

地獄 代官人

DIYLO AY ANZEN

星辰羽[作品]

繼續中文

Mục lục

- Chương 1: Xung Đột
- Chương 2: Giết Người
- Chương 3: Thảm Ván
- Chương 4: Lừa Giận Giết Người
- Chương 5: Cố Nhân
- Chương 6: Từ Trong Địa Ngục Đi Ra
- Chương 7: Đây Là Nhà Ta
- Chương 8+2 Vị Mỹ Nữ Khách Trọ
- Chương 9: Cứu Lành Người
- Chương 10: Tà Y
- Chương 11: Muốn Chết Hay Gì ?
- Chương 12: Yến Tiểu Mộng
- Chương 13: Mạnh Chiêu Quân Xấu Xa
- Chương 14: Mạnh Chiêu Quân Bạn Trai
- Chương 15: Tụ Hội
- Chương 16: Lo Lắng
- Chương 17: Các Người Mới Vừa Nói Gì ?
- Chương 18: Dương Anh
- Chương 19: Đặc Biệt Thú Vị
- Chương 20: Tiểu Bàn Tử Lưu Khải
- Chương 21: Lưu Đầu Trọc
- Chương 22: Ta Là Nàng Chủ Cho Thuê Nhà
- Chương 23: Tin Tức
- Chương 24: Có Ý Tứ
- Chương 25: Ta Là Tới Cua Các Người Lão Sư
- Chương 26: Lưu Đoạn Thủy
- Chương 27: Nhìn Lầm
- Chương 28: Không Thể So Sánh
- Chương 29: Ước Hội
- Chương 30: Long Đạo
- Chương 31: Buồn Bực
- Chương 32: Qúa Khứ Của Người Què
- Chương 33: Phúc Lớn Mạng Lớn
- Chương 34: Let 'S Go Kết Dã Chiến Đi!
- Chương 35: Lang Gia Mô Phóng Cs Câu Lạc Bộ
- Chương 36: Kịch Tình Thiêu Đốt Năm Tháng
- Chương 37: Tinh Anh
- Chương 38: Thua Không Nổi
- Chương 39: Đánh Chết Tên Khốn Kiếp Kia
- Chương 40: Cha Người Là Tổng Thống Cũng Không Dùng
- Chương 41: Trong Bóng Tối Bản Lén
- Chương 42: Liều Mạng Truy Sát
- Chương 43: Bk Sát Thủ
- Chương 44: Tẩu Tử Làm Sao Vậy?
- Chương 45: Diệt Đại Đội Điều Tra

Chương 46: Sát Tâm
Chương 47: Đệt Hóa Ra Là Người Một Nhà
Chương 48: Yến Hội
Chương 49: Yến Hội Xung Đột
Chương 50: Quang Minh Chính Đại
Chương 51: Không Sợ Lộ Hàng Á
Chương 52: Thật Mêm
Chương 53: Tần Phong Người Hồn Đản
Chương 54: Ptsd Tổng Hợp Lại Chứng
Chương 55: Giết Người Hình Cảnh
Chương 56: Lam Tường Học Máy Móc Đi
Chương 57: Người Đã Từng Đi Linh Sao
Chương 58: Người Từng Đi Xxx
Chương 59: Quá Ác Liệt
Chương 60: Bắc Uyển Tiểu Khu
Chương 61: Lưu Nữ Sĩ Ăn Thận Sao
Chương 62: Nữ Nhân Điên
Chương 63: Tự Sát Việc Này Ta Không Quá Am Hiểu
Chương 64: Người Khác Cứng Rắn Nhét Cho Ta Người Tin Không
Chương 65: Tất Chân Đưa Tới Huyết Án
Chương 66: Đông Nam Chi Hoa
Chương 67: Thần Kỳ Tiểu Bàn Tử
Chương 68: Hồng Nhạc Khu
Chương 69: Đánh Cướp
Chương 70: Nếu Không Chúng Ta Tiếp Tục Thiếu Nợ Hãn
Chương 71: Phàn Treo Giải Thưởng
Chương 72: Đại Sư Ham Mê Thật Đặc Biệt
Chương 73: Một Người Bức Họa
Chương 74: Người Què Là Tình Cảm Chuyên Gia
Chương 75: Lão Đầu Người Thiếu Đánh A
Chương 76: Giữ Gìn
Chương 77: Ta Muốn Gây Dựng Sự Nghiệp
Chương 78: Còn Không Cho Ăn Điểm Tâm A
Chương 79: Rời Giường Tức
Chương 80: Nội Ngoại Dẫn Vật
Chương 81: Cầu Nhật Ái Tử
Chương 82: Đánh Cho Tàn Phế Làm Môi Cho Cá
Chương 83: Đôi Mắt Kia
Chương 84: Gặp Phải Người Khẳng Định Không Chuyện Tốt
Chương 85: Hòa Dong Binh Đoàn
Chương 86: Không Nên Dùng Vũ Khí
Chương 87: Dong Binh Liên Minh
Chương 88: Buổi Tối Ngủ Chung Đi
Chương 89: Lòng Tham
Chương 90: Lưu Nữ Sĩ Tất Chân Cát Kỹ A
Chương 91: Long Đạo
Chương 92: Không Biết Xấu Hồ
Chương 93: Trộm Đồ Cảnh Sát
Chương 94: Ta Đi Chinh Hãn
Chương 95: Tiểu Tử Người May Mắn

Chương 96: Mời Ta Ăn Điểm Tâm
Chương 97: Một Lần Âm 4 Người
Chương 98: Nivola Muốn Xong
Chương 99: Thế Nào Cho Hần Nói Xin Lỗi?
Chương 100: Làm Ra Về
Chương 101: Tâm Tư
Chương 102: Ta Là Chủ Cho Thuê Nhà Ta Làm Chủ
Chương 103: Hô Ta Xong Rồi Nha
Chương 104: Có Tiền Chơi Đùa
Chương 105: Chu Tiểu Thư Dừng Chân
Chương 106: Dừng Khi Dể Tên Khất Cái
Chương 107: Ta Cứu Các Người Một Nhà
Chương 108: Kẻ Thù
Chương 109: Sau Đây Ta Bảo Vệ Người
Chương 110: Ta Không Phải Cố Ý
Chương 111: Cảm Giác Không Đúng
Chương 112: Một Lưới Bắt Hết
Chương 113: Thôi Miên
Chương 114: Hần Là Người Điên
Chương 115+2 Cái Tần Phong
Chương 116: Ban Ngày * Không Tốt Sao
Chương 117: Chật Vật
Chương 118: Biến Thanh Thuật
Chương 119: Nghe Ta Kể Chuyện Xưa
Chương 120: Không Lưu Tình Chút Nào
Chương 121+3 Cái Tên Đáng Thương
Chương 122: Chấp Nhận Người
Chương 123: Các Người Nên Bồi Thường
Chương 124: Để Cho Chính Các Người Tuyển Chọn
Chương 125: Giết Thăng Thần
Chương 126: To Gan Lớn Mật
Chương 127: Không Lớn Không Nhỏ
Chương 128: Toàn Gia Cực Phẩm
Chương 129: Biệt Hiệu Tà Y
Chương 130: Số Lượng Không Nhiều Lắm
Chương 131: Thuốc Đến Bệnh Trừ
Chương 132: Ghen Nha Đầu
Chương 133: Phu Thê Một Lòng
Chương 134: Giết Người Diệt Khẩu
Chương 135: Diệp Mộng Kỳ Tới
Chương 136: Có Hay Không Cứu
Chương 137: Công Phu Sư Tử Ngoạm
Chương 138: Vì Báo Thù
Chương 139: Thiên Đường Của Nhân Gian
Chương 140: Đàm Phán
Chương 141: Thành Quý Không Phong Lưu
Chương 142: Rốt Cục Có Quyền Lợi
Chương 143: Một Ngày Phu Thê Bách Nhật Ân
Chương 145: Càn Quấy
Chương 146: Phòng Học Ve Vãn

Chương 147: Tống Tiền Sau Lễ Vật
Chương 148: Tứ Đại Bá Vương
Chương 149: Quấn Quít Không Rời
Chương 150: Bá Đạo Tiểu Di
Chương 151: Thoái Mái Khó Chịu
Chương 152: Ta Cũng Vậy Làm Qua Hiệu Trường
Chương 153: Người Có Thể Hay Không Không Hèn Mọn
Chương 154: Không Có Tiền Còn Nhiều Như Vậy Yêu Cầu
Chương 155: Vệ Sinh Khẩn Thêm Một
Chương 156: Trong Rừng Cây Nhỏ Chiến Đấu
Chương 157: Thả Chó Cắn Người
Chương 158: Trong Nhà Bị Người Đốt
Chương 159: Hỏa Hoạn Vô Tình
Chương 160: Goodluck
Chương 161: Lưu Hành Thất Tung
Chương 162: Đêm Thâm Trầm
Chương 163: Quá Ngượng Ngùng
Chương 164: Cảnh Xuân Trong Đắm Máu Điem Báo
Chương 165: Đánh Cướp
Chương 166: Màu Đen Mạn Đà La
Chương 167: Theo Ta Tính
Chương 168: Tay Không Chiếm Đại Tiệp Nghi
Chương 169: Cho Lữ Thị Một Cuộc Làm Ăn Lớn
Chương 170: Nên Động Thủ Lúc Liên Động Thủ
Chương 171: Phải Thường Một Đồng Cũng Không Thể Thiếu
Chương 172: Chí Đắc Ý Đầy
Chương 173: Mua Phòng Ở
Chương 174: Nhô Ra Tình Dịch
Chương 175: Công Bình Đấu Giá
Chương 176: Chi Cần Chọc Ta Quản Hản Bao Lớn
Chương 177: Bị Coi Thường Thiếu Thu Thập
Chương 178: Tự Hào Nhất
Chương 179: Nói Ra Khỏi Miệng Sẽ Không Đổi
Chương 180: Không Yên Lòng
Chương 181: Muốn Bò Sẽ Leo Lên Đến Tối Cao
Chương 182: Khinh Người Quá Đáng
Chương 183: Khó Chịu Muốn Đánh Người
Chương 184: Liễu Bằng Bằng Bạn Trai
Chương 185: Uống Rượu
Chương 186: Sống Không Bằng Chết
Chương 187: Gọi Điện Thoại
Chương 188: Quen Tai
Chương 189: Bồi Thường
Chương 190: Cầm Chơi Đi
Chương 191: Tần Hiệu Trường
Chương 192: Mặt Người Dạ Thú
Chương 193: Người Có Nghĩ Là Làm Bạn Trai Ta
Chương 194: Sống Hưởng Thụ Thống Khổ
Chương 195: Kế Tiếp Là Ai Đây
Chương 196: Tiểu Tam Người Nhà

Chương 197: Trêu Chọc
Chương 198: Tuyển Chọn
Chương 199: Phòng Người Trốn
Chương 200: Tiểu Phim Nữ Nhân Vật Chính
Chương 201+6 Mao Tiên Ân
Chương 202: Tổng Hợp Lại Chứng Bạo Phát
Chương 203: Đánh Đàn Ghi Ta Nữ Hải
Chương 204: Tiêu Chuẩn Sắc La Ly
Chương 205: Tiểu La Ly Áo Nào
Chương 206: Nàng Không Học Đàn Ghi Ta A
Chương 207: Thiên Tuế Gia
Chương 208: Nhảy Nhót Thời Gian Dài Chút
Chương 209: Ta Chỉ Dạy Biến Thái
Chương 210: Mới Tới Khách Tro
Chương 211: Tần Mộng Điệp
Chương 212: Không Có Hào Ý Kinh Vũ Dao
Chương 213: Đoan Mộc Công Tử
Chương 214: Ác Hữu Ác Báo
Chương 215: Cho Cha Con Bọn Họ Gặp Mặt
Chương 216: Lang Vương Âm Sát
Chương 217: Trên Đỉnh Núi Lay Động
Chương 218: Lữ Trung Dương Biệt Khuất
Chương 219: Hạt Tử
Chương 220: Thiên Thu Vạn Năm
Chương 221: Người Xấu Giữa Đường
Chương 222: Đại Ma Đầu
Chương 223: Mê Hoặc
Chương 224: Đàm Phán
Chương 225+2 Cái Đầu
Chương 226: Báo Thù Hứa Hẹn
Chương 227: Không Lực Miễn Dịch
Chương 228: Chung Kết Cuối Cùng
Chương 229: Thao Tung
Chương 230: Báo Thù
Chương 231: Huyền Ảnh
Chương 232: Tự Sát
Chương 233: Tự Sát Thống Khố
Chương 234: Xảo Trá Vợ Vết Tài Sản
Chương 235: Hai Cái Lưu Tiên Sinh
Chương 236: Kết Quả
Chương 237: Xảo Trá
Chương 238: Sắp Nhảy Tường
Chương 239: Q Thị Vượt Ngục Đại Pháp
Chương 240: Không Cách Nào Chống Cự
Chương 241: Thiếu Hãn Không Được
Chương 242: Quý Dạ Hình Bóng
Chương 243: Ngủ Không Ngon
Chương 244: Thu Chút Lợi Tức
Chương 245: Tê Tu
Chương 246: Toàn Bộ Sửa Lại

Chương 247: Kính Già Yêu Trẻ
Chương 248: Phản Đối Vô Hiệu
Chương 249: Cao Nhất Phối Hợp Dẫn
Chương 250: Quý Mới Biết Được
Chương 251: Hồng Môn Người Rất Nhiều
Chương 252: Cường Bức Lợi Dụ
Chương 253: Hải Lăng Phi Khổ Sở
Chương 254: Thuần Khiết
Chương 255: Hung Ác
Chương 256: Sát Thủ Cùng Mỹ Nữ
Chương 257: Đầu Voi Đuôi Chuột
Chương 258: Không Phải Lúc
Chương 259: Người Thế Nào Đối Nghề
Chương 260: Chó Săn
Chương 261: Chó Rơi Xuống Nước
Chương 262: Nghìn Vạn Không Nên Chọc Nữ Nhân
Chương 263: Sát Thủ Chi Thần
Chương 264: Phụ Trái Tử Thường
Chương 265: Đã Từng Thống Khổ
Chương 266: Tùng Tinh Gia Tộc
Chương 267: Sức Chiến Đấu Khi Nổi Giận
Chương 268: Huyết Tấy
Chương 269: Gia Pháp
Chương 270: Mỹ Nữ Sát Thủ
Chương 271: Tức Giận
Chương 272: Dưới Màn Đêm Giết Chóc
Chương 273: Dạ Linh
Chương 274: Ranh Nanh
Chương 275: Dạ Linh Sống Lại
Chương 276: Đánh Úp
Chương 277: Truy Đuổi Giết Chóc
Chương 278: Luận Võ Giải Thi Đấu
Chương 279: An Bài
Chương 280: Bắt Cóc
Chương 281: Kẻ Thù Gặp Mặt
Chương 282: Hung Thần Ác Sát
Chương 283: Tu La Thủ
Chương 284: Đập Máy Bay
Chương 285: Tên Ác Sát
Chương 286: Đánh Tơi Bời
Chương 287: Ác Danh Khắp Thiên Hạ
Chương 288: Nữ Sát Tinh
Chương 289: Cảnh Sát
Chương 290: Nam Hoa Nữ Vương
Chương 291: Địa Đầu Xà
Chương 292: Thôi Miên
Chương 293: Lòng Dạ Đen Tối Chu Phong
Chương 294: Phía Sau Màn
Chương 295: Điều Tra
Chương 296: To Gan Lớn Mật

Chương 297: Hợp Tác
Chương 298: Tô Nghị Bối Dương
Chương 299+3 Đao
Chương 300: Giết Người Giết Tâm
Chương 301: Đe Dọa
Chương 302: Vu Hãm
Chương 303: Nhân Trung Cầu Vương
Chương 304: Âm Mưu
Chương 305: Ép Mua Ép Bán
Chương 306: Ăn Thịt Người Cầu
Chương 307: Người Đem Ta Quá Chén
Chương 308: Nữ Vương Yến Tiêu Mộng
Chương 309: Hấp Thu Giáo Huấn
Chương 310: Chân Lý
Chương 311: Da Thịt Nổi Khổ
Chương 312: Rõ Như Ban Ngày
Chương 313: Cảnh Đội
Chương 314: Thứ 3 Nữ Nhân
Chương 315: Cường Đại
Chương 316: Một Tay
Chương 317: Không Thích Nghe
Chương 318: Hắc Oa Vương
Chương 319: Ác Sát
Chương 320: Miếu Sát
Chương 321: Vương Bài
Chương 322: Quý Nhất
Chương 343: Nhiệm Vụ Nguy Hiểm
Chương 344: Mang Về Số Vạn Phía Trên
Chương 345: Phượng Hoàng
Chương 346: Chơi Lớn
Chương 347: Trở Mặt
Chương 348: Quyền Chủ Động
Chương 349: Thừa Dịp Trống Rỗng Mà Vào
Chương 350: Sở Sở
Chương 351: Lão Ca
Chương 352: Chủ Cho Thuê Nhà
Chương 353: Bên Đường Ấu Đả
Chương 354: Tướng Đội Trưởng
Chương 355: Chịu Tiếng Xấu Thay Cho Người Khác
Chương 356: Điều Tra
Chương 357: Đại Náo Hồng Bang
Chương 358: Cao Mộc Tâm
Chương 359: Đại Danh Đinh Đinh
Chương 360: Tuyết Cảnh
Chương 361: Phản Kích
Chương 362: Quyết Đấu
Chương 363: Sợ Hải
Chương 364: Chết Ở Phía Sau Người
Chương 365: Nữ Ma Đầu
Chương 366: Báo Thù

Chương 367: Nổ Tung
Chương 368: Tập Kích
Chương 369: Hồn Loạn
Chương 370: Thẩm Vấn
Chương 371: Nghiêm Hình Bức Cung
Chương 372: Khích Bác Ly Gián
Chương 373: Một Lưới Bất Hết
Chương 374: Giết Cùng Không Giết
Chương 375: Ta Là Tới Xúi Giục
Chương 376: Phản Kích
Chương 377: Dã Tâm Bùng Bùng
Chương 378: Chân Chính Tây Khẩu Hạo Tư
Chương 379: Kế Phản Gián
Chương 380: Máu Của Địch Nhân
Chương 381: Lòng Dạ Độc Ác
Chương 382: Xà Chuột Ngục Giam
Chương 383: Không Điên Không Sống
Chương 384: Quân Hóa Chi Vương
Chương 385: Hoang Đường
Chương 386: An Ninh Viên
Chương 387: Đánh Nhau Uống Rượu
Chương 388: Nàng Bây Giờ Là Của Ta
Chương 389: Trong Lòng Còn Có Yêu
Chương 390: May Mắn
Chương 391: Giả Thần Giả Quỷ
Chương 392: Quỷ Giống Nhau Người
Chương 393: Sống Không Bằng Chết
Chương 394: Nam Vu
Chương 395: Hèn Hạ Vô Si
Chương 396: Phản Tướng Một Quân
Chương 397: Không Trung Lâu Các
Chương 398: Tội Phạm Chi Vương
Chương 399: Chạy Trối Chết
Chương 400: Mới Phát Nử Thần
Chương 401: Đại Tiểu Công Chúa
Chương 402: Chơi Một Chút
Chương 404: Thiên Vương
Chương 405: Diệp Mộng Kỳ Sợ Hãi
Chương 406: Hợp Tác
Chương 407: Đắm Máu Sống Lại
Chương 408: Trời Sanh Cảnh Sát
Chương 409: Sư Tâm Vương
Chương 410: Tốt Nhất Chiến Thuật Đại Sư
Chương 411: Nử Tử Thần Bí
Chương 412: Ăn Thịt Người
Chương 413: Liên Hoàn Kế
Chương 414: Âm Sát
Chương 415: Thẩm Phán
Chương 416: Edgar Thực Lực
Chương 417: Triều Hương Đông

Chương 418: Vừa Một
Chương 419: Không Mời Mà Tới
Chương 420: Danh Bất Hư Truyền
Chương 421: Tôn Nhân Bất Lợi Kỳ
Chương 422: Khắc Tinh
Chương 423: Uy Hiếp
Chương 424: Lập Luân Sắc Sảo
Chương 425: Đại Khai Sát Giới
Chương 426:
Chương 427: Xua Hồ Nuốt Sói
Chương 428+428
Chương 430: Ma Ẩn
Chương 431+431
Chương 432+432
Chương 433+433
Chương 434+434
Chương 435+435
Chương 436+436
Chương 437+437
Chương 438+438
Chương 439+439
Chương 440+440
Chương 441+441
Chương 442+442
Chương 443+443
Chương 444+444
Chương 445+445
Chương 446+446
Chương 447+447
Chương 448+448
Chương 449+449
Chương 450+450
Chương 451: Kết Cục Thượng
Chương 452: Kết Cục Trung
Chương 453: Kết Cục Hạ
Chương 454: Lời Cuối Sách

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 1: Xung Đột

Chương 1: Xung đột

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 16 16:0 7: 59 số lượng từ: 1935

"Còn là quốc nội tốt."

Đông Thiên Thị tắm rửa trung tâm gian phòng, Tân Phong ghé vào mềm mại trắng tinh trên giường, không khỏi có chút cảm khái, nhin không được hí hửng một tiếng. Ở bên ngoài lưu lạc 10 năm đối với hắn, quê nhà hết thấy đều là tốt, bao quát nữ nhân. Tiến nhập gian phòng gọi cảm tiểu thư thấy nằm ở trên giường nam nhân, nao nao. Hôm nay khách nhân có chút bất đồng.

Nhưng liền dáng người mà nói, màu đồng cổ da thịt, toàn thân tràn đầy lực bộc phát cơ thể tựa như bánh răng cắn hợp từng khối từng khối căng thẳng, kêu gọi lòng của nữ nhân trong không khỏi có chút xao động, ngày xưa tới phần lớn đều là một ít dáng người mập mập hay hoặc là bình thường nam nhân, có rất ít có thể nàng thật tâm nghĩ oanh oanh liệt liệt tới một hồi nam nhân, nhưng hôm nay cái, nàng nghĩ có thể thực hiện.

Một bên cười đến y phục, vừa nói: "Tiên sinh người ở nơi nào?"

"Người địa phương." Tân Phong lười biếng đáp lại nói.

"Trước đây chưa từng thấy qua tiên sinh." Gợi cảm tiểu thư cười duyên đáp.

Tần Phong khước miệng hơi giương lên, trong ánh mắt lóe ra một tia quỷ dị thần quang, nhìn tiểu thư không tự chủ được lui một bước, nhưng ngay sau đó, Tần Phong nụ cười trên mặt chuyển biến thành cả người lẫn vật vô hại ý tứ hàm xúc, sắc mị mị cười nói: "Trước đây ở nước ngoài."

"Tiên sinh đáng ghét." Nhìn Tần Phong rất nhanh chuyển biến biểu tình, tiểu thư nhin không được liếc trắng mắt, trái lại quyến rũ, đang muốn đưa tay đi vào bỏ đi Tần Phong khăn tắm trên người, nhưng chưa kịp chính là, một tiếng phá cửa thanh bỗng nhiên truyền đến, nguyên bản chìm đắm trong hưởng thụ Tần Phong mí mắt vừa nháy, toàn thân tản mát ra từng đạo lạnh thấu xương Hàn khí, nhưng xem tới cửa xông vào hai cảnh sát sau khi thu liễm toàn thân khí tức, nhưng trong lòng không ngừng nói thầm xui xẻo.

Hai cảnh sát vốn là muốn lấy nhanh như chớp chi thế xông vào, cũng không nghĩ một đá văng môn lại cảm giác được xung quanh nhiệt độ chợt giảm xuống, mặc dù chỉ là trong tích tắc không có bắt được Hàn khí khởi nguồn, lại để cho bọn họ thân hình ngẫn ra hai mặt nhìn nhau.

"Cảnh sát!" Hai người cảnh sát kia phản ứng kịp, thấy phòng trong một nam một nữ sau, cũng không có để ý trước Hàn khí, quát to một tiếng.

Hai người đồng thời xông lên phía trước đem Tần Phong gắt gao đặt tại trên giường, Tần Phong vẻ mặt bất đắc dĩ nhưng cũng không có bất kỳ phản kháng, bất quá ngoài miệng vẫn là nói: "Ta phục, ta tuân theo tổ chức an bài, có thể hay không trước hết để cho ta mặc xong quần áo?"

Hai người cảnh sát kia vừa nghe vui vẻ, nghĩ không ra tiểu tử này trái lại sợ mất mặt.

Lúc này một gã cảnh sát trên người bộ đàm truyền đến thanh âm: "Cá lớn sa lưới, cá lớn sa lưới."

Rõ ràng cảm giác được hai cảnh sát buông lỏng rất nhiều, đúng là rộng lượng buông lỏng tay ra khiến Tần Phong bắt đi, Tần Phong bện là bò xuống giường tìm được treo ở một bên y phục lung tung mặc vào, đợi ăn mặc chỉnh tề còn đưa lên hai tay, hai người cảnh sát kia càng vui vẻ vui vẻ, nghĩ không ra tiểu tử này chính trị giác ngộ thật cao, tay đưa lên cao, Tần Phong từng lồi kéo đầu bị một gã cảnh sát dẫn theo đi ra ngoài, mà tên kia tiểu thư tại lung tung mặc bộ mấy bộ quần áo sau khi cũng là vẻ mặt đưa đám dạng đi ra ngoài.

Trong hành lang vẫn là màu hồng sắc điệu, nhưng là người đến người đi, có áo nã lại khóc thầm, dù sao cũng đủ loại kiểu dáng, nam nữ đều là áo rách quần manh, tốt một chút vây bắt một cái khăn tắm, thiếu chút nữa còn kém quang, xem đến nơi đây Tần Phong âm thầm may mắn may là đem y phục cho y phục chỉnh tề, nói cách khác thật muốn mất mặt.

Bị đưa đi tới hàng lang một đầu thang lầu khúc quanh, ở chỗ này có một gã nữ cảnh sát gương mặt lạnh lùng không nói được một lời, tựa hồ là dẫn đội đội trưởng, hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, không giống với đô thị thành phần tri thức nhu bạch da thịt, mà là một loại khỏe mạnh tiêu mạch sắc da, trơn truột không có bất kỳ thô ráp cảm, ánh mắt của nàng rất lớn, quét mắt hàng lang nội bị bắt mọi người, khi thấy Tần Phong chính nhìn mình chăm chăm thời điểm, cau mày chán ghét hừ lạnh một tiếng.

"Nhìn cái gì vậy?" Nữ cảnh sát sau lưng một gã đẹp trai cảnh sát xem Tần Phong dám xem nữ thần của mình, nhất thời sắc mặt tức giận vạn phần quát mắng: "Đang nhìn đem người trông mắt móc đi!"

Tần Phong bữu môi, trong lòng cô cảnh sát tố chất càng ngày càng thấp, một gã cảnh sát đẩy hẳn một chút, Tần Phong không thể làm gì khác hơn là theo đi xuống, ở phía trước, có cái thân thể cực tráng nam tử, ở trên, vài đạo xúc mục kinh tâm vết sẹo khiến người ta cực sợ, càng làm cho Tần Phong kinh ngạc chính là trên người của hắn sát ý, nhàn nhạt sát khí bay ra khiến mấy người trông coi cảnh sát phải lên tinh thần tới.

"Giết qua người." Tần Phong đích nói mấy câu.

"Nói thầm cái gì đây!" Áp giải hấn cảnh sát nhú nhú mày, hét lên một tiếng.

Tần Phong lắc đầu: "Không có gì."

Đúng lúc này, kia phía trước bỗng nhiên có động tĩnh, ngẩng đầu nhìn lại lại phát hiện kia bị áp giải hùng tráng nam tử dĩ nhiên xông phá mấy cảnh sát áp giải, hai tay bị còng. Lẽ dĩ nhiên cởi ra, một tiếng gầm lên bắt được đến gần một gã cảnh sát, trở tay quấn ở cảnh sát cái cổ, một tay trong dĩ nhiên nhiều hơn một cây đao để ở tại cảnh sát trên cổ của, dựa lưng vào vách tường, hai mắt bén nhọn nhìn chăm chăm bốn phía, một loạt động tác làm liền một mạch!

Tất cả cảnh sát đều bị lại càng hoảng sợ, đợi phản ứng kịp sau khi mấy người hình cảnh đã móc súng lục ra nhắm ngay hùng tráng nam tử, nam tử kia cũng không kinh không hoảng hốt âm sâm sâm cười nói: "Không muốn hấn chết liền cút ngay cho ta."

Lại nói, dao nhỏ đang bị bắt giữ cảnh sát trên cổ tìm một đao, đao kia cực kỳ sắc bén chỉ là nhẹ nhàng rạch một cái liền có một đao lỗ nhỏ, bởi vì cảnh sát kia bị quấn đến cái cổ đại sung huyết não, một đao này đi xuống chảy ra vài giọt giọt máu chậm rãi hội tụ thành một mảnh. Trong chốc lát đậm lam sắc cổ áo thượng đã nhiễm đỏ, người nữ kia hình cảnh đập đập chạy xuống, sắc mặt Băng lạnh như là một khối Băng sơn, cầm trong tay một thanh QSZ 92 thức nửa súng tay tự động nhắm ngay nam tử kia, tựa hồ tùy thời có nổ súng khả năng: "Ngô tử, ngươi không chạy thoát được đâu."

"Hừ, chạy không thoát? Coi như là chạy không thoát ta cũng muốn kéo 1 cái đệm lưng." Ngô tử cười hắc hắc, đao trong tay tử lại đang cảnh sát kia trên cổ tìm một đao: "Người Diệp Mộng Kỳ đại đội trưởng dám đối với đến bất kỳ phạm nhân nổ súng, thế nhưng hiện tại ngươi dám nổ súng xạ kích sao? Cùng lắm thì ta và hấn cùng chết!"

Nói đến đây, Ngô tử trên mặt mang nụ cười khinh thường.

Tần Phong đứng ở một bên nhìn hai phe người giăng co, hơi chút so sánh một chút song phương thực lực, cảnh sát bên trong có thể hấn để mắt cũng chỉ có Diệp Mộng Kỳ 1 cái, bất quá cũng vền vẹn chỉ là coi trọng mắt, các nàng này phỏng chừng không ít nổ súng giết người, trên người có không thua kém gì Ngô tử sát khí, hơn nữa cầm lính cầm giáo pháp vừa nhìn đó là thu được đặc chủng huấn luyện, xa cũng không phổ thông hình cảnh có thể so, mà túi kia cốc phỏng chừng cũng từng giết hơn 10 người, từ tốc độ phản ứng đến xem kinh nghiệm thập phần phong phú, nếu như Diệp Mộng Kỳ không dám nổ súng hấn chạy thoát tỷ lệ rất lớn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 2: Giết Người

Chương 2: Giết người

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 16 22: 45: 24 số lượng từ: 217 2

"Người tốt nhất còn là đầu hàng đi!" Diệp Mộng Kỳ không có bất kỳ bối rối, chỉ là súng trong tay hơi chút để xuống, trấn định nói.

Ngô tử không thềm cười: "Đầu hàng? Lăn lộn Đông Thiên Thị người nào không biết người Diệp Mộng Kỳ thủ đoạn? Ta nếu như đầu hàng một giây đồng hồ sẽ chết tại người họng súng, ta còn bó lớn tiền xài hết, khiến ta đầu hàng người nằm mơ? Các người nghe cho ta, mọi người rời xa ta năm thước, bằng không ta chính là đã chết cũng muốn lôi kéo hãn đẹm lưng!" Lại nói, Ngô tử trên tay độ mạnh yếu lại gia tăng vài phần, cảnh sát kia đã mau mắt trợn trắng.

Ngô tử rất chuyên nghiệp, ít nhất tai kiếp bắt người chất phương diện rất chuyên nghiệp, mang theo trong tay cảnh sát dẫn theo vách tường từng điểm từng điểm đi xuống, toàn thân thần kinh căng thẳng, phàm là có một người dám đánh lén hãn chỉ biết cùng trong tay cảnh sát đồng quy vu tận.

Diệp Mộng Kỳ không khỏi có chút nghiêng răng nghiêng lợi, nàng căn bản là tìm không được Ngô tử phải giết lỗ thủng, hơn nữa cái này Ngô tử cuối cùng phân ra một phần tinh thần tới nhìn mình chăm chăm, phàm là họng vừa nhắc

tay kia trong cảnh sát chỉ biết không may một lần, nàng biết Ngô tử là liều mạng chi đờ, muốn sống nhưng tuyệt đối không sợ chết, vấn đề là Diệp Mộng Kỳ không thể nổ súng, dù sao trong tay hãn con tin là cảnh sát, nếu như nếu như cái này khách làng chơi bên trong nói không chính xác hiện tại Ngô tử đã bị bắt rồi.

Tất cả cảnh sát tuy rằng không khí, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể trơ mắt nhìn Ngô tử mang theo cảnh sát kia con tin từng điếm từng điếm di động. Tần Phong cũng bị đẩy thôi táng táng theo, nhìn tâm lý có chút buồn chán đoán có đúng hay không hiện tại chạy, dù sao * việc này thực sự có chút mất mặt.

Ước chừng có 10 chừng năm phút thời gian, một đám người từng điếm từng điếm di động đến rồi đại sảnh trong, Ngô tử vẫn không có đem phía sau bạo lột cho bất luận kẻ nào, tiếp tục tựa vào vách tường hành động.

Đại sảnh lúc này đã hội tụ một đám người, phần lớn đều là bị năm bắt khách làng chơi, mà ở bên ngoài từng chiếc một xe cảnh sát đã đem toàn bộ tắm rửa trung tâm cắt đứt đi ra, Tần Phong nhìn một chút tình huống bên ngoài, tại xe cảnh sát bên ngoài một đám xem náo nhiệt thị dân đều hội tụ ở tại cùng nhau từng cái một nhìn quanh, hơn nữa hãn rõ ràng cảm giác được tại lầu đối diện tầng bên trên có mấy khẩu súng đối diện đến ở đây, hiển nhiên là tay súng bắn tĩa.

"1 số tay súng bắn tĩa báo cáo, không cách nào tập trung mục tiêu."

"2 số tay súng bắn tĩa báo cáo, không cách nào tập trung mục tiêu."

"3 số tay súng bắn tĩa báo cáo, không cách nào tập trung mục tiêu."

Nghe được ống nghe điện thoại trong truyền tới báo cáo, Diệp Mộng Kỳ sắc mặt càng ngày càng chìm, cái này Ngô tử cẩn thận hơi quá, không để cho bất luận kẻ nào bất kỳ cơ hội nào.

Ngô Tử cười nhạt nhìn một chút bên ngoài, đang nhìn xem trong tay đánh run

run cảnh sát, khinh thường cười, nhìn chung quanh một vòng lại thấy Tần Phong ngây ngốc hướng phía ngoài nhìn lại tựa hồ đang suy tư điều gì, nhãn tình sáng lên chỉ vào Tần Phong lên đường: "Bắt hãn cho ta mang tới, khiến hãn đi lái xe!"

Tất cả cảnh sát mục tiêu lập tức dời đi, nguyên bản tại xem náo nhiệt Tần Phong sững sốt nhìn một chút chung quanh, chỉ chỉ bản thân: "Ta?"

"Đối, chính là ngươi!"

Lúc này Diệp Mộng Kỳ bỗng nhiên đứng ở trước người của hãn, lạnh lùng nói: "Hãn chỉ là cái phổ thông khách làng chơi, ta đi lái xe."

"Dựa vào, ta còn chưa Xếp hình đây." Tần Phong bất mãn thấp giọng mắng một câu.

Mà Ngô tử còn lại là tấm tắc cười nói: "Ngươi Diệp Đại Đội Trường hung danh ta thế nhưng nghe nói không chỉ một lần, cho người lái xe ta cũng không muốn chết ở tai nạn xe cộ trong, khiến tiểu tử kia qua đây, bằng không." Lại nói, hãn dao nhỏ lại đang cảnh sát kia trên cổ tìm một đao, trong tay khí lực cũng gia tăng, bởi vì hô hấp không khoái duyên cớ, tên kia cảnh sát sắc mặt đỏ bừng, trên cổ 3 đao cũng không sâu vết đao rỉ ra Tiên huyết cũng càng ngày càng nhiều.

Diệp Mộng Kỳ sắc mặt tái xanh, nhìn thoáng qua Tần Phong cười lạnh một tiếng, phất phất tay, một gã cảnh sát đi lên trước mở ra *, mà Diệp Mộng Kỳ còn lại là lạnh lùng nói: "Ta sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào tội phạm. Người cũng giống vậy, đừng tưởng rằng Ngô tử có thể mang người chạy thoát."

"Ta dựa vào, có ta chuyện gì? Ta rõ ràng là bị buộc."

Tần Phong thái độ đối với Diệp Mộng Kỳ là vô cùng phẫn nộ, nữ nhân này quá tự cho là, nghĩ tới đây giọng nói cũng phát vọt: "Ta không đi, dựa vào cái gì ta đi? Cảnh sát các người chẳng lẽ không biết phải bảo vệ dân chúng an toàn sao?"

Diệp Mộg Kỳ nhìn chăm chăm, lạnh giọng nói: "Người đi ta sẽ bỏ qua người, thế nhưng người không đi, ta sẽ không dễ dàng tha người, người có thể thử xem ngày mai hình của người có đúng hay không sẽ đợng ở Võng Thượng khiến toàn quốc chế giễu."

"Người!"

Tần Phong nhất thời tiết khí, bản thân thật vất vả khiến toàn cầu biết đều cho là mình đã chết chạy về quốc đã tới cái tiểu sinh sống, ảnh chụp một khi đợng ở Võng Thượng có thể không tạo nổi sóng gió gì nhưng cái khó miễn sẽ làm một ít người chú ý tới, nghĩ tới đây cũng chỉ tốt gặt đầu bắt đắ dĩ, giơ tay lên tới đi hưởng Ngô tử, sắc mặt tự nhiên không có gì sắc mặt tốt.

Ngô tử ý bảo hắ đứng ở một bên, một tay bắt đợc hắ, bị buôg ra cảnh sát hôn mê bất tỉnh, rơi xuống dưới đất, mà Ngô tử thì là chuyện đợng nhiên bắt đợc Tần Phong, Tần Phong bị cái cổ bị thật chặt quắ ở, bén nhọn vết đao cách hắ càng ngày càng gần, rét căm căm nói: "Không có ý tứ, cầm lấy một người cảnh sát bọn họ khẳng định truy đؤi đánh giết, thế nhưng cầm lấy người, bọn họ sẽ không. Bên ngoài bây giờ nhiều người như vậy, Diệp Mộg Kỳ cũng không dám nổ súng."

"Người xác định?" Tần Phong nhìn Diệp Mộg Kỳ lấy tốc độ cực nhanh móc súng lục ra tới, toàn thân lông tơ tạc lập, một tiếng súng vang một viên đạn gào thét mà đến, Tần Phong tại nàng bóp cò một khắc kia đã di đợng vị trí, đạn kia thuận thế đánh vào Ngô tử bắp chân vị trí, hét thẳm một tiếng tại Ngô tử trong miệng phát ra.

"DKM." Tần Phong nhin không đợc tức giận mắg một tiếng.

Hắ không nghĩ tới Diệp Mộg Kỳ dĩ nhiên sẽ hướng về phía mình mở thương, nếu như không phải là phản ứng mau sợ rằng đؤi phải sẽ toàn bộ phế bỏ. Diệp Mộg Kỳ không để ý đến, nàng như trước mặt lạnh vung tay lên, một đắ cảnh sát chen chúc tới, mà lúc này Ngô Tử đầu đầ mồ hôi trong mắt lóe lên một

tia hung tàn, nửa ngời chồm hồm đến thân thể trong tay * hướng về Tần Phong sau lưng đâm tới.

Chỉ là trong nháy mắt, Tần Phong cười lạnh một tiếng, chân phải về phía sau đá một cái, gót chân ở giữa Ngô tử trên cổ tay, Ngô Tử tay mềm nhũn trong tay * rơi vào Tần Phong trên tay, Tần Phong càng không chút nghĩ ngợi trực tiếp về phía sau một đâm, toàn bộ thân đao toàn bộ tiến nhập Ngô tử trong óc, trong nháy mắt Tần Phong cảm giác được bên ngoài tay súng bắn tia đã toàn bộ tập trung bản thân.

Tại bọn họ không có làm ra bất kỳ phản ứng nào thời điểm Tần Phong đã ghé vào dưới đất: "Cứu mạng a, cứu mạng a."

Lúc này kia mấy cảnh sát phản ứng kịp từng cái một tiến lên đè xuống Tần Phong, Trói lại, Diệp Mộng Kỳ nhìn chăm chăm Tần Phong trong mắt hàn quang lóe ra, người khác có thể thấy không rõ thế nhưng Diệp Mộng Kỳ thanh thanh sờ sờ cảm thấy, từ Ngô tử nếu muốn đâm về phía hãn một khắc kia người kia liền tràn đầy khinh thường trở tay một đao bị mất mạng, động tác mau khiến người ta hoa cả mắt càng không có do dự chút nào, đây chỉ có tại sinh tử trong trải qua vô số lần sát thủ hoặc là tinh nhuệ bộ đội đặc chủng mới có thể làm được.

Hơn nữa trực giác nói cho Diệp Mộng Kỳ, thẳng nhãi này nằm úp sấp dưới đất cũng không phải là cái gì cứu mạng, mà là tránh né ba người kia nằm vùng ở bên ngoài đang tập kích!

Động tác mới vừa rồi, không do dự không có bất kỳ cảm tình ở trong đó, coi như giết người như là cơm thường thông thường, thế nhưng trên người hãn không có bất kỳ sát khí, không giống như là đã giết người hình dạng, người kia là ai?

Thấy Ngô tử trong mắt chết không nhắm mắt, Diệp Mộng Kỳ nhìn chăm chăm Tần Phong, nhưng Tần Phong căn bản cũng không ngẩng đầu, mặc cho

mấy cảnh sát đè xuống hấn không phản kháng chút nào, xem đến nơi đây Diệp
Mộng Kỳ trong mắt lóe lên một tia hàn quang: "Đem hấn mang về!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 3: Thẩm Vấn

Chương 3: Thẩm vấn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 17 13: 43: 57 số lượng từ: 211 5

Công an cục phòng thẩm vấn.

Tần Phong bị trói tại một cái ghế gỗ, đây là chuyên môn đối phó phạm nhân thiết kế, ngồi ở chỗ kia thân thể đều bị thật chặt trói đến, thậm chí bởi vì Diệp Mộng Kỳ chỉ thị Tần Phong trên chân còn mang theo còng chân, hai tay để tấm ván gỗ thượng, Tần Phong nhìn chung quanh, cũng không biết bao lâu Diệp Mộng Kỳ cùng trước khi quát mắng hắn tên kia đẹp trai cảnh sát đi đến.

Hai người ngồi tại cái ghế trước mặt thượng, kia đẹp trai cảnh sát trước máy vi tính làm ghi lại, Diệp Mộng Kỳ nói gì, chỉ là nhìn chăm chăm Tần Phong hi vọng nhìn ra điểm sơ hở gì tới, thế nhưng nhìn chung quanh cái này Tần Phong đều như là cái người bình thường, trong lòng nghi hoặc càng sâu. Cũng không biết có bao nhiêu lâu, khoảng chừng có cái 5 6 phút tả hữu, Diệp Mộng Kỳ mới là mở miệng hỏi: "Tính danh."

"Tần Phong."

"Tuổi tác."

"26."

"Gia đình địa chỉ."

"Bắc uyển tiểu khu 181 số." Tần Phong đáp, phòng này là phụ mẫu lưu lại, bất quá hôm nay về nước còn một mực chưa có trở về đi xem.

"Trong nhà còn có người nào?"

"Chỉ một mình ta. Phụ mẫu 10 năm trước tại Na-uy gặp Khủng Phố tập kích đã chết." Tần Phong tâm lý một trận lạng lẽ, cũng chính là một năm kia phụ mẫu chết vào Khủng Phố tập kích khiến hấn đi lên một cái không đường về, từ 16 tuổi bắt đầu ở trên chiến trường chạy, ở trong tối giết cùng bị ám sát trong sinh tồn, một đường 10 năm không có một ngày sống yên ổn qua, khi hấn suất lĩnh đội ngũ của mình một đường tại sinh tử trong bò lên trên dong binh Vương bảo tọa, đại thù được báo sau khi hấn bỗng nhiên tưởng tượng 10 năm trước như vậy sống, không có viên đạn không có khói lửa như vậy bình thường sống.

Diệp Mộng Kỳ nghe được lời của hấn sau không khỏi nhú nhú mày, nhưng vẫn là gương mặt lạnh lùng: "Công tác."

"Không nghề nghiệp." Tần Phong hữu khí vô lực hồi đáp.

"Ân?" Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày, lúc này một gã cảnh sát đi tới đưa lên một phần hồ sơ, Diệp Mộng Kỳ gật đầu, đợi hấn cảnh sát sau khi rời khỏi mở ra hồ sơ, Tần Phong thị lực tốt liếc mắt liền thấy kia là của mình hồ sơ, tâm lý không khỏi một trận nói thầm, Diệp Mộng Kỳ còn lại là mở ra sau khi nhìn thoáng qua hỏi: "10 năm trước cha mẹ người chết vào tai nạn xe cộ, người đi nước Mỹ một mực chưa có trở về quốc?"

"Đối, hôm nay mới vừa về nước." Tần Phong gật đầu.

"Hừ." Diệp Mộng Kỳ bỗng nhiên vỗ bàn một cái, đem hồ sơ để ở một bên lạnh giọng quát dẹp đường: "Người bớt ở chỗ này giả bộ ngờ ngẩn để lừa đảo,

10 năm trong người không công tác người làm sao sống được! Người giết người coi như là bộ đội đặc chủng cũng làm không được, nói, người đến cùng là ai!"

"Ta hoàn toàn là vô ý thức phản ứng!" Tần Phong nói sạo: "Tên kia một đao tử đã đâm tới ta cũng không thể làm chờ xem? Còn có! Nếu như người nhìn kỹ hết kia phần hồ sơ người sẽ phát hiện ta 10 năm trong hoàn toàn là dựa vào học bổng sống sót!"

Diệp Mộng Kỳ lạnh như băng nhìn chăm chăm Tần Phong, kia đẹp trai cảnh sát cũng là vẻ mặt tức giận, người này nói sạo không được lý do, một người bình thường phía sau một đao tử chọc qua đây đều là theo bản năng tránh né nơi nào sẽ hướng hẳn như vậy phản kích giết người? Hơn nữa giết người dứt khoát? Diệp Mộng Kỳ đưa qua kia phần hồ sơ tại nhìn xuống, cũng không khỏi đại nhú.

Kia đẹp trai cảnh sát tiến lên trước đi nhìn thoáng qua, nhưng cũng là lại càng hoảng sợ.

Ma Tinh Lý Công Học viện điện tử công trình tốt nghiệp chuyên nghiệp, này Đại Học kinh tế học tốt nghiệp, Cấp Phát Đại Học tâm lý học tốt nghiệp, cái này dường như chức nghiệp sát thủ khách làng chơi lại còn là 3 làm đỉnh cấp học phủ cao tài sinh? Thấy hai người kinh ngạc sắc mặt Tần Phong không khỏi đặc ý một chút. Diệp Mộng Kỳ sắc mặt bất biến đối kia đẹp trai cảnh sát nháy mắt, kia đẹp trai cảnh sát âm âm cười đi tới một góc rơi trước, đem kia máy theo dõi cho đóng, Tần Phong nhất thời nhú nhú mày.

"Tần Phong, Đừng cho ta giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, ta bây giờ hoài nghi người là cái chức nghiệp sát thủ." Diệp Mộng Kỳ tựa hồ rất tin tưởng trực giác của mình, đi tới Tần Phong trước người thoáng cúi người lạnh như băng nói.

Tần Phong lại tự động bỏ quên lời của nàng, ngược lại thì nhìn Diệp Mộng Kỳ khóe miệng vung lên mỉm cười, nhắc tới nàng lớn lên thật không sai, chính là lạnh một chút còn mang theo một ít sát khí khiến người ta ngấm mà sợ hãi, đáng

người cũng là đỉnh cấp tốt, thoáng một khom lưng cổ áo chỗ tiểu mạch sắc da thịt lộ ra tới khiến Tần Phong nhìn không được nhìn nhiều hai mắt, kia Diệp Mộng Kỳ chau mày hừ lạnh một tiếng lui về phía sau một bước, trái lại kia đẹp trai nam tử khí đánh một chỗ tới một cái tát vỗ vào Tần Phong trên đầu: "Mẹ nó, nhìn cái gì vậy!"

"Người ở đây đánh ta một chút thử xem?" Tần Phong cũng không có biểu hiện ra sinh khí, chỉ là cực kỳ bình thản trả lời một câu.

Bất quá hẳn bảo chứng người kia tại dám động thủ bắt người giết hẳn.

Soái ca cảnh sát hiển nhiên không để mình bị đẩy vòng vòng, khinh thường nói: "Tiểu tử, người cứng đầu a? Hôm nay ta tại đánh người, người có thể thế nào?" Nói lên vén tay áo lên liền muốn động thủ.

"Tào Tử Hiên, dừng tay!" Diệp Mộng Kỳ nhìn không được hét lên một tiếng: "Cho ta trở lại làm ghi lại." Lại nói, bản thân nàng còn lại là lui lại mấy bước dựa ở trên bàn, mà Tào Tử Hiên còn lại là hùng hùng hổ hổ ngồi ở chỗ đó.

"Tần Phong, xem ra người còn không chịu nói?" Diệp Mộng Kỳ cười nhạt nói: "Thế nhưng người muốn rõ ràng ta có 1 vạn loại biện pháp cho người mở miệng. Nói, một mình người chức nghiệp sát thủ tới Đông Thiên rốt cuộc muốn làm gì!"

Tần Phong hiện tại tâm tính không tốt lắm, bản thân hảo tâm làm chuyện xấu, còn bị Diệp Mộng Kỳ cho không ngừng cài cái mũ này, bất mãn đáp lại nói: "Chức nghiệp sát thủ em gái người a, con mẹ nó người dám đối với đến con tin nổ súng người tại sao không nói người là chức nghiệp sát thủ? Ta cho người biết, không chứng cứ thiếu mẹ nó ở chỗ này vu hãm ta! Ta có mời luật sư quyền lợi!"

Tào Tử Hiên vừa nghe lời của hắn, nhất thời khí lại xông lên đầu đứng dậy mắng: "Tiểu tử, đem miệng cho ta phóng sạch sẽ một chút! Mộng kỳ, khiến ta đánh hẳn một trận, xảy ra chuyện ta chịu trách nhiệm!" Lại nói vén tay áo lên muốn đi tiến lên đây.

Diệp Mộng Kỳ hừ lạnh một tiếng: "Người cho ta lui xuống đi!"

Tào Tử Hiên rùng mình một cái, ác hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt mẫn bất tại hồ Tần Phong, nghiêng răng nghiêng lợi, Tần Phong bĩu môi: "Ngô tử giết ta, ta tự vệ, các người không có lý do gì mà nói ta là chức nghiệp sát thủ, nếu như người ở đây dám nói ta trực tiếp cáo các người nói xấu!"

"Có đúng hay không tự vệ còn cần giám định." Diệp Mộng Kỳ lạnh như băng nói: "Thế nhưng người * ta liền có quyền lợi câu lưu người 15 ngày."

"Câu lưu liền câu lưu." Tần Phong mẫn bất tại hồ nói.

Diệp Mộng Kỳ hừ một tiếng ly khai, kia Tào Tử Hiên theo dõi hẩn căn răng nghiêng lợi, Tần Phong nhìn hẩn một cái: "Thế nào? Muốn động thủ? Ta cho người biết người dám tại động thủ ta liền dám cáo cả nhà người."

Tào Tử Hiên khí sắc mặt của đỏ bừng, nhưng chợt tựa hồ nghĩ tới điều gì nhẹn không được chế nhạo một tiếng ly khai, điều này làm cho Tần Phong nhìn có chút cau mày, chờ hẩn đi không bao lâu bên ngoài đi tới mấy cảnh sát, trước đem Tần Phong cho buông tới kiểm tra * xích chân, tại bảo đảm không có vấn đề sau khi liền thúc Tần Phong ly khai phòng thẩm vấn.

Chờ hẩn bị đẩy ra ngoài, Diệp Mộng Kỳ cùng Tào Tử Hiên lúc này phân phó đến mấy cảnh sát: "Bắt hẩn cho ta nhốt vào trại tạm giam."

Cảnh sát kia lại càng hoảng sợ, có chút không xác định hỏi: "Đội trưởng, hẩn là *, dựa theo quy củ chắc là nhốt vào sở câu lưu ah?"

"Cho người đóng người liền đóng, nơi nào tới nói nhảm nhiều như vậy?" Tào Tử Hiên cau mày, bất mẫn nói: "Chúng ta hoài nghi hẩn là chức nghiệp sát thủ, có trọng đại hiềm nghi. Hơn nữa hẩn cường J chưa toại, thế nào? Nhốt vào trại tạm giam người có thành kiến?"

Cảnh sát kia liên tục lắc đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 4: Lừa Giận Giết Người

Chương 4: Lừa giận giết người

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 2014-08-18 12:33:42 số lượng từ: 2576

Trại tạm giam ở vào Đông Thiên Thị vùng ngoại thành, xe cảnh sát một đường chạy chậm khoảng chừng có nửa giờ, chờ đến trại tạm giam đã là lúc đêm khuya, Tần Phong không rõ nguyên do, 10 năm trong hãn chỉ có tiến qua vài lần nước ngoài ngục giam hay là bởi vì cứu người, căn bản cũng không biết quốc nội trại tạm giam cùng sở câu lưu khác nhau, cho nên nhìn thấy trại tạm giam chữ cũng không để ý cái gì.

Hai gã cảnh sát đề nặng hãn đi vào trại tạm giam, có vài tên trách nhiệm trại tạm giam nhân viên mang theo hãn vào một gian phòng nhỏ, cởi hết quần áo tại vòi nước tưới cái lạnh lẽo nước lạnh tắm. Mà bên kia, áp giải hãn cảnh sát còn lại là làm giam giữ thủ tục.

Tại Khán Thủ Sở bên trong phòng làm việc.

Vương sở trưởng nhìn trước mắt cùng sát tinh vậy Diệp Mộng Kỳ tâm lý nhiều ít có chút bất đắc dĩ, Diệp Mộng Kỳ làm đã qua tuyến, xảy ra chuyện nàng dựa vào thế lực sau lưng có thể hoàn toàn thoát thân, bản thân kia nói rõ lí lẽ đi? Tuy rằng tâm lý tức giận, nhưng vẫn là lộ vẻ khuôn mặt tươi cười: "Diệp Đội

Trường, cái này làm không tốt lắm đâu? Số bảy trong phòng mọi người đầy, tại nhốt vào?"

"Ta hoài nghi thân phận của hănh." Diệp Mộng Kỳ liếc mắt nhìn hănh, lạnh lùng nói: "Ta hoài nghi hănh là chức nghiệp sát thủ. Xảy ra sự tình ta phụ trách!"

"Ta sợ hănh đã chết người liền không thụ trách." Vương sở trường tâm lý không khỏi dích lăm bắm một câu, cũng tò mò cái này mới vào Tần Phong chọc chuyện gì, lại bị Diệp Mộng Kỳ như vậy quan báo tư thù nhốt vào số bảy trong phòng. Trại tạm giam vốn là giam giữ đến một ít còn không có thẩm phán phạm nhân, trong đó đủ một ít bởi vì thế lực sau lưng cố ý làm áp lực kéo dài, những người này Tại Khán Thủ Sở trong coi như là một bá, mà số bảy trong phòng mấy người cũng không phải ăn cơm khô, nghe xong Diệp Mộng Kỳ an bài, Vương sở trường để ý khiến thủ hạ tùy thời chuẩn bị cho tốt chữa bệnh thi thổ.

Bên kia Tần Phong tắm, mấy người trại tạm giam người của kiểm tra rồi một lần lại làm một ít ghi lại mới là cho hănh một bộ màu xám tro làm phục, làm phục thô ráp mặc lên người có chút khó chịu, hănh cũng không để ý một đường bị thúc đi vào số bảy trong phòng.

Gian phòng vốn là âm u, tràn đầy một cỗ tử quái dị mùi vị, Tần Phong thoáng nhíu nhíu mày lại nhìn một chút, mấy cái giường trưng bày ở nơi nào, trên giường cực kỳ lộn xộn, khoảng chừng có 7 8 người lúc này xúm lại tại hầu hạ 1 cái 27 28 tuổi nam nhân, bóp vai đấm lưng đốt thuốc cực kỳ cầu huyết, mà ở góc WC chỗ đó ô uest một mảnh, 1 cái tiểu mậ mạp toàn thân run rẩy nằm ở chỗ này, trên người mang theo một ít vết thương xem bộ dáng là bị không ít ngược đãi.

Bị phục vụ nam tử kia trên đầu giữ lại một dùm tóc vàng, thấy mới tới người sau khi cười lạnh một tiếng, cái này số bảy trong phòng mọi người đầy tại an chen vào người vậy khẳng định là có mờ ám, cho nên tóc vàng rất rõ ràng, ngồi dậy tới ngậm hương khói liếc mắt một cái Tần Phong phách lối hỏi: "Tiểu tử, lộn kia đường?"

Nguyên bản vừa ngồi ở một trương tương đối sạch sẽ trên giường Tần Phong nhú nhú mày không có trả lời.

Thấy hắn không đáp lại, kia 7 8 người nhất thời tức giận, 1 cái hán tử gầy gò đi lên trước nhìn Tần Phong, âm trầm hỏi: "Tiểu tử, ngươi có đúng hay không người điếc a?"

"Ta?" Tần Phong nhìn hắn một cái, bất đắc dĩ nói: "Không có gì đường lẫn lộn, ta rất mệt nhọc, có thể hay không để cho ta giấc ngủ?"

"Ngủ?" Kia 7 8 người coi như là nghe được buồn cười nhất chề cười, từng cái một cười ha ha, cũng không biết nở nụ cười bao lâu kia hán tử gầy gò đột nhiên thu liễm dáng tươi cười lại là vẻ mặt âm trầm dạng: "Ngủ, một hồi khẳng định cho người ngủ thư thư phục phục."

"Kia đa tạ." Tần Phong không để ý trên người hắn hung hãn khí tức.

"Vậy ngươi phạm vào chuyện gì a?" Hán tử gầy gò phất phất tay, kia phía sau 6 cái người đã đi rồi qua tới một người cái mặt mang bất thiện, xoa tay.

"*." Tuy rằng mất mặt, thế nhưng Tần Phong còn là trả lời một câu như vậy, cuối cùng lại bỏ thêm một câu: "Mại Dâm bất thành."

"Ha ha ha ha." Gầy gò gia hỏa cười ha ha, bỗng nhiên biến sắc chỉ vào Tần Phong mắng: "Vương bát đản, làm lão tử kẻ ngu si a? * Mại Dâm bất thành con mẹ nó người tiến trại tạm giam?"

"Có ý tứ?" Tần Phong không giải thích được, nghi hoặc nhìn người này.

"Tiểu mập mập." Đi một mình đến góc một cước đá vào kia tiểu mập mập cái hông thượng: "Trả lời hắn."

Tiểu mập mập bị đau, thế nhưng không dám không nghe mà nói, ngẩng đầu lên vẻ mặt là sừng mặt sừng mũi, phàn nàn gương mặt nói: "* Mại Dâm bất thành tối đa tiến sở câu lưu, nơi này là trại tạm giam, là phạm vào hình sự người

của mới có thể bị giam vào."

Tần Phong vừa nghe chợt cảm thấy không ổn, đi tới cửa xuyên thấu qua kia cửa lan can liền hô: "Này, có người hay không, này."

"Hô cái gì đây!"

1 cái trại tạm giam cảnh sát ngậm một gốc cây hương khói đi tới, trong tay còn cầm một gậy quất vào trên cửa hùng hùng hổ hổ: "Vương bát đản, chết cha vẫn là chết mẹ? Hô cái gì hô!"

Tần Phong nghe xong hần nói nhảm nhíu nhíu mày, trong mắt lóe lên một tia sát ý, nhưng vẫn là nói: "Ta gọi, vì sao đem ta nhốt vào trại tạm giam?"

"*?" Trại tạm giam cảnh sát bĩu môi: "Tiểu tử người lúc nào *? Thế nào chơi gái Mại Dâm bất thành không dám nói phải không?"

Tần Phong vừa nghe nhất thời đại buồn bực: "Ta lúc nào chơi gái? Các người vu hãm ta!"

Kia trại tạm giam cảnh sát không thèm cười, trong miệng ngậm hương khói nhìn thoáng qua Tần Phong, ý kia tựa như là đang nói vu hãm người thì thế nào? Cũng không nói thêm gì nữa, lưng lay lắc lư ly khai, Tần Phong hô vài câu hần cũng không phản ứng.

"Vương bát đản." Tần Phong một đoán liền có thể biết là Diệp Mộng Kỳ cùng Tào Tử Hiên kia cầu nam nữ hãm hại bản thân, lại một mắt coi đến tại cuối hành lang Diệp Mộng Kỳ đứng ở trong góc tối, nhất thời buồn bực vạ phần lớn tiếng quát mắng: "Diệp Mộng Kỳ, người cái vương bát đản hãm hại ta!"

Kia mấy người trại tạm giam cảnh sát lần lượt rùng mình một cái, tiểu tử này lá gan quả thật không nhỏ, dám như thế mắng Diệp Mộng Kỳ, lần trước mắng Diệp Mộng Kỳ kia phạm nhân có thể là đang ngồi xe đẩy tiến ngục giam.

Diệp Mộng Kỳ sắc mặt bất biến, vẫn là lạnh như băng, đối Tần Phong nhục

mạ không có để ở trong lòng.

Tần Phong mắng hai câu sẽ đáp lại, càng tức giận táo bạo, chỉ là hấn xoay người nhìn lại phát hiện ký hiệu trong tám người đã toàn bộ vây quanh, bao quát kia nguyên bản nằm ở trên giường tóc vàng, từng cái một sắc mặt bất thiện, có tức giận có không si, Tần Phong biết chơi gái phạm tại ký hiệu trong thế nhưng nhất thua thiệt, năm đó ở liên bang ngục giam hấn thế nhưng trơ mắt nhìn 1 cái chơi gái phạm bị một đám nam nhân sống sờ sờ đùa chơi chết.

"Ta nói bọn họ vụ hãm ta các người tin sao?" Tần Phong bất đắc dĩ nói.

Tóc vàng âm trầm nói: "Lão tử hận nhất chính là cường j phạm cùng tên móc túi, tiểu tử người còn đặc biệt sao Mạ Dâm bất thành. Nhưng hôm nay cái ta tâm tình vui vẻ." Lại nói, hấn nhìn thoáng qua tiểu mập mập: "Con mẹ nó, lăn tới đây cho ta!"

Kia tiểu mập mập không nói hai lời dĩ nhiên là thực sự lăn qua đây, khó tránh khỏi đầu đụng tới khung giường và vân vân hấn cũng không dám hô lên miệng tới, chỉ có thể nhịn đau cút mấy người trước mặt nằm úp sấp dưới đất si si sách sách.

"Con mẹ nó người không phải là chơi gái sao? Hiện tại ta muốn nhìn người một chút là thế nào cái chơi gái Mạ Dâm bất thành, hiện tại bắt hấn cho ta trở thành mẹ người, cho ta biểu diễn, biểu diễn tốt lắm ta con mẹ nó tha người, biểu diễn không tốt." Kia tóc vàng chính nói cao hứng, chột bên tai truyền đến một trận gió thanh, căn bản cũng không sao phản ứng, trên đầu nhất thời truyền đến coi như xé rách vậy đau đớn.

"Ta bình sinh hận nhất người khác vũ nhục mẫu thân ta." Tần Phong hai mắt chặt híp, kia từng đạo sát khí do như thực chất kiểu bắn ra, bảy người kia toàn thân sợ run cả người, đang nhìn lão đại của mình lúc này nằm dưới đất, đầu đầy máu chính kêu thảm. Tần Phong một thanh níu lại hấn y lĩnh đặt tại cửa lan can thượng, kia tóc vàng giùng giăng nhưng căn bản gãy dựa không ra, Tần Phong

một cước đá vào trên lưng hần, lạnh như băng nói: "Xuống Địa Ngục, xuống Địa Ngục nói cho Diêm vương gia, người là ta Tần Phong đưa đi vào."

Lại nói, một quyền đánh vào kia tóc vàng sau đầu mặt.

Chỉ nghe rầm rắc một tiếng, kia tóc vàng đầu dĩ nhiên bị xuyên qua , gương mặt trở nên bị đè ép biến hình, máu tạt trong thất khiếu bị đè ép đi ra, bởi vì cái cổ thể ở nơi nào, thân thể cũng từng lôi kéo, vô cùng thâm hiểm. Kia tiểu mập mạp thấy như vậy một màn như thấy quý vậy gào thảm chạy tới trong góc phòng ôm đầu gối chồm hồm ở nơi nào.

Mà tóc vàng 7 cái thủ hạ, nhìn lão đại thâm hiểm, trong dạ dày một trận bốc lên, bọn họ giống như cảm giác được linh hồn của chính mình đều phải bị vỡ vụn thông thường, đánh run run nhìn Tần Phong như là gặp được sử thượng nhất hung tàn quái vật, trong tay bọn họ cũng có người mệnh cũng từng giết người, nhưng tuyệt đối không như thế giết qua người.

Nguyên bản tại cuối hành lang chuẩn bị xem kịch vui mấy người trại tạm giam cảnh sát bắt đầu nghe được kêu thảm thiết đều là thành thói quen nhìn nhau cười, thế nhưng nhưng bọn hần thấy 1 cái đầu từ cửa lan can đè ép đi ra, văng lên cửa đối diện trên tường tràn đầy máu sau khi nhất thời luống cuống, trong tay hương khói đều rơi vào trên mặt đất.

CLGT ?.

Như vậy trại tạm giam trông coi nhân viên cũng muốn đi theo cùng nhau xong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 5: Cố Nhân

Chương 5: Cố nhân

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 18 19: 51:0 5 số lượng từ: 208 1

Diệp Mộng Kỳ trước tiên vọt tới, kia đã chết không thể chết lại tóc vàng thắm không nỡ nhìn tử vong phương thức để cho nàng nhìn không được rùng mình một cái.

Bất quá chỉ là thoáng qua giữa, nàng nguyên bản ánh mắt lạnh như băng trong lộ ra một cổ hưng phấn: "Tần Phong, người quả nhiên không đơn giản."

Tần Phong xoay người, sắc mặt hắc không thay đổi, nhìn Diệp Mộng Kỳ coi như nhìn 1 cái người chết: "Ta và người không oán không cừ, người tại sao muốn như vậy hãm hại ta?"

"Không làm như vậy? Người sẽ thừa nhận người là 1 cái chức nghiệp sát thủ?" Diệp Mộng Kỳ cười nhạt nói: "Người giết người không mang theo bất kỳ cảm tình gì, giết người tàn nhẫn, ta phải hoài nghi thân phận của người, mà bây giờ lại xác nhận ta suy đoán."

"Người có phải là cảnh sát?" Tần Phong hỏi ngược một câu.

"Là!" Diệp Mộng Kỳ trả lời dứt khoát.

"Người tính cái gì cảnh sát? Một người cảnh sát cứ như vậy hãm hại 1 cái người vô tội?" Tần Phong đi lên trước, chăm chú nhìn chăm chăm Diệp Mộng Kỳ lạnh lùng nói: "Vì hãm hại ta người thật đúng là phí sức tâm tư, ép ta đã giết người, hiện tại người hài lòng chưa?"

"Thế nhưng sự thực chứng minh ta phí sức tâm tư phi thường đáng giá." Diệp Mộng Kỳ lạnh lùng đáp lại nói.

Lúc này mấy người trại tạm giam cảnh sát đã vọt tới, thấy kia thảm không nhìn tóc vàng sau khi nhất thời nghĩ dạ dày bộ một trận bốc lên, không dám nhìn nữa đi xuống.

"Người làm như vậy sướng nha?" Tần Phong nhìn chăm chăm nàng, lạnh giọng quát dẹp đường: "Tượng đất còn có 3 phần cứng rắn, hiện tại người ép ta đã giết người, người hài lòng chưa?" Lại nói, Tần Phong xoay người nhìn bảy người kia, cất bước tiến lên một cước đá vào kia hán tử gầy gò trên bụng, kia hán tử gầy gò đau đến quẫn quại một câu nói đều không kêu được, Tần Phong lôi tóc của hắn đặt tại cửa lan can ngược nhìn Diệp Mộng Kỳ, lạnh lùng nói: "Nói cho ta biết, có đúng hay không cái này đàn bà cho các người hại ta?"

"Ta không biết, ta không biết a."

Kia gầy gò hán tử đau toàn thân mồ hôi đầm đìa, thế nhưng tóc bị hung hăng lôi hẳn căn bản cũng không dám nhúc nhích, chỉ có thể là phàn nàn cầu xin tha thứ.

"Không nói người và lão đại người cùng một kết cục, có đúng hay không?" Tần Phong lạnh như băng Lại nói, vẫn là nhìn chăm chăm Diệp Mộng Kỳ.

Kia mấy người trại tạm giam cảnh viên thấy như vậy một màn từng cái một sợ hãi, tại giết người ra chuyện, luống cuống tay chân tìm cái chìa khóa trong miệng la lớn: "Tần Phong, người dừng tay cho ta!"

"Cái chìa khóa đây?"

"Nhanh lên một chút cầm cái chìa khóa mở rộng cửa!"

"Phế vật, cái chìa khóa đây!"

Tần Phong không để ý đến kia luống cuống tay chân vài người, bất quá lôi hán tử gầy gò tóc tay độ mạnh yếu lại gia tăng vài phần, kia hán tử gầy gò mí mắt dưới chính là chết thảm không nở nhìn lão đại, tâm lý sợ hãi mau muốn khóc lên: "Là nàng, là nàng khiến chúng ta đi gây sự với người, bức người xuất thủ, là nàng chỉ thị."

Tần Phong không thềm cười, đem kia hán tử gầy gò trực tiếp ném ra ngoài, nhìn Diệp Mộng Kỳ cười lạnh nói: "Ta biết một bộ này, buộc một người thừa nhận không muốn thừa nhận tại giản đơn bất quá, Diệp Mộng Kỳ, cùng phạm nhân tư thông hãm hại 1 cái người vô tội, người nói người còn là cảnh sát? Con mẹ nó người tính cái gì cảnh sát?"

Lúc này mấy người trại tạm giam cảnh viên đã mở cửa ra, 2 cái cầm trong tay côn cảnh sát cảnh viên xông vào, Tần Phong không để ý đến Diệp Mộng Kỳ, nhìn trước khi mới vừa nói bản thân là chơi gái phạm cảnh viên, lạnh lùng nói: "Mẹ ta là chết, nhưng cũng không phải người có thể nói. Hiện tại ta cho người một cái cơ hội nói ai cho người tới vu hãm ta."

"Con mẹ nó người!" Cảnh viên kia giận dữ, một gậy đập mạnh tới, Tần Phong không thềm cười, trở tay cầm cổ tay của hắn, đồng thời một cước đá vào một gã khác cảnh viên trên bụng.

Trên tay dùng một lát lực, cảnh viên kia nơi bả vai răng rắc một tiếng, đau hét thảm một tiếng.

"Dừng tay!" Diệp Mộng Kỳ lạnh quát một tiếng, súng lục đã cầm ở tại trong tay nhắm ngay Tần Phong.

"Người có thể thử xem nổ súng sau khi, chết là ta còn là hãn." Tần Phong chế nhạo nói: "Thương pháp của người không sai, nhưng vền vẹn chỉ là không sai mà thôi." Dừng một chút, cúi đầu nhìn kia đau kêu thảm thiết không ngừng cảnh viên, lạnh như băng nói: "Nói, là ai cho người vu hãm ta là cường dân phạm?"

Diệp Mộng Kỳ cắn chặt hàm răng, lại cầm súng lục trong tay, trực giác nói cho nàng biết một khi nổ súng, Tần Phong sẽ làm ra khiến cực phản ứng nhanh khiến trong tay cảnh viên trở thành tấm mộc, giờ khắc này đối với mình thương pháp cực có lòng tin Diệp Mộng Kỳ lần đầu tiên một điểm nắm chặt cũng không có.

"Nói a!" Tần Phong nhìn cũng không nhìn Diệp Mộng Kỳ, trên tay lực lượng lại gia tăng vài phần, cánh tay truyền tới ca ca thanh khiến tất cả mọi người lạnh tận xương tủy.

"Là Diệp Mộng Kỳ, là Diệp Mộng Kỳ a." Cảnh viên kia gào thảm hô: "Là nàng sửa lại hồ sơ cá nhân của người, là nàng khiến ta nói như vậy."

Tần Phong hừ một tiếng, một thanh duệ khởi hãn tới, nhìn Diệp Mộng Kỳ cười lạnh nói: "Người xem một chút, thủ hạ của người đều nói người vu hãm ta."

Diệp Mộng Kỳ hai mắt hàn quang càng ngày càng đậm, hống đối về Tần Phong tùy thời chuẩn bị nổ súng, Tần Phong khinh thường nói: "Người có thể nổ súng, thế nhưng ta bảo chứng ta tuyệt đối sẽ không chết."

"Dừng tay cho ta!" Lúc này, một tiếng cơ giới và công cụ uy nghiêm tiếng hét phần nô truyền đến.

Tần Phong dẫn theo cảnh viên kia đi ra số bảy phòng, đứng ở hàng lang chỗ thấy một bên kia một người mặc * lộ vẻ 3 cấp cảnh giam quân hàm trung niên nam tử khí thế vội vàng đã đi tới, thấy Diệp Mộng Kỳ như trước cầm súng, còn có bắt giữ đến cảnh viên Tần Phong, nhin không được phần nô quát: "Dừng tay cho ta!"

Nhìn lên người này, Tần Phong mí mắt vừa nháy nhất thời tâm lý buồn bực không thôi. Người kêu Trần Trường Phong, cùng cha mình đã từng là 1 cái trong chiến hào chiến hữu, có người nói ban đầu ở biên cảnh bắt ma túy thời điểm cha mình còn đã từng cứu hẳn một mạng, về sau cha xuất ngũ kinh thương mà Trần Trường Phong tại trong thị cục công tác, hai nhà thường xuyên đi lại rất tình tường, mười năm này đi qua Tần Phong vẫn nhớ tương đối rõ ràng, suy nghĩ một chút, vẫn là đem trong tay cảnh viên cho ném tới một bên.

Diệp Mộng Kỳ thấy hẳn thu tay lại, hừ lạnh một tiếng khẩu súng cho thu vào, bất quá theo Trần Trường Phong cùng đi mấy cảnh sát cũng đem Tần Phong bao quanh vây quanh.

Trần Trường Phong cùng Vương sở trưởng thấy kia chết thảm tóc vàng đều là tâm lý 1 cái lộn bộn, Vương sở trưởng biết sẽ xảy ra chuyện thế nhưng không nghĩ tới gặp chuyện không may quần quai người kia, mặc dù là bản thân đúng lúc thông tri Trần Trường Phong nhưng cũng không nghĩ tới còn có thể người chết.

Trần Trường Phong sắc mặt càng ngày càng khó coi, đi lên trước nhìn Tần Phong, lại chợt cảm thấy được nhìn quen mắt, không để ý mấy tên thủ hạ kia ngăn cản vội vã chạy tới Tần Phong trước mặt, nhìn cái này trương hầu như cùng kia huynh đệ sinh tử gương mặt giống nhau như đúc, nhin không được hô một câu: "Lão Tần?" Nhưng sau đó bỗng nhiên lắc đầu, chợt nhớ tới cái gì: "Người là tiểu Phong, người là Tần Phong!"

Tần Phong gãi gãi mũi: "Là ta."

"Người mười năm này rốt cuộc là đi đâu a!" Trần Trường Phong kích động đem Tần Phong cho lôi qua đây, tỉ mỉ quan sát liếc mắt: "Tiểu tử người âm thầm biến mất vô tung vô ảnh, người nếu như xuất hiện ở tốt xằng bậy khiến ta thế nào cho người cha khai báo?"

Tần Phong chỉ là cười cười.

Trần Trường Phong đây là nhớ tới Tần Phong tình cảnh trước mắt, đang nhìn xem Diệp Mộng Kỳ cùng kia dưới đất thảm không nỡ nhìn thi thể, té xuống đất vài người, tâm lý vừa nhảy: "Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 6: Từ Trong Địa Ngục Đi Ra

Chương 6: Từ trong địa ngục đi ra

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 19 12:0 4: 37 số lượng từ: 228 9

"Sự tình chính là như vậy."

Bên trong phòng làm việc, Tần Phong đem chuyện xảy ra toàn bộ nói đi ra ngoài, hẳn vốn là dự định giết Diệp Mộng Kỳ, dù cho mới vừa ẩn cư về nước, dù sao lần này ăn khí quá buồn bực, hơn nữa nhìn Diệp Mộng Kỳ ý tứ quyết định là không dứt đi xuống, cho nên Tần Phong dự định liều mạng lại tái xuất giang hồ ý niệm giết cái kia đàn bà, thế nhưng Trần Trường Phong xuất hiện khiến Tần Phong cảm giác mình cuộc sống gia đình tạm ổn còn có thể tiếp tục nữa, đương nhiên giết người vào ngục giam việc này hẳn tuyệt đối sẽ không đồng ý, cùng lắm thì còn là giết Diệp Mộng Kỳ lại đi.

Đông Thiên Thị không thể ngây ngốc, còn có địa phương khác, quốc nội không được cùng lắm thì xuất ngoại.

Bỏ được một thân dưng khí đem Hoàng Đế kéo xuống ngựa, Tần Phong quang côn nghĩ đến.

Trần Trường Phong tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, lông mi cũng là nháy

loạn, hẳn là hai phe bọn người đều hận, hận rằng ngựa ngựa: "Cứ như vậy người sẽ giết cái tên kia?"

"Nói nhảm." Tần Phong vừa nghe liền giận không chỗ phát tiết, vỗ bàn một cái thờ phì phò nói: "Ai dám mắng mẹ ta ta liền dám giết ai, kia tóc vàng ta không giết hẳn, hẳn sớm muộn không dứt! Dù sao cũng người ta giết, đóng ta vào ngục giam ta tuyệt đối không ý kiến." Nói đến đây, Tần Phong đưa qua trên bàn làm việc một gói thuốc lá rút ra 1 khóa đốt, hung hăng hít một hơi.

"Người gặp cái gì." Trần Trường Phong trừng hẳn liếc mắt, nhưng lại hồ nghi quan sát liếc mắt Tần Phong: "Nói, tiểu tử người mười năm này đến cùng đã làm gì?"

"Một mực nước Mỹ học tập, hồ sơ có ghi rõ ràng." Tần Phong phun ra 1 cái hoàn mỹ vòng khói: "Người nếu như cũng tin tưởng Diệp Mộng Kỳ nói ta là chức nghiệp sát thủ, ta không lời nào để nói."

Tần Phong đương nhiên sẽ không thừa nhận bản thân trước kia thân phận, Khủng Phổ trong tập kích phụ mẫu vì cứu hẳn chết oan chết uổng, hẳn may mắn còn sống, vì báo thù hẳn gia nhập quốc tế thần bí nhất Quang Huy tổ chức, thành công đi lên dong binh Vương cùng tử thần Bảo Tọa, 10 năm trong hẳn luôn luôn nghĩ báo thù cho cha mẹ, chính là cái này cố động lực chống đỡ hẳn từng bước từng bước mang theo thủ hạ của mình tại tử vong trong vực sâu bò ra ngoài.

Làm đại thù được báo một khắc kia, hẳn chợt phát hiện bản thân đã không có sống tiếp ý tứ, hai tay dính đầy đẫm máu cùng giết chóc, cùng 10 năm trước thế giới của mình không hợp nhau, cũng chính là một khắc kia hẳn nghĩ tới hồi bản thân vốn là sinh hoạt, quên mất 10 năm dậm toàn bộ, cho nên hẳn một thân một mình tiếp nhận 1 cái duy nhất không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ, khiến tất cả mọi người cho là hẳn đã chết oan chết uổng dưới tình huống thành công thoát thân, hẳn hiện tại thực sự thăm nghĩ an an ổn ổn sống.

Nghĩ tới đây, Tần Phong lại có chút hồi hận không có việc gì tầm cái gì mát

xa, không tầm mắt xa cũng sẽ không tâm lý ngựa, cũng sẽ không xuất hiện như thế tổng quát chuyện hư hỏng.

Trần Trường Phong đương nhiên hoài nghi, chỉ cần bị giết kia một người cũng đủ để chứng minh tiểu tử này tuyệt đối thủ đoạn tàn nhẫn khiến người ta giận sôi, nhưng là vừa nghĩ vậy là bản thân huynh đệ sinh tử con trai duy nhất, nghĩ đến lúc đầu huynh đệ thay mình ngăn cản kia viên đạn, đang suy nghĩ đến 10 năm trước vợ chồng hắn hai chết oan chết uổng, tiểu tử này lẻ loi hiu quạnh một người qua 10 năm tâm lý liền một trận buồn khổ, đơn giản căn răng một cái, đạo: "Ai cũng không có người chứng cứ gì chứng minh người là chức nghiệp sát thủ, về phần hai chuyện này ta sẽ thay người giải quyết."

Tần Phong sắc mặt bất biến, bất quá trong lòng là thở phào nhẹ nhõm, dù sao cầm mệnh đối lấy an ổn sinh hoạt hắn cũng không muốn cứ như vậy không có.

"Bất quá tiểu tử người * việc này còn phải tính toán, người bây giờ ở đây ủy khuất một ngày ah." Trần Trường Phong nhớ tới việc này tới nhất thời bất mãn, chỉ vào Tần Phong mũi mắng: "Người tên tiểu tử thú, cho người cha biết người *, không một cái tát đập chết người."

"Dù sao cũng đã chết." Tần Phong hàm hồ nói thầm.

"Người!" Trần Trường Phong tức giận trừng hắn liếc mắt, nhưng lại cười khô một tiếng, bất đắc dĩ lắc đầu.

Có Trần Trường Phong hỗ trợ, Tần Phong rất nhanh lại bị đưa đến một gian trong phòng giam, bất quá trong phòng giam chỉ hắn và tiểu mập mập hai người, Trần Trường Phong dặn dò vài câu rồi rời đi, cái này gặp lại nhảy đã là hơn hai giờ sáng, Tần Phong nhin không được duỗi người nằm ở ván giường thượng. Tiểu mập mập còn rất sợ hãi, lui ở một bên cũng thở mạnh cũng không dám một ngụm.

Bởi vì tâm lý còn tức giận, Tần Phong cũng ngủ không được, liếc nhìn tiểu mập mập trên người một ít thương đều giản đơn xử lý, nhin không được hỏi:

"Người phạm vào chuyện gì?"

"Trộm tiền." Tiểu mập mập vừa nghe vị đại gia này câu hỏi, tuy rằng tâm lý sợ hãi nhưng vẫn là căng thẳng hồi đáp.

"Có phải trộm Diệp Mộng Kỳ Con Mụ ah?" Tần Phong nhin không được hỏi.

Tiểu mập mập cười khổ một tiếng, phải nhiều ủy khuất là hơn ủy khuất, lại xem Tần Phong tựa hồ rất dễ nói chuyện, nhin không được oán trách: "Ta nếu như biết nàng là Diệp Mộng Kỳ, đánh chết ta cũng không dám tiến nhập tâm mắt của nàng a. Từ tiến cục cảnh sát trong mà bắt đầu đánh, đến rồi trại tạm giam còn đánh ta, ta tìm ai nói rõ lí lẽ đi a." Nói đến đây, tiểu mập mập dĩ nhiên nhin không được khóc, hiển nhiên mấy ngày nay tao ngộ rất là bi thảm.

"Con Mụ có bệnh." Tần Phong nhin không được mắng, nhiều ít có chút đồng tình tiểu mập mập.

Tiểu mập mập lau nước mắt, lại nhìn một chút bên ngoài không thấy người nào sau, mới là cẩn thận nói: "Người sau này phải cẩn thận một chút."

"Con Mụ tại dám tìm ta phiền phức ta nhất định dạy cho một bài học!" Tần Phong khinh thường nói.

"Không phải là." Tiểu mập mập bậm tâm lắc đầu, thấp giọng nói: "Diệp Mộng Kỳ tìm người phiền phức là chuyện, ngài nếu như dựa vào Trần cục trưởng mặt mũi có thể nàng cũng sẽ không đang tìm người, thế nhưng là tối trọng yếu là người giết người kia."

"Ân?" Tần Phong nhíu nhíu mày, ngồi dậy tới: "Tiểu tử kia có lai lịch gì?"

Tiểu mập mập nhỏ giọng nói: "Hắn gọi Lưu Phương, là chúng ta Đông Nam Tỉnh Toàn lực hắc bang đầu lĩnh Lưu Linh đệ đệ. Lưu Linh mặc dù là nữ nhân, thế nhưng tại Đông Nam Tỉnh rất lợi hại, ta nghe nói, chỉ là nghe nói tình chúng ta trong không ít quan lớn đều cùng nàng vẫn duy trì mập mờ quan hệ."

"Nữ nhân kia rất đẹp?" Tần Phong nhin không được hỏi.

Tiểu mập mập con gà con mỡ thóc dường như gật đầu: "Rất đẹp, không thể so Diệp Mộng Kỳ kém."

"Kia thật đáng tiếc a, bị một đám lão già kia chơi."

"Ân, chính là."

.....

Trần Trường Phong tại Đông Thiên Thị cũng thuộc về với một người có quyền, tại cục trưởng thị công an cục vị trí làm nhiều năm như vậy mạng giao thiệp cũng là có, hơn nữa Tần Phong chuyện tình cũng đều là nội bộ sự, Trần Trường Phong rất nhanh thì ép xuống, đệ nhất giết người thuộc về tự vệ, về phần lần thứ hai ngại vì Lưu Phương chết vô cùng vô cùng thâm liên tại trong báo cáo viết trong lúc hỗn loạn chết đi, sau cùng cũng đem Tần Phong việc này ép xuống, về phần * chính hấn móc hầu bao thay Tần Phong nộp phạt tiền.

Đây cũng là Trần Trường Phong tại vị tới nay lần đầu tiên coi như là lấy quyền mưu tư.

Tại ngày thứ hai buổi chiều, mấy người lạ mặt cảnh sát đã đi tới đem Tần Phong cho dẫn theo đi ra ngoài, làm ra tù thủ tục, lại để cho Tần Phong tắm gội trở về trước kia y phục, ví tiền cùng điện thoại di động cùng với cái chìa khóa cái bật lửa một loại toàn bộ giao cho Tần Phong, chờ Tần Phong từ trại tạm giam đi lúc đi ra đã là hơn hai giờ chiều.

Nghe không khí mới mẻ, Tần Phong không khỏi duỗi người, lại ngồi xổm đường cái hình răng cửa thượng điểm khóa hương khói nhìn có đúng hay không từng có mê hoặc xe buýt hoặc là cho thuê xe, bất quá trong chốc lát, Trần Trường Phong lái xe tới đến rồi trước mặt hấn khiến Tần Phong lên xe.

"Chuyện của người ta đều cấp cho người tốt lắm." Trần Trường Phong dặn

dò: "Việc này người cũng chớ nói lung tung, về phần Diệp Mộng Kỳ ta đã cảnh cáo nàng. Còn có, sau này xảy ra chuyện gì nghìn vạn không nên vọng động, có việc lập tức gọi điện thoại cho ta, hiểu chưa?"

"Minh bạch." Tần Phong hữu khí vô lực nói.

Trần Trường Phong thấy hần trạng thái nhin không được cười mắng vài câu, lại nói: "Hai ngày này tương đối bận rộn, chờ bận đi qua ta gọi điện thoại cho người tới nhà ăn bữa cơm, người đi cùng tiểu nha đầu thật nhớ người."

Tần Phong gật đầu, cũng không nói lời nào, chỉ là nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh ngây người. Trần Trường Phong nghĩ hần có thể là nhớ lại phụ mẫu, bất đắc dĩ thở dài cũng không có quấy rầy hần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 7: Đây Là Nhà Ta

Chương 7: Đây là nhà ta

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 19 19: 57: 49 số lượng từ: 217 7

Bắc Uyên Tiểu Khu Cửa, Tần Phong đem đã tàn đầu mẫu thuốc lá ném tới một bên trong thùng rác, hít một hơi thật sâu, vẫn là trong trí nhớ đáng dấp, bất quá cũng đã cảnh còn người mất, khuông mơ hồ trong còn có thể thấy một chút trước kia hàng xóm, chỉ là gặp thoáng qua thời điểm lại không người có thể nhận được hôm nay Tần Phong là 10 năm trước cái kia tiểu thí hài. Tần Phong cũng không nhiều nghĩ một đường vội vã chạy tới hoa viên C khu một bộ trước biệt thự.

Phụ thân hẳn xuất ngũ kinh thương nhiều năm, tích góp từng tí một xa xỉ tài sản, tại 10 nhiều năm trước một lần giá phòng đại giảm thời điểm mua sắm một bộ này 3 tầng biệt thự, cộng lại cũng có hơn 300 thước vuông, Tần Phong chạy đến trước biệt thự nhìn quen thuộc phòng ở trong mắt cũng không chịu đựng đã vươn ướm một ít, qua sân cửa sắt đi tới biệt thự phòng ốc trước, kia cửa bảo vệ còn có chút cũ kỹ tranh dán tường, cũng hẳn 10 năm trước hồ đồ thiếp đi lên, hôm nay khi nhìn đến không khỏi mỉm cười cười.

Ở trên người móc ra một thanh đã một chút rỉ sắt cái chìa khóa, Tần Phong

hồ khẩu khí mở ra cửa phòng, lại ngay sau đó một cỗ mùi thơm ngát mùi vị truyền đến, điều này làm cho Tần Phong nhìn không được tâm lý máy động nhú nhú mày. Đây môn miệng tú giày vẫn là trong trí nhớ, chỉ là mặt trên để chen chúc hơn 10 đôi giày Tần Phong là một dạng chưa thấy qua, trên kệ áo y phục cũng là thanh xuân tịnh lệ, hiển nhiên là cô gái trẻ tuổi tử mặc, trong đại sảnh có hẳn quen thuộc gia cụ cùng bài biện, chỉ là một ít tiểu vật phẩm trang sức cũng xa lạ không gì sánh được.

Xem đến nơi đây, Tần Phong nghi ngờ trong lòng càng lúc càng lớn, lẽ nào phòng ốc của mình thành người khác? Không hẳn là a, bản thân tuy rằng hôm qua cái mới vừa trở về nhưng là tìm luật sư làm di sản thủ tục, phòng ở còn là của mình a. Chính suy tính, ở bên phải trong phòng bỗng nhiên truyền ra từng tiếng thanh âm huyền ảo, còn có khoan khoái cười nhỏ giọng nữ, Tần Phong cũng không chậm trễ, ỷ vào tài cao mật lớn liền đi tới.

Căn phòng này trước kia là khách phòng, lúc này môn cũng khép hờ, Tần Phong sau khi mở ra lại thấy được một màn trong nháy mắt khiến hẳn nguyên vốn cả chút ướt át ánh mắt của khô, máu mũi thiếu chút nữa tràn lan một màn.

Một cô gái, xem bóng lưng chỉ bất quá 16 17 tuổi, nàng cầm một bộ quần áo đang ở trước gương không ngừng khoa múa tay chân, nhìn mình duyên dáng dáng người còn thường thường chuyển động một cái thân thể mềm mại, gần như hoàn mỹ lưng đường cong toàn bộ thành hiện tại Tần Phong trong mắt, tựa hồ là nghe được không bình thường thanh âm, nữ hài theo bản năng xoay người lại.

Đây là một cái có tinh xảo khuôn mặt cùng ngũ quan kiều tiểu mỹ nữ, Tần Phong chưa từng thấy qua nàng, thế nhưng cái này đầu tiên mắt nàng cặp kia mắt to cho hẳn ấn tượng thật sâu, gần với kia chói tai thét chói tai.

Tần Phong sợ xoay người thuận tiện khép cửa lại, trong miệng còn không quên nói: "Ta không phải cố ý."

Rất nhanh trong phòng truyền đến từng đợt thanh âm huyền ảo, Tần Phong

biết hẳn đang mặc quần áo, bất quá một hai phút đồng hồ nữ hài đã mặc vào một bộ đồ thể thao trong tay dẫn theo một cây gậy bóng chày khí thể vôi vàng chạy ra, thấy Tần Phong cái này lão lưu manh lại vẫn ở tại chỗ này không nói lời gì một gậy liền quất tới, Tần Phong tự biết đui lý cũng không muốn cùng nàng tính toán, liền tiếp tránh thoát sau liền hô: "Ta nói ta không phải cố ý."

"Người cái tử sắc lang, biến thái!" Nữ hài cũng tức giận, không duyên cớ vô cớ bị thấy hết thân thể, nữ nhi mọi nhà tới chỗ nào chịu được? Tức giận nước mắt đều ở đây tròn mắt đảo quanh.

Tần Phong xem nàng huyễn huyễn muốn khóc dáng dấp cười khổ vạn phần, liền tiếp tránh thoát tránh, cũng không nghĩ cô bé kia dưới chân vừa trượt thân thể sẽ té xuống, bên cạnh nàng đó là đá cẩm thạch bàn trà, nếu là thật đập đầu thực sợ muốn máu tươi bắn tung tóe, tay mắt lạnh lẽo hạ Tần Phong thuận thể đem nàng ôm lấy, giai nhân vào trong lòng cũng xông vào mũi một trận thanh mùi thơm.

Nguyên bản nữ hài còn đang kinh hãi trong, đợi phản ứng kịp thấy cái này Tần Phong đem mình ôm lấy, tâm lý vừa giận vừa thẹn, tức giận tròn mắt đều đã không nhìn được chảy xuống: "Người mau buông ra cho ta!"

Tần Phong xem nàng lớn lên đáng yêu cũng không nghĩ dĩ nhiên như vậy bư hãn, bị nàng một tiếng hét kinh hãi cũng lại càng hoảng sợ bặt tâm thả nàng, nữ hài ổn định thân thể sau Tần Phong bặt tâm đạo: "Ta thề với trời ta không phải cố ý, người có thể hay không trước hết nghe ta giải thích?"

"Giải thích?" Nữ hài cười lạnh một tiếng, nổi giận đạo: "Người giải thích cái gì? Người cái tử sắc lang, ta đã báo cảnh sát người không chạy thoát được đâu."

Tần Phong nhú nhú mày, nếu thật là báo cảnh sát khó tránh khỏi lại muốn cùng đám kia chết tiệt cảnh sát có cái gì cùng xuất hiện, nhưng thấy một bên trên bàn bày đặt máy di động không nhìn cười được, cô bé kia theo ánh mắt của hắn cũng coi đến rồi điện thoại di động của mình không khỏi cho mình bỡ ngỡ đạo:

"Ta không thể có 2 bộ điện thoại di động sao?"

Chính lúc này, phía sau phòng cửa mở ra, đã thấy 1 cái khoảng chừng hơn 50 tuổi nam tử đi đến, thấy hai người giằng co sau khi lại càng hoảng sợ, nữ hài thấy nam tử sau không nhịn được nói: "Lưu thúc, bắt hắn lại, hắn là cái tặc!"

Kia Lưu thúc vừa nghe lập tức liền vén tay áo lên muốn xông lại, Tần Phong phản ứng mau tránh khỏi, thấy rõ nam tử kia dung mạo vui vẻ nói: "Lưu thúc? Là ta, Tần Phong."

Lưu thúc sững sốt, tại tử mĩ nhìn lên không phải là Tần Phong sao? Trên mặt đầu tiên là một trận cổ quái nhưng rất nhanh thì ẩn nấp không gặp, trái lại nữ hài nhìn thấy cái này có chút bất mãn nói: "Lưu thúc, người đang làm gì thế?" Lại nói liền chạy tới một bên đưa qua điện thoại di động phải báo cảnh.

"Sở Sở, đừng vội." Lưu thúc bận tâm ngăn cản Sở Sở: "Hắn không phải là tặc, người hãy nghe ta nói."

Sở Sở hồ nghi nhìn Lưu thúc, nhíu nhíu mày, Lưu thúc đầu tiên là an ổn định Sở Sở ngồi xuống, Tần Phong sau khi thấy nhịn không được thở phào nhẹ nhõm, lúc này ngoài cửa truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, Tần Phong bởi vì cự ly tương đối gần liền đi tới mở ra cửa phòng, thấy một gã âu phục giày da nam tử nhịn không được cười nói: "Vương luật sư."

Vương luật sư thấy trong phòng thờ phì phò nữ hài còn có sắc mặt biến đổi Lưu thúc, đó là cổ quái nhìn Tần Phong, Tần Phong nhịn không được ha hả cười nói: "Không có gì, một chút chuyện nhỏ, chuyện của ta làm xong?"

"Làm xong." Vương luật sư cũng không để ý nhiều, lấy ra một phần hồ sơ đưa cho Tần Phong đạo: "Cha mẹ người di sản hợp đồng đều ở bên trong."

"Kia đa tạ." Tần Phong đưa qua hồ sơ túi, cười híp mắt nói: "Tiến đến ngồi một chút?"

"Quên đi." Vương luật sư liếc nhìn trong phòng nữ hài, khôì hài cười: "Ta còn có vài món tài sản tranh cãi vụ án phải xử lý, liền không quấy rầy các người."

"Đi thông thả."

Đội đưa đi Vương luật sư, Tần Phong mở ra hồ sơ túi, mà một bên Lưu thúc nhin không được hỏi: "Tần Phong, người trở về lúc nào? Vì sao cũng không nói một tiếng?"

"Ngày hôm qua mới vừa trở về." Tần Phong nhìn hồ sơ trong túi hợp đồng còn có bất động sản chứng sách thờ phào nhẹ nhõm, phụ mẫu lưu cho mình sau cùng ký ức cuối cùng là giữ lại.

"Hắn rốt cuộc là ai?" Sở Sở cũng phát hiện có cái gì không đúng, thế nhưng vừa nghĩ tới bản thân có hại ăn lớn, tâm lý liền một trận nổi giận, nhin không được hỏi.

Lưu thúc có chút lúng túng đứng ở nơi đó không biết giải thích thế nào, Tần Phong nhìn ra chút cho phép mánh khóe, 10 năm trước nhà mình ra ngoài du ngoạn đem phòng ở nhờ cậy cho Lưu thúc trông nom, sợ là đã biết 10 năm không trở về phòng ở cũng bị Lưu thúc tự ý chủ trương cho cho mượn, nghĩ tới đây trong lòng liền có chút bất mãn, còn không nói gì, lại nghe được cửa truyền tới một thanh thúy thành thực thanh âm.

"Người tốt, xin hỏi Sở Sở ở đây không?"

3 người đang nhìn lại, lại thấy 1 cái thành thực khêu gợi tri thức mỹ nữ đứng ở nơi đó, nàng mang một cặp mắt kiếng, trắng tinh gương mặt của trơn trượt không gì sánh được, ngắn gọn áo sơ mi trắng lộ vẻ cực kỳ thành thực gợi cảm. Nàng không phải là luật sư chính là tâm lý trị liệu sư, Tần Phong nghĩ như vậy đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 8+2 Vị Mỹ Nữ Khách Trọ

Chương 8: 2 vị mỹ nữ khách trọ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 20 12: 22: 33 số lượng từ: 243 7

Trong phòng rất an tĩnh, Tần Phong ngồi ở một bên, Sở Sở cùng kia tri thức mỹ nữ còn lại là ngồi đối diện với hắn, mà đứng ở chính giữa Lưu thúc có chút xấu hổ, Tần Phong cau mày không biết suy nghĩ cái gì, trái lại Sở Sở cắn răng nghiêng lợi nhìn chăm chăm Tần Phong, trong tay ôm gối bị chà đạp không còn hình dáng, tri thức mỹ nữ tựa hồ cũng hiểu một sự tình nhưng cũng không có mở miệng nói cái gì.

Trái lại Lưu thúc nhin không được cái này không khí ngọt ngào, làm bộ cười ha hả hỏi: "Tần Phong, người mười năm này đều đi đâu?"

"Nước ngoài học tập." Tần Phong đã sớm đem bộ này lí do thoái thác nói nhiều lần, tung ra lên hoảng tới cũng là mặt không đỏ tim không đập mạnh. Sở Sở một bên thấy Lưu thúc nhìn chung quanh không nói chính sự trong lòng chính là bộc phát bất mãn: "Lưu thúc, tàn chuyện gì xảy ra?"

Lưu thúc lúng túng, đơn giản cắn răng một cái liền nói: "10 năm trước người một nhà ba người một đi không trở lại, ta về sau mới biết được cha mẹ người qua đời, mà người cũng tung tích không rõ, lúc đó suy nghĩ phòng ở trống không

cũng là trống không, đơn giản liền tự tiện chủ trương mượn đi ra ngoài." Nói đến đây, Lưu thúc cẩn thận nhìn thoáng qua Tần Phong, dù sao người ta gặp kịch biến, bản thân còn đem người ta phòng ở cho cho mượn, thực tại không vì người tử.

Tần Phong tại xác nhận trong lòng càng bất mãn, nhú nhú mày hỏi: "Kia nhà ta trước kia đồ đâu?"

"Đại bộ phận tại trữ tàng thất." Lưu thúc bận tâm đáp: "Có một chút ta cho thu thập đến rồi lâu 3 lâu các trong, còn có một chút tại người nguyên bản trong phòng của. Cũng không có nhúc nhích."

Nghe đến đó Tần Phong mới tốt một ít, bất quá Sở Sở một bên lại bất mãn, càng nghĩ thì càng khó chịu, trông mắt trong nước mắt lại muốn dưng mãnh tiến ra: "Người nói phòng ở là của người ta mượn, hiện tại người cho ta nói phòng ở không là của người? Là người ích kỷ thuê, hiện tại tốt lắm, người khiến ta làm sao bây giờ?" Lại nói giọng nói cũng có chút nức nở, kia bên cạnh tri thức mỹ nữ ôm chầm nàng tới nhẹ nhàng an ủi.

Lưu thúc bị nói đầu đầy mồ hôi, Tần Phong cũng không muốn giúp đỡ ai, dù sao về nhà một lần vốn là muốn nhìn 10 năm trước dáng dấp cũng không nhớ nhà trong đại biến dạng, nhưng Lưu thúc coi như là hàng xóm cũ còn giúp đến trông nom phòng ở, Tần Phong cũng không muốn nói cái gì. Xem Sở Sở sắc mặt càng ngày càng khó coi, Lưu thúc xoa xoa mồ hôi trán: "Lúc đó ta suy nghĩ phòng ở trống không cũng là đáng tiếc." Nói đến đây lại là cười khổ một tiếng, nhìn về phía Tần Phong: "Cái kia Tần Phong, người xem người bây giờ cũng đã trở về, phòng ở còn nhiều như vậy trống không, không thì khiến Sở Sở tiếp tục ở đi xuống đi?"

Tần Phong nhìn Sở Sở liếc mắt, ngược cũng hiểu được nữ hài thương cảm, cũng liền gạt đầu, kia Sở Sở hừ một tiếng, nhưng nước mắt không có làm, lê hoa đá vũ cực kỳ đáng yêu. Mạnh Chiêu Quân xem cái này ngạo kiều nữ hài nhẹn không được nhẹ khẽ cười cười.

Sở Sở không muốn dọn đi, nàng hiện tại chỉ là học sinh, nếu như không phải là bởi vì đáng ghét ký túc xá mấy nữ sinh hành vi nàng cũng sẽ không dời ra ngoài ở, cái này thứ 2 phòng ở điều kiện thật tốt quá, hơn nữa tiền thuê nhà cũng tiện nghi, cự li cũng gần, còn nữa nói ở một năm cũng có cảm tình sâu đậm. Thấy Tần Phong sau khi gật đầu, Sở Sở tuy rằng không vui cùng một người nam ở cùng một chỗ, nhưng hiện nay mới thôi cũng chỉ có biện pháp này.

Lưu thúc thấy sự tình giải quyết, cũng không dám ở nơi này ở lâu, hẳn là sợ đang hỏi lên tiền thuê nhà chuyện tình, dù sao 10 năm tới tiền thuê nhà thu không ít là một khoản xa xỉ kim ngạch, có thể tiêu xài đều tiêu xài, nơi nào còn có thể cho thêm Tần Phong? Cho nên vội vã chạy trốn.

"Cái kia, người là tìm nàng ah?" Tần Phong liếc nhìn tri thức mỹ nữ, hỏi.

Tri thức mỹ nữ hơi khẽ gật đầu một cái, trái lại Sở Sở có chút áy náy nói: "Xin lỗi a, chiêu Quân tử, nguyên bản. . ."

"Không có việc gì." Mạnh Chiêu Quân khẽ lắc đầu, cười nói: "Cái này cũng không phải lỗi của người."

"A." Tần Phong nghe được điểm manh mối tới: "Người là Sở Sở tìm tới chuẩn bị ở chỗ ah?"

"Không sai." Mạnh Chiêu Quân gật đầu.

Tần Phong vừa nghe cũng không cự tuyệt, dù sao cùng 2 cái mỹ nữ ở cùng một chỗ ngược lại cũng có khác một phen lạc thú, hơn nữa cái này Sở Sở thật là đáng yêu, ngạo kiều tiểu mỹ nữ, Tần Phong nghĩ thú vị, nhân tiện nói: "Tình huống bây giờ người cũng biết, ta là nhất định phải ở chỗ, dù sao đây là ta phụ mẫu để lại cho ta duy nhất một căn hộ tử, nếu như người không ngại, ta đương nhiên sẽ không cự tuyệt mỹ nữ vào ở."

Mạnh Chiêu Quân không nhịn cười được một tiếng, nhân tiện nói: "Kia tiền thuê nhà nhiều ít?"

"Của người nhiều ít?" Tần Phong liếc nhìn Sở Sở, hỏi.

"1 nghìn."

Tần Phong nghe xong gật đầu, hẳn ngược không quan tâm vấn đề tiền, dù sao ở bên ngoài xông xáo 10 năm, làm vượt qua chính phủ, xảo trá qua trùm buôn thuốc phiện, đã làm súng đạn 2 đạo buôn lậu, cũng để dành được cũng đủ hẳn mấy cuộc đời tiêu xài tài sản, nghĩ vậy nhân tiện nói: "Người giống như nàng, về phần hợp đồng coi như, ta không tin đồ chơi này."

Nói đến đây, Tần Phong liền không kịp chờ đợi chạy tới lầu 2 đi tìm gian phòng của mình đi.

Trong phòng khách Sở Sở ủy khuất cùng con mèo con thông thường: "Chiêu Quân tỷ, xin lỗi. . ." Nói đến đây lại có chút buồn bực, nhịn không được hướng về phía Tần Phong bóng lưng làm cái mặt quỷ: "Ai ngờ lại xảy ra cái này sự tình. Còn tưởng rằng liền hai ta ở chỗ đây."

"Tốt lắm, ta cũng còn phải cảm ơn còn người." Mạnh Chiêu Quân che miệng cười nói: "Nói cách khác tự ta đang tìm chỗ ở quá phiền toái. Hơn nữa người không cảm thấy cái này Tần Phong rất thú vị sao?"

"Thú vị cái gì, hừ." Nhắc tới Tần Phong, Sở Sở lại nghĩ tới thân thể mình bị nhìn hết sự tình, mặt đỏ lên hừ một tiếng.

.....

Tần Phong đi tới lầu 2, lầu 2 bài biện cùng trong trí nhớ không nhiều thiếu biến hóa, ở phòng khách một góc còn để một trương bàn bóng bàn, là lúc đầu hẳn nhõng nhẽo cứng rắn năn nỉ phụ mẫu mới đáp ứng mua, kỳ thực cũng không chơi bao lâu, mà gian phòng của mình liền tại 3 phòng ở giữa một gian.

Trở lại gian phòng của mình, hẳn nhịn không được thở dài.

Trong phòng để rất nhiều thứ, hiển nhiên như Lưu thúc nói đem một nhà ba

người gì đó đều thu thập đến nơi này, Tần Phong thu thập sơ một chút, bên trong phần lớn đều là cả nhà bọn họ 3 người một ít vật phẩm, có phụ mẫu rất sớm trước kia quần áo còn có hẵn 10 năm trước một ít quần áo, ở một bên bày đặt 2 cái tủ sách, một người trong đó là phụ thân hẵn, bên trong bày đây hẵn thường nhìn thư tịch, mà một người khác là chính hẵn, phần lớn đều là sơ trung trước kia sách giáo khoa.

Tần Phong rất may mắn những thứ kia khách trọ không có đem mấy thứ này xử lý xong.

Ở trên giường cửa hàng 1 tầng vải trắng, xoắn lên liễu chi sau là một ít coi như mới tinh chăn, Tần Phong cười khổ vươn tay sờ sờ, loáng thoáng có thể cảm giác 10 năm trước sự ấm áp của gia đình. Tại bên kia bày đặt một cái rương, mở ra sau khi bên trong tất cả đều là ảnh chụp, một nhà ba người ra ngoài du ngoạn hoặc là gia đình ảnh chụp, Tần Phong cầm ảnh chụp hai mắt rưng rưng.

"Cha, mẹ." Nhìn ảnh chụp trong khuôn mặt quen thuộc, Tần Phong nhẹ nhàng xoa xoa phía trên bụi: "Thù ta báo, ta giết bọn họ mọi người, chỉ là trên tay ta dính đầy máu, ta còn có thể như 10 năm trước như vậy như cái người bình thường một dạng sinh hoạt sao?"

Hít sâu một hơi, Tần Phong lau khóe mắt nước mắt, đem ảnh chụp thận trọng thả lại ở tại trong rương, liếc nhìn hỗn loạn gian phòng bắt đầu thu cả lên, đem một ít vô dụng vật phẩm toàn bộ phong ở tại trong rương, lại thu thập trên giường chăn đệm tủ sách, đợi gian phòng ngăn nắp sạch sẽ như mới sau Tần Phong mang vậy mấy người tạp vật cái rương đặt ở lầu 3 lầu các, lại đi trữ tàng thất một chuyến thu thập một chút đồ vật, trái lại Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân không biết đi nơi nào.

Đợi hết thầy đều thu thập xong sau khi, Tần Phong đặt mông ngồi ở lầu 3 sân phơi ghế tre thượng, điểm khóa hương khói, nghe trong phòng truyền tới nhà mùi vị, khóe miệng giương lên mỉm cười. Đợi một gốc cây hương khói hút xong, lại thấy cách đó không xa Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân cố sức kéo mấy

cái rương chạy tới, đối với cái này cải thiện bản thân hình tượng cơ hội Tần Phong tự nhiên sẽ không bỏ qua, thí điên thí điên xuống lầu ra cửa phòng hỗ trợ đi.

Trong tay cái rương bị Tần Phong mang theo sau, Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân đều thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa mồ hôi trán, hôm nay cái này tháng chín trời hè nóng bức không tán, hai vị mặc dù không thể nói nuông chiều từ bé nhưng cũng chịu không được khổ như thế lực sống, bất quá Sở Sở tựa hồ đối với Tần Phong chiếm bản thân tiện nghi sự tình một mực canh cánh trong lòng, cũng chưa cho hẳn cái gì tốt sắc mặt.

"Như vậy đi, buổi tối ta mời các người đi ăn." Tần Phong không muốn cùng Sở Sở tính toán, lại lấy chủ cho thuê nhà thân phận phát ra bữa cơm mời: "Lần đầu gặp mặt, sau này ở cùng một chỗ còn phải chiếu cố nhiều hơn."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 9: Cứu Lầm Người

Chương 9: Cứu lầm người

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 20 19: 13: 51 số lượng từ: 252 6

Bắc uyển tiểu khu phụ cận một nhà sa hoa nhà hàng.

Tần Phong ăn lang thôn hổ yết, gian nhà hàng trước đây phụ mẫu còn ở thời điểm một mực tới, không nghĩ tới 10 năm sau mùi vị không thay đổi, hoài niệm dưới ăn cũng nhiều, Sở Sở không khỏi khinh bỉ nhìn hấn một cái, lại lại hỏi: "Chiêu Quân tử, người thế nào không ở lại nước Mỹ phát triển?"

"Ai." Mạnh Chiêu Quân nhấp một hộp đồ uống, đạo: "Ta đều 26, tại không trở lại ba mẹ ta cũng phải đi nước Mỹ an bài cho ta tương thân. Lần này ở lại Đông Thiên đại học công tác cũng cũng không dễ dàng."

"Hì hì." Sở Sở hì hì cười, mang theo đến Bát Quái cười híp mắt nói: "Vậy người còn không đem Lưu Phong học trưởng mang cho nhà đi xem."

"Nói mò gì đây." Mạnh Chiêu Quân khuôn mặt đỏ lên, nhẹn không được liếc nàng một cái.

Sở Sở cười hắc hắc: "Người xem một chút, Lưu Phong học trưởng truy người

đều đuổi đã nhiều năm như vậy, tình đầu ý hợp, người còn kiên trì cái gì đây."

"Hắc, ít nói ta." Mạnh Chiêu Quân dờ đi trọng tâm câu chuyện: "Người tại sao không nói người? Không ở trường học ở, chạy đi ra bên ngoài tới thuê phòng tử."

"Ta là nghĩ ở ở bên ngoài tốt một chút." Sở Sở con người đảo một vòng, không muốn nhiều lời.

"Ta xem là truy người của người nhiều lắm ah? Có thích hợp sao? Chờ Hậu Thiên ta đi trường học sau cho người xem một chút." Mạnh Chiêu Quân cười híp mắt nói.

"Nào có." Sở Sở liên tục lắc đầu: "Người cũng chớ nói lung tung a, ta còn không muốn nói luyện ái đây."

"Hai người các người đều ở đây Đông Thiên đại học?" Tần Phong nghe sau nhin không được hỏi.

"Đúng vậy, ta vừa xong Đông Thiên đại học làm việc." Mạnh Chiêu Quân vừa cười vừa nói: "Sở Sở là Đông Thiên sinh viên đại học, cái này không ta về nước sẽ tìm nơi nương tựa nàng tới."

"Vậy thật là là có duyên." Tần Phong cười ha hả nói.

"Còn người? Ở nơi nào công tác?"

"Ta hôm qua cái mới vừa về nước, còn không có nghĩ tìm việc làm nữa, chơi trước một đoạn thời gian hãy." Tần Phong khoát tay áo, hiển nhiên hợp làm vấn đề này cũng không thêm để ý, dù sao 10 năm trong căng thẳng thần kinh "Công tác" thượng, hẳn cũng nghĩ nghỉ ngơi nhiều một chút.

"Người sẽ không dự định dựa vào hai chúng ta tiền thuê nhà tới nuôi sống bản thân ah?" Sở Sở nhin không được cho Tần Phong một cái vệ sinh mắt.

"Làm sao có thể." Bị Sở Sở cho khách sáo Tần Phong cũng không mặt đỏ, ngược lại thì hàng thật giá thật nói: "Ta đều thật lâu không cho mình ngày nghỉ, thật vất vả rồi rảnh đương nhiên sẽ không lãng phí thời gian."

Sở Sở đang muốn khinh bỉ hấn một lần thời điểm, bên cạnh trải qua hai người, một gã ăn mặc đường trang phía sau lão nhân theo một người mặc tây trang đen bảo tiêu, xem tư thế lão nhân này chắc là thân phận bất phàm, tuy rằng niên kỷ không nhỏ nhưng có một cỗ không giận tự uy khí thế, Tần Phong 3 người cũng không khỏi nhìn thoáng qua. Chỉ là cái này vừa nhìn có thể nguy, lão nhân kia tựa hồ bị nhìn thấu tất xấu một dạng, toàn thân cơ thể bỗng nhiên một thật co quắp, mặt biến sắc dị thường tái nhợt, trong cặp mắt kia hiện đầy tơ máu, té ngã trên đất co ro thân thể nỗ lực giùng giăng, hai tay che lồng ngực của mình, miệng mở rộng nếu muốn phun ra một thứ gì đó nhưng lại phun không ra, xem ra cực kỳ khó chịu.

Phía sau bảo tiêu quá sợ hãi thông bước lên phía trước, tại trong túi móc ra một lọ dược hoàn đổ ra 1 khóa ô màu đen dược hoàn bậm tâm bỏ vào lão giả trong miệng, Tần Phong bởi vì dựa vào là gần thuận lợi đem cái chén đưa cho hấn, bảo tiêu cảm kích nhìn hấn một cái cho lão nhân ực một hớp nước, chỉ là dược hoàn ăn đi sau khi lão giả không có bảo tiêu nghĩ khôi phục lại, ngược lại là gia tốc bệnh tình thông thường toàn thân run rẩy bộc phát lợi hại.

"Mau gọi xe cứu thương." Mạnh Chiêu Quân bậm tâm hô một câu đồng thời dựa vào tiến lên, chỉ là hộ vệ kia sắc mặt lạnh lẽo chợt bộc phát ra một cỗ lên mặt nạt người khí tức, tiến lên sẽ chế phục cái này tựa hồ đối với lão gia gặp nguy hiểm nữ tử, Mạnh Chiêu Quân sợ hoa dung thất sắc, bất quá Tần Phong tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt tiếp nhận hộ vệ kia quả đấm của, lạnh lùng nói: "Quá không biết tốt xấu ah?"

Bảo tiêu khiếp sợ nhìn Tần Phong, trong nháy mắt thu hồi năm tay bày ra phòng ngự tư thế, có thể dễ dàng tiếp được công kích của mình, cái này nhìn như quen mặt Tần Phong tuyệt đối không phải là hiền lành, rất có thể là uy hiếp lão gia sinh mệnh an toàn gia hòa.

"Này, người người này tại sao như vậy, giúp người còn đánh người." Sở Sở bất mãn nói một câu, đồng thời đỡ lấy Mạnh Chiêu Quân.

Mạnh Chiêu Quân bận tâm lắc đầu: "Sở Sở, hẳn có thể là lo lắng nhà mình trường bối an toàn." Dừng một chút, đi lên trước một bước đạo: "Ta chỉ là muốn giúp chút thôi, lão nhân thoát nhìn rất thống khổ. Xe cứu thương chạy tới còn phải cần một khoảng thời gian, chúng ta cần ổn định bệnh của hẳn tình."

Bảo tiêu đây mới là thu tay, hẳn cũng biết mình mới vừa thật là phản ứng quá kích, Tần Phong đứng qua một bên.

Mạnh Chiêu Quân tiến lên vỗ nhẹ nhẹ chụp lão nhân lưng, đồng thời bắt được tay trái của hẳn đem bắt mạch, bảo tiêu lo lắng hỏi: "Ta lão gia thế nào? Ta cho là hẳn là bệnh tim tái phát cho nên cho hẳn ăn hiệu quả nhanh cứu tâm hoàn, vì sao thoát nhìn càng ngày càng nghiêm trọng."

Mạnh Chiêu Quân cái này một hồi cũng đã đầu đầy mồ hôi: "Không đúng, hẳn mạch đập càng ngày càng loạn. Không giống như là bệnh tim tái phát."

Bảo tiêu cũng là sốt ruột vạn phần, ngồi xổm lão đầu bên cạnh hô: "Lão gia, ngài chịu đựng, xe cứu thương lập tức tới ngay."

Lúc này khách sạn quản lí cũng vội vã tới rồi, hẳn càng sốt ruột, nếu là thật có người chết ở bản thân trong tiệm cơm kia truyền đi thật đúng là vận đen, hơn nữa lão nhân này thân phận bất phàm, sợ rằng thực sự sẽ trâu chọc * phiền, cho nên hẳn cũng là không ngừng giục thủ hạ đánh cấp cứu điện thoại. Trong lòng lo lắng vạn phần lại để cho thuộc hạ bắt đầu hỏi đang ngồi có ai là thầy thuốc.

Cảm giác lão đầu mạch đập bắt đầu chuyển thành suy yếu, sắc mặt kia càng tái nhợt không gì sánh được, Mạnh Chiêu Quân chân mày nhíu càng sâu, đột nhiên, lão nhân bỗng nhiên thân thể cả kinh dĩ nhiên trong nháy mắt bắt đi, Mạnh Chiêu Quân lại càng hoảng sợ thân thể về phía sau ngưỡng đi, giữa lúc Sở Sở muốn lên trước thời điểm, bỗng nhiên cảm cảm thấy hoa mắt, nhưng thấy Tần Phong đã tiến lên tiếp nhận nàng, đồng thời một tay đè xuống lão đầu ngực,

tại buông ra Mạnh Chiêu Quân sau khi hấn một quyền không nhẹ không nặng đánh vào lão đầu trên ngực.

"Lão gia!" Bảo tiêu thất kinh, tiến lên liền muốn ngăn chặn ở Tần Phong động tác, nhưng lúc này Tần Phong trong tay bỗng nhiên nhiều hơn một chiếc đũa, tại mọi người ánh mắt hoảng sợ trong, chiếc đũa trực tiếp hướng về lão nhân cổ sau cắm tới.

"Người dám!"

Bảo tiêu nhìn ra được, Tần Phong động tác cực nhanh, lực đạo mười phần, nếu là thật xuyên vào thực, nhà mình lão gia liền bỏ mạng ở tại chỗ. Bất quá Tần Phong lại trước tiên đem lão thân thể người kéo đến trước người mình, hộ vệ kia lại càng hoảng sợ không dám tiếp tục động thủ, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tần Phong đôi đũa trong tay hung hăng đâm vào lão nhân phía sau.

Tất cả mọi người là ngược hít một hơi khí lạnh, kia gần nhất Sở Sở lại không tự chủ được nhắm hai mắt lại, tâm lý cũng trống rỗng. Mà Mạnh Chiêu Quân cau mày nhìn chăm chăm Tần Phong.

Bảo tiêu trợn mắt hốc mồm nhìn đây hết thấy, không có trong dự đoán máu tươi bắn tung tóe, mà là sắc mặt của lão nhân trong nháy mắt đỏ bừng, thân thể run lên mãnh hít một hơi, tại hô đi ra ngoài cũng một ngụm mắt thường có thể thấy được bạch khí, mà Tần Phong đem thân thể của lão nhân lật qua, tay phải tại trước ngực hấn liên tiếp xoa nắn, tay trái chiếc đũa cũng không đoạn tại sau lưng của hấn đâm tới đâm tới.

Ước chừng có nửa phút, lão nhân kia nguyên bản mặt đỏ bừng sắc dần dần khôi phục bình thường hồng nhuận, bất quá mang theo đến một tia âm đạm, phục hồi tinh thần lại đầu tiên đối Tần Phong đạo: "Đa tạ tiểu hữu ân cứu mạng."

Tần Phong đem đôi đũa trong tay ném tới một bên: "Một hồi đem ta sổ sách tính tiền là được."

Mà bảo tiêu cảm kích nhìn thoáng qua Tần Phong, hơi mang theo vài phần hồ thẹn, còn có một phần nghi hoặc cùng kích động, nhưng hẳn không có hỏi nhiều cũng không có suy nghĩ nhiều, đỡ lão nhân ngồi ở một bên: "Lão gia, ngài không sao chứ?"

"Khá." Lão nhân tại một lần cảm kích nhìn thoáng qua Tần Phong, tuy rằng thân thể như trước có chút trầm trọng mệt mỏi, bất quá hô hấp thông suốt một chút.

Đúng lúc này, mà miệng thanh âm của xe cứu thương vù vù truyền đến, bất quá đầu tiên chạy vào cũng không phải ăn mặc bạch đại quái thầy thuốc, mà là 1 cái Tần Phong nằm mơ cũng không nghĩ mơ tới gia hỏa, Diệp Mộng Kỳ. Thấy Diệp Mộng Kỳ, Tần Phong sắc mặt nhất thời đổi đổi, hừ lạnh một tiếng làm xong rồi một bên không muốn phản ứng người nữ nhân này, mà Diệp Mộng Kỳ cũng nhìn thấy hẳn, bất quá lại ngoài ý liệu không có phản ứng hẳn, mà là vội vã chạy đến trước mặt lão nhân: "Gia gia, ngài không có sao chứ?"

"Ta không sao." Diệp lão đầu lúc này sắc mặt khôi phục một chút, đối Diệp Mộng Kỳ lộ ra cái yên tâm dáng tươi cười, chỉ chỉ Tần Phong: "Ít nhiều cái này tiểu hữu, không thì. . . ."

Bất quá nói còn chưa dứt lời, Tần Phong cũng đã đứng dậy cắt đứt lời của hẳn, sắc mặt cực vi khó coi: "Hừ, không cần cảm tạ ta, coi như ta mắt mù, cứu lầm người."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 10: Tà Y

Chương thứ mười Tà Y

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 2 1 12: 52:0 4 số lượng từ: 204 3

Mọi người đối Tần Phong thái độ bỗng nhiên chuyển biến đều là lại càng hoảng sợ, Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở cùng hai mặt nhìn nhau không biết Tần Phong vì sao như vậy sinh khí, mà Diệp lão đầu cũng là gương mặt kinh ngạc, trái lại bảo tiêu bởi vì nhìn chăm chăm vào Tần Phong, phát hiện Diệp Mộng Kỳ sau khi đi vào hầm cũng đã đổi sắc mặt, đang suy nghĩ đến tiểu thư nhà mình phong cách hành sự, trong lòng cũng đoán được như vậy một ít.

"Tần Phong?" Sở Sở có chút bất mãn nhíu nhíu mày, thế nhưng Tần Phong căn bản không có phản ứng bọn họ xoay người rời rời đi.

Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở nhìn lẫn nhau một cái bận tâm đuổi theo, mà Diệp Mộng Kỳ còn lại là sắc mặt có chút vô thường, trong ánh mắt hiện lên mấy phần tức giận.

Diệp lão đầu sắc mặt của cũng âm trầm xuống, khiến bảo tiêu đỡ bản thân ra từ điểm một chiếc xe cứu thương, đợi Diệp Mộng Kỳ sau khi đi vào sắc mặt càng hăng giọng một mảnh: "Nói, có chuyện gì xảy ra!"

Diệp Mộng Kỳ nhìn lên thái độ của hắn lại càng hoảng sợ, bặt tâm an ủi Diệp lão đầu hóa giải một chút tâm tình, để tránh khỏi tại xảy ra chuyện gì đoạn, đồng thời đem Tần Phong chuyện tình nói một ít, bất quá cũng không nói gì Tần Phong Tại Khán Thủ Sở giận dữ giết người, dù sao chuyện này đã bị Trần Trường Phong đè ép xuống tới, thế nhưng dù vậy Diệp lão đầu cũng tức giận không nhẹ, liên tiếp ho khan, hộ vệ kia bặt tâm sợ chụp hẳn lưng, Diệp Mộng Kỳ cho hắn bưng một chén nước.

"Người cho ta tỉnh táo trở lại!" Diệp lão đầu không có uống nàng đưa tới nước: "Không thì người cái này cảnh sát đừng làm!"

"Ta chỉ là hoài nghi hắn!" Diệp Mộng Kỳ phản bác một câu.

"Hoài nghi?" Diệp lão đầu vừa nghe càng thêm buồn bực, hoặc là tâm lý khó chịu thở hỗn hển mấy hơi: "Người có chứng cứ sao? Chỉ bằng người hoài nghi giống như này hãm hại hắn?"

"Bị giết Ngô tử thời điểm thủ pháp thuần thực, tâm tính tàn nhẫn." Diệp Mộng Kỳ phản bác: "Ta phải hoài nghi hắn."

"Người là cảnh sát, không phải là thổ phi!" Diệp lão đầu tức giận ho khan hai tiếng, giận dữ sắc mặt của đỏ bừng không gì sánh được: "Tính là hắn là chức nghiệp sát thủ, người không có chứng cứ! Cùng một đám phạm nhân cấu kết đi bức người khác, ta nói cho người bao nhiêu lần loại thủ đoạn này ta không muốn lại nhìn thấy?"

Bảo tiêu thấy sắc mặt hắn càng ngày càng khó coi, trong lòng lo lắng bặt tâm vỗ vỗ Diệp lão đầu lưng, sắc mặt củ kết một hồi vẫn là nói: "Lão gia, người cũng đừng trách tiểu thư, cái kia Tần Phong thật có chút không đơn giản."

"Ân?" Diệp lão đầu chau mày, đối chính hắn một bảo tiêu Diệp lão đầu còn là rất tinh tường cùng tin tưởng, sắc mặt thoáng hòa hoãn một ít đạo: "A Hổ, người nói xem."

A Hồ liếc nhìn Diệp Mộng Kỳ gật đầu, hồi suy nghĩ một chút sau đó nói: "Ba năm trước đây ta đã từng tại nam Mỹ chấp hành một lần nhiệm vụ bí mật, bởi vì lúc đó nhiệm vụ đặc thù cho nên không có hậu viên ủng hộ dẫn đến chúng ta bị địa phương mấy trăm vũ trang phần tử vây quanh lâm vào khốn cảnh, lúc đó chúng ta 12 cá nhân, còn sống còn chỉ còn lại có 3 cái." Nói đến đây, A Hồ tâm lý có chút khó chịu, khóe mắt cũng hơi có chút ướt át: "Tại chúng ta cho là chúng ta chết chắc rồi thời điểm, Xuất Hiện 5 cái người đã cứu chúng ta."

"5 cái người?" Diệp lão đầu cùng Diệp Mộng Kỳ đều là mí mắt vừa nháy.

A Hồ trịnh trọng gật đầu, nghiêm túc nói: "Là 5 cái người, mỗi một cái đều là trên thế giới cao cấp nhất chiến sĩ, hơn 300 cái vũ trang đầy đủ phản động phần tử bị bọn họ 5 cái người giết không chừa mảnh giáp, hơn 300 người vây khốn cục diện bị bọn họ 5 cái người trở nên đổi thành săn giết cục diện, sau cùng chạy đi dĩ nhiên không được 20 cái!"

Diệp lão đầu cùng Diệp Mộng Kỳ ngược hít một hơi khí lạnh, bọn họ biết A Hồ là tuyệt đối không có khả năng nói láo, như vậy nói cách khác kia xuất hiện 5 cái người quả nhiên là trên thế giới độc nhất vô nhị chiến sĩ, nghĩ đến nơi này Diệp Mộng Kỳ bần tâm hỏi: "Như vậy cùng Tần Phong có quan hệ gì?"

A Hồ ngưng trọng đến biểu tình, trầm giọng nói: "Lúc đó huynh đệ chúng ta trong có một bị mảnh đạn trùng kích rơi vào cơ sốc, là năm người kia trong duy nhất một nữ nhân cứu, lúc đó nàng cũng là dùng một chiếc đĩa, thủ pháp cùng vừa mới Tần Phong cứu lão gia tay của pháp hầu như giống nhau như đúc."

"Người là nói nữ nhân kia cùng Tần Phong có quan hệ?" Diệp Mộng Kỳ nhất thời nghĩ đây là một cái chứng thực Tần Phong cắt vào miệng.

A Hồ gật đầu: "Ta chỉ là sơ bộ hoài nghi, theo lúc đó theo như lời dùng chiếc đĩa cứu người là nữ nhân kia độc môn tuyệt kỹ, người ngoài cũng sẽ không."

"Nữ nhân kia thân phận người biết không?" Diệp Mộng Kỳ nghĩ có chút hưng phấn, trong mắt không ngừng thoáng hiện khác thường hào quang.

Hỏi đến nơi đây A Hồ cười khở một tiếng: "Của nàng tên họ thật ai cũng không biết, coi như là của nàng mấy người đồng bọn cũng không biết, chúng ta về sau nghe được nữ nhân kia có một danh hiệu kêu Tà Y, là trên thế giới thần bí nhất Quang Huy dong binh đoàn thành viên, cũng là trên thế giới cao cấp nhất chiến trường thầy thuốc."

"Thế nào mới có thể tra được nàng? Còn có cái này Quang Huy dong binh?"

"Không có khả năng." A Hồ lắc đầu trịnh trọng nói: "Tà Y không chỉ là chiến trường thầy thuốc cũng là toàn cầu thầy thuốc giỏi nhất, toàn thế giới muốn tìm của nàng quá nhiều người, phú thương chính khách thậm chí là nào đó quốc tống thống đều muốn nàng cứu mạng, thế nhưng có thể tìm tới của nàng không có một, về phần Quang Huy, ta chỉ có thể nói ta chỉ là nghe qua tên này, kia tồn tại bất kỳ tin tức gì ta đều hoàn toàn không biết gì cả."

Diệp Mộng Kỳ rơi vào trầm tư, nhú chặc mày đang suy tư A Hồ nói.

Trái lại Diệp lão đầu cau mày: "Những thứ này đều là thực sự."

"Ân." A Hồ gật đầu: "Ta biết chỉ cái này."

Diệp lão đầu trầm mặc một hồi nói: "Tần Phong cùng cái này Tà Y còn có cái gì Quang Huy có quan hệ hay không cũng chỉ là suy đoán, không có bất kỳ chứng cứ nào có thể chứng minh, Mộng Kỳ, ta không hi vọng người ở đây tự cho là đúng gây sự với hần!"

Diệp Mộng Kỳ biến sắc, trong lòng tuy rằng không phục, nhưng cũng chỉ có thể cắn răng gật đầu đồng ý xuống tới.

Mà bên kia, Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở đi ra phạm điểm không bao xa liền thấy một bên ngồi xổm bên lê đường hút thuốc lá Tần Phong, hần rất vắng vẻ, nguyên bản thoáng đỡ lòng của tình bởi vì thấy Diệp Mộng Kỳ xuống dốc không phanh, từ nhỏ hần chính là yêu hận rõ ràng, đối Diệp Mộng Kỳ hần có rất sâu phần nộ.

Sở Sở nhìn hần vắng vẻ xào xạc bóng lưng, tâm lý đối với hần mâu thuẫn cũng dần dần tán đi, cũng không có đề cập trước bất cáo nhi biệt, đạo: "Này, một người trang cái gì thâm trầm đây."

"Ta không có, chỉ là muốn an tĩnh một chút." Tần Phong buồn bực nói.

Mạnh Chiêu Quân còn lại là hỏi: "Người tựa hồ cùng cái kia Diệp Mộng Kỳ có chút mâu thuẫn?"

"Nàng?" Tần Phong nhớ tới ngày hôm qua phát sinh toàn bộ, đều là người nữ nhân này làm hại bản thân thiếu chút nữa nổ tung, trong lòng lại là một trận tức giận nhưng là rất nhanh áp chế xuống tới: "Cũng không có gì lớn sự, chỉ là có chút mâu thuẫn, nàng nhìn ta không vừa mắt ta xem nàng là chó rắm." Mặc dù nói không có gì sự thế nhưng luôn luôn cắn răng nghiến lợi ý tứ.

Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân hai mặt nhìn nhau, Tần Phong người này thoát nhìn rất hiền hoà bất kể so với cái gì việc nhỏ, nhưng là một cái tên để hần thái độ như thế, sợ rằng giữa hai người mâu thuẫn thật đúng là không phải là việc nhỏ.

"Quên đi." Tần Phong bất đắc dĩ khoát tay áo: "Ta đi tìm một chỗ đi uống rượu."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 11: Muốn Chết Hay Gì ?

Chương thứ mười một Muốn chết hay gì ?

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 2 1 19: 45: 33 số lượng từ: 236 4

Tần Phong ở trên đường lung tung đi dạo rất nhanh liền tìm được một cái quầy rượu, trong quán rượu rất náo nhiệt, trú tràng Rock ca sĩ hát bất khuất âm nhạc, trong sàn nhảy đám thanh niên người đẹp tùy ý lắc lư thân thể của mình, Tần Phong vòng qua sân nhảy đi tới vòng tròn quầy bar trước tìm cái không người vị trí, muốn nửa kết bia một ngụm một chén uống.

"Soái ca, cùng uống một chén?"

"Lăn."

Tần Phong hiện tại tâm tình không tốt thậm chí nghĩ một người uống chút rượu, nhất là hỏi nữ nhân thấp kém mùi nước hoa (dầu thơm) càng trong lòng chán ghét, lạnh lùng đáp. Kia nùng trang điểm mặt nữ nhân hận hận đậm chân trừng hấn liếc mắt đi nơi khác tiếp tục câu kẻ ngốc.

"Không nên trở về liền * đi, không thì cũng không nhiều chuyện như vậy."
Tần Phong buồn bực suy nghĩ đến.

Nguyên bản sau khi về nước dự định về nhà, chỉ là đi ngang qua tắm rửa trung tâm không chịu nổi mấy tháng không chạm nữ nhân cho nên nhất thời cao hứng phải đi, không ao ước cũng đừng phải cái này tổng quát chuyện hư hỏng, lại đừng phải Diệp Mộng Kỳ loại này Cực phẩm nữ nhân, vừa muốn hẳn là giết Diệp Mộng Kỳ nơi nào sẽ như thế phiền não, ngẫm lại ta ban đầu ở nước ngoài nơi nào ăn xong loại này khí?

Càng nghĩ càng buồn bực Tần Phong đem bia uống không còn một mảnh sau lại muốn nửa kết bia.

"Các người. . . Các người làm gì. . . Buông." Bên cạnh cách đó không xa, 1 cái mang theo kính mắt mỹ nữ tránh ra khỏi mấy người tiểu ma-cà-bông quấy rầy, khuôn mặt đỏ bừng nàng bất mãn nói: "Các người muốn làm gì?"

4 cái tiểu ma-cà-bông trong dẫn đầu là một tướng mạo hung ác nham hiểm nam tử, nhìn kính mắt mỹ nữ trong ánh mắt của mang theo tham lam, quét mắt nàng toàn thân cao thấp tựa hồ muốn đem y phục của nàng cởi không còn một mảnh: "Cùng uống một chén, một người uống nhiều tịch tịch?"

"Ta không muốn cùng các người uống rượu!" Kính mắt mỹ nữ không chút nghĩ ngợi đưa qua túi của mình sẽ phải rời khỏi.

Thế nhưng kia mấy người tiểu ma-cà-bông cũng mọi nơi ngăn cản mỹ nữ, từng cái một giở trò, nhất là kia hung ác nham hiểm nam tử càng không kiêng nể gì cả muốn vươn tay ôm lấy mỹ nữ, mỹ nữ kia duyên dáng gọi to một tiếng bận tâm né tránh, trên người nhiều ít có chút lộn xộn, sắc mặt bởi vì tức giận đỏ bừng: "Các người đám này lưu manh! Muốn làm gì!"

Nguyên bản đây là quây rượu một góc, cũng không có nhiều người, thấy cũng từng cái một nhìn có chút hả hê đứng ở một bên xem náo nhiệt, có mấy người quây rượu xem tràng tử cũng là vẻ mặt tiện cười đứng ở một bên, hiển nhiên loại chuyện này tập mãi thành thói quen.

"Lưu manh? Ha ha, ta chính là lưu manh." Hung ác nham hiểm nam tử 1 cái

xông lên muốn ôm ở mỹ nữ, mỹ nữ kia bận tâm né tránh, trong lòng sợ hãi không ngừng hối hận không nên tới chỗ như thế.

Mỹ nữ xem không ai tiến lên hỗ trợ, tâm lý sợ hãi càng nhiều một phần, trong mắt đã lộ vẻ nước mắt, kia hung ác nham hiểm nam tử sau khi xem âm hiểm cười nói: "Khóc cái gì? Nói cho ca ca ai khi dễ người? Khiến ca ca hảo hảo đau quá người."

"A!"

Mỹ nữ xem hung ác nham hiểm nam tử xông lại, cầm trong tay túi đập đi ra ngoài, ở giữa kia hung ác nham hiểm nam tử trên đầu.

Hung ác nham hiểm nam tử bị đập một cái, nghe được xung quanh thậm chí có một ít giễu cợt tiếng cười trong lòng tức giận, nhìn mỹ nữ cũng không có thương hương tiếc ngọc một cái tát phiến ở tại mỹ nữ trên mặt mắng: "Thối kỹ nữ, cho người mặt người không biết xấu hổ phải không?"

Một tát này khiến không ít người nhìn tâm lý đều là chấn động, người này cũng quá không biết thương hương tiếc ngọc ah? Còn lại ba giờ ma-cà-bông trái lại cười nhạt không ngừng.

Bàn tay lực lượng rất lớn, mỹ nữ mềm mại gương mặt của thượng đã trúng một cái tát thân thể thất tha thất thểu vọt tới Tần Phong chỗ đó, nguyên vốn sẽ phải ngã nhào trên đất bị uống muộn tửu Tần Phong một tay ôm lấy.

"Người không sao chứ?" Tần Phong nguyên bản không có ý định quản cái gì nhàn sự, trước đây tại quầy rượu uống rượu chính là phía sau ném ra * hần cũng không dự định quay đầu lại liếc mắt nhìn, nhưng lần này mỹ nữ một cái tát phiến tới nơi này lại nhin không được trong lòng thương tiếc, đây mới là ngăn cản nàng. Chỉ là cái này cản lại không sao cả, Tần Phong nhìn kia khuôn mặt quen thuộc nhưng trong lòng thì tê rần.

Xốc xếch tóc hạ kính mắt đã rơi trên mặt đất, kia nguyên bản hồng nhuận

phải trên gương mặt có một rõ ràng dấu năm ngón tay, cặp kia mắt to trong tràn đầy nước mắt cùng ủy khuất, lê hoa đá vũ khuôn mặt như là về tới 10 năm trước vô ưu vô lự học sinh trung học sống trong, cái kia ngòi ở bên cạnh mình kính mắt mỹ nữ ngòi cùng bàn.

"Yến tiểu mộng?" Tần Phong cau mày, nhẹ nhàng xoa xoa lệ trên mặt nàng nước.

Nguyên bản ủy khuất cùng hối hận xen lẫn khóc thầm yến tiểu mộng nghe được thanh âm của nam nhân nhin không được ngẩng đầu nhìn liếc mắt, cái này vừa nhìn không sao cả, trong mắt nước mắt nhưng ở cũng không nhin được ghé vào Tần Phong trong lòng khóc ò lên: "Tần Phong. . ."

Cảm thụ được trong lòng giai nhân khóc thầm đáng dấp, Tần Phong tâm lý cố quá cũng khó chịu, nhắc tới yến tiểu mộng là hẳn sơ trung ngòi cùng bàn, thằng nhãi này tại sơ trung đợi 3 năm, trong ba năm này có hai năm nửa là cùng yến tiểu mộng làm ngòi cùng bàn, lúc đó Tần Phong học tập chính là cái cà lơ phất phơ tuy rằng ưa thích ah, thế nhưng cũng không dám nói, yến tiểu mộng người theo đuổi rất nhiều, nhưng đều bị nàng lấy học tập làm trọng cự tuyệt, đây càng khiến Tần Phong một mực giấu ở trong lòng.

Chỉ là trăm triệu không nghĩ tới, lần này quốc gặp lại quẩn quại tại điều kiện như vậy hạ, càng làm cho Tần Phong áo não là vừa mới thế nào không nghĩ đến xuất thủ quản quản đây, tâm lý hối hận đồng thời bận tâm vô yến tiểu mộng sau lưng của an ổn đến.

"Tiểu tử, con mẹ nó dám quản ta. . ." Kia hung ác nham hiểm nam tử tiến lên một bước, không đợi hẳn nói xong, 1 cái không mở ra chai bia tử đập tới, công bằng ở giữa trên ót. Tần Phong lần này tử ném khí lực cũng không nhỏ, trong lòng hẳn vốn là hối hận đây đang nghe người này không biết sống chết, chai bia tử văng ra nện ở hung ác nham hiểm nam tử trên đầu, phịch một tiếng, bình rượu nổ bể ra tới, bia tử tán vấy ra có tránh không kịp cũng dính một thân bia.

Kia hung ác nham hiểm nam tử cũng bưng máu tươi bắn tung tóe đầu nằm dưới đất không ngừng kêu thảm thiết rên rỉ, tại nơi trên ót còn có miếng thủy tinh bột phấn, nguyên bản máu tràn lan tại cộng thêm rượu kích thích, càng làm cho hẳn đau bất tỉnh đều bất tỉnh không đi qua.

Xung quanh xem náo nhiệt đều là ngược hít một hơi khí lạnh, ba người kia tiểu ma-cà-bông cũng là như vậy từng cái một đầu tiên là lại càng hoảng sợ đợi phản ứng kịp sau cũng trên mặt tràn đầy tức giận không nói hai lời âm ỉ lên bên cạnh cái bàn thượng bình rượu liền vọt tới, Tần Phong không thềm cười, đỡ yển tiểu mông làm ở tại cái ghế của mình thượng, không chút nghĩ ngợi một cước đạp đi ra ngoài, nhưng nghe đến kia xông lên phía trước nhất tiểu ma-cà-bông kêu thảm một tiếng thân thể ngang bay ra ngoài, đánh vào phía sau trên ghế salon mới là dừng lại, đau ôm bụng qua lại cuồn cuộn, thậm chí trong miệng đều có bọt mép tử nhổ ra.

"Mẹ nó." Kia nguyên bản xem trò vui mấy người xem tràng từng cái một cũng xông tới, ước chừng có 7 8 người nhìn Tần Phong trên mặt viết đầy bất thiện, dẫn đầu là một đầu trọc, âm trầm nhìn chăm chăm Tần Phong: "Tiểu tử, quỳ trên mặt đất dập đầu nhận sai khiến chúng ta giáo huấn người một chút làm như thế nào người, tại khiến nữ nhân kia lưu lại, nói cách khác, ta cho người hoành đi ra ngoài."

"Ba." Một cái tát quạt tới, kia nam tử đầu trọc trợn mắt hốc mồm nhìn không biết lúc nào đứng ở trước mặt mình Tần Phong, bưng má trái, há hốc mồm: "Người. . . Người. . ."

"Ba."

Lại một cái tát phiến tại trên mặt hẳn, Tần Phong mặt âm trầm: "Quỳ trước mặt nàng dập đầu, dập đầu đến ta hài lòng mới thôi."

"Con mẹ nó người muốn chết!" Kia nam tử đầu trọc bắt đầu là bị 2 bàn tay phiến bồi rồi, lúc này phản ứng kịp chửi ầm lên, thế nhưng Tần Phong tốc độ

nhanh hơn, một quyền đánh vào hãn trên cằm, một quyền này thế nhưng lực đạo mười phần, kia đầu trọc thân thể trực tiếp hoành bay ra ngoài, nằm dưới đất không ngừng kêu thảm thiết, trong miệng máu tươi bắn tung tóe, đờn chảy ra còn mang theo mấy cái răng, muốn nói điều gì cũng cầm bị Tần Phong một quyền đập nát, trong miệng hồ ngôn loạn ngữ lại nghe không ra là cái gì tới.

Kia hơn mười tiểu đệ nhìn lên lão đại chịu khổ mỗi một người đều cùng chó hoang một dạng xông lên, Tần Phong hai mắt phát lạnh: "Không biết chết sống gì đó."

Lại nói, hãn một cước đá vào một người bụng, đồng thời quay người một quyền xoay tròn đưa ra đi, ở giữa tên còn lại trên lỗ mũi, nhất thời là máu chảy ròng, thân thể càn trên không trung bị kiềm hãm mới là cái mông rơi xuống đất bưng đầu của mình thống khổ chịu không nổi, nhìn còn lại mấy người, Tần Phong khóe miệng vung lên một tia cười nhạt, nguyên bản tức cảnh hông hiện tại có thể coi như là có địa phương phát tiết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 12: Yến Tiểu Mộng

Chương thứ mười hai Yến Tiểu Mộng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 22 12: 56: 16 số lượng từ: 248 3

Làm thế giới dong binh Vương đứng đầu, mọi người đối Tần Phong sợ hãi không phải là hãn xuất quỷ nhập thần tốc độ cùng bách phát bách trúng thương pháp, càng không phải là 2 nghìn mét bên ngoài chuẩn xác đánh úp mục tiêu năng lực, mà là hãn liều mạng cận chiến đọ sức. Nếu như thủ hạ của hãn ở chỗ này thấy mấy tên này nhất định là cười rớt răng hàm, thừa kế Hoa Hạ quân nhân am hiểu nhất lực chiến năng lực, rất nhiều người thà rằng cùng Tần Phong so thương pháp cũng không muốn cùng Tần Phong chính diện cận chiến đọ sức.

Lúc đầu Tần Phong vừa gia nhập Quang Huy, 16 tuổi dám dựa vào ngoan kính cùng khiến tất cả mọi người e ngại ý chí lực dám đem Quang Huy trong tổ chức 4 cái chịu đủ chiến hỏa tẩy lễ binh vương đưa vào y viện, tuy rằng hãn nửa năm trong trên người bị thương chưa từng khỏi hãn, nhưng thành công khiến Quang Huy trong tổ chức mọi người đối với hãn nhìn với cặp mắt khác xưa. Đã từng một người tay không đem một cả nhánh 17 người dong binh đưa vào Địa Ngục Tần Phong, lúc này đã là trong bụng nín tràn đầy hoá khí, mặc dù là sẽ thủ hạ lưu tình, một quyền một cước đi xuống cũng không phải cái này lưu manh ma-cà-bông có khả năng thừa nhận.

Vừa nghĩ tới Yến Tiểu Mộng trên mặt thủ ấn, Tần Phong liền giận không chỗ phát tiết, kéo cái kia còn trong lòng đất rên rỉ hung ác nham hiểm nam tử, lạnh như băng nói: "Vừa mới ta không thấy được, cái tay kia phiến?"

Cả cái quỳ rượu lúc này cũng đều là yên tĩnh lại, nhìn Tần Phong cùng cái người điên đem hơn 10 người đánh dưới đất, dám không ai dám lên trước nói một câu, nhìn dưới đất nằm không phải là đầu gối lồm đi vào chính là trên mặt tràn đầy máu, ai còn dám ở trên đi? Nghe được Tần Phong câu hỏi, từng cái một càng kết tâm nhãn trong dâng lên một cổ Hàn khí.

"Ta. . . Ta." Trên đầu thống khổ đã chậm tới được hung ác nham hiểm nam tử nhìn Tần Phong, máu hạ về mặt đưa đám cực kỳ ác tâm: "Ta. . Ta sai rồi. . Ta thực sự sai rồi. . ."

"Nói." Tần Phong không muốn nghe hắn nói nhảm, lạnh như băng hỏi.

"Tần Phong, không muốn a." Yến Tiểu Mộng lúc này khỏi hẳn, thấy Tần Phong đại sát tứ phương dũng mãnh phi thường, trong lòng kia phần ủy khuất đã tiêu tán, tràn đầy ngọt ngào dưới lại thấy Tần Phong cử động, bận tâm đi ra phía trước: "Không muốn."

Tần Phong thấy Yến Tiểu Mộng trên mặt còn lộ vẻ nước mắt, tâm lý lại là tê rần, hai tay đè xuống kia hung ác nham hiểm nam tử vai cổ sức đi xuống võ, vậy cũng liên gia hỏa quỳ trên mặt đất không ngừng kêu thảm, còn mang theo gào khóc thảm thiết khóc nức nở: "Ta cho người biết. . Ta cảnh cực trong có người. . . . Người nếu là dám."

"Cảnh cực?" Thương cảm người này không đề cập tới hoàn hảo, cái này nhắc tới Tần Phong lửa giận trong lòng lại lớn.

Đang muốn một cước đá vào trên mặt hắn, lại nghe được cửa nghe được 1 cái thanh âm quen thuộc: "Làm gì chứ? Cảnh sát!"

"Tào Tử Hiên?" Tần Phong con người đảo một vòng, khi thấy Tào Tử Hiên

dẫn một đám người nghênh ngang đi tới, kia người chung quanh không dám ngăn trở nhường ra một con đường tới, Tần Phong cũng không muốn bị tên khốn kiếp này nắm cái gì nhược điểm, đem Yến Tiểu Mộng văng hoài trong lôi kéo, bất ngờ không kịp đề phòng Yến Tiểu Mộng nơi đó có phản ứng đợi cảm thụ được mình đã đến rồi Tần Phong trong lòng sau, trên mặt nhin không được lại một trận hồng nhuận, nhưng lại nhin không được ngẩng đầu nhìn liếc mắt, lại thấy Tần Phong một tay che miệng, chỉ thấy hãn cổ họng khê động, một tiếng súng chát chúa thanh đột nhiên vang lên, mà đồng thời một chén kia rượu mạnh ngã xuống kia hung ác nham hiểm nam tử trên đầu, hét thảm một tiếng cùng tiếng súng đồng thời vang lên.

Tất cả mọi người bị súng này thanh lại càng hoảng sợ từng cái một hoảng loạn lên, kia Tào Tử Hiên còn lại là sợ đứng ở dưới đất la lớn: "Không nên cử động, bỏ súng xuống, hai tay ôm đầu đầu hàng, các người đã bị bao vây!"

Thế nhưng trả lời hãn rồi lại là một tiếng súng vang, người ở chung quanh nghe đến tiếng súng sau đã sớm sợ hồn bất phụ thể sợ mình đập một thương, từng cái một hoảng sợ hướng về cửa phóng đi, nguyên bản nắm dưới đất kia hơn mười côn đồ căn bản không bò dậy nổi, lo lắng trong có người một cước đạp lên tới càng tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, làm cho cả trong quán rượu lại là hoảng loạn thành loạn tào tào một đoàn, người ngoài không nhìn thấy Yến Tiểu Mộng nhưng khi nhìn thanh thanh sở sở, kia tiếng súng chính là từ Tần Phong trong miệng vọng lại.

Tần Phong đưa qua 1 cái không mở ra bình rượu, nhìn đúng khe hở trực tiếp ném ra ngoài, nguyên bản trốn ở 1 cái sô pha phía sau Tào Tử Hiên vừa ngẩng đầu, bình rượu từ trên trời giáng xuống ở giữa trên ót, Tào Tử Hiên đau nằm úp sấp dưới đất kêu thảm thiết không ngừng, trạng thái so với kia hung ác nham hiểm nam tử cũng cũng không khá hơn chút nào, lung tung trong còn đem mấy người đồng đội cho thổi táng đi ra ngoài, ngoài miệng thống khổ hô: "Thông tri cảnh đội, có người đánh lén cảnh sát! Đau, đau chết mất. . ."

Ôm Yến Tiểu Mộng, Tần Phong trực tiếp hướng về cửa sau từ quầy rượu cửa

sau rời đi, nghe được cách đó không xa chuông cảnh sát, bĩu môi lôi kéo Yến Tiểu Mộng xuyên qua mấy con phố đạo.

Mới vừa đi tới một chỗ không người đường đi, Yến Tiểu Mộng bỗng nhiên hét thảm một tiếng, thân thể không tự chủ được ngồi xồm xuống, Tần Phong lại càng hoảng sợ bặt tâm hỏi: "Làm sao vậy?"

"Trặc chân." Yến Tiểu Mộng đau tròn mắt trong lại tràn ra nước mắt, Tần Phong nhìn chung quanh, thấy cái ghế bên cạnh: "Ta trước đỡ người đi qua."

Hai tay vịn khập khiễng đau nhe răng toét miệng Yến Tiểu Mộng ngồi xuống ghế, Tần Phong đây mới là ngồi xồm người xuống đạo: "Ta xem một chút."

"Ân." Yến Tiểu Mộng ngượng ngùng giơ lên bản thân trật thương chân phải, Tần Phong cũng không khách khí, một tay ôm lấy bắp chân của nàng để bản thân trên đầu gối, cời cao cân giày xăng-đan, cổ chân chỗ đã sưng lên một cái trứng gà kiểu lớn nhỏ túi, tại tinh xảo chân nhỏ nha thượng cực kỳ chói mắt, Yến Tiểu Mộng mắc cỡ đỏ mặt cũng không dám xem, chỉ là cúi đầu hai tay nắm bắt bản thân bạch sắc áo váy một góc, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngón tay tại cổ chân chỗ nhẹ nhàng xoa nắn một chút: "Nơi này đau sao?"

"Không."

"Như vậy trong đây?"

"Không đau."

Tần Phong nhận hỏi liên tiếp mấy chỗ địa mới vừa rồi là hơi thở phào nhẹ nhõm: "Cường độ thấp trật thương, không có thương tổn đến các đốt ngón tay." Lại nói, ngón tay tại nơi tụ huyết bế tắc chỗ nhẹ nhàng xoa nắn đến, đầu tiên là một trận đau đớn khiến Yến Tiểu Mộng nhin không được nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, nhưng rất nhanh miệng vết thương kia truyền đến từng đợt dòng nước ấm, không bao lâu nguyên bản đau đớn cổ chân đã thư thái rất nhiều.

Ước chừng có 2 phút, Tần Phong mới là cẩn thận buông nàng xuống chân của, cho nàng đem giày mặc vào: "Không sao, con phải chú ý không muốn kịch liệt hoạt động thì tốt rồi."

"Ân." Yến Tiểu Mộng mặc cỡ đồ mặt gật đầu.

Tần Phong còn lại là ngồi ở một bên, điểm khóa hương khói, nắng hè chói chang mùa hạ ban đêm thổi tới một trận Thanh Phong lại cảm giác thư thái rất nhiều, nhìn Yến Tiểu Mộng nói gì, trên mặt hồng ửng mới bất quá vừa lui tán đi xuống: "Trên mặt còn đau không?"

"Không đau." Có lẽ là nhớ tới ủy khuất tới, Yến Tiểu Mộng lại là trong ánh mắt lộ vẻ nước mắt. Tần Phong bận tâm đem khói ném tới một bên, an ủi: "Đừng khóc a, ta không phải là giáo huấn bọn họ."

"Không có việc gì." Yến Tiểu Mộng bận tâm xoa xoa nước mắt, miễn cưỡng bài trừ cái mỉm cười tới, hai người rồi lại là trầm mặc một hồi, Tần Phong nghĩ không khí có chút xấu hổ: "Sau này người đừng bản thân đi cái loại địa phương đó, lần sau muốn đi ta cùng người đi."

Lời vừa ra khỏi miệng, Yến Tiểu Mộng mặt lại đỏ lên gật đầu, lại hỏi: "Người mười năm này đều đi đâu?"

"Ai." Tần Phong thở dài, lại lấy ra 1 khóa khói đốt: "Đây không phải là một mực nước Mỹ học tập, ngày hôm qua mới vừa trở về."

"Vì sao cũng không có liên hệ ta?" Yến Tiểu Mộng sâu kín nhìn hẳn, có lướt một cái u oán cùng ủy khuất.

Tần Phong gãi đầu một cái: "Lúc đó phụ mẫu xảy ra chuyện, ta một mực nước ngoài ba ba ta một người bạn chỗ đó, về sau dần dần cũng. . . ." Nói đến đây, Tần Phong sẽ không không biết xấu hổ tiếp tục tại nói xong, cũng không thể nói gia nhập chiến tranh chi cầu trong bộ đội ôm mình nhân tình sống ah? Yến Tiểu Mộng cho là hẳn đau lòng bận tâm lắc đầu: "Ta không trách người, thực sự."

.."

"Còn người?" Tần Phong dời đi trọng tâm câu chuyện: "Hiện tại đang làm gì đó? Làm sao sẽ đi quây rượ?"

"Ta hôm nay tương đối phiền. . ." Yến Tiểu Mộng trên mặt bất đắc dĩ cười cười: "Công tác có khỏe không, tại Đông Thiên đại học nhân giáo, bất quá trong nhà luôn buộc ta kết hôn, ta lại không muốn. . ." Còn chưa nói hết, Yến Tiểu Mộng trong bao điện thoại di động vang lên Bò lên, lấy điện thoại cầm tay ra nhận nghe điện thoại, nàng ấp úng ứng vài câu nói rất nhanh thì về nhà mới là cúp điện thoại.

"Đi thôi, ta đưa người về nhà." Tần Phong xem nàng bất đắc dĩ sắc mặt, vươn tay: "Chân người thượng thương còn chưa xong mà."

"Ân." Yến Tiểu Mộng chỉ là hơi do dự một chút liền tùy ý Tần Phong đỡ cánh tay của mình, hai người ngược như là cái tình lữ thông thường, chỉ là nữ bước đi có rung xóc, thỉnh thoảng tiếp xúc thân mật một chút Yến Tiểu Mộng khuôn mặt biến đỏ sắp chảy ra nước tới, trái lại Tần Phong không có tim không có phổi không thềm để ý chút nào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 13: Mạnh Chiêu Quân Xấu Xa

Chương thứ mười ba Mạnh Chiêu Quân" xấu xa "

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 23 12:0 5: 36 số lượng từ: 268 2

Sau khi về nhà đã đến hừng đông, Tần Phong không muốn quấy rối 2 vị mỹ nữ ngủ cho nên rón rén mở rộng cửa, lại cẩn thận rót cho mình chén nước đi tới bộ cửa sổ chỗ, hô hấp không khí mới mẻ nhất thời cảm giác vui vẻ thoải mái, bởi vì Yến Tiểu Mộng xuất hiện ngày hôm qua cùng hôm nay tích lũy một ít ảo não coi như là phát tiết cùng khơi thông không sai biệt lắm, nhất là Tào Tử Hiên kinh ngạc càng làm cho Tần Phong cảm thấy cao hứng, văng ra bình rượu lực đạo mười phần, tiểu tử kia nhẹ nhất cũng phải là cái não chấn động.

Nghĩ tới đây Tần Phong liền là kiệt tác của mình vui vẻ không thôi.

Mới vừa uống một hớp, chợt nghe phía sau truyền đến tiếng mở cửa, nghe thanh âm là Mạnh Chiêu Quân trong phòng truyền tới, cũng không để ý xoay người nhìn thoáng qua, chỉ là cái này vừa nhìn khiến Tần Phong kinh ngạc bùm miêng lại.

Nguyên lai Mạnh Chiêu Quân mặc trên người nhất kiện cực kỳ khêu gợi áo ngủ, chân không trong suốt, trên thân mở rộng hơn phân nửa, xem đến nơi đây Tần Phong nguyên muốn đi ra ngoài chào hỏi hoàn toàn mất hết, nhìn chung

quanh một chút đứng ở ban công trong một cái góc.

"Má ơi, cô nàng quá hấp dẫn." Tần Phong sờ sờ cái mũi, lại kích động không thôi.

Nghe được cước bộ càng ngày càng gần, Tần Phong tâm lý bỗng nhiên vừa nháy: "Sẽ không tới nơi này ah?" Chính suy nghĩ lung tung, sân thượng cửa mở ra Mạnh Chiêu Quân một cái chân đã đạp tiến đến, Tần Phong nhìn chung quanh một chút, cái này trên ban công cực kỳ sạch sẽ nơi đó có cái gì có thể ngăn che thân hình vật? Chỉ có thể là thu liễm toàn bộ khí tức ngồi chồm hổm ở trong góc.

Tần Phong đối với mình ẩn núp bản lĩnh cực một cách tự tin, toàn thế giới có thể phát hiện mình ẩn núp bất quá vài người mà thôi, nhưng là không chịu nổi không có ngăn che vật, bất quá khiến Tần Phong may mắn là Mạnh Chiêu Quân mở ra sân thượng phía sau cửa cũng không có nhìn hai bên một chút, thần tình tựa hồ có chút ưu sầu bưng một chén nước đi tới sân thượng trước, hai tay đặt ở trên đài nhìn phía ngoài ánh trăng kinh ngạc ngây người. Ánh trăng chiếu nghiêng mà đến, ôn nhu dưới ánh trăng Mạnh Chiêu Quân tựa như không vào phạm trần tiên tử thông thường.

Trải qua ánh trăng phóng, kia Linh Lung lưng đường cong nhìn một cái không sót gì tiến nhập Tần Phong ánh mắt của trong, trên người nhận mùi thơm ngát vị càng theo gió tiến nhập mũi hẳn trong, làm người ta hướng tới không ngừng, Tần Phong cũng không nhúc nhích cả người như là người chết thông thường, bất quá tâm lý cũng tán thán một phen: "Thật có tư bản."

Hắn cũng không dám nhìn hơn, nữ nhân là bén nhạy động vật, nếu như mình nhìn chăm chăm xem sớm muộn sẽ bị phát hiện, nghe được Mạnh Chiêu Quân sâu kín thở dài, Tần Phong thận trọng di động tới thân thể không có phát động bất kỳ âm hưởng, tại sát thủ giới đây là hẳn dựa vào thành danh tuyệt kỹ một trong, ban đầu ở Phi Châu ám sát nào đó quốc gia lãnh đạo, trở nên tại 20 người phía sau thông thả tiếp cận không có bị phát hiện, cũng chính là trận chiến ấy khiến Tần Phong đoạt được ám dạ U Linh mỹ danh.

Ước chừng có 4 năm phút đồng hồ, Mạnh Chiêu Quân cũng không có nhúc nhích vẫn là nhìn ánh trăng ngậy người, cái này cho Tần Phong rất cơ hội tốt đi tới cửa, đang muốn một bước bước ra đi thời điểm, lại thấy Sở Sở cửa phòng bỗng nhiên mở ra, Tần Phong tâm lý một trận khổ sở vội vàng thu liễm thân thể ngồi xổm xuống, dựa vào dưới cửa sổ nửa mặt tường che đỡ thân thể của chính mình, vốn có Sở Sở liền đối với mình có thành kiến, đang nháo ra như thế một ra bản thân thật không mặt mũi thấy người.

"Chiêu Quân tử?" Sở Sở mơ mơ màng màng thấy trên ban công Mạnh Chiêu Quân, bắt đầu lại càng hoảng sợ cho rằng chuyện ma quái sau thấy là học tử sau mới là thờ phào nhẹ nhõm: "Người đứng ở đó để làm chi đây? Làm ta giật cả mình." Lại nói muốn đi tiến lên đây, Tần Phong biết lần này chuẩn không địa chạy thoát.

Mạnh Chiêu Quân nghe được Sở Sở thanh âm của, cười khanh khách xoay người lại, chỉ là sau một khắc nàng nụ cười trên mặt nhất thời cương trực, bởi vì ánh trăng rất sáng cho nên Sở Sở rất nhanh thì chú ý tới nét mặt của nàng, nghi ngờ hỏi: "Chiêu Quân tử? Người làm sao vậy?"

"Ta không sao." Mạnh Chiêu Quân áp chế đáy lòng nổi giận, xem Tần Phong tay phải che mắt ngón trỏ trái đặt ở trên môi, hận đến có điểm nghiến răng nghiến lợi, sợ là bản thân mới vừa vào tới đã bị người kia cho nhìn một lần, khi nhìn đến Sở Sở muốn đi tới bất động thanh sắc nghênh liễu thượng khứ, trong tay cái chén nửa chén nước đều bát ở tại Tần Phong trên người.

Đi ra sân thượng, Mạnh Chiêu Quân liền cười nói: "Không có gì, có điểm ngủ không được, đến trên ban công hít thở không khí."

"Hi hi, là nghĩ Lưu Phong học trưởng ah?" Sở Sở không khỏi vẻ mặt trêu đùa hỏi, khi nhìn đến Mạnh Chiêu Quân trên người quần áo, nhin không được lại thờ dài nói: "Chiêu Quân tử, người vóc người này quá tuyệt vời, trách không được Lưu Phong học trưởng đối với người nhớ mãi không quên đây."

"Tốt lắm tốt lắm." Nếu là ở dĩ vãng Mạnh Chiêu Quân có lẽ sẽ cùng nàng nháo nháo, thế nhưng hiện tại có thể không làm được, trên ban công còn 1 cái chó rơi xuống nước đây: "Ta có chút mệt nhọc, mau trở lại đi ngủ." Nói xong đánh cái hà hơi.

Sở Sở xem nàng buồn ngủ đột kích, cũng không có đang tiếp tục trêu đùa đi xuống, chỉ là nói: "Người sau này Đừng xuyên loại này áo ngủ, để tránh khỏi bị Tần Phong cái tên kia nhìn đi." Đang suy nghĩ lên mình tao ngộ, Sở Sở lại là một trận nghiêng răng nghiêng lợi.

"Người không nói sớm." Mạnh Chiêu Quân tâm lý đích lắm bầm một câu, cũng có chút hối hận, nàng trước đây thường xuyên là một thân một mình ở lại ăn mặc tự nhiên gợi cảm, cũng mới vừa dời đến nơi đây nhất thời không có chú ý, cũng không nghĩ cứ như vậy một lần còn bị Tần Phong cho tóm đến rồi, trong lòng nổi giận cũng hối hận, nhưng sắc mặt bất biến trở lại gian phòng của mình đi.

Trên ban công Tần Phong xoa xoa trên mặt nước, bất đắc dĩ thở dài, ta trêu ai ghẹo ai?

.....

Ngày thứ hai đến rồi hơn tám giờ, Tần Phong lắc lư từ trong phòng đi ra, làm như nghe thấy xuống lầu dưới truyền tới hương vị, trong bụng một trận cồn cào liền chẳng biết xấu hổ tiêu sái xuống lầu, thẳng nhãi này là quang cánh tay đi ra ngoài, đưa tới Sở Sở một trận khinh bỉ ánh mắt, mà Mạnh Chiêu Quân còn lại là sắc mặt cổ quái, Tần Phong ngượng ngùng cười chạy đến buồng vệ sinh tùy ý rửa mặt, đi tới trước bàn ăn thấy chuẩn bị xong một phần bữa sáng, tâm lý có chút cảm động.

"Người cũng không biết mặc xong quần áo?" Sở Sở thấy hấn ngồi xuống liền ăn, bất mãn nói, khuôn mặt cũng có chút ửng đỏ, nhưng không thể không nói, người kia dáng người thật đúng là không sai.

Tần Phong vừa ăn vừa nói: "Đại Hạ ngày, quá nóng."

"Hừ." Sở Sở nhin không được hừ một tiếng, bất quá xem Tần Phong ăn sáng khoái, cũng liền không có ở phản ứng hẳn, trái lại Mạnh Chiêu Quân khóe miệng giương lên một tia thần bí vui vẻ.

Ước chừng có cái hơn 10 phút, Tần Phong đem một phần bữa sáng ăn không còn một mảnh, ngoài miệng còn không quên nói: "Quá cảm ơn các người, đã lâu không ai chuẩn bị cho ta qua bữa ăn sáng." Lại nói, còn có chút cảm xúc thờ dài.

"Ăn ngon không?" Mạnh Chiêu Quân nhin không được hỏi một câu.

Tần Phong bận tâm gật đầu: "Ăn ngon ăn ngon."

Mạnh Chiêu Quân nhẹ cau mày cũng không có đang nói chuyện, tựa hồ đang suy tư điều gì, trái lại Sở Sở không hiểu nhìn thoáng qua nàng.

Ăn uống no đủ, Tần Phong cũng tự giác thu thập một ít chén đĩa đoạn đến rồi nhà bếp, nguyên bản suy tư về Mạnh Chiêu Quân bỗng nhiên đứng dậy: "Cái kia, người buông để cho ta tới ah."

"Không có việc gì, ta rửa chén Tầy chiếc đĩa rất lành nghề." Tần Phong hi hi ha ha nói: "Trước đây không ít Tầy, người yên tâm đi."

"Khiến hẳn Tầy ah." Sở Sở trái lại ngồi ở trên ghế sa lon xem ti vi nhìn mùi ngon: "Cho hẳn mua ăn cũng không tệ." Mạnh Chiêu Quân cấp bách nhìn thoáng qua, nhưng thấy Tần Phong căn bản liền không được, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ dậm chân đứng ở một bên còn thỉnh thoảng liếc mắt nhìn bên trong phòng bếp.

Mà nguyên bản tại nhà bếp thu thập chén đĩa Tần Phong đang nghĩ ngợi báo đáp thế nào Mạnh Chiêu Quân chuẩn bị bữa sáng Ân đây, chợt thấy một bên góc bàn có một chút màu vàng nhạt cùng bạch sắc trộn lẫn bột phấn, nhú nhú mày đi tới vươn tay dính dính bắt được trên lỗ mũi nghe nghe, một cổ tân sắc mùi vị

còn có khở sở mùi vị xông vào mũi, Tần Phong biến sắc, có chút cổ quái nhìn thoáng qua bên ngoài chính lộ về tức giận dòm xem vào Mạnh Chiêu Quân, tựa hồ là chú ý tới ánh mắt của nàng, Mạnh Chiêu Quân vội vàng vòng vo đầu xem ti vi, chỉ là xem nàng tựa hồ thần tình còn đang chú ý ở đây.

"Bã Đậu cùng a- xít sun-phu-rit mỹ." Tần Phong nhìn cùng người không có sao dường như Mạnh Chiêu Quân nhin không được khóe miệng lấy ra lấy ra: "Quá phúc hắc ah?"

Bã Đậu không cần nói, cường liệt thuốc xổ, mà a- xít sun-phu-rit mỹ thế nhưng cao sấm tính thuốc xổ một loại, cái này lưỡng chủng hỗn tạp cùng một chỗ cũng khó trách Tần Phong biến sắc, đang nhìn Mạnh Chiêu Quân khẩn trương mờ ám hẳn tự nhiên đoán được chút gì. Nghĩ tới đây, hẳn không khỏi nuốt ngụm nước miếng, trách không được vừa mới xum xoe đây, hôm qua cái chiếm lớn như vậy tiện nghi còn có thể chúc tết nhất định là chồn.

"Ta dựa vào, tối hôm qua thượng cũng không phải ta muốn xem." Tần Phong nhin không được trong lòng lấm bầm: "Là chính người đi tới trên ban công ta vốn có định cho người mặt mũi mới giấu đi, về phần người sao. May mà a, may mà năm đó bị độc Vương kia lão vương bát trướng âm một lần trời đất xui khiến tạo cho một bộ bách độc bất xâm thể chất, nói cách khác ta hiện tại. . . ."

Nhớ tới ăn cương cường thuốc xổ thảm trạng, Tần Phong liền không nhin được sợ run cả người.

"Này, người Tây xong chưa?" Lúc này Sở Sở bỗng nhiên lại gần hô một câu, Tần Phong sắc mặt bất biến đem những thứ kia thuốc xổ cho lau đi, gạt đầu: "Giặt xong."

"Vừa lúc, hôm nay cuối tuần, ta và chiêu Quân tử muốn đi dạo phố cho chiêu Quân tử mua chút đồ dùng hàng ngày." Sở Sở cũng không quản Tần Phong có đáp ứng hay không: "Các người chúng ta cùng đi chứ, dù sao cũng người cũng cần mua."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 14: Mạnh Chiêu Quân Bạn Trai

Chương thứ mười bốn Mạnh Chiêu Quân bạn trai

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 24 14: 33: 48 số lượng từ: 308 3

Đông Thiên Thương Trường người đến người đi, Mạnh Chiêu Quân cuối cùng cố ý liếc mắt nhìn Tần Phong, nhưng nhìn đến Tần Phong một đôi mắt chung quanh tung ra qua lại mỹ nữ sau liền không nhìn được nhú nhú mày, hẳn thế nhưng ăn thuốc xổ mà không sao, chẳng lẽ mình hạ thuốc quá ít?

Tần Phong ngẫu nhiên quăng đến Mạnh Chiêu Quân ánh mắt, Mạnh Chiêu Quân cuối cùng coi như người nhàn rỗi thông thường thu hồi ánh mắt mặt không đổi sắc, bảo Tần Phong phải tán thưởng người nữ nhân này biểu diễn công lực mười phần, hơn nữa loại này nhìn như tri thức mỹ nữ âm người lên xác thực khiến người ta đau đầu, tâm lý không khỏi bắt đầu * ý sau này còn là bớt trêu chọc Mạnh Chiêu Quân bà cô, tuy rằng không sợ nàng kê đơn, nhưng không chịu nổi lại nhiều lần.

Bởi vì mới vừa về nước, cho nên Tần Phong cũng mua rất nhiều đồ dùng hàng ngày cùng quần áo, hẳn không có gì phẩm bài quan niệm cho nên mua rất đơn giản, không bao lâu đó là tràn đầy một bọc lớn, mà Mạnh Chiêu Quân cũng không ngoại lệ đồ dùng hàng ngày mua sau khi xong, rồi hướng xung quanh y

phục trái chọn phải xem, tại Sở Sở theo đề nghị rất nhanh mua vài món T tuất, quần đùi cùng với giày, không bao lâu Tần Phong trong tay đã treo đầy đóng gói túi.

Một đường đi dạo đến rồi buổi chiều, buổi trưa cũng chỉ là tại trung tâm thức ăn nhanh vội vã giải quyết, chờ nghỉ ngơi không bao lâu, Mạnh Chiêu Quân chợt nhớ tới chuyện gì tới, kéo qua Sở Sở hỏi: "Nơi này có bán áo ngủ ah?"

"Có, có." Sở Sở nhớ tới tối hôm qua thượng Mạnh Chiêu Quân kêu gọi phún huyết áo ngủ nhện không được một trận cười xấu xa, nguyên bản làm không xa Tần Phong cũng là khuôn mặt tươi cười dịu dàng, bảo Mạnh Chiêu Quân để mắt Thần hung hăng oan hấn liếc mắt, hấn đây mới là thu hồi khuôn mặt tươi cười vẻ mặt đàng hoàng đứng ở một bên.

Không bao lâu Sở Sở liền dẫn 2 người đi tới một nhà nữ tính áo ngủ giữ độ quyền về... Điểm, không đợi Sở Sở nói cái gì Tần Phong đã như như gió nhẹ nhàng đi vào, đầu nhập vào xung quanh áo ngủ bên trong quầy, thẳng nhai này cũng không nhìn kia bảo thủ áo ngủ chỉ là nhìn kia gọi cảm tình thú áo ngủ nhìn mùi ngon, thỉnh thoảng tấm tắc hai tiếng hoặc là lời bình một phen, tâm lý lại nghĩ nhà mình hai vị kia mặc vào là bộ dáng gì.

Cử động này chọc bên cạnh mấy người thiếu phụ khanh khách cười không ngừng, hoặc là bởi vì Tần Phong đẹp trai mấy vị thiếu phụ đúng là đại đa số cũng không kiêng kỵ cái gì, vút mị nhãn.

Sở Sở nhìn hấn chịu không nổi cử động, nhện không được cản rằng nghiêng lợi mắng một câu vương bát đản.

Mạnh Chiêu Quân tối hôm qua ăn giáo huấn, lần này chọn áo ngủ đều là phi thường bảo thủ, mặc vào phía dưới có thể gác qua gót chân, nghĩ hài lòng sau bảo người bán hàng gói lại, chỉ là xuất ra ví tiền sau khi phát hiện bên trong tiền mặt đã thiếu, tại vừa lộn chợt nhớ tới ngày hôm qua thu thập ví tiền thời điểm thẻ ngân hàng rơi vào trên bàn, có chút bất đắc dĩ khoát tay áo: "Thẻ ngân hàng

quên ở nhà."

"Không có việc gì, ta mang theo đây." Sở Sở cười khanh khách cười vừa muốn móc bóp ra tới, 1 cái mang theo từ tính giọng nam truyền tới: "Ta đến đây đi."

Vừa nghe thanh âm này, Sở Sở nhất thời tinh thần tỉnh táo, xoay người nhìn lên đã thấy một người mặc giã đơn sạch sẽ đẹp trai nam tử đi tới, khoe miệng hơi giơ lên cực có tự tin, ánh mắt lại nhìn Mạnh Chiêu Quân tràn đầy nhu tình. Nam nhân này rất tuấn tú, ít nhất phù hợp phần lớn nữ tính kén vợ kén chồng quan niệm, ngay cả nguyên bản đối về Tần Phong vút mị nhãn mấy người thiếu phụ cũng không nhịn được đối đẹp trai nam tử chỉ trở, có chút phạm hoa si.

Tần Phong theo mấy người thiếu phụ hoa si con mắt nhìn đi qua, kia đẹp trai nam tử lúc này lấy ra một tờ thẻ ngân hàng đưa cho người bán hàng, Mạnh Chiêu Quân thành thói quen nhún vai, cười híp mắt nói: "Ta còn tưởng rằng người muốn mấy ngày nữa đây."

"Sau đó không lâu công ty muốn tại Đông Thiên Thị tổ chức 1 cái hạng mục." Đẹp trai nam tử mỉm cười, vươn tay cả sửa lại một chút Mạnh Chiêu Quân cái trán hơi có xốc xếch một lọn tóc: "Ta sớm chạy tới."

"Ta xem mục đích thực sự hay là ta chiêu Quân tử ah?" Sở Sở tiến tới, truyện cười dịu dàng nhìn đẹp trai nam tử: "Lưu Phong học trưởng."

"Its Me." Lưu Phong đối mặt Sở Sở cười xấu xa vẫn là bình tĩnh đối mặt.

Lúc này người bán hàng đã đem mấy bộ đồ ngủ đóng gói tốt, đưa cho Sở Sở, Sở Sở liếc mắt tìm đến Tần Phong chỗ hô một câu: "Này, qua đây dẫn theo."

Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã, còn là đi lên trước cầm lấy đóng gói túi, lúc này Lưu Phong mới nhìn hẳn một cái, coi hẳn một thân đóng gói túi trong mắt hiện lên một tia thú dáng tươi cười, hỏi: "Vị này chính là?"

"Ta và Sở Sở chủ cho thuê nhà." Mạnh Chiêu Quân cười khanh khách đi lên trước: "Tần Phong, đây là Lưu Phong."

"Người tốt." Tần Phong cũng không có gì có thể khách khí, trong tay túi tử nhiều lần cũng nhảy không ra tay tới nắm tay, Lưu Phong khẽ gật đầu coi như là đáp lễ một chút, lại nghĩ đến Mạnh Chiêu Quân mà nói lại hơi nhú nhú mày: "Người ở tại trong nhà người khác?"

"Đúng vậy." Mạnh Chiêu Quân đương nhiên nói: "Ta nếu tới Đông Thiên công tác, đương nhiên muốn tại thuê phòng tử ở. May là Sở Sở tại, không thì ta còn muốn đang tìm phòng ở."

Lưu Phong gật đầu, lại suy nghĩ một chút nói: "Ta gần nhất muốn một mực Đông Thiên Thị, vừa lúc ở nơi này có một bộ phòng ở, gian phòng cũng sung túc. Không thì hai người các người mang qua tới ở ah."

Đối loại này trần trường đục khoét nền tảng Tần Phong không lời nào để nói, dù sao cũng là người ta bạn trai bản thân còn có thể ngăn không được? Mạnh Chiêu Quân dọn đi vừa lúc tiết kiệm cái này âm người nữ nhân ở chính ra cái gì yêu thiêu thân tới, tuy rằng không sợ nhưng là không chịu nổi phiền phức, hơn nữa nàng còn là một nữ nhân Tần Phong cũng không thể xuất thủ giáo huấn nàng. Sở Sở nghe được Lưu Phong mà nói cũng cười xấu xa nhìn một chút hai người: "Nhanh, không cần mang cho ta, ta còn là không quấy rầy hai người các người thế giới tốt, hì hì."

Đủ bạn thân, giảng nghĩa khí, Tần Phong nhin không được tâm lý đối Sở Sở khen 1 cái, dù sao trong nhà còn có thể lưu một đại mỹ nữ hắc cũng mỗi ngày nhìn đẹp mắt, hơn nữa có một nữ nhân tại một ngày ba bữa cũng không cần tự mình giải quyết, đang nghĩ ngợi trở lại cho Sở Sở giảm mướn đây, hắc trong lúc lơ đãng thấy được Mạnh Chiêu Quân kia tự tiểu phi tiểu lại mang một chút xú cười xấu xa ánh mắt sau khi, tâm lý máy động.

Quả nhiên, Mạnh Chiêu Quân khoát tay áo: "Còn chưa phải muốn ah? Ta tiền

thuê nhà đều nộp."

Trong nháy mắt, vài đạo ánh mắt đều rơi vào Tần Phong trên người, không chỉ có Lưu Phong cùng Sở Sở, còn có mấy người đứng một bên nữ nhân, Sở Sở ánh mắt ý tứ rất đơn giản người dù thế nào cũng muốn đồng ý, mà Lưu Phong thì tiếp tục thú dáng tươi cười: "Kia Tần tiên sinh? Xin hỏi có thể thoát tở sao?"

"Có thể, đương nhiên có thể." Tần Phong không chút nghĩ ngợi liền đồng ý, hẳn còn ước gì Mạnh Chiêu Quân đi đây, đối Mạnh Chiêu Quân khiến cho cái dương dương đắc ý ánh mắt sau đạo: "Trả tiền lại hết bảo chứng một phần không thiếu."

"Vây cũng thật nhiều Tần tiên sinh."

Mạnh Chiêu Quân bất động thanh sắc hừ một tiếng, nhưng đảo mắt lại nói: "Có thể là phòng của người cách Đông Thiên đại học quá xa, hơn nữa ta cũng nghĩ cùng Sở Sở ở cùng một chỗ, Tần Phong nơi này cách trường học cũng gần. . ."

Lưu Phong tỉ mỉ suy nghĩ một chút, lại xoay người nói: "Như vậy dạng, Tần tiên sinh? Không biết phòng của ngài có thể không bán cho ta?"

Lưu Phong học trường quá đẹp trai, khí phách hùng hồn! Sở Sở nhin không được mặt mày hơn hử, tựa hồ cái này nam nhân là bạn trai hẳn thông thường, còn lại mấy người thiếu phụ cũng đều là nhộn nhịp tán thưởng một phen, nam nhân này không chỉ có đập chai nhưng lại một trịnh thiên kim quả thực liền Nam thần, nhộn nhịp cảm khái bản thân không gặp phải đồng thời nhìn Tần Phong tựa hồ cũng hi vọng Tần Phong có thể đáp ứng, Tần Phong khóe miệng một trận co quắp, hiện tại tình huống này rất đơn giản, bán người khác nhìn là đương nhiên, không bán ah người thì có chia rẽ uyên ương hiem nghi.

"Tần tiên sinh." Lưu Phong không có cho hẳn trả lời cơ hội, mà là tiến lên trước thấp giọng nói: "Nếu là người ngoài ta cũng không ngại, thế nhưng ngại vì

Tần tiên sinh đang tằm trung tâm sự tích, ta còn là hi vọng Tần tiên sinh có thể đáp ứng, làm sao?"

Tần Phong ánh mắt trầm xuống, cái này Lưu Phong đủ đối trá, nói không biết mình ngã đầu tới còn là điều tra, không đợi nói chuyện, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, Tần Phong báo cho biết một chút thả tay xuống dậm đóng gói túi, móc ra điện thoại di động thấy là Yến Tiểu Mộng đánh tới, khoe miệng treo lên một tia nụ cười vui vẻ đi tới một bên nhận nghe điện thoại: "Này?"

"Này? Tần Phong."

"Làm sao vậy?"

"Người. . . Người buổi tối có thì giờ rảnh không? Có một bạn học tụ hội. . . . Ta nghĩ người cùng đi với ta." Yến Tiểu Mộng thanh âm xèo xèo ô ô: "Nếu như không có phương tiện quên đi."

"Có thời gian." Tần Phong tự chắc là sẽ không quyết tuyệt của nàng mời: "Ta nhất định đi."

Bên này đang nói, bên kia Lưu Phong trên mặt mang lên 1 cái buồn cười đáng tươi cười nhìn Mạnh Chiêu Quân, Mạnh Chiêu Quân cũng 1 cái đương nhiên biểu tình: "Biểu hiện không tệ."

"Người a." Lưu Phong buồn cười nói: "Thật không biết cái này Tần Phong thế nào trêu chọc người, ta mới vừa thứ nhất là bảo ta cho hắn cái ra oai phủ đầu. Tốt lắm, hiện tại cũng có thể ah? Là không phải có thể theo ta đi?"

"Chờ người đem hắn phòng ở mua lại ah, ta ở thật thoải mái. Hơn nữa cùng Sở Sở cùng nhau cũng rất vui vẻ." Mạnh Chiêu Quân lông mi giương lên, cười híp mắt nói.

Cúp điện thoại, Tần Phong sắc mặt hơi chút hòa hoãn vài phần, đi tới mấy người trước người, còn không chờ mở miệng nói chuyện, Lưu Phong tiếp tục lấy

hắn bất dung trí nghi thái độ hỏi: "Tần tiên sinh? Ta vừa mới nói có được hay không suy nghĩ một chút? Đương nhiên tại giá phương diện ta có thể bảo chứng tuyệt đối sẽ không có hại."

"Không có ý tứ, phòng ở là phụ mẫu ta để lại cho ta di sản, sẽ không bán." Tần Phong nghĩ cũng không nghĩ nữa, loại chuyện này kiên quyết không có khả năng đồng ý, dù sao nhà này phòng ở là hắn tốt đẹp nhất hồi ức.

Lưu Phong thoáng nhíu nhíu mày, đưa lưng về phía Sở Sở mấy người trong ánh mắt của hiện lên một tia bất mãn cùng đùa giỡn ngược: "Đã như vậy, vậy ta còn hi vọng Tần tiên sinh có thể nhiều suy nghĩ một chút." Lại nói hắn xoay người đi tới Mạnh Chiêu Quân bên cạnh, không thể làm gì nhún vai: "Người thấy được, Tần tiên sinh không chịu đáp ứng."

"Đó cũng không phải là vấn đề của ta." Mạnh Chiêu Quân cười híp mắt hỏi đáp: "Tốt lắm, ta còn muốn tiếp tục mua chút y phục. Người bồi ta đi cho."

Lưu Phong gật đầu đi theo, trước khi đi còn đối về Tần Phong giương lên 1 cái nụ cười ý vị thâm trường, Tần Phong không khỏi oán thầm một nam một nữ này ngược thật là ngư tầm ngư, mã tầm mã.

"Này, người không sao chứ?" Sở Sở đi lên trước liếc nhìn Tần Phong.

Tần Phong nhún vai: "Ta có thể có chuyện gì?"

"Lưu Phong học trường truy học tỷ tuổi 7 8 năm, thế nhưng học tỷ một mực không có đồng ý." Sở Sở tiểu cô nương này vừa mới nghe nói hai người đối thoại biết bọn họ là có lòng muốn nên vì khó khăn Tần Phong, mặc dù đại điều thần kinh nàng không khỏi cũng có chút tiểu khó chịu, đạo: "Người cũng đừng quá chú ý."

"Không có việc gì." Tần Phong nhìn Mạnh Chiêu Quân bóng lưng, khóe miệng vung lên một tia thần bí đáng tươi cười, trong lòng thầm nghĩ: "Có thể không chỉ là đơn giản như vậy."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 15: Tụ Hội

Chương thứ mười lăm Tụ Hội

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 25 15: 13: 47 số lượng từ: 283 7

Đến rồi chàng vạng hơn sáu điểm, Tần Phong vội vã chạy tới Phượng Dương khách sạn, lúc này Yến Tiểu Mộng đã tại cửa đợi chờ từ lâu, một thân trắng tinh áo váy coi như đám thánh khiết Bạch Liên Hoa, rất xa vẫy tay chạy tới .

"Không có tới muộn ah?" Tần Phong hỏi.

Yến Tiểu Mộng tinh xảo gương mặt của trên có một tia hồng nhuận, làm người ta nhìn không được nhẹ nhàng xoa bóp: "Không có, ta cũng mới vừa đến."

"Tốt lắm, chúng ta vào đi thôi." Tần Phong cười đáp, bất quá lại thấy Yến Tiểu Mộng sắc mặt có chút do dự, làm như chần chờ chuyện gì, nhìn không được hiếu kỳ hỏi: "Làm sao vậy?"

Yến Tiểu Mộng khuôn mặt càng thêm đỏ bừng, thấp giọng nói: "Cái này Tụ Hội vốn là Trương Hàng phát khởi, ta. . ."

Xem nàng muốn nói lại thôi hình dạng, Tần Phong thoáng nhú nhú mày, cái này Trương Hàng là bọn hãn sơ trung lớp trưởng, trong nhà có tiền, phụ thân

càng Đông Thiên Thị số một số hai phú hào, Trương Hàng từ nhỏ cũng coi là phẩm học giỏi nhiều mặt, cộng thêm trong nhà có tiền tất nhiên là không ít nữ sinh truy cầu, bất quá hẳn đối Yến Tiểu Mộng cũng mỗi tình thăm thiết, thế nhưng Trương Vương có ý định Thần Nữ vô tâm, cộng thêm lúc đó Yến Tiểu Mộng cùng Tần Phong quan hệ thật tốt quá, tốt đến nỗi nhìn đều nghĩ không bình thường, cho nên Trương Hàng đối Tần Phong một mực không có gì sắc mặt tốt.

Mà xem Yến Tiểu Mộng lúc này thần thái, Tần Phong cũng đem sự tình đoán tám chín phần mười, 8 thành kia Trương Hàng còn không có bỏ qua đối với nàng truy cầu, mà chúng ta Yến Tiểu Mộng vẫn không có đồng ý. Mà bây giờ bản thân bỗng nhiên cùng nàng cùng xuất hiện, sợ rằng lần tụ hội này sẽ không đơn giản như vậy.

"Ta sợ Trương Hàng tìm người phiền phức." Yến Tiểu Mộng cau mày, thấp giọng nói.

"Sợ cái gì, đi thôi." Tần Phong không nghĩ nhiều nữa cái gì, ngược lại thì bắt được Yến Tiểu Mộng tay của trực tiếp hướng về khách sạn đi đến, Yến Tiểu Mộng khuôn mặt bộc phát đỏ bừng, cũng không có giãy dụa, mặc cho Tần Phong Trư thủ cầm bản thân.

Trương Hàng là Phượng Dương tập đoàn thái tử gia, thật sớm sắp xếp làm khách sạn nhảy ra 1 cái đại sảnh, ngậm 1 khóa hương khói, ngồi ở chủ vị nhìn hơn 30 cái bạn học, khóe miệng nhin không được vung lên mỉm cười, tại đây hơn 30 cái trong đám bạn học có hơn một nửa tại Phượng Dương tập đoàn, toàn bộ đều là trải qua tay hẳn an bài đi vào, cho nên tại những người này trong mắt hẳn có địa vị chí cao vô thượng, hẳn rất hưởng thụ loại này bị kính trọng cảm giác.

Vỗ tay một cái, nguyên bản não nhiệt đại sảnh yên tĩnh lại, tất cả mọi người đưa mắt đặt ở Trương Hàng trên người, Trương Hàng rất hài lòng thứ hiệu quả này, nụ cười trên mặt là che cũng không giấu được: "Hôm nay bạn học đoàn tụ

một đường, đại gia thả ăn uống, tất cả tiêu phí ta một tay lo, đương nhiên, cũng hi vọng đại gia hôm nay có thể làm ta và Yến Tiểu Mộng chứng kiến."

"Không thành vấn đề."

"Trương Hàng người cứ yên tâm đi."

"Khẳng định không thành vấn đề."

Liên tiếp tiếng trả lời truyền tới, tất cả mọi người biết hẳn truy cầu Yến Tiểu Mộng đuổi hơn mười năm, mặc dù là những người này nam sinh không ít ưa thích Yến Tiểu Mộng cũng chỉ có thể đem ưa thích nén ở trong lòng không muốn bởi vì loại chuyện này đã đánh mất công tác, Trương Hàng rất hài lòng hiện trường trạng huống, đối bên cạnh thành anh em kết bái đại ca Nghiêm Khiếu nói: "Sự tình chuẩn bị xong chưa?"

"Tiểu tử người để lại 100 cái tâm, hôm nay chuẩn cho người ôm mỹ nhân về." Nghiêm Khiếu điểm 1 khóa hương khói ra về già dặn.

"Ha ha."

Trương Hàng chính vui vẻ cười to, chỉ thấy được đại sảnh cửa mở ra, tiếng cười kia nhưng bởi vì ngoài cửa hai người hơi ngừng

Yến Tiểu Mộng sắc mặt đỏ bừng cúi đầu, xấu hổ muốn chết, mặc cho mình tay nhỏ bé bị Tần Phong cầm, thỉnh thoảng ngẩng đầu lên trong ánh mắt càng ngượng ngùng khiến người ta nước miếng chảy ròng ròng, chỉ là cặp mắt kia trong tựa hồ chỉ Tần Phong một người, một màn này làm Trương Hàng nhìn điên tiết lên, đây chính là bản thân đau khổ truy cầu hơn mười năm thanh thuần nữ thần, thế nào trong nháy mắt công phu ngay nam nhân khác trước mặt quyền rũ như vậy?

Nghiêm Khiếu xem Trương Hàng sắc mặt bất thiện, âm thầm lôi hẳn một chút, đồng thời đối bên người một nữ nhân nháy mắt, nữ nhân kia tròn mắt khê

động liền nhiệt tình đứng dậy chào hỏi đứng: "Tiểu mộng, người thế nào mới đến?" Lại nói, còn bất động thanh sắc đứng ở Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng trung gian, kéo lại Yến Tiểu Mộng cánh tay: "Chúng ta thế nhưng đợi người thật lâu, vị này chính là?" Lại nói nhìn thoáng qua Tần Phong, nghĩ có chút quen mắt.

"Hắn là Tần Phong a." Yến Tiểu Mộng ngượng ngùng nhìn thoáng qua Tần Phong: "Hai ngày trước mới vừa từ nước ngoài trở về."

"Tần Phong?"

Một chuyến hơn 30 người nhận nhiệm kinh hô, không khí lại bộc phát quý dị, Trương Hàng bởi vì Yến Tiểu Mộng chuyện tình cùng Tần Phong chưa bao giờ thích hợp đây đều là mọi người đều biết sự tình, nguyên bản Tần Phong không biết tung tích 10 năm, tất cả mọi người dần dần quên mất không còn chút nào, cũng không nghĩ hôm nay bỗng nhiên xuất hiện, làm tất cả mọi người đều có chút trở tay không kịp.

Vừa đứng ở giữa hai người nữ nhân gọi là Hồ Tuyết, trong trí nhớ người nữ nhân này tại ban trong cũng thuộc về với hoa hậu lớp cấp bậc, đồng dạng cũng là học tập đỉnh cao học sinh, lúc đầu coi như còn truy cầu qua Trương Hàng, hiện nay là tình huống gì Tần Phong nhưng không biết. Hồ Tuyết tỉ mỉ quan sát liếc mắt Tần Phong, không khỏi cười nói: "Ta nói đây như thế nhìn quen mắt, nguyên lai là người a, mau ngồi xuống, đều 10 năm không gặp người."

Lại nói bất động thanh sắc lôi kéo Yến Tiểu Mộng ngồi ở Trương Hàng bên tay trái, lại không có an bài Tần Phong, trái lại Nghiêm Khiếu cười híp mắt chào hỏi một tiếng: "Tần Phong, đã lâu không gặp, mau tới đây ngồi."

Tần Phong nghĩ buồn cười, nhưng cũng không có cự tuyệt, ngồi ở Nghiêm Khiếu bên cạnh, xem hai người tách rời ra Trương Hàng sắc mặt của mới là hơi chút dễ nhìn một ít, Nghiêm Khiếu rất có đại tướng phong phạm, vào lúc này làm cho cả tụ hội không khí lại náo nhiệt, đợi trở lại Tần Phong bên cạnh sau

sao, cười híp mắt hỏi: "Tần Phong, nghe nói nhà người đã xảy ra chuyện sau khi phải đi nước Mỹ, tại nước Mỹ phát triển làm sao?"

"Không được tốt lắm. Chỉ là không vừa ý." Tần Phong thành thật trả lời: "Còn là trong nhà tốt."

"VẬY NHIỀU ĐÁNG TIẾC." Hồ Tuyết tiếp lời gốc, có chút đáng tiếc nói: "Nước ngoài hoàn cảnh tốt, hơn nữa đãi ngộ cũng không sai, nếu như ta ở nước ngoài chắc chắn sẽ không trở về, bất quá như đã nói qua, người dự định ở quốc nội tìm cái công việc gì? Ta xem không bằng làm Trương Hàng giúp đỡ giới thiệu một chút."

Trương Hàng sắc mặt vui vẻ, hợp thời nói: "Không sai, bạn học cũ hẳn là giúp đỡ cho nhau, người nghĩ công việc gì? Ta còn có thể giúp người giới thiệu một chút."

"TẠM THỜI KHÔNG CẦN, MỚI VỪA VỀ NƯỚC NGHỈ NGHỈ NGƠI TRƯỚC MỘT ĐOẠN THỜI GIẠN." Tần Phong đổi công tác vấn đề một mực không thể nào lưu ý, vì lần này thoát thân về nước hẳn lưu lại cho mình không ít tiền tài, hưởng còn có phần lớn tiền toàn bộ tồn tại ngân hàng Thụy Sĩ, chỉ là hiện nay hẳn không muốn động số tiền này, lại là bởi vì không muốn để cho người khác biết mình còn sống chuyện thực.

"TA XEM LÀ TÌM KHÔNG ĐƯỢC AH?" Một người trêu đùa: "Hiện tại không tốt xuất thân tìm việc làm không đơn giản đây."

"ĐÚNG VẬY, TẦN PHONG, TA XEM NGƯỜI HÃY TÌM TÌM TRƯƠNG HÀNG GIÚP MỘT TAY, CHÚNG TA LÚC ĐÓ CHẲNG PHẢI TẠI PHƯỢNG DƯƠNG TẬP ĐOÀN ĐI LÀM SAO? SAU NÀY ĐỀU LÀ ĐỒNG SỰ, THẬT TỐT."

"CHÍNH LÀ, TIỀN LƯƠNG CŨNG KHÔNG THẤP, CÓ THỂ NGƯỜI KHÔNG VỪA Ý."

Tần Phong cảm giác có chút buồn cười, thế nào trước bạn học trải qua 10 năm cũng thay đổi cái dạng? Nhưng vẫn lễ phép nói: "Nghỉ ngơi trước một đoạn

thời gian rồi hãy nói."

Nghiêm Khiếu thấy hỏa hậu không sai biệt lắm, cho Tần Phong rót một chén rượu, mình cũng bưng ly rượu lên: "Được, ta lần tụ hội này không đề cập tới chuyện công việc, tới, 10 năm không thấy uống một chén." Nói xong vỗ vỗ Tần Phong vai, đạo: "Người mới vừa về nước, ta cái này Đông Thiên Thị cũng đều biến hóa thật lớn, sau này có chuyện gì có thể tìm ta, cái này một mẫu 3 phần trên mặt đất ta vẫn có thể giúp người giải quyết chút ít sự."

"Kia đa tạ." Tần Phong một ngụm đem rượu trong ly uống sạch sẽ.

"Tới, ta cũng mời người một chén." Thanh âm hơi có chút khàn khàn Vương Phi bưng một chén rượu lên uống vào, hấn tại sơ trung coi như là côn đồ nổi danh, cực kỳ kiêu ngạo khó chơi, cùng Nghiêm Khiếu tại sơ trung danh tiếng vốn cũng không tốt, Tần Phong lại không nghĩ rằng hai người kia lúc này đều đã cùng Trương Hàng thông đồng làm bậy.

Kia Vương Phi xem Tần Phong uống một chén rượu, khàn khàn tiếng nói tiếng cười cực kỳ chói tai, thuận lợi ôm chầm tại bên cạnh hấn 1 cái ăn mặc áo hoa xuyên thấu nữ nhân, Tần Phong lúc này mới chú ý tới nữ nhân này, cũng trong lòng không khỏi chắt lưỡi. Nữ nhân này kêu Tiết Mai, là hấn cao trung sau khi mới quen biết, coi như là tương đối nổi danh thanh xuân mỹ nữ, làm người từ trước đến nay thanh thuần, mà bây giờ tuy rằng khuôn mặt như trước nhu mì xinh đẹp, cũng nùng trang diễm mạo, màu đen đai đeo váy hạ trắng bóng một mảnh đều phải dâng lên ra, một đôi màu đen lười vớ càng đáng chú ý.

Tần Phong sắc mặt có chút cổ quái, ngược không phải là bởi vì khác, lúc đầu mới vừa lên cao trung sau khi Tần Phong còn truy cầu qua người nữ nhân này, bất quá lại bị lãnh đạm cự tuyệt, hơn nữa bởi vì chuyện này lúc đó đối với hấn có hảo cảm thể nhưng không muốn đại học trước khi luyện ái Yến Tiểu Mộng trở nên một tuần không phản ứng hấn, làm Tần Phong lúc đó tả hữu buồn bực không thôi.

"May mà không đuổi kịp nàng, cái này thanh thuần nữ thần biến thành tao hồ ly, tấm tấ, xã hội này." Tần Phong nhin không được oán thầ.

Mọi người chú ý tới Tần Phong cổ quái sắc mặt, kia Tiết Mai càng chán ghét nhú nhú mày, thân thể nhin không được như Vương phi thân thượng nhích lại gần, hung bộ ngực to lớn tại Vương Phi trên cánh tay tăng tới tăng đi không biết cảm thấy thẹn, Vương Phi sắc mặt khó khăn nhìn một chút, nhưng đảo mắt lại khô phục bình thường ho khan một tiếng, Tần Phong đây mới là phản ứng kịp, không có ý tứ cười nói: "Không có ý tứ, nghĩ tới trước kia một sự tình."

Có mấy sắc mặt người cổ quái cười cười, xem ra Tần Phong truy cầu qua Tiết Mai chuyện tình nhưng cũng không phải là bí mật gì, kia Vương Phi âm thầm hừ một tiếng, trái lại Hồ Tuyết cười híp mắt nói: "Hiện tại Tiết Mai thế nhưng cùng Vương Phi ở cùng một chỗ a, Tần Phong, người sẽ không ghen tỵ ah?"

"No, No." Tần Phong vẫn luôn chú ý sắc mặt của Yến Tiểu Mộng, nghe được Hồ Tuyết lời nói không chút nghĩ ngợi liền nói: "Lúc đầu mắt mù, may mà không đuổi kịp nàng, không thì (CMNR). . ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 16: Lo Lắng

Chương thứ mười sáu Sốt Ruột

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 26 16: 58: 26 số lượng từ: 274 3

Lời vừa ra khỏi miệng, Tần Phong cũng cảm giác được không khí trong nháy mắt lạnh xuống, ngồi ở bên cạnh hãn Vương Phi sắc mặt tái xanh không gì sánh được, Tiết Mai sắc mặt của càng một lúc hồng một lúc trắng, mấy người còn lại sắc mặt của càng một trận nghiến ngấm rõ ràng muốn xem náo nhiệt, chỉ Yến Tiểu Mộng cực kỳ lo lắng, dù sao Vương Phi tại sơ trung cao trung chính là nổi danh côn đồ học sinh, cực kỳ khó chơi, hôm nay Tần Phong làm trò nhiều người như vậy rơi mặt mũi của hãn, sợ ổn rồi.

"Đệt." Vương Phi vỗ bàn một cái, toàn bộ trong đại sảnh trong nháy mắt an tĩnh lại, nhộn nhịp nhìn về phía ở đây, nhưng thấy Vương Phi đứng lên sắc mặt bất thiện nhìn chăm chăm Tần Phong, trong đôi mắt thậm chí có thể tức giận phun ra lửa, một chén rượu hất ở tại Tần Phong trên mặt, Tần Phong chỉ là cười cười, đưa qua một bên khăn tay xoa xoa, trái lại Yến Tiểu Mộng đứng dậy chạy tới Tần Phong trước người: "Tần Phong cũng là vô tâm, người hà tất làm như vậy?"

"Mau tránh ra." Vương Phi tức giận rống lên một tiếng, sắc mặt dữ tợn làm

Yến Tiểu Mộng sợ lui về phía sau một bước, một bên Trương Hàng tuy rằng khó chịu Yến Tiểu Mộng là Tần Phong xuất đầu, thế nhưng cũng biết tại tiếp tục như vậy Vương Phi không chừng muốn nháo ra chuyện gì tới, muốn chỉ là nhằm vào Tần Phong còn chưa tỉnh, nếu như liên lụy đến Yến Tiểu Mộng liền cái được không bù đắp đủ cái mất, liền đứng lên nói: "Tốt lắm, Tần Phong cũng không phải cố ý, phát cái gì Hòa?"

Thấy Trương Hàng nói chuyện, Vương Phi căn rằng cũng không có thể đang nháo đi xuống, dù sao hiện tại hấn nghĩ lẫn vào còn phải dựa vào Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu chỗ dựa, thử phì phò hấn lôi kéo Tiết Mai làm xong rồi kỳ vị trí của hấn đi, Yến Tiểu Mộng đơn giản ngồi ở Tần Phong, rất sợ đang nháo ra cái gì yêu thiêu thân tới.

"Vương Phi liền cái này tính tình, người không phải là không biết." Trương Hàng nhìn thoáng qua Tần Phong, đạo: "Một hồi đi qua ngược hai chén rượu nói lời xin lỗi, giọng nói tốt một chút, hấn cũng sẽ không tìm người nữa phiền phức."

Tần Phong cười cười không nói tiếng nào cái gì.

1 cái tiểu tranh chấp tạm thời đề xuống, rất nhanh trong đại sảnh không khí lại lần nữa đi lên, Nghiêm Khiếu không biết là vô tình hay là cố ý, nói chung một chén nhận một chén cho Tần Phong rót rượu, cái này bất quá nửa cái giờ đã có 7 8 người mời rượu, Tần Phong không để ý Yến Tiểu Mộng ý bảo toàn bộ là ai đến cũng không - cự tuyệt, một cân rượu xuống bụng sau khi, những người còn lại cũng uống thất điên bát đảo, hấn cũng chỉ là cảm giác trong bụng nóng hầm hập, tại uống nhiều mấy chén sau khi cũng đi buồng vệ sinh, Yến Tiểu Mộng lo lắng cũng đi theo.

Hai người này vừa đi, Trương Hàng sắc mặt trong nháy mắt khó xử xuống tới, hừ lạnh một tiếng, thật vất vả một lần nữa não nhiệt lên không khí lại giảm đi xuống, tất cả mọi người bị cái này không khí ngọt ngào đánh trở tay không kịp. Nghiêm Khiếu sắc mặt có chút khó coi, uống nhiều rượu cũng có chút men

say, bất mãn nói: "Tần Phong tiểu tử này thật đúng là có thể uống, bất quá người cũng là, không biết cùng Yến Tiểu Mộng nhiều lời vài câu ngăn hãm lực chú ý? Ta cho không hãm uống nhiều như vậy."

Trương Hàng âm trầm gương mặt, nói gì, ai cũng có thể nhìn ra tâm tình của hãn phi thường không tốt.

"Người cũng đừng có gấp." Hồ Tuyết bện tâm đạo: "Cái này Tần Phong có cái gì a? Ta xem như là Yến Tiểu Mộng tìm tới tẩm mộ, một hồi người còn là dựa theo kế hoạch của người hành sự. Mang hoạt lâu như vậy, người còn muốn thua ở cái tên kia?"

"Ân." Trương Hàng gật đầu.

Mà một bên Triệu Cương còn lại là cười nhạt nói: "Yên tâm, một hồi tiểu tử kia dám nói điếm nói nhảm, ta liền mần thịt hãn."

"Hãn dám." Nghiêm Khiếu không thềm cười nói: "Nếu là hãn dám phóng 1 cái rắm ta làm hãn bay đi ra ngoài."

Mấy người miệng không chùng mực mà nói làm những người còn lại cũng không khỏi rùng mình một cái, bất quá đối với bọn họ mà nói bọn họ cũng chỉ là làm nền mà thôi, dù sao đại bộ phận mọi người tại Phượng Dương tập đoàn công tác, bọn họ nghĩ bảo trụ bản thân tốt công tác liền cần lấy lòng Trương Hàng, hơn nữa vốn là đối Tần Phong không nhiều thiếu hảo cảm, nếu như Tần Phong hôm nay không được bọn họ thậm chí cũng không biết có người như vậy, cho nên đối với bọn họ mà nói, vui với xem một hồi náo nhiệt.

Tần Phong rửa tay một cái, lại thấy Yến Tiểu Mộng ở một bên lo lắng nhìn, trong lòng không khỏi ấm áp, cười nói: "Thế nào đi ra?"

"Chúng ta đi thôi." Yến Tiểu Mộng bất mãn hãn uống nhiều rượu như vậy: "Để làm chi uống nhiều rượu như vậy."

"Không có việc gì, ta thật có thể uống." Tần Phong cười nói.

Yến Tiểu Mộng cẩn thận nhìn một chút, phát hiện Tần Phong quả nhiên là sắc mặt không có bất kỳ dị thường, không khỏi yên lòng, nhưng thoáng qua lại lo lắng: "Vừa mới người thế nào nói như vậy? Vương Phi hiện tại coi như là nhờ kỹ người, hẳn sẽ tìm người phiên toái. Quên đi, một hồi hay là đi thôi, hiện tại Tụ Hội cũng thay đổi tính chất, càng ngày càng sao ý tứ."

Tần Phong cũng không cự tuyệt, nếu như không có Yến Tiểu Mộng hẳn ngay cả tới cũng sẽ không tới một lần, chính phải ly khai, lại nghe được Vương Phi kia thanh âm khàn khàn truyền tới: "Tiểu Mai, tiểu tử kia hiện tại đang ở buồng vệ sinh, yên tâm, ta làm hẳn quỳ xin lỗi người."

Nghe nói như thế, Yến Tiểu Mộng sắc mặt đại biến, lại hoàn toàn đã quên Tần Phong đêm qua đại sát tứ phương năng lực, không chút nghĩ ngợi liền lôi Tần Phong chạy tới nữ trong phòng vệ sinh, Tần Phong cười khổ một tiếng, Đại tiểu thư này căn bản không nghĩ bên trong có người hay không a, cũng may mà không ai, nếu có người kia thật đúng là có miệng nói không rõ, Yến Tiểu Mộng căn bản không nghe Tần Phong muốn nói gì, lôi Tần Phong chạy tới 1 cái cách giữa trong đóng chắc môn, cũng không tính rộng lớn cách giữa trong hai người cự ly quá gần, cái này trong phòng vệ sinh quét dọn cực kỳ sạch sẽ, không có bất kỳ món ngon tuyệt vời, ngược lại thì Yến Tiểu Mộng trên người kia cổ làm hẳn hoài niệm mùi thơm ngát không ngừng nhào vào mũi, nhìn Yến Tiểu Mộng nhuận hồng gương mặt của không khỏi một trận đẹp mắt.

Cảm giác không được tự nhiên Yến Tiểu Mộng xem Tần Phong ánh mắt không nháy mắt nhìn mình chăm chăm, trong lòng có một tia vui vẻ còn có ngượng ngùng.

Chính lúc này, Vương Phi thanh âm khàn khàn truyền đến: "Tiểu tử kia đã chạy đi đâu?"

"Đi?" Tiết Mai thanh âm có chút tức giận: "Hừ, tên khốn kiếp kia, ta nhất

định mần thịt hăn."

Vương Phi cười: "Yên tâm, tiểu bảo bối của ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua hăn."

"Người vừa mới sợ cái gì, nên hiến hăn 2 bàn tay." Tiết Mai càng có chút bất mãn lúc đó Vương bay biểu hiện, bất mãn nói.

Vương Phi cũng có chút tức giận, hừ một tiếng: "Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu hai người này đều không phải là thứ tốt gì, người bây giờ cũng biết, ta có một khoản mỏ than đá sinh ý còn muốn dựa vào Nghiêm Khiếu lộ số để giải quyết, dù sao Nghiêm Khiếu theo Lưu Phương lẫn vào, tại Đông Thiên hắc đạo thượng nói chuyện có chút phân lượng."

"Lưu Phương không phải đã bị bắt? Có cái gì sợ?"

"Người biết cái gì. Lưu Phương tỷ tỷ của hăn Lưu Linh thế nhưng Đông Nam Tỉnh lớn nhất hắc đạo Đầu Mục, cùng Tỉnh Lý rất nhiều quan lớn có quan hệ, coi như là bị bắt lại đó cũng là sớm muộn muốn đi ra ngoài. Tốt lắm, không nói những thứ này. Chúng ta đi bên trong ah, hắc hắc."

Thanh âm hèn mọn trình độ nói cho Tần Phong bọn họ muốn làm gì.

Tần Phong còn đang suy nghĩ đến vừa mới Vương Phi theo như lời nói, lại nghĩ tên Lưu Phương quen tai, nghe tới tên Lưu Linh sau mới nhớ tới kia Lưu Phương không phải là Tại Khán Thủ Sở bị bản thân giết đi sao? Ngẫm lại thật đúng là không phải là oan gia không gặp gỡ. Bất quá như đã nói qua, lúc đầu từng cái một thật tốt thanh thuần nữ sinh dĩ nhiên sẽ trở thành một tao hồ ly, Tần Phong không khỏi nghĩ quá đáng tiếc, thậm nghĩ thế sự trêu người, ai.

Mà một bên Yến Tiểu Mộng cũng không phải là cái ý nghĩ này, từ nhỏ chính là cô gái ngoan ngoãn nàng nơi nào khoảng cách gần như vậy tiếp xúc qua loại này chuyện nam nữ, nghe thanh âm kia, vành tai đã hồng đến dọa người.

Lại có Tần Phong bên người, tại sinh tử trong vực sâu đi ra kia sợi dương cương khí tức làm Yển Tiểu Mộng cảm giác trong lòng tê tê, chờ Tần Phong chú ý tới lúc không khỏi nuốt ngụm nước miếng.

Làm như chú ý tới Tần Phong cực nóng ánh mắt, Yển Tiểu Mộng cũng không dám tại dừng lại lâu, tuy rằng trong lòng có lẽ có ít chờ mong, nhưng nơi này thực tại không thực tế, thậm trọng mở ra cách giữa môn, Tần Phong nguyên vốn còn muốn có thể ôn tồn ôn tồn đây, nhưng thấy nàng cũng không tâm tư này tự nhiên không thể ép ở lại, chân sau cũng đi theo ra ngoài, chỉ là mới vừa muốn đi ra ngoài lại nghe được Tiết Mai thanh âm của vang lên: "Ừ. . . Không thì. . Không thì ta đi tìm Nghiêm Khiếu. . . Làm hẳn. . Làm hẳn giúp người. . . Làm thành cái này bút. . . Sinh ý."

"Người. . Người yên tâm. . Người yên tâm đi. . . Ta tuyệt đối. . . Sẽ không để cho hẳn chiếm được tiện nghi. . ." Tiết Mai dứt quãng nói.

Vương Phi tỉ mỉ suy nghĩ một chút cũng liền đồng ý, dù sao cái này bút mở than đá sinh ý hẳn xuống đại giới tiền, nhưng là muốn chờ về sẽ cùng người trong hắc đạo có một phen lợi ích gút mắt, nghĩ tới đây cũng liền đồng ý xuống tới. Về phần Tiết Mai là thật muốn đi câu dẫn còn chỉ là vì sinh ý, chỉ sợ cũng chỉ Tiết Mai 1 cái người biết.

Hai người đi tới cửa phòng vệ sinh, Tần Phong không có gấp ly khai, nhìn kia lay động cách giữa môn, khóe miệng lộ ra một tia gian trá đáng tươi cười, cũng tại Yển Tiểu Mộng không hiểu trong ánh mắt một tay che miệng mình, theo hẳn cổ họng cuộn, một tiếng thanh thúy quý dị âm phù truyền ra ngoài, chưa kịp ở giữa cách giữa trong hai người thanh âm 1 cái tiết điểm thượng, kia Vương Phi sợ toàn thân 1 cái cơ linh, đúng là tại cũng không lên nổi.

"Người thật là xấu." Yển Tiểu Mộng không cảm thấy Tần Phong khẩu kỹ âm phù có bao nhiêu quý dị, nhưng nghĩ tới hai người bị kinh sợ bộ dáng chật vật, nàng lại nhin không được một trận mặt đỏ, ánh mắt oan liếc mắt Tần Phong, không nói ra được kiêu mị.

"Đi thôi, ta chỉ là dọa dọa hăn." Tần Phong cười hắc hắc, lôi Yến Tiểu Mộng nhanh lên ly khai nơi đây.

Chỉ là cách giữa trong, Tiết Mai vẻ mặt muốn tìm bất mãn nhìn Vương Phi:
"Người chuyện gì xảy ra?"

"Có thể là uống nhiều rượu quá. Đột, vừa mới ai kêu gọi, lại làm ta giật cả mình."

"Thật là."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 17: Các Người Mới Vừa Nói Gì ?

Chương thứ mười bảy các người mới vừa nói cái gì?

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 27 13: 40: 51 số lượng từ: 244 3

Cùng Yến Tiểu Mộng vừa trở lại Tự Hội đại sảnh, Hồ Tuyết liền đi lên đối với Yến Tiểu Mộng đang oán giận đi lâu như vậy, Yến Tiểu Mộng nhớ tới WC rên rỉ thanh âm trên mặt trước bay lên nhàn nhạt đỏ ửng, nhất là thấy Tiết Mai cùng Vương Phi ôm ôm ôm tiến đến, trên mặt càng một trận cổ quái, nhưng rất nhanh khôi phục bình thường. Đang muốn nói muốn rời khỏi, thế nhưng Hồ Tuyết làm như phát hiện tâm tư của nàng, rất nhanh lôi kéo Yến Tiểu Mộng làm ở tại một bên, 1 cái sức nói mà nói, làm Yến Tiểu Mộng không nói ra rời đi cơ hội.

Mà bên này Tần Phong vừa ngồi xuống, Nghiêm Khiếu liền nháy mắt, ngay sau đó lại 7 8 người đi lên thay phiên uống rượu, đồng thời Nghiêm Khiếu đối về Trương Hàng nháy mắt, kia Trương Hàng gọi điện thoại, không bao lâu đại sảnh cửa mở sau, có 4 người đi đến, trong tay ôm đàn vi-ô-lông, tại Trương Hàng ý bảo hạ sau đi tới một chỗ trống trải địa phương, rất nhanh một trận ưu nhã trong mộng hôn lễ chậm rãi ra, toàn bộ trong đại sảnh rất nhanh an tĩnh lại, không khí dĩ nhiên trở nên có chút động nhân.

"Một hồi phối hợp một điểm." Nghiêm Khiếu tiến đến hần bên tai, vỗ bả vai hần nhẹ giọng nói: "Ta đây huynh đệ niên kỷ cũng không nhỏ, Đúng Tiểu Mộng cũng là tình thâm ý trọng, một hồi phối hợp một chút, hôm nào nhất định mời người ăn cơm."

Tần Phong nhiều hứng thú nhìn một màn này, ngoài miệng không biết lúc nào ngậm 1 khóa hương khói, nhàn nhạt vòng khói một cái lồng một cái nhõ ra, thấy không rõ ánh mắt của hần, Nghiêm Khiếu không có đang nói cái gì, mà là Đúng Trương Hàng nháy mắt.

Ngồi ở chủ vị Trương Hàng cảm giác không khí không sai biệt lắm, sửa sang lại mặc đứng dậy đi tới Yến Tiểu Mộng trước người, thâm tình chân thành nhìn giai nhân, trong tay không biết lúc nào Xuất Hiện 1 cái tinh xảo hộp, sau khi mở ra một quả nhẫn kim cương lấp lạng nằm ở bên trong: "Tiểu Mộng, đây cũng không phải là lần đầu tiên hướng người tỏ tình, chúng ta đã nhận thức chính lại 13 năm, ta không cho là mình có bao nhiêu may mắn, bởi vì không có thể phụng bồi người đi qua cái này 13 năm, hiện tại, ta có thể không đứng ở bên cạnh người? Đang cùng người đi xuống?"

Muốn nói Trương Hàng một bộ này chính xác coi như là lãng mạn, trước mặt nhiều người như vậy tới thông báo, nhưng lại cảm nữ nhân yêu thích nhất Kim Cương.

"Đáp ứng hần!"

"Tiểu Mộng, đều đã nhiều năm như vậy, người còn cự tuyệt cái gì?" Hồ Tuyết góp ở bên tai của nàng châm ngòi thổi gió.

"Đúng vậy, nhanh lên một chút đồng ý ah."

Mà ngồi ở một bên Nghiêm Khiếu uống một ngụm rượu, khẳng định mà nói: "Tiểu Mộng, ta đây huynh đệ ta biết, trước đây có thể không đảm bảo, thế nhưng hiện tại ta có thể cho người tới bảo chứng, tuyệt đối sẽ không cho người thất vọng, ta xem hai người các người liền cùng một chỗ ah, không có người phản

đối." Nói xong bên mắt nhìn một chút Tần Phong, ý tứ hàm xúc sâu nặng.

Tại Nghiêm Khiếu bên cạnh cầu huyết Triệu Cương cũng là nói nói: "Không sai, không có người phản đối. Tiểu Mộng làm chị dâu ta khẳng định không thành vấn đề! Nếu ai không đáp ứng, hừ hừ." Lại nói, ánh mắt cũng nhìn về phía Tần Phong.

Yến Tiểu Mộng một mực mặt không biểu tình, một đôi mắt to chớp chớp nhìn Tần Phong, cái kia cười híp mắt khuôn mặt làm nàng trong lòng có chút khổ sở, trước mặt nhiều người như vậy cự tuyệt Trương Hàng, sợ rằng lấy Trương Hàng lòng của ngực sợ muốn trách tội đến Tần Phong trên người, trong lúc nhất thời Yến Tiểu Mộng hối hận không nên đem Tần Phong kéo tới. Nhất là Tần Phong tựa hồ không có ý phản đối, điều này làm cho Yến Tiểu Mộng trong lòng càng khó chịu.

"Tần Phong, người nghĩ thế nào?" Nghiêm Khiếu xem Yến Tiểu Mộng nhìn chăm chăm Tần Phong xem, vươn tay đặt tại trên bả vai của hắn, lực đạo cũng gia tăng vài phần.

Tần Phong nhìn hắn một cái, một ngụm xanh nhạt hương khói phun tại trên mặt của hắn, Nghiêm Khiếu biết vậy nên ánh mắt một trận híp mắt, càng ho khan vài tiếng, còn không kịp phát hỏa Tần Phong cũng đã không biết lúc nào đứng ở Yến Tiểu Mộng bên cạnh, ngoạn vị nhìn Trương Hàng nói: "Nhiều người như vậy đều đồng ý. Ta xem ta liền phản đối ah, tốt xấu hiện tại nàng là bạn gái của ta."

Lời vừa ra khỏi miệng, toàn bộ đại sảnh trong nháy mắt an tĩnh lại, kia đàn vi-ô-lông thanh âm của càng biến mất vô tung vô ảnh, tất cả mọi người nhìn chăm chăm Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng xem, hiển nhiên Đúng Tần Phong câu nói kia có chút không thể tin tưởng, Yến Tiểu Mộng cảm giác tâm lý ngọt ngào, nhưng lại có chút lo lắng, nhưng không biết vì sao khi thấy Tần Phong ánh mắt của sau những thứ kia lo lắng cũng liền biến mất vô ảnh vô tung.

Triệu mới vừa đi tới Tần Phong bên cạnh, âm trầm nói: "Tần Phong, ta xem người uống nhiều rồi, mà nói cũng không thể nói lung tung."

"Ta không uống nhiều." Tần Phong lắc đầu, phi thường xác nhận nói.

"Tiểu Mộng?" Hồ Tuyết cũng là tâm lý nhảy loạn, lo lắng hỏi: "Có phải?"

"Đúng, ta là hãn bạn gái." Yến Tiểu Mộng thông suốt đi ra ngoài, lôi Tần Phong cánh tay liền nói.

Hồ Tuyết sắc mặt trong nháy mắt thay đổi liên tục, xem Trương Hàng mấy người đã có động thủ xu thế, bần tâm đi tới Tần Phong hai người trung gian thuận thể đem Yến Tiểu Mộng dẫn tới một bên: "Tiểu Mộng, người nói bậy bạ gì đó? Các người đều 10 năm chưa từng thấy, còn có hãn có thể cho người cái gì? Người niên kỷ không nhỏ, người đùa giỡn."

"Ta không đùa giỡn, từ sơ trung ta liền ưa thích hãn." Yến Tiểu Mộng càng thêm xác nhận nói. Mà lúc này Nghiêm Khiếu cùng Triệu Cường đã sắc mặt bất thiện đi tới Tần Phong trước người, nàng nếu muốn tiến lên lại bị Hồ Tuyết cùng không biết lúc nào vọt tới được Tiết Mai ngăn cản, tiếp tục phỉ đến miệng lưỡi Lại nói Trương Hàng thật là tốt.

Nghiêm Khiếu khước miệng vung lên vẻ tươi cười, chỉ là cười rất âm trầm, khiến người ta không dám thở mạnh một ngụm, nhìn Tần Phong nói: "Ta xem người là tới quấy rồi ah? Không bằng chúng ta đi ra ngoài tâm sự làm sao?"

"Tốt." Tần Phong Đúng Yến Tiểu Mộng ra dấu tay ý bảo yên tâm, theo Nghiêm Khiếu đi ra ngoài, mà đồng thời đi theo ra còn có 4 5 người, trong đó tự nhiên có Vương Phi, mỗi người sắc mặt bất thiện. Kia Trương Hàng Đúng Nghiêm Khiếu khiến cho cái sắc mặt, ý tứ rất đơn giản, có thể nhiều tàn nhẫn là hơn tàn nhẫn.

Tần Phong bị dẫn tới sát vách một căn phòng nhỏ trong, Triệu Cường có chút cấp bách, vào cửa sau khi hung hăng đẩy một cái Tần Phong, đóng cửa phòng

sau khi chỉ vào mũi hăn liền tức miệng mắng to: "Tần Phong? Con mẹ nó người không biết chết sống phải không? Xem tại sơ trung bạn học phân thưởng một hồi đi ra ngoài cho ta nhận sai."

"Bạn gái của ta bị người khác thông báo, thế nào ta vẫn không thể đứng ra nói hai câu mà nói?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Cùng hăn nói nhảm cái gì, trực tiếp đánh hăn. Đệt, ở nước ngoài ngây ngô mấy năm thật mẹ nó cho là mình Siu Nhon?" Vương Phi đã sớm muốn dạy dỗ Tần Phong, chờ đến cơ hội tự nhiên không chịu buông tha. Lời vừa ra khỏi miệng mấy người kia cũng là rục rịch, ma quyền sát chưởng.

Nghiêm Khiếu ý bảo mấy người tạm thời không nên vọng động, nhìn chăm chăm Tần Phong, nhìn không ra có ý tứ tới: "Tần Phong, ta xem tại chúng ta đều là bạn học phân thưởng, vừa mới ta không có động thủ, hiện tại ta cũng không muốn động thủ, có thể người không biết, thế nhưng ta có thể cho người biết, ta tùy thời có thể cho người bay đi ra ngoài, hơn nữa không ai sẽ thay người làm chủ, ta cũng sẽ không cho người tiền thuốc men, người có thể thử xem."

"Không cần thử ah?" Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, nói: "Tất cả mọi người bạn học một hồi, vào y viện nhiều không tốt?"

"Hừ. Phế vật." Vương Phi mắng một câu, cười nhạt nhìn. Mà mấy người còn lại cũng không sai biệt lắm ý định này, trái lại Nghiêm Khiếu rất hài lòng gật đầu, mà Triệu Cương còn lại là đứng dậy đi tới trước người hăn vỗ Tần Phong mặt của, rét căm căm nói: "Một hồi đi ra ngoài nhận thức cái sai, nói mình uống say, chúng ta cũng cho người mặt mũi, một hồi Trương Hàng qua đưa cho hăn quỳ xuống dập đầu nhận sai, nghe rõ ràng sao?"

"Cái gì?" Tần Phong chau mày, đưa tay đem Triệu Cương tay của mở ra, nói: "Người nói cái gì?"

"Đệt!"

Vương Phi đã sớm muốn động thủ, xem Tần Phong không biết tốt xấu, nhặt lên cái ghế một bên liền đập tới, thế nhưng Tần Phong tốc độ nhanh hơn, một cước đá vào bộ ngực hẵn, chỉ thấy kia Vương Phi cầm trong tay cái ghế té bay ra ngoài, đánh vào chính giữa cửa phòng, oanh một tiếng cửa phòng ừng tiếng nghiền nát, ngã xuống hàng lang đi, kia Vương Phi nằm ở nghiền nát trên cửa chính, thân thể co giật không còn hình dáng, trong miệng không ngừng lẩm bẩm hộc máu, kia trong tay cái ghế rơi tại cửa, trong hành lang đi ngang qua đều trợn mắt hốc mồm nhìn kia bay ra ngoài Vương Phi, nuốt ngụm nước miếng, từng cái một kinh khủng không ngừng.

Tần Phong rất hài lòng đã biết một cước độ mạnh yếu, uy lực lớn hơn nữa nắm chắc vừa đúng, tối đa làm hẵn gãy đoạn mấy cây xương sườn mà lại sẽ không đả thương tới nội tạng, xoay người nhìn hoảng sợ trợn mắt hốc mồm mấy người, nguyên bản mấy người kêu ngạo vô cùng gia hỏa lúc này trong ánh mắt không ngừng toát ra e ngại, đã không có trước sức mạnh, Tần Phong nhìn Triệu Cương cùng Nghiêm Khiếu, cười nhạt nói: "Các người mới vừa nói cái gì?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 18: Dương Anh

Chương thứ mười tám Dương Anh

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 27 19: 22: 22 số lượng từ: 245 9

Nghiêm Khiếu trên trán không biết lúc nào rịn ra 1 khóa lớn chừng hạt đậu mồ hôi lạnh, theo mi tâm chảy tới chóp mũi vị trí, 2 tóc mai thượng càng ướt nhẹp một mảnh, run run lo lắng không biết thế nào trả lời Tần Phong vấn đề, mấy người còn lại nhưng cũng là hù dọa sắc mặt tái nhợt, chỉ kia Triệu Cương trên mặt cơ thể co quắp, nhưng trên miệng lại cứng rắn rất: "Người. . Tần Phong. . . Người dám đánh trả?"

"Ba."

Một cái tát quạt tới, Tần Phong phát hiện từ sau khi trở về bản thân càng ngày càng ưa thích đánh người mặt, cười lạnh một tiếng: "Cho ta quỳ xuống." Lại nói, một cước cấp tốc đá ra, ở giữa kia Triệu Cương bụng dưới bên trên, lực lượng khổng lồ làm Triệu Cương thân thể bay lên trời, kia bụng đau rất đau làm sắc mặt của hắn dữ tợn không gì sánh được, theo hai đầu gối rơi xuống đất, vừa vận quỳ Tần Phong trước người, trong miệng hòa lẫn dạ dày bộ lưu lại còn máu, há hốc mồm một câu nói cũng không nói được.

"Xem tại sơ trung bạn học phân thượng, cút cho ta." Lại nói, Tần Phong

ngang liếc mắt kia còn lại 4 người, bốn người kia vốn là trợn mắt hốc mồm với Triệu Cương cùng Vương bay hạ tràng, bị Tần Phong ánh mắt đưa ngang một cái, cũng toàn thân đánh cái ớn lạnh đứng ở nơi cửa, rồi lại thấy Vương Phi kia dữ tợn co giật sắc mặt. Kia nguyên bản ghé vào cửa nhìn mấy người người bán hàng còn có còn lại khách hàng cũng không dám tiến lên đây.

Nguyên bản hơi có chút men say Nghiêm Khiếu lúc này đã thanh tỉnh không gì sánh được, nhìn Tần Phong đi lên trước tới, khẩn trương môi run run: "Người. . Người nghĩ. . Người muốn làm gì?"

"Hừ, phế vật."

Tần Phong thấy hăn sắc mặt tái nhợt dáng dấp, lại cũng không có cùng hăn nháo đi xuống tâm tư, xoay người đi ra phòng, lại nhìn cũng không nhìn kia nằm ở cửa không ngừng co quắp thổ huyết Vương Phi.

Mà lúc này trong đại sảnh.

Yến Tiểu Mộng nhìn ngẩn ở trước người mình Hồ Tuyết cùng Tiết Mai, sắc mặt có chút khó xử, cắn răng nghiêng lợi nói: "Tránh ra!"

"Tiểu Mộng, chúng ta là vì tốt cho người." Hồ Tuyết tiến lên trước không khỏi khuyên nhủ: "Người cũng biết Trương Hàng vì người nỗ lực nhiều như vậy, lẽ nào người thì không thể động tâm sao? Hãy Tần Phong có cái gì cho người coi trọng mắt? Hăn không công tác, cha mẹ còn đã chết, hăn có cái gì a?"

"Người im miệng cho ta!" Yến Tiểu Mộng sắc mặt đại biến, nhịn không được Đúng cái này còn coi như là hảo tử muội Hồ Tuyết rống lên một câu.

Một bên Tiết Mai cũng hưng phấn trong lòng, nàng ước gì Yến Tiểu Mộng phản ứng kịch liệt hơn đây, xem Trương Hàng càng ngày càng đen sắc mặt của, trong mắt lóe lên một tia thần thái kỳ dị, nhưng rất nhanh nói: "Tiểu Mộng, Trương Hàng đối với người mỗi tình thăm thiết, người vì 1 cái 10 năm chưa thấy qua Tần Phong chiết mặt của mọi người tử, có đúng hay không hơi quá đáng?"

"Đúng vậy, Tiểu Mộng, người thế nào không vì mình suy nghĩ thật kỹ?"

"Trương Hàng nhiều người tốt? Kia Tần Phong thực sự không có gì."

"Chúng ta là vì tốt cho người."

Một đám người thất chủ bát thiết vây quanh ở Yến Tiểu Mộng bên cạnh, rất có cho nàng tinh thần tấy náo ý tứ, ở một bên mặt đen lại Trương Hàng càng khí sắc mặt của dữ tợn, trong lòng không khỏi * ý một hồi muốn hung hăng dẫn vật dẫn vật Tần Phong, nhưng mà sự thực tựa hồ cũng không phải là hăn nghĩ, ngoài cửa truyền đến từng đợt rối loạn thanh, mọi người nhón nhíp nhìn lại lại thấy mấy người bảo an mang 1 cái ngất người trẻ tuổi vội vã chạy qua.

"Chuyện gì xảy ra?" Trương Hàng làm bộ đứng dậy, ngăn cản kia mấy người bảo an hỏi.

Nhân viên an ninh kia là nhận được Trương Hàng, Phượng Dương tập đoàn thái tử gia, không có gì bất ngờ xảy ra cũng là Đại lão bản tương lai, trong lòng tự nhiên có chút sợ sợ, bần tâm nói: "Vừa mới có người thành lập xung đột."

"Ân?" Trương Hàng gật đầu, vòng qua bảo an nhìn sang, cũng sắc mặt đại biến, mà lúc này Yến Tiểu Mộng bởi vì lo lắng Tần Phong sớm liền chạy tới, thấy kia nằm dưới đất ngất Vương Phi, trong lòng lộ bộ vừa nháy, đã xảy ra chuyện gì?

"Vương Phi!"

Tiết Mai kêu thảm một tiếng, một cái lão đảo ghé vào Vương phi thân biên, những người còn lại cũng đều là không thể tin tưởng, dù sao Vương Phi một mực rất kiêu ngạo có thể đánh, không nghĩ tới dĩ nhiên sẽ bị đánh nằm, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Một đám người theo đuổi tâm tư của mình thời điểm, Tần Phong từ một bên đi ra, nhìn thoáng qua Trương Hàng, lại làm cho Trương Hàng cảm giác vào rớt hàm băng, sợ không biết làm sao.

Những an ninh kia cũng không dám dừng lại lâu, nếu như Vương Phi thật xảy ra chuyện bọn họ cũng không dám đình lại, vội vã mang Vương Phi ly khai, kia Tiết Mai ghen ghét nhìn thoáng qua Tần Phong vội vã ly khai, mà còn lại mấy người bảo an còn lại là cảnh giác nhìn chăm chăm Tần Phong, vừa mới thể nhưng người này xuất thủ đã thương người.

"Chúng ta đi thôi." Tần Phong kéo Yến Tiểu Mộng tay của, mới vừa băng lãnh biến mất vô tung vô ảnh. Yến Tiểu Mộng thấy hẳn bình yên vô sự, lại bị hẳn nắm tay, trong lòng càng ngọt ngào mừng rỡ, không khỏi gật đầu.

"Còn muốn chạy?"

Bỗng nhiên 1 cái thanh âm phách lối truyền đến, mọi người nhón nhịp tránh ra, chỉ thấy được 1 cái bưu hãn nam tử khí thế vội vàng đi tới, đi theo phía sau 7 8 đại hán, làm đi tới lúc, cái này rộng hành lang trong đã chen lấn không ít người, kia 7 8 người càng đem Tần Phong cấp bao vây ở trong đó, mà Nghiêm Khiếu không biết lúc nào xuất hiện ở kia bưu hãn phía sau nam tử, thấp giọng nói nói mấy câu, chỉ chỉ Tần Phong.

"Thật là không biết chết sống a." Tần Phong thấp giọng nỉ non vài câu.

Mà Trương Hàng còn lại là con người đảo một vòng đi tới kia bưu hãn nam tử trước người, mang theo kính trọng hô câu: "Dương ca."

"Ân. Yên tâm, tiểu tử này không để cho người mặt mũi chính là không để cho ta mặt mũi, còn ra tay đánh tiểu đệ của ta." Dương ca chỉ vào Tần Phong nói: "Không để cho hẳn chút dạy dỗ, ta Dương Anh danh tiếng truyền đi còn thể nào lãn lộn?"

"Đa tạ Dương ca." Trương Hàng thấp giọng nói: "Chỉ là chó tổn thương nàng."

Dương Anh xem xét liếc mắt Yến Tiểu Mộng, cho 1 cái ta hiểu lòng của nghĩ, vỗ vỗ Trương Hàng vai: "Yên tâm, ta hạ thủ có chừng mực."

"Tần Phong." Yến Tiểu Mộng có chút sợ, nhưng cũng có vô số cảm giác an toàn, tựa như đêm qua tại quầy rượu thông thường, lôi kéo Tần Phong tay của để cho mình dựa vào là gần một điểm, Tần Phong cười cười ý bảo nàng yên lòng.

"Tiểu Mộng, mau tới đây."

Hồ Tuyết đứng ở một bên, cũng bị trận thế này sợ không nhẹ, phất phất tay ý bảo Yến Tiểu Mộng nhanh lên một chút rời xa, thế nhưng Yến Tiểu Mộng lại làm như không thấy, chỉ là một đôi tay cầm thật chặt Tần Phong tay của, điều này làm cho Hồ Tuyết có chút hối hận, vừa mới nháo cái gì, dù sao Yến Tiểu Mộng cũng là của nàng hảo tử muội, vạn vừa ra tay bị thương nàng có thể làm sao bây giờ?

"Tiểu tử, vừa mới chính là người động thủ đã thương ta tiểu huynh đệ Triệu Cương?" Dương Anh vóc dáng rất cao, không sai biệt lắm phải nhanh hai thước thân cao, so 1 mét 8 Tần Phong cao hơn không ít, rất có cư cao lâm hạ tư thế, ngón tay tại Tần Phong trước ngực đâm tới đâm đi: "Bắp thịt rắn chắc, trách không được có thể đánh như vậy, Triệu Cương tiểu tử kia chưa từng đánh trả cơ hội, bất quá."

Lại nói, Dương Anh phất phất tay, kia 7 8 người lần lượt xông tới, mà bản thân của hắn còn lại là lui qua một bên, đốt lên 1 khóa xì gà, nhìn mùi ngon, kia hàng lang không cho phép ai có thể đều đã lui rất xa, những an ninh kia tại Trương Hàng ra mệnh lệnh cũng sẽ không tiến lên.

Tần Phong mi tâm vừa nhú, đem Yến Tiểu Mộng kéo đến ngực mình, đồng thời đưa tay cầm phía trước nhất chém ra quả đấm của, thuận thế vạn một cái, chỉ nghe răng rắc một tiếng người kia đau kêu thảm một tiếng, theo sát sau lại bị Tần Phong một cước đá vào tiểu bắp chân thượng, thân thể ứng tiếng tới, thượng có thể hoạt động tay bưng mình tiểu bắp chân kêu thảm thiết không ngừng, kia Dương Anh lông mi giương lên, trong tay xì gà cũng không rút, âm trầm nhìn chăm chăm Tần Phong.

Trương Hàng cũng xoa xoa cái trán nhô ra mồ hôi lạnh, xem Dương Anh sắc mặt khó coi, trong lòng cũng có tính toán: "Dương ca, một hồi ta liền đem cái này huynh đệ đưa đến y viện, tiền thuốc men ngài yên tâm. Chỉ là Tần Phong cái này tiểu có thể đánh, một hồi còn có thể phải dựa vào ngài tự mình xuất thủ, ta lập tức phân phó người cho ngài bày ra tiệc rượu."

"Hừ, tiểu tử này là có thể đánh, thế nhưng." Lại nói, Dương Anh âm thầm cười: "Một hồi rượu cũng không thể thiếu."

"Ta xem người đừng uống rượu, đi với ta công an cục uống trà ah." 1 cái lạnh như băng thanh thúy giọng nữ truyền đến, kia Dương Anh toàn thân run một cái, ngón tay bất ổn xì gà rơi vào trên mặt đất, sắc mặt âm tình bất định, mà hẳn những thứ kia tiểu đệ nguyên bốn định một cầm giữ mà lên, chỉ là nghe được thanh âm kia cũng là không hẹn mà cùng sợ run cả người.

Có thể đám này ở trong xã hội lẫn vào gia hỏa cảm giác được hoảng sợ, ngoại trừ cái kia cục công an Mẫu Dạ Xoa, có thể không còn ai khác.

"Thật là con mẹ nó xuất môn bất thuận." Tần Phong đồng dạng thấp giọng mắng một câu, làm Yến Tiểu Mộng có chút không giải thích được, dù sao cảnh sát tới chuyện này cũng liền giải quyết rồi, vì sao Tần Phong còn tựa hồ có chút không muốn cảnh sát tới?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 19: Đặc Biệt Thú Vị

Chương thứ mười chín Đặc biệt thú vị

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 28 13: 52: 32 số lượng từ: 219 6

Ngô tử đã từng nói Diệp Mộng Kỳ là Đông Thiên Thị nổi danh giết người hình cảnh, mà Tần Phong cũng đã biết người nữ nhân này phong cách thủ đoạn không giống một người cảnh sát, mà hôm nay xem Dương Anh âm tình bất định sắc mặt, Tần Phong cảm giác mình còn đánh giá thấp người nữ nhân này đối lưu manh côn đồ lực uy hiếp. Kia Diệp Mộng Kỳ một câu nói làm Dương Anh tất cả thủ hạ không dám ở hành động thiếu suy nghĩ.

Đơn thương độc mã xuất hiện, đối với những người này mà nói lại coi như nghìn vạn đại quân, một thân giỏi giang y phục thường, tóc dài đánh ở sau ót, lạnh như băng hai mắt quét mắt một vòng, phàm là bị nhìn quét Dương Anh thủ hạ đều nhận nhip rùng mình một cái.

"Diệp Đội Trường." Dương Anh sắp tới 2 thước cao vóc dáng tại Diệp Mộng Kỳ trước mặt không có chút nào cư cao lâm hạ khí thế: "Ta chỉ là cùng bằng hữu cùng một chỗ đùa giỡn, uống rượu uống nhiều điểm, khả năng nháo hơi quá, ngài khẳng định hiểu lầm."

Yến Tiểu Mộng kinh ngạc nhìn Diệp Mộng Kỳ, thực sự không rõ vì sao vừa

mới kiêu ngạo vô cùng Dương Anh tại sao phải như vậy ăn nói khép nép, thậm chí kia Nghiêm Khiếu sắc mặt của đều có chút tái nhợt, ngược lại thì Tần Phong ngoạn vị nhìn một màn này, trong ánh mắt thần quang lóe ra, không biết suy nghĩ cái gì.

"Đùa giỡn?" Diệp Mộng Kỳ cười nhạt nhìn Dương Anh, kia Dương Anh bị canh chừng cái trán chảy ra một tia mồ hôi, chỉ là hi vọng Tần Dương người này tâm lý có phổ chớ nói lung tung.

"Người và hãn đùa giỡn?" Diệp Mộng Kỳ liếc nhìn Tần Phong, hỏi.

Dương Anh gật đầu, Đứng Tần Phong âm thầm nháy mắt: "Không sai, mới quen bằng hữu, uống một chút rượu, cho nên. . ."

"Người cho ta ngốc?" Diệp Mộng Kỳ lạnh giọng hét lên một tiếng, sợ kia Dương Anh run một cái, không dám thở mạnh một ngụm, mấy người còn lại cũng bị nàng một tiếng này quát lạnh sợ lui về phía sau một bước, trong lúc nhất thời trong hành lang không khí trong nháy mắt lạnh xuống, Diệp Mộng Kỳ nhìn Tần Phong, trong đôi mắt không rõ ý tứ hàm xúc ánh mắt làm người ta trong lòng run: "Bị giết lão đại người Ngô tử, Tại Khán Thủ Sở giết huynh đệ người Lưu Phương, người nói người và hãn đùa giỡn?"

"Đệt." Tần Phong thấp giọng mắng một câu.

Tại Khán Thủ Sở tiểu mập mập nói qua thân phận của Lưu Phương, cho nên Tần Phong cũng không có ý định mình giết Lưu Phương chuyện tình sẽ giấu diếm ở cái kia cái gọi là Đông Nam Tỉnh hắc đạo Đầu Mục Lưu Linh, cũng không nghĩ Diệp Mộng Kỳ nữ nhân này thật là độc ác trước mặt nhiều người như vậy nói thẳng mình sở tác sở vi, hơn nữa còn là Lưu Phương huynh đệ, sợ rằng kế tiếp mình cũng sẽ không an bình.

Mà khi Diệp Mộng Kỳ sau khi nói xong, toàn bộ tràng diện trong nháy mắt an tĩnh lại, chính là Yến Tiểu Mộng đều không thể tin tưởng Diệp Mộng Kỳ theo như lời nói, giết người? Đây đối với rất nhiều người mà nói là một xa xôi nhưng

không xa lạ gì từ ngữ, thế nhưng rất nhiều người đều không thể nghĩ đến người bên cạnh mình sẽ là cái người mang tội giết người.

Nghiêm Khiếu cùng Trương Hàng sắc mặt tái nhợt xuống tới, người khác không biết Ngô tử cùng Lưu Phương, hai người bọn họ còn là rõ ràng, Ngô Tử là một chức nghiệp sát thủ, trong tay giết qua người đã tại hai vị đếm, hai người bọn họ đã từng thấy qua Ngô tử, chỉ cần kia một thân sát khí hướng chỗ đó vừa đứng dừng làm cho hai người miệng khô lưỡi khô, cũng không nghĩ dĩ nhiên đã chết? Kia Lưu Phương càng nhất phương hắc đạo đại lão, thủ đoạn độc ác, cũng đã chết? Hơn nữa đều là bị cùng một người giết chết?

Dương Anh sắc mặt có chút tái nhợt, hẳn cũng nghe nói Ngô tử đã chết, thế nhưng một mực không có xác nhận hơn nữa hẳn cũng tin tưởng Ngô tử thủ đoạn sẽ không dễ dàng chết đi, cũng không nghĩ hôm nay từ Diệp Mộng Kỳ trong miệng nghe đến lão đại cùng huynh đệ tin người chết, trái tim bang bang kinh hoàng đồng thời nhìn thoáng qua Tần Phong, vẫn là mặt không đổi sắc Tần Phong làm hẳn trong lòng dâng lên tới một cỗ e ngại, đồng dạng còn có một sợi hận.

"Hừ, nếu như Diệp Đội Trường nổ súng, ta sao có thể dễ dàng giết Ngô tử?" Tần Phong bĩu môi khinh thường: "Ta cũng không dám đoạt Diệp Đội Trường công lao."

Diệp Mộng Kỳ hừ lạnh một tiếng, hung hăng nhìn chăm chăm Tần Phong, chính lúc này, một gã nam tử tới rồi, thấy tràng diện tình huống cùng đứng ở chính giữa cùng Diệp Mộng Kỳ giằng co Tần Phong sau, trên mặt không khỏi lộ ra một nụ cười khổ sở, vội vã đi lên trước: "Tần huynh đệ."

Tần Phong nhíu nhíu mày, đảo mắt liếc mắt cũng kia Diệp Mộng Kỳ gia gia bên người bảo tiêu.

A Hồ thấy Tần Phong cũng không nói gì, trong lòng cũng biết, bởi vì Diệp Mộng Kỳ duyên cơ bản thân tự nhiên ở bên cạnh hẳn ăn không là cái gì tốt, nếu

như hẳn thật là Quang Huy dong binh đoàn nổi giận lên sợ rằng mình cũng muốn máu tươi tại chỗ, xoay người tại Diệp Mộng Kỳ bên cạnh nhẹ giọng nói vài câu, kia Diệp Mộng Kỳ hừ lạnh một tiếng xoay người rời đi, A Hồ cho Tần Phong 1 cái áy náy ánh mắt sau cũng vội vã đi theo.

Tần Phong không muốn ở chỗ này dừng, lôi kéo Yến Tiểu Mộng sẽ phải rời khỏi, kia Dương Anh nhìn Tần Phong bóng lưng, âm trầm nói: "Tần Phong, người giết đại ca của ta, giết huynh đệ ta, chúng ta sẽ không tha của người."

"Tùy ý."

Tần Phong tùy ý nói một câu, với hẳn mà nói hẳn sẽ không xem nhẹ bất cứ người nào uy hiếp, thế nhưng hiện tại thật tâm không phải là động thủ thời điểm.

Ra cửa tiệm rượu, Yến Tiểu Mộng hít sâu một hơi: "Không nghĩ tới sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy, thật xin lỗi a, nếu là không gọi người tới. . ."

"Không gọi ta tới, người không phải đã làm bạn gái người khác sao?" Tần Phong khóe miệng hơi nhếch lên, trêu ghẹo nói.

Yến Tiểu Mộng mặt đỏ lên, khi nhìn đến tay của mình còn bị Tần Phong lôi kéo, lòng bàn tay truyền tới nhiệt độ làm trong lòng nàng ấm áp, xuất phát từ nữ nhi nhà ngượng ngùng thoáng quấy người một cái, nhưng sau đó Yến Tiểu Mộng lại nhú mày: "Người làm sao sẽ giết cái kia bạn của Dương Anh?"

"Ngoài ý muốn." Tần Phong khóe miệng co quắp, cũng không thể nói mình * đi bị bắt vừa vặn lại bị Ngô tử bắt giữ ah? Cho nên Tần Phong chỉ là nói đơn giản một chút, đem bản thân cũng không quang thải lịch sử sự kiện lừa gạt đi qua, Yến Tiểu Mộng đối với hẳn có 100% tín nhiệm, chỉ là lo âu trong lòng càng ngày càng nhiều: "Cái kia Dương Anh mới vừa nói sẽ tìm người phiền phức. . . Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Cảnh sát bọn họ cũng không phải ngồi không." Tần Phong bĩu môi, lại là hướng về phía một bên nói, Yến Tiểu Mộng nhìn sang đã thấy Diệp Mộng Kỳ

hai mắt lạnh như băng, ở bên cạnh hẳn còn có ba người, trong đó có cái kia A Hồ, còn có một cái không giận tự uy lão giả, cùng với một người mặc một thân màu đen kiểu áo Tôn Trung Sơn, trên mặt một cái thật dài vết sẹo trung niên nam tử.

Thấy trung niên nam tử kia, hai mắt hơi híp, không biết suy nghĩ cái gì, nhưng cho Yến Tiểu Mộng cảm giác lại như là trong bóng đêm quý quái, xuất quỷ nhập thần thông thường.

"Tần tiên sinh." Diệp lão đầu biết Tần Phong Đúng người trong nhà thái độ, cố cho nên cũng không nói gì thêm tiểu hữu xưng hào. Tần Phong chỉ là gật đầu, cũng nhiều nhìn thoáng qua kia vết sẹo trung niên nam tử, trong ánh mắt nghiên ngắm không ngừng, trung niên nam tử kia khoe miệng nhếch lên mỉm cười, nhưng là bởi vì trên mặt vết sẹo lộ vẻ có chút dữ tợn đáng sợ, gật đầu Đúng Tần Phong coi như là lên tiếng chào, đúng là cực kỳ hiền lành.

"Chúng ta đi thôi."

Tần Phong không muốn cùng Diệp Mộng Kỳ từ một tờ xuất hiện, mang theo Yến Tiểu Mộng liền rời đi, mà Diệp Mộng Kỳ hận không thể hiện tại liền cho hẳn còn lại *, tức giận hừ lạnh một tiếng. Diệp lão đầu thấy nàng biểu hiện, bất đắc dĩ lắc đầu, Đúng vết sẹo đao kia nam tử nói: "Người nhận thức kia Tần Phong?"

"Không biết." Sẹo nam tử lắc đầu, nhưng lại là cười: "Thế nhưng ta cảm giác Đặc biệt thú vị."

Ba người khác nhộn nhịp ngẩn ra, cũng không hiểu nhìn sẹo nam tử, nếu như nói người khác nói những lời này cũng dễ tính, nhưng hết lần này tới lần khác bên cạnh trung niên nam tử này lai lịch phi phàm, trường kỳ tại ngành tình báo phụ trách hẳn xem người rất có một bộ, mặc dù là Diệp lão đầu 1 cái một giáp từng trải cũng không từng so qua hẳn. Muốn nói Tần Phong hạ thủ tàn nhẫn đây là 3 người đều có thể xác nhận, sẹo nam tử đối với hẳn một câu người tốt đánh

giá, làm 3 người đều đáng giá đi tự hỏi suy tư.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 20: Tiểu Bàn Tử Lưu Khải

Chương thứ hai mươi Tiểu Bàn Tử Lưu Khải

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 28 19: 50:0 1 số lượng từ: 280 3

"Ta đến nhà."

Yến Tiểu Mộng tay của còn bị Tần Phong nắm, tuy rằng nàng rất ưa thích như vậy, cho dù là 10 năm chưa từng gặp lại, Tần Phong cho cảm giác của nàng vẫn là cái kia 10 năm trước cậu bé thông thường, chỉ là hiện tại nhiều 1 tầng cảm giác an toàn. Chỉ là cô gái nhỏ ngượng ngùng không dám ngẩng đầu nhìn liếc mắt, hai người càng ăn ý không có nói vừa mới khách sạn bạn bè trai gái chuyện tình.

"Ân." Tần Phong đây mới là lưu luyến buông nàng ra tay của, gãi đầu một cái: "Thời gian không còn sớm, mau trở về đi thôi."

"Vậy người trên đường phải cẩn thận." Yến Tiểu Mộng hiển nhiên còn băn khoăn trong tửu điểm Dương Anh theo như lời nói, mặc dù biết Tần Phong rất có thể đánh, thế nhưng lúc này một lòng toàn bộ đặt ở trên người của hấn nữ hài thực đang lo lắng, Tần Phong gật đầu cười, đợi Yến Tiểu Mộng xoay người từ từ tiêu thất tại phạm vi nhìn sau khi, Tần Phong trên mặt mang lên từng tầng một vui vẻ.

Bất quá rất nhanh Tần Phong liền nghĩ tới trước khi Dương Anh theo như lời nói, tâm lý có chút buồn bực, bản thân từ đầu trên ai ghẹo ai? Đều là cái kia chết tiết Diệp Mộng Kỳ làm hại, tuy rằng hẳn không sợ cái này uy hiếp, thế nhưng không chịu nổi lại nhiều lần phiền phức, nhớ tới việc này tới, Tần Phong càng làm Diệp Mộng Kỳ cho hận lên, mắng một câu chết tiết đàn bà.

Vừa đi vừa nghĩ, không biết bao lâu, đi ngang qua 1 cái tiểu hồ đồng thời điếm lại nghe được trong đường hẻm truyền đến từng đợt thống khổ tiếng rên rỉ.

Nguyên bản không dự định xen vào việc của người khác Tần Phong chính phải ly khai, thế nhưng 1 cái thoáng thanh âm quen thuộc truyền đến: "Ta van cầu các người đừng đánh, ta thực sự cái gì chưa từng trộm a."

"Ân?" Tần Phong sửng sốt Thần, lại nhớ lại cái kia Tại Khán Thủ Sở gặp phải Tiểu Bàn Tử, lưng thường đi tới trong đường hẻm, hắc áp áp 3 4 cái đốt tóc vàng gia hỏa đang ở Đứng Tiểu Bàn Tử quyền đấm cước đá, ngoài miệng còn không ngừng mắng thô tục.

"Đệt, ngay cả chúng ta tẩu tử gì đó cũng dám trộm!"

"Ta xem người là chán sống!"

"Ta thật không có trộm đồ của nàng a, ta thật không có." Tiểu Bàn Tử ôm đầu co rúc ở dưới đất, thịt đỏ đỏ trên mặt đã tràn đầy bầm tím, Tần Phong nhìn nhú nhú mày, không nói hai lời đi tới một cước đá vào sau lưng một tên lưu manh, lực lượng khổng lồ làm tên kia kêu thảm một tiếng 1 cái ngã gục nằm úp sấp dưới đất, đồng thời lại vung lên một quyền đánh lên mặt một tên khác.

Té một ngụm máu tươi mang theo mấy cái răng phun tới, hai người khác thấy đồng bọn thảm trọng, từng cái một tức giận liền muốn tiến lên, Tần Phong cũng thẳng thắn, 3 quyền 2 chân đem hai người phóng ngã xuống đất, kia Tiểu Bàn Tử lúc này phản ứng kịp, thấy Tần Phong sau khi xoa xoa nước mắt đứng dậy liền hướng về phía mấy tên kia trên đầu đá tới, đầu kia mấy tên côn đồ kêu thảm thiết không ngừng.

"Được rồi được rồi." Tần Phong khoát tay áo.

Kia Tiểu Bàn Tử đây mới là ngừng tay, chỉ là đau nhe răng nhếch miệng, nguyên bản liền híp mắt đến đôi mắt nhỏ bị bầm tím đè ép đều nhanh không thấy được, y phục trên người cũng là từng cái một giày ấn.

"Cảm tạ." Tiểu Bàn Tử có chút sợ sợ nhìn thoáng qua Tần Phong, dù sao trước mắt người kia thế nhưng giết người không chớp mắt chủ. Thế nhưng đối với hắn xuất thủ cứu còn là cực kỳ cảm kích.

Tần Phong chỉ là gật đầu, thấy hắn ly khai, Tiểu Bàn Tử bận tâm đi theo, nhìn chung quanh một lần rất sợ tại có kia 4 cái tên côn đồ đồng bọn.

"Người có phải lại trộm đồ vật ah?" Tần Phong thấy hắn ánh mắt gian tà chung quanh nhìn loạn, nhin không được hỏi.

Nhắc tới việc này tới, Tiểu Bàn Tử gương mặt ủy khuất: "Ta nào có, lần trước trộm Diệp Mộng Kỳ gì đó ta thiếu chút nữa chết Tại Khán Thủ Sở lập, nơi nào còn dám đang trộm đồ của người khác, ta chỉ là ở quày rượu làm việc vặt lẩn lộn ngày, rõ ràng là cái kia nữ nhân đáng chết đồ vật bản thân không tìm được, không nói là ta trộm, làm hại ta bị người đánh, đau chết mất. Hiện tại tốt lắm, ta công tác cũng đã đánh mất." Lại nói, Tiểu Bàn Tử không khỏi cẩn thận đụng một cái trên mặt mình bầm tím, lại đau không dám ở chạm.

"Đang tìm chứ." Tần Phong không sao cả nói.

Tiểu Bàn Tử không thể làm gì khác hơn là khổ sở gật đầu, nhưng lại không biết đang nói cái gì, khổ gương mặt tựa hồ đang vì kế tiếp sinh kế phát sầu, Tần Phong nhìn ra hắn khó xử, không khỏi nhíu nhíu mày: "Người nhà người đây?"

"Ta là cái cô nhi." Tiểu Bàn Tử tại trong túi lục lợi một chút, nháy ra một hộp nhiều nếp nhăn hương khói, đưa cho Tần Phong 1 khóa, Tần Phong cũng không cự tuyệt, đốt sau khi ngồi chồm hổm ở một bên đường cái hình răng cửa thượng, Tiểu Bàn Tử hít một hơi hương khói: "Từ nhỏ là 1 cái lão khất cái đem ta nuôi

lớn, ta cũng không muốn trộm đồ vật, thế nhưng ta không ăn trộm hai chúng ta đều biết chết đói a!"

Nói đến đây, Tiểu Bàn Tử khóe mắt nước mắt lại chảy ra, vươn tay xoa xoa nói: "Hắn hiện tại đều hơn 70, một đôi chân đều tàn phế, 10 năm trước bắt đầu bò đều bò bất động, đi đâu xin cơm đi! Ta một người trẻ tuổi, xin cơm ai cho ta? Ta cũng nghĩ tìm cái phổ thông công tác nuôi sống hai chúng ta, khi đó tiểu ai dùng ta? Ta con mẹ nó không ăn trộm đồ vật chúng ta đều biết chết đói! Ta là không tiền đồ, ta chỉ muốn cho lão khát cái chịu chút tốt, uống chút tốt, thế nhưng ai cho ta? Ta không ăn trộm không ai cho ta!"

Nói đến đây, Tiểu Bàn Tử có chút dữ tợn, thế nhưng nghĩ đến thực tế đáng sợ, rồi lại là kia khổ sở đáng dấp.

Tần Phong ngược không nghĩ hắn không tiền đồ, cha mẹ mình sau khi chết trong một thời gian ngắn đó chính hắn cũng khóc cùng tôn tử dường như, nghĩ tới phụ mẫu chết thảm hắn liền đau lòng khổ sở, càng về sau phải dựa vào vô tận giết chóc mới đưa cái này cỗ thống khổ đè xuống. Yên lặng hút thuốc lá, Tần Phong chỉ có thể vỗ vỗ bờ vai của hắn.

"Ta là Tần Phong."

"Lưu khái." Lưu khái dừng một chút, lại nói: "Lão khát cái nói ta là lưu khái."

Tần Phong cười cười, lại chợt thấy 1 cái thân ảnh quen thuộc cùng 3 4 cái nữ đi vào quầy rượu, cũng nhìn kỹ không phải là Sở Sở sao? Hôm nay buổi chiều Tần Phong có thể là bởi vì Sở Sở đây nghĩa khí hảo cảm độ đại thẳng, xem Sở Sở tựa hồ có chút không tình nguyện biểu tình, trong lòng cũng có chút tính toán, đứng lên nói: "Đi, đi uống 2 chén." Lại nói, chỉ chỉ bên cạnh quầy rượu.

Tiểu Bàn Tử lại sợ liên tục lắc đầu: "Ta không đi, bên trong. . ."

"Dù thế nào? Người dự định cả đời không tiến vào không được?" Tần Phong

cau mày.

Tiểu Bàn Tử do dự một hồi, lại nghĩ tới Tần Phong có thể đánh như vậy, đơn giản là căn răng đồng ý, bản thân cả đời này hầu như không thể nào không chịu thua kém qua, bị người hãm hại cũng chỉ là đánh nát hàm răng bản thân nuốt xuống, hiện tại có Tần Phong cái này có thể đánh bảo kê hẳn đơn giản cũng là liều mạng, theo Tần Phong vào trong quán rượu, quây rượu như trước rất náo nhiệt, một đám thanh niên nam nữ xa hoa truy lạc trong không ngừng huy vũ đến thân thể của mình, Tần Phong rất nhanh liền thấy Sở Sở, tại cách đó không xa trên ghế sa lon ngồi, có chút câu nệ.

Tại bên người nàng chính là cái đồng dạng hơn 20 tuổi ăn mặc trang điểm xinh đẹp nùng trang điểm mặt nữ nhân, giữa hai lông mày tràn đầy một cỗ tử tao khí cùng thần khí, xem Sở Sở không ngừng cau mày đáng dấp sợ là cực kỳ không ưa thích. Lưu Khải theo Tần Phong ánh mắt nhìn sang, sắc mặt thoáng đổi đổi, lại nhìn chung quanh một lần, nhỏ giọng nói: "Chính là nữ nhân kia, ăn mặc cùng hồ ly tinh dường như cái kia."

"Hẳn là ai a?" Tần Phong hỏi.

"Là nhìn bên này tròng tử đại ca Lưu Đầu Trọc tình nhân, kêu Hà Linh Yến." Tiểu Bàn Tử bĩu môi: "Hơn nữa còn là Đông Thiên sinh viên đại học, ta nghe nói nàng tại trong đại học còn nuôi 1 cái tiểu bạch kiếm đây, mấy ngày hôm trước Lưu Đầu Trọc cho nàng một cây dây chuyền vàng, 8 thành là bị chính cô ta bán nuôi của nàng tiểu bạch kiếm đi, không nói là ta trộm. Mẹ nó, may mà Lưu Đầu Trọc ngày hôm qua tại gây sự bị người đánh bị thương, không thì ta hôm nay thật muốn chôn nơi này."

Hai người đi tới quây bar trước, Tần Phong muốn mấy ly bia, dựa quây bar nhìn chung quanh một lần, nói: "Nhận thức mấy người khác sao?"

"Có mấy người không biết." Tiểu Bàn Tử hung hăng uống một ngụm rượu, tại nhìn nữ nhân kia một chút bên người mấy cô gái, nói: "Đoán chừng là Hà

Linh Yến kéo tới Đông Thiên sinh viên đại học, cái này Hà Linh Yến không là thứ tốt gì, lừa không ít bạn học của nàng tới nơi này bán." Nói đến đây, Tiểu Bàn Tử có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

"Oa? Người mới tới một hai ngày liền hỏi thăm rõ ràng như vậy?" Tần Phong đột nhiên cảm giác được bản thân xem thường cái này Tiểu Bàn Tử.

Tiểu Bàn Tử cười khở một tiếng, lại uống một chén rượu: "Ta cũng không muốn a, hỏi thăm rõ ràng ta cũng tốt lẫn vào không phải là? Biết bọn họ lợi hại ta liền núp xa xa, đừng tại vạn nhất chọc bọn họ. . ."

Tần Phong trái lại cảm thấy có lý, nhưng trong lòng Đúng Tiểu Bàn Tử đánh giá lại lên một phần, vừa liếc nhìn Sở Sở, lúc này Sở Sở còn có chút câu nệ nhưng lại có chút chán ghét, nàng bạn học bên cạnh cũng là như vậy, Tiểu Bàn Tử xem Tần Phong tựa hồ rất chú ý mấy cái này nữ hài, nói: "Người xem các nàng, câu nệ lại chán ghét, đoán chừng là bị Hà Linh Yến dựa vào cái gì bạn học mời khách đi ăn lừa dối tới, nếu như cam tâm tình nguyện tiền lời phỏng chừng đã sớm tìm kẻ gốc."

"Nàng lừa gạt tới là một chuyện, nếu như không đồng ý đây?" Tần Phong tò mò hỏi.

Tiểu Bàn Tử chung quanh nhìn một chút, xác định không ai thấy sau khi mới là thấp giọng nói: "Trước đã lừa gạt tới, sau đó huyền phú, nữ nhân luôn luôn lòng hư vinh, nhất lai nhị khứ cũng liền muốn làm, hơn nữa mấy lần trước tiền lời tiền kiếm được cũng nhiều ăn được ngon ngọt sau tự nhiên sẽ làm tiếp. Nếu như tại không đồng ý bọn họ cũng không cưỡng bức đến, bất quá có cá biệt liền khác làm Đừng bàn về. Người xem Hà Linh Yến bên cạnh một người mặc bạo lộ cô gái sao? Nàng vốn là không bán, thế nhưng lớn lên xinh đẹp bị Lưu Đầu Trọc coi trọng, kết quả bị Hà Linh Yến hạ độc, làm Lưu Đầu Trọc cho lên, ngày thứ hai ném 5 nghìn đồng tiền, nữ nhân kia bị ép bất đắc dĩ cũng bắt đầu nhận sống, hôm nay càng ngày càng *. Đáng tiếc lúc đầu thật tốt một cô gái làm Lưu Đầu Trọc cái này 2 gian phu dâm phụ hại thảm."

"A, thật đúng là Độc nhất tâm đàn bà." Tần Phong nghiên ngẫm cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 21: Lưu Đầu Trọc

Chương 21: Lưu Đầu Trọc

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 29 13:0 5: 56 số lượng từ: 236 4

Bên trong quầy rượu vẫn là phi thường náo nhiệt, bất quá Sở Sở không có tâm tình tốt, xem ra Lưu Phong cùng Mạnh Chiêu Quân ân ân ái ái, Sở Sở tâm lý không biết thế nào có chút khó chịu, cộng thêm trước khi đại học bạn cùng phòng Hà Linh Yến thịnh tình mời, đơn giản đã tới rồi quầy rượu vui đùa một chút. Nguyên bản nàng và Hà Linh Yến quan hệ cũng không tốt, lại là bởi vì không quen nhìn Hà Linh Yến sở tác sở vi mới có thể dọn ra ngoài ở, hôm nay xem Hà Linh Yến làm như hòa giải mới chịu đáp ứng, lại không nghĩ cái này Hà Linh Yến căn bản là không có giải hòa lòng của nghĩ.

"Nữ nhân, nhất định phải đối với mình tốt." Hà Linh Yến sát có kỳ sự nói: "Người xem một chút tiểu Thanh, hiện tại toàn thân hàng hiệu, hai ngày nữa người ta đều phải mua cho mình chiếc xe." Lại nói, còn hướng về phía bên cạnh kia tiểu Thanh trừng mắt nhìn.

Bản thân tiểu Thanh đối với Hà Linh Yến có rất sâu chán ghét, hoàn toàn bởi vì mình trân quý lần đầu tiên bị người nữ nhân này làm buôn bán, dẫm mình là một chuyện, thế nhưng đối với Hà Linh Yến hận của nàng xác thực sẽ không

tiêu giảm, cười lạnh một tiếng: "Người có bệnh."

Sở Sở xem hai người ti tiện biểu hiện, trong lòng phản cảm càng ngày càng sâu, liền đứng lên nói: "Xin lỗi, thân thể có chút khó chịu, ta đi trước."

"Đừng nóng vội a." Hà Linh Yến thông vội vàng đứng dậy ngăn cản Sở Sở, đem nàng đặt tại trên ghế sa lon một lần nữa ngồi xuống, cười híp mắt nói: "Ta cũng không có ý gì, chính là mang đại gia đi ra vui đùa một chút, người lại ở ở bên ngoài, chúng ta 1 cái tức xá đều hoàn hảo tụt qua đây."

Sở Sở lòng nói không có gì hay tụt, nhưng nhìn bên cạnh mặt khác 2 cái bạn cùng phòng tựa hồ có chút hứng thú, trong lòng buồn bực không thôi ngồi ở chỗ kia uống một chén nước đá cũng không nói nữa.

"Đều nhanh mua xe rồi?" Mang theo kính mắt khá có vài phần tư sắc Triệu Yến có chút mong muốn thử lòng của nghĩ: "Kia được bao nhiêu tiền?"

"3 - 40 vạn ah." Tiểu Thanh hàm hồ nói thầm, tựa hồ là nhất kiện vi bất túc đạo việc nhỏ.

"Trời ạ." Triệu Yến có chút kinh ngạc, cái đó và tiểu Thanh mới 2 3 tháng không gặp đều đang có hơn 30 vạn mua xe rồi, bọn họ đối với tiểu Thanh gia thế thể nhưng vô cùng giải, 1 cái thông thường không thể nữa gia đình bình thường. Nói đến đây, kia Hà Linh Yến đều có chút ghen ghét nhìn thoáng qua tiểu Thanh, không thể không nói tiểu Thanh chính xác có ngạo nhân tư bản, chỉ cần kia thân dáng người liền cũng đủ làm rất nhiều nữ nhân xấu hổ, bằng không cũng sẽ không có đại kim chủ đi bảo dưỡng nàng.

"Những thứ này đều là lẽ." Hà Linh Yến uống một chén rượu, cười híp mắt nói: "Cái này có cái gì? Tiểu Thanh mỗi tuần đồ trang điểm cũng muốn giỏi hơn mấy nghìn. Các người suốt ngày liền ngây ngô ở trường học, căn bản cũng không biết chúng ta ở bên ngoài có bao nhiêu nổi tiếng, tiền? Người vung tay một cái có bó lớn nam nhân cam tâm tình nguyện cho người đưa tới."

Vừa nói xong, tựa hồ là muốn ứng đối Hà Linh Yến theo như lời nói, một người mặc quần áo thường trung niên nam tử bưng một chén rượu đi tới, tự nhiên mà vậy ngồi ở tiểu Thanh bên cạnh, tiểu Thanh thoáng ưỡn ngực bỏ, lại hướng về trung niên nam tử kia nhích lại gần, hung bộ ngực to lớn tại nam nhân trước mắt cơ hồ là không có ngăn cản, trên cao nhìn xuống nhìn thanh thanh sờ sờ.

"Vương lão bản, đã lâu không gặp a." Hà Linh Yến nhiệt tình lên tiếng chào: "Gần nhất lại chạy kia đi làm ăn?"

"Hai ngày trước đi một chuyến nước Mỹ." Vương lão bản không thêm để ý chút nào phát phát tay: "Đây không phải là ngày hôm qua vừa trở về, liền nhanh lên trở lại thăm một chút ta tiểu bảo bối." Lại nói, tay trái theo tiểu Thanh lưng chậm rãi hạ, tại cửa nàng cái môn thượng hung hăng néo néo. Kia tiểu Thanh duyên dáng gọi to một tiếng, nói một tiếng đáng ghét thế nhưng thân thể lại dấn chắc hơn.

Kia Vương lão bản cười ha ha một tiếng, xuất ra một cái hộp tới, tại tiểu Thanh trước mặt mở ra, đã thấy một cái tinh mỹ Kim Cương hạng liên bày ở trong đó, kia tiểu Thanh nhìn hai mắt tỏa ánh sáng, gọi thẳng một tiếng yêu người chết mất tại Vương lão bản trên mặt hung hăng hôn một cái, kia Vương lão bản đặc ý cười, thân thủ cho tiểu Thanh đeo thượng, chỉ là một hồi này, Vương lão bản chợt thấy ngồi ở tiểu Thanh xéo đối diện Sở Sở, nhất thời hai mắt sáng ngời.

Muốn nói Sở Sở tại cái này mấy người phụ nhân trong tuyệt đối thuộc về xinh đẹp nhất 1 cái, tinh xảo gương mặt của để trông giữ các quốc gia đẹp Tần Phong đều không thể không nói một tiếng xinh đẹp, cùng bên cạnh nùng trang điểm mặt nữ nhân bất đồng là trên người nàng kia sợi thanh thuần càng làm cho cái này Vương lão bản trong lòng xao động không ngừng.

Tiểu Thanh tựa hồ cũng chú ý tới Vương lão bản ánh mắt, nhìn Sở Sở không khỏi có chút hận ý, nhưng vẫn là dựa vào tự thân tư bản tại Vương lão bản trong

lòng tăng tới tăng đi, thật vất vả làm Vương lão bản để tâm chú ý tới, chỉ là hơn phân nửa tâm tư còn đang Sở Sở trên người. Kia Hà Linh Yến cũng chú ý tới điểm này, trong lòng không khỏi khẽ động, cái này Vương lão bản có không ít gia tài, nếu như cho hẳn dặt một cuộc làm ăn, sợ muốn kiếm bồn đầy bát đầy.

Hà Linh Yến vốn là không quen nhìn Sở Sở, từ mới vừa lên đại học liền đối với người duyên tốt gia đình tốt, lớn lên xinh đẹp Sở Sở có chút đố kỵ, hôm nay thấy Vương lão bản lòng của nghĩ, tự nhiên có chút nghĩ cách, đang nhìn xem tiểu Thanh, ý bảo đi một bên thương lượng một chút, tiểu Thanh tâm tư cùng nàng thông thường, cho nên cũng liền theo nàng đi, mà sau khi hai người đi, một lòng toàn bộ đặt ở Sở Sở trên người Vương lão bản bắt đầu không khỏi tìm Vương lão bản nhiều lời, ngược lại thì Sở Sở bên cạnh 2 người nữ nếu muốn nói nói mấy câu lại căn bản không có bất kỳ trả lời.

Trung tâm vòng tròn quầy bar trước, Tần Phong nhìn một màn này buồn cười không ngừng, một ngụm rượu càng uống mùi ngon, Tiểu Bàn Tử còn lại là chung quanh dòm, hèn mọn đôi mắt nhỏ khi đi ngang qua trên người nữ nhân không ngừng quét tới quét lui, xem Tần Phong sắp cười ha ha dấp dấp trong lòng không giải thích được, theo ánh mắt của hắn nhìn sang, còn là vừa mới Hà Linh Yến vị trí, không nhin được nói: "Người cười gì vậy? Người lại nghe không được."

"Khẩu hình miệng." Tần Phong nói: "Người sau này có thể học." Dừng một chút, nói: "Vừa mới Hà Linh Yến cùng cái kia tiểu Thanh đi buồng vệ sinh đoán chừng là thương lượng cái gì chuyện người không thấy được, người đi nghe một chút."

"Tốt."

Tiểu Bàn Tử đối với Tần Phong có vài phần cảm kích, nghe được Tần Phong mà nói liền thí diên thí diên đi.

Cũng không lâu lắm, kia Hà Linh Yến cùng tiểu Thanh đi trước trở lại, mà

Tiểu Bàn Tử theo sát phía sau chạy trốn trở về, trước uống một ngụm rượu, nói: "Hai nữ nhân này cũng không là đồ tốt, bắt đầu kết mấy cô gái kia chủ ý, nghĩ một lát thì Lưu Đầu Trọc sau khi đến cho cái kia kêu Sở Sở nữ hài kê đơn, sau đó tìm mấy người biết rõ đại lão bán bán đi, hai người 7 3 phần."

"Còn gọi Lưu Đầu Trọc tới?" Tần Phong buồn cười nói.

"Đây chính là đại sự." Tiểu Bàn Tử thấp giọng nói: "Liên hai nữ nhân kia không Lưu Đầu Trọc chỗ dựa bọn họ dám sao? Phạm liễu sự đây là hình sự tội, Lưu Đầu Trọc có phương pháp, các nàng mới dám tai họa. Hơn nữa thông thường loại chuyện này bán đi sau đều phải phương pháp ghi hình, bị họa hại nữ hài đại cũng là vì bản thân danh tiếng giận mà không dám nói gì."

"Cái này Lưu Đầu Trọc lai lịch gì?" Tần Phong hỏi.

Tiểu Bàn Tử cẩn thận nhìn một chút, xác định không có Lưu Đầu Trọc chính là thủ hạ sau, mới là nói: "Nghe nói lúc ban đầu thời điểm còn là Đông Thiên đại học thể dục lão sư, là tán đả quán quân, về sau dựa vào thể dục sản phẩm giàu to rồi một khoản tài, chơi gái 1 cái Đông Thiên đại học lão sư bị khai trừ rồi, bất quá khi lúc tìm tiền giải quyết rồi, về sau thu nạp không ít thủ hạ, làm lên hiện tại cái này hoạt động, dăm không ít quây rượu, KTV đều có cổ phần của hắn, tại Đông Thiên Thị coi như là nhất phương côn đồ đầu lĩnh."

Dừng một chút, Tiểu Bàn Tử hơi sợ, nói: "Ta đi thôi, ta nếu như bị người nhận ra, một hồi Lưu Đầu Trọc tới ta nhất định phải ngang năm đi ra."

"Sợ cái gì a, đi bây giờ cũng đã chậm." Tần Phong lắc đầu, chỉ chỉ cửa phương hướng.

Đã thấy sáu người đi vào quây rượu, trong đó dẫn đầu là một đầu trọc, chỉ là trên đầu trọc có chút bầm tím, cảm cũng là máu ứ đọng một mảnh, một bên trên gương mặt còn dán vài đạo chế có thể thiếp, mà ở đầu trọc sau lưng mấy người mặc dù là người cao mã đại, nhưng đồng dạng đều hoặc nhiều hoặc ít mang theo thương, kia Tiểu Bàn Tử nhìn nuốt ngụm nước miếng, có chút run run sợ:

"Chúng ta đi nhanh đi."

"Hắn chính là Lưu Đầu Trọc?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Đúng vậy." Tiểu Bàn Tử bậm tâm gật đầu: "Nghe nói hắn ngày hôm qua bị người đánh, phỏng chừng hiện tại đang ở đang tức giận, chúng ta đi nhanh đi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 22: Ta Là Nàng Chủ Cho Thuê Nhà

Chương 22: Ta là nàng chủ cho thuê nhà

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 29 14: 28: 4 2 số lượng từ: 323 8

Lưu Đầu Trọc mới vừa tới, Hà Linh Yến liền lôi kéo hắn đi một bên, Tần Phong cũng thuận thế nhìn sang, tinh thông khẩu hình miệng hắn có thể nhất thanh nhị sở thấy bọn họ đang nói cái gì.

"Thấy nữ nhân kia sao." Hà Linh Yến bất động thanh sắc chỉ chỉ Sở Sở vị trí, kia Lưu Đầu Trọc vừa tới không chú ý tới, có Hà Linh Yến chỉ dẫn sau khi mới là thấy Sở Sở, hai mắt nhất thời sáng ngời, trong ánh mắt tràn đầy *, Hà Linh Yến thấy bộ dáng của hắn nhin không được gắt giọng: "Người cái này oan gia, coi trọng người ta?"

"Cục phẩm a." Lưu Đầu Trọc nuốt ngụm nước miếng: "Đặt lên giường nhất định là Cục phẩm."

"Người liền đừng suy nghĩ nhiều." Hà Linh Yến bĩu môi, nói: "Ta và tiểu Thanh thương lượng xong, một hồi người tên là mấy người đại lão bản tới, tiểu Thanh có thể hô thượng mấy người, cái kia cô nàng còn là xử nữ, phỏng chừng có thể bán ra cái giá tốt."

"Xử nữ?" Lưu Đầu Trọc vừa nghe càng trong lòng xao động không ngừng, nhìn chằm chằm Sở Sở hận không thể hiện tại liền đem Sở Sở nuốt, lại suy nghĩ một chút nói: "Tiểu bảo bối của ta, người xem một chút có đúng hay không ta?"

"Không phải là xử nữ bán tiền rất ít." Hà Linh Yến có chút buồn bực không ngừng, trong lòng càng hận không thể đem Sở Sở cho bán đi: "Người xác định?"

"Không có việc gì, nàng lớn lên xinh đẹp như vậy, khẳng định không thành vấn đề." Lưu Đầu Trọc vừa nhìn Hà Linh Yến đáp ứng, tự nhiên là hưng phấn, một đôi tay tại Hà Linh Yến trước ngực niết kéo niết đi, cười hắc hắc nói: "Buổi tối đó người cần phải cùng đi a, hắc hắc." Hà Linh Yến mặt đỏ lên, càng thêm kiều mị, một đôi tay còn bất động thanh sắc tại Lưu Đầu Trọc trong quần trượt tới đi vòng quanh, làm Lưu Đầu Trọc càng kích động không thôi, hận không thể hiện tại sẽ đem Sở Sở cùng cái này tao đàn bà ném lên giường.

Lưu Đầu Trọc đưa tới mấy tên thủ hạ phân phó nói mấy câu, chờ mấy tên thủ hạ sau khi lui xuống, hai người lại trở về chỗ đó. Lúc này Sở Sở đã vô cùng không nhịn được, kia Vương lão bản ở trước mặt hẳn tòa lao bất xế Lại nói một ít không dinh dưỡng nói nhảm, một bên tiểu Thanh tuy rằng ghen ghét nàng nhưng vì tiền còn chưa phải đoạn giúp đỡ Vương lão bản nói chút mà nói, nhất là xem Lưu Đầu Trọc cùng Hà Linh Yến đi tới, Sở Sở rõ ràng cảm giác một trận bất an, đưa qua tùy thân túi túi, đứng lên nói: "Xin lỗi, ta thật phải đi."

"Đừng có gấp a." Lưu Đầu Trọc đã sớm đem dự định đặt ở trên người nàng, há có thể là để cho nàng như thế dễ dàng ly khai? Vung tay lên nhân tiện nói: "Vui đùa, cái này vẫn chưa tới 12 điểm, náo nhiệt nhất chuyện tình còn chưa tới đây, các người hôm nay ăn hết mình uống, cùng nhau ta đều cho các người kết trưởng."

Lưu Đầu Trọc nói làm Triệu Yến hai nữ nhân hưng phấn không ngừng, chỉ là Sở Sở càng thêm trong lòng phiền muộn, nhân tiện nói: "Ta thật phải đi."

"Sở Sở, chúng ta mới ra tới vui đùa một chút, đừng có gấp đi a, dù sao cũng

ngày mai buổi sáng không có lớp." Triệu Yến kéo Sở Sở cánh tay, càng làm Sở Sở kéo trên ghế sa lon: "Đang đùa một hồi, liền một hồi chúng ta cùng đi."

Sở Sở thấy nàng nói như vậy cũng chỉ tốt đáp ứng.

Lúc này có một gã bồi bàn bưng vài chén rượu đi tới, đứng ở Lưu Đầu Trọc phía sau, hướng về một bên Hà Linh Yến khiến cho cái nhan sắc, Lưu Đầu Trọc cười ha ha một tiếng, nói: "Tới tới, tất cả mọi người uống vài chén. Hôm nay lần đầu tiên gặp lại, sau này đều là bằng hữu, có chuyện gì đều có thể tìm Lưu đại ca để ta giải quyết, có thể giúp một tay nhất định sẽ giúp các người."

Lại nói cầm lấy một chén rượu uống 1 phút hết trơn, đồng thời lại cho Triệu Yến đám người bưng rượu, chờ Lưu Đầu Trọc đem một chén rượu chuyển tại Sở Sở trước mặt lúc, Sở Sở có chút nhú nhú mày: "Xin lỗi a, ta không uống rượu."

"Ai, đây chỉ là cồn đồ uống." Lưu Đầu Trọc không thèm để ý chút nào khoát tay áo: "Không có gì rượu mời, cho Lưu đại ca 1 cái mặt mũi, uống một chén."

"Đúng vậy, Sở Sở, không có gì rượu mời, rất uống ngon." Còn lại mấy nữ sinh cũng là khuyên nhủ.

Mà lúc này Tần Phong tiện tay vợ lấy một chai bia đi qua, hướng về Lưu Đầu Trọc bưng ly rượu tay phải liếc một cái, cười híp mắt nói: "Người có tin ta hay không có thể chính xác nện ở trên tay hử?"

"Này, chúng ta cần phải đi, câu không nên như vậy, Lưu Đầu Trọc không dễ chọc a." Tiểu Bàn Tử thấy Tần Phong không giống như là xem đùa giỡn dáng dấp trong lòng nhất thời kinh hãi, nhưng hử cùng vốn là không ngăn trở kịp nữa, Tần Phong đã đem chai bia ném ra ngoài, chai Sài Gòn ấy bay cao qua khỏi đầu mọi người, xẹt qua 1 cái hoàn mỹ thước vuông đường pa-ra-bôn, ở giữa đập vào Lưu Đầu Trọc bưng ly rượu trên tay phải.

"A!"

Mấy người kia đều bị chai bia bay tới, cũng may là Tần Phong độ mạnh yếu rất nhỏ, chai bia nện ở Lưu Đầu Trọc trên tay sau lăn vài vòng rơi ở trên mặt đất, cũng không có nổ tung, trái lại kia Lưu Đầu Trọc trong tay một chén rượu toàn bộ chiếu vào trên bàn, kia Lưu Đầu Trọc cắn răng nghiêng lợi quát: "Con mẹ nó, What? What the Pig!"

Hắn một tiếng này rống, nguyên bản khi hắn cách đó không xa mấy người tiểu đệ nhộn nhịp đi ra, mà cả cái quầy rượu trong lúc nhất thời cũng yên tĩnh lại, tất cả mọi người nhộn nhịp nhìn qua. Kia Lưu Đầu Trọc mặt mày xanh lét, âm trầm quát: "Đi ra cho lão tử!"

"Sở Sở, nên về nhà."

Nguyên bản bị sợ không nhẹ Sở Sở chợt nghe 1 cái thanh âm quen thuộc, trong lòng nhất thời một trận vui vẻ, khi nhìn đến Tần Phong sau khi, vội vội vàng vàng cầm lấy túi của mình đi Tần Phong phía sau, nhỏ giọng oán giận nói: "Người nhất định là tới sớm, xem ta chê cười."

"Này, Đừng oan uổng người có được hay không." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã.

"Đại ca, là hắn đập." Lúc này, Lưu Đầu Trọc sau lưng một tiểu đệ chỉ vào Tần Phong la lớn.

Kia Lưu Đầu Trọc lúc này lại là sắc mặt âm trầm bất định, hắn làm sao có thể không biết Tần Phong? Đêm qua hắn liền biết, hơn nữa nhận thức sau bản thân còn đi y viện, nhưng lại không chỉ là bản thân 1 cái. Người kia không tốt trên chọc, Lưu Đầu Trọc minh bạch bản thân tán đả vô địch thể trạng hơn nữa trường kỳ rèn đúc đều bị người kia đánh không còn sức đánh trả chút nào, sợ rằng đã biết một ít đệ cùng tiến lên cũng tránh không được đêm qua bị kịch.

Mà cùng hắn cùng đi còn lại mấy người bị thương tiểu đệ nhìn Tần Phong cũng là cùng xem 1 cái ma quỷ thông thường, vừa hận vừa sợ, siết quả đấm không dám động thủ.

"Lại là người?" Hà Linh Yến bỗng nhiên đứng dậy, chỉ vào Tần Phong sau lưng mập mạp, đối với Lưu Đầu Trọc tố khổ nói: "Chính là hăn, chính là hăn trộm đi người đưa cho ta kia sợi giây chuyên."

"Này, người chớ nói lung tung mà nói, rõ ràng là chính người bán nuôi chính người tiểu bạch kiểm, ta lúc nào trộm của người dây chuyên!" Tiểu Bàn Tử sợ không nhẹ, nếu như mặc cho người nữ nhân này vu hãm đi xuống bản thân sợ rằng thật muốn bay đi ra, đơn giản là bất cứ giá nào: "Người dám làm không dám thừa nhận sao?"

Mấy người còn lại trái lại sắc mặt khác nhau, dù sao Hà Linh Yến danh tiếng vốn là không tốt, trái lại Sở Sở cái này đại điều thần kinh cô gái nhỏ hưng phấn không ngừng cầm lấy Tần Phong cánh tay, tựa hồ đối với trận này tùy thời muốn bạo phát luân lý kịch rất có hứng thú.

"Mập mạp chết bầm, người nói cái gì?" Hà Linh Yến xem Lưu Đầu Trọc âm trầm không chừng sắc mặt, trong lòng máy động đó là mắng.

Bất quá trăm triệu không nghĩ tới chính là, ngồi ở một bên tiểu Thanh bãi lộng chén rượu trong tay, bữu môi khinh thường: "Làm còn không dám thừa nhận, người nào đó thật đúng là không biết cảm thấy thẹn, một nữ nhân lăng lơ vô sỉ. Hừ."

"Cô nàng đủ tàn nhẫn." Tần Phong cùng Tiểu Bàn Tử không hẹn mà cùng nhìn nhau liếc mắt, nhìn thấu đối phương trong đôi mắt ý tứ.

Bọn họ đối với tiểu Thanh tao ngộ rất giải, có thể nói là Hà Linh Yến một tay tạo thành, cái này tiểu Thanh vào lúc này cho Hà Linh Yến chọc thương một đao, không thể bảo là không tàn nhẫn, phải biết rằng hai người trước khi còn vừa đạt thành Hợp Tác hiệp nghị.

Tiểu Thanh vừa thốt lên xong, Hà Linh Yến sắc mặt của càng thêm tái nhợt, nhìn thoáng qua sắc mặt của nàng, Lưu Đầu Trọc liền biết mình đã bị đội nón xanh (cho cảm sừng), nhưng lại coi tiền như rác dùng tiền nuôi cái này kỹ nữ

tiểu bạch kiếm, tức giận hằn hăm răng thẳng run run, Hà Linh Yến nhìn hằn tức giận đáng dấp hù dọa sắc mặt của bộc phát tái nhợt: "Lưu ca, Lưu ca người hãy nghe ta nói, nghe ta giải thích."

"Lăn." Một cái tát quạt tới, kia Hà Linh Yến một cái lão đảo té lăn trên đất, bưng gò má của mình không thể tin nhìn Lưu Đầu Trọc, khoe miệng trong dĩ nhiên chảy ra một tia máu, oa oa khóc rống lên, một bên tiểu Thanh cười nhạt không ngừng, trong mắt rất có báo thù vui vẻ, mà Triệu Yến hai nữ nhân đồng thời rùng mình một cái, trái lại Sở Sở trong lòng dâng lên một tia không đành lòng.

Kia Tiểu Bàn Tử cũng là run một cái, cái này Lưu Đầu Trọc hạ thủ ác hơn.

"Chúng ta đi thôi." Tần Phong khoát tay áo, muốn dẫn đến Sở Sở cùng Tiểu Bàn Tử ly khai, lại 1 cái cà lơ phất phơ tiểu tử ngăn ở trước người hăn, chỉ vào Tần Phong mũi mắng: "Đệt, ai con mẹ nó cho người đi?"

Sở Sở sợ run một cái, nắm Tần Phong cánh tay chắc hơn, trái lại Tiểu Bàn Tử có tùy thời chuẩn bị bất cứ giá nào xung động, Tần Phong hai mắt phát lạnh, xoay người nhìn Lưu Đầu Trọc, lạnh giọng nói: "Là người giải quyết hăn? Hay là ta giải quyết cho các người?"

Khí phách!

Tiểu Bàn Tử không khỏi giơ ngón tay cái lên, đây mới là khí phách! Mà một bên Sở Sở lại có vài phần hưng phấn, vốn cho là Tần Phong chỉ là cái cà lơ phất phơ gia hỏa, không nghĩ tới khởi xướng bão tới đây sao khí phách, đối mặt hơn mười mọi người có thể nói ra những lời này tới.

Lưu Đầu Trọc cắn răng nghiêng lợi sắc mặt âm tình bất định, một đôi tay bóp ca ca rung động, Tần Phong cười lạnh nói: "Ta là Sở Sở chủ cho thuê nhà, người lá gan không nhỏ a, đem chủ ý đánh tới người của ta trên người tới?"

Ở bên cạnh hăn Sở Sở khuôn mặt đỏ lên, tâm lý không khỏi thối một tiếng,

cái gì gọi là người của người? Nói dứt khoát như vậy.

Mà Lưu Đầu Trọc mấy người không biết Tần Phong tiểu đệ vừa nghe mà nói, tức giận là nhe nanh múa vuốt, từng cái một vén tay áo lên cấp cho Tần Phong 1 cái đẹp, Lưu Đầu Trọc cũng cảm giác gương mặt từng đợt đau, lại là bởi vì ngày hôm qua bị Tần Phong một quyền đánh, hôm nay tại nhìn thấy Tần Phong, vết thương cũ tái phát. Nhìn chung quanh, bản thân bảy người mang theo thương, vốn là Tần Phong ban tặng, tại cộng thêm còn lại vài người, còn không bằng tối hôm qua ra trận thế, phỏng chừng hạ tràng chỉ có một, Lưu Đầu Trọc là thật không muốn tại đi bệnh viện, người này hạ thủ quá ác, đến bây giờ còn mấy người bởi vì gãy xương nằm ở bệnh viện.

Nghĩ tới đây, Lưu Đầu Trọc đi tới Tần Phong trước người, nhìn vừa mới mắng chửi người tiểu đệ một cái tát quạt tới, ba một thanh âm vang lên cực kỳ thanh thúy, làm tất cả mọi người sợ không nhẹ, cái này Lưu Đầu Trọc có bệnh sao? Ngay trước mặt người khác tử kết tiểu đệ của mình? Vậy tiểu đệ quỳ rạp trên mặt đất, không thể tin nhìn Lưu Đầu Trọc, run rẩy hô: "Đại ca. . . Đại ca. . . Người. . ."

"Đệt!"

Lưu Đầu Trọc cắn răng một cái, đơn giản là lại thêm một cước, vậy tiểu đệ bị đau dưới đất lăn qua lăn lại, mấy người không biết Tần Phong đều có chút trái tim băng giá, mà nhận thức Tần Phong tuy rằng phần nộ không ngừng nhưng lại có vài phần may mắn, may mắn lão đại hạ thủ mau, nếu như cái người điên này đang động lên tay tới phỏng chừng bản thân thực sự muốn gãy đoạn mấy cái xương.

"Người hài lòng chưa?" Lưu Đầu Trọc nhìn Tần Phong, gần như cắn răng nghiêng lợi nói, những thứ kia oán hận không cần nói cũng biết.

"Đóng kỹ người nữ nhân của mình, sớm muộn hại người." Tần Phong thấy Hà Linh Yến trong mắt ghen ghét cùng điên cuồng, trong lòng biết nữ nhân này

không phải là người hiền lành. Sợ rằng bàn về tâm cơ tới, ở đây không mấy người có thể hơn được người nữ nhân này, cái kia tiểu Thanh như là chiếm tiện nghi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 23: Tin Tức

Chương 23: Tin tức

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 29 19: 59:0 1 số lượng từ: 250 1

Ra quầy rượu, Tiểu Bàn Tử cảm giác cả người vô cùng thoải mái, khúm núm 20 năm, lại không từng như hôm nay uy phong như vậy, tuy rằng danh tiếng đều ở đây Tần Phong trên người, nhưng loại này cao cao tại thượng xem người quả nhiên là thoải mái.

"Cái kia Lưu Đầu Trọc vì sao như thế sợ người?" Sở Sở đậm đậm Tần Phong cánh tay, tò mò hỏi, trước khi hắn đã từng tại Hà Linh Yến chỗ đó nghe qua Lưu Đầu Trọc nghe đồn, phụ cận mấy quán rượu phía sau màn cổ đông, lại là tán đả quán quân, nghe nói trước đây có người bốn năm người ngăn chặn hắn lại bị hắn một quyền 1 cái gạt ngã, mà hôm nay Lưu Đầu Trọc biểu hiện cùng nghe đồn thực sự không phù hợp, điều này làm cho Sở Sở phải hiếu kỳ.

"Ta so với hắn có thể đánh." Tần Phong nói nguyên nhân tại giản đơn bất quá.

Điều này làm cho Sở Sở phải lần hai quét liếc mắt Tần Phong, từ đầu tới đuôi quan sát mấy lần, tuy rằng người này toàn thân cơ thể, nhưng thân thể so với Lưu Đầu Trọc muốn gây yếu đi không ít, hai người rõ ràng không thuộc về 1 cái

cấp quan trọng. Bất quá Sở Sở hiển nhiên cũng không nhiều nghĩ, vỗ vỗ Tần Phong vai: "Mặc kệ thế nào, hôm nay đa tạ, không thì thật muốn phiền toái.",

"Người là phiền phức lớn." Tiểu Bàn Tử khoái nhân khoái ngữ, tại trước mặt người khác không dám nhiều lời nói mấy câu, thế nhưng tại Tần Phong trước mặt cũng chút nào vô già lan: "Cái kia Hà Linh Yến cùng Lưu Đầu Trọc hai người chính là lừa bán nữ hài hàng, nếu như không phải là hôm nay chúng ta xuất hiện, người sớm đã bị người hạ độc không biết nằm ở kia."

"Câm miệng." Tần Phong vừa nghe lời của hắn, trừng Tiểu Bàn Tử liếc mắt, lưu khải hừ hừ hai tiếng, sờ soạng một gốc cây hương khói đốt cũng không nói nữa.

Sở Sở chợt nhớ tới về tiểu Thanh nghe đồn, là bị Hà Linh Yến làm hại, đang suy nghĩ lên Hà Linh Yến cùng tiểu Thanh quý dị biểu tình, trong lòng không khỏi rung mình một cái, nguyên bản bởi vì Hà Linh Yến tao ngộ mà dâng lên một tia thương cảm cũng biến mất vô tung vô ảnh, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ta chỉ biết nàng không phải là người tốt, tức chết ta, uống ta xem tại bạn học một hồi phân thượng thương cảm nàng, nàng. . . Nàng dĩ nhiên!"

"Khuyên người tiểu cô nương này một câu, xã hội này so với người tưởng tượng hắc ám nhiều."

Tiểu Bàn Tử tuyệt đối là duy nhất có cảm xúc nói ra loại mà nói, nói ra còn mang theo vài phần vắng vẻ cùng bất đắc dĩ.

Tần Phong lắc đầu, móc ra ví tiền, lấy ra khoảng chừng hơn một ngàn đồng tiền cho Tiểu Bàn Tử, Tiểu Bàn Tử trong mắt tràn đầy cảm kích, hắn cũng không có cự tuyệt, hiện tại hắn trên người người không có đồng nào, nếu như đang không có tiền hắn thực sự chỉ có thể ở đi trộm, nếu không hắn và lão khất cái đều phải sống sờ sờ đói bụng, hắn cảm giác mình bị đói không sao cả, lão khất cái đều kia trạng thái, có ở đây không chịu chút tốt uống chút tốt, sợ rằng sau này liền không có cơ hội, trịnh trọng nhận lấy tiền, nghĩa chánh ngôn từ nói: "Ta

nhất định sẽ trả lại cho người."

Nhìn Tiểu Bàn Tử ly khai, Sở Sở không nhịn được nói: "Không nghĩ tới người thật hào phóng."

"Hắn là cái cô nhi, còn muốn nuôi 1 cái nuôi hắn lớn tên khất cái." Tần Phong lắc đầu, trên mặt mang một tia khổ sở: "Ta cũng vậy cái cô nhi."

Sở Sở thấy hắn vắng vẻ thần tình, tâm lý không do một cỗ khó chịu, nàng cũng từ Lưu thúc chỗ đó nghe nói, 10 năm trước phụ mẫu chết vào tai nạn xe cộ, mười năm này trong hắn đều là một thân một mình lưu lạc tha phương, đây một cái hắn, nói: "Tốt lắm, sau này ta không tìm người phiền toái là được."

"Người muốn thật cảm tạ ta, một hồi làm về nhà cho ta làm điểm ăn ah." Tần Phong sờ sờ cái bụng, tối hôm nay rượu không ít uống, thế nhưng ăn thật ít.

Hai người đánh xe về nhà, đang ở cửa thấy được Mạnh Chiêu Quân cùng với Lưu Phong, xem 2 trên mặt người tràn đầy nụ cười đáng dấp, Tần Phong đang nhìn xem bên cạnh sắc mặt có chút cổ quái Sở Sở, không khỏi buồn cười nói: "Ta nói đây, đại buổi tối không ở nhà, chạy đi quây rượu đi uống rượu, nguyên lai là không muốn làm bóng đèn. Còn là ghen tị đây?"

"Ít nói nhảm." Sở Sở thờ phì phò đá hắn một cước, Tần Phong bận tâm né tránh, không giải thích được nói: "Này, người phát cái gì Hỏa?"

Sở Sở trừng hắn liếc mắt, không đang nói cái gì, Tần Phong vuốt chóp mũi mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ cái này Lưu Phong có gì tốt? Sở Sở cùng Lưu Phong tùy ý chào hỏi sau trở về trong phòng đi, mà Mạnh Chiêu Quân còn lại là nhiều hứng thú nhìn cùng Sở Sở cùng nhau trở về Tần Phong, Tần Phong bị nhìn không được tự nhiên, oán thầm nữ nhân quá mức âm người, tuy rằng xinh đẹp thế nhưng cái *, sớm làm dọn ra ngoài thật là tốt.

Lưu Phong cả sửa lại một chút cà vạt của mình, nhìn thoáng qua Tần Phong, vươn tay cười nói: "Tần tiên sinh."

"Lưu tiên sinh có cái gì chỉ giáo sao?" Tần Phong cùng hấn nắm tay, hỏi.

"Còn là hi vọng Tần tiên sinh có thể suy nghĩ một chút xế chiều hôm nay đề nghị của ta." Lưu Phong rất lễ phép vẫn duy trì chức nghiệp hóa mỉm cười: "Ta có thể bảo chứng sẽ không để cho người có hại."

"Không cần. Không tiễn."

Tần Phong buông tay ra, trở lại nhà mình, xem tới cửa Mạnh Chiêu Quân kia ngoạn vị vui vẻ, khoe miệng vung lên một tia thần bí mỉm cười, cái này cổ mỉm cười làm một mực đang nhìn chăm chú Tần Phong Mạnh Chiêu Quân bỗng nhiên một trận trong lòng run sợ, nụ cười như thế Mạnh Chiêu Quân rất thường thấy, thế nhưng tại Tần Phong trên người, nàng chợt phát hiện tinh thông tâm lý học bản thân căn bản là không cách nào phân giải trong đó ý tứ hàm xúc.

Trở lại trong phòng, nhìn trên bàn ăn ngọn nến, nhin không được cười nói: "Ánh nến bữa cơm, các người đủ lãng mạn." Khi nhìn đến Sở Sở không nói được một lời ngồi ở chỗ kia, tâm lý không khỏi có chút buồn bực, xem Đại tiểu thư này tư thế tựa hồ cũng không như nấu cơm, thế nhưng thật sự là trong bụng đói bụng khó nhịn, Tần Phong không có cách nào không thể làm gì khác hơn là đi phòng bếp.

Mạnh Chiêu Quân trở lại trong phòng thấy rầu rĩ không vui Sở Sở, trong lòng cũng không khỏi nghi ngờ, đi lên trước hỏi: "Làm sao vậy? Mặt đưa đám?"

"Không có gì nữa." Sở Sở bị Tần Phong phơi bày tâm tư vốn là phiền muộn đây, thấy Mạnh Chiêu Quân tới, bặt tâm đem ý nghĩ cổ quái vứt đến rồi một bên, nói: "Hôm nay thiếu chút nữa bị cái kia Hà Linh Yến cho hại."

"Chuyện gì xảy ra?" Mạnh Chiêu Quân cả kinh, bặt tâm hỏi.

Sở Sở tại chuyện này đối với Mạnh Chiêu Quân không có gì giấu diếm, đem việc trải qua cho nàng tố nói một lần, nghe được Tần Phong xuất thủ cứu giúp sau khi mới là thở phào nhẹ nhõm, nghĩ đến cũng sợ không thôi, nói: "Không

nghĩ tới cái này Hà Linh Yến tâm tư dĩ nhiên ác độc như vậy, xem ra ta muốn nói với phòng giáo vụ một tiếng."

"Coi như hết." Sở Sở bận tâm lắc đầu, nói: "Dù sao cũng ta cũng không có việc gì, chính cô ta cũng biết sợ, phỏng chừng không biết tìm ta phiền toái."

"Người a."

Mạnh Chiêu Quân bất đắc dĩ lắc đầu, Sở Sở tuy rằng tính cách đại điều, thế nhưng tính tình mềm, đều đem người đẩy ngã hắc ám vực sâu người còn có thể tha thứ nàng, không khỏi cười khổ lắc đầu. Lúc này Tần Phong bưng một chén mặt đi ra, bên trong còn bỏ thêm mấy khối chân giò hun khói trảng cùng 1 cái tiên trứng, ăn mùi ngon, cười híp mắt nói: "Hiện tại nữ nhân vì thỏa mãn mình lòng hư vinh thật đúng là cái gì đều làm được, trường học các người giáo dục quá kém điểm."

"Ít nói nhảm." Sở Sở thở phì phò đá hấn một cước, bất quá nghe thấy được trong bát hương khí, cũng cảm giác cái bụng thăm thì kêu, nhịn không được hỏi: "Còn nữa không?"

"Có, nhà bếp, bản thân cầm."

Chờ Sở Sở sau khi rời đi, Tần Phong đang muốn trêu chọc Mạnh Chiêu Quân cùng Lưu Phong thế giới hai người thời điểm, TV trong tin tức bỗng nhiên xuyên tới một cái tin tức.

"Theo bản đài đưa tin, lên cùng Đông Nam Tỉnh các nơi xã hội đen thành viên nòng cốt Diệp Hạo tại buổi tối 10 điểm bị bắt. Trong đó Đông Thiên thị cục công an hình cảnh đại đội đại đội trưởng Diệp Mộng Kỳ thân thủ đánh gục Diệp Hạo thủ hạ phản kháng 5 người. . . . Mà Diệp Hạo sa lưới cũng thành công tuyên cáo lần này danh hiệu khánh Lôi quét hắc hành động hoàn mỹ kết thúc."

"Diệp Hạo, nam, sinh ra tại tám ba năm, 16 tuổi lâm vào lạc lối, 9 8 năm trở thành Đông Nam Tỉnh thế lực khổng lồ nhất xã hội đen tính chất tổ chức thủ lĩnh

một trong, Diệp Hạo cùng 6 năm trước sát hại 12 người, bị liệt vì quốc gia A cấp truy nã phạm. . . ."

Tần Phong nhấp một hớp canh, xem ti vi trong hình bị áp giải cái kia mặc dù bị nắm vẫn như cũ ngạo khí lừng nhân Diệp Hạo, khi nhìn đến Diệp Mộng Kỳ gương mặt lạnh lùng đứng ở màn ảnh xa xa, trong lòng không khỏi khe khẽ thở dài: "Cái này Diệp Mộng Kỳ điên rồi, mẹ nó, trước mười giờ còn đang khách sạn đi ăn, cũng không lâu lắm đã bắt 1 cái xã hội đen đại lão, xem ra từ Ngô tử bị vây khốn cảnh sát mà bắt đầu một loạt quét hắc hành động."

"Cái này xã hội đen cũng nên quét sạch quét sạch." Mạnh Chiêu Quân thay đổi cái tư thế thoải mái nằm xuống, nói: "Không thì nhiều ít người vô tội thụ hại?"

"Tuy rằng ta rất không muốn nói, thế nhưng người loại này tư thế, thực sự lộ hàng hết." Tần Phong nhìn ăn mặc một bộ quần dài nằm xuống Mạnh Chiêu Quân, nhất là nằm xuống tư thế làm hấn mơ hồ thấy đáy quần hạ phong quang. Lại nhịn không được duy nhất tiện nói ra.

". . . . Đi tìm chết!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 24: Có Ý Tứ

Chương 24: Có ý tứ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 30 12: 13: 43 số lượng từ: 233 4

Sáng sớm hôm sau.

Đông Thiên nghĩa địa công cộng vườn, Tần Phong rất không hình tượng ngồi ở một tòa trước mộ bia hút 1 điếu ba số, một ngụm 1 cái vòng khói nhà cục làm tiêu chuẩn. Ở sau người trên mộ bia có khắc tên Hoàng Thi Mạn, đó là mẹ hắn, ở một bên trên mộ bia có khắc tên Tần Hạo Dương, đó là cha hắn.

"Cho các người đưa chút tiền." Tần Phong tiện tay đốt từng cái tiền giấy, nhưng ở giữa không trung, thấy ngọn lửa kia từng điểm từng điểm rơi xuống, Tần Phong cười hắc hắc: "Phỏng chừng hai người các người nếu như biết ta mười năm này trong sở tác sở vi, 8 thành sẽ không nhận thức ta đứa con trai này. May mà các người đã chết, không thì ta phỏng chừng cũng bị các người mắng đã chết."

"Thế nhưng, các người nếu như thật có thể mắng ta vài câu cũng tốt."

Làm Tần Phong chán chường ngồi ở chỗ kia, 1 cái thân ảnh quen thuộc tiến nhập mí mắt của hắn, Tần Phong nhìn kia trương khuôn mặt lạnh như băng,

cũng không có trước đối chọi gay gắt khí thế, mà là lười biếng nói: "Trước mộ phần cũng không đến mức đi theo dõi ta đi, cảnh quan?"

Diệp Mộ Dung Kỳ nhìn thấy chán chường từng hình dạng Tần Phong, thoáng nhú nhú mày, chỉ là không có phản ứng hẳn, mà là đi tới Tần Phong cha hẳn bên cạnh trước mộ bia, để tay xuống trong mấy bó hoa tươi, khi nhìn đến Tần Phong còn đang đốt tiền giấy, thoáng cau mày: "Ở đây không cho phép hoá vàng mã tiền. Muốn hoá vàng mã tiền đi quy định địa điểm."

"Hai người chúng ta thật đúng là hữu duyên." Tần Phong nhìn thoáng qua Diệp Mộ Dung Kỳ trước người mộ bia, kia trên mộ bia hắc bạch ảnh chụp cùng Diệp Mộ Dung Kỳ có vài phần tương tự, cười nói: "Không nghĩ tới tổ tiên mộ bia đều dựa chung một chỗ."

Diệp Mộ Dung Kỳ tựa hồ vô tâm đối phó hẳn, cẩn thận quét tước đến phụ mẫu trước mộ bia bụi, chỉ là trên mặt vẫn là lạnh như băng, khiến người ta sợ hãi ba thước.

Cũng không biết bao lâu, Diệp Mộ Dung Kỳ bỗng nhiên hỏi một câu: "Cha mẹ người là chết như thế nào? Ta điều tra người tất cả hồ sơ, bao quát cha mẹ người tại Đan Mạch tai nạn xe cộ tao ngộ, nhưng miêu tả mâu thuẫn điểm thực sự nhiều lắm. Hồ sơ biểu hiện cha mẹ người chết vào tai nạn xe cộ, nhưng khi ban đầu trên chiếc xe kia còn lại bị người hại trên người nghiêm trọng báo cáo cũng không phải là tai nạn xe cộ tạo thành."

"Người tra trái lại tỉ mỉ." Tần Phong cười thâm một tiếng, ngồi ở chỗ kia nói: "Người cũng là muốn mượn này tới điều tra ta mười năm này tao ngộ ah? Được, ta cho người biết cũng không sao cả." Dừng một chút, Tần Phong lại điếm 1 khóa hương khói hít một hơi, đầu tiên là hỏi ngược một câu: "Người biết Bắc Âu Khủng Phố tổ chức Thánh Ma Tạt sao?"

"Biết." Diệp Mộ Dung Kỳ gật đầu, sắc mặt có chút ngưng trọng: "Thánh Ma Tạt thuộc về hoành hành Bắc Âu, đã từng tại Bắc Âu cảnh nội nhiều lần khởi xướng

Khủng Phố tập kích, cự không hoàn toàn công tác thống kê, Bắc Âu tử vong hơn một vạn người cùng Thánh Ma Tạt có trực tiếp liên hệ. Cha mẹ người là bọn hãn giết?"

Tần Phong gật đầu, buồn cười nói: "Vì 1 cái cái gọi là tuyên dương tự chủ, giết phụ mẫu ta."

"Thánh Ma Tạt tổ chức một năm trước gặp hơn mười cố thế lực không rõ đánh bất ngờ, đã triệt để bị diệt." Diệp Mộng Kỳ một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Người cũng ở trong đó ah?"

"Ta ở trong đó người vừa không có chứng cứ." Tần Phong lắc đầu, nhìn một chút Diệp Mộng Kỳ nói: "Nói một chút cha mẹ của người ah? Thiên tai còn là nhân họa?"

"Nhân họa." Diệp Mộng Kỳ nhìn trên mộ bia ảnh chụp, lạnh lùng nói: "Bọn họ cũng là cảnh sát, 10 năm trước chấp hành một hồi năm vùng nhiệm vụ sau khi, bị sát thủ truy sát, ta nhìn tận mắt bọn họ chết ở trước mặt của ta."

"Trách không được người như thế hận phạm tội." Một hồi này, Tần Phong đột nhiên cảm giác được cái này Diệp Mộng Kỳ cũng cũng không phải là không nói lý lẽ, dù sao tại nào đó ý nghĩa thượng mình và nàng thuộc về một loại người, bất quá bản thân báo thù quá trình cùng nàng một trời một vực mà thôi. Bất quá loại ý nghĩ này cũng chỉ là ngăn một cái chớp mắt, dù sao mình từ trở về phiền phức không ngừng cũng là người nữ nhân này một tay tạo thành.

"Ta là cảnh sát, đây là ta thiên chức, không có ân oán cá nhân." Diệp Mộng Kỳ đối với Tần Phong nói có chút bất mãn.

"Tên sát thủ kia đã tìm được chưa?" Tần Phong không có đối chọi gay gắt, ngược lại là hỏi.

Diệp Mộng Kỳ lắc đầu.

"Tên sát thủ kia tên gọi là gì?" Tần Phong tò mò hỏi: "Lấy bản lĩnh của người còn không tìm được, thật là không đơn giản."

"Ta không làm theo cũng không có thể tra được thân phận của người." Diệp Mộng Kỳ nhìn thoáng qua Tần Phong, dừng một chút, nói: "Ta chỉ biết là hãn danh hiệu kêu Á Lôi, phụ thuộc tại 1 cái thần bí tổ chức sát thủ BK, là một quốc tế sát thủ."

"BK? Quốc tế sát thủ? Vậy người muốn tìm quốc tế hình cảnh tới hỗ trợ." Tần Phong đứng dậy phát cái mông thượng bụi, tiện tay đem đầu mẫu thuốc lá đạn đến rồi một bên: "Xem tại chúng ta phụ mẫu là hàng xóm phân thượng, ta kiến nghị người đưa ánh mắt đặt ở Đông Nam Á Mã Lai quần đảo, chỗ đó có thể sẽ có của người thú săn."

Diệp Mộng Kỳ hai mắt sáng ngời, nàng những năm gần đây một mực tìm kiếm BK hình bóng, chỉ là tên sát thủ này tổ chức có chút thần bí, mặc dù là quốc tế hình cảnh đều không thể xác định vị trí của bọn họ, mà Tần Phong hôm nay nói ra 1 cái cơ bản vị trí, nàng tuy rằng hoài nghi Tần Phong mục đích, nhưng không thể nghi ngờ cũng để cho nàng có cái mục tiêu mới, nhìn chăm chăm Tần Phong bóng lưng, Diệp Mộng Kỳ không biết vì sao hãn phải giúp giúp bản thân.

"Lưu Linh đã chú ý tới người, người giết đệ đệ hãn, còn có hãn tình nhân, hãn sẽ không dễ dàng tha của người." Diệp Mộng Kỳ trầm ngâm chỉ chốc lát, bỗng nhiên nói.

"Hừ, thật đúng là bá người ban tặng." Tần Phong châm chọc nói.

Diệp Mộng Kỳ hừ lạnh một tiếng: "Ta là giải quyết việc chung, liền hiện nay mới thôi ta cũng sẽ không bỏ rơi đối với người điều tra, người cũng đừng tưởng rằng một tin tức có thể." Con là của nàng lời còn chưa nói hết, Tần Phong cũng đã cắt đứt nàng: "Yên tâm đi, ta nói, ta là xem tại phụ mẫu ta cùng cha mẹ người là hàng xóm phân thượng cho người một tin tức, không hơn."

Diệp Mộng Kỳ không có ở ngôn ngữ, nhìn Tần Phong tiêu thất tại trong tầm mắt, nàng không có ly khai, mà là nhìn mình cha mẹ mộ bia, nguyên bản lạnh như băng trên khuôn mặt nổi lên một tia thống khổ.

"Mã Lai quần đảo sao?" Diệp Mộng Kỳ thấp giọng lẩm bẩm nói.

Tại bước ra nghĩa địa công cộng một khắc kia, Tần Phong trên người chán chường đảo qua không gặp, toàn thân lộ ra một cổ tử thẳng thắn lưu loát. Nguyên bốn định rời đi, lại thấy ba chiếc màu đen bên ba lái tới, mà ở phía sau còn lại là một chiếc xe vận tải. Kia 3 chiếc Mercedes dừng ở nghĩa địa công cộng vườn trước đại môn, đi kế tiếp cái ăn mặc tây trang, màu đen đại hán, làm như bảo tiêu, mà cái này bảo tiêu rất nhanh che chở một người mặc màu đen áo gió mang theo màu đen kính râm nữ nhân xuống xe.

Nữ nhân này khoảng chừng 27 28 tuổi, dáng người xinh đẹp, gương mặt kia thượng tuy rằng cái đến màu đen kính râm, nhưng cũng không khó nhìn ra thuộc về khó gặp mỹ nữ, mà càng khó gặp là cái này trên người nữ nhân tràn đầy mãnh liệt cấp trên khí tức, những người hộ vệ kia tại nữ nhân đi xuống xe một khắc kia sau khi, từng cái một cúi đầu, rõ ràng cho thấy phát ra từ bản thân một loại kính nể.

Mà ở nữ nhân đi theo phía sau còn lại là 1 cái đeo kính mát, khoảng chừng hơn 30 tuổi trung niên nam tử, nam tử này coi như là làm một cái tại nữ nhân trong khí tràng không bị đến bất kỳ quấy nhiễu nào, chỉ là nam tử này đi dặm đường tới khắp khiêng, đùi phải rõ ràng cho thấy không dùng được lực.

"Tốt quen mặt gia hỏa, ở đâu ra mắt?" Tần Phong nhíu nhíu mày, cảm giác cái này hơn 30 tuổi nam tử giống như đã từng quen biết, chính lúc này, kia xe vận tải thượng bị khiêng xuống hai câu quan tài, bởi vì cự ly hơi gần, tại công thêm Tần Phong ánh mắt nhọn, thấy quan tài thượng ảnh chụp một người trong đó đúng là bị bản thân giết chết Ngô tử, mà ở một bên còn có hẳn biết Dương Anh, kia người nắm quyền nữ thân phận của người cũng liền hô chi dục xuất, trong lòng không khỏi nghiến ngấm không ngừng: "Còn thật có ý tứ."

Tựa hồ là cảm giác bị người theo dõi, kia hơn 30 tuổi nam tử trong lòng có một cỗ cảnh giác, hướng về cảnh giác truyền tới vị trí nhìn thoáng qua, lại là ai cũng không có, trong lòng không khỏi chấn động.

Lâu dài sinh tử cuộc đời làm hẳn không tin mới vừa cảnh giác là ảo biết, cũng không phải cái gì chó má thần kinh khẩn trương, là xác xác thật thật có người chú ý tới bản thân.

"Tuyệt đối là cao thủ!"

"Có ý tứ, phản ứng không tính là chậm, trách không được cái này Lưu Linh có thể lấy một nữ nhân thân phận lên làm hắc đạo đại lão, nguyên lai còn có cao thủ tương trợ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 25: Ta Là Tới Cua Các Người Lão Sư

Chương 25: Ta là tới cua các người lão sư

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 30 15 41 số lượng từ: 326 2

Đông Thiên đại học.

Một chiếc xe tới dừng ở cửa, Tần Phong phong tao từ bên trong xe trong gương cả sửa lại một chút mình dung nhan, đây mới là cười híp mắt đang cầm một bó hoa hồng xuống xe.

Muốn nói Tần Phong lớn lên vốn là tuấn lãng, hơn nữa 10 năm sinh tử cuộc đời làm trên người hấn tràn đầy nồng nặc nam nhân vị, cộng thêm một thân ngắn gọn y phục, đang cầm một bó đỏ tươi hoa hồng, hấn tự nhận là cũng coi như thượng là nhất phương tuấn tài.

"Ai, người xem người kia, thật là đẹp trai."

"Tốt có nam nhân vị."

"Oa, người xem một chút hấn trên cánh tay bấp thịt của, nhất định rất trắng."

"Người cái tiêu tao hàng là nghĩ đến hấn ở trên giường trắng ah?"

"Tới địa ngục đi, người dám nói người không phải như vậy nghĩ?"

"Được rồi, ta cũng nghĩ như vậy."

Rõ như ban ngày hạ, Tần Phong nghe cách đó không xa kia 2 cái tướng mạo ngược lại cũng thanh tú nữ nhân chút nào không kiêng kỵ chính là lời nói, khoe miệng từng đợt co quắp, trong lòng không khỏi là Yến Tiểu Mộng công tác hoàn cảnh có chút lo lắng, đầu tiên là tối hôm qua thượng gậy ra 1 cái Hà Linh Yến cùng tiểu Thanh cái loại này mặt hàng người của, hôm nay lại đụng tới 2 cái hung hãn cô nàng, trong lòng không khỏi cảm khái, xã hội bây giờ bầu không khí càng ngày càng mở ra.

Thế nhưng hai nữ nhân này tiền đột hậu kiêu, nếu như là trước đây khẳng định có thể phát triển phát triển. Bất quá bây giờ Yến Tiểu Mộng ở nơi này trong công tác, hẳn còn không dám ngược gậy.

Ở vào chức nghiệp hóa tuyển chọn, Tần Phong vừa đi vào cửa trường học liền tìm được trường học sơ đồ, rất nhanh đem toàn bộ trường học bố cục toàn bộ ghi xuống, thế nhưng càng nghĩ giống như Yến Tiểu Mộng chưa từng nói nàng là dạy và vân vân, dạy cái nào lớp, lúc này thấy 1 cái mang theo ánh mắt mang theo đến tiểu buồn bực học sinh đi qua, thuận lợi kéo hẳn lại: "Soái ca."

"Ta dựa vào, ta không phải là GAY." Tiểu buồn bực nam sinh lại càng hoảng sợ, nhìn bị Tần Phong bắt được thủ đoạn, đang nghe Tần Phong xưng hô cùng trong tay hoa hồng, nhẹn không được sợ run cả người.

"Má ơi." Tần Phong thầm mắng một câu, bất động thanh sắc buông lỏng ra tiểu tử kia, nói: "Người hiểu lầm, ta là tới tìm nữ nhân, ta nghĩ hỏi."

"A, tìm nữ nhân a, đi theo ta đi." Buồn bực nam sinh đúng là hỏi cũng không hỏi là của ai liền vẫy vẫy tay, mang theo Tần Phong hướng về cách đó không xa một cái nhà giáo học lâu đi đến.

Theo ở phía sau Tần Phong nhẹn không được tâm lý bay bổng, bản thân còn

chưa nói là ai đây, nhin không được tiến lên hỏi: "Ta nói huynh đệ, ta tìm đến."

"Ai nha, khẳng định liền mấy người kia kéo." Buồn bực nam sinh nói: "Hôm nay người tới xáo, các nàng không sai biệt lắm đều hội tụ một đường, giống như người vậy, ta hôm nay đều dẫn theo 3 cái, ta rất quen thuộc."

"Trường học các người mỹ nữ như thế được hoan nghênh?" Tần Phong nhìn chung quanh một lần, lúc giá trị nắng gắt cuối thu gậy, tháng chín trời vẫn là nóng bức không gì sánh được, cho nên đại đa số học sinh đều mặc rất thanh lương, nhất là các nữ sinh, thành quần kết đội tiêu sái qua, từng cái rõ ràng chân hoảng mắt người, nhất là có các nữ nhân cười ha ha thời điểm bộ ngực nổi lên cũng là rung tới rung đi.

"Số lượng thượng khẳng định so ra kém Đông Thiên Nghệ Giáo." Nhắc tới việc này tới, tiểu buồn bực liền dương dương đắc ý nói: "Thế nhưng tại chất lượng thượng, chúng ta mùa đông đại học mầm móng tuyển thủ hết bạo Nghệ Giáo 10 con phố."

"Ta nghĩ cũng là." Tần Phong nhớ tới mùa đông trong đại học bản thân biết 3 cái đại mỹ nữ, Yến Tiểu Mộng, Sở Sở, Mạnh Chiêu Quân, vậy cũng là hiếm có đại mỹ nữ.

Hai người tại mỹ nữ trên người thảo luận một lúc lâu, cái này kêu Thiệu Vĩ tiểu buồn bực thoát nhìn trung thực, thế nhưng hèn mọn cũng thật to xấu, rất nhiều hèn mọn quan điểm làm Tần Phong đều không được không cam bái hạ phong. Biên nói vừa đi, thời gian không bao lâu, Thiệu Vĩ liền mang theo Tần Phong đi tới kinh tế học đại lâu, một đường quanh co lòng vòng đi tới lầu 3 một cái cầu thang phòng học bên ngoài, Thiệu Vĩ chỉ chỉ bên trong, nói: "Nhạ, trường học của chúng ta đại mỹ nữ đại bộ phận đều bản trúng tại ngành kinh tế, hiện tại hội này phần lớn mỹ nữ cũng đều ở đây cái lớp học trong, người xem một chút người muốn tìm vị kia ở đây không?"

Tần Phong sững sốt, nhưng vẫn là theo ngoài cửa sổ hướng bên trong vừa

nhìn, khoảng chừng hơn trăm người, nữ sinh còn là chiếm hơn phân nửa, oanh oanh yến yến, vòng mập yến gầy. Chợt liếc mắt nhìn lại Tần Phong đều là kia mấy người còn có thể ngủ nam lo lắng suông.

Bất quá ngắn mấy giây, Tần Phong liền nhìn không sai biệt lắm một thứ đại khái, thế nhưng hẳn phát thế tuyệt đối không có Yến Tiểu Mộng bóng dáng, hơn nữa Yến Tiểu Mộng là lão sư, đứng ở trên đài kia giảng sư tuy rằng cũng là nữ, nhưng ít nói cũng phải hơn 40 tuổi. Bất quá Yến Tiểu Mộng không thấy được, Tần Phong trái lại thấy được đứng mũi chịu sào Sở Sở, vị này đại mỹ nữ mang theo một bộ không thấu kính gọng kiếng, như cái ôn nhu thực nữ, một lọn tóc nhẹ nhàng rũ xuống, tinh xảo gương mặt của dưới ánh mặt trời không tỳ vết chút nào.

"Tiểu nha đầu này chăm chú học tập thật đúng là xinh đẹp quá." Tần Phong nhin không được hắc hắc than thở.

"Đó là, người ta coi như là phóng cái rắm vậy cũng là hương." Thiệu Vĩ móc ra một hộp hương khói, đưa cho Tần Phong 1 khóa, Tần Phong cũng không khách khí, sau khi đốt hung hăng hít một hơi, Thiệu Vĩ nhìn bên trong phòng Sở Sở, nói: "Liền cái này cấp mỹ nữ khác, đặt ở kia đều là hại nước hại dân, ta bảo chứng nàng muốn thật phóng cái rắm, nguyện ý nghe thấy gia súc môn có thể từ sau môn xếp hàng cửa trước."

"Người không cảm thấy người lời này rất ảnh hưởng mỹ nữ hình tượng sao?" Tần Phong bất mãn nói.

Thiệu Vĩ nhớ tới Tần Phong có thể là tìm đến Sở Sở, lúng túng cười cười, nói: "Hắc hắc, ta cùng ca mới quen đã thân, lời nói này thẳng điếm."

"DKM, thiên tài với người mới quen đã thân." Tần Phong trong lòng không khỏi mắng một câu. Nhưng ngoài miệng vẫn là nói: "Được rồi được rồi, phương diện này không ta tìm người, ta là tới tìm Yến Tiểu Mộng, nàng ở đâu?"

"Không hổ cùng ta mới quen đã thân a!" Thiệu Vĩ nghe được Tần Phong

trong miệng tên, nhất thời giơ ngón tay cái lên, nói: "Người khác tới đều là tới của học sinh, ngài thẳng thắn tới của lão sư, tuyệt! Người yên tâm đi, một hồi yến lão sư khóa phải ở chỗ này, chờ là được."

Lúc này nguyên bản đang ở chăm chú nghe giảng Sở Sở bị ngồi cùng bàn kia cùi chỏ đụng một cái, cẩn thận nhìn thoáng qua mặt trên thời mẫn kinh lão sư, nhỏ giọng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Người xem một chút bên ngoài, có cái soái ca ai." Ngồi cùng bàn vẻ mặt hoa si nhìn bên ngoài, hận không thể hiện tại đi ra ngoài đến gần thông thường.

Sở Sở có chút nghi ngờ nhìn thoáng qua bên ngoài, bất quá cái này vừa nhìn cũng mở to hai mắt nhìn, đã thấy Tần Phong người kia một tay tùy ý mang theo một bó hoa hồng, ngoài miệng hút 1 điếu ba số, ngưỡng lại đi hành lang lan can trước, thấy thế nào thật là có điểm chán chường hình tượng, hơn nữa người này còn giống như cố ý thu thập một phen, toàn thân cao thấp cực kỳ sạch sẽ ngăn nắp sạch sẽ.

"Hắn thế nào tới? Còn mang theo hoa hồng." Trong lúc nhất thời, Sở Sở trong lòng không khỏi mò nghĩ tới: "Có phải tới tìm ta ah?"

Nghĩ đến đây tựa hồ Tần Phong trừ mình ra cùng chiêu Quân tử tử ở ngoài tựa hồ không có người quen biết, hơn nữa hẳn biết Mạnh Chiêu Quân có bạn trai, vậy hẳn tới nơi này đang cầm hoa hồng thật chẳng lẽ chính là tìm đến mình? Lại không biết chuyện gì xảy ra nàng nhớ lại đêm qua Tần Phong đối mặt hơn 10 người mặt không đổi sắc khí phách, cùng câu kia "Người của ta", làm trong lòng nàng tiểu lộ loạn chàng không ngừng, nhìn tại dương quan hạ hút thuốc đàm tiếu Tần Phong, tuy rằng không biết hẳn tại nói những gì, thế nhưng nghĩ thực sự rất khốc.

Sở Sở nguyên bản chính là toàn bộ cầu thang phòng học tiêu điểm, lúc này trong phòng học phần lớn mỹ nữ đều ngồi ở hàng thứ nhất chăm chú nghe giảng bài đây, mà lúc này Sở Sở ánh mắt một mực phóng ở bên ngoài 1 cái cầm hoa

hồng gia hỏa trên người, hơn nữa khuôn mặt hồng hồng, kia mấy người hảo tử muội không khỏi đều hiếu kỳ, ai a? Có thể chúng ta Sở Sở đại mỹ nữ mặt đỏ?

Các nàng nhận nhịp đều nhìn sang, những người còn lại xem hàng thứ nhất người của đều nhận nhịp hướng về cửa nhìn lại, những người còn lại cũng đều đi nhìn sang, nhất là bên trong nam tính gia súc môn, nhận nhịp đều nhìn qua, nhìn Tần Phong cùng Thiệu Vĩ nhiều ít có chút căng thẳng nghiêng lợi ý tứ.

Nguyên bản tại mới quen đã thân nói tào lao hai người cảm giác bị người nhìn chăm chăm xem, cả người không được tự nhiên, hai người đồng thời nhìn sang, cũng không nghĩ dĩ nhiên hấp dẫn bên trong phòng học hơn phân nửa người chủ ý, nếu không tại sao nói Sở Sở có cũng đủ cao nhân khí đây.

Tần Phong thấy Sở Sở đang nhìn mình, cười híp mắt vươn tay lên tiếng chào, Sở Sở xem bộ dáng của hắn nhin không được cười lên một tiếng, cũng đưa tay ra hoảng liễu hoảng coi như là lên tiếng chào.

"Ai? Sở Sở, bằng hữu người a?"

"Sở Sở, cái này đại soái ca người chừng nào thì biết?"

Liên tiếp nhỏ giọng vấn đề truyền tới, Sở Sở không khỏi có chút buồn bực, cũng không thể nói đây là bản thân chủ cho thuê nhà ah? Nếu để cho cái này Bát Quái nữ biết mình cùng một người nam ở chung, trời biết ngày thứ hai sẽ truyền thành dạng gì lời đồn?

Mà nguyên bản tại giảng bài lão sư thấy hơn phân nửa học sinh đều nhìn cửa, có chút bất mãn, mắt lé nhìn thoáng qua bên ngoài, hừ một tiếng, bất quá rất nhanh cái này tiết khóa cũng đã kết thúc, lão sư kia ngồi ở bàn giáo viên trước không có gấp ly khai, mà là cho mấy người chân chính tại chăm chú học tập học sinh nói lên vấn đề tiến hành giảng giải, trái lại Sở Sở bị mấy mỹ nữ thúc đi ra, rất nhanh liền đi tới Tần Phong phía trước.

"Này, sao người lại tới đây?" Sở Sở xem Tần Phong trong tay hoa hồng, cuối

cùng là nhện không được hỏi.

"Quả nhiên nhận thức a, Sở Sở, còn không nhanh lên giới thiệu một chút?" 1 cái tiểu mỹ nữ nhện không được trêu đùa đẩy một cái Sở Sở, cười híp mắt nói.

"Hắn là bằng hữu ta nữa, Tần Phong." Sở Sở bất đắc dĩ cho cái này mấy người tiểu Bát Quái nữ vương giới thiệu một phen.

Bất quá Sở Sở mấy người hảo tử muội cũng không quá cho rằng cái này quan hệ của hai người con là bằng hữu, dù sao đang cầm hoa hồng tới, ai cũng không tin là khác, hơn nữa ở đây Tần Phong cũng liền nhận thức Sở Sở, không phải là tìm đến Sở Sở vẫn có thể tìm ai? Nghĩ tới đây lại không khỏi Bát Quái hỏi.

"Hi hi, thật chỉ là bằng hữu sao?"

"Này, soái ca, người nhất định là tới của chúng ta Sở Sở ah?" 1 cái hung hãn nữ sinh nói thẳng nói.

Điều này làm cho Sở Sở cùng Tần Phong là một trận thẹn thùng, Tần Phong cũng cuối cùng cũng đã biết Sở Sở vì sao đại điều thần kinh, quả nhiên là vật hợp theo loài. Bất quá xem mấy người phụ nhân phải sâu vào Bát Quái ý tứ còn có xung quanh mấy người nam sinh dường như muốn liều mạng tư thế, bần tâm khoát tay nói: "Này này, đừng hiểu lầm a, ta là tới tán gái, bất quá không phải là các người cái này tiểu cô nương, ta là tới của các người lão sư."

"A?"

Ngoại trừ biết Tần Phong mục đích Thiệu Vĩ ở ngoài, những người còn lại sắc mặt đều là biến đổi, từng cái một sắc mặt cổ quái nhìn Tần Phong, ngay cả Sở Sở đều một bộ không thể tin tưởng lớn suy nghĩ kính nhìn Tần Phong, trong ánh mắt luôn luôn như vậy điểm thú kính nề cùng sợ hãi? Điều này làm cho Tần Phong một trận không giải thích được. Yến Tiểu Mộng có khó như vậy truy sao?

"Này, bọn họ vì sao nhìn ta như vậy?" Tần Phong không khỏi hỏi bên người

Thiệu Vĩ.

Thiệu Vĩ cũng không giải, nói: "Ta cũng không biết a, truy lão sư việc này rất bình thường a?"

"Người thật là theo đuổi chúng ta lão sư?" Sở Sở trong ánh mắt như trước tràn đầy không thể tin tưởng ý tứ hàm xúc, nhịn không được tại một lần xác nhận hỏi.

"Nói nhảm." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã.

"Ngài thật nặng miệng." Mới vừa ngay thẳng nữ hài cười ha hả cũng không biết nên nói như thế nào, lại còn nói một câu như vậy, tại nhìn thoáng qua bản thân cái kia thời mẫn kinh lúc này sắc mặt đã đen như mực lão sư.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 26: Lưu Đoạn Thủy

Chương 26: Lưu Đoạn Thủy

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 30 19: 46: 26 số lượng từ: 244 5

"Ha ha ha ha."

Yến Tiểu Mộng cười cùng một đóa hoa dường như, cười run rẩy hết cả người, che miệng nỗ lực vẫn duy trì thực nữ phong phạm, Tần Phong còn lại là âm gương mặt đứng ở nơi đó, trong lòng nhiều ít có chút buồn bực, liền vừa mới cảm giác kia tốt ngay thẳng nữ hài cùng nhau hận lên, đang nhìn nàng càng cười ha ha đáng đáp, trong lòng càng thêm bất đắc dĩ.

Chính là Sở Sở cũng là vẻ mặt vui vẻ, không ngừng nín nhưng nhìn Tần Phong buồn bực đáng đáp cũng nghiêm chỉnh bật cười.

Dù sao mới vừa rồi còn cho rằng Tần Phong là tìm đến mình, cũng không nghĩ là tìm đến trong trường học nổi danh nữ thần lão sư Yến Tiểu Mộng, trong lòng một trận buông lỏng đồng thời lại có vài phần thất lạc, cái này cổ thất lạc khi nhìn đến Tần Phong nhìn Yến Tiểu Mộng trong ánh mắt kia cổ nhu tình sau, càng càng ngày càng nhiều, đợi phản ứng kịp sau khuôn mặt một trận đỏ bừng, Ám thối mình rốt cuộc làm sao vậy? Đầu tiên là ưa thích Lưu Phong học trưởng, vì sao hiện tại vừa vui vui mừng tên vô lại này gia hỏa? Chẳng lẽ mình thực sự

như thế không biết cảm thấy thẹn sao?

Bất quá hiện trường gia súc môn có thể cảm giác không giống nhau, nhìn cười áo hoa xuyên thấu Yến Tiểu Mộng, trong lòng ngạc nhiên không thôi, dù sao Yến Tiểu Mộng ở trường học mọi người trong ấn tượng là cái loại này ôn nhu không thể nữa ôn nhu nữ thần, không ai có thấy qua nàng như vậy thoải mái cười to. 25 26 tuổi Yến Tiểu Mộng trên người có một cổ a làm kia nhà bên tỷ tỷ khí chất, điều này làm cho rất nhiều gia súc trở nên lưu luyến.

"Đừng cười." Tần Phong bất đắc dĩ đảo cặp mắt trắng dã.

Thấy Tần Phong có chút không nhịn được, Yến Tiểu Mộng bận tâm ngừng mình cười, nhìn Tần Phong hoa hồng trong tay, nhịn không được khuôn mặt một trận đỏ bừng, Tần Phong lại không cho là đúng, nói: "Tối hôm nay ta mời người ăn cơm, người có thể không thể cự tuyệt, cầm bó hoa này người liền đồng ý." Ngoài miệng nói như vậy, hần cũng không nói hai lời đem hoa hồng nhét vào Yến Tiểu Mộng tay của trong, làm xung quanh mấy nữ sinh đều là vẻ mặt mập mờ nhìn Yến Tiểu Mộng, còn lại mấy người gia súc xem Yến Tiểu Mộng đã hồng đến rồi nhĩ căn tử còn nhận lấy hoa hồng, trong lòng cảm giác được từng đợt quặn đau.

"Nhanh, muốn đuổi theo chúng ta yến lão sư, khi chúng ta Sư phụ cũng không phải là dễ dàng như vậy." Mới vừa ngay thẳng nữ hài Vương tích như cười hì hì nói: "Khi chúng ta Sư phụ người muốn cho chúng ta thừa nhận mới được."

"Chính là, khi chúng ta Sư phụ phải trải qua chúng ta thừa nhận mới được."

"Không sai."

Liên tiếp thanh âm của vang lên, Yến Tiểu Mộng có chút bất đắc dĩ lắc đầu: "Tốt lắm, tốt lắm, các người đừng làm rộn, một hồi muốn đi học."

Mấy nữ sinh nhất thời hi hi ha ha bắt đầu trêu chọc đứng, làm Yến Tiểu

Mộng khuôn mặt càng ngày càng hồng, cũng may mà thời gian đi học đến rồi, những nữ nhân này mới là đình chỉ trên chốc hì hì nháo gây về tới trong phòng học, Yến Tiểu Mộng nhìn Tần Phong, cười nói: "Vậy chờ ta tan học ah, có được hay không?"

"Đi thôi, ta vừa lúc đi dạo một chút trường học." Tần Phong cười nói: "Trước đây còn muốn đến ở chỗ này lên đại học đây, kết quả cũng không có cơ hội."

Yến Tiểu Mộng gật đầu, trở lại phòng học đi học đi.

Đội hàng lang mọi người trở lại phòng học sau khi, Tần Phong cảm giác an tĩnh nhiều, nhìn bên người Thiệu Vĩ nói: "Người có khóa?"

"Ta cũng không phải cái này chuyên nghiệp, cả ngày hôm nay không có lớp." Thiệu Vĩ nói: "Xem tại người sau này nếu như ta Sư phụ phân thưởng, ta cho người làm cái hướng dẫn du lịch ah, dù sao cũng ta cũng nhàm chán đây, một hồi chúng ta đi thao trường đi xem một chút, tân sinh khai giảng không bao lâu, hiện tại đều ở đây quân huấn, bây giờ là xem chân chính mỹ nữ cơ hội tốt."

Tần Phong chính nhàn rồi, dù sao cũng cũng muốn chờ Yến Tiểu Mộng tan học, đơn giản là cùng Thiệu Vĩ ăn nhip với nhau, hai người thiếu chút nữa hại chết kẻ vai sát cánh đi tới thao trường ra, chỉ nghe được kia rung trời kêu to "Một" "2" "3" "4" đầu tiên là truyền tới, làm Tần Phong một trận hoảng hốt, coi như lại trở về ban đầu ở Pháp tham gia ngoại tịch quân đoàn thụ huấn thời điểm, con là ở đâu khẩu hiệu càng thêm ngẩng cao, càng thêm sát khí đầy trời.

Mà khi nhìn đến trong thao trường kia rậm rạp chằng chịt lục sắc mê màu sau khi, Tần Phong đột lên khóa hương khói, ngồi ở bên thao trường thưởng ghé ngồi, có chút kinh ngạc ngây người.

Lúc đầu bị Quang Huy thủ lĩnh mang vào Quang Huy sau khi, không có bất kỳ quân sự trụ cột hẳn bị đưa hướng Pháp ngoại tịch quân đoàn tham gia thụ huấn, hẳn dùng thời gian một năm ở nơi nào học xong toàn bộ có thể học được tất cả quân sự kỹ xảo, mà cũng chính là ở nơi nào, hẳn trải qua chiến hỏa cùng tử

vong tấy lễ, trở thành một gã quân nhân.

Chỉ là kia thân phận quân nhân bất quá giằng co một năm, hăn lần đi quân đoàn, trở thành một con chó hoang, chiến tranh chi cầu dong binh, duy nhất lập trường đó là lợi ích. Nơi đó có chiến hỏa, nơi nào thì có chiến tranh chi cầu hình bóng, hết thầy toàn bộ chỉ vì lợi ích mà chiến đấu.

"Chỉ cần có người nguyện ý cho ta tiền, ta có thể là bất luận kẻ nào bán mạng, ta có thể cho tổng thống nước Mỹ cống hiến, cũng có thể cho * bán mạng, của người nào nhiều tiền, thương liên hưởng về phía hăn thú sẵn xạ kích." Lúc đầu 1 cái lão lính đánh thuê mà nói làm Tần Phong cảm xúc rất lớn, mà những lời này như trước khắc ở trong óc của hăn, bởi vì đây là hăn dong binh nghề nghiệp chuẩn tắc.

"Ngày như vậy tham gia quân huấn, không nhiều thiếu nữ sinh dám trang điểm xuất hiện." Thiệu Vĩ cười híp mắt chung quanh nhìn loạn, nói: "Nếu như ai dám họa cái nùng trang, không ra nhất thời canh ba, khẳng định thành vai mặt hoa."

Tần Phong nhếch miệng cười: "Người đừng nói, ở đây mỹ nữ thật đúng là không ít."

"Không ít?" Thiệu Vĩ bĩu môi, nói: "Hôm nào người ở đây tới ta dẫn người đi Đông Thiên nghệ thuật học viện đi một chút, chỗ đó mới là mỹ nữ trại tập trung, mỗi ngày buổi tối đi vào trong đó tìm vui mừng nam nhân đều có thể tạo thành 1 cái gia cường liên."

"Đi thôi, ở đây quá nóng." Tần Phong đứng dậy, nhìn quân huấn nghĩ đặc biệt không thú vị, nói: "Đi địa phương khác đi một chút."

Thiệu Vĩ cũng không cự tuyệt, dù sao cũng hăn cũng nhàn rồi buồn chán, mang theo Tần Phong ở trong trường học đi tới đi lui, chung quanh loạn đi dạo, Tần Phong là phát hiện, thẳng nhãi này tới chỗ nào đều không thể thiếu mỹ nữ cái từ hồi này, thiếu chút nữa không mang theo Tần Phong đi nữ sinh ký túc xá

đi một vòng, Thiệu Vĩ nghĩ có chút đáng tiếc: "Ai, chờ sau này người trở lại năm thời gian tới, vượt qua trường học ký túc xá kiểm tra thời điểm tới, đến lúc đó ta mang người quang minh chánh đại đi nữ sinh ký túc xá nhìn lại, hắc hắc, nếu tới cái đột nhiên tập kích, người đều có thể thấy tấm mỹ nữ vừa đi ra. Kia đáng người kêu 1 cái tốt a."

Tần Phong bị người này hèn mọn làm cho có chút không nói gì, chợt coi đến Mạnh Chiêu Quân cùng Lưu Phong thân ảnh của, tại hai người trước người còn có cái khỏe mạnh nam tử, Tần Phong có chút ngạc nhiên kéo qua còn chỉ vào nữ sinh ký túc xá phát ngôn bừa bãi Thiệu Vĩ, hỏi: "Ai, Mạnh Chiêu Quân phía trước cái tên kia ai a?"

"Người cũng nhận thức Mạnh lão sư a, người nói là Mạnh lão sư trước người cái kia ah." Thiệu Vĩ nói: "Là trường học không thủ đạo lão sư, kêu Lưu Đoạn Thủy, nghe nói là cực thật không thủ đạo nhập môn đệ tử, nghe đồn hẳn có thể một cước Lưu Đoạn Thủy, cho nên kêu Lưu Đoạn Thủy."

"Có hay không như thế hồ?" Tần Phong buồn cười nói.

"Không kém bao nhiêu đâu." Thiệu Vĩ suy nghĩ một hồi, nói: "Mạnh lão sư khai giảng thời điểm vừa tới nhâm giáo không bao lâu, bởi vì quá đẹp, cho nên truy cầu người của nàng không phải số ít, đây không phải là có không có mắt đều bị Lưu Đoạn Thủy 3 quyền 2 chân cho đưa vào bệnh viện, về phần Mạnh lão sư bên cạnh khác một người nam ta liền không nhận ra, bất quá xem ra giống như cùng Mạnh lão sư rất thân mật đây."

Cái này vừa nói, vậy liền Lưu Đoạn Thủy thần tình kiêu căng nhìn Lưu Phong, hiển nhiên đối với tên mặt trắng nhỏ này dường như gia hỏa tài năng ở Mạnh Chiêu Quân bên cạnh rất không cảm mạo, cũng không biết nói gì đó mang theo hai người hướng về một cái nhà đại lâu đi, Tần Phong đương nhiên sẽ không bỏ qua loại này náo nhiệt, chính muốn nhìn Lưu Phong có thể hay không tại Lưu Đoạn Thủy chỗ đó kinh ngạc đây, đơn giản lôi kéo Thiệu Vĩ liền đi theo, bất quá Thiệu Vĩ nhưng có chút do dự: "Chớ đi ah."

"Vì sao? Người nữ sinh ký túc xá cũng dám đi a?" Tần Phong nghi ngờ hỏi.

"Trước đây đây không phải là đường đột một mỹ nữ, bị Lưu Đoạn Thủy Đại đệ tử cũng chính là không thủ đạo xã đoàn Đại sư huynh cho ghen ghét lên sao." Thiệu Vĩ ngượng ngùng nói.

"Đường đột?"

"Được rồi, ta thừa nhận ta là làm đột kích kiểm tra thấy mỹ nữ tắm." Thiệu Vĩ đơn giản là toàn bộ chiêu: "Thế nhưng ta một mực bù đắp hai chúng ta quan hệ giữa nha, chộc đối với truy cầu đại sư huynh của nàng bất mãn."

"Khăng định có náo nhiệt xem, cái kia Lưu Phong ta nhận thức, là Mạnh Chiêu Quân chuẩn bạn trai, Lưu Đoạn Thủy đây là rõ ràng cấp cho hấn ra oai phủ đầu, chúng ta con là xa xa nhìn lén, sẽ không bị phát hiện."

"Vậy được rồi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 27: Nhìn Lầm

Chương 27: Nhìn lầm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 31 10: 18:0 1 số lượng từ: 260 4

"Cái kia ngồi ở đầu tiên nhất đai đen nhìn thấy không?" Thiệu Vĩ cùng Tần Phong đứng ở cuối cùng phía sau, chỉ vào khoanh chân ngồi dưới đất đầu tiên nhất 1 cái dương cương khí tức bừa hãn nam tử, nói: "Đó chính là không thủ đạo Đại sư huynh Trương Hạo Dương, nghe nói đều là hắc đạo một đoạn cao thủ, là thông qua Cục Chân Không Thủ Đạo quán nhận chứng."

"Lợi hại như vậy?" Tần Phong phải kinh ngạc một phen.

Cục Chân Không Thủ Đạo coi như là không thủ đạo lưu phái trong thực chiến cường hãn nhất, có thể được đến đai đen nhận chứng đều không phải là nhân vật đơn giản, ít nhất sức chiến đấu có thể 4 5 cái tráng hán không cách nào gần người, kia làm lão sư Lưu Đoạn Thủy sợ rằng sức chiến đấu còn muốn tại Trương Hạo Dương trên người, nghĩ tới đây Tần Phong đã cảm thấy cái này náo nhiệt có thể nhìn xuống, ít nhất có thể nhìn Lưu Phong kinh ngạc.

Về phần Mạnh Chiêu Quân, nếu như Lưu Phong tại lại nhiều lần dám nói mua chuyện phòng ốc, hãn nhất định phải đem Mạnh Chiêu Quân bán cho đi ra.

Lưu Đoạn Thủy lớn lên chính là trương mặt chữ điền, đi đường hạ bàn thật vững vàng, thấy chúng học sinh của mình khoanh chân ngồi ở trong đại sảnh từng cái một cực kỳ sùng kính ánh mắt, trong lòng không khỏi một trận thoả mãn, có một loại thiên hạ ta có hào khí. Nhắc tới gia hỏa cũng là có điểm tư bản, tự nhận là truy cầu Mạnh Chiêu Quân cũng sẽ không kém chút gì, cho nên đối với cái này bỗng nhiên nhô ra Mạnh Chiêu Quân chuẩn bạn trai hơi có chút khinh thường, ít nhất thoát nhìn như cái tiểu bạch kiếm thông thường.

"Lưu tiên sinh không thủ đạo xã quả nhiên là nhân tài đông đúc." Lưu Phong vẫn duy trì kia cổ thú dáng tươi cười, cười híp mắt nói: "Nói vậy cao thủ không ít ah?"

"Ha ha, thông thường thông thường." Lưu Đoạn Thủy có chút đặc ý nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân, phát hiện Mạnh Chiêu Quân lòng của nghĩ tựa hồ cũng không ở nơi này, trong lòng không khỏi có chút hơi tiểu nhân phiến muộn, con người đảo một vòng, liền cười nói: "Ta xem Lưu tiên sinh long hành hổ bộ, tựa hồ có Tịch quyền đạo bóng dáng?"

Lưu Phong cười nói: "Lưu tiên sinh nói đùa, ta chỉ là một giới thương nhân."

"Lưu tiên sinh cũng không nên khiêm tốn, chẳng lẽ Lưu tiên sinh tại hoài nghi ánh mắt của ta sao?" Lưu Đoạn Thủy có chút không vui nói.

Ở phía sau Thiệu Vĩ nhin không được nhả rãnh nói: "Hai người bọn họ trong miệng Lưu tiên sinh rất cuộc là làm sao chia mở, ta nghe đều mơ hồ."

"Đừng làm rộn, xem kịch vui." Tần Phong không phản ứng hẳn, mà là cười híp mắt nói.

Mà ở một bên Mạnh Chiêu Quân tựa hồ chú ý tới hai cái này ngoại lai gia hỏa, khi nhìn đến Tần Phong rõ ràng sửng sốt, không biết người kia làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này, đang nhìn Tần Phong không chút nào che giấu sắc mặt, trong lòng không khỏi một trận buồn cười, người này sợ là đến xem Lưu Phong xấu mặt, không một lát nữa nhi nếu là hẳn thấy Lưu Phong thực lực có thể hay

không mất hứng đây?

Bên này Lưu Phong thấy Lưu Đoạn Thủy nói như vậy, hơi trầm ngâm nói: "Ta thuở nhỏ sùng bái Lý Tiểu Long, cho nên cũng học chút Tiệt quyền đạo thi đấu thể thao sáo lộ, bất quá sợ là không vào được Lưu tiên sinh pháp nhãn."

"Ai, mọi người đều là người tập võ, Lưu tiên sinh cũng không nên đề cao ta."

"Mẹ nó, hiện tại người thế nào càng ngày càng đối trá, các người đánh đê chứ a." Tần Phong nhìn hai vị này không ngừng khách sáo khách tới bộ đi, tâm lý không khỏi có chút buồn bực, cái này nếu như đặt ở Siberia hắc quyền chợ hai vị này thật dám như thế nói nhảm đi xuống, sớm đã bị xem quan môn một thoi viên đạn quét đã chết.

Có lẽ là Tần Phong oán thầm thành công, bên kia Lưu Đoạn Thủy cũng không tại đối trá khách sáo cái gì, nói thẳng: "Ta đống Lưu tiên sinh đối với Tiệt quyền đạo tựa hồ rất có kiến giải, không bằng luận bàn một chút làm sao?"

"Cái này có thể muốn mạng ta, Lưu tiên sinh là Cực Chân Không Thủ Đạo đạo quán Đại đệ tử, đều đã là đai đen 5 đoạn cao thủ, Lưu tiên sinh chẳng lẽ là muốn cho ta xấu mặt sao?" Lưu Phong truyện cười dịu dàng đáp.

Kia Lưu Đoạn Thủy tâm lý mắng chửi vô si, chính là làm người nha xấu mặt, nhưng nhìn Lưu Phong đều nói như vậy, không thể làm gì khác hơn là khoát khoát tay cười nói: "Vậy không bằng làm ta kia bất thành khí đệ tử cùng Lưu tiên sinh luận bàn một chút làm sao? Chỉ là luận bàn, dù sao đệ tử này gần nhất ngạo khí quá thịnh, hi vọng Lưu tiên sinh cho hãn chút dạy dỗ, cho hãn biết cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên."

Lưu Phong không dấu vết nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân, Mạnh Chiêu Quân cũng không thèm để ý cái này sự tình, hãn cũng không tiện đang từ chối, không thể làm gì khác hơn nói: "Đã như vậy, vậy tại hạ liền bêu xấu."

Lưu Phong cũng không không có thay quần áo, ăn mặc áo sơ mi trắng, quần

tây cùng giày da cứ như vậy ra trận, kia Trương Hạo Dương thì là hoạt động gân cốt, hẳn cũng không phải lưu ý lão sư có ý tứ, dù sao cũng chỉ cần có thể làm hẳn vũ lực tiến bộ cơ hội hẳn đều sẽ không bỏ rơi, cho nên Trương Hạo Dương có cái rất tốt thói quen, đối đãi mỗi một trận chiến đấu đều biết gọi lên hoàn toàn tinh thần tới.

Khẽ gạt đầu, lại đánh cái lễ, Trương Hạo Dương đó là hai đầu gối nhỏ hơi trầm xuống một cái, hai tay trước đưa, hiển nhiên tề tựu toàn bộ tinh thần, hai mắt cũng là thay đổi sắc bén không gì sánh được.

Mà Lưu Phong còn lại là điểm đề lót chuồng, từ từ đến gần rồi Trương Hạo Dương, hai người bắt đầu là hạ quyết tâm trước thăm dò thăm dò thực lực của đối phương, cố cho nên cũng sẽ không dùng tới toàn lực. Đầu tiên xuất thủ là Lưu Phong, làm Tần Phong kinh ngạc chính là người này tốc độ cực kỳ rất mạnh, một cước bên đá mà lên, thẳng lấy Trương Hạo Dương mặt, Trương Hạo Dương không chút hoang mang, tay phải nắm tay đón đỡ, đồng thời cấp tốc mà lên, cánh tay một khuất, mãnh quát một tiếng cánh chõ hung hăng hướng về Lưu Phong bụng đánh.

Lưu Phong hai mắt híp một cái, thân thể cấp tốc trở ra, tại nơi Trương Hạo Dương thừa thẳng xông lên mà lên thời điểm, liên tiếp đá ra 3 chân, cũng mau khiến người ta gần như sờ không được tung tích.

"Ta nhìn lầm?" Tần Phong hơi có chút kinh ngạc, tự lẩm bẩm: "Không nghĩ tới cái này Lưu Phong ẩn dấu quá kỹ, ta còn tưởng rằng Mạnh Chiêu Quân không đơn giản, không nghĩ người kia cũng không đơn giản."

Chính suy tư về, vậy liền Lưu Phong cùng Trương Hạo Dương đã liên tiếp giao thủ 7 8 chiêu, mà đứng ở một bên nguyên vốn chuẩn bị xem kịch vui Lưu Đoạn Thủy sắc mặt đều ngưng trọng xuống tới, chỉ cần là hiển lộ mấy chiêu cũng đủ để nói rõ tên mặt trắng nhỏ này Lưu Phong đối với Tiệt quyền đạo tạo nghệ khẳng định không thấp, Trương Hạo Dương tuy rằng tiến công mãnh liệt hơn nữa công phòng có tự, thế nhưng Lưu Phong càng lộ vẻ bình tĩnh, sợ không

lâu sau sẽ gặp tại Lưu Phong trước mặt lộ ra kẽ hở tới.

Bất quá khi sự người Trương Hạo Dương còn lại là hưng phấn rất nhiều, thật vất vả đụng tới một cao thủ lại có thể tùy tiện buông tha? Cái này vài lần động thủ xuống tới, thân thể cũng hơi xuất mồ hôi, miễn cưỡng tính là hoạt động mở gân cốt. Nhìn Lưu Phong ánh mắt càng thêm ngưng trọng, song chưởng cố sức, lại là chìm quát một tiếng, một cước mãnh liệt đá ra, Lưu Phong lại hư lung lay nhất chiêu tránh thoát hẳn một cước, lại lấy tấn mãnh tốc độ đá ra công kích của mình, kia Trương Hạo Dương sắc mặt hơi đổi một chút, thân thể một thấp, cảm giác mãnh liệt khí lưu lau tóc mà qua, trong lòng càng căng thẳng.

Lúc này công phu, không thủ đạo xã trong đại sảnh đã tụ tập không ít người, dù sao Mạnh Chiêu Quân chuẩn bạn trai cùng không thủ đạo xã Đại sư huynh chiến đấu rất có mảnh lời, cái này không vừa tan học Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở bọn người đã chạy đến, các nàng thấy Tần Phong cùng Thiệu Vĩ ở ở trong góc nhìn mùi ngon, nhộn nhịp đã đi tới.

"Thế nào thế nào?" Vương Tích Nhược hưng phấn nắm chắc quả đấm nhỏ huy lai huy khứ: "Là ta Nam Thần chiếm thượng phong còn là cái kia Mạnh lão sư chuẩn bạn trai chiếm thượng phong?"

"Vừa mới bắt đầu mới mấy phút, đều coi như là nóng người." Thiệu Vĩ hành động hành gia nói: "Hiện tại gân cốt chưa từng hoạt động mở, mạo muội động thủ dễ thụ thương, hai người hiện tại coi như là thăm dò giai đoạn, thuận tiện nóng người. Các người tới vừa lúc, phỏng chừng lập tức muốn chính thức đấu võ."

"Ha ha, ta Nam Thần khẳng định không thành vấn đề." Vương Tích Nhược cười híp mắt còn kém không có la một câu Nam Thần cố gắng lên.

Yến Tiểu Mộng đối với loại này luận bàn đấu võ không có hứng thú gì, an tĩnh đứng ở một bên, thỉnh thoảng xem một chút Tần Phong, trong ánh mắt tràn đầy nhu tình. Trái lại Sở Sở âm âm Tần Phong cánh tay, hỏi: "Này, người nói

hai người bọn họ cái nào sẽ thắng?"

"8 thành là Lưu Phong ah, ta thật là nhìn lầm, không nghĩ tới người kia còn có bản lĩnh này." Tần Phong hắc hắc than thở.

"Này, ta Nam Thần thế nhưng đai đen một đoạn." Vương Tích Nhược có chút bất mãn ngang liếc mắt Tần Phong, giá giá quả đấm: "Người cũng chớ nói lung tung, hừ."

Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã, thật đúng là không phải là nói lung tung, hai người luận bàn giai đoạn liền nhìn ra, Trương Hạo Dương tính tình mãnh, Lưu Phong còn lại là bình tĩnh ứng đối, thình thoảng bán cái kẽ hở, sợ rằng Trương Hạo Dương khí thế không kiên trì được bao lâu, chờ kẽ hở vừa ra cũng sẽ bị Lưu Phong cấp tốc phản kích. Trái lại Sở Sở dào dạt đặc ý nói: "Đó là đương nhiên, lưu học trưởng thế nhưng chấn phiên quốc thuật quán nhập thất đệ tử đâu. . . Thế nhưng rất lợi hại."

"A." Tần Phong nghĩ hôm nay cái này náo nhiệt là xem không được trong lòng cũng không tâm tư gì, đối với Sở Sở nói cũng tùy tiện ứng phó rồi vài câu. Sở Sở cũng tâm lý vừa nháy, tâm lý cũng sợ Tần Phong mất hứng, xem Tần Phong vẻ mặt lộ vẻ tức giận đáng dấp, tâm lý bừa bọn nghĩ cách bắt đầu tán loạn, nhin không được mở miệng nói: "Vậy nếu là người thượng tràng, ai lợi hại?"

"Ta? Ta chưa bao giờ luận bàn." Tần Phong bĩu môi, tâm lý bỏ thêm một câu: "Chỉ giết người."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 28: Không Thể So Sánh

Chương 28: Không thể so sánh

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 31 13: 33: 2 1 số lượng từ: 2150

Tần Phong nói như vậy, thế nhưng Sở Sở lại nghĩ hẳn khẳng định có chút mất hứng, nàng biết Tần Phong cùng Lưu Phong vốn là không ưa, đã biết vừa nói Lưu Phong thật là tốt mà nói hẳn khẳng định tâm lý không được tự nhiên, lôi kéo Tần Phong cánh tay, phe phẩy gần như giọng nũng nịu nói: "Người có thể đánh như vậy, cái kia tán đả quán quân Lưu Đầu Trọc hơn 10 người đều sợ còn người, người hãy nói một chút nha."

Cánh tay tại Sở Sở trước ngực rung tới rung đi, ngẫu nhiên giữa đụng chạm làm Tần Phong cảm giác toàn thân vui vẻ thoải mái, nhưng ngoài miệng còn nói nói: "Cái này căn bản không có bất kỳ có thể sánh bằng tính."

Sở Sở nghe hẳn nói như thế hàm hồ, hừ một tiếng bất mãn đem Tần Phong cánh tay cho ném tới một bên, điều này làm cho Tần Phong không khỏi không cảm khái cái tiểu nha đầu này trở mặt so trở mình sách còn nhanh, nhưng hẳn cũng lười đang nói cái gì.

Mà lúc này tràng thượng Trương Hạo Dương đầu tiên kéo ra toàn lực chiến đấu mở màn, một quyền một cước không khỏi là uy vũ sinh uy, mà Lưu Phong

còn lại là lấy mau chế địch, nhiều lần hư hoảng mà qua, luôn có thể làm Trương Hạo Dương sắp tới đem tới tay dưới tình huống thất thủ, hẳn cũng không nóng lòng tiến công, có thể dùng nguyên bản tính tình liền mãnh liệt Trương Hạo Dương càng ngày càng sốt ruột, không bao lâu cũng liền bỏ qua phòng thủ, toàn lực tiến công.

Thường nhân cho rằng Trương Hạo Dương chiếm hết thượng phong, không ngừng lớn tiếng quát mào, trái lại Lưu Đoạn Thủy sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, hẳn có thể nhìn ra được Lưu Phong căn bản là không có dùng hết toàn lực, hiện giai đoạn như là tiêu hao Trương Hạo Dương thể lực, lại đang lần lượt hư hoảng trong gây xích mích Trương Hạo Dương tính tình.

Chính như hẳn nghĩ, không bao lâu, mỗi lần công kích đều dụng hết toàn lực Trương Hạo Dương đã có chút thở hồng hộc, mà Lưu Phong cũng sắc mặt bất biến, đợi xem kia Trương Hạo Dương bởi vì công kích nhiều lần thất lợi mà nín hai mắt đỏ bừng, Lưu Phong khước miệng vung lên mỉm cười, bỗng nhiên thay đổi phòng thủ tư thế, tại nơi Trương Hạo Dương bởi vì thể lực chống đỡ hết nổi lộ ra kẽ hở thời điểm, đầu tiên là một quyền hư chiêu, kia Trương Hạo Dương đang muốn né tránh, lại phát giác một trận cảm giác nguy cơ kéo tới, chỉ thấy Lưu Phong sử xuất Tịch quyền đạo cực kỳ nổi danh điểm bước bên đá, kia Trương Hạo Dương chỉ có thể nhắc lên song chưởng đón đỡ, lại bị to lớn lực đạo đánh lui về sau 4 5 bước, song chưởng đều có hơi run.

Mà đồng thời Lưu Phong cấp tốc tiến lên, chân phải liên tiếp đá ra bốn chân, thậm chí trong nháy mắt hoàn thành, trong đó một cước ở giữa Trương Hạo Dương hạ bàn bước chân, Trương Hạo Dương bị đau trong đùi phải lão đảo thiếu chút nữa té ngã trên đất, mà đồng thời Lưu Phong còn lại 3 chân tại gần như trong cùng một lúc kéo tới, Trương Hạo Dương chật vật trong chỉ có thể đón đỡ ở trước 2 chân, sau cùng một cước nhưng ở vô lực khí né tránh.

Bất quá Lưu Phong người này tâm lý rất tinh minh a, sau cùng một cước cố ý bán ra 1 cái nho nhỏ lỗ thủng, làm kia nguyên bản đã mất nổi nghiệp khí lực Trương Hạo Dương thở dốc một cái khí, thân thể 1 cái chật vật nhào lộn tránh

thoát công kích.

Chỉ là cái này một né tránh, thắng bại đã phân.

Tất cả mọi người đều có chút không cách nào tiếp thu, luôn luôn bách chiến bách thắng Đại sư huynh dĩ nhiên thua?

Hơn nữa thua chặt vật như vậy chịu không nổi.

Cái kia vẫn nhược thư sinh vậy Lưu Phong bạo phát dĩ nhiên sẽ có to lớn như vậy lực lượng.

Trương Hạo Dương sắc mặt lúc trắng lúc xanh, hăn tính tình thắng, tuy rằng thua không phục lắm, nhưng ngoài miệng vẫn là nói: "Lưu tiên sinh thắng, tại hạ bội phục!"

"May mắn, may mắn." Lưu Phong trả lại cho Trương Hạo Dương để lại cái mặt mũi, kia Trương Hạo Dương không nói gì thêm, bình tĩnh gương mặt ngồi ở vị trí của mình, tuy rằng Lưu Phong thực lực không sai, nhưng lấy tính tình của hăn rất không quen nhìn Lưu Phong đấu pháp, cho nên thua là khẩu phục tâm không phục, nhưng không biết cái này đấu võ vốn là cố tình trong chiến đấu ở trong đó, bản thân tâm cảnh bất ổn bị người năm mũi kết, thua cũng xứng đáng.

"Cắt, có cái gì nha." Vương Tích Nhược hiển nhiên đối với kết quả này có chút không cách nào tiếp thu, quệt mồm nói: "Nhất định là ta Nam Thần hôm nay không ăn no."

Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã, khoe miệng có chút co quắp, cái đó và ăn no không ăn ăn no có quan hệ gì. Trái lại Thiệu Vĩ có chút trong nghề nói: "Đại sư huynh thực lực tuy rằng cường hãn, thế nhưng từ vừa mới bắt đầu đã bị Lưu Phong chiếm cứ quyền chủ động, đầu tiên là tiêu hao Trương Hạo Dương thể lực, đang bán làm hư chiêu gây xích mích Trương Hạo Dương tính tình nóng nảy, Trương Hạo Dương nếu như tâm cảnh tại trầm ổn một ít, trận này ai thua ai thắng còn chưa nhất định đây."

"Cắt."

Vương Tích Nhược còn chưa phải đầy bĩu môi.

"Này, người bây giờ có thể nói người và Lưu Phong ai lợi hại sao?" Sở Sở đối với vấn đề này vẫn là không theo không ngăn, cẩn thận đến gần rồi Tần Phong hỏi.

Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Ta nói, thật không có gì có thể sánh bằng tính."

"Không nói xong rồi nha, người nếu như đánh không lại ta cũng sẽ không khinh bỉ người." Sở Sở buồn bực hừ một tiếng, quyết miệng nhỏ cực kỳ khá ái nói lầm bầm.

Điều này làm cho Tần Phong không khỏi nhìn ngây ngẩn cả người, Sở Sở rất đáng yêu rất đẹp, thế nhưng không nghĩ tới nũng nịu thời điểm dĩ nhiên sẽ đáng yêu như vậy, miệng nhỏ quyết lại làm cho người không nhìn được nghĩ hôn một cái, một lọn tóc rũ xuống càng tại thanh thuần trong băng thêm một cổ quyến rũ, tựa hồ là chú ý tới Tần Phong sáng quắc ánh mắt, Sở Sở tâm lý một trận ý xấu hổ đồng thời lại là buồn bực hừ một tiếng, Tần Phong đây mới là lúng túng gãi đầu một cái, xem một bên Yến Tiểu Mộng không có chú ý tới mới là thoáng thờ phào nhẹ nhõm.

"Người nhất gan." Sở Sở nhìn hẩn thờ phào nhẹ nhõm đáng dấp, tâm lý hừ một tiếng.

"Sư phụ." Vương Tích Nhược một ngụm Sư phụ kêu cực kỳ tự nhiên, điều này làm cho Tần Phong tâm lý sáng khoái không ngừng. Trái lại làm bên cạnh Yến Tiểu Mộng khuôn mặt từng đợt đỏ bừng, bất quá xem nhu tình ánh mắt trong lòng tự nhiên cũng là mừng rỡ hạnh phúc không ngừng.

"Chuyện gì?" Tần Phong vui vẻ, cũng hiểu được Vương Tích Nhược thuận mắt nhiều, trước khi ô Long sự kiện cũng xem phai nhạt một chút.

Vương Tích Nhược nhìn một chút Tần Phong trên cánh tay cơ thể như báo săn thông thường, nói: "Sư phụ, người có thể đánh thắng được cái kia Lưu Phong không?"

"Không có gì có thể sánh bằng tính." Tần Phong buồn bực đáp, thế nào hiện tại nữ hài không phải hỏi loại vấn đề này, cho nên cho nàng trả lời cùng Sở Sở là giống nhau, điều này làm cho Vương Tích Nhược cũng là một trận không giải thích được, cái này không có gì có thể sánh bằng tính là đánh không lại a còn là thế nào dạng? Bất quá Vương Tích Nhược càng có khuynh hướng đánh không lại, dù sao mình Nam Thần đều thua, huống cái này thoát nhìn tựa hồ còn không bằng bản thân Nam Thần gia hỏa đây.

"Vậy rốt cuộc đánh thắng được đánh không lại a?" Vương Tích Nhược tính tình ngay thẳng, trực tiếp dứt khoát nói: "Sư phụ, người thế nhưng đại biểu yển lão sư a, hiện tại yển lão sư đồng sự bị người đánh thất bại, lẽ nào người không ra tay cứu lại một chút chúng ta Đông Thiên đại học danh tiếng sao?"

"Bớt làm dạng này, ta không phải là Đông Thiên đại học." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã: "Huống cái kia Lưu Phong còn đại biểu các người Mạnh lão sư đây, cái kia Lưu Đoạn Thủy rõ ràng tranh giành tình nhân, ta có bệnh a ta đi tới chen vào một chân?"

"Sư phụ, ta có điểm nam tử khí khái được chưa?" Vương Tích Nhược bất mãn nói: "Người coi như là đánh không lại người cũng có thể tình hình thực tế nói, chúng ta cũng sẽ không khinh bỉ người, dù sao cũng ta Nam Thần đều thua, người thua cũng bình thường."

Một bên Yến Tiểu Mộng mặc dù có chút bất mãn Vương Tích Nhược nói tới nói lui làm thấp đi nhà mình nam nhân mà nói, thế nhưng cũng không có trách tội nàng, dù sao Vương Tích Nhược tính tình cứ như vậy, hơn nữa Trương Hạo Dương thực sự rất có thể đánh, nàng lại sợ Tần Phong chịu không nổi kích thích, vươn tay khoác lên cánh tay của hắn, cười nói: "Tốt người cái tiểu nha đầu, đừng ở chỗ này nói kích thích hắn, hắn không biết đánh nhau."

Yến Tiểu Mộng ngược lại không phải là lo lắng Tần Phong thất bại, chỉ là lo lắng Tần Phong sẽ đem người đưa vào y viện, dù sao đêm hôm đó hơn mười mọi người bị hấn một quyền một cái gạt ngã.

Vương Tích Nhược buồn bực nói: "Được rồi, yến lão sư, người lại nhanh như vậy đem cùi chỏ hướng ra phía ngoài queo."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 29: Ước Hội

Chương 29: Ước hội

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 8- 31 19: 44: 54 số lượng từ: 243 8

Yến Tiểu Mộng tại phòng làm việc thu thập một chút, rất nhanh thì sôi nổi đi ra, Tần Phong tự nhiên sẽ không hàm hồ, kéo tay hẳn hai người vừa nói vừa cười đi tới cửa trường học, cũng không muốn ở cửa trường học đụng phải sóng vai ra Lưu Phong cùng Mạnh Chiêu Quân.

"Mạnh lão sư." Yến Tiểu Mộng cao hứng phát phát tay, chào hỏi.

Mạnh Chiêu Quân mỉm cười, đi lên trước quan sát liếc mắt Tần Phong, nói: "Người trái lại có bản lĩnh, nhanh như vậy liền đem trường học của chúng ta lão sư cho đuổi tới tay."

"Các người quen nhau a?" Yến Tiểu Mộng kinh ngạc hỏi.

"Bạn trai người có thể là của ta chủ cho thuê nhà đây." Mạnh Chiêu Quân mang theo đến một chút xiu trêu đùa ý tứ hàm xúc nhìn Tần Phong, cười híp mắt nói: "Tiểu Mộng, xem ra người sau này được cho hẳn thối một chút gió thoáng bên tai, giảm giảm phòng của ta mướn."

"Ai nha, ta cũng không phải không giữ chữ tín người, làm sao sẽ tùy tiện cho người cao tiền thuê nhà đây." Tần Phong cười ha ha một tiếng, liếc nhìn Mạnh Chiêu Quân sau lưng Lưu Phong, kia Lưu Phong hai mắt híp một cái, hiển nhiên Mạnh Chiêu Quân cùng người khác ở chung loại sự tình này thực hẳn có chút không cách nào tiếp thu. Tần Phong tâm lý bay bổng người này đối trá, từ bắt đầu đối Lưu Phong liền không có ấn tượng gì tốt, dừng một chút, nói: "Như vậy, chúng ta đi trước, không quấy rầy các người ước hẹn."

Lại nói lời Yến Tiểu Mộng sẽ phải rời khỏi, trái lại Mạnh Chiêu Quân cười híp mắt nói: "Người gặp cái gì, chúng ta lại đoạt không đi của người Tiểu Mộng, bất quá buổi tối cùng nhau ăn bữa cơm? Ta và Tiểu Mộng quan hệ tốt như vậy cũng còn không cùng nhau ăn cơm đây."

Yến Tiểu Mộng tuy rằng rất muốn cùng Tần Phong qua cái thế giới hai người, nhưng nhìn Mạnh Chiêu Quân đều nói như vậy, suy nghĩ một chút liền gật đầu cười: "Tốt, cùng nhau ah." Lại nói, nhìn thoáng qua Tần Phong.

Vốn có cũng định cự tuyệt đối Tần Phong thấy nàng đều ứng thừa xuống tới, con tốt gật đầu, tâm lý lại là một trận oán giận cái này Mạnh Chiêu Quân thế nào như thế không nhìn được số đây, nhìn không ra ta đối với người cái kia chuẩn bạn trai ý kiến rất lớn sao?

Lưu Phong vừa cười vừa nói: "Vừa lúc ta tại Lạc Thi Thủy Tinh Cung mua vị trí, chúng ta cùng đi chứ. Các người thế nào tới?"

"Ta lái xe tới." Tần Phong mang theo Yến Tiểu Mộng đi tới bản thân mới vừa mua chiếc kia xe tới trước, trái lại Mạnh Chiêu Quân tò mò hỏi: "Người chừng nào thì mua xe?"

"Hôm nay buổi sáng."

Tần Phong cho Yến Tiểu Mộng mở cửa xe, đối Mạnh Chiêu Quân ý bảo phía trước dẫn đường, Mạnh Chiêu Quân nhìn hẳn không muốn bị quấy rối nhỏ mọn đáng dấp liền một trận muốn cười, ngồi trên Lưu Phong kia chiếc Audi A 8 lên.

Vững vàng đi theo Lưu Phong xe phía sau, Yến Tiểu Mộng tò mò trừng mắt nhìn: "Người dĩ nhiên cùng Mạnh Chiêu Quân ở chung?"

"Còn 1 cái Sở Sở đây." Tần Phong xem nàng mang theo đến ê ẩm dáng dấp, nhin không được trêu đùa: "2 cái đại mỹ nữ a."

"Người!" Yến Tiểu Mộng nhìn hẳn cố ý chọc giận bản thân, tức giận nện cho hẳn hai cái, Tần Phong cười ha ha một tiếng, liền đem mới vừa sau khi về nhà cùng Sở Sở nháo đi ra ngoài ô Long nói một lần, sau cùng mới cười nói: "Ta cũng không nghĩ tới sẽ cùng bọn họ ở chung, ta cũng không có thể tại dám Sở Sở đi thôi? Bất quá người yên tâm, ta tại lầu 2, bọn họ tại lầu 1, ta tuyệt đối sẽ cho người thủ thân như ngọc."

"Đi tìm chết." Tâm tình thật tốt Yến Tiểu Mộng nhin không được liếc trắng mắt.

Tần Phong nhìn trước mặt xe, có chút oán trách nói: "Thật vất vả liền hai ta cùng nhau ăn bữa cơm, để làm chi đáp ứng Mạnh Chiêu Quân nói? Ta đều chuẩn bị buổi tối mời đi ăn lão Lý thúc cá nóc, ta hôm nay cái thấy lão Lý, vừa thấy mặt thấy ta cùng thấy con ruột dường như, 1 cái sức nói tốt, tại ta lừa dối tự đều đem hẳn áp đáy hòm đều phải kính dâng đi ra."

"Người liền lừa gạt người thành thật." Yến Tiểu Mộng cười khanh khách nói: "Ai nha, Mạnh lão sư đều mời, không đi liền không tốt lắm, hơn nữa Mạnh lão sư tuy rằng tới trường học liền vài ngày, thế nhưng thường xuyên giúp ta đây."

"Nàng liền tâm lý lão sư, có thể giúp người gì?" Tần Phong trợn trừng mắt: "Nếu là có chuyện gì bất người gọi điện thoại cho ta, trong vòng mười phút chuẩn xuất hiện ở trước mặt người, cái nào không có mắt lẩn lộn cầu dám khi dễ ta người đánh hẳn."

Yến Tiểu Mộng bất đắc dĩ trợn trừng mắt, nói: "Cũng là bởi vì Mạnh lão sư là tâm lý trị liệu sư cho nên mới có thể trợ giúp ta a, hiện tại sinh viên ở vào thời kỳ trưởng thành sau, cộng thêm xã hội nghiêm trọng. Rất nhiều đại học sanh áp lực

tâm lý rất nặng, muốn là dựa theo biện pháp của người đánh một trận, ta đây công tác sẽ không có!"

"Cắt, bọn họ liền là một đám chiêu chuộng từ bé tật xấu." Tần Phong trợn trừng mắt: "Chịu chút khổ chảy điếm máu cũng sẽ không."

"Hắc, còn nói người khác đây." Yến Tiểu Mộng buồn cười nói: "Cũng không biết ai lên sơ trung thời điểm sẽ không lười rồi tinh rồi mù, bởi vì thành tích cuộc thi kém sợ buổi tối cũng không dám về nhà."

"Ai không cái trẻ tuổi hèn yếu thời điểm." Tần Phong đáp.

Hai người một đường cười cười nói nói nháo nháo, rất nhanh liền đến cơm Tây phòng, tìm chỗ đậu xe dừng xe sau, Lưu Phong cùng Yến Tiểu Mộng đã tại cửa chờ, nhắc tới Lạc Thi Thủy Tinh Cung có thể nói là Đông Nam Tinh đều tiếng tăm lừng lẫy cơm Tây phòng, nhất là lấy Pháp bữa tiệc lớn nổi tiếng bên trong tỉnh bên ngoài, mộ danh mà đến người tự nhiên là nhiều đếm không xuể, âm đông nhà hàng cơ giới và công cụ thời Trung cổ Pháp kiến trúc lãng mạn phong cách, trong quán rượu, rất nhanh lại ăn mặc chỉnh tề bồi bàn tiến lên đây: "Xin hỏi tiên sinh mấy vị?"

"Bốn vị."

"Xin hỏi tiên sinh có hẹn trước không?"

"Có, Lưu Phong." Lưu Phong gật đầu.

Kia bồi bàn rất nhanh phản ứng kịp, liền bày ra 1 cái tư thế mời, không bao lâu liền dẫn 4 người đi tới đỉnh tầng một chỗ dựa vào cửa sổ vị trí, nhắc tới vị trí rất có nghiên cứu, không những được thưởng thức tinh mỹ thức ăn, lại có thể thưởng thức Đông Thiên Thị xinh đẹp cảnh đêm. Đợi 4 người sau khi ngồi xuống, bồi bàn đưa lên thực đơn, Tần Phong đưa qua một phần tới, nhàm chán lật lật, trực tiếp cho Yến Tiểu Mộng.

Yến Tiểu Mộng đưa qua thực đơn sau, nhìn một chút mỗi đạo đồ ăn phía sau ngẩng cao chữ số, không khỏi chắt lưỡi, nghĩ đến hai ngày trước tiền lương vừa phát hạ tới trong lòng thoáng an định lại, Tần Phong hiện tại ngay cả phần công tác cũng không có, Yến Tiểu Mộng không cho là hẳn có thể có bao nhiêu tiền.

"Tới 4 phần tảng thịt bò, 7 phần chín." Lưu Phong trước muốn tảng thịt bò, liền cười nói: "Tùy tiện điếm."

Mạnh Chiêu Quân không khách khí cái gì, chỉ để ý ăn không ngon quản giá cả thế nào điếm vài đạo tinh mỹ món ngon, mà Yến Tiểu Mộng còn lại là tận lực điếm một ít hơi chút tiện nghi, Tần Phong trong lòng cảm thán một tiếng, cầm lấy thực đơn bỏ vào một bên: "4 phần ướp lạnh trứng cá muối, muốn bạc chìa khóa, liểu chanh Pháp nga can tương, phổ La vượng này canh cá, còn có 4 phần cục ốc sên, về phần rượu, tới một lọ Rafi là được."

"Tốt tiên sinh, xin chờ chút lát." Người bán hàng mỉm cười, liền lui xuống trước đi.

Trái lại Mạnh Chiêu Quân trêu ghẹo nói: "Người trái lại rất lành nghề."

"Trước đây tại Pháp thời điếm ăn xong một lần." Tần Phong hơi sửng sờ, tay phải năm ngón linh hoạt thưởng thức đến dao ăn, một thanh dao ăn bị hẳn đùa giỡn tựa như một đoàn ngân quang, cười nói: "Cho nên hiểu như vậy điếm, về phần rượu Nho, ta là thưởng thức không tới, còn là ưa thích thời Đường chính tông cất rượu trắng

"Tần tiên sinh ở nước ngoài lúc đang làm ăn gì?" Lưu Phong khẽ cười nói. Ngay cả một bên Yến Tiểu Mộng cùng Mạnh Chiêu Quân cũng đều nhìn về hẳn, dù sao Tần Phong mười năm này ở nước ngoài đều đang làm những gì chính xác chọc người hiếu kỳ.

Tần Phong lông mi giương lên, nhún vai, cười nói: "Đầu tiên là tại phố người Hoa kiếm ăn, về sau khen ít tiền phải đi các nơi học tập, bất quá học thực sự không được tốt lắm cho nên sẽ trở lại."

"Xem ra Tần tiên sinh từng trải rất phong phú." Lưu Phong nói.

"Thông thường."

Tần Phong tùy ý ứng phó rồi một câu. Đúng lúc này, lại thấy cửa thang lầu một đôi thân ảnh quen thuộc, đợi đi tới Tần Phong lại cười, đây không phải là cái kia Nghiêm Khiếu cùng cái kia muốn thông đồng Nghiêm Khiếu cho Vương Phi làm ăn Tiết Mai sao? Xem Tiết Mai kéo Nghiêm Khiếu cánh tay về mặt thân mật dấp dấp, Tần Phong liền không nhịn được muốn cười. Tựa hồ là chú ý tới Tần Phong, cái kia Nghiêm Khiếu nhìn qua sắc mặt có chút âm trầm cùng khó coi, mà bên cạnh hẳn Tiết Mai càng trần truồng cừu hận.

"Này, người thế nào chọc tới người ta?" Mạnh Chiêu Quân liếc mắt liền nhìn ra Tần Phong cùng đặc biệt trong lúc đó mâu thuẫn, tò mò hỏi.

Yến Tiểu Mộng cũng chú ý tới Nghiêm Khiếu cùng Tiết Mai, lại nghĩ tới ngày đó ở trong phòng vệ sinh nghe được, trên mặt hơi đỏ lên, nhưng rất nhanh khôi phục lại, chủ động thay Tần Phong nói: "Lúc đó bạn học Tự Hội lên, có chút hơi mâu thuẫn."

Mạnh Chiêu Quân ngoan vị nhìn thoáng qua Tần Phong, cũng không tại nói chuyện.

Trái lại cái kia Nghiêm Khiếu hừ một tiếng, cùng Tiết Mai ngồi ở rất xa vị trí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 30: Long Đạo

Chương thứ ba mươi một tên trộm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 1 100 5 số lượng từ: 278 4

Bên này món ngon vừa lên đủ, cửa lại lại nữa rồi 1 cái người quen, Tần Phong thấy cái này người quen sau khi đều cảm giác mình có phải là thật hay không cùng nàng đời trước có cừu oán.

Diệp Mộng Kỳ khó được ăn mặc một thân hữu nhân trang, trên thân là bạch sắc hoa lĩnh tôn sam, hạ thân trang bị màu đen trong quần dài, một đôi gần như hoàn mỹ không nứt mẻ chân nhỏ triển lộ không thể nghi ngờ, nhưng bởi vì trường kỳ rèn luyện duyên cố lộ vẻ cực kỳ thon dài. Tại bên người nàng chính là 1 vị âu phục giầy da nam tử, tựa như là con lai, Đông Phương khuôn mặt nội một đôi trạm tròn mắt màu lam, trong lúc giở tay nhắc chân thân sĩ vị mười phần.

"Hôm nay ngày mấy." Tần Phong buồn cười đích lăm bắm một câu.

Trái lại Yến Tiểu Mộng còn có Mạnh Chiêu Quân đều nhận thấy được Tần Phong cùng Diệp Mộng Kỳ trong lúc đó có không sâu mâu thuẫn, dù sao lúc đó Tần Phong thế nhưng đối với cứu Diệp Mộng Kỳ gia gia cảm giác hối hận vạn phần đây. Yến Tiểu Mộng lôi kéo Tần Phong góc áo, Tần Phong cười cười ý bảo

không ngại. Mà Mạnh Chiêu Quân còn lại là thấp giọng nói: "Này, người và nàng có phải cái gì thù?"

"A, thâm cừu đại hận." Tần Phong nhớ tới mới vừa về nước chuyện tình chính là một trận nghiêng răng nghiêng lợi.

Kia Lưu Phong làm như biết có chút duyên cớ, khoe miệng vung lên một tia thần bí mỉm cười, phản đứng lên đi tới Diệp Mộng Kỳ hai người trước người, vươn tay cười nói: "Mộng Kỳ, Diệp tiên sinh, đã lâu không gặp."

Diệp Mộng Kỳ gật đầu coi như là lên tiếng chào, Tần Phong cũng hoài nghi người nữ nhân này có phải có thể hay không nở nụ cười, mà kia gọi làm Diệp tiên sinh con lai cùng Lưu Phong nắm tay, cười nói: "Không nghĩ tới đây cũng có thể gặp phải người." Lại nói lại thấy được Mạnh Chiêu Quân, nhin không được trêu đùa: "Ta còn tưởng rằng hai người chúng ta có nhiều duyên đây, nguyên lai là mỹ nhân duyên cớ."

"Tiểu tử người." Lưu Phong bất đắc dĩ cười khổ một tiếng.

"Chiêu Quân mỹ nữ." Diệp tiên sinh nụ cười trên mặt không thể phủ nhận rất mê người, đi lên trước cười nói: "Lần trước nước Mỹ từ biệt, chúng ta đã hai năm chưa từng gặp mặt." Dừng một chút, liếc nhìn Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng hai người, lễ phép cười cười: "Hai vị này là bằng hữu của các người?"

"Vị này chính là Diệp Phong." Mạnh Chiêu Quân giới thiệu: "Là ở nước Mỹ biết bằng hữu, vị này chính là Tần Phong, vị này chính là Yến Tiểu Mộng, là bằng hữu của chúng ta."

"A, các người khỏe."

Diệp Phong cười híp mắt vươn tay, Tần Phong thoáng nhíu nhíu mày, còn là cùng hân nắm tay.

Yến Tiểu Mộng chú ý tới Tần Phong dị dạng, nghi ngờ nhìn hân một cái, Tần

Phong chỉ là lắc đầu. Từ tiến nhập phạm vi nhìn bắt đầu, Tần Phong phải chú ý cái này kêu Diệp Phong gia hỏa, bởi vì tại Diệp Phong trên người hẳn người được một cỗ cùng Mạnh Chiêu Quân vậy khí tức, đều làm hẳn khó chịu, là thế giới nổi danh ám dạ Quỷ Linh, dong binh Vương, Tần Phong từ bản thân đối với cảnh sát có một loại thiên nhiên cảnh giác, tuy rằng không tạo được bất kỳ uy hiếp gì, nhưng cái này đã trở thành nghề nghiệp của hẳn rèn luyện hàng ngày một trong.

"Vừa lúc còn có vị trí, qua đây cùng nhau làm ah?" Lưu Phong nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân, tại nhìn thoáng qua Tần Phong, cười híp mắt nói.

Mà ở một bên Mạnh Chiêu Quân thoáng nhíu nhíu mày, không biết là nàng không muốn cùng một người cảnh sát ngồi chung một chỗ, vẫn là không muốn xem Tần Phong cùng Mạnh Chiêu Quân tại lên cái gì xung đột, thế nhưng lúc này Diệp Phong đã ứng thừa xuống tới: "Tốt, vừa lúc chúng ta nhiều năm như vậy không gặp mặt, có thể phải thật tốt tâm sự."

Diệp Mộng Kỳ không có phản đối, cũng không biết nữ nhân này nghĩ như thế nào, đặt mông ngồi ở Tần Phong bên cạnh, điều này làm cho Tần Phong cảm giác toàn thân run một cái, thân thể nhịn không được hướng về Yến Tiểu Mộng nhích lại gần, Mạnh Chiêu Quân thấy như vậy một màn chợt cảm thấy thật tốt cười, nhưng vẫn là cho Tần Phong 1 cái xin lỗi ánh mắt. Diệp Phong thấy Diệp Mộng Kỳ tất cả ngồi xuống, cũng nghiêm túc, trực tiếp làm ở tại Lưu Phong bên cạnh, chăm sóc qua người phục vụ điểm mấy món ăn.

Thấy rượu trên bàn, Diệp Phong lộ ra cái bất mãn thần tình, nói: "Ăn trứng cá muối các người dĩ nhiên xứng như thế một lọ thông thường rượu đỏ, hội này rất ảnh hưởng thức ăn vị." Lại nói, hẳn chăm sóc qua người phục vụ, điểm một lọ 82 năm Nếp Gò Đen, cười híp mắt nói: "Chỉ tốt nhất rượu đỏ hợp với trứng cá muối, mới thật sự là Pháp bữa tiệc lớn."

Mạnh Chiêu Quân buồn cười nói: "Người hay là đang ăn mặt trên tính toán chi li."

"Đây là một loại sinh hoạt hưởng thụ." Diệp Phong nghĩa chánh ngôn từ nói.

Lưu Phong khoát tay áo, nói: "Người cái này quốc tế hình cảnh giống như thông thả a? Làm sao sẽ chạy đến Hoa Hạ tới?"

"Căn cứ suy đoán, Long Đạo xuất hiện ở Đông Thiên Thị, ta vốn có tại Hawaii nghỉ phép đây, kết quả bị phái tới." Diệp Phong nhún vai, nhưng rất nhanh nhìn Diệp Mộng Kỳ nhu tình nói: "Cũng may mà ta tới, bằng không thực sự sẽ bỏ qua cùng Mộng Kỳ lại một lần nữa gặp mặt."

Diệp Mộng Kỳ không nói gì thêm, trái lại Tần Phong hơi cảm giác có chút hiếu kỳ, cái này Long Đạo danh tiếng hẳn trái lại nghe qua, từ trước đến nay là Thần Long thấy đuôi không gặp đầu, thậm chí nam nữ cũng không từng biết được, cũng là duy nhất một lấy đạo tặc thân phận tiến nhập quốc tế hình cảnh S cấp màu đỏ bảng truy nã trước 10 chính là nhân vật, Quang Huy phụ thuộc 1 cái dong binh đoàn từng nhận được qua một nhiệm vụ bảo hộ văn vật nhiệm vụ, kết quả liền bị Long Đạo thần không biết quỷ không hay trộm đi, Tần Phong lúc đó nghe xong còn thành lập hứng thú không nhỏ, kết quả điều tra vài ngày cũng không có tin tức, đơn giản cũng không có ở chú ý.

Ở phía sau tới lại có một nhiệm vụ bảo hộ văn vật nhiệm vụ, Long Đạo cũng phát ra lấy trộm thông cáo, lúc đó Tần Phong cùng nguyên bản cùng một chỗ chấp hành nhiệm vụ Quang Huy Yêu Tinh thuận lợi liền tiếp nhận nhiệm vụ, bất quá Long Đạo không có xuất hiện, rất lưu loát lờ hện, rất sung sướng làm hai người không tổn sức chút nào kiếm đi 1 nghìn vạn USD. Tại sau khi Tần Phong cũng không có ở tính toán cái kia tên trộm.

Một bên Yến Tiểu Mộng cũng chưa từng nghe qua Long Đạo, có chút tò mò hỏi: "Cái này Long Đạo là ai?"

"Một tên trộm." Diệp Phong hàm hồ nói thầm: "Như là trong phim ảnh một dạng, không biết tính, tuổi tác, thân cao, thể trọng, quốc tịch, toàn bộ cũng không biết, trộm mấy trăm món vật phẩm, con thất thủ qua 2 lần, mỗi một lần ăn

cấp sau khi kia đều biết lưu lại một điều Thần Long là bản gốc bất đồng tranh vẽ, mỗi một phúc đồ án đều là mật mã tới ám chỉ tiếp theo lấy trộm địa điểm, cho nên được người gọi là Long Đạo." Dừng một chút, nói: "Kệ bà nó đi, kia nếu như Xuất Hiện ta cũng không nắm chặt có thể bắt được kia."

Nghe nói đến đây câu, Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày, đối với một người cảnh sát mà nói ra những lời này thực sự quá không chịu trách nhiệm, mà Diệp Phong chú ý tới Diệp Mộng Kỳ sắc mặt của, bặt tâm nói: "Ta chỉ có thể nói ta tận lực."

"Kia lần này cần trộm cái gì?" Mạnh Chiêu Quân tò mò hỏi.

Diệp Phong buồn cười nói: "Chúng ta cũng chỉ là vừa phá giải kia lần trước tại New York nhà bảo tàng lưu lại mật mã, chân chính muốn trộm còn không có xác nhận, bất quá như đã nói qua, Lưu Phong người còn là muốn chú ý một chút, ta nghe nói nhà các người tộc muốn tại Đông Thiên Thị tổ chức một lần châu báu đấu giá hội, chưa chừng kia liền coi trọng các người đấu giá hội lên vật gì vậy đây."

Lưu Phong vừa nghe sững sốt một chút, đem Diệp Phong nói âm thầm ghi xuống.

"Ai nha, hôm nay là tới ăn cơm, không bàn công việc." Diệp Phong xem không khí có chút trầm mặc, bưng lên một ly rượu đỏ cười nói: "Tới, hôm nay gặp lại bạn cũ, lại nhận thức hai vị bạn mới, chúng ta uống một chén."

Mấy người cũng không khách khí, nhón nhíp nhấp một hớp rượu đỏ, mấy người uống đều là hữu mô hữu dạng, duy chỉ có Tần Phong uống một hớp thẳng thắn, chính như hắn nói, đối với rượu đỏ thực sự không cảm mạo, cho nên lúc ban đầu Tần Phong tiếp được nhiệm vụ nổ Bồ Đào Nha một tòa tửu trang liền mấy trăm bình trên trăm niên lịch sử rượu đỏ, hắn cũng không có chút nào đau lòng, mặc dù sau đó tới bị các huynh đệ oán trách thật lâu.

Diệp Phong nhìn hắn người uống dáng dấp, nhin không được cười nói: "Nếu

như một số người thấy Tần tiên sinh người như thế uống rượu đỏ nhất định sẽ mắng chết của người. Bất quá như đã nói qua, nếu như một hồi có thời gian chúng ta đi đại chụp ngắn đi một vòng, khẳng định uống sáng khoái."

"Vây cũng không sai." Tần Phong cười nói: "Ta đối với rượu đỏ không cảm mạo, uống bất quá cái này tương lai. Luôn cảm thấy không bằng một ly bia bây giờ tới."

"Hưởng thụ bất đồng." Diệp Phong ha ha cười nói: "Được rồi, nhìn người tựa hồ cùng Mộng Kỳ nhận thức?"

"Ân, coi như là nhận thức ah." Tần Phong nhìn thoáng qua bên người Diệp Mộng Kỳ, cảm giác có chút không quá tự do, Diệp Mộng Kỳ một mực không nói gì, vẫn duy trì nàng luôn luôn lạnh như băng khí tràng.

"Vây người cũng không biết, lúc đó Diệp Mộng Kỳ gia gia tại một quán cơm bỗng nhiên phát bệnh, thế nhưng Tần Phong xuất thủ cứu giúp a." Mạnh Chiêu Quân cười híp mắt nói, điều này làm cho Tần Phong đối với Mạnh Chiêu Quân cảm quan cải thiện rất nhiều, dù sao những lời này cũng cho Diệp Mộng Kỳ 1 cái nhắc nhở, Tần Phong đã cứu gia gia người bệnh, người cũng không nên không tán thưởng.

Diệp Phong có chút kinh ngạc, nói: "Tần huynh đệ hảo thủ đoạn, không đối gạt Tần huynh đệ, cha ta lúc đầu cũng từng cho Diệp lão gia tử xem qua bệnh, từng nói lão gia tử thân thể tùy thời khả năng bệnh phát, một khi bệnh phát sợ rằng rất khó chống nổi đi, thế nhưng ta hôm nay thấy Diệp lão gia tử, trạng thái tinh thần rõ ràng cải thiện rất nhiều, so với lần trước gặp mặt cần phải tinh thần nhiều, trong cơ thể nhiều chỗ bệnh kín đều có khôi phục xu thế, nguyên lai là Tần huynh đệ xuất thủ trị liệu, tại hạ bội phục bội phục. Ta có thể hay không mạo muội hỏi một chút Tần huynh đệ dùng thủ đoạn gì?"

Lại nói, Diệp Phong tò mò nhìn Tần Phong, cái này Tần Phong thấy thế nào cũng không như cái thầy thuốc a. Mấy người còn lại bị Diệp Phong nói cũng

phải kinh ngạc không gì sánh được, nhón nhíp nhìn về phía Tần Phong.

Một bên Diệp Mộng Kỳ càng trong lòng kinh ngạc, nàng biết Diệp Phong lúc này không thể nào biết nói láo, cũng không nghĩ Tần Phong thủ đoạn dĩ nhiên như thế được, làm Diệp Phong phụ thân cái này hạnh rùng thánh thủ đều khổ sở bệnh chứng đều có thể trị hết.

"Không có gì, lúc đầu ta tại Hà Lan gặp phải 1 cái lão đầu truyền cho ta." Tần Phong lắc đầu, nói: "Không phải là ta lợi hại, là hãn truyền cho ta thủ pháp lợi hại."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 31: Buồn Bực

Chương 31: Buồn bực

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 1 15:0 6:0 4 số lượng từ: 263 1

"Lôi tiên sinh tốt."

"Lôi tiên sinh tốt."

Liên tiếp phát ra từ phế phủ xưng hô từ người phục vụ trong miệng không ngừng toát ra tới, nguyên bản xưng huynh gọi đệ chuyện phiếm Tần Phong cùng Diệp Phong đám người cũng nhận nhịp xoay đầu lại, cũng không nghĩ là ai có thể đi vào liền gây nên nhiều như vậy quan tâm. Cái này vừa nhìn Tần Phong liền buồn bực.

Kia Lôi tiên sinh là một khoảng chừng 4 50 tuổi trung niên nam tử, Cổ Tinh không dao động trên mặt của đối đãi bất luận kẻ nào đều là một bộ không giận tự uy rồi lại làm người ta phát ra từ nội tâm bội phục biểu tình, đối mặt đông đảo người phục vụ chăm sóc, hẳn biết thoáng gạt đầu. Đương nhiên làm Tần Phong phiền muộn buồn cười cũng không phải là cái này Lôi tiên sinh, mà là đi theo Lôi tiên sinh bên người một nữ một nam.

Nữ nhân không sai biệt lắm 27 28 tuổi, một đôi kính mắt lấp lánh có thần, mà

để cho người chú mục chính là cũng nàng dài nhỏ cổ, hoàn mỹ không tỳ vết, mà ở trên người của nàng, Tần Phong thấy được rất nhiều nam nhân đều chưa từng có thiết huyết quyết đoán, yếu đuối mỏng manh, cho là như vậy. Mà ở nữ nhân này phía sau, là một âu phục giày da người què, hấn đi đường khập khiễng, rồi lại trầm ổn như núi, lợi hại hai mắt quét mắt một vòng, tại Tần Phong một bàn này hơi dừng lại mấy giây, rồi lại khôi phục bình thường, yên lặng đứng ở nữ nhân phía sau.

Người nữ nhân này kêu Lưu Linh.

Đông nam hắc đạo người đứng đầu, phạm vi thế lực trải rộng toàn bộ Đông Nam Tỉnh phố lớn ngõ nhỏ thế lực to lớn, 1 cái có truyền kỳ từng trải đi lên đông nam hắc đạo tột cùng nữ nhân.

Nguyên bản đang cùng Tiết Mai liếc mắt đưa tình Nghiêm Khiếu khi nhìn đến Lưu Linh sau khi, dù cho Lưu Linh thậm chí không có ở hồ cái này tiểu nhân vật, hấn đã hù dọa sắc mặt tái nhợt, dĩ nhiên không dám làm tiếp dừng, cùng không hiểu Tiết Mai vội vã rời đi.

Không phải không thừa nhận, cái này Lôi tiên sinh cùng Lưu Linh xuất hiện, khí tràng trong nháy mắt trải rộng toàn bộ đại sảnh.

Có một loại người, người chỉ là liếc hấn một cái, sẽ có từ bản thân phát ra kính nể, mà hai người kia hiển nhiên đều cụt bị như vậy điều kiện, thấy bên cạnh Yến Tiểu Mộng trong lúc lơ đãng rùng mình một cái, thân thể tựa như là có chút run run, Tần Phong hai mắt toát ra từng luồng hàn quang, nhưng cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, dắt lấy Yến Tiểu Mộng tay của, Yến Tiểu Mộng nguyên bản kính trọng thần tình trong nháy mắt liền biến mất vô tung vô ảnh, nhìn bị Tần Phong cầm thật chắc tay của, trên mặt mang lên 1 cái ngọt ngào mỉm cười.

Mà ở Tần Phong bên cạnh Diệp Mộng Kỳ, cũng xoay người hai mắt sáng quắc nhìn chăm chăm Lưu Linh, kia Lưu Linh làm như chú ý tới Diệp Mộng Kỳ ánh mắt, phóng nhãn nhìn qua, 2 cái khí tràng siêu cường nữ nhân, một bình một

phỉ, lại bắn ra nhượng lại đại đa số nam nhân đều muốn cam bái hạ phong khí thế.

Đang nhìn xem những người còn lại, Mạnh Chiêu Quân vẫn là lộ vẻ lướt một cái dáng tươi cười, cũng không quan tâm những người này trong lúc đó ám đấu, khi nhìn đến Tần Phong nhìn về phía mình thời điểm, còn lộ ra 1 cái trêu đùa ý tứ hàm xúc, mà một bên Diệp Phong còn lại là hai mắt thường thường thoáng hiện qua một tia tinh quang, về phần Lưu Phong? Người này không biết khi nào đứng dậy, đi tới Lôi tiên sinh trước người, thu hồi hiện ra ở trước mặt người khác thú dáng tươi cười, ngược lại là nghiêm túc tôn kính, thoáng hạ thấp người nói: "Lôi thúc thúc."

"Lưu nữ sĩ." Sau đó, Lưu Phong lại hướng Lưu Linh báo cho biết một chút lễ.

Lưu Linh chỉ là thoáng gật đầu, coi như là khôi phục Lưu Phong ý bảo, mà Lôi tiên sinh còn lại là treo thành lập vẻ tươi cười: "Nghe nói người thứ nhất là tại Đông Thiên Thị làm ra không nhỏ chiến trận, rất tốt, có phụ thân người lúc đầu phong phạm."

"Lôi thúc thúc nói đùa, nếu là không có phụ thân tương trợ ta chỉ sợ cũng không làm được cái gì thành tích tới." Lưu Phong trên mặt tự nhiên treo thành lập một tia tự hào, nhưng ngoài miệng lại nói: "Cùng Lôi thúc thúc so sánh với, còn kém cự cách xa vạn dặm đây."

"Ha ha, người liền chớ khiêm nhường." Lôi tiên sinh cười ha ha một tiếng, tựa hồ thái độ đối với Lưu Phong cực kỳ thoả mãn: "Dù sao chúng ta lão liễu, sau này còn là những người tuổi trẻ các người thiên hạ."

Dừng một chút, Lôi tiên sinh thấy được Lưu Phong phía sau cùng Lưu Linh tiến hành khí trận tỷ thí Diệp Mộng Kỳ, mỉm cười, đang muốn nói cái gì đó, lại thấy được một bên chính làm Yến Tiểu Mộng ăn cục ốc sên Tần Phong sau, toàn thân run lên, đúng là tại chỗ cả sửa lại một chút dung nhan, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc trong lấy cực kỳ cung kính trạng thái đi tới Tần Phong trước

người, rất cung kính mang theo đến kích động giọng nói nói: "Tần tiên sinh, 5 năm không gặp, ngài còn là phong thái như trước."

Lời vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người đưa ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người, mặc dù là cùng giằng co Lưu Linh cùng Diệp Mộng Kỳ đều không được không khiếp sợ nhìn ngò ở chỗ kia Tần Phong, người ngoài có thể không biết Lôi tiên sinh thân phận, thế nhưng ở đây cực kỳ vẫn có chút hiểu rõ, hẳn một trong số đó thân phận đó là Lạc Thi Thủy Tinh Cung chủ nhân, đương nhiên cái này cũng vền vền chỉ là hẳn dưới thân thế lực chín trâu mất sợi lông.

Lưu Phong có chút đại ra, hẳn không cách nào tưởng tượng cái này thậm chí có thể cái tay che trời Lôi thúc thúc dĩ nhiên sẽ đối với một người như vậy cung kính, mà ở một bên Mạnh Chiêu Quân còn lại là hai mắt dần hiện ra từng đạo thần thái, Diệp Phong càng không cần nói, người này sớm nhất định Tần Phong không phải là người bình thường, bằng không cũng sẽ không nói ba xạo dưới cùng Tần Phong xưng huynh gọi đệ.

Về phần Diệp Mộng Kỳ, bởi vì ... này 1 cái đơn giản xưng hô đối với Tần Phong có thể nói là càng thêm hiếu kỳ không ngừng.

Lưu Linh thoáng cau mày nhìn Tần Phong, từ Tần Phong giết Lưu Phương cùng Ngô tử sau khi, nàng cũng đã chú ý tới Tần Phong, tự nhiên là biết Tần Phong, chỉ là không nghĩ tới 1 cái Tần Phong sẽ làm Lôi tiên sinh cung kính như thế, mà sau lưng hẳn bảo tiêu còn lại là không nói được một lời, nhìn Tần Phong khóe miệng vung lên mỉm cười sau cũng tuyệt không nói.

"Vân vân." Tần Phong bỏ đao trong tay xuống xiên, nhìn Lôi tiên sinh, nghi ngờ nói: "Ta nhận thức người sao?"

"Tần tiên sinh quý nhân hay quên sự, ban đầu ở Du Bai nếu như không phải là Tần tiên sinh, Lôi mỗi người sợ là đã sớm bị mất mạng." Lôi tiên sinh kích động nói.

Tần Phong nhíu mày một cái suy nghĩ một chút, lại nghĩ người này thật là có

như vậy điếm nhìn quen mắt, sau đó tỉ mỉ suy nghĩ một chút, cũng nhớ tới lúc đầu bởi vì chịu không nổi Quang Huy Yêu Tinh nữ nhân kia mê hoặc, một mình nhận nhiệm vụ đi Du Bai đi tạc mỏ dầu, kết quả đụng tới một ... khác hỏa đồng binh cùng sát thủ làm loạn, lúc đó vì một ức USD tiền thuê, Tần Phong hoặc là không làm ngay cả dẫn một đám người toàn bộ dẫn tới vòng vây trong bưng bánh chèo, về sau cái này vốn có bị đồng binh bắt cóc Lôi Thiên Hào mạng lớn không chết, xem khi hãn cũng là Hoa Hạ Đông Thiên người phân thượng thuận lợi bắt hãn cho cứu, lúc đó Lôi Thiên Hào là thật lòng đào phổi cảm kích, Tần Phong nhìn hãn thuận mắt còn mang theo hãn tại Địch Bái tiêu sái vài ngày, dùng một câu nói nói cũng là cùng nhau đi dạo qua kỹ viện chiến hữu. Đến sau cùng Lôi Thiên Hào muốn lúc rời đi, Tần Phong nghĩ người này tính tình người trong cho nên trả lại cho hãn làm xong rất nhiều trên phương diện làm ăn chuyện phiến toái tình.

Đang nhìn xem bây giờ Lôi Thiên Hào, một bộ trùm khí thế, nếu để cho người biết người này lúc đầu đi dạo kỹ viện thời điểm quần trạng sợ rằng cũng sẽ không tin tưởng, càng sẽ không tin tưởng cái này Cổ Tinh không dao động gia hỏa kỳ thực chính là cái buồn bực.

"A, nguyên lai là người a." Tần Phong ha ha cười nói: "Người không nói ta đều nhanh đem ban đầu ở Du Bai vui sướng thời gian quên."

Lôi Thiên Hào nghe được Tần Phong nhắc tới kia nghĩ lại mà kinh từng trái, tuy rằng tâm lý phiến muộn, nhưng khéo miệng vẫn là không nhịn được gương lên vẻ tươi cười: "Tần tiên sinh đã quên, Lôi mỗ người cũng không dám quên a, ha ha ha ha."

"Hắc hắc, nhìn người bây giờ." Tần Phong đứng dậy, quan sát liếc mắt Lôi Thiên Hào, cười híp mắt nói: "Thành đạt bá khí, mới ra tràng thời điểm căn bản nghĩ không ra chính là người."

Tần Phong một câu nhân mô cấu dạng có thể nhường cho những người khác cảm đều nhanh rơi dưới đất, ai dám như thế đánh giá Lôi Thiên Hào? Rất nhiều

người đều biết như thế đánh giá Lôi Thiên Hào, ngày thứ hai Đông Thiên sông chỉ biết tăng lên. Thế nhưng là đương sự Lôi Thiên Hào cũng cười khổ một tiếng: "Tần tiên sinh ngài cũng đừng trêu ghẹo ta."

Lúc này, Lôi Thiên Hào lại chú ý tới Tần Phong bên cạnh Yến Tiểu Mộng, nhìn không được cười nói: "Vị này chính là Tần tiên sinh ngài bạn gái ah?"

"Ai, người cái này há mồm chính là có thể nói." Tần Phong cười hắc hắc, nói: "Đây là bạn gái của ta Yến Tiểu Mộng, cái này là Lôi Thiên Hào, lúc đầu bị an bài đến Du Bai khách sạn làm công thời điểm, khi đó vừa lúc vượt qua trăm năm không gặp bão cát, cừ thật, toàn bộ Dịch Bái đều sắp bị chôn, vừa lúc ta đi mua sắm đụng tới hần, tại trong sa mạc bắt hần cho kháng đi ra, hai chúng ta lúc đó coi như là mới quen đã thân."

Lôi Thiên Hào là một người tinh, hần đương nhiên biết Tần Phong nói như vậy duyên cớ, cũng không thể nói bạn trai người tại bản thân thân thủ bày kế làm 7 8 cái hàng tỉ phú ông táng gia bại sản bạo tạc trong đêm ta cho cứu ra ah, hơn nữa càng không thể nói bạn trai người xxx 16 tuổi DUBAI tiểu công chúa, kết quả bị DUBAI vương thất cho đuổi ra ngoài ah?

"Người tốt, Lôi tiên sinh." Yến Tiểu Mộng cũng sẽ không cùng Tần như gió không lớn không nhỏ, còn là cung kính hô một câu tiên sinh.

"Yến tiểu thư nghìn vạn đừng khách khí." Lôi Thiên Hào mặc kệ Yến Tiểu Mộng thái độ gì, thế nhưng hần cũng phải giữ vững một phần cung kính, bất luận Tần Phong ân cứu mạng, chỉ bằng vào Tần Phong những làm đó thế giới bất luận kẻ nào đều run sợ thân phận mà nói, Yến Tiểu Mộng hiện tại tuyệt đối bao trùm tại thế giới 99% người của mặt trên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 32: Qúa Khứ Của Người Què

Chương 32: Người què thế giới quan

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 1 200 2 số lượng từ: 2380

"Người chính là Tần Phong?"

Lưu Linh đi lên trước, hơi nhìn thoáng qua Tần Phong, vắng lặng nói.

Tần Phong cũng quan sát liếc mắt cái này một mực nghe nói hắc đạo nữ cường nhân, không thể không nói người nữ nhân này rất đẹp, cùng bên cạnh ba vị đại mỹ nữ tương xứng, nhưng lại có một cổ tử 3 người tuyệt đối không có Nữ hoàng khí tức, phải biết rằng một nữ nhân leo lên ngôi vị hoàng đế kia nỗ lực nếu so với bất kỳ một cái nào nam nhân đều muốn trọng rất nhiều, bất luận là dưới chân xương khô còn là sau lưng oan hồn, cho nên tại Lưu Linh trên người, kia sởi quyết đoán, là thiết huyết đại danh từ.

Tần Phong khẽ gật đầu: "Không sai, chính là ta."

Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, toàn bộ trong đại sảnh không khí đột nhiên thấp xuống 3 phần, Tần Phong cũng không để ý cái gì, dù sao giết người nhà tình nhân cùng đệ đệ, căn bản không thể nào biết cho mình sắc mặt tốt, bất quá xem nữ nhân này đẹp như thế, sinh hoạt cá nhân sợ thật giống như tin đồn rất loạn,

phải có chút tiếc hận, đáng thương đánh liếc mắt Lưu Linh, còn nhin không được hắc hắc hít hai tiếng.

Lưu Linh lại bị nhìn rợn cả tóc gáy, kia sợi ánh mắt ý tứ hàm xúc nàng dĩ nhiên không cách nào phân giải, thật vất vả xây dựng khí tràng cũng trong nháy mắt đổ nát, trong lòng càng tức giận không ngừng, người này ánh mắt rất làm người chán ghét.

Lôi Thiên Hào mỉm cười, chỉ là nụ cười này lập trường của hắn cũng rất nghiêm minh, ta là cái trung lập đảng. Điều này làm cho ở một bên âm thầm quan sát Lưu Phong trong ánh mắt lóe lên một tia tinh quang. Mà sau lưng Lưu Linh cái kia người què, không nói một lời, nhìn thoáng qua Lưu Phong, cặp mắt kia trong lóe lên một tia không thềm cùng trào phúng, nhưng thoáng qua giữa lại là một bộ sự không liên quan đã thái độ, dù cho Lưu Linh lúc này đang cùng Tần Phong đối chọi gay gắt.

"Lưu tiểu thư, nơi này là ta cửa hàng." Lôi Thiên Hào nhẹ giọng nói một câu.

Lưu Linh đây mới là thu liễm khí thế của mình, hận hận nhìn thoáng qua Tần Phong, xoay người đi hướng một bên, trái lại Lôi Thiên Hào nói: "Ta liền không quấy rầy Tần tiên sinh dùng cơm, sau này Tần tiên sinh có thể tùy thời tới đây lần đi ăn cơm.",

"Miễn phí?" Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã.

"Người muốn là muốn, cái này quán cơm đưa cho ngài thì như thế nào?" Lôi Thiên Hào cười ha ha một tiếng nói.

"Vậy cũng không cần." Tần Phong khoát tay áo, nói: "Người làm việc của người ah."

Lôi Thiên Hào báo cho biết một chút liền đi tìm Lưu Linh đi, sợ là giữa hai người có cái gì sinh ý cần, mà bên này mấy người ngồi xuống lần nữa sau khi, Diệp Mộng Kỳ nhìn thoáng qua Tần Phong, nói: "Không nghĩ tới người dĩ nhiên

cùng Lôi Thiên Hào quan hệ gần như vậy."

Tần Phong nhìn lướt qua mấy người, xem mấy người cũng là sắc mặt khác nhau, trong lòng buồn cười không ngừng, không hiểu hỏi: "Cái này Lôi Thiên Hào rất lợi hại?"

"Hắn là quốc nội số một thương nhân, từng một tay gây dựng Đông Nam Thương Nghiệp Liên Minh, cũng đem liên minh mở rộng đến toàn bộ Hoa Hạ phía nam." Lưu Phong nhìn thoáng qua Tần Phong, xác nhận hắn là thật không biết Lôi Thiên Hào lượng. Cảnh sau, nói: "Rất nhiều người gọi hắn là thương giới Pháp Sư, luôn có thể hóa mục nát thành thần kỳ, duy nhất kinh điển chớ quá tại ba năm trước đây tiếp thủ tới gần phá sản trường hoành điện tử, vền vẹn chỉ dùng một năm có thể dùng trường hoành điện tử chiếm cứ quốc nội điện tử thương nghiệp lĩnh đầu dương vị trí."

"Lợi hại như vậy?" Tần Phong có chút kinh ngạc nói.

"Lợi hại nhất là hắn ở nước ngoài thế lực tuyệt đối không thể so quốc nội thiếu." Diệp Phong bĩu môi, nói: "Một năm trước hắn tại Úc Đại Lợi kém một bậc mua hàng rào điện, kênh rạch chẳng chịt, chép Úc Đại Lợi kém một bậc đá, nếu như không phải là Úc Chính Phủ cực lực ngăn cản, sợ rằng hiện tại Úc Đại Lợi kém một bậc đều là nhà hắn hậu hoa viên."

Tần Phong càng nghe càng kinh ngạc, hắn biết Lôi Thiên Hào có chút bản lĩnh, cũng không nghĩ dĩ nhiên cũng là cái tàn nhẫn người, trong lòng là lúc đầu xin hãy khách dẫn hắn đi đi dạo kỹ viện chuyện tình không khỏi có chút canh cánh trong lòng.

"Người thật chỉ là đơn thuần cứu hắn một mạng?" Diệp Mộng Kỳ hiển nhiên cũng không tin Tần Phong nói, trời biết người kia phía sau có phải ẩn tàng rồi bao nhiêu bí mật, Tần Phong có chút buồn bực gật đầu: "Sớm biết rằng lúc đầu liền hung hăng xảo trá hắn một khoản, bằng không ta cũng không cần bị giới thiệu đi khách sạn làm công kiếm tiền."

"Ta đi xem đi toilet, các người ăn trước." Tần Phong lắc đầu, tựa hồ có chút hối hận sự tình trước kia, liền đứng dậy liền đi phòng rửa tay.

Thân thể thả nước, Tần Phong chính trở lại đường ngay đây, cảm giác được phía sau có người tiếp cận, từ trong gương thấy cái kia người què chậm rãi đi tới, không khỏi cười nói: "Nói người tốt dong binh không lo, chạy tới cho 1 cái hắc đạo nữ nhân làm hộ vệ, cái này nếu như truyền đi còn không cho người cười đến rụng răng."

"Ta đã qua, chiến trường không còn là thích hợp ta. Bây giờ thế giới đối với lính đánh thuê điều kiện càng ngày càng hà khắc rồi, ta 1 cái người què làm sao có thể lẫn vào?" Người què nghiêm nghị trên khuôn mặt treo thành lập 1 cái dáng tươi cười, chỉ là hăn gương mặt đó cười lộ lên rất quái dị: "Bất quá người cũng không kém a, ta lúc đầu nghe được người chết tin sau còn thống thống khoái khoái uống vài chén rượu, không nghĩ tới người còn sống."

"Đi, ta thật vất vả đã chết, không dễ dàng đây, người coi như làm một chút chuyện tốt." Tần Phong thở dài, nói.

"VẬY người cũng phải đáp ứng ta một cái điều kiện."

"Nói một chút coi."

"Nếu như Lưu Linh thật không biết chết sống đi tìm người phiền phức, tha nàng một mạng." Người què giọng nói có chút trầm thấp.

Tần Phong khoát tay áo, nói: "Yên tâm đi, ta bây giờ là Tần Phong, không phải là ám dạ Quỷ Linh, càng không phải là cái gì dong binh Vương." Dừng một chút, tò mò nói: "Người sẽ không thích lên nàng ah?"

"Người nghĩ rằng ta với người một dạng." Người què tức giận trả lời một câu, trầm ngâm chỉ chốc lát: "Ta thiếu nàng một mạng."

"Không dễ dàng a." Tần Phong xoay người nhìn người què, nhưng sắc mặt

đảo mắt thay đổi âm hàn không gì sánh được: "Thiếu một nữ nhân một cái mạng, của người tôn nghiêm cùng kiêu ngạo đây?"

"Không cần cái này phó giọng nói nói chuyện với ta. Ta hiện tại đã không phải là dong binh, người càn không phải là dong binh Vương. Huống hồ ta cũng không phải lính của người." Người què văng vẻ lắc đầu, nhìn trong gương bản thân mất đi kia ngày xưa lợi hại, khổ sở nói: "Tôn nghiêm? Kiêu ngạo? Tại thế tử ta cùng nữ nhi bị người gần muốn giết hại thời điểm, tôn nghiêm của ta cùng kiêu ngạo đã sớm vứt xuống tung ra hắc kéo sa mạc, nếu như không phải là Lưu Linh, các nàng sợ rằng đã bị người ném vào Đông Thiên sông làm mồi cho cá đi, các nàng là mạng của ta, cho nên ta thiếu Lưu Linh một mạng."

Tần Phong sắc mặt khôi phục bình thường, cười khổ một tiếng. Đổi lại là bản thân, nếu như lúc đầu có người cứu mình phụ mẫu, Tần Phong phát thế có thể cho hắn làm trâu làm ngựa cả đời dù cho 10 cuộc đời đều có thể, siết quả đấm nhìn mình trong gương, Tần Phong toàn thân đều đang run rẩy trong, người què nhìn hắn, nói: "Chúng ta giết qua nhiều người như vậy, bị ông trời trừng phạt, ta cũng nhận hết báo ứng, ta hiện tại thậm chí thật tốt bảo hộ gia nhân của ta, còn rơi ta thiếu khoản nợ." Dừng một chút, cười khổ nói: "Hi vọng, hi vọng thế giới này cho phép ah."

"Không nghĩ tới thiết cốt boong boong như người, biết khẩn cầu thế giới này." Tần Phong lắc đầu, xoa tan phụ mẫu chết đi thống khổ.

"Chúng ta người như thế, cái gì làm không được?" Người què hỏi ngược một câu.

Tần Phong suy nghĩ một chút, nở nụ cười, bất quá nói: "Chớ đem ta với người nói nhập làm một."

"Cũng là, người không nợ người cái gì." Người què cười nói.

Hai người cứ như vậy một mực trầm mặc đứng ở nơi đó, cũng không biết bao lâu, Tần Phong hỏi: "Người không có Ghiền Neptune tổng hợp lại chứng ah?"

"Có ah, buổi tối chỉ ôm thương khả năng ngủ, bất quá ta tương đối may mắn. Ngày nào đó mấy tên côn đồ quấy rầy ta bị ta giết." Người què lắc đầu, đối với giết mấy tên côn đồ chuyện tình lộ vẻ cực kỳ bình thường: "Không tính là nghiêm trọng, thê tử ta cùng nữ nhi cho ta hy vọng sinh tồn, ta cũng không muốn thật sớm chết đi. Còn người?"

"Người cho là thế nào?"

"Ta trái lại đã quên, các người Quang Huy mỗi người đều là quái thai." Người què cười nhìn một chút cửa, nói: "Bạn gái người tới, ta đi, đừng quên giữa chúng ta giao dịch."

"Vây quản tốt của người cố chủ."

Người què đi rồi một hồi, Yến Tiểu Mộng lại tới, thấy Tần Phong tại trở lại đường ngay sau, nói: "Thế nào? Cái bụng không thoải mái sao? Đi lâu như vậy."

"Không có việc gì, vừa mới đụng tới 1 cái người quen hàn huyên vài câu." Tần Phong cười nói: "Người cũng biết, ta 10 năm cũng chưa trở lại, đụng tới một ít trước kia bằng hữu tổng yếu nhiều tâm sự nha."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 33: Phúc Lớn Mạng Lớn

Chương 33: Phúc lớn mạng lớn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 2 100 2 số lượng từ: 362 6

Cùng Yến Tiểu Mộng sau khi trở về, Tần Phong chỉ cảm thấy không khí tựa hồ có chút xấu hổ, Lưu Phong hí mắt không biết tại tính toán cái gì, Diệp Mộng Kỳ càng mặt lạnh, về phần Diệp Phong cùng Mạnh Chiêu Quân cũng không có ý định nói cái gì, Tần Phong xem không có gì để nói, vừa lúc vượt qua Yến Tiểu Mộng trong nhà có một số việc phải đi về, vội vã nuốt còn dư lại tảng thịt bò, giống như Yến Tiểu Mộng đồng thời đứng dậy cáo từ, mà một bên Lôi Thiên Hào thấy hai người bọn họ sau khi đứng dậy, cùng Lưu Linh nói vài câu liền đưa 2 người t i cửa.

"Được rồi được rồi, Đừng tiễn." Tần Phong mới vừa đi xuống lầu lên đường: "Một mình người đại lão bản tại đến tiễn ta, để cho người khác còn tưởng rằng ta ai đó. Được rồi, một hồi người đem trướng thay ta tính tiền. Được rồi, người là đại lão bản, người cho miễn đơn ah. Mẹ nó, bữa cơm này hết mấy vạn đủ ta tại mua một chiếc xe."

Lôi Thiên Hào thế nhưng biết Tần Phong tỳ khí, cười nói: "Tốt, ta sẽ không tiễn, được rồi, hôm nào đi ra tới uống một chén."

Tần Phong gật đầu, cùng Yến Tiểu Mộng đang đi ra, Yến Tiểu Mộng nhìn thoáng qua phía sau Lô Thiên Hào, nói: "Lôi tiên sinh một điểm lên mặt cũng không có nha."

"Tốt xấu cũng ta là hãn ân nhân cứu mạng đây." Tần Phong cười híp mắt nói, dừng một chút, lại hỏi: "Được rồi, nhà người chuyện gì? Có muốn hay không ta hỗ trợ?"

"Không có gì nữa, trong nhà tới cái thân thích."

Tần Phong cũng không đang nói cái gì, đưa Yến Tiểu Mộng trở về nhà, nhìn đồng hồ mới bất quá hơn chín giờ, nhưng cũng không có nhiều tiêu sái, trực tiếp về nhà.

Đem xe đình tốt sau khi, Tần Phong vừa mở ra cửa phòng lại hỏi một cỗ mùi khét truyền đến, trong lòng nhất thời vừa nhảy chạy vào đi lại thấy Sở Sở Đại tiểu thư này đại đại liệt liệt nằm trên ghế sa lon, nhìn quang lưu lưu tiểu chân xem ti vi, xem nàng hình dạng tựa hồ là uống một chút rượu, gương mặt ửng đỏ, mà kia cỗ mùi khét cũng từ trong phòng bếp cuộn cuộn không ngừng truyền đến.

"Này, người tự sát a." Tần Phong vội vội vàng vàng chạy đến phòng bếp, lại thấy nhà bếp đã bừa bộn, mà sao trong nồi trứng gà đã đen thui, dầu cũng sạch sẽ, phía dưới lò vi ba còn mở, bận tâm đóng lò vi ba, lại chạy đến đại sảnh mở cửa sổ ra, theo một trận thanh gió thổi tới mới là dễ chịu một ít.

Sở Sở nhìn hãn bận chạy ngược chạy xuôi hình dạng khanh khách nở nụ cười, làm như cực kỳ vui vẻ.

"Người còn không biết xấu hổ cười, người cũng không sợ bị hun chết." Tần Phong buồn bực ngồi ở sô pha một bên.

Sở Sở lại cười hắc hắc nói: "Ta lười nha."

"Dựa vào." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã, nhìn trên bàn để mấy bình bia,

đều đã trống rỗng, bất mãn nói: "Người nổi điên làm gì? Không có việc gì uống gì bia?"

"Ta nghĩ uống, không cần người quan tâm." Sở Sở hừ một tiếng.

Trời biết cái tiểu nha đầu này bởi vì sao điên, Tần phong khí luân phiên khinh bỉ, mà lúc này một trận cô lỗ thanh truyền đến, Tần Phong lông mi giương lên, mà Sở Sở còn lại là lúng túng có chút mặt đỏ, sờ sờ bụng của mình, nhưng cũng làm bộ đáng thương nhìn Tần Phong: "Người cho ta hạ tô mì điều có được hay không? Người ngày hôm qua nấu diện điều thực sự ăn thật ngon."

Nhắc tới nha đầu bày làm ra một bộ đáng thương đáng dấp, Tần Phong đã cảm thấy chiêu không chịu nổi, đứng lên nói: "Quên đi, phòng bếp đều bị người làm không còn biết trời trăng gì nữa, còn phía dưới điều đây, có thể nấu nước cũng không tệ, đi thay quần áo khác, ta dẫn người đi ăn ngon."

"Tốt." Tiểu nha đầu thật cao hứng trở lại gian phòng của mình.

Nguyên bản Tần Phong cho rằng phải chờ thêm như vậy một đoạn thời gian, thế nhưng ngoài ý liệu bất quá 3 4 phút Sở Sở liền đi ra, tùy ý ăn mặc T tuất còn có quần đùi, thường thường tóc tùy ý đâm vào sau đầu, dưới chân một đôi dép lười, đi ba ba, lôi kéo Tần Phong liền nói: "Đi rồi đi rồi, ta mau chết đói."

"Người cũng không biết chú ý một chút bản thân hình tượng."

"Đàn ông các người đều có thể mặc tùy ý, nữ nhân chúng ta lại không được." Sở Sở bĩu môi đáp.

Tần Phong cắt một tiếng, cùng Sở Sở ra cửa phòng, khóa kỹ môn, Tần Phong cũng không lái xe, mang theo Sở Sở đi ra tiểu khu, lại hướng về cách đó không xa 1 cái ngõ nhỏ đi đến, này ngõ rất u trường, từ lúc ghi chép lên kia liền tồn tại, quét dọn cũng cực kỳ sạch sẽ, màu vàng nhạt ánh đèn xuyên thấu qua hạ, toàn bộ ngõ lộ vẻ cực kỳ ưu nhã, muốn nói ưu nhã, bên trong tự nhiên không thể thiếu nói chuyện yêu đương nam nữ trẻ tuổi môn, hoặc là hôn môi đứng chung một

chỗ, hoặc là lẫn nhau ôm nói lặng lẽ mà nói.

Sở Sở nha đầu kia uống nhiều rượu, có chút men say, đi đường cũng giật giật, tựa hồ rất đáng vẻ cao hứng, đứng tới nói lặng lẽ mà nói những tình lữ còn có thể tiến tới nghe một chút, nếu như không phải là Tần Phong lôi đi, người ta tiểu Nam nữ bất kể nàng nhìn có được hay không trước hết nóng nảy. Bị Tần Phong nói vài câu, Sở Sở cũng không có mất hứng, ngược lại là cười hì hì nắm Tần Phong cánh tay ôm, thế nhưng đi đường lại không thành thật, tiểu chân không có việc gì đá 2 chân, dép bị đá sau khi rời khỏi đây còn có thể cười hì hì lại mặc lại tới.

Vừa nhìn giá thể này, Tần Phong muốn nói nàng đều không nỡ bỏ nói ra khỏi miệng, nha đầu kia trên người mùi rượu cũng phai nhạt rất nhiều, hai tay ôm cánh tay của hắn cũng không buông ra, thỉnh thoảng cùng trước ngực tới một lần tiếp xúc thân mật Tần Phong đều có một loại cảm giác khác thường.

Rất nhanh hai người xuyên qua ngõ, đảo mắt cũng một mảnh phi thường náo nhiệt đường đi, phố lớn ngõ nhỏ hiện đầy các loại quán ăn nhỏ, người đến người đi cực kỳ náo nhiệt, Sở Sở vừa nhìn cái này náo nhiệt tư thế, khi nhìn đến đầy đường cái đập vào mặt hương vị, nhất thời hưng phấn không thôi, lôi kéo Tần Phong cánh tay liền hào hứng hướng trong đám người chạy, cũng không quan tâm cái này hi nhường người của đàn, đến rồi một chỗ ăn vặt trước sẽ la hét mua một ít.

Chờ hai người khắp nơi đoàn người chen lúc đi ra, Sở Sở cầm trong tay nướng chuối ăn mùi ngon, một tay mang theo trong túi cũng là hương vị xông vào mũi đặc sắc ăn vặt, vốn có Tần Phong còn dự định thay nàng cầm, thế nhưng Sở Sở sợ người này bản thân ăn trộm.

"Chớ ăn nhiều lắm, không thì một hồi cho người sẽ nhìn ăn ngon không biết làm gì."

Tần Phong xem nàng không chút nào cố hình tượng thực nữ ăn tân tân hữu vị

hình dạng, nhin không được nói. Có thể là mới vừa nói xong, Sở Sở liền nháy một đôi khiến người ta không sức đề kháng mắt to nhìn qua, làm cho Tần Phong không thể làm gì khác hơn là nói người ăn hết mình. Rất nhanh Tần Phong mang theo hắn đi tới một nhà kêu lão Lý ăn ngon điểm quán ăn nhỏ, cửa đoàn người nóng nảy, bày ở bên ngoài cái bàn lên hầu như đều ngồi đầy người, mà mấy người nam tử đang ở nướng lò trước bận tới bận đi, lại có người bán hàng tút trong điểm không ngừng bưng ra hương vị mê người ăn sáng tới, làm Sở Sở nghe thấy muốn ăn mở rộng ra.

"Lão Lý thức." Tần Phong nhìn quán ăn nhỏ nội bận đầu đầy mồ hôi 1 cái khoảng chừng hơn 50 tuổi nam tử cả tiếng hô một câu.

Lý thức nghe được có người hô, xoay đầu lại nhìn thoáng qua, lại nhìn thấy Tần Phong mang theo 1 cái xinh đẹp tiểu cô nương đang tút ngoài cửa ngoắc, bận tâm kéo qua đi ngang qua 1 cái người bán hàng đem công việc trong tay phóng cho hắn đi làm, mình thì là cười vội vàng đã chạy tới, cười mắng: "Người tên tiểu tử thú, thế nào mới đến. Người ở đây không đến ta liền bản thân đem cá nóc ăn."

"Ha ha, ta chỉ biết người nhất định sẽ giữ cho ta." Tần Phong ha ha cười nói.

"Người tên tiểu tử thú." Lão Lý thức cũng là ha ha nở nụ cười, thấy Tần Phong bên cạnh ôm hắn cánh tay Sở Sở sau, nhin không được hai mắt sáng ngời: "Đây là bạn gái người, không sai, không sai, thật xinh đẹp."

"Đừng làm rộn, đây là bạn thân ta." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã.

Nguyên bản vốn có dự định cam chịu Sở Sở nhin không được hừ một tiếng, nhưng ngoài miệng cũng không nói gì, lão Lý thức cái này già mà không kính gia hỏa lại cho Tần Phong 1 cái ta hiểu ánh mắt, tại Tần Phong phiến muộn cùng Sở Sở cười thầm trong, mang theo hai người bọn họ đi tới 1 cái mới vừa dọn xong cái bàn trước, lão Lý thức phải đi trong điểm trong phòng bếp tự mình xuống bếp chuẩn bị cho bọn họ ăn, Sở Sở sau khi ngồi xuống liền không nhin

được nói: "Không nghĩ tới đây náo nhiệt như thế, ta cũng không biết."

"Hiện tại biết cũng không chậm." Tần Phong lấy ra 1 khóa hương khói đặt ở trên lỗ mũi nghe nghe, nói: "Con đường này nóng bỏng nhất bạo quán ăn nhỏ chính là lão Lý thúc, lão Lý thúc trước kia là quân đội đại trù, cùng ba ta là chiến hữu, cũng là cùng nhau xuất ngũ, là nhìn ta lớn lên, cho nên khi còn bé ta hầu như cách mỗi vài ngày liền tới nơi này ăn một bữa, trước đây khi còn bé tính tình quật, cùng trong nhà nháo mâu thuẫn rời nhà trốn đi, đều là lão Lý thúc nấu cơm cho ta ăn, hiện tại đều 10 năm không, mau muốn chết nơi này mùi vị."

"Người còn rời nhà trốn đi a?" Sở Sở buồn cười hỏi, lúc này nàng cảm giác say cũng dần dần lui xuống.

Tần Phong nhún vai, nói: "Ai không cái còn trẻ hết sức lông bông thời điểm?"

Bên này chính cười nói, lão Lý thúc liền bưng 1 cái nồi đất đã đi tới, nóng hầm hập nồi đất lên mặc dù là đang đắp che cũng là tiên vị bốn phía, vôi vã đã chạy tới đặt ở trên bàn, Tần Phong vừa nghe cái này tiên vị chính là nuốt ngụm nước miếng, yết khai che, tiên vị càng bốn phía, Sở Sở nhịn không được nuốt ngụm nước miếng nói: "Đây là cái gì?"

"Lão Lý thúc sở trường thức ăn ngon, Cá Nóc hầm ." Tần Phong Lại nói, cầm lấy cái muôi múc một chén canh, hợp với một cái tiểu ngư, đặt ở Sở Sở trước mặt, nói: "Mau nếm thử."

Sở Sở đã sớm là nhịn không được, uống một ngụm canh nhất thời hai mắt sáng lên, lại ăn một khối thịt cá, càng tán thưởng không ngừng, nghe lão Lý thúc vui sướng hài lòng ngồi ở chỗ kia thẳng đẹp, Sở Sở tại nhấp một hớp canh hỏi: "Cái gì là Cá nóc a?"

Tần Phong ăn một miếng thịt, trong lòng không khỏi một trận cảm thán, bao nhiêu lần cho rằng tại cũng thường không được cái này mỹ vị? Quả nhiên ta Tần Phong còn là phúc lớn mạng lớn, đang nghe Sở Sở vấn đề sau, cười nói:

"Phương bắc thông thường xưng là Cá nóc, tại chúng ta xưng hô này chính là Hà Đồn, chính là cái loại này có kịch độc, bất quá người yên tâm, lão Lý thúc làm đồ chơi này làm mấy thập niên, người cứ yên tâm ăn đi."

Bắt đầu Sở Sở nghe được kịch độc cũng là lại càng hoảng sợ, lại nghe Tần Phong bảo chứng sau mới là thở phào nhẹ nhõm, tâm tâm hữu vị thường lên, Tần Phong nhìn lão Lý thúc, nói: "Ta trước đây còn bản thân năm Hà Đồn chuyên môn làm, chính là không làm được cái này tương lai."

"Người tên tiểu tử thú, Hà Đồn thủ công phi thường phiền phức, không mấy năm hỏa hậu là tuyệt không thể động thủ." Lão Lý thúc sau khi nghe được, nhin không được cau mày mắng: "Nếu là có một chút xiu sai lầm, chỉ biết mệnh tang tại chỗ, tiểu tử người thật là không biết tốt xấu!"

"Ta cũng không có biện pháp a, lúc đó không phải là đói không, ngay cả con châu chấu cũng không có, thật vất vả đựng tới mấy cái Hà Đồn." Tần Phong hàm hồ nói thầm: "Khiến sống khá giả tại đi gặm vỏ cây ah. Vỏ cây mùi vị quá khó ăn, ta ăn một lần là đủ rồi."

Lão Lý thúc cùng Sở Sở nao nao, lão Lý thúc tựa hồ là biết được có chút sự tình, len lén lau nước mắt, mắng: "Người cái hồn tiểu tử, ăn nhiều một chút, ta tại làm cho người điếm tới."

"Còn có 3 chén mây nuốt mặt đừng quên." Tần Phong hô, cười đối với Sở Sở nói: "Lão Lý thúc mây nuốt mặt cũng là nhất tuyệt, bên trong hồn đồn ta bảo chứng so người ăn rồi bất kỳ hồn đồn đều tốt ăn."

"Người còn ăn xong vỏ cây?" Sở Sở hiển nhiên có chút không thể tin tưởng Tần Phong nói, Tần Phong cũng cười nói: "Cái này có cái gì tốt ly kỳ? Hồng quân công nông Trung Quốc hai vạn 5 nghìn dặm trường chinh lão tiền bối môn không mỗi ngày ăn? Lúc đó đi dã ngoại khảo sát thời điếm lạc đường, cũng không thể đói bụng ah, cho nên có thể tìm tới ăn chúng ta đều ăn. Kỳ thực châu chấu cái gì tương đối khá điếm, hơn nữa protein còn nhiều hơn."

"Các người thật đúng là ăn hạ." Sở Sở lại nghĩ nếu như là bản thân, nàng phỏng chừng ngay cả nghĩ đều sẽ không nghĩ ăn vỏ cây, càng miễn bàn châu châu.

"Người nha, cuối cùng tại nghịch cảnh trong nhiều buộc bản thân sống sót." Tần Phong ăn Hà Đồn thịt, nói: "Người đừng xem a, ăn nhiều một chút, Đừng bị đói."

"Vậy người cho ta múc một chén."

"Người thật là đủ lười." Tần Phong cầm lấy chén của nàng, lại cho nàng múc một chén thịt cùng canh, Sở Sở cười hì hì nhận lấy ăn cũng rất có tư vị. Nhìn nàng ăn vui vẻ, Tần Phong trong lòng cũng cao hứng, ngồi ở chỗ kia lẳng lẳng nhìn, chờ Sở Sở đem canh uống sạch sẽ sau thấy Tần Phong chớp chớp nhìn mình, khuôn mặt hơi đỏ lên không nhận ra sắc giọng: "Người nhìn cái gì chứ."

"Ai, Phong ca, Sở Sở!" Không đợi Tần Phong nói chút gì đây, 1 cái thanh âm quen thuộc vang lên, Tần Phong trong lòng nhất thời buồn bực, bạn thân cùng Yến Tiểu Mộng đi ăn có người theo, thế nào cùng Sở Sở ăn bữa cơm cũng có người tới? Xoay người nhìn lên, cũng Thiệu Vĩ mang theo 1 cái mang kính mắt tiểu mỹ nữ chính hào hứng đi tới, mà sau lưng bọn họ còn có 7 8 người, xem ra đều là Đông Thiên sinh viên đại học.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 34: Let 'S Go Kết Dã Chiến Đi!

Chương 34: Let 's Go kết dã chiến đi!

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 2 15:0 2: 10 số lượng từ: 288 9

"Không hổ là ta mới quen đã thân Phong ca."

Thiệu Vĩ cái này hèn mọn gia hỏa đi lên chính là trong lòng cảm thán, trong miệng tán thưởng, xem Sở Sở gương mặt hồng đồng đồng, như cái hạnh phúc tiêu cô nương thông thường, hẳn cũng sẽ không nghĩ cái này đại mỹ nữ là uống rượu uống duyên cố, trong lòng không thể không bội phục, hôm nay buổi chiều hẳn thế nhưng đi ước đi Đông Thiên đại học đẹp nhất nữ lão sư, tối hôm nay rồi lại cùng đẹp nhất nữ học sinh ở cùng một chỗ.

Lão sư học sinh ăn hết a.

Nhìn Thiệu Vĩ sắc mặt kia, Tần Phong chỉ biết người kia giờ này khắc này tâm thuật bất chính.

Bất quá hẳn cũng lười giải thích cái gì, liền hướng về phía gia hỏa hèn mọn nghĩ cách, giải thích cái gì đều có thể cho người muốn đến không nên nghĩ địa phương đi, ngược lại thì nhìn thoáng qua tại Thiệu Vĩ nữ nhân bên người, lớn lên cũng không tính thật xinh đẹp, mang theo một cặp mắt kiếng, thế nhưng cặp kia

mắt to lại dễ dàng nhất khiến người ta nhớ kỹ, trong nháy mắt cực kỳ hiển hiện, Tần Phong tin tưởng mặc dù là Sở Sở cặp kia đôi mắt đẹp đều không thể cùng cô gái này đánh đồng.

"Vị này chính là Đường Tiểu Vũ, là bạn gái của ta." Thiệu Vĩ xem Tần Phong một đôi mắt tại bản thân người vợ trên người loạn càn quét, căng thẳng trong lòng, bận tâm kéo qua Đường Tiểu Vũ kéo nổi bật mình chủ quyền địa vị.

"Đường đột một vị kia?"

Lời vừa ra khỏi miệng, Đường Tiểu Vũ gương mặt của đỏ nữa bầu trời, một đôi tay nhỏ bé tại Thiệu Vĩ bên hông hung hăng néo một cái. Thiệu Vĩ đau nhe răng nhếch miệng, tâm lý oán thăm cái này Tần Phong cố ý, dù sao việc này đối với người nhà cô nương nhà cũng không phải chuyện gì tốt.

"Phong ca thế nào không cùng yển lão sư cùng một chỗ?" Thiệu Vĩ bất động thanh sắc nói, Lại nói phui liếc mắt bên người Sở Sở, xem Sở Sở ánh mắt thoáng có biến, trong lòng một trận đặc ý, hăn ban ngày liền nhìn ra Sở Sở cùng người này không bình thường câu đương, thấy Tần Phong duy nhất hạ không lưu tình, hăn đương nhiên sẽ không bỏ rơi cơ hội phản kích.

Sở Sở tức giận liếc trắng mắt, nói: "Các người buổi tối ra tới làm chi?"

"Buổi tối cùng Đông Thiên nghệ thuật học viện những tiểu bạch kiểm đó hẹn một hồi Chân Nhân CS." Thiệu Vĩ tự mình rót cho mình chén nước, nói: "Vừa vặn đi ngang qua ở đây nhìn thấy các người."

"Chân Nhân CS?" Tần Phong hơi sững sờ, buồn cười nói: "Ta còn tưởng rằng người cái này môn cái tuổi này hiện tại đều ưa thích chơi LOL."

"Đùa giỡn." Thiệu Vĩ bất mãn nói: "Ta là rất ưa thích chơi LOL nữa, thế nhưng ta là chơi CS lớn lên, hai ngày trước là Đông Thiên đại học liên minh có một hồi CS tranh tài, chúng ta đem nghệ thuật học viện những tiểu bạch kiểm đó có thất linh bát lạc, kết quả bọn họ không nói chúng ta dùng treo, làm hại chúng

ta bị chủ sự phương hủy bỏ trận chung kết tư cách, đây không phải là lẫn nhau không phục hận một hồi Chân Nhân bản CS nha."

Sở Sở vừa nghe, nhất thời hai mắt sáng ngời: "Thực sự? Vậy khẳng định thú vị, Tần Phong, ta cùng đi vui đùa một chút có được hay không?"

"Vây thì tốt quá!" Thiệu Vĩ càng kích động không thôi: "Nghệ thuật học viện đám kia tiểu bạch kiểm đội cổ động viên cường hãn, chúng ta thật vất vả mới tìm được ba nữ tử cho chúng ta làm đội cổ động viên, mẹ nó, nghệ thuật học viện chỗ đó vung cánh tay lên một cái liền 1 cái gia cường liền."

"Này, ai nói ta muốn đi làm đội cổ động viên?" Sở Sở vừa nghe, tiểu mũi quỳnh hơi một vểnh, bất mãn nói: "Ta đương nhiên muốn ra chiến trường giết địch!"

Thiệu Vĩ sau lưng kia mấy học sinh nhộn nhịp sắc mặt phiến muộn, ngài tiểu thư lên chiến trường chúng ta còn không được lão lão thật thật bảo hộ ngài? Trời ạ, nếu để cho trong trường học gia súc môn biết Chân Nhân CS trong ngài bị công kích, mấy người chúng ta trở về chuẩn bị bị phá một lớp da đi xuống, tâm lý không khỏi có chút lo lắng. Một bên Tần Phong không vui nói: "Cơm chưa từng ăn xong đây."

"Vây nhanh lên một chút ăn nữa." Sở Sở lộ vẻ đặc biệt dụng tâm, thúc giục Tần Phong nhanh lên ăn.

Mấy người còn lại hai mặt nhìn nhau, Thiệu Vĩ có chút khóe miệng co quắp, xem Sở đại tiểu thư một bộ nóng lòng muốn thử dáng dấp, trong lòng đối với đêm nay CS đại chiến có một tia dự cảm bất hảo.

Lão Lý thúc bên này chuẩn bị rất nhanh, thịt quay nướng chuổi cái gì cần có đều có, Tần Phong bị Sở Sở thôi không có biện pháp, không thể làm gì khác hơn là một ngụm một khối giết chết, một bên Thiệu Vĩ nhìn hăn ăn mùi ngon, nuốt ngụm nước miếng: "Ta giúp người tiêu diệt một điểm."

Người này tự lai thực, Tần Phong cũng không tính toán, tiểu tử này tuy rằng hèn mọn nhưng nhân phẩm không sai, cho nên cũng lười cùng hắn tính toán, Thiệu Vĩ lại chào hỏi sau lưng mấy người cùng nhau ngồi xuống ăn, vừa ăn vừa nói: "Ta giới thiệu một chút, mấy vị này đều là ta túc xá."

Chỉ chỉ bên cạnh 1 cái tương đối văn nhược nam tử nói: "Đây là Vương Khải, chúng ta chiến đội đang tập kích."

"Ngô hưng, chúng ta chiến đội đột kích tay."

"Lưu hạo, chúng ta chiến đội súng máy tay."

"Từ Thiên, chiến đội người tự do."

"Ta, chỉ huy."

"Nhanh, không nhìn ra a." Tần Phong vừa nghe cứ vui vẻ nói.

"Đó là, tại Đông Điền đại học giới ta coi như là tương đối nổi danh đây." Thiệu Vĩ dương dương tự đắc nói: "Ba vị này mỹ nữ là của chúng ta đội cổ động viên, bình thường cũng ưa thích CS, lần này chuyên môn tới cho chúng ta cố gắng lên."

Sở Sở cùng 3 vị mỹ nữ hiển nhiên quen biết, chào hỏi các nàng sau khi ngồi xuống kỹ kỹ tra tra thương thảo một hồi Chân Nhân CS trong lạc thú, một bên lại thúc giục Tần Phong nhanh lên ăn, bất quá trong chốc lát này Tần Phong cũng cùng mấy người quen thân, có Thiệu Vĩ cái này cáo già nói chêm chọc cười không quen đều không được.

Bên này chờ Tần Phong ăn sau khi xong, Sở Sở liền lôi kéo Tần Phong đứng chuẩn bị xuất phát.

"Lão Lý thúc, chúng ta đi nữa." Sở Sở phất tay một cái, đối với cái này lão Lý thúc hô một câu.

"Đi thôi đi thôi, chơi vui vẻ điếm là tốt rồi." Lão Lý thúc nhìn Tần Phong tại một đám nam nữ trẻ tuổi dưới sự thúc giục ly khai, khóe miệng liệt mở lướt một cái dáng tươi cười, có thể tiếp tục như vậy, tiểu tử này thật có thể dung nạp thể kỷ hai mươi mốt.

Bên này đoàn người hưng phấn xuất phát, lại mới vừa đi ra cái này náo nhiệt ăn vặt đường, lại ở phía trước một nam một nữ đập vào mi mắt, thấy kia say huân huân nam tử sau, Thiệu Vĩ sắc mặt thoáng đổi đổi, đem Đường Tiểu Vũ tay của cầm, thoáng đem nàng kéo đến phía sau mình. Tần Phong nhìn thoáng qua Thiệu Vĩ, trong mắt tràn đầy trêu đùa.

Cái này say huân huân nam nhân không là người khác, đúng là hôm nay buổi chiều thua ở Lưu Phong trên tay Trương Hạo Dương, có thể bởi vì thất bại phiên muộn, uống nhiều rượu, mà ở bên người nàng còn lại là Vương Tích Nhược cái này trực sáng nữ hài, thấy Tần Phong mọi người sau vui vẻ phát phát tay.

"Người thế nào ở chỗ này đây?" Sở Sở thấy Vương Tích Nhược bên cạnh say huân huân Trương Hạo Dương, nhin không được cười nói: "Thế nào? Nhìn người Nam Thần uống nhiều rồi lo lắng nữa?"

"Đừng làm rộn." Vương Tích Nhược liếc nàng một cái, nói: "Nam Thần là Nam Thần, nhưng không phải là bạn trai. Trái lại người, ôi nhanh, cùng Sư phụ làm một trận nha đây? Còn lôi lôi kéo kéo."

"Người cái cô gái nhỏ." Sở Sở trợn mắt, lại cùng Vương Tích Nhược đùa giỡn một hồi.

Mà ở một bên nguyên bản say huân huân Trương Hạo Dương thấy được Thiệu Vĩ trong tay Đường Tiểu Vũ sau, biến sắc, không uống say đều phải xông lên hẳn lúc này uống nhiều rồi lại không biết lưu ý cái gì, tùy tiện chạy lên đi chỉ vào Thiệu Vĩ liền mắng: "Mẹ nó, người cái vương bát đản còn dám dây dưa Tiểu Vũ, người có tin ta hay không đánh chết người?"

Không thể không nói người này trừng mắt, tơ máu giăng đầy hình dạng rất có

uy hiếp tính, Thiệu Vĩ hiển nhiên lại càng hoảng sợ, mà phía sau Đường Tiểu Vũ bất mãn nói: "Người làm gì?"

Cái này vừa quát, Thiệu Vĩ chợt nhớ tới mình còn là Đường Tiểu Vũ bạn trai, đang suy nghĩ đến phía sau mấy người đã sắc mặt hơi giận huynh đệ sau, sức mạnh cũng đủ: "Cái gì gọi là ta dây dưa? Đường Tiểu Vũ là bạn gái của ta, ta lúc nào dây dưa nàng?"

"Này, Trương Hạo Dương, người uống nhiều rồi, đừng làm rộn sự." Vương Tích Nhược xem Trương Hạo Dương ghen đỏ sắc mặt của, bèn tâm tiến lên ngăn hẳn.

Thế nhưng Trương Hạo Dương đang nghe Thiệu Vĩ nói sau, lại thấy Đường Tiểu Vũ gật đầu đồng ý, cộng thêm xế chiều hôm nay thua biệt khuất đó là 1 cái trong cơn giận dữ, vung tay lên huy mở Vương Tích Nhược, sợ Vương Tích Nhược hoa dung thất sắc lão đảo lui ra phía sau vài bước, bị Sở Sở bần tâm đỡ lấy, bất mãn nói: "Trương Hạo Dương, người làm gì?"

"Mẹ nó, tiểu tử thôi, ta đánh chết người!"

Trương Hạo Dương đã sớm cấp bách không lý trí, nắm Thiệu Vĩ cổ áo của liền muốn xuất thủ, phía sau hẳn kia mấy người huynh đệ tự nhiên không làm, nhận nhịp tiến lên đẩy ra Trương Hạo Dương, mắng: "Ta Đệt, Trương Hạo Dương người chúng ta sợ người."

"Xem ra không cho các người chút dạy dỗ, các người không biết mình họ gì." Trương Hạo Dương tức giận vô cùng phản cười nhìn mấy người này, vừa lúc nín tức càn hông còn không có địa phương phát tiết đây, một quyền đập tới, mấy tên kia sắc mặt nhất thời đại biến.

Tần Phong nhìn cau mày không ngừng, người này là đai đen một đoạn cao thủ, hơn nữa còn là thực chiến cực mạnh Cực Chân Không Thủ Đạo, cộng thêm mấy phần say, đúng là sinh Long mãnh hổ thời khắc, mấy tên này chắc là phải bị đánh thất linh bát lạc, xem cùng mấy người đứng chung một chỗ Sở Sở cũng là

sợ hoa dung thất sắc, sắc mặt hơi giận dữ, con dao lấy tốc độ cực nhanh chém vào Trương Hạo Dương cổ sau, kia Trương Hạo Dương nhất thời toàn thân mềm nhũn nằm úp sấp dưới đất ngất đi.

"Ai đem hãn mang về?" Tần Phong lãnh thanh thanh nói.

Mấy người còn lại trợn mắt hốc mồm, thế nào luôn luôn hung hãn Trương Hạo Dương cứ như vậy ngất đi thôi? Sở Sở càng nhìn thần thái sáng láng, hai mắt tỏa ánh sáng. Bất quá trong lòng cũng bắt đầu hoài nghi, người này nói qua hãn và Trương Hạo Dương còn có Lưu Phong không có gì có thể sánh bằng tính, xem ra rõ ràng nói dối.

"Tính toán một chút. . ." Vương Tích Nhược nhìn choáng váng dưới đất Trương Hạo Dương, thở dài: "Ta cho bạn hãn gọi điện thoại đón hãn trở về đi, các người trước đi chơi đi. Cũng không thể làm hãn một người nằm ở cái này ah."

"Được rồi, vậy người cẩn thận một chút, có việc nhanh lên gọi điện thoại." Sở Sở dặn dò vài câu.

Vương Tích Nhược đỉnh đạc cười: "Yên tâm đi."

Sở Sở đây mới là gậy đầu, lôi Tần Phong cánh tay liền la lớn: "Let 'sGo kết đã chiến đi!"

Mấy người nam tính gia súc còn có Vương Tích Nhược sắc mặt đều là biến đổi, từng cái một nín cũng không dám cười, mới vừa rồi bị Trương Hạo Dương đảo loạn không khí cũng trong nháy mắt khôi phục lại, lại là thật vui vẻ không ngừng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 35: Lang Gia Mô Phòng Cs Câu Lạc Bộ

Chương 35: Lang Gia Chân Nhân CS câu lạc bộ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 2 200 2 số lượng từ: 234 2

Lang Gia CS câu lạc bộ.

Là Đông Thiên Thị tiếng tăm lừng lẫy CS câu lạc bộ, ở đây hấp dẫn toàn quốc không ít CS trò chơi mà đến, tổ chức quá nhiều lần toàn quốc tính chất CS liên minh giải thưởng lớn thi đấu, diện tích có chừng hơn một ngàn mẫu đất, tới gần cạnh biển, có bãi cát đặng lục chiến sân bãi, rừng cây sân bãi, bên trong sân bãi, chiến đấu trên đường phố vân vân nhiều loại tác chiến địa hình.

Thiệu Vĩ đoàn người quen đường mà đến 1 cái dã ngoại phòng tác chiến phong cách ban chỉ huy, bên trong đang có 4 5 cái đại hán đang ở nói chuyện phiếm, bọn họ đều mặc mê muội màu lửng, dưới chân một đôi quân giày, chỉ là vừa nhìn liền có một cỗ tử bư hãn phong cách truyền đến, còn mơ hồ trong có kia không rút đi sắc bén sát khí.

"Giới thiệu một chút, vị này chính là câu lạc bộ lão bản Vạn Hiếu Dương, Vạn đại ca." Thiệu Vĩ hiển nhiên rất quen thuộc mấy người, nói: "Vạn đại ca có thể quân đội xuất ngũ, cùng chiến hữu của hãn kết phường mở nhà này CS câu lạc bộ, tại toàn quốc đều rất nổi danh. Cái này là bạn thân ta Tần Phong, vị này

chính là trường học của chúng ta hoa hậu giảng đường Sở Sở, tới cùng chúng ta cùng đi đùa."

"Ân." Vạn Hiếu Dương gật đầu, nghiêm nghị trên khuôn mặt treo thành lập vẻ tươi cười, nói: "Biết tiểu tử người cùng nghệ thuật học viện người ước chiến, hôm nay cố ý cho các người nhảy lên sân khấu địa tới."

"Hắc hắc." Thiệu Vĩ cười hắc hắc, cùng Vạn Hiếu Dương mấy người đang một bên trò chuyện.

Mà Tần Phong cùng Sở Sở còn lại là quan sát liếc mắt bốn phía, cái này trong bộ chỉ huy trước mặt mặt lộ vẻ LED hiển kỳ bình, đây đều là màn hình mỗi cái sân bãi, một khi xuất hiện có chuyện xảy ra có thể cấp tốc làm ra phản ứng. Mà ở một bên còn để một ít lô xạ thương, hiện tại Chân Nhân CS vì bảo chứng an toàn tính, đại bộ phận vũ khí đều là laser loại vũ khí, mà mặc trên người mũ giáp đã đồng phục tác chiến lên đều có cảm ứng khí, một khi trúng thương đầu mỗi hệ thống có thể làm ra đánh giá, đạo diễn bộ môn căn cứ đánh giá sẽ làm trúng thương người của lui ra khỏi chiến trường. Điểm này cùng nước ngoài lưu hành BB đạn cũng không cùng, bởi vì BB đạn vũ khí là toàn bộ kim loại mô phỏng thức, là nghiêm cấm tại trong vòng mười thước tiến hành xạ kích, nếu không sẽ dễ đá thương người, mà toàn bộ kim loại * ở quốc nội cũng thuộc về tại đồ cấm, cho nên rất nhiều Chân Nhân CS câu lạc bộ đều là chọn dùng laser trang bị, nhưng là bởi vì toàn bộ plastic, khuyết thiếu chân thật cảm.

Bất quá đã như vậy, cũng để cho Sở Sở vô cùng hiếu kỳ, đưa qua một thanh M 16 plastic thương, đối với Tần Phong từng đợt bùm bùm, không thể không nói cái này âm hưởng vẫn có đến chân thật tính, mà ở hạng chỗ còn lại là phụ gia laser loại điện tử lắp ráp, xạ kích sau khi hoàn thành, địch quân trên người cảm ứng khí sẽ ở trước tiên làm ra chuẩn xác đánh giá.

Tần Phong chỉ là tò mò nhìn lướt qua, cái này plastic vũ khí với hẳn mà nói bây giờ không có bất kỳ ý nghĩa gì lên lực hấp dẫn.

Mà lúc này, lại có một chuyến hơn 10 người nối đuôi nhau mà vào, đã thấy thanh nhất sắc tuấn nam mỹ nhân, ăn mặc cũng là mô đen, dẫn đầu là 1 cái trong tóc dài nam tử, trắng nõn trên khuôn mặt lộ vẻ vẻ kiêu ngạo, Tần Phong nhìn thoáng qua cũng rất cuộc biết vì sao Thiệu Vĩ bọn họ nói là tiểu bạch kiếm. Chỉ bất quá tại đây chút tuấn nam mỹ nhân một người trong giữ lại bản thốn đầu nam tử lại làm cho Tần Phong thoáng nhiều nhìn thoáng qua.

Người này tại đây chút nam nữ trong có chút không hợp nhau, toàn thân tràn đầy một cỗ tử hung ác nham hiểm khí tức, hơn nữa người này thân thể tuy rằng gầy gò nhưng phối hợp tính vô cùng tốt, vừa nhìn đó là từng có chính thống huấn luyện quân sự, hãn một đôi mắt quét tới quét lui, khi nhìn đến Tần Phong bên cạnh Sở Sở sau rõ hiển lộ ra một tia * ánh mắt, Sở Sở bị nhìn không được tự nhiên, rồi lại tìm không được cái này đáng ghét ánh mắt từ đâu mà đến, hướng về Tần Phong nhích lại gần mới là cảm giác tốt hơn nhiều, nam tử kia nhìn lướt qua Tần Phong, hiện lên một tia không thềm cùng trào phúng, còn có một nhẹ cuồng vọng.

"Cái kia dẫn đầu kêu Âu Thiếu Minh." Lúc này Từ Thiên lại gần, thấp giọng nói: "Tại nghệ thuật học viện coi như là nhân vật phong vân, trong nhà rất có quyền thế, người kiêu ngạo có tiền, có người nói nghệ thuật học viện không ít nữ nhân đứng xếp hàng nghĩ lên giường của hãn đây." Nói đến đây, Từ Thiên rõ ràng có không tiết cùng ghen tỵ, Tần Phong nghe buồn cười.

"Cái kia lớn lên vẻ mặt âm hiểm là ai?" Tần Phong nộ liễu nỗ chủ, hỏi.

Từ Thiên theo nhìn sang, nhưng cũng là nghi hoặc không thôi: "Không biết a, trước đây CS thi đấu sự trong chúng ta không ít cùng nghệ thuật học viện đối diện, nhưng là từ chưa thấy qua hãn a."

"Tên kia ánh mắt thật đáng ghét." Sở Sở bắt được Tần Phong cánh tay, cũng chú ý tới người kia ánh mắt, trong lòng một trận chán ghét.

Tần Phong cười cười, nói: "Yên tâm đi, ta ở chỗ này đây."

"Ân." Sở Sở đây mới là nghĩ cảm giác an toàn tăng mạnh, cười hì hì tại Tần Phong trước người thường thức đến những thứ kia sủng đồ chơi giới.

Vạn Hiếu Dương cũng chú ý tới trong đám người kia hung ác nham hiểm nam nhân, không khỏi cau mày, đối với bên cạnh Thiệu Vĩ thấp giọng nói: "Cẩn thận cái tên kia, hần hần là bị nghiêm khắc huấn luyện quân sự, rất nguy hiểm."

Thiệu Vĩ biến sắc.

Mình và nghệ thuật học viện những tên kia tại thế nào chơi, vậy cũng là Chân Nhân CS, ai cũng không có qua làm lính từng trải cũng là lớn học sinh, mà lúc này Vạn Hiếu Dương một ngum nói ra đối phương nhân trung có cái nguy hiểm gia hỏa, có thể nào không lo lắng, Vạn Hiếu Dương nhìn hần thay đổi sắc mặt của, cười nói: "Đừng sợ, nếu như hần dám phá hư quy củ, ta cho người chỗ dựa đây."

"Không phải là phá hư quy củ, là thua thắng vấn đề." Thiệu Vĩ buồn bực nói: "Chúng ta cũng không muốn bại bởi đám kia tiểu bạch kiếm."

Vạn Hiếu Dương dừng một chút, chỉ có thể vỗ vỗ bờ vai của hần. Hiển nhiên hần đối với Thiệu Vĩ hôm nay có thể thắng cũng không coi trọng, Chân Nhân CS mặc dù là đoàn thể vận động, thế nhưng 2 nhóm người đều là không có bị cái gì huấn luyện quân sự CS người yêu thích, một khi có nhất phương gia nhập 1 cái bị nghiêm ngặt huấn luyện quân sự thành viên, kia thắng thua cũng rất dễ dàng phán định xuống tới.

Âu Thiếu Minh lúc này đi lên trước, chỉ cao khí dương nói: "Thiệu Vĩ, Vồng Thượng các người dùng treo thắng thắng cũng không cần mặt, hôm nay chúng ta liền tới một lần chân nhân, một ván định thắng bại, thua vĩnh viễn lăn đi người thắng trong tầm mắt."

"Ai sợ người?" Thiệu Vĩ tuy rằng bị Vạn Hiếu Dương nói không nhiều thiếu khuyến khích, nhưng vừa nghe Âu Thiếu Minh phách lối mà nói, nhất thời tức giận không thôi, nói: "Đừng nói chúng ta khinh thường người, muốn chơi cái gì

các người tới định."

Âu Thiếu Minh không khí phản cười nói: "Tốt, chúng ta đây liền chơi một hồi VIP hộ tống, song phương có thể 5 người xuất chiến, thế nhưng trong năm người tồn tại một gã VIP. VIP phải là đối phương nhân viên, nghĩ cách cứu viện VIP tới an toàn điểm là được thắng lợi, tiêu diệt bốn gã nhân viên chiến đấu cũng có thể thắng lợi. Hạn lúc một giờ, như trong vòng một giờ không có phân ra thắng bại, lợi dụng nhân viên bị thương tới quyết định thắng bại."

Thiệu Vĩ lẫn nhau điem lượng một phen liền đồng ý. Tại Vạn Hiểu Dương bắt đầu an bài sân bãi thời điểm, Thiệu Vĩ liền đưa tới mấy người huynh đệ thương lượng là đối phương VIP một thành viên, bất quá lúc này kia bản thốn hung ác nham hiểm nam lại đi lên trước tới, hai mắt trực câu câu nhìn chăm chăm Sở Sở, hắc hắc lạnh lẽo cười nói: "Nếu chơi liền chơi vừa ra anh hùng cứu mỹ nhân chiến đấu, đem nàng làm cho các người VIP."

Lại nói, liền chỉ vào Sở Sở.

Còn không chờ Sở Sở nói chuyện đây, một bên Thiệu Vĩ liền nổi giận: "Đây là chúng ta nam nhân trong lúc đó chiến đấu, người thiếu chơi cái gì yêu thiêu thân."

"Thế nào? Người sợ?" Hung ác nham hiểm nam âm thâm thâm cười nói.

"Người!" Thiệu Vĩ tức giận không nhẹ.

Kia Sở Sở xem hung ác nham hiểm nam cũng là trong lòng chán ghét vạn phần, tức giận nàng liền muốn cho người kia 1 cái đẹp, không nói hai lời liền đồng ý: "Đi, ta khi người môn VIP, ai sợ ai!"

"Đừng làm rộn." Thiệu Vĩ lúc này cùng Đường Tiểu Vũ lại gần, khổ gương mặt nói: "Nếu để cho trường học những người đó biết người làm VIP, bọn họ còn không đem chúng ta giết."

"Thắng là được, thế nào các người còn thắng bọn họ không được?" Sở Sở bất mãn nói.

"Ngay cả nữ nhân can đảm cũng không có, thật đúng là buồn cười." Âu Thiếu Minh cười nhạo một câu. Thiệu Vĩ càng khí sắc mặt tái xanh, Sở Sở càng không cần phải nói, tại chỗ liền đồng ý. Mà tựa hồ nghĩ còn chưa đủ sức, kia hung ác nham hiểm nam tử âm thâm thâm cười nói: "Chơi cái gì điện tử lắp ráp laser vũ khí quá tiểu nhi khoa, ta biết các người cái này không có BB đạn, vậy miễn cưỡng dùng trứng màu ah."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 36: Kích Tình Thiêu Đốt Năm Tháng

Chương 36: Kích tình thiêu đốt năm tháng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 3 100 1 số lượng từ: 302 4

Vạn Hiếu Dương thoáng cau mày, laser vũ khí là an toàn nhất Chân Nhân CS vũ khí, cũng là quốc nội cực kỳ phổ cập, thế nhưng thế nghiệm hiệu quả cũng không tốt, mà trứng màu là xen vào BB đạn cùng laser vũ khí trong lúc đó, thế nghiệm hiệu quả cũng không sai, thế nhưng uy lực cũng không tiêu, nếu như gần gũi nói dễ thương tổn được người, là quốc nội duy nhất chuyên nghiệp câu lạc bộ, bọn họ mặc dù không có BB đạn, thế nhưng trứng màu vũ khí còn là có, chỉ là nửa mô phỏng vũ khí.

"Ai a, sẽ không sợ ah?" Âu Thiếu Minh nhóm người kia một ít nữ nhân xem Thiệu Vĩ đoàn người do dự, nói phúng thứ một câu.

Điều này làm cho tính tình tương đối nóng nảy Ngô Hưng tại chỗ lên đường:
"Trứng màu liền trứng màu, ai sợ ai?"

"Trứng màu có thể, thế nhưng phải tất cả mọi người phải mặc lên phòng hộ phục." Vạn Hiếu Dương xem Thiệu Vĩ nhất hỏa nhân đều là bị kích thích đáp ứng, bất đắc dĩ lắc đầu, thế nhưng người ta nếu đã đồng ý, bọn họ cũng không có ngăn cản. Đối phương rất nhanh định xong chọn người, là Âu Thiếu Minh cùng

kia hung ác nham hiểm nam tử, còn có mặt khác ba người, mà Thiệu Vĩ bên này cũng đang muốn đi thay quần áo, Sở Sở lại lôi kéo Tần Phong nói, làm bộ đáng thương nói: "Người sẽ không dự định cứu ta sao?"

"Ta?" Tần Phong lông mi giương lên, buồn cười nói: "Ta còn là hãy chờ xem, không có ý gì."

"Không được, người nhất định phải đi, không thì ta sợ." Sở Sở nháy mắt to, không nháy một cái nhìn Tần Phong, Tần Phong bị nhìn tâm lý sức chống cự tuy rằng giảm xuống, bất đắc dĩ nói: "Đừng làm rộn, ta không quá quen đồ chơi này, trước đây chỉ là chơi đùa CS."

"Sợ cái gì." Sở Sở không nói hai lời liền đem Thiệu Vĩ kéo qua, làm Tần Phong xuất chiến, mà nguyên bản vào chỗ thắng thua lo lắng Thiệu Vĩ càng thêm buồn bực, Tần Phong mình cũng nói con chơi đùa CS, không đánh nhau Chân Nhân bản, cái này nếu như tại thua mặt mũi đã có thể ném quá, nhưng nhìn Sở Sở một bộ giáo định muốn Tần Phong lên sân khấu khí thế liền một trận nhức đầu.

"Được rồi, kia Phong ca người nhất định phải nghe chỉ huy." Thiệu Vĩ không biết những lời này nếu như thả ra ngoài chỉ sợ hấn sẽ bị toàn thế giới dong binh một ngụm 1 cái nước bọt chết đuối, nhưng vẫn là sắc mặt nghiêm túc nói: "Lần này Sở Sở làm VIP, chúng ta có thể không thua nổi. Một hồi Ngô Hưng nghi ngại, làm Phong ca xuất chiến."

Ngô Hưng tuy rằng rất nhớ lên tràng, thế nhưng biết Thiệu Vĩ cái này đội trưởng nếu hạ quyết tâm tất nhiên sẽ không cải biến, liền con tốt gạt đầu buồn bực làm xong rồi một bên. Mà lúc này Vạn Hiểu Dương cũng mang theo mấy người đi phòng thay quần áo thay quần áo, là VIP Sở Sở cũng muốn đi đổi một thân đồng phục tác chiến, sợ bị cướp cò trúng màu bắn trúng, phải biết rằng trúng màu đánh vào người thế nhưng lưu lại màu sắc rực rỡ ấn ký rất khó tẩy đi xuống.

Tần Phong cùng Thiệu Vĩ mấy người đi vào phòng thay quần áo, căn cứ hẳn thân cao chọn lựa một bộ đồ rằn ri, Tần Phong cầm đồ rằn ri đi tới một bên, kính ngạc có chút ngây người, đây là dã ngoại nhân viên chiến đấu mặc đồ rằn ri trang, nén được mài tính vô cùng tốt, so quân huấn lúc mặc kia màu xanh đậm đồ rằn ri tốt hơn rất nhiều, quen thuộc khuynh hướng cảm xúc làm Tần Phong không khỏi cảm giác buồn cười, vốn cho là mình cả đời sẽ không mặc nữa đồ chơi này, không nghĩ trở về vài ngày bị một tiểu nha đầu chơi đùa phải mặc.

Vạn Hiếu Dương nhìn hẳn ngời ở chỗ kia ngây người, đi lên trước thấy Tần Phong phơi bày nửa người trên kia giăng khắp nơi nhàn nhạt hầu như không thấy được bạch sắc dấu vết ngây ngẩn cả người, nhất là thấy Tần Phong nơi vai phải lên một khối cũng không nháy mắt cái kén, tuy rằng trải qua đặc thù xử lý nhưng vẫn tồn tại, Vạn Hiếu Dương càng trong lòng khiếp sợ. Tần Phong song chưởng nếu so với đồng thể cách nhân trung cánh tay đều phải tráng kiện, cơ thể càng hình giọt nước vô cùng sức bật, cũng không đùa giỡn bảo chứng, hẳn thậm chí có thể một quyền muốn một người bệnh.

Vạn Hiếu Dương là một đặc chủng quân nhân, so bất luận kẻ nào đều hiểu kia trên người giăng khắp nơi bạch ẩn lai lịch, còn có nơi bả vai cái kén, con kia lại đang không ngừng bóp cò dựa vào súng ống sức giật khả năng hình thành. Thậm chí tại bả vai hẳn chỗ cũng có một khối thật dày cái kén, mặc dù là kim đâm chưa từng có phản ứng chút nào.

"Thích gì vũ khí?" Vạn Hiếu Dương trầm giọng hỏi, trong giọng nói mang theo một cổ tử tôn kính.

"HK 416,ACR, G 3/SG 1 Sniper rifle đều có thể." Tần Phong không có quá nhiều yêu cầu, đem mới xuất đạo thường xuyên dùng mấy món vũ khí nói một lần. Hẳn cũng không hy vọng xa vời ở đây có thể có bản thân thích nhất kia mấy đem đại hình Sniper rifle.

Vạn Hiếu Dương gật đầu, nói: "Chúng ta ở đây ngược có HK 416, ta lập tức chuẩn bị cho người."

"Đa tạ."

... .

Thiệu Vĩ đoàn người đã ăn mặc chỉnh tề Xuất Hiện, một thân dã chiến bộ đội đồ rằn ri, mang theo mũ giáp, trên mặt phụng bồi một cái mặt nạ, phòng ngừa bị trúng màu trực tiếp bắn trúng gương mặt, trên tay mang theo màu đen bao tay, dưới chân còn lại là một đôi quân giày, ngược cũng có chút ý tứ. Mà Sở Sở cũng là ăn mặc chỉnh tề xuất hiện ở trong bộ chỉ huy, làm tất cả mọi người không khỏi trước mắt sáng ngời.

Cô bé này ăn mặc một thân đồ rằn ri, mặc dù không có kia sơi các nữ binh quyết đoán, nhưng lại có một loại kiểu khác phong vị, bên hông hệ hông của mang đem mặc áo *, cũng làm bộ ngực sữa chia vào y phục càng thấy được, mang theo mặt nạ bảo hộ nàng nhìn bên trái một chút nhìn bên phải một chút, cũng muốn tìm Tần Phong ở đâu. Chung quanh nhìn, lại phát hiện Âu Thiếu Minh nhất hỏa nhân đều đã xảy ra rồi, quần áo bọn hắn cùng Thiệu Vĩ đoàn người không sai biệt lắm, chỉ là quân hàm là màu xanh nhạt, mà kia hung ác nham hiểm nam tử càng phách lối con mang mũ giáp, mặt nạ bảo hộ cũng không có đeo lên. Mà bọn họ một gã VIP lúc này cũng đã y phục chỉnh tề, cũng là một gã nữ nhân, lớn lên ngược lại cũng tính xinh đẹp, xem nàng nóng lòng muốn thử dáng dấp, cũng kích tình không thể so Sở Sở ít hơn bao nhiêu.

"Thế nào liền ba người các người người? Một cái khác hù chạy?" Hung ác nham hiểm nam tử âm cười nói, nhìn Sở Sở càng liếm môi một cái, lạnh lạnh cười nói: "Yên tâm, ta sẽ hảo hảo bảo vệ người."

"Câm miệng của người lại ba!" Sở Sở nhìn ác tâm, tâm lý chán ghét nâng cao một bước, nhin không được nói.

"Tính tình rất lửa a? Một hồi ta sẽ cho người biết cái gì gọi là thật nam nhân, người kia cái phế vật đồng bọn xem ra là không dám tới." Kia hung ác nham hiểm nam tử giơ giơ lên trong tay một thanh Cửu Ngũ mô phỏng súng trường,

âm sâm sâm cười nói.

"Nếu nói đến ai khác nói bậy thời điểm tốt nhất Đừng để cho người khác nghe được, tiếp theo tại đây dạng, ta sẽ đem cảm của người đập nát."

Tần Phong thanh âm lạnh như băng truyền tới, kia hung ác nham hiểm nam tử sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, như là một con rắn độc, âm sâm sâm trong ánh mắt tràn đầy tức giận.

Mà theo Tần Phong lên sân khấu, ở đây những người này cũng biết vì sao rất nhiều người đều nói ăn mặc quân trang nam nhân là đẹp trai nhất, rất nhiều người không chỉ một lần nói Tần Phong là sống tới liền vì chiến hỏa mà tồn trên thế giới này, tuy rằng Tần Phong câu này đánh giá một mực bỏ mặc, hẳn càng tin tưởng mình là vì báo thù mà tồn tại thế giới này. Thế nhưng không thể phủ nhận là, một khi mặc vào mê màu ra chiến trường Tần Phong, là địch nhân trong mắt kinh khủng nhất tồn tại.

Đồ rắn ri kè sát ở trên người, đưa hẳn vốn là ở trên chiến trường thối luyện được hoàn mỹ nhất chiến đấu dáng người thể hiện không gì sánh kịp, hai tay mang theo một bộ màu đen tác chiến bao tay, tay áo cũng tiêu chuẩn vén lên đi tới các đốt ngón tay chỗ, không có mũ giáp không có mặt nạ bảo hộ, trên mặt mang một tia kiết ngạo bất tuân dáng tươi cười, đi đường mặc dù không có quân đội chính quy vậy tiêu chuẩn, thế nhưng Vạn Hiểu Dương mấy người từ bộ đội đặc chủng lui xuống chiến sĩ rõ ràng có thể cảm giác được, một khi hiện tại có bất kỳ tập kích, Tần Phong có thể trong nháy mắt làm ra 5 loại trở lên quân sự động tác tới tránh né tập kích.

Vạn Hiểu Dương yên lặng gật đầu, đưa cho hẳn một thanh HK 164 nửa mô phỏng súng trường, như là người khác không mang mũ giáp cùng mặt nạ bảo hộ, hẳn đã sớm chửi ầm lên.

"Thế nào? Có đẹp trai hay không?" Tần Phong đưa qua súng trường sau, khẩu súng hướng trên vai một kháng, so chân thật nhẹ một chút, lại cũng có

không sai phân lượng, xiêm áo cái poss, nhìn Sở Sở cười híp mắt hỏi.

"Đập chai!"

Sở Sở hào không do dự gật đầu đáp, chạy đến Tần Phong trước người nhìn là hai mắt tỏa ánh sáng không ngừng, ngay cả Đường Tiểu Vũ mấy người còn có nghệ thuật học viện còn lại mấy mỹ nữ cũng đều nhận nhíp nhìn qua, trong ánh mắt một trận thần thái sáng láng, điều này làm cho Thiệu Vĩ cùng Âu Thiếu Minh tại đây ngẩn ngui nhất khắc tâm tư đứng ở một cái tuyến thượng.

"Đã như vậy, sân bãi là công xưởng thương khổ địa hình, song phương chuẩn bị vào chỗ." Vạn Hiếu Dương nhìn mọi người một cái, lạnh giọng quát dẹp đường: "Ta tại dặn dò một lần, bất luận kẻ nào không được tại năm thước trong vòng tiến hành thiết kế, bất luận kẻ nào không thể tiến hành mãnh liệt tứ chi tiếp xúc, song phương nhân viên nhất định phải bảo vệ tốt trong đội ngũ VIP thành viên, bất đắc dĩ VIP làm con tin, bằng không giống nhau phán định là thất bại, bất luận kẻ nào không được lướt qua quy định khu vực tác chiến, ta sẽ toàn bộ hành trình màn hình các người chiến đấu, người của ta là đạo diễn tổ phán quyết cũng sẽ xuất hiện ở trong chiến trường, một khi xuất hiện vi quy tình huống, chúng ta sẽ lập tức áp dụng không cần thiết khẩn cấp thi thố!"

"Hiện tại, song phương vào chỗ." Vạn Hiếu Dương trầm giọng nói.

Sở Sở nhìn thoáng qua Tần Phong, cầm lấy Tần Phong cánh tay, biau môi nói: "Người nhất định phải tới cứu ta."

"Ân." Tần Phong gật đầu cười.

"Nhất định phải mau, không thì ta nói cho yển lão sư nói người khi dễ ta." Sở Sở lại không yên lòng bỏ thêm một câu.

Tần Phong không thể làm gì khác hơn là buồn bực gật đầu, lúc này Sở Sở mới theo Âu Thiếu Minh nhất hỏa nhân ly khai, mà là đối phương VIP thành viên lúc này cũng đã đứng ở trong đội ngũ, theo Vạn Hiếu Dương một gã thủ hạ

đi tới 1 cái cũ nát trong kho hàng, đợi được đối phương đã xác nhận chuẩn bị an bài xong sau khi, song phương đối với chính thời gian, tuyên bố chính thức bắt đầu.

Thiệu Vĩ nhìn thoáng qua mấy người, đem mặt nạ bảo hộ thoáng đi lên vừa nhắc, nói: "Chúng ta 4 người, mỗi người khoảng cách năm thước thay thế đi tới, không được xuất hiện tụt lại phía sau tình huống, mà ngược lại." Lại nói, chỉ chỉ VIP, nói: "Tại chúng ta bốn người nhân trung giữa."

Kia VIP cười híp mắt gật đầu, bất quá xem nàng một đôi mắt cũng không đoạn tại Tần Phong trên người quét tới quét lui, làm Thiệu Vĩ một trận phiền muộn, ca lớn lên cũng không kém a, hơn nữa ca mới là đội trưởng a.

"gogogo, Let 'sGo!"

Không thể không nói, có lẽ là trường kỳ nghe máy tính thanh âm chuyên cơ, người này hô lên câu này khẩu hiệu thanh âm của thật đúng là giống như trước ống nghe điện thoại trong thanh âm của.

Nghe thanh âm quen thuộc, Tần Phong chợt nhớ tới lúc đầu tan học sau khi cùng mấy người muốn hảo bằng hữu môn chạy đến in tờ nết chơi CS thời gian, mà giờ này khắc này, vậy CS, không đồng dạng như vậy hình thức, không đồng dạng như vậy người, vẫn như cũ là kia kích tình thiêu đốt năm tháng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 37: Tinh Anh

Chương 37: Tinh anh

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 3 150 1 số lượng từ: 274 1

Tần Phong hai tay nắm chặt mình HK 164 súng trường, tại Thiệu Vĩ dưới sự an bài không ngừng tiến hành thay thế đi tới, mỗi khi đi tới mười thước chỉ biết trốn ở chướng ngại vật sau khi tiến hành xem kỹ, bảo đảm không có bất kỳ nguy hiểm nào sau khi, đối với phía sau mấy người báo cho biết một chút. Thiệu Vĩ đối với cái này bản đồ rất tinh tường, cuối cùng chú ý tới các loại đánh úp điểm.

Tại đi tới khoảng chừng năm phút đồng hồ, ước chừng có hơn 10 trượng cự ly sau, Thiệu Vĩ ý bảo mọi người tụ lại.

Lưu hạo cùng Từ Thiên tiến nhập ở ngoại vi tiến nhập đề phòng, mà Vương khải là tay súng bắn tỉa rất nhanh tìm được rồi 1 cái thích hợp đánh úp điểm ẩn núp xuống tới.

Đen như mực sắc trời hạ, chỉ thương khổ lên đèn chân không còn đang sáng, phạm vi nhìn tuy rằng cũng không hài lòng, nhưng là có thể thấy rõ phía trước mấy chục mét phạm vi, Thiệu Vĩ xuất ra một phần bản đồ đơn giản bày ở dưới đất, chỉ chỉ địch quân điểm tụ tập, nói: "Nhiệm vụ của chúng ta rất đơn giản, đem Sở Sở cứu ra đưa đến C khu vực, thế nhưng thương khổ tác chiến địa hình

rất phức tạp, bất kỳ thùng đựng hàng nội cũng có thể ẩn núp địch nhân đang tập kích, ta tuy rằng không kiến thức qua Âu Thiếu Minh Chân Nhân CS thủ đoạn, nhưng cũng đã nghe nói qua người này rất âm hiểm, cho nên chúng ta cần không ngừng đang âm thầm đi tới, tìm ra Âu Thiếu Minh đồng thời giết chết hắn, chỉ cần không có chỉ huy, bọn họ chính là một đoàn tán sa."

"Ân!"

Tần Phong gật đầu, nói: "Chúng ta đây làm như thế nào?"

"Rất đơn giản, chúng ta cần một người tới hấp dẫn đối phương hỏa lực." Thiệu Vĩ nhìn Tần Phong, trầm trọng nói.

"Có phải ta đi?" Tần Phong lông mi giương lên, hỏi.

Thiệu Vĩ sắc mặt ngưng trọng gật đầu, vỗ sợ bờ vai của hắn: "Vì cách mạng thành công, đồng chí phải hi sinh, vì Sở Sở mà hi sinh, ta tin tưởng người sẽ là anh hùng."

"Đệt." Tần Phong không ngừng oán thầm cái này rùa con bê quá có thể xé, người nha dứt khoát một chút đã nói chết đạo hữu bất tử bần đạo là được, làm cái gì hoa hoa yêu thiêu thân đi ra, Thiệu Vĩ ngượng ngùng cười, nói: "Ta hôm nay cái không đem chúng ta chuyên môn mỗi mang về, tên kia là người Nhật Bản, đối phương vừa nghe đều liều mạng làm hắn, chúng ta liền phía sau chọc dao nhỏ. Chưa từng thất thủ qua, Tần Phong đồng chí người yên tâm, chúng ta Vương khái đồng chí sẽ âm thầm bảo vệ người. Người phải tin tưởng cách mạng đồng chí." Tâm lý lại bổ thêm một câu: "Ai cho người lớn lên đẹp trai như vậy, các người xem nghệ thuật học nghiên đàm kia nữ nhìn người đều cùng nhìn thịt ba chỉ dường như, người ta không đánh người kết ai."

Tần Phong không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ gật đầu, Từ Thiên cùng lưu hạo phân phân vỗ vỗ bờ vai của hắn, nặng nề gật đầu, kia phó thấy chết không sờn khí thể cảm tình không là bọn hắn đi hấp dẫn hỏa lực. Tần Phong bị không trâu bắt chó đi cày không thể làm gì khác hơn là dẫn theo thương đi ra

ngoài, cứ như vậy quang minh chánh đại đi ra ngoài, mà Thiệu Vĩ thì là để phân phó còn lại 3 người đang âm thầm theo sát mà lên, một khi địch nhân bộc lộ ra ẩn dấu điểm, sẽ tiến hành bao trùm thức đả kích.

Sờ sờ trong túi, Tần Phong móc ra một chiếc Bas to mà đốt, cứ như vậy quang minh chánh đại đi ở dưới ánh đèn, súng trong tay còn lại là tùy ý kháng trên bờ vai, thỉnh thoảng chung quanh nhìn, lại có thể thấy những thứ kia ở trên chiến trường bồi hồi đạo diễn tổ phán quyết, còn có gác ở các nơi giam khống khí.

Núp trong bóng tối Âu Thiếu Minh thấy Tần Phong xuất hiện ở mình đánh úp phạm vi nhìn dưới, lại lộ ra 1 cái thực hiện được vậy dáng tươi cười, thận trọng lui xuống, mà là một người khác chiếm lấy, Âu Thiếu Minh còn lại là không chút hoang mang thối lui đến 1 cái thùng đựng hàng trong góc phòng, mà ở nơi nào Sở Sở chính buồn bực ngồi ở một bên, trong lòng cô Tần Phong làm sao còn chưa tới, mà kia hung ác nham hiểm gia hỏa còn lại là ngồi chồm hổm ở một bên trong bóng tối, hai mắt tại Sở Sở trên người quét tới quét lui, âm trầm như một con mãng xà muốn đem Sở Sở nuốt trọn.

"Ngụy thiếu." Âu Thiếu Minh thấy Ngụy thiếu kia hung ác nham hiểm ánh mắt, cũng là kết tâm nhãn trong một trận Hàn khí, cẩn thận đi lên phía trước nói: "Không ra chúng ta sở liệu, Thiệu Vĩ tên kia phái Tần Phong tiểu tử kia đi ra hấp dẫn hỏa lực." Lại nói, còn nhìn thoáng qua sắc mặt hơi thay đổi Sở Sở, âm đo đo cười nói: "Tiểu tử này chỉ biết chơi chiêu thức ấy, lúc này đây xem chúng ta không đùa chơi chết bọn họ."

Ngụy thiếu cười hắc hắc, liếm môi một cái: "Đáng tiếc không phải là * a."

Kia âm thâm thâm giọng nói làm Sở Sở sợ run một cái, theo bản năng cách hẳn xa một điểm, Ngụy thiếu nhìn nàng cười hắc hắc, lại nói: "Theo kế hoạch hành sự. Về phần người. Ta VIP, người liền Thành thật đi theo ta đi."

Sở Sở nghe được lời của hắn chỉ biết Thiệu Vĩ tên kia an bài chiến thuật sợ rằng bị người khác khám phá, mà bọn họ gần muốn rơi vào rồi bọn họ bấy rập

trong, trong lòng cũng không khỏi có chút nóng nảy, nhất là cái này trong đêm tối, nhìn Ngụy thiếu kia ánh mắt bất thiện chính là toàn thân sủ sủ sách sách, hi vọng Tần Phong nhanh lên xuất hiện ở trước người của hắn, mà thôi trước một mực bồi hồi tại trong óc nàng Lưu Phong thân ảnh đã sớm biến mất không còn chút nào.

Âu Thiếu Minh lĩnh mệnh đi, mà kia Ngụy thiếu bắt được Sở Sở cánh tay, Sở Sở sợ bạn tâm tránh ra khỏi, bất mãn nói: "Ta đi với người, không muốn táy máy tay chân!"

Ngụy thiếu trong mắt hiện lên một tia dữ tợn, nhưng là rất nhanh ép xuống, liếm môi một cái cười lạnh một tiếng. Đi ra thương khổ công sự che chắn, lại mang theo Sở Sở hướng về Âu Thiếu Minh mai phục vòng trái ngược hướng ly khai.

Thiệu Vĩ đang âm thầm nhìn Tần Phong thân ảnh, một bên nhìn chăm chú vào bốn phía, một bên lại là ngăn chặn nhịp tim đập loạn cào cào, tâm lý có cỡ dự cảm xấu, thế nhưng suy nghĩ một chút nghĩ an bài của mình cũng không sai, nắm tay trong thương, phân phó đến còn lại còn lại 3 người tiếp tục đi tới. Mà con tin còn lại là theo sát tại sau đó.

Chiếm tại một cái chế cao đốt Âu Thiếu Minh thấy kia di động mấy người, khóe miệng vung lên một tia âm hiểm cười: "Bánh chèo vào nôi, bắt đầu."

Khi hắn một câu bắt đầu sau khi, Tần Phong bỗng nhiên toàn thân một trận căng thẳng, lấy tốc độ cực nhanh 1 cái cuồn cuộn tránh ra tại chỗ, mà ở không được 2 giây sau khi, một đoàn trứng màu đã tại tại chỗ nổ lên, ánh huỳnh quang sắc trứng màu dịch thể rất là thấy được, Tần Phong sau khi đứng dậy không chút hoang mang đi tới 2 cái thùng đựng hàng trung gian vị trí, trong tay hương khói nhưng không biết khi nào bị hắn phản cài ở lòng bàn tay chỗ.

Mà lúc này, Thiệu Vĩ ra lệnh một tiếng, 4 người trứng màu nhận nhịp hướng về tay súng bắn tia vị trí xạ kích đi, mà Vương Khải càng tại trước tiên tìm xong

rồi một chỗ đánh úp điểm, nhắc lên trong tay Sniper rifle hướng về vừa mới viên đạn phóng tới phương hướng ngắm đi, trong gương thấy 1 cái di động bóng đen sau khi, khoe miệng hơi một vãnh, không chút do dự bóp cò.

Mà Thiệu Vĩ, lưu hạo cùng Từ Thiên viên đạn càng xạ kích đi, chẳng qua là khi Thiệu Vĩ thấy kia đánh úp điểm còn có thể có viên đạn xạ kích đi ra, nhin không được thấp giọng quát dẹp đường: "Vương khái, người làm gì môn đây? Nhanh lên một chút thư chết hăn."

Thế nhưng không có bất kỳ đáp lại.

"Vương khái?"

"Vương khái!"

Thiệu Vĩ thầm mắng một tiếng, biết bị lừa, bện là để phân phó nói: "Lập tức co lại chiến tuyến, lập tức lui lại."

Mà bên kia, Vương khái không thể tin nhìn mình mũ giáp lên trướng màu, lộ ra 1 cái uể oải dáng tươi cười, tại phán quyết tổ cùng đi ra thương khố tác chiến bản đồ. Mà ở bên kia, lưu hạo là đột kích tay đang tiến hành lui lại che chở, chợt cảm giác được sau đầu hơi chấn động một chút, trong lòng nhất thời đại chấn, đợi nhìn lại, lại thấy 1 cái âm trầm như độc xà thân thể lóe lên rồi biến mất.

Lưu hạo áo não không thôi, bất mãn trong lòng Từ Thiên cùng Thiệu Vĩ căn bản không chú ý phía sau của mình, cũng nhìn lên, lúc này Từ Thiên cùng Thiệu Vĩ lại bị đối phương tay súng bắn tủa vây ở chỗ tối không dám ra tới, tức giận dậm chân, không thể làm gì khác hơn là lão lão thật thật đi ra ngoài. Hăn đã chết, không thể nói ra bất kỳ tin tức gì tới, dù sao người chết là không cách nào nói chuyện.

Bộ chỉ huy Đường Tiểu Vũ dám người cũng không chịu đựng là một lòng nói cổ họng, thấy máy theo dõi hạ Vương khái cùng lưu hạo đều thối lui ra khỏi chiến trường, trong lòng đối với Thiệu Vĩ dám người có hay không có thể thắng

có rất nhiều áp lực. Mà Vạn Hiểu Dương còn lại là nhìn hình ảnh theo dõi nội, an tĩnh đứng ở 2 cái thùng đựng hàng trung gian Tần Phong, nháy mắt một cái cũng không nháy mắt.

Nhưng thấy kia trong màn ảnh, Tần Phong nhẹ nhàng nhảy, thân thể dán thùng đựng hàng tay trái bắt được thùng đựng hàng phía trên sát biên giới, hầu như không có bất kỳ âm hưởng, thân thể hần linh hoạt như một con khi, tay trái dùng một lát lực, thân thể trong nháy mắt rút lên, cơ hồ là dán thùng đựng hàng mà lên, giấu ở trong bóng tối, mặc dù là giam khống khí nội cũng nhìn không ra tới.

Chỉ bất quá một hồi, một đoàn Tinh Quang rơi vào bên cạnh một nơi, kia tàn thuốc quang điểm trong bóng đêm cực kỳ chớp mắt, lại ước chừng có 7 8 giây, 1 khóa trứng màu đánh tới, mà kia Tần Phong ẩn núp chỗ tối, 1 khóa trứng màu tại nơi khóa trứng màu vừa đánh tới đồng thời bắn ra. Tần Phong nhìn cũng không nhìn liền trong bóng đêm đi ra, nhảy xuống thùng đựng hàng.

"Dã lang, cái giỏ đội số 3 tuyên thủ, nào bộ trúng đạn trận vong." Vạn Hiểu Dương trầm giọng đối với bộ đàm trong hô một tiếng.

Hần có chút khiếp sợ, sắc mặt ngưng trọng không gì sánh được, như quý mị thân thủ, tại địch nhân bóp cò một khắc kia hần đã khóa được vị trí của địch nhân, đồng thời tại địch nhân ẩn dấu gần như hoàn mỹ dưới tình huống bắn trúng đầu địch nhân, toàn bộ quá trình có thể nói là linh diệu vài giây, mặc dù là mình cũng cần tại viên đạn chấm dứt sau khi khả năng phản ứng kịp do đó tại một giây đồng hồ bên trong tiến hành phản kích.

Đừng xem chỉ là ngăn ngừa này một giây đồng hồ, cũng đủ quyết định sinh tử của một người, mà đúng là phần này không có gì sánh kịp phản ứng cùng sức phán đoán, hần là đặc biệt Hoa Hạ loại trong bộ đội tinh anh chiến sĩ, thế nhưng giờ này khắc này, thấy Tần Phong gần như biến thái cảm nhận lực, hần cảm giác mình xưng là tinh anh có chút buồn cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 38: Thua Không Nổi

Chương 38: Không chơi nổi

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 3 200 1 số lượng từ: 239 7

"Đệt, Đệt, Đệt."

Thiệu Vĩ ghé vào 1 cái rương gỗ sau khi, trong tay nắm thật chắc súng của mình, khẩn trương hai mắt bồi hồi bốn phía, trong lòng 1 vạn đầu con ngựa chạy chồm mà qua.

Hắn ba gã đồng đội toàn bộ tử trận, mà không có gì bất ngờ xảy ra Tần Phong cũng nên kết quả, chăm chú không được 10 phút chỉ còn lại hắn một người, mà địa phương thế lực không rõ, Thiệu Vĩ làm sao có thể còn có thể vẫn duy trì trấn định, hắn có 1 khóa Lan Bác, Mịch Tạp Luân, chung kết người thậm chí là liều mạng mà chiến, nhưng làm sao không có thực lực của bọn họ, viên đạn còn dư lại 7 khóa, còn lại toàn bộ chạy xe không, Thiệu Vĩ nghĩ quá mất mặt, uống bản thân còn được xưng bách phát bách trúng.

Thoáng mang mang cái mũ của mình, tuy rằng Thanh Phong phất qua, nhưng như trước không chịu nổi kia bị bưng mồ hôi nóng quết quết xuống, mà trái lại một bên VIP, còn lại là tò mò nhìn quanh bốn phía, nhìn mình nghĩ cách cứu viện đội viên có phải lúc nào khả năng qua đây.

"Maria Ozawa, AiHenada, Ria Sakura, Ameri Ichinose phù hộ ah!"

Thiệu Vĩ trong lòng yên lặng lắm lắm, như là cảm thấy vô thương lực lượng rót vào, trong nháy mắt từ công sự che chắn trong đứng lên, thế nhưng bỗng nhiên từng tiếng âm hưởng truyền đến sau khi, hấn lại lấy tốc độ cực nhanh ngồi xổm xuống, mà mấy viên trứng màu dán đầu của hấn lau đi qua, vừa mới kia một cỗ tử khí biến mất sạch sẽ, bất quá làm Thiệu Vĩ trong lòng nghi ngờ là, con là mới vừa ngẩng đầu nhìn liếc mắt, hấn liền thấy đối phương Ngụy thiếu mang theo Sở Sở từ trong bóng tối xuyên qua mà qua, bởi vì quá mức khẩn cấp, căn bản không kịp tỉ mỉ quan sát.

Nghĩ đến bản thân mới vừa nhát gan, Thiệu Vĩ liền một trận phiền muộn, sợ cái gì? Ta lại không chết được.

Lại nói, tựa hồ là nhớ lại đông đảo phim đích tình tiết, cầm súng ngưỡng tại trên rương gỗ, nhìn trời tại nơi xí xô xí xào tự mình lắm lắm cái gì, kia VIP tò mò muốn nghe lên vài câu lại nghe được chính là một đồng căn bản nghe không hiểu bừa bộn ngôn ngữ, thỉnh thoảng cũng có một hai tiếng Anh từ đơn thôi qua, nhưng kết hợp những thứ khác mà nói căn bản liền một câu nghe không hiểu.

"Người làm gì thế đây?"

Tần Phong từ một bên thùng đựng hàng sau chạy tới, thấy Thiệu Vĩ ở nơi nào cao ngất tự nói đến cái gì, tâm lý một trận nghi hoặc tiến lên hỏi.

"Đừng làm trở ngại ta, ta đang tìm Lan Bác cảm giác. Ta nghĩ ta có thể diệt đoàn." Thiệu Vĩ liếc trắng mắt, lại bỗng nhiên phản ứng kịp, trợn to mắt nhìn Tần Phong: "Người không chết?"

"Còn không có a." Tần Phong nghi ngờ nhìn hấn một cái, nói: "Người tìm được Sở Sở sao?"

"Mới vừa mới nhìn đến đối diện cái kia Ngụy thiếu mang theo Sở Sở hướng về một giờ phương hướng đi, cũng không biết đi đâu." Thiệu Vĩ nhú nhú mày

nói: "Không đúng a, C khu hãn là tại chín giờ phương hướng, hãn đi vào trong đó làm cái gì?"

Tần Phong lông mi giương lên, có gan không tốt lắm cảm giác.

"Người đã còn sống, ta diệt đoàn hi vọng tăng lên, mỗi một cái siêu cấp anh hùng phía sau đều có một yên lặng hy sinh nữ nhân tới tăng anh hùng sức chiến đấu. Tuy rằng người không phải nữ nhân, nhưng chúng ta mới quen đã thân, người ở trong mắt ta. . . ." Thiệu Vĩ hít sâu một hơi, đem súng trong tay cùng Tần Phong gần như đầy đồ sặc thương thay đổi qua đây, vỗ vỗ Tần Phong vai: "Chúng ta tiếp tục hoàn thành trước chiến thuật. Tần Phong đồng chí, ta lấy tổ chức danh nghĩa khẩn cầu người tiếp tục sung làm mối."

"Dựa vào, còn tới." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã, mắng: "Ta nghĩ có điểm không đúng, một hồi ta đi giải quyết đối phương còn dư lại ba người, ta sẽ che chở người đi tìm Sở Sở." Lại nói, chỉ chỉ phía trước, nói: "Nhớ kỹ, dán thùng đựng hàng cùng mỗi cái công sự che chắn phủ phục đi tới, đem cái mông của người cùng đầu áp có bao nhiêu thấp thì có nhiều thấp, bọn họ tuy rằng chiếm cứ chế cao điểm, nhưng là hình thành 30 độ thị giác góc chết."

"A?" Thiệu Vĩ nghe có điểm mơ hồ, Tần Phong không phản ứng hãn cái này, nói: "VIP liền đứng ở chỗ này là được."

"Nếu như bị bọn họ tìm được chúng ta liền thua."

"Bọn họ sẽ không tìm được." Tần Phong đem kia đem chỉ có 7 phát thương hướng xuyên ở tại trên vai, hít sâu một hơi, 1 cái bước xa chạy nước rút, như một con linh hoạt hầu tử nhảy lên một bên cao tới hai thước thùng đựng hàng, toàn bộ hành trình không có bất kỳ âm hưởng, nhìn Thiệu Vĩ trợn mắt hốc mồm.

Tần Phong nhú nhú mày, ngón trỏ phải ngón giữa khép lại, hướng về phía trước một chỉ, Thiệu Vĩ phản ứng kịp theo bản năng giảm thấp xuống thân thể, tại Tần Phong gửi đi đi tới tín hiệu sau khi 1 cái sức dán thùng đựng hàng cùng công sự che chắn hướng về phía trước phủ phục đi tới, có phải không có chuyên

nghiệp thụ huấn qua, kia cái mông mang làm Tần Phong đều muốn cho hẳn một viên đạn.

Mà Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu sau khi, lại cấp tốc tại địch nhân hình thành trong vòng vây cấp tốc xuyên qua, tựa hồ là phát hiện hành động của hẳn, Âu Thiếu Minh không ngừng chỉ huy thủ hạ tiến hành xạ kích, chỉ là Tần Phong cuối cùng tại thời khắc mấu chốt tiến hành lẩn tránh, từng viên một trúng màu toàn bộ bắn không, làm nguyên vốn đã dương dương đắc ý Âu Thiếu Minh hận răng ngứa ngứa.

"Đánh cho ta, dùng sức đánh chết tên khốn kiếp kia." Âu Thiếu Minh cắn răng nghiêng lợi thấp giọng quát dẹp đường.

Hẳn hai người thủ hạ cũng là tức giận không nhẹ, chỉ cần Tần Phong tránh thân ảnh hiện ra sau khi sẽ không đoan xạ kích, cho hơi chút 1 cái cấp tốc đi tới đầy đủ hoàn cảnh. Khi thấy hơi chút chật vật đứng lên một cỗ sức hướng về Ngụy thiếu mang theo Sở Sở phương hướng ly khai đuổi theo sau khi, Tần Phong cũng không có ý định đang ẩn núp, thương nằm trong tay, cấp tốc lao ra một mảnh đất trống, thân thể ở giữa không trung giương lên, 1 khóa trúng màu trong nháy mắt bắn ra, mà bản thân của hẳn còn lại là có sau khi rơi xuống đất thuận thế lăn một vòng, tiêu thất ở tại trong bóng tối.

"Đệt!"

Trúng đạn cái giỏ đội thành viên mắng to một tiếng, tức giận dậm chân, nhưng phán quyết tổ thành viên đã rất nhanh xuất hiện đưa hẳn mang cách tác chiến bản đồ. Bắt chước làm theo, Tần Phong tại một lần chạy nước rút trong tiêu diệt lệnh một gã thành viên, mà Âu Thiếu Minh rốt cục cảm giác được sợ, nguyên bản nắm chắc phần thắng hẳn không khỏi nuốt ngụm nước miếng, bởi vì khẩn trương cái trán lưu lại một giọt giọt mồ hôi, hẳn phải tháo cái nón xuống cùng mặt nạ bảo hộ, lau mồ hôi nước.

Hai mắt không ngừng nhìn bốn phía, muốn tìm được Tần Phong vị trí, thế

nhưng trong bóng tối vắng vẻ một mảnh, con có đèn đường hạ Quang Huy làm hấn thoáng yên tĩnh một hồi, hấn xuyên thấu qua nhăm vào kính nếu muốn đang quan sát một phen, lại cảm giác vai bị người vỗ xuống một chút, nhất thời sợ toàn thân 1 cái cơ linh, xoay người thấy Tần Phong kia đen như mực họng chỉ mình mặt của, thiếu chút nữa hung ác kêu lên.

"Người chết."

Tần Phong bữu môi, cao cao tại thượng nhìn nằm dưới đất Âu Thiếu Minh, chỉ chỉ hấn cái mông lên ánh huỳnh quang dịch, xoay người liền rời đi.

Âu Thiếu Minh nhìn Tần Phong rời đi bóng lưng, cảm giác đây là hấn từ lúc chào đời tới nay bị lớn lao khuấy nhục, nguyên bản coi như là tuần lãng trên mặt của viết đầy dữ tợn.

"Người tên khốn kiếp, người cũng dám!"

Âu Thiếu Minh nhìn Tần Phong bóng lưng nghiêng rãng nghiêng lợi, trên mặt gân xanh căn căn bạo khởi, cầm lấy một bên vừa mới tay * dưới đất màu đạn thương liền chỉ hướng Tần Phong sau đầu. .

"Người đi chết đi!" Âu Thiếu Minh rống lớn một tiếng.

Thế nhưng 1 khóa trứng màu bỗng nhiên tại trên mặt hấn nổ lên, hơi đau đớn làm hấn lại càng hoảng sợ, bởi vì vừa mới xuất mồ hôi, cho nên hái được mũ giáp cùng mặt nạ bảo hộ, khiến trong miệng cũng xông vào không ít ánh huỳnh quang dịch, kia cỗ quái mùi vị làm hấn thiếu chút nữa nôn mửa ra, mà ngay sau đó, từng viên một trứng màu bắn nhanh mà đến, không ngừng tại trên người hấn nổ tung, chỉ bất quá còn dư lại mấy viên đạn toàn bộ tại trên y phục, lại cũng không có đang đánh ở trên mặt.

Cũng liền viên kia trứng màu, hấn trên tóc đã là nhạt màu xanh biếc, trên mặt cũng là xanh mướt chiếu lấp lánh, nguyên bản dữ tợn đáng sợ mặt lúc này lại có chút khôi hài cùng buồn cười, Tần Phong ném đi trong tay đã không đồ sặc

thương, cũng không quay đầu lại nói: "Đưa cái này không chơi nổi gia hỏa mang đi ra ngoài."

Phán quyết tổ 2 cái thành viên đi ra, lẫn nhau đã ở trong mắt đối phương nhìn thấu một phần phần sợ hãi.

Vừa mới Tần Phong xuất hiện có thể nói là vô thanh vô tức, thậm chí là Âu Thiếu Minh tìm kiếm Tần Phong tung tích thời điểm, bọn họ cũng theo bản năng không ngừng tự hỏi Tần Phong gặp phải tại vị trí nào, bọn họ cũng có thể đoán được Tần Phong gặp phải sau lưng Âu Thiếu Minh, nhưng là hai người bọn họ phán quyết dĩ nhiên đối với Tần Phong xuất hiện không có chút nào phát hiện.

"Tần Phong, người chờ cho ta, ta sớm muộn muốn cho người quỳ xuống đi cầu ta tha người!" Âu Thiếu Minh dử tợn hô.

"Ngốc b."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 39: Đánh Chết Tên Khốn Kiếp Kia

Chương 39: Đánh chết tên khốn kiếp kia

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 4 100 1 số lượng từ: 2560

"Đi đâu?"

Sở Sở càng ngày càng nghĩ không thích hợp, xung quanh đèn đường dần dần tiêu thất, toàn bộ tác chiến bản đồ bắt đầu hoàn toàn rơi vào hắc ám, trong lòng không khỏi dâng lên một cỗ tử sợ hãi.

Ngụy thiếu âm sâm sâm cười: "Người là của chúng ta VIP, Thành thật theo ta đi."

"Người có phải mang ta đi kia?" Sở Sở có chút nóng nảy, lui về phía sau vài bước hô: "Người muốn làm gì?"

"Ta muốn làm gì?" Ngụy thiếu hai mắt như độc xà thông thường quét một vòng Sở Sở, liếm môi một cái, âm đo đo cười nói: "Ta nghĩ hấp diêm người."

Sở Sở trong nháy mắt sợ hoa dung thất sắc, xinh đẹp gương mặt của lên bờ đầy sợ hãi, nàng lui về phía sau vài bước nếu muốn xoay người chạy trốn, thế nhưng Ngụy thiếu tốc độ rất nhanh, đưa tay bắt được Sở Sở cánh tay, cố sức sờ,

Sở Sở đau hét thảm một tiếng, lại lớn hơn thanh kêu cứu, nhưng là lại bị Ngụy thiếu một thanh nín lại, trở tay nắm cánh tay của nàng, một tay Sở Sở phía sau đưa qua tới, không biết khi nào một thanh lạnh như băng chùy thủ gác ở trên cổ của nàng.

Sở Sở sợ toàn thân 1 cái cơ linh, thanh chùy thủ kia nàng biết là thực sự, mang theo lạnh lẽo kim loại xúc cảm tại cổ nàng lên nhẹ nhàng rạch một cái, một tia Hàn khí tựa như chỗ xung yếu phá da của nàng tiến nhập máu của nàng quản trong. Ngụy thiếu dùng chùy thủ lấy xuống đầu của nàng khô cùng mặt nạ bảo hộ, ném tới một bên, dán sau lưng của nàng, nhẹ nhàng gửi Sở Sở mang theo đến mùi hương mái tóc, đầu lưỡi tại nàng vành tai lên nhẹ nhàng liếm liếm: "Người hô a, ta xem người có thể hay không la lên. Làm người muốn kêu một khắc kia, cây chùy thủ này sẽ phá vỡ của người khí quản, người tất cả mà nói sẽ nghẹn hồi bụng của mình trong, của người máu sẽ ở trước mắt người phun đi ra ngoài 3 bốn thước xa, bất quá người yên tâm, ta sẽ đem thi thể của người thích đáng xử lý, người quả thực chính là nhất kiện hoàn mỹ đồ chơi."

"Người tên biến thái, người muốn làm gì. Tần Phong sẽ đến cứu ta." Sở Sở hù dọa sắc mặt của một trận tái nhợt, trong ánh mắt choáng váng đến giọt nước mắt, cảm giác phía sau kia sâm sâm Hàn khí, sợ cũng khóc lên.

"Thế nhưng người nếu như ngoan ngoãn khi ta đồ chơi, ta sẽ để người sống." Ngụy thiếu nghe được biến thái hai chữ sau, ánh mắt dữ tợn càng đáng sợ không gì sánh được, nhưng đảo mắt lại là âm sâm sâm cười nói: "Tần Phong? Ta cho người biết, chúng ta hiện tại đã ra khỏi tác chiến bản đồ, mà ánh mắt mọi người cũng còn tại nơi cuộc tranh tài trong, không ai chú ý tới người cùng ta đã ly khai, chờ bọn hắn tìm được chúng ta, người đã bị ta chơi xong."

"Người không chết tử tế được!" Sở Sở chảy nước mắt, trong lòng càng ngày càng sợ, nghĩ đến sau tao ngộ, toàn thân đều đang không ngừng run run trong.

"Người chỉ có thể ngọt cam tâm tâm đích mưu ta đồ chơi." Ngụy thiếu âm lãnh nói: "Hơn nữa không có người làm gì ta, bằng không ta sẽ đem người bán

sang Phi châu đi, hắc hắc, người ở đó đối với người cái này kiêu tích tích đại mỹ nữ nhất định sẽ hảo hảo thương tiếc." Lại nói, chủ thủ tại Sở Sở trên mặt không ngừng xẹt qua, trong miệng không ngừng phát ra hắc hắc âm hưởng.

Lại nói, hắc cũng không cố Sở Sở duyên dáng gọi to, cầm lấy Sở Sở hướng về 1 cái tác chiến bản đồ chiến hào trong đi đến, đợi cho chiến hào chỗ, đúng là một tay lấy Sở Sở đẩy đi xuống, nguyên bản liền sợ toàn thân run run thậm chí như nhũn ra Sở Sở hét thảm một tiếng, ngã sấp xuống tại lập mau 1 mét sâu chiến hào trong, đầu bởi vì mất đi mũ giáp, trang tại cao kênh trên tường đất càng thiếu chút nữa ngất đi, chỉ là cổ chân đau đớn làm Sở Sở rồi lại thanh tỉnh lại, một mảnh phiến Thổ tro rớt xuống, làm nguyên vốn đã tràn đầy nước mắt trên khuôn mặt cũng bắn ô chịu không nổi.

"Ô ô ô, Tần Phong. . ."

Sở Sở khóc hô tên Tần Phong, Ngụy thiếu nghe được nàng như trước hô khác tên của nam nhân, trong mắt lóe lên một tia ti vi tức giận, hắc nhảy xuống chiến hào, nắm Sở Sở cổ áo nâng tay lên sẽ phiến đi qua, lúc này một tiếng gầm lên truyền đến: "Vương bát đàn!"

Vừa truy tới được Thiệu Vĩ thấy nhà mình hoa khôi của trường bị Ngụy thiếu như vậy khi dễ, lửa giận trong lòng nhảy thoáng cái đốt đốt, hắc là hèn mọn cùng có điểm nhát gan, nhưng ở loại chuyện này lên tuyệt đối biểu hiện không thể so bất luận kẻ nào đều kém, không chút nghĩ ngợi giơ lên trong tay hắc kia đem màu đạn thương một thương đánh ra ngoài, kia Ngụy thiếu cảm giác được trên vai khẽ run lên, âm sâm sâm cười, lại đem Sở Sở đẩy đi ra ngoài, Sở Sở ngã sấp xuống tại chiến hào trong lại là hét thảm một tiếng.

Thiệu Vĩ càng xem càng phần nộ, từng viên một trứng màu không lưu tình chút nào hướng về phía Ngụy thiếu đánh tới, kia Ngụy thiếu không thềm cười, cầm kia đem âm lãnh chủ thủ nhảy ra ngoài, chút nào không đem trứng màu xạ kích để vào mắt, ở đây xác thực không có bất kỳ lực sát thương nào đáng nói, nhìn cặp kia như độc xà kiểu mặt chậm rãi tới gần Ngụy thiếu, Thiệu Vĩ trong

lòng dâng lên một tia sợ hãi, bởi vì tại Ngụy thiếu trên người Xuất Hiện từng cổ một làm hấn sợ sát ý, chủn thủ trong tay vòng vo chuyên, dưới ánh trăng cực kỳ thấy được.

"Phanh."

Thiệu Vĩ cứ như vậy nhìn Ngụy thiếu giơ lên một cước đá vào trên bụng của hấn, bụng đau đớn kịch liệt làm hấn thậm chí không có để cho đi ra ngoài cơ hội, thân thể về phía sau té bay ra ngoài, nửa quỳ ở tại dưới đất, Ngụy thiếu âm u cười, lại là thừa thắng xông lên sẽ cho Thiệu Vĩ 1 cái đẹp, mà nguyên bản bị một cước đánh quỳ trên mặt đất Thiệu Vĩ, kia sợ sợ nhưng là bị đánh không có, tuy rằng sắc mặt đỏ bừng nhưng là tức giận bạo phát, quẫn quại trở nên tiến lên ôm Ngụy thiếu sẽ ấu đả, trong miệng la lớn: "Người cái vương bát đản, ta liều mạng với người!"

"Muốn chết hay gì ?!" Ngụy thiếu âm u cười, một thanh bóp ở Thiệu Vĩ gáy, cố sức bắm một cái, Thiệu Vĩ đau hét thảm một tiếng, thân thể không ngừng co quắp, kia Ngụy thiếu liên tiếp 3 4 quyền tại Thiệu Vĩ trên mặt chăm sóc, nhất khẩu khẩu huyết thủy cũng là phun tới.

Mà lúc này.

Tần Phong tìm tòi toàn bộ thương khố bản đồ, nhưng không có phát hiện bất kỳ Sở Sở hình bóng, hấn đối với mình sưu tầm năng lực có lòng tin tuyệt đối, như thế 1 cái nho nhỏ thương khố bản đồ, hấn không cho là mình có thể sờ không ra người đến, thậm chí là Thiệu Vĩ tên kia đều không tìm được, như vậy chỉ có một thuyết pháp, đó chính là cái kia Ngụy thiếu, Sở Sở còn có Thiệu Vĩ không có ở cái này bản đồ trong.

Nghĩ tới đây, hai mắt của hấn trong nháy mắt phát lạnh, kia Ngụy thiếu bản thân có độc xà thiên phú, hơn nữa còn là cái hèn hạ độc xà, nếu như Sở Sở bị hấn mang đi, sợ rằng hậu quả là thiết tưởng không chịu nổi.

Không chút nghĩ ngợi, hấn hướng về phía Thiệu Vĩ lúc đó phương hướng ly

khai phóng đi, tốc độ cực nhanh.

Mà nguyên bản tại bộ chỉ huy Vạn Hiểu Dương nguyên bản còn đang suy tư Tần Phong trước biểu hiện, đã thấy Tần Phong bỗng nhiên động, trong lòng dâng lên một cỗ tử dự cảm bất hảo, cảm giác được đã biết toàn bộ câu lạc bộ bản đồ đều bị một cỗ giết chết khí cho bao phủ, trong lòng cả kinh.

"Sở Sở bọn họ đâu?" Lúc này nguyên bản đã ở chú ý toàn bộ thương khố màn hình Đường Tiểu Vũ có chút cau mày nói: "Thế nào mất? Còn có Thiệu Vĩ người này lại chạy đi nơi nào?"

"Không xong!"

Vạn Hiểu Dương tâm lý cả kinh, đưa qua bộ đàm đó là quát: "Cho ta đem còn dư lại vài người tìm ra, bọn họ ra bản đồ! Lập tức!" Sau khi nói xong, Vạn Hiểu Dương liền xông ra ngoài.

Mà nguyên bản tại thương khố bản đồ mấy người phán quyết cũng là bị đội trưởng cả đời này rống lại càng hoảng sợ, không nói hai lời hướng về Tần Phong phương hướng ly khai đuổi theo.

Xuyên qua thương khố bản đồ, là một mảnh rừng cây tác chiến bản đồ, Tần Phong bèn nhảy hai mắt rất nhanh tìm xuống đất chân của ẩn, hoặc là kia vừa bị đập gãy Khô Diệp hoặc là thật nhỏ cành cây, hơn nữa hẩn nhìn ra được một người bước tiến có chút bối rối, trong lòng càng sát ý tăng vọt, tại về phía trước chạy khoảng chừng mấy chục mét, thấy dưới đất mũ giáp cùng mặt nạ bảo hộ, lấy tới lại có thể nghe thấy được mặt trên loáng thoáng mang theo Sở Sở nhè nhẹ phát hương, ánh mắt bộc phát quạnh quẽ.

Lúc này, hẩn nghe được một tiếng nhỏ nhẹ kêu thảm thiết, trong lòng khê động, không nói hai lời vọt tới, làm lao ra một mảnh rừng cây sau, lại thấy dưới ánh trăng, Thiệu Vĩ vẻ mặt bầm tím quỳ trên mặt đất, y phục trên người đã là vết chân bù đắp, đầu kia khô cũng không biết đi nơi nào, một bãi vũng máu tươi không ngừng sấm đến phát sao chảy ra, theo kia trên người dính đầy ánh huỳnh

quang dịch Ngụy thiếu một cước đá vào trên mặt hấn, Thiệu Vĩ nằm dưới đất, đã là ngay cả gào thảm khí lực cũng không có, mũi hấn thậm chí đều phải vỡ vụn, trong lỗ mũi, trong miệng máu càng liền mạng chảy ra, mà ở một bên chiến hào trong, Sở Sở hai tay vịn mặt đất, sắc mặt thống khổ không ngừng thống khổ đến.

"Muốn chết!"

Tần Phong hai mắt phát lạnh, tại nơi Ngụy thiếu lại muốn một cước đá vào Thiệu Vĩ trên mặt thời điểm, 1 cái chạy nước rút, kia Ngụy thiếu làm sao có thể có thời gian phản ứng, cảm giác đầu tê rần, thân thể lại lẳng không bay ra ngoài, lại dưới đất liên tiếp cuồn cuộn sau khi lăn vào chiến hào trong, Tần Phong ngồi xổm người xuống nhìn đã hoàn toàn thay đổi Thiệu Vĩ, bặt tâm tại bộ ngực hấn chỗ nhận điểm liên tiếp vài cái, kia Thiệu Vĩ đây mới là hơi thở mong manh vậ chậm rãi mở hai mắt ra: "Ca. . . . Đánh. . Đánh chết. . . Cái kia Vương. . 8. . . Trúng!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 40: Cha Người Là Tổng Thống Cũng Không Dùng

Chương 40: Cha người là tổng thống cũng không dùng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 4 150 1 số lượng từ: 256 2

"Ca. . . . Đánh. . . Đánh chết. . . Cái kia Vương. . 8. . . Trúng!"

Thiệu Vĩ dứt quãng nói, trong lồng ngực lại cảm giác được một trận cuộn cuộn, không ngừng ho khan, một ngụm máu bọt không ngừng tuôn ra, Tần Phong yên lặng gật đầu, tại trước ngực hấn thoáng vỗ, đồng thời ngón giữa phải ngón trở khép lại, không ngừng khi hấn ba sườn điểm hạ, lại đang trước ngực nhận điểm liên tiếp vài cái, kia Thiệu Vĩ trong miệng huyết bọt mới là đình chỉ phun ra ngoài.

Chiếu cố tốt Thiệu Vĩ sau, Tần Phượng chạy đến Sở Sở kia, nhìn Sở Sở khóc cùng tiểu hoa miêu thông thường, trong lòng lại là tê rần, Sở Sở thấy Tần Phong sau lại là oa một tiếng cả tiếng khóc lên, Tần Phong bận tâm đem nàng từ chiến hào trong bế đi ra, thoáng cả sửa lại một chút nàng xoắn xếch mái tóc, tại nàng cái trán nhẹ nhàng hôn một cái, nói: "Không sao, đừng sợ."

"Tần Phong. . ." Sở Sở lại khóc càng ngày càng hung mãnh, đạt đầu chôn ở trong ngực của hấn, không ngừng co quắp.

Lúc này Vạn Hiểu Dương mang theo đoàn người cũng vội vã chạy qua nữa, thấy được nằm dưới đất đã hoàn toàn thay đổi thậm chí là một tia động tĩnh cũng không có Thiệu Vĩ sau, Đường Tiểu Vũ mặt quét thoáng cái trắng, trong đôi mắt to nước mắt liều mạng dừng mãnh tiến ra, nửa quỳ tại Thiệu Vĩ trước người, hai tay run rẩy cũng không dám chạm Thiệu Vĩ mặt của, cũng sợ hấn đau.

"Thiệu Vĩ, Thiệu Vĩ. ." Đường Tiểu Vũ kích động hô.

Thiệu Vĩ cũng mí mắt thoáng giật giật, thấy Đường Tiểu Vũ lê hoa đá vũ dáng dấp, nghĩ giờ tay lên vội tới nàng xoa một chút lệ, cũng không hề khí lực, chỉ là trong ánh mắt ý bảo không có việc gì. Lúc này Vạn Hiểu Dương chỉ thị hai người thủ hạ bận tâm đem Thiệu Vĩ mang hồi đi tiếp thu trị liệu, Đường Tiểu Vũ lau nước mắt vội vã đi theo.

Vạn Hiểu Dương thấy như vậy một màn, sắc mặt tái xanh không ngừng, mà phía sau Âu Thiếu Minh mấy người kia cũng chạy đến chiến hào trước, thấy tại chiến hào trong co quắp Ngụy thiếu sau khi, cũng là sắc mặt đại biến: "Ngụy thiếu, Ngụy thiếu người làm sao vậy?"

"Ngụy thiếu, người không sao chứ?"

Một đám người ba chân bốn cẳng đem Ngụy thiếu từ chiến hào trong mang ra ngoài, thấy Ngụy thiếu trên má phải xanh tím một mảnh, càng sợ toàn thân run run, nếu như vị này gia thực sự nổi giận, sợ rằng bản thân nhóm người này đều muốn đi theo tao ường a.

"Tần Phong, người thật to gan, dám đánh Ngụy thiếu, người sẽ chờ tao ường ah!" Âu Thiếu Minh nhìn thoáng qua Tần Phong, cắn răng nghiêng lợi dữ tợn hô.

Vạn Hiểu Dương càng tức giận không ngừng, trầm giọng quát dẹp đường: "Tại chỗ của ta dám động thủ đả thương người đến nước này, các người còn dám bị cản ngược lại một cái, thật khi chúng ta là ăn cơm khô sao?" Hấn mấy tên thủ hạ cũng là về phía trước vừa đứng, mấy người bộ đội đặc chủng tinh anh tạo thành trận doanh khí thế vừa để xuống, liền làm kia Âu Thiếu Minh hù dọa sắc

mặt tái nhợt, đặt mông ngồi ở dưới đất.

"Các người muốn làm gì? Ta nói cho các người biết, từ hôm nay trở đi các người Lang Gia câu lạc bộ đừng nghĩ phạm, ta muốn cho các người chịu không nổi!" Âu Thiếu Minh sắc lệ nội trì quát.

Tần Phong mặt âm trầm, thận trọng đem Sở Sở đặt ở một bên, để cho nàng dựa ở trên một tảng đá lớn, nhẹ giọng nói: "Chờ ta một chút."

"Ân." Chỉ cần Tần Phong còn đang mình trong tầm mắt, Sở Sở cũng cảm giác an toàn vô cùng, như cái ngoan ngoãn con mèo nhỏ thông thường khẽ gật đầu, mà Tần Phong xoay người nhìn về phía Ngụy thiếu nhất hỏa nhân, sắc mặt tỉnh táo đáng sợ, đi lên trước, kia Âu Thiếu Minh tráng lên lá gan liền ngăn Tần Phong: "Tần Phong, người dám, ta cho người biết."

Thất phu giận dữ, máu tươi 10 bước. Cái này Âu Thiếu Minh quả nhiên là không biết chết sống, cố cho nên giơ lên một cước đá vào trên đùi hăn, hét thảm một tiếng, cũng đùi phải không cách nào chống đỡ 1 cái lão đảo quỳ dưới đất.

"Người! Người!"

Âu Thiếu Minh đau vẻ mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh chảy ròng, trên đùi đến xương đau đớn làm hăn nằm dưới đất ôm bắp chân con cuộn cuộn, giết lợn vậy tru lên càng làm cho nhân sinh không tưởng chút nào đồng tình, kia nghệ thuật học viện những nữ sinh khác đều là hù dọa sắc mặt tái nhợt núp ở một bên, không dám thở mạnh một ngụm. Tần Phong vòng qua Âu Thiếu Minh, nhìn mấy người còn đang Ngụy thiếu trước mặt gia hỏa, cười lạnh nói: "Cút ngay cho ta."

Bọn họ thấy Âu Thiếu Minh thảm trọng, đã sớm sợ mật tét, nhưng là phải né tránh, sau này cái này Ngụy thiếu ghen ghét đứng vậy cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho tự mình, bọn họ thế nhưng biết cái này Ngụy thiếu lòng dạ chật hẹp, từ mấy ngày hôm trước Âu Thiếu Minh mang theo hăn tại nghệ thuật học viện sau khi xuất hiện, càng làm cho nghệ thuật bên trong học viện lòng người bàng hoàng, có người nữ sinh đã từng nói mắng qua hăn, thế nhưng ngày thứ hai nữ

sinh kia tại cũng không xuất hiện qua, nghe nói là bị hơn mười người mạnh sau đó không mặt mũi gặp người nhảy lầu tự sát, việc xấu loang lỗ hẳn gây ra 1 cộc chuyện hư hỏng, thế nhưng giáo lãnh đạo cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Bất quá Ngụy thiếu không cho bọn hắn do dự cơ hội a, mơ mơ màng màng sau khi tỉnh lại cảm giác được trên gương mặt cốt liệt vậy đau đớn, đưa tay liên tiếp đẩy đem trước người mấy người cho đẩy đi ra ngoài, còn hẳn thì đem trong ngực * rút ra, tại Tần Phong đem mấy người kia đón đỡ mở sau kiệt kiệt cười quái dị đâm tới, Tần Phong giận dữ, dưới chân cố sức, đầu ngón chân đá vào Ngụy thiếu trên bắp chân, kia Ngụy thiếu hét thảm một tiếng, chạy nước rút thân thể trong nháy mắt tê liệt xuống tới, mà Tần Phong liên tiếp lại là một cước đá vào trên đùi hẳn, thậm chí dựa vào là gần mấy người đều nghe xong ca ca âm hưởng.

Tại nơi Ngụy thiếu kêu thảm thiết thời điểm, trở tay cầm Ngụy thiếu tay của cổ tay, kia * bèn nhọn một mặt lập tức hướng về phía Ngụy thiếu nơi bả vai, nhưng thấy Tần Phong đẩy, * xuyên phá đồ rắn ri, toàn bộ một nhập trong cơ thể hẳn.

"A!"

Ngụy thiếu đau sắc mặt của không ngừng dữ tợn, đầy tơ máu trong ánh mắt tràn đầy thống khổ và giãy dụa âm ngoan.

Tất cả mọi người nhìn kia bi kịch Ngụy thiếu, từng cái một trong mắt tràn đầy sợ hãi, lại thấy Tần Phong như Sát Thần thông thường, đứng ở nơi đó sắc mặt chút nào không lẫn, trong lòng sợ không ngừng. Lướt một cái xóa sạch máu tươi từ miệng vết thương ồ ồ chảy ra, rất nhanh đồ rắn ri bị lây dính hơn phân nửa.

Tần Phong mặt không thay đổi đi lên trước, cầm ở tại * lên, từng điểm từng điểm rút ra, mỗi rút ra một phần, máu chảy xuôi tốc độ liền sẽ tăng nhanh một

phần, mà Ngụy thiếu thống khổ biết tăng một phần, hẳn thậm chí có thể nghe được * đao phong cùng mình đầu khớp xương ma sát thanh âm, loại này xé rách cùng mài cốt khổ sở làm hẳn mặt không có chút máu, hẳn đau cổ họng liên tiếp cuộn, chỉ là cắn chặt khớp hàm, bên trong cặp mắt điên cuồng cùng hèn mọn không ngừng xen lẫn, tựa hồ muốn đem Tần Phong cho cắn nuốt hết.

Nhổ *, Tần Phong lại đem * chậm rãi εâm vào hẳn một chỗ khác vai, xé mở cơ thể, * bén nhọn lướt qua cốt cách từng điểm từng điểm tiến nhập.

Ngụy thiếu đau nguyên bản sắc mặt tái nhợt lại là ửng hồng một mảnh, hẳn cổ trên trán gân xanh huyết quản cổ trướng đến, thống khổ kêu rên tại trong miệng không ngừng toát ra, bất quá Tần Phong tay kia cũng chém vào trên cổ hẳn, Ngụy thiếu ho sặc sụa một tiếng, sắc mặt càng khác đỏ bừng không gì sánh được, bên trong cặp mắt tơ máu đã bày rậm rạp.

Làm * bén nhọn một mặt tại sau lưng của hẳn vai đâm sau khi đi ra, hai bên thương búng máu tươi lưu thông tốc độ càng lúc càng nhanh.

"Ta sẽ giết người, sau đó giết người tất cả thân nhân, ta sẽ ngay trước mặt người giết người nữ nhân, ta bảo chứng." Ngụy thiếu cắn chặt hàm răng, cắn răng nghiêng lợi gào thét nói.

Tần Phong cười lạnh một tiếng, bắt được tóc của hẳn, trong mắt lóe lên một tia không thèm, tại Ngụy thiếu ánh mắt hoảng sợ trong, đầu gối hung hăng đỉnh đầu.

"Phanh."

Hét thảm một tiếng, kia Ngụy thiếu mũi trong miệng máu lập tức phun tới, thế nhưng không để cho hẳn bất kỳ thở dốc cùng nếm thử thống khổ cơ hội, Tần Phong đầu gối đã tiếp nhị liên tam đỉnh đi lên, không ngừng mãnh liệt tiếng va chạm làm tất cả mọi người không đành lòng nhắm mắt lại, thậm chí mấy người nữ đã che lỗ tai của mình không muốn nhìn thấy cái này thảm thiết một màn.

Vạn Hiếu Dương vài người sắc mặt bất biến, so đây càng máu tanh hình ảnh bọn họ đều gặp, tại sao có thể có không khỏe đây? Chỉ là bọn hắn kinh hãi chính là Tần Phong tàn nhẫn, vào lúc này Tần Phong sắc mặt của có thể nói là không có bất kỳ biểu tình, trong ánh mắt chỉ là có một chút hai điểm hàn quang chớp động, phảng phất là đang làm nhất kiện vi bất túc đạo việc nhỏ.

Có thể cảm giác có chút mệt mỏi, Tần Phong đem Ngụy thiếu còn đang dưới đất, cao cao tại thượng nhìn đã mặt không toàn bộ không so với Thiệu Vĩ còn muốn thăm thiết khuôn mặt, thản nhiên nói: "Có di ngôn sao?"

Một câu nói, cực kỳ phổ thông rồi lại làm bất luận kẻ nào đều không được không lo lắng nói.

Ngụy thiếu rất cực sợ, hắn phát hiện Tần Phong muốn giết người tựa hồ như là bóp một con kiến một dạng, sẽ không có bất kỳ do dự, hai cánh tay hắn bị thọc 2 cái lỗ, đùi phải bấp chân cùng chân nhỏ đầu khớp xương đều đã chặt đứt, căn bản ngay cả bò khí lực cùng trợ lực cũng không có, hắn hoảng sợ nhìn Tần Phong, những thứ kia dữ tợn cùng âm trầm đều đã tiêu thất: "Không muốn. . . Không nên. . ."

"Người cho là thế nào?" Tần Phong không thêm cười, bĩu môi.

"Ta. . . Ta. . . Nói cho người biết. . . Ba ta. . . Ba ta là "

"Ba người là tổng thống cũng không dùng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 41: Trong Bóng Tối Bản Lén

Chương 41: Trong bóng tối bản lén

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lộng [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 4 200 2 số lượng từ: 249 5

Tần Phong nhìn như người chết Ngụy thiếu, sát khí ở trong lòng là kế tiếp tăng cao, lại thấy khuôn mặt đã biến dạng nhưng vẫn đáng trách, không nói hai lời giơ lên một cước đạp lên, tên kia vốn là toàn thân thống khổ khó nhin, lúc này một cước xuống tới càng đau nước mắt đều phải xông ra, chỉ là một cước này uy lực không nhỏ, chỉ sợ là bộ mặt gãy xương đều không quá đáng, nước mắt hòa lẫn máu cực kỳ dữ tợn đáng sợ.

Vạn Hiếu Dương cùng bọn người liền đứng ở nơi đó nhìn, bọn họ không có ý định đi tới ngăn cản.

Dù cho nơi này là hãn địa bàn của mình, thế nhưng thân là bộ đội đặc chủng tinh anh bọn họ vốn là có một cỗ sát ý, cái này Ngụy thiếu hành vi đã chạm đến bọn họ điểm mấu chốt, không bỏ đá xuống giếng cũng đã không tệ, huống là thấy chết mà không cứu được đây.

"Cứu mạng a, cứu mạng a."

Ngụy thiếu trong ánh mắt nước mắt xen lẫn huyết dịch lưu lại, vệt mặt máu

rậm rạp, hẩn nhìn bốn phía hoảng sợ cả tiếng gào thét, thấy Âu Thiếu Minh những người đó, la lớn: "Âu Thiếu Minh, các người mau cứu ta a, nhanh lên một chút cứu ta a, không thì ta sẽ giết các người."

Âu Thiếu Minh chân bây giờ còn đau đớn không ngừng, chính hẩn đều suy đoán bàn chân đã gãy xương, còn cứu người? Có thể bò qua đi cũng không tệ, mà những thủ hạ kia đối với vừa mới Ngụy thiếu thúc bản thân đi chịu chết vốn là buồn bực, thế nhưng vừa nghĩ tới Ngụy thiếu âm trầm cùng hẩn nếu quả như thật đã chết, bản thân sợ rằng cũng sẽ không có kết quả gì tốt.

Tần Phong bĩu môi, nhìn vậy không đoạn kêu rên cầu cứu Ngụy thiếu, cười lạnh một tiếng, có thể ngay vào lúc này, hẩn bỗng nhiên toàn thân một trận giật mình, thuận lợi rút ra kia Ngụy thiếu nơi bả vai *, thân thể tăng tốc độ chạy nước rút đứng ở Sở Sở trước người, mà hầu như đồng thời một tiếng nhỏ nhẹ không thể phát giác tiếng súng vang lên, nghe được Vạn Hiểu Dương mấy người đều biết đó là mang theo ống hãm thanh tiếng súng.

"A."

Sở Sở xem ra đến Tần Phong chính đang trả thù đến Ngụy thiếu, nhìn có chút tâm thần hoảng hốt đây, lại phát hiện Tần Phong bỗng nhiên vọt tới trước người mình đem mình thuận lợi đẩy ngã một bên, mà bản thân của hẩn còn lại là hơi buồn bực hừ một tiếng, một thanh bạc bạch sắc quang mang từ trong tay hẩn cấp tốc bắn ra, chỉ nghe được rất xa 1 cái nhỏ nhẹ vật nặng rơi xuống đất thanh âm truyền đến, nhìn sang, chính có một bóng đen từ một thân cây hạ rớt xuống, nhưng cũng cấp tốc tiêu thất.

Tần Phong hiện tại đã sắp tới bùng nổ sát biên giới, vô biên lửa giận từ trong lòng hẩn xông tới, trong ánh mắt nhuộm được huyết hồng một mảnh, cái này so với lúc trước Tại Khán Thủ Sở bị Diệp Mộng Kỳ hãm hại còn muốn phần nộ, một cỗ giết chết khí ngang tỏa ra bốn phía, như kia Sát Thần tại hiện.

Trên vai phải miệng vết thương không ngừng có máu ồ ồ toát ra tới, chỉ là

toàn thân khí huyết thoáng khê động, kia máu cũng đã ngừng lại.

"Hỗn đản!" Vạn Hiểu Dương rống giận một tiếng, mấy tên thủ hạ cấp tốc lấy bảo vệ tư thế đem Tần Phong cùng Sở Sở che chở ở tại trong đó, hai mắt nhìn chăm chăm bốn phía để tránh khỏi tại có bất kỳ tập kích ám sát, thế nhưng Tần Phong cũng gầm nhẹ quát dẹp đường: "Bảo vệ tốt nàng, thiếu một cọng tóc gáy ta giết các người."

Lại nói, hắn đã xông ra ngoài, cấp tốc xuyên qua tại trong rừng, bất quá ngăn một cái chớp mắt công phu đi tới vừa mới địch nhân ẩn núp viên kia cây dưới, một thanh màu đen mang theo * súng ngắn đang ở rễ cây cạnh, cái bá súng lên lây dính không ít máu, Tần Phong giơ tay lên thương thấy được máu vết máu phương hướng đuổi theo.

Hắn chạy khoảng chừng có hơn 300 mét, thấy được câu lạc bộ CS sân bãi sát biên giới lan can, nghĩ được không khí chính là kia nhẹ mùi máu tươi, nhanh chóng bay qua sắp tới hơn hai thước cao lan can sắt, thấy phía trước 1 cái bóng đen tại trong bóng đêm lóe ra, hừ lạnh một tiếng, cả người như đó là huyết vậy Thần sói đuổi theo mà lên, không có chút nào người của tính đáng nói.

Vốn dĩ Sở Sở thiếu chút nữa bị vũ nhục, hắn đã phần nộ rồi, nhưng bởi vì muốn giáo huấn Ngụy thiếu, cũng thật không ngờ sẽ có người không biết chết sống tới chạm đến hắn hoả khí, thế nhưng không nghĩ tới là thật sẽ có người tới, nhưng lại muốn ám sát Sở Sở, điều này làm cho hắn tự nhiên là vô cùng phần nộ. Hơn nữa là toàn cầu kiêu ngạo nhất thích khách cường đại nhất, hắn lại không biết cho phép có sát thủ nằm đúng lỗ thủng đối với mình người tiến hành ám sát.

Như không giết tên sát thủ kia, Tần Phong cũng cảm giác mình không mặt mũi.

Liều mạng truy kích, trên vai đau rất đau làm Tần Phong cảm giác cùng càng thêm thanh tỉnh, nhưng đối với bất kỳ một cái nào máy giết người mà nói, điểm

ấy thương thực sự không coi vào đâu, huống là một cái thân thể cực kỳ cường hãn, cơ thể mật độ xa tại thường nhân bên trên máy giết người.

Sát thủ kia cũng là trong lòng kinh khủng, hẳn cảm giác được truy sát mình không là một người, mà là một con khát máu dã thú, không nuốt giết thú săn tuyệt đối sẽ không bỏ qua dã thú.

Vào đi tới nay lần đầu tiên cảm giác được e ngại, hẳn nhìn một chút tay mình cổ tay lên kia đem bạc lắc lư *, mặc dù là lấy một sát thủ lòng của thái cũng không khỏi không gọi thẳng biến thái, mình xạ kích tại sắp tới trăm mét vị trí, hơn nữa câu lạc bộ rừng cây tác chiến bản đồ trong có các loại thiên nhiên công sự che chắn, thế nhưng không bộ dạng đến làm mình muốn bóp cò bắn chết bản thân mục tiêu thời điểm, tên biến thái này cũng đã phát hiện, hơn nữa lấy làm bất luận kẻ nào đều không thể bắt tốc độ đẩy ra mục tiêu của chính mình, còn đang trong nháy mắt làm ra phản kích, càng biến thái chính là mình còn bị đánh trúng.

Đem một thanh * hất ra đồng thời chuẩn xác bắn trúng trăm mét nội mục tiêu, sát thủ đem tự mình biết tất cả cao thủ đều liên tưởng một lần có thể khẳng định xác nhận bản thân người quen biết trong không ai có thể làm được, bất luận là biến thái không ở Nhân Loại nhận thức trong lực đạo, còn có kia phần kỹ xảo, trừ phi là đứng ở thích khách liên minh cao cấp nhất mấy vị kia đối với ám sát thủ đoạn luyện đến tận xương tủy Sát Thần mới có thể làm được, bằng không không ai biến thái như vậy.

Căn rằng, sát thủ cảm thấy tới gần sát khí, hẳn biết tại qua không được mười mấy giây, bản thân chỉ biết hoàn toàn bạo lộ ở sau người kia biến thái phải giết trong tầm mắt, trong tay hẳn cầm súng, hơn 10 giây sau khi đang không có chính xác ứng đối sẽ hồn về tây thiên, hẳn căn rằng, trên chân không khỏi tăng nhanh tốc độ, chạy ra khỏi sườn núi, đến rồi vùng duyên hải đường cái trước, thấy phía trước một chiếc màu đen Santana sau, cầu sinh lực lượng mang tới tốc độ lại tăng nhanh một phần, vọt tới trước cửa xe, hẳn thượng tốt tay trái móc ra một cây súng lục không ngừng hướng về Tần Phong bên tập địa phương bắn.

Tần Phong cười lạnh một tiếng, thân thể đang nhanh chóng di động trong không ngừng biến ảo vị trí, bằng vào tự thân biến thái vậy cảm nhận năng lực né tránh 1 khóa lại một viên viên đạn, sát thủ kia cũng không hoảng hốt, thấy Tần Phong còn đang đi tới mở cửa xe ra, bởi vì sớm đã thành chuẩn bị xong khẩn cấp công cụ, đã sớm tại khởi động trong, chân đạp chân ga liền xông ra ngoài.

Tần Phong nhìn chung quanh, cấp tốc hướng về phía bên phải sườn núi bò lên, vùng duyên hải đường cái chính vòng quanh núi này sườn núi kiến tạo, một đoạn này đường cái là 1 cái C hình chữ trạng, lấy tốc độ cực nhanh xuyên qua sườn núi có thể cản lại sát thủ xe.

Trên sườn núi từng viên một đại thụ rậm rạp, đem toàn bộ thiên không đều phải che đậy đứng, tiếng côn trùng kêu càng chi chi nha nha không ngừng, Tần Phong đang muốn tiến lên, lại cảm giác được phía trước có mấy người, không khỏi nhíu nhíu mày, lại không để ý đến cái gì, xuyên qua mấy viên đại thụ, lại thấy được đã có 5 cái cầm thương nam tử vây ngăn chặn 1 cái nữ nhân xinh đẹp, nữ nhân xinh đẹp gương mặt của trên có phần nộ còn có bất đắc dĩ.

"Chu tiểu thư, không có ý tứ." Dẫn đầu một gã nam tử sâu kín nói: "Cái này là nhiệm vụ của chúng ta."

"Nhiệm vụ? Của ta tốt Thúc thúc phái đến ám sát ta nhiệm vụ?" Chu tiểu thư cười thảm một tiếng, bị 5 cái cầm thương nam tử ngăn chặn, nàng biết mình căn bản liền không cách nào hoặc là ly khai.

"Chu tiên sinh nhiệm vụ, chúng ta nhất định phải chấp hành." Nam tử trầm giọng nói.

Chu tiểu thư hừ một tiếng, lạnh lùng nói: "Uống cha ta trước đây đối với các người không tệ, không nghĩ tới các người cũng là từng cái một thấy tiền sáng mắt gia hỏa."

"Không phải là vấn đề tiền, Chu tiên sinh đối với chúng ta có ân cứu mạng." Nam tử lắc đầu, trịnh trọng nói: "Chúng ta đã thề, con đối với hãn một người

hiệu lực, đây là chúng ta nguyên tắc cùng thế ngôn, Chu tiểu thư, xem tại người mặt mũi của phụ thân lên, chúng ta nói với người ra di ngôn cơ hội, nếu như chúng ta huynh đệ mấy người có thể làm được, tuyệt đối sẽ không chối từ, hơn nữa, chúng ta sẽ cho một mình người sáng khoái."

Chu tiểu thư trên mặt lộ ra một tia bi thương cùng thống khổ, nhưng rất nhanh lắc đầu, nói: "Ta di ngôn cũng không phải là các người nói cho ta biết phụ thân báo thù cho, chỉ sợ các người đều không thể hoàn thành."

Nam tử gật đầu, họng giơ lên, đang muốn nổ súng, lại nghe được phía sau cấp tốc xuyên qua âm hưởng, mấy người trong nháy mắt đem họng chuyển hướng về phía thanh âm truyền tới phương hướng, lạnh quát một tiếng: "Ai!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 42: Liều Mạng Truy Sát

Chương 42: Liều mạng truy sát

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 5 100 1 số lượng từ: 313 9

Chu Nhã Phi được xưng là SH thị 10 đại mỹ nữ một trong, người theo đuổi từ trước đến nay là nhiều đếm không xuể, không đơn thuần là bởi vì nàng xinh đẹp, tài năng ở nghìn vạn người quốc tế đại đô thị trong bị bầu thành đại mỹ nữ, tự nhiên xinh đẹp không thể tả, thế nhưng truy cầu người của nàng trong còn có một bộ phận nghĩ cách là bởi vì nàng cái kia có thể cho bất kỳ một cái nào nam nhân đều có thể ăn ở không cả đời cha, Tấn Phong Huỳnh Đệ tập đoàn phía sau màn quản lý, được xưng Hoa Hạ thuyền Vương, trong tay tài phú nhiều đếm không xuể, kỳ nguồn kinh tế còn lại là chiếm cứ Địa cầu bảy mươi phần trăm hải dương.

Thế nhưng Chu Nhã Phi đối với đông đảo người theo đuổi cũng không có quá nhiều tâm tư, là thuyền Vương Chu Tấn nữ nhi, thừa kế phụ thân thiên phú buôn bán, không chỉ có thành công lấy ngạo nhân thành tích chiếm cứ Tấn Phong Huỳnh Đệ tập đoàn đồng sự vị trí, hơn nữa trên người nàng còn có đạt hơn hơn mười làm tập đoàn hoặc là cổ phần của công ty, là một đời mới thiên chi kiêu nữ.

Vốn dĩ lần này tới Đông Thiên Thị, là đáp ứng Lôi Thiên Hào thiệp mời tham gia một lần yến hội, dù sao Lôi Thiên Hào một câu nói, Hoa Hạ muốn tiếp tục kiếm tiền tổng yếu cho 7 phần mặt mũi, Chu Nhã Phi cũng không thể tránh được, lại không nghĩ rằng chính là, bởi vì mình nghĩ cảm thụ một chút Đông Thiên Thị cạnh biển cảnh đêm, lại bị bản thân thúc thúc Chu Phong cho người ám sát.

Huynh đệ nội bộ tập đoàn đều biết Chu Tấn cùng chu phong hai cái này thân huynh đệ bởi vì gần nhất vài lần đại động tác đều có chút nháo không ưa, mà đưa ra cơ bản phương châm Chu Nhã Phi tự nhiên sẽ không bị chu phong sắc mặt tốt mà đối đãi, chỉ là Chu Nhã Phi thế nào cũng không nghĩ tới chu phong sẽ phái người tới giết mình, hơn nữa còn là cha mình cho mình an bài mấy người bảo tiêu.

Phụ thân an bài bảo tiêu đều là thúc thúc chính là thủ hạ, như vậy cha của mình?

Chu Nhã Phi đối với Chu Tấn có hay không sẽ gặp nguy hiểm cũng là âm thầm cấp bách, chỉ là giờ này khắc này mình đã tự thân khó bảo toàn, coi như là ở cấp bách cũng chỉ có thể chờ chết.

Mà Vốn dĩ tại mấy người muốn nổ súng thời điểm, một người mặc mê thai phục nam tử vọt ra, trong tay hấn cầm một thanh súng lục hãm thanh, trên vai tựa hồ là bị thương, đỏ sẫm máu nhuộm thấu đồ rằn ri.

Là quân nhân.

Chu Nhã Phi Vốn dĩ chờ chết lòng của nhảy động, trong lòng tự nhiên có cầu sinh dục vọng.

Mấy người kia thấy Tần Phong một thân dã chiến bộ đội đồ rằn ri, trong lòng càng căng thẳng, nếu là thật là một gã quân nhân, giết nói lấy quân đội từ trước đến nay bao che cho con tính cách tuyệt đối sẽ không buông tha điều tra, đến lúc đó Đừng nói mình, ngay cả chu phong sợ rằng đều phải xui xẻo, thế nhưng

không giết, bản thân như trước sẽ bị bạo lộ đi ra ngoài, mấy người nam tử nhất thời lâm vào lưỡng nan tình trạng.

Tần Phong nhưng không có phản ứng mấy người, cũng hướng về một bên kia tiếp tục đi tới, nam tử kia tâm lý cả kinh, tiêu âm thương một thương đánh vào Tần Phong trước người chỗ, lạnh lùng nói: "Đứng lại!"

Đồng thời hai nam tử đã ngăn ở trước người của hắn.

Tần Phong dừng lại thân hình, hai mắt đỏ ngầu nhìn lướt qua hai người, sát khí càng tăng vọt: "Cút ngay cho ta!"

Hai người kia bị Tần Phong kia ma quỷ vậy đôi mắt nhìn thoáng qua sau, toàn thân run rẩy theo bản năng lui về phía sau một bước, ngay cả phía sau hắn ba người kia đều âm thầm nuốt ngụm nước miếng, người này có phải bộ đội đặc chủng trong đi ra ngoài biến thái ah? Tốt lắm như càng giết không được, không thì lấy bộ đội đặc chủng đám kia biến thái có cừu oán tất báo lòng của nghĩ, chiếm cứ lý do dưới tình huống còn không được đem mình nhà cho chép?

Lúc này 1 cái tương đối cơ trí gia hỏa bỗng nhiên nói: "Đại ca, hắn không là quân nhân, không có quân hàm cùng băng tay."

Một câu nói cũng bỏ đi mấy người lo lắng, đại ca kia tuy rằng còn e ngại Tần Phong sát khí trên người, thế nhưng người này đã được người của mình vây quanh, tin tưởng vững chắc hắn cũng chơi không ra cái gì yêu thiêu thân tới, cười lạnh nói: "Không có ý tứ, người đã không là quân nhân, nhưng lại thấy được cái không nên nhìn một màn, chúng ta không thể làm gì khác hơn là giết người."

Chu Nhã Phi cũng là lại là một trận bi thương, xem ra hôm nay là hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Lúc này, ô tô hành sử thanh âm của loáng thoáng truyền đến, Tần Phong hai mắt tức giận trong nháy mắt dâng lên ra.

"Ta Đệt!"

Tiếng rống giận dữ chấn đảc toàn bộ sườn núi rừng cây đều là từng tiếng đi đạo, kia Vốn dĩ chi chi nha nha tiếng côn trùng kêu đều hơi ngừng.

Trong tay tiêu âm thương cấp tốc giơ lên, hướng về phía phía trước nổ hai phát súng, thậm chí tại tiếng súng còn không có truyền tới kia phía sau 3 người cùng Chu Nhã Phi trong lỗ tai thời điểm, Tần Phong đã thay đổi thân thể hướng về còn lại 3 người liên tiếp mở 3 thương.

Hét thẳm một tiếng, 4 cái thân thể ngã xuống đấc thanh âm của.

Chờ Chu Nhã Phi phản ứng kịp sau khi, sắc mặt của nàng đã cực kỳ tái nhợt, ngã xuống đấc 4 người mi tâm có một viên đạn lỗ, máu liều mạng từ sau trong đầu truyền tới, mà đầu lĩnh kia đạc ca lúc này ôm cánh tay của mình, từng viên một mồ hôi lạnh ở trên mặt chảy xuôi xuống tới, hắc hoảng sợ không thể tin nhìn bốn cái đạc em, đạc nhìn Tần Phong từng bước từng bước đi tới, đôi môi không ngừng run run một câu nói nhưng cũng nói không nên lời.

Một cước đá ra ngoài, đá rất cao.

Một cước này Tần Phong có thể nói là dùng tới toàn lực, hắc một bụng lửa giận còn không thể nào phát tiết đậy, đụng tới 1 cái không biết sống chết tự nhiên sẽ không dễ dàng buông tha, tại không lồ kia khiến người ta trong lòng run sợ khí thể hạ, đạc ca kia đã không có di động ý muốn, trơ mắt nhìn một cước kia đá vào trên đầu mình, ông một tiếng, thân thể xụi lơ dưới đấc, thất khiếu không ngừng chảy ra máu, đã không có tiếng động.

Tần Phong nhìn té xuống đấc thi thể, trên mặt tức giận thoáng lui xuống đi, chỉ là trên người hắc còn đạc xao động sát khí cùng còn không có thối lui máu đỏ hai mắt nói cho Chu Nhã Phi, cái này nam nhân còn đạc bùng nổ lửa giận trong.

Rốt cuộc là tại trên thương trường trải qua sóng to gió lớn nữ nhân, khi nhìn

đến mấy người hộ vệ kia hung ác sau khi chết, trong lòng tuy rằng e ngại, nhưng vẫn là cẩn thận nói: "Ta có xe, thế nhưng người không thể giết ta, mang ta rời đi nơi này."

Lời vừa ra khỏi miệng, Tần Phong đều không thể không bội phục người nữ nhân này, còn dám theo ta nói điều kiện? Người lá gan quả nhiên là không nhỏ, bất quá hẳn cũng không để ý, trầm giọng nói: "Đi."

Chu Nhã Phi bận tâm gật đầu, theo Tần Phong xuyên qua núi này sườn núi, mà ở công bên đường, đang có một chiếc màu đen Land Rover đậu ở chỗ này.

"Cái chìa khóa."

Chu Nhã Phi lão lão thật thật cái chìa khóa ném cho Tần Phong, Tần Phong mở cửa xe ra, nhìn Chu Nhã Phi nói: "Người có thể bán thân rời đi nơi này."

"Truy sát ta nếu không phải chỉ một nhóm, như vậy ta ở chỗ này chỉ là chờ chết." Chu Nhã Phi lúc này đã bình tĩnh lại, lo lắng đến bản thân vậy thúc thúc một quen thủ đoạn, sợ rằng còn có thể có chuẩn bị ở sau tồn tại, mà cái này tuy tiện giết 5 cái bảo tiêu nam nhân tuy rằng như một con dã thú, thế nhưng lý trí nói cho Chu Nhã Phi cái này nam nhân sẽ không vô duyên vô cớ giết mình, chỉ cần giúp đỡ hẳn, hẳn có thể tạm thời bảo vệ mình.

"Hừ." Tần Phong hừ lạnh một tiếng, cũng không nói gì.

Sau khi lên xe, lập tức là khởi động, một cước đạp chân ga, tính năng vốn cũng không sai Land Rover 1 cái cấp tốc xông ra ngoài, Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ, bận tâm nịt lên giây nịt an toàn. Mà sự thực nịt giây an toàn Chu Nhã Phi nghĩ là hôm nay làm thứ 2 chuyện chính xác tình, bởi vì trước mắt người kia lái xe quả thực thì không phải là không đem xe làm xe.

Land Rover kéo thẳng tối cao thì tốc cũng bất quá 210 cây số, mơ hồ thấy thì tốc biểu hiện lên kim đồng hồ đã gần kề, Chu Nhã Phi nghĩ cái này không chỉ là 210 cây số, hai bên cây cối không ngừng lui về phía sau, đèn đường ánh đèn

cũng làm như hoảng hốt, nàng cảm giác có chút hoa cả mắt, có chút mê muội không ngừng, nếu như không phải là còn có thể đè nặng thân thể mình không khỏe, sợ rằng muốn ói ra.

Bạn tâm bắt được tay vịn, trong lòng thoáng yên tĩnh, lúc này mới cẩn thận nhìn thoáng qua bên người nam nhân, lạnh lùng khuôn mặt, ánh mắt sắc bén, mặc dù là tại hơn 200 cây số cuồn cuộn trong, không nịt giây nịt an toàn vẫn là mặt không đổi sắc, phải nơi bả vai đồ rắn ri máu nhuộm một mảnh đỏ sẫm, một cổ nhàn nhạt mùi máu tươi xen lẫn một cổ mồ hôi mùi vị truyền tới, Chu Nhã Phi cảm giác mình lồng ngực tiểu trái tim cấp tốc không ngừng nhảy loạn.

Chỉ là Tần Phong không nói được một lời, lạnh như băng, Chu Nhã Phi cũng không có nói chút gì, mà là đưa qua bên cạnh một lọ nước khoáng uống một ngụm, thích ứng loại tốc độ này sau cũng thư thái một ít.

Nàng vừa buông nước khoáng bình, bỗng nhiên cảm giác được một trận trời đất quay cuồng, sợ nàng nhìn không được nhắm hai mắt lại, nắm thật chặt tay vịn, cảm giác thân thể đều phải bị mãnh liệt này quán tính cho hất ra, đợi cái này xoay tròn cảm giác tiêu thất sau khi, nàng cẩn thận mở mắt, phát hiện Tần Phong đã thay đổi đầu xe, mà ở ngay phía trước khoảng chừng hơn 200 mét chỗ, một chiếc màu đen Santana đang ở lái tới.

Tần Phong kia ánh mắt sắc bén bất biến, rung mở cửa sổ xe, hô hô tiếng gió thổi trong nháy mắt rót vào, Chu Nhã Phi bị thổi hé mắt, thuận lợi lại nhấn lay động tốc dài, lúc này Tần Phong tay trái cầm súng lục, nhìn kia ngòi xe trên đường Santana, yên lặng tính kế một phen, tại khoảng chừng cự ly còn có trăm mét thời điểm, hăng bỗng nhiên lộ ra tay trái, hòng nhắm ngay kia Santana trước, liên tiếp viên đạn bắn đi ra ngoài.

Xem không thấy Tần Phong truy sát sát thủ đã thờ phào nhẹ nhõm, thế nhưng không nghĩ tới tên biến thái này dĩ nhiên lái một chiếc xe từ bản thân đối diện lái tới, từng viên một viên đạn đánh tới, kính chắn gió trong nháy mắt hé, một trận mãnh liệt khí lưu rót qua đây, thổi ánh mắt hăng hơi có chút khó chịu, lúc này lại

cảm thấy xe từng đợt lay động, bạn tâm cầm tay lái làm hết sức ổn định xe.

Tần Phong lạnh lùng nói một câu: "Ngồi vững vàng."

Lại nói, không để cho Chu Nhã Phi có cơ hội phản ứng, hấn bỗng nhiên kéo cần số, lại xoay tròn tay lái, sấm lốp xe cùng nhựa đường đường kịch liệt tiếng va chạm âm chói tai không gì sánh được, Chu Nhã Phi kinh khủng trong ôm đầu của mình nhắm chặt hai mắt, càng cắn chặt hàm răng, trong xe một ít tiểu vật đều đã bị to lớn quán tính cho quăng đi ra, nhưng lúc này giá trị hơn 200 vạn xe cũng hiện ra kỳ ưu tú tính năng, nếu là khác xe tại tốc độ như vậy hạ khẩn cấp bắt tay sát chỉ sợ cũng muốn lật xe.

Chỉ thấy màu đen Land Rover kéo thẳng 1 cái hoa lệ vẩy đuôi, vòng vo không sai biệt lắm 180 độ, xe cái mông ở giữa kia lão đảo cũng không ổn định xe Santana đầu, oanh một tiếng, kịch liệt rung động làm Chu Nhã Phi thân thể đều theo quán tính ngã nghiêng một cái, mà kia Santana còn lại va Công Lộ trên lan can, sắt lá cùng đường cái ma sát từng đợt Hỏa Tinh lấp bắp, phá vỡ lan can sau khi rớt vào kia sườn núi trên tảng đá mới là dừng lại.

Chờ xe ổn định sau khi, Chu Nhã Phi phát hiện trên người giây nịt an toàn đã bị giải khai, nàng cũng không không có suy nghĩ nhiều, mở cửa xe ra ngồi xồm bên lề đường bắt đầu nôn mửa, lại là bởi vì không có ăn nhiều lắm đồ vật, nôn mửa ra cũng chỉ là một ít khổ sở nước. Mà Tần Phong còn lại là đi tới kia lật tới Santana trước, nhìn tên sát thủ kia toàn thân là huyết chật vật chịu không nổi leo ra ngoài nửa người, hấn hai chân bị kẹt bên trong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 43: Bk Sát Thủ

Chương 43: BK sát thủ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 5 150 2 số lượng từ: 265 2

"Ai phái người tới?"

Tần Phong nhìn đầy đầu là máu sát thủ, lạnh giọng hỏi.

Tên sát thủ kia toàn thân run rẩy, đau đớn kịch liệt làm hắn không cách nào ngắt đi, hắn miễn cưỡng ngẩng đầu, thấy cặp kia có thể giết chết người đôi mắt, run rẩy nói: "Đây chỉ là một tràng sinh ý."

"Muốn giết người của ta, kia không chỉ là sinh ý." Tần Phong lắc đầu, ngồi xổm người xuống nhìn một chút hai cổ tay, tại một tay nắm cổ của hắn nhìn một chút cổ hắn bốn phía, đợi thấy hắn cổ sau 1 cái nhỏ mã hóa hình xăm sau khi, khước miệng vung lên một tia khinh thường cười nhạt: "Đã sớm nên nghĩ đến là BK, quốc nội còn không có tổ chức có thể huấn luyện được người loại này sát thủ tới."

"Người. . . Người thật ra là ai?" Sát thủ ngẩng đầu, nhìn Tần Phong không thể tin hỏi.

Cái này mã hóa là BK sát thủ công nhận con số, trên thế giới rất nhiều tổ chức sát thủ đều có loại này mã hóa, cơ bản tương đồng, trừ phi là biết rõ các loại mã hóa tiêu chí bằng không thực sự không cách nào kết luận là cái nào tổ chức sát thủ, mà hiển nhiên Tần Phong chính là biết rõ một loại kia người.

"Ai là cố chủ?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Ta không có khả năng nói, thế nhưng đây chỉ là bắt đầu." Sát thủ cười thầm một tiếng, nói.

"1 cái ngay cả thích khách liên minh đều không có tư cách tiến vào tổ chức sát thủ, thật đúng là dám phóng đại mà nói." Tần Phong bĩu môi, nói.

"Người!" Sát thủ cảm giác hôm nay người kia thần bí có chút làm cho lòng người kinh sợ.

"Đi, đi tìm chết ah." Tần Phong đứng dậy, hướng về hắn sau đầu bỏ một thương, làm kia vốn là muốn hỏi hắn rốt cuộc là của người nào sát thủ một câu nói cũng không nói ra liền đi đời nhà ma. Tần Phong lý giải rất nhiều tổ chức sát thủ vận chuyển, nói như vậy tổ chức sát thủ là không biết *, chỉ tổ chức cao quản môn mới biết được, trừ phi là bản thân làm một mình, còn đối với người kia hỏi cũng hỏi không, chỉ là muốn xác nhận có đúng hay không người của BK.

Đem súng lục ném tới trên người tên kia, Tần Phong xoay người sau, kia thân sát khí cũng biến mất vô ảnh vô tung, hai mắt đỏ ngầu cũng khôi phục bình thường, nếu như không phải là tận mắt đến hắn giết người không chớp mắt thủ đoạn, Chu Nhã Phi đều nghĩ trước mắt người kia là một 5 tốt thanh niên.

Chu Nhã Phi vẫn còn có chút không cách nào tiếp thu, Vốn dĩ thân thể kia cổ cuồn cuộn sức mới vừa chậm qua đây, thấy Tần Phong giết sát thủ kia, cả người khí thế tại một giây đồng hồ bên trong liền thay đổi, mặc dù là đem toàn cầu duy nhất diễn viên giỏi mang tới sợ rằng đều không thể làm được điểm này ah? Huống hãn hay là thật giết người. Tần Phong nhìn thoáng qua Chu Nhã Phi, nói: "Không nên nói không nói, biết chưa?"

"Ta biết." Chu Nhã Phi sửng sốt một chút, rất mau gật đầu, trời biết hẳn có thể hay không tại một giây đồng hồ bên trong tại giết mình, Vấn dĩ còn xác nhận hẳn sẽ không giết mình Chu Nhã Phi có chút không tự tin, dù sao vừa mới một màn kia cho nàng chấn động nhiều lắm.

Tần Phong biết nàng không phải là nữ nhân đơn giản, nữ nhân đơn giản cũng sẽ không bị người đuổi giết, hơn nữa lại không biết tại mình giết 5 cái người sau khi còn to gan lớn mật tìm kiếm trợ giúp của mình, một lần nữa về tới trên xe, Chu Nhã Phi trước nịt lên giây nịt an toàn, nhưng lần này Tần Phong không có liều mạng lái xe, mà là lấy 1 cái nhẹ nhàng tốc độ chậm rãi di chuyển.

Một đường không nói gì.

Đến rồi trước khi đỗ xe địa phương, Tần Phong cho xe dừng ở một bên, nói: "Báo nguy ah."

"Báo nguy?" Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ.

Tần Phong nhìn nàng một cái, nói: "Cảnh sát sớm muộn sẽ căn cứ tình huống hiện trường tìm được xe của người, không bằng sớm báo nguy, như vậy có thể tiết kiệm đi rất nhiều phiền phức, người chỉ cần nói là 1 cái người xa lạ ép buộc xe của người mới có thể, ta nghĩ người biết nên nói như thế nào."

Chu Nhã Phi gật đầu.

Tần Phong thấy nàng như vậy lên nói cũng không có ở nói thêm cái gì, đây là cái nữ nhân thông minh, sẽ không bởi vì một ít phiền toái nhỏ đã đánh mất mạng của mình, Chu Nhã Phi nhìn hẳn xuống xe, có chút bận tâm sẽ ở xuất hiện thúc thúc phách tới sát thủ, Tần Phong không để ý đến nàng, mà là xuyên qua sườn núi đường cũ quay trở lại, mà Chu Nhã Phi suy nghĩ một chút mở xe hướng về gần nhất đồn công an chạy tới.

Trở lại Lang Gia câu lạc bộ ban chỉ huy.

Lúc này Sở Sở đang nằm ở một bên, hô hấp đều đặn, tựa hồ là đang ngủ, chiếu cố của nàng hai nữ sinh đều ở một bên ngồi xì xào bàn tán, Tần Phong nhìn chung quanh, nhíu nhíu mày: "Ngụy thiếu đây?"

"Tới một đám người, đem hãn đón đi." Vạn Hiểu Dương bất đắc dĩ nói: "Cái này Ngụy thiếu không đơn giản, quăn quại người của quân đội nhận đi, chúng ta cũng không có cách nào. . . ."

Tần Phong gật đầu, không có ý trách bọn họ, Vạn Hiểu Dương nhìn một chút bờ vai của hãn, nói: "Chúng ta nơi này có y dược công cụ, có muốn hay không giúp người rút ra viên đạn? Ta thủ hạ là quốc nội tốt nhất chiến trường thầy thuốc."

"Cho ta cầm máu phần cùng băng vải." Tần Phong nói một câu, kia Vạn Hiểu Dương chính là thủ hạ rất nhanh cầm lấy 1 cái giản dị cấp cứu rương, Tần Phong cầm cấp cứu rương đi tới một bên phòng thay quần áo, cởi bỏ mặc áo đồ rằn ri, bả vai hãn vốn là có 1 tầng dày kén, cộng thêm đối với thân thể cơ thể tổ chức hoàn mỹ khổng lồ, kia viên đạn tuy rằng một nhập trong cơ thể, nhưng không có thương tổn cùng gân cốt, nếu hãn không là cũng sẽ không đại động can qua như vậy truy sát địch nhân, thậm chí tại miệng vết thương có thể thấy màu viên đạn phần đuôi.

Miệng vết thương kết xuất máu đông, Tần Phong nhìn miệng vết thương kia xé rách bấp thịt của hơn nữa bởi vì viên đạn siêu cường nhiệt độ khiến xung quanh cơ thể đã cháy đen, liền một trận khổ sở.

Bây giờ thương giống như là một cây châm ở trên người đánh một chút, mà lỗ kim khá lớn mà thôi.

"Lúc đầu cải tạo cơ thể của ta, ta là nên hận người còn là yêu người?"

Tần Phong tự lẩm bẩm một câu, toàn thân cơ thể một trận khẩn trương, nhất là kia nơi bả vai càng tại chậm rãi nhúc nhích, nhưng thấy đạn kia lại bị trở nên đè ép đi ra, đợi viên đạn hoàn toàn rời khỏi thân thể sau khi, từng cỗ một máu

đen chảy ra tới, Tần Phong đập lên cầm máu phẩn, cảm thụ được kia nóng hừng hực đau đớn, mặt không đổi sắc quần lên băng vải.

Từng binh sĩ tác chiến huấn luyện ra năng lực cũng đủ làm hẳn một người có thể xử lý trên người bất kỳ vị trí nào vết thương, quần tốt lắm băng vải sau, Tần Phong đổi hồi đến chính mình trước y phục, ở một bên toilet rửa mặt, cảm giác tốt hơn nhiều sau mới là rời đi nơi này. Lúc này Sở Sở cũng đã tỉnh lại, mà của nàng 2 cái bạn học cũng ly khai, các nàng muốn chạy đi bệnh viện chiếu cố Đường Tiểu Vũ cùng Thiệu Vĩ, Sở Sở thấy Tần Phong cũng không lo ngại sau khi mới là yên tâm lại.

"Thế nào?" Tần Phong đi lên trước hỏi.

"Hoàn hảo nữa, trặc chân, Vạn đại ca nói không có thương cùng gân cốt, xoa tí thuốc Bắc, nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe." Sở Sở biau môi, nhìn quần quít lấy băng vải hai cái đùi, có chút làm bộ đáng thương nói.

"Đi thôi, ta công người trở lại." Tần Phong cũng không cho Sở Sở trả lời cơ hội, một thanh kéo qua nàng, thân thể lật qua đem nàng đặt ở bị lên, hai tay phóng ở phía sau ôm lấy hai chân của nàng, Sở Sở lúc này đã đổi hồi mình áo sơ mi trắng cùng quần đùi, một đôi tay bảo trụ bắp đùi thon dài của nàng, vào tay chỗ lộ vẻ trơn trượt cùng non mềm.

Sở Sở anh ninh một tiếng, từ nhỏ đến lớn cũng liền bị ba ba như thế công qua, trong lòng không khỏi ý xấu hổ càng nhiều, hai tay quần quít lấy Tần Phong cánh tay, đầu lại đặt ở Tần Phong bả vai trái lên, mái tóc theo bỏ ra tới, thỉnh thoảng có một cây xẹt qua chóp mũi, cảm giác ngứa một chút.

"Không nên nói, cảm tạ." Tần Phong nhìn Vạn Hiếu Dương, trầm giọng nói.

"Yên tâm, bảo thủ bí mật cái này sự tình, quốc nội không ai hơn được Lang Nha đi ra ngoài người." Vạn Hiếu Dương nghiêm túc nói.

Tần Phong mỉm cười, Lang Nha bộ đội đặc chủng, được gọi là quốc chi bộ

đội tinh nhuệ, lúc đầu bị Mỹ quốc chính phủ thuê cùng mấy nhánh bộ đội đặc chủng Hợp Tác thời điểm liên từng nghe nói qua, sức chiến đấu có thể nói nhất lưu, là quốc nội là số không nhiều thực chiến phái bộ đội đặc chủng một trong, tục truyền nghe thấy là chiến tranh kháng Nhật trong vì chống lại Nhật Bản đặc chiến đội làm xây dựng tiểu đội, tại chiến tranh kháng Nhật, chiến tranh giải phóng, kháng mỹ viện hướng, đối với ẩn tỵ vệ phản kích chiến, càng đánh đều có bóng dáng của bọn họ, lúc đó xưng là Lang Nha tiểu đội, ở trên thế kỷ thập niên tám mươi cuối mới chính thức mệnh danh là Lang Nha đặc chủng đại đội, là toàn cầu lớn nhất bị truyền thừa nội tình bộ đội đặc chủng.

Vạn Hiếu Dương cùng hẳn mấy tên thủ hạ, chính trực Đỉnh phong thời kì, lại ly khai bộ đội mở một nhà CS câu lạc bộ, câu lạc bộ gọi là Lang Gia, cùng Lang Nha cùng âm, sợ là không nỡ bỏ bộ đội của mình bất đắc dĩ rời đi.

Mà Tần Phong nghĩ là, tài năng ở cái kia nguyên lão trong bộ đội phạm sai lầm, vậy khẳng định không phải là hiền lành.

Làm Tần Phong sau khi rời khỏi, một cái bóng kiêu thân ánh xuất hiện ở Vạn Hiếu Dương phía sau, Vạn Hiếu Dương nhìn Tần Phong biến mất vị trí, trầm giọng nói: "Thế nào?"

"Tên sát thủ kia đã chết, căn cứ sát thủ trên người ẩn ký đến xem là BK tổ chức, thuộc về thuê sát thủ." Bóng dáng thanh âm của rất nhẹ, nói.

"Người làm rất tốt a, dĩ nhiên làm một sát thủ âm thầm vào chúng ta câu lạc bộ tới?" Vạn Hiếu Dương trên mặt choáng váng đến một cổ tử tức giận, cái này không chỉ là đối với Tần Phong vũ nhục, càng làm cho mấy người bọn họ đều nghĩ bộ mặt quét sạch.

"Lần này đến lúc ăn cái ăn khuya, nhưng tuyệt đối sẽ không có lần sau."

Bóng dáng thanh âm của như trước rất nhẹ, nhưng tràn đầy một cỗ kiên định cùng tự tin.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 44: Tàu Tử Làm Sao Vậy?

Chương 44: Tàu tử làm sao vậy?

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 5 200 2 số lượng từ: 275 8

"Tần Phong, đau không?"

Sở Sở đem cầm để hấn vai trái lên, để hấn vai phải cánh tay lại theo bản năng sờ sờ, không dám đề xuống, vừa nói, 1 luồng hơi nóng thổi lỗ tai của hấn ngứa một chút.

Tần Phong đang đi tới bỗng nhưng dừng 1 cái, nhưng sau đó lắc đầu, tiếp tục đi tới, nói: "Bả vai ta trên có một khối vết chai, súng của hấn chính là trải qua xử lý còn có tiêu âm quản, uy lực cũng không lớn, nếu như là *, sợ rằng bả vai của ta đã sớm phế đi."

"Hấn tại sao muốn giết ta?" Sở Sở có chút không giải thích được, mắt trong con người còn có chút lo lắng, không khỏi ôm Tần Phong chắc hơn.

"Yên tâm đi, bọn họ sẽ không trở lại." Tần Phong vừa cười vừa nói.

Có cái kia quốc tế hình cảnh Diệp Hi tại Diệp Mộng Kỳ bên cạnh, nhất định sẽ từ sát thủ cổ sau mã hóa xác nhận hấn là bk tổ chức sát thủ một thành viên,

mà cái thân phận này thế tất sẽ khiến Diệp Mộng Kỳ độ cao coi trọng, trên người nàng lưng đeo huyết hải thâm cừ, lấy nước tiểu tính, tại cộng thêm cái kia thân phận không đơn giản Diệp Hi, sợ rằng quốc tế hình cảnh sẽ đối với BK tổ chức sát thủ tiến hành một lần đại bao vây tiểu trừ, đến lúc đó địa phương quân đội tất nhiên phối hợp, đến lúc đó có thể tự bảo vệ mình cũng không tệ.

"Người trước kia là không phải là đã từng đi lính?"

"Không có, cha ta làm qua."

"Vậy người mặc vào quân trang thời điểm đặc biệt như cái quân nhân."

"Gia tộc di truyền ah." Tần Phong suy nghĩ một chút, cười hì hì nói: "Cha ta nói qua, gia gia ta gia gia bắt đầu làm lính, khi đó còn là thế kỷ trước ban đầu, có một đoạn thời gian trả lại cho Thái Ngạc tướng quân làm qua sĩ quan phụ tá đây, đã tham gia hộ quốc chiến tranh, đánh nhau viên đại đầu. Gia gia ta có Nhị gia gia Tam gia gia, đều là Hoàng Bộ Quân Giáo đồng thời tốt nghiệp, bất quá toàn bộ chết trận sa trường, về sau ta thái gia gia cùng gia gia ta đều đi làm lính, là lúc đó chỗ liên đội nổi danh phụ tử binh. Ở phía sau tới bất tri bất giác, chúng ta nhà ra hậu đại đều biết đi tự lựa chọn tham gia quân ngũ, ngay cả cha ta cũng đã làm, bất quá thời kỳ hòa bình nha, làm 5 6 năm binh liền giải ngũ, ba ta chính là khi đó cùng mẹ ta tại quân đội biết."

"Vậy sao người không đi?" Sở Sở hỏi, nhưng nghĩ tới Tần Phong 10 tuổi thời điểm phụ mẫu cũng đã chết đi, bần tâm nói: "Ta không phải cố ý."

"Sớm đã thành thói quen." Dừng một chút, Tần Phong vừa cười có chút đặc ý nói: "Tuy rằng ta đời này là không đảm đương nổi binh, thế nhưng trên người ta vẫn có gia tộc di truyền quân nhân huyết thống." Tâm lý rồi lại đích lẫm bẫm một câu: "Không thì lúc đầu cái kia lão gia hỏa cũng sẽ không nói ta từ nhỏ chính là vì chiến tranh mà thành máy giết người."

"Hừ hừ."

Sở Sở hừ hừ hai tiếng, dường như là ở không thèm Tần Phong nói quân nhân huyết thống, nhưng hai tay lại ôm Tần Phong cổ của chắc hơn, cũng từ từ thích ứng bị Tần Phong nâng bấp đùi xấu hổ, một đôi tay nhỏ bé tại Tần Phong trước mặt lúc ẩn lúc hiện, thỉnh thoảng thể hiện các loại khả ái tiểu tư thế, Tần Phong không cười, nàng lại cười khanh khách cái không ngừng.

"Ta đói bụng."

Cũng không biết bao lâu, Sở Sở bỗng nhiên nói.

"Cẩn thận biến thành heo. Nặng như vậy." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã.

"Ta rất trầm sao?" Sở Sở có chút bất mãn, thân thể uốn éo vài cái, điều này làm cho Tần Phong gọi thẳng có chút ăn không tiêu, tiểu bộ ngực sữa ở phía sau lưng ma sát không ngừng, Tần Phong phát hiện tại mặc cho nàng hành hạ như thế đi xuống, bản thân mau không có biện pháp cũng nàng đi xuống, một tay tại nàng trên đùi vỗ một cái, bất mãn nói: "Đàng hoàng một chút. Cẩn thận đem người văng ra."

"Hừ."

2 người tới một chỗ tương đối náo nhiệt chợ đêm, tuy rằng đã mau mười hai giờ, nhưng ở đây vẫn như cũ phi thường náo nhiệt, hai bên sạp nhỏ càng rậm rạp, liên tiếp đèn lồng từ đỉnh đầu chuỗi qua, tương dạ thị chiếu hồng hồng hỏa hỏa. Vốn dĩ người trên đường phố còn bị Tần Phong cùng Sở Sở làm cho có chút sững sờ, bất quá thấy Sở Sở trên đùi đều quần quít lấy băng vải, từng cái một bưng tỉnh đại ngộ, chỉ là Tần Phong nghĩ một ít người trong mắt bưng tỉnh đại ngộ thần sắc có chút hèn mọn.

Đi tới một nhà thịt nướng trước, Tần Phong mua một ít thịt nướng, lão bản kia mẹ hơn 40 tuổi, xem Tần Phong trên lưng nữ hài hạnh phúc dấp dấp, lập tức là cho nhiều lớp mấy chuỗi.

"Ăn ngon, người có ăn hay không." Sở Sở đem thịt nướng đặt ở bên miệng

hắn hỏi.

"Người ăn đi, ta không đói bụng." Tần Phong nói: "Trước khi tại lão Lý thúc chỗ đó chịu không ít."

"Hắc hắc, ta cũng không cho người ăn." Sở Sở một tay cao hơn Tần Phong đầu cũng ăn mùi ngon, điều này làm cho Tần Phong ngay cả mắt trợn trắng. Chính phải tiếp tục đi đây, lại nghe được cách đó không xa truyền tới một thanh âm quen thuộc.

"Đi bộ một chút, coi trộm một chút, tổ truyền bí phương ngã thuốc xổ, chuyên trị các loại trặc chân trầy da, một ngày thấy hiệu quả, không thấy hiệu quả bắt người lui tiền."

Cái này phá la cổ họng kiểu thanh âm của làm Tần Phong không khỏi sờ sờ đầu, mà Sở Sở cũng là vẻ mặt buồn cười nhìn hắn. Hai người nhìn nhau cười, xuyên qua đám người chạy tới thanh âm truyền tới địa phương, đã thấy Tiểu Bàn Tử Lưu Khải lúc này đang đứng tại 1 cái xe ba bánh, trong xe đều là một ít chứa được thủy thủy tinh bình, Tiểu Bàn Tử trong miệng ngậm 1 khóa hương khói, thuần thực cho 1 cái nam tử cầm một lọ thuốc, thu mấy chục nguyên *, híp mắt nhét vào trong lòng.

"Mập mập!"

"Ta cảnh cáo, không nên gọi ta. . ." Tiểu Bàn Tử Lưu Khải xoay người lại, lại thấy được công Sở Sở Tần Phong, nhất thời vui vẻ, bện tâm tiến lên phía trước nói: "Các người thế nào tới?" Lại thấy được Sở Sở trên cổ chân cùng trên bắp chân đều quấn quít lấy băng vải, kinh hô: "Tẩu tử đây là thế nào?"

Sở Sở nghe được Tiểu Bàn Tử xưng hô, tuy rằng khuôn mặt hồng hồng, thế nhưng một đôi mắt to đều nhanh cười thành Nguyệt Nha, Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã, lưỡi cùng hắn giải thích nói nhảm, Tiểu Bàn Tử cũng là có nhãn lực thấy, bện tâm đem một bên bàn , ghế dọn xong, lại cho Sở Sở xiêm áo 1 cái lên mặt, chờ Sở Sở sau khi ngồi xuống, bị thương chân xảy ra lên mặt lên, trong

miệng lại không ngừng ăn mới vừa mua được thịt nướng ăn mùi ngon.

Tần Phong đứng ở một bên, Tiểu Bàn Tử bận tâm lấy ra một hộp hương khói móc ra 1 khóa đưa cho hắn, cho đốt sau khi, cẩn thận hỏi: "Đây là thế nào?"

"Không có gì, bởi bạn học của hắn đi chơi Chân Nhân CS kết quả ngã sấp xuống, bị thương." Tần Phong mỹ tư tư hít một hơi.

Tiểu Bàn Tử bận tâm đưa qua một lọ tử thuốc đưa qua, nói: "VẬY ngài thử xem thuốc này, ta bảo chứng không thành vấn đề. Ngày thứ hai làm tẩu tử vui vẻ."

"Thiệt hay giả?" Tần Phong vẻ mặt hoài nghi lấy tới, mở ra che sau, thoáng vừa nghe, có một cỗ tử quen thuộc trong thảo dược mùi vị, lông mi giương lên: "Đây là người tổ truyền?"

"Coi là vậy đi." Tiểu Bàn Tử lúng túng gãi đầu một cái: "Ngài cũng biết, ta từ nhỏ tại đường đầu xin cơm không thể thiếu bị người khi dễ, lão khất cái xem ta một thân thương trở về liền cho ta sát loại thuốc này, dù sao cũng mỗi lần đều là ngủ một giấc là tốt rồi không sai biệt lắm. Người không là cho ta 1 nghìn đồng tiền nha, ta cho lão khất cái mua điểm ăn ngon, bản thân hôm nay lại mua thuốc mình làm, cái này không muộn lên thừa dịp thành quản ngủ đi ra bày sạp đây."

Tần Phong gật đầu, đem che đắp kín, hắn có chút tò mò hỏi: "Lão khất cái trước đây xin ăn?"

"Từ ta lớn lên chính là ăn xin." Tiểu Bàn Tử nghi ngờ nói: "Làm sao vậy?"

"Không có gì, ta chính là hỏi một chút, hôm nào dẫn ta đi gặp thấy hắn." Tần Phong cười nói.

"Tốt."

"Không đúng a, lúc đầu Thanh bang dong binh nói qua loại thuốc này là bọn hắn Thanh bang bí phương, tuy rằng so lúc đó được thủy được tính yếu nhược

rất nhiều, nhưng phương thuốc tử nhất định là từ Thanh bang bí phương trong sửa sang lại." Tần Phong có chút cau mày: "Người bình thường kiên quyết không phải nhận được, huống là một tử chi tàn phế lão khất cái?"

Lúc này Sở Sở mang bản thân thụ thương hơi nhẹ một chân đâm đâm Tần Phong ngang lưng, hỏi: "Người nghĩ gì thế?"

"Không có gì." Tần Phong cười cười, giơ giơ lên trong tay được thủy, nói: "Người may mắn, loại được thủy này đối với người loại này trặc chân trầy da rất có tác dụng, bảo chứng người ngày thứ hai là có thể vui vẻ. Vừa lúc còn có thể cho Thiệu Vĩ mang điếm."

"Thực sự?" Sở Sở thoáng chau mày, tại Tần Phong đi lấy xe ba bánh dậm được thủy sau, một đôi mắt to hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt Vốn dĩ dương dương đắc ý Tiểu Bàn Tử.

Lưu khái Tiểu Bàn Tử đồng chí đang chờ tẩu tử biểu dương đây, thế nhưng Sở Sở trợn mắt hấn lập tức cảm giác một chậu nước lạnh tưới xuống, trời nóng bức này mặc dù là ban đêm nhưng vẫn cảm giác được một cỗ tử đến từ Siberia Hàn khí.

Tẩu tử làm sao vậy?

Xem nàng một bộ cùng bản thân khổ đại thâm cừu đáng dấp, Tiểu Bàn Tử một trận không giải thích được cùng phiên muộn, nhưng dầu gì cũng là tử nhỏ lăn lộn tới được, chỉ là mấy giây hiểu được nguyên nhân, trong lòng đó là một trận hồi hận.

Sở Sở thụ thương không thể hành động, như vậy chiếu cố công tác của nàng nhất định là Tần Phong, nhìn đây đều là công về nhà, Sở Sở tới thời điểm là một bộ hạnh phúc cười, nhất định là bị Tần Phong công tâm lý hưởng thụ, đây là bên ngoài, về nhà còn không được tự mình này ăn uống? Đã biết đề cử được thủy có thể cả đêm chữa cho tốt nàng trên chân thương, đây không phải là chặt đứt nàng hưởng thụ đường sao?

"Ai nha, ta đây đầu óc a."

Tiểu Bàn Tử vỗ ót một cái, thể hiện cái biết sai rồi biểu tình, lại là hai tay tạo thành chữ thập khoát tay áo, Sở Sở hừ một tiếng, nói: "Tần Phong, ta mệt nhọc, ta phải về nhà ngủ."

Tần Phong lại cầm 2 bình thuốc, cho Tiểu Bàn Tử 100 đồng tiền, Tiểu Bàn Tử vốn là đánh chết không cần, bất quá giá thể kia bị Sở Sở một dạng cho nhìn trở lại, cực kì không muốn nhận lấy, Tần Phong nghi ngờ nhìn thoáng qua cùng thấy Mẫu Dạ Xoa dường như Tiểu Bàn Tử, không biết nguyên nhân gì, nhưng vẫn là công lên Sở Sở nói vài câu rồi rời đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 45: Diệt Đại Đội Điều Tra

Chương 45: Diệt đại đội điều tra

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 6 100 1 số lượng từ: 3120

Vào trong nhà.

Mạnh Chiêu Quân vẫn chưa về, ngay cả một chiếc điện thoại không có gọi về.

Tần Phong đem Sở Sở đặt ở trên ghế sa lon, mới vừa ăn thịt nướng đồ ăn vặt Sở Sở hài lòng vỗ vỗ mình bụng nhỏ, đánh cái thoải mái ợ no, lại lấy không có phương tiện hành động làm lý do làm Tần Phong bưng một chén nước, dáng vẻ đáng thương làm Tần Phong liên tiếp mắt trợn trắng, không thể làm gì khác hơn là cho nàng bưng nước, nói: "Ta nói tiểu thư, nên phục vụ ta cũng hầu hạ, một hồi đi ngủ ah."

"Không được, ta phải trước tắm." Sở Sở vừa nghe liên tục lắc đầu nói.

"Tắm?" Tần Phong trêu đùa nhìn Sở Sở, nói: "Người bây giờ đang tắm? Ta nhớ kỹ trên đùi còn có trầy da ah? Người cũng không sợ nhiễm trùng."

"Thế nhưng ra một thân mồ hôi, không tắm ta sẽ khó chịu chết." Sở Sở bất

mãn bĩu môi nói.

Tần Phong buồn cười nói: "Vậ người tối hôm nay muốn khó chịu, người hai cái đùi hiện tại đứng cũng không vững còn tắm, cũng không thể người tắm thời điểm ta còn phải đỡ người đi."

"Đi tìm chết!" Sở Sở một trận mặt đỏ, tức giận cầm lên ôm gối đập tới, Tần Phong còn lại là đặt mông ngồi ở một bên trên ghế sa lon, xem ti vi tin tức nhìn mùi ngon, Sở Sở còn lại là cau mày quyết khả ái miệng nhỏ tại nơi suy tư về, hôm nay vốn chính là một thân mồ hôi nhưng lại bị Ngụy thiếu tên kia mạnh mẽ lôi, nàng đã sớm nghĩ Tây sạch sẽ, thế nhưng Tần Phong nói cũng đúng, nàng một con bị trặc chân, một con khác trên đùi có một chút trầy da cùng cường độ thấp trặc chân, đích thật là đứng cũng không vững.

"Ta mặc kệ, ta muốn tắm!" Sở Sở càng nghĩ không nghĩ ra một cái biện pháp tốt tới, không thể làm gì khác hơn là nhõng nhẽo không nói lý.

"Người cho Mạnh Chiêu Quân gọi điện thoại, để cho nàng trở về." Tần Phong buồn bực nói: "Người cũng không thể thật để cho ta đỡ người đi trong phòng tắm tắm ah?"

Sở Sở cảm thấy xác thực không được, không thể làm gì khác hơn là lấy điện thoại cầm tay ra cho Mạnh Chiêu Quân gọi điện thoại, lại bị báo cho biết điện thoại di động tắt máy, chúng ta Mạnh đại tiểu thư cũng không biết đi địa phương nào, Sở Sở bất đắc dĩ đưa điện thoại di động ném vào một bên, chân mày nhíu sâu hơn, cái này có thể như thế nào cho phải? Đang nhìn Tần Phong một bộ sự không liên quan mình treo thật cao lên tư thế, chính là một trận phiền muộn.

"Ta muốn tắm!"

Vốn dĩ chính xem ti vi Tần Phong bị Sở Sở một tiếng rống lại càng hoảng sợ, đợi phản ứng kịp sau bất đắc dĩ thở phào nhẹ nhõm: "Tây, không không cho người Tây."

Lại nói đi tới Sở Sở trước mặt, đem Sở Sở để trên bàn trà hai chân để ngang trên ghế sa lon, đầu tiên là đem trên cổ chân trặc chân quần quít lấy băng vải giải khai, bên trái trên cổ chân có một cái trứng gà lớn nhỏ bầm tím, linh lung chân nhỏ lúc ẩn lúc hiện, nhìn Tần Phong một trận hoảng hốt, bất đắc dĩ nói: "Chỉ là trặc chân, về phần quần băng vải sao?"

"Không phải là ta quần." Sở Sở bất mãn nói, lại không để ý chút nào bản thân một đôi chân nhỏ bị Tần Phong bị chiếm phần lớn tiện nghi đi.

Tần Phong lại hủy đi một ít băng vải, nói: "Trầy da tuy rằng không nghiêm trọng, thế nhưng nước lã dễ gây nên cảm hoá dẫn đến vết thương chuyển biến xấu, quần lên 1 tầng băng dán, nhưng là không thể tắm, chỉ có thể xông tắm, hiểu chưa?"

"Minh bạch." Có thể tắm cũng không tệ, Sở Sở cũng không cưỡng cầu, tuy rằng nàng hiện tại rất nhớ cua tắm.

Tần Phong cho nàng băng vải lên quần lên không thấm nước băng dán, bảo đảm không có vấn đề sau khi, nói: "Ta dẫn người đi người phòng ngủ, đổi của người áo tắm." Lại nói, một thanh đem Sở Sở ôm ngang, đã sớm thói quen cùng Tần Phong thân thể tiếp xúc nàng cũng không để ý, trái lại dương dương đắc ý bị ôm vào phòng ngủ, Tần Phong tại nàng trong tủ treo quần áo kia rậm rạp chẳng chịt y phục trong đống rớt cuộc tìm được của nàng áo choàng tắm, ném tới nàng trên giường sau khi liền đi ra ngoài: "Tốt lắm hô ta."

Bên này Tần Phong mới vừa ngồi xuống, Mạnh Chiêu Quân lại đã trở về.

Xem nàng tựa hồ có chút uể oải, không khỏi một đôi mắt chung quanh quan sát một chút, y phục còn hơi có chút lộn xộn, Mạnh Chiêu Quân thấy Tần Phong cặp mắt kia Thần thực sự hèn mọn, không nhịn được nói: "Người mò nghĩ gì thế."

"Không có việc gì không có việc gì, chú ý thân thể." Tần Phong buồn cười nói.

"Ta lười giải thích." Mạnh Chiêu Quân hừ một tiếng, đang ngồi tự rót cho mình chén nước uống một ngụm.

Sở Sở trong phòng liền bay tới tiểu thư kia mềm mại thanh âm của: "Tần Phong, nhanh lên một chút ôm ta đi phòng tắm!"

"Phốc."

Mạnh Chiêu Quân mới vừa uống một ngụm nước toàn bộ phun ra ngoài, làm cho trên bàn trà tràn đầy nước sôi, bất quá nàng có thể không để ý tới cái này, xem cầm thú vậy ánh mắt nhìn Tần Phong, mang theo đến nghiến răng nghiến lợi cùng phẫn nộ. Tần Phong bận tâm lắc lắc tay giải thích một phen, lúc này mới làm Mạnh Chiêu Quân thở phào nhẹ nhõm, bất quá tâm lý lại nghi hoặc Sở Sở cùng Tần Phong quan hệ trôi qua quá nhanh một chút. Nếu Mạnh Chiêu Quân đã trở về, mang theo Sở đại tiểu thư đi tắm sống tự nhiên cũng rơi không được Tần Phong trên người, điều này làm cho Tần Phong nghĩ có điểm đáng tiếc, còn trông cậy vào Sở Sở ở trong phòng tắm tay chân vụng về xà phòng rất để cho mình hỗ trợ nhật nhật đây.

Bên kia Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở ở trong phòng tắm ngây người có hơn một giờ mới ra ngoài, nhìn đồ bưng khuôn mặt nhỏ nhắn Sở Sở một thân màu hồng áo choàng tắm, Tần Phong liền oán thầm nên làm Mạnh Chiêu Quân sớm làm dọn ra ngoài, bất quá dặn dò Mạnh Chiêu Quân cho Sở Sở thoa thuốc sau khi, bản thân trở về phòng đi ngủ, hẳn 1 cái đại lão gia vai thụ thương, không có phương tiện tắm, dù sao cũng trước đây tại Phi Châu trong rừng rậm đánh du kích chiến thời điểm 1 cái Nguyệt không tắm đều chịu được.

.....

Một đêm an tĩnh.

Ngày thứ hai Tần Phong từ trên giường nhảy dựng lên, nhìn trên vai quần quít lấy băng vải, lung tung lộ ra đi, kia trên vai vết thương đã đọng lại, hình thành 1 tầng vết sẹo. Từ thân thể bị Quang Huy cải tạo sau khi, hẳn tự nhiên

khép lại năng lực viễn siêu thường nhân gấp mấy lần, trừ phi thật là thương cùng gân cốt hoặc là nội tạng cùng với đại diện tích thương tổn, nếu như chỉ là bị thương ngoài da, hẳn đều có thể làm như không thấy.

Đơn giản thư giãn thân thể một cái, Tần Phong mới vừa ra cửa lại thấy Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân đã sớm ngồi ở trước bàn cơm xem ti vi, thấy Tần Phong sau khi ra ngoài, Sở Sở đem chuẩn bị xong bữa sáng cho hắn đẩy đi qua.

"Nhanh? Thật sạch sẽ." Tần Phong một lời hai ý nghĩa nói một câu làm Sở Sở không giải thích được.

Mạnh Chiêu Quân cũng mặt không đổi sắc, lười nói cái gì nói nhảm, chờ ăn cơm sau khi liền đi làm, về phần Sở Sở đã thỉnh tốt lắm giả an tâm ở nhà nghỉ ngơi, bất quá Tiểu Bàn Tử được thủy chính xác dùng được, hiện tại tối thiểu có thể bản thân hoạt động, tuy rằng không dám có kịch liệt vận động, đợi ăn điểm tâm, Tần Phong vọt cái nước lạnh tắm, hai người liền thu thập một chút lái xe đi bệnh viện.

Đến rồi Đông Thiên bệnh viện nhân dân, rất nhanh tại trách nhiệm hộ sĩ kia biết được Thiệu Vĩ phòng bệnh, đợi chạy đến thời điểm, Đường Tiểu Vũ đang giúp đến cùng bánh chưng dường như Thiệu Vĩ này ăn đây, Sở Sở sau khi thấy, trong lòng cũng là một trận khó chịu, đi lên trước đem trên đường mua lễ vật đặt ở tủ đầu giường lên, chân thành nói: "Tối hôm qua cảm ơn người."

Thiệu Vĩ kia bó thạch cao quơ tới quơ ui, bầm tím miệng mặc dù nói mà nói có chút hàm hồ, nhưng vẫn là có thể nghe rõ ràng: "Không có việc gì không có việc gì."

"Thế nào?" Tần Phong hỏi.

"Chặt đứt mấy cây xương sườn, cánh tay trái gãy xương, não chấn động." Đường Tiểu Vũ ánh mắt còn là hồng hồng, hiển nhiên tối hôm qua lên một đêm không có nghỉ ngơi tốt, Tần Phong yên lặng gật đầu, đang muốn nói cái gì đó, phòng bệnh cửa phòng bị đẩy ra tràn vào tới mấy cảnh sát, dẫn đội đúng là Diệp

Mộng Kỳ, tại bên cạnh nàng còn một cái đầu quân băng vải gia hỏa, trên đầu quần quít lấy băng gạc mang, đúng là lúc đầu bị Tần Phong 1 cái chai Sài Gòn đổ đưa vào bệnh viện Tào Tử Hiên.

Tào Tử Hiên là không biết Tần Phong chính là mình tiến bệnh viện hung thủ, không thì hội này đã sớm đào thương chia vào Tần Phong đầu. Diệp Mộng Kỳ làm như biết Tần Phong ở chỗ này, lại là hỏi: "Ai là Thiệu Vĩ?"

"Ta." Thiệu Vĩ mắt lé nhìn thoáng qua mấy cảnh sát, ngược lại không phải là hăn không lẽ phép, mà là chuyển bất động cái cổ.

Diệp Mộng Kỳ nướng mày, nói: "Chúng ta nhận được tố cáo, Thiệu Vĩ cùng Tần Phong vô cố tập kích quốc gia công vụ nhân viên, khiến Ngụy thiếu dương đồng chí nguy tại sớm tối."

"Thối lắm!" Thiệu Vĩ vừa nghe liền không nhịn được rống lên một câu, nhưng dẫn động tới vết thương đau đớn không khỏi ho khan vài câu, Vốn dĩ sắc mặt tái nhợt từng đợt ửng hồng: "Bọn họ thối lắm, cái kia Ngụy thiếu dương đã làm gì hăn không biết?"

Sở Sở cùng Đường Tiểu Vũ cũng là tức giận toàn thân run run, từng cái một nếu muốn tiến lên lý luận bất quá bị Tần Phong liếc mắt cho trừng trở lại: "Câm miệng, trở lại ngồi." Sở Sở tức giận dậm chân, thế nhưng không dám không nghe Tần Phong nói, ngồi đàng hoàng ở tại một bên, Đường Tiểu Vũ cũng chỉ tốt ngồi ở một bên, Tần Phong xoay người liếc nhìn Diệp Mộng Kỳ, cắt một tiếng, nói: "Ta không muốn nhiều lời nói nhảm, nếu như mang ta trở lại điều tra ta và các người đi, thế nhưng Thiệu Vĩ không có phương tiện hành động, nếu như các người nghĩ điều tra cái gì hiện tại có thể lấy khẩu cung."

"Đem người thái độ phóng đoan chính điểm!" Tào Tử Hiên chau mày quát.

Tần Phong cũng không thèm nhìn hăn, càng làm cho Tào Tử Hiên khí sắc mặt của đỏ bừng, Diệp Mộng Kỳ trừng hăn liếc mắt, làm thủ hạ cho Thiệu Vĩ lục khẩu cung, Thiệu Vĩ toàn bộ như thực chất nói, Diệp Mộng Kỳ nghe càng đại

nhúu, bất quá một câu nói cũng không nói gì, chép xong khẩu cung liền dẫn Tần Phong đi công an cục. Mà Tần Phong ở trên đường móc ra điện thoại di động gọi điện thoại, kia Diệp Mộng Kỳ cũng không ngăn.

"Chuyện gì?" Trần Trường Phong mang theo thanh âm mệt mỏi truyền tới.

"Ta lại bị thuộc hạ của người cho đợi." Tần Phong vừa cười vừa nói.

Điện thoại bên kia Trần Trường Phong một trận không nói gì, nói vài câu liền cúp điện thoại.

Diệp Mộng Kỳ nhúu nhúu mày, cũng không nói gì, rất nhanh mang theo Tần Phong đến rồi công an cục, lúc này công an cục nội đã là bận không tìm giới hạn, đêm qua vùng duyên hải đường cái lần lượt phát hiện 6 cỗ thi thể, cái này để cho bọn họ không dám buông lỏng, mà Diệp đại đội tài năng ở trăm bận trong còn tự mình đi bắt Tần Phong, xem ra kia phần muốn đem Tần Phong đem ra công lý lòng của còn là như trước ngẩng cao.

"Đêm qua, Lang Gia câu lạc bộ, có người tố cáo người và Thiệu Vĩ sử dụng quản chế dụng cụ cắt gọt đâm bị thương quốc gia công vụ nhân viên, cũng có thể dùng kỳ thân thể bị thương nặng." Diệp Mộng Kỳ rất dứt khoát lướt qua tính danh tính các loại nói nhảm, hai mắt chớp chớp nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Người có cái gì có thể nói?"

"Nên nói Thiệu Vĩ tất cả nói, nếu như ngài Diệp đại đội không nhận định ta là cái giết người không chớp mắt ác ma, đang ép đến ta thừa nhận chuyện này là ta làm tốt đem ta đóng vào ngục giam, ta đây không nói câu nào." Tần Phong thản nhiên nói.

"Hừ." Diệp Mộng Kỳ cười lạnh nói: "Tần Phong, bao quát Đông Thiên nghệ thuật học viện ở bên trong sáu gã học sinh đã toàn bộ chỉ ra và xác nhận người."

Tần Phong không nói được một lời, mặt không biểu tình.

Lúc này, Diệp Phong lại sắc mặt ngưng trọng đi đến, thấy Tần Phong sau khi chỉ là gạt đầu ý bảo, sau đó đi tới Diệp Mộng Kỳ bên tai nhẹ giọng nói: "Đêm qua người chết đã xác nhận, trong đó năm tên là SH thị Tấn Phong Huynh Đệ tập đoàn CEO Chu Nhã Phi bảo tiêu, một gã khác là một gã quốc tế sát thủ, phụ thuộc tại BK."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 46: Sát Tâm

Chương 46: Sát tâm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 6 150 1 số lượng từ: 3080

Phanh.

Bởi vì vô cùng kích động, chén nước trên bàn rớt xuống đất rớt bể, Diệp Mộng Kỳ bỗng nhiên đứng lên, hai tay đặt tại trên bàn, trên mặt tràn đầy phần nộ cùng kích động, nhưng lại đang cực lực khắc chế bản thân, đã bao nhiêu năm, lại lần nữa Xuất Hiện BK tổ chức sát thủ người của. Tần Phong mặt không thay đổi nhìn hai người liếc mắt, còn là không nói được một lời ngồi ở chỗ kia, chỉ là hai mắt hơi híp, không biết đang suy tư chuyện gì.

Diệp Phong tựa hồ biết vì sao Diệp Mộng Kỳ sẽ kích động như thế, nói: "Căn cứ hãn cổ sau điều hình mã hóa biểu hiện, hãn chắc là BK tổ chức nguyên lão cấp sát thủ."

Diệp Mộng Kỳ nặng nề gật đầu, đang nhìn Tần Phong, nói: "Chúng ta tại tên sát thủ kia trên người phát hiện một thanh *, chắc là thương thế của người hại Lôi Thiểu Dương sử dụng."

"Tên sát thủ kia muốn nổ súng bắn chết Sở Sở, ta chỉ là bảo vệ người của ta

mà thôi. Thế nhưng về sau hẳn lái xe chạy, ta đuổi một đoạn thời gian cũng không đuổi kịp, hai cái đèn không chạy nổi 4 cái bánh xe." Tần Phong thản nhiên nói: "Diệp đại đội, có phải ta bảo vệ ta bằng hữu của mình cũng là phạm tội ah?"

Diệp Phong thấy Diệp Mộng Kỳ hai mắt đã tràn đầy sát khí, biết bởi vì BK chuyện tình vô cùng kích động do đó đối với những chuyện khác món xử lý mang theo mãnh liệt tư nhân tâm tình ba động, vồ vồ Diệp Mộng Kỳ vai, đợi Diệp Mộng Kỳ chậm qua đây sau nói: "Kia mấy người chứng nhân lời chứng có chút mâu thuẫn, ta hoài nghi mấy đứa trẻ trâu tại lời chứng phương diện khai man, ta cũng tin tưởng Tần Phong còn không đến mức đối với một người xuất thủ nặng như thế."

Tần Phong cười cười.

Lúc này Trần Trường Phong cũng vội vã chạy tới, thấy phòng trong 3 người sau, nói: "Có chuyện gì xảy ra?"

"Tần Phong, người nói đi." Diệp Phong nói.

Tần Phong gật đầu, nói: "Đêm qua ta và Sở Sở nên phải Thiệu Vĩ mời đi tham gia cùng nghệ thuật học viện một hồi Chân Nhân CS tranh tài, thế nhưng tại tranh tài trong lúc, đối phương Ngụy Thiếu Dương nghĩ đối với Sở Sở tiến hành không an phận cử chỉ, mà Thiệu Vĩ bởi vì theo dõi sau khi thấy cùng Ngụy Thiếu Dương vung tay, ta về sau chạy tới xuất thủ dạy dỗ giáo huấn Ngụy Thiếu Dương."

"Ở phía sau tới, một sát thủ bỗng nhiên đối với Sở Sở tiến hành ám sát, ta dùng Ngụy Thiếu Dương đeo trên người * bị thương sát thủ, thế nhưng đuổi tới vùng duyên hải đường sau hẳn liền lái xe chạy, ta cũng theo đuổi một đoạn thời gian cũng không đuổi kịp."

"Cơ bản trải qua chính là như vậy." Tần Phong nhún vai, bất đắc dĩ nói: "Kết quả không nghĩ tới ngày thứ hai, chúng ta bị ác nhân cáo trạng trước, nói ta và Thiệu Vĩ vô duyên vô cớ tập kích quốc gia công vụ nhân viên, a, điểm này ta

liền buồn bực, 1 cái nếu muốn chơi gái nữ hài hỗn đản còn có thể là quốc gia công vụ nhân viên, nếu như các người không tin, các người hoàn toàn có thể tìm tới Lang Gia câu lạc bộ mấy vị kia chủ quản tới, ta tin tưởng lấy bọn họ phẩm hạnh còn không đến mức nói láo."

Trần Trường Phong nhíu nhíu mày, đêm qua liên tiếp đã chết 6 cái người, hẳn đã bị việc này bận túi bụi, không nghĩ tới chuyện này còn có thể cùng Tần Phong có dính dấp.

"Người sẽ ra tay cứu 1 cái con biết mấy ngày nữ hài?" Diệp Mộng Kỳ cau mày hỏi.

Tần Phong nhìn nàng một cái, nói: "Ta là Sở Sở chủ cho thuê nhà, làm một chủ cho thuê nhà ta cũng có trách nhiệm bảo hộ an toàn của hẳn."

Trần Trường Phong nói: "Tần Phong chuyện tình phải tại cẩn thận lấy chứng." Dừng một chút, còn nói thêm: "Thế nhưng hiện tại chúng ta còn không cách nào chứng minh người và BK sát thủ cùng với Chu Nhã Phi 5 cái bảo tiêu cũng không liên quan, cho nên tại kế tiếp 48 mấy giờ bên trong người muốn ủy khuất một chút ở chỗ này ngậy ngô."

"Chu Nhã Phi tối hôm qua hùng đông báo nguy, nói có người giết hộ vệ của nàng, đồng thời đoạt xe của nàng truy sát BK sát thủ, chúng ta cần thỉnh Chu Nhã Phi qua đây chứng thực người kia có đúng hay không Tần Phong." Diệp Phong nói: "Chuyện này liên quan đến quốc tế sát thủ vấn đề, cho nên ta cũng có quyền lợi hỏi đến."

Trần Trường Phong cùng Diệp Mộng Kỳ không có dị nghị, liên lụy đến quốc tế sát thủ, chính xác có quốc tế hình cảnh khổng lồ mạng lưới tình báo tham dự sẽ thuận lợi một ít, Tần Phong không có gì dị nghị, hẳn mặc dù có chút ảo não Chu Nhã Phi còn là như thực chất nói, bất quá cũng không khỏi không bội phục Chu Nhã Phi tâm tư của nữ nhân này, thuyết pháp như vậy không phải là nói cho chu phong, tại bên cạnh ta có một người có thể để bảo vệ ta, người duy nhất tiện

hạ thủ chú ý một ít.

Chu Nhã Phi cũng biết, nếu như nói chu phong phái người ám sát bản thân, kia 5 cái bảo tiêu đã chết, ngay cả phụ thân hãn Chu Tấn đều sẽ không dễ dàng tin tưởng. Cùng với xé rách mặt không bằng tới ám đấu một thanh.

Cũng là bởi vì Tần Phong không có giết Chu Nhã Phi, mới để cho Chu Nhã Phi có như thế cái nghĩ cách, dù sao 1 cái sát nhân cuồng giết 5 cái bảo tiêu không có giết người chính chủ Chu Nhã Phi, tâm lý có quỷ chu phong nhất định là so người khác nghĩ càng nhiều hơn một chút.

Tần Phong đã đem có thể nói tất cả nói, Diệp Mộng Kỳ tại nghĩ như thế nào khó xử cũng không có khả năng khó xử Tần Phong, dù sao Trần Trường Phong đã nhúng tay chuyện này, tuy rằng Diệp Mộng Kỳ còn là nghĩ thừa cơ hội này đem Tần Phong thủ đoạn bức cho đi ra, nhưng người nào làm người của BK Xuất Hiện, điều này làm cho người mang đến phụ mẫu huyết hải thâm cừ Diệp Mộng Kỳ đem đối phó Tần Phong lòng của nghĩ trước đặt ở một bên.

"Ta có thể biết là ai vu cáo ta sao?" Tần Phong xem 3 người không ngừng xác nhận một ít bừa bộn sự tình, đợi được Trần Trường Phong đi làm việc trước, nhìn hai người hỏi.

Diệp Mộng Kỳ nhíu nhíu mày, trái lại Diệp Phong nói: "Người lão bằng hữu Lôi Thiên Hào thuộc hạ Âu Thiên Hạo, là cái kia bị người một cước đá gãy chân cốt phụ thân của Âu Thiếu Minh."

"Cái kia Ngụy Thiếu Dương là ai?"

"Đông Thiên quân phân khu tư lệnh viên nhi tử." Nói lúc đi ra, Diệp Mộng Kỳ rõ ràng có một tia không thèm.

"Ta mau đưa con của hãn phế đi, cha hãn sẽ không mang theo người của quân đội tới đem ta đập chết ah?" Tần Phong buồn cười đến hỏi.

"Hừ. Người sợ?" Diệp Mộng Kỳ cười lạnh nói.

Tần Phong lắc đầu: "Sợ đến phải không sợ, ta chỉ là ngại phiền phức. Đi, hai vị, nếu không có nhiều hơn chứng cứ, hiện tại ta muốn nghỉ ngơi một chút, nếu như không có chuyện gì không nên quấy rầy ta."

Diệp Phong buồn cười gật đầu, cùng rõ ràng không yên lòng Diệp Mộng Kỳ đi ra, chỉ là mới vừa đi tới cửa, Diệp Phong liền vỗ vỗ đầu, nói: "Tối hôm nay Lô Thiên Hào yến hội còn có muốn hay không đi?"

"Không đi." Diệp Mộng Kỳ không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt, hiện tại cảnh cục trong bởi vì 6 cái chết người đã mau phiên thiên, nàng nơi nào còn có cái gì tâm tình đi tham gia yến hội.

Diệp Phong nói: "Chu Nhã Phi hiện tại không muốn gặp người, nàng lão hồ ly kia luật sư rất tinh minh, nếu như người nghĩ trực tiếp thấy Chu Nhã Phi, ta còn là khuyên người tham gia nay yến hội buổi tối, Chu Nhã Phi tại thế nào không muốn gặp người, Lô Thiên Hào yến hội nàng còn là nhất định phải tham gia." Dừng một chút, nói: "Nàng mấy người bảo tiêu trên người viên đạn toàn bộ là BK sát thủ thương làm bắn chết, trong thời gian này có phải có cái gì mờ ám chỉ Chu Nhã Phi rõ ràng nhất, hơn nữa cái kia Sở Sở thân phận cũng không đơn giản, căn cứ điều tra ca ca của nàng cũng gặp phải tại yến hội lên, lấy ca ca của nàng dĩ vãng biểu hiện, có thể sẽ không dễ dàng buông tha dám đối với muội muội nàng hạ sát thủ địch nhân."

"Yến hội mấy giờ?"

"9 giờ, ta sẽ tới đón người." Diệp Phong sau khi nói xong rồi rời đi, hẳn biết Diệp Mộng Kỳ đáp ứng đi tham gia yến hội.

Mà trong phòng thăm vấn Tần Phong còn lại là hơi mở mắt, gãi gãi chóp mũi, tại trong túi móc ra một điếu Hero trắng, mới vừa đốt hút một hơi, điện thoại di động liền vang lên.

"Này?" Tần Phong thấy lúc Sở Sở đánh tới, cười cười, chuyển được điện thoại sau hỏi: "Làm sao vậy?"

"Người không sao chứ?" Sở Sở quan tâm hỏi: "Ca ca ta mới vừa tới, ta làm hẩn tìm cái luật sư, lập tức đem người lãnh đi ra."

"Không có việc gì, bất quá tối hôm qua lên truy tên sát thủ kia thời điểm trên đường đã chết vài người, bọn họ hoài nghi cùng ta có quan hệ." Tần Phong cười nói: "Sự việc trọng đại, ta còn cần phải ở lại chỗ này hiệp trợ điều tra, bất quá có người sẽ cho ta làm chứng, người cứ yên tâm đi."

"Thế nào còn có người chết?" Sở Sở lại càng hoảng sợ, nói: "Bọn họ không đem người làm thế nào ah? Người làm chứng là ai? Có muốn hay không ta làm anh ta đem hẩn tìm tới."

"Không cần, buổi tối cảnh sát người của sẽ đi tìm nàng." Tần Phong cười nói: "Người ở nhà nghỉ ngơi thật tốt ah."

"A, như vậy a, vậy người có chuyện gì liền gọi điện thoại cho ta." Sở Sở nói lầm bầm: "Buổi tối ta muốn cùng anh ta tham gia 1 cái yến hội đi, thật là, ta còn muốn đi ăn lão Lý thúc thịt quay đây."

Tần Phong buồn cười nói vài câu, vừa cúp điện thoại, lại nhận được điện thoại của Yến Tiểu Mộng, chuyển được điện thoại sau nhẹ giọng cười nói: "Làm sao vậy?"

"Ta từ Đường Tiểu Vũ chỗ đó nghe được người bị cảnh sát mang đi, có chuyện gì xảy ra?" Yến Tiểu Mộng thanh âm lo lắng ngay sau đó truyền đến, điều này làm cho Tần Phong cảm giác được trong lòng một trận ấm áp: "Không có việc gì, chỉ là một ít việc nhỏ ta muốn hiệp trợ cảnh sát điều tra, người cứ yên tâm đi, ta làm việc người vẫn chưa yên tâm?"

"Người vọng động như vậy." Yến Tiểu Mộng suy nghĩ một chút, giống như vài lần Tần Phong đều rất xung động, bất quá nghe được Tần Phong không việc

gì sau còn là thờ phào nhẹ nhõm, bị mang đi còn có thể gọi điện thoại nói rõ không có chuyện gì, rồi lại là do do dự dự nói: "Được rồi. . Có một việc ta. . ."

"Làm sao vậy?"

"Buổi tối ta muốn cùng một người tham gia 1 cái yến hội. . . ."

"Yến hội?" Tần Phong tâm lý một trận phiền muộn, đây là thế nào đều tham gia yến hội, Đông Thiên Thị không nên nhiều như vậy yến hội, nhưng vẫn là nói: "Cùng ai a?"

"Đêm qua không phải là ta thân thích tới nha, bọn họ muốn giới thiệu cho ta đối tượng. . . . Ta vốn có không muốn đi. . . Thế nhưng mẹ ta không làm ta và hẳn cùng đi. . . ." Yến Tiểu Mộng thận trọng lại do do dự dự nói: "Ta vốn có không muốn nói, thế nhưng tham gia yến hội là bằng hữu người Lô tiên sinh. . . Người đừng suy nghĩ nhiều a. . . Ta chỉ là bất đắc dĩ mới đi. . . ."

Tần Phong nở nụ cười, cũng cười rất vui vẻ, mặc dù có điểm nhỏ ăn vị, nói: "Được rồi, ta đã biết, hôm nào ta nghĩ cùng người đi gặp thấy người nhà người."

"Ân." Yến Tiểu Mộng thật cao hứng nói.

Chờ cúp điện thoại, Tần Phong nhéo nhéo đầu của mình, đối với cái này đột nhiên xuất hiện tình địch Tần Phong trái lại không thế nào để ở trong lòng, trái lại Lô Thiên Hào cái này một làm âm ỉ thế nào bản thân mấy người bên cạnh cũng phải đi tham gia hẳn cái kia chó má yến hội.

"Như vậy giết Âu Thiên Hạo hi vọng sẽ không cho mấy đứa trẻ trâu mang đến cái gì ảnh hưởng." Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Sát tâm đã có.

Lấy Ngụy Thiếu Dương cùng Âu Thiếu Minh loại này hèn hạ tâm tính sẽ không dễ dàng như vậy cho qua, loại này nội tâm tự ti người điên phiền toái

nhất, bọn họ thậm chí sẽ điên cuồng đến không để ý người thế lực sau lưng có bao nhiêu.

Nếu phiền phức, vậy không bằng giết thẳng thắn, nếu Ngụy Thiếu Dương phía sau là quân đội không tốt động thủ, vậy trước tiên giết Âu Thiếu Minh phụ tử cho bọn hắn điếm cảnh cáo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 47: Đệt Hóa Ra Là Người Một Nhà

Chương 47: Không phải là người một nhà không vào một nhà môn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 6 200 2 số lượng từ: 204 3

Tần Phong lắc lư hộp đựng cơm ý đồ tìm còn sót thịt đồ ra, thế nhưng hao hết tâm tư không thể không để xuống, nhìn đối diện Trần Trường Phong lão thần tự do ngồi ở ghế trên nghiên cứu vài phần báo cáo, bất đắc dĩ nói: "Cảnh sát hiện tại kinh phí rất thấp sao?"

"Ăn không quen?" Trần Trường Phong trừng hăn liếc mắt, nói: "Có cơm ăn cũng không tệ, Đừng đòi hỏi này nọ, lại không cho người uống nước lã ăn bánh ngô cùng dưa muối."

"Không phải là chưa ăn qua." Tần Phong bĩu môi, nuốt hai muỗng cơm tẻ, nói: "Ta vụ án thế nào? Thế nào? Âu Thiên Hạo phụ tử muốn đem ta hoàn thành dạng gì? Cần phải đi vào mấy năm phải không?"

"Hiện tại đã chết 6 cái người, Sự việc trọng đại, Chu Nhã Phi lấy chẩn kinh quá mức làm lý do không gặp người, căn bản không tới làm chứng." Trần Trường Phong để báo cáo trong tay xuống, nói: "Mặt khác Âu Thiếu Minh mấy học sinh tất cả đều chỉ ra và xác nhận người vô cơ đã thương người, chúng ta cũng tìm Vạn Hiếu Dương đám người làm khẩu cung, hiện tại song phương bên

nào cũng cho là mình phải, không ai nhường ai."

"Ta có thể trông thấy mấy tên kia sao?" Tần Phong hỏi.

"Không thể." Trần Trường Phong dứt khoát nói.

Tần Phong đem cặp lồng đựng cơm dĩa ngã một bên, điếm khóa hương khói hút một hơi, nói: "Cái này Âu Thiên Hạo lai lịch gì?"

"Lôi Thiên Hạo thuộc hạ, là Lôi Thiên Hạo sai khiến tại Đông Thiên Thị người phụ trách." Trần Trường Phong nói: "Rất có đầu óc kinh tế, bị Lôi Thiên Hạo coi trọng."

"Thượng bất chính hạ tắc loạn." Tần Phong đảo cặp mắt trắng dã, nói: "Con của hắn không là thứ tốt gì, hắn cũng không tốt gì."

"Là rất hủ bại, thế nhưng hắn có bản lĩnh." Trần Trường Phong cười lạnh nói: "Lôi Thiên Hạo cũng tin tưởng hắn, cho nên hắn mới dám Đông Thiên Thị hô phong hoán vũ, ngay cả Thị ủy thư ký nghị GDP chữ số cũng phải dựa vào hắn để hoàn thành, gần nhất hắn và Lưu Linh đi có điếm gần, chúng ta cũng đang điều tra hắn, thế nhưng không bắt được bất kỳ nhược điểm."

"A, không phải là hắn có bản lĩnh, là cảnh sát các người thật không có bản lĩnh." Tần Phong không chút nào che giấu châm chọc nói, tức giận Trần Trường Phong thối râu mép trừng mắt, ai bảo Tần Phong trở lại một cái hãy cùng cảnh sát huyền thiếu chút nữa không chết không ngớt?

"Người có bản lĩnh, người có bản lĩnh chớ bị người khác tố cáo, đem người trao tiến đến a." Trần Trường Phong phản kích nói.

Nhắc tới việc này Tần Phong liền một trận tức giận, Trần Trường Phong cười đắc ý, đứng lên nói: "Đi, ta còn có mấy người hội nghị trọng yếu muốn mở, buổi tối sẽ có người cho người tới đưa cơm, tiểu tử người tối hôm nay hãy ngủ ở chỗ này ah." Lại nói, Trần Trường Phong ra cửa sau khi đem phòng làm việc cửa

phòng cho khóa lên, Tần phong khí một trận khinh bỉ, ngồi trên ghế làm việc, cầm lấy Trần Trường Phong trên bàn một ít tư liệu nhìn.

Cũng không biết nhiều bao lâu, Tần Phong nghe phía bên ngoài truyền đến 1 cái thanh âm quen thuộc.

"Âu tiên sinh yên tâm, đối với Tần Phong loại này bạo dân chúng ta sẽ thực thi pháp luật chế tài." Tào Tử Hiên vẻ mặt bóp mí thanh âm của truyền vào cái lỗ tai, rất nhanh lại có một khá cụ uy nghiêm trung niên giọng nam vang lên: "Giữa lúc như vậy, tiểu Tào người làm việc ta còn là rất yên tâm, chờ chuyện này kết sau khi ta và người phụ thân ăn bữa cơm, chúng ta hảo hảo tâm sự."

"Âu tiên sinh quá khách khí, là Tần Phong không biết chết sống, dĩ nhiên đánh quý công tử cùng Diệp đại đội Biểu ca." Tào Tử Hiên cười lạnh nói: "Nếu như không để cho hãn chút dạy dỗ ném thử, hãn còn thật không biết bản thân họ gì."

Hai người bên này nói đùa ly khai, Tần Phong cũng nhú nhú mày.

Biểu ca?

"Diệp Mộng Kỳ Biểu ca, a, thật đúng là không phải là người một nhà không vào một nhà môn a." Tần Phong tự lẩm bẩm: "Một tên biến thái 1 cái cực đoan."

...

Đông Thiên Thị bệnh viện nhân dân.

Đường Tiểu Vũ vừa cho Thiệu Vĩ dứt ăn, lúc này Yến Tiểu Mộng vội vã đã đi tới, thấy Thiệu Vĩ thảm trạng sau, Vốn dĩ ưu sầu trên mặt lại là một trận cau mày.

"Yến lão sư." Đường Tiểu Vũ bận tâm làm Yến Tiểu Mộng ngồi xuống, nói: "Sao người lại tới đây."

"Trường học bên kia có tin tức. . ." Yến Tiểu Mộng cười khở một tiếng: "Xét thấy Thiệu Vĩ vô cố ấu đả. . Có thể phải đối mặt cường chế đuoĩ học."

"Cái gì?" Đường Tiểu Vũ vừa nghe kinh đứng lên: "Vĩ sao? Rõ ràng là bọn họ đánh trước người, hãĩ đều bị đánh thành như vậy." Thiệu Vĩ cũng là vẻ mặt kích động nhìn Yến Tiểu Mộng, dù sao đuoĩ học việc này không phải là việc nhỏ, một khi lui ra tới với hãĩ mà nói đả kích quá nặng, hãĩ cũng không nhận ra bản thân có cái gì so người Cái Tỳ (Gates) đảĩ người kia bản lĩnh, đuoĩ học còn có thể lãĩ lộn thành thế giới nhà giàu số một, bản thân liẽn một thông thường không thể nũĩ học sinh bình thường, không cái bằng tốt nghiệp đại học không có học sĩ chứng, lý lịch sơ lược lên còn viết bởi vì ấu đũĩ bị đuoĩ học, cái này sau này tìm việc làm cũng cơ bản liẽn chơi xong.

"Các người trước đừng kích động." Yến Tiểu Mộng bậĩ tâm nói: "Chuyện này còn không có chính thức ra thông báo, lão sư sẽ giúp các người."

Đường Tiểu Vũ cùng Thiệu Vĩ cũng lãĩĩ không dưới tới, tâm lý oan khuất không ngừng, vậy làm sao còn có thể đũĩ trắng thay đen?

Ngoài cửa truyền đến một trãĩĩ tiếng gõ cửa, Đường Tiểu Vũ tuy rằng ưu sãũ không ngừng nhưng vẫn là mở ra cửa phòng bệnh, đi tới cũng không nhận ra người nào hết trung niên nam tử, Đường Tiểu Vũ nhũĩ nhũĩ màĩ: "Ngài là?"

"Phụ thân của Âu Thiẽĩ Minh." Âu Thiẽĩ Hạo đơn giản giới thiệu một chút đi đến, thấy nằm ở trên giường Thiệu Vĩ, trên mặt còn như trước lộ vẻ nhàn nhậĩ uy nghiẽĩ: "Ta nghiẽĩ người hãĩ là nghe đũĩĩ, người giúp đũĩ xã hội vô lương phần tử ấu đũĩ con ta cùng quốc gia công vụ nhân viên đũĩ mặt đuoĩ học nguy hiẽĩ, ta có thể bất kể so với người xuất thủ, thế nhưng người nhất đĩĩĩ phải đũĩĩ ra chỉ ra chỗ sai Tần Phong, đây là người duy nhất không bị đuoĩ học cơ hội."

"Người mơ tưởng!" Thiệu Vĩ cãĩĩ rãĩĩĩ lợi nói.

Âu Thiẽĩ Hạo cười nhậĩ: "Hi vọng người có thể nhiều suy nghiẽĩ một chút."

"Ta là lão sư hãn, đệ tử của ta có hay không bị xa thải còn chưa dùng tới âu tiên sinh để làm quyết định đem!" Yến Tiểu Mộng cũng là bất mãn trong lòng, đứng lên bất mãn nói.

Âu Thiên Hạo lắc đầu, đi tới cửa nói: "Xa thải học sinh ta đích xác không thể làm quyết định, thế nhưng xa thải người và đệ tử của ta ta còn có thể đưa ra một điểm ý kiến. Còn có, ta nghĩ cha mẹ của người cũng không muốn biết người đánh nhau ấu đả chuyện tình."

Đợi được Âu Thiên Hạo sau khi rời khỏi, trong cả căn phòng không khí chìm đến rồi để đoán.

Thiệu Vĩ không nói được một lời nằm ở trên giường bệnh, trên mặt tất cả đều là dữ tợn, Đường Tiểu Vũ sợ hãi kích động tại tác động vết thương, vội vàng ý bảo hãn an tĩnh lại không nên suy nghĩ nhiều, Yến Tiểu Mộng căn môi nói: "Đừng sợ, ta cũng không tin trường học các sư phụ đều không có mắt."

"Ân."

Đường Tiểu Vũ cùng Thiệu Vĩ bây giờ hi vọng cũng là ký thác vào Yến Tiểu Mộng trên người.

Nhưng là muốn đến Âu Thiên Hạo tại Đông Thiên Thị là nổi danh xí nghiệp gia, Yến Tiểu Mộng cũng có chút trong lòng nóng nảy, nghe nói Âu Thiên Hạo đang giáo dục sự nghiệp lên có rất nhiều giúp đỡ, Đông Nam Tỉnh giáo dục phòng rất nhiều quan lớn đều cùng Âu Thiên Hạo quan hệ không tệ. Còn nữa nói bản thân của hãn cũng là Lôi Thiên Hào thủ hạ đặc lực, nghĩ tới đây, Yến Tiểu Mộng nhân tình sáng lên.

Lấy Lôi Thiên Hào cùng Tần Phong quan hệ, có thể sự tình có thể có điều chuyển ngoặt.

"Các người yên tâm, sự tình đối với người môn tượng tượng hồng bét như vậy." Yến Tiểu Mộng đứng lên nói: "Buổi tối ta nghĩ biện pháp tìm một người

năn nỉ một chút, hi vọng hẳn sẽ không cự tuyệt ah."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 48: Yến Hội

Chương 48: Yến hội

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 7 100 2 số lượng từ: 3050

Đông Thiên đường cái lên một chiếc không bảng số màu đen Audi dưới ánh đèn đường chậm rãi di chuyển, Tần Phong ăn mặc một bộ màu đen trường sam, có chút không được tự nhiên cả sửa lại một chút y lĩnh, nói: "Lôi Thiên Hào chơi đùa cái yến hội này có phải là vì cái gì?"

"Có tin tức xứng hãn muốn đem Nhật Bản mua lại." Người què lái xe, đùa giỡn nói.

"A? Của người cố chủ cũng là trong đó một phần tử?"

"Đại mua bán ai cũng nghĩ phân một chén canh, Lôi Thiên Hào tại ngư cũng không có thể một người cùng một quốc gia đối nghịch, hưởng phần này bánh ga ta quá lớn, hãn ăn không tiêu." Người què lắc đầu: "Như là không phải là muốn mua tự Nhật Bản không xác định, có thể xác định Lôi Thiên Hào có một đại động tác, mà Lưu Linh nghĩ nhân cơ hội này ăn một khối bánh ga-tô, cũng may cuối năm Á Châu hắc đạo liên minh tranh thủ 1 cái ghế."

"Khẩu vị thật lớn." Tần Phong lắc đầu: "Một cái tinh hắc đạo thế lực còn

không có tư cách này."

"Người nữ nhân này thật không đơn giản."

"Không nữ nhân đơn giản ta gặp nhiều đi." Tần Phong bữu môi, nói: "Đồ của ta đây?"

"Ở phía sau đây." Người què chỉ chỉ xếp sau, Tần Phong xoay người nhìn lên, ở đằng sau ghế ngồi phía sau, mở ra một cái rương sau, bên trong để hai thanh màu trắng bạc sáng lục, còn có 2 khóa loang loáng đạn cùng 2 khóa *, Tần Phong đưa qua súng lục điem lượng tự phân lượng, nói: "Không sai."

"Ám dạ Quỷ Linh đã chết." Người què trầm giọng nói: "Người ở đây xuất hiện, rất nhiều người đều sẽ không dễ dàng tại cho người tiêu thất."

"Ai nói ta muốn Xuất Hiện." Tần Phong cười cười, bãi lỏng súng lục trong tay, nói: "Không thấy được ta đều thay đổi một bộ quần áo, thế giới này sát thủ nhiều như vậy, tùy tiện chơi một chút là được."

Người què sửng sốt, xuyên qua kính chiếu hậu cẩn thận nhìn coi, cười cười: "Chính xác ổn trọng. Bất quá người phải thay đổi một phần khí thế, không sợ nhất vạn chỉ sợ nhất."

Tần Phong hai mắt hí một cái, cũng nổi lên có chừng năm phút, tại mở hai mắt ra, Vốn dĩ cười hì hì khí tức hồn nhiên lật qua, biến thành 1 cái không hề nhân tính đáng nói cơ khí, nhưng lại mang theo vài phần lãnh tĩnh cùng đẫm máu, toàn bộ bên trong buồng xe nhiệt độ chợt giảm xuống, nhưng lại mang theo vài phần máu tanh nhiệt khí.

Người què nhin không được rùng mình một cái: "Sáu phần."

"Được rồi." Tần Phong khí thế thu liễm, hoảng liểu hoảng cái cổ nói: "Lừa gạt bọn họ vậy là đủ rồi."

"Người điên."

Người què đích lăm bầm một câu, không có trong vấn đề này dây dưa lâu lăm, lại nghĩ tới một chuyện khác tình nói: "Người muốn giết Lôi Thiên Hào thuộc hạ đặc lực, người không nói với Lôi Thiên Hào một chút? Hãn hình như là bằng hữu của người."

"Người ra mắt thích khách liên minh Sát Thần giết người còn cần hướng người khác hội báo?"

"Ta đối với người môn thích khách liên minh không biết." Người què lắc đầu, buồn cười nói: "Bất quá ngẫm lại Lôi Thiên Hào lão gia hỏa kia vừa hướng bạn gái người rất cung kính còn vừa được nhìn người giết hãn thủ hạ, cho hãn biết tình hình thực tế đoán chừng phải tức chết."

Tần Phong trái lại không có ở hồ cái gì.

Chờ xe đến rồi vùng ngoại ô, người què nói: "Toàn bộ dựa theo kế hoạch tiến hành, lúc rút lui ta sẽ kéo dài ở mọi người, người tự nghĩ biện pháp trong vòng hai mươi phút trở lại người nên ngậy gốc địa phương."

"ICPO tổng bộ ta đều bò qua, hướng 1 cái công an cục cao ốc, người không thành vấn đề ah?" Tần Phong lông mi giương lên nói.

"Chân tuy rằng phế, thế nhưng hoàng điểm những tên kia còn là dư dả." Người què ngạo nghễ nói.

....

Lôi Đốn Trang Viên giống như là một tòa vương phủ, khiêm tốn xa hoa, toàn bộ bên trong trang viên đèn đuốc sáng trưng, không để lại chút nào hắc ám góc chết, kia tòa vô cùng cổ điển phong cách kiến trúc nội, từng hàng cửa hàng tuyết trắng bố trí điểm bàn dài, mặt trên để tinh mỹ mỹ vị thực phẩm, Cổ thanh Cổ sắc trên trần nhà lộ vẻ từng hàng lưu ly chén, rục rờ không gì sánh được.

Lúc này hơn tám giờ, cách yến hội chính thức bắt đầu còn có không được

một giờ.

Nhưng trong đại sảnh đã có không ít quý khách, nam sĩ môn âu phục giày da, toàn thân cao thấp cẩn thận tỉ mỉ, các nữ sĩ ăn mặc sang trọng lễ phục dạ hội, oanh oanh yến yến.

Những người này phần lớn đều là sự nghiệp thành công thương nhân, phàm là tại Hoa Hạ nội lữ vào thương nhân như thế nào đi nữa có bản lĩnh cũng muốn nhiều ít cho Lôi Thiên Hào mấy phần mặt mũi, Lôi đại lão bản một giấy thiệp mời đi xuống, có thể tới đó cũng đều là nhân vật có mặt mũi.

Nhìn phía dưới tự giác mới đến người trẻ tuổi, Lôi lão bản bưng ly rượu đỏ từ từ nếm thử một miếng, lộ ra cái nụ cười vui mừng. Đã biết một thanh lão đầu khớp xương vẫn là có mấy phần tư thế.

Cửa tiếp khách chính là Lôi Thiên Hào mấy người văn bối cùng thuộc hạ, loại này tiếp khách chuyện tình không cần dùng Lôi đại lão bản tự mình đứng ra, không thì vậy điệu giới.

Từng chiếc một hào xe chậm rãi lái tới, không bao lâu tuần nam mỹ nhân hoặc là phú nam mỹ nhân nhộn nhịp đi xuống, cửa tiếp khách môn cấp tốc sau này khách dẫn tới bên trong trang viên, bên này Yến Tiểu Mộng từ một chiếc Mercedes xe đi xuống, một người tuổi còn trẻ nam tử từ một ... khác cạnh xuống xe cấp tốc tha qua đây, vừa định nhắc cánh tay lên ý bảo có thể cho Yến Tiểu Mộng kéo ở, thế nhưng Yến Tiểu Mộng cũng không có thể phát giác khẽ lắc đầu một cái, nam tử sắc mặt chút ngưng trong mắt lóe lên vẻ không thích, nhưng rất nhanh khôi phục bình thường.

Muốn nói lúc này Yến Tiểu Mộng, một thân trắng tinh lễ phục dạ hội, một chút làm đẹp như tinh quang, tại dưới ánh đèn cực kỳ rực rỡ, tóc thật cao sơ lên, hơi thi phấn trang điểm đúng là xinh đẹp phi phàm, kia bên cạnh nam tử đi lên trước hai bước, xem tới cửa tiếp khách một vị công tử trẻ tuổi ca cười nói: "Hạo Tường, đã lâu không gặp."

"Ha ha, Lữ Ngôn." Lôi Hạo Tường cùng lữ yến 1 cái nhiệt tình ôm, đợi ôm qua đi Lữ Ngôn nói: "Tiểu Mộng, vị này chính là Lôi gia Lôi Hạo Tường."

"Tấu tử thật xinh đẹp." Lôi Hạo Tường không khỏi giơ ngón tay cái lên tán thưởng một câu.

Lữ Ngôn Vốn dĩ đang đặc ý, lại nghe Yến Tiểu Mộng nhẹ giọng nói: "Không có ý tứ, ta không phải là hãn bạn gái."

Lôi Hạo Tường sững sốt, lúng túng cười cười, Lữ Ngôn lại gần nhỏ giọng nói: "Cho ta chút mặt mũi làm sao?"

"Tiểu Mộng."

Lúc này Mạnh Chiêu Quân ăn mặc một bộ xanh biển lễ phục dạ hội chân thành đi tới, sau lưng hãn Lưu Phong chính cười cùng mấy người bằng hữu chào hỏi, Yến Tiểu Mộng cũng thấy có biết rõ người của trong lòng vui vẻ, đi lên phía trước nói: "Chiêu Quân tỷ."

"Chiêu Quân tỷ, yến lão sư." Lại một tiếng như chim hoàng oanh kiều thanh âm của truyền đến, hai người nhìn lại đã thấy Sở Sở năm một người tuổi còn trẻ tay của nam tử chính thật cao hứng đi tới, Sở Sở đến là không có mặc phiến toái lễ phục dạ hội, mà là một bộ trắng tinh quần dài, thấy hai người sau cũng rất nhanh đi tới, ở sau lưng nàng nam tử vẻ mặt cười khổ bị mang theo đã đi tới, thậm chí ngay cả mấy người bằng hữu cũng không kịp chào hỏi.

"Vị này chính là?" Yến Tiểu Mộng vẻ mặt bồn chồn nhìn Sở Sở sau lưng nam tử cười hỏi.

"Ca ca ta." Sở Sở cười hì hì nói: "2 vị tỷ tỷ ăn mặc thật xinh đẹp."

"Sở dương." Là Sở Sở ca ca lúc này cùng Yến Tiểu Mộng cười híp mắt lên tiếng chào, muốn nói sở dương người này lớn lên cùng Sở Sở khá có vài phần tương tự, nhưng loại này tương tự tại một người nam nhân trên người lộ vẻ có

chút âm nhu, bất quá sở dương giữ lại bảy phân đầu vô cùng tinh thần, trong lúc giở tay nhắc chân rất có phong độ của một đại tướng. Đứng ở một bên Lữ Ngôn có chút cau mày, hẳn không nghĩ tới Yến Tiểu Mộng người quen biết không ít, hơn nữa tựa hồ địa vị cũng không tiêu.

"Chư vị, mau mời tiến, thúc phụ thế nhưng đợi chờ đã lâu." Lôi Hạo Tường xem mấy vị mỹ nữ tựa hồ phải có kéo việc nhà tư thế, bặt tâm ý bảo nói.

Mấy người đây mới là nhộn nhịp gặt đầu, tam nữ cũng đang tiến vào, phía sau sở dương nhún vai cũng đi vào theo, mà Lưu Phong còn lại là nhìn phía sau tới Lưu Linh thoáng nhíu nhíu mày, xem ra Lưu Linh đối với cùng Lôi Thiên Hào trong lúc đó Hợp Tác đã là tình thế bắt buộc. Đoàn người tiến nhập bên trong trang viên, đợi đi đến đại sảnh trong, ba vị này mỹ nữ tự nhiên cũng là đưa tới không ít người quan tâm.

Là Lôi Thiên Hào thủ hạ đặc lực Âu Thiên Hạo cũng chú ý tới mấy người, cười đã đi tới, kia Lữ Ngôn thấy Âu Thiên Hạo khẽ cười nói: "Âu thúc thúc."

"Ân, không sai." Âu Thiên Hạo liếc nhìn Lữ Ngôn, lại thấy được Lữ Ngôn bên người Yến Tiểu Mộng, lộ ra cái nụ cười ý vị thâm trường: "Nghĩ không ra yến lão sư cũng tới, là đồng ý ta xế chiều hôm nay yêu cầu sao?"

"Yêu cầu? Yêu cầu gì?" Lữ Ngôn cùng mấy người khác nhộn nhịp sững sốt.

Trái lại sở dương làm như biết trong đó mờ ám, cười lạnh nói: "Âu tiên sinh thật là càng sống càng không biết xấu hổ."

Lời vừa ra khỏi miệng xung quanh người từng đợt xôn xao, nhộn nhịp nhìn lại.

"Người!" Âu Thiên Hạo nhìn sở dương, hai mắt hí một cái, cũng cực kỳ phần nộ, sắc mặt cũng là một trận bạch một trận hồng, nhưng cũng không dám tại chỗ liền lật mặt, dù sao làm là chủ nhân thuộc hạ hẳn không tốt cùng khách nhân xích mích.

Lôi Thiên Hào Vốn dĩ cùng mấy người lão bằng hữu ôn chuyện, thấy bên này dị dạng đã đi tới, nhìn thoáng qua Âu Thiên Hạo cùng sở dương, cũng đi tới Yến Tiểu Mộng trước người cười nói: "Yến tiểu thư đại giá quang lâm, thế nào cũng không cho ta biết một tiếng?"

"Lôi tiên sinh quá khách khí." Yến Tiểu Mộng thế nhưng tại ngày hôm qua kiến thức Lôi Thiên Hào sau khi điều tra tài liệu của hắn, càng biết Lôi Thiên Hào thế nhưng quốc tế nổi danh phú hào, bận tâm xua tay không dám thất lễ. Một bên Âu Thiên Hạo mặt trắng một trận, ở bên cạnh hắn Lữ Ngôn càng sắc mặt âm tình bất định, trái lại Lưu Phong cùng Mạnh Chiêu Quân nghĩ không có gì, đêm qua đã kiến thức.

Lôi Thiên Hào mỉm cười, xoay người liếc nhìn Âu Thiên Hạo cùng sở dương, cười nói: "Sở tiểu tử, người nói xem, ta đây cái người có khả năng thế nào lại càng sống càng không biết xấu hổ?"

"Hừ, tự đi ra mới tốt." Sở Sở bĩu môi, nói: "Không là thứ tốt gì, cùng cái kia Ngụy Thiếu Dương chính là một phe."

Nói đến đây thời điểm, Diệp Phong cùng Diệp Mộng Kỳ còn có một danh Diệp gia trưởng bối lá thành lập đường cùng đi tới, nghe được Sở Sở trong miệng sau, lá thành lập đường thoáng nhíu nhíu mày, trái lại Diệp Mộng Kỳ sắc mặt có chút chìm, sở dương nhìn ba người bọn họ liếc mắt, hai mắt hàn quang lóe ra, cười lạnh nói: "Lôi tiên sinh, hôm nay cái tới rồi, sở dương không ý tứ gì khác, cũng không muốn quấy rối Lôi tiên sinh yến hội, nhưng là có người khi dễ nhà của ta tiểu muội, ta mặc kệ hắn tính âu cũng tốt, họ Ngụy cũng tốt, họ Diệp cũng được, sở dương thế tất cùng bọn chúng không chết không ngớt!"

Vốn dĩ ví như thường nhân sở dương lời vừa ra khỏi miệng, cả sảnh đường đều kinh hãi.

Lôi tiên sinh thoáng cau mày, cái này Đông Thiên Thị tính âu tự nhiên là đã biết kiện tướng đặc lực, mà Ngụy gia cùng Diệp gia, cũng chạy không được vừa

vào người Diệp gia cùng Đông Thiên quân đội Ngụy gia người, vốn có Diệp gia Ngụy gia không có quan hệ gì với tự mình, thế nhưng sở dươg không để ý trường hợp đã cùng Diệp gia chính thức trở mặt, nói rõ Sở Sở thực sự không ít chịu ủy khuất.

Bên cạnh mình Âu Thiên Hạo, sợ là thật làm chuyện người không thấy được.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 49: Yến Hội Xung Đột

Chương 49: Yến hội bách thái

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 7 150 1 số lượng từ: 257 7

Tràng diện có chút vắng lặng, không khí có chút nặng nề.

Diệp Kiến Đường bình tĩnh gương mặt, nhớ hãn Diệp Kiến Đường ngang dọc mấy chục năm lẫn lộn thương trường, sóng to gió lớn đi tới, chưa từng bị cái này một tiểu tử xuất xược hỗn láo? Trong lòng tất nhiên là không vui, lạnh lùng nói: "Sở gia tiểu tử, người thế nào nói ra lời này? Hừ, lẽ nào Sở lão huynh liền không dạy qua người thế nào tôn kính trường bối sao?"

"Thế nào nói ra lời này? Người có thể đi hỏi một chút người cái kia tốt cháu ngoại trai." Sở dương mặt lạnh, nếu là lúc trước tất nhiên sẽ Chuẩn Diệp Kiến Đường cung kính chút, nhưng lúc này lại đã hoàn toàn không có cần phải, nhà mình tiểu muội thiếu chút nữa cho người nhà kia cháu ngoại trai khi dễ, còn có thể cho các người nhà sắc mặt tốt.

"Trách không được muốn bắt Tần Phong, nguyên lai cùng Ngụy Thiếu Dương còn có loại quan hệ này, thật là cá mè một lứa." Sở Sở nhìn thoáng qua Diệp Mộng Kỳ, hừ một tiếng.

Diệp Mộng Kỳ sắc mặt trầm xuống, cũng Diệp Phong ngăn ở trước người của nàng, nhìn Sở Sở cười nói: "Tiểu cô nương, đã có người tố cáo Tần Phong, là cảnh sát tự nhiên có quyền lợi cùng trách nhiệm đi câu lưu Tần Phong, Âu Thiên Hạo tiên sinh đã làm cho đều nhân chứng chỉ chứng Tần Phong vô cớ đã thương người, chúng ta cũng cần điều tra cùng Tần Phong phối hợp. Trong đó không dính dáng bất kỳ tư nhân nguyên nhân."

"Cắt." Sở Sở bĩu môi.

Trái lại một bên Lôi Thiên Hào cau mày, Tần Phong bỏ tù? Còn là chính hẳn một kiện tướng đặc lực chỉ điểm? Chuyện này tựa hồ có chút đại điều.

"Ta kia cháu ngoại trai bị Tần Phong vô duyên vô cớ cắt đứt một chân, phế đi 2 cái cánh tay, chẳng lẽ còn là ta cháu ngoại trai chọc sự tình không được? Tần Phong hạ thủ nặng như thế, lẽ nào ta và trời hạo sẽ không nên giáo huấn một chút hẳn?" Diệp Kiến Đường trầm giọng nói.

"Diệp tiên sinh, ta mời trọng ngài là một trưởng bối." Yến Tiểu Mộng cũng bất mãn nói: "Thế nhưng ta nghĩ nói nếu như các người không đem sự tình làm rõ ràng sẽ theo liền xuất thủ giáo huấn người, vậy có phải hay không đem mình nhìn quá cao một ít? Của người cháu ngoại trai đem đệ tử của ta có hBn mười chỗ gãy xương, còn bị vị này âu tiên sinh vu hãm vô cớ cầm dùi binh khí đánh nhau ẩu đối mặt đuổi học nguy hiểm. Lẽ nào tại các người trong mắt những người này chính là người trong nhà không sai, những người khác tất cả đều là sai lầm sao?"

Nói xong lời cuối cùng, Yến Tiểu Mộng sắc mặt đã khó coi không gì sánh được.

"Người là nhà ai?" Diệp Kiến Đường sắc mặt phát lạnh, trước cổng chúng bị 1 cái vô danh nữ nhân giáo huấn, là nam nhân tự nhiên là trên mặt quái bất trụ, tức giận nói: "Ở đây có phần của người nói chuyện sao? Ta Diệp Kiến Đường làm chuyện gì còn chưa dùng tới người tới khoa tay múa chân!"

Lữ Ngôn ở một bên lôi kéo Yến Tiểu Mộng, Yến Tiểu Mộng lại nhìn thẳng Diệp Kiến Đường, tia không sợ hãi chút nào nói: "Nếu Diệp tiên sinh có chủ trương, kia vì sao không hỏi rõ người cái kia cháu ngoại trai làm cái gì?"

"Người thật to gan!" Diệp Kiến Đường khí xanh cả mặt, nếu muốn cho nàng chút dạy dỗ, thế nhưng Lôi Thiên Hào lại hời hợt nói: "Diệp Kiến Đường, nếu như người dám động thủ một giây kế tiếp ta cho người bay đi ra ngoài."

Diệp Kiến Đường sắc mặt cứng đờ, không thể tin nhìn Lôi Thiên Hào dĩ nhiên sẽ bởi vì một nữ nhân mà nổi giận Hỏa, một bên Âu Thiên Hạo cũng đem không được nhà mình lão bản mạch, cũng mí mắt kinh hoàng có chút dự cảm bất tường, Lôi Thiên Hào nhìn mọi người một cái, chậm rãi nói: "Ta biết giữa các người có thể sinh ra rất nhiều mâu thuẫn, thế nhưng nơi này là ta yến hội, ta không hi vọng có bất kỳ không chuyện vui đang phát sinh bằng không các người cũng có thể xuất cục, hi vọng đại gia còn có thể cho ta vài phần sắt mặt."

Bọn họ đã biết Lôi Thiên Hào thật sự nổi giận, đang nháo đi xuống sợ rằng thực sự sẽ tại chỗ bay đi ra ngoài, hãn Lôi Thiên Hào lúc còn trẻ chuyện gì làm không được, ai cũng không dám nói hãn lớn tuổi liền thu liễm.

Chủ nhân lên tiếng, một đám người cũng không tiện đang nháo ra cái gì chiến trận tới, sở dương mục đích đã đạt đến, mà như vậy làm sao thu thập Ngụy Thiếu Dương kia con bê cũng là yến hội sau vấn đề.

Rất nhanh tràng lên cũng chia làm hai phái, Diệp Kiến Đường cầm đầu một đám người cùng sở dương cầm đầu một đám người, mà Lưu Phong cùng Mạnh Chiêu Quân chỉ là đứng ở một bên nhìn 2 nhóm người trong lúc đó tranh đấu gay gắt, Yến Tiểu Mộng bỗng nhiên có chút chán ghét loại tràng diện này, đứng ở một bên thờ ơ lạnh nhạt đến, Lữ Ngôn bưng một chén rượu đã đi tới, nhẹ giọng nói: "Thế nào? Không có thói quen?"

"Chuẩn." Yến Tiểu Mộng gật đầu.

Lữ Ngôn nhẹ khẽ cười cười, nhưng ngay sau đó vừa liếc nhìn Lôi Thiên Hào,

hỏi: "Người như thế nào cùng Lôi tiên sinh nhận thức?"

"Bạn trai ta đã cứu hãn một mạng." Yến Tiểu Mộng trả lời càng thêm ngắn gọn.

Lữ Ngôn trên mặt hiện lên một tia không được tự nhiên, nỗ lực lộ ra 1 cái dáng tươi cười tới: "Thế nhưng bá mẫu nói người không có bạn trai."

"Ta còn chưa kịp cùng người nhà nói." Yến Tiểu Mộng lắc đầu.

"Có thể hay không làm ta và Yến tiểu thư nói riêng hai câu?" Lúc này Lôi Thiên Hào đi tới, nhẹ giọng nói một câu, Lữ Ngôn tự nhiên không dám khinh thường, bận tâm đi hướng một bên, Lôi Thiên Hào nhìn thoáng qua Yến Tiểu Mộng hình như có chút không được tự nhiên, cười nói: "Yến tiểu thư không thích ở đây sao?"

"Trước đây chưa có tới." Yến Tiểu Mộng lắc đầu: "Ta chưa từng có nghĩ tới sẽ tham gia loại này yến hội."

"Có thể đợi được sau này, loại này yến hội đối với người như ăn cơm bữa." Lôi Thiên Hào tự tiểu phi tiểu nói.

"Lôi tiên sinh, về Âu Hạo Thiên vụ hãm học trò ta." Yến Tiểu Mộng vẫn chưa nói hết, Lôi Thiên Hào lắc đầu, cười nói: "Loại chuyện này ta sẽ không hỏi tới, Âu Thiên Hạo có thể có giáo dục giới chính là lời nói quyền là bởi vì hãn bản thân nỗ lực có được, ta sẽ không can dự hãn cầm năng lượng của mình đi đối phó người khác."

"Lẽ nào Lôi tiên sinh Chuẩn loại này hắc bạch điên đảo chuyện tình thờ ơ sao?" Yến Tiểu Mộng có chút kích động nói: "Tương lai của tên đệ tử này, nếu như hãn thực sự nghỉ học, hãn cả đời này sẽ phá hủy một nửa."

"Người yên tâm đi, hãn cứu Sở gia tiểu thư, lấy sở dương yêu hận rõ ràng nguyên tắc tuyệt đối sẽ không bạc đãi người học sinh kia." Lôi Thiên Hào cho

Yến Tiểu Mộng 1 cái thoả mãn lại lại không cách nào hài lòng trả lời: "Có thể với hãn mà nói cũng là một cái cơ hội."

Yến Tiểu Mộng trầm mặc không nói thêm gì nữa, Lôi Thiên Hào nhẹ giọng hít một chút: "Có thể, có thể người hãn là đổi một chút tính tình của mình, tuy rằng không thể không nói tính cách của người làm hãn rất ưa thích." Yến Tiểu Mộng có chút không giải thích được Lôi Thiên Hào nói, thế nhưng Lôi Thiên Hào không có đang nói cái gì, cười cười rồi rời đi, lưu lại Yến Tiểu Mộng ở nơi nào một người suy tư về hãn trong lời nói ý tứ.

"Chu tiểu thư."

Diệp Mộng Kỳ rất nhanh tìm được rồi độc thân Chu Nhã Phi, Chu Nhã Phi hơi thi phấn trang điểm, sắc mặt đã khá nhiều, thấy Diệp Mộng Kỳ cùng Diệp Phong đi tới, thoáng nhíu nhíu mày: "Các người là?"

"Công an cục hình cảnh đại đội đại đội trưởng Diệp Mộng Kỳ."

"Quốc tế hình cảnh Diệp Phong."

Chu Nhã Phi cau mày, cũng hiểu hai người bọn họ đến đây sợ là còn muốn hỏi chuyện tối ngày hôm qua, nói: "Có chuyện gì không?"

"Đêm qua của người 5 cái bảo tiêu chết oan chết uổng, mà căn cứ người 5 cái bảo tiêu trong cơ thể viên đạn chúng ta khắp nơi tam công trong ở ngoài tìm được rồi cây súng kia, căn cứ đường đạn kiểm nghiệm chính xác thuộc về cây súng kia phát ra bắn." Diệp Mộng Kỳ trầm giọng nói: "Thế nhưng cây súng kia chủ nhân lại chết oan chết uổng, xe cộ đánh chính là của người tư nhân xe, mà người hướng đồn công an báo nguy nói có người cầm bắn chết 5 cái bảo tiêu đồng thời đoạt xe của người đánh chết tên sát thủ kia. Chúng ta muốn biết người kia trường cái gì đáng đáp."

"Ta đã quên." Chu Nhã Phi lắc đầu, thản nhiên nói.

"Chuyện này liên quan đến 6 cái người tính mệnh, chúng ta hi vọng Chu tiểu thư có thể phối hợp điều tra của chúng ta." Diệp Mộng Kỳ cau mày, lạnh lùng nói.

Diệp Phong bậm tâm khoát tay nói: "Kỳ thực chúng ta chỉ là hi vọng Chu tiểu thư có thể đi công an cục nhận thức một người, chúng ta đã bắt được một gã người hiềm nghi phạm tội, chỉ là không có đầy đủ chứng cứ chứng minh hẳn là bắn chết sáu người hung thủ."

Kỳ thực Diệp Mộng Kỳ đã đoán được hơn phân nửa, Tần Phong lượm tên sát thủ kia thương, sau đó truy sát tên sát thủ kia, thuận lợi giết kia 5 cái bảo tiêu mở ra Chu Nhã Phi xe giết tên sát thủ kia, chỉ là Tần Phong một mực chắc chắn không có, mà Chu Nhã Phi càng đóng cửa không tiếp khách, hôm nay nhìn thấy Chu Nhã Phi, Diệp Mộng Kỳ chỉ là muốn mau chóng xác nhận bản thân suy đoán có đúng hay không chính xác.

Chu Nhã Phi thoáng nhíu nhíu mày, cái này chau mày lại làm cho Diệp Mộng Kỳ đã nhận ra, nàng là biết người kia trường cái gì bộ dáng.

"Ta có thể với các người đi." Chu Nhã Phi cũng không có tại cự tuyệt, nói.

"Chúng ta đây có thể hỏi người một chút cùng 5 cái bảo tiêu trong lúc đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì sao?" Diệp Phong tiếp tục hỏi.

"Bọn họ bảo hộ ta, sau đó bị người giết."

"Vậy tại sao không có giết người?" Diệp Mộng Kỳ hỏi tới.

Diệp Phong bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán, mà Chu Nhã Phi còn lại là đại nhíu, không vui nói: "Lẽ nào Diệp Đội Trường cho là ta hẳn là chết khả năng phù hợp suy đoán của người phải không?"

"Chỉ là căn cứ lời người nói cũng không phù hợp thực tế, có rất nhiều mâu thuẫn." Diệp Mộng Kỳ không có để ý Chu Nhã Phi không vui, thản nhiên nói.

"A? Xem ra thật sự có người muốn cho chị em tốt của ta đã chết không được?"

Tiếng như băng hàn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 50: Quang Minh Chính Đại

Chương 50: Quang minh chính đại

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 7 200 2 số lượng từ: 268 2

"A? Xem ra thật sự có người muốn cho chị em tốt của ta đã chết không được?" 1 cái vắng lặng thanh âm của truyền tới, Chu Nhã Phi trên mặt mang lên vẻ vui sướng bận tâm nhìn sang, mà Diệp Mộng Kỳ cùng Diệp Phong vừa xoay người nhìn sang, lại thấy một người mặc dạ phục màu đen nữ tử khoan thai mà đến, không giống với nữ nhân khác hoặc là lộ vẻ trân châu hạng liên hoặc là một ít tinh mỹ vật phẩm trang sức, nàng trên cổ lộ vẻ một cây rất đơn giản màu bạc trắng vòng trang sức, một đầu khác tại nàng trong ngực, nhìn không thấy. Nữ nhân lớn lên không thể nói rất đẹp, thế nhưng có một loại tại trường tất cả nữ tính cũng không có mị lực, cái này cổ mị lực đến từ phương nào, Diệp Mộng Kỳ không nhìn ra, chỉ Diệp Phong làm như nhìn ra một chút đoan nghê, không ngừng cau mày.

"Ô Yên tỷ tỷ." Chu Nhã Phi kích động cùng nữ nhân tới 1 cái ôm nhiệt tình, Tô Yên cười cười, con là của nàng mắt trong con người có bất luận kẻ nào đều đọc không ra được do dự, nhẹ giọng nói: "Nghe nói người đêm qua đã xảy ra chuyện? Ta vừa lúc đi ngang qua Á Châu, cố ý chạy tới."

"Ta không sao." Chu Nhã Phi cười nói: "Chỉ là không nghĩ tới Tô Yên tử tử người đột nhiên trở về, thật cao hứng."

Tô Yên mỉm cười, nhìn về phía Diệp Mộng Kỳ cùng Diệp Phong, thu liễm tất cả dáng tươi cười, quạnh quẽ nói: "Ta và chị em tốt của ta còn muốn ôn chuyện, hai vị thỉnh không nên quấy rầy."

Diệp Phong không để cho Diệp Mộng Kỳ cơ hội nói chuyện, lôi kéo nàng đi hưởng một bên, trong mắt tràn đầy mê hoặc, mà Diệp Mộng Kỳ cau mày nói: "Nàng là ai? Là cảm giác gì đến một cổ không thoải mái khí tức."

"Không biết, không biết." Diệp Phong cũng là khổ sở lắc đầu: "Thế nhưng không đơn giản."

Bên này Chu Nhã Phi lại hưng phấn nói: "Tô Yên tử tử, người mấy năm này đều đi đâu? Đều tốt lâu không có nhìn thấy người."

"Đã 7 năm?" Tô Yên lắc đầu, cười nói: "Không có gì, chỉ là tại các quốc gia du ngoạn."

"Còn đi sao?" Chu Nhã Phi hỏi.

"Có thể sẽ đi thôi."

"Còn muốn ra ngoài du ngoạn?"

"Ta nghĩ tìm một người." Tô Yên lắc đầu, Chu Nhã Phi rõ ràng thấy nàng trong con người ngưng một cổ nước mắt, chỉ là kiên cường nàng không cho phép bất kỳ nước mắt hoa loa, trầm mặc thiếu khanh, Tô Yên cười nói: "Không có gì sự, được rồi, đêm qua có chuyện gì xảy ra?"

Chu Nhã Phi đem sự tình từ đầu đến cuối nói cho Tô Yên, từ nhỏ cùng nhau lớn lên trong lúc đó hữu nghị làm Chu Nhã Phi sẽ không tại Tô Yên trước mặt có cái gì giấu diếm, bao quát cùng chu phong chuyện giữa, còn có cái kia đột nhiên xuất hiện thần bí nhân, chỉ bất quá Chu Nhã Phi tại điểm này lên nói rất ít,

Tô Yên sau khi nghe xong, nói: "Xem ra phụ thân người cùng thúc thúc người trong lúc đó đã thế cùng Thủy Hỏa."

"Cha ta tuyệt đối sẽ không tin tưởng." Chu Nhã Phi bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Ở trong lòng hãn huynh đệ trong lúc đó cảm tình xa so bất kỳ con số thiên văn đều phải thâm hậu."

Hiện trường một số người có các lòng của nghĩ.

Lưu Linh cũng không ngoại lệ, nàng hướng chỗ đó vừa đứng, hắc đạo nữ cường nhân khí tràng có thể nói là không cho xem nhẹ, trong đó tự nhiên cũng không thiếu hụt tiến lên chuyện thương lượng người của, bọn họ không quan tâm Lưu Linh hắc đạo thân phận, thế giới này hắc chính là bạch, bạch chính là hắc, chỉ cần có lợi ích cầm, quản người cái gì hắc bạch? Hơn nữa Lưu Linh thế lực phía sau trải rộng toàn bộ Đông Nam Tinh, hợp tác với nàng có quá nhiều chỗ tốt có thể mò.

Lưu Linh ứng phó rồi các loại người, thấy được Yến Tiểu Mộng một người tại trong một cái góc suy tư điều gì, nhíu mày một cái, không biết suy nghĩ cái gì.

"Ta nhớ được các người hắc đạo có cái quy định." Lôi Thiên Hào đi tới: "Giang hồ báo thù, tuyệt không dính dáng người nhà."

"Không sai." Lưu Linh gật đầu đáp.

"Vậy người sẽ không nên có ý đồ với nàng." Lôi Thiên Hào thản nhiên nói: "Tần Phong cùng ta quan hệ giữa người hoàn toàn có thể không để ở trong lòng, thế nhưng Yến tiểu thư ta khuyên người còn chưa phải muốn động thật là tốt, ta người gần Hợp Tác, ta không muốn bởi vì chuyện này cùng của người Hợp Tác đổ bể, ta Lôi Thiên Hào, hận nhất chính là vô cớ dính dáng người nhà."

Lưu Linh không nói gì, nàng biết Lôi Thiên Hào ý tứ, nàng cũng biết Lôi Thiên Hào yêu nhất nữ nhân ở 10 nhiều năm trước bị thương nghiệp đối thủ làm

hại, từ đó sau khi, Lôi Thiên Hào đang không có đi tìm bất kỳ một cái nào nữ nhân, mà bất kỳ lấy hắc đạo thủ đoạn đánh đàng đối thủ người nhà các thương nhân cũng sẽ không đạt được Lôi Thiên Hào bất kỳ Hợp Tác, ngược lại sẽ bị Lôi Thiên Hào thanh lý xuất cục.

Chuyện liên quan đến cuối năm hắc đạo liên minh ghé tranh đoạt, Lưu Linh cũng không muốn bởi vì một nữ nhân mà mất đi bản thân nên phải nên có được vị trí.

... . . .

Ngoài trang viên.

Lôi Hạo Tường bọn người đã về tới trong đại sảnh, chỉ còn lại có một đám bảo an thượng đang đi tuần, vốn cho là sẽ không tại có khách nhân đến, cũng không nghĩ một chiếc không bảng số màu đen Audi vững vàng dường dường dừng ở cửa, Tần Phong một thân âu phục giày da từ trên xe đi xuống, ngược lại không phải là hãn nghị bỏ qua bộ kia cổ quái trường sam, từ phòng chụp ảnh trong thuận đi ra ngoài, quá không được tự nhiên.

Đội cảnh sát trường không dám khinh thị mỗi một cái đến người tới, thông bước lên phía trước, Tần Phong lúc này thay đổi một bộ dung mạo, như cái con lai, làm một hợp cách thích khách, thuật dịch dung là cơ bản nhất tri thức.

"Tiên sinh."

"Không có ý tứ, trên đường kẹt xe, đã tới chậm." Tần Phong lấy ra một tờ thiệp mời đưa cho đội cảnh sát trường, bình tĩnh nói.

"Tốt tiên sinh, mời đi theo ta." Đội cảnh sát trường đưa tay làm cái tư thế mời, dẫn Tần Phong vào trang viên, lại trình tự hóa dùng dụng cụ kiểm tra rồi Tần Phong toàn thân cao thấp, cũng không lo ngại sau mới để cho Tần Phong tiến nhập đại sảnh, lần này lúc đại sảnh chính náo nhiệt, không ai chú ý tới Tần Phong đi tới, chỉ coi là trước hãn đi WC và vân vân, ánh mắt liếc một cái Tần

Phong liền thấy ở một bên trong góc phòng một người Yến Tiểu Mộng, còn có cùng một người tuổi còn trẻ nam tử ở chung với nhau Sở Sở, chẳng qua là khi hẳn tại đảo qua thời điểm lại thấy được Chu Nhã Phi bên người nữ nhân kia, con người không khỏi co lại một chút.

"Chúc người thuận lợi." Người què thanh âm của bên tai máy nội truyền đến.

Tần Phong bưng một chén rượu chạy đang lúc mọi người giữa, không ai nhận thức hẳn, cũng không ai sẽ cùng hẳn chào hỏi, Tần Phong liền đứng ở một cái bàn trước, một tay cầm trên bàn tinh mỹ thực phẩm ăn, một đôi mắt khóa được Âu Thiên Hạo vị trí.

Lúc này Âu Thiên Hạo đang cùng 1 cái trung niên nam tử trò chuyện với nhau thật vui, tâm lý không khỏi có vài phần hiếu kỳ, thấy bên cạnh đi qua 1 cái đỉnh tướng quân cái bụng cười híp mắt nam tử đi qua, nói: "Không có ý tứ tiên sinh, quấy rối một chút."

"Mời nói." Tướng quân bụng nam tử như ông phật Di Lạc, đối với người nào đều là cười híp mắt.

Tần Phong chỉ chỉ Âu Thiên Hạo nam tử bên người hỏi: "Vị kia là ai?"

"A, hẳn là Diệp Kiến Đường." Phật Di Lạc nam tử cười híp mắt nói: "Là người của Diệp gia, cùng Âu Thiên Hạo tư giao rất tốt."

"Diệp gia?" Tần Phong sững sốt, chột gật đầu.

Nếu là Diệp gia, như vậy Ngụy Thiếu Dương phải là Diệp Kiến Đường cháu ngoại trai, cùng Âu Thiên Hạo người này thuộc về một cái tuyến thượng châu chấu, kia phật Di Lạc nam tử cười híp mắt nói: "Ta xem người thật giống như là vừa qua đây."

"Trên đường kẹt xe."

"Lôi Thiên Hào yến hội người cũng có thể ăn được người đủ người." Nam tử

cười híp mắt nói: "VẬY người vừa mới có thể bỏ lỡ một hồi hảo hỉ. Âu Thiên Hạo cùng Diệp Kiến Đường vừa tới thời điểm cùng Sở gia sở dương nháo xảy ra chút mâu thuẫn, hai người hiện tại thế nhưng thế như nước với lửa a."

"Hắc hắc, kia thật đáng tiếc không thấy được."

Phật Di Lạc nam tử cười híp mắt nói: "Người trẻ tuổi đều là trẻ tuổi khí thịnh, đoán chừng là cùng Diệp Kiến Đường cháu ngoại trai, con trai của Âu Thiên Hạo đánh một trận và vân vân, cái này Diệp Kiến Đường người nói như thế nào đây không tốt cũng không xấu, chính là chết sĩ diện bao che cho con, vừa mới một người nữ, chính là cái kia." Lại nói chỉ chỉ Yến Tiểu Mộng, nói: "To gan lớn mật dạy dỗ Diệp Kiến Đường vài câu, Diệp Kiến Đường là tại chỗ sẽ phát hỏa cho nữ nhân kia một chút dạy dỗ, bất quá bị Lôi tiên sinh cho đè xuống, nữ nhân kia không biết lai lịch gì, giống như theo châu bảo thế gia Lữ gia Lữ Ngôn cùng đi, chính là cái kia Diệp Kiến Đường bên người người trẻ tuổi, thế nhưng Lôi tiên sinh giống như nhận thức nữ nhân kia."

Tần Phong nhíu nhíu mày, ngược lại có chút cảm tạ bên cạnh Phật Di Lạc nam tử nói nhiều, không thì còn thật không biết.

"Đa tạ." Tần Phong gật đầu cười, nói: "Có cơ hội hai chúng ta có thể ngồi xuống uống một chén."

"Có thể."

Tần Phong cả sửa lại một chút cà- vạt, để ly rượu trong tay xuống cùng ăn, đi tới Âu Thiên Hạo bên cạnh, Vốn dĩ đang cùng Âu Thiên Hạo trò chuyện chính vui vẻ Diệp Kiến Đường cùng lữ yến không khỏi nhíu nhíu mày: "Người là?"

"Xin hỏi ngài là Âu Thiên Hạo tiên sinh sao?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Âu Thiên Hạo vốn cho là là của mình người sùng bái hoặc là người ngưỡng mộ các loại, cười híp mắt khoát tay áo: "Bất tài, chính thức tại hạ, chỉ là xem bằng hữu lạ mắt, không biết?"

"A, là như vậy, có người mời ta cho người xuống địa ngục."

Tần Phong sau khi nói xong, một khẩu súng chĩa vào còn không có phản ứng kịp Âu Thiên Hạo trên đầu.

Phanh.

M 1911 tiếng súng cũng không phải đặc biệt mãnh liệt, nhưng tại cái yến hội này lên còn là cực kỳ đột ngột. Máu tung tóe, tất cả mọi người là sắc mặt đại biến, mấy người nữ tính các tân khách phần lớn đều là ôm đầu chung quanh kinh hãi chạy loạn, Vốn dĩ cùng tân khách trò chuyện với nhau Lôi Thiên Hào mặt biến sắc hăng giọng không gì sánh được, giậm quát một tiếng: "An tĩnh!"

Một tiếng gầm lên.

Vô cùng uy nghiêm, Vốn dĩ hốt hoảng đại sảnh trong nháy mắt yên tĩnh lại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 51: Không Sợ Lộ Hàng Á

Chương 51: Không sợ tầu quang sao

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 8 100 1 số lượng từ: 239 4

Tần Phong cảm giác được phía sau một đôi ánh mắt nhìn chăm chú qua đây, Lôi Thiên Hào lực khống chế hẳn là biết đến, cho nên một màn này đã ở trong dự liệu của hắn.

"Hỗn đản!"

Trơ mắt nhìn một cái mạng tiêu thất, Diệp Mộng Kỳ có thể nói là trong cơn giận dữ, không chút nghĩ ngợi liền nhanh chóng chạy nước rút mà đến, Tần Phong sắc mặt phát lạnh, người nữ nhân này lại nhiều lần khiêu khích ranh giới cuối cùng của mình, cộng thêm cùng Ngụy Thiếu Dương quan hệ đã sớm là đúng nàng không nhìn được, thấy Diệp Mộng Kỳ xông lại không thềm cười nhạt, nhắc chân một cước bên đá, Vốn dĩ chạy nước rút Diệp Mộng Kỳ bặt tâm nhắc lên song chưởng đón đỡ, lại cảm giác được một trận lực lượng khổng lồ truyền đến, thân thể không tự chủ được lui về phía sau hơn 10 bước, đánh vào một cây trên cây cột mới là dừng lại, hai tay cũng không ngừng run rẩy.

Người này thật là lớn lực lượng.

Diệp Mộg Kỳ cắn răng, sắc mặt dữ tợn nhìn chằm chằm Tần Phong.

"Cho người một cái cơ hội."

Tần Phong cây súng lục thu vào, hít sâu một hơi, mở tròng hai mắt, cũng cả người sát khí tăng vọt, trong ánh mắt kia trước khi còn ẩn chứa Nhân Loại tình cảm biến mất vô tung vô ảnh, như là cực độ lãnh tĩnh cùng đẫm máu tạo nên một cái máy giết người. Kia cỗ sát khí cuộn sạch toàn bộ đại sảnh, tất cả mọi người đều có một cỗ đến từ cốt tủy Hàn khí toát ra, Diệp Mộg Kỳ nỗ lực áp chế thân thể mình sợ hãi, tại một lần chạy nước rút mà đến.

"Có thể có phần khí thể này, chẳng lẽ là thích khách liên minh đi ra ngoài?"
Diệp Phong tâm tư nhanh quay ngược trở lại bắt đầu suy đoán thân phận của hắn, tại trong trí nhớ của hắn có thể có phần này sát khí, ngoại trừ là hồ sơ Khoa Lý ghi lại thích khách liên minh Cao cấp sát thủ mới có thể làm được.

Diệp Mộg Kỳ cũng không để ý không hỏi, duy nhất một nghĩ cách chính là đem người này bắt đứng, bất quá tại Tô Yên cùng Lưu Linh trong mắt quá ngây thơ, Tần Phong nhìn nàng tại một lần chạy nước rút mà đến, hai mắt thoáng hiện chỉ chốc lát điên cuồng, tay phải chính xác bóp ở Diệp Mộg Kỳ tay của cỗ tay, một cái đầu gối đỉnh mà lên, Diệp Mộg Kỳ một tay bị nhốt ở, tay kia trong hoảng loạn vội vàng bảo vệ mềm mại vùng bụng, thế nhưng lại cảm giác được cánh tay trái kia đau đớn kịch liệt, kể cả bụng đều tốt tựa như cũng bị 1 khóa đạn pháo xuyên thấu thông thường.

Cái chất một tiếng, Diệp Mộg Kỳ cắn răng nghiêng lợi nếu muốn ổn định thân thể của chính mình, thế nhưng lúc này Tần Phong con dao bổ xuống, ở giữa Diệp Mộg Kỳ trên cổ, không có bất kỳ kháng cự nào lực hôn mê đi qua, Diệp Phong sắc mặt đại biến, đang muốn xông lên, lại phát hiện Diệp Kiến Đường tốc độ nhanh hơn, nhìn thấy nhà mình lão gia tử duy nhất yêu tha thiết tôn nữ bị đánh, Diệp Kiến Đường thế nhưng ngồi không yên.

Nhắc tới gia hỏa cũng có vài phần bản lĩnh, chỉ sợ cũng thấm nhuần võ thuật

Trung Quốc có mấy năm công phu, bất quá Tần Phong cũng sẽ không đang lãng phí thời gian, người què đã bắt đầu thúc dục, cho nên Tần Phong móc súng lục ra nhìn cũng không nhìn liền nổ hai phát súng, kia Diệp Kiến Đường hét thảm một tiếng hai chân quỳ trên mặt đất, thềm thì máu đang từ bắp đùi 2 cái vết đạn trong chảy ra tới.

"Thật lớn gan tên trộm." Làm mọi người bắt đầu không tự chủ được tưởng tượng Tần Phong có hay không sẽ giết chết Diệp Kiến Đường thời điểm, Tần Phong lại không giải thích được nói một câu cổ quái mà nói.

Mà sau lưng Lưu Phong Mạnh Chiêu Quân thân thể run lên, trong mắt toát ra một cỗ tử sợ hãi, trong tay một quả ngân châm cấp tốc thu vào, rất nhanh thì như cái phổ thông nữ nhân biểu hiện thông thường. Lúc này bảo an đều đã nối đuôi nhau mà vào, từng cái một cũng không có cố kỵ một thanh cây súng lục hướng về Tần Phong, Lôi Thiên Hào bình tĩnh gương mặt: "Giết người của ta đã muốn đi sao?"

"Người cho rằng những người này có thể ngăn được ta? Không phải là ta nói mạnh miệng, một viên đạn không bắn trúng thương tổn được những người này liền chớ có trách ta." Tần Phong lắc đầu, họng chỉ chỉ bên trong đại sảnh các tân khách, Lôi Thiên Hào cũng lãnh tĩnh nói: "Ta tin tưởng hộ vệ của ta."

"Vậy người tin tưởng đồ chơi này nha?"

Tần Phong trong tay nắm 2 miếng loang loáng đạn, cười híp mắt hỏi.

Tất cả mọi người theo bản năng lui về sau một bước, hi vọng Tần Phong nghìn vạn Đừng đưa cái này lớn lên rất giống * gì đó ném ra, Tần Phong cười híp mắt kéo ra nhóm phiến: "Yên tâm, loang loáng đạn mà thôi, nhắm mắt lại."

Chỉ nói là sau khi, một trận mãnh liệt loang loáng sáng lên.

Tất cả mọi người bị loang loáng bắn nhanh hai mắt nhắm nghiền, không dám mở mắt, thậm chí cảm giác được mí mắt bên ngoài đều là một mảnh trắng xóa,

mà chờ tất cả mọi người tại phản ứng kịp, sát thủ đã sớm biến mất vô ảnh vô tung, mà nằm dưới đất sớm liền không một tiếng động Âu Thiên Hạo, còn có hai chân bị đánh mặc Diệp Kiến Đường cùng hôn mê Diệp Mộng Kỳ nói cho mọi người, mới vừa thật có sát thủ tới.

Lôi Thiên Hào hăng giọng gương mặt phân phó bắt tay vào làm hạ mã lên kêu xe cứu thương, đã chết 1 cái Âu Thiên Hạo, Diệp Kiến Đường cũng chảy máu quá nhiều mà chết. Lại phân phó đến còn lại thủ hạ lập tức đuổi theo, mặc dù là trở mình lần toàn bộ Đông Thiên Thị cũng phải đem cái tên kia tìm ra.

Không ai sẽ vào lúc này đi đụng vào Lôi Thiên Hào rủi ro, tất cả mọi người an tĩnh đứng ở nơi đó chờ, chỉ là Chu Nhã Phi phát hiện tử muội tốt của mình Tô Yên không thấy.

Diệp Mộng Kỳ thông thả tỉnh lại, nàng cảm giác được bụng, cánh tay trái cùng gáy truyền đến từng đợt đau đớn, Diệp Phong thấy nàng sau khi tỉnh lại thở phào nhẹ nhõm.

"Người đâu?" Diệp Mộng Kỳ không để ý đau đớn trên người hỏi.

"Chạy." Diệp Phong lắc đầu, nói: "Người quá mạnh động."

"Hừ." Diệp Mộng Kỳ thở hỗn hển, thấy bản thân thúc thúc Diệp Kiến Đường được đưa lên cáng cứu thương, trong lòng vô cùng phẫn nộ, lúc này cảnh sát người đã vội vã tới rồi, thấy Diệp Mộng Kỳ bị thương, nếu muốn đưa Diệp Mộng Kỳ đi bệnh viện, thế nhưng Diệp Mộng Kỳ cũng lạnh lùng nói: "Đã tìm được chưa?"

"Các huynh đệ đang ở truy một chiếc màu đen Audi." Một gã hình cảnh nói.

Diệp Mộng Kỳ lạnh lùng nói: "Súng của hãn là M 1911, tìm được kết đi ra kia 3 viên đạn, cho ta đem tất cả đã từng hoặc là hoài nghi trong thương hòa buôn lậu phạm bắt lại từng cái một thẩm vấn! Điều tra Âu Thiên Hạo tất cả kẻ thù, tại kiểm tra tất cả hải quan, phong bế các đại lộ khẩu, đem tất cả cảnh sát

toàn bộ cho ta phái ra đi, tại thông tri công an đặc công đội, vũ cảnh bộ đội, hẳn là nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ, trong tay cầm thương, vô cùng nguy hiểm, thông tri thị ủy, tại thông tri Trần cục trưởng, toàn thành Nhất cấp đề phòng!"

"Là!"

Thủ hạ cảnh sát lĩnh mệnh đi, mặc dù nói Diệp Mộng Kỳ rất nhiều mệnh lệnh đã vượt quyền, nhưng lúc này bọn họ cũng không đoái hoài tới.

Mà lúc này Lưu Linh phát phát tay, 1 cái nam tử đi tới nghe lệnh.

"Truyền lệnh xuống, trở mình lần Đông Thiên Thị đường đầu nhỏ hạng cũng muốn tìm ra hẳn cho ta!" Lưu Linh biết, đây là cho Lôi Thiên Hào 1 cái kỳ cơ hội tốt.

Mà lúc này Lôi Thiên Hào đây là lãnh tỉnh đến đứng ở nơi đó.

Hắn nghĩ càng nhiều, Âu Thiên Hạo gần nhất chọc người cũng chỉ có Tần Phong 1 cái, nếu quả như thật là Tần Phong phái người giết, kia sợ rằng tra cũng tra không ra cái gì yêu thiêu thân tới, nếu như tra được Tần Phong trên đầu, Lôi Thiên Hào cũng có lý do tin tưởng lấy thủ đoạn của hẳn tuyệt đối sẽ bình yên vô sự ly khai, có thể rốt cuộc là có phải hay không Tần Phong làm? Đứng ở nơi đó, ai cũng không biết Lôi Thiên Hào cái này đại lão suy nghĩ cái gì.

Cảnh sát đã khống chế hiện trường, một đám tân khách cũng sẽ không tại dừng lại lâu, dù sao xảy ra chuyện lớn như vậy.

Sở dương lo lắng Sở Sở nguy hiểm, liên tiếp hai ba sát thủ sự kiện làm hẳn bắt đầu đem Sở Sở mang về nhà ngay lập tức, mà Mạnh Chiêu Quân cũng bị sợ không nhẹ, dù sao bị người đã nhận ra thân phận cũng không muốn tiếp tục ở đây trong ở lâu. Mà Yến Tiểu Mộng cúi đầu, nàng cũng bị mới vừa giết chóc hù dọa, tại cộng thêm trước khi Lôi Thiên Hào nói, nàng có chút rầu rĩ không vui.

"Yến tiểu thư, người của ta sẽ đưa người trở lại." Lôi Thiên Hào thấy Yến

Tiểu Mộng trầm mặc ít nói, trầm giọng nói.

"Đa tạ Lôi tiên sinh." Yến Tiểu Mộng gật đầu.

Mà vốn là muốn muốn che chở hoa Lữ Ngôn nắm tay nhéo nhéo, tự mình một người ly khai.

Một người miêu tại trang viên trên đỉnh, Tần Phong nhìn một đám người lần lượt ly khai, khoe miệng vung lên mỉm cười, nói: "Toàn thành phố đề phòng, Diệp Mộng Kỳ thật đúng là để mắt ta, giống như của người cố chủ cũng không muốn tùy tiện buông tha ta, chúc người nhiều may mắn."

"Yên tâm đi." Người què thanh âm của từ ống nghe điện thoại truyền đến, lộ vẻ hơi có chút dễ dàng.

"Tốt, một hồi đi cục cảnh sát trong lãnh ta."

Làm Tần Phong chuẩn bị xoay người sau khi rời khỏi, bỗng nhiên chấn động toàn thân, hai mắt nhìn chăm chăm kia bỗng nhiên xuất hiện một thân dạ phục màu đen nữ nhân, khi nhìn đến cặp kia tiểu mạch sắc da hai chân tự giày cao gót, không khỏi trêu đùa: "Xuyên đồ chơi này leo trèo, mỹ nữ không sợ tẩu quang sao?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 52: Thật Mềm

Chương 52: Thật mềm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 8 13: 53: 18 số lượng từ: 259 3

Tô Yên bỏ qua Tần Phong kia càn rỡ ánh mắt, sắc mặt vắng lặng nói: "Thích khách liên minh có 3 quy tắc. Đệ nhất, tuyệt không sát hại nhiệm vụ mục tiêu người có liên quan."

"Đệ nhất, ta là sát thủ, không phải là thích khách, cũng không thuộc về thích khách liên minh." Tần Phong gương mặt lạnh lùng, hăn lúc này vẫn là kia phó con lai mặt, lạnh lùng nói: "Cho nên không muốn cảm thích khách liên minh tin tắc lai thực hiện tại trên người của ta, thứ 2, Diệp Kiến Đường đối với ta tạo thành uy hiếp hơn nữa ta tuần hoàn quy tắc đã thương hăn mà không có giết hăn, thứ 3, người cho rằng thích khách liên minh trong còn có bao nhiêu chân chính thích khách?"

Chân chính thích khách, không giết người tốt vô tội người, không giết lão ấu phụ nữ và trẻ em. Mà sát thủ, là chân chính vì tiền người nào đều có thể giết.

Sát thủ khởi nguồn tại thích khách, nhưng chân chính thích khách cũng không cùng sát thủ làm bạn.

Tô Yên nhú nhú mày, hần nói đúng là không sai. Hiện nay thích khách liên minh trong thật không có nhiều ít trong bóng đêm là quang minh phục vụ thích khách, càng nhiều hơn chính là trong bóng đêm vì lợi ích phục vụ sát thủ. Lợi ích hủ thực cổ lão thích khách tín điều, tuy rằng hôm nay thích khách liên minh còn tuân hoàn theo mấy cái quy tắc, nhưng bị lợi ích đánh vỡ đã là vấn đề sớm hay muộn thôi.

"Người nói không sai, chân chính thích khách đã rất ít." Tô Yên lắc đầu, nhưng thoáng qua lại nói: "Bất quá ta nghĩ kiến thức một chút người cái này đột nhiên xuất hiện sát thủ, tuy rằng độc lập thích khách liên minh mà tồn tại sát thủ càng ngày càng nhiều, thế nhưng có thể có người phần này bản lĩnh ta trái lại lần đầu tiên nhìn thấy."

"Hiếu kỳ hại chết miêu." Tần Phong khoát tay áo, nói: "Ta phải đi, cúi chào."

Sau khi nói xong, Tần Phong thả người nhảy xuống đỉnh, rất nhanh tiêu thất tại trong bóng tối, nguyên nhân chủ yếu còn là người què thối nóng nảy, dù sao hần thay thế Tần Phong làm bị người đuổi bắt cừu, kết quả chính chủ cùng một mỹ nữ tại dưới ánh trăng nói chuyện phiếm, người què làm thế nào cũng phải nói nhảm một đôi lời.

"Người không cần nhìn thấy nữ nhân liền không nhúc nhích đường ah."

"Là Tô Yên." Tần Phong đối mặt người què nói nhảm nói đơn giản nói.

"Thế nào? Tình xưa chưa xong? Nghĩ hoa trước dưới ánh trăng, trọng tự bá đạo lão bản cùng nữ thuộc hạ ái tình cố sự? Có cần hay không ta mang theo một đám theo đuổi cho người đưa lên một lọ rượu đỏ?" Người què đầu tiên là sững sốt, chật nói tiếp.

Tần Phong buồn cười nói: "Ta không thích rượu đỏ."

"Lăn, rút nhanh lên hỏi người nên gốc địa phương đi." Người què đích thật là sinh khí, dù sao mình tại đây cho người liêu mạng người khen ngược cùng

nhân tình nếu muốn nói chuyện yêu đương, cũng không đỏi hoài tới Tần Phong thân phận gì. Cái này tính tình nóng nảy cũng là không giảm năm đó.

Tô Yên nhìn Tần Phong tiêu thất sau khi, về tới ngoài trang viên, lúc này Chu Nhã Phi đang bị mấy người hình cảnh hộ tống lên xe, thấy Tô Yên sau, Chu Nhã Phi bặt tâm phát phát tay, Tô Yên đi lên trước, biết nàng là muốn đi công an cục chỉ ra và xác nhận một sát thủ, đó là cùng nàng đang đi. Mà Diệp Mộng Kỳ trên cánh tay lộ vẻ 1 tầng băng vải, một đầu khác quấn tại trên cổ, đây chỉ là tới nhân viên cứu cấp cho nàng giảm đơn băng bó, lấy tính tình của nàng tự nhiên sẽ không ở nơi này trước mắt đi bệnh viện.

Đến rồi công an cục, Tô Yên chỉ là ngồi ở trên xe không có đi tới, Chu Nhã Phi còn lại là cùng Diệp Mộng Kỳ đám người đang đi cao ốc nội, mà vừa đến rồi cục trưởng phòng làm việc tăng trệt, lại nghe được thuộc xuống hội báo: "Báo cáo, chiếc kia sát thủ xe nổ tung, không có phát hiện bất kỳ thương vong."

"Cái gì?" Diệp Mộng Kỳ chấn động, lạnh lùng nói: "Tiếp tục tại phụ cận tra xét."

"Là!"

Cho thuộc hạ ra lệnh, lúc này Trần Trường Phong vội vã chạy tới, nói: "Người không sao chứ?"

"Ta không sao." Diệp Mộng Kỳ nói: "Đây là Chu Nhã Phi, đi theo ta xem Tần Phong rốt cuộc là có phải hay không tối hôm qua lên xuất hiện sát thủ."

"Ân." Trần Trường Phong gật đầu, nói: "Tốt, gặp nguy không loạn. Sát thủ sự tình quá đột nhiên, chúng ta không thể rối loạn đầu trận tuyến, bày thiên la địa võng ta cũng không tin hăn có thể chạy đi!"

Trần Trường Phong dặn dò vài câu liền vội vã rời đi, hiện tại toàn thành phố rơi vào đề phòng, các đại lộ khẩu đều thiết trí kiểm tra miệng, là cục trưởng Trần Trường Phong tự nhiên sẽ không dễ dàng, mà Diệp Mộng Kỳ còn lại là mang

theo Chu Nhã Phi đến rồi giam giữ đến Tần Phong cục trưởng phòng làm việc, mở cửa sau khi, lại phát hiện Tần Phong đang ăn mì hảo hảo chua cay nhìn phim, một bên trong cái gạt tàn thuốc còn có 7 8 cái tàn thuốc, trong cả căn phòng đều là khói mù lượn lờ.

Chu Nhã Phi nhin không được ho khan hai tiếng, hé mắt, nàng liếc mắt liền nhìn ra Tần Phong tới, bất quá sắc mặt cũng không thay đổi.

Diệp Mộng Kỳ không để ý đến Tần Phong, mà là hỏi: "Là hấn sao?"

"Không phải là." Chu Nhã Phi lắc đầu, nói: "Tuy rằng hình thể rất giống, thế nhưng ta bảo chứng tuyệt đối không phải là hấn. Hấn không đẹp trai như vậy."

"DKM!" Tần Phong tâm lý mắng một câu.

Cái này mẹ đấy là khen ta đây còn là tổn hại ta đây?

"Ân." Diệp Mộng Kỳ trầm mặc xuống. Nếu như không phải là Tần Phong, như vậy tối hôm qua lên xuất hiện thần bí nhân sẽ là ai? Cùng tối hôm nay xuất hiện ở yến hội sát thủ có phải là cùng một người hay không? Nghĩ tới đây, Diệp Mộng Kỳ hỏi: "Vậy hôm nay xuất hiện ở yến hội sát thủ người có thấy qua hay chưa?"

Chu Nhã Phi sửng sốt, suy nghĩ một chút nói: "Vừa mới bị kinh ngạc nơi đó có nhìn kỹ, bất quá hấn thể hình ngược lại cũng tương tự, chỉ là bộ mặt dung mạo bất đồng."

"Làm phiền người, Chu tiểu thư." Diệp Mộng Kỳ cũng không có đang tiếp tục hỏi tiếp, nếu Chu Nhã Phi làm chứng Tần Phong không phải là đêm qua thần bí nhân, tuy rằng trực giác của nàng tự nói với mình người kia chính là Tần Phong. Bất quá có đương sự làm chứng, Diệp Mộng Kỳ sẽ không đang không có chứng cứ dưới tình huống chơi mới vừa thấy Tần Phong kia một bộ.

Tần Phong còn lại là cười nói: "Vừa mới Chu tiểu thư nói ta không cái tên kia

đập chai? Điểm này ta rất không ủng hộ a." Trong giọng nói luôn luôn như vậy điểm cần rằng nghiêng lợi ý tứ, làm Chu Nhã Phi nhin không được tâm lý run lên một cái, nhưng vẫn là nói: "Xác thực tới nói thật như ta theo như lời."

"Người có thể đi, thế nhưng Ngụy Thiếu Dương cùng Âu Thiếu Minh chuyện tình chúng ta còn có thể đang tiếp tục điều tra." Diệp Mộng Kỳ nhìn chăm chăm Tần Phong lạnh như băng nói: "Người tốt nhất cho ta đằng hoàng một chút, bằng không ta tuyệt đối sẽ tại thân thủ bắt người."

"Người nên bắt lòng tốt của người Biểu ca." Tần Phong bĩu môi.

"Đa tạ Chu tiểu thư đưa ta 1 cái thuần khiết." Tần Phong rồi hướng Chu Nhã Phi nói: "Không biết có cơ hội hay không thỉnh mỹ nữ ăn bữa cơm a?"

Chu Nhã Phi bị Tần Phong canh chừng tâm lý có chút kết sớ, có phải tới hưng sư vấn tội ah, dù sao tại ngày hôm qua báo cảnh sát thời điểm không có dựa theo ý tứ của hã đi nói, nhưng vẫn là sắc mặt không đổi thoáng gặt đầu, ngay sau đó liền đi nhanh lên, Tần Phong cũng không muốn ở nơi này đến, vội vàng đuổi theo: "Đa tạ Chu tiểu thư a."

Chu Nhã Phi đi gấp, Tần Phong không vội, bởi vì lúc này công an cục một lần nữa công việc lu bù lên, cũng không đi thang máy, mà là xoay người hướng về thang lầu đi, Tần Phong tự nhiên đi theo, thang lầu trong thỉnh thoảng có một hai cảnh sát cũng đều là vội vã chạy qua, ngược lại cũng là an tĩnh, Chu Nhã Phi nhìn Tần Phong từng bước ép sát đến, thận trọng nói: "Ta đều chứng minh người là thuần khiết, người còn muốn thế nào."

"Ha hả." Tần Phong ha hả cười, lúc đó cho nàng dặn dò là có người đoạt xe người cũng tốt thế nào cũng tốt, sẽ không chuẩn hoà giải hộ vệ của hã có tiếp xúc, người bảo tiêu là chết đói vậy đều không sao cả, tốt nhất đem bảo tiêu chết đây ngã tên kia BK sát thủ trên người, thế nhưng không nghĩ tới Chu Nhã Phi cô nàng này nói là thanh thanh sở sở, chính là không đem người kia chính là Tần Phong nói ra ngoài.

Chu Nhã Phi có chút sợ chỗ thang lầu góc trong góc tường, một đôi mắt dòm Tần Phong: "Ta sợ tại nói sai rồi cái gì, đây không phải là trực tiếp đều nói hết không rất tốt? Dù sao cũng ta tất cả nói người kia không phải là người."

"Hừ hừ." Tần Phong bỗng nhiên nghĩ trêu đùa một chút cái này nữ nhân thông minh, lại có mấy người cảnh sát đi tới, thấy hai người này 1 cái sắc lang 1 cái thiếu nữ tư thế, cau mày hỏi: "Làm gì chứ?"

"Không có gì, ta và lão bà có điểm gia đình tranh cãi, cảnh sát các đồng chí giúp chúng ta giải quyết rồi." Tần Phong Lại nói thoáng cái ôm Chu Nhã Phi.

Chu Nhã Phi toàn thân run lên, có chút không thể tin tưởng bản thân lại bị một người đàn ông xa lạ ôm lấy.

"Ân, không có gì sự nhanh lên ly khai, ở đây không phải là các người nói chuyện yêu đương địa phương." Cảnh sát nhíu nhíu mày, xem hai người thân mật dáng dấp nói hai câu liền vội vã đi.

"Hiện tại có thể thả ah?" Chờ cảnh sát đi rồi, Chu Nhã Phi khôi phục nhất quán lãnh tĩnh, lạnh lùng nói.

Tần Phong vừa nhìn cô nàng này muốn phát hỏa, buông ra sau nói: "Ta chỉ phải không nghĩ gây nên phiền toái không cần thiết."

"Hừ." Chu Nhã Phi không nói gì thêm, xoay người rồi rời đi, trái lại Tần Phong néo néo tay của mình, nói thầm nói: "Thật là thơm."

Vốn dĩ còn không dễ dàng tĩnh táo lại Chu Nhã Phi khuôn mặt trong nháy mắt đỏ bừng không gì sánh được, tâm lý một cỗ vô danh hỏa diễm bốc lên, nhưng cũng lại là áp chế tâm lý khác thường tâm tình, không ngừng dặn dò bản thân muốn tĩnh táo một chút, dưới bàn chân tăng nhanh bước tiến cũng không quay đầu lại liền vội vã ly khai, không muốn cùng người kia tại có cái gì dây dưa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 53: Tần Phong Người Hồn Đản

Chương 53: Tần Phong người hồn đản

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 8 170 1 số lượng từ: 219 6

Chu Nhã Phi vội vã chạy ra khỏi công an cục cao ốc, Vốn dĩ tại bên trong xe xuyên thấu qua ngoài cửa sổ nhìn mê ly cảnh đêm Tô Yên có chút không hiểu hỏi: "Làm sao vậy?"

"Không có gì." Chu Nhã Phi ổn định tâm thần của mình, lên xe nói: "Có chút nhức đầu."

Tô Yên cho là nàng là bởi vì thúc thúc chu phong phái người ám sát chuyện của hắn mà tâm loạn, cũng không nói thêm gì, nói: "Ngày mai chúng ta hồi SH ah, ta nghĩ về thăm nhà một chút."

Chu Nhã Phi tự nhiên là đồng ý xuống tới, phân phó tài xế lái xe ly khai, đợi lái xe sau khi đi, Tần Phong ngậm một điều Ba Số từ công an cao ốc đi ra, ở bên trong ở một trời Tần Phong ngược cảm thấy rất buồn bực, từng đợt gió lạnh từ từ thổi tới, mang theo luồng khí thải ô tô, một chiếc màu đỏ Ferrari không mui xe thể thao dừng ở trước người hắn, Tần Phong sửng sốt không biết mình nhận thức nữ nhân kia có thể lái nổi xe này a.

"Lên xe."

Mạnh Chiêu Quân tháo xuống kính râm, cười híp mắt nói.

Tần Phong đập đập lưỡi, sau khi lên xe nhìn một chút, mục tiêu đi rơi vào Mạnh Chiêu Quân ngực lên, lần trước may mắn gần gũi kiến thức Mạnh Chiêu Quân thân thể Tần Phong trái lại nghĩ không sai, hôm nay ăn mặc lễ phục dạ hội Mạnh Chiêu Quân trước ngực trắng bóng một mảnh, nhìn không được trừng mắt nhìn, nuốt ngụm nước miếng, nói: "Lưu Phong còn thật là hào phóng a, vì truy xe người đều tiền, xe này thật tốt mấy triệu ah?"

"Ta tự mua." Mạnh Chiêu Quân tức giận liếc trắng mắt, lại phát hiện người này ánh mắt dòm trước người mình ngây người, nhất thời giận không chỗ phát tiết cả giận nói: "Nhìn cái gì chứ!"

"Không có gì, có điểm chói mắt." Tần Phong bận tâm dời đi ánh mắt, làm bộ dụi mắt một cái.

Mạnh Chiêu Quân Đứng người này mà nói tức giận muốn cười, trái lại Tần Phong hỏi: "Người thế nào tốt bụng như vậy tới đón ta?"

"Vừa lúc đi ngang qua."

"Người không phải đi tham gia Lôi Thiên Hào yến hội sao. Đấy này cũng không phải là vừa lúc đi ngang qua, ít nhất nhiều chạy mười mấy dặm địa đây." Tần Phong lông mi giương lên, nói.

Mạnh Chiêu Quân ha hả cười nói: "Chẳng lẽ không cho phép ta đi địa phương khác?"

"Có thể có thể." Tần Phong bận tâm gật đầu, tâm lý lại nói thầm nói: "Tin người mới là lạ, một thân tên trộm vị 20 dặm địa ở ngoài là có thể nghe thấy được."

Mạnh Chiêu Quân mở ra radio phát thanh, Em của ngày hôm qua giai điệu

chậm rãi phát lên, Tần Phong nhẹ nhàng gật đầu, theo quen thuộc đến tận xương chậm rãi lắc theo, móc ra một điệu Hero trắng mờ một cái, Mạnh Chiêu Quân hoàn toàn cho rằng là không thấy được, Tần Phong lại tự mình đốt từ Trần Trường Phong bàn công tác trong thuận tới hương khói, mỹ. Xinh đẹp hít một hơi, miệng một trương hợp lại giữa hát kia quen thuộc ca từ.

Tần Phong thanh âm cũng không được tốt lắm nghe, hát cũng không được tốt lắm nghe, hết toàn dựa vào kia sợi khắc vào khung tang thương miễn cưỡng làm thanh âm của mình đạt được bài hát này cảm tình.

Hắn rất ưa thích bài hát này, còn có kia đầu lỗ băng hoa.

Cũng cũng là bởi vì kia đầu lỗ băng hoa, cô linh linh một người ngồi xổm đường đầu khóc hẳn bị Quang Huy lão đầu tử kia thấy được, nói câu kia ảnh hưởng cả đời nói: "Người là từ nhỏ là chiến tranh mà thành máy giết người." Lúc đó Tần Phong nghĩ lão nhân rất hài hước, muốn mắng một câu mẹ cái chim. Tiểu gia ta đều như vậy, dù sao 1 cái khóc rất tôn tử dường như gia hỏa cùng máy giết người thế nào cũng không đáp biên.

Nhớ lại chuyện của dĩ vãng, Tần Phong hai mắt không khỏi vẫn không nhúc nhích.

"Tần Phong, ta có thể hỏi người một chuyện không?"

"Nói."

"Người vì sao một đôi mắt luôn hướng bộ ngực của ta xem?"

Tần Phong ha hả cười giảm bớt bối rối của mình, trong tay hương khói cũng bắn đi ra ngoài, sờ sờ hai mắt của mình, nói: "Người luôn luôn điểm chú ý sự vật."

Mạnh Chiêu Quân nghĩ tiện đường tiếp theo hẳn chính là cái quyết định sai lầm, trước một giây đồng hồ còn là một tang thương nam nhân, một giây kế tiếp

là được 1 cái sắc mị mị hỗn đản, tâm lý có chút tức giận vừa mới nên một con tuyệt trần tiêu sái. Tần Phong vì giảm bớt xấu hổ, cười ha hả nói: "Người dự định lúc nào dọn ra ngoài?"

"Ân?" Mạnh Chiêu Quân lông mi giương lên, trước theo bản năng nhìn thoáng qua Tần Phong ánh mắt, phát hiện người này không có ở sắc mị mị, nói: "Thế nào? Đại lão gia muốn đuổi đi người không được?"

"Nào có, lời nói thực sự mà nói, Lưu Phong tên kia mỗi lần thấy ta đều cùng thấy tình địch dường như." Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Người nói ta nếu như thật đem người làm sao vậy hử nhìn như vậy ta ta cũng không sao cả, nhưng vấn đề là ta thật không có đem người làm sao sống. . ."

Vừa nói xong, Tần Phong bỗng nhiên cảm giác được Mạnh Chiêu Quân một trận ánh mắt giết người, bặt tâm rụt cổ một cái, nói: "Lần trước thuần túy là ngoài ý muốn."

Mạnh Chiêu Quân tức giận muốn đem hử hử ra, hít thở sâu một hơi không nói cùng lần trước hết ý sự tình, nói: "Cây ngay không sợ chết đứng, người sợ cái gì?"

"Nhưng vấn đề là Lưu Phong căn bản liền lòng dạ hẹp hòi, người này từ thấy ta lần đầu tiên bắt đầu mà bắt đầu động não gân thu phòng của ta, đây hết thảy nguyên nhân đều đến từ người a, nếu không phải là người âm người cùng Lưu Phong đùa một bộ một bộ, hử có thể nhiều như vậy tâm tư?" Tần Phong hoàn toàn là lòng nói tẹt ra, đệ nhất nhà mình trong phòng đã có 1 cái kiêm chức thích khách dong binh, tại nhiều một cái tên trộm đi ra thực tại có điểm ảnh hưởng không tốt, tuy rằng vẫn không thể xác định cái này tên trộm thân phận chân thật nhưng Tần Phong cũng mơ hồ có cái đáp án. Thứ 2 hử không sợ Lưu Phong, chính là ngại phiền phức, để tránh khỏi Lưu Phong đang đùa ra cái gì yêu thiêu thân đi ra làm Mạnh Chiêu Quân dọn ra ngoài đó là đáng giá suy tính.

"Ta rất âm người sao?" Mạnh Chiêu Quân hỏi ngược một câu.

"Đây không phải là trọng điểm, ta cũng vậy tác hợp hai người các người sẽ thành người yêu nha. Người tốt ta tốt mọi người khỏe. 3 tốt quyết định người đáng giá có."

"Tần Phong, người có phải là nam nhân hay không?"

"Nói nhảm, người mới không phải nam nhân đây." Tần Phong bất mãn phản kích nói.

Mạnh Chiêu Quân ưỡn ngực: "Ta đích xác không là nam nhân." Thế nhưng cái này khê động làm lại để cho Tần Phong một đôi mắt ngăm qua đây, Mạnh Chiêu Quân căn răng nghiêng lợi nói: "Xem đủ chưa?"

"Không sai biệt lắm, nói đi, đề nghị của ta người có chấp nhận hay không." Tần Phong nói.

"Không tiếp thụ."

"Vì sao?"

"Dựa vào cái gì ta sẽ cùng với Lưu Phong?" Mạnh Chiêu Quân hỏi ngược lại.

Tần Phong sừng sốt, gãi đầu một cái: "Có thể là hai người các người không còn sớm liền thông đồng ở cùng một chỗ sao?"

"Ai nói qua?" Mạnh Chiêu Quân lại hỏi.

Tần Phong chau mày, giống như Sở Sở cũng chỉ là nói Lưu Phong truy cầu Mạnh Chiêu Quân thế nhưng Mạnh Chiêu Quân một mực không có đáp ứng, thế nhưng mấy ngày nay Mạnh Chiêu Quân cùng Lưu Phong biểu hiện giống như là gian phu dâm phụ, bất quá tinh tế nghĩ đến dường như còn giống như là Lưu Phong một mực truy cầu mộng chiêu Quân trong quá trình, lại móc ra khóa hươu nói: "Đó là ta nhìn lầm, vào trước là chủ, vào trước là chủ nghĩ cách."

"Vào trước là chủ?" Mạnh Chiêu Quân bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, tựa hồ là nhớ ra chuyện gì tới, tựa như là có chút kích động.

Tần Phong ngần ra, xem nàng suy tư điều gì sự tình, không khỏi vươn tay tại trước mắt nàng hoảng liểu hoảng, bị Mạnh Chiêu Quân cho trừng mắt một cái, ngượng ngùng thu tay về nói: "Còn tưởng rằng người cử chỉ điên rồ đây."

"Tần Phong, ta quyết định một việc."

"Nói."

"Ta quyết định cả đời đều ở tại nhà ngươi, người đánh chết ta cũng không đi, dù sao cũng ngươi là chủ cho thuê nhà, có làm phiền ngươi được giải quyết, không phiền phức ta chế tạo làm phiền ngươi cũng phải giải quyết."

Mạnh Chiêu Quân có chút vui vẻ, hoặc như là muốn cố ý chọc giận Tần Phong một cái làm ra 1 cái tựa hồ cũng không phải quá quyết định chính xác, Vốn dĩ chờ nghe Tần Phong về mặt đưa đám cầu xin lỗi của mình lúc cũng không nghe được bất kỳ mà nói, có chút nghi ngờ nghiêng đầu nhìn thoáng qua, lại phát hiện Tần Phong một đôi mắt lại nhìn mình chăm chăm nhìn không nháy một cái.

"Tần Phong, ngươi hỗn đản!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 54: Ptsd Tổng Hợp Lại Chứng

Chương 54: PTSD tổng hợp lại chứng

Cục phẩmsát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 8 20:0 2:0 1 số lượng từ: 227 3

Sáng sớm hôm sau.

"Ba."

Tần Phong một cái tát vỗ vào trên bàn cơm.

Vốn dĩ ăn điểm tâm Mạnh Chiêu Quân lại càng hoảng sợ, trừng hăn liếc mắt, bất mãn nói: "Người phát cái gì thần kinh đây?"

"Ta muốn tìm việc làm." Tần Phong nói nặng trịch nói.

"Tìm thì tìm , người cũng không cần kích động thế?" Mạnh Chiêu Quân bất mãn nói.

Tần Phong gương mặt cười khổ, buồn bực nói: "Ta cũng không phải muốn, nhưng vấn đề là ta đi đâu tìm việc làm đi? Người muốn hỏi ta sẽ cái gì, ta nói ta sẽ không ít, có thể căn bản trước đây chính là làm việc vặt: Quét mâm nhỏ bưng mâm nhỏ, xem thương khổ, mua sắm cái hàng hóa ta cũng không dám ăn hoa hồng, nhưng lại muốn tốt nhất còn là một phần đáng kể công việc ổn định, hiện

tại kia tốt như vậy tìm."

"Không phải là, người không phải là dự định dựa vào ta và Sở Sở tiền thuê nhà ăn cả đời sao?" Mạnh Chiêu Quân gọi một cái trứng gà ăn mùi ngon, nói: "Nghĩ như thế nào tìm việc làm?"

"Đây không phải là gần nhất muốn đi Tiểu Mộng trong nhà trông thấy gia trưởng, ba mẹ nàng không thể nói bảo thủ, nhưng liền nhận thức ổn định lại có tiền đồ nam nhân." Tần Phong ngồi xuống, ăn bánh quẩy rầu rĩ không vui nói: "Muốn nói ta hiện tại bao tô công cũng không sai a, có phòng có xe, tiền lương ổn định nói không chừng sau này tại cao tiền thuê nhà, ta cũng có tiền đồ a."

"Cao tiền thuê nhà? Người nghĩ rất tốt nha." Mạnh Chiêu Quân ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tiền đồ? Nói thật đi Tần Phong, không phải là đả kích người, ta chỉ thấy qua người một lần có tiền đồ thời điểm. Nói đúng là muốn cao tiền thuê nhà thời điểm, còn khuôn mặt vô cùng hèn mọn."

"Người liền chớ đả kích ta, nếu như thật không tìm được việc làm ta liền cao người tiền thuê nhà, nói ta 1 cái Nguyệt dựa vào tiền thuê nhà thu nhập mấy ngàn." Tần Phong trợn mắt, uy hiếp nói.

"Này, ta 1 cái một tháng có chút ít, người nghĩ tốt sao?"

"Các người giáo sư đại học đãi ngộ tốt, lái Ferrari, quan tâm về điểm này tiền thuê nhà sao."

"Tần Phong, ta trước đây thế nào không phát hiện người hèn hạ như vậy đây?" Mạnh Chiêu Quân bất đắc dĩ nói, trong tay trứng gà đã nghĩ đập tới, thế nhưng suy nghĩ một chút vẫn là bản thân ăn, nói: "Người không phải từ nước ngoài trở về sao? Cùng Tiểu Mộng trong nhà nói, đi nước ngoài thân phận, không được đã nói điểm bản thân bằng cấp, dù sao cũng trước cho phép kế tiếp mỹ hảo tương lai sinh hoạt, tiền đồ sáng lạng, thực sự không được người đã nói người có một phần công tác, nhạc phụ tương lai của người nhạc mẫu không đến mức đuổi ra ah?"

Tần Phong hai chân tréo nguẩy, thở dài nói: "Không sợ nói cho người biết, ta kia lão nhạc phụ trước đây làm qua lính trình sát, về sau chuyển tới chỗ công tác vào viện kiểm sát, làm mấy năm kiểm sát viên, lại chuyển tới pháp viện làm mấy năm quan toà, thăng chức làm Đình Trường, Dzô mấy năm trở lại viện kiểm sát làm Kiểm soát trưởng mãi cho đến nghỉ hưu."

Mạnh Chiêu Quân có chút trợn mắt hốc mồm, ngược lại không phải là Yến Tiểu Mộng cha hẳn có thật lợi hại, mà là dường như hẳn việc này nghiệp cuộc đời giống như đều cùng đi chính tư pháp thoát không khỏi liên quan, nói tốt nghe cả đời chính là đang phục vụ tại luật pháp công chính, người như thế một khi là chân chính công bình công chính liền rất cố chấp, viên đạn bọc đường vậy cũng là xem cũng không nhìn liếc mắt, hơn nữa lặn lội thương trường mấy chục năm, một đôi mắt chỉ sợ cũng hoá nhẵn kim tinh.

Tần Phong cái này cà lơ phát phơ dáng dấp nhìn lên thì không phải là cái gì thành phần cao phú soái, muốn cho Yến Tiểu Mộng lão nhạc phụ coi trọng mắt sợ thật muốn phí lên mấy phen trắc trở.

"Hãy ta kia tương lai nhạc mẫu." Tần Phong nói đến đây, lại là nặng nề thở dài.

"Sẽ không cũng là với người nhạc phụ tương lai không kém bao nhiêu đâu?"

"Đó cũng không phải, giáo sư đại học."

"A, cũng không tệ lắm, thông thường nữ có thể ngồi trên giáo sư đều thông tình đạt lý, người có cơ hội."

"Ân, tâm lý chính trị học đây?"

"Người không phải là cùng Lô Thiên Hào quan hệ rất tốt sao, làm hẳn cho người một phần công tác, lấy người cứu tư lịch của hẳn còn có thể bạc đãi người không được?" Mạnh Chiêu Quân suy nghĩ một chút, còn nói thêm: "Hơn nữa người cũng có thể làm Sở Sở giúp người một chút a, ca ca của nàng Sở Dương

cho người một phần công tác cũng chính là chuyện một câu nói, tốt xấu cho người làm cái kim lĩnh."

Tần Phong lắc đầu, nói: "Lôi Thiên Hào làm người, tư là tư, công là công. Ta cứu hãn một mạng, ta phải bao nhiêu tiền hãn khẳng định cho nhưng tuyệt đối sẽ không đem ta xếp vào đến hãn tập đoàn công tác, hãn cũng biết ta kia chút bản lĩnh, căn bản là tai họa công ty, hã ta tốt xấu là hãn ân nhân cứu mạng, cho hãn làm công thân phận kia lên ưu thế sẽ không có. Về phần Sở Sở, nhờ cậy, ta là chủ cho thuê nhà, nàng là khách trọ, người ra mắt nhà ai chủ cho thuê nhà cho khách trọ làm công? Ta cũng không thể càng sống càng rút lui ah?"

"Có thể đem người chìa khóa xe cho ta không?" Mạnh Chiêu Quân bỗng nhiên nói.

"Ân?" Tần Phong sửng sốt, cái chìa khóa ném cho nàng, hỏi: "Người không phải là mới vừa mua một chiếc xe sao."

"Ta là khách trọ, người ra mắt nhà ai khách trọ lái xe so chủ cho thuê nhà hoàn hảo." Mạnh Chiêu Quân tức giận liếc trắng mắt, ăn cơm tâm tình cũng không có, cầm lấy túi của mình liền nói: "Ta muốn đi làm, ngài cái này lão thái gia ta không hầu hạ, ra mắt đòi hỏi này nọ chưa thấy qua người chết như vậy sẽ diện khổ thân, chuyện công việc ngài đừng hy vọng ta cho người ra một điểm chủ ý, Bái bai đại lão gia."

Tần Phong bĩu môi, cũng ngồi ở đó đem bữa sáng đều ăn không còn chút nào cũng không nghĩ ra cái ý kiến hay tới, đơn giản cũng không ở số nhiều muốn, đi tới cửa thấy một bên để Mạnh Chiêu Quân Ferrari cái chìa khóa, không nói hai lời cầm trong tay mở ra kia lượng xe thể thao sang trọng một đường tuyệt trần hướng về y viện chạy đi. Vốn dĩ Tần Phong cho là mình một chiếc Ferrari siêu chạy lên xuất ngũ nam nhân hãn là rất chọc người chú mục, hơn nữa nhìn xem ra hướng người xoi mói cũng có chút thoả mãn, bất quá rất nhanh phát hiện không đúng lắm.

Bản thân như thế nào đi nữa đập chai cũng không có thể cùng xinh đẹp mỹ nữ đáp biên ah?

Nghi ngờ nhìn một chút, lại phát hiện ở bên cạnh đậu một chiếc. . Xe tăng?

Kiều Trì (George) Bahrton là toàn cầu duy nhất đến danh siêu cấp vượt đồng, kỳ ở quốc nội cũng chỉ có số ít hàng, 400 vạn lên phần lớn đều là có giá cả không thị, có thể mua được như thế một chiếc siêu cấp việt dã xa là rất rất vượt đồng mê chung cực mộng tưởng, góc cạnh rõ ràng màu đen kim loại thân xe, cộng thêm có thể so với cỡ nhỏ giao thông công cộng thân xe, nói thật ra điếm liền một đường cái lên mở bọc thép xe chuyển vận.

Cùng Ferrari lưu sướng thân xe hình thành tiên minh đối lập, Kiều Trì (George) Bahrton đã ở cái trên đầu chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, dù sao cũng là một chiếc anh dũng thiện chiến dũng sĩ chiến xe.

"Mẹ nó, nhà ai đàn bà như thế cuồng dã." Tần Phong nghe được đi ngang qua người ta nói là một vị mỹ nữ chiếc xe, không nhịn được nói mấy câu sau liền hướng về khu nội trú chạy đi, mà lúc này tại cách đó không xa y viện cao ốc đi chỗ 2 vị mỹ nữ, trong đó 1 vị liếc mắt một liền thấy cho ra thông minh thông minh nữ nhân đối bên cạnh kia một thân quyết đoán mọc lan tràn mỹ nữ nói: "Tô Yên tử, mua nhiều như vậy cái này kỳ quái thuốc làm gì? Sertraline, paroxetine, cái này có cái gì được hiệu sao?"

Tô Yên cười nói: "Nghe nói qua Ghiền Neptune tổng hợp lại chứng sao?"

"PTSD tổng hợp lại chứng?" Chu Nhã Phỉ nhú nhú mày, nàng đối y học giới chuyên tình rót là thật cũng không biết.

"PTSD tổng hợp lại chứng còn gọi là bị thương sau nên phải kích cản trở." Tô Yên nhẹ giọng nói: "Là một loại bởi vì gặp chiến hỏa, cực độ uy hiếp, bị thương nghiêm trọng sau, tại trở về gia đình sinh ra một loại duy trì liên tục tồn tại tinh thần cản trở bệnh trạng, tại trong những người này lại xưng là lão binh sát thủ bệnh trạng, những dược vật này là trị liệu PTSD tổng hợp lại chứng được

vật, tuy rằng hiệu quả cũng không khá lắm, nhưng là có chút ít còn hơn không."

"Đây là mua cho của người nào?" Chu Nhã Phi lo lắng hỏi.

Tô Yên ý bảo nàng yên tâm lại, nói: "Yên tâm đi, là cho một một trường bồi mua."

Chu Nhã Phi đây mới là yên tâm lại, nàng khiến cảm giác tại Tô Yên trên người có một cỗ kỳ quái cùng loại khói lửa mùi vị, nhưng Tô Yên mấy năm này từng trải lại không hề không đề cập tới, nàng cũng chỉ có thể thôi, thâm nghĩ sau này hảo hảo tra một chút. Mà không có gì bất ngờ xảy ra, 2 vị mỹ nữ ngồi trên chiếc kia cùng bọn chúng cũng không phối hợp Kiều Trì (George) Bahrton nghênh ngang mà đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 55: Giết Người Hình Cảnh

Chương 55: Giết người hình cảnh

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 9 0 90 1 số lượng từ: 249 1

Tìm được rồi Thiệu Vĩ phòng bệnh, đẩy cửa vào xem đến Thiệu Vĩ cùng Đường Tiểu Vũ mừng đến khóc vẻ mặt, mà Yến Tiểu Mộng ngồi ở một bên cũng là mặt mang đến mỉm cười, một đôi xinh đẹp ánh mắt sắp cười thành Nguyệt Nha.

Hiển nhiên có thể 3 người đồng thời hưng phấn cao hứng sự tình đó chính là Thiệu Vĩ phương thức xử lý, vốn cho là đuổi học không thể nghi ngờ Thiệu Vĩ nghe được Yến Tiểu Mộng tin tức truyền đến còn có Âu Thiên Hạo bị ám sát tin tức, treo lòng của cuối cùng là thở dài một hơi, dù sao chỉ là một gia đình bình thường học sinh, nếu như cuốn gói chạy trở về nhà nói ta bị trường học khai trừ rồi, kia làm lụng vất vả mấy thập niên mẹ già thân còn không được sống sờ sờ tức chết.

"Phong ca." Thiệu Vĩ cao hứng nói: "Ta không cần bị khai trừ rồi."

"Ân?" Tần Phong cười nói: "Âu Thiên Hạo tuy rằng đã chết, thế nhưng Âu Thiếu Minh cùng Ngụy Thiếu Dương sẽ không đơn giản như vậy từ bỏ ý đồ ah?"

Yến Tiểu Mộng cười híp mắt nói: "Ta cũng không rõ lắm, dù sao cũng trường học sự tình đã giải quyết rồi, hơn nữa Thiệu Vĩ còn chiếm được trường học tổng kết, như quả không có gì bất ngờ xảy ra có thể xin cái này học kỳ học bổng."

"Vậy là tốt rồi." Tần Phong hài lòng gật đầu.

Vốn tưởng rằng Âu Thiếu Minh cùng Ngụy thiếu vẫn chơi bởi cái gì âm mưu ra, Tần Phong làm thật vẫn còn muốn phí một phen trắc trở, bất quá bây giờ mà nói vậy dễ dàng hơn, bên này đang tán gẫu, bên ngoài truyền đến từng đợt cãi nhau, Tần Phong nhú nhú mày đi ra ngoài nhìn coi, lại thấy 7 8 cảnh sát đang 7 chân 8 tay mang 1 cái sắc mặt có chút tái nhợt cảnh sát vội vã xuyên qua, dọc theo đường đi hung thần ác sát la hét tránh ra tránh ra.

Đi ngang qua bệnh nhân cùng các y tá nhộn nhịp tránh ra.

Tần Phong nhìn lên tính tình liền lên đây, bởi vì Diệp Mộng Kỳ duyên cơ Tần Phong đối cảnh sát là ở không có cảm tình gì, bất mãn nói: "Làm gì chứ? Không biết y viện cần an tĩnh? Cảnh sát không tưởng a! Bệnh nhân còn cần nghỉ ngơi đây."

Lời này một ồn ào lại làm cho hàng lang còn lại bệnh nhân cùng hộ sĩ nhộn nhịp cảm kích nhìn lại.

Kia mấy cảnh sát trong đi ra 1 cái lớn tuổi chính là mang trên mặt khí phách hình cảnh, hấn liếc mắt liền nhận ra Tần Phong, cùng nhà mình đại đội trưởng nhiều lần nháo không ưa, trừng mắt Tần Phong liền quát: "Người tên gì kêu? Huynh đệ ta bị thương, ta cho người biết huynh đệ ta có cái không hay xảy ra ta không để yên cho người."

"Nhanh, bây giờ cảnh sát thật khí phách a." Tần Phong không thèm để ý chút nào ha hả nở nụ cười cười, nói: "Có cái không hay xảy ra ta đây cái cho quốc gia nộp thuế còn phải chôn cùng phải không?"

Kia hình cảnh vừa nghe liền tức giận không thôi, bất quá lúc này thụ thương

quấn quít lấy băng vải Diệp Mộng Kỳ đã đi tới, hai mắt lạnh như băng nhìn lướt qua Tần Phong, sau đó nói: "Các người là cảnh sát, không phải là thổ phi."

Kia hình cảnh tức giận hừ một tiếng, hận hận trừng mắt một cái Tần Phong rồi rời đi. Tần Phong cười híp mắt dựa ở môn lan lên, nhìn lướt qua Diệp Mộng Kỳ quấn quít lấy băng vải tay của cổ tay, hắc hắc than thở: "Diệp đại đội vì nước vì dân vì biểu ca, thật đúng là làm ta bội phục a."

Diệp Mộng Kỳ phát thệ có một khẩu súng đập chết người này xung động, hít sâu một hơi, cường chế đè xuống tức giận trong lòng, hai mắt lạnh như băng nhìn chăm chăm Tần Phong, lúc này Diệp Phong cùng 2 cái ngoại quốc người da trắng nam tử vừa vặn tới rồi, kia 2 cái người ngoại quốc một người trong khoảng chừng 20 * tuổi, gầy gò thân thể, xoắn xết tóc mang theo một bộ mắt kiếng thật dày, cực kỳ giống 1 cái trạch nam, mà tên còn lại cũng thân cao có 1 mét 9 tả hữu, bạch sắc âu phục có thể nói là cẩn thận tỉ mỉ, tóc màu vàng kim chải thật chỉnh tề, ngược lại cũng phù hợp quốc tế tiêu chuẩn soái ca hình tượng, chỉ là trong đôi mắt tràn đầy điên cuồng còn có băng lãnh.

"Tần huynh đệ." Diệp Phong xem Diệp Mộng Kỳ cùng Tần Phong đang đối chọi gay gắt, bận tâm tiến lên phía trước nói: "Tần huynh đệ sắc mặt không sai."

"Thông thường thông thường." Tần Phong khoát tay áo, nói: "Giống ta loại này xã hội sâu một cũng không phải suốt ngày vội vàng vì dân vì nước đại sự."

"Tần huynh đệ nói đùa." Diệp Phong cười nói.

"Ai, thế nào? Đuổi bắt buổi tối sát thủ thời điểm bị thương." Tần Phong hướng về kia một đám cảnh sát nỗ lực môi, trái lại Diệp Mộng Kỳ nhìn kia 2 cái ngoại quốc nam tử trên mặt thoáng hiện một tia tức giận, mà Diệp Phong hơi có chút xấu hổ, gãi đầu một cái pha trò cười nói: "Hai ta cái đồng sự tới, không khỏi so tài luận bàn, kết quả không cẩn thận bị thương người."

Tần Phong bĩu môi, còn chưa lên tiếng, ánh mắt kia không bình thường ngoại quốc nam tử vòng qua Diệp Phong đi tới Tần Phong phía trước, một đôi mắt

nhìn chăm chăm Tần Phong, lạnh như băng cùng Diệp Mộng Kỳ nhìn ánh mắt của hắn có liều mạng.

"Chúng ta quen biết sao?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Ta giống như ở đâu ra mắt người." Nam tử kia lạnh lùng nói.

"Williams, người nhận lầm người ah." Một gã khác ngoại quốc nam tử tùy ý quan sát liếc mắt Tần Phong, trong mắt rõ ràng hiện lên một tia không thèm:
"Thân cao một mét 8 một, thể trọng 74 kg, cánh tay triển 1 mét 8, bởi vì trường kỳ sơ sài rèn đúc dẫn đến toàn thân cơ thể thư giãn, dự phòng chừng thân thể lực lượng tại 40 kg tả hữu, người như thế thậm chí thiếu người một đầu ngón tay giải quyết."

Tần Phong lông mi giương lên, nhìn Diệp Phong lạnh lùng nói: "Các người đặc vụ quốc tế hình cảnh tiến y viện có thanh toán ah?"

Diệp Phong sửng sốt bận tâm khoát tay áo ý bảo nghìn vạn Đừng đánh nhau, dù sao Williams đã tiến một người cảnh sát tiến bệnh viện, mà lúc này Yến Tiểu Mộng cũng đi tới, thấy kia 2 cái ngoại quốc nam tử trong một người đang nhìn chăm chăm Tần Phong tựa hồ đang suy tư điều gì, có chút bất mãn nhíu nhíu mày.

"6 năm trước tại Hà Lan, ta nhớ đã nhìn thấy một tấm hình của người." Williams nhìn chăm chăm Tần Phong, lạnh lùng nói.

"Phải không? Cùng vợ của người giường chiếu?" Tần Phong bĩu môi:
"Không thì 6 năm người còn nhớ, khẳng định cho người ký ức sâu hơn."

Yến Tiểu Mộng đảo cặp mắt trắng dã, đưa tay tại Tần Phong phần eo bấm một cái, bất quá có người ngoài ở đây tự nhiên sẽ cho đủ Tần Phong mặt mũi, lần này cũng chỉ là ý bảo không muốn nói một ít bừa bộn. Một bên kia gầy gò nam tử trong mắt hiện lên một tia khác thường hào quang, nhìn Tần Phong lại là khinh thường lóe lên một cái. Mà Diệp Phong còn lại là cười khổ không thôi, cái

này Tần Phong nói chuyện thật đúng không cố kỵ.

Williams không có tức giận, vẫn là lạnh như băng nói: "Dựa theo trong các người quốc mà nói mà nói, miệng của người rất tiện. Hi vọng người của người sẽ không giống miệng của người một dạng, bằng không ta sẽ giết người."

Williams nói càng không có bất kỳ ngăn cản.

Tần Phong không sợ hãi chút nào nhún vai, William kia hừ một tiếng liền xoay người ly khai, mà một gã khác nam tử đang quan sát liếc mắt Tần Phong không thềm lắc đầu gót đến Williams ly khai. Diệp Mộng Kỳ tự nhiên sẽ không ở lâu, nhìn thủ hạ mình thương thế làm sao, đồng thời thừa dịp mấy người thủ hạ đặc lực đều ở đây cũng bố trí một vòng mới kế hoạch.

Diệp Phong bắt đắ dĩ cho Tần Phong 1 cái xin lỗi ánh mắt.

"Hửn là ai a?" Yến Tiểu Mộng bất mãn nói: "Nói thế nào làm càn như vậy."

Diệp Phong cười khổ nói: "đặc vụ hình cảnh."

"Ta đã từng tại Hà Lan trái lại nghe qua tên này, tục truyền nghe thấy là Hà Lan cảnh giới nổi danh đâm đầu." Tần Phong nhìn thoáng qua Diệp Phong, nói: "Không nghĩ tới cũng là người môn quốc tế hình cảnh người của. Làm sao sẽ tới Hoa Hạ?"

"Lưu Phong cùng Lữ gia Lữ Ngôn Hợp Tác, đem tại bảy ngày sau tiến hành một hồi từ thiện châu bảo đấu giá hội, làm đề cao lần đấu giá này sẽ phẩm chất, 2 đại gia tộc thuyết phục Hà Lan vương thất đem Mã Khắc Hi Mã Vương Quan đặt ở Tiên kỳ triển lãm hội họp triển lãm, mà William là Hà Lan công dân liền tiếp nhận rồi Hà Lan vương thất bảo hộ vương miện nhiệm vụ." Diệp Phong nhún vai, nói: "Vốn có bọn họ cùng cảnh đội người của 2 không thể làm chung, có thể không nghĩ tới Đức Long bên người tiểu tử kia cũng chính là Nivola đối Diệp Mộng Kỳ mấy tên thủ hạ bởi vì tối hôm qua lên sát thủ chạy trốn, trong lời nói có chút làm thấp đi, cảnh đội người của vốn là bởi vì sát thủ bỏ chạy nín tức

cảnh hông, ngay sau đó thì có người cùng William so tài một hồi, hiện tại người cũng biết kết quả."

"Cái kia Williams rất lợi hại?" Yến Tiểu Mộng kinh ngạc hỏi, dù sao nàng cho rằng 1 cái hình cảnh thân thủ hãn là cũng không tệ.

Diệp Phong trước lắc đầu, nhưng ngay sau đó lại gật đầu một cái.

"Tại quốc tế hình cảnh bên trong hãn không phải là có thực lực nhất, nhưng tuyệt đối là để cho phạm tội sợ hãi. Chỉ cần có thể bắt tội phạm, hãn có thể không chút do dự nổ súng thậm chí là các loại sử dụng bị cấm chỉ tra tấn thủ đoạn." Diệp Phong lắc đầu, nói: "Cho nên giới bên ngoài, rất nhiều người sẽ không gọi hãn là quốc tế hình cảnh, mà là giết người hình cảnh."

Giết người hình cảnh.

Yến Tiểu Mộng có chút rùng mình một cái, Tần Phong còn lại là tức cười, hãn nghe nói qua cái này giết người hình cảnh đại danh, vốn có nhiều lần trái với quốc tế điều ước có thể bởi vì ... này gia hỏa phá qua rất nhiều vương tay chân quốc tế án kiện, cho nên một mực bị quốc tế hình cảnh bảo hộ, không nghĩ tới dĩ nhiên gặp phải tại Hoa Hạ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 56: Lam Tường Học Máy Móc Đi

Chương 56: Lam Tường học máy móc đi

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 9 130 2 số lượng từ: 243 2

Nivola cùng Williams đi ra y viện cao ốc.

Rất nhanh Williams điếm 1 khóa xì gà ngồi ở đầu xe không nói được một lời, mà ở chỗ tài xế ngồi Nivola nhìn không được vỗ vỗ cái trán, oán trách: "Tiểu nhị, người đang làm gì đó? Lẽ nào kia một người sẽ chọc người tức giận không được?"

"Ta đích xác tại một tấm hình lên ra mắt hẳn, chỉ là không nhớ rõ." Williams không nghĩ ra, có chút ách não nói.

Nivola vỗ vỗ bờ vai của hẳn, buồn cười nói: "Này, tiểu nhị, đừng quên chúng ta chỉ là tới hộ tống vương miện, người hẳn là học thả lỏng. Nơi này là Hoa Hạ, chúng ta có thể thoải thích sống phóng túng. Người là giết người hình cảnh ai, không ai sẽ tự tìm khổ ăn tới tìm người phiền phức."

"Thả lỏng?" Williams lắc đầu, nói: "Diệp Phong tên kia nói Long Đạo có thể sẽ xuất hiện ở nơi này, nếu như mục tiêu của nó là vương miện." Còn không chờ Williams nói xong, kia Nivola hàm hồ nói thầm: "Vậy đơn giản nhiều một cỗ thi

thế mà thôi, nhức đầu là tổng bộ cùng Hoa Hạ chính phủ. Đừng quên người thế nhưng đại danh đỉnh đỉnh giết người hình cảnh."

"Ta không thích tiếng xưng hô này." Williams cau mày nói.

Nivola cười ha ha một tiếng: "Nhìn một cái, giết người hình cảnh dĩ nhiên không thích cái này làm tội phạm nghe tin đã sợ mất mật xưng hô, đừng như vậy tiểu nhị, ta tin tưởng người ưa thích tiếng xưng hô này."

"Được rồi, ta ưa thích tiếng xưng hô này." Williams nhin không được sửa sang lại cà vạt của mình, mang theo vài phần đặc sắc nói.

"Ha ha, đây mới là giết người hình cảnh." Nivola cao hứng nói, chợt thấy phía trước cửa Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng sóng vai đi tới, nhin không được cùi chỏ đụng một cái Williams, mời một cái, cười híp mắt nói: "Nhìn."

Lại nói, Nivola mở cửa xe ra xuống xe, hướng về Yến Tiểu Mộng thổi cái huýt sáo, cười híp mắt hô: "Này, Hoa Hạ mỹ nữ, có hứng thú hay không cùng chúng ta uống một chén?"

Yến Tiểu Mộng chỉ là nhìn thoáng qua không có ở nhìn qua, trái lại Tần Phong nhìn Nivola, tại nhìn chung quanh một chút suy tư về có đúng hay không đem người này kéo đến trong rừng cây nhỏ treo đánh một trận, thấy Tần Phong có chút tức giận, Yến Tiểu Mộng bận tâm kéo hẳn một cái, dù sao trước khi Diệp Phong nói giết người hình cảnh cái này mánh lối thực tại có chút hù người, trái lại kia Nivola đập trên lỗ mũi mặt nói: "Chúng ta cái này có đại danh đỉnh đỉnh quốc tế hình cảnh, mỹ nữ, con có chúng ta khả năng dành cho người cần cảm giác an toàn, a, người xem một chút bên cạnh người nam nhân, hẳn quá gây yếu đi."

"Mẹ cái chim." Tần Phong nhin không được tâm lý mắng một câu.

Yến Tiểu Mộng buồn cười nhìn Tần Phong cắn răng nghiêng lợi đáng dấp, nói: "Tốt lắm, không nên tức giận."

"Tên kia quá coi thường ta." Tần Phong bất mãn nói: "Duy nhất không thể nhẫn nhịn chính là dĩ nhiên nói ta không thể cấp người cảm giác an toàn, ta cũng rất có thể đánh."

"Cái kia hình cảnh thế nhưng giết người hình cảnh." Yến Tiểu Mộng xem Tần Phong thật có lên đi đánh giặc tư thế bần tâm một tay khoác lên Tần Phong cánh tay, nói: "Người ở đây làm sao có thể kết, hãn thế nhưng có súng đây, không nên tùy tiện gây sự nữa, đừng như đứa bé nha."

Tần Phong không thể làm gì khác hơn là gật đầu bất đắc dĩ, kia Nivola cũng dương dương đắc ý nói: "A, xem ra bên cạnh người nam nhân cũng không phục, ta hoàn toàn có thể cho hãn cơ hội cùng chúng ta Williams hình cảnh đánh một trận. Yên tâm, Williams hình cảnh nhất định sẽ làm cho hãn một tay."

Nghe được Nivola không chút kiêng kỵ khiêu khích ngôn ngữ, ngồi ở bên trong xe Williams hít một hơi xì gà chỉ là cười cười, hồn nhiên không thèm để ý.

Tần Phong nhìn Nivola, một đôi mắt quét mắt liếc mắt, sau đó lắc đầu, buồn cười nói: "Đi thôi, không cần thiết cùng 1 cái tự ti gia hỏa tranh chấp."

Yến Tiểu Mộng tựa hồ thật cao hứng Tần Phong có thể như 1 cái đại nhân thông thường xử lý một sự tình, cười hì hì ôm Tần Phong cánh tay, trong đôi mắt tràn đầy ngọt ngào, mà Nivola khiêu khích vài câu nghĩ không có ý tứ, làm trở về trong xe cười nói: "Nhìn thấy không? Chúng ta giết người hình cảnh, hãn như là cái thông thường không thể tại người bình thường, nếu như có thể cho người nhớ người trong hình, vậy khẳng định đều là đáng giết tội phạm."

Williams gật đầu cười: "Chúng ta đi thôi."

Bên kia Tần Phong mang theo Yến Tiểu Mộng đi tới chiếc Ferrari kia trước, Yến Tiểu Mộng có chút nghi ngờ nhìn thoáng qua Tần Phong ngồi trên xe phát động xe, vẻ mặt nghi ngờ hỏi: "Người từ đâu tới Ferrari?"

"Không phải của ta." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Xe này là Mạnh Chiêu

Quân, tự nhiên nàng cũng không muốn lái Ferrari đi làm cho nên liền đem ta chiếc kia xe tới lái đi, lên xe ah, ta đưa người hồi trường học."

Yến Tiểu Mộng cũng không nhiều nghĩ, lên xe sau, Tần Phong tăng tốc độ cấp tốc xông ra ngoài, điều này làm cho Yến Tiểu Mộng lại càng hoảng sợ bất mãn hờn dỗi vài câu, dù sao xe này cũng không phải là Tần Phong, vạn nhất cọ đến lau đi cũng không tốt cho Mạnh Chiêu Quân khai báo, hơn nữa loại xe này tử tiền sửa chữa dùng chỉ sợ cũng là cái xa xỉ mức, ra y viện.

Xe lái ra khỏi y viện không bao lâu, Tần Phong chợt phát hiện một điểm không thích hợp.

Hai mắt liếc một cái kính chiếu hậu, lại phát hiện ở phía sau luôn luôn như vậy 1 2 chiếc xe có hiềm nghi, tâm lý không khỏi thăng vài phần cảnh giác, thế nhưng tốc độ xe cũng không sắp xếp, vẫn duy trì 1 cái Yến Tiểu Mộng dặn dò tốc độ tại cao cái lái trên đường.

"Là ai theo dõi ta?"

Ngắn một phút đồng hồ sau, Tần Phong cũng đã kết luận phía sau hai chiếc xe kia nhất định là theo dõi.

"Không có khả năng a, đêm qua ta và người què phổi hợp không thể nói thiên y vô phùng, nhưng là tuyệt đối không phải là những người đó có thể phát giác kẽ hở, có thể Tô Yên nhìn ra chút đoan nghề tới, thế nhưng nàng cũng không phải người nhiều chuyện." Tần Phong nhíu mày một cái: "Súng ống cùng phản tham trặc nghi khí đều đã bị tạc bị hủy, tóc, vân tay cũng không có di lưu, không thể nào biết bị người chủ ý đến."

Tần Phong một mực tin tưởng nếu muốn người không biết trừ phi mình đừng làm những lời này, cho nên tại ám sát một chuyện lên hẳn một mực làm rất bí ẩn, hơn nữa đêm qua người của trong ngoại trừ Tô Yên cũng không thể có bản lãnh kia.

Nếu như không phải là sát thủ, vậy sẽ là ai theo dõi?

Hủy bỏ về tự thân điểm đáng ngờ, Tần Phong không khỏi nhớ lại mình bây giờ chiếc xe.

"Mẹ nó, xe này có phải là Mạnh Chiêu Quân Con Mụ trộm được ah?"

Yến Tiểu Mộng căn bản sẽ không phát hiện theo dõi một chuyện, bất quá vẫn là thờ dài, có chút ưu sầu nói: "Ba mẹ ta buổi tối nói làm chúng ta đi ra ngoài cùng nhau ăn bữa cơm."

"Ân?" Tần Phong sửng sốt, nói: "Nhanh như vậy?"

Yến Tiểu Mộng có chút buồn bực nói: "Đêm qua ta nói với Lữ Ngôn người là bạn trai ta, sau đó Lữ Ngôn có ý định để lộ vài câu, ba mẹ ta sau khi biết muốn gặp người một lần, khả năng Lữ Ngôn mật báo đi."

"Vậy đi, việc này không thể hàm hồ." Tần Phong một tay nắm mắt Tiểu Mộng tay của, nói: "Ta không thể để cho tiểu tử kia thực hiện được, được tuyên cáo một chút chủ quyền, không thì còn không được đập trên lỗ mũi mặt."

"Vậy người có nắm chắc qua ba mẹ ta một cửa ải kia sao?"

"Cùng lắm thì ta đi Lam Tường học máy móc, nửa năm đỉnh hẵn Đại học Thanh Hoa 4 năm."

Yến Tiểu Mộng không khỏi trợn trừng mắt, suy nghĩ một chút, nói: "Người đã nói người phải về quốc phát triển, nhưng mới vừa về nước mấy trời còn chưa có cố định công tác, sẽ cố gắng tìm kiếm một phần tốt công tác, người thái độ nhất định phải đoan chính điểm, làm ba mẹ ta thấy người có tiền đồ hình dạng."

"Yên tâm đi!"

Tần Phong vỗ vỗ ngực, diễn trò nha, hẵn vẫn biết một chút.

Chờ đến Đông Thiên đại học cửa, Yến Tiểu Mộng sau khi xuống xe liền vội vã chạy trở về, dù sao còn hơn 10 phút nàng còn phải đi học, mà Tần Phong còn lại là dừng xe ở ven đường, điểm khóa hương khói ngồi ở đầu xe trước, yên lặng nhìn bầu trời phương xa ngây người, kia hai chiếc theo dõi xe phân biệt từ bên cạnh hần hai bên trải qua, trong đó một chiếc xe cửa sổ xe là rung xuống, 1 cái đeo kính mát trung niên nam tử khuôn mặt ánh vào Tần Phong trong mắt.

Trung niên nam tử nhìn thẳng phía trước, nhìn không thấy ánh mắt của hần. Tần Phong trước tiên tìm tòi tất cả ấn tượng phát hiện không có bất kỳ người này tư liệu. Mà xem xe không nhanh không chậm lái qua không ngừng lại ý tứ, Tần Phong nghĩ xe này hần không phải là Mạnh Chiêu Quân trộm, dù sao muốn thật là nói người ta người mất của đã sớm xuống xe đợi mình.

"Mẹ nó, Mạnh Chiêu Quân, nếu để cho ta biết người nha là cố ý làm như vậy, cẩn thận về nhà ta bới quần áo người ném treo lên đánh 100 lần."

Tần Phong ném đi tàn thuốc, nếu bản thân không biết như vậy 8 thành vẫn là cùng Mạnh Chiêu Quân có quan hệ, dù sao thân phận của nàng cũng thật có chút làm Tần Phong hiếu kỳ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 57: Người Đã Từng Đi Lính Sao

Chương 57: Người đã từng đi lính sao

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 9 15: 37: 14 số lượng từ: 258 3

Ở Lâm Gia tiệm rượu.

Ở đây đó là muốn gặp Yến Tiểu Mộng cha mẹ địa phương, là ngồi vô cùng điền viên phong cách khách sạn, tại Đông Thiên Thị loại này sắt thép thành thị cũng cực kỳ nổi danh, Tần Phong ăn mặc ngắn gọn áo sơ mi trắng, hạ thân quần tây âu phục, rất giống cái thành công phần tử. Yến Tiểu Mộng vừa sửa sang lại Tần Phong cà- vạt, một bên dặn dò đến một ít việc nhỏ, tỷ như bận tâm cha mẹ một ít tiểu nguyên tắc.

Nói đến phần sau Yến Tiểu Mộng cũng có chút không được tự nhiên, thế nhưng ngẫm lại nếu như có thể đi qua cửa ải này có thể quang minh chính đại cùng với Tần Phong, nàng cũng không có tại nghĩ quá nhiều.

"Yên tâm đi, đều nhớ kỹ." Tần Phong chỉ chỉ đầu của mình, cười nói: "Ta trí nhớ rất tốt."

"VẬY là tốt rồi." Yến Tiểu Mộng bĩu môi nói: "Người nhất định phải biểu hiện tốt một chút."

Tần Phong mỉm cười, nắm mắt Tiểu Mộng tay của đi vào quán rượu, rất nhanh có người bán hàng tiến lên hỏi, mà Yến Tiểu Mộng hãy đặt trước căn phòng tốt sau, người bán hàng liền dẫn 2 tới một gian phòng, quán rượu này phần lớn đều là do gậy trúc dựng, ngược lại cũng có một phong vị khác. Đẩy cửa mà vào, lúc này phòng trong đã có 4 người trò chuyện với nhau thật vui.

Hai nam một nữ, ngồi ở chủ vị là một gã hơn 50 tuổi nam tử, tuy rằng ăn mặc phổ thông, nhưng mặt mang uy nghiêm, hướng chỗ đó ngồi liền có vài phần quan uy, mà ở bên tay trái là một cô gái trung niên, cùng Yến Tiểu Mộng lại mấy phần tương tự, tại Tần Phong hai người sau khi đi vào liền hí mắt đánh giá Tần Phong, mà ở bên kia còn lại là một người tuổi còn trẻ nam tử, ăn mặc nhân mô cấu dạng, nói vậy đó là Yến Tiểu Mộng trong miệng Lữ Ngôn, cũng liền là tình địch của mình, mà ở một bên, lại là 1 cái nhìn hơn 50 tuổi nam tử, ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, tựa hồ đang suy nghĩ chuyện gì.

"Ba, mẹ."

Yến Tiểu Mộng lôi kéo Tần Phong đi tới, kia phụ thân của Yến Tiểu Mộng Yến Đạt chỉ là khế gậy đầu, thấy hai người mười ngón chặt cài bất động thanh sắc nhìn thoáng qua bên người Lữ Ngôn, hoặc là thấy Lữ Ngôn mặt không đổi sắc lại thoáng gậy đầu. Mà mẫu thân của Yến Tiểu Mộng Chu Nguyệt thì lộ ra 1 cái khuôn mặt tươi cười tới: "Mau ngồi đi."

"Bá phụ bá mẫu tốt, tại hạ Tần Phong, Yến Tiểu Mộng bạn trai." Tần Phong khế gậy đầu nói.

Yến Tiểu Mộng khuôn mặt hơi đỏ lên, lôi kéo Tần Phong ngồi xuống, sau đó chỉ chỉ một cái khác nam tử nói: "Đây là ta cậu."

"Cậu tốt." Tần Phong đập mũi trên mặt xưng hô một câu, Chu Hưng nghe vậy sững sốt, cũng gậy đầu cười cười.

"Tần Phong, ở nơi nào công tác?" Là mẫu thân của Yến Tiểu Mộng, Chu Nguyệt còn là vẻ mặt tươi cười hỏi.

Tần Phong nghe vậy gãi đầu một cái, nói: "Mới vừa từ nước ngoài trở về, cho nên còn không có tìm được thích hợp công tác."

"Ba mẹ, Tần Phong phụ mẫu 10 năm trước ở nước ngoài xảy ra tai nạn xe cộ qua đời, cho nên hẳn một mực nước ngoài đây." Yến Tiểu Mộng cũng giải thích một câu.

"A? Ở nước ngoài đều làm những thứ gì?" Chu Nguyệt nghe vậy nói: "Khi đó người mới bây lớn, thế nào không về nước? Một người ở bên ngoài không có gì thân thích nhiều không dễ dàng."

Tần Phong lắc đầu, nói: "Lúc đó đáp ứng ba mẹ không lẫn lộn cái thành đạt bá khí sẽ không trở về, cho nên một mực nước ngoài ngây ngốc, về sau cùng phố người Hoa 1 cái lão gia gia cùng nhau sinh hoạt, mấy năm này cái gì đều đã làm, lẫn lộn phần cơm ăn. Mấy ngày hôm trước mới về nhà."

"Thật không dễ dàng." Chu Nguyệt thở dài, nói, tựa hồ là cảm khái Tần Phong một người ở bên ngoài không vừa ý cũng không dễ dàng, lại làm cho đang làm mấy người đều bỏ qua Tần Phong trong miệng nói không lẫn lộn cái nhân mô cấu dạng không trở lại, kỳ thực Tần Phong lúc đó chân chính phát thệ ngôn là cừu nhân bất diệt, Tần Phong không về, huống lúc đó phụ mẫu đã qua, đã sớm không nhà.

Cái này vừa nói, bên kia rượu và thức ăn đã lên đủ, bất quá rượu là Chu Hưng tự mang rượu, là quân khu đặc cung rượu, loại rượu này đủ cay đủ vị, số ghi cũng có 58 độ, tựa hồ là cố ý, Chu Hưng lấy rượu thời điểm đối Lữ Ngôn nháy mắt, Lữ Ngôn lập tức khẽ động liền thuận lợi cầm lấy rượu tới, đầu tiên là cho Yến Đạt rót tràn đầy một chén, nói: "Bá phụ hào hào ném thử rượu này, trước đây làm lính thời điểm thường xuyên uống, không nghĩ tới Chu thúc hôm nay cho mang đến."

"A? Trước đây đã từng đi lính?" Một mực không nói lời nào Yến Đạt nghe được Lữ Ngôn nói, hai mắt không khỏi sáng ngời. Dù sao Lữ Ngôn gia thế hẳn

cũng đã nghe nói qua, gia cảnh giàu có hoàn toàn không cần phải ... Đi quân doanh, lại không nghĩ tới tiểu tử này còn có thể ăn khổ, cho nên đối với Lữ Ngôn vốn cũng không sai ấn tượng đó là thằng tấp bay lên. Kia Lữ Ngôn cho Chu Hưng ngã rượu, lại cho Tần Phong cũng đầy một chén, sau khi ngồi xuống trước mời một ly rượu, nói: "Khi còn bé không thành thật, ba ba tổng giáo dạy bảo ta, về sau trực tiếp cho ném vào quân doanh, làm 4 năm binh."

"Làm cái gì binh?" Có lẽ là bởi vì trước đây đã từng đi lính, cho nên Yến Đạt có chút hứng thú.

"LíNh trình sát."

"Có hay không trùng hợp như vậy a." Tần Phong tâm lý không nhịn được lẩm bẩm một câu, hần ngược nhìn ra được cái này Lữ Ngôn chính xác đã từng đi lính, có ít nhất vài phần thân thể. Thế nhưng không nghĩ tới có thể cùng tương lai lão nhạc phụ một người lính loại.

Quả nhiên, Yến Đạt càng hứng thú, không nhịn được nói: "LíNh trình sát tốt." Lại nói, sắc mặt động vài phần, tựa hồ là hoài niệm lúc đầu cao chót vót năm tháng, sau một lúc lâu mới nói: "Cái nào quân khu? Đánh giặc sao?"

Tựa hồ là uống một chút rượu, Lữ Ngôn sắc mặt hơi có chút hồng, kiểm thượng mang đây hoài niệm, viền mắt đều có chút đỏ lên: "Ban đầu ở tây bắc quân khu, cùng * trải qua."

"Tốt! Nói nhanh lên một chút xem."

Yến Đạt vỗ tay một cái, hét to một tiếng tốt, làm Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng đều có chút dự cảm xấu. Tần Phong âm thầm lóe lên một tia đùa giỡn ngược ánh mắt, tham gia quân ngũ lên không trải qua chiến trường liếc mắt là có thể nhìn thanh thanh sở sở, hần Lữ Ngôn đã từng đi lính nhưng tuyệt đối không trải qua chiến trường thậm chí ra mắt cái gì chó má *, là dong binh Vương Tần Phong đối làm lính khí tràng cực kỳ miễn cảm, là không là quân nhân chân chính hần liếc mắt là có thể nhìn đi ra.

"Lúc đó là ba năm trước đây, 20 tuổi." Lữ Ngôn thoáng uống một ngụm ít rượu, cảm khái nói: "Không nghĩ tới đã qua 3 năm. Lúc đó bị phụ thân ném vào bộ đội, Vốn dĩ còn rất kháng cự, nhưng dần dần ta yêu kia trong quân doanh không khí, thiết huyết trung thành, đối cái này Ngũ tinh hồng kỳ trang nghiêm phát thệ ta là một gã quân nhân, ta bắt đầu rồi điên cuồng huấn luyện, về sau tại tân binh khảo hạch trong lúc bởi vì thân thể điều kiện không sai, may mắn bị chọn làm lính trinh sát phái đi tây bắc quân khu."

"Lúc đó trẻ tuổi khí thịnh, biên cảnh luôn luôn phần tử khủng bố chạy, thương tổn vô tội, các huynh đệ thấy đều mù quáng, không chỉ một lần quỳ xuống xin thủ trưởng làm chúng ta ra chiến trường giết đám kia * nuôi." Lữ Ngôn hít sâu một hơi, nhìn mọi người một cái tựa hồ cũng tại nghiêm túc lắng nghe, tiếp tục nói: "Về sau thời điểm, * đối với nước ta biên cảnh phát động một lần đại quy mô Khủng Phổ tập kích, chúng ta rốt cục được như nguyện nâng lên thương đi tuyến đầu, khi đó mới biết được cái gì gọi là chiến tranh, cái gì gọi là trẻ tuổi, lúc đó chúng ta không chỉ một lần giao phong, không chỉ một lần giết đỏ cả mắt rồi. . . ."

Không thể không nói, cái này Lữ Ngôn nói rất có sức cuốn hút.

Ít nhất bản thân cái kia nhạc phụ tương lai nghe là thần tình kích động không ngừng, ngay cả bên người Yến Tiểu Mộng nghe được đều có chút nhập thần, Tần Phong trái lại điểm khóa hương khói bản thân hút, có người bán hàng bưng cơm nước tiến đến sẽ gặp nhận lấy trưng bày tốt, mấy người kia đều là đắm chìm trong Lữ Ngôn diễn thuyết trong, cũng không có để ý đến Tần Phong đang làm gì.

"7 cái chiến hữu đã chết! Bị địch nhân viên đạn đánh xuyên qua trái tim, chúng ta toàn bộ trầm mặc, quả thật Đại đội trưởng khóc nói không nên như vậy, bọn họ hẳn là thật tốt sống tiếp." Lữ Ngôn có thể nói động tình, lau khóe mắt nước mắt: "Nhìn 7 cái chiến hữu bị mai táng tại liệt sĩ nghĩa trang trong mộ, mọi người chúng ta đều khóc, lúc đó luôn luôn trầm ổn chỉ đạo viên hướng về thiên không nổ súng, gào thét lớn báo thù rửa hận."

"Sau đó thì sao?" Yến Tiểu Mộng có chút không kịp chờ đợi hỏi.

"Về sau? Về sau chúng ta toàn bộ ngay cả hơn 100 người toàn bộ kháng bệnh, chúng ta thừa dịp bóng đêm chạy ra khỏi quân doanh, công về phía lúc đó * bộ chỉ huy tạm thời."

Nói đến đây, Tần Phong rõ ràng phát hiện Yến Đạt trên mặt rất mịn mờ lóa lên một tia mắt tự nhiên, mà Lữ Ngôn tiếp tục thanh tình cũng tốt giảng đạo: "Khi đó chúng ta cùng * trực tiếp triển khai mặt đối mặt chống lại, tại trong rừng rậm, viên đạn hoa chúng ta đầu từng viên một lau qua đi, thế nhưng không ai sợ, bởi vì chúng ta nghĩ!"

Lời còn chưa nói hết, Tần Phong bỗng nhiên sâu kín nói một câu: "Chiến tranh không phải như thế."

Vốn dĩ nghĩ không khí đã khí thế như hồng Lữ Ngôn như là ăn 1 khóa mũi thì một dạng ác tâm toàn bộ ghen đi vào, trên mặt thoáng hiện qua một tia trào phúng cùng không vui: "Người đã từng đi lính sao? Người trải qua chiến trường sao? Đừng tưởng rằng xem qua mấy bộ kịch truyền hình chỉ biết cái gì gọi là chiến tranh, chiến tranh xa xa so người từ trong sách trong phim ảnh trong TV thấy muốn thăm thiết nhiều, người có biết hay không chiến hữu chết ở trước mặt thời điểm cảm giác là nhiều thống khổ sao?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 58: Người Từng Đi Xxx

Chương 58: Người phiêu qua xương

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9-0 9 200 5 số lượng từ: 290 8

Không khí có chút xấu hổ, Yến Tiểu Mộng xem bản thân cậu cùng mẫu thân đều có chút không vui nhìn Tần Phong, thậm chí không tốt, âm thầm lôi kéo Tần Phong cánh tay, mà Tần Phong cười cười ý bảo vô phương, nói: "Ta không đã từng đi lính, nhưng ta biết làm một quân nhân, cho dù là bất kỳ một quốc gia nào quân nhân sẽ không kháng mệnh, bởi vì 1 cái nho nhỏ sai lầm khả năng ảnh hưởng chính thể chiến lược đại cục."

"Hừ, người căn bản không biết chiến hữu chết ở trước mặt người thời điểm người cỡ nào thống khổ." Lữ Ngôn hừ một tiếng, bất mãn quát dẹp đường.

Tần Phong lắc đầu, buồn cười nói: "Căn cứ lời người nói, nếu như là thực sự, như vậy ta chỉ có thể nói người Đại đội trưởng thật là ngốc b, cầm toàn bộ ngay cả hơn 100 người cùng ích lợi quốc gia đùa giỡn, còn có, dựa theo hiện nay quốc tế quân sự mau truyền đạt xem, quan quân cá nhân chức nghiệp rèn luyện hàng ngày cùng trình độ đã phổ biến đề cao, loại này Đại đội trưởng hẳn là tại càng đánh sau này ngay Hoa Hạ diệt tuyệt. Xác thực nói tại quân sự nghiêm mật hơn nữa cường đại quốc gia trong đã không thể tồn tại, nếu như trận chiến tranh này

đặt ở càng đánh hoặc là càng lâu trước chiến đấu hay hoặc là hiện tại một cái Phi Châu chiến trường, nói không chừng ta thực sự sẽ cảm động."

Tất cả mọi người là sửng sốt, mà Lữ Ngôn càng nín gượng mặt mau thành trư can sắc, Tần Phong lắc đầu: "Hơn nữa hiện nay chiến tranh đều là khu xung đột, nếu như * đột kích đa số chắc là trước phái ra bộ đội đặc chủng tới tiêu diệt địch nhân, sân nhà tác chiến đương nhiên càng nhiều hơn chính là tiến hành trăm thủ hành động, kém cỏi nhất cũng muốn phá hỏng địch nhân hệ thống truyền tin cùng chặt đứt địch nhân bổ cho lộ tuyến, làm được chân chính ý nghĩa lên chiến tranh không có bắt đầu cũng đã kết thúc. Ai cũng sẽ không ngốc hồ hồ đang không có thăm dò địch nhân nội tình thời điểm liền phái ra đại bộ đội tới tiến hành bao vây tiêu trừ, dựa theo lời người nói các người lúc đó kia cuộc chiến tranh quan chỉ huy cũng xác thực không đủ tư cách."

Cảm thấy chưa đủ kích thích, Tần Phong tiếp tục nói: "Còn có một chút, chiến tranh không chỉ là hợp lại người chết ta sống, cũng không chỉ là phần đấu tàn khốc nhiệt huyết lãng mạn, càng nhiều hơn chính là song phương giằng co lúc sự chịu đựng cùng tinh thần so đấu, chính là chờ đợi, chờ đợi một vòng tiến công, chờ đợi một vòng phòng thủ, đôi khi chiến tranh không bắt đầu, giằng co song phương trong nhất phương không chịu nổi chờ đợi áp lực cũng đã bị thua, cho nên hiện giai đoạn song phương giằng co tâm lý chiến tại chiến tranh trong càng ngày càng phổ cập, không 1 cái tốt đẹp chính là tâm lý tố chất trừ phi người có xuất chúng lấy một địch trăm thực lực bằng không thì không phải là 1 cái quân nhân đúng nghĩa, phải biết rằng, chờ đợi chiến tranh đã tới viên đạn đã tới thậm chí tử vong tới gần cảm giác, so chiến tranh đáng sợ nhiều, mà có thể có sống quá chờ đợi tử vong tâm lý tố chất, sẽ không bởi vì chiến hữu chết đi phá hư chiến lược đại cục."

Nói cho hết lời sau, Tần Phong phát hiện làm tiếp mấy vị đều không nói tiếng nào, mà Yến Đạt ngồi ở chỗ kia không nói được một lời, chỉ là trong hai mắt một phần xúc động nói cho hẳn biết, Tần Phong nói đích thật là thực sự.

Làm ra chiến trường đang chờ đợi tử vong chiến tranh đã tới một khắc kia, xa

xa so chiến tranh bản thân tàn khốc nhiều.

Cái loại này tinh thần lên áp lực đã sớm chính là vô biên hắc ám cùng sợ hãi.

"Người thật giống như rất hiểu." Mẫu thân của Yến Tiểu Mộng Chu Nguyệt cùng Yến Đạt là mấy thập niên vợ chồng, trọng phu tâm lý nghĩ như thế nào nàng liếc mắt là có thể nhìn đi ra, không nhìn được nói: "Người không phải là không đã từng đi lính sao?"

"Trước đây vì sống sót cái gì đều học." Tần Phong lúng túng gãi gãi sau đầu thìa, cười nói: "Khi đó muốn ăn điểm tốt, nghĩ viết điểm bản thảo cho tòa soạn báo cũng không tệ lắm, cho nên vì một thiên về chiến tranh bản thảo ta đến lúc khách mời người kí giả, tại Pháp phỏng vấn không ít quốc tế dong binh. Về sau cũng không tệ lắm, tại mấy thiên quân sự nói lên đăng, buôn bán lời một khoản tốt tiền nhuận bút, đại cật đặc cật ngừng một lát, kết quả lúc đó không hiểu chuyện một bữa cơm đem tiền kiếm được ăn sạch sẽ, cảm giác mình rất không tiền đồ."

"Bản thân buôn bán lời tiền nên để cho mình ăn uống sáng khoái! Cũng không phải trộm cướp." Không ao ước người khác không nói chuyện, Yến Đạt ngoài ý liệu nói: "Không sợ nói cho người biết, ta trước kia là gia gia người thuộc hạ binh, ba ba người là ta thuộc hạ binh, cùng bây giờ trưởng cục công an Trần Trường Phong đều là ta một tay mang ra ngoài, hiện tại thấy ta cũng phải hô một tiếng lão lớp trưởng, có thể hết lần này tới lần khác tiểu tử người sẽ không cái lòng cầu tiến, từ nhỏ chính là gây chuyện thị phi, Tiểu Mộng khi còn bé liền thiếu đề cập qua người, có thể không nghĩ tới tiểu tử người hiện tại tuy rằng không lẫn lộn ra cái gì tới, nhưng không sai, rất tốt."

Không đơn thuần là Yến Tiểu Mộng đều kinh ngạc, ngay cả Tần Phong đều sững sốt một chút.

Bất quá tinh tế nghĩ đến, phụ thân lúc đầu chiến hữu ngoại trừ Trần Trường Phong hấn ra mắt bên ngoài, còn lại đều chưa thấy qua, càng miễn bàn hấn năm

đó thủ trường. Càng không có nghĩ tới chính là, cha năm đó lớp trưởng quản quái phụ thân của Yến Tiểu Mộng.

"Ta dựa vào, lão nhân người chết đều chết hết còn có thể cho nhi tử ta giải quyết nhân sinh đại sự, ngày khác ta ngay cho người đốt đi."

Nghĩ tới đây, Tần Phong liền bưng một chén rượu lên kính kính trước cạn là kính, trước đem quan hệ này lạc thật đang tiếp tục đánh vào địch nhân nội bộ, nói: "Trước đây ba ta chưa từng đề cập qua việc này, không nghĩ tới còn có cái này sâu xa."

"Lúc đó chuyển tới chỗ công tác, làm kiểm sát trưởng, công tác đặc thù, kiêng kỵ chính là cái đó kết bè làm phe phái, cho nên cùng phụ thân người còn có Trần Trường Phong tiểu tử kia cũng rất ít gặp mặt." Yến Đạt uống một chén rượu, trái lại bỏ qua mấy người còn lại, cùng Tần Phong trò chuyện lên lên: "Trước đây ngày lễ ngày tết cho ta tặng lễ, làm ta cho nói đi trở về, cho nên người từ không biết ta, cái này làm quan, lễ mặc dù là trước đây thuộc hạ hiệu kính, nhưng ta không thể để cho người khác nói nhàn thoại."

"Ta đi, người làm gì thế cố chấp như vậy, không phải là đưa cái lễ sao, nếu như sớm biết rằng ta khẳng định đi, nói không chừng hiện tại chuyện tốt sớm là được." Tần Phong nhin không được tâm lý bay bổng một câu, nhưng ngoài miệng vẫn là nói: "Làm người thì phải như vậy, ta không thể bị người đâm cột sống."

"Hảo tiểu tử, có cha người lúc đầu ý tứ."

Yến Đạt không khỏi nói: "Qua đây ngòi, ta gia hai hảo hảo tâm sự."

Tần Phong nơi nào sẽ cự tuyệt, tại mấy người còn lại trợn mắt hốc mồm dưới ánh mắt đường hoàng ngòi ở nhạc phụ tương lai cùng nhạc mẫu trong lúc đó, mà trước khi còn sinh động như thật Lữ Ngôn triệt để trở thành làm nền, sắc mặt cũng là một trận bạch một trận hồng, nhìn Yến Đạt cùng Tần Phong trò chuyện vui vẻ, mà Yến Tiểu Mộng thì cùng mẫu thân nàng thấp giọng nói gì đó lạng lẽ

mà nói, điều này làm cho Chu Hưng rất là bất đắc dĩ, đang nhìn Lữ Ngôn biến đổi tái biến sắc mặt của, trong lòng cũng có vài phần lo lắng.

Dù sao tối nay cái này vừa ra đều là hấn chơi đùa đi ra ngoài, mà Lữ Ngôn có thể bịa đặt giả tạo điểm chiến tranh từng trải cũng là đòi Yến Đạt vui vẻ, Vốn dĩ dựa theo suy nghĩ của hấn là Lữ Ngôn làm cái mác giả đại anh hùng ôm mỹ nhân về, còn hấn thì có thể hi tư tư bắt cùng Lữ Ngôn gia tộc kia phần giá trị hơn ức châu bảo thị trường hợp đồng hợp tác. Có thể không nghĩ tới Lữ Ngôn người này phía trước nói rất hay tốt, phía sau càng nói càng xa đạ.

Có thể lừa dối ở Yến Tiểu Mộng cùng Chu Nguyệt, người nha căn bản là lừa dối không được Yến Đạt. Càng không nghĩ còn bị Tần Phong tại eo lên chặn đờ, làm Yến Đạt nói ra cùng Tần Phong phụ thân về điểm này sự tới, Tần Phong tiểu tử này có nhãn lực thấy a, còn kém không tại chỗ 1 cái ba mẹ hô đi ra.

Yến Tiểu Mộng kia tiêu chí tính Nguyệt Nha mắt lại hiển đi ra, nhìn Tần Phong cùng Yến Đạt chậm rãi mà nói, trong lòng một trận ngọt ngào hiện lên, hãy Tần Phong những thứ kia từng trải cũng thật có đề tài câu chuyện, dầu gì cũng là tự lực cánh sinh 10 năm.

Bên này Lữ Ngôn âm thầm lo lắng.

Lại là không thể làm gì, bỗng nhiên điện thoại di động vang lên một chút, nhưng căn bản không ai chú ý, bản thân liền cúi đầu móc ra điện thoại di động, thấy chính là mình Hợp Tác đồng bọn gửi tới tin tức, Vốn dĩ liền biệt khuất sắc mặt bỗng nhiên hiện ra một cổ thần bí vui vẻ. Nhìn trò chuyện đang vui mừng hai người, Lữ Ngôn cười hắc hắc, cũng bưng lên một chén rượu, nói: "Tối, đại gia Đừng quang nói chuyện phiếm, uống một chén."

Muốn nói lời nói này cũng đúng, Yến Đạt không có gì bất mãn, cũng là thúc giục Tần Phong uống một chén, Tần Phong tự nhiên sẽ không cự tuyệt, uống một hơi cạn sạch sau, kia Lữ Ngôn còn lại là cười híp mắt nói: "Tần tiên sinh hiện đang không có công tác, có cần hay không ta giúp Tần tiên sinh tìm một

phần công tác? Khiến so cho hai nữ nhân làm chủ cho thuê nhà thu phòng mượn được đỡ."

Tần Phong ánh mắt híp một cái, tiểu tử này đủ âm, bất động thanh sắc nhìn thoáng qua lão nhạc phụ, không biểu tình gì, mà bên người nhạc mẫu còn lại là không vui nhú nhú mày, hiển nhiên nữ nhi bạn trai cùng nữ nhân khác ở chung, điểm này xác thực ảnh hưởng không tốt.

"Mẹ, Tần Phong trong nhà ở là trường học của chúng ta 1 cái lão sư, có bạn trai, nhưng lại 1 cái năm thứ hai đại học học sinh." Yến Tiểu Mộng sớm sẽ không có ngăn cách, cầm lấy Chu Nguyệt cánh tay nhỏ giọng nói: "Ta tin tưởng hẳn."

"Việc này người có thể chớ tin ta." Tần Phong trong lòng lẩm bẫm một câu.

Mới vừa ở chung không vài ngày, Mạnh Chiêu Quân mau để cho mình thấy hết, Sở Sở thăm hại hơn đã sớm nhìn toàn bộ, hơn nữa nên đụng địa phương và không nên đụng địa phương cũng hoặc nhiều hoặc ít có chút tiếp xúc.

Chu Nguyệt càng nhú nhú mày, hiện tại năm cũ thanh cũng đều truy cứu a, bắt cá hai tay chuyện tình không ít phát sinh, Chu Nguyệt cũng không hy vọng đã biết duy nhất một khuê nữ gặp tiểu tam hãm hại.

"Có khỏe không, công tác vấn đề không nhọc Lữ tiên sinh phí tâm, ta còn là có chủ trương." Tần Phong không mẫn không lạt nói: "Về phần ta thu tiền thuê nhà đây chẳng qua là ý tứ ý tứ, dù sao đều là bằng hữu ta không có ý tứ ở chùa nhà ta phòng ở, bên ngoài dựa vào bằng hữu, khiến cần giúp đỡ đặc biệt. Ta Tần Phong tại không tiền đồ cũng sẽ không trông cậy vào ăn cả đời tiền thuê nhà."

Lời nói này trái lại gương mặt hồng tim không đập mạnh hoàn toàn đã quên đối Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở nói lời nói hùng hồn, cả đời ăn tiền thuê nhà ăn được chết.

"Phải không?" Lữ Ngôn cười ha hả nói: "Tần tiên sinh trẻ tuổi hoá khí thịnh,

một phần công việc vẫn là tốt tìm."

"Người muốn nói cái gì?" Tần Phong nhìn thoáng qua Lữ Ngôn, hỏi.

"Người đã từng đi *** gái ah?"

Khiêng qua thương, phiêu qua xướng, lão tử chiến trường *, Lưu Phong, Lữ Ngôn lấy ta làm tình địch đó là đàng hoàng, người nha dám sau lưng ngầm, đừng trách ta cho người chờ coi. Tần Phong quăng đến Lữ Ngôn điện thoại di động gửi thư tín nhân tính danh tên Lưu Phong sau khi, nhịn không được trong lòng cười nhạt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 59: Quá Ác Liệt

Chương 59: Quá ác liệt

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 10 100 1 số lượng từ: 297 3

* loại sự tình này bị chọc đi ra ngoài xác thực xấu hổ, nếu như là cùng lão nhạc phụ cùng đi kia thì khỏi nói, có thể hiển nhiên Tần Phong từng trải còn không có đạt được cảnh giới này. Làm Lữ Ngôn nói nói sau khi đi ra, không thể nghi ngờ là đối ở đây mấy người 1 cái sấm sét giữa trời quang, dĩ nhiên đối với Chu Hưng đó là ánh nắng chiếu khắp.

Tần Phong bất đắc dĩ thở dài.

Bên người Yến Đạt sắc mặt đã thay đổi 3 thay đổi, loại này không quang thái trải qua xác thực rất khó làm cái này cố chấp lão đầu gây nên cái gì cộng minh. Càng không cần phải nói nhạc mẫu tương lai, là xuyên lĩnh vực ngành học tâm lý chính trị học giáo sư, Chu Nguyệt cũng không phải là tưởng tượng đơn giản như vậy, mà hôm nay nghe nói Tần Phong * từng trải, sắc mặt càng là có chút khó xử.

Ngay cả Yến Tiểu Mộng cũng có chút khiếp sợ.

"Hắn đi *?" Yến Tiểu Mộng tâm lý thế nào đều nghĩ khó có thể tiếp thu:

"Hắn dĩ nhiên đi *, lẽ nào lão nương ta còn không bằng 1 cái bán?" Đương nhiên loại này hung hãn nghĩ cách rất nhanh thì tại Yến Tiểu Mộng tâm lý tiêu thất, mặt không thay đổi cũng không biết suy nghĩ cái gì.

"Ta nói rõ một điểm, ta * Mạ Dâm bất thành liền vượt qua quét hoàng đại đội." Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, loại chuyện này không cần thiết giấu diếm, dù sao Yến Đạt chỉ cần hỏi một câu còn là có thể hỏi ra, ở trước mặt hắn tại che che giấu giấu hiểu rõ xác thực không có ý gì.

Yến Đạt đem chén rượu trong tay nhét vào trên bàn, rượu trong ly vẩy đi ra, mùi rượu tràn ngập ở trong phòng, mặt không thay đổi hắn đứng lên nói: "Ta hơi mệt chút, đi về trước đi."

"Ta cũng mệt mỏi, Tiểu Mộng, chúng ta về nhà ah."

Chu Nguyệt lắc đầu, lôi kéo Yến Tiểu Mộng tay của ly khai, Yến Tiểu Mộng yên lặng gật đầu, không biết nàng suy nghĩ cái gì, theo phụ mẫu cùng nhau ly khai. Mà Chu Hưng tự nhiên sẽ không ở lâu, Lữ Ngôn đoán chừng là nghe qua Tần Phong đem Ngụy Thiếu Dương đánh thành 3 cấp tàn phế nghe đồn, cho nên theo Chu Hưng cùng nhau chạy, để tránh khỏi Tần Phong ở trong đáy lòng đánh mình một trận.

Cả căn phòng nhỏ rất nhanh chỉ còn lại có Tần Phong một người.

Điểm khóa hương khói, Tần Phong hít một hơi, lúc này có người bán hàng đi tới, nghi hoặc nhìn mới vừa rồi còn nhiệt nhiệt nháo nháo phòng hiện tại chỉ còn người kế tiếp, thấp giọng nói: "Tiên sinh?"

"Ta một hồi tính tiền, người không cần vào được, ta còn không ăn no đây."

"Ân, tốt."

Đợi người bán hàng lui xuống đi sau khi, Tần Phong bất đắc dĩ cười cười, lại cầm lấy chiếc đĩa hương về cơm thức ăn trên bàn ăn, từng miếng từng miếng ăn,

nhét trong miệng tràn đầy thức ăn, với hần mà nói, làm dâng lên một loại cảm giác nguy cơ thời điểm, chỉ ăn được 8 phần ăn no mới có thể để cho mình an tâm lại. Không bao lâu, bên ngoài cửa phòng bị đẩy ra, Tần Phong ngẩng đầu nhìn liếc mắt, lại phát hiện người què đang ngậm hương khói cười híp mắt nhìn mình.

"Sao người lại tới đây?"

"Quán rượu này là của ta." Người què khập khễnh ngồi ở Tần Phong bên cạnh, rót cho mình chén rượu nếm thử một miếng, nói: "Hơn nữa vừa mới ta thì ở cách vách đi ăn, người biết, loại trúc này dựng căn phòng của cách âm hiệu quả cũng không thể nào tốt."

Tần Phong cười nói: "Thế nào? Đến xem ta chê cười?"

"Không có, không có, ta nào dám a." Người què lắc đầu: "Hơn nữa việc này không tính là chê cười, người Tần Phong còn không đến mức làm cho này điểm phá sự già mồm cãi láo."

"Quên đi, theo ta uống 2 chén."

Tần Phong cầm chén rượu lên ực một hớp, người què cũng uống một hơi cạn sạch, trước khi uống nhiều rượu hần hơi có chút men say, ánh mắt có chút mê ly: "Tần Phong, người nói chúng ta trước đây việc làm là có đúng hay không? Nếu quả như thật có thần, hần có thể hay không tha thứ chúng ta?"

Người què cũng không sẽ cùng người khác nói lời như vậy, làm một thay dong binh cường giả, hần sẽ không đem mình mềm yếu bại lộ tại bất luận kẻ nào trong mắt, thế nhưng hiện tại người què phát hiện tại cái thế giới xa lạ này trong bản thân nhiều 1 cái người quen, chịu đủ đến Ghiền Neptune tổng hợp lại chứng dẫn vật hần rất muốn tìm một người nói hết, mà Tần Phong trở thành duy nhất một hiện tại có thể lắng nghe người của.

"Thế nào? Của người Ghiền Neptune tổng hợp lại chứng liên hồi?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Người què lắc đầu, nhưng lại gật đầu một cái, khổ sở nói: "Có lẽ vậy, ta hiện tại cũng không dám cùng người nhà ta ở cùng một chỗ, ta thậm chí muốn tại cửa treo 1 cái khóa * khả năng an tâm ngủ."

"Thần? Thế giới này có thần sao?" Tần Phong trả lời hần mới vừa vấn đề, nói: "Nếu quả như thật có thần, hần cũng là cái không hợp cách Thần." Dừng một chút, nói: "Tìm cái bác sĩ tâm lý xem một chút đi, dựa vào dược vật người vĩnh viễn không cách nào đi tới, bằng không sớm muộn hại người nhà của người. Người bây giờ đã không phải là dong binh, trước kia hết thầy đều thành mây khói, cái này cũng không phải cái gì bệnh nan y, có cái gì tốt che giấu."

Người què yên lặng gật đầu, hai người ai cũng không có đang nói chuyện, chỉ là uống rượu, đang ăn cơm, như lúc đầu lần đầu tiên hợp tác thời điểm, không nói được một lời ăn thức ăn, cùng đợi tử vong phủ xuống.

Chờ một bàn cơm nước toàn bộ bị tiêu diệt sau khi, 2 bình rượu cũng uống uống 1 phát hết trơn, Tần Phong đứng lên nói: "Trưởng tính tại trên người người."

Người què cười khở một tiếng: "Người thật đúng là không ăn thua thiệt."

Tần Phong khoát tay áo.

Hần không có ở bên ngoài dừng, hoặc là đi quây rượu làm hao mòn một chút buổi tối thời gian tốt đẹp, vốn có tại Yến Tiểu Mộng một nhà trong ấn tượng đã xuống dốc không phanh, đang làm âm i ra chút gì yêu thiêu thân tới, sợ là Yến Tiểu Mộng đều phải trở mặt.

Sau khi về đến nhà.

Sở Sở bởi vì sự tình lần trước bị sở dương mang đi còn chưa có trở lại, lại thấy Mạnh Chiêu Quân đang hai chân tréo nguầy nằm trên ghế sa lon phu che mặt màng, một đôi mắt mắt lé coi đến Tần Phong sau khi đi vào, nhin không được hắc hắc nói: "Thế nào? Mặt không thay đổi, kinh ngạc?"

"Coi là vậy đi." Tần Phong một tay đẩy ra rồi Mạnh Chiêu Quân chân, đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon.

"Tình huống gì? Nói nghe một chút." Mạnh Chiêu Quân một nghe hứng thú, nửa người lại gần, căn bản không chú ý tới mình mặc áo ngủ mặt trên bại lộ một mảng lớn.

"Cũng không có gì lớn tình huống." Tần Phong liếc mắt một cái Mạnh Chiêu Quân cổ áo vị trí, sau đó nghĩ dờ đi ánh mắt, bất quá lại nhìn qua đây, không thể không nói cô nàng dáng người thật là Nhất cấp tốt, Mạnh Chiêu Quân vươn một tay đem Tần Phong mặt của nhóm đến rồi TV kia, nói: "Không có gì lớn tình huống là tình huống gì?"

Tần Phong rót cho mình chén nước uống một ngụm, khoanh chân ngồi ở trên ghế sa lon, nói: "Nếu như bạn trai người đi *** gái, người cảm thấy sao?"

"Hừ, ta sẽ để hấn thương tích đầy mình." Mạnh Chiêu Quân cười lạnh một tiếng, thế nhưng không dám có đại biểu tình để tránh khỏi mặt màng bóc ra, sau đó lại là cả kinh nói: "Người từng đi *** gái"

"Thêm cái Mại Dâm bất thành." Tần Phong không vui nói.

"Loại chuyện này thế nào không làm tốt giải quyết tốt hậu quả công tác?" Mạnh Chiêu Quân có chút buồn cười, nhưng vẫn là nhịn xuống không bật cười, trên mặt cơ thể căng thẳng chuẩn bị mặt màng đều có vẻ dữ tợn, chịu đựng nói: "Nhưng lại bị người bắt nhược điểm, Tiểu Mộng tuy rằng không phải là đặc biệt bảo thủ nữ nhân nhưng khẳng định cũng sẽ không hào phóng đến đối bạn trai đi * chuyện chẳng quan tâm, không phải là, người dĩ nhiên đi phiêu qua xưởng, còn chưa toại? Hắc hắc, không nhìn ra người còn có như thế buồn bực một mặt."

"Vượt qua quét hoàng đại đội." Tần Phong không vui nói: "Còn không có tiến nhập chính đề đây đã bị tóm tiến cục cảnh sát trong."

"Ha ha ha." Mạnh Chiêu Quân cảm giác mình không nhịn nổi, đơn giản là

một thanh lấy xuống mặt màng nhện không được cười ha ha nói: "Tần Phong, người quá đen, buồn bực, ha ha."

"Tốt cười sao?" Tần Phong bất mãn nói: "Nếu như không phải là người cái kia người theo đuổi Lưu Phong, việc này còn sẽ không bị chọc ra tới." Nói phía sau, Tần Phong có điểm căn răng nghiêng lợi: "Nếu như không phải là bởi vì người vào ở tới tên khốn kiếp kia cũng sẽ không điều tra ta, không điều tra ta liền sẽ không biết."

"Không phải là, người * bị thống xuất khứ việc này còn có thể tính trên đầu ta?" Mạnh Chiêu Quân có chút không cách nào tiếp thu Tần Phong bây giờ tư duy, bất mãn nói.

Tần Phong trợn trừng mắt: "Nói nhảm, Lưu Phong từ đầu tới đuôi liền lấy ta làm ẩn dấu tình địch đối đãi, hiện tại tốt lắm, làm Lữ Ngôn làm chim đầu đàn tự mình nghĩ ở sau lưng ôm người mỹ nhân này về." Lại nói, Tần Phong bỗng nhiên hung tợn nhìn Mạnh Chiêu Quân: "Người nói ta thực sự làm hấn coi ta là thành tình địch thế nào?"

Bá, Mạnh Chiêu Quân bật người che ở bản thân áo ngủ cổ áo, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, thấy Tần Phong làm bộ nhào tới bật người là tránh ra: "Tần Phong, người quá ác liệt!"

"Ác liệt? Ác liệt còn ở phía sau đây!"

Tần Phong lại nghĩ tới hôm nay cái bị người theo dõi chuyện tình, nghĩ đến bản thân khả năng bị Mạnh Chiêu Quân đùa bỡn còn phải ăn người cầm thua thiệt thì có khí, dù sao người ta Mạnh Chiêu Quân chỉ là cái chìa khóa xe nhưng ở nhà là hấn tự cái lái ra ngoài, hấn cũng không tiện nói cái gì. 1 cái hồ phác không đi qua, nhưng không ngờ Mạnh Chiêu Quân không có né tránh, điểm này cũng ngoài dự liệu của hấn, dù sao chỉ là dự định chỉ đùa một chút hóa giải một chút tâm tình mà thôi, hơn nữa Mạnh Chiêu Quân khẳng định đã nhìn ra.

Thế nhưng ai ngờ Mạnh Chiêu Quân dưới chân lắc một cái nhưng là bị Tần

Phong chụp tới, thân thể thiếu chút nữa ngã sấp xuống bị Tần Phong theo bản năng ôm vào trong lòng.

Mà lúc này, phòng cửa mở ra.

Lưu Phong Vốn dĩ liên quan nụ cười mặt trong nháy mắt trầm xuống, dù sao Mạnh Chiêu Quân một thân áo ngủ bởi vì vừa mới làm âm ỉ có chút lộn xộn, còn bị Tần Phong ôm vào trong ngực. Vốn dĩ đem Tần Phong âm còn dương dương đắc ý Lưu Phong trong nháy mắt cảm giác mình rất khổ bức. Còn nghĩ trở lại thăm một chút Tần Phong chê cười, hiện tại lại thành mình bị ai.

Đợi được Lưu Phong không nói được một lời xoay người sau khi rời đi, Tần Phong hỏi một câu: "Hắn có chúng ta cái chìa khóa sao?"

"Là người vừa mới không đóng cửa cho kỹ!" Mạnh Chiêu Quân trợn trừng mắt, bất mãn nói: "Hiện tại người cũng phải ôm ah? Nhanh lên một chút buông ra!"

Tần Phong bận tâm buông ra hai tay lui về phía sau vài bước, Mạnh Chiêu Quân tức giận trừng mắt, lại cảm giác được thân thể đau đớn nhin không được nhẹ khẽ nhú mày, Tần Phong nhìn thoáng qua, cũng mồ hôi lạnh thoáng cái xuống, bởi vì Mạnh Chiêu Quân áo ngủ tự trên đùi không ngừng chảy ra máu, sẽ không phải là bạn thân 1 cái hổ phác đem nàng kinh nguyệt nhào tới ah?

"Nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy nữ nhân kinh nguyệt chảy máu a." Mạnh Chiêu Quân càng nghĩ nháo tâm, bất mãn nói một câu, thẳng thắn không phản ứng Tần Phong trực tiếp trở lại gian phòng của mình.

"Ân, kinh nguyệt chảy máu ra mắt, nhưng không phải là như thế chảy, bị thương? Làm tên trộm quả nhiên là không tiền đồ chức nghiệp." Tần Phong cau mày, lại lắc đầu nói thầm nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 60: Bắc Uyển Tiểu Khu

Chương 60: Bắc uyển tiểu khu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 10 12:0 4: 14 số lượng từ: 234 1

Ba giờ rười sáng.

Đêm tối, đen rồi tinh rồi mù.

"Sàn sạt."

Một tiếng nhỏ nhẹ âm hưởng truyền vào Tần Phong cái lỗ tai, Vốn dĩ ngủ say Tần Phong hai mắt mở, từng đạo hàn ý tứ tán ra, đi tới trước cửa sổ thấy trong đêm đen mấy người bóng đen đang tại lén lén lút lút đi tới, Tần Phong đưa qua bên cạnh y phục mặc lên liền đi ra cửa phòng. Trong đại sảnh yên lặng không có bất kỳ âm hưởng, nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân căn phòng của, phòng cửa đóng kín, hẳn thậm chí có thể nghe được trong đó truyền tới nhỏ nhẹ tiếng ngáy.

Mở ra đại môn, một trận gió lạnh truyền đến, trong bụi cỏ tiếng côn trùng kêu bên tai không dứt, kia mấy người trong bóng tối gia hỏa miêu thất lưng trốn ở ngăn che vật sau. Tần Phong cũng không có nhìn hơn, mà là vòng qua bên trong tiểu khu màn hình, hướng về bên ngoài đi đến, kia mấy người bóng đen tựa hồ là do dự một chút, còn là từ từ đi theo ra ngoài, ra tiểu khu, trên đường cái lặng lẽ

không có người ở, Tần Phong xác định không có những người khác sau, đi tới trước khi cùng Sở Sở cùng đi trôi qua u ám hẻm nhỏ.

Chỗ đó đen thui thúi, thấy không rõ hình bóng, chỉ ánh trăng mơ hồ chiếu vào, thượng có thể thấy chỉ ra sáng lên.

Mấy tên kia không nghĩ Tần Phong dĩ nhiên như vậy phối hợp, từng cái một cũng không tại che che giấu giấu, mỗi người trong tay đều nhiều hơn một thanh sáng loáng dao nhỏ, nhìn Tần Phong hai mắt phóng ra từng cỗ một dã lang vậy thần tình.

Song phương có ăn ý vậy vẫn duy trì một cỗ trầm mặc cùng an tĩnh.

Không có một câu nói, kia một người trong đó liền cầm đao mà lên, phía sau mặt khác bốn người kia cũng là cùng nhau theo kịp, một thanh cây đao cực kỳ thẫm người.

"Ông." Lợi hại lưỡi dao phá vỡ hư không thậm chí mang theo một chút tiếng ông ông vang, theo Tần Phong nửa người nghiêng bổ chém mà đến, Tần Phong hai mắt híp một cái, hai tay cấp tốc khống chế được cỗ tay của hắn, cố sức vịn một cái, nam tử kia kêu lên một tiếng đau đớn còn không chờ cố sức phản chế, lại cảm giác được lưỡi dao tại bản thân trên cổ tìm một đạo, không nhìn thấy máu tung tóe, lại cảm giác được không khí tại trong cơ thể mình dần dần xói mòn, nhiệt hồ hồ máu theo cái cổ chảy xuôi vào y phục của mình nội, hai mắt trợn tròn té ở mặt đất.

Dao nhỏ nằm trong tay, Tần Phong liếm môi một cái, nhìn còn thừa 4 người âm sâm sâm cười.

Bốn người kia thấy lão đại của mình dễ dàng bị người thu gặt đầu người, không thể tin nhìn té xuống đất người cầm đầu cùng Tần Phong, thân thể nhịn không được rùng mình một cái.

Đợi được một giây kế tiếp, bọn họ chợt phát hiện Tần Phong tựa hồ là tiêu

thất, phảng phất là vô tung vô ảnh tiêu thất, chỉ là dưới đất mùi máu tươi cùng cỗ thi thể kia nói cho bọn hắn biết, cái tên kia còn đang phụ cận, thậm chí chỉ cần một giây bản thân liền có thể sẽ chết oan chết uổng. Chính như xác minh ý nghĩ của bọn họ, khi bọn hắn cảm giác được phía sau truyền đến từng đợt Hàn khí thời điểm, cũng liên thanh âm đều không có cơ hội hô lên.

Một cây đao xuyên qua cổ một người, mà cơ hồ là đồng thời, Tần Phong thân thể cấp tốc di động, cánh chõ hung hăng đụng vào một người khác cổ họng lên, kia thanh thúy xương vỡ vụn thanh âm của tại yên tĩnh ngõ trong cực kỳ chói tai.

Tại hai người khác kinh hãi một khắc kia, Tần Phong bỗng nhiên xuất hiện ở một người phía sau, hai tay đè xuống đầu của hắn nhẹ nhàng vặn một cái, tiếp tục kia thanh thúy gãy xương thanh âm của, Tần Phong một tay nắm người cuối cùng cổ, cũng không thèm nhìn hắn người kinh khủng vậy ánh mắt, kéo đến trước người nhìn một chút cổ của hắn gáy, lại nhìn một chút cổ tay của hắn, cũng không có bất kỳ sát thủ mã hóa.

"Ai?" Tần Phong nhẹ giọng hỏi.

Sát thủ kia sắc mặt biến thành bệnh trạng tử sắc, khẩn cầu nhìn Tần Phong, Tần Phong trên tay thoáng lui đi vài phần khí lực, tên kia thở nổi, cầu khẩn nói: "Ta không biết."

"Nghịệp dư sát thủ?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

Cái gọi là nghịệp dư sát thủ cũng không phải là chức nghịệp sát thủ, không có trải qua nghiêm khắc huấn luyện, thông thường có lẽ sẽ có cái người đại diện hành động trung gian người, hay hoặc giả là bản thân làm một mình, nhận một ít cũng không tính nhiệm vụ nguy hiểm, có thể là hắc đạo hồng côn cũng có thể là cái muốn kiếm mặc kệ sạch tiền thoáng cường tráng người, nhưng bởi vì làm việc mặc kệ sạch hay hoặc là dễ để lộ tiếng gió thổi, cho nên bị chức nghịệp sát thủ làm không thèm.

"Đúng, ta chỉ là nhận 1 cái không nên nhận nhiệm vụ."

"Ân, ta chỉ là giết mấy người nên phải đáng giết người." Tần Phong lắc đầu, tay phải nắm ngón dùng một lát lực, nghiệp dư cổ của sát thủ xương sụn trong khoảnh khắc nghiền nát.

Nhìn dưới đất 5 cổ thi thể, Tần Phong nhú nhú mày, xem ra mục tiêu của bọn họ chắc là bản thân, mà không phải Mạnh Chiêu Quân cái kia nữ tên trộm, tinh tế nghĩ đến, bản thân chọc kẻ thù tựa hồ cũng không thiếu, Trương Hàng, Lưu Linh, Âu Thiếu Minh cùng Ngụy Thiếu Dương hẳn là còn nằm ở trong bệnh viện, tối nay lại trêu chọc 1 cái Lưu Phong, tên kia cho là mình cho hắn dẫn theo nón xanh, hiểm nghi cũng không nhỏ.

"Sẽ là ai chứ?" Tần Phong lắc đầu.

Tại mấy người thi thể trên cổ đã mở miệng tử, lại móc ra khăn tay xoa xoa dao nhỏ lên vân tay, đợi đốt khăn tay sau, đem tro tàn hết tới phụ cận. Chờ ra ngõ, Tần Phong không có gấp hồi tiểu khu, mà ở phụ cận chạy bộ.

Ước chừng có 2 chừng mười phút đồng hồ thời gian, không nhìn thấy bất luận kẻ nào xuất hiện, vẫn là an tĩnh không có âm hưởng, lúc này Tần Phong mới là một lần nữa về tới tiểu khu, vẫn là vòng qua bên trong tiểu khu màn hình cùng bảo vệ cửa đã buồn ngủ nhân viên trực.

Một đường an tĩnh về tới trong phòng tiếp tục nằm xuống ngủ.

Mà lúc này Mạnh Chiêu Quân lặng lẽ mở ra cửa phòng của mình, có chút nghi ngờ nhìn thoáng qua thang lầu vị trí: "Hơn nửa đêm còn đi đâu?"

Sáng sớm ngày thứ hai.

Mạnh Chiêu Quân một đôi mắt tặc lưu lưu nhìn chăm chăm Tần Phong nhìn chung quanh, Tần Phong bị nhìn không được tự nhiên, bất mãn nói: "Này? Để làm chi?"

"Không có việc gì, không có việc gì." Mạnh Chiêu Quân bận tâm lắc đầu,

vẫn là cầm lấy Tần Phong chìa khóa xe: "Ta đi làm, nếu như người dự định hống bạn gái, ta có thể giúp người thăm dò một chút hàm ý a."

"Vừa lúc đưa ta đi ra ngoài một chuyến, ta muốn đi tìm lão Lý thúc."

Tần Phong cũng là đi theo ra ngoài, Mạnh Chiêu Quân lái xe chở Tần Phong mới ra tiểu khu, lại phát hiện tiểu khu đối diện hồ đồng khẩu từng chiếc một xe cảnh sát đem toàn bộ ngõ ngăn chặn, một đám người hướng về bên trong đang ở chỉ trở, Mạnh Chiêu Quân trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, tò mò dừng xe ở một bên, cùng Tần Phong cùng nhau xuống xe xít tới, rất nhanh liền tạt rồi rãnh nói toái ngữ trong chiếm được mình muốn tin tức.

"CLGT ?, đã chết 5 cái người. Quá thảm, nghe nói sát vách lão Vương đi ngang qua thời điểm đều sợ tè ra quần, mỗi người cái cổ đều bị người chọc hư thúì."

"Thực sự, rất xa thấy kia huyết lưu."

Mạnh Chiêu Quân thọt xem nao nhiệt Tần Phong, nói: "Người nói gần nhất thế nào một như vậy?"

"Ta nào biết." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Trị an không được chứ."

Mạnh Chiêu Quân lại nghĩ người này có chút vấn đề, dù sao tối hôm qua lên người này nửa đêm ba giờ rưỡi xuất môn một chuyến, lẽ nào đã chết mấy người này cùng Tần Phong có quan hệ? Nghĩ tới đây Mạnh Chiêu Quân Đúng Tần Phong cũng càng ngày càng hiểu kỳ, trái lại Tần Phong nói: "Tự ta quần đi ngang qua đi thôi, người đi làm, đừng quên Tiểu Mộng chuyện tình."

"Đã biết."

Mạnh Chiêu Quân cũng không ở lâu, lái xe ly khai.

Mà Tần Phong còn lại là thân thể cùng cái cá chạch dường như rất nhanh xuyên qua đoàn người, lại thấy kia khu phong tỏa trong, Diệp Mộng Kỳ cùng

mấy người hình cảnh đang thảo luận. Mà Diệp Phong cùng giết người hình cảnh Williams còn có Nivola cái này 3 cái quốc tế hình cảnh cũng ở tại chỗ.

"Hiện trường bị phá hư rồi tinh rồi mù." Nivola nhìn chung quanh, ngẫu nhiên còn có thể thấy thiêu đốt tro tàn, trong hai mắt tràn đầy bất đắc dĩ nói: "Đừng nói quần áo sợi, ngay cả vân tay đều tìm không ra một điểm nửa điểm tới, vừa nhìn chính là lão thủ."

Williams điên cuồng trong ánh mắt của lóe lên một tia không thềm cùng sát ý: "Cắt, nếu để cho ta Williams thấy, ta nhất định sẽ giết hẳn."

Diệp Mộng Kỳ phân phó thủ hạ xử lý hiện trường, lại để cho thủ hạ góp nhặt dưới đất số ít khăn tay tro tàn mang về kiểm nghiệm, bỗng nhiên liếc về trong đám người Tần Phong đang rời đi, trong lòng khẽ động, nhin không được kéo qua bên người 1 cái thủ hạ hỏi: "Đối diện là cái gì tiểu khu?"

"Bắc uyển tiểu khu."

"Ta đã biết."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 61: Lưu Nữ Sĩ Ăn Thận Sao

Chương 61: Lưu nữ sĩ ăn thận sao

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 10 16: 20:0 1 số lượng từ: 232 3

"Hai chén hủ tiểu gõ!"

"Ta thịt nướng nhanh lên một chút."

Ăn vặt đường duy nhất một chỗ náo nhiệt lão Lý thúc điếm, mỗi khi đến rồi buổi tối ở đây ngựa xe như nước, mới vừa đi một bàn tất nhiên sẽ tới bàn thứ hai, nhất là 9 giờ sau khi càng phi thường náo nhiệt, Tần Phong tại lò nướng trước nướng mấy chuỗi thơm ngào ngọt xâu thịt, lửa than ánh sắc mặt hân hồng hồng, thỉnh thoảng cầm xâu thịt ăn một chuỗi, trên mặt cười tủm tỉm,

Cũng không biết bao lâu, mập mạp Lưu Khải xuyên qua chen chúc dòng người chạy tới đây, trực tiếp giơ lên bản thân ngăn tay xoa xoa mồ hôi trên mặt, nghe thấy được xâu thịt hương vị nhịn không được nuốt ngụm nước miếng.

"Thế nào?" Tần Phong nhìn hân nuốt nước miếng đáng dấp cho hân mấy chuỗi xâu thịt.

Lưu Khải giết một chuỗi sau lau mép một cái quần áo dính dầu mỡ, nói:

"Hỏi, ngày hôm qua chết mấy người kia đều là lén tại Đông Nam Tỉnh truy nã phạm, theo lý mà nói Đông Thiên Thị có Diệp Mộng Kỳ tọa trấn là không dám tới, thế nhưng trên đường nghe đồn bọn họ một ngày trước nhận một cuộc làm ăn mới lén tới Đông Thiên Thị, bất quá tối hôm qua chết lênh bênh."

"Biết ra ra tiền mua họ không?"

"Đây là bí ẩn, trừ phi chính bọn hăn hoặc là người đại diện." Tiểu Bàn Tử lắc đầu, trên mặt thịt béo cũng theo cùng nhau lắc.

Tần Phong yên lặng gật đầu.

Tiểu Bàn Tử không có hỏi nhiều cái gì, biết Tần Phong để cho mình hỏi thăm tin tức vậy có hăn ý của mình, từ nhỏ liền trà trộn tại liên hệ hăn mình bạch biết đến càng ít liền càng an toàn, nhưng hăn có cái này biết đến càng nhiều thiên phú. Bất quá Tiểu Bàn Tử suy nghĩ một chút, nói: "Bất quá chúng ta Đông Nam Tỉnh Quý Đầu phần lớn đều là người của Nam Hoa Bang, Nam Hoa Bang là Đông Nam Tỉnh lớn nhất hắc đạo tổ chức, là Lưu Linh một tay điều khiển."

Nói đến đây, Tiểu Bàn Tử không có ở nhiều lời. Cái gọi là Quý Đầu là nghiệp dư bọn sát thủ người đại diện, cũng là người liên hệ các hạng nghiệp vụ, bọn họ trong bóng đêm chạy, chuyên nhận giết người buôn bán, cho nên xưng là Quý Đầu.

Tần Phong làm thịt Lưu Linh đích tình phụ cùng đệ đệ, việc này tại trên đường mặc dù biết không nhiều lắm, thế nhưng Lưu Linh khẳng định rõ ràng mình bạch, cho nên việc này là Lưu Linh phái ra tỷ lệ cũng không nhỏ. Mà nếu là một ngày trước đường đi buôn bán, như vậy hăn không phải là Lưu Phong, người kia là tối hôm qua lên mới cảm giác mình bị đội nón xanh (cho cảm sừng), nhưng là muốn nghĩ Lưu Linh cũng không phải gốc ×, dù sao đoạn thời gian trước Nam Hoa Bang đại lão Diệp Hạo tiến vào, cộng thêm Lôi Thiên Hào yến hội sát thủ sự kiện, cảnh sát quét hắc không chỉ có không dừng lại còn gia tăng độ mạnh yếu, bây giờ là Lưu Linh cầm lấy Á Châu hắc đạo liên minh nghị viên

ghế thời kỳ phát triển cùng then chốt kỳ, lấy quyết đoán cùng dã tâm không có khả năng bởi vì 1 cái tình phụ cùng một cái phế vật đệ đệ tại đây mấu chốt lên phóng cái rằm thối bị cảnh sát đang điều tra.

"Đi, người đi giúp lão Lý thúc ah." Tần Phong khoát tay áo.

Tiểu Bàn Tử không nhiều nghĩ liền đi hỗ trợ, trong đêm tối né tránh thành quần bày sạp thực sự có chút phiền phức, cho nên bị Tần Phong kéo tới cho lão Lý thúc trợ thủ.

Tần Phong cúi đầu không ngừng * đến trong tay thịt nướng, cảnh sát đã tiếp thủ án kiện, lấy Diệp Mộng Kỳ phương thức chắc chắn sẽ không là từ bỏ ý đồ, nhìn cảnh sát có thể tra ra cái gì đến đây đi.

"3 chuỗi xâu thịt dê, một xâu cánh gà."

Tiếng như phượng minh thanh âm của truyền đến, Tần Phong rõ ràng sửng sốt, ngẩng đầu nhìn liếc mắt, lại thấy mới vừa rồi còn hãy Nam Hoa Bang đại tỷ đầu Lưu Linh lúc này đang đứng tại trước mặt của mình, một tiệp màu đen áo váy, trên hai chân ăn mặc khêu gợi vớ cao màu đen, không thi phấn trang điểm, tóc tùy ý phi ở sau ót, nếu không phải giữa hai lông mày như trước tràn đầy nhân nhạ uy nghiêm và thiết huyết, Tần Phong đánh chết cũng không tin tính tính này cảm nữ nhân sẽ là Lưu Linh cái này thiết huyết nữ vương.

Lưu Linh rõ ràng cũng thật không ngờ một người có thể cùng Lôi Thiên Hào chuyện trò vui vẻ gia hòa sẽ đành phải tại lò nướng trước thịt nướng, giống như là một cái chó má mà nói, sinh hoạt tới đột nhiên, gặp nhau nơi chốn tồn tại.

"Đợi lát nữa ah." Tần Phong không chút kiêng kỵ tại Lưu Linh trên người quét tới quét lui.

Đáng tiếc. . . Đáng tiếc, quá đáng tiếc.

Thứ ánh mắt này ở trong mắt Lưu Linh phi thường làm càn, từ nàng lãnh đạo

Nam Hoa Bang sau, không có một người nam nhân dám ... như vậy đối đãi nàng. Tần Phong nhìn lướt qua ăn mặc vớ đen đùi đẹp, đang nhìn Lưu Linh khuôn mặt tựa hồ có chút mệt mỏi, nhin không được hảo tâm nói: "Lưu nữ sĩ có muốn tới hay không 2 chuỗi nướng thận? Rất bổ thận."

"Không cần." Lưu Linh mặt không thay đổi nói, tâm lý rắng nhẫn nhin.

"Mập mập, đưa qua hai thận tới." Tần Phong phảng phất không nghe được Lưu Linh nói, rống lên một câu.

Vốn có tại trong điểm bần chết đi sống lại mập mập nghe được Tần Phong vừa hô, bần tâm tử lạnh trong cầm tới 2 cái duy nhất mới mẻ thận, hẳn vốn tưởng rằng Tần Phong là muốn cho mình bổ bổ tốt cùng tẩu tử tới cái uyên ương hí thủy các loại, cũng không nghĩ bưng thận đi tới thời điểm lại thấy được Tần Phong đối diện Lưu Linh, nhin không được rùng mình một cái, âm thầm Đúng Tần Phong giơ ngón tay cái, dám kiến nghị Lưu Linh ăn thận bổ thận, Tần lão đại không hổ là Tần lão đại a.

Tần Phong đem xâu thịt dê cùng cánh gà gác ở lò nướng lên, lại cân nhắc trong tay thận phân lượng, cảm thấy rất thoả mãn, đặt lên vỉ nướng, trải qua một lần lửa, xui xẻo vị xông vào mũi, bất quá chờ Tần Phong thuần thực đắp lên vỉ sau, rồi lại là thịt quay độc hữu chính là mùi vị.

Lưu Linh cứ như vậy mặt không thay đổi nhìn, bất quá phát thệ hẳn dám đưa tới dám cầm thận đập vào mặt hẳn..

Không nhiều lắm không nói Tần Phong tay của nghệ không phải là cái, so với lão Lý thúc kia mấy người đồ đệ mạnh hơn lên không ít, ít nhất nướng vàng óng ánh vàng óng ánh, nghe thấy đứng thì có muốn ăn.

"Nhạ, 10 đồng tiền, thận tính ta tư nhân đưa cho người, dù sao thận cái này một khối mặc kệ nam nhân nữ nhân đều phải thật tốt bảo hộ."

Tần Phong đem trong tay thịt nướng đưa tới, Lưu Linh cắn răng nghiêng lợi

đưa qua xôi thịt dê cùng cánh gà, tâm lý oán thăm vừa mới thế nào không đi. Bất quá cừu thận nàng là trăm triệu không thể cầm, bằng không Tần Phong tiện nhân kia còn không biết như thế nào đi nữa nói thăm đây. Lạnh lùng nói: "Không cần, ta xem Tần tiên sinh sắc mặt tái nhợt, còn là giữ lại bản thân bổ bổ ah, không đi qua tắm rửa trung tâm vẫn tốt hơn cần thật."

Tần Phong sừng sốt, ánh mắt hung hăng lục soát Lưu Linh cặp kia đùi đẹp, tức giận răng ngứa ngứa. Nghe ý của nàng tự nhiên cũng biết bởi vì ... này điểm phá sự cùng Tiểu Mộng trong lúc đó nháo đi ra ngoài vấn đề.

"Ha hả, không cần, ta còn là thường xuyên rèn luyện, trái lại Lưu nữ sĩ còn là ăn nhiều một chút." Tần Phong thuận lợi đưa tới: "Dù sao chơi đùa nhiều, thuộc hạ nhiều người như vậy vẫn chờ người đi ăn đây."

"Tần tiên sinh bản thân thừa dịp nóng ăn đi."

"Lưu nữ sĩ khách khí với ta cái gì."

Một đám người nhìn Tần Phong cùng Lưu Linh hướng về hai thận là đẩy tới ngăn trở đi, trên mặt là tương đối đặc sắc, ra sức mời ra sức từ chối, đưa thận còn khách khí như vậy ngược là lần đầu mới thấy. Lưu Linh hiển nhiên không muốn cùng tên khốn kiếp này nhiều dây dưa, dù sao đối mặt giết thứ kẻ thù có thể có phần này dễ dàng tha thứ đã là của nàng cực hạn, ném cho Tần Phong 100 đồng tiền xoay người rời đi, lưu lại Tần Phong cầm hai thận ở trong gió phiêu đảng.

"Mẹ nó."

Tần Phong ăn thận, đem 100 đồng tiền cho một bên thu sổ sách, lão Lý thúc sau khi thấy bất mãn nói: "Đem tiền còn lại làm cho đưa qua."

"Người ta cũng không muốn lấy."

"Ta lại càng không muốn lấy." Lão Lý thúc trợn mắt, nói: "Một phần hàng một phần giá cả, buôn bán không thể chiếm người tiện nghi, làm người càng

không thể chiếm tiện nghi nhỏ."

"Đã biết, ta đưa trở về còn không được sao." Tần Phong nhìn lên lão Lý thúc muốn tiến hành nhân sinh giáo dục liền một trận nhức đầu, bận tâm đưa qua 90 đồng tiền nhét trong túi, gặm thận liền theo Lưu Linh rời đi đường đi tới, trên đường có nữ nhân thấy Tần Phong không cố kỵ chút nào gặm thận, có khi là khinh thường có khi là nhiều hứng thú quét đảo qua Tần Phong phía dưới.

Tần Phong cũng không phải lưu ý, nếu như đặt ở trước đây khẳng định tìm cái này khiêu khích nữ nhân chơi một chút làm ồn ào, nhưng bây giờ là hạ quyết tâm giữ mình trong sạch, ít nhất cũng phải tìm lai lịch thuần khiết hoàng hoa khuê nữ hạ thủ mới được.

Làm Tần Phong ở trong đám người tìm tòi một hồi, tìm được Lưu Linh thời điểm, lại phát hiện vị này hắc đạo đại tỷ đầu phía sau nhiều mấy người hộ vệ áo đen, xem mấy đứa trẻ trâu không nhanh không chậm ly khai, Tần Phong bĩu môi liền đi theo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 62: Nữ Nhân Điên

Chương 62: Điên rồi nữ nhân

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 10 20: 20: 11 số lượng từ: 217 7

Tần Phong tốc độ rất nhanh, ăn 2 chuỗi thận nướng cũng không chậm, bất quá khi hấn chạy tới những người này phụ cận sau khi bỗng nhiên cảm thấy không thích hợp.

Lưu Linh sắc mặt tuy rằng như trước như bình thường thông thường lạnh như băng làm cho cao cao tại thượng cảm giác, nhưng rõ ràng có một tia phẫn nộ, mà sau lưng hấn kia bốn nam tử như bảo tiêu thông thường, nhưng tại chung quanh trái phải nhìn thời điểm mang theo vài phần cảnh giác, mà tới gần Lưu Linh 1 cái nam tử còn lại là nhìn chăm chăm Lưu Linh, tại tay phải hấn ngược một cây đao, thân đao giấu ở tay áo trong.

"Bị ép buộc?" Tần Phong sững sốt, cực kỳ kinh ngạc người nữ nhân này sẽ ở địa bàn của mình bị ép buộc, dựa theo mập mạp cùng đặc biệt nói, Lưu Linh thể lực khổng lồ chế được phổ lớn ngõ nhỏ, cho nên Lưu Linh dám một thân một mình đi ở chen chúc đường đi, bởi vì không ai sẽ không biết sống chết đi gây sự với nàng. Hơn nữa nàng tuy rằng một thân một mình, nhưng khẳng định bốn phía cất dấu bảo tiêu, thế nhưng chung quanh nhìn nơi nào có thể thấy bảo tiêu thân ảnh?

Ong ong ông.

Lưu Linh trên người điện thoại di động kêu lên, phía sau nam tử kia rõ ràng khẩn trương không ngừng, trầm giọng nói: "Nghe điện thoại, nên nói như thế nào người minh bạch, bằng không chúng ta chính là liều mạng chết cũng muốn cho người máu tươi tại chỗ!"

Lưu Linh hơi nhíu nhíu mày, nhưng đưa qua điện thoại của mình đặt ở bên tai: "Này?"

"Ta đã biết."

Đơn giản hai câu, điện thoại cúp.

Lưu Linh thậm chí không có nhiều lời một chữ, rất nhanh mấy người xuyên qua đám người đi tới đường đi 1 cái âm u ngõ chỗ, ngõ rất sâu, hai bên đều là ăn vặt đường nhà lâu, đa số có 3 lầu bốn tầng, hai người đầu tiên là cẩn thận địa tra xét bốn phía, mà hai người khác thì là dùng Lưu Linh đi vào, đang xác định không ai theo dõi thậm chí không ai chú ý sau, canh chừng hai người mới là đi vào, Tần Phong ý ở một bên trên tường, cũng coi đến trong đường hẻm mặt nước sơn đen kịt, chung quanh để một ít sinh hoạt rác rưởi, tản ra một cỗ mùi hôi thối.

Hắn nhìn ban đêm năng lực vô cùng tốt, thấy rõ ràng 4 người mở ra một đạo cửa sắt, ép Lưu Linh tiến vào. Lưu lại một người đem cửa sắt từ bên ngoài khóa lên, sau đó trở thành ngư không việc gì sửa sang một chút quần áo, đi ra ngõ, nhìn chung quanh cũng đi tới 1 cái sạp nhỏ trước mua một một ít thức ăn, đem mình làm phổ thông du khách, mới vừa quay người lại, lại không cẩn thận cùng ăn thận lại gần Tần Phong đụng phải một chút.

"Không có ý tứ, không có ý tứ." Tần Phong bặt tâm nói: "Chỉ lo mãi ăn, không thấy được người."

"Không có việc gì, lần sau chú ý một chút." Người này tựa hồ là tâm tình

không tệ, cười nói: "Ở đây buổi tối náo nhiệt nhiều người, lần sau cẩn thận một chút thì tốt rồi."

Tần Phong bận tâm cười làm lành vài câu, đợi người nọ sau khi rời đi, Tần Phong ăn xong rồi tắt cả thận, mà hẳn lại mua một ít những thứ khác ăn, xem tên kia rời xa sau, mới là xề gần ngõ đi tới trước cửa sắt, đem cái lỗ tai dán tại trước cửa sắt cẩn thận lắng nghe, không có nghe được bất luận kẻ nào tiếng hít thở, lần này là yên tâm ăn xong rồi tắt cả ăn, lấy ra một thanh mới từ kia trên thân người thuận tới cái chìa khóa mở ra cửa sắt.

Phía sau cửa sắt là một bóng tối hàng lang, hai bên để một ít bừa bộn vật, dưới đất cũng tràn đầy bụi, có mấy người chân của ấn hướng về bên trong kéo dài đi. Tần Phong đóng kỹ cửa sắt, theo vết chân đi vào, cái này cuối hành lang là quả hương trên lầu thang lầu, bất quá bị tấm ván gỗ cho che ở, mà ở bên kia thang lầu phía dưới là cái gian phòng, chắc cũng là để tạp vật.

Tần Phong cẩn thận dán tới, tựa ở bên tường cũng nghe được bên trong có 4 người tiếng hít thở.

"Lưu lão đại." Một thanh âm trong đó khàn khàn gia hỏa trầm giọng nói: "Mạo muội mời đến đây chính là muốn hỏi một vấn đề."

"Nói." Lưu Linh thanh âm bình tĩnh, hiển nhiên cũng không lo lắng tình cảnh của mình.

"Diệp lão đại rốt cuộc là có phải hay không người hãm hại?"

Lưu Linh hừ một tiếng: "Không sai."

Tần Phong nghe xong tâm lý cả kinh, cái này Diệp Hạo thế nhưng Đông Nam hắc đạo một viên Đại tướng, cũng là đại ca cấp nhân vật, chắc là cùng Lưu Linh đều thuộc về Nam Hoa Bang, trước đó không lâu tại quét hắc trong hành động bị bắt bỏ tù, hẳn nhưng khi nhìn cái kia tin tức, là Diệp Mộng Kỳ thân thủ bắt.

Ba người kia hiển nhiên là đã biết việc này, trước khi người nọ thanh âm có chút tức giận, trầm giọng nói: "Diệp lão đại đối với Hoàng lão gia tử trung thành và tận tâm, đối với Nam Hoa Bang tuyệt không hai lòng, một thân can đảm đối với huynh đệ càng đối xử bình đẳng, chính là Hoàng lão gia tử chết đi người chiếm Hoàng lão gia tử vị trí, Diệp lão đại cũng chưa nói hai lời, Lưu lão đại, người hãm hại Diệp lão đại có đúng hay không quá mức hung ác?"

Tần Phong nhíu nhíu mày, xem ra cái này Hoàng lão gia tử đó là Lưu Linh nếu nói chổng trước, Đông Nam Tỉnh Hoa Nam Bang trước một đời đại lão, không nghĩ tới còn là một lão gia tử cấp bậc.

"Cái này chính là các người muốn hỏi?" Lưu Linh không trả lời của hẳn, mà là như trước bình tĩnh nói: "Các người sẽ không sợ chết sao?"

"Chết? Diệp lão đại trở ra chúng ta liền hạ quyết tâm liều mạng chết cũng muốn bắt được phía sau màn người." Người nọ hiển nhiên đối với Lưu Linh bình tĩnh thái độ có chút bất mãn, quát dẹp đường: "Lưu Linh, người bán đứng huynh đệ, dựa theo bang quy nhưng là phải 3 đao 6 mắt!"

"Bán đứng huynh đệ? Ai tin tưởng các người?" Lưu Linh thản nhiên nói: "Nam Hoa Bang không có người tin tưởng các người theo như lời nói."

"Ha ha ha, người nghĩ rằng chúng ta sẽ như vậy dễ dàng đã bắt được người?" Người nọ khinh thường nói: "Người chẳng lẽ không biết vì sao những thủ hạ của người vì sao không có xuất hiện? Lưu Linh, người cuối cùng là một nữ nhân, người cho là trong bang có bao nhiêu người phục người? Diệp lão đại bị bán đứng người cho là không ai hoài nghi? Người cho là người làm rất sạch sẽ?"

Tần Phong bưng tỉnh gật đầu, chỉ sợ là một núi không thể chứa hai cọng ah, Diệp Hạo là tiên nhiệm bang chủ kiện tướng đặc lực, tư lịch tự nhiên không cần phải nói, tại toàn bộ Nam Hoa Bang nghĩ đến cũng là nói một không hai chủ, mà Lưu Linh làm một nữ nhân chấp chương Nam Hoa Bang tự nhiên sẽ không cho phép có người uy hiếp được nàng địa vị của mình, cho nên bán đứng Diệp Hạo

bị Diệp Mộng Kỳ làm bắt, nhưng lại đưa tới bên trong bang một ít Diệp Hạo chết trung phần tử hoài nghi, cố cho nên mới náo loạn như thế vừa ra.

"Còn có cái gì nói? Nói hết ra đi." Lưu Linh thản nhiên nói.

Người nọ lạnh giọng nói: "Lưu Linh, Hoàng lão gia tử người một nhà có phải là người hay không hại chết?"

"Người cho là ta sẽ thừa nhận sao?" Lưu Linh làm như nhìn kẻ ngu si vậy hỏi đáp.

"Người thật là ác độc a, hoàng lão bang chủ đối đãi người không tệ, cho người tiền cho người người, người thậm chí ngay cả hãn 13 tuổi nữ nhi đều không buông tha." Người kia nói nghiêm mặt sắc đã cực kỳ dữ tợn, trong thanh âm tràn đầy tức giận cùng hung tàn: "Người cho là người đem hại chết hoàng lão bang chủ người nhà sự tình hãm hại cho Trương đường chủ chuyện tình ai cũng tin tưởng sao? Hoàng lão bang chủ chính là quá tin tưởng người mới có thể bị người hại chết, ta không sợ nói cho người biết, chúng ta đã sớm hoài nghi người làm toàn bộ, mà từ Hoàng bang chủ sau khi chết chúng ta đều đang điều tra người."

"Thì tính sao?"

"Hiện tại người đã là cá trong chậu." Người nọ cười lạnh nói: "Sau ngày hôm nay người đem lại ở chỗ này vĩnh viễn sẽ không ra đi."

Tần Phong bên ngoài nghe cũng là trong lòng không khỏi thở dài thở dài, sợ rằng tên kia nói đều là thật, kia Lưu Linh cũng quá độc ác, giết Hoàng bang chủ người nhà hãm hại cho Trương đường chủ, hại chết Trương đường chủ sau tương đương với kẹp kỳ cánh chim, sau đó tại hại chết Hoàng bang chủ, đang hãm hại Hoàng bang chủ thủ hạ đặc lực Diệp Hạo, sợ rằng nữ nhân này ở trong đó không ít chơi đùa.

"Tốt lắm, nên biết ta cũng đã biết." Lưu Linh thản nhiên nói: "Người có thể

vào được."

Đứng ở cửa Tần Phong sửng sốt, trong lòng hiện lên không có khả năng ba chữ!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 63: Tự Sát Việc Này Ta Không Quá Am Hiểu

Chương 63:

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 11 0 90 1 số lượng từ: 227 4

Nếu như nói thực sự bị người nhận thấy được tồn tại, như vậy chỉ có liên minh kia mấy người chung cực thích khách mới có khả năng, mà Lưu Linh hiển nhiên không bản sự này, thế nhưng ba người kia còn lại là sắc mặt đại biến, bỗng nhiên mở cửa, lại xem đến đứng ở cửa Tần Phong, mà rõ ràng thấy Tần Phong sau ngay cả Lưu Linh tất cả giết mình, thiếu chút nữa thốt ra tại sao là người?

"Một người, Lưu Linh, người khó tránh quá khinh thường chúng ta!" Người nọ chỉ thấy Tần Phong một người, không thèm cười nói.

Tần Phong cũng vô tội nhún vai, móc ra 90 đồng tiền tới: "Ta nói ta là tới cho nàng tìm tiền lẻ người tin không?"

"Muốn chết!" Người nọ giận quát một tiếng, một quyền liền đánh tới, Tần Phong cũng buông lỏng tránh thoát, sau nghe được xa xa tựa hồ truyền đến một trận sột soạt âm thanh, biết ba người này sợ là sống không được, không thể làm gì khác hơn nói: "Ta không muốn cùng các người làm âm ỉ, cũng không muốn thâm cùng các người Nam Hoa Bang chuyện tình, thế nhưng ta có thể chính xác nói cho các người biết, các người giết không được người nữ nhân này. Muốn

sống hiện tại trốn còn kịp."

Ba người kia rõ ràng sửng sốt, mà ngồi ở phía sau Lưu Linh sắc mặt thoáng đổi đổi.

Lúc này kia dẫn đầu nam tử bỗng nhiên nhận được một cú điện thoại, móc ra nhìn một chút cũng biến sắc, đối với phía sau huynh đệ hai người nháy mắt cũng không quản Tần Phong, trực tiếp xông ra ngoài chạy tới trên thang lầu, đập ra kia cách tấm ván gỗ chạy, về phần có thể hay không sống chạy thoát Tần Phong có thể vô pháp phán đoán, trời biết cái này Lưu Linh an bài nhiều ít mai phục.

Tần Phong lúc này đi vào bên trong cái phòng nhỏ, trong phòng sáng màu vàng nhạt bóng đèn, mà Lưu Linh lúc này ngồi ở 1 cái cũ kỹ ghế trên, thấy Tần Phong sắc mặt mang theo một tia hàn ý: "Người sẽ không sợ ta giết người?"

"Đừng như vậy." Tần Phong đi lên trước, đi tới Lưu Linh trước người, Lưu Linh bởi vì ngồi hai tay bị trói ở phía sau, Tần Phong thẳng nhai này không có kỹ chút nào nhìn nàng trong cổ áo, mơ hồ trương khai cổ áo có thể thấy bên trong áo lót màu đen, Tần Phong gãi gãi mũi đi tới Lưu Linh phía sau, nói: "Ta có thể hỏi người một chuyện không?"

"Nói." Lưu Linh đối với Tần Phong không lễ phép cử chỉ không thấy.

Tần Phong nghi ngờ nói: "Người là làm sao biết ta ở bên ngoài?"

"Người không hẳn là ở bên ngoài."

"Ta đã nói rồi." Tần Phong lắc đầu, trong lòng lại bắt đầu mắng to đặc biệt mắng: "Nhất định là chết người què, nha nhất định là thấy ta theo dõi không qua đây. Con mẹ nó người tới ta cũng không đánh người."

Bất quá tâm lý mắng thì mắng, ngoài miệng lại không nói những lời này, mà là giải khai Lưu Linh bị trói ở hai tay của, nói: "Coi như người đi xa, không thì người khẳng định sống không nổi nữa."

"Người cho là chỉ bằng ba người bọn hăn?" Lưu Linh hoạt động thủ đoạn, lấy ra kẹp ở cổ áo suýt nữa muốn trượt đến bộ ngực kia 90 đồng tiền tiền lẻ, cười lạnh nói.

Tần Phong nhún vai, cũng không có giải thích cái gì, nếu như những chuyện kia thật là Lưu Linh làm, Tần Phong nhất định phải đem Lưu Linh giết đi chấm dứt hậu hoạn, người nữ nhân này quá độc ác, tự cái giết đệ đệ nàng cùng tình nhân, trời biết nàng sẽ chơi ra hoa chiêu gì tới? Thế nhưng lúc trước hăn đã đáp ứng rồi người què không giết nàng, người què coi như là giúp mình một chuyện, hơn nữa cộng thêm trước kia vài lần giao tình, Tần Phong cũng không tiện thất tín với người.

"Thủ hạ của người sắp tới, ta phải đi." Tần Phong nghe được cách đó không xa thanh âm tới gần, nhún vai một cái nói: "Lưu nữ sĩ, muốn ăn thận nói ta sau này tặng cho người 2 cân."

Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, vừa đứng dậy, lại nghe được răng rắc một tiếng, Tần Phong sửng sốt Vốn dĩ một chân bước đi ra, nhưng vẫn là tò mò xoay người lại, cũng nhìn trợn mắt hốc mồm, nguyên lai Lưu Linh ngồi cái ghế kia thực sự có chút cũ nát, cho nên thành lập không ít gai ngược, có thể gai ngược thâm căn cố đế các loại, mà cô nàng mặc chính là liên y váy ngắn, phải bấp chân trung bộ tất chân bị ôm lấy, theo lý thuyết chất lượng cũng không sai tất chân lại phá, hơn nữa Lưu Linh bởi vì nghe được thanh âm còn theo bản năng xoay người nhìn phía sau, lại làm cho tất chân lên lỗ lớn rõ ràng đứng ở Tần Phong trong mắt.

Nói như vậy xem nữ nhân bấp chân mùa hè ngày ai cũng có thể thấy, thế nhưng có thể thấy xé nát vụn tất chân bao quanh đùi đẹp vậy không quá dễ dàng. Da thịt trắng như tuyết cùng vớ cao màu đen lẫn nhau đối lập không ngừng kích thích đến Tần Phong ánh mắt, Tần Phong nhin không được gãi gãi mũi, hắc hắc hít hai tiếng, nữ nhân này chân thật đẹp không thể chối cãi.

Có lẽ là chú ý tới mình vấn đề, Lưu Linh xoay người mặt không thay đổi nhìn thoáng qua Tần Phong, Tần Phong lại quang côn nhún vai: "Ta nói cái gì

cũng không thấy người cũng không tin, hắc hắc, chờ một lát thuộc hạ của người tới thấy điểm này. . ."

Thế nhưng Lưu Linh làm ra đối sách lại làm cho Tần Phong trợn mắt hốc mồm.

Chỉ thấy vị này đại mỹ nữ đứng ở đó cũng không quản đứng đối diện 1 cái đại lão gia, thân thể hơi khom lưng, hai cái tay từ đáy quần duỗi đi vào, thoáng cái đem tất chân cởi xuống.

"Ta Đệt. . ."

Tần Phong trợn mắt hốc mồm nhìn Lưu Linh, nữ nhân này cởi giày cao gót, rất nhanh đem tất chân từ hai chân của mình lên cởi ra, một đôi đùi đẹp hoàn toàn triển lộ ở tại Tần Phong trước mặt, liền xông nữ nhân này cởi quần áo quá trình Tần Phong đều cảm giác một trận miệng khô lưỡi khô, muốn đem nàng ngay tại chỗ *, bất quá ngấm lại người ta tiểu đệ liền sắp tới, hơn nữa còn là kẻ thù, vẫn là không nhìn được.

Lưu Linh cầm trong tay tất chân, thoáng nhú nhú mày, thấy Tần Phong sau trực tiếp ném cho Tần Phong: "Đưa cho người."

Tần Phong theo bản năng nhận lấy, nếu muốn gửi một cái thời điểm bản tâm dừng lại bản thân động tác bất nhã, Lưu Linh cười lạnh một tiếng sau mặt không thay đổi đi ra ngoài, Tần Phong còn lại là nhìn trong tay tất chân có chút không nói gì, Lưu Linh ý tứ tự nhiên là không muốn để cho người thủ hạ thấy, nhưng ở trong phòng vậy cũng mất mặt còn tưởng rằng bị làm cái gì không sạch sẽ sự tình, cho nên trực tiếp cho Tần Phong kia tốt nhất.

Nhìn Lưu Linh bóng lưng, Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, nhìn một chút trong tay tất chân trực tiếp vôn về lại nhìn trong túi, coi như là cho nàng giúp một tay, bất quá cô nàng thật là đủ hào phóng. Bởi vì vừa mới như thế vừa ra, chờ Tần Phong sau khi rời khỏi đây bên ngoài trong hành lang đã là đèn đuốc sáng trưng, thủ hạ đứng thành hai hàng, khoảng chừng có hơn 40 người, mỗi

người là sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị.

Tần Phong đi lúc đi ra, lại thấy Lưu Linh đang cùng 1 cái trung niên nam tử còn có người què nói cái gì, những người còn lại không nghĩ tới còn có những người khác, từng cái một nhận nhịp nhìn qua, tuy rằng cũng không hiền lành thế nhưng có ánh mắt của mấy người còn lại là sát ý, Tần Phong nhíu nhíu mày nhìn sang, lại thấy được Dương Anh còn có mấy người khác, mà đứng tại Lưu Linh bên người trung niên nam tử kia trong mắt cũng lóe lên một tia sát ý.

Trái lại người què không có kinh ngạc, hẳn tự nhiên là biết Tần Phong đã ở, không thì trách nhiệm cũng sẽ không bị Tần Phong cho vô ý thay thế.

"Người là Tần Phong?" Trung niên nam tử kia đi lên trước, âm thâm thâm nói.

Tần Phong gãi gãi mũi, lại nghe tới tay trong một trận mùi thơm, không có hảo ý nhìn thoáng qua Lưu Linh sau, thản nhiên nói: "Tại hạ Tần Phong, làm thế nào?"

"Tốt, tốt, giết người của chúng ta còn dám kiêu ngạo." Trung niên nam tử âm trầm nói: "Vừa lúc người cũng thấy cái không nên thấy, người tự sát hay là chúng ta động thủ?"

Tần Phong sửng sốt, vòng qua nam tử nhìn thoáng qua người què, người què lại bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán, nhưng không có ngăn cản trung niên nam tử kia, dù sao việc này là cho trong bang báo thù, hẳn tự nhiên không tốt công nhiên đứng ra làm Tần Phong ly khai, thế nhưng không nói ah Tần Phong vạn nhất nổi giận lên, cái này hơn 40 nhân khẩu người thật không đủ nhìn, có thể xưng là gần người cách đấu binh Vương, hẳn chiến đấu năng lực tuyệt đối không phải xem thường, muốn là ai không đồng ý phỏng chừng Hải Báo Đột Kích Đội cùng Tam Giác Châu Bộ Đội Đệ Nhất trầm trồ khen ngợi cũng giục không đồng ý đánh một trận. Sau đó mở bàn khẩu mua Tần Phong thẳng, cựa cả đời tích lũy.

"Nếu không các người động thủ?" Tần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Tự sát việc này ta không quá am hiểu."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 64: Người Khác Cứng Rắn Nhét Cho Ta Người Tin Không

Chương 64: Người khác cứng rắn nhét cho ta người tin không

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 11 140 1 số lượng từ: 246 8

"Dương Anh."

Trung niên nam tử kia quát một tiếng.

Nguyên vốn đã ma quyền sát chưởng Dương Anh nghe được đại lão nói sau, bật người chạy tới, đứng ở một bên Lưu Linh không nói gì, mà là thờ ơ lạnh nhạt, người què thẳng thắn không chút nghĩ ngợi, trách nhiệm hẳn bảo hộ Lưu Linh an toàn, về phần tất cả quả nhiên là không quan tâm. Trung niên nam tử kia xem Lưu Linh không nói gì, biết nàng là ủng hộ, cổ trầm giọng nói: "Tần Phong, người giết ta bên trong bang huynh đệ, hôm nay tất nhiên cùng người sẽ không từ bỏ ý đồ, Dương Anh, người là hình đường đệ tử, biết nên làm như thế nào ah?"

"Là!"

Dương Anh tiến lên một bước, 1 mét 9 người cao to chặn hơn phân nửa ánh đèn, đứng ở hơn 40 người trước mặt cùng Tần Phong giăng co, trái lại rất có uy phong.

Hắn là biết Tần Phong rất có thể đánh, cho nên không dám có chút sơ suất, một đôi nắm tay bóp ca ca rung động, mắt hồ trừng trừng, nhìn chằm chằm Tần Phong, cũng không mạo muội tiến công, đứng ở một bên người què xem Tần Phong tay phải thành ưng trao trượng, biết hắn mặc dù là không giết Dương Anh cũng muốn phế đi Dương Anh cho Lưu Linh 1 cái cảnh cáo, hơn nữa hiện tại giết Dương Anh Tần Phong cũng có thể bình yên rời đi, hắn chắc chắn sẽ không có cái gì cố kỵ, dù sao cũng đã chọc Lưu Linh, tại rất chọc một điểm không sao cả, hơn nữa Nam Hoa Bang tự nhiên cũng sẽ không đem chuyện tối nay tình nói ra.

Nghĩ vậy, người què thẳng thắn là mắt nhìn mũi, mắt điếc tai ngơ. Trong lòng hắn vẫn đang suy nghĩ khác, Lưu Linh thế nhưng ăn mặc tất chân ra cửa, hiện tại trên hai chân tất chân không cánh mà bay, nếu như nói cùng Tần Phong người kia một chút quan hệ không có hắn đánh chết không tin, dù sao Tần Phong trước đây cũng là việc xấu loang lỗ, chiêu không ít nhân tình.

Chẳng qua là khi Dương Anh nghĩ muốn lúc động thủ, Lưu Linh bỗng nhiên quát dẹp đường: "Dừng tay!"

Dương Anh nào dám cãi lời Lưu Linh mệnh lệnh, trừng mắt một cái Tần Phong sau đứng ở một bên, mà trung niên nam tử kia cũng không dám có bất mãn, thấp giọng nói: "Bang chủ?"

"Làm hắn đi." Lưu Linh thản nhiên nói.

Trung niên nam tử sửng sốt, nhưng vẫn là gật đầu bất đắc dĩ, phát phát tay, một loạt người toàn bộ nhường ra một con đường tới, Tần Phong lắc đầu cũng không dừng, nghênh ngang không nhìn rớt hơn 40 nhân khẩu người tức giận ăn thịt người vậy ánh mắt, trực tiếp đi đi ra ngoài. Lưu Linh nhìn thoáng qua Tần Phong bóng lưng, tại nhìn thoáng qua người què, trầm ngâm không nói đi ra ngoài.

Nàng mơ hồ biết một chút người què lai lịch, cũng biết người què thân thù,

cũng biết người què là của tư nhân bảo tiêu sẽ không nhúng tay bất kỳ bên trong bang chuyện tình, tối hôm nay nếu như không phải là mình lấy thân phạm hiểm người què chắc chắn sẽ không động thủ, thế nhưng người què tuy rằng đáp ứng rồi thế nhưng không có xuất hiện, đây nhất định cùng Tần Phong có quan hệ, bằng không lấy người què tâm tính tự nhiên sẽ không để cho bản thân đối mặt tử vong uy hiếp.

Như vậy chỉ 2 loại khả năng, người què làm trẻ nãi, nhưng có khả năng cực tiểu, sẽ chính là thấy Tần Phong tới, hẳn nghĩ tới cũng vô ích, hơn nữa nhìn đến người què cùng Tần Phong vừa mới ngăn ngừa ánh mắt giao lưu, Lưu Linh bỗng nhiên nhận thấy được bản thân đối với Tần Phong điều tra xa xa thiếu.

Mà Tần Phong xuất hiện ở ngõ sau, về tới lão Lý thúc mặt tiền cửa hàng.

Lại là xa xa liền thấy Mạnh Chiêu Quân đang cùng Yến Tiểu Mộng ngồi chung một chỗ đang nói gì đó, xem mập mạp cho bọn hắn bưng lên thịt nướng cùng một một ít thức ăn, cũng biết chắc là vừa tới không lâu. Bận tâm đi ra phía trước, Yến Tiểu Mộng coi đến Tần Phong sau khi, như cái tiểu hài tử thông thường hừ một tiếng, quyết miệng nhỏ hiển nhiên rất bất mãn, mà Mạnh Chiêu Quân còn lại là buồn cười nhìn Tần Phong, ý tứ rất rõ ràng, người ta mang cho người tới, giải quyết như thế nào nhìn chính người.

Tần Phong cười hắc hắc, đặt mông ngồi ở Yến Tiểu Mộng bên cạnh, Yến Tiểu Mộng rồi lại là quyết miệng nhỏ mặt trặc đến rồi địa phương khác, Tần Phong gãi đầu một cái: "Còn sinh khí đây."

"Coi là vậy đi." Yến Tiểu Mộng nói.

Tần Phong trầm giọng nói: "Đó không phải là không chịu được mê hoặc sao, tuyệt đối không sau đó, đừng nóng giận."

"Hừ."

Yến Tiểu Mộng nghĩ còn chưa đủ thành ý, còn là hừ một tiếng biểu hiện kỳ

không có khả năng, bất quá tuy rằng kính mắt hướng về phía địa phương khác, thế nhưng tròng mắt cũng quăng đến Tần Phong, nàng ngày hôm qua cả đêm đều ở đây nghĩ người xấu này.

Xem nàng cái này phó tư thế, sợ trong lòng cũng chỉ là rất cây gai, Tần Phong nếu như đang dùng điểm tâm cũng có thể tiêu trừ cái này ngăn cách.

"Thực sự, ta phát thệ, thực sự sẽ không." Tần Phong bần tâm tiến lên trước đi, góp rất gần: "Người xem một chút ta, đều 10 năm không gặp người người còn như thế ưa thích người, phần này tâm Thiên Địa chứng giám a."

"Cắt, dịu dàng." Yến Tiểu Mộng trong lòng nghĩ cười, nhưng vẫn là bản đến gương mặt.

Tần Phong tuy rằng không nói qua luyện ái, nhưng đầu gì cũng có thể nhìn ra chút gì tới, bần tâm dễ ngon dễ ngọt một đại thông nói, cũng lục soát đa nghi trong về điểm này có chừng từ ngữ, trước đây cùng nhân tình cùng một chỗ nơi đó có cái gì dễ ngon dễ ngọt, dù sao từ 1 cái chiến hào trong đi tới, cùng sinh cùng tử đều biết đây đó nội tâm, cho nên dễ ngon dễ ngọt căn bản không cần nói, hơn nữa cuộc chiến sinh tử tràng đi ra nữ nhân mỗi một người đều hung hãn muốn chết, cũng không vui nghe những thứ vô dụng kia mềm mà nói.

Thế nhưng Yến Tiểu Mộng không giống với, đảng hoàng sinh hoạt tại trong thành thị, không tiếp xúc qua cái gì chiến tranh càn miến bàn giết người, nàng có rất nhiều đô thị nữ tính nên có tâm tư, ưa thích nghe một ít dễ ngon dễ ngọt, hơn nữa còn là khi còn bé thích nam nhân dễ ngon dễ ngọt, rất lâu Yến Tiểu Mộng đều ở đây cảm tạ đến, tại bản thân sắp đem hãn quên mất thời điểm hãn như anh hùng vậy đứng ở trước mặt mình, nàng rất cảm tạ duyên phận làm hãn một lần nữa về tới bên cạnh mình.

Cũng không biết nói nhiều ít, dù sao cũng Yến Tiểu Mộng trên mặt cũng dần dần nhiều vài phần dáng tươi cười, đợi được nàng ngăn trở Tần Phong nói sau, Tần Phong cũng thở phào nhẹ nhõm, tại nói xong thực sự không từ.

"Bất quá ta ba mẹ chỗ đó chính người đi giải quyết ah." Yến Tiểu Mộng hừ một tiếng, nhưng vẫn là tri kỷ đưa cho Tần Phong một chén nước trà, ngoài miệng nói: "Ba ta bị chuyện của người tức giận muốn chết đây, chửi không không chịu thua kém, cho người ba mất mặt."

"Ai, việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn." Tần Phong uống nước trà, thở dài.

Bất quá không đợi cái này một ngụm nước nuốt xuống bụng trong, Yến Tiểu Mộng bỗng nhiên tới một câu rất nghi ngờ mà nói: "Đây là cái gì?"

Tần Phong ngẩn ra, nguyên lai là trong túi nhét đến tất chân lọt đi ra, đầu vốn là không sâu, có thể đem tất chân toàn bộ nhét vào cũng không tệ, một hồi này ngồi xuống tự nhiên đè ép đi ra một khối, Yến Tiểu Mộng thế nhưng nữ nhân, liếc mắt liền nhìn ra, đưa tay lôi ra một bộ phận tới, Vốn dĩ tại đối diện uống trà cười híp mắt Mạnh Chiêu Quân thấy bị Yến Tiểu Mộng lôi ra ngoài rõ ràng đồ tất chân, một miệng trà toàn bộ phun ra ngoài.

Yến Tiểu Mộng đó là toàn thân run một cái, tất chân là xé mở, là nữ nhân, nàng đều nghe thấy được một nữ nhân hương vị, không thể tin nhìn Tần Phong, Tần Phong bất đắc dĩ trước đem tất chân một lần nữa nhét đứng, xem Yến Tiểu Mộng vành mắt ửng đỏ, nước mắt không ngừng đang nổi lên.

"Ta nói không có gì cả phát sinh, đây là một cái nữ nhân cứng rắn nhét cho ta người tin không?" Tần Phong cười khổ nói.

Chỉ là lời này đảm nhiệm nữ nhân kia đều có chút khó mà tin được, Yến Tiểu Mộng càng như thế, Vốn dĩ vừa tha thứ Tần Phong, nhưng không nghĩ tới. . . .

"Chiêu Quân tỷ, có thể đưa ta về nhà sao?" Yến Tiểu Mộng xoay người sang chỗ khác, thanh âm có chút run rẩy. Tần Phong biết, nàng là không dám nhìn cũng không muốn xem tự cái.

Mạnh Chiêu Quân cho Tần Phong 1 cái người tự giải quyết cho tốt ánh mắt, bận tâm khoác lên Yến Tiểu Mộng cánh tay, xem Yến Tiểu Mộng nước mắt đều

nhanh muốn đi ra, trong lòng cũng là một trận bất đắc dĩ, cái này Tần Phong lại đùa cái gì yêu thiêu thân? Nhưng là không nhiều nói, bận tâm mang theo Yến Tiểu Mộng rời đi trước, Vốn dĩ ở một bên Tiểu Bàn Tử lại có chút nghi hoặc, dù sao Tần Phong đi cũng sẽ không đến 2 10 phút, nếu là thật có chút gì, cái này cũng quá nhanh một chút ah? Tốt xấu trước khi cũng ăn hai thận đây.

"Phong ca." Tiểu Bàn Tử đẩy một cái Tần Phong: "Người không đi truy? Tốt xấu giải thích giải thích a."

"Giải thích cái gì a." Tần Phong thờ dài: "Hiện tại đang đau lòng rất, hơn nữa đồ chơi này thật tại trên người ta còn là nữ nhân xuyên qua, nói nàng cũng không tin."

"Vậy cũng cũng là, bất quá Phong ca, người nếu như thật muốn có chút gì, có thể hay không giấu kín điểm? Ai vậy a? Ngài sẽ không nhanh như vậy tìm đến một mỹ nữ ah?" Tiểu Bàn Tử không nhịn được, việc này thật không nhịn được, cần thận hỏi.

"Ta dựa vào, ta không phải là quên sao." Tần Phong bất đắc dĩ trợn trừng mắt: "Đều là Lưu Linh cái này chết tiết đàn bà, mẹ nó."

Tiểu Bàn Tử nuốt ngụm nước miếng, Lưu Linh, cái kia Nam Hoa Bang người đứng đầu, nổi danh hắc đạo nữ cường nhân, không, tại Phong ca trước mặt, nàng thực sự không mạnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 65: Tất Chân Đưa Tới Huyết Án

Chương 65: Tất chân đưa tới huyết án

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 11 190 1 số lượng từ: 282 9

Nhân quả báo ứng, Tần Phong coi như là hiểu.

Tối hôm qua lên gài bẫy một lần Lưu Phong, kết quả hôm nay cái bị Lưu Linh cho gài bẫy một thanh, tuy rằng đều không phải là cố ý, nhưng Tần Phong bỗng nhiên cảm thấy đây hết thảy thật là Nhân Quả tuần hoàn. Trên đường về nhà cũng một mực suy tính có đúng hay không nên tu tu đạo sâm sâm Phật về đến nhà, bất quá nghĩ đến cấm dục phương diện kiên kỵ, còn là kiên quyết tuyệt rớt cái ý niệm này.

Mới vừa mới vừa đi tới cửa tiểu khu, một chiếc màu đen xe con dừng ở bên chân của hắn, Tần Phong thoáng nhú nhú mày thấy trên xe đi xuống 1 cái khoảng chừng hơn 30 tuổi nam tử, mà sau lưng hắn 3 người là 2 mấy giờ trước khi ép buộc Lưu Linh người của, xem ra bọn họ thật đúng là trốn thoát.

"Nhị ca, chính là hắn." Một người trong đó tại nam tử trước thấp giọng nói.

Nam tử kia gật đầu, đưa tay ra nói: "Tần tiên sinh, tại hạ Diệp Đào."

"Chúng ta quen biết sao?" Tần Phong không có cùng hấn nắm tay, mà là hỏi ngược lại.

Diệp Đào cũng không thèm để ý Tần Phong cử động, lắc đầu nói: "Không biết, thế nhưng ta người đều biết địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu, người giết Lưu Linh đệ đệ, cái này tại Nam Hoa Bang không coi vào đâu bí mật, ta là Diệp Hạo đệ đệ, Lưu Linh hãm hại ta đại ca, xấu ta Nam Hoa Bang."

"Bớt đi." Tần Phong lắc đầu: "Đây là các người Nam Hoa Bang nội bộ sự tình, ta không muốn nhúng tay cũng không có hứng thú nhúng tay, nếu như người tìm ta Hợp Tác vậy thì thật là một chuyển tay không, Lưu Linh tìm ta phiền phức ta cũng ưa thích tự mình giải quyết."

"Ân?" Diệp Đào phía sau mấy người nhộn nhịp cau mày không vui Tần Phong thái độ, trái lại Diệp Đào nhìn chăm chăm Tần Phong, ít khi sau khẽ gật đầu: "Diệp Đào đời này không thích thiếu nhân tình, Tần tiên sinh nếu đã cứu ta mấy cái này bất thành khí huynh đệ, Diệp Đào tự nhiên sẽ trả lại cho Tần tiên sinh. Tần tiên sinh yên tâm, Diệp mỗi người cũng sẽ không quấy rầy Tần tiên sinh sinh hoạt."

Dứt lời, Diệp Đào xoay người về tới trên xe, còn lại mấy người tiểu đệ có chút đề nén ngồi xuống lại, Tần Phong nhú nhú mày bản thân đi về nhà.

Bên trong xe, thủ hạ bất mãn nói: "Nhị ca, khách khí với hấn cái gì? Coi như là có chút bản lãnh chúng ta cũng không tất cùng hấn kéo cái gì nói nhảm."

"Im miệng." Diệp Đào sắc mặt súc tích đến tức giận, quát dẹp đường: "Tần Phong có bản lĩnh hay không không sao cả, hấn nếu cứu các người, chúng ta sẽ còn, thiếu nợ thì trả tiền, huống thiếu hấn 3 cái mạng?"

Thuộc hạ người không nói thêm gì nữa, nín gườm mặt, gần nhất bọn họ trôi qua quá bị đề nén, đại ca bị hại bỏ tù, vốn cho là sẽ không bì lộ kế hoạch bị Lưu Linh một tay bày ra đảo khách thành chủ, thiếu chút nữa đã đánh mất tính mệnh, bọn họ nơi nào sẽ có lòng thanh thản đi trả nợ?

"Đi ra lăn lộn, sớm nên lường tới." Diệp Đào xem mấy tên thủ hạ bóng bẩy không vui sắc mặt của, lắc đầu trầm giọng nói: "Đại ca một mực nói, nam tử hán đại trượng phu sống liền sống đình thiên lập địa, có cừu báo cừu có oán báo oán, ai kính ta một thước chúng ta còn hấn 1 trượng."

"Có thể là chúng ta bây giờ lấy gì trả?" Một gã thủ hạ cười thảm nói: "Chó nhà có tang thông thường, hôm nay qua đi có thể sống bao lâu đều là cái vấn đề, Lưu Linh thủ đoạn độc ác, toàn bộ Nam Hoa Bang có thanh âm phản đối đều bị nàng ném vào Đông Thiên sông làm mồi cho cá, nhĩ ca, hiện tại các huynh đệ lòng người bàng hoàng, đi đi tán tán, còn dư lại đều là nhìn đại ca còn sống, muốn cho đại ca làm chút gì, thế nhưng đại ca ở bên trong cái gì không nói cái gì cũng không làm, hấn còn không biết sao, Nam Hoa Bang đã không phải là trước kia Nam Hoa Bang, không ai đồng ý đứng ra giúp chúng ta. . . ."

Lại nói, vài người đều đã mắt hồ rưng rưng.

Diệp Đào cắn răng, trầm giọng nói: "Đại ca là vì Nam Hoa Bang, lúc đầu hoàng lão bang chủ đem hấn từ người chết trong đồng mò đi ra, đại ca lại làm sao có thể sẽ cho * làm chó săn phá hủy hoàng lão bang chủ tâm huyết, Lưu Linh người nữ nhân này chính là nhìn đúng đại ca điểm này mới dám không kiêng nể gì cả." Nói đến đây, Diệp Đào không có ở nhiều lời, chỉ là trong mắt hấn lửa giận cùng sát ý, làm cho cả bên trong xe bọc phát áp lực.

...

Tần Phong sau khi về đến nhà, bất đắc dĩ thờ dài ngồi ở trên ghế sa lon, hấn còn đang suy nghĩ đến thế nào tại Yến Tiểu Mộng chỗ đó lấy lòng, dù sao việc này có chút khó mà giải thích, đang sầu mi khổ kiếm thời điểm Mạnh Chiêu Quân cũng đã trở về, thấy Tần Phong ở trên ghế sa lon rầu rĩ không nói đáng đáp liền một trận buồn cười, đi lên trước đem trong tay túi ném vào một bên, đặt mông bày ở trên ghế sa lon, kiệt sức cười híp mắt nhìn Tần Phong.

"Nàng nói cái gì sao?" Tần Phong lại gần hỏi.

"Rót chén nước."

"Tốt."

Người ở dưới mái hiên trước thấp cái đầu, Tần Phong cho bưng chén nước, Mạnh Chiêu Quân lại mỹ tư tư uống một ngụm, hơi nhú nhú mày: "Lạnh."

"Nước nóng quá nóng, cố ý cho người thối tốt." Tần Phong cắn răng nghiền lợi bài trừ 1 cái dáng tươi cười.

Mạnh Chiêu Quân đem cái chén một chuyển, Tần Phong bận tâm nhận lấy đặt ở một bên, Mạnh Chiêu Quân còn lại là cười híp mắt nói: "Bả vai ta có chút mỏi."

Tần Phong hít sâu một hơi, nhả lúc đi ra hai tay chậm rãi ép xuống, nghĩ khá mới là đi tới phía sau cho Mạnh Chiêu Quân xoa bóp vai, Mạnh Chiêu Quân là không dám ở được voi đòi tiên, nói: "Nói chung một câu nói, rất đau lòng, phi thường đau lòng."

"Nàng rất không biết, người tại sao muốn làm như vậy." Mạnh Chiêu Quân thay đổi cái tư thế, Tần Phong lúc này cũng ngừng động tác trong tay ngồi ở một bên, Mạnh Chiêu Quân nói: "Ta cũng vậy nữ nhân, nhìn ra được Tiểu Mộng đối với người rất lưu ý, có thể là không cách nào tiếp thu 10 năm trước nàng thích cậu bé biến thành 1 cái, Ân, hiện tại nam nhân như vậy."

Tần Phong ngưỡng ở trên ghế sa lon, bất đắc dĩ thở dài.

"Tất chân là của ai?" Mạnh Chiêu Quân nháy mắt to tò mò hỏi.

Tần Phong lông mi giương lên, nhưng sau đó rồi lại gương mặt cười khổ, đem Lưu Linh chuyện tình nói đơn giản một lần, sau khi nghe xong Mạnh Chiêu Quân đều có chút trợn mắt hốc mồm, nàng nghe được ra Tần Phong không có nói láo, thế nhưng loại này giải thích cho người khác nói thật ra có chút hư, huống Tần Phong tại Yến Tiểu Mộng tâm lý vốn là có cái không tốt ghi lại,

Mạnh Chiêu Quân buồn cười nói: "Hiện tại tốt lắm, ta cũng không tin, huống đối với người đặc biệt quan tâm Tiểu Mộng đây. Trên đường Tiểu Mộng không chỉ một lần nói, người và trước đây nàng thích cái kia Tần Phong chênh lệch quá xa, nàng thậm chí hoài nghi người còn chưa phải là trước kia Tần Phong. . . . Bất quá người yên tâm, nàng còn là thích người, bằng không cũng không đến mức thương tâm như vậy, nữ nhân nha, tâm tư luôn luôn mẫn cảm một ít, nhất là Tiểu Mộng, đợi người 10 năm, qua một trận này chờ hai người các người hảo hảo tâm sự liền không sao."

"Ai." Tần Phong không nói gì đứng dậy hướng về cửa đi đến.

Mạnh Chiêu Quân hỏi: "Đại buổi tối người làm gì thế đi?"

"Có điểm buồn bực, đi ra ngoài uống chút rượu." Tần Phong lắc đầu, cũng không quay đầu lại ly khai, chỉ là bóng lưng có chút già nua cùng câu lữ, Mạnh Chiêu Quân nhìn bóng lưng của hắn tâm lý có chút khó chịu, cau mày trầm mặc không nói.

Tần Phong ra tiểu khu, trực tiếp đi tới cách đó không xa quầy rượu, cũng chính là cùng Yến Tiểu Mộng lần đầu tiên tại gặp mặt kia cái quầy rượu.

Trải qua mấy ngày nữa tu chính trong quán rượu khôi phục trước kia náo nhiệt, Tần Phong vòng qua sân nhảy đi tới vòng tròn quầy bar trước, quầy bar mỹ nữ thấy Tần Phong rõ ràng sững sốt, dù sao lần trước người này ở chỗ này chôn lặt 7 8 người, Tần Phong sau khi ngồi xuống muốn một tá bia.

Chờ bia đi lên sau khi, Tần Phong điểm khóa hương khói tại một ngum một chén uống bia.

Hắn không có biện pháp cùng Yến Tiểu Mộng giải thích sẽ biến thành như vậy, hắn cũng không thể hoà giải * đánh nhau bài, cùng Kha Lý Ngang uống qua trà, bạn trai người là nổi danh chiến tranh Cầu Vương, vì báo thù không tiếc thiên phu sở chỉ.

Cũng không biết uống nhiều ít bia, Tần Phong nghĩ đầu có chút choáng váng, nhìn bày ở phía trước chai Sài Gòn đỏ cũng càng ngày càng nhiều, bất quá cũng vẫn muốn uống, uống được hẳn đứng bên người 1 cái đồng dạng say huân huân xa lạ mỹ nữ cũng không biết, cũng không biết bao lâu, hẳn cảm giác được có người vỗ vỗ bả vai của mình, trời sanh cảnh giác làm rượu của hẳn ý thoáng rút đi, xoay người lại thấy được vẻ mặt bất thiện Dương Anh.

Ợ rượu, Tần Phong nhìn lướt qua Dương Anh sau lưng hơn 20 người, giống như đều là trước khi Lưu Linh chính là thủ hạ, lấy ra một điều Bas to mà đốt: "Làm gì?"

"Trước khi cho người đi, người cho là người bây giờ có thể đi tới đi ra ngoài?" Dương Anh lạnh lùng nói.

"A." Tần Phong ngưỡng tại trên quầy ba: "Chỉ bằng các người?"

"Người quá cuồng vọng." Dương Anh thấp giọng quát.

"Uống rượu, đang bồi ta uống rượu. . . ." Một nữ nhân bỗng nhiên gần sát Tần Phong, Tần Phong sững sốt nhìn sang lại phát hiện là một xa lạ không nhận biết mỹ nữ, đầu có chút mờ mịt hẳn cũng không nhiều nghĩ: "Chờ ta giải quyết rồi bọn họ tại uống rượu với nhau."

Nữ nhân thấy được Dương Anh phía sau một đám người lại càng hoảng sợ, cảm giác say thoáng rút đi, cũng không chờ nàng phản ứng kịp, Tần Phong cũng đã tiến lên xông tới.

Kia Dương Anh quát một tiếng thật can đảm, một quyền sẽ đập tới, thế nhưng Tần Phong lại hai mắt đẫm máu hồng quang lóe ra, nghiêng người né tránh rời Dương Anh quả đấm của, tay trái lại như Giao Long bắt được Dương Anh cánh tay, kia Dương Anh cảm giác biết cánh tay tê rần còn không có phản ứng, Tần Phong hữu quyền phản quát vào gò má của hẳn lên, Dương Anh bị đau nhất thời hét thảm một tiếng, thân thể không tự chủ được muốn lệch đi xuống, lại bị Tần Phong tay phải ấn ở đầu một bên kia, 1 mét 9 vóc dáng lại câu lũ đến

thân thể, bị Tần Phong một cái đầu gối đỉnh đón nhận, ở giữa trên đầu.

"A!"

Dương Anh sắc mặt hiện ra một loại bệnh trạng ửng hồng, trong miệng không ngừng toát ra máu, kia lực lượng khổng lồ đè ép làm hẳn cảm giác đầu đều phải tùy thời bẽ mặt, Tần Phong đè nặng thân thể hẳn lật đi qua, tay phải cánh chõ ở giữa đầu tiên nhất xông lên một người bộ ngực, răng rắc một tiếng, người kia thân thể bị đau hậu thân thể chột lui, đụng ngã lăn phía sau mấy người đồng bọn, hai mắt đỏ ngầu như khát máu Thần sói, kia hấp tấp sát khí đầy rẫy tại bên trong quầy rượu, nhìn hắc áp áp đầu người, Tần Phong liếm môi một cái, như sói vào bầy dê, không ngừng chém giết.

Giờ khắc này, bên trong quầy rượu, sát ý rung trời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 66: Đông Nam Chi Hoa

Chương 66: Đông Nam chi hoa

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 12 0 90 1 số lượng từ: 1746

Tần Phong cảm giác mình từ Địa Ngục sau khi đi ra rơi vào ôn nhu hương.

Ít nhất khi hãn lúc tỉnh lại đúng là nằm ở một trường xa lạ trên giường lớn, bên trong gian phòng trang sức rất hệ thống, từ đầu giường trước để trang điểm đài đó có thể thấy được đây là một cái khuê phòng của nữ nhân, nghe thấy được bên cạnh từng đợt sâu kín mùi thơm của nữ nhân, xoay người nhìn lên lại thấy 1 cái xinh đẹp thực nữ đang đang ngủ say.

Tần Phong nhìn chung quanh một chút, thấy ở một bên tủ đầu giường lên đèn nặng ảnh chụp, cầm sang xem xem, lại phát hiện là nữ nhân và một người nam nhân chụp ảnh chung, hình như là ảnh kết hôn.

"Người kết hôn rồi?" Tần Phong một tay còn ôm nữ nhân, lông mi giương lên hỏi.

Nữ nhân khẽ gật đầu một cái, nhưng thân thể lại nhỏ nhẹ run rẩy, khóe mắt hàm chứa một tia bi ai: "Hãn đã chết."

"Nén bi thương. . ." Tần Phong sau khi nói xong đã nghĩ lấy ra bản thân 2 bàn tay, đem người ta thông bird rồi nói nén bi thương, việc này thật có chút không ra gì.

"Người không muốn hỏi một chút hãn là chết như thế nào sao?" Nữ nhân bỗng nhiên cười, một đôi mắt nhìn Tần Phong, trong tròng mắt có đùa giỡn có hận ý còn có một chút nói không rõ không nói rõ ý tứ.

Tần Phong nhú nhú mày.

Nữ nhân kia duyên dáng gọi to một tiếng, liếc trắng mắt, thấp giọng nói: "Hãn là bị ta giết chết."

"Gì?" Tần Phong lại càng hoảng sợ, sẽ không lại là 1 cái Lưu Linh vậy nữ nhân ah?

Nữ nhân cười khúc khích, quỷ thần xui khiến cầm lấy Tần Phong trong tay hương khói, chỉ là hít một hơi chính là không ngừng ho khan, chờ cảm giác khá mới lên tiếng: "Hãn tại trong lòng ta là bị ta giết chết, có đôi khi ta hận không thể thân thủ giết hãn."

Nhìn nữ nhân cắn răng nghiêng lợi đáng dấp, Tần Phong nhin không được hỏi: "Cái gì thù?"

"Không có gì, đàn ông các người không luôn luôn là ưa thích hoa đại sao?" Nữ nhân thản nhiên cười, đứng dậy cả sửa lại một chút tóc của mình, ăn mặc y phục, ngoài miệng nói: "Nhà hoa không bằng hoa đại hương, hiện tại ta cũng cho hãn đội nón xanh (cho cảm sùng). Coi như là huề nhau."

Tần Phong ha hả cười, không nói gì mà nói.

Bất quá nữ nhân kế tiếp cũng nhìn hãn một cái, nói: "Người có thể đi."

"Không để lại ta ăn bữa sáng xếp hình nữa sao?" Tần Phong nghi ngờ hỏi.

"Không cần." Nữ nhân lắc đầu, nói: "Đây chỉ là một đêm tình, biết không?"

Tần Phong xem nữ nhân quyết nhiên biểu tình, buồn bực mặc quần áo vào, nữ nhân từ đầu tới đuôi không có nói hơn một câu, chỉ là ngồi ở trang điểm trước đài nhìn mình trong gương, Tần Phong rõ ràng thấy được nàng trong mắt nổi lên nước mắt.

"Ta đi thật nha." Tần Phong ăn mặc chỉnh tề đứng ở phía sau nàng, nói một câu.

"Người lưu lại ta cũng sẽ không cho người làm bữa sáng."

"Không dự định để điện thoại?"

"Không cần. Ta không muốn khi nhìn đến người."

"Ta dựa vào, hiện tại nữ nhân đều làm sao vậy, trước một giây ân ân ái ái một giây kế tiếp liền trở mặt." Tần Phong tâm lý bay bổng một câu, nhưng xem nữ nhân dáng dấp cũng biết lưu lại đòi không là cái gì tốt trái cây ăn, đơn giản ra phòng ngủ, lúc này Tần Phong mới phát hiện người nữ nhân này tựa hồ rất giàu có, một cái nhà hơn 400 thước vuông biệt thự, trang sức cũng tráng lệ, chỉ là vắng lạnh rất nhiều, lớn như vậy phòng ở chỉ có một mình nàng.

Ngoại trừ biệt thự, Tần Phong phát hiện mình thân ở tại 1 cái tựa hồ sa hoa lầu khu dân cư, phụ cận đều là chiếm nửa đỉnh núi biệt thự, cách đó không xa chính là biển rộng mênh mông, qua lại hào xe tập hợp, chỉ cần người nữ nhân này biệt thự chỗ liền đậu 3 4 lượng sa hoa xe, Tần Phong gãi gãi mũi, nhìn chung quanh một chút tìm được rồi cửa phương hướng đi đến.

Đang muốn móc ra hương khói tới lấy ra một ngụm, lại cảm giác phía sau truyền đến một trận gấp tiếng bước chân, cách hơn 10 mét liền nghe thấy được Sở Sở trên người thanh mùi thơm, cũng không phải là kia mùi nước hoa (dầu thơm), mà là thật đả thật mùi thơm của cơ thể. Thừa dịp Sở Sở tiếp cận, Tần Phong bỗng nhiên xoay người, cũng sợ phía sau mỹ nữ liên tục kinh hô.

Một thân trắng tinh áo váy, như đám Bạch Liên Hoa, Sở Sở vỗ ngực, liên tiếp mấy đá đánh hương về phía Tần Phong, xinh đẹp gương mặt của lên lộ vẻ một tia bất mãn, cả giận: "Người muốn hù chết ta a."

"Chỉ đùa một chút thôi." Tần Phong cười ha hả nói.

"Người thế nào tại đây?" Nghi ngờ quan sát liếc mắt Tần Phong, Sở Sở có chút kỳ quái mang theo sơ qua mong đợi hỏi: "Là tới tìm ta sao?"

Tần Phong gãi gãi mũi, lúng túng cười cười, cũng không thể nói lên cái đàn bà lại bị đàn bà đuổi ra ngoài ah, không thể làm gì khác hơn nói: "Đi ngang qua, ta tìm đến cái bằng hữu, ăn điểm tâm sao? Cùng đi ăn đi, chết đói ta."

Thành công bị nói sang chuyện khác Sở Sở cũng không có suy nghĩ nhiều, tuy rằng hơi có chút thất vọng, bất quá rất nhanh thì là cười hì hì lôi Tần Phong cánh tay liền hương đến một ngôi biệt thự đi đến: "Mời người ăn điểm tâm, anh ta vẫn muốn thấy người đây, chỉ là gần nhất hẳn giống như bề bộn nhiều việc."

Sở Sỡ nơi ở cự ly nữ nhân kia cách đó không xa, 2 2 nhìn nhau, sở Sỡ tại lầu 2 sân thượng nhìn báo chí, nhìn thấy muội muội 1 cái nam tử lôi lôi kéo kéo, nhưng cũng không để ý. Chờ Sở Sở cùng Tần Phong đi tới sau, đứng dậy cười nói: "Tần tiên sinh, Sở Sỡ tiểu nha đầu này cũng không bớt ở bên tai ta nhắc tới người, đã sớm muốn gặp người một lần trò chuyện biểu hiện lòng biết ơn, cũng không nghĩ gần nhất xử lý sự tình nhiều lắm, hi vọng thông cảm."

"Sở tiên sinh khách khí, nếu là Sở Sở chủ cho thuê nhà, tự nhiên có trách nhiệm bảo hộ an toàn của hẳn." Tần Phong cùng hẳn nắm tay, đang muốn nói chút gì, lại coi đến đối diện biệt thự nữ nhân ăn mặc chỉnh tề đi ra, chỉ là sắc mặt có chút tiêu tụy cũng mang theo một bộ rộng lớn kính râm.

Dưới ánh mặt trời, như ưu buồn anh túc hoa, không thể không nói người nữ nhân này có một phần nàng độc hữu chính là mùi vị.

"Xinh đẹp." Mặc dù là có cá nước thân mật, Tần Phong vẫn là nhin không

được tán thưởng một câu.

Sở dương mỉm cười, nhìn nữ nhân lên xe ly khai, cười nói: "Không chỉ là xinh đẹp, người nữ nhân này không đơn giản, đáng tiếc, kết hôn rồi."

"Cắt." Sở Sở đối với Tần Phong nhìn một nữ nhân mê muội có chút bất mãn hừ một tiếng.

Tần Phong phục hồi tinh thần lại, lắc đầu, thoáng qua lại hỏi: "Nàng tên gọi là gì?"

"Đông Nam chi hoa, Hải Lăng Phi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 67: Thần Kỳ Tiểu Bàn Tử

Chương 67: Thần kỳ Tiểu Bàn Tử

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 12 140 1 số lượng từ: 267 5

"Lai lịch gì?"

"Lữ gia đại thiếu gia Lữ Hạc lão bà."

"Phốc." Tần Phong một miệng nước trà phun ra ngoài, có chút không thể tin nhìn sở dương, nói: "Thiệt hay giả?"

"Thực sự." Sở dương không rõ hẳn vì sao phản ứng lớn như vậy, tính là chồng nàng là người tình địch ca ca cũng không đến mức phản ứng kích động như vậy ah, bất quá vẫn là nói: "Không sợ Tần tiên sinh chê cười, lúc đầu ta còn xem Hải Lăng Phi là nữ thần trong mộng đây, khi biết nàng kết hôn thời điểm còn tiếc hận giậm chân một phen, nhất là còn là lữ hạc người kia, bất quá về sau ngẫm lại cũng cũng không sao."

"Cái kia lữ hạc?" Tần Phong hỏi.

"Ha ha, lữ hạc." Sở dương cười rõ ràng không thêm, nói: "Ngụy quân tử 1 cái, người ngoài xem ra công tử văn nhã ca, kỳ thực chính là 1 cái cặn bã. Trong

vòng người nào không biết hẳn về điểm này sắc mặt, túi tiểu tam, nuôi tình nhân, hừ, nam nhân nên phạm sai hẳn 1 cái không sót. Lúc đầu nện đầu giậm chân cũng bởi vì Hải Lăng Phi gả cho lữ hạc, uống phí bản thân."

Tần Phong yên lặng gật đầu.

Lúc này có dong người đã làm điểm tâm đã bưng lên, sở dương ăn hai cái bởi vì chuyện công việc vội vã ly khai, dù sao thật xa từ SH đi tới Đông Thiên cũng không phải là khách du lịch. Tần Phong ăn tinh xảo súp cua, cũng suy nghĩ một chút về Hải Lăng Phi vấn đề, một bên Sở Sở nhìn hẳn không yên lòng, tâm lý gắt một cái người xấu này có phải bị Hải Lăng Phi câu đi Hồn ah?

"Ta và cái kia Hải Lăng Phi, ai đẹp?" Sở Sở bỗng nhiên hỏi một câu, làm Tần Phong sửng sốt một chút, hồ nghi nhìn thoáng qua Sở Sở, tiểu cô nương này phát cái gì thần kinh đây, bất quá lo lắng đến loại này chính trị tính trọng tâm câu chuyện, còn là cần phải cẩn thận trả lời: "Đừng nói giỡn, ta cứ như vậy rất xa coi liếc mắt, nàng đáng đáp ra sao đều không để ý."

"Hừ." Sở Sở hài lòng hừ một tiếng, nhưng rất nhanh lại nhỏ mọn động, cái này không thấy cái gì dạng đều như vậy, cái này nếu như thấy được còn không phải thật đem hồn cấp về nhà? Ngay sau đó Sở Sở hì hì cười: "Thế nào? Coi trọng người ta? Đáng tiếc a, người ta kết hôn rồi."

"Không phải là coi trọng, đem xem chữ xóa là được rồi." Tần Phong trong lòng lẩm bẩm một câu, nhưng lời như vậy là trăm triệu không thể nói, cười híp mắt nhìn thoáng qua Sở Sở, Sở Sở bị nhìn có chút không được tự nhiên, cúi đầu gặm bánh bao, một khuôn mặt nhỏ nhắn trong trắng lộ hồng, hoặc là cảm giác được không được tự nhiên, liền vươn tay Tần Phong trước mắt giơ giơ: "Nhìn cái gì chứ!"

"Không có việc gì, ta chính là muốn hỏi một chút, người còn có trở về hay không ở?" Tần Phong hỏi: "Người không quay về ở cái này tiền thuê nhà ta cũng không trả lại cho người, mặt khác vì có thể đề cao ta thu nhập ta tại tìm một mỹ

nữ bạn cùng phòng."

"Mơ tưởng!" Sở Sở trợn mắt, bất mãn nói: "Ta tiền thuê nhà đã nộp một năm, người thiếu cho ta quyet nợ, người nếu dám đem ta gian nhà thuê, ta không để yên cho người." Lại nói, đôi đũa trong tay hung hăng tạt bánh bao cắn một miếng, súp cua kiêng kị nhất chính là như vậy, Sở Sở một dùng sức lại là chọt đâm một cái, thử lưu một tiếng, từng đạo nâu dịch thể bắn ra.

Tần Phong nhanh tay, một thanh đưa qua trước khi sở dương nhìn báo chí chắn trước người, thế nhưng Sở Sở không vận tốt như vậy, trước ngực hoa hoa một mảnh, trên người Vốn dĩ mùi thơm ngát mùi vị trong nháy mắt bị súp cua canh vị làm che lấp. Bởi vì nước canh hơi nóng, hãy để cho nàng kinh hô một tiếng, không ngừng vỗ ngực. Tần Phong đem báo chí đặt ở một bên, bất đắc dĩ lắc đầu: "Bánh bao không phải là như thế ăn, người làm đây là làm gì a?"

Sở Sở lại tức sắc mặt của đỏ bừng, một đôi mắt to rưng rưng muốn khóc, hai mắt nhắm lệ uông uông trừng mắt Tần Phong, Tần Phong vốn là chịu không nổi nàng ánh mắt, cái này một bị nhìn càng sợ hãi trong lòng, bặt tâm nói: "Ta đùa giỡn, nhanh đi tắm một cái, nói cách khác rửa không sạch."

"Hừ." Sở Sở tức giận dậm chân, thế nhưng cảm giác trước ngực mỡ dầu, còn là chạy trở về chuẩn bị tắm.

Mà Tần Phong còn lại là cười híp mắt ăn bánh bao, không bao lâu, điện thoại cũng vang lên, cầm lên nhìn lên cũng Tiểu Bàn Tử Lưu Khải đánh tới.

"Này, chuyện gì?"

"Phong ca, tối hôm qua lên xảy ra chuyện lớn." Tiểu Bàn Tử tựa hồ có chút kích động, hoặc như là tại vội vả bước đi trong, nói chuyện có chút thờ dốt: "Nam Hoa Bang hơn 20 cái thành viên nòng cốt bị người tại quầy rượu phế đi, nghe nói được kêu là 1 cái hung ác."

"Liên việc này?" Tần Phong trợn trừng mắt, giống như nhớ kỹ tối hôm qua

lên đánh người thời điểm Dương Anh thanh trảng, biết mình làm cũng liền kia hơn 20 nhân khẩu người cùng Hải Lăng Phi, bọn họ không thiếu tâm nhãn, đối ngoại người chắc chắn sẽ không nói mình hơn 20 người là bị một người phế, không thì truyền đi mặt cũng mất.

Tiểu Bàn Tử có chút cấp bách, bện tâm nói: "Sao có thể chút chuyện này, về sau bọn họ người đi đưa đi trị liệu thời điểm bị người cho chặn đờ, tại chỗ đã chết mấy người, cái kia Dương Anh thảm hại hơn, vốn là hôn mê bất tỉnh, nghe nói có người che chở còn bị chém 3 4 đao."

"Ai to gan như vậy?" Tần Phong cũng là kinh ngạc một phen, nói: "Hiện tại cảnh sát đang ở đại lực quét hắc, ai dám ở nơi này mẩu chốt lên nháo chuyện lớn như vậy? Sẽ không sợ cảnh sát cùng nhau cho bưng sao? Còn có, cảnh sát tìm Nam Hoa Bang sao? Có hay không định đem Nam Hoa Bang nhổ tận gốc?"

Mập mạp hồi đáp: "Nam Hoa Bang đã sớm phong tỏa tin tức, nếu không phải là tối hôm qua lên ta đi ngang qua thời điểm vừa lúc nhìn đến, bằng không ta cũng không địa nghe qua, những người đó hạ thủ điên rồi, mỗi một người đều không muốn sống, dẫn đầu hình như là Nam Hoa Bang trước kia cao tầng Diệp Đào. Tên kia thật lợi hại, tay cầm hai thanh dưa hấu đao, dám chém bay bốn năm người cho hôn mê bất tỉnh Dương Anh bố 2 đao."

"Đi, việc này ai không cần nói cho người khác." Tần Phong dặn dò: "Để tránh khỏi bị Nam Hoa Bang chú ý đến."

"Ta biết, việc này liền nói với người một chút." Tiểu Bàn Tử bện tâm nói: "Coi như là cho người báo tin vui, dù sao người giết Lưu Linh đệ đệ, nàng chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, hiện tại có người cho nàng phiền toái lớn như vậy, nàng có nhưc đầu, Phong ca, có muốn hay không ta len lén cho cảnh sát hồi báo một chút? Dù sao cũng hai bên chưa từng thứ tốt, để đấu đá nhau đi."

Tần Phong vừa nghe vui vẻ, hiện tại Diệp Mộng Kỳ có thể là một người muốn chia làm ba người việc, đầu tiên là Lôi Thiên Hào yển hội sát thủ, tại có

khuya ngày hôm trước 5 cái nhân mạng sự kiện bây giờ còn gây sôi sùng sục, trở lại như thế vừa ra, giống như 3 sự kiện toàn bộ cùng bản thân có quan hệ, nếu như Diệp Mộng Kỳ đã biết nhất định sẽ lột da rút gân ah? Bất quá ngẫm lại tối hôm qua lên tự mình động thủ đang bị Dương Anh đám người nói ra, lấy Diệp Mộng Kỳ ý tứ còn không được tại tối cái câu lưu? Lắc đầu, liền dặn dò: "Không cần nói, dấu kín tại trong bụng, cảnh sát hiện tại đã đủ nhức đầu, ta cũng đừng bỏ đá xuống giếng, dù sao cảnh sát Trần cục trưởng là ta trưởng bối."

"Tốt." Mập mập tự nhiên nghe theo Tần Phong nói, dừng một chút, lại là nói: "Được rồi, người không phải là làm ta điều tra trước buổi tối chết năm người kia sao, ta về sau nghe được bọn họ 5 cái cùng Hồng Nhạc Khu 1 cái Quý Đầu từng có liên hệ, như là con quý nào đầu cũng không biết."

Tần Phong hơi trầm ngâm một phen, hẳn rót không thêm để ý cái quý gì đầu, cái này Tiểu Bàn Tử nơi nào lấy được tin tức?

Quý Đầu cùng sát thủ liên hệ loại chuyện này cực kỳ bí ẩn, Tiểu Bàn Tử không có tiền không ai thế nào lấy được tình báo?

Tiểu Bàn Tử tựa hồ là nghĩ tới Tần Phong nghi hoặc, điện thoại bên kia liền nói: "Phong ca yên tâm, ta tối hôm qua đi tới Hồng Nhạc Khu * trong phòng thu cái chai cùng phế phẩm thời điểm len lén lặng lẽ nghe được, bất quá nghe mơ hồ, bên trong là ai cũng không rõ lắm, chỉ biết là là một Quý Đầu tại mở điện mà nói, bị ta nghe lén một điểm đi, mơ hồ nghe được kia 5 cái sát thủ là hẳn liên lạc. Về sau lo lắng bị phát hiện ta liền đi."

"Ân." Tần Phong nói: "Đi, tối nay chờ lão Lý thúc chỗ đó giúp xong, mang ta đi Hồng Nhạc Khu đi một chuyến."

"Tốt."

Cúp điện thoại, Tần Phong vừa buông, Sở Sở bất mãn thanh âm truyền đến: "Người buổi tối đi Hồng Nhạc Khu làm gì?"

"Ông trời của ta, người tắm thế nào nhanh như vậy? Các người nữ tắm không cũng phải một giờ hai tiếng đồng hồ sao?" Tần Phong trợn mắt hốc mồm nhìn Sở Sở, thay đổi một thân toái hoa áo váy, dưới chân đạp guốc gỗ, mới vừa tắm rửa xong duyên cớ, toàn thân cao thấp lộ ra một cỗ động nhân hồng nhuận, làm Tần Phong nhìn có chút hoảng hốt.

"Ta trước khi đã tắm một lần." Sở Sở hừ một tiếng: "Lần này chỉ là xông một cái mà thôi, cũng không có gội đầu. Nói, người buổi tối đi Hồng Nhạc Khu làm gì?"

Hồng Nhạc Khu là Đông Thiên Thị nổi danh đại kỹ viện, trong trong ngoài ngoài tràn đầy nhiều loại tiêu khiển hạng mục, cho nên bị người xưng là Hồng Nhạc Khu, tại Đông Thiên Thị đã là thâm căn cố đế, giống như là cỏ dại đốt bất tận thông thường, hàng năm cảnh sát nếu như muốn kiểm điểm công tích chỉ biết đi Hồng Nhạc Khu đi một vòng, đánh bạc * hít thuốc phiện, đi có thể bắt ở một ít.

Sở Sở cũng là ngẫu nhiên nghe qua một ít bạn học trai nói qua, vừa nghe được Tần Phong nói muốn đi, tự nhiên là tâm lý cách nên phải, cực kỳ bất mãn.

"Lưu Khải, chính là kia Tiểu Bàn Tử." Tần Phong tâm tư lật qua vừa nói nói: "Có điểm việc tư phải xử lý, làm ta theo đi xem đi."

"Hừ, người mập mạp kia, khẳng định không hảo tâm." Sở Sở bất mãn nói: "Buổi tối ta và các người cùng đi!"

"Ta dựa vào. . . ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 68: Hồng Nhạc Khu

Chương 68: Hồng Nhạc Khu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 12 19: 30:0 1 số lượng từ: 252 1

Đây tiệm thức ăn nhanh, ngài phải tự mang mì gói.

Tiểu Bàn Tử nhin không được thềm thì trong miệng một câu, vốn dĩ xử lý xong sự tình sau có thể ở chỗ này tiêu sái một đêm, trong khoảng thời gian này hẳn cũng buôn bán lời điểm tiền nhàn rồi, thế nhưng mỗi khi thấy Sở Sở ánh mắt bất thiện, Lưu Khải trong lòng ớn lạnh. Sở Sở một bộ chim nhỏ nép vào người hai tay kéo Tần Phong cánh tay, hai mắt cảnh giác quét mắt bốn phía, hôn ám trong đường phố kia màu hồng ánh đèn đầy rẫy phòng ở, hai bên đường phố rác rưởi trong ao tản ra hồng thúì mùi vị, để cho nàng từng đợt chán ghét.

"Để làm chi tới chỗ như thế, như thế bẩn." Có thể vì lý do an toàn, buổi tối cô nàng này mặc vào quần jean, trên thân cũng là nhất kiện bảo thủ T tuất, phiêu nhu tóc dài đâm vào sau đầu.

"Người là bản thân không muốn đi theo tới." Tần Phong có chút buồn bực trợn trừng mắt, cánh tay bị cô nàng này ôm vào trong ngực, cảm giác cùng cô nàng này cũng không thói quen nhưng đã phát dục to bộ ngực sữa lần lượt ma sát liền một trận tâm lý kích động, nam nhân luôn luôn muốn tìm bất mãn động

vật, tuy rằng tối hôm qua lên cùng buổi sáng Hải Lăng Phi lần lượt đại chiến, nhưng rất khó tắt trong lòng hấn dục hỏa.

"Hừ, đều là tên mập mạp chết bầm này, mang người tới chỗ như thế, ta là thay yển lão sư xem trọng người." Sở Sở sợ tại Tần Phong ở đây danh không chánh ngôn không thuận, ngoài miệng bất mãn nói.

"Ha hả." Tần Phong trợn trừng mắt, nếu như Sở Dương tên kia biết mình mang theo hấn bảo bối muội muội tới Đông Thiên Thị duy nhất loạn làng chơi, sợ rằng cần phải cùng bản thân liều mạng.

Ven đường thường thường có y đến bạo lộ * đứng ở cửa, làm như là hận không thể đem toàn thân mình cởi sạch trần trụi, ngồi ở màu hồng phòng gọi đầu phía trước, thỉnh thoảng đi đường nam tử đều bị trêu chọc một phen, khiến có mấy người chịu không nổi mê hoặc hoặc là theo bọn họ chơi một chút, hoặc là mang đi đi phụ cận quán trọ nhỏ trong tiểu tân quán.

Khoảng chừng đi lên mấy chục mét là có thể thấy 1 cái phòng gọi đầu, Tần Phong đều không khỏi không cảm khái một phen, cái này Hồng Nhạc Khu có thể sống đến bây giờ thật không dễ dàng.

Tiểu Bàn Tử nhìn cũng là từng đợt nhiệt liệt sôi trào, nếu như tại trước đây hấn trong túi cất tiền, hấn nhất định sẽ chịu không nổi mê hoặc đi tìm một, tuy rằng chất lượng không được tốt lắm, nhưng nhiều hơn đòi hỏi này nọ luôn luôn một hai đáng chú ý, Sở Sở nhìn chung quanh, đèn đường đều có chút hôn ám, toàn bộ Hồng Nhạc Khu cùng đèn đuốc sáng trưng Đông Thiên Thị quả thực chính là không hợp nhau, không nhìn được nói: "Loại địa phương này sẽ không bị tra sao?"

"Tra không xong." Tiểu Bàn Tử lắc đầu, giải thích nói: "Hồng Nhạc Khu kỳ thực chỉ là đại chúng xưng hô mà thôi, ở đây vốn là nơi khác làm công nông dân công cùng một ít tầng dưới thu nhập người tụ tập nơi, một đám người ở lộn xộn ở chỗ này, chính là Thành trung thôn, tiền thuê nhà thủy điện nếu so với địa

phương khác tiện nghi nhiều, những người này nghèo túng, ở đây phòng gọi đầu các loại cũng nhiều hơn, cảnh sát hàng năm tới, hàng năm mang đi một số người, nhưng chính là quét không xong. Về sau dần dần cái gì * phòng, phòng bóng bàn, KTV cũng dần dần nhiều hơn, bởi vì tiêu phí năng lực kém làm cư dân phụ cận chơi vui vẻ, cho nên liên từ từ kêu Hồng Nhạc Khu, cũng bởi vì trị an kém, ở đây cũng có rất nhiều tên côn đồ, Long Xà hỗn tạp, hàng năm nếu là có chút gì chơi gái án, * các loại, phần lớn đều là phát sinh ở ở đây."

Sở Sở nghe cũng có chút sợ, cầm lấy Tần Phong chắc hơn, làm Tần Phong cánh tay bị bóp có điểm đau.

Chính như Tiểu Bàn Tử nói, ở đây tên côn đồ cũng không thiếu, nhất là bây giờ nửa đêm 12 điểm, đường đi hôn ám vắng lặng, không ít ca đêm mới vừa bắt đầu hoặc là tan tầm vội vã đi ngang qua, cũng có một đám cà lơ phất phơ ngậm hương khói côn đồ xuyên qua, Tiểu Bàn Tử mang theo Tần Phong đi qua một cái chằng chịt hẻm nhỏ, thỉnh thoảng bởi vì phụ cận phòng ở cách âm hiệu quả không tốt truyền tới hàng loạt ú u ú ù âm thanh, làm Sở Sở nghe mặt đỏ tai hồng, thúc giục Tần Phong vội vã đi qua.

Nơi này kiến trúc đều là vài thập niên trước lưu lại, phần lớn đều là cũ nát 2 tầng kiến trúc, bên ngoài dán đồ sứ trắng phiến bị gió mưa ăn mòn tàn tạ mục nát, Tiểu Bàn Tử mang theo Tần Phong 2 tới một nhà * phòng phía trước, thấp giọng nói: "Tối hôm qua lên chính là ở chỗ này nghe được."

"Ân." Tần Phong gật đầu.

Quý Đầu dù sao cũng là cảnh sát nghiêm tra chức nghiệp, rất nhiều Quý Đầu hành tung cực kỳ bí ẩn, mà Hồng Nhạc Khu loại này Long Xà hỗn tạp cảnh sát đều không vui tới địa phương, các Quý Đầu tốt che giấu điểm, cũng là ngoại lai bọn sát thủ có thể tránh né cảnh sát theo dõi một cái địa khu.

* phòng môn đầu không lớn, cửa ngay cả tấm bảng cũng không có, trên dưới hai tầng, nhưng sau khi đi vào mới phát hiện cái này * phòng cũng có không tiêu

nhân quy mô, mặt trượt bàn, bài bàn trải rộng, phần lớn đều là một ít ăn mặc đơn giản các hán tử ở chỗ này tụ tập, mặt trượt chà xát hoa lạp lạp động tĩnh, thô tục chửi rủa càng bên tai không dứt, mỗi cái bàn lên đều để con số không đợi tiền tài, hiển nhiên cái này * phòng còn là một sòng bạc, chỉ là không có quy củ của sòng bạc cùng quy mô.

Toàn bộ trong phòng khói mù lượn lờ, chói mắt hơi khói tràn ngập tại bốn phía, đèn chân không đều lộ vẻ bạch mộng mộng, Sở Sở có chút nhịn không được ho khan hai tiếng, đưa tay dụi mắt một cái, Tiểu Bàn Tử thấp giọng nói: "Những người này đều là quang minh chánh đại bài bạc."

"Ở đây xem tràng tử đều là ai?" Tần Phong thấp giọng hỏi.

Tiểu Bàn Tử nói: "Hồng Nhạc Khu không có gì người giàu có, nhưng bởi vì nhiều người cho nên hàng năm sáng tạo lợi nhuận hẳn là không phải số ít, còn có sòng bạc giấu ở phía dưới này, bất quá ta chưa tiến vào qua, nghe nói còn có bán bạch diện *, xem tràng tử đều là Nam Hoa Bang một ít thành viên vòng ngoài."

"Tàng long ngọa hổ a."

Tần Phong không nhịn được nói một câu.

Hắn đích xác nhịn không được kinh ngạc một lần, dù sao ở đây Hồng Nhạc Khu Hỗn Loạn chịu không nổi, thế nhưng nói dám Diệp Mộng Kỳ kia bừa hãn đàn bà chèn ép tự còn có thể tồn tại, hiển nhiên Hồng Nhạc Khu có chính hãn môn đạo. Kỳ thực hẳn không biết, tự hẳn không hồi trước khi tới Diệp Mộng Kỳ không ít dẫn người hưởng ở đây càn quét, mỗi lần càn quét đều có thành quả, nhưng chính là lửa rừng đốt bất tận tư thế, thành thật vài ngày sau còn có thể tại cao hứng tới, cái này cũng cùng ở người ở chỗ này có quan hệ, hoặc là tên côn đồ chính là tiểu lưu manh, còn có một chút lẩn lộn 3 lẩn lộn 4 thiếu niên bất lương, thu nhập thấp nghĩ dọn đi cũng không có năng lực nông dân công cùng ngoại lai người làm công, cái này làm công thu nhập quá thấp, hơn nữa khiến có một chút người nhịn không được tịch mịch cần một ít đặc thù phục vụ, cái chỗ

này tựa như toàn bộ xã hội ảnh thu nhỏ.

"Vậy làm sao tìm người?" Sở Sở có chút buồn bực che mũi, gay mũi mùi thuốc lá để cho nàng rất là khó chịu, híp mắt nói: "Nhiều người như vậy. Tìm cá nhân không phiền toái."

Tần Phong quét một vòng, cũng có người nhận nhip nhìn qua, ở đây phần lớn đều là người thô tục, thấy Sở Sở tự nhiên cũng liền bỏ qua bên người Tần Phong cùng càng tầm thường Tiểu Bàn Tử, một đôi ánh mắt tại Sở Sở trên người quét tới quét lui, làm Sở Sở có chút không được tự nhiên, hướng Tần Phong bên cạnh cà cà. Tần Phong đem Sở Sở cho ôm vào trong lòng, dù sao cũng Sở Sở nha đầu kia trên người hẳn đã chiếm rất nhiều tiện nghi, Sở Sở càng không có bất kỳ không được tự nhiên, trái lại tâm lý an định rất nhiều.

Tần Phong cái này đảo qua, dĩ nhiên ngoài ý liệu quét cái quen mặt gia hỏa, nhìn sang quẩn quại Nghiêm Khiếu mang theo mấy người tiểu đệ từ buồng trong đi tới, kia Nghiêm Khiếu cũng nhìn thấy Tần Phong đứng ở cửa, trong mắt hiện lên một tia hận ý, lần trước Tụ Hội lên tiểu tử này có thể để cho mình bêu xấu. Biết hẳn có thể đánh, nhưng nơi này là địa bàn của hẳn, Nghiêm Khiếu còn thật không sợ Tần Phong.

"Cái kia Nghiêm Khiếu, Hồng Nhạc Khu người phụ trách." Tiểu Bàn Tử thấy Nghiêm Khiếu đi tới, thấp giọng nói: "Nam Hoa Bang thành viên vòng ngoài."

"Tần Phong, nghĩ không ra người biết tới chỗ như thế."

Nghiêm Khiếu đi lên trước, ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Tần Phong nhìn hẳn một cái, thần nhiên nói: "Thế nào? Hồng Nhạc Khu cũng là người nhà mở không được?"

"Nơi nào, xem tại bạn học cũ phân thượng. Muốn chơi ta có thể cho người giới thiệu một chút." Nghiêm Khiếu âm đo đo nhìn thoáng qua Sở Sở, lại nói: "Nghĩ không ra nhanh như vậy liền thay đổi nữ nhân."

"Chuyện của ta còn chưa dùng tới người tới quan tâm." Tần Phong buồn cười nói: "Nếu là như vậy, mang ta đi có thể đùa địa phương, cái này * phòng, không có ý nghĩa."

"Tốt."

Lần trước tại khách sạn thời điểm, Diệp Mộng Kỳ nhưng khi đến Nghiêm Khiếu đám người mặt nói ra Tần Phong giết Lưu Linh đệ đệ chuyện tình, Nghiêm Khiếu nghĩ thầm đây là kiến công lập nghiệp thời điểm, Tần Phong tên khốn kiếp này nếu dám đến vậy nên cho hắn tốt xem, lập tức là cười nhạt nói: "Mang được rồi tiền, người nghĩ thế nào chơi đều được."

Tần Phong nhún vai, nói: "Ở nước ngoài lăn lộn lâu như vậy, tiền ta vẫn có chút."

"Vậy xem tại bạn học cũ trên mặt dẫn người đi sông bạc nhìn một cái." Nghiêm Khiếu âm u cười, rất nhanh nói: "Thật mong người chơi vui vẻ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 69: Đánh Cướp

Chương 69: Tới *

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 13 0 9:0 4:0 1 số lượng từ: 342 4

Đi qua một cái hàng lang, trong hành lang chằng chịt, có dựa ở góc tường hút thuốc lá, có hai chân treo nguầy nhìn ToKyO Hot, hàng lang hai bên có chút gian phòng, có khếp hờ có thể thấy rõ ràng quần quai thân thể hít thuốc phiện, thậm chí có từng tiếng kêu thảm thiết ở bên cạnh trong phòng của truyền tới, sợ Sở Sở ôm chặt lấy Tần Phong, Tiểu Bàn Tử cũng là theo bản năng rùng mình một cái.

"Chuyện gì xảy ra?" Nghiêm Khiếu nhìn thoáng qua Tần Phong, cười lạnh một tiếng, hỏi.

"Nghiêm ca, có người gian lận làm chúng ta tóm đến rồi." Thủ hạ không thèm cười nói: "Hận nhất chính là loại này gian lận, dựa theo quy củ là đứt tay."

Nghiêm Khiếu gật đầu, lộ vẻ rất bình thường, nói: "Tần Phong a, cái này sòng bạc có quy củ, đừng nói bạn học cũ hiện tại thủ đoạn độc ác, đều là lăn lộn phần cơm ăn, chơi gian lận đó chính là án quy củ xử trí, không thì ai cũng dám ở ta nơi này một mẫu 3 phần địa ngang ngược."

"Lý giải."

Tần Phong ngoài cười nhưng trong không cười đáp.

Xuyên qua hàng lang, sau lại xuống đất phòng trước mặt, cửa 2 cái cường tráng nam tử giữ cửa, thấy đoàn người tới, cho Nghiêm Khiếu gật đầu, sau đó một người đối với mập mạp tiến hành rồi soát người, tên còn lại còn lại là cho Tần Phong lục soát thân, Tần Phong cũng rất phối hợp, xác định không thành vấn đề sau khi, một người trong đó âm cười một tiếng muốn đem bàn tay hưởng Sở Sở thời điểm, bị Tần Phong bắt lại.

"Chúng ta sòng bạc có quy củ, nhất định phải soát người." Nghiêm Khiếu cau mày bất mãn nói.

Sòng bạc chính xác cần soát người, thế nhưng tại đại hình sòng bạc kia đều có chuyên môn dụng cụ, thế nhưng loại này dưới đất sòng bạc cần người là soát người, dù sao thua tiền thua nóng nảy người của mỗi ngày có, ai sao đến cây đao tiến đến vậy coi như không ổn, Tần Phong không thèm nở nụ cười một tiếng: "Người xem nàng toàn thân cao thấp nơi nào cất giấu vũ khí?"

"Đó cũng không nhất định."

Bị Tần Phong bắt được người nọ rút tay mình về, lạnh lùng nói: "Nơi này có quy củ của nơi này, không soát người Đừng muốn đi vào."

"Kia chúng ta đi thôi." Tần Phong cười cười, vốn là tìm đến Quỷ Đầu, bất quá ngẫm lại phòng chừng cũng ở nơi này một khối, cũng không nhất định dưới đất trong sòng bạc mặt, cho nên cũng cũng không sao tốt so đo, Sở Sở tự nhiên là đáp lời gật đầu, nàng cũng không muốn bị 1 cái nam nhân xa lạ ở trên người sờ tới sờ lui, Nghiêm Khiếu vừa nghe con người đảo một vòng, bện tâm nói: "Đều bạn học cũ, vui đùa một chút lại đi, đều đi vào."

Nói đây đối với hai người kia nháy mắt, hai người kia tuy rằng đáng tiếc không có thể chiếm tiện nghi, nhưng vẫn là cho Nghiêm Khiếu mặt mũi, bất quá làm Tần Phong 3 người đóng điện thoại di động.

Vào bên trong, lại là 1 cái hàng lang, cuối hành lang là một cửa sắt, sau khi mở ra mới là rộng mở trong sáng, cái này sòng bạc ước chừng có hơn 600 thước vuông trái phải, để từng hàng chiếu bạc, trở ra lần đầu tiên nhìn thấy chính là Quan nhị gia, hương còn nhuộm, cửa cách đó không xa có cách giữa, nơi đó là hồi đoái Trù Mã, Nghiêm Khiếu mang theo 3 người đi tới hồi đoái chỗ, Tần Phong móc bóp ra lật lật khoảng chừng hơn một ngàn đồng tiền, nói: "Chỉ những thứ này ah."

"Chơi liền chơi vui vẻ điếm, không chơi mấy đem khả năng liền trong tay người khác, chơi vài bàn khả năng trong tay người tiền càng nhiều." Nghiêm Khiếu bĩu môi, hiển nhiên có chút bất mãn ý: "Hơn một ngàn đồng tiền đủ đang làm gì."

"Liền dẫn theo cái này." Tần Phong cười cười, nói: "Vận khí ta luôn luôn tốt."

"Ta mang theo tiền đâu." Sở Sở nhỏ giọng nói, nha đầu kia tựa hồ bắt đầu không khẩn trương, ngược lại thì có chút ngạc nhiên: "Nếu không rất đổi điếm ah?"

"Ta cũng có chút." Tiểu Bàn Tử nhìn càng có điếm tay ngứa ngáy.

Tần Phong trừng hai người bọn họ liếc mắt, kia Sở Sở bĩu môi cũng không nhắc lại, trái lại Tiểu Bàn Tử sợ rụt cổ một cái, lại nghĩ tới trại tạm giam trong một quyền đem Lưu Phương đưa vào Địa Ngục thời điểm đáng sợ, Nghiêm Khiếu nhìn lên này, tâm lý cười nhạt, nhưng vẫn là làm cho người ta cho Tần Phong thay đổi 1300 đồng tiền Trù Mã, chờ Tần Phong đám người trở ra, Nghiêm Khiếu đưa tới 1 cái dáng vẻ lưu manh gia hỏa, tiểu tử kia lại gần sau nói: "Nghiêm ca? Chuyện gì?"

"Nhìn thấy không, tiểu tử kia có tiền, bên cạnh hắc nữ nhân kia cũng có tiền, là kẻ ngốc." Nghiêm Khiếu cười lạnh nói: "Cho hắc chơi hai thanh, thế nào cho bọn hắc bấy rập không cần ta nói ah?"

"Yên tâm đi." Tên kia rút cài khói, phì liếc mắt Tần Phong 3 người vị trí, nói: "Ta thật mong cho người thoả mãn, chỉ là. . . Hắc hắc."

"Không thể thiếu chỗ tốt của người."

Được đồng ý gia hỏa cười híp mắt ly khai, mà Tần Phong còn lại là mang theo Sở Sở cùng Tiểu Bàn Tử đang đánh cuộc bên trong sân đi qua, mặc dù là nửa đêm hơn mười hai điểm, nhưng cũng chính là sòng bạc náo nhiệt thời điểm, thậm chí của mọi người dân cờ bạc trong thấy đồ đậm hai mắt sắc mặt tái nhợt tóc xốc xếch, chỉ sợ là đã chừng mấy ngày đêm liên tục đang đánh cuộc trong, cũng có hăng hái, chán ngán thất vọng, như cái đại quan viên.

"Người sẽ chơi cái này sao?" Sở Sở nhìn *, bài chín bạc chờ chiếu bạc, nhìn càng là có chút ngạc nhiên, lôi kéo Tần Phong hỏi.

Tần Phong gãi gãi mũi, nói: "Trước đây tại LasVegas cùng Ma Rốc thời điểm chơi đùa, không tinh thông nhưng là sẽ điểm, bất quá ta liền một ngàn này 3 Trù Mã, lên bài bàn không có ý gì, chơi trước chơi xúc xắc, ta am hiểu nhất cái này."

Tần Phong trái lại không có khuyếch đại hoặc là làm thấp đi, trên chiếu bạc hẳn sẽ thật không rất, muốn nói xúc xắc tinh thông cũng bất quá là bởi vì hẳn lực tai thực sự thật tốt quá, mặc dù không có trải qua đặc thù đồ thuật huấn luyện, thế nhưng lấy người bình thường rung vẫn có thể nghe được, tìm cá nhân thiếu chiếu bạc làm xuống tới, rất nhanh có đánh nơ con bướm phục vụ viên của đưa tới mấy chén đồ uống, Tần Phong uống một ngụm sau, nhìn một chút sòng bạc người của, xuất ra 3 trương Trù Mã còn đang nhỏ hơn, mà những người còn lại cũng là nhộn nhịp ép xuống.

Chia bài nhìn mọi người một cái lại nhận thức không có * sau, tại chạy bằng điện đầu chung lên Ân một chút, liên tiếp xúc xắc thanh âm thanh thúy truyền tới, ước chừng có 5 6 giây sau dừng lại, Tần Phong đem còn dư lại tất cả Trù Mã đặt ở 8 điểm lên, Tiểu Bàn Tử cùng Sở Sở sửng sốt, còn không chờ phản ứng, chia bài xốc lên đầu chung.

"Một 3 4, 8 điểm tiểu, rồi rãnh nhà thắng."

Chia bài báo số, thấy Tần Phong 1 nghìn Trù Mã đặt ở 8 điểm lên, hơi sững sờ, điểm số tổng nếu như là 8 hoặc là 13 điểm, đoán đúng sau bồi suất làm một bồi 8, thông thường loại này đồ pháp ngoại trừ cao thủ chân chánh không ai sẽ đi hợp lại.

300 Trù Mã áp tiểu, bồi suất một bồi một.

Cũng chính là một ván công phu, Tần Phong trước người Trù Mã là 8 ngàn 6, Sở Sở nhìn nhìn là hưng phấn không thôi, cầm lấy Tần Phong cánh tay thiếu chút nữa hoan hô đi ra, làm chia bài một lần nữa lắc đầu cuối cùng, Tần Phong đem 8 ngàn Trù Mã đặt ở 14 đốt, bồi suất làm một bồi 12. Bởi vì hăn tiền đặt cược, thành chiếu bạc nhà cái.

"3, 5, 6, 14 điểm, nhà cái thắng."

"Ta dựa vào, thiệt hay giả?"

"Mẹ nó, một bồi 12 đều có thể đoán đúng?"

"Ta Đệt, một ván buôn bán lời * vạn."

9 vạn 6 Trù Mã đẩy tại Tần Phong trước người, Tần Phong lấy ra hơn một vạn Trù Mã cho Tiểu Bàn Tử làm chính hăn đi chơi, mà Sở Sở còn lại là ngồi ở Tần Phong bên cạnh, nàng nghĩ nhìn rất thú vị, nhất là thấy tiền càng ngày càng nhiều sau đã mau cười hợp bất long chủ.

Chia bài cái trán toát ra 1 tầng mồ hôi lạnh, xem Tần Phong có chút bận tâm, trái lại Tần Phong điểm khóa hương khói, chờ chia bài ở đây đề nữ sau, chạy bằng điện đầu chung trong xúc xắc một trận lay động, sau khi dừng lại, cũng không có ai sốt ruột *, Tần Phong trái lại buồn cười hỏi: "Vây đầu là một bồi 105 ah?"

Chia bài lại càng hoảng sợ, nhưng vẫn gật đầu một cái.

Những người còn lại cũng rõ ràng nhất sửng sốt, trái lại Sở Sở có chút hưng phấn cầm lấy Tần Phong cánh tay, thua thì thua, dù sao cũng số tiền này chính là thắng tới.

Tần Phong đem 1 vạn Trù Mã đặt ở vây vừa lên, tất cả mọi người rõ ràng rút hít một hơi khí lạnh, dù sao nói dám xúc xắc lên áp lớn như vậy thật đúng là không nhiều thiếu, phần lớn đều là hâm nóng một chút tay hoặc là tùy tiện vui đùa một chút, chân chính tới tiền mau còn là * bài 9, * các loại, hơn nữa vây đầu thực sự quá khó khăn ra, ai có thể muốn tiểu tử này đề một cái liền đề ép 1 vạn, đây cũng là cao nhất, tại cao mà nói trận này chiếu bạc là không tiếp thụ.

Thấy Tần Phong như thế lời thề son sắt, cũng có người thử đề ép 100 hoặc là mấy trăm, bất quá rất nhanh Tần Phong nghe được một tia âm hưởng, nhú nhú mày, cầm lên còn dư lại Trù Mã giống như Sở Sở ly khai, mà chia bài lúc này cũng mở ra đầu chung.

"Một 3 6, 10 điểm tiểu."

Sở Sở Vốn dĩ hoàn hảo kỳ đây, nghe được chia bài điểm số sau, đô chu mỏ nói: "1 vạn cứ như vậy thua?"

"Thua thì thua chứ, chúng ta là tìm đến người, không phải là tới bài bạc." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Lần này buôn bán lời không ít, một hồi đổi thành tiền mời người ăn bữa tiệc lớn."

"Cái này còn không sai biệt lắm." Sở Sở mặc dù hiếu kỳ, nhưng cũng sẽ không trầm mê tại đánh bạc.

Bất quá một bên Nghiêm Khiếu cũng sẽ không bình tĩnh, Tần Phong thắng tiền cũng đều là sòng bạc, cái này sòng bạc mang tới lợi nhuận 1 cái Nguyệt cũng liền mấy chục vạn, còn muốn dùng để đả thông quan hệ bữa bọn, lần này bị Tần Phong thoán cái quyết nhiều như vậy đi, tự nhiên sẽ không cam lòng, hẳn thế nhưng coi Tần Phong là thành kẻ ngốc tới, xem Tần Phong lòi thua không ít

tiền Tiểu Bàn Tử muốn đi đổi tiền, bần tâm tiến lên cản bọn họ lại: "Gấp gấp như vậy đã đi? Rất chơi sẽ ah."

"Ta chỉ biết xúc xắc, những thứ khác sẽ không." Tần Phong nhún vai, thành thật nói: "Quy tắc nhiều lắm, không dễ chơi."

Nghiêm Khiếu tâm lý trầm xuống, vừa mới vì phòng ngừa Tần Phong đi vận cứt chó thể nhưng có hộp tối thao tác, bất quá thấy Tần Phong phải đi hẳn tự nhiên muốn ngăn đến, một bên lấy bạn học cũ giao tình không ngừng Lại nói nói nhảm, mang theo mấy tới * chiếu bạc, vừa hướng kia dáng vẻ lưu manh gia hỏa nháy mắt, Tần Phong thấy vậy trước ngồi xuống, biết Nghiêm Khiếu ý tứ, nhưng hẳn ra xúc xắc bên ngoài quả nhiên là không am hiểu khác, chận mấy đem có thua có thắng nhưng thua lại rất, trước khi kiểm Trù Mã đã thua không sai biệt lắm, Sở Sở nhìn là lo lắng không ngừng, tay nhỏ bé nắm Tần Phong cánh tay, đầu Tần Phong liên tiếp mắt trợn trắng.

"Lại thua rồi." Sở Sở buồn bực đem bài ném ra ngoài, nhìn Trù Mã chỉ còn lại có mấy trăm, tâm đau gần chết.

Tần Phong buồn cười nói: "Thua liền thua chứ, bất quá của người bữa tiệc lớn cũng không có."

"Hừ." Sở Sở buồn bực hừ một tiếng, lại muốn nói chia bài thời điểm, cửa bỗng nhiên truyền đến một trận lộn xộn thanh, lại thấy hơn mười đại hãn vọt vào, không nói hai lời đánh ngã cửa kia 2 cái giữ cửa môn thần, một đám người chen chúc mà vào, ở trong đó mấy người trong tay còn trang bị súng lục, từng cái một đằng đằng sát khí, kia Nghiêm Khiếu thấy dẫn đầu nghĩ trước mắt một hắc, tâm lý càng run một cái: "Diệp Đào. . ."

"Đều cho lão tử nằm xuống, đánh cướp!"

"Phanh." Một tiếng súng vang sợ tất cả mọi người run rẩy nằm úp sấp dưới đất, Tần Phong còn lại là thông thả thoải mái, đem Sở Sở kéo về phía sau, liếc mắt một cái muốn nằm xuống Tiểu Bàn Tử, Tiểu Bàn Tử sửng sốt, lại thấy Tần

Phong hướng về trên bàn Trù Mã nháy mắt. Mập mạp khôn khéo a, tự nhiên mình bạch ý tứ của hấn, tâm lý không khỏi nói thầm đều lúc này người còn không quên chiếm chút tiện nghi. Thế nhưng cũng không dám lộn xộn, sợ bị người để mắt tới.

Một đám người lúc này xông lại, hướng về xem tràng tử chính là một trận quyền đấm cước đá, mà một bên Nghiêm Khiếu tự nhiên là đứng mũi chịu sào, thấy Diệp Đào sau ngay cả lòng phản kháng cũng không có, run rẩy bị đập 7 8 chân, đau cũng không dám gọi ra, Diệp Đào rõ ràng cũng nhìn thấy duy nhất một còn khí định thần nhàn gia hỏa, cũng là lông mi giơ giơ lên bất quá không để ý.

Cái này dưới đất sòng bạc lưu thông tiền mặt tự nhiên không ít, Diệp Đào mấy tên thủ hạ kia đem quỹ bảo hiểm sau khi mở ra thấy một loa loa * tự nhiên là tâm hoa nộ phóng, từng cái một hướng tùy thân trong bao nhét. Diệp Đào cũng rất hài lòng, thấy một đám người lão lão thật thật tự nhiên là gạt đầu, bất quá khi thấy Tần Phong lén lén lút lút đem * trên chiếu bạc Trù Mã hướng bản thân chỗ đó nhét thời điểm, nhin không được khéo miệng giật một cái.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 70: Nếu Không Chúng Ta Tiếp Tục Thiếu Nợ Hần

Chương 70: Nếu không chúng ta tiếp tục thiếu nợ hẳn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 13 140 1 số lượng từ: 235 3

Diệp Đào cảm giác mí mắt co quắp, thế nhưng quay đầu đi toàn bộ cho là không thấy được.

Hắn là người trọng nghĩa khí, Tần Phong cứu hắn 3 cái huynh đệ, phần ân tình này ghi nhớ trong lòng, chút chuyện nhỏ này tự nhiên sẽ không nói cái gì. Hơn nữa Trù Mã là Nam Hoa Bang thuộc hạ sòng bạc thông dụng, ở nơi này sòng bạc không thể dùng nhưng không trở ngại đi địa phương khác tiêu sái, tuy rằng bọn họ không thể dùng, nhưng dù sao cũng tổn thất đều là Nam Hoa Bang, hắn vui vẻ hỗ trợ. Bằng không cũng sẽ không đánh cướp nhà này sòng bạc.

Nghiêm Khiếu bây giờ muốn chết tâm đều có, hôm nay sẽ nộp lên trên thán trước tất cả tiền bạc, Diệp Đào tới đây sao một tay, hắn Nghiêm Khiếu thật vất vả làm ra điểm thành tích mất ráo.

Khi hắn ngẩng đầu muốn nhìn lên hai mắt thời điểm, lại là một tiếng súng vang, sợ trong đầu mọi người đều chôn trong tay không dám ngẩng đầu nhìn liếc mắt, Sở Sở càng sợ bị Tần Phong kéo không dám mở mắt, nghe được Tần Phong kia trầm ổn hòa hoãn tiếng tim đập sau, cũng thoáng an định lại, thoáng mở mắt

thấy Tần Phong đã cuốn một đồng Trù Mã, một trận trộn mắt hốc mồm, đang nhìn Tần Phong khí định thần nhân còn cười híp mắt đáng dấp, nàng phải hoài nghi đám này * có phải cùng hãn là một phe ah?

Lúc này Diệp Đào phất phất tay, rất nhanh 2 cái tiểu đệ kéo bị đánh có chút huân 7 8 làm Nghiêm Khiếu đi tới, một thanh nhét vào dưới đất, Diệp Đào khinh thường nhìn thoáng qua: "Người chính là Dương Anh tiểu đệ ah?"

"Diệp Đào, người dám *. . . Người sẽ không sợ Nam Hoa Bang trả thù sao?"

"Trả thù?" Diệp Đào cười lạnh nói: "Hôm nay lưu người một con chó bệnh, nói cho cái kia thiếu chút nữa bị ta đưa vào Diêm Vương điện Dương Anh, lão tử Diệp Đào tùy thời chờ hãn báo thù."

Lại nói, ba một cước đá vào Nghiêm Khiếu trên mặt, kia Nghiêm Khiếu hét thảm một tiếng, bưng mặt mình miệng đầy trào máu dưới đất rên rỉ, mà Diệp Đào sửa sang lại quần áo của mình, nhìn phía sau thứ một tiểu đệ, nói: "Đi, đem camera toàn bộ đập cho ta."

"Là!"

Hãn tiểu đệ tuy rằng không giải thích được, thế nhưng nhị ca là thánh chỉ, hơn nữa cái này một việc làm xinh đẹp buôn bán lời không ít tiền, trong lòng bọn họ vui vẻ, cho nên đập cũng ra sức, Tần Phong phải một lần nữa xét lại một phen Diệp Đào, tiểu tử này cố ý lấy lòng đây, tuy rằng không biết tiểu tử này có tâm tư gì, nhưng một thanh đem Trù Mã còn chưa phải đoạn hưởng trong túi nhét, thậm chí đem Sở Sở túi đều nhét tràn đầy, một bên Tiểu Bàn Tử thấy Diệp Đào lại sai khiến vài người du đãng, tựa hồ đối với Tần Phong chuyện tình làm như không thấy, trong lòng cũng có điểm sức mạnh, cũng lén lén lút lút hưởng trong túi lấp không ít Trù Mã.

"Con mẹ nó, người cho ta cẩn thận một chút, đừng làm cho người thấy." Tần Phong nhìn hãn mặc dù nhỏ tâm nhưng vẫn còn có chút đột ngột, trừng hãn liếc mắt, thấp giọng nói.

Tiểu Bàn Tử sợ run cả người, dùng tay không dám cầm, cảm giác trong bao cũng phình sau cười hắc hắc cười, đồ chơi này coi như là giá thấp bán cho dân cờ bạc đều có người muốn, đều là kia thuần túy kiếm khoản thu nhập thêm tiền, hơn nữa Trù Mã đều có Nam Hoa Bang phòng ngự nguy hiểm, không ai dám tại Đông Nam Tỉnh cái này một mẫu 3 phần trên mặt đất cho Nam Hoa Bang khai man, nhưng thứ thiệt thực sự liền thì khỏi nói.

"Nhị ca, đều lấy được, có hơn 30 vạn." Một gã thủ hạ đi đi tới thấp giọng nói một câu.

Diệp Đào hài lòng gật đầu, Diệp Hạo bị hãm hại bỏ tù sau khi, hãn cái này nhóm thủ hạ có thể lưu lại vậy cũng là trước đây bị Diệp Hạo Ân, đều cũng có nghĩa khí, nhưng chỉ có không có tiền, mà cái này Nam Hoa Bang thành viên vòng ngoài nhìn dưới đất sòng bạc thành hãn tốt nhất hạ thủ mục tiêu, bọn họ thuộc hạ có người biết rõ nơi này an ninh hệ thống, tự nhiên dễ như trở bàn tay, dù sao cũng đồ chơi này đều là vi pháp, Nam Hoa Bang coi như là cầm điếc ăn hoàng liên.

"Đem ở đây đập cho ta." Diệp Đào trầm giọng nói.

Người thủ hạ vừa nghe mệnh lệnh tự nhiên là giết lên tay áo liền lên, từng cái một đập một điểm không đau lòng, mà kết đập giữa cũng tất nhiên có chút rối loạn, Tần Phong lôi Sở Sở đá một cước Tiểu Bàn Tử liền lén lén lút lút quá khứ, kia kết đập mấy người trong có bị Tần Phong cứu được 3 người, sau khi thấy cũng không nói gì, Nghiêm Khiếu thấy Tần Phong không thể nói nghênh ngang nhưng là là đàng hoàng sau khi rời đi, càng là hận đến răng ngứa ngứa.

Diệp Đào nhìn thoáng qua sau, cũng xoay người đi ra, ở trong hành lang đuổi tới Tần Phong, Sở Sở cùng mập mập đều theo bản năng núp ở Tần Phong phía sau, ngược lại thì Diệp Đào khẽ gật đầu, nói một câu: "Tần tiên sinh, tối hôm qua sự tình cảm tạ."

"Tối hôm qua lên?" Tần Phong sững sốt, chợt nhớ tới tối hôm qua lên đem

Dương Anh hơn 20 nhân khẩu người phế đi hơn phân nửa, người này mò tiện nghi, cũng xác thực nên tiếng cảm ơn, bất quá vẫn là nói: "Ta là ân oán cá nhân."

"Diệp Đào mặc dù là cái người thô tục, nhưng là minh bạch, Tần tiên sinh yên tâm là được." Diệp Đào nghiêm túc nói: "Tiếng cảm ơn này cũng là ta tư nhân nói, không dính dáng bất kỳ giang hồ ân oán."

Sở Sở nháy ánh mắt nhìn Tần Phong, một bộ các người quả nhiên là một phe ánh mắt, Tần Phong lười cùng nàng giải thích, đối với Diệp Đào gật đầu, nói: "Minh bạch là tốt rồi."

"Không nghĩ tới Tần tiên sinh cũng ưa thích bài bạc." Diệp Đào ha hả cười nói: "Xem ra Tần tiên sinh hôm nay thu hoạch không tệ."

"Bình thường thôi ah." Tần Phong biết hắn nói là vừa mới trộm Trù Mã chuyện tình, cũng là gương mặt hồng tim không đập mạnh, một tay tại Sở Sở phía sau nhẹ nhàng vỗ, vừa nói: "Có thua có thắng, không bằng Diệp tiên sinh kiếm rất, tốt lắm, Diệp tiên sinh, ta còn muốn tìm người, không quấy rầy các người công tác."

"Có muốn hay không ta hỗ trợ?" Diệp Đào hỏi ngược lại.

Hắn thiếu nhân tình, có thể còn một điểm chính là một điểm.

Tần Phong nhãn tình sáng lên, Diệp Đào có thể nhanh như tia chớp cho sòng bạc đánh cướp, vậy nói rõ người của hắn đối với nơi này an bài phi thường quen thuộc giải, thông thường sòng bạc an ninh hệ thống vậy cũng là bí mật, nhưng này Quý Đầu lại không xác định là cái nào, Tần Phong lại nhíu nhíu mày, lắc đầu nói: "Ta tìm người ta cũng không biết hắn bộ dáng gì nữa, chỉ biết là là một Quý Đầu, gần nhất nhận một cuộc làm ăn."

"Quý Đầu?" Diệp Đào thoáng sửng sốt, chột gật đầu suy tư một phen, mà Sở Sở cũng mới biết được Tần Phong người muốn tìm tên, kỳ quái hỏi: "Quý Đầu là ai a?"

"Quý Đầu không phải ai, là 1 cái chức nghiệp." Tiểu Bàn Tử nhin không được giải thích: "Một loại trung gian người tiến cử chức nghiệp."

Sở Sở có chút không rõ nguyên cớ, người đại lý ở giữa giới chức, tên gì Quý Đầu? Bất quá lúc này đi tới 1 cái thủ hạ, là bị Tần Phong lúc đầu cứu một người nói: "Ở đây Quý Đầu cũng có mấy người, bất quá gần nhất nhìn nghiêm, cũng liền Triệu Quý Đầu đoạn thời gian trước nhận cái buôn bán, ta đoạn thời gian trước ngẫu nhiên nghe được hắn nói, bất quá cái gì người mua là ai cũng không biết."

"Đó phải là hắn." Tần Phong cau mày gật đầu, liếc nhìn Diệp Đào mấy người, nói: "Đa tạ, việc này có liên quan tới ta, tương đối trọng yếu, hai chúng ta thanh."

Nói xong, cũng không cho Diệp Đào trả lời cơ hội liền lôi Sở Sở ly khai, Tiểu Bàn Tử bận tâm theo sau, một bên nói rằng xem Diệp Đào cau mày suy tư cái gì, nói: "Nhị ca, chúng ta không nợ hắn cái gì, khách khí với hắn cái gì còn?"

"Một người có thể đem Dương Anh hơn 20 cái thành viên nòng cốt đưa vào viện, cường giả loại này nên bị tôn kính." Diệp Đào trừng hắn liếc mắt, bất mãn nói: "Tối hôm qua lên nếu như không phải là hắn động thủ trước, người cho là chúng ta hơn mười người có thể khinh địch như vậy đặc thủ?"

Thủ hạ kia bị Diệp Đào vừa nói, nhớ tới tối hôm qua sự tình sau, nhin không được sợ run cả người, người kia hoàn toàn là cái tàn nhẫn người a, bận tâm nói: "Nếu không chúng ta tiếp tục thiếu nợ hắn?"

"Không cần, cường giả phải có cường giả kiêu ngạo. Người ta nói thanh toán xong đó chính là thanh toán xong." Diệp Đào lắc đầu, nói: "Nhị long, sau này chúng ta sẽ lưu lạc giang hồ, ngàn vạn không thể đánh mất khí tiết, đã đánh mất đại ca mặt, nhưng là đề cao một chút cái nhìn, chúng ta không mấy một người thông minh, chỉ đoàn kết lại mới có thể còn sống, hiểu chưa?"

"Là, nhị ca!"

"Nhị ca, nên đập đều đập, chúng ta lui lại ah." Một người lao tới, đè nặng tâm lý hưng phấn nói: "Lần này buôn bán lời không ít tiền, làm thêm mấy lần."

"Tốt, kêu lên các huynh đệ, chúng ta đi uống rượu."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 71: Phán Treo Giải Thưởng

Chương 71: Phán treo giải thưởng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 13 19: 50:0 1 số lượng từ: 255 6

"Quý Đầu rốt cuộc là cái gì?" Mờ tối đường đi cạnh, Sở Sở ngồi xổm Tần Phong bên cạnh, xem Tần Phong nhả khói phì phèo, có chút bất mãn cùng tò mò hỏi.

Tần Phong nhìn thoáng qua Tiểu Bàn Tử đi tìm bọn côn đồ tìm hiểu tin tức vị trí, trong miệng khói phun ra 1 cái tiêu chuẩn vành mắt, nói: "Một loại người đại diện."

"Đừng hàm hàm hồ hồ, nói rõ một chút." Sở Sở có chút ảo não, nàng lúc này biểu hiện tò mò ngấm rất mạnh liệt, nghe được Tiểu Bàn Tử cùng Tần Phong đều hàm hồ sau khi giải thích càng tâm lý buồn bực, nắm Tần Phong cánh tay uy hiếp nói.

"Đừng bốp." Tần Phong bận tâm lắc đầu, đem đầu mẫu thuốc lá bắn đi ra ngoài, giải thích: "Quý Đầu, danh như ý nghĩa, Quý có nghĩa là gì, Quý là cái gì a, buổi tối nhận không ra người gì đó, cũng chính là làm một ít nhận không ra người mua bán người trung gian, đại ca bảo kê nhập cư trái phép khách, Quý Đầu chính là hấp diêm có chút không sạch sẽ mua bán."

Sở Sở bưng bình đại ngộ, gật đầu, tựa hồ là giải tỏa trong lòng nghi hoặc cũng cao hứng không ít, bất quá thoáng qua lại hỏi: "Người tìm Quỷ Đầu làm gì? Không phải là muốn phạm pháp ah?"

"Ta liền hỏi chút chuyện." Tần Phong trợn trừng mắt, lại bổ thêm một câu: "Đừng hỏi ta chuyện gì."

"Cắt, nhỏ mọn."

Lúc này Tiểu Bàn Tử Lưu Khải cũng thí diên thí diên chạy về, xoa xoa mồ hôi trên mặt, nói: "Tìm 800 đồng tiền nghe được, tại phụ cận 1 cái trong đại viện."

"Đi, tìm hẩn đi."

Tần Phong đứng dậy, lại kéo Sở Sở, phía trước Tiểu Bàn Tử dẫn đường, khoảng chừng có hơn 10 phút mới là đến rồi một chỗ nhà trệt trong đại viện, đại viện trước là đã từng công trình thi công đào đường, bất quá hoang phế, bốn phía cực kỳ an tĩnh, tiếng côn trùng kêu chậm rãi lưa thưa, Tiểu Bàn Tử nhìn hai bên một chút, thấp giọng nói: "Chính là nơi này."

"Ở bên ngoài chờ ta." Tần Phong nhìn thoáng qua cửa lớn, là lão thức bằng gỗ, sương gió ăn mòn không sai biệt lắm. Sở Sở cũng muốn đi vào, bất quá bị Tần Phong cho liếc mắt trừng đi trở về, tức giận Sở Sở thẳng giậm chân, nhưng cũng biết Tần Phong chuyện tình rất trọng yếu, cho nên cũng không dám đùa giỡn tiểu tính tình, trừng mắt một cái Tần Phong bóng lưng hừ một tiếng, lại quay mặt nhìn coi Tiểu Bàn Tử, sợ Tiểu Bàn Tử ngồi chồm hồm ở một bên không dám nói chuyện.

Trong cửa chính đã khóa trái, Tần Phong đẩy một cái không thể làm gì khác hơn là gõ cửa một cái, chỉ là bên trong không phản ứng gì, Tần Phong rõ ràng nghe được bên trong tiếng hít thở, lại thử gõ vài lần, không bao lâu 1 cái tiếng bước chân tới gần, rất nhanh cửa hở ra một khe nhỏ, 1 cái trung niên nam tử cẩn thận nhìn đứng ở cửa Tần Phong: "Người tìm ai? Ân?"

Nam tử thấy Tần Phong sau, rõ ràng cả kinh muốn đóng cửa lại, Tần Phong cười lạnh một tiếng, một cước đá vào trên cửa chính, Vốn dĩ kinh nghiệm mưa gió mài đại môn vốn cũng không chắc chắn, bị Tần Phong một cước này đánh đi xuống trực tiếp đem một cánh đại môn đạp đi xuống, nam tử kia bận tâm tránh ra xoay người muốn chạy trốn, lại bị Tần Phong chụp lại cái cổ.

"Chạy nữa ta đem người xương cổ cắt đứt." Tần Phong lạnh lùng nói.

Triệu Quý Đầu cảm giác phía sau gáy đau đớn, nhúc nhích, Tần Phong lôi hẳn đi vào bên trong viện, trong viện trưng bày có chút lộn xộn, trung gian trên bàn đá để một một ít thức ăn còn có chén rượu, Tần Phong đem Triệu Quý Đầu ném ra ngoài, nhìn bóng tối một góc, lạnh lùng nói: "Đi ra."

Núp trong tối bóng người bỗng giật mình, đi ra 1 cái cầm một cây chủ thủ gãy gò nam tử, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng toàn thân lộ ra luồng sát khí .

"Xem ra người cũng nhận thức ta." Tần Phong không để ý kia cầm chủ thủ nam tử, nhìn té xuống đất Triệu Quý Đầu, hài lòng gật đầu, cười nói: "Tốt, phi thường tốt, vậy người cũng phải biết mục đích mà ta tìm người?"

"Chính là người giết bọn họ người?" Triệu Quý Đầu có chút run sợ hỏi.

Kia cầm chủ thủ còn suy tư điều gì thời điểm hạ thủ hung ác nam tử toàn thân 1 cái né tránh, nhìn nhàn nhã thông dong ngồi ở chỗ kia Tần Phong, theo bản năng lui về phía sau một bước, hẳn biết Triệu Quý Đầu vì lần này buôn bán cũng tìm người nghiệp nội thành tích tốt hảo thủ, nhưng vẫn là chết lênh bênh. Tần Phong nhìn Triệu Quý Đầu, lại là hài lòng nói: "Người rất thông minh, ít nhất không cự tuyệt thừa nhận thân phận của người, không thì ta còn phải dùng chút thủ đoạn, ta tới mục đích người cũng đoán được mà?"

"Ta không có khả năng nói, đây là quy củ." Triệu Quý Đầu lắc đầu.

"Giết ta thù lao là bao nhiêu?" Tần Phong còn không có tính toán cần dùng cực hình, ngược lại nhìn một bên nam tử, hỏi.

"50 vạn." Kia hung ác nam tử thấp giọng nói.

"Ân, Triệu Quỷ Đầu có người nhà sao?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

"Có, 7 miệng ăn."

"Ta ra 50 vạn, cho người giết cả nhà của hã, người có làm hay không?"

"Làm!"

Hung ác nam tử không chút nghĩ ngợi liền đồng ý, hã vốn là đi ra kiếm tiền, chỉ cần có tiền là làm việc, huống chi 50 vạn, cái này 50 vạn Tần Phong rõ ràng khó đối phó, thế nhưng 50 vạn Triệu Quỷ Đầu một nhà vậy đơn giản nhiều. Kia Triệu Quỷ Đầu còn lại là sắc mặt đại biến, cắn răng nghiêng lợi nhìn mới vừa đồng bọn, lại mang theo đến cầu khẩn nhìn Tần Phong: "Đạo nghĩa giang hồ lên, không thể liên quan đến người nhà."

"Đệ nhất, sát thủ có tiền người nào đều có thể giết, cho nên đây không phải là đạo nghĩa giang hồ, 30 vạn mạng của người, 20 vạn mua người nhà người bệnh." Tần Phong thản nhiên nói: "Thứ 2, người mặc dù là người của hã đạo nhưng không phải là người của bang phái, chớ cùng ta nói đạo nghĩa giang hồ, còn nữa nói còn có bao nhiêu người truy cầu nếu nói đạo nghĩa giang hồ."

"Ta thực sự không biết." Triệu Quỷ Đầu biết bên người cái kia hung ác nam tử quả thật có thể làm cho ra tới, khổ sở nói: "Ta chỉ là nhận người khác ủy thác xuống nhiệm vụ, về phần người mua là ai ta thực sự không biết."

"Đi." Tần Phong đứng dậy nhìn thoáng qua kia bên người hung ác nam tử, tại trong túi lục lợi một phen móc ra một tờ chi phiếu ném tới, nói: "Nơi này là 10 vạn tiền đặt cọc, giết cả nhà của hã sau ta tự cấp người mặt khác 40 vạn, nếu như thủ đoạn thoả đáng đem cả nhà hã giết trước mặt hã, ta có thể thưởng thêm người."

Kia hung ác nam tử thấy chi phiếu sau, bỏ vào trong túi: "Không thành vấn

đề, nhận buôn bán trừ phi ta chết, bằng không nhất định hoàn thành, ta Khôn Xà Tử nói được thì làm được."

"Tần Phong, ta thực sự không biết."

Triệu Quý Đầu cảm giác tâm lý thật lạnh thật lạnh, cầu khẩn nói: "Ta thực sự không biết, ta chỉ biết là ủy thác cho ta nhiệm vụ là quý đầu Vương, những thứ khác ta thật không biết."

"Ta hoa hồng rốt cuộc là nhiều ít?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"100 vạn." Triệu Quý Đầu không dám cất giấu nữa, Tần Phong cặp mắt kia làm hắn cảm giác được tuyệt đối sợ hãi: "Quý Đầu Vương ủy thác cho ta thời điểm nói một câu, đến trong tay ta chỉ 60 vạn, ta tự đánh mình tính lưu lại 10 vạn."

"A." Tần Phong điểm khóa hương khói, buồn cười nói: "Sớm biết rằng trong quan trường tầng tầng cắt xén, không nghĩ tới các người cái này cũng chơi một bộ này, nếu để cho người mua biết 100 vạn hoa hồng bị các người những người này cắt xén chỉ còn lại có 50 vạn tới mua đầu của ta, không biết sẽ khí thành dạng gì."

"Ta biết đến ta tất cả nói, người giết ta có thể, không nên người nhà." Triệu Quý Đầu cầu khẩn nói.

Tần Phong nhìn người này, gõ một cái ngón tay, nói: "Nếu như vậy, cho người một cái cơ hội, nói cho cái kia Quý Đầu Vương, ta hoa 150 vạn mua người mua người của đầu, nếu như người lại dấu điểm lừa gạt ta, Khôn Xà Tử, cả nhà của hắn trên dưới bao quát anh rể hắn muội phu dì cả phu toàn bộ giết cho ta, không chừa một mống. Còn có, bảo hộ hộ khách tư liệu, không thì đem cả nhà của hắn trên dưới đều lăng trì."

"Không thành vấn đề!" Khôn Xà Tử bảo chứng gật đầu, lại là tham lam nói: "Ta có thể đón người mới vừa phát hoa hồng nhiệm vụ ah?"

"Đương nhiên có thể, bất quá nhiệm vụ chờ Triệu Quỷ Đầu cùng Quỷ Đầu Vương thương lượng xong." Tần Phong đứng dậy, lại ném ra một tờ chi phiếu, nói: "20 vạn tiền đặt cọc, người thúc giục hẳn điếm, cũng đừng làm hẳn tiếp xúc người nhà của hẳn, sau khi chuyện thành công không thể thiếu tiền của các người, ta Tần Phong còn là giảng sinh ý quy củ. Nếu như ai ngờ muốn ta bị treo giải thưởng hoa hồng, người có thể tại phái người tới, bất quá đừng trách ta tại giết cái hồi mã thương."

Triệu Quỷ Đầu nói: "Tốt, ta nhận, Quỷ Đầu Vương cũng không phải hảo điếu, kiếm tiền chúng ta tuyệt đối lấy."

Tần Phong xoay người cười cười.

Nơi này là Hoa Hạ mấy người nghiệp dư sát thủ, không phải là thích khách liên minh, Tần Phong không cố kỵ chút nào.

Bởi vì thích khách liên minh có mấy cái quy tắc, trong đó một cái là sát thủ tuyệt đối không cho phép tiếp thu nhiệm vụ mục tiêu nhiệm vụ treo giải thưởng, người có thể tư nuốt hẳn tất cả tài sản, nhưng tuyệt đối không thể bởi vì mục tiêu tiền tài thương tổn hộ khách lợi ích.

Bất luận là thích khách liên minh thích khách cùng sát thủ, coi như là tự do bên ngoài quốc tế sát thủ, đều phải tuân hoàn cái này quy tắc, bằng không sẽ thừa nhận thích khách liên minh chung cực thích khách truy sát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 72: Đại Sư Ham Mê Thật Đặc Biệt

Chương 72: Đại sư ham thật đặc biệt

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 14 0 90 1 số lượng từ: 2600

Tần Phong tại nhà chán chường vài ngày.

Gọi điện thoại bên kia Yến Tiểu Mộng thẳng thắn liên tiếp cũng không nhận, gởi cái tin nhắn cũng không hồi âm. Hẳn là không thể đi nhà nàng tìm nàng, không thì lão nhạc phụ còn không được cầm chổi bắt hắn cho đuổi ra ngoài.

Một sáng sớm ngồi ở trên ghế sa lon, Tần Phong gặm bánh quẩy, nghĩ nên thế nào đang tìm Yến Tiểu Mộng nói rõ ràng.

"Ăn bánh quẩy cẩn thận một chút, Đừng làm cho trên ghế sa lon tất cả đều là đầy mỡ." Mạnh Chiêu Quân đặt móng ngồi ở một bên, bất mãn nói: "Không thì cái này quét dọn cũng nên là người làm a?"

"Chính là." Một bên Sở Sở cũng là giúp đỡ nói: "Làm dơ người cũng không Tấy, không sát, theo chúng ta hai cho người cái đại lão gia thổ địa rửa chén quét mâm nhỏ, người hảo ý nghĩ nha người."

Tần Phong lười tiếp lời, ở nhà nói chuyện quyền càng ngày càng nhỏ, Tần

Phong phát hiện cầm tiền thuê nhà chuyện tình bức mấy đứa trẻ trâu, mấy đứa trẻ trâu đều ngay cả tính toán cũng không so đo, vội vã hai cái đem bánh quẩy nuốt vào trong bụng, cầm khăn tay xoa xoa tay, một bên Mạnh Chiêu Quân nhìn hần rầu rĩ không vui dáng dấp, buồn cười nói: "Lo lắng cái gì, cũng không phải không cần người nữa, Tiểu Mộng nói thầm nghĩ trước an tĩnh an tĩnh."

"Nàng càng như vậy ta càng lo lắng." Tần Phong trợn trừng mắt.

"Là chính người không làm chuyện tốt." Sở Sở tại Mạnh Chiêu Quân chỗ đó biết được Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng chuyện tình sau, tự nhiên tốt một trận khinh bỉ, nhưng tâm lý có mất hứng Tần Phong là Yến Tiểu Mộng lo lắng như vậy, cho nên đem cái này cố phiền não toàn bộ nhét vào Tần Phong trên người. Tần Phong phát hiện càng giải thích chút gì căn bản liền giải thích không rõ, lười đang nói gì.

"Sở Sở, một hồi có thì giờ rảnh không?" Mạnh Chiêu Quân hỏi.

"Có a." Sở Sở tò mò nói: "Hôm nay nghỉ a, làm sao vậy? Nếu như không có việc gì ta còn dự định đi dạo phố đây."

"Dẫn người đi thấy cái Đại sư." Mạnh Chiêu Quân cười híp mắt nói.

"Ha hả, Đại sư." Tần Phong ngoài cười nhưng trong không cười nói một câu.

Mạnh Chiêu Quân tức giận liếc trắng mắt, nói: "Mò suy nghĩ gì, ta nói Đại sư có thể là đại sư chân chánh."

"Cái nào sơn kia cái đạo quan còn là cái nào miếu?" Tần Phong lười biếng nói: "Hiện nay thói đòi liền dám xưng Đại sư, tại phóng bài hát, nhảy cái đại thần, hừ, thật thành thần. Đại sư cái này hai chữ càng kéo càng không đáng giá."

Sở Sở cũng rất có cảm ngộ gật đầu, bất quá vẫn là cùng Mạnh Chiêu Quân đứng ở một cái tuyến thượng, nói: "Chiêu Quân tỷ, người dẫn ta đi thấy cái gì Đại sư?"

"Herault người này." Mạnh Chiêu Quân cười nói: "Nghe qua ah?"

"Trời ạ." Không đợi Tần Phong nói cái gì, Sở Sở cũng từ trên ghế salon tung lên, kích động nói: "Người nói Herault người này? Cái kia đương đại họa sĩ? Hẳn tới Đông Thiên Thị?"

"Đã ở tại, ngày hôm qua đến." Mạnh Chiêu Quân đặc ý nhìn thoáng qua Tần Phong, nói: "Mấy ngày nữa Lưu Phong bọn họ tổ chức triển lãm sẽ hẳn mấy bức họa sẽ bị triển lãm, Herault người này tựa hồ đối với Hoa Hạ có rất sâu hứng thú, cho nên cố ý từ Hy Lạp chạy đến, lần này thế nhưng tiếp xúc gần gũi chân chính đại sư cơ hội a."

Sở Sở bận tâm gật đầu, thần tình kích động.

Tần Phong trợn trừng mắt: "Không phải là 1 cái vẽ một chút nha, về phần sao?"

"Biết cái gì." Sở Sở không vui nói: "Hẳn là đương đại duy nhất một trong những Danh họa sĩ, hẳn vẽ bức tranh đã từng tại to phủ so phòng đấu giá vớ ra 7000 vạn USD mức, có người nói hẳn là đương đại tại hội họa lĩnh vực duy nhất tiếp cận Phạm Cao Đại sư, chỉ là đáng tiếc, mười năm này hẳn không có một bức tác phẩm diện thế, ta cũng bởi vì hẳn muốn ẩn cư đây, không nghĩ tới dĩ nhiên tới Đông Thiên Thị."

"Không phải là không có tác phẩm diện thế, có nghe đồn hẳn mười năm này một mực tận sức tại một bức tác phẩm, chỉ là đến nay chưa hoàn thành." Mạnh Chiêu Quân lắc đầu, nói đến đây mắt của nàng trong cũng có một tia nghi hoặc cùng chờ mong, nói: "Nếu như đây là thật, vậy hẳn hao phí 10 năm tâm máu hoàn thành bức họa này sợ rằng muốn sáng tạo 1 cái thời đại."

"Lúc nào đi? Ta hiện tại cũng có chút không thể chờ đợi." Sở Sở kích động nói.

Lúc này Mạnh Chiêu Quân máy di động cũng vang lên, lắc lắc trong tay điện

thoại di động, cười nói: "Đây không phải là tới? Chúng ta đi thôi."

"Tần Phong, người có đi không?" Sở Sở xem Tần Phong khí định thần nhàn ngồi ở chỗ kia, đẩy một cái bờ vai của hắn hỏi.

"Hắn sẽ không đi, Tiểu Mộng cũng đi a." Mạnh Chiêu Quân trêu ghẹo nói.

Tần Phong bĩu môi, vừa nghe Mạnh Chiêu Quân nói cũng biết là Lưu Phong cùng Lữ Ngôn dẫn đầu, bất quá hắn thật không thể đi, dù sao thấy Yến Tiểu Mộng sợ rằng Yến Tiểu Mộng lại mất hứng, không thể làm gì khác hơn nói: "Không đi, các người đi thôi, ta còn là tìm địa phương tìm cái công tác đi thôi."

Sở Sở cũng không miễn cưỡng, có lẽ là thấy vị này giới hội họa Tông sư tâm tình cực kỳ cường liệt, cho nên cùng Mạnh Chiêu Quân vội vã xuất môn, trái lại Tần Phong đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, mở ra TV, tổng nghệ tiết mục trong kia đầu quen thuộc lỗ băng hoa phát hình ra tới, Tần Phong sửng sốt, sau đó ngây người ngồi ở chỗ kia, như là cái không có linh hồn thân thể thông thường.

....

Chính như Tần Phong nghĩ, lần này gặp mặt thật là Lưu Phong cùng Lữ Ngôn dẫn đầu, Lưu Phong biết Mạnh Chiêu Quân ưa thích cái này tác phẩm nghệ thuật, cho nên nghĩ mang theo nàng đi gặp một lần cái này tác phẩm nghệ thuật phía sau màn Đại sư là một tốt chủ ý, hắn từ Mạnh Chiêu Quân giữa những hàng chữ giữa có thể nhận thấy được Tần Phong cùng nàng không có quan hệ gì, nhưng cũng không thể không đề phòng, cho nên mau chóng đòi Mạnh Chiêu Quân niềm vui mới là chủ yếu.

Mà Lữ Ngôn cũng không sai biệt lắm một cái mục đích, mời Yến Tiểu Mộng đi gặp một chút Đại sư, tại Yến Tiểu Mộng tâm lý lưu lại cái ấn tượng tốt, ta đây cái tôn trọng tại nghệ thuật lĩnh vực thưởng thức so với kia cái * Tần Phong khá, bắt đầu Yến Tiểu Mộng vô tâm tình đáp ứng, thế nhưng Lữ Ngôn nói Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở cũng đi, nàng nghĩ có thể giải sầu một chút liền đáp ứng.

Một chuyến 5 người hướng về Herault người này ngủ lại khách sạn chạy đi, dọc theo đường đi Mạnh Chiêu Quân xem Yến Tiểu Mộng tâm sự nặng nề rõ ràng không yên lòng trạng thái, cũng không có đề cập Tần Phong, chỉ là cùng Sở Sở tận lực nói một ít nữ nhân trong lúc đó đề tài của, cũng rất nhanh đem Yến Tiểu Mộng tâm tình mang ra ngoài, chờ đến khách sạn sau khi nàng đã khá, tạm thời đem phiền não đều để qua sau đầu.

"Đại sư ngày hôm qua đã tới rồi, nghỉ ngơi một ngày, đáp ứng cùng chúng ta gặp mặt một lần." Lữ Ngôn có chút hiến vật quý nói: "Lần này cũng không phải là tiền điện thoại không ít khí lực, dù sao từ 10 năm trước Herault người này ẩn cư sau, rất ít tại xuất hiện ở thế nhân trước mặt, lần này chuyên vì triển lãm sẽ đến."

Lưu Phong cũng là cười nói: "Không sai, nói thật đi, đến bây giờ đều không nghĩ tới Đại sư dĩ nhiên đáp ứng rồi."

"Vậy hẳn mười năm này trong có phải thật vậy hay không đang hoàn thành một bức tác phẩm?" Sở Sở thì là có chút gấp gấp hỏi: "Cái gì tác phẩm có thể sử dụng 10 năm?"

"Chúng ta cũng không biết, không qua lập tức đã biết." Lưu Phong cười nói.

5 người làm thang máy đến rồi khách sạn đỉnh tầng, rất nhanh đi tới một gian tổng thống căn hộ trước khi, mấy người cả sửa lại một chút mặc, xác định không có vấn đề sau khi, Lưu Phong rất nhẹ gõ cửa một cái, chỉ chốc lát sau cửa mở, cũng 1 cái khoảng chừng hơn 30 tuổi hiền hòa ngoại quốc nam tử, hẳn thấy Lưu Phong mấy người mỉm cười, ý bảo tiểu chút thanh âm, dẫn mấy người vào phòng.

Làm Lưu Phong cùng Lữ Ngôn còn chưa kịp giới thiệu đây, một bài bọn họ tại chín tất bất quá 《 vận may tới 》 truyền vào mấy người cái lỗ tai ở giữa, cái này 5 người trợn mắt hốc mồm hai mặt nhìn nhau.

Hiền lành nam tử cười cười, dùng lưu loát Trung Văn nói: "Đây là gia phụ

thói quen."

"Trời ạ, người Trung Văn thật tốt." Sở Sở có chút kinh ngạc nói.

"Vị này chính là Herauld người này đại sư con một, Khắc Lý Đặc La Tiên Sinh, Khắc Lý Đặc La thế nhưng Yến Kinh đại học ngành Trung văn cao tài sinh." Lưu Phong mỉm cười, giới thiệu: "Hắn đối với Trung Văn lý giải ngay cả ta cái này ra gì người Hoa đều nghĩ xấu hổ không bằng. Nhất là ta Hoa Hạ phong thổ càng thuộc như lòng bàn tay."

"Thật là lợi hại." Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng kinh ngạc cảm thán nói: "Khắc Lý Đặc La Tiên Sinh phải là một Trung quốc thông."

Khắc Lý Đặc La mỉm cười, nói: "Các người có thể xưng hô ta Hoa Hạ tên, Hoàng Tâm."

"Hoàng Tâm? Tại sao là họ Hoàng?"

"Cha ta một mực tìm tìm một hoàng tính hoặc là cùng hoàng tính có liên quan người, cho nên ta Trung Văn tên gọi Hoàng Tâm, tốt lắm, các người ngồi trước." Khắc Lý Đặc La khẽ cười nói.

Lại nói, Khắc Lý Đặc La mang theo mấy người đi tới phòng khách chỗ, mà lúc này 《 vận may tới 》 bài hát này cũng dần dần đến rồi cao trào, cũng thấy 1 cái vẻ mặt đại râu mép có chút gầy gò lão nhân đang đứng tại trên ban công, tay phải cầm một khối bài cốt gương nanh múa vuốt, mấy người nhìn có chút chột dạ, đây thật là Đại sư? Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân nhớ tới trước khi Tần Phong nói, sẽ không thật là giang hồ Đại sư ah?

"Phụ thân từ 10 năm trước liền dưỡng thành cái thói quen này, hắn nói hắn phải tìm được linh cảm." Khắc Lý Đặc La hơi có chút bất đắc dĩ, cười khổ nói: "Hiện tại đều nhanh thành hăn ham, hăn nói đến Hoa Hạ muốn đang nghe bài hát này tìm kiếm linh cảm."

"Đại sư ham. . . Thật. . . Đặc biệt. . . ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 73: Một Người Bức Họa

Chương 73: Một bức họa một người

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 14 140 1 số lượng từ: 250 3

Vài người liền an tĩnh như vậy chờ.

Mà chúng ta Herault Đại sư tựa hồ là hăng hái càng ngày càng cao, tại trên ban công huy vũ đến càng thêm dốc sức, thường thường cầm trong tay bài cốt găm một ngum, làm như là quả thật cùng nhảy đại thần không có gì khác nhau, xem Đại sư đi đứng tựa hồ cũng không linh hoạt, đùi phải hoàn toàn như là tàn phế, vài người nghĩ Đại sư lão rồi, thân thể cũng theo không kịp.

Làm một bài 《 vận may tới 》 kết thúc sau khi, mấy người muốn đứng dậy, lại một ... khác đầu bọn họ lại quen thuộc 《 lỗ băng hoa 》 vang lên. Khắc Lý Đặc La khẽ cười khổ một tiếng, nhún vai ý bảo tại chờ một chút ah. Không người phải tại kinh ngạc đã giàu to rồi, Herault Nhĩ Tư không nghĩ tới còn sẽ thích bài hát này.

Mà theo bài hát này vang lên, đại sư huy vũ đến thân thể bỗng nhiên run rẩy, sau đó từng tiếng như dã thú gầm nhẹ từ hăn trong cổ họng phát ra ngoài, kia chân thật dã thú gầm rú làm mấy người lại càng hoảng sợ, hăn tứ chi vận chuyển đầy rất nhiều, nhưng lại tràn đầy lực lượng, còn có kia làm bất luận kẻ nào cũng

có thể cảm giác được tuyệt vọng cùng thống khổ.

Nếu như vền vền chỉ là như vậy, lại không thể làm tâm tư nhạy cảm 3 vị mỹ nữ nhìn lo lắng, bởi vì tại đại sư ánh mắt cùng kia nhẹ gằm rú trong, bọn họ lại nghe được hi vọng cùng quật cường, chính là loại này tuyệt vọng trong mang theo không hề hết hi vọng, mới để cho người lo lắng cùng thống khổ.

Đại sư nằm dưới đất, tứ chi hướng về hư không huy vũ đến, kia trong tay bài cốt cũng không biết khi nào nhét vào một bên, đây râu mép đầy mỡ cùng trong hư không đã thú ngòi đọ sức.

Yến Tiểu Mộng có một loại ảo giác, nàng giống như thấy được Tần Phong bóng dáng, không biết vì sao, tâm lý có một loại cảm giác đau đớn từ từ tràn ngập, từ từ nước mắt tại trong ánh mắt hội tụ, Mạnh Chiêu Quân thấy nàng ướt át hai mắt, nao nao, cho nàng đưa một cái khăn giấy, Yến Tiểu Mộng xoa xoa, rất nhanh điều chỉnh tâm tính của mình.

Làm một ca khúc sau khi chấm dứt.

Đại sư nằm dưới đất tựa hồ là tại hồi đang suy nghĩ cái gì, ước chừng có 1 2 phút, lại nhanh chóng từ dưới đất bò dậy, động tác kia làm mấy người người trẻ tuổi đều là mặt cảm, xem người ta linh hoạt thân thủ, không giống như là bởi vì lão rồi dẫn đến thân thể dần dần theo không kịp tiết tấu tình huống.

Lúc này đi tới Đại sư, cùng vừa mới có thiên đại khác biệt, vẻ mặt hiền hòa đáng tươi cười ngồi ở chỗ kia, dùng cũng không lưu sững nhưng là tốt tiếng phổ thông nói: "Không có ý tứ, vừa đến Hoa Hạ ta liền không kịp chờ đợi muốn tại đây 2 bài hát trong tìm kiếm linh cảm, cái này 2 bài hát là các người Hoa Hạ ca khúc, ta nghĩ tại mảnh đất này lên có lẽ sẽ có mới địa cảm ngộ, đáng tiếc."

Nói đến đây, Hèrault Nhĩ Tư khẽ lắc đầu một cái, Vốn dĩ cười khanh khách trong mắt mang theo một tia tịch mịch.

"Có thể không đến lúc đó ah, vận may tới là tân niên ca khúc, hiện tại bất quá

tháng chín phần, không có không khí." Mạnh Chiêu Quân khẽ cười nói.

Herauld Nhĩ Tư cũng hưng phấn gật đầu: "Đối với, xinh đẹp Đông Phương nữ sĩ, người nói quá đúng, ta đều đã quên, lúc đầu nghe thế 2 bài hát thời điểm đang là các người Hoa Hạ tết âm lịch. A, trời ạ, vì sao bây giờ không phải là tết âm lịch." Nói đến đây, hấn ánh mắt hưng phấn lại có chút buồn bực cùng phiền muộn.

"Ngài là ở nơi nào nghe được?" Yến Tiểu Mộng cảm giác mình tâm tình tốt nhiều sau khi, hỏi.

Herauld Nhĩ Tư lại thở dài: "Rất sớm rất sớm thời điểm trước kia."

"Ngài vừa mới như vậy, là nghĩ sáng tạo cái gì tác phẩm mới sao?" Sở Sở quơ tay múa chân một chút, là Herauld Nhĩ Tư người ái mộ, nàng rất muốn hỏi một chút rốt cuộc là duyên cớ gì.

Mấy người còn lại lại càng hoảng sợ, cho rằng Sở Sở rất không có lễ phép, ngược lại thì Herauld Nhĩ Tư như đứa bé một dạng quơ tay một chút, cười ha hả nói: "Đây không phải là lung tung làm cho, người không phát hiện như ta vậy tựa hồ là đang cùng chó hoang ngồi độ sức sao? Chúng nó muốn cướp trong tay ta bài cốt, ta tuyệt đối không thể để cho chúng nó thực hiện được."

Sở Sở không nghĩ tới Đại sư như thế bình dị gần gũi, không khỏi buồn cười nói: "Cùng chó hoang đoạt cái gì thức ăn? Không bằng cho chúng nó coi như."

Những lời này mấy người không nghĩ cái gì dị nghị, thế nhưng lại không nghĩ rằng Đại sư sắc mặt lạnh xuống, đè nén không khí sợ mấy người không dám nói lời nào, mà một bên Khắc Lý Đặc La có chút bất đắc dĩ lắc đầu, rất nhiều người đối với phụ thân cử động không hiểu, cũng có rất nhiều người ta nói ra những lời này được, nhưng đều là đối lấy phụ thân bất mãn đáp lại.

Herauld Nhĩ Tư không nói gì thêm, thế nhưng người sáng suốt đều thấy trong lòng hấn bất mãn, hấn đứng dậy đi tới phía sau, tại một cái bạo lực thận trọng lấy

ra một trương có chút ố vàng có làm như bị đốt dấu kín lam sắc trang giấy, đặt ở trên bàn, vài người lại gần có chút hai mặt nhìn nhau, phát hiện là một trương nghiền nát Hộ Khẩu.

Chỉ là bị đốt một nửa đi, chủ hộ tính danh chỗ chỉ có thể mơ hồ thấy 1 cái hoàng chữ, mà địa chỉ chỗ thì chỉ còn lại có Đông Thiên Thị bắc bốn chữ này.

"Các người có thể tìm tới người này sao?" Heralut Nhĩ Tư thanh âm có chút vắng vẻ, hoàn toàn mất hết mới vừa hiền lành không khí.

Khắc La Lợi Đặc càng thêm là bất đắc dĩ, phụ thân hẳn tựa như đứa bé một dạng, người không để cho người ta hoà nhã mặt còn khiến người ta cho người hỗ trợ tìm một hầu như tìm không được người của.

"Cái này. . ." Lưu Phong có chút cười khố nói: "Cái này đã đốt một nửa, tên không biết, địa chỉ không biết, chỉ biết là là Đông Thiên Thị người, họ Hoàng không có 1 vạn cũng có 8 ngàn, cơ hồ là đá biến mò kim."

Heralut Nhĩ Tư vốn là không nhiều lắm hi vọng, dù sao mười năm này chính hẳn không ít hạ nhân tìm kiếm, có thể vẫn luôn là không có bất kỳ đầu mối, mà một bên Yến Tiểu Mộng nhẹ giọng hỏi: "Heralut Nhĩ Tư tiên sinh tìm cá nhân làm cái gì?"

"Ta linh cảm là từ trên người hẳn có được." Heralut Nhĩ Tư như trước không có gì hay sắc mặt, Sở Sở trước câu nói kia tựa hồ là chạm đến trong lòng hẳn một cái điểm máu chốt, lạnh lùng nói: "Các người có thể ly khai sao? Ta nghĩ một người an tĩnh một chút."

5 người nhất thời ngẩn ra, không nghĩ tới còn chưa nói hai câu đã bị hạ lệnh trục khách, Sở Sở cũng có chút ảo não, cái này Đại sư thế nào đều để ý như vậy mắt, thậm nghĩ áy náy thế nhưng Heralut Nhĩ Tư đã thu hồi kia tàn phá Hộ Khẩu đi tới sân thượng ngồi xuống, nhìn bầu trời phương xa như đi vào cõi thần tiên đi, nàng có thể không dám ở nơi này thời điểm tại đi quấy rối hẳn, Khắc Lý Đặc La cho vài người xin lỗi ánh mắt, mang theo mấy người đi ra khỏi phòng.

"Thực sự xin lỗi, phụ thân vốn như thế." Khắc Lý Đặc La xem Sở Sở có chút ảo não cùng không giải thích được, giải thích: "Người mới vừa nói câu nói kia rất nhiều người đều nói qua, những lời này làm phụ thân rất ảo não, thậm chí cùng mẹ ta đại sảo qua một trận."

"Hắn tại sao muốn như vậy?" Yến Tiểu Mộng vỗ vỗ Sở Sở vai ý bảo không có việc gì sau, hỏi.

Khắc Lý Đặc La có chút khổ sở, nói: "Vì một người một bức họa, từ trước đây thật lâu hắn thấy một người tàn phế người của cùng chó hoang tranh đoạt thức ăn sau, hắn nói tại người kia trên người phát hiện làm hắn tâm linh rung động hi vọng cùng tuyệt vọng, mà khi là chính là tại tết âm lịch, kia 2 bài hát trong hoàn cảnh, chỉ là về sau phụ thân tại đi tìm người kia, người kia lại mất tích, chỉ ở nơi đó lưu lại không có đốt xong kia trương Hộ Khẩu. Phụ thân không chỉ một lần nói, đang cho hắn một lần nhìn hắn có thể có cảm ngộ mới, có thể hoàn thành kia một bức họa một nửa họa, thế nhưng hắn không ngừng mô phỏng theo, thậm chí học xong tiếng phổ thông, lại luôn nói thiếu chút nữa, kém ở nơi nào lại không biết. . . . Lần này hắn sử dĩ tới Đông Thiên Thị, cũng là hy vọng có thể tại người kia cổ hương tìm được linh cảm, có thể đụng tới hắn, thế nhưng. . . . Ai."

Yến Tiểu Mộng yên lặng gật đầu, mới vừa mới nhìn đến Tần Phong bóng dáng cũng là không có ở suy nghĩ nhiều, dù sao Tần Phong cũng không phải là tàn phế, hơn nữa cũng không họ Hoàng. Có thể là quá nhớ kia người xấu ah, Yến Tiểu Mộng tâm lý hừ một tiếng.

"Kỳ thực cũng không phải không dấu tích có thể tìm ra." Mạnh Chiêu Quân nhìn thoáng qua phòng trong sân thượng cái kia quật cường Đại sư, thanh âm thoáng đề cao một điểm, nói: "Nếu là Đông Thiên Thị người, có thể so sánh một chút lúc đầu đụng tới thời gian của hắn, sau đó thông qua cảnh sát điều tra lúc đầu xuất cảnh nhân viên, kể lại đến quốc gia nào, thị thực công việc, tìm kiếm ra họ Hoàng, liền không sai biệt lắm có thể xác nhận cái này Hoàng mỗi người tên họ thật."

Vốn dĩ phòng cửa không có khóa, Hérault Nhĩ Tư sau khi nghe được cọ nháy dựng lên, rống to: "Khắc Lý Đặc La, mau, nhanh đi tìm cảnh sát điều tra! A, trời ạ, Đông Phương nữ nhân quá thông minh, vì sao ta không có thật sớm nghĩ đến."

"Không dám, nào dám tại chộc Đại sư sinh khí." Mạnh Chiêu Quân là có tâm cho Sở Sở giúp một chuyện, hừ một tiếng nói.

Hérault Nhĩ Tư lại cười híp mắt nói: "Nào có nào có, không có tức giận, không có tức giận."

"Cái này Đại sư. . . . Quá giỏi thay đổi điểm ah. . . ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 74: Người Què Là Tình Cảm Chuyên Gia

Chương 74: Người què là tình cảm chuyên gia

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 14 200 2 số lượng từ: 221 6

"Ta không cần tiền lương cũng được, liền cho ta 1 cái hư chức vụ, dù cho người bảo ta làm cái gì đều được, đương nhiên tiếp thị Neptune ta thật không am hiểu."

"Không có ý tứ, Tần tiên sinh, chúng ta ở đây không có việc làm nhàn rỗi, chúng ta cần chức vị Tần tiên sinh rõ ràng không thích hợp."

"Được rồi."

Tần Phong bất đắc dĩ đứng dậy rời đi công ty này, đứng ở người đến người đi trên đường cái có chút bất đắc dĩ thở dài, tìm một phần công việc ổn định có khó khăn như vậy sao? Yến Đạt hẳn như ý tứ rất đơn giản, một phần công việc ổn định, có lòng cầu tiến có tiền đồ, Tần Phong hiện tại tại cả nhà bọn họ tâm lý ấn tượng thế nhưng thẳng tắp giảm xuống, hiện tại biện pháp tốt nhất chính là bắt được một phần công việc ổn định chậm rãi cải thiện mình ấn tượng.

Thế nhưng vừa nhìn thấy thông báo tuyển dụng Võng Thượng bữa bọn cái gì kinh tế phân tích sư, Thiết Kế Sư Tần Phong liền một trận nhức đầu, hẳn thực sự

không am hiểu, cố tình tìm cái bảo an việc làm, lại sợ người khác nói không ổn định.

Tìm 7 Bát gia công ty, lấy được toàn bộ là cự tuyệt, Tần Phong đều ngay cả năn nỉ đều sử xuất ra, nhưng chỉ có không để cho bất cứ cơ hội nào.

"Sớm biết rằng lúc đầu nên tại Hoa Hạ bí mật làm cái công ty." Tần Phong buồn bực tâm trong mắng một câu: "Lúc đầu trang cái gì, hiện tại tốt lắm, toàn bộ đều ở ở nước ngoài vẫn không thể động."

Một đường đi bộ đi tới ở Lâm Gia tiệm rượu, Tần Phong cảm giác đã đói bụng, lại có không cần tiền khách sạn đương nhiên sẽ không bỏ qua, chợt nghênh ngang đi vào, lúc này bất quá mười giờ sáng, vẫn chưa tới thượng nhân thời điểm, rượu kia điểm các phục vụ viên cũng đều đang nói chuyện trời, mà 1 cái khoảng chừng 11 12 tuổi tiểu cô nương còn lại là đang cùng 1 cái trung niên mỹ phụ nhân trò chuyện, mà người què còn lại là lười biếng ngồi ở một bên, nhìn đối với mẹ con kia trên mặt mang an nhàn mỉm cười.

Thấy Tần Phong sau khi đi vào, người què sừng sốt, chợt cười nói: "Sao người lại tới đây?"

"Đói bụng rồi, vừa lúc đi ngang qua." Tần Phong sờ sờ cái bụng cũng không có gì có thể che giấu, gọn gàng dứt khoát nói. Người què trợn trừng mắt nói thềm tên khốn kiếp này thật đúng là một điểm tiện nghi cũng chiếm, làm người bán hàng phân phó phòng bếp đi làm một một ít thức ăn, liền dẫn Tần Phong ngồi ở đại sảnh vị trí tựa cửa sổ, xem Tần Phong vẻ mặt thờ dài dáng dấp, nhin không được hỏi: "Người làm sao vậy?"

"Ta đi đoạn đường này, tìm 7 Bát gia công ty, nhận lời mời 7 8 lần, kết quả không một lần vượt lên trước 3 phút đã bị đuổi ra ngoài." Tần Phong trợn trừng mắt, rót cho mình ly nước, nói: "Công việc bây giờ sao lại khó khăn tìm đến thế? Cần phải đại học khoa chính quy tốt nghiệp sao? Ta cao trung không tốt nghiệp làm sao vậy, dựa vào."

"Công tác sao, đều như vậy." Người què buồn cười nói: "Người mới vừa trở về, tìm việc làm phiền phức điểm cũng bình thường, không thì nơi nào tới nhiều như vậy thất nghiệp nhân viên?"

"Ai, kia lão bà người cùng nữ nhi?" Tần Phong thấy tiểu cô nương đang nháy con mắt tò mò nhìn ở đây, hỏi.

"Chuẩn." Người què có chút kiêu ngạo giơ giơ lên đầu, nói: "Thế nào? Có xinh đẹp hay không?"

"Thật đáng yêu." Tần Phong gật đầu, bình tĩnh mà xem xét cô bé này còn là thừa kế mẫu thân hãn gien, về phần người què, Tần Phong nghĩ hay là thôi đi, trên người duy nhất một điểm hài lòng gien cũng là chiến đấu gien.

Người què dương dương đắc ý nở nụ cười một câu, cho Tần Phong điểm 1 khóa khóa, thấp giọng hỏi: "Âu Thiếu Minh bị treo giải thưởng 150 vạn hoa hồng, mà căn cứ trước đó không lâu lấy được tin tức, tiểu tử kia xuất ra 100 vạn mua mạng của người. Hiện tại Âu Thiếu Minh thế nhưng tránh ở nhà ngay cả môn cũng không dám ra ngoài, mời 7 8 cái bảo tiêu hai mươi bốn giờ bảo hộ. Việc này người làm ah?"

"Thật đúng là hãn a, bất quá ngẫm lại chắc là Ngụy Thiếu Dương kia con bê ra chủ ý, làm Âu Thiếu Minh thế thân." Tần Phong buồn cười nói: "Cha hãn đã chết, tiểu tử này đến là thừa kế không ít di sản, mua mạng của ta, thật là không biết chết sống."

Người què vừa cười vừa nói: "Về phần người tại hoa kia 150 vạn? Hỏi lên thẳng thẳng tự mình động thủ được, dầu gì cũng là thích khách liên minh đi ra ngoài thích khách."

"Ta không muốn động thủ." Tần Phong lắc đầu, nói: "Lần trước giết Âu Thiên Hạo ta đều nghĩ không nên tự mình động thủ, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, vạn nhất bị người để mắt tới, ta không muốn trở lại cuộc sống trước kia, ta so với ai khác đều muốn sống."

Người què hơi sừng sờ, chột gật đầu không có ở nói chuyện.

Hắn nhớ lại một việc.

Hắn đã từng tại Phi Châu hợp tác với Quang Huy lúc thi hành nhiệm vụ, từng nghe Quang Huy Khang Thản uống say sau đối với hắn một người ngẫu nhiên đề cập qua một việc, tổ chức Quang Huy liều mạng nhất là Tần Phong, duy nhất muốn sống cũng là Tần Phong, về phần nguyên nhân, Khang Thản cũng chỉ là nói ngẫu nhiên nghe được Quang Huy lão nhân nói đơn giản qua, Tần Phong mệnh là mẫu thân hắn quỳ xuống đi van xin phần tử khủng bố tha cho hắn.

Cho nên tại tổ chức Quang Huy, không ai dám nói mẫu thân của Tần Phong, ngay cả duy nhất chịu hắn yêu thích Tà Y đã từng nói tới một đôi lời Tần Phong biểu hiện có * khuynh hướng cũng bị Tần Phong phát cuồng thiếu chút nữa giết, Khang Đường tại tỉnh rượu sau ý thức được bản thân nhiều lời mà nói sợ toàn thân mồ hôi lạnh xin người què nghìn vạn chớ nói ra ngoài, có thể nhìn ra chuyện này là Tần Phong cấm kỵ.

Người què bắt đầu không coi ra gì, về sau thấy Tần Phong vì một con thảo nguyên sư tử cái giết hơn 30 người sau nghĩ Khang Đường cầu xin là có lý do. Cho nên đối với việc này hắn một mực dấu kín ở trong lòng lúc nào cũng không dám tại nói, về phần Khang Thản sau khi càng không có ở không uống say qua.

Người què có thể khẳng định là, Tần Phong so với ai khác không muốn sống, nhưng so với ai khác đều muốn sống, cho nên khẳng định không muốn tại trở lại trước đây liều mạng trong thế giới.

"Không nói cái này." Người què lắc đầu, đem trước kia suy nghĩ toàn bộ văng ra ngoài, nói: "Nếu không người tới ta đây? Ta quán rượu này quy mô cũng không sai."

Tần Phong sừng sốt, nhìn chung quanh, thật là không tệ, muốn nói người què xử lý coi như là có khác đặc sắc, người què cười nói: "Quán rượu này là thê tử mở, cùng Lưu Linh Nam Hoa Bang không có bất cứ quan hệ gì, người hoàn toàn

có thể yên tâm."

"Đúng là tốt." Tần Phong nhìn chung quanh, nói: "Ta trái lại đã quên người nơi này, người cho ta treo cái việc làm nhân rồi, thể diện ổn định, có thể Tiểu Mộng toàn gia hài lòng là được."

"Người cái này biểu hiện mặt quá giả dối." Người què bất mãn nói: "Người phạm vào điều tối kị. Nếu như lại khiến người ta biết người thuần túy chính là lừa dối, người ta đem người nghĩ như thế nào? ba của Yển Tiểu Mộng muốn nhìn con người sửa đổi của người, người được từ trong đến bên ngoài toàn bộ cải biến."

"Này, ta sau này lấy nhất định là Yển Tiểu Mộng, cũng không phải ba nàng." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Ta có đầy đủ tiền nuôi nàng cả đời."

"Có tiền nuôi nàng cả đời là một chuyện, người muốn cho nàng nhìn thấy người đã đang nỗ lực cải biến." Người què hành động lên tình cảm chuyên gia, nói: "Như vậy mới có thể làm cho nàng biết người là yêu của nàng thích hẳn, không phải là lừa gạt nàng, người vì nàng đồng ý cải biến của người toàn bộ, như vậy mới có thể làm cho một nữ nhân cảm giác được cảm giác an toàn, hiểu chưa?"

Tần Phong đem khói bóp tắt, một bộ gặp quý dường như nhìn người què: "Ta dựa vào, người từ đâu học được?"

"Ai, ta đều là 1 cái thế giới đi ra, nói trắng ra là chính là năm đó xã hội người thất bại." Người què nói: "Đừng hy vọng mấy đứa trẻ trâu có thể chờ người tiếp thu người, người ta đợi người nhiều năm như vậy nếu còn dự định theo người, người nỗ lực chút gì là phải."

"Người chính là như thế đoạt về lão bà của người?" Tần Phong buồn cười hỏi.

Người què đương nhiên gật đầu, đặc ý nói: "Dĩ nhiên, nói cách khác ta từ bỏ

mấy đứa trẻ trâu nhiều năm như vậy, làm cho các nàng chịu nhiều khổ cực như vậy đây, mấy đứa trẻ trâu như thế nào sẽ tha thứ ta?"

"Được rồi được rồi, cho ta xé như thế một đồng lớn người muốn cho ta làm gì ah?"

"Người bán hàng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 75: Lão Đầu Người Thiếu Đánh A

Chương 75: Lão đầu người thiếu đánh a

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 15 0 90 1 số lượng từ: 268 3

"Người què, đừng làm cho ta biết người là cố ý, không thì ta không không để yên cho người."

Tần Phong bưng từng mâm mâm đồ ăn tại khách sạn trong hành lang đi qua, ở Lâm Gia tiệm rượu vốn là bán rất đắt, đến trưa liền bận có chút không biết phương hướng, ăn mặc một bộ người phục vụ thật có chút không được tự nhiên, bất quá mỗi khi thấy người què cầm Yến Tiểu Mộng ảnh chụp huy vọng lên thời điểm Tần Phong sẽ không có tính tình, chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp tục công việc của mình.

Người què có chút đặc ý, thoải mái cười ngồi ở trước quầy, nghĩ đến đường đường dong binh Vương, thích khách liên minh chung cục thích khách có thể cho mình trợ thủ, kia trong lòng đặc ý nhất định là không cần nói cũng biết. Triệu Hiếu Linh lôi kéo người què ống tay áo, thấp giọng hỏi: "Ba ba, người thế nào cao hứng như thế?"

"Không có việc gì, vui vẻ chính là vui vẻ." Người què yêu thích nhìn thoáng qua con gái của mình, cười híp mắt nói: "Nên vui vẻ liền vui vẻ, một hồi muốn

mua gì ba ba tất cả đều mua cho người."

"Thực sự? Thật tốt quá, yêu người chết mất cha." Triệu Hiếu Linh hưng phấn ôm lấy người què, trong đôi mắt tràn đầy đốm nhỏ.

Người què một trận đặc ý, lúc này đã thấy bảy người đi tới, thấy một người trong đó nữ nhân trong lòng trong phanh nháy một chút, đang nhìn xem vừa chạy đến nhà bếp bưng thức ăn Tần Phong, bất động thanh sắc đi lên trước, nói: "Không biết mấy vị có hẹn trước không?"

"Họ Lữ."

Lữ Ngôn nhìn thoáng qua bốn phía, cười híp mắt nói: "Buổi sáng liền định tốt lắm."

"Tốt."

Người què rất nhanh an bài 1 cái người bán hàng mang theo một chuyến mấy người đi tới, người què cũng kéo qua Triệu Hiếu Linh nói: "Nói cho người biết Tần thúc thúc đi, làm hẳn 305 gian phòng, tới khách."

Triệu Hiếu Linh tất nhiên là sôi nổi chạy đi.

Mà bên kia Lữ Ngôn đoàn người vào phòng, Herault Nhĩ Tư không khách khí chút nào tìm cái vị trí ngồi xuống, nhìn chung quanh tươi mát bố cục, nói: "Rất tốt địa phương."

"Nơi này chính là Đông Thiên Thị duy nhất có đặc sắc cửa hàng." Lữ Ngôn ý bảo mọi người sau khi ngồi xuống, dương dương đặc ý nói: "Một hồi Đại sư nhất định phải ném thử nơi này kho bài cốt, ta tin tưởng người sẽ thích."

Herault Nhĩ Tư cũng hài lòng gật đầu.

Trái lại Sở Sở ngồi ở một bên, nói gì, trong lòng cô Herault Nhĩ Tư tính tình cổ quái, còn không bằng ở nhà làm Tần Phong phía dưới điều uống đây, Yển

Tiểu Mộng xem nàng một bộ không nói một lời đáng đáp, nhin không được cười nói: "Người muốn ăn chút gì không?"

"Cái gì cũng tốt." Sở Sở đơn giản đáp.

Mà Vốn dĩ thu được Triệu Hiểu Linh truyền lời Tần Phong đi tới cửa nghe được bên trong nhà truyền tới Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở thanh âm của, tâm lý 1 cái lộ bộ, xoay người sẽ tìm người què liễu mạng đi, mà ở một bên Triệu Hiểu Linh có chút không hiểu kéo lại: "Thức thức, làm sao vậy?"

"Không có gì." Tần Phong con người đảo một vòng, hắt hơi một cái, nói: "Ta có chút cảm mạo, như vậy chuẩn khách nhân không tốt, cho thức thức cầm cái khẩu trang có được hay không?"

"Tốt." Triệu Hiểu Linh đương nhiên không ý kiến, sôi nổi rất nhanh cầm lại 1 cái khẩu trang trở về, Tần Phong mang cho sau tại tùy ý sửa sang lại tóc của mình, néo néo cổ họng của mình, nói với Triệu Hiểu Linh: "Đi chơi đi."

Triệu Hiểu Linh đơn thuần, không nhiều suy nghĩ gì, sôi nổi ly khai, mà Tần Phong còn lại là cầm thực đơn đi vào, phòng trong bảy người, kia ngồi ở chính giữa ngoại quốc lão đầu chính là cái kia Herault Đại sứ, tiến lên một bước, thanh âm cũng chuyển thành 1 cái tương đối tế nhị thanh âm: "Xin hỏi, cần trợ giúp gì sao?"

Mấy người còn lại đều không có cảm giác gì, trái lại Yến Tiểu Mộng có chút nghi ngờ nhú nhú mày, nàng cảm giác bên cạnh người bán hàng này rất quen thuộc, hỏi: "Các người hiện đang phục vụ viên đều mang khẩu trang sao?"

"Không có, bị cảm, cho nên đeo khẩu trang." Tần Phong ho khan hai tiếng, thấp giọng nói: "Mấy vị cần muốn chút gì?"

Yến Tiểu Mộng tại xem xét cẩn thận liếc mắt, nhưng lúc này Tần Phong trên dưới đã hoàn toàn thay đổi cá nhân thông thường, thanh âm cùng trước khi càng tuyệt nhiên bất đồng, Yến Tiểu Mộng tại thế nào nghi hoặc lại cũng xem cũng

không được gì, mà một bên Lữ Ngôn còn lại là tiếng cười nói: "Đại sư cần ăn chút gì?"

"Các người tới ah, ta lại chưa quen thuộc."

Herault Nhĩ Tư thường thức châm tột thiết quan âm hơi uống một ngụm, một bên Lữ Ngôn cùng Lưu Phong nhìn về phía Yến Tiểu Mộng 3 vị mỹ nữ, 3 vị mỹ nữ cũng chỉ có Mạnh Chiêu Quân điểm hai món ăn, Tần Phong nhớ kỹ sau, vừa nhìn về phía mấy người, còn dư lại còn lại là Lữ Ngôn cùng Lưu Phong tại thực đơn nghiên cứu, mà lúc này dựa vào Tần Phong gần nhất Yến Tiểu Mộng càng ngày càng nghĩ người kia quen thuộc, nghĩ như là Tần Phong, thế nhưng Tần Phong thanh âm hòa khí thế đều không phải như thế, có lẽ là trong lòng nghi ngờ, lấy điện thoại di động ra đánh Tần Phong điện thoại di động.

Vốn dĩ tại ghi chép Tần Phong liếc mắt một cái, thấy Yến Tiểu Mộng điện thoại di động trên màn ảnh tự cái ảnh chụp cùng tên, trợn trừng mắt.

Bất quá đáng tiếc, điện thoại di động để tại quầy phục vụ.

Gọi đồ chuông cũng không ai nhận, mà một bên Mạnh Chiêu Quân thấy Yến Tiểu Mộng mờ ám, nhìn không được trêu đùa: "Thế nào? Nhớ hẳn?"

"Không có rồi." Yến Tiểu Mộng thu hồi điện thoại di động, dán tại Mạnh Chiêu Quân bên tai thấp giọng nói: "Người không phát hiện người bán hàng này cùng Tần Phong rất giống sao?"

"Ân?" Lúc này Mạnh Chiêu Quân nhìn thoáng qua Tần Phong trang phục phục vụ viên của, cũng không nhìn ra cái gì tới, tại cẩn thận quan sát vài lần, lắc đầu thấp giọng nói: "Không phải là hẳn, tuy rằng thân cao không sai biệt lắm nhưng người xem một chút ánh mắt nơi nào như? Thanh âm càng không phải là. Hầy, người cho rằng Tần Phong sẽ đến làm người bán hàng? Tên kia như thế sĩ diện, làm hẳn đảm đương người bán hàng so với lên trời còn khó hơn đây."

Yến Tiểu Mộng vừa nghe cũng là, liền gật đầu, nhưng không biết một bên

Tần Phong nghe là rõ ràng minh bạch, tâm lý càng làm Mạnh Chiêu Quân cho bay bổng vài câu, cảm tình người nha tại Yến Tiểu Mộng bên tai nói rất hay mà nói chính là đồ chơi này?

Bên này Lưu Phong Lữ Ngôn điếm tốt lắm cơm nước, Tần Phong cũng không dừng liền rời đi, thông tri phòng bếp sau, lão Tần liền tại những thứ khác trong bao gian bận tới bận đi, nhận được 305 gian phòng cơm nước tốt lắm sau khi, Tần Phong cùng một gã nữ phục vụ viên lại từ trong phòng bếp ép vài đạo cơm nước đi ra, trên đường thấy người què sau lưng hấn liếc mắt, người què lại làm không thấy được thoải mái cười đi.

Gõ cửa một cái, sau đó bưng cơm nước đưa vào đi, Tần Phong ký ức tốt, đem mâm nhỏ dọn xong sau khi trả lại cho nói lên tên, nữ phục vụ viên đang muốn bưng lên một đạo canh súp thời điểm, bỗng nhiên kinh hô một tiếng, Tần Phong hai mắt híp một cái, lại thấy kia canh súp đang muốn rơi xuống, mà ở một bên đúng là Yến Tiểu Mộng, không chút nghĩ ngợi bắt được Yến Tiểu Mộng đang ngồi cái ghế phía sau, cố sức lôi kéo, Yến Tiểu Mộng lại càng hoảng sợ kêu một tiếng, theo cái ghế thân thể lui về sau một đoạn, mà Tần Phong còn lại là lại đưa tay, bắt được rơi xuống tại giữa không trung chén lớn, ngón tay chế trụ sát biên giới chỗ, cánh tay vung lên, bảo vệ hơn phân nửa canh súp đặt ở trên bàn, mà một bộ phận rớt dưới đất, bốc hơi nóng.

"Này, có thể hay không bưng thức ăn?" Lữ Ngôn xem xét liếc mắt liền đứng dậy tức giận rầm trời, đi tới Yến Tiểu Mộng bên cạnh quan tâm hỏi: "Người không sao chứ?"

"Xin lỗi, xin lỗi." Nữ phục vụ viên hù dọa sắc mặt của trắng bạch, bận tâm xin lỗi, mà một bên Mạnh Chiêu Quân cùng Heralut Nhĩ Tư cũng đánh giá Tần Phong, tâm lý có chút khiếp sợ, vừa mới động tác quả nhiên là quá nhanh.

"Ta không sao." Yến Tiểu Mộng lắc đầu, cảm kích dám liếc mắt Tần Phong, nếu không phải vừa mới cái này nóng hầm hập nước canh vẩy lên người kia quả nhiên là muốn bị kịch. Bất quá một bên Lữ Ngôn cũng không tốt tâm tư, chỉ vào

nữ phục vụ viên mũi mắng: "Có thể hay không? Canh vấy lên người làm sao bây giờ? Ngay cả cái canh đều bưng không được, người còn muốn không muốn làm?"

"Nàng chỉ là không cẩn thận mà thôi, tiên sinh hà tất như thế tính toán?" Tần Phong nhíu nhíu mày, thấp giọng nói.

"Xin lỗi, thực sự xin lỗi a, xin lỗi."

Nữ phục vụ viên tiếp tục cúi thấp đầu nói xin lỗi, có chút nóng nảy. Mà Vốn dĩ ở bên ngoài người què nghe được tiếng ồn ào, bận tâm đi tới, đang nghe được Tần Phong nói chuyện, tâm lý lập bộp thoáng cái, liếc mắt cũng liền coi xảy ra điều gì tình huống, bận tâm tiến lên phía trước nói: "Chư vị, đây là ta thủ hạ chính là sai lầm, may mắn là không thương tổn được người, bữa cơm này ta thỉnh, đại gia hòa hòa khí khí có được hay không?"

Bất quá Lữ Ngôn đã có muốn vì mỹ nữ xuất đầu, hơn nữa còn có Đại sư tại, tự nhiên không thể rơi xuống mặt mũi, quát lạnh: "Hòa khí sanh tài, ta Lữ Ngôn cũng không phải không hiểu đạo lý, thế nhưng vừa mới người người bán hàng này nói cái gì mà nói?"

"Cái này vốn là sự thực, hà tất tính toán?" Tần Phong lông mi giương lên hỏi.

"Lẽ nào người không biết ta là khách hàng sao? Nếu như thương tổn được nàng làm sao bây giờ?"

"Đây không phải là không thương tổn được nha?" Tần Phong hỏi ngược một câu.

"Vậy người cũng phải nói xin lỗi, điểm ấy lễ phép cũng sẽ không sao?" Lữ Ngôn lại đột nhiên cảm giác được không thể xung động, phải giữ vững thân sĩ thái độ, nghĩa chánh ngôn từ nói.

Người què thật không có lui, đứng ở một bên nhún vai, làm Tần Phong có thể

làm người bán hàng đã không tệ, là hẳn kia thối tính tình đang nói xin lỗi? Huống Lữ Ngôn hay là hẳn tình địch? Chính như hẳn nghĩ, Tần Phong thản nhiên nói: "Không có ý tứ, ta sẽ không xin lỗi."

"A, lẽ nào cha mẹ người không dạy qua người tại sao nói áy náy sao?" Một bên xem ra náo nhiệt Herault Nhĩ Tư bỗng nhiên toát ra một câu, người què mở to hai mắt nhìn, đang nhìn xem Tần Phong, Tần Phong hai mắt phát lạnh, lạnh lùng nói: "Lão đầu, người thiếu đánh a?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 76: Giữ Gìn

Chương 76: Giữ gìn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 15 14:0 2:0 1 số lượng từ: 2760

"Tần Phong?"

Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở còn có Mạnh Chiêu Quân nghe được Tần Phong lạnh như băng thanh âm, đầu tiên là sửng sốt, sau đó không thể tin hô.

Mà một bên Herauld Nhĩ Tư bị Tần Phong ánh mắt lại càng hoảng sợ, thân thể không tự chủ được lui về phía sau một bước, một bên Lữ Ngôn cùng Lưu Phong tròn mắt nhận nhịp lật qua, đi lên trước ngăn ở Tần Phong trước mặt, Lưu Phong thấp giọng nói: "Tần Phong, người làm gì? Người có biết hay không đây là Herauld Nhĩ Tư tiên sinh? Dám đối với Herauld Nhĩ Tư tiên sinh nói năng lỗ mãng, người muốn cho chúng ta theo các người mất mặt xấu hổ sao?"

"Tần Phong? Người thật chạy tới làm người bán hàng?" Chỉ Mạnh Chiêu Quân bất khả tư nghị nhìn Tần Phong, nói: "Người không phải là không tới sao?"

"Chính là." Sở Sở có chút hưng phấn nói: "Người còn trang, giả bộ ta cũng chưa nhận ra được."

"Muốn tới thì tới." Tần Phong trợn trừng mắt, mà một bên Yến Tiểu Mộng Vốn dĩ còn có chút kinh hãi nhưng rất nhanh áp chế tâm tình, làm bộ mặt không thay đổi ngồi ở chỗ kia, điều này làm cho Lữ Ngôn sau khi thấy càng tâm lý vui vẻ, bất mãn rầm rừ: "Tần Phong, vị này chính là danh nhân nước ngoài."

"Cái gì chó má danh nhân nước ngoài?" Tần Phong nhìn thoáng qua Herault Nhĩ Tư, mắng: "Lão đầu, ta cho người biết, ba mẹ ta có dạy nói xin lỗi hay không không đến phiên chỉ chỗ bàn luận. Người tin hay không hiện tại ta đem người đá ra ngoài?"

Herault Nhĩ Tư nhún vai, lão nhân này tánh bướng bình cũng lên tới, bất mãn nói: "Ta chỉ nói là nên nói. Lẽ nào cha mẹ người không có dạy qua người phải nói xin lỗi cùng lễ phép sao? Cứ như vậy cha mẹ của người giáo dục phi thường thất bại."

"Muốn chết." Người què tâm lý buồn cười.

"Muốn chết." Tần Phong hai mắt hí một cái, song quyền sờ ca ca rung động, một bên Mạnh Chiêu Quân muốn ngăn đến nhưng bị Sở Sở cho kéo lại, trái lại Lưu Phong cùng Lữ Ngôn mặt mày xanh lét, nhưng là căn bản không ngăn cản Tần Phong, Tần Phong đi tới nắm lão đầu cổ áo của, hấn một bên nhi tử Khắc Lý Đặc La muốn níu lại Tần Phong, lại bị Tần Phong dễ dàng đặt tại trên ghế.

Nhìn Herault Nhĩ Tư, Tần Phong nói: "Lão đầu, ta cũng không phải không giảng đạo lý."

"Người bây giờ như là giảng đạo lý sao?" Herault Nhĩ Tư có chút sợ, bị Tần Phong lôi cổ áo có chút khó chịu, trong lòng thầm nói.

"Dựa theo ta trước đây tính tình người bây giờ hẳn là tại đi Thiên Quốc trên đường." Tần Phong lạnh lùng nói: "Ta cho người biết, người đừng tưởng rằng về mấy bức họa liền có tư cách tới bình luận phụ mẫu ta đối với ta giáo dục. Người có tin ta hay không thoải mái đem người đánh một trận?"

"Tần Phong, người làm gì!"

Yến Tiểu Mộng vừa nghe lại càng hoảng sợ, đứng dậy bất mãn nói: "Herault Nhĩ Tư là danh nhân nước ngoài, người làm gì?"

Tần Phong nghe xong lời, một tay quơ tay vài cái, hít sâu một hơi đem toàn thân khí tức bạo ngược toàn bộ phun đi ra ngoài, to thở hỗn hển mấy cái đem lão đầu ném trở về trên ghế, trong mắt tràn đầy một cỗ tử thống khổ, kia cỗ thống khổ chỉ người què thấy được, người què có chút bất đắc dĩ quay đầu đi, hẳn biết, vậy chỉ có tại Ghiền Neptune tổng hợp lại chứng bạo phát thời điểm mới phải xuất hiện.

Tần Phong hít một hơi thật sâu, làm bộ vô sự vậy giơ tay vẫy vẫy nói: "Không có gì, các người tiếp tục ah."

Lại nói, cũng coi bỏ ở bên ngoài phục vụ trang ném tới một bên, đi tới cửa thời điểm đem khẩu trang cũng hái được ném tới một bên, cũng không quay đầu lại ly khai, Yến Tiểu Mộng bất đắc dĩ thở dài, tâm lý lại có chút lo lắng, chỉ là suy nghĩ một chút vừa mới Tần Phong tính tình lại có chút bất đắc dĩ, Herault Nhĩ Tư chính xác nói không nên nói.

"Tiểu Mộng đừng nóng giận, vì hẳn về phần sinh khí sao?" Lữ Ngôn khuyên giải an ủi nói, thế nhưng Yến Tiểu Mộng cũng mặt không thay đổi không nói câu nào.

Mà một bên người què đứng ở cửa, nhìn Yến Tiểu Mộng, Yến Tiểu Mộng tựa hồ cũng chú ý tới ánh mắt của hẳn, ngẩng đầu lên lại thấy được một cỗ bi ai cùng bất đắc dĩ, Yến Tiểu Mộng tâm lý có chút không giải thích được, thế nhưng người què lúc này đã không nhìn nữa nàng, mà là nhìn phòng trong mọi người, thản nhiên nói: "Đều cút cho ta."

"Người nói cái gì?" Lưu Phong vừa nghe, cau mày rậm trời.

"Không nghe được lời của ta sao? Cút cho ta." Người què toàn thân khí thế

lật qua, toàn thân từng đợt cuồng bạo sát khí tiệt quyên toàn bộ gian phòng. Tần Phong chính miệng thừa nhận qua dong binh giới trong, hẳn người què được đến lên cao thủ hai chữ, như thực chất vậy sát khí làm cho cả gian phòng nhiệt độ chợt giảm xuống, tất cả mọi người đều có một loại phát ra từ bản thân hàn ý, không nghĩ tới 1 cái đề xướng người hòa khí sanh tài người què dĩ nhiên sẽ có như vậy sát khí.

Nhất là Mạnh Chiêu Quân càng kinh hãi không thôi, cái này cổ sát khí cùng lúc đó Lôi Thiên Hào yện hội lên mặc dù có chỗ bất đồng, nhưng không kém là bao nhiêu.

"Cái này cớm điểm lão bản trước đây giết qua bao nhiêu người?"

Đoàn người bị sát khí này áp dĩ nhiên không dám hai lời, bọn họ thận trọng vòng qua người què đi ra ngoài, người què có chút bất đắc dĩ thở dài, thấy một bên nữ phục vụ viên, cười cười, nói: "Sau này cẩn thận một chút, đi làm việc ah."

"Cám ơn lão bản." Nữ phục vụ viên gật đầu.

Mà người què nhìn đầy bàn ăn, năm đến không lãng phí tâm, mình ngồi ở chỗ đó ăn.

Ra khách sạn Tần Phong cảm giác được ánh nắng mặt trời, điểm khỏa hương khói hít vài hơi, mới là cảm giác tốt hơn nhiều, tâm lý lại có chút buồn bực, cái này một phần công tác lại thất bại. Không mục đích trên đường đi tới, lại nghe được điện thoại di động kêu lên lên, lấy ra nữa nhìn lên cũng Trần Trường Phong đánh tới, trong lòng có chút nghi hoặc nhận điện thoại "Trần thúc? Chuyện gì? Muốn mời ta đi ăn?"

"Phòng làm việc của ta tới ăn cặp lông đựng cớm người tới hay không?"

"Không đi." Tần Phong không vui nói: "Thức ăn quá kém."

Trần Trường Phong cười mắng hai câu, nhưng thoáng qua có chút nghiêm túc nói: "Ta đây lần nói với người một việc, có người thông qua cảnh sát chúng ta điều tra mẫu thân của người."

"Cái gì? Ai?" Tần Phong có chút nghi hoặc, bản thân mẹ đều chết hết 10 năm, ngoại trừ tự cái không ai nhớ kỹ nàng, nhưng nghe đến Trần Trường Phong nói, tâm lý không khỏi có chút cảnh giác: "Là ai?"

"Người không cần lo lắng." Trần Trường Phong cũng đem sự tình ngọn nguồn nói một lần.

Nguyên lai Herault Nhĩ Tư nghe theo Mạnh Chiêu Quân chủ ý, liền cùng cảnh sát liên lạc, mà Vốn dĩ Lưu Phong cùng quốc tế hình cảnh Diệp Phong coi như là bằng hữu, hỗ trợ điều tra khẳng định cũng không có vấn đề, Vốn dĩ cảnh sát bởi vì liên tiếp vụ án giết người bần túi bụi, thế nhưng ngẫm lại nếu là vì quốc tế đến danh họa nhà Herault Nhĩ Tư hỗ trợ, hơn nữa Herault Nhĩ Tư để lộ chỉ là dùng 10 năm tâm huyết tác phẩm, nếu như có thể giúp chút gì không sau này cũng là theo chân thơm lây, đợi được sau này giới thiệu bức họa này, kia Đông Thiên cảnh sát tự nhiên cũng sẽ bị đề cập, đó cũng là lần có mặt mũi. Hỗ trợ điều tra cũng không cần phí nhiều ít phiền phức, việc này Trần Trường Phong cũng là đồng ý, thế nhưng không nghĩ tới tra tới tra lui sau cùng tra được 10 năm trước đây, đến Đan Mạch, họ Hoàng, chỉ có một kêu Hoàng Thi Mạn nữ tử.

Người nữ nhân này tên Trần Trường Phong quá quen thuộc, hãn huynh đệ sinh tử Tần Hạo Dương thê tử, cũng là mẫu thân của Tần Phong.

Lo lắng đến việc này chuyện liên quan đến Tần Phong, Trần Trường Phong sẽ không tự ý chủ trương, nói: "Sự tình chính là như vậy, tra tới tra lui Herault Nhĩ Tư tìm chính là người mẫu thân."

"Phụ mẫu ta không biết hãn." Tần Phong thản nhiên nói: "Hơn nữa mẹ ta đều chết hết 10 năm, ta không hi vọng có xa lạ người đang quấy rối đến nàng."

"Tốt." Trần Trường Phong do dự một chút, vẫn đồng ý Tần Phong yêu cầu,

cúp điện thoại, hẳn tuy rằng cũng rất muốn cho Heralut Nhĩ Tư 1 cái giúp đỡ, bất quá người chết gia thuộc không hi vọng tiết lộ, trừ phi là công sự như vậy thì cần bảo mật.

Trần Trường Phong cũng không nhiều muốn, vẫn bận đến rồi buổi chiều 2 3 điểm, làm thủ hạ lúc tiến vào nói Heralut Nhĩ Tư đoàn người tới, hẳn mới là gạt đầu đồng ý mấy người tiến đến.

"Ân, rất xin lỗi, Heralut Nhĩ Tư tiên sinh." Trần Trường Phong nói ngay vào điểm chính: "Chúng ta thật có tra được người làm muốn tìm người kia, bất quá chúng ta muốn nói là hoàng nữ sĩ đã chết, hơn nữa chúng ta liên lạc nhà của nàng thuộc, thân nhân bọn họ cự tuyệt để lộ toàn bộ còn lại tin tức, thực sự không có ý tứ."

"Hoàng nữ sĩ?" Heralut Nhĩ Tư sững sốt, cũng không có để ý Trần Trường Phong nói cự tuyệt, nói: "Người nói cái kia họ Hoàng chính là người nữ? Hơn nữa đã chết."

"Không sai."

"Không đúng, ta tìm là một người nam nhân, một năm kia thoát nhìn rất nam nhân trẻ tuổi, a, hoàng nữ sĩ có gia thuộc? Có thể nói cho ta biết hẳn phương thức liên lạc sao?"

"Không có ý tứ." Trần Trường Phong lắc đầu cự tuyệt nói: "Đối phương cự tuyệt để lộ bất kỳ tin tức gì, chúng ta không thể tiết lộ đặc biệt tư ân."

"A, đừng như vậy, van cầu người." Heralut Nhĩ Tư cầu khẩn nói: "Đây đối với ta rất trọng yếu, thực sự rất trọng yếu, chỉ cần làm ta tìm được năm đó người kia, chi muốn ta cùng hẳn tâm sự, ta có thể hoàn thành kia một bức họa, van cầu người, xem ở trên Đế mặt mũi của giúp ta lúc này đây ah, trời ạ, ta nguyện ý tặng cho người một bức họa."

"Trần thúc." Yến Tiểu Mộng xem Heralut Nhĩ Tư bức tóc thống khổ đáng

dấp, có chút vào tâm không đành lòng: "Không thể nói sao?"

Trần Trường Phong lại trong lòng lấm bầm, người hài tử này thế nào cùi chỏ hướng ra phía ngoài quải, Tần Phong bây giờ đối với hẳn chuyện của cha mẹ chính là 1 cái cấm kỵ, nhưng vẫn là cười nói: "Tốt lắm Tiểu Mộng, người không hi vọng Trần thúc vi phạm bản thân nguyên tắc ah? Được rồi, nghe nói người và tiểu Phong gần nhất náo loạn mâu thuẫn? Lần sau tại đám như vậy người nói cho ta biết, Trần thúc giúp người dạy hẳn. Tiểu tử thói kia không nhìn được số, nên giáo huấn."

"Không có rồi." Yến Tiểu Mộng lại bận tâm nói: "Tần Phong đối với ta rất tốt, người đừng nghe ta ba nói lung tung."

Trần Trường Phong truyện cười dịu dàng gật đầu, trái lại một bên Lữ Ngôn lại nghĩ không được tự nhiên, ai nghe không hiểu Yến Tiểu Mộng trong lời nói duy trì ý tứ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 77: Ta Muốn Gây Dựng Sự Nghiệp

Chương 77: Ta muốn gây dựng sự nghiệp

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 15 20:0 6:0 1 số lượng từ: 241 4

Tại Trần Trường Phong ở đây hỏi không ra được gì, Lưu Phong cùng Lữ Ngôn rất nhanh đem hi vọng đặt ở Diệp Phong trên người, dù sao tiểu tử này gần nhất một mực trong cục công an lẫn lộn, nhất định có thể hỏi thăm xảy ra chuyện gì tới, Herauld Nhĩ Tư nghe được hai người nói tự nhiên cũng có một phần hi vọng, trái lại Yến Tiểu Mộng tam nữ không có đi, dù sao đều cùng Diệp Mộng Kỳ nháo không ưa, tìm được Diệp Phong tất nhiên nhất định sẽ thấy Diệp Mộng Kỳ.

Herauld Nhĩ Tư cùng Khắc Lý Đặc La theo Lưu Phong cùng Lữ Ngôn rất nhanh tìm được rồi Diệp Mộng Kỳ phòng làm việc của, lần trước bị Tần Phong làm gãy tay vẫn còn băng bột , hai mắt cũng có chút hiện lên hồng tơ máu, Diệp Mộng Kỳ gần nhất trải qua cũng không thư thái, liên tiếp sát thủ sự tình gây nàng có chút tâm thần không yên, Diệp Phong cũng không tiện qua, dù sao Long Đạo còn không có tin tức gì, hẳn cũng muốn căng thẳng thần kinh.

Thấy một chuyến 4 người tiến đến, Diệp Mộng Kỳ có chút nhú nhú mày, Diệp Phong thì bận tâm đứng lên nói: "Lưu Phong? Sao người lại tới đây?"

"Còn chưa phải là vừa mới tại Trần cục trưởng chỗ đó không hỏi được gì." Lưu Phong có chút buồn bực nói: "Ta nhờ các người cảnh sát chuyện tình tra được, thế nhưng Trần cục trưởng ngậm miệng không nói, đây không phải là tới tìm người hỗ trợ đó sao."

"Chuẩn, hi vọng các người có thể giúp ta một lần, thực sự hi vọng, ta sẽ cảm tạ các người." Herauld Nhĩ Tư cũng là kích động nói: "Tìm được người kia đối với ta thực sự rất trọng yếu, van cầu các người giúp ta một chút, trời ạ, ta 10 năm tới tâm huyết chỉ vì kia một bức họa, chỉ kia một nhân có thể trợ giúp ta, ta van cầu các người."

"Ai a, Đại sư có thể đừng như vậy." Diệp Phong bị Herauld Nhĩ Tư khẩn cầu nói lại càng hoảng sợ, lão nhân này thân gia đó là hơn ước, hơn nữa còn là toàn cầu nổi danh nghệ thuật gia, bận tâm nói: "Người kia chính xác tra được, Trần cục trưởng vì sao không có nói cho các người biết?"

"Hắn nói hoàng nữ sĩ gia thuộc cự tuyệt để lộ bất kỳ tin tức gì." Lữ Ngôn bắt đầu nói.

Hắn và Lưu Phong coi như là duy nhất liều mạng, chuyện này đã có manh mối, nhưng là lại không bắt được, kia Herauld Nhĩ Tư còn không được vừa vừa sức tra? Đến lúc đó triển lãm sẽ hẳn khẳng định vô tâm tình đi, hai người bọn họ trước khi thế nhưng phóng xuất hào ngôn Herauld Nhĩ Tư xảy ra tiếc, như quả không ngoài tới vậy thì thật là mất mặt vút xuống Thái Bình Dương đi.

"A? Trần cục trưởng thật đúng là." Diệp Phong buồn cười nói: "Các người hỏi một chút Mộng Kỳ ah, ta cũng không biết."

Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày, nói: "Không có ý tứ, nếu người chết gia thuộc không muốn để lộ, chúng ta không có quyền tiết lộ tư nhân tư ẩn, mời trở về đi."

Diệp Phong bắt đầu nhún vai, mà Lưu Phong còn lại là tiến lên phía trước nói: "Chỉ là tìm cá nhân, chúng ta chỉ là tìm hắn nhờ một chút, rất đơn giản, hơn nữa Herauld Nhĩ Tư tiên sinh nhất định sẽ cho hắn đầy đủ thù lao, có thể chứ?"

Một bên Herault Nhĩ Tư cũng vội vàng là gật đầu: "Ta nhất định sẽ báo đáp các người."

Bất quá khi Lưu Phong sau khi nói xong, Diệp Mộng Kỳ trong ánh mắt cũng từ từ tất cả đều là khinh thường, điều này làm cho mấy người rất là phiền muộn, Diệp Mộng Kỳ đương nhiên biết bọn họ muốn tra người là mẫu thân của Tần Phong, muốn nói Diệp Mộng Kỳ đã sớm nhìn chăm chăm Tần Phong đây, có người điều tra mẫu thân hẳn hồ sơ tin tức nàng trước tiên sẽ biết, nhưng nghe nói là Herault Nhĩ Tư muốn hoàn thành một bức họa cho nên điều tra Hoàng Thi Mạn, Hoàng Thi Mạn đã chết vậy khẳng định là tìm Tần Phong, mà có thể cùng Hoàng Thi Mạn liên lụy đến kia tất nhiên là đề cập đến Tần Phong phụ mẫu chết đi thời điểm sự tình.

Vừa vặn không khéo chính là, Diệp Mộng Kỳ tại điểm này cùng Tần Phong tuyệt đối thuộc về một loại người, đều là nhìn tận mắt phụ mẫu của chính mình chết ở trước mặt của mình, nàng Diệp Đại Đội Trường tại đây phần thống khổ lên là tại chỗ duy nhất một lý giải Tần Phong, dựa vào sự thống khổ của người khác đi hoàn thành một bức họa, Diệp Mộng Kỳ ngoại trừ khinh thường thực sự không có gì có thể nói. Cho nên coi như là Tần Phong bên kia không có cự tuyệt, nàng cũng sẽ không đi nói, dù là cùng Tần Phong tại thế nào không hợp nhau, bởi vì nàng hiểu rõ nhất kia phần tê tâm liệt phế đau đớn.

"Xin lỗi, ta còn có rất nhiều chuyện, mời các người ly khai." Diệp Mộng Kỳ lạnh như băng nói.

Mà lúc này ở bên ngoài chờ Yến Tiểu Mộng có chút tâm thần không yên, lấy điện thoại di động ra muốn cho Tần Phong gọi điện thoại, thế nhưng không đánh ra đi, rồi lại nhớ đến, nghĩ tới nghĩ lui mới gọi một cái tin nhắn ngắn.

"Người không sao chứ? Đừng nóng giận. . ."

Mà lúc này đang cùng Vạn Hiểu Dương đàm người nói chuyện trời đất Tần Phong nhận được tin nhắn ngắn cũng cười cười, trở về một cái: "Không có việc

gì, tốt vô cùng, đang cùng mấy người bằng hữu thương lượng gây dựng sự nghiệp chuyện tình, nếu không tìm được việc làm ta liền đi bán Neptune."

Nhận được tin nhắn ngắn Yến Tiểu Mộng khóe miệng giơ lên mỉm cười, hẳn nhớ kỹ đây, vậy nói rõ hẳn còn đang ý đến bản thân. Bất quá nhớ tới Tần Phong chuyện tình lại hừ một tiếng, cất điện thoại di động. Mà đang ở nói chuyện phẩm Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở cũng không có phát hiện Yến Tiểu Mộng mờ ám.

Muốn nói Tần Phong thương lượng gây dựng sự nghiệp, ngược lại không phải là giả, mà là đang lão Lý thúc chỗ đó lúc ăn cơm đụng phải sàu mi khổ kiểm Vạn Hiểu Dương đám người.

Mà thấy mấy người sàu mi khổ kiểm, Tần Phong hiểu kì tiến tới hỏi chuyện gì.

Lại nguyên lai là bởi vì lần trước Tần Phong tại chỗ đem Âu Thiếu Minh cùng Ngụy Thiếu Dương đánh thành tàn phế sau khi, Vạn Hiểu Dương đám người cũng tao ngộ phiến toái không nhỏ, Vốn dĩ không ai có thể tìm mấy người bọn hắn phiến phức, dù sao cũng là Lang Nha đột kích đội xuống, thân thủ đó là gạch thẳng đánh dấu, nhưng đối phương cũng không từ thân người an toàn hạ thủ, ngược lại thì hướng về đất chuyện tình mà ra tay, dù sao đất đều là bọn hắn mượn được, đối phương cao tiền thuê nhà hoặc là nói có người thu mua đất, bọn họ đều không có biện pháp, chỉ có thể trơ mắt giương mắt nhìn, câu lạc bộ cũng gặp phải đóng cửa tình cảnh.

Tần Phong nghe cũng có chút xấu hổ, đang lo mình cũng bởi vì chuyện công việc phát sàu, đơn giản là đánh nhịp quyết định nói: "Gây dựng sự nghiệp."

"Chúng ta liền mấy người làm lính, ở trong bộ đội học đều là quân nhân bản lĩnh, những thứ khác có thể làm gì?" Vạn Hiểu Dương có chút nghi ngờ hỏi.

Tần Phong uống một hớp rượu, nói: "Sinh ý buôn bán ta không làm được, không sợ mấy ca chê cười, cao trung không tốt nghiệp, cái này cái gì kinh tế a,

tài chính a các loại bừa bộn ta là một chữ cũng không biết, nhưng mấy ca đều là trong bộ đội đi ra ngoài, xem mấy ca thân thủ cũng là nhất lưu, ta thẳng thắn bản thân tốt, mở bảo an công ty, làm cho huấn luyện xếp hình nữa vậy khẳng định không thành vấn đề ah?"

"Ý kiến hay a." Vạn Hiểu Dương bận tâm gật đầu, cũng ực một hớp rượu, lại nói: "Có thể là huynh đệ chúng ta mấy người cũng đều là gà mờ, không có văn hóa gì, cái này sau này nói chuyện làm ăn chuyện tình chúng ta cũng không lành nghề a."

Tần Phong cũng gật đầu, suy tư một phen.

Hắn là căn bản liền dự định mình mở cái công ty treo cái hư danh đẹp mắt một chút, dù cho công ty đều lỗ vốn hắn còn không sợ, suy nghĩ một chút, nói: "Ta tìm vài người cùng nhau hỗ trợ, Thiệu Vĩ tiểu tử kia cũng có chút tâm nhãn, hơn nữa làm hắn đi ra gây dựng sự nghiệp khẳng định cũng sẽ không cự tuyệt, tạo nên nàng người vợ Đường Tiểu Vũ, đầu gì cũng là xí quản chuyên nghiệp cao tài sinh, ta đây còn 1 cái Tiểu Bàn Tử, người tinh 1 cái, chính là nhát gan, thế nhưng chuẩn ta Đông Thiên Thị phố lớn ngõ nhỏ chuyện tình đều biết rõ ràng."

"Tốt, liền dựa Tần huynh đệ cái này hào sảng, mấy ca Dzô." Vạn Hiểu Dương một câu nói, kia mấy người huynh đệ tự nhiên không hai lời, thẳng thắn sảng khoái gật đầu.

"Đi, ta chỗ này liền ra 100 vạn." Tần Phong trực tiếp lấy ra một tờ chi phiếu viết 100 vạn, kín đáo đưa cho Vạn Hiểu Dương, nói: "Các người đầu bao nhiêu tiền ta không bất kỳ ý kiến gì, đến lúc đó cho ta treo cái tên, phân điểm công ty cổ phần, có điểm là được."

Vạn Hiểu Dương cũng là tính tình ngay thẳng, nhìn lên Tần Phong như thế tin tưởng tràn đầy, tự nhiên là trịnh trọng gật đầu: "Yên tâm, sau này mọi người đều là huynh đệ. Vạn Hiểu Dương không nhiều thiếu bản lĩnh, nhưng cũng biết

vì huynh đệ ta tuyệt đối có thể giúp bạn không tiếc cả mạng sống."

"Tốt." Tần Phong cười ha ha một tiếng, cũng đem chuyện công việc tạm thời giải quyết rồi.

Vạn Hiểu Dương uống một hớp rượu, hăng hái cũng lên tới, nói: "Tần huynh đệ trước kia là làm lính sao? Bộ đội nào?"

Hắn mấy người huynh đệ cũng đều là nhận nhiệm gặt đầu, muốn biết Tần Phong lai lịch, Tần Phong trái lại cười nói: "Muốn nói làm lính, ta gia tộc đi lên tra 5 bối đều là do binh, Thái Ngạc tướng quân sĩ quan phụ tá, tiếp theo phạm đình tướng quân cảnh vệ viên, khai quốc lão tổng thuộc hạ đều có thể tìm tới ta tổ tông hình bóng, đến rồi ta đây, không trở thành, rất tiếc nuối, bất quá ta cũng tiếp thụ qua huấn luyện quân sự, coi như là đền bù một chút tiếc nuối."

"Tốt, dòng dõi trung liệt!" Vạn Hiểu Dương một trận kích động, nói: "Thấy ra Tần huynh đệ cũng là trung gan nghĩa mật, tới, uống một chén!"

"Uống!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 78: Còn Không Cho Ăn Điểm Tâm A

Chương 78: Còn không cho ăn điểm tâm a

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 16 0 9:0 7:0 1 số lượng từ: 204 8

Tần Phong uống có chút say bí tỉ, hẳn chỉ nhớ rõ cùng Vạn Hiểu Dương mấy người huynh đệ bàn xong, sau đó một mực uống, hết người này ra rồi người khác vào, trời dần dần tối đen.

Mấy người bên cạnh tất cả đều là chai Sài Gòn đỏ, rậm rạp chằng chịt, có vỏ cũng có chưa hết.

"Uống nhiều như vậy." Lão Lý thúc nhìn say bí tỉ mấy người, Vạn Hiểu Dương huynh đệ mấy người đã say bất tỉnh nhân sự.

Bọn người kia chậm rãi mà nói, bộ đội xuất ngũ, lên một lượt qua chiến trường, uống là càng ngày càng có hăng hái, hận không thể chém đầu gà gà đốt giấy vàng tại chỗ thành anh em kết bái, lão Lý thúc làm thủ hạ mấy người đỡ đỡ ngủ gắt gao Vạn Hiểu Dương mấy người trở về đến rồi căn phòng trong điểm, nhưng ở trên giường, Riêng Tần Phong lung lay lắc lư đứng dậy, miễn cưỡng vẫn duy trì một chút thanh tỉnh: "Lão Lý thúc, ta về nhà."

"Ta làm Tiểu Bàn Tử đưa người trở lại." Lão Lý thúc có chút bất mãn nói:

"Về phần uống nhiều như vậy sao?"

"Không có việc gì." Tần Phong vung tay lên, nói: "Muốn uống rượu. . . Ta. . . Ta có thể đi."

"Đi, ca." Tiểu Bàn Tử tranh thủ chạy tới, xem Tần Phong say khướt lung lay lắc lư, không nhìn được nói: "Ta đưa người về nhà ah."

"Người làm việc của người ah." Tần Phong lắc đầu, néo néo huyết Thái Dương, đem hơi rượu đê xuống sau nói: "Được rồi, ngày mai người hãy Vạn Hiểu Dương mấy tên kia đi bàn bạc các chuyện về lập công ty bảo an, ta đi."

Lại nói liền đứng dậy rời đi, lúc này ăn vặt đường đang náo nhiệt, người đến người đi, Tần Phong cũng miễn cưỡng vẫn duy trì vài phần thanh tỉnh, Tiểu Bàn Tử nhìn hẳn còn có thể tìm được đường cũng không để ý, hẳn biết Tần Phong bản lĩnh, ngay sau đó cùng lão Lý thúc một lần nữa bận việc đi.

Tần Phong một đường lung lay lắc lư, xung quanh có người nghe thấy được trên người hẳn tận trời mùi rượu đều nhộn nhịp tản ra, Tần Phong mơ hồ trong cũng không đi cái kia ngõ nhỏ, mà là vòng quanh mấy con phố, đi tới hẳn chính mình cũng không biết đi tới nơi nào, chỉ là nhìn người chung quanh càng ngày càng ít, trong mơ hồ nghe thấy được nồng nặc gió biển mùi vị, Tần Phong đây mới là phát tay đầu, phát hiện mình dĩ nhiên đến rồi bãi biển bên cạnh.

"Ta thế nào đến nơi này." Tần Phong bắt tay đặt tại nơi mi tâm dùng sức đè, đang định đánh xe về nhà ngủ, lại nghe được một tiếng thét kinh hãi.

"Các người làm gì?"

Thanh âm có chút quen tai, chỉ là nghe không phải ai tới.

"Hắc hắc, Lữ phu nhân, một người tới nơi này xem biển rất tịch mịch? Làm mấy ca chơi với người chơi?"

"Các người là ai!"

"Ha ha, nam nhân người tại chúng ta nhà chứa chơi nữ nhân, mấy người chúng ta sợ người tịch mịch, qua đây bồi bồi người rồi."

"Các người đừng tới đây, tại qua đây ta báo cảnh sát!"

"Nhanh, Lữ phu nhân báo nguy? Vậy người báo nguy thử xem."

Lữ phu nhân gào thét một tiếng, cũng chạy tới trong nước biển, kia mấy tên tiểu lưu manh còn lại là hi hi ha ha vọt vào, một mặt hất nước một mặt trêu đùa, chỉ chốc lát sau Lữ phu nhân trên người của đã ướt bên, ngạo nhân dáng người cũng hiển hiện ra.

"Nhanh, thật đúng là tốt, mấy ca thật có chịu phục."

"Ha ha, đại ca nói cái gì, hiện tại liền lên cô nàng."

Vốn dĩ mơ mơ màng màng Tần Phong xoay người lại nhìn lên, lại thấy tại trong nước biển, Hải Lăng Phi bưng bộ ngực mình, hai mắt tràn đầy tức giận nhìn kia mấy người tới gần tiểu lưu manh, Tần Phong nhìn lên chính là cảm giác trong cơ thể một trận hỏa diễm tán loạn, người nữ nhân này quá duyên dáng, nghĩ tới đây, Tần Phong rượu mời ở trên tới vọt tới, quát lớn: "Làm gì chứ!"

"Mẹ nó, ở đâu ra từu quý." Đừng nói cách xa, Tần Phong kia một thân mùi rượu cách thật xa mấy tên tiểu lưu manh liền nghe thấy được.

Hải Lăng Phi thấy Tần Phong sau khi, hưng khởi hi vọng, nàng thế nhưng biết Tần Phong có thể đánh. Chỉ là xem Tần Phong bước đi đều đi bất ổn hình dạng, biết người này uống so sánh với lần còn nhiều hơn.

Chính như Hải Lăng Phi nghĩ, mấy tên côn đồ muốn tiến lên giáo huấn một chút Tần Phong, lại bị Tần Phong 3 quyền 2 chân rơi vào trong nước biển, đau mấy tên côn đồ kêu cha gọi mẹ chạy, mà Tần Phong cũng thân thể rượu mời không ngừng dâng lên, cũng không có đuổi theo, thân thể một ngã ngửa ở tại trong nước biển, Hải Lăng Phi lại càng hoảng sợ, bần tâm đã chạy tới, xem Tần

Phong thân thể di động ở nơi nào cũng không đoái hoài tới người này vì sao không có chìm xuống, lôi hẳn liền nói: "Này, này, nơi này là biển rộng, người đứng, người nghĩ tình dậy trôi đến nước Mỹ đi không?"

"Nước Mỹ? Ta đi nước Mỹ làm gì?"

Tần Phong mơ mơ màng màng mở mắt, lại thấy toàn thân ướt đẫm Hải Lăng Phi đang lôi kéo bản thân cánh tay, cũng thân thể trầm xuống đem Hải Lăng Phi dẫn tới trong lòng ngực mình.

"Ngô." Hải Lăng Phi nhắm mắt lại cũng không tránh thoát tới, trong miệng từng cái một bọt khí toát ra tới, sắp không nín được thời điểm tại Tần Phong trong miệng phun ra hơi thở nhẹ tại trong miệng nàng, mới là cảm giác phổi thư thái rất nhiều.

Ước chừng có 3 4 phần chuông.

Tần Phong mở mắt ra kính, một thanh ôm Hải Lăng Phi từ trong biển chui ra, trên người cảm giác say đã sớm rút đi hơn phân nửa.

"Hô, hô, người nghĩ nín chết ta a." Hải Lăng Phi buồn bực nói, từng ngón từng ngón thở hỗn hển.

Tần Phong phát tay đầu, thấy trong ngực toàn thân cao thấp tràn đầy nước biển Hải Lăng Phi, hít sâu một hơi, ôm nàng lên bờ, chỉ là lại nên làm cũng sẽ không thiếu. . .

Cũng không biết bao lâu, bầu trời đốm nhỏ càng phát rực rỡ, Tần Phong nằm ở trên tảng đá, một tay ôm Hải Lăng Phi thân thể mềm mại, một tay cầm 1 cái ướt đẫm bao thuốc lá, bất đắc dĩ tự đem bao thuốc lá ném tới một bên.

Hải Lăng Phi dán tại trên người hẳn, ánh mắt hơi híp, cảm giác một trận khổ sở.

Vốn dĩ lần trước cùng Tần Phong một đêm tình vốn là hối hận vạn phần, thế

nhưng mấy ngày nay buổi tối nàng một mình trông phòng thời điểm, khiến sẽ nghĩ tới cái kia uống rượu một mình đấu 20 cái người gia hỏa.

Không ao ước lúc này đây tại đụng phải, nàng vẫn là không có nhịn xuống.

Xác thực nói, Tần Phong cũng nhịn không được.

Tên khốn kiếp này uống rượu nhiều điểm, nhưng là thân thể hẳn xử lý còn công năng thực sự cường đại, cho nên căn bản không có say đã bất tỉnh, trái lại vượt qua dựa vào rượu mời lại cùng người mỹ nữ này tới một lần.

"Thoải mái." Tuy rằng không khoái, nhưng Tần Phong vẫn là không nhịn được nói cái chữ này.

....

"Bận áo của ah." Tần Phong xem nàng trần trụi trên thân, đem mình ngăn tay cho nàng.

Hải Lăng Phi nhìn hẳn tay không thành thật, trừng hẳn liếc mắt, nhận lấy áo khoác mặc vào, tuy rằng cũng là ướt nhẹ hơn nữa rộng thùng thình, nhưng là so không mặc xong rất.

Mặc quần áo xong, Hải Lăng Phi trực tiếp hướng về bản thân đỗ xe phương hướng đi, Tần Phong có chút buồn bực nói: "Này, còn không chịu mời ta ăn bữa bữa sáng?"

"Không."

Hải Lăng Phi trả lời ngắn gọn thẳng thắn, phất phất tay liền đi không bao lâu Tần Phong nghe được một trận động cơ phát động thanh âm, bất đắc dĩ đưa qua bản thân ướt nhẹ quần mặc vào.

"Tiểu tử đây là gặp phải tai nạn trên biển sao?"

"Không, gặp phải Godzilla."

"Kia Altman không xuất hiện?"

"Optimus Prime Xuất Hiện."

"Decepticons không có tới hỗ trợ?"

"Đang bận cùng cô gái xinh đẹp chiến sĩ nói yêu thương đây."

"A, ta còn tưởng rằng cùng kia Người Namek là một nhà đây."

"Ướt * lạnh?"

"Lạnh!"

"Vây câm miệng cho ta! Hào hào lái xe của người!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tủ Sách Việt:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 79: Rời Giường Túc

Chương 79: Rời giường túc

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 16 140 1 số lượng từ: 224 8

"Người xấu này, đêm qua đã làm gì."

Sở Sở đứng ở Tần Phong cửa gian phòng dùng sức gõ cửa một cái, thế nhưng truyền đến Tần Phong mơ mơ màng màng bất mãn thanh âm: "Đừng gõ, ngủ đây."

"Người còn ăn cơm hay không?"

"Hiện tại tuổi còn trẻ kệ mịa ăn điếm tâm, ta muốn đi ngủ, chớ quấy rầy ta." Tần Phong rúc tọt trong chăn, có chút buồn bực quát, ngày hôm qua uống một buổi chiều cả đêm rượu, nửa đêm trong lại cùng với Hải Lăng Phi, cộng thêm hôm nay bên ngoài bỗng nhiên tự thành lập mưa thu, thời tiết trong nháy mắt chuyển lạnh, Tần Phong tự nhiên nghĩ ở trong chăn trong hỏ hỏ ngủ một giấc.

Sở Sở tức giận dậm chân, bốn đại tiểu thư hô người ăn điếm tâm người dĩ nhiên nói ta ầm ĩ người? Đông Thiên đại học muốn cho ta hô ăn điếm tâm nam có thể xếp đến trên mặt trăng đi, nghĩ vậy Sở Sở vừa tức dùng sức gõ vài cái lên cửa.

"Người ở đây dám gõ cửa người có tin ta hay không đem người lôi vào tới ngủ chung?" Tần Phong bưng cái lỗ tai, có chút không nhịn được quát: "Ta muốn đi ngủ!"

"Không được, người hôm nay được theo ta đi dạo phố!"

"Trời mưa đi dạo cái gì đường!"

"Ta nghĩ mua mấy bộ quần áo! Ta y phục mùa thu cũng không có!"

"Bang bang phanh."

Tần Phong ở trong chăn trong tức giận mở mắt, thở hổn hển nhảy dựng lên mở ra cửa phòng.

Tần Phong vô tâm tình nói nhảm, một thanh đem Sở Sở ôm lấy đè tại trên giường, may mà người này biết hưởng thụ, nệm rất mềm, lực đàn hồi cũng tốt, bất quá Tần Phong động tác này thoát nhìn thế nào đều giống như là phim trong đại phiêu đàn nhân vật, sợ Sở Sở bưng bộ ngực mình núp ở một góc, run rẩy: "Người. . . Người muốn làm gì. . ."

"Ta muốn ngủ." Tần Phong liếc nàng một cái.

"Người ngủ người đem ta túm vào làm chi!" Sở Sở cũng đã quên trước cử động, bất mãn nói.

"Ha hả, câm miệng cho ta, không thì nu pa ca chi."

Tần Phong trợn mắt, sau đó nằm lỳ ở trên giường đập lên chăn ngã đầu liền ngủ, Sở Sở tức giận run run, vuốt ve mình cái mông, người này vừa mới dùng lực đạo cũng không nhỏ, bây giờ còn hơi đau đây, thấy Tần Phong tên khốn kiếp này ngủ thật đúng là hương, lại là giận không chỗ phát tiết, tiểu chân hướng về phía Tần Phong cái mông lên chỗ đó liên tiếp đập tới, trong tay không biết từ nơi này sao qua tới một người gối đầu còn dấm vào.

Vừa lại cảm thấy mơ tới Chu công nữ nhi Tần Phong bị Sở Sở cái này gập lại nhảy cứu tỉnh, tức giận lật chăn ra, tại Sở Sở kinh hô trong đêm nàng cho đặt tại thân dưới, hung hãn nói: "Cô nàng, ta cảnh cáo ngươi, ta hiện tại buồn ngủ, ta thực sự rất khốn, không muốn khiêu khích ta điểm máu chốt, không thì ta nu pa ca chi."

"Ngươi dám. . . A!"

Sở Sở còn chưa nói hết, cảm giác thân thể bị bay qua tới, cái mộng hương lên trên bị Tần Phong hung hăng quăng một cái tát, Sở Sở đau kinh hô một tiếng: "Tần Phong, ngươi vương bát đản."

Ba!

"Còn dám kêu."

"Ta không gọi." Sở Sở cảm giác mình thật là ở không đi gây sự, cái mộng bị Tần Phong tên khốn kiếp này vỗ hai cái, đau biu môi.

Tần Phong vô tâm tình phản ứng nàng, một thanh đem chăn kéo qua tới lại là ngã đầu liền ngủ, Sở Sở cũng cái mộng đau nhớ tới thân, tức giận hướng về phía Tần Phong trừng mắt: "Một đại mỹ nữ tại người trên giường người cũng ngủ được."

"Ngươi toàn thân cao thấp ta đều nhìn rồi, nếu như muốn phát sinh chút gì chờ ta ngủ no rồi hãy."

"Vương bát đản!"

Sở Sở tức giận nhe nanh múa vuốt, thế nhưng cảm giác được cái mộng đau đớn không thể làm gì khác hơn là giá giá quả đấm, hừ một tiếng sau nghĩ cầm hãn không có biện pháp, lại xem Tần Phong ngủ như đứa bé một dạng, lại muốn trêu chọc một chút hãn, có thể lại là không dám. Thấy Tần Phong ngủ cùng gấu một dạng biết mình muốn đi dạo phố an bài cũng thất bại, đơn giản nằm ở một

bên đoạt lấy bên chăn giấc ngủ.

Nha đầu kia trái lại thật yên tâm, cộng thêm Tần Phong trong phòng ấm áp, nệm lại mềm, ngủ đứng cực kỳ thoải mái, nếu như không phải là vì muốn đi ra ngoài đi dạo phố mua quần áo, Sở Sở cũng sẽ không tại ngày như vậy dậy sớm như thế.

Cảm giác có chút hơi lạnh, Tần Phong hơi chút co lại thân thể, mà Sở Sở cũng đồng dạng co lại, chỉ chốc lát sau đôi cấu nam nữ này, không, nam nữ trẻ tuổi ôm ôm ôm đang ngủ. Mà không bao lâu sau, đứng ở cửa đã đổi xong ra ngoài quần áo Mạnh Chiêu Quân sau khi thấy tức giận rằng ngứa ngứa, thật vất vả đuổi cái cuối tuần, Sở Sở nói muốn đi dạo phố mua quần áo, nàng mới đồng ý dậy sớm như thế, ăn bữa sáng thời điểm làm Sở Sở đi hô Tần Phong cái này miễn phí lao công, kết quả bữa sáng ăn xong rồi người cũng không xuống tới.

Chờ nàng qua đây nhìn lên, ô mai gót, hai vị này đều đang ngủ.

Nàng một là tức Tần Phong tên khốn kiếp này dĩ nhiên ôm Sở Sở ngủ, thương cảm Sở Sở mới bây lớn? Hơn nữa tên hỗn đản này còn có thể ngủ, thứ 2 tức giận là Sở Sở cô gái nhỏ này không nghị lực, dĩ nhiên cấu kết với nhau làm việc xấu. Nhìn mình mặc thật chỉnh tề, Mạnh Chiêu Quân đã cảm thấy một trận phiền muộn.

Tức thì tức, Mạnh Chiêu Quân còn là lui ra ngoài đóng kỹ cửa lại, suy nghĩ một chút quyết định tiếp tục trở về nhà ngủ.

Mà lúc này.

Yến Tiểu Mộng trong nhà, Trần Trường Phong có chút buồn bực ngồi ở chỗ kia, nhìn lão lớp trưởng nhàn nhã thông dong tư thế, tâm lý một trận oán thầm.

"Lão lớp trưởng, ngài sáng sớm đem ta gọi qua chuyện gì?" Trần Trường Phong có chút không hiểu hỏi: "Ta gần nhất cục cảnh sát trong mau bạn không biết phương hướng, ngài nếu như không có gì lớn sự ta phải nhanh đi về, gần

nhất cái này vài lần vụ án giết người tại không giải quyết, ta đều không có biện pháp thông báo."

Hắn biết Yến Đạt tính tình, cho nên nói cũng không có gì bận tâm, Yến Đạt cũng là nghiêm túc gật đầu: "Ta biết, cái này vài lần vụ án giết người gây dư luận xôn xao, bất quá đem người kêu đến cũng là một chuyện nhỏ."

"Chuyện gì?"

"Chính là muốn hỏi một chút Herault Wells đại sư chuyện tình." Một bên Yến Tiểu Mộng bận tâm nói: "Trần thúc, ngài không biết, Herault Wells tiên sinh nghe được ngài cự tuyệt hẳn sau đều khóc, Kerry Castro tiên sinh gọi điện thoại cho ta nói Đại sư ngày hôm qua cả đêm đều ngủ không ngon, hướng về bàn vẽ vẽ mấy chục bức họa lại đốt rụi, mau nhập ma, cho nên van cầu ta có thể hay không hỏi thăm một chút."

Trần Trường Phong có chút cười khổ nói: "Tiểu Mộng, người đây không phải là làm ta phạm sai lầm sao."

"Đại sư thật đáng thương, vì một bức họa đều 10 năm không nghỉ ngơi tốt, ngài đã giúp hẳn một lần ah." Yến Tiểu Mộng có chút nhẹ dạ, lôi kéo Trần Trường Phong cánh tay nũng nịu nói. Một bên Yến Đạt cũng nói: "Ta nghĩ cũng có thể giúp một tay, hơn nữa đây cũng là chuyện tốt, nếu như Herault Wells thực sự hoàn thành bức họa kia, chúng ta Đông Thiên Thị cũng thơm lây, là chuyện tốt."

Trần Trường Phong có chút buồn bực, ngày hôm qua Herault Wells không phải là không đi tìm hắn, thế nhưng Trần Phong không muốn nói, tiểu tử kia bình thời là hi hi ha ha, chính là không muốn đề cập cha mẹ mình, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ nói: "Lão lớp trưởng, việc này thật không đi, người ta không muốn lộ diện cũng không muốn nói, vậy không có thể cưỡng bách người ta, không thì cái này công an không được cưỡng đạo?"

Yến Đạt buồn cười nói: "Chỉ người cái này tính tình quái, đi, ta cũng không

hỏi, ngồi xuống ăn bữa điểm tâm ah."

Yến Tiểu Mộng có chút buồn bực, đứng ở một bên xem Trần Trường Phong cùng Yến Đạt trò chuyện một ít việc nhỏ, suy nghĩ một chút tâm lý hừ nói: "Không được tìm Tần Phong đi, Tần Phong nhất định có thể đem đáp án từ trong miệng người lại đi ra."

Nghĩ vậy, Yến Tiểu Mộng lại buồn bực thở dài: "Cái kia oan gia hiện tại khẳng định còn không có tim không có phổi ngủ đây, cũng không biết tới xin lỗi."

"Ba, ta đi tìm lão Lý thúc, hôm nay đáp ứng hẳn muốn đi hẳn chỗ đó đi ăn." Yến Tiểu Mộng trước đem Tần Phong chuyện chôn ở trong lòng, nói: "Ta đi trước."

Chờ Yến Tiểu Mộng sau khi rời đi, Yến Đạt cũng trừng mắt, nhìn Trần Trường Phong nói: "Thông thường tìm cá nhân còn không đến mức thông tri người chết gia thuộc, nói, rốt cuộc là ai?"

Trần Trường Phong sửng sốt, lại cười khỗ, xem ra lão lớp trưởng còn là nghĩ thấu triệt đây, thấy Yến Tiểu Mộng ly khai, hẳn cũng không có gì có thể giấu giếm, dù sao cũng cũng là có đóng Tần Phong toàn gia chuyện tình, đó là đem sự tình ngọn nguồn cùng mình một ít suy đoán nói ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 80: Nội Ngoại Dẫn Vật

Chương 80: Nội ngoại dẫn vật

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 16 20:0 7:0 1 số lượng từ: 2900

Chính như Yến Tiểu Mộng nói, Herault Wells hiện tại thật mau nhập ma.

Suốt cả đêm, hãn đều đang không ngừng hồi tưởng 10 năm trước cái kia tại băng lãnh trong hẻm nhỏ đích tình cảnh, hồi ức cái kia làm hãn tâm linh rung động hi vọng, thế nhưng hãn cảm giác được, kém chút gì, còn kém như vậy một chút gì, thế nhưng kém ở nơi nào hãn không biết, cái kia vô tận hắc ám tuyệt vọng trong hi vọng, có phải thiếu nơi nào, Herault Wells thế nào cũng không nghĩ ra.

Làm 10 năm tìm kiếm người có manh mối sau khi, lại bị vô tình bóp chết, hiện tại Herault Wells muốn chết tâm đều có, thế nhưng mỗi khi nghĩ đến kia một bức họa liền thiếu chút nữa, hãn liền lại muốn sống.

Cho nên hãn tiếp tục tìm tới Yến Tiểu Mộng.

Hãn biết Yến Tiểu Mộng cùng Trần Trường Phong quan hệ không tệ, hơn nữa Yến Tiểu Mộng tâm địa thiện lương.

Trên thực tế làm Yến Tiểu Mộng mới vừa ra khỏi nhà không bao lâu thấy Herault Wells thời điểm quả nhiên là lại càng hoảng sợ, suýt nữa không có nhận ra, trước mắt Herault Wells tóc chẳng chịt lông dính thuốc màu, đủ mọi màu sắc. Hai mắt của hắn như là gấu trúc ánh mắt của, mắt to vòng đen khiến người ta nghĩ hẳn 7 8 ngày không ngủ hình dạng, toàn thân cao thấp cũng là lồi thối rồi tinh rồi mù, thuốc màu càng đầy người đều là.

"Ông trời của ta, Herault Wells tiên sinh, ngài đây là thế nào?" Yến Tiểu Mộng nuốt ngụm nước miếng, nói.

Herault Wells lại trong ánh mắt hàm chứa lệ sách thiếu chút nữa cho Yến Tiểu Mộng quỳ xuống: "Yến tiểu thư, a, ta van cầu người, giúp ta tìm được người kia ah, ta nghĩ chết nhưng lại muốn hoàn thành kia một bức họa, ta cầu van xin ngài."

Mắt thấy Herault Wells muốn quỳ xuống, Yến Tiểu Mộng sợ bận tâm đỡ hắn, cười khổ nói: "Ta cũng nghĩ giúp ngài, thế nhưng, thế nhưng Trần thúc không nói câu nào, ba ta đều hỏi không ra tới, ta là thật không có biện pháp."

Sau lưng hắn Lưu Phong cùng Lữ Ngôn cũng là vẻ mặt khổ sở, liền Herault Wells giá thế này đừng nói triển lãm sẽ, người làm hắn ăn bữa cơm đều khó khăn, cái này nếu như tại không giải quyết được Herault Wells chuyện tình, hẳn hai anh em vấn đề có thể to lắm, Lưu Phong cười khổ nói: "Chúng ta cũng đi tìm khác cảnh sát hỗ trợ, thế nhưng người kia hồ sơ bị Trần Trường Phong trực tiếp điều đi, ngay cả Diệp Mộng Kỳ đều nói không chính xác nhắc lại, trừ hắn ra hai ai cũng không biết là ai, Diệp Phong cũng không biết, hỏi Diệp Mộng Kỳ ngay cả thấy mặt cũng không thấy, chỉ có thể tìm người tới hỗ trợ."

Nhìn Herault Wells kia thống khổ ánh mắt, Yến Tiểu Mộng suy nghĩ một chút, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ nói: "Nghĩ biện pháp ah, có người có thể khả năng hỗ trợ, thế nhưng có giúp hay không ta không xác định."

"Ai?" 3 người vừa nghe, thoáng nói ra điểm tinh thần, bận tâm hỏi.

"Tần Phong."

Yến Tiểu Mộng bất đắc dĩ nhún vai, xem 3 người quái dị dáng dấp, không thể làm gì khác hơn nói: "Tần Phong cùng Trần thúc quan hệ tốt, hơn nữa phụ thân của Tần Phong đã từng đã cứu Trần thúc một cái mạng, Tần Phong nếu như đồng ý thêm chút sức là có thể biết là ai, thế nhưng, hẳn có thể giúp ba người các người tỷ lệ cũng không lớn. . . Dù sao. . ."

Herault Wells nhớ tới ngày hôm qua không lẽ phép Tần Phong cũng là một trận thống khổ quần quýt, càng miễn bàn Lưu Phong cùng Lữ Ngôn, hai tên gia hỏa cũng đều là coi Tần Phong là thành tình địch đối đãi, còn sau lưng âm qua hẳn một lần, hiện tại muốn đi cầu mình tình địch? Hai người bọn họ nội tâm củ kết không thể so Herault Wells kém bao nhiêu, thế nhưng người ta Herault Wells quyết tâm nên vì nghệ thuật dâng ra sinh mạng, liều mạng khó khăn nói: "Vậy thì tìm Tần tiên sinh, ta cam nguyện bị hắn đánh một trận, chỉ cần có thể làm ta tìm được người kia, làm ta làm gì đều được!"

Yến Tiểu Mộng nhìn lên Herault Wells quyết tâm lớn như vậy, đơn giản là lấy điện thoại cầm tay ra cho Tần Phong gọi điện thoại, thế nhưng đánh tới đánh lui tất cả đều là tắt máy, đừng quên Tần Phong tối hôm qua lên cố cùng Hải Lăng Phi thân thiết, điện thoại di động đã sớm ngâm nước không thể dùng, chuẩn khi đó Tần Phong mà nói toàn bộ ngăn cản hẳn thân thiết sự vật đều là không hợp lý tồn tại.

Thấy Đại sư đều nói như vậy, Lưu Phong nhiều đầu óc, hẳn cũng không muốn tại Tần Phong trước mặt tại mất mặt, bèn tâm nói: "Việc này ta xem giản đơn, loại chuyện nhỏ này Yến tiểu thư người nhắc tới, Tần Phong nhất định sẽ đáp ứng, cũng không cần làm Đại sư cùng Tần Phong gặp mặt, dù sao người chuẩn Tần Phong trọng yếu như vậy."

Một bên Lữ Ngôn có chút tâm lý bất mãn, người không phải là không biết ta tại truy Yến Tiểu Mộng, người nói như vậy là đánh ta mặt sao?

Thế nhưng Yến Tiểu Mộng tâm lý nghe vui vẻ, đảm nhiệm kia người nữ sinh nghe đến mấy cái này mà nói đều cũng có chút cao hứng, nàng lại không hướng hơn dậm muốn, cũng là muốn giúp đỡ Herault Wells, dù sao Tần Phong kia thối tính tình thấy Herault Wells còn không phải thật đau đánh hẳn một trận? Suy nghĩ một chút liền gật đầu nói: "Vậy được, ta hãy nói một chút ah."

Lưu Phong thở phào nhẹ nhõm, cho Lữ Ngôn 1 cái xin lỗi ánh mắt, Lữ Ngôn cũng bây giờ là buồn bực hoảng, huyền hơn dậm không phải người, nhưng lại không muốn đi cầu Tần Phong, cũng chỉ có thể đem Yến Tiểu Mộng nâng lên một điểm.

Đoàn người này hấp tấp đến rồi Tần Phong cửa nhà, Lưu Phong cùng Lữ Ngôn còn có Đại sư là vô tâm nghĩ đi vào tự tìm phiền phức, Yến Tiểu Mộng liền tiến lên gõ cửa, qua có một hồi Mạnh Chiêu Quân mới đánh hà hơi mở cửa, thấy Yến Tiểu Mộng sau rõ ràng sưng sốt, ngay sau đó cười híp mắt hỏi: "Tiểu Mộng, sao ngươi lại tới đây?"

"Ta tìm Tần Phong, hẳn điện thoại di động tắt điện thoại." Yến Tiểu Mộng tự nhiên sẽ không tại Tần Phong trong nhà khách khí, trực tiếp vào nhà.

Mạnh Chiêu Quân liêu mạng a, người tìm Tần Phong? Nhà người Tần gia môn hiện tại đang ôm Sở Sở ngủ ngon đây, suy nghĩ một chút làm Yến Tiểu Mộng thấy, kia việc vui thật là liền lớn, bặt tâm nói: "Tần Phong tên kia tối hôm qua đã khuya mới vừa về, bây giờ còn đang ngủ đây, ta gọi hẳn ăn điểm tâm đều bị thối mắng một trận, phỏng chừng hiện tại ai gọi hẳn rời giường hẳn với ai liêu mạng, nếu không chờ sẽ ah?"

Yến Tiểu Mộng vừa nghe hừ một tiếng, nói: "Hẳn còn có thể mắng ta không được?"

"Hẳn chắc chắn sẽ không chửi, thế nhưng người nhất định sẽ mắng hẳn, liền Tần Phong kia không phóng khoáng, nếu như biết ta không ngăn cản người làm người thấy cái không nên thấy, hẳn còn không được theo ta không để yên?"

Mạnh Chiêu Quân tâm tư cấp tốc lật qua, bện tâm nói: "Cái này rời giường tức chẳng phân biệt được người, hơn nữa tên kia ngày hôm qua ăn tức hiện tại phòng chường còn không có chậm tới đây chứ."

"Hắn không biết xấu hổ sinh khí đây." Yến Tiểu Mộng bất mãn nói: "Hắn chưa từng nói xin lỗi ta đây."

Lại nói, cũng không quản cái gì hướng về đi lên lầu, Mạnh Chiêu Quân biết tại ngăn cũng không có gì hay lý do, tốt xấu Yến Tiểu Mộng cùng Tần Phong là lẫn nhau thừa nhận bạn bè trai gái, nhớ tới ngày đó mấy người tiểu mao tặc xông tới Tần Phong có thể nghe được, nàng hiện tại hi vọng Tần Phong có thể nghe được có hai người tiếng bước chân của.

Tần đại thiếu gia đương nhiên nghe được, làm Yến Tiểu Mộng bước lên thang lầu thời điểm liền nghe được nàng thanh âm quen thuộc, nguyên vốn còn muốn Yến Tiểu Mộng thế nào tới có phải tới hưng sư vấn tội xếp hình nữa thời điểm, bỗng nhiên cảm giác được trong lòng ngực mình có cái ấm áp nữ nhân, nhất thời 1 cái né tránh, đang nhìn Sở Sở, hắn cũng vô tâm tình xem xét.

"Tĩnh, tĩnh."

"Để làm chi." Sở Sở phất tay đánh kết, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì không đúng, mở mắt thiếu chút nữa la lên, may mà Tần Phong tốc độ nhanh che miệng của nàng ba: "Ta cho người biết, hiện tại Yến Tiểu Mộng cự ly cửa gian phòng không được 20 mét, người tốt nhất cho ta thành thật câm miệng."

Sở Sở vừa nghe cũng biết sự tình vẻ lớn, bện tâm gật đầu, Tần Phong cũng không nói nhảm, chặn giường lên, làm Sở Sở nằm xuống sau, mình thì là nửa nằm ở trên giường, hai chân chống chặn để tránh khỏi lộ ra kẽ hở, mà lúc này Yến Tiểu Mộng vừa vặn gõ cửa, Tần Phong tự nhiên sẽ không đi mở rộng cửa, không thể làm gì khác hơn là mơ mơ màng màng nói: "Ai a, bản thân tiến đến."

Yến Tiểu Mộng vừa nghe mở ra cửa phòng, mà Mạnh Chiêu Quân thấy bên trong trạng huống cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, hồ nghi quan sát liếc mắt tự

nhìn ra được Sở Sở hiện tại liền nằm ở trên giường, bất quá Tần Phong che giấu vừa đúng, không nhìn ra mà thôi.

"Người thế nào còn không có đứng." Yến Tiểu Mộng có chút bất mãn, cao cao tại thượng nhìn Tần Phong, nói: "Gọi điện thoại cho người tắt máy."

"Ngày hôm qua uống nhiều rồi, rơi trong biển." Tần Phong bận tâm giải thích: "Bất quá Tiểu Mộng, không nghĩ tới người sẽ đến xem ta, thật là quá cảm động."

Trong chăn Sở Sở bủ môi, tâm lý có chút bất bình hành, một tay thân tại Tần Phong bên hông * lên hung hăng kháp bóp, bất ngờ không kịp đề phòng Tần Phong rút hít một hơi khí lạnh, nhưng rất nhanh bị hấn cường đại ý chí lực đem đau đớn tạm thời đè xuống, Yến Tiểu Mộng nhíu nhíu mày: "Làm sao vậy?"

"Không có gì, có chút lạnh."

"Người giường thế nào phình phình to to."

"Trước đây luôn ngủ cứng rắn phẫn, cho nên cửa hàng dày, ấm áp điểm."

Sở Sở đặc ý thiếu chút nữa bật cười, biết Tần Phong lúc này cái gì cũng không dám làm, trên tay lực đạo lại gia tăng vài phần, Tần phong khí răng ngứa ngứa, nhưng trên mặt còn là cười khanh khách: "Có chuyện gì không? Nếu không các người đi ra ngoài trước chờ ta mặc xong quần áo."

"Không có gì lớn sự." Yến Tiểu Mộng gọn gàng dứt khoát nói: "Ta ngày hôm qua nâng Trần thúc tìm cá nhân, thế nhưng hấn không nói cho ta là ai, người giúp ta đi hỏi lên."

Tần Phong sửng sốt, vừa nghĩ liền biết Yến Tiểu Mộng nhất định là tâm địa thiện lương bị Herault Wells đầu độc, nhưng việc này chuyện liên quan đến hấn tràn đây, bất đắc dĩ nói: "Trần thúc không nói cho vậy khẳng định có hấn tràn đây ý tứ. . . ."

"Người có hỏi hay không ah!" Yến Tiểu Mộng có chút bất mãn, tâm lý có chút khó chịu.

Tần Phong cười khổ nói: "Không hỏi được chưa?"

"Giúp ta hỏi một chút đều không được?"

"Trần thúc có hẳn nguyên tắc. Như vậy không tốt đâu. . ."

"Kia không làm phiền người." Yến Tiểu Mộng tức giận xoay người trực tiếp ly khai, ngẫm lại người trước đó không lâu hai chuyện đều sai rồi, hôm nay cho người làm một chuyện đều không đáp ứng, bản thân lẽ nào liền thực sự cho người nhìn như vậy không nặng sao? Nghĩ tới đây Yến Tiểu Mộng tâm lý càng thêm phiền muộn, Mạnh Chiêu Quân nhìn lên bạn tâm đuổi theo, Tần Phong xem Yến Tiểu Mộng tư thế liền biết cô nàng này khẳng định tâm lý không được tự nhiên, cười khổ một tiếng, thế nhưng cảm giác trên lưng * đau, một thanh vén chần lên thấy được Sở Sở nín cười mặt của, nhất thời giận không chỗ phát tiết.

"Lần sau cho ta đàng hoàng một chút." Tần Phong hung hãn nói.

"Đã biết. . ." Sở Sở lão lão thật thật đáp.

Tần Phong đây mới là bạn mặc quần áo thí diên thí diên đuổi theo, Sở Sở còn lại là thở phì phò quệt mồm ngòì ở hắñ trên giường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 81: Cầu Nhật Ải Tử

Chương 81: Cầu nhật Ải Tử

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 17 18:0 9: 39 số lượng từ: 252 2

Tần Phong trọng thể diện, nhận thức hẳn mấy vị này mỹ nữ đều biết, thế nhưng duy nhất tại Yến Tiểu Mộng trước mặt hẳn không cần sĩ diện , thí diên thí diên cùng sau lưng Yến Tiểu Mộng, thật vất vả tại Mạnh Chiêu Quân hiệp trợ tự làm Yến Tiểu Mộng ngồi xuống, Tần Phong bận tâm nói: "Người xem một chút, ngoại trừ việc này cái gì đều được, người chính là muốn dạy Hoàng lão gia hóa kia Tam trọng quan ta đều có thể cho người mượn qua tới chơi hai ngày, duy chỉ có việc này không được, được chưa?"

"Không được." Yến Tiểu Mộng lại nghĩ tới Lưu Phong nói, nàng là thật muốn biết Tần Phong đem mình nhìn cỡ nào trọng yếu, vừa nhìn Tần Phong như thế cự tuyệt nàng nghĩ nếu như Tần Phong thực sự đi làm kia mới có thể làm cho mình an tâm lại.

Một bên Mạnh Chiêu Quân có chút buồn cười, đều là nữ nhân tự nhiên nhìn thấu Yến Tiểu Mộng suy nghĩ trong lòng, thế nhưng Tần Phong nói tuy rằng vui đùa mà nói, thế nhưng cẩn thận vừa nghe chỉ biết việc này không có khả năng, bất quá người ta đôi chuyện tình nàng cũng chen miệng vào không lọt, không thể

làm gì khác hơn là đứng ở một bên xem náo nhiệt, mà lúc này Sở Sở cũng từ trên lầu đi xuống, thấy Tần Phong tại Yến Tiểu Mộng trước mặt ra sức lấy lòng nhin không được hừ một tiếng, lại coi đến Mạnh Chiêu Quân ánh mắt bất thiện, mặt nàng trứng đỏ lên, cũng không dám nói tiếp nữa.

Tâm lý lại đánh tính toán, chẳng lẽ chiêu Quân tử thấy được chưa?

"Không phải là, người tại sao phải hỏi người kia là ai? Người và nàng nhận thức sao?" Tần Phong xem Yến Tiểu Mộng thái độ quyết tuyệt, có chút khóc cười hỏi.

Yến Tiểu Mộng bất mãn nói: "Ta chính là muốn biết, người cũng không giúp ta đi hỏi, hừ."

Tần Phong bất đắc dĩ thở dài, ngồi ở đối diện nàng, nói: "Ta vẫn là câu nói kia, ngoại trừ việc này cái gì đều được."

Một bên Mạnh Chiêu Quân không nhin được nói: "Tần Phong, cũng không phải đại sự gì, người ngay Trần cục trưởng chỗ đó hỏi một chút là được, tại sao phải như thế ra sức khước từ đây?"

Yến Tiểu Mộng cũng là gật đầu.

Tần Phong trừng Mạnh Chiêu Quân liếc mắt, đơn giản nói: "Không hỏi, việc này không có gì hay hỏi."

"Người!" Yến Tiểu Mộng tức giận run, ánh mắt oan liếc mắt Tần Phong, lại là có chút phẫn hồng, Tần Phong lại quyết tâm, ngồi ở chỗ kia nói gì.

"Ai, ai." Mạnh Chiêu Quân xem không khí có chút khẩn trương, bặt tâm nói: "Tần Phong, Tiểu Mộng cũng chỉ là muốn giúp giúp Herault Wells tiên sinh, Herault Wells muốn họa một bức họa tìm người kia, thế nhưng tìm được rồi Trần cục trưởng lại không nói, Herault Wells tiên sinh là bức họa này tìm kiếm người này tìm 10 năm, thật vất vả có cơ hội lại bị cự tuyệt, cho nên bị việc này dẫn vật,

Tiểu Mộng tâm lại mềm."

"Kia càng không có thể. Làm ta giúp lão nhân kia? Không có khả năng." Tần Phong hừ một tiếng, tâm lý lại đem lão nhân kia mắng chửi mấy trăm lần, có tật xấu lão già kia.

Yến Tiểu Mộng lại cho rằng Tần Phong là chuyện ngày hôm qua sinh khí, có chút bất mãn nói: "Tần Phong, người có thể hay không không nhỏ mọn như vậy?"

Giữa lúc Tần Phong muốn nói chút gì thời điểm, bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, Tần Phong đang phiền rất, bất mãn nói: "Ai a? Đi mở cửa."

Mạnh Chiêu Quân tức giận trợn trừng mắt, nhưng vẫn là đi tới mở cửa, nhìn người tới cũng sửng sốt, phát hiện là Đông Thiên đại học không thủ đạo xã lão sư Lưu Đoạn Thủy, sau lưng hắn còn có một cái dáng người thấp bé, một đôi mắt tràn đầy ô uế, thấy Mạnh Chiêu Quân nhin không được nhìn nhiều mấy lần.

Mạnh Chiêu Quân nhú nhú mày, mà lại không để ý tới kia vóc dáng thấp, mà là cau mày hỏi: "Lưu lão sư? Người tìm ai?"

"Ta tới tìm người, chiêu Quân." Lưu Đoạn Thủy biến ma thuật dường như từ phía sau bưng ra một bó hoa hồng tới, điều này làm cho Mạnh Chiêu Quân tâm lý lại là một trận bất đắc dĩ: "Không có ý tứ, Lưu lão sư, chúng ta thật không thích hợp, cảm ơn người hảo ý, ngoài ra ta còn có chuyện gì, không tiện."

Lại nói sẽ đóng cửa, nhưng Lưu Đoạn Thủy có thể sẽ không bỏ qua cơ hội này, một thân tay chặn cửa, cũng cùng phía sau kia vóc dáng thấp chen lấn tiến đến, hai người thấy trong phòng còn có người đàn ông rõ ràng sửng sốt, bất quá Tần Phong vô tâm tình phản ứng 2 cái ngu xuẩn, tiếp tục lấy lòng Yến Tiểu Mộng, chỉ là Yến Tiểu Mộng không nói được một lời làm hắn rất là phiền muộn.

"Lưu lão sư? Nếu như không có chuyện gì có thể ly khai sao?" Mạnh Chiêu Quân bất đắc dĩ nói.

"Chiêu Quân, ta là thật tâm thật ý, người liền cho ta một cái cơ hội ah." Lưu Đoạn Thủy bận tâm nói: "Ta là thật ưa thích người, vì ta người có thể làm bất cứ chuyện gì."

Người nói vô ý, người nghe cố tình, Yến Tiểu Mộng vốn là 10 năm chưa thấy qua Tần Phong, hơn nữa Tần Phong biến hóa nhiều lắm, làm bản thân nàng không an toàn gì cảm, hiện tại Tần Phong lại cự tuyệt 1 cái không lớn không nhỏ thỉnh cầu, điều này làm cho Yến Tiểu Mộng càng nghĩ không cảm giác an toàn, thấy Yến Tiểu Mộng biến hóa vi diệu, Tần Phong cảm giác mình giống như mình bạch một chút gì.

Mà trong phòng, kia vóc dáng thấp chung quanh nhìn một chút, thấy ngồi ở một bên xem não nhiệt Sở Sở sau, trong ánh mắt lại là một trận * ánh mắt, điều này làm cho Sở Sở có chút không được tự nhiên, so với kia Ngụy Thiếu Dương còn muốn ác tâm.

"Chiêu Quân, ta nơi nào không sánh bằng cái kia Lưu Phong?" Lưu Đoạn Thủy có chút kích động nói: "Ta là thật ưa thích người, thời gian dài như vậy lẽ nào người còn không phát hiện được sao?"

"Thực sự không có ý tứ, ta hiện tại thậm nghĩ làm việc cho giỏi, OK?" Mạnh Chiêu Quân nói.

"Có đúng hay không cái kia Lưu Phong? Ta hiện tại có thể đánh bại hẳn, làm ta người kiến thức một chút ta thật tâm." Lưu Đoạn Thủy kích động nói.

"Lưu tiên sinh tại sao phải như thế mặt dày mày dạn đây?"

Lúc này Lưu Phong từ bên ngoài đi tới, nghe được Lưu Đoạn Thủy nói khá có chút bất mãn nói.

Vốn dĩ ở bên ngoài chờ Yến Tiểu Mộng tin tức Lưu Phong thấy Lưu Đoạn Thủy tới sau, tự nhiên có chút không nhịn được, cho nên liền vội vã tới rồi, cùng sau lưng hẳn Lữ Ngôn thấy Yến Tiểu Mộng biểu tình sau, trong lòng là có thai

có buồn, đoán chừng là Tần Phong không đáp ứng, thế nhưng tâm lý lại có chút vui mừng.

"Là người." Lưu Đoạn Thủy nhìn thoáng qua Lưu Phong, cười lạnh nói: "Tới vừa lúc, ba người chúng ta có thể làm kết thúc."

"Chiêu Quân nếu không thích người, Lưu tiên sinh tại sao phải kiên trì đây?" Lưu Phong thoáng nhíu nhíu mày.

"Hừ, người nàng sẽ thích người?" Lưu Đoạn Thủy hỏi ngược lại.

Lưu Phong nhún vai, nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân, có vẻ cực có tự tin. Lưu Đoạn Thủy đáng ghét chính là cái này tự tin, tại nhìn chung quanh một chút, không khỏi buồn cười nói: "Nếu Chiêu Quân ưa thích người, vì sao lại muốn ở tại nhà của người khác trong?"

Việc này có thể coi như là chọc tại Lưu Phong eo lên, dù sao hẳn không chỉ một lần nói tới thế nhưng Mạnh Chiêu Quân liền không đáp ứng dọn ra ngoài, lại thấy Lưu Đoạn Thủy có chút ánh mắt đặc ý, trầm xuống tức tới nói: "Lưu tiên sinh không cần tại đây sự lên tính toán, nhà này phòng ở ta sẽ mua, hơn nữa Tần tiên sinh chắc chắn sẽ không cự tuyệt yêu cầu của ta."

"Đệt." Tần Phong rất không nề tình mắng: "Ngốc b."

Lưu Phong sắc mặt lại là một trận hăng giọng, mà ở cách đó không xa xem náo nhiệt Sở Sở cũng hai mắt tràn đầy đốm nhỏ, liền ưa thích Tần Phong cái này cà lơ phất phơ nhưng lại khí phách hình dạng.

"Ha ha, xem ra Lưu Phong tiên sinh rất sẽ nói mạnh miệng." Lưu Đoạn Thủy không chút lưu tình nói.

"Lưu Đoạn Thủy tiên sinh, người cần gì phải theo ta tranh?" Lưu Phong trầm thấp hỏi.

"Ít nói nhảm." Lưu Đoạn Thủy kia vũ phu tính tình lại không nhịn được:

"Nếu như vậy, chúng ta liền đánh một trận, ai thua ai thắng tại mà nói mà nói."

"Sợ người sao?"

Lưu Đoạn Thủy nhìn lên, trong tay hoa hồng tiện tay ném một cái, huy quyền liền lên, kia Lưu Phong cũng đã có chút tức giận cũng không nể mặt Lưu Đoạn Thủy, nghiêng người tránh thoát Lưu Đoạn Thủy một quyền, cũng liên tiếp đá ra 7 8 chân, kia Lưu Đoạn Thủy bất ngờ không kịp đề phòng hạ thân thể liền tiếp lui về phía sau, chật vật né tránh. Lúc này Tần Phong bất mãn, rầm trời: "Muốn đánh có thể không thể đi ra ngoài kết? Tại nhà ta nháo cái gì?"

Thế nhưng hai người nơi nào nghe được tiến lời của hắn, lại là vọt tới cùng nhau, nhưng Lưu Đoạn Thủy tâm lý tức giận không thôi, lại bị Lưu Phong cái này âm trầm gia hỏa bắt được chỗ trống, hắn đá chân tốc độ cực nhanh, lại tinh thông Tiệt quyền đạo muốn lấy, hư lung lay mấy chiêu sau kia Lưu Đoạn Thủy nhịn không được ảo não xông lên, lại bị Lưu Phong một cước ở giữa bộ ngực, kia Lưu Đoạn Thủy bị đau kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể rút lui 3 bốn thước lão đảo ngồi ở dưới đất.

"Lưu Đoạn Thủy tiên sinh, người thua."

"Nghe tiếng đã lâu Tiệt quyền đạo công kích sắc bén, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền." Kia vóc dáng thấp đứng ở Lưu Đoạn Thủy trước người, dùng cứng rắn Trung Văn nói: "Lưu tiên sinh thực lực không sai, không biết đồng ý lãnh giáo mấy chiêu?"

"Người Nhật Bản?" Tần Phong vừa nghe trong mắt hiện lên một tia hàn quang, ở bên cạnh hắn Yến Tiểu Mộng nhịn không được run run một chút.

"Người là ai?"

"Cao Kiêu Thiên Cửu, Cực Chân Không Thủ Đạo Đại đệ tử." Cao Kiêu Thiên Cửu kiêu ngạo nói: "Đã sớm muốn lãnh giáo một chút chấn phiên quốc thuật quán đi ra ngoài cao thủ, hôm nay rất cực có cơ hội, Lưu tiên sinh yên tâm,

ta sẽ không đánh chết của ngươi."

Lại nói, Cao Kiêu Thiên Cửu trong ánh mắt hiện lên một tia âm trầm, liếm môi một cái.

"Cầu nhật Ải Tử." Tần Phong bĩu môi thấp giọng mắng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 82: Đánh Cho Tàn Phế Làm Mồi Cho Cá

Chương 82: Đánh cho tàn phế làm mồi cho cá

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 17 0 90 1 số lượng từ: 243 2

Tần Phong thanh âm không lớn không nhỏ, nhưng phòng khách cũng không to lắm, ở đây tất cả mọi người nghe được, kia Cao Kiêu Thiên Cửu cũng không ngoại lệ, một đôi âm sâm sâm ánh mắt nhìn về phía Tần Phong, hung ác nham hiểm ánh mắt làm một bên Yến Tiểu Mộng có chút khó chịu, Tần Phong cũng không đầy đặn: "Nhìn cái gì vậy, muốn đánh liền con mẹ nó nhanh lên đi, đừng làm trở ngại lão tử làm bạn gái vui vẻ."

Yến Tiểu Mộng tâm lý vui vẻ, nhưng trên mặt vẫn là mặt không biểu tình, mà Cao Kiêu Thiên Cửu còn lại là âm đo đo cười quỷ nói: "Tốt, tốt, chờ ta thu thập cái phế vật này, ta đang thu thập người."

Lưu Phong vừa nghe Cao Kiêu Thiên Cửu nói, tức giận không nhẹ, hẳn thật đúng là không có bị người bị khinh thị như vậy qua, còn là ngay trước mặt Mạnh Chiêu Quân, lửa giận ngút trời tự quát một tiếng liền xông lên phía trước, kia Cao Kiêu Thiên Cửu cười lạnh một tiếng, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Nhưng không thể không nói tên khốn kiếp này Đảo Chân có vài phần bản lĩnh, tại Lưu Phong liên tiếp hai ba dưới sự công kích thành thạo, nếu như cần

thận quan sát lại biết thắng nhãi này nắm giữ trận này đánh nhau quyền chủ động, Lưu Phong cũng phát hiện, thế nhưng hẳn là có khổ nói không nên lời, cái này Cao Kiêu Thiên Cửu vóc dáng tiểu thân thể linh hoạt, hơn nữa lực đạo mười phần, hẳn căn bản không cách nào đoạt lại quyền chủ động.

Hai người này có đang vui mừng, Tần Phong còn lại là nhìn Yến Tiểu Mộng, nói: "Vì sao nhất định phải để cho ta hỏi chuyện này?"

"Lẽ nào loại chuyện này người đều giúp ta sao?" Yến Tiểu Mộng có chút ủy khuất, nhìn người ta Lưu Phong vì Mạnh Chiêu Quân đều quyết đấu, người thì không thể rất biểu hiện kỳ chút gì nha?

Tần Phong cười khổ nói: "Ta chỉ là muốn nói, ngoại trừ chuyện này thực sự cái gì đều đáp ứng, chuyện gì đều có thể."

"Ta sẽ người đáp ứng một kiện sự này." Yến Tiểu Mộng nói.

"Tiểu Mộng, ta không đi hỏi thật có sự khó xử của ta, liền lúc này đây đi sao?" Tần Phong cười khổ nói.

Yến Tiểu Mộng nhìn Tần Phong, ánh mắt mang theo thất vọng, nói: "Vậy người nói cho ta biết, cái gì khó xử."

"Không thể nói." Tần Phong lắc đầu.

Hắn không muốn nói trước kia không xong sinh hoạt, cũng không muốn nói mẫu thân sau khi chết quá cùng dã thú cướp miếng ăn tao ngộ, kia đoạn thời gian hẳn đều dự định quên sạch sẽ, đây là gần nhất lại bị nháy ra tới tâm lý tự nhiên có chút không dễ chịu.

"Tần Phong, người biết không? Từ người trở về người thay đổi, thay đổi không hề như là trước kia cái kia Tần Phong." Yến Tiểu Mộng lắc đầu, thấp giọng nói.

"Ta thế nào không phải là cái kia Tần Phong? Còn là giống như trước một

dạng ưa thích người, chỉ đơn giản như vậy." Tần Phong có chút buồn cười nói: "Lòng ta cũng không sắp xếp qua."

"Không thay đổi qua người thì tại sao làm loại chuyện đó?" Yến Tiểu Mộng cười lạnh một tiếng hỏi ngược lại,

Tần Phong một trận ghen lời, muốn nói hăn cũng đủ thua thiệt, hai chuyện cùng chưa đụng được chỗ tốt, người nói cái kia * cũng cũng không sao, Lưu Linh chuyện tình duy nhất oan, nghĩ tới đây tâm lý càng làm Lưu Linh treo lên đánh 100 lần, bất đắc dĩ nói: "Ta nói giải thích người cũng không tin cũng không nghe a."

"Người cho rằng nữ nhân nào sẽ tin?"

"Ta kia mấy người nhân tình, bất quá mấy đứa trẻ trâu cũng không quan tâm cái này chuyện hư hỏng." Tần Phong trong lòng lẩm bẫm một câu, ngoài miệng nói: "Được rồi, ta thừa nhận cùng trước kia là có một chút không giống với, nhưng ta cái này một lòng Thiên Địa chứng giám."

"Vậy người vì sao còn không giúp ta?"

"Được, nói tới nói lui liền cái này chuyện hư hỏng." Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Ta liền buồn bực, người tại sao phải giúp đỡ 1 cái lão đầu làm ta không chuyện muốn làm tình?"

"Cái này không chỉ là chuyện của hăn." Yến Tiểu Mộng bất mãn nói: "Lẽ nào ta tại trong lòng người như thế không trọng yếu?"

"Ta không muốn để tâm vào chuyện vụn vặt đi sao?" Tần Phong trợn trừng mắt: "Loại chuyện này cùng người ở đây trong lòng ta có trọng yếu hay không một chút quan hệ không có."

Lúc này hai người lại nghe được hét thảm một tiếng truyền đến, quay đầu đi thấy Lưu Phong một tay bưng gò má của mình, một tay bưng bụng của mình,

tràn đầy thống khổ và tức giận nhìn Cao Kiêu Thiên Cửu, Yến Tiểu Mộng lúc này vô tâm tình nhìn xuống, đứng lên nói: "Tần Phong, hai chúng ta trước tỉnh tâm ngẫm lại ah, ta đi trước."

Lại nói, cũng không quay đầu lại ly khai, đứng ở cửa xem náo nhiệt Lữ Ngôn khoe miệng giơ lên một tia nụ cười quý dị, bất quá nhưng không có ly khai, hẳn biết lúc này tìm Yến Tiểu Mộng đó là tự tìm phiền phức đi.

Tần Phong thấy nụ cười của hắn, tâm lý tức thiếu chút nữa nổ tung, ngồi ở chỗ kia lạnh lùng không nói được một lời, sợ Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân cũng không dám tiến lên nói cái gì.

Mà Lưu Phong bị xáng một bạt tai tức sắc mặt tái xanh, tại xông lên phía trước, kia Cao Kiêu Thiên Cửu cũng thân thể một thấp, gần sát Lưu Phong, cánh chõ hung hăng đụng vào bụng của hắn, Lưu Phong kêu lên một tiếng đau đớn, miệng mở to phun ra một đống nước vãi, rồi lại bị Cao Kiêu Thiên Cửu một cái tát phiến đi tới, một tát này lực đạo cũng không nhỏ, phiến Lưu Phong có chút thất điên bát đảo, nằm úp sấp dưới đất chốc lát cũng không đứng nổi.

Kia Cao Kiêu Thiên Cửu lại dương dương đắc ý nhìn thoáng qua bốn phía, có lẽ là nổi bật thực lực của chính mình, một cước ngang đá đá vào một cái ghế gỗ, kia hoàng hoa lê cái ghế khoảng cách vờ vụn, đây chính là làm Tần Phong giận không chỗ phát tiết, mà một bên Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân càng tức giận không thôi, đã thấy Tần Phong không nói hai lời âm trầm đi lên trước, kia Cao Kiêu Thiên Cửu âm âm cười nói: "Ta sẽ hạ thủ. . ."

Nói còn chưa dứt lời, Tần Phong một quyền đánh ra, kia Cao Kiêu Thiên Cửu 1 cái né tránh, lại muốn tại xoay người cho Tần Phong 1 cái đánh thọc sườn, đã thấy Tần Phong chưởng phong như đao đánh xuống, vung lên cánh tay ngăn trở, cũng nghe được răng rắc một tiếng, kia Cao Kiêu Thiên Cửu sắc mặt tái nhợt hét thảm một tiếng, tiếng la không được một nửa, Tần Phong một quyền đưa xuống, ở giữa bộ ngực hắn chỗ, kia Cao Kiêu Thiên Cửu trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể ầm ầm ngã xuống đất, trang ở trên sàn nhà đều là nặng nề một

tiếng.

"Chúng ta cái ghế bao nhiêu tiền?" Tần Phong âm đo đo hỏi.

"Hoàng hoa lê, lúc đầu 10 vạn mua." Mạnh Chiêu Quân không chút nghĩ ngợi liền báo cái số, một bên Sở Sở đều trừng lớn suy nghĩ con người nói không ra lời, nàng biết Tần Phong có thể đánh, thế nhưng không biết Tần Phong có thể nhanh như vậy đem Cao Kiêu Thiên Cửu đánh chút nào không hoàn thủ khí lực.

"20 vạn ah." Tần Phong không chút nghĩ ngợi, một cước đá vào Cao Kiêu Thiên Cửu trên bụng, tên kia đau trong miệng mắng: "Bát dát. Ta. . . Ta thế nhưng. . . Sơn khẩu. . ."

"Bát dát mẹ người cái chim, sơn khẩu đại gia người!" Tần Phong tại nổi nóng, lại là một cước đá vào trên mặt hăn, Cao Kiêu Thiên Cửu miệng nhất khẩu máu máu nhổ ra, kèm theo 3 4 cái răng hỗn loạn ở trong đó, mắng: "20 vạn, thiếu hôm nay đem người ném vào Đông Thiên sông làm mồi cho cá đi."

"Người không nên quá lớn lối!"

Lúc này Lưu Đoạn Thủy nhìn không được, tiến lên chính là phần nộ quát, nhưng là bị Tần Phong một cước đá vào trên bụng, đau quỳ trên mặt đất nói không ra lời.

"Cầm tiền."

Tần Phong một cước đưa lên, rầm trời.

"Ta. . . Ta có tiền. . . . Ta cho. . ." Cao Kiêu Thiên Cửu đau cốt tủy đều cảm giác từng điểm từng điểm bị đè ép, trong miệng đứt quãng nói.

"Cầm tới!"

Kia Cao Kiêu Thiên Cửu lần lượt đau đớn kịch liệt, chiến run run rẩy từ trong túi móc ra mấy trương chi phiếu tới, Tần Phong lấy tới nhìn lên cũng không ít,

trực tiếp ném cho Mạnh Chiêu Quân, Mạnh Chiêu Quân nhìn lên nhân tiện nói:
"Vừa lúc."

"Không. . . Đó là. . ." Cao Kiêu Thiên Cửu còn muốn nói điều gì, lại bị Tần Phong một thanh bóp ở cổ, tiện đường một tay nắm lưu đoạn thủy cần cổ, hai người kia nghẹn sắc mặt của thành màu đỏ tím, hai tay giùng giảng lại không thể lay động Tần Phong hai tay nửa phần.

Đến rồi cửa Tần Phong đem hai người ném ra ngoài, dưới đất lăn 7 8 vòng, Tần Phong xoay người nhìn một bên chặt vật chịu không nổi Lưu Phong cùng sợ run rẩy Lữ Ngôn, lạnh như băng nói: "Muốn bản thân lăn hay là ta đem các người đá ra ngoài?"

"Tự chúng ta đi." Lữ Ngôn bận tâm đỡ Lưu Phong ly khai, chuẩn Tần Phong hết sức kiêng kỵ.

"Mẹ kéo cái chim, bốn người các người xuất hiện ở hiện nhà ta, cẩn thận ta đem các người đánh cho tàn phế ném vào Đông Thiên sông làm mồi cho cá." Tần Phong nhìn 4 người ở bên ngoài bộ dáng chặt vật, cả tiếng mắng.

Phanh đóng cửa lại.

Mà Vốn dĩ ở phía xa chờ Herault Wells thấy hai người trước bị ném ra, lại có Lữ Ngôn đỡ bị thương Lưu Phong đi ra, cũng sợ run một cái, cũng không dám đi tới hỏi tình huống gì sợ bị cái kia Tần Phong đau đánh một trận, rồi lại thấy Yến Tiểu Mộng vẻ mặt thương tâm rầu rĩ không vui ly khai, trong lòng cũng là lo lắng vạn phần, tuy rằng không biết trong phòng xảy ra chuyện gì, nhưng biết Yến Tiểu Mộng là hãn duy nhất có thể hoàn thành bức họa kia nhân vật then chốt, đơn giản là đi theo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 83: Đôi Mắt Kia

Chương 83: Đôi mắt kia

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 17 140 1 số lượng từ: 250 3

Tần Phong có chút tâm phiền ý loạn, cùng Sở Sở Mạnh Chiêu Quân hai người nói một câu liền rời đi.

Đi ở trên đường cái, mưa thu không biết khi nào lại xuống xuống tới, tí tách lịch mang theo có chút hàn ý, Tần Phong nắm thật chặt quần áo của mình, tại vội vội vàng vàng hành tẩu trong đám người rút ra buồn bực khói, có chút buồn bực. Đang định tìm Vạn Hiểu Dương vài người hoặc là người què nói chuyện trời đất thời điểm, lại thấy Tiểu Bàn Tử vội vội vàng vàng chạy ngăn cản hẳn.

"Người đi làm gì?" Tần Phong hỏi.

"Phong ca?" Tiểu Bàn Tử đầu tiên là sửng sốt, lại bận tâm nói: "Ta trước khi cùng Vạn ca mấy người bọn hắn trò chuyện sinh ý, đây không phải là bỗng nhiên trời mưa, ta nhanh đi về cho lão khất cái chỉnh lại, trước khi tới ta thế nhưng giữ cửa màn hình xốc lên, gió này lại lớn, hẳn yếu già cả."

"Cùng đi chứ, vừa lúc không có việc gì." Tần Phong nói.

Tiểu Bàn Tử gật đầu, xem Tần Phong vẻ mặt tâm phiền ý loạn đáng dấp, trong lòng cô cái này như là không có chuyện gì hình dạng sao? Bất quá nghĩ đến lão khất cái yếu già cả, Tiểu Bàn Tử vô tâm tình hỏi nhiều, vội vã mang theo Tần Phong đến rồi Đông Thiên sông một cây cầu lớn, cây cầu có chút cổ xưa, tại trong Vòm cầu có một chỗ đất trống, bên trong đắp 1 cái rách rưới trướng bông, 1 cái lão khất cái đang nằm ở bên trong, chỉ là trướng bông mảnh mở ra, mưa gió theo vòm cầu thổi đi qua, lão khất cái lại cũng không thèm để ý, thấy Tiểu Bàn Tử trở về cũng không nói chuyện.

Tần Phong theo cầu vừa đi đến vòm cầu tử trong, đất trống một bên chính là nước sông, cực kỳ âm u ẩm ướt, lão khất cái toàn thân cao thấp bọc vài món quần áo dơ, cả người chỉ sợ cũng ẩm ướt không gì sánh được, Tần Phong nhíu nhíu mày hỏi: "Thế nào không tìm một chỗ ở?"

"Đây không phải là mới vừa có công tác." Tiểu Bàn Tử một bên dọn dẹp, vừa nói: "Ta vừa nghĩ tới hai ngày này tìm cái phòng ở mượn."

Tần Phong gật đầu, nhìn thoáng qua lão khất cái, lão khất cái trên mặt Tây rất sạch sẽ, tràn đầy nếp nhăn, thế nhưng trong ánh mắt lại có một cổ tử thần nhiên, tựa như một đời cao nhân, mà trên thực tế làm Tần Phong thấy cánh tay hằn lên ngẫu nhiên hiển hiện lên vết chấy, thoáng nhíu nhíu mày.

Kia vết chấy lạc tự, cực kỳ dữ tợn ác tâm, mơ hồ hãy nhìn đến thanh sắc hoa văn, nhưng là không nhiều nói, chờ Tiểu Bàn Tử đem đồ trướng bông cùng lão khất cái đều hướng bên trong sửa lại, Tần Phong mới nói: "Người đi giúp ah, ta và hẩn tâm sự."

Tiểu Bàn Tử gật đầu, nhìn lão khất cái, nói: "Hẩn là Tần Phong, chính là đã cứu ta người kia, người trước cùng hẩn tâm sự, dù sao cũng một người cũng buồn bực, chờ buổi trưa ta mua cho người rượu trở về uống."

Lão khất cái nghe được say rượu, gật đầu, thanh âm cực kỳ khàn khàn: "Người đi đi."

Tiểu Bàn Tử đây mới là vội vã ly khai, Tần Phong nhìn lão khất cái, ngồi ở bên cạnh hắn, đưa một điếu Ba Số, lão khất cái điếu hương khói, chờ Tần Phong sau khi đốt hít một hơi, hơi khói rất nhanh bị gió thu thổi tan, hắn nói: "Ta còn tưởng rằng không ai sẽ giúp hắn."

"Tương đối với hắn, ta trái lại tương đối hiếu kỳ thân phận của người." Tần Phong chỉ chỉ cánh tay của hắn cùng đi đứng, nói: "Tứ chi rõ ràng cho thấy bị người đánh gãy gân mạch. Loại khốc hình này cũng không thấy nhiều."

"Trước kia một ít chuyện cũ, không có gì đáng nói."

Tần Phong cười cười: "Một mình người đem mập mạp lôi kéo đại thật không dễ dàng."

"Ta thiếu phụ thân hắn một cái mạng." Lão khất cái hít một hơi khói, nhưng bởi vì ngậm không được đánh rơi dưới đất, Tần Phong cầm lên lại đặt ở bên miệng hắn, nói: "Trách không được, bất quá người dự định lúc nào nói cho hắn biết gia thế? Liên người bây giờ cái này trạng thái, tùy thời tùy chỗ cũng có thể chết mất."

"Người không cảm thấy không biết hắn tối thiểu có thể còn sống sao?" Lão khất cái hỏi ngược lại.

"Vây cũng được."

"Người thật ra là ai." Lão khất cái đột nhiên hỏi, thanh âm có chút nghiêm túc, mang theo có chút sát ý.

"Yên tâm đi, ta đối với người cùng sau lưng của hắn chuyện tình không có gì hứng thú, ta giúp mập mạp thuần túy bởi vì ta cùng hắn hữu duyên." Tần Phong lắc đầu, chuẩn lão khất cái trên người sát ý hồn nhiên không gặp, nói: "Dù sao ta sau khi trở về, hắn coi như là ta người bạn thứ nhất."

"Cảm tạ."

Lão khất cái thu liễm trên người sát ý, như cái phổ thông lão khất cái một dạng, trịnh trọng nói.

"Tâm sự ah, ta nói nói chuyện của ta, trở về mấy ngày nay bữa bọn sự tình so trước đây còn nhiều hơn, ta có chút khó chịu." Tần Phong chút nào không kiêng kỵ đem từ hăn trở về đến bây giờ sự tình nói cho lão khất cái nghe, trừ hăn ra giết Âu Thiên Hạo chuyện tình, còn lại bao quát bị treo giải thưởng chuyện tình không có bất kỳ che giấu, lão khất cái không có xen mồm chỉ là lắng lặng nghe.

Mà lúc này, trên đầu cầu.

Yến Tiểu Mộng có chút tâm phiền ý loạn nhìn mênh mông Đông Thiên sông, tâm lý mơ hồ có chút hối hận, nghĩ không hăn là buộc Tần Phong đi làm không thích việc làm, nhưng là muốn xin lỗi, tiểu nữ nhi tâm tư để cho nàng lại không muốn đi, ghé vào trên lan can có chút phiền muộn, Herauld Wells ngồi chồm hổm ở một bên, chẳng chịt hăn thấy thế nào thế nào không giống cái thế giới kia cấp họa sĩ, lại càng không có người suy nghĩ, coi như là thấy 1 cái lão phong tử.

"Đại sư, xin lỗi a." Yến Tiểu Mộng cười khổ nói: "Ta khả năng thực sự không giúp được người."

Herauld Wells thở dài, có chút uể oải, nói: "Ta cũng nên nghĩ tới, dù sao cái kia Tần Phong tính tình rất thú vị."

"Hăn kỳ thực người rất tốt." Yến Tiểu Mộng bặt tâm nói: "Chỉ là người ngày hôm qua thời điểm nói cha mẹ hăn hăn rất không cao hứng, dù sao cha mẹ hăn đều qua đời."

"Người rất ưa thích hăn?" Herauld Wells hỏi ngược lại.

"Ân, ưa thích." Yến Tiểu Mộng cũng không cố tí tách lịch mưa thu, cảm giác trên gương mặt hơi lạnh, kia cỗ phiền muộn cũng dần dần tán đi, nói: "Thế nhưng hăn ah, lại cùng trước đây rất không giống nhau, nói chỗ nào không giống với chính là cảm giác lên không giống với, hơn nữa gần nhất hăn lại làm sai sự

tức ta, ta. . . Ta cũng không biết nên hấn cái gì tốt, nhưng chính là ưa thích."

Herault Wells gật đầu, nói: "Vậy hay là ưa thích."

"Ai, quên đi, không nói hấn, Đại sư người nói một chút linh cảm ah, ta đến bây giờ cũng còn không rõ ràng lắm người lúc đầu rốt cuộc là nhìn thấy gì có thể người đạt được linh cảm, đến bây giờ chưa từng có thể vẽ ra tới." Yến Tiểu Mộng tò mò hỏi.

Nói đến đây sự kiện, Herault Wells thở dài, gãi gãi chẳng chịt tóc, mang theo đến hồi ức nói: "Đó là 10 năm trước, Đan Mạch mùa đông so hiện tại muốn lạnh, ngày nào đó là các người Hoa Hạ truyền thống đêm trừ tịch - đêm 30, chính là bày đặt kia đầu vận may tới, ta thấy được tại 1 cái trong hẻm nhỏ, người tuổi trẻ kia phế đến một chân, tại đại tuyết trung hoà hai con chó hoang làm đọ sức, người biết không, khi ta lần đầu tiên nhìn thấy cái kia nam nhân trẻ tuổi ánh mắt thời điểm, lòng đều phải run rẩy, vậy là không có tình cảm ánh mắt, như là giống như dã thú, hấn nằm úp sấp dưới đất ăn khối kia bài cốt, hoặc như là một con dã thú hướng về kia mấy con chó hoang điên cuồng hét lên đến, ta phát thệ, vậy tuyệt đối không là tình cảm của nhân loại, như cái người máy, mặc cho kia chó hoang ở trên người cắn xé hấn cũng sẽ không hô một tiếng đau."

Yến Tiểu Mộng tâm lý run lên, nói: "Kia sau đó thì sao?"

"Về sau? Về sau chính là kỳ tích ánh mắt, người biết không, làm âm nhạc đổi thành kia đầu lỗ băng hoa sau, ta thấy được kia con dã thú vậy người trẻ tuổi chảy nước mắt, hấn khóc, thế nhưng không có thanh âm, người không thể tin tưởng, kia hai con chó hoang thấy mắt của hấn lệ sau dĩ nhiên không dám ở động một cái sau đó kêu rên một tiếng chạy trốn, đó là một đôi tuyệt vọng đến cho người cảm giác ngày tận thế sắp xảy ra ánh mắt, nhưng ở kia cổ trong ánh mắt lại mang cho người không cách nào buông tha hi vọng cùng quyết tuyệt, khi ta tiếp xúc được cái ánh mắt kia thời điểm, ta thậm chí có tự sát xung động."

"Người biết không, không giúp tuyệt vọng trong mang theo tình tình chi hòa

hi vọng, đó là duy nhất làm cho lòng người chiến, ta nghĩ đem một khắc kia vẽ ra tới, thế nhưng, thế nhưng còn kém kia một điểm, liền thiếu chút nữa!" Đại sư nói đến đây, thống khổ xoắn lại tóc của mình: "Còn kém một điểm cuối cùng, thế nhưng ta nghĩ chính lại 10 năm ta không biết kém ở nơi nào. Kia sau một đêm, ta lại đi tìm hãn, thế nhưng chỉ có thấy được kia trương đốt Hộ Khẩu, không ai nói cho ta biết hãn đi nơi nào, ai cũng không biết."

"Ngài lúc đó vì sao không giúp hãn?" Yến Tiểu Mộng có chút khó chịu, hỏi.

Herauld Wells đầu tiên là sửng sốt, sau đó trịnh trọng lắc đầu: "Người không nhìn thấy cặp mắt kia Thần, ta phát thệ bất luận kẻ nào thấy cũng không dám tiến lên giúp đỡ hãn."

"Vậy ngài nhớ kỹ bộ dáng của hãn ah? Ngài mới có thể họa ra đi?" Yến Tiểu Mộng vội vàng hỏi.

Herauld Wells thống khổ lắc đầu, nói: "Chỉ cần làm ta khi nhìn đến hãn ta nhất định biết là hãn, thế nhưng ta họa không được, cặp mắt kia thành lòng Ma, nghĩ đến hãn ta chỉ muốn đến người kia ánh mắt của, ta mười năm này thậm chí một bức họa họa không được. . . ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 84: Gặp Phải Người Khẳng Định Không Chuyện Tốt

Chương 84: Gặp phải người khẳng định không chuyện tốt

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 17 20:0 5:0 1 số lượng từ: 231 7

"Sự tình chính là như vậy." Tần Phong nhún vai, nói: "Sau khi trở về tâm nhét chuyện tình một đồng lớn, trước đây ở nước ngoài lẫn vào thời điểm chưa từng loạn như vậy qua."

"Nếu như Yến Tiểu Mộng bản tính đơn thuần thiện lương, như vậy nàng không có khả năng như vậy hung hăng, duy nhất có khả năng là bị người nào đó đầu độc." Lão khất cái độc ác phân tích nói: "Căn cứ lời người nói, Lưu Phong có khả năng Toàn lực, Herault Wells như là cái nghệ thuật gia, không nhiều thiếu tâm nhãn, Lữ Ngôn truy cầu Yến Tiểu Mộng lại không biết nói, Mạnh Chiêu Quân là một thân phận thần bí tên trộm, cũng có hoài nghi tính, bất quá Lưu Phong không muốn tại người ở đây chiết mặt mũi còn muốn có thể trợ giúp Herault Wells, như vậy hẳn vẫn có khả năng nhất."

Đổi mặt lão khất cái độc ác phân tích, Tần Phong không có gì kinh ngạc, 1 cái bị người đánh gãy gân tay gân chân tàn phế, nếu như không có bản lãnh gì quả thật không tư cách thừa nhận loại khốc hình này. Kỳ thực Tần Phong cơ bản cũng đoán được, cho nên mới phải làm Lưu Đoạn Thủy cùng cái kia Cao Kiêu

Thiên Cửu dám ở nhà mình động thủ, không thì lấy trước tính tình đã sớm là đánh ngất xỉu đá ra ngoài, mục đích chính là làm Lưu Phong xuất một chút xấu.

"Không đánh hẳn 2 chân quả nhiên là đáng tiếc." Tần Phong phá có chút tiếc hận nói.

"Mạnh Chiêu Quân tại nhà người một ngày, hẳn liền sẽ tiếp tục tìm người phiền phức, người sau này có khi là cơ hội." Lão khất cái hít một hơi thuốc lá, thản nhiên nói.

"Tốt lắm, ta phải đi." Tần Phong đứng lên nói.

"Không tiễn."

Tần Phong cười cười, ra vòm cầu tử, vừa muốn leo lên, lại nghe được một trận quen thuộc tiếng kinh hô truyền đến, trong lòng cả kinh, cấp tốc đi qua mà lên, lại thấy Yến Tiểu Mộng cùng lão đầu kia bị người bắt lên chiếc Mọc si Đéc đầu rồng, Tần Phong nhất thời buồn bực vạn phần, hoá khí cũng là bốc lên, nhìn thoáng qua bốn phía nhưng không có coi đến di chuyển xe cộ, cũng cấp tốc chạy, nhìn một chút mọc si đéc đầu rồng rời đi phương hướng, tâm tư cũng cấp tốc hiện lên.

Đối phương là nhắm vào Yến Tiểu Mộng còn là Herault Wells?

Người sau khả năng cũng có, thế giới cấp hoạ sĩ, vẽ bức tranh vẽ ra mấy nghìn vạn USD giá trị, thân gia cũng là cự phú, phải có khả năng.

Yến Tiểu Mộng? Vậy sẽ là Trương Hàng? Còn là Âu Thiếu Minh? Ngụy Thiếu Dương?

Hắn tự động lướt qua Lưu Linh, hẳn không tin người què chưa cho nàng cảnh cáo, nếu là dám động Yến Tiểu Mộng, đáp ứng ban đầu người què nói cũng là trực tiếp báo phết. Hơn nữa nàng gần nhất đang ở hợp tác với Lôi Thiên Hào, Lôi Thiên Hào tính tình Tần Phong rất quen thuộc, Lưu Linh nếu là đem Á Châu hắc

đạo liên minh nghị viên gھế trở thành mục tiêu của chính mình cũng sẽ không
ngốc đến cùng Lôi Thiên Hào đoạn tuyệt Hợp Tác quan hệ.

"Tên khốn kiếp nào?"

Tần Phong tâm lý thầm mắng một câu.

Bất quá những lời này rất nhanh lại mắng ra, bởi vì một chiếc xe từ bên cạnh
hấn lái qua, sau đó tựa hồ bệnh tâm thần dường như ngừng lại đi một chút lại
đình, cuối cùng vẫn là dừng ở Tần Phong phía trước, Vốn dĩ Tần Phong đang
đang suy tư loại loại khả năng, sau khi thấy không khỏi mắng: "Tên khốn kiếp
nào?"

Mới vừa muốn mở ra xe hỏi Tần Phong trời mưa to còn muốn rèn luyện Chu
Nhã Phi nhất thời một trận khí tiết, mở ra bên cửa xe cũng trực tiếp đóng lại, bất
quá Tần Phong ánh mắt nhọn, đã sớm xuyên qua kính chiếu hậu coi đến Chu
Nhã Phi bộ dáng, trong lòng vui vẻ thông bước lên phía trước mở cửa xe ra: "Ta
lái xe."

"Dựa vào cái gì, đây là ta xe."

"Người có tin ta hay không đem người ném qua?" Tần Phong vô tâm tình nói
nhảm, trợn mắt liền rầm trời.

Chu Nhã Phi chán nản, thế nhưng nghĩ đến Tần Phong trước việc xấu, còn là
không tình nguyện ngồi lên ngồi kế bên tay lái lên, mà Tần Phong còn lại là ngồi
trên chỗ điều khiển, phát động xe hướng về phía trước cấp tốc chạy tới, ngón tay
có tiết tấu vậ tại trên tay lái hơi gõ đến, mà một bên Chu Nhã Phi lại sớm đã
thành cột chắc giây nịt an toàn, bởi vì Tần Phong một cước đạp cần ga tận cùng,
đã biết chiếc Audi bất tri bất giác đã ào tới 150 cây số.

"Người. . . Người có phải làm gì. . . Người ta hoàn hảo tâm hỏi một chút
người có cần hay không đưa người về nhà." Chu Nhã Phi có chút ủy khuất nói:
"Người khen ngược, người muốn cho cảnh sát giao thông phạt chết ta a?"

"Bạn gái của ta bị người cướp đi." Tần Phong trong ánh mắt thần quang lóe ra.

"A?" Chu Nhã Phi sửng sốt, bện tâm nói: "Báo nguy a."

"Cảnh sát? Ta tin đám phế vật kia còn không bằng đi tìm chết." Tần Phong không che giấu chút nào mình không thèm, Chu Nhã Phi biết bản lĩnh của hắn, nhưng vẫn là nói: "Vậy người dự định làm sao tìm được?"

"Gần nhất cảnh sát chuẩn toàn bộ thông nhau lộ khẩu áp dụng giới nghiêm, hầu như tất cả khả nghi xe cộ toàn bộ muốn điều tra, mẹt si đéc đầu rồng không có giấy phép, sẽ không tự tìm đường chết, duy nhất có khả năng là không có màn hình hoặc là cảnh sát giám thị đoạn đường." Tần Phong Lại nói, bỗng nhiên đánh một vòng tay lái, rất nhanh xe từ khu vực thành thị đường đi đi lái vào một cái tương đối cũ kỹ đường cái, Chu Nhã Phi chặt chặt cầm tay lái có chút bện tâm, mà Tần Phong thản nhiên nói: "Bọn họ sẽ không ra khu vực thành thị, duy nhất có khả năng chính là tại bên trong thị khu tìm một chỗ."

Ngoài miệng Lại nói, Tần Phong hai mắt như thần đánh giá hai bên sự vật, hơn nữa cuối cùng tại Chu Nhã Phi vừa hòa hoãn xuống thời điểm kết tay lái, từ đầu tới đuôi xe của hắn không có rơi xuống 100 cây số, một bên Chu Nhã Phi nói: "Thông thường giặc cướp bắt cóc con tin sau, tại giới nghiêm mất đi nội tương hội tại nhanh chóng trong thời gian tiến hành con tin dời đi để tránh khỏi chọc người hiểu biết. . . Cho nên bạn gái của người rất có thể sẽ đã chuyển dời đến một cái địa điểm."

"Người biết trái lại rất, rất có kinh nghiệm." Tần Phong trêu ghẹo nói.

"Là tỷ ta tỷ dạy cho ta." Chu Nhã Phi không vui nói: "Hắn lo lắng thúc thúc ta tại phái người hại ta, cho ta rất nhiều kiến nghị, bao quát làm sao ứng đối bắt cóc cùng bị ép buộc trong quá trình làm sao suy đoán di chuyển lộ tuyến."

"Tỷ tỷ người không dạy người xuất môn nên mang bảo tiêu sao?"

"Ta là bí mật trở lại Đông Thiên Thị, không người biết." Chu Nhã Phi hừ một tiếng nói.

Tần Phong bĩu môi: "Ta không biết."

"Người. . . Ta gặp phải người khẳng định không chuyện tốt!" Chu Nhã Phi đơn giản là ngậm miệng, mỗi lần tại người kia trước mặt cũng không có bất kỳ lãnh tĩnh đáng nói, Chu Nhã Phi nghĩ có thể bỏ qua.

Bỗng nhiên, Tần Phong một cước phanh lại đạp, Vốn dĩ ở trong lòng chửi bới Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ, may mà có giây nịt an toàn ở trên người mới là tránh cho thân thể cùng xe tiến hành tiếp xúc thân mật, muốn nói cái gì thế nhưng Tần Phong cũng đã giải khai giây nịt an toàn, còn góp đi lên tại gò má nàng lên hôn một cái: "Đa tạ mỹ nữ, lúc rảnh rồi cùng nhau đi ra ăn cơm."

"Người. . . Người dĩ nhiên. . . Cũng dám. . . Thân. . ."

Chu Nhã Phi còn đang ngây người đây, Tần Phong lại đã sớm vọt không bóng, chờ nàng phản ứng kịp thời điểm lại thấy là 1 cái cảnh sát giao thông đối với nàng đánh cái cúi chào: "Không có ý tứ vị nữ sĩ này, xe của ngài nghiêm trọng siêu tốc, xin theo chúng ta đi một chuyến."

"Ta. . . Ta. . ." Chu Nhã Phi nhất thời cảm giác khóe không ra nước mắt, nói không phải là mình mở ai cũng tin, dù sao ngồi ở vị trí kế bên tài xế ngồi trên, nhưng là chân chính lái xe đã sớm không bóng, Chu Nhã Phi tâm lý lại hung hăng chú mắt một trận Tần Phong, nhưng bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là phối hợp cảnh sát giao thông đồng chí.

Tần Phong nhìn phía trước lớn như vậy Phượng Dương khách sạn chiêu bài, khóe miệng giơ lên một tia cười nhạt, nơi này là Phượng Dương cửa sau của tửu điếm, 1 cái lớn như vậy hậu viện, còn có đi thông bãi đậu xe dưới đất cửa thông đạo, tại đường đi hướng đi trước lộ khẩu có cảnh đội nhân viên, Tần Phong không tin bọn họ mạo hiểm bị phát hiện đến nguy hiểm sẽ xông qua, như vậy duy nhất có thể đỗ xe cũng chỉ có nơi này.

"Mẹ nó, Trương Hàng, nếu để cho ta biết việc này với người có một lòng tiền quan hệ, lão tử cũng làm cho người chịu không nổi."

Tần Phong trong mắt lóe lên một tia hàn quang.

Hắn cũng không phải lo lắng giặc cướp trên đường đem con tin dờ đi, đệ nhất kiếp phi tốc độ xe một mực bảo trì tại 60 cây số trái phải, là ở các đại đoạn đường quy định tốc độ xe, bằng không một chiếc không có bảng số mẹt si đéc đầu rồng siêu tốc sẽ khiến cảnh đội độ cao coi trọng, thứ 2, giặc cướp đến hẳn ngồi trên Chu Nhã Phi xe bất quá 10 phút, cái này 10 phút bọn họ chạy không được bao xa, Tần Phong tốc độ xe muốn xa xa cao hơn bọn họ.

Nghĩ tới tác đi chỗ đó sao Tần Phong cũng chỉ có tập trung hiện tại vị trí con đường này đoạn, mà có đồ xe cơ hội cũng chỉ có Phượng Dương khách sạn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 85: Hỏa Dong Binh Đoàn

Chương 85: Mới Hỏa dong binh đoàn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 18 0 90 1 số lượng từ: 2580

Dễ dàng xâm nhập vào cửa sau, ở cửa sau cũng có người đi lại, chỉ là một chút, phần lớn đều là Phượng Dương khách sạn công nhân, hơn nữa cửa sau sân rộng khá lớn, cũng có người ngoài đi lại, những người công nhân cũng lơ đãng, Tần Phong xâm nhập vào tầng hầm bãi đỗ xe, toàn bộ bãi đỗ xe trái lại chứa hơn chiếc xe, hơn nữa bãi đỗ xe diện tích cực đại, có lẽ là ban ngày duyên cớ, toàn bộ bãi đậu xe dưới đất đen u ám.

Tần Phong rất nhanh sừ tầm đến rồi chiếc kia không có bảng số mẹt si đéc đầu rỗng, đỗ xe vị trí vừa vặn là đang theo dõi khí góc chết, Tần Phong dựa ở trên cửa xe chậm rãi điểm khóa hương khói, trong lòng lại bắt đầu suy tư.

Giặc cướp lai lịch không thể xác định.

Có thể vòng qua cảnh sát màn hình mỗi cái đoạn đường, như vậy hẳn là đối Đông Thiên Thị khu vực thành thị rất quen thuộc, ít nhất cũng là làm nháy vọt chuẩn bị, thế nhưng hôm nay Yến Tiểu Mộng cùng Herauld Wells xuất hiện ở Đông Thiên đại kiều thuận túy là đến lúc lên ý, những người giặc cướp chắc là nhìn đúng chỗ trống trực tiếp hạ thủ không có cố kỵ xung quanh gây hoàn cảnh,

càng không nghĩ đến mình và 1 cái lão khất cái ngay cầu dưới.

Tổng hợp lại mà nói, hẳn không phải là chuyên nghiệp cấp, nhưng là tuyệt đối so với nghiệp dư mạnh hơn nhiều.

Một điều Hero trắng hút thuốc, Tần Phong cẩn thận nhìn một chút bốn phía, trong đầu không ngừng bắt chước giặc cướp bắt cóc con tin ly khai phương hướng có khả năng, bọn họ nếu muốn tách ra màn hình thiết bị, như vậy đi tiến lộ tuyến cũng không phải là khó có thể phỏng đoán, Tần Phong trước đây làm dong binh thời điểm không ít nhận được cứu con tin nhiệm vụ, khi đó nhiệm vụ con tin đều bị ép buộc chừng một tuần lễ, suy đoán bọn họ sở tại lượng công việc nếu so với hôm nay lớn rất nhiều.

Tách ra chung quanh màn hình thiết bị, người không khí chung quanh nội tồn tại mùi vị, khi nhìn đến dưới đất trong lúc mơ hồ không có khô khốc vết chân hoặc là nhàn nhạt mờ hôi, Tần Phong rất nhanh đi hơn nửa bãi đỗ xe, đi tới 1 cái ngọn đèn đến lúc cửa ra thang lầu giữa. Đẩy một cái, phát hiện cửa là từ bên trong khóa lại, Tần Phong đang cau mày, đã thấy 1 cái bảo an đi tới, quát hỏi: "Làm gì chứ?"

"Cánh cửa này là đi thông kia?" Tần Phong hỏi.

Nhân viên an ninh kia sắc mặt thoáng chút ngưng, nhưng sau đó thân nhiên nói: "Là đến lúc xuất khẩu, bình thường không ra phóng, đương nhiên là thông đi ra ngoài. . ."

Lời còn chưa dứt, Tần Phong một thanh bóp ở cổ của hắn, chân phải tại hắn dưới gót chân một đá, dễ dàng đem bảo an té ngã xuống đất, nhân viên an ninh kia cổ bị bóp mặt đỏ tới mang tai, tứ chi giãy dụa lại không thể tránh ra khỏi, Tần Phong lạnh như băng nói: "Cho người một lần cơ hội, làm ta nghe được tại là nói dối, ta trực tiếp cắt đứt cổ của người, người có thể cầm mạng của người tới khiêu chiến ta uy tín."

Cánh tay thoáng thả lỏng, nhân viên an ninh kia từng ngón từng ngón thờ hồn

hển vài hộp khí thô: "Ta. . Ta không. ."

"VẬY NGƯỜI ĐI CHẾT ĐI." Tần Phong cánh tay cố sức, nhân viên an ninh kia bỗng nhiên cảm giác được cổ họng cốt tủy từng điểm từng điểm nghiền nát, chèn ép khí quản, trong cơ thể một chút không khí bị đè ép đi ra, to lớn cảm giác áp bách làm hấn não bộ bắt đầu từ từ hít thở không thông, hấn há hốc mồm, đầu lưỡi khẽ run, trong mắt tràn đầy khẩn cầu, Tần Phong đây mới là buông lỏng một chút tay, nhân viên an ninh kia từng ngón từng ngón cũng thở dốc hơn 20 giây, mới là kinh hồn táng đảm run rẩy nói: "Kia. . Đó là thông. . Trữ vật phòng. ."

"Có cái khác cửa vào sao?"

"Có. . . Trên lầu phòng bếp. . . Còn có khách sạn cửa sau. . ."

"Các người có bao nhiêu người? Mục tiêu là ai."

"Ta. . ."

"Muốn chết?"

"12 người. . . . Herault Wells. . . Chúng ta chỉ là muốn xảo trá một nhóm tiền. . . ."

Tần Phong hỏi sau khi xong, tay hình dao chém vào sau cổ hấn, dẫn theo hấn ném tới một chiếc xe phía dưới, về phần lái xe có thể hay không cán chết vậ thì không phải là hấn nghĩ, từ đường cũ trở về đến rồi khách sạn cửa sau, đang có một chiếc vận xe vận tải từ một bên dừng lại, Tần Phong rất tự nhiên đi ra phía trước, tiếp nhận mấy người vận chuyển công dời xuống 2 cái ghế, lúc này 1 cái khách sạn nhân viên công tác chỉ huy nói: "Đi, đưa đến lầu 1 số 2 trữ vật phòng."

Tần Phong theo phía trước mấy người vận chuyển công đi vào, trên đường không ngừng quan sát người lui tới viên, phần lớn đều là khách sạn nhân viên công tác, không có bất kỳ người khả nghi. Chờ đến số 2 trữ vật phòng, Tần Phong cái ghế buông tới sau khi, rút cái chỗ trống ly khai ở đây, căn cứ trước khi

thấy khách sạn mặt bằng sơ đồ, trái phải quan sát một phen, rất nhanh đi vòng qua nhất kiện trữ vật phòng trước khi, cửa lúc này có cái hút thuốc lá trông giữ nhân viên, thấy Tần Phong nghênh ngang đi tới không khỏi sửng sốt: "Tiên sinh? Ở đây cấm người ngoài tiến nhập."

"Không có ý tứ." Tần Phong sau khi nói xong, thân thể cấp tốc chớp động đem trông giữ nhân viên kích choáng váng sau, cầm lấy hắc trong túi cái chìa khóa, cũng đem đặt ở trên ghế.

Mở ra trữ vật phòng cửa, nội bộ quả thực tối đen một mảnh, Tần Phong đem môn đóng kỹ sau khi, tùy ý đi đi, rất nhanh lại đang một chỗ tìm được rồi một cái cửa nhỏ, chắc là thuộc về thứ 2 xuất khẩu tương tự, đi qua tiểu môn sau là một cái xanh đen hàng lang, cửa sổ ngẫu nhiên có tia sáng chiếu vào, rất nhanh Tần Phong ở phía trước bên trong gian phòng nghe được giọng nói.

Tám người tiếng hít thở, xem ra còn có người bên ngoài tự do.

"Thân ái cố chủ, người phải tin tưởng chúng ta, tác giả ta đều giúp người bắt được, huống bức họa kia chỉ là vấn đề thời gian mà thôi."

Thanh âm là ngoài nghề, Tần Phong hơi có chút kinh ngạc, chẳng lẽ còn là quốc tế giặc cướp?

"Không, không, cố chủ, chúng ta mới Hỏa đồng binh đoàn trước nhận nhiệm vụ này, liền nhất định sẽ làm được, thế nhưng người muốn rõ ràng, bức họa kia cái này Herault Wells còn không có vẽ ra tới."

"Yên tâm, ta có 1 vạn loại biện pháp làm hắc vẽ ra tới."

Lun Siting để tay xuống trong máy di động, tự sửa bản thân tóc màu vàng kim, đây là hắc duy nhất dẫn cho rằng bố lão kiểu tóc, thoáng phất phất tay, 1 cái mỹ nữ tóc vàng đưa lên 1 khóa xì gà, cũng là ân cần mời lửa, hung hăng hít một hơi, nói: "A, làm hai người bọn họ tỉnh lại."

Người thủ hạ đem hôn mê Yến Tiểu Mộng cùng Herault Wells cứu tỉnh, hai người làm rõ tình trạng sau khi, quá sợ hãi, Yến Tiểu Mộng trong mắt lóe lên vẻ kinh hoàng, nhìn phía trước tràn đầy đũa giỡn ngược ánh mắt 6 cái người, còn có một cái thân cao thể trắng người da đen. Herault Wells rốt cuộc là thấy thể diện quá lớn, rất mặt liền trấn định lại: "Các người muốn làm gì?"

"Cho người hoàn thành một bức họa, người nên cảm tạ ta." Lun Siting khước miệng giơ lên một tia thần bí dáng tươi cười: "Herault Wells tiên sinh, ta biết ngài vì bức họa kia thế nhưng vẽ chính lại 10 năm, a, 10 năm, nếu như bây giờ ta cho người một cái cơ hội hoàn thành kia một bức họa, ta chỉ muốn kia một bức họa."

"Không có khả năng!" Herault Wells cười khổ một tiếng.

Yến Tiểu Mộng có chút khẩn trương, nàng không biết xử lý như thế nào bây giờ tình trạng.

"Không có không thể nào, ta điều tra, người sở dĩ không làm được bức họa kia chỉ là bởi vì một người." Lun Siting thần nhiên nói: "Yên tâm đi, từ lúc tới Hoa Hạ trước khi chúng ta đã xuyên thấu qua tại Hoa Hạ lực lượng tra được người muốn tìm người kia."

"Là ai?"

Herault Wells kích động hỏi, hoàn toàn đã quên mình bây giờ tình cảnh là cùng 1 cái thuê giặc cướp nói chuyện.

"Cho nên ta đem người cũng khép lại." Lun Siting nhìn Yến Tiểu Mộng, cười híp mắt nói: "Xinh đẹp Đông Phương nữ nhân, hiện tại có thể cho người vị kia bạn trai gọi điện thoại sao? Chúng ta cần hẳn."

"Người nói cái gì?" Yến Tiểu Mộng tâm lý 1 cái né tránh, trong lòng run, run giọng hỏi.

"Căn cứ chúng ta điều tra, 10 năm đi vào hướng Đan Mạch, họ Hoàng, Đông Thiên Thị người, chỉ Hoàng Thị Mạn 1 cái, mà Hoàng Thị Mạn 10 năm trước đã chết vào tai nạn xe cộ, duy nhất còn sống cùng nàng có liên quan chỉ con trai của nàng, cũng liền là bạn trai của người, Tần Phong."

"Không có khả năng. . ." Yến Tiểu Mộng ánh mắt bá đã ươn ướt.

Lun Siting thoáng nhúu nhúu mày, lúc này trước mỹ nữ tóc vàng đưa lên một bộ điện thoại di động, nói: "Ta gọi qua điện thoại của Tần Phong, tắt máy."

"Vậy xem ra chúng ta tại đi ra ngoài một chuyến ah, tin tưởng hẳn sẽ đến." Lun Siting xoa xoa Yến Tiểu Mộng nước mắt, sau khi đứng dậy nói: "A, Lina, cẩn thận xem kỹ Đông Phương nữ nhân này, nàng khóc làm ta rất đau lòng."

Lại nói, Lun Siting mang theo 3 người ly khai, để lại Lina cùng hắc nhân kia ở trong phòng trông coi. Lun Siting 4 người sau khi ra ngoài, một người trong đó thấp giọng hỏi: "Đội trưởng, bức họa này sau khi hoàn thành thật muốn thả hai người bọn họ?"

"Không, không, một bức họa chân chính quý trọng chỗ ở chỗ, kia muốn trở thành sau cùng tác phẩm." Lun Siting hai mắt tràn đầy mong được: "Nếu như bức họa này trở thành Herault Wells sau cùng di làm, như vậy giá trị của hẳn đem vượt lên trước hơn ỨC USD, a, làm cái kia chết tiệt cố chủ đi tìm chết ah."

"Chỉ cần có cái này hơn ỨC USD, chúng ta mới Hòa đồng binh đoàn có thể mua sắm tiến mới trang bị cùng nhân viên, chúng ta sớm muộn sẽ trở thành toàn cầu duy nhất cường đại đồng binh đội ngũ!"

"Đội trưởng, nữ nhân kia đâu?"

"Nghe nói cái đó đặc biệt lại lần nữa bắt đầu bản thân * phụ nữ hành nghiệp, a, người nữ nhân này, chờ chúng ta đem nàng biến thành phụ nữ, liền bán đi ah."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 86: Không Nên Dùng Vũ Khí

Chương 86: Không nên dùng vũ khí

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 18 140 1 số lượng từ: 252 4

Yến Tiểu Mộng trong lòng hiểu vì sao Tần Phong không muốn đáp ứng việc này, nguyên lai người kia chính là hắn.

Nguyên lai cái kia hì hì cười cười Tần Phong tại phụ mẫu hắn sau khi chết, quá cuộc sống như thế, xa xa không có hắn nói như vậy dễ dàng, trách không được hắn không muốn đề cập trước đây, trách không được hắn thay đổi. Yến Tiểu Mộng trong lòng bây giờ tràn đầy tất cả đều là hối hận cùng thống khổ, nàng cũng rất cuộc minh bạch không ngừng đề cập Hoàng Thi Mạn chuyện tình chỉ là không ngừng tại kích thích trong lòng hắn kia vĩnh viễn đau.

Thấy Yến Tiểu Mộng đem mặt chôn ở trên hai chân không ngừng thống khổ, Hault Wells một trận bất đắc dĩ, một là lo lắng Yến Tiểu Mộng, hai là bản thân bức họa kia phỏng chừng thực sự muốn chết yếu, hắn không thiếu tâm nhãn, nhìn ra được Yến Tiểu Mộng hiện tại đã hối hận vạn phần.

Người này, rốt có điểm chờ mong Lun Siting có thể đem Tần Phong chộp tới sau đó để cho mình hoàn thành bức họa kia.

Lina trong tay thưởng thức đến một cây chủ thủ, nghe được kia không ngừng tiếng khóc âm, xinh đẹp gương mặt của lên thoáng hiện một tia dữ tợn cùng rần rết mỹ nữ vậy tàn nhẫn, nàng đi lên trước, dùng chủ thủ nâng lên Yến Tiểu Mộng gò má của, nước mắt xẹt qua gương mặt rơi vào lạnh như băng chủ thủ lên, Lina dùng cứng rắn Trung Văn nói: "Ta muốn tại người trên mặt khắc lên chữ, dùng tàn nhẫn nhất thủ đoạn."

"Lina, đội trưởng nói hiện tại không thể động nàng." Một bên người da đen người cao to nói: "Bằng không Tần Phong sẽ không đáp ứng yêu cầu của chúng ta."

"Hắn nếu như không đáp ứng, ta để người ngay trước mặt hắn chơi gái người nữ nhân này, hắn sẽ đáp ứng." Lina âm thầm nói.

Thế nhưng Yến Tiểu Mộng cũng một câu nói không có nghe lọt, nước mắt Bà Sa, trong đầu tất cả đều là Tần Phong mỗi tiếng nói cử động.

"Phanh, bang bang."

Tiếng đập cửa truyền đến, Lina cùng kia hắc vóc dáng một trận cảnh giác, kia hắc vóc dáng trong tay lấy ra một cây súng lục, trốn ở cửa bên, hòng chia thẳng vào, một khi người tiến vào không phải là hắn làm nhận thức, chỉ một phát súng lấy mạng, mà Lina còn lại là cầm chủ thủ đứng ở Yến Tiểu Mộng cùng Herault Wells phía sau, một khi hai người có điều dị động sẽ không chút do dự chém giết.

Thế nhưng tiếng đập cửa con vang lên vài cái liền hướng tại an tĩnh, làm Lina hai người thoáng có điều thả lỏng thời điểm, tiếng đập cửa lại một lần nữa vang lên, vẫn là vang lên 3 tự, sau đó đang không có tiếng động.

"fuck! Là ai." Hắc vóc dáng cái trán chảy ra một tia mồ hôi, hắn không cảm giác được ngoài cửa mặt có bất kỳ người, nhưng hết lần này tới lần khác tiếng đập cửa hoặc như là gõ vào tâm lý của hắn tiết điểm lên.

Bên trong cả gian phòng lại chút an tĩnh đáng sợ, ngoại trừ Yến Tiểu Mộng, ba người khác đều bị quỷ dị này tiếng đập cửa ngưng tụ tất cả tâm tư.

Hắc vóc dáng cùng Lina cái trán từ từ chảy ra một tia mồ hôi.

Bên ngoài nếu có người đây tuyệt đối là siêu việt bọn họ vô số lần cao thủ, bên trong nhà an tĩnh một cây châm rớt xuống đất đều rõ ràng có thể nghe, phía ngoài tiếng đập cửa cuối cùng tại bọn họ thoáng có điều buông lỏng thời điểm vang lên, dần dần hắc vóc dáng có chút không kiên trì nổi, hắc chậm rãi mở ra cửa phòng, Lina toàn thân căng thẳng, một tay thương nhắm ngay cửa, một khi có bất kỳ người nàng phát thệ bất luận là ai cũng muốn giết rời.

Một cái khe cửa mở ra, hắc vóc dáng cẩn thận nhìn thoáng qua bên ngoài, cửa sổ xuyên thấu qua tia sáng làm cho cả hàng lang lộ vẻ cực kỳ quỷ dị, bên ngoài mưa thu tí tách lịch cộ rửa lá cây thanh âm của truyền tới, trừ lần đó ra đã nửa không bất kỳ tiếng động. Người không ra, hắc súng lục trong tay đã dò xét đi ra ngoài, hai tay chặt cầm súng lục, cẩn thận từng điểm từng điểm di động đi ra ngoài, hai mắt không ngừng quét tới quét lui.

Làm cả người hắc nhìn ra ngoài sau, hắc không nhìn thấy bất luận kẻ nào, nhưng trong lòng lại là một trận quỷ dị.

Không ai?

Vậy sẽ là cái gì?

Khi hắc suy nghĩ thời điểm, một đôi tay lặng yên không tiếng động từ thân thể hắc một bên dò xét đi ra, khi hắc cảm giác được Tử Thần tới gần một khắc kia, Tần Phong hai tay của đã lấy tốc độ cực nhanh chụp ở đầu của hắc, thoáng cổ sức vặn một cái, phi thường tế vi tiếng xương nứt âm truyền đến, kia hắc vóc dáng không có phản ứng chút nào thân thể đã chặt đứt tiếng động, mà đồng thời từng tiếng thương vang truyền đến, lại nguyên lai là đối diện đến cửa Lina thấy hắc vóc dáng thân thể hướng về một bên tìm kiếm, làm như bị người nào đó cấp tốc trao lấy, không có bất kỳ có do dự, mang theo tiêu âm quân viên đạn cấp tốc

xạ kích.

Liên tiếp đánh 3 thương, nhưng không có bất kỳ thanh âm gì truyền đến.

Lina nỗ lực để cho mình an định lại: "Là ai!"

Bên ngoài cửa phòng bỗng nhiên toàn bộ mở ra, hắc vóc dáng vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, làm Lina vô ý thức sửng sốt ma quỷ công phu, hai tiếng chiu chiu tiếng súng, 2 viên đạn phân biệt đánh vào nòng hai tay vũ khí bên trên, biết vậy nên cổ tay đau đớn Lina thân thể rút lui 2 3 bước, chủ thủ cùng súng lục đã rơi vào trái phải hai bên, khi nòng muốn khom lưng nhặt lên vũ khí một khắc kia, lại một viên đạn bắn vào chân của nòng, sợ Lina không dám vọng động may mắn.

"Người tốt cuộc là ai?" Lina sợ hãi hỏi.

Tần Phong đẩy ra trước mặt hắc vóc dáng, một tay cầm thương nhắm ngay Lina, hai mắt tản ra từng đạo Hàn khí.

"Tần Phong. . . ." Yến Tiểu Mộng lần đầu tiên nhìn thấy Tần Phong, Vốn dĩ thoáng dừng lại nước mắt tại một lần phun ra ngoài, Herault Wells càng kích động toàn thân run: "Là người. . . Ta tìm chính là người. . . Ngày đó người kia chính là người!"

"Tốt lão bà, đừng khóc." Tần Phong đem súng lục trong tay vứt xuống một bên, xem cái này Lina, cười lạnh nói: "Chỉ bằng trước người nói câu nói kia ta nên đem người lột da rút gân, nhưng nhìn tại người là mỹ nữ phân thượng, ta cho người một cái cơ hội."

Lina cười nhạt đi lên trước, song quyền bóp ca ca rung động, đầu lưỡi liếm môi của mình, trong ánh mắt toát ra một tia đẫm máu: "Nam nhân, người sẽ chết tại của người tự cao tự đại tự."

"Đến đây đi." Tần Phong ngoéo ... một cái tay, kia Lina thân thể một ngời

chồm hồm, sau đó như một con độc xà kiểu cấp tốc xuất kích, sắp tới đem tiếp cận Tần Phong đồng thời thấy Tần Phong hai tay hành động một khắc kia, nàng bỗng nhiên lóe lên đi vòng qua Tần Phong một bên, hai tay theo bản năng muốn lấy Bra-xin Ba Tây như thuật chế địch thủ đoạn cuốn lấy Tần Phong cánh tay cùng cái cổ, chẳng qua là khi hai tay của nàng vừa khóa lại Tần Phong cánh tay, lại cảm giác được Tần Phong cánh tay thoáng run lên, một cổ châm đâm vậy đau nhức từ nàng hai tay kéo tới, không ngừng rửa sạch của nàng đau đớn thần kinh.

Lina hai tay không cách nào tại khóa lại Tần Phong, lại bị Tần Phong trở tay một quyền đánh vào bộ ngực, lực lượng khổng lồ để cho nàng trực tiếp rơi xuống đất lộn 7 8 vòng, che lồng ngực của mình như là như nhìn quái vật nhìn Tần Phong.

"Nếu như là Gracie Con Mụ dùng Bra-xin Ba Tây như thuật ta thật là có điểm kiêng kỵ, thế nhưng người, thật không có tư cách này." Tần Phong lạnh lùng cười nói.

Lina cái trán chảy ra một tia mồ hôi, có đau cũng có bởi vì sợ hãi mà chảy, nàng là biết cái kia Gracie nữ ma đầu, là thích khách liên minh nổi danh chung cực sát thủ, thực lực gần với kia mấy người truyền thuyết chung cực thích khách, trước mắt người này dĩ nhiên sẽ nói như thế, hẳn có phải là ai? Thế nhưng Lina rất nhanh nghĩ hẳn là ai không trọng yếu, bởi vì mình thực sự mau muốn chết.

"Đi ta, ta có thể đem ta hết thầy đều dâng hiến cho người, bao quát Lun Siting sinh mệnh."

Lina chịu đựng ngực đau đớn, sắc mặt của nàng một trận ửng hồng, trong ánh mắt càng mỉ thái hàng vạn hàng nghìn, nàng tin tưởng tuyệt đại đa số nam nhân đều sẽ trầm mê tại thân thể của chính mình, hơn nữa cũng có rất nhiều thân thủ cao hơn nàng siêu nam nhân đều sẽ ở sau cùng thời điểm muốn chơi làm thân thể của hẳn tại giết nàng, chỉ là không ngoại lệ tất cả nam nhân hành động đến cao trào một khắc kia, nàng sẽ đòi lấy rơi nam tánh mạng con người.

Nàng cũng biết Tần Phong sẽ không lúc này đùa bỡn nàng, thế nhưng nàng cũng không có trông cậy vào điểm này, thừa dịp Tần Phong rung động vai một khắc kia, một chi Chưởng Tâm Lôi Dellinger súng lục xuất hiện ở trong tay của nàng, thủ đoạn nhẹ nhàng xoay che lại súng lục.

"Ách, mỹ nữ, tuy rằng người rất đẹp, nhưng người có thể không thể làm vợ ta mặt tới câu dẫn ta, không thì nàng sẽ rất không cao hứng." Tần Phong đầu ngón chân thoáng gây xích mích, trước khi Lina rơi xuống trên mặt đất chủy thủ bị nhẹ nhàng khơi mào.

"Hơn nữa, một mình người quân Mỹ xuất ngũ dong binh dĩ nhiên sẽ sử dụng Dellinger súng lục, tâm tính bất chính, ta thay Lincoln giải quyết rồi người đi."

Lại nói, Tần Phong một cước đưa ra, chủy thủ như xẹt qua một đạo bạch quang, tại Lina ánh mắt hoảng sợ trong âm vào cổ họng của nàng, từng hàng máu theo đao phong vết thương chảy xuôi ra, kia đem khéo léo Dellinger súng lục cũng ngã rơi vào một bên, loại này thương là lúc đầu sát thủ ám sát nước Mỹ yêu nhất mang tổng thống Lincoln thời điểm sử dụng súng lục, cho nên quân Mỹ cự tuyệt sử dụng cái này món vũ khí, một khi bị tra ra này tương hội bị thập phần xử phạt nghiêm khắc. Cho đến ngày nay, Tần Phong biết rất nhiều quân Mỹ xuất ngũ dong binh đều biết cự tuyệt sử dụng cái này món vũ khí, chỉ sợ bọn họ đã quên mất ban đầu ở quốc kỳ hạ thế ngôn.

"Ai, không nên dùng vũ khí."

Tần Phong thở dài một cái lắc đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 87: Dong Binh Liên Minh

Chương 87: Dong binh liên minh

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 18 19: 54:0 1 số lượng từ: 257 4

Trong căn phòng âm u.

"Lão đầu, ta đang cùng lão bà nói chuyện yêu đương, người có đúng hay không nên lăn?"

"Không, người chính là giết ta ta cũng không đi." Herault Wells ôm Tần Phong bấp chân, nằm úp sấp dưới đất mặt dày mày dạn nói: "Chỉ cần người giúp ta hoàn thành kia một bức họa, ta có thể kính dâng toàn bộ, bao quát người của ta."

"Ta Đệt, lão thủy tinh."

Tần Phong vừa nghe nhất thời xù lông, một cước đem Herault Wells đá ra ngoài, Vốn dĩ Yến Tiểu Mộng còn lo lắng Herault Wells thụ thương, nhưng là muốn muốn bản thân trước khi làm việc ngốc một câu nói cũng không nói được, lại thấy Herault Wells thí điên thí điên từ dưới đất đứng lên, cũng biết Tần Phong không dùng lực.

"Ta về, ta tuyệt đối không đi."

"Lăn."

Tần Phong bị phiền buồn bực, Vốn dĩ nhân cơ hội có thể Yến Tiểu Mộng làm sâu sắc cảm tình nói không chừng chuyện gì đều có thể phát sinh, thế nhưng lão gia hỏa này không biết xấu hổ sức làm Tần Phong một trận nhức đầu, đơn giản một chưởng chém vào đầu hấn phía sau, Vốn dĩ kích động muốn chết Herault Wells trong nháy mắt tê liệt ngã xuống đất, Yến Tiểu Mộng bận tâm đi tới, lại bị Tần Phong thoáng cái bế lên, một tay vỗ vào nàng cái mông lên, đau Yến Tiểu Mộng rên rỉ một tiếng, sắc mặt như cây táo kiêu, đỏ sấp chảy ra nước tới.

"Biết sai rồi?"

"Ta đã biết, ta tại cũng không dám đối mặt người." Vừa nghe Tần Phong nói, Yến Tiểu Mộng lại nhịn không được, nước mắt rơi như mưa, hai tay quấn ở trên cổ hấn, một khuôn mặt nhỏ nhắn chôn ở trong ngực hấn không ngừng co quắp, điều này làm cho vốn là muốn nhân cơ hội chiếm tiện nghi Tần Phong nhất thời bó tay bó chân, không thể làm gì khác hơn là nói: "Biết sai rồi là tốt rồi, sau này trước mặt người ở bên ngoài cho ta mặt mũi, không thì hai ta đều bị người chế giễu."

"Oa. . ."

Yến Tiểu Mộng cũng càng nói càng khó chịu, như đứa bé một dạng khóc, điều này làm cho Tần Phong một trận đau đầu.

"Đang khóc, đang khóc đánh cái mông người!" Tần Phong trợn mắt, một tay tại Yến Tiểu Mộng cái mông lên quạt một chút, mềm mại đụng chạm làm Tần Phong nhịn không được một trận tâm thần nhộn nhạo.

Yến Tiểu Mộng bật người ngừng tiếng khóc, xấu hổ sắc mặt của đỏ bừng ghé vào trong ngực hấn, một đôi mắt cũng tràn đầy yêu thương, rất có người muốn thế nào thì được thế đó xu thế, điều này làm cho Tần Phong vô cùng kích động,

ôm mỹ nữ sẽ xông ra gian phòng hầy, tốt xấu mặt trên chính là khách sạn, Yến Tiểu Mộng xem Tần Phong tư thế, tâm lý bang bang nhảy loạn, nhưng ngoài miệng nói: "Ở đây làm sao bây giờ?"

Tần Phong nhìn lên, dưới đất nằm 2 cỗ thi thể, tâm tư cũng động, mới vừa rồi không có giết Lun Siting là bởi vì không muốn thương tổn đến Yến Tiểu Mộng, hiện tại hẳn hai người thủ hạ bị giết, không bao lâu Lun Siting chỉ biết nhận được tin tức, đến lúc đó phiền phức còn có thể cuộn cuộn không ngừng tới rồi, dù sao Lun Siting vì tiền có thể ngay cả cỗ chủ đều giết.

"Người này là thế nào lên làm lính đánh thuê? Dong binh liên minh sẽ cho phép sự tồn tại của bọn họ?" Tần Phong không khỏi nhíu nhíu mày.

Dong binh toàn bộ cũng là vì tiền, nhưng là vì lâu dài lợi ích, một khi nhận nhiệm vụ liền không cho phép thương tổn cỗ chủ lợi ích, vâng theo thuê nguyên tắc, bằng không đồng hành đều biết bởi vì kỳ bị hộ khách môn hoài nghi, đương nhiên thuê hợp đồng sau khi kết thúc liền thì khỏi nói, mà dong binh liên minh đó là ngăn cản loại này ác liệt hiện tượng tồn tại tổ chức, thành lập tại 1830 năm, sau dần dần mất đi ước thúc lực, tại đánh một trận thời kỳ bởi vì bộ phận dong binh trái với thuê nguyên tắc phản phệ cỗ chủ, lại vượt qua lúc đó kinh tế tiêu điều, dẫn đến rất nhiều dong binh danh dự thẳng tắp giảm xuống, thất nghiệp thất nghiệp xuất ngũ xuất ngũ, dong binh liên minh tại một mảnh tranh luận trong tiếng gậy dựng lại, đầu tiên thanh trừ trái với thuê nguyên tắc con sâu làm rầu nồi canh, lấy thiết huyết thủ đoạn trọng cây liên minh quy củ.

Mọi người đều là vì tiền, vì tiền có thể liều mạng, thế nhưng người không thể làm chúng ta muốn liều mạng chưa từng người cho chúng ta tiền.

Mà cho đến hôm nay, dong binh liên minh thế lực khổng lồ, hộ khách càng trải rộng toàn cầu cao thấp hơn 180 quốc gia cùng khu, hộ khách môn vì bảo chứng lợi ích của mình đều sẽ chọn dong binh liên minh nhận chứng dong binh đội ngũ, bởi vì một khi bị nhận chứng đội ngũ nếu như trái với thuê hợp đồng, đem sẽ phải chịu dong binh liên minh mấy vị dong binh Vương suất lĩnh đội ngũ

hủy diệt thức đả kích.

Không ai dám khiêu chiến dong binh liên minh quyền uy, không giống với thích khách liên minh dần dần vắng vẻ, hôm nay dong binh liên minh như mặt trời ban trưa, xưa nay chưa từng có Xuất Hiện 7 vị dong binh Vương, cho nên xuất hiện 1 cái mới Hỏa dong binh đoàn như thế chẳng giảng nguyên tắc, điều này làm cho Tần Phong rất kinh ngạc, dù sao bây giờ dong binh đoàn cũng không muốn không kiếm tiền, đều biết vâng theo nhiệm vụ thuê hiệp ước.

Người muốn giết cố chủ, có thể, chỉ cần hiệp ước kết thúc có thể.

Hiệp ước viết như thế nào con phải tiếp nhận nhất định phải muốn vâng theo, thông thường hộ khách cũng không ngốc, sẽ tận lực tại hiệp ước trong giữ gìn lợi ích của mình, dong binh cũng không ngốc, hiệp ước điều lệ tự nhiên đều biết tranh thủ. Đương nhiên dong binh bản thân đi kiểm điểm khoản thu nhập thêm bắt cóc con tin đổi tiền xếp hình nữa vậy thì khỏi nói.

Cũng tồn tại dong binh tại hiệp ước sau khi kết thúc đang không có bất kỳ nhiệm vụ trong người tình trạng tự giết chết nguyên cố chủ mà hắc ăn đen, không có trái với hiệp ước, thế nhưng kỳ tại dong binh trong liên minh địa vị sẽ đại phúc độ giảm xuống, sau này hộ khách môn tuyến chọn tự nhiên sẽ càng thêm cẩn thận. Trừ phi người nhận được nhiệm vụ là đối phó nguyên cố chủ, liền giống như trước lão dong binh nói, ta hôm nay là * làm cầu, ngày mai là có thể cho tổng thống nước Mỹ làm một thanh kiếm, chỉ cần bọn họ trả thù lao.

Về phần làm sao phán định, dong binh liên minh cùng còn lại mấy đại liên minh tổ chức có hợp tác hệ thống tình báo, trải rộng toàn cầu từng góc, bọn họ sẽ tra rõ ràng minh bạch. Tình tiết nghiêm trọng người, dong binh liên minh sẽ đích thân thuê đội ngũ tiến hành hủy diệt đả kích.

Như tình huống như vậy tự, muốn kiếm một lần tiền còn là kiếm nhiều lần tiền, các dong binh đều phân rõ nặng nhẹ.

Dựa theo mới Hỏa dong binh đoàn Lun Siting nói, bất luận là hợp đồng kỳ

nội còn là hợp đồng sau khi kết thúc, hắc ăn hắc đều biết gặp những người còn lại khinh thường, vì mình tín dự cùng sau này sinh ý, liên minh lại làm sao có thể sẽ bỏ qua bọn họ?

"Nghĩ gì thế?" Bị Tần Phong ôm Yến Tiểu Mộng thấy bản thân trung ý nam nhân tại trầm tư cái gì, nhin không được nhỏ giọng hỏi.

Tần Phong đem Yến Tiểu Mộng để xuống, nói: "Ta đang suy nghĩ có đúng hay không nên báo nguy, báo nguy thế nhưng gây sự chú ý của Lun Siting, ta lo lắng bọn họ sẽ nữa gây sự với người, không báo nguy, ta trái lại có biện pháp giải quyết rồi bọn họ, chỉ là."

"Nếu không báo nguy ah." Yến Tiểu Mộng nghe được Tần Phong nói chỉ là, tâm lý lo lắng hẳn sẽ gặp nguy hiểm, nhân tiện nói: "Tin tưởng cảnh sát sẽ bắt bọn hắn lại."

"Vậy báo nguy."

Tần Phong nghĩ gật đầu.

Như vậy có thể cho Diệp Mộng Kỳ Con Mụ tìm càng nhiều hơn phiền phức, cũng có thể làm Lun Siting đám người đem lực chú ý đặt ở cảnh sát trên người, có Diệp Phong cùng cái kia giết người hình cảnh Đức Long khi hẳn không dám khinh tâm, đến lúc đó làm thịt hẳn cũng sẽ cho người tưởng Đức Long đám người làm.

Yến Tiểu Mộng đem bị lực soát đi máy di động cầm tới, Tần Phong đầu tiên cho Trần Trường Phong gọi điện thoại nói đơn giản tình huống, lo lắng hai người an toàn Trần Trường Phong không nói hai lời thông tri Diệp Mộng Kỳ, một đội nhân mã vội vã tới rồi. Thấy hiện trường đã chết hai người người sau tất nhiên là khẩn trương không ngừng, nhất là Lina chết cùng lúc đầu Ngô tử chết tương đồng, đều là bị chủ thủ đâm trúng, cho nên Diệp Mộng Kỳ trước tiên đưa ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người.

"Đừng nhìn ta, bọn họ tàn sát lẫn nhau bị ta bắt được cơ hội, không thì người thật đã cho ta có khả năng rơi cầm súng gia hỏa?" Tần Phong nhún vai.

Diệp Phong đi tới Lina trước thi thể, cẩn thận quan sát vài lần, nhíu nhíu mày nói: "Người nữ nhân này là Lina, quốc tế truy nã phạm, trước kia là M quốc bơi cưỡi đội taxi binh, sau tới tham gia CIA huấn luyện không quá nửa đường xử quốc trở thành một gã sát thủ, am hiểu lấy mị hoặc thủ đoạn giết người, ở phía sau tới nghe nói vào quốc tế lừa dối phạm Lun Siting thành lập dong binh đoàn, cho tới nay CIA cũng còn truy nã nàng."

"Cái kia Lun Siting là ai?" Tần Phong tò mò hỏi.

Diệp Mộng Kỳ trái lại sửng sốt, nhưng là là tò mò nhìn về phía Diệp Phong, Diệp Phong nhún vai, nói: "Gần hai năm xuất hiện lừa dối phạm, về sau thành lập mới Hỏa dong binh đoàn, lấy lừa dối, xảo trá, bắt cóc tới kiểm lấy tiền chuộc, không nghĩ tới bọn họ dĩ nhiên đem chú ý đặt ở Herault Wells họa lên còn truy tung đến rồi Hoa Hạ, đáng tiếc hãn cừu nhân cũ Đức Long nhưng ngay khi Đông Thiên Thị đây."

Bên này Diệp Mộng Kỳ thương lượng với Diệp Phong đến Lun Siting chuyện tình, Trần Trường Phong thấy Yến Tiểu Mộng không ngại sau mới thở phào nhẹ nhõm, cùng hai người hỏi thăm vài câu sau liền an bài nhân thủ xử lý hiện trường, lại để cho người mang theo Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng hồi công an cục làm ghi chép, về phần Herault Wells cũng cùng nhau mang đi ra ngoài,

Diệp Phong thấy Diệp Mộng Kỳ nhìn Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng bóng lưng ánh mắt lóe ra, thoáng nhíu nhíu mày: "Người đang suy nghĩ gì?"

"Nếu mục tiêu của bọn họ là Herault Wells họa, như vậy Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng tự nhiên là cực kỳ trọng yếu nhân vật."

Không đợi Diệp Mộng Kỳ nói xong, Diệp Phong liền lắc đầu: "Lun Siting thủ đoạn độc ác, mỗi lần tiền chuộc tới tay cho tới bây giờ đều là giết con tin,

chuyện này ta xem người còn là đừng xem thường."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 88: Buổi Tối Ngủ Chung Đi

Chương 88: Buổi tối ngủ chung đi

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 19 0 90 1 số lượng từ: 279 2

Tại công an cục hợp tác cả ngày.

Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng đem tình huống lúc đó nói một lần, hiện tại Yến Tiểu Mộng đã hoàn toàn đem Tần Phong nói trở thành lời của mình, hết thảy đều dựa theo Tần Phong nói đi nói.

Về phần Hauralt Wells, tại sau khi tỉnh lại nghĩ tới người đầu tiên chính là Tần Phong, hãn hiện tại mau coi Tần Phong là tổ tông cung, hãn phát thệ chỉ cần có thể hoàn thành kia một bức họa, hãn có thể cho Tần Phong bản thân có toàn bộ.

Trần Trường Phong sau khi nghe có nhiều hơn tính toán.

Những người này có đúng hay không lúc đó giết Âu Thiên Hạo tàn phế? Có đúng hay không làm thịt kia người nghiệp dư sát thủ gia hỏa?

Cái này có rất lớn có khả năng, dù sao bọn người kia đều là quốc tế dong binh, đều có đến cường hãn thân thủ cùng giết người không chớp mắt tâm thái,

nếu quả như thật là nhóm người này, kia Trần Trường Phong nghĩ hết thảy đều có thể một công hai chuyện, công an cường đại áp lực cũng sẽ tiêu tan thành mây khói. Cho nên Trần Trường Phong nghĩ việc này quan trọng.

Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng tại trong cục công an ăn cứng ngắt thịt hộp cơm hộp, chờ đến buổi tối hơn tám giờ đám người chờ nghỉ đem sự tình xử lý không sai biệt lắm mới để cho hai người ly khai. Trần Trường Phong cũng hứa hẹn sẽ phái người tay bảo hộ Yến Tiểu Mộng an toàn, thẳng đến đem Lun Siting cùng bọn người bị bắt phán tội, về phần Herault Wells, Tần Phong hiện tại nhìn thấy hãn liền nhức đầu, cho nên mang theo Yến Tiểu Mộng rất nhanh thì lách người, không để cho hãn bất kỳ cơ hội nào.

Một đường hộ tống Yến Tiểu Mộng đến nhà bên ngoài.

"Ta liền không đi lên, không thì ba người còn không được cho ta một cái tát." Tần Phong gãi đầu một cái, có chút buồn cười nói.

Yến Tiểu Mộng gật đầu, cũng không kiềm hãm được ôm Tần Phong thân thể, đặt đầu chôn ở trong ngực, thấp giọng nói: "Xin lỗi, xin lỗi."

"Nói cái gì xin lỗi?" Tần Phong vỗ vỗ bả vai của nàng, nói: "Sự tình trước kia ta chỉ là không muốn đi hồi ức cho nên mới phải cự tuyệt người, sau này không muốn vớ vẩn suy nghĩ, nhớ kỹ, người ở đây trong lòng ta rất trọng yếu, trọng yếu phi thường."

Nghe xong Tần Phong nói, Yến Tiểu Mộng tâm tình mới thoáng hòa hoãn xuống tới, lưu luyến không rời nhìn Tần Phong tiêu thất tại trong tầm mắt mới là rời đi, chờ nàng về đến nhà, lại ngoài ý muốn phát hiện Diệp Mộng Kỳ, Diệp Phong cùng nàng thập phần đáng ghét Williams cùng với Nivola dĩ nhiên xuất hiện ở trong phòng khách, mà Yến Đạt còn lại là ngồi ở một bên, sắc mặt có chút ngưng trọng.

"Các người có chuyện gì không?" Yến Tiểu Mộng thoáng cau mày hỏi.

Yến Đạt bình tĩnh gương mặt nói: "Tiểu Mộng, ngồi xuống."

Yến Tiểu Mộng nghĩ tình thế có chút nghiêm trọng, ngồi đằng hoàng ở tại một bên, mà một bên Nivola nhìn thoáng qua Williams, người sau thoáng gật đầu, Nivola nói: "Yến tiểu thư, chúng ta sợ dĩ tìm người là nghĩ tìm người giúp một chuyện."

Yến Tiểu Mộng là nữ nhân thông minh, kết hợp chuyện đã xảy ra hôm nay tình nàng tự nhiên chi đạo cái gọi là gấp cái gì, cau mày hỏi: "Các người muốn cho ta dẫn Lun Siting cùng bọn người? Bọn họ muốn tìm là Herault Wells tiên sinh, không phải là ta."

"Yến tiểu thư quả nhiên là người thông minh, nhưng người là trong đó nhân vật then chốt." Nivola cười híp mắt vỗ tay một cái: "Lun Siting mấy năm gần đây nổi danh quốc tế lừa dối phạm, ta và Williams cảnh quan đã nghiên cứu hẳn nghiên cứu hai năm, hôm nay xuất hiện ở Hoa Hạ đối chúng ta mà nói là một cơ hội ngàn năm một thuở, cho nên ta hi vọng Yến tiểu thư có thể phối hợp hành động của chúng ta."

"Nếu như ta không đáp ứng đây?" Yến Tiểu Mộng cau mày nói.

"Không, không, không." Nivola nói chuyện rất có tự tin, khí định thần nhàn cười híp mắt dáng dấp, lấy ra một phong hồ sơ nói: "Nhìn phần này hồ sơ, ta không biết Yến tiểu thư có thể suy nghĩ một chút."

Yến Tiểu Mộng có chút không giải thích được, cầm lấy hồ sơ, cởi ra sau khi phát hiện bên trong là vài tờ tiếng Anh tư liệu, bất quá nàng tiếng Anh thượng tốt, có thể miễn cưỡng xem hiểu, mà ở trong tài liệu mang theo mấy tấm hình, là một ít xa xa quay chụp, nhưng mặt thượng có thể nhận, Yến Tiểu Mộng trước tiên liền thấy ảnh chụp trong Tần Phong kia quen thuộc không thể tại khuôn mặt quen thuộc, mà ở bên người của hắn có khi là tóc trắng lão nhân, cũng có một chút trung niên nhân.

"Bạn trai người Tần Phong." Nivola cười híp mắt nói: "Tại Williams cảnh

quan nhìn thấy hãn đầu tiên mắt thời điểm liền đã từng nói tại một tấm hình lên ra mắt hãn, mấy ngày nay chúng ta liên lạc tổng bộ, điều tới phần này hồ sơ."

"Trong hình lão nhân người nhận thức sao? Ha hả, ta có thể nói cho người biết a." Nivola cười híp mắt hình dạng cực kỳ ghê tởm, một bên Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày nhưng không nói gì thêm, mà Nivola thì tiếp tục nói: "Joseph • Ruuan Casino, M quốc mafia tổ chức quang vinh sẽ người đứng đầu, cũng M quốc mafia giáo phụ, a, người này ba năm trước đây thế nhưng trải qua thời đại tạp chí, người biết không, trực tiếp hoặc là gián tiếp chết trong tay hãn tàn phế có thể đem các người nhà này phòng ở điền tràn đầy."

Nivola trong mắt lóe lên một tia đùa giỡn ngược, điều này làm cho Yến Tiểu Mộng cực khó chịu, người này cũng lộ ra 1 cái nụ cười đắc ý, tiếp tục nói: "Nhìn thấy không? Chúng ta đang đang toàn lực tập nã hãn, mà trong hình thoát nhìn, bạn trai của người Tần Phong cùng Joseph quan hệ tựa hồ không sai a, ha hả, nếu như tấm hình này truyền đi, ta tin tưởng sẽ có vô số cảnh sát đối với hãn sản sinh nồng nặc hứng thú."

"Các người muốn nói cái gì?" Yến Tiểu Mộng đem tài liệu trong tay buông, có chút bất mãn nói.

Nivola khước miệng giơ lên mỉm cười, nhìn thoáng qua bên người Yến Đạt, Yến Đạt sắc mặt của có chút mất tự nhiên, làm như phẫn nộ cũng có chút cho phép bất đắc dĩ, Yến Tiểu Mộng biết mình phụ thân ghét ác như thù, Tần Phong cùng 1 cái phạm tội giáo phụ có quan hệ thân mật cái này sợ rằng làm hãn rất khó tiếp thu.

"Rất đơn giản a, đáp ứng yêu cầu của chúng ta, bắt được Lun Siting." Nivola cười híp mắt nói: "Như vậy mà nói, chúng ta có thể lo lắng đem phần này hồ sơ bị phá hủy, chỉ cần Tần Phong không có làm ra trái với luật pháp sự tình chúng ta cũng sẽ không gây sự với hãn, điểm này Diệp Đội Trường cũng có thể làm chứng a."

Diệp Mộng Kỳ gương mặt lạnh lùng gật đầu, nếu như Tần Phong tại hiện trường sợ rằng sẽ mắng to bọn họ quả nhiên là vô sỉ cực kỳ. Một tấm hình có thể nói rõ cái gì? Tróc nã Joseph? Quả nhiên là buồn cười, các người đến bây giờ một điểm nhược điểm không nắm, trước đây Joseph sẽ không thiếu phách lối đến quốc tế hình cảnh tổng bộ nhà vệ sinh công cộng trong đi đi tiêu.

Thế nhưng Yến Tiểu Mộng không có quá nhiều tâm tư, nàng hiện tại hết thảy tất cả đều đặt ở Tần Phong trên người, nàng không muốn nam nhân của chính mình nhận được bất kỳ hãm hại.

"Suy nghĩ một chút, bảo mật a, không thì chúng ta cũng không biết thế nào đối phó bạn trai người." Nivola đem tư liệu thu vào, đánh cái hưởng chỉ.

Williams khóe miệng liệt đến vẻ tươi cười cùng hân đang ly khai, mà Diệp Mộng Kỳ cùng Diệp Phong cũng không có để lại, đồng thời ly khai.

Yến Đạt thấy Yến Tiểu Mộng mặt không biểu tình, thở dài nói: "Người không cần đáp ứng."

"Không được, ta thực sự không muốn hân có bất kỳ tổn thương nào, thực sự." Yến Tiểu Mộng trong ánh mắt ngưng nước mắt, nhẹ giọng nói.

Yến Đạt thở dài.

Ly khai Yến Tiểu Mộng trong nhà, Diệp Phong đi ở mặt sau cùng, nhìn thoáng qua trên lầu, lơ đãng rung mình một cái, bỗng nhiên có cái buồn cười nghĩ cách, Tử Thần liền dừng lại sau lưng tự mình.

"Làm sao vậy?" Nivola thấy Diệp Phong đứng ở phía sau, hỏi.

"Không có gì, có dự cảm xấu."

"A, a." Nivola lắc lắc ngón tay, vỗ vỗ cười nhạt Williams vai, nói: "Thả lỏng thả lỏng, chúng ta có đại danh đỉnh đỉnh giết người hình cảnh."

Diệp Phong cười cười, mà một bên Diệp Mộng Kỳ vẫn là mặt không biểu tình.

Mà lúc này Về đến nhà Tần Phong cũng không biết cái này 4 cái vương bát đản tại bẹn gái mình trước mặt hành động đại lừa dối đây, ít nhất giải quyết rồi Yến Tiểu Mộng tâm sau đó, Tần Phong tâm tình vô cùng tốt, về đến nhà thấy Sở Sở một người đang nhàm chán ngồi ở trước tivi xem tivi, rối loạn dường như ngưỡng ở trên ghế sofa, cười híp mắt hỏi: "Mỹ nữ."

"Hừ." Sở Sở Vốn dĩ trong lòng vui vẻ, nhưng lại là sắc mặt trầm xuống, hừ một tiếng.

"Ai chọc người tức giận?" Tần Phong thoải mái cười nói: "Có cần hay không ta giúp người giáo huấn một chút hử?"

"Hừ."

"Mạnh Chiêu Quân đây?"

"Xuất môn, nói có việc." Sở Sở đáp.

Tần Phong cười hắc hắc, chà xát tay cười híp mắt nói: "Ai nha, thật là cơ hội tốt trời ban, như vậy ngày tốt mỹ cảnh, mỹ nữ ~ "

"Tới địa ngục đi ngày tốt mỹ cảnh." Sở Sở tức giận trừng hử liếc mắt, bên ngoài trời hồng âm thầm một mảnh, gió thu thổi lạnh thê thê, từ đâu tới ngày tốt mỹ cảnh.

Tần Phong cũng 1 cái xoay người ngồi ở Sở Sở bên cạnh, nói: "Mỹ nữ lạnh không? Có muốn hay không cái chăn ấm? Buổi tối cùng nhau ngủ làm sao? Suy nghĩ một chút."

"Đi tìm chết."

Sở Sở nhớ tới buổi sáng chuyện tình, khuôn mặt thẹn thùng đỏ bừng, sắp

chảy ra nước tới thông thường, cầm ôm gối đập vào Tần Phong trên người, bận tâm đứng dậy muốn chạy về phòng của mình, Tần Phong nơi nào sẽ đơn giản như vậy buông tha nàng, 1 cái điều hâu xoay người ngăn ở nàng phía trước, sắc mặt nói: "Thực sự không suy nghĩ một chút?"

"Ta ngày mai muốn lên khóa, ta muốn đi ngủ." Sở Sở ủy khuất bủ môi, một đôi mắt to trong nháy mắt làm Tần Phong mất đi đại bộ phận sức chống cự: "Người không muốn khi dễ ta."

"Kia hôn một cái." Tần Phong biết, lúc này cùng nàng phát sinh chút gì không quá khả năng, cho nên lui mà cầu lần.

Sở Sở xem Tần Phong một bộ không gặp thỏ không tung ra ửng tư thế, biết mình hôm nay là thật không chạy nổi, tiểu trái tim bang bang nhảy loạn không ngừng, thế nhưng vừa định tại Tần Phong trên mặt hôn một cái thời điểm, bên ngoài phòng cửa mở ra, Mạnh Chiêu Quân đi đến, Sở Sở ăn vụng nữ hài kiểu thân thể cấp tốc rụt trở về trường mắt một cái Tần Phong sau bật người chạy trở về gian phòng của mình.

"Trở về thật không phải lúc." Tần Phong nói nhỏ bay bổng một câu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 89: Lòng Tham

Chương 89: Lòng tham

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 19 140 1 số lượng từ: 235 3

Mạnh Chiêu Quân về nhà một lần liền thấy mặt đỏ vôi vãi chạy trở về phòng Sở Sở, đang nhìn Tần Phong một bộ ta rất khó chịu đáng ghét, trong lòng nhất thời giận không chỗ phát tiết.

Tên khốn kiếp này thế nhưng có bạn gái, hẳn lại vẫn dám đối với Sở Sở hạ thủ.

Thế nhưng Mạnh Chiêu Quân đột nhiên cảm giác được bản thân vẫn không thể nói, lẽ nào cho Yến Tiểu Mộng nói bạn trai người thỏ không ăn cỏ gần hang, ôm Sở Sở giấc ngủ? Cũng không có thể đối Sở Sở nói tên khốn kiếp này có bạn trai, thế nhưng nàng cũng nhìn ra Sở Sở là tự nguyện.

Trong lúc nhất thời Mạnh Chiêu Quân nhìn Tần Phong có chút đau đầu.

Tần Phong còn lại là nhìn Mạnh Chiêu Quân rất không thoải mái, đặt móng ngồi ở trên ghế sa lon, trong tay điều khiển từ xa tùy tiện đối đãi, hỏi: "Buổi tối đã làm gì?"

"Có việc." Mạnh Chiêu Quân đem trong tay túi ném vào một bên, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, người này có cái gì mị lực? Sở Sở nha đầu kia để làm chi cần phải coi trọng tên khốn kiếp này, Tần Phong bị xem kỹ ánh mắt nhìn có chút không được tự nhiên, cuộc đời hằn ghét nhất chính là thứ ánh mắt này, đời giật mình, nói: "Có phải xem người chuẩn bạn trai đi ah?"

Mạnh Chiêu Quân trợn trừng mắt, nói: "Ta có chuyện của chính ta."

"VẬY CŨNG ĐƯỢC." Tần Phong mơ hồ trong cũng đoán được thân phận của cô nàng, cũng không thể xác định, cộng thêm ngày đó mở xe của nàng đi ra ngoài vô duyên vô cớ bị theo dõi, hiển nhiên biết cô nàng tựa hồ có cái gì không nhỏ chuyện tình, ngoài miệng nói: "Mỹ nữ nha, giỏi ứng biến."

"Tần Phong, sau này cách Sở Sở xa một chút."

Mạnh Chiêu Quân lười nữa nói với hần cái này không dinh dưỡng nói nhảm, thẳng thắn sáng khoái nói: "Đừng quên người vẫn có bạn gái."

"Thế nào xa, cách vốn là không được 20 mét." Tần Phong bĩu môi, nói: "Ta trên lầu phóng cái rằm nàng đều có thể nghe được."

"Hừ." Mạnh Chiêu Quân biết nói nói nhảm nói không lại hần, đơn giản đó là đứng dậy về phòng của mình, Tần Phong ở trong phòng khách nhìn một chút TV, nghĩ không có ý gì sau mới là tắt ti vi, lại thận trọng rón rén đi tới Sở Sở gian phòng, hần cũng không phải là cái gì chính nhân quân tử, nhẹ nhàng vịn một cái cũng tâm lý nhạc khai liễu hoa, cô gái nhỏ này dĩ nhiên không có khóa cửa.

Vốn dĩ nằm ở trên giường cả người lui ở trong chăn trốn Sở Sở nghe được nhỏ nhẹ tiếng cửa mở, tâm lý trở nên nháy loạn, thân thể cũng run nhè nhẹ, có chút hối hận vừa mới vì sao không khóa cửa, điểm này Tần Phong trái lại giúp nàng làm xong rồi, giữ cửa cẩn thận khóa lên để tránh khỏi Mạnh Chiêu Quân đang đánh nhiễu xếp hình nữa, đây không phải là hần lần đầu tiên tiến Sở Sở khuê phòng, bất quá lần trước là hần trong lúc vô ý xông sang đây xem đến rồi

đang thay quần áo Sở Sở.

Trong cả căn phòng lộ ra một cỗ nhàn nhạt thanh mùi thơm, mang theo đặc hữu thiếu nữ mùi thơm, khiến người ta say mê.

Lục lợi đến bên giường, thấy cùng con mèo nhỏ dường như ổ ở trên giường Sở Sở, Tần Phong cười hắc hắc nằm lên, thấy Sở Sở làm bộ ngủ say bộ dáng khả ái, nhìn không được tại trên mặt hăn hôn một cái, Sở Sở lại càng hoảng sợ, một đôi mắt mở hung hăng oan hăn liếc mắt, Tần Phong lại không cảm thấy có cái gì, thấp giọng cười hì hì nói: "Mỹ nữ, không đóng cửa cũng không phải là thói quen tốt, vì phòng ngừa có tên trộm xông tới, ta đến người ngủ."

"Không muốn." Sở Sở mới vừa nói xong, lại thiếu chút nữa kinh hô xuống tới, Tần Phong người này cởi quần áo tốc độ quá nhanh, rất nhanh toàn thân cao thấp chỉ còn lại một cái *, như một con lươn vậy chui vào Sở Sở trong chăn, sợ Sở Sở một điểm không dám lộn xộn, mặc cho Tần Phong một hai bàn tay cuốn lấy của nàng eo thon nhỏ, cảm giác toàn thân da đều phải thiêu đốt thông thường, thiếu nữ vậy tâm tư để cho nàng vừa thẹn vừa giận, muốn tránh thoát mở lại bị Tần Phong thật chắc ôm ở trong ngực.

"Làm ta ôm người." Tần Phong thấp giọng tại bên tai nàng nói.

Nhiệt khí lướt qua vành tai nhẹ nhàng mà qua, Sở Sở cảm giác mặt nóng hầm hập, từ chối vài cái không có tránh ra khỏi, bĩu môi nói: "Vô lại."

"Vô lại liền vô lại ah, tốt xấu có thể ôm mỹ nữ ngủ." Tần Phong thấp giọng nói.

"Đáng ghét."

"Không nên lộn xộn, không thì ta khó giữ được chứng ta sẽ làm chút gì."

Sở Sở vừa nghe, sợ cũng một điểm không dám nhúc nhích.

Tần Phong lại cảm giác toàn thân da thịt mềm mại tiếp xúc, một đôi chân

ngọc càng cùng mình hai chân quấn quít ở, loại này hoa nhuận cảm giác làm trong lòng hẳn rất là thoải mái, chỉ là loại này thoải mái còn không có duy trì liên tục mấy giây, lại nghe phía bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa: "Sở Sở, mở rộng cửa, buổi tối chúng ta cùng nhau ngủ."

"Mẹ nó, cô nàng là cố ý."

Tần Phong trợn trừng mắt, vừa định hưởng thụ một chút đây, lại nửa đường tuôn ra cái Trình Giáo Kim.

"A?" Sở Sở oan liếc mắt Tần Phong, nói: "Tốt."

Tần Phong vừa nghe, tức giận tại nàng cái mông lên hung hăng ngắt một chút, Sở Sở thiếu chút nữa la lên, bện tâm đứng dậy đi tới, rồi hướng Tần Phong chỉ chỉ cửa sổ miệng, Tần Phong rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là lạnh chĩnh bản thân y tuân theo cửa sổ chui ra ngoài, mà lúc này Sở Sở mới là mở ra cửa phòng, Mạnh Chiêu Quân nhìn lướt qua bên trong nhà, nàng tự nhiên nhận thấy được trong gian phòng đó có nam nhân mùi, tâm lý buồn bực Tần Phong người này quá cầm thú.

"Chiêu Quân tử." Sở Sở xem Mạnh Chiêu Quân không nói được một lời đáng đáp, tâm lý trở nên nhảy loạn.

"Không có việc gì." Mạnh Chiêu Quân không muốn cho mặc cái gì, nói: "Bên ngoài có chút lạnh, hai chúng ta ngủ chung đi, hơn nữa đã lâu không tâm sự."

"Ân."

Mà leo đến gian phòng của mình Tần Phong đem trong tay y phục tiện tay ném vào một bên, nằm ở trên giường cũng trái trở mình quẹo phải ngủ không yên, thẳng đến đem cái chén ôm vào trong ngực mới cảm giác thư thả một ít từ từ thiếp đi.

Mà lúc này.

Tại Đông Thiên Thị vùng ngoại thành một nhà công xưởng nội, một gian sớm đã thành gác lại trong phòng kho, Lun Siting hai mắt tràn đầy dử tợn nhìn mình mấy tên thủ hạ, âm sâm sâm nói: "Ai có thể nói cho ta biết? Vì sao Williams xuất hiện tại Đông Thiên Thị? Chẳng lẽ là truy sát chúng ta? Là ai bán đứng hành tung của chúng ta?"

Ở một bên trong góc phòng, mấy người công nhân run lấy bầy bị trói đến, trong miệng nhét đến vải, nhìn đặng đặng sát khí mấy người, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Lun Siting lúc này đang ở nổi nóng, hơn nữa còn là hoả khí phi thường lớn, sắp tới tay một ức USD không có, đun sôi con vịt không có với hăn mà nói đích thật là 1 cái trần trường châm chọc, hơn nữa duy nhất thủ hạ đặc lực cũng chết lênh bênh, lại bị toàn bộ Đông Thiên Thị cảnh sát theo dõi, Lun Siting có thể nói là tiền mất tật mang.

"Đội trưởng, Williams là tiếp nhận rồi Hà Lan vương thất nhiệm vụ, hộ tống Hà Lan vương miện tại hai ngày sau Triển Lãm Hội tiến tới đi triển lãm." Một gã thủ hạ thận trọng nói: "Cũng không có người để lộ hành tung của chúng ta, chỉ là chúng ta thật bất hạnh cùng hăn đụng phải."

"Ha hả" Lun Siting cười cực kỳ quỷ dị, mặc dù là mấy người ở chung thời gian không ngăn chính là thủ hạ đều rùng mình một cái, không dám ở nói chuyện.

" Williams, Williams."

Lun Siting trong mắt lóe ra một tia điên cuồng, hăn không biết mình thủ hạ là chết ở Tần Phong trong tay, chỉ biết là giấu ở Phượng Dương khách sạn phụ cận thủ hạ truyền đến tin tức Williams xuất hiện ở Phượng Dương khách sạn, hơn nữa rất nhanh Yến Tiểu Mộng cùng Herault Wells bị cảnh sát tàn phế mang đi.

Có giết người hình cảnh tại, Lun Siting cũng biết Lina hai người không sống nổi.

Hắn càng biết mình bây giờ tình cảnh rất không xong, ở đây dù sao cũng là Hoa Hạ, có rất nhiều chuyện không chỉ là có tiền có thể làm được, đã không có hậu viên ủng hộ, cộng thêm Williams tại Đông Thiên Thị, sợ rằng có thể an tâm ly khai Đông Thiên Thị đều là cái vấn đề, bất quá Lun Siting là một lòng tham người, hắn sẽ không bỏ rơi tiền, tự nhiên không sẽ rời đi.

"Triển Lâm Hội, Williams, hừ hừ, người đã ngăn cản ta phát tài, ta đây cũng sẽ không cho người sống khá giả." Lun Siting âm thầm nói.

"Đội trưởng kia, Herauld Wells bức họa kia?"

"Hiện tại Đông Thiên Thị đều truy nã chúng ta." Lun Siting liếc mắt một cái thủ hạ của mình, tên kia thủ hạ sợ sợ run cả người đứng ở một bên, Lun Siting mới tiếp tục nói: "Nếu bọn họ nghĩ mục tiêu của ta là bức họa kia, vậy tại Triển Lâm Hội lên rất kiếm một khoản khoản thu nhập thêm ah. Người." Lại nói, chỉ chỉ lời mới vừa nói chính là thủ hạ, cười quỷ dị nói: "Người cho ta tiếp tục nhìn chăm chăm Herauld Wells, Yến Tiểu Mộng cùng Tần Phong ba người, tranh thủ gây nên cảnh sát chú ý."

"Là."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 90: Lưu Nữ Sĩ Tất Chân Cất Kỹ A

Chương 90: Lưu nữ sĩ, hoàng qua cất kỹ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 19 20 22 số lượng từ: 222 1

Ngày thứ hai, dựa theo Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân lời nói, Tần Phong một mực đóng cửa tu luyện tranh thủ đặc đạo thành tiên. Mặc dù là bữa trưa cũng là Sở Sở đem tới tận miệng họ, chờ năm phút đồng hồ đi ra khỏi phòng một đồng đĩa trống trơn cùng một trương trở lại 3 phần tờ giấy, điều này làm cho Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở tức giận ngay cả mắt trợn trắng, vốn dĩ ở trường học ăn cơm, nếu không phải là nhớ thương thẳng nhãi này cũng sẽ không lãng phí tiền xăng tại về nhà.

Mãi cho đến buổi tối, Tần Phong mới đưa mọi lưng đi ra, vốn chỉ muốn Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân hẳn là chuẩn bị xong phong phú bữa cơm, kết quả khi hẳn thấy trên ti vi dán chữ nhỏ điều mới biết được, kia hai đàn bà xuất môn đi ăn cơm, điều này làm cho Tần Phong đói bụng cái bụng có chút khó chịu, rơi vào đường cùng mới là thay đổi một bộ quần áo trắng đến lão Lý thúc nơi nào đây.

Vừa đuổi tới lão Lý thúc trong điểm ngồi xuống, Vạn Hiếu Dương cùng mập mập Lưu Khải liền nói mà nói đi tới, thấy Tần Phong sau, hai người cũng không

khách khí ngồi ở một bên, Vạn Hiếu Dương có chút bất mãn nói: "Ta nói huynh đệ, ta thế nhưng kết phường mở công ty, người tốt xằng bậy có thể chừa chút tâm? Điện thoại di động của người đâu? Gọi điện thoại cho người cũng không thông."

"Trước buổi tối rơi xuống biển roài." Tần Phong cười cười mà nói.

Hắn ngược lại không tốt ý tứ nói mở bảo an công ty thuần túy là cho mình một lớp vỏ bọc, tăng điểm hào quang mà thôi, tranh thủ có thể trong tương lai lão nhạc phụ chỗ đó lưu lại cái ấn tượng tốt.

Đang nghe Vạn Hiếu Dương oán giận, Tần Phong phải quan tâm một chút.

"Ta và ta kia mấy người huynh đệ cộng lại, đem trước kia gia sản đều bán ra, cộng thêm các loại bồi thường tổn thất, cũng có hơn 300 vạn." Vạn Hiếu Dương dè ép miệng rượu, nói: "Chúng ta đầu tư cái 300 vạn, cộng thêm của người 100 vạn, cộng lại là 400 vạn, ta cũng liên lạc trước kia chiến hữu, có không ít là bộ đội đặc chủng xuất ngũ, cho nên ta nghĩ cũng làm một làm bảo tiêu nghiệp vụ, dù sao chuyển đi này quá nổi tiếng."

"Làm được đó." Tần Phong gật đầu, bộ đội đặc chủng xuất ngũ bảo tiêu cho tới nay là bảo tiêu hành nghiệp trốn đoạt tay hàng, thứ nhất bọn người kia chính trị tư tưởng giáo dục quá quan, thứ hai thân thủ vượt qua thử thách. Hắn Vạn Hiếu Dương là Lang Nha đột kích đội xuất ngũ, như vậy biết bộ đội đặc chủng chỉ sợ cũng đều là người nổi bật, suy nghĩ một chút nhân tiện nói: "Việc này chính xác làm được đó, hiện tại người sợ chết càng ngày càng nhiều, khối này có thể trọng yếu phát triển một chút."

"Kia cứ quyết định như vậy." Vạn Hiếu Dương nói: "Chính là công an cục bên này người muốn giúp một tay, bảo an công ty tương đối đặc thù, cần công an cơ quan lập hồ sơ, nghe mập mập nói người cùng Trần cục trưởng quan hệ không tệ."

"Đi." Không nên hắn nói Tần Phong cũng phải đi tìm Trần Trường Phong, tốt

xấu mình mở công ty việc này được truyền tới Yến Đạt trong lỗ tai đi thôi? Kia cao nhất cách dĩ nhiên chính là Trần Trường Phong, lại suy nghĩ một chút nói: "Sân bãi chuyện đây?"

"Đây mới là phiên toái nhất." Mập mạp điểm một điều Ba Số, có chút buồn bực nói: "Ta mấy ngày nay không ít chạy, cũng nói chuyện 2 Tam gia, cũng đều là ở mau nói thỏa thời điểm tung ra một số người tới phá rối."

"Ân?" Tần Phong cau mày hỏi: "Biết ai làm sao?"

"Khẳng định chính là Âu Thiếu Minh cùng Ngụy Thiếu Dương tàn phế." Vạn Hiểu Dương có chút biệt khuất, nói: "Bọn người kia làm là cẩn thận, làm chúng ta không bắt được một điểm chỗ trống."

"Đang tiếp tục tìm, hôm nào ước đi ra nói chuyện." Tần Phong thản nhiên nói.

Tiểu Bàn Tử trong lòng biết hẳn có cái gì chủ ý, gật đầu.

3 người lại tiếp tục nói chuyện một ít việc nhỏ, đợi nói chuyện có một hai tiếng đồng hồ, hai người cũng đều nhận nhip tán đi, Tần Phong cũng không ở lâu, cùng lão Lý thúc hàn huyên vài câu dự định đi qua ngõ về nhà, nhưng không ngờ một người vội vã hành tẩu đánh vào trên người hắn, Tần Phong chỉ nghe đến một cổ quen thuộc hương vị truyền đến, không khỏi nhìn chăm chú nhìn lên, nhất thời vui vẻ: "Lưu Đại bang chủ lại tới mua thận ăn?"

Lưu Linh nghe thế làm người chán ghét thanh âm của liên tâm lý một cổ nóng giận, chỉ là nhìn hẳn một cái liên vội vã rời đi, điều này làm cho Tần Phong sửng sốt, tốt xấu ta cũng là quen biết đã lâu, người thế nào cũng phải lễ phép nói nhảm hai câu rồi hãy đi? Bất quá Tần Phong rất nhanh chú ý tới tựa hồ Lưu Linh bị người theo dõi, là toàn thế giới thích khách giỏi nhất, Tần Phong đối người như thế tồn tại có trời sanh cảnh giác, chỉ bằng phần này cảnh giác Tần Phong có thể kết luận không phải là của nàng bảo tiêu.

"Lại chơi hoa chiêu gì?" Tần Phong thoáng nhíu nhíu mày.

Dù sao lần trước cũng là Lưu Linh lấy thân phạm hiểm, dẫn xà xuất động, đang tính toán một lưới bắt hết, lại không muốn bị bản thân khuấy rối tinh rối mù, vì thế còn tổn thất một sợi tơ vớ. Bất quá Tần Phong cũng không sống khá giả, bởi vì cái kia tất chân còn làm Yến Tiểu Mộng sinh khí vài ngày.

Lẽ nào lần này Lưu Linh lại dự định lấy thân làm mồi?

"Không phải là đều sợ chết sao? Thế nào còn không sợ." Tần Phong trong lòng cô, bất quá tâm lý dài cái tâm nhãn, là Lưu Linh tìm phiền toái hẳn là làm không biết mệt, chỉ bằng vào cái kia phá tất chân làm hại bản thân có khổ nói không nên lời là đủ rồi.

Nghĩ tới đây, Tần Phong cũng không có đang do dự, trơn trượt đi theo: "Lưu Đại bang chủ đi thông thả a, mấy ngày không gặp thật là tưởng niệm, đại mỹ nữ càng ngày càng đẹp."

Lưu Linh tức giận trong lòng nghĩ đem Tần Phong tổ tông 18 thay đều ân cần thăm hỏi một lần, trừng mắt liếc mắt không nói gì tiếp tục vội vã chạy đi, Tần Phong càng coi càng nghĩ kỳ hoặc, nói: "Lưu Đại bang chủ ai cũng thành là lại muốn lấy thân làm mồi? Ta nói các người bây giờ kẻ có tiền có đúng hay không đều rõ rành? Không muốn lấy thân phạm hiểm? Về phần sao? Thuộc hạ nuôi nhiều người như vậy đều là ăn cơm khô sao?"

Tần Phong nói thanh âm không lớn không nhỏ, xung quanh phụ cận không ít người đều nghe được, bất quá cũng đều không để ý, dù sao hiện tại đầu năm nay đường trên đầu nói chuyện phiếm cho tới Obama phòng ngủ cũng có khi là.

Lưu Linh quái dị nhìn Tần Phong, Tần Phong còn lại là cười híp mắt nói: "Lưu nữ sĩ, ngài đầu gối cũng là thiên kim chi thân đây, luôn chơi kia một bộ ngài không mệt mỏi sao?"

"Người muốn nói cái gì?" Lưu Linh cau mày, xem kẻ ngu si vậy nhìn Tần

Phong.

Tần Phong nhún vai, nói: "Không có gì, cho người đừng nghĩ đến lão hại nhân."

Lưu Linh thoáng nhíu nhíu mày không hiểu hẳn nói nhảm, thế nhưng cảm giác được xung quanh người theo dõi đều đã ly khai, nàng còn rõ ràng nhất thờ phào nhẹ nhõm, Tần Phong bắt được thần thái của nàng biến hóa, đầu tiên là sửng sốt, sau đó đã có tâm tư phiến bản thân 2 bàn tay, cảm tình vị này đại lão là thật một thân một mình sau đó bị người theo dõi.

Lưu Linh cũng không phải đũa ngọc, ngẫm lại tiền căn hậu quả cũng biết Tần Phong ý tứ, cười lạnh nói: "Xem ra còn phải đa tạ."

Trong thanh âm châm chọc ý tứ hàm xúc hết sức rõ ràng, điều này làm cho Tần Phong rất là không hoảng hốt, tốt a a nói: "Không khách khí."

Cảm giác người chung quanh ít một chút, Lưu Linh bỗng nhiên dừng lại, nhìn chăm chăm Tần Phong lạnh như băng nói: "Người có thể đi ah?"

"Ha ha, thủ hạ của người có ý kiếm chuyện với ta, ta còn không tìm người tính sổ đây." Tần Phong ánh mắt híp một cái, cười lạnh nói.

Lưu Linh thoáng trầm mặc xuống, nàng biết Tần Phong nói là Dương Anh kia cùng bọn người, rõ ràng hơn bị thương kia một nhóm người sức chiến đấu cũng không yếu, là Nam Hoa Bang trốn tình nhuệ phần tử, lại không muốn bị Tần Phong một người chọn là thất linh bát lạc, cái này tự nhiên làm Lưu Linh phải lần hai điều chỉnh Tần Phong trình độ nguy hiểm, đang chờ nàng nghĩ cái gì đây, Tần Phong bỗng nhiên nhếch miệng cười: "Bất quá ta đại nhân có đại lượng không để cho người tính toán."

Lưu Linh còn lại là lạnh như băng nhìn Tần Phong, muốn nhìn một chút người này có thể nói ra cái gì tới.

Trái lại Tần Phong lại ngoài ý liệu xoay người ly khai, vừa đi vừa la lớn:
"Lưu nữ sĩ, đem tư nhân tất chân cất kỹ, đừng nữa rút."

"Vương! Bát! Đản!"

Lưu Linh tức sắc mặt tái xanh, kia phần trấn định cuối cùng là khó có thể bảo trì, dù sao xung quanh lui tới không ít người, nghe được Tần Phong nói sau đều là ánh mắt quái dị nhìn qua, thậm chí có nam người đã là càn rỡ tại trên người nàng quét tới quét lui, điều này làm cho Lưu Linh tất nhiên là tức giận không thôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 91: Long Đạo

Chương 91: Long Đạo

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần Long [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 20 0 90 1 số lượng từ: 251 8

"Thật là xấu miệng."

Tần Phong đi qua tại không người trên đường phố, nhớ tới trong lúc vô ý cho Lưu Linh giúp một chuyện liên tâm lý một trận nói thầm, đang suy nghĩ muốn bản thân buổi tối là đùa giỡn Sở Sở còn là đùa giỡn Mạnh Chiêu Quân, đang đùa giỡn Sở Sở Mạnh Chiêu Quân tất nhiên sẽ từ đó làm khó dễ, sử dụng thủ đoạn sợ là ti tiện, nếu là đùa giỡn Mạnh Chiêu Quân, lại lo lắng đùa giỡn không được còn mất năm gạo, hẳn Vốn dĩ tâm tư là đem Mạnh Chiêu Quân sớm làm đuổi ra ngoài, nhưng hôm nay tại Sở Sở tầng này trên mặt hẳn cũng không có thể làm như vậy, không thì làm Sở Sở tâm lý mất hứng, lại là công dã tràng.

"Ai , cá cũng muốn ăn, Tay Gấu cũng muốn thịt , không bỏ món nào được."

Tần Phong từ xa xôi trong trí nhớ rút ra những lời này, thở dài.

Cũng không mấy phút nữa, đã có một chiếc màu đen Bôn Trì dừng ở phía trước, chặn Tần Phong đường, Tần Phong sắc mặt bất biến, nhìn kia xuống xe 1 cái trung niên nam tử, Tần Phong vừa thấy nhú nhú mày, người nọ là lúc đầu

hắn mở ra Mạnh Chiêu Quân Ferrari thời điểm theo dõi hắn trung niên nam tử kia, hắn nói gì mà là đi vòng qua, cũng không muốn người kia ngăn ở Tần Phong trước người, thể hiện một khuôn mặt tươi cười: "Tần tiên sinh, có thể có thời gian? Chúng ta nhà tiên sinh muốn mời Tần tiên sinh đi một chuyến."

Đưa tay không kết người mặt tươi cười, Tần Phong tự nhiên sẽ không cho hắn một cái tát, bất quá hắn tốt mặt, tự nhiên có bất mãn, nói: "Thấy ta cho người nhà tiên sinh tự mình đến thấy ta, đừng nháo ngôn lừa dối."

Nam tử kia sắc mặt bất biến, ngược lại thì cười ha hả nói: "Tần tiên sinh, bọn ta cũng là phụng mệnh hành sự, xin Tần tiên sinh nể mặt mà đi một chuyến?"

"Dựa vào cái gì a?" Tần Phong nghĩ buồn cười, hỏi ngược lại.

"Bằng cái này có thể chứ?"

Thằng nhãi này ở trên người móc ra một cây súng lục, nắm trong tay nhắm ngay Tần Phong cái bụng, vẫn là một bộ cả người lẫn vật nụ cười vô hại: "Không biết cái này cũng không thể được cho ta mặt mũi?"

"Có thể." Tần Phong buồn cười nói, lại nhanh như thiểm điện, đưa tay tại trung niên nam tử thủ đoạn sờ, nam tử kia bị đau, trong tay súng lục đem cầm không được bị Tần Phong đoạt đi, thoáng qua giữa Tần Phong hướng về ở bên trong xe nghe tin lập tức hành động một người nả một phát súng, ở giữa bàn chân, sau đó nhắm ngay trung niên nam tử đầu, một tay lục lọi ra một điều Ba Số, đọi hắn thủ hạ tại có động thủ khuynh hướng thời điểm lại bổ một thương đánh vào một cái chân khác lên.

Trung niên nam tử kia lại mồ hôi như mưa tự, trong lòng trở nên thẳng nhảy, người này nổ súng không cố kỵ chút nào, không do dự chút nào đáng nói, liếc mắt chỉ biết Tần Phong giết người không chớp mắt, trong lòng không khỏi có chút hối hận.

Đốt lên Bas To, Tần Phong phun ra khói thuốc lá, tiểu gió thổi qua xanh nhạt

hơi khói lao thẳng tới mặt của người kia lên, người kia nhin không được ho khan một tiếng, Tần Phong thoáng suy nghĩ một chút, họng xuống phía dưới hướng về hân bấp chân chính là một thương.

"A "

Nam tử kêu thảm một tiếng, quỳ dưới đất, trên đùi lỗ thủng không ngừng chảy ra máu, đau rất đau làm sắc mặt hân dữ tợn, nổi gân xanh.

"Nói, các người tiên sinh tên gọi là gì."

"Lục Kỳ Phong." Trung niên nam tử nghĩ không có gì hay giấu diếm điểm này, dù sao Vốn dĩ liền dự định nói, Tần Phong nghe xong tên này chợt cảm thấy thật là tốt cười, hân nghe qua tên này, M quốc nổi danh người thu thập, cũng là giấu ở đường Wall người Hoa phú hào, dựa vào thị trường chứng khoán làm giàu, có người nói kỳ gia tài vạn quện, cái này Lục Kỳ Phong không yêu thích khác, chính là yêu thích thu giữ các loại tác phẩm nghệ thuật, cũng không có việc gì ưa thích cầm y phục đại chúng xem không hiểu họa hoặc là hình thù kỳ quái gì đó bản thân vui vẻ a, cũng không biết người này tìm tràn đây làm gì.

"Ta hận nhất người khác cầm thương chia vào người của ta." Tần Phong trong mắt hiện lên vẻ điên cuồng, nhưng rất nhanh ẩn nấp xuống tới, thản nhiên nói: "Một thương này coi như là cho người một bài học, bây giờ nói nói đi, mời ta chuyện gì?"

"Ta, ta không biết." Nam tử xem Tần Phong càng là bình thường, trong lòng thì càng sợ hãi, người như thế nổ súng một điểm tâm tư ba động cũng không có, mới là đáng sợ nhất.

"Không biết?" Tần Phong cười cười, nói: "Người xem một chút a, ta cho người phân tích một chút, Lục Kỳ Phong làm ta đi tìm hân, phái người tới, người khẳng định ít nhiều biết chút gì, nói cách khác cái này từng viên một viên đạn cũng không cho thanh toán, thật lãng phí đúng không?"

Nam tử cái trán chảy ra một tia mồ hôi, lại mất đi trước bình tĩnh: "Là về Long Đạo chuyện tình."

"Long Đạo?" Tần Phong cau mày, không giải thích được nói: "Long Đạo liên quan gì ta?"

"Trước đó không lâu chúng ta truy tung đến Long Đạo điều khiển một chiếc Ferrari thoát đi, về sau chờ chúng ta tìm được chiếc Ferrari kia thời điểm, cũng đã là Tần tiên sinh xe."

"Mạnh Chiêu Quân, ta nhất định treo lên đánh người 100 lần." Tần Phong tâm lý bay bổng một lần, trên mặt bất động thanh sắc, nói: "Cho nên các người Lục tiên sinh hoài nghi ta chính là Long Đạo?"

"Không, chúng ta điều tra qua lai lịch của người, tự nhiên sẽ không ngược đến tin tưởng người chính là Long Đạo. Hơn nữa lần trước Long Đạo xuất hiện thời điểm Tần tiên sinh còn đang công an cục." Nam tử hoảng vội vàng nói: "Là tối trọng yếu là, Long Đạo sẽ không nổ súng đã thương người."

"Cho nên các người nghĩ ta và Long Đạo có quan hệ gì?" Tần Phong hỏi.

"Đối."

Tần Phong cau mày, nói: "Long Đạo là ai ta cũng không phải biết, bất quá chiếc xe kia không phải của ta."

"Đừng nói giỡn, Tần tiên sinh, chiếc xe kia này đây Tần Phong danh nghĩa mua." Nam tử nhìn thoáng qua Tần Phong, cái trán mồ hôi càng ngày càng nhiều, bởi vì bàn chân vết thương cũng càng ngày càng đau.

"Cái gì?" Tần Phong trong lòng nhất thời giận dữ, ô mai gót, cái này Mạnh Chiêu Quân còn là thật là độc ác.

"Lục Kỳ Phong cùng Long Đạo có cừ oán sao?"

"Một tháng trước, Long Đạo trộm đi Lục tiên sinh yêu thích nhất Huyết Gà chén sứ." Nam tử bởi vì mất máu quá nhiều, sắc mặt bắt đầu tái nhợt, thanh âm cũng có chút run rẩy: "Cho nên Lục tiên sinh mới sẽ đích thân điều tra Long Đạo."

"Như vậy a."

Tần Phong bưng tỉnh gật đầu, cũng khó trách như vậy, Huyết Gà chén sứ đại danh hẳn là biết đến, vốn là đồ sứ trong đáng giá tiền nhất, trước đó không lâu vỏ 2. 8 cái ước, toàn cầu còn sống vốn cũng không rất nhiều, Lục Kỳ Phong tự nhiên nghĩ đầu cơ kiếm lợi, yêu thích không ngừng, lại không muốn bị Long Đạo cho sờ soạng đi, người ta tự nhiên không vui.

"Nói sớm đi." Tần Phong đem ống đạn tháo xuống tới, viên đạn cho bắn đi ra ngoài, bất mãn nói: "Hảo hảo nói ta là tốt rồi tốt nói chuyện, đáng đời người cầm thương."

Nam tử khóc không ra nước mắt, con mẹ nó, lão tử từ đầu đều là khuôn mặt tươi cười, có thể ai cho người không mua trương mục.

Thế nhưng cái này còn không có oán giận từ lâu, Tần Phong một cước đá vào trên mặt hắn, mặt biển sắc băng lãnh dị thường: "Cút về cho ta nói cho Lục Kỳ Phong, quản tốt bản thân nuôi cấu, Đừng cho là mình có tiền liền đem mình làm chuyện, Long Đạo cùng ta không có bất cứ quan hệ gì, lần sau tại dám cầm thương chia vào người của ta, ta giết người và Lục Kỳ Phong toàn bộ có liên hệ máu mủ mọi người."

Nam tử run rẩy gật đầu.

Hắn là kiêu ngạo quen, tuy rằng Lục Kỳ Phong danh tiếng không hiện, thế nhưng cố tình tàn phế đều biết kỳ tại tài chính đường địa vị, bằng không cũng sẽ không được khen là đường Wall chi sói, cái này thủ hạ cũng là theo chân Lục Kỳ Phong nhiều năm, tự nhiên có chút tâm cao mắt cao.

Chờ Tần Phong xoay người sau khi rời đi, nam tử cùng thủ hạ của hắn có thể nói là khóc không ra nước mắt, tâm lý hận không thể tại chỗ đem Tần Phong lột da rút gân, có thể bọn hắn bây giờ chỉ có thể thông tri nhân thủ trước đem tràn đầy cứu trở về đi.

Lần bị thương này bọn họ cũng chỉ có thể bản thân kinh ngạc, cảnh sát một khi chú ý đứng phiên phức cũng không nhỏ, Tần Phong là đoan chắc điểm ấy.

Bất quá Tần Phong hiện tại vô tâm tình phản ứng Lục Kỳ Phong sẽ nghĩ như thế nào, hắn hiện tại duy nhất một nghĩ cách chính là đem Mạnh Chiêu Quân treo lên đánh một lần hãy, cô nàng quá âm người, một khi nàng rút lui căn cứ xe điều tra đến trên đầu mình tới, đến lúc đó thật là có khổ cũng không nói ra được, lúc đầu không phải là không cần thận nhìn một ít không nên nhìn sao, về phần ác như vậy sao?

Chờ hắn vội vã sau khi về nhà, lại phát hiện chỉ Sở Sở ngồi ở trên ghế sa lon xem ti vi, Mạnh Chiêu Quân không biết đi về phía, đè xuống tâm lý lửa giận, hỏi: "Mạnh Chiêu Quân đây?"

"Không biết a, cơm nước xong chúng ta trở về nàng lại xuất môn, người làm sao vậy?" Sở Sở xem Tần Phong sắc mặt có chút mất tự nhiên, quan tâm hỏi.

Tần Phong lắc đầu: "Ta không sao, nàng thế nào ra cửa?"

"Lái xe a." Sở Sở thay đổi cái tư thế nằm trên ghế sa lon, nói.

Tần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút, lại đi tới ngoài cửa mặt, nhìn bên ngoài chỉ nghe mình chiếc kia xe tới, tâm lý tâm tư khẽ động, xoay người trở lại trong phòng, cười híp mắt nói: "Bảo bối, điện thoại di động cho ta mượn dùng một chút."

"Người thật buồn nôn."

Sở Sở bị một tiếng bảo bối kêu toàn thân run run một chút, tuy rằng tâm lý

ngọt ngào nhưng ngoài miệng vẫn là nói, bất quá vừa nói biên đem điện thoại di động cho Tần Phong, Tần Phong còn lại là cười híp mắt bấm điện thoại báo cảnh sát: "Này, cảnh sát sao? Ta xe khiến người ta trộm, mẹ nó, Ferrari, tốt mấy triệu đây!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 92: Không Biết Xấu Hổ

Chương 92: Không biết xấu hổ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 20 140 1 số lượng từ: 2630

"Xe không phải là Chiêu Quân tở lái đi sao?" Sở Sở có chút nghi ngờ hỏi.

Tần Phong tự nhiên sẽ không nói trong đó liên lụy đến hãn và Mạnh Chiêu Quân trong lúc đó ân oán, không thể làm gì khác hơn là dựng nên chuyện một người lạ lấy trộm xe , điều này làm cho Sở Sở rất là lo lắng, cho Mạnh Chiêu Quân gọi điện thoại cũng là một mực nhắc nhở tắt máy trạng thái. Không khỏi càng sốt ruột, Tần Phong cũng một điểm không lo lắng, dù sao việc này vốn chính là giả dối hư ảo, hơn nữa Mạnh Chiêu Quân nếu quả như thật là Long Đạo, lấy cao siêu thủ đoạn sẽ không có vấn đề gì.

Dù sao chạy trốn chết bản lĩnh, làm tặc cho tới bây giờ đều là nghiệp giới lương tâm.

Sở Sở thấy hãn như thế khí định thần nhàn, bị cảm hoá cũng không nhiều lắm lo lắng, chỉ chốc lát sau bị Tần Phong kéo nhìn lên TV, Sở Sở chỉ là thoáng từ chối một hai lần cũng không có tại cự tuyệt, đối Tần Phong tên vô lại này nàng là thật cự không dứt được, Sở Sở phát hiện mình tựa hồ thực sự muốn trầm luân ở trong đó, nàng biết Tần Phong có bạn gái, có thể nàng còn là ưa thích, ưa thích

kia phần cà lơ phất phơ khí thế, khi thì hồ ngôn loạn ngữ, nhưng khi thì khí phách có thể đứng tại trước người của nàng bảo vệ nàng.

Tần Phong không có lộn xộn, hấn trái lại xem 10 điểm ngấn TV nhìn mùi ngon.

Cũng không biết bao lâu, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận động cơ tiếng oanh minh, Sở Sở như là bị hoảng sợ thỏ bần tâm từ trong ngực hấn nhảy ra ngoài, điều này làm cho Tần Phong cực kỳ khó chịu, chỉ là trong chốc lát, Mạnh Chiêu Quân cũng sắc mặt tái nhợt từ ngoài phòng đi đến.

"Chiêu Quân tỷ."

Sở Sở lại càng hoảng sợ, bần tâm chạy tới đỡ lấy Mạnh Chiêu Quân, đã thấy Mạnh Chiêu Quân trên cánh tay không ngừng chảy ra máu, sở Sở Sở có chút không biết làm sao.

"Không có việc gì, đừng phải." Mạnh Chiêu Quân miễn cưỡng cười cười, nói.

"Sở Sở, trên lầu trong phòng của có thuốc cầm máu cùng băng vải, người bắt lại cho ta quay lại." Tần Phong đi lên trước phân phó nói, Sở Sở bần tâm vội vã đi lên lầu.

"Thật là lớn khói lửa vị." Tần Phong nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân, nói: "Bị đả thương?"

Mạnh Chiêu Quân sững sốt, nàng biết Tần Phong lai lịch thần bí, cũng không phải là không có điều tra qua Tần Phong, chỉ là 10 năm tới hấn tung tích xa vời, nàng ngã đầu tới cũng chỉ biết là Tần Phong cùng một ít quốc tế đến danh tổ chức khiêng cầm quan hệ không tệ, thấy Tần Phong nói như vậy, Mạnh Chiêu Quân biết che giấu không có gì công dụng, dứt khoát gạt đầu, Tần Phong để cho nàng ngồi ở một bên trên ghế, trong miệng lại nói: "Sô pha rất đắt tiền, Đừng ngồi sô pha, dính vào máu đều rửa không sạch."

"Người!"

Mạnh Chiêu Quân tức giận tâm lý hơi nước, lão nương tâm tâm khổ khổ giúp người tại Yến Tiểu Mộng trước mặt nói tốt, còn giấu diếm người và Sở Sở chuyện, người thế nào như thế không lương tâm, bất quá Tần Phong lúc này lại trực tiếp vạch tìm tòi của nàng mặc áo, nhiễm đến máu vai bạo lộ ở trong không khí. Bất quá Tần Phong lực đạo rất nhỏ, chỉ là tại bị thương phải nơi bả vai vạch tìm tòi 1 cái lỗ nhỏ, không để cho Mạnh Chiêu Quân cảnh xuân chột tiết.

Nhưng thấy tại nàng Trên vai phải, 1 cái máu sâu hun hút cái động khẩu tại nơi, xuyên qua cốt cách, tại phụ cận còn lại là cắm mấy cây gân châm, Tần Phong thoáng cau mày nói: "0. 45 viên đạn, USP 45?"

"Làm sao người biết?" Mạnh Chiêu Quân phải kinh ngạc hỏi.

"Ta đoán." Tần Phong nhún vai, tại bả vai nàng lên thoáng đề, Mạnh Chiêu Quân nhin đau không được rên rỉ một tiếng, có chút bất mãn trừng mắt một cái Tần Phong, Tần Phong lại không để ý tới bất mãn của nàng, nói: "May mà các người nữ thân thể đơn bạc, không thì viên đạn chụp ở bên trong có thể thì phiền toái, bất quá bị thương đầu khớp xương, đi bệnh viện ah?"

"Người cho rằng vết thương đạn bắn đi bệnh viện cảnh sát sẽ giương mắt nhìn?" Mạnh Chiêu Quân sắc mặt tái nhợt, đau đớn làm trên mặt hấn không ngừng bốc lên xuất mồ hôi, môi cũng có chút khô khốc.

"Vết thương cơ thể hoại tử, cần cắt bỏ, xung quanh vùng da đều phải tiến hành thanh lý." Tần Phong thở dài, bất quá lại là nhếch miệng cười: "Bất quá hoàn hảo, cũng không cần đi bệnh viện, chỉ là không có chuyên nghiệp chữa bệnh công cụ người có thể phải chịu đựng một chút."

"Người sẽ?" Mạnh Chiêu Quân hô hấp có chút gấp, hỏi.

Tần Phong đương nhiên gật đầu: "Thời điểm trước kia làm tốt sự, ta đi Phi Châu tham gia quốc tế cứu viện thời điểm còn có thể khách mời một chút thầy

thuốc, chiến trường thầy thuốc ta cũng làm qua."

"Tần Phong, người thật ra là ai a." Mạnh Chiêu Quân cười khở hỏi.

"Ai, ít nhất bây giờ là người chủ cho thuê nhà, yên tâm đi." Tần Phong thấy nàng cái này biên độ thê thảm, cũng vô tâm tình đi tính toán cô nàng tính toán tràn đầy chuyện.

Lúc này Sở Sở cũng cầm một cái hộp đi xuống, Tần Phong gật đầu, đem Mạnh Chiêu Quân bế lên đi nàng gian phòng của mình, Sở Sở cũng vội vàng là đi theo, Tần Phong phân phó đến cửa sổ toàn bộ đóng kỹ sau, rút ra trên người nàng cầm mấy cây ngân châm, Mạnh Chiêu Quân lúc này đau rên rỉ một tiếng, trên mặt đỏ mồ hôi càng chảy ròng, Sở Sở che miệng hai mắt rưng rưng đứng ở một bên, có chút sợ: "Nếu không đi bệnh viện ah."

"Không được." Mạnh Chiêu Quân cùng Tần Phong đồng loạt lắc đầu.

"Sở Sở, nghe lời, đi đón nước qua đây, muốn nước trong, tại đem nhà bếp rượu để lấy tới, tại cầm mấy người chén."

Sở Sở hiện tại con coi Tần Phong là thành người tâm phúc, bện là dựa theo của nàng phân phó đi làm, chờ toàn bộ sắp xếp xong xuôi sau, Tần Phong còn nói thêm: "Đi bên ngoài, đem phía ngoài vết máu thanh lý sạch sẽ, trên đường, trên xe toàn bộ thanh lý rơi, phải nhanh."

Chờ Sở Sở dựa theo phân phó của hã đi làm sau khi, Mạnh Chiêu Quân nói: "Người yên tâm đi, không ai theo dõi."

"Không có ý tứ, trước khi bởi vì người nào đó trong tối âm ta, Lục Kỳ Phong nói cho ta biết có người dùng danh nghĩa của ta mua một chiếc Ferrari, ta báo nguy nói chiếc Ferrari kia bị người đánh cắp đi." Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai.

"Người!"

Mạnh Chiêu Quân cười khở một tiếng: "Xin lỗi."

"Quên đi, ai bảo lòng ta mềm, không nhìn nổi mỹ nữ thụ thương, bất quá như đã nói qua, các người cái này đi không cái trụ sở bí mật sao?" Tần Phong hỏi.

Mạnh Chiêu Quân vừa nghe tự nhiên biết hẳn có thể đoán được thân phận của mình, không thể làm gì khác hơn nói: "Thụ thương tại kế hoạch bên ngoài."

"Được." Tần Phong đem trên người nàng mấy cây ngân châm rút ra, lại đem một bên rượu để rót vào 1 cái trong bát đốt, ngân châm để vào cồn trong hỏa diễm thiêu đốt, nhìn thoáng qua sắc mặt bộc phát tái nhợt Mạnh Chiêu Quân, nói: "Không có thuốc tê, ta xem người hay là ngủ một giấc tương đối khá."

Lại nói, ngân châm đâm vào Mạnh Chiêu Quân cổ sau một cái huyết vị, Mạnh Chiêu Quân cũng không kịp nói người Đùng chiếm ta tiện nghi liền hôn mê bất tỉnh, lúc này Tần Phong mới là xuất ra một cây đao, tiến hành đơn giản tiêu độc sau, nhìn đứt vết thương, sắc mặt bất biến, thần tình lạnh nhạt tiến hành hoại tử cơ thể cắt bỏ.

Hắn không phải là chiến trường thầy thuốc, nhưng là đội ngũ của hắn trong có thể giới tốt nhất chiến trường thầy thuốc. Có thể ở trên chiến trường tiến hành bất kỳ giải phẫu, lấy ra toàn thân trừ não bộ trái tim bộ vị lưu lại viên đạn mà bảo chứng bệnh nhân bất tử.

Đối vết thương đạn bắn xử lý, quả thực chính là cơm thường, huống Mạnh Chiêu Quân lúc này thương cũng không tính nghiêm trọng.

Loại trình độ này thương tổn, Tần Phong đều có thể ở trên chiến trường cho mình tiến hành giải phẫu trị liệu.

Bên ngoài Sở Sở dựa theo Tần Phong phân phó, đem vết máu quét dọn uống 1 phát hết trơn, vừa đưa tay trong dính đầy máu khăn lau đặt ở bồn rửa tay trong, lại nghe phía bên ngoài chuông cảnh sát mãnh liệt, tâm lý cả kinh, không bao lâu bên ngoài truyền đến từng đợt tiếng đập cửa, Sở Sở mở ra cửa phòng, 7 8 người chen chúc mà vào, mà dẫn đầu cũng Diệp Mộng Kỳ, Diệp Phong cùng với vẻ

mặt lạnh lùng Williams, còn có tràn đầy đùa giỡn ngược Nivola 4 người.

"Các người làm gì?"

Rốt cuộc là đại gia tộc xuất thân, Sở Sở cũng thoáng giữ vững trấn định, tỉnh táo lại sau hỏi.

Diệp Mộng Kỳ vẫn chưa nói hết, Diệp Phong lại dẫn đầu nói: "Tiểu cô nương, nửa giờ trước khi các người thế nhưng báo nguy nói Ferrari bị người đánh cắp, hiện tại Ferrari ngay nhà các người bên ngoài, chúng ta hoài nghi tên trộm ngay nhà các người trong, cho nên tránh ra, làm chúng ta lục soát."

Sở Sở đối Diệp Phong cũng không bất kỳ hảo cảm, lần trước yến hội thời điểm người này chính là cái miệng pháo ẩn tượng, hừ một tiếng bất mãn nói: "Xe tự chúng ta tìm trở về."

"Có mùi máu tươi, vừa bị tẩy trừ." Nivola khịt khịt mũi, đùa giỡn ngược nhìn Sở Sở, nói: "Xe vừa bị thanh tẩy qua, trên đường cũng có mồ hôi, trong phòng cũng có, nhanh, tiểu cô nương trên tay còn có vết máu đây."

Sở Sở sững sốt, nhìn một chút cánh tay của mình, tâm lý thầm nghĩ không xong, vừa mới ở lại trên người mình nhưng không có chú ý tới, Nivola đùa giỡn nói: "Chẳng lẽ là tiểu cô nương kỳ kinh nguyệt? Làm cho đầy đất đều là máu sau đó rửa sạch? Hắc hắc, điểm vệ sinh khăn sao?"

Lời này thế nhưng tức giận Sở Sở sắc mặt đỏ bừng, tâm lý càng phẫn nộ, chỉ vào Nivola mũi cũng tức giận nói không ra lời, Nivola đùa giỡn ngược nói: "Nhanh, quả nhiên kỳ kinh nguyệt nữ nhân hoá khí đại."

Xung quanh mấy người cũng vô lương cười, điều này làm cho Sở Sở hai mắt đỏ bừng, một bên Diệp Phong còn lại là cười nói: "Tiểu cô nương, chúng ta hoài nghi ở đây tư tàng quốc tế đạo phi, xin phối hợp điều tra của chúng ta."

"Mẹ nó, bây giờ cảnh sát thế nào càng ngày càng không biết xấu hổ."

1 cái chậm rãi thanh âm truyền đến, làm tất cả mọi người đổi sắc mặt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 93: Trộm Đồ Cảnh Sát

Chương 93: Trộm đồ cảnh sát

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 20 200 3 số lượng từ: 249 4

Tần Phong mặc một bộ áo ngủ chậm rãi từ trên lầu đi xuống, trong tay mang theo 1 khóa xì gà, trong miệng phun ra hơi khói nhả thành từng cái một vòng khói, Sở Sở trong lòng ủy khuất, nhìn Tần Phong một đôi mắt to cũng là rừng rừng muốn khóc, Tần Phong mỉm cười, đi lên trước đem Sở Sở kéo về phía sau.

Diệp Mộng Kỳ từ hăn vừa xuất hiện, một đôi mắt liền thay đổi lạnh lẽo không gì sánh được.

Williams xuất ra ảnh chụp là thật, nói rõ Tần Phong thật là cái người hiềm nghi phạm tội, thế nhưng không có bất kỳ chứng cứ mà thôi, cái này lại làm cho Diệp Mộng Kỳ bắt Tần Phong dục vọng càng ngày càng mạnh, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong làm Tần Phong cực kỳ bất mãn, mà Williams còn lại là khuôn mặt sát khí, trong mắt cũng là sát ý điên cuồng, về phần Nivola thẳng nhai này, hăn đối Williams có một loại tin tưởng mù quáng, đùa giỡn ngược ánh mắt không lưu tình chút nào quét tới quét lui.

Diệp Phong tâm một người trong lớp bộp, trực giác nói cho hăn biết có một loại bất tường tao ngộ gần đến, nhưng lại làm hăn bắt không được.

"Tần Phong, chúng ta hoài nghi các người tư tâng quốc tế tội phạm." Diệp Mộng Kỳ lạnh như băng Lại nói, chỉ là lời còn chưa dứt, Tần Phong liền chậm rãi nói: "Đem lục soát lệnh lấy ra nữa coi trộm một chút."

Một chuyển cảnh sát trầm mặc xuống.

Lục soát lệnh muốn đi pháp viện làm, có thể là bọn hắn nơi đó có thời gian? Vốn là đuổi theo bị thương Long Đạo, nửa đường lại nhận được tin tức Ferrari bị trộm, đang không khéo chiếc Ferrari kia đang từ bên cạnh bọn họ trải qua, một đường tự nhiên truy tra đến nơi này, mà Nivola xác nhận vết máu bị tẩy trừ sau tự nhiên cho rằng Long Đạo xuất hiện ở ở đây.

Chỉ là lục soát lệnh, thật không có.

Thấy mấy người biểu tình, Tần Phong bĩu môi, nói: "Sở Sở, cho cảnh vụ đơn đốc bộ gọi điện thoại, nói cảnh sát tư xông nhà dân, tự cấp truyền thông gọi điện thoại, nói địa phương cảnh sát cùng quốc tế hình cảnh phối hợp đùa giỡn lưu manh, ngày mai cái nhất định là đầu đề."

Có Tần Phong cái này người tâm phúc, Sở Sở tự nhiên trong lòng đại định, lấy điện thoại di động ra, một bên Diệp Phong bận tâm nói: "Chúng ta chỉ là hoài nghi Long Đạo nằm vùng ở nơi này, Tần huynh đệ tại sao phải."

"Thiếu mẹ nó xưng huynh gọi đệ." Tần Phong không lưu tình chút nào mặt nói: "Ta Tần Phong có huynh đệ của mình, nhưng tuyệt đối không phải là người."

Diệp Phong sắc mặt cũng có một tia tức giận, bản thân tư thế phóng rất thấp, cũng không muốn Tần Phong còn như vậy vô lý, Tần Phong còn lại là đối với hắn ấn tượng tốt là biến mất không còn chút nào, hôm nay cái xông vào nhà tới tình hữu khả nguyên, thế nhưng dám đùa giỡn Sở Sở vậy không cách nào tiếp nhận rồi, tự nhiên đối cái này vẫn muốn vai phản diện gia hỏa không có gì hay sắc mặt.

"Tần Phong, ta biết người và Joseph • Ruuan Casino quan hệ không tệ, người nghĩ rằng ta dám giết người sao?" Williams lạnh như băng nói.

Nivola cũng là đùa giỡn ngược nói: "Thật đúng là không có sợ chết, Joseph đều nhanh tự thân khó bảo toàn a, chờ bắt hấn, hắc hắc, Tần Phong, ta muốn nhìn người một chút còn có thể hay không lớn lối."

"Sở Sở, để làm chi đây? Gọi điện thoại."

Tần Phong không nhìn thẳng hai người nói, còn nói thêm: "Nói quốc tế hình cảnh, tại cộng thêm Hà Lan cảnh sát, vốn như thế, tranh thủ đến tai ngoại giao công việc lên."

Một bên mấy cảnh sát lại càng hoảng sợ, gần nhất bọn họ hình tượng có thể một mực không tốt, đại án tử còn không có phá, nếu như đang nháo ra như thế một gốc, là làm việc giòn ngưng chức trước ah, Diệp Mộng Kỳ bình tĩnh, trực tiếp đi lên trước lạnh như băng nói: "Tần Phong, chúng ta hoài nghi các người tư tàng quốc tế tội phạm, người phải biết cái này bao lớn tội."

"Không có lục soát lệnh, các người xông tới chính là tư xông nhà dân." Tần Phong đáp.

"Lục soát."

Diệp Mộng Kỳ lại không để ý tới một bộ này, trực tiếp rầm trời. Điều này làm cho thủ hạ của hấn nhất thời làm khó, nếu như lục soát đi ra ngược lại cũng thôi, lục soát không ra tới phiền phức có thể to lắm.

"Ta tin tưởng Long Đạo khẳng định tại đây." Nivola đùa giỡn ngược nói: "Tần Phong, người sẽ không sợ chúng ta năm người?"

"Muốn lục soát? Không có lục soát lệnh, ai cũng không được." Tần Phong có chút tức giận nói.

"Chột dạ?" Nivola bĩu môi: "Còn tưởng rằng có thể cường chống đỡ tới khi

nào đây, nguyên lai cũng bất quá là như vậy."

"Lục soát!"

Diệp Mộng Kỳ cùng Williams là quyết tâm muốn lục soát, lục soát không ra Long Đạo tới cũng muốn lục soát ra Tần Phong một ít chứng cứ tới, Tần Phong tiến lên một bước, sắc mặt lửa giận không chút nào che giấu, trừng mắt: "Ai dám!"

Tần Phong trên người giết tức cũng không được đùa giỡn, cái này vừa ra làm ở đây một số người lại càng hoảng sợ, thế nhưng Williams cùng Diệp Mộng Kỳ cái này hai ngốc b có thể sẽ không sợ, một người một khẩu súng chia vào Tần Phong trên đầu, một bên Diệp Phong nhìn ra chút gì tới, trong lòng có chút lo lắng, Tần Phong dám làm như thế sợ là đoán chắc Diệp Mộng Kỳ cùng Williams tâm nghĩ, Nivola là thông minh thế nhưng đối Williams quả thực chính là một cái chó xù một dạng, hơn nữa cho rằng Williams là không gì làm không được, điều này làm cho Diệp Phong có chút tối Ám sốt ruột, bặt tâm nói: "Thu súng lại."

"Tốt, các người có súng các người lợi hại, cho các người lục soát." Tần Phong nhún vai, ngược lại thì mang qua một cái ghế ngồi ở một bên, Sở Sở có chút lo lắng dừng lại sau lưng hẳn, xem một đám người có chút lục soát ý tứ, Tần Phong ngược lại thì cười nói: "Lục soát ah, lục soát ah, ta rất muốn nhìn một chút có thể lục soát ra chút gì tới, lục soát không ra tới a, ha ha."

"Đi thăm dò."

Diệp Mộng Kỳ hừ một tiếng, ra lệnh một tiếng, thủ hạ của hẳn cũng không dám kháng mệnh, mà Nivola cũng tiện đường gia nhập, từng cái một gian phòng chỉ huy mấy người lục soát, mà Diệp Phong càng trong lòng phiền muộn, cái này Williams cùng Diệp Mộng Kỳ thật đúng là không dài đầu óc, bị người lên bộ, lục soát không ra tới lấy Tần Phong tính tình sợ rằng thực sự muốn ồn ào ra một phen sự cố tới.

Nivola mang theo vài người thứ nhất đến chính là Mạnh Chiêu Quân căn phòng của, vừa vào nhà cũng không có một bóng người, thế nhưng Nivola rõ ràng nghe thấy được còn không có tán đi còn thiêu đốt mùi, còn có nhàn nhạt mùi máu tươi, khước miệng giơ lên một tia đùa giỡn ngược vui vẻ: "Trúng một phát đạn, kia chạy không được bao xa, mấy người các người cho ta tại phụ cận truy tra, các người tiếp tục tra xét."

Tần Phong chút nào không lo lắng nhún vai, mà Sở Sở có chút tối Âm sốt ruột.

Sở Sở thấy mấy cảnh sát chạy đến gian phòng của mình, có chút buồn bực, dù sao cũng là cô gái nhỏ khuê phòng, đi vào nam nhân cũng chỉ có Tần Phong 1 cái, hôm nay một nhóm cảnh sát đi vào, tại bản thân y thụ trong chung quanh loạn trở mình, tâm lý tự nhiên là bất mãn, nói: "Này, chỗ đó đều là của ta y phục, các người chớ đụng lung tung."

"Tiểu cô nương, sợ cái gì?" Nivola còn lại là xấu miệng nói: "Chẳng lẽ còn tư tàng cái gì khuê phòng đồ dùng không được?"

Sở Sở tức sắc mặt của đỏ bừng, Tần Phong còn lại là hô: "Sở Sở, qua đây, không có việc gì, để cho bọn họ lục soát."

Cô gái nhỏ đây mới là buồn bực dậm chân đứng ở Tần Phong phía sau, mà một bên Williams vẫn là lạnh lùng nhìn chăm chăm Tần Phong, chỉ là Tần Phong căn bản không quan tâm, hút xì gà, khói mù tràn ngập tại gương mặt của hần bốn phía.

Khoảng chừng có hơn 20 phút, mấy cảnh sát là trong trong ngoài ngoài lục soát một lần, nhưng không có bất kỳ có thể tồn tại chứng cứ, nhận nhip lui về tới lặc đầu, trái lại Nivola đi lên trước nói: "Gian phòng kia trong có rượu tinh mùi vị, bất quá không phải là trị bệnh dùng cồn, chắc là rượu đế thiêu đốt sau lưu lại mùi vị, còn có mùi máu tươi."

"Người giải thích thế nào?" Diệp Mộng Kỳ lạnh như băng hỏi.

"Không có gì hay giải thích, ta uống rượu để trước đốt không được? Về phần mùi máu tươi." Tần Phong đem cổ áo thoáng xé ra, lộ ra 1 cái chừa khỏi hằn vết thương, nói: "Nhìn thấy không? Lần trước người cái Biểu ca làm hại ta lưu lại."

Diệp Mộng Kỳ hừ lạnh một tiếng, mà Williams sắc mặt càng thêm lạnh lùng nghiêm nghị, nhìn thoáng qua Tần Phong lạnh lùng nói: "Ta sớm muộn năm người."

Xem một đám người còn muốn chạy, Tần Phong ho khan một tiếng, đi lên trước ngăn cản Nivola, Nivola thoáng cau mày: "Làm gì?"

"Đem ta đồ vật lấy ra nữa." Tần Phong tay phải khẽ động, 1 cái cũ kỹ máy vi tính xách tay rơi vào trong tay của hắn, mấy người còn lại biến sắc, Nivola cũng trong hai mắt hiện lên một tia sắc mặt giận dữ, Tần Phong giơ giơ lên máy vi tính xách tay: "Ta khi còn bé máy vi tính xách tay người đều trộm, các người quốc tế hình cảnh thật đúng là đủ không biết xấu hổ."

"Hừ, ta chỉ là mang về điều tra."

"Điều tra a?" Tần Phong buồn cười nói: "Không thành vấn đề a, không biết mấy vị có thích hay không xem chiếu bóng?"

Tại mấy người còn không có phản ứng kịp Tần Phong tư duy thời điểm, Tần Phong trong tay không biết khi nào nhiều một thanh điều khiển từ xa, nhắm ngay TV nhấn một cái, bất quá trong nháy mắt trên ti vi Xuất Hiện trước khi đại sảnh làm trình diễn một màn, bao quát Diệp Mộng Kỳ cùng Williams cầm thương chỉ vào Tần Phong, còn có Nivola ô ngôn uế ngữ, rất có hăn trộm Tần Phong máy vi tính xách tay một màn.

"Chư vị mời trở về đi, hi vọng lần sau ta nói dám hệ thống đầu đề lên thấy mấy vị đại danh. Nói thô tục, cầm thương, trộm đồ cảnh sát, hắc hắc, đại tin tức a."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 94: Ta Đi Chinh Hãn

Chương 94: Ta đi chinh hãn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 2 1 0 90 1 số lượng từ: 2460

Diệp Mộng Kỳ cùng bọn người sợ hãi, không nghĩ tới Tần Phong đã vậy còn quá đê tiện, video này truyền đi, chuyện kia thật là muốn trời sập.

"Tần huynh. . Tần tiên sinh, tại sao phải nháo như thế cứng?" Trước khi một mực không nói lời nào Diệp Phong có chút mặt đỏ hỏi.

Tần Phong cùng Sở Sở xem gốc × vậy nhìn hãn, điều này làm cho Diệp Phong sắc mặt đỏ hơn, Tần Phong có chút vô cùng kinh ngạc, trước đây thế nào không phát hiện hãn da mặt dày như vậy đây?

"Nhanh, nhiều người như vậy, để làm chi đây?"

Lúc này ngoài cửa Mạnh Chiêu Quân đi đến, có chút kinh ngạc nhìn một đám người gây khấn trương không khí, không giải thích được nói: "Sở Sở, làm sao vậy?"

Sở Sở nhìn lên chỉ biết Tần Phong cùng Mạnh Chiêu Quân dự định, đơn giản là thêm dầu thêm mỡ đem những người này không tốt sự tích nói một lần, Mạnh

Chiêu Quân cũng hợp thời sắc mặt của thay đổi âm trầm, nhìn một đám cảnh sát, cười lạnh nói: "Bây giờ cảnh sát thật là cuồng vọng, không có lục soát lệnh tư xông nhà dân, còn dám lục soát khuê phòng của nữ nhân, rất lợi hại a."

"Chiêu Quân, chúng ta cũng là bị bắt đặc dĩ." Diệp Phong nhìn lên Mạnh Chiêu Quân, bất đắc dĩ cười khổ nói: "Dù sao Long Đạo qua lại, chúng ta thần kinh khẩn trương, hơn nữa vừa mới ở đây lại có mùi máu tươi."

"Phải không? Kia đùa bỡn ta môn nhà Sở Sở cũng là các người bị bắt đặc dĩ phải không?" Mạnh Chiêu Quân nhìn thoáng qua Nivola, sắc mặt tức giận, kia Nivola cũng không biết cảm thấy thẹn cắt một tiếng, bất quá thoáng qua giữa lại nhìn chăm chăm Mạnh Chiêu Quân, ánh mắt híp một cái: "Trên người người thật là lớn mùi nước hoa."

"Ta ưa thích thơm nức nước, có thành kiến?"

"Người trước đây là không có xài nước hoa hay sao?" Diệp Phong ngạc nhiên, trôi chảy nói.

Điểm này làm Diệp Mộng Kỳ, Williams còn có Nivola đều là đưa ánh mắt đặt ở Mạnh Chiêu Quân trên người, nhất là Nivola, nhìn chăm chăm Mạnh Chiêu Quân vai phải bàng, làm như muốn xem thấu thông thường.

"Đem người vai phải bàng lộ ra."

Williams người này trước đây không ít vận dụng hình phạt riêng, lúc này một khi hoài nghi tự nhiên không để ý cái gì, trực tiếp lạnh như băng ra lệnh.

"Này, các người có xấu hổ hay không?" Sở Sở nhất thời bất mãn rầm trời.

Tần Phong âm trầm gương mặt, đi lên trước nhìn một bọn cảnh sát, trầm giọng nói: "Ta gặp các người là cảnh sát, cho các người đầy đủ mặt mũi, nhưng là các người lại nhiều lần quấy rầy khách trọ của ta, có đúng hay không không ta đây chủ cho thuê nhà để ở trong mắt?"

"Tránh ra cho ta." Williams âm thầm nói: "Đừng tưởng rằng ta không dám giết người, chỉ bằng tấm hình kia liền cũng đủ phản bội của người tử tội."

"Ngốc b." Tần Phong không thèm cười nói: "Joseph thế nhưng toàn bộ mỹ nổi danh tiêu khiển trùm, người như thế nói có đúng hay không đem Joseph về là phần tử phạm tội? Hơn nữa người có chứng cứ sao?"

"Nàng cánh tay phải rõ ràng hoạt động không khoá, hiển nhiên là bị thương tổn, không khéo chính là Williams trước khi một thương đánh trúng Long Đạo vai, nàng nếu không chột dạ nào không lộ ra nhìn?" Nivola đùa giỡn ngược nói.

"Người ta là nữ nhân. Hơn nữa, ta ưa thích nàng xài nước hoa, cho nên nàng liền xài." Tần Phong nhìn hẩn một cái, thản nhiên nói.

Mạnh Chiêu Quân một bộ thản nhiên, đi lên trước cười híp mắt nói: "Không sai."

"Hừ, vậy là các người chột dạ."

Tần Phong cắt một tiếng, nhìn thoáng qua Nivola, bỗng nhiên lộ ra 1 cái khuôn mặt tươi cười tới, lui về phía sau một bước, nhìn đoàn người nói: "Hiện tại các người nháo cũng nháo được rồi, tại nhà ta cũng kiêu ngạo được rồi, ta Tần Phong cũng nhẫn nại không ít, thế nhưng chư vị nếu như đã cho ta Tần Phong là mặc cho cho các người muốn làm gì thì làm, vậy các người liền mừaì phần sai, hiện tại, cút cho ta, bằng không ta từng bước từng bước đem các người đá ra ngoài, bất luận pháp luật còn là Đạo Đức ta đều có cái quyền lợi này."

Lại nói, Tần Phong hai mắt híp một cái, không có chút nào sát ý, chỉ là làm tất cả mọi người không dám xem nhẹ, một bên Diệp Phong biết lương tử kết lớn, hơn nữa phía sau hẩn những Diệp Mộng Kỳ đó thủ hạ đã có chút bất mãn Nivola kia trương tiện miệng, hiện tại gây rất cứng, đang nháo đi xuống những người này đều phải đã đánh mất bát ăn cơm. May mà đứng ra, nói: "Tần tiên sinh, chúng ta không quấy rầy."

"Hừ." Tần Phong hừ lạnh một tiếng, không đáng đáp lại.

Mà lúc này Diệp Mộng Kỳ một gã thủ hạ bỗng nhiên chạy tới, sắc mặt có chút lo lắng, đưa lỗ tai nhỏ giọng nói: "Đội trưởng, Long Đạo xuất hiện ở công an cục giám định khoa, trộm đi viên đạn cùng thu thập huyết dịch."

"Cái gì?"

Diệp Mộng Kỳ ngẩn ra, nhưng nhìn thủ hạ chính là dáng dấp nàng biết việc này không phải là giả, Tần Phong cái lỗ tai linh rất, không chút khách khí không thèm cười, một tay lại ở sau lưng giơ ngón tay cái lên cho Mạnh Chiêu Quân khen 1 cái, Mạnh Chiêu Quân tự nhiên là thản nhiên tiếp thu.

"Chúng ta đi."

Diệp Mộng Kỳ nhìn thoáng qua Tần Phong cùng Mạnh Chiêu Quân, lạnh giọng rầm rừ.

"Cúi chào, các người mọi người, hi vọng mấy ngày nữa đầu đề có thể nhìn thấy các người, các người hình dạng cũng đều là ghi chép xuống a." Tần Phong nhìn một bọn cảnh sát phải ly khai, cười híp mắt vui vẻ đưa tiễn nói.

Tất cả hình cảnh đều là hận không thể đem Tần Phong TV đập đoạt lấy phương pháp ghi hình tới, nhưng là bọn hắn biết không có thể, Williams không cam lòng hừ một tiếng, mang theo Nivola ly khai, nếu như không có nhiều người như vậy, hẳn chỉ sợ sớm đã nổ súng đồng thời nghiêm hình bức cung, chờ một bọn cảnh sát rút lui sau, Sở Sở mới là đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, bất mãn nói: "Liên là một đám lưu manh, nên đánh bọn họ ngừng một lát."

"Không đến lúc đó." Tần Phong đi tới trước cửa, liếc mắt nhìn tất cả mọi người đã rời đi, mới là đóng kỹ cửa phòng, xem Mạnh Chiêu Quân tê liệt té xuống đất, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt xuống tới, Sở Sở lại càng hoảng sợ thiếu chút nữa la lên, lại bị Tần Phong một tay bịt miệng. Mạnh Chiêu Quân thoáng vừa nghĩ liền đã biết Tần Phong ý tứ, nhẹ giọng nói: "Sở Sở, đem điện

thoại di động ta lấy ra nữa."

Sở Sở bần tâm gật đầu, ở một bên trong bao lấy ra Mạnh Chiêu Quân máy di động, chỉ thấy Mạnh Chiêu Quân tại trên điện thoại di động nhận liền nhấn vào cái sau, mới là gật đầu.

"Làm sao vậy?" Sở Sở có chút không biết.

"Nivola tên khốn kiếp này ngay cả ta nhật ký cũng dám trộm, ta cũng không nhận ra hẳn sẽ không giấu cái gì đặt máy nghe lén." Tần Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Từ lúc Hà Lan chỉ biết hai cái này vương bát đản vì phá án có thể sử dụng các loại thủ đoạn hèn hạ."

Sở Sở bừng tỉnh gật đầu, lại nâng dậy Mạnh Chiêu Quân, nói: "Chiêu Quân tỷ, người không sao chứ?"

"Ta không sao, chỉ là không chút máu khá nhiều cộng thêm kịch liệt hoạt động." Mạnh Chiêu Quân sắc mặt tái nhợt toát ra từng tầng một đổ mồ hôi, ý bảo không có việc gì sau khi, lại lấy ra một phần văn kiện đưa cho Tần Phong, Tần Phong nhận lấy sau khi nhìn thoáng qua, nhất thời buồn cười, lại nguyên lai là cùng Joseph kia trường bị người đánh cắp võ đi ảnh chụp, mặt trên rậm rạp chẳng chịt viết đầy các loại phân tích, đương nhiên lớn bộ phận còn là Joseph tên kia.

Sở Sở nhìn thoáng qua, cũng hiểu được hiểu kỳ, nàng đã mơ hồ đoán được chút gì, nhưng là không nhiều đi đoán, nàng biết Mạnh Chiêu Quân muốn nói nhất định sẽ nói cho nàng biết, bất quá lúc này nàng đối Tần Phong tương đối hiểu kỳ: "Tấm hình kia có phải làm sao vậy?"

"Không có gì, Joseph • Ruuan Casino nghe qua sao?"

"Không có." Sở Sở lắc đầu.

Mạnh Chiêu Quân giải thích: "Hắn là Hollywood tiêu khiển trùm, người yêu

nhất nhìn kia mấy bộ Hollywood mảng lớn đều là hãn đầu tư, đồng thời cũng là Las Vegas đổ thành trùm, bất quá quốc tế hình cảnh một mực hoài nghi hãn là M quốc mafia tổ chức quang vinh sẽ người đứng đầu, nhưng chuyện này một mực không có nhận định, có người tin tưởng cũng có người hoài nghi, nói chung tại M quốc không người số hoài nghi hãn nhưng là có vô số người tin tưởng hãn."

"Ta mấy năm trước tại Hollywood quây rượu lúc uống rượu cùng hãn hàn huyền trò chuyện, cho nên quan hệ còn tính đúng là tốt." Tần Phong buồn cười nói: "Lúc đó còn có người hoài nghi ta là hãn muốn lực nắm đời kế tiếp ảnh đế đây, bất quá ta điều kiện cũng không kém, đáng tiếc lúc đó không tuyển chọn, bằng không hiện tại ta chính là Oscar ảnh đế."

"Trang điểm." Sở Sở thấy nguy cơ quá khứ, tâm tình cũng buông lỏng một chút, thấy Tần Phong có chút tự kỷ, nhịn không được hừ một tiếng.

Một bên Mạnh Chiêu Quân cũng là gật đầu, bất quá khiên động vết thương nhịn không được rên rĩ một tiếng, Sở Sở bận tâm cho nàng bưng một chén nước nóng, Mạnh Chiêu Quân uống một ngụm sau, nhẹ giọng nói: "Sự tình ta sẽ cho các người giải thích, đa tạ người Tần Phong."

"Ai bảo ta là người chủ cho thuê nhà đây."

"Hắc hắc."

"Bất quá cái kia Nivola thật đáng ghét." Sở Sở vang lên Nivola ô ngôn uế ngữ, nhịn không được hừ một tiếng, nói.

Tần Phong cùng Mạnh Chiêu Quân cũng đồng thời gật đầu, Tần Phong lại nói: "Các người về phòng trước nghỉ ngơi đi, Sở Sở chiếu cố tốt nàng, ta đi ra ngoài một chuyến."

"Người đi làm gì?"

"Là chủ cho thuê nhà, báo thù cho các người, ta đi chinh hãn."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 95: Tiểu Tử Người May Mắn

Chương 95: Tiểu tử, người may mắn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 2 1 140 1 số lượng từ: 251 4

Một chiếc màu đen Bôn Trì dừng ở bắc uyển cửa tiểu khu, rất nhanh Tần Phong từ nhỏ khu nhìn chung quanh một chút, nghe được xe mình một tiếng, Tần Phong đây mới là mặt không thay đổi lên xe.

Bên trong xe người què thấy Tần Phong bộ biểu tình này trong lòng thâm nhũ vài câu, sau đó hỏi: "Làm sao vậy?"

"4 cảnh sát tiện nhân xông vào nhà ta, đem nhà ta lật một lần." Tần Phong điếm khóa Bas To hung hăng hít một hơi, điều này làm cho người què có chút khiếp sợ: "Người không có giết bọn họ ah? Hoặc là đã thương bọn họ?"

"Không có." Tần Phong lắc đầu, thản nhiên nói: "Bất quá ta đem bọn họ hành vi ghi lại, hôm nào đi ra ngoài một đưa."

Người què lúc này mới là chuyện đương nhiên gật đầu, không thì lấy Tần Phong lòng dạ hẹp hòi nếu là không tại chỗ cho trả thù đó chính là phía sau tại hung hăng chinh hấn môn ngừng một lát, đây mới là hỏi: "Là ai a?"

"Giết người hình cảnh Williams."

"A, tên kia." Người què trong mắt hiện lên một tia khinh thường, bất quá thoáng qua lại là sững sốt, buồn cười nói: "Cái kia Nivola sẽ không đã ở ah?"

"Người nhận thức?"

"Đương nhiên, nổi danh xấu miệng, tại ICPO nội bộ có người nói lẫn vào cũng không được tốt lắm, nếu như không có Williams đảm bảo đến hẳn không biết đã chết bao nhiêu lần." Người què buồn cười nói: "Người không biết, tên kia danh tiếng so giết người hình cảnh còn thúi hơn, giết người hình cảnh đại bộ phận danh tiếng còn phải dựa vào hẳn tuyên truyền đây, bất quá có người nói hẳn cũng có vài phần bản lĩnh, chó săn mũi. Cùng với Williams có thể nói là nguừ tầm nguừ, mã tầm mã. Người trêu chọc bọn hẳn?"

"Ta và Diệp Mộng Kỳ vốn là có mâu thuẫn, Con Mụ một mực hoài nghi ta là phạm tội phân tử." Tần Phong bĩu môi, nhưng lại nhin không được nhả rãnh nói: "Hơn nữa Williams không biết từ nơi này lấy được một trương ta và Joseph chụp ảnh chung, hoài nghi ta cùng Joseph kia lão vương bát trướng có cái gì không thể nhận ra người Hợp Tác quan hệ. Ô mai gót, hai người bọn họ là quyết tâm muốn tìm ta sự, cái này hai cảnh sát quả thực chính là Cực phẩm."

"Nhưng người ta cũng không hoài nghi sai người." Người què bĩu môi, nói.

"Ta dựa vào, người tới tìm ta có chuyện gì?" Tần Phong trừng hẳn liếc mắt, bất mãn hỏi.

Người què đây mới là nói: "Trước khi Lưu Linh chuyện tình, gọi điện thoại cho người tắt máy, ta nói với người tiếng cảm ơn, nếu như nàng thực sự xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, ta đây thật mất mặt vứt xuống bà bà nhà."

"Người nào cùng nàng có cừ oán?" Tần Phong vừa nghe liền hứng thú, nói: "Sẽ không lại là Diệp Hạo dư đảng ah?"

"Diệp Hạo dư đảng trong cũng liền Diệp Đào có bản lĩnh, bất quá tin tức đáng tin tiểu tử kia đoạt không ít tiền đã thoát đi Đông Thiên Thị, hiện nay hành tung không rõ, về phần nàng bây giờ kẻ thù, ta nói người cũng sẽ không dự định hợp tác, Nhật Bản sơn khẩu tổ." Người què nói: "Lôi Thiên Hào hợp tác với Lưu Linh, sơn khẩu tổ người không dám động Lôi Thiên Hào, thế nhưng Lưu Linh một chỗ hắc đạo Đầu Mục bọn họ còn là dám, hơn nữa Diệp Hạo trước khi đoạn sơn khẩu tổ hàng, hiện tại sơn khẩu tổ tự nhiên đem hận cũ tính đến Lưu Linh trên người."

"Như vậy a." Tần Phong vừa nghe Nhật Bản sơn khẩu tổ, tự nhiên sẽ không hợp tác với bọn họ đối phó Lưu Linh, đơn giản nói: "Biết Williams cùng Nivola kia hai hỗn đản ở nơi nào không?"

"Không rõ ràng lắm, người muốn thế nào?"

"Đương nhiên muốn báo thù, Nivola dám đối với người của ta ô ngôn uế ngữ, phóng trước khi ta sớm đem miệng hắn xé rách." Tần Phong trong mắt lóe lên một tia tàn khốc, lạnh lùng nói: "Trước khi vì đảm bảo ở của ta khách trọ, bất quá ngẫm lại không giáo huấn hắn ta là thật ngu không yên."

"Hỏi thăm một chút là được."

Người què hỏi thăm thủ đoạn tự nhiên không cần tự mình đi hỏi thăm, chỉ cần một chiếc điện thoại, là Lưu Linh bảo tiêu hắn tự nhiên sẽ bị không ít đường đầu bọn côn đồ giúp đỡ, hơn nữa bọn côn đồ hỏi thăm tin tức muốn xa xa so cảnh sát tới nhanh hơn, dù sao những tên côn đồ này buổi tối bắt đầu chui ra ngoài không có việc gì, vừa nghe có đại lão phân phó tự nhiên là vui vẻ xum xoe.

Chờ Tần Phong cùng người què tại một nhà ít rượu ah uống vài chén rượu sau, khoảng chừng hơn một giờ liền truyền đến tin tức.

Người què nhận điện thoại, treo sau nói: "Hai người bọn họ vừa trở lại Phượng Dương khách sạn, ở tại 802 5 phòng số giữa cùng 802 8 phòng số giữa."

"Có ma túy sao?"

"Ta không có, bắt quá có thể làm ra, nhiều hay ít?"

"Một cân."

"Không thành vấn đề. Còn muốn cái gì?"

"Nivola háo sắc sao?"

"Ta làm sao biết, ta lại không lòng thanh thản hỏi thăm cái kia phế vật."

Người què nhíu nhíu mày, bắt quá lại nói: "Thế nhưng dầu gì cũng là người đàn ông, nói như thế nào cũng tốt sắc ah? Không được thêm chút thuốc, cũng có thể làm ra."

Tần Phong uống một hớp rượu, nói: "Vậy được, một cân ma túy, cộng thêm phần thuốc, đang tìm 4 cái tiểu thư, tốt nhất có tiền án, Ân, nước ngoài rất tốt, xinh đẹp muốn rõ ràng."

Chờ Tần Phong nói sau khi xong, người què gọi điện thoại toàn bộ phân phó một chút đi, cái này mấy giờ bên trong ngoại trừ một cân ma túy bên ngoài, những thứ khác đều là dễ làm, Nam Hoa Bang điều khiển Đông Nam Tỉnh phố lớn ngõ nhỏ, bán dâm không một dạng không dính, hơn nữa Đông Thiên Thị cũng là cảng thành thị, nước ngoài mặt hàng tự nhiên cũng không thiếu, chỉ một cân ma túy có chút khó làm, lượng quá.

Bình thường một gam liền 2 300 đồng tiền, đường đầu hoặc là quầy rượu tay buôn ma túy trong tay năm cũng cứ như vậy điểm, một cân cũng chính là 500 gam phải cần một khoảng thời gian chuẩn bị, hơn nữa gần nhất đối xã hội đen nghiêm trị tương đối lợi hại, thuốc phiện càng thu liễm không ít, cho nên vừa nghe người què muốn một cân giật nảy mình, cũng may mà người què lại tìm Nam Hoa Bang nội cao tầng, không thì người bình thường thật đúng là góp không được.

Chờ toàn bộ chuẩn bị an bài xong sau, hai người mới là tiến đến Phượng Dương khách sạn, người què nhìn thoáng qua nói: "Người dự định tự mình xuất thủ?"

"Nivola quả thật cũng có một bộ lỗ mũi chó, coi như là ta cũng được cẩn thận một chút." Lại nói, Tần Phong lúc này thay đổi một bộ trang phục, rất thông thường một cái khuôn mặt, bụm môi nói: "Nếu muốn chinh hãm đương nhiên muốn tự mình động thủ thật là tốt, không thì từ đâu tới lạc thú."

"Chúc người nhiều may mắn."

Tần Phong không có ở phản ứng người què, sau khi xuống xe như một làn khói chạy vào Phượng Dương bên trong tửu điếm, dễ dàng xâm nhập vào khu làm việc thuận một bộ quần áo lao động đeo vào trên người, tự sửa y đến sau đó đi Williams hai người ở tầng trệt, bởi vì là buổi tối, khách phòng khu người lui tới cũng không nhiều, rất nhanh liền tìm được 802 5 phòng số giữa, nhìn chung quanh một chút đi gõ 802 8 phòng số giữa, đợi ước chừng có nửa phút sau xác định phòng trong không ai, trong tay nhiều chỗ một trương chụp một quét dễ dàng lăn lộn đi vào.

Mà lúc này, 802 8 phòng số giữa.

Nivola hút một hơi xì gà, dương dương đắc ý cầm làm ra một bộ ống nghe điện thoại, cười híp mắt nói: "Ta tại Tần Phong trong nhà giả bộ lại nghe khí."

"A?" Williams cũng không cảm thấy có cái gì, trái lại nghĩ Nivola làm không tệ, vô cùng hài lòng gật đầu, trong mắt lóe lên một tia tàn khốc: "Tốt, nếu như không phải là có Đông Thiên cảnh sát tại, hừ."

"A a, giết người hình cảnh muốn nổi dóa." Nivola hài lòng nói: "Đây mới là ta biết Williams."

"Bất quá người hôm nay trộm đi quyển nhật ký chuyện tình có hơi quá." Williams nhíu nhíu mày nói: "Ít nhất không nên khiến người ta phát hiện."

"Ta cũng không nghĩ tới cái kia Tần Phong đã vậy còn quá mắt sắc, bất quá như đã nói qua, Mạnh Chiêu Quân nếu như là Long Đạo, kia Tần Phong là ai?" Nivola nghiêm chỉnh xuống tới, nói: "Tiểu tử kia khẳng định lai lịch không đơn giản, hơn nữa thân thủ cũng không sai, bất quá Diệp Mộng Kỳ đối chuyện của hắn một mực không nói nhiều."

"Hừ, người nào? Cùng Joseph quan hệ không tệ có thể là người tốt lành gì? Đụng tới ta Williams, ta sớm muốn giết hắn."

Nivola cười hắc hắc, đứng lên nói: "Thời gian không còn sớm, chính người chậm rãi nghe trộm ah, ta về trước phòng giấc ngủ."

Cái này Nivola trở lại gian phòng của mình sau, hài lòng đuổi người, vừa mở ra trong phòng đèn, lại trong lúc lơ đãng xuống phía dưới vừa nhìn, phát hiện phía sau tựa hồ nhiều một thân ảnh, thân thể 1 cái né tránh, theo bản năng muốn đào ra tay của mình thương, lại cảm giác mình thân thể sau lưng bị nhói một cái nhất thời toàn thân không cách nào nhúc nhích nửa phần, sau đó cổ họng chỗ lại truyền tới một trận đau đớn, cũng hô không ra nửa câu tới.

Lúc này Tần Phong mới là cười híp mắt đứng ở trước người của hắn, Nivola trong lòng tràn đầy sợ hãi, có thể lặng yên không tiếng động dừng lại sau lưng tự mình, người này chẳng lẽ là Quỷ sao? Khi hắn thấy một bộ khuôn mặt xa lạ sau, trong lòng càng kinh khủng cùng nghi hoặc, hắn là ai?

"Muốn biết ta là ai a?" Thanh âm khàn khàn từ Tần Phong trong miệng truyền tới, mang theo kiệt kiệt cười quái dị, khiến người ta cảm giác một trận quỷ dị: "Ta không nói cho người, thế nhưng ta muốn nói cho người biết là, ta một hồi sẽ tặng cho người 4 cái tiểu thư cung cấp người hưởng lạc, tiểu tử, người may mắn."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 96: Mời Ta Ăn Điểm Tâm

Chương 96: Mời ta ăn điểm tâm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 2 1 200 2 số lượng từ: 242 8

Nivola biết mình bị gài.

Nhưng thân thể hắn không thể động đậy, cổ họng tựa hồ bị bóp chặt một lời cũng phun không ra, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tần Phong đứng ở mình đối diện, hắn nỗ lực nhìn chăm chăm phía trước cái này ác ma đôi mắt, muốn nhớ kỹ, hắn biết dám như vậy đứng ở trước mặt mình để cho mình thấy dung mạo của hắn như vậy khẳng định có địch dung thủ đoạn, con có mắt mới có thể làm cho hắn nhớ kỹ.

"Đừng nhìn ta như vậy, rất không tốt." Tần Phong cười híp mắt ở trên người nháy ra 1 cái túi tới đặt ở một bên, nói: "Không phải là muốn nhớ kỹ ta là ai sao?"

Nivola trong mắt lóe lên một tia lửa giận, Tần Phong nhìn đến sau một cái tát quất tới, thanh thúy tràn pháo tay ở trong phòng du đãng, Nivola cảm giác trên mặt đau rát lại không thể có bất kỳ động tác gì, trong lòng biệt khuất phiền muộn điên cuồng càng tại trong ánh mắt thể hiện vô cùng nhuần nhuyễn, Tần Phong nhìn không được tự nhiên, lại một cái tát quất tới, kia Nivola trong mắt phun

Hỏa, nếu như ánh mắt có thể giết người, Tần Phong sớm cũng không biết chết bao nhiêu lần.

Ba, ba, ba.

Liên tiếp hơn 10 bàn tay, mỗi một lần đều là lực đạo mười phần, chờ Nivola mặt ngạnh sinh sinh sưng lên mấy cm sau, hãn mới là cầu khẩn nhìn Tần Phong, khóe mắt còn có nước mắt xẹt qua.

"Cái này là được rồi." Tần Phong đem túi mở ra, đem đồ vật bên trong đến rồi đi ra ngoài.

Đầu tiên một bao * làm Nivola sắc mặt tái nhợt, bất quá Tần Phong lại không nóng nảy, xuất ra châm đồng, cũng không cố kỵ nhiều ít chất đầy châm đồng, nhìn Nivola, không để ý hãn ánh mắt cầu khẩn, lôi ra cánh tay của hãn tìm đúng huyết quản tiêm vào mà vào, số lớn thuốc phiện tiến nhập trong máu, Nivola chỉ cảm thấy toàn thân cao thấp huyết dịch tựa hồ muốn sôi trào thông thường, con người dần dần phóng đại, cơ thể đều ở đây cả người run, mà Tần Phong lại lấy ra mấy viên hồng nhạt màu xanh nhạt được hoàn, nhìn đúng Nivola miệng toàn bộ nhét đi vào.

Lúc này Tần Phong đem còn dư lại thuốc phiện ném tới một bên, xuất ra 1 khóa Nivola xì gà đốt mỹ tư tư hít một hơi, hai mắt đờ đờ ngược nhìn Nivola, lúc này Nivola cảm giác toàn thân đều ở đây nhiệt liệt trong, trái tim siêu việt bình thường biên độ kinh hoàng không ngừng, một đôi mắt cũng tràn đầy toàn bộ là dục vọng cùng điên cuồng, còn có thống khổ cùng hận ý.

Lúc này ngoài cửa truyền đến từng đợt tiếng đập cửa, Tần Phong mở ra cửa phòng, thấy được 4 cái y đến bạo lộ nữ tử đi đến, kia 4 nữ nhân thấy phòng trong có hai người đầu tiên là sửng sốt, bất quá rất nhanh phản ứng kịp, dù sao 4 người, hai nam nhân cũng bình thường, chợt là lộ ra nụ cười quyến rũ, trong đó 2 cái xinh đẹp càng là muốn khiêu khích Tần Phong, bất quá bị Tần Phong một tay đẩy ra rồi.

Chỉ chỉ Nivola, nói: "Đi hầu hạ hần, không phải là ta."

Kia 4 cái tiểu thư cũng không quản nhiều như vậy, dù sao cũng lần này là có đại giới tiền, mấy đứa trẻ trâu có thể không quan tâm đối phương là ai, 4 nữ nhân một khi đi tới, Nivola nhất thời cảm giác trong máu hỏa diễm tại thêm một thanh, hai mắt đều mang một tia màu đỏ.

"Lão bản, kích động như vậy."

"Đợi lát nữa tỷ muội chúng ta bồi người tốt nhất vui đùa một chút."

"Đều lớn như vậy."

Liên tiếp khiêu khích lời nói, có một nữ nhân bắt tay đưa vào trong đũng quần Nivola, Tần Phong nghĩ thời gian không sai biệt lắm, đem xì gà ném tới một bên rời khỏi phòng, đứng ở cửa ước chừng có nửa phút trái phải, nghe được bên trong truyền đến từng đợt cô gái tiếng kinh hô, khóe miệng nhất thời giơ lên một tia nụ cười quý dị, lúc này Nivola chắc là giải trừ thân thể ràng buộc, bất quá cổ họng của hần còn là nói không ra lời, hơn nữa rót thuốc đó là người què thủ hạ võ đũng quần bảo chứng.

Đi tới thang máy không đợi bao lâu, cửa thang máy cũng đã mở ra, nhưng nhìn đến trong thang máy vài người lại thoáng sửng sốt.

Bởi vì vài người hần nhận thức.

Đương đầu là Nghiêm Khiếu cùng Tiết Mai, còn có Trương Hàng, Hồ Tuyết cùng với. . . Hải Lăng Phi.

Lúc này Hải Lăng Phi mơ mơ màng màng, trên người lộ ra men say, chỉ là miễn cưỡng vẫn duy trì một tia thanh tỉnh, bị Hồ Tuyết đỡ đứng ở một bên, mà một bên Trương Hàng một đôi mắt không ngừng hướng về Hải Lăng Phi trên người quét tới, ánh mắt tràn đầy *, nếu như không phải là trong thang máy có hệ thống theo dõi chỉ sợ sớm đã táy máy tay chân, mà ở một bên Nghiêm Khiếu còn

lại là cười híp mắt ôm Tiết Mai, một đôi tay không thành thật nhích tới nhích lui, chỉ là Nghiêm Khiếu cười sấm đến nhẹ phiền muộn.

Cái này phiền muộn khởi nguồn tự nhiên là lần trước nhìn tràng tử bị Diệp Đào ôm uống 1 phát hết trơn, tuy rằng cấp trên không trách tội xuống tới, thế nhưng đối tiền đồ vậy hay là có ảnh hưởng, khó tránh khỏi không bị người nói ba nói bốn chê cười. Cho nên lúc này cũng uống không ít, dục vọng lên đây liền lôi kéo ỡm ờ Tiết Mai tới tiêu sái. Mà Trương Hàng là mới vừa xử lý xong ngày hôm qua mới Hỏa dong binh đoàn chuyện tình, thanh minh Phượng Dương khách sạn chỉ là bị lợi dụng, cũng gia tăng độ mạnh yếu cùng cảnh sát phối hợp, giải quyết rồi loại này quan hệ xã hội công việc Trương Hàng tự nhiên vui vẻ vui vẻ, khó tránh khỏi nâng cốc nói vui mừng, mời mời một ít mỹ nữ các loại, mà Hải Lăng Phi bởi vì có hạng nhất sinh ý muốn cùng Phượng Dương tập đoàn Hợp Tác, cũng không khỏi không đáp ứng lời mời mà đến.

Kết quả Trương Hàng tự nhiên coi trọng Hải Lăng Phi, Trương Hàng đã sớm nghe nói Lữ Hạc tên khốn kiếp kia ở bên ngoài tầm hoa vấn liễu, lưu lại một Đông Nam chi hoa Hải Lăng Phi một mình trông phòng, nghĩ thầm không bằng nhân cơ hội vui đùa một chút, dù sao cũng Hải Lăng Phi là Lữ gia người vợ không dám lộ ra phá hủy Lữ gia danh tiếng, dựa vào cảm giác say lá gan tự nhiên cũng càng lúc càng lớn, đơn giản muốn làm lần người tốt tư nhuận tư nhuận Hải Lăng Phi, cho nên giựt giây Hải Lăng Phi uống nhiều rượu, càng làm Hồ Tuyết gọi tới, buổi tối muốn tới một lần hoàn toàn mới 3 người đại chiến.

Cái này mở ra đương nhiên là nhà mình tốt, không cần ghi lại, an toàn yên tâm còn miễn phí.

Nghĩ tới đây, Trương Hàng liền một trận hướng tới, nghĩ thầm cái này thang máy thế nào càng ngày càng chậm? Xem ra muốn tìm thời gian cải tiến một chút.

Mà thang máy đi đến một nửa bỗng nhiên dừng lại, thấy là 1 cái nhân viên công tác, Trương Hàng nhíu nhíu mày, đè nặng tâm lý không vui, nói: "Tại sao

lại ở chỗ này đi dạo? Cho người đi làm là đi dạo sao?"

Tần Phong liếc mắt coi đến Hải Lăng Phi dị dạng, đang nhìn Trương Hàng kia phó hữu liễu mạng dáng dấp tự nhiên cũng đoán được một chút tình huống, thân nhiên nói: "Mặt trên nhu cầu khách phòng phục vụ."

"Hừ." Trương Hàng nhíu nhíu mày, không nói cái gì nữa.

Trái lại Tần Phong nhìn thoáng qua Hải Lăng Phi, thanh âm khàn khàn nhàn nhạt bay ra: "Hải tiểu thư, sáng mai thỉnh không mời ta ăn điểm tâm?"

Nguyên vốn đã mau bị còng hoàn toàn chiếm cứ Hải Lăng Phi nghe được câu này bỗng nhiên tới một cỗ tinh thần, nàng xem ra Trương Hàng tâm tư, chỉ là mời rượu địa vị cũng không tiểu nhưng lại muốn cùng Phượng Dương tập đoàn Hợp Tác, Hải Lăng Phi biết không có thể bỏ Trương Hàng mặt mũi, bằng không sinh ý hoàn toàn không có nói chuyện, cho nên uống rượu xong nàng muốn cho Lữ Hạc gọi điện thoại, tốt cho Trương Hàng 1 cái cảnh cáo, ta là Lữ Hạc lão bà, nhưng ai có thể tưởng Hồ Tuyết cô nàng sớm có được Trương Hàng ý bảo, trang hảo lòng nói giúp đỡ Hải Lăng Phi bấm gọi dùm, nửa đường lại đem điện thoại di động tắt máy nói dối xưng không điện, Hải Lăng Phi nhịn không quá rượu mời, mơ mơ màng màng bị dẫn theo qua đây.

Nàng còn muốn chạy, thế nhưng loại ý nghĩ này đã bị còng gắt gao chế trụ, nếu như không phải là Tần Phong bỗng nhiên toát ra một câu nói như vậy, nàng chỉ sợ sớm đã say bất tỉnh ngủ mất.

Những lời này nàng rất thuộc, có thể nói với nàng câu nói này ngoại trừ cái kia Tần Phong không người khác, nàng hai mắt mơ mơ màng màng cũng tìm không được Tần Phong vị trí, chỉ có thể say bí tỉ nói: "Mang. . . Mang. . . Ta. . . Đi."

Sau khi nói xong lại không nhịn được, bất tỉnh ngủ mất, thiếu chút nữa ngã nhào trên đất tự, một bên Hồ Tuyết bận tâm đỡ lấy nàng.

Vốn dĩ Trương Hàng mấy người bị Tần Phong những lời này làm cho có chút không hiểu nổi không nghĩ ra, lại nghe đến Hải Lăng Phi nói trong lòng nhất thời căng thẳng, chẳng lẽ hai người còn nhận thức? Thế nhưng Hải Lăng Phi thế nào liền nhận thức 1 cái khách sạn người bán hàng? Trương Hàng tiến lên một bước đứng ở Hải Lăng Phi trước người, lạnh lùng nói: "Người nhận thức Hải tiểu thư?"

"Không biết, thế nhưng nàng nói mời ta ăn điểm tâm." Tần Phong đáp.

"Ồ, ta xem ngươi là bất an hảo tâm! Ngươi không cần tại đây Dzô, một hồi cời quần áo biến cho ta." Trương Hàng nổi giận mắng, biết tiểu tử này là cố ý xấu bản thân chuyện tốt.

"Hừ." Nghiêm Khiếu ở một bên hừ một tiếng: "Cùng hăn nói nhảm cái gì? Một hồi trực tiếp khiến người ta đá ra ngoài."

Tần Phong nhún vai, không nói gì.

Không được động thủ thời điểm, dù sao trong phòng có màn hình, nếu như động thủ thế tất sẽ bị ghi chép xuống, sau cùng Nivola đang suy nghĩ tìm tràn đầy thời điểm, Hải Lăng Phi sợ rằng thoát không khỏi liên quan.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 97: Một Lần Âm 4 Người

Chương 97: Một lần âm 4 người

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 22 0 90 1 số lượng từ: 247 5

Thang máy đến rồi 17 tầng Tần Phong liền ra thang máy, Trương Hàng bên người Hồ Tuyết còn không quên hô: "Người đã bị sa thải, hiện tại có thể đi, không nhân lực vĩnh viễn là cái làm công."

Tần Phong không có phản ứng mấy đứa trẻ trâu, mà là trực tiếp xuyên qua hàng lang.

Mà trong thang máy Trương Hàng cắt một tiếng, cực kỳ không thèm, chờ đến 18 tầng, Trương Hàng làm Hồ Tuyết cùng Tiết Mai đỡ đã bất tỉnh ngủ không tỉnh Hải Lăng Phi đi đã chuẩn bị xong trong sáo phòng, phía sau Nghiêm Khiếu nhìn Hải Lăng Phi duyên dáng dáng người, nhin không được tâm lý một trận dục hỏa lưu động, một bên Trương Hàng cười hắc hắc nói: "Yên tâm, một hồi cho người chơi, hôm nay người nữ nhân này hoàn toàn là hai anh em chúng ta."

Nghiêm Khiếu âm sâm sâm cười, lại hỏi: "Lữ Hạc bên kia không thành vấn đề ah?"

"Hừ, Lữ Hạc bây giờ bị một đám nữ nhân vây bắt còn không thoát thân

được." Trương Hàng trong mắt lóe lên một tia không thèm, nói: "Hải Lăng Phi coi như là sau đó tình lại có ích lợi gì? Nàng dám nói sao? Nói nàng nhà giàu có người vợ địa vị đã có thể khó giữ được, chờ chúng ta chụp hình, người nữ nhân này chính là của chúng ta đồ chơi, nàng vĩnh viễn chạy không được tay của chúng ta lòng bàn tay."

Nghiêm Khiếu cũng không phải thứ tốt gì, gật đầu một cái nói: "Như vậy tốt nhất."

"Đáng tiếc a, Yến Tiểu Mộng không có ở ở đây, cái kia tiện nữ nhân, ta sớm muộn phải đem nàng làm lên giường." Trương Hàng siết quả đấm một cái, ngấm lại bản thân đuổi nàng đuổi 10 năm không có đáp ứng, trái lại Tần Phong trở lại một cái liền yêu thương nhung nhớ, trong lòng lại nơi nào có thể cân bằng xuống tới, càng nghĩ trong lòng càng là tức giận. Một bên Nghiêm Khiếu đồng dạng là mặt âm trầm, nói: "Còn có Tần Phong! Ta nhất định phải để cho hắn toái thi vạn đoạn!"

Nhớ tới lần trước dưới đất sòng bạc tao ngộ, Nghiêm Khiếu lại là một trận đau lòng, thật vất vả tiến nhập Nam Hoa Bang nội bộ vé vào cửa không có, mặc dù là Diệp Đào gây nên, thế nhưng người này hiển nhiên đem cừu hận cũng áp đặt cho Tần Phong.

Hai người chân sau theo tam nữ đi vào căn hộ, Trương Hàng đã có chút không kịp chờ đợi muốn đem Hải Lăng Phi áp đảo trong người tự tàn sát bữa bãi một phen, một bên Hồ Tuyết cười quyến rũ nói: "Người hầu gấp cái gì, trước đi tắm ah. Người nữ nhân này chạy không ra người lòng bàn tay, nghe nói nàng thật lâu không làm cho nam nhân huých, một hồi cẩn thận nhịn không được a."

Trương Hàng vừa nghe sắc tâm đại động, ôm Hồ Tuyết kéo đến trong lòng tới một đôi tay tại ngực nàng hung hăng đè, kia Hồ Tuyết cũng không lo lắng bên cạnh có Tiết Mai cùng Nghiêm Khiếu tại, nhịn không được rên rỉ một tiếng, một đôi mắt dụ nghi hoặc nhìn Trương Hàng, một bên Nghiêm Khiếu đã sớm là sắc mặt muốn đem Tiết Mai kéo đến một bên trong phòng cửa, thế nhưng bỗng

nhiên đang bầy phòng trong phòng của mặt đi ra một cái bóng người, 4 cái thanh tình người nhất thời lại càng hoảng sợ, đợi Trương Hàng thấy là trong thang máy công nhân sau, nhất thời tức giận nói: "Người thật to gan, ai cho người vào?"

"Hải tiểu thư nhưng là phải mời ta ăn điểm tâm." Tần Phong cười híp mắt nói: "Ta là tới mang nàng đi."

"Người có biết hay không hẳn là ai?" Hồ Tuyết có chút tức giận nói.

"Quản hẳn là ai."

Một bên Nghiêm Khiếu đã sớm là không nín được giơ quả đấm liền đánh qua đây, Tần Phong khinh thường cắt một tiếng, tránh thoát quả đấm của hẳn sau trở tay khi hẳn trên gáy chính là một cái con dao, kia Nghiêm Khiếu kêu lên một tiếng đau đớn tê liệt ngã xuống đất, Trương Hàng thấy vài người trong duy nhất có sức chiến đấu Nghiêm Khiếu trong nháy mắt ngắt đi, hù dọa sắc mặt tái nhợt, thấy Tần Phong chậm rì rì đi vào: "Người làm gì, người muốn làm gì, ta cho người biết, ta là Trương Hàng, là Phương Dương khách sạn Tổng kinh lý của, người dám động ta ta cho người không chết tử tế được."

"Dựa vào."

Tần Phong trợn trừng mắt, thân thể lóe lên cấp tốc đến rồi phía sau hẳn, con dao chém đi xuống, Trương Hàng lại là té xỉu đi qua, Tần Phong nhìn thoáng qua bên cạnh Hồ Tuyết cùng Tiết Mai, hai nữ nhân đã sớm là sợ lạnh run, Tiết Mai càng run lấy bầy nói: "Không muốn, không nên, người muốn cái gì ta đều cho người, ta có thể hầu hạ người, ta có thể cho người tiền. . . ."

Nói xong không quên đem trong bao tiền lấy ra nữa, mà khác một bên Hồ Tuyết cũng là tán đồng gật đầu, lo lắng Tần Phong có thể giết mấy đứa trẻ trâu thông thường.

Tần Phong nhìn thoáng qua, đầu tiên là nhúu nhúu mày, trong tích tắc thể lại là lóe lên xuất hiện ở 2 cái hoảng sợ nữ nhân phía sau, tại mấy đứa trẻ trâu gáy

đánh một cái, hai nữ nhân trong nháy mắt té xỉu, nhìn thoáng qua nùng trang diễm mặt ăn mặc bạo lộ Tiết Mai, Tần Phong không nhịn được nói: "Lúc đầu thật tốt 1 cái thanh thuần nữ sinh biến thành như bây giờ. . . Xã hội thế nào cứ như vậy tàn khốc."

Nhìn thoáng qua bên cạnh Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia sát ý, vừa mới hai người theo như lời nói hăn cũng nghe được, cũng không muốn Trương Hàng còn đang có ý đồ với Yến Tiểu Mộng, điều này làm cho Tần Phong có chút bất mãn, suy nghĩ một chút ở trên người lục lọi một phen móc ra mấy viên thuốc, là vừa mới này Nivola còn dư lại, hăn lo lắng Nivola tại tinh tậ người vong.

Lần này hăn chính là định âm Nivola, còn không có ý định giết hăn, dù sao giết 1 cái quốc tế hình cảnh dễ tại dẫn ICPO nội bộ nhân viên tới, ICPO trải rộng toàn cầu, người tài ba rất nhiều, cũng có mấy người thực lực cao siêu đã từng quen biết, vạn nhất tại tới việc vui cũng không nhỏ. Thế nhưng như thế chinh hăn, nếu như tin tức truyền không được ICPO tổng bộ đi, Williams cùng Nivola còn muốn diễm mặt nói cũng sẽ không nói.

Mặt khác, Tần Phong cũng biết, chờ cái việc này xảy ra rồi, cảnh sát sẽ mau chóng cho ra một lời giải thích nói hăn bị gài các loại, thế nhưng Tần Phong cũng có quyết định của chính mình, hiện tại ai quản người cái gì giải thích, chỉ biết người hít thuốc phiện cùng *, các truyền thông muốn tin tức, chỉ cần có sự chỉ biết trắng trợn đưa tin, chờ đến lúc đó tại đem trước khi cường xông nhà dân video thả ra ngoài, cái này hai vương bát đản làm thế nào cũng phải làm lũi biến đi, còn có thể cho Diệp Mộng Kỳ cùng Diệp Phong kia hai hỏn đản chế tạo đầy đủ phiền phức.

Đem được hoàn cho 4 người dứt đi xuống, Tần Phong trước đem Hải Lăng Phi đặt ở bên cạnh 1 cái không người quyết định căn hộ trong nằm xuống, sau đó tại trở lại căn phòng của Trương Hàng, tại Tiết Mai trong bao lục lọi một phen móc ra một cái điện thoại di động còn có mấy người áo mưa tới, áo mưa ném tới một bên, sau đó lui sang một bên an tĩnh chờ.

Nivola huyết dịch bị tiêm thuốc phiện, được tính phát tác mau chóng, bất quá cái này 4 người không có, Tần Phong cũng nghĩ đi phía dưới cầm một ít tới, bất quá ngấm lại Nivola trong phòng tình trạng còn là bỏ qua quyết định này.

Đợi được được tính phát tác sau, 4 người bắt đầu có thân thể bản năng phản ứng, bắt đầu lẫn nhau lục lọi, đang đợi 4 người làm như thoáng thanh tỉnh sau khi, Tần Phong bấm Vương Phi máy di động số thấy chuyển được sau khi, đem điện thoại di động đặt ở một bên, bốn người kia tiếng rên rĩ lục tục truyền đi qua, Tần Phong đầu tiên là nghe được làm sao vậy, ở nơi nào các loại nói nhảm sau, đối phương bắt đầu trầm mặc, Tần Phong nắm bắt cố họng, tận lực để cho mình tiếng nói nghe như Nghiêm Khiếu: "Vương Phi, ta đang đùa vợ của người đây, người có nghĩ là đến xem? Phượng Dương khách sạn 1802 phòng, ta chờ người cùng đi chơi, ha ha ha."

Sau đó nằm dưới đất Tiết Mai, bị Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu tại bộ ngực hung hăng sờ, rên rĩ một tiếng, thanh âm không thể bảo là bất động nghe.

Tần Phong rõ ràng nghe được một bên tiếng rống giận dữ hòa với liễu mạng tiếng thở dốc, hiển nhiên người vợ máy di động đánh tới, nghe được là Nghiêm Khiếu nói làm hấn tức hỏa công tâm nói còn có nhà mình người vợ hiện trường trực tiếp, hấn làm sao có thể không phẫn nộ.

Bất quá Tần Phong vô tâm tình thưởng thức, rời khỏi gian phòng sau chạy về một gian phòng khác, lúc này Hải Lăng Phi lại nằm úp sấp ở trên ghế sa lon nôn khan, Tần Phong đem nàng ôm đi buồng vệ sinh, ghé vào trước bồn cầu tại nàng lưng nhận liền nhấn vài cái, rất nhanh Hải Lăng Phi trong miệng hộc ra một đồng *, sau đó Tần Phong lại đang nàng trên bụng đè, Hải Lăng Phi lại nhả càng thêm cuộn trào mãnh liệt, còn thêm một ít ăn cơm thừa rượu cạn mùi vị đây rẫy tại trong phòng rửa tay.

Một bên vỗ sau lưng của nàng, một bên điểm khóa Bas To hít một hơi, Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Người làm ta nói người cái gì tốt, để làm chi uống nhiều rượu như vậy? Hôm nay nếu không có ta người có thể làm sao bây giờ, bất quá

vì sao 2 lần đụng tới người đều là đụng tới người cũng bị quấy rầy, lẽ nào Thượng Thiên muốn đem ta đưa đến bên cạnh người tới bảo hộ người?"

Rượu phun ra ngoài sau, Hải Lăng Phi ý thức thoáng khôi phục một ít, nghe được Tần Phong thanh âm quen thuộc cũng an tâm xuống tới, dù sao cũng cùng Tần Phong nên phát sinh đều đã xảy ra, nàng rốt thật không sợ Tần Phong tại có cử động thất thường gì, nôn khan đến cổ họng: "Ta thật là khó chịu. . ."

"Khó chịu cũng muốn lần lượt, chờ theo ta ly khai nơi này hãy." Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, hai tay tại trên lưng nàng cùng với sau đầu nhận điểm liên tiếp vài cái, nói: "Trước hết để cho người tỉnh táo lại."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 98: Nivola Muốn Xong

Chương 98: Nivola muốn xong

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 22 140 1 số lượng từ: 236 5

"Ta cái bụng khó chịu."

Hải Lăng Phi cảm giác trên thân thể bị Tần Phong nhận điểm liên tiếp vài cái, từng đợt cảm giác đau đớn không ngừng kích thích đến nòng thần kinh não bộ, ngược lại thì đem rượu mời tạm thời ép xuống, nhưng trong bụng bốc lên làm Hải Lăng Phi cảm giác có chút hỗn loạn, ôm bụng vô lực nói.

"Rời khỏi nơi này trước ah."

Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Một hồi bên này có * phiền, người cũng không muốn bị ký giả xếp hình nữa chụp xuống đây đi?"

"Ân?" Hải Lăng Phi sửng sốt, chờ phục hồi tinh thần lại lại thấy người bên cạnh cũng không phải trong trí nhớ Tần Phong, nhất thời lại càng hoảng sợ lui về phía sau mấy bước: "Người là ai!"

"Uy uy uy, thuật dịch dung mà thôi, Đừng khẩn trương như vậy." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Thanh âm nghe còn không hiểu sao? Khẩn trương cái gì,

thân thể người cũng làm cho ta sờ soạng một lần."

Hải Lăng Phi Vốn dĩ liền say hồng gương mặt của lại là một trận hồng nhuận, nghe được Tần Phong thanh âm quen thuộc cũng dần dần an định lại, tạm thời trước không để ý tới trong bụng khó chịu, mà là tò mò nhìn Tần Phong: "Người làm như thế nào? Dĩ nhiên không nhìn ra?"

"Đây là bảo mật kỹ năng không thể nói." Tần Phong trợn trừng mắt, đỡ dậy Hải Lăng Phi, hai tay cũng chưa quên ăn bớt, chọc Hải Lăng Phi tức giận không thôi, nhưng vừa mới nôn ọe, lúc này toàn thân vô lực chỉ có thể mặc cho bằng Tần Phong làm xằng làm bậy. Tần Phong mang theo nàng đi ra căn hộ, nhìn một bên thang máy, nói: "Người đi thang máy đi xuống."

"Còn người?" Chuyện mới vừa rồi làm Hải Lăng Phi đối Tần Phong sinh ra một tia ý lại cảm, có chút khẩn trương bắt được Tần Phong cánh tay, Tần Phong buồn cười nói: "Ta tới nơi này chính là gây chuyện, người theo ta cùng nhau đi xuống sớm muộn cho người hoài nghi, vì không cho cảnh sát gây sự với người, người đi trước đi, ta tại bên ngoài quán rượu chờ người, đừng lãng phí thời gian, một hồi thân thể người còn tại xông tới ta cũng không thể tại đi cứu người."

Hải Lăng Phi vừa nghe con tốt gật đầu, tự mình một người đi hướng thang máy, đợi đi vào thang máy sau thấy trong hành lang Tần Phong đã không có hình bóng, đợi được nàng đến rồi lầu 1 đại sảnh, đại sảnh lúc này đang náo nhiệt, Hải Lăng Phi đã có loại dường như đã có mấy đời cảm giác, trong lòng lại là một trận may mắn, nếu quả thật bị Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu làm bản thân thể, nàng quả nhiên là không biết nên như thế nào, 1 cái Tần Phong đã làm nội tâm của nàng giãy dụa không dứt, mặc dù là tự nguyện.

Chờ ra khách sạn, nàng cảm giác đầu óc bắt đầu ảm đạm đứng, có chút khó chịu nhéo nhéo mi tâm của mình, trong thoáng chốc đi mấy bước, 1 cái quen thuộc mùi đi tới bên người nàng đỡ nàng, Hải Lăng Phi đây mới là trầm tĩnh lại. Tần Phong đỡ Hải Lăng Phi đi không xa tìm được rồi người què xe, sau khi lên

xe người què oán trách: "Người làm gì chứ? Thời gian quan niệm đều cho chó ăn?"

Oán giận không vài câu, thấy Tần Phong đỡ một nữ nhân đi lên, nữ nhân sau khi lên xe liền ghé vào ngòai phía sau đang ngủ, một thân mùi rượu cũng là lan tràn tại ở bên trong xe, đang nhìn Tần Phong cùng người không có sao dường như ngòai ở ghế cạnh tài xế, không nhịn được nói: "Ca, ta gọi người đại ca, người là đi chinh người, không phải đi tán gái, người ngay cả 1 cái uống say nữ nhân đều không buông tha sao?"

"Ít nói nhảm, điện thoại di động." Tần Phong lười cùng hãn giải thích.

Một bên người què trợn trừng mắt, cho Tần Phong một bộ điện thoại di động, điện thoại di động chụp là không ký danh sọai tổng hợp, Tần Phong trước đã thông mấy điện thoại.

"Này? Người tốt, là Đông Thiên nhật báo Lưu Ký Giả sao? Ta phát hiện nhất kiện kỳ hoặc chuyện a, Phượng Dương khách sạn 802 5 gian phòng ở 1 cái quốc tế hình cảnh, ta thật là nhớ thấy hãn mang theo thuốc phiện còn gọi 4 cái tiêu thư."

"Này, là Đông Thiên thành thị báo sao?"

"Tiêu khiển tuần san?"

"Đô thị báo?"

....

Tần Phong đem Đông Thiên Thị tất cả lớn nhỏ truyền thông toàn bộ đánh một lần, đồng dạng còn có hệ thống các đại nổi danh truyền thông, Tần Phong báo cáo tin tức quá có gây cản, nói như vậy một người bình thường giấu độc * bọn họ thật đúng là không muốn tổn nhiều công sức người, thế nhưng ICPO cảnh viên thân phận có thể không giống với, cái này gây cản hướng chỗ đó ngăn,

tờ báo này lượng tiêu thụ còn có hệ thống điểm kích lượng vậy khẳng định là mau hỏa bạo.

Cũng không bao lâu, Tần Phong coi đã có truyền thông xe lái tới, sau đó mới là bấm điện thoại báo cảnh sát, chỉ là không có nhiều lời nói chỉ là vài câu nói nhảm, theo sát sau đem điện thoại di động chụp đem ra bóp nát bấy.

"Đi thôi, ngày mai chờ xem tin tức." Tần Phong nói.

Người què tự nhiên không có ý định xem cái này náo nhiệt, hăn trái lại muốn mau trở về bồi người nhà của mình.

Muốn nói Tần Phong cùng người què không thích xem, thế nhưng các phóng viên có thể sẽ không bỏ qua cơ hội này, một đám người tại cửa vừa chạm mặt, từng cái một chào hỏi.

Nhanh, người cũng tới.

Người cũng nhận được điện thoại?

Hôm nay làm thế nào cũng phải nhường ta bắt được trực tiếp tư liệu ah?

Một đám ký giả cầm cameras còn có camera chen chúc mà vào, chờ vừa vào đại sảnh chính là người điên thông thường vọt tới, làm thế nào cũng trước đem thang máy chiếm được hãy, kia nhân viên công tác cùng bảo an từ đâu tới cùng đi cản trở, từng cái một thấy đám kia ký giả cùng sói ánh mắt một dạng, đều là lại càng hoảng sợ, chẳng lẽ là tới phỏng vấn?

Không nghe nói hôm nay an bài phỏng vấn a?

Đại sảnh quản lí tốc độ rất nhanh, trước tiên ngăn cản tất cả ký giả, tận lực bảo trì vẻ mặt ôn hoà: "Không biết mấy vị đại giá quang lâm có chuyện gì không?"

"Chúng ta nhận được tố cáo có người ở ở đây hít thuốc phiện *, không biết

Vương quản lý đối với lần này có cái gì giải thích?"

"Vương quản lý, có người tố cáo các người khách sạn kẻ khả nghi *, đối với lần này người có cái gì có thể nói sao?"

Một chuỗi vấn đề hỏi một chút tới, liên từng đợt đèn loang loáng lóe ra, xung quanh vốn là khách hàng đều nhận nhịp góp qua đến xem náo nhiệt, nghe được ký giả nói, tất cả mọi người là đặc sắc rất, mà Vương quản lý còn lại là sắc mặt tái nhợt, tận lực không cho mấy người đang chụp cái gì ảnh chụp, trong miệng hô lớn: "Đây là vụ hãm, trần truồng vụ hãm, là có người hãm hại chúng ta, là nghiệp giới trốn cạnh tranh bất chính!"

"Vương tiên sinh người, nếu như là vụ hãm, người có thể hay không dẫn chúng ta đi 802 5 gian phòng?"

". . ."

Liên tiếp ép hỏi làm Vương quản lý có chút tức giận, nhưng biết những ký giả này là chân chánh vô miện chi vương, nếu như không để cho bọn họ đi sợ rằng ngày mai đâu bản tràn đầy sẽ chiếm một nửa nói cái gì có hiềm nghi trợ Trụ vi ngược các loại, thừa dịp một đám hoảng loạn, sớm có ký giả lén lén lút lút vào thang máy một đường đi lâu tám, mà những thứ khác ký giả phản ứng kịp đều là ùa lên, cái này buổi tối bảo an vốn cũng không rất nhiều, nơi nào có thể ngăn được cái này như lang như hổ các phóng viên, rất nhanh phòng tuyến đã bị phá tan, căn không nổi thang máy trực tiếp đi thang lầu.

Một đám người hấp tấp vọt tới 802 5 phòng số giữa trước, thử một chút đóng cửa cũng vạy một cái liền mở, điều này làm cho một đám người tâm lý hưng phấn không thôi, đợi một vọt vào nhưng là bị tình cảnh bên trong chấn động đến rồi, ở một bên trên bàn, còn có châm đồng, *, cái này không có chỗ nào mà không phải là kích thích đến tất cả mọi người ánh mắt, một trận đèn loang loáng liên tiếp lóe ra.

4 cái tiểu thư nghe được khoái môn thanh còn có tránh mắt mù tia sáng

huyền quang đèn, kinh hô một tiếng cầm lấy chần trùn lên trên người, mà lúc này nghe nói hốt hoảng Williams từ đối diện trong phòng đi tới, lập tức là đại nhú, chờ hăn vọt vào lại thấy được Nivola tình trạng, trong lòng nhất thời kinh hãi, quát lớn: "Không muốn chụp ảnh!"

"Xin hỏi ngài có đúng hay không ICPO cảnh viên?"

"Xin hỏi vị tiên sinh này hít thuốc phiện, người và vị tiên sinh này là quan hệ như thế nào?"

Nivola lúc này đã thoáng khôi phục điểm ý thức, thấy một đám ký giả, mặt xám như tro tàn.

Một chuỗi vấn đề làm Williams muốn móc súng bắn một phát, thế nhưng hăn biết không được, buồn bực hăn vọt tới Nivola trước, một quyền đưa hăn đánh ngất xỉu, kia Nivola buồn bực hừ một tiếng liền hôn mê đi qua, nhìn một đám an tĩnh lại ký giả, lạnh lùng nói: "Đều đi ra ngoài cho ta!"

"Trời ạ, thật là ICPO cảnh viên."

Lúc này một gã ký giả bỗng nhiên la lớn, lại thấy được ở một bên để cảnh viên chứng, từng cái một ký giả liền lĩnh chụp hình phiến, còn không quên tới cái đặc tả, lúc này Diệp Mộng Kỳ mang theo một đại đội nhân mã vọt tới, thấy phòng trong đích tình huống nhất thời tức sắc mặt của đỏ bừng, mà Diệp Phong còn lại là trong lòng quay cuồng, hăn biết lần này Nivola là thật phải xong đời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 99: Thế Nào Cho Hãn Nói Xin Lỗi?

Chương 99: Thế nào cho hãn nói xin lỗi?

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 22 200 2 số lượng từ: 242 2

Một đại đội cảnh sát đem tất cả ký giả toàn bộ ngăn cách bởi bên ngoài, đem phạm tội hiện trường bao quanh bao vây lại, để tránh khỏi có người tận dụng mọi thứ, các phóng viên vây tụ bên ngoài không ngừng đề xuống khoái môn, cả tiếng hỏi thăm rất nhiều vấn đề, bất quá tất cả cảnh sát tất cả đều là câm miệng không nói chuyện, bất quá cũng có một chút mấy người còn là nhìn có chút há hê, ai bảo Nivola tên khốn kiếp này miệng hèn như vậy, tiện đến ai cũng muốn cho hãn 2 bàn tay.

Đáng đời, vương bát đản.

Ban đầu ở Nivola trong miệng chịu nhục trải qua mấy người hình cảnh không hện mà cùng nghĩ đến, bất quá loại ý nghĩ này bọn họ cũng chỉ có thể để ở trong lòng bản thân thoải mái.

Một bên Diệp Phong gặp người càng ngày càng nhiều, nhú nhú mày, một bên Williams mặt âm trầm, trong mắt tràn đầy sát khí: "Là tên khốn kiếp nào hãm hại hãn! Nivola là tuyệt đối sẽ không xài thuốc phiện!"

"Trước mang đi bệnh viện ah." Diệp Phong nhìn thoáng qua nằm dưới đất Nivola thân thể có chút co quắp, khóe miệng làm như muốn toát ra bọt mép tới, cũng có chút lòng mang phần nộ, dù sao đồng sự một hồi, người ngay cả quốc tế hình cảnh cũng dám âm khó tránh cũng quá không sợ mấy người chúng ta để ở trong mắt, bất quá bây giờ bọn họ không có cơ hội đi tự hỏi rốt cuộc là ai, không thể làm gì khác hơn là trước phân phó thủ hạ dọn dẹp hiện trường, trước đem 4 cái tiểu thư mang về chịu thẩm, sau đó làm người ta dẫn theo cáng cứu thương qua đây, một chuyến cảnh sát mở đường mang theo Nivola lao ra bao vây.

Chỉ là vừa xong thang máy vị trí, lại nghe được một trận tiếng ồn ào, mọi người cẩn thận vừa nghe liền nghe được có người cả tiếng gọi: "Mặt trên giết người, mặt trên muốn giết người! Cảnh sát, cảnh sát đây!"

Một chuyến ký giả vừa nghe chính là nhiệt huyết sôi trào, hôm nay tới quá đáng giá, tin tức quá có đủ bạo tạc tính, nhưng lại gây ra nhiều như vậy tới.

Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày, phân phó mấy người bắt được kia kêu to gia hỏa, hỏi rõ tình huống sau khi, mang theo 3 cái thủ hạ hướng về 18 tầng chạy đi, mà khi bọn hắn chạy đến thời điểm lại thấy một người tuổi còn trẻ nam tử đối diện đến 2 cái cả người trần trụi nam nhân quyền đấm cước đá, hai người kia làm như toàn thân vô lực té xuống đất, hai tay theo bản năng che chở đầu của mình.

Không cần phải nói, đây là vương phi .

Vương Phi lửa giận ngập trời chạy tới Phượng Dương khách sạn, khi hắn mở ra trước khi trong điện thoại nói số phòng cửa phòng thời điểm, bên trong phòng một màn là làm hắn hai mắt phun Hỏa.

Thằng nhãi này vốn là tính nôn nóng, tính cách nóng nảy, ban đầu ở tụ hội thời điểm đã nghĩ tại chỗ cùng Tần Phong xích mích, hôm nay thấy như vậy một màn, hắn là tức tốc đều hận không thể rút đứng lên, nhặt lên bên cạnh một cái ghế không chút nghĩ ngợi hướng về Trương Hàng đầu đập tới, Vốn dĩ đang thoải

mái Trương Hàng hét thảm một tiếng, đầu nhất thời huyết lưu đầy mặt, sợ té xuống đất thốt khổ rên rì, mà mặt khác Nghiêm Khiếu cũng là sợ không nhẹ, trong cơ thể được tính thoáng hạ thấp sau thấy Vương Phi, nhất thời 1 cái né tránh, mà Vương Phi không chút nghĩ ngợi cái ghế trực tiếp đập tới, hẳn trái lại tránh khỏi, bất quá tốt xấu bị thuốc mài đi không ít khí lực, cộng thêm không ngừng thời gian *, tại khẩn yếu quan đầu lại bị Vương Phi bỗng nhiên động thủ sợ trái tim thiếu chút nữa co quắp, nơi nào còn có cái gì khí lực đáng nói?

Bị Vương Phi một cước đá vào dưới đất, không nói hai lời quyền đấm cước đá.

"Vương Phi, ngươi làm gì!" Tiết Mai thoáng thanh tỉnh sau khi, lại càng hoảng sợ, kéo một mỗi thân thể muốn ngăn cản Vương Phi, lại bị Vương Phi một cái tát phiến ở trên mặt: "Lăn, ngươi cái tiện nhân!"

Một cái tát khí lực mười phần, bao hàm 12 tầng tức giận, làm Tiết Mai hét thảm một tiếng nhưng cũng không đứng dậy nổi tới, mà một bên Hồ Tuyết sợ run rẩy lui dưới đất một cử động nhỏ cũng không dám, theo sát sau Vương Phi đưa ánh mắt đặt ở Nghiêm Khiếu cùng Trương Hàng trên người, cũng không đoái hoài tới cái này hai thân phận của vương bát đản, cầm lấy đã có chút tổn hại cái ghế liền đập lên, không bao lâu hai người thế nhưng toàn thân sưng đỏ, đầu rơi máu chảy.

Hai người căn bản không có khí lực gì, lại tăng thêm bị Vương Phi mãnh đánh một phen, chỉ có thể không ngừng leo lên muốn chạy đi, đồng thời trong miệng hô cứu mạng.

Kia thảm trạng không thể bảo là không lừng lẫy, từ căn hộ đánh đến hàng lang, một đường đều là máu, điều này làm cho vốn là ở khách nhộn nhịp lại càng hoảng sợ không hèn mà cùng nghĩ tới báo nguy, mà đương nhiên Vốn dĩ tại hạ mặt chấp hành nhiệm vụ Diệp Mộng Kỳ lên đây, thấy như vậy một màn biết tại hạ đi muốn ồn ào xảy ra nhân mạng, tăng tốc độ chạy nước rút, lảng không một cước đá vào Vương Phi trên ngực, kia Vương Phi kêu lên một tiếng đau đớn,

thân thể bay rớt ra ngoài 3 bốn thước, kêu rên đến che ngực nằm úp sấp dưới đất, nhìn Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu, hận không giết được bọn họ.

Nhưng phía sau hai cảnh sát đưa hãn án ngã xuống đất, cài nút *, mà lúc này lại có mấy người ký giả đã chạy tới, một trận khoái môn mãnh án, không ngừng nói: "Đại tin tức, đại tin tức a."

Có lẽ là Nivola đã mang đi, lúc này lại có một chút cảnh sát đi lên, bận tâm thông tri dưới lầu chưa rời đi xe cứu thương tại phái người đi lên, trước đem xuất huyết nhiều Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu đưa xuống đi, mà lại là làm Hồ Tuyết cùng Tiết Mai mặc quần áo xong sau khi mang đi. Vương Phi còn lại là không nói được một lời trên mặt của tràn đầy tức giận nhìn thoáng qua Tiết Mai, người sau bị sợ run một cái.

"Xin hỏi Vương quản lý, mới vừa rồi bị có có đúng hay không Phượng Dương khách sạn tổng giám đốc Trương Hàng tiên sinh?"

"Vương quản lý, Trương Hàng tiên sinh có đúng hay không tìm tiêu thư?"

"Vương quản lý, Trương Hàng tiên sinh có hay không cũng có hít thuốc phiện?"

"Quý khách sạn, liên tiếp phát sinh 2 lên kẻ khả nghi * sự kiện, Vương quản lý có cái gì muốn nói sao?"

Mới vừa tới Vương quản lý thấy Trương Hàng bị đánh thê thảm, cũng là tâm lý thành thích nhảy, tâm lý nhưng là bị 1 tầng mây đen che lấp, Trương Hàng không ít mang theo cô nương tới khách sạn tai họa người ta, nhưng cũng làm bí ẩn, không muốn hôm nay bị người bắt đúng dịp, hơn nữa phía dưới một vị kia nháo đi ra ngoài sự tình, tâm lý có thể nói là khổ tận trời.

Không nói đến những ký giả này làm sao vắt hết óc biên soạn tin tức, y viện.

Williams vẽ mặt âm trầm ngồi ở chỗ kia, trong ánh mắt tràn đầy sát khí, trên

mặt cơ thể cũng là căng thẳng, làm lui tới hộ sĩ đều theo bản năng núp xa xa, mà một bên Diệp Phong nhìn hẩn một cái, nói: "Người và Nivola ở cùng một chỗ, có chuyện gì xảy ra?"

"Nivola cùng ta hàn huyên vài câu trở về phòng đi ngủ, chờ ta nghe phía bên ngoài tiếng cãi vả mới phát hiện." Williams âm lãnh nói: "Nhất định là có người hãm hại hẩn, Nivola tuyệt đối sẽ không xài thuốc phiện, càng miễn bàn *."

"Ta cũng biết có người hãm hại hẩn." Diệp Phong lắc đầu, nói: "Trước khi ở trên xe ta liền hỏi kia 4 cái *, mấy đứa trẻ trâu nói khi tiến vào Nivola căn phòng của sau chính xác có người ở đó, mà Nivola vẫn không nhúc nhích cũng nói không ra lời, ký giả nghe tin lập tức hành động, hiển nhiên là có người tố cáo, vấn đề là tìm được người kia là ai! Bằng không Nivola sẽ chờ trời xuống mà giúp."

"Gần nhất hẩn có cái gì cừu nhân không?" Diệp Mộng Kỳ cũng là cau mày, dù sao việc này gây quá. Một bên mấy người đợi mệnh hình cảnh nhận nhíp trong lòng nghĩ tên khốn kiếp kia chọc không ít người, kia trương tiện miệng.

Truyền thông miệng bọn họ là không chận nổi, nếu như không có giải thích hợp lý, sợ rằng Nivola cùng Williams đều phải bị khu trục tình cảnh, mang theo thuốc phiện, Có lẽ còn muốn gây lớn hơn nữa.

"Ngoại trừ Tần Phong còn có thể là ai?"

Williams nói một câu.

Bất quá nhắc tới tên này, 3 sắc mặt người đều thoáng biến đổi, Diệp Phong đang suy tư, Diệp Mộng Kỳ cau mày nhìn không ra tâm tư gì tới, mà Williams trong mắt hiện lên một đạo hàn quang đứng dậy sẽ phải rời khỏi bị một bên Diệp Phong cản lại: "Người đi làm gì?"

"Đi tìm Tần Phong, hẩn hiềm nghi Toàn lực." Williams âm lãnh nói: "Ta sẽ để hẩn nói ra được."

"Người điên rồi!" Diệp Phong nhất thời rất là tức giận, bất mãn rầm rừi:
"Trước khi chúng ta tại Tần Phong trong nhà đã gây rất cứng, người đừng quên, trong tay hẵn còn có chúng ta cường xông nhà dân phương pháp ghi hình, nếu như là trước khi nhiều nhất là một đoạn gièm pha, chúng ta có thể đè xuống, nhưng bây giờ không giống với, Nivola ngày mai sẽ toàn quốc nổi tiếng, đến lúc đó phương pháp ghi hình tại ra bên ngoài vừa để xuống, các người, ta và Diệp Mộng Kỳ còn có ngay lúc đó hình cảnh đều phải xong đời!"

Diệp Phong vừa nói. Williams thoáng tỉnh táo lại, chỉ là sát ý không giảm.

Một bên Diệp Mộng Kỳ cau mày, còn có còn lại mấy người hình cảnh còn lại là sắc mặt đại biến, trước khi bọn họ đích xác không quá lo lắng, thế nhưng hiện tại bất đồng, Nivola đã gây họa, bọn họ cũng muốn chịu liên lụy, sợ rằng tạm thời cách chức đều là nhẹ nhất xử phạt.

Thế nào mới có thể làm cho Tần Phong không thả ra kia đoạn phương pháp ghi hình?

Hoặc là nói, thế nào cho Tần Phong xin lỗi?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 100: Làm Ra Vẻ

Chương 100: Làm ra vẻ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 23 0 90 1 số lượng từ: 245 4

Xin lỗi?

Đây là cái trầm trọng mà lại mất mặt mũi vấn đề.

Nhưng Tần Phong trong tay nắm bọn họ tất cả mọi người nhược điểm, ai cũng muốn ăn cơm, ai cũng muốn mua phòng ở, thế nhưng công tác không có vậy hết thầy đều không có, danh tiếng rớt kia cũng phải bị người chửi mắng, bỗng nhiên những cảnh sát này bắt đầu đối Nivola bộc phát thống hận, nếu không phải là tên khốn kiếp này miệng hèn như vậy, chúng ta phải dùng tới tự hỏi cái này khó chịu vấn đề?

Người khen ngược, cùng Williams phải mông một cái đi mất, quốc nội dư luận đang nháo cũng nháo không được nước ngoài đi, nhưng là chúng ta còn phải ở quốc nội đi ăn đây.

Diệp Phong cảm thấy Diệp Mộng Kỳ người thủ hạ biến hóa, căng thẳng trong lòng, đang nhìn Diệp Mộng Kỳ vẫn là nhúu chắc mà tựa hồ còn đang suy tư ai đang hãm hại Nivola, tâm lý không khỏi một trận phiền muộn, nàng và Williams

không sai biệt lắm là một loại người, vì phá án chuyện gì đều làm được, thế nhưng Diệp Mộng Kỳ còn tuân thủ nhất định điểm mấu chốt, Williams là thuần túy các loại thủ đoạn liều lĩnh hướng người hiềm nghi phạm tội trên người chăm sóc.

Diệp Mộng Kỳ quan tâm là như thế nào năm phạm tội gia hỏa, nàng có thể sẽ không nghĩ người thủ hạ có đúng hay không muốn ném công tác.

"Chuyện này rất đơn giản." Diệp Phong lại một lần nữa đứng dậy, quét mắt liếc mắt mọi người, nói: "Nếu như không để cho Tần Phong một cái công đạo, đoạn lục tượng kia thả ra ngoài, kết hợp hôm nay Nivola gièm pha, tất cả mọi người phải nghỉ việc."

"Vây buộc hẳn đem phương pháp ghi hình lấy ra nữa." Williams trong mắt hiện lên một tia sát ý: "Hơn nữa Yến Tiểu Mộng. . ."

Vẫn chưa nói hết, Diệp Phong cũng đã cắt đứt lời của hẳn, dứt khoát nói: "Thật bất hạnh nói cho người biết, Tần Phong tại công an cục nội kia phần hồ sơ bị Long Đạo trộm đi, kia phần hồ sơ tại tổng bộ cũng không trọng yếu, cho nên không có dành riêng."

"Cái gì?" Williams sững sốt, theo sát sau trong mắt sát ý lại là tăng vọt: "Tần Phong quả nhiên cùng Long Đạo còn có cấu kết."

Diệp Phong nhún vai: "Chuyện này Yến Tiểu Mộng còn không biết, không nên ta nhiều lời, muốn bắt ở Lun Siting còn cần gạt Yến Tiểu Mộng, cơ hội lần này chúng ta chỉ có thể dùng một lần, mà nếu như dùng tại Tần Phong trên người rất khả năng bại lộ, đến lúc đó ăn trộm gà bắt thành còn mất năm gạo. Sợ là chúng ta sẽ chết nhanh hơn."

Diệp Mộng Kỳ cau mày, nàng hiển nhiên còn không có lo lắng đến Tần Phong trên người đoạn lục tượng kia tầm quan trọng, chỉ là mà nói không nói gì miệng, Diệp Phong liền cản lại nói: "Tần Phong trong tay phương pháp ghi hình cũng đủ làm chúng ta ở đây tất cả mọi người không sống tốt được, ít nhất mấy

người các người mất công tác là chuyện một câu nói, mà ba người chúng ta cũng muốn thu thập cuốn xéo khỏi Hoa Hạ."

Diệp Mộ Kỳ sừng sốt, hít sâu một hơi, nói: "Vậy như thế nào làm?"

"Năn nỉ."

Diệp Phong sau khi nói xong, trong lòng cũng là một trận quái dị, một bên gạt hẳn lợi dụng nàng bạn gái đi bắt Lun Siting có thể dùng nàng bạn gái rơi vào nguy hiểm hoàn cảnh, về phương diện khác lại muốn đi cầu hẳn vòng qua đã biết những người này, nếu như Tần Phong đã biết hết thầy tiên căn hậu quả thật không biết có phát điên hay không.

Trong hành lang ngăn ngủi trầm mặc xuống.

Rất nhanh mấy người thầy thuốc từ phòng giải phẫu trong đi ra, Diệp Phong bạn tâm hỏi: "Thầy thuốc, thế nào?"

"Bệnh thân thể người nội đồng thời bị đổ vào đại lượng * cùng * vật, sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn rất khó khôi phục lại, nhưng chỉ phải chú ý điều trị sẽ không ảnh hưởng đến sau này công năng. . ." Thầy thuốc cận kề nói Nivola đích tình huống, mỗi nói một câu, một bên Williams sắc mặt của liền lạnh lùng nghiêm nghị một phần, hận không thể đem phía sau màn độc thủ bằm ra trăm mảnh, đợi đến đến thầy thuốc nói có thể đi phòng bệnh dò xét nhìn thời điểm, đoàn người mới là nhộn nhịp chạy đi.

Lúc này Nivola nằm ở tuyết trắng trên giường bệnh, sắc mặt so tuyết còn muồn trắng, một đôi mắt âm đạm vô thần, giữa hai lông mày tràn đầy thống khổ cùng phần hận, một bên treo truyền dịch bình, thấy mấy người tới sau, âm ức không nói được một lời, Diệp Phong đi lên trước hai bước, dứt khoát hỏi: "Ai làm?"

"1 cái người xa lạ." Nivola lắc đầu nói: "Ta không biết."

"Người Hoa?"

"Chắc là."

"Tuổi tác?"

"25 tuổi đến 30 tuổi trong lúc đó."

"Thân cao?"

"1 mét tám ba "

"Thế trọng "

"Dự đoán 73 kg "

"Có thể vẽ ra cái gì đáng đáp tới sao?"

Nivola gật đầu, rất nhanh Diệp Phong đưa qua giấy cùng bút, Nivola đơn giản vẽ một bộ tranh chân dung, tốt hẳn chuyển đi này nhìn thấy người sau họa xuống tới cũng là chuyện thường xảy ra, mà thấy trên tờ giấy trắng khuôn mặt xa lạ, một bên Williams lắc đầu: "Tuyệt đối không phải là trước kia cừu gia."

"Trên người có cái gì đặc điểm hoặc là ánh mắt?" Diệp Phong tiếp tục hỏi, hẳn biết Nivola tại một phe này mặt cũng coi là chuyên gia, bằng không cũng sẽ không bị Williams coi trọng như vậy.

Nivola nỗ lực hồi tưởng lại cái kia ác ma vậy gia hỏa đứng ở trước mặt mình biểu hiện, trong mắt hiện lên một chút tức giận, hiển nhiên những người bàn tay làm hẳn ký ức hãy còn mới mẻ, nhưng rất nhanh Nivola lại là một trận mê man, hẳn chợt phát hiện bản thân tựa hồ không cách nào đi miêu tả cái tên kia tính cách hay hoặc là đặc điểm, nghĩ tới tác đi không thể làm gì khác hơn là đem cùng ác ma kia theo như lời nói cùng chuyện làm nói thanh thanh sở sở.

Diệp Phong cùng Williams suy tính nửa ngày không tự hỏi ra cái cái gì sức

tới.

Bởi vì hấn ánh mắt phần nộ liên tiếp quạt hơn 10 bàn tay, tính tình nóng nảy? Nhưng lại mỉm cười nói truyện cười hơn nữa phi thường cẩn thận, trước đây sau nói có chút mâu thuẫn.

"Dám quang minh chánh đại đứng ở trước mặt của người, nói rõ đó không phải là hấn diện mạo như cũ bình tĩnh." Williams âm lãnh nói: "Nhưng lại có thể vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng người, thực lực của người này sợ rằng muốn khó có thể tưởng tượng, có thể liên tưởng đến người nào không?"

Nivola cá nhân sức chiến đấu chính xác không được, thế nhưng hấn cảm nhận lực rất mạnh, hơn nữa cặp kia mũi có thể nói là chó săn mũi, một đôi mắt cũng bén nhọn rất, càng không cần nói cái lỗ tai thính lực, các hạng số liệu tại tổng bộ coi như là trong thượng du, có thể tiếp cận hấn mà bị hấn biết được tàn phế thật không rất, thế nhưng Nivola có thể tiếp xúc được biết trong đám người không ai có bản sự này, vậy chỉ có một ít hấn không có tư cách biết tiếp xúc biến thái.

"Long Đạo?" Diệp Mộng Kỳ hỏi.

"Không có khả năng, trên người hấn có thương tích, tuy rằng kia có bản sự này, nhưng mặc dù là đang ẩn núp cũng không có thể ẩn dấu trên người nàng mùi máu tanh." Diệp Phong trước tiên lắc đầu nói: "Nivola thế nhưng nói dám 5 loại gay mũi mùi vị bên trong nghe thấy ra một giọt máu mùi máu tươi."

"Thế nhưng hấn gần nhất chọc thù cũng không có nhiều người, Tần Phong?" Williams hiển nhiên đối Tần Phong còn là canh cánh trong lòng.

"Hấn có bản sự này?" Nivola hỏi ngược lại, dừng một chút, lại nói: "Chỉ cần hấn đứng trước mặt ta, ta là có thể nhận ra hấn, ta nhớ kỹ ánh mắt của hấn."

"Xem ra chính xác cần tìm thời gian làm Tần Phong tới một chuyến." Diệp Mộng Kỳ hơi khẽ cau mày: "Ta đã làm thủ hạ đi điều tra Phượng Dương khách

sạn tất cả màn hình phương pháp ghi hình, hi vọng có thể tìm ra một chút dấu vết."

"Được rồi, trước khi bị thương kia hai vị này là nguyên nhân gì? Ta trước khi nghe được một là Phượng Dương khách sạn Trương Hàng?"

"Bị thương hai người vẫn còn đang hôn mê trong, hai nữ nhân khác trong cơ thể có đại lượng * vật còn đang tiếp thụ trị liệu, một cái khác đang ở cục cảnh sát trong tiếp thu điều tra, không có gì tin tức hữu dụng." Diệp Mộng Kỳ trong mắt lóe lên một tia không thềm, hiển nhiên loại này mấy sừng yêu quan hệ để cho nàng cực kỳ không thềm chút nào, Diệp Phong lại thở dài, nói: "Nivola, người trước nghỉ ngơi đi, chuyện còn lại chúng ta sẽ giải quyết cho người."

Đám ba người ra phòng bệnh, Diệp Phong nhánh mở Williams, cùng Diệp Mộng Kỳ nói riêng nói: "Trước không đề cập tới chuyện nơi đây, trước đem Tần Phong giải quyết vấn đề ah, chúng ta bây giờ đã rất rối loạn, nếu như Tần Phong lại châm một mối lửa, người đại đội trưởng có thể bảo trụ thủ hạ của người người cũng sẽ không có cái gì tốt vận may."

"Làm như thế nào?" Diệp Mộng Kỳ trực tiếp hỏi ngược lại, loại chuyện này nàng quả thật sẽ không.

"Chỉ có thể tìm người cầu tình." Diệp Phong trầm ngâm một phen, nói: "Trần cục trưởng cùng Tần Phong quan hệ không tệ, là một đạo cắt vào miệng, hơn nữa Trần cục trưởng cũng có thể làm Yến Tiểu Mộng đứng ra cầu tình, cứ như vậy có thể vòng qua chúng ta lợi dụng vấn đề của nàng, thế nhưng chỉ Trần cục trưởng 1 cái cắt vào điểm còn chưa đủ, nhất định phải đang tìm người, gần nhất điều tra không phải là hãn và Vạn Hiếu Dương đoàn người muốn mở một nhà bảo an công ty sao? Nghe nói Ngụy gia cùng Âu Thiếu Minh từ đó làm khó dễ, giúp đỡ hãn giải quyết hết, nhưng không thể duy nhất giải quyết, thích đương cho hãn chế tạo điểm phiền phức đang cho hãn giải quyết hết, tận lực làm hãn thiếu chúng ta nhân tình."

Diệp Mộng Kỳ vô tâm nghĩ đi phản ứng cái này tục sự, nghe Diệp Phong nói không sai cũng liền trực tiếp gật đầu đồng ý, giao cho nhà những người khác là được rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 101: Tâm Tư

Chương 101: Tâm tư

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 23 140 1 số lượng từ: 248 8

Hải Lăng Phi mơ mơ màng màng tỉnh lại, cảm giác đầu vô cùng đau đớn, nhện không được đè xuống đầu của mình, rên rỉ một tiếng. Nhưng rất nhanh nàng lại bỗng nhiên mở mắt, nàng nhớ lại đêm qua một ít đoạn ngắn, tựa hồ chết tiệt Trương Hàng quy hoạch quan trọng mưu gây rối, chờ nàng tỉnh lại thấy được bản thân quen thuộc không thể tại quen thuộc phòng ngủ sau, đầu tiên là sững sốt, lại cảm thấy toàn thân cao thấp sạch trần trụi, trong lòng lại là căng thẳng, không ngừng muốn hỏi tường chuyện tối ngày hôm qua.

"Tỉnh?"

Tần Phong thanh âm sâu kín từ một bên truyền đến, Hải Lăng Phi đầu tiên là lại càng hoảng sợ, nhưng cảm giác thanh âm quen thuộc sau mới thở phào nhẹ nhõm, quay đầu thấy Tần Phong bưng một chén cháo ngồi ở trên giường, lại là nhớ tới chuyện tối ngày hôm qua, thoáng trầm tỉnh lại, tê liệt ở trên giường cũng không đứng dậy.

Giờ giờ lên trong tay cháo, Tần Phong bất mãn nói: "Đêm qua người thế nhưng đáp ứng rồi mời ta ăn điểm tâm, điều này cũng tốt ta dứt người người

cũng không biết tự giác một điểm?"

"Ta uống say." Hải Lăng Phi quyến rũ nhìn thoáng qua Tần Phong, còn nói thêm: "Người ta hiện tại toàn thân vô lực, người không thể lại nâng ta dậy sao?"

Tần Phong trợn trừng mắt, trước đem cháo đặt ở một bên trên tủ đầu giường, một đôi tay vói vào trong chăn, cảm giác được kia * da vẫn là không nhìn được hắc hắc hít hai tiếng, điều này làm cho Hải Lăng Phi sắc mặt một trận ửng hồng, bất quá rất nhanh thích ứng Tần Phong không thành thật hai tay, thuận theo dựa ở Tần Phong trong lòng, uống Tần Phong từng miếng từng miếng đưa đến bên mép cháo, nói: "Mùi vị thật quen thuộc."

"Nói nhảm, tiểu khu cách đó không xa mua." Tần Phong trợn trừng mắt.

"Ta còn tưởng rằng người mình làm. . ."

"Ta chỉ biết nấu mì cùng làm Hà Đồn, những thứ khác ta sẽ không." Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Cũng không phải là hẳn không muốn học, mà là thế nào học cũng không làm được cái gì tốt ăn tối, không chỉ là hẳn, ngoại trừ Tô Yên, Quang Huy bên ngoài vài người khác đều là nhà bếp ngu ngốc, bất quá Tần Phong thân là đội trưởng cùng Quang Huy thủ lĩnh, tự nhiên cũng có nhất chiêu món ăn áp đáy hòm bản lĩnh, tỷ như phía dưới mì nấu, không thì Sở Sở cũng sẽ không quẩn quít lấy hẳn phía dưới mì nấu cho hẳn ăn.

Thế nhưng Hải Lăng Phi trong nhà phòng bếp quá sạch sẽ, trà mét dầu muối một dạng không có, Tần Phong cũng chỉ tốt bỏ qua tự mình động thủ tự vắt mì dự định.

"Vậy nhất định ăn thật ngon." Hải Lăng Phi rừ rừ nói.

"Tạm được ah."

"Cám ơn người."

"Không khách khí." Tần Phong dứt nàg một chén cháo, bắt quá xem Hải Lăng Phi không có rời giường dự định, lại để cho nàng nửa nằm xuống, sau đó hỏi: "Chỉ nói vậy thôi? Người làm sao sẽ cùng Trương Hàng trộn lẫn tại một khối? Người kia không là người tốt lành gì, so với ta còn chưa phải là đồ chơi, ít nhất đối với nữ nhân ta rất ít lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn."

Hải Lăng Phi sâu kín thở dài, trong mắt lóe lên một tia bi thương cùng bất đắc dĩ: "Trên phương diện làm ăn cùng Phượng Dương tập đoàn hạng mục Hợp Tác, Vốn dĩ Hợp Tác là ở Trương Hàng trong tay phụ thân, đã nói không sai biệt lắm, tiếp nhận Trương Hàng nhận lấy sau lại giả tình giả nghĩa."

"Lữ gia dầu gì cũng là nhà giàu có nhà giàu, người làm sao tìm được người ngoài hợp tác rồi?" Tần Phong thoáng tò mò hỏi.

"Không phải cho ta nói Lữ gia." Hải Lăng Phi có chút bất mãn rầm trời, tâm tình hơi có chút kích động.

Tần Phong bận tâm ý bảo thả lỏng, sợ rằng nàng đối Lữ Hạc đã thất vọng không thể tại thất vọng rồi, về phần Lữ gia sợ cũng là như vậy.

"Được rồi, đêm qua người không đem Trương Hàng bọn họ thế nào ah?" Hải Lăng Phi phản ứng kịp, nàng thế nhưng biết Tần Phong thực lực chiến đấu, hỏi: "Hơn nữa người nói người là đi làm loạn, rốt cuộc là đảo cái gì loạn?"

"Ta nói người sẽ thay ta bảo mật sao?" Tần Phong trong mắt hiện lên một tia ngoạn vị ý tứ hàm xúc, bắt quá cái này phó thần thái lại làm cho Hải Lăng Phi cực kỳ chán ghét, nàng thực sự chán ghét cái này đối trá, bất mãn hừ một tiếng nói: "Không muốn nói liền không nói, ta lại không cầu đến người nói."

"Ai nha, đừng nóng giận nha." Tần Phong bận tâm tiến tới, đem Hải Lăng Phi ôm vào trong ngực, Hải Lăng Phi từ chối vài cái, thấy không tránh thoát sắc mặt bộc phát quạnh quẽ, Tần Phong bất đắc dĩ cô nàng biến hóa quá nhanh, không thể làm gì khác hơn là cầm lấy bả ở một bên mấy phần báo chí đặt ở trước mặt

nàng, Hải Lăng Phi nghi ngờ nhú nhú mày, nhận lấy vừa nhìn cũng anh đào miệng nhỏ thật lâu không thể khép kín.

"ICPO cảnh viên hít thuốc phiện *!"

"Quốc tế hình cảnh cảnh viên tại Phượng Dương khách sạn hít thuốc phiện *!"

"ICPO cảnh viên mang theo *!"

"Phượng Dương khách sạn tổng giám đốc, Phượng Dương tập đoàn người thừa kế đại chơi * pháoi!"

....

Liên tiếp tin tức làm Hải Lăng Phi khiếp sợ không thôi, đang nhìn một bên lười biếng nằm ở trên giường có phải Tần Phong, nhin không được hỏi: "Người nói làm loạn có phải cái này ah?"

"Đúng vậy." Tần Phong đưa qua một điếu Bas to mà đốt, hút một hơi nói: "Bị chính quốc tế hình cảnh kêu Nivola, lại nhiều lần tìm lỗi, hôm qua cái cường xông ta sợ nhà, càng làm nhà ta lật cái đay hướng lên trời, còn ô ngôn uế ngữ vũ nhục ta 2 cái khách trọ, hừ, đập trên lỗ mũi mặt cấu, nếu như là trước đây ta đã sớm giết hẳn!"

Lại nói, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia sát ý, nhưng theo sát sau lại ẩn nặc xuống tới, tiếp tục nói: "Về sau lại đụng phải người, vừa lúc Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu cùng ta trước đây có một chút đụng chạm, bất quá ta chỉ là đánh ngất xỉu bọn họ mà thôi, kỳ không phải là hẳn chuyện của ta."

Hải Lăng Phi đem báo chí đặt ở một bên, nàng cho rằng làm loạn như là một ít việc nhỏ mà thôi, lại không nghĩ rằng Tần Phong dĩ nhiên chính lớn như vậy, nhìn Hải Lăng Phi một bộ vẻ mặt kinh ngạc, Tần Phong lông mi giương lên, đem nàng ôm vào trong lòng, lần này Hải Lăng Phi không có giẫy dụa, an tĩnh nằm

trên ngực hần, bộ ngực bị Tần Phong bóp hơn lần biến đổi hình dạng, nhịn không được thẹn thùng rên rỉ một tiếng.

"Sẽ thay ta bảo thủ bí mật ah?" Tần Phong môi dán lỗ tai của nàng, nhẹ giọng nói.

Nhiệt khí thổi Hải Lăng Phi cảm giác mình vành tai tô tô tê tê, thế nhưng nàng cũng không có chống lại, chỉ là tế tế ừ một tiếng, nho nhỏ này thanh âm của như con muỗi ông minh thông thường, Tần Phong nghe trong lòng ngứa, xoay người đem Hải Lăng Phi lật tới ở trên giường, chẳng qua là khi hai người vừa muốn có động tác kế tiếp thời điểm, tiếng chuông cửa bỗng nhiên truyền tới, Hải Lăng Phi biến sắc, bặt tâm thấp giọng nói: "Đừng nhúc nhích, nhanh lên một chút, nhanh lên một chút giấu đi."

Tần Phong bất đắc dĩ trợn trừng mắt, đứng dậy nhìn chung quanh, nói: "Người làm ta giấu đâu?"

"Lớn như vậy địa phương lấy bản lĩnh của người còn tìm không được người ẩn thân?"

Hải Lăng Phi một bên từ một bên y thụ trong xuất ra quần áo mới mặc vào, vừa nói: "Có thể là Lữ Hạc đã trở về, người nhanh lên một chút giấu đi. Làm hần thấy phiền phức liền lớn."

Khi nàng mặc quần áo xong, xác nhận không có khác thường sau khi tại xoay người nhìn lên, phát hiện Tần Phong sớm liền mất tung ảnh, cũng không biết hần giấu tới nơi nào đi, nghe phía bên ngoài tiếng chuông cửa lại gấp gáp đứng, bặt tâm chạy ra phòng ngủ đi mở cửa, bất quá xem đến đứng ở cửa chính là Lữ Ngôn sau khi, Hải Lăng Phi tâm lý lại thở phào nhẹ nhõm.

"Tẩu tử?"

Lữ Ngôn xem Hải Lăng Phi thần tình có cái gì không đúng, nhượng nhượng mày lông nói.

"A, vào đi." Hải Lăng Phi rất nhanh biến đổi một bộ thần tình, Lữ Ngôn thoáng nhú nhú mày đi vào, chỉ là cùng Hải Lăng Phi gặp thoáng qua thời điểm nghe thấy được trên người nàng lưu lại mùi rượu, không nhịn được nói: "Tẩu tử đêm qua uống rượu?"

"Tự mình một người, uống một điếm." Hải Lăng Phi thản nhiên nói.

Lữ Ngôn trong mắt hiện lên một tia dị dạng, lúc này Hải Lăng Phi bởi vì bị trước khi Tần Phong khiêu khích, tuyệt đối là lớn nhất nữ nhân mùi nhất khắc, Lữ Ngôn biết mình kia người ca ca đức hạnh gì, bày đặt một đại mỹ nữ bất động hết lần này tới lần khác ở bên ngoài tầm hoa vấn liễu, đang nhìn Hải Lăng Phi đơn giản ở nhà chơi rộng ăn mặc, nhàn nhạt mặt đỏ thắm trứng, còn có nhô thật cao bộ ngực, có thể nói là đem nhân khí thiếu phụ khí chất thể hiện nhất thời không hai, trong lòng một mảnh cực nóng.

"Có chuyện gì không?" Chú ý tới ánh mắt của hã, Hải Lăng Phi sắc mặt không đổi ngồi ở một bên trên ghế sa lon, hỏi.

Lữ Ngôn đây mới là thoáng tỉnh ngộ lại, cười cười cũng không làm thất thố lúc trước là chuyện, cười nói: "Là như vậy, tối mai Triển Lãm Hội sẽ chính thức khai mạc, trước khi muốn gọi điện thoại cùng tẩu tử thông báo một tiếng, thế nhưng điện thoại một mực không thông, hôm nay vừa lúc có thời gian qua đây một chuyến nói một tiếng."

"Ân, ta đã biết." Hải Lăng Phi gật đầu, đứng lên nói: "Ta một hồi muốn tắm, người đi làm việc trước đi."

Lữ Ngôn trong mắt hiện lên một tia khác thường hào quang, trực giác nói cho hã biết Hải Lăng Phi biểu hiện có chút cổ quái, chẳng lẽ ẩn dấu nam nhân? Cái này rất có thể, dù sao Lữ Hạc phỏng chừng đã một năm không chạm qua nàng, đói khát là không thể tránh được. Nghĩ tới đây, Lữ Ngôn tâm lý lại là một mảnh lửa nóng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 102: Ta Là Chủ Cho Thuê Nhà Ta Làm Chủ

Chương 102: Ta là chủ cho thuê nhà ta làm chủ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 23 200 1 số lượng từ: 222 3

Trần Trường Phong một đường cấp tốc đi tới Tần Phong nhà.

Đêm qua Diệp Mộng Kỳ cùng bọn người gây đại họa, kết quả còn phải bản thân tới chùi dít, nghĩ vậy Trần Trường Phong một trận cười khổ, chỉ hy vọng Tần Phong tiểu tử này cho mình vài phần sắt mặt. Gõ cửa một cái, không bao lâu Sở Sở mở cửa, thấy Trần Trường Phong sau khi nhúu nhúu mày, nhưng nàng cũng biết đây là Tần Phong trưởng bối, cũng không tiện nói cái gì, làm hẩn tiến đến.

"Tần Phong đây?"

Trần Trường Phong quét mắt phòng trong một vòng, thấy Mạnh Chiêu Quân ngồi ở một bên trên ghế sa lon làm như tại nhắm mắt dưỡng thần, lại không coi đến Tần Phong thân ảnh, nghi ngờ hỏi.

Nhắc tới vấn đề này Sở Sở cũng có chút tức giận, tên kia tối hôm qua lên trăng đêm không về, hết lần này tới lần khác trên người ngay cả cái điện thoại di động cũng không có, cũng không liên lạc được, mà hai người dậy sớm thấy đêm

qua phát sinh đại tin tức sau khi, cũng là khiếp sợ không thôi, nghĩ thầm có thể là Tần Phong gây nên. Hiện tại bất luận báo chí, mở máy vi tính ra đạ đi ra ngoài trang web tin tức đều là Đông Thiên Thị Phượng Dương khách sạn, ICPO cảnh viên hít thuốc phiện, * chuyện tình, dư luận càng hình thành phong bạo tư thế, quét ngang toàn bộ trang báo.

"Lăn đi Hoa Hạ."

"1 cái ICPO cảnh viên dĩ nhiên mang theo thuốc phiện, thật đúng là Cực phẩm."

"Không một cái tốt, xem Đông Thiên cảnh sát che che giấu giấu, có phải một phe ah?"

"Đồng ý trên lầu quan điểm, đến bây giờ cũng chưa cho 1 cái trả lời thuyết phục, ha hả, Đông Thiên cảnh sát thật là, mấy ngày hôm trước khiếp sợ toàn quốc vụ án giết người đến bây giờ không cái manh mối, mời tới quốc tế hình cảnh còn là một kẻ nghiện."

Đương nhiên cũng không thiếu một ít ăn khớp phái, đem sự tình phân tích ngay ngắn rõ ràng suy đoán quốc tế hình cảnh cảnh viên là bị hãm hại, cũng có người tán thành, bất quá vẫn là số ít, so sánh với tức giận dân trên mạng môn cái này phân tích quả thực chính là hưng không tưởng sóng gió gì, đoạn thời gian trước Âu Thiếu Minh bỏ mình đến bây giờ chưa cho 1 cái trả lời thuyết phục, gần nhất lại gây ra như thế một việc sự tình tới, danh tiếng có thể nói là thẳng tắp giảm xuống.

Trần Trường Phong thân là công an cục một tay tự nhiên là đứng mũi chịu sào, hẳn thừa nhận áp lực cũng không nhỏ, hôm nay lại nghe đến Diệp Phong báo cáo nói đêm qua cùng bọn người cường xông Tần Phong trong nhà bị người lục như, điều này làm cho Trần Trường Phong ót mồ hôi lạnh chảy ròng, nếu như truyền đi sợ rằng đều phải cùng nhau xong đời.

"Hắn sáng sớm hôm nay liền xuất môn, vẫn chưa về." Mạnh Chiêu Quân tâm

tư kín đáo, không đợi Sở Sở trả lời tối hôm qua lên trắng đêm không về trước hết đáp: "Không biết Trần cục trưởng tìm hẳn có chuyện gì không?"

"Đều là người một nhà." Trần Trường Phong trước cho mình ngọn cái thân phận, ngồi ở một bên nói: "Cũng là đêm qua phương pháp ghi hình, việc này đích thật là bọn họ không đúng, bọn họ cũng đồng ý xin lỗi, để cho ta tới đứng ra nói tình."

"Xin lỗi? Bọn họ vì sao đêm qua không tại chỗ xin lỗi?" Mạnh Chiêu Quân có thể không quan tâm Trần Trường Phong cùng Tần Phong quan hệ thế nào, nói.

"Ha hả, người trẻ tuổi đều xung động, sau khi trở về rút kinh nghiệm xương máu." Trần Trường Phong tâm lý cười khở, ngoài miệng ha hả cười nói.

Mạnh Chiêu Quân nhìn thoáng qua Trần Trường Phong, nói: "Xung động có thể cường xông nhà dân? Xung động có thể tùy tiện trở mình đồ của chúng ta? Ha hả, nếu không phải là Nivola đã xảy ra chuyện, sợ rằng loại chuyện này các người cũng sẽ không để ở trong lòng ah?"

"Ta sẽ để bọn họ cho người tại chỗ xin lỗi."

Trần Trường Phong lời thề son sắt nói.

Sở Sở hừ một tiếng, ngồi ở một bên có chút bất mãn nói: "Xin lỗi? Xin lỗi là có thể xong? Cái kia Nivola quả nhiên không là thứ tốt gì."

Trần Trường Phong sửng sốt, Mạnh Chiêu Quân làm như nhìn ra chút gì tới, trực tiếp ấn xuống một cái điều khiển từ xa, TV nội trực tiếp phát hình đêm qua chuyện xảy ra, từ đầu tới đuôi. Bên trong gian phòng camera vốn là Tần Phong vì để ngừa vạn nhất mua, dù sao trên người hẳn còn lộ vẻ treo giải thưởng, camera nội trang bị bộ phối hợp, cho nên thanh âm cũng cực kỳ rõ ràng.

Không ai chú ý từ video bắt đầu đến kết thúc, Tần Phong chưa từng bị chụp

tới ngay mặt, mà Nivola ô ngôn uế ngữ còn lại là hấp dẫn phần lớn lực chú ý, còn có sau cùng trộm Tần Phong máy vi tính xách tay cầu đoạn, đều bị rõ ràng hiện ra ở Trần Trường Phong trước mắt, Trần Trường Phong có thể nói là tức giận đỏ mặt tía tai, tâm lý đem Diệp Phong kia tên khốn kiếp kia tổ tông 18 thay đều mắng một trận, tên khốn kiếp này cũng không nói các người đem qua dĩ nhiên như vậy quá phận, nhất là Nivola, hoàn toàn có thể kết tội.

Diệp Phong đưa một tay hảo thủ đoạn.

Không có nói cho Trần Trường Phong, bằng không lấy Trần Trường Phong tính tình sợ là trực tiếp mặc kệ không hỏi, thế nhưng đã lừa gạt tới sau khi khi nhìn đến không giống nhau, bởi vì Trần Trường Phong đã là bày mà nói tình thái độ, khi nhìn đến tối đa càng thêm tức giận nhưng tình còn có thể nghĩ biện pháp nói xong.

Mạnh Chiêu Quân là nhận thức Diệp Phong, là Long Đạo cũng không ít cùng bọn họ giao tiếp, tự nhiên biết Diệp Phong nghĩ cách.

Bất quá bọn hắn sẽ không nghĩ tới Tần Phong căn bản không ở nơi này.

Tần Phong xem tại Trần Trường Phong mặt mũi có lẽ sẽ suy nghĩ một chút, thế nhưng Mạnh Chiêu Quân sẽ không, nàng ước gì đến mấy người vương bát đản cút ra ngoài, hơn nữa bởi vì mình duyên cớ làm Sở Sở bị ủy khuất, Mạnh Chiêu Quân đã tự trách không ngừng.

Đóng video sau, Mạnh Chiêu Quân gợn gàng dứt khoát nói: "Hiện tại người cũng nên biết cái gì tình huống, nếu như Trần cục trưởng cho là chúng ta 2 cái tiểu nữ tử dễ khi dễ, vậy thật không lời nào để nói. Nếu như Trần cục trưởng muốn nói thình, vậy nên muốn nghĩ bọn họ hành vi có đúng hay không 1 cái xin lỗi liền có thể giải quyết."

Trần Trường Phong bất đắc dĩ cười khổ lắc đầu: "Ta không quấy rầy."

Hắn không mặt mũi cùng hai nữ nhân cò kè mặc cả, nếu như là Tần Phong tại

nơi đâu có nhiều, gia hai hảo hảo tâm sự, thế nhưng hai nữ nhân vẫn bị Nivola nói vũ nhục trải qua, còn có Williams vô lực thái độ, thậm chí là cầm thương chia vào Tần Phong trên đầu, cái này thật không phải là 1 cái xin lỗi có thể nói.

Chờ hẳn ly khai không bao lâu, Tần Phong cũng tiêu tiêu sái sái đã trở về, vừa vào nhà xem đến đại sảnh nội khí phân có chút ngưng trọng, buồn cười hỏi: "Làm sao vậy?"

"Người đem qua đã làm gì?" Sở Sở nhìn thoáng qua Tần Phong, hỏi.

Tần Phong sững sốt, nói: "Tối hôm qua lên đặng tới 2 cái bằng hữu, chúng ta nâng cốc nói chuyện đến bình minh."

"Nivola chuyện tình là người làm?" Mạnh Chiêu Quân tò mò hỏi.

Dù sao ngày hôm qua Tần Phong lúc rời đi thế nhưng nói đi chinh hẳn, Tần Phong nhún vai: "Đó không phải là ta, chính hẳn kia há mồm chọc thù quá nhiều người, không quan hệ với ta, ta tối hôm qua lên không tìm được cơ hội xuống tay liền trực tiếp đi uống rượu."

"Uống rượu uống đến bây giờ?" Sở Sở hồ nghi hỏi.

Tần Phong mặt không đổi sắc gật đầu, cũng không thể nói mới vừa rồi cùng Hải Lăng Phi mây mưa thất thường ah?

Sở Sở cũng không tại hoài nghi, trái lại Mạnh Chiêu Quân trợn trừng mắt, trên người một điểm mùi rượu không có, người nói đi uống rượu ai tin tưởng, bất quá cũng không tính toán việc này, mà là đem Trần Trường Phong trước khi đến chuyện tình nói một lần, mặt khác tăng thêm đối Diệp Phong tâm tư phân tích, Tần Phong sau khi nghe xong sắc mặt bất biến, ngồi ở một bên trên ghế salon.

"Xem tại Trần Trường Phong mặt mũi, cho bọn hẳn cơ hội nhìn có thể chơi ra cái gì tạp kỹ tới." Tần Phong cười lạnh nói: "Diệp Mộng Kỳ không đầu óc,

Williams là não tàn, cũng liền Diệp Phong có điểm tâm tư."

"Ta lo lắng bọn họ đạp trên lỗ mũi mặt." Mạnh Chiêu Quân cau mày nói: "Ta đối Diệp Phong có chút lý giải, hẳn cũng có một chút tâm tư."

Tần Phong phất phất tay cắt đứt lời của nàng, nói: "Vốn như thế, ta là chủ cho thuê nhà ta làm chủ."

Mạnh Chiêu Quân một trận xem thường, trái lại Sở Sở hoàn toàn là tin phục Tần Phong nói, cũng không ở số nhiều hỏi.

Kỳ thực Tần Phong muốn nhìn một chút Diệp Phong có thể chơi ra cái gì tạt kỹ tới, cũng không muốn nhớ hẳn cái này lòng dạ hẹp hòi sẽ bỏ qua sự đả kích này kia mấy người vương bát đản cơ hội, hơn nữa lúc này phương pháp ghi hình thả ra ngoài nhiều nhất là họa vô đơn chí, nếu như đang đợi chờ, để cho bọn họ thiên đường Địa Ngục qua lại chuyển đó mới là thoải mái nhất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 103: Hô Ta Xong Rồi Nha

Chương 103: Hô ta xong rồi nha

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 24 0 90 2 số lượng từ: 239 3

Diệp Mộng Kỳ cầm trong tay 2 tấm hình.

Một trương là vào lúc ban đêm Phượng Dương khách sạn Tần Phong giả trang phục vụ viên của ảnh chụp, một ... khác trương còn lại là Tần Phong bản thân ảnh chụp, thần tình có chút nghiêm túc.

Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu cũng nói là bị người hãm hại, mà hãm hại tàn phế chính là người bán hàng này, cầm tấm hình này, Diệp Mộng Kỳ đã ở Nivola chỗ đó chiếm được xác nhận, nói cách khác người này đang hãm hại Nivola sau khi, lại hãm hại Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu. Tại sao muốn hãm hại Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu? Diệp Mộng Kỳ nghĩ đây là một cái đột phá khẩu.

Cho nên hẳn tại y viện trong phòng bệnh quyết định tự mình thăm vấn hai người này.

Diệp Phong lo lắng đang nháo xảy ra chuyện gì bưng tới, cho nên cũng cùng đi nàng cùng đi.

Hai vị này lúc này sắc mặt tái nhợt nằm ở trên giường bệnh, một bên đánh từng tí, trên đầu quấn quít lấy băng vải, thấy Diệp Mộng Kỳ ngồi ở mình đối diện, Vốn dĩ liền hư nhược trái tim lại có chút đập thành thịch, bởi vì Diệp Mộng Kỳ uy danh quá, hai người này vốn cũng không phải là cái gì tốt điều nhất là Nghiêm Khiếu, nhìn thấy Diệp Mộng Kỳ tự nhiên sợ không gì sánh được. Bất quá 2 người biết sự tình hơi có chút đại điều, nhất định sẽ bị đề ra nghi vấn, cho nên trước khi đã chuôi tốt lắm từ.

Diệp Phong nhìn giữa hai người có ngăn ngại ánh mắt giao lưu, cười lạnh một tiếng, thân nhiên nói: "Không bằng hỏi trước Trương Hàng ah, người, trước đem Nghiêm Khiếu đẩy ngã sát vách trong phòng bệnh đi."

Hai người Vốn dĩ sắc mặt tái nhợt đối đối, bất quá rất nhanh có hình cảnh cùng hộ sĩ ép Nghiêm Khiếu giường bệnh đi sát vách trong phòng bệnh hầu đến, điều này làm cho Trương Hàng tâm lý nhảy loạn không ngừng, cưỡng chế để cho mình tỉnh táo lại, nói: "Ta hiện tại rất khó chịu, các người có cái gì hỏi cũng nhanh chút."

"Người cùng người kia trong lúc đó có cừ hận gì?" Diệp Mộng Kỳ không để ý đến yêu cầu của hắn, lấy ra kia trương Tân Phong giả trang phục vụ viên của ảnh chụp, nhàn nhạt hỏi: "Tốt nhất như thực chất đưa tới, bằng không ta sẽ để người ở đây tiến một lần phòng giải phẫu."

Trương Hàng thâm nghĩ không tốt, hắn biết Diệp Mộng Kỳ cái này người điên thật là dám làm, hơn nữa nàng Diệp gia tại Đông Thiên Thị nổi danh bao che khuyết điểm, quyền thế cũng lớn, liền ngay cả mình lão nhân cũng phải nịnh bợ của nàng mấy người thúc thúc, càng miễn bàn nàng cái kia còn sống gia gia, nhưng cũng biết một khi nói Hải Lăng Phi chuyện tình, nhà mình hãy cùng Lữ gia coi như là triệt để kết thù, Lữ Hạc tại thế nào không đem lão bà mình coi ra gì, thế nhưng người dám cho ta mang nón xanh kia Lữ gia cũng tuyệt đối sẽ không buông tha Phượng Dương tập đoàn, Lữ gia gia đại nghiệp đại, tại Đông Nam Tỉnh đều vô cùng mạng giao thiệp, Phượng Dương tập đoàn thật muốn cùng Lữ gia giang lên phủng chừng cũng muốn chịu thiệt một chút.

Ngẫm nghĩ một phen, Trương Hàng nói: "Đêm qua ta và mấy người bằng hữu uống rượu, bởi vì uống nhiều hơn chút, cho nên muốn đi khách sạn nghỉ ngơi một chút, kết quả đụng phải người này, bởi vì lúc đó uống rượu tính tình lớn một chút, hơn nữa nhìn hẳn là tửu điểm chúng ta công nhân, cho nên liền khiến trách vài câu."

"Sau đó hẳn sinh lòng thâm hận, đem các người đánh ngất xỉu sau đó cho các người đổ thuốc? Sau đó tự cấp Tiết Mai bạn trai gọi điện thoại để hãm hại người?" Diệp Phong theo Trương Hàng ý tứ nói thẳng xong.

Trương Hàng bận tâm gật đầu: "Chính là như vậy, chính là như vậy."

"Ân, kia Hải Lăng Phi là chuyện gì xảy ra?" Diệp Mộng Kỳ hỏi.

"Nàng? Nàng uống nhiều rồi chút rượu, vốn có muốn cho nàng tại khách sạn nghỉ ngơi, thế nhưng về sau nàng liền đi." Trương Hàng biết tại 18 tầng trong hành lang là không có camera, bởi vì 18 tầng hầu như mau thành hẳn và hẳn hồ bằng cầu hữu điên cuồng địa phương, tự nhiên sẽ không tự tìm mất mặt trang cái gì camera. Hơn nữa hẳn cũng hỏi Vương quản lý, biết Hải Lăng Phi là bản thân rời đi.

Thế nhưng hẳn không dám nói Hải Lăng Phi là bị người kia cứu đi, không thì Hải Lăng Phi bị mang về điều tra, nói tình hình thực tế vậy hẳn cùng Nghiêm Khiếu liền thực sự xong đời, dù sao cũng Hải Lăng Phi không có bị các người chiếm được tiện nghi, Lữ Hạc tuy rằng không có bị đeo lên nón xanh, nhưng là tuyệt đối sẽ không nhẹ tha cho hẳn.

Hỏi đến nơi đây, Diệp Mộng Kỳ liền trực tiếp đứng dậy hướng về Nghiêm Khiếu phòng bệnh đi, Diệp Phong nhìn thoáng qua Trương Hàng, buồn cười nói: "Người mới vừa nói những lời này thời điểm, con người rõ ràng phóng đại hiển nhiên là đang nói láo, một hồi chúng ta đang hỏi hỏi Nghiêm Khiếu, nói người đem nên nói đều nói rồi, như vậy phỏng chừng Nghiêm Khiếu cũng nhin không được, hiện tại ta hi vọng người có thể suy nghĩ nhiều muốn, tốt nhất đem tình

hình thực tế nói ra a."

Lại nói, cũng không cố Trương Hàng biến đổi rồi nhột nhạt sắc mặt, mang theo những người còn lại đi Nghiêm Khiếu phòng bệnh, vừa vào phòng bệnh liền nghe được Diệp Mộng Kỳ thanh âm lạnh như băng: "Nghiêm Khiếu, ta biết ngươi là Nam Hoa Bang tàn phế, của ngươi 1 cái đại ca Diệp Hạo lúc này đang ở ở trong ngục, nếu như ngươi hôm nay nói làm ta không hài lòng, ta sẽ để ngươi đi vào ở hai ngày."

Nghiêm Khiếu vừa nghe liền sợ run cả người, Diệp Hạo là tàn nhẫn người, hơn nữa hiện ở trong ngục giam giữ xã hội đen phần tử hầu như đều là Diệp Hạo trước kia thủ hạ, hiện tại Diệp Hạo tại đi vào làm lính đầu dương, phỏng chừng nếu như Lưu Linh một hệ tàn phế ai đi vào ai đều phải chết vĩnh viễn.

"Nói, đêm qua có phải chuyện gì xảy ra."

"Tốt nhất nói rõ một chút, Trương Hàng trước khi đã nói một ít, bất quá cũng không đầy đủ, cho nên chúng ta qua tới nghe một chút người nói." Diệp Phong nữ nụ cười ngồi ở chỗ kia.

Hai người 1 cái hát mặt đen, 1 cái vai phản diện.

Nghiêm Khiếu tâm lý sẽ không đoạn bồn chồn, Trương Hàng nhà kia nói nói gì đó? Cái gì gọi là không đầy đủ? Thế nhưng hãn không dám nói trắng, Lữ gia cùng Lưu Linh có chút dính dáng, đến lúc đó làm người biết mình động Hải Lăng Phi, kia Lưu Linh còn không được diệt tràn đầy? Tâm lý đưa ngang một cái, may mà nói: "Đêm qua chúng ta uống rượu, đều uống có chút rất, cho nên hồi khách sạn nghỉ ngơi một chút, kết quả cái kia giả mạo phục vụ viên của sau khi đi vào coi trọng Hải Lăng Phi mỹ sắc, chúng ta đương nhiên muốn ngăn chặn, làm Hải Lăng Phi đi trước, kết quả chúng ta bị cái tên kia hại."

"An bài hãn đi Diệp Hạo ngục giam ở hai ngày." Diệp Mộng Kỳ trực tiếp đứng dậy, phân phó nói.

Thủ hạ kia hình cảnh gật đầu, cũng không có gì do dự, Nghiêm Khiếu cũng sợ toàn thân run run, la lớn: "Các người làm gì? Ta là bệnh nhân, ta còn tại nằm viện."

"Hừ, lúc đầu chúng ta tiễn nhiều ít tàn phế vào ngục giam?" Một gã hình cảnh cười nhạt nói: "Người là thật khờ hay là giả ngốc? Dám ở đội trưởng chúng ta trước mặt nói dối? Người thật khi chúng ta không nhìn ra?"

"Diệp cảnh quan, Trương Hàng chuẩn bị nói thật." Một hồi 1 cái cảnh viên đi tới, nói: "Có lẽ là sợ."

"A? Ta đây đi nghe một chút, Mộng Kỳ, người tiếp tục hỏi một chút hần, đóng ngục giam cũng không nóng lòng chốc lát." Diệp Phong Lại nói liền hướng đến sát vách Trương Hàng trong phòng bệnh ở.

Mà không bao lâu, hai người có lẽ là thật sợ, đem sự tình khay ra.

Diệp Phong cùng Diệp Mộng Kỳ được rồi một chút hai người nói, cũng không có bất kỳ xuất nhập, Diệp Mộng Kỳ dứt khoát nói: "Đi tìm Hải Lăng Phi."

"Vô dụng." Diệp Phong lắc đầu, nói: "Hải Lăng Phi có phải nói là nhà giàu có người vợ, Lữ gia trọng thể diện, nàng Hải Lăng Phi coi như là nổi danh Đông Nam chi hoa, chắc chắn sẽ không nói mình thiếu chút nữa bị Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu vũ nhục, hơn nữa người có phát hiện hay không chuyện này cùng Hải Lăng Phi căn bản không có cái gì liên quan?"

"Nói rõ ràng chút."

"Tốt, người xem một chút, cái kia phạm tội hung thủ trước hại Nivola, sau đó trở lại thang máy sau, căn cứ Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu nói là hần cùng Hải Lăng Phi hần là biết, như vậy chúng ta liền sẽ cho rằng hung thủ là vì cho Hải Lăng Phi báo thù cho nên mới âm bốn người bọn họ, hãm hại tay của người đoạn cùng hãm hại Nivola cơ bản tương tự, thế nhưng cùng Nivola bất đồng là, hần gọi một cú điện thoại!"

"Vương Phi?"

"Đối, Vương Phi là Tiết Mai bạn trai, thế nhưng tại Tiết Mai máy di động thông tin lặc trong tồ chính là Vương tên Phi, mà không phải bạn trai hoặc là cái gì lão công các loại." Diệp Phong cầg nói ánh mắt cầg sáng: "Nói cách khác hung thủ là biết Tiết Mai bạn trai là Vương Phi, hắ tại sao muốn gọi số điện thoại này? Rất đờn giản, hắ muốn chinh chính là Trương Hàng, Nghiêm Khiếu, cầg Vương Phi, Vương Phi cầg Hải Lắg Phi không có gì liên quan, hắ nếu quả như thật là cho Hải Lắg Phi báo thù không đén mức cho Tiết Mai rót thuốc tại liên lự 1 cái Vương Phi, như vậy hắ là mà nói, người này cầg Trương Hàng, Nghiêm Khiếu cầg Vương Phi còn có Tiết Mai đều có ân oán cá nhân, mà Hải Lắg Phi chỉ là một đót phá khẩu, hắ vẫn cầg Nivola có ân oán cá nhân, vậy người này cũg rất tốt xác nhận."

"Tần Phong!"

"Hô ta xong rồi nha?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 104: Có Tiền Chơi Đùa

Chương 104: Có tiền chơi đùa

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 24 140 1 số lượng từ: 237 7

"Hô ta xong rồi nha?"

Đột ngột âm hưởng quấy rầy giữa hai người suy nghĩ, đồng thời xoay người lại, lại nhìn thấy Tần Phong đi theo phía sau hai người, Diệp Mộng Kỳ sắc mặt lúc này là rét lạnh xuống tới, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong làm như muốn đem hãn bắt được thông thường. Sau lưng hãn Vạn Hiểu Dương không coi ra gì, trái lại Tiểu Bàn Tử sợ rụt một cái đầu.

Loại này ánh mắt Tần Phong sớm đã thành miễn dịch, mỗi lần vừa thấy mặt cô nàng sẽ không sắp xếp qua, ngã đầu tới Tần Phong đều nghĩ rất phiền, bất mãn nói: "Diệp Đội Trường, ánh mắt này làm thế nào? Người có mệt hay không?"

Diệp Phong đứng ở Diệp Mộng Kỳ trước người, hãn biết không luận làm sao chia tích chỉ cần không có chứng cứ đó chính là Tần Phong chiếm cứ thượng phong, hiện tại Diệp Phong đều cho rằng Tần Phong hết thảy đều là cố ý, để cho mình những người này biết rõ là hãn ra tay, nhưng còn muốn cúi người xuống đi cầu hãn, chặn Diệp Mộng Kỳ tầm mắt, Diệp Phong cười nói: "Tần tiên sinh thế

nào tới bệnh viện?"

"Ta 1 cái tiểu huynh đệ bị cái này Diệp Đại Đội Trường Biểu ca đả thương, bây giờ còn đang nằm viện, chúng ta đương nhiên muốn đến xem." Tần Phong cười nhạt nói, dừng một chút, lại là nói: "Đừng tưởng rằng người biểu ca kia nằm viện liền đem việc này thờ bình thường, hừ, người Diệp Đại Đội Trường không trao nên bắt Ngụy Thiếu Dương, trái lại đối với chúng ta cái này thị tinh tiểu dân trợn mắt nhìn nhau, thật đúng là tốt cảnh sát a."

Vạn Hiểu Dương đó là trọng nghĩa khí, đối Thiệu Vĩ chuyện tình tự nhiên là không phản đối, nhất là gần nhất còn bị Ngụy Thiếu Dương phía sau Diệp gia cùng Ngụy gia tất cả chơi đùa, trong lòng đã sớm là giận, nghe xong Tần Phong nói, Vạn Hiểu Dương nhân tiện nói: "Quan lại bao che cho nhau, đều không phải là thứ tốt gì. Nếu không phải là cố kỵ Sở Sở danh tiếng, đã sớm đem Ngụy Thiếu Dương cáo lên rồi."

Diệp Phong sắc mặt bất biến, nói: "Chuyện này còn không có định luận, mấy vị có thể không nên nói chuyện lung tung."

"Ân, ta cũng nghe nói Nivola chuyện, cũng không có định luận, Diệp tiên sinh cũng không nên nói chuyện lung tung." Tần Phong cười nhạt đáp lại nói.

Rốt cuộc là tâm tính không sai, Diệp Phong tự nhiên lời nói mới rồi bị hần nghe xong đi, cũng là cười nói: "Chỉ là vì án kiện, bất luận kẻ nào đều có thể giả thiết một chút. Lớn mật giả thiết, cẩn thận tìm chứng cứ, không có chứng cứ chúng ta cũng chỉ là ở bên trong bộ thảo luận."

"Ha ha." Tần Phong ha ha cười nói: "Diệp tiên sinh thật đúng là đủ không biết xấu hổ, sau này có thể luận bàn một chút."

Diệp Phong sắc mặt chút ngưng, tự nhiên có chút không vui, bất quá Tần Phong đã lười tại phản ứng mấy người, mang theo Vạn Hiểu Dương cùng Tiểu Bàn Tử trực tiếp vòng qua bọn họ đi tìm Thiệu Vĩ đi, lưu lại Diệp Phong cùng Diệp Mộ Kỳ trợn mắt nhìn nhau.

"Tên hỗn đản này!" Diệp Mộng Kỳ cắn răng nghiêng lợi mắng.

Diệp Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Tần Phong cái lỗ tai có thể linh rất, xoay người vừa đi vừa nói chuyện nói: "Diệp Đội Trường, người cũng liền có bản lĩnh đứng ở sau lưng ta mắng ta là hỗn đản, người thế nào không đem người cái kia chân chính hỗn đản Biểu ca Ngụy Thiếu Dương bắt lại? Hắc hắc, xem ra tội ác khắc tinh cũng không gì hơn cái này sao."

Diệp Phong xem Diệp Mộng Kỳ có dấu hiệu bùng nổ, bận tâm lắc đầu.

Sâu ít mấy hơi, Diệp Mộng Kỳ mới coi như là tỉnh táo lại, kỳ thực nàng cũng nghĩ trảo Ngụy Thiếu Dương tên khốn kia, thế nhưng trong nhà trường bối nhiều lần là Ngụy Thiếu Dương biện hộ, nói là Tần Phong cùng Sở Sở vu hãm Ngụy Thiếu Dương, còn nói Ngụy Thiếu Dương hiện tại nằm ở trên giường bệnh sinh hoạt không thể tự gánh vác vân vân, làm Diệp Mộng Kỳ thẳng thắn không để ý tới nữa, hôm nay đang bị Tần Phong nói ra 2 lần, trong lòng tự nhiên lại là một trận phiền muộn.

"Chớ bị Tần Phong đảo loạn ăn khớp." Diệp Phong nhìn thoáng qua, nói: "Hắn hiện tại hận không thể càng loạn càng tốt, càng loạn đối với hắn càng có lợi."

"Ta biết."

Diệp Mộng Kỳ rất nhanh tỉnh táo lại, nói: "Đi tìm Hải Lăng Phi, ta sớm muộn phải tìm được Tần Phong chứng cứ phạm tội."

Không nói đến hai người ly khai bệnh viện tìm Hải Lăng Phi.

Tần Phong 3 người tìm được rồi Thiệu Vĩ phòng bệnh, lúc này Thiệu Vĩ tại Đường Tiểu Vũ nâng đỡ cũng có thể miễn cưỡng hành động, trước đó không lâu Sở Dương thanh toán Thiệu Vĩ tất cả tiền nằm bệnh viện tiền chữa bệnh, tìm

thầy thuốc giỏi nhất, tốt nhất thuốc, còn có Hậu kỳ dinh dưỡng bổ sung cần phải dùng, cũng đủ làm Thiệu Vĩ tại 1 cái tuyệt hảo chữa bệnh trong hoàn cảnh khôi phục, không thì gãy mấy cái xương hăn thật đúng là muốn tại nằm lên hơn một tháng.

Thấy Tần Phong mấy người đến đây, Đường Tiểu Vũ đỡ Thiệu Vĩ sau khi ngồi xuống đi một bên đổ nước, Tần Phong còn lại là chỉ chỉ mập mập, giới thiệu: "Giới thiệu cho người một chút, đây là Lưu Khải."

"Khải ca." Thiệu Vĩ bần tâm khách khí nói.

Lưu Khải cũng là thụ súng nhược kinh, hăn sợ Sở Sở là cực sợ, hăn cũng biết Thiệu Vĩ thế nhưng cứu Sở Sở, bần tâm nói: "Đều là huynh đệ, gọi ta mập mập là được."

"Được rồi được rồi, hôm nay đến tìm người là nhìn thương thế của người thế nào, mặt khác đây có chuyện tìm người thương lượng một chút." Tần Phong cười nói: "Hai ngày trước ta thương lượng với Vạn Hiểu Dương đến chuẩn bị thành lập 1 cái bảo an công ty, bất quá hiện nay chúng ta ít người tay, người và Tiểu Vũ đều là xí nghiệp quản lý chuyên nghiệp cao tài sinh, ta và Vạn Hiểu Dương huynh đệ mấy người đều là người thô tục không hiểu cái này, mập mập không có văn hóa gì, người làm hăn làm nhân tế quan hệ đi, thế nhưng công ty quản lý xếp hình nữa hăn không được."

"Người sẽ không định tìm hai chúng ta ah?" Thiệu Vĩ có chút kinh ngạc nói: "Chúng ta bây giờ mới năm thứ ba đại học, còn không có tốt nghiệp đây."

"Đúng vậy, chúng ta bây giờ còn là học sinh, nơi đó có cái gì kinh nghiệm." Đường Tiểu Vũ cũng có chút kinh ngạc.

"Sinh viên gây dựng sự nghiệp có khi là." Vạn Hiểu Dương bất mãn nói: "Chẳng lẽ đối với mình còn không có chút lòng tin? Có ở đây không tế vậy cũng so mấy người chúng ta cường."

Thiệu Vĩ vừa nghe Vạn Hiếu Dương nói như vậy, tự nhiên cũng là không hàm hồ nữa, dù sao sinh viên gây dựng sự nghiệp cũng là mỗi một đê tử mộng tưởng, hướng nhỏ muốn đó chính là kiếm tiền, đơn giản là nói: "Đi, không thành vấn đề." Đường Tiểu Vũ nghe Thiệu Vĩ đều đồng ý, cũng không có đang do dự, coi như là thất bại vậy cũng không có gì, dù sao đều còn trẻ.

Thấy hai người đáp ứng tới, Vạn Hiếu Dương cũng liền sơ bộ nói một lần bảo an công ty tư tưởng, mà một bên Tiểu Bàn Tử đi ra ngoài nhận một chiếc điện thoại, không một lát nữa nhĩ sắc mặt có chút bất đắc dĩ, Tần Phong sau khi đi ra hỏi: "Làm sao vậy?"

"Mướn sân bãi chuyện tình lại thất bại." Tiểu Bàn Tử bất đắc dĩ cười khổ nói: "Giống như mỗi một người đều thương lượng xong, còn kém ký hợp đồng thời điểm đối ý, đoán chừng lại là Ngụy Thiếu Dương cùng Âu Thiếu Minh giở trò quỷ, hai người bọn họ đối sự tình lần trước canh cánh trong lòng. Âu Thiếu Minh cha hãn vừa chết, hãn thừa kế khổng lồ tài sản, có tiền chơi đùa chứ."

"Người thì không thể tìm bọn họ cừu gia?" Tần Phong bất đắc dĩ hỏi.

"Ta nào biết bọn họ có cái gì cừu gia." Tiểu Bàn Tử cười khổ nói: "Ta liền 1 cái tầng dưới chót tên côn đồ, bọn họ nhà giàu có trong lúc đó ân ân oán oán ta làm sao có thể biết?"

"Việc này giao cho ta ah." Tần Phong nói: "Sân bãi chuyện tình để ta giải quyết, người đi giúp những thứ khác ah."

"Đi." Tiểu Bàn Tử cũng biết mình đang chơi đùa cũng chơi đùa không ra một khối sân bãi tới, không bằng làm Tần Phong đi trêu ghẹo mãi, đang muốn trở về phòng bệnh đây, Tần Phong lại kéo hãn lại, hỏi: "Được rồi, Triệu Quý Đầu cùng Khôn Xà Tử làm việc làm thế nào? Âu Thiếu Minh đâu có thể giá trị 150 vạn đây, thế nào cũng không có động tĩnh xếp hình nữa?"

"Gần nhất đây không phải là nghiêm trị lợi hại sao? Ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ." Tiểu Bàn Tử lắc đầu, thấp giọng nói: "Hơn nữa Nam Hoa

Bang gần nhất động tác cũng thật nhiều, ta nghe nói không ít bên ngoài sát thủ muốn tiến vào Đông Thiên Thị đều bị Nam Hoa Bang cản lại, có thể là Âu Thiếu Minh dùng tiền đảm bảo bản thân."

Tần Phong thoáng nhíu nhíu mày.

Nói như vậy cái này nghiệp vụ sát thủ muốn đòi hoa hồng treo giải thưởng, địa phương bang phái sẽ không ngăn trở, dù sao mọi người đều là làm nhận không ra người buôn bán, Lưu Linh làm như vậy rõ ràng cho thấy ngăn một ít sát thủ phát tài, lấy tâm tư của nàng trừ phi là chiếm được lợi ích lớn hơn nữa bằng không cũng sẽ không đoạn nghiệp dư bọn sát thủ tài lộ, thật chẳng lẽ như mập mập nói, Âu Thiếu Minh thừa kế cha hẳn không lỗ tài sản, có tiền chơi đùa Nam Hoa Bang đảm bảo hẳn?

"Quên đi, trước mặt kệ người này." Tần Phong lắc đầu, nói: "Hắn có tiền liền chơi đùa đi thôi, nhiều nhất là cho chúng ta tìm chút phiền toái nhỏ, không đến mức cùng hắn tại tính toán, Đông Thiên Thị lớn như vậy địa, sân bãi còn là tìm được."

"Đi, người nói tính."

Mập mập nhiều ít cũng biết một ít Tần Phong tánh khí, biết Âu Thiếu Minh có ở đây không trường đầu óc tự có hẳn xui xẻo thời điểm

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 105: Chu Tiểu Thư Dừng Chân

Chương 105: Chu tiểu thư dừng chân

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 24 200 2 số lượng từ: 238 4

Lão Lý thúc trong tiểu điểm.

Tần Phong ăn một xâu thịt nướng, nhìn ngồi ở đối diện Trần Trường Phong, buồn cười nói: "Trần thúc có lời gì cứ nói ah."

"Còn chưa phải là phương pháp ghi hình chuyện tình." Trần Trường Phong có chút tức giận, nhưng lại có chút bất đắc dĩ, nói: "Gần nhất cảnh sát hình tượng đã trên diện rộng thấp xuống, đoạn video kia nếu như tại truyền đi những người đó liền thực sự xong đời, mấy người hình cảnh cũng là nghe xong Diệp Mộng Kỳ mệnh lệnh, không có biện pháp không thi hành mệnh lệnh, ta xem tiểu tử người cũng đừng theo chân bọn họ so đo, thế nào?"

"Hai ta cái khách trọ bị cái kia Nivola nói vũ nhục chuyện tình ta cũng không so đo?" Tần Phong trên mặt chợt nổi lên gân xanh, bất mãn nói: "Hừ, Nivola xấu miệng, những người đó cũng không nguyên tắc, làm cái gì cảnh sát, ta xem trực tiếp cuốn gói rút đi được, người thuộc hạ cũng liền thiếu một nhóm không đầu óc phế vật."

Trần Trường Phong biết Tần Phong từ lúc sau khi trở về tính tình cứ như vậy, đương nhiên hẳn không biết đây đã là cực lực thu liễm, không thì đêm qua Tần Phong coi như tròng đem những tên khốn kiếp kia cho giết không còn chút nào, trừng mắt một cái Tần Phong, nói: "Lẽ nào ta đây cái làm thúc thúc đi cầu người còn không được?"

"Trần thúc, ngài thế nào liền giúp người ngoài khi dễ người một nhà?" Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Đoạn này phương pháp ghi hình thả ra ngoài đối với người lại không có ảnh hưởng gì, nhiều nhất là tin đồn một đôi lời. Người ở đây nhìn một cái, đem nhà của ta lật cái đậy hướng lên trời, cái kia Nivola lại vẫn trộm nhật ký của ta bản, đem chúng ta tư ẩn căn bản không coi ra gì, việc này không thương lượng, nếu như Trần thúc đang khuyên, 10 phút sau khi đoạn video này chỉ biết truyền tới Võng Thượng đưa vào các đại truyền thông trong tay."

Trần Trường Phong sửng sốt, hẳn biết Tần Phong tính tình, Tại Khán Thủ Sở giết người đều là nói một không hai, huống truyền cái phương pháp ghi hình hủy người danh tiếng chuyện tình, bất đắc dĩ lắc đầu, buồn cười nói: "Đi ah, tiểu tử người tính tình a, ai! Bất quá ta cho người biết, Diệp Phong nhiều đầu óc, người gần nhất tại thành lập bảo an công ty, chỉ sợ hẳn sẽ ở việc này lên làm khó khăn."

Tần Phong căn bản không coi ra gì, Trần Trường Phong tức giận cười mắng vài câu sau rồi rời đi.

Bất quá không bao lâu, Tiểu Bàn Tử liền vội vã chạy tới, thở hổn hển, Tần Phong cau mày nói: "Gấp gấp gấp gấp làm gì chứ?"

"Còn có thể làm gì, cực công thương bịa đặt sự." Tiểu Bàn Tử bất mãn nói: "Không để cho đăng kí, nói chúng ta bảo an công ty bảo tiêu nghiệp vụ trái với quy định. Làm chúng ta tại sửa đổi một chút."

"Quy định?"

Tần Phong nhú nhú mày, mấy năm trước thời điểm quốc nội bảo tiêu hành nghiệp một mực không có bất kỳ pháp luật văn kiện, cho nên bảo tiêu hành nghiệp đều là lộ vẻ bảo an công ty các loại xác tử, lấy hộ khách người điều khiển hoặc là bí thư thân phận để hoàn thành Hợp Tác, cũng chính là chạy tại luật pháp sát biên giới, hai năm trước quốc gia * mới bảo tiêu hành nghiệp chính sách, mới coi là có chứng thực, bất quá thượng không đầy đủ, thông thường nhưng cũng sẽ không coi ra gì, nếu như thật khơi mào tạt xấu tới kia toàn quốc tất cả bảo an công ty đều hoặc nhiều hoặc ít trái với có chút quy định.

Chỉ là không nghĩ tới bản thân đụng phải.

"Ta nghe ngóng, cục công thương Cục Trường Diệp trần thuật tự mình phê chỉ thị, hẳn là người của Diệp gia, là Diệp Mộng Kỳ thúc thúc." Tiểu Bàn Tử nói: "Người và Diệp Mộng Kỳ gặp mặt đều đỏ mắt, phỏng chừng khiến cho bọn hắn giở trò quỷ."

"Đi, người đi nói cho Vạn Hiểu Dương nghỉ ngơi trước vài ngày, chuyện này để ta giải quyết." Tần Phong nói: "Dù sao cũng muốn cho mấy ca cầu bọn họ đó là không khả năng, cùng lắm thì không ở Đông Thiên Thị Dzô."

Tần Phong một đoán sẽ biết bọn họ có cái gì chủ ý.

8 thành chính là Lấy tiến làm lùi, ở lúc mấu chốt Diệp Phong mấy người toát ra tới tại làm người tốt.

Chỉ là không nghĩ tới động tác nhanh như vậy.

Chờ Tiểu Bàn Tử đi rồi, Tần Phong vội vã ăn cơm sau khi liền chạy thẳng tới Đông Thiên Thị Hoàng Hạc cao ốc, nơi này là Lôi Thiên Hào tại Đông Thiên Thị tổng bộ, gần nhất Lôi Thiên Hào một mực Đông Thiên mưu đồ bí mật đến hẳn cái kia mua Nhật Bản kế hoạch, cho nên Tần Phong muốn tìm hắn cũng không khó. Chờ trước sân khấu thông tri Lôi Thiên Hào, Lôi Thiên Hào trực tiếp làm nói làm hắn đi lên.

Lôi Thiên Hào tâm lý rõ ràng, lấy Tần Phong tính tình tự làm hấn chờ hấn nha nhất định sẽ mới lén chạy vào. Bất quá hấn rút là có chút đoán không ra Tần Phong mục đích tới nơi này, hơn nữa lần trước Âu Thiên Hạo bị giết, cái kia thần bí sát thủ như là chứng phát rồi một dạng, Lôi Thiên Hào nghĩ như thế nào tính thế nào Kế Đô nghĩ Tần Phong có khả năng, dù sao thân phận của Tần Phong hấn bao nhiêu giải một ít, nhưng là vừa không có chứng cứ.

Chẳng lẽ người này tới là trò chuyện việc này?

Lôi Thiên Hào thoáng nhú nhú mày.

"Lôi thúc thúc làm sao vậy?" Chu Nhã Phi khép lại trong tay một phần văn ki 珩, thấy Lôi Thiên Hào làm như sắc mặt có nhiều biến hóa, không khỏi tò mò hỏi.

"Không có việc gì, một người bạn tới." Lôi Thiên Hào cười khổ nói.

Chu Nhã Phi hơi hiếu kỳ, bằng hữu gì có thể Lôi Thiên Hào cười khổ?

Chẳng qua là khi nàng nhìn thấy Tần Phong thành thoi đi vào, nàng cũng không có cái gì tò mò, lại là người kia! Chu Nhã Phi không khỏi bận tâm lo lắng, rất sợ tại không may. Đang suy nghĩ lên bị hấn hôn một cái, trên gò má hiện lên một tia tức giận, nhưng rất nhanh áp chế xuống.

Tần Phong không nghĩ tới bên trong phòng làm việc còn có một cái người quen, xem Chu Nhã Phi mặc cả người trắng sắc OL trang, tâm lý nhịn không được thoáng rung động một phen, tiến lên trước không sợ bị ngồi ở Chu Nhã Phi bên cạnh, Chu Nhã Phi tâm lý vừa nhảy, bận tâm như một bên xê dịch, Tần Phong lại cười híp mắt nói: "Chu tiểu thư trên người nước hoa thật đặc biệt, không biết hiệu gì?"

Chu Nhã Phi hừ một tiếng, không muốn phản ứng người này.

Trái lại Lôi Thiên Hào lông mi giơ giơ lên: "Người và Chu tiểu thư còn nhận

thức?"

"Đó là, người quen cũ." Tần Phong cười híp mắt nói, bởi vì cách một cái bàn làm việc, thẳng nhãi này vươn một tay đang muốn muốn mưu đồ bất chính, Chu Nhã Phi lại dẫn đầu đứng lên nói: "Lôi tiên sinh, người đã còn có việc, như vậy chúng ta tìm thời gian đang nói nói đi."

"Chu tiểu thư đừng nóng vội a, lần trước người giúp ta 1 cái bận rộn, ta còn không mời người ăn cơm đây." Tần Phong bận tâm nói: "Cho cái cơ hội, làm ta trò chuyện tỏ tâm ý làm sao?"

"Tần tiên sinh khách khí, giúp người là vui sướng gốc rễ."

"Chu tiểu thư Đừng cự tuyệt."

Lôi Thiên Hào có chút buồn cười, ho khan một tiếng ý bảo nơi này là phòng làm việc của ta, Chu Nhã Phi cho 1 cái xin lỗi ánh mắt liền chạy, Tần Phong có chút đáng tiếc lắc đầu, cùng một mỹ nữ thân cận cơ hội cứ như vậy không có. Một bên Lôi Thiên Hào liếc nhìn Tần Phong, nói: "Người tới tìm ta có chuyện gì?"

"Là như vậy, gần nhất không phải là làm cái bảo an công ty sao." Tần Phong nói: "Thế nhưng sân bãi phương diện thành vấn đề, người cũng biết, ta cũng Diệp gia nháo không ưa, tầm lum tầm la cho ta chế t❖❖❖o không ít phiền phức, cho nên tới tìm người cho thuê địa phương, đương nhiên tiền thuê xếp hình nữa có thể đánh gãy liền giảm giá, không thể đánh gãy theo ta chế tạo điểm phiền phức tới giảm giá."

Lôi Thiên Hào trợn trừng mắt, tâm lý lại oán thầm không ngừng.

Tần Phong có tiền, hẳn là so với ai khác đều rõ ràng, tối thiểu 1 cái Á Rập vương thất con rể là không chạy thoát được đâu, tuy rằng vương thất một mực không đồng ý, nhưng khi năm hẵn và vị công chúa kia tình chàng ý thiếp, rất có không Quân không lấy chồng không khanh không cưới manh mối, ai cũng biết Á

Rập mảnh đất kia xuất thổ hào.

"Nhanh lên một chút." Tần Phong nhìn hẩn đang suy tư điều gì sự tình, có chút nóng nảy, muốn mau sớm đi tìm Chu Nhã Phi đây.

Lôi Thiên Hào đến không chút hoang mang nói: "Tốt lắm, thế nhưng người nhất định phải trả lời ta một vấn đề."

"Ngoại trừ Âu Thiên Hạo chuyện tình cái gì đều có thể." Tần Phong hai chân tréo nguẩy, cũng an tĩnh lại nói.

"Hắn có phải là người hay không giết?" Lôi Thiên Hào sắc mặt nghiêm túc, nhìn Tần Phong một chữ một cái hỏi, không có để ý Tần Phong điều kiện.

Tần Phong nhún vai: "Người nói là ta thì ta giết à."

Lôi Thiên Hào gật đầu, hẩn rõ ràng đang hỏi cũng hỏi cũng không được gì, Tần Phong sờ dĩ tìm đến mình cũng không đơn thuần là bởi vì hẩn công ty sân bãi chuyện tình, bằng không lấy bản lãnh của hẩn đã sớm tự mình giải quyết, không phải là nhân cơ hội này tới liền Âu Thiên Hạo chuyện tiến hành một chút ngăn ngại đàm phán. Nghĩ tới đây, Lôi Thiên Hào nói: "Người công ty sân bãi chuyện tình ta sẽ an bài người, bất quá ta còn muốn nói một câu, ta còn là muốn tra ra là ai giết Âu Thiên Hạo."

"Tùy ý."

Tần Phong sau khi nói xong liền thí diên thí diên xông ra ngoài, còn không quên hô: "Chu tiểu thư đừng chân!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 106: Đùng Khi Dễ Tên Khất Cái

Chương 106: Đùng khi dễ tên khất cái

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 25 0 90 1 số lượng từ: 242 1

Chu Nhã Phi sử xuất cuộc đời tốc độ nhanh nhất thoát đi Hoàng Hạc cao ốc, nhưng không ngờ khi nàng chạy tới trên xe mình thời điểm, Tần Phong đã dựa ở xe của nàng lên hút thuốc lá cười híp mắt nhìn nàng.

"Người làm gì!"

Bãi đỗ xe có người tiến đến, Chu Nhã Phi cảm giác Tần Phong vui vẻ không toàn bộ, che lồng ngực của mình lui về phía sau vài bước.

"Không làm gì, cái chìa khóa."

"Không có khả năng!"

"Nhanh lên một chút." Tần Phong sắc mặt phát lạnh, có chút bất mãn rầm trời.

Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ, ủy khuất ném chìa khóa xe cho Tần Phong, bản thân buồn bực tiêu sái đến chỗ cạnh tài xế ngồi xuống, tâm lý thầm mắng mình không không chịu thua kém, kia lần cũng làm cho tên hỗn đản này chiếm

thượng phong. Tần Phong ngồi ở chỗ tài xế ngồi, rất nhanh phát động xe chậm rãi lui về phía sau, Chu Nhã Phi thở phò đem giây nịt an toàn cột lên, con là mới vừa nịt giây an toàn, Tần Phong bỗng nhiên đạp lút cần ga.

Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ, nghe phía sau phịch một tiếng nhất thời sợ lại là toàn thân 1 cái né tránh: "Người đụng vào người!" Lại nói liền muốn cởi giây nịt an toàn ra đi ra xem một chút.

Tần Phong lại một tay đè xuống bả vai của nàng, một tay người thao túng tay lái, chỉ nghe nổ vang một tiếng xe cấp tốc lái ra, tại tràn đầy xe bãi đỗ xe cấp tốc đi qua đi, Chu Nhã Phi rung lái xe cửa sổ nhìn phía sau, mơ hồ thấy kia bị đụng ngã xuống đất gia hỏa tựa hồ giây dựa đứng dậy, nàng đó là càng thêm sốt ruột: "Người làm gì! Người có biết hay không người đụng vào người!"

"Người có biết hay không ta vừa cứu người một lần?" Tần Phong bất mãn nói.

"A?"

Chu Nhã Phi không giải thích được.

Tần Phong trợn trừng mắt: "Người kia là một sát thủ, cách thật xa đều nghe thấy được trên người mùi máu tươi, người nói người lớn lên cái gì đầu óc? Bị người đụng phải đã sớm nằm dưới đất báo cảnh sát."

"Ta. . . Người. . ." Chu Nhã Phi có chút không lời nào để nói.

Tần Phong nhìn nàng chờ dẫn khuôn mặt chột cảm thấy được cực đẹp, ngoài miệng nói: "Lớn lên thật xinh đẹp, ngực cũng không nhỏ, chính là không đầu óc."

Lại nói, còn liếc mắt một cái Chu Nhã Phi bộ ngực, Chu Nhã Phi tức giận có chút phát điên, tại Tần Phong trước mặt nàng phát hiện càng ngày càng không cách nào bảo trì bản thân nhất quán lãnh tĩnh, Tần Phong trái lại cười híp mắt

nói: "Ai, người không phải nói người là bí mật đi tới Đông Thiên sao? Thế nào còn bị người phát hiện?"

"Làm sao người biết người kia không phải là tới tìm người?" Chu Nhã Phi bất mãn đáp lại nói.

Tần Phong nhún vai: "Hơi thở của hãn một mực tập trung tại trên người của người, ngay cả ta từ phía sau hãn trải qua chưa từng phát hiện, người nói hãn là tới tìm ta sao?"

"Hừ." Chu Nhã Phi có chút tiết khí hừ một tiếng, nàng biết phương diện này nàng là nói không lại Tần Phong, hơn nữa Tần Phong biểu hiện xác thực có sức thuyết phục, nghĩ tới đây, Chu Nhã Phi lại có chút tức giận: "Nếu như không phải là người lần trước cầm ta xe đưa xe bị cảnh sát chú ý tới, ta sẽ bạo lộ sao!"

"Đây không phải là ta tới cứu người, thuận tiện mời người ăn bữa cơm." Tần Phong cười híp mắt nói.

Chu Nhã Phi nhìn hãn vô lại thái độ, đem đầu trực qua đi sang một bên không muốn nói chuyện với hãn, Tần Phong nói: "Đừng nóng giận nha, ta lần trước cũng là bất đắc dĩ, cùng lắm thì người ở đây Đông Thiên Thị an nguy ta tới bảo hộ là được."

"Ta dựa vào cái gì tin tưởng người." Chu Nhã Phi hừ một tiếng, ngạo kiều nói.

"Hắc, ta lại không cầu đến người tin tưởng ta." Tần Phong bĩu môi, buồn cười nói: "Trên cái thế giới này xin làm ta bảo vệ hơn đi, so người xinh đẹp lại có tiền càng nhiều, người tiểu cô nương này thật chưa thấy qua quen mặt. Mấy đứa trẻ trâu cầu ta ta chưa từng đã đáp ứng."

"Người nói ta chưa thấy qua quen mặt?" Chu Nhã Phi quả thực có chút nổi điên, nàng hận không thể đem Tần Phong miệng phong bế, quả nhiên là mỗi lần nhìn thấy hãn đều không có chuyện gì tốt, nhưng nhìn Tần Phong một bộ chính

là biểu tình như vậy hẳn, nàng cảm giác một bụng tức giận thực sự không chỗ phát tiết: "Hảo ý của người tâm lĩnh, ta không cần, ta có người bảo hộ."

"Chỉ người những người hộ vệ kia?" Tần Phong bĩu môi, khinh thường nói: "Mỗi một người đều bị thúc thúc người xúi giục giết người, còn không biết xấu hổ nói. Ai, được rồi, ta gần nhất muốn mở một nhà bảo an công ty, có bảo tiêu nghiệp vụ a, có hứng thú hay không làm ta đệ nhất đơn sinh ý? Xem tại hai ta biết phân thưởng ta cho người 8 gãy, người nếu là không trả thù lao cũng được, ta ưa lấy thân báo đáp hình, mỹ nữ suy nghĩ một chút?"

"Người câm miệng cho ta!"

Chu Nhã Phi biết làm Tần Phong lặn xuống xe căn bản không khả năng, chỉ có thể tranh thủ sau cùng một chút xíu quyền lợi. Tần Phong thấy nàng sắp nhào lên cong người, cũng không nói chuyện.

An tĩnh lại sau khi, Chu Nhã Phi mới là thở phào nhẹ nhõm.

Chẳng qua là khi xe sử đến Đông Thiên đại kiều thời điểm, Tần Phong bỗng nhiên coi thấy phía trước 4 cái 5 người đối diện đến hai vị này quần áo, ở bên cạnh một người nữ đang lạnh lùng quan vọng đến, Chu Nhã Phi sau khi thấy không khỏi nhú nhú mày, lúc này Tần Phong lại đem xe ngừng lại, sau khi xuống xe lạnh lùng nhìn dưới đất không còn sức đánh trả chút nào mập mập cùng lão khất cái, còn có kia đi đầu động thủ Tào Tử Hiên.

"Đừng mẹ nó kết hẳn." Mập mập vẻ mặt là máu nỗ lực muốn đứng lên, thế nhưng một quyền một cước xuống tới làm hẳn hầu như vô lực giãy dụa, dử tợn trên mặt tràn đầy phần nộ cùng bi thương.

Hắn cách lão khất cái rất gần, khi thấy lão khất cái trên đầu bị người đập một cước sau khi, hẳn gào thét một tiếng giải khai hai người quyền đấm cước đá ngăn ở lão khất cái trước người, máu mơ hồ tầm mắt của hẳn, nhìn kia mấy người cười nhạt mặt, tức giận quát: "Hắn chính là một người tàn phế, có bản lĩnh dựa ta tới!"

"Đệt, đánh hấn!"

Tào Tử Hiên không nói lời gì một cước đánh đá văng mập mạp, chỉ vào lão khất cái mắng: "Đệt, thối xin cơm ngang cái gì ngang! Cho người một bãi nước miếng đều mẹ nó là để mắt người!"

"* mẹ!"

Mập mạp cấp nhãn, hấn sống hơn 20 năm chính là nhu nhược xuất ngũ, nhưng duy nhất chính là không nhìn nổi lão khất cái tại chịu điếm tổn thương gì, hiện tại hấn có mới công tác có thể qua lên cuộc sống mới, lão khất cái nên hưởng phúc. Nhảy dựng lên nhào tới sẽ liều mạng, thế nhưng hai người phân biệt cái ở hấn, hấn hầu như vô lực tránh thoát, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tào Tử Hiên một cái tát phiến qua đây.

Chỉ là một cái tát còn không có tiếp cận, mọi người lại nghe được Tào Tử Hiên hét thảm một tiếng, cũng thân thể ngang bay ra ngoài 3 bốn thước, đụng ngã xuống đại kiều trên hàng rào, Tần Phong nhìn thoáng qua té xuống đất lão khất cái, đã là đầu rơi máu chảy, trong lòng cũng là một trận phiền táo phần nộ, một quyền hướng về xông tới một người trên đầu đánh tới, lực lượng khổng lồ làm người kia cảm giác trên mặt đầu khớp xương đều vỡ vụn thông thường, nằm úp sấp dưới đất kêu thảm thiết không ngừng.

"Tần Phong! Người dám đánh lén cảnh sát!" Tào Tử Hiên bừng hồng của mình, nhìn Tần Phong đem mình 2 cái đồng sự trực tiếp phóng ngã xuống đất, trong lòng kinh khủng không ngừng, lúc đầu hấn thế nhưng tận mắt đã đến Tần Phong Tại Khán Thủ Sở giết người.

"Mau cứu lão khất cái, ca, người nhanh lên một chút mau cứu hấn."

Cả người là máu mập mạp ôm đã lâm vào hôn mê lão khất cái, khóc rống lưu thể hô: "Ta van cầu người mau cứu hấn, ta liền cái này một người thân."

Tần Phong bước nhanh đi lên trước, đem lão khất cái nhận lấy, một tay tại

sau lưng của hắn nhận liền nhấn vài cái, nhưng thấy lão khất cái ho khan một tiếng hộc ra một ngụm tụ huyết, Vốn dĩ chặt vật trên khuôn mặt hưng khởi một cổ ửng hồng. Lúc này Chu Nhã Phi đem xe lái tới, mở cửa xe bận tâm nói: "Nhanh lên một chút đưa đi bệnh viện."

Mập mạp bận tâm gật đầu, cùng Tần Phong đỡ lão khất cái sẽ phóng tới trên xe đi, lúc này lại một chiếc xe cấp tốc lái tới, vũng vàng đương đương dừng ở mấy người trước người.

"Tần Phong, người dám đánh lén cảnh sát, theo chúng ta đi một chuyến ah." Diệp Mộng Kỳ cùng Diệp Phong, còn có Williams ở trên xe đi xuống, lạnh lùng nói.

Một bên Tào Tử Hiên cũng là chỉ vào Tần Phong cùng mập mạp lên án nói: "Đội trưởng, Tần Phong đánh lén cảnh sát, cái này Lưu Khải trộm đồ vật còn muốn chống lại lệnh bắt!"

Tần Phong nhìn thoáng qua Tào Tử Hiên, làm mập mạp trước đỡ tên khất cái, đi nhanh đi ra phía trước, kia Diệp Phong tiến lên rầm trời: "Tần Phong, người làm gì!"

"Cút ngay cho ta." Tần Phong âm trầm rầm trời.

Kia Diệp Phong làm như không sợ, ngược lại thì trong mắt mừng rỡ hào quang hiện lên một tia, nhưng thoáng qua lại biến mất, mà là trầm giọng rầm trời: "Tần Phong, người đã kẻ khả nghi đánh lén cảnh sát, hiện tại theo chúng ta đi một chuyến ah."

"Các người thật là đủ đi." Tần Phong chỉ chỉ Diệp Phong, tại chỉ chỉ Diệp Mộng Kỳ cùng Williams, lạnh như băng nói: "Lẽ nào các người trưởng bối không có dạy qua người? Đừng khi để lão khất cái?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 107: Ta Cứu Các Người Một Nhà

Chương 107: Ta cứu các người một nhà

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 25 140 1 số lượng từ: 286 5

Diệp Phong trong mắt lóe lên một tia băng lãnh, nhưng theo sát sau trầm giọng nói: "Tần Phong, đây cũng chỉ là theo lẽ công bằng hành sự, hơn nữa người đánh lén cảnh sát đều bị chúng ta thấy được."

"VẬY các người không nhìn thấy Tào Tử Hiên cùng người của hắn đang đánh một người tàn phế lão khất cái còn một bàn tử?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Lúc này Tào Tử Hiên cũng gào thét nói: "Thối lắm, rõ ràng là cái tên mập mạp này trộm đồ vật phía trước, nhưng lại chống lại lệnh bắt, chúng ta đương nhiên là có quyền lợi tiến hành cần phải thủ đoạn."

"ĐÓ MỚI là thối lắm!" Mập mạp xoa xoa máu trên mặt, hẳn cảm giác đầu từng đợt đau rát, nhưng nhìn đến lão khất cái hôn mê bất tỉnh cùng bể đầu chảy máu đáng dấp, tâm lý lại là một trận bi phẫn: "Rõ ràng là cái này người nữ thổ liễu thổ bọ tại trên người hắn, ta nói chỉ là vài câu các người liền quyền đấm cước đá, các người con mẹ nó còn có xấu hổ hay không, tính chó má cảnh sát, các người con mẹ nó đều là đạo tặc, đều con mẹ nó không phải người!"

"Người cầm miệng cho ta."

Diệp Mộng Kỳ sắc mặt phát lạnh, tức giận nói.

"Lăn * thối đàn bà." Mập mạp đã bệnh tâm thần, hấn tức bản thân không bản lĩnh cũng phần nộ những người này ấu đả lão khát cái, bình thời người thế nào vũ nhục ta đều được ta cũng sẽ không đánh trả cãi lại, nhưng chính là lão khát cái không được, cho nên mập mạp thực sự phần nộ rồi, hấn chỉ vào Diệp Mộng Kỳ mũi liền mắng: "Ta cho người biết, nếu như lão khát cái có một chút sự, ta Lưu Khải phát thệ, chỉ cần ta còn có một khẩu khí tại, ta liền cho các người mọi người toàn gia không chết tử tế được!"

Sau cùng mập mạp gần như là rống đi ra ngoài, đứng ở một bên Chu Nhã Phi đều sợ lui về phía sau vài bước, nàng cảm giác cái tên mập mạp này giống như là một con dã thú, khát máu dã thú.

"Người, thật to gan!"

Diệp Mộng Kỳ lạnh quát một tiếng, còn không có xuất thủ, lại phát hiện Tần Phong đã đứng ở mập mạp trước người, lạnh lùng nhìn Diệp Mộng Kỳ, nói: "Người nếu như ở trên trước một bước, ta cho các người mọi người máu tươi tại chỗ!"

"Tần Phong, người khẩu khí thật là lớn!" Lúc này Williams đã móc súng lục ra nhắm ngay Tần Phong, một bên Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ, mà Tần Phong lại khinh thường cười nói: "Williams, người tin hay không người nả một phát súng giết không chết ta, thế nhưng ta có thể giết người?"

Williams nhượng mày.

Hấn không cảm giác được Tần Phong trên người có cái gì có thể nói là uy hiếp được tánh mạng hấn địa phương an toàn, nhưng là trái tim của hấn lại đang không ngừng kinh hoàng, kinh hoàng tâm cho hấn một loại bất an, Tần Phong theo như lời không giả bất an, nhưng là tự tin của hấn lại tự nói với mình cái này

Tần Phong căn bản là đang hư trương thanh thế, thế nhưng lúc này Diệp Mộng Kỳ cũng nhìn chăm chăm Williams, lạnh lùng nói: "Nơi này là Hoa Hạ, khẩu súng để xuống cho ta."

Thế nhưng Williams hiển nhiên không đem nòng theo như lời nói trở thành một hồi sự, Riêng Tần Phong càng không thềm, xoay người nói: "Đưa lão khát cái đi bệnh viện."

"Tần Phong, người theo chúng ta đi một chuyến ah!" Lúc này Diệp Phong bỗng nhiên đi lên trước tới.

"Người thật đúng là đủ không biết xấu hổ."

Tần Phong biết hẳn có cái gì chú ý, không phải là nhân cơ hội sẽ muốn uy hiếp hẳn phương pháp ghi hình chuyện tình. Đã sớm là tâm lý bất mãn hẳn không nói hai lời, trực tiếp xoay người một cước đá vào Diệp Phong trên bụng, Diệp Phong bất ngờ không kịp đề phòng, hét thảm một tiếng thân thể bay rớt ra ngoài, dưới đất lăn 7 8 vòng mới là dừng lại, ôm bụng sắc mặt tăng heo hồng, mà lúc này một tiếng súng vang đột nhiên vang lên, tất cả mọi người kinh hãi ngồi xồm xuống thân thể, kia Williams sắc mặt lạnh lẽo không gì sánh được, khi hẳn bóp cò trước khi, chợt phát hiện Tần Phong thân thể như là tiêu thất tại trong tầm mắt của hẳn, chỉ là ngón tay đã không bị khống chế, viên đạn bắn ra, cũng đánh hụt.

Nhưng theo sát sau, Williams cảm giác đầu từng đợt đau đớn kịch liệt, thủ đoạn bị một đôi cái kim vận động thông thường, súng lục cũng nữa cầm bất ổn, bị không biết khi nào ra hiện sau lưng hẳn Tần Phong cầm ở tại trong tay.

"Diệp Mộng Kỳ, người dám rút súng thử xem!"

Tần Phong lạnh lùng nói.

Đang muốn rút súng Diệp Mộng Kỳ thấy Tần Phong trong tay nắm Williams súng đã nhắm ngay bản thân, mà ở dưới chân của hẳn, Williams nằm dưới đất

trong miệng không ngừng ói máu, hai mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm Tần Phong, nàng hai mắt lạnh lẽo không gì sánh được, trên mặt càng sát khí tràn đầy. Chỉ là nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì Tần Phong toàn thân cao thấp tuy rằng không hề sát khí đáng nói, nhưng làm cho một loại nói giết liền giết cảm giác.

"Người bây giờ tin chưa?" Tần Phong cúi đầu nhìn Williams, khinh thường cười nói: "Một cái phế vật mà thôi, cũng dám ở trước mặt ta kiêu ngạo."

Lại nói, một cước đá vào ngực của hắn lên, Williams sắc mặt nhất thời đỏ lên, một ngụm máu tươi phun tới, mà lúc này, bỗng nhiên từ lái tới một chiếc xe dừng ở chuyện xảy ra hiện trường, Tần Phong nhìn lên, lại thấy Diệp Mộng Kỳ gia gia bảo tiêu A Hồ xuống xe trước, đỡ Diệp lão đầu, còn có một cái trên mặt bay một đạo sẹo nam tử từ trên xe đi xuống.

"Gia gia?" Diệp Mộng Kỳ cả kinh, thế nhưng Diệp lão đầu cũng bình tĩnh gương mặt rằm trời: "Im miệng cho ta!"

Diệp Mộng Kỳ lại càng hoảng sợ, xem Diệp lão đầu tựa hồ là tức giận không nhẹ, lại liên tiếp ho khan vài cái, một bên A Hồ bận tâm vỗ vỗ phía sau lưng của hắn.

Vết sẹo đao kia nam tử thấy lão khất cái cùng mập mạp thân chịu trọng thương, trong mắt lóe lên một tia sát ý, nhưng rất nhanh ẩn nặc xuống tới, nhìn Tần Phong nhẹ giọng nói: "Tần Phong, bỏ súng xuống ah."

"Ta không thể bảo đảm Diệp Đội Trường có thể hay không mở bắn chết ta." Tần Phong cười nhạt nói.

"Nàng sẽ không." Sẹo nam tử thản nhiên nói: "Nói cách khác, bao quát gia gia hắn đều phải vào ngục giam vượt qua nửa đời sau."

Diệp Mộng Kỳ sắc mặt đại biến, mà ở một bên Diệp lão đầu bất đắc dĩ lắc đầu, trong mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ, gián tiếp hướng Tần Phong cùng Diệp

Mộng Kỳ xác nhận sẹo nam tử nói toàn bộ đều là thật. Tần Phong cười cười, trực tiếp khẩu súng ném cho sẹo nam tử, sẹo nam tử đây mới là gạt đầu, đi tới lão khất cái phía trước, mang theo hồ thẹn cùng tán thưởng nhìn thoáng qua Tiểu Bàn Tử, nói với Chu Nhã Phi: "Tiểu thư, có thể lái xe đưa bọn họ đi bệnh viện sao?"

"Ân, tốt."

Chu Nhã Phi bận tâm gạt đầu, xem lão khất cái hôn mê bất tỉnh, mập mạp trên người còn mạo hiểm máu, cũng là lo lắng không thôi, bận tâm làm mập mạp đỡ lão khất cái ở phía sau tòa nằm xuống, sau đó nhìn thoáng qua Tần Phong, Tần Phong nói: "Người trước đưa bọn họ đi bệnh viện ah."

Chu Nhã Phi đây mới là lái xe hướng về y viện chạy đi.

"Tào Tử Hiên, ta cho người một lần cơ hội, nói nói có chuyện gì xảy ra." Sẹo nam tử thản nhiên nói: "Làm ta xem ra người có một chút nói dối, ta sẽ đem người ném vào Đông Thiên sông."

Tào Tử Hiên sợ đã là mặt không có chút máu, hấn nhìn từng đạo ánh mắt nhìn chăm chú, sợ toàn thân run run, tại nhìn thoáng qua bên cạnh đồng dạng run rẩy nữ nhân kia, hoảng sợ nói: "Là, là bạn gái của ta không cẩn thận nhả một bãi nước miếng tại lão khất cái trên người, người mập mạp kia nói vài câu, chúng ta nói không ưa, liền đánh nhau. . . Ta sai rồi. . . Ta thực sự sai rồi. . ."

"Từ nay về sau người và của người người này đều Đừng làm cảnh sát." Sẹo nam tử chỉ chỉ trước khi động thủ mấy người kia, nói: "Ta sẽ thông báo cho công an đôn đốc ngành."

Kia Tào Tử Hiên sắc mặt tái nhợt, mà mấy người khác sắc mặt cũng là thay đổi tái nhợt không gì sánh được, công tác cứ như vậy không có? Bọn họ không phải người ngu, biết dám nói đem Diệp lão gia tử đóng vào ngục giam tàn phế cách bọn họ chức vị quả thực chính là dễ dàng. Chỉ là hiện đang hối hận đã không còn kịp rồi.

"Cái này là được rồi nha." Tần Phong cười híp mắt điểm khóa Bas To, đá đá dưới bàn chân Williams, nói: "Bọn họ không là cảnh sát, cho nên ta là tự vệ."

Williams phát thệ hăn bây giờ muốn đem Tần Phong ăn sống rồi, thế nhưng đau đớn kịch liệt làm hăn không cách nào đứng dậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn Tần Phong không ngừng nhục nhã bản thân, trong lòng sát ý mỗi lúc lại tăng vọt.

Một bên Diệp Mộng Kỳ cũng không có thể nói thêm cái gì, nàng đã không chỉ một lần nhận được gia gia cảnh cáo, nàng tại lớn mật cũng không dám ở nơi này thời điểm vi phạm Diệp lão đầu ý tứ, chỉ có thể trơ mắt nhìn, mà một bên Diệp Phong ôm bụng cười khổ không thôi, đây mới là tiền mất tật mang.

"Tần Phong, hai cái này quốc tế hình cảnh người cũng dạy dỗ, chuyện này trước hết như thế kết thúc, người thấy có được không?"

Sẹo nam tử cười khanh khách nhìn Tần Phong, điều này làm cho Diệp lão đầu có chút không giải thích được cùng phiên muộn, 1 cái Tần Phong về phần làm hăn như thế ôn tồn nói chuyện sao?

"Còn một việc đây." Tần Phong bất mãn nói.

"Chuyện gì?"

"Ta gần nhất thành lập một nhà bảo an công ty, cục công thương 1 cái họ Diệp không có việc gì cho ta chọn tật xấu, người nói?"

"Yên tâm, sẽ không đang phát sinh." Sẹo nam tử buồn cười nói.

Tần Phong đây mới là gậy đầu, đem trong tay rút nửa đoạn Bas To ném ra ngoài, nói: "Vậy cứ như vậy đi, Diệp Đội Trường, tự giải quyết cho tốt."

Lại nói, liền nghênh ngang ly khai.

Diệp Mộng Kỳ trong lòng mặc dù buồn bực, nhưng cũng chỉ có thể như vậy, một bên Diệp lão đầu đi lên trước, nhìn thoáng qua nằm dưới đất hai người, nói:

"Mộng Kỳ, đem bọn họ mang đi ah."

Diệp Mộng Kỳ gật đầu, làm Lưu Phong đỡ Williams lên xe, sau đó lái xe ly khai, về phần Tào Tử Hiên cùng bọn người, càng không dám ở nơi này ngây ngốc, vội vội vàng vàng chạy.

"Hiện tại có thể nói cho ta biết Tần Phong có phải là ai ah?" Diệp lão đầu xem nên đi đều đã đi rồi, đi lên trước hỏi.

Sẹo nam tử cười khổ lắc đầu: "Ta cũng muốn biết hắn có phải là ai."

"Thậm chí ngay cả người cũng không biết? Người tới Đông Thiên cũng là vì hắn?" Diệp lão đầu nhíu nhíu mày.

"Đó cũng không phải." Sẹo nam tử lắc đầu, nhìn thoáng qua Diệp lão đầu, nói: "Bất quá người hôm nay cần phải đem người tư tàng thật là tốt rượu lấy ra nữa."

"Người cho rằng khả năng sao?" Diệp lão đầu trợn mắt, nói: "Đừng nói là người, chính là kinh thành mấy tên kia tới cũng không có khả năng."

"Đừng như thế keo kiệt, ta cho người biết, ta vừa mới thể nhưng cứu các người một nhà." Sẹo nam tử bất mãn nói.

Diệp lão đầu cả người ngẩn ra, sau đó khổ sở gật đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 108: Kẻ Thù

Chương 108: Kẻ thù

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 25 200 2 số lượng từ: 238 4

Tần Phong nửa đường đón xe taxi đi y viện, tâm lý lại bắt đầu nói thầm vết sẹo đao kia nam tử là lai lịch gì, có thể Diệp gia kia hai vương bát đản không nói được một lời hiển nhiên lai lịch không nhỏ. Còn có thái độ của hắn cũng có chút mơ hồ, làm Tần Phong nhiều lần hoài nghi sẹo nam tử có đúng hay không biết mình thân phận, bất quá suy nghĩ một chút, Tần Phong nghĩ không quá khả năng.

Ngoại trừ lão đầu tử kia cùng Tà Y ở ngoài, không người biết hắn tại thân phận của Đông Thiên Thị.

Hơn nữa hắn mười năm này rất ít tại Á Châu chạy, càng miễn bàn tiến nhập Hoa Hạ cảnh nội, thân phận cũng sẽ không dẫn người chú ý.

Suy nghĩ một đường Tần Phong vẫn là đem nguyên nhân về tại lão khất cái trên người, cái này lão khất cái giấu sâu, nhưng không biết là lai lịch gì, bất quá hắn là thân phận không kém, bằng không sẹo nam tử cũng sẽ không nói ra làm Diệp gia người một nhà vào ngục giam uy hiếp mà nói, những lời này uy hiếp chắc là người Diệp gia còn có Tào Tử Hiên đối lão khất cái hăm hại.

Chờ đến y viện, Tần Phong đối với nơi này đã phi thường quen thuộc, quen đường mà đến tìm được rồi Chu Nhã Phi, lúc này đang ở thủ thuật phòng trước hàng lang không có việc gì địa ngồi, mà mập mập trên đầu quần quít lấy 1 tầng băng vải có chút lo lắng đi tới đi lui.

Thấy Tần Phong tới rồi sau, mập mập bận tâm hỏi: "Phong ca, bọn họ không có làm khó người chứ?"

"Không có việc gì." Tần Phong lắc đầu, nói: "Thế nào?"

"Ta da dày thịt béo, có thể có chuyện gì?" Mập mập khổ sở cười cười: "Ta chính là lo lắng lão nhất cái. . . Phong ca, lần này cho người thêm phiền toái."

"Sau này tại đụng tới việc này, vào chỗ chết đánh, đánh người chết đều chề ít." Tần Phong trợn mắt, hiển nhiên còn mang theo vài phần tức giận: "Người không mạnh ngang điểm, sẽ chờ chịu khi dễ."

"Cắt."

Một bên Chu Nhã Phi nghe Tần Phong ngôn luận, thấp giọng hừ một tiếng.

Tần Phong trừng nàng liếc mắt, sợ nàng thân thể rụt một cái, mà một bên mập mập thấp giọng nói: "Phong ca, ngài có thể hay không đang mượn ta ít tiền? Ta trước trả lại cho Chu tiểu thư, mới vừa phí dụng đều là Chu tiểu thư ứng ra, chờ ta mới gửi tiền lương ta đang từ từ trả lại cho ngài."

"Không cần, đều là người một nhà." Tần Phong oanh oanh liệt liệt ngồi ở Chu Nhã Phi bên cạnh, cười híp mắt nói.

"Đại tẩu."

Mập mập cảm giác mình né tránh, bận tâm hô một câu.

Đây chính là đem Chu Nhã Phi tức giận hận không thể đem Tần Phong kia há miệng cho xé rách, thế nhưng ngấm lại song phương sức chiến đấu hay là thờ

phì phò quay đầu đi chỗ khác, không muốn khi nhìn đến Tần Phong.

Ước chừng có hơn một giờ, phòng giải phẫu đại môn mở ra, thầy thuốc cùng hộ sĩ ép nằm ở trên giường bệnh lão khất cái đi tới, lúc này lão khất cái lộ vẻ từng tí, lỗ mũi cắm dưỡng khí quản, sắc mặt vẫn là tái nhợt không gì sánh được, hơi mở hai mắt ra, làm như thấy Tiểu Bàn Tử còn có thể vui vẻ khẽ gật đầu lại lần nữa nhắm lại.

"Bệnh thân thể người suy yếu, có ba chỗ gãy xương, trong độ não chấn động, cộng thêm tứ chi bị gãy nhiều năm, chúng ta muốn theo dõi trị liệu, cho nên hẳn cần tại nằm viện quan sát một đoạn thời gian." Một gã thầy thuốc nói.

"Năm viện, năm viện, chỉ cần hẳn không có việc gì cái gì đều được." Mập mạp bậm tâm gật đầu, lo lắng nói.

Tần Phong cùng vài tên thầy thuốc đang nói chuyện trò chuyện, xác định lão khất cái không có nguy hiểm tánh mạng sau khi mới là yên tâm lại, chờ đến an bài tốt phòng bệnh sau, làm mập mạp đi phụng bồi vài tên nhân viên y tế công việc nằm viện thủ tục, hẳn còn lại là ngồi ở chỗ kia không nói được một lời, Chu Nhã Phi cùng hai người không thân chẳng quen tự nhiên không tốt tại trong phòng bệnh ngây ngốc, mà là ngồi ở hàng lang trên ghế bãi lộng điện thoại di động, nàng biết còn muốn chạy là không đi được.

"Cám ơn nhiều." Lão khất cái thanh âm rất suy yếu, nếu không phải Tần Phong lực tai tốt, thật lo lắng nghe không rõ sở.

Tần Phong nhún vai, nói: "Ta không giúp gì nhiều, muốn cám ơn thì cám ơn cái kia trên mặt mang sẹo nam nhân ah, là hẳn giải quyết."

Lão khất cái sắc mặt cùng ánh mắt không có biến hóa chút nào, bất quá hơi bên bên đầu: "Ta tạ chính là người cứu Lưu Khải, nếu như không có người chỉ sợ hẳn cũng bị rõ ràng đánh chết."

"Coi như hết." Tần Phong cười cười nói: "Lưu Khải sau này dầu gì cũng là

công nhân viên của ta, nếu là hẳn đã xảy ra chuyện ai làm việc cho công ty? Bất quá như đã nói qua, đến bây giờ người còn không chịu cùng mập mạp nói một chút thân thể của hẳn? Liên tình trạng của người bây giờ, ta thật lo lắng chống đỡ không được bao lâu."

"Ta sẽ tìm thời gian nói." Lão khất cái khẽ thờ dài một cái.

Tần Phong nghe phía bên ngoài thanh âm của mập mạp truyền đến, đứng lên nói: "Người nghỉ ngơi thật tốt ah, ta liền không quấy rầy."

Lão khất cái không có ở nói chuyện, đóng mắt dưỡng thần.

Sau đó Tần Phong cùng mập mạp nói vài câu, lại cho mập mạp để lại một khoản tiền sau mới là cùng Chu Nhã Phi ly khai, bất quá trên đường xem Chu Nhã Phi nghiêng đầu cũng xem bản thân, không nói được một lời hình dạng làm như tại nói cho mọi người ta một điểm mất hứng, điều này làm cho Tần Phong buồn cười không ngừng, chờ đến trên xe sau Chu Nhã Phi còn là như vậy, nhìn ngoài của số xe nhìn cũng không nhìn Tần Phong liếc mắt.

Tần Phong cũng không nói chuyện, lái xe ly khai y viện, lúc này sắc trời đã dần dần tối xuống, Tần Phong ở trên đường lái xe chạy hết không bao lâu, cũng coi thấy phía trước tráng lệ Lạc Thi Thủy Tinh Cung, nghĩ thầm có tiện nghi không chiếm vương bát đản, liền đem xe tại Thủy Tinh Cung cửa dừng lại, nói: "Xuống xe, mời người ăn bữa tiệc lớn, muốn ăn cái gì tùy tiện điểm, bổ thường của người."

"Hừ."

Chu Nhã Phi đang đang suy nghĩ cái gì đáng giá tiền nhất thời điểm, lại thấy Thủy Tinh Cung quản lí cười híp mắt đi lên trước tới, mang theo cung kính nói: "Tần tiên sinh đại giá quang lâm, không có từ xa tiếp đón. Không biết Tần tiên sinh là ở phòng đơn? Còn là?"

"Lầu 3 tìm cái vị trí là được." Tần Phong oanh oanh liệt liệt nói.

"Tốt, Tần tiên sinh, mời đi theo ta."

Đại sảnh quản lí bận tâm phía trước dẫn đường, hăn thế nhưng biết Tần Phong, dám đánh thú Lô Thiên Hào thành đạt bá khí, còn bị Lô Thiên Hào tự mình đưa ra đi, tự nhiên không phải là người bình thường, cho nên tự mình dẫn đường hăn rút không nghĩ cái gì.

Ở phía sau Chu Nhã Phi thế nhưng không ngừng bay bổng, xem đại sảnh quản lí đối Tần Phong cái này thái độ, tựa hồ ăn cơm xong Tần Phong không trả tiền cũng sẽ không có cái gì.

Vừa ngồi xuống, Tần Phong cũng cảm giác được một đạo ánh mắt bất thiện từ sau lưng mình xẹt qua, trong lòng nghi hoặc xoay người nhìn lại, lại thấy lộ vẻ 150 vạn treo giải thưởng hoa hồng Âu Thiếu Minh ôm 1 cái khuôn mặt tốt nữ nhân đi đến, làm Tần Phong cảm giác buồn cười chính là hăn phía sau hai người cao mã đại bảo tiêu, cơ hồ là một tắc cũng không rời đem Âu Thiếu Minh toàn bộ phương vị bảo vệ.

Bất quá làm Tần Phong cảm giác kinh ngạc còn lại là nữ nhân bên cạnh hăn, bắt đầu nghĩ nhìn quen mắt, không một lát nữa nhi nhớ tới nàng là trong quán rượu Lưu Đầu Trọc cái cô, cũng là Sở Sở bạn học, Hà Linh Yến.

"Nhanh như vậy liền ôm bấp chân." Tần Phong thấp giọng hít hai câu.

Chu Nhã Phi cảm giác được Âu Thiếu Minh ánh mắt độc ác, nhịn không được hỏi: "Người và hăn có cừ oán?"

"Nhìn hăn đui phải không thế nào linh hoạt rồi sao?" Tần Phong chỉ chỉ, nói: "Lúc đó ta một cước đá gãy. Được rồi, hăn chính là Âu Thiếu Minh, lúc đó Lô Thiên Hào yển hội lên chết đi con trai của Âu Thiên Hạo."

Chu Nhã Phi gật đầu: "Không trách hăn nhìn người vừa muốn đem người ăn một dạng."

"Hắn có bản lãnh đó sao?" Tần Phong khinh thường nói.

Bất quá khi Tần Phong vừa nói xong, lại đi tới một người, Vốn dĩ Tần Phong không để ý, bất quá cảm thụ được không thể so Âu Thiếu Minh kém cõi tàn nhẫn ánh mắt nhìn quét mình thời điểm, Tần Phong không khỏi nhíu nhíu mày, nghiêng đầu nhìn sang, lại thấy người Nhật Bản Cao Kiêu Thiên Cửu cùng 1 cái cao gầy nữ nhân đang xuất hiện, vóc dáng tạo thành tiên minh tương phản, bất quá cao gầy nữ nhân lại không thêm để ý chút nào, một tay ôm Cao Kiêu Thiên Cửu cánh tay không ngừng quyến rũ.

"Người sẽ không đem cái này cũng đá gãy chân ah?"

"Kia thật không có, ta tối đa chính là đạp hắn mấy đá, ai bảo hắn không có việc gì sà rần tại nhà của ta thiếu đánh đây." Tần Phong thanh âm không lớn không nhỏ, làm Cao Kiêu Thiên Cửu vừa có thể nghe đến.

Cao Kiêu Thiên Cửu tức giận sắc mặt chột đỏ bừng, một đôi mắt không ngừng phun Hỏa, nếu như không phải là rõ ràng tràn đầy căn bản không phải là Tần Phong đối nói, đã sớm xông tới.

Tần Phong cũng có thể hiểu được, lần trước lường gạt hắn một khoản tiền, vốn có Tần Phong tưởng 20 vạn, cũng không có coi ra gì làm Mạnh Chiêu Quân cầm, về sau Sở Sở trong lúc vô ý nói phải nhiều rất nhiều, điều này làm cho Tần Phong động tâm tư tưởng phải về tới bất quá một mực không thành công, nhưng nhìn cái này thâm cừ đại hận chỉ sợ là thực sự phải nhiều rất nhiều.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 109: Sau Đây Ta Bảo Vệ Người

Chương 109: Sau đây ta bảo vệ người

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 26 0 90 1 số lượng từ: 2400

"Người kẻ thù thật là không ít, Đông Thiên Thị lớn như vậy địa cũng có thể gặp phải."

Chu Nhã Phi nhin không được trào phúng vài câu.

Tần Phong đáp lại nói: "Người nào đó kẻ thù tuy rằng không nhiều lắm, thế nhưng trải qua thật là đủ bi kịch."

Chu Nhã Phi chán nản, thế nhưng nghĩ đến mình thân thúc thúc vì tiền sẽ giết chết chính hẳn một cháu gái ruột, trong lòng khó tránh khỏi lại bao trùm 1 tầng bi ai, Tần Phong thấy vậy bậ tâm nói: "Loại chuyện này gặp nhiều thấy quen, từ cổ chí kim nhiều ít vì lợi ích gà nhà trở mặt đá nhau? Đây cũng là không thể tránh khỏi, người tham lam bản tính tới chỗ nào đều không đổi được, tựa như cầu không đổi được ăn thì."

"Hừ, nói như vậy người cũng là tham lam?" Chu Nhã Phi nhin không được cười lạnh nói.

Tần Phong nhún vai, không thể phủ nhận nói: "Ta đối có chút chuyện xác thực cực độ tham lam."

"Chuyện gì?"

"Tỷ như, báo thù xếp hình nữa." Tần Phong cười híp mắt nói.

Chu Nhã Phi chợt nhớ tới mới vừa cùng Tần Phong gặp mặt thời điểm tràng cảnh, tán đồng gật đầu, địch nhân lái xe đều chạy hăn đều không buông tha, còn liều mạng dường như muốn bắt mất địch tánh mạng con người, đây chính là đủ tham lam.

"Ta có thể hỏi người một chuyện không?" Chu Nhã Phi ăn một miếng trứng cá muối, cảm thụ được mỹ thực mang tới sáng khoái, đồng thời hỏi.

"Nói đi."

"Người trước kia là đang làm gì?" Chu Nhã Phi có chút cẩn thận hỏi.

Tần Phong nhún vai, nói: "Chạy một chút sinh ý nữa, các quốc gia các nơi qua lại mò đi dạo, có đôi khi đánh một chút công, cùng tự trả tiền du ngoạn dường như, đi tới kia lời ít tiền sau đó đi trạm kế tiếp."

"A?" Chu Nhã Phi sửng sốt, nói: "Thế nào cùng tỷ tỷ của ta một dạng?"

"Tỷ tỷ người?" Tần Phong sửng sốt, nói: "Thế nào? Tỷ tỷ người cũng là như vậy?"

"Đúng vậy." Chu Nhã Phi gật đầu, nói: "Nàng đều ra ngoài du ngoạn 7 nhiều năm, lần này trở về hay là đang Lôi Thiên Hào yến hội lên đụng phải, nếu không phải là biết ta gặp nguy hiểm, nàng khẳng định còn muốn đi."

"Có người từ nhỏ chính là đường đi ngay thẳng." Tần Phong đáp.

Chu Nhã Phi không thể phủ nhận.

Bất quá Tần Phong rất nhanh lại cảm thấy đến một trận không được tự nhiên, xoay người lại thấy Âu Thiếu Minh cùng Cao Kiều Thiên Cửu đều ở đây cừu thị đến nhìn mình chăm chăm, tự nhiên là vừa mới một trận nói chuyện phiếm đều cho tới trên người mình, cũng phát hiện hai người có cái cùng chung địch nhân chính là Tần Phong.

"Mẹ nó, nhìn cái gì vậy? Tìm đánh phải không?" Tần Phong trợn mắt, trầm giọng rầm trời.

Âu Thiếu Minh tức giận giận sôi lên, kể từ khi biết mình bị treo giải thưởng sau khi, hãn thế nhưng một mực nhen ở nhà không dám ra cửa, hôm nay nếu không phải là Cao Kiều Thiên Cửu mời bằng không cũng sẽ không xảy ra tới, để tránh khỏi bị người nhớ nhưng, cũng không muốn vừa ra tới liền thấy Tần Phong, tâm lý khó chịu càng thẳng tắp tăng lên, đang nghe Tần Phong nói, tức hai tay bóp ca ca rung động.

Một bên Cao Kiều Thiên Cửu ngẫm lại mình bị hố tiền, còn có tại Tần Phong trong nhà ăn vô cùng nhục nhã cũng là tức giận không nhẹ, rất có bây giờ cùng Tần Phong liều mạng tư thế.

"Nhanh, không phục? Không phục đánh một trận, bạn thân miễn phí đem các người đưa vào y viện." Tần Phong lạnh lùng nói.

Dừng lại sau lưng Âu Thiếu Minh bảo tiêu nhíu nhíu mày, nhìn kỹ liếc mắt Tần Phong, thoáng đứng chỗ đứng đưa, để tránh khỏi Tần Phong xuất thủ thương tổn được mình cố chủ, Cao Kiều Thiên Cửu trong mắt lóe lên một tia hung ác, cũng không đang nhìn Tần Phong.

Chu Nhã Phi thấp giọng nói: "Người thì không thể không gây sự?"

"Là bọn hãn ảnh hưởng ta đi ăn." Tần Phong bất mãn nói: "Hừ, 2 cái phế vật."

Lời này làm Âu Thiếu Minh cùng Cao Kiều Thiên Cửu nghe càng tức giận

không thôi, nhưng lo lắng đến song phương sức chiến đấu cũng đành phải thôi, Âu Thiếu Minh gần như cắn răng nghiêng lợi nói: "Cao cầu tiên sinh, lần này kế hoạch hoàn thành, ta nhất định phải người kia chết không có chỗ chôn."

"Yên tâm." Cao Kiều Thiên Cửu cũng là âm trầm nói: "Chỉ cần người đáp ứng cùng chúng ta sơn khẩu tổ hợp làm, ta tin tưởng Đông Nam Á sẽ không tại có người uy hiếp được người, ngay cả Nam Hoa Bang đều sẽ trở thành của người vật trong túi, bao quát cái này Tần Phong đều phải bỏ ra giá cao thâm trọng, còn có nữ nhân bên cạnh hẳn."

Nghe đến đó, Âu Thiếu Minh trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, nói: "Tốt, ta tin tưởng cao cầu tiên sinh nói, cha ta trước khi chết tất cả tư liệu ta đều biết chấp tay dâng."

Cao Kiều Thiên Cửu trong mắt lóe lên một tia mừng rỡ, gật đầu.

Tần Phong ngẫu nhiên nghe được hai người bọn họ đối thoại, thoáng nhíu nhíu mày.

Cao Kiều Thiên Cửu nếu như là sơn khẩu tổ người, như vậy lần trước xuống tay với Lưu Linh mấy người chắc là thủ hạ của hắn. Hơn nữa gần nhất Lôi Thiên Hào đối Nhật Bản có một hồi đại sự động, không tiếc kéo động hơn 10 vị phú hào cùng nhau chấp hành cái này kế hoạch, ngay cả trước mắt Chu Nhã Phi sau lưng gia tộc cũng sẽ chia một chén súp, mà Tần Phong cũng từng nghe Lôi Thiên Hào uống say thời điểm nói qua hắn yêu nhất thể tử là chết ở sơn khẩu tổ nhân thủ trong, sợ rằng lần này nhằm vào Nhật Bản từng cuộc một hành động mục tiêu chân chính là Nhật Bản lớn nhất xã hội đen tổ chức sơn khẩu tổ, liền tại Nhật Bản thu lợi tức mà thôi. Mà là Lôi Thiên Hào đã từng kiện tướng đặc lực, Âu Thiên Hạo trong tay sợ rằng có chút lòng mang Lôi Thiên Hào thế lực bí ẩn tư liệu, những tài liệu này tự nhiên mà vậy thành bên ngoài Âu Thiếu Minh, như vậy sơn khẩu tổ tìm tới Âu Thiếu Minh cũng đích thật là cái lựa chọn tốt.

Mà Âu Thiên Hạo chết đối Lôi Thiên Hào cũng xác thực có không nhỏ đả

kích, thế nhưng Lôi Thiên Hào hiện tại vội vàng kế hoạch của chính mình, tự nhiên không lòng thanh thản đi quản là ai giết Âu Thiên Hạo.

Nghĩ vậy, Tần Phong không khỏi có chút nhớ nhung giúp một tay Lôi Thiên Hào.

Nếu như Âu Thiếu Minh tài liệu trong tay quả nhiên là có thể uy hiếp được Lôi Thiên Hào, như vậy đây là bản thân cho Lôi Thiên Hào chế tạo phiền phức, hơn nữa Lôi Thiên Hào báo thù tính tình cùng bản thân không sai biệt lắm, muốn làm ban đầu vì cho phụ mẫu báo thù, chính hãn cũng là mượn hơi bao quát M quốc tam đại bộ đội đặc chủng ở bên trong hơn mười cỗ thể lực đối Thánh Ma Tạt tổ chức tiến hành hủy diệt thức đá kích.

"Trực tiếp giết Âu Thiếu Minh? Còn là?"

Tần Phong đang đang suy tư nên như thế nào hỗ trợ đây, 1 cái quen thuộc khí tức bỗng nhiên tiến nhập tầm mắt của hãn bên trong.

Đã thấy lúc đầu đối Âu Thiếu Minh tiến hành hoa hồng treo giải thưởng lúc ở đây Khôn Xà Tử ăn mặc Thủy Tinh Cung quần áo lao động, trong tay nâng một đạo mâm nhỏ chậm rãi đi tới, người này đeo một bộ mắt kiếng gọng vàng, dù sao giữa hai lông mày tàn nhẫn rất khó ẩn núp, một cặp mắt kiếng giúp hãn giải quyết rồi không ít phiền phức. Khôn Xà Tử hiển nhiên cũng chú ý tới Tần Phong, bất quá mặt không đổi sắc, mà là tiến hành thân phận mình bây giờ phải làm công tác.

Bưng trên mâm rượu.

Nhiều lần tại Âu Thiếu Minh vậy liền lưu lại cũng không có nóng lòng hạ thủ, điều này làm cho Tần Phong không khỏi gật đầu.

"Làm gì chứ?" Chu Nhã Phi nhìn hãn một bộ trẻ nhỏ dễ dạy cũng tư thế, tò mò hỏi.

"Thấy cái kia người bán hàng sao?" Tần Phong cười híp mắt nói.

"Làm sao vậy?"

"Là một sát thủ người tin không?"

"A?"

Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ, hiển nhiên là lo lắng lại là bản thân thúc thúc phái người tới, mà Tần Phong còn lại là buồn bực nói: "Lo lắng cái gì, muốn là đối phó của người ta đã sớm đem nàng thu thập, ta không phải nói, ta sẽ bảo hộ an toàn của người."

"Vậy hẳn muốn giết ai?"

"Âu Thiếu Minh, tốt lắm, xem náo nhiệt ah. Người cũng học một ít đối mặt ám sát thời điểm phải làm thế nào bảo vệ mình."

Tần Phong không mặ không lạt Lại nói, lại đưa qua một bên rượu đỏ tại chén rượu trong ngã từ từ một chén, đặt ở cái bàn sát biên giới vị trí.

Chu Nhã Phi nhú nhú mày, hiển nhiên đối cái này giết tới giết lui có phiền chán cũng có sợ hãi: "Lẽ nào vì tiền thực sự có thể ai cũng giết?"

"Vậy phải xem bao nhiêu tiền." Tần Phong lắc đầu, nói: "Đương nhiên rất nhiều người không sẽ vì tiền làm bất cứ chuyện gì, tỷ như ta, ta thông thường đều biết cầm tiền làm việc, không phải là bởi vì tiền đi làm không việc. Ta không muốn làm, cho ta một ức USD ta cũng không đi, ta nghĩ làm, không trả tiền ta đều sẽ tự mình đi làm, đương nhiên là có khoản thu nhập thêm vậy khẳng định là muốn kiếm."

"Hừ." Chu Nhã Phi hừ lạnh một tiếng: "Vậy người ưa thích làm cái gì?"

Tần Phong ngẩn ra, trong mắt hiện lên một tia bi ai cùng cười nhạt: "Ta ưa thích bảo hộ bên cạnh ta mỗi người, gia nhân của ta, bằng hữu của ta, ta không

thích để cho bọn họ bị bất kỳ thương tổn."

Chu Nhã Phi trầm mặc xuống, nàng cảm giác được Tần Phong trên người kia nhẹ nhàng thống khổ và quyết tuyệt, bỗng nhiên đối người đứng bên cạnh hẳn có một tia ước ao, không khỏi hỏi: "Ta tính sao?"

"Tính, nếu như người ưa thích, sau này ta bảo vệ người."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 110: Ta Không Phải Cố Ý

Chương 110: Ta không phải cố ý

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 26 140 1 số lượng từ: 238 1

Nghe xong lời, Chu Nhã Phi tâm lý đột đập mạnh một chút, khuôn mặt đỏ lên, bần tâm uống một ngụm rượu đỏ làm bộ che giấu, tâm lý không biết tên một tia mừng rỡ, bất quá ngoài miệng lại nói: "Cắt, ai dùng người bảo hộ, người không khi dễ ta ta liền cảm ơn trời đất."

"Ta nơi nào khi dễ qua người?"

"Người lần trước tại công an cục. . ." Chu Nhã Phi nhớ tới bị Tần Phong ngắt cái mộng, lại bị tên hỗn đản này hôn một cái, tâm lý nổi giận không ngừng, thấy Tần Phong trên mặt mang cười xấu xa, thở phì phò nói: "Ta không muốn nói chuyện với người."

Tần Phong thấy nàng thật có chút tức giận, cũng không có thể đang tiếp tục đùa giỡn, ngược lại thì chỉ vào vừa mới đặt ở bên cạnh bàn một chén rượu, nói: "Người có tin ta hay không chén rượu này một hồi có thể cứu một người?"

"Thế nào cứu?"

"Cái này được xem người kia có hay không lòng dạ." Tần Phong nói.

"Giả thần giả quý."

"Không tin có dám theo hay không ta đánh cuộc? Nếu có thể cứu một người người làm ta hôn người một cái, nếu là không có thể cứu, ta cho người hôn một chút."

"Hừ." Chu Nhã Phi cười lạnh nói: "Người thật đúng là không ăn thua thiệt."

"Đùa giỡn, nếu như ta thua, tùy người nói một cái yêu cầu, chỉ cần tại ta nguyên tắc bên trong." Tần Phong cười híp mắt nói.

Chu Nhã Phi suy nghĩ một chút: "Thực sự?"

"Thực sự."

"Vậy một lời đã định."

"Chờ xem đi."

Mà lúc này bưng một món ăn đi lên lầu Khôn Xà Tử nhìn thoáng qua Tần Phong, sắc mặt vẫn là biến đổi bất biến.

Lần này là hãn liều mạng một lần ám sát, nếu như thành công, hãn có thể đạt được Tần Phong trong tay 150 vạn! Khôn Xà Tử nghĩ rất rõ ràng, dù cho nơi này là Lôi Thiên Hào địa bàn hãn cũng không có có thể cái gì có thể quan tâm, chỉ cần giết Âu Thiếu Minh, bắt được kia 150 vạn, hãn liền có biện pháp trong thoát đi Đông Nam Tỉnh, đến lúc đó mặc dù là Lôi Thiên Hào hoặc là Nam Hoa Bang, muốn tìm đến hãn hầu như không có thể nữa.

Vì 150 vạn, Khôn Xà Tử nghĩ giá trị.

Tại Đông Nam Tỉnh trà trộn lâu như vậy, đây là hãn nhận được cao nhất một cuộc làm ăn. Thông thường tại Đông Nam Tỉnh cái này ám sát nhiệm vụ trong,

có rất ít vượt lên trước một triệu, rất nhiều giá trên trời treo giải thưởng cũng đều là thỉnh nước ngoài một ít chức nghiệp sát thủ, ngay cả có cũng sẽ không là hãn cái này cấp thấp nghiệp dư sát thủ có tư cách có thể nhận, bình thường hãn nhận nhiệm vụ trải qua Quý Đầu môn tầng tầng bóc lột, tới tay trong có thể có mấy vạn cũng không tệ, thế nhưng xã hội bây giờ tiêu phí năng lực cao như vậy, hơn nữa nhiệm vụ cũng không phải thường có, Khôn Xà Tử sống kỳ thực cũng không rộng sưởng, cho nên hãn tham tiền, vì tiền ai cũng có thể giết, cho dù là trước kia hảo bằng hữu Triệu Quý Đầu.

Khôn Xà Tử lão một người độc thân, toàn gia trên dưới chỉ một mình hãn, cầm cái này 150 vạn hãn có thể không cố kỵ chút nào xa chạy cao bay,

Cho nên đối với Âu Thiếu Minh nhiệm vụ hãn rất để ý, Riêng Tần Phong đầu người treo giải thưởng, Khôn Xà Tử không chút suy nghĩ qua, đệ nhất Tần Phong hãn căn bản giết không được, dù cho hãn ai cũng dám động thủ cũng biết mình căn bản không cái cơ hội kia xuống tay với hãn, thứ 2 Âu Thiếu Minh cùng Tần Phong cho nhau treo giải thưởng, rõ ràng Tần Phong cho tiền cao, hơn nữa Âu Thiếu Minh tương đối dễ dàng làm thịt, giết Âu Thiếu Minh có thể từ Tần Phong trong tay trực tiếp cầm 150 vạn, giết Tần Phong, từ đầu tới đuôi trải qua Quý Đầu môn bóc lột ít đến thấy thương.

Khôn Xà Tử coi như là số học sẽ không tốt, loại này tướng tự nhiên sẽ tính.

Bưng mâm nhỏ đi lên trước, đặt ở Âu Thiếu Minh trên một cái bàn, tận lực làm thanh âm của mình vẫn duy trì cách thức hóa: "Tiên sinh, ngài gọi mì xào gan ngỗng."

"Ân, rót rượu." Âu Thiếu Minh xem chưa từng liếc hãn một cái, lúc này đang cùng Cao Kiêu Thiên Cử trò chuyện một ít huân đoạn tử trò chuyện đang vui vẻ, bên cạnh còn có 2 cái kiêu tích tích mỹ nữ, tự nhiên sẽ không đi lưu ý 1 cái người bán hàng.

Mà bên cạnh hãn cách đó không xa 2 cái bảo tiêu còn lại là toàn bộ tinh thần

đề phòng, bất quá thái độ không có lần đầu khẩn trương như vậy, hiển nhiên Khôn Xà Tử nhiều lần xuất hiện ở Âu Thiếu Minh bên cạnh rót rượu, bọn họ đã tận lực thấp xuống đối Khôn Xà Tử đề phòng, mà lúc này bỗng nhiên truyền đến một tiếng bình rượu rơi xuống đất Một tiếng trống vang lên, dẫn tới 2 cái bảo tiêu đồng thời nhìn sang, lại nhìn thấy Tần Phong kia một bàn, bình rượu không biết khi nào tạt rơi xuống đất, Chu Nhã Phi còn lại càng hoảng sợ.

Khôn Xà Tử trong mắt lóe lên một tia tinh quang, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh dao ăn, không chút nghĩ ngợi hướng về Âu Thiếu Minh cổ đâm tới!

"Người dám!"

Một gã bảo tiêu giậm quát một tiếng, muốn trước khí thế lên cho Khôn Xà Tử tạo thành áp lực vô hình, thế nhưng Khôn Xà Tử đây là luyện tập mấy mươi lần công kích, mặc dù là tinh thần xác thực bị quấy nhiễu, trong tay dao ăn vẫn như cũ là đâm đi ra ngoài, kia Âu Thiếu Minh nơi nào phản ứng qua đây, vung tay lên thời gian rất ngắn, hăn hầu như không có thời gian phản ứng.

Mà lúc này kia hai gã bảo tiêu đã cấp tốc ra, một người trong đó lập tức hướng về Khôn Xà Tử đá tới, Khôn Xà Tử cắn răng, trong tay dao ăn đã đâm vào cổ Âu Thiếu Minh.

Hét thảm một tiếng, còn có Khôn Xà Tử bị nện ra lúc tiếng kêu rên đồng thời vang lên, Khôn Xà Tử cảm giác lưng từng đợt đau rất đau, chỉ là liếc mắt một cái thấy Âu Thiếu Minh bưng cổ của mình bất tỉnh tại một nữ nhân trong lòng, máu không ngừng chảy ra tới, không chút nghĩ ngợi xoay người liền muốn chạy trốn, lúc này còn lại khách nhân đều bị bất thành linh một màn lại càng hoảng sợ, trái lại Chu Nhã Phi còn coi như là trấn định, bởi vì nàng biết tên sát thủ này muốn giết Âu Thiếu Minh, chẳng qua là khi ám sát đã tới thời điểm, nàng còn là cảm giác trái tim trở nên thẳng nhảy, thẳng đến thấy Tần Phong mặt không đổi sắc ở nơi nào thường thức tảng thịt bò, mới thoáng an định một chút.

Mà kia 2 cái bảo tiêu, 1 cái chiếu cố không biết chết sống Âu Thiếu Minh, một cái khác còn lại là cấp tốc đuổi qua đây. Bất quá Khôn Xà Tử tốc độ rất nhanh, ít nhất chạy trốn chết tốc độ rất nhanh, hộ vệ kia trong mắt lóe lên một đoàn lửa giận, đưa qua một bên khách nhân trên bàn một thanh dao ăn liền văng ra ngoài, hăn đối với mình dao nhỏ tốc độ rất có lòng tin, nếu như không có cái kia chết tiệt vương bát đản nói.

Đã thấy kia phi đao Phi ở giữa không trung, đột nhiên thoát ra một chén rót đầy rượu chén rượu, chánh chánh hảo hảo chặn dao nhỏ, chỉ nghe ba một tiếng, chén rượu vỡ tan, dao ăn rơi xuống tại hạ, một đoàn rượu đỏ cũng là bắn tung tóe bốn phía đều là, mà Tần Phong còn lại là bưng cốc có chân dài phía dưới, vô tội xoa xoa trên mặt bắn tung tóe đến một chút rượu đỏ, nhìn kia tức giận tận trời bảo tiêu, bất đắc dĩ nói: "Ta không phải cố ý người tin không?"

Khôn Xà Tử nghe được Tần Phong nói, tự nhiên biết bị Tần Phong cứu một gã, vẫn là không quay đầu lại chạy, từ một bên cửa sổ nhảy xuống mất tung ảnh.

Từ ám sát đến chạy trốn, đến nửa đường tuôn ra cái Tần Phong tới, bất quá ngắn mấy giây, làm tất cả mọi người không có phản ứng qua đây, chỉ là lẳng lẳng nhìn trên cổ xuất huyết nhiều Âu Thiếu Minh, bưng đã nát chén rượu về mặt vô tội Tần Phong,

Hai gã bảo tiêu hiển nhiên không thời gian rồi thương thảo Tần Phong có phải có phải là cố ý hay không, bọn họ đầu tiên phải bảo đảm Âu Thiếu Minh an toàn, không chút nghĩ ngợi mang Âu Thiếu Minh hướng về dưới lầu chạy đi, mà một bên Cao Kiêu Thiên Cửu âm sâm sâm nhìn thoáng qua Tần Phong, trong mắt lóe lên một tia sát ý, theo sát sau cùng hai nữ nhân cũng đi theo ra ngoài. Dù sao Âu Thiếu Minh là của hăn trọng yếu Hợp Tác đồng bọn.

"Ta thực sự không phải cố ý." Tần Phong bất đắc dĩ hô.

Thế nhưng không ai phản ứng hăn, Tần Phong bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đem nghiền nát cái chén ném tới một bên, một lần nữa ngồi xuống

lại, Chu Nhã Phi còn lại là không thể tin nhìn chăm chăm Tần Phong: "Người. . . Người nói cứu người. . . Chính là cứu tên sát thủ kia?"

"Đừng quên một hồi làm ta hôn một chút."

Tần Phong không chính diện trả lời vấn đề của nàng, mà là nói tiên đặt cược.

Điều này làm cho Chu Nhã Phi một trận phiền muộn.

Bất quá lúc này khách sạn quản lí vội vã chạy tới, biết được bản thân phục vụ viên của lại muốn ám sát Âu Thiếu Minh, tâm đều lạnh nửa đoạn. Trái lại Tần Phong thấy hãn khổ qua mặt đáng dấp, vẫy vẫy tay, kia từng trái về mặt đưa đám đi lên trước tới, nghe Tần Phong nói: "Người phân phó một chút, bởi vì ... này loại có chuyện xảy ra tối hôm nay lâu 3 khách nhân toàn bộ miễn đơn, bảo chúng sau này sẽ không xuất hiện loại vấn đề này, về phần Lôi Thiên Hào chỗ đó ta sẽ nói."

"Cảm tạ, cảm tạ Tần tiên sinh."

Cái này quản lí vừa nghe Tần Phong muốn đích thân cùng Lôi Thiên Hào biện hộ cho, trong lòng tự nhiên lại thành lập hi vọng, bèn là dựa theo Tần Phong cho nghĩ cách phân phó đi xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 111: Cảm Giác Không Đúng

Chương 111: Không đúng cảm giác

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 26 200 2 số lượng từ: 229 4

"Người tại sao muốn cứu tên sát thủ kia?"

Ra Thủy Tinh Cung, Chu Nhã Phi liền bất mãn hỏi.

"Ta nói ta không phải cố ý." Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Ta vốn dĩ muốn bưng ly rượu kính người, kết quả lại không may vừa lúc ngăn trở cây dao kia."

"Người cho là ta có tin hay không?" Chu Nhã Phi cười nhạt hỏi.

Tần Phong nói: "Người tin hay không kia là chuyện của người, bất quá hai người chúng ta trong lúc đó thế nhưng đã nói trước, người thua người muốn cho ta hôn một chút, rất không tốt chính là chén kia rượu chính xác cứu một người, cho nên ta đã thắng."

"Người! Người vô lại!" Chu Nhã Phi bất mãn nói.

"Ai, ta vô lại ta không có vấn đề, thế nhưng nếu như người vô lại mà nói, ta đây thật không có lời có thể nói." Tần Phong một bộ lộn chết không sợ nước sôi tư thế, làm Chu Nhã Phi cũng tìm không được bất kỳ có thể đánh vỡ người này

da mặt lỗ thủng tới, sau cùng nhụt chí thông thường, ủy khuất nói: "Còn nói mời người nhà ăn bữa tiệc lớn, người cũng xài tiền, lại chơi xấu gạt ta, người có phải là nam nhân hay không."

"Ai nha, cùng lắm thì không hôn môi." Tần Phong bày làm ra một bộ ta thua thiệt lớn đáng dấp, bất đắc dĩ nói: "Ta cho người biết, người đừng được một tấc lại muốn tiến một thước."

"Ai được một tấc lại muốn tiến một thước?" Chu Nhã Phi thở phò nói, suy nghĩ một chút bất đắc dĩ nói: "Chỉ cho một chút."

"Yên tâm."

Chu Nhã Phi bất đắc dĩ nhắm mắt lại, nhắm mắt làm ngơ, ta xấu lắm lại bất quá người, không nhìn người đi được chưa? Nghĩ tới đây Chu Nhã Phi lại là một trận phiền muộn, bản thân dầu gì cũng là SH nổi danh thương nghiệp chi hoa, tại thương giới tài chính nghiệp đánh bại nhiều ít nam nhân, thế nhưng tại Đông Thiên Thị lại liên tiếp tại Tần Phong trong tay có hại, tâm lý càng nghĩ càng là giận.

"Người nhanh lên một chút!"

Chu Nhã Phi cảm giác Tần Phong một điểm động tác không có, bất mãn nói.

"Thanh nhã phi, người làm gì chứ?" Lúc này 1 cái quen thuộc giọng nữ truyền vào lỗ tai của nàng, Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ chung quanh nhìn lên, lại phát hiện Tần Phong không biết lúc nào biến mất không thấy, thay vào đó còn lại là Tô Yên tiểu sanh sanh đứng ở bên cạnh mình, vẻ mặt cổ quái đang nhìn mình, Chu Nhã Phi khuôn mặt đỏ lên, bận tâm đến: "Không có gì, hơi mệt."

"Tên khốn kia đi đâu?" Chu Nhã Phi tâm lý mắng.

Trái lại Tô Yên nghi ngờ nhìn thoáng qua Chu Nhã Phi, nói: "Người xác định không có chuyện gì? Mới vừa nói cái gì nhanh lên một chút?"

"Thực sự không có gì nữa." Chu Nhã Phi cũng không dám nói mình bại bởi một người nam nhân muốn cho người nam nhân kia hôn một cái, tiến lên kéo ở Tô Yên cánh tay, cười hì hì nói: "Tô Yên tử tử, người thế nào nhanh như vậy đã tới rồi, ta còn tưởng rằng người muốn ngày mai đến đây."

"Chu phong gần nhất cử động có chút dị thường, người lại bạo lộ hành tung, ta có thể không chạy tới sao." Tô Yên thở dài, nói: "Trừ phi có chứng cứ xác thực bằng không phụ thân người tuyệt đối sẽ không tin tưởng chu phong muốn hại người, được rồi, hôm nay là ai cứu người?"

"1 cái lẩn lộn. . Một người bạn."

Chu Nhã Phi bận tâm đổi giọng, nói: "Ta còn muốn đến hảo hảo cảm tạ hẳn đây, ai, quên đi, ta hơi mệt chút, vừa mới có người tại Thủy Tinh Cung muốn giết con trai của Âu Thiên Hạo, ta lại càng hoảng sợ, hơi mệt chút, đi về nghỉ ngơi đi."

Tô Yên cũng không quan tâm ai giết ai, chỉ cần Chu Nhã Phi không có chuyện gì nàng cũng sẽ không hỏi nhiều, tuy rằng Chu Nhã Phi biểu hiện có chút khác thường, bất quá nàng là an toàn vậy cũng tốt.

Làm hai người sau khi rời đi, một bên trong đường hẻm Tần Phong vỗ ngực đi ra: "May mà bạn thân né tránh chạy mau, không thì cần phải bị nha đầu ngốc này cho cuốn lấy. Có nàng bảo hộ Chu Nhã Phi sẽ không có vấn đề gì."

"Tần tiên sinh." Một bên Khôn Xà Tử thay đổi một bộ dạng khác đi ra, thấy Tần Phong sau mang theo cảm kích nói: "Vừa mới đa tạ."

"Người lá gan thật đúng là không nhỏ." Tần Phong nhìn thoáng qua Khôn Xà Tử, nói.

Khôn Xà Tử trên mặt hiện lên lướt một cái độc ác: "Làm chuyển đi này, nhát gan đã sớm chết đói. Lần này dao nhỏ đâm vị trí không đủ lấy giết chết Âu Thiệu Minh, thế nhưng Tần tiên sinh yên tâm, ta sẽ tiếp tục."

"Âu Thiếu Minh thế nhưng sợ chết, người tiếp theo không chừng cơ hội." Tần Phong lắc đầu, nói: "Không phải là ta khinh thường người, người liên tiếp gần hẳn đều không có cơ hội."

"Nếu như Tần tiên sinh là ta, Tần tiên sinh sẽ làm như thế nào?" Khôn Xà Tử trong mắt lóe lên tinh quang, trầm giọng nói.

"Ta? Ta sẽ tìm đem *, sau đó tìm cơ hội giết chết hẳn." Tần Phong thản nhiên nói.

Khôn Xà Tử thoáng cười khở, đừng nói *, chính là một cây súng lục hẳn đều rất khó đang làm đến, hơn nữa coi như là có * ở trong tay, phỏng chừng đánh ra 10 súng có 9 súng là thất bại, dù sao hẳn căn bản sẽ không chạm qua *, Tần Phong nhìn hẳn cười khở đáng dấp, nói: "Kỳ thực không cần súng cũng có thể, tìm cơ hội hạ độc, bất quá muốn tìm đúng thời cơ cùng phương pháp, một ít kịch độc độc tố người là không lấy được, nhưng cũng lấy lo lắng sinh hoạt vật phẩm, tỷ như hải sản cùng vi-ta-min C phối hợp, trứng gà cùng đường hoá học, đương nhiên đây cơ hồ không có khả năng tại y viện độc chết người, cho nên dạng gì độc cùng dạng gì phương pháp là chính người suy tính."

Khôn Xà Tử một bộ thụ giáo gật đầu, Tần Phong nói: "Người cũng có thể cải trang trang phục trà trộn vào đi, bất quá người cái này trang phục phỏng chừng bị người ta nhớ kỹ, hắc hắc, cần thiết trang phục còn là cần."

"Đi, người cũng đừng có gấp cái này chốc lát, một kích không giết không được nhất định phải viễn độn nghìn dặm, người hay là trước bảo trụ mạng của mình ah. Về phần tiền, ta trước khi đặt ở Triệu Quý Đầu chỗ đó một ít, người có thể cầm dùng, bất quá tiền còn lại người kiếm không kiếm còn là xem chính người." Tần Phong thản nhiên nói.

"Là."

Khôn Xà Tử cũng không dám cò kè mặc cả, rất nhanh rời rời đi.

Tần Phong nhìn chung quanh, trực tiếp gọi xe về nhà.

Chờ vào trong nhà, lại thấy Yến Tiểu Mộng đang cùng Sở Sở nói chuyện phiếm xem ti vi, thấy Tần Phong sau khi trở về, bất mãn nói: "Người cái này suốt ngày cũng làm nha đi?"

"Nói chuyện làm ăn." Tần Phong cười híp mắt nói: "Ta hôm nay tìm Lôi Thiên Hào thương lượng ta bảo an công ty sân bãi chuyện tình, còn có những thứ khác một ít việc vặt."

Yến Tiểu Mộng cười, sau đó ở một bên trong bao xuất ra một bộ điện thoại di động tới, nói: "Người cũng không biết đi điện thoại di động, đây là ta cùng Sở Sở hôm nay mua được, người cất kỹ, cũng không cho phép nữa đã đánh mất."

"Là!" Tần Phong vỗ vỗ ngực bảo đảm nói: "Tuyệt đối sẽ không ném."

"Ta đây đi trở về, thời gian không còn sớm." Yến Tiểu Mộng đưa qua túi của mình, giúp Tần Phong tự sửa y sam, khê thờ dài một cái, nói: "Buổi tối muốn sớm nghỉ ngơi một chút."

"Ta đưa người trở lại."

"Không có việc gì nữa, người đều bận rộn một ngày, hơn nữa Trần thúc còn phái người bảo hộ ta, không cần lo lắng." Yến Tiểu Mộng cười hì hì nói.

Tần Phong tự nhiên biết ra mặt cất giấu mấy người cảnh sát mặc thường phục đây, suy nghĩ một chút cũng liền gật đầu, chờ Yến Tiểu Mộng sau khi rời đi, hẳn cũng ngồi ở trên ghế sa lon cau mày, một bên Sở Sở tò mò hỏi: "Làm sao vậy?"

"Người không phát hiện nàng có điểm không đúng sao?" Tần Phong cau mày hỏi.

Sở Sở sửng sốt, nói: "Không có a, tốt vô cùng. Là lạ ở chỗ nào a?"

"Không biết, ta cũng không biết." Tần Phong có chút phiền táo, lấy ra một

điều Bas to mà đột muốn để cho mình an tĩnh lại, thế nhưng tâm lý còn có một loại dự cảm xấu, nói: "Ta cảm giác nàng có cái gì không đúng, tựa hồ có chuyện gì gạ ta."

"Không có chứ." Sở Sở suy nghĩ một chút, nàng hôm nay nửa ngày đều cùng với Yến Tiểu Mộng, vẫn như cũ là không có phát giác một điểm không thích hợp tới: "Ngươi là suy nghĩ nhiều ah? Đàn ông các ngươi liền ưa thích đoán mò."

Tần Phong lắc đầu, tạm thời không suy nghĩ thêm nữa, hẳn cũng có tự tin nếu như Yến Tiểu Mộng xảy ra chuyện gì có thể để bảo vệ nàng, vừa cười vừa nói: "Hy vọng là vậy." Sau đó lại dừng một chút, lại hỏi: "Mạnh Chiêu Quân đây?"

"Buổi chiều liền đi ra ngoài, đến hiện tại vẫn chưa về, nàng sẽ không có chuyện gì chứ?" Sở Sở có chút lo lắng hỏi.

"Sẽ không, nàng rất khôn ngoan."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 112: Một Lưới Bẫy Hết

Chương 112: Một lưới bắt hết

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 27 0 90 1 số lượng từ: 224 8

"Người tối hôm qua đã làm gì?"

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Tần Phong từ trên lầu đi xuống liền thấy Mạnh Chiêu Quân đang ở nhà bếp chuẩn bị hôm nay bữa sáng, nhin không được hỏi: "Nửa đêm mới vừa về, người cũng không ngại mệt?"

"Công tác." Mạnh Chiêu Quân đơn giản hồi đáp.

"Nhanh, buổi tối công tác a." Tần Phong cười hì hì ngồi ở một bên, đưa qua 1 cái nem rán gặm một cái: "Cẩn thận thận."

"Tần Phong!"

Mạnh Chiêu Quân trừng hăn liếc mắt, trong lòng nàng cũng phiền muộn, nàng biết Tần Phong cơ bản đoán được thân phận của mình, thế nhưng bất luận mình tại sao điều tra đối Tần Phong đều biết rất ít, điều này làm cho Mạnh Chiêu Quân cảm giác có chút chịu đả kích, đang nghe Tần Phong đùa giỡn nói, nhất thời có chút bất mãn nói: "Người có thể hay không nghiêm chỉnh một ít? Suốt

ngày đến muộn chỉ biết khi dễ ta và Sở Sở?"

"Ta dựa vào." Tần Phong trong tay ném rán đều thiếu chút nữa ngã xuống, bất đắc dĩ đáp: "Ta là lo lắng thương thế của người miệng lại nứt vỡ, tự thân khí huyết không đủ dễ dẫn đến thân thể khí quan Suy Kiệt, chính người nghĩ sai không thể nói?"

Đối mặt Tần Phong nghiêm trang nói bậy, Mạnh Chiêu Quân chỉ có thể tuyền chọn trầm mặc.

"Ta là nói thật, thương thế của người miệng là viên đạn xỏ xuyên qua thương tổn, tính là thân thể người không sai cũng cần chú ý tu dưỡng, bằng không vết thương tùy thời có thể sẽ gây nên dị biến." Tần Phong nói: "Ta là vì người muốn, thật vất vả bảo trụ người một lần, ta xem người thẳng thắn hay là đang trong nhà nghỉ ngơi thật tốt vài ngày được."

"Ta sẽ lo lắng." Mạnh Chiêu Quân cũng biết mình thân thể thương tổn nghiêm trọng tính.

Dù sao viên đạn xỏ xuyên qua vai, đối với nàng cánh tay phải đều là một loại gánh nặng, đây đối với một tên trộm mà nói là phi thường nặng nề áp lực.

"Được rồi, người hôm nay thế nào dậy sớm như thế?" Mạnh Chiêu Quân tò mò hỏi: "Bình thời không có việc gì người không đều là trạch tại gian phòng của mình trong không được sao?"

"Một hồi sẽ có cảnh sát đem ta lĩnh đến cục cảnh sát trong uống trà, ta ăn không quen cảnh cục cặp lồng đựng cơm, cho nên ăn trước no bụng nữa." Tần Phong lười biếng đáp lại nói, đồng thời xuất ra một phần báo chí nhìn một chút, mặt trên ra đối Nivola hít thuốc phiện * đến tiếp sau sự kiện, còn có chính là đêm qua Thủy Tinh Cung Âu Thiếu Minh ám sát sự kiện.

Diệp Phong những tên kia đang tìm muốn đem phương pháp ghi hình lấy đi, đêm qua cứu Khôn Xà Tử, nhất định sẽ bị bọn họ chú ý tới, mặc dù là bản thân

một mực chắc chắn không phải cố ý, lấy bọn họ không biết xấu hổ tâm nghĩ chỉ sợ sẽ không buông tha cơ hội này. Mạnh Chiêu Quân thấy hãn khí định thần nhàn, không có chút nào lo lắng cũng liền không nhiều hỏi, người kia làm việc có chừng mực, Mạnh Chiêu Quân trong lòng thầm nghĩ nói.

Cũng đúng như Tần Phong nói.

Khi hãn vừa ăn no một hồi, ngoài phòng truyền đến tiếng đập cửa, mở cửa liền thấy Diệp Mộng Kỳ mang theo một đội cảnh sát, cái này Diệp Mộng Kỳ ánh mắt vẫn là lạnh như băng, mà sau lưng hãn mấy người hình cảnh còn lại là nhìn Tần Phong có phần nộ còn có lo lắng mơ hồ.

"Không cần nhiều lời, ta và các người đi."

Tần Phong dứt khoát thái độ làm cho Diệp Mộng Kỳ cùng một đội hình cảnh hơi có chút kinh ngạc cùng mất tự nhiên, bọn họ đã sớm chuẩn bị kỹ càng cùng Tần Phong một phen thần thương khẩu chiến, không nghĩ Tần Phong dĩ nhiên không nói hai lời thúc thủ chịu trời.

Diệp Mộng Kỳ cũng là người sáng khoái, sẽ không khách khí cái gì, trực tiếp phân phó thủ hạ mang theo Tần Phong liền chạy về trong Cảnh cục.

Đến rồi công an cục, Tần Phong bị nhốt vào một gian phòng thẩm vấn, vẫn là lão đãi ngộ, chiếc ghế tạp thân thể, trên tay mang *.

"Đêm qua Âu Thiếu Minh tao ngộ không rõ sát thủ ám sát, người tại sao muốn cứu tên sát thủ kia?" Diệp Mộng Kỳ vào đầu hỏi.

"Ta không cứu hãn a."

Tần Phong nhún vai, nói: "Đừng nói ta có tật giết mình, ta biết các người nhất định sẽ bởi vì ... này chuyện hư hỏng gây sự với ta, ta chỉ là không muốn cùng các người làm cái gì miệng lưỡi chi tranh mà thôi."

"Hừ, người nói người không cứu, vì sao Âu Thiếu Minh bảo tiêu nói chỉ ra và

xác nhận người cứu tên sát thủ kia, người có phải là hãn hay không đồng bọn?"

"Không phải là."

"Ta xem đêm qua phương pháp ghi hình, người xuất thủ thời gian cùng tốc độ vừa có thể ngăn trở cây đao kia tử, người nói người không phải cố ý? Quỷ tin?"

"Ta nào biết bọn họ tin hay không, ta cũng không phải Quỷ."

Diệp Mộng Kỳ cười lạnh nói: "Kia Tần Phong, người lại có biết hay không Nivola chỉ ra và xác nhận người hãm hại hãn, người bây giờ lưng đeo tư tàng thuốc phiện, hãm hại đặc biệt tội danh?"

"Có chứng cứ sao?" Tần Phong hỏi ngược lại: "Không thì ta cáo hãn nói xấu."

"Mặc kệ dùng không có chứng cứ, chúng ta đều có quyền lợi câu lưu người 48 mấy giờ hiệp trợ điều tra." Diệp Mộng Kỳ đứng lên nói: "Tần Phong, chính người tốt nhất ngấm lại, không thì bị chúng ta tìm được chứng cứ, người gặp phải hình phạt càng thêm nghiêm trọng."

"Tùy ý."

Tần Phong không muốn cùng nàng nhiều lời nói nhảm, chỉ là cau mày, cảm giác Diệp Mộng Kỳ biểu hiện tựa hồ có cái gì không đúng, cô nàng đối với mình dù sao cũng là không có gì hay sắc mặt, tại nàng trong lòng cũng là phần tử phạm tội ẩn tượng, theo lý thuyết đi lên chắc là đổ ập xuống nói chúng ta xác nhận người đêm qua hiệp trợ sát thủ chạy trốn, sau đó xử cái cái gì đồ chơi vân vân, thế nhưng hôm nay biểu hiện cũng không phải là như vậy, nếu như bởi vì kia phần phương pháp ghi hình duyên cớ, Tần Phong cũng không quá tin tưởng, nếu như Diệp Phong khả năng sẽ nói như vậy, nhưng cái này rõ ràng không phải là Diệp Mộng Kỳ phong cách.

Diệp Mộng Kỳ nhìn hãn cau mày, hừ lạnh một tiếng rồi rời đi, phân phó hai

cảnh sát trông coi.

Mới vừa trở lại phòng làm việc của mình, Diệp Phong cùng Williams cũng nhanh bước tới rồi, cũng không nhiều nói nói nhảm, đóng kỹ cửa ban công liền nói trầm giọng nói: "Yến Tiểu Mộng mất tích."

"Ân? Có đúng hay không Lun Siting tàn phế ra tay?" Diệp Mộng Kỳ không có quá nhiều kinh ngạc, mà là hỏi.

"Chắc là."

Diệp Phong gật đầu, nói: "Căn cứ theo dõi Yến Tiểu Mộng tàn phế truyền về tin tức, Yến Tiểu Mộng là tại sáng sớm hôm nay đi làm trên đường bị vài tên ngoại quốc nam tử mang đi. Đến bây giờ đã 37 phút."

"Yến Tiểu Mộng nhà người biết sao?"

"Không biết." Diệp Phong lắc đầu, nói: "Nếu như Lun Siting là vì bức họa kia mà bắt cóc Yến Tiểu Mộng, như vậy bức họa kia nhân vật then chốt Tần Phong sẽ là người thứ nhất nhận được tin tức, Tần Phong người mang về ah?"

"Hắn rất phối hợp."

"Cũng may mà hắn tại cửa hàng náo loạn như thế vừa ra, không chỉ là dựa vào Nivola lên án hắn chắc chắn sẽ không phản ứng." Williams trong mắt lóe lên lướt một cái cừu hận kiểu ánh mắt, nhớ tới ngày hôm qua chịu sỉ nhục, trên mặt càng âm trầm không gì sánh được.

Lúc này một gã cảnh sát bên ngoài gõ cửa một cái, đưa qua một bộ điện thoại di động, đúng là Tần Phong máy di động, lúc này tiếng chuông đang vang, là 1 cái không biết dãy số đánh tới.

Diệp Phong ý bảo mấy người an tĩnh sau, nghe điện thoại.

"Này?" Diệp Phong ngưng thanh nói: "Người là ai?"

"Tần Phong, ta là ai không trọng yếu." Lun Siting âm đo đo quý dị thanh âm tại trong điện thoại di động truyền ra: "Thế nhưng ta có thể nói cho người biết là, bạn gái của người Yến Tiểu Mộng tại trong tay của ta."

"Người muốn làm cái gì?" Diệp Phong lạnh lùng hỏi.

Lun Siting âm trầm cười nói: "Rất đơn giản, làm Herault Wells vẽ xong kia một bức họa, mặt khác, có người nói cho ta biết người và Long Đạo trong lúc đó tựa hồ có chút bí ẩn, đã như vậy liền nhờ người lên ra Mã Khắc Hi Mã Vương Quan, khi người bắt được cái này 2 bức vật phẩm sau khi, ta sẽ tại liên hệ người."

Lại nói điện thoại cũng đã treo.

Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày: "Nếu như dự định gạt Tần Phong, hẳn sẽ đồng ý vẽ ra bức họa kia sao?"

"Hừ, ai nói phải gạt hẳn?" Williams âm thâm thâm cười nói: "Chỉ cần thoáng để lộ một chút tin tức, chúng ta tiếp tục câu lưu hẳn, lấy tính cách của hẳn sợ rằng sẽ đánh lên cảnh sát ra, đến lúc đó thế tất làm Long Đạo lên ra kia miếng vương miện, Tần Phong tội danh cũng triệt để lạc thật, đến lúc đó Tần Phong, Long Đạo còn có Lun Siting mới Hỏa dong binh đoàn, chúng ta có thể một lưới bắt hết!"

Thủ đoạn đủ đề tiện, cái này cũng phù hợp Williams cùng Nivola nhất quán bản tính.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 113: Thôi Miên

Chương 113: Thôi miên

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 27 140 1 số lượng từ: 245 3

Tần Phong nhìn ngời ở đối diện Diệp Phong cùng Nivola, thoáng nhú nhú mày, đốt một khóa hương yên nói gì.

Nivola nhìn Tần Phong tràn đầy điên cuồng, hẳn nhận định Tần Phong là hãm hại mình, chỉ là không có vật chứng cùng chứng nhân, nhưng cái này cũng không gây trở ngại Nivola đã nhận định Tần Phong, dù sao cho tới bây giờ đến Hoa Hạ cũng liên Tần Phong cùng mình có cừ oán. Như hẳn và Williams người như thế mà nói, không có chứng cứ là không sao cả, bọn họ tin tưởng có thể lấy các loại thủ đoạn đạt được mình muốn chứng cứ.

Thằng nhãi này sắc mặt tái nhợt, ngấn hai ngày trong thân thể bạo gãy, trong ánh mắt tràn đầy tơ máu.

Điều này làm cho Tần Phong nói thầm người này không tinh tận người vong quả nhiên là may mắn, dù sao hút ăn đại lượng thuốc phiện, tại cộng thêm cường cường xuyên dục, nếu như không gọi thân thể sợ rằng cũng phải chết ở kia 4 nữ nhân trong lòng.

Nhìn Tần Phong thảnh thơi hút thuốc lá, Nivola hận không thể đem người kia xé rách, âm trầm nói: "Tần Phong, người còn là hết thầy đều chiêu ah."

"Chiêu cái gì?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Hừ, người ở đây Lạc Thi Thủy Tinh Cung cứu hạ sát thủ, hãm hại ta hút thuốc phiện, còn có Trương Hàng cùng Nghiêm Khiếu đều biết đồng thời chỉ ra và xác nhận người." Nivola trong mắt hiện lên một tia sát ý, nói: "Ta còn có thể nói cho người biết, rất nhiều người đều có thể đứng ra chỉ ra và xác nhận người, đến lúc đó người hết đường chối cãi, như trước phải bị luật pháp chế tài."

"Rất nhiều người? Rất nhiều người đều có ai?" Tần Phong tò mò hỏi.

"Lúc đó Phượng Dương khách sạn nhân viên công tác đều có thể chỉ ra và xác nhận người vào lúc ban đêm xuất hiện ở Phượng Dương khách sạn."

"Không có chứng cứ xác thực, ta có thể cáo các người vu hãm."

Nivola khinh thường hừ một tiếng, nhìn Tần Phong như là nhìn 1 cái kẻ ngu si, nói: "Làm có vô số người ta nói người phạm tội thời điểm, người chính là phạm tội, Tần Phong, người cáo ta vu hãm? Người có người chứng sao? Người có vật chứng sao? Ha ha, ai sẽ tin tưởng người?"

"Cái này chính là các người chơi mánh?" Tần Phong hỏi.

"Không sai." Nivola không có phản bác, cười nhạt nói: "Tư tàng thuốc phiện, hãm hại đặc biệt, hiệp trợ sát thủ, cái này tội danh cũng đủ phản bội của người tử tội."

"Tử tội."

Tần Phong ngoạn vị nhìn hai người liếc mắt.

Diệp Phong nghĩ lúc này nên mình mở miệng, tự sửa y sam, nói: "Tần Phong, người cũng có thể lo lắng hợp tác với chúng ta."

"Hợp Tác có thể không chết?"

"Không có khả năng." Nivola ha ha nở nụ cười, cười rất là quỷ dị cùng âm trầm, nói: "Người nhất định phải chết, thế nhưng người nếu như hợp tác với chúng ta, chúng ta có thể cho người chết an tĩnh một ít, nếu như người không hợp làm, hừ hừ, đừng nói người, chính là người bên cạnh người đều phải danh tiếng đại thối, tựa như người hãm hại ta một dạng."

"Cho nên Hợp Tác các người dự định lấy đi kia phần phương pháp ghi hình?"

"Không sai, còn có hiệp trợ Herault Wells vẽ ra bức họa kia, làm chúng ta nắm Lun Siting." Diệp Phong trong mắt hiện lên một tia gian xảo, nói: "Ta biết Herault Wells bức họa kia nhân vật then chốt là người, nếu như người đáp ứng vẽ ra bức họa kia, sau đó giao ra kia phần phương pháp ghi hình, ta có thể bảo chứng người bên cạnh người sẽ không bởi vì người mà bị bất kỳ danh dự tổn thương."

"Sau đó các người có thể quang minh chính đại trở thành anh hùng, khôi phục tất cả danh dự." Tần Phong hỏi.

Diệp Phong hừ một tiếng cười lạnh nói: "Đây là một cái người không cách nào cự tuyệt yêu cầu. Ta biết người rất quan tâm người bên cạnh người."

"Người cho rằng khả năng sao?" Tần Phong xem kẻ ngu si vậy nhìn hai người.

Diệp Phong lắc đầu, tràn đầy tự tin nói: "Ta nói, Tần Phong, người rất quan tâm người bên cạnh người."

"Làm sao?" Tần Phong thoáng nhíu nhíu mày.

Nivola âm âm cười, nói: "Kia rất ngượng ngùng nói cho người biết, Yến Tiểu Mộng tại sáng sớm hôm nay mất tích, căn cứ chúng ta suy đoán chắc là mới Hỏa đồng binh đoàn tàn phế làm, mà Lun Siting trước khi cho điện thoại di động của

người gọi điện thoại, chúng ta lấy được điều kiện là, bức họa kia còn có Mã Khắc Hi Mã Vương Quan."

"Cảnh sát tàn phế không có bảo hộ nàg?" Tần Phong rất nhanh để cho mình trấn định lại, nhàn nhạt hỏi.

"Không có ý tứ." Nivola âm âm cười: "Đây là chúng ta cảnh sát kế hoạch, người không có quyền lợi biết."

Bất quá xem Nivola dáng dấp, tựa hồ là có đại thù được báo vui vẻ, ở một bên Diệp Phong tuy rằng phản cảm về mặt của hắn, ngoài miệng vẫn là nói: "Tần Phong, người bây giờ có thể suy nghĩ một chút yêu cầu của chúng ta, đến bây giờ vị trí Yến Tiểu Mộng đã thất tung 2 canh giờ, nếu như người tiếp tục kiên trì của người quật cường, sợ là chúng ta tại cố gắng thế nào cũng cứu không ra hắn tới."

Tần Phong bóp rớt trong tay Bas To, mặt không thay đổi nói: "Ta có quyền lợi tìm luật sư."

"Không, người không có." Nivola khinh thường nói: "Người bây giờ nhất định phải phối hợp hành động của chúng ta, bằng không một khi Lun Siting biết người đã báo cảnh, kia sợ rằng đối Yến Tiểu Mộng đều là cực lớn bất lợi."

"Đem Herault Wells gọi tới ah."

Tần Phong trầm giọng nói.

....

Trên thực tế Herault Wells đã sớm tại công an cục chờ, bởi vì bức họa kia cùng Tần Phong thái độ, Herault Wells đã hai ngày hai đêm không có chợp mắt, cả người nhìn qua như cái da bọc xương lão đầu, một đôi mắt sâu đậm lờm đi vào, đầy đầu tóc bạc như là ổ chim thông thường, hôm nay nhận được Lưu Phong cùng Lữ Ngôn tin tức, có cơ hội vẽ ra bức họa kia sau, hắn hưng phấn

cầm mình dụng cụ vẽ tranh chạy tới công an cục nội, một mực lo lắng đợi chờ, toàn thân run rẩy hưng phấn không thôi.

Khi hắn bị người đưa phòng thẩm vấn, thấy ngòi ở chỗ kia mặt không thay đổi Tần Phong sau, kích động ngòi ở đối diện với hắn: "Tần tiên sinh. . Ta thật thật không ngờ, thực sự!"

"Các người có thể đi ra."

Tần Phong nhìn ngòi ở một bên Nivola cùng Diệp Phong, lạnh lùng nói.

"Chúng ta cần giám thị."

Nivola nhún vai, dương dương đắc ý nói.

"Đi ra ngoài đi." Diệp Phong cũng đứng dậy, nói: "Chúng ta ở chỗ này để ảnh hưởng bọn họ phát huy."

Nivola cắt một tiếng, nhưng vẫn là cùng Diệp Phong cùng nhau đi ra ngoài.

Tần Phong nhìn thoáng qua trên đầu camera, trong mắt hiện lên một tia tinh quang, nhìn đối diện Nivola, môi bất động, lại có một thanh âm truyền vào Herault Wells trong lỗ tai: "Người sau khi ra ngoài, gọi điện thoại liên hệ một cái tên là Chu Nhã Phi nữ hài nói cho nàng biết Linh Vương cần nàng hai giờ chiều tại cửa cục công an đợi chờ, tại đi ở Lâm Gia tiệm rượu tìm được khách sạn người què lão bản, làm hắn điều tra Yến Tiểu Mộng hướng đi, nếu như có thể liền thoáng gật đầu."

Herault Wells bắt đầu lại càng hoảng sợ, nghe được là Tần Phong nói sau biết đây là búng nói, khẽ gật đầu.

Tần Phong đồng dạng dùng búng nói nói cho Herault Wells số điện thoại, Herault Wells xuất ra dụng cụ vẽ tranh tùy ý trên giấy vẽ một ít ai cũng xem không hiểu ký hiệu, chỉ hắn tự mình biết đó là số điện thoại.

"Tốt lắm, biết thuật thôi miên ah?" Tần Phong hỏi.

Herauld Wells sừng sốt, gật đầu một cái nói: "Biết."

"Một hồi thả lỏng tinh thần của người, ta sẽ đem người thôi miên đến người trong trí nhớ 10 năm trước cái kia trong hình, chỉ cần ta cho người biết là không có ích lợi gì, người như trước sẽ không biết ta lúc đó là dạng gì tâm tình." Tần Phong trong mắt lóe lên một tia bi ai, chật sau đó nói: "Thả lỏng người tất cả tinh thần, hít sâu mấy hơi thở."

Herauld Wells sâu hô ít mấy hơi, cảm giác tâm tính thả lỏng rất nhiều sau, đối Tần Phong gật đầu.

"Nhìn tay của ta." Tần Phong đưa tay tại Herauld Wells cái trán nhẹ nhàng vừa đụng, nói: "Nếu như người không chịu nổi kia phần áp lực tay của ta sẽ đem người kéo trở về. Hiện tại, nhìn con mắt của ta, từ từ thả lỏng. . ."

Giam khống thất nội.

Vài người đang nhìn hình ảnh, hai người bất quá nói chuyện với nhau mấy phút, Herauld Wells tựa hồ đã chìm vào giấc ngủ, một bên Diệp Phong nhìn Tần Phong chủ hình, không thể tin nói: "Không nghĩ tới hẳn còn có thể thuật thôi miên, bất quá đây chính là làm Herauld Wells lĩnh ngộ tinh túy biện pháp nhanh chóng."

"A." Nivola không thềm cười: "Sẽ thuật thôi miên thì như thế nào? Đến bây giờ không vẫn là bị chúng ta làm điều khiển?"

"Hẳn đã là cá trong chậu." Williams lạnh lùng cười nói.

"Này, giết người hình cảnh, người cần phải báo thù cho!" Nivola trong lúc nhất thời có chút thần thái cuốn lên: "Rõng rõng, người lần này cần phải đại triển thần uy."

Một bên Diệp Mộng Kỳ không nói được một lời, chỉ là giữa hai lông mày có

chút lo lắng, tựa hồ cảm giác có cái gì bất thường chuyện tình sắp xảy ra thông thường.

Mà tựa hồ là muốn nghiệm chứng cái ý nghĩ này, không quá nửa phút sau khi, điện thoại di động của nàng vang lên, tin tức truyền đến rất đơn giản: Gia gia người bệnh cũ tái phát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 114: Hãn Là Người Điên

Chương 114: Hãn là người điên

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 27 200 2 số lượng từ: 2360

Herault Wells vẽ bức họa này không có chút nghệ thuật tu dưỡng quả thật xem cũng không được gì, dù sao cũng Tần Phong nghĩ lan man, bất quá khi thấy cái này phó họa lúc trước mặt nhào tới hắc ám cùng quang minh xác thực khiến người ta chấn động, ít nhất lưu ý cảnh biểu hiện mặt lên, Tần Phong nghĩ hãn Herault Wells giá trị cái kia thân gia.

Vẽ xong vẽ Herault Wells ôm đầu ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, toàn thân hãn đều đã bị ướt đầm mồ hôi, sắc mặt càng thêm tái nhợt, trong đôi mắt hãn tràn vui mừng.

Cái này ở bên trong tâm khúc mắc 10 năm tâm kết rốt cục mở ra, Herault Wells tuy rằng vô lực cao hứng, nhưng nội tâm có một loại chết cũng không tiếc cảm giác.

"Cám ơn nhiều."

Herault Wells nhìn Tần Phong, trịnh trọng nói.

Tần Phong khoát tay áo không có làm chuyện, cầm trong tay bức họa kia trên mặt trần đầy ngưng trọng, nói: "Bức họa này có thể đưa cho ta sao?"

"Đương nhiên có thể, đây vốn chính là của ngươi."

Herault Wells trịnh trọng nói.

Mà lúc này, Diệp Phong cùng Nivola đẩy cửa mà vào, đồng thời vào còn có Lưu Phong cùng Lữ Ngôn, hôm nay Triển Lãm Hội đã bắt đầu rồi, Herault Wells nếu như tại không làm được bức họa này, hẳn hai anh em mất mặt không muốn ném quá.

Bất quá bây giờ, hẳn đã không có cái này lo lắng.

"Herault Wells tiên sinh, ngài có thể đi nghỉ trước." Lưu Phong đi lên trước, khóe miệng giơ lên mỉm cười.

Herault Wells gật đầu, hẳn trong lúc mơ hồ biết được Tần Phong sở dĩ hoàn thành bức họa này là có Yến Tiểu Mộng bị uy hiếp nguyên nhân, đối Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng hẳn cảm kích không gì sánh được, mà Tần Phong trước khi nói sự tình, hẳn tự nhiên sẽ không cự tuyệt, muốn lấy bụng nói phương thức nói ra, Tần Phong tất nhiên là không muốn để cho hẳn người biết, cho nên Herault Wells thu thập mình dụng cụ vẽ tranh, vội vã rời đi.

"Đem bức họa này giao ra đây ah."

Nivola oanh oanh liệt liệt ngồi ở một bên, cười híp mắt nói.

Tần Phong không nói gì thêm, chỉ là đem họa ném cho một bên Diệp Phong, Diệp Phong hài lòng gật đầu, qua tay giao cho một bên Lưu Phong, Tần Phong nướng mày: "Ngươi có ý tứ?"

Lưu Phong cùng Lữ Ngôn âm âm cười ly khai, mà một bên Nivola còn lại là điểm một điểm Hero trắng, châm chọc nói: "Không có ý gì, bức họa này nhất định phải tham gia triển lãm mà thôi."

"Nói cách khác các người căn bản là không có dự định cầm kia khác nhau vật phẩm đi cứu Yến Tiểu Mộng?"

"A? Người là người ngu sao?" Nivola nhún vai, cười nhạt nói: "Bức họa này thế nhưng trân quý tác phẩm nghệ thuật, hơn nữa Mã Khắc Hi Mã Vương Quan càng Hà Lan quốc bảo, người cho là chúng ta sẽ cầm cái này hai kiện vật phẩm đi cứu Yến Tiểu Mộng? Nếu như xuất hiện bất kỳ tổn thương cái này đều sẽ khiến to lớn tranh luận."

"Bức họa kia bây giờ là ta." Tần Phong lạnh lùng nói: "Các người không có quyền lợi cầm ta họa đi triển lãm."

"Đương nhiên cũng có thể, trừ phi người muốn cho người bên cạnh người thừa nhận xú danh." Diệp Phong không thèm để ý chút nào nói: "Bất quá bức họa này nếu như hiện thế, người chết sau hoàn toàn có thể có cái mỹ danh, coi như là cho người người phạm tội sinh tăng một khoản quang thái."

Tần Phong nhún vai, ngồi ở vừa đụng trên ghế cũng không có đang nói chuyện.

Mà Diệp Phong còn lại là cầm Tần Phong vốn là điện thoại di động đẩy ngã trước người hắn, nói: "Hiện tại ta tự cấp người một cái cơ hội, ta biết người và Long Đạo trong lúc đó có chút quan hệ, Lục Kỳ Phong đã nói với chúng ta không ít. Mạnh Chiêu Quân là Long Đạo, chỉ là ta không có chứng cứ mà thôi, cho nàng điện thoại, để cho nàng lên ra vương miện, như vậy chúng ta mới có thể nhận được Lun Siting bước tiếp theo điều kiện, bằng không chúng ta nể muốn tìm đến Lun Siting quả thực chính là đáy biển mò kim."

Tần Phong mặt không biểu tình,

Cái này vốn là một cục đá hạ ba con chim kế hoạch, bằng không cứu người bản thân đem vương miện giấu đi là được, thế nhưng hiển nhiên cái này 4 người không muốn buông tha Long Đạo, nếu như không gọi số điện thoại này, như vậy

Yến Tiểu Mộng nguy hiểm chỉ biết làm sâu sắc một phần.

Đưa qua điện thoại di động, Tần Phong lật ra thông tin lục, nhìn lướt qua Diệp Phong cùng Nivola, hai người đều là khí định thần nhàn thông thường hiển nhiên cũng không quan tâm Tần Phong sẽ nói giả hoa, Tần Phong đưa qua điện thoại di động bấm Mạnh Chiêu Quân điện thoại của, rất nhanh Mạnh Chiêu Quân nhận nghe điện thoại.

"Đem Mã Khắc Hi Mã Vương Quan lên ra tới, đang ở trong phòng ta có thứ mà người cần công cụ." Tần Phong thản nhiên nói.

Mạnh Chiêu Quân rõ ràng dừng một chút, sau đó ngưng trọng nói: "Không thành vấn đề."

Một bên Diệp Phong cùng Nivola nhìn nhau cười, hiển nhiên bọn họ nghĩ năm chặt đúng Tần Phong mạch cửa.

Thu hồi Tần Phong máy di động, Diệp Phong hài lòng nói: "Tần Phong, thật cao hứng người có thể phối hợp, chúng ta sẽ tận Toàn lực toàn lực đi cứu tự Yến Tiểu Mộng."

Lại nói, hần liền cùng Nivola đang ly khai.

Theo sát sau, đi tới 2 cái hình cảnh nhìn chăm chăm Tần Phong, Tần Phong nhắm mắt dưỡng thần, vẫn không nhúc nhích.

Còn bên kia mặt.

Herault Wells rời đi công an cục sau, bị Lữ Ngôn cùng Lưu Phong đuổi về khách sạn, hần từ chối nói cần nghỉ ngơi làm con trai của mình Khắc Lý Đặc La còn có Lưu Phong cùng với Lữ Ngôn đi ra ngoài, xác nhận 3 người đều ly khai sau khi, Herault Wells vội vội vàng vàng tìm ra điện thoại di động của mình, rất nhanh dựa theo Tần Phong nói đã thông cái số kia.

Mà Vốn dĩ tại Đông Thiên nơi ở chính lý tư liệu Chu Nhã Phi thấy điện thoại

di động kêu sau là một số xa lạ, thoáng nhú nhú mày.

"Này? Người tốt vị ấy?"

"Là Chu Nhã Phi nữ sĩ sao?"

"Là ta, người là ai?" Chu Nhã Phi nghe khẩu âm của hãn tựa hồ có chút đông cứng, hơn nữa xa lạ không gì sánh được, trong lòng dâng lên một cổ cảnh giác.

"Một người tên là Linh Vương tàn phế làm ta chuyển cáo người, hai giờ chiều thị cửa cục công an hãn cần trợ giúp của người." Herault Wells hoàn toàn dựa theo Tần Phong nói nói cho Chu Nhã Phi, thế nhưng Chu Nhã Phi sững sốt, cau mày nói: "Bệnh tâm thần."

Lại nói cúp điện thoại.

Herault Wells vừa nghe cũng bối rối, chẳng lẽ bản thân kết sai điện thoại? Kiểm tra rồi hai lần phát hiện không có bất kỳ sai lầm, lại là suyễn suyễn bất an đánh cái đi qua, rất nhanh Chu Nhã Phi liền nhận nghe điện thoại: "Này? Ta không có tâm tình trò đùa dai, nếu như người ở đây dạng ta phải báo cho cảnh sát."

Vừa nghe báo nguy, Herault Wells cũng có chút lo lắng, bận tâm cúp điện thoại, trong lòng càng lo lắng không ngừng, suy nghĩ một chút vẫn là mau chóng đi ở Lâm Gia tiệm rượu tìm cái kia người què lão bản ah. Lại nói, liền hấp tấp xuất môn, làm Khắc Lý Đặc La mang theo hãn đi ở Lâm Gia tiệm rượu.

Mà Chu Nhã Phi nhìn điện thoại di động, phát hiện đối phương đã treo sau, nhịn không được lâm bầm một câu đem điện thoại di động ném vào một bên, trong tay tư liệu cũng nhìn không được, trái lại từ từ suy nghĩ thành lập Tần Phong gương mặt đó bàng tới.

"Phi, nghĩ như thế nào tên kia tới."

Chu Nhã Phi nhịn không được gãi một cái.

Lúc này Tô Yên từ bên ngoài đi tới, xem Chu Nhã Phi thần tình cử chỉ có chút quái dị, kỳ quái hỏi: "Làm sao vậy? Nhớ tới người nào?"

"Không có không có." Chu Nhã Phi cũng không dám nói tự mình nghĩ đến rồi 1 cái thường xuyên khi dễ mình bại hoại, bặt tâm nói: "Vừa mới có điện thoại quấy rầy gọi lại, ta đây không phải là oán trách vài câu."

"Nói chút gì?" Ở vào nghề nghiệp mẫn cảm, Tô Yên hỏi.

"Nói cái gì Linh Vương, làm ta hai giờ chiều đi cửa cục công an, lộn xộn cái gì." Chu Nhã Phi oán trách.

Tô Yên nghe vậy cũng đại chấn, thần tình kích động không ngừng, điều này làm cho Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ: "Tô Yên tỷ, làm sao vậy?"

"Hắn quả nhiên không chết."

Ý thức được sự thất thố của mình, Tô Yên ngược lại thì cười vui vẻ: "Không có gì, ta chỉ là tìm được rồi cái kia nên tìm người."

"A?"

Chu Nhã Phi cảm giác mình đầu óc có chút thiếu dùng, nghi ngờ hỏi: "Ai a?"

"Tạm thời không cần phải để ý đến." Tô Yên lắc đầu: "Đi thôi, ta đưa người đi Lô Thiên Hào chỗ đó, ta hôm nay phải đi ra ngoài một chuyến, buổi tối sẽ đi đón người."

Mà ở Lâm Gia tiệm rượu.

Người què điếm một điếu Ba Số ngồi ở một góc an tĩnh hút một hơi, sau đó lấy điện thoại di động ra cho Lưu Linh gọi điện thoại.

"Nói." Lưu Linh gần nhất bề bộn nhiều việc, nếu như không phải là người

què điện thoại của, nàng sợ rằng liên tiếp cũng sẽ không nhận.

"Tần Phong bạn trai Yến Tiểu Mộng bị bắt cóc." Người què thản nhiên nói.

"Cùng ta có quan hệ gì đâu?"

"Chính xác cùng người không có quá nhiều quan hệ, nhưng Đông Thiên Thị là địa bàn của người."

"Vậy thì thế nào?"

"Nếu như Yến Tiểu Mộng có một chút tổn thương, ta cũng không giữ được mạng của người, hẳn là người điên, vì báo thù có thể rất không nói nhân tình."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 115+2 Cái Tần Phong

Chương 115: 2 cái Tần Phong

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 28 0 90 1 số lượng từ: 255 9

"Vương lão, bệnh của gia gia như thế nào?"

Diệp gia trong đại viện, Diệp Mộng Kỳ có chút lo lắng nhìn một gã lão già tóc trắng, lo lắng hỏi.

Vương lão thở dài: "Hắn sớm đi năm để lại không ít bị thương, đáng tiếc năm đó không có đúng lúc trị liệu, cộng thêm những năm gần đây làm lụng vất vả quá mức, lại có Hàn khí vào cơ thể, cái này vết thương cũ mới chế. . ." Nói đến đây, Vương lão lại là một trận thở dài.

Diệp Mộng Kỳ nhìn sắc mặt tái nhợt nằm ở trên giường hôn mê bất tỉnh gia gia, trong lòng càng lo lắng vạn phần: "Lẽ nào thực sự không có cách nào sao?"

"Lấy y thuật của ta, chính xác thúc thủ vô sách." Vương lão lắc đầu, nhìn Diệp Mộng Kỳ là mặt xám như tro tàn, trước mắt Vương lão đã là quốc nội thầy thuốc giỏi nhất, được khen là Hạnh Lâm thánh thủ, nếu là hắn cũng không có cách nào, Diệp Mộng Kỳ quả nhiên là nghĩ không ra có gì người có thể cứu gia gia của mình. Vương lão xem Diệp Mộng Kỳ thần thái, bậm tâm nói: "Bất quá

người cũng không nên gấp gáp, ta là không có cách nào, nhưng là có người có thể."

"Ai?"

Diệp Mộng Kỳ phảng phất nhìn thấy một chút hy vọng chi hỏa, bận tâm hỏi.

Vương lão nói: "Hạnh lâm chi trung quốc y thánh thủ ngược lại cũng có như vậy mấy vị, bất quá theo ta được biết có thể đến tận đây khó đoán hẳn tạp thành ngoại trừ Tôn Kỳ Đạo ở ngoài quả thật nữa không người thứ hai, chỉ là ."

"Chỉ là cái gì?" Diệp Mộng Kỳ bận tâm hỏi.

"Ai, muốn nói với người cũng không sao." Vương lão lắc đầu, ngồi ở một bên nói: "Cái này Tôn Kỳ Đạo vốn là SH thần y thế gia Tôn gia truyền nhân duy nhất, tuổi còn trẻ đã có Tôn gia y thuật truyền thừa, lại lấy Dương thị Thái Cực truyền nhân vi sư, tập được một tay hảo công phu, trẻ tuổi trong hầu như không người ra sánh bằng, hấn tốt hành hiệp trượng nghĩa, lại hành y tế thế, nhưng về sau lại bị đặc biệt vu hãm, dưới cơn nóng giận vào Thanh bang, lấy sức một mình đả thương 32 người, bước ra biên giới."

"Thanh bang?"

Diệp Mộng Kỳ tâm lý lộn bộn một chút, cái này Thanh bang tên tuổi tại hải ngoại có thể là phi thường đoạt mắt.

"Ta và Tôn tiên sinh ngược lại cũng có vài phần giao tình, những năm trước đây xuất ngoại thời điểm tại Hà Lan cùng Tôn tiên sinh nói chuyện với nhau vài lần, hấn bây giờ tính tình cổ quái." Vương lão có chút bất đắc dĩ nói: "Nếu là xuất thủ giúp một tay chỉ nhìn thuận mắt không hoãn lại, bằng không coi như là giao tình sâu vô cùng cũng không có khả năng xuất thủ cứu giúp."

"Thế nào mới có thể tìm được vị kia Tôn tiên sinh?" Diệp Mộng Kỳ kiên định hỏi.

"Người đừng vội." Vương lão khoát tay áo, nhìn thoáng qua Diệp Mộng Kỳ, nói: "Người cũng không cần nói thỉnh Tôn Kỳ Đạo xuất thủ, đây là không thể nào, bất quá Tôn Kỳ Đạo những năm trước đây tại Hà Lan thu 2 cái đồ đệ, một nam một nữ, nghe Tôn Kỳ Đạo nói hẳn nam kia đồ đệ chỉ học được mấy cửa thủ pháp, rốt là của hẳn nữ đồ đệ thừa kế hẳn suốt đời sở học, chúng ta đến có thể thỉnh đồ đệ của hẳn xuất thủ cứu."

"Vậy làm phiền Vương lão hỗ trợ liên lạc một chút." Diệp Mộng Kỳ ngưng thanh nói.

Wương lão gật đầu: "Diệp lão tiên sinh đối với ta có ân, ta bất cứ giá nào mặt mũi này da, cũng muốn cầu được hẳn gật đầu."

"Phiền phức Vương lão."

Diệp Mộng Kỳ cảm kích nói.

Wương lão đi liên lạc Tôn Kỳ Đạo, mà Diệp Mộng Kỳ ở nhà ngây người một chút thời gian, lại có thân nhân đến đây sau mới là ly khai đi công an cục, đầu tiên Diệp Mộng Kỳ trước đi tìm Tần Phong, thấy Tần Phong nhắm mắt dưỡng thần vậy ngồi ở chỗ kia, hơi nhíu nhíu mày. Một bên trông coi Tần Phong 2 cái hình cảnh thấy Diệp Mộng Kỳ sau khi đi vào, lui ra ngoài canh giữ ở cửa.

"Diệp Đội Trường cũng là tới cười nhạo ta sao?" Tần Phong hơi mở mắt, hỏi.

Diệp Mộng Kỳ hừ một tiếng, nói: "Người là trừng phạt đúng tội."

"Ta có thể hỏi một chuyện không?" Tần Phong nghi hoặc nhìn Diệp Mộng Kỳ, nói: "Từ ta về nước sau khi người thì nói ta có tội, thế nhưng từ đầu tới đuôi ta làm không phải là phải nói có tội đó cũng là bị người ép. Người tại sao phải néo ta không thả?"

"Ta sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào tội phạm." Diệp Mộng Kỳ trầm giọng nói.

Tần Phong khẽ gật đầu: "Ta có xúc phạm Hoa Hạ pháp luật sao?"

Diệp Mộng Kỳ hơi sững sờ.

"Ta đang hỏi một vấn đề, hiện tại mấy giờ rồi?" Tần Phong hỏi.

Diệp Mộng Kỳ sững sốt nói: "Một điểm 43 phân."

"Xem ra ta tính giờ bản lĩnh còn không có sai lầm." Tần Phong hài lòng gật đầu, nhìn thoáng qua Diệp Mộng Kỳ nói: "Nếu như Diệp Đội Trường là có ý muốn tới thăm vấn ta vậy không có ý tứ, ta không có gì đáng nói. Mặt khác, không biết gia gia người thân thể thế nào?"

"Ân?"

Diệp Mộng Kỳ ngẩn ra, lạnh lùng nhìn Tần Phong.

"Chớ để ý, lần trước cho gia gia người bắt mạch hãn Hàn khí vào cơ thể, thân thể bệnh kín có khả năng tái phát." Tần Phong nhún vai: "Ta nói ta còn là biết một chút y thuật, nếu như gia gia người bất hạnh qua đời, cho ta biết một chút, ta sẽ cho hãn đưa lên vòng hoa."

"Không cần người đa tâm."

Diệp Mộng Kỳ lạnh giọng sau khi nói xong xoay người rời đi.

Mà giữ cửa hãn 2 cái bảo an lúc này một lần nữa đi đến, nhìn thoáng qua Tần Phong cũng không nói cái gì, trái lại cùng nhau đốt một điếu Hương Yên lấy ra mùi ngon.

"Có thể cho ta 1 khóa sao?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Kia hình cảnh nhú nhú mà, nhưng vẫn là cho Tần Phong ném 1 khóa, Tần Phong đặt ở bên mép sau mời một cái, một gã cảnh sát đi lên trước đốt cho hãn Bas To, một bên trong miệng còn châm chọc nói: "Bạn gái người đều mất tích,

còn có tâm tình bật cười. Thật không biết người cũng biết bản thân hẳn phải chết cho nên mới phải cười khúc khích?"

"Ta coi như là sốt ruột cũng vô ích không phải là?"

Tần Phong hít sâu một hơi, hộc ra một vòng bộ một vòng vành mắt, cảnh sát kia buồn cười nói: "Nghĩ không ra loại này thuốc lá sấy hình người cũng có thể phun ra 3 cái vòng khói."

"Nhìn kỹ một chút." Tần Phong cười híp mắt nói: "Cái này vành mắt rất kỳ lạ đây."

"Ân?"

Hai cảnh sát đều lại gần nhìn coi, chính như Tần Phong nói quả thật có chút đặc biệt, thế nhưng kỳ lạ ở nơi nào lại nói không nên lời, chỉ là càng xem càng có thần, sau đó tại bọn họ bên tai truyền đến từng đợt rất nhỏ thanh âm, tựa hồ không ngừng gây xích mích bọn họ giấc ngủ thần kinh, chậm rãi ngồi ở cái ghế một bên lên, Tần Phong trong miệng lại không ngừng phun ra vành mắt tối, có thể dùng ánh mắt của hai người càng ngày càng mê ly.

"Đắm chìm trong mình trong mộng ah, không có nghe được ta tín hiệu, các người vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại."

Tần Phong thanh âm của tựa hồ hàm cái nào đó thần bí cổ lão Ma pháp, hai người sức chống cự dần dần tiêu thất, thanh âm tại trong lòng bọn họ lạc xuống 1 cái bí ẩn tin tức. Đợi được bọn họ chìm vào giấc ngủ sau, Tần Phong đứng lên trong tay đốt Bas To nơi tay chỉ giữa qua lại xoay tròn, làm trong đầu hẳn đồng hồ đạt được một phần 5 10 phút thời điểm, cửa bỗng nhiên mở ra.

Đã thấy 1 cái giống như hẳn ăn mặc, ngay cả tướng mạo đều giống nhau như đúc người dẫn theo 1 cái túi xuất hiện ở cửa, thời điểm thân thể thoáng gầy gò một chút, bất quá không cần thận quan sát lại nhìn không ra cái gì tặc xấu tới.

"Ta còn thật lo lắng người không tới." Tần Phong bất đắc dĩ nói.

Người tới thanh âm cũng Mạnh Chiêu Quân có chút bất mãn thanh âm:
"Thấy người ở trong phòng lưu lại dịch dung trang bị ta liền chạy đến không thể nói? Cục công an hệ thống theo dõi cũng không phải ăn cơm khô không thể nói? Ta cũng không phải chức nghiệp hacker, muốn không ở lại chứng cứ cùng vết tích đương nhiên muốn tiêu hao một đoạn thời gian."

"Tóc của người?"

Tần Phong nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân tóc ngắn, ngượng ngùng cười cười.

"Ta thiếu người một cái mạng, chỉ là xén tóc mà thôi." Mạnh Chiêu Quân ngồi ở Tần Phong trước chỗ ngồi, hai chân tréo nguầy tư thế rất có Tần Phong ý tứ hàm xúc.

"Mặc kệ nói như thế nào, đa tạ người, thanh âm không thành vấn đề ah?"

"Người cứ nói đi?" Lúc này Mạnh Chiêu Quân thanh âm của đột nhiên lật qua, biến thành cùng Tần Phong giống nhau như đúc âm sắc. Tần Phong cảm kích gật đầu, hẳn biết có thể một nữ nhân trừ bản thân đen sẫm tóc dài quả nhiên là không dễ dàng, cũng may mà trong khoảng thời gian này Tần Phong không để ý tới qua phát, trang phục trang phục bằng nàng Mạnh Chiêu Quân đáy đó cũng là cái tóc ngắn mỹ nữ, cầm lấy Mạnh Chiêu Quân trong tay túi, sau khi mở ra bên trong là một bộ *, Tần Phong trực tiếp đeo vào trên người, đem túi vác ở trên người: "Chờ sau đó, ta mời người ăn bữa cơm tới bổ thường tóc của người."

"Hừ, không khi dễ ta liền cảm ơn trời đất." Mạnh Chiêu Quân hừ một tiếng, chỉ là thanh âm là giọng nam, làm Tần Phong nhin không được sợ run cả người, mau chóng chạy trốn: "Chỉ ủy khuất người một chút, cứu ra Tiểu Mộng sau khi ta sẽ đem người lãnh đi ra ngoài. Được rồi, hai người bọn họ bị thôi miên, giải trừ giấc ngủ tín hiệu là thanh âm."

Mạnh Chiêu Quân hừ một tiếng, ngay sau đó lại thở dài, đánh cái hường chi: "Nghe được thanh âm của ta, các người sẽ quên mất các người tại trong mộng toàn bộ, hiện tại, tỉnh lại."

Hai cảnh sát thân thể sừng sốt, như là thất thần cảm giác thông thường, nhìn thoáng qua một bên còn ngồi ngay ngắn ở đó trong đối Tần Phong, cũng không có rất suy nghĩ gì, tiếp tục nhiệm vụ của mình.

Còn chân chính Tần Phong đeo lên đại hiên mũ, cúi đầu bước nhanh đi ra công an cục, đứng ở cửa làm hai điểm đúng giờ thời điểm, một chiếc màu đen Audi dừng ở bên cạnh hẳn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 116: Ban Ngày * Không Tốt Sao

Chương 116: Ban ngày * không tốt sao

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 28 140 1 số lượng từ: 2270

Sau khi lên phía sau xe.

Bên trong xe có hai người, lái xe là người què, ngồi ở bên cạnh hẳn là Tô Yên.

Thấy Tần Phong sau, Tô Yên trong mắt hiện lên một tia mừng rỡ, nhưng rất nhanh lại đặt ở tâm lý, tâm lý oán giận bản thân đã sớm nên đoán được hẳn sẽ trở lại quê nhà của mình, trừ phi là tự sát, bằng không trên cái thế giới này còn có bao nhiêu người khả năng giết chết hẳn? Nghĩ vậy, trong mắt lại là một trận ảo não, một bên Tần Phong thấy không khỏi buồn cười nói: "Này, mới hơn một tháng không gặp mà thôi, nghĩ như vậy ta, làm ta hôn một cái."

Tô Yên đỏ mặt nửa bầu trời, ngồi ở chỗ kia cúi đầu nói gì, điều này làm cho Chu Nhã Phi thấy chỉ sợ là sau đó ba đều phải ngã dưới đất, lái xe phía trước người què thấy hẳn còn có tâm tình đùa giỡn, bất mãn nói: "Bây giờ đi đâu?"

"Yến Tiểu Mộng nhà." Tần Phong cười cười, nói: "Đi trước tìm cha mẹ hẳn, ta cần cùng bọn họ tâm sự, xác nhận của nàng thất tung địa điểm, mặt khác Tô

Yên, Hắc Tiến Giao Thông Võng Lạc."

"Ân."

Tô Yên gật đầu, lại hỏi: "Có muốn hay không đem Lang Vương gọi tới, hẳn gần nhất tại Đông Nam Á * súng đạn, nếu như mệnh lệnh của người, trong vòng năm canh giờ hẳn nhất định sẽ xuất hiện ở chúng ta đều trước mặt."

"Tạm thời không cần." Tần Phong lắc đầu: "Có xì gà sao?"

Phía trước người què đưa cho hẳn một cây, đốt sau, Tần Phong hút một hơi, gay mũi mùi vị truyền khắp bên trong xe, người què đích nói mấy câu mở ra cửa sổ, mà một bên Tô Yên thấy khẽ mỉm cười một cái, đưa qua máy vi tính xách tay đặt ở trên hai chân, mở ra mấy người Tần Phong xem không hiểu nhuyễn kiện trình tự hướng về bàn phím bùm bùm.

Cũng không lâu lắm, xe dừng ở Yến Tiểu Mộng trong nhà dưới lầu.

Tần Phong đã đem trên người * cởi đi, đem không có hút xong xì gà đặt ở một bên, tự sửa y sam đi lên lầu, rất nhanh đi tới Yến Tiểu Mộng cửa nhà, xoa bóp chuông cửa, không bao lâu có chút tiêu tụy Yến Đạt mở ra cửa phòng, thấy đứng ở ngoài cửa Tần Phong hơi sững sờ, vô ý thức nói: "Người không phải là?"

"Làm ta vào đi thôi." Tần Phong nói.

Yến Đạt trầm mặc ít khi gật đầu, làm Tần Phong đi đến, đây là Tần Phong lần đầu tiên tới Yến Tiểu Mộng nhà, rất đơn giản trang sức, phù hợp Yến Đạt luôn luôn khẩu vị, trong phòng mẫu thân của Yến Tiểu Mộng Chu Nguyệt đi tới, thấy Tần Phong sau cũng thất kinh, bất quá rất nhanh tỉnh táo lại. Tần Phong cũng không có nhiều lời nói nhảm, nói thẳng: "Vì sao các người cũng không chịu tin tưởng ta?"

Yến Đạt cùng Chu dạng trắng coi không nói gì, Tần Phong híp mắt nói: "Chỉ bằng một tấm hình? Các người thà rằng tin tưởng mấy tên khốn kiếp kia cảnh sát

mà nói cũng không tin ta?"

"Tần Phong, không phải chúng ta không chịu tin tưởng người. Người cho rằng bằng Williams cùng Nivola thủ đoạn, Tiểu Mộng mặc dù là không đáp ứng bọn họ sẽ bỏ qua người và Tiểu Mộng sao?" Yến Đạt không nói gì, Chu Nguyệt còn lại là thờ dài.

"Vậy các người liền cho các người nữ nhi ruột thịt đi ngộ hại sao?"

Tần Phong bỗng nhiên gào thét nói, hăn đã kiệt lực để cho mình không ngừng lãnh tĩnh, thế nhưng nghe được Chu Nguyệt nói sau, vốn là tích góp từng tí một nửa ngày tức giận bạo phát ra.

Nghe được Tần Phong gào thét, Yến Đạt cũng là tức giận rầm trời: "Còn không phải là bởi vì người, nếu như không phải là bởi vì bức họa kia, những người đó sẽ nhớ nhung Tiểu Mộng sao? Nếu như không phải là không muốn cho người bị thương tổn, Tiểu Mộng sẽ đáp ứng yêu cầu của bọn họ?"

Tần Phong trầm mặc xuống, hăn cũng không muốn biện giải cái gì, nếu như không phải là bởi vì Yến Tiểu Mộng hăn vĩnh viễn không muốn nhớ lại kia đoạn ký ức, từ từ bình tĩnh lại, lạnh lùng hỏi: "Nàng sáng sớm hôm nay mấy giờ xuất môn?"

"7 điểm." Chu Nguyệt ngăn cản Yến Đạt, hồi đáp.

"Ở nhà ăn bữa sáng còn là bên ngoài ăn?"

"Trong nhà ăn."

"Đi làm lộ tuyến?"

"Loại khí trời này nàng sẽ chọn đi tới đi làm, thông thường sẽ đi qua công viên đi trung tâm đường, rồi đến đại học thành."

Tần Phong yên lặng gật đầu: "Không cần trông cậy vào kia nhóm cảnh sát,

bọn họ thà rằng đi bảo hộ chó má tác phẩm nghệ thuật cũng không muốn cứu nàng, ta sẽ đem nàng cứu ra."

Yến Đạt khẽ run lên, gật đầu.

"Mặt khác, ta chưa từng có dã tới." Tần Phong đi tới cửa thời điểm, dặn dò.

Yến Đạt cùng Chu Nguyệt gật đầu, ngồi ở chỗ đó trong ánh mắt đã tràn đầy nước mắt.

Tần Phong đi xuống lầu, trở lại trên xe, lại thấy 1 cái sắc mặt hoảng sợ người ngồi ở chỗ kia, mà Tô Yên một bên nhìn chăm chăm máy tính, một tay còn lại là nắm một cây chùy thủ đề ở người kia trên cổ của, Tần Phong nhíu nhíu mày: "Hắn là ai?"

"Bảo hộ Yến Tiểu Mộng cảnh sát."

"Hỏi nên hỏi sao?"

"Yến Tiểu Mộng là ở trung tâm bên trong công viên mất tích, thanh theo như hắn nói là một chiếc màu đen Passat, bảng số xe DK 302 1." Tô Yên nói.

"Giết hắn."

"Không muốn a. . ." Nam tử hoảng sợ nói: "Ta là cảnh sát. . Người không thể giết ta."

"Yên tâm, nếu như Yến Tiểu Mộng bị thương tổn, người tất cả đồng sự đều biết xuống địa ngục đi cùng người." Tần Phong thản nhiên nói.

Tô Yên khẽ gật đầu, chủy thủ trong tay tại trên cổ hắn lướt một cái, một vũng máu tươi không ngừng chảy ra tới, tê liệt ngã xuống tại bên trong xe bưng cổ của mình, muốn cả tiếng kêu cứu lại hô không ra bất kỳ âm hưởng, trước mặt người què trực tiếp lái xe ly khai tiểu khu, Tần Phong tiếp tục đốt mới vừa xì gà, nói: "Có thể tra được sao?"

"Căn cứ thông nhau phương pháp ghi hình biểu hiện xe sau cùng dừng ở đường Thuận Hà giữa lộ , trên đường hẵn là tại phương pháp ghi hình mù khu tiến hành rồi con tin dời đi." Tô Yên nhú nhú mày, nói: "Đông Thiên thông nhau hệ thống cũng không đầy đủ, điều tra rất phiền phức."

"Tra một chút xe là của ai, người lái xe là ai, sau cùng xuống xe người là ai." Tần Phong nói.

Tô Yên gật đầu.

"Có vũ khí sao?" Tần Phong lại hỏi.

Người què gật đầu: "Để trong cốp xe sau." Dừng một chút, lại bỏ thêm một câu: "Tiêu chuẩn phối trí."

"Từ đâu lấy được? Có thể tin được không?"

"Ta tự mình từ Lưu Linh chỗ đó cầm tới, ngoại trừ ta và Lưu Linh ở ngoài không có người khác biết, đây là Nam Hoa Bang vận hướng Đông Nam Á súng đạn lưu lại một nhóm, người yên tâm đi." Người què nói.

Tần Phong cười lạnh nói: "Nàng sẽ tốt bụng như vậy?"

Người què lắc đầu: "Sống và chết nàng rất dễ làm ra lựa chọn chính xác nhất."

Tần Phong không có ở nhiều lời, trong đầu không ngừng đang tính toán, người què không nhanh không chậm lái xe, theo trung tâm công viên sau con đường, không ngừng dựa theo mình suy đoán tiến hành di chuyển, khoảng chừng có hơn 10 phút sau, Tô Yên đem máy tính hướng Tần Phong đẩy một cái, bên trong có một người ngoại quốc mơ hồ bức họa, nói: "Người này gọi là Akers, là Wall Street Lục Kỳ Phong quản gia, căn cứ tư liệu hiện thực hẵn và dong binh liên minh từng có tiếp xúc mấy lần, bất quá muốn tài liệu cận kề phải cần một khoảng thời gian, có muốn hay không ta vận dụng liên minh tình báo nội bộ hệ

thống?"

"Không cần, hẳn hiện tại ở đâu?" Tần Phong hỏi.

"Xe sau cùng dừng ở đường Thuận Hà giữa lộ , sau khi tại cũng không có ly khai, Ân, chắc là trước đó không lâu vừa cải thiện hoàn thành triển lãm phòng, là Lưu gia cùng Lữ gia hợp lý kiến tạo triển lãm phòng, hôm nay là tác phẩm nghệ thuật triển lãm ngày đầu tiên." Tô Yên nói: "Lục Kỳ Phong cùng Lữ gia có chút sâu xa, Akers cũng đã tại triển lãm bên trong quán."

"Vừa lúc, ta còn định đem Mã Khắc Hi Mã Vương Quan còn có bức họa kia đoạt tới đây chứ." Tần Phong gật đầu: "Vậy thuận tiện đem Akers mang đi ah. Lái xe đi triển lãm quán, Tô Yên, phân tích một chút nội bộ an ninh hệ thống."

"Uy uy uy." Người què một bên thay đổi đầu xe, vừa nói: "Ban ngày * không tốt lắm đâu?"

"Yên tâm, lúc này mới là bọn hãn duy nhất thư giãn thời điểm, chén lớn môn không thềm đi sớm như vậy, an ninh tất nhiên sẽ không vô cùng khẩn trương, hơn nữa bọn họ cho rằng Long Đạo sẽ ra tay, Long Đạo cái này tên trộm sẽ chỉ ở buổi tối xuất thủ đi trộm, chúng ta ban ngày chém giết, bọn họ có biện pháp bắt buổi tối tiêu thụ, nhưng không có chuẩn bị phòng ngự ban ngày dong binh."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 117: Chật Vật

Chương 117: Chật vật

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 28 200 5 số lượng từ: 242 8

Triển lãm phòng người đến người đi, Mã Khắc Hi Mã Vương Quan cùng Herault Wells 10 năm tâm huyết chi tác đích xác rất có hù người gây cần.

Rất nhiều người bảo chứng thấy cái gọi là nghệ thuật loại trừu tượng họa hay hoặc là cái gì vẽ, thật tâm nhìn không ra môn đạo gì tới, chẳng bằng sơn tranh thủy mặc tới thoải mái, bất quá vì nổi bật tự thân nghệ thuật tu dưỡng, thêm chi triển lãm trong phòng không chỉ là cái này nghệ thuật tác phẩm còn có châu quang bảo khí châu bảo, Lưu gia cùng Lữ gia tên tuổi cũng cũng đủ làm rất nhiều người cần phải nể tình, cho nên chỗ ngồi này triển lãm quán rất nhiều người.

Xem không hiểu nghệ thuật họa, còn xem không hiểu châu bảo sao?

Thêm chi buổi tối còn có châu bảo đấu giá hội, bất luận là vì cho Lưu gia cùng Lữ gia mặt mũi, còn là đỡ bên cạnh giai nhân thoải mái, buổi đấu giá này cũng không dung bỏ qua.

Lưu Phong cùng Lữ Ngôn hài lòng nhìn người đến người đi, trong lòng một

tảng đá cuối cùng là có manh mối, ít nhất Herault Wells họa đã vẽ xong, như vậy hẳn người tham gia Triển Lãm Hội cũng là tất nhiên. Hơn nữa bức họa kia dẫn tới không chỉ là quốc nội người thu thập mộ danh mà đến, càng nhiều hơn còn có nước ngoài người thu thập, đây đối với Lưu Phong cùng Lữ Ngôn sau này tại Đông Thiên Thị khai triển hạng mục tự nhiên là thâm nhập lòng người tuyên truyền.

"Chúc mừng." Diệp Phong cười híp mắt đi lên trước tới, nhìn chí đặc ý đầy Lưu Phong, trêu nói: "Lần này sau đó, người có thể phải thật tốt mời ta uống một chén."

"Không thành vấn đề." Lưu Phong tự nhiên sẽ không cự tuyệt đề nghị của Diệp Phong: "Chỉ cần ta có thể cầm tới rượu, người muốn uống ta liền dám quản đủ." Dừng một chút, lại hỏi: "Này, người nói cái kia Long Đạo, các người không thành vấn đề ah?"

"Yên tâm đi." Diệp Phong sắc mặt bất biến, lại cũng không có nói với Lưu Phong Long Đạo có thể là người truy cầu thật lâu nữ tử, cười nói: "Tối hôm nay Long Đạo tất nhiên sẽ xuất thủ, chúng ta cũng sớm đã bày thiên la địa võng."

"Ha ha, có giết người hình cảnh ở chỗ này, người sợ cái gì?"

Nivola tựa hồ không e ngại bị người nhận ra, phách lối đi lên trước tới nói: "Lần trước Long Đạo trúng một phát đạn là Williams sai lầm, tối hôm nay nàng đang đuổi tới, hừ hừ."

Sau lưng hẳn Williams cũng là trong mắt lóe lên một tia sát ý.

Tựa hồ là thấy được Williams lợi hại, Lưu Phong cùng Lữ Ngôn nhìn nhau cười, trái lại Lữ Ngôn ánh mắt khẽ híp một cái: "Cái kia Tần Phong?"

"Hắn bây giờ còn đang công an cục." Nivola khinh thường nói: "Chỉ cần tội danh lạc thật, hẳn nhất định phải chết. 1 cái cuồng đồ mà thôi."

Lữ Ngôn tâm lý cũng khinh bỉ, người không làm theo bị người chính hôn thiên ám địa?

"Bức họa kia đây?" Lưu Phong trong mắt lóe lên một tia tinh quang: "Herauld Wells thế nhưng nói bức họa này đưa cho Tần Phong."

"Người nghe ai nói?" Diệp Phong hừ một tiếng: "Tần Phong sớm muộn là cái người chết, bức họa này còn là Herauld Wells tất cả, bất quá Herauld Wells có khả năng nhất tại đưa cho Yến Tiểu Mộng, về phần có nghĩ là bức họa này có phải về ai, vậy phải xem bản lãnh của các người." Lại nói không dấu vết nhìn thoáng qua Lữ Ngôn.

Lữ Ngôn trong lòng nhất thời mừng rỡ không thôi.

Như vậy chẳng phải là tài sắc đều lượm?

"Nếu như vậy, ta tại tặng mạnh một ít nhân thủ an ninh." Lưu Phong nói: "Long Đạo thông thường sẽ từ lúc nào xuất thủ?"

"Dựa theo kia dĩ vãng lệ cũ, 9 giờ có khả năng nhất."

Diệp Phong trầm giọng nói: "Buổi tối chúng ta chuẩn bị sẵn sàng là được."

Nhưng khi hần vừa nói xong, chợt nghe cửa truyền đến từng đợt rối loạn, mọi người chuyển tới cửa nhìn lên trước nghe thấy được một cỗ khiến người ta lệ rơi đầy mặt gay mũi mùi vị, một đoàn đoàn sương mù màu trắng đang đang không ngừng lan tràn tiến đến.

"Không tốt! *!"

Williams kinh hô một tiếng, có thể lúc này đỉnh đầu bỗng nhiên truyền đến từng tiếng tiếng thủy tinh bể, đã thấy từng viên một ** từ trên trời giáng xuống, bất quá trong phiến khắc, toàn bộ triển lãm trong đại sảnh đã toàn bộ là khói mù tràn ngập, gay mũi mùi vị làm mọi người thất kinh muốn tại khói mù này trong xông ra, Diệp Phong cùng bọn người ngẩng đầu thoáng nhìn thoáng qua, lại thấy

một bóng người từ trên trời giáng xuống, trong tay hai thanh hai thanh Ngũ Tư * không ngừng bắn phá giữa không trung, sợ tất cả mọi người không để ý lên kia gay mũi khó chịu chán ghét, ôm đầu nằm úp sấp dưới đất không ngừng ho khan.

Trên mặt của nàng mang một bộ kỳ quái mặt nạ, tóc dài buộc ở sau ót, là một nữ tử.

Williams muốn muốn xuất ra súng lục xạ kích, thế nhưng cửa vị trí bỗng nhiên truyền đến một tiếng chấn động tiếng vang, nguyên vốn cũng không ít người triển lãm trong phòng càng có động tĩnh, vô số người như con ruồi không đầu thông thường chung quanh chạy tới chạy lui, kia Williams cảm giác trong ánh mắt nóng hừng hực không ngừng có mắt lệ chảy ra tới, căn bản thấy không rõ diện mạo, lại bị người đùng thốt điên bát đảo, mà ở một bên Diệp Phong cùng Nivola cũng tốt không chạy đi đâu.

"Cứu mạng a!"

"Đừng đập ta!"

"Trời ạ, đây là thế nào!"

Từng tiếng hoảng sợ kêu to tại triển lãm trong phòng lẫn nhau truyền lại.

Tiếng súng cũng không gián đoạn vang lên, không ngừng tiếng kêu thảm thiết lần lượt truyền đến, che mắt ở một bên Williams trong miệng không ngừng mắng FUCK, lại không bao lâu cảm giác đầu truyền đến một cổ đau nhức ngã xuống đất ngất đi, Tần Phong mang trên mặt một bộ mặt nạ, tay trái lôi 1 cái đã đã bất tỉnh ngoại quốc nam tử, một tay nắm một cây súng lục, tại cổ tay hấn lên lộ vẻ đỉnh đầu khám nạm đến cổ lão bảo thạch vương miện.

Sau đó lại là một cước đá vào một bên con ruồi không đầu Nivola một cước, trực tiếp đem Nivola đánh hôn mê bất tỉnh, mà lúc này cầm họa đồng Tô Yên đi tới, nếu muốn giết hai người, bất quá bị Tần Phong ngăn cản.

"Bây giờ còn không phải lúc, như vậy giết bọn họ quá đơn giản, chúng ta đi."

Tô Yên cũng không sẽ cự tuyệt Tần Phong mệnh lệnh, mà lúc này Tần Phong bỗng nhiên thân thể lật qua, một cước hướng về phía sau khói mù trốn một bóng người đập tới, sau đó Diệp Phong tiếng kêu thảm thiết kèm theo chung quanh hoảng loạn thanh âm truyền tới, Tần Phong khinh thường hừ một tiếng, đi lên trước tại trên người hấn lục lợi một phen, lấy được một bộ điện thoại di động sau lại nhét vào một bộ giống nhau như đúc điện thoại di động, mang theo Tô Yên hướng về cửa phương hướng đi đến, mà Tô Yên cầm trong tay hai thanh súng sẽ không ngừng hướng về trần nhà phóng một súng.

Ở vào đối tiếng súng bản năng sợ hãi, tất cả mọi người sẽ mau sớm mau tránh ra.

Cái này cho Tần Phong cùng Tô Yên rất tốt lui lại lộ tuyến, đi tới cửa thời điểm, đại môn bỗng nhiên mở ra, một trận gió lạnh đổ vào, kia khói mù bắt đầu chậm rãi pha loãng đứng, tại cửa năm hơn mười bảo an lúc này đều ở đây hôn mê bất tỉnh, một chiếc màu đen Audi nghe vào cửa, Tần Phong ép trong tay ngoại quốc nam tử tiến nhập trong xe, cùng Tô Yên sau khi lên xe, người què không chút do dự quả quyết lái xe tuyệt trần đi.

Không có bao lâu, triển lãm bên trong quán * cùng * từ từ tán đi, tất cả mọi người hoảng sợ nhìn đã rách mướp triển lãm phòng, triển lãm lên triển lãm phẩm là dấu kín dấu kín, toái toái, một ít châu bảo tung ra rơi dưới đất, châu quang bảo khí. Mấy chục người nằm dưới đất không ngừng rên rỉ, lại là bởi vì trước ngực nghếch xông tới khiến thân thể bị thương tổn, có khi là đụng phải cây cột, có thì là bị người giẫm đạp thụ thương, nam nam nữ nữ chật vật chịu không nổi.

Lưu Phong từ trong một cái góc chật vật đứng lên, hấn cái trán phá vỡ một khối, thấy tình huống hiện trường, trước mắt một hắc suýt nữa hôn mê bất tỉnh.

Xong, toàn bộ xong.

Hấn thế nào cũng sẽ không nghĩ tới dĩ nhiên sẽ phát sinh loại chuyện này,

quang minh chánh đại *.

"Bức họa kia, cùng vương miện. . ." Một người quản lý vẻ mặt đưa đám đi lên trước, trên người hẳn còn có mấy người vết chân tử, nhưng cũng không đoái hoài tới: "Không có, mất ráo."

"Cái gì?"

Lưu Phong nhất thời cảm giác toàn thân một trận lạnh lẽo, mà một bên chậm tới được Lữ Ngôn cũng là như rớt xuống Cửu U Địa Ngục. Bức họa kia có thể đang mở thích, thế nhưng vương miện thực sự muốn phiền toái, là hẳn Lữ gia cùng Lưu gia * phiền.

Diệp Phong cùng Nivola, còn có Williams 3 người tại hôn mê thông thả tỉnh lại.

Bọn họ thấy tình huống hiện trường so với Lưu Phong cùng Lữ Ngôn kém không đi nơi nào.

Nhất là Williams cùng Nivola, bọn họ tự sát tâm tư đều có: "Vương miện không có, vương miện không có."

Lúc này Diệp Mộng Kỳ mang theo rất nhiều cảnh sát chạy tới hiện trường, phân phó người thủ hạ ổn định hiện trường, đi lên trước thấy chằng chịt một mảnh còn có chật vật mấy người mặt không có chút máu gia hỏa, nhú nhú mày. Mà lúc này Nivola ngẩng đầu lên, nhìn Diệp Mộng Kỳ, âm trầm nói: "Tần Phong đây? Chuyện này nhất định là hẳn làm."

"Không sai, Tần Phong ở đâu?" Williams cũng là âm lãnh hỏi: "Con cướp đi bức họa kia cùng vương miện, nhất định là Tần Phong làm."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẠM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 118: Biến Thanh Thuật

Diệp Mộng Kỳ quét mắt liếc mắt mấy người, khẽ lắc đầu một cái: "Từ đầu tới đuôi Tần Phong không có ly khai công an cục phòng thẩm vấn nửa bước, ta trước khi tới còn cố ý nhìn một lần, hẳn đích xác tại."

Tần Phong đương nhiên tại, như là Mạnh Chiêu Quân giả trang, người vội vã nhìn thoáng qua, tự nhiên nhìn không ra cái gì manh mối tới.

"Như vậy nhất định là hẳn đồng bọn làm!" Nivola âm lãnh nói: "Trừ hẳn ra không ai sẽ như thế châm đối với chúng ta! Tuyệt đối không có, nhất định là hẳn!"

Diệp Mộng Kỳ hơi nhíu nhíu mày.

Tựa như là có chút bất mãn.

Tần Phong người này tại công an cục nội ngay cả điện thoại đều gọi không ra, duy nhất một điện thoại còn là cho các người để cho nàng cho Long Đạo đánh, còn lại càng không có bước ra nửa bước, người như thế nói có đúng hay không lại nói chúng ta trông giữ không nghiêm? Một bên Diệp Phong đứng ở giữa hai người, lắc đầu: "Lập tức an bài bọn người đuổi theo, chuyện này Sự việc trọng đại, chúng ta cũng cần Đông Thiên cảnh sát toàn lực phối hợp."

Mà ở một bên Lữ Ngôn cũng vội vàng là gật đầu: "Nhất định phải bắt bọn hẳn lại!"

"Bắt bọn hẳn lại?"

Diệp Phong cười khở một tiếng.

Dám như thế quang minh chánh đại xông tới, hơn nữa chỉ hai người, không chút bản lãnh bọn họ dám sao? Từ đầu tới đuôi không biết người ta đáng dập ra sao, phỏng chừng từ bên cạnh người vọt đi qua người đều không nhận ra.

Diệp Phong trong lòng cũng là buồn bực, lấy ra trong túi máy di động, vẫn là khởi động máy không có bất cứ động tĩnh gì.

Chẳng lẽ là mới Hỏa dong binh đoàn Lun Siting phía sau thế lực làm?

Diệp Phong vặn chân mày, tựa hồ hiện nay tại Đông Thiên Thị có thực lực này cũng chỉ có Lun Siting, không đúng, còn có cùng ngày tại Lôi Thiên Hào yến hội lên xuất hiện sát thủ! Càng nghĩ Diệp Phong càng là cảm thấy có lý, đồng dạng sử dụng đạn khói, đồng dạng quang minh chính đại, lần trước là giết Âu Thiên Hạo, lần này là súng họa cùng vương miện, hai chuyện tùm lum tùm la cùng Tần Phong đều có một chút liên quan, thế nhưng 2 lần Tần Phong đều ở đây công an cục lão lão thật thật ngây ngốc.

Diệp Phong đem mình nghĩ cùng Nivola còn có Williams, cùng với Diệp Mộng Kỳ nói một lần, 3 người chột cảm thấy được cũng có đạo lý.

"Như vậy điều tra cái này đạn khói cùng bom cay khởi nguồn, còn có viên đạn xác, nói dám Hoa Hạ đạt được cái này nhóm vũ khí sợ rằng thế lực khổng lồ." Diệp Phong ngưng thanh nói: "Mộng Kỳ, người ở đây Đông Thiên Thị ngây người mấy năm nay, người nói ai có thực lực nhất cho tới những vũ khí này?"

"Nam Hoa Bang!"

"Vậy đi tìm Lưu Linh!" Williams cùng Nivola không do dự nói.

Diệp Mộng Kỳ hơi nhíu nhíu mày, thế nhưng không có ngăn cản, hiện tại Lưu Linh tại Nam Hoa Bang lấy thúng úp voi, hơn nữa buồn cười là bản thân nàng càng Đông Thiên Thị kiệt xuất nữ tính đại biểu, đến nay mới thôi cũng

không có bất kỳ chứng cứ nào có thể chứng minh Lưu Linh cùng Nam Hoa Bang phạm tội sự kiện có bất kỳ dính dáng, hơn nữa Lưu Linh kể từ cùng Lôi Thiên Hào đạt thành Hợp Tác hiệp nghị sau khi, đã là Đông Nam Tỉnh đều rất có phân lượng thương giới nữ cường nhân, hỏi nàng? Diệp Mộng Kỳ thật không tin mấy người này trong ai có thể hỏi ra.

Không nói đến đoàn người này.

Tại cao tốc di động ở bên trong xe, Tần Phong cùng Tô Yên đều lấy xuống mặt nạ trên mặt, Tần Phong trừng mắt nhìn nỗ lực nặn ra một chút nước mắt, nhất thời cảm giác ánh mắt thư thái rất nhiều, mắng: "Đây là tên khốn kiếp kia tạo bom cay?"

Một bên Tô Yên cũng nháy mắt một cái nghĩ có chút khó chịu.

Người què dương dương đặc ý nói: "Đây là trước đây thật lâu tại lão Mao tử trong tay xảy ra tới chuẩn bị buôn bán đến Đông Nam Á, bất quá khi lúc xuất hiện sơ sẩy, hơn nữa Nam Hoa Bang nội bộ xuất hiện tranh cãi, cái này nhóm hàng liền để lại xuống tới, một mực đặt đến bây giờ, ta đi cầm vũ khí thời điểm cố ý chọn đi ra ngoài. Được rồi, đợi lát nữa ta cho người lái cái hóa đơn, đều cho ta kết trưởng."

"Tìm cái địa phương an toàn, chúng ta truy vấn hỏi một chút người này." Vừa nghe thanh toán, Tần Phong liền dời đi trọng tâm câu chuyện.

Người què trợn trừng mắt, rất nhanh vòng qua các đại lộ khâu kiểm tra gọi, lái xe đi thị bên ngoài, tìm một chỗ không người qua lại hoang vu khu vực, dừng xe ở một bên sau, Tần Phong một thanh đem hôn mê bất tỉnh Akers ném ra ngoài, càng làm kia đã chết hẳn cảnh sát nói ra đi ra ngoài đề tại một bên. Tại trong túi móc ra một điếu hương yên đặt ở bên mép, một bên Tô Yên cho nàng sau khi đốt, xuất ra một lọ tử nước ngả xuống Akers trên mặt.

Akers 1 cái né tránh từ dưới đất nhảy dựng lên, chỉ là còn không có đứng vững đã bị Tần Phong một cước cho đạp trở lại, người kia hét thảm một tiếng,

đau ôm bụng quỳ trên mặt đất cuồn cuộn, trong miệng mắng: "***! ***! Các người là ai!"

"Nói cho ta biết Lun Siting hiện tại ở đâu, ta có thể tha cho người khỏi chết."

Tần Phong ý ở trên xe, lạnh lùng hỏi.

"***! Người đang nói cái gì?" Akers con người đảo một vòng, lại là mắng to.

Tần Phong cười cười: "Người là không chịu nói?"

"Ta không biết người đang nói cái gì!" Akers rống to: "Ta muốn cáo các người, ta là m quốc công dân, nếu như ta đã xảy ra chuyện ta sẽ đem các người bẩm báo toà án."

"Nói thật đi, các người m quốc tổng thống không chỉ một lần muốn đem ta tố cáo." Tần Phong đi lên trước, cầm lấy Tô Yên trong tay một cây đao, cười nhạt nói: "Thế nhưng hãn nghĩ có thể tại trên người ta mò được càng nhiều hơn chỗ tốt, cho nên chúng ta thường xuyên cãi nhau thế nhưng thường xuyên Hợp Tác, Ân, cho nên người cáo ta sẽ không có cái gì công dụng."

Lại nói, Tần Phong đao trong tay tử vong lên, kia Akers hầu như không có bất kỳ phản ứng nào, chỉ tới tai trái sau khi hạ xuống, hãn mới bưng bản thân cái lỗ tai vết thương thống khổ nằm dưới đất rên rỉ, máu khi hãn tay vá trong không ngừng lan tràn đi ra, Tần Phong lại một cước bước khi hãn bưng vết thương hai tay lên, đem đầu của hãn đặt ở dưới bàn chân: "Ta biết người sợ chết, người cho ta kéo dài mười giây đồng hồ, sau này ta chỉ biết dịch mất trên người người một cục xương, thẳng đến người toàn thân 206 cục xương bị người trơ mắt nhìn từ trên người hái xuống! Liên giống như vậy!"

Lại nói, Tần Phong đao trong tay tử khi hãn trên cánh tay rạch một cái, kia gào thảm giết lợn vậy gầm rú tại giữa không trung quanh quẩn, Tần Phong cũng lạnh lùng dao nhỏ khi hãn cốt cách lên cạy một chút, một khối sẫm trắng nhiễm đến máu đầu khớp xương từ cánh tay của hãn trong lọt đi ra, Akers đau trên mặt

nổi gân xanh, một đôi mắt trong tràn đầy tơ máu.

"Nói."

Tần Phong không thấy hấn tru lên, lạnh lùng nói: "Nếu như ta không hài lòng, ta sẽ để của người thống khổ phóng đại 10 lần."

"Ta cũng không biết hấn ở nơi nào, là điện thoại di động, a, là điện thoại di động, ta thông qua điện thoại di động cùng hấn liên hệ!" Akers thống khổ rống lớn kêu lên: "Thượng Đế a! Người tên khốn kiếp, người một đao giết ta đi."

"Người hấn là lúc nào đang cho hấn điện thoại?" Tần Phong hỏi.

"Làm Long Đạo trộm đi vương miện thời điểm!"

Akers đau nước mắt rớt xuống, nhìn mình trên cánh tay bị gãy sinh sinh lòi ra ngoài đầu khớp xương, còn có chút từng cây một rất nhỏ thần kinh tuyến, toàn thân tràn đầy thống khổ, kia đau đớn kịch liệt làm hấn thiếu chút nữa đã hôn mê: "Thượng Đế a, người đã làm gì, người tên hấn đàn này!"

"Được rồi, trước người nói làm ta giết người là ah?" Tần Phong lấy ra hấn trong túi máy di động sau, hỏi.

Akers tiếng kêu thảm thiết đình chỉ một chút, còn không có tại một lần gào gọi ra, đao sắc bén xuyên thấu cổ của hấn, trong nháy mắt chết.

Tần Phong trước xoa xoa trên tay nhiễm vết máu, lại đưa qua điện thoại di động sau khi mở ra, thấy được không có một người ghi chép dãy số, trước ho khan vài tiếng tự sửa mình thanh nói, sau đó bấm cái số kia.

"A, ta thân ái Akers, người mang cho ta tới tin tức tốt gì?"

Lun Siting rất nhanh thì nhận điện thoại.

"Long Đạo đã trộm đi bức họa kia, Ân, xác thực nói là 10 phút trước khi."

Tần Phong dùng Akers thanh âm nói.

"Ha ha, đây thật là 1 cái tin tức tốt, hắc hắc, chúng ta rất nhanh thì có hơn ức USD thu nhập."

Lại nói, Lun Siting liền cúp điện thoại.

Một bên người què nhìn hơi có chút khóc cười, có thể đem Biển Thanh Thuật chơi đến nước này, cũng chỉ có thích khách liên minh rất ít vài người mà thôi, theo Tần Phong nói là thông qua điều tiết khống chế khí huyết chi lực từ mà thay đổi hầu kết phát ra tiếng, bất quá người què đã từng nếm thử học qua, nhưng không có bất cứ tác dụng gì. Bất quá ngẫm lại thích khách liên minh chung cực thích khách cùng kia mấy tên biến thái thực lực, người què nghĩ cũng không có gì.

Không bao lâu, Tần Phong điện thoại di động của mình vang lên, không biết dãy số, một bên Tô Yên mời một cái sau khi, Tần Phong nhận nghe điện thoại, lần này đối dùng Diệp Phong thanh âm, dù sao trước khi là Diệp Phong tại giả mạo Tần Phong: "Này, bức họa kia cùng vương miện ta đã lấy được."

"Tốt, tốt." Lun Siting cực kỳ hài lòng nói: "Phi thường tốt, dựa theo người Hoa truyền thống có đi có lại, hiện nay Yến Tiểu Mộng không có bất kỳ tổn thương gì, hiện tại, trong vòng hai mươi phút chạy tới ta nói địa phương, con cho phép một mình người, làm ta thấy cảnh sát, ta sẽ không chút do dự giết chết nàng."

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 119: Nghe Ta Kể Chuyện Xưa

Chương 119: Nghe ta kể chuyện xưa

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 29 140 1 số lượng từ: 251 7

"Đây là sợi tia, có thể thừa nhận 300 cân sức kéo."

Tô Yên xuất ra một cây cực nhỏ sợi tơ, tri kỷ đặt ở Tần Phong cổ áo, lại lấy ra 1 khóa tay áo, thắt ở Tần Phong trên y phục: "Đây là trước đó không lâu thích khách liên minh phát minh kiểu mới theo dõi khí, có thể tránh kim loại máy thăm dò còn có bộ phận từ trường quấy nhiễu dụng cụ, chúng ta sẽ mau chóng xác nhận vị trí của người, người phải cẩn thận. Chúng ta đến sau thông suốt qua Quang Huy mật ngữ liên lạc với người."

"Yên tâm đi."

Tần Phong yên lặng gật đầu.

Lên xe, Tần Phong trực tiếp lái xe dựa theo Lun Siting cung cấp vị trí chạy đi, mà người què cùng Tô Yên cũng không có làm lỡ thời gian, mau chóng hành động, về phần kia 2 cỗ thi thể, bọn họ đã không cần thiết.

Lái xe, Tần Phong coi là tốt thời gian, tại 2 10 phút đúng giờ đạt tới Lun

Siting cung cấp vị trí, một nhà dệt cũ, cầm họa đồng cùng bọc lại vương miện xuống xe, vừa vận một chiếc xe vận tải lái ra tới, dừng ở trước người của hắn, người điều khiển phát tay: "Đi ra sau lên xe."

Tần Phong dựa theo hắn nói lên xe, bất quá xe vận tải nội tất cả đều là một ít hàng hóa, không có một người. Đăng hóa quỹ vừa đóng cửa, trong phòng đen như mực.

Hắn cũng không nóng nảy, cứ như vậy chờ.

Chưa tới 10 năm phút đồng hồ sau khi, xe ngừng lại, quây hàng cửa mở ra sau, kia người điều khiển nói: "Xuống xe ah, thật không biết làm chúng ta đưa người tới nơi này làm gì, nếu không phải vì kia 200 đồng tiền ta thật lười đổ xe."

Tần Phong nhíu nhíu mày, không nói được một lời tiêu sái xuống xe, lại phát hiện bốn phía trống rỗng một khối, đứng ở ngựa bên đường đưa mắt nhìn lại nhìn không thấy bất kỳ chỉ thị địa điểm dấu hiệu, Tần Phong đứng ở một bên đốt một khóa hương yên, chờ khói lấy ra sau khi xong, một chiếc màu đen xe Jeep lái tới đứng ở bên người của hắn, đi xuống chính là 3 cái ngoại quốc nam tử, đeo kính mát lãnh khốc nói gì.

Một người trong đó cầm lấy Tần Phong trong tay họa đồng còn có vương miện, cũng không có quan sát, mà một người khác còn lại là cầm một cái máy đọc thẻ tại Tần Phong trên người quét tới quét lui, lấy đi Tần Phong trên người điện thoại di động, cái bật lửa, thậm chí là đai lưng, chỉ cần bao hàm kim loại vật phẩm toàn bộ bị bắt lên, ngoại trừ điện thoại di động ở ngoài còn lại toàn bộ ném tới một bên.

Chỉ chốc lát sau, một người trói lại hai tay của hắn, cho hắn bộ cái màu đen khăn trùm đầu, lạnh lùng nói: "Tốt nhất đừng hoảng một chút, bằng không chúng ta trực tiếp giết ngươi."

"OK."

Tần Phong người phát hiện khăn trùm đầu bên ngoài cái gì cũng nhìn không thấy, con tốt gậy đầu nói.

Xe di chuyển tốc độ không chậm không chậm, Tần Phong ngồi ở phía sau cũng không có người nói chuyện, đơn giản trong lòng mặc đọc: "Tốc độ khoảng chừng 60 cây số, di chuyển hoàn toàn chuông."

"Chuyển biến, treo 2 ngăn, 30 cây số."

"Có tiếng nhạc."

...

Lớn như vậy ước chừng hơn nửa canh giờ, Tần Phong chợt phát hiện mấy tên này tại trần đầy không mục đích đi vòng vèo.

Tại qua hơn một giờ, thời gian đã tại sáu giờ chiều trái phải, xe mới ngừng lại được, bị ép xuống xe, Tần Phong chỉ có thể cảm giác bốn phía không khí có chút ẩm thấp, đi đường mang theo một chút hồi âm, nhưng hồi âm thời gian khoảng chừng tại ba giây trái phải, chắc là tại một cái bãi đậu xe dưới đất, sau đó lại bị ép tiến nhập 1 cái bên trong thang lầu, một mực bò 12 tầng lầu sau, mới bị ép đi ra thang lầu giữa, đến rồi 1 cái làm như trống trải địa điểm, trong đó khoảng chừng có 7 8 người tiếng hít thở.

Không đợi Tần Phong suy nghĩ nhiều, phía sau một người trực tiếp lấy xuống đầu hấn lên khăn trùm đầu, Tần Phong thoáng hé mắt, đầu tiên thấy được trước mặt hấn Lun Siting, lúc này Lun Siting ngồi ở một cái ghế sau, phía trước bày một cái bàn làm việc, mà ở bốn phía đứng có 8 người, trong tay đều cầm vũ khí, từng cái một đùa giỡn ngược cùng lãnh khốc nhìn hấn.

Ba ba ba.

Lun Siting thấy Tần Phong sau, hài lòng vỗ tay một cái, nói: "Không nghĩ tới người thật đúng là dám một mình đến đây."

"Thứ người muốn ta mang cho người tới." Tần Phong nói: "Nàng người đâu?"

Lun Siting nhún vai, đánh cái hường chỉ, rất nhanh đi một mình đến một bên một cái phòng, lúc này Tần Phong cũng đại lượng liếc mắt hoàn cảnh chung quanh, đây là một cái chưa làm xong nhà ở, trống rỗng cửa sổ cũng không có lắp đặt, dưới chân mặt sàn xi măng cũng là gồ ghề, có địa phương còn để một đống hạt cát, xuyên thấu qua cửa sổ có thể xem đi ra bên ngoài còn có một chút kiến tạo trong nhà lầu.

Ở đây chắc là một cái đang ở khai phá trong thương nghiệp nhà ở.

Tần Phong yên lặng nghĩ đến.

Mà lúc này, Yến Tiểu Mộng bị người nọ mang ra ngoài, hai tay buộc chặt ở phía sau, xem sắc mặt tái nhợt nhưng không có những thứ khác thương tổn, Tần Phong cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm. Thấy Tần Phong sau, Yến Tiểu Mộng trong mắt tràn đầy nước mắt, có hối hận cũng có bất đắc dĩ còn có hổ thẹn, Tần Phong chỉ là cười cười ý bảo vô phương, sau đó tại nhìn thoáng qua Lun Siting, nói: "Đồ vật người có thể kiểm nghiệm thật giả."

"Yên tâm, ta là chuyên nghiệp."

Lun Siting tràn đầy tự tin nói, trước lấy ra kia phó vương miện, nắm tại hai tay trong không ngừng thưởng thức.

Cái này đỉnh vương miện không thể không nói chế tạo tinh mỹ tuyệt luân, tại đông đảo thế giới vương miện trong cũng thuộc về tại hiếm có Thượng phẩm chi tác, kia trên đỉnh 3 miếng hồng ngọc càng như vẽ rồng điểm mắt thông thường, trở thành Hà Lan vương thất truyền thừa mấy trăm năm vương hậu vương miện cũng là có nó mị lực, hơn nữa ném ra vương miện lịch sử ý nghĩa cùng địa vị, khám nạm ở trong đó 3 miếng hồng ngọc cùng với bốn phía Kim Cương, vậy cũng là một khoản lớn tài phú.

Mà ở bọn người kia trong mắt, đây là tiền, trần truồng tiền tài, Lun Siting chính là thủ hạ càng không chút nào che giấu triển lộ trong mắt tham lam.

"Có thể nói một chút thế nào trộm đi ra ngoài sao?" Lun Siting tò mò hỏi: "Nói dám giết người hình cảnh trong tay đem cái này miếng vương miện lén ra tới, thật không đơn giản a."

"Long Đạo tự nhiên có Long Đạo bản lĩnh." Tần Phong nói: "Cái này là của nàng chuyên nghiệp bí mật, sẽ không nói cho ta biết."

"VẬY CŨNG ĐƯỢC." Lun Siting đem vương miện bày ở một bên, cười híp mắt nói: "Ta nghe nói Long Đạo trong tay còn có một con Huyết Gà chén sứ, hắc hắc, không biết người cũng không thể được làm Long Đạo bỏ những thứ yêu thích muốn cho đây?"

"Người thực sự rất tham."

Tần Phong nhìn Lun Siting, mặt không chút thay đổi nói.

"no! no! Ta nếu vì tiền thật xa đi tới Hoa Hạ, còn đã chết hai người thủ hạ, ta tự nhiên muốn kiếm đủ bản mới có thể đi trở về." Lun Siting cười híp mắt nói: "Như vậy đi, ta cho người liên hệ Long Đạo cơ hội, nếu như kia không đáp ứng, ta để người cời bạn gái người một bộ y phục, hắc hắc, bạn gái người đáng người không sai, ta nghĩ ta cái này thủ hạ đều biết nhin không được ah?"

Nói xong, hẳn những thủ hạ kia đều hắc hắc dâm nở nụ cười, một đôi mắt trần truồng lộ ra * nhìn Yến Tiểu Mộng, Yến Tiểu Mộng sợ toàn thân run một cái, Tần Phong nhú nhú mày, muốn tiến lên một bước, cũng đầu bị một khẩu súng chia vào trên đầu,

"Long Đạo hiện tại đang ở ứng phó Williams dám người truy tra, người cũng không muốn nàng dẫn Williams cùng một nhóm cảnh sát đi tới nơi này ah." Tần Phong thản nhiên nói: "Người có thể xem trước một chút bức họa kia, chờ thời gian không sai biệt lắm ta tự nhiên sẽ liên hệ Long Đạo."

Lun Siting mặt không thay đổi ngồi ở chỗ kia, nhìn Tần Phong khoảng chừng có chừng một phút thời gian, sau đó cười lạnh nói: "Người là người thứ nhất dám như thế nói điều kiện với ta tàn phế."

"Ta chỉ là muốn tận lực bảo trụ ta và bạn gái của ta." Tần Phong nói.

Lun Siting cười ha ha một tiếng, cầm lấy bức họa kia, triển khai sau không khỏi hắc hắc hít hai tiếng.

Không thể không nói Lun Siting quả thật có chút nghệ thuật tu dưỡng, nhìn bức họa kia nói: "Hắc hắc, không hổ là Herault Wells tốn hao 10 năm tâm huyết dùng để nổi lên, chỉ là vừa nhìn ta cũng cảm giác được quang minh cùng bóng tối giao thoa, còn có nhẹ nhàng tình yêu, tuy rằng ta rất hiếu kỳ người là thế nào làm Herault Wells vẽ ra bức họa này, bất quá ta hiện tại vô tâm tình đã biết. Vì đáp tạ người, Tần Phong, bạn gái của người cũng còn là xử nữ, thủ hạ của ta đã giúp người hoàn thành nguyện vọng của người ah. Yên tâm, người sẽ không thống khổ thật lâu."

Thủ hạ của hắn âm âm cười, mà Yến Tiểu Mộng sắc mặt đại biến, trái lại Tần Phong không sợ hãi chút nào lắc đầu: "Người không muốn cái chén kia?"

"Ta đột nhiên cảm giác được ta còn là tạm thời không nhận tội chộc Long Đạo thật là tốt." Lun Siting cười híp mắt nói: "Hơn nữa, người vừa mới nói điều kiện uy hiếp thái độ của ta ta rất không thích, Satan ở trên, người là người thứ nhất nói chuyện với ta như vậy tàn phế."

"Nếu như vậy, người hay là nghe ta giảng 1 cái cố sự làm sao?" Tần Phong nói.

"A, xin lỗi, thật không có ý tứ, ta vô tâm tình." Lun Siting nhún vai: "Ta hiện tại không kịp chờ đợi muốn ôm tiền ngủ, thật không có tâm tình nghe lời người nói nhảm."

"Người không cảm thấy bức họa này hợp với cố sự sau khi, khả năng rất có

giá trị?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 120: Không Lưu Tình Chút Nào

Chương 120: Không lưu tình chút nào

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 29 200 2 số lượng từ: 236 2

Trống rỗng tầng trệt trong an tĩnh dị thường, bầu trời phương xa dần dần tối xuống, thành thị ánh đèn không ngừng sáng lên.

Từng đạo ánh đèn không ngừng sáng lên, Lun Siting tay phải năm ngón không ngừng tại trên bàn gõ tới gõ lui, nhìn Tần Phong khóe miệng vui vẻ càng ngày càng nồng đậm, giờ giờ lên tay, kia trông coi Yến Tiểu Mộng tàn phế tại Yến Tiểu Mộng cổ của chỗ tìm một vết thương, Yến Tiểu Mộng kêu thảm một tiếng, lại sau đó bị băng dán ngăn lại miệng, cảm giác nơi cổ nhiệt hồ hồ máu không ngừng chảy ra tới, kia trông coi của nàng dong binh lộ ra một tia tàn khốc cười nhạt, thủ hạ một sợi dây xích đem Yến Tiểu Mộng hai chân trói lại, đổi chiều ở giữa không trung, huyết dịch đảo lưu tự, miệng vết thương máu gia tốc chảy xuôi, không một lát sau dưới đất đã tụ tập một tiểu bãi máu.

Yến Tiểu Mộng ý thức càng ngày càng mơ hồ, thân thể muốn gãy dựa nhưng không cách nào tránh ra khỏi xích sắt ràng buộc, não bộ huyết dịch bắt đầu dần dần xói mòn.

"A, người như thế theo ta cò kè mặc cả, ta chỉ có thể cho người một chút dạy

dỗ." Lun Siting điếm 1 khóa xì gà, lấy ra mùi ngon nói: "Người biết không, ta thích nhất người khác theo ta nói nhảm đồng thời kéo dài thời gian, hơn nữa còn là cầm ta thích nhất tiền tới kéo dài thời gian."

Tần Phong sắc mặt bất biến, hai mắt híp một cái.

"Người bởi vì nàng có thể sống bao lâu?" Lun Siting hỏi ngược lại.

"17 phút."

Lun Siting vỗ tay một cái, hài lòng nói: "Xem ra người biết cũng không thiếu, bất quá ta cũng vô tâm tình nghe người nói 17 phút, cách mỗi một phút đồng hồ ta sẽ tại cổ nàng lên đồng dạng nói, người tốt nhất có thể đem cầm tốt thời gian. A, đây là xem tại tiền mặt mũi."

Sắc trời càng ngày càng đen, cả tầng lầu trong dần dần rơi vào trong bóng tối, Yến Tiểu Mộng nặng nề tiếng hít thở kèm theo không trung càng ngày càng rõ ràng tiếng côn trùng kêu, còn có tích thủy thanh, sần sạt tiếng gió thổi cũng dần dần truyền đến, đây đối với Lun Siting cùng bọn người không có bất kỳ tin tức gì đáng nói, chỉ Tần Phong biết người què cùng Tô Yên đã tới, bị trói trói ở sau lưng hai tay thoáng giật giật.

Tần Phong nhìn hút thuốc lá Lun Siting, thoáng nhớ lại mấy phút, thản nhiên nói: "10 năm trước, ta và phụ mẫu ta xuất ngoại du ngoạn, mục đích là Đan Mạch, mà cũng chính là khi đó, chúng ta bị Thánh Ma Tạt Khủng Phố tổ chức tập kích."

Nghe được tên này.

Lun Siting đoàn người thoáng sửng sốt.

Bởi vì Thánh Ma Tạt cái tổ chức này có rất nhiều chuyên không cách nào giải thích, kia không phải là mạnh nhất trên thế giới lớn Khủng Phố tổ chức, nhưng cái tổ chức này thế lực tuyệt không dung bất kỳ khinh thường, nhưng

chính là cái này nhân số cao tới hơn vạn tổ chức, trong một đêm bị hơn mười cỗ thể lực bị diệt uống 1 phát hết trơn, thông thường Khủng Phố tổ chức bị thương nặng hoặc là thủ lĩnh bị đánh chết sau, đều biết rất nhanh tại tập hợp lại, nhưng đã một năm, trên thế giới tên Thánh Ma Tạt như là biến mất uống 1 phát hết trơn.

Mà duy nhất làm cho không người nào có thể giải thích là lúc đầu tham dự tập kích Thánh Ma Tạt đông đảo thể lực.

Lun Siting biết kia cuộc chiến tranh bí ẩn, tự nhiên cũng biết lúc đầu tập kích Thánh Ma Tạt thể lực bao quát M quốc hải cầu, vùng châu thổ, chiến đấu dân tộc Alpha tiểu tổ, nam Mỹ màu đỏ giải phóng vũ trang phần tử, Phi Châu thần bí sẵn đầu đội, chiếm giữ tại Châu Âu mafia, hải ngoại Thanh bang, dong binh liên minh đỉnh cấp đoàn đội, thích khách liên minh đông đảo sát thủ, thậm chí nghe đồn trong đó rất có giáo đình, Rose sài người đức gia tộc bóng dáng, cái này thoạt nhìn không có khả năng hợp tác đông đảo thể lực nhưng ở ngày nào đó đạt thành chưa từng có thống nhất, thậm chí hoàn toàn nghe theo 1 cái nhân vật thần bí chỉ huy, có người nói chỉ huy kia cuộc chiến tranh tàn phế, tại ngày nào đó là toàn cầu có quyền thế nhất đáng sợ nhất người.

"Lúc đó du lịch đoàn luôn luôn 137 người, chỉ ta một người còn sống, nhưng vẫn là bị cắt đứt một chân." Tần Phong không có để ý mấy người vi diệu biểu tình biến hóa, mà là tiếp tục nói: "Ta dùng một ngày leo ra ngoài Tuyết sơn, đến rồi Đan Mạch một cái trấn nhỏ, ở nơi nào ở 3 ngày, cũng chính là tết âm lịch ngày nào đó buổi tối, Herault Wells phát hiện, bắt quá phát hiện không ngừng hẳn 1 cái, còn có một cái lão đầu."

"Nói tiếp."

Lun Siting thay đổi cái tư thế, tiếp tục hút xì gà nói, bắt quá tay của hắn lại vung lên, người thủ hạ cười lạnh một tiếng, tại Yến Tiểu Mộng trên cổ lại tìm một đạo, tại thân thể của hắn tự, đã máu đã xếp thành một đoàn. Sau đó mặt sà xi măng.

"Cái thứ 2 lão đầu cho ta ăn, uống. Đồng thời làm ta gia nhập hẳn chỗ ở tổ chức, lúc đó ta vì báo thù gia nhập bên trong tổ chức hạng nhất thân thể cải tạo kế hoạch."

"Lúc đầu tham gia cái kia cải tạo kế hoạch có 24 cái người, ta là duy nhất một sống sót, về sau ta gia nhập tổ chức hạch tâm dong binh đội ngũ, thuận lý thành chương trở thành một gã dong binh."

"Xem ra chúng ta còn là đồng hành." Lun Siting ha ha cười nói: "Bất quá người cái này đồng hành, rất thất bại a."

Những người còn lại cũng là cười ha ha.

Tần Phong lắc đầu, cười nói: "Không sai, rất thất bại. Lúc đầu ta chỗ ở đội ngũ tại dong binh liên minh xếp hạng thứ 79 vị, ta dùng 2 năm trở thành đội trưởng, một năm kia ta 18 tuổi, giết 1300 hơn người, một năm kia ta đội ngũ bài danh 37 danh."

Mọi người nao nao.

Bọn họ biết dong binh trong liên minh đăng kí dong binh đội ngũ cao tới hơn nghìn, có thể xếp vị phía trước 50 danh không có một là người yếu.

Mà bọn họ mới Hỏa dong binh đoàn, thậm chí ngay cả bài danh tư cách cũng không có.

Tần Phong không có cho bọn hắn nhiều lắm suy tính thời gian: "Năm thứ năm, ta tại Phi Châu bởi vì một đầu sư tử giết hơn 30 danh dong binh, trở thành dong binh liên minh hàng đầu bị diệt mục tiêu, nhưng cũng chính là một năm kia, ta dẫn theo ta đội ngũ đánh bại hải cẩu bộ đội đặc chủng, ở phía sau tới đánh vào dong binh liên minh tổng bộ, trở thành dong binh liên minh từ trước tới nay cái thứ 4 xông vào tổng bộ đội ngũ, cũng chính là một năm kia cuối năm, ta 20 tuổi, trở thành trong miệng các người dong binh Vương."

"Năm thứ sáu, ta nghĩ ta báo thù thời cơ vẫn chưa tới, cho nên ta gia nhập thích khách liên minh, năm thứ bảy, ta gia nhập hải ngoại Thanh bang, năm thứ tám ta tại Phi Châu phong Thần thành là cao cấp thích khách đồng thời đạt được sẵn đầu bộ đội hứa hẹn, năm thứ chín ta tại nam Mỹ hoàn thành ta lần thứ mười S cấp nhiệm vụ ám sát, trở thành tên thứ 4 chung cực thích khách, cũng chính là một năm kia, ta thuyết phục hơn mười cỗ thể lực tham gia ta báo thù đại nghiệp."

Mọi người toàn bộ giật mình, bọn họ không biết Tần Phong là đang nói giả còn là nói cười, nhưng bọn hắn nghĩ Tần Phong nói là sự thật, bởi vì tại Tần Phong trên người của, một loại đủ để cho người bình thường mặt nứt ra sát khí cuộn trào mãnh liệt mênh mông bày ra.

Quét mắt liếc mắt mọi người, Tần Phong lạnh lùng nói: "Ta đội ngũ kêu Quang Huy, hiện nay xếp hàng thứ nhất, ta tại thích khách liên minh xưng hào là ám dạ Linh Vương."

"Người nghĩ rằng ta sẽ tin tưởng?"

Phản ứng đầu tiên Lun Siting trong tay lấy ra một cây súng lục, lạnh lùng nói.

"Xuống Diêm Vương điện, Diêm La Vương tự nhiên không sẽ nói cho người biết có đúng hay không."

Lại nói, Tần Phong thân thể bỗng nhiên khê động, Vốn dĩ bị trói trói ở sau người hai tay trong nhiều hơn một cây cực nhỏ sợi tơ, chỉ là trong chớp mắt xuất hiện ở phía sau kia lính đánh thuê phía sau, sợi tơ vòng qua cổ của hắn cố sức xé ra, mà lúc này Lun Siting nổ súng, bất quá viên đạn xạ kích tại nơi lính đánh thuê trên người, người kia há hốc miệng một câu nói không kêu được, sợi tuyến đã triệt để thâm nhập cổ của hắn trong.

Mà lúc này, một thân ảnh cấp tốc dần hiện ra tới, trong tay một thanh * không ngừng tiến hành bắn tia. Mỗi một viên đạn đều biết có một người chết.

"Giết hắn!"

Lun Siting gào thét một tiếng, thế nhưng một viên đạn trong nháy mắt xỏ xuyên qua xương bả vai của hắn, Lun Siting trong nháy mắt ngã xuống đất, hắn biết là tay súng bắn tía, hơn nữa bản thân sớm đã thành bị khóa được.

Trông coi Yến Tiểu Mộng trong tay người kia dao nhỏ muốn hướng về Yến Tiểu Mộng thọt tới, nhưng là liền lúc này đầu trong nháy mắt nổ lên, thậm chí không cảm giác được bất kỳ đau đớn.

Mà trong cùng một lúc, Tần Phong nhổ trước người kia nhục thuần trên người súng lục, hướng về muốn phải tìm công sự che chắn tránh né gia hỏa tiến hành đánh chết, không lưu tình chút nào!

Bất quá gần hơn 10 giây, ngoại trừ Lun Siting ở ngoài, mới Hỏa dong binh đoàn người đã không có người sống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 121+3 Cái Tên Đáng Thương

Chương 121: 3 cái tên đáng thương

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 30 0 90 1 số lượng từ: 241 4

Tô Yên cầm súng đối mọi người bỏ một viên đạn, đang xác định không có bất kỳ người sống sau khi mới là đứng ở Lun Siting trước người, nhìn hẳn có nhúc nhích dấu hiệu, hướng về hai chân của nàng lại bỏ 2 súng.

Tần Phong đi tới Yến Tiểu Mộng trước người, đem Yến Tiểu Mộng từ xích sắt hạ trở xuống.

Lúc này Yến Tiểu Mộng sắc mặt xám trắng, đã lâm vào trạng thái hôn mê, trên cổ tràn đầy máu, xoa xoa cổ của, cảm giác trên người nàng hơi yếu hô hấp sau, đem nàng ngoài miệng băng dán tê xuống tới dán tại miệng vết thương. Lúc này người què bưng một khẩu súng từ bên ngoài khập khểnh đi ra, đối Tần Phong mời một cái tất cả uy hiếp đã toàn bộ loại bỏ.

"Tô Yên, mang nàng đi bệnh viện, tìm cái luật sư đem ta tại trong cục công an lãnh đi ra ngoài." Tần Phong phân phó nói.

Tô Yên không có bất kỳ do dự nào, ôm lấy Yến Tiểu Mộng liền vội vã ly khai, mà Tần Phong còn lại là đi tới Lun Siting trước, một cước đem năm úp sập

dưới đất Lun Siting chọn lên, không nói được một lời theo dõi hẳn.

"Xem ra, xem ra ta thật không nên trêu chọc người."

Lun Siting cười thảm một tiếng, dứt quãng nói.

Tần Phong thoáng nhíu nhíu mày, tại đầu hẳn lên bố một súng, Lun Siting thân thể vừa dừng lại, máu ở sau ót không ngừng chảy ra tới, chết không nhắm mắt.

Thu hồi bức họa kia cùng Mã Khắc Hi Mã Vương Quan, người què giơ giơ lên cầm, hỏi: "Người dự định xử trí như thế nào?"

"Ai biết là ta trộm?" Tần Phong bĩu môi, nói: "Hơn nữa bức họa này vốn chính là ta, Lưu Phong cùng Lữ Ngôn nếu muốn chiếm đoạt, như vậy thì phải bỏ ra thảm trọng đại giới."

"Nivola ba người bọn hẳn đây?"

"Phương pháp ghi hình thả ra ngoài sau bọn họ sẽ lăn đi Hoa Hạ, nửa đường đem bọn họ cướp đi, ta muốn hôn tay giết ba người bọn họ."

....

Công an cục.

Tầng ca Tần Phong Mạnh Chiêu Quân ngồi đang tra hỏi bên trong, không có chút nào dị dạng, ngược lại sẽ đưa qua một điếu Hero trắng lấy ra mùi ngon, chỉ là thức ăn kém một chút.

Williams 3 người đi vào phòng thẩm vấn, thấy phòng trong gác giả Tần Phong sau, trong mắt tràn đầy tức giận cùng hận ý, Diệp Phong nhìn nàng, trầm giọng nói: "Yến Tiểu Mộng đã bị cứu ra đưa đến bệnh viện."

"Sau đó thì sao?" Mạnh Chiêu Quân hài lòng gật đầu.

"Người chúng ta đã cho người cứu ra, phương pháp ghi hình có thể giao đi ra rồi hả?" Diệp Phong bây giờ muốn đến chỉ đem tổn thất xuống đến thấp nhất, chẳng biết xấu hổ nói.

Mạnh Chiêu Quân chế nhạo một tiếng, ha ha cười nói: "Các người cứu? Ha ha, các người muốn cười chết ta sao?"

"Tần Phong, ta cho người biết, coi như là người cầm phương pháp ghi hình người cũng muốn chết!" Nivola sắc mặt dữ tợn nói: "Chúng ta còn có đây đủ chứng cứ để chứng minh của người hành vi!"

Mạnh Chiêu Quân cắt một tiếng, không thềm để ý chút nào ngồi ở chỗ kia nhìn cũng không nhìn 3 người.

Nghe ba người bọn họ nói còn có kia tức điên người đáng dấp, Mạnh Chiêu Quân chỉ biết Tần Phong đã đem vương miện cùng bức họa kia đoạt đi, sợ là ới chiến trận không nhỏ, trong lòng đối thân phận của Tần Phong không khỏi lần thứ hai hiếu kỳ ra, ban ngày cướp đi bức họa kia cùng vương miện? Người này thật đúng là gan lớn. Nivola 3 người nhìn hẩn thái độ như vậy, trong lòng càng nổi giận, tại Lưu Linh chỗ đó rằm không phóng xuất 1 cái tới ngược lại thì bị Lưu Linh châm chọc không đúng tý nào, chờ sau khi trở về lại phát hiện Tần Phong thay đổi tràn đầy tự tin, tựa hồ hết thảy đều đã tận tại trong lòng bàn tay.

Ai đoạt đi rồi bức họa kia cùng vương miện?

Là ai đem Yến Tiểu Mộng cứu trở về?

Diệp Phong ba tên này không mặt mũi nói bọn họ là cố ý làm Yến Tiểu Mộng bị bắt, cho nên nhận được Yến Tiểu Mộng được cứu trở về hiện nay còn đang y viện trị liệu sau, bọn họ căn bản không thể hỏi cái gì, cũng không có thể nói cái gì.

Là Tần Phong đồng bọn?

Trong lòng bọn họ biết chỉ Tần Phong đồng bọn mới trở lại làm, có thể là bọn hắn không có bất kỳ chứng cứ.

Nivola âm trầm nhìn lướt qua ngời ở chỗ kia Mạnh Chiêu Quân, khi thấy Mạnh Chiêu Quân cánh tay phải tựa hồ có chút hoạt động không khoái thời điểm, hai mắt khẽ híp một cái, tiến lên liền rầm trời: "Người là ai!"

Mạnh Chiêu Quân sắc mặt bất biến, nhìn thoáng qua Nivola, hỏi ngược lại: "Đầu óc người tú đậ? Hỏi ta là ai?"

"Người không phải là Tần Phong, của người vai phải bằg có thương tích, ngón tay tinh tế, người không phải là Tần Phong!" Nivola âm trầm nói: "Tuy rằng phòng trong mùi thuốc lá che đậy trên người người phần lớn mùi vị, thế nhưng trên người người còn mang theo một tia mùi thơm ngát mùi vị, nói, người là ai!"

"Ta là Tần Phong."

Mạnh Chiêu Quân trầm mặt, lạnh lùng nói.

"Ân?"

Diệp Phong cùng Williams cũng quan sát liếc mắt ngón tay của hắn, phát hiện thật có chút tinh tế, tuy rằng làm xử lý nhưng không thể che giấu sự thực, trong lòng nhất thời phấn chấn, Williams thậm chí móc ra súng cười lạnh nói: "Người là Long Đạo ah, sớm nghe nói Long Đạo thuật dịch dung cùng Biến Thanh Thuật dùng là xuất thần nhập hóa, nghĩ không ra dĩ nhiên lừa dối đến nước này, nếu như không phải là Nivola né tránh, sợ rằng thật đúng là bị người lừa dối quá quan."

Mạnh Chiêu Quân cười lạnh nói: "Cầm súng chia vào người của ta? Người sẽ không sợ bị cáo tố sao?"

"Chỉ cần bắt được người, không ai sẽ lên án ta."

"Sai rồi."

Lúc này 1 cái lạnh lùng thanh âm truyền đến, đã thấy phòng thẩm vấn đại môn bị đẩy ra, cảnh vụ đốc tra bộ môn nhân viên nối đuôi nhau mà vào, dẫn đầu là 1 cái mang theo mắt kính gọng vàng nam tử, tại bên cạnh hãnh theo Trần Trường Phong, còn có một danh * là cảnh đốc Địch Nhân Viên, thấy Williams trong tay cầm súng sau, một gã cảnh đốc tức giận rầm trời: "Bỏ súng xuống!"

"Hãnh là Long Đạo!"

Nivola bắt mắt rầm trời.

"Nivola tiên sinh." Nam tử đeo mắt kính nhẹ giọng nói: "Người bởi vì kẻ khả nghi giấu độc, *, tư xông nhà dân, ăn cắp vật phẩm riêng tư, đã nghiêm trọng trái với quốc gia của ta pháp luật, 1 cái chứng cứ vô cùng xác thực phần tử phạm tội nói chúng ta ai sẽ tin tưởng?"

"Ta lúc nào tư xông nhà dân?"

Nivola tức giận quát.

"Kia phần lục giống chúng ta đã nhìn." Một gã cảnh đốc lạnh giọng rầm trời: "Đối với quốc tế hình cảnh miệt thị quốc gia của ta luật pháp vấn đề, chúng ta đã chính thức hưởng quốc tế hình cảnh tổng bộ nộp luật sư hàm, Williams, người nhiều lần cầm thương uy hiếp quốc gia của ta công dân, Diệp Phong, người thân là quốc tế hình cảnh dĩ nhiên một mình thông đồng cảnh sát hãm chúng ta bách tính tại nguy hiểm tình trạng, hừ, thật đúng là coi chúng ta là làm trong suốt? Người, đem trên người của bọn họ súng cho ta thu!"

"Là!"

Vài tên cảnh sát lĩnh mệnh tiến lên.

Diệp Phong bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, không có bất kỳ phản kháng, mà Nivola còn lại là gào thét chỉ vào Mạnh Chiêu Quân: "Hãnh là Long Đạo, hãnh là

Long Đạo, các người ánh mắt mù sao? Hẳn là Long Đạo a!"

"Ta dựa vào, ta * lên viết Tần Phong, ta là địa địa đạo đạo Hoa Hạ công dân, cái gì ta chính là Long Đạo?" Tần Phong bất mãn nói: "Người ở đây nói nhảm người có tin ta hay không cáo một mình người nói xấu tội?"

Mấy người còn lại nghe xong Nivola nói đều không lộ vẻ gì, thu hồi vũ khí của hẳn, mà Williams cũng chỉ có thể im hơi lặng tiếng. Mạnh Chiêu Quân nhìn trong lòng cũng muốn cười, tên đáng thương, đoán trái lại chuẩn, có thể là không phải lúc.

"Tần tiên sinh." Trước mắt kiếng gọng vàng nam tử đi lên trước, hỏi: "Ta bây giờ là ngài luật sư, bọn họ là không đối với người tiến hành rồi bất chính làm tra tấn bức cung?"

"Vừa mới cầm súng chia vào người của ta."

Mạnh Chiêu Quân bặt tâm nói: "Các người cũng đều thấy được."

Một bên Trần Trường Phong cười cười, nhưng rất nhanh lại nghiêm túc đối mấy tên thủ hạ nói: "Đem bọn họ dẫn đi!"

3 người đều không cam lòng, nhưng cũng biết đang nháo đi xuống sợ rằng thực sự muốn bay đi ra.

Đoàn người ép Williams 3 người ly khai phòng thẩm vấn, tên kia cảnh đốc đi lên trước, mang theo một tia áy náy: "Chuyện này là của chúng ta sai."

"Tiểu Phong, đây là Dương Cảnh Giam." Trần Trường Phong cười nói: "Trước kia là ta và người phụ thân chỗ liên đội Đại đội trưởng."

"Dương Cảnh Giam."

Mạnh Chiêu Quân trong lòng nói mấy câu, nhưng ngoài miệng còn là khách khí nói.

Dương Cảnh Giam cười ha ha một tiếng: "Đều là người một nhà, đừng có khách khí như vậy, tiểu Phong, ta cũng không nhiều nói nói nhảm, Diệp Mộng Kỳ ta sẽ xử lý nàng, thế nhưng đoạn video kia, cũng không thể được?"

Dương Cảnh Giam ý tứ rất đơn giản.

Williams 3 người ta giúp người thu thập, kia phương pháp ghi hình người cũng đừng mới gỏi, người nội bộ biết là được, thế nhưng Mạnh Chiêu Quân không phải là Tần Phong, trời biết Tần Phong có ý tứ? Hơi trầm ngâm chỉ chốc lát: "Chuyện này làm ta suy nghĩ một chút."

"Đi." Dương Cảnh Giam gật đầu, nói: "Bất quá có thể không thả ra ngoài cũng đừng thả ra, xem tại ta và trường phong mặt mũi, thế nhưng dám khi dễ người của người, ta tự nhiên sẽ không nhẹ đi bọn họ!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 122: Chấp Nhận Người

Chương 122: chấp nhận người

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 30 140 1 số lượng từ: 242 6

Ra công an cục, Mạnh Chiêu Quân như trước làm bộ Tần Phong cùng kia luật sư có tiếng nói vài câu, chờ luật sư sau khi rời đi, một chiếc màu đỏ bảo mã dừng ở trước mặt nàng, Mạnh Chiêu Quân cũng không khách khí ngồi xuống.

Tần Phong nhìn cùng bản thân giống nhau như đúc gia hỏa, cười nói: "Thế nào? Trang ta giả bộ đã nghiên sao?"

Mạnh Chiêu Quân trợn trừng mắt: "Đã nghiên? Vừa mới đều thiếu chút nữa lộ tẩy, Nivola mũi quả nhiên cùng cấu một dạng, cũng may mà người an bài luật sư cùng Trần Trường Phong tới đúng lúc, bằng không thực sự không tốt xong việc."

Lại nói, Mạnh Chiêu Quân hai tay ở trên mặt thoáng nhẹ nhàng lau vài cái, sau đó đưa qua khăn ướt cẩn thận xoa xoa, không bao lâu đổi trở về trước khi tự thân tuyệt mỹ khuôn mặt, trên đầu hơi ngắn tóc, bình thêm một cổ anh khí, so với trước đây tóc dài thời điểm lại rất có một phen kiểu khác mị lực, Tần Phong nhìn thoáng qua bộ ngực của nàng, trong mắt tràn đầy nghi ngờ hỏi: "Người chỗ đó rốt cuộc là thế nào đê xuống?"

"Tần Phong!"

Mạnh Chiêu Quân vừa nhìn Tần Phong bí ối như thế, trong lòng giận, bất mãn nói: "Vì người ta đều mang tóc cắt ngắn, người còn khi dễ ta? Người có biết hay không rất cực khổ?"

"Ai nha, nói giỡn."

Tần Phong bận tâm lắc lắc tay, lại từ phía sau lấy ra đỉnh đầu vương miện, tại Mạnh Chiêu Quân ánh mắt kinh ngạc tự, đeo ở trên đầu của nàng, cẩn thận quan sát một phen, hài lòng gật đầu: "Rất đẹp, thật không sai."

Mạnh Chiêu Quân trợn trừng mắt, tháo xuống vương miện, phóng ở trong tay nhẹ nhàng tham quan học tập, không nhịn được nói: "Người thế nào trộm đi ra ngoài?"

"Đoạt đi ra ngoài." Tần Phong nhún vai: "Trộm quá phiền toái, còn không bằng trực tiếp đoạt bây giờ tới. Người không phải là vẫn muốn sao? Đưa cho người."

"Thực sự?"

Mạnh Chiêu Quân kinh ngạc hỏi.

"Đương nhiên là thực sự, ta 1 cái đại lão gia cầm đồ chơi làm gì, cũng không phải nam nhân đeo." Tần Phong chạy xe, buồn cười nói: "Bất quá người cần phải ẩn nấp cho kỹ, phỏng chừng không bao lâu khắp thế giới đều phải tìm cái này miếng vương miện."

"An nữa an nữa, ta chính là chơi vài ngày." Mạnh Chiêu Quân hàm hồ nói thầm: "Chơi đã ghiền ta tự nhiên sẽ đưa trở về."

"Tùy người liền."

Tần Phong hàm hồ nói thầm.

Sau đó Tần Phong lái xe mang theo Mạnh Chiêu Quân tại phụ cận một nhà trung tâm nội mua một bộ quần áo, chờ Mạnh Chiêu Quân đổi sau khi trở về có thể nói là quay đầu lại suốt tầng vọt, tóc ngắn mỹ nữ tuy rằng không hiếm thấy, thế nhưng có thể ngắn cùng một người nam nhân tóc dường như quả nhiên là hiếm thấy, Mạnh Chiêu Quân tâm lý không tiếc hận đó là giả, bất quá nghĩ đến Tần Phong cứu mình một mạng, nàng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận rồi hiện tại sự thật này.

Chờ từ trung tâm sau khi rời đi, Tần Phong liền trực tiếp lái xe đi y viện.

Chạy tới y viện thời điểm, Tô Yên đang an tĩnh ngồi ở một bên, Yến Đạt cùng Chu Nguyệt còn lại là lo lắng nhìn phòng giải phẫu, thấy Tần Phong sau khi đến, Yến Đạt gật đầu, không nói thêm gì.

"Thế nào?" Tần Phong hỏi.

"Thầy thuốc nói mất máu quá nhiều, mất dưỡng khí quá nhiều." Chu Nguyệt thoáng thở dài: "Bất quá không có mạng sống nguy hiểm, chỉ là cần truyền máu, hiện nay còn đang trị liệu, Tần Phong, khổ cực người. Vị này chính là?"

Có lẽ là nhận định Tần Phong cái này con rể, thấy được Tần Phong bên người tóc ngắn mỹ nữ Mạnh Chiêu Quân, theo bản năng hỏi.

"Bá mẫu người tốt, ta là Tiểu Mộng đồng sự." Mạnh Chiêu Quân nhẹ giọng nói: "Nghe được nàng gặp chuyện không may sau khi, ta liền mau chóng chạy đến."

"Ta và bằng hữu ta nói nói mấy câu, các người tâm sự ah."

Tần Phong cười nói.

Sau đó đi tới Tô Yên trước người, ngồi ở bên người nàng, hỏi: "Vì sao bỗng nhiên trở về nước?"

"Người tạc sau khi chết, chúng ta sẽ không có tâm tình tiếp nhiệm vụ, về sau

lão nhân nói Quang Huy danh tiếng quá thịnh, nhất là đối Thánh Ma Tạt chiến tranh sau dễ dàng hơn gây nên quá nhiều người dòm ngó, cho nên tạm thời trước đem lính đánh thuê sự tình phóng vừa để xuống." Tô Yên đưa hăn đi rồi chuyện tình cơ bản nói một lần: "Hơn nữa lão đầu nói có một cỗ thể lực thần bí tựa hồ đã chú ý tới Quang Huy, làm chúng ta phân công nhau điều tra."

"Thể lực thần bí? Thánh Ma Tạt dư nghiệt?"

Tần Phong nhú nhú mày.

Tô Yên nói: "Hăn không phải là, Thánh Ma Tạt lúc đầu không chừa một mống, bất quá lão nhân đang điều tra, Hakes cùng Khang Thản lưu tại bên cạnh hăn, Lang Vương tiếp tục hăn súng đạn sinh ý, một bên hỏi thăm thể lực thần bí tin tức một bên kết nghe tung tích của người, Yêu Tinh tỷ tỷ bị lão nhân đi an bài CIA, Tà Y đi Hà Lan học tập y thuật, những người khác cũng bị lão nhân lần lượt đi an bài các nơi, ta bị an bài về nước, trùng hợp đụng phải Chu Nhã Phi, càng không có nghĩ tới sẽ tìm đến người."

Tần Phong thoáng gật đầu.

"Có muốn hay không ta nói cho bạn hăn biết?" Tô Yên cẩn thận hỏi.

Tần Phong khẽ cười lắc đầu: "Tạm thời Đừng nói cho bạn hăn biết, ta có quyết định của chính mình."

"Ân."

Tô Yên gật đầu.

Lúc này Tô Yên máy di động bỗng nhiên vang lên, nàng nhận nghe điện thoại nói vài câu liền treo, đứng lên nói: "Ta đi trước, Chu Nhã Phi còn đang Lôi Thiên Hào chỗ đó."

"Đi thôi, có chuyện gì gọi điện thoại cho ta."

Tô Yên cười cười, chờ nàng sau khi rời đi trong chốc lát, phòng giải phẫu đại môn cũng mở ra, rất nhanh hộ sĩ cửa ép Yến Tiểu Mộng đi ra, lúc này Yến Tiểu Mộng hơi mở to hai mắt, vết thương trên cổ cũng tiến hành rồi xử lý, một bên lộ vẻ từng tí, cực kỳ suy yếu, chờ đẩy ngã phòng bệnh sau, Yến Đạt cùng Chu Nguyệt bận tâm tiến lên, tại xác nhận không có bất cứ chuyện gì sau mới là hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Hai người thoáng nói vài câu liền cùng Mạnh Chiêu Quân đang đi ra, Tần Phong mang một cái ghế ngồi ở một bên, đưa qua 1 cái cây táo gọt lên, Yến Tiểu Mộng trong ánh mắt lộ vẻ nước mắt, áy náy nói: "Xin lỗi. . ."

Dao nhỏ tại cây táo lên rất nhanh lóe ra, Tần Phong nhẹ giọng nói: "Kỳ thực người làm như vậy cũng không sai, dù sao ta thật không phải là người tốt lành gì, vì cho phụ mẫu ta báo thù, ta chuyện gì đều có thể làm đi ra, chung quy mà nói, Diệp Phong bọn họ hoài nghi ta chính xác cũng không sai."

"Ta sau này không như vậy, người không phải ly khai ta."

Yến Tiểu Mộng vươn tay, hư nhược nâng lên muốn cầm Tần Phong, sắc mặt có chút ửng hồng, run rẩy nói.

"Chỉ là ta một mực không cam lòng." Tần Phong tiếp tục nói, chỉ là có chút khổ sở: "Ta báo thù sau, ta không chỉ một lần muốn như mẫu thân ta di chúc như vậy nói rất hay tốt sống, thế nhưng ta càng không muốn tại làm ta người bên cạnh nhận được bất kỳ thương tổn."

"Ta thực sự sẽ không như vậy, ta van cầu người không phải ly khai ta." Yến Tiểu Mộng khóc nói: "Ta tin tưởng người, ta sẽ một mực tin tưởng người."

"Đã không có." Tần Phong đem đao trong tay tử để ở một bên, cầm tay nàng, nhẹ giọng cười nói: "Nếu là ta từ vừa mới bắt đầu đem sự tình đều nói cho người biết, có thể cũng sẽ không như vậy, thế nhưng ta sợ đi chính là người."

"Ta sẽ không." Yến Tiểu Mộng thanh âm có chút kích động.

Nhìn Yến Tiểu Mộng, Tần Phong trong mắt lóe lên nhu tình khó được, nói: "Vậy sau này bất cứ chuyện gì cũng không muốn gạt ta."

"Ân."

Thấy nàng sau khi gạt đầu, Tần Phong đem một khối cây táo đưa vào trong miệng nàng, nói: "Thân thể người mất máu quá nhiều, hiện tại không thể nói nhiều, hảo hảo ngủ một giấc."

"Ta bồi người nói một chút mà nói." Yến Tiểu Mộng lắc đầu, làm như lo lắng hẳn sẽ rời đi thông thường.

Tần Phong cười nói: "Yên tâm, ta một mực cái này phụng bồi người."

Lại nói, Tần Phong tay của tại trên mặt hẩn nhẹ nhàng lau qua, một loại để cho nàng an lòng cảm giác lan tràn ở ngực, vốn là hư nhược nàng chậm rãi cảm giác một cổ buồn ngủ, hai mắt dần dần chiêu không chịu nổi, đã ngủ.

Nhẹ tay chậm chân thối lui ra khỏi phòng bệnh.

Thấy Yến Đạt 3 người sau, nhẹ giọng nói: "Nàng đã đang ngủ."

"Vậy là tốt rồi." Yến Đạt thở dài, nói: "Ai, đã trải qua chuyện này, hai người các người cũng nên suy nghĩ thật kỹ suy tính, quên đi, chúng ta đi về trước, người chiếu cố thật tốt nàng."

Chờ Yến Đạt cùng Chu Nguyệt sau khi rời đi.

Mạnh Chiêu Quân liếc mắt một cái Tần Phong, tự tiểu phi tiểu nói: "Lần này nàng là chấp nhận người."

"Đó là, không xem xem mị lực của ta." Tần Phong dương dương đắc ý nói.

Bất quá lúc này, bỗng nhiên hét thảm một tiếng tại cách đó không xa phòng bệnh truyền đến, 2 người nhất thời cả kinh, nhìn vội vội vàng vàng hộ sĩ cùng

thầy thuốc, thoáng sau khi nghe ngóng biết sẵn sóc đặc biệt trong phòng bệnh một người tựa hồ gặp nguy hiểm tánh mạng.

Tại sau khi nghe ngóng.

Người kia kêu Âu Thiếu Minh.

Trong lúc mơ hồ, Tần Phong thấy 1 cái thân ảnh quen thuộc ăn mặc bạch đai quái không chút hoang mang theo đại chúng ly khai.

Đó là Khôn Xà Tử.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 123: Các Người Nên Bồi Thường

Chương 123: Các người nên bồi thường

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4-0 9- 30 200 5 số lượng từ: 2190

Đêm đã tối, ánh trăng bỏ ra tới chiếu y viện nhà xác bốn phía âm sâm sâm đáng sợ.

Tại nhà xác sau trong góc phòng, Tần Phong lấy ra 1 cái túi ném vào Khôn Xà Tử trước mặt, Khôn Xà Tử kích động mở ra túi, thấy người ở bên trong tiền giấy, kích động không thôi.

Đây chính là hãn hoàn thành đệ nhất bút lên triệu đại buôn bán, so sánh với trước khi kia động một tí liền mấy vạn thậm chí là mấy nghìn vốn nhỏ buôn bán, lần này sinh tử buôn bán làm thực sự quá đáng giá, vốn chỉ là tìm hiểu hoàn cảnh chung quanh, lại không nghĩ rằng rút được chỗ trống giết Âu Thiếu Minh, điều này làm cho Khôn Xà Tử mừng rỡ không thôi, đem túi cầm ở tại trong tay.

Tần Phong nhìn hãn một cái, thân nhiên nói: "Phương diện này là 130 vạn, cộng thêm Triệu Quý Đầu 20 vạn tiền đặt cọc, chính các người phân đi thôi."

"20 vạn tiền đặt cọc là của hãn." Khôn Xà Tử thấp giọng nói: "Ta chỉ muốn cái này 130 vạn tiền mặt. Tần tiên sinh quả nhiên là giảng tín dụng người, lần

này buôn bán làm đáng giá."

"Ta còn không đến mức đi lừa gạt chút tiền ấy." Tần Phong bĩu môi nói: "Người giết Âu Thiếu Minh, phỏng chừng ngày mai bắt đầu toàn thành phố đều phải truy nã người, chính người làm tốt cú đi chuẩn bị đi, ta không hi vọng ta đụng tới bất kỳ phiền phức."

"Tần tiên sinh yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không làm ta đại chủ cố bị một điểm dính dáng."

Khôn Xà Tử nói xong cũng dẫn theo túi theo đường nhỏ ly khai.

Đông Nam Tinh hẳn là không sống được, chỉ thừa dịp tối hôm nay thoát đi, bằng không đang suy nghĩ chạy hơn lên trời, từ bước trên chuyến đi này, Khôn Xà Tử cũng đã có tùy thời chạy trốn chuẩn bị.

Tần Phong tại bốn phía nhìn một chút, rất nhanh thì trở lại năm viện khu, lúc này một đám cảnh sát đang ở hỏi chuyện xảy ra tại chỗ tất cả ở đây nhân viên, cũng có người thấy Tần Phong qua đây, bất quá không có tự tìm mất mặt tìm hấn phiền phức, dù sao Diệp Mộng Kỳ đã bị ngưng chức, mà ba người kia quốc tế hình cảnh lập tức sẽ lẩn đi Hoa Hạ, bọn họ biết tại gây sự với Tần Phong, xui xẻo chính là tràn đầy.

Mới vừa trở lại Yến Tiểu Mộng phòng bệnh, lại xem tới cửa Lưu Phong cùng Lữ * ở nơi nào, nhất thời bất mãn nhíu nhíu mày.

"Tiểu Mộng thế nào? Người làm ta vào xem."

Lữ Ngôn một bộ lo lắng dáng dấp, thông vội vàng nói.

Mà đứng tại hai người trước mặt Mạnh Chiêu Quân nhíu nhíu mày, nói: "Nàng mới vừa nghỉ ngơi không bao lâu, muốn xem nàng chờ ngày mai ah."

"Buổi tối ta tới chiếu cố nàng, ta nhận thức mấy người tốt thầy thuốc, ta đều có thể tìm tới." Lữ Ngôn bận tâm nói.

"Đối, Chiêu Quân, người cũng mệt mỏi ah? Ta đưa người đi về nghỉ ngơi đi. Người thế nào xén tóc?"

Lưu Phong cũng vội vàng nói là nói.

Mạnh Chiêu Quân nhìn thoáng qua Lưu Phong, lắc đầu: "Ta kẹp tóc ngắn là bởi vì ta ưa thích, mặt khác không cần người tiễn ta, một hồi ta sẽ mình lái xe trở lại."

Lưu Phong sừng sốt, sắc mặt có chút khó coi.

"Người làm ta vào xem."

Lữ Ngôn bận tâm nói: "Làm ta xem vài lần cũng tốt, xác định nàng không có việc gì là tốt rồi."

"Cái này thực sự không cần." Lúc này Tần Phong đã đi tới, sắc mặt có chút âm trầm, lạnh lùng nói: "Cút cho ta."

"Tần Phong!"

Hai người thất kinh, hiển nhiên không nghĩ tới Tần Phong sẽ xuất hiện ở nơi này, dù sao án sự tình phát triển Tần Phong chắc còn ở công an cục uống trà, Lữ Ngôn trong mắt hiện lên một tia âm trầm: "Tần Phong, người cũng dám vượt ngục!"

"Vượt ngục không vượt ngục không cần người tới nói." Tần Phong cười lạnh nói: "Rót là hai người các người, ý đồ tư nuốt ta họa, hơn nữa ta vẽ ở các người triển lãm chủ tịch đã đánh mất, như vậy các người liền chuẩn bị tốt bồi thường ah."

Lưu Phong cùng Lữ Ngôn cũng là sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống.

Bọn họ mục đích của chuyến này rất đơn giản, vốn cho là Tần Phong sẽ

không tại đi ra, bức họa kia tự nhiên là Yến Tiểu Mộng, như vậy Lữ Ngôn chỉ cần nhân cơ hội này đem Yến Tiểu Mộng bắt, cũng không đến mức tại có cái gì bồi thường, đỉnh đầu Mã Khắc Hi Mã Vương Quan bọn họ đều phải đau đầu, huống còn có Herault Wells 10 năm chuẩn bị một bức họa.

Hai người bọn họ nghĩ tới là có thể giải quyết một vấn đề là một vấn đề, bằng không cũng sẽ không xuất hiện ở cái này đại sự sau khi còn có thể chạy đến Yến Tiểu Mộng ở đây xum xoe.

Ý đồ tự nhiên cũng là, ta đều ra chuyện lớn như vậy cũng có thể trăm bận trong tới thăm người một chút, nói rõ ta Lữ Ngôn thực sự rất quan tâm người.

Có thể là bọn hắn không nghĩ tới là Tần Phong ở nơi này trong.

"Tần Phong, người đừng vội vu hãm người." Lưu Phong lạnh lùng nói.

Mạnh Chiêu Quân thất vọng lắc đầu: "Bức họa kia là Herault Wells tiên sinh chính miệng đáp ứng đưa cho Tần Phong, bất quá lại bị Diệp Phong, Williams còn có Nivola một mình giữ lại, lại bị các người bắt được triển lãm phòng triển lãm dẫn đến mất, ba người kia quốc tế hình cảnh lập tức phải trở về đến tổng bộ nhận phạt, Diệp Mộng Kỳ cũng bị ngưng chức, là bức họa kia mất chủ yếu ra tay, ta như phần lớn bồi thường còn là cần muốn hai vị lấy ra nữa."

Lưu Phong cùng Lữ Ngôn sắc mặt tái nhợt.

Tần Phong khước miệng giơ lên mỉm cười: "Hai vị, ở đây không chào đón các người, các người có thể đi."

2 người biết kế hoạch thất bại, không nghĩ tới sự tình dĩ nhiên xuất hiện loại này chuyển ngoặt, cho bọn hắn lời thề son sắt bảo chứng 3 tên khốn kiếp ngay cả mình đều không giữ được, nhìn Tần Phong cười khanh khách sắc mặt, bọn họ hận không thể đem Tần Phong ăn, nhưng hiện nay mới thôi chỉ có thể lăm lăm biến đi.

Nhìn hai người này bóng lưng, Tần Phong xem xét liếc mắt bên người Mạnh Chiêu Quân, vô lại bắt tay để bả vai của nàng lên: "Mỹ nữ, ta chợt phát hiện ta càng ngày càng không muốn để cho người đi."

"Bớt đi."

Mạnh Chiêu Quân vai nhoáng lên đem hăn mặ heo tay đẩy ra, liếc trắng mắt: "Ta cũng không muốn thừa nhận người tên khốn kiếp này tiền thuê nhà."

"Có thể suy nghĩ một chút bao thuê bà nha." Tần Phong vô lại nói.

"Đi tìm chết ah người!"

Mạnh Chiêu Quân trừng hăn liếc mắt, quyến rũ cực kỳ.

Bất quá Tần Phong còn sao tới kịp chiếm tiện nghi, Mạnh Chiêu Quân cũng đã chạy vào trong phòng bệnh: "Ta chiếu cố nàng ah, người một người nam nhân không có phương tiện."

Lại nói, cửa đã từ bên trong đóng thật chặt.

Ngày thứ hai sáng sớm.

Tần Phong đang cùng Yến Tiểu Mộng nói chuyện phiếm, cửa Tiểu Bàn Tử đem đầu dò vào tới, thoáng mời một cái, Tần Phong làm Yến Tiểu Mộng nghi ngại thật tốt tốt thối lui ra khỏi phòng bệnh, xem Tiểu Bàn Tử tựa như là có chút hưng phấn, nói: "Làm sao vậy?"

"Sáng nay lên cục công thương đồng ý cho chúng ta chú sách." Mập mập Lưu Khải có chút cao hứng nói: "Hơn nữa cũng có người liên hệ chúng ta nguyện ý tại một khối vứt đi nhà xưởng đạt thành thuê hiệp nghị, nhà xưởng này đây trước thổ sản công ty phóng pháo hoa pháo khố phòng, bất quá về sau không cần, có 100 mẫu đất, trống trải địa phương thật lớn, phòng ở lắp đặt thiết bị một chút cũng hoàn toàn có thể làm ký túc xá sử dụng, tiền mướn cũng hợp tình hợp lý. Chờ hai ngày này tìm cái thời gian, người và Vạn đại ca đi thể cái thuê hiệp

nghi."

Tần Phong khẽ gật đầu.

Nếu hai chuyện này đều đã làm xong hẳn cũng không có gì hay lo lắng, vốn có an ninh này công ty là vì ứng phó Yến Đạt, thế nhưng trải qua chuyện ngày hôm qua cũng không cần phải ... Đi ứng phó rồi, bất quá nếu đáp ứng muốn làm 1 cái hẳn tự nhiên sẽ không nửa đường thay đổi chủ ý, nói: "Việc này không thành vấn đề, người và Vạn Hiểu Dương tại thương lượng một chút huấn luyện thiết bị vấn đề, "

Lại nói, điện thoại của hắn bỗng nhiên vang lên.

Lấy điện thoại ra vừa nhìn là Tô Yên đánh tới, cùng mập mạp tùy ý dặn dò một đôi lời liền đi tới một bên không người góc, nhận nghe điện thoại: "Làm sao vậy?"

"Bọn họ hôm nay liền sẽ rời đi Hoa Hạ."

"Nhanh như vậy?" Tần Phong sửng sốt, kỳ quái hỏi: "Dựa theo các hạng trình tự bọn họ nhanh nhất cũng muốn Hậu Thiên ah?"

Tô Yên nói: "Diệp Phong là bắc Mỹ người Diệp gia, chắc là bắc Mỹ Diệp gia từ đó làm khó dễ."

"Vậy cũng được, hôm nay liền hôm nay đem, dù sao cũng làm thọt người không quan tâm hôm nay còn là ngày mai."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 124: Để Cho Chính Các Người Tuyển Chọn

Chương 124: Làm chính các người tuyển chọn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 1 0 90 1 số lượng từ: 244 2

Trên xa lộ cao tốc.

Một chiếc màu đen Passat đang ở cấp tốc di chuyển.

Diệp Phong ngồi ở vị trí kế bên tài xế ngồi trên nắm bắt mi tâm, trong lòng khổ sở không gì sánh được, không nghĩ tới sau cùng dĩ nhiên rơi vào như vậy hạ tràng, nếu như không phải là sau cùng gia tộc thuyết phục một ít người, sợ rằng mình bây giờ đã tự thân khó bảo toàn.

Ngồi ở phía sau Williams cùng Nivola đồng dạng trong lòng không phục, Nivola buồn bực nói: "Toàn bộ đều là Tần Phong tại một tay bày ra! Tên khốn kiếp này quá hèn hạ!"

Đê tiện?

Nivola vĩnh viễn nghĩ không ra mình hành động có bao nhiêu sao đê tiện, cắn răng nghiêng lợi nói: "Hắn làm Long Đạo tại công an cục giả trang bản thân, hết thảy đều là hắn khiến, nếu như không phải là những người đó rất cố chấp, chúng

ta đã sớm nắm Long Đạo cùng Tần Phong, còn có Lun Siting cùng bọn người, chúng ta đều có thể bắt được!"

Williams còn lại là bình tĩnh gương mặt, không nói được một lời.

Nivola nhìn hắn một cái, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Yên tâm Williams, người là giết người hình cảnh, chúng ta nhất định có cơ hội bắt bọn hắn lại, giết bọn họ!"

"Tần Phong có phải là ai?" Williams gương mặt lạnh lùng, siết quả đấm có muôn vằn không phục, thấp giọng nói: "Nếu để cho ta tra được, ta nhất định sẽ không tại buông tha hắn."

Diệp Phong khẽ lắc đầu một cái: "Căn bản không có bất kỳ tư liệu, ta từng để cho gia tộc điều tra qua hắn lừng. Cảnh, thế nhưng không tiến triển chút nào."

"Hừ, chờ đến tổng bộ, ta nhất định phải tra ra thân phận của hắn, bất luận hắn là thứ chó má gì!" Nivola âm thầm nói.

"Khái khái."

Lúc này, ngồi ở chỗ điều khiển tài xế bỗng nhiên ho khan một tiếng, Nivola vốn là tại tức giận trong, rầm trời: "Người ho khan cái gì?"

"Ân, ta muốn nói là, ta không là thứ chó má gì." Tần Phong thanh âm của tại tài xế mà trong miệng từ từ truyền tới, mang theo một tia đùa giỡn ngược: "Vốn có dự định đợi lát nữa tại lấy ra thân phận, bất quá người mắng ta ta liền không vui."

"Tần Phong!"

3 người nhất thời cả kinh, ngồi ở ghế cạnh tài xế Diệp Phong trước tiên muốn muốn động thủ.

Thế nhưng toàn thân bỗng nhiên lan tràn một cỗ cảm giác vô lực, đầu cũng

bắt đầu trầm trọng xuống tới, Diệp Phong cắn chặt hàm răng, nhìn trước mặt đối Tần Phong, muốn nói cái gì đó, nhưng thân thể càng ngày càng mệt mỏi, mắt hai mí cũng từ từ chiều không chịu nổi, trầm trầm bất tỉnh ngủ mất, ở phía sau Nivola cùng Williams giống như vậy, cố tình động thủ, vô lực giãy dụa.

Tần Phong bĩu môi, xe lái đến phía trước xuất khẩu.

Cao tốc lên nhân viên công tác không có nghi hoặc cái gì, dù sao liếc mắt nhìn sang ba người bọn hắn chính là đang ngủ say ở giữa.

Lúc này đúng là một mảnh hoang vu khu, Tần Phong lái xe một mực đường cái lên xoay quanh, một mực khoảng chừng có hơn một giờ đã đến giờ Đông Thiên Thị vùng ngoại thành một chỗ hoang vắng khổ phòng, nơi này là Lôi Thiên Hào cách trở hãn sơn bãi, diện tích không nhỏ, ba hàng đại nhà ngói, bởi vì là gửi khói lửa pháo, cho nên có chút âm lạnh, đem xe lái vào một gian khổ phòng nội, người què đang ngồi ở một bên rút ra buồn bực khói, mà Tô Yên ngồi ở một bên không nói được một lời, chỉ thấy Tần Phong sau mới lộ ra 1 cái dáng tươi cười tới.

Thấy Tần Phong xuống xe từng cái từng cái đem Williams 3 người kéo xuống tới, hắn cầm công cụ đem một ... khác lượng giống nhau như đúc Passat biến số xe tháo xuống tới, thay cho Tần Phong chiếc này mặt trên, sau đó đem Tần Phong mở xe lái đến một gian khác trong phòng kho, chờ lúc trở lại, Tần Phong đã đem 3 người trói lại.

Dẫn theo một thùng nước rửa mặt, chờ Tần Phong tá rớt thuật dịch dung sau, đem chọc trốn nước rơi ở 3 người trên người của.

3 người cả người 1 cái né tránh, tại hôn mê tỉnh táo lại, theo bản năng từ chối vài cái, nhưng Tần Phong trói quá quen biết, chỉ có thể ngẩng đầu nhìn Tần Phong, 3 người đều là một bộ thâm cừ đại hận dáng dấp.

"Tần Phong!" Nivola âm lãnh nói: "Người thật to gan, dám bắt cóc quốc tế hình cảnh!"

"Các người bây giờ không phải là."

Tần Phong không thèm để ý chút nào nhún vai: "Người thật cho rằng hại người của ta, là có thể an an toàn toàn ly khai? Quá ngây thơ rồi."

"Người sẽ không sợ quốc tế hình cảnh đang trả thù sao?" Diệp Phong trái lại lãnh tĩnh, lạnh lùng nói.

"Không người biết là ta làm." Tần Phong đốt một điếu Hương Yên: "Đã chết ba người các người bọn họ tối đa hoài nghi ta một lần, thế nhưng không ai có thể xác nhận là ta làm."

"Ê tiện!"

Nivola quát: "Người quả nhiên là cái tiểu nhân hèn hạ!"

"Dưới so sánh, ta so các người còn kém xa đây." Tần Phong buồn cười nói.

"Tần Phong, thả mấy người chúng ta, chúng ta tuyệt đối sẽ không tại gây sự với người, làm sao?" Diệp Phong lãnh tĩnh đến: "Hơn nữa ta có thể cho người toàn bộ người muốn tài phú."

Tần Phong cười nói: "Người cho là ta sẽ tin tưởng các người chó má mà nói? Thối lắm cùng cơm thường dường như, tin ta người là người ngu."

"Có bản lĩnh đánh với ta một hồi." Williams lạnh lùng nói.

"A." Tần Phong gật đầu, đồng ý nói: "Ta vốn có dự định là trực tiếp giết các người, bất quá ngẫm lại quá buông lỏng trong lòng ta không sống tốt được, cho nên đây liền đem các người mang tới." Dừng một chút, nói: "Các người cũng nhìn thấy, chúng ta có ba người, người chỉ cần có thể thắng ta có thể suy nghĩ một chút sinh mạng của các người vấn đề, đương nhiên thua ta sẽ giết các người."

"Nói thế quả thật?" Diệp Phong trầm giọng hỏi.

"Không sai. Ta không với các người một dạng nói không giữ lời." Tần Phong nói: "Ta nói chuyện giữ lời, tùy các người chọn, lập lại ta đều không quan tâm."

Lại nói, Tần Phong mang một cái ghế ngồi ở một bên, chỉ chỉ Nivola, nói: "Cái kia miệng pháo, người tới trước chọn một."

Người què đi lên trước, đem người què lồi đi ra ném tới trung tâm, giải khai hẳn sợi dây, sau đó đi tới một bên, nhiều hứng thú nhìn cái này miệng lưỡi bén nhọn Nivola có thể chọn ai, Nivola hoạt động gân cốt, nhìn lướt qua 3 người, chỉ vào Tô Yên nói: "Ta chọn nàng."

Tô Yên không có gì do dự đi lên trước.

Nivola khoe miệng giơ lên một tia cười nhạt: "Thân cao một thước bảy mươi hai, thể trọng 57 kg, thân thể yếu đuối."

Người què im lặng lắc đầu, ngồi ở một bên cảm giác Nivola có chút thương cảm, tại Quang Huy dong binh trong đội ngũ chỉ ba nữ nhân, ngoại trừ cái kia không có yên lòng Yêu Tinh ở ngoài, Tà Y cùng Tô Yên đều cùng Tần Phong có một chân, Tà Y cùng Tần Phong là một mực cùng nhau cộng hoạn nạn, mà Tô Yên là Tần Phong từ người chết trong đồng cứu ra, đối Tô Yên mà nói Tần Phong nói hết thảy đều là mục tiêu của chính mình, Nivola người này lại nhiều lần hãm hại Tần Phong, đối Tô Yên tới nói đúng không có thể tha thứ, nếu như Quang Huy tàn phế toàn bộ tại nơi này, trong hạ thủ vô cùng tàn nhẫn chính là nàng Tô Yên.

Tần Phong lấy ra một thanh * ném cho Nivola, mà Tô Yên tay áo trong chảy xuống ra một thanh *, nắm trong tay, trước an tĩnh trong nháy mắt biến thành lãnh ý.

Nivola hừ một tiếng.

Hắn cũng không phải chiến đấu hình hình cảnh, nhưng nhiều ít cũng là tiếp thụ qua quốc tế hình cảnh thể năng cùng chiến đấu huấn luyện, xem Tô Yên hình

thể cũng không phải là như là bị nghiêm ngặt huấn luyện, trong lòng không khỏi có một cỗ lòng tin.

"Hừ hừ, đừng trách ta bị thương người, hủy diệt mặt của người, vậy sẽ phải đi Hàn quốc."

Nivola cười quái dị nói.

Tần Phong cùng người què nhìn nhau không nói gì, Tô Yên mặt không đổi sắc, cầm trong tay dao găm không chút hoang mang đi lên trước tới.

Nivola thể hiện 1 cái chiến đấu tư thế, thấy Tô Yên đã đến trước người, trong tay * hướng về Tô Yên trên mặt vạch tới, mà tay kia lại lấy quỹ dị xảo quyết quan điểm muốn tập kích Tô Yên bộ ngực.

Tô Yên thân thể lóe lên, kia Nivola dao nhỏ lập tức thất bại, trong lòng cả kinh sẽ lui lại, thế nhưng con kia mặ heo tay lại truyền đến một cỗ đau nhức, nhưng không biết khi nào dao găm đã đâm xuyên qua bàn tay của hắn, máu xuyên thấu qua dao găm rãnh máu không ngừng chảy ra tới, Nivola hét thảm một tiếng, Tô Yên nhíu nhíu mày rút ra dao găm.

Nivola đau dao nhỏ cũng cầm không được, để lại mình bị thương tay trái, không ngừng kêu thảm thiết, mà Tô Yên lại một cước đưa lên, ở giữa Nivola giữa hai chân.

Lạch cạch một tiếng, Tần Phong nhin không được thảng một chút sống lưng.

Kia Nivola sắc mặt của nhất thời biến thành màu gan heo, đau đúng là hô không ra tới, hai chân chăm chú khép lại đến từng bước từng bước về phía sau tiêu lui.

Tô Yên cũng sẽ không cùng Nivola cơ hội gì, dao găm không có tuyển chọn đâm, mà là không ngừng quất vào Nivola trên mặt, trên người, từng đạo vết máu không ngừng xuất hiện, đau Nivola kêu thảm thiết không ngừng.

"Được rồi, nhận thua!"

Williams thấy Nivola thảm trạng, nhịn không được cả tiếng gào thét nói:
"Chúng ta nhận thua."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 125: Giết Thằng Thẩn

Chương 125: Giết thằng thẩn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 1 140 2 số lượng từ: 2240

"Chịu thua, nhận thua."

Nivola cảm giác toàn thân một trận đau rất đau, bàn tay không ngừng toát ra máu, hạ thể đau đớn kịch liệt coi như đã vỡ vụn, hãn toàn thân cao thấp hơn mười nói vết thương toàn bộ đều ở đây ồ ồ toát ra máu, cả người như máu trong lãnh đi ra một dạng, đang nghe Williams gào thét sau, hãn đang không ngừng giữa tiếng kêu gào thê thảm rốt cục nặn ra chịu thua chữ.

Thế nhưng đây đối với Tô Yên mà nói, cùng hãn kêu thảm thiết bây giờ không có khác nhau chút nào.

Ngắm lại Tần Phong phần nộ, Tô Yên trong lòng hàn ý liền càng ngày càng thịnh, trong tay dao găm không lưu tình chút nào.

"Tần Phong, ngươi cái vương bát đản! Để cho nàng dừng tay a! Nhận thua!"

Williams nhịn không được rống lớn kêu lên.

Tần Phong nhìn hãn một cái, thản nhiên nói: "Lúc đầu các người đầu độc

Yến Tiểu Mộng thời điểm, thế nào chưa nói dừng tay? Ban đầu ở nhà ta thời điểm, các người thế nào chưa nói dừng tay?"

Williams sắc mặt lập tức thay đổi dữ tợn không gì sánh được, trên mặt tràn đầy sát ý, hắn nói không nên lời nói cái gì tới, chỉ có thể như vậy. Mà ở bên cạnh hắn Diệp Phong trong mắt không ngừng lóe ra một tia hào quang, tìm kiếm khả năng có bất kỳ một đường sinh cơ.

Tần Phong lại không thèm để ý chút nào nói: "Không nên gấp gáp, một hồi mới là người."

"Ta. . Ta."

Nivola đau trong hai mắt tràn đầy nước mắt, thanh âm khàn khàn muốn nói chịu thua thời điểm, Tô Yên trong tay dao găm lại xuyên qua mặt của hắn, đâm xuyên miệng của hắn.

Ngô!

Nivola muốn trên cổ gân xanh cuộn cuộn bạo khởi, đau đớn kịch liệt làm hắn hai mắt trợn tròn tràn đầy tơ máu, lại rỗng không ra một câu, máu không ngừng chảy xuôi, Tô Yên trong tay dao găm nhẹ nhàng vặn một cái, rút ra đi ra. Nivola lập tức quỳ trên mặt đất, hai tay đặt ở khuôn mặt cũng không dám đụng chạm, 2 cái máu sâu hun hút cái động khẩu ồ ồ toát ra máu.

"Thả hắn!" Williams nhìn là giận sôi lên, đáng tiếc bị trói thật chặt.

Tần Phong lạnh lùng nói: "Hiện tại biết người bên cạnh người thụ thương người lại cảm giác bất lực ah? Tô Yên, giết hắn."

Tô Yên gật đầu, đi tới Nivola phía sau, trong tay dao găm không lưu tình chút nào đâm vào sau ót của hắn thìa.

"Không muốn a!"

Williams ra sức giãy dụa, bị trói chỗ ở tét ra từng đạo dấu vết, trong ánh mắt tơ máu nội đều tràn đầy tức giận cùng sát khí, nhìn Tần Phong cùng Tô Yên, nếu như ánh mắt có thể giết mấy đứa trẻ trâu, sợ rằng Tần Phong 3 người đã sớm xuống địa ngục. Thế nhưng 3 người đều là tù người chết trong đồng đi ra, so loại ánh mắt này hung tàn trăm ngàn lần đều thấy qua vô số lần, đã sớm miễn dịch.

Tần Phong đem trước khi đốt Bas To ném tới một bên, nhìn thoáng qua Nivola thi thể, hừ một tiếng: "Các người đã sớm phải biết là kết cục này, Williams, hiện tại đến phiên người."

Người què đi lên trước, đem Williams sợi dây trên người cởi ra, Williams điên cuồng muốn xông lên, lại bị người què một tay cho níu lại ném tới một bên, bất mãn nói: "Cái gì đồ chơi, muốn đánh liền kết, không kết Đừng ồn ào, trực tiếp tự mình chết là được." Lại nói, đem Nivola trước khi sử dụng dao nhỏ đá tới, ngồi ở một bên.

"Tần Phong!"

Williams lấy ra dao nhỏ, liền gào thét nói: "Người đứng ra cho ta!"

Tần Phong trong mắt lóe lên một tia hàn ý, đi lên trước nhìn Williams, cười nhạt nói: "Tốt, ta đây để người xuống địa ngục đi gặp hần."

Williams như giống như dã thú gầm rú một tiếng, điên cuồng vậy xông về phía trước.

Xem Williams như vậy, Tần Phong thân thể thoáng trầm xuống, chợt khẽ động, tựa như một con du long rời bến, trong nháy mắt hiện lên Williams trong tay huy vũ dao nhỏ, một quyền nện khi hần dưới nách, kia Williams kêu lên một tiếng đau đớn, lại muốn xông về phía trước, lại bị Tần Phong một cước đá vào trên bắp đùi, đau rút hít một hơi khí lạnh.

"Tới."

Tần Phong phất phất tay: "Nhìn người cái này giết người hình cảnh có bao nhiêu bản lĩnh."

"Rống!"

Williams tại một lần gào thét, trong tay * lật qua, phần eo vắn một cái, lực lượng khổng lồ kéo cánh tay huy vũ. Tần Phong thấy vậy, lẳng không nhảy, chân phải nhọn ở giữa Williams thủ đoạn, * tuột tay ra, mà Tần Phong thân thể ở giữa không trung lật qua, hai chân tại Williams trên mặt liên tiếp đập mấy đá, đợi sau khi hạ xuống, tiện đường nhặt lên kia đem *.

Thủ đoạn run lên, * trong nháy mắt văng ra ngoài, Williams bất ngờ không kịp đề phòng, thân đao chưa đi đến tim của hắn miệng, Williams chỉ cảm thấy trái tim một trận co quắp, nỗ lực hít một hơi, hắn nhìn Tần Phong hỏi: "Người thật ra là ai."

"Quang Huy đội trưởng, thích khách liên minh ám dạ Quỷ Linh."

Tần Phong nhún vai, nói.

Williams sắc mặt một trận tái nhợt, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khổ sở, không cam lòng nằm dưới đất, một bên Diệp Phong toàn thân run run nhìn Tần Phong, hắn rốt cục ý thức được mình hành vi là có cỡ nào buồn cười, một đời truyền kỳ dong binh Vương, còn là một vị chung cực thích khách, người như thế để ở nơi đâu đều là một quả đầu đạn hạt nhân, trêu chọc hắn và tự sát không có gì khác nhau.

Thấy 3 ánh mắt của người tập trung bản thân, Diệp Phong giãy giữa một hai lần, khổ sở run run nói: "Ta bắc Mỹ Diệp gia có thể cho người toàn bộ người muốn."

Tần Phong đi tới Williams trước người, rút ra hắn tâm khẩu *, nhìn Diệp Phong, thản nhiên nói: "Ta vốn cho là người coi như là một tương đối dựa vào phổ cảnh sát, thế nhưng không nghĩ tới người cũng dám đem chú ý đánh tới Yến

Tiểu Mộng trên người của, nếu là người con nhắm vào ta một người, xem cùng một chỗ ăn cơm xong phân thưởng ta cũng sẽ không giết người, thuận túy cho rằng 1 cái vở hài kịch thả."

"Tần Phong, người hãy nghe ta nói." Diệp Phong mép tóc chảy ra một giọt giọt mồ hôi, hai chân ép lui về phía sau vài bước: "Đây chỉ là Nivola chủ ý, ta cũng chỉ là giải quyết việc chung."

"A? Thông đồng bảo hộ bạn gái của ta cảnh sát hại nàng rơi vào nguy hiểm tình trạng? Sau đó tại khanh mộng quái phiến lừa gạt ta." Tần Phong buồn cười nói: "Đây là giải quyết việc chung?"

"Chỉ cần người thả ta, ta có thể cho người bất kỳ toàn bộ mong muốn." Diệp Phong la lớn: "Là bất kỳ!"

"Người cho là ta đem người mang về, sẽ làm người sống đi ra ngoài? Mà thôi, người cũng đánh không lại ta môn, trực tiếp giết ngược lại cũng chẳng thản."

"Không muốn a."

Diệp Phong nhìn Tần Phong càng ngày càng tới gần, lo lắng hô.

Thế nhưng mới vừa hô lên một câu, Tần Phong trong tay * đã hóa thành một đạo ngân quang đã đâm, Diệp Phong nhất thời cảm giác trong cổ họng nhiều 1 cái lạnh như băng dị vật, cắt đứt hẳn hô hấp, cảm giác được hô hấp dần dần tắc trở, Diệp Phong không ngừng giãy dựa thân thể của chính mình, thế nhưng cảm giác đầu càng ngày càng trầm trọng, dần dần mất đi ý thức.

Nhìn nằm dưới đất 3 cỗ thi thể.

Tần Phong néo néo mi tâm của mình.

"Còn có một cái Diệp Mộng Kỳ, có muốn hay không ta giết." Tô Yên đi lên trước, thấp giọng hỏi.

Bất quá xem Tô Yên tư thế, nhất định phải giết chết Diệp Mộng Kỳ.

Người què cũng là tán đồng gật đầu, 1 cái Diệp Mộng Kỳ ở lại Đông Thiên là, mặc dù là tại công an cục bị ngưng chức, kia để cho nàng biết Diệp Phong 3 người toàn bộ thất tung chỉ sợ cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Tô Yên cùng người què đều không phải là hiền lành, muốn tại chiến trường cùng ám sát sinh tử tròng lên sống sót, thủ đoạn độc ác là tốt nhất tâm tính. Hai người đều là thối nhuần phương diện này người có quyền, biết rõ tâm tính tầm quan trọng.

Tần Phong yên lặng đốt một khóa hương yên, trong mắt lóe ra một tia tinh quang.

"Ta tự mình động thủ, các người không cần nhúng tay." Tần Phong nói.

Hai người vừa nghe, cũng không có nhiều lời nói nhảm.

Đem trong đại sảnh 3 thi thể của người chôn ở dưới đất, xác nhận sẽ không bị phát hiện sau, người què liền mở ra chiếc kia không có bảng số xe cũng chính là chở Diệp Phong 3 người xe ly khai, Tần Phong cảm giác toàn thân một trận không thích hợp, thấy Tô Yên đang không nháy một cái nhìn mình chăm chăm, không khỏi tốt cười hỏi: "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì, nhớ người."

Tô Yên nhẹ nhàng nói.

"Nha đầu ngốc." Tần Phong cười nói: "Ta không đi là được."

"Ân."

Tô Yên đây mới là thản nhiên cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 126: To Gan Lớn Mật

Chương 136: To gan lớn mật

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 1 200 2 số lượng từ: 232 4

Xử lý Nivola 3 người, Tô Yên liền lái xe đi trở về, mà Tần Phong tại đây vút đi nhà xưởng đi một vòng, thời gian không bao lâu Lôi Thiên Hào chính là thủ hạ cùng Vạn Hiểu Dương, mập mạp Lưu Khải đang tới rồi, thương lượng không bao lâu liền ký kết thuê hiệp nghị, Tần Phong thoáng nói tới một chút cải biến kế hoạch, dù sao dưới bàn chân còn chôn 3 cái quốc tế hình cảnh thi thể, nếu như xới đất khởi công dễ bạo lộ, cho nên vẫn là đơn giản làm một chút quy hoạch, đem chôn 3 người thi thể địa phương thành công cách ly đi ra, đồng thời âm thầm phân phó Tiểu Bàn Tử ở nơi nào trong lên một ít cây che giấu tai mắt người.

Mập mạp tự nhiên không có cái gì dị nghị, mà Vạn Hiểu Dương cũng nhìn ra được Tần Phong quy hoạch hoàn toàn là dựa theo quân doanh tiêu chuẩn tới, gặt đầu đồng ý xuống tới, cũng tiết kiệm bản thân động đầu óc.

Chờ giải quyết rồi chuyện nơi đây, Tần Phong cũng liền đạp đi nhờ xe ly khai ở đây.

Lưu lại 3 thi thể của người, cũng không biết phải bao lâu sau khi mới có thể

bị người phát hiện.

Mà Diệp Phong 3 người đột nhiên biến mất vô tung vô ảnh, rất nhanh đưa tới cảnh sát cùng quốc tế hình cảnh chú ý, dù sao 3 cái quốc tế hình cảnh mặc dù là ngưng chức, bỗng nhiên tại mất đi toàn bộ liên hệ, rất dễ chọc người hoài nghi. Lun Siting một người thi thể của người đã ở một mảnh mới khai phá thương nghiệp nhà ở trong phát hiện, bị người giết uống 1 phát hết trơn, Đông Thiên cảnh sát triển khai toàn lực điều tra, mà quốc tế hình cảnh phương diện tự nhiên cũng muốn phái người đi ra tìm tòi, hơn nữa Mã Khắc Hi Mã Vương Quan bị người đoạt đi, Hà Lan vương thất lần nữa phát tới ủy thác, Williams cùng Nivola lưu lại cục diện rối rắm, bọn họ nghĩ có cần phải muốn thu thập một phen.

Cho nên khi Tần Phong chạy tới y viện phòng bệnh thời điểm, mấy cảnh sát đang ở hỏi Yến Tiểu Mộng tình huống lúc đó.

Hiện tại cảnh sát đã mau bị chơi đùa đầu đầu phải nổ tung, 2 lên * án, cướp còn đều là giá trị không cách nào lường được vật phẩm, Lun Siting cùng bọn người tử vong, Âu Thiếu Minh bị giết, Williams 3 người thất tung, cộng thêm trước đó không lâu Âu Thiên Hạo án kiện, ngô không người tử vong ẩn phím, cảnh sát đã đem Âu Thiên Hạo án kiện cùng Âu Thiếu Minh bị giết sự kiện về tại một người gây nên, nhưng dù vậy, đoạn thời gian gần nhất tích đề xuống án kiện, cũng đủ bọn họ chơi đùa.

Tại cộng thêm Diệp Mộng Kỳ bởi vì phạm vào nguyên tắc sai lầm tạm thời bị tạm thời cách chức, đây chính là một viên Đại tướng, rất nhanh cảnh sát tàn phế cũng cảm giác được lực bất tòng tâm.

"Yến tiểu thư, lúc đó ngài là thế nào đi ra ngoài?"

Một gã cảnh sát giọng nói hiền hòa hỏi.

Yến Tiểu Mộng lắc đầu: "Ta lúc đó một mực hôn mê, chờ ta lúc tỉnh lại đã bị đưa đến bệnh viện."

"Vậy xin hỏi là ai đem người đưa đến bệnh viện?" Tên kia cảnh sát bận tâm hỏi: "Hôm nay chúng ta phát hiện Lun Siting chờ thi thể của người, bọn họ đã toàn bộ bị kích tế liễu."

"Là ta đưa tới."

Chu nguyệt ẩn ước đoán được sợ rằng kia Lun Siting cùng bọn người chết cùng Tần Phong Tô Yên có quan hệ, thay Yến Tiểu Mộng hỏi đáp: "Lúc đó chúng ta nhận được một chiếc điện thoại, là 1 cái thần bí nhân đánh tới làm chúng ta đi nhận Tiểu Mộng, cho nên chúng ta phải đi nhận Tiểu Mộng, nhận được Tiểu Mộng thời điểm nàng còn ở hôn mê, mà thần bí nhân kia chỉ là đem Tiểu Mộng phóng ở nơi nào."

Mấy cảnh sát nhìn nhau.

Hiển nhiên Chu Nguyệt trong miệng thần bí nhân là nhân vật then chốt, chỉ là bọn hắn là ai? Tại sao muốn cứu Yến Tiểu Mộng?

Tần Phong đứng ở một bên, thấy Diệp Mộng Kỳ dựa ở cánh cửa chỗ không nói được một lời, hẳn cũng không nói lời nào, trái lại Diệp Mộng Kỳ thấy hắn sau, cũng không có cái gì biểu hiện, so sánh với trước đây một bộ thái độ lạnh như băng muốn chuyển tốt rất nhiều, xem của nàng dáng dấp thần tình hơi có chút tiêu tụy, tràn đầy uế oải.

Phòng trong Yến Tiểu Mộng thấy Tần Phong sau khi trở về, trên mặt mang lên 1 cái nụ cười ngọt ngào.

Mấy cái cảnh sát thấy Tần Phong khẽ gật đầu, một người đứng lên nói: "Tần tiên sinh, không ngại chúng ta hỏi mấy người các người vấn đề?"

"Đương nhiên không thành vấn đề." Tần Phong nói.

"Xin hỏi 5 mấy giờ trước khi ngài ở nơi nào?"

Tần Phong nhún vai: "Ta trước đó không lâu mượn 1 cái nhà xưởng, 5 mấy

giờ trước khi ở trên đường."

"Cho tới bây giờ?" Cảnh sát hỏi.

Tần Phong gật đầu: "Không sai, cùng ta Hợp Tác đồng bọn, còn có nhà xưởng nguyên chủ nhân, chúng ta thương lượng một chút ký kết thuê hợp đồng."

"Tốt, vậy không phiền phức." Cảnh sát kia còn chưa nói hết, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến 1 cái tiếng hừ lạnh: "Ai là Tần Phong?"

Tần Phong nhú nhú mày, nhìn thoáng qua cửa, đã thấy đứng nơi đó 1 cái 27 tuổi nam tử, một thân bưu hãn khí tức, Tần Phong liếc mắt nhìn hắn, hỏi: "Người tìm ta?"

"Người chính là Tần Phong?" Nam tử kia quát hỏi.

Lai giả bất thiện, làm phòng trong không khí có chút khẩn trương.

"Người là ai a?" Tần Phong bất mãn hỏi.

"Ngụy Thiếu Thiên." Ngụy Thiếu Thiên trong mắt hiện lên một tia băng lãnh, rầm trời: "Chính là người đã thương đệ đệ ta? Làm hại muội muội ta tạm thời cách chức?"

"Nhanh."

Tần Phong bĩu môi, nói: "Ta làm ai đó, nguyên lai là người của Diệp gia."

"Mộng Kỳ." Ngụy Thiếu Thiên nhìn thoáng qua đứng bên cạnh Diệp Mộng Kỳ, hỏi: "Có phải là hắn hay không giờ trò quỷ?"

"Không có quan hệ gì với hắn." Diệp Mộng Kỳ khẽ lắc đầu một cái: "Ca, người không cần lo cho cái này sự tình, ta tới chẳng qua là cảnh sát nhân viên thiếu, đến đây hiệp trợ điều tra mà thôi."

Ngụy Thiếu Thiên nhíu nhíu mày, nhìn Tần Phong, trầm giọng rầm trời: "Tần Phong, người đả thương đệ đệ ta chuyện tình, ta sẽ từ từ cùng người tính sổ."

"Tính sổ?" Tần Phong cười lạnh nói: "Đệ đệ người chuyện tình, ta cũng sẽ từ từ cùng các người tính sổ."

Ngụy Thiếu Thiên trong mắt tinh quang lóe lên, tiến lên một bước, khí thế tăng vọt, trái lại có vài phần thiết huyết khí tức, hiển nhiên cũng là trong quân doanh luyện ra được, so với hãn kia cái phế vật đệ đệ mạnh hơn nhiều, một gã cảnh sát xem Ngụy Thiếu Thiên hùng hổ, cau mày rầm trời: "Làm gì? Nơi này là y viện, thế nào? Muốn đánh nhau cái không được?"

Cái này vừa hô làm Tần Phong có chút ngoài ý muốn.

Cái này cảnh sát không phải là Diệp gia Ngụy gia rắn chuột một ổ sao?

Hôm nay cái đã vậy còn quá nghĩa chánh ngôn từ?

Lại nguyên lai bọn họ là dương cảnh ty tàn phế, tự nhiên biết Tần Phong cùng Trần Trường Phong còn có bản thân boss trong lúc đó một ít quan hệ, cho nên đối với Tần Phong cũng một mực rất khách khí.

"Ca." Diệp Mộng Kỳ cũng nhíu nhíu mày, nàng hiện tại tình cảnh rất xấu hổ, nếu như Ngụy Thiếu Thiên đang nháo sự, sợ rằng thật không tốt thu tràng, bị tạm thời cách chức sau cộng thêm gia gia bệnh tình nghiêm trọng, Diệp Mộng Kỳ đã thu liễm rất nhiều, nàng hiện tại chỉ muốn gia gia trước tốt, cho nên đối với án kiện chuyện tình cũng một mực không có để ý, hôm nay điều tra cũng chỉ là nhìn mà thôi.

Ngụy Thiếu Thiên khoát tay áo, nói: "Mộng Kỳ, người yên tâm, hôm nay chỉ là tìm đến Vương thầy thuốc, trùng hợp nghe được có người nói đả thương đệ đệ ta tàn phế ở chỗ này. Cho nên tới xem một chút, là ai lớn gan như vậy bao thiên."

"Các người làm gì? Muốn âm ỉ đi ra ngoài âm ỉ, nơi này là phòng bệnh, nữ

nhi của ta còn muốn nghỉ ngơi!"

Chu Nguyệt thấy Yến Tiểu Mộng có chút bận tâm, biết sợ Tần Phong cái này tính tình tại chọc cái gì kẻ thù, bất mãn rầm rừ.

Ngụy Thiếu Thiên nhìn thoáng qua Tần Phong: "Tần Phong, ta nhớ kỹ người."

Lại nói, liền xoay người ly khai.

Diệp Mộng Kỳ nhìn lướt qua có người trong nhà cũng lui ra ngoài, trước cảnh sát bất đắc dĩ nói: "Tần tiên sinh, hẳn là Ngụy Thiếu Thiên, là quân đội người, tỳ khí xác thực nóng nảy, bất quá so với cái kia Ngụy Thiếu Dương, muốn khá."

"Quân đội người?"

"Ân, còn là Đông Nam Tinh trẻ tuổi nhất quân đội Thiếu tá." Cảnh sát nhún vai, nói: "Nghe nói là bộ đội đặc chủng trốn tinh anh, Vốn dĩ hẳn là đang tiếp thụ huấn luyện, bất quá nghe nói Diệp gia Diệp lão gia tử một bệnh không tưởng, cho nên vội vã chạy về. Tốt lắm, chúng ta còn một sự tình muốn điều tra, trước hết không quấy rầy. Yến tiểu thư, chú ý nghỉ ngơi, sớm ngày khôi phục."

"Cảm tạ."

Chờ những người này đi rồi, Chu Nguyệt có chút lo lắng hỏi: "Tiểu Phong, hẳn sẽ không gây sự với người ah? Ta xem cái này khí thế hung hăng, trước đây có mâu thuẫn gì sao? Thế nào đem đệ đệ hẳn đả thương?"

Yến Tiểu Mộng trái lại biết cái này sự tình, cùng Chu Nguyệt nói đơn giản một ít, làm Chu Nguyệt tức giận không nhẹ, Tần Phong ở một bên cười nói: "Yên tâm đi, hẳn còn có thể tìm ta phiền toái gì?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 127: Không Lớn Không Nhỏ

Chương 127: Không lớn không nhỏ

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 2 0 90 1 số lượng từ: 240 6

Ngồi xồm y viện đại lâu bên ngoài trong một góc khác, Tần Phong từng miếng từng miếng hút thuốc lá, chung quanh tung ra quang tự thấy 1 cái duyên dáng thân ảnh cúi đầu vội vã đi tới, Tần Phong nhãn tình sáng lên bận tâm tiến lên ngăn cản mỹ nữ.

Hải Lăng Phi tựa hồ có tâm sự, không có chú ý tới trước mặt Tần Phong, đụng phải cái đầu côi lòng.

"A, xin lỗi."

Hải Lăng Phi bận tâm phát tay ý bảo bản thân cũng không phải là cố ý, ngừng đầu nhìn một chút đến Tần Phong tự tiếu phi tiếu khuôn mặt.

"Làm sao vậy? Vội vã?" Tần Phong bần cợt hỏi: "Có phải ngoài ý muốn mang thai ah? Vạy thì tốt quá, có phải là của ta hay không?"

"Tần Phong, ta hiện tại vô tâm tình nói đùa với người."

Hải Lăng Phi bất đắc dĩ trong mang theo một tia khổ sở.

Tần Phong bặt tâm thu liễm nụ cười nói: "Có phải làm sao vậy? Nói một chút coi."

"Ba ta bị bệnh." Hải Lăng Phi sắc mặt có chút tiều tụy: "Ai nha, ta không nhiều lời với người, ta muốn đi hỏi một chút thầy thuốc."

"Ta cùng đi với người ah."

Tần Phong vừa nghĩ cũng không có chuyện gì, trên lầu Yến Tiểu Mộng một mực cùng mẹ của nàng trò chuyện một ít lặng lẽ mà nói, hẳn cũng nghiêm chỉnh nghe, cho nên mới ở bên ngoài tìm cái không người trong góc phòng hút thuốc, thấy Hải Lăng Phi sau cũng nghĩ thầm không có chuyện gì, liền nghĩ đến lấy lòng.

Hải Lăng Phi gật đầu, mang theo Tần Phong đến rồi y viện môn chẩn đại lâu một gian phòng làm việc trong.

Bất quá làm Tần Phong kinh ngạc chính là phòng trong có 3 người, 2 cái qua tuổi sáu mươi lão đầu, còn 1 cái vừa đã gặp Ngụy Thiếu Thiên, Ngụy Thiếu Thiên thấy Tần Phong sau nhú nhú mày, nhưng thấy Hải Lăng Phi sau, trong mắt lóe lên một vẻ vui mừng còn có chảy yêu, tiến lên phía trước nói: "Lăng Phi."

"Ân? Ngụy đại ca?"

Hải Lăng Phi kinh ngạc một chút, nói: "Người không phải là tại?"

"Ngoại công ta ngã bệnh, cho nên về tới trước." Ngụy Thiếu Thiên gật đầu, xem Hải Lăng Phi tựa như là có chút uest oải, quan tâm hỏi: "Làm sao vậy?"

Hải Lăng Phi cười khổ lắc đầu: "Ba ba ta ngã bệnh, cho nên tới tìm Vương thầy thuốc."

Gọi làm Vương thầy thuốc là ngồi ở một bên ăn mặc bạch đại quái lão đầu, nghe xong Hải Lăng Phi nói, bất đắc dĩ nói: "Hải tiểu thư, cũng không phải là ta

không cứu, mà là của hãn bệnh ta là thật không có biện pháp."

"Ân?" Bên kia lão đầu nói: "Lão Vương, ngay cả người cũng thúc thủ vô sách?"

"Ai, một loại nóng tính tật bệnh, 5 lỗ lại xuất huyết không ngừng, thân thể đã đạt đến hơn 40 độ nhiệt độ cơ thể." Vương thầy thuốc lắc đầu, khổ sở nói: "Ta đến bây giờ còn tìm không được nguyên nhân bệnh, người làm ta làm sao hạ thủ?"

"Vương thầy thuốc, ta van cầu người suy nghĩ một ít biện pháp."

Hải Lăng Phi thiếu chút nữa quỳ trên mặt đất, cầu mãi nói: "Cha ta trước đây thật tốt, bỗng nhiên đã mắc bệnh, van cầu ngài vô luận như thế nào cũng muốn mau cứu nàng."

Tần Phong nhú nhú mày.

Thế nhưng hãn đối hành y tế thế thực sự không có gì thiên phú, duy nhất sẽ cũng bất quá là một bộ đi khí huyết xoa bóp thủ pháp.

"Ai, Hải tiểu thư, người trước đừng có gấp."

Vương thầy thuốc bần tâm làm Hải Lăng Phi ngồi ở một bên, nói: "Ta sẽ nghĩ biện pháp, hơn nữa hôm nay Lý lão đã ở, luôn có thể nhìn ra cái đến tột cùng."

"Đa tạ Vương thầy thuốc, đa tạ Lý lão."

Hải Lăng Phi lại là kích động đứng lên không ngừng nói lời cảm tạ.

Lý lão thoáng thờ dài, bản thân cùng bên cạnh cái này Vương thầy thuốc y thuật như là tám lạng nửa cân, nếu là hãn cũng không nhìn ra được, bản thân có thể cũng nhìn không ra qua đến tột cùng tới, bất quá xem Hải Lăng Phi vội và như thế, cộng thêm một bên Ngụy Thiếu Thiên cũng khuyên nhủ: "Lý lão, ngài liền xuất thủ nhìn, Lăng Phi là bạn rất thân."

"Được rồi, phía trước dẫn đường."

Vương thầy thuốc gật đầu, chợt đứng dậy.

Mà Hải Lăng Phi còn lại là vôi vãi mang theo hai vị thầy thuốc đuổi kịp, Ngụy Thiếu Thiên tựa hồ là bản thân cha bị bệnh thông thường cũng là vôi vãi, Tần Phong trợn trừng mắt không thể làm gì khác hơn là cũng vôi vãi đi theo.

Cũng mấy phút sau liền gặp được phụ thân của Hải Lăng Phi.

Nằm ở trên giường bệnh, toàn thân đều ở đây nhỏ nhẹ run, da hiện ra một loại bệnh trạng vẩy màu đỏ, môi hơi động giữa tựa hồ có vết máu ẩn ra, Lý lão đi lên trước, trước nhìn một chút Hải Lăng Phi phụ thân khí sắc, sau đó lật lật mắt của hắn da, lại xem cặp mắt kia trong tia máu màu đỏ rậm rạp, tựa hồ là thiêu đốt thông thường, Lý lão không khỏi trong lòng kỳ quái, càng làm bắt mạch, lại phát hiện mạch tương Hỗn Loạn cuộn.

"Làm như bổ phẩm ăn nhiều, dẫn đến trong cơ thể khí huyết quá vượng, lại có chút hoả khí."

Lý lão nhíu nhíu mày.

"Như vậy đây là tạm thời chậm lại bệnh của hắn tình." Vương thầy thuốc bất đắc dĩ nói: "Mới vừa đưa tới thời điểm, 5 lỗ không ngừng chảy máu."

2 cái lão đầu ở một bên thương thảo bệnh tình, có không đoạn tại Hải Lăng Phi phụ thân thân thượng khál nhìn lại, khoảng chừng có hơn nửa canh giờ thời gian, lại cái gì cũng thương thảo đi ra, một bên Hải Lăng Phi không khỏi có chút thống khổ, lão đảo ngồi ở một bên nhìn trên giường bệnh hôn mê bất tỉnh phụ thân, nước mắt chảy xuống. \

Tần Phong đứng ở một bên, nhìn trên giường phụ thân của Hải Lăng Phi.

"Chẳng lẽ là trúng độc?" Tần Phong giật giật suy nghĩ, tựa như là có chút ấn tượng, lại như là ban đầu ở Hà Lan thời điểm cái kia lão gia hỏa thoáng đề cập

qua.

Bất quá Tần Phong lúc đó đối y thuật thực sự không có hứng thú, chỉ muốn báo thù, cho nên học y sự tình thông thường đều là Tà Y.

Hắn có dự định, Tà Y chính là mình, làm Tà Y học cùng bản thân học không có gì khác nhau.

Xem Hải Lăng Phi khóc khó chịu, đi lên trước vỗ vỗ bả vai của nàng, nói: "Trước đừng thương tâm, luông sẽ có biện pháp."

"Ân." Hải Lăng Phi gật đầu bất đắc dĩ.

Tần Phong trầm ngâm một hồi nhi, lại hỏi: "Phụ thân người gần nhất có hay không ăn vật gì vậy? Ta xem hắn thế nào như là trúng độc?"

"Nói xằng."

Một bên Vương thầy thuốc sau khi nghe được, nói: "Nếu là trúng độc, ta há có thể không biết?"

Ngụy Thiếu Thiên trừng mắt một cái Tần Phong: "Người không biết thì không nên nói lung tung."

"Dựa vào."

Tần Phong tâm lý mắng câu, bất quá xem Hải Lăng Phi bây giờ trạng thái, cũng không tiện tại phản bác cái gì. Trái lại Ngụy Thiếu Thiên đi lên trước hỏi: "Lý lão, nếu là vị thầy thuốc kia, có thể hay không trị?"

"Ân?"

Lý lão sửng sốt, chợt lại gật đầu một cái: "Có lẽ có vài phần khả năng, Tôn tiên sinh chính là đương đại thần y, theo Tôn tiên sinh đã từng làm đồ đệ của hắn đã học hắn một thân y thuật 10 chi *."

Hải Lăng Phi làm như thấy được hi vọng, bặt tâm hỏi: "Xin hỏi là ai??"

"A, Lăng Phi yên tâm." Ngụy Thiếu Thiên tràn đầy tự tin nói: "Ngoại công ta bệnh nặng thời điểm, Lý lão từng liên lạc 1 vị thần y, thần y đồ đệ đã đáp ứng đến đây cho ngoại công ta chữa bệnh, đến lúc đó làm hẳn là phụ thân người nhìn. Hẳn đã ở trên đường, qua không được bao lâu sẽ gặp đến rồi Đông Thiên Thị, đến lúc đó người cùng ta, còn có Lý lão đi đón hẳn, trên đường nói tốt hơn mà nói, nghĩ đến cũng không phải vấn đề gì."

Hải Lăng Phi bặt tâm kích động gật đầu.

Tần Phong một tay đặt ở trên cằm, cũng đang suy tư điều gì sự tình.

"Này, ở đây đối với người chuyện gì, người có thể đi." Ngụy Thiếu Thiên xem Tần Phong còn đứng ở nơi đó, bất mãn nói.

Tần Phong lông mi giương lên, Hải Lăng Phi bặt tâm nói: "Ngụy đại ca, Tần Phong là bạn thân ta. Các người trước kia là không phải là có mâu thuẫn gì?"

"Không lớn không nhỏ ah, ta đem đệ đệ hẳn đánh thành tứ chi tàn phế." Tần Phong nhún vai, nói.

Điều này làm cho Ngụy Thiếu Thiên tức giận là nổi trận lôi đình, mà Hải Lăng Phi cũng lại một trận lo lắng, xem Tần Phong không thềm để ý chút nào đáng dấp, oán trách nhìn hẳn một cái, tâm lý không khỏi thở dài, nguyên vốn còn muốn hóa giải giữa hai người mâu thuẫn, cũng không muốn quẩn quại chuyện như thế, trong lòng không khỏi bắt đầu lo lắng Ngụy Thiếu Thiên tại đối phó hẳn.

"Ngụy Thiếu Dương chính là người làm hại?"

Một bên Vương thầy thuốc không khỏi sắc mặt trầm xuống: "Tuổi còn trẻ, lòng dạ thật là độc ác."

"Thông thường thông thường." Tần Phong nói: "So với Ngụy gia người, ta

còn kém như vậy một điểm."

"Đệ đệ ta cùng người không oán không cừ, người cũng không cố đả thương hấn." Ngụy Thiếu Thiên trầm giọng rầm rừ: "Người còn dám khẫu xuất cuồng ngôn, quả thật không đem ta Ngụy Thiếu Thiên để vào mắt phải không?"

"Ta căn bản liền không để vào mắt."

"Chớ ồn ào."

Hải Lăng Phi xem hai người rất có đại đánh một trận tư thế, nói ngăn trở hai người, bặt tâm đi tới Tần Phong trước, thấp giọng nói: "Tần Phong, người liền chớ ồn ào có được hay không?"

"Đi." Tần Phong nói: "Một hồi đi đón thầy thuốc kia thời điểm ta cũng đi xem, nếu như đến lúc đó hấn dám nói một điểm không an phận yêu cầu, ta giúp người hả giận."

Hải Lăng Phi sau khi nghe được, mặt một trận hồng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 128: Toàn Gia Cực Phẩm

Chương 128: Toàn gia Cực phẩm

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 2 140 2 số lượng từ: 210 9

Đối với Tần Phong cùng Hải Lăng Phi trong lúc đó tựa hồ có điểm không thể cười tùm tùm, Ngụy Thiểu Thiên trong lòng cực kỳ khó chịu, xem Tần Phong đưa ra đang đi trước yêu cầu, sắc mặt âm trầm nói: "Không cần người đang đi vào, Lăng Phi chuyện tình tự có ta giải quyết."

"A, người và đệ đệ người cũng là cá mè một lứa, người cho là ta sẽ tin người?"

Tần Phong đối chọi gay gắt nói.

Ngụy Thiểu Thiên một ngày lại là một trận tức giận, rầm trời: "Người luôn miệng nói đệ đệ ta không phải là, Tần Phong, người chớ để tại ngậm máu phun người!"

"Được rồi!"

Một bên Vương thầy thuốc phần nộ quát: "Nơi này là phòng bệnh, lẽ nào các người muốn đánh nhiều bệnh nhân nghỉ ngơi sao?"

Hải Lăng Phi cũng là có chút bất mãn, hiển nhiên đối với hai người như thế sảo sảo nháo nháo rất là phiền não.

"Lăng Phi bệnh của phụ thân, ta thì sẽ thỉnh thầy thuốc chẩn đoán bệnh."
Ngụy Thiếu Thiên trầm xuống tức tối, nói: "Nếu mời tới, ta Ngụy Thiếu Thiên còn có năm chắc có thể thuyết phục hẳn."

Lý lão ở một bên thoáng nhú nhú mày.

Tôn Kỳ Đạo cũng không phải là hiền lành tử, năm đó nhiều ít quốc tế người lãnh đạo thỉnh hẳn xuất thủ chữa bệnh, đều bị hẳn giống nhau cự tuyệt, lấy tính tình của hẳn thu đồ đệ, sợ cũng sẽ không kém đi nơi nào, có thể mời đặng chỉ sợ cũng xem tại nhiều năm lão giao tình phân thượng, Ngụy Thiếu Thiên nói như vậy nhiều ít có chút cuồng vọng.

Không biết Tôn Kỳ Đạo, người không biết hẳn có bao nhiêu làm khó người.

"Tốt lắm, hẳn mau sắp tới, chúng ta cải biến thân đi sân bay."

Lý lão trong lòng cũng không nhiều thiếu năm chặt, không thể làm gì khác hơn nói.

Đoàn người đây mới là đi ra phòng bệnh tới, xem Ngụy Thiếu Thiên tại Hải Lăng Phi bên cạnh lời thề son sắt bảo chứng, Tần Phong trợn trừng mắt.

Bất quá Hải Lăng Phi hiện nay thực sự chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào người thầy thuốc kia trên người.

Tuy rằng Ngụy Thiếu Thiên cự tuyệt Tần Phong đi trước, thế nhưng Tần Phong là thật muốn kiến thức một chút cái này tại Hà Lan tới thầy thuốc là ai, dù sao năm đó ở Hà Lan ngày người không ít thời gian, tùm lum tùm la cũng nhận thức một ít người Hoa thầy thuốc. Còn nữa xem Ngụy Thiếu Thiên đối Hải Lăng Phi xum xoe có chút tối, tâm lý nhiều ít có chút không thuận, cho nên không thấy Ngụy Thiếu Thiên khinh bỉ, trực tiếp đi theo.

Ra y viện.

Tần Phong liền tiện đường ngồi ở Hải Lăng Phi trên xe, mà Ngụy Thiếu Thiên vừa thấy này, trong lòng tự nhiên bất mãn, liền cũng bu lại.

Mà lái xe chở Lý lão còn lại là lúc đầu bị Tần Phong 2 súng đánh xuyên qua hai cái đùi Diệp Kiến Đường đệ đệ Diệp Kiến Ngôn, cũng là Diệp Mộng Kỳ thân thúc thúc.

Vốn có Ngụy Thiếu Thiên muốn ngồi ở ghế cạnh tài xế, xem Tần Phong đã lười biếng ngồi ở chỗ kia, chịu đựng đem Tần Phong lôi ra ngoài đá ra ngoài tức giận, ngồi ở ngồi phía sau.

Chờ xe lái, Tần Phong cầm một chén phóng ở trên xe tạt chí nhìn mùi ngon.

Ngụy Thiếu Thiên nhìn ngồi ở phía trước Hải Lăng Phi gò má, nhẹ giọng hỏi: "Người mấy năm nay trải qua vẫn khỏe chứ?"

Hải Lăng Phi nhàn nhạt cười: "Ta chuẩn bị ly hôn."

"Tên khốn kiếp kia còn giống như trước một dạng sao?" Ngụy Thiếu Thiên nghe được ra Hải Lăng Phi trong nụ cười khổ sở cùng thống khổ, một cổ giận thở phì phò lên vọt, song quyền bóp ca ca rung động: "Chờ ta đi giáo huấn một chút hần."

"Không cần."

Hải Lăng Phi lắc đầu: "Ta và hần đã không có gì tại tốt gút mắt."

Ngụy Thiếu Thiên trên mặt tràn đầy khổ sở cùng hối ý, nhưng rất nhanh lại dâng lên một cổ hi vọng: "Lúc nào ly hôn?"

"Gần nhất đem." Hải Lăng Phi lắc đầu: "Gần nhất Lữ gia tao thụ không ít chuyện, ta nghĩ chờ cửa ải khó khăn vượt qua đi, ta không muốn thiếu bọn họ cái gì."

Nhìn tạp chí Tần Phong lông mi thoáng giương lên.

Cái gọi là cửa ải khó khăn không phải là Tần Phong cùng Tô Yên đoạt gì đó, cũng là, hai thứ đồ này chính xác có thể cho Lữ gia cùng Lưu gia thương gân động cốt.

Ai để cho bọn họ ban đầu ở tỉnh Hà Lan vương thất triển lãm Mã Khắc Hi Mã Vương Quan thời điểm lời thề son sắt bảo chứng sẽ không xuất hiện bất cứ vấn đề gì? Kết quả bây giờ còn là bị người đoạt, bọn họ thừa nhận cũng không phải là chỉ cần tiền tài là có thể bù đắp.

"Ly hôn sau đây? Người có tính toán gì không?"

Ngụy Thiếu Thiên vẻ mặt nóng bỏng hỏi.

"Còn không có dự định." Hải Lăng Phi lắc đầu.

"Không thì, đi theo ta đi."

Ngụy Thiếu Thiên nhu tình nói: "Đi với ta SH ah."

Hải Lăng Phi tâm lý run lên, theo bản năng liếc mắt một cái bên người Tần Phong, thấy Tần Phong cười híp mắt vẫn ở chỗ cũ nhìn tạp chí, tâm lý không do dâng lên một cỗ lo lắng, tựa như yêu đương vụng trộm bị bắt thông thường.

Không thể phủ nhận.

Tần Phong lại nhiều lần xuất thủ cứu hãn, còn có mấy lần cá nước thân mật, Hải Lăng Phi cảm giác được ở bên cạnh hãn cảm nhận được nàng một mực làm truy tìm chính là cảm giác an toàn, dù cho nàng biết người nam nhân trước mắt này là có bạn gái.

"Người ta không phải nói còn không có ý định." Tần Phong trợn trừng mắt:
"Người rất nóng nảy a?"

Ngụy Thiếu Thiên trừng mắt: "Ta nói chuyện với Lăng Phi, người chen miệng gì?"

"A, ta không quen nhìn." Tần Phong trợn trừng mắt.

Ngụy Thiếu Thiên lần nữa chịu đựng, để tránh khỏi ở trong xe đem Tần Phong cho gạt ngã.

Xem Ngụy Thiếu Thiên trên mặt ghen lửa giận đỏ bừng, Hải Lăng Phi bận tâm nói: "Hai người các người có thể hay không không sao?"

"Tốt, nghe lời người."

Tần Phong lười cùng Ngụy Thiếu Thiên tại tính toán, cầm tạp chí tại nhìn.

Ngụy Thiếu Thiên tuy rằng giận, thế nhưng Hải Lăng Phi đã có chút bất mãn, cũng không tiện tại tranh cãi, ngồi ở ngòai phía sau không nói được một lời nhắm mắt dưỡng thần.

Hải Lăng Phi nhìn thoáng qua nội kính chiếu hậu, thấy Ngụy Thiếu Thiên nhắm hai mắt, vươn tay cẩn thận đẩy một cái Tần Phong cánh tay, Tần Phong xem qua lão sau, thấy là Hải Lăng Phi mang theo đến cầu khẩn ánh mắt, xem nàng sắc mặt tái nhợt cùng mệt mỏi hai mắt, trong lòng không khỏi một trận lo lắng, nhẹ giọng nói: "Phía trước đỗ xe ah, ta lái xe."

Hải Lăng Phi sửng sốt, Vốn dĩ ưu sầu trong lòng dâng lên một cổ ngọt ý, sau đó gạt đầu.

Ngụy Thiếu Thiên lông mi thoáng vừa nhú, tâm lý có chút hối hận vừa mới mình tại sao không nghĩ tới?

Chờ thay đổi vị trí, Tần Phong cũng không có mở rất khối, một mực cùng ở phía trước Diệp Kiến Ngôn cùng Lý lão xe phía sau, vững vàng đương đương. Hẳn thoáng rung lái xe cửa sổ, đốt một điếu Hương Yên.

Hải Lăng Phi đã thành thói quen trên người của hần mùi thuốc lá, thoáng điều điều tọa ý, có chút mệt mỏi ngồi ở chỗ kia, lo lắng hỏi: "Người nói thầy thuốc kia có thể hay không chữa cho tốt ba ba ta bệnh?"

"Lăng Phi, người không cần lo lắng." Ngụy Thiếu Thiên nói: "Lý lão đã từng nói, vị thầy thuốc kia sư phụ phụ năm đó là hoa Hạ thần y thế gia truyền nhân, một tay y thuật ở quốc nội không người ra sánh bằng, Lý lão cũng đã nói, đồ đệ của hần đã học 10 chi *, tin tưởng không có vấn đề gì."

"Hy vọng là vậy."

"Ta ngược lại cũng nhận thức mấy người thầy thuốc." Tần Phong nhún vai, nói: "Y thuật cũng không kém, lúc đầu ta tại Hà Lan thời điểm cũng theo 1 cái lão đông, ngạch, lão trung y học qua một đoạn thời gian, bất quá khi đó không có gì thiên phú, chỉ học được một bộ đẩy khí huyết tay của pháp, a, trước đó không lâu còn mắt mù cứu không nên cứu một người, hối hận chết ta."

"Hừ."

Ngụy Thiếu Thiên biết hần nói là chuyện gì, sau khi trở về hần liền đối Tần Phong tại Đông Thiên Thị chuyện tình nghe không sai biệt lắm, tự nhiên biết hần từng tại một quán cơm cứu nhà mình ngoại công chuyện tình, lạnh lùng nói: "Ta còn không truy cứu có phải là người hay không ban đầu ở ngoại công ta trên người làm cái gì tay chân đây."

Lúc đầu Lý lão nói là không có vấn đề.

Ngụy Thiếu Thiên như là tìm không được phản bác Tần Phong nói, cho nên mới phải nói ra một câu như vậy tới.

Tần Phong trợn trừng mắt: "Chó cắn Lã Động Tân, toàn gia người thật là Cực phẩm."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 129: Biệt Hiệu Tà Y

Chương 129: Biệt hiệu Tà Y

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 2 200 4 số lượng từ: 2340

"Thanh xuân thiếu niên là mọi thứ hồng, người là người chủ."

Tần Phong dựa ở trước xe, hút thuốc lá, ánh nắng bỏ ra, một đoạn tuổi thơ ca khúc từ từ hừ ra.

Cửa ra phi trường chỗ người đến người đi.

Ngụy Thiếu Thiên đứng ở phía trước cùng Diệp Kiến Ngôn lo lắng chờ đợi, dù sao người đến là Diệp gia trụ cột sống sót hi vọng, chỉ Tần Phong biếng nhác dựa ở trước xe, cũng không nóng nảy.

Hải Lăng Phi ngồi ở trong xe, nhìn dưới ánh mặt trời nam nhân, trong mắt lóe lên một tia mê man.

Lý lão hơi có chút hứng thú nhìn Tần Phong, đi ở một bên, nói: "Tiểu huynh đệ hảo tâm thái."

"Người ta không đến, gặp cũng không gặp được." Tần Phong nhún vai: "Ít nhất chờ hãn tới đang giả bộ làm một phó rất gấp, thịnh tình khoản đãi tư thế, tại

sao phải đem mình làm quá mệt mỏi."

Nếu như Ngụy Thiếu Thiên nghe được, nhất định phải mắng Tần Phong thẳng nhãi này, cảm tình không phải là người nhà người bị bệnh.

"Tiểu huynh đệ tốt kiến giải, nhìn người cái này tâm tính, nói vậy cũng là đọc hơn vạn quyển sách."

Tần Phong lắc đầu: "Vạn quyển sách ta không đọc, nghìn dặm đường ta trái lại đi qua."

"A? Trước đây đều đi qua kia?"

"Hơn nửa Địa cầu đều đi qua, hàng qua biển, bò qua sơn, bơi qua sông, hãm qua ao đầm, phóng tủng qua rừng cây, đi qua sa mạc." Tần Phong cười híp mắt nói: "Đi tới sau cùng mới phát hiện, hay là đang trong nhà duy nhất thoải mái."

Lý lão cũng là rất có cảm xúc gật đầu: "Đúng vậy, trong nhà duy nhất thoải mái, nơi nào cũng không sánh bằng trong nhà."

"Đói bụng rồi, ta đi ăn một chút gì."

Tần Phong nhìn lướt qua, tìm được rồi sân bay phụ cận một nhà đồng ý đức cơ đi tới, mua một phần toàn gia thùng sau ngòi ở một bên ăn mùi ngon, hẳn vốn là ngòi ở cửa sổ sát đất trước, lại chợt thấy một con kim hoàng sắc bộ lông đại cầu ghé vào trước cửa sổ đang không ngừng đang nhìn mình, đầu lưỡi phịch phịch, xung quanh đi người cũng đều nhộn nhịp tách ra con này không sai biệt lắm sắp có cao cỡ nửa người đại cầu phụ cận, rất sợ kia bỗng nhiên bạo khởi đã thương người, xem miệng của nó, một ngụm đi xuống sợ là phải có nửa cân thịt.

Dẫn theo toàn gia thùng đi ra ngoài, Tần Phong ngòi ở cầu bên cạnh, kia đại cầu không có cản người, cũng hưng phấn tại trên mặt hấn liếm tới liếm lui, chờ Tần Phong chút nào không đồng ý đem đầu của nó đè lại sau, lật lật kia trên cổ hạng quyển, lại mò lấy một sĩ binh bài, chính diện có khắc con chó này tên

Jieluo Si, mà ở mặt trái thì là một bộ thần bí đồ án, trặc vụn vẹo khúc giữa tạo thành 2 cái Hoa Hạ cổ triện chữ: Quang Huy.

"Dựa vào."

Tần Phong mắng một câu, xuất ra 1 cái gà luộc chân nhìn miệng của nó, xem nó ăn mùi ngon, sờ sờ đầu của nó: "Trách không được như thế quen mặt, đều đang lớn như vậy, mới một năm, thế nào liền đem người nuôi lớn như vậy chứ."

Cái này đại cầu một ngụm nuốt vào đuôi gà sau, lại muốn tại Tần Phong trên mặt liếm liếm, bị Tần Phong cho ngăn lại.

"Bóng nhảy." Tần Phong đem đầu đê xuống, lại nhảy ra khỏi một một ít thức ăn đê tại một bên, xem nó ăn mùi ngon, Tần Phong không khỏi buồn cười nói: "Lúc đầu đem người tại sói trong miệng cứu lúc đi ra còn không có 1 cái búp bê vải đại, không nghĩ tới mới một năm không gặp người đã vậy còn quá lớn, hắc hắc, thật có thể ăn."

"Uông."

Jieluo Si nghe không hiểu tiếng người, bất quá lại cảm giác được Tần Phong ý tứ, kêu một tiếng, tiếp tục cúi đầu gặm ăn.

"Không đúng a, người thế nào tới?"

Bỗng nhiên Tần Phong nhớ lại 1 cái nghiêm nghị vấn đề.

Đánh chết hẳn cũng không tin Jieluo Si có thể bản thân mua vé máy bay tới Đông Thiên Thị, theo lý thuyết hẳn hẳn là tại lão nhân bên cạnh, làm sao sẽ bỗng nhiên đi tới Hoa Hạ?

Mà lúc này.

Lý lão mấy người đang đón nhận một người dáng dấp anh khí nữ tử, cô gái này ăn mặc một thân hắc y, tóc dài buông xuống vai, cằm đầy, sắc mặt tái nhợt

chán, diễm lệ vô cùng, một đôi tay như Bạch Ngọc điêu thành thông thường, nhưng mà trên người nàng lại mang theo một cổ sát phạt quả quyết nữ trung hào kiệt khí tức, nhất là cặp mắt kia con người, đen nhánh sáng, như trong đêm đen ngôi sao, lại làm người ta không dám nhìn thẳng.

"Tần tiểu thư."

Lý lão đi lên trước, khẽ cười nói: "Tần tiểu thư đoạn đường này cũng cực khổ, ở đây hơi có chút tranh cãi âm ỉ, chúng ta đi về trước đi."

Gọi làm Tần tiểu thư cô gái áo đen thoáng nhú nhú mày: "Ta đang tìm chó của ta."

"A?"

Một bên mấy người đều hơi sửng sò.

Tìm cầu?

Lẽ nào Tần tiểu thư là mang theo súng vật tới không được?

"Không biết là cái gì cầu?" Ngụy Thiếu Thiên hỏi: "Ta khiến người ta giúp người tìm tới đó là."

Bất quá Tần tiểu thư nhưng không có dự định để ý tới hẳn, vắng ngắt ở trên người móc ra điện thoại di động, rất nhanh trên điện thoại di động biểu hiện 1 cái giới diện, một đoàn quang điểm đang đang từ từ lóe ra, trong lòng khẽ động liền dựa theo điện thoại di động biểu hiện vị trí đi tới.

Ngụy Thiếu Thiên cùng Diệp Kiến Ngôn cũng không dám khinh thường, bận tâm theo sau.

Mà Lý lão bất đắc dĩ lắc đầu, cùng Hải Lăng Phi một đạo cũng đi theo.

Một bên Diệp Kiến Ngôn xem Tần tiểu thư đi rất chậm, trong lòng không

khỏi có chút nóng nảy, tại quãng đến Tần tiểu thư trên điện thoại di động quang điểm tựa hồ đang không ngừng di động, nhẹ giọng nói: "Tần tiểu thư, không bằng chúng ta rời đi trước, ta tự nhiên an bài người đến tìm được con kia cầu, dù sao cha ta đã bệnh nặng, ta sợ."

"Ta lúc nào đã đáp ứng cứu phụ thân của người?"

Tần tiểu thư khẽ nhú mày, vắng lặng hỏi.

Diệp Kiến Ngôn nhất thời nghẹn lời, một bên Lý lão cũng là tâm lý 1 cái lộ bộp, thật xa người đã đến rồi không phải là tới chữa bệnh vậy người tới làm gì? Mà Hải Lăng Phi còn lại là bộc phát lo lắng, nếu như ngay cả Diệp gia lão gia tử nàng cũng không nhìn cứu, kia cha của mình có thể như thế nào cho phải?

"Tần tiểu thư, ta và Tôn tiên sinh." Lý lão bất đắc dĩ nói.

Bất quá Tần tiểu thư cũng không muốn phản ứng hẳn, không nói được một lời, nhìn trên điện thoại di động quang điểm vẫn là không nhanh không chậm đi tới.

Điều này làm cho mấy người cũng không dám đang nói chuyện, dù sao cũng là có việc cầu người.

"Cái này Tôn Kỳ Đạo dạy dỗ đồ đệ quả nhiên cũng cùng nàng 1 cái tính tình." Lý lão có chút bất đắc dĩ nghĩ đến.

"Tần tiểu thư, cha ta bệnh nặng, xin hãy Tần tiểu thư xem tại Lý lão mặt mũi có thể xuất thủ cứu giúp, ta Diệp gia tự có hậu báo."

Diệp Kiến Ngôn nhú nhú mày, thấp giọng nói.

Bất quá Tần tiểu thư còn chưa phải nói chuyện, điều này làm cho luôn luôn tại Đông Thiên Thị nói một không hai Diệp Kiến Ngôn có chút bất mãn, mà một bên Ngụy Thiệu Thiên ý bảo Diệp Kiến Ngôn trước không nên gấp gáp, đi tới Tần tiểu thư trước người, trầm giọng nói: "Tần tiểu thư, tại hạ."

"Ân?"

Mà nói còn không có dẹp xong, Ngụy Thiếu Thiên nhất thời cảm giác cổ họng một trận đau đớn, làm như có cục nhỏ vật phẩm đâm vào tới, toàn thân huyết dịch cũng là đảo lưu thông thường, cảm giác toàn thân một trận vô lực, thân thể đều ở đây nhỏ nhẹ run, Tần tiểu thư cũng không thèm nhìn hẳn đi vòng qua, tiếp tục tìm mình cầu, mà một bên Lý lão thất kinh, bận tâm tiến lên, cẩn thận quan sát, ước chừng có hơn 10 giây mới là rút ra tại Ngụy Thiếu Thiên trên cổ của rút ra 2 thanh ngân châm.

Kia Ngụy Thiếu Thiên như là bệnh nặng mới khỏi thông thường, từng ngón từng ngón thở hỗn hển, mồ hôi như nước chảy thấm ướt y phục.

"Nàng, nàng lúc nào ra tay?"

Ngụy Thiếu Thiên trong lòng như bạo phát biến gầm, xóc nảy bất định, nếu như đó không phải là ngân châm, mà là dao nhỏ, mình có thể không thể tránh quá khứ của?

Diệp gia tự có bao che cho con lịch sử, vừa nhìn Ngụy Thiếu Thiên bị khi dễ, Diệp Kiến Ngôn có chút tức giận nói: "Tần tiểu thư, vì sao động thủ? Ta người Diệp gia mời xem cái bệnh, lẽ nào ngay cả phần này mặt mũi cũng không có sao? Mặc dù là không động thủ, tại sao phải muốn đả thương cháu ta?"

Lý lão vừa nghe thiếu chút nữa nhảy dựng lên, bận tâm kéo lại Diệp Kiến Ngôn, trầm giọng rầm trời: "Đừng vội nói xằng!"

"Lý lão?"

Diệp Kiến Ngôn cũng rất Lý lão nói Tôn tiên sinh tính tình cổ quái, thế nhưng tới là một đồ đệ mà thôi, thái độ hơn nữa như vậy lạnh lùng, làm Diệp Kiến Ngôn khá có chút bất mãn.

"Ai, người biết của nàng biệt hiệu sao?" Lý lão nhìn Tần tiểu thư bóng lưng,

bất đắc dĩ nói.

"Cái gì biệt hiệu?"

Diệp Kiến Ngôn cùng Ngụy Thiếu Thiên cau mày hỏi, mà một bên lo lắng phụ thân bệnh tình Hải Lăng Phi cũng không khỏi không lại gần muốn thâm nhập tìm hiểu một chút cái này Tần cô nương.

"Của nàng biệt hiệu kêu Tà Y. Muốn cứu liền cứu, không cứu liền không cứu, có thể ngày hôm qua đáp ứng xuất thủ cứu người, hôm nay là được có thể đổi chủ ý, vừa mới hai quả kia ngân châm xuyên vào đều là người tử huyết, nếu là ở qua lên mấy phút, người nhất định phải bị mất mạng tại chỗ!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 130: Số Lượng Không Nhiều Lắm

Chương 130: Số lượng không nhiều lắm

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 3 0 90 1 số lượng từ: 223 6

"Ngài thế nào không nói sớm?"

Trong lúc nhất thời, Diệp Kiến Ngôn có chút hối hận, nếu là cái này Tà Y quả nhiên là không cứu, vậy mình lão gia tử có thể như thế nào cho phải? Mà Hải Lăng Phi cũng là rơi vào lo lắng trong, không biết làm sao.

Lý lão thở dài: "Ta không nói, là ngoại hiệu này bất nhã, sợ các người tại gọi ra chọc nàng không thích, có thể là các người quá tính nôn nóng."

"Kia còn có biện pháp nào?"

Ngụy Thiếu Thiên bặt tâm hỏi.

"Muốn theo sau ah."

Lý lão cũng chỉ có thể nói, tâm lý đang suy tư điều gì biện pháp có thể cho nàng xuất thủ, học Tôn Kỳ Đạo 10 chi * y thuật, hơn nữa bằng mới vừa một ngón kia, Lý lão cũng cho rằng cái này Tà Y quả thật có thực lực có thể có thể cứu Diệp lão gia tử.

Đoàn người vội vã chạy lên phía trước, lại thấy Tà Y đứng ở một bên, Vốn dĩ quanh quẽ trên mặt lúc này lại cười híp mắt nhìn phía trước, thuận mắt nhìn sang, mấy người tâm lý một trận lộn bộn, lại thấy Tần Phong đang hưởng một con chó trong miệng nhét đến ăn, con chó kia còn ăn mùi ngon.

Xem nàng cười vui vẻ như vậy, chẳng lẽ nàng và Tần Phong nhận thức?

Ngụy Thiếu Thiên cùng Diệp Kiến Ngôn tâm lý có chút kinh khủng.

Tần Phong đem tất cả ăn đều nhét vào miệng chó trong sau, nhìn trên tay mỡ dầu trơn trũng mắt, đưa qua khăn tay xoa xoa: "Người thật là có thể ăn a."

Đứng dậy đi tới Tà Y trước người, tại mấy người kia lo lắng trong ánh mắt của, vòng quanh Tà Y đi một vòng, Tà Y cũng cười, nói gì, chờ Tần Phong đứng ở trước mặt mình sau, vươn tay tự sửa Tần Phong cổ áo của, thanh âm cũng không nữa tựa như trước khi vậy quanh quẽ: "Như thế chẳng chịt, cũng không biết chỉnh lý chỉnh lý."

"Ai nha, người xem người gầy, đêm nay lên sau này ôm người ngủ còn có thể có xúc cảm sao." Tần Phong còn lại là đánh giá Tà Y, bất mãn nói.

Tà Y khuôn mặt hơi đỏ lên, cúi đầu không thể làm gì khác hơn là vượt Jieluo Si đầu.

Mà ở một bên mấy người cũng tâm lý càng kinh hoàng không ngừng, tuy rằng nghe không rõ đang nói cái gì, nhưng nhìn tựa hồ rất thân mật hình dạng?

Hải Lăng Phi không biết là nên vui còn là ưu, vui chính là có thể cha mình bệnh có thể trị, ưu cũng Tần Phong cùng người nữ nhân này trong lúc đó tựa hồ có chút càng sâu tầng thứ quan hệ, nàng là nữ nhân tự nhiên cũng cảm giác rõ ràng, Vốn dĩ bên người nàng cũng đã có một người bạn gái, cái này xuất hiện ở hiện 1 cái, mình còn có địa vị gì sao?

"Được rồi."

Tần Phong nói: "Đi, ta một người bạn phụ thân bị bệnh, hình như là trúng độc, người đã đến rồi vừa lúc xem một chút."

"Ân."

Tà Y khẽ gật đầu một cái.

Xem hai người đi tới, Lý lão tâm lý tất nhiên là buồn khổ, nhưng ngoài miệng lại nói: "Nghĩ không ra Tần tiểu thư cùng tiểu huynh đệ là biết. Nói như vậy, Tần tiên sinh ngài đó là Tôn Kỳ Đạo tiên sinh nam đồ đệ?"

"Cái kia lão già kia." Tần Phong nghe được tên Tôn Kỳ Đạo nhin không được ngoài miệng nói thầm nói: "Năm đó cũng buộc ta bái sư, nếu không phải là lúc đó đánh không lại hắn, ai là ai đồ đệ còn chưa nhất định đây."

"Ngạch."

Lý lão một trận ghen lời.

Trái lại một bên Hải Lăng Phi trong lời nói thoáng mang theo một tia ghen tuông: "Tần Phong, nàng là muội muội người còn là?"

Nàng rất hi vọng hai người có thể thừa nhận, dù sao hai người các người đều họ Tần.

Bất quá Tần Phong cũng tâm lý một trận nói thầm, lúc đầu hắn bị Quang Huy lão gia hỏa thu nuôi thời điểm, đồng dạng bị thu nuôi còn có bên cạnh Tà Y, bất quá khi đó Tà Y không có tên, chỉ là một đơn giản số mười danh hiệu, Tần Phong khi tiến vào Quang Huy sau khi cũng không cho phép sử dụng bản thân vốn có tên, mà là số mười một.

Mặc dù là về sau Tần Phong trở thành Quang Huy đội trưởng, đại gia đổi giọng gọi là đội trưởng. Tại bắt được dong binh Vương xưng hào sau, Quang Huy nội tàn phế mới bắt đầu dần dần sử dụng mình biệt hiệu.

Tà Y cũng được gọi là Tà Y.

Bất quá về sau Tà Y nói nàng muốn có cái tên, thật tên đang.

Tần Phong liền tự chủ trương để cho nàng theo bản thân họ Tần, bất quá tên suy nghĩ hồi lâu, tại hủy bỏ một loạt như thúy hoa các loại ảnh hưởng hai người quan hệ thân mật tên sau, cuối cùng cho nàng gọi là kêu tần mộng điệp, bất quá tên này có rất ít người biết, nhận thức Tà Y cũng chỉ là xưng hô một tiếng Tần tiểu thư, về phần tên tất nhiên là kêu không được.

Đương nhiên cũng có tần mộng điệp không biết là, cái này mộng là đến từ Yến Tiểu Mộng, mà điệp chữ thì là đến từ tại Tần Phong càng khi còn bé 1 cái thanh mai trúc mã tên.

Hắn đương nhiên không có cùng Tà Y giải thích qua, bằng không Tà Y còn không được đem hai người giết đi.

Tà Y không quan tâm Tần Phong có bao nhiêu thiếu nữ, nhưng chỉ có một yêu cầu, vĩnh viễn là độc nhất vô nhị kia 1 cái, nếu để cho Tà Y biết mình tên nhưng thật ra là Tần Phong tưởng niệm còn lại hai nữ nhân lấy ra, hậu quả kia Tần Phong còn thật không dám tưởng tượng. Đừng xem nàng bình thời là ngoan ngoãn phục tùng, nhưng thật động lên thật cách tới, Tần Phong chưa từng nắm chặt có thể khuyên ở nàng.

Tà Y là Tần Phong tại tổ chức Quang Huy thứ nhất người quen biết, cũng là mấy lần cứu người của hắn, hai người càng nhiều hơn thời điểm là ở sinh tử tròng trong tương cứu trong lúc hoạn nạn, quan hệ tự nhiên là thân mật nhất.

"Nàng, là trong lòng ta độc nhất vô nhị nữ nhân."

Tần Phong suy nghĩ một hồi, cũng chỉ có thể như vậy giải thích.

Điều này làm cho Hải Lăng Phi trong mắt lóe lên vẻ cô đơn, Tà Y sau khi thấy không nói gì thêm, quạnh quẽ đến gương mặt, người lạ chớ tiến đáng dấp.

Diệp Kiến Ngôn cùng Ngụy Thiếu Thiên sau khi nghe được, tâm lý có thể nói là cùng đè ép một ngọn núi lớn thông thường trầm trọng.

Xem giá thế này, tựa hồ Tần Phong không mở miệng, trước mắt Tà Y căn bản sẽ không xuất thủ cứu người, kế tiếp càng xác nhận hai người nghĩ cách, đã thấy Tần Phong lôi kéo Tà Y cùng Hải Lăng Phi, nói: "Đi, bắt đầu ta còn lo lắng là một không lẽ phép gia hỏa tới, không nghĩ tới còn là tới được rồi, vừa lúc Lăng Phi phụ thân ngã bệnh, đừng chậm trễ thời gian."

Lại nói, rồi hướng một bên năm Jieluo Si quát: "Đi!"

Jieluo Si 1 cái né tránh bò dậy, vội vã đi theo.

"Làm sao bây giờ?"

Ngụy Thiếu Thiên nhất thời đã không có chủ ý, Diệp gia Ngụy gia cùng Tần Phong trong lúc đó thế nhưng gây túi bụi, Diệp Mộng Kỳ không ít tìm Tần Phong gốc rễ, còn có một cái Ngụy Thiếu Dương.

Điều này làm cho Ngụy Thiếu Thiên nhất thời khổ não không thôi.

Mà Diệp Kiến Ngôn cũng là cười khổ không ngừng, nói: "Trước theo sau ah, hy vọng có thể có cơ hội."

Một bên Lý lão khẽ gật đầu.

Tần Phong mang theo Tà Y cùng Hải Lăng Phi lên xe, lái xe sau, trầm mặc một hồi tử, Tà Y nói: "Sư phụ nói, nếu như ta tìm được người, cho người có thời gian đi gặp hẳn một chút."

"Dựa vào, không đi, đi cũng là tự tìm phiền phức." Tần Phong tâm lý có chút buồn bực.

Lúc đầu cùng cái kia Tôn Kỳ Đạo lão già kia đánh 7 8 tràng, thua rồi tình rồi mà bị cưỡng bách lạy sư phụ, thế nhưng cái kia lão già kia cái gì chưa từng dạy,

dương dương đắc ý sẽ chờ Tần Phong đi cầu hãn, bất quá Tần Phong là đánh chết sẽ không cầu, cuối cùng vẫn là khi hãn dạy Tà Y thời điểm học một bộ thủ pháp. Về sau Tần Phong chịu không nổi liền đi, cũng không có ở trở lại qua.

Hôm nay nghe xong đi gặp hãn một chút, Tần Phong lại không muốn đi tự tìm phiền phức. Bởi vì Tần Phong minh bạch, muốn nói giết Tôn Kỳ Đạo hãn có mười phần nắm chắc, có nắm chắc hơn chính là hãn chết tràn đầy ít nhất cũng phải trọng thương tàn phế vượt qua nửa đời sau, thật thật khanh khách đánh một trận, Tần Phong biết mình trong tay hãn có thể qua 5 mười chiêu thì không tệ.

Đến nay mới thôi.

Tôn Kỳ Đạo là vì số không nhiều lắm mấy người hãn căn bản liền đánh không thắng tàn phế.

Cũng là duy nhất một hãn một điểm tiện nghi cũng không chiếm được tàn phế.

"Phía sau có người theo dõi."

Tà Y bỗng nhiên nói

Tần Phong nhìn thoáng qua kính chiếu hậu, ngồi ở ngai phía sau Hải Lăng Phi cũng xoay người nhìn một chút, thấy Ngụy Thiếu Thiên màu đen Audi đang ở phía sau theo, tâm lý thở dài, xem Ngụy Thiếu Thiên cùng Tần Phong mâu thuẫn tựa hồ không nhỏ, Ngụy Thiếu Thiên trước khi nhiều lần cùng Tần Phong đối chọi gay gắt, sợ rằng Tần Phong có thể đáp ứng mới lạ.

"Nhảy nhót vỡ hài kịch."

Tần Phong còn lại là nhìn một chiếc màu trắng bảo mã, cười lạnh một tiếng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 131: Thuốc Đến Bệnh Trừ

Chương 131: Thuốc đến bệnh trừ

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 3 13: 58: 29 số lượng từ: 230 6

Xe tại làn di chuyển, Tần Phong lái xe phi thường ổn, lúc nhanh lúc chậm, thế nhưng Hải Lăng Phi cũng không nghĩ như vậy, mắt thấy muốn cùng trước mặt xe vận tải đụng phải, Tần Phong lại xoay tròn tay lái đi vòng qua, theo sát sau lại dừng ngay, bên trong xe đích xác rất ổn, phóng chén nước có thể nước đều rất không được, thế nhưng cái này nhìn tâm cũng không ổn.

Điều này làm cho ở phía sau Ngụy Thiếu Thiên thế nhưng thiếu chút nữa nóng nảy, người này bệnh tâm thần sao?

Bởi vì vượt qua ngày nghỉ lễ cao cái trên đường số lượng xe chạy cực đại, xe buýt, các loại đại hình xe vận tải cũng không ít hơn nữa số, thời gian một cái nháy mắt Tần Phong xe không biết giấu đi nơi nào, chờ mở một đoạn thời gian lại bỗng nhiên ở bên cạnh xuất hiện, Ngụy Thiếu Thiên muốn quay cửa kính xe xuống chửi ầm lên, thế nhưng lo lắng đến Tà Y cùng hấn trong lúc đó có chút thân mật quan hệ, hấn cũng chỉ có thể biệt khuất đến, nghĩ thầm dù sao cũng các người phải đi bệnh viện, kia sẽ ở đó chờ là được.

Không bao lâu, Tần Phong xe tại làn biến mất vô tung vô ảnh, ít nhất Ngụy

Thiếu Thiên là thật không tìm được.

Về phần chiếc kia theo dõi bạch sắc bảo mã cũng dần dần chậm lại, hiển nhiên là bỏ qua theo dõi dự định.

Chờ Ngụy Thiếu Thiên 3 người chạy về bệnh viện thời điểm, cũng thấy Tần Phong xe đang ở bệnh viện bãi đỗ xe bày đặt, xuống xe sau vội vã chạy tới Hải Lăng Phi phụ thân Hải Thụy tường phòng bệnh, lúc này Tần Phong đang ngồi ở một bên, mà Hải Lăng Phi còn lại là lo lắng đi tới đi lui.

Thấy mấy người tới sau.

Tần Phong bữu môi, không có phản ứng mấy người, trái lại Ngụy Thiếu Thiên quan tâm đi lên trước: "Thế nào?"

Hải Lăng Phi lắc đầu: "Tần thầy thuốc nói là trúng độc, đang ở trị liệu."

Ở một bên Vương thầy thuốc tự nhiên là sắc mặt có chút khó xử, trước khi Tần Phong truyền thuyết độc thể nhưng bị hấn cho phủ nhận, hiện tại Tôn Kỳ Đạo đồ đệ tới, cũng nói trúng độc, điều này làm cho Vương thầy thuốc sắc mặt có chút không nhìn được.

Cật hỏi xong Hải Lăng Phi.

Diệp Kiến Ngôn ở một bên nhìn thoáng qua Tần Phong, đi lên trước, bày làm ra một bộ dáng tươi cười khả cúc dáng dấp: "Tần tiên sinh."

"Chuyện gì?" Tần Phong hỏi.

Diệp Kiến Ngôn tâm lý mắng chửi thẳng nhãi này biết rõ còn hỏi, bất quá trên mặt còn là báo dĩ dáng tươi cười, nói: "Tần tiên sinh, có thể không hỗ trợ cho chúng ta nhà tại Tần thầy thuốc trước mặt nói tốt vài câu? Như là lão gia tử nhà chúng ta hết, Diệp gia ổn thỏa có thâm tạ."

"Sau đó nhà các người lão gia tử hết lại có chỗ dựa tàn phế, chờ Ngụy Thiếu

Dương cùng Diệp Mộng Kỳ, còn có cái này Ngụy Thiếu Thiên tại gây sự với ta?" Tần Phong bĩu môi, thoáng qua sắc mặt lại lạnh xuống: "Lăn, lão tử, vô tâm tình với các người nói nhảm."

Diệp Kiến Ngôn sắc mặt trầm xuống, trong lòng có chút tức giận.

Một bên Lý lão thấy tình thế không ổn, bậm tâm tiến lên, trước thấp giọng làm Diệp Kiến Ngôn đi một bên, rồi hướng Tần Phong nói: "Tiểu huynh đệ, cho lão phu 1 cái mặt mũi, thế nào?"

"Không được tốt lắm."

Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Diệp Mộng Kỳ nhiều lần như vậy tìm ta phiền phức, Ngụy Thiếu Thiên nói năng lỗ mãng, người cho là ta là người ngu sao? Cho các người nói tốt? Hơn nữa nàng đã nói, không muốn cứu người của các người, chỉ đơn giản như vậy một vấn đề các người thế nào không nghĩ ra đây? Ta và các người có cừ oán, ta sẽ không cùng các người nói tốt."

Lý lão nao nao, lúc này Ngụy Thiếu Thiên lại đi lên trước tới: "Tần Phong, lời ta nói lúc trước chính xác vọt một ít, còn xin không cần tính toán."

Lấy hăn bản tính nói lời như vậy trong lòng xác thực biệt khuất, xem toàn thân hăn một bộ không phục dáng dấp, Tần Phong liền một trận phiền chán.

Ngụy Thiếu Dương bản thân tự làm bậy, các người người một nhà chỉ biết là bao che cho con tin tưởng Ngụy Thiếu Dương lời nói của một bên, nhiều lần nói năng lỗ mãng, hơn nữa Diệp Mộng Kỳ cùng Diệp Phong 3 người kết phùng làm hại Yến Tiểu Mộng thiếu chút nữa chết, hiện tại giả mù sa mưa xin lỗi, nếu không phải Hải Lăng Phi ở đây, Tần Phong đã sớm một cái tát quất tới.

Không nói được một lời nhìn Ngụy Thiếu Thiên, đem Ngụy Thiếu Thiên nhìn có chút chột dạ.

"Tần Phong, chuyện này liên quan đến ngoại công ta nguy hiểm tánh mạng,

nếu như."

"Các người có thể hay không không không biết xấu hổ như vậy?" Tần Phong buồn cười nói: "Nguy hiểm tánh mạng? Người cái kia hảo muội muội Diệp Mộng Kỳ thông đồng quốc tế hình cảnh hại Yến Tiểu Mộng thời điểm thế nào chưa nói qua nàng có nguy hiểm tánh mạng? Đệ đệ người Ngụy Thiếu Dương hại Sở Sở thời điểm thế nào không lo lắng Sở Sở có không có mạng sống nguy hiểm?"

Ngụy Thiếu Thiên cau mày, trầm giọng nói: "Mộng Kỳ làm khả năng chính xác quá, nhưng là là bị Nivola 3 người đầu độc, thế nhưng người luôn miệng nói đệ đệ ta hại bằng hữu của người, người có chứng cứ gì sao?"

"Ta hiện tại cần cùng người nói chứng cứ sao? Ta chỉ là không muốn cùng các người có cái gì dính dáng mà thôi."

Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

Ngụy Thiếu Thiên một trận nghẹn lời, chính xác, người ta cần muốn nói gì chứng cứ sao?

Tần Phong nói không muốn có bất kỳ dính dáng, ý kia rất đơn giản, chính là rõ ràng nhìn mặc kệ.

Một bên Diệp Kiến Ngôn con người đảo một vòng, tiến lên phía trước nói: "Tần tiên sinh, nếu ta cháu kia làm không đúng, ta tự nhiên an bài hẳn là bằng hữu người xin lỗi, làm sao?"

"Không cần, ta đã đem hẳn đánh thành tàn phế, ta lười muốn cái kia xin lỗi." Tần Phong lười biếng nói.

"Kia Tần tiên sinh thế nào khả năng đáp ứng?"

Diệp Kiến Ngôn đè nặng tức giận trong lòng, ăn nói khép nép hỏi.

Tần Phong nhún vai: "Đệ nhất, ta không muốn cùng các người có bất kỳ dính dáng, cho nên không cần tới tìm ta, thứ 2 cứu người không cứu người là mộng điệp chuyện của mình, nàng không muốn cứu ta cũng sẽ không ép đến nàng đi. Hiểu chưa?"

Diệp Kiến Ngôn cùng Ngụy Thiếu Thiên lần lượt là đại nhú.

Một bên Lý lão cũng là âm thầm liều mạng, Diệp lão gia tử bệnh kéo một ngày liền tăng thêm một ngày, tại như vậy đi xuống sợ rằng Tôn Kỳ Đạo tự mình đến cũng không có lực xoay chuyển trời đất.

Thế nhưng không nghĩ tới Diệp gia toàn gia người cùng Tần Phong gây mâu thuẫn lớn như vậy.

Hiện tại Tần Phong lại rõ ràng thái độ, mặc kệ không hỏi, thế nhưng ai cũng nhìn ra Tà Y ra không ra tay Tần Phong nói mang theo phân lượng rất lớn.

Lúc này một bên phòng cửa mở ra.

Tà Y vẻ mặt quạnh quẽ đi ra, Hải Lăng Phi bận tâm tiến lên: "Tần thầy thuốc, ba ba ta bệnh thế nào?"

"Huyết dịch nội Hỏa độc ta đã giúp hắn dọn dẹp." Tà Y quạnh quẽ đến: "Phương thuốc tử ta phóng ở trong phòng mặt, trước 3 ngày một ngày uống ba lần, sau này một ngày một lần."

Hải Lăng Phi thấy trên giường bệnh phụ thân sắc mặt của đã khôi phục người bình thường thông thường, tuy rằng mang theo một tia tái nhợt, nhưng xem hô hấp đều đặn, biết nàng nói là sự thật, cảm kích nói: "Cảm tạ, cảm ơn người."

Tà Y chỉ là gật đầu.

Tần Phong đi lên trước nhìn thoáng qua Hải Thụy tường, rồi hướng Hải Lăng Phi nói: "Không muốn mua cái gì dầu tạc thực phẩm cùng sốt cao lượng thực phẩm, cũng không cần ăn cái gì bổ phẩm, nhẹ loại thức ăn tốt nhất, nghỉ ngơi

một đoạn thời gian liền không có gì đáng ngại."

"Ân, Ân."

Hải Lăng Phi hiển nhiên rất kích động: "Cám ơn người, Tần Phong."

"Đừng khách khí, sau này nhớ mời ta ăn điểm tâm là được." Tần Phong cười híp mắt nói.

Hải Lăng Phi khuôn mặt đỏ lên, kiều mị không gì sánh được.

Ăn điểm tâm việc này đối hai người bọn họ mà nói cũng không phải là chuyện đơn giản như vậy, Tà Y nhìn thoáng qua Tần Phong, trong ánh mắt có chút bất thiện, Tần Phong bận tâm nói: "Người chiếu cố thật tốt phụ thân người, ta trước đưa mộng điệp về nhà, chạy một ngày máy bay, nàng cũng rất mệt mỏi."

Hải Lăng Phi bận tâm gật đầu.

Tà Y tự nhiên sẽ không nói nhiều, nhìn cũng không nhìn Diệp Kiến Ngôn mấy người rồi rời đi, mà Tần Phong dặn dò Hải Lăng Phi nói mấy câu sau liền vội vã đi theo, trái lại Ngụy Thiếu Thiên mấy người đứng ở nơi đó, trầm mặc suy tư về thế nào mới có thể làm cho Tà Y xuất thủ.

"Hải tiểu thư, người và Tần Phong rất thuộc?"

Diệp Kiến Ngôn hỏi.

Hải Lăng Phi nói: "Hẳn là bằng hữu ta."

"Vậy người có thể hay không?" Diệp Kiến Ngôn ý tứ rất đơn giản.

Hải Lăng Phi xin lỗi lắc đầu: "Ta cũng không biết nói như thế nào, hơn nữa Tần Phong cùng Ngụy đại ca trong lúc đó mâu thuẫn tựa hồ rất sâu, Tần thầy thuốc vốn cũng không muốn ra tay."

Điều này làm cho Diệp Kiến Ngôn một trận khổ não, mà một bên Ngụy Thiều Thiên cũng là buồn bực.

Trái lại Lý lão thở dài: "Đang nghĩ biện pháp ah, Diệp lão gia tử bệnh tuy rằng khó trị, nhưng Hạnh Lâm trong khiến có mấy người cao thủ, ta hỏi một chút ta những người lão bằng hữu, nhìn có thể hay không sẽ tìm đến có thể cứu trị người."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 132: Ghen Nha Đầu

Chương 132: Ghen nha đầu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 3 200 3 số lượng từ: 239 4

"Ta Hậu Thiên sẽ phải rời khỏi."

Ở trên đường, Tà Y nói thời gian của mình an bài, thấy Tần Phong nhẹ cau mày, liền nhẹ giọng nói: "Sư phụ nói, hăn sớm đi năm tại Yến kinh thiếu một số người một ít tình, ta chỉ phải đi thay hăn trả lại một nhân tình."

Tần Phong suy nghĩ một chút liền gật đầu: "Cái kia lão già kia suốt ngày lái nhải lão rồi lão rồi nên đem thiếu còn, phỏng chừng mấy năm nay cũng không ít chịu dẫn vật."

"Một ít nhân tình sổ sách, thiếu không trả, tâm lý khiến không thoải mái."

Tà Y ý vị thâm trường nói.

Tần Phong trợn trừng mắt: "Lão gia hỏa cho người mang nói cái gì?"

Tà Y mỉm cười: "Hăn nói, chơi đã ghiền trở về đi."

"Trở lại?"

Tần Phong bất mãn nói: "Ta mới ra ngoài bao lâu thời gian để ta trở lại? Ta chết một hồi dễ sao?"

"Thế nhưng, tại tổ chức Quang Huy, không ai tin tưởng người chết." Tà Y nói: "Mặc dù dong binh liên minh đã xác nhận của người tin người chết."

Tần Phong nhất thời không nói gì, đang nhìn Tà Y vui vẻ dạt dào dáng dấp, trong lòng nhất thời không phục, hung tợn nói mang: "Buổi tối người chờ cho ta."

Tà Y khuôn mặt đỏ lên, bất quá trong tròng mắt tràn đầy một cỗ quyến rũ, làm Tần Phong có một loại đem nàng ngay tại chỗ * ý tứ.

Mang về nhà, Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân đang tại xem ti vi, thấy Tần Phong lĩnh cái xa lạ mỹ nữ trở về, hai người đều là sửng sốt, Mạnh Chiêu Quân là Long Đạo tự nhiên nhìn ra được Tà Y bất phàm, xem kỳ thân thể mềm mại, chỉ sợ cũng cao thủ, trong lòng không khỏi đối Tần Phong thân phận càng thêm hoài nghi, mà một bên Sở Sở cũng không muốn nhiều như vậy, tâm lý có chút tức giận, người kia tại sao lại trêu chọc một nữ nhân!

Nhưng là đang suy nghĩ đến bản thân căn bản là danh không chánh nói không thuận, trong lúc nhất thời Sở Sở có chút u oán.

Ánh mắt u oán làm Tần Phong đánh cái né tránh, bặt tâm nói: "Đây là tần mộng điệp, đây là Sở Sở, Mạnh Chiêu Quân, là khách trọ của ta. Mộng điệp muốn ở một hai ngày, cho nên tạm thời trước ở chỗ."

"Người tốt."

Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân lần lượt lên tiếng chào.

Cảm giác được Sở Sở trên người mang theo đến một tia địch ý, Tà Y cũng chỉ là hơi gật đầu coi như là chào hỏi, bất quá nhìn Tần Phong ánh mắt trong luôn luôn chút bất thiện, Tần Phong làm bộ không thấy được, tự mình đi tới cửa

có đem Jieluo Si dắt tiến đến, thấy này to lớn đại cầu xuất hiện, thực tại làm Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân lại càng hoảng sợ, nhất là Mạnh Chiêu Quân, bản thân đánh cái nhỏ nhỏ rùng mình.

Làm tặc sợ chó, đây là thiên cổ không đổi chân lý.

Có thể cũng là cái này chân lý, Jieluo Si ngễnh đầu nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân, bất quá không có để cho gọi, lại nằm úp sấp đến rồi một bên.

"Đây là Jieluo Si, sau này là cho ta giữ nhà."

Tần Phong xem Sở Sở có chút sợ, cười nói: "Yên tâm đi, Jieluo Si rất nhà thông thái tính, sẽ không cắn người."

Jieluo Si vốn là Tần Phong mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng từ 3 đầu sói trong miệng cứu được, tại cộng thêm Quang Huy nội mấy người điều giáo cùng thuần dưỡng, đã rất cụ nhân tính, nhất là đối Tần Phong có trời sanh ý lại tính, tuy rằng nó chủng loại đến bây giờ không biết là cái gì, nhưng cũng lấy khẳng định huyết mạch bất phạm, mới hơn một năm thời gian liền đã có nửa người trưởng thành độ cao, hơn nữa có thể bởi vì rất khi còn bé từng trải, Jieluo Si cũng từng cắn chết qua một đầu sói, là Quang Huy ngự dụng quân khuyển, không thì bọn họ cũng sẽ không rồi rãnh nhàm chán cho Jieluo Si chế tạo cầu bài.

Sở Sở nghe xong Tần Phong nói như vậy, mới là yên tâm lại, cẩn thận đi tới Jieluo Si trước người, vươn một tay tại kia trên đầu sờ soạng một chút, vừa nhanh tốc rút trở về núp ở Tần Phong phía sau, thấy Jieluo Si cắn bản không động tĩnh gì sau, lại là cẩn thận tiến lên trước đi sờ sờ, Jieluo Si cũng là rất hưởng thụ dáng dấp, điều này làm cho Sở Sở rất là yêu thích.

"Ta dẫn người đi phòng người."

Tần Phong mang theo Tà Y lên lầu đi.

Mạnh Chiêu Quân nhìn hai người đi lên, nhẹ nhàng cau mày: "Người nữ nhân này, lai lịch gì?"

"Ai, Chiêu Quân tỷ, người xem chó này, thật là đáng yêu."

Sở Sở lại chào hỏi Mạnh Chiêu Quân đi qua, Mạnh Chiêu Quân đánh cái né tránh: "Quên đi, ta đối cậu không có gì ham."

Mà Tần Phong còn lại là mang theo Tà Y đi tới trên lầu, mang về phòng của mình, Mạnh Chiêu Quân quan sát liếc mắt phòng của hắn, lại thấy xảy ra đầu giường Tần Phong một nhà ba người chụp ảnh chung, nói: "Vì sao không thu?"

"Lưu cái niệm tưởng."

Tần Phong lắc đầu.

"Người dĩ nhiên sẽ cùng hai nữ nhân ở chung." Tà Y đối đề tài, thanh âm có chút vắng vẻ: "Hơn nữa một thân phận không rõ."

Thế nhưng lời còn chưa nói hết, lại thấy Tần Phong đã dán qua đây, cảm giác được môi bị quen thuộc mùi bao trùm, trong lúc nhất thời thân thể có chút say mê.

Tần Phong hướng về tần mộng điệp mang theo đến mùi thơm ngát môi hôn có nửa phút, hấp thu quen thuộc mùi, đợi tách biệt sau, hít sâu một hơi: "Còn cùng trước đây 1 cái mùi vị. Thật tốt."

"Người."

Tà Y tiểu lệ trên gò má lộ vẻ nhàn nhạt hồng nhuận. ,

"Có hay không muốn ta." Tần Phong đem tần mộng điệp kéo đến trong lòng, hai tay tại trước ngực nàng chạy, chọc Tà Y trên mặt hồng nhuận càng ngày càng đậm, mắt trong con người quạnh quẽ cũng dần dần tiêu thất đi: "Muốn."

"Hắc hắc, nhân sinh khổ ngắn, tận hưởng lạc thú trước mắt."

Tần Phong đem Tà Y phóng tới trên giường, xem Tà Y duyên dáng thân thể, trong cơ thể dâng lên một cỗ tà hỏa, đang muốn dự định cởi áo khoác, lại nghe phía bên ngoài truyền đến từng đợt tiếng đập cửa, Sở Sở thanh âm của cũng theo đó mà đến: "Tần Phong, bên ngoài có người tìm người."

"Ta dựa vào."

Tần Phong không kiên nhẫn trợn trừng mắt, xem Tà Y lại khôi phục nhất quán quạnh quẽ, tâm lý lại là một trận phiền muộn.

Hắn đối Tà Y quá quen thuộc.

Hai người tại bên bờ sinh tử tương cứu trong lúc hoạn nạn 10 năm, đây đó đều là thật lòng đào phổi quen thuộc, thấy Tà Y trên mặt mang quạnh quẽ, Tần Phong chỉ biết ít nhất bây giờ là không vui.

Bất đắc dĩ mở cửa, thấy Sở Sở làm như muốn dán nghe động tĩnh gì, một trận buồn cười.

Mà Sở Sở thấy phòng trong hai người y quan chỉnh tề, Tà Y cũng là một bộ quạnh quẽ đáng ghét, tâm lý thoáng phóng lỏng một chút, nói: "Bên ngoài có người tìm người."

"Ai a?"

Tần Phong ra cửa phòng, không dấu vết tại Sở Sở cái mông lên vỗ một cái tát, tiểu cô nương nho nhỏ rên rỉ một tiếng, khuôn mặt hồng đồng đồng cúi đầu nói gì, đợi Tần Phong đi xuống lầu, Sở Sở mới là hừ một tiếng, nhìn thoáng qua phòng trong Tà Y.

Tà Y lông mi hơi giương lên, đợi Sở Sở sôi nổi sau khi rời đi, nhẹ khẽ cười cười.

Đi xuống lầu.

Thấy phòng trong lúc này có 2 cái người xa lạ, một nam một nữ.

Nam khoảng chừng hơn 30 tuổi, khỏe miệng hơi lộ vẻ một tia tự tin vui vẻ, ở một bên là một nữ tử, khoảng chừng 27 28 tuổi, tướng mạo thanh tú, mang theo một cỗ tử anh khí.

Hai người thấy Tần Phong xuống lầu sau, nam tử kia đi lên trước một bước, nhẹ giọng cười nói: "Tần tiên sinh, ta là quốc tế hình cảnh Cao cấp cảnh Liễu Vân, đây là ta cộng tác Hứa Tước."

"Quốc tế hình cảnh?"

Tần Phong cau mày, một bên Mạnh Chiêu Quân còn lại là sắc mặt không đổi xem ti vi.

"Có chuyện gì không? Không có gì sự thỉnh ly khai ah, ta vô tâm tình cùng quốc tế hình cảnh nói nhảm." Tần Phong thản nhiên nói.

"Không không không, Tần tiên sinh, chúng ta chỉ cần mượn dùng người 3 phút, hỏi mấy người đơn giản vấn đề." Liễu Vân vừa cười vừa nói: "Tần tiên sinh không dự định làm chúng ta ngồi xuống?"

"A, đúng ah." Tần Phong ngồi ở một bên, sờ sờ mí mắt: "Có chuyện gì cứ hỏi đi."

Liễu Vân cùng Hứa Tước nhìn nhau, trong lòng có cái cơ bản khái quát, so với Williams 3 người tại trước khi mất tích truyền về tin tức, Tần Phong càng thêm khó đối phó, Hứa Tước tiến lên một bước, nói: "Xin hỏi Tần tiên sinh, chiều hôm qua một điểm, ngài ở địa phương nào?"

"Tại đi công ty ta trên đường." Tần Phong thản nhiên nói.

Hứa Tước khẽ gật đầu: "Cũng không thể được nói cho chúng ta biết người

ngày hôm qua lộ tuyến?"

Tần Phong nhìn thoáng qua hai người, tự nhiên biết hai người là tới điều tra Williams 3 người mất tích, nói tới nói lui tại Đông Thiên Thị Williams 3 người cũng liền bản thân một tên địch nhân, hoài nghi đến trên người mình tự nhiên cũng không có gì, liền đem lộ tuyến nói cho hai người, hai người sau đó hỏi xe, bảng số xe, có hay không có đồng hành nhân viên, Tần Phong đem nên nói nói cho hai người.

Liễu Vân biết ở chỗ này cũng không chiếm được một chén nước uống, tại tuân hỏi sau khi xong cũng liền cùng Hứa Tước ly khai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 133: Phu Thê Một Lòng

Chương 133: Phu thê một lòng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần Vũ [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 2014-10-04 09:01 số lượng từ: 2478

"Người dự định khi nào trả cho bọn hắn?"

Tần Phong nhìn thoáng qua ngồi ở bên cạnh Mạnh Chiêu Quân, nói: "Xem ra Williams 3 người đã đem Đông Thiên Thị chuyện tình truyền đến ICPO tổng bộ."

"Ba người bọn họ đây?" Mạnh Chiêu Quân hồ nghi nhìn thoáng qua Tần Phong, hỏi.

"Bị ta giết."

Tần Phong thản nhiên nói.

Mạnh Chiêu Quân rút hít một hơi khí lạnh, theo sát sau lại nhú nhú mày.

"Thế nào? Bọn họ không chết phiền phức không ngừng." Tần Phong ý vị thâm trường nói.

Mạnh Chiêu Quân lắc đầu, nói: "Không có gì, chỉ là không có thói quen mà

thôi."

"Vậy cũng cũng là, nghe đồn trong Long Đạo có thể tuyệt đối sẽ không giết người." Tần Phong buồn cười nói.

"Cái này là nguyên tắc của ta."

Mạnh Chiêu Quân liếc trắng mắt, sau đó nói: "Ta sẽ tìm thời gian cho bọn hã đưa trở về. Người liên không sợ bọn họ tìm được người giết Williams 3 người căn cứ chính xác theo?"

"Sẽ không."

Tần Phong tràn đầy tự tin nói: "Lần này ta làm rất sạch sẽ, bảo chứng bọn họ quật địa ba thước cũng tìm không được chứng cứ."

"Vậy người sẽ không sợ ta nói ra?" Mạnh Chiêu Quân vẻ mặt ngoạn vị nhìn Tần Phong.

Bất quá Tần Phong không có trực tiếp trả lời, mà là nhìn nàng, không nháy một cái nhìn chăm chăm nàng, nhìn Mạnh Chiêu Quân tâm lý có chút chột dạ, đợi sau bỗng nhiên cảm giác tinh thần một trận hoảng hốt, thất kinh tự căn căn mình đầu lưỡi, tăng đứng dậy bất mãn nói: "Người cũng dám thôi miên ta!"

"Cái này không gọi thôi miên."

Tần Phong bất mãn nói: "Ta nhận thức không ít thôi miên Đại sư cũng không ai có thể làm được đơn dùng ánh mắt thôi miên, đây là một loại tinh thần cùng chung đặc biệt tính toán, có thể lấy ánh mắt có thể dùng tinh thần của hai người tại một cái thời gian đoạn đạt thành cộng minh, do đó hướng đối phương truyền lại tình cảm của mình, người có hay không cảm thụ được ta cực nóng tâm?"

"Cực nóng đại gia người!"

Mạnh Chiêu Quân khuôn mặt đỏ lên, đưa qua ôm gối đập tới, gắt một cái.

"Không tình thú nữ nhân."

Tần Phong nói thầm nói.

Mạnh Chiêu Quân cảm giác cùng Tần Phong tại giảng co đi xuống thua thiệt vẫn là mình, trong lòng cũng có chút ảo não, là trên thế giới nổi danh nhất đạo tặc một trong, tự nhiên cũng là cái tâm lý Đại sư, dĩ nhiên bất tri bất giác bị tên hồn đản này dùng tới cái gì chó má tinh thần cùng chung, xem Tần Phong vẻ mặt dương dương đắc ý dáng dấp, hừ một tiếng về tới gian phòng của mình.

Tần Phong cũng không có ở đi trên chọc hấn, trở lại trên lầu thời điểm lại thấy Sở Sở ngồi ở một bên chơi điện thoại di động, xem Tần Phong vẻ mặt hầu liễu mạng dáng dấp, hừ một tiếng. Bất quá xem ý của nàng tựa hồ không dự định ly khai.

Tà Y dựa ở cửa thấy như vậy một màn, quanh quẽ trên mặt mang tự tiếu phi tiếu quỷ dị sắc mặt, làm Tần Phong tâm lý một trận phiền muộn.

"Mộng điệp, người tốt nhất thoải mái nghỉ ngơi, ta xuất môn một chuyến. Nhà bếp có ăn, đói bụng chính người tìm gọi ăn thì tốt rồi. Có chuyện gì gọi điện thoại cho ta."

Tần Phong buồn cười lắc đầu, trở lại trong phòng đưa qua một bộ y phục mặc vào, Sở Sở ngẩng đầu lên: "Đi đâu?"

"Y viện."

"Ta cũng đi, ta muốn nhìn một chút Tiểu Mộng tỷ tỷ." Sở Sở nói, nói xong khiêu khích nhìn thoáng qua Tà Y.

Tà Y tự chắc là sẽ không cùng nàng tranh ồn ào cái gì, hơn nữa của nàng thật có chút mệt mỏi, đóng kỹ cửa phòng liền nghỉ ngơi đi. Tần Phong còn lại là mang theo Sở Sở đi y viện. Trên đường Sở Sở có chút không ra tâm, ngồi ở ghế cạnh tài xế không nói câu nào, Tần Phong xem xét nàng liếc mắt, nói: "Làm sao

vậy?"

"Không có gì."

Sở Sở liếc trắng mắt, chột lại hỏi: "Được rồi, Chiêu Quân tử thế nào đem đầu phát kẹp như vậy ngăn."

"Mát mẻ." Tần Phong nhún vai: "Ta hỏi nàng dù sao cũng nàng là trả lời như vậy."

"Tốt như vậy tóc nói kẹp liền kẹp." Sở Sở sau khi nghe được có chút đáng tiếc.

Xem ra nữ nhân luôn luôn đối đầu phát có rất sâu ôm ấp tình cảm, Tần Phong lại không cho là đúng: "Tóc ngăn mỹ nữ rất đáng yêu."

"Biết cái gì."

Sở Sở cắt một tiếng, tâm lý lại mượn.

Chờ đến y viện, Tần Phong dừng xe ở bãi đỗ xe không có đi xuống, mà là ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, Sở Sở nghi ngờ hỏi một câu Tần Phong cũng không phản ứng nàng, chột là vươn tay tại Tần Phong trước mặt hoảng du vài cái, lại bị Tần Phong thoáng cái nắm một thanh đem Sở Sở cho kéo đến trong lòng ngực mình, mà Sở Sở khuôn mặt còn lại là nhảy thoáng cái đỏ lên. Nửa người ghé vào Tần Phong trong lòng, môi hơi giật mình, Tần Phong lại không chút khách khí hôn lên.

Sở Sở cũng không có giãy dụa.

Thân thể khí lực như là theo miệng toàn bộ bị Tần Phong hút đi, trên người cũng nổi lên nhàn nhạt màu hồng.

Khoảng chừng có một hai phút đồng hồ, Tần Phong mới là thả nàng.

Làm hồi chỗ ngồi của mình, hờn dỗi liếc trắng mắt, sau đó xuất ra khăn tay xoa xoa môi của mình, bùi môi có chút bất mãn nói lầm bầm: "Chỉ biết khi dễ ta."

"Có bút sao?"

Tần Phong xuyên qua kính chiếu hậu thấy một chiếc bạch sắc bảo mã dần dần ly khai, lái xe là 1 cái trung niên nam tử, mà ở bên cạnh còn lại là một nữ nhân, mang theo một cặp kính mát, Sở Sở tại tùy thân trong bao xuất ra một chi bút máy, Tần Phong nhảy ra một trương giấy trắng tới, trên giấy viết viết vẽ một chút, Sở Sở nhìn thoáng qua thấy là một nữ nhân mặt của cơ bản đường viền.

"Ai?"

Sở Sở có chút bất mãn nói: "Người chỉ biết trêu hoa gheo nguyệt."

"Ngoan, ta cũng không biết nàng." Tần Phong quát quát Sở Sở khéo léo mũi. Sở Sở hừ một tiếng, cũng không phản ứng Tần Phong.

Đợi Tần Phong vẽ xong bức họa kia, đúng là kia lượng bảo nữ nhân trong xe ngựa, bất quá có chút mơ hồ, hiển nhiên kính râm chặn một bộ phận, ở bên cạnh viết một chuỗi số liệu, thân cao đề cao, nhìn ra 3 vây. Sau đó lấy ra điện thoại di động phách liễu hạ lai cho Tô Yên trên điện thoại di động truyền đi qua.

Sau khi xuống xe, Tần Phong đem kia trương họa đốt.

Đây mới là cùng Sở Sở đi Yến Tiểu Mộng phòng bệnh, chờ đến cửa phòng bệnh lại quãng đến bên trong khá có chút náo nhiệt, đã có ba người đứng ở nơi đó, một người trong đó là Ngụy Thiếu Thiên, còn có Diệp Kiến Ngôn, Trần Trường Phong, cùng với 1 cái cùng Yến Đạt trò chuyện đang vui vẻ một gã 4 50 tuổi nam tử, Tần Phong thân thể vừa dừng lại kéo lại Sở Sở, ý bảo chớ có lên tiếng, Sở Sở gật đầu.

"Lão Yến, người lão tiểu tử này, sanh nữ nhi thật là xinh đẹp." Trung niên

nam tử kia chỉ vào Yến Đạt mũi liền cười nói: "Với người gien không phù hợp a."

"Lão Hoàng, ta xem ngươi là thuần túy đang ghen tỵ." Yến Đạt vừa nghe chính là thối râu mép trừng mắt: "Lão tử nữ nhi chính là xinh đẹp, tiểu tử ngươi không phục có bản lĩnh giống như ta uống vài chén."

Được, xem tình huống này chắc là nhiều năm lão giao tình.

Tần Phong nâng cằm, cười híp mắt.

Tâm lý cũng mắng chửi Ngụy Thiếu Thiên cùng bọn người thật là đi a, lão tử ở đây ăn bế môn canh, liền từ lão tử nữ nhân bên cạnh hạ thủ.

"Ha ha, uống rượu coi như." Lão Hoàng khoát tay áo, nói: "Lần này tới thế nhưng tới tìm người có chính sự."

"Nói." Yến Đạt đối cái này lão Hoàng trái lại hào sảng: "Có thể giúp nhất định giúp, ai, cái này nhiều năm, chúng ta mấy người lão gia hỏa cũng chưa từng thấy qua vài lần, người nếu tới ta có thể người tay không trở về sao."

Lão Hoàng vừa nghe gật đầu, sắc mặt cũng nghiêm túc lại, nói: "Việc này cùng con gái ngươi có quan hệ, cũng không phải đại sự gì, chính là hi vọng Tiểu Mộng nói dám bạn trai nàng nói vài câu lời hữu ích, Diệp lão gia tử bệnh nặng, hiện nay chỉ có một Tần thầy thuốc có thể trị, thế nhưng Tần thầy thuốc cùng Tần Phong quan hệ không tệ, người cũng biết, trước khi Tần Phong cùng Diệp gia các tiểu tử có điểm mâu thuẫn."

"Cái này."

Yến Đạt có chút nhú nhú mày.

"Thế nào?" Lão Hoàng bận tâm hỏi.

Yến Đạt cau mày nói: "Việc này ngươi còn là trực tiếp hỏi Tiểu Mộng ah,

người tuổi trẻ sự tình làm người trẻ tuổi tự mình giải quyết."

Một bên Yến Tiểu Mộng cũng biết chuyện gì, xem kia lão Hoàng nhìn qua, còn có Ngụy Thiếu Thiên cùng Diệp Kiến Ngôn mấy người mang theo đến lo lắng ánh mắt, lắc đầu: "Không có ý tứ, loại chuyện này ta thực sự không thể giúp."

"Vì sao?"

Lão Hoàng bận tâm tiến lên trước, hỏi: "Việc này cũng không phải đại sự gì, chỉ là hi vọng người nói hai câu."

Yến Tiểu Mộng cau mày: "Bởi vì Tần Phong không thích người của Diệp gia cùng Ngụy gia người, cho nên ta cũng không thích."

3 người nhất thời hai mặt nhìn nhau, một bên Trần Trường Phong thiếu chút nữa bật cười, bất quá vẫn là sắc mặt không đổi ngồi ở một bên.

"Vì sao?"

Lão Hoàng hỏi cái thứ 2 vì sao: "Tiểu Mộng, người phải suy nghĩ thật kỹ, quan hệ này đến một cái mạng."

"Lúc đầu ta một đệ tử thiếu chút nữa bị nhà các người Ngụy Thiếu Dương khi dễ, các người cũng không có nói qua cái gì, thậm chí còn nói chúng ta ngậm máu phun người." Yến Tiểu Mộng cau mày: "Hơn nữa nhà các người Diệp Mộng Kỳ Diệp Đội Trường thường xuyên nhắm vào Tần Phong, ta chính là nói Tần Phong cũng sẽ không đáp ứng, cho nên ta không muốn nói."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 134: Giết Người Diệt Khẩu

Chương 134: Giết người diệt khẩu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 4 13: 55: 49 số lượng từ: 234 2

Đối mặt Yến Tiểu Mộng phản bác, Diệp Kiến Ngôn mấy người cũng là một trận bất đắc dĩ.

Ngụy Thiếu Thiên bắt đầu hoài nghi lúc đầu Ngụy Thiếu Dương nói là thật hay giả, hiện tại ngay cả Yến Tiểu Mộng cũng nói như vậy, hẳn Ngụy Thiếu Thiên nhìn không ra Tần Phong nói thật ra hay là giả mà nói, thế nhưng Yến Tiểu Mộng vẫn có thể nhìn ra được, liền trước thái độ, hẳn có thể kết luận Yến Tiểu Mộng cũng không nói gì lời nói dối.

Thật chẳng lẽ là Ngụy Thiếu Dương đã làm sai chuyện?

Ngụy Thiếu Thiên có chút nghi hoặc.

Bất quá lão Hoàng có chút nóng nảy, nói: "Ngụy Thiếu Dương đã làm sai điều gì sự tình tự nhiên sẽ đang nói xin lỗi, người xem một chút?"

"Không phải là xin lỗi không nói xin lỗi duyên cớ." Yến Tiểu Mộng bất đắc dĩ nói: "Hắn có nói xin lỗi hay không không sao cả, là tối trọng yếu là các người

đã tại Tần Phong trong mắt rơi xuống ấn tượng xấu, cho nên ta cũng không sẽ giúp các người."

Yến Tiểu Mộng là thật không muốn hỗ trợ.

Lần trước Nivola mấy người sự tình nàng vẫn còn có chút lo lắng, sợ Tần Phong tâm lý mất hứng.

Hôm nay chuyện này, càng như vậy. Nàng quá rõ hiện tại Tần Phong tánh khí.

Lão Hoàng bất đắc dĩ đưa ánh mắt đặt ở Yến Đạt trên người, Yến Đạt chỉ có thể giúp cho xin lỗi cười khổ, đúng như là quả không sự tình lần trước, hẳn có thể biết làm Yến Tiểu Mộng đi hỗ trợ, thế nhưng hiện tại thực sự không được, hơn nữa Yến Tiểu Mộng bản thân cũng không muốn rất quản cái này việc nhân sự.

"Yến tiểu thư, chúng ta có thể đáp ứng hẳn bất kỳ yêu cầu gì."

Diệp Kiến Ngôn bặt tâm nói: "Chỉ cần Tần Phong có thể Tần thầy thuốc xuất thủ cứu trị, chúng ta có thể đáp ứng hẳn bất kỳ yêu cầu gì."

Yến Tiểu Mộng nhìn hẳn một cái, khẽ lắc đầu một cái.

"Chuyện gì náo nhiệt như thế?"

Lúc này Tần Phong cùng Sở Sở đẩy cửa đi đến, nhìn phòng trong đoàn người, trong mắt lộ vẻ một tia lãnh ý: "Cho mặt không biết xấu hổ phải không? Lăn."

Một tiếng gầm nhẹ.

Làm Ngụy Thiếu Thiên cùng Diệp Kiến Ngôn tức sắc mặt của đỏ bừng, tự nhiên nhìn ra được đây là nhắm vào mình hai người, một bên Yến Đạt thoáng nhíu nhíu mày: "Tiểu Phong, người tới đều là khách."

Dưới loại tình huống này Tần Phong tự nhiên cấp cho lão nhạc phụ 1 cái mặt mũi, đi tới Yến Tiểu Mộng trước giường bệnh, Trần Trường Phong cho Tần Phong nháy mắt ý bảo đừng làm rộn quá cứng sau liền tìm cái cơ ly khai, cái kia lão Hoàng cảm giác mình xuất sơn thất bại cũng không lý do gì ở lại tự nhiên cũng ly khai, lưu lại Ngụy Thiếu Thiên cùng Diệp Kiến Ngôn hai mặt nhìn nhau, muốn nói điều gì thấy Tần Phong ánh mắt bất thiện sau cũng chỉ có thể trước lui ra ngoài.

"Tốt lắm, thu thập một chút ah."

Lúc này Yến Đạt đứng lên nói: "Tiểu Mộng thân thể cũng không xê xích gì nhiều, nên xuất viện."

"Ân."

Một bên Sở Sở cũng giúp đỡ thu thập, mà Tần Phong bởi vì điện thoại di động vang lên đứng đi ra ngoài nhận điện thoại, là Tô Yên đánh tới.

"Cao Kiều Anh Tử, sơn khẩu tổ chấp hành bộ cán bộ cao cấp Cao Kiều Nhất Ngạn nữ nhi, phụ trách sơn khẩu tổ tại Hoa Hạ bộ phận nghiệp vụ." Tô Yên nhẹ giọng nói: "Là trước đó không lâu cùng người sản sinh xung đột Cao Kiều Thiên Cửu tử tử, bất quá hai người cùng cha khác mẹ. Lần này tới Đông Thiên Thị đoán chừng là điều tra Lôi Thiên Hào một chuyến động tĩnh, người nữ nhân này có vài phần thực lực, thủ đoạn độc ác."

"Ta đã biết."

Tần Phong cùng Tô Yên tùy ý nói nói mấy câu liền cúp điện thoại, bất quá lại cau mày, cái này Cao Kiều Anh Tử theo dõi bản thân làm chi?

Chẳng lẽ là vì nàng người đệ đệ kia Cao Kiều Thiên Cửu báo thù không được?

Bên này đang suy tư về, chợt nghe cách đó không xa truyền đến một trận

tiếng ồn ào, theo thanh âm nhìn sang, lại nhìn thấy Hải Lăng Phi thần tình có chút kích động cùng 1 cái nam tử đang đang nói cái gì, chợt nhíu nhíu mày, cùng phòng trong Yến Tiểu Mộng nói vài câu biên đi tới.

"Lữ Hạc, ngươi muốn làm gì?" Hải Lăng Phi sắc mặt kích động: "Ba ba ta hiện tại đang ở năm viện, ngươi làm ta cùng ngươi đi cùng người khác uống rượu? Ngươi có còn lương tâm hay không!"

Lữ Hạc khoảng chừng chừng ba mươi tuổi, sắc mặt có chút phù phiếm, bằng thực lực rượu thịt sắc tức gia thân, đã sớm mọc rỗng thân thể, tướng mạo tuy là tuấn lãng, nhưng không có khí chất gì đáng nói, nghe xong Hải Lăng Phi nói, Lữ Hạc trong mắt hiện lên một tia không kiên nhẫn: "Cho ngươi đi ngươi phải đi, nơi nào tới nói nhảm nhiều như vậy?"

"Không đi!"

Hải Lăng Phi kiên quyết cự tuyệt nói.

Lữ Hạc một trận bất mãn, rầm trời: "Lần này Lữ gia bởi vì triển lãm phòng một chuyện đã tao thụ không ít tổn thất, hôm nay cho ngươi đi phụng bồi cao cầu tiên sinh uống rượu, là vì Lữ gia suy nghĩ, ngươi đi cũng phải đi, không đi cũng phải đi!"

Hải Lăng Phi bỗng nhiên sắc mặt một trận kích động: "Ngươi có đúng hay không lại ở bên ngoài thiếu người vật gì vậy?"

Lữ Hạc còn lại là một trận nổi giận, hiển nhiên làm như bị Hải Lăng Phi xem thấu, trong lòng có chút tức giận: "Ngươi có phải có đi hay là không!"

"Không đi!"

Hải Lăng Phi tức giận nói: "Lữ Hạc, ta cũng định ly hôn, ngươi không cần tới bức ta, ta là không quay về."

"Ly hôn?"

Lữ Hạc trong mắt lóe lên một tia hung ác nham hiểm: "Người dám nói ly hôn? Hừ, tốt, tốt, tốt người cái không biết xấu hổ kỹ nữ, là coi trọng kia một tiểu bạch kiểm ah?"

"Lữ Hạc! Người còn có phải là người hay không!"

Hải Lăng Phi nổi giận nói.

Xung quanh nhiều người như vậy vây xem, đối mặt Lữ Hạc như vậy trần truồng chửi bới, Hải Lăng Phi tâm tâm trong một mảnh u ám, Lữ Hạc cũng cười lạnh nói: "Thối kỹ nữ, người nghĩ ly hôn vậy phải xem nhìn người có hay không bản lãnh kia! Tối hôm nay cao cầu tiên sinh tiệc rượu nếu như người không hiện ra, ta cho người thân bại danh liệt!"

"Hắc hắc, Lữ tiên sinh khẩu khí thật là lớn."

Tần Phong nghe xong lời, cười nhạt đi lên trước, một bên Hải Lăng Phi thấy Tần Phong sau, trong mắt hiện lên vẻ kích động.

"Đệt! Con mẹ nó người chính là ai!"

Lữ Hạc cả tiếng mắng: "Người có tin ta hay không giết chết người?"

"Tin hay không ta không biết." Tần Phong đi lên trước, thản nhiên nói: "Bất quá Lữ tiên sinh như thế bức bách thê tử của người đi tham gia 1 cái người Nhật Bản tiệc rượu, có đúng hay không có chút không đảm bảo? Huống Hải tiểu thư phụ thân của còn đang bệnh nặng mới khỏi giai đoạn, đang cần cần người chiếu cố, Lữ tiên sinh tại bệnh nặng thời kì cũng không từng sang đây xem ngăm, hiện tại đi ra còn bởi vì mình thiếu hoa hoa sổ sách, làm thê tử của người đi hoàn lại?"

Tần Phong thanh âm không lớn không nhỏ, lại trùng hợp có thể một ít người vây xem nghe thanh thanh sở sở, lời vừa nói ra tự nhiên cũng chọc một số người đối Lữ Hạc chỉ trỏ.

"Tiểu tử, người muốn chết sao?" Lữ Hạc sắc mặt tái xanh một mảnh, âm đo đo đứng ở Tần Phong trước mặt.

"Tần Phong."

Hải Lăng Phi cảm kích nhìn liếc mắt Tần Phong.

Tần Phong mỉm cười, ý bảo nàng yên lòng, nói: "Đệ nhất, ta có tên, kêu Tần Phong. Thứ 2 đây, như quả không có gì bất ngờ xảy ra ta chắc là các người Lữ gia chủ nợ, trước đó không lâu Herault Wells đưa ta bức họa kia bị người nào đó đệ đệ lừa đặt ở triển lãm đại sảnh triển lãm, sau cùng lại bị người đoạt đi, căn cứ bồi thường nguyên tắc, các người Lữ gia cần phải thường cho thường ta tất cả tổn thất. Hiện tại Lữ tiên sinh luôn mồm nói muốn giết chết ta, là không phải là muốn giết người diệt khẩu a?"

Lữ Hạc sắc mặt tái nhợt.

Hắn tự nhiên biết Tần Phong danh tiếng, bức họa kia hiện nay Herault Wells đã thừa nhận là đưa cho Tần Phong, kết quả nhưng ở Lữ gia triển lãm phòng bị người đoạt đi.

Và những người khác tự nguyện đặt ở triển lãm phòng triển lãm châu bảo tác phẩm nghệ thuật không giống với, Tần Phong bức họa kia đặt ở triển lãm phòng vốn là danh không chánh nói không thuận,

Lữ gia cùng Lưu gia tự nhiên phải bồi thường toàn bộ tổn thất, nhưng lại phải đổi mặt hình sự truy cứu.

Hiện nay là Tần Phong còn không có cáo đi tới, một khi cáo đi tới, đều phải chịu không nổi,

Nghĩ tới đây, Lữ Hạc sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

"Đã quên nói cho người biết." Tần Phong dán tại Lữ Hạc bên tai lạnh lùng

nói: "Từ hôm nay trở đi Hải Lăng Phi là ta Tần Phong nữ nhân, làm ta biết người dám khi dễ nữ nhân của ta, ta cho người không chết tử tế được."

Lạnh lùng sát khí làm Lữ Hạc toàn thân không ngừng run run.

Một bên Hải Lăng Phi khuôn mặt đỏ bừng nữa bầu trời, cúi đầu không nói gì thêm, hiển nhiên là thừa nhận Tần Phong nói.

"Tốt, tốt các người một đôi câu nam nữ."

Lữ Hạc cắn răng nghiêng lợi, thế nhưng không dám nhận mặt cùng Tần Phong xích mích, chỉ có thể trừng mắt Tần Phong hận không thể đem hắc thiên đao vạn quả: "Các người chờ cho ta."

"Lữ Hạc, ly hôn hiệp nghị thư ta sẽ mau chóng tìm luật sư khởi thảo." Hải Lăng Phi nhìn hắc phải ly khai, lạnh lùng nói: "Sau này chúng ta không có bất cứ quan hệ gì, người cũng không cần đang dây dưa ta."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 135: Diệp Mộng Kỳ Tới

Chương 135: Diệp Mộng Kỳ tới

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 4 200 3 số lượng từ: 218 6

Lữ Hạc trên đầu mang đỉnh đầu to lớn nón xanh ly khai. Càng làm cho hẳn khó có thể tiếp nhận là, cái này đỉnh nón xanh hẳn không thể, bởi vì hẳn đầu bất khởi người này, hơn nữa Tần Phong nắm Lữ gia nhược điểm, cho nên hẳn chỉ có thể biệt khuất mình mang đến, đánh nát hàm răng hưởng trong bụng nuốt, im hơi lặng tiếng ly khai. Hải Lăng Phi đối với hẳn là triệt để tuyệt vọng. Cha mình bệnh nặng, người không đến liền cũng được, cũng không muốn còn muốn đến để cho mình đi cùng người dùng tiền rượu địa lấy lòng 1 cái người Nhật Bản.

Sớm đã thành đăng lên nhật báo ly hôn quyết định cũng thật sớm nói ra, nàng cảm thấy một trận dễ dàng. Bất quá lại thấy một bên Tần Phong tự tiểu phi tiểu ánh mắt, tâm lý lại một trận chột dạ, xem người chung quanh nao nhiệt nhìn xong dần dần tán đi, cúi đầu nhân tiện nói: "Ta muốn đi chiếu cố ba ba ta."

"Đừng nóng vội sao."

Tần Phong mặt dày mày dạn đi theo, đến rồi trong phòng bệnh, phụ thân của nàng đang ở ngủ say trong. Đơn giản đem Hải Lăng Phi ôm vào trong lòng ngực mình.

Hải Lăng Phi không có nghĩ tới tên này dĩ nhiên lớn mật như thế, đầu tiên là lại càng hoảng sợ, thấy phụ thân còn đang ngủ say, bèn âm thầm thấp giọng mang theo cầu khẩn nói: "Không muốn nữa."

"Người có tính toán gì không?"

Tần Phong chỉ là đem nàng ôm vào trong ngực, hai tay tại nàng bụng dưới trước nhẹ nhàng vuốt ve.

Hải Lăng Phi thê thảm cười: "Có thể làm sao? Chờ ba ba ta hết, ta nghĩ cùng ba ba ta cùng nhau ly khai Đông Thiên Thị."

"Ta không được người đi."

Tần Phong cau mày, bất mãn nói.

"Tần Phong, người có bạn gái, ta không muốn cùng người tại đây đưa tiếp." Hải Lăng Phi lắc đầu, tránh ra khỏi Tần Phong ôm ấp, hai mắt rưng rưng, ủy khuất tự thân tao ngộ thời điểm, cười khổ nói: "Như vậy đối với người nào cũng không tốt."

"Người muốn đi đâu?"

Tần Phong hỏi ngược lại.

"Về với ông bà." Hải Lăng Phi nhìn thoáng qua Tần Phong, xoa xoa trên khuôn mặt nước mắt, nhẹ giọng nói: "Ta đã quyết định đem công ty của mình bàn đi ra ngoài, số tiền này đủ ta và ba ba ta thật tốt sống sót."

"Sau đó tìm cái người thành thật gả cho?" Tần Phong cười nhạt nói.

Cảm giác được Tần Phong trong giọng nói lãnh ý, Hải Lăng Phi sợ run cả người, cuống quýt lắc đầu: "Không có. Ta không có quyết định này."

"Vậy cũng chớ đi."

Giọng nói vừa chuyển, Tần Phong ôn nhu nói: "Ở lại đây đi, nếu như Lữ gia tàn phế dám khi dễ người, ta để cho bọn họ chết không có chỗ chôn."

"Tần Phong, người làm ta hảo hảo yên lặng một chút có được hay không?" Hải Lăng Phi cầu khẩn nói: "Ta không biết tìm người khác, ta chỉ muốn hảo hảo tĩnh một đoạn thời gian, chờ ta nghĩ xong, ta tại hồi tới tìm người có được hay không?" Lại nói, Hải Lăng Phi ôm lấy Tần Phong, ngẩng đầu tại Tần Phong trên môi nhẹ nhàng hôn một chút: "Có được hay không?"

Tần Phong thấy tình huống như vậy, chỉ có thể gật đầu bất đắc dĩ.

Ép ở lại không để lại, nàng nếu là dự định ly khai, bản thân còn có thể mỗi ngày nhìn chăm chăm nàng không được?

Hải Lăng Phi thấy hấn sau khi gật đầu, lại xoa xoa nước mắt, tâm lý cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, Tần Phong đưa qua một quả cúc áo, chờ tới khi trên người của nàng, nói: "Lữ Hạc sẽ không như thế từ bỏ ý đồ, buổi tối cẩn thận một ít."

"Ân."

Hải Lăng Phi gật đầu, nhìn thoáng qua trên y phục cúc áo, trên mặt thật vất vả treo thành lập vẻ tươi cười.

Lúc này cố lượng Yến Tiểu Mộng bên kia cũng dọn dẹp không sai biệt lắm, Tần Phong liền dặn dò vài câu sau ly khai, chạy chậm đến Yến Tiểu Mộng trước phòng bệnh, lúc này nên dọn dẹp đều đã thu thập xong, Sở Sở hồ nghi nhìn thoáng qua Tần Phong, hỏi: "Người vừa mới để làm chi đi?"

"Vừa mới có cãi nhau, ta đi xem cái não nhiệt."

Tần Phong nhận lấy Yến Tiểu Mộng trong tay túi tử, Yến Tiểu Mộng nhu tình mật ý nhìn hấn, nhẹ giọng nói: "Thời gian không còn sớm, chúng ta về nhà ah."

Đoàn người cũng không có ở dừng lại lâu, ly khai y viện sau trực tiếp lái xe về tới Yến Tiểu Mộng trong nhà, lúc này Chu Nguyệt đã chuẩn bị phong phú bữa cơm, thấy mấy người trở về tới sau cũng là vui vẻ không thôi, bận tâm trương la làm mấy người ngồi xuống. Mà Yến Đạt cũng vui vẻ lấy ra một ít không bỏ uống được mấy cái chai rượu, nói muốn cùng Tần Phong uống vài chén.

Mà lúc này.

Diệp gia trạch viện trong.

Diệp Mộng Kỳ ngồi ở giường vừa nhìn sắc mặt càng ngày càng tái nhợt gia gia, trong mắt lóe lên nồng nặc uế oải, gần nhất chuyện đã xảy ra đã để cho nàng uế oải chịu không nổi.

Một bên Ngụy Thiếu Thiên buồn bực giá giá quả đấm: "Đáng chết này Tần Phong! Nếu như không phải là hần, ngoại công bây giờ bệnh tình sợ rằng đã tốt lắm."

"Ai."

Lý lão thở dài: "Tính thể nào cũng coi như không được Tần Phong dĩ nhiên sẽ là Tôn Kỳ Đạo đồ đệ, quả nhiên là sư phụ đồ đệ đều là 1 cái bản tính, sinh tử của người khác đối với bọn họ mà nói quá không trọng yếu."

"Lý lão, lẽ nào không có biện pháp khác sao?"

Ngụy Thiếu Thiên lo lắng hỏi.

Lý lão bất đắc dĩ nói: "Biện pháp? Người cũng thấy đấy, tới nhiều người như vậy đối Diệp lão tiên sinh bệnh chưa từng có bất kỳ biện pháp, ta cũng hỏi qua Tôn tiên sinh, Tôn tiên sinh chỉ nói đồ đệ chuyện tình là đồ đệ chuyện tình."

Kỳ thực Tôn Kỳ Đạo tâm lý rõ ràng hơn, chỉ cần Tần Phong không đồng ý, Tà Y căn bản sẽ không xuất thủ, hần là muốn cho mình lưu chút mặt mũi, không

thì một câu nói thả ra ngoài người ta 2 cái ngay cả rằm cũng không muốn nghe thấy, đến cuối cùng vẫn là chiết mắt của mình tử, cái được không bù đắp đủ cái mất. Tôn Kỳ Đạo là Thanh bang đại lão thu Tần Phong làm đồ đệ, cũng làm Tần Phong gia nhập hải ngoại Thanh bang, ý tứ rất đơn giản thâm nghĩ có cái truyền thừa người, Thanh bang một cái tuyển, truyền thừa toàn dựa vào sư đồ, không dạy Tần Phong bất kỳ vật gì là bởi vì hẳn biết Tần Phong đối y thuật không có gì thiên phú, thế nhưng thống lĩnh Thanh bang nhất phương thế lực tuyệt đối không có bất kỳ vấn đề gì.

Nhưng đến bây giờ, Tần Phong cũng không có nghĩ cách, Tôn Kỳ Đạo lại sốt ruột, thật vất vả thu cái đồ đệ người nha lại là cái gì cũng chẳng quan tâm, trực tiếp mất tích, cho nên Tôn Kỳ Đạo mới muốn cho Tà Y cho hẳn mang câu. Lý lão có thể sẽ không biết Tôn Kỳ Đạo như thế nào là Tần Phong hẳn hẳn này lúc nào trở lại, về phần Diệp lão gia tử bệnh? Tôn Kỳ Đạo đến bây giờ không biết người kia là ai đây.

"Gần nhất phiền phức Lý lão."

Diệp Mộng Kỳ đứng lên nói: "Nếu là như vậy, ta dự định tự mình đi tìm Tần Phong."

"Muội muội, người điên rồi?" Ngụy Thiếu Thiên cau mày nói: "Người có biết hay không Tần Phong không muốn gặp nhất người chính là người, người bây giờ đi, lấy hẳn thủ đoạn hèn hạ, hẳn sẽ bỏ qua người sao?"

Diệp Mộng Kỳ lắc đầu: "Mọi chuyện đều là nguyên nhân ta lên, nếu bệnh của gia gia chỉ Tần Phong người mới có thể cứu, vậy đi xem đi ah."

Nói đến đây, Diệp Mộng Kỳ liền đứng dậy rời đi Diệp gia trạch viện, hướng về Tần Phong trong nhà chạy đi. Ngụy Thiếu Thiên tất nhiên là sốt ruột, cắn răng liền đi theo.

Mà trên thực tế, làm Tần Phong cùng Sở Sở lúc về đến nhà, Diệp Mộng Kỳ đang ngồi ở trên ghế sa lon, mà Mạnh Chiêu Quân ở một bên có chút bất đắc dĩ

nhún vai, xem hai người trở về, liền lôi kéo Sở Sở về tới trong phòng, mà Tần Phong ngồi ở một bên trên ghế sa lon, Jieluo Si lại gần nhảy lên sofa ghé vào bên người của hắn, đầu lớn để Tần Phong trên đùi.

"Diệp Đội Trường có chuyện gì không?"

Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

"Cầu người."

Diệp Mộng Kỳ quả nhiên là thẳng thắn, không có bất kỳ quanh co lòng vòng: "Chỉ cần người đáp ứng cứu gia gia của ta, ta có thể làm bất cứ chuyện gì, dù cho người làm ta chết đều có thể."

"Nào dám, Diệp Đội Trường vừa chết, nhà các người đám kia Cực phẩm còn không phải đem ta đại tá 8 khối." Tần Phong cười nhạt nói.

"Yên tâm, bọn họ không biết tìm của người bất cứ phiền phức gì." Diệp Mộng Kỳ nhìn chăm chăm Tần Phong, trầm giọng nói: "Chỉ cần người đáp ứng cứu gia gia của ta, Diệp gia cùng Ngụy gia tuyệt đối sẽ không đang tìm người bất kỳ phiền phức."

"Vậy người đi chết đi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 136: Có Hay Không Cứu

Chương 136: Có hay không cứu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 5 0 90 2 số lượng từ: 217 1

"Vậy người đi chết đi."

Tần Phong lạnh lùng nói.

Diệp Mộng Kỳ lúc này đứng dậy, nói: "Hi vọng người có thể nói được thì làm được."

Tần Phong không nói một lời, nhìn Diệp Mộng Kỳ đi ra ngoài, bất quá lúc này Ngụy Thiếu Thiên lại mang theo 1 cái sẹo nam tử vội vã tới rồi, hiển nhiên cũng nghe được Tần Phong theo như lời nói, bèn tâm ngăn cản Diệp Mộng Kỳ, Ngụy Thiếu Thiên nhất thời rầm trời: "Tần Phong, người khó tránh quá mức khinh người quá đáng, bị thương đệ đệ ta, còn muốn dự định hại chết muội muội ta không được?"

"Đệt!"

Tần Phong nhất thời cảm tức không ngừng, đứng dậy hướng về Ngụy Thiếu Thiên đi đến, kia Ngụy Thiếu Thiên trong mắt lóe lên một tia hàn quang, xem

Tần Phong một quyền huy tới, hai tay khoanh bóp chặt Tần Phong cánh tay, đang muốn trặc xoay người, nhưng không ngờ Tần Phong cánh tay cơ thể một trận nhúc nhích, nhất thời cảm giác được hai tay truyền đến một cổ đau đớn, trong lòng hoảng sợ, bặt tâm bút ra.

Luôn mồm nói vô duyên vô cớ thương đệ đệ hần, Tần Phong đã sớm đối với hần không nhìn được, vừa nhìn hần bặt ra muốn lui, lập tức hai chân điếm địa, một bên Diệp Mộng Kỳ cùng vết sẹo đao kia nam tử thậm chí cảm giác dưới chân đại địa tựa hồ cũng có nhỏ nhẹ run, dưới khiếp sợ xem Tần Phong như mãnh hổ xuống núi, khí thế ngập trời.

"Hình ý hồ quyền!"

Sẹo nam tử thân thể khẽ run lên: "Nhìn hần tư thế, đã có 7 phần hỏa hầu."

Uy vũ sinh uy.

Hồ quyền nhất mãnh liệt, khí thế lên nghiên cứu chính là thẳng tiến không lui, Tần Phong ở trên chiến trường rèn luyện khí thế tuyệt đối thuộc về duy nhất thượng tầng, 10 năm dong binh cuộc đời, hần thua qua nhưng tuyệt đối không có lui ra phía sau qua. Quan sát hai người chỉ cảm thấy một tiếng hồ gầm từ Tần Phong trong cơ thể truyền ra, kia Ngụy Thiếu Thiên dưới khiếp sợ, muốn tránh né cũng đã không kịp, chỉ có thể ngạnh sinh sinh đón đỡ ở Tần Phong một cái nắm tay, nhất thời liền cảm giác toàn thân khí huyết cuồn cuộn, ngực càng như sóng lớn phát.

"Tần Phong, dừng tay ah."

Sẹo nam tử khẽ nhíu mày, trầm giọng nói.

Hần biết, tại đánh tiếp sợ rằng Ngụy Thiếu Thiên ít nhất cũng phải tàn phế.

Thế nhưng Tần Phong lại nghe cũng không nghe, liên tiếp một trận nắm tay bỏ ra, Ngụy Thiếu Thiên nhiều lần ngăn chặn, chỉ cảm thấy thân thể tê dại, muốn

đánh trả cơ hồ là không có khả năng.

Kinh hãi dưới, rồi lại phân Thần, bị Tần Phong một cước trúng ngay ngực đập bay 4 năm thước xa, liên tiếp tại mặt cỏ lăn vài vòng sau, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi tới, hai mắt trợn tròn xem trừng mắt Tần Phong.

"Ngụy Thiếu Thiên, người ở đây dám nói một lần lão tử vô duyên vô cố đánh đệ đệ người, ta hôm nay liền đem người đánh thành tàn phế. Không tin người có thể thử một lần!" Tần Phong đứng ở cửa, lạnh như băng nói.

Ngụy Thiếu Thiên nghiêng răng nghiêng lợi, miệng máu chậm rãi chảy ra tới, hai tay cầm lấy mặt cỏ, bóp ca ca rung động, thế nhưng cũng không dám nói hơn một câu, Tần Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Đệ đệ người là cái phế vật, người cũng là cái phế vật."

Lại nói, liền về tới phòng trong.

Nhìn đứng trước mặt Diệp Mộng Kỳ cùng sẹo nam tử, Tần Phong gương mặt lạnh lùng, tâm lý lại bắt đầu so đo, đối với Diệp gia lão nhân bệnh hẳn không để ở trong lòng, bất quá Diệp Mộng Kỳ dám nói chết cũng muốn cứu, hẳn người này có chút mềm lòng, chỉ cần nhớ tới 10 năm trước cha mẹ mình tao ngộ, lúc đó nghĩ làm sao không phải là chết cũng muốn cứu? Thế nhưng bản thân tao ngộ tương đối bi thảm, không cứu được. Kết quả hai người đều chết hết. Diệp Mộng Kỳ cùng mình tao ngộ chênh lệch không bao nhiêu, cũng là trở mắt nhìn cha mẹ ruột chết ở trước mắt, nếu không phải Diệp Mộng Kỳ nơi chốn nhắm vào tràn đầy, Tần Phong tuyệt đối sẽ có thể giúp của nàng đã giúp nàng.

Diệp Mộng Kỳ đứng ở một bên trong mắt hiện lên một tia bi thương cùng thống khổ, dĩ vãng băng lãnh đã sớm biến mất vô tung vô ảnh, mắt thấy gia gia liền muốn bị mất mạng, lại bất lực, trong lòng tự nhiên thống khổ chịu không nổi.

Điều này làm cho Tần Phong nhìn có chút tâm phiền.

Sẹo nam tử thở dài một hơi, đưa cho Tần Phong một điếu Hero trắng, sau đó bản thân đốt 1 khóa, hít một hơi.

"Người cũng là đi cầu tình?"

Tần Phong đối người kia ấn tượng coi như đúng là tốt, hỏi.

"Kỳ thực các người mâu thuẫn cũng chỉ những thứ này." Sẹo nam tử nói: "Ngụy Thiếu Dương ta sẽ đích thân xử trí, Diệp Mộng Kỳ sẽ không tại gây sự với người, Diệp gia, Ngụy gia cũng sẽ không tại trước mặt người nói nhiều một câu nói nhảm, về phần Ngụy Thiếu Thiên, nếu như người nghĩ, ta có thể cách mất hẳn tại quân đội chức vị, đương nhiên cha hẳn cũng có thể, dù sao cũng có thể dạy ra Ngụy Thiếu Dương cái loại này phế vật tới, tại trong quân đội ngây ngốc cũng chỉ là lãng phí lương thực."

"Ta nếu không phải đáp ứng chứ?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Sẹo nam tử vừa cười vừa nói: "Tiểu tử người không muốn được một tắc lại muốn tiến một thước, ta là vì tốt cho người. Mặt khác những người quốc tế hình cảnh ta sẽ cho người đá phát điệu, tiết kiệm cùng Nivola bọn họ một dạng chuyển ra cái gì yêu thiêu thân tới."

Tần Phong tiếp tục trầm mặc không nói.

Mà lúc này Tà Y từ trên lầu đi xuống, ngồi ở Tần Phong bên cạnh, nói gì.

Sẹo nam tử cười nói: "Tần tiểu thư tốt, ăn chưa? Có muốn hay không ta cho người kêu gọi bên ngoài bán?"

"Không cần."

Tà Y quạnh quẽ nói.

"Tại liên lụy mặt mũi của ta cùng nhân tình, như vậy thế nào? Chỉ cần Tần cô nương xuất thủ cứu Diệp gia lão đầu kia, bọn họ sẽ không tại trước mặt người

nói một câu nói nhảm." Sẹo nam tử nhìn Tần Phong, hỏi.

Tần Phong hơi khẽ cau mày, .

Nói được trình độ như vậy, sẹo nam tử ý tứ rất đơn giản.

Bất quá người kia lai lịch thần bí, tựa hồ ở quốc nội có không nhỏ năng lượng, bằng không cũng sẽ không nói thẳng cách mất Ngụy Thiếu Thiên người một nhà tại quân đội chức vị.

"Đi ah."

Tần Phong thở dài: "Ta chính là nhẹ dạ, hi vọng Đờng cứu Bạch Nhân Lang."

"Hắn không dám, bằng không ta làm hắn còn sống thời gian ở trong ngục vượt qua, yên tâm, tuyệt đối không phải là tằm thành ngục giam." Sẹo nam tử lời thề son sắt bảo đảm nói.

"Người đi về trước đi, chúng ta một hồi sẽ đi qua."

Tần Phong nhìn thoáng qua Diệp Mộng Kỳ, thản nhiên nói.

Diệp Mộng Kỳ kích động gật đầu, không có nhiều lời nói nhảm bận tâm đi ra ngoài trước, rất sợ hắn tại đối chủ ý. Mà chờ trong phòng không người ngoài, Tần Phong nói: "Đi, theo ta xé như thế một đồng vô dụng, người tới mục đích thực sự là cái gì, nên nói một chút coi."

Sẹo nam tử gật đầu, nói: "Kỳ thực cũng không có gì lớn sự, liền là bảo vệ một người, đương nhiên tạm thời không cần người hỗ trợ, chỉ là hi vọng người nói dám khẩn yếu quan đầu xuất thủ bảo trụ mạng của nàng, ta tới nơi này là dự đoán được người cái hứa hẹn này."

"Dựa vào cái gì?"

Tần Phong cau mày hỏi.

Sẹo nam tử trầm giọng nói: "Người hăn nghe nói qua tại Hoa Hạ quân đội lưu truyền một câu nói ah? Dương gia không nam nhi." Thấy Tần Phong sau khi gạt đầu, hăn tiếp tục nói: "Chúng ta phải bảo vệ người này là Dương gia hậu nhân, đương nhiên chúng ta không có nghĩa là quân đội cũng không có nghĩa là bất kỳ thế lực nào, chỉ là chúng ta cái này ông bạn già muốn vì Dương gia làm chút gì, nằng bốn phía tồn tại một ít giữ tại uy hiếp, ta biết thân người tay cao siêu, cho nên muốn của người 1 cái hứa hẹn cùng bảo chứng, phần này hứa hẹn có thể cả đời không cần thực hiện, thế nào?"

"Trực tiếp đem lời toàn bộ nói xong."

Tần Phong cau mày lạnh lùng nói: "Đừng đem các người kia một bộ phóng ở chỗ này của ta."

Sẹo nam tử sửng sốt, chợt cười khỗ nói: "Không có ý tứ, thói quen nghề nghiệp. Người này phụ thân kêu dương hải thành, đã từng tại biên cảnh đã cứu phụ thân người một mạng."

"Ta đáp ứng rồi. Sớm con mẹ nó nói như vậy dùng đến lãng phí thời giờ của ta sao?"

Tần Phong không có ở nhiều lời nói nhảm, đứng lên nói: "Mộng điệp, chúng ta đi thôi. Đi xem cái kia lão gia hỏa có còn hay không cứu."

Sẹo nam tử tâm lý lẩm bẫm mẫm vài câu, cũng là, nói sớm đã từng phụ thân người ân nhân cứu mạng hậu nhân sau này có thể sẽ có phiền phức, Tần Phong sớm đáp ứng rồi, dùng đến nói nhảm sao.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 137: Công Phu Sư Tử Ngoạm

Chương 137: Công phu sư tử ngoạm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 5 140 2 số lượng từ: 222 8

Diệp gia đại trạch tại Đông Thiên Thị vùng ngoại ô, chiếm cứ nửa đỉnh núi, dựa vào ven biển, thực tại là có tiền. Làm xe lái vào trạch viện sau, Tần Phong liền bắt đầu chung quanh quan vọng, tâm lý bắt đầu dẫn đo một hồi tiền thuốc men muốn công phu sư tử ngoạm, không thì buổi tối thật xa tới thực tại là đáng tiếc. Sẹo nam tử dừng xe ở một bên, nửa đường Tần Phong mới biết được hãn họ Lưu, không hỏi tên của hãn, chỉ là gọi hãn lưu sẹo, hãn cũng không cự tuyệt, đối xứng hô xếp hình nữa lưu sẹo cũng không quan tâm.

Xuống xe, Tần Phong cũng cảm giác được từng đạo ánh mắt bất thiện truyền đến, nhìn sang lại thấy Diệp Kiến Ngôn, còn có ngồi ở xe lăn bị bản thân đánh xuyên qua hai cái đùi còn không có khá hơn Diệp Kiến Đường, cùng với mấy người không nhận biết nam nữ. Lưu sẹo nhìn thoáng qua mấy người, hơi hừ một tiếng, mấy người kia cũng thân thể run lên, thu liễm ánh mắt, hiển nhiên đối người kia còn có hết sức kiêng kỵ. Dù sao hiện tại lúc này lão gia tử còn nằm ở trên giường, thiếu cái này thần hộ mệnh, bọn họ thật không dám quá kiêu ngạo.

Diệp Mộng Kỳ đã không có dĩ vãng bằng lãnh, nhưng có gia gia bệnh tình

nàng rất mệt mỏi cũng rất mệt nhọc, sắc mặt có chút tái nhợt, thấy Tần Phong 3 người đến sau, đi lên trước nhẹ giọng nói: "Đi theo ta."

Tần Phong cùng Tà Y khẽ gật đầu, theo Diệp Mộng Kỳ đang đi vào một gian Cổ thanh Cổ sắc trong phòng, gian nhà trang sức rất đơn giản, nhưng trưng bày một ít lỗi thời đồ chơi nhưng đều là thứ thiệt, Diệp Mộng Kỳ mang theo 3 người đi tới bên trong phòng, lúc này Diệp lão gia tử sắc mặt xám trắng nằm ở trên giường vẫn không nhúc nhích, nếu không phải ngực hơi có phập phồng, sợ là ai cũng cho rằng chết lènh bèn. Ở một bên Lý lão thấy Tà Y tới, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm: "Ta vừa mới bắt mạch phát hiện Diệp lão mạch đập càng ngày càng suy yếu, nếu là ở đến chậm một bước, sợ rằng Diệp lão thực sự muốn quy thiên "

Tà Y nhíu nhíu mày.

Ngồi ở trước giường trước cái ghế, không có nóng lòng chẩn đoán bệnh mạch đập, trước mở ra Diệp lão đầu mí mắt, xem kia ánh mắt đã trở nên trắng, tròng mắt nội không bao nhiêu sức sống, bóp ngừng miệng ba, thấy trong miệng đầu lưỡi đã ẩm đậm như giấy trắng thông thường, đây mới là đem bắt mạch. Ước chừng có 3 4 giây, Lý lão xem Tà Y chân mày nhíu càng ngày càng gấp, Lý lão bận tâm lo lắng hỏi: "Thế nào?"

"Thân thể hần vốn là thận khí không đủ, hôm nay lại Âm Dương mất cân đối, dẫn đến ngũ tạng Ngũ Hành tức tán loạn, gan công năng đánh mất dẫn đến đại lượng độc tố ở trong người tồn trữ." Tà Y thản nhiên nói: "Các người gần nhất vì hần ăn bổ thuốc, dược hiệu toàn bộ bài tiết, độc tố lại giữ lại, hừ, còn thua thiệt mình là một thầy thuốc."

Nghe được Tà Y nói, Lý lão nhin không được lão mặt đỏ lên: "Kia có biện pháp nào sao?"

"Chuẩn bị 3 bộ kim châm, mặt khác, các người đi ra ngoài đi, ta hạ châm thời điểm không có thói quen có người ngoài ở đây." Tà Y thản nhiên nói.

Lý lão bận tâm gặt đầu, ở một bên xuất ra 3 bộ kim châm tới, lại sớm đã thành chuẩn bị xong.

Tần Phong lúc này đã ở đo đến lạnh tiền thuốc men chuyện tình, cho nên nghe xong Tà Y nói gặt đầu, cùng lưu sẹo còn có mấy người còn lại đi ra khỏi phòng, ở trong đại sảnh, Tần Phong nhàn nhã thong dong ngồi ở thủ tọa chỗ ngồi, điều này làm cho người Diệp gia một trận hảo khí, đây chính là lão gia tử chỗ ngồi, người thẳng nhãi này quả nhiên là không khách khí, thế nhưng lo lắng đến cho lão gia tử chữa bệnh thầy thuốc cùng Tần Phong trong lúc đó quan hệ thân mật, ngay cả tức giận cũng không tiện nói ra, để tránh khỏi Tần Phong tại đến lúc cải biến chủ ý.

"Hiện tại các người ai làm nhà?"

Tần Phong nhìn lướt qua mọi người, thản nhiên nói, thế nhưng bất quá trong nháy mắt giọng nói lại là biến đổi: "Không biết rót chén trà sao? Đều là người mù a!"

Lúc này có cái nam tử trẻ tuổi cực không tình nguyện bưng một ly trà đặt ở Tần Phong trong tay, Tần Phong lấy tới ném thử một miếng, mà ngồi tại xe lăn Diệp Kiến Đường bị đẩy đi ra, nhìn Tần Phong, trong lòng thầm hận biệt khuất, nhưng ngoài miệng chỉ có thể hỏi: "Hiện tại ta làm chủ. Tần tiên sinh có chuyện gì, mời nói."

"Tiền thuốc men chuyện tình."

Tần Phong hai chân tréo nguầy, chân nhoáng lên nhoáng lên, thản nhiên nói: "Yêu cầu của ta không cao, cho các người cứu tốt lắm, sẽ theo liền xuất ra ngàn 8 triệu tới là được."

Lưu sẹo xem Tần Phong cái này trần truồng cùng đoạt tiền không có gì khác nhau cử động, nhất thời một trận khinh bỉ đưa lên, bất quá cái đó và hẳn không có quan hệ gì, có thể nói động Tần Phong đáp ứng chữa bệnh cũng đã không tệ, các người Diệp gia cũng nên xuất một chút máu, Lý lão tự nhiên cũng sẽ không

nói cái gì, trả thù lao chữa bệnh đây là lẽ thường, tuy rằng Tần Phong muốn tàn nhẫn gọi, thế nhưng là người ngoài hẳn không thể mở miệng nữa nói cái gì. Diệp Kiến Đường bị Tần Phong công phu sử tử ngoạn thiếu chút nữa sợ lừng qua tức đi, đợi chậm sau khi xuống tới cười khổ nói: "Tần tiên sinh đang nói đùa sao?"

"Người xem ta như là đang nói đùa sao?"

Tần Phong như là xem kẻ ngu si một dạng nhìn Diệp Kiến Đường, nghiêm túc nói.

Diệp Kiến Đường một trận ghen lời, nhưng là bây giờ tình thế bức người, xem Tần Phong tư thế có nói không ưa tại chỗ liền té gian hàng không làm xu thế, nhân tiện nói: "Tần tiên sinh nói một con số ah."

"500 vạn ah."

Tần Phong tùy ý nhấp một ngụm trà, hai chân tréo nguẩy ngồi ở chủ vị, cực kỳ giống đại tài chủ.

500 vạn.

Điều này làm cho Diệp gia đoàn người tại chỗ rút hít một hơi khí lạnh, chỉ Diệp Mộng Kỳ không nói gì thêm, ở trong mắt nàng cầm tất cả gia sản đổi gia gia nàng mệnh nàng cũng nguyện ý. Mà Diệp Kiến Đường cùng người cũng sàu mi khổ kiếm, 500 vạn, cái này đối với bọn họ mà nói có thể không nhiều lắm, thế nhưng chỉ là chữa bệnh sẽ tiêu hết 500 vạn, thực tại có chút công phu sử tử ngoạn, thấy đoàn người biểu tình, Tần Phong khinh thường nói: "500 vạn cứu các người gia chủ mệnh các người vẫn còn ché ít, vậy 800 vạn tốt lắm."

"500 vạn, 500 vạn chúng ta cho."

Diệp Kiến Đường bận tâm nói, .

"Ta nói 800 vạn, người mù a? Nghe không được a." Tần Phong bất mãn rầm rừ, rỗng xong lại uống một hớp nước trà, đem chén trà tử để ở một bên: "Châm

trà đi."

"800 vạn, cho."

Diệp Kiến Đường không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, rất sợ Tần Phong đổi nữa chú ý thêm đến 1 nghìn vạn, sau khi thấy Tần Phong mới là hài lòng ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích nhắm mắt dưỡng thần, thẳng đến chén thứ hai trà sau khi đến mới là uống một ngụm trà, nhìn thoáng qua bên cạnh lưu sẹ, ý tứ rất sáng tỏ. Lưu sẹ khẽ gật đầu, nhìn thoáng qua Diệp gia một đám người, thân nhiên nói: "Ngụy Thiếu Dương chuyện tình các người lòng biết rõ, giải quyết như thế nào ta không muốn nhiều lời nhiều lời. Ngày mai tự sẽ có người dẫn hãn đi hãn nên đi địa phương."

Những lời này làm đoàn người toàn bộ đổi sắc mặt.

Nhất là Ngụy gia mấy người, Ngụy Thiếu Thiên càng nín gương mặt tức giận không ngừng, nhưng khi nhìn Tần Phong ngồi ở chỗ kia hơi có một chút xiu khó chịu liền dự định té gian hàng, còn có cái này thần bí khó lường lưu sẹ, người kia mặc dù là Diệp lão gia tử đều phi thường kiêng kỵ. Cho nên Ngụy Thiếu Thiên chỉ có thể nhìn đến, thấy Ngụy gia mấy người kia nín gương mặt cực vi khó coi, lưu sẹ lạnh lùng nói: "Hừ, bản thân hảo hảo đi tra một chút Ngụy Thiếu Dương trước đây làm qua cái gì, để tránh khỏi sau này bị người phế đi còn không biết xảy ra chuyện gì."

Đoàn người trầm mặc không nói, nhiều ít có chút không phục, nhưng nhìn Tần Phong cùng lưu sẹ căn bản không cho bất kỳ cơ hội phản bác, trong lòng nhiều ít có chút bi thảm, thế nhưng nghĩ đến Diệp lão gia tử cái này trụ cột có thể sống lại, như vậy toàn bộ tự nhiên sẽ có Diệp lão gia tử làm chủ. Nhưng nếu là không sống được, Tần Phong đương nhiên cũng cần nhắc qua, sợ rằng phiền phức sẽ cuồn cuộn không ngừng.

Cho nên nghĩ Tần Mộng Diệp đối Diệp lão gia tử cứu trị đã tiến nhập chương trình sau, nhìn mọi người một cái, cười híp mắt ngoạn vị đạo: "Thừa dịp bây giờ

còn chưa trị liệu hết, ta hỏi chư vị một vấn đề, nếu như không nghĩ qua là chịu bó tay tốt, tiền thuốc men xếp hình nữa các người sẽ không khát nợ ah?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 138: Vì Báo Thù

Chương 138: Vì báo thù

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 5 20:0 1:0 2 số lượng từ: 214 3

Khấp phòng trầm mặc, Tần Phong đối như vậy không khí nhiều ít có chút bất mãn, được chưa thật là tốt xằng bậy phóng cái rắm bày tỏ một chút không được?

Xem đoàn người không nói được một lời trang lão hồ ly, Tần Phong thản nhiên nói: "Nếu như vậy, dù sao cũng đều không có lòng tin gì, tiền thuốc men chúng ta cũng không cần, cứu cũng là trắng xuất lực, ta và mộng điệp liền cáo từ trước."

Lại nói, làm bộ muốn đứng dậy đi vào bên trong phòng đem Tần Mộng Điệp gọi ra, điều này làm cho một đám người bận tâm tiến lên ngăn. Tần Phong đây là đùa giỡn người chơi đây? Điệp Mộng Kỳ thấy tình huống như vậy, lời thề son sắt nói: "Bất luận được hay không được, tiền thuốc men chúng ta không có chút nào khất nợ. 800 vạn, một phần không thiếu cho người. Nhị thúc."

Diệp Mộng Kỳ nhìn thoáng qua bên cạnh Diệp Kiến Đường, Diệp Kiến Đường thấy vậy cũng chỉ có thể gật đầu, khiến người ta xuất ra một phần chi phiếu, ở phía trên ký 8 triệu chữ số, một phần không thiếu một phần không nhiều lắm, Tần Phong đưa qua chi phiếu búng một cái, trong lòng cũng là mỹ tư tư, lúc

này tới đi ra ngoài trách hơn 200 vạn, hôm nay cái cầm lại 800 vạn tới, lợi nhuận cũng có 600 vạn.

Cười híp mắt đem chi phiếu cất xong để ở một bên, hắc hắc than thở: "Diệp gia chính là gia đại nghiệp đại, 800 vạn nói cầm thì cầm, có tiền, thật có tiền, lưu sẹ, người có đúng hay không nên tra một chút bọn họ có hay không nhận hối lộ a, tham ô hủ bại các loại?"

Một bên uống trà lưu sẹ thiếu chút nữa một miệng nước trà toàn bộ phun ra ngoài.

Trong lòng thầm mắng thẳng nhãi này quả nhiên là được một tấc lại muốn tiến một thước, cầm 800 vạn còn muốn bị cắn ngược lại một cái, đang nhìn Diệp gia một đám người sắc mặt đặc sắc được kêu là 1 cái đẹp, nhiều ít có chút buồn cười, bất quá ngoài miệng cũng không nói được một lời, một bên Ngụy Thiếu Thiên huyết khí phương cương, ông thanh nói: "Số tiền này đều là sạch sẹ tiền, người yên tâm là tốt rồi, chúng ta còn không đến mức đi tham ô hủ bại."

"Vạn sự cũng không cần nói như thế tuyệt đối nha." Tần Phong mẫn bất tại hồ nhìn thoáng qua một bên có chút phát run Diệp Kiến Đường, số tiền này thế nhưng người này lấy ra nữa, Diệp gia buôn bán cũng liền cái này một người, Diệp Kiến Ngôn tại cục công thương nhậm chức, họ Ngụy chính là quân đội hệ thống, bọn họ nếu như xuất ra 800 vạn tới thì mới là lạ đây.

Diệp Kiến Đường bị nhìn có chút không được tự nhiên, nỗ lực để cho mình kinh hoàng tiểu trái tim an ổn xuống tới, miễn cưỡng treo lên 1 cái dáng tươi cười tới: "Tần tiên sinh nói đùa, số tiền này là tự ta kiếm được, người có thể yên tâm sử dụng."

Tần Phong ha hả cười, càng làm nước trà uống uống 1 phát hết trơn, nhìn thoáng qua Ngụy Thiếu Thiên: "Qua đây châm trà, người mù sao?"

Ngụy Thiếu Thiên tức giận đỏ mặt tía tai, muốn cho Tần Phong liều mạng, thế nhưng Tần Phong liền cà lơ phất phơ ngồi ở chỗ kia, khi nhìn đến mấy một

trường bối ánh mắt ý bảo, trong lòng cũng là biệt khuất vạ phần, nhưng vẫn là Thành thật cho Tần Phong rót một chén trà nước, Tần Phong nhìn từ từ chén trà, bất mãn nói: "Rót như thế đây, muốn cho ta bưng lên tới vầy ra phổng đến tay của ta sao? Không biết 7 phần đây sao? Quên đi, đại nhân có đại lượng, không so đo với người."

Lại nói, Tần Phong bưng tràn đầy mau nha tràn ra tới chén trà, vững vàng đưa đến bên mép uống một ngụm, chiêu thức ấy công phu làm một bên lưu sẹo thờ dài nói: "Tay không run rẩy, nước không tràn đầy, xem ra Tần tiên sinh tại Tôn Kỳ Đạo lão tiên sinh chỗ đó học không ít bản lĩnh thật sự."

"Cắt."

Tần Phong mới có thể cho hẳn nói đây là hẳn huấn luyện dẫn theo Gia Đặc Lâm đánh ra một cái tiêu chuẩn thẳng tắp luyện ra được. Tôn Kỳ Đạo cái kia lão gia hỏa chính xác có bản lĩnh thật sự, chỉ cần kia mấy tay võ thuật Trung Quốc thì có thể làm cho bản thân chịu không nổi, thế nhưng Tôn Kỳ Đạo áp trang thanh cao chính là không dạy, cần phải Tần Phong xin mới được, Tần Phong tánh bướng bỉnh, chính là không cầu, trước khi thể hiện Hình Ý Quyền là hẳn tự học được, cộng thêm gia nhập Thanh bang thời điểm cùng Thanh bang một ít võ thuật Trung Quốc cao thủ luận bàn mới dần dần hoàn thiện.

Lúc này, bên trong phòng cửa mở ra, Tần Mộng Điệp có chút sắc mặt có chút mệt mỏi đi ra, đoàn người bận tâm tiến lên trước đi hỏi tình huống, bất quá nàng không có nhiều lời nói nhảm, mà là ngồi ở một bên thoáng nhắm mắt dưỡng thần, mà Lý lão còn lại là mang theo mấy người đi vào, xem lão gia tử trên người cảm 24 thanh kim châm, bộ ngực bụng ngũ tạng vị trí rậm rạp, tại 5 thanh kim châm một đoạn còn liên tiếp đến tế tế sợi tơ, tiếp theo nguồn điện, chỉ là lúc này đóng kín.

Sắc mặt của hẳn đã hồng nhuận qua đây, hô hấp cũng cực kỳ bình ổn, Lý lão bận tâm tiến lên đem bắt mạch, cảm giác được mạch đập đã bình ổn xuống tới, lại nhìn kỹ một phen, đối phía sau lo lắng mấy người gật đầu. Lúc này mọi người

đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

"Chúng ta đi thôi, thời gian không còn sớm."

Tần Phong đứng lên nói.

Tần Mộng Điệp gật đầu, đứng dậy theo Tần Phong đang đi ra ngoài, lưu sẹ nhìn thoáng qua cũng không ở lâu, trái lại Diệp Mộng Kỳ đi theo ra ngoài, xem Tần Phong cùng Tần Mộng Điệp sau khi lên xe nói: "Đa tạ."

Bất quá đáp lại của nàng cũng sắp xếp ống dẫn khí nén khói dầu.

Diệp Mộng Kỳ không có để ý, đang muốn xoay người trở lại trong phòng, lúc này một chiếc xe lái tới, nàng nhíu nhíu mày, thấy đi xuống xe Liễu Vân cùng Hứa Tước, lạnh lùng nói: "Có chuyện gì không? Nếu như là Diệp Phong 3 người chuyện tình, ta bắt lực."

"Chúng ta đã nhận được tổng bộ mệnh lệnh, ngày mai sẽ rời đi Hoa Hạ, bất quá trước đó, ta nghĩ hỏi Diệp tiểu thư một vấn đề." Liễu Vân đi lên trước, nhìn chăm chăm Diệp Mộng Kỳ, trầm giọng hỏi: "Làm một cảnh sát, người thật chẳng lẽ không muốn tìm được Diệp Phong 3 người mất tích chân chính nguyên nhân?"

"Ta hiện tại đã không phải là cảnh sát."

"Cho nên chúng ta mời người gia nhập quốc tế hình cảnh." Liễu Vân nghiêm túc nói: "Đông Thiên Thị quá nhỏ, chỉ tại quốc tế hình cảnh cái này trên võ đài, người mới có thể hoàn thành bản thân đả kích tội phạm tâm nguyện, ta tin tưởng người là 1 cái ghét ác như thù cảnh sát, tại toàn cầu các nơi hàng năm có vô số phần tử phạm tội làm hành vi phạm tội. Diệp Đội Trưởng, chúng ta chân thành mời người gia nhập quốc tế hình cảnh."

Diệp Mộng Kỳ khẽ nhíu mày, gia gia nàng hôm nay bệnh nặng mới khỏi, nàng không muốn rời đi bên người của hắn, bằng không lấy đủ loại lý lịch sớm

liền rời đi Đông Thiên Thị.

Xem nàng cau mày không nói hình dạng, Hứa Tước bần tâm nói: "Lẽ nào Diệp Đội Trường sẽ không muốn tìm đến Diệp Phong mất tích chân chính nguyên nhân, báo thù cho hắn sao?"

Thế nhưng Diệp Mộng Kỳ như trước không nói một lời.

Liễu Vân đã có mười phần nắm chặt, khẽ cười nói: "Ta biết Diệp Đội Trường nhất định sẽ đáp ứng, bởi vì chỉ gia nhập quốc tế hình cảnh mới có thể đối mặt nhiều loại tội phạm, nhiều loại phần tử khủng bố, người mới có thể chân chính thi triển người một thân tài hoa, người thậm chí có thể điều tra Tần Phong phía sau, là tối trọng yếu là, chỉ gia nhập quốc tế hình cảnh, người mới có thể cho người cha mẹ của báo thù."

Báo thù, đây là Diệp Mộng Kỳ không cách nào cự tuyệt.

Thế nhưng đành phải tại Đông Thiên Thị hình cảnh đội, nàng thực sự không cách nào hoàn thành đối BK sát thủ điều tra, chỉ gia nhập quốc tế hình cảnh, có nhiều hơn tài nguyên nàng mới có thể làm được.

Liễu Vân mỉm cười, cùng Hứa Tước lên xe, nói: "Chúng ta ngày mai sẽ phải ly khai, Diệp tiểu thư có một buổi tối thời gian có thể suy nghĩ thật kỹ lo lắng, sáng mai cho chúng ta cái trả lời thuyết phục."

Diệp Mộng Kỳ về tới trong phòng, trầm mặc không nói.

Kỳ thực có nên nói hay không ra báo thù thời điểm, nàng biết mình kỳ thực đã đáp ứng.

Nếu như là Tần Phong nói? Hắn chỉ sợ sớm đã đáp ứng ah?

Nhớ tới Tần Phong tới, trong đầu cũng trôi lên cái kia nàng không biết nên như thế nào đi đối mặt bóng dáng, nghĩ tới đây trong lòng cũng không có do dự, báo thù, toàn bộ vì báo thù.

Còn có, tra ra cái tên kia thân phận chân thật!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 139: Thiên Đường Của Nhân Gian

Chương 139: Thiên đường của nhân gian

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 6 0 90 1 số lượng từ: 252 2

Đối với Diệp Mộng Kỳ không có tim không có phổi chấp nhất, Tần Phong là không biết.

Bất quá hẳn biết đến là như quả không có gì bất ngờ xảy ra bản thân thật phải đi về nhà, Tần Mộng Diệp tịch thu trên người của hắn ví tiền cùng điện thoại di động, bao quát tất chi phiếu kia, điều này làm cho Tần Phong tâm lý thật lạnh thật lạnh, nguyên nhân là Tần Phong cố ý nổ chết lừa dối cảm tình. Tần Phong cũng tìm không ra cái gì lý do để phản bác, chỉ có thể trơ mắt nhìn xe một con tuyệt trần đi. Từ nơi này chạy về nhà, lái xe cũng cần 1 cái tiếu rất tiếng đồng hồ, Tần Phong cảm giác mình nếu như dự định đi tới trở lại, đoán chừng không sai biệt lắm trời vừa sáng liền đến nhà, thế nhưng lại nghĩ tới trước khi đi Tần Mộng Diệp quyến rũ ánh mắt, hẳn liền trong lòng một trận kích động, trong lòng oán thầm nghìn vạn trước Đùng lấy tay giải quyết rồi, ca ca lập tức tới ngay.

Nhìn mênh mông vô bờ đường cái, hai bên đèn đường chiếu sáng sủa, nhưng không có một chiếc xe, Tần Phong theo con đường đi khoảng chừng 2 10 phút, đừng nói người, mèò hoang chó hoang cũng không thấy một con. Nghĩ tới đây,

Tần Phong nhớ lại một truyện cười, khi người tại ven đường chờ giao thông công cộng cùng cho thuê xe thời điểm lâu đợi không được, nếu như gọi một điều Ba Số, không cần thiết vài hộp khói công phu, chuẩn có xe tới.

Hắn cũng hiểu được có khả năng cực đại, lấy ra một điều Bas to mà đốt, hút một hơi liền nghe được một trận xe nổ vang thanh âm của, nhất thời trợn trừng mắt, bất quá khi chiếc kia bạch sắc bảo mã đứng ở ven đường, cửa sổ xe diêu hạ tới một người hơi khuôn mặt quen thuộc điều tra sau khi ra ngoài, Tần Phong bất động thanh sắc phũ liếc mắt bên trong xe, lại không nhìn thấy bất luận kẻ nào, chỉ Cao Kiêu Anh Tử một người mà thôi.

"Soái ca, nhờ xe sao?"

Cao Kiêu Anh Tử không hổ là đảo quốc đi ra ngoài, lớn lên xinh đẹp, dáng người dã tính không nói, chỉ cần ánh mắt kia, thoáng nhìn tại cười, vô cùng sức dụ dỗ.

"Hắc hắc, cô nam quả nữ cô nương nếu không phải chú ý, ta tự nhiên không khách khí."

Tần Phong ngoài miệng thì nói như vậy, bất quá trong tay Bas To ném tới một bên. Vòng qua đầu xe ngồi ở ghế phụ sửng ngồi trên, mới vừa ngồi xuống một cỗ mùi thơm mê người xông vào mũi. Bên trong xe hương vị rất dễ chịu, không nồng không nhạt, khiến người ta dễ nghiện, đang nhìn xem Cao Kiêu Anh Tử, ăn mặc tu thân hồng nhạt quần dài, nơi ngực trắng bóng chọc người chú mục, 2 mì nấu thon dài đùi đẹp bộ váy màu da, so với Lưu Linh vợ cao màu đen bao gồm đùi đẹp không kém chút nào, thậm chí lộ ra một cổ tử dã tính. Điều này làm cho Tần Phong không chút do dự đảo quốc động tác phiến *, nhin không được sờ sờ cái mũi.

"Đẹp không?"

Cao Kiêu Anh Tử trong mắt sát ý lóe lên rồi biến mất, nhưng rất nhanh lại là lướt một cái kiêu tích tích ý xấu hổ, đà thanh hỏi, cô nàng tiếng phổ thông nói

không sai, bất quá Tần Phong còn là hy vọng có thể nghe được Nhật Bản mà nói, vậy hãy cùng danh thiếp trong quá giống.

"Xinh đẹp." Tần Phong nuốt ngụm nước miếng, nhìn cặp kia đùi đẹp ngơ ngác nói. Cao Kiêu Anh Tử che miệng cười, hai chân thoáng ma sát, nhìn Tần Phong cảm giác toàn thân một trận khô nóng, hận không thể tại chỗ đem cô nàng ngay tại chỗ *, Cao Kiêu Anh Tử nhìn hần hần liễu mạng đáng dấp, tâm lý tràn đầy không thềm cùng khinh thường, bất quá ngoài miệng vẫn là kiêu tích tích hỏi: "Soái ca, người muốn đi đâu?"

"Tìm cái quầy rượu, vì đáp Tạ cô nương chở khách ta, ta muốn thỉnh cô nương uống một chén. Không biết mỹ nữ phần thưởng không hãnh diện?"

"Gọi ta là Anh Tử a ah."

Cao Kiêu Anh Tử trả lời hiển nhiên là đáp ứng rồi Tần Phong nói, môi khẽ động: "Ta biết một quán rượu tốt a, cùng đi chứ."

"Muốn, muốn."

Tần Phong bặt tâm gật đầu.

Xe cấp tốc thúc đẩy, đôi cầu nam nữ này tại bên trong xe trò chuyện cũng là khí thế ngất trời, Tần Phong nói lại là nửa hoàng không hoàng, chọc Cao Kiêu Anh Tử cười khanh khách không ngừng, thường thường ánh mắt quyến rũ một chút, cho dù ai thấy cũng biết cô nàng mau động tình, đang uống vài hớp ít rượu sát vách khách sạn tìm cái gian phòng, hết thấy đều có thể thuận lý thành chương trình diễn một hồi đảo quốc ái tình phiến.

Cao Kiêu Anh Tử nói quầy rượu rất lớn, bất quá không có ở vào bên trong thị khu.

Từ bên ngoài xem xa hoa truy lạc đại lâu rất an tĩnh, Tần Phong ngẩng đầu nhìn, cười híp mắt nói: "Anh Tử mỹ nữ, một hồi uống nhiều rồi ta đưa người đi

trên lầu gian phòng nghỉ ngơi a."

"Đáng ghét." Cao Kiều Anh Tử ồm ờ dánh dấp, đẩy một cái Tần Phong, ánh mắt hờn dỗi khiến người ta nhin không được đánh cái né tránh.

Đến rồi đứng ở cửa 2 cái lưng hùm vai gấu người cao to, xem xét liếc mắt Tần Phong sau nhúu nhúu mày, bất quá chuyên nghiệp ngăn cản Tần Phong, Tần Phong bất mãn nói: "Làm gì?"

"Ở đây nam sĩ đều cần kiểm tra khả năng tiến a." Cao Kiều Anh Tử cười quyền rũ nói.

Tần Phong nhún vai, để cho bọn họ bốc lên ah, toàn thân cao thấp có điểm dùng tất cả đều làm Tần Mộng Điệp nha đầu kia sinh khí lại ghen cho sờ đi, 2 cái người cao to lục soát một chút liền cho đi, chờ Cao Kiều Anh Tử cầm lấy Tần Phong y phục đi tới sau, Tần Phong cũng sửng sốt, bởi vì bên trong quây rượu không có bình thường quây rượu náo nhiệt, ngược lại là rất nghiêm túc không khí.

Hai phe bọn người đều là như lâm đại địch một dạng nhìn chăm chăm đối phương.

Làm Tần Phong chân chính cau mày là nhất phương bọn người hiển nhiên là Nam Hoa Bang tàn phế, Lưu Linh ngồi ở ngay chính giữa, đứng phía sau người què cùng Dương Anh đỉnh đầu đại lão, về sau nghe người què nói hẳn gọi Mã Khôn, là Nam Hoa Bang hình đường đường chủ, kiêm chức Phó bang chủ, Lưu Linh phụ tá đặc lực. Mà ngồi tại Lưu Linh đang đối diện là 1 cái khoảng chừng hơn 50 tuổi nam tử, ăn mặc một bộ trắng âu phục, 2 tóc mai trắng uy phong hiển hách.

Hai phe bọn người đối bỗng nhiên xuất hiện Cao Kiều Anh Tử không có gì ngoài ý muốn, chỉ là đối Cao Kiều Anh Tử đi theo phía sau Tần Phong có chút cau mày, Tần Phong nhìn chung quanh một vòng, đi tới Cao Kiều Anh Tử bên cạnh nhẹ giọng nói: "Anh Tử, người xem một chút ở đây giống như không người

tốt, nếu không ta dẫn người đi một cái khác quầy rượu ah, cũng có khách sạn a."

"Người sợ cái gì." Cao Kiều Anh Tử quyển rũ đẩy một cái Tần Phong.

Tần Phong trợn trừng mắt: "Không phải sợ, người xem những người đến này cũng không uống rượu, rất không hăng hái."

Nghe được Tần Phong nói nhảm, người què khöhe miệng co quắp một chút.

"Những thứ này đều là bạn của người ta." Cao Kiều Anh Tử hai mắt phóng điện, cười hì hì nói: "Ngồi xuống uống một chén, người ta cũng giới thiệu một chút cho người quen biết một chút."

Tần Phong vừa nghe nói thế cũng cũng không sao có thể nói nhảm, vòng qua hai phe bọn người đi tới vòng tròn quầy bar trước ngòì xuống, gõ bàn một cái nói: "Một lọ rượu Vodka, một lọ rượu Rum, một lọ cầm rượu, một lọ cây thù, một lọ rượu whisky, một lọ sô-đa nước, một lọ an ma kéo rất, rượu bran-đi, khố ngả rượu, rượu Nho, 12 phiến cây chanh phiến, còn có khối băng, nước đường."

Nghe cái này Tần Phong Lại nói một đại tên chết, người bán hàng hiển nhiên có chút ngây người, chờ Tần Phong báo sau khi xong, ngơ ngác nói: "Tiên sinh, nếu như ngài muốn điều rượu, ta có thể giúp ngài điều."

"Người khác pha có thể đổi Anh Tử tiểu thư bày ra ta một mảnh tâm ý sao?" Tần Phong vỗ bàn một cái, bất mãn nói: "Cho người bắt người mượn, sợ gia không trả nổi tiền là sao?"

Phục vụ viên kia tâm lý chửi ầm lên, nhưng vẫn là lão lão thật thật đem Tần Phong nói tất cả rượu toàn bộ đem ra. Tần Phong người này tại kiêu ngạo hết sau khi mới nhớ tới mình xác thực không có tiền, bất quá hẳn tự nhiên sẽ không vạch trần gốc gác, dù sao cũng người què ở chỗ này, hẳn cũng không sợ không có tiền. Hai phe bọn người tựa hồ không muốn tính toán người kia kiêu ngạo, ngay cả cũng không thèm nhìn hẳn một cái, mà là nhìn chăm chăm đối phương, hình như có đại làm một cuộc tư thế. Anh Tử ngòì ở bên người của hẳn, nửa người

sắp dán tại Tần Phong trên người, kiều mị nói: "Người còn có thể điều rượu?"

"Đó là đương nhiên, hôm nay cho người nếm thử đặc biệt nhất Abra."

"Abra?" Anh Tử che miệng cười: "Người có thể đừng gạt ta, rượu Cocktail nhiều như vậy loại ta tuy rằng không thể toàn bộ nhận ra, thế nhưng Abra ta thế nhưng từ chưa từng nghe qua a."

"Đây là ta độc nhất vô nhị bí chế."

Tần Phong cười thần bí.

"Kia Abra là địa phương nào còn là người thế nào?" Anh Tử kiều tích tích hỏi.

"Đây chính là 1 cái địa phương tốt, thiên đường của nhân gian a."

Một bên người què lông mi thoáng giương lên, Abra cũng không tồn tại trên bản đồ, nhưng là thích khách liên minh cùng dong binh liên minh tổng bộ sở tại, mặc dù là rất nhiều dong binh cùng tổ chức sát thủ cũng không biết dong binh liên minh tổng bộ có phải ở địa phương nào, chỉ là mỗi một cái phân bố trải rộng toàn cầu mà thôi. Có thể chân chính tiến nhập Abra, rất ít.

Mà Abra được gọi là thiên đường của nhân gian, bởi vì ở chỗ này chỉ cần người có tiền, người có thể hoàn thành bên ngoài người không cách nào nói ra dã tâm, diệt trừ người dã tâm trên đường bất cứ địch nhân nào, chỉ cần người cầm cho ra đầy đủ tiền, sẽ có người giúp đỡ người hoàn thành.

Lưu Linh nhìn thoáng qua người què, người què nhún vai ý bảo ta cái gì cũng không biết, nàng cũng liền không có ở rất để mắt Thần hỏi cái gì, nhìn đối diện bạch y nam tử, thần nhiên nói: "Nếu cao cầu tiểu thư cũng tới, như vậy Tiểu tiên sinh, có thể bắt đầu chưa?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 140: Đàm Phán

Chương 140: Đàm phán

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 6 13: 59:0 1 số lượng từ: 223 7

Nghe xong Lưu Linh nói, Tần Phong một bên điều rượu một bên thận trọng hỏi: "Anh Tử tiểu thư biết bọn họ sao?"

"Tất cả nói, là bạn của người ta đây."

Cao Kiêu Anh Tử chân cổ ý tại Tần Phong trên người cọ một cọ, làm Tần Phong quả nhiên là nhiệt huyết sôi trào, tại điều rượu đồng thời cũng không quên ở Cao Kiêu Anh Tử đùi đẹp lên sờ lên một cái, * xúc cảm làm Tần Phong nhin không được 1 cái né tránh, tại Cao Kiêu Anh Tử hờn dỗi trong ánh mắt của bắt tay đặt ở trước lỗ mũi nghe thấy vừa nghe, nhin không được thở dài nói: "Thật là thơm."

Cao Kiêu Anh Tử lè lưỡi liếm môi một cái, cười híp mắt nói: "Nơi nào hương?"

"Toàn thân đều hương." Tần Phong tựa như say thông thường, trong tay rượu điều chế tốc độ cũng chậm một nhịp, ánh mắt không khách khí tại Cao Kiêu Anh Tử bộ ngực trước tùy ý quét tới quét lui, còn có thể thỉnh thoảng liếc mắt nhìn

ngồi ở chính giữa Lưu Linh, vẫn là vợ cao màu đen Lưu Linh toàn thân có một cổ tử đặc biệt mịn lực, lại có một cổ cường đại thiết huyết khí tức nhện không được làm cho nam nhân đi chinh phục.

"Hừ, đàn ông các người đều là hoa tâm." Cao Kiều Anh Tử thấy Tần Phong trong mắt không có chút nào che giấu dục vọng ánh mắt, sáng giọng: "Còn xem nàng đây, người cũng không biết nàng thế nhưng rắn rết dụng tâm nữ nhân, giết người nam nhân như vậy không biết giết nhiều ít cái."

"Ta sai rồi, ta sai rồi." Tần Phong bận tâm dời đi ánh mắt, nhìn Cao Kiều Anh Tử sắc mặt nói: "Không nhìn nàng, xem Anh Tử tiểu thư."

"Khanh khách." Cao Kiều Anh Tử cười cười run rẩy hết cả người, trước ngực trắng bóng phóng tới phóng tới đi, xem Tần Phong nhìn chăm chăm bộ ngực của mình xem, trong mắt sát ý cùng không thềm lóe lên rồi biến mất, ở chỗ sâu trong một đầu ngón tay tại Tần Phong chân mày nhẹ nhàng điểm một cái: "Ta và nàng là giống nhau người a."

"Anh Tử tiểu thư thật biết nói đùa."

Tần Phong hai tay lắc chén rượu trong tay, cười ha hả nói: "Anh Tử tiểu thư xinh đẹp như vậy, tâm địa nhất định thiện lương."

"Người đoán đây?"

Cao Kiều Anh Tử thân bí che miệng cười, ánh mắt kia nhìn Tần Phong, Điện Tần Phong cả người kết né tránh.

Nghe hai người không chút kiêng kỵ nào tại nơi ve vãn nói yêu, hai phe bọn người trong một ít thanh niên nhiệt huyết cũng có chút nhện không được tâm lý ngứa, không thể không nói Cao Kiều Anh Tử toàn thân cao thấp một cổ tử đã tính mê hoặc, là người đàn ông đều muốn đem nàng ném tới trên giường lăn lên vài vòng, thế nhưng những người này đều biết thân phận của Cao Kiều Anh Tử cùng thủ đoạn của nàng, cho nên xem Tần Phong khinh thường đồng thời còn có

một tia thương hại.

Về phần dẫn đầu hai vị đại lão, tự nhiên không sẽ để ý hai người nói nhảm, Tiểu tiên sinh hai tay gõ lên mặt bàn, trong miệng ngậm 1 khóa xì gà hít một hơi, thản nhiên nói: "Như vậy dựa theo quy củ tới."

Lưu Linh thoáng vung tay lên, liền có hai người kéo 1 cái huyết nhục mơ hồ gia hỏa đi ra, thẳng nhãi này cả người là máu, kéo địa hạ một đạo rõ ràng vết máu, mùi máu tanh dần dần lan ra tới, Tần Phong sau khi thấy nhịn không được sợ run cả người, đang nhìn Cao Kiều Anh Tử đôi mắt đẹp trong lóe ra ánh mắt hưng phấn, trong lòng không khỏi thầm nghĩ cô nàng có phải tốt cái này miệng ah?

"Anh Tử tiểu thư? Nếu không ta đi thôi?"

Tần Phong nhỏ giọng nói.

Hắn là muốn nhanh đem nên làm chuyện tình làm. Trời vừa sáng phải mong một cái rời đi.

Cao Kiều Anh Tử cười híp mắt nhìn Tần Phong: "Người sợ?"

"Cái này đều đánh thành như vậy." Tần Phong nuốt ngụm nước miếng: "Sẽ không nháo tai nạn chết người sao?"

"Vậy người liền nhìn rồi, ta nghĩ xem nha." Cao Kiều Anh Tử gần như làm nũng mang theo một tia đùa giỡn ngược bộ dáng nói.

Tần Phong thấy vậy con tốt gật đầu, tâm lý lại muốn hôm nay cũng quá Đại Sát phong cảnh.

Mà một ... khác cạnh, Tiểu tiên sinh nhìn còn có một khẩu khí cả người vẫn ở chỗ cũ nhúng máu tàn phế, nhúu nhúu mày, nhìn chăm chăm Lưu Linh, ánh mắt lóe ra lộ ra một cỗ tử không rõ ý tứ hàm xúc, trầm giọng nói: "Lưu bang chủ, làm như vậy khó tránh quá độc ác ah?"

"Ta nói rồi, ta gần nhất không muốn tại Đông Nam Tỉnh nhìn thấy ngoại lai thuốc phiện, nếu hãn không biết sống chết từ Tiểu tiên sinh nhân thủ trong mua *." Lưu Linh thân nhiên nói: "Ta chỉ có thể giáo huấn một chút hãn, về phần Tiểu tiên sinh chính là thủ hạ ta tất nhiên là sẽ giúp đỡ Tiểu tiên sinh đưa về nhà đi."

Tiểu tiên sinh phía sau 1 cái mặt ngựa nam tử âm trầm gương mặt, vỗ bàn một cái lạnh lùng nói: "Lưu bang chủ, Đông Nam Tỉnh lớn như vậy địa phương, người không phát tài cần gì phải ngăn chúng ta Cổ Hỏa Bang? Lưu bang chủ làm như vậy thế nhưng phá hư quy củ!"

Tiểu tiên sinh nhú nhú mày, ý bảo con ngựa kia mặt nam tử lui về phía sau, người kia hừ một tiếng, lui về phía sau vài bước, mà Tiểu tiên sinh hút xì gà, giọng nói hơi có chút bất mãn nói: "Lưu bang chủ, ta có thể là hoàn toàn dựa theo trên đường quy củ tới, bảo hộ phí một phân tiền không ít cho người, Lưu bang chủ muốn buông tha Đông Nam thuốc phiện chợ, nhưng cũng không có thể ngăn Cổ Hỏa Bang phát tài, phá người khác tài lộ, Lưu bang chủ sẽ không sợ người khác nói ba nói bốn sao?"

"Hừ." Lưu Linh thủ hạ đắc lực Mã Khôn bất mãn nói: "Đông Nam Tỉnh là chúng ta Nam Hoa Bang địa bàn, làm như thế nào đó là chúng ta chuyện của mình, Tiểu lão đại, người cho dù thủ hạ tại địa bàn của chúng ta phát tài, có đúng hay không vượt biên giới? Muốn nói phá quy củ đầu tiên là người đi?"

"Nếu như nói, Đông Nam Tỉnh không phải là các người Nam Hoa Bang địa bàn đây?"

Tiểu lão đại thân nhiên nói.

Lời này vừa nói ra, làm Nam Hoa Bang một đám người nhộn nhịp nhú chân mày, mà lúc này 1 cái cười to phách lối thanh từ bên ngoài truyền tới, đã thấy Cao Kiều Thiên Cửu mang theo hơn 10 người từ bên ngoài đi vào, bất quá hãn thấy Tần Phong sau trong mắt hiện lên một tia dữ tợn cùng tàn nhẫn, nhưng chợ

lại ngồi ở Tiểu lão đại một bên, cười to nói: "Tiểu tiên sinh, ta không có tới muện ah?"

"Thời gian vừa vắn."

Tiểu lão đại cười híp mắt nói.

Cao Kiêu Thiên Cửu âm trầm cười, hơn mười thủ hạ xuất ra một thanh món vũ khí nhắm ngay Lưu Linh cùng bọn người, điều này làm cho Nam Hoa Bang một đám người nhất thời rối loạn đầu trận tuyến, Tần Phong theo bản năng rút một cái thân thể, trong tay rượu cũng không điều, nhìn bên người Cao Kiêu Anh Tử, hơi có chút lo lắng nói: "Nếu không đi nhanh lên đi."

"Người sợ?"

Cao Kiêu Anh Tử tự tiểu phi tiểu nói.

Tần Phong nhún vai: "Đều lấy súng ra, người xem một chút cái này đêm xuân khổ ngắn."

"Sợ cái gì, người không phải là muốn cùng ta lên giường sao?" Cao Kiêu Anh Tử thân thể mau dán tại Tần Phong trên người, môi tại Tần Phong bên tai thổi một tia gió nóng, làm Tần Phong cảm giác tê dại tê dại, không khỏi nuốt ngụm nước miếng. Đang muốn vươn tay tại Cao Kiêu Anh Tử trên người kiểm tra, Cao Kiêu Anh Tử cũng đã rút lui đi ra ngoài, kiêu tích tích cười nói: "Người gặp cái gì, sớm muện cũng là của người."

"Hắc hắc."

Tần Phong chỉ có thể cười khúc khích.

Mà một bên, Mã Khôn sắc mặt tái nhợt, trầm giọng rầm trời: "Tiểu lão đại, người có ý tứ?"

"Không có ý gì, nghe nói Nam Hoa Bang muốn buông tha trên đường sinh

ý." Tiểu lão đại thân nhiên nói: "Cho nên ta nghĩ tiếp thu."

"Người sẽ không sợ chống đỡ chết sao?"

Mã Khôn âm thâm thâm nói.

"Đệt *." Tiểu lão đại sau lưng mặt ngựa nam tử cả tiếng thóa mạ nói: "Chống đỡ chết lão nương người a, Đệt, các người thủ hạ đều được giải quyết, phản bội các người người người biết có bao nhiêu sao? Mẹ nó nếu như thức thời, hiện tại liền thần phục, nếu là không thức thời, hừ hừ."

Cao Kiêu Thiên Cửu cũng là âm thâm thâm cười, nhìn Lưu Linh trong mắt hiện lên một tia * quang mang, liếm môi một cái: "Hắc hắc, ta có thể cho người môn cơ hội. Lưu tiểu thư, tại chúng ta đại nhật Bản Đế quốc, nữ nhân cũng không thể làm lão đại, ha ha ha, ta xem người không bằng lão lão thật thật theo ta đi, ta như trước có thể cho người nắm trong tay Nam Hoa Bang, làm sao?"

Tần Phong xem Lưu Linh sắc mặt bất biến, đang nhìn bên cạnh Cao Kiêu Anh Tử cười càng ngày càng nghiền ngẫm, không khỏi lắc đầu.

Mà rất nhanh, Lưu Linh nhìn thoáng qua Cao Kiêu Anh Tử, thân nhiên nói: "Cao cầu tiểu thư, không biết người dự định xử trí như thế nào người cái này đệ đệ?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 141: Thành Quỷ Không Phong Lưu

Chương 141: Thành quỷ không phong lưu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 2014-10-06 19:59:01 số lượng từ: 2262

"Cao cầu tiểu thư, người dự định xử trí như thế nào người cái này đệ đệ?"

Lưu Linh thanh âm của rất nhẹ, nhưng đủ để làm tất cả mọi người vẫn duy trì an tĩnh, Cao Kiều Thiên Cửu sắc mặt tái nhợt, nhìn cùng Tần Phong ve vãn tử tử, trong mắt lóe lên hung ác nham hiểm. Cổ Hỏa Bang Tiểu lão đại cùng bọn người cũng là sắc mặt đại biến, đồng thời nhìn về phía Cao Kiều Anh Tử. Tần Phong ngồi ở một bên nói gì, trái lại Cao Kiều Anh Tử buông ra Tần Phong, cười quyến rũ nói: "Ta đây tốt đệ đệ, không hiểu thị phi, xem ra ta đây cái làm tử tử phải thật tốt giáo huấn một chút hần."

"Cao Kiều Anh Tử!"

Cao Kiều Thiên Cửu sắc mặt dữ tợn xuống tới, vỗ án: "Người dám cùng Nam Hoa Bang tàn phế Hợp Tác, sẽ không sợ bị phụ thân quả trách sao?"

"Ta làm chuyện gì còn chưa dùng tới người tới uy hiếp ta, hảo đệ đệ của ta, nếu như người mất tích, ai có thể biết đây?"

Cao Kiều Anh Tử cười khanh khách nói, chỉ là một câu nói, những người tay cầm súng tự nhận nhiệm đem họng nhắm ngay Cao Kiều Thiên Cửu cùng bọn người. Một đám người như lâm đại địch, chỉ có Lưu Linh ngồi ở chỗ kia, sắc mặt thản nhiên. Tần Phong sau khi thấy, nhin không được trong lòng cô, hai cái này đàn bà thật đúng là con mẹ nó là một đôi, không có một chân ah?

Đương nhiên Cao Kiều Anh Tử là không biết Tần Phong nghĩ gì xấu xa, mà là bưng chén kia Tần Phong điều chế Abra rượu Cocktail, mùi vị thật là không tệ. Chậm rãi đi tới ngồi xuống một bên, trên mặt mỉ ý càng sâu, uống một ngụm sau, đem còn sót lại rượu ngã xuống bên cạnh kia đây người tuyết rơi chảy xuôi gia hỏa trên người, người kia Vốn dĩ hơi thở mong manh, lúc này trải qua rượu mạnh kích thích, đầu kêu thảm thiết không ngừng, có thể hấn gọi càng hung ác, Cao Kiều Anh Tử trên mặt lại càng hưng phấn, như là cao trào thông thường.

Tần Phong cả người nổi da gà lên, thầm nghĩ cô nàng có bệnh.

"Người!"

Cao Kiều Thiên Cửu mặt không có chút máu ngồi ở chỗ kia, hấn rõ ràng nhất tỷ tỷ mình tác phong, thủ đoạn độc ác, nói được thì làm được. Mà một bên Tiểu lão đại trong tay xì gà cũng vô tâm nghĩ quất xuống, sắc mặt tái nhợt nhìn hơn 10 khẩu súng miệng nhắm ngay đã biết trong, còn chưa nói ra cái gì tới, phía sau mặt ngựa nam tử trong tay bỗng nhiên nhiều chỗ một cây chủy thủ, thoáng cái chọc vào Tiểu lão đại lưng, theo Tiểu lão đại một trận kêu thảm thiết, mặt ngựa nam tử cười quái dị chạy tới Cao Kiều Anh Tử phía sau.

"Người phản bội ta!"

Tiểu lão đại cắn răng nghiến lợi nói.

"Ha ha ha, bởi vì tài tử điều vi thực vong." Mặt ngựa nam tử cảm giác mình làm không sai, trên mặt hiện lên một mảnh dữ tợn, cắn răng hận nói: "Ta con mẹ nó theo ngươi lâu như vậy, ngươi đã cho ta nhiều ít? Lão tử vì ngươi công nhiều ít hấn oa? Tại bên cạnh ngươi hơn mười năm, không bằng tại Anh Tử tiểu thư

bên cạnh một ngày kiếm rất."

Tiểu lão đại vẻ mặt hận sắc, sau lưng hắt những người trung tâm tiểu đệ cũng tức giận không ngừng, có tính tình nóng nảy đã là mắng chửi không ngừng, bất quá mặt ngựa nam tử chẳng hề để ý, ngược lại thì nói: "Đi ra lẫn vào đồ là cái gì? Muốn vì cái này keo kiệt gia hỏa bán mạng không bằng thắt cổ tự giết được, xem tại đại gia đồng sự một hồi phân thượng, Anh Tử tiểu thư cũng đáp ứng ta, chỉ cần các người hiện tại quy thuận, đại khả năng chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Cao Kiêu Anh Tử đôi mắt đẹp trong lóe ra một tia ánh mắt hưng phấn, xem Tiểu lão đại ngồi ở trên ghế sa lon lưng không ngừng toát ra máu, che miệng cười nói: "Muốn biểu hiện rõ các người quyết tâm a."

Đây là cái lựa chọn khó khăn.

Lưu Linh cùng bọn người rõ ràng là muốn xem náo nhiệt, Tiểu lão đại sắc mặt xám trắng, còn chưa kịp nói cái gì, lưng bỗng nhiên lại là một trận đau nhức, kêu thảm một tiếng sau lại thấy một người đã chạy đến mặt ngựa phía sau nam tử, cười quỷ dị nói: "Không có ý tứ, Tiểu lão đại, ta muốn sống, còn là theo chân xà ca lẫn lộn mới có thể sống đến."

Vừa nói xong, Tiểu lão đại cảm giác lưng dao nhỏ bị rút đi ra ngoài thay đổi cái địa phương thọc đi vào, đau hắt ngay cả hô hấp đều không thể tiếp tục, nhìn lại một danh thủ tự chạy tới Cao Kiêu Anh Tử phía sau không nói được một lời, trong hai mắt tràn đầy sát khí.

"Xem ra, các người là không dự định đầu nhập vào ta rồi?"

Cao Kiêu Anh Tử quyến rũ cười: "Theo lão gia hỏa này các người có thể được cái gì?"

"Đệt, liều mạng với bọn hắt!"

Tiểu lão đại phía sau 1 cái thủ hạ bỗng nhiên rống lớn một tiếng, những thứ

này đều là hấn trung thành và tận tâm chính là thủ hạ, không thì cũng sẽ không mang theo tới Nam Hoa Bang địa bàn dự tiệc, thế nhưng không nghĩ dĩ nhiên cũng sẽ có người phản bội bản thân, nghe được người sau lưng rống to hơn, Tiểu lão đại cười thảm một tiếng, chịu đựng lưng đau nhức rằm trời: "Dừng tay!"

Những Nhân Thần đó tình kích động, nhìn Tiểu lão đại lưng đã thấm thấu máu, nước nở nói: "Đại ca."

"Cao cầu tiểu thư, ta đây chút thủ hạ đều biết quy thuận người, có thể hay không tha cho bọn hấn một mạng?" Tiểu lão đại mang theo đến khẩn cầu nói.

"Đại ca! Chúng ta tuyệt đối sẽ không như cái này kỹ nữ cầu xin tha thứ!"

Một người kích động gào thét nói.

Cao Kiêu Anh Tử trong mắt phát lạnh, vung tay lên, một viên đạn trong nháy mắt đánh xuyên người kia trái tim, đồng thời từng tiếng súng vang theo sát mà đến, Tiểu lão đại sắc mặt kích động gào thét dừng tay, cũng không người nghe lời của hấn, bất quá trong phiến khắc, phía sau một đám thủ hạ đã bị mất mạng, mà đứng sau lưng Cao Kiêu Anh Tử mấy người một trận may mắn, may mà không có kiên trì, không thì đây là hết quả.

Cao Kiêu Anh Tử từ trên ghế đứng, nghe thảm người mùi máu tươi, trên mặt đã tràn đầy ửng hồng sắc, đi tới Tiểu lão đại bên cạnh, chậm rãi rút ra hấn đao sau lưng tử, nghe phía trên mùi máu tươi trong mắt say mê không ngừng: "Người nói, ta đẹp không?"

"Ta thành quý cũng sẽ không bỏ qua cho người."

Tiểu lão đại âm trầm nói.

Cao Kiêu Anh Tử thản nhiên cười, chủy thủ trong tay rạch một cái, kia Tiểu lão đại mặt trong nháy mắt nhiều chỗ một đạo sâu thấy tới xương vết đao, đau kêu thảm thiết không ngừng. Tần Phong nhìn tại nơi dẫn vật Tiểu lão đại Cao

Kiều Anh Tử, nhưng trong lòng thì không thể không bội phục cô nàng biến thái, cảm tình đảo quốc đi ra ngoài đều là một đường mặt hàng. Tại liếc mắt nhìn bên cạnh Lưu Linh cùng bọn người, người què là thân kinh bách chiến, so cái này tàn khốc gấp trăm lần hẳn đều đã biết, căn bản coi như tiểu hài tử đùa nghịch. Mà Lưu Linh trong mắt lóe lên một tia đối Cao Kiêu Anh Tử kiêng kỵ, sau lưng nàng những thủ hạ kia đang sợ hãi đồng thời cũng là sắc mặt thoáng đổi đổi.

Không một lát sau, Tiểu lão đại trên mặt đã tràn đầy vết đao, rậm rạp chẳng chịt cực kỳ Khủng Phố.

Mà bản thân của hắn lại sớm đã thành chết không thể chết lại.

Lưu Linh thấy Cao Kiêu Anh Tử đem dao nhỏ ném vào một bên, Cao Kiêu Thiên Cửu run rẩy ngồi ở chỗ kia không dám thở mạnh một ngụm, cũng biết là người mọi nhà chuyên, đứng dậy nhân tiện nói: "Cáo từ."

Cũng không nói nhảm, ba chữ sau liền mang theo một đám thủ hạ ly khai, người què nhìn thoáng qua Tần Phong, lại nhìn thấy Tần Phong ở nơi nào uống rượu ngon, tự nhiên lười nhúng tay, nếu như không phải là lo lắng Lưu Linh gặp nguy hiểm, hẳn lười tới chỗ như thế.

"Hảo đệ đệ của ta."

Cao Kiêu Anh Tử nhìn Cao Kiêu Thiên Cửu, thản nhiên cười nói: "Người suy nghĩ cái gì đây?"

"Tỷ tỷ, tỷ tỷ, tha cho ta đi."

Cao Kiêu Thiên Cửu run rẩy nói, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi, hẳn thân thể rúc về phía sau lui, không dám nhúc nhích nửa phần. Cao Kiêu Anh Tử lại cười hì hì nói: "Đi người người nói cho phụ thân làm sao bây giờ đây?"

"Sẽ không, ta tuyệt đối sẽ không nói."

Cao Kiêu Thiên Cửu cầu xin.

"Tỷ tỷ có thể không tin người a." Cao Kiều Anh Tử cười híp mắt nói.

Điều này làm cho Cao Kiều Thiên Cửu một trận tuyệt vọng, tâm tư nhanh quay ngược trở lại hi vọng có cái ít nhất sẽ không thụ khổ nghĩ cách, mà một bên xà ca đang cùng một đám người dọn dẹp thi thể, con rắn kia ca thấy còn ngồi ở một bên Tần Phong, tiến lên trước thấp giọng nói: "Anh Tử tiểu thư, người kia xử trí như thế nào? Giết còn là?"

Cao Kiều Anh Tử xoay người nhìn ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích Tần Phong, xem Tần Phong cầm ly rượu không nói được một lời dánh dấp, trong mắt khinh thường cũng không có che giấu, nhưng chợt cười nhạt nói: "Ta thiếu 1 cái đồ chơi, chính là hăn."

"Chết dưới hoa mẫu đơn, thành quý không phong lưu."

Nghe được Cao Kiều Anh Tử nói, Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 142: Rốt Cục Có Quyền Lợi

Chương 142: Rốt cục có quyền lợi

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 11- 24 17: 14: 52 số lượng từ: 2510

Đây là một gian rất cuồng dã biệt thự.

Ít nhất Tần Phong là muốn như vậy, bị một đám người đẩy tới bên trong biệt thự một gian rộng lớn gian phòng, Tần Phong nhìn chung quanh, xung quanh trang sức rất có một loại S. M thức phong cách, một cái giường ván gỗ bày ở phía trước. Đồng dạng cùng hần cùng nhau bị đẩy vào còn có Cao Kiêu Thiên Cửu, đáng thương này gia hỏa bị trói gấu gao, trong mắt tràn đầy e ngại. Tần Phong nghĩ tại dọa dọa hần hần có thể tề ra quần.

"Về phần sao? Hần là người thân tử tử, còn có thể giết người không được?" Tần Phong trợn trừng mắt, lấy ra một điều Bas to mà đốt, nói.

Cao Kiêu Thiên Cửu mau hồng mắt, nghe được Tần Phong nói nhện không được quát: "Người biết cái địch gì, nàng là tên biến thái, đại biến thái! Bị nàng dẫn vật nam nhân thậm chí ưa thích chết!"

"DKM, người là đệ đệ nàng ai." Tần Phong kinh ngạc nói.

Cao Kiêu Thiên Cửu run rẩy nhìn bốn phía, run rẩy nói: "Ta và nàng là cùng cha khác mẹ, cha ta một nữ nhân khác nhi tử là bị nàng rõ ràng dẫn vật chết."

"Loạn x a."

Tần Phong Bas To chưa từng tâm tình rút, kinh ngạc hỏi. Trong lòng nghĩ có đúng hay không nên rút lui, nếu như thật là một loạn x nữ vậy cũng quá có chút trái với nguyên tắc. Cao Kiêu Thiên Cửu khinh bỉ nhìn hằm một cái: "Thối lắm, nàng là rõ ràng dẫn vật chết, các loại cực hình! Người không nghĩ tới bất kỳ cực hình!"

Bị 1 cái người Nhật Bản khách sáo, Tần Phong có chút tức giận, muốn đánh hằm một cước, bất quá rất nhanh một trận tiếng xé gió truyền đến, kia Cao Kiêu Thiên Cửu nhất thời kêu thảm một tiếng, Tần Phong đánh cái né tránh, thấy phía sau Cao Kiêu Anh Tử lúc này ăn mặc một bộ áo da màu đen, Vốn dĩ thân nhiên dáng tươi cười như là Địa Ngục ma quỷ mỉm cười, trong tay một cây mang theo gai ngược roi da, quất vào Cao Kiêu Thiên Cửu trên lưng của, một trận máu mớ hồ.

Cao Kiêu Anh Tử cười híp mắt nói: "Hảo đệ đệ của ta, người là không phải là đang nói ta nói bậy đây?"

"Tỷ tỷ, tha cho ta đi, tha cho ta đi."

Cao Kiêu Thiên Cửu trong mắt hiện lên một tia âm trầm, rất nhanh lại là cầu xin tha thứ: "Ta thực sự không dám, sau này ta toàn bộ nghe lời người."

Ba!

Thanh thúy roi tại một lần rút được Cao Kiêu Thiên Cửu trên người, gai ngược đem hằm y phục quất mở từng đạo lỗ nhỏ, đau Cao Kiêu Thiên Cửu không ngừng, nằm úp sấp dưới đất không ngừng cầu xin tha thứ. Tần Phong nuốt ngụm nước miếng, xem tại Cao Kiêu Anh Tử trong mắt từng đợt hưng phấn cùng đập đầu thuốc dương như.

Cao Kiều Anh Tử cười híp mắt nhìn Tần Phong, nói: "Người không phải là muốn người ta sao? Hiện tại cỡi quần áo quỳ xuống tới có được hay không?"

"Đùa gì thế." Tần Phong đem tàn thuốc trong tay ném qua một bên, nói: "Bạn thân đời này quỳ tàn phế liền 2 cái, một mình người người Nhật Bản càng không tư cách này."

"Kia người muốn chết sao?"

Cao Kiều Anh Tử sắc mặt lạnh lẽo, thế nhưng trên gò má cũng ửng hồng, roi huy vũ tợ, Tần Phong thân thể lóe lên vừng vàng đương đương tránh thoát: "Ta còn muốn sống thêm hai năm, oa, người người nữ nhân này thật đúng là rắn rết dụng tâm a."

"Ha ha ha."

Cao Kiều Anh Tử cười ha ha: "Người là của ta đồ chơi, ta nghĩ thế nào chơi người đều có thể a, nghe lời, ta sẽ hảo hảo đối với người."

"Người cho ta ngu ngốc a." Tần Phong ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Cao Kiều Anh Tử trong mắt hiện lên một tia không nhịn được, hiển nhiên đối mặt Tần Phong nói ba xạo phản kháng cực kỳ bất mãn, hai tay siết chặt roi da, hô một tiếng liền rút qua đây, bất quá Tần Phong lại là vừng vàng đương đương tránh thoát, mà lúc này Vốn dĩ nằm úp sấp ở một bên Cao Kiều Thiên Cửu bò chạy đến một bên, lại bị mắt sắc Cao Kiều Anh Tử thấy, một roi lại quất vào trên lưng, đau Cao Kiều Thiên Cửu gọi cùng giết lợn thông thường.

Không thể không nói Cao Kiều Anh Tử có vài phần bản lĩnh, thấy Tần Phong lâu bắt không được, đơn giản là đã đánh mất roi bước đi như bay, một cước đá tới, Tần Phong thân thể triệt thoái phía sau, hầu như tại Cao Kiều Anh Tử còn chưa đứng vững thời điểm xông tới, từ phía sau ôm lấy nàng, hai tay không khách khí néo néo, cười híp mắt nói: "Xúc cảm làm thật không sai, cái này áo

da, hắc hắc."

Cao Kiều Anh Tử trong mắt lãnh ý tại tránh, chân phải về phía sau một bước chột bỗng nhiên giơ lên, đầu ngón chân hướng về Tần Phong mi tâm đá vào, Tần Phong cười lạnh một tiếng, một tay nhanh như thiểm điện nắm đùi phải của nàng, kia Cao Kiều Anh Tử thân thể run lên, lúc này ngực nàng bị Tần Phong một tay từ phía sau lưng trói ở, chân phải lại là giữa không trung giạng thẳng chân bị Tần Phong bắt lại, thân thể tứ thế cực kỳ xấu hổ.

"Oa, thân thể sự mềm dẻo tính không sai a." Tần Phong cười híp mắt nói.

Cao Kiều Anh Tử mắng một câu Bát Cách Nha Lộ, đầu về phía sau đánh tới, thế nhưng thân thể cũng một trận bất ổn, suýt nữa té ngã trên đất, mà Tần Phong cũng đã đứng ở cách đó không xa, cười híp mắt xuất ra một điệu hương yên đốt, trong mắt cũng một mảnh kinh ngạc: "Không nghĩ tới a, người lại còn là cái chỗ, cái này quá không khoa học." Trở mình trở mình Tôn Kỳ Đạo y thuật, Tần Phong cũng ít nhiều hiểu chút y lý, đều như thế tiếp xúc thân mật Cao Kiều Anh Tử thân thể không sai biệt lắm mau làm hấn sờ thấu, cũng không muốn dĩ nhiên phát hiện như thế cái làm hấn khiếp sợ và không cách nào tiếp nhận sự tình.

Mẹ nó, đảo quốc lớn như vậy nữ nhân lại còn là cái chỗ? Hơn nữa nàng biến thái như vậy, quẫn quại cái chỗ!

Cao Kiều Anh Tử đã then quá thành giận, trong mắt tràn đầy hận ý, ngân nha cắn thật chặt.

"Bất quá, người thật giống như cũng trúng chút gì."

Tần Phong nhìn Cao Kiều Anh Tử hai chân tựa hồ tại nhỏ nhẹ run, ngậm Bas To hít một hơi.

Cao Kiều Anh Tử nơi nào đang suy nghĩ hấn nói nhảm, liên tiếp hai ba trong tay hấn cật liễu khuy, nếu như không đem hấn dẫn vật đá hướng lên trời tới thỏa mãn mình vui vẻ, Cao Kiều Anh Tử đều nghĩ không cách nào phát tiết tâm

lý lửa giận, thế nhưng lần này giao thủ ngắn ngủi, nàng biết trước mắt tên hỗn đản này là cao thủ, tâm tư nhanh quay ngược trở lại tự, thoáng mở ra bản thân trên y phục khóa kéo, xem Tần Phong quả nhiên là nhìn qua, ngồi dưới đất như cái úy khuất tiểu oán phụ: "Người thích xem nha? Người ta tại cho người lái vui đùa chơi trò chơi người cũng không bởi người ta chơi sao?"

"Người cho ta trư ca a?" Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Bất quá người cái này bản tiền khá lớn."

"Tới nha, mang ta đi trên giường có được hay không?" Cao Kiều Anh Tử thanh âm rất nhu, nhu khiến người ta toàn thân tê dại, một đôi mắt không ngừng phóng điện: "Người không muốn sao?"

Nói đến đây thời điểm, Cao Kiều Anh Tử bỗng nhiên cảm giác toàn thân một trận tê ngứa, huyết dịch bắt đầu dần dần táo động, thời gian không bao lâu toàn thân da hiện ra một loại mê hoặc màu hồng, hai mắt cũng bắt đầu dần dần mê ly, nhưng bất quá thoáng qua nàng căn cứ mình đầu lưỡi, nỗ lực có thể dùng bản thân tỉnh táo lại, lúc này một trận bén nhọn tiếng cười quái dị truyền đến hai người trong lỗ tai, đã thấy Cao Kiều Thiên Cửu không biết lúc nào tránh ra khỏi sợi dây ràng buộc, cầm trong tay một bạt tai tâm Lôi sủng lục, nhắm ngay Cao Kiều Anh Tử, cười quái dị nói: "Hảo tử tử của ta, có đúng hay không cảm giác thân thể càng ngày càng nóng?"

"Người?"

Cao Kiều Anh Tử hơi khẽ cau mày, cảm giác được toàn thân càng ngày càng nóng, huyết dịch trong tựa hồ có nghìn vạn con kiến tại chạy tới chạy lui, giữa hai đùi run rẩy càng càng già càng lợi hại. Căn thận suy nghĩ một chút, Cao Kiều Anh Tử đưa mắt chuyển dời đến Tần Phong trên người, dù sao trước khi nàng con uống Tần Phong đưa lên chén kia Abra rượu Cocktail. Tần Phong oan uống dường như bận tâm xua tay: "Không thể nào, ta còn không đến mức không biết xấu hổ như vậy kê đơn."

"Ha ha ha, hảo tử tử của ta, người còn không biết ta lúc nào cho người tự thuốc phải không?" Cao Kiêu Thiên Cửu liếm môi một cái, lại lại cảm thấy phía sau một trận đau rất đau, sắc mặt lại là một trận quý dị âm trầm: "Chờ ta chơi xong người, giết trước người ta sẽ nói cho người biết, sách sách sách, ta thế nhưng biết trong gia tộc những nam nhân kia đối thân thể của người buông xuống kéo dài đã lâu, hôm nay ta nên thật tốt làm người biết nam nhân tư vị."

Lại nói, lại hung tợn nhìn Tần Phong: "Tiểu tử, người có đúng hay không cũng nghĩ ném thử tử tử của ta thân thể đây? Ha ha, ta có thể cho người như thường mong muốn, ta cho nàng tự thuốc rất nhiều, nhiều mấy nam nhân đều không thỏa mãn được nàng, bất quá tại người chơi xong tử tử của ta sau, muốn đem nữ nhân của người nhường lại làm ta thưởng thức thưởng thức. Nói cách khác, ta giết người."

Tần Phong trợn trừng mắt.

Cái này đều ở chính là giữa lúc chiếm tiện nghi thời điểm, tới tay phúc lợi ta tặng cho người một nửa còn phải tại liên lụy khả ái của ta Sở Sở, con mẹ nó người nằm mơ đây.

Lúc này Cao Kiêu Anh Tử đã không cách nào khắc chế được lực mang đến cảm giác, hô hấp trầm trọng, kịch liệt thở hỗn hển, hai tay không tự chủ ở trên người vuốt ve, nhìn Cao Kiêu Thiên Cửu một trận dương dương đắc ý, khi hẳn đang nhìn hướng Tần Phong vị trí thời điểm, bỗng nhiên toàn thân một trận mồ hôi lạnh, không thấy!

"Mẹ nó, muốn chết đồ chơi."

Thanh âm sâu kín ở sau lưng truyền đến, Cao Kiêu Thiên Cửu chỉ cảm thấy toàn thân một trận lạnh cả người, gáy truyền đến đau đớn kịch liệt, trong nháy mắt không có tri giác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 143: Một Ngày Phu Thê Bách Nhật Ân

Chương 143: Một ngày phu thê bách nhật ân

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 11- 24 17: 16: 41 số lượng từ: 1575

"Bang chủ, tại sao muốn hợp tác với Cao Kiêu Anh Tử, hiện tại nàng đem SH Cổ Hỏa Bang điều khiển ở trong tay, đối chúng ta mà nói cũng không phải tin tức tốt gì, hơn nữa một khi Lôi Thiên Hào biết chúng ta cùng Cao Kiêu Anh Tử Hợp Tác quan hệ, hẳn còn có thể cùng chúng ta Hợp Tác sao?"

Tại một chiếc thương vụ bên trong xe, Mã Khôn nhin không được hỏi nghi ngờ trong lòng.

Cao Kiêu Anh Tử là sơn khẩu tổ cao tầng nữ nhi, thân phận cực kỳ miễn cảm, đối với đã cùng Lôi Thiên Hào vẫn duy trì quan hệ mập mờ Nam Hoa Bang mà nói, không thể nghi ngờ là một tên địch nhân, hơn nữa Lôi Thiên Hào đối sơn khẩu tổ hận thấu xương, Mã Khôn nghĩ Lưu Linh tối hôm nay hành vi đối Hợp Tác quan hệ cực kỳ bất lợi, tại lên xe không bao lâu, bên trong xe chỉ còn lại có hắn và Lưu Linh còn có người què 3 người sau mới là hỏi.

Vốn dĩ nhắm mắt dưỡng thần Lưu Linh mở mắt, thân nhiên nói: "Núp trong bóng tối độc xà so người đối diện cầu muốn khó đối phó hơn. Hơn nữa Cao Kiêu Anh Tử lấy một nữ nhân thân phận tại sơn khẩu tổ vốn là không được coi trọng,

chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi."

Mã Khôn ngẩn ra, chột lại gật đầu một cái.

Trong lòng có chút hiểu rõ, Cao Kiêu Anh Tử thủ đoạn độc ác, dám đối với thân đệ đệ hạ thủ cũng đủ để nhìn ra cái này đàn bà không phải là hiền lành, nếu như nàng một mực núp trong bóng tối kia thật có chút khó có thể đối phó, lúc này đem nàng xảy ra trên mặt nổi, hơn nữa thủ hạ của hắn đều là một đám rất sợ chết cỏ đầu tường. Đảo quốc nữ nhân bản liền địa vị thấp, ngay cả Cao Kiêu Anh Tử hơi có chút thủ đoạn, thế nhưng tại sơn khẩu tổ muốn bảo trì nhất định địa vị cũng muốn so nam nhân nỗ lực gian tân rất, sợ rằng Cao Kiêu Anh Tử cùng sơn khẩu tổ quan hệ giữa cũng không phải là bình thường phụ nữ quan hệ như vậy thân mật.

Thế nhưng nghĩ đến Cao Kiêu Anh Tử thủ đoạn, Mã Khôn vẫn còn có chút lo lắng.

Lưu Linh không có cho hắn giải thích thêm cái gì, nàng đang đang suy tư chính là Cao Kiêu Anh Tử cùng Tần Phong tên khốn kiếp kia trong lúc đó mập mờ quan hệ, Tần Phong bản lĩnh nàng cũng biết một chút, nhất là bên cạnh mình người què cùng hắn quan hệ cũng là không cạn, mơ hồ cũng có thể đoán được Tần Phong là đến từ quốc tế thế giới dưới đất cao thủ. Nếu như hắn thật cùng Cao Kiêu Anh Tử cấu kết với nhau làm việc xấu, đây mới là nàng kiêng kỵ.

Mã Khôn thấy Lưu Linh không có ở giải thích hợp tác vấn đề, cũng không ở số nhiều hỏi, ngược lại là cười nói: "Bất quá không nghĩ tới chính là Tần Phong xuất hiện tại quây rượu, ta nghe nói Cao Kiêu Anh Tử thế nhưng am hiểu dẫn vật người, tiểu tử kia sợ rằng đã mình đầy thương tích ah?"

Lưu Linh thoáng nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua phía trước xe tốc hành người què, thế nhưng người què lại không lên tiếng phát.

Mã Khôn tiếp tục nói: "1 cái sắc đảm bao thiên gia hỏa, ngay cả Cao Kiêu Anh Tử cũng dám thông đồng, hừ, thật là không biết chết sống."

Người què khõe miệng thoáng co quắp một chút, hấn trái lại không thể nào kinh ngạc, Tần Phong tên khốn kiếp kia nhân tình không ít, so Cao Kiều Anh Tử ngoan nhiều đi, dám ở cùng hấn vui thích sau khi cầm * đồng quy vu tận nữ nhân không phải là không có, nhưng không 1 cái thành công, từng cái một hận hấn hận chính là thâm nhập cốt tủy, nhắc tới tên của hấn đều hận không thể đem tên đại tá 8 khối, thế nhưng đến sau cùng còn chưa phải là một bên hận còn vừa thông đồng đến.

Đoán chừng Tần Phong gặt chết, đám kia đàn bà cũng là lúc cười lúc khóc.

Đến nay người què đều không nghĩ ra Tần Phong tên khốn kiếp này là lông gập qua nhanh như vậy sống.

"Tần Phong sẽ không cùng Cao Kiều Anh Tử thông đồng đến một khối ah?" Lưu Linh hỏi.

Người què sừng sốt, nhún vai, nói: "Ta cũng không biết, bất quá hấn đối người Nhật Bản không có cảm tình gì."

Lưu Linh khẽ gật đầu.

Mà bên kia, Cao Kiều Anh Tử bên trong biệt thự, Cao Kiều Thiên Cửu bị Tần Phong từ lầu hai cửa sổ đá ra ngoài sau, đối với đã bị dưng vật khổng chế Cao Kiều Anh Tử mà nói, Tần Phong tuyệt đối sẽ không khách khí, chính như người què theo như lời, hấn đối đảo quốc người không có cảm tình gì. Ngẫm lại mười năm này, cùng đảo quốc dong binh hoặc là sát thủ giao thủ qua không chỉ một 2 lần, thân thủ chém giết càng nhiều đếm không xuể.

Hôm nay đối mặt 1 cái đảo quốc nữ nhân, hấn tự là sẽ không biết cái gì gọi là thương hương tiếc ngọc, lung tung đem Cao Kiều Anh Tử y phục cởi.

Cũng không biết bao lâu.

Tần Phong cảm giác thoải mái vụn phần sau, ngồi ở một bên điểm một điều

Hero trắng hút một hơi, mà một bên Cao Kiêu Anh Tử lúc này cũng cảm giác trên người được lực tán đi, nhìn ngồi ở một bên lưng đối với mình Tần Phong, trong mắt sát ý càng ngày càng đậm, cắn chặt hàm răng đến, thế nhưng hết lần này tới lần khác bị làm trên người đã không có Đinh điểm lực tức, Cao Kiêu Anh Tử hận không thể mình bây giờ sẽ ánh mắt giết người tuyệt kỹ, đưa cái này lần lượt thiên đao đại tá 8 khối.

"Từ giờ trở đi, người liền là nữ nhân của ta."

Tần Phong xoay đầu lại, nhìn trần trường thở hỗn hển nằm ở giường cây lên Cao Kiêu Anh Tử, trong lòng cũng may mắn may mà thân thể mình trải qua cái tạo, thân thể tổ chất quá quan, không thì thật xuất hiện khó chịu tình trạng.

"Hừ." Cao Kiêu Anh Tử mặt đỏ thắm trướng lên treo lên cười nhạt: "Ta sớm muộn giết người."

"Người ta đều một ngày phu thê bách nhật ân, chúng ta tuy rằng không phu thê danh phận, nhưng tốt xấu chiếm cái thực chất." Tần Phong cười nói: "Các người đảo quốc nữ nhân không đều là đối với nam nhân muốn lão lão thật thật sao? Không nghe lời có tin ta hay không gia pháp hầu hạ?"

Nghe nói nói thế Cao Kiêu Anh Tử sợ run cả người, theo bản năng lắc đầu, nàng hiện tại lực khí toàn thân đã hao tổn uống 1 phút hết trơn, tinh thần càng là bởi vì không ngừng tư nhuận mà kiệt sức dị thường. Lúc này nghe xong Tần Phong nói, trong lòng tự nhiên là căng thẳng, trong ánh mắt mất tự nhiên mang theo vài phần khẩn cầu, bất quá đối với Tần Phong mà nói, lại có khác một phen tư vị.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 145: Càn Quấy

Chương 145: Càn quấy

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 8 0 90 1 số lượng từ: 246 5

Từ Cao Kiều Anh Tử biệt thự sau khi ra ngoài đã là hơn một giờ chiều. Tần Phong cảm giác bước đi đều có chút phiêu phiêu, về phần Cao Kiều Anh Tử? Hiện tại nằm ở trên giường còn không lên nổi, bất quá Tần Phong cũng tin tưởng chỉ canh chết ngủ, không có canh xấu địa, liền hiện nay mới thôi hẳn muốn tại một lần tại Cao Kiều Anh Tử trên người thúc ngựa giơ roi ít nhất cũng phải nghỉ ngơi mấy mấy giờ. Ra biệt thự không bao lâu, Tần Phong liền coi đến rồi mấy người bảo an tại nghị luận âm ỉ, thường thường nhìn qua ước ao đổ kệ hận, Tần Phong không khỏi một trận đặc ý, ít nhất đem 1 cái Nhật Bản đàn bà làm vô lực đứng dậy, kia coi như là một cái công lớn.

Ra tiểu khu không bao xa, Tần Phong lật lật trong túi của mình, cũng liền còn dư lại mấy viên Bas To 1 cái cái bật lửa, còn là một phen tiền không có, không khỏi có chút hối hận vừa mới không có ở Cao Kiều Anh Tử chỗ đó cầm ít tiền, không thì đi như thế nào trở lại? Tối hôm qua lên bị áp qua đây đây chính là chạy chậm hơn một giờ đây, đưa mắt bốn phía nhìn đang chuẩn bị ngăn cái cho thuê xe trước đưa trở về tự cấp tiền thời điểm, mấy chiếc xe dừng ở trước mặt, ở giữa một chiếc Lincoln cửa sổ xe điêu hạ, Lôi Thiên Hào nghi hoặc nhìn sắc mặt

có chút tái nhợt làm như mệt nhọc quá độ Tần Phong, nói: "Người làm gì thế đây?"

Tần Phong lười nói nhảm, mở cửa xe trực tiếp lên xe, bên trong xe không gian rất rộng rộng rãi, ngoại trừ Lôi Thiên Hào bên ngoài vẫn ngồi ở đến ba người, một là Sở Dương, một là Lưu Linh, còn có một cái là Chu Nhã Phi, ba người nhìn thấy Tần Phong vậy cũng là sắc mặt khác nhau, Sở Dương nhỏ mím cười gật đầu coi như là lên tiếng chào, mà Lưu Linh nhìn hẩn một cái, nhíu nhíu mày, tự hỏi tối hôm qua lên hẩn và Cao Kiêu Anh Tử chuyện gì xảy ra có thể hay không đối kế hoạch của chính mình có uy hiếp gì, mà Chu Nhã Phi còn lại là bất động thanh sắc thoáng hừ một tiếng, Tần Phong lực tai tốt còn nghe được một chút u oán, đơn giản là đặt mông ngồi ở bên cạnh nàng.

"Nhanh, mấy vị làm cái gì vậy đây?" Tần Phong tự nhiên sẽ không theo Lôi Thiên Hào người này khách khí, đưa qua một bên Chu Nhã Phi một chén nước, tại Chu Nhã Phi u oán cùng giận dữ trong ánh mắt của uống một ngụm, phất tay cái cổ, nói: "Tối hôm qua lên bị cướp sạch trần trụi, cũng không có tiền đánh xe, mẹ nó, ta đều bốn ba đã nửa ngày, may là người đã đến rồi, lão Lôi, cũng là người đây nghĩa khí."

Lôi Thiên Hào cười khan hai câu.

Cái này đều ở nói đánh chết hẩn cũng không tin, mà Sở Dương còn lại là tò mò hỏi: "*? Tần tiên sinh thân thủ tốt như vậy còn có thể bị người *?"

"Ai, gần nhất trị an không tốt, hiện tại đạo tặc cũng đều quốc tế hóa, từng cái một xuất ra một khẩu súng, công phu này tại tốt cũng sợ viên đạn a." Tần Phong xê dịch cái mông, một bên Chu Nhã Phi liếc trắng mắt, nhưng là không nhúc nhích đạn, bên người nàng là Lưu Linh, chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn Tần Phong tên khốn kiếp này được một tắc lại muốn tiến một thước.

Lưu Linh sắc mặt bất biến, hơi nhìn hẩn một cái, cũng không nói gì.

Mà Lôi Thiên Hào cười nói: "Vừa lúc chúng ta đi ngang qua ở đây, người

muốn đi đâu? Đem người đưa tới cho.",

Tần Phong đánh cái hà hơi, nói: "Về nhà, nếu là không thuận tiện đưa ta đi Đông Thiên đại học cũng được, có ăn sao? Chết đói ta."

Lôi Thiên Hào đang cho tài xế phân phó lộ trình, lại nghe đến Tần Phong nói nhất thời luân phiên khinh bỉ, không vui nói: "Không có. Người nói người suốt ngày có thể hay không có cái nghiêm chỉnh dạng? Đều có bạn gái người, suốt ngày chỉ biết hồ đồ!"

"Chớ đi theo ta một bộ này, ban đầu ở Địch Bái kệ mỉa buồn bực?" Tần Phong buồn bực nói.

Lôi Thiên Hào nhất thời không có tính tình, một lần kia đi dạo kỹ viện tuyệt đối là hấn cả đời này không có cách nào khác gặp người hắc lịch sử, mà một bên Sở Dương cười híp mắt nhìn Tần Phong, luôn cảm thấy thẳng nhãi này không đơn giản, xem ra thật đúng là không đơn giản. Tần Phong căn bản sẽ không đối một người nam nhân có bao nhiêu ánh mắt, trái lại dán Chu Nhã Phi nghe trên người thanh mùi thơm cảm giác vui vẻ thoải mái, Chu Nhã Phi làm như thói quen hấn bộ phận khác người cử động, cũng không lý tới hấn, Tần Phong nghĩ không thú vị, đang nhìn đến ngoài cửa sổ có bánh rán trái cây sạp nhỏ, bần tâm nói: "Đỗ xe!"

Tài xế bần tâm đạp phanh lại, Tần Phong điều hạ cửa sổ, hướng về muốn thu bày bánh rán trái cây lão bản bần tâm hô: "Lão bản, chớ nóng vội dẹp quầy, hai bánh rán trái cây, có thể thêm cây ớt."

Bên trong xe còn lại vài người nhất thời vẻ mặt hắc tuyến, lão bản kia vốn có không dự định tại buôn bán, nhưng nhìn Tần Phong xe này đội có chút khí phách, Bên Trì mới đầu, Lincoln trung gian, phía sau Land Rover bảo mã, hiển nhiên là kẻ có tiền, vốn nhỏ người làm ăn không dám trêu chọc, không thể làm gì khác hơn là lại là vội vàng cho làm hai bộ, chờ Tần Phong lấy tới sau, mới nhớ tới trên người mình không có tiền, ngượng ngùng nhìn mấy người: "Ai

mang theo 10 đồng tiền đây?"

Sở Dương thứ nhất trước biểu lộ, cười khổ nói: "Đừng nhìn ta, sáng sớm hôm nay Sở Sở liền tới chỗ của ta tống tiền, trên người ta tiền mặt đều bị nàng cầm đi."

Chu Nhã Phi càng thẳng thắn, trực tiếp đem túi mở ra, được, ngoại trừ một ít cần thiết đồ trang điểm bên ngoài Tần Phong cũng không thấy được nhân dân tệ bóng dáng, Lôi Thiên Hào đen gương mặt, Tần Phong nghĩ hử và tài xế của hử tựa hồ cũng không có đeo tiền mặt, không thể làm gì khác hơn là nhìn về phía một mực không lên tiếng Lưu Linh, Lưu Linh khóe miệng một trận co quắp, Tần Phong nhất thời lúng túng, cầm trong tay bánh rán trái cây cũng không biết nên thế nào đối lão bản nói.

Hiện tại xuất môn cũng không mang tiền mặt sao?

Tần Phong muốn mắng mấy người bọn hử, nhưng cảm giác được không mặt mũi, dù sao mình cũng một phen tiền không có.

Lão bản kia cũng là thành thật người, biết bọn họ không phải là ngoa mình bánh rán trái cây, khả năng hiện tại phú hào xuất môn không mang theo tiền mặt là mới chủ lưu, bậ tâm khoát tay nói: "Tính toán một chút, 2 cái bánh rán trái cây giá trị không được bao nhiêu tiền."

"Như vậy sao được."

Tần Phong vỗ cửa xe, chỉ chỉ phía sau, suy nghĩ dù sao cũng không phải là của mình cũng vui vẻ hào phóng, nói: "Phía sau mấy chiếc xe coi trọng cái nào? Nói, bảo mã? Land Rover còn là Bôn Tri? Ta trực tiếp lưu lại cho người."

Xung quanh Vốn dĩ cũng nghĩ tới mua bánh rán trái cây quần chúng nghe được Tần Phong bá tước giận nhất thời một trận hết hồn, bên trong xe, Chu Nhã Phi che miệng cười trộm, nhìn Tần Phong cùng sạp nhỏ lão bản một bộ nghiêm túc dáng dấp tâm lý là tốt rồi cười, đang nhìn Lôi Thiên Hào lắc đầu cười khổ

dáng dấp, nghĩ thầm người này cùng Lôi Thiên Hào quan hệ cũng thật tốt quá gọi ah? Lần trước tại người quán cơm đi ăn chưa cho tiền, hiện tại lại muốn bắt người nhà xe để 10 đồng tiền sổ sách, cảm tình đều không phải là tiền của người.

Sở Dương thiếu chút nữa bật cười, nhưng là vì bảo trì không khí không thể làm gì khác hơn là nín, tâm lý đối Tần Phong không khỏi lại coi trọng một bậc, tiểu tử này là cố ý ah? Trái lại Lưu Linh cực kỳ trấn định, cũng biết Tần Phong tên khốn kiếp này cái gì không đáng tin cậy chuyện tình đều nói đi ra.

"Thực sự không cần." Lão bản bận tâm xoa tay, nói: "Liên mấy người tiền, cũng không phải cái gì số lượng lớn."

"Ta Tần Phong cũng không thiếu người cái gì." Tần Phong cũng nghiêm túc hồi đáp. Tức giận Lôi Thiên Hào thiếu chút nữa muốn một cái tát đập chết hẳn.

Lão bản là dở khóc dở cười, mà phía ngoài một ít quần chúng lại gần cũng là nghĩ buồn cười không ngừng, Tần Phong xem lão bản không làm quyết định, bất mãn hướng về phía sau quát: "Kia chiếc BMW, nhìn cái gì vậy chỉ người tiện nghi."

Bảo mã tài xế thấy đại lão bản người trong xe rỗng, bận tâm lái xe tiến lên, xuống xe lại gần, vừa nhìn Tần Phong bật người là lên tinh thần tới, nhưng cũng biết Tần Phong cùng Lôi Thiên Hào quan hệ không tệ, bận tâm nói: "Tần tiên sinh, có cái gì phân phó?"

"Trên người có tiền sao? Không có tiền đem xe cho lão bản này lưu lại, có tiền liền cho hẳn." Tần Phong gặm một cái bánh rán trái cây, oanh oanh liệt liệt nói.

Tài xế nhất thời sửng sốt, bận tâm móc bóp ra có cái mấy nghìn đồng tiền, Tần Phong lấy ra một tờ đưa cho lão bản, lão bản kia tìm cho 90, Tần Phong đem tiền lẻ nhìn tài xế trong bao tiền, nói: "10 đồng tiền ta sẽ trả lại cho người."

"Không cần, không cần."

Tài xế không biết nên khóc hay nên cười, bặt tâm khoát tay nói.

"Nói trả lại cho người liền trả lại cho người." Tần Phong bất mãn trợn trừng mắt, nói: "Lái xe, đi."

Chờ những người bất đắc dĩ tài xế mở thành lập sau xe, Tần Phong ăn bánh rán trái cây trái lại ăn mùi ngon, làm cho toàn bộ trong xe tất cả đều là bánh rán trái cây mùi vị, bên trong xe 4 người cũng vô tâm tình quấy rối hẳn nhã hứng, chờ Tần Phong ăn 1 cái sau, mới là quay kiếng xe xuống một cái khác, thỉnh thoảng nhìn thoáng qua bên ngoài, sau cùng bất động thanh sắc liếc một chút xa xa.

Lôi Thiên Hào hình như có cảm ngộ, người này bình thường tuy rằng không ngay ngắn, thế nhưng càn quấy cũng rất ít, xem Tần Phong lơ đãng nhìn qua, cảm kích gật đầu.

"Ta bảo an công ty gần nhất tới một số người, Lang Nha đột kích đội xuất ngũ, quốc tế nhất lưu tiêu chuẩn, có hứng thú hay không?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 146: Phòng Học Ve Vãn

Chương 146: Phòng học ve vãn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 8 14:0 3:0 4 số lượng từ: 1826

Tần Phong tâm thích đẩy ra bản thân bảo an công ty, bất quá làm hấn bất mãn là mấy người phản ứng thường thường, Lưu Linh 1 cái hắc đạo khiêng cầm có người què làm tư nhân bảo tiêu, Chu Nhã Phi có Tô Yên bảo hộ, Sở Dương càng thẳng thắn, tự nhận là lão một người độc thân danh tiếng không hiện cũng không lo lắng an nguy của mình, về phần Lôi Thiên Hào hơi có chút tâm động, dù sao có thể Tần Phong xưng là quốc tế nhất lưu tiêu chuẩn tự nhiên có phải hơi hợ hợ hạng người, bất quá hấn cũng không tại chỗ nói ra. Sau cùng Tần Phong cũng lười đang cùng mấy người nói nhảm, không nhìn được hàng tự nhiên có biết hàng chủ, bạn thân cũng không thiếu các người cái này một cuộc làm ăn.

Gặm xong 2 cái bánh rán trái cây, Tần Phong nghĩ trong bụng thoải mái nhiều.

Bởi vì nơi đây cự ly Đông Thiên đại học cũng không xa, không bao lâu liền đến, chờ xe đứng ở đại học cửa sau, Tần Phong bỗng nhiên chỉ vào một bên la lớn: "DKM, xem!"

Bên trong xe 4 người nghi ngờ quay đầu đồng thời nhìn sang, mà Tần Phong

nhân cơ hội sẽ dán đi tới tại Chu Nhã Phi trên gò má hôn một cái, chờ Chu Nhã Phi phục hồi tinh thần lại hẳn đã chạy xuống xe đi, không duyên cớ vô cớ bị Tần Phong chiếm đi tiện nghi Chu Nhã Phi tâm lý e thẹn không ngừng, nhưng không tức giận được tới, nhìn Tần Phong cà lơ phát phơ chạy vào trong trường học đi, khuôn mặt hồng nhuận, một bên 3 người cũng không nhận thấy được Tần Phong mới vừa cử động, Chu Nhã Phi cũng khống chế lại, cho nên mấy người cũng không chú ý tới điểm này, chỉ là mắng Tần Phong lại hồ đồ.

Vào trường học, nhìn đây sân trường thanh thuần mỹ nhân, Tần Phong liền một trận cảm khái, hôm nay đầu năm nay đẹp khó coi, trang phục trang phục, mặc ít gọi đều có thể dẫn người hiểu biết, nhìn từng cái đùi đẹp tất chân Tần Phong liền gãi gãi mũi. Dựa theo lần trước tới Thiệu Vĩ dẫn đường đi lộ tuyến, Tần Phong đánh hắc cắt đi tới kia giữa phòng học, bên trong phòng học đã làm mấy chục người, còn có học sinh lục tục tới rồi, Tần Phong rất nhanh liền tìm được Sở Sở bóng dáng, cùng mấy người hảo tử muội đang cười cười nói nói nói chuyện phiếm.

Lén lén lút lút chạy vào giáo sư, Tần Phong ngồi ở hàng cuối cùng, Sở Sở tự nhiên coi đến rồi hẳn, bất quá nghĩ tới tên này tối hôm qua lên dĩ nhiên trắng đêm không về, trong lòng có chút bất mãn, cũng làm như không thấy hẳn, tâm lý suy nghĩ hẳn để giải thích giải thích mình ở hảo tâm tha thứ hẳn, bất quá bên người nàng Bát Quái nữ Vương Tích Nhược lại cũng nhìn thấy, đẩy một cái Sở Sở, nói: "Ai, đó không phải là Tần Sư phụ sao? Hẳn thế nào tới? Tìm được người rồi nha Sở Sở?"

"Ta làm sao biết." Sở Sở trợn trừng mắt, cũng không nhìn Tần Phong, lầm bầm nói.

"Ai, đang ngủ?"

Vương Tích Nhược cũng không nghĩ như Sở Sở nhiều như vậy, xoay người muốn đem Tần Sư phụ gọi qua tâm sự trời đây, lại thấy Tần Phong ghé vào hàng cuối cùng vù vù ngủ say, nhất thời hiểu kỳ không ngừng, cái này thật xa đi tới

Đông Thiên đại học ngủ đây? Nhưng thật ra là Tần Phong không dám trở lại, không thì không tốt cùng Tần Mộng Điệp giải thích bản thân tối hôm qua lên để làm chi đi, Tần Mộng Điệp thế nhưng y học đại gia, liếc mắt là có thể nhìn ra bản thân trạng huống gì tới, nếu để cho nàng biết tuy rằng sẽ không nói cái gì, thế nhưng Tần Phong cuối cùng cảm giác mình sau lưng lạnh cả người. Hắn cũng là không có cách nào, ngoại trừ tại Tần Mộng Điệp bên cạnh bên ngoài, hắn ngủ thời điểm thân thể cuối cùng vẫn duy trì một phần cảnh giác, nhưng hết lần này tới lần khác tại Tần Mộng Điệp bên cạnh, hắn không có bất kỳ cảnh giác, cuối cùng ngủ gất gao, vì để cho bản thân an tâm gọi, Tần Phong hay là trước quyết định bỏ 1 cái biết. Mà có Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở còn có Mạnh Chiêu Quân Đông Thiên đại học không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Sở Sở nghe vậy xoay người nhìn thoáng qua, nhất thời tức giận chân mày cau lại cùng một chỗ, hừ một tiếng cũng không muốn phản ứng hắn, cũng không để ý tới Vương Tích Nhược cùng bên cạnh mấy người hảo bằng hữu kỳ kỳ tra tra, bất quá đợi được mau khi đi học, lão sư đều đã tới, Sở Sở bỗng nhiên thu thập lên sách của mình, ôm sách tại mọi người trợn mắt hốc mồm dưới con mắt đi đến cuối cùng một loạt, ngồi ở Tần Phong bên cạnh.

"Làm cái gì? Nàng dĩ nhiên sẽ làm hàng cuối cùng? Ta Đệt, ta đây vừa mới vì sao không có làm hàng cuối cùng?"

"Nguy, một mực làm hàng thứ nhất Sở Sở dĩ nhiên làm được hàng cuối cùng!"

"Lẽ nào Sở Sở cũng buồn ngủ không được?"

"Nếu như hàng cuối cùng kia mấy người khách quen biết hôm nay Sở Sở ngồi ở chỗ kia, mà bọn họ lại trốn học, bọn họ sẽ nghĩ như thế nào?"

Nghị luận âm ỉ thanh âm theo thời gian đi học đến mới là dần dần tán xuống tới, Vương Tích Nhược run run lo lắng ah, sau cùng cũng không nói ra cái gì tới. Bây giờ muốn đi hàng cuối cùng bởi Sở Sở đi cũng không được, lão sư muốn bắt

đầu giảng bài.

Đang ngủ say Tần Phong nghe thấy được Sở Sở trên người quen thuộc thanh mùi thơm, cười híp mắt xê dịch thân thể, dán Sở Sở rất gần, Sở Sở cũng không cùng hẳn tính toán, đều ở đây trên một cái giường nằm qua nàng thật không thèm để ý, bất quá Tần Phong thẳng nhãi này là đập trên lỗ mũi mặt chủ, cảm giác Sở Sở không động tĩnh gì, đơn giản thay đổi cái tư thế, cầu thang phòng học cái ghế đều là gắn bó một loạt, Tần Phong ngang nằm xuống tới, tại Sở Sở nổi giận trong ánh mắt đem đầu đặt ở tại nàng trên đùi.

Cho nên rất nhanh hàng cuối cùng thành Sở Sở cô linh linh một người tình trạng.

Bất quá không ai có thể xem đến lúc này nằm ở Sở Sở trên đùi trên mặt mang sắc mị mị cười Tần Phong, Sở Sở cúi đầu làm bộ nhớ ghi chép, thế nhưng khuôn mặt cũng đã hồng thấu nửa bầu trời.

Nàng hôm nay mặc là một cái quần jean, Tần Phong không nghĩ khó chịu, trái lại cảm giác rất ấm áp, bất quá nếu như nàng chân không run run thì tốt rồi. Sở Sở cũng không có biện pháp, dù sao trên đùi đặt người này nói như thế nào cũng có cảm giác khác thường, nhỏ nhẹ run tần suất rất lớn, làm Tần Phong đầu cũng có chút nho nhỏ lay động, Tần Phong thẳng nhãi này còn không nỡ bỏ dời, mắt cũng không mở, nhỏ giọng nói: "Tại run rẩy ta hôn người."

Sở Sở lại càng hoảng sợ, một đôi chân cũng cứng còng xuống tới, tâm lý lắm bấn chỉ biết khi dễ người đồng thời, Tần Phong mở mắt, xem Sở Sở cúi đầu đỏ gương mặt sắp chảy ra nước tới, cười hắc hắc.

Sở Sở nhìn hẳn tiện cười lại càng hoảng sợ, hay là quay đầu đi chỗ khác, thế nhưng Tần Phong nơi nào sẽ buông tha như thế cái ve vãn cơ hội, phía trước lão sư giảng bài, hẳn cũng một đôi tay sẽ không thành thật, Sở Sở lại càng hoảng sợ, bần tâm vươn tay ngăn cản hẳn móng vuốt, trộm trộm nhìn thoáng qua phía trước, phát hiện đều ở đây nghe lão sư giảng bài sau, không ai chú ý tới phía sau,

lại cúi đầu cầu khẩn nhìn Tần Phong.

"Tốt, ngủ."

Tần Phong có chút chiêu không chịu nổi Sở Sở ánh mắt, ghé vào trên bàn lão lão thật thật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 147: Tống Tiền Sau Lễ Vật

Chương 147: Tống tiền sau lễ vật

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 8 19: 59: 41 số lượng từ: 223 6

Tần Phong ngủ rất an ổn.

Một tiết khóa đi qua cũng không tỉnh lại, Sở Sở ngồi ở một bên, nhớ kỹ mới vừa rồi bị Tần Phong quấy rầy thời điểm làm lọt tụt một ít ghi chép, thỉnh thoảng liếc mắt nhìn bên cạnh ngủ an ổn Tần Phong, đáng yêu tinh xảo gương mặt của lên nhin không được giơ lên một tia mê người vui vẻ, bất quá vui vẻ khi nhìn đến cửa mấy người đi tới sau khi, rất nhanh ẩn đi xuống, cau mày nhìn đi lên trước một gã công tử ca.

"Là Chu Khôn."

"Ai, nghe nói Chu Khôn gần nhất một mực truy Sở Sở, Sở Sở thanh vốn là không có gì đáp lại."

"Nếu như ta ta đáp ứng, Chu Khôn trong nhà có tiền, người lớn lên còn đập chai."

"Thế nhưng ta Sư phụ cũng đập chai. Sở Sở đều cùng Sư phụ ngồi chung một

chỗ ai, nghe nói Sở Sở còn giống như ở tại Tần Sư phụ nhà đây."

"Thiệt hay giả?"

Vài người ở ở một bên nói nhỏ, Chu Khôn toàn bộ làm không có nghe được, đi tới Sở Sở trước mặt, thể hiện 1 cái tự nhận là rất tuần tú dáng tươi cười: "Sở Sở."

"Có chuyện gì sao?" Sở Sở nhìn hẩn một cái, tiếp tục làm bút ký của mình.

Chu Khôn đối mặt Sở Sở lãnh đạm đã có sức chống cự, hẩn cũng không chú ý, nếu như Sở Sở kiêu tích tích góp đi lên hẩn đã cảm thấy không có ý gì, đặt mộng ngồi ở Sở Sở bên cạnh, hẩn mấy người chó sấn còn lại là ngồi ở một bên, nói gì từng cái một khiêu chân bắt chéo, một đôi mắt quét tới quét lui hẩn không thể nói cho người khác biết ta chính là đi ra lẫn vào, cách ta xa một chút.

"Không có chuyện gì." Chu Khôn cười, nói: "Ta nghĩ hỏi Sở Sở buổi tối có chuyện gì không? Ta mời người ăn cơm."

"Ta buổi tối có an bài."

"Vậy trưa mai."

"Ngày mai cũng có sự."

"Vậy Hậu Thiên."

"Hậu Thiên ta cũng có sự."

Đối mặt Sở Sở liên tiếp hai ba cự tuyệt, Chu Khôn lộ vẻ rất có kiên trì, quán triệt tán gái muốn da mặt dày có kiên nhẫn tôn chỉ, bất quá ngẫm lại một mực đẩy xuống cũng không phải biện pháp, Chu Khôn bần tâm nói: "Vậy người bây giờ có chuyện gì sao?"

"Ta tại học tập."

"Ta mời người ăn ngọc trà ah."

"Thực sự? Vừa lúc đói bụng."

Một bên Tần Phong nghe được ăn, cũng mất nhiều ít buồn ngủ, dù sao sảo sảo nháo nháo cũng không ngủ ngon, nghe được Chu Khôn vừa nói mời ăn buổi chiều trà bất người là tiếp thượng mà nói gốc rễ, Chu Khôn sắc mặt một hắc: "Con mẹ nó người ai a?"

"Có phải kệ mịa? Người a hay là hăn a?" Tần Phong càn quấy nói: "Mẹ người ta làm sao biết ai a, mẹ nó ta cũng không biết ai a, ai là hăn a."

Chu Khôn hừ lạnh một tiếng: "Miệng đầy thô tục không tố chất."

"Người học sinh này tốt rèn luyện hàng ngày a, biết sai liền cải thiện lớn lao đâu."

Chu Khôn tức giận muốn cho hăn một cái tát, lúc này góp qua một người ghé vào lỗ tai hăn nhỏ giọng thầm thì vài câu, Chu Khôn càng nghe sắc mặt càng hắc, nhưng rất nhanh lại một cái khuôn mặt tươi cười, cười híp mắt nói: "Nguyên lai là yển lão sư bạn trai a."

"Khách khí khách khí, liền theo chân bọn họ một dạng gọi ta một tiếng Sư phụ ah." Tần Phong cười híp mắt nói.

Chu Khôn sắc mặt vừa đen hắc, con mẹ nó người ai a hô người Sư phụ, người cũng không sợ chiết bối phận, bất mãn nói: "Ta cũng không phải là yển lão sư học sinh, nghe nói Sở Sở hiện nay tá túc tại Tần tiên sinh trong nhà? Không biết Tần tiên sinh phòng ở có hứng thú hay không bán? Ta ra đặt mua của người thế nào?"

Hiện tại tán gái thì phải bỏ được tự vốn gốc, tốt xấu được tuân theo Hương Cảng vòng giải trí kia nổi danh nữ tinh tay súng bắn tỉa lý luận, ngâm 1 cái nạng đưa một bộ phòng ở, tuy rằng ta không thể xa xỉ đến cái mức kia, thế nhưng một

bộ phòng ở cũng phải mua lại, chờ sau này chơi chán tại đối 1 cái nàng, cái này gọi là đầy đủ lợi dụng, Chu Khôn cảm giác mình lý luận không sai, hơn nữa xuất thủ đã rất rộng rãi, sẽ chờ một đám người sùng bái ánh mắt đây.

Ánh mắt ghen tị không ít, sùng bái quả thật không mấy người, trừ hẳn ra những cầu huyết đó tử bên ngoài đã có thể đếm được trên đầu ngón tay, từng cái một nghĩ thầm bạn thân cũng có tiền cũng mua phòng ở tán gái, đó mới là tư bản. Nghe xong lời, lần này đối Tần Phong mặt đen, bạn thân phòng ở cứ như vậy bánh ngọt, phía trước 1 cái Lưu Phong, nhớ tới việc này tới Tần Phong nghĩ đến bản thân bức họa kia bọn họ còn không có bồi thường, muốn định rồi chờ có thời gian đi thôi sổ sách muốn đi qua, dám Âm lão tử tự nhiên sẽ không cùng các người khách khí, họa ta muốn, tiền ta cũng muốn.

Thấy Tần Phong tại suy nghĩ sâu xa, Chu Khôn nghĩ là bản thân nói đã đủ động người kia con buôn tâm, vì phòng ngừa Tần Phong đổi ý, bèn tâm nói: "Giá trị tuyệt đối là giá thị trường, chỉ cao chứ không thấp hơn, ta còn không kém về điểm này tiền."

Không đợi Tần Phong mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên Vương Tích Nhược đứng ở bên cạnh hẳn, đâm đâm cánh tay của hẳn, Tần Phong nghi ngờ nhìn hẳn một cái, Vương Tích Nhược bèn tâm lôi kéo Tần Phong chạy đi tới một bên, thấp giọng nói: "Chu Khôn trong nhà có tiền, hẳn là SH người, rất sớm mà bắt đầu truy Sở Sở, bất quá Sở Sở một mực không đáp ứng, người đừng cùng hẳn lên xung đột, gia đình hẳn giống như có người là ở băng đảng."

"Cái gì xã hội đen? Tình chúng ta?" Tần Phong nghi ngờ hỏi.

Dù sao Đông Nam Tỉnh tính toán đâu ra đấy liền 1 cái Nam Hoa Bang, lấy Lưu Linh thủ đoạn tuyệt đối sẽ không cho phép một bang phái xuất hiện ở Đông Nam Tỉnh, giường chi bên khởi dụng đặc biệt ngủ say? Lưu Linh cô nàng so nam nhân ác hơn nhiều, đạo lý này nàng hiểu rất.

"Không phải là, nghe nói là SH. Dù sao cũng rất có quyền thế kéo, người cần

thận một chút."

Vương Tích Nhược tuy rằng Bát Quái, thế nhưng thời điểm mấu chốt đầy nghĩa khí, nghe xong lời của nàng, Tần Phong gật đầu, vỗ vỗ ngực, cho nàng 1 cái người yên tâm ánh mắt, nói: "Ta tự biết tính toán."

"Vậy là tốt rồi."

Vương Tích Nhược thở phào nhẹ nhõm.

Chu Khôn lại bữu môi khinh thường, hiển nhiên cũng nhìn ra được Vương Tích Nhược tự cấp Tần Phong cảnh cáo cái gì, hẳn là thật dự định mua Tần Phong phòng ở theo đuổi Sở Sở, thế nhưng về phần nếu nói chỉ so với giá thị trường cao đây chính là thối lắm, nếu như thật dựa theo Đông Thiên Thị đi tình, dầu gì cũng là quốc nội chuẩn một đường thành thị, giá phòng khẳng định không tiện nghi.

Nhưng nhìn Tần Phong lại oanh oanh liệt liệt đi tới Sở Sở bên cạnh, đặt mộng ngồi ở trên ghế, nhàn nhã thong dong khá có vài phần tư thế, thấy Chu Khôn tình thế bắt buộc đáng dấp, khoát tay một cái nói: "Lăn con bê, không bán!"

Vương Tích Nhược trợn trừng mắt, nghĩ lời nói mới rồi quả thực chính là đàn gảy tai trâu. Sở Sở cũng là liếc trắng mắt, bất quá cũng không lo lắng gì, nàng cũng là biết Tần Phong kia cường hãn vũ lực đáng giá.

"Suy nghĩ một chút?"

"Không có lo lắng."

"Đừng như thế tuyệt đối, sau này người xin ta lúc mua giá cả cần phải suy giảm a." Chu Khôn cười nhạt nói, nói xong tại trong túi móc ra một điều hương yên, một bên chó săn bận tâm cho đốt, hít một hơi ánh mắt mang theo vài phần lãnh ý nhìn hẳn.

Tần Phong một nhìn cũng là xuất ra một điều hương yên , bất quá đốt thuốc không phải là chính hãn cũng không phải người khác, mà là Sở Sở, tại bản thân tùy thân 1 cái bọc nhỏ trong xuất ra 1 cái tinh xảo đều bành cái bật lửa, thanh thúy một thanh âm vang lên, Chu Khôn khiến cảm giác như là bản thân tan nát cõi lòng, nhìn mình coi trọng nữ nhân cho một người nam nhân đốt thuốc, hãn thế nhưng biết Sở Sở rất đáng ghét hút thuốc người!

Thế nhưng hiện tại, nàng dĩ nhiên cho một người nam nhân đốt thuốc.

Chu Khôn tâm lý tức giận ghen ghét thời điểm cũng là đỏ mắt, nàng thế nào liền không cho mình đốt thuốc đây.

Tần Phong mắt ánh mắt liếc qua đây, ý tứ phi thường sáng tỏ: Tiểu dạng, người không được.

"Nhạ, đưa cho người." Sở Sở cũng không cất giấu nữa, ngược lại là thoải mái đem cái bật lửa cho Tần Phong, nói: "Ta buổi trưa hôm nay mới vừa mua."

Tần Phong biết hàng, biết cái này cái bật lửa là New York thứ 5 đường số lượng bản cái bật lửa, muốn bán 3 4 vạn, cảm tình hôm nay cái Sở Dương nói bị Sở Sở đánh gió thu, là bị nha đầu kia cầm tới mua cái này cái bật lửa. Nếu để cho Sở Dương biết mình thân muội muội lấy đi bản thân 3 4 vạn đồng tiền là mua cái bật lửa đưa cho 1 cái có bạn gái nam nhân, Sở Dương có thể hay không theo ta liều mạng?

Tần Phong xoa xoa cằm, ánh mắt híp, thấy không rõ ý tứ hàm xúc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 148: Tứ Đại Bá Vương

Chương 148: Tứ đại Bá Vương

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 9 0 90 2 số lượng từ: 236 1

Chu Khôn nghĩ trời đất quay cuồng, từ SH một đường truy Sở Sở đuổi tới Đông Thiên đại học, hai năm cũng không có thể chinh ra gọi công trạng tới, có thể gần nhất luôn cảm thấy đào hoa sắp tới, nghĩ thầm tới biểu hiện biểu hiện, không ao ước nửa đường tuôn ra cái không giải thích được Tần Sư phụ đoạn đờ, hẳn thế nhưng biết đến, coi như là Sở Sở nhà cha chưa từng có thể Sở Sở cho gọi qua khói, càng miễn bàn đưa cái bật lửa, nàng cha chỗ đó không đưa lên 2 cân cai thuốc đường cũng không tệ.

"Thích không?"

Sở Sở còn có chút bận tâm Tần Phong không thích, nhỏ giọng hỏi.

Tần Phong bận tâm gặt đầu, tiểu nha đầu một mảnh tâm ý tự nhiên không thể uống phí, trong lòng lại có chút hối hận vừa mới không ngoa Lôi Thiên Hào một chiếc hào xe, không thì vung tay lên đưa cho Sở Sở ta cũng là lần có mặt mũi không phải là? Khiến so qua Lưu Phong cùng Chu Khôn cái này hai gia hỏa thông thường đi lên đã nghĩ ép mua ép bán.

Sở Sở nhìn thấy hấn gật đầu, tâm lý tự nhiên vui vẻ, thản nhiên cười quá nhiên là như bách hoa mở, làm một bên Chu Khôn sắc mặt của càng ngày càng chìm, cuối cùng chịu không nổi Sở Sở nhìn Tần Phong trong ánh mắt luôn mang theo một tia tối, trầm giọng nói: "Sở Sở, hấn thế nhưng có bạn gái."

"Ta biết a. Là yến lão sư a."

Sở Sở không thể nào để ý đáp.

Chu Khôn sắc mặt tái nhợt, giọng nói cũng có chút nói lắp: "Hấn có bạn gái, người, người còn đưa hấn cái bật lửa?"

"Chuyện của ta người quản được sao?"

"Chính là, người thế nào nhiều chuyện như vậy?" Tần Phong cũng không nhịn được khoát tay áo, dừng một chút lại nói: "Không mời ăn trà trưa liền đừng nói nhảm, nghe người lái nhái đã nửa ngày cũng không gặp người có cái biểu hiện gì."

Sở Sở nhìn Tần Phong, cảm giác mình là là xem lầm người, bất quá suy nghĩ một chút không sai, chính là hấn, ưa thích chiếm tiện nghi, lại không có lại, lão cầm chủ cho thuê nhà thân phận đương mùa bài, nhưng thời điểm mấu chốt có thể đứng ở trước người của mình bảo vệ mình. Thật chẳng lẽ là nam nhân không nữ nhân xấu không thương? Sở Sở tâm lý không khỏi nghĩ đến những lời này, nhưng sau đó lại lắc đầu: "Ai nha, ta làm sao có thể nghĩ như vậy, quá mất mặt."

"Thỉnh buổi chiều trà cũng không phải nói mời, ta là rõ sở."

"Thỉnh nàng thì phải muốn mời ta, không thì nàng không đi."

"Họ Tần, con mẹ nó người người cho là người là ai?" Chu Khôn thấy Tần Phong rất có cảm mình làm Sở Sở chính quy bạn trai thân phận cùng bản thân gọi nhíp, suy nghĩ lại một chút hấn đã có Yến Tiểu Mộng cái này người bạn gái, chẳng lẽ hấn thật có thể mê hoặc làm nữ thần của mình đi làm tiểu Tam sao?

Nhưng khi nhìn Sở Sở thái độ thực sự sờ không rõ, tự là có chút thẹn quá thành giận.

"Ít nhất người không phải là nàng chủ cho thuê nhà."

Tần Phong phản kích nói.

Lúc này đã có không ít người coi qua đây, Tần Sư phụ cùng Đông Thiên đại học nổi danh phú nhị đại Đầu Mục giường cung bật kiếm, hơn nữa lộ ra ngoài nói để cho bọn họ là trợn mắt hốc mồm, cảm tình Sở Sở thực sự tại Tần Sư phụ trong nhà ở đây. Trong lúc nhất thời có chút cảm khái cùng đổ kị, toàn trường mỹ nữ nổi danh liền kia mấy người, 2 cái cùng hẳn có thân mật quan hệ, cái này Tần Sư phụ tới Thượng Thiên phái tới chung kết hoa hậu của trường sao?

Ngồi ở bục giảng lão sư hơi chút nhíu nhíu mày, hẳn vẫn chờ tiếp theo tiết khóa đây, vốn có xem Tần Phong cùng Chu Khôn ở trong phòng học hút thuốc liền bất mãn, thấy Chu Khôn tựa hồ muốn động thủ, nhịn không được ho khan một tiếng nhắc nhở chính hẳn một lão sư còn ở đây. Thế nhưng Chu Khôn toàn bộ làm không nghe được, âm sâm sâm nhìn chăm chăm Tần Phong, híp ánh mắt của mau thành một đường may, phóng đến thăm người hàn ý.

Mấy người cầu huyết cũng xoa tay, rất có tại chỗ máu tươi ba thước ý tứ.

"Chu Khôn, người làm gì, nơi này là phòng học."

Vương Tích Nhược lo lắng Tần Phong cùng Sở Sở tại tao ương, dù sao hảo tử muội cũng bị mấy tên này vây, có chút bất mãn rầm trời: "Người nếu là dám đánh nhau ta liền cho phòng giáo vụ lão sư gọi điện thoại!"

Chu Khôn nhíu nhíu mày, hẳn vẫn lo lắng điểm này, phụ thân của Vương Tích Nhược hình như là trường học 1 cái Phó hiệu trưởng, cho phòng giáo vụ gọi điện thoại tuy rằng sẽ không bị khai trừ nhưng chỉ sợ cũng tránh không được một trận phiền phức, nhưng nhìn Tần Phong làm tại nơi cùng một người không có chuyện gì thông thường, tâm lý chính là càng thêm tức giận cùng bất mãn,

liền cái này bần nhão vậy gia hỏa dựa vào cái gì có thể Sở Sở thích? Chợt lạnh lùng nói: "Họ Tần, có bản lĩnh người theo ta đi ra đánh một trận, người có dám hay không?"

Tần Phong đem tàn thuốc trong tay bắn đi ra ngoài, chuẩn xác không có lầm rơi vào ngoài cửa sổ, đứng dậy nhìn chung quanh bốn phía, khá có vài phần khí phách, thân nhiên nói: "Không kết không được sao?"

Vốn dĩ tụ chung một chỗ nghị luận âm ỉ học sinh nhộn nhịp gần người, ngay cả Sở Sở đều trợn trừng mắt, kỳ thực nàng rất hi vọng Tần Phong có thể cùng Chu Khôn thật đánh một trận đây, như vậy mới có thể biểu hiện ra bản thân ở trong lòng hẳn tầm quan trọng, nàng thế nhưng biết lúc đầu Tần Phong vì Yến Tiểu Mộng tại quây rượu đem hơn 10 người toàn bộ không đánh ngã, thậm chí đánh cho tàn phế vài người.

Đương nhiên Sở Sở không lo lắng Tần Phong sẽ phải chịu uy hiếp gì, tuy rằng không biết Tần Phong chân chính vũ lực giá trị, nhưng cũng lấy khẳng định là lấy Chu Khôn thực lực căn bản không đủ nàng xem.

"Hừ." Chu Khôn khinh thường hừ lạnh một tiếng: "Nguyên lai cũng là cái củi mục."

Sở Sở nghe được bản thân ý trung nhân bị vũ nhục, tâm lý mất hứng, lôi kéo Tần Phong cánh tay, nắm quả đấm nhỏ phất phất tay, Tần Phong gật đầu bất đắc dĩ, nói: "Nếu như vậy, gọi đến mới thôi ah, dù sao hiện tại đều là xã hội pháp trị, đều là người văn minh, động thủ rất không tốt."

"Ngốc b."

Chu Khôn 1 cái câu huyết nhịn không được mắng một câu, tức giận Sở Sở đứng dậy bất mãn nói: "Người nói cái gì?"

"Vốn chính là." Tiểu tử kia thấy là Sở Sở chất vấn, cũng không dám chọc giận để tránh khỏi lão đại có ở đây không vui, chỉ nói là nói: "Xuất liên tục đi

cũng không dám ra ngoài đi, kéo một đồng cái gì xã hội pháp trị người văn minh, không phải là gốc b là cái gì?"

Chu Khôn hài lòng gật đầu, hiển nhiên là tán thành thủ hạ mình thuyết pháp.

"Đi thôi đi thôi." Tần Phong xem Sở Sở hận không thể tự mình ra trận, không thể làm gì khác hơn nói: "Bất quá nơi này là phòng học không tốt lắm, ta nhớ được trường học các người có cái không thủ đạo xã đoàn có lôi đài, qua bên kia ah."

Chu Khôn cười lạnh một tiếng, vung tay lên mang theo thủ hạ dẫn đầu đi chiến trường đi, Tần Phong bất đắc dĩ đánh cái hắc cắt, lười biếng đi theo.

Các học sinh trong phòng học thấy có náo nhiệt xem, hơn nữa còn là Yến Tiểu Mộng bạn trai bởi vì Sở Sở cùng Chu Khôn kết một trận, cái này dính dấp chẳng lẽ là tứ giác yêu không được? Cũng nhận nhíp đi theo, có người hiểu chuyện thậm chí triệu tập không ít người, hạo hạo đặng đặng một đám người, chỉ trong chốc lát trong phòng học dĩ nhiên chỉ còn lại có lão sư một người, lão sư kia cũng là khóc cười một tiếng, biết để cho bọn họ trở về không quá khả năng, bất quá ngẫm lại chính xác náo nhiệt mình cũng lựa chọn sa đoạ.

Tần Phong đang đi ở phía trước, Sở Sở đi theo bên cạnh hẳn, sau đó mặt còn lại là hạo hạo đặng đặng theo 180 người, trái lại Chu Khôn cùng bọn người lác đác không có mấy, điều này làm cho Chu Khôn càng là có chút giận, hẳn thủ hạ một người mắt sắc, nhìn thấy này, đang nhìn đi theo Tần Phong sau lưng một đám người, lạnh giọng rầm trời: "Làm gì? Mò xem náo nhiệt gì?"

Không thể không nói cái này giận dữ uống thật có uy lực, lo lắng đến Chu Khôn bình thời bá đạo, đại bộ phận còn là dừng lại bước tiến, để tránh khỏi đang bị ghi hận lên.

"Lợi hại như vậy?" Tần Phong thấy như vậy một màn, nhin không được ân cần giáo dục nói: "Trường học các người học sinh có đều như thế e ngại ác thế lực đây? Cái này sao có thể được? Sau này ở trong xã hội thế nào lăn lộn nổi

danh lợi?"

"Chu Khôn ở trường học rất bá đạo." Vương Tích Nhược bất đắc dĩ nói: "Không ít học sinh đều là bị hấn khi dễ trực tiếp nghỉ học, trường học phương diện lo lắng đến thể lực của nhà hấn, cũng vẫn là mở một con mắt nhắm một con mắt, hấn và nghệ thuật học viện Âu Thiếu Minh còn có Lý Công Đại Học bành hăng vĩnh, y học viện quách chấn tịnh xưng Đông Thiên trường cao đẳng liên minh tứ đại thiếu, kỳ thực chính là 4 cái phú nhị đại hoặc là quan nhị đại tiểu bá vương." "

"Không có việc gì, mọi người đều là người hiện đại, còn có thể sợ bọn họ không được?" Tân Phong khoát tay áo, rất có thái tổ phong phạm: "Hiện tại người trẻ tuổi chính là sợ cái này ác thể lực, kỳ thực bọn họ đều là cọp giấy." Dừng một chút, lại xem Sở Sở mấy người hảo tử muội lo lắng ánh mắt, ngay cả Sở Sở cũng bắt đầu lo lắng sau khi đánh xong Chu Khôn tại tìm phiên toái, nhân tiện nói: "Một hồi các người xem ta là được, trong lòng ta đều biết, không cần lo lắng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 149: Quấn Quít Không Rời

Chương 149: Quấn quít không rời

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 9 14: 28: 45 số lượng từ: 253 7

Không thủ đạo xã đoàn Vốn dĩ đang họp, bỗng nhiên đoàn người hạo hạo đặng đặng xông tới, toàn bộ lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm lấy là người nào tới đập tràng tử. Trương Hạo Dương là Đại sư huynh, thứ nhất đứng ra, thấy mang đưa đầu vào Chu Khôn nhú nhú mày, trong lòng thầm nghĩ cái này Bá Vương tới không thủ đạo xã đoàn làm cái gì? Phía sau theo nhiều người như vậy, thật chẳng lẽ tới đập tràng tử không được?

Bất quá rất nhanh Trương Hạo Dương thấy được bị một đám nữ nhân vây quanh Tần Phong sau, chân mày nhú chặt hơn, lần trước bị Tần Phong một chưởng kích choáng váng, hẳn hiện tại thế nhưng ký ức sâu hơn. Chẳng lẽ là tìm đến gốc? Thế nhưng lần trước rõ ràng mình mới là bị người hại.

"Trương Hạo Dương, hôm nay cái cho người mượn các người sân bãi dùng dùng một lát." Chu Khôn ngân sắc thâm nhìn Tần Phong: "Bạn thân muốn đánh một trận, người sẽ không ngăn đến ah?"

"Thật là muốn chết."

Trương Hạo Dương tâm lý đem hấn khách sáo ngừng một lát, hấn thế nhưng biết Tần Phong sức chiến đấu xa tại trên người mình, cái này Chu Khôn mặc dù nói là Bá Vương, nhưng đều là ỷ vào nhà mình thế lực, sức chiến đấu có thể nói là yếu mất cận bã, mặc dù có tự do vật lộn huấn luyện cơ sở, có thể bởi trường kỳ không làm việc đàng hoàng hoang phế rèn đúc, thân thể sớm liền sụp đổ, coi như là có cơ sở cũng tối đa so phổ thông học sinh cường chút thôi.

"Nếu là như vậy, xin cứ tự nhiên."

Trương Hạo Dương mắt lé nhìn thoáng qua Tần Phong mọi người, mặt không thay đổi nói.

Hấn cũng có dự định, Chu Khôn là nổi danh khó chơi, thua cũng chơi tiểu nhân, đối phó Tần Phong hấn cũng vui vẻ xem cái nào nhiệt.

Chu Khôn lạnh lùng cười, cởi bỏ mặc áo, không thể không nói hàng này vẫn còn có chút tư bản, 6 khối cơ bụng hữu mô hữu dạng, nóng người thời điểm một quyền một cước cũng là uy vũ sinh uy, mà Tần Phong còn lại là duỗi người, toàn thân cơ thể một trận nhỏ nhẹ nhúc nhích, khí huyết dưới sự thúc giục, trên người của hấn cơ thể bắt đầu dần dần bành trướng, Vốn dĩ có chút gầy gò thân thể lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ phồng lớn lên một vòng, tu thân ống tay áo cũng bị chống đỡ lên, ngực to cơ càng làm cho một bên mấy người phụ nhân nhìn có chút chảy nước miếng.

"Mặc quần áo hiển gầy, cởi quần áo có thịt, cái này còn không có cởi đây."

Vương Tích Nhược hắc hắc than thở, đưa ngón tay ra tại Tần Phong cánh tay cùng ngực đậm đậm, rõ ràng cảm giác cơ * tính cùng sức bật, không nhịn được nói: "Tần Sư phụ, người làm gì thế không cởi mặc áo?"

"Đại đa số, rất không tốt."

Tần Phong trợn trừng mắt.

"Sợ cái gì, chúng ta đều không ngại." Vương Tích Nhược mấy người nhón nhịp nói, hiển nhiên hi vọng Tần Phong có thể cởi mặc áo, nhìn cùng Chu Khôn bấp thịch của có phải của người nào cường tráng.

Sở Sở nhịn không được hừ một tiếng, đặc ý đồng thời cũng có chút mất hứng.

Lúc này Mạnh Chiêu Quân cùng Yến Tiểu Mộng lại từ bên ngoài vội vã tới rồi, lại nguyên lai là nghe nói Tần Phong muốn cùng trường học nổi danh Bá Vương Chu Khôn đánh nhau, trong lòng không khỏi có chút lo lắng, vội chạy tới thấy Tần Phong bị một đám nữ nhân bao quanh chỉ chỉ chỗ chỗ không khỏi có chút buồn cười, đang nhìn Chu Khôn đen gương mặt, trong mắt tràn đầy tức giận ý tứ hàm xúc.

Nhìn thấy Tần Phong chính quy bạn gái xuất hiện, Vương Tích Nhược mấy người mới là thoáng nhường ra một ít, Yến Tiểu Mộng đi lên trước tới, buồn cười nói: "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì, tiểu tử này không phải cùng ta đánh nhau, giảng đạo lý lại không nghe." Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Ta là không trâu bắt chó đi cày không thể làm gì khác hơn là tới."

Yến Tiểu Mộng trợn trừng mắt, dặn dò: "Một hồi hạ thủ nhẹ một chút, Đừng đá thương người."

"Yên tâm, ta có số." Tần Phong bảo đảm nói. Điều này làm cho Mạnh Chiêu Quân ngay cả mắt trợn trắng, có cái rằm số.

"Sư phụ rất có thể đánh sao?"

"Nghe nói Chu Khôn học qua tự do vật lộn đây."

"Thế nhưng yến lão sư giống như rất có lòng tin ai."

"Thấy ngu chưa? Nghe nói Tần Sư phụ trước đó không lâu thoáng cái liền

đem Trương Hạo Dương đánh ngất xỉu đây."

Trương Hạo Dương nghĩ rất vô tội, vốn chính là xem náo nhiệt, các người đám nữ nhân này để làm chi đem ta kéo đi vào? Nghĩ thầm muốn tranh khẩu khí, chợt là đi tới 2 nhóm người trung tâm, hai mắt quét mắt một vòng, đợi tràng diện an tĩnh lại sau, hài lòng gật đầu, nói: "Hai vị nếu muốn tại không thủ đạo xã đoàn tỷ thí, nhưng phải nhớ kỹ không thủ đạo địa bàn quy củ."

"Quyết không cho phép dưới sự công kích âm, yết hầu, huyết Thái Dương, ánh mắt chờ bộ vị yếu hại."

"Gọi đến mới thôi, không cho phép ra hiện quần quít không rời cục diện."

"Tỷ thí người ngoài quyết không cho phép nhúng tay."

"Trái với quy củ, đừng vội trách ta không thủ đạo sư huynh đệ đối mấy vị không khách khí!" Trương Hạo Dương sắc mặt lật qua, trầm giọng rầm rừ.

Theo Trương Hạo Dương một tiếng gầm lên, hấn mấy mươi cái sư đệ vây bắt lôi đài làm thành một vòng, một khi có phá hư quy củ người chắc chắn ủa lên, Tần Phong cho mấy người 1 cái OK tay của thế, đi vào nơi so tài thoáng hoạt động cánh tay, mà đối diện Chu Khôn ở trần vẻ mặt dữ tợn tiếng cười đi tới.

"Nếu nếu so với thử, thêm chút tặng vật làm sao?"

Chu Khôn đối với mình cực kỳ một cách tự tin, ngắt trặc cái cổ một trận ca ca rung động, lạnh lùng nói: "Nếu như người thua, người liền cách Sở Sở rất xa, bộ kia phòng ở thì phải về ta."

Tần Phong trợn trừng mắt.

Thật là cùng Lưu Phong 1 cái đức hạnh, đều là dòm phòng ốc của mình không thả vương bát đản, một là vì Mạnh Chiêu Quân, một là vì Sở Sở, thế nào sẽ không mỹ nữ vì ta mua đồng phòng ở đây? Tâm lý có chút không nhin được Tần Phong nói: "Đi, người thua sau khi ta chỉ thấy người một lần kết một lần,

không cho phép người trở tay, làm sao?"

"Mẹ nó, muốn chết!"

Chu Khôn giận quát một tiếng, bước đi xông về phía trước, tay phải hư lung lay y theo, tay trái nắm tay 1 cái bên câu quyền hướng về Tần Phong đầu ném tới, Tần Phong trong mắt hàn quang lóe lên, xuất thủ cầm hãn bên câu quyền, đồng thời đầu gối hướng về phía trước đỉnh đầu, tốc độ cực nhanh, kia Chu Khôn căn bản không có cơ hội phản ứng, nhất thời cảm giác bụng ruột làm như toàn bộ nhét ở tại cùng nhau, đau về mặt đỏ bừng, miệng giương tựa như muốn đem trong bụng gì đó nhổ ra.

Một tay ôm bụng, một tay chống đỡ tựa dưới đất, Chu Khôn muốn nói chuyện lại một câu nói cũng không kêu được.

"Ăn thi đi thôi người."

Tần Phong chậm rì rì đi tới sau lưng của hãn, một cước đá vào cái mông của hãn lên, kia Chu Khôn thân thể nghiêng về trước 7 8 bước cũng không có ngừng to lớn trùng kích, kết kết thật thật quăng ngã cái ngã gục. Nhìn Chu Khôn nằm úp sấp dưới đất ôm bụng khó chịu không nổi, tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, biết Tần Phong có thể đánh, nhưng không đến mức có thể đánh như vậy ah?

Đi tới Chu Khôn phía trước, Tần Phong ngồi xổm người xuống, buồn cười nói: "Còn được chưa?"

Chu Khôn nỗ lực thở hỗn hển tới giảm bớt bụng không khỏe, Tần Phong nhún vai, đối một bên Trương Hạo Dương hô: "Có thể kết thúc ah?"

Trương Hạo Dương tâm lý muốn đem Chu Khôn trên dưới tổ tông 18 thay đều phải ân cần thăm hỏi một lần, biết người vô dụng cũng không đến mức vô dụng như vậy ah, người kia quần quít không rời kia sợi sức đây, coi như là không thể gây thương tổn được Tần Phong cũng muốn làm hãn trải qua không

được tự nhiên mới được a, đang muốn buồn bực tuyên bố kết cục đây, Chu Khôn lại bắt được Tần Phong cánh tay, hiển nhiên là cảm giác cái bụng hơi chút thư thái một ít, âm thầm thầm mắng: "* đại gia!"

Lại nói, cũng muốn Té không tới, Tần Phong nhú nhú mày, điều này hiển nhiên là quần quít không rời tiết tấu, thân thể về phía sau vừa nhảy, bất đắc dĩ nói: "Cần gì chứ?"

"Ta liều mạng với người!"

Chu Khôn gào thét một tiếng, hướng về Tần Phong liền vọt tới, gương nanh múa vuốt như người điên, Tần Phong thân thể nhẹ nhàng về phía sau nhảy, đồng thời vươn tay phải ra đón đỡ mở hãn hai cái tay cánh tay, một chưởng vỗ ở tại ngực của hãn lên, phịch một tiếng, Chu Khôn cảm giác lòng buồn bực không ngừng, thân thể lao đảo lui về phía sau 7 8 bước. Chu Khôn như là cái bất khuất tiểu Cường, lại một lần nữa xông lên.

Tần Phong nghĩ người này đang làm âm i đi xuống mau trở thành lũ chiến lũ bại lạc cơ, không thắng được cũng mau bắt được tốt danh tiếng, bất đắc dĩ nhìn một bên Trương Hạo Dương nói: "Này, hãn cái này có tính không quần quít không rời?"

"Chu Khôn bạn học hiện đang không có rõ ràng về bại."

Trương Hạo Dương trực tiếp đáp lại một câu.

Mà Chu Khôn chính là thủ hạ cũng là từng cái một kích động không thôi, trong miệng lớn tiếng quát đến Khôn ca nỗ lực lên, Khôn ca tốt dạng.

Chu Khôn thấy Tần Phong vài lần xuất thủ cũng không tự nặng tay, trong lòng tự nhiên mà vậy nghĩ vậy tư không dám ra nặng tay, chợt là lạnh lùng cười, tại một lần xông lên phía trước, sắc mặt dữ tợn: "Họ Tần, có bản lĩnh con mẹ nó người giết chết ta, không đánh chết ta ta người hôm nay cho người bay đi ra ngoài."

Ngôn ngữ vừa ra, Trương Hạo Dương trong mắt hiện lên một tia ý mừng, chờ liền lời này đây, Chu Khôn chính là quần quít không rời nổi danh, đánh không lại hãy cùng người ta hợp lại, biết người nha không dám giết ta, chỉ cần giết không được ta ta liền không để yên cho người không có.

"Quả thật nếu như vậy?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Ta cậu là SH Thanh bang bang chủ, con mẹ nó người nếu như sợ hiện tại liền quỳ xuống dập đầu nhận sai, ta có lẽ sẽ tha thứ người, nếu như người không biết chết sống, cũng đừng trách ta không khách khí."

Chu Khôn cho rằng Tần Phong sợ, cười nhạt nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 150: Bá Đạo Tiểu Di

Chương 150: Bá đạo tiểu di

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10-0 9 19:0 4: 36 số lượng từ: 253 5

Tần Phong nhúu chân mài.

SH Thanh bang danh tiếng chính xác đủ hù người, chỉ cần năm đó Bến Thượng Hải Tam Đại Hanh, nhất là Đỗ lão đại có thể nói là nổi tiếng, căn cứ Tôn Kỳ Đạo khoác lác nói, nếu như Đỗ lão đại sống, hẳn muốn hô tên chữ lót Đỗ lão đại một tiếng sư bá, thuộc về Thanh bang bối phận tiền bối, mà là Tôn Kỳ Đạo cường nhận thức đồ đệ, Tần Phong thuộc về chữ lót Vạn, theo Tôn Kỳ Đạo nói Tần Phong bối phận đặt ở Thanh bang cái này hệ thống trong, thuộc về tiền bối cấp bậc, điểm này Tần Phong rút không cho là là khoác lác, bởi vì tại hải ngoại Thanh bang một đám 6 70 lão gia hỏa cũng phải gọi hẳn một tiếng sư đệ, liền hiện nay mới thôi cùng tuổi Thanh bang nhân viên đều thấp hẳn cái 4 5 bối, hô một tiếng sư tổ gia gia có khối người.

Chu Khôn thấy Tần Phong đứng bất động, dào dạt đặc ý không ngừng, bất quá trong lòng nước bọt thẳng nhãi này hạ thủ đủ tàn nhẫn, toàn thân cốt cách tựa hồ cũng bị hủy đi một dạng. Hắc hắc nhe răng cười đi lên trước, cùng Tần Phong không quá nửa thước cự ly, Chu Khôn cười nhạt nói: "Sợ rồi sao? Ta cho

người biết, chọc ta người đừng mẹ nó muốn lẫn vào, ta thoả mái cho người."

Ba.

Tần Phong một cái tát quất vào trên mặt của hắn, Chu Khôn cảm giác gương mặt một trận đau rát đau, bụm mặt không thể tin nhìn Tần Phong, Tần Phong lại không lưu tình chút nào lại một cái tát quạt đi tới. Chu Khôn lão đảo lui về phía sau vài bước, Tần Phong theo sát mà lên, bàn tay phiến Chu Khôn tả diêu hữu bãi, bên ngoài sân nhìn học sinh các sư phụ đều nuốt ngậm nước miếng, Tần Sư phụ thế nhưng nói hắn đều biết.

"Ta chỉ biết, ta chỉ biết hắn không số."

Mạnh Chiêu Quân bất đắc dĩ lắc đầu, Tần Phong nếu có số cũng sẽ không ói một trận đại loạn tử tới, đến bây giờ Lưu Phong 3 người không biết tung tích, Mạnh Chiêu Quân lại có thể đoán không ra bọn họ đã sớm hồn về tây thiên.

Yến Tiểu Mộng vừa nghe cũng là lo lắng không thôi, dù sao Chu Khôn danh tiếng bên ngoài, lúc này mới chỉ sợ là thật nháo cứng.

"Người! Ta muốn mạng của người!"

Chu Khôn cảm giác một cỗ tử nhục nhã, tức bưng bưng xông lên, lại bị Tần Phong một cước đá vào trên bụng, đau hắn nửa quỳ trên mặt đất ôm bụng thống khổ rên rỉ, Tần Phong cũng không dừng tay một cái tát nhận một cái tát phiến đi qua, không bao lâu Chu Khôn gương mặt đã thật cao sừng lên, trong mắt hàm chứa nước mắt, lại là dữ tợn lại là tức giận nhìn Tần Phong, miệng nói chuyện cũng hơi có chút không lạnh lẽ: "Ta. . . Ta. . . Ta muốn giết người!"

"Hãy một lần thử xem."

Tần Phong quạt hắn một cái tát, lạnh lùng nói.

Trương Hạo Dương nhìn thế nhưng hăng say, Chu Khôn lần này nên hận hắn hận đến bản thân ah?

Chu Khôn chính xác hận đến bản thân, thế nhưng cảm giác mình trên gương mặt đau rất đau, trong lòng hẳn liền một trận e ngại, nhưng đồng thời lại là tức giận không ngừng, chẳng bao lâu sau thông thường đều là đã biết kiểu khi dễ người khác, làm sao từng bị người như vậy ở giữa trần trường vẽ mặt?

"Người, chỉ cần người giết không chết ta! Ta muốn đem người băm ra trăm mảnh!"

Không cách nào thừa nhận nhục nhã Chu Khôn tức giận quát.

Ba.

Tần Phong lại một cái tát rút đi tới, một tát này lực đạo mười phần, một búng máu phun ra ngoài mang theo 2 cái răng, Chu Khôn nằm úp sấp dưới đất quần quai ô ô khóc lên, trong lúc nhất thời làm cho không người nào có thể tiếp thu, bất quá ngấm lại hẳn thừa nhận kia mấy chục bàn tay, cũng không ai nghĩ hẳn khóc mất mặt.

"Dừng tay!"

Một tiếng trong trẻo gầm lên truyền đến.

Mọi người theo tiếng kêu nhìn lại, đã thấy 1 cái khoảng chừng 25 26 tuổi nữ tử đi tới, tướng mạo khuynh thành, cực kỳ kinh diễm, nàng chắc là 25 26 tuổi, da lại non mềm như thiếu nữ, không thi phấn trang điểm, ăn mặc quần áo hắc y, bộ ngực cao vót hút mắt người cầu, chống đỡ y phục phình, khiến người ta nhìn không được như đi tới phủ một cái sờ cảm thụ kia chiến chiến nguy nguy cảm giác. Ngay mặt nhìn ngực của nàng, chờ nàng mang đi một làn gió qua, đang nhìn nàng cái mông vung cao, bất quá lên sân khấu chỉ chốc lát, liền hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Tần Phong bất tri bất giác nhớ lại đêm qua Cao Kiều Anh Tử dáng người, đồng dạng tay áo lớn lên đùi đẹp, cái mông vung cao. Không biết cái này cùng

Cao Kiêu Anh Tử so với ai hơn cường dã.

"Chu Khôn."

Nữ tử đi vào bên trong sân, nhìn nằm dưới đất mau thành Nhị sư huynh Chu Khôn cau mày, nhẹ giọng hét lên một tiếng. Kia Chu Khôn bưng mặt mình, thống khổ chịu không nổi nhìn nữ tử, chỉ vào Tần Phong sẽ khóc tang nói: "Tiểu di, là hãn, người muốn báo thù cho ta a!"

"Ta sát, không phải đâu, cái này không giống như là tiểu di cấp a, rớt như là cô em vợ cấp bậc." Tần Phong quan sát liếc mắt cái này Chu Khôn tiểu di, không nhìn được thậm chí nói. Lời của hãn không lớn không nhỏ, trùng hợp làm Chu Khôn tiểu di nghe xong đi, mỹ nữ nhất thời sắc mặt phát lạnh, cao lạnh gương mặt của lên hiện đầy băng sương, lạnh cùng Lưu Linh có liều mạng, ít nhất hai nữ nhân này có rất nhiều chỗ tương tự.

"Người là ai?"

Nữ tử lạnh như băng nói.

"Tiểu sinh họ Tần, danh Phong, người có thể gọi ta Tần Phong, ta ưa thích người khác gọi ta là Tần tiên sinh. Nhìn người còn trẻ như vậy, ta dường như hư lớn hơn người vài tuổi, người có thể hô ta một tiếng Tần đại ca. Không biết tiểu muội muội xưng hô như thế nào?" Tần Phong lười biếng nói.

Phía dưới Yến Tiểu Mộng tam nữ một trận mắt trợn trắng, Sở Sở có chút tức giận dậm chân, người này khẳng định không an hảo tâm gì, thấy mỹ nữ chỉ biết thông đồng, cũng không nhìn một chút người mới vừa đem người ta Đại diệt tử cho đánh thành Nhị sư huynh.

Mỹ nữ ánh mắt bộc phát băng lãnh, Tần Phong lại không để ý, đầu gối cũng là kinh nghiệm bách chiến, nhất là hôm qua cái đã bị cái này ánh mắt nhìn chòng chọc cả đêm.

"Người thật to gan."

Mỹ nữ lạnh lùng vung tay lên, tại sau lưng nàng 4 người bỗng nhiên đứng dậy, từng cái một mặt không biểu tình, ăn mặc cũng nói cho người khác biết ta là bảo tiêu chớ chọc lão bản của ta. Đi lên trước ba người vây Tần Phong, 1 cái niên cấp hơi dài đỡ dậy Chu Khôn, trong mắt cũng có chút không thềm, quả nhiên là cái ý thế hiệp người phế vật, thời điểm mấu chốt chỉ biết là khóc.

"Đánh không chết là được." Mỹ nữ thản nhiên nói, dừng một chút, lại mặt không thay đổi bỏ thêm một câu: "Đánh chết ta phụ trách."

Mọi người rút hít một hơi khí lạnh, nữ nhân này nói cũng quá khí phách gọi ah? Đánh chết người phụ trách? Đây chính là Đông Thiên đại học, tại bên trong đại học kết chết một vấn đề cá nhân có thể là vô cùng nghiêm trọng, trái lại Sở Sở 3 người có chút bận tâm, lo lắng Tần Phong đang tức giận đem bọn họ đánh chết. Dù sao đánh chết bọn họ nữ nhân kia cũng sẽ không phụ trách. Tần Phong nhíu nhíu mày, còn chưa tới kịp nói chuyện, đối diện mặt một người bỗng nhiên một quyền đánh ra, khí thế lên chính xác kinh người, Tần Phong hai mắt hí một cái, đồng dạng một quyền đánh ra ngoài, như một tôn thần võ đại pháo, nguyên cả cánh tay đều trắng kiện một quyền.

Cứng đối cứng, không có chút do dự nào.

Đối diện người kia nhíu nhíu mày, người bình thường mà nói một quyền này phần lớn đều là tuyển chọn né tránh, nắm tay trực tiếp gặp lại có rất ít phát sinh qua, trừ phi là đối với thực lực mình hơn người. Mà hiển nhiên, Tần Phong thuộc về cái này một loại người, nắm tay chạm vào nhau dưới, người kia chỉ cảm thấy như là nện tại một khối cục sắt lên, đồng thời tại nơi cục sắt truyền lên ra từng cỗ một bong bột lực lượng, chấn đặc xương tay hẳn làm như muốn hé thông thường.

Kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể rút lui 7 8 bước, toàn bộ hữu quyền nắm tay đỏ chót một mảnh, huyền ở nơi nào không ngừng đánh run run, sắc mặt có

chút tái nhợt, nhìn Tần Phong trầm giọng nói: "Hình ý Ngũ Hành pháp, thật nặng quyền lực."

Còn lại hai người đều là nhú nhú mày, hiển nhiên cũng nhìn thấu Tần Phong hình ý Ngũ Hành quyền đã có mấy năm hỏa hậu, trong lòng cũng cẩn thận rồi vài phần, còn thừa hai người đồng thời xông về phía trước, Tần Phong thân thể nháy, đầu tiên là thoát ly ra hai người vòng vây, hai tay đồng thời chống đỡ ở hai người kia công kích, không tiến ngược lại thụt lùi, cũng tốc độ lực đạo mười phần, làm hai người kia liên tiếp lui về phía sau. Chống đỡ Tần Phong cánh tay, cảm giác như là chống đỡ 2 thanh thiết côn, trong lòng có chút buồn khổ.

"Tần Phong, cẩn thận!"

"Tần Sư phụ, cẩn thận a!"

Bỗng nhiên, một trận kinh phong ở sau lưng kéo tới, Tần Phong trong mắt hiện lên vẻ tức giận, thanh bằng hận nhất chính là đơn đả độc đấu thời điểm có người phía sau đánh lén, kia phía trước hai người phát hiện phía sau năm ấy dài một người đánh lén, trong lòng tất nhiên là đại định, gồ lên tinh thần liều mạng đến Tần Phong quả đấm, tiến lên quấn lấy Tần Phong cánh tay, cái này ngăn nhất khắc, phía sau người kia đánh lén cũng đã tới, một cái trọng quyền hung hăng đánh vào Tần Phong gáy.

"A! Sư phụ!"

"Tần Phong!"

Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở lo lắng hô một tiếng, muốn xông lên phía trước lại bị Mạnh Chiêu Quân ngăn cản, ý bảo hai người trước không cần lo lắng chỉ là, Mạnh Chiêu Quân lại có chút hoảng sợ nhìn như trước đứng ở nơi đó Tần Phong: Người này là quái vật sao?

Nhưng thấy đứng ở nơi đó Tần Phong hai tay run lên, kia cuốn lấy hấn cánh tay 2 người nhất thời cảm giác từng đợt đau đớn, bặt tâm buông ra, cùng phía

sau kia tuổi hơi lớn bảo tiêu trọn mắt hốc mồm nhìn Tần Phong ở nơi nào hoạt động cái cổ.

"Dĩ nhiên. Dĩ nhiên không ngắt đi, cái này, người này là người sao?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 151: Thoải Mái Khó Chịu

Chương 151: Thoải mái khó chịu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 10 0 90 1 số lượng từ: 276 7

Phanh.

Tần Phong cánh tay cấp tốc về phía trước vung, hai tiếng đòn nghiêm trọng thanh âm của đồng thời truyền tới, đã thấy trước mặt hắn hai người kia mũi sụp đổ, phun máu không ngừng, đau che mũi lui về phía sau 3 4 bước, nhưng lại bị Tần Phong đuổi theo đồng thời nắm tóc, hướng về trung gian mãnh liệt va chạm, 2 người nhất thời đụng mắt nổ đom đóm, mê muội không ngừng, bị Tần Phong trực tiếp ném ra ngoài, lại xoay người nhìn sắc mặt kia có chút trắng bệch nam tử, trên mặt âm trầm sắp chảy ra nước tới.

Nam tử kia tất nhiên là kinh khủng không ngừng.

Bản thân mới vừa công kích mặc dù không có sử dụng toàn lực, nhưng là của ai gáy đánh phải kia một chút cũng muốn ngắt đi, hắn vốn là chấp Hành nhị tiểu thư mệnh lệnh giáo huấn một chút hắn mà thôi, thế nhưng không ao ước người này gáy ngạnh sinh sinh bị mình đánh một kích, nhưng chỉ là hít sâu vài hớp hoạt động một chút cổ liền chậm đi qua, nhìn hắn đi tới, nam tử cảm giác tánh mạng của mình có uy hiếp nghiêm trọng.

Không có hai lời, Tần Phong tiến lên đó là một cái tát quất tới, tên kia ánh mắt híp một cái, vô ý thức đưa tay đón đỡ ở, đồng thời tay kia muốn trực bức Tần Phong vùng ngực, lại bị Tần Phong thân thể một bên tránh khỏi, đồng thời Tần Phong đầu gối trên đỉnh, tên kia con cảm giác mình bụng lạnh cả người, trong lòng biết lui lại đã không kịp, bện tâm nhắc lên hai tay muốn ngăn cản đầu gối của hắn.

Nhưng không ngờ Tần Phong đầu gối bỗng nhiên hạ xuống, ngược lại là trước khi tay phải một cái tát quạt đi tới.

Ba một tiếng, thanh âm thanh thúy làm tất cả mọi người rớt hít một hơi khí lạnh, một cái tát kia ở giữa người kia khoe mắt vị trí, không cần thiết chỉ chốc lát kia khoe mắt chỗ cũng đã là Thanh Hồng một mảnh, khiến người ta nhin không được che che hai mắt của mình. Ba người khác mắt thấy đại ca như vậy bị đánh, tự là muốn tiến lên ngăn cản, nhưng Tần Phong đã có vài phần tức giận, tại tên kia bị phiến thân thể lay động hướng về một bên ngã xuống thời điểm, hắn có rất nhanh đạp một cước, ở giữa tiểu bấp chân.

Bước nhanh về phía trước, tay phải khi hắn cổ họng chỗ vỗ, người kia chỉ cảm thấy cổ họng bị đè ép thông thường hô không ra bất kỳ âm hưởng tới, kinh khủng hơn lại cảm thấy đến bản thân 2 cái vai bị sắt kẹp một dạng, trong lòng hoảng sợ vạn phần, chỉ nghe từng tiếng thanh thúy ca ca rung động thanh âm của, sắc mặt đỏ lên không gì sánh được, trên cổ trên trán nổi gân xanh, lại hô không ra một câu, ngồi ở hắn đang đối diện Trương Hạo Dương cùng với sau lưng một số người nhìn cả người xương cốt lạnh cả người, nhin không được lui về phía sau vài bước.

"Đi lên muốn chết phải không?"

Lúc này ba người khác đã dựa vào tiến lên đây, Tần Phong hai tay vẫn là đặt tại người kia trên vai, chỉ là lúc này vai thả lỏng suy sụp không gì sánh được, hiển nhiên là đầu khớp xương nát hết, đau hô không ra mà nói tới rồi lại hôn mê đi qua. Ba người kia chấn động toàn thân, thấy Tần Phong trong ánh mắt làm

như không bao hàm bất kỳ cảm tình gì, trong lòng hoảng sợ vạn phần.

Bên ngoài sân người đối vừa mới phát sinh toàn bộ vừa mới mới vừa phản ứng kịp, nhận nhịp nuốt ngụm nước miếng.

"Hắn, hắn như vậy có thể hay không nháo tai nạn chết người tới?" Vương Tích Nhược có chút lo lắng hỏi.

Yến Tiểu Mộng bất đắc dĩ lắc đầu, bận tâm đi ra phía trước, xem Tần Phong không có cảm tình hai mắt cũng là sợ tâm lý một trận run run, thấp giọng nói: "Người không sao chứ?"

"Không có việc gì."

Tần Phong lắc đầu, sắc mặt khôi phục bình thường, cầm lấy bị phế hai tay người kia tóc, vung tay lên cho ném ra ngoài, đang rơi vào Chu Khôn tiểu di đang phía trước, mỹ nữ sắc mặt lạnh như băng sương, trong mắt cũng là càng ngày càng băng lãnh, thủ hạ 3 cái bị đánh, 1 cái hôn mê bất tỉnh, đã thật lâu không có bị qua loại khiêu khích này.

"Ta Lâm Lăng Tuyết đã thật lâu không có bị người khiêu khích." Lâm Lăng Tuyết tự báo gia môn, đối với nàng mà nói, Chu Khôn bị đánh không có gì, thế nhưng thủ hạ ngay trước mặt tự mình bị Tần Phong đả thương, đối với nàng mà nói, đây là khiêu khích. Đối với khiêu khích, Lâm Lăng Tuyết rất thích ý lấy các loại không chính quy thủ đoạn để giải quyết, đi lên trước tới cởi bỏ giày cao gót của mình, một đôi trắng noãn chân nhỏ nha lộ ra tới. Ngón chân rất tinh xảo, thậm chí có chút béo mập.

Tần Phong tâm lý một trận lửa nóng, cái này nếu như không cái này nhiều người tại, nhất là Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở tại, hẳn thật đúng là bằng lòng cùng nàng kết một trận, tiện đường chiếm chiếm tiện nghi xếp hình nữa việc này hẳn sở trường. Thế nhưng tình thế không cho người, đơn giản làm bộ 1 vị thanh cao nhân sĩ: "Không có ý tứ, bản thân cũng không cùng nữ nhân đánh nhau."

Thế nhưng Lâm Lăng Tuyết cũng không coi ra gì, hai chân thoáng run lên, đúng là cấp tốc vọt tới, đợi cự ly gần, phần eo trầm xuống, một cái tiên chân kéo tới, Tần Phong bận tâm lôi kéo Yến Tiểu Mộng lui về phía sau 3 4 bước, Lâm Lăng Tuyết một cước đá trật sau, vẫn là thắt lưng ngựa hợp nhất đứng vững vô cùng, Tần Phong xem nàng như vậy không theo không ngăn, nhú nhú mày, vậy làm sao cùng Chu Khôn 1 cái đức hạnh mặt dày mày dạn, thật chẳng lẽ là cũng không biết chết sống sao?

"Chờ ta một hồi."

Tần Phong nhẹ giọng nói.

Yến Tiểu Mộng gật đầu, lại không yên lòng dặn dò: "Nàng là nữ nhân, người đừng đả thương người ta."

Tần Phong gật đầu cười, vừa mới một cước kia vù vù rung động, Tần Phong liền kết luận cô nàng thân thủ muốn xa tại nàng kia 4 cái thủ hạ bên trên, đợi Yến Tiểu Mộng đi xuống sau, Tần Phong thở ra một ngụm trọc khí, có chút thân sĩ bày ra 1 cái tư thế mời, Lâm Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng, hai mắt thần quang lóe lên, một cước giảm địa xông về phía trước, một cước ngang vọt lên, Tần Phong cười hắc hắc, hai tay nhấn một cái, cũng hư cầm của nàng chân nhỏ nha, thân thể về phía sau nhảy, đợi rơi xuống đất thời điểm, hai tay quấn ở chân của nàng hõa lên, cảm giác kia trơn mềm thời điểm không khỏi một trận cảm khái, luyện võ còn có thể bảo trì như vậy hoàn mỹ, thực tại không dễ.

Tưởng quy tưởng, động tác trên tay lại một điểm không chậm lại, về phía sau xé ra, Lâm Lăng Tuyết nhú nhú mày, thân thể ép xuống đúng là 1 cái tiêu chuẩn một chữ ngựa.

"Sự mềm dẻo tính không sai a."

Tần Phong cười híp mắt cảm khái nói, Lâm Lăng Tuyết cũng một trận nổi giận, đùi phải lật qua tránh được Tần Phong sau cấp tốc đứng dậy, hai tay như hồ điệp xuyên hoa kéo tới, làm người ta một trận hoa cả mắt, nếu là bị đánh thật

trên mặt cần phải rất mấy người vết máu không được, Tần Phong cũng không muốn mặt mày hốc hác, nửa người trên ngửa ra sau sau chân phải cấp tốc đạp đi ra ngoài, không dùng lực, ở giữa tại Lâm Lăng Tuyết trên đồi, Vốn dĩ rất nhanh đi tới Lâm Lăng Tuyết cảm giác bàn chân bị nghẹt, trên mặt phát lạnh, hơi chút vừa lui, lẳng không nhảy, một cước hướng về Tần Phong đầu đá vào.

Lực đạo mười phần, Tần Phong bấu môi, không tiến ngược lại thụt lùi, cấp tốc gần sát Lâm Lăng Tuyết.

Hắn lại thừa dịp mọi người không thấy được góc chết vườn tội ác tay tại Lâm Lăng Tuyết cái mông vung cao hung hăng sờ, Lâm Lăng Tuyết nhất thời buồn bực hừ một tiếng, vắng lặng gương mặt của trong nháy mắt đỏ bừng, xấu hổ và giận dữ không ngừng, thân thể quằn quại mềm nhũn vài phần không có khí lực. Tần Phong cảm giác thân thể nàng biến hóa, cấp tốc lui về phía sau mấy bước, cười híp mắt nhìn Lâm Lăng Tuyết.

Lâm Lăng Tuyết sau khi hạ xuống rất nhanh điều chỉnh tâm tình mình, khuôn mặt tuy rằng hồng nhuận, người ngoài lại tưởng cho rằng một phen đánh nhau sơ trí.

"Người không phải là đối thủ của ta." Tần Phong khoát tay áo, cười nhạt nói: "Không muốn mất mặt xấu hổ, mang theo người của người đi thôi."

Lâm Lăng Tuyết biết trong miệng hắn nói mất mặt xấu hổ là có ý gì, ánh mắt bộc phát băng lãnh.

Cái mông là của nàng mềm yếu nơi, nói như vậy cái mông bị khác phái tiếp xúc là nữ nhân nhiều ít sẽ có chút biến hóa trong lòng, hoặc là cảm giác khác thường, mà Lâm Lăng Tuyết ở phương diện này thân thể phản ứng cùng cảm giác nếu so với phổ thông nữ nhân mạnh hơn vài lần, trên lý thuyết là nếu như một mực bị khác phái đụng chạm, sợ rằng thực sự gặp mặt lâm cao trào xấu hổ.

Bất quá cái này không người biết, dù sao Lâm Lăng Tuyết thân thủ bất phạm thông thường sẽ không bị người chiếm cái mông tiện nghi, hãy lấy thân phận của

nàng cũng không ai dám cùng Tần Phong như vậy, coi như là dĩ vãng tỷ thí so tài ai sẽ xài của nàng cái mông? Lộ vẻ quá thiếu thân sĩ không phải là? Có thể Tần Phong là 2 nghịch ngợm, nếu như không phải là lo lắng đến có người khác ở, hẳn đã sớm cầm lấy điểm này không thả.

Lâm Lăng Tuyết nhìn hần cười hèn mọn cùng xấu xa, trong lòng lại là một trận tức giận, hừ lạnh một tiếng mặc vào giày cao gót của mình, phân phó đến 3 cái thanh tinh thủ hạ đỡ hôn mê bất tỉnh người kia và Chu Khôn ly khai.

"Nếu là dám tìm ta phiền phức, nhất định đem người thu thập." Tần Phong nói thầm nói.

Đội bọn hần sau khi rời đi, phía dưới truyền đến từng đợt tiếng vỗ tay.

Tuy rằng đánh nhau không có biến hoá, thoạt nhìn không phim trong vậy đặc sắc, nhưng là đủ chấn động người, nhất là Tần Phong bị tập kích sau vẫn đứng vững không ngã, điều này làm cho mọi người một trận sùng bái. Trương Hạo Dương có chút chột dạ, thừa dịp mọi người làm âm ỉ nghị luận liên lưu, Tần Phong đang muốn tìm hần tính sổ đây, mắt thấy hần xen lẫn trong đoàn người lưu, thế nhưng bị Yến Tiểu Mộng 3 người cản lại.

"Vừa mới." Yến Tiểu Mộng cẩn thận đụng một cái Tần Phong gáy, lo lắng hỏi: "Có sao không? Nếu không đi bệnh viện kiểm tra một chút ah?"

"Không cần." Tần Phong khoát tay áo, nói: "Ta da dày thịt béo, tên kia không dùng lực, không có việc gì."

"Vậy là tốt rồi."

Nghe xong Tần Phong nói không có việc gì sau, Yến Tiểu Mộng mới là yên tâm lại.

Chờ ra không thủ đạo xã đoàn địa bàn, Mạnh Chiêu Quân thừa dịp Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở không chú ý thời điểm, bỗng nhiên tiến đến trước người hần,

cười híp mắt thấp giọng nói: "Vừa mới cầm lấy cái móng người ta bắt thoải mái khó chịu?"

"Tạm được ah, cách y phục không bắt được cảm giác gì tới." Tần Phong hơi có chút đáng tiếc cầm tay phải của mình, nói: "Thế nhưng bằng cảm giác nghĩ đối với người vĩnh, dù sao chưa có xem qua của nàng."

"Câm miệng!"

Mạnh Chiêu Quân một trận nổi giận, nhớ tới mới đến thời điểm bị Tần Phong nhìn lên hơn phân nửa thân thể, tâm lý hối hận không có việc gì tìm cái gì sự, tên khốn kiếp này chính là cái loại này na hồ bất khai đề na hồ 2 nghịch ngợm, nhìn lên Tần Phong lại sắc mị mị nhìn mình ngược, Mạnh Chiêu Quân trợn trừng mắt đem mặt của hắn vắn đến rồi một bên kia, thở phì phò không hề cùng hắn nói nhảm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 152: Ta Cũng Vậy Làm Qua Hiệu Trưởng

Chương 152: Ta cũng vậy làm qua hiệu trưởng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 10 14:0 1: 13 số lượng từ: 225 8

Tần Phong ý tưởng tiếp tục dự định đưa giỡn Mạnh Chiêu Quân, thế nhưng Mạnh lão sư không dự định cho hắn cơ hội, nói đối xứng muốn lên khóa cùng Sở Sở vội vã thoát đi.

Lưu lại Yến Tiểu Mộng cũng muốn đi đi học, xem Tần Phong biếng nhác bước đi đều nhanh phải ngủ đến dáng dấp, cũng không tiện dẫn hắn đi phòng học, để tránh khỏi chình ra cái gì yêu thiêu thân tới, làm hắn về nhà ah, Tần Phong ra sức khước từ chính là không quay về.

Kỳ thực lão Tần đang ở nghỉ ngơi dưỡng sức. Tối hôm qua lên tiêu hao đạn lượng thực tại không ít, buổi tối tại Tần Mộng Điệp chỗ đó giao lương thực nộp thuế nếu như không hài lòng, sợ rằng sẽ rất không may. Nhưng là bởi vì tới gần đi học, Yến Tiểu Mộng cũng không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là làm chính hắn đi chung quanh một chút, lại liên tiếp phân phó vài câu không muốn tại gặp rắc rối, Tần Phong lời thề son sắt nói: "Yên tâm đi, đều biết."

"Người đều biết mới là lạ."

Yến Tiểu Mộng buồn cười lắc đầu, không hề cùng hắn rất nói xấu, vội vã hướng về phòng học chạy đi.

Tần Phong đuổi người, tại trong thao trường đi một vòng sau, tìm cái Thái Dương tốt khán đài vị trí nằm xuống, hai tay áp ở sau ót, ánh nắng bỏ ra tới nhất thời cảm giác thoải mái rất nhiều. Nghe thao trường thảm cỏ xanh tràn lên kích tình tru lên cùng các nữ sinh chi chi nha nha âm thanh ủng hộ, trong lòng không khỏi cảm khái trong trường học thật đúng là đặc sắc.

Có lẽ là mệt mỏi thật sự, đánh cái hắc cắt Tần Phong liền đã ngủ.

Hắn trái lại không lo lắng gì, dù sao cũng toàn thân cao thấp một điểm vật đáng tiền cũng không có, lão một người độc thân ngủ tự nhiên chân thật.

Cũng không biết bao lâu, làm Tần Phong đang ngủ say thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy được một cổ nhàn nhạt mùi nước hoa nói, đồng thời 1 cái trái bóng xen lẫn phá không mà đến kinh phong vù vù truyền đến.

"Cẩn thận."

1 cái nhu nhược thanh âm truyền vào cái lỗ tai, Tần Phong không chút nghĩ ngợi giơ lên một tay muốn phải bắt được trái bóng, nhưng không ngờ vào tay đích thật là 1 cái cầu, bất quá quả banh này không giống như là trái bóng, trái lại rất mềm mại, thoải mái Tần Phong nhịn không được cố sức bắt trảo, lại nghe được một tia nhỏ không thể tra tiếng rên rỉ, bỗng nhiên mở hai mắt ra, đã thấy 1 cái mang kính mắt không tính là rất đẹp nhưng lớn lên rất có mùi vị nữ nhân đang mắc cỡ đỏ mặt trừng nhìn mình.

Tần Phong lại không suy nghĩ nhiều, ngược lại là đem nữ nhân lôi đến trong lòng ngực mình, đồng thời vươn tay kia đem trái bóng vững vàng nắm trong tay.

Cứ như vậy lúng túng giằng co có 2 ba giây đồng hồ, nữ nhân cảm giác trước ngực của mình còn bị cái này không biết phân biệt bọn họ chộp trong tay, chịu đựng ý xấu hổ nói: "Người mau buông ra."

"A."

Tần Phong bặt tâm buông tay ra.

Nữ nhân kia đây mới là đứng, tự sửa trước ngực mình y phục, sắc mặt rất nhanh khôi phục bình thường, tựa như không có gì cả phát sinh thông thường, Tần Phong có chút lúng túng cười cười, gãi gãi mình mũi, bất quá động tác này làm kính mắt nữ khuôn mặt trong nháy mắt thay đổi đỏ bừng, lão Tần đây mới là nhớ tới tay của mình mới vừa ở người ta bộ ngực bắt, bặt tâm nói: "Không có ý tứ, đang ngủ, vô ý thức phản ứng không chú ý tới."

"Không có việc gì."

Nữ nhân điều chỉnh tâm tính của mình, rất nhanh bình thường xuống tới.

Lúc này dưới khán đài đi tới bốn năm người cao mã đại nam sinh, trước mặt cả người cao không sai biệt lắm mau 1 mét 9 người cao to quát: "Này, trái bóng, mẹ nó, Đứng quang cổ đến ve vãn, đem cầu trả cho chúng ta!"

Tần Phong nhất thời một trận tức giận, thẳng nhãi này cũng quá ghê tởm.

Lập tức là đứng dậy đem cầu ném đi, đồng thời chân phải một cái lấy ra bản, lực đạo này mười phần, xông thẳng đến người kia trên mặt ném tới, người kia sợ thân thể run một cái, phản ứng trái lại cấp tốc, ngồi xổm xuống ôm đầu tránh khỏi, kia trái bóng thế đi không giảm, dưới đất bắn ngược sau khi, hướng về cách đó không xa đi tới có 7 8 người đội ngũ đập tới.

Kính mắt nữ cùng kia đội banh mấy người đồng thời nhìn sang, thấy đội ngũ kia trong mấy người lão nhân sau, sắc mặt nhất thời đại biến.

"Nguy rồi."

Kính mắt nữ kinh hô một tiếng.

Nhưng không ngờ kia đội ngũ kia trong đồng thời lao ra hai người tới, một

nam một nữ, nữ nhân thân hình mạnh mẽ, đùi phải như Giao Long nổi trên mặt nước cấp tốc đá ra, giá thể này Tần Phong tất nhiên là rất quen thuộc, vừa lĩnh giáo một lần, mà nam nhân không có bất kỳ mảnh khoé đáng nói, một quyền trực tiếp đánh đi tới.

Phịch một tiếng.

Một quyền nện ở trái bóng lên, trái bóng so với trước tốc độ nhanh hơn đánh vào một bên trên khán đài, mà nữ tử lạnh chân sau đứng ở một bên cũng, lạnh như băng nhìn lướt qua trái bóng tới phương hướng, rất nhanh tìm kiếm đến rồi dừng lại trên khán đài Tần Phong.

"Đi mau."

Kính mắt nữ ép Tần Phong, bặt tâm nói: "Người đã gây họa."

"Lại không đập phải người." Tần Phong hàm hồ nói thầm.

"Đó là hiệu trưởng a." Kính mắt nữ lấy làm kinh hãi, nhưng rất nhanh vừa lo lắng nói: "Còn có Phó hiệu trưởng bọn họ, Phó hiệu trưởng rất cố chấp, hẳn sẽ khai trừ của người."

Đang nói, tại trong đội ngũ đi ra 1 cái trung niên nam tử, nghiêm sắc mặt rậm trời: "Ai đá cầu?"

"Hiệu trưởng."

Lúc này kia người cao to bặt tâm chạy lên trước, có chút lo lắng nói: "Thực sự không có ý tứ a, không phải chúng ta đá, là người kia đá, chúng ta chỉ là làm hãn còn cầu, ai biết hẳn trực tiếp đá tới, hiệu trưởng ngài không có sao chứ?"

Phó hiệu trưởng sắc mặt có chút khó xử, nhìn về phía Tần Phong hai người vị trí, đến lúc đó một người trong đó 2 tóc mai có chút trắng bệch lão đầu cười ha hả nói: "Tốt lắm tốt lắm, ta biết các người, Đông Thiên đại học đội ban hãn tướng, đi chơi đi đi chơi đi, không có gì đáng ngại."

"Cảm tạ hiệu trưởng."

Kia người cao to bận tâm gặt đầu, chạy tới một bên ôm trái bóng vội vã thoát đi gây chuyện hiện trường, để tránh khỏi đang bị nhéo không thả. Kia Phó hiệu trưởng có hoả khí, thấy hiệu trưởng thả kia mấy người đội banh bọn họ, lại quay đầu nhìn về phía Tần Phong hai người vị trí, thấy nàng kia sau thoáng nhú nhú mày, nhưng lại chỉ vào Tần Phong rầm trời: "Người tới đây cho ta!"

"Ta dựa vào."

Tần Phong nhất thời trợn trừng mắt.

"Chớ mắng người." Kính mắt nữ bận tâm đẩy hẳn một chút: "Đi nhận thức cái sai thì tốt rồi."

Lại nói trước đi tới, Tần Phong nghĩ không đi qua quá không trượng nghĩa, nhưng nhìn đến trong đội ngũ 1 cái cười dài nhìn mình lão đầu, da đầu một trận tê dại không thể làm gì khác hơn là tiến lên trước đi, kính mắt nữ nhìn Phó hiệu trưởng sắc mặt khó coi, đang nhìn xem cười híp mắt hiệu trưởng, trực tiếp đi tới hiệu trưởng bên cạnh: "Gia gia, ngài không có sao chứ?"

"Nguyên lai là hiệu trưởng tôn nữ."

Tần Phong tâm lý an tâm một chút, người ta không có việc gì là được, dù sao hảo tâm cứu mình còn bị bản thân chiếm tiện nghi, nhiều ít có chút bản khoản.

Đi ra phía trước lúng túng cười cười: "Không có ý tứ, thật không có chú ý tới, ai biết bóng cao su vòng vo phương hướng."

"Người là ai?"

Phó hiệu trưởng có chút bất mãn nói: "Ta thế nào chưa thấy qua người, mới tới lão sư sao? Như thế không biết quy củ?"

"Vương thúc thúc, hẳn không phải là cố ý." Kính mắt nữ bạn tâm là Tần Phong giải thích: "Ngài chớ để ý."

"Giáo có nội quy trường học." Vương Phó hiệu trưởng lắc đầu: "Chuyện này phải trừng phạt nghiêm khắc, vừa mới nếu như làm thương tổn quý khách làm sao bây giờ?"

"Này, ta lại không phải là các người trường học." Tần Phong trợn trừng mắt: "Chớ cùng ta kéo một bộ này, ta cũng vậy làm qua hiệu trưởng bọn họ."

Lời này làm mấy người sững sốt, kính mắt nữ hiển nhiên nghĩ Tần Phong là nói dối, rót là gia gia của nàng nhiều hứng thú hỏi: "Người là trường học nào hiệu trưởng?"

"Hừ, không có ngay ngắn, chỉ sợ là cái gì nông thôn dã giáo ah?" Vương Phó hiệu trưởng bất mãn nói.

"So trường học các người cường." Tần Phong phản bác.

"Người nói cái gì?"

"So trường học các người cường, quốc tế nổi danh trường học hiệu hay không?" Tần Phong bĩu môi.

"Hừ, có bản lĩnh làm ta kiến thức một chút."

"Quốc tế sẵn. . . Ta không nói với người."

Tần Phong bĩu môi, rất nhanh dừng lại miệng mình ba, khí này Vương Phó hiệu trưởng sắc mặt lại là từng đợt khó coi.

"Tốt lắm, tốt lắm."

Lúc này một người mặc đường trang lão đầu đi tới, cười tủm tỉm nhìn Tần Phong, xem Tần Phong càu nhàu phất phơ dạng, buồn cười nói: "Một năm không

gặp, Tần sư đệ vẫn là như cũ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 153: Người Có Thể Hay Không Không Hèn Mọn

Chương 153: Người có thể hay không không hèn mọn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 10 19: 37: 46 số lượng từ: 229 7

Tần sư đệ tiếng xưng hô này không có gì lớn không được.

Thế nhưng nếu như tại trước mắt cái này đường trang lão nhân trong miệng nói ra, kia bối phận có thể lại bất đồng, trong lúc nhất thời mấy người mặt biến sắc tương đương đặc sắc, Vương Phó hiệu trưởng khóe miệng co quắp không biết nên như thế nào mà nói cái này khách quý sư đệ, mà Lâm Lăng Tuyết quanh quẽ gương mặt của lên lộ vẻ một vẻ kinh ngạc, khẽ nhíu mày, nếu như đường trang lão nhân gọi hần sư đệ, cái này Tần Phong bối phận có chút kinh khủng ah?

"Hoàn hảo, hoàn hảo."

Tần Phong khoát tay áo, thản nhiên nói: "Hưởng thụ hưởng thụ khoái hoạt mà thôi."

"Hiển Dương? Đây thật là người đồ đệ?" Hiệu trưởng có chút không thể tin tưởng, kinh ngạc hỏi.

Triệu Hiến Dương cười ha ha một tiếng, gật đầu, Tôn Kỳ Đạo vài thập niên tích thu đồ đệ, thẳng đến trước đó không lâu toát ra cái 2 cái đồ đệ tới, đơn giản một người nữ chỉ là kế thừa hần y học y bát, chưa cho Thanh bang cái này lão nhân mang một người tuổi còn trẻ sư phụ muội, nhưng Tần Phong thế nhưng Tôn Kỳ Đạo nói qua thật đả thật phải thừa kế Thanh bang địa vị đồ đệ, cho nên Tần Phong tại hải ngoại Thanh bang bối phận cao quá dọa người, có 5 60 thấy hần hô một tiếng sư thúc có thể có khối người.

Mỗi khi nhớ tới Tần Phong cái này tuổi còn trẻ làm một đám 56 mười lão gia hỏa hô một tiếng sư thúc, Triệu Hiến Dương đã nghĩ tìm một góc không có người trong cười trộm, trong lòng thầm nhủ Tôn Kỳ Đạo lão gia hỏa này tuyệt đối là cố ý làm Tần Phong đi ra lạnh thấm người.

Mà Triệu Hiến Dương nam tử bên người, cũng chính là vừa mới một quyền đem trái bóng đánh bay nam nhân cũng là vui vẻ liên tục, bất quá hần bản thân hiện tại không muốn tự tìm phiền phức, không thì còn phải hô Tần Phong một tiếng tiền bối.

"Ông trời của ta, đây thật là nguy."

Hiệu trưởng thấy Triệu Hiến Dương sau khi gật đầu, trong lòng phải khiếp sợ.

"Thông thường thông thường." Tần Phong khoát khoát tay, không coi ra gì, mà là xem xét liếc mắt Lâm Lăng Tuyết, ho khan hai tiếng hỏi: "Triệu sư huynh thế nào đột nhiên tới Hoa Hạ?"

"Hóa giải một đoạn ân oán, thuận tiện đến xem ta người bạn cũ này." Triệu Hiến Dương cười híp mắt nhìn Tần Phong, xem Tần Phong xem Lâm Lăng Tuyết ánh mắt không thích hợp, trong lòng biết hai người có chút mâu thuẫn nhỏ, liền theo Tần Phong đáp thang lầu leo lên: "Tần sư đệ cùng Lăng Tuyết nhận thức?"

"Nhận thức."

Tần Phong đi tới Lâm Lăng Tuyết bên cạnh, một tay xoa xoa cằm, cười híp mắt nói: "Mới quen không bao lâu, khái khái, án bối phận người được hô ta một tiếng sư gia gia."

"Hừ." Lâm Lăng Tuyết cười lạnh một tiếng, không tuân theo.

Hiện tại đều là dựa theo thực lực nói chuyện, Lâm Lăng Tuyết cũng mặc kệ người cái gì bối phận, không thực lực người bối phận cao hơn trời cũng không dùng, Tần Phong biết cô nàng ý nghĩ trong lòng, lười cùng nàng tính toán, đang lúc này lại quăng đến xa xa Lưu Phong theo Mạnh Chiêu Quân phía sau không biết đang nói cái gì, trước khi cùng Chu Khôn nói nhảm thời điểm còn muốn đến lấy tiền, thấy Lưu Phong tự chui đầu vào lưới, trong lòng không khỏi vui một chút, bặt tâm khoát tay nói: "Ta còn có việc, các người bận."

Lại nói nghĩ Mạnh Chiêu Quân hai người chạy đi đâu đi.

Triệu Hiến Dương nhìn Tần Phong hăng hái ngẩng cao, biết hẳn khẳng định không phải là làm chuyện gì tốt đi, tất nhiên là không đi quấy rối hẳn, bằng không trời biết tiểu tử này có thể hay không cùng bản thân không để yên, vạn nhất hẳn là đi xảo trá người xảo trá không được, sợ rằng bản thân sẽ hộc máu, nhân tiện nói: "Chúng ta đi dừng ra đi một chút đi."

"Tốt."

Mấy người tự chắc là sẽ không cự tuyệt.

Tiếp tục nói chuyện phiếm đi dạo.

Tần Phong vội vã chạy tiến lên, xem Lưu Phong tựa hồ có chút khóc cười đáng dấp, quát lớn: "Lưu Phong, người nha đứng lại cho ta, trả tiền lại!"

Vốn dĩ tại lấy lòng Mạnh Chiêu Quân Lưu Phong nghe được Tần Phong tiếng quát, toàn thân đánh cái né tránh, xem Tần Phong hùng hổ mà đến, trong lòng khổ sở càng sâu, người này tại sao lại ở chỗ này? Hơn nữa vừa mới kia vừa hô

thế nhưng không ít người nhận nhịp nhìn qua, luôn có thể cảm giác trong đó vài đạo mang theo khinh bỉ ánh mắt, đợi Tần Phong đi vào, Lưu Phong không thể làm gì khác hơn là kiên trì cười ha hả nói: "Tần tiên sinh đã ở a, đến xem Yến tiểu thư sao?"

"Hừ."

Tần Phong cười nhạt nói: "Lưu tiên sinh còn thật là quý nhân nhiều chuyện quên a, tại công an cục đem ta họa cho chiếm đoạt đi, kết quả cho ta vứt bỏ, người là muốn quịt nợ phải không?"

Lưu Phong sau khi nghe được chính là một trận bất đắc dĩ.

Bị cướp đi chính là bức họa kia cùng vương miện, thế nhưng hai ngày trước vương miện bị Liễu Vân cùng Hứa Tước hai cái này quốc tế hình cảnh cho tìm trở về, đã tại hộ tổng sẽ Hà Lan vương thất trên đường, thế nhưng bức họa kia vẫn không có bất kỳ hạ lạc, hôm nay bị Tần Phong cho tìm tới, trong lòng chột dạ không ngừng, thấp giọng nói: "Tần tiên sinh có thể hay không tại dung vài ngày? Chúng ta sẽ mau chóng tìm được bức họa kia."

"Mau chóng?" Tần Phong tâm lý khinh thường không ngừng, bức họa kia bây giờ còn đang gian phòng của mình dưới tấm thảm cất giấu đây, người chính là liễu mạng người cũng không tìm ra được, cười lạnh nói: "Không biết Lưu tiên sinh trong miệng mau chóng là lúc nào? Chẳng lẽ một năm rưỡi năm cũng muốn làm bọn ta phải không?"

"Tự nhiên sẽ không dài như vậy." Lưu Phong kiên trì nói.

"Cắt, ban đầu ở công an cục Lưu tiên sinh thế nhưng vênh váo hò hét, ta Tần Phong cũng không phải là người tốt lành gì, người và Lữ Ngôn đoạt ta họa ta có thể không truy cứu, thế nhưng không bồi thường vậy các người liền trên lưng xảo trá tội tên tuổi ah, hắc hắc, xảo trá một bộ ít nhất giá trị 7 nghìn vạn họa." Tần Phong cười híp mắt nói: "Không biết dựa theo chúng ta Hoa Hạ pháp luật, các người hai anh em sẽ xử bao nhiêu năm?"

Mạnh Chiêu Quân một mực đứng ở một bên, nói gì.

Dù sao lúc đầu Lưu Phong cùng Lữ Ngôn bỏ đá xuống giếng xác thực đã chọc giận Tần Phong. Tần Phong không làm hai người bọn họ cùng Lưu Phong 3 người đang thất tung cũng đã tốt vô cùng

"Chúng ta sẽ mau chóng cho Tần tiên sinh 1 cái trả lời thuyết phục."

Lưu Phong có chút đau đầu, bức họa kia là Herault Wells 10 năm nổi lên danh họa, Herault Wells người ái mộ cũng không ít, những người ái mộ vẫn không có thể may mắn chiêm ngưỡng ngay nhà mình triển lãm phòng bị người đoạt đi, hẳn thừa nhận áp lực thật là không nhỏ.

"Vậy người còn ở vào cái này để làm chi đây?" Tần Phong ánh mắt đưa ngang một cái, lạnh lùng nói: "Còn không quay về tìm được người rồi tốt bạn thân Lữ Ngôn thương lượng một chút thế nào cho ta trả lời thuyết phục? Ở chỗ này lãng phí thời gian là sao? Ta cho người biết, xem tại Mạnh lão sư mặt mũi, cho người 5 ngày, 5 ngày không 1 cái trả lời thuyết phục, chúng ta toà án thấy!"

Lưu Phong sửng sốt, xem Tần Phong một bộ hung thần ác sát đáng dấp, lần trước lĩnh giáo Tần Phong cường hãn vũ lực giá trị sau, hẳn tuy rằng buồn bực nhưng cũng không dám mở miệng nói cái gì, không thể làm gì khác hơn là im hơi lặng tiếng ly khai.

Chờ hẳn vừa đi.

Tần Phong sắc mặt lật qua, cười hì hì đi tới Mạnh Chiêu Quân trước mặt, nói: "Tên kia không quấy rầy người đi? Ta thật xa vừa nhìn thấy hẳn ta liền nhanh lên qua tới giúp người quét sạch chướng ngại vật."

Mạnh Chiêu Quân liếc trắng mắt, buồn cười nói: "Ta có đúng hay không còn phải nên cảm tạ người?"

"Vậy cũng không cần." Tần Phong tất nhiên là dương dương đắc ý nói:

"Được rồi, lúc đầu người và người này thông đồng cùng một chỗ, không phải là coi trọng người ta thân phận cho người đi trộm vương miện chuẩn bị sẵn sàng ah?"

"Thế nào ý tứ như thế tại người trong miệng giống như là thay đổi vị một dạng?" Mạnh Chiêu Quân cau mày nói: "Cái gì gọi là thông đồng cùng một chỗ?"

"Ta đây không phải là bất mãn các người ngay lúc đó thái độ mập mờ nha." Tần Phong phi thường tự nhiên bắt tay cánh tay để Mạnh Chiêu Quân trên vai, một đôi mắt cũng là tự nhiên rơi vào ngực của nàng chỗ, không thể không nói Mạnh Chiêu Quân bộ ngực có thể không phải là hãn đã gặp lớn nhất, nhưng tuyệt đối là ra mắt đẹp nhất, tuy rằng không có thể may mắn thấy lư sơn chân diện mục đích, nhưng cách 1 tầng bố trí Tần Phong liền có thể kết luận, có chút không yên lòng nói: "Người suy nghĩ một chút hai ta quan hệ thế nào."

"Tần Phong, người có thể hay không không bị ối như vậy?" Mạnh Chiêu Quân đối mặt lại nhiều lần Tần Phong ánh mắt quấy rầy, cũng có chút tâm lý phòng ngự, tuy rằng không biết hôm nay cái này 2 lần bị hãn nhìn tâm lý sẽ có chút vui vẻ, có thể trước mặt mọi người, trong lòng tự nhiên ý xấu hổ liên tục, vai run lên đem Tần Phong cánh tay cho run rẩy đi xuống.

"Không cho xem sẽ không xem."

Tần Phong thu hồi ánh mắt, bĩu môi: "Sớm muộn có một ngày nhìn sạch bách hết trơn."

"Người nói cái gì?!"

"Không có gì, người lẳng tai, ta nghĩ đi người phòng làm việc ngồi một chút."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 154: Không Có Tiền Còn Nhiều Như Vậy Yêu Cầu

Chương 154: Không có tiền còn nhiều như vậy yêu cầu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 11 0 90 1 số lượng từ: 231 7

Mạnh Chiêu Quân cảm giác mình sợ Tần Phong. Lại một lần nữa chạy trốn chết, bất quá nàng lần này thật là muốn đi học.

Tần Phong chung quy cũng không có thể đi phòng làm việc của nàng trong khảo sát chỉ đạo, không thể không nói là một loại tiếc nuối. Ở sân trường trong đi dạo hồi lâu, Tần Phong nghĩ mắc đái, xem gần nhất đại lâu cũng phải đi hết cái 7 8 phần chuồng, nhìn thấy một rừng cây nhỏ liền quyết định cho thiên nhiên làm điểm cống hiến, lén lén lút lút chạy đến trong rừng cây nhỏ, lại nghe được 1 cái có chút bất ổn tiếng hít thở, thoáng nhú nhú mày, rõ ràng chỉ có một người, không phải là hai người thế nào còn hô hấp như thế bất ổn? Tìm thanh âm của phương hướng sờ lên.

Đi qua mấy viên rậm rạp đại thụ, lại thấy 1 cái thân ảnh quen thuộc nửa ngồi xổm một thân cây trước, một tay bưng bụng của mình, lộ vẻ cực kỳ lo lắng. Quần áo hắc y, đúng là Lâm Lăng Tuyết.

"Cô nàng để làm chi đây? Sẽ không theo ta một cái ý nghĩ ah?" Tần Phong nghi ngờ nghĩ đến.

"Ai?"

Cảm giác được có người đến, Lâm Lăng Tuyết hai mắt phát lạnh, lo lắng sắc mặt tại độ băng lãnh xuống tới, Tần Phong cũng không trốn tránh tránh, đứng ra nhún vai, nói: "Ta không là theo dõi người, ta chỉ là coi nơi này không có gì người muốn tung ra ngâm nước tiểu mà thôi, không nghĩ tới bị người nhanh chân đến trước, ta đi địa phương khác, yên tâm, ta sẽ không rình coi."

Nói xong Tần Phong liền hướng đến bên kia đi đến, lại nghe được Lâm Lăng Tuyết hô một tiếng: "Đứng lại!"

"Để làm chi?"

Tần Phong không nhìn được xoay người lại, nói: "Nam nhân ghen quá lâu rất ảnh hưởng thận công năng thật là tốt nha?"

Lâm Lăng Tuyết vắng lặng sắc mặt của do do dự dự, muốn nói lại thôi đáng đáp làm Tần Phong lại là một trận không nhìn được, có cái gì rắc để lại, nín không khó chịu? Trợn trừng mắt liền phải ly khai, Lâm Lăng Tuyết rồi lại quát một tiếng: "Người đừng đi!"

"Nói, chuyện gì."

Tần Phong trợn trừng mắt, bất mãn xoay người đến gần vài bước, hai mắt quăng đến Lâm Lăng Tuyết tựa hồ đang cực lực ức chế nào đó cảm giác, hai chân đều ở đây run, nhìn nữa vắng lặng gương mặt của lên ở chỗ sâu trong tinh mịn mồ hôi, trong lúc mơ hồ đoán được chút gì,

"Không có việc gì, không có việc gì." Lâm Lăng Tuyết vẫn không thể nào buông tha về điểm này lòng xấu hổ, thấp giọng nói.

Kết hợp giọng nói của nàng cùng thân thể mất tự nhiên, Tần Phong cũng khẳng định ý nghĩ của chính mình, ngẫm lại cái này thiếu điều giáo đàn bà tại bản thân mặt hôn đột nhiên tới kinh nguyệt, Tần Phong liền một trận hưng phấn,

ý thức được bản thân hưng phấn trong lòng, Tần Phong liền cười hắc hắc cười, lại nghe lời của nàng, xoay người nói: "Nếu như vậy, Lâm đại tiểu thư bạn, ta không quấy rầy."

Bạn thân không sợ người không tìm ca hỗ trợ. Cái này đại buổi chiều đều đang đi học, chờ được người khác người quần cũng không cách nào gặp người. Quả nhiên, làm Tần Phong đi ra ngoài khoảng chừng có hơn 10 bước thời điểm, lại nghe đến phía sau Lâm Lăng Tuyết một tiếng gọi: "Chậm đã!"

"Này, đàn bà, đừng làm cho ta biết người là đang đùa ta." Tần Phong xoay người hung hãn nói: "Không thì đừng xem cái này ban ngày, dù sao cũng không ai ta cũng dám đánh cái mông của người."

Vừa nhắc tới việc này, Lâm Lăng Tuyết trong lòng một trận tức giận, bản đến chính mình thời gian hành kinh muốn tại vài ngày sau, thế nhưng ai biết bỗng nhiên sớm đến xem mình, đang suy nghĩ muốn bản thân hôm nay hành vi, cũng chỉ có Tần Phong cái này không biết xấu hổ bắt bản thân cái mông, có thể là bởi vì này. Lâm Lăng Tuyết kết luận là Tần Phong đưa đến, nhưng khi nhìn Tần Phong giá thể này nếu như cho hắn định cái tội, hắn còn không được phẩy tay áo bỏ đi?

"Phụ cận, phụ cận có siêu thị sao?"

Lâm Lăng Tuyết cảm giác giữa hai đùi nhiệt lưu muốn dũng mãnh tiến ra, hai chân lại * vài phần, hai tay nắm chặt, dòn dập hỏi.

"A, người hỏi cái này a, ta mới vừa mới đi một vòng trường học, cái này trường học đây tổng cộng có 6 cái siêu thị."

"Gần nhất."

Lâm Lăng Tuyết chịu đựng đem miệng hắn xé dấu kín xung động, cắt đứt hắn nói nhảm.

"Gần nhất tại người tám giờ phương hướng, đi suốt vòng qua 1 cái tiểu hồ, lấy tốc độ của người khoảng chừng hai mươi phút là có thể chạy tới." Tần Phong khẳng định nói.

Hai mươi phút?

Lâm Lăng Tuyết tâm lý không khỏi đang nóng nảy vạn phần, hiện tại đã biết trạng thái căn bản không có cách nào khác chạy bộ, quả thật đi tới đi sợ rằng đi một nửa đều phải hoa lạp lạp máu chảy thành sông, thấy Tần Phong cười híp mắt ngồi chồm hổm ở một bên nhìn mình, ánh mắt kia liền là đang nói tìm ca a, ca tâm từ thiện lương, ca có thể cho người đại lao.

Tần Phong cười híp mắt không vội thông thả, đã đem bản thân mắc đái chuyện tình vớt đến rồi sau đầu.

Cảm giác được bấp đui mình hệ rể một cỗ nhiệt lưu đã không cách nào ức chế một mực trượt xuống dưới, Lâm Lăng Tuyết rốt cục quyết định, phóng tự một điểm cuối cùng lòng xấu hổ, vừa mới một mực ngăn cản kia cỗ nhiệt lưu, tiêu hao nàng số lớn tinh thần, lúc này đã có chút mệt mỏi rã rời, thở dài một hơi, khuôn mặt có chút nóng bừng bừng, Tần Phong liền đứng ở một bên, gương mặt hồng tim không đập mạnh, một bộ lòng nhiệt tình chờ của nàng chỉ thị.

"Người, người có thể giúp, giúp ta đi mua vệ sinh khăn sao?"

Lâm Lăng Tuyết gần như là cắn răng nghiêng lợi mới phun ra mấy chữ này tới, quạnh quẽ đã tại trên mặt hấn biến mất vô tung vô ảnh, một cỗ e thẹn, nàng xấu hổ không dám ngẩng đầu nhìn Tần Phong.

"Nói sớm đi."

Tần Phong khoát tay áo, nói: "Xem tại chúng ta đều là Thanh bang đệ tử, người là ta vẫn bối phân thượng ta có thể không đáp ứng người sao? Người không nói ta cũng không biết người có chuyện gì, liên tiếp hai ba làm ầm ĩ đây không phải là lãng phí thời gian sao, là người sư gia gia ta phải phê bình người."

Xem Tần Phong rất có đang phê bình đi xuống ý tứ, Lâm Lăng Tuyết cắn răng nghiêng lợi nói: "Người có thể hay không không dài dòng?"

"Hiện tại người trẻ tuổi." Tần Phong thở dài, cảm khái trẻ con không thể dạy cũng, lại chợt nhớ tới mình là tới tiểu tiện, nhân tiện nói: "Chờ ta phóng hết nước, ta phải đi mua cho người, chờ a."

Lại nói, Tần Phong hoảng hoảng du du đi tới một thân cây sau, cỡi quần thả nước chợt cảm thấy được thoải mái không gì sánh được.

Nghe hoa lạp lạp tiếng nước, Lâm Lăng Tuyết đỏ bừng đến gương mặt trứng, không thể không nói quanh quẽ bọn họ một khi hồng lên mặt tới quả nhiên là mê hoặc không gì sánh được, chờ nhường thanh âm ngừng, vốn cho là sự tình có thể giải quyết Lâm Lăng Tuyết thấy Tần Phong lại ngượng ngùng đi tới, thiếu chút nữa mau nóng nảy, người này chẳng lẽ còn có cái gì không an phận yêu cầu không được? Còn chưa kịp nói chuyện đây, Tần Phong liền xấu hổ cười cười: "Cái kia, ta không có tiền."

"Người nói cái gì?"

Lâm Lăng Tuyết mở to hai mắt nhìn, không thể tin nói.

"Không muốn nhìn ta như vậy, ta đây không phải là đã quên mang tiền sao." Tần Phong bất đắc dĩ nói.

Lâm Lăng Tuyết mau tuyệt vọng, Tần Phong xem nàng vẻ mặt này, nhin không được hỏi: "Người sẽ không cũng không có tiền ah?"

"Không có." Lâm Lăng Tuyết không vui nói.

"Được, ta đi nghĩ biện pháp ah." Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, nói: "Bất quá có thể phải làm lỡ mấy phút, người ở đây đợi lát nữa ah."

"Này."

"Thì thế nào?" Đi mấy bước Tần Phong xoay người lại, nói: "Người không cần lo lắng cho ta không lấy được tiền, lại không mắc, một điểm nhỏ tiền vẫn có thể lấy được."

"Cái kia, mua ABC, nhu miên."

Lâm Lăng Tuyết xem cái này Tần Phong ánh mắt quái dị, thanh âm càng ngày càng thấp, thấp chính cô ta đều nhanh nghe không được. Mặc dù nói là ôm lộn chết không sợ nước sôi tâm nghĩ, thế nhưng tiếp xúc được Tần Phong tốt lắm tựa như phải mặc thấu tất cả phòng tuyến ánh mắt, còn là chột dạ.

"Xem như người lợi hại." Tần Phong giơ ngón tay cái lên tới, cười ha hả nói: "Nha, lão tử muốn mặt dày vay tiền mua cho người vệ sinh khăn, người nha còn chọn lựa lấy, trước khi còn nói giết ta người phụ trách, hơn nữa không có tiền còn nhiều như vậy yêu cầu, người thật là đi a."

Lâm Lăng Tuyết then thùng đầu đều nhanh chôn đến bản thân 36C trong ngực,

Tần Phong xem cái này quạnh quẽ thiếu điều giáo đàn bà cũng then thùng không lời có thể nói, đó là chuyển biến tốt hãy thu: "Đi, chờ xem."

Lâm Lăng Tuyết xem Tần Phong hấp tấp ly khai, thở phào một cái đồng thời lại bắt đầu lo lắng hẳn có thể hay không liền chạy như vậy, dù sao mình nói giết hẳn ta phụ trách những lời này mới bất quá 2 cái giờ, hẳn sẽ tốt bụng như vậy giúp mình sao? Từ nhỏ tại SH Thanh bang nội lớn lên, qua quen con tin tưởng tự mình một người sinh hoạt Lâm Lăng Tuyết có một phần lo lắng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 155: Vệ Sinh Khăn Thêm Một

Chương 155: Vệ sinh khăn thêm một

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 11 14: 2 1:0 9 số lượng từ: 250 9

Tần Phong một đường chạy chậm, nghĩ làm sao làm ít tiền tới.

Hắn tự nhiên có thể tìm Yến Tiểu Mộng 3 người mượn ít, tiền không là vấn đề, vấn đề là cũng không thể nói ta cấp cho một nữ nhân mua nhu miên vệ sinh khăn ah? Nghĩ tới nghĩ lui nếu là nói tình hình thực tế nói có chút không thích hợp, vẫn là có ý định lấy người của chính mình cách mị lực sung thần bí trước lần lộn đi qua hãy, lấy ta nhân phẩm của cùng tín dự tin tưởng bọn họ cũng sẽ không hỏi đi làm gì.

Mang theo đến tự luyện Tần Phong dương dương đặc ý hướng về một cái nhà giáo học lâu phương hướng chạy đi.

Chạy đến nửa đường, một bóng người đứng ở trước mặt hắn, mang theo một cặp mắt kiếng rất có nữ nhân vị nói hiệu trưởng tôn nữ.

"Nhanh, nhân sinh nơi nào không gặp nhau." Tần Phong cười hì hì nói:
"Người xem một chút hai ta chi trước đó không lâu đã gặp mặt, hôm nay lại gặp mặt, thật có duyên phận, có thì giờ rảnh không? Ta mời người ăn trà trưa a."

"Tốt, đi thôi."

Ngoài ý liệu, kính mắt nữ trực tiếp đáp ứng, nghĩ thầm người chiếm ta tiện nghi, ăn bữa buổi chiều trà cũng không có gì, hơn nữa cũng tò mò cái này Tần hiệu trưởng lai lịch.

Tần Phong bật người lúng túng, có chút ảo não bản thân xấu miệng làm gì, trước không nói không có tiền, xa xa trong rừng cây nhỏ Lâm Lăng Tuyết còn chờ đợi mình cứu mạng đây, nếu để cho Lâm Lăng Tuyết biết mình thật vất vả quyết định buông tha lòng xấu hổ mời người hỗ trợ, kết quả người nợ cùng một cái khác nữ đi ăn cơm, thật không biết là nên khí thành cái gì đáng dấp tới.

Kính mắt nữ nhìn ra Tần Phong xấu hổ cùng phiền muộn, cười khúc khích, nói: "Tần hiệu trưởng không sẽ nói không giữ lời ah?"

"Ta trước kia là hiệu trưởng, bây giờ không phải là. Được rồi, còn không biết người tên là gì."

Tần Phong lúng túng nói.

"Ta đùa giỡn." Kính mắt nữ cười nói: "Ta là Bạch Nhược Thủy."

"Tần Phong."

"Ta biết, Tần hiệu trưởng." Bạch Nhược Thủy hiển nhiên đối Tần Phong tự xưng hiệu trưởng chuyện tình cảm giác có chút buồn cười, nhịn không được trêu ghẹo nói.

Lúc này Tần Phong bỗng nhiên đánh cái né tránh, cảm giác được một cổ oán khí tựa hồ tại trong rừng cây nhỏ phóng lên cao, hấn bận tâm lắc đầu, Bạch Nhược Thủy thấy sự khác thường của hấn, nhịn không được hỏi: "Người làm sao vậy? Có chuyện gì không?"

"Cái kia, cái kia." Tần Phong cười hắc hắc xoa xoa tay nói: "Có thể hay không cho ta mượn ít tiền?"

Bạch Nhược Thủy mở to hai mắt nhìn, kỳ buồn cười cùng kinh ngạc trình độ so với trước tại rừng cây nhỏ Tần Phong nghĩ cách không kịp rất làm, người này trước khi đâu có mời người nhà đi ăn đây, bây giờ lại trực tiếp hưởng mình vay tiền. Tần Phong không Lâm Lăng Tuyết như vậy da mặt mỏng, hẳn là 2 nghịch ngợm, không sẽ để ý Bạch Nhược Thủy ánh mắt quái dị, Bạch Nhược Thủy nhìn hẳn một bộ lẫn lộn không biết thẹn thùng hình dạng, buồn cười gật đầu: "Người mượn bao nhiêu tiền?"

Lại nói, tại trong túi móc ra một ít tiền tới, Tần Phong gãi đầu một cái, nghĩ thầm lại không mua qua vệ sinh khăn, ta nào biết đâu rằng bao nhiêu tiền, toàn mặc dù là hỏi: "ABC nhu miên vệ sinh khăn bao nhiêu tiền?"

Bạch Nhược Thủy triệt để hết chỗ nói rồi.

Đây là nơi nào nhô ra Cực phẩm.

Nhìn hẳn mặt không đỏ tâm bất loạn nhảy dánh dấp, Bạch Nhược Thủy bắt đầu phỏng đoán da mặt của hẳn có phải có bao nhiêu dày, người này thật không biết xấu hổ tại một nữ nhân trước mặt hỏi loại vấn đề này sao?

Tần Phong cũng không phải là muốn như vậy, hẳn muốn vấn đề này đủ bùng nổ ah, ít nhất cũng có thể để lại ấn tượng khắc sâu, bạn thân phỏng chừng cũng là người thứ nhất tại trước mặt nàng hỏi loại vấn đề này nam nhân, con phải nghĩ biện pháp tại trên người nữ nhân chiếm cái lần đầu tiên, vậy có thể lưu lại ấn tượng thật sâu.

"Thật bị người đánh bại." Bạch Nhược Thủy cảm khái nói: "Người cấp cho bạn gái người mua sao? Ta giúp người đi mua ah."

"Kia đa tạ." Tần Phong bận tâm gật đầu.

Có thể ngay vào lúc này, Bạch Nhược Thủy máy di động vang lên, chuyển được điện thoại sau mặt biến sắc rất lo lắng, có chút ngượng ngừng nhìn Tần

Phong, nói: "Ta đến lúc có điểm việc gấp muốn mau về nhà, chính người đi mua ah, ABC chỉ tại nữ sinh C tòa ký túc xá phụ cận nhà kia siêu thị có bán, nơi này là 10 đồng tiền."

Lại nói, đưa cho Tần Phong một trương 10 đồng tiền, Tần Phong không thể làm gì khác hơn là lạnh qua đây, nói: "Ân, có việc nhanh đi ah."

"Người, người tự giải quyết cho tốt."

Bạch Nhược Thủy té câu này liền vội vã ly khai.

Tần Phong có chút kỳ quái, không phải là mua cái vệ sinh khăn sao? Cái này có cái gì tốt tự lo thân? Bất quá khi Tần Phong tìm được nàng nói siêu thị sau khi, hẳn cũng minh bạch vì sao Bạch Nhược Thủy muốn nói người tự giải quyết cho tốt, đây là tới gần nữ sinh túc xá siêu thị, bên trong bán tốt nhất là nữ tính đồ dùng, mà mấu chốt nhất là, bên trong oanh oanh yến yến Âm khí ngập trời, nói cách khác chính là một người nam không có!

Một đôi đùi đẹp tất chân ở bên trong lúc ẩn lúc hiện, quần tam tụ ngũ cầm vệ sinh khăn hoặc là nữ tính nội y thảo luận kia một khoản đẹp, kia một khoản thoải mái, có còn sẽ trực tiếp để ở trước ngực hoặc là chân trước khoa tay múa chân khoa tay múa chân, tại bạn tâm hỏi đồng bạn bên cạnh đẹp mắt không, ngay cả kia phong vận dư âm lão bản nương đều biết thỉnh thoảng đứng ở một bên bình phẩm từ đầu đến chân. Điều này làm cho Tần Phong cảm giác mình hô đi ra ngoài tức là cực nóng cực nóng.

"Ta nghĩ cái này khoản dùng tốt."

"Cái này khoản lôi ty thoải mái, đẹp."

"Người nội y xuyên đẹp mắt như vậy cho ai xem?"

Tần Phong nuốt ngụm nước miếng, không phải là sợ, là thèm, bên trong nữ nhân ăn mặc đều thanh xuân mô đen, nếu như bày bàn rượu, tại phóng hơi lớn

hồng trù tử, hoạt thoát thoát 1 cái hiện đại thanh lâu. Giữa lúc muốn đi vào thời điểm, 1 cái khoảng chừng hai mươi ba hai mươi bốn tuổi nam tử đứng ở bên cạnh hẳn, nhìn hẳn hình dạng có chút chột dạ, thấy Tần Phong sau nhin không được hỏi: "Huynh đệ tới mua cái gì?"

"Vệ sinh khăn."

"Vệ sinh khăn thêm một."

"ABC?" Tần Phong theo bản năng hỏi ngược lại.

"Không, to phi."

Ngay sau đó, làm hai nam nhân sóng vai tiến vào thời điểm, cái này quanh năm suốt tháng tới không được mấy người nam sinh siêu thị một lần vào được hai tên nam sinh, vì cái này âm thịnh dương tuyệt siêu thị mang đến gọi dương cương tức, đồng dạng cũng hấp dẫn tất cả các nữ sinh chú ý.

"Ai, hai tên nam sinh."

"Không giống như là ta học trường học."

"Chưa thấy qua a, tới mua cái gì?"

"Phỏng chừng không phải là mua đồ ăn vặt chính là cho bạn gái mua đồ ah?"

Tần Phong là 2 nghịch ngợm, tại một đám nữ sinh chú mục tự mặt không đổi sắc, trái lại cười ha hả nói: "Chư vị mỹ nữ bạn, ta mua ít đồ đã đi."

Phần này da mặt dày làm bên cạnh nam sinh kia nhìn một trận trợn mắt hốc mồm, chột là giơ ngón tay cái lên, bạn thân người a.

Hai người tại để vệ sinh khăn lên mặt lên trái chọn phải lấy rất nhanh tìm được rồi từng người muốn muốn tìm phẩm bài cùng kiểu dáng, Tần Phong thẳng nhai này còn không biết xấu hổ tiêu sái đến gần đây 1 cái dài có chút xinh đẹp

nữ sinh trước mặt dò hỏi: "Mỹ nữ, đây là ABC nhu miên sao?"

Nữ nhân không có không có ý tứ, ngược lại là truyện cười dịu dàng, hành vi cùng nàng ăn mặc một dạng đều thoải mái, lấy tới sau khi nhìn thoáng qua, chỉ vào một điểm nói: "Là, người xem rồi ở đây viết đây."

Tần Phong tiến lên trước, nghe trên người nữ nhân mùi nước hoa, hấn vóc dáng tương đối cao, cao cao tại thượng tự nhiên sẽ không đi nhìn cái gì nhu miên không nhu miên, mà là nhìn thoáng qua người ta ngược, trắng bóng chen thành một đường may, Tần Phong nhìn một trận tâm thần hoảng hốt, nhưng rất nhanh lại thu tâm thần nói: "Đa tạ mỹ nữ."

"Không khách khí."

"Ta dựa vào, người anh em này quá ngu." Một bên nam sinh kia lại một lần nữa bội phục không thôi.

Làm Tần Phong rối loạn tiêu sái đến trước quầy, đem vệ sinh khăn đặt ở kia, có chút thân sĩ hỏi: "Bao nhiêu tiền?"

"10 khối 6."

"Thiếu tiền?" Tần Phong thoáng cái đem tối hôm qua lên Cao Kiều Anh Tử chinh Nhật Bản mà nói nói ra, trên người hấn chỉ 10 khối, lẽ nào Bạch Nhược Thủy nói tự giải quyết cho tốt là điểm này mà không phải siêu thị tất cả đều là nữ nhân vấn đề? Có thể Bạch Nhược Thủy không giống như là như thế âm người bọn họ.

"Trước đây 9 khối 6, hôm nay mới vừa tăng giá cả."

"Cái kia, trên người liền 10 khối."

Tần Phong lúng túng móc ra trên người có chừng 10 đồng tiền, lão bản kia mẹ cười khanh khách có chút ngoạn vị nhìn Tần Phong, lúc này người nam sinh kia đi tới, xem Tần Phong tình trạng bần tâm hỏi: "Ta đây cái bao nhiêu tiền?"

Hắn là còn có thể lấy ra 6 mao tiền."

Lúc này đã có đến gần nữ sinh không nhận được nghĩ bật cười, cái này hai gia hỏa mua vệ sinh khăn còn muốn tại kiếm tiền, lấy ra 6 mao tiền, cái này là ở đâu ra 2 cái Cục phẩm?

"Vừa lúc, 20 đồng tiền."

Lão bản nương cũng mau không nhận được, bần tâm nói: "Hai người các người 20 đồng tiền. Hiện tại nam sinh bị quản tiền quản như thế chặt cũng không nhiều."

Lúc này nam sinh kia ở trên người trái trở mình phải trở mình, sau cùng lấy ra một tờ nhiều nếp nhăn 10 đồng tiền tới, Tần Phong ánh mắt mau thẳng, bần thân là bị bức bất đắc dĩ, người sẽ không thật là bị người vợ chụp tiền chụp đến loại tình trạng này ah?

"Cùng là Thiên Nhai lưu lạc người."

Kia bần thân cảm khái nói.

"Nam nhân tốt!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 156: Trong Rừng Cây Nhỏ Chiến Đấu

Chương 156: Trong rừng cây nhỏ chiến đấu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 11 19: 43:0 1 số lượng từ: 257 2

"Tần Phong."

"Nhâm Quân Ngạn."

Tại một mảnh các nữ nhân cười vang thanh âm của trong vội vã thoát đi siêu thị, Tần Phong cùng Nhâm Quân Ngạn cho biết tính danh, tại hoành thành nhất định còn hẵn 6 lông tiền Đông Thiên hiệp nghị sau, Tần Phong liền vội vã hướng về trong rừng cây nhỏ chạy đi, ước chừng đến thời gian bất quá 11 12 phút, Tần Phong cực kỳ thoả mãn. Thế nhưng chờ đến rừng cây nhỏ, Tần Phong chợt nghe bên trong truyền đến Lâm Lăng Tuyết tiếng hét phẫn nộ.

Theo sát sau đó là 1 cái nam tử gào thảm thanh âm, Tần Phong sửng sốt, bận tâm chạy tiến lên.

Đã thấy có 3 4 cái ăn mặc rõ ràng không giống như là học sinh bọn họ lúc này đang ở vây công Lâm Lăng Tuyết, thương cảm Lâm Lăng Tuyết kinh nguyệt tới, thân thể hơi có chút bất tiện, đứng ở một chỗ sắc mặt lạnh như là hàn băng thông thường, tại của nàng ống quần tự không ngừng có máu ngang chuyển đi

ra, bấp chận hệ rể trên quần cũng là ướt đầm dề một mảnh. Lúc này ở trước người của nàng không xa 3 bốn thước chỗ, có người nằm dưới đất che ngực thống khổ rên rì, xem tướng mạo khoảng chừng chừng 20 tuổi, bất quá sắc mặt có chút dữ tợn, che ngực gào thảm đồng thời, quát lớn: "Đánh cho ta, đưa cái này thối đàn bà cho ta đánh ngã! Mẹ nó, nàng tới kinh nguyệt, thân thể không có phương tiện, năm nàng, mấy ca buổi tối hảo hảo vui vẻ a vui vẻ a."

3 cái thủ hạ vừa nghe đến kia lời của nam tử, đang nhìn Lâm Lăng Tuyết bất luận dáng người tướng mạo đều là nhất lưu, trong mắt tràn đầy * quang mang, nghĩ thầm loại này quạnh quẽ đàn bà đặt ở trong quần rên rì lúc đó là dạng gì cảm giác? Nghĩ tới đây chính là một trận lửa nóng, đồng thời xông về phía trước, lúc này Lâm Lăng Tuyết cảm giác bụng dưới bộ vị từng đợt đau đớn kịch liệt, nhịn không được nhíu nhíu mày, loại đau này trải qua đau có thể nói là đau không gì sánh kịp, Lâm Lăng Tuyết ý chí lực cường hãn, ước chừng ép xuống.

Thế nhưng đối mặt ba nam tử vây công, nàng hiển nhiên không cách nào lấy ra bình thường sức chiến đấu tới, liên tiếp lui về phía sau vài bước, dựa ở một cây đại thụ trước, trong mắt lạnh như băng đủ để cho một con sông kết băng.

"Hắc hắc, không được ah."

Nam tử trẻ tuổi kia đứng dậy, nụ cười - dâm đãng nói: "Mẹ nó, chơi đùa nữ rất nhiều người, chơi đùa cao như vậy lạnh còn kinh nguyệt nữ nhân lại là lần đầu tiên."

Lâm Lăng Tuyết trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, trong lòng không khỏi bắt đầu cầu khẩn Tần Phong nhanh lên trở về, kinh nguyệt máu theo bàn chân chảy xuôi xuống tới, từ từ hội tụ tại dưới chân, còn có kia cội lòng tan nát đau đớn, Lâm Lăng Tuyết nghĩ hôm nay là nàng gian nan nhất thời gian.

"Người cũng thật là ác tâm."

Tần Phong thanh âm của sâu kín truyền đến, Lâm Lăng Tuyết vắng lặng trên mặt chung quy hiện lên một tia ý mừng, nhưng sau đó lại bị thống khổ thay thế.

"Ai?"

Nam tử trẻ tuổi xoay người lại, nhìn một tay cầm vệ sinh khăn Tần Phong, tròn mắt vòng vo chuyên: "Tiểu tử, đây là người người vợ?"

"Đúng vậy, không phải là vợ ta ta có thể mua cho nàng thứ này?" Tần Phong đương nhiên nói, nói xong giơ giơ lên trong tay vệ sinh khăn.

"Hừ." Nam tử trẻ tuổi hung hãn nói: "Ta Bành Hằng Vĩnh coi trọng nữ nhân người, thức thời liền cắt cho ta, không biết tốt xấu nói, ta đem người đánh cho tàn phế làm người xem rồi ta chơi nữ nhân của người."

Bành Hằng Vĩnh? Dường như trước khi nghe Vương Tích Nhược giới thiệu Chu Khôn thời điểm đề cập qua một lần, Đông Thiên đại học liên minh tứ đại Bá Vương một trong,

Lâm Lăng Tuyết trong mắt tràn đầy tức giận, nàng đã nhớ kỹ Bành Hằng Vĩnh tên này, bất luận hãn là ai, hôm nay cái này lương tử kết làm, thế tất làm hãn không chết tử tế được!

"Vậy phải xem xem bản lãnh của người."

Tần Phong lười biếng nói.

"Đánh."

Bành Hằng Vĩnh vung tay lên, 4 người đồng thời xông về phía trước, bất quá ngay cả tới kinh nguyệt đồng thời đau bụng kinh Lâm Lăng Tuyết đều không hạ nổi 4 người tại Tần Phong trước mặt hiển nhiên không chiếm được bất kỳ tiện nghi, một quyền một cước chuyên chọn bụng hạ thủ, không cần thiết chỉ chốc lát 4 người liền đau nửa quỳ trên mặt đất không đứng dậy nổi, Lâm Lăng Tuyết lạnh lùng rầm trời: "Bắt hãn cho ta giết!"

"Đùa gì thế, nơi này là trường học."

Tần Phong hướng về phía bốn nam nhân cái mông lên phân biệt giảm một cước, bốn tên kia kêu thảm một tiếng quăng ngã cái ngã gục, thoáng qua lại lạnh lùng nói: "Cút cho ta!"

Lo lắng đến Tần Phong sức chiến đấu, Bàn Hằng Vĩnh cũng không dám tại kiêu ngạo, âm ngoan nhìn chăm chăm Tần Phong hai người sau, bị thủ hạ đỡ vội vã thoát đi hiện trường, tại khoảng chừng chạy ra một khoảng cách sau, Bàn Hằng Vĩnh giận quát một tiếng: "Tiểu tử, ta nhớ kỹ người, người chờ cho ta!"

Tần Phong trợn trừng mắt.

Xem 4 người lặn đi tầm mắt sau khi, Lâm Lăng Tuyết đau ngồi dưới đất, ôm bụng trên mặt tràn đầy mồ hôi, sắc mặt tái nhợt, cắn chặt hàm răng đến, con cảm giác mình bụng dưới như là khuấy thành một đoàn, đau nằng thậm chí mà nói cũng mau cũng không nói ra được, xem Tần Phong sắc mặt đi tới, đem vệ sinh khăn để ở một bên, ở chỗ sâu trong tà áo hai tay, tâm lý không khỏi run lên, thân thể bản tâm tránh ra một bên, đồng thời một cái tát muốn phiến qua đây.

Bất quá lực đạo rất yếu, bị Tần Phong dễ dàng bắt được thủ đoạn, Tần Phong có chút bất mãn nói: "Làm gì? Nhìn người mà thôi, về phần tày máy tay chân sao?"

"Hừ, nam nhân quả nhiên đều là giống nhau."

Lâm Lăng Tuyết cười nhạt nói.

Tần phong khí trợn trừng mắt, xem nàng sắc mặt tái nhợt như một trương giấy trắng thông thường, mồ hôi càng như sau mưa thông thường chảy xuống, bất đắc dĩ thở dài, đem tay nàng đè lại sau, giải khai nàng mặc áo nút buộc, Lâm Lăng Tuyết ánh mắt một mực lạnh như băng, đè nén thân thể cùng trong lòng thống khổ.

Áo lót màu đen, bị đỉnh kiêu bộ ngực sữa trắng nhô thật cao, liếc mắt nhìn sang liền làm Tần Phong ánh mắt có chút hoa hoa, đang nhìn bụng của nàng,

bằng phẳng như ngọc, không có chút nào sọc lồi, thậm chí bởi vì trường kỳ tập võ duyên cố còn mang theo hình giọt nước, chỉ là bởi vì đau bụng kinh duyên cố lúc này bụng đã là rậm rạp chẳng chịt mồ hôi.

Lâm Lăng Tuyết biểu tình bất biến, tiếp tục lạnh như băng, nhìn Tần Phong một tay đập lên bản thân trên bụng, cái tay kia nhiệt hồ hồ, cực kỳ thoải mái, nhẹ nhàng tại bụng mình ma sát, bất quá trong phiến khắc, bụng dưới đau đớn đã hóa giải hơn phân nửa. Trong lòng biết vừa mới hiểu lầm Tần Phong, bất quá vẫn là cường chế đem xấu hổ ép xuống, chỉ là Tần Phong cặp kia tay tại bụng chậm rãi trượt tới đi vòng quanh, một đôi mắt còn sắc mị mị dòm bộ ngực của mình, Lâm Lăng Tuyết Vốn dĩ gương mặt tái nhợt chậm rãi khôi phục huyết sắc, lại nhìn không được một trận đỏ bừng.

Cảm giác dưới thân lãnh mỹ nhân thân thể nhỏ nhẹ run, kéo đến kia hung bộ ngực to lớn tại trước mắt lúc ẩn lúc hiện, bất quá hay bởi vì nội y ràng buộc, tần suất rất nhỏ, điều này làm cho Tần Phong một trận quẩn quýt, hiện tại nữ nhân quá không biết yêu quý mình, hái được giải phóng mình một chút thật tốt.

"Người, người đừng xem."

Lâm Lăng Tuyết bị nhìn tâm lý xấu hổ, ngoài miệng nhìn không được lạnh giọng nói.

"Hắc hắc, cao lạnh mỹ nữ xấu hổ quả nhiên là xinh đẹp." Tần Phong trực tiếp bỏ qua yêu cầu của nàng, ánh mắt tại mặt nàng trứng cùng trước ngực qua lại nhìn quét.

"Người ở đây xem ta móc mắt của người!" Lâm Lăng Tuyết lạnh như băng nói.

Tần Phong hàm hồ nói thêm: "Người đánh không lại ta."

Lâm Lăng Tuyết tức giận nghiến răng nghiến lợi, xem Tần Phong ánh mắt nóng hừng hực, thẳng thắn nhắm mắt lại tới, có thể là mới vừa nhắm mắt lại

bụng dưới bộ truyền đến từng cổ một nhiệt khí, tựa hồ tại nàng giữa hai đùi đều du tẩu một vòng, Lâm Lăng Tuyết nhất thời khuôn mặt sung huyết, nhin không được rên rĩ một tiếng.

"Tốt lắm."

Tần Phong thả nàng, đem vệ sinh khăn lấy tới, nghiêm chỉnh nói: "Có cần hay không ta giúp người thay?"

"Không cần." Làm Tần Phong tay của ly khai bụng của mình sau, kia cổ nhiệt khí dần dần tiêu tán, nàng có chút nhàn nhạt thất vọng. Lại ý thức được mới vừa thất thố, Lâm Lăng Tuyết cấp tốc bãi chánh sắc mặt, giống nhau thường ngày lạnh như băng.

"Ta ở một bên cho người canh chừng, chính người hảo hảo xoa một chút."

"Chậm đã."

"Làm gì?"

"Cởi quần áo người ra."

"Gì?" Tần Phong 1 cái né tránh bật người đem mình trên thân ống tay áo cởi xuống, còn vừa nói: "Như vậy có thể hay không không tốt lắm? Người dù sao thân thể không thích hợp."

Xem Tần Phong rất có tư thế muốn cởi hết quần, còn một bên nói nhảm không ngừng, Lâm Lăng Tuyết một trận tức giận, rầm trời: "Được rồi!"

"Sao ý tứ?" Tần Phong có chút không giải thích được, nhìn nàng đem mình ống tay áo lấy đi.

"Người nếu là dám nhìn lén, hừ, ta nhất định sẽ không đi người."

"Này, vậy người cảm y phục của ta làm gì. Ta dựa vào, người sẽ không cần

sát máu đem?"

Tần Phong bất mãn quát, thế nhưng Lâm Lăng Tuyết căn bản không phản ứng hẳn, vòng qua mấy viên cây tìm được rồi 1 cái tương đối bí ẩn địa điểm sau bắt đầu chỉnh lý thân thể của chính mình. Tần Phong cũng vô tâm tình đi nhìn lên, ngòi chòm hóm ở một bên đốt một khóa hương yên, nghe phía sau thanh âm huyền não, bĩu môi.

Chờ hút xong 2 Khóa Hương Yên, Tần Phong bỗng nhiên đứng dậy, nhìn phía sau đã đi xa Lâm Lăng Tuyết, tức giận mắt trợn trắng, cô nàng đem mình ống tay áo thắt ở bên hông, buông xuống xuất ngũ bộ phận vừa lúc chặn nàng máu đầm dề quần, thế nhưng cô nàng chăm sóc không kết một tiếng liền lặn, điều này làm cho Tần Phong một trận tức giận không ngừng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 157: Thả Chó Cắn Người

Chương 157: Thả chó cắn người

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 12 0 9:0 1:0 1 số lượng từ: 3050

Ở trần, Tần Phong tuy rằng rất ưa thích đông đảo nữ nhân thường thức bản thân hình giọt nước bấp thịch của, bất quá không chịu nổi một mực quang cánh tay bị người coi, hắn cũng nghiêm chỉnh đi tìm Yến Tiểu Mộng tam nữ, không thì nói ta làm cho nhà mua vệ sinh khăn, kết quả người ta đem y phục của ta cầm đi, việc này nói ra đuổi kịp lần Lưu Linh tất chân sự kiện là 1 cái loại hình, phỏng chừng không ai tin.

Vì để tránh cho bức này hiểu lầm không cần thiết, Tần Phong hay là đi cửa đoạn một chiếc xe taxi về nhà.

Làm xe dừng ở cửa nhà, Tần Phong cùng tài xế xả đạm vài câu sau vội vã chạy tới trong phòng, lại nhìn thấy lúc này trong nhà có không ít người tại, liếc mắt thấy có biết tối hôm qua lên cứu một mạng Diệp lão đầu, còn có Lữ Ngôn cùng một cái khoảng chừng hơn 50 tuổi nam tử, cùng với Herault Wells hai cha con. Mọi người nhìn lên Tần Phong ở trần trở về hai mặt nhìn nhau.

Mà Tần Phong nhìn thoáng qua Tà Y, lại không nói lời gì đi tới Lữ Ngôn trước người, tại mấy người không phản ứng dưới tình huống kéo lại tóc của hắn,

lạnh lùng nói: "Con mẹ nó người muốn chết a? Ta lần trước nói người cùng Lưu Phong không được xuất hiện ở nhà của ta trong, người cho ta là nói đùa phải không?"

Lữ Ngôn tóc bị níu lại, đầu kêu thảm thiết không ngừng, bên cạnh hãn nam tử kia tức giận rầm trời: "Buông hãn ra."

"Tần Phong, người mau buông ra cho ta!"

Lữ Ngôn đau hai tay quào loạn, muốn đem Tần Phong tay xoá sạch, thế nhưng hầu như đều là vô dụng công.

Herault Wells hai cha con nuốt ngụm nước miếng, cái này Tần Phong cũng không hỏi xem người ta là tới làm gì liền động thủ, cái này cũng quá bá đạo gọi ah? Chỉ Diệp lão đầu híp mắt, không nói được một lời.

"Ba."

Một cái tát phiến tại Lữ Ngôn trên mặt, bên cạnh nam tử giật mình, không nghĩ tới Tần Phong đã vậy còn quá vô lễ trực tiếp động thủ.

Lôi Lữ Ngôn, Tần Phong mở ra cửa phòng trực tiếp cho ném ra ngoài, lạnh giọng rầm trời: "Dám bước vào nữa một bước, cẩn thận chân chó của người."

Lữ Ngôn dưới đất lăn 7 8 vòng, chật vật sau khi đứng dậy nhìn Tần Phong, trong mắt tràn đầy sỉ nhục cùng âm ngoan, hận không thể đưa hãn bả ra trăm mảnh, Tần Phong cũng không thèm nhìn hãn, trực tiếp đi gian phòng của mình, mặc vào một cái áo khoác, vừa tìm được ở một bên ví tiền, xuống lầu sau cho tài xế hình thành sổ sách, tài xế sư phụ thấy nơi này có xung đột không muốn gây phiền toái, cầm tiền rời rời đi.

Mà Lữ Ngôn đứng ở nơi đó, tiến cũng không được, đi cũng không được, chỉ chờ Tần Phong trở lại trong phòng đóng cửa một cái, hai mắt hàn ý càng ngày càng sâu: "Một ngày nào đó, phần này sỉ nhục ta muốn cho người 10 lần hoàn

lại!"

Ngồi ở trên ghế sa lon, Tần Phong nhìn mọi người một cái, nói gì, trái lại kia hơn 50 tuổi nam tử nhin không được tức giận, trầm giọng rầm trời: "Tần tiên sinh, cái này sẽ là của người đạo đãi khách?"

"Người là ai?"

"Lữ Trung Dương."

"Ta hỏi chính là người là người gì của hãn."

"Ta là phụ thân hãn!"

Nhìn thấy con trai mình bị cái này dã man gia hỏa không nói lời gì cho ném ra ngoài, Lữ Trung Dương tức giận không ngừng.

Tần Phong hừ một tiếng, thản nhiên nói: "Nếu như các người không phải là tới bồi thường, ta gọi ngay bây giờ đoạn hãn chân chó, hơn nữa một phút đồng hồ sau khi ta sẽ đem người cũng đá ra ngoài."

Jieluo Si tựa hồ nghe đến rồi Tần Phong trong lời nói bất mãn cùng lãnh ý, đi tới Tần Phong bên cạnh, đem đầu đặt ở tại Tần Phong trên đùi, lè lưỡi liếm liếm Tần Phong tay, xem nó thạc đại thân thể, mấy người đều có chút tâm lý chột dạ, vạn nhất súc sinh này bạo khởi cắn người có thể như thế nào cho phải? Tần Phong nhìn mấy người thần thái, bĩu môi khinh thường.

"Nếu như ta đem ban đầu ở Phi Châu thảo nguyên thu nuôi sư tử mang về, các người còn không được trực tiếp hù dọa gục xuống?"

Đối mặt Tần Phong vô lễ, Lữ Trung Dương cắn răng, biến sắc đang thay đổi, nhưng sau cùng vẫn là nhin được: "Tốt, đã như vậy, chúng ta nói chuyện bồi thường công việc."

"Herault Wells tiên sinh." Lữ Trung Dương trong mắt lóe lên một tia giáo

hoạt ánh mắt, thân nhiên nói: "Bức họa kia ngài xác định là đưa cho Tần tiên sinh phải không?"

"Không sai."

Nghe nói bức họa kia bị mất, Herauld Wells có chút đau lòng, 10 năm thành quả một khi không gặp, cho dù ai cũng sẽ không tâm lý dễ chịu, cho nên đối với Lữ Trung Dương cũng không có gì hay sắc mặt, lạnh thân nhiên nói.

Lữ Trung Dương khước miệng hơi giơ lên, nụ cười như thế là đến từ thương nhân chức nghiệp bản năng đáng tươi cười, nhìn thoáng qua Tần Phong, thân nhiên nói: "Đã như vậy, Tần tiên sinh muốn làm chúng ta bồi thường nhiều ít?"

"Căn cứ Herauld Wells dĩ vãng vẽ giá cả, 7 nghìn vạn USD ah."

"Thế nhưng ai có thể chứng minh bức họa kia giá trị 7 nghìn vạn USD?"

Lữ Trung Dương khí thế chút ngưng, cấp tốc hỏi ngược lại.

Một bên Herauld Wells nhất thời thẹn quá thành giận, tên khốn kiếp này nói như vậy là ở phủ nhận ta tài hoa sao?

"Bức họa kia đã gặp người lác đác không có mấy, ai có thể chứng minh là Herauld Wells tiên sinh tâm Huyết chi làm? Mà không phải tùy ý họa đi ra ngoài?" Lữ Trung Dương thấy Herauld Wells tức giận, không chút hoang mang nói: "Ta biết Herauld Wells tiên sinh tại hoài nghi ta nghi vấn tài ba của người, điểm này ta nghĩ nói ta không có."

"Có thể đem mà nói một lần nói xong sao?"

Tần Phong thân nhiên nói.

Lữ Trung Dương hừ một tiếng, nhưng chợt lại cười nói: "Rất đơn giản, không người biết bức họa kia đích thực đang giá trị, Tần tiên sinh duy nhất mở miệng muốn 7 nghìn vạn USD có đúng hay không công phu sư tử ngoạm?"

"Tiếp tục."

Tần Phong cau mày, khoát tay áo nói.

Lữ Trung Dương vẫn là không chút hoang mang, nói: "VẬY CŨNG CÓ THỂ LÀ TẦN TIÊN SINH LÚC ĐÓ CỨU BẠN GÁI MÌNH SỐT RUỘT, LÀM HERAULT WELLS TIÊN SINH TIỆN TAY HỌA ĐI RA NGOÀI, TA THỪA NHẬN MẶC DÙ LÀ HERAULT WELLS VẼ XẤU CHI TÁC CŨNG LÀ GIÁ TRÊN TRỜI TÁC PHẨM, NHƯNG TA NGHĨ XA XA KHÔNG ĐẾN 7 NGHÌN VẠN USD."

Sau khi nói xong, Lữ Trung Dương đôi mắt nhỏ lộ ra thương nhân gian xảo, nhìn chăm chăm Tần Phong, một khi Tần Phong nói ra nói cái gì tới cấp tốc tìm được kỳ kê hở, sau đó giúp cho đánh bại.

"Lữ tiên sinh nếu nói như vậy, ta cũng không có chuyện gì để nói." Tần Phong thản nhiên nói: "Mời trở về đi."

"Như vậy Tần tiên sinh là thừa nhận ta trước khi theo như lời nói?"

"Hừ."

Herault Wells đã không muốn gặp lại người này sắc mặt, đứng dậy phần nộ quát: "Đã như vậy, Lữ tiên sinh, ta tin tưởng pháp luật sẽ cho ta chính danh. Tần tiên sinh, ta liền không quấy rầy, nói chung bức họa kia, là của người, ta đã đưa cho người."

Tần Phong khẽ gật đầu coi như là cáo biệt, Herault Wells mang theo con của hãn đứng dậy rời rời đi, Lữ Trung Dương thấy hãn phất tay áo rời đi nói dựa vào pháp luật để giải quyết, trong mắt hiện lên một tia không thèm, chung quy người ngoại quốc, không biết Hoa Hạ Quốc tình, nếu như pháp luật có thể so sánh tiền còn tốt hơn giải quyết một vấn đề, Hoa Hạ đã sớm thăng chức rất nhanh.

"Tần Phong, tiền chúng ta sẽ bồi thường người, nhưng chắc chắn sẽ không là 7 nghìn vạn USD."

Herault Wells đi rồi, Lữ Trung Dương liền thẳng thắn nói ra bản thân mục

đích của chuyến này: "Lữ mỗ người đang Đông Nam Tỉnh cũng hơi có chút danh tiếng, hơn nữa ta tin tưởng Tần tiên sinh là người thông minh, Lữ Ngôn trước khi làm khả năng quá lửa gọi, nhưng Tần tiên sinh cũng sẽ không trách tội ah?"

Tần Phong mỉm cười, vươn tay tại Jieluo Si trên đầu vỗ vỗ, rất nhanh Jieluo Si bỗng nhiên bạo khởi, một đôi mắt to chớp chớp nhìn chăm chăm Lữ Trung Dương, sợ Lữ Trung Dương thân thể run một cái rúc về phía sau lui, muốn nói Jieluo Si cái này thân thể tốt hù người, đầu lớn gương lên, kia rống lên một tiếng đều chấn đặc cái lỗ tai tê dại, thấy một hàng kia sắp xếp lợi hại hàm răng, Lữ Trung Dương sợ run run nói: "Tần Phong, người muốn làm gì!"

"Cẩn hẩn." Tần Phong phát tay một cái, nói: "Cẩn hẩn cái mông, cẩn tự 2 cân thịt tới hầy."

Jieluo Si là trung thành và tận tâm, cũng nhà thông thái tính, nghe được chủ nhân phân phó nơi nào sẽ khách khí cái gì, trực tiếp đánh móc sau gáy, Lữ Trung Dương sợ xông lên, lướt qua sô pha, rống to: "Tần Phong! Người không muốn hẩn quá phận!"

Tần Phong lại không nói một lời, bên cạnh Tà Y càng như thế, trái lại Diệp lão đầu có chút sợ run cả người, một hồi Tần Phong sẽ không nữa thả chó cắn ta ah? Lão nhân gia ta bệnh nặng mới khỏi, có thể không qua nổi cái này chơi đùa.

Lữ trung ngôn thấy Tần Phong ngay cả cũng không nói lời nào, đang nhìn Jieluo Si hung ác đáng sợ muốn chết, đem bú sữa mẹ sức đều sử xuất ra quán chú tại trên hai chân, lấy Tần Phong đều cảm giác được một trận hoa mắt tốc độ liều mạng chạy tới cửa, mở ra cửa phòng sẽ hướng ra phía ngoài chạy, Jieluo Si cũng chột một Té, cản ở tại Lữ Trung Dương cái mông chỗ trên quần, bất quá không có cản được thịt, đây chính là sợ Lữ Trung Dương trên mặt không ngừng bốc lên đổ mồ hôi, thất kinh.

Ngoài cửa Lữ Ngôn thấy cha mình trạng thái như vậy đi ra, cũng là sợ toàn

thân run một cái, bần tâm chạy tiến lên bắt được Lữ Trung Dương, mà Jieluo Si còn lại là căn quần của hần về phía sau túm.

"Nhanh lên một chút đem tên súc sinh này cho ta đánh đuổi."

Lữ Trung Dương thật sợ mình cái mông lên bị căn 2 cân thịt, thống khổ la lớn.

Lữ Ngôn không dám động thủ, dù sao Jieluo Si nhìn qua quá dọa người rồi, chỉ có thể cường chống sắc mặt quát lớn: "Tần Phong, người nếu là dám làm tên súc sinh này căn ba ba ta, ta không để yên cho người."

Bất quá phòng trong Tần Phong cũng sẽ không lưu ý những lời này, uống nước mắt điếc tai ngơ.

Jieluo Si xem dĩ nhiên túm bất động hai người, tựa hồ có chút phát cuồng, 1 cái sức dặt quần của hần cũng không thả lỏng miệng, thẳng đến kia quần cuối cùng là không chịu nổi áp lực "Răng rắc" một tiếng, từ cái mông vị trí vỡ ra tới, Lữ Trung Dương cùng Lữ Ngôn hai cha con này nhất thời té xuống dưới đất lộn mấy vòng, mà Jieluo Si cũng là phịch một tiếng rớt ở trên sàn nhà, bất quá cấp tốc đứng dậy muốn xông ra.

"Trở về."

Tần Phong hô một tiếng, vừa muốn xông ra Jieluo Si hướng về phía cửa té xuống đất hù dọa sắc mặt tái nhợt phụ tử kêu vài tiếng trở về đến Tần Phong bên cạnh.

"Tần Phong!" Lữ Trung Dương cảm giác mình cái mông lạnh sừ sừ, xoay người nhìn lên quần đã xé rách hơn phân nửa, sắc mặt nhất thời đỏ bừng không gì sánh được, có đường trải qua người nhìn thấy sau nhộn nhịp bình phẩm từ đầu đến chân, hai cha con này không muốn nữa mất mặt, ác hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt phòng trong sau chật vật thoát đi.

Tần Phong một tay tại Jieluo Si trên đầu sờ tới sờ lui, lại nhìn ngời ở đối diện có chút không được tự nhiên Diệp lão đầu, thân nhiên nói: "Người chắc là hôm nay mới vừa tỉnh táo lại, bệnh còn chưa hết lưu loát sẽ nói lời cảm tạ? Điều này làm cho ta rất vui mừng, đương nhiên, nếu như người là tới cho người ngoại tôn Ngụy Thiếu Dương cầu tình, ta bảo chứng kết quả của người giống như hắc."

Diệp lão đầu nao nao, chợt cười khổ, hắc tự nhiên cũng có ôm một điểm cầu tình hi vọng tới, dù sao lấy lưu sẹo nói làm hắc cái kia bất thành khí ngoại tôn sợ rằng thật muốn cả đời ngốc ở trong ngục không ra được.

Cho nên tới, nói lời cảm tạ là một đại bộ phận, nhìn có thể hay không tiện đường van cầu tình coi như là một phần nhỏ.

Bất quá đến Tần Phong nói, hắc nghĩ không có hi vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 158: Trong Nhà Bị Người Đốt

Chương 158: Trong nhà bị người đốt

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 12 14: 23: 47 số lượng từ: 223 6

Diệp lão đầu toàn dân kêu Diệp Chấn Quốc, hãn cái tuổi này, ra đời thời điểm gọi là cũng đều là cái này ý nghĩ, thể hiện ái quốc yêu dân tinh thần.

Diệp Chấn Quốc 70 niên đại thời điểm gặp qua hãm hại, bị phân phối đến đông bắc biên cương tiểu thôn lạc trong, trường kỳ ở tại phía nam hãn cũng chính là khi đó bệnh căn không dứt, bất quá khi lúc chữa bệnh khoa học kỹ thuật không phát đạt, chờ kia đoạn hắc ám thời kì sau cũng một mực bận rộn bản thân sự nghiệp, kết quả rửa tay gác kiếm cũng không có thể đem một thân lông trị hết bệnh, lại tao thụ con lớn nhất cùng con dâu chết thảm, cả người uế oải tự bệnh nặng càng sâu, nếu như không phải là Diệp Mộng Kỳ vẫn là hãn hi vọng, hãn chỉ sợ sớm đã buông tay nhân gian.

Vốn có mấy ngày hôm trước nghe nói Diệp Mộng Kỳ hành vi, trong cơn tức giận lửa giận công tâm, dẫn tới bệnh cũ tái phát, thiếu chút nữa đình lại đi qua, không nghĩ kết quả là nhưng là bị Diệp Mộng Kỳ muốn làm hại Tần Phong cấp cứu, điều này làm cho Diệp Chấn Quốc cảm khái thể sự vô thường, lại nghe người nhà nói Tần Phong xuất thủ điều kiện sau, trong lòng có chút khổ ý, cho

nên mới phải thanh đã tỉnh sau liền một thân một mình đi tới Tần Phong trong nhà.

Nghe xong Tần Phong nói, Diệp Chấn Quốc hơi khỗ sở: "Người làm không sai, là ta quản giáo vô phương. Mộng Kỳ chính xác manh động một ít, chỉ là nàng là nhìn mình phụ mẫu chết ở sát thủ trong tay, trong lòng để lại bóng mờ, bất quá người yên tâm đi, nàng đã quyết định xuất ngoại."

"Xuất ngoại?" Tần Phong hơi khẽ cau mày, bỗng nhiên 1 cái né tránh: "Nàng gia nhập ICPO?"

"Không sai." Diệp Chấn Quốc gật đầu.

Tần Phong cũng mí mắt thẳng nhảy, Con Mụ gia nhập ICPO tự nhiên cũng muốn là điều tra BK tổ chức sát thủ cho cha mẹ của nàng báo thù, nhưng là mình chỉ sợ cũng trốn không thoát liên quan.

"Gia nhập liền gia nhập ah." Tần Phong néo néo mi tâm, cũng không có ở coi ra gì.

"Về phần Ngụy Thiếu Dương."

"Người nếu như mở miệng nói người không biết hẳn có phải phạm vào cái gì sai." Tần Phong ánh mắt híp một cái, cười nhạt nói: "Người có thể thử xem Jieluo Si có thể hay không tại trên người người cắn tự một miếng thịt tới."

Diệp Chấn Quốc ngừng một lát.

Ngụy Thiếu Dương bị trọng thương đưa lúc trở lại, người nhà chỉ nói là Tần Phong đánh, lúc đó hẳn còn tức giận không thôi, thế nhưng không ai cho hẳn nói tại sao là bị Tần Phong đánh, ngay từ đầu đều sợ hẳn sinh khí cho nên chỉ nói Tần Phong cố tình gây sự, cho nên Diệp Chấn Quốc không có phản đối Diệp gia cùng Ngụy gia bọn họ ở trong bóng tối cho Tần Phong cùng Vạn Hiểu Dương bảo an công ty sử bán tử.

Thế nhưng về sau Sở gia ông bạn già bỗng nhiên gọi điện thoại mà nói muốn ân đoạn nghĩa tuyệt, điều này làm cho Diệp Chấn Quốc khiếp sợ không thôi, dù sao hai người đều mấy thập niên làm kiêu, hẳn mới bắt đầu hỏi Ngụy Thiếu Dương có phải phạm vào cái gì sai, lúc này người nhà nói là Tần Phong cùng Sở Sở vu hãm Ngụy Thiếu Dương, nói Ngụy Thiếu Dương muốn vũ nhục Sở Sở. Là bởi vì việc nhỏ nháo không ưa, Tần Phong xuất thủ đánh người lại muốn cho mình cái lý do.

Ở vào đối người nhà tín nhiệm, Diệp Chấn Quốc như trước tuyển chọn tạm thời tin tưởng Ngụy Thiếu Dương.

Thế nhưng không nghĩ, Ngụy Thiếu Dương còn là muốn gặp lao ngục tai ương, hơn nữa căn cứ lưu sẹo nói, phỏng chừng hẳn nửa đời sau cũng sẽ không đi ra. Điều này làm cho tỉnh táo lại Diệp Chấn Quốc sau khi nghe được lại gọi ngắt đi, dù sao là của mình ngoại tôn tử.

Thế nhưng Tần Phong câu nói đầu tiên đem đường lui chặn gắt gao, Diệp Chấn Quốc càng nghĩ còn là quyết định nói: "Giữa những người tuổi trẻ có chút mâu thuẫn rất bình thường, lẽ nào không nên ép lên tuyệt lộ sao?"

"Người đang uy hiếp ta sao?" Tần Phong lạnh lùng nói.

"Người trẻ tuổi." Diệp Chấn Quốc nói: "Ta sống hơn nửa đời người."

"Thiếu mẹ nó cho ta cậy già lên mặt." Tần Phong cắt đứt lời của hẳn: "Hiện tại người không có cho ta cò kè mặc cả tư cách, người nếu lão hồ đồ tin tưởng Ngụy Thiếu Dương không có làm gì sai, cũng không cần phải ngồi ở trước mặt ta nói với ta cái gì nói nhảm."

Diệp Chấn Quốc không khỏi có chút tức giận, nhưng vẫn là vững vàng nói: "Tần Phong, ta là cảm tạ người đã cứu ta lão đầu tử này một cái mạng, thế nhưng người làm Ngụy Thiếu Dương nửa đời sau toàn bộ ngồi xổm ngục giam có đúng hay không quá tuyệt?"

"Hắn lúc đầu phách lối thời điểm cũng sẽ không muốn tại sao mình làm như thế tuyệt." Tần Phong cười lạnh nói.

Diệp Chấn Quốc nhú nhú mày.

"Ta không muốn cùng người nhiều lời nhiều lời, mời trở về đi."

Tần Phong đứng lên nói: "Coi như ta mắt bị mù lại cứu sai rồi một người."

"Tần Phong, ta chỉ là muốn cùng người thương lượng một chút, Diệp gia có thể nỗ lực người muốn, hi vọng người buông tha Ngụy Thiếu Dương."

"Lăn."

Tần Phong nhìn cũng không nhìn, thản nhiên nói: "Jieluo Si, tiễn khách."

Vốn dĩ ghé vào Jieluo Si 1 cái né tránh đứng lên, miệng một trương một trận rống lên một tiếng, cái này sợ Diệp Chấn Quốc rụt một cái, dù sao vừa mới Lữ Trung Dương vết xe đổ làm hắn tim đập nhanh không ngừng, thờ dài không thể làm gì khác hơn là đứng dậy rời đi.

Khi hắn đi rồi, Tần Phong hít thở sâu hai cái.

Tần Mộng Diệp nhẹ nhàng dựa sát vào nhau tại trong ngực của hắn, nói: "Người như thế nói không đến mức chọc giận người sinh khí ah?"

"Không phải là, tâm lý không sức." Tần Phong lắc đầu, nói: "Luôn cảm giác có chút sự tình tựa hồ sắp xảy ra."

Tần Mộng Diệp khẽ gật đầu, bất quá nàng cũng không có lo lắng cái gì, chỉ là hơi có chút không thôi nói: "Ta một hồi phải đi."

"Không phải là ngày mai sao?" Tần Phong cau mày, không vui nói.

"Sư phụ nói hắn 1 cái lão bằng hữu được trọng bệnh, hi vọng ta đi nhìn một

cái." Tần Mộng Điệp nhẹ giọng nói.

Tần Phong thở dài, Tôn Kỳ Đạo kỳ dị, hẳn người như thế lão rồi càng không bỏ xuống được trước đây thiếu ân tình, so với ai khác đều biết nhớ, nhưng hẳn lại không muốn về nước, một ít tình sẽ làm Tần Mộng Điệp đi còn, dù sao hẳn cũng sẽ không tự tìm mất mặt tìm Tần Phong đi còn, bằng không lấy Tần Phong không đáng tin cậy thủ đoạn không đem người cho chơi đùa chết.

Nếu Tần Mộng Điệp đã nói, Tần Phong tự nhiên sẽ không ngăn đến, giúp đỡ thu thập một ít liên lái xe đưa nàng đi sân bay, hai người ôm nhau hôn môi một trận.

"Có bất cứ chuyện gì gọi điện thoại cho ta." Tần Phong nhẹ nhàng vuốt ve gò má của nàng, ôn nhu nói: "Ta sẽ đi Yến kinh tìm được người rồi."

"Ân."

Ôn tồn một trận, sân bay truyền đến nhắc nhở máy bay gần cất cánh nhắc nhở, Tần Mộng Điệp đây mới là lưu luyến không rời ly khai Tần Phong vây quanh, sờ sờ Jieluo Si đầu sau mới là xoay người rời đi, nghỉ ngơi máy bay, Vốn dĩ mặt đỏ thắm gò má cấp tốc quanh quẽ xuống tới, hai mắt lạnh lùng ngồi ở chỗ kia, một bộ sanh nhân vật cận đáng dấp. Cũng chỉ có tại Tần Phong trước mặt, nàng mới có thể như cái bình thường nữ nhân thông thường, đối với người ngoài, nàng vĩnh viễn là lạnh lùng.

Jieluo Si kêu hai tiếng, sợ phụ cận một số người nhận nhịp thối lui, Tần Phong bất mãn đập hẳn một cước, lại cười mắng: "Về nhà."

Chẳng qua là khi Tần Phong chở Jieluo Si một đường chạy về nhà, mới vừa tiến vào tiểu khu thời điểm, chợt thấy từng chiếc một xe cứu hỏa cấp tốc mà đến, mà ở bên trong tiểu khu cách đó không xa một trận khói đặc đang phóng lên cao, Tần Phong trong lòng căng thẳng, gia tốc lái xe xuyên qua, lại bị kịch phát hiện nhà mình phòng ở đã cháy lên nồng đậm hỏa hoạn, hỏa hoạn vô tình thôn phệ toàn bộ vật, trước cửa sổ nhô ra khói đặc đen như mực.

Lại nghe đến oanh một tiếng.

Bạo tạc chấn dưới chân của đại địa đều đang run rẩy.

Tần Phong xuống xe đứng ở nơi đó, Jieluo Si rống lên vài câu muốn tiến lên bị hấn ngăn cản. Jieluo Si ngẩng đầu lên, nhìn chủ nhân của mình sắc mặt âm trầm, lại nằm xuống.

"Ở đây nguy hiểm, khí than bình đang nổ, nhanh lên một chút ly khai!"

1 cái tiêu phòng đội viên xem Tần Phong cự ly hỏa hoạn gần như vậy, bận tâm rống to: "Nhanh lên một chút ly khai."

"Oanh!"

Phòng bếp vị trí tựa hồ muốn sụp đổ thông thường, một đoàn hỏa diễm coi như muốn lao tới, Tần Phong song quyền bóp ca ca rung động.

Hấn không quan tâm một cái nhà phòng ở, thế nhưng hấn quan tâm là kia đoạn tuổi thơ hồi ức.

Đây là hấn phụ mẫu lưu lại sau cùng di sản, bên trong tồn phóng bọn họ 3 miệng người ảnh chụp, còn có nông nặc hồi ức kết thân tình.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 159: Hỏa Hoạn Vô Tình

Chương 159: Hỏa hoạn vô tình

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 12 20: 57: 22 số lượng từ: 231 3

Gió to hô hô thổi, hỏa diễm bộc phát tăng vọt.

Lầu các bộ vị đã bắt đầu xuất hiện sụp xuống, Tần Phong bỗng nhiên híp một cái hai mắt vọt vào, Vốn dĩ đứng ở bên cạnh hãn tiêu phòng đội dài một kinh, rống to: "Người điên rồi! Nhanh lên một chút trở về, phòng ở không có có thể tại cái, người mất mạng người liền cái gì cũng không có!"

Jieluo Si uông uông kêu vài tiếng muốn xông vào đi, thế nhưng bị kia tiêu phòng đội viên ôm lấy.

Tiêu phòng đội trưởng tức giận dậm chân, làm thủ hạ kéo lại Jieluo Si, đưa qua một cái đầu khôi đeo lên sau trực tiếp vọt vào. Lúc này gian nhà trong đại sảnh đã tràn đầy hỏa diễm, mùi khét gay mũi không ngừng, mặc dù là mang mũ giáp, tiêu phòng đội trưởng cũng không nhịn được ho khan vài tiếng, tại trong khói dày đặc thấy Tần Phong cấp tốc tại trong hỏa diễm đi qua, hướng về thang lầu phương hướng đi đi.

"Này, trở về a."

Tiêu phòng đội trường rộng to.

Tần Phong mắt điếc tai ngơ, nhìn đã đang thiêu đốt cầu thang bằng gỗ, thân thủ kéo qua một thanh thượng giữ cái ghế ném đi tới, thân thể nháy đập cái ghế vọt vào, kia tiêu phòng đội lớn lên mắng một tiếng người điên, đợi theo sau sau khi quả thực hỏa diễm tăng vọt, phải lui về phía sau vài bước, thấy một bên máy nước uống lên từ từ thùng nước, một cước đem máy nước uống đập phải sau khi, thùng nước trong lấm bầm nước lọc chảy ra tới, hai tay ôm máy nước uống đem nước hướng trên thang lầu rót, ỷ vào phòng cháy phục chịu nhiệt xông tới.

Chờ hẳn vọt tới trên lầu sau khi, toàn thân phòng cháy phục đã đen nhánh nước sơn đen, nghe được trong một cái phòng truyền tới âm hưởng, hẳn bận tâm chạy tới.

Lúc này Tần Phong cầm trong tay một phần ảnh chụp, tiêu phòng đội trường loáng thoáng thấy là 3 miệng nhà chụp ảnh chung, tâm lý thầm thở dài một tiếng, bận tâm chạy tới: "Hỏa càng lúc càng lớn, đi mau."

"Nghe thấy được sao?"

Tần Phong không chút hoang mang, kia gay mũi khói đặc vị không để cho hẳn chạy tới chút nào không khỏe.

"Cái gì?"

Tiêu phòng đội trường nghe cũng không rõ ràng lắm, bất đắc dĩ hô to một tiếng.

"Xăng."

Tần Phong hai mắt phát lạnh, hướng về trong một cái góc nhìn lại, lại phát hiện 1 cái dầu thùng đang trưng bày tại nơi, mà hỏa diễm đang ở lan tràn đi qua, tiêu phòng đội trường thuận mắt nhìn sang sau khi, nhất thời sợ run một cái, còn chưa kịp nói chuyện, bỗng nhiên cảm giác thân thể bị lôi kéo, cũng Tần Phong

lôi hẳn chạy tới thang lầu vị trí, xem vậy đi hướng lầu 1 thang lầu đã hỏa hoạn lan tràn, xoay người liền hướng về trên lầu chạy đi, vừa mới chuyển lên lầu 3 phía dưới truyền đến một trận kịch liệt tiếng nổ mạnh, chấn đặc phòng ở đều đang run rẩy.

Lầu 3 hỏa điểm cũng không coi là nhiều tràn đầy, thế nhưng khói đặc nhiều lắm, Tần Phong hít mắt, cũng không dám chung quanh nhìn loạn. Kéo kia tiêu phòng đội trưởng chạy tới sân thượng vị trí, cảm giác lầu 2 lại truyền tới một trận tiếng nổ mạnh, xem hỏa hoạn tại lan tràn, Tần Phong đang phải nhanh nhảy xuống, lại thấy một bên dưới đất có nửa khóa không có hút xong Bas To, thoáng nhú nhú mày, nhặt lên kia nửa Khóa Hương Yên, tiện đường càng làm sân thượng mấy cái ghế vút đi xuống.

"Đi thôi."

Tần Phong đây mới là nói.

Kia tiêu phòng đội trưởng nhìn dưới đất, may mắn phía dưới là một cái sân cỏ, hít thở sâu một hơi xoay người nhảy xuống, Tần Phong theo sát phía sau, sau khi hạ xuống hai chân cong cong một khúc, tan mất phần lớn hạ xuống lực đạo, mà đội trưởng kia còn lại là tại trên sân cỏ lộn vài vòng, Tần Phong tiến lên lấy xuống đầu hẳn lên mũ giáp, hô hút vài hơi không khí mới mẻ, tiêu phòng đội trưởng mới là cảm giác đầu thanh tỉnh rất nhiều.

"Không có ý tứ." Tần Phong giơ giơ lên trong tay ảnh chụp, nói: "Ta không muốn ta và ba mẹ ta sau cùng một tấm hình bị đốt."

Tiêu phòng đội trưởng táp liễu táp chủy, sau đó thở dài, nghe được Tần Phong ý tứ, dù sao phụ mẫu qua đời, ảnh chụp giữ lại làm hồi ức là nhân chi thường tình, không muốn bị hỏa hoạn bị phá huỷ cũng là tại tình lý trong.

Hắn chỉ là tùy ý nói vài câu sau này không muốn tại vọng động như vậy, liền đi tới xe cứu hỏa trước, rống to: "Tất cả mọi người bảo trì khoảng cách an toàn, bên trong có xăng thùng, không nên bị tạc bị thương."

Tần Phong mang một cái ghế ngồi ở một bên, tại trong túi lấy ra một điều hương yên an tĩnh đốt, tiêu phòng đội trưởng trước sơ tán rồi đoàn người, đồng thời phân phó người thủ hạ chú ý sau khi an toàn, thấy Tần Phong ngồi ở chỗ kia không nói được một lời, đi lên phía trước nói: "Chúng ta sẽ tận lực vẫn hồi tống thất."

"Ân."

Tần Phong chỉ là gật đầu.

Tiêu phòng đội trưởng cho là hấn đau lòng, cũng không có ở nói thêm cái gì.

Tần Phong còn lại là đang suy tư rốt cuộc là ai tại đốt phòng ốc của mình, tinh tế tính ra, có khả năng nhất liền là mới vừa trêu chọc Lữ Trung Dương phụ tử, cái này hai tại nhà mình mất mặt vứt xuống bà bà nhà, bất quá Tần Phong cũng không quá tin tưởng cái này hai gia hỏa có thể nhanh như vậy phát động trả thù.

Cao Kiêu Anh Tử?

Con Mụ bị giảng co một đêm nửa ngày, hiện đang khôi phục Nguyên khí cũng không tệ.

Chu Khôn? Có khả năng, dù sao trước mặt mọi người quạt mấy chục bàn tay, hơn nữa hấn đối với mình phòng ở cũng nhớ.

Đang suy nghĩ ai có khả năng nhất thời điểm, Yến Tiểu Mộng tam nữ cũng vội vã chạy về, đồng hành còn có cảnh sát, tựa hồ là nghe được tin tức, Lưu Phong người kia cũng đi theo tam nữ phía sau đang tới. Nhìn hừng hực thiêu đốt hỏa hoạn, Sở Sở khóc không ra nước mắt, bản thân mới mua thật nhiều quần áo mới toàn bộ cũng bị mất, mà Mạnh Chiêu Quân còn lại là cau mày, trong lòng cũng có chút khó chịu, là Long Đạo, ở đây tính là của nàng đến lúc những kẻ trộm, những kẻ trộm bị đốt, trên mặt hấn cũng không quang, nhất là thấy Tần Phong ngồi ở chỗ kia không nói được một lời, tràn đầy hiu quạnh cùng vắng

lặng, cũng có chút đau lòng.

Nàng biết, đây là Tần Phong phụ mẫu lưu cho hãn sau cùng di sản, bao hàm một nhà ba người tất cả hồi ức, hôm nay bị hỏa hoạn thôn phệ, chỉ sợ hãn tâm lý mới là khó khăn nhất chịu ah?

Yến Tiểu Mộng đi tới bên cạnh hãn, thấy hãn cầm trong tay một nhà ba người chụp ảnh chung, cảm giác tâm lý một trận khó chịu, nhẹ giọng nói: "Phòng ở không có chúng ta tại mua."

"Ân."

Tần Phong khẽ gật đầu, chỉ là không muốn nói chuyện nhiều, nhìn thiêu đốt phòng ở, trong ánh mắt tràn đầy vắng lặng cùng sát ý.

Lưu Phong có chút nhìn có chút hả hê, lúc đầu mua phòng của người không không bán, hôm nay bị đốt thành như vậy, ta xem người là khóc không ra nước mắt ah? Trong lòng vui vẻ, trên mặt tự nhiên bày làm ra một bộ bi thương biểu tình, lại lén lén lút lút đi tới Mạnh Chiêu Quân bên cạnh, thấp giọng nói: "Chiêu Quân, ta xem lửa này coi như là dập tắt cũng không có biện pháp người ở, sau này ở nơi nào ở lại ah."

"Không cần."

Mạnh Chiêu Quân bắt đến rồi trong mắt hãn kia một tia nhìn có chút hả hê, khi nhìn đến Tần Phong vắng lặng không nói một lời trạng thái, trong lòng dâng lên một cỗ chán ghét, nói: "Ta đi ở khách sạn là tốt rồi."

"Cái này rất không tốt?" Lưu Phong bặt tâm nói.

Lúc này, có cảnh sát đã đi tới hỏi thăm một ít tình huống, khi biết bên trong có người ác ý để vào xăng thùng sau, cũng kết luận là ác ý phóng hỏa sự kiện, hướng Tần Phong bảo chứng lập án điều tra bắt hung thủ.

Tần Phong chưa cho cái gì đáp lại, trái lại Lưu Phong thấp giọng nói: "Chiêu

Quân, ta xem là Tần Phong một ít kẻ thù, hăn đối nhân xử thế có chút cực đoan, người cùng với hăn vốn là nguy hiểm, còn có Sở Sở, ta xem không bằng người và Sở Sở đều dời đến ta nơi nào đây ở tốt lắm."

"Lưu tiên sinh, ta bây giờ trong nhà cháy, ta vô tâm tình cùng người thảo luận ta buổi tối đi đâu ngủ vấn đề."

Mạnh Chiêu Quân sắc mặt phát lạnh, trong lòng đã cực kỳ bất mãn, nhin không được trầm giọng rầm trời.

"Chiêu Quân, người đang nói cái gì ngốc mà nói?" Lưu Phong không nghĩ tới Mạnh Chiêu Quân biết dùng loại giọng nói này nói chuyện với hăn, lạnh như băng như là 1 cái người xa lạ thông thường, trong lòng không khỏi bối rối không ngừng, mà một bên Sở Sở chán ghét hừ một tiếng, đi tới Tần Phong bên cạnh, cầm lấy Tần Phong cánh tay có chút khó có thể tiếp thu bây giờ sự thực, thống khổ hỏi: "Chúng ta nhà, cứ như vậy không có?"

"Không có."

Tần Phong đem thuốc lá trong tay để đạn đến rồi hỏa hoạn trong, trong mắt phản xạ kia nồng đậm hỏa hoạn, song quyền bóp ca ca rung động, giống như là 10 năm trước tại Đan Mạch đường đầu thiêu hủy cha mẹ * thời điểm thông thường, thiêu hủy chính là tất cả vui sướng hồi ức.

"Ta nhất định phải móc ra cái kia hỗn đản ngũ tạng lục phủ tới trở thành ta nhà mới hoa viên phân!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 160: Goodluck

Chương 160: GoodLuck

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 13 00: 57: 25 số lượng từ: 319 1

Sắc trời dần dần tối xuống, hỏa hoạn cũng hoàn toàn dập tắt.

Chỉ là âm ngôi biệt thự đã bị đốt hoàn toàn thay đổi, cơ bản còn có thể nhìn ra gọi biệt thự hình dạng, Jieluo Si tại phế tích trong chạy tới chạy lui, mà Yến Tiểu Mộng tam nữ cũng là cẩn thận tìm kiếm một ít có thể cứu vãn tiểu vật phẩm trang sức hoặc là vật, thời gian không bao lâu một bên rừng nhỏ trong đã xiêm áo không ít bảo tồn còn hoàn chỉnh tiểu vật phẩm trang sức hoặc là ảnh chụp các loại.

Tần Phong đứng ở phế tích trước, một đôi mắt nửa hí, nhìn không ra biểu tình gì.

Thời gian không bao lâu, một chiếc Passat cấp tốc lái tới, người què khập khễnh từ trên xe đi xuống, thấy bị đốt thảm không nỡ nhìn biệt thự, đang nhìn xem Tần Phong đứng ở nơi đó không nói được một lời dằng dấp, bất đắc dĩ thở dài, đi lên trước móc ra 2 Khóa Hương Yên sau khi đốt đưa cho Tần Phong 1 khóa, nói: "Cái này đánh lửa trôi còn có thể lãnh ra chút gì tới sao?"

Tần Phong xuất ra ảnh chụp tới, lại cho hẳn chỉ chỉ một bên cái rương, người què nhận lấy nhìn lên, là hẳn một nhà ba người ảnh chụp. Dem ảnh chụp trả lại cho Tần Phong, lại đang trong rương nhìn một chút, nói: "Lớn không bảo trụ, tiểu nhân trái lại bảo vệ không ít."

Tần Phong còn chưa lên tiếng.

Bên kia Jieluo Si uông uông trực khiếu, Sở Sở bận tâm chạy tới, chờ Jieluo Si một trận bốc lên, 1 cái khéo léo tinh xảo in gà trống đồ sứ màu sắc rực rỡ cái chén lọt đi ra, Sở Sở nghi ngờ nhặt lên cái chén, hỏi: "Chiêu Quân tử, đây là cái gì? Là nhà chúng ta sao? Ta thế nào chưa thấy qua?"

Mạnh Chiêu Quân nghe được lời của nàng, nhìn lên bận tâm đã chạy tới đưa qua cái chén, mừng rỡ nói: "Thật tốt quá, không nghĩ tới dĩ nhiên bảo tồn hoàn hảo không tổn hao gì, quả thực quá may mắn."

"Bảo vệ 1 cái 2. 8 ức."

Tần Phong phun miệng vành mắt, nộ liễu nỗ chủ.

Người què nhận ra, Sở Sở trong tay đúng là Huyết Gà chén sứ, toàn cầu cận tồn 19 con trân quý nhất đồ sứ một trong, trước đó không lâu vừa vỡ ra 2. 8 ức Hồng Kông đô la giá trên trời.

Yến Tiểu Mộng cũng tò mò lại gần, lại biết đây là Huyết Gà chén sứ, nhưng không dám khẳng định có phải là thật hay không phẩm, Mạnh Chiêu Quân không có giải thích, mà là xuất ra 1 cái nho nhỏ hộp trang lên, giữa lúc nàng mừng rỡ thời điểm, tại đó chỉ còn lại có bên trên lầu hai, Jieluo Si lại bắt đầu uông uông trực khiếu, tam nữ bận tâm chạy tới, thận trọng leo lên đã mau lộ thiên lầu 2, chờ Jieluo Si lại là một trận bốc lên sau, tam nữ xốc lên một khối đã cháy rụi thắm.

Bọn họ phát hiện một bức bức tranh. Bức tranh bảo tồn rất hoàn hảo, chỉ là lây dính một ít ô tí.

Mạnh Chiêu Quân ánh mắt liều mạng, đầu tiên là không dấu vết nhìn thoáng qua tại cách đó không xa gọi điện thoại Lưu Phong, cho Yến Tiểu Mộng khiến cho cái nhan sắc, Yến Tiểu Mộng tự nhiên biết bởi vì ... này bức họa nháo đi ra ngoài sự cố, cũng biết bức họa này chắc là mất tích thế nhưng bị Tần Phong tư nhân giữ. Hiện tại Tần Phong còn la hét muốn Lưu Phong cùng Lữ Ngôn bồi thường đây.

Sở Sở nghi ngờ nhìn thoáng qua hai người, nhỏ giọng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Làm sao vậy, còn chưa phải là chúng ta phòng lớn đông đem bức họa này dấu đi, bây giờ còn tìm Lưu Phong cùng Lữ Ngôn phải bồi thường đây." Mạnh Chiêu Quân thấp giọng giải thích rõ nói: "Lưu Phong là ở chỗ này, nếu để cho hắn thấy sự tình có thể thì phiền toái."

Ý thức được chuyện nghiêm trọng tính. Sở Sở bận tâm chớ có lên tiếng, mà Mạnh Chiêu Quân ở một bên tìm 1 cái nghiên nát hộp, đem bức tranh thận trọng nhét đi vào.

"Lại bảo vệ 1 cái 7 nghìn vạn USD." Tần Phong nhìn tam nữ lắc lư động tác, trầm giọng nói.

Người què bất đắc dĩ lắc đầu, phía sau truyền đến một trận đổ xe thanh, hai người nhìn lại, cũng Lữ Trung Dương phụ tử cùng với 1 cái mang mắt kiếng gọng vàng luật sư đi tới, kia Lữ Trung Dương phụ tử nhìn thấy Tần Phong trong nhà thăm trạng, đầu tiên là sửng sốt, nhưng theo sát sau thiếu chút nữa bật cười, trước khi phách lối như vậy, lúc này cũng không gì hơn cái này mà thôi, phòng ở đều đốt.

"Tần tiên sinh số lượng thật to, không thích phòng ở liền một thanh hỏa đốt." Lữ Trung Dương đi lên trước, gian trá đáng tươi cười làm người què nhìn rất không thoải mái, bất quá Lữ Trung Dương đã sớm luyện liền một bộ thiết da da mặt, cười khanh khách nói: "Chớ không phải là Tần tiên sinh muốn dựa vào chúng ta bồi thường tới mua một cái nhà phòng mới không được? Bất quá Tần

tiên sinh hạ thủ quá nhanh một chút ah?"

Tần Phong nhìn hẩn một cái, không nói gì.

Lưu Phong lúc này lại gần, tại hai người bên tai thấp giọng nói vài câu, nghe được là cừu gia trả thù, Lữ Ngôn chính là cười nhạt nói: "Xem ra trên đời này ghen ghét người Tần Phong bọn họ thật đúng là không ít, hắc hắc, đốt nhà, không có nhà để về ah?"

Ánh mắt hẩn nhọn, lại thấy được đi tới Yến Tiểu Mộng, bần tâm tiến lên phía trước nói: "Tiểu Mộng, người giao người khác làm bạn trai của người ta không lời nào để nói, thế nhưng Tần Phong ta xem người còn là kiểm tra khoản lo lắng, hẩn người như thế chọc cừu gia nhiều như vậy, người nhìn một cái, hôm nay đem phòng ở đốt, ngày mai chỉ không được chính là người, ta xem người còn là sớm làm ly khai hẩn ah."

"Hừ."

Đối Lữ Ngôn nói, Yến Tiểu Mộng chỉ là hừ lạnh một tiếng. Lữ Ngôn lơ đãng, dù sao cũng chỉ là đả kích Tần Phong mà thôi, hẩn đã đối Yến Tiểu Mộng không ôm hy vọng gì.

"Jieluo Si."

Tần Phong quát một tiếng.

Kia Lữ Trung Dương phụ tử hai người còn có Lưu Phong nhất thời toàn thân run một cái, nhưng thấy Jieluo Si từ phế tích bên trên nhảy xuống chạy tới, lợi hại hàm răng lạnh lóng lánh, từng tiếng gầm nhẹ sợ mấy người kế tiếp lui về phía sau, kia mang mắt kiếng gọng vàng luật sư cũng là hù dọa sắc mặt của có chút trắng bệch, hiển nhiên không có đã biết lớn như vậy câu, bất quá trong miệng cũng lưu loát nói: "Tần Phong, ta là luật sư, nếu như người không đem con chó này kéo trở lại, ta có thể lên án người 2 độ phóng chó dữ tập kích ta cố chủ."

Tần Phong lại không phản ứng hẳn, mà là đi hướng phế tích bên trên, nhìn dưới chân đen như mực vụn vặt, trong mắt thoáng hiện một tia bi thương.

"Tần Phong!"

Lữ Trung Dương 4 người sợ không ngừng lui về phía sau, xem Jieluo Si tùy thời có khả năng xông lên, sắp nóng nảy, nếu như thật nhào lên đã biết thân thể làm sao thử sức sinh đối thủ? Sở Sở huy vũ đến quả đấm nhỏ hận không thể hiện tại Jieluo Si liền đem bọn họ cắn, trái lại người què nhú nhú mày, hô một tiếng: "Jieluo Si, được rồi!"

Jieluo Si nghe được người què thanh âm của, gầm nhẹ một tiếng, xoay người chạy tới phế tích lên, ghé vào Tần Phong dưới chân, đuôi không ngừng quét tới quét lui.

4 người hiển nhiên là sợ Jieluo Si, cũng không dám rất đi vài bước, mà là thoáng tiến lên, Lữ Ngôn liền đứng ra nói: "Tần Phong, chúng ta đã tìm tới luật sư, chúng ta nhận định bức họa kia cũng không giá trị 7 nghìn vạn USD, nếu như người muốn bồi thường chúng ta có thể cho người một hợp lý chữ số, nếu như người không muốn lên giải quyết, chúng ta đây liền pháp viện thấy." Dừng một chút, hẳn có thừa một câu: "Nếu như người ở đây dám thả chó cắn người, chúng ta sẽ cáo người ba lần ác ý đả thương người!"

"Các người muốn bồi thường nhiều ít?"

Người què nhàn nhạt hỏi.

"10 vạn!"

Lữ Ngôn gương mặt hồng tim không đập mạnh nói.

"Chúng ta đây gặp các người còn là pháp viện thấy ah." Lúc này, 1 cái khá cụ thanh âm uy nghiêm từ phía sau xuyên tới, mọi người đồng thời nhìn lại, đã thấy Lô Thiên Hào cùng với Sở Dương đang dám đến, mà Tô Yên cũng trong lúc đó

qua đây sau, bắt quá trực tiếp đi hướng phế tích lên.

"Ca!"

Sở Sở bận tâm chạy tới, Sở Dương thấy nàng không có việc gì sau mới là thờ phào nhẹ nhõm, lại lo lắng hỏi: "Không có gì sự ah?"

"Không có việc gì, chính là phòng ở không có." Sở Sở có chút thương cảm nói.

"Người không có việc gì là tốt rồi, người không có việc gì là tốt rồi." Sở Dương bận tâm an ủi: "Người nếu như ưa thích, ta tại mua cho người một bộ là được."

Mà Lữ Trung Dương mấy người nghe được Lôi Thiên Hào nói, đều là thoáng ngần ra, Lữ Trung Dương nhú nhú mày đứng ra, trầm giọng nói: "Lôi tiên sinh, đây là chúng ta cùng hãn việc tư."

"Kia đã như vậy, giữa chúng ta liền đem công sự nói chuyện ah, ta Lôi Thiên Hào cũng không cần người loại này Hợp Tác đồng bọn." Lôi Thiên Hào thản nhiên nói.

Lữ Trung Dương nhất thời ngần ra, trong lòng lo lắng vạn phần, lần này Lôi Thiên Hào phát động nhằm vào Nhật Bản kế hoạch lớn, ai cũng muốn ở trong đó chia một chén súp, dù sao điều này đại biểu chính là vô số lợi ích, thế nhưng Lôi Thiên Hào bởi vì 1 cái Tần Phong liền đem mình đá ra khỏi cục, có đúng hay không quá độc ác một ít? Muốn lý luận một phen, nhưng nhìn Lôi Thiên Hào hăng giọng sắc mặt của, hãn hay là không dám tự tìm mất mặt, tâm tư cũng nhanh quay ngược trở lại, đang nghĩ nên như thế nào cứu lại.

Tô Yên đi tới Tần Phong bên cạnh, sờ sờ Jieluo Si đầu, cũng không nói gì.

Lúc này Tần Phong lấy ra điện thoại di động, mặt trên có một không biết dãy số đang đánh vào, Tô Yên nhú nhú mày, lấy ra 1 cái khoảng chừng lớn chừng

bàn tay hợp với số liệu tuyến phần cuối thiết bị, Tần Phong lấy tới sau liên tiếp ở tại điện thoại di động bên trên, nghe điện thoại.

"hallo."

Đối diện truyền tới là 1 cái rõ ràng thông qua sắp xếp thanh khí thanh âm khàn khàn.

"Người là ai?" Tần Phong dùng tiếng Anh hỏi.

"A, người giọng của làm ta rất bất mãn ý, dù sao ta vừa tiễn người một phần lễ vật." Thanh âm khàn khàn cười ha hả nói: "Không nhà để về cảm giác làm sao?"

"Người là cái thứ 2 dám để cho ta ném thử loại cảm giác này người."

"Ta rất vinh hạnh, đáng tiếc, ta không thể nhìn thấy người phần nộ cùng về mặt thống khổ, đây là ta tiếc nuối, Thượng Đế, người bây giờ nhất định rất thống khổ ah, nhất định muốn muốn giết ta đi?" Thanh âm khàn khàn cực kỳ kiêu ngạo: "Bất quá ta nghĩ người không có cơ hội này, bởi vì ta lập tức sẽ đi 1 cái người không cách nào tìm được địa phương, uống rượu đỏ, thưởng thức chiều tà."

"Người không hẳn là kết cái này một chiếc điện thoại." Đứng ở phế tích lên Tần Phong khí thế lật qua, một cỗ sát khí ngập trời từ trên người tản ra, phía dưới mấy người kia nhộn nhịp rùng mình một cái, chỉ nghe hần dùng tiêu chuẩn tiếng Anh lạnh như băng nói: "Ta không biết người là ai, hiện tại cũng không cần biết, thế nhưng người nhất định phải biết, kể tiếp 72 mấy giờ, ta sẽ dùng ta ở bên ngoài 10 năm sở học toàn bộ bản lĩnh đem người tìm ra, người không cần cầu khẩn, không có một Thần Linh sẽ dừng lại sau lưng người, ta lấy Quang Huy chi Vương danh nghĩa thề, 72 mấy giờ nội, làm người thấy người của ta ảnh, người sẽ trở thành ta dưới chân một cái đồ Huyết Hà! Ta sẽ dùng của người ngũ tạng lục phủ tới tư nhuận ta gia viên hoa tươi!"

"Ha ha ha, GoodLuck."

Chờ điện thoại cúp sau, Tần Phong mới dần dần thu sát khí của mình, tất cả tại phế tích người phía dưới ngoại trừ người què ở ngoài, phát hiện mình toàn thân cao thấp đều rịn ra rậm rạp chẳng chịt mồ hôi lạnh.

Lữ Trung Dương 4 người nuốt ngụm nước miếng, bọn họ cảm giác mới vừa mới nhìn đến Tần Phong không là một người loại, mà là 1 cái trần trường Tử Thần.

Tô Yên đưa qua phần cuối thiết bị, lại đang Tần Phong máy di động lên nhận điểm liên tiếp vài cái, rất nhanh nói: "Kinh độ đông 125 độ, vĩ độ Bắc 23 độ, mới ra Hoa Hạ lãnh hải tuyến."

Tần Phong gật đầu, lúc này Jieluo Si hai cái móng vuốt bỗng nhiên nhổ tới nhổ đi, rất nhanh một bộ binh bài cũng chính là cầu bài bị đào đi ra, Tần Phong nhặt lên cầu bài, nắm trong tay, lạnh lùng nói: "Thông tri Lang Vương chuẩn bị cho tốt gia hỏa, coi như là đẹp yên Thái Bình Dương cũng muốn tìm ra hãn cho ta!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 161: Lưu Hành Thất Tung

Chương 161: Lưu hành thất tung

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

Tác giả: Tinh Thần lông [toàn văn xem]

Thời gian đổi mới: 201 4- 10- 13 0 90 2 số lượng từ: 272 3

"Cái này biến rộng mênh mông, coi như là Lang Vương hiện tại mở ra máy bay chạy tới địa điểm chỉ định, hẳn cũng không biết trôi đi nơi nào."

An ổn Yến Tiểu Mộng tam nữ, đồng thời dặn dò Lôi Thiên Hào bảo hộ an nguy của bọn hắn sau, Tần Phong mang theo Tô Yên cùng người què liền lái xe ly khai tiểu khu, vẫn là người què làm tài xế, chỉ là người què có chút bất mãn: "Người Siu Nhon cũng thối quá sớm điểm ah? Người thật dự định 72 tiếng đồng hồ càn quét Thái Bình Dương không được? Vừa mới làm truy tung địa điểm mỗi ngày ít nói cũng có 180 chiếc thuyền trải qua, làm sao tìm được?"

"Mặc kệ thế nào, trước giả trang b cảm giác cũng không tệ lắm, phụ cận có hoạt động hải tặc sao?"

Tần Phong néo néo mi tâm, thản nhiên nói.

"Tới gần quá Hoa Hạ lãnh hải, không có qua lại hải tặc, hơn nữa chúng ta cũng không biết mục đích của hắn địa là nơi nào." Tô Yên nhíu nhíu mày.

Tần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Điều tra tiểu khu khu vực phụ cận tất cả cameras từ một giờ chiều đến 5 điểm phương pháp ghi hình, trước tra ra thân phận của hắn, tiểu tử kia chắc là người Hoa, mang theo sắp xếp thanh khí tiếng Anh còn có Hoa Hạ khẩu âm." Dừng một chút, nói: "Còn có, dám như thế phạm tội chạy trốn, phỏng chừng tìm cũng là đầu răn thuyền, Đông Thiên Thị đầu răn đều là ai không chế? Nam Hoa Bang bọn họ?"

"Đông Thiên Thị đầu răn không ít, bất quá đại bộ phận tại gường thừa dưới sự không chế." Người què nói: "Gường thừa là Lưu Linh thủ hạ đặc lực."

"Trực tiếp đi tìm Lưu Linh, ta và Nam Hoa Bang bọn họ không hợp, ta không muốn lãng phí thời gian." Tần Phong dứt khoát nói.

Người què nhún vai, hàng này vừa ra sự tìm Lưu Linh đã không phải là lần đầu tiên, chính hắn cũng không sao. Vừa muốn lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại, lại phát hiện điện thoại di động đã vang lên, nhìn một chút hiện lên tên Mã Khôn, hơi nhíu nhíu mày, nhận nghe điện thoại: "Chuyện gì?"

"Bang chủ mất tích."

"Cái gì?"

Người què cả kinh, bận tâm hỏi: "Chuyện khi nào tình?"

"2 mấy giờ trước khi nàng gọi điện thoại nói buổi tối 1 cái an bài thủ tiêu, nàng có chút chuyện riêng cần phải xử lý, thế nhưng vừa mới chúng ta đánh 7 8 điện thoại, điện thoại di động của nàng toàn bộ tắt điện thoại." Mã Khôn có chút lo lắng nói: "Trước khi bang chủ đi cùng Lô lão bản thương nói chuyện làm ăn chuyện tình, thế nhưng Lô lão bản bọn họ nói 2 mấy giờ trước khi cũng đã đàn xong, ta đem có thể phái người toàn bộ phái đi ra, thế nhưng như trước không có tin tức gì."

"Bọn họ ở đâu nói sinh ý?"

"Hoàng Hạc cao ốc."

"Ta đã biết." Người què cúp điện thoại, sắc mặt có chút ngưng trọng.

"Có phải Lưu Linh trò đùa dai ah?" Tần Phong nhíu nhíu mày, hỏi.

Người què ngưng trọng nghiêm mặt sắc, lắc đầu, trầm giọng nói: "Lưu Linh làm việc có chừng mực, hơn nữa lúc này là của nàng then chốt kỳ, nàng tuyệt đối không có khả năng chơi mất tích, huống nàng người như thế người cho rằng sẽ cầm việc làm ăn của mình cùng sự nghiệp đùa giỡn hay sao?"

Nghĩ đến Lưu Linh một đường leo lên bư hãn lịch sử, Tần Phong bận tâm lắc đầu, chính xác, Lưu Linh tuyệt đối không có khả năng vô duyên vô cớ thất tung, vì có thể trở thành là hắc đạo Vũ Tắc Thiên, nàng thế nhưng thật đã thật phục chế Vũ Tắc Thiên có chút sự kiện, giết phu giết chết, nàng quả thật làm được.

"Ta cần xác nhận an toàn của hãn."

Người què trầm giọng nói.

"Tìm một người cũng là tìm, tìm hai người cũng là tìm." Tần Phong nhìn đồng hồ, nói: "Chúng ta có 70 một giờ linh 37 phút, tại Hoàng Kim cứu viện thời gian kỳ hạn nội, Lưu Linh là nữ nhân thông minh, người không cần lo lắng, nàng không chết được."

Nghe xong Tần Phong nói, người què khẽ thở dài một cái, Lưu Linh đã cứu thể tử của hãn cùng nữ nhi, phần ân tình này hãn nhất định phải còn, bằng không người què cũng sẽ không cho 1 cái hắc đạo kiêu hùng làm hộ vệ, chợt nghe Lưu Linh mất tích tin tức, trong lòng tự nhiên lo lắng, bất quá có Tần Phong cùng Tô Yên đang hỗ trợ, hãn cũng thoáng an định một ít.

Tần Phong tại trong túi muốn móc ra hương yên tới, lại cảm giác được trong túi tựa hồ có thứ khác, nhíu nhíu mày đem ra, lại phát hiện là nửa đoạn hương

yên, vỗ vỗ cái trán, nói: "Ta đều nhanh đưa cái này đã quên, đây là ta tại trong phòng nhật được, nhìn có hay không vân tay, tại xâm lấn Đông Thiên Thị vân tay kho đối lập, nhìn có hay không người như vậy."

"Tốt."

Tô Yên nhận lấy kia nửa đoạn hương yên, cẩn thận nhìn một chút, nửa đoạn hạng che lại ngay cả tấm bảng cũng không có hiện thực, cau mày nói: "Loại này hương yên giống như không phải là thị trường thượng lưu truyền."

"Cho ta xem." Người què đưa tay ra nói.

Tô Yên đem hương yên đặt ở người què trong tay, cái này kẻ nghiên thuốc đặt ở trước mắt tùy ý nhìn thoáng qua, lại đặt ở trước lỗ mũi nghe nghe, liền nói: "Đây là quân khu đặc cung hương yên, không đóng gói không dấu hiệu, thông thường có tại quân đội nhiệm chức đều có thể tìm tới. Tuy rằng truyền lưu không rộng, nhưng nếu là có tâm tìm còn là không có vấn đề, bất quá vân tay xếp hình nữa hay là thôi đi, dám lưu lại tàn thuốc sẽ không sợ người tìm vân tay."

"Quân khu đặc cung."

Tần Phong khé miệng hơi giơ lên, nói: "Cái này đầu mỗi ngược lại không tệ." Dừng một chút, lại nói: "Người què, làm Nam Hoa Bang bọn họ tra một chút Cao Kiêu Thiên Cửu ở địa phương nào."

"Cao Kiêu Thiên Cửu? Cái kia Nhật Bản sơn khẩu tổ phế vật?" Người què nhíu nhíu mày, nhớ tới đêm qua Cao Kiêu Thiên Cửu tao ngộ, nói: "Hắn không chết sao? Cao Kiêu Anh Tử sẽ thả hắn?"

"Ta thả hắn."

Người què sừng sốt, cười khổ lấy điện thoại di động ra cho Mã Khôn gọi điện thoại, nhận được tin tức sau Mã Khôn cũng lập tức bắt tay vào làm điều tra.

Giữa lúc xe điều khiển đến y viện thời điểm, Tần Phong hướng bên trong

nhìn thoáng qua, bỗng nhiên nói: "Tiến y viện."

Người què bện tâm đem xe thay đổi đầu xe lái vào y viện, lại thấy y viện một chỗ Hải Lăng Phi đang đỡ phụ thân của hắn đi tới, mà ở một bên còn có xum xoe Ngụy Thiếu Thiên. Xe dừng ở một bên, Tần Phong sau khi xuống xe liền đi tới, mà Vốn dĩ đang ở xum xoe Ngụy Thiếu Thiên thấy Tần Phong đi tới nhất thời nhíu mày một cái.

Hải Lăng Phi còn lại là trong mắt hiện lên một tia ý mừng, bất quá rất nhanh che giấu đi qua.

"Ba, hắn là Tần Phong, liền là bằng hữu của hắn cứu ngài." Hải Lăng Phi bện tâm cho Hải Thụy tường giới thiệu.

Hải Thụy tường cảm kích nhìn qua, nói: "Người chính là Tần Phong ah, Lăng Phi đã không chỉ một lần nói, lần này thực sự cảm tạ người, nói cách khác ta đây mì nấu mạp già quả nhiên là khó giữ được."

"Thúc thúc khách khí." Tần Phong khoát tay áo, cười nói: "Hôm nay cảm giác thế nào?"

"Khá, uống bằng hữu người mở kia phó thuốc, thân thể cảm giác dễ dàng nhiều." Hải Thụy tường cười nói: "Không biết người vị bằng hữu kia ở đâu? Có thời gian ta nghĩ ngay mặt nói tiếng cảm ơn."

"Không cần, nàng đã đi rồi." Tần Phong cười nói: "Thúc thúc cái này là chuẩn bị phải ra khỏi viện sao? Có muốn hay không ta đưa người về nhà?"

"Không cần không cần, một hồi làm thiếu trời đưa ta về nhà là được rồi." Hải Thụy tường bện tâm nói: "Sao có thể phiền toái nữa người, được rồi, lúc nào có thời gian, chúng ta phụ nữ hai người mời người ăn bữa cơm, làm thiếu trời tiếp khách đến, các người cũng tốt tốt uống một chén."

Tần Phong thoáng nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua một bên có chút dương

dương đặc ý Ngụy Thiểu Thiên, trong lòng cười nhạt không ngừng, đoán chừng là người này tại Hải Thụy tưởng trước mặt nói cái gì, 8 thành cũng chính là Tần Phong có bạn gái nhưng còn giống như muốn đuổi theo Hải Lăng Phi, chọc Hải Thụy tưởng có chút không thích, dù sao khuê nữ liền cái này 1 cái, Hải Thụy tưởng cũng không muốn bản thân khuê nữ tại gặp cái gì cặn bã nam khi dễ.

"Cái này rút không cần, cứu người một mạng còn hơn xây bảy cấp phù đồ." Tần Phong mặt không đổi sắc nói: "Hơn nữa ta và Lăng Phi là bạn tốt, những thứ này đều là phải."

Hải Thụy tưởng cười ha hả gật đầu, tùy ý khách khí hàn huyên vài câu, đó là cười ha hả nói: "Chúng ta đây liền không quấy rầy người, thời gian có chút không còn sớm, hôm nào nhất định mời người ăn cơm nói lời cảm tạ. Thiểu trời, chúng ta đi thôi."

Lại nói, liền làm Hải Lăng Phi đỡ hẳn đi hướng đỗ xe vị trí, Hải Lăng Phi có chút lo lắng nhìn thoáng qua Tần Phong, thấy Tần Phong khẽ gật đầu ý bảo vô phương sau mới là thở phào nhẹ nhõm, trái lại Ngụy Thiểu Thiên, có chút dương dương đặc ý nhìn Tần Phong, nói: "Tần Phong, ta khuyên người còn là Đừng có ý đồ với Lăng Phi, người không cơ hội này."

"Hừ." Tần Phong nhún vai, nghe được chuông điện thoại di động vang lên, lấy điện thoại cầm tay ra trực tiếp nhận nghe điện thoại: "Vị ấy?"

"Là ta." Lưu sẹo thanh âm của nơi tay máy nội truyền đến: "Ngụy Thiểu Dương mất tích, đoán chừng có thể sẽ gây sự với người, chính người cần thận một ít."

"Ta đã biết."

Tần Phong cúp điện thoại, nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, nhìn Ngụy Thiểu Thiên có chút tâm lý chột dạ.

"Hôm nay rất lưu hành mất tích, Ngụy tiên sinh có thể phải chiếu cố kỹ lưỡng

người nhà của mình." Tần Phong khẽ cười nói: "Đừng chờ đến mất tích ngay cả thi thể đều tìm không được."

Ngụy Thiếu Thiên trong lòng căng thẳng, sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống: "Tần Phong, người có ý tứ?"

"Không có ý gì, ta một người bạn bị hủy đồ của ta mất tích mà thôi, " Tần Phong xoay người, vừa đi vừa nói chuyện: "Ta hiện tại đang ở khắp thế giới tìm hãn, bất quá gần nhất tâm tình không tốt, ta cũng không biết có thể hay không động thủ bị thương hãn. Được rồi, hôm nào ta sẽ tặng cho người môn nhà một chậu nở rộ màu đen Mạn Đà La, hi vọng các người có thể hảo hảo điều dưỡng."

"Tần Phong!"

Ngụy Thiếu Thiên sắc mặt càng ngày càng kém, thế nhưng Tần Phong lúc này đã đi lên bên trong xe, người què trực tiếp lái xe rời đi.

"Tô Yên, điều tra Ngụy Thiếu Dương tên khốn kia đi đâu, mặt khác, cho ta * một chậu màu đen Mạn Đà La, muốn thuần chánh nhất tử vong chi hoa."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 162: Đêm Thâm Trầm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 162: Đêm thâm trầm

Đêm khuya mười một giờ.

Tần Phong 3 người xe đứng ở một chiếc không có bảng số cũ nát Santana cạnh, cái này 2 Santana không có bất kỳ giấy phép, đứng ở vùng ngoại thành Đại Đạo bên cạnh. Tần Phong mở ra cốp sau, xăng gay mũi mũi vị truyền đến, ở bên trong còn có thể tìm tới quần áo dính dầu mỡ. Tô Yên đi tới, nói: "Căn cứ màn hình phương pháp ghi hình biểu hiện, phải là chiếc xe này."

Tô Yên đang điều tra màn hình phương pháp ghi hình sau rất nhanh thì đã khóa được chiếc xe này, đi một chút dừng một chút giữa cũng rốt cục ở cạnh biển vùng ngoại thành bên ngoài tìm được.

"Trong xe không có gì cả."

Người què ngồi ở bên trong xe, trên dưới lục soát mấy lần: "Ngay cả trường giấy trắng đều tìm không được, hiển nhiên đã làm đầy đủ chuẩn bị, bất quá hương yên mùi vị còn không có tán đi, phải cùng kia nửa đoạn hương yên là một tấm bảng."

"Phương pháp ghi hình trong có thể thấy chiếc xe này có đúng hay không Ngụy Thiếu Dương mở?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Có chút mơ hồ." Tô Yên lắc đầu, nói: "Hơn nữa xe có chút cổ xưa, chắc là 2 tay thu về xe, loại xe này điều tra rất phiền phức, trừ phi có công an lục soát hệ

thống, thế nhưng hiển nhiên công an cục sẽ không nghe theo chúng ta kiến nghị."

Đang đang nghi ngờ giữa, lúc này một lượng diện bao xa dừng ở một bên, xuống tới hai người, hai người kia thấy Tần Phong 3 người đang ở xe bốn phía quan sát, hai mặt nhìn nhau, một người trong đó đi lên trước, nói: "Các người ai a?"

"Đi ngang qua."

Tần Phong nhún vai, nói: "Thấy xe này đứng ở ven đường, cho nên mới tới nhìn."

"Không có việc gì mò xem." Người nọ hừ một tiếng, nói: "Đừng xem, xe là của chúng ta, mò nhìn cái gì, ở không đi gây sự."

"Nguyên lai là của các người, vì sao đình ở chỗ này?" Tần Phong cười đưa lên một điếu hương yên, hỏi.

Người nọ không khách khí đưa qua hương yên, híp mắt sau khi đốt, hít sâu một hơi sau, rất nhanh sắc mặt lại một chuyển: "Hỏi nhiều như vậy để làm gì? Ta bằng lòng đình ở chỗ này không được sao?"

"Đi."

Tần Phong vươn tay phát phát tay, Tô Yên ở sau người móc ra một thanh lạnh lóng lánh mã tấu đặt ở Tần Phong tay trong, Tần Phong thản nhiên nói: "Nếu các người bằng lòng đình ở chỗ này, ta đây cũng vui vẻ ý tại trên người người mở lỗ nhỏ."

Lại nói, không đợi người kia phản ứng kịp, Tần Phong vươn tay bắt được người kia tóc, đầu gối hung hăng chia vào bụng của hắn, người kia đau ôm bụng cao sắc mặt của đỏ bừng, nhưng rất nhanh lại cảm thấy cái cổ một trận Băng lạnh lạnh cảm giác toàn thân sợ run cả người, nhìn đao kia nhọn đang để tại cổ

họng mình lên, sợ run cả người bận tâm nói: "Chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ."

"Nói, xe là của ai."

Tần Phong dao nhỏ để ngang trên cổ của hắn, nhàn nhạt hỏi.

"Là của ta, là của ta." Người kia bận tâm nói, nhưng lại tỉnh ngộ lại: "Không phải là, không phải của ta, là có người mua xe của ta!"

"Nếu như vậy, biết tại sao phải đình ở chỗ này sao?"

Tên kia không biết Tần Phong vì sao hỏi như vậy, nhưng chính là như thế hơi chút sững sốt ma quỷ công phu, hắn cũng cảm giác mũi đao mơ hồ tiến nhập da của mình nội, chỉ là trong nháy mắt liền cảm giác hô hấp đều phải bị ngăn cách một dạng, mà hắn đồng bọn còn lại là đứng ở nơi đó không dám vọng động, rất sợ Tần Phong một đao tử chọc đi vào.

"Một ngày hôm trước chúng ta trộm chiếc xe này, thế nhưng hôm nay có người cho ta 5 vạn đồng tiền mua chiếc xe này, về sau chúng ta thấy chiếc xe này liền đình ở chỗ này, cho nên mới phải tới xem một chút có thể hay không đang trộm trở lại." Người kia bận tâm nói: "Ta cũng không biết vì sao đình ở chỗ này, người đừng giết ta a. Ta chỉ là làm chút ít bản buôn bán."

"2 cái tặc trộm xe." Người què nhú nhú mày, nói: "Mua xe người bọn họ là ai?"

"Là một người trẻ tuổi, khoảng chừng 24 25 tuổi, lúc đó sốt ruột việc buôn bán, không có cẩn thận quan sát." Tặc trộm xe hoảng hốt vội nói.

Tần Phong đem hắn nhưng dưới đất, người kia cuống quít đứng lên, cảm giác được bụng còn là một trận đau rất đau, sắc mặt khó coi không gì sánh được, nhưng nhìn đến Tần Phong trong tay mã tấu lại không dám lộn xộn, Tần Phong đi tới xe của mình trước, lấy ra một trương giấy trắng cùng bút, viết viết vẽ một

chút, mà hai người kia nhìn tình huống, người kia nhỏ giọng nói: "Chúng ta có thể đi rồi chưa?"

"Nhìn là người lên xe tốc độ nhanh hay là ta nổ súng tốc độ nhanh." Tô Yên xuất ra một cây súng lục tới, lạnh lùng nói.

Hai người kia nhất thời sợ toàn thân 1 cái né tránh, thiếu chút nữa khóc lên, trộm cái xe mà thôi, về phần nháo tai nạn chết người tới sao? Mà thời gian không bao lâu, Tần Phong cầm về Ngụy Thiếu Dương chân dung giấy đi lên trước, xảy ra hai người kia trước mắt, lạnh lùng nói: "Là hãn sao?"

"Là, là hãn."

Người kia bận tâm gật đầu nói.

"Có hay không đồng bọn?"

"Không có, chỉ một mình hãn."

Tần Phong hài lòng gật đầu, đem giấy điệp lên, nhìn thoáng qua hai người, nói: "Phụ cận có đầu rắn sao?"

"Có, có một."

Người kia bận tâm gật đầu, không chút do dự ra bán mất phụ cận đầu rắn, chỉ vào một chỗ nói: "Nơi đó có mấy nhà ngư dân, làm đầu rắn hoạt động."

3 người cũng không chần chừ, lên xe biên hướng về chỉ vị trí chạy đi, mà hai người khác sợ có chút chưa tỉnh hồn, tới kia Santana cũng không dám tại muốn, ngồi trên mặt của mình xe tải liền mau cút.

Mà Tần Phong 3 người rất nhanh tìm được rồi đầu rắn chỗ ở khu vực, ven biển 1 cái nhỏ nhỏ ngư dân bến tàu, 3 người đi qua ướm nhẹp bến tàu đi tới một nhà còn đèn sáng trước cửa, gõ cửa một cái, rất nhanh có một khoảng chừng hơn 40 tuổi nam tử gầy gò mở cửa, ánh mắt hồ nghi nhìn lướt qua ngoài cửa 3 người,

hỏi: "Các người tìm ai?"

"Cảnh sát."

Tần Phong thản nhiên nói.

Mới vừa nói xong, cửa phòng lập tức đóng kín, Tần Phong cười lạnh một tiếng một cước đem cửa phòng đá văng, nhất thời truyền đến một trận tiếng kêu thảm thiết, lại nguyên lai nam tử kia cách cửa phòng gần quá, bị Tần Phong đập bay ván cửa tử đụng vào, xông vào sau, thấy phòng trong lúc này đang có 3 người, 1 cái phụ nữ trung niên đang ngồi chồm hổm ở một bên có chút lạnh run.

Tần Phong lười nói nhảm, trực tiếp duệ khởi nắm úp sấp dưới đất người kia, xuất ra Ngụy Thiếu Dương bức họa, lạnh lùng nói: "Hôm nay có hay không người này đã tới?"

Nam tử kia ngoài mạnh trong yếu rầm trời: "Các người làm gì? Cảnh sát có thể cường xông nhà dân sao?"

Tần Phong cười lạnh một tiếng, trực tiếp rút ra kia đem mã tấu, tại trên cổ của hắn tìm một đạo, người kia hét thảm một tiếng, phụ nữ trung niên kia hù dọa sắc mặt tái nhợt, đồng thời hô: "Các người làm gì? Muốn giết người, cảnh sát muốn giết người."

"Ta đang hỏi người một lần có hay không, tiếp theo dao nhỏ sẽ phá vỡ của người khí quản, người sẽ cảm giác mình hô hấp càng ngày càng tắc trở, mà ở người chết trước người có thể thấy của người máu nhuộm đỏ người nữ nhân này toàn thân cao thấp." Tần Phong lạnh giọng nói.

"Có, có, hắn đã tới." Nam tử hiển nhiên là e ngại, hoảng sợ nói.

"Máy giờ? Tìm người làm gì."

"Bốn giờ rưỡi, hắn cho ta 5 vạn đồng tiền, làm ta đưa hắn xuất ngoại."

"Vậy sao người không đi?"

"Là đệ đệ ta đưa hẳn đi."

"Cái gì thuyền? Đi đâu."

"Thuyền đánh cá, đi Xin-ga-po."

Lúc này Tô Yên đưa qua một cái điện thoại di động, nhẹ giọng nói: "Lang Vương điện thoại của."

Tần Phong chuyển được điện thoại sau.

Đối diện 1 cái lạnh lùng rất có thanh âm uy nghiêm truyền đến: "Đại ca, Đêm thâm trầm, ta đại đao đã đói khát khó nhịn."

"Cho ta thật dễ nói chuyện." Tần Phong cau mày rậm trời.

"Tối hôm nay tốt ai?"

"Có biết hay không Đông Thiên đến Xin-ga-po hải vực nội hải tặc?"

"Có, tối hôm qua lên cùng nhau bài bạc, bọn họ còn thiếu ta 3 nghìn USD đây."

"3 nghìn USD không cần bọn họ còn, để cho bọn họ đem tất cả đi Xin-ga-po thuyền đánh cá phàm là có người Hoa cho hết ta cướp, tìm được một người tên là Ngụy Thiếu Dương bọn họ, tài liệu của hẳn ta sẽ sau đó truyền cho người." Tần Phong lạnh lùng nói, lại thấy dưới thân run lấy bấy con rắn kia đầu, lạnh lùng hỏi: "Đệ đệ người tên gọi là gì?"

"Triệu, Triệu Quý." Nam tử bị Tần Phong nhìn bản thân run, run rẩy nói.

"Lang Vương, nghe kỹ cho ta, nếu như tìm không được Ngụy Thiếu Dương, đem một người tên là Triệu Quý bọn họ trực tiếp cho ta ném vào biển rộng trong

này cá mập."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 163: Quá Ngượng Ngùng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 163: Quá ngượng ngùng

"Không muốn. Không muốn a!"

Gày gò nam tử thất kinh, khi hắn nghe được Tần Phong dĩ nhiên có thể tìm được hải tặc thời điểm cũng đã cả người lạnh run, làm đầu rần buôn bán hắn đối hải tặc cái này đi quá rõ bất quá, nếu như tại nước lục địa trong nhà, hắc đạo giết người sẽ có rất nhiều cố kỵ, như vậy tại biển rộng mênh mông bên trên, giết cá biệt người quả thực chính là cơm thường.

Tần Phong không có gấp cúp điện thoại, vui vẻ bộc phát băng lãnh, nhìn dưới chân cả người run rẩy nam tử, cười nhạt nói: "Ta tự cấp người một lần cơ hội, không thì người vĩnh viễn không thấy được hảo đệ đệ của người."

"Là hắn nói, nếu có người đến hỏi, đã nói đem hắn đưa đi Xin-ga-po, là hắn nói, ta chỉ là lấy tiền làm việc." Nam tử run rẩy nói.

Tần Phong cắt một tiếng, hung hăng đá một cước dưới chân nam tử, đi ra gian nhà, bên kia Lang Vương cũng nghe đến bên này phân tranh: "Đại ca, còn có làm hay không?"

"Tốt."

"Đại ca, như vậy chúng ta Dzô tìm không được người chẳng phải là thật mất mặt?"

Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Thật mất mặt khả năng mất mặt, ném người mới có thể khiến người ta chế giễu, chế giễu khả năng tìm ra cái kia cầu hỗn đản."

"Tốt đại ca, không thành vấn đề đại ca, đại ca làm ta chém ai ta liền chém ai." Bên kia Lang Vương một trận lời thề son sắt bảo chứng, sau đó lại nghe đến một trận táo tạp tiếng ồn ào: "Cho ta hô người, thu thập gia hỏa, hôm nay tốt một việc 4 nghìn USD đại buôn bán!"

Tần Phong sau khi cúp điện thoại cúp điện thoại sau trả lại cho Tô Yên, Tô Yên hỏi: "Có muốn hay không đem Ngụy Thiếu Thiên bắt lại?"

"Đông Nam Tinh trẻ tuổi nhất quân đội Thiếu tá, Đông Nam quân khu ngôi sao, đem hẳn bắt lại việc vui có thể to lắm." Tần Phong đốt một khóa hương yên hút một hơi, nói: "Đông Thiên Thị bến tàu đại bộ phận sinh ý chắc là Tấn Phong Huynh Đệ tập đoàn làm thao túng ah? Nghĩ biện pháp điều tra một chút xế chiều hôm nay tất cả xuất cảnh đội thuyền tư liệu, còn có, tư nhân bến tàu cũng muốn điều tra một chút, mặt khác xế chiều hôm nay xuất cảnh trải qua cái kia tọa độ chuyển bay cũng muốn điều tra một chút, nhất là tư nhân máy bay, hừ, Đông Thiên Thị hàng công công ty không cho phép máy bay nội sử dụng điện thoại, tiểu tử kia làm máy bay đường chạy tỷ lệ không lớn, nhưng là có khả năng."

"Tốt."

Tô Yên gật đầu, lên xe liền rời đi.

Người què nhìn đuôi xe đèn càng ngày càng xa, hít một hơi hương yên, hơi có chút vắng vẻ, Tần Phong đồng dạng cũng là như vậy, an tĩnh đứng ở nơi đó, gió biển thổi vào thổi toàn thân chấn hưng.

"Nàng mở thật mau, chúng ta thế nào trở lại?"

"Trên đường đoạn cho thuê xe ah."

Có thể Thượng Thiên chiếu cố hai người này, rất nhanh một chiếc xe taxi liền dừng ở 2 bên người thân, người què đối Tần Phong trang b gấn qua đầu cách làm rất bất mãn, lái nhải hăn không phải là phải cụ thể phái người, Tần Phong lười đáp lại, lên xe trực tiếp xuất ra 500 đồng tiền đặt ở tài xế trước mặt, thân nhiên nói: "Đi trước Hoàng Hạc cao ốc, sau đó ta cho người đi kia người phải đi kia, không đủ tiền ta sẽ tại bổ cho người, lái xe ah."

Tài xế nhìn lên Tần Phong là một đại chủ cổ, không nói hai lời lái xe liền hướng đến Hoàng Hạc cao ốc chạy đi, lúc này đã là trong đêm khuya hơn mười hai điểm, Hoàng Hạc cao ốc chỉ mấy tầng lầu có ánh đèn sáng, phía trước sân rộng cũng một mảnh yên tĩnh, thỉnh thoảng có tuần tra bảo an trải qua, thấy cho thuê sau xe cũng không có để ý.

Tần Phong làm tài xế vòng quanh Hoàng Hạc cao ốc chạy một vòng, rất nhanh lại phân phó hăn dọc theo một cái hướng về Hồng Nhạc Khu phương hướng đường đi lái đi, người què quay cửa kính xe xuống tới, một trận gió mát rớt vào, hăn hé mắt: "Sẽ là ai chứ?"

Tần Phong không trả lời vấn đề của hăn.

Xa xa coi đến phía trước một quán rượu, Tần Phong phát hiện là lúc đầu cùng Tiểu Bàn Tử ở chỗ này cứu Sở Sở hiểu rõ quầy rượu, phân phó tài xế dừng xe ở một bên: "Tại đây chờ chúng ta."

Tài xế bận tâm gật đầu nói phải.

Trong quán rượu lúc này đúng là náo nhiệt thời điểm, mau một giờ sáng thời gian tuy rằng người thiếu rất nhiều, nhưng lưu lại đều là có thể chơi đùa, hai người đi vào quầy rượu, nhìn sảo sảo nháo nháo đại sảnh, Tần Phong phất phất tay tán đi trước người kia gay mũi hương yên nước hoa hỗn loạn mùi vị, quét một vòng, rất nhanh tại khắp ngõ ngách trên ghế sa lon thấy được người hăn muốn tìm.

Tần Phong vỗ vỗ người què, mang theo hăn đang xuyên qua đám người đi

tới, mà người hấn muốn tìm là Hà Linh Yến, lúc đầu cái kia dám hăm hại Sở Sở nữ nhân, thấy Tần Phong cùng người què đi tới, Vốn dĩ tại một người nam nhân trong lòng hưởng thụ xoa Hà Linh Yến nhú nhú mày, bất quá nam nhân lại bận tâm đứng dậy: "Triệu ca, ngài thế nào tới."

Người què khoát tay áo, nhìn thoáng qua Tần Phong, Tần Phong còn lại là nhìn Hà Linh Yến, nhàn nhạt hỏi: "Cao Kiêu Thiên Cửu có tới hay không qua?"

"Ai là Cao Kiêu Thiên Cửu?" Hà Linh Yến thay đổi cái xinh đẹp tư thế ngồi ở chỗ kia, nàng lúc này dường như làm quan rộng mở, dựa vào Âu Thiếu Minh phế vật kia trước khi chết mua cho nàng tự cái này quán rượu, câu được Nam Hoa Bang cao tăng, đem Lưu Đầu Trọc đá ra ngoài, trong lúc nhất thời có chút chí đắc ý đầy: "Ta không biết."

"Giết nàng, ngươi sẽ không tức giận ah?" Người què nhìn đứng ở Hà Linh Yến nam tử bên người, cười híp mắt hỏi.

Nam tử kia nhất thời một thân mồ hôi lạnh, hấn thế nhưng biết người què là Lưu Linh tư nhân bảo tiêu, ngay cả không tham dự Nam Hoa Bang chuyện tình, nhưng không ai dám xem nhẹ người què, hôm nay nghe được người què nói hấn sợ run cả người, hướng về Hà Linh Yến quát mắng: "Có phải có biết hay không? Nói thật đi!"

Hà Linh Yến rõ ràng sửng sốt, nhưng lại thấy nam tử không ngừng đối với mình dùng ánh mắt, nhất thời biết cái này Sở Sở chủ cho thuê nhà chỉ sợ không phải đơn giản người, bận tâm đứng lên nói: "Ta, ta nhận thức."

"Ta hỏi chính là hấn có tới hay không qua, không phải là ngươi có biết hay không." Tần Phong nhú nhú mày: "Ta biết các người quen nhau, ban đầu ở Thủy Tinh Cung các người cùng nhau ăn cơm xong."

"Đã tới, đã tới." Hà Linh Yến nhớ lại lần trước tại Lạc Thi Thủy Tinh Cung đi ăn thời điểm đã từng gặp được Tần Phong,

"Hiện tại ở đâu?"

"Giống như đi Hồng Nhạc Khu."

"Chúng ta đi thôi." Tần Phong gật đầu, mang theo người què ra quày rượu.

Người què có chút không hiểu hỏi: "Là Cao Kiêu Thiên Cửu làm? Làm sao người biết cái này Hà Linh Yến cùng Cao Kiêu Thiên Cửu còn có dính dấp?"

"Ban đầu ở Thủy Tinh Cung lúc ăn cơm liền đã nhìn ra. Đoán chừng là xem Cao Kiêu Thiên Cửu có quyền thế muốn thông đồng ah."

Tần Phong bữu môi, lúc đó Cao Kiêu Thiên Cửu bạn gái bất luận dáng người tướng mạo so với Hà Linh Yến cũng mạnh hơn một bậc, bất quá nam nhân nha, lớn lên hơi chút xinh đẹp gọi yêu thương nhưng nhớ đại cũng sẽ không chận ngoài cửa. Hai người ngồi trên cho thuê xe, một đường tiến nhanh Hồng Nhạc Khu, có Lưu Linh uy danh tại, người què rất nhanh thì tìm được địa đầu xà đã hỏi tới Cao Kiêu Thiên Cửu tung tích.

Thời gian không bao lâu, 2 người đi tới một cái nhà đậu một lượng diện bao xa sân, trong viện có một cái nhà cũ nát 2 tầng đồng hào bằng bạc lâu, bên trong đèn sáng, hai người từ trên tường lật qua sau khi liền trực tiếp vào trong phòng, trong phòng tử để chằng chịt, đầu tiên là nghe được từng đợt hi lý hoa lạp tiếng nước, còn có Cao Kiêu Thiên Cửu dương dương đắc ý bay đảo quốc ca khúc thanh âm.

Tần Phong một cước đạp ra phòng tắm đại môn, trần trường ** đang tắm Cao Kiêu Thiên Cửu thất kinh, sợ thân thể rúc về phía sau lui, lại bị Tần Phong một cước đá vào trên bụng, lực lượng khổng lồ làm Cao Kiêu Thiên Cửu đánh ngã tại trên tường, trong miệng không ngừng phun ra máu: "Bát dát!"

"Lưu Linh đây?"

Tần Phong lôi tóc của hắn đi ra phòng tắm, đưa hắn đè tại giữa đại sảnh, lạnh

lùng hỏi.

"Tần Phong, người không chết tử tế được!"

"Thật mẹ nó muốn chết, đảo quốc hỗn đản chính là hỗn đản." Tần Phong một cước đá vào trên mặt của hắn, nhất thời máu tươi bắn tung tóe.

Cao Kiêu Thiên Cửu đau nằm úp sấp dưới đất trong miệng một đoạn đoạn đảo quốc mà nói quốc mắng, người què nhặt lên cái ghế bên cạnh đập vào trên đầu của hắn, Cao Kiêu Thiên Cửu nhất thời kêu thảm thiết, ôm đầu dưới đất lăn qua lăn lại.

"Nàng ở đâu!"

"Ở trên lầu, ở trên lầu!"

Cao Kiêu Thiên Cửu cũng đau sợ, bặt tâm lớn tiếng nói. Tần Phong bĩu môi, phân phó người què ở dưới lầu nhìn hắn, bản thân thì điên thì điên chạy tới lầu 2, rất nhanh tại trong một gian phòng tìm được rồi Lưu Linh, bất quá lúc này Lưu Linh nằm ở trên giường, cổ áo lộn xộn, thân thể đang ở nhỏ nhẹ run, sắc mặt ửng đỏ hai mắt mê ly đến, ăn mặc tất chân đùi đẹp ở trên giường lúc ẩn lúc hiện, váy hạ phong quang bị Tần Phong liếc mắt một liền thấy sạch bách hết trơn.

Tần Phong bặt tâm thối lui ra khỏi gian phòng, đóng kỹ cửa, nhịn không được gãi gãi mũi, hít một hơi thật sâu điều chỉnh tâm tình, lại hấp tấp dựa xuống lầu dưới, người què thấy hắn đi mau trở lại cũng mau, nghi ngờ hỏi: "Tại không ở phía trên?"

"Người trái lại ở phía trên, bất quá trước đem hắn trói lại."

Tần Phong mặt không đỏ tim không đập mạnh nói.

Chợt cùng người què đem Cao Kiêu Thiên Cửu trói lại, người què hỏi: "Làm sao người biết là tiểu tử này làm? Còn có thể tìm tới Hà Linh Yến hỏi tung tích của hắn?"

"Đoán." Tần Phong mỉm bất tại ý nói: "Tối hôm qua lên Cao Kiêu Thiên Cửu phòng chừng đối với nàng hận căn rằng nghiêng lợi, bất quá có thể giấu diếm được Nam Hoa Bang hiểu biết, cái này Cao Kiêu Thiên Cửu thật là có vài phần bản lĩnh." Thấy người què hồ nghi ánh mắt, Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Ta thật là đoán, ai biết đoán chuẩn như vậy."

Người què thấy hấn nói đằng hoàng, cũng liền tin lời của hấn, đang muốn đi trên lầu tìm Lưu Linh thời điểm lại bị Tần Phong ngăn cản.

"Người què, người trẻ như thế không trở về nhà thăm người cùng nữ nhi không lo lắng sao?"

"Người muốn nói cái gì?"

"Là như vậy, ta đây không phải là lo lắng người thê nữ lo lắng người sao, ta xem người nếu không nhanh đi về ah, Lưu Linh giao cho ta là được, yên tâm, nàng giúp qua ta một lần, ta sẽ bảo vệ tốt an toàn của hấn, ở bên cạnh ta không ai có thể thương nàng." Lại nói, Tần Phong ép người què hướng về bên ngoài đi đến, biên đẩy vừa nói nói: "Sáng mai ta sẽ điện thoại cho người, nhanh đi về ah."

"Người có ý tứ a?"

Người què nghi hoặc nhìn Tần Phong, có chút không giải thích được.

Tần Phong thẳng nhai này một bên hồ ngôn loạn ngữ nói nhảm, một bên đẩy thoi táng táng đem người què đẩy ra sân, người què khí lực không hấn đại, một đường bị ép ra sân, Tần Phong lại thuận lợi đóng cửa lại: "Sáng mai ta sẽ cho người liên lạc, yên tâm đi, ta cùng Cao Kiêu Thiên Cửu có thù riêng phải giải quyết."

"Tần Phong, người nha nói cho ta rõ."

"Cứ như vậy. Yên tâm đi."

Người què ở bên ngoài hô vài câu, lại không có được Tần Phong trả lời thuyết phục, tâm lý loáng thoáng đoán được chút gì, bất đắc dĩ mắng chửi vài câu đi.

Mà Tần Phong nghe được Tần Phong rời xa tiếng bước chân của sau, nhớ tới Lưu Linh cặp kia đùi đẹp ở trước mặt mình hoảng lai hoảng khứ tràng cảnh, nhất thời toàn thân 1 cái né tránh, trong miệng la hét quá ngưỡng ngừng, cũng nhanh chóng đem mặc áo cho cởi, chạy đến đại sảnh thời điểm thuận tiện đem Cao Kiêu Thiên Cửu cho gõ hôn mê, chỉ trong chốc lát liền vọt tới giam giữ đến Lưu Linh trong phòng.

Thương cảm Cao Kiêu Thiên Cửu, cho hai nữ nhân xuống 2 lần thuốc, kết quả đều bị Tần Phong cho mò đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 164: Cảnh Xuân Trong Đắm Máu Điềm Báo

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 164: Cảnh xuân trong đắm máu điềm báo

Muốn lên 1 cái mỹ nữ vô cùng xinh đẹp, Tần Phong luôn luôn nghĩa bất dung từ.

Mà lên 1 cái nằm trong tay Đông Nam Tinh Toàn lực xã hội đen tổ chức nữ bang chủ, Tần Phong lại càng không có cái gì gánh nặng trong lòng, dù cho người nữ nhân này trong tay dính đầy đắm máu cùng giết chóc, hãn vốn cũng không phải là cái gì chính nhân quân tử, vội vã chạy tới phòng trong, lúc này Lưu Linh trong cơ thể thuốc đã phát huy hơn phân nửa tác dụng, tiếng rên rỉ tựa như gió xuân nhộn nhạo, y phục sớm đã bị mình xé rách lộn xộn không gì sánh được, màu đen áo lót viền hoa lộ ra tới, bao vây lấy trắng bóng kiên quyết, nhìn Tần Phong chớp mắt không nháy mắt.

Váy đã không biết lúc nào nhét vào một bên, tất chân cởi đến rồi đầu gối chỗ, nội y là một bộ màu đen lôi ty loạt, bộ vị bí ẩn như ẩn như hiện, của nàng một con Thiên Thiên ngọc thủ đang ở giữa hai đùi không ngừng xoa, tay kia còn lại là để ở trước ngực vuốt ve, Tần Phong nhìn toàn thân huyết dịch gia tốc, hạ thân cũng nhánh thành lập tiền buộc-boa mui thuyền, cũng không chút nghĩ ngợi đem toàn thân cởi uổng 1 phút hết trơn, thoáng cái nhảy tới trên giường, thuận lý thành chương đem Lưu Linh đặt ở dưới thân.

Lưu Linh cảm giác được một cục nóng thân thể đem bản thân ôm vào trong ngực, Vốn dĩ liền ** mọc lan tràn thân thể càng thêm điên cuồng cùng khát

vọng, hai tay tại Tần gia môn thân vuốt lên vuốt xuống, làm cảm đến Tần Phong phía dưới thời điểm, trong mắt nàng đối ** khát cầu càng ngày càng đậm, trong miệng tiếng rên rỉ càng lên 1 cái độ cao, Tần Phong toàn thân 1 cái né tránh, một tay tại nàng sau lưng qua lại lục lọi, nửa ngày cũng không tìm được cớ ra nội y nút buộc, Lưu Linh tựa hồ so Tần Phong càng hy vọng giải thoát bộ ngực ràng buộc, đáng tiếc bị lạc lý trí nàng động tác so Tần Phong rất đi nơi nào, Tần Phong thấy vậy xấu hổ tình huống, đơn giản là cắn răng một cái, từ chính diện trực tiếp xé rách ra.

Bộ ngực bị giải phóng, lại bị Tần Phong cầm ở tại trong tay, Lưu Linh nhìn đau không được mau rên rỉ một tiếng, Vốn dĩ luôn luôn quanh quẽ cao ngạo trên khuôn mặt tràn đầy ửng hồng sắc, mị nhãn như tơ, đã hoàn toàn đã không có thường ngày lãnh ngạo, nhìn cái này rần rết mỹ nhân ở bản thân dưới thân không ngừng giãy dụa bản thân eo thon, Tần Phong hô hấp càng ngày càng nặng, nuốt ngụm nước miếng, phát hiện mình còn không chuẩn bị tiếp theo bộ động tác, Lưu Linh cũng đã thốn điệu bản thân nửa người dưới nội y, cùng tất chân cùng nhau đong ở đầu gối chỗ, có thể nói là mê hoặc cực kỳ.

Lúc đầu Lưu Linh bị Diệp Hạo bọn họ bắt đi, kết quả tất chân bị kéo dẫu kín đồng thời ngay trước mặt hấn cỡi tất chân một màn hấn thế nhưng ghi hận rất lâu rồi, nhất là cặp kia tất chân mang đến cho hấn phiền toái không nhỏ, hôm nay tại một lần hơn nữa còn là tuyệt đối sẽ không có người quấy rối dưới tình huống xem, Tần Phong tâm lý liền một trận nhộn nhạo, không nói hai lời đem nàng lật lên, hung tợn tại nàng cái miệng lên vỗ vài cái, cũng không nghĩ đến đem nàng tất chân cùng nội y cưỡi ra, nghĩ như vậy mới có tình thú, nhìn Lưu Linh giãy dụa thân thể càng ngày càng nhiều lần, hấn chung quy nhìn không được, tiến quân thần tốc.

Tần Phong cùng nữ nhân ở trên giường chơi đùa bản lĩnh từ trước đến nay không kém, tuy rằng tối hôm qua lên cùng Cao Kiều Anh Tử đã đại chiến mấy hiệp, bất quá nghĩ thầm cũng không có thể tại Lưu Linh ở đây mất mặt, cho nên cũng là ngưng tụ lại hoàn toàn thể lực.

Trong lúc nhất thời toàn bộ phòng trong cảnh xuân toàn lực.

Khoảng chừng mau một giờ sau.

Tần Phong mới là tại Lưu Linh trên người bò dậy, tại bản thân vút xuống dưới đất trong quần móc ra một điếu hương yên đốt, Lưu Linh trong thuốc cũng không nhiều, bởi vì thể lực đại lượng tiêu hao, lúc này nàng đã ngủ thật say. Tần Phong cũng không phải cái loại này lên hết đã đi người chủ, cho nên nằm ở một bên nhìn trần nhà yên lặng hút thuốc lá, rất nhanh, điện thoại di động của hắn vang lên.

Là không biết dãy số.

Tần Phong đem cỡ nhỏ phần cuối thiết bị kết nối với rãnh tay máy, nhận nghe điện thoại, vẫn là kia khàn khàn xuyên thấu qua sắp xếp thanh khí, mang theo Hoa Hạ khẩu âm tiếng Anh: "Quấy rối của người nghỉ ngơi ah? A, thực sự quá ngượng ngùng."

"Mọi người đều là người Hoa, Đừng âm tiếng Anh." Tần Phong thản nhiên nói: "Ngụy Thiếu Dương, người lá gan cũng không nhỏ a."

"Ha ha ha ha." Vẫn là tiếng Anh, xuyên thấu qua sắp xếp thanh khí, không có chính diện ứng đối Tần Phong vấn đề, mà là mang theo chí đặc ý đầy khẩu khí: "Không biết người là không xuất phát đi Xin-ga-po? A, phong cảnh nơi đó rất tốt, không khí cũng tốt."

"Người gọi số điện thoại này mục đích chính là muốn giải thích người thành công đùa bỡn ta?"

"Tần Phong, người làm hại ta có nhà không thể hồi, người làm ta làm sao khả năng đơn giản như vậy buông tha người, người cho là chỉ là thiêu hủy phòng của người coi như sao? Ta cho người biết, xa xa thiếu."

"Người tối đa còn có thể sống 63 mấy giờ. Ta đã mua một chậu hoa tươi,

chuẩn bị dùng của người máu tới tưới nước, sau đó đưa cho người người nhà."

"Người quá tự tin, chờ ta tiếp theo trả thù ah, goodluck."

Lời giống vậy làm làm kết thúc, đợi điện thoại cúp sau khi, Tần Phong đem trong tay hương yên dập tắt, choáng váng hoàng sắc ánh đèn căn phòng của trong, Tần Phong trong ánh mắt lóe ra nồng nặc tức giận, đem sừ tập tọa độ bản tĩa đưa cho Tô Yên, khoảng chừng có 2 10 phút, Tô Yên gọi điện thoại qua đây: "Lang Vương truyền đến tin tức xác thực không có Ngụy Thiếu Dương hình bóng, trước khi ta điều tra xế chiều hôm nay tất cả cất cánh máy bay bao quát một trận tư nhân máy bay, Ngụy Thiếu Dương chính xác mua qua một trương đi hướng Xin-ga-po vé máy bay, bất quá hẳn không có lên phi cơ. Căn cứ người vừa mới xuyên trở về tọa độ, suy đoán đường hàng không cơ bản phải đi hướng nước Mỹ Tây Hải ngàn, ta lại điều tra tất cả rời bến đội thuyền, mặc dù không có tên Ngụy Thiếu Dương, nhưng có một người người hẳn là cảm thấy hứng thú."

"Ai?"

"Lục Kỳ Phong." Tô Yên nói: "Lục Kỳ Phong từ Đông Thiên Thị mua một nhóm hàng hóa do thuyền hàng đưa hướng Cựu Kim Sơn, hai giờ chiều xuất phát, bản thân của hẳn còn lại là bốn giờ chiều 50 cỡ tư nhân phi cơ trực thăng ly khai Đông Thiên Thị, dựa theo phi cơ trực thăng tốc độ cùng thuyền hàng di chuyển tốc độ mà tính, địa điểm cùng Ngụy Thiếu Dương 2 lần nói chuyện thời gian cực kỳ phù hợp."

"Có thể tìm tới chiếc kia thuyền hàng ở đâu?"

"Có thể."

"Thông tri Lang Vương, đem chiếc thuyền kia cướp, nếu như phát hiện Ngụy Thiếu Dương, liền Lục Kỳ Phong bọn họ cùng nhau cho ta năm tới. Mặt khác chuẩn bị cho ta một chiếc thuyền, ta phải ra khỏi biển, người ở nhà nghỉ ngơi thật tốt, chuyện còn lại giao cho ta thì tốt rồi."

Đợi phân phó Tô Yên tất cả mọi chuyện sau, Tần Phong đưa điện thoại di động ngủm, buồn cười nói: "Nếu tình liền tâm sự chứ?"

Tỉnh táo lại Lưu Linh thấy bản thân trần truồng ** nằm ở trên giường, mà đáng hận nhất chính là Tần Phong đồng dạng trần truồng ** nằm bên người, trên giường đồng hồn độn một mảnh, phía dưới của mình cũng thoáng đau nhức, Lưu Linh có ngốc cũng sẽ không cho là cái gì cũng không có phát sinh, nghe nói Tần Phong nói, cười lạnh nói: "Người cho rằng có cái gì tốt nói sao?"

Lại nói, nàng đứng dậy cũng không thêm để ý thân thể của chính mình ** khóa thân bạo lộ tại Tần Phong trước mắt, nhặt lên dưới đất nội y, thấy đã bị xé thành hai nửa hung y nhịn không được nhú nhú mày, trong mắt lóe lên một tia bị nhục nhã sau phần nộ ánh mắt, sau đó mặc xong lấy y phục của mình, Tần Phong cũng không chậm, đã y phục chỉnh tề, hai người không nói được một lời, rớt như là khách làng chơi cùng kỹ nữ.

Lưu Linh bình tĩnh gương mặt, đang phải ly khai, bất quá lại bị Tần Phong ngăn ở trước người, nàng nhịn không được nhú nhú mày, lạnh lùng nói: "Tránh ra."

"Hai ta đây nên phát sinh đều đã xảy ra, coi như là không thích đây cũng không thể tránh được đúng không." Tần Phong một tay dè xuống cường, đem Lưu Linh vây quanh ở góc tường, tựa như tên tiểu lưu manh một dạng, cười híp mắt nói: "Người xem một chút kỳ thực chúng ta cũng không kém, nếu không suy nghĩ một chút chúng ta tại bổ phiếu cũng không chậm."

"Người giết đệ đệ ta, người nghĩ rằng ta sẽ bỏ qua người?" Lưu Linh lạnh như băng nói.

"Đệ đệ người chết chưa hết tội." Tần Phong ánh mắt phát lạnh, làm Lưu Linh nhịn không được sợ run cả người, nhưng còn không có phản ứng kịp, môi lại bị Tần Phong dích thân lên, của nàng đôi môi lúc này lạnh lẽo lạnh lẽo, cực kỳ thoải mái, một tay thâm nhập y phục của nàng nội, leo lên không có mặc hung y

bộ ngực, dùng sức nhéo nhéo, Lưu Linh thân thể run rẩy, chờ nàng phản ứng qua muốn cắn đi lên thời điểm, Tần Phong đã lui về phía sau 3 bốn thước, ném qua 1 cái nho nhỏ phần cuối hộp, Lưu Linh theo bản năng nhận ở tại trong tay.

"Thích khách liên minh mới nhất truy tung sản phẩm, giá trị 300 vạn USD. Nếu như người sau này tìm không được ta có thể kết nối với thiết bị gọi điện thoại cho ta, chỉ cần có tín hiệu người có thể biết tọa độ của ta, bất quá trước lúc này, trước theo ta đi biển rộng câu cá mập." Tần Phong cầm lấy bìa ở một bên hương yên cùng Sở Sở đưa cái bật lửa, thấy Lưu Linh cười nhạt, nói: "Nếu như người không đi, ngày thứ hai Nam Hoa Bang trên dưới bọn họ đều sẽ biết người bị 1 cái người Nhật Bản kê đơn lại cùng ta lên giường."

Lưu Linh sắc mặt phát lạnh, nhưng nhìn Tần Phong không để cho nàng bất kỳ cơ hội phản bác, tâm tình đã chìm đến rồi đáy cốc, chờ đi xuống lầu, thấy bị trói kết kết thật thật hôn mê bất tỉnh Cao Kiêu Thiên Cửu sau, trong mắt lại lóe lên may mắn, có thể, khiến so với bị tên súc sinh này làm bẩn thật là tốt, nghĩ tới đây, trong mắt nàng ngưng tụ không che giấu chút nào sát ý.

Tần Phong kéo lại Cao Kiêu Thiên Cửu tóc, dẫn theo bởi vì đau nhức tinh táo lại Cao Kiêu Thiên Cửu đi lại mesides cửa, đưa hãn ném tới mẹt si đéc đầu rồng nội, bởi vì miệng bị bịt, Cao Kiêu Thiên Cửu chỉ có thể ô ô ngời vô lực giãy dụa.

"Lên xe ah, muốn giết hãn, ở chỗ này quá không có ý gì, thiếu đấm máu."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 165: Đánh Cướp

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 165: Đánh cướp

Biển rộng từ trước đến nay là sáng tạo kỳ tích địa phương.

Ngụy Thiếu Dương cũng tin tưởng mình có thể tại trong biển rộng thoát thân đi hướng Cự Kim Sơn, thuyền hàng trên boong thuyền, Ngụy Thiếu Dương ngồi ở đuôi thuyền, nhìn Đông Phương mây trắng, trong mắt tràn đầy lãnh túc sát ý cùng hung ác nham hiểm, khi biết được bản thân nửa đời sau gần muốn ở trong ngục vượt qua nửa đời sau, hẳn dứt khoát được sự giúp đỡ của Ngụy Thiếu Thiên chạy thoát, tiện đường còn đốt Tân Phong phòng ở.

"Người làm hại ta như cái chó nhà có tang lưu vong nước ngoài." Ngụy Thiếu Dương chặt siết quả đấm: "Ta làm sao có thể đủ đi người. Tân Phong, một ngày nào đó ta sẽ trở về, ta sẽ đem người giẫm ở dưới chân, ta sẽ để người trở mắt nhìn nữ nhân của người bị ta đùa bỡn vỗ tay trong!"

"Hẳn hiện tại đã hận người hận muốn chết."

Lục Kỳ Phong khoảng chừng 50 tuổi trái phải, một thân âu phục giày da, trong tay bưng 2 ly rượu đỏ, đưa cho Ngụy Thiếu Dương một chén, cười khanh khách nói: "Người sẽ có cơ hội."

Tiếp nhận một ly rượu đỏ, Ngụy Thiếu Dương cầm trong tay lắc lắc: "Nghĩ đến hẳn tức điên người đáng đáp ta chỉ muốn cười, ha ha ha!"

"Không sai." Đã từng bị Tân Phong đánh xuyên qua một chân Lục Kỳ Phong

thủ hạ trong mắt cũng thoáng hiện một tia âm trầm cùng nụ cười quỷ dị: "Hắn quá kiêu ngạo, Ngụy tiên sinh, ta cũng tin tưởng người khi người tại trở về ngày nào đó, chính là hắn chết thời điểm."

"Vì chúng ta thành quả, cụng ly!"

Hai người cộng đồng nâng chén, đang muốn uống xong trong chén rượu đỏ, chợt nghe xa xa truyền đến phi cơ trực thăng động cơ thanh, mấy người đồng thời ngẩn ra, hướng tây mặt nhìn sang, đã thấy ba chiếc phi cơ trực thăng thành hình chữ phẩm (品) xuất hiện ở đường ven biển, khi bọn hắn nghi hoặc thời điểm, vũ trang phi cơ trực thăng đã cấp tốc lái tới xoay quanh tại thuyền hàng bầu trời.

"Bọn họ là ai?"

Lục Kỳ Phong nghi ngờ hỏi.

Trả lời hắn vấn đề đều là 3 điều khiển phi cơ trực thăng bên trên hỏa thần pháo, 3 đạo ngọn lửa cấp tốc xì ra, không nói lời gì tại trên boong thuyền qua lại bắn phá, tất cả mọi người bị cái này chẳng phân biệt được nguyên do công kích sợ nằm úp sấp dưới đất, hoảng sợ kêu to không ngừng, nhất là nghe được hỏa thần pháo phun ra ra viên đạn tại trên boong thuyền phá hư thanh âm, sợ toàn thân lạnh run.

Lục Kỳ Phong mấy người sắc mặt trong nháy mắt thay đổi tái nhợt không gì sánh được, chén rượu trong tay rơi xuống ở một bên, tiên diễm rượu đỏ nghiêng rớt đầy đất.

Không có bao lâu công phu, tại hỏa thần pháo công kích mãnh liệt tự, âm chiến thuyền thuyền hàng boong tàu tại kinh khủng trong tiếng chấn đạn phá hư hoàn toàn thay đổi, 3 cái trên phi cơ trực thăng giáng xuống 3 sợi giây thừng, ăn mặc mê thai phục 5 người theo dây thừng trượt xuống rơi vào boong tàu bên trên, người cầm đầu thân cao khoảng chừng có 1 mét 9 trái phải, người đông phương mặt lại có người phương Tây thân thể, mang theo một cặp kính mát, dưới chân

một đôi đen nhánh chiếu sáng quân giày, trong tay cầm một thanh ak 47, nghênh ngang đi lên trước tới.

"Các người, các người muốn làm gì?"

Lục Kỳ Phong thấy lai giả bất thiện, thân thể đã sớm run không ngừng, run rẩy hỏi.

"Đánh cướp." Lang Vương đốt 1 khóa xì gà, cay độc hương yên tiến nhập phổi sau, biết vậy nên toàn thân một trận thoải mái, phất phất tay: "Đem ba người bọn hắn mang cho ta đi, đừng làm cho đại ca sốt ruột chờ."

Lang Vương người đồng bọn âm âm cười, giơ súng đi lên trước, Lục Kỳ Phong giãy dụa muốn tránh thoát mở một người trói trói: "Các người làm gì? Ta có thể cho người môn tiền, cho các người đầy đủ tiền!"

Bất quá không ai trả lời vấn đề của hắn, một người thấy Lục Kỳ Phong không biết sống chết, cầm súng nâng đập vào hắn sau đầu, đợi Lục Kỳ Phong ngất đi sau khi, dẫn theo hắn ném tới một chiếc phi cơ trực thăng bên trên, mà Ngụy Thiệu Dương hai mắt quét tới quét lui, bỗng nhiên thừa dịp mấy người mang Lục Kỳ Phong thời điểm, thân thể tăng tốc độ vọt tới boong tàu lan can trước, đề xuống lan can nhảy xuống.

Phanh.

Ngụy Thiệu Dương kêu thảm một tiếng, tiểu bấp chân lên đã trúng một súng, thân thể tại vừa nhảy ra ngoài một khắc kia mất đi cân bằng, té rớt tại biển rộng trong, to lớn lực đánh vào xông đầu hắn choáng váng, Lang Vương cầm trong tay một cây súng lục đi tới phía trước, nhìn trong nước biển không ngừng đang giùng giăng, khoát tay áo, rất nhanh một người đưa qua 1 cái hộp với sợi dây phao cấp cứu ném đi xuống, Lang Vương hút xì gà, đem kính râm thoáng đẩy một cái, nói: "Không có ý tứ, trước khi tới đưa tới không ít cá mập, nếu như người lấy là máu tươi của mình làm cá mập không có gì hứng thú, xin cứ tự nhiên."

Lại nói, phân phó người đem Lục Kỳ Phong sắc mặt kia xám trắng chính là thủ hạ tại đây ngã trên phi cơ trực thăng.

"Đầu, những thuyền này viên làm sao bây giờ? Làm?"

Lang Vương quét một vòng ôm đầu gối xồm boong tàu trước run lấy bấy đông đảo thuyền viên, phất phất tay: "Không cần phải xen vào bọn họ, đáng giá tiền nhất là cái này 3 cái hàng."

Lúc này, Ngụy Thiếu Dương theo dây thừng, thân thể run rẩy leo lên, hấn đùi phải tiểu bắp chân lên còn đang thăm thì mạo hiểm máu, lạnh lẽo nước biển thấm ướt toàn thân, đông toàn thân lạnh run, mấy người thấy hấn bộ dáng chật vật không khỏi cười vang, Ngụy Thiếu Dương sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, Lang Vương trong lòng biết đang chơi đùa hấn làm đại ca không chỗ hạ thủ, sợ rằng sẽ chọc cho đại ca giận, lười tính toán Ngụy Thiếu Dương không biết sống chết hành động, phất phất tay làm thủ hạ dẫn theo Ngụy Thiếu Dương lên máy bay.

Máy bay cất cánh bay, Lang Vương rất nhanh bỏ vào mới tọa độ gọi, thông tri thủ hạ sau, thời gian không bao lâu liền xa xa thấy một chiếc tại trên biển đang không nhanh không chậm di chuyển du thuyền, Tần Phong ngồi ở trên ghế, một tay ở một bên trên bàn gỗ tới gỗ lui, Lưu Linh gương mặt lạnh lùng đứng ở một bên, khoác trên người đến nhất kiện Tần Phong áo khoác, bất quá tại trên người nàng vẫn không cảm giác được cái gì cảm giác ấm áp, chỉ là nhìn mệnh mông vô biên biển rộng, trong mắt hàn ý cũng càng ngày càng chìm.

Chở Ngụy Thiếu Dương 3 người phi cơ trực thăng rất nhanh xoay quanh tại du thuyền mặt trên, khoảng chừng cự ly boong tàu có 4 năm thước cự ly thời điểm, 3 người bị ném xuống tới, ngay sau đó Lang Vương từ trên phi cơ nhảy xuống, vũng vàng rơi vào boong tàu bên trên, 3 cái phi cơ trực thăng không có dừng, trực tiếp thay đổi đầu phi cơ rất xa ly khai.

"Đại ca, ta nghĩ người."

Lang Vương nhìn ngời ở trên ghế hai chân tréo nguẩy Tần Phong, trên mặt hiện lên lướt một cái kích động, bất quá rất nhanh thấy đứng ở một bên Lưu Linh sau, thanh âm nhất thời vang dội: "Đại tẩu thật xinh đẹp!"

"Hừ." Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, sắc mặt Hàn khí càng sâu.

Tần Phong không để ý cái này, đi lên trước tay đưa ra ngoài, Lang Vương không nói hai lời móc ra một thanh dao găm đưa cho hắn, Vốn dĩ bị té thất điên bát đảo Ngụy Thiếu Dương vừa tỉnh táo lại, còn chưa kịp quan sát hoàn cảnh chung quanh, liền cảm giác mình lại bị nói lên, một mực dao găm đâm vào hắn ngực phải ngực, thậm thì máu theo rãnh máu không cần tiền chảy xuôi ra.

"A!"

Ngụy Thiếu Dương nhất thời kêu thảm thiết không ngừng, con cảm giác mình phải phổi bị khuấy thành một đoàn, không bao lâu, chảy ra tới máu tại Tần Phong dưới chân đã hội tụ thành một cái sông nhỏ.

"Ta nói rồi, khi người tại nhìn thấy ta thân ảnh thời điểm, người đem trở thành ta dưới chân biển máu." Tần Phong đem Ngụy Thiếu Dương đè tại trên boong thuyền, lạnh lùng nói.

"Người giết ta a, người có bản lĩnh giết ta a!"

Ngụy Thiếu Dương đau thanh âm run không ngừng.

"Ta sẽ giết người." Tần Phong liếc mắt một cái một bên run lấy bấy Lục Kỳ Phong, cười lạnh nói: "Lục Kỳ Phong, người lá gan cũng không nhỏ sao, trước khi mới Hỏa dong binh đoàn chuyện tình ta còn không tìm người tính sổ đây."

"Không nên, không nên."

Lục Kỳ Phong si si sách sách, thấy Ngụy Thiếu Dương thảm trạng, thân thể không ngừng lui ra phía sau, sợ hãi nói: "Ta có thể cho người ta tất cả tiền, ta đều có thể cho người! Chỉ cần người đi ta. Những thứ này đều là Ngụy Thiếu Dương

chú ý, không có quan hệ gì với ta a."

"Người sống, ta ngủ không yên." Tần Phong không có để ý hẳn, mà là đi tới thủ hạ của hẳn trước, không để cho hẳn cơ hội nói chuyện lôi y phục của hẳn ném vào biển rộng trong, rút ra Lang Vương súng ngắn, hướng về phía kia tại trong biển rộng giãy dựa người kia trên vai nả một phát súng, Tần Phong lại nắm Lục Kỳ Phong, án ở một bên, lạnh lùng nhìn hẳn thủ hạ tại trong biển giãy dựa.

Không bao lâu.

Người kia bỗng nhiên một trận kêu thảm thiết, một đoàn máu tại nước biển dưới bùng lên, cá mập tiếng gầm nhỏ sợ Lục Kỳ Phong toàn thân run rẩy càng ngày càng lợi hại, nhìn thủ hạ ngay cả kêu thảm thiết đều không kêu được, hai tay theo bản năng tại trong nước biển huy động, lại bị một con cá mập tuôn ra mặt biển nuốt nuốt vào, rất nhanh trong quần thuận ra một cỗ tao tinh mùi vị: "Không muốn, không nên."

"Đi xuống đi người!"

Tần Phong lui ra phía sau 2 3 bước, một cước đá vào cái mông của hẳn bên trên, kia Vốn dĩ du đãng tại du thuyền phụ cận cá mập không nói lời gì đem vừa rơi vào trong biển rộng Lục Kỳ Phong tầng tầng vây quanh, theo Lục Kỳ Phong một trận kêu thảm thiết, máu lại một lần nữa tuôn ra, nhiễm đỏ phụ cận tất cả nước biển, bất quá ngay sau đó, lại một trận kêu thảm thiết tại đuôi thuyền phương hướng truyền đến, Tần Phong vỗ vỗ cái trán: "Đem Cao Kiêu Thiên Cử quên, quên đi, chết thì chết ah."

Lưu Linh một mực thờ ơ lạnh nhạt, nàng cũng không phải hiền lành, nhưng là thấy thức Tần Phong loại này ** trần trụi thủ đoạn cũng nhú nhú mày.

Ngụy Thiếu Dương cảm giác bộ ngực máu không ngừng tại xói mòn, khi nhìn đến Lục Kỳ Phong thảm trạng, trong ánh mắt tràn đầy ý sợ hãi, bò chật vật thân thể muốn cách Tần Phong xa một chút, Tần Phong thấy hẳn sau cười lạnh nói: "Yên tâm, người còn không sẽ này cá mập."

"Đem trái tim của hã cho ta ðào chôn ở kia ðóa hoa trong, ðưa cho Ngụ Thiều Thiên!"

"Ðại ca, có muốn hay không giết cái kia Ngụ Thiều Thiên?"

"Không cần, thông tri phạm là thiếu ta Quang Huy nhân tình hải tặc, từ hôm nay trở ði ðánh cho ta cướp tất cả Ðông Thiên Diệp gia, bắc Mỹ Diệp gia hải thượng thuyền con."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 166: Màu Đen Mạn Đà La

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 166: Màu đen Mạn Đà La

Đây là một nhà sa hoa nhà hàng. Hải Thụy Tường tựa hồ nóng lòng làm nữ nhi phải sạch cùng Tần Phong quan hệ, thế nhưng ngại vì ân cứu mạng, cho nên tại giữa trưa gọi điện thoại thông tri Tần Phong buổi tối cùng nhau ăn bữa cơm trò chuyện biểu hiện lòng biết ơn, tại biểu hiện rõ một nhà tâm thái, làm hẳn biết khó mà lui.

Tần Phong biết ý tứ của hẳn, tự chắc là sẽ không cự tuyệt.

Hải Lăng Phi có chút lo lắng Hải Thụy Tường sẽ nói ra nói cái gì tới, dù sao nàng đã sớm cùng Tần Phong xảy ra không chỉ một lần quan hệ.

Hải Thụy Tường vỗ vỗ bên cạnh Ngụy Thiếu Thiên vai, đau lòng trầm giọng nói: "Lúc đầu ngăn cản người cùng với Lăng Phi, là bá phụ sai rồi, bá phụ sai càng kỳ quái hơn chính là dĩ nhiên sẽ tin tưởng Lữ Hạc nói. Hiện tại người sẽ không trách bá phụ ah?"

"Bá phụ, dù sao cũng là Lữ Hạc quá dối trá." Ngụy Thiếu Thiên trịnh trọng lắc đầu.

"Lăng Phi sẽ ly hôn, người, ai, người sẽ không để tâm chứ?"

"Sẽ không."

Ngụy Thiếu Thiên hơi có chút kích động nói.

Hải Lăng Phi duyên dáng dáng người rất nhỏ run lên, mặt không đổi sắc nói: "Ba, ngài đừng nói nữa, ta ly hôn sau không muốn đang nói chuyện tình cảm."

"Hồ đồ." Hải Thụy Tường tức giận ho khan hai tiếng, Ngụy Thiếu Thiên bận tâm thuận thuận hấn lưng, trầm giọng nói: "Bá phụ, Lăng Phi bây giờ còn đang ly hôn, đổi chuyện tình cảm hơi mệt chút, ngài đừng có gấp."

"Ta hiện tại thậm chí bù đắp một ít năm đó sai lầm." Hải Thụy Tường uống một hớp nước, thở dài, nói: "Lăng Phi, năm đó ba làm có lỗi với Thiếu Thiên, làm hại người và Thiếu Thiên đều bị ủy khuất, ba ba biết người ưa thích Thiếu Thiên, Thiếu Thiên những năm gần đây mỗi lần hồi Đông Thiên Thị đều biết đến thăm ta, mỗi một lần tâm lý của ta đều áy náy không mặt đối Thiếu Thiên."

"Bá phụ." Ngụy Thiếu Thiên siết quả đấm một cái, kích động nói: "Những thứ này đều là ta phải làm."

"Thiếu Thiên, người đừng nói nhiều, nay Thiên bá phụ làm cho người chủ." Hải Thụy dương trầm giọng nói: "Người và Lăng Phi chuyện tình cứ quyết định như vậy, "

"Ba!" Hải Lăng Phi lo lắng dậm chân, Hải Thụy Tường trừng nàng liếc mắt, trầm giọng nói: "Ta đều tuổi đã cao, Lăng Phi, ta cũng là vì tốt cho người, người không cần nhiều lời, nếu như người còn nhận thức ta là ba ba người, liền đáp ứng yêu cầu của ta." Lại nói, lại cảm giác một trận lửa công tâm, nhin không được ho khan vài tiếng, Ngụy Thiếu Thiên bận tâm cho hấn rót một chén nước, nói: "Bá phụ, ta xem không bằng như vậy đi, chờ chúng ta trước ở chung một đoạn thời gian, làm sao?"

Lại nói, Ngụy Thiếu Thiên cho Hải Lăng Phi sử một cái ánh mắt, ý bảo trước đem Hải Thụy Tường trấn an xuống tới, Hải Lăng Phi trong lòng khổ sở, xem Hải Thụy Tường một bộ người không đáp ứng đại có ta ở đây đi nằm bệnh viện tư thế, đang muốn gặt đầu, một tiếng tiếng cười truyền đến: "Hải Thúc Thúc cũ hoạn chưa lành, có thể không thích hợp phát hỏa a."

Mắt thấy Hải Lăng Phi sẽ gật đầu đáp ứng, Tần Phong bỗng nhiên chặn ngang một giang, Ngụy Thiểu Thiên không khỏi một trận khí tiết, xem Tần Phong ánh mắt cũng mang theo bất thiện, mà lúc này Tần Phong trong tay dẫn theo một chậu bông hoa, cơ bản có nửa người độ cao, đỉnh rỗ xuống chính là nở rộ màu đen quý dị bông hoa, tại dưới ánh đèn, màu đen cánh hoa, màu vàng Hoa Nhị, lộ ra một cổ tử thần bí.

Tần Phong đem vật cầm trong tay bông hoa đặt ở một bên, bông hoa lung lay lắc lắc, Hải Thụy Tường hiền hòa cười cười, hỏi: "Tần tiên sinh, đây là?"

"Vừa mới ta trải qua cửa thời điểm có một người làm ta chuyển giao cho Ngụy tiên sinh." Tần Phong không có bất kỳ bởi ngồi ở Hải Lăng Phi bên cạnh, thản nhiên nói.

Ngụy Thiểu Thiên nhíu nhíu mày, trong lòng có cổ dự cảm bất hảo.

Hải Lăng Phi tò mò hỏi: "Đây là cái gì hoa?"

"Màu đen Mạn Đà La, là Mạn Đà La hoa trong cao quý nhất chủng loại. Tại cổ lão Tây Ban Nha loại này hoa con nở rộ tại pháp trường phụ cận, cần tử hình phạm máu tươi nước mới có thể nở rộ ra màu đen bông hoa." Tần Phong đem màu đen Mạn Đà La lai lịch nói liên tục: "Loại này hoa hoa nói đại biểu nghiêng ngửa lưu ly, cùng không thể biết trước tử vong."

"Là ai giao cho ngươi?" Nghe tới cần máu tươi nước mới có thể nở rộ, Ngụy Thiểu Thiên trong lòng đã nhắc lên kinh thiên sóng biển.

"Cửa một người, ngươi bây giờ truy khả năng đuổi đến.

Tần Phong hàm hồ nói thầm.

Ngụy Thiểu Thiên hai mắt hí một cái, tròn mắt trong sẫm đến nhẹ nhàng ý, đúng là đưa qua chậu bông kia, bắt được màu đen Mạn Đà La hoa kính đem hoa từ trong chậu trực tiếp lôi đi ra, mới mở thổ những rơi đầy đất, có rơi xuống

nước tại trên bàn, điều này làm cho Hải Thụy Tường cùng Hải Lăng Phi nhin không được nhú nhú mày, nghĩ thâm cái này Ngụy Thiếu Thiên phát sinh sao diên?

Không nhìn thấy bất kỳ khác thường gì gì đó, Ngụy Thiếu Thiên trông mắt lại là một trận loạn chuyển, Tần Phong bất mãn vỗ vỗ trên người rơi xuống nước thổ nhượng, phát phát tay: "Người bán hàng, đổi một cái bàn."

Người bán hàng tuy rằng bất mãn Ngụy Thiếu Thiên cử động, nhưng khách nhân chí thượng, đổi mới rồi vị trí sau, Hải Thụy Tường vừa ngồi xuống liền nhin không được đổi sắc mặt cực kỳ âm trầm Ngụy Thiếu Thiên nói: "Thiếu Thiên? Chuyện gì xảy ra? Người vừa mới làm sao vậy?"

"Có thể là Ngụy tiên sinh lo lắng đệ đệ mình ah?" Tần Phong móc ra một diếu hương yên đốt, một lời hai ý nghĩa.

"Người đem hãn sao!"

Ngụy Thiếu Thiên bao hàm tức giận, gầm nhẹ hỏi.

Thấy hãn tức giận, Hải Thụy Tường lại càng hoảng sợ, có chút không vui nhú nhú mày, trái lại Tần Phong hồn nhiên không thêm để ý, thản nhiên nói: "Ngụy tiên sinh cũng đừng hỏi ta, ta sao có thể đã làm gì hãn? Bất quá Ngụy tiên sinh, ta trái lại muốn biết nguyên vốn đã bị xử ở tù chung thân Ngụy Thiếu Dương thế nào mất tích?"

Xem Tần Phong khuôn Lãng cái nào cũng được thái độ, Ngụy Thiếu Thiên một mực chặt siết quả đấm không có phát tác.

Hải Thụy Tường cau mày hỏi: "Ngụy Thiếu Dương? Hãn làm sao vậy?"

"A? Hải Thúc Thúc không có nghe nói sao?" Tần Phong nhún vai, nói: "Ngụy Thiếu Dương phạm vào tội mưu sát, cường. Gian tội, bị xử ở tù chung thân, bất quá lại chạy thoát, phỏng chừng không bao lâu cảnh sát sẽ phát ra lệnh

truy nã, người này trốn trước khi đi còn đem phòng của ta đốt, ta đang ở khắp thế giới tìm hãn đây, Ngụy tiên sinh? Người biết đệ đệ người đi đâu không?"

Ngụy Thiếu Thiên cắn chặt răng, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, hi vọng nhìn ra chút gì tới, thế nhưng nhất định thất vọng, trái lại Hải Thụy Tường chân mày càng nhăn càng chặt, Hải Lăng Phi còn lại là lo lắng hỏi: "Đốt phòng của người? Không có thương tổn đến người ah?"

"Nếu như ta tại còn không hồi bị đốt." Tần Phong thoáng cười khổ một tiếng, nói: "Đây chính là ba mẹ ta sau khi chết để lại cho ta sau cùng di sản, cũng bởi vì Ngụy Thiếu Dương muốn xài bạn tốt của ta bị ta đau đánh cho một trận, hãn ghi hận trong lòng liền đốt phòng của ta."

"Người không có việc gì là tốt rồi, phòng ở đã không có có thể tại mua." Tần Phong khổ sở thật không là ngụy trang, Hải Lăng Phi vươn tay cầm Tần Phong tay trái, nhẹ giọng an ủi.

"Tần Phong, không có chứng cứ người đừng vội nói xằng!" Ngụy Thiếu Thiên cắn răng nghiêng lợi nói: "Nếu như người ở đây dám vu hãm đệ đệ của ta."

Tần Phong không thềm cười, bản thân uống một hớp nước, thản nhiên nói: "Ngụy tiên sinh còn không biết ah? Xế chiều hôm nay có người đem đệ đệ người cáo lên toà án, chứng nhân nhiều thế nhưng một đánh một trận đi pháp viện làm chứng, có người nói Ngụy Thiếu Dương làm hại nữ nhân ít nhất cũng có hai vị số. Hải Thúc Thúc, người nói 1 cái đệ đệ đều được như vậy, làm ca ca có nên hay không che chở hãn đây?"

"Nếu như đều là thật, vậy sẽ phải trừng phạt nghiêm khắc!" Hải Thụy Tường trầm giọng nói.

"Được rồi, còn có chúng ta căn cứ màn hình phương pháp ghi hình tìm được rồi thiêu hủy ta phòng ở hung thủ xe, căn cứ 2 cái tặc trộm xe khai báo, người chính là Ngụy Thiếu Dương." Tần Phong thản nhiên nói: "Ngụy tiên sinh, người nói đệ đệ người có thể chạy đi nơi nào đây? Theo nói người là đệ đệ người trước

khi mất tích duy vừa tiếp xúc bọn họ a."

Ngụy Thiểu Thiên một trận nghẹn lời, cắn răng nghiêng lợi mới phun ra bốn chữ: "Ta không biết."

"Kia đã như vậy." Tần Phong đồng dạng là nghiêng răng nghiêng lợi, âm hàn nói: "Liền nhanh đi tìm hảo đệ đệ của ngươi, ta Tần Phong phòng ở không phải là trắng đốt, dám đốt phụ mẫu ta di sản, phạm là cùng Ngụy Thiểu Dương có liên quan đều phải bỏ ra thảm trọng đại giới!"

Ngụy Thiểu Thiên bỗng nhiên đứng dậy, một đôi mắt trừng cùng ngư nhân thông thường cao thấp, gằn từng chữ một: "Tần Phong, ngươi dám? !"

"Ha ha ha." Tần Phong lạnh giọng cười to nói: "Ta Tần Phong đời này duy nhất tôn trọng chính là ta phụ mẫu, dám đốt phụ mẫu ta phòng ở, ngươi nói ta có dám hay không?"

Nói xong lời cuối cùng, tiếng như băng hàn.

Xem hai người gương cung bạt kiếm, Hải Lăng Phi bận tâm cầm Tần Phong tay, khẽ lắc đầu một cái, hơi mang theo vài phần cầu xin, thấy Hải Thụy Tường không nói được một lời bình tĩnh gương mặt, khẽ gật đầu thu liễm khí thế của mình, Ngụy Thiểu Thiên sâu ít mấy hơi, trầm giọng nói: "Bá phụ, không có ý tứ, chuyện đột nhiên xảy ra ta phải rời đi trước, chờ hôm nào nhất định đăng môn xin lỗi."

Hải Thụy Tường không nói gì, chỉ là khẽ gật đầu, chờ Ngụy Thiểu Thiên đi rồi, Tần Phong thản nhiên nói: "Chỗ này cơm nước không thể miệng, ta mang bọn ngươi đi ăn một ít ăn ngon ah."

Không để cho Hải Thụy Tường bất kỳ cơ hội phản bác, Tần Phong đã dắt Hải Lăng Phi tay, ý tứ rất sáng tỏ, người Hải Thụy Tường có đi không không sao cả, Hải Lăng Phi nhất định phải đi. Hải Thụy Tường xem nữ nhi tựa hồ đối với Tần Phong thực sự động tâm, trong lòng khổ sở, bất đắc dĩ thở dài: "Ta hơi mệt chút,

về nhà trước nghỉ ngơi, các người đi thôi."

Hải Lăng Phỉ nhìn phụ thân già nua bóng lưng, có chút khó chịu.

Mà Ngụy Thiếu Thiên vội vã chạy tới xe của mình lên, khi hẳn ngồi ở chỗ điều khiển thời điểm, chợt thấy chỗ ngồi kế tài xế bày 1 cái bồn hoa.

Vẫn là màu đen Mạn Đà La, chỉ là hắc như Địa Ngục, máu như quên đồng băng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 167: Theo Ta Tính

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 167: Theo ta tính

Mềm mại trên bờ cát, dưới ánh trăng tản ra màu trắng bạc ánh sáng u u, Hải Lăng Phi dựa sát vào nhau tại Tần Phong trong ngực, trên mặt mang nhàn nhạt hồng nhuận.

"Cùng Lữ Hạc nói ly hôn chuyện sao?"

"Ta đã tìm luật sư." Hải Lăng Phi nhẹ giọng nói: "Chỉ là Lữ gia cũng không đồng ý, khả năng còn muốn liên quán lên một trận."

"Lúc đầu phụ thân người vì sao đồng ý người gả cho Lữ Hạc?" Tần Phong nhíu nhíu mày.

Hải Lăng Phi khổ sở cười, nói: "Lúc đó ba ba ta kinh doanh công ty đối mặt phá sản, cộng thêm mẹ ta qua đời, chúng ta nhà gặp trước nay chưa có đả kích, khi đó Lữ Hạc xuất hiện ở trước mắt của ta, hẳn giúp đỡ ta công ty của phụ thân vượt qua cửa ải khó khăn, đồng thời cho cha ta rất nhiều giúp đỡ, ba ba ta cho là hẳn là có thể tin con rể, cho là ta gả cho hẳn phải nhận được hạnh phúc, hơn nữa khi đó cha ta thân thể sẽ không tốt, ta chỉ tốt đáp ứng, có thể là thế nào cũng thật không ngờ, tại sau khi kết hôn hẳn mới lộ ra tướng mạo sẵn có."

Nghe trong ngực tốt trên thân người nhàn nhạt mùi thơm ngát, Tần Phong nói: "Lữ gia có hay không làm khó dễ người?"

"Coi như là không có chứ." Hải Lăng Phi lắc đầu: "Ta và Lữ Hạc ở riêng đã

không phải là một ngày hai ngày, bọn họ cho là ta bây giờ cách hôn nhân đối Lữ gia hình tượng không tốt, triển lãm phòng lớn món sau, Lữ gia vốn là tại gặp nạn, hơn nữa bọn họ đã cho ta ly hôn là muốn chia hết Lữ Hạc tại Lữ thị tập đoàn công ty cổ phần tài sản, ha hả, ta từ đầu tới đuôi không nghĩ qua muốn bọn họ một phen tiền."

"Hình tượng?" Tần Phong bĩu môi, nhớ lại chiều hôm qua Lữ Trung Dương cùng Lữ Ngôn đáng ghê tởm sắc mặt: "Bọn họ còn đang hồ hình tượng?"

"Ta mệt mỏi, chúng ta đi thôi."

Tần Phong cũng không muốn đang nói cùng ly hôn vấn đề này, nói: "Ta hiện tại có thể coi như là không nhà để về, ngày mai cùng nhau ăn bữa sáng ah?"

Hải Lăng Phi khuôn mặt hơi đỏ lên, có chút nóng lên, ăn điểm tâm đã trở thành giữa hai người tình ái quan hệ đại danh từ, trong lòng tuy có ý xấu hổ cũng nghĩ cùng Tần Phong cộng tiến bữa sáng, nhưng vẫn là nói: "Ba ba ta bệnh còn chưa hết, hẳn tự mình một người tại nhà ta lo lắng, chờ sau này được không?"

"Được rồi."

Tần Phong biết nàng gần nhất mệt chết đi, tự nhiên sẽ không cưỡng cầu.

Lái xe đưa nàng đến rồi Hải Thụy Tường chỗ tiểu khu cửa nhà.

Vừa xuống xe, bọn họ liền nghe được một trận thóa mạ thanh: "Hải Lăng Phi, người cái thói kỹ nữ, người không tuân thủ nữ tắc, người câu dẫn hán tử!"

"Người cái thói kỹ nữ không biết cùng nhiều ít nam nhân lên giường!"

"Ha ha ha, lão tử dùng tiền nuôi người, con mẹ nó người câu dẫn hán tử, người cái tao hồ ly, người mượn ít mặt ah!"

Thóa mạ thanh tại cái tiểu khu này trong vang lên, bốn phía cũng không có thiếu người xem náo nhiệt chỉ trở, mà ở Hải Thụy Tường trước lầu, có chút say

bí tử Lữ Hạc lúc này đang ngẩng đầu mắng to, các loại khó nghe từ ngữ không ngừng hội tụ, Hải Lăng Phi Vốn dĩ mang theo đến một chút mệt mỏi sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, hai mắt hàm chứa lệ, nắm chặt nắm tay lại không biết nên như thế nào đi làm.

"Ai, đó không phải là Lăng Phi sao?"

"Người nam nhân kia là ai? Hẳn thực sự câu dẫn hán tử?"

"Không thể ah?"

Không rõ chân tướng hàng xóm nhộn nhịp chỉ trở, loại này tin đồn dễ dàng nhất bị vào trước là chủ làm nói gạt, hơn nữa Lữ Hạc rõ ràng có mượn rượu tiêu sầu tư thế, làm cho chán chường cảm giác, lại nghe hẳn mắng tê tâm liệt phế, tất nhiên là cho rằng Hải Lăng Phi quả thật như hẳn nói như vậy.

"Được rồi!" Hải Thụy Tường chung quy không nhịn được, hẳn từ trên lầu chạy xuống tới, sắc mặt tức giận trắng bệch, trong mắt tràn đầy tơ máu: "Lữ Hạc, người tên súc sinh này, người hại nữ nhi của ta làm hại còn chưa đủ hung ác sao? Người bây giờ ác nhân cáo trạng trước, ta, ta liều mạng với người!"

Lại nói, Hải Thụy Tường có chút câu lữ thân thể xông tới, nhưng đi không vài bước, cũng cảm giác toàn thân một trận khó chịu, ôm ngực ghé vào dưới đất, Hải Lăng Phi vội vàng chạy tiến lên: "Ba, người làm sao vậy? Ngài hiện tại không thể phát cú a." Lại nói, nàng hai mắt rưng rưng giận nhìn chăm chăm Lữ Hạc: "Lữ Hạc, người cú cho ta!"

"Hừ, người cái thói kỹ nữ cùng nam nhân ước hội hết đã trở về?" Lữ Hạc đã thấy Tần Phong đi tới, trong mắt hiện lên vẻ đắc ý cùng hung ác nham hiểm: "Ta cho người ăn cho người uống, người muốn mua gì ta đều cho người, người lại công ta câu dẫn nam nhân, Hải Lăng Phi, ta quả nhiên là nhìn lầm người."

"Người lẩn, cú cho ta!"

Hải Lăng Phi xem Hải Thụy Tường tức giận lửa công tâm, đưa tay run rẩy chỉ vào Lữ Hạc, tức giận bò đầy trên mặt.

Tần Phong đi lên trước, nhìn thoáng qua Lữ Hạc, thản nhiên nói: "Lữ tiên sinh, người bây giờ có thể ly khai."

"Thế nào? Người cái câu dẫn người khác lão bà nam nhân còn có mặt mũi làm ta ly khai?" Lữ Hạc cả tiếng hét lên.

"Người có thể thử xem mười giây đồng hồ sau khi người còn đang ta trong tầm mắt người sẽ không biết làm sao mà đi."

Tần Phong hai mắt híp một cái, lạnh lùng nói, sát khí phóng ra ngoài, xung quanh nhiệt độ chợt giảm xuống.

Lữ Hạc toàn thân sợ run cả người, nhìn Tần Phong hai mắt tựa như thấy khăng khít Luyện Ngục, sợ hãi trong lòng bị vô hạn phóng đại, ánh mắt bộc phát sợ hãi cùng bất an, thân thể theo bản năng lui ra phía sau, ngoài miệng cũng cứng rắn: "Người đôi cầu nam nữ này chờ xem, các người sẽ không có kết quả gì tốt!"

Tần Phong không để ý đến hắn nói nhảm, ngồi xổm người xuống cầm Hải Thụy Tường tay cổ tay, đem bắt mạch cảm giác hắn mạch đập hỗn loạn, đưa hắn đỡ lên tại trên người hắn không ngừng phát, chẳng qua là sơ qua công phu, Hải Thụy Tường sắc mặt dần dần khôi phục lại, chỉ là mang theo cực độ uể oải, thấy Tần Phong sau khẽ gật đầu, lại run rẩy cầm Hải Lăng Phi tay: "Lăng Phi, là ba có lỗi với người, là ba ba có lỗi với người, ba tại cũng không ép người."

"Ba, đừng nói nữa."

Hải Lăng Phi đỡ lấy hắn, xoa xoa nước mắt, nói: "Ta trước đỡ ngài đi về nghỉ."

Không có để ý những người hàng xóm ánh mắt cổ quái, bọn họ đã không

muốn đi để ý, đỡ Hải Thụy Tường về đến nhà, Hải Lăng Phi rất nhanh cầm Tần Mộ Dung Điệp lúc đầu mở thuốc cho hắn ăn, đợi Hải Thụy Tường nằm ở trên giường nghỉ ngơi sau, nàng mới về mặt uế oải cùng thống khổ đi tới, Tần Phong ý ở một bên trước cửa thờ dài, xoa xoa nước mắt của nàng: "Mới vừa rồi không có đánh hắn, người sẽ không trách ta chứ."

"Ta biết người vì tốt cho ta." Hải Lăng Phi lắc đầu.

Tần Phong nhẹ nhàng sửa lại một chút nàng cái trán trước hơi có vẻ xốc xếch sợi tóc: "Tại nhà nghỉ ngơi thật tốt, ta đi đánh hắn."

Hải Lăng Phi yên lặng gật đầu.

Nhìn Tần Phong rời đi, nước mắt của nàng tại một lần không ngừng được chảy xuôi xuống tới, nhẹ nhàng nắm một quả cúc áo, rừ rừ nói: "Nếu như, nếu như sớm đi năm gặp phải người, nếu như, người không có bạn gái, thế nhưng trên cái thế giới này không có nếu như, Tần Phong. . ."

Tần Phong đi xuống lầu lái xe ra tiểu khu, cho Tô Yên mới gửi một cái tin nhắn ngắn.

Không có thời gian bao lâu, Tô Yên điện thoại của gọi lại: "Lữ thị châu bảo tập đoàn 7 năm trước tại nữ giao làm đưa ra thị trường, phát triển cho tới hôm nay thị giá trị ước là 20 ức USD. Trong đó 30% công ty cổ phần tại Lữ Trung Dương tay trong, 15% tại Lữ Hạc trên người, 10% tại Lữ Ngôn trên người, cha con bọn họ 3 người có tuyệt đối nắm quyền trong tay, nếu như chỉ cần chỉ lấy mua sắm lưu lạc bên ngoài bốn mươi lăm phần trăm, đối với bọn họ cấu bất thành uy hiếp."

"Ta sẽ nghĩ biện pháp lấy đi Lữ Hạc trên người 15% công ty cổ phần." Tần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Người đem còn thừa lại bốn mươi lăm phần trăm cho ta thu mua, không cần để ý xài bao nhiêu tiền."

"Kỳ thực không cần tốn bao nhiêu nhiều lắm tiền." Tô Yên nhẹ giọng nói:

"Lữ thị châu bảo tập đoàn có 80% châu bảo vào bến đến từ Đông Nam Á, Úc Đại Lợi kém một bậc cùng Phi Châu, chỉ cần bọn họ đình chỉ cùng Lữ thị châu báu Hợp Tác, tại cộng thêm gần nhất triển lãm phòng lớn món, cổ phiếu giá cả rất nhanh thì sẽ té ngã đáy cốc, đến lúc đó lấy tài chính công kích đảo loạn chợ, nhân cơ hội thu mua tất cả lưu lạc bên ngoài công ty cổ phần cũng không khó, Đông Nam Á phương diện Lang Vương hoàn toàn có thể giải quyết, Úc Đại Lợi kém một bậc ta sẽ giải quyết, về phần Phi Châu, Quang Huy phong Vương địa bàn, ở nơi nào không ai sẽ cự tuyệt Quang Huy yêu cầu."

"Đi, dù cho công ty này bị chơi đùa chỉ còn lại có mấy nghìn vạn thị giá trị, cũng phải cấp ta làm qua đây." Tân Phong cười lạnh một tiếng, nói: "Tốc độ càng nhanh càng tốt, ta đã không kịp chờ đợi muốn cho công ty này theo ta tính."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 168: Tay Không Chiếm Đại Tiệm Nghi

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 168: Tay không bộ trắng sói

Đứng đầu đề cử: Xuyên qua chi Tu Tiên, căn ngôn, nông gia vui vẻ tiểu lão bản, thanh tú gia tu chân trong, xuyên qua Ma Hoàng Vũ Tôn, nắng ấm, sống lại làm thiên hạ, sống lại làm lấy ăn nhập đạo, sống lại trái duy, Long đồ án nhét tụ tập

Nam thiên tiêu khiển cao ốc.

Nơi này là Nam Hoa Bang tổng bộ, cũng là Đông Thiên Thị nổi danh nhất chỗ ăn chơi, nhà hát, dạ tổng hội, âm nhạc quán vỉa hè, nhà hàng vân vân, thậm chí còn có 1 tầng là chuyên môn sòng bạc, bắt quá ra vào vào cực kỳ nghiêm ngặt. Chỉ cần không có mát xa phòng tắm, có người nói Lưu Linh cũng không thích cái này nhét tiến đấu Kim hạng mục.

Lữ Hạc xe đình ở chỗ này, say bí tỉ hần lung lay lắc lắc đi vào cao ốc, Tần Phong theo sát phía sau.

Toàn bộ nam thiên tiêu khiển cao ốc phụ cận ngựa xe như nước.

Chẳng qua là khi Tần Phong bước vào lầu 1 đại sảnh thời điểm, liền cảm giác được từng đợt cũng bất hữu thiện ánh mắt liên tiếp hai ba nhìn quét mà đến, toàn bộ Nam Hoa Bang cao tầng đều biết Tần Phong làm thịt Lưu Linh đệ đệ, chỉ là ngại vì Lưu Linh một mực không có hạ mệnh lệnh, cho nên đối với Tần Phong cũng không có trực tiếp động thủ, nhưng không có nghĩa là những người này sẽ

cùng Tần Phong phát triển ra đôi bên hữu hảo quan hệ, tuy rằng bọn họ không biết bọn họ boss đã bị Tần Phong ôm đến rồi trên giường.

Mã Khôn khi nhìn đến Tần Phong sau khi đi vào, trong mắt thoáng hiện một tia sát ý, người đã tự chui đầu vào lưới, kia đừng trách ta không khách khí. Thoáng xiêm áo cái thủ thế, xoay người tiến nhập giam khống thất.

Nhìn Lữ Hạc quen đường mà đến vào vip thang máy, Tần Phong tìm cái sofa ngồi xuống, xuất ra một khối kẹo cao su nhai, khoảng chừng có 5 6 phút, Tần Phong mới là đứng dậy, đi vào ngồi phổ thông bên trong thang máy, xoa bóp bên trong thang máy biểu hiện tầng cao nhất 11 tầng, theo sát mà vào còn có 4 cái âu phục giày da gia hỏa, mang tai nghe, tại trong thang máy đem Tần Phong tầng tầng vây quanh.

Giam khống thất trốn Mã Khôn lo lắng đến Tần Phong không biết võ lực của giá trị, trầm ngâm chỉ chốc lát, đưa qua vô tuyến bộ đàm, trầm giọng nói: "Trước không nên khinh cử vọng động, lâu 3, tự cấp ta đi vào 6 cái!"

Bất quá ngăn ngại công phu, toàn bộ trong thang máy đã đứng 10 một người, đã là thang máy tối cao chịu tải trọng lượng, Tần Phong bị bao quanh vây quanh ở trung tâm, xem 10 một người không có việc gì ánh mắt kia quăng bản thân một chút, trong lòng buồn cười, nói: "Ta như là tìm đến cái việc vui, về phần sao?"

"Động thủ!"

Mã Khôn trầm giọng rầm trời.

Nghe được đại lão mệnh lệnh, 11 cái Nam Hoa Bang tay chân lập tức xoay người lại, từng cái một trợn mắt nhìn, Tần Phong giơ lên một quyền đánh tại ngay chính giữa một người trên lỗ mũi, đờ hấn kêu thảm một tiếng thời điểm, thân thể ở phía sau cũng bị còn lại hai người trói ở, mắt thấy chính diện mấy người nắm tay huy tới, Tần Phong thân thể một ngồi chồm hổm, hai tay trong nháy mắt cố sức, cứng rắn lôi trói ở hấn cánh tay hai người về phía trước huy đi, thật đả thật đánh vào trước mặt bụng hai người.

Đội tránh ra khỏi ràng buộc, Tần Phong miệng vừa phun, kẹo cao su ở giữa màn hình cameras lên.

Giam khống thất nội hiển kỳ bình hình ảnh nhất thời một mảnh mơ hồ, Mã Khôn quát lớn: "Đem thang máy cho ta đứng ở lầu bảy, bắt sống tiểu tử này!"

Lại nói, đem vô tuyến điện ném một cái, dẫn một đám người ngồi vào vip thang máy, tốc độ so với phổ thông thang máy phải nhanh rất nhiều, thẳng đến lầu bảy sau, lập tức đem Tần Phong ngồi cửa thang máy vây chặt như nêm cối, lầu bảy là nam thiên tiêu khiển cao ốc bảo an phòng tập thể thao, tụ tập một đám cơ thể mọc lan tràn hán tử, thấy Mã Khôn dẫn người như lâm đại địch vây quanh cửa thang máy, tuy rằng không rõ xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn là lại gần cho Mã Khôn trợ trận.

Chẳng qua là khi trong thang máy lầu bảy dãy số sáng lên đứng, thang máy mở ra sau khi, mọi người hai mặt nhìn nhau, bên trong năm 10 cái đang ở trên thống khổ bọn họ, Tần Phong sớm cũng không biết đi nơi nào.

"Mẹ nó."

Mã Khôn cả tiếng mắng một câu, trầm giọng nói: "Cho ta đem hẳn lục soát đi ra, không muốn đã quấy rầy khách hàng."

Một đám người nhận nhịp gật đầu tản đi, Mã Khôn đi tới một bên vip thang máy xoa bóp tầng cao nhất 18 tầng, bình tĩnh gương mặt. 18 tầng là tầng quản lý, người ngoài là cấm đi vào, mặc dù là tư lịch không đủ Nam Hoa Bang thành viên cũng không cho phép đi vào, Mã Khôn đi hướng Lưu Linh phòng làm việc của không có để ý xung quanh một ít nhân viên chào hỏi, đang đi tới cửa, đã thấy Lưu Linh tiểu bí thư lúc này chính nhất mặt buồn bực đứng ở cửa, nhíu nhíu mày: "Chuyện gì xảy ra?"

"Vừa mới chọt xông vào tới một người người, thật là thật không có lễ phép." Tiểu bí thư có chút bất mãn nói: "Nói muốn cùng chủ tịch trò chuyện sinh ý, liền đem người ta cho đánh văng ra ngoài."

Mã Khôn khoát tay áo, để cho nàng rời đi trước sau, gõ cửa một cái.

"Tiến đến."

Lưu Linh vắng lặng thanh âm truyền tới sau, Mã Khôn mở ra cửa phòng, khi thấy Tần Phong lúc này hai chân treo nguầy nguội ở chỗ kia, mà Lưu Linh vẻ mặt hăng giọng trên ghế làm việc không nói được một lời, cho dù ai xem cũng nhìn ra lòng của nàng lúc này tình rất không thoải mái.

"Mã tiên sinh trái lại hiếu khách." Tần Phong cười nhạt nói: "Tần mỗ người đến tìm cái việc vui cũng muốn ngăn?"

"Tần Phong, người không biết tốt xấu xông vào chúng ta tổng bộ, người nghĩ rằng ta sẽ như thế buông tha người?" Mã Khôn trầm giọng rầm trời.

Tần Phong nhún vai: "Ít nhất hiện tại xem ra, người thật sự không giữ được ta. Hơn nữa, Lưu bang chủ cũng sẽ không đuổi ta đi, đúng hay không?" Lại nói, cười híp mắt nhìn Lưu Linh.

Lưu Linh so với ai khác đều muốn hạ mệnh lệnh đem tên khốn đáng chết này bắn cho đi ra ngoài, thế nhưng nàng cũng biết tên hỗn đản này miệng không chọn nói dưới tình huống đối với mình rất bất lợi, trầm giọng nói: "Mã Khôn, có chuyện gì không?"

"Chính là tiểu tử này sự tình."

"Ta đã biết, người đi xuống đi."

"Bang chủ?" Mã Khôn có chút lo lắng nhìn thoáng qua Lưu Linh.

Bất quá Lưu Linh không có giải thích cho hắn, hắn cũng không dám hỏi nhiều, ác hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt Tần Phong sau liền lui xuống.

"Lão bà." Tần Phong cái này không biết xấu hổ nhìn Lưu Linh sắc mặt tái xanh, nhin không được cười híp mắt tiến lên trước suy nghĩ muốn điều chỉnh

điều chỉnh không khí, thế nhưng Lưu Linh nghe được hần xưng hô, trong mắt đã không ngừng toát ra hàn quang, một chữ một cái lạnh lùng nói: "Tần Phong, chú ý miệng của người đầu dùng từ! Bằng không ta thực sự sẽ đem người đuổi ra ngoài!"

"Phát lớn như vậy Hỏa làm gì." Tần Phong bĩu môi, thản nhiên nói: "Nên phát sinh đều xảy ra, ta đều thừa nhận, người còn có cái gì không thừa nhận?"

"Tần Phong!"

Lưu Linh phát hiện mình tại Tần Phong trước mặt càng ngày càng không cách nào bảo trì luôn luôn trấn định tâm tính, giận quát một tiếng sau sâu ít mấy hơi, điều chỉnh tâm tính của mình.

"Tốt, tốt, không hô sẽ không hô." Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Nhìn người như thế không chào đón ta, ta cũng liền nói ngắn gọn, ta bị người khi dễ, tới tìm người hỗ trợ đây."

Lưu Linh liên tục cười lạnh, nhìn Tần Phong cũng không nói lời nào, như là xem cái nhảy nhót vở hài kịch.

Tần Phong không nghĩ xấu hổ, nói: "Lữ Hạc hiện tại đang ở cái này tòa đại lâu sống phóng túng, mục đích của ta rất đơn giản, Lữ Hạc trong tay có Lữ thị châu bảo tập đoàn 15% công ty cổ phần, ta xem Lữ gia người không vừa mắt, cái này 15% công ty cổ phần người cầm trong tay."

"Người khi bọn hần là người ngu sao?" Lưu Linh nhin không được cười lạnh nói: "Lữ Hạc tại phế vật cũng sẽ không đem trong tay công ty cổ phần nhường ra đi."

"Người có thể đã làm cho hần tại trong sòng bạc thiếu các người tiền, sau đó đem công ty cổ phần lấy tới."

"Tần Phong, ta vô tâm tình ở chỗ này nói đùa với người, Lữ Hạc trong tay cổ

phiếu giá trị 18 ức nhân dân tệ, người cho là hẳn sẽ ngốc đến thiếu ta 18 ức?" Lưu Linh có chút không thể nhịn được nữa, trầm giọng nói: "Hiện tại nếu như không có chuyện gì mời ly khai, ta còn phải làm việc."

"Sớm nhất bắt đầu ngày mốt, Lữ thị châu báu cổ phiếu sẽ đại hạ, hẳn cổ phần trong tay rất nhanh thì sẽ không đáng một đồng, thế nhưng tối đa 2 cái cuối tuần sau khi, Lữ thị châu báu cổ phiếu sẽ khôi phục bình thường đi tình." Tần Phong thản nhiên nói: "Ta biết người hợp tác với Lôi Thiên Hào gần nhất đang cần tiền, lần này cho một mình người kiếm tiền buôn bán, tay không bộ trắng sỏi ổn định không lỗ, suy nghĩ một chút."

Lưu Linh hí mắt, đang đang suy tư Tần Phong chuyện này trình độ chân thật.

"Ta sẽ không lừa gạt nữ nhân của mình." Tần Phong biết nàng lòng có nghi hoặc, cười khổ một tiếng, đứng lên nói: "Nhớ kỹ, trăm phần 15, không cần rất nữa, bằng không người sẽ thường."

Lưu Linh đưa mắt nhìn Tần Phong đi ra phòng làm việc, nhưng rất nhanh Tần Phong một câu nói truyền vào lỗ tai của nàng sau, nàng không bình tĩnh cầm lấy trên bàn ống đựng bút đập tới, đập vào trên cửa, Tần Phong sớm bỏ chạy không biết hình bóng.

"Cùng người ngủ một giấc cho người kiếm 18 ức, người thật đúng là không tiện nghi!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 169: Cho Lữ Thị Một Cuộc Làm Ăn Lớn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 169: Cho Lữ thị kéo bút đại buôn bán

Lưu Linh hít sâu mấy hơi thở, hóa giải tức giận trong lòng.

Đứng dậy đi tới cửa trước, đem rơi xuống tại dưới ống đựng bút nhật lên, lúc này cửa bỗng nhiên chi nha mở ra, Lưu Linh cau mày nhìn thoáng qua, nhất thời lại là tức giận tăng vọt, cũng Tần Phong thẳng nhai này lại đã trở về, Tần Phong đang muốn cảnh cáo Lưu Linh nói cho hắn biết thủ hạ không muốn tìm phiền toái, lại nhìn thấy Lưu Linh ngồi chồm hổm đến đang nhật lên dưới đất ống đựng bút, trên cao nhìn xuống vừa vặn thấy mặc áo nội phong cảnh, vẫn là màu đen lôi ty loạt hung y, chỉ là không biết nửa người dưới mặc chính là không phải là nguyên bộ, nghĩ liếc mắt một cái nàng cái mông vung cao, đồng dạng không thể thiếu bị tất chân bao gồm đùi đẹp.

Nhìn Tần Phong không chút nào che giấu tham lam ánh mắt, Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, cũng không muốn vừa đứng dậy đã bị Tần Phong kéo đến trong ngực, tâm lý trầm xuống, đang muốn giận quát một tiếng, Tần Phong lại bên tai của nàng nhẹ giọng nói: "Người hô ah, chỉ cần người hô thủ hạ của người người tiến đến thấy như vậy một màn, người nói bọn họ sẽ nghĩ như thế nào?"

Vừa nói, hắn một đôi tay theo Lưu Linh lưng từ từ trượt xuống, đặt tại của nàng đỉnh kiều cái mông lên, cách váy cùng tất chân nắn bóp lại có một phong vị khác.

"Buông tay!" Lưu Linh chịu đựng thân thể trận trận cảm giác tê dại, cau mày lạnh lùng nói.

Chỉ là trả lời của nàng là Tần Phong môi, Lưu Linh 2 cánh hoa môi cánh hoa vẫn là Băng lạnh lạnh, Tần Phong ưa thích loại này lạnh lẽo cảm giác, cho nên rất tham lam hút cho phép đến, cảm giác được Lưu Linh một loạt ngân nha tạo thành phòng tuyến, Tần Phong một tay nháy đi ra tại Lưu Linh không cách nào ngăn cản dưới trạng thái đặt tại của nàng bộ ngực sữa bên trên, Lưu Linh chau mày, nhin không được nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, nhưng không ngờ bị Tần Phong trong nháy mắt đột phá phòng tuyến.

Lưu Linh tuy rằng tinh thần lên chống cự, thế nhưng thân thể nhưng ở Tần Phong trên dưới trong công kích không ngừng rơi vào tay giặc, muốn nói người tinh thần rất khó dưới tình huống như vậy tới khổng chế mình **. Nàng cảm giác thân thể của chính mình càng ngày càng mềm, vẫn là cau mày, làm một tràng tiếng gõ cửa bỗng nhiên truyền đến thời điểm, nàng cả người run một cái, há mồm liền cắn, Tần Phong tốc độ nhanh, lui về phía sau nháy một bước: "Ha ha, không cản được."

Lưu Linh sắc mặt tràn đầy sát khí, xem Tần Phong dương dương đắc ý đáng đập, hận không thể đưa hãn thiên đao vạn quả, tiếng đập cửa lại vang lên, nàng một vừa sửa sang lại bị Tần Phong lung tung xoa dẫn đến xốc xếch y phục, một bên bình tĩnh nói: "Chờ một chút."

Đợi tâm tình ổn định, sắc mặt hơi chút khôi phục bình thường sau, mới là lạnh lùng nói: "Tiến đến."

Bí thư vào nhà sau thấy Lưu Linh trên mặt chưa rút đi hồng nhuận, trong mắt lóe lên một vẻ kinh ngạc và hiếu kỳ, nhưng rất nhanh lại nhìn Tần Phong, Tần Phong không để ý đốt một điếu Hương Yên: "Người nói là được, đều không phải là người ngoài."

Tiểu bí thư khẽ nhíu mày, Lưu Linh đối Tần Phong vô lại sức đã bất lực, thản

nhiên nói: "Có chuyện gì nói đi?"

"Là như vậy, dưới lầu sông bạc Trù Mã ra một vài vấn đề."

"Vấn đề gì?" Lưu Linh cau mày.

Trù Mã là sông bạc nghiêm ngặt quản lý, Nam Hoa Bang kỳ hạ từng sông bạc Trù Mã đều có đến nghiêm khắc màn hình, để tránh khỏi xuất hiện khai man, tiểu bí thư nhẹ giọng nói: "Căn cứ sông bạc quản lý phương sông nói, ban đầu ở Hồng Nhạc Khu mất một nhóm Trù Mã lục tục xuất hiện ở sông bạc trong, bị người bộ đi 12 vạn tiền mặt."

"Diệp Đào bọn họ?"

Lưu Linh vặn chân mày, nàng không quan tâm tổn thất kia hơn 10 vạn, mà là Diệp Đào xuất hiện, dù sao Diệp Hạo dư uy vẫn là trong lòng nàng một cây gai, Diệp Đào là Diệp Hạo đệ đệ, đồng dạng không thể xem nhẹ, trong lúc đang suy tư, một bên Tần Phong lúng túng cười nói: "Cái kia ta biết nói chuyện gì xảy ra?"

"Nói!"

Tần Phong mặt không đỏ tim không đập mạnh nói: "Lúc đầu Diệp Đào đánh cướp nhà kia sông bạc thời điểm ta vừa lúc ở tràng, thuận lợi trộm đi hơn 10 vạn Trù Mã. Bất quá ta về sau cho người khác."

Vừa nói xong, Tần Phong cũng cảm giác Lưu Linh lạnh như băng hai mắt chật nhìn mình chăm chăm, tựa như là phải đem bản thân cho tại chỗ đánh giết tới cận bã.

"Khi đó hai ta không hôn, nếu như sớm biết rằng hôm nay, ta cũng sẽ không nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của." Tần Phong bất đắc dĩ nói.

"Người cút cho ta."

Lưu Linh nghe Tần Phong trong miệng nói nhảm, nhin không được rằm trời.

Một bên tiểu bí thư lại càng hoảng sợ, nàng từ chưa thấy qua Lưu Linh nổi giận lớn như vậy, dĩ vãng mặc dù là thiên đại sự tình cũng đều trấn định dị thường, cái này chợt xông vào người tới rốt cuộc là ai? Dĩ nhiên chọc Lưu Linh như vậy sinh khí?

"Ta cũng nghĩ đi, thế nhưng người dám kia thủ hạ sẽ chờ ta đi ra ngoài đem ta thu thập." Tần Phong phun miệng vành mắt, nói: "Bất quá ta lại đổi chú ý kHông đi, bởi vì ta nhà phòng ở bị đốt ta hiện nay không nhà để về."

"Lăn!"

Lưu Linh lạnh giọng rằm trời, bình tĩnh gương mặt, làm như thật sự nổi giận: "Ta không muốn tại nhìn thấy người, cú cho ta!"

Tiểu bí thư bị sợ lui về phía sau 2 3 bước.

Tần Phong bận tâm đứng dậy, bất đắc dĩ nói: "Nếu không chào đón ta, ta đi còn không được sao."

Đợi được Tần Phong sau khi rời khỏi, Lưu Linh mới là dần dần khôi phục lại, ngồi ở chỗ kia thân nhiên nói: "Người đi ra ngoài trước đem, làm Mã Khôn tiến đến một chuyến, mặt khác thông tri phương sông nhóm kia Trù Mã khởi nguồn không cần điều tra."

Tiểu bí thư sau khi lui xuống, Lưu Linh đứng dậy đi tới cửa sổ sát đất trước, nhìn phần hoa đô thị cảnh đêm, nhớ tới mình bị kia vô lại khi dễ nhiều lần, trên mặt mang nhàn nhạt đau thương, một mực đợi được Mã Khôn tiến đến, nàng mới khôi phục nhất quán băng lãnh.

Mà Tần Phong lo lắng Lưu Linh thủ hạ chính là thái độ, không có ở nam thiên cao ốc vui đùa, hẳn gần nhất tâm tình thực sự không được tốt lắm, động thủ tại đã thương người, đoán chừng Lưu Linh thật muốn hận hận hận đến Bắc Băng

Dương.

Mới vừa đi tới bãi đỗ xe, Tần Phong nhìn thấy thua không ít Lữ Hạc lung lay lắc lư đi tới, không chút nghĩ ngợi liền từ phía sau lưng kéo lại tóc của hắn, Lữ Hạc Vốn dĩ còn đang đối tối hôm nay vận may cảm thấy phiền muộn, cảm thấy tóc bị người níu lại sau lại càng hoảng sợ: "Người nào."

"Đại gia người."

Tần Phong không nói hai lời, đem giùng giăng Lữ Hạc lôi đến một chỗ không ai địa phương, một trận quyền đấm cước đá, thương cảm Lữ Hạc đau nằm úp sấp dưới đất ôm đầu hô to cầu xin tha thứ, Tần Phong đang đánh hăng say, điện thoại vang lên, lấy ra nữa vừa nhìn là 1 cái không biết dãy số, chuyển được sau hỏi: "Này, vị ấy?"

"Tần tiên sinh, sẽ không nhanh như vậy chỉ biết đem Lữ mỗ người đã quên ah?"

Lữ Trung Dương cười híp mắt thanh âm truyền đến.

Tần Phong sững sốt, nghe nói kia ác tâm giọng của, rồi hướng Lữ Hạc cái mông lên hung hăng đạp một cước, nói: "Lữ tiên sinh buổi tối không ngủ được chẳng lẽ là lương tâm phát hiện?"

Tần Phong ngoài miệng Lại nói, trên chân có thể chưa quên, đem Lữ Hạc bức ở trong góc đá đến, Lữ Hạc thường thường kêu thảm một tiếng, truyền vào điện thoại di động nội, Lữ Trung Dương sau khi nghe được nhin không được cười nói: "Tần tiên sinh buổi tối thật hăng hái."

"Phải không? Ta theo đạo dạy bảo một cái phế vật, không biết Lữ tiên sinh có hứng thú cùng nhau sao?" Tần Phong hỏi.

Lữ Trung Dương hừ một tiếng, nói: "Tần tiên sinh, ta chỉ bất quá muốn nói cho người biết, nếu như người đủ thông minh, cầm 10 vạn đồng tiền, từ hôm nay

trở đi ta Lữ thị cùng người không có bất kỳ gút mắt. Nếu như người thiếu thông minh, người ngay cả 10 vạn đồng tiền đều lấy không được."

"Tiền kia người trước không cần cho ta, bản thân giữ lại mua cái bổ phẩm ah."

"Kia Tần tiên sinh tự giải quyết cho tốt."

Cúp điện thoại, Tần Phong cảm giác có chút mệt mỏi, nhìn cũng không nhìn xoay người rời đi, đồng thời bấm Tô Yên điện thoại của. Hắn trái lại không đối Lữ Hạc tự nặng tay, không thì Lữ Hạc vào y viện thế nào làm Lưu Linh bọn họ xảo trá?

"Ta sẽ không bỏ qua cho người!"

Lữ Hạc thảm hề hề bò dậy, cảm thụ được trên lưng một trận đau nhức, nhịn không được rên rỉ một tiếng.

"Tô Yên, Lữ thị châu bảo có thể vận dụng vốn lưu động có bao nhiêu?"

"Cũng không nhiều, triển lãm phòng lớn món Lữ thị châu bảo thường không ít tiền, hiện tại chỉ có thể duy trì bình thường vận hành." Tô Yên nói.

Tần Phong ngồi trên xe, suy nghĩ một chút, nói: "Vậy cho Lữ thị kéo 1 cái Hợp Tác buôn bán, cần hãn đầu một số tiền lớn buôn bán, có thể tìm La Bá Đặc (Robert) Kahn châu bảo công ty, nói chung mặc kệ dùng biện pháp gì, làm Lữ Trung Dương thiếu tiền thiếu nhất định phải đem mình công ty cổ phần xuất ra đi đổi tiền, trong tay hãn năm 30% nhiều lắm, trước hết để cho hãn lên thiên đường, tại làm hãn cho ta phun ra thiên đường cùng Địa Ngục tiền vé vào cửa tới."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 170: Nên Động Thủ Lúc Liên Động Thủ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 170: Nên động thủ lúc liên động thủ

"Tối hôm nay ta là đi tìm Sở Sở đây còn là Yến Tiểu Mộng đây? Bất quá Sở Sở có Mạnh Chiêu Quân bảo kê, Yến Tiểu Mộng trong nhà phụ mẫu khẳng định tại nhà, hai bên cũng không tốt hạ thủ a."

Vừa lái xe, Tần Phong vừa nghĩ tối hôm nay nên đi nơi nào.

Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân ở tại Sở Dương biệt thự trong, Tần Phong vì lộ vẻ bản thân có bản lĩnh, lúc đó chết sĩ diện nói mình có khi là chỗ ở, ai ngờ muốn Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân dĩ nhiên cũng không kiên trì, điều này làm cho Tần Phong trong lòng sau một lúc hồi, đang bất đắc dĩ giữa, Vạn Hiếu Dương gọi điện thoại qua đây nói cùng nhau ăn bữa ăn khuya, Tần Phong nhìn lên giữa bất quá mười giờ, đó là hướng về lão Lý thúc chỗ đó chạy đi.

Cũng không từng nghĩ, xe điều khiển đến nửa đường, nghiêm chỉnh qua một cái rộng đường cái thời điểm, đối diện một chiếc lái xe đến xa quang đèn cấp tốc lái tới, đâm Tần Phong ánh mắt có chút khó chịu, đem tốc độ xe thấp xuống một chút.

"Mẹ nó, tình hình giao thông tốt như vậy mở xa quang đèn đều con mẹ nó là vương bát đản."

Tần Phong thấp giọng mắng một câu.

Bất quá rất nhanh Tần Phong phát hiện không đúng, con đường này cực kỳ rộng, thế nhưng đối diện xe kia tựa hồ là đang hướng về phía tới mình, Tần Phong nhấn cái loa một cái, có thể xe đối diện chẳng những không có hàng tốc, trái lại càng lúc càng nhanh.

Rơi vào đường cùng, Tần Phong không thể làm gì khác hơn là xoay tròn tay lái, khó khăn lắm cùng chiếc xe kia gặp thoáng qua.

Thừa dịp cùng xe gặp thoáng qua thời điểm, hẳn muốn nhìn một chút có đúng hay không một vị mỹ nữ uống nhiều rượu quá, chỉ là cái này một quãng, lại thấy Ngụy Thiếu Thiên đang nổi giận ùng ùng nhìn thẳng phía trước, một tay trầm ổn cầm tay lái, Tần Phong nhíu nhíu mày hừ lạnh một tiếng, mà Ngụy Thiếu Thiên lái hẳn màu đen vượt đồng tại xông ra khoảng chừng có 2 3 khoảng trăm thước thời điểm, xoay tròn tay lái, sấm lốp xe cùng nhựa đường đường ma sát xèo xèo rung động, có đi qua xe cộ nhộn nhịp tách ra đứng ở bên đường, xuống xe nhịn không được lớn tiếng quát mắng.

Ngụy Thiếu Thiên cũng không quan tâm cái này tiếng mắng, đợi phương hướng thay đổi sau khi, nhìn về phía trước Tần Phong lái xe, trong mắt tức giận cùng sát ý tăng vọt, một cước đạp cần ga tận cùng xông tới.

"Muốn chết."

Tần Phong tự nhiên sẽ không sợ sợ hãi, lấy tốc độ cực nhanh thay đổi phương hướng, đồng dạng là một cước chân ga đạp đi về phía đến đối phương lái đi.

Trong chốc lát này đã không ít xe đều khẩn cấp đứng ở ven đường, sau khi xuống xe nhìn kia hai chiếc liều mạng xe, đều cảm giác lòng đang run run.

Không xảy ra ngoài ý muốn, Ngụy Thiếu Thiên đào ra kia bồn Mạn Đà La, máu tanh đất đỏ không ngừng kích thích mắt của hắn cầu, hơn nữa tại nơi đầm máu đất đỏ dưới còn chôn một cái đồng hồ đeo tay, đồng hồ đeo tay kia hẳn quá quen tất bất quá, là Ngụy Thiếu Dương tùy thân đeo. Ngụy Thiếu Thiên biết

Ngụy Thiếu Dương đã dữ nhiều lành ít, bị phần nộ dựa đầu óc mê muội não hấn điên cuồng tìm kiếm Tần Phong, phát thệ muốn Tần Phong nợ máu trả bằng máu.

Tần Phong từ sẽ không sợ sợ bất luận kẻ nào khiêu khích, dù cho hấn mở xe tới tại thể trạng cùng trình độ cứng cáp lên xa xa không kịp Ngụy Thiếu Thiên vượt đồng, rất xa người qua đường thấy cái này điên cuồng một màn, tâm đã nhắc tới cổ họng mắt lên, tốc độ xe đã trên trăm cây số, hai người này là điên rồi sao? Xe tới dám cùng vượt đồng chơi như vậy sao?

Tại tất cả mọi người cho rằng xe gần muốn đánh lên, xe tới xe sẽ chết rất hung ác thời điểm.

Tần Phong hai mắt híp một cái, hai tay linh hoạt tại tay lái cùng ngăn vị trong lúc đó qua lại thao túng, tại cự ly chỉ còn lại có 50 mét mắt thấy sẽ đánh lên nhất khắc, bỗng nhiên đem xe treo trục bánh xe biến tốc, tay lái đầu tiên là hướng phải điều đi một vòng, tại lao ra một khoảng cách sau lại trong nháy mắt hướng trái xoay tròn tay lái, mọi người chỉ thấy kia xe tới xe 1 cái 180 độ đại chuyển biến, đuôi xe kết kết thật thật quét vào việt dã xa đầu xe bên trái.

Oanh.

Rung trời vậy tiếng vang tựa như nổ tung một dạng.

Tần Phong hai tay chặt cầm tay lái, đuôi xe truyền tới kịch liệt chấn động kéo đến âm chiếc xe đều ở đây lay động, tựa hồ tùy thời cũng có thể lật xe, hấn không chút hoang mang, ổn định sau đuôi đã thảm không nỡ nhìn xe sau hướng về một bên xông ra hơn 10 mét, ngay sau đó cấp tốc quay đầu xe. Mà Ngụy Thiếu Thiên cũng không tốt qua, xe vốn có tại cấp tốc di chuyển, cho rằng Tần Phong đủ dám can đảm cùng bản thân chính diện va chạm, ai thành muốn Tần Phong đánh hấn một trở tay không kịp, mặc dù đối với xe bản thân không tạo được tổn thương gì, nhưng làm xe của hấn trong nháy mắt không khống chế được.

Cấp tốc di chuyển xe quán tính cực đại, bị Tần Phong đảo qua, toàn bộ xe bên trái đều đã thiên ly mặt đất, Ngụy Thiểu Thiên cấp tốc chuyển tay lái, xe đầu đá lung tung đung ngã vòng bảo hộ, vọt tới lối đi bộ lên, một bên lại hung hăng đánh vào trên cột giầy điện mới là khó khăn lắm tan mất cường đại quán tính, mà khi hẳn lại muốn một lần nữa nổ máy xe thời điểm, Tần Phong cũng đã lái xe bay hướng về hẳn đánh tới.

Chỉ nghe oanh một tiếng.

Ngụy Thiểu Thiên thân thể theo xe mãnh liệt chấn động một cái, cửa xe cũng lồm đi xuống một khối lớn, bất quá Tần Phong xe tới đầu xe coi như là bị hỏng, mãnh liệt đánh tự phòng hộ khí nang đều đã bị đung phải đi ra, một cước đánh mở cửa xe, Tần Phong từ trên xe đi xuống, hoạt động tứ chi cùng cái cổ, cảm giác hai tay có chút tê dại, mắng chửi một tiếng: "Mẹ cái chim."

Lúc này Ngụy Thiểu Thiên cũng đã bỏ quên xe, nhìn thấy Tần Phong, nghĩ đến đệ đệ chết oan chết uổng, Vốn dĩ hơi có chút tỉnh táo tâm lại bị lửa giận làm đầy rẫy, huy quyền liền đập tới.

Đang ở nổi nóng Tần Phong thân thể thoáng trầm xuống, cánh tay phải lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ cấp tốc lớn mạnh một vòng, từng cái nổi gân xanh, trong miệng gầm nhẹ một tiếng, như kia mãnh hổ xuống núi, song quyền chạm nhau tự, chỉ nghe được phịch một tiếng, Ngụy Thiểu Thiên cắn răng gầm nhẹ, trên mặt càng đỏ lên, thân thể không tự chủ được lui về phía sau 3 4 bước, Tần Phong theo sát mà lên, chân phải về phía trước một xuyên, tay phải khừ tay nâng lên sau hung hăng đánh vào bất ngờ không kịp đề phòng Ngụy Thiểu Thiên trên ngực của.

Ngụy Thiểu Thiên kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể lại một lần nữa rút lui lao đảo ngã xuống đất.

Phối gập mãnh liệt đánh, Ngụy Thiểu Thiên cảm giác tựa hồ là muốn hít thở không thông thông thường, mãnh liệt hút vài hơi không khí, cảm giác bộ ngực

đau nhức, hăn cũng không có hung ác gọi ra, trong đôi mắt tràn đầy lửa giận nhìn chăm chăm trên cao nhìn xuống nhìn mình Tần Phong, giận dữ hét: "Tần Phong, người giết đệ đệ ta, ta muốn cùng người không chết không ngớt!"

Tựa như khó dây dưa dã lang, Ngụy Thiếu Thiên tại một lần vọt lên tới, bất quá lại bị Tần Phong một cước đá vào trên bụng, Ngụy Thiếu Thiên há to miệng hét to một tiếng, hai cái tay trở nên kéo lại Tần Phong chân của cổ tay, Tần Phong hai mắt phát lạnh, chân trái vừa lui vừa nhấc, thân thể ở giữa không trung xoay tránh ra khỏi Ngụy Thiếu Thiên ràng buộc, đầu ngón chân đá vào gò má của hăn lên, kia Ngụy Thiếu Thiên vô ý thức thống khổ gào một tiếng, miệng phun ra một ngụm máu tươi, mang theo 3 4 cái răng.

Người qua đường lúc này đều đã dần dần đi vào, nhìn kia thảm liệt một màn, từng cái một kinh khủng không ngừng, lại không dám đang đến gần, đứng ở không gần không xa địa phương xem cái này náo nhiệt.

Nằm úp sấp dưới đất Ngụy Thiếu Thiên gương mặt sưng lên thật cao, trong miệng không ngừng toát ra máu.

Rốt cuộc là bị đặc chủng huấn luyện binh sĩ, ý chí lực cùng thân thể tổ chất so với người bình thường muốn cường hãn mấy lần, tại ngã xuống đất không bao lâu sau lại một lần nữa dựa lên, xem nhe nanh múa vuốt, hai mắt đẫm máu như dã thú, thề phải tại Tần Phong trên người lưu lại một vĩnh viễn không cách nào lau đi thương tổn. Chỉ là Ngụy Thiếu Thiên tuy rằng bị đặc thù huấn luyện, nhưng xa xa không kịp tại dong binh liên minh cận chiến chiến đấu năng lực xếp hàng thứ nhất Tần Phong.

Lại một lần nữa đem Ngụy Thiếu Thiên đánh ngã xuống đất, Tần Phong không muốn cho hăn quần quít không rời cơ hội, tiến lên một tay bóp ở cổ của hăn, lạnh lùng nói: "Người thật cho là ta không dám giết người?"

"Phốc."

Một ngụm xen lẫn nước bọt máu tươi từ Ngụy Thiếu Thiên trong miệng phun

tới, Tần Phong tuy rằng phản ứng rất nhanh, nhưng vẫn là khó tránh khỏi trên gương mặt lây dính một ít, trên y phục tất nhiên là càng nhiều.

"Người không giết ta, hôm nay ta người nhất định phải mệnh!"

Ngụy Thiếu Thiên bị ghen sắc mặt của đỏ lên, cắn răng nghiêng lợi nói.

Tần Phong hai mắt híp, ngay sau đó một tay nhắc lên hăn, đưa hăn hung hăng té xuống đất, sau đó móc ra một cái khăn giấy xoa xoa máu trên mặt nước, xem Ngụy Thiếu Thiên lại muốn đứng lên, một cước đá vào trên mặt hăn, Ngụy Thiếu Thiên lại là phun ra một búng máu, mũi đã triệt để sứt, người vây xem thấy cái này máu tanh một màn nhộn nhịp rùng mình một cái, nhất là thấy Tần Phong mặt không thay đổi hình dạng, trong lòng kinh sợ không ngừng.

Tần Phong xoay người hướng về xe của mình đi đến, vừa nói: "Đệ đệ người làm xăng làm bậy, người là ca ca không biết quản giáo, trái lại nghĩ đến người đệ đệ làm đều là đối với, ta đối với người môn toàn gia người biểu hiện gì không nói gì."

Cảm giác được phía sau truyền đến một trận kinh phong, Tần Phong không chút nghĩ ngợi xoay người một cước, đem xông lên đã hoàn toàn thay đổi Ngụy Thiếu Thiên lại một lần nữa phóng ngã xuống đất, lại tiếp tục đi hướng xe của mình, tiếp tục nói: "Người luôn miệng nói ta giết đệ đệ người, vậy người cũng muốn xuất ra chứng cứ tới, bất quá ta nghĩ người cũng không chứng cứ gì, nếu như vậy, ta mượn Sở Sở đã từng dùng để tự vệ vũ khí tới giết người đi."

Mở ra đã khiếm khuyết chịu không nổi cốp sau, Tần Phong rút ra một cây gậy bóng chày.

Lúc đầu Tần Phong vừa về đến nhà bất hạnh thấy Sở Sở thay y phục, khi đó nàng cầm cái này thanh gậy bóng chày dùng để tự vệ, rất may mắn gậy bóng chày tại trong hỏa hoạn may mắn tránh khỏi tại khó khăn, bị Sở Sở đặt ở xe cốp sau trong, lấy ra nữa sau, nhớ tới lúc đó Sở Sở ngạo kiều biểu tình khóe miệng giương lên mỉm cười, nhưng thoáng qua dáng tươi cười ẩn nấp, thay vào đó là

mặt không biểu tình.

"Đệ đệ người cường dân nhiều nữ nhân đạt hai vị số, làm hại hơn 20 cái gia đình đến nay còn sinh hoạt tại trong thống khổ, cái này ta cũng không quản, thế nhưng hãn ngàn không nên vạn không có đáng đánh hay không Sở Sở chú ý." Tần Phong đi lên trước, gậy bóng chày hung hăng đập vào muống giùng giăng bò dậy Ngụy Thiếu Thiên trên vai, chỉ nghe răng rắc một tiếng, Ngụy Thiếu Thiên tại cũng không nhin được hét thảm một tiếng, thân thể lại nằm ở dưới đất.

"Về phần người Ngụy Thiếu Thiên, người cho rằng người đệ đệ không có làm sai sự, ta biết người nào tàn." Tần Phong lại là một gậy quất vào đầu gối của hãn bên trên, đối Ngụy Thiếu Thiên kêu thảm thiết mắt điếc tai ngơ, tiếp tục nói: "Nào tàn phóng mất đệ đệ người, làm hãn đốt phòng của ta, chỉ một điểm này, ta giết cả nhà người đều là đối với."

2 gậy gộc đi xuống, Ngụy Thiếu Thiên hai cái đùi đã không đứng lên nổi.

Trong đám người rút hút khí lạnh thanh âm cũng càng ngày càng nhiều, nhìn kia dưới đất không ngừng gào thảm Ngụy Thiếu Thiên, đều cảm giác mình đầu gối đau.

Giữa lúc Tần Phong chuẩn bị một chút một gậy gõ đầu thời điểm, bỗng nhiên hãn cảm giác được một trận sát ý, không chút nghĩ ngợi nhắc lên Ngụy Thiếu Thiên, đã thấy tại một chỗ xông lại một nữ nhân, trong tay cầm một cây súng lục đang nhắm ngay hai người phương hướng, nữ nhân lớn lên rất anh khí, lạnh lùng nhìn ở đây: "Buông hãn ra!"

"Nổ súng, giết hãn!"

Ngụy Thiếu Thiên nhìn người tới sau, dùng cuối cùng này còn sót lại vài phần khí lực quát: "Ta lệnh cho người giết hãn!"

"Nổ súng thử xem, nhìn là chết chính là hãn hay là ta." Tần Phong cầm lấy Ngụy Thiếu Thiên gáy, cười nhạt nói.

"Dừng tay!" Lúc này, Diệp Chấn Quốc cùng với lưu sẹo còn có mấy người vội vã tới rồi, thấy Ngụy Thiếu Thiên thảm trạng, Diệp Chấn Quốc thống khổ nói: "Tất cả dừng tay cho ta!"

"Tô Manh, để súng xuống." Lưu sẹo tiến lên một bước lạnh giọng hét lên một tiếng, lại nhìn một chút Tần Phong, trầm giọng nói: "Tần Phong, người cũng buông hẳn ra ah."

Nhìn Tô Manh chậm rãi buông cánh tay xuống, Tần Phong cười nhạt nhìn kia lạnh lùng Tô Manh, còn có kia mấy người nghiêng rặng nghiêng lợi rõ ràng cho thấy Ngụy Thiếu Thiên đồng bọn gia hỏa, buông lỏng ra Ngụy Thiếu Thiên, Ngụy Thiếu Thiên đầu gối đã phế đi, bị Tần Phong buông ra sau quỳ dưới đất, mà Tần Phong còn lại là hai mắt híp một cái, thân thể thoáng vừa lui, không chút do dự huy vũ trong tay gậy bóng chày.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 171: Phải Thường Một Đồng Cũng Không Thể Thiếu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 171: Phải thường một phân không thể thiếu

"Tần Phong! Người dám? !"

Mấy người rống giận một tiếng, kia Tô Manh đã giơ tay lên cánh tay, hòng nhắm ngay Tần Phong vị trí.

"Răng rắc."

Vài lần Trọng Chùy tự, gậy bóng chày chung quy không nhin được, tại nện ở Ngụy Thiếu Thiên trên đầu khoảng cách gãy đoạn.

Ngụy Thiếu Thiên há to miệng, máu thềm thì ở trên đầu chảy xuôi xuống tới, toàn bộ khuôn mặt khoảng cách bị máu bao trùm, mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn Ngụy Thiếu Thiên thê thảm nằm úp sấp dưới đất, toàn thân co quắp, hôn mê bất tỉnh.

Trong nháy mắt, tiếng súng vang lên.

Thế nhưng Tần Phong thân ảnh trong nháy mắt tiêu thất tại tại chỗ, trong tay gãy đoạn gậy bóng chày chẳng biết lúc nào bị ném ra ngoài, đang hướng về Tô Manh ném tới, kia Tô Manh tại nả một phát súng sau cuống quít né tránh hướng về đầu mình đập tới gậy bóng chày, vừa tránh né đứng vững vàng thân hình, chợt nghe từng tiếng tiếng quát: "Tô Manh! Cẩn thận!"

Tô Mạnh trong lòng cả kinh, cảm giác được một trận gió truyền đến, theo bàn năng chỗ phải hướng về kia nguy hiểm truyền lại phương hướng ném tới.

Thế nhưng Tần Phong tốc độ nhanh hơn, một tay nắm của nàng cánh tay phải, đồng thời tay trái trong nháy mắt cầm nàng cầm thương tay cổ tay, nhẹ nhàng run lên, kia Tô Mạnh kêu lên một tiếng đau đớn, trên trán mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu lưu lại, cánh tay rũ xuống, súng lục tại cũng cầm bất ổn bị Tần Phong đoạt đi. Một cước đá vào bắp chân của nàng lên, Tô Mạnh thân thể một cái lảo đảo nửa quỳ trên mặt đất, Tần Phong một tay nắm của nàng gáy, một tay hướng về muốn xông lên mấy người kia nổ hai phát súng.

Phanh, phanh.

Viên đạn xạ kích tại nhựa đường trên đường, tất cả mọi người ngừng bước tiến, đối Tần Phong trợn mắt nhìn: "Tần Phong, thả hắn!"

"Ta Tần Phong từ trước đến nay tôn trọng nữ nhân, nhưng không có nghĩa là ta sẽ đối tất cả nữ nhân thương hương tiếc ngọc." Tần Phong lạnh lùng nói: "Dám nổ súng đánh ta, người liền phải biết rằng người phải chịu hậu quả."

"Tần Phong, người thật to gan." 1 cái khoảng chừng 3 - 40 vạn tuổi nam tử đi lên trước, lạnh lùng nói: "Tập kích quân nhân, người có biết hay không đây là tội gì?"

"Phải không? Cho phép Ngụy Thiếu Thiên người sĩ quan này vô duyên vô cớ muốn giết ta, liền không cho phép ta phản kích phải không?" Tần Phong lửa giận trong lòng mọc lan tràn, tay trái lực đạo càng lúc càng lớn, Tô Mạnh chỉ cảm thấy gáy đau đớn kịch liệt để cho nàng đại não coi như muốn hít thở không thông thông thường.

"Buông nàng ra!"

Nam tử kia lạnh giọng rầm trời: "Bằng không ta nhất định giết người!"

"Giết ta? Ha ha ha, luôn miệng nói giết ta, nhưng ta là Tần Phong, ai có thể giết ta?" Tần Phong tự tin cười ha ha.

Lúc này một chiếc xe cấp tốc lái tới, vũng vàng đường đường dừng ở Tần Phong phía sau, đi xuống một người, nam tử kia nhìn người tới sau toàn thân 1 cái né tránh. Vạn Hiểu Dương bình tĩnh gương mặt đi tới Tần Phong bên cạnh, thấy Tần Phong trên y phục nhiễm máu, trầm giọng nói: "Huynh đệ, người không sao chứ?"

"Huấn luyện viên? !"

Nam tử kia không thể tin nhìn tràn đầy âm trầm Vạn Hiểu Dương, nhin không được rung giọng nói.

"Ta không sao, sao người lại tới đây?"

"Ta một người bạn gọi điện thoại nói ở đây thành lập xung đột, nói là Ngụy Thiếu Dương cái kia hỗn đản ca ca, ta nghĩ có thể là người, cho nên lại tới." Vạn Hiểu Dương thấy Tần Phong không có việc gì sau khẽ gật đầu, nhìn nằm dưới đất đã hôn mê bất tỉnh Ngụy Thiếu Thiên, cười lạnh nói: "Quả nhiên là cái hỗn đản, bình hùng hùng 1 cái, tướng hùng hùng một ỗ, cái này Ngụy Thiếu Thiên mang ra ngoài binh cũng đều là một đám phế vật."

Lại nói lạnh lùng liếc mắt một cái Tô Manh cùng đám người kia.

"Huấn luyện viên. . ." Nam tử hiển nhiên không nghĩ tới Vạn Hiểu Dương dĩ nhiên sẽ nói tuyệt tình như thế, không nhin được nói: "Là hãn bị thương Ngụy Thiếu Thiên, huấn luyện viên, người tại sao phải giúp một ngoại nhân?"

"Câm miệng cho ta." Vạn Hiểu Dương lòng có tức giận, quát mắng: "Đừng gọi ta huấn luyện viên, ta dạy không ra các người đám phế vật này tới."

Nam tử bao quát mấy người kia đều là một trận ghen lời, run run lo lắng ah dĩ nhiên không biết nên nói cái gì cho phải, Tần Phong dẫn theo Tô Manh ném

ra ngoài, kia Tô Manh lúc này đã rơi vào nửa trạng thái hôn mê, dưới đất lăn 3 4 vòng sau mới là thoáng cảm giác thân thể buông lỏng rất nhiều, một bên mấy người bận tâm đem nòng đỡ lên, Tần Phong đem trong tay súng lục ném tới một bên.

Lưu sẹo thấy Tần Phong thoáng tỉnh táo lại, đi lên trước nhặt lên cây súng lục kia thu vào, nhìn hôn mê bất tỉnh Ngụy Thiếu Thiên còn tức giận thể như ngày Tần Phong cùng Vạn Hiểu Dương, không khỏi nhéo nhéo mi tâm, cảm giác có chút khó làm, Ngụy Thiếu Thiên cái này hai huynh đệ 1 cái đốt Tần Phong phòng ở 1 cái đập xe của hắn muốn giết hắn, hắn thấy Tần Phong tính tình tuy tốt nhưng sợ rằng sinh khí thật khuyên không được.

Về phần Vạn Hiểu Dương, càng khó làm, là đã từng Lang Nha đột kích đội đội trưởng, Vạn Hiểu Dương là duy nhất một chỉ coi một năm đội trưởng liền xuất ngũ đồng thời bởi vì hắn xuất ngũ có thể dùng Lang Nha đi một phần ba thành viên chủ, là tối trọng yếu là hiện giữ Lang Nha đội trưởng là hắn đã từng liều mạng tại trong chiến hào lưng đi ra ngoài, một khi Vạn Hiểu Dương thực sự tức giận sợ rằng toàn bộ Lang Nha đại đội bất luận tại địch còn là xuất ngũ đều biết nháo cái đậy hướng lên trời.

Nghĩ tới đây lưu sẹo một trận đau đầu, xem hôn mê bất tỉnh Ngụy Thiếu Thiên tại cũng hừng không tưởng một điểm đáng thương tâm tính.

Hắn muốn té gian hàng bất kể, nhưng khi nhìn đến Diệp Chấn Quốc coi như già nua mấy chục năm câu lũ thân thể, bất đắc dĩ lắc đầu.

Lúc này, một chiếc xe lại lái tới, xuống xe là 1 cái trung niên nam tử, thấy nằm dưới đất Ngụy Thiếu Thiên sau toàn thân run lên, vội vã chạy tiến lên: "Thiếu Thiên, Thiếu Thiên người làm sao vậy?"

"Là ai làm?"

Nam tử dữ tợn nghiêm mặt lỗ, dữ tợn quát.

Một đám người trầm mặc không nói, Diệp Chấn Quốc đi lên trước, vỗ sợ bờ vai của hấn, nói: "Trung quang, đợi hấn đi bệnh viện ah."

"Ba." Ngụy trung quang siết quả đấm, ánh mắt tại Tần Phong cùng Vạn Hiếu Dương trên người quét tới quét lui, trầm giọng nói: "Có phải là bọn hấn hay không làm?"

Diệp Chấn Quốc hít một tiếng.

Ngụy trung quang nhất thời cảm tức không ngừng, đứng dậy nhìn Tần Phong, lạnh lùng nói: "Tốt, tốt, đả thương nhi tử của ta, ta ngụy trung quang sao lại đi người?"

"Trung quang, được rồi!" Diệp Chấn Quốc trầm giọng rầm trời.

Lưu sẹo bắt đặc dĩ thờ dài, nói: "Ngụy trung quang, con trai người làm chuyện tốt nhiều lắm, bản thân tình táo trở lại ah."

Ngụy trung quang thân thể run lên, siết quả đấm lạnh nói không nói, lại ôm lấy con trai của mình, đang muốn trở lại xe của mình lên, Tần Phong lại cười lạnh nói: "Chậm đã."

"Người còn muốn thế nào? Ta hai người con trai đều đã như vậy, người còn không buông tha hấn sao?" Ngụy trung quang cảm tức mọc lan tràn, tức giận quát.

Thấy hấn phát hỏa, Tần Phong cũng là một trận buồn bực, cảm tình bạn thân thành được nhân tình không buông tha người nhân vật phản diện? Lạnh lùng nói: "Ngụy Thiếu Dương làm nhiều việc ác, người trong lòng mình đều biết, Ngụy Thiếu Thiên tự cho là đúng chỉ biết là bao che khuyết điểm, làm sao từng nghĩ qua bị Ngụy Thiếu Dương khi dễ người nhà thừa nhận thống khổ? Lão tử đứng ở chỗ này cho người nói nhảm nhiều như vậy không là để cho người biết môn biết hối cải, từ đầu tới đuôi đều là người hai cái này con trai ngoan khinh người quá đáng, Ngụy Thiếu Dương chịu tội chạy trốn, đốt phòng của ta, chứng cứ vô cùng

xác thực, Ngụy Thiếu Thiên lái xe đụng ta trị an cameras có thể chụp rõ ràng minh bạch, người cứ như vậy muốn vừa đi liễu chi? Phòng của ta cùng xe ai tới bồi?"

"Thiếu Thiên cũng chỉ là bởi vì đệ đệ hăn cho nên mới phải." Diệp Chấn Quốc bất đắc dĩ nói.

"Ha ha, vì 1 cái cường. Gian phạm muốn giết ta liền đúng?" Tần Phong buồn cười nói: "Hơn nữa, con mẹ nó Ngụy Thiếu Thiên giết ta làm gì? Làm thế nào? Các người làm quan là có thể cố tình gây sự tùy tiện vu hãm người phải không? Chúng ta những người này bị oan khuất cho mình hả giận còn là sai phải không?"

Bởi vì ... này nháo đăng sự tình đã đưa tới không ít quần chúng vây xem, cơ bản trong lúc đó tại Tần Phong cùng mấy người trong đối thoại biết bộ phận tình huống, nghe nói kia Ngụy Thiếu Dương ỷ vào nhà mình gia thế hại nhiều như vậy cô nương, Ngụy Thiếu Thiên còn tưởng rằng đệ đệ hăn làm đúng muốn bao che cho con, từng cái một cũng là nghiêng răng nghiêng lợi không ngừng.

"Đúng vậy, dựa vào cái gì làm quan là có thể như thế cố tình gây sự."

"Ta nghe nói Ngụy Thiếu Dương, xế chiều hôm nay Võng Thượng đều ra tin tức, 1 cái triệt triệt để để người cận bã, bắt đầu còn tưởng rằng người kia kết Ngụy Thiếu Thiên kết ác như vậy quá không phải là đồ, không nghĩ tới không phải là đồ là Ngụy Thiếu Thiên, nên, đáng đời!"

"Nên, đốt người ta phòng ở, nên vào chỗ chết kết."

Nghe xung quanh quần chúng nghị luận âm ỉ, ngụy trung quang trên mặt đã là hăng giọng một mảnh.

"Còn có, Ngụy Thiếu Thiên luôn miệng nói ta giết đệ đệ hăn, hừ, ta thật không biết hăn từ đâu tới tin tức, Ngụy Thiếu Dương mất tích ai cũng biết, thế nhưng đi đâu ai cũng không biết, chẳng lẽ cùng Ngụy Thiếu Thiên có quan hệ?"

Tần Phong híp mắt, lãnh ý liên tục.

"Chúng ta bồi." Diệp Chấn Quốc trong lòng biết Tần Phong tại nói xong, sợ rằng Ngụy Thiệu Dương mất tích sự tình thực sự muốn liên lụy đến Ngụy Thiệu Thiên, khổ sở nói: "Chúng ta toàn bộ bồi người chính là."

"Phải thường người thiếu cầm một phân tiền ta và các người không để yên." Tần Phong hừ một tiếng.

Diệp Chấn Quốc gạt đầu, đi lại rã rời tiêu sái trở về bên trong xe, ngụy trung quang cắn răng, ôm nhi tử liền lên xe hôi lưu lưu chạy, Vạn Hiểu Dương nhìn vừa chậm qua tinh thần tới Tô Manh cùng kia mấy người rõ ràng còn có chút tức giận mấy người, cười lạnh nói: "Nếu như muốn tìm huynh đệ ta báo thù, có thể, vậy muốn xem trước một chút ta phóng không buông tha các người."

Mấy người lại là một trận trầm mặc, Vạn Hiểu Dương danh tiếng tại đặc chủng trong quân quá, bởi vì rằng danh hiệu mau bị tất cả bộ đội đặc chủng trở thành siêu việt mục tiêu.

"Đi thôi đi thôi." Lưu sọ khoát tay áo: "Đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ."

Mấy người hừ một tiếng, kia Tô Manh một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, siết chặt nắm tay: "Một ngày nào đó ta sẽ cho Ngụy Thiệu Thiên báo thù."

"Ngốc b đàn bà."

Tần Phong bữu môi mắng một câu, mặc kệ mấy người kia cái gì sắc mặt, đi tới mình đã bị hỏng trước xe, thu thập một vài thứ dờn đến Vạn Hiểu Dương trên xe, đợi thu thập chỉnh tề mới nói: "Chúng ta đi thôi, đi uống rượu, muốn uống rượu."

"Cẩn thận một chút, gần nhất toàn quốc tra rượu điều khiển." Lưu sọ lắc đầu tùy tiện dặn dò một câu, lái xe rời đi.

Lái xe sau, Vạn Hiếu Dương xem Tần Phong ngồi ở một bên không nói được một lời, suy nghĩ một chút, nói: "Cái kia Tô Manh, là sh Tô gia người, thân phận có chút bất phàm, sẽ không sau lưng âm người, nhưng không thể thiếu sẽ tìm người phiền phức, người cẩn thận một ít, đừng tới chuyện gì cùng ta gọi điện thoại, Tô gia ta không quen, thế nhưng Tô Manh thủ trưởng còn phải cho ta mấy phần mặt mũi."

"Đại danh鼎鼎 Lang Nha." Tần Phong triển diễn cười, nói: "Sớm ở nước ngoài liền nghe nói qua Lang Nha đột kích đội danh tiếng."

"Ai, Lang Nha Lang Nha." Vạn Hiếu Dương cười khổ lắc đầu: "Bất quá bây giờ cùng ta có quan hệ gì sao?"

"Tại sao muốn lui?"

"Không có gì, là người luôn sẽ phạm gọi bản thân vĩnh viễn sẽ không hối hận sai lầm, chỉ là tương đối tiếc nuối mà thôi." Vạn Hiếu Dương đốt một khóa hương yên, hút một hơi, hỏi: "Dong binh?"

"Không sai."

"Kia một chi?"

Tần Phong dừng một chút, móc ra trên cổ mình cầu bài, buồn cười nói: "Quang Huy."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 172: Chí Đặc Ý Đầy

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 172: Chí đặc ý đầy

Ngày thứ hai sáng sớm.

Tần Phong thông thả tỉnh lại, cảm giác đầu hỗn loạn.

Đêm qua trong hấn và Vạn Hiểu Dương đám kia huynh đệ cụng rượu đánh đến nửa đêm hơn một giờ, hấn chính mình cũng không biết uống nhiều ít, chỉ biết là lần này uống là nhiều nhất một lần, nhéo nhéo mi tâm nhìn chung quanh, phát hiện là một quán rượu, nghĩ thầm có thể là tối hôm qua lên lão Lý thúc an bài bản thân ngủ, Ân, chính là lão Lý thúc không có việc gì đem lão tử cời sạch trần trụi làm gì?

"Sạch trần trụi?"

Tần Phong 1 cái né tránh, theo bản năng vươn tay tại bốn phía một trận lục lội, rất nhanh hấn mò lấy 1 cái mềm nhũn bán cầu thể, một tay miễn cưỡng có thể cầm, đỉnh một điểm ma sát tay của mình tâm, cảm giác tê tê tê. Hấn xoay người nhìn bên cạnh mình, chần tự rõ ràng có một người, tay của mình thoáng cố sức sau, một trận kiều mị tiếng rên rĩ làm hấn lại là một trận né tránh.

"Có phải lão Lý thúc kia lão không nghĩ an bài ah?"

Tần Phong run rẩy vén chăn lên, phát hiện nằm ở trên giường chính là 1 cái mỹ thiếu phụ, nói nàng là mỹ thiếu phụ, bởi vì nàng thân thể so với Hải Lăng Phi càng thêm thành thực cùng đầy đặn, da nhẵn mịn có ánh sáng trạch, kiều mị

gương mặt của lên không chỉ có không có bởi vì thời gian mà sinh ra nếp nhăn, trái lại thành thực ý nhị làm bất kỳ một cái nào nam nhân cũng không nhìn được thèm nhỏ dãi, trước ngực tuy rằng hơi có chút rủ xuống vết tích, nhưng như trước kiên quyết.

"Ta Đệt, ai vậy a?"

Tần Phong trong miệng nghi hoặc không thôi, bất quá tay còn đang trước ngực của nàng không ngừng nắm bắt, tay kia còn lại là đè xuống cái trán nhu tới nhu đi, nữ nhân ở trong ngủ mê cảm giác mình bộ ngực bị lần lượt bóp biến đổi hình dạng, tê tê cảm giác từ bên tai tiệt thay đổi toàn thân cao thấp, nàng nhìn không được rên rỉ một tiếng, hơi mở mắt, nhìn tối hôm qua lên đem mình chơi đùa chết đi sống lại nam nhân một tay càn rỡ tại trước ngực tàn sát bừa bãi, thành thực gương mặt kiều mị lên hiện lên một mảnh ửng hồng sắc, trong ánh mắt càn mị nhân như tơ, thủy uông uông tràn đầy mềm mại.

Muốn nói thành thực nữ nhân duy nhất có nữ nhân vị nói, chỉ cần ánh mắt này làm Tần Phong nhìn không được toàn thân nhiệt huyết sôi trào, sáng sớm nam nhân đều có một sinh lý thói quen, Tần Phong tự nhiên sẽ không ngoại lệ.

"Bất kể nàng là ai đây, tối hôm qua lên không ném được vị đạo trưởng nào đó, sáng nay lên có thể không làm được."

Tần Phong không nói hai lời, xoay người ngồi ở trên người nữ nhân, nữ nhân kia cảm giác da ngứa một chút ma sát, khanh khách cười không ngừng: "Tiểu đệ đệ, người tinh lực thật tràn đầy."

"Tràn đầy không tràn đầy kia không thể nhìn cái này." Tần Phong tà ác hai tay đặt ở trước ngực nàng.

"Thế nhưng tỷ tỷ một hồi còn có một cái hoạt động đây."

"Dưới tình huống như vậy vạn sự đều phải đứng dựa bên."

Giữa lúc Tần Phong nói xong, nữ nhân kia cười duyên không ngừng, lúc này nghe được để ở một bên máy di động vang lên, nàng mới vừa đưa qua điện thoại di động, Tần Phong lực đạo trên tay liền gia tăng vài phần, nữ nhân nhin không được kiều hừ một tiếng, mắt phượng liếc một cái Tần Phong, Tần Phong lại không thèm để ý chút nào, trên tay lực đạo càng lúc càng lớn, nữ nhân kia hừ hừ không ngừng, thấy điện báo sau còn là nhận nghe điện thoại: "Này?"

"Ta đại mỹ nữ, chuyện của người động còn tham gia không tham gia? Cái này đều mấy giờ rồi." Đối diện là 1 cái mang theo đến nương khí giọng nam.

"Đám người nhà một hồi nha, lập tức liền đi qua."

Thanh âm nữ nhân có chút như nhũn ra, không phải cố ý, là Tần Phong thẳng nhai này giờ trò, chọc mặt nàng trứng hồng đồng đồng, thân thể tại Tần Phong dưới thân bắt đầu hơi run, thanh âm tự nhiên mà vậy mang theo một cỗ mỉa ý cùng kiều mềm, nếu như không phải là nàng tự chủ hoàn hảo gọi, chỉ sợ sớm đã kêu lên, Tần Phong thấy nàng dĩ nhiên như vậy có thể chịu, lòng tự tin hơi có chút chịu đả kích.

Lại nghe đến đối diện cô nương kia tức thanh âm tòa lao bất xế, Tần Phong ngay cả mắt trợn trắng, xem nữ nhân còn che miệng cười trộm, không chút nghĩ ngợi thân thể bỗng nhiên một rất, nữ nhân kia nhất thời rên rỉ hô một tiếng.

"Này? Người làm sao vậy?"

Mẹ trong nương khí thanh âm dò hỏi.

"Ta không sao, thay quần áo, Ân, mặc quần áo thời điểm không cần thận đụng phải, tốt lắm, ta một hồi gọi điện thoại cho người."

Lại nói cúp điện thoại, suy nghĩ một chút lại trực tiếp cho tắt điện thoại.

Hai tay cuốn lấy Tần Phong cổ của, kiều mỉa nói: "Người ta mười giờ hoạt động, hiện tại thể nhưng chín giờ a, người phải nhanh lên một chút."

"Loại chuyện này nhanh rất không cảm giác."

"Người ta muốn người nhanh lên một chút nha."

Nghe có thể làm cho nam nhân toàn thân đều giống như là điện giật thanh âm, Tần Phong không khỏi tinh thần tăng vọt, không lâu lắm trong, toàn bộ khách sạn bên trong gian phòng đã là thờ gấp cùng tiếng rên rỉ cùng tồn tại.

Tóm lại mà nói, nữ nhân có chút u oán. Bởi vì làm Tần Phong từ trên người nàng đi xuống sau, đã là hơn mười giờ, không có gì bất ngờ xảy ra của nàng hoạt động đã trở rồi, thành thực trên gò má lộ vẻ lướt một cái u oán, chính xác vô cùng lực sát thương, Tần Phong cười hắc hắc, nữ nhân kia xem Tần Phong tựa hồ còn muốn đại chiến 300 hiệp, sợ bận tâm đưa qua cái chén che mình thân thể mềm mại, mang theo đến khẩn cầu nói: "Không muốn nữa, tử tử thật phải đi."

Nghe nàng nói như vậy, Tần Phong không thể làm gì khác hơn là nhún vai.

Nữ nhân ở bên giường tìm được rồi bản thân xốc xếch y phục, từng cái từng cái mặc lên người, lại đi toilet rửa mặt, Tần Phong đốt một điếu Hương Yên, biên lấy ra vừa hỏi: "Ta còn không biết người tên gì vậy."

Đã thu thập xong nữ nhân đi ra toilet, mang theo đỉnh đầu mũ, cầm trong tay một bộ kính mát lớn, vẻ mặt cổ quái nhìn Tần Phong, Tần Phong bị nhìn có chút xấu hổ: "Cái kia, ta cũng biết như vậy không tốt, thế nhưng đêm qua thực sự uống thật nhiều rượu, con người của ta thành thật, không tốt nói dối."

"Thành thật?" Nữ nhân nhớ tới trước khi ở trên giường bị người kia làm hại thể hiện cảm thấy khó xử tư thế, không khỏi gãi một cái, lại cổ quái hỏi: "Người thực sự không biết ta là ai?"

"Ta biết ta uống say không tốt, nhưng ta thực sự không biết người tên là gì." Tần Phong cười khổ nói.

Nữ trong mắt người hiện lên từng đợt cổ quái hào quang, nhìn Tần Phong

bộc phát xấu hổ, bất quá rất nhanh nữ nhân quyền rũ cười, nói: "Muốn biết ta là ai? Vậy sẽ phải chính người đi đoán." Sau khi nói xong, nàng đeo lên kính râm, lắc lắc không biết bị Tần Phong quất roi bao nhiêu lần cái mông lay động ngần ly khai.

Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, suy nghĩ quyền cho là một đêm tình, bất quá lại đi đến trước quán rượu dài thời điểm vẫn hỏi hỏi, nhưng mượn phòng tên chỉ là tự mình một người.

Ra khách sạn, phát hiện cự ly lão Lý thúc điểm cũng không xa, Tần Phong đuổi người, toàn thân cốt cách một trận bùm bùm rung động. Một đường đi tới lão Lý thúc chỗ đó, phát hiện Vạn Hiểu Dương mấy ca đang mơ mơ màng màng từ lão Lý thúc trong điểm đi tới, hiển nhiên là vừa tỉnh ngủ, Tần Phong nhìn lên cứ vui vẻ, tối hôm qua lên đều uống nhiều rồi, cảm tình điểm ngộ chỉ anh em 1 cái.

Thấy Tần Phong tới sau, Vốn dĩ tại thu dọn đồ đạc lão Lý thúc nhin không được hỏi: "Đêm qua cô nương đây?"

"Cái gì cô nương?" Tần Phong giả không biết tình ngộ ở một bên, rút cho mình một ly tử nước uống, Vạn Hiểu Dương cũng kỳ quái, hỏi: "Chính là, cái gì cô nương? Tối hôm qua lên liền mấy người chúng ta đại lão gia uống rượu, từ đâu tới cô nương?"

Lão Lý thúc tức giận ngay cả mắt trợn trắng, bất mãn nói: "Không biết xấu hổ nói, mấy người các người đêm qua uống rượu cái chai đều nhanh có thể cái một tầng lầu, về sau tới một người nữ với các người cùng nhau hồ đồ, uống được sau cùng Tần Phong người không la hét đưa người nhà về nhà. Người đi cả đêm cũng không trở về, người?"

"Ta dựa vào."

Vạn Hiểu Dương mắng một câu: "Ta thế nào không biết?"

"Người còn không biết? Máy người các người đều phải đưa người nhà cô nương, kết quả đánh nhau, bị Tần Phong một cước 1 cái đánh dưới đất không bò dậy nổi." Lão Lý thúc nhớ tới tối hôm qua hoang đường, liền bất đắc dĩ lắc đầu.

"Ta nói ta lưng thế nào đau đây."

"Cái mông ta cũng đau."

Tần Phong trợn trừng mắt, đi tới một bên mở ra TV, biên đối bên đài nói: "Ta là lo lắng các người đùa giỡn lưu manh."

"Cho nên người đưa sẽ đưa một buổi tối?"

"Đường khá xa."

Vạn Hiếu Dương huynh đệ mấy người trợn trừng mắt, cùng Tần Phong náo loạn một trận không có ở lâu đó là rời đi, dù sao bảo an chuyện của công ty đã bắt đầu đi vào quỹ đạo, bọn họ cũng muốn bận việc đứng, mà Tần Phong tìm được rồi Đông Thiên tài chính và kinh tế kênh, không bao lâu tin tức mà bắt đầu bá bá, Lữ thị châu bảo tập đoàn cùng Thụy Sĩ thiên lam tập đoàn đạt thành chiến lược Hợp Tác hiệp nghị, do thiên lam tập đoàn chủ tịch kiêm thủ tịch Thiết Kế Sư Robert Kahn tự mình cầm đầu thiết kế một nhóm châu bảo, vì thế Lữ thị châu bảo tập đoàn sẽ chệch tư hoàn thành lần này Hợp Tác, bất quá có chuyên gia vạch, Lữ thị châu bảo cầm có vốn lưu động không cách nào hoàn thành lần này xuyên quốc Hợp Tác.

Đồng thời, bởi vì triển lãm phòng lớn món kế tiếp rớt xuống Lữ thị châu bảo cổ phiếu một đêm tăng giá trị tài sản 30%, Lữ Trung Dương tại buổi họp báo tin tức dành cho hứa hẹn, bảo chứng kiềm giữ Lữ thị châu bảo cổ phiếu cổ dân lợi ích, mà Lữ thị châu bảo tương hội tại lần này Hợp Tác sau đi hướng mới huy hoàng.

Nhìn dào dạt đặc ý Lữ Trung Dương tại buổi họp báo tin tức lên hăng hái, Tần Phong nhấp một miếng nước.

"Mới huy hoàng? Vậy muốn tại kia đổi họ Tần sau khi." Tần Phong cười nhạt không ngừng.

Lúc này, điện thoại di động vang lên đứng, Tần Phong chuyển được đi sau hiện giờ là Tô Yên đánh tới.

"Thiên lam tập đoàn đã ban bố tin tức." Tô Yên cười nói: "Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Lữ Trung Dương kế tiếp sẽ phi thường vô cùng thiếu tiền. Ta sẽ liên hệ tốt đầu tư công ty, bất quá Lữ Trung Dương không phải là phải đem cổ phần trong tay thế chấp cho ngân hàng mà nói."

"Vậy cho ngân hàng ah, dù sao cũng hấn tại cũng chuộc không trở lại." Tần Phong thản nhiên nói: "Giúp ta liên hệ 1 cái tốt nhất luật sư, đợi được Lữ thị cổ phiếu đại hạ, ta muốn đem trong tay hấn tất cả công ty cổ phần cho ngoa qua đây, về phần Lữ Ngôn trên người công ty cổ phần chỗ đó ta sẽ đang nghĩ biện pháp, nói chung ta không hy vọng làm công ty này họ Tần thời điểm còn có cổ đông là họ Lữ."

Cúp điện thoại, Tần Phong đứng dậy cùng lão Lý thúc tùy tiện hàn huyên vài câu liền vội vã ly khai.

Mà TV tin tức nhưng không có đình chỉ.

"Vì lần này Hợp Tác, chúng ta cố ý mời tới Liễu Băng Băng tiểu thư làm cho chúng ta mới người phát ngôn."

Lữ Trung Dương truyện cười dịu dàng tuyên bố người phát ngôn tin tức.

Thế nhưng đợi có chừng năm phút đồng hồ Liễu Băng Băng mới khoan thai tới chậm, mang theo một cặp kính mát, đi tới trước đài, tia sáng huỳnh quang đèn không ngừng lóe ra, tâm lý không chút hoang mang, ngoài miệng lại mang theo nhè nhẹ sợ hãi nói: "Thực sự không có ý tứ, trên đường có chút kẹt xe."

Ngồi ở một bên Lữ Trung Dương hơi sửng sờ, hôm nay tình hình giao thông

tốt vô cùng nhưng lại không phải là đi làm cao phong kỳ, kẹt xe? Bất quá hẳn cũng không nhiều muốn, thấy Liễu Băng Băng tới bận tâm một phen nhiệt tình, hẳn dựa vào Liễu Băng Băng rất gần, nghe mùi thơm ngát mùi nước hoa, khi nhìn đến Liễu Băng Băng thành thực duyên dáng thân thể, trơn truột như ngọc da, ánh mắt có chút hoảng hốt: "Không nghĩ tới cái này hơn 30 tuổi Liễu Băng Băng còn như cái hơn 20 tuổi cô nương, bảo dưỡng thật không sai, khéo mắt hàm Xuân, nữ nhân này thật là trên giường Cực phẩm. Cái này nữ minh tinh đều yêu tiền, hừ hừ."

Gần muốn ghênh tới bản thân nhân sinh lần thứ hai tột cùng Lữ Trung Dương không khỏi có chút chí đắc ý đầy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 173: Mua Phòng Ở

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 173: Mua phòng ở

Tần Phong vừa vào bán cao ốc chỗ ánh mắt đảo qua, chính xác tìm được hừn nhàn khu sau, đặt mông ngồi xuống ghế nói cái gì cũng không muốn đứng. Bán cao ốc chỗ quản lí còn đánh tiến lên hỏi, xem Tần Phong giá thể này ngân người, sẽ không là tới nơi này ngủ ah?

"Quản lí, có cái gì đề cử phòng ở sao?"

Yến Tiểu Mộng tam nữ đang đi tới, Mạnh Chiêu Quân liền giành hỏi trước.

"Kia 3 vị tiểu thư có yêu cầu gì không?"

"Ân, thông nhau nhất định phải tiện lợi, hoàn cảnh tốt, biệt thự, nhất định phải độc môn độc viện, phải có bên trong bên ngoài hồ bơi, lắp đặt thiết bị chúng ta sẽ tự mình giải quyết, đương nhiên nếu như các người lắp ráp làm chúng ta thoả mãn chúng ta sẽ rất suy nghĩ một chút." Mạnh Chiêu Quân đem điều kiện nói liên tục.

Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng ở một bên bổ sung.

Ban đầu Yến Tiểu Mộng tam nữ ý tứ là tùy tiện mua một cái nhà dựa vào Đông Thiên đại học là tốt rồi, Vốn dĩ 3 người còn lo lắng điều kiện kinh tế, bất quá nghe Tần Phong nói Diệp gia sẽ gánh chịu toàn bộ bồi thường sau, quyết định từ tình phẩm là cắt vào gọi. Cái này 3 đàn bà thương lượng tới thương lượng đi, yêu cầu bắt đầu dần dần đề cao, tại đi dạo 4 5 cái bán cao ốc chỗ sau

yêu cầu đã toàn diện có thể viết ra một thiên viết văn. Đến bây giờ Tần Phong đều còn nhớ rõ thứ nhất bán cao ốc chỗ kia bán cao ốc quản lí u oán khiến người ta nổi da gà ánh mắt.

Thương cảm Tần Phong đại buổi sáng giống như nữ nhân kia ở trên giường đại chiến, tối hôm qua lên uống rượu uống lại, tinh thần có chút hư, cộng thêm hiện tại Thái Dương lại thích, đoạn đường này đi xuống đã buồn ngủ.

Cũng không biết bọn họ thương lượng bao lâu, Sở Sở mới là đi lên trước đẩy một cái mau ngủ Tần Phong: "Đi, đi xem phòng ốc đi."

"Ta không đi, đánh chết không đi." Tần Phong kiên quyết cự tuyệt nói: "Ta muốn nghỉ một lát."

Tam nữ thấy tình huống như vậy cũng không có cưỡng cầu, liền cùng bán cao ốc quản lí đang đi xem phòng ốc, Tần Phong lười biếng nửa nằm tại trên ghế, bỗng nhiên cảm giác được có người đậm đậm bản thân: "Ca."

Nghi ngờ mở mắt, lại thấy Tiểu Bàn Tử đang ở bên cạnh mình, ở một bên ngồi ở xe lăn lão khất cái khễ gật đầu coi như là chào hỏi.

"Các người thế nào tới?" Tần Phong tò mò hỏi.

"Mua phòng chứ." Tiểu Bàn Tử thấp giọng nói: "Còn nhớ rõ ta trước đó không lâu tại đồ sòng bạc trộm nhóm kia Trù Mã sao? Làm ta tại mấy người sòng bạc cho bộ tiền mặt, vốn có dự định mượn cái nhà, dương ca bọn họ lại mượn ta một ít làm ta trực tiếp mua một bộ, đây không phải là vượt qua hôm nay thời tiết tốt, ta ép lão khất cái đến xem có cái gì tốt gọi giá hạ phòng."

Tần Phong ngáp một cái, nói: "Nhìn ah, nhìn ah."

Tiểu Bàn Tử thấy tinh thần hẳn không tốt, cũng không nói nhảm nhiều, tìm cái bán cao ốc tiểu thư giúp đỡ giới thiệu, Tần Phong móc ra 2 Khóa Hương Yên đốt, đặt ở lão khất cái trong miệng 1 khóa, đứng dậy đi WC, chẳng qua là khi

hắn từ WC lúc đi ra chợt nghe đến bán cao ốc trong đại sảnh truyền đến một trận tiếng ồn ào, đi ra ngoài lại thấy Tiểu Bàn Tử Lưu Khải đang đứng tại lão khất cái phía trước, đang cúi đầu khom lưng hướng về một nam một nữ xin lỗi, bên cạnh vây bắt một số người đang xem náo nhiệt.

"Lão già kia, có biết hay không đây là phạm nghĩ triết, bán cả nhà người thân cũng mua không nổi!"

Ăn mặc cực kỳ đẹp đẽ nữ nhân tràn đầy tức giận mắng. Mà ôm cái này đẹp đẽ nữ nhân cũng Tần Phong biết một người, đúng là lúc đầu muốn tại trong rừng cây nhỏ phi lễ Lâm Lăng Tuyết Bành Hằng Vĩnh, xem Bành Hằng Vĩnh giày da lên rơi xuống đốt thuốc tro, có vẻ cực kỳ bất mãn.

Tiểu Bàn Tử bậ tâm nói: "Xin lỗi, xin lỗi, hắn là tên ăn mày, tay chân không lạnh lẽ, trong miệng hương yên không ngậm ỏn mới có thể không cẩn thận rơi vào ngài giày lên, người xem có đúng hay không?"

"Mẹ nó!" Bành Hằng Vĩnh gần nhất tâm tình cũng không tốt, một cái tát phiến tại Tiểu Bàn Tử trên mặt, mắng to một câu: "Thối tên khất cái không biết ở đây không thể hút thuốc?"

Tiểu Bàn Tử trong mắt hiện lên một chút tức giận, nhưng rất nhanh áp chế xuống, bồi tiểu nói: "Người xem ngài đánh cũng đánh, tức cũng nên tiêu mất, có đúng hay không?"

"Làm cái này lão khất cái cho ta liếm sạch sẻ chuyện này coi như." Bành Hằng Vĩnh nhe răng cười nói.

Lão khất cái luôn luôn là Cổ Tình không dao động, hơi quay đầu lại nhìn thoáng qua Tần Phong, Tần Phong nhún vai đi lên trước tới, kia Bành Hằng Vĩnh thấy hắn sau càng phẫn nộ: "Là người."

"Bị người đánh, nên như vậy."

Tần Phong lôi Tiểu Bàn Tử đi lên trước, không nói lời gì một cái tát phiến ở tại Bành Hằng Vĩnh trên mặt, ba một tiếng cực kỳ thanh thúy. Kia Bành Hằng Vĩnh bụm mặt rút lui 3 4 bước, nữ nhân kia hiển nhiên cũng là sợ vừa nhảy, không thể tin nhìn Tần Phong, Bành Hằng Vĩnh trong mắt tức giận tăng vọt, tay run rẩy chia chia đến Tần Phong: "Người, người dám đánh ta?"

"Lần trước không đều đánh một lần sao?" Tần Phong bĩu môi, đem Tiểu Bàn Tử đẩy đi tới: "Phiến hă, thế nào phiến người liền bản thân phiến trở về."

Có Tần Phong chỗ dựa, Tiểu Bàn Tử đẩy đủ một ít, kia Bành Hằng Vĩnh trợn mắt, lạnh lùng nói: "Con mẹ nó người dám động thủ thử xem! Người tin hay không lão tử giết chết người?"

Tiểu Bàn Tử trong mắt hiện lên một tia sợ hãi.

Tần Phong hơi nhíu nhíu mày, cũng chỉ có lão khất cái nhận được uy hiếp thời điểm hă mới có thể như người đàn ông một dạng, lạnh lùng nói: "Lưu Khải, nếu như ta hôm nay cái không ở nơi này, người lẽ nào liền thật dự định làm lão khất cái cho hă liếm khô sạch không được?"

Mập mập tâm lý run run một cái, lập tức lại là một trận tức giận, luân khởi cánh tay liền cho kia Bành Hằng Vĩnh một cái tát, Bành Hằng Vĩnh Vốn dĩ đang nghĩ ngợi thế nào trả thù Tần Phong, nhưng không ngờ Tiểu Bàn Tử thực sự một cái tát quạt qua đây, lại là một trở tay không kịp.

Một tát này lực đạo thế nhưng mười phần.

Tiểu Bàn Tử cảm giác mình tay đều ở đây tê dại, thế nhưng tâm lý cũng 1 cái thoải mái.

"Ta Đệt!"

Bành Hằng Vĩnh một cước đạp đi ra ngoài, Tiểu Bàn Tử đang thoải mái đây không phản ứng kịp, bị một cước đánh thực, đau ôm bụng lui về phía sau 7 8

bước, trên mặt tăng một mảnh đỏ bừng, Tần Phong nhú nhú mày, bất mãn nói: "Đánh hấn a, hấn kia thân thể đã sớm tại trên người nữ nhân làm hại không sai biệt lắm, người còn đánh không lại hấn?"

Tiểu Bàn Tử bản đau bụng một câu nói nói không nên lời, nghe được Tần Phong một trận quát mắng, trong lòng khổ sở, kia Bành Hằng Vĩnh cũng lại vọt tới, hấn bận tâm né tránh một cước, ý vào bản thân thể trọng ngành sinh sinh đánh móc sau gáy, chính như Tần Phong nói, thân thể hấn đã sớm phế không sai biệt lắm, đưa hấn ngã nhào xuống đất sau, ngồi ở trên người hấn song quyền là không nói lời gì liền hướng đập xuống, kia Bành Hằng Vĩnh trong miệng mắng to lại nhắc lên cánh tay của mình chống đỡ.

Bành Hằng Vĩnh cũng không cam lòng cứ như vậy bị đánh, phấn khởi phản kháng, hai người này rất nhanh đó là trạc đánh nhau.

Lão khất cái ngồi ở chỗ kia, như là cái gì cũng nhìn không thấy thông thường, biến sắc bất biến.

Hai người này đang trạc kết thời điểm, bên ngoài chợt xông vào tới 7 tám người, kia ăn mặc đẹp đẽ nữ nhân bận tâm rầm trời: "Nhanh lên một chút qua đây, chính là bọn họ! Kết, vào chỗ chết kết."

Kia 7 8 người nhìn lên Bành Hằng Vĩnh bị Tiểu Bàn Tử đặt ở dưới thân đánh, từng cái một vén tay áo lên xông tới, đầu tiên là một cước đá vào Tiểu Bàn Tử cái mông lên, lại có hai người đem Tiểu Bàn Tử cho đẩy ra, một đám người bận tâm nâng dậy Bành Hằng Vĩnh, Bành Hằng Vĩnh đang trong cơn giận dữ, khoe mắt cũng có vài chỗ máu ứ đọng, chỉ vào Tần Phong 3 người liền mắng: "Đánh cho ta, vào chỗ chết kết, đánh chết lão tử phụ trách!"

Tiểu Bàn Tử lúc này bị đẩy ngã Tần Phong dưới chân, nghe được Bành Hằng Vĩnh nói chật vật bò dậy, Tần Phong vươn tay đặt tại trên bả vai hấn, chờ hấn đứng vững sau không chút hoang mang rút ra Khỏa Hương Yên: "Có người đến."

"Ân?"

Kia Bành Hằng Vĩnh mấy người cũng theo bản năng hướng về phía sau nhìn sang, nhưng không biết lúc nào, đã có 8 người đứng ở phía sau bọn họ, cầm đầu là sắc mặt tái xanh Triệu Hiến Dương cùng quạnh quẽ cùng Lưu Linh có liều mạng Lâm Lăng Tuyết, đứng phía sau sáu người thanh nhất sắc tây trang đen, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì.

"Là người?"

Bành Hằng Vĩnh thấy Lâm Lăng Tuyết sau khi, con người đảo một vòng.

Trái lại Lâm Lăng Tuyết không để cho hãn cơ hội nói chuyện, tiến lên một bước 1 cái bên đá, ở giữa Bành Hằng Vĩnh đầu, kia Bành Hằng Vĩnh kêu thảm một tiếng, thân thể nghiêng lão đảo ghé vào dưới đất, đợi đầu chậm qua đây ngẩng đầu liền hung tợn mắng: "Mẹ nó, thối đàn bà!"

Lâm Lăng Tuyết ánh mắt phát lạnh, xem Bành Hằng Vĩnh đứng lên, một cước đá vào hãn giữa hai chân, một bên mấy nam nhân bao quát Tần Phong đều theo bản năng đưa tay bảo vệ phía dưới của mình, thương cảm Bành Hằng Vĩnh sắc mặt trong nháy mắt biến thành màu gan heo, hai tay bưng phía dưới của mình đau nhét lui dưới đất, trên mặt trên cổ nổi gân xanh, trong miệng một trận gầm nhẹ khiến người ta cực sợ.

Mà Bành Hằng Vĩnh mấy người chân chó còn lại là sợ có chút run run, không nói cái này thủ đoạn độc ác đàn bà, chỉ cần kia mấy người tây trang đen người cao to bọn họ nhìn đều sợ hãi.

Triệu Hiến Dương nhìn lướt qua mấy người, trầm giọng nói: "Lăn."

Vừa nghe Triệu Hiến Dương lên tiếng, kia 7 8 cái chân chó vội vội vàng vàng chạy, ngay cả nữ nhân kia cũng không dám dừng, cũng không quản nằm dưới đất đau mắt trợn trắng Bành Hằng Vĩnh, vội vã thoát đi hiện trường.

Triệu Hiến Dương sắc mặt có chút phức tạp, đi lên trước nhìn ngòai ở xe lăn lão khất cái, mang theo nhè nhẹ chiến ý nhưng lại trầm giọng nói: "Dương sư huynh, mấy năm nay, trải qua khỏe không?"

Tần Phong hơi ghé mắt, lão khất cái xem là sắc mặt như trước, thản nhiên nói: "Không có gì hay không tốt, ít nhất còn sống."

Tiểu Bàn Tử có chút kinh ngạc, dù sao từ hãn ghi chép bắt đầu hai người liền sống nương tựa lẫn nhau, biết có bản lĩnh chỉ Tần Phong 1 cái mà thôi, lại không nghĩ tới lão khất cái còn có thể nhận thức 1 cái vừa nhìn sẽ không phàm lão đầu, về phần một bên Lâm Lăng Tuyết, ánh mắt càng phức tạp làm Tần Phong có chút nghi hoặc, chẳng lẽ cô nàng vẫn cùng lão khất cái có cái gì dính dáng không được?

Triệu Hiến Dương môi run lên, lại nói không nên lời nói cái gì tới.

Đang lúc này, Vốn dĩ nhìn phòng Yến Tiểu Mộng 3 người đã trở về, thấy bán cao ốc đại sảnh một màn quý dị này, nhất là thấy Lâm Lăng Tuyết sau, nhận nhịp nhú nhú mày, kia Lâm Lăng Tuyết hừ một tiếng, cũng không thèm để ý tam nữ ánh mắt, trái lại Tần Phong bất mãn nói: "Người hừ cái gì hừ, ta cho người biết, người còn thiếu ta 10 khối 6 lông tiền, đem tư thế cho ta phóng thấp gọi."

Lâm Lăng Tuyết ngừng một lát, sắc mặt lại là phát lạnh, thế nhưng ngẫm lại thiếu chuyện tiền bạc thực sự khó có thể cảm thấy thẹn, tức giận không thể làm gì khác hơn là ở một bên Bành Hằng Vĩnh trên người phát hỏa, làm Bành Hằng Vĩnh là đau kêu cha gọi mẹ.

"Phòng ở nhìn kỹ sao?"

"Nhìn kỹ, thật không tệ." Sở Sở bận tâm nói: "Hơn nữa cự li cũng rất gần, chính là đắt gọi. . ."

"Mua mua mua." Tần Phong là thật không muốn tại đi đi dạo bán cao ốc chỗ,

bận tâm nói: "Quay đầu lại mở cho ta cái hóa đơn tổng số theo, hôm nào cho Diệp gia đưa qua kết trưởng." Dừng một chút, lại xoay người nói: "Mập mập, chọn tốt căn phòng ah? Một hồi cho người cái này trưởng bồi cho người trả tiền, lão nhân này khác không nhiều lắm, một xấp đầy tuổi tiền còn là không ít, tối nay liền mang qua đi, Dừng ở người cầu kia nhà ấm."

"A?"

Tiểu Bàn Tử nào dám thật để cho cái này tựa hồ cùng lão khất cái là sư huynh đệ quan hệ lão đầu trả tiền, nhưng còn chưa kịp lắc đầu đây, Triệu Hiến Dương lên đường: "Mua, sư huynh đệ chúng ta mấy người thiếu Dương sư huynh, một bộ phòng ở tính cái gì, chính là ta cái mạng này lấy đi ta cũng nghiêm túc."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 174: Nhô Ra Tình Địch

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 174: Nhô ra tình địch

Phượng Dương đại tửu điểm, ngựa xe như nước, các lộ nhân vật nổi tiếng danh viện nhộn nhịp tham gia lần này Lữ thị châu bảo tổ chức từ thiện đấu giá tiệc tối.

Từ cùng Thiên Lam Tập Đoàn đạt thành chiến lược Hợp Tác hiệp nghị sau khi, Lữ Trung Dương vừa vui lại buồn, vui chính là Lữ thị châu bảo thị trường chứng khoán một đường thẳng chúc, cá nhân của hãn thân gia không ngừng tăng vọt, ngay cả cùng Lôi Thiên Hào Hợp Tác ngâm nước nóng đều đã không cần thiết, buồn là Lữ thị châu bảo có thể vận dụng vốn lưu động thực sự quá ít, kết toán trước đó không lâu triển lãm phòng lớn món bồi thường tổn thất, toàn bộ Lữ thị châu bảo có thể vận dụng tài chính dĩ nhiên không đủ 5 nghìn vạn, cái này còn chỉ có thể dùng để duy trì vận chuyển bình thường.

Lữ Trung Dương rất lòng tham, hãn sẽ không bỏ qua tới tay thịt béo, cùng Thiên Lam Tập Đoàn Hợp Tác là hãn đi hưởng quốc tế thị trường trọng yếu bia, Tân Phong đoan chắc điểm này, làm Lữ Trung Dương buồn tiền thế nhưng vui vẻ. Hãn không phải là không có hoài nghi tới, thế nhưng lo lắng đến Thiên Lam Tập Đoàn gia đại nghiệp đại, danh tiếng bên ngoài, trong lòng biết đây là hiểm có cơ hội, cho nên bất luận làm sao, hãn cũng muốn xuất ra 20 ức tới lưu lại phần này Hợp Tác hiệp nghị.

Tự nhiên mà vậy Lữ Trung Dương suy tính trong tay công ty cổ phần thế chấp hoặc bán ra, hãn nghĩ rất rõ ràng, Lữ thị bên ngoài lưu thông cổ phiếu sẽ

không đổi Lữ thị châu báu nắm quyền trong tay cấu thành uy hiếp, mà trăm phần 55 hoàn toàn thao túng tại nhà mình trong tay, coi như là xuất ra 15% tới, Lữ Trung Dương đều tin tưởng bản thân vẫn là Lữ thị châu báu chủ nhân.

Làm mau chóng nói trong cao thủ công ty cổ phần giá trị, Lữ Trung Dương quyết định triển khai lần này từ thiện đấu giá tiệc tối, một để đền bù trước đó không lâu triển lãm phòng lớn món đổi Lữ thị châu báu mặt trái ảnh hưởng, thứ hai có thể cải thiện mình xã hội hình tượng, là Lữ thị châu báu kết một lần từ thiện bài, đề cao tự thân tập đoàn giá trị.

Đồng dạng là vì lần này chiến lược Hợp Tác dự nhiệt, Thiên Lam Tập Đoàn cung cấp bao quát châu báu đồ trang sức, đồng hồ đeo tay ở bên trong nhà mình xa xỉ phẩm.

Lữ Trung Dương thấy Thiên Lam Tập Đoàn như vậy ủng hộ, trong lòng bộc phát hưng phấn. So sánh với trong nhà Hải Lăng Phi muốn cùng Lữ Hạc nháo ly hôn chuyên tình, hẳn đã không để ở trong lòng.

Từng chiếc một hào xe không ngừng lái tới, muốn nói tại hào xe trong hấp dẫn người ta nhất ánh mắt chớ quá là một chiếc đô thị xe tăng, Kiều Trì (George) Bahrton việt dã xa, chiếc này lấy Tần Phong sùng bái nhất tướng quân Kiều Trì (George) Bahrton mệnh danh vượt đồng vẫn là Tần Phong yêu thích nhất phẩm bài.

"Chúng ta không chỉ có muốn bắn chết những người tạp chủng, còn muốn móc ra bọn họ ngũ tạng lục phủ tới trợn chúng ta xe tăng bánh xích, còn muốn lớn hơn đem bó lớn giết chết đám kia chết tiệt Na-zi hỗn đản." Tho bạo chí cực diễn thuyết một mực ảnh hưởng Tần Phong 10 năm dong binh cuộc đời, cho tới bây giờ mỗi khi Tần Phong phẫn nộ thời điểm đều sẽ nói ra Kiều Trì (George) Bahrton trong miệng cuồng dã chiến tranh tuyên ngôn, đồng thời trung thực thực hiện phần này tuyên ngôn.

Chính là bởi vì Tần Phong đổi máu mặt tướng quân Kiều Trì (George)

Bahrton điên cuồng sùng bái, Tô Yên mới có thể mua chiếc này rõ ràng cùng nữ nhân cắt đứt dã tính vượt đồng.

Xuống xe, Tần Phong không có để ý xung quanh ánh mắt cổ quái, đi tới chỗ kế bên tài xế trước mở cửa xe, kéo một thân dạ phục màu đen Tô Yên đi hướng khách sạn, cùng người khác hơn viện bất đồng là, Tô Yên thon dài trên cổ không có đeo bất kỳ hoa lệ vật phẩm trang sức, mà là một chuỗi đơn giản châu chuỗi thức hạng liên, hạng liên một mặt chôn ở ngực nội, cũng chỉ có Tần Phong mới có may mắn đẩy ra kia làm cho nam nhân thêm nhỏ dãi bộ phận xem qua hạng liên diện mục chân thật.

"Cái này lão gia kia chí đặc ý đây, trước hết để cho hãnh vui vẻ vui vẻ."

Tần Phong xem Lữ Trung Dương tại khách nhân thấy thành thạo đi qua, cười híp mắt nói: "Một hồi nhìn có gì thích? Ta giúp người mua lại, nếu là làm từ thiện, chúng ta cũng không có thể lạc hậu."

Tô Yên mỉm cười, ôn nhu nói: "Ta không thích mang đồ trang sức, hay là thôi đi, Quang Huy nơi đó có làm từ thiện thời điểm, nếu để cho lão gia tử biết, lại phải mắng người không làm việc đàng hoàng."

"Cái kia lão gia hỏa." Tần Phong bĩu môi.

"Tiểu Yên." Nhẹ giọng hô hoán ở sau lưng vang lên, Tô Yên nhú nhú mày, xoay người lại thấy 1 cái hơn 30 tuổi nam tử âu phục giày da tiêu sái tới, tại bên cạnh hắn còn có 3 người, hai nữ một nam, bất quá từng cái một sắc mặt có chút nghiêm túc, cùng không khí chung quanh không hợp nhau. Tần Phong đồng dạng xoay người nhìn lại, khước miệng lại giơ lên mỉm cười, nguyên lai không là người khác, là đêm trước đánh tới bởi Ngụy Thiếu Thiên thời điểm, đi ra giáo cục Tô Mạnh mấy người.

"Tiểu Yên, người không phải là không tới sao?" Nam tử thấy Tô Yên kéo Tần Phong cánh tay, trong mắt đè nén bất mãn, tận khả năng có thể làm cho mình thanh âm nhu xuống tới: "Vì sao không cho ta biết một tiếng? Ta xong đi

đón người."

"Không cần." Tô Yên thản nhiên nói: "Còn có, xin gọi tên của ta, ta không muốn để cho nam nhân khác hô nữ danh của ta."

Nam tử toàn thân ngẩn ra, không biết nên nói cái gì cho phải, trái lại đứng ở phía sau Tô Manh có chút bất mãn loại tình huống này, đi lên phía trước nói: "Tỷ tỷ, người tại sao muốn cùng với hần?"

Tần Phong hơi nhìn thoáng qua Tô Yên, vừa vặn Tô Yên cũng nhìn qua có chút nghi hoặc, Tần Phong làm sao sẽ nhận thức Tô Manh? Bất quá xem Tô Manh tựa hồ đối với Tần Phong có chút ý kiến, trong lòng cũng có chút bất mãn, quạnh quẽ nói: "Ta và ai cùng một chỗ, người có ý kiến gì không?"

"Tỷ."

Tô Manh cau mày, nhớ tới đêm hôm đó Tần Phong hành vi cũng có chút lòng mang phần nộ, nói: "Hần đệ tiện vô sỉ, không giữ lời hứa."

"Câm miệng." Tô Yên sắc mặt trong nháy mắt thay đổi khó coi, dọa Tô Manh mấy người vừa nhảy.

"Nếu như người ở đây dám nói một câu, ta sẽ để người cút ra ngoài." Tô Yên trong mắt không ngừng lóe ra lạnh sâm quang mang.

Đối Tô Yên mà nói, lúc đầu từ người chết trong đồng đem nòng lườm đi ra, tại trong sa mạc không tiếc thân thể nghiêm trọng thiếu nước dưới tình huống cắt cổ tay của mình cho nòng uống máu Tần Phong là của nòng Thần, ai cũng không có thể ở trước mặt của nòng vũ nhục Tần Phong, huống chi lúc đầu buộc nòng đi xa tha hương sớm đã thành đoạn tuyệt quan hệ người nhà.

Tần Phong biết Tô Yên đã từng đã qua, 8 tuổi thời điểm mẫu thân tâm lực lao lực quá độ mà chết, mà phụ thân của hần lại chẳng quan tâm, càng đem tiểu tam nhận vào trong nhà, khiến Tô Yên lúc đó sinh hoạt cũng không nhanh vui vẻ,

duy nhất tri tâm bằng hữu cũng chỉ có Chu Nhã Phi một người, tại 17 tuổi lúc bởi vì mẫu thân linh vị bị tiểu tam ném ra ngoài, dưới cơn nóng giận thọc tiểu tam 3 đao, ở trong nhà bị xa lánh cùng tin đồn sau, đi xa tha hương.

Về sau tại m quốc biên cảnh bị bọn buôn người lừa bán, trời đất xui khiến bị Tần Phong cứu, lão nhân thưởng thức trên người nàng tâm huyết, Tô Yên cũng thuận lý thành chương gia nhập Quang Huy, trở thành Quang Huy kế Tà Y, Yêu Tinh sau vị thứ ba nữ tính.

7 năm Quang Huy dong binh cuộc đời, Tô Yên sớm đã là xưa đầu bằng nay, trên người đầm máu sát ý so với Tô Manh mấy cái này bộ đội đặc chủng muốn mãnh liệt nhiều lắm, lạnh sâm quang mang làm mấy người toàn thân sợ run cả người, kia Tô Manh càng e ngại lui về phía sau một bước, Tần Phong nắm cả Tô Yên hông của, khẽ cười nói: "Không cần theo chân bọn họ tính toán, bất quá." Lại nói, chỉ vào nam tử kia, thản nhiên nói: "Lần sau xưng hô bạn gái của ta thời điểm không muốn hô của nàng nữ danh, bằng không ta sẽ rất không cao hứng, hiểu chưa?"

"Người!"

Nam tử sắc mặt giận dữ, xem Tần Phong ngón tay chỉ mình, ánh mắt lóe ra lửa giận.

"Minh bạch không hiểu cho ta lời nói mà nói." Tần Phong lạnh lùng nói: "Thế nào? Kêu gào đến giết ta thời điểm nói chốt kiểm soát, cho người minh bạch chút chuyện nhân tình chính là trang tâm đắc phải không?"

"Tần Phong, ngươi không muốn hơi quá đáng!"

Nam tử trầm giọng nói.

"Quá phận cho tới bây giờ đều không phải là ta." Tần Phong lắc đầu, thản nhiên nói: "Con người của ta rất đại độ."

"Nhanh, xảy ra chuyện gì? Không khí khẩn trương như vậy?" Lữ Trung Dương sớm liền thấy tình huống của bên này, bất quá một mực không có xuất hiện, thẳng đến xem Tô Manh mấy người tựa hồ có chút nhịn không được mới là tâm thích đứng dậy, vẫn là cười híp mắt, nói: "Thường Dương? Người và Tần tiên sinh trong lúc đó tựa hồ có điểm mâu thuẫn."

"Không có gì." Thường Dương lắc đầu, nhìn thoáng qua Tô Yên, cũng Tô Yên cũng không thèm nhìn hăn một cái, trong lòng không khỏi buồn khổ không ngừng.

"Tần Phong, ai cho người tới?" Lữ Hạc cũng sẽ không cùng cha hăn một dạng cười híp mắt, nhìn thấy Tần Phong nhớ tới đêm hôm đó đánh hơi bởi, trong lòng liền một trận tức giận, hơn nữa đáng chết này vương bát đản còn mang đi lão bà của mình, cái này đỉnh nón xanh hăn thế nhưng canh cánh trong lòng, thấy Tần Phong liền trợn mắt nhìn: "Đây là chúng ta Lữ thị châu báu đấu giá hội, người tới làm gì? Ở đây không chào đón người."

Lữ Trung Dương khẽ nhíu mày, trái lại Tần Phong cười híp mắt nói: "Lữ tiên sinh, từ thiện loại chuyện này khiến sẽ không đem người chận ngoài cửa ah? Người cái này con trai ngoan giống như không hiểu chuyện."

"Khuyến tử vô năng, đại gia tới cũng là vì từ thiện." Lữ Trung Dương không mặn không nhạt nói: "Tần tiên sinh nếu chịu vì từ thiện ra một phần lực, Lữ mỡ người tự nhiên sẽ quét dọn giường chiếu đón chào."

"Kia con trai người không ngờ áy náy sao?" Tần Phong khẽ cười nói.

Lữ Trung Dương nhất thời ngẩn ra, tiểu tử này hoàn toàn không theo lẽ thường ra bài, thông thường nói được mức này đều nên lộ vẻ rộng lượng gọi không cần thiết, thế nhưng không muốn Tần Phong tự sửa cổ áo, ngẩng đầu ưỡn ngực chờ Lữ Hạc xin lỗi, điều này làm cho Lữ Hạc sắc mặt là biến đổi tái biến, cắn răng nghiêng lợi, Lữ Trung Dương trong lòng biết không ngờ áy náy sợ rằng thuyết pháp lên không qua được, trầm giọng nói: "Lữ Hạc, còn không cho Tần

tiên sinh xin lỗi."

"Tần tiên sinh, xin lỗi."

Lữ Hạc gần như là cắn răng nghiến lợi nói xong mấy chữ này.

Tần Phong bĩu môi, không muốn cùng mấy người nói nhảm liên năm cả Tô Yên đi vào, Thường Dương cùng Tô Manh 4 người cũng không có ở cái này đứng, đang đi vào, mà Lữ Trung Dương xem Lữ Hạc song quyền bóp ca ca rung động, nhìn không được một trận tức giận, thấp giọng nói: "Tối hôm nay đấu giá hội rất trọng yếu, người cho ta đàng hoàng một chút."

"Ba." Lữ Hạc âm trầm nhìn thoáng qua Tần Phong, nói: "Tiểu tử này làm hại ta muốn ly hôn, lại trước mặt mọi người làm ta xấu mặt, ta nuốt không trôi khẩu khí này."

"Với người ly hôn còn chưa phải là người bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt." Lữ Trung Dương hận thiết bất thành cương trừng hấn liếc mắt, nhưng rất nhanh lại là thấp giọng nói: "Bất quá mấy ngày nay đối công ty quá trọng yếu, người không phải cho ta gây chuyện thị phi, chờ qua mấy ngày nay, sớm muộn sẽ không để cho Tần Phong sống khá giả, hừ, cái này Tần Phong quá kiêu ngạo, cho rằng nhận thức Lô Thiên Hào liền dám như thế không đem chúng ta phụ tử 3 người để vào mắt, ta làm sao có thể đi hấn!"

"Thực sự?" Lữ Hạc vừa nghe Lữ Trung Dương nói, tâm lý hơi có chút hưng phấn, nói: "Chúng ta dạy thế nào dạy bảo hấn?"

"Chuyện này ta tự có sắp xếp, người không cần rất quản, đi chào hỏi khách nhân đi thôi." Lữ Trung Dương sau khi nói xong, hung ác nham hiểm ánh mắt rất nhanh lại là cười híp mắt.

Mà bên kia, Tần Phong cùng Tô Yên đi tới khách sạn đấu giá đại sảnh, đại sảnh đã có không ít nam nữ, Tần Phong vừa ngồi xuống, cũng cảm giác được 3 đạo ánh mắt lần lượt mà đến, hơi nhíu nhíu mày, bất động thanh sắc quét một

vòng, đầu tiên thấy ngồi ở một chỗ một thân hắc y Lưu Linh, mà ở Lưu Linh bên cạnh, 1 cái âu phục giày da tương đương tuần lãng nam tử đang ở nàng bên cạnh chậm rãi mà nói, xem Lưu Linh thường thường mỉm cười mà chống đỡ, Tần Phong ánh mắt trong nháy mắt thay đổi khó coi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 175: Công Bình Đấu Giá

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 175: Công bình đấu giá

Tần Phong tâm tình rất không thoải mái.

Nếu như nói tại trước đây Lưu Linh với ai cùng một chỗ hẳn không thềm để ý, bất quá lúc này không giống ngày xưa, tại giả thuyết ngày xưa ngay mấy ngày hôm trước trong. Nhất là thấy Lưu Linh cùng nam tử kia trò chuyện thoải mái, thường thường che miệng cười trộm, như cái luyện ái thiếu nữ, Tần Phong liền giận không chỗ phát tiết, tâm tình bộc phát trầm thấp. Chỉ là sắc mặt bất biến, Tô Yên cảm giác Tần Phong tâm tình khó chịu, nhẹ giọng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì."

Tần Phong khẽ lắc đầu một cái.

Ánh mắt lại nhìn lướt qua mặt khác lưỡng đạo ánh mắt khởi nguồn chỗ, một người trong đó là Tần Phong phi thường quen thuộc nữ nhân, là ngày đó uống say sau tỉnh dậy nằm ở bên cạnh mình thực nữ, cùng Tần Phong liếc nhau sau, trong ánh mắt mang theo nhẹ tối cùng hưng phấn, thừa dịp không ai chú ý thời điểm ở chỗ sâu trong đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm môi, tràn đầy khiêu khích, Tần Phong nháy mắt một cái sau vừa nhìn về phía một đạo khác ánh mắt.

Đó là một người mặc sườn xám nữ nhân, làm như bán đấu giá lễ nghi tiểu thư, sườn xám mở rất cao, một đôi rõ ràng chân như ẩn như hiện, nàng nhìn thấy Tần Phong coi tới sau, rất nhanh thì dời đi ánh mắt.

Tần Phong hơi nhú nhú mày, nhẹ giọng nói: "Ta chụp lên còn bao nhiêu tiền?"

"Còn có mấy nghìn vạn ah." Tô Yên suy nghĩ một chút, nói.

"Không sai biệt lắm."

Lại nói, Tần Phong đứng dậy đi tới sườn xám nữ nhân trước, thừa dịp không chú ý, đem sườn xám nữ nhân kéo đến một người thiếu trong góc, kia sườn xám nữ có chút bất mãn nói: "Vị tiên sinh này có chuyện gì không?"

"Người nếu quả thật rồi rãnh, ngay nhà cho ta làm bỗng nhiên ăn khuya." Tần Phong bất mãn trợn trừng mắt: "Người đừng cho ta trang, người cái mông lên 2 khóa chí ta đều biết."

"Tần Phong!" Mạnh Chiêu Quân vẫn đối với lần trước bị Tần Phong nhìn đi sự tình canh cánh trong lòng, thấy Tần Phong lại là nhắc tới, bất mãn trong lòng, nói: "Uống ta hảo tâm muốn giúp người đem Lữ Trung Dương lần đấu giá này sẽ trộm đày hướng lên trời, người dĩ nhiên!" Nói đến đây, Mạnh Chiêu Quân nhin không được hừ một tiếng.

"ok, ta biết người vì tốt cho ta." Tần Phong buồn cười nói: "Thế nhưng tối hôm nay người thật không thể động thủ, ta sẽ đối phó Lữ Trung Dương, nếu như người tối hôm nay coi trọng vật gì vậy ta đều biết mua cho người, nhưng chính là không thể trộm."

"Tất cả đều mua cho ta?" Mạnh Chiêu Quân hồ nghi hỏi.

Tần Phong khẳng định gật đầu, coi như là phần lớn tiền đều biết bị Lữ Trung Dương buôn bán lời đi hẳn cũng sẽ không đau lòng, dù sao số tiền này còn có thể trở lại hông của mình túi, Mạnh Chiêu Quân tâm lý mừng rỡ, nhưng sắc mặt bình thường ly khai đi thay quần áo, Tần Phong xoay người đi trở về vị trí của mình, đi ngang qua Lưu Linh bên cạnh thời điểm, Vốn dĩ cùng bên cạnh nam tử trò chuyện thật vui Lưu Linh hơi nhú nhú mày, vui vẻ cũng trong nháy mắt

biến mất, trên mặt mang lên quạnh quẽ, đợi Tần Phong đi trở về bản thân vị trí sau, mới là khôi phục trước trạng thái.

Nam tử bèn nhảy bắt được Lưu Linh ánh mắt cùng sắc mặt biến hóa, ánh mắt nhìn Tần Phong phương hướng mang theo đến một tia nghiền ngẫm.

Tần Phong vừa ngồi xuống, cảm giác ngoạn vị ánh mắt sau xoay người nhìn sang, nam tử kia hé mắt, đưa qua một phần triển lãm đấu giá sách mở ra, cùng Lưu Linh thì thầm với nhau, đợi tiếp xúc thân mật thời điểm còn có thể khiêu khích liếc mắt nhìn Tần Phong, Tần Phong hé mắt sau cũng không tại nhìn sang, nhắm mắt dưỡng thần. Không bao lâu, Mạnh Chiêu Quân thay đổi một thân lễ phục dạ hội ngồi ở Tần Phong bên cạnh, đối Tô Yên gật đầu coi như là chào hỏi, sau đó cầm đấu giá sách nhìn mùi ngon, thấy mấy khoản tinh mỹ châu bảo hai mắt không khỏi tỏa ánh sáng.

Rất nhanh, đấu giá hội tại khách quý toàn bộ sau khi ngồi xuống chính thức bắt đầu, đầu tiên là người chủ trì đồng dạng đối lấy từng đợt tiếng vỗ tay, đồng thời tuyên bố đấu giá sở được 5% sẽ hiến cho cho từ thiện sự nghiệp, làm kiện thứ nhất thương phẩm bắt đầu mang lên trước đài, một đám phú thương quan lại cùng nhà giàu có con nhà giàu vì đỡ nữ nhân của mình vui vẻ, cũng vì cho mình kiếm cái tốt danh tiếng, tấp nập tham gia đấu giá, đem vật đấu giá giá trị trở nên đề cao mấy lần sau mới là vẻ mặt dương dương đắc ý cất vào trong ngực, mỗi đánh ra đi nhất kiện thương phẩm người chủ trì chỉ biết tượng trưng tính đại biểu vùng núi nghèo khó tập trung lấy cảm tạ, tâm lý cũng không ngừng sáng khoái mẫn ngốc b.

Tới tham gia lần đấu giá này sẽ, mang theo vợ chính thức tới nói thật đi thật không có mấy người, phần lớn đều là tiểu tam tình nhân, vì có thể đòi nữ nhân niềm vui, nam nhân có thể làm ra rất nhiều hi sinh.

Tô Yên một mực trầm mặc nhìn, đối với nàng mà nói, cái này châu quang bảo khí gì đó cùng máu của địch nhân không có gì khác nhau, nàng muốn phải tùy thời đều có thể bắt được, thực sự để cho nàng nhất định phải bắt được, cũng

phải nhìn xem máu của địch nhân mạch có đủ hay không cao quý. Bất quá làm Tần Phong hết ý là, Mạnh Chiêu Quân đồng dạng cũng vẫn duy trì trầm mặc, trái lại cười híp mắt nhìn những người khác đánh tới vỗ tới, làm nguyên vốn chuẩn bị xuất huyết nhiều Tần Phong tâm lý không khỏi một trận nói thầm không thích hợp.

"Như vậy kế tiếp món này tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật, là do Robert Kahn tiên sinh tự mình cầm dao thiết kế, trời ạ, ta không cách nào dùng lời nói để diễn tả nó tinh mỹ, cho nên giá khởi đầu, 100 vạn!" Đấu giá sư thần thái cuốn lên rầm trời.

Đây là nhất kiện vòng tai, tinh mỹ Kim Cương vòng tai, tại dưới ánh đèn rạng rỡ sinh huy.

Tần Phong xem Mạnh Chiêu Quân tinh thần phấn chấn, trong lòng biết đến rồi nên xuất huyết lúc.

Bất quá coi trọng vòng tai tựa hồ không ngừng nâng 1 cái, Lưu Linh sau khi thấy được cũng không chịu đựng trong mắt thoáng hiện vẻ kích động quang mang, như trước bị bên người nam nhân làm chú ý tới, trong lòng có tính toán, mà đồng dạng cái kia cùng Tần Phong từng có một đêm vui thích thành thực nữ nhân cũng là nóng lòng muốn thử, đối với Kim Cương, nữ nhân từ trước đến nay sẽ không cự tuyệt, huống cái này vòng tai còn là được xưng hiệu rõ nhất nữ nhân đối Kim Cương tâm tư Robert Kahn tự mình thiết kế, Lữ Trung Dương sau khi thấy, nhin không được cười nói: "Băng băng cũng ưa thích cái này vòng tai?"

"Có nữ nhân có thể cự tuyệt kia sao?" Liễu Băng Băng hỏi ngược lại.

Lữ Trung Dương cười ha ha một tiếng: "Không sai, nữ nhân đều không cách nào cự tuyệt Kim Cương mê hoặc."

"100 vạn!"

1 cái nam tử tại đấu giá sư nói ra bắt đầu một khắc kia đó là hô.

Bất quá rất nhanh, thanh âm của hắc liên bị đặt ở đông đảo thanh âm phía sau, mà khi giá cả nhắc tới 600 vạn thời điểm, thanh âm đã lác đác không có mấy, Mạnh Chiêu Quân lúc này cũng nhìn qua, làm bộ đáng thương nhìn Tần Phong, Tần Phong khẽ gật đầu: "Nói là của người sẽ là của người."

Mạnh Chiêu Quân rút là có chút hoài nghi Tần Phong có thể hay không xuất ra nhiều tiền như vậy tới, dù sao không phải là mua phòng ở có Diệp gia thanh toán, bất quá nghĩ thầm hắc tại tiền phương diện này từ trước đến nay dựa vào phổ, cũng không lo lắng hắc sẽ chết sĩ diện khổ thân.

"650 vạn." Lữ Trung Dương nhẹ nhàng nâng giơ tay lên, dấu giá sư lập tức kích động nói: "650 vạn, mới giá cả 650 vạn! A trời ạ, cái này làm nữ nhân điên cuồng Kim Cương tác phẩm nghệ thuật, giá trị 650 vạn, còn nữa không?"

"Lữ tiên sinh vì từ thiện thật đúng là xuất thủ hào phóng." Ngồi ở bên cạnh Liễu Băng Băng không nhịn được nói.

Lữ Trung Dương cười ha ha một tiếng, đang chí đắc ý đây hắc sẽ không quan tâm cái này lẽ, nói: "Nếu băng băng ưa thích, Lữ mỗi người làm sao có thể làm băng băng tay không mà về đây?"

Bất quá thẳng nhãi này phế lời nói không mấy giây, ngồi ở Lưu Linh nam tử bên người mỉm cười, giơ nhắc tay: "700 vạn."

"Đường tiên sinh?" Lưu Linh hơi ghé mắt, hiếu kỳ nói. Trái lại gọi làm Đường tiên sinh tuần lãng nam tử không thêm để ý chút nào nói: "Ta xem Lưu tiểu thư một mực không có chụp cái gì, ngược lại thì đối vòng tai này thích chặt, nếu hôm nay là Lưu tiểu thư sinh nhật, kia Đường mỗi người liền cho Lưu tiểu thư đưa một phần lễ vật."

Lưu Linh mỉm cười, nói: "Đường tiên sinh tại sao phải khách khí như vậy?"

"Mỹ nhân cười giá trị thiên kim." Họ Đường nam tử nháy mắt một cái, nói.

"Ông trời của ta a, vị này đẹp trai tiên sinh ra giá 700 vạn, là vì hấn mỹ nhân bên người cười sao?" Đấu giá sư kích động hô.

Lữ Trung Dương không khỏi cau mày, cái này lai lịch thần bí tiểu tử một lần tăng giá 100 vạn, thật sự là xuống vốn gốc, xem Liễu Băng Băng hiếu kỳ lại mang thập phần hứng thú nhìn kia họ Đường nam tử, tâm lý có chút bất bình hành: "800 vạn!"

"1 nghìn vạn."

Họ Đường nam tử hiển nhiên đối Lữ Trung Dương nói giá cũng không để ở trong lòng, xem Lữ Trung Dương mang theo khó chịu lại bất đắc dĩ ánh mắt buông tha đấu giá, mỉm cười, hàm răng trắng nõn thiếu chút nữa có thể phản quang, chỉ là cái này nụ cười mê người vẫn không có thể mê đảo hàng vạn hàng nghìn danh viện, 1 cái lỗi thời thanh âm trở nên phá vỡ hiện trường rút hút khí lạnh một mảnh không khí: "1 nghìn 500 vạn."

"Là hấn?" Liễu Băng Băng kinh ngạc không thôi, che miệng nhìn Tần Phong trong mắt tràn đầy hiếu kỳ, không nghĩ tới người tiểu đệ đệ này trên giường bất phàm, thân gia cũng không phàm.

Trái lại Lữ Trung Dương, cau mày, trên mặt càng khó chịu.

Họ Đường nam tử hơi nhíu nhíu mày, nhìn sang lại phát hiện là Tần Phong đang phất phất tay, lại không dấu vết nhìn thoáng qua bên người Lưu Linh, thấy nàng mặt không biểu tình, giơ tay lên nói: "1600 vạn." Nghĩ thầm cái này Tần Phong không giống như là kẻ có tiền đáng dấp, trong lòng không khỏi có tính toán, đồng thời bất động thanh sắc đối sau lưng một người phất phất tay.

"2 nghìn vạn." Bất quá làm hấn thất vọng là, Tần Phong cũng gương mặt hồng tim không đập mạnh báo ra mới giá cả, điều này làm cho hiện trường không khỏi là liên tiếp ghé mắt, danh viện môn ước ao mập mờ ánh mắt, bất quá Tần Phong đều lựa chọn không nhìn, đối bên cạnh đã trợn mắt hốc mồm Mạnh Chiêu Quân cười híp mắt nói: "Chỉ cần người ưa thích, ta liền cho người chụp

được tới."

"Đừng, người điên rồi, nhiều tiền như vậy." Mạnh Chiêu Quân thấp giọng nói.

"Không có việc gì, ta có tiền." Tần Phong vỗ vỗ ngực, dương dương đắc ý nói.

Chỉ là không đợi Mạnh Chiêu Quân nói chuyện, phía sau bỗng nhiên toát ra một thanh âm tới: "Vị tiên sinh này, có thể hay không đem cái này miếng vòng tai nhường cho ta môn thiếu gia, Thiên phủ Đường gia sau này tất có hậu báo."

Tần Phong xoay người nhìn thoáng qua, lại thấy một người mặc đường trang lão đầu ngồi sau lưng tự mình, đang cười híp mắt đang nhìn mình, chỉ là trong ánh mắt mang theo đến nghiên ngẫm cùng không thềm, mà lúc này kia Đường thiếu gia đã báo ra 2 nghìn một triệu giá cả, Tần Phong bỗng nhiên khẽ nhíu mày, nhất thời cảm giác trên vai bị lão nhân kia nhẹ nhàng sợ chụp, một trận nhỏ nhẹ đau đớn truyền đến, lão nhân kia vẫn như cũ là cười híp mắt một bộ phật Di Lạc dáng tươi cười: "Người trẻ tuổi, tại sao phải xung động đây. Còn là ngoan ngoan im lặng, ai, người đã già, ưa thích chụp bả vai của người tuổi trẻ, bỏ qua cho."

Tần Phong nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, tại lão nhân kia ánh mắt khiếp sợ trong, thanh âm mang theo nhẹ nhàng ý nói: "Lão đầu, nhà người thiếu gia không giao qua người công bình đấu giá phải không? Không quan hệ, một hồi ta dạy cho người."

Bên kia đấu giá sư đang muốn bắt đầu rơi chùy, Tần Phong lại giơ tay lên tới, thân nhiên nói: "2 ngàn năm trăm vạn."

"2 ngàn năm trăm vạn, 2 ngàn năm trăm vạn! Trời ạ, lần này đấu giá hội giá tiền cao nhất Xuất Hiện, còn có cao hơn sao?" Đấu giá sư ngoài ý liệu tâm lý không mắng ngốc b, hẳn là thật kích động không thôi, một khi thành giao như vậy hẳn đem phải nhận được một khoản xa xỉ tiền công, lần này đấu giá bản thân

thậm chí còn không phế bao nhiêu miệng lưỡi.

Lão đầu sắc mặt một bên đang thay đổi chung quy khôi phục bình thường, thân thể chậm rãi lui về phía sau ly khai, đồng thời đối Đường thiếu gia khẽ lắc đầu một cái, kia Đường thiếu gia cau mày không nói, cũng không nữa tăng giá, chỉ là trong mắt thoáng hiện một tia sát ý.

"2 ngàn năm trăm vạn thành giao! Chúc mừng vị tiên sinh này, đồng thời cảm tạ ngài đối từ thiện ủng hộ!"

Làm đấu giá sư tuyên bố giá sau cùng sau, tất cả mọi người tại một lần nhìn về phía Tần Phong, hấp dẫn ngược làm coi tiền như rác, có hâm mộ, cũng có nữ nhân đổ kị bên cạnh hẳn hai vị giai nhân.

"Người thật đúng là mua." Mạnh Chiêu Quân tuy rằng trong lòng mừng rỡ, nhưng lại cảm thấy một trận đau lòng: "Người không phải là mới vừa mua phòng sao?"

"Chỉ cần người ưa thích là được." Tần Phong xem cả đám còn nhìn ở đây, làm bộ nói, điều này làm cho Mạnh Chiêu Quân không khỏi hoài nghi ngồi ở bên cạnh mình gia hỏa rốt cuộc là có phải hay không Tần Phong.

Chẳng qua là khi mọi người dần dần thu hồi ánh mắt lúc, Tần Phong trên mặt nhất thời một trận đau lòng, hung hãn nói: "Trở lại cho Robert mở biên lai, ăn ta bao nhiêu tiền cúp kia giá quy định 100 vạn những thứ khác cho hết ta đuổi về tới, thiếu một phân tiền ta cùng hẳn liều mạng."

"Quả nhiên, đây mới là Tần Phong." Mạnh Chiêu Quân một trận dễ dàng.

Đi hẳn công bình đấu giá, Tần Phong tại tiền phương diện mới không sẽ rộng rãi như vậy đích mưu coi tiền như rác.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 176: Chi Cần Chọc Ta Quản Hãn Bao Lớn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 176: Chi cần chọc ta, quản hãn bao lớn

"Ngốc b."

Lữ Hạc ngồi ở một góc, nghe được Tần Phong xuất ra 2 ngàn năm trăm vạn đất tới, nhin không được khinh thường cười, lại có chút tối nghĩ kĩ vì sao vòng tai này không phải là Lữ thị châu báu? Gần nhất Lữ Hạc thể nhưng đặc ý, trong tay công ty cổ phần giá trị kế tiếp thăng chức, vốn là nhị thế tổ hãn hãn khởi tới càng không cá nhân dạng, một tay ở một bên 1 cái ăn mặc rõ ràng đẹp đẽ trên người nữ nhân qua lại lục lợi.

Bất quá ánh mắt lại quăng đến ngồi ở Lữ Trung Dương bên người Liễu Băng Băng, nhìn đoan chính hào phóng, ăn mặc thành thực xinh đẹp Liễu Băng Băng, trong mắt tà khí chính là hào quang không ngừng phóng ra ngoài: "Hắc hắc, đại minh tinh, vừa nhìn chính là trên giường Cục phẩm, chờ lão gia hỏa chơi xong ta không phải là phải làm lên giường."

Trong lòng nghĩ, Lữ Hạc một tay thân ở tại nữ nhân bên cạnh cái mông, hung hăng một trào, nữ nhân kia sắc mặt trong nháy mắt ửng đỏ.

Tần Phong nhận lấy lễ nghi tiểu thư đưa tới vòng tai, đưa ra đã viết xong chi phiếu, ở trong tay thoáng thưởng thức một phen, nhìn Mạnh Chiêu Quân, cười híp mắt nói: "Ta đeo lên cho người."

"Tốt."

Mạnh Chiêu Quân trong lòng nóng lên, đáp ứng.

Tần Phong vươn tay thoáng vuốt ve một chút Mạnh Chiêu Quân tinh xảo vành tai, Mạnh Chiêu Quân gương mặt của tăng thoáng cái đỏ bừng không gì sánh được, trước cổng chúng tự càng diễm lệ vô song, nhìn Tần Phong vô cùng thân thiết vì nàng đeo lên vòng tai, các nam nhân không khỏi một trận quen mắt, dù sao tại Tần Phong bên cạnh còn ngồi 1 cái tư thế oai hùng hiên ngang nữ nhân, thẳng nhãi này rất có tả ủng hữu bảo xu thế.

Nhất là Thường Dương càng nhìn nghiêng răng nghiêng lợi, tên khốn kiếp này tự là Tô Yên bạn gái, lại vẫn tại Tô Yên trước mặt lấy lòng nữ nhân khác, càng kỳ quái hơn chính là Tô Yên căn bản làm không thấy được, song quyền bóp ca ca rung động.

Thấy như vậy một màn Lưu Linh không khỏi hơi nhú nhú mày, đứng dậy đi toilet, họ Đường nam tử Đường Hạo trong mắt thoáng trầm xuống cũng đi theo.

Người dựa vào quần áo ngựa dựa vào cái yên, mà nữ nhân càng cần nữa đồ trang sức tôn nâng, tóc ngắn tự vành tai lộ vẻ tinh mỹ vòng tai, tựa như họa trong đi ra nữ tử, Tần Phong nhìn không được thờ dài nói: "Thật xinh đẹp."

Mạnh Chiêu Quân nghe nói hãnh khích lệ, trong lòng càng mừng rỡ không thôi, khuôn mặt mềm mại sắp chảy ra nước tới, khiến người ta nhìn không được hôn một cái, chỉ là rất nhanh nàng cũng một trận mắt trợn trắng, bởi vì Tần Phong thẳng nhãi này ánh mắt theo vòng tai lại rơi vào bộ ngực của mình, không khỏi một trận buồn bực, đem ánh mắt của hãnh đẫy hương về phía trên đài đấu giá, Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, đứng lên nói: "Ta đi toilet."

Bởi vì đấu giá còn đang tiến hành, toilet cực kỳ an tĩnh, mới vừa vừa đi vào, Tần Phong liền thấy Lưu Linh đang ở bồn rửa tay trước trở lại đường ngay, mà Đường Hạo còn lại là rút ra 1 khóa xì gà, Tần Phong thoáng nhú nhú mày, bỗng nhiên lui về phía sau vài bước, hương về tường một bên kia kéo một cái, 1 cái

đường trang lão đầu bị hấn lôi đi ra, lực đạo mười phần, lão nhân kia trong kinh hoảng bị ném ngã xuống đất.

Không để cho hấn cơ hội nói chuyện, Tần Phong một cước đá vào bụng hấn lên, lão nhân kia kêu lên một tiếng đau đớn, thân thể nhét co lên tới, trên mặt thần tình tức giận không ngừng, Tần Phong cười lạnh nói: "Lão đầu, dám cho ta hạ độc, người lá gan quả nhiên là không nhỏ."

"Người!"

Lão đầu mặt mày xanh lét, đang muốn đứng dậy, rồi lại bị Tần Phong một cước đá vào trên bụng, lão nhân kia thân thể bay bay ra ngoài, đánh vào một mặt trên tường, sắc mặt trắng bệch trắng bệch.

Đường Hạo hơi nhíu nhíu mày, trong tay xì gà hung hăng kháp bóp, Lưu Linh mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn cái này một màn này, nàng đã biết Tần Phong giết người, biết Tần Phong muốn giết ai cho tới bây giờ đều là nói được thì làm được.

"Nhà người Đường thiếu gia, là vị nào?"

Tần Phong cao cao tại thượng nhìn lão đầu, sắc mặt âm trầm.

Hấn cũng không nhìn một bên Đường Hạo sắc mặt của, chỉ là nhìn chăm chăm lão đầu, Đường Hạo đè nặng tức giận, tiến lên lạnh lùng nói: "Tần tiên sinh, kết 1 cái lão nhân, không coi là bản lĩnh ah?"

"Ta Tần Phong rất ít đánh lão đầu." Tần Phong phất tay cái cổ, thản nhiên nói: "Thế nhưng sau lưng âm nhân ta chưa bao giờ sẽ đi hấn, hơn nữa còn là 1 cái họ Đường tôn tử chỉ điểm, hừ, 1 cái không có tiền sung người giàu có phế vật, người nhận thức sao?"

Đường Hạo nao nao, trong mắt tức giận lại là một trận tăng vọt, hít thở sâu một hơi: "Tần tiên sinh như vậy chửi bới người có đúng hay không hơi quá

đáng?"

"Quá phận sao?" Tần Phong một cước đá vào còn muốn muốn bò dậy lão gia hỏa trên ngực, ngồi xổm người xuống tới, nói: "Khiến so sau lưng dụng độc thật là tốt, ta ghét nhất bị người khác phía sau âm ta, hơn nữa còn là 1 cái y già bán tới vương bát đản luôn miệng nói bản thân lão nhân gia, trên tay cũng mặc kệ sạch. Lão đầu, ta cho người một cái cơ hội, nói cho ta biết cái kia họ Đường vương bát đản là ai, ta tối đa đem hãn đánh một trận, nếu như người không nói."

Tần Phong đưa tay tại lão nhân kia ống tay áo một trận lục lọi, rút ra một cây lam uông uông châm nhỏ, lạnh lùng nói: "Ta liền đem cái này cây kim xuyên vào đến trong con mắt người!"

Lão đầu tràn đầy nếp nhăn trên mặt không còn có trước tự tin cùng uy tín, trong ánh mắt lộ ra ** khóa thân kinh khủng còn có một chút tức giận, một bên Đường Hạo âm trầm gương mặt, muốn nói là bản thân, như vậy tại Lưu Linh bên này mặt mũi coi như là không có, còn đảm bảo không được Tần Phong sẽ đánh mình một trận, chính hãn một lão quân gia nhiều ít coi như là một cao thủ thế nhưng trong tay Tần Phong thanh vốn là không có gì đánh trả cơ hội, lượng đã biết loại vũ lực giá trị yếu ớt sợ rằng thật muốn bị đau đánh một trận, hơn nữa nhìn Tần Phong tư thế không giống như là đùa giỡn.

"Không nói có đúng không?"

Tần Phong cười cười, bỗng nhiên biến sắc, một tay bắt được lão đầu cổ của, lão nhân kia ánh mắt hí một cái, tại trên cổ của hãn bỗng nhiên xuất hiện một con tối như mực lớn chừng bằng móng tay trùng tử sẽ hướng về Tần Phong thủ đoạn tấp tới, Tần Phong mắt sắc nhanh tay, lam uông uông châm trực tiếp đâm tới, kia hắc trùng tử bị đâm xuyên qua thân thể, xèo xèo vài tiếng nhất thời không một tiếng động, Tần Phong cười lạnh một tiếng, tay phải dùng một lát lực.

Lão nhân kia nhất thời há to miệng, Tần Phong nắm bắt châm vung, trực tiếp đem trùng tử đặt vào lão đầu trong miệng, lại lôi lão đầu đè vào bồn rửa tay

trước, làm miệng của hãn hướng về vòi nước, lăm bắm đố mấy ngụm nước, lão nhân kia không biết khí lực từ nơi nào tới, tránh ra khỏi Tần Phong ràng buộc, không ngừng phun ra nước trong miệng, khom người nôn khan suy nghĩ muốn phun ra vừa bị nuốt xuống trùng tử.

"Ta tới giúp ngươi một chút ah."

Tần Phong cười nhạt đi lên trước, chỉ là rất nhanh Đường Hạo vươn tay ngăn cản Tần Phong, trầm thấp nói: "Tần tiên sinh, không biết cho Đường mỗ người 1 cái mặt mũi, chuyện này cứ tính như vậy, làm sao?"

"Nguyên lai họ Đường cháu trai kia là người a." Tần Phong buồn cười nói: "Đường tiên sinh muốn chụp cái gì chỉ cần cầm cho ra so với ta nhiều tiền ta không lời nào để nói, thế nhưng sau lưng cho ta tự ngáng chân?"

"Là ta quản giáo thủ hạ vô phương." Đường Hạo chịu đựng tức giận, nói: "Không thì trước khi cũng sẽ không không biết xảy ra chuyện gì, ta thủ hạ tự chủ trương, là của chúng ta sai, xin hãy Tần tiên sinh đồng ý cho mấy phần mặt mũi, chờ ta Thiên phủ Đường gia tất có hậu lễ đưa ra biểu hiện đạt áy náy, làm sao."

Thiên phủ Đường gia, Đường Hạo đem bốn chữ này cản rất nặng.

Bất quá hãn nhất định là muốn đàn gảy tai trâu, Tần Phong 10 năm trước ly khai Hoa Hạ thời điểm còn là một 16 tuổi mao đầu tiểu tử, hôm nay trở về tự nhiên cũng sẽ không biết cái gì Thiên phủ Đường gia chi lưu, xem Đường Hạo mơ hồ có tự cho mình là cao nhân nhất phái, rất có người không đồng ý chính là muốn chết tư thế, đang suy nghĩ đến Lưu Linh trước khi cười cùng hoa dương như tâm lý liền một trận khó chịu, không chút nghĩ ngợi trong tay kia thanh châm nhỏ trực tiếp đâm vào Đường Hạo vai trong, thân nhiên nói: "Đã như vậy, kia thủ hạ của ngươi thế nào âm ta, ta liền trả lại cho ngươi một lần."

Đường Hạo sắc mặt đại biến, thân thể không ngừng lui về phía sau, cảm giác được toàn thân cao thấp từng đợt hủy hoại cảm kéo tới, bặt tâm rút ra đâm vào vai kia thanh lam uông uông châm nhỏ, tức giận nói: "Tần Phong, ngươi thật to

gan, ta là Thiên phủ người của Đường gia, người có tin ta hay không!"

"Người nói một chút thử xem?"

Tần Phong lạnh lùng nói.

Kinh khủng kia ánh mắt làm Đường Hạo trong lòng run run, thân thể không tự chủ được run rẩy hai cái, đến cổ họng nói bị trở nên cho nuốt trở vào, một bên lão đầu gương mặt cười khổ, đi lên trước thấp giọng nói: "Thiếu gia, không nên vọng động."

"Xem tại Lưu Linh mặt mũi, lẩn." Tần Phong không nhin được mắng.

Hai người kia sợ là âm trầm nhìn thoáng qua Tần Phong chật vật lui ra ngoài, nhìn xong đùa giỡn Lưu Linh hừ một tiếng, chuẩn bị ly khai, lại bị Tần Phong kéo tay, trên mặt hàn ý càng sâu: "Buông ra."

Tần Phong cũng đem nàng kéo đến trước người, nhìn chăm chăm nàng vắng lặng tràn đầy hàn quang hai mắt, ngược lại cũng không cảm thấy sợ hãi cùng không được tự nhiên, ngược lại thì nhẹ giọng nói: "Vậy đối với vòng tai không thích hợp người, cái này mới được."

Hắn lấy ra một bộ màu tím dây xích tay, dây xích tay chế tác tài liệu không biết là cái gì mài, không giống như là bất kỳ một loại bảo thạch, không phải vàng không phải là sắt, thế nhưng mặt trên khám nạm đến 3 khối nhật màu trắng ngọc thạch, ba con không biết thần bí sinh vật ở trong đó ẩn nấp đến, làm ngọc thạch tiếp xúc được quang chính diện chiếu xạ thời điểm, chúng nó hiển hiện ra trông rất sống động, tựa như sống lại thông thường.

Lưu Linh tay cổ tay trắng nõn, rồi lại cùng tầm thường nữ tử bất đồng, mang theo một cổ tính dai, Tần Phong đem thu liễm đeo vào tay phải của nàng cổ tay lên, cười nói: "Sinh nhật vui vẻ."

Lưu Linh một mực trầm mặc không nói, chẳng qua là khi Tần Phong nói ra

sinh nhật vui vẻ thời điểm, trong lòng còn có chút lòng mang xúc động, nhìn trên cổ tay kia mỹ luân mỹ hoán dây xích tay mới gởi ngây người, nhưng chỉ có ngây người một hồi này, Lưu Linh bỗng nhiên cảm giác được bản thân môi bị cái này tên đáng chết dán lên, quen thuộc nhưng lại chán ghét khí tức xông vào mũi, nhất là cảm giác được bản thân cái miệng bị thẳng nhãi này bắt một chút sau, sắc mặt tái xanh không gì sánh được.

Tần Phong rất thức thời, chiếm tiện nghi liền nhanh chóng lui về phía sau hai bước, nhìn Lưu Linh hăng giọng sắc mặt của, bần tâm nói: "Điều chỉnh điều chỉnh không khí."

Lưu Linh lạnh đến gương mặt muốn bắt tay liên hái xuống, thế nhưng nàng chợt phát hiện dây xích tay như là hồn nhiên hình thành 1 cái chỉ so với thủ đoạn to một chút vòng quấn ở cổ tay của nàng lên, bất luận nàng dùng sức thế nào đều không thể lấy xuống, Tần Phong nhún vai, nói: "Dây xích tay là ta tự mình thiết kế, toàn thế giới chỉ ta một người biết nói sao mở ra kia, đương nhiên người nếu như tự tin cũng có thể chậm rãi tìm, bất quá ta tin tưởng người tìm sau khi đi ra người chắc chắn sẽ không bỏ được lấy xuống kia."

"Tần Phong." Lưu Linh cắn răng nghiêng lợi nói.

Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Ta là vì tốt cho người, dây xích tay chất liệu rất đặc thù, trừ phi người đem cổ tay của mình chặt đứt, bằng không người là hái không xuất ngũ."

Lưu Linh tức giận hừ một tiếng, không muốn xem cái miệng của hắn mặt, xoay người sẽ phải rời khỏi, lại nghe được Tần Phong thanh âm lại truyền tới: "Ta mặc kệ người và người nào nói chuyện gì sinh ý, thế nhưng làm những nam nhân kia bình thường cách người xa một chút, không thì ta sẽ ghen."

"Hừ."

Lưu Linh không trả lời nàng, trực tiếp ly khai.

Tần Phong thở dài, ở một bên rửa mặt, đang ly khai toilet, tại khúc quanh lại cùng một người đụng phải cái đầu gối, Tần Phong nhất thời cảm giác một trận quen thuộc mùi truyền vào mình lỗ mũi, còn có kia trước ngực cảm giác được mềm mại đụng chạm, theo bản năng vươn tay vòng ôm lấy nữ nhân, một hai bàn tay đặt tại đối phương cái hông bên trên.

Bản thân biết không khó coi, bất kể nàng là ai, trước chiếm tiện nghi hã, Tần Phong nghĩ như thế đến.

"Tiểu đệ đệ, bắt thoải mái sao?" Cảm giác được bản thân cái hông bị một đôi tay hung hăng nắm ở trong tay, Liễu Băng Băng nửa người đều phải mềm tại Tần Phong trên người, lễ phục dạ hội tự, bộ ngực sung mãn bị bao vây lấy bộ phận trọng điểm, Tần Phong thuận mắt thấy kia chen đi ra ngoài một cái sâu kín tiểu kênh, mở rộng tầm mắt.

Tần Phong tà ác cười, một tay đưa vào lễ phục dạ hội nội, đem sung mãn nắm trong tay, không ngừng nhu tới nhu đi, tại nàng bên tai nhẹ giọng nói: "Như vậy mới thoải mái."

"Đừng." Liễu Băng Băng không nghĩ tới Tần Phong như thế lớn mật, trong lòng có yêu đương vụng trộm hưng phấn lại có chút lo lắng, sắc mặt ửng hồng, thấp giọng nói: "Tiểu đệ đệ, người liền không sợ bị người nhìn đến tử tử như vậy, làm tử tử mất mặt sao? Nhanh lên một chút buông ra."

"Sợ cái gì." Tần Phong chẳng những không buông ra, ngược lại càng không kiêng nể gì cả, tại nàng y phục nội cái tay kia cũng là linh hoạt hay thay đổi, nhìn sắc mặt bộc phát ửng hồng Liễu Băng Băng, cười híp mắt nói: "Có người đến xem đến bọn họ cũng chỉ có thể ước ao."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 177: Bị Coi Thường Thiếu Thu Thập

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 177: Bị coi thường thiếu thu thập

Liễu Băng Băng cũng không phải là cái gì hành vi phóng đảng nữ nhân, thế nhưng không chịu nổi da mặt dày tiện tay Tần Phong không buông tay.

Cái mông bị Tần Phong đại thủ đè lại, thân thể toàn bộ dán tại trên người của hắn, mà một con khác tội ác tay tại mình lễ phục dạ hội nội qua lại chạy, Liễu Băng Băng chỉ cảm thấy trong cơ thể sinh ra một cỗ nhiệt khí, ánh mắt cũng bộc phát mê ly, kiều diễm anh đào miệng nhỏ bị Tần Phong không chút khách khí hôn lên.

"Đi toilet, ở đây thực sự phải có người đến."

Đợi môi tách biệt sau, Liễu Băng Băng có chút thẹn thùng nhìn thoáng qua bốn phía, trong hành lang đại sảnh kia đấu giá sư sục sôi tiếng rao hàng cùng nàng ồ ồ tiếng thở dốc hội tụ thành một đoàn, Tần Phong trong lòng tất nhiên là hưng phấn không thôi, ngang ôm lấy Liễu Băng Băng gió vậy vọt tới toilet, tại nam trong WC tìm cái cách giữa, Liễu Băng Băng xem Tần Phong kia không kịp chờ đợi dáng dấp, nhìn không được khanh khách cười không ngừng: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ và của người tiểu bạn gái so với thế nào?"

"Người vóc người đẹp, thành thực."

Tần Phong một đôi tay tại trên người nàng qua lại lục lọi, cũng lại phát hiện mình tìm không được lễ phục dạ hội đột phá khẩu, cắn răng một cái trong mắt

hiện lên một tia ngoan ý, Liễu Băng Băng cũng lại càng hoảng sợ, bần tâm liếc nàng một cái, bản thân giải khai lễ phục dạ hội: "Người muốn cho tử tử người ta ăn mặc dấu kín y phục đi ra ngoài sao?"

"Hắc hắc." Tần Phong cười híp mắt nói: "Y phục này quá khó khăn giải."

Liễu Băng Băng nhin không được vươn tay đâm đâm lồng ngực của hắn, trên người nàng lễ phục dạ hội nửa người trên trượt rơi xuống, loại này lễ phục dạ hội có rất ít mặc áo lót, chỉ là trượt rơi xuống trên thân cũng đã ăn ** khóa thân.

Tần Phong nhin không được ngón trỏ đại động, một đôi tay nhẹ nhàng đặt lên cao phong, hận không thể đem đầu vùi vào đi hưởng thụ một phen, Liễu Băng Băng bị nhìn trong lòng đặc ý lại có ngưỡng ngừng cùng **, cánh tay vây quanh ở Tần Phong eo gấu, cảm giác kia mềm mại ở trên người ma sát, Tần Phong hô hấp càng ngày càng nặng, cảm giác cực nóng nam tính khí tức xông vào mũi, Liễu Băng Băng trong lòng cũng là ** không ngừng, một đôi tay nhanh chóng giải khai Tần Phong quần.

"Nhanh lên một chút, tử tử thế nhưng nhớ người muốn chết."

Liễu Băng Băng xoay người lại, hai tay đặt tại trên tường, cái miệng hơi vênh lên, Tần Phong nhìn lên nữ nhân này Thái thượng nói, tự nhiên là sẽ không khách khí, trực tiếp nhắc lên nàng lễ phục dạ hội váy, cũng bất ngờ phát hiện nữ nhân này quả nhiên là nhất kiện nội y cũng không có mặc, nhin không được hắc hắc than thở: "Người quả thực nghĩ quá chu đáo."

"Tới địa ngục đi." Liễu Băng Băng vẻ mặt hồng nhuận quay đầu, nhỏ hơi sẵn giọng: "Hôm nay vốn có chút khó chịu, lại là quần dài tử sẽ không mặc đồ lót, không nghĩ tới tiện nghi người tên tiểu tử này."

Tần Phong hắc hắc cười không ngừng: "Nói người làm sao sẽ xuất hiện ở nơi này?"

Nghe nói như thế, Liễu Băng Băng mắt phượng đôi mắt đẹp luân phiên, hừ

một tiếng nói: "Người ta dầu gì cũng là cái có chút nổi tiếng nữ tinh, còn chưa có tư cách làm Lữ thị châu báu người phát ngôn sao?"

"Ngôi sao?" Tần Phong thoáng ngần ra, hẳn đối quốc nội ngôi sao thật tâm không biết mấy người, ngoại trừ 10 năm trước những người nóng nảy toàn quốc, gần 10 năm vòng giải trí Tần Phong có thể nói là biết rất ít, bất quá nghĩ thầm lấy trước mắt vị này thành thực nữ nhân bản lĩnh, sợ cũng sẽ không là đơn giản tiểu minh tinh, nhịn không được đặc ý nói: "Nghĩ không ra người còn là một ngôi sao, hắc hắc, cho người mê điện ảnh biết."

"Tới địa ngục đi."

Liễu Băng Băng nhịn không được quay đầu lại, oán trách nhìn hăn một cái.

"Người và Lữ thị châu báu hợp đồng ký sao?"

Tần Phong một bên ra sức, một bên dò hỏi.

"Còn không có."

"Kéo vài ngày cũng không trễ."

"Vậy phải xem người có thể hay không để cho tỷ tỷ cam tâm tình nguyện."

Liễu Băng Băng rót không quan tâm Lữ thị châu báu thay nói, lấy bây giờ thân gia ở quốc nội cũng là nữ tinh trong đỉnh cấp, so với một ít uy tín lâu năm Thiên Hoàng siêu sao cũng không hoảng rất làm, loại này nữ cường nhân, nhất là thành thực đặng đặng nữ nhân, đối có chút yêu cầu tổng yếu vượt qua thường nhân tưởng tượng, bất quá đặng phải thân thể bị cải tạo trải qua Tần Phong, Liễu Băng Băng tại hơn 40 phút sau khi cũng không khỏi không cam bái hạ phong.

Trên thực tế làm hai người từ toilet lúc đi ra, đấu giá hội đã bắt đầu dần dần rơi vào màn che, nhìn vẻ mặt đoan trang cùng người không có sao vậy Liễu Băng Băng làm hồi chỗ ngồi của mình, Tần Phong không nhịn được cô hội diễn đùa giỡn nữ nhân chính là không giống với, vừa ngồi xuống, Mạnh Chiêu Quân

liền không nhìn được lại gần, dùng sức ngửi một cái, hừ một tiếng: "Một thân tao hồ ly mùi vị."

"Này, Đừng oan uổng người được không." Tần Phong không cảm thấy mặt đỏ, bất mãn nói.

Tô Yên mỉm cười, đối Tần Phong phẩm tính nàng hiểu rất rõ, được khen là từ trước tới nay trên chiến trường hoàn mỹ nhất hình người cỗ máy chiến tranh, Tần Phong quanh năm tại trong chiến hỏa đi qua, tinh thần áp lực so bất luận kẻ nào cũng phải lớn hơn, hơn nữa hẳn vốn là phong lưu, đối là hầu như không sửa đổi được.

"Người và Đường Hạo bọn họ nổi lên xung đột?"

Mạnh Chiêu Quân không tính toán Tần Phong trên người tao hồ ly mùi vị từ ở đâu ra, nhìn không được thấp giọng hỏi: "Ta trước khi thấy Đường Hạo cùng lão đầu kia chặt vật lý khai, có phải là người hay không làm?"

"Cái này Đường Hạo lai lịch ra sao?" Tần Phong nhìn không được hỏi.

Tô Yên nghe nói sau cũng là tò mò nhìn qua, đối tình thế quốc nội lý giải nàng tối đa cũng chính là dừng lại tại sh cùng Đông Nam Tỉnh, so Tần Phong rất không đi nơi nào, Mạnh Chiêu Quân thấp giọng nói: "Đường Hạo là Thiên phủ Đường gia tam thiếu gia, Thiên phủ Đường gia là quốc nội hắc đạo cự phách, tại Á Châu hắc đạo liên minh có 3 cái nghị viên vị trí, Lưu Linh cùng Đường Hạo kết bạn, chỉ sợ là muốn mượn Đường gia tại Á Châu hắc đạo liên minh lực ảnh hưởng, thành công cầm kế tiếp nghị viên vị trí."

Tô Yên nghe nói sau nhìn không được nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua Tần Phong, Mạnh Chiêu Quân lại nói: "Người cũng đừng trách Tần Phong có thể trêu chọc đến hắn, nghe đồn Đường gia 4 cái đại thiếu gia, 1 cái so 1 cái kiêu ngạo, nhưng đều có chút lòng mang bản lĩnh, nhất là Đường gia lớn nhỏ, làm người ta nói về sắp xếp."

"Như vậy a." Tần Phong gật đầu, lại cũng không có để ở trong lòng.

Tô Yên cũng không để ý, nàng cũng không có trách cứ Tần Phong loạn chọc người, dù sao Quang Huy tại dong binh giới uy danh hiển hách, còn thật không có không dám chọc người, mặc dù là lúc đầu nguy nan thời điểm bị mười mấy con đinh cấp bộ đội làm bao vây tiểu trừ Quang Huy cũng không từng sợ hãi, cũng tại tử vong thung lũng tuôn ra bao vây, sát nhập Abra, bắt lại dong binh chi Vương xưng hào.

"Người đem bọn họ làm thế nào?"

"Không có gì." Tần Phong lắc đầu, nói: "Ta chính là nói vài câu biểu đạt một chút bất mãn."

Mạnh Chiêu Quân hiển nhiên không tin Tần Phong nói, hẳn nếu là quả thật như vậy, vậy liền không phải là Tần Phong, chỉ là cũng biết hỏi ra cái gì tới, đó là câm miệng không nói. Trái lại Tần Phong lại vỗ vài món tinh mỹ châu bảo, tự nhiên là đưa cho Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng, còn có Hải Lăng Phi, thậm chí còn có một chuỗi hạng liên là làm Tô Yên sao cho Chu Nhã Phi. Mọi người thấy là cái này coi tiền như rác bỏ tiền kêu giá, cố tình trong đánh cố ý sử bán tử tâm nhân tình đó là ác ý tăng giá, xem Tần Phong lấy cao hơn giá gốc mấy lần giá cả lấy xuống, tâm lý thầm nghĩ thoải mái, ngốc b.

Tần Phong tâm lý đồng dạng đáp lễ một câu câu ngốc b, lần đấu giá này sẽ đánh ra tiền càng nhiều, đối Lữ thị châu báu danh khí liền càng có lợi, tự nhiên hẳn Lữ Trung Dương chỉ biết càng đắc ý, cũng sẽ càng phát muốn đạt được hiệp ước trốn tài chính yêu cầu, như vậy hẳn cổ phần trong tay cũng thì càng tại hẳn trong tay mình có lẽ nhất, bán đấu giá tiền đến rồi Lữ thị châu báu trong túi, Tần Phong sẽ đem toàn bộ công ty lấy tới, tới Robert Kahn túi tiền, Tần Phong sẽ khấu trừ giá thấp cầm về.

Hắn chuyển này tới mục đích vốn là sợ chụp không đủ tiền rất, tới cho công ty tương lai của mình chống đỡ tròng tử.

Chờ đấu giá hội kết thúc, mọi người bắt đầu dần dần rời nơi thi đấu, biết không nhận biết cũng đều tiến lên đây chào hỏi, chỉ là một cái thể hiện ta so người thông minh khí thế, nhất là ác ý tăng giá mấy người, đều là đối trá cười tủm tỉm càng sẽ đi lên trước nói nhảm vài câu, Tần Phong đều nhất nhất nhận xuống tới, đối mấy người giữa những hàng chữ châm chọc khiêu khích lơ đãng.

"Tần tiên sinh số lượng thật to." Lữ Trung Dương càng vui vẻ, nhìn Tần Phong nhiều lần có hại, hẳn và Lữ Hạc so với ai khác đều thoải mái, cười híp mắt nói: "Vì từ thiện sự nghiệp, Tần tiên sinh thật đúng là nghĩa bất dung từ."

"Nữ nhân của ta ưa thích, cho nên bất luận bao nhiêu tiền, ta đều biết lấy xuống." Tần Phong nhàn nhạt trả lời một câu, sau đó xuất ra một quả hồ điệp hung châm đi tới Liễu Băng Băng trước người, nhẹ giọng nói: "Không biết Liễu tiểu thư có thích ta hay không đưa cho người phần lễ vật này? Ta Tần Phong là thực sự người, không giống một ít người, tâm lý nhớ mong bắt tay vào làm lên lại một điểm hành động thực tế cũng không có."

Xung quanh có người nghe nói không khỏi cười trộm, lại nguyên lai là Lữ Trung Dương muốn vì Liễu Băng Băng chụp ít đồ, kết quả đều bị Tần Phong ép xuống. Lữ Trung Dương bất động thanh sắc, trên mặt vẫn là cười híp mắt, thế nhưng tâm lý lại đem Tần Phong mắng cầu huyết lâm đầu, trước mặt mọi người phá sao đây không phải là.

"Tần tiên sinh có thể hay không cho ta đeo lên đây?" Liễu Băng Băng ngạc nhiên che miệng cười nói.

"Đương nhiên."

Tần Phong cười híp mắt đem hung châm dừng tại Liễu Băng Băng trước ngực, thủ bộ cùng bộ ngực của nàng nhiều lần đụng chạm, chọc đứng ở một bên Lữ Trung Dương một trận quen mắt không ngừng, Tần Phong sau khi thấy, thản nhiên nói: "Lữ tiên sinh, ta xem người làm người hay là hào phóng gọi, người toàn gia thân gia cũng có trên trăm ức, Đừng không nỡ bỏ ra cái mấy triệu mấy

nghìn vạn, rõ ràng có tiền còn muốn truy Liễu tiểu thư, nhưng lại một bộ không nữ bỏ tiêu tiền đáng dấp, ta xem người chính là bị coi thường thiếu thu thập."

Đấu giá hội đã kết thúc, người cũng đi không ít, Tần Phong đương nhiên không có gì cố kỵ, đối với ác tâm giày xéo Lữ Trung Dương, hẳn thế nhưng vui vẻ đi làm.

Đối mặt Tần Phong ** khóa thân châm chọc cùng nhục mạ, Liễu Băng Băng che miệng kinh ngạc không thôi, trong mắt tràn đầy hưng phấn, coi như là thoáng minh bạch Tần Phong trước khi vì sao để cho mình trước không muốn ký hợp đồng, mà Lữ Trung Dương sắc mặt triệt để đêm đen tới, không đợi hẳn nói chuyện đây, một bên Thường Dương lúc này đứng dậy, chỉ vào Tần Phong mũi liền mắng: "Tần Phong, Tiểu Yên nếu là bạn gái của người, vì sao còn muốn lấy lòng nữ nhân khác? Con mẹ nó người có tính không nam nhân?"

"Ngô!" Một tiếng thốt khổ tiếng kêu rên làm mọi người giật nảy mình, Tần Phong một cước sùỵ ở tại Thường Dương trên bụng, ngay sau đó lại một cái tát quất tới, chờ Thường Dương mấy đồng bạn phản ứng kịp, Tần Phong cũng đã đứng ở té xuống đất Thường Dương trước người, lạnh lùng nói: "Nam nhân chính là có người dám chỉ vào mũi chửi, người sẽ dụng quyền đầu làm hẳn nói xin lỗi."

Lời vừa ra khỏi miệng, Lữ Trung Dương sắc mặt càng đen hơn, Tần Phong vừa mới thế nhưng chỉ mặt gọi tên chửi mình, lúc này hãy lại là liền mắng mình không phải là nam nhân.

"Ta đã nói với người, người không muốn gọi nàng Tiểu Yên, người không tư cách này." Tần Phong lạnh lùng nói: "Năm đó nàng bị Tô gia những người đó khi dễ thời điểm, người tại sao không có đứng ra nói tên khốn kiếp kia to Long có phải là nam nhân hay không? Ở trước mặt ta người liền dám nói phải không? Ta xem người cũng là bị coi thường thiếu thu thập!"

Một cước sẽ đánh đi xuống.

"Tần Phong! Người lớn mật!"

Tô Manh mấy người sắc mặt tái nhợt, đồng thời xông về phía trước, thế nhưng nửa đường lại bị Tô Yên chặn giết ở: "Muốn tiến lên, xem trước một chút các người có bản lĩnh này hay không."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 178: Tự Hào Nhất

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 178: Tự hào nhất

Tô Yên động tác rất nhanh, cơ hồ là trong chốc lát liền đem mấy người vọt tới trước đường nhỏ phá hỏng. Tô Manh sắc mặt càng thêm khó coi, xem bị Tần Phong giẫm ở dưới chân Thường Dương, đang nhìn xem tỷ tỷ mình vẻ mặt băng lãnh lơ đãng, không nhịn được nói: "Hắn là Thường Dương a, tỷ tỷ, người làm sao có thể giúp đỡ người ngoài như vậy khi dễ cùng hắn?"

"Lăn."

Tô Yên nhú nhú mày, khí thế bộc phát lạnh như băng.

Tô Manh tức giận cắn răng, nhất chiêu Cầm Nã Thủ đánh đi lên, cánh tay vừa tiến lên, Tô Yên nhưng trong nháy mắt phản chế, một tay bóp chặt Tô Manh cánh tay của, thân thể về phía trước một bước, Tô Manh liền cảm giác cánh tay bị xoay, không khỏi khom người một cái, đúng là một phần khí lực cũng không dùng được, rung động trong lòng muốn chết. Nàng không biết mình thúc thúc nữ nhi này trải qua cái gì, nhưng là mình cũng từng tại bộ đội đặc chủng tiếp thụ qua nhiều lần huấn luyện, không nghĩ thậm chí ngay cả nhất chiêu đều không đi được.

"Này này."

Tần Phong đầu ngón chân đá đá Thường Dương, bất mãn nói: "Xin lỗi a?"

"Người mơ tưởng!"

Thường Dương căn răng nghiêng lợi nói.

"Không chỉ là nói xin lỗi ta." Tần Phong nhún vai, nói: "Ta là cho người cho Tô Yên xin lỗi, nàng không thích người tên là nàng Tiểu Yên, thế nhưng nhưng người vẫn không vâng lời, người nói người có nên hay không xin lỗi?"

Thường Dương căn răng nghiêng lợi nhìn Tần Phong, một bên Lữ Trung Dương âm trầm gương mặt, hẳn có thể không có ý định làm cái gì người trung gian tới điều giải, không thì Tần Phong còn không được liền đem mình dạy dỗ? Cái này Tần Phong nói dám đấu giá hội sau khi đang nháo sự đã rất tốt. Bất quá rất nhanh, một đám bảo an nối đuôi nhau mà vào, thấy hiện trường tình trạng nhận nhip nhú nhú mà.

Tô Yên hừ lạnh một tiếng, đem Tô Manh buông ra, kia Tô Manh liều mạng vội vàng lui về phía sau hai bước, hoạt động có chút đau nhức vai.

"Ta cho người xin lỗi người nghe chưa?" Tần Phong một cước bước tại Thường Dương trên ngực, đối cái này bởi vì Ngụy Thiếu Thiên muốn tuyên bố giết chết mình, Tần Phong tuyệt đối sẽ không khách khí, dưới chân khí lực gia tăng vài phần, kia Thường Dương sắc mặt dần dần trở nên được tái nhợt, hô hấp có chút trầm trọng, vẫn như cũ là ngậm miệng không nói, phần nộ oán hận nhìn chăm chăm Tần Phong.

"Buông hẳn ra!"

Thường Dương một cái khác nam đồng bọn nhìn không được, đứng dậy sẽ xông về phía trước, bất quá Tô Yên phản ứng nhanh hơn, khi hẳn bên tập mà lên thời điểm, một tay thành ưng trảo, trong nháy mắt cầm ở hẳn trên cánh tay, cố sức vừa trượt, kia đồng bọn biết vậy nên cánh tay đau đớn kịch liệt, nhin không được kêu lên một tiếng đau đớn, không kịp lui về phía sau, Tô Yên ưng trảo thủ đã cầm ở cổ tay của hẳn bên trên, thoáng vắn một cái, đồng thời tay kia bóp ở cổ của hẳn.

Thường Dương thấy như vậy một màn, trong lòng lại là tê rần, cũng không

cố Tần Phong áp lực, trầm thống nói: "Ô Yên, người tại sao phải biến thành như vậy? Năm đó tình nghĩa của chúng ta người đều đã quên sao?"

Tần Phong lông mi giương lên, đem chân dời đi, Thường Dương thuận thế bò dậy, do mấy người khác đỡ lấy, hấn che ngực sâu hô ít mấy hơi, nhìn mặt không thay đổi Tô Yên, trong lòng thống khổ: "Ta biết, ta biết người hận, người hận những người đó, hơn nữa tại người thống khổ nhất thời điểm chúng ta không có giúp đỡ người, thế nhưng hiện tại, ta có năng lực này, ta có thể để bảo vệ người không hề bị đến bất kỳ khuất nhục, thế nhưng vì sao người sẽ biến thành như vậy? Của người kiên cường cùng kiên trì đây? Người vì sao có thể dễ dàng tha thứ hấn đi câu dẫn nữ nhân khác? Cái này Tần Phong bên cạnh có bao nhiêu thiếu nữ, lẽ nào người còn không rõ ràng lắm sao?"

Tô Yên sắc mặt bất biến, trái lại Mạnh Chiêu Quân có chút bất mãn thấp hừ một tiếng, nhưng khi nhìn Tần Phong hoàn toàn cho rằng người không có sao thông thường, tâm lý có không chịu đựng có chút ăn vị: Tên hỗn đản này nếu như không trêu hoa ghẹo nguyệt thật tốt.

Trái lại Liễu Băng Băng nghĩ thông hơn, lẫn lộn cái này đi nữ tinh cái gì trò hề chưa thấy qua, ít nhất Tần Phong so những rất đó đến cái bụng lão gia hỏa khá.

Thấy Tô Yên không nói được một lời, Thường Dương lại là trong lòng một trận bi phẫn, không biết vì sao trong trí nhớ cái kia kiên cường Tô Yên sẽ dễ dàng tha thứ Tần Phong loại này tâm địa gian xảo nam nhân, hấn gần như là gằm nhẹ nói: "Ô Yên, người nói a, vì sao? Vì sao người đi 7 năm sẽ biến thành như vậy."

"Người luôn sẽ có thay đổi." Tần Phong lắc đầu, cùi chỏ đẩy một cái một bên Lữ Trung Dương: "Có đúng hay không a? Lữ tiên sinh."

Lữ Trung Dương tâm lý mắng chửi cái này Tần Phong kéo bản thân lên tặc thuyền, ngoài miệng bảo trì trầm mặc không nói.

"Tần Phong, có phải là người hay không dùng cái gì thủ đoạn hèn hạ?" Thường Dương nghe nói Tần Phong nói, trong lòng càng tức giận mọc lan tràn, nói: "Tô Yên, người nói cho chúng ta biết a, chúng ta là bằng hữu của người a, có cái gì trắc trở chúng ta đều có thể thay người giải quyết, hiện tại chúng ta đã trưởng thành, chúng ta có thể để bảo vệ người không hề bị đến bất kỳ thương tổn, người nói a."

"Đối, tỷ tỷ người nói." Tô Manh không thể tiếp thu Tô Yên đối như thế dễ dàng tha thứ Tần Phong trêu hoa gheo nguyệt, cùng năm đó Tô Yên cơ hồ là tưởng như hai người.

Tô Yên trong mắt lóe ra từng đợt hào quang, Thường Dương mong đợi nhìn nàng, chỉ là nghe được bên tai nói lại làm cho hấn thiếu chút nữa thổ huyết: "Nếu như người ở đây dám nói hấn một câu nói bậy, ta sẽ giết người, ta bảo chúng."

"Ghét nhất bị nói vuốt đuôi, năm đó người đã làm gì?" Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Khi nàng cần trợ giúp thời điểm các người không ai đứng ra, khi nàng có thể bản thân bảo vệ mình thời điểm, người lại muốn giả mạo bảo vệ Thần? Trên thế giới nào có cho các người loại phế vật này chiếm tiện nghi chuyện tình?"

Liễu Băng Băng trong mắt cũng thoáng hiện một tia chán ghét, nàng tuy rằng không biết năm đó Tô Yên bị thế nào hấn hại, thế nhưng nàng giải, khi người hấn sâu thung lũng một đám người chỉ biết thờ ơ lạnh nhạt, mà khi người dựa vào lực lượng của chính mình để cho mình một lần nữa đứng thẳng lên thời điểm, đám kia năm đó thờ ơ lạnh nhạt bọn họ tiến lên trước tới tuyên bố muốn bảo vệ người người là cỡ nào ác tâm.

"Tần Phong!" Thường Dương đẩy ra bên cạnh đồng bạn, lạnh lùng rầm trời: "Người có phải dùng biện pháp gì làm Tô Yên biến thành như vậy, người muốn là nam nhân người liền đứng ra nói rõ ràng minh bạch."

Tần Phong nhìn quanh một vòng, khoe miệng giơ lên mỉm cười: "Chỉ do cá nhân mị lực, người không có."

Thường Dương tức sắc mặt của trắng bệch, thiếu chút nữa lại phun ra một búng máu tới, Tần Phong nhún vai, đẩy một cái bên người Lữ Trung Dương: "Lữ tiên sinh người nói có đúng hay không?"

"Ha hả, ta đối Tần tiên sinh không biết." Lữ Trung Dương ngoài cười nhưng trong không cười nói.

Tần Phong cười híp mắt tiến lên trước thấp giọng nói: "Ta biết người gần nhất cùng Thiên Lam Tập Đoàn đang ở ký tên chiến lược Hợp Tác hiệp nghị, thế nhưng người đừng quên Herault Wells chuẩn bị thời khắc chọc người một đao tử, Herault Wells cùng Robert Kahn đều là nghệ thuật gia vẫn là bằng hữu đây, người nói người đối mặt Herault Wells vu cáo, tính là người thắng kiện, Robert Kahn còn có Thiên Lam Tập Đoàn một ít cổ đông còn sẽ chọn hợp tác với người sao?"

Lữ Trung Dương tâm lý cả kinh, phần này chiến lược Hợp Tác vốn là như trên trời rơi xuống hãm bính, chính hấn đều nghĩ mộng ảo, nếu như không phải là Thiên Lam Tập Đoàn danh tiếng đại, hấn đều tưởng năm mơ, nghĩ đến Tần Phong nói, làm tim của hấn trong nháy mắt lo được lo mất, sắc mặt thoáng biến đổi, cười híp mắt nói: "Tuy rằng không hiểu rất rõ, thế nhưng Tần tiên sinh ta cũng tiếp xúc qua, được cho nhân trung hào kiệt."

"Khách khí khách khí." Tần Phong cười híp mắt đáp lại nói.

Điều này làm cho ở đây một số người có chút sắc mặt cổ quái, bọn họ thế nhưng nghe nói qua con trai của Lữ Trung Dương lường gạt Tần Phong một bức họa, tục truyền nghe thấy Lữ Trung Dương còn kém gọi bị Tần Phong gia cầu cho cắn một cái, hai người gặp mặt có thể đối trá nói chuyện đều nghĩ Lữ Trung Dương đã đủ có thể chịu, tối trọng yếu mấy phút trước khi Tần Phong còn mắng Lữ Trung Dương bị coi thường thiếu thu thập, không nghĩ tới lúc này còn có thể

thay Tần Phong nói tốt, mẹ nó, cái này Lữ Trung Dương là thuộc rùa sao?

Đang nhìn xem Lữ Hạc, tục truyền nghe thấy thằng nhãi này cùng Hải Lăng Phi nháo ly hôn, dường như Hải Lăng Phi cùng Tần Phong còn có liên quan đây, trong vòng chuyện tình truyền đặc biệt mau, dù sao đều triển lãm phòng lớn món cũng chờ đến xem Lữ thị chê cười, chú ý tương đối nhiều, lúc này đại gia đang nhìn Lữ Hạc, xem sắc mặt hẳn cực độ không bình thường, cực kỳ giống lông xanh quy.

Nhất là Thường Dương một đám người, càng ** khóa thân khinh thường không mang theo chút nào che giấu.

Lữ Trung Dương cảm giác được ánh mắt cổ quái, trong nháy mắt tỉnh ngộ lại, biết bị Tần Phong cho xiêm áo một đạo, tâm lý thóa mạ không ngừng cái này giết thiên đao tâm hắc, ngoài miệng nói: "Ta là luận sự, trước khi Tần Phong tiên sinh tại từ thiện đấu giá hào ném thiên kim, là vùng núi nghèo khó cống hiến lực lượng của chính mình, bỏ qua một bên ta và Tần tiên sinh mâu thuẫn, Tần tiên sinh tự nhiên cũng coi là nhân trung hào kiệt."

Lữ Trung Dương tự nói kỳ nói cũng chính là tràng trên mặt công phu, chó má buổi đấu giá từ thiện, bản thân của hẳn vốn là đánh cái này nguy trang kiếm chút danh tiếng mà thôi.

"Có nghe hay không, Lữ tiên sinh tất cả nói." Tần Phong cười lạnh nói: "Thường Dương, người không ta có mị lực, hiểu chưa?"

Thường Dương tức sắc mặt của trắng bệch chuyển thành hắng giọng, một đôi nắm tay bóp ca ca rung động, Mạnh Chiêu Quân sau khi nghe được không thể nghi ngờ là đại mắt trợn trắng, mà Liễu Băng Băng nghĩ đúng là như thế, ít nhất Tần Phong ở trên giường công phu thì có thể làm cho hẳn so đại bộ phận nam nhân có cái này mị lực.

"Người rõ ràng chính là trêu hoa ghẹo nguyệt, người tính cái gì nam nhân?" Thường Dương tức giận hét lớn.

Tần Phong bất đắc dĩ nhéo nhéo mi tâm, lại theo dõi bên cạnh Lữ Trung Dương, Lữ Trung Dương sợ hãi đang hỏi nam nhân có nên hay không tìm tiểu tam loại vấn đề này, bất động thanh sắc lui về phía sau vài bước, lúc này tâm lý liền Thường Dương cũng mẫn, tới cái này mang theo nữ nhân nhân vật nổi tiếng, có bao nhiêu cái mang theo nguyên phối tới? Phàm là 5 60 kẻ có tiền đa số ôm hơn 20 tuổi tiểu cô nương.

"Cái này Thường Dương quả thực chính là không biết phân biệt." Lữ Trung Dương xem xung quanh một số người sắc mặt có chút biến hóa vi diệu, trong lòng thầm nói: "Con mẹ nó người mẫn chửi người cũng không nhìn một chút nhà người kia mấy một trường bối, ai không ở bên ngoài có cái tiểu tam? Mẹ nó, Thường gia thế nào liền ra như thế cái không đầu óc trẻ trâu."

"Ta trêu hoa gheo nguyệt, là, ta không phủ nhận, con người của ta lưu manh, tham tiền, háo sắc, thủ đoạn bạo lực." Tần Phong đối với mình sai kém toàn bộ bỏ vào trong túi, nhún vai, nói: "Ai khi dễ ta ta đều dụng quyền đầu làm hãnh nói xin lỗi, ta thừa nhận ta và cái niên đại này nam nhân tốt kém khá xa, thế nhưng ta có một chút mười năm này ta rất tự hào, coi như là ngủ ta cũng có thể cười tỉnh, cho dù là ta muốn vạn kiếp bất phục, ta cũng hiểu được đáng giá."

Một đôi mắt chăm chú nhìn chăm chăm mấy người, lạnh lùng nói: "Vây chính là ta sẽ tận ta toàn bộ đi bảo hộ ta người bên cạnh, nếu như ta mất chức, ta không biết tìm cái gọi là ta không đủ cường đại lấy cớ để lừa gạt bản thân, ta sẽ dùng tận ta toàn bộ có thể vận dụng, ta sẽ dùng ta đánh đầy kẻ thù máu quả đấm nói cho kẻ thù, người có thể giết ta hại ta, thế nhưng khi dễ nữ nhân bên cạnh ta là người đời này sau cùng hối cũng là duy nhất không phải làm!"

Nghe nói Tần Phong nói, Tô Yên trong mắt lóe lên một tia kiêu ngạo.

Có thể Tần Phong không thể thời thời khắc khắc bảo hộ tại bọn họ bên cạnh, thế nhưng hẳn sẽ hết mọi nỗ lực, đi bảo hộ, đi làm những người có can đảm đối bên cạnh hẳn người hạ thủ kẻ thù gặp ngập đầu tai ương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 179: Nói Ra Khỏi Miệng Sẽ Không Đổi

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 179: Nói ra khỏi miệng sẽ không đổi

Làm Tần Phong người cuối cùng âm phù hạ xuống, toàn bộ đại sảnh nội không khí bỗng nhiên lạnh xuống.

Thường Dương thân thể run rẩy nhìn đứng ở trước người mình Tần Phong, ánh mắt kia lạnh như băng thiếu chút nữa làm huyết dịch của hắn đình chỉ tuần hoàn, hắn bách vu áp lực không tự chủ được lui về phía sau vài bước, căn răng khiến cho bản thân tỉnh táo lại, hắn tròn mắt nhìn thoáng qua bốn phía, rất nhiều người đều bị Tần Phong kia làm người ta run sợ không khí trong không có hoãn quá thần lai, mà khi hắn thấy Tô Yên trong mắt kiêu ngạo cùng hạnh phúc ánh mắt sau, trong lòng giống như là ghim châm một dạng khó chịu.

Liễu Băng Băng nhìn Tần Phong bóng lưng, trong tai vang trở lại kia bá tức giận, trong lòng dần dần lên gợn sóng. Nàng cho rằng Tần Phong con là người một nhà sinh trên đường 1 cái khách qua đường, là mình ở Đông Thiên đụng phải một cái giường hữu, giản đơn mà nói chính là tìm kiếm kích thích tới thả lỏng tâm thần mình một đêm tình, chỉ là một đêm tình vai nam chính, cũng nàng sau này không cách nào cự tuyệt.

"Hiện tại ta lời nói xong." Tần Phong thản nhiên nói: "Người còn có cái gì muốn nói sao?"

Thường Dương bình tĩnh gương mặt.

Thấy Tần Phong ép Thường Dương một câu nói nói không nên lời, không ít người trong lòng vẫn là để cho một tiếng tốt, dù sao vừa mới Thường Dương thẳng nhai này nói quá phún huyết, chính xác trêu hoa gheo nguyệt không đúng, có thể người cũng không thể làm cái này khách hàng mặt nói ra.

Hít sâu một hơi, Thường Dương trước ổn định mình kinh hoàng tâm, trầm giọng nói: "Tần Phong, ta rất thừa nhận người rất lợi hại, thế nhưng người như thế không chút kiêng kỵ đi trêu chọc nữ nhân khác, người cảm thấy người không làm ... thất vọng Tô Yên sao? Người cho rằng người xứng với nàng sao? Nam nhân sẽ không làm ... thất vọng nữ nhân của mình."

"Cắt, nói lời này cũng không đỏ mặt, không nhìn xem nhà mình mấy người kia là món hàng gì sắc." Cả người phẩm hơi mập nam tử tâm lý lại là cuồng mắng Thường Dương mất trăm lần, buồn bực dưới đoạn Thường Dương nói, cười nhạt nói: "Nếu như Lô tiên sinh đứng ở chỗ này nói những lời này, ta Triệu Phát Tài mặt đỏ hổ thẹn, tuyệt không có ý phản bác, nếu như người tên tiểu bối này, hừ, thật là buồn cười."

"Chính là, nói lời này cũng không chiếu soi gương."

"Trang thanh cao gì, nói cùng bản thân là nam nhân dường như."

"Ngốc b."

Thường Dương nghe là môi run, thế nào cũng không nghĩ tới tự nghĩa chánh ngôn từ mà nói dĩ nhiên bị như vậy khinh bỉ cùng thóa mạ, trái lại một người trẻ tuổi, tính tình phỏng chừng có chút táo, trực tiếp nói: "Thường Dương, người nói là đúng, có thể người lúc nói lời này có thể hay không ngẫm lại cha người có hay không trêu hoa gheo nguyệt? Cha người không là nam nhân nói thế nào sanh người?"

Thường Dương thiếu chút nữa một ngụm lão huyết phun ra đi, hấn cắn răng, một chữ cũng nói không nên lời.

Tần Phong cũng đang buồn bực mấy người này nói, nghe xong người kia mà nói sau, nhất thời bưng tỉnh, buồn cười nói: "Thì ra là thế, xem ra bất luận làm thế nào người Thường Dương chưa từng tư cách này nói ta. Về phần Tô Yên hạnh phúc, 1 cái lúc đầu lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt bọn họ càng không có tư cách chỉ trích, người nếu là thật có bản lĩnh, người có dám hay không nói thay nàng báo 7 năm trước thù? Đem đã từng thóa mạ nàng khi dễ người của nàng từng cái một bắt được tới để cho bọn họ trả giá thật lớn?"

Thường Dương trầm mặc.

"Nói cho ta biết, có dám hay không?" Tần Phong nhìn thẳng Thường Dương, một chữ một cái nói.

Tô Manh trong lòng âm thầm liều mạng, Thường Dương chính là dám nói vậy hẳn dám làm sao? Nàng rõ ràng một khi Thường Dương nói kia sợ rằng quá thật phải đối mặt bị kịch, dù sao lúc đó xa lánh qua Tô Yên còn có Tô gia họ Thường con dâu.

"Mẹ cái chim!"

Ngoài ý liệu, Tần Phong một cước đá vào Thường Dương trên bụng, kia Thường Dương hét thảm một tiếng thân thể té bay ra ngoài, tại đánh ngã vài người sau, ôm bụng thậm chí không cách nào đứng lên, Tô Manh mấy người xem Tần Phong dĩ nhiên trực tiếp động thủ, trong lòng buồn bực, thế nhưng bị Tô Yên bước lên trước ngăn cản, kiến thức Tô Yên thủ đoạn, bọn họ không dám vọng động, chỉ có thể giương mắt nhìn trừng mắt Tần Phong.

Tần Phong cười lạnh nói: "Vì bị ta đánh cầu huyết lâm đầu Ngụy Thiếu Thiên, người dám trước mặt mọi người tuyên bố giết ta, hiện tại cho người là Tô Yên bàn bạc chính sự không giết người người nhưng ngay cả cái rắm đều không thả ra được, còn mẹ nó có tư cách để giáo huấn ta? Ai cho người đầu óc?"

"Người chỉ để ý nói, người dám không?" Tô Manh nhin không được cả giận nói.

Tần Phong lúc này lạnh lùng nói: "Đem người cái kia sao cùng dấu chấm hỏi đi, vốn có Tô Yên mới vừa trở về tính là đi thu thập bọn họ, bất quá bị làm trễ nãi, hôm nay ta cũng liền đem lời phóng nơi này."

"Phàm là 7 năm trước khi dễ qua của nàng, đã cười nhạo của nàng, ta Tần Phong đều biết đi sh tìm bọn họ đem cái này nợ cũ một bút một bút quên đi, muốn là bọn hắn có đầu óc liền chuẩn bị tốt xin lỗi, nếu như không có, ta đây Tần Phong cũng sẽ không nhân từ nương tay."

Tần Phong đi tới Tô Yên bên cạnh, nhẹ nhàng vuốt ve một chút tóc của nàng, chỉ là trong nháy mắt, một thanh hoa quả đao xuất hiện ở trong tay của hắn, bị Tần Phong ném về phía Tô Manh chỗ đó, Tô Manh theo bản năng nhận lấy, dao nhỏ đã có chút cổ xưa, trên thân đao cũng có chút rỉ sét, nhú nhú mào, chỉ nghe được Tần Phong nói: "Đây là năm đó Tô Yên dùng để bảo vệ mình dao nhỏ, đưa đến các người Tô gia đi, ta sẽ cầm về."

Tô Manh nắm tay trong hoa quả đao, 7 năm trước Tô Yên đúng là dùng cái chuỗi này hoa quả đao, tại nơi giận trong thọc tiểu tam 3 đao. Cũng chánh thức ở trong sa mạc, Tần Phong cầm cây đao này tử cắt tay mình cứu tay cứu nàng một mạng.

"Hừ, Tần Phong, người quá coi thường chúng ta Tô gia." Tô Manh có chút tức giận.

Tần Phong nhún vai, cũng bất thành linh đi tới Lữ Trung Dương bên cạnh, ôm Lữ Trung Dương vai cười híp mắt nói: "Ta mà nói nói ra sẽ không đối, hơn nữa, ta xem Lữ tiên sinh chỉ biết ủng hộ ta."

"Tần Phong, ta ngày của người Tiên Nhân bản bản." Lữ Trung Dương nghĩ lưu lại chính là cái sai lầm, thế nhưng làm trò nhiều người như vậy mặt hắn vẫn không thể xích mích, dù sao Tần Phong trước buổi nói chuyện làm hắn tâm có điều cố kỵ, cho nên ngoài miệng liền cười ha hả nói: "Đây là các người nhà mình ân oán cá nhân, Lữ mỗi người nơi nào có thể có tư cách hỏi đến."

Mạnh Chiêu Quân một đôi mắt mau cười thành Nguyệt Nha, hôm nay Lữ Trung Dương thế nhưng bị Tần Phong cho ác tâm đủ đủ.

Đang suy nghĩ muốn Tần Phong tựa hồ cùng Robert Kahn rất thuộc, phỏng chừng lần này Lữ thị châu bảo cùng Thiên Lam Tập Đoàn đạt thành Hợp Tác đều là Tần Phong giở trò quỷ, sợ rằng Tần Phong đã sớm muốn để đối phó hẳn Lữ Trung Dương, nghĩ tới đây Mạnh Chiêu Quân đối Tần Phong gần bản thân không cho trộm Lữ Trung Dương gì đó cũng liền thích hoài.

"Lữ tiên sinh nói đùa, ta biết Lữ tiên sinh nhất định sẽ âm thầm giúp đỡ ta." Tần Phong cười ha hả nói.

Lữ Trung Dương liên tục lắc đầu phủ nhận, nói liên tục đây là các người ân oán cá nhân, người ngoài nơi nào có thể nhúng tay.

Tần Phong xem Lữ Trung Dương bây giờ là dầu muối không tiến, nhân tiện nói: "Đã như vậy, quên đi ah, Lữ tiên sinh nếu như lén lén lút lút cho ta giúp đỡ ta nhất định sẽ bảo mật."

Lữ Trung Dương xoa xoa mồ hôi trán, ngay cả vệt vàng lui về phía sau vài bước.

Hắn sợ nhẹn không được Tần Phong tại nói nhảm liền tát hẳn, hơn nữa đánh không lại hẳn đành bản thân tại bị đánh, nhìn kia đáng thương Thường Dương lúc này mới dưới đất đứng lên, đau vẫn là trên mặt đều mặt không có chút máu, ngẫm lại cái người điên này tốt xuất kỳ bất ý động thủ, Lữ Trung Dương liền sợ run cả người.

"Chúng ta đi thôi."

Tần Phong nghĩ ở lại cũng không có ý gì, đi tới Liễu Băng Băng trước người, cười híp mắt nói: "Liễu tiểu thư ta đặc biệt thích người phim, giữ liên lạc a."

Liễu Băng Băng tâm lý buồn cười, ngay cả người ta là ai cũng không biết còn

ưa thích người ta phim, bất quá ngoài miệng cũng cười nói: "Tốt, ta gần nhất còn nhiều hơn ở mấy ngày, Tần tiên sinh không ngại cho ta làm người dẫn đường mang ta xem lướt qua Đông Thiên Thị ah?"

"Con mẹ nó, ta xem hai người là muốn xem lướt qua Đông Thiên Thị khách sạn." Lữ Trung Dương xem hai người mắt đi mày lại, tâm lý lại là một trận mắng chửi.

Tần Phong cười híp mắt đồng ý, sau đó mang theo Tô Yên cùng vẻ mặt buồn bực Mạnh Chiêu Quân ly khai, Tô Manh mấy người đỡ Thường Dương, tâm lý tức giận muốn chết, thế nhưng cũng không mặt mũi ở chỗ này ngậy ngốc, chặt vật ly khai, đợi lưu lại xem náo nhiệt tân khách đều đi không sai biệt lắm, liền Liễu Băng Băng cũng trở về đến mình ở khách sạn đặt căn hộ nghỉ ngơi, Lữ Hạc mới là lắc lư đi tới Lữ Trung Dương trước người, thấp giọng nói: "Ba, cái này Tần Phong lớn lối như vậy, trực tiếp cho Tô gia tuyên chiến, ta có đúng hay không nhân cơ hội?"

"Người có đúng hay không ngốc?" Nhớ tới liên tiếp hai ba tại Tần Phong trước mặt kinh ngạc còn là kẻ câm ăn hoàng liên, đang nghe Lữ Hạc nói, tâm lý lửa giận cọ cọ tăng vọt, quát mắng: "Người nói chuyện gì có thể hay không trước qua qua đầu óc đang cùng ta thương lượng? Vừa mới Tần Phong lớn lối như vậy, ta nói rồi cái gì sao? Người nhìn không thấy còn nghe không được sao? Ta thế nào liền sinh người con trai như vậy!"

Lữ Hạc một trận ăn tức, cũng giận mà không dám nói gì, lại không nghĩ ra Lữ Trung Dương vì sao nói như vậy, không thể làm gì khác hơn là không nói được một lời đứng ở nơi đó.

Lữ Trung Dương mắng xong con trai của cũng hiểu được tức thuận một ít, trầm giọng nói: "Ta trái lại không nghĩ tới Herault Wells cùng Robert Kahn còn có bằng hữu quan hệ, việc này chúng ta tại Tần Phong trước mặt không chiếm thượng phong, lần này bỏ lỡ cùng Lô Thiên Hào Hợp Tác, tuyệt đối không thể bỏ qua cùng Thiên Lam Tập Đoàn Hợp Tác, bằng không tại Đông Thiên Thị

chúng ta sẽ không lẫn vào địa giới, Tần Phong là một người thông minh, từ đầu giá hội bắt đầu liền dự định cùng Tô gia náo loạn, hẳn là không muốn ta ở sau lưng cho hẳn sử bán tử."

"Thế nhưng cái này Tần Phong đề tiện, vạn nhất tìm chuyện của chúng ta đây?"

"Người sợ cái gì?" Lữ Trung Dương cười lạnh nói: "1 cái Tô gia liền đủ hẳn đẹp mắt, cũng không muốn muốn Tô gia tại sh coi như là uy tín lâu năm gia tộc, hẳn Tần Phong lời nói này đi ra ngoài sẽ chờ cùng Tô gia nháo ah, mấy ngày nay người cho ta yên tĩnh gọi, cùng Thiên Lam Tập Đoàn Hợp Tác đã vô cùng cấp bách, đừng cho ta đang nháo ra gọi đường rẽ tới, Hải Lăng Phi chỗ đó người liền cầm miệng cho ta ah."

"A?"

Lữ Hạc buồn bực gật đầu, dù sao hẳn vẫn là có ý định tại đi tuyên dương Hải Lăng Phi không tuân thủ nữ tắc chuyện tình, đến lúc đó ly hôn mình cũng chiếm cái tốt danh tiếng.

"Người đừng không phục." Lữ Trung Dương cười lạnh nói: "Chỉ cần hợp đồng lấy xuống, Tần Phong cùng Hải Lăng Phi còn có thể chơi đùa ra cái gì bọt nước tới? Chờ khi đó thì có bọn họ đẹp mắt."

Lữ Hạc bặt tâm gật đầu.

Nghĩ đến một khi hợp đồng xác định xuống tới, Lữ thị châu bảo tiếp tục tăng tỉ giá đồng bạc, mình thân gia sẽ bay lên mấy phen, trong lòng chính là hưng phấn không thôi.

"Chờ đến lúc đó, Tần Phong, ta nhất định phải đem người giẫm ở dưới chân!" Lữ Hạc hung tợn nghĩ đến.

Lữ Trung Dương thấy hẳn như vậy, biết hẳn suy nghĩ cái gì, trong lòng nhất

thời có chút thất vọng, chính hẳn một con lớn nhất muốn sự không động não, trái lại Lữ Ngôn còn có tâm tư, không cùng Lữ Hạc một dạng tất cả đều là tâm địa gian xảo, thế nhưng gần nhất bởi vì triển lãm phòng chuyện tình cũng không tiện đi ra lộ diện, nghĩ vậy Lữ Trung Dương thở dài, xem ra phải thêm mau vào trình, chỉ cần hợp đồng lấy xuống, như vậy Lữ thị gặp phải đông đảo vấn đề cũng đều sẽ giải quyết dễ dàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 180: Không Yên Lòng

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 180: Không yên lòng

Ngồi ở bên trong xe, Lưu Linh rung xuống xe cửa sổ. Gió lạnh thổi vào sau, nàng mới phát giác được thư thả rất nhiều.

Lái xe phía trước người què một mực có chút không được tự nhiên, dù sao lần trước Lưu Linh bị Cao Kiêu Thiên Cừu bắt cóc, bị Tần Phong chiếm đại tiện nghi đi hăn cũng không ngăn, tuy rằng Lưu Linh không biết, nhưng tâm lý chung quy có chút băn khoăn.

Lưu Linh nhìn thoáng qua trên cổ tay tay vòng tay, trong mắt lại hiện lên một tia buồn bực ý, tay này vòng tay quả nhiên là tà môn, cũng không tìm được cơ quát ở đâu, chỉ có thể như thế mang, hái xuống, có thể bản thân cũng sẽ không cái gì lui cốt công đem nắm tay rút nhỏ, lại nghĩ tới Tần Phong cùng Đường Hạo nháo đi ra ngoài mâu thuẫn, không khỏi néo néo mi tâm, nói: "Người và Tần Phong rất thuộc ah?"

"Coi là vậy đi." Người què lão lão thật thật nói: "Kỳ thực ta và hăn một người bạn tương đối quen, trước đây ở nước ngoài coi như là hợp tác qua vài lần."

Lưu Linh nhíu nhíu mày, nhện không được hỏi: "Hăn có phải là ai."

"Ân, là ai ta thực sự khó mà nói." Người què lắc đầu, nói: "Bởi vì không cách nào nói rõ ràng, khi người biết hăn người chỉ biết hăn là ai."

Nghe người què nói hàm hồ, Lưu Linh cũng biết tại trong miệng hăn hỏi

cũng không được gì, dù sao người què đáp ứng bảo vệ mình cũng là bởi vì từng đã cứu người nhà của hắn một lần, mà không phải là của nàng chức nghiệp cố vấn, người què tâm lý cười khổ, xuyên qua kính chiếu hậu bỗng nhiên liếc về Lưu Linh trên tay dây xích tay, không nhịn được nói: "Hắn dĩ nhiên đem râu này dây xích tay đưa cho người."

"Ân?" Lưu Linh nhíu nhíu mày: "Người biết đây là hắn?"

"Trước đây ra mắt."

"Biết nói sao mở ra sao?"

Người què thấy buồn cười: "Không biết, hình như là Tần Phong tự mình thiết kế, đánh như thế nào mở chỉ hắn một người biết."

Lưu Linh không khỏi lại là một trận nhụt chí, bỗng nhiên nàng lại nhíu nhíu mày, nói: "Con đường này giống như không phải là đường về nhà."

"Có theo dõi, yên tâm đi, ta là chuyên nghiệp." Người què không chút hoang mang lái xe, hắn không có ý tứ nói căn bản sẽ không 1 cái theo dõi, là Tần Phong cưỡng bức lợi dụng làm hắn tối nay đưa Lưu Linh về nhà, thương cảm Lưu Linh cái này tương đối đơn thuần gọi nữ nhân tuyển trạch tin người què, dù sao người què tại bên cạnh mình đã cứu bản thân mấy lần, hơn nữa nàng cũng biết, người què là tri ân báo đáp người, nhất là cứu nhà hắn người.

Người què cứ như vậy lái xe tại Đông Thiên Thị trên đường cái chạy hết sắp tới hơn một giờ mới đem Lưu Linh đưa về nhà, một cái nhà nam thiên tiêu khiến tập đoàn khai thác tiểu khu trước biệt thự, ở đây ở phần lớn đều là Nam Hoa Bang bọn họ, âm đồng tiểu khu cũng bị Nam Hoa Bang tầng tầng bảo hộ, tại Đông Thiên Thị là thuộc về tuyệt đối an toàn tiểu khu nơi ở một trong.

Vừa muốn xuống xe, người què cầm lấy 1 cái đóng gói tinh mỹ hộp đưa cho Lưu Linh, nói: "Đây là chúng ta một nhà ba người buổi chiều chọn, sinh nhật vui vẻ."

"Cảm tạ."

Lưu Linh khẽ gật đầu, nhận lễ vật. Đi tới trước cửa, mở cửa lại phát hiện bên trong truyền đến từng đợt ánh sáng u u, trong lòng trầm xuống, xoay người thời điểm người què cũng đã ly khai, hơi nhú nhú mày, mới vừa muốn lấy điện thoại di động ra, lại nghe được phòng trong truyền đến cái kia để cho nàng đáng ghét thanh âm: "Không cần lo lắng, ở đây các biện pháp an ninh không sai, ta tiến đến cũng mất không ít công phu."

Lưu Linh cảm giác mình muốn tại Tần Phong trước mặt thực sự không có gì trấn định có thể nói, nàng buồn bực đi vào, mở đèn, lại thấy Tần Phong lúc này ngồi ở trên ghế sa lon, đang cười híp mắt hút thuốc lá, nghe gay mũi mùi thuốc lá, Lưu Linh tâm lý thiếu chút nữa rơi vào trạng thái bùng nổ, nàng có thể bất kể so với tại phòng làm việc của nàng trong hút thuốc, dù sao thủ hạ của mình đều là một nhóm kẻ nghiện thuốc, nhưng là không thể dễ dàng tha thứ có người ở nhà mình hút thuốc.

"Cho ta đem khói khắp! Sau đó cút ra ngoài!"

Lưu Linh gần như là cắn răng nghiêng lợi mới phun ra mấy chữ này tới.

Tần Phong lười biếng đem hương yên dập tắt, bỏ qua của nàng nửa câu sau mà nói, tiện tay đem tàn thuốc nhét vào một bên duy nhất ly giấy trong, lúc này Lưu Linh mới chú ý tới tại trên bàn bày 1 cái bánh sinh nhật, cũng không lớn, thể nhưng rất tinh xảo, ánh mắt không khỏi híp một cái, Tần Phong cười nói: "Trước khi vốn có dự định đấu giá hội sau tự cấp người quà sinh nhật, bất quá khi lúc tâm lý ăn vị cho nên sớm cho người, thể nhưng cái này bánh sinh nhật không thể thiếu."

Lưu Linh có chút suy nghĩ đó là hiểu được, trách không được người què lôi kéo mình ở trên đường cái chạy hết lâu như vậy, cảm tình không là có người theo dõi, lại là bởi vì Tần Phong an bài, bằng không bản thân thật sớm ly khai đấu giá hội, Tần Phong cũng sẽ không so với chính mình sớm tới nơi này, Tần

Phong nhìn ra tâm tư của nàng tới, nói: "Người đừng quái người què, hẳn là sợ ta đem hẳn trước đây ở nước ngoài làm chuyện hoang đường giảng cho vợ hẳn cùng nữ nhi nghe, hơn nữa ta nếu như dẫn theo bánh ga-tô tới phỏng chừng sẽ bị hồ vè mặt sau đó bị chặn ngoài cửa."

Chỉ là Tần Phong vừa nói xong, Lưu Linh đi lên trước bưng lên bánh sinh nhật trực tiếp đè tại Tần Phong trên mặt, lạnh như băng nói: "Người cút cho ta, ta không muốn nhìn thấy người."

Nghe bờ hương vị, Tần Phong liếm môi một cái bốn phía bánh ga-tô, đem rớt xuống đất đều nhặt lên, lại xoa xoa trên mặt bánh ga-tô, thản nhiên nói: "Hỏa cũng phát xong ah? Ngồi xuống đi, hôm nay là sinh nhật người, cần gì chứ?"

Lưu Linh biết mình làm hẳn đi hẳn căn bản sẽ không nghe lời, lại thấy Tần Phong cùng cái đại hoa miêu dường như cũng không sinh khí, hừ một tiếng ngồi ở một bên, gương mặt lạnh lùng muốn nhìn một chút hẳn có thể chơi ra hoa chiêu gì tới.

Tần Phong cầm khăn tay xoa xoa, nói: "Ta không cho người khác qua qua cái gì sinh nhật yến hội các loại, cho nên cũng không hiểu cái này, liền chuẩn bị bánh sinh nhật."

"Bây giờ không có. Người có thể ly khai ah." Lưu Linh tận lực để cho mình trấn định lại, nói.

Tần Phong cũng đánh cái hưởng chỉ, cười hì hì đi tới một bên phòng bếp lại bưng ra 1 cái bánh sinh nhật tới, cùng trước một dạng, cũng nghe hẳn đặc ý nói: "Sớm biết rằng người sẽ hồ ta vè mặt, cho nên ta chuẩn bị hai."

Xem Tần Phong một trương vai mặt hoa hiển vật quý dường như, Lưu Linh bỗng nhiên muốn cười, thế nhưng nghĩ tới tại người kia trước mặt bật cười chính là xấu mặt, cho nên trên mặt càng phát băng lãnh.

Đem bánh ga-tô buông, tựa như đề phòng cướp nhìn Lưu Linh: "Đừng nữa

ném, thực sự liền cái này một cái."

"Hừ." Lưu Linh hừ lạnh một tiếng.

Tần Phong đem bánh ga-tô để lên bàn, lại chạy về phòng bếp bưng một chén diện điều đi ra, đặt ở Lưu Linh bên cạnh, nói: "Đây là ta làm trường thọ mặt, nếm thử ah."

Lưu Linh gương mặt lạnh lùng cũng không nói lời nào, cũng không nhúc nhích.

"Ta Tần Phong ngay cả không phải là quân tử gì, nhưng cũng sẽ không làm tại cơm trong hạ độc loại này hèn hạ sự tình." Tần Phong ngồi ở trên ghế sa lon, móc ra một miếng hương yên, dùng một chút lại cho thả trở lại: "Yên tâm ăn đi, coi người đói đều nuốt nước miếng."

Lưu Linh chính xác nuốt nước miếng, dù sao buổi tối một mực không có ăn vật gì vậy, Tần Phong phía dưới mì nấu lại là nhất tuyệt, được xưng nhất chiêu tiên ngâm lần nàng, Lưu Linh nghe nhin không được cái bụng một trận bụng đói kêu vang, nhưng nhìn đến Tần Phong lại ở một bên, trong lòng không khỏi có cây gai, chột nhìn cũng không nhìn, Tần Phong bất đắc dĩ đứng dậy đi hướng phòng bếp, nói: "Ta dọn dẹp một chút."

Lưu Linh thấy hẳn tại nhà bếp làm như tại thu thập nồi chén bầu bồn, lại thấy bánh ga-tô lên, ngọn nến ánh đèn lóe lên lóe lên, tựa như trong lòng tử thủy bỗng nhiên nổi lên rung động, chập chờn không ngừng, nàng quý thần xui khiến cầm lên diện điều, len lén nhìn thoáng qua phòng bếp vị trí, thấy Tần Phong không lộ diện liền ăn. Nhà bếp Tần Phong cười hí mắt, đưa tay ở một bên cầm lấy một lọ rượu đỏ cùng 2 cái ly rượu đỏ, đoán chừng diện điều uống không sai biệt lắm, mới là đi ra ngoài.

Thấy rõ hẳn đi ra, Lưu Linh bận tâm đem chén buồng, bên trong đã sạch sẽ, Tần Phong đến rồi hai chén rượu, đưa cho nàng một chén, Lưu Linh cười lạnh nói: "Ta không uống rượu."

"Diện điều đều uống, còn đang hồ rượu? Lập tức mười hai giờ." Tần Phong buồn cười nói.

Lưu Linh một trận phiền muộn, nhận lấy chén rượu, Tần Phong phất tay chén rượu trong tay: "Hôm nay ta trước đem ân oán để ở một bên, uống một chén, chúc người sinh nhật vui vẻ. Một hồi bản thân hứa nguyện ah, ta sẽ không hỏi người lòng mang nguyện vọng gì."

Trên thực tế, hồi lâu chưa từng có sinh nhật Lưu Linh cũng không có tuyển chọn cự tuyệt, trên mặt lạnh lùng như cũ lạnh như băng, bất quá vài chén rượu xuống bụng sau, sắc mặt cũng dần dần hồng nhuận, nhìn bánh ga-tô ánh nến, trong lòng khó được yên tĩnh trở lại. Tuy rằng nàng phần lớn thời gian tuyển chọn nghe Tần Phong ở một bên lái nhai, bản thân chỉ là uống muộn tửu.

Đợi say khướt sau, Lưu Linh cảm giác mình bị cường tráng cánh tay bế lên, nàng ánh mắt dần dần mê ly đến, tại triệt để rơi vào tay giặc say rượu trước khi chỉ có một nghĩ cách: "Ta chỉ biết tên khốn kiếp này không yên lòng."

Bất quá nghĩ cách chỉ là trong chớp mắt.

Tần Phong nhìn đã say không sai biệt lắm Lưu Linh, bất đắc dĩ lắc đầu, đem nàng ôm đi phòng ngủ.

Bên trong phòng ngủ trang sức rất lạnh thanh, cực kỳ giống tính cách của nàng, có lẽ là ngụy trang tự tính cách, cẩn thận đem nàng bày đặt lên giường, nhìn Lưu Linh thân thể qua lại cuộn, trong lòng không khỏi một trận lửa nóng, bất quá ngấm lại nếu như hôm nay cái thật muốn tại lên giường đoán chừng nửa đời sau đều phải bị tội, Ám thử dài một hơi, nhìn Lưu Linh cặp kia bộ váy đen đùi đẹp, cảm giác lỗ mũi đều có chút phát nhiệt.

Thân thể dán lên đi tại nàng trên môi hôn một cái, bất đồng trước đây Băng lạnh lạnh, mà là lửa nóng có một phong vị khác.

Tần Phong vốn định thiên thường triếp chỉ, thế nhưng Lưu Linh cảm giác kia

mùi vị quen thuộc sau, hai tay quấn lấy Tần Phong cổ của, miệng của hai người môi dán chặt hơn, hấp thu trên người nàng hương thơm, hai tay không khỏi leo lên bộ ngực cao phong, ở trong tay không ngừng thưởng thức, mà Lưu Linh cặp kia làm Tần Phong đều xem thế là đủ rồi cúi đầu đẹp quần ở Tần Phong trên người, chọc Tần Phong tâm thần không ngừng ba động.

Một tay thuận thế xuống, tại trên đùi của nàng qua lại lục lọi, tất chân mềm mại xúc cảm làm Tần Phong có chút yêu thích không buông tay, nghĩ thầm đây là đàn bà mê hoặc ta xuống địa ngục, đang muốn tiến hành động tác kế tiếp thời điểm, chợt nghe một trận hơi hàm thanh, trợn mắt nhìn lên, lại phát hiện Lưu Linh không biết khi nào nhắm mắt lại đang ngủ.

"Dựa vào."

Tần Phong thầm mắng một tiếng.

Cái này không chiếm theo bị động quyền, sáng mai sớm cũng không có biện pháp giải thích, sợ rằng Lưu Linh thực sự sẽ cho là mình chỉ là đánh sinh nhật nguy trang tới muốn ôm nàng lên giường mà thôi, đến lúc đó lấy Lưu Linh tính cách, sau này đừng nói huých, phỏng chừng liếc mắt nhìn đều khó khăn.

Vì sau này có thể hàng đêm sinh ca, Tần Phong quyết định tạm thời buông đêm nay cơ hội tốt.

Bất quá vẫn là đem Lưu Linh cho cởi chỉ còn lại có thiếp thân nội y, mình thì là ăn mặc y phục nằm ở một bên, một tay không cam lòng vói vào nàng hung y nội không ngừng vuốt ve mềm mại cao phong.

"Thật là thoải mái."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 181: Muốn Bò Sẽ Leo Lên Đến Tối Cao

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 181: Muốn bò sẽ leo đến tối cao

Ánh nắng xuyên thấu qua rèm cửa sổ chiếu lại gần.

Nguyên lai quạnh quẽ phòng ngủ nhiều một tia ánh mặt trời mùi vị, Lưu Linh nhét rứt thân thể tìm kiếm càng nhiều ấm áp hơn, khi nàng cả người dán tại Tần Phong trên người thời điểm, đầu tiên là thói quen cười, nhưng ngay sau đó, nàng sắc mặt đại biến, mở hai mắt ra, lại coi đến Tần Phong thẳng nhãi này đang nằm tại bên cạnh mình ngủ thoải mái, mà trái lại trên người mình, chỉ thiếp thân nội y còn ở.

Nhớ tới đêm qua chuyện tình, Lưu Linh lại nhú nhú mày, khi nhìn đến Tần Phong cùng y mà ngủ, chân mày cuối cùng là thoáng mở ra, nhưng bất quá chỉ chốc lát, trong ánh mắt mang theo một luồng sát ý.

Nàng quay người sang, ở một bên tủ đầu giường trong lấy ra một thanh hoa quả đao, đao sắc bén tử dưới ánh mặt trời tản ra đến hơi hào quang.

Nàng trong ánh mắt có chút phức tạp, trong lòng không khỏi có chút giã dũa.

Giết hay là không giết?

Giết, cái này làm bản nam nhân của chính mình cũng sẽ không xuất hiện ở hiện trước người của mình, của nàng hết thảy đều có thể khôi phục bình thường.

Nhưng khi nhìn tới cổ tay lên tay vòng tay, còn có tối hôm qua hấn lái nhai, trong lòng lại có chút rung động.

Đang đang do dự giây dựa thời điểm, Tần Phong mơ mơ màng màng vươn một tay tại bên cạnh mình lục lợi một phen, cũng sờ soạng công dã tràng, không cam lòng tay lại giơ giơ lên, rất nhanh chính xác tìm được rồi Lưu Linh bộ ngực, hài lòng cười, tay không thành thật nắn bóp.

Lưu Linh quanh quẽ gương mặt của nhảy thoáng cái đỏ lên, trong mắt vốn là do dự trong khoảnh khắc biến mất, một luồng sợi sát ý chậm rãi ngưng kết, có lẽ là một mực mang tay hơi mệt chút, Tần Phong mơ mơ màng màng mở mắt, lại thấy vẻ mặt sát ý Lưu Linh hoa quả đao mãnh liệt đâm tới, toàn thân 1 cái cơ trí Tần Phong bận tâm phần eo vắn một cái, lăn ra ngoài vũng vàng rơi ở dưới giường, xem Lưu Linh hoa quả đao ở trên giường thọc cái động, rùng mình một cái: "Tốt, người muốn mưu sát chồng phải không?"

"Lăn!"

Lưu Linh tựa hồ lười tại Tần Phong trước mặt nhiều lời nói nhảm, nói mỗi câu trong lời nói lại mang lẩn chữ, điều này làm cho Tần Phong không gì sánh được phiền muộn. Nhưng món Lưu Linh mặt như hàn băng, Tần Phong không thể làm gì khác hơn là có vẻ lui xuống.

Lúc này Lưu Linh mới từ trên giường xuống tới, thay đổi một bộ quần áo, lại đơn giản ăn mặc một năm, chờ sau khi ra ngoài lại nghe đến một cổ hương vị, nhúu nhúu mày nhìn sang, ở một bên trên bàn cơm trưng bày cái này một phần nóng hầm hập diện điều, mà Tần Phong sớm đã thành không thấy bóng dáng, ngồi ở trên ghế, nhớ tới ngày hôm qua lúc buổi tối, khóe miệng không khỏi giương lên mỉm cười.

Nếu để cho Mã Khôn cùng một đám thủ hạ thấy, nhất định là thất kinh ah.

Ra Lưu Linh biệt thự Tần Phong tại Nam Hoa Bang cái này đại bản doanh đi một vòng, còn không có đi bộ bao lâu, một chiếc màu đen Audi dừng ở một bên,

Mã Khôn đi đi xuống xe, liền phía sau mấy người tiểu đệ đều là vẻ mặt cảnh giác nhìn chằm chằm Tần Phong, Mã Khôn hiển nhiên có chỉ cần Tần Phong dám động thủ liền vung tay cao huy ý tứ, trầm giọng hỏi: "Người ở nơi này làm cái gì?"

"Cùng người bang chủ nói chuyện nhân sinh lý tưởng." Tần Phong lười nhác nói.

"Người muốn chết!" Mã Khôn sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói: "Tần Phong, đừng tưởng rằng người và bang chủ nói chuyện một cuộc làm ăn là có thể ở chỗ này của ta muốn làm gì thì làm."

"Làm thế nào?" Tần Phong trừng mắt, con ngựa kia Khôn mấy người sợ run một cái lui về phía sau vài bước, Mã Khôn chỉ vào Tần Phong: "Người dám xằng bậy ta để người đi không đi ra."

Tần Phong ma quyền sát chưởng đi lên trước, trên mặt cười híp mắt, Mã Khôn mấy người nuốt ngụm nước miếng, bọn họ thế nhưng đã biết Tần Phong có thể đánh, Dương Anh mang theo hơn 20 lỗ nhỏ người bị hấn đánh bây giờ còn đang trong bệnh viện nằm, nam thiên cao ốc 10 cái nghiêm chỉnh huấn luyện Nam Hoa Bang hồng côn trong tay hấn như trước năm năm, thương thương.

Chỉ bằng đã biết vài hộp tử người, Mã Khôn có thể không tin có thể trong tay Tần Phong dính vào chỗ tốt gì.

Đến bây giờ Mã Khôn đều nghĩ người kia căn bản chính là cái chiến đấu cuồng nhân, lui về phía sau vài bước, Mã Khôn có chút lo lắng, nói: "Tần Phong, người chớ làm loạn."

"Mẹ nó, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ!" Xem Tần Phong căn bản không có ý định buông tha bản thân, Mã Khôn đơn giản căn rằng một cái rầm trời: "Nhưng người nếu là dám động thủ, chúng ta Nam Hoa Bang tại đây trên trăm lỗ nhỏ người không để yên cho người!"

"Khi ta ngu a?" Tần Phong mắng: "Tính toán đâu ra đấy chỉ mấy người các người người, ta đánh các người ngừng một lát ta làm theo có thể an an ổn ổn đi ra ngoài, người tin không?"

"Ta tin, ta tin."

Mã Khôn bặt tâm nói: "Người xem, người cùng chúng ta hiện tại coi như là Hợp Tác quan hệ có đúng hay không?"

"Dẫn chúng ta đi các người tiêu khiển cao ốc đi một chút." Tần Phong cắt một tiếng, trực tiếp mở cửa xe ra ngồi xuống, Mã Khôn sửng sốt, sau đó cắn răng, bản thân ngồi ở ghế cạnh tài xế, mà một gã thủ hạ hành động tài xế, lái xe hướng về sông bạc chạy đi. Tần Phong coi đến tại bên trong xe có mấy phần báo chí, lấy tới nhìn lên là Đông Thiên tất cả lớn nhỏ báo cáo tin tức, trong đó nhiều nhất đó là đêm qua buổi đấu giá từ thiện thuận lợi tổ chức đồng thời thành công đấu giá ra hơn ức nguyên giá trên trời.

"Lữ thị châu bảo bây giờ thị giá trị là bao nhiêu?" Tần Phong thuận miệng hỏi.

Bởi vì Lưu Linh khai báo, cho nên Mã Khôn gần nhất đối Lữ thị châu bảo thành đến rất chặt, đầu tiên là sửng sốt, trực tiếp nói: "Sáng sớm hôm nay vừa mở bàn, đã cao đến hơn 20 khối, thị giá trị khoảng chừng tại 23 ức USD." Sau đó lại nói: "Tần Phong, người luôn miệng nói Lữ thị châu bảo muốn cổ giá cả đại hạ, thế nhưng đến tăng phún huyết, người có đúng hay không cho là chúng ta không đọc qua sách có thể lừa dối chúng ta?"

"Người đáng giá ta lừa dối sao?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Mã Khôn vừa nghe lại là giận dữ, nhưng khi nhìn Tần Phong trợn mắt, khí thế nhất thời đi xuống.

"Lữ Hạc đêm qua có hay không đi sông bạc?"

"Không có." Mã Khôn tức giận trả lời.

Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Đêm qua ta gõ Lữ Trung Dương, đoán chừng là Lữ Trung Dương cho hãn lời khuyên, nghĩ biện pháp tối hôm nay đem hãn cho tới sông bạc, thời gian không thể kéo dài được nữa."

"Người nói có thể làm qua đây liền làm qua đây? Hãn không đến ta còn có thể đem hãn cướp qua đây sao?" Mã Khôn bất mãn nói.

"Người có đúng hay không ngốc?" Tần Phong trong tay báo chí đập tới, Mã Khôn tức giận đem báo chí cầm ở trong tay, một đôi mắt trừng cho người nhân dường như, xoay người liền hận không giết được Tần Phong, nhưng khi nhìn đến Tần Phong vậy không mang bất kỳ tình cảm đôi mắt sau, nhin không được thân thể sợ run cả người.

"Thế nào tiểu tử này ngồi ở chỗ này so lão đại còn có lực chấn nhiếp?" Mã Khôn trong lòng thầm nhũ, ngoài miệng hung hãn nói: "Tần Phong, người không muốn hơi quá đáng!"

"Hỏi thăm một chút hãn gần nhất cùng cô nương kia đi gần, Lữ Hạc tâm địa gian xảo một đồng, không có gì định lực, thổi gió thổi bên tai hãn liền lão lão thật thật bị nữ nhân năm mũi dẫn đi, cha hãn nói nếu như ở trong lòng hãn có tác dụng, hãn Lữ Hạc cũng không đến mức hoang đường đến bây giờ." Tần Phong thản nhiên nói: "Ta tại cho các người giới thiệu một người tên là Hà Linh Yến nữ nhân, người nữ nhân này rất có tâm kế, Lữ Hạc loại phế vật này hiện tại đang đắc ý, tự nhiên sẽ để cho nàng đùa xoay quanh."

"Có thể tin được không?"

"Nàng so người thông minh."

"Người!"

Mã Khôn hít thở sâu một hơi, ngồi ở ghế cạnh tài xế thẳng thắn không nói,

kết lại đánh không lại, nói cũng nói không lại, bất quá vẫn là gọi điện thoại làm người thủ hạ tìm một kẻ Hà Linh Yến nữ nhân. Người thủ hạ động tác rất nhanh, bởi vì Hà Linh Yến hiện tại chính là Nam Hoa Bang 1 cái tiểu Cao tăng cái bô, Vốn dĩ cùng cái này tiểu Cao tăng đang làm làm theo lên pít-tông vận động Hà Linh Yến nghe điện thoại di động, khi biết là Nam Hoa Bang số 2 đại lão chỉ mặt gọi tên muốn gặp mặt sau, sợ toàn thân run một cái, ngay cả tại trên người nàng ra sức cày cấy sợ cũng là toàn thân một trận mồ hôi, suýt nữa tạo thành không nâng.

"Mau, đem trên người người Tây sạch sẽ." Tiểu Cao tăng đối Hà Linh Yến vốn là không có gì cảm tình, bất quá đều là lợi dụng lẫn nhau tại cộng thêm trên thân thể các cầu cần mà thôi, nhưng đây là hẳn có thể không tại Nam Hoa Bang tiến hơn một bước cơ hội.

Hà Linh Yến cũng không phải giản đơn nữ nhân, thân thể như là nàng kiếm lấy càng nhiều lợi ích cùng quyền thế cơ hội, nàng lung tung ở trong phòng tắm tắm rửa một cái, đem trên người mùi của đàn ông Tây uống 1 phát hết trơn, thay một thân sạch sẽ y phục sau liền vội vã cùng tiểu Cao tăng chạy thẳng tới nam thiên tiêu khiển cao ốc. Đợi bị người đưa cao ốc đỉnh tầng, Mã Khôn cửa phòng làm việc, tiểu Cao tăng bị ngăn ở phía sau, kỳ vọng nhìn Hà Linh Yến, hi vọng nàng có thể nhiều lời vài câu lời hữu ích.

Hà Linh Yến trong lòng khinh thường không ngừng, lần này tới còn không biết đúng hay không thực sự bị Mã Khôn nhìn trúng, coi như là, nàng Hà Linh Yến cũng sẽ không cho 1 cái gần cũng bị bản thân giẫm ở chân người phía dưới nói cái gì cho phải mà nói, để tránh khỏi tại Mã Khôn trước mặt hạ xuống không tốt ấn tượng.

Thận trọng gõ cửa một cái, đợi nghe được vào thanh âm sau, mới là rón rén mở cửa ra, chỉ là vào phòng làm việc, nàng đó là sửng sốt.

Bởi vì ngồi trên ghế làm việc chính là một người trẻ tuổi, hai chân tréo nguẩy, trong tay ngậm 1 khóa xì gà, người này nàng nhận thức, là Tần Phong.

Mà ở một bên trên ghế sa lon, Mã Khôn ngồi ở chỗ kia gương mặt hăng giọng, hận không thể gõ hư thúi thủy tinh đem Tần Phong ném xuống, thế nhưng hẳn biết, nếu quả như thật dám động thủ, như vậy té xuống chính là tràn đầy.

"Hà tiểu thư, lại gặp mặt." Tần Phong thản nhiên nói.

Hà Linh Yến sợ toàn thân một trận run run, có phải cái này Tần Phong muốn đem trước đây mình muốn lừa dối Sở Sở chuyện tình lấy ra nữa tính số ah? Vốn dĩ sẽ mặc có chút lộ cốt Hà Linh Yến một đôi rõ ràng chân run rẩy đặc biệt lợi hại.

"Yên tâm, Sở Sở chuyện tình người còn không đến mức làm ta nhảy ra tới tại tính một lần." Tần Phong khoát tay áo.

Hà Linh Yến nghe được này, mới là thoáng yên tâm lại, lại hít thở sâu một hơi rất nhanh trấn định lại, trên mặt tự nhiên mà vậy lộ vẻ một tia quyến rũ vui vẻ, hợp với kia thân màu đen váy, một thân phong trần nữ tử khí tức, nhưng không thể không nói nếu như định lực hơi chút thiếu chút nữa phỏng chừng đều biết bị người nữ nhân này cuốn lấy, Mã Khôn nhìn hai mắt sáng ngời, hài lòng gật đầu.

"Có biết hay không Lữ Hạc?" Tần Phong hỏi.

"Nghe nói qua, Tần thiếu gia có cái gì phân phó người ta sao?" Hà Linh Yến kiêu tích tích nói.

Mã Khôn dứt khoát nói: "Giản đơn, đem Lữ Hạc cho mê hoặc, làm hẳn tại trong sòng bạc cho ta thua tiền, thua càng nhiều, người lấy được thưởng cho cũng liền càng cao."

"Không thành vấn đề." Hà Linh Yến biết mình mách khéo chính là tại trên thân nam nhân đạt được nhiều đủ thật là tốt chỗ, nghe nói Mã Khôn nói đáp ứng.

"Tốt, người là người thông minh, người thông minh thích uống người thông

minh nói chuyện." Mã Khôn nhàn nhã thong dong ngồi ở chỗ kia, thản nhiên nói: "Ta không muốn gặp lại cái gì tin đồn, người biết phải làm sao ah?"

"Nhất định, nhất định."

"Tốt, đi xuống chuẩn bị một chút, tối hôm nay người chính là Lữ Hạc." Mã Khôn lạnh lùng nói: "Nếu như sự tình làm cho ta có một chút sai lầm, người đi không ra ở đây."

"Là, là, ta nhất định làm tốt."

Nghe xong Mã Khôn cảnh cáo, Hà Linh Yến bận tâm gật đầu, chỉ là trong mắt lóe lên nòng nặc không cam lòng.

Lăn lộn đến bây giờ, thì như thế nào? Ở trong trường học bị người tin đồn nói, ở chỗ này chung quy bất quá là của người khác công cụ, muốn làm sẽ làm Lưu Linh như vậy nữ nhân, muốn bò, sẽ leo đến tối cao, bằng không đã đánh mất tự tôn, liền trắng đã đánh mất.

Ngồi ở một bên Tần Phong nhíu nhíu mày, bất quá không nói tiếng nào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 182: Khinh Người Quá Đáng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 182: Khinh người quá đáng

Bóng đêm dần dần tối lại, toàn bộ nam thiên tiêu khiến cao ốc cũng bắt đầu náo nhiệt lên, nhất là trong sòng bạc, càng nhân sinh bách thái.

"Tiểu tử kia đã thiếu 1 nghìn vạn, mẹ nó, đừng đại Đát Kỷ a."

Mã Khôn có chút đỏ mắt ngồi ở sòng bạc lầu 2 gian phòng, cao cao tại thượng nhìn trong sòng bạc đã lâm vào đánh cuộc chỗ sâu Lữ Hạc, đang nhìn Lữ Hạc lại bị Hà Linh Yến mê thần hồn điên đảo, đối một mực ngồi ở sau người thường thức đến một thanh bài pu-khơ Tần Phong nói: "Người từ nơi này biết nữ nhân này? Đều ở, cô nàng số ngu ah?"

"Số không số ngu không biết, ít nhất là con hồ ly." Sòng bạc người phụ trách Phương Hà đẩy một cái ánh mắt, thờ dài nói: "Chính xác nắm chặt Lữ Hạc tâm nghĩ, dẫn đến Lữ Hạc bây giờ còn trầm luân đang đánh cuộc trong cuộc đi không được, tuy rằng Lữ Hạc gần nhất thân gia tăng vọt, đặc ý vênh váo, nhưng không thể không nói nữ nhân này xác thực có vài phần bản lĩnh thật sự."

"Chúng ta muốn cho hắn thiếu bao nhiêu tiền thích hợp?" Mã Khôn tuy rằng ghen ghét Tần Phong, nhưng không thể không bội phục Tần Phong an bài, nhin không được hỏi.

Tần Phong suy tư chỉ chốc lát, nói: "Không sai biệt lắm 1 cái ức trái phải ah."

"1 cái ức, có thể hay không quá nhiều một chút?" Phương Hà nhú nhú mày:

"Muốn nói tại Ma Cao, Las Vegas trái lại có khả năng, thế nhưng ở chỗ này, sợ rằng không lớn như vậy cái bụng."

"Chính là, tiểu tử kia là ngốc, nhưng cũng sẽ không ngốc đến thiếu chúng ta 1 cái ức ah?" Mã Khôn cũng là bất mãn nói.

Tần Phong hừ một tiếng: "Lữ Hạc là điển hình bại gia tử, tất cả tâm kế toàn bộ ném tới trên người nữ nhân đi, hơi chút lợi dụng một chút là có thể làm hãn phun ra nhiều tiền hơn tới, cho hãn đề cao các loại vip quyền hạn hãn chỉ biết nghĩ đến người môn kiến thức Lữ thị châu bảo tặng tỉ giá đồng bạc, để lấy lòng hãn, hãn liền sẽ cảm giác mình lần có mặt mũi, cho đủ hãn mặt mũi, mang càng cao, hãn liền muốn xuất ra càng nhiều hơn lợi ích tới đem mình dưới chân điểm dày thực, không có việc gì các người cũng nhả một điểm đi ra ngoài làm hãn thường gọi các người ngon ngọt, Đừng khu khu tác tác. Việc buôn bán sẽ đại khí, người ở đây trên người hãn đập cái 1 nghìn vạn, hãn là có thể phun ra 1 cái ức tới, một hồi làm hãn đem tiền thắng trở lại, lần sau thua 2 nghìn vạn khi hãn làm thắng hồi 1 nghìn 500 vạn, nhất định phải chuẩn bị cái kẻ ngốc làm hãn thắng tiền, chờ hãn thua một ức, hừ."

"Đều ở, Hà Linh Yến ăn chuẩn sao? Ta xem tiếp tục như vậy thật không tệ." Mã Khôn có chút không xác nhận hỏi, dù sao đã tới tay 1 nghìn vạn.

Chiếu cái này xu thế đi xuống, 2 3 nghìn vạn khẳng định không thành vấn đề.

Tần phong khí cầm một thanh bài pu-khơ toàn bộ ném tới, đập Mã Khôn bần tâm né tránh, một thanh bài pu-khơ rơi lả tả đầy đất đều là, Phương Hà cười khổ một tiếng lui lại mấy bước, hãn cũng không nhận ra mình có thể đánh thắng được Tần Phong. Mã Khôn thở phò phật tay xoá sạch rơi lả tả bài pu-khơ, tức giận tận trời mắng: "Tần Phong, con mẹ nó người có biết hay không ở đây ta là lão nhị?"

"Ta biết con mẹ nó người thật 2!" Tần Phong lại thuận lợi sao qua trên bàn một vài thứ đập tới, Mã Khôn tức giận đỏ mặt tía tai, cả tiếng mắng: "Mẹ nó,

người đâu? Đều mẹ nó chết ở đâu rồi?"

Mã Khôn một tiếng rống, hô lạp lạp xông tới 7 8 người, thế nhưng nhìn lên thấy Tần Phong tại đập Mã Khôn, tất cả đều sửng sốt, hôm nay cái Lưu Linh thế nhưng mình xác nói không muốn gây sự với Tần Phong, cũng từng cái một không dám động thủ, trái lại Mã Khôn biên tránh biên là quát mắng: "Mẹ nó, mắt mù phải không? Cho lão tử đánh hẳn!"

Một đám người do dự đi tới vài bước, Tần Phong trợn mắt, cười lạnh nói: "Đều muốn tiến bệnh viện sao?"

Phương Hà coi tình huống như vậy, bất đắc dĩ khoát tay áo: "Đều đi ra ngoài trước."

Một đám người nghe Phương Hà hạ lệnh, bần tâm chạy ra ngoài, Phương Hà xem Tần Phong tại vậy còn không ngừng tay, cũng là buồn bực không thôi, thế nhưng trước khi Lưu Linh phân phó, hiện tại Tần Phong là phụ trách Nam Hoa Bang bắt Lữ thị kế hoạch, Lưu Linh có thể chẳng quan tâm hiển nhiên đối Tần Phong cực độ yên tâm, Phương Hà cũng nghĩ tới Tần Phong sợ rằng cùng Lưu Linh có cái gì nhận không ra người hoạt động, bất quá đó là lão đại việc tư, Phương Hà làm một hợp cách chính là thủ hạ cũng không gặp qua hỏi, dù cho Tần Phong giết nàng kia cái phế vật đệ đệ.

Kỳ thực Nam Hoa Bang đông đảo cao tầng đối Lưu Phương chết Tại Khán Thủ Sở còn là tâm lý có chút sáng khoái, dù sao Lưu Phương phế vật kia chuyện đứng đắn 1 cái lặn lội không được, chơi đùa người bản lĩnh cũng không ít, sau cùng lão đảo bỏ tù còn kém gọi liên lụy đến Lưu Linh, bất quá lo lắng đến Lưu Linh tâm tình, từng cái một cũng muốn giết Tần Phong cho Lưu Linh sắp xếp ưu, bắt đầu đều quyết định cho Tần Phong 1 cái sáng khoái, kết quả ai ngờ không chỉ có không có thể cho Tần Phong 1 cái sáng khoái, còn bị Tần Phong dẫn vật quá.

"Tần tiên sinh, Tần tiên sinh, đừng đánh, ta phòng làm việc này không qua

nổi chơi đùa." Phương Hà cười khố nói.

Tần Phong lại không buông tha, đem Mã Khôn bức ở trong góc, Mã Khôn ôm đầu, cả tiếng hét lên: "Con mẹ nó đừng đánh, ta sai rồi."

Tần Phong lại chưa hết giận cầm một văn kiện kẹp đập tới, cũng không đánh hẳn, chỉ vào Mã Khôn mắng: "Chỉ người cái này Nhị đương gia hùng dạng, nếu như thật bắt hắc đạo liên minh vị trí, hoàng hôn liên minh thứ nhất liền đem Á Châu hắc đạo liên minh tiêu diệt. Ta liền buồn bực, con mẹ nó người là thế nào hỗn thượng Nhị đương gia? Quyết đoán đây? Mẹ nó, đầu gì cũng là quản ngàn vạn bọn họ, 1 nghìn vạn đều kia con mẹ nó khu khu tác tác, cũng khó trách đi không ra 1 cái Đông Nam Tỉnh, ta minh xác nói cho người biết, nếu muốn làm đại sự thì phải khá lớn phương, chớ vì một chút tâm liền bỏ qua mất hán toàn tịch, người hôm nay ăn Lữ Hạc 1 nghìn vạn, người ngày mai tối đa ăn hẳn 500 vạn. Chỉ người ném tiểu nhân nhảy xuất thủ tới, để cho địch nhân cầm tiểu nhân không rảnh lên mặt, người khả năng cầm lớn hơn."

Đang dạy bảo rất, Tần Phong máy di động bỗng nhiên vang lên, Tần Phong thở phì phò tiếp thông điện thoại di động: "Này, vị ấy?"

"Ân?" Đối diện Hải Lăng Phi nghe Tần Phong thở phì phò thanh âm hiển nhiên sững sốt, lại có chút cẩn thận nói: "Là ta, không có gì sự, nếu không người trước bận ah."

"Ta không sao." Tần Phong bận tâm cười nói: "Vừa mới làm cho giảng gọi đạo lý, làm sao vậy?"

"Người có thì giờ rảnh không? Lữ Trung Dương nói muốn tìm ta nói chuyện, ta nghĩ người có thể phụng bồi ta." Hải Lăng Phi do dự một hồi, nói.

"Tốt, tại nhà chờ ta."

Cúp điện thoại, Tần Phong trừng mắt một cái đi tới một bên Mã Khôn, Mã Khôn trong lòng cũng là tức giận không ngừng, thế nhưng lo lắng Lưu Linh nói,

không thể làm gì khác hơn là nhắm mắt nói: "Người nói đúng, người nói đều đối."

"Một hồi thông tri Hà Linh Yến, nàng so người thông minh, biết phải làm sao." Tần Phong thu thập một chút, nói: "Nói chung làm hăn có thua có thắng, mức cũng muốn càng lúc càng lớn, hai ngày này bắt hăn cho ta ở tại chỗ này, sành ăn hầu hạ."

Mã Khôn tâm lý mắng Tần Phong mắng cấu huyết lâm đầu, nhưng cũng không dám cãi lại, để tránh khỏi Tần Phong tại phát hỏa.

Đến lúc đó bản thân thật phải ở chỗ này lần lượt đánh một trận, chỉ sợ cũng không mặt mũi thấy người.

"Vừa mới hăn nói hoàng hôn liên minh là cái gì?" Chờ hăn đi, Mã Khôn có chút xấu hổ, không thể làm gì khác hơn là hỏi: "Giống như so Á Châu hắc đạo liên minh còn lợi hại hơn."

Phương Hà nhíu nhíu mày, nói: "Ta tại Las Vegas thời điểm ngẫu nhiên nghe nói qua, là toàn cầu hắc đạo liên minh, về phần tình huống cụ thể ta cũng không biết, bất quá nghe nói chỉ mafia, Hồng môn, sơn khẩu tổ như vậy đại hình xuyên quốc tổ chức mới có tư cách gia nhập."

"Mẹ nó, cái kia Tần Phong biết đến cũng không ít, bất quá lúc nào chúng ta cũng có thể tiến hoàng hôn liên minh?" Mã Khôn trên mặt không khỏi là hiện lên một tia hướng tới: "Toàn cầu hắc đạo liên minh, tiến vào đây mới thực sự là kiêu hùng."

"Chớ hòng mơ tưởng." Phương Hà thở dài, nói: "Á Châu hắc đạo liên minh đều đã là cực hạn, tại rất bước ra đi một bước phỏng chừng ta người ngày tận thế cũng muốn đến rồi, chúng ta cuối cùng là tại Hoa Hạ lẫn vào, thanh đều ở đây Hoa Hạ."

Mã Khôn không phải là thật khờ, chỉ là mỗi lần đều bị Tần Phong ép không

thời gian suy nghĩ mà thôi, không bài trừ Tần Phong cố ý tìm lỗi duyên cớ, hôm nay nghe nói Phương Hà nói, hẳn cũng biết trong đó ngọn nguồn, Nam Hoa Bang đối ngoại gọi chung nam thiên tiêu khiến tập đoàn, rất đơn giản nguyên nhân, tại Hoa Hạ lại không thể có xã hội đen.

Mà bên kia.

Tần Phong ra nam thiên tiêu khiến cao ốc sau, liền cấp tốc chạy tới Hải Lăng Phi trong nhà, lúc này Hải Lăng Phi đang ở trong nhà đãi khách, khách nhân đó là Lữ Trung Dương cùng luật sư của hắn.

Lữ Trung Dương nhìn thấy Tần Phong tới sau, suy nghĩ ác tâm ác tâm hắn, nhân tiện nói: "Tần tiên sinh thật bạn a, trẻ tuổi chính là tốt, hồng nhan tri kỷ rất."

Nghe xong lời, Hải Lăng Phi sắc mặt hơi chút đổi đổi.

Trái lại Tần Phong miễn bất tại hồ ngồi ở Hải Lăng Phi bên cạnh, thản nhiên nói: "So với Lữ tiên sinh còn muốn thiếu chút nữa, một xấp đầy tuổi còn muốn đến thế nào hổ tiền."

"Hừ." Lữ Trung Dương hừ một tiếng.

Nếu như không phải là còn cố kỵ hắn và Herault Wells tùy thời cho mình một đao, hẳn đã sớm trở mặt, thoáng qua lại nói với Hải Lăng Phi: "Lăng Phi, người đã đánh muốn cùng Lữ Hạc ly hôn, ta cũng không ngăn, Lữ Hạc tâm tình có chút kém, cho nên lần này là để ta làm cái đàm phán."

"Thật thối lắm."

Tần Phong ngoài cười nhưng trong không cười nói. Hẳn thế nhưng biết, Lữ Hạc bây giờ đang ở nam thiên tiêu khiến cao ốc bị Hà Linh Yến câu xoay quanh ngoan ngoãn đập tiền đâu.

Lữ Trung Dương tức giận siết quả đấm một cái, nhưng rất nhanh lại khô

phục lại, vẫn duy trì nhất quán cười híp mắt biểu tình: "Nếu là ly hôn, vậy liên lụy đến tài sản phân cách vấn đề."

"Ta sẽ không cần Lữ gia bất kỳ tài sản, một phân tiền cũng sẽ không muốn." Hải Lăng Phi quả quyết nói: "Thế nhưng Lữ Hạc phải trả phí phi hạc công ty làm có cổ phần."

Phi hạc tập đoàn?

Tần Phong nhíu nhíu mày, cũng nhớ tới lúc trước Hải Lăng Phi bị Trương Hàng uống rượu thời điểm, chính là muốn là công ty mình một phần hợp đồng, trong lòng cũng đoán được hơn phân nửa, sợ là Hải Thụy Tường lúc đầu thấy hai người kết hôn, thẳng thắn đem cổ phần của công ty cho hai người, kia Lữ Hạc lúc đó tại Hải Thụy Tường trước mặt hình tượng còn là 4 tốt thanh niên, Hải Thụy Tường tự nhiên cũng bỏ được.

"Không không không." Lữ Trung Dương cười híp mắt nói: "Lăng Phi, ta nghĩ người đoán có chút sai rồi, liên hiện nay ta và luật sư của ta hiểu biết đến, người sở dĩ ly hôn nguyên nhân là bởi vì cùng Tần Phong tiên sinh có về tình cảm ma sát, cho nên mới phải vứt bỏ Lữ Hạc, tại pháp luật trên nguyên tắc, chúng ta là ở vào yếu thế nhất phương. Lăng Phi, người là không có tư cách phân đi chúng ta tài sản."

"Người nói cái gì?" Hải Lăng Phi biến sắc, nói: "Lữ Hạc là ai chính người không rõ ràng lắm sao? Người dĩ nhiên nói là lỗi của ta?"

"Hải tiểu thư, theo chúng ta hiện nay biết đến, người và Tần tiên sinh trong lúc đó thật có chút siêu việt thường nhân quan hệ." Lữ Trung Dương ngồi ở chỗ kia cười híp mắt không nói được một lời, rốt là luật sư của hắn nói: "Điểm này làm chứng bọn họ có thể có rất nhiều, Hải tiểu thư, Tần tiên sinh, các người nói có đúng không?"

"Khinh người quá đáng!"

Lúc này, Vốn dĩ một mực phòng ngừa nghỉ ngơi Hải Thụy Tường nhện không được vọt ra, nghiêng răng nghiêng lợi rầm trời: "Lữ Trung Dương, các người khinh người quá đáng!"

"Thân gia, tại sao phải nổi giận như vậy? Chuyện gì đều có thể ngồi xuống nói chuyện, người phải hiểu rõ, không tuân thủ nữ tặc là con gái của người, nhi tử của ta thế nhưng đoạn này tình cảm bị người hại." Lữ Trung Dương cười híp mắt, trong ánh mắt tràn đầy gian xảo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 183: Khó Chịu Muốn Đánh Người

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 183: Khó chịu muốn đánh người

"Lữ Trung Dương, người đê tiện vô sỉ!"

Hải Thụy Tường bị tức giận sôi lên, trong lòng tức giận: "Con trai người Lữ Hạc cái gì mặt hàng, người qua đường đều biết, người lại trái lại nói xấu nữ nhi của ta, ta, ta liều mạng với người!"

Lại nói, Hải Thụy Tường tiến lên sẽ cùng Lữ Trung Dương ẩu đả, Hải Lăng Phi trong lòng khổ sở, bận tâm ngăn cản phụ thân, nói: "Ba, không nên tức giận."

Lữ Trung Dương xem Hải Thụy Tường bị tức sắc mặt của đỏ bừng, không thèm cười: "Luôn miệng nói con ta cái gì mặt hàng, kia cũng phải nhìn xem con gái người làm cái gì, người bây giờ hỏi một chút người cái này hàng xóm, người nào không biết con gái người không tuân thủ nữ tắc, thông đồng hán tử."

Hải Thụy Tường tức giận từng ngón từng ngón thờ hỗn hển, liên tưởng mấy ngày gần đây hàng xóm nội ngoại chỉ trở, tin đồn, trong lòng kia cổ Hỏa càng đốt càng vượng, tức giận thân thể một cái lão đảo, Hải Lăng Phi dưới sự kinh hãi bận tâm đưa hãn đỡ ngồi ở một bên, cho hãn bưng chén nước, khước mắt rưng rưng, nói: "Lữ Trung Dương, người có phải muốn thế nào?"

"Muốn thế nào?" Lữ Trung Dương cười híp mắt lấy ra mấy tấm hình bày ở trên bàn, 3 người nhìn lên, cũng nhận nhip biến sắc.

Nguyên lai là trước đó không lâu Hải Lăng Phi cùng Trương Hàng mấy người cùng nhau ăn cơm uống rượu, uống sắc mặt của đồ bưng bị Trương Hàng mang đi Phượng Dương khách sạn ảnh chụp, Lữ Trung Dương trong lòng đặc ý vạn phần, không khỏi nói: "Hải Thụy Tường chính người nhìn con gái người là món hàng gì sắc, nếu như những hình này thả ra ngoài, hắc hắc."

Hải Thụy Tường tức biến sắc đang thay đổi, trái lại một bên Tần Phong trấn định nói: "Lữ tiên sinh, nói một chút điều kiện của người ah."

"Nếu ly hôn, con ta là bị người hại, ly hôn người đừng muốn phân đi ta Lữ gia tài sản một phần một chút nào, hơn nữa Phi hạch cổ phần của công ty, con ta nên cầm thì phải cầm." Lữ Trung Dương cười híp mắt trên mặt tràn đầy gian xảo cùng âm mưu được như ý đặc ý: "Luật sư, đem ly hôn hiệp nghị thư lấy ra nữa, để cho nàng ký tên."

Hải Lăng Phi ngồi ở một bên, đưa qua ly hôn hiệp nghị thư, trong lòng càng bi phần, trong mắt đầy hàm chứa nước mắt, cũng ủy khuất vạn phần.

Tần Phong nhìn Lữ Trung Dương, nói: "Ảnh chụp đây?"

"Tần tiên sinh là người thông minh không phải sao? Trong tay người có ta mong muốn, trong tay ta tự nhiên cũng có người muốn." Lữ Trung Dương đôi mắt nhỏ gian trá.

Hải Lăng Phi rốt cuộc là nữ nhân, hơn nữa còn là nổi danh Đông Nam chi hoa, một khi những hình này thả ra ngoài, những người tin đồn đã có thể thực sự lạc thật, đến lúc đó của nàng danh tiếng đã có thể triệt để trở thành dâm phụ nhất lưu, mà Tần Phong bởi vì bức họa kia còn nắm hắc Lữ gia nhược điểm, Lữ Trung Dương ý tứ rất đơn giản, nếu là như vậy, tất cả mọi người ngậm miệng không nói.

Mà ngã đầu tới, Lữ Trung Dương còn là chiếm đại tiện nghi đi.

Một khi hợp đồng lấy xuống, Lữ Trung Dương còn đại khả năng đánh ra Lữ

Hạc cảm tình bài tới, sao làm một lần, kiểm chút đồng tình, ai bảo xã hội bây giờ hận nhất chính là lăng lơ vô sĩ nữ nhân đây? Đến lúc đó Tần Phong nếu như dám kia vẽ sự tình nói sự, hẳn liền nói Hải Lăng Phi cũng câu đáp quá Tần Phong, làm hai người bọn họ toàn bộ thân bại danh liệt!

Nghĩ đến Tần Phong kinh ngạc, Lữ Trung Dương thiếu chút nữa sẽ thoải mái cười to, tại đấu giá hội bị ác tâm oán khí là vừa mất mà tán, Tần Phong một tay gõ lên mặt bàn, một bên Hải Lăng Phi nhìn hẳn trầm mặc không nói, thống khổ đưa qua một cây viết tới, kia Phi hạc công ty thế nhưng phụ thân hẳn dốc sức làm đi ra ngoài, hôm nay vẫn như cũ rơi vào trong tay người khác, trong lòng không khỏi bi thương.

"Ký tên ah." Tần Phong gật đầu.

Lữ Trung Dương hừ hừ vài tiếng, móc ra một điều hương yên đốt lấy ra mùi ngon, Hải Lăng Phi thống khổ gật đầu, đang nhìn Hải Thụy Tường tức thiếu chút nữa bệnh cũ tái phát, không thể làm gì khác hơn là cách hôn nhân hiệp nghị thư lên ký xuống tên của mình.

"Các người đi thôi, ta không muốn nữa nhìn thấy các người." Hải Lăng Phi đem bút nhưng ở một bên, lạnh lùng nói.

Lữ Trung Dương nhún vai, kia luật sư còn lại là cười híp mắt nói: "Hiện tại Phi hạc tập đoàn có 50% công ty cổ phần là ở Lữ Hạc trong tay, đến lúc đó chúng ta sẽ cầm lại thuộc về Lữ Hạc 50% tài sản, Hải tiểu thư cũng không nên ngăn cản a."

Hải Lăng Phi lại là biến sắc.

Lấy ra đi 50% tài sản, vốn cũng không khởi sắc Phi hạc công ty chỉ sợ cũng muốn triệt để luân hãm.

Lữ Trung Dương là dự định muốn đuổi tận giết tuyệt a!

"Lữ tiên sinh làm đủ tuyệt a." Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

Lữ Trung Dương ha ha cười nói: "Tần tiên sinh thế nào nói ra lời này? Chỉ là muốn bắt hồi tiên của mình mà thôi, muỗi nhỏ nữa đó cũng là thịt, huống chúng ta gần nhất hợp tác với Thiên Lam Tập Đoàn còn kém chút tài chính, Tần tiên sinh có thể vì nữ nhân khác một trịnh thiên kim, đập cái mấy nghìn vạn cùng chơi đường như, chẳng lẽ còn sẽ đối với Hải Lăng Phi công ty thờ ơ lạnh nhạt không được? Ai, tuy rằng mất đi hợp tác với Lôi Thiên Hào cơ hội, thế nhưng ta tin tưởng người tốt luôn sẽ có hảo báo."

Lại nói, Lữ Trung Dương cùng kia luật sư liền dương dương đắc ý đứng dậy rời đi.

Hải Lăng Phi xoa xoa khóe mắt nước mắt, đỡ Hải Thụy Tường đi trở về phòng ngủ, cùng hần hàn huyên vài câu dặn dò hần nghỉ ngơi thật tốt sau, đi tới phòng khách thấy Tần Phong đang ngồi ở chỗ kia dòm ly hôn hiệp nghị thư nhìn, ngấm lại trước khi Lữ Trung Dương nói, trong lòng không khỏi có chút bi thương, nói: "Tần Phong, người đi về trước đi, ta hơi mệt chút."

"Người có trách ta hay không không có thể giúp người?" Tần Phong bỏ lại ly hôn hiệp nghị thư, hỏi.

Hải Lăng Phi thâm trầm lắc đầu: "Có cái gì tốt quái? Trước kia là chúng ta phụ nữ hai người mắt mù mà thôi, ta như là cái ly hôn nữ nhân."

Đi lên trước, xoa xoa nàng thượng tồn nước mắt, tại nơi hơi có chút môi khô khốc lên hôn môi một chút, nói: "Nếu đã ly hôn, hiện tại bắt đầu người chính là chính người, nghỉ ngơi thật tốt ah, chuyện còn lại toàn bộ giao cho ta được không? Ta sẽ bảo trụ của người tất cả, nhất định sẽ."

"Cám ơn người."

Hải Lăng Phi ôn nhu nói.

"Chờ tin tức của ta." Tần Phong cười híp mắt nói: "Duy nhất rất một tuần."

Tần Phong làm Hải Lăng Phi nghỉ ngơi thật nhiều sau, đi xuống lầu trực tiếp lái xe đuổi theo, đợi xa xa coi đến phía trước Lữ Trung Dương đại hôn sau, sắc mặt cười híp mắt, gia tốc xông tới, chờ đến không người đường đi, trực tiếp đụng vào, Vốn dĩ đang ở bên trong xe cười thoải mái Lữ Trung Dương lại càng hoảng sợ, đầu đụng ở phía trước ghế ngồi, đau cái trán bầm tím một mảnh, hoảng sợ hỏi: "Chuyện gì xảy ra?"

Tài xế cũng là sắc mặt ngưng trọng, bận tâm đem xe ổn định lại, mà Lữ Trung Dương nhìn về phía ngoài của sổ xe, lại xem đi ra bên ngoài Tần Phong đang không vội không hoảng hốt lái xe cùng xe của mình chạy song song với, xem Tần Phong phe phẩy cửa sổ xe, hẳn cũng là quay cửa kính xe xuống, rống to: "Tần Phong, người người điên!"

"Người dám cầm Hải Lăng Phi chuyện tình tới uy hiếp ta." Tần Phong cười híp mắt nói: "Ta liền dám cầm bức họa kia tới uy hiếp người."

"Người có tin ta hay không báo nguy?"

"Người thử xem a? Ta TỐI ĐA chính là bồi người một chiếc xe, bạn thân cũng dám cầm bức họa kia đem người cáo thượng pháp đình."

Lữ Trung Dương giận dữ, rống to: "Người sẽ không sợ Hải Lăng Phi danh tiếng quét rác sao?"

"Người sẽ không sợ người và Thiên Lam Tập Đoàn sinh ý thất bại sao?" Tần Phong cười đáp lại nói.

"Tần Phong, người không tuân quy củ!"

Lữ Trung Dương trong cơn giận dữ, vừa mới Hải Lăng Phi ký danh liền đại biểu hai người giao dịch đã định xuống, đây đều là quy tắc ngầm, có thể Tần Phong căn bản liền không để ý tới, tay lái một tá, hung hăng đánh vào Bôn Tri

lên, Bôn Trì lung lay vài cái, Lữ Trung Dương tạt bên trong xe càng chặt vật không ngừng, Tần Phong cả tiếng cười nói: "Quy củ? Con người của ta thích nhất đùa chính là quy củ."

"Ta hiện tại liền đem ảnh chụp thả ra ngoài." Lữ Trung Dương rống to.

"Phóng a, mẹ cái chim, không thả người là tôn tử." Tần Phong rống to: "Người thả ta liền dám cáo, cùng lắm thì ta an bài Hải Lăng Phi xuất ngoại, mà người, bỏ lỡ cái này bút làm ăn lớn, ta xem người còn có thể có cái gì!"

Lữ Trung Dương nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi.

Chính xác, vì một nữ nhân buông tha một cuộc làm ăn đáng giá không?

Lữ Trung Dương là thật thật tại tại thương nhân, đáp án đương nhiên là không đáng, hẳn nguyên bốn chính là ngay trước mặt Hải Lăng Phi bức Tần Phong đáp ứng, thế nhưng không nghĩ tới Tần Phong từ Hải Lăng Phi trong nhà đi ra liền trở mặt không tiếp thu trưởng.

"Tần Phong, như người vậy đối tất cả mọi người không chỗ tốt."

"Đối với người ghét nhất bị người khác uy hiếp." Tần Phong cười nhạt nói: "Người không phải mới vừa rất đặc ý sao? Ta rất không thoải mái."

"Người có phải muốn thế nào?" Lữ Trung Dương xem Tần Phong sẽ đụng tới, trong lòng là run lên một cái, Tần Phong mệnh không coi ra gì, mạng của mình có thể quý giá rất, huống bản thân lập tức sẽ thăng chức rất nhanh, Lữ Trung Dương cũng không muốn tại đây mấu chốt lên xong đời.

"Ta nói, ta rất không thoải mái, muốn đánh người!"

Đối mặt Tần Phong hung hăng, Lữ Trung Dương cũng là nổi giận, trực tiếp quát: "Tài xế, cho ta đụng hẳn, đụng!"

Tần Phong cười ha ha một tiếng, lái xe hướng về đại bôn đánh tới, kia Lữ

Trung Dương tài xế cũng là tính nôn nóng, trực tiếp lái xe hướng về Tần Phong đánh tới, bất quá Tần Phong tay chân mau, lái xe cũng tốt, khi hẳn đụng tới thời điểm bỗng nhiên giảm tốc độ, làm kỳ nhào công dã tràng, Tần Phong lại là tăng tốc độ xông lên đánh vào xe cái mông lên, chấn đặc trong xe mấy người mắt bốc kim quang.

Qua lại đánh tới đánh tới khoảng chừng có 7 8 phần chuông, kia Lữ Trung Dương chung quy nhện không được trong dạ dày bốc lên, phân phó tài xế đỗ xe sau như một làn khói chạy xuống ngòi xồm ven đường đại nhả đặc biệt nhả, mà kia luật sư cùng tài xế cũng không tốt gì, sắc mặt tái nhợt.

Tần Phong đem xe vững vàng đương đương đứng ở ven đường, tuy rằng trên xe đã là đồng hồ độn trước mắt, bất quá hẳn cũng không đau lòng, đi lên trước nhìn ngòi chồm hồm ở nơi nào Lữ Trung Dương, hướng về phía hẳn cái mông chính là một cước, Lữ Trung Dương 1 cái ngã gục nằm úp sấp dưới đất, sau đó lại hoảng loạn lên, sắc mặt tái nhợt giận nhìn chăm chăm Tần Phong, bất quá Tần Phong một cái tát quạt đi tới: "Tiếp tục cười a, người không phải là ưa thích cười sao? Vương bát đản!"

"Người!"

Ba!

"Mẹ nó, ta? Ta đại gia người!" Tần Phong lại quạt hẳn một cái tát, đồng thời phản đá một cước trực tiếp đá vào muống xông lại hộ chủ ty trên thân phi cơ, sau đó lại một cái tát dán lên đi, có Lữ Trung Dương bưng gò má của mình, trong mắt tràn đầy khuất nhục.

Tần Phong căn bản không quan tâm, liên tiếp mấy bàn tay đi xuống lại đập một cước mới là hết giận, nhìn nằm úp sấp dưới đất Lữ Trung Dương, cười nhạt nói: "Dám báo nguy, lão tử đâm chết người, người và Thiên Lam Tập Đoàn sinh ý liền chơi xong, vừa mới người xiêm áo ta một đạo, ta cũng trả lại cho người, tự giải quyết cho tốt."

Sau khi nói xong trở về đến xe của mình sau nghênh ngang mà đi.

Kia luật sư bận tâm tiến lên nâng dậy đau toàn thân run Lữ Trung Dương, cũng không biết nói cái gì cho phải, Lữ Trung Dương trong tay nắm bắt 2 thanh thảo, thở phì phò nói: "Cho ta liên hệ đầu tư công ty! Ta phải nhanh một chút đem hợp đồng lấy xuống! Ta muốn cho Tần Phong nợ máu trả bằng máu!"

Mà lúc này bên trong xe, Tần Phong lấy điện thoại di động ra cho Tô Yên gọi điện thoại: "Cái kia lão già kia bị ta ép không sai biệt lắm, đem tiền chuẩn bị cho tốt, tùy thời chuẩn bị bắt hãn cổ phần trong tay."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 184: Liễu Băng Băng Bạn Trai

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 184: Liễu Băng Băng bạn trai

"Này, Chiêu Quân a, ta là Thiên Vu hô hàn Tà."

Tần Phong hèn mọn mang theo trêu chọc thanh âm tại trong điện thoại di động truyền đến. Vốn dĩ tại trong phòng ngủ mình đọc sách Mạnh Chiêu Quân tức giận trợn trừng mắt, cắn răng nghiêng lợi cúp điện thoại.

Chỉ trong chốc lát, điện thoại của Tần Phong lại đánh tới, Mạnh Chiêu Quân thở phì phò nhận nghe điện thoại: "Tần Phong, người cái giết thiên đao, có rắm thì phóng!"

"Đừng cúp điện thoại." Lái xe đối Tần Phong bận tâm nói: "Ta đây không phải là có chuyện muốn nhờ người nha, giúp ta đi Lữ Trung Dương chỗ đó trộm ít đồ, chủ yếu nhất là Hải Lăng Phi một ít ảnh chụp, nhất là phim ảnh nhất định phải trộm trở về, tiện thể đến trộm gọi có giá trị lợi dụng, sau khi chuyện thành công, miễn người 3 tháng tiền thuê nhà, cho người thăng chức bao thuê bà cơ hội."

"Hừ, bao thuê bà coi như hết." Mạnh Chiêu Quân cười lạnh nói: "6 cái Nguyệt, bằng không không bàn nữa."

"Thành giao."

Từ lúc tân phòng mua lại, Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân vẫn là vào ở, Sở Sở cho Sở Dương giải thích là thích uống Mạnh Chiêu Quân ở cùng một chỗ, Mạnh

Chiêu Quân nói hoàn cảnh tốt hơn nữa cự ly Đông Thiên đại học tương đối gần, điều này làm cho định đem mình ở Đông Thiên biệt thự đưa cho Sở Sở Sở Dương có chút không nghĩ ra, cũng không hướng Tần Phong tên khốn kiếp này sẽ thông đồng muội muội mình phương diện muốn.

Đương nhiên, vào ở vẫn là muốn tiền thuê nhà, Tần Phong da mặt dày, muốn bảo trụ bản thân chủ cho thuê nhà địa vị, bằng không trong nhà tại vào ở Yến Tiểu Mộng, bọn họ còn không được tận trời.

Cúp điện thoại, Tần Phong đang định cùng Vạn Hiểu Dương mấy huynh đệ uống rượu suy nghĩ có thể hay không tại có điểm ngộ các loại, lại xem phía trước có hai trai hai gái đón xe, Tần Phong nhú nhú mày dừng xe ở bên cạnh, rung lái xe cửa sổ nhìn trong đó 1 vị mang kính mắt vô cùng nữ nhân vị nói nữ tử, nói: "Bạch Nhược Thủy bạn học, có cái gì có thể giúp của người sao?"

Đông Thiên đại học hiệu trưởng tôn nữ, cũng chính là mượn cho Tần Phong 10 đồng tiền đi mua vệ sinh khăn kính mắt nữ, nàng có thể cũng không nghĩ tới đỗ xe sẽ là Tần Phong, hơi có chút kinh ngạc cùng vui vẻ: "Tại sao là người?"

Sau lưng Bạch Nhược Thủy một gã nam sinh xem Bạch Nhược Thủy cùng Tần Phong trong lúc đó tựa hồ có chút thân mật, mơ hồ sinh ra một cỗ cảnh giác, lôi kéo một bên Bạch Nhược Thủy nói: "Nhược Thủy, nếu không chúng ta đang đợi cho thuê xe ah, người xem xe này như là đụng, sợ rằng không an toàn."

Lúc này mấy người mới chú ý tới Tần Phong xe.

Phía trước đầu xe đã phể đi mau một nửa, địa phương còn lại đều là khanh khanh oa oa, Bạch Nhược Thủy hiển nhiên không có hoài nghi Tần Phong không an toàn, dù sao có thể cùng gia gia bạn vong niên là sư huynh đệ, Tần Phong vốn cũng không giản đơn, cho nên hẳn không có theo nam nhân kia nói, ngược lại thì quan tâm hỏi: "Xe của người làm sao vậy? Thế nào giống như đụng?"

"Ai, vừa mới một chiếc đại bồn không phải là phải cùng ta liều mạng, ta đây tánh bướng bỉnh sao có thể sợ hãi, tuy rằng ta trên xe không sánh bằng hẳn, thế

nhưng khí thế lên cũng không thua."

Nghe Tần Phong mò mẫm, trên mặt mấy người đầy mặt hắc tuyến, Bạch Nhược Thủy che miệng cảm giác buồn cười cùng kinh ngạc, Tần Phong hỏi: "Các người đây là đi đâu? Tại sao lại ở chỗ này?"

Hỏi vấn đề này, lên tiếng trước châm chọc Tần Phong nam tử đỏ mặt lên, Bạch Nhược Thủy cười cười, lơ đãng: "Đi phi trường đón bằng hữu của ta, thế nhưng trên đường trở về bị hắc xe tài xế cho gài bẫy. Quên đi, người có thể đưa chúng ta đi sân vận động, cung thể thao sao?"

"Không thành vấn đề, lên xe."

Tần Phong vỗ vỗ cửa xe, chỉ là xe này đụng có chút lợi hại, vỗ dưới chính là một trận âm vang.

"An không an toàn a?" Trước khi nam tử kia bĩu môi, nói.

Trái lại một cái khác nam tử nói: "Ta xem tốt vô cùng, là bạn của Nhược Thủy, vậy an toàn nhiều."

Người kia thấy mình người nói như vậy, cũng liền ngồi lên xe, Bạch Nhược Thủy đương nhiên ngồi ở ghế cạnh tài xế. Một lái xe, Tần Phong ở một bên móc ra một điếu hương khói mà đốt, Bạch Nhược Thủy thoáng nhú nhú mày, rung xuống xe cửa sổ, gió mát thổi tới, mùi thuốc lá rất nhanh thì bị thổi đi ra ngoài, trái lại ngồi ở ghế phía sau kia châm chọc nam, có chút bất mãn nói: "Lái xe có thể hay không không hút thuốc?"

"Dương dương!"

Sau xe một cái khác nam tử biến sắc, bận tâm đối Tần Phong nói: "Không có ý tứ, dương dương không ý tứ gì khác."

"Không có việc gì." Tần Phong lộ vẻ rất không quan tâm, nói: "Ta người như thế còn sẽ không theo người khác tính toán chi li. Người không thích nghe thấy

mùi thuốc lá liền quay cửa kính xe xuống, chỉ cần người không chê lạnh."

Dương dương khí muốn nói vài câu, thế nhưng bị bên cạnh nam tử chế trụ, chính là Bạch Nhược Thủy cũng bất đắc dĩ nói: "Dương dương, chính người cũng hút thuốc, thế nào còn có thể nghe không quen sao?"

"Đây không phải là người không thích nghe thấy mùi thuốc lá." Dương dương mạnh miệng nói.

Bạch Nhược Thủy khẽ nhú mày.

Trái lại Tần Phong nhìn thoáng qua kính chiếu hậu, thản nhiên nói: "Người nghĩ truy Bạch Nhược Thủy bạn học vẫn không thể làm ta hút thuốc? Làm việc không nên quá bá đạo."

"Liền 1 cái bên trong xe, một ngum khói ai nghĩ không thấy." Dương dương nghe Tần Phong giọng nói có chút bất mãn, hãnh bình thường ngược lại cũng là lạnh mồm lạnh miệng, nói: "Có nữ không thích mùi thuốc lá, người thì không thể không hút?"

"Tiểu tử người ở đây nói nhằm một câu người có tin ta hay không đem người ném xuống?" Tần Phong xoay đầu lại, hung hãn nói.

Cái này sợ Bạch Nhược Thủy khuôn mặt thất sắc, bần tâm nói: "Này, xem đường!"

Dương dương bị Tần Phong thái độ lại càng hoảng sợ, thở phì phò muốn nói người thử nhìn một chút, lại bị bên cạnh nam tử lại ngăn lại ở, nam tử kia bần tâm nói: "Không có ý tứ, dương dương miệng không nghiêm, người đừng nóng giận." Dương dương hừ một tiếng ngậm miệng.

Tần Phong xoay người nhìn phía trước, ngậm hương yên, cũng không muốn cùng hắn tại nói nhằm cái gì, một đường gia tốc lái xe hướng về Đông Thiên Thị sân vận động, cùng thể thao chạy đi.

Đợi cho sân vận động.cung thể thao, lại phát hiện bốn phía khá có chút náo nhiệt, bên trong thể dục quán tràn đầy sôi trào thanh âm, ước chừng là một cái ngôi sao hoặc là cái gì đại hình hoạt động các loại ah, mấy người sau khi xuống xe, Tần Phong chẳng những tịch thu tiền, lại móc ra 10 đồng tiền vội tới Bạch Nhược Thủy, Bạch Nhược Thủy sừng sốt, sau đó mỉm cười thu xuống tới, điều này làm cho ba người khác nhìn hi lý hồ đồ.

Bất quá Tần Phong cùng Bạch Nhược Thủy cũng sẽ không giải thích, nhìn nhau cười sau, Tần Phong liền lái xe ly khai, mà dương dương còn lại là kỳ quái hỏi: "Nhược Thủy, hănh cho người tiền làm gì? Trước đây mượn qua tiền của người?"

"Ân."

Bạch Nhược Thủy khẽ gật đầu, nói: "Chúng ta vào đi thôi, thời gian không còn sớm."

Một chuyến 4 người vào bên trong thể dục quán, mà Tần Phong đang muốn khai ra sân vận động.cung thể thao phạm trù, lại xa xa thấy cách đó không xa một chiếc bảo mẫu trong xe đi kế tiếp quen thuộc thành thực thân ảnh, đúng là Liễu Băng Băng, mang một bộ kính mát lớn, đi theo phía sau 1 cái hơi có chút nường khí nam nhân cùng 1 cái khoảng chừng hơn 30 tuổi nữ tử, Tần Phong cười hắc hắc, trực tiếp lái xe đứng ở bên cạnh nàng.

Liễu Băng Băng mấy người đầu tiên là lại càng hoảng sợ, đợi thấy Tần Phong sau, Liễu Băng Băng mới là vỗ vỗ ngực: "Tiểu đệ đệ, người muốn hù chết tỷ tỷ người ta? Có biết hay không người dọa người hù chết người?"

"Băng băng cái này là muốn đi đâu? Ta có cơ hội hay không đại lao?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Liễu Băng Băng che miệng cười: "Ta xem người hay là trước đem xe của người thoải mái tự cấp ta đại lao ah."

Tần Phong trừng mắt nhìn, tại nàng thành thực bộ ngực nhìn lướt qua: "Đại lao không nhất định ở trong xe."

Liễu Băng Băng trà trộn vòng giải trí nhiều năm như vậy, liếc mắt liền nhìn ra Tần Phong chủ ý xấu, còn là từng trải phong phú, nhưng nhớ tới Tần Phong ở trên giường cùng trong phòng vệ sinh chơi đùa, khuôn mặt vẫn là không nhìn được cùng hòa thiêu một dạng, ở sau lưng hai người trong lúc lơ đãng cho Tần Phong 1 cái quyển rũ khiêu khích ánh mắt, nói: "Vậy tiểu đệ đệ nghĩ thế nào đại lao? Phải biết rằng người nào đó thế nhưng đêm qua đáp ứng người ta dẫn người nhà xem lướt qua Đông Thiên Thị a."

"Băng băng, chúng ta đi vào nhanh một chút ah." Trái lại ẻo lả có chút nhịn không được thúc giục: "Dương lão bản đang ở bên trong, chúng ta cũng đừng làm cho hấn đợi lâu."

Nghe nói Dương lão bản xưng hô, Liễu Băng Băng trong mắt nhịn không được một tia chán ghét, cái này bị Tần Phong bắt được, đó là nói: "Bên trong là cái gì đại minh tinh diễn xướng hội ah, ta lớn như vậy còn không có đã tham gia diễn xướng hội đây, mang ta cùng đi nhìn một cái ah."

Liễu Băng Băng trong lòng vui vẻ, vừa liếc nhìn sau lưng ẻo lả trợ lý.

Trợ lý liếc mắt một cái Tần Phong, ngạo kiều hừ một tiếng: "Được rồi, xem thân thể hấn cũng rất cường tráng, làm cái bảo tiêu cũng không sai."

"Oa, ẻo lả, người có phải gay ah?" Tần Phong xuống xe, có chút cảnh giác nhìn chăm chăm ẻo lả.

Èo lả ghét nhất bị người khác nói hấn là ẻo lả cùng gay, một tay theo bản năng bóp thành Lan Hoa Chỉ, ngực một đỉnh, bất mãn nói: "Tiểu tử thói người nói người nào?"

"Tốt lắm tốt lắm, các người đừng làm rộn." Liễu Băng Băng bận tâm nói: "Thời gian không còn sớm, có ở đây không đi sẽ trễ."

Éo là hừ một tiếng, tiếng như chim hoàng oanh, làm Tần Phong không khỏi rùng mình một cái, trái lại Liễu Băng Băng bên người nữ trợ lý không ngừng cười trộm.

4 người rất nhanh tại sân vận động, cung thể thao vip thông đạo tiến nhập, Tần Phong rất xa liền thấy trên võ đài một nam một nữ 2 cái ngôi sao đang ở tả diêu hữu bãi nhảy, dưới đài mấy nghìn danh khán giả theo cuồng hoan, trong miệng hô ta yêu người các loại khẩu hiệu, Tần Phong đối đồ chơi này không cảm mạo, bất quá lại nghe được kia éo là không ngừng tại Liễu Băng Băng bên tai dẫn dò: "Băng băng, một hồi tại Dương lão bản, Đường tiên sinh, cùng Vương đạo diễn trước mặt, có thể phải chú ý điểm ấy, chỉ cần người có thể bắt được Vương đạo diễn bộ này đùa giỡn nữ nhân vật chính, người tiến quân Hollywood thì không phải là mộng."

"Cái này Dương lão bản, Đường tiên sinh, cùng Vương đạo diễn ai a?" Tần Phong kéo qua một bên nữ trợ lý thấp giọng hỏi.

Kia éo là cũng nghe được Tần Phong nói, hừ một tiếng, khinh bỉ nói: "Biết cái gì, Dương lão bản đây chính là Hương Cảnh mỹ Hoàng tập đoàn đại lão bản, vòng giải trí trùm, một tay nắm đi ra ngoài ngôi sao a, cũng có thể làm cho người xem không tới. Vương đạo diễn thế nhưng quốc tế đại đạo diễn, Đường tiên sinh? Vậy cũng là của chúng ta đại quý người, chúng ta nhà băng băng lần này có thể hay không tiến Hollywood, liền trông cậy vào bọn họ 3, một hồi người đi tìm một chỗ ở, như thế không kiến thức, đừng làm cho băng băng mất mặt."

Liễu Băng Băng che miệng cười trộm không ngừng, nàng thế nhưng biết Tần Phong không phải là không kiến thức, sợ là căn bản không biết quốc nội vòng giải trí chuyện tình, không một lát nữa nhi lại có chút lo lắng, cau mày nói: "Ta chính là lo lắng."

"Lo lắng cái gì?" Éo là ngược một đỉnh, nói: "Ta cho người chỗ dựa, hãy nhiều người như vậy, Dương lão bản còn dám động thủ động cước không được?"

Liễu Băng Băng mỉm cười.

Nàng hành sự tác phong tại vòng giải trí cũng coi như thuộc về hào phóng cấp một, thế nhưng vừa nghĩ kế tiếp một ít lão nam nhân tại trên người mình động thủ động cước, trong lòng nhiều ít sẽ có chút không thoải mái.

"Động thủ động cước?" Tần Phong vừa nghe lại nổi giận, hừ một tiếng, nói: "Không được, ta phải đi vào, cái này động thủ động cước còn phải hiểu rõ?"

"Này, người làm mò cái gì." Éo lả bất mãn nói: "Người đi vào người có thể làm gì? Người cho là người là ai a?"

"A, hiện tại bắt đầu ta là bạn trai nàng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 185: Uống Rượu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 185: Uống rượu

"Băng băng, vị này chính là?"

Mang theo một cặp mắt kiếng, khoảng chừng có hơn 60 tuổi gầy gò lão gia hỏa thấy Liễu Băng Băng kéo một người nam nhân cánh tay, hơi nhú nhú mày, làm như không vui. Tại Liễu Băng Băng cùng Tần Phong sau lưng ẻo lả một lòng nhắc tới cổ họng mắt, kỳ vọng hai người kia quyết định ngu xuẩn Đừng hủy Liễu Băng Băng tiền đồ, càng hy vọng Tần Phong tên khốn kiếp này chớ nói lung tung.

Dương lão bản bên cạnh có hai người, một người trong đó khoảng chừng hơn 20 tuổi, nhìn Tần Phong sắc mặt có chút mất tự nhiên, chính là Đường tiên sinh, đó là tối hôm qua Đường Hạo. Mà ở một ... khác cạnh là bụng phê gia hỏa, vẻ mặt râu quai nón, khô vàng tóc rũ xuống tới, mau đưa một gương mặt già nua che giấu tại đầu phát cùng râu mép trong.

"Vị này chính là bạn trai ta, Tần Phong."

Liễu Băng Băng thoải mái giới thiệu.

Tần Phong cười híp mắt, nhìn trước mắt 3 người, Dương lão bản cùng Vương đạo diễn không đề cập tới, Đường Hạo nhưng là bị nhìn cả người không được tự nhiên, nhớ tới đêm qua gặp khuất nhục, trong lòng cất dấu một luồng sát ý.

"Tần Phong." Dương lão bản ngoài cười nhưng trong không cười, thoáng dụi

mắt một cái, thanh âm có chút không thềm: "Trái lại chưa nghe nói qua, băng băng a, cái này có phải người lấy ra nữa lừa gạt người ah?"

Lúc này Tần Phong mới quan sát liếc mắt cái này Dương lão bản, Ngu Nhạc Đại Hanh, nổi danh tiêu khiển tập đoàn đại lão bản, coi như là tại Tần Phong xuất ngoại trước khi cũng đã nghe nói qua tên này, bởi vì khi đó nghe nhiều nên thuộc mấy vị nữ minh tinh tựa hồ cũng cùng hẳn vẫn duy trì mập mờ quan hệ, tục truyền nghe thấy kỳ hắc đạo thế lực thâm căn cố đế, tại vòng giải trí coi như là trở tay là mây chính là nhân vật.

Gầy gò, trong đôi mắt tràn đầy khôn khéo, lại mang ả núp sâu đậm tàn nhẫn cùng tự đại.

"Dương lão bản nói đùa, đây thật là bạn trai ta." Liễu Băng Băng có chút vô tội nói.

Dương lão bản cười ha ha một tiếng, tiếng cười vang dội, rất nhanh sắc mặt ngạch lại là trầm xuống: "Ta nói là lừa gạt người, đó chính là lừa gạt người."

Liễu Băng Băng cùng eo lá sắc mặt tái nhợt.

"Dương lão bản?" Liễu Băng Băng ha hả cười nói: "Ta không có lừa gạt người."

"A?" Dương lão bản mỉm cười, nói: "Nhưng người hôm nay chính là lừa gạt người, xem ra một hồi người phải tự phạt 3 chén."

Lúc này, cửa phòng bị đẩy ra, đi tới một người mặc mô đen nam tử, giữ lại 1 cái mào gà đầu, hơi có chút đẹp trai, đứng là trước khi tại trên võ đài nam ngôi sao, hẳn thấy phòng trong đích tình huống, cười ha hả nói: "Băng băng tỷ người có thể đã tới chậm."

Liễu Băng Băng miễn cưỡng bài trừ cái dáng tươi cười tới.

Nam kia ngôi sao oanh oanh liệt liệt ngồi ở một bên trên ghế sa lon, hai chân

tréo nguẩy, một bên Dương lão bản khẽ cười nói: "Thiên Nguyệt, thế nào lúc này tới rồi? Diễn xướng hội còn chưa phải là tại mở ra đó sao?"

"Có người ở biểu diễn." Hường Thiên Nguyệt bĩu môi, lười biếng nói: "Mở diễn xướng hội mệt chết ta."

Lại nói, hần lại rót cho mình chén rượu, coi đến Tần Phong sau, lông mi giương lên: "Vị này chính là?"

"Băng băng bạn trai." Tần Phong cười híp mắt tự giới thiệu mình.

Hường Thiên Nguyệt hơi sững sờ, vừa liếc nhìn Dương lão bản 3 người, Dương lão bản không nói được một lời, ánh mắt nghiền ngẫm, kia Đường Hạo còn lại là động tác không thấy được, tâm lý đánh giá thấp đến phải thừa dịp sớm ly khai. Hần cũng biết Tần Phong có thể đánh, tuy rằng rất nhớ tốt mất Tần Phong, thế nhưng phòng này trốn đoán chừng không ai ai Tần Phong đối thủ. Kia Vương đạo diễn cũng không nhắc lại, gương mặt đều xem không được đầy đủ.

"Băng băng tỷ, không trượng nghĩa a." Hường Thiên Nguyệt ngưỡng ở trên ghế sa lon, trong tay bưng rượu đỏ hơi loạng choạng: "Lúc nào tìm bạn trai?"

"Hai ngày trước biết, hôm nay xác nhận." Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai.

"Ta hỏi người sao?"

Hường Thiên Nguyệt hơi nhúu nhúu mày, bất mãn nói.

Liễu Băng Băng bặt tâm nói: "Thiên Nguyệt, đây là Tần Phong, Tần Phong, đây là Hường Thiên Nguyệt, là ta trong vòng băng hữu."

"Tốt lắm, băng băng, hồ đồ cũng không xê xích gì nhiều." Dương lão bản hơi khoát tay áo: "Người nói người cầm người bạn trai lừa gạt cái gì đây."

"Dương lão bản, ta không có." Liễu Băng Băng miễn cưỡng đáp.

Một bên một mực không lên tiếng Vương đạo diễn cười ha hả nói: "Ta xem băng băng không chịu nổi, băng băng, người nếu muốn bắt quyền cuối đùa giỡn nữ nhân vật chính, diễn kỹ này có thể với người diễn viên thân phận không phù hợp, không quá quan a."

Liễu Băng Băng cùng ẻo là sắc mặt lại là thoáng trầm xuống.

"Băng băng tỷ, ta biết người không thích một số người quấy rầy, có thể không thể cầm một cái phế vật đảm đương bạn trai người a." Hương Thiên Nguyệt nhẹ nhàng uống một hớp rượu đỏ, bất mãn nói: "Tùy tiện giới thiệu một hai đều mạnh hơn hẳn."

Mấy người tin đồn làm Đường Hạo cảm giác Tần Phong cười híp mắt sắc mặt có chút nguy hiểm, không khỏi ngồi nghiêm chỉnh.

"Lời không thể nói như thế?" Tần Phong cười meo meo mới vừa nói ra, kia Hương Thiên Nguyệt chén rượu trong tay giương lên, rượu đỏ chiếu vào Tần Phong trên mặt, tích tích đập đập làm cho trước ngực cũng ướt nửa khối.

Tần Phong cười liếm môi một cái lên rượu sau đó gắp một cái, Liễu Băng Băng tâm lý tê rần, bặt tâm xuất ra khăn tay cho hắn xoa xoa, Đường Hạo có chút run sợ, quyết định thật nhanh đứng lên nói: "Ta trước hết không quấy rầy, Dương tiên sinh, chờ đại ca của ta ngày mai tới thì sẽ khoản đãi một phen."

Dương lão bản không nhiều muốn, đó là cười nói: "Đó là tự nhiên, Dương mỗ người sẽ không tiền."

"Không cần." Đường Hạo bặt tâm nói, trong lòng lẩm bẩm mắng: "Người cái lão vương bát trướng muốn chết đừng lôi kéo ta, mẹ nó, nhìn ta một chút thủ hạ kia đều nhanh 70 còn chưa phải là bị đánh hiện tại không thông thả lại sức."

"Hạo ca, chớ vội đi a, ta suy nghĩ chờ diễn xướng hội kết thúc làm người dẫn ta đi tìm thú vui đây." Hương Thiên Nguyệt có chút không vui, hồn nhiên không nói hất Tần Phong gương mặt rượu coi ra gì, nói: "Người vừa đi rất không có ý

nghĩa."

"Ta ngày mai sẽ đi bệnh viện xem người." Đường Hạo tâm lý trả lời một câu, ngoài miệng nói: "Chờ ngày mai, chỉ cần người có thời gian ta nhất định mang người chơi cái đủ."

Sau khi nói xong, Đường Hạo cũng không cho Hường Thiên Nguyệt tại giữ lại cơ hội, đi ra ngoài, đợi ra cửa toàn thân đánh cái né tránh, như một làn khói chạy chậm chạy. Hường Thiên Nguyệt bất mãn hừ một tiếng, lại thấy ngòi ở chỗ kia lau chùi trên người rượu Tần Phong, nhú nhú mà, nói: "Băng băng tử, người nhìn một cái hấn kia hùng dạng, người tìm cái làm bộ bạn trai cũng phải tìm cái có bản lĩnh, người a."

Mà nói một hô, ngoài cửa đi tới 2 cái người vạm vỡ, Liễu Băng Băng sắc mặt đại biến, đứng lên nói: "Thiên Nguyệt."

"Yên tâm đi, băng băng tử, ta chỉ là đuổi hấn đi." Hường Thiên Nguyệt cười nói: "Ta người ái mộ cũng đều ở bên ngoài đây, có điểm loạn, khiến người ta dẫn hấn đi ra ngoài mà thôi."

Liễu Băng Băng có thể sẽ không tin tưởng chuyện hoang đường của hấn, trái lại Tần Phong đứng dậy vỗ vỗ bả vai của nàng: "Chờ ta trở lại đón người."

Cảm giác không hề kia cảm giác an toàn, Liễu Băng Băng trong lòng trong nháy mắt an định lại, không tự chủ được gật đầu, Hường Thiên Nguyệt bĩu môi, Tần Phong không coi ra gì, theo kia hai người vạm vỡ đi ra ngoài, 2 cái người vạm vỡ đem Tần Phong vây vào giữa, một đường theo hàng lang đi ra ngoài, đợi đi tới một gian phòng giữa sau, Tần Phong hoạt động thủ đoạn, nói: "Có thể đem người của các người toàn bộ gọi tới sao? Ta sợ phiền phức."

"Tiểu tử, người muốn chết!" Cứng rắn tiếng phổ thông một chữ một cái nhô ra.

"Không, các người không cảm thấy nhiều người gọi, dễ đối phó sao?" Tần

Phong nói: "Vạn nhất ta tại nóng này thương tổn được người."

Hai người kia hai mặt nhìn nhau, như là xem kẻ ngu si một dạng nhìn Tần Phong, cũng thỏa mãn Tần Phong nguyện vọng, rất nhanh trong cả căn phòng yên tĩnh hơn 10 lỗ nhỏ người, từng cái một đều là thống nhất người vạm vỡ, sắc mặt hung thần, Tần Phong đứng ở phía trước, cười híp mắt nói: "Nếu tới đông đủ, các người tiền thuốc men cho thanh toán ah?"

Mà ở kia giữa sang trọng gian phòng trong.

Hương Thiên Nguyệt tựa hồ đối với Liễu Băng Băng mang bạn trai chuyện tình cực kỳ bất mãn, ở một bên trong tủ rượu lấy ra mấy bình rượu đỏ xảy ra trên bàn, cười nói: "Băng băng tỷ, người cái này lừa gạt chúng ta có thể là của người không đúng, biết người có thể uống, một hồi uống nhiều 2 chén, chờ diễn xướng hội sau khi kết thúc, chúng ta đi ra ngoài này đi."

"Cái kia, băng băng hôm nay khả năng không quá thoải mái." Éo là bạn tâm nói.

"Không có việc gì không có việc gì." Hương Thiên Nguyệt hàm hồ nói thầm: "Băng băng tỷ thế nhưng luôn luôn rộng lượng, băng băng tỷ, còn không dám tiến cho Thành thúc cùng Vương đạo diễn rót rượu bồi cái không phải là?",

"Không sai, ta thế nhưng nhớ kỹ lần trước khánh công yến lên, băng băng một người liền uống ngã mấy người chúng ta, chúng ta thế nhưng mặc cảm a." Vương đạo diễn đại râu mép che miệng, cười ha hả nói.

Xem Dương lão bản cùng Vương đạo diễn coi như cao cao tại thượng đang nhìn mình, Liễu Băng Băng trong lòng buồn khổ không ngừng, biết hôm nay rượu này sợ rằng thực sự không chạy thoát, không thể làm gì khác hơn là cho hai người một người rót một chén rượu, bản thân lại bưng lên tràn đầy một chén, nói: "Kia băng băng trước hết cho Dương lão bản cùng Vương đạo diễn bồi cái không phải là, chén rượu này ta uống trước."

Lại nói, một chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Dương lão bản lúc này trên mặt mới lộ ra cái vui vẻ đáng tươi cười tới, vỗ vỗ bên cạnh mình, nói: "Qua đây ngồi."

"Cái này?" Liễu Băng Băng tâm lý lại là trầm xuống.

"Băng băng tử, ngồi cái này ah." Hường Thiên Nguyệt cười nói: "Ta đây cái thúc thúc thế nhưng rất ít khiến người ta ngồi ở bên cạnh hẳn, người không phải là không biết."

Liễu Băng Băng bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là kiên trì ngồi đi qua, tâm lý cầu khẩn Tần Phong có thể đuổi mau trở lại.

Nếu như là tại nhận thức Tần Phong trước khi, nàng có thể sẽ không chú ý cái này, dù sao tại vòng giải trí loại chuyện này bồi lão bản cùng đạo diễn uống rượu quả thực chính là gặp nhiều thấy quen, thế nhưng biết Tần Phong sau, nàng bỗng nhiên không muốn tại đây dạng trầm luân đi xuống. Thế nhưng đến trình độ này, nàng phải khuôn mặt tươi cười phụ họa.

Dương lão bản hài lòng gật đầu, một tay muốn để hông của nàng lên, bất quá Liễu Băng Băng thoáng lắc một cái muốn tách rời khỏi, kia Dương lão bản hoàn toàn không coi ra gì, trái lại Hường Thiên Nguyệt cười ha hả nói: "Uống rượu, uống rượu, băng băng tử, người phải tự phạt 3 chén, một hồi ta muốn lên đài diễn xuất, ta trước hết không uống, chờ diễn xong hội kết thúc, chúng ta uống cái đủ."

"Đối, tự phạt 3 chén." Dương lão bản cũng là nói nói, nói xong cho Liễu Băng Băng rót tràn đầy một chén.

Liễu Băng Băng hơi nhú nhú mày, biết cự không dứt được, không thể làm gì khác hơn là bưng lên tới lại là uống một chén, ngay sau đó, kia Dương lão bản lại cho rót đầy, Liễu Băng Băng không thể làm gì khác hơn là tiếp tục uống đi xuống.

Chờ uống xong chén thứ ba, gương mặt của nàng đã đỏ lên.

Hương Thiên Nguyệt vỗ tay một cái trầm trồ khen ngợi nói: "Đây mới là ta biết băng băng tử nha!"

Một bên Vương đại râu mép cũng là cười ha hả, mang theo râu mép run lên một cái, nói: "Vừa mới băng băng người hành động có thể không làm được, ta xem người còn phải tự phạt 3 chén."

"Đối, đối, sợ cái gì, băng băng tử, uống, không thể sợ!" Hương Thiên Nguyệt ngu phụ họa nói, hoàn toàn không để ý Vương đại râu mép kia lan man lý do.

"Dương lão bản, Vương đạo diễn, Thiên Nguyệt, thân thể ta thật sự có chút khó chịu." Liễu Băng Băng chính xác không muốn uống nữa.

Wương đạo diễn sắc mặt trầm xuống: "Băng băng, lẽ nào chút mặt mũi này cũng không cho sao? Người nói người có nên phạt hay không rượu?"

"Sợ hãn làm chi sao?" Hương Thiên Nguyệt không sợ chuyện lớn, nói thẳng: "Băng băng tử, khí thế không thể kém."

Liễu Băng Băng trong lòng khổ sở, không thể làm gì khác hơn là cầm chén rượu lên tới, kia Dương lão bản đây mới là hài lòng gật đầu, muốn chơi thì phải chơi thành danh nữ tinh, hơn nữa như vậy chơi mới có lạc thú.

Èo là xem Liễu Băng Băng từng miếng từng miếng uống rượu, trong lòng cũng có chút nóng nảy, tâm muốn liều mạng bị đánh cũng muốn mang đi Liễu Băng Băng thời điểm.

Phòng cửa mở.

Tần Phong trong tay mang theo một thanh trăn đầy máu dao nhỏ đi đến, mùi máu tươi, xông vào mũi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 186: Sống Không Bằng Chết

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 186: Sống không bằng chết

Phòng trong mấy người nhìn thấy sát tinh vậy Tần Phong tiến đến, nhộn nhịp gần người, nhất là thấy Tần Phong trong tay mang theo đao, lại là tâm lý run lên.

"Băng băng, đi ra ngoài chờ ta."

Tần Phong giơ tay vẫy vẫy trong đao, làm mấy người nhìn kinh hồn táng đảm.

Liễu Băng Băng nhìn thấy hấn trở lại một cái, trong lòng vui vẻ, cũng lại một chiến, nhớ tới đêm qua Tần Phong tại đấu giá hội kiêu ngạo, bởi vì uống rượu lộ vẻ kiêu mị vô cùng trên gò má tràn đầy lo lắng, rất sợ Tần Phong thật nháo ra chuyện gì tới vậy coi như phiền phức lớn, Hường Thiên Nguyệt mặt đưa ngang một cái, đi lên trước mắng: "Mẹ nó, cút ra ngoài cho ta!"

Phanh.

Một cước đá vào bụng hấn lên, Hường Thiên Nguyệt sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, thân thể ngã vào tử rựu phía trước, đau một câu nói không kêu được. Éo là nuốt ngụm nước miếng, tâm lý biết sau này cùng Dương lão bản bọn họ Hợp Tác nhất định là thất bại, hấn bắt được sắc mặt lo lắng Liễu Băng Băng bận tâm đi ra ngoài, lại là hưng phấn vừa lo lắng, nhỏ giọng nói: "Băng băng, hấn rất cuộc là ai a? Như thế rất tốt, nhiều loạn thật lớn."

"Ta chỉ biết là hãn rất có thể đánh." Liễu Băng Băng thận trọng nhìn thoáng qua phòng trong, lúc này Tần Phong đã đóng cửa lại, cười khổ nói: "Thế nhưng ta không nghĩ tới hãn đánh thật a."

"Ai nha, như thế rất tốt, chúng ta phỏng chừng đều lẫn lộn không nổi nữa." Êo lả lo lắng nói: "Hãn đạp Hướng Thiên Nguyệt, việc này muốn truyền đi việc vui thật là lớn, sau này ta có thể làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ? Cứ làm như vậy chứ." Liễu Băng Băng cũng biết căn bản ngăn không được, thẳng thắn cắn răng một cái, nói: "Xích mích liên xích mích chứ, cùng lắm thì sau này không hợp tác rồi, thực sự không được ta không lẫn lộn vòng giải trí còn không được?"

Êo lả xem Liễu Băng Băng biểu hiện thái, không thể làm gì khác hơn là gật đầu bất đắc dĩ, hai người tìm được rồi nữ trợ lý, vội vã ra Đông Thiên sân vận động, cung thể thao.

Mà phòng trong.

Tần Phong đi tới Dương lão bản phía sau, thản nhiên nói: "Lão đầu, người rất ngậm a?"

"Người trẻ tuổi, không nên quá kiêu ngạo." Dương lão bản cũng là thấy thể diện quá lớn, đối mặt Tần Phong đao trong tay tử, có vẻ trấn định dị thường, thản nhiên nói: "Dương mỗ người người nào chưa thấy qua? Giống như người vậy phách lối sau cùng không 1 cái kết cục tốt, ta Dương Công Thành nói người không kết cục tốt, người sẽ không kết cục tốt."

Tần Phong cầm dao nhỏ tại trên mặt hãn vỗ vỗ, máu dính tại Dương Công Thành trên mặt, Dương Công Thành cảm giác kia niêm hồ hồ máu, sắc mặt thoáng đổi đổi, chỉ nghe Tần Phong lạnh lùng nói: "Vậy người tin hay không người một hồi hết quả là trên người rất mấy người động?"

"Người trẻ tuổi!"

"Người trẻ tuổi là đại gia người." Tần Phong hừ một tiếng, thân đao hung hăng vổ vào trên mặt của hắn, sưng đỏ ấn ký làm hai người khác nhìn tâm lý run lên, kia Dương Công Thành càng trong mắt lóe lên một tia âm trầm: "Người!"

Tần Phong lại không tại phản ứng hắn, mà là cầm rượu trên bàn đi tới năm úp sấp dưới đất Hương Thiên Nguyệt bên cạnh, lại khui rượu quỹ, thấy bên trong bày không ít rượu, thân nhiên nói: "Không cần gọi người, người thuộc hạ 10 tên hiện tại cuối hành lang tạp vật giữa trong năm đây, ngày mai cho bọn hắn thanh toán tiền thuốc men."

Vốn dĩ lấy điện thoại cầm tay ra Dương Công Thành trên mặt run lên.

"Người có biết hay không ta là ai?" Hương Thiên Nguyệt căn răng nghiêng lợi nói: "Người hôm nay nếu là dám, ta để người sống không bằng chết, bao quát Liễu Băng Băng, ta đều phải nàng!"

Ba.

Một cái tát phiến tại trên mặt hắn.

Hương Thiên Nguyệt từ nhỏ đến lớn không có bị người phiến qua mặt, dù sao tại Hương Cảng trà trộn hắn không ai dám như vậy đối với hắn, hắn bụm mặt gò má, không thể tin nhìn Tần Phong: "Người, người dám đánh ta? Người có biết hay không ta!"

"Vậy người có biết hay không ta hiện tại đem người miệng chọc hư thú?" Tần Phong nắm bắt cái miệng của hắn, cây đao từ từ chọc đi vào, Hương Thiên Nguyệt sợ cái trán tràn đầy tinh mịn mồ hôi, cảm giác dao nhỏ lên gay mũi mùi máu tươi, ma sát răng của mình răng cùng đầu lưỡi, Hương Thiên Nguyệt không động đậy dám động một cái, toàn thân run run, sợ hãi nhìn Tần Phong.

"Tốt." Tần Phong rút đao ra tử, nói: "Người nói ta là đem người từ bên ngoài đá ra ngoài, cho người rơi tàn phế đây, hay là ta cho người lái cái lỗ nhỏ phóng lấy máu?"

"Tần Phong, người quá kiêu ngạo!"

Dương Công Thành nhin không được đứng dậy phần nộ quát, Tần phong khí xoay người hướng về phía trên bụng của hắn chính là đập một cước, Dương Công Thành thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phong người kia dĩ nhiên đã man như thế, căn bản mặc kệ mình là một lão nhân, đầu hắn ôm bụng sắc mặt tái nhợt nằm úp sấp ở trên ghế sa lon, một bên Vương đạo diễn sợ nuốt ngụm nước miếng, đại râu mép lại là run lên một cái.

Xoay người lại đi tới Hướng Thiên Nguyệt trước người, Tần Phong cười híp mắt nói: "Người nói a, thế nào tuyển chọn."

"Ta, ta và băng băng tỷ là bạn tốt a." Hướng Thiên Nguyệt sợ thân thể về phía sau xô dịch, miễn cưỡng bài trừ 1 cái nụ cười khó coi tới.

Tần Phong tán đồng gật đầu, nói: "Vậy cũng được, nếu như vậy người làm sai chuyện liền uống rượu ah, đem những rượu này." Tần Phong chỉ chỉ dưới đất rượu, còn có trong tủ rượu rượu, lạnh lùng nói: "Cho ta uống hết, thiếu một cân ta thả người một cân máu."

"Ta, ta một hồi còn muốn biểu diễn." Hướng Thiên Nguyệt vừa nghe muốn uống nhiều rượu như vậy, sắc mặt đều trắng.

"Vậy bây giờ trước biểu diễn ah." Tần Phong lạnh lùng nói: "Uống, không uống lão tử đánh người."

"Ta, ta thực sự."

"Mẹ nó." Tần Phong một cước đá vào trên đầu hắn, đầu đánh vào trên tường, Hướng Thiên Nguyệt bưng đầu hét thảm một tiếng, dao nhỏ gác ở trên cổ hắn, Tần Phong lạnh lùng nói: "Vừa mới nàng nói cũng không có thể uống, người vì sao còn muốn cho nàng uống? Cho lão tử uống, có nghe hay không?"

"Ta uống, ta uống."

Hương Thiên Nguyệt cảm giác đầu đau đớn, bần tâm đưa qua một lọ tử rượu bắt đầu hưởng trong miệng rót, Tần Phong đây mới là hài lòng nói: "Cái này là được, cho ta uống, uống nhanh lên một chút, trước ngay cả tốt 3 bình, thiếu một lọ lão tử đánh người."

Tạm thời giải quyết Hương Thiên Nguyệt, Tần Phong lại xoay người nhìn còn không có thông thả lại sức Dương Công Thành cùng Vương đạo diễn, cười híp mắt đi lên trước, dao nhỏ tại Vương đạo diễn trên đầu vổ vổ, cười nói: "Quốc tế nổi danh đạo diễn?"

"Tần tiên sinh, đây là cái hiểu lầm." Vương đạo diễn sợ thân thể run rẩy, cũng không dám đứng dậy, phàn nàn nói: "Đây chỉ là cái hiểu lầm, ta và băng băng là bạn tốt, nàng diễn qua ta mấy bộ đùa giỡn đây."

"Ha ha, nguyên lai như vậy a." Tần Phong cười híp mắt nói: "Thế nhưng ta xem người râu mép cùng tóc không vừa mắt, ảnh hưởng quốc tế hình tượng, người nói ta là cho người đốt? Cũng là người mình bây giờ cạo?"

Lại nói, xuất ra cái bật lửa cho mình đốt một khóa hương yên.

Wương đạo diễn một gương mặt già nua tại râu mép cùng tóc ép xuống thanh xem cũng không được gì, run rẩy nói: "Thế nhưng không cạo đồ đao a, ta thế nào cạo?"

"Hoa quả đao là được, cạo sạch sẽ, không thì lão tử một thanh hỏa cho người đốt, thuận tiện còn có thể cho người trang điểm dung nhan." Tần Phong vổ vổ đầu của hắn, Vương đạo diễn cười khổ đưa qua trên bàn một thanh hoa quả đao, đau lòng nắm một thanh râu mép, cẩn thận cho cắt bỏ. Tần Phong thấy hắn như thế thức thời, cười híp mắt đi tới Dương Công Thành trước mặt, xem Dương Công Thành còn nằm úp sấp ở trên ghế sa lon ôm bụng.

Bắt lại tóc của hắn, lạnh lùng nói: "Mới vừa nói ai lừa gạt người?"

"Tần Phong, ta muốn người không chết tử tế được!" Dương Công Thành căn

răng nghiêng lợi, trên mặt tràn đầy nếp uốn cũng không có trước trán định cùng tự đạ.

Tần phong khí một quyền nện ở trên mặt hăn, Dương Công Thành hét thảm một tiếng, tuổi đã cao trong miệng hàm răng cũng đều rời rạc, bị một quyền này đi xuống nhất thời rơi mất 3 4 khóa, một búng máu phun dưới đất, Tần Phong cười nhạt nói: "Hiện tại ta có thể người không chết tử tế được người tin không?"

Gian phòng vốn chính là Dương Công Thành chuẩn bị muốn xuống tay với Liễu Băng Băng, cách âm hiệu quả tốt cũng không ai quấy rối, Tần Phong cái này muốn làm gì thì làm giáo huấn mấy người, người ngoài căn bản cũng không biết, 3 quyền 2 chân đi xuống Dương Công Thành trên mặt bầm tím một mảnh, nhìn một bên Vương đạo diễn tăng nhanh trong tay tiến trình, để tránh khỏi đang bị Tần Phong cho để mắt tới.

"Tin hay không?" Tần Phong lạnh lùng hỏi.

"Ta tin, ta tin."

Tuổi đã cao Dương Công Thành răng cửa rớt mấy viên, trên mặt cũng là máu, đau hăn cũng không dám mạnh miệng, bặt tâm nói.

Tần Phong đây mới là hài lòng đem hăn đẩy ra.

Lúc này lại thấy Hương Thiên Nguyệt trong tay động tác ngừng lại, ôm bụng khó chịu không ngừng, Tần Phong bất mãn nói: "Thế nào ngừng? Tiếp tục uống."

"Ta, ta, ta thực sự uống không trôi." Hương Thiên Nguyệt thống khổ nói.

"Người xem, vừa mới nàng nói uống không trôi người nghĩ nhìn người để nàng uống, hiện tại thế nào, ta nghĩ xem người uống rượu, hơn nữa ta nghĩ người có thể uống vào, cho nên người thì phải uống rượu!" Tần Phong lạnh lùng nói: "Đương nhiên người có thể tuyển chọn làm ta giúp người uống rượu, bất quá thủ

đoạn có thể sẽ thô lỗ gọi, người tự lựa chọn."

Hương Thiên Nguyệt bận tâm biểu hiện gì bản thân uống rượu.

Đưa qua một lọ tử rượu bắt đầu hương trong bụng rót, cô lỗ cô lỗ, nhìn Vương đạo diễn mồ hôi chảy ròng, lại là đem mình râu mép cho cắt một nửa, so sánh với Dương Công Thành cùng Hương Thiên Nguyệt hẳn có vẻ may mắn nhiều, ít nhất không nếm thử da thịt nổi khổ.

Tần Phong ngồi ở Vương đạo diễn trước mặt, cười híp mắt hỏi: "Đạp hư qua nhất tâm muốn làm ngôi sao nữ nhân sao?"

"Không, không có."

"Nói ai ai tin?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Đạp hư qua, đạp hư qua." Vương đạo diễn một bên cạo râu, một bên vẽ mặt đưa đám.

Tần Phong cười ha hả lấy điện thoại di động ra, mở phương pháp ghi hình, nói: "Nói, đạp hư qua mấy người nữ minh tinh? Nói thật đi, không thì có người chờ coi."

"7, 7 cái."

"Cái kia Dương Công Thành đây?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

"Ta, ta không biết." Vương đạo diễn mau khóc, nếu như bị ghi xuống tới bắt đi ra ngoài có thể thì xong rồi, nhưng nhìn đến Tần Phong sắc mặt càng ngày càng lạnh, thống khổ nói: "Thực sự không biết, đếm không hết, nhiều lắm."

"Hương Thiên Nguyệt đây? Như vậy đi, đem bọn họ việc xấu toàn bộ nói ra." Tần Phong nhìn điện thoại di động phương pháp ghi hình, vừa nói: "Nói rõ ràng gọi, biết các người đều cấu kết với nhau làm việc xấu."

Nằm dưới đất Dương Công Thành cùng ở một bên uống rượu Hường Thiên Nguyệt sắc mặt tái nhợt, hung tợn nhìn Vương đạo diễn, ánh mắt ý tứ rất đơn giản, người dám nói người thì xong rồi, Vương đạo diễn bị nhìn toàn thân đổ mồ hôi chảy ròng, sợ hãi nói: "Ta thực sự không rõ ràng lắm."

"Không rõ ràng lắm?" Tần Phong thở dài, trước tạm dừng rảnh tay máy phương pháp ghi hình, đi lên trước đưa tay tại Vương đạo diễn lưng cùng trước ngực một điểm, kia Vương đạo diễn nhất thời toàn thân ngẫn ra, toàn thân cơ thể bắt đầu kịch liệt co quắp, không bao lâu mà bắt đầu mắt trợn trắng, trong miệng mơ hồ có bọt mép tử chảy ra, chỉ là Tần Phong lại nắm bắt cổ họng của hắn, hắn một câu nói không kêu được, nhưng nhìn đồng hồ hiện biết hắn là thống khổ vạn phần.

Không sai biệt lắm có một phút đồng hồ, Tần Phong lại đang trên người hắn điểm vài cái, kia Vương đạo diễn coi như một lá thông thường, từng ngón từng ngón thở hỗn hển, bởi vì râu mép bị cắt không sai biệt lắm, sắc mặt cũng có thể nhìn ra được thống khổ tái nhợt, Tần Phong lạnh lùng nói: "Loại đau này khổ người nếu như đang suy nghĩ nếm thử, ta có thể thỏa mãn người, sẽ đem người biết toàn bộ nói ra, sẽ, ta cho người sống không bằng chết."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 187: Gọi Điện Thoại

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 187: Gọi điện thoại

"Nói thanh tình cũng tốt một điểm, người là đạo diễn, thế nào cảm tình phong phú còn dùng ta đây cái ngoại lai hộ dạy người sao? Lòng đầy căm phẫn biết không?" Tần Phong tức giận rầm trời: "Nếu như người chỉ là dự định lăn lộn đi qua, ta tại cho người ném thử thiên đao vạn quả tư vị."

Vương đạo diễn phàn nàn gương mặt, muốn chết tâm đều có.

Cái loại này tư vị hẳn là thật không muốn nữa thừa nhận rồi, đang nhìn xem Hường Thiên Nguyệt cùng Dương Công Thành âm trầm ánh mắt, tâm lý cân nhắc sau, dự định còn là tạm thời khuất phục xuống tới.

Mà diễn xưởng hội đạo diễn tổ nhưng là phải liều mạng thành một đoàn, khách quý biểu hiện diễn xong, thế nhưng chính chủ không thấy!

Hường Thiên Nguyệt từ trước đến nay ngang ngược kiêu ngạo, ý vào gia tộc thế lực đùa giỡn đại bài cũng là tư không kiến quán sự tình, nhưng rất nhiều người ái mộ vẫn cảm thấy hẳn là đặc biệt lập độc hành, cộng thêm vòng giải trí Hường gia cùng Dương Công Thành khổng lồ tài nguyên, Hường Thiên Nguyệt lăn lộn ra nhất phương danh khí tới cũng không phải việc khó, thế nhưng hẳn tại đại bài tại Siu Nhon cũng không có thể tại diễn xưởng hội lên chơi thất tung, người có thể đại bài, nhưng nhất định phải dung nhập diễn xưởng hội biểu diễn trong đi, người nếu như mất tích, đó chính là nháy phiếu.

Tìm, đem sân vận động.cung thể thao lục soát cũng phải tìm đi ra.

Đạo diễn tổ phát ra khẩn cấp thông cáo sau, không thể làm gì khác hơn là tại ân ân ái ái đối biểu diễn khách quý nói tốt, trước chống đỡ chống đỡ tràng tử, khách quý môn cho Hương Thiên Nguyệt mặt mũi, tất nhiên là không tiện cự tuyệt.

Bên ngoài vô cùng lo lắng, bên trong nhà Vương đạo diễn đã khóc, một thanh nước mũi một thanh lệ hướng về điện thoại di động nói đến Hương Thiên Nguyệt cùng Dương Công Thành tiêu khiển hắc ám cuộc đời, nghe Dương Công Thành sắc mặt một mảnh tái nhợt, phần này phương pháp ghi hình thả ra ngoài, kia mình đời này danh tiếng liền hủy không sai biệt lắm, lưu ngôn phi ngữ ngòi thực, nếu như đang bị hữu tâm nhân lợi dụng lên, sợ rằng muốn chơi xong. Về phần Hương Thiên Nguyệt, hẳn lúc này đã mơ mơ màng màng, khi hẳn một bên bày mấy người bình, theo bản năng còn cầm một lọ tử rượu hương trong bụng rót, không uống liền bị đánh, uống bao nhiêu liền nhả nhiều ít, nhả xong đang uống.

"Tóm lại mà nói Hương Thiên Nguyệt chính là bá đạo, ý vào nhà mình vợ muốn làm gì thì làm, nói một không hai, tùy tiện tại đùa giỡn Lý Gia Vãn đùa giỡn cùng kích tình đùa giỡn, nữ diễn viên cự tuyệt sẽ phong giết sẽ cưỡng bức, muốn tại trong vòng lẩn lộn còn phải đang cầu xin hẳn."

Làm Vương đạo diễn nói không sai biệt lắm, phương pháp ghi hình không sai biệt lắm cũng có hơn 20 phút.

Tần Phong hài lòng thu điện thoại di động, nói: "Tốt." Lại nói, lại đi tới Dương Công Thành trước mặt, sợ Dương Công Thành lui về phía sau vài bước, Tần Phong cười lạnh nói: "Dương lão bản thật đúng là khẩu vị đặc biệt, là người nữ cũng không muốn buông tha, bất quá hôm nay cá biệt chú ý đánh tới bạn gái của ta trên người cái này sẽ là của người không phải, người nói có đúng hay không Dương lão bản?"

Dương Công Thành run rẩy gật đầu, Tần Phong hài lòng nói: "Người về điểm này chuyện hư hỏng ta coi như là toàn bộ biết, không muốn bản thân tao tai, biết phải làm sao sao?"

"Biết, biết."

Tần Phong đây mới là cười lạnh một tiếng, đi ra ngoài, đóng cửa lại ly khai.

Một bên vội vã chạy tới 3 4 người, nhìn thấy Tần Phong sau, một người hỏi: "Này, người là cái nào ngành? Thấy Thiên Nguyệt ca sao?"

"Vừa mới tại nơi gian phòng trong." Tần Phong nhún vai, nói: "Ta chỉ là tới tìm WC, không có việc gì ta đi trước, các người bận."

Mấy người cũng không coi ra gì, đề xuống Tần Phong chỉ thị bận tâm chạy tới, nhìn thấy là Dương Công Thành gian phòng, trong lòng cũng là có chút bồn chồn, dù sao trước khi Dương Công Thành có thể nói không thể quấy nhiễu, có việc gọi điện thoại. 3 người thương lượng một chút nghĩ trước gõ cửa bà cô, mới vừa dự định gõ cửa, lại thấy có điểm xa lạ người từ trong nhà mặt mở ra cửa phòng rộng to: "Kêu xe cứu thương!"

"A? Vương đạo diễn?"

Một người trong đó mắt sắc, nhận ra Vương đạo diễn sợ thiếu chút nữa nhảy dựng lên, hẳn lúc nào đem râu mép cho cạo? Lại là nhìn thoáng qua phòng trong, phát hiện Hương Thiên Nguyệt uống đã người tàn tật dạng nằm úp sấp dưới đất, trong miệng còn không đoạn tuôn ra rượu tới, mà Dương Công Thành mặt không có chút máu nằm dưới đất, từng cái một điên cuồng tràn vào đi, bận lại là thông tri đạo diễn tổ cùng chủ sự phương người phụ trách.

Mà diễn xưởng hội quần chúng cũng không biết tình, nhưng thấy lên đài biểu diễn tất cả đều là khách quý, Hương Thiên Nguyệt căn bản không ra tràng, từng cái một tức giận không nhẹ, trong miệng hô to khách quý hết quả, Hương Thiên Nguyệt lên sân khấu, thanh âm có thể nói là một sóng cao hơn một sóng, chờ

Tần Phong từ sân vận động.cung thể thao đi ra đều có thể nghe chân chân thiết thiết.

Chờ Tần Phong đến rồi bảo mẫu xe kia.

Bên trong xe Liễu Băng Băng đang cùng mình 2 cái trợ lực trao đổi đến, thấy Tần Phong sau khi trở về.

Liễu Băng Băng bận tâm hỏi: "Người không sao chứ?"

"Người đem bọn họ làm sao vậy?" Ểo là bây giờ muốn lên kia đem dính đầy máu dao nhỏ đều sợ hãi, thấy Tần Phong là bình an vô sự trở về, nhin không được nào bỏ Dương Công Thành mấy người hết quả.

Hắn sẽ không đem người ta giết ah?

Ểo là sợ run cả người.

"Không thể nào a, trò chuyện tốt vô cùng, uống một chút rượu." Tần Phong vừa nói xong.

Phía sau cách đó không xa truyền đến một trận hoảng loạn, đã thấy 10 tên , mang hôn mê bất tỉnh Hương Thiên Nguyệt, trong miệng còn đang bốc lên máu Dương Công Thành, cùng với cạo râu mép sắc mặt tái nhợt Vương đạo diễn vội vã lên xe, một đám người ba chân bốn cẳng, lái xe hướng về y viện chạy đi.

Liễu Băng Băng 3 người nhìn trợn mắt hốc mồm.

Ểo là Lan Hoa Chỉ chỉ vào Tần Phong nói không ra lời, Liễu Băng Băng hai người còn lại là che miệng, Tần Phong vô tội nói: "Bọn họ thích uống rượu, sau đó uống uống rượu muốn tửu lệnh, Vương đạo diễn thua bản thân đem râu mép cho cạo, Dương lão bản thua đem răng cho đánh rớt, Hương Thiên Nguyệt trực tiếp Dzô mấy cái chai rượu, ngăn đều ngăn không được."

"Người, người!" Ểo là đúng là không biết nói cái gì cho phải, ghen sắc mặt

của đở bưng nói: "Ai nha, người người này đây không phải là hại nhân sao!"

"Éo lả, nói lưu loát gọi." Tần Phong bất mãn nói: "Người nói ai hại nhân?"

"Ba người kia nơi nào có thể như thế trêu chọc?" Éo lả thở phì phò nói: "Người có biết hay không, thật chọc ba người bọn họ, chúng ta nhà băng băng sau này tiền đồ liền bị mất một nửa. Người có biết hay không, quyển cuối đùa giỡn là cùng Hollywood hợp phách, băng băng tiến quân Hollywood đùa giỡn? Như người vậy một làm, đừng nói lần sau, chính là sau này cũng bị mất."

Éo lả đã sớm ngờ tới Tần Phong sẽ không từ bỏ ý đồ, nhưng không nghĩ tới sẽ đem ba người bọn họ chinh thám như vậy, vừa nghĩ nhất tâm muốn tại vòng giải trí lẫn lộn ra một mảnh Thiên Địa Liễu Băng Băng có thể phải dừng lại nơi này, trong lòng chính là phiền muộn: "Người nói người, người chơi đùa cũng liền chơi đùa, người cũng không có thể hành hạ như thế ah, sau này băng băng làm sao bây giờ? Người nuôi nàng sao? Người có thể hoàn thành của nàng mộng tưởng sao?"

"Không phải là Hollywood sao." Tần Phong vẻ mặt khinh thường nói: "Có cái gì cùng lắm thì."

"Tốt lắm, tốt lắm."

Liễu Băng Băng bận tâm làm hai người chớ ồn ào.

Nàng hiện tại cuối cùng là minh bạch Tần Phong tại đêm qua nói ra những lời này thời điểm, Tô Yên sẽ hiện lên lướt một cái kiêu ngạo, bởi vì Tần Phong thực sự có thể gây cho nữ nhân cảm giác an toàn, nhìn bị Tần Phong khi dễ 3 người đi hướng y viện, trong lòng nàng cũng một mảnh yên tĩnh, không lo lắng chút nào sự tình từ nay về sau.

"Không phải là, băng băng, sau này người có thể làm sao bây giờ?" Éo lả khổ sở nói: "Ta cho rằng còn có quay về chỗ trống, nhưng là bây giờ quả thực chính là cừu nhân không đội trời chung, hãn Hưởng Thiên Nguyệt cùng Dương Công

Thành đều không phải là thứ tốt gì, người kia khi dễ như vậy bọn họ, bọn họ có thể buông tha chúng ta sao?"

"Điểm ấy người không cần lo lắng."

Tần Phong lấy điện thoại di động ra thả phương pháp ghi hình, nói: "Ta làm Vương đạo diễn đem bọn họ việc xấu toàn bộ nói ra, bọn họ không dám hồ tác phi vi."

3 người nhìn Vương đạo diễn thanh tình cũng tốt vu cáo, lại là hai mặt nhìn nhau. Trong đó càng đem Dương Công Thành thế nào đùa bốn nữ minh tinh nói là hình ảnh cảm mười phần, nghe nữ trợ lý là sắc mặt hồng đồng đồng, trái lại Liễu Băng Băng kiến thức rộng rãi, sớm biết rằng vòng giải trí cái này quyền quyền từng đạo cùng ác tâm chuyện tình, chỉ là cái này sự tình đều là bí ẩn, mặc dù là biết cũng không trong vòng người nói xằng, nhiều nhất là hệ thống truyền lưu một ít, hưng không tưởng gió to sóng lớn gì.

Mà như vậy bị một vòng tròn trong người, hơn nữa còn là trong vòng vô cùng phân lượng Vương đạo diễn nói ra, hiệu quả kia thế nhưng không giống bình thường.

"Về phần Hollywood chuyện tình sao." Tần Phong suy nghĩ một chút, nghĩ tới nghĩ lui, Hollywood trốn trong vòng người cũng liền Joseph cái kia lão vương bát trướng quan hệ không tệ, nghĩ đến chỗ này nhân tiện nói: "Ta trái lại tại Hollywood nhận thức một người bạn, phỏng chừng tiến Hollywood hẳn là không có vấn đề gì chứ?"

"Người? Người nhận biết?"

Èo là dứt khoát nói: "Ta xem còn là quên đi, ai, ta còn là ngấm lại băng băng sau này thế nào phát triển ah."

"Này, không phải là đánh 1 cái tiêu khiến lão bản sao? Về phần sao?" Tần Phong bất mãn nói.

"Người, người còn không biết chuyện nghiêm trọng tính? Không phải là? Người có biết hay không người có Dương lão bản có bao nhiêu người muốn nịnh bợ đều nịnh bợ có? Nhận thức hẳn đều có thể tại trong vòng giải trí một bước lên trời?"

"Tốt lắm tốt lắm, không muốn tại sảo."

Liễu Băng Băng bận tâm ngăn cản hai người, rất sợ tại âm ỉ đi xuống, đối ẻo là nói: "Các người đi về trước đi."

"Băng băng." Ểo là có chút lo lắng.

"Ta không sao, các người đi về trước đi." Liễu Băng Băng bất đắc dĩ nhéo nhéo mi tâm, nói: "Ta lập tức trở lại."

Ểo là cũng chỉ tốt gặt đầu, dặn dò vài câu lại cảnh giác nhìn lướt qua Tần Phong, sau đó cùng nữ trợ lý trước lái xe ly khai, Tần Phong ôm hông của nàng, cười nói: "Người sẽ không trách ta cứ như vậy giúp người hết giận ah?"

Liễu Băng Băng lắc đầu, thuận thế dựa sát vào nhau tại trên bả vai hẳn, nghe trên người nhàn nhạt mùi thuốc lá, nói: "Ta trước đây lúc còn rất nhỏ, trong nhà nghèo, xem ti vi lên ngôi sao, phong cảnh diễm lệ, ta chỉ muốn ta muốn giống như bọn họ, thế nhưng từ từ ta mới phát hiện nguyên lai không chỉ là nỗ lực có thể đạt được người muốn toàn bộ, rất nhiều lần đều muốn triệt để ly khai cái vòng này, thế nhưng sau cùng đều là không cam lòng, không cam lòng ta cứ như vậy ly khai."

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt Tần Phong, nàng lại cười nói: "Bất quá bây giờ biết người, đột nhiên cảm giác được kỳ thực cũng không có gì, mặc dù có gọi tiếc nuối, chỉ là sau này tỷ tỷ thật muốn rời khỏi vòng giải trí, tiểu đệ đệ người sẽ không không nuôi ta đi?"

"Vậy không được." Tần Phong trong mắt hiện lên một tia tinh quang, ngay sau đó cười nói: "Ta chờ cho người nuôi ta đây."

Vừa nói, một tay tại nàng cái mông đầy đặn chạy, Liễu Băng Băng có chút thân thể như nhũn ra, vốn là hồng đồng đồng khuôn mặt bộc phát kiều diễm, liếc trắng mắt, nắm tay hẩn hướng về nơi khác đi đến, vừa đi vừa là kiều mị nói: "Vậy người muốn biểu hiện tốt một chút a, biểu hiện tốt lắm tỷ tỷ nuôi người cả đời."

"Người ưa thích chụp đùa giỡn?" Mắt thấy có thể kéo đến trong xe hoặc là trong rừng cây nhỏ sáng khoái một phen, Tần Phong lại cười hỏi.

Liễu Băng Băng hơi sững sờ, sau đó gật đầu.

"Ta đây cho bằng hữu ta gọi điện thoại." Tần Phong lấy điện thoại di động ra.

"Coi như hết." Liễu Băng Băng cũng không suy nghĩ có thể tìm ra người nào tới, cười nói: "Vòng giải trí chuyện tình nào có đơn giản như vậy, chuyện gì nếu như một chiếc điện thoại đều giải quyết rồi, ta như thế nào sẽ miễn cưỡng vui cười ứng phó nhiều người như vậy."

"Đó cũng không nhất định."

Tần Phong đã thông một chiếc điện thoại dây số, rất nhanh Liễu Băng Băng nghe được đối diện truyền tới một có chút mệt mỏi cùng nhè nhẹ đau thương tiếng Anh thanh âm: "Người là ai?"

Liễu Băng Băng nhất thời mắt trợn trắng, người ta ngay cả người là ai cũng không biết.

"Bạn gái của ta Liễu Băng Băng muốn đóng phim, từ Hoa Hạ vòng giải trí tiến quân Hollywood, Ân, người nghĩ có chuyện sao?" Tần Phong cười híp mắt dùng Trung Văn nói.

"Mẹ cái chim." Đối diện truyền đến 1 cái thoáng cứng rần Hoa Hạ thô tục, thanh âm cũng là từ dần dần cười khổ biến thành cười ha ha: "Không thành vấn đề."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 188: Quen Tai

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 188: Quen tai

Ngày thứ hai sáng sớm.

Một chiếc màu đen Bôn Tri không vội không hoảng hốt hướng về y viện chạy tới. Tài xế lái xe mang một cặp kính mát, sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, không một lời nói.

Tại sau xe ngồi hai người trẻ tuổi, một người trong đó hơn 20 tuổi, toàn thân cao thấp ăn mặc cực kỳ sạch sẽ, đúng là Đường Hạo, lúc này Đường Hạo hơi có chút câu nệ, nhìn bên người giữ lại bảy phân đầu lãnh khốc nam tử, nhẹ giọng nói: "Đại ca, cuộc sống nước ngoài làm sao?"

Người này đó là Thiên phủ Đường gia đại thiếu gia Đường Xuyên, không sai biệt lắm 27 28 tuổi, trên mặt tràn đầy lạnh lùng nghiêm nghị, ăn mặc một bộ màu đen áo gió, bên trong bộ một bộ áo sơ mi trắng, nghe nói Đường Hạo nói, thản nhiên nói: "Hoàn hảo."

Đây là tài xế bỗng nhiên mãnh phanh xe, Đường Hạo thiếu chút nữa hất ra, bị vững như bàn thạch Đường Xuyên đè lại.

"Chuyện gì xảy ra?" Đường Xuyên lạnh lùng hỏi.

"Phía trước có người, xem bộ dáng là muốn làm mạng." Tài xế nhìn thoáng qua phía trước có người nhìn đúng cơ hội nằm úp sấp dưới đất, đang đang làm bộ rên rỉ, trong miệng còn lớn hơn thanh hô: "Đụng người, đụng vào người, ai

a."

Rất nhanh xung quanh tụ tập không ít người, từng cái một xem kia nằm dưới đất lão gia hỏa khinh thường vụn phần.

"Làm mạng cũng không nhìn là giả ai!" Đường Hạo sắc mặt tối tăm, đang muốn xuống xe đi giáo huấn một chút người kia, lại nghe Đường Xuyên thân nhiên nói: "Lái qua."

Tài xế không nói hai lời, một cước chân ga đạp, xe trực tiếp từ kia trên thân người cán đi qua, xe điên bá hai cái, người kia cũng kêu thảm một tiếng, đau dưới đất cuồn cuộn, muốn hô cũng hô không ra cứu mạng tới, cả đám trợn mắt hốc mồm nhìn xe nghênh ngang mà đi.

"Muốn chết."

Đường Hạo nhìn thoáng qua sau xe, thấp giọng mắng một câu.

"Cái kia cái gì quốc tế thợ săn trường học, thật có nghe đồn trong xấu như vậy?" Đường Hạo nhớ tới vừa mới xe xóc nảy, đại ca lại vững như bàn thạch, hồ nghi nhìn thoáng qua Đường Xuyên, nói: "Ta xem đại ca thân thể này lại bền chắc. Lúc đó người muốn đi ba mẹ còn chết sống không đồng ý, nói cái gì sống sót giành chỉ trăm phần một, đại ca cái này tốt nghiệp nhất định là đại có sở hoạch ah?"

Đường Xuyên trên mặt hơi có chút mất tự nhiên.

Hắn không có ý tứ nói hăn mặc dù có thể tốt nghiệp là bởi vì trường học cái kia Chế Tạo từ trước tới nay thấp nhất sống sót giành hiệu trưởng té gian hàng không làm, nguyên vốn đã ở vào cực hạn Đường Xuyên đi vận may, không có cái kia hiệu trưởng Địa Ngục dẫn vật, khả năng ở trong trường học miễn cưỡng tốt nghiệp. Đến nay Đường Xuyên còn nhớ rõ trước đó không lâu buổi lễ tốt nghiệp lên, đồng nhất giới còn sống sót các học sinh may mắn biểu tình, nếu không, mình bây giờ sợ rằng sớm thành bạch cốt không người hỏi thăm.

Hơn nữa cái kia đáng sợ hiệu trưởng là người Hoa, bởi vì đến từ cùng một quốc gia, Đường Xuyên cùng một đám Hoa kiều học viên không ít bị các khoa giáo luyện mở nhỏ bếp, lần đầu tiên cũng là duy nhất một lần, Đường Xuyên hối hận bản thân là người Hoa, bất quá mỗi khi nghĩ đến hãn dạy học 3 giới trong, đảo quốc không một người học viên có thể ở trong trường học sống đi ra ngoài, Đường Xuyên lại là một trận may mắn.

"Đại ca?"

Thấy Đường Xuyên không nói được một lời, Đường Hạo có chút nghi ngờ hô một câu.

Đường Xuyên đây mới là đang nhớ lại trong thoát ly, chỉ là không biết lúc nào, cái trán chảy ra một tia mồ hôi, Đường Hạo hỏi: "Đại ca? Làm sao vậy?"

"Không có việc gì." Đường Xuyên lắc đầu.

"Đại ca, cái kia học hành gì giáo có phải dạy cái gì? Ta xem đại ca chuyên này trở về khí thế đều so trước đây phong mang rất nhiều, không thì ta cũng đi xem đi?" Đường Hạo có chút hâm mộ nói.

Đường Xuyên sắc mặt chút ngưng, lắc đầu, giọng nói có chút tăng thêm, nói: "Tuyệt đối không được đi." Xem Đường Hạo làm như không giải thích được, lại nói: "Ở nơi nào, người có thể học được người bất kỳ muốn học, thế nhưng người cũng có tùy thời chết nguy hiểm, 1 cái vệ sinh viên đều có thể đem người dễ dàng gạt bỏ."

Đường Hạo cũng không cho là đúng, nhưng xem Đường Xuyên sắc mặt ngưng trọng, cũng không nhắc lại việc này.

Chờ đến y viện, hai người liền chạy thẳng tới săn sóc đặc biệt phòng bệnh đi, rất nhanh liền tìm được rồi nằm ở trên giường đã thông thả tỉnh lại nhưng sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ Hường Thiên Nguyệt, còn có một mặt âm úc ngồi ở một bên Dương Công Thành, thấy rõ Đường gia hai huynh đệ tới, Dương Công

Thành khẽ gật đầu, Đường Xuyên đi lên trước, nhìn thoáng qua Hương Thiên Nguyệt, trong mắt lóe lên một tia không thèm, thản nhiên nói: "Thành thúc, thân thể không ngại ah?"

Dương Công Thành nát mấy viên răng, nghe xong Đường Xuyên nói, trên mặt bộc phát tối tăm, nói: "Thượng không có gì đáng ngại."

"Thành thúc quá không cẩn thận ah?" Đường Xuyên mang một cái ghế ngồi xuống, nói: "Lại bị người chui chỗ trống. Không phải là ta nói người, muốn chơi nữ minh tinh người có bó lớn bó lớn, tại sao phải muốn động có chủ đây?"

"Tiểu tử kia lai lịch gì?" Dương Công Thành cắn răng nghiêng lợi hỏi.

Đường Xuyên khẽ lắc đầu một cái: "Không biết, bất quá cùng Lưu Linh tựa hồ biết rõ."

"Cái kia nữ ma đầu?" Dương Công Thành cau mày mi, trầm giọng nói: "Điều tra rõ ràng sao?"

"Không kém bao nhiêu đâu." Đường Xuyên thản nhiên nói: "Thành thúc muốn làm gì? Có cần hay không ta hỗ trợ?"

"Tiểu tử kia rất có thể đánh." Dương Công Thành lạnh lùng nói: "Ta thuộc hạ 12 cá nhân đều bị hắn đánh ngã, hơn nữa hắn cầm lấy ta nhượng điểm."

"A?" Từ thợ săn trường học sau khi tốt nghiệp về nước, Đường Xuyên không khỏi có chút tay ngứa ngáy, nghe nói có thể đánh, tự nhiên là hứng thú, nhân tiện nói: "Nếu là như vậy, ta Đường Xuyên đã giúp người một lần."

Đang trao đổi đến, bên ngoài truyền đến từng đợt tiếng ồn ào, Đường Xuyên nhíu nhíu mày, phất phất tay, Đường Hạo bận tâm đi ra ngoài, lại nhìn thấy có 4 5 cái làm như sinh viên gia hỏa đang vây quanh một người đang đùa nháo, mà ở một bên có người nữ sinh còn đang che miệng cười trộm, Đường Hạo không khỏi nhíu nhíu mày, rầm trời: "Làm gì? Trong bệnh viện còn dám làm mò."

"A?" Nghe nói người tiếng quát, bị vây quanh mới vừa làm thủ tục xuất viện Thiệu Vĩ bận tâm nói: "Không có ý tứ, không có ý tứ."

"Hừ."

Đường Hạo hừ một tiếng.

"Đừng làm rộn, âm ỉ đến người ta nghỉ ngơi." Thiệu Vĩ bận tâm nói khẽ với bên cạnh mấy người bạn học thời đại học nói: "Ta một hồi làm đi xem đi Phong ca bảo an công ty, các người cũng đi xem, ta và Vạn đại ca nói một chút, nhìn có thể hay không đều lưu lại, khiến so ở trong trường học không vừa ý cường ah."

"Tần Phong có thể đáp ứng không?" Từ Thiên hiển nhiên rất muốn đi, nhưng có chút lo lắng, nói: "Chúng ta ở trong trường học nói thật đi cũng không học được cái gì."

Lúc này vốn dĩ trở về nhà Đường Hạo nghe được tên Tần Phong, hơi nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua mấy người nói: "Các người quen nhau Tần Phong?"

"Đúng vậy." Từ Thiên nói: "Thế nào? Người cũng nhận thức?"

"Vừa vặn nhận thức." Đường Hạo khước miệng giơ lên mỉm cười, phòng trong Đường Xuyên cùng Dương Công Thành hiển nhiên cũng nghe đến bên ngoài đối thoại, hai người đi tới cửa, Dương Công Thành trên mặt hiện lên một tia tàn nhẫn, nói: "Các người cùng Tần Phong quan hệ tốt?"

"Đó là đương nhiên." Thiệu Vĩ hiển nhiên rất đặc ý, nói: "Đây chính là cùng nhau chiến đấu qua đại ca. Người cũng nhận thức Phong ca?"

"Hừ."

Dương Công Thành cười lạnh một tiếng, lộ ra so le không tưởng hàm răng, âm thâm thâm nói: "Không sai, ta đây mấy cái răng chính là bái Tần Phong gây nên."

Mấy người biến sắc, không đợi nói cái gì đã có 3 4 người dừng lại sau lưng bọn họ, Thiệu Vĩ bận tâm đem Đường Tiểu Vũ kéo đến bên cạnh, xem kia 3 4 người thân thể bư hãn, trong lòng có chút sợ hãi: "Các người muốn làm gì?"

"Cho Tần Phong gọi điện thoại làm hẳn tới nơi này, bằng không." Dương Công Thành cắn răng một cái.

Thủ hạ kia mấy người nhất thời tiến lên vài bước, Thiệu Vĩ ngược lại cũng giáng nghĩa khí, biết mấy người này rõ ràng cho thấy tìm Tần Phong phiền toái, tâm lý đưa ngang một cái, dự định tới cái thà chết chứ không chịu khuất phục, trái lại Đường Xuyên thân nhiên nói: "Thành thúc thật là càng sống càng già, dĩ nhiên đối mấy học sinh hạ thủ."

Dương Công Thành biến sắc, bộc phát khó coi.

Đường Xuyên nhìn thoáng qua Thiệu Vĩ mấy người, lạnh lùng trên mặt nhiều vài phần lệ khí cùng sát ý, chấm dứt đối kháng định mà giọng nói lạnh lùng nói: "Ta sẽ không làm thương tổn các người, thế nhưng nhất định phải gọi số điện thoại này."

Mà lúc này.

Tại một quán rượu căn phòng của nội, Tần Phong cùng Liễu Băng Băng đang ở trình diễn vừa ra kích tình tuồng, Liễu Băng Băng sắc mặt ửng đỏ, thể hiện 1 cái cảm thấy khó xử tư thế, trặc giạt mình cái mông, trên đùi tất chân đã bị xé không được dạng, kiêu hừ nói: "Người thật là xấu."

"Cái này gọi là tình thú."

Tần Phong dính sát vào nhau tại trên người của nàng, hai tay tại trước ngực nàng không ngừng vuốt ve, chọc Liễu Băng Băng rên rỉ không ngừng, nhất là lúc này trên ti vi đang bá đến vừa ra cổ trang đùa giỡn, chưa kịp chính là Liễu Băng Băng vai chính, xem ti vi trong ăn mặc một thân hoa lệ đường trang Liễu Băng Băng, đang nhìn xem dưới thân trần truồng ** vai chính, Tần Phong sẽ không

chịu đựng một trận hoảng hốt, không nhin được nói: "Ngày nào đó người ăn mặc cái này thân đùa giỡn phục ta tại tới một lần có được hay không?"

"Đáng ghét." Liễu Băng Băng đại mắt phượng nhẹ nhàng vừa lộn, nhìn Tần Phong tâm thần một trận kích động, nhin không được tại ánh mắt nàng lên nhẹ nhàng hôn một cái.

Tần Phong đang suy nghĩ đổi cái tư thế đây, lúc này Liễu Băng Băng điện thoại của bỗng nhiên vang lên, Liễu Băng Băng thuận lợi ở một bên trên tủ đầu giường đưa qua điện thoại của mình, nàng cũng biết lúc này làm Tần Phong ngừng hẳn đó là không có khả năng, vừa nhìn là ẻo lả đánh tới, dừng lại tiếng rên rỉ nói: "Làm sao vậy?"

"Ta tốt băng băng, người ở đâu đây?" Nương nương khang thanh âm có chút kích động.

"Ta đêm qua uống một chút rượu, hiện tại tại khách sạn." Liễu Băng Băng hít một hơi thật sâu, tại Tần Phong tròng kích tự thiếu chút nữa la lên, không nhin được nói: "Có chuyện gì không? Một hồi ta liền đi trở về."

"Trời ạ, trời ạ, người có biết hay không!" ẻo lả kích động nói: "Joseph tiên sinh tự mình gọi điện thoại, trời ạ, của người hải ngoại kinh tế hợp đồng đã bị Joseph tiên sinh thê đi."

"Joseph? Cái nào Joseph?" Liễu Băng Băng hiện tại đang ở thoải thích hưởng thụ, thực sự lười động não.

"Joseph? ? Ruuan Casino!" ẻo lả có chút bất mãn quát: "Là Hollywood Ngu Nhạc Đại Hanh a! Toàn cầu vòng giải trí có ảnh hưởng nhất lực Joseph!"

"Cái gì?"

"A, trời ạ, sáng sớm ta liền nhận được 3 bộ Hollywood A cấp chế tác nữ nhân vật chính kịch bản, ta cũng không biết nên chọn kia một bộ." ẻo lả không cách

nào che giấu kích động trong lòng, có chút nói năng lộn xộn. Thế nhưng Tần Phong nghe hẳn muốn nói tiếp, nhất thời có chút bất mãn đưa qua điện thoại di động liền mắng lên: "Éo lả, có cái gì chuyện hư hỏng một hồi trở lại nói, hiện tại ăn điểm tâm đây, Đừng dài dòng như vậy."

Lại nói, Tần Phong liền đem điện thoại di động cho tắt điện thoại, Liễu Băng Băng trợn mắt hốc mồm nhìn Tần Phong, nhớ lại đêm qua điện thoại của, run rẩy hỏi: "Băng hữu của người, là, là Joseph?"

"Ta cùng hẳn là bạn cũ." Tần Phong hàm hồ nói thầm: "Ta cho người mất đi một bộ đùa giỡn, tại thường cho người 3 bộ."

"Tần Phong, cảm ơn người."

Liễu Băng Băng kích động ôm lấy Tần Phong, khóe mắt hàm chứa nước mắt: "Cảm ơn người."

"Khóc cái gì a, muốn cảm tạ ta, hắc hắc." Tần Phong tại bên tai nàng thấp giọng nói vài câu, bất quá từ lâu Liễu Băng Băng khuôn mặt thẹn thùng càng đỏ bừng, tại Tần Phong kỳ vọng trong ánh mắt của kiều mị gật đầu, một đôi đại mắt phượng trong tràn đầy ý xấu hổ, giữa lúc Tần Phong đường làm quan rộng mở chuẩn bị đại triển hùng phong thời điểm, điện thoại di động lại vang lên, điều này làm cho Tần phong khí phát điên, đưa qua điện thoại di động của mình vừa nhìn, cũng Thiệu Vĩ đánh tới, nhận nghe điện thoại bất mãn nói: "Có rắc thì phóng, nếu như trường mà nói chờ ta giúp xong hãy."

Liễu Băng Băng nhìn hẳn hầu liễu mạng dáng dấp, nhin không được bưng cười, dựa sát vào nhau tại trong ngực hẳn cho hẳn 1 cái khiêu khích ánh mắt, tựa như trước khi Tần Phong khiêu khích hẳn thông thường, điều này làm cho Tần Phong một trận lửa nóng, tay trái tại nàng cặp kia đã rách mướp tất chân đi lên hồi xé rách. Còn đối với mặt Thiệu Vĩ bất đắc dĩ đem trong bệnh viện chuyện tình nói một lần.

"Đường Xuyên? Tên này thế nào như thế quen tai?" Tần Phong nghi ngờ

nhúu nhúu mà, lại lo lắng Dương Công Thành lão gia hỏa kia đối Thiệu Vĩ mấy người bất lợi, nhân tiện nói: "Được, một hồi ta liền đi qua."

Cúp điện thoại, Tần Phong không cam lòng tại Liễu Băng Băng ngược lên hung hăng sờ, nói: "Lão bà, dọn dẹp một chút mặc quần áo tử tế, chúng ta sẽ đi gặp vài người."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 189: Bồi Thường

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 189: Bồi thường

"Bọn họ là ai?" Hường Thiên Nguyệt sắc mặt tối tăm, một đôi ánh mắt tại Thiệu Vĩ trên người mấy người qua lại quét hình. Bởi vì hôm qua liên tiếp bị đổ mấy cái chai rượu, hẳn hiện tại chỉ cảm thấy bụng cuộn cuộn, đầu đau đớn muốn nứt ra, miễn cưỡng sau khi tỉnh lại, lại thấy mấy người người xa lạ ở bên trong phòng, âm trầm hỏi.

Hiển nhiên Thiệu Vĩ mấy người đã nhận ra vị này đương hồng ngôi sao, lại không nghĩ rằng tại trên võ đài từ trước đến nay khốc khốc Hường Thiên Nguyệt lúc không có ai ánh mắt dĩ nhiên như vậy khiến người ta chán ghét cùng sợ hãi.

"Bạn của Tần Phong."

Đường Xuyên ngồi ở một bên, cầm một điếu hương yên rút ra, thản nhiên nói: "Ta để cho bọn họ đem Tần Phong mời qua đây."

"Tần Phong ở đâu?" Hường Thiên Nguyệt trên mặt nhất thời dữ tợn ra, hai tay nắm chặt sự cây đờn, cắn răng nghiến lợi nói.

Đường Hạo tâm lý khinh thường vụn phần, lại may mắn tối hôm qua lên đi sớm, nói: "Tại trên đường tới, người không cần phải gấp. Đại ca của ta sẽ báo thù cho người."

"Người!"

Hương Thiên Nguyệt bỗng nhiên chỉ hướng Đường Tiểu Vũ, Thiệu Vĩ bận tâm đem Đường Tiểu Vũ che chở ở sau người, mạnh miệng nói: "Người muốn làm gì?"

"Đi mua mấy cái chai rượu xái, ta muốn còn độ cao nhất." Hương Thiên Nguyệt cắn răng nghiêng lợi nói.

Thiệu Vĩ mấy người sợ đến sững sốt, có chút không biết làm sao, Hương Thiên Nguyệt nhìn thấy mấy người không có động tác gì, âm lãnh nói: "Mẹ nó, tất cả đều là người điếc phải không? Người, đánh cho ta!"

Ngoài cửa mặt nhất thời xông vào 3 người, nghe Hương Thiên Nguyệt mệnh lệnh sẽ hơi đi tới, Thiệu Vĩ mấy người nhất thời sợ vừa nhảy, trái lại Đường Xuyên thân nhiên nói: "Thiên Nguyệt, người cũng quá nóng lòng ah?"

"Đệt, lão tử trước thu chút lợi tức không được sao?" Hương Thiên Nguyệt đối Tần Phong đã hận thấu xương, cả tiếng mắng: "Đánh cho ta! Kia người nữ, đi mua cho ta rượu, lúc nào trở về lúc nào ngừng tay. Ta cho người biết, dám báo nguy tìm bảo an, ta để cho bọn họ chết rất hung ác!"

Đường Xuyên hơi nhíu nhíu mày, nhưng cũng không có ngăn cản.

Ba người kia nhất thời xông lên một trận đánh tới bời, mấy người muốn phản kháng nhưng làm sao thực tại không phải là đối thủ, chỉ bất quá giãy dụa hai cái liền bị án ngã xuống đất, Đường Tiểu Vũ sợ hoa dung thất sắc, nghe được mấy người kêu thảm thiết sợ toàn thân 1 cái né tránh.

"Nhanh đi mua rượu, chờ Phong ca tới liền không sao!"

Thiệu Vĩ ôm đầu, trên người hấn mấy người huynh đệ đưa hấn bảo vệ, dù sao bệnh nặng mới khỏi, hấn nếu là ở đánh phải ngừng một lát bạo đánh, phỏng chừng còn muốn tại nằm bệnh viện một đoạn thời gian. Đường Tiểu Vũ cuống quít gật đầu, vội vã chạy ra ngoài, nàng không dám tìm bảo an cùng canh sát, tại y viện bên ngoài một nhà thực phẩm phụ điểm vội vã mua mấy bình độ cao số

rượu xái, tại điểm lão bản ánh mắt nghi hoặc trong, xoa xoa nước mắt sẽ chạy về y viện.

"Tiểu Vũ?"

Đang chạy tới Tần Phong nghi hoặc nhìn Đường Tiểu Vũ trong tay dẫn theo mấy cái chai rượu, không hiểu hỏi: "Làm sao vậy?"

"Phong ca, người nhanh đi cứu cứu bọn họ." Đường Tiểu Vũ lê hoa đá vũ nói: "Bọn họ quá bá đạo."

Một bên Liễu Băng Băng cũng lại càng hoảng sợ, bận tâm an ủi không có việc gì, Đường Tiểu Vũ cũng không để ý nàng là đại minh tinh, chỉ là khóc có chút bi thương, Tần Phong thấp giọng mắng một câu, trầm giọng nói: "Mang ta đi qua, nhanh lên một chút."

Đường Tiểu Vũ bận tâm lau nước mắt, mang theo Tần Phong hai người vội vã đi hướng y viện săn sóc đặc biệt phòng bệnh.

Nghe được bên trong phòng bệnh truyền đến Thiệu Vĩ mấy người tiếng kêu thảm thiết cùng quyền đâm cước đá thanh âm, tại phụ cận cho nên ngay cả 1 cái bác sĩ y tá cũng không có, Tần phong khí là tức giận tận trời, một cước đạp ra cửa phòng, phòng trong mấy người lại càng hoảng sợ, bất quá thấy Tần Phong sau đều cười lạnh một tiếng, cũng không ai chú ý tới Đường Xuyên mặt trong nháy mắt hiện lên sợ hãi.

"Phong ca."

Thiệu Vĩ mấy người lúc này đoàn, trên người nhiều một chút giày ẩn.

Tần Phong nhất thời tức giận máu sôi đến đầu, đi nhanh về phía trước.

Đường Hạo đang muốn suy nghĩ một hồi làm sao chinh Tần Phong, lại thấy Tần Phong tiến đến giờ lên một cước đá vào nhà mình đại ca trên ngực, mà làm Đường Hạo trong nháy mắt mờ mắt, đại ca dĩ nhiên không có làm ra bất kỳ

phản kháng. Trở nên đã trúng một cước, thân thể bay ngược đánh vào Hường Thiên Nguyệt trên giường bệnh, đau che ngực, toàn thân run rẩy nằm úp sấp dưới đất, đúng là sợ một câu nói không dám nói.

Giữa lúc mọi người sững sờ ma quỷ công phu, Tần Phong không biết khi nào thì đi đến rồi ba người kia tay chân trước mặt, chỉ bắt quá mấy quyền mấy đá, vài người trên cổ đều đã trúng một cái đòn nghiêm trọng, tại thừa nhận Tần Phong bạo lực công kích sau, đau bưng quyền cước nằm úp sấp dưới đất một câu nói không kêu được, nghẹn sắc mặt của như lợn gan thông thường, Tần Phong quét một vòng, sắc mặt tái xanh một mảnh, thấy ngòi ở một bên kinh ngạc không nói Dương Công Thành, tiến lên níu lại tóc của hắn từ trên ghế lôi xuống tới, lạnh lùng nói: "Lão đầu, ngươi muốn chết a?"

"Đường Xuyên!"

Cảm giác da đầu đều sắp bị túm xuất ngũ Dương Công Thành nhin không được la lớn: "Ngươi đang làm gì đó!"

Thế nhưng Đường Xuyên quỳ ở nơi đó lại không dám thở mạnh một ngụm.

Tần Phong lôi Dương Công Thành ném tới giường bệnh một bên, Hường Thiên Nguyệt hoảng sợ nhìn tới gần Tần Phong, ngoài mạnh trong yếu: "Tần Phong, ngươi ở đây dám đến ta báo cảnh sát!"

"Báo nguy?" Tần Phong cười nhạt lôi cổ áo của hắn, nói lên ném xuống đất, lại thấy được Đường Tiểu Vũ trong tay mấy cái chai rượu, khóe miệng giơ lên mỉm cười: "Ngươi lá gan không nhỏ a? Muốn rót ta rượu phải không?"

"Không có, không có." Hường Thiên Nguyệt sợ hồn bất phụ thể, sợ hãi nói: "Ta, ta chỉ là dự định bản thân uống."

"Bản thân uống?" Tần Phong ánh mắt híp một cái: "Kia ta giúp ngươi ah."

Tiếp theo mặc kệ kia Hường Thiên Nguyệt tro ngụyi vậy sắc mặt cùng khẩn

cầu ánh mắt, lạnh lùng nói: "Đường Xuyên, mẹ nó, quỳ kia làm người chết phải không? Nâng cốc lấy tới cho ta!"

Đường Xuyên quả nhiên là muốn chết tâm đều có, như nói chưa từng đi thợ săn trường học, hẳn quả nhiên là sẽ cùng Tần Phong chết đập đầu có phải, thế nhưng tự từ nơi đó đi tới sau, hẳn học xong sợ hãi, đối một số người vẫn duy trì nhất định sợ hãi, mà không tốt chính là Chế Tạo thợ săn trường học từ trước tới nay thấp nhất sống sót giành Tần Phong, là hẳn nhất định phải vẫn duy trì cũng đủ sợ hãi đối tượng.

Tại Tần Phong chấp chưởng trước đây, thợ săn trường học nếu như thu 100 người, hoặc là tốt nghiệp đa số có 5 60 người trái phải, thế nhưng duy chỉ có Tần Phong kia 3 năm trong, 100 người trong có thể đi ra người mọi người khiến người ta cảm giác cảm ơn trời đất. Đường Xuyên thực sự không dám kiêu ngạo, nếu như Tần Phong tại hội thợ săn trường học, tuyên bố mới một lần tốt nghiệp nhiệm vụ là giết chết Thiên phủ Đường gia, ngày đó phủ Đường gia tuyệt đối sẽ không tại tồn trên thế giới này, bất luận hắc đạo còn là bạch đạo lên.

Đường Xuyên khổ sở đứng dậy, đi tới Đường Tiểu Vũ bên cạnh, tại Đường Tiểu Vũ mấy người trợn mắt hốc mồm trong ánh mắt cầm lấy kia mấy cái chai rượu đi tới Tần Phong bên cạnh, thấp giọng nói: "Hiệu trưởng."

"Cho ta rót, toàn bộ không rót đi vào, thiếu một cân, ta thả ngươi một cân máu." Tần Phong lạnh lùng nói: "Có nghe hay không?"

"Nghe được!"

Theo bản năng, Đường Xuyên quát to một tiếng, theo sát sau mặt không thay đổi khai rượu cái chai, đề xuống muốn giãy dựa Hướng Thiên Nguyệt, nhắm ngay miệng của hắn liền đổ đi vào.

Đây chính là hơn 50 độ rượu xái, nghe đều là cay độc, cái này rót hết, Hướng Thiên Nguyệt con cảm giác mình trong bụng như là thiêu đốt thông thường, cay độc mùi rượu sắc hẳn ho khan không ngừng, thế nhưng Đường Xuyên không có

chút nào đình chỉ, một lọ tử rượu không ngừng rót đi vào, không bao lâu thương cảm Hương Thiên Nguyệt trong lỗ mũi cũng bắt đầu sặc ra rượu tới.

Tần Phong nhìn thoáng qua Đường Hạo, Đường Hạo sợ toàn thân run một cái, bần tâm nói: "Ta, ta chỉ là theo chân đại ca của ta tới."

Tần Phong hừ lạnh một tiếng, đi tới Thiệu Vĩ mấy người bên cạnh, nói: "Các người không có sao chứ?"

"Không nhiều lắm sự." Thiệu Vĩ hoạt động vai, lại cảm giác một trận đau đớn, nhin đau không được khổ rên rỉ một tiếng.

Tần Phong nói: "Băng băng, Tiểu Vũ, dẫn bọn hăn đi phía dưới nhìn."

"Ân."

Thiệu Vĩ mấy người dắt nhau đỡ dậy, thấy Liễu Băng Băng tiến lên hỗ trợ bần tâm chối từ, cảm giác có chút hoảng hốt, đây chính là đại minh tinh, trong trường học đến bây giờ có bao nhiêu gia súc đem nàng coi là tình nhân trong mộng? Đây chính là nhiều đếm không xuể, thành thực đáng người cùng tuyệt mỹ gương mặt của, từng cái áp-phích cũng có thể làm nam sinh coi trọng một trận, lẽ nào nàng cùng Phong ca cũng có một chân?

Từ Thiên mắt sặc, lại thấy Liễu Băng Băng vấy lộ ra ngoài trên đầu gối còn có chút màu đỏ ứ vết, trong lòng không khỏi tán thưởng cùng ước ao.

Đoàn người lần lượt sau khi rời khỏi đây, Tần Phong dời cái ghế ngồi ở xuống tới, đốt một điếu Hương Yên, hung hăng hút một hơi, trong lòng đó là không cam tâm, Vốn dĩ Liễu Băng Băng đều đáp ứng bản thân ném thử ném thử mới tư thế, cũng không từng nghĩ lại bị đám người kia cho giáo hoàng, tức giận từng miếng từng miếng rút ra buồn bực khói, sau đó xem Dương Công Thành lão gia hỏa kia muốn đứng lên, đứng dậy cầm cái ghế liền đập tới, sợ Dương Công Thành ôm đầu nằm úp sấp dưới đất không dám lộn xộn, nghe được kia cái ghế nện ở trên tường loảng xoảng làm một tiếng, thân thể ngay sau đó run run

một chút.

"Lão đầu, người là thật cảm giác mình mệnh dài phải không?" Tần Phong lại mang một cái ghế ngồi ở lão đầu trước người, cao cao tại thượng âm trầm hỏi.

"Tần Phong, người, người muốn thế nào." Dương Công Thành sợ run run.

Nhất là quãng đến một bên bị Đường Xuyên uống rượu Hường Thiên Nguyệt, thân thể đều đang kịch liệt co quắp, Đường Xuyên cũng không dám ngừng tay, một lát sau liền đổ 3 4 bình, Tần Phong nhìn thoáng qua, nói: "Đường Xuyên, được rồi."

Đường Xuyên đây mới là đem còn dư lại nửa cái chai rượu rượu xái dè tại một bên, mà Hường Thiên Nguyệt đã nằm ở kia, thân thể thường thường co quắp một chút, trong miệng còn có thể tuôn ra một bãi rượu tới, làm cho toàn bộ săn sóc đặc biệt trong phòng bệnh mùi rượu dựa mũi, Đường Xuyên mặt không thay đổi đi tới Tần Phong đứng phía sau, cũng không nhìn Dương Công Thành kia ghen ghét ánh mắt, so sánh với một mình người Ngũ Nhạc Đại Hanh, ta Đường Xuyên còn là không muốn trêu chọc cái này ác ma hiệu trưởng.

"Ta muốn thế nào?"

Tần Phong lạnh lùng nói: "Đêm qua con mẹ nó người dám đánh bạn gái của ta chú ý, hôm nay cái người của người kết bằng hữu ta, Dương Công Thành, người là ngại bản thân lớn tuổi, đùa nữ minh tinh nhiều, chết cũng không tiếc, cho nên muốn biến đổi đa dạng tìm đường chết phải không?"

"Hiểu lầm, đều là hiểu lầm."

Dương Công Thành một gương mặt già nua lên tràn đầy sợ hãi.

"Hiểu lầm? Bằng hữu của ta bị người của người quần ấu, người ở một bên nhìn, người theo ta nói người là hiểu lầm?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Là Hường Thiên Nguyệt, là Hường Thiên Nguyệt chỉ điểm."

Dương Công Thành đem sai lầm toàn bộ giao cho một bên bị rút đã mất đi đại bộ phận ý thức Hương Thiên Nguyệt, tại nữ minh tinh trước mặt tác uy tác phúc nét mặt già nua lúc này đã không có ngày xưa tự đại cùng cuồng vọng, nằm úp sấp dưới đất cầu khẩn nói: "Ta nguyện ý bồi bọn họ toàn bộ tổn thất phí, tiền thuốc men ta toàn bộ bồi thường."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 190: Cầm Chơi Đi

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 190: Cầm chơi đi

Tần Phong đem hương yên vút đến rồi một bên, cao cao tại thượng nhìn Dương Công Thành, thản nhiên nói: "Bồi thường người là nhất định, thế nhưng thường bao nhiêu tiền?"

Tần Phong lông mi giương lên, lạnh lùng nhìn Dương Công Thành.

Dương Công Thành cũng là người tinh 1 cái, vòng giải trí loại này có thể so với đại phường nhuộm vòng tròn có thể lăn lộn thành trùn cấp một, tâm lý sáng trưng, chỉ là chí đặc ý đầy tự chọc Tần Phong, lúc này hối hận đã không còn kịp rồi, nhìn lên Tần Phong ánh mắt quý dị, trong lòng biết sợ là muốn xuất huyết nhiều một chuyến, đó là căn rằng tâm lý đưa ngang một cái, nói: "Một người 50 vạn, thế nào?"

Hắn nghĩ tiền đã tuyệt đối không ít.

Mấy người phổ thông học sinh mà thôi, đánh bọn họ ngừng một lát bồi bọn họ 50 vạn, tuyệt đối là đại giới tiền, phải biết rằng người người nhưng là phải hơn 200 vạn đây.

Bất quá làm trong lòng hắn mát lạnh chính là, Tần Phong sắc mặt lúc này âm trầm xuống: "Ta đem người đánh thành tàn phế, thiếu ta người tại bồi người 200 vạn tiền thuốc men, ta xem vốn như thế định rồi, Đường Xuyên."

"Là!"

Đường Xuyên lúc này là giảm chận tại chỗ tiến lên, hướng về phía Dương Công Thành trong quần sẽ đá đi tới, Dương Công Thành sợ toàn thân co lại, thật chắc bảo vệ phía dưới, trong miệng la lớn: "Người nói nhiều ít thì bấy nhiêu!"

Tần Phong đây mới là phát phát tay làm Đường Xuyên lui trở về phía sau, lạnh lùng nói: "Một người 500 vạn, cộng thêm Đường Tiểu Vũ tổn thất tinh thần phí, cho ta cầm 3 nghìn vạn đi ra."

Lời vừa ra khỏi miệng, điều này làm cho sau lưng Đường Xuyên cùng một bên Đường Hạo nhin không được rút hít một hơi khí lạnh, tại là nuốt ngụm nước miếng, 3 nghìn vạn, bất quá vài người đánh cho một trận sẽ 3 nghìn vạn, Đường Xuyên hiện tại may mắn chính là mình vừa mới một mực cao ngạo không thêm đối Thiệu Vĩ mấy người hạ thủ, nếu như thật như vậy Tần Phong còn không được xảo trá cái mấy nghìn vạn?

Dương Công Thành thiếu chút nữa một ngụm lão huyết phun ra ngoài, sắc mặt nghẹn thành màu gan heo, nhìn Tần Phong, môi run lên: "Cái này, cái này có đúng hay không nhiều lắm?"

"Rất?" Tần Phong cười lạnh nói: "Vừa mới phách lối thời điểm người thế nào không cảm thấy người vô sỉ đây?"

"Không phải mới vừa ta động thủ, là Hường Thiên Nguyệt a." Tại tiền phương diện, Dương Công Thành đã triệt để muốn đánh tính cùng Hường Thiên Nguyệt tạm thời rạch ra quan hệ, chỉ vào Hường Thiên Nguyệt liền nói: "Là hãn, đều là hãn phân phó thủ hạ của hãn ra tay, ta một mực không có động thủ a, Đường Xuyên, người có thể phải cho ta làm chứng."

Đường Xuyên biến sắc, thiếu chút nữa chửi ầm lên.

Tần Phong ở trong trường học liền lấy hi nộ vô thường nổi tiếng, hãn 1 cái mất hứng tất cả mọi người muốn đi theo cùng đã chết cha mẹ dường như thống khổ, nếu như ai dám bật cười sẽ đối mặt cực kỳ tàn ác tự mình huấn luyện, mặc dù là muốn nhất trở nên mạnh mẽ mấy vị kia cũng không dám cố ý tìm lỗi tiếp

thu Tần Phong đơn độc chỉ đạo, bằng không ít nhất cũng phải tại trên giường bệnh chuyển 3 tháng khả năng đứng lên.

"Mẹ nó, lão gia hỏa, ta vừa mới đã nói, người càng sống càng già chớ cùng mấy học sinh không chấp nhận." Đường Xuyên nhìn lên Tần Phong âm lãnh ánh mắt nhìn qua, lúc này sợ một trận mồ hôi lạnh, một cước đá vào Dương Công Thành trên người, tức giận mắng: "Lần này lại dính dáng đến ta? Hương Thiên Nguyệt chỉ điểm người có thể đều là người bọn họ, chính người không ngăn trở, còn muốn ta làm cái gì chứ?"

Dương Công Thành trợn mắt hốc mồm nhìn trở mặt so trở mình sách còn nhanh Đường Xuyên, mới vừa rồi còn một ngụm 1 cái Thành thúc hô, lúc này liền triệt để trở quẻ?

Chính xác có thể đạo vô thường một hồi này sự, có thể không si đến mức này cũng đúng là hiếm thấy.

"Ta quản bọn người ai chỉ điểm ra tay." Tần Phong thản nhiên nói: "Ta liền quyền làm là hai người các người chỉ điểm, 3 nghìn vạn, thiếu một phân tiền, ta muốn của người mạng già."

"Thế nhưng, thế nhưng ta hiện tại kia làm nhiều tiền như vậy đi?" Dương Công Thành quyết định lấy lui làm tiến, tránh trước tạm thời nguy nan, sớm làm hồi Hương Cảng tại rất xa sai sử người đối phó tên khốn kiếp này.

Tần Phong buồn cười nói: "Dương lão bản, người chụp một bộ phim ít nói cũng có thể kiếm cái mấy nghìn vạn, hơn ức cũng là gặp nhiều thấy quen, người theo ta nói người không lấy được nhiều tiền như vậy? A, cái kia Vương đạo diễn có thể nói qua, người vì ngâm một đôi mẹ con thế nhưng vung tay lên mấy nghìn vạn biệt thự đưa ra đi, hiện tại ta tìm người mượn ít tiền thuốc men, người cho ta nói người không lấy được?"

"Tiền mặt cũng phải cần thời gian tới trừ bị." Dương Công Thành xem Tần Phong có ý động thủ, bặt tâm hô.

"Lão gia hỏa này ngân hàng tài khoản trong có ít nhất hơn ức." Đường Xuyên thấp giọng nói: "Thẻ một tờ chi phiếu động động thủ sự, ngài nếu như lo lắng nhảy phiếu, ta trong xe có máy tính, nếu là có m quốc ngân hàng tài khoản, trong vòng mười phút cho ngài hoàn thành chuyển khoản."

Dương Công Thành tâm lý đang rỉ máu, hận không thể đem Đường Xuyên cái này phản cốt tử thiên đao vạn quả, bán quá tuyệt!

Đường Xuyên cũng không coi ra gì, chiếu như vậy nháo đi xuống Tần Phong cùng Dương Công Thành còn có Hưởng Thiên Nguyệt tự nhiên liền là không chết không thôi cục diện, Dương Công Thành mặc dù đang Đông Nam Á có vài phần thế lực, thế nhưng tóm lại xuống tới cũng tuyệt đối không phải là Tần Phong đối thủ, Đường Xuyên tâm lý càng rõ như kiếng, cho nên bán lão gia hỏa này tuyệt đối nghiêm túc.

"Lão già kia người mới vừa nói người lấy không được nhiều tiền mặt như vậy?" Tần Phong âm thâm thâm lạnh cười hỏi.

"Có, có."

Dương Công Thành hiển nhiên không muốn ném thử da thịt nổi khổ, bần tâm khuất phục, hắn cũng nghĩ chơi cứng rắn, nhưng này trong không phải của hắn địa bàn, hơn nữa Tần Phong căn bản không ăn kia một bộ, dám mạnh miệng hắn liền dám đánh, rất cứng rắn liền đánh rất tàn nhẫn, quản người bao lớn niên kỷ, tối hôm qua lên liền đánh răng rơi đầy đất, hôm nay cái đang khiêu chiến Tần Phong điểm máu chốt tự nhiên còn là ngừng một lát mập đánh, tại cộng thêm Đường Xuyên người kia tại, hắn Đường lớn nhỏ bá đạo tà khí chính là danh tiếng tại Á Châu hắc đạo thế nhưng nhất chi độc tú, có thể Đường Xuyên dễ bảo, sợ rằng Tần Phong cũng không phải ăn cơm khô.

Cũng là bởi vì minh bạch điểm này, Dương Công Thành mới có thể là như vậy cầu xin tha thứ, bằng không nếu như đặc biệt, định phải bày ra một bộ tư thế tới.

Đường Xuyên biết Tần Phong phải không thấy thỏ không tung ra ừng chủ, cho Đường Hạo ra dấu tay, Vốn dĩ mới vừa thông thả lại sức Đường Hạo bận tâm tung ra nha tử chạy ra ngoài, không bao lâu liền ôm một notebook chạy trở về, một trận bùm bùm sau, làm Dương Công Thành thâm nhập ngân hàng tài khoản cùng mật mã, Tần Phong cho hăn báo 1 cái tài khoản, rất nhanh chuyển khoản hoàn thành.

Dương Công Thành tại không cam lòng, lúc này cũng chỉ có thể là hóa thành bi thống, nhanh chóng hỏi Hương Cảng, tại từng điểm từng điểm đem sổ sách tính trở về, đã làm tốt dự định Dương Công Thành còn không có suy nghĩ nhiều, Tần Phong thanh âm sâu kín liền truyền tới: "Dương lão bản, người nói ta thả người đi, người có thể hay không tại gây sự với ta đây?"

"Tần tiên sinh nói giỡn, làm sao có thể." Dương Công Thành trên mặt mạo hiểm 1 tầng đồ mồ hôi, nói.

Tần Phong nội liễu nỗ chủ, ý bảo nhìn một cái nằm dưới đất hôn mê bất tỉnh trong miệng còn không đoạn toát ra rượu Hương Thiên Nguyệt, nói: "Hương Thiên Nguyệt đây?"

"Hăn là hăn, ta là ta, ta tuyệt đối sẽ không tìm Tần tiên sinh phiền phức."

"A? Ý tứ là người cũng không quản được người kia đúng không?" Tần Phong lạnh lùng hỏi: "Nếu như vậy, ta là ngu còn thả người trở lại? Tìm một chỗ đem các người hai chôn, cũng tiết kiệm đang trả thù ta."

Dương Công Thành nuốt ngụm nước miếng, hăn nghĩ Tần Phong không phải là đang nói đùa.

"Tần tiên sinh, người nghĩ thế nào làm?" Dương Công Thành nín một hơi thở, hỏi.

Tần Phong thản nhiên nói: "Giản đơn, Dương tiên sinh con phải cho ta một phần cũng đủ cho người cùng Hương Thiên Nguyệt cũng không dám khinh cử

vọng động nhược điểm vội tới ta, hôm nay cái chuyện này cứ tính như vậy."

"Tần tiên sinh, như vậy có đúng hay không hơi quá đáng?" Dương Công Thành cười thảm một tiếng: "Hơn nữa, Dương mỗ người đã có một phần nhược điểm ở trong tay người, người, người còn muốn như thế nào?"

"Có thể không chịu nổi người không biết xấu hổ." Tần Phong rõ ràng nói: "Coi như là phương pháp ghi hình thả ra ngoài người cũng hoàn toàn có thể nói chỉ là vu hãm, không có gì thực chất chứng cứ, người căn bản liền không lo lắng, hôm nay cái không phải là một ví dụ sao? Người biết rõ trong tay ta có một phần phương pháp ghi hình còn dám đối bằng hữu ta hạ thủ, ta nếu như tin người, ta đời này cũng sống uổng."

Lại nói, Tần Phong đứng lên nói: "Đường Xuyên, chuyện này giao cấp cho người, cầm không ra gọi thực chất tính gì đó tới, ta xem người cũng trắng tốt nghiệp."

"Là."

Đường Xuyên con cảm giác mình trái tim nhỏ run lên, bần tâm gật đầu xác nhận.

Cũng không quản phòng trong mấy người, Tần Phong nghênh ngang ly khai, Đường Xuyên nhìn Dương Công Thành, nhún vai, nói: "Thành thúc, ta xem ngài cũng đừng mạnh miệng, cũng đừng làm ta khó xử."

"Đường Xuyên!" Dương Công Thành nhìn lên Tần Phong đi, đứng lên chỉ vào Đường Xuyên mũi mắng: "Người cái phản cốt tử."

"Thành thúc, nói chuyện chú ý một chút." Đường Xuyên cười lạnh nói: "Ta họ Đường, là Thiên phủ người Đường gia, không là của người người, ta thế nào phản cốt?"

Dương Công Thành tức giận đỏ mặt tía tai, mắng: "Đường Xuyên, ta và

người phụ thân coi như là nhiều năm ông bạn già, người dám lâm trận phản chiến, xem ra ta muốn cùng phụ thân người nói một chút, không thì người tiểu bối này quả thật muốn bay lên trời."

Đường Hạo cũng vì Dương Công Thành kêu oan, dù sao thật tốt Đường Xuyên liền động tay đều không có động thủ liền lâm trận quay giáo, bán đứng Dương Công Thành cái đày hướng lên trời, bất quá hẳn cũng biết Đường Xuyên tuy rằng phong cách Tà, nhưng cũng sẽ không dính vào, huống chi cùng Dương Công Thành còn có Hưởng gia Hợp Tác công việc lên, Đường Xuyên làm như vậy tự nhiên có đạo lý của hẳn. Bất quá Đường Xuyên hiển nhiên lười giải thích, lạnh lùng nói: "Thành thúc, ta tôn kính người tên là người một tiếng Thành thúc, ta hiện tại hô người một tiếng lão gia hỏa người cũng phải cho ta bị, ta Đường Xuyên xem người cùng ta phụ thân giao tình lên, cho người mấy phần mặt mũi, không thì người cho là người cái này chỉ biết là chơi nữ minh tinh lão già kia có bao nhiêu bản lĩnh?"

Nhìn Dương Công Thành tức giận thở mạnh, Đường Xuyên thẳng thắn một cước đá vào bụng hẳn lên, vừa mới người này muốn kéo mình hạ thủy, hơn nữa nếu không phải là bởi vì cái này lão già kia cũng không đến mức chọc tới cái kia cả đời không muốn khi nhìn đến ác ma, nghĩ vậy Đường Xuyên chính là một trận rùng mình, tức giận lại bỏ thêm mấy đá, mắng: "Giao không giao ra?"

Đường Hạo nhìn nhìn như đã chững chạc Đường Xuyên còn cùng trước đây liếc mắt, nhất thời đánh cái né tránh.

Mà bên kia, Tần Phong rất nhanh tìm được rồi Liễu Băng Băng đoàn người, mấy người đã không có gì đáng ngại, đang cùng Liễu Băng Băng nói chuyện phiếm, chiếu chiếu bộ dạng thẻ kí tên, Tần Phong coi như là yên tâm lại, vỗ Thiệu Vĩ vai, nói: "Ca ca lần này hại các người chịu tội, nơi này là 300 vạn, cái kia lão gia hỏa bồi thường tiền thuốc men cùng tổn thất tinh thần phí, cầm một hồi phân ah."

"A?"

Mấy người nhất thời sừng sốt.

Cộng thêm Đường Tiểu Vũ, một người này thì phải 50 vạn, mấy người gia đình phổ thông, hơn nữa còn là học sinh, nhìn Tần Phong đưa tới 300 vạn chi phiếu có chút không biết làm sao, cũng muốn phân xuống tới 50 vạn nên thế nào tiêu xài?

Nếu như Mạnh Chiêu Quân tại đây, thấy như vậy một màn, nàng nhất định sẽ hoài nghi Tần Phong tại Dương Công Thành chỗ đó xảo trá bao nhiêu tiền, chắc chắn sẽ không là 300 vạn!

"Nhiều như vậy?" Thiệu Vĩ cầm chi phiếu, nuốt ngụm nước miếng: "Thế nào nhiều như vậy?"

"Không tiền đồ, muốn tin tưởng mình giá trị cái giá này, hãy người ta tốt xấu là Ngu Nhạc Đại Hanh, Dương Công Thành nghe qua sao? Bưng ra nhiều ít đại minh tinh, khẳng định không quan tâm cái này 300 vạn." Tần Phong hàm hồ nói thêm: "Cầm ah chơi đi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 191: Tần Hiệu Trưởng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 191: Tần hiệu trưởng

Mới ra y viện đại lâu.

Tần Phong cùng đã vũ trang hoàn toàn thay đổi Liễu Băng Băng đang định ly khai, lại nhìn thấy không ít người đang cầm trong tay hoa tươi tới rồi.

"Có phải tới tìm người ah?" Tần Phong trêu chọc hỏi.

Liễu Băng Băng mang kính râm cùng khẩu trang, nhìn không ra biểu tình tới, gắt giọng: "Bọn họ chắc là Hương Thiên Nguyệt phấn ty đoàn, ngày hôm qua người đem Hương Thiên Nguyệt chinh thám như vậy, diễn xướng hội tạm dừng, chủ sự phương thuyết Hương Thiên Nguyệt thân thể có bệnh nhẹ, hơn nữa vì ngăn chặn bọn họ miệng, còn suốt đêm cho Hương Thiên Nguyệt ngụy tạo một phần bệnh lịch, nói trước đây không công bố ra không muốn người ái mộ lo lắng, Hương Thiên Nguyệt quan hệ xã hội đoàn đội từ trước đến nay cường đại, trong một đêm cũng đã rộng mà cáo chi, đồng thời lấy được đại bộ phận người ái mộ lượng giải cùng đồng tình."

Tần Phong nghe lú lười, nói: "Cái này vòng giải trí còn có chuyện thật sao?"

"Cũng không hoàn toàn là giả, đại bộ phận hay là thật." Liễu Băng Băng nghiêm trang nói: "Nhưng là muốn tại vòng giải trí bò cao, nịnh nọt lại không thể tránh né, ai cũng không muốn đắc tội ai, nhất là Hương Thiên Nguyệt loại này vòng giải trí trùm đệ tử, cho nên trong vòng không ít người lý giải Hương

Thiên Nguyệt bản tính, nhưng không ai sẽ đi vạch trần hắn."

Hai người xem Hường Thiên Nguyệt người ái mộ tràn đầy thành kính, trong lòng buồn cười, cũng không muốn bao lâu lưu, đang muốn ly khai, 1 cái thanh âm quen thuộc truyền đến: "Tần hiệu trưởng."

"Ân?" Tần Phong sửng sốt, xoay người nhìn thấy Bạch Nhược Thủy còn có đem qua 3 người, kia Dương Dương thấy Tần Phong bên cạnh vũ trang nghiêm nghiêm thật thật Liễu Băng Băng kéo Tần Phong cánh tay, lòng cảnh giác cũng thoáng buông lỏng một ít.

"Bạch bạn học, các người đây là?" Tần Phong thấy Bạch Nhược Thủy sau lưng cô nương kia tay nắm một bó hoa tươi, tò mò hỏi.

"Ta người bạn tốt này là Hường Thiên Nguyệt người ái mộ, nghìn dặm xa xôi tới rồi chính là vì xem Hường Thiên Nguyệt diễn xướng hội, lại nghe nghe thấy Hường Thiên Nguyệt bệnh cũ tái phát, đây không phải là cùng Hường Thiên Nguyệt phẫn ty đoàn tới an ủi tượng gỗ." Bạch Nhược Thủy giải thích: "Người ở đây?"

"Bằng hữu ta xuất viện, cho nên tới nhìn."

Tần Phong tùy ý nói: "Các người hiện tại phòng chùng cũng không thấy được Hường Thiên Nguyệt, nghe nói bệnh thật lợi hại."

"A?" Kia Hường Thiên Nguyệt nữ người ái mộ nhất thời quá sợ hãi: "Thực sự rất nghiêm trọng sao? Có không có mạng sống nguy hiểm?"

"Ta cũng không phải thầy thuốc." Tần Phong buồn cười nói: "Phòng chùng không có gì sự."

"Này, người lại vẫn cười ra tiếng." Nữ sinh kia hiển nhiên có chút bất mãn Tần Phong trên mặt mang vui vẻ, cau mày nói.

Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Ta lại không phải của hắn người ái mộ."

"Vây người cũng không có thể cười." Nữ sinh hiển nhiên đã luân lạc tới nào tàn phần tình trạng, bất mãn nói: "Người ta đều bệnh nặng, người lại vẫn cười, rõ ràng chính là nhìn có chút hả hê."

Bạch Nhược Thủy sắc mặt đổi đổi, bận tâm đẩy một cái nữ sinh kia, Tần Phong bĩu môi, cái này nếu để cho người biết hẳn căn bản không bệnh mà là bị đổ mấy cái chai rượu, người còn không được tìm ta liều mạng? Bạch Nhược Thủy mang theo xin lỗi nói: "Không có ý tứ, bằng hữu ta quá lo lắng thần tượng nàng."

"Tần hiệu trưởng!"

Lúc này một tiếng vang dội tiếng la truyền đến.

Đường Xuyên rất sợ người khác nghe không được, trên thực tế ở trường học thời điểm ai không dám thấy hẳn không hô hiệu trưởng ai đều phải xui xẻo, đương nhiên vượt qua Tần Phong tâm tình không tốt thời điểm muốn bỗng nhiên hô một câu, vậy cũng phải nghỉ việc, Đường Xuyên không dám không hô, vội vã đi tới Tần Phong trước người, nói: "Hiệu trưởng, ngài chuyện phân phó ta đều làm xong, cái kia lão gia hỏa cùng Hường."

"Khái khái." Tần Phong ho khan một tiếng.

Đường Xuyên trà nói duyệt sắc công phu cũng có vài phần hỏa hậu, đang nhìn Tần Phong bên cạnh mấy người trong có người tay nắm hoa tươi, nhất thời minh bạch Tần Phong ý tứ, nói: "Cái kia lão gia hỏa đã Hường chúng ta bảo đảm, sẽ không tại phân biệt sai, được rồi, đây là u bàn."

"Người thật là hiệu trưởng?"

Bạch Nhược Thủy bình thường hô hoá Tần Phong Tần hiệu trưởng càng nhiều hơn chính là xuất phát từ trêu chọc, làm chính mắt thấy được có người cung kính gọi hẳn là hiệu trưởng thời điểm, Bạch Nhược Thủy nghĩ có chút

không hiện thực, hẳn thật là hiệu trưởng? Nhớ tới tại trong thao trường cùng hẳn quen biết quá trình, Bạch Nhược Thủy đầu tiên là khuôn mặt đỏ lên, nghĩ nếu là hẳn hiệu trưởng vậy quá lắm người con em.

"Đó là đương nhiên." Tần Phong tự sửa cổ áo, lạnh nhạt nói: "Lẽ nào ta không giống sao? Đường Xuyên người nói ta như không giống?"

"Không có giống không giống, Tần hiệu trưởng chính là hiệu trưởng." Đường Xuyên bặt tâm nói.

Nếu dám nói 1 cái như chữ, Đường Xuyên nghĩ tràn đầy sẽ mệnh tang tại chỗ.

"Người là cái gì trường học?" Bạch Nhược Thủy trợn mắt hốc mồm hỏi.

"Tiểu học giáo, ở nông thôn, thầy trò cộng lại bất quá mấy trăm người." Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Hơn nữa điều kiện quá kém, trước đây sơn thôn các học sinh bò trên sơn đạo học xuất hiện sự cố, tạo thành hơn học sinh tử vong, lại có học sinh bởi vì sinh hoạt khó khăn trở ra học, lòng ta có hổ thẹn không phải là khối kia liệu, tự nhận lỗi từ chức, ai, nghĩ tới đây, trong lòng ta mỗi ngày liền mơ hồ làm đau, đáng tiếc ta Hoa Hạ mệnh mông lễ nghi văn hóa đại quốc, nghèo khó khu giáo dục sự nghiệp có phải khi nào khả năng chấn hưng."

Đường Xuyên nheo gờng mặt, căn bản không dám cười. Liễu Băng Băng đeo kính mát cùng khẩu trang, cũng chiếm cứ ưu thế, chỉ là thân thể tại hơi chút run, tức giận Tần Phong âm thầm trừng nàng liếc mắt. Bạch Nhược Thủy xem Tần Phong kia cổ ngày tận thế không giống là khai man, nàng vốn là thư hương môn đệ, lại là giáo dục thế gia, trong lòng tự có khe rãnh, hôm nay nghe nói Tần Phong nói, đúng là dâng lên một cổ cộng minh, giọng nói cũng mang theo vài phần tôn kính nói: "Đúng vậy, Tần tiên sinh nói quá có đạo lý, quốc gia tương lai ở chỗ giáo dục, thế nhưng, lại có bao nhiêu yêu thích đọc sách hài tử chịu sinh hoạt khó khăn, phải để quyển sách trên tay xuống tịch? Cầm sách lên, bọn họ nhưng không cách nào sinh tồn được, đây là bực nào sai lầm việc."

Nói đến đây, Bạch Nhược Thủy trong mắt lóe lên lướt một cái bi phần.

Tần Phong cùng Đường Xuyên hai mặt nhìn nhau.

Chúng ta trường học cũng không phải là một tầng thứ mặt, nói tại xa một chút căn bản thì không phải là 1 cái thứ nguyên.

"Tần tiên sinh, ngài trường học ở nơi nào? Ta có thời gian muốn đi xem." Bạch Nhược Thủy nhìn Tần Phong, kiên định nói: "Ta nghĩ là những hài tử kia mang đi một phần hi vọng."

Đường Xuyên đơn giản tới cái mắt nhìn mũi, không nói được một lời.

Tần Phong tâm tư nhanh quay ngược trở lại, nhân tiện nói: "Ai, trường học đã một lần nữa cải biến, hơn nữa Hương Chính Phủ cùng Huyện Chính Phủ cũng vì các học sinh đánh ra một cái học ở trường con đường, Bạch bạn học có phần này tâm, liền là cái khác những muốn đó đến trường nhưng không cách nào đi học bọn nhỏ mang đi một phần ánh rạng đông ah." Lại nói, Tần Phong lôi kéo bên cạnh Liễu Băng Băng, vừa đi vừa nói chuyện: "Bạch bạn học, ta còn có việc phải đi trước, cáo từ."

"Tần tiên sinh, trước đây có không kính địa phương, ngài chớ để ý." Bạch Nhược Thủy nhớ tới trước khi còn nhiều hơn lần trêu chọc Tần hiệu trưởng, trong lòng có vài phần hổ thẹn, bậm tâm nói.

Tần Phong nghe não nhân đau, trời biết xảo nói dối dĩ nhiên có thể gây nên Bạch Nhược Thủy tôn kính, hào phóng khoát tay áo, một quả sừng chờ Bạch Nhược Thủy nhìn không thấy sau, Tần Phong mới là thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ ngực, nói: "Tốt huyền, thiếu chút nữa ta đây 4 tốt thanh niên hình tượng liền sụp xuống."

"Ai cho người lừa dối người đâu." Liễu Băng Băng lấy xuống kính râm, liếc trắng mắt, nói: "Người a, vừa mới viện đại một bộ, sợ là vị kia Bạch bạn học tin là thật, nhìn người sau này thấy nàng còn có thể hay không xảo đi xuống."

Tần Phong lơ đãng, nghĩ thầm lừa dối một cái tiểu cô nương bản lĩnh ta vẫn phải có.

Hai người cũng không có ở trong bệnh viện bao lâu lưu, Tần Phong bày đặt tài xế có sẵn phân phó, làm Đường Xuyên đầu tiên là lái xe đưa Liễu Băng Băng hồi khách sạn, dù sao Joseph phái người đưa tới 3 phần kịch bản nàng cần chọn lựa ra một phần tới, chờ Đông Thiên Thị chuyện tình kết thúc liền muốn đứng dậy đi trước Hollywood chuyên tâm chụp đùa giỡn, Tần Phong cũng không có quấy rầy nàng, sau đó phân phó Đường Xuyên đi nam thiên tiêu khiển cao ốc.

Đường Xuyên cũng nghĩ đi, bằng thân phận của mình cùng người làm tài xế quá biệt khuất, thế nhưng hãnh thật không dám.

Không thể làm gì khác hơn là lảo lảo thật thật lái xe đi nam thiên tiêu khiển cao ốc, chờ hai người xuống xe, Đường Xuyên do dự một chút, liều mạng đi hai bước đến rồi Tần Phong trước mặt, nói: "Tần hiệu trưởng, trước khi đệ đệ ta chuyện tình, ta sẽ giáo huấn hẳn, hơn nữa ngài yên tâm, hẳn sẽ không đang dây đưa Lưu Linh."

"Chuyện hợp tác nên tiếp xúc liền tiếp xúc, những thứ khác một vừa hai phải, ngoài ra người đệ đệ chuyện ta cũng không coi ra gì." Tần Phong bĩu môi.

Đường Xuyên mí mắt nháy nháy, không coi ra gì người đem Đường gia lão đầu đánh thảm như vậy? Kỳ thực Đường Xuyên nghe xong Đường Hạo tự thuật sau, vẫn là không nhịn được toàn thân giật mình một thân mồ hôi lạnh, Đường Hạo dám sai sử người đi âm Tần Phong, nếu như Tần Phong trước kia tính tình còn không được khuấy Đường gia đày triêu thiên?

Hai người vừa vào cao ốc liền đưa tới không bộ phận người chủ ý.

Tần Phong tạm không nói đến, thân phận của Đường Xuyên có thể không phải xem thường, Thiên phủ Đường gia đại thiếu gia, Á Châu hắc đạo liên minh năm 2 cái ghế, Á Châu hắc đạo uy tín lâu năm gia tộc, tuy rằng gia tộc sinh ý đã hoàn toàn tẩy trắng, nhưng Đường gia tại hắc đạo liên minh trong như trước có

hết sức quan trọng địa vị.

Mã Khôn nhìn thấy Tần Phong một cước đá văng phòng làm việc của mình đại môn, tức giận đang muốn giận dữ, lại thấy Tần Phong phía sau mặt không biểu tình lãnh khốc Đường Xuyên, lại là nhú nhú mày.

"Tiểu tử kia tối hôm qua lên thiếu bao nhiêu tiền?"

Tần Phong đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon.

Mã Khôn cũng không phản ứng hẳn, mà là đi tới Đường Xuyên trước mặt, nói: "Đường Đại Thiếu, tối vì sao không nói trước thông báo một tiếng? Ta nhưng là phải hảo hảo khoản đãi Đường Đại Thiếu gia."

"Ta chỉ là phụng bồi hiệu trưởng tới, không là cái gì Đường Đại Thiếu." Đường Xuyên thản nhiên nói: "Mã Phó Bang Chủ còn là trả lời chúng ta hiệu trưởng vấn đề tốt."

"Hiệu trưởng?"

Mã Khôn trợn mắt hốc mồm nhìn nhàn nhã thong dong ngồi ở chỗ kia Tần Phong, không thể tin nói: "Hắn? Các người hiệu trưởng?"

"Không sai." Đường Xuyên đáp.

"Người không tin ta đánh người." Tần Phong trợn mắt, sợ Mã Khôn bận tâm lui về phía sau vài bước, bận tâm nói: "Đêm qua tiểu tử kia tổng cộng thua hơn 200 vạn, hiện tại tại trong sáo phòng cùng mấy người cô nương hú hí, chúng ta đã chuẩn bị xong 1 cái kẻ gỗ, còn tìm 1 cái 3 tuyến nữ minh tinh, sẽ chờ Lữ Hạc mắc câu đây."

"Hôm nay tranh thủ khi hắn thua lên một điểm, làm hắn kiếm nhiều một chút mặt mũi." Tần Phong gật đầu: "Trẻ nhất bất quá tối ngày một, duy nhất tặc hắn 1 cái ức, đến lúc đó chờ hắn tỉnh ngộ lại cũng đã chậm."

Mã Khôn bận là một bộ thật sâu chấp nhận bộ dáng gật đầu.

Lúc này cửa phòng làm việc mở ra, Lưu Linh đi đến, nhìn thấy Tần Phong chỉ điểm giang sơn tứ thế cùng Mã Khôn khiêm tốn thụ giáo dáng dấp, trong lòng một trận buồn cười, bất quá trên mặt vẫn là lạnh như băng sương, nói: "Đường tiên sinh."

"Lưu tiểu thư khách khí." Đường Xuyên đối cái này nữ ma đầu còn là vẫn duy trì nhất định tôn kính, nói.

"Đường tiên sinh lần này đột nhiên đến thăm?" Lưu Linh lời còn chưa nói hết, Đường Xuyên liền đoạn mà nói: "Lưu tiểu thư không cần đa tâm, ta chỉ là bồi Tần hiệu trưởng tới, tư nhân thân phận."

Lưu Linh sửng sốt, thấy lúc này tại chính lý cổ áo lộ vẻ bản thân mặt người dạ thú Tần Phong, trợn mắt hốc mồm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 192: Mặt Người Dạ Thú

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 192: Mặt người dạ thú

"Linh Linh."

Một tiếng buồn nôn la lên, làm Đường Xuyên cùng Mã Khôn nhất thời toàn thân cả người nổi da gà. Bất quá ngay sau đó Mã Khôn liền tức giận sôi lên, người nha khi dễ ta Nam Hoa Bang không ai là đối thủ của người muốn làm gì thì làm cũng thì thôi, còn dám khi dễ bang chủ của chúng ta, Mã Khôn tức giận sẽ sao dao nhỏ cùng Tần Phong liều mạng, mà Đường Xuyên còn lại là trấn định hơn, ngay cả Lưu Linh cái này nữ ma đầu thủ đoạn chi tàn nhẫn khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật, thế nhưng tại Tần Phong trước mặt, Đường Xuyên cũng không cảm thấy nàng có thể chiếm thượng phong.

Lưu Linh có chút đau đầu, xác thực nói Tần Phong quá vô lại, nàng quá bất đắc dĩ.

"Linh Linh buổi tối có thì giờ rảnh không? Cùng nhau ăn bữa cơm làm sao?"

"Không thời gian."

Lưu Linh chịu đựng giết hấn tâm nghĩ, quay đầu nhìn về Đường Xuyên, nói: "Đường tiên sinh có thì giờ rảnh không?"

"Khái khái." Tần Phong ho khan hai tiếng, Đường Xuyên tâm lý bồn chồn, không dám vi phạm Tần Phong ý tứ, không thể làm gì khác hơn là nín một cổ tử phiến muện, nói: "Khả năng làm Lưu tiểu thư thất vọng rồi, ta còn có việc tư

phải xử lý, về phần Hợp Tác công việc, ta thì sẽ đang tìm Lưu tiểu thư trao đổi."

Lưu Linh liếc mắt một cái Tần Phong, thản nhiên nói: "Người có chuyện gì sao?"

"Ta không sao, rất rảnh rỗi." Tần Phong bặt tâm nói.

"Ta bên này bề bộn nhiều việc, nếu như không có chuyện gì người có thể ly khai." Lưu Linh lạnh lùng nói.

Tần Phong chần nghẹn á khẩu không trả lời được, nhìn Lưu Linh chột cười khổ một tiếng: "Đường Xuyên, chuyện của chính các người liền nói chuyện ah."

"Là."

Đường Xuyên lên tiếng.

Trái lại Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, xoay người ly khai Mã Khôn phòng làm việc, Lưu Linh nhìn hẩn bất đắc dĩ rời đi dáng dấp, trong lòng dâng lên vẻ đắc ý, nhìn Đường Xuyên cùng Mã Khôn nũng nịu hừ một tiếng, bất quá trên mặt không có gì biểu tình, Mã Khôn có lẽ là nhìn ra cái gì tới, nói: "Bang chủ, Đường tiên sinh các người trao đổi, ta đi cùng Tần Phong thương lượng một chút Lữ Hạc chuyện tình."

Sau khi nói xong liền vội vã chạy ra ngoài, rất nhanh đang đánh cuộc tràng phòng làm việc tìm được thưởng thức đến bài pu-khơ Tần Phong, mà một bên Phương Hà đang ở nói với Tần Phong tối hôm nay kế hoạch cụ thể: "Ta tất cả an bài xong, lần này kẻ ngốc là người của chúng ta, thân phận 1 cái nhà giàu mới nổi bao nuôi 1 cái nữ minh tinh, tối hôm nay sẽ nhắm vào Lữ Hạc, kia 3 tuyến nữ minh tinh đáp ứng nói chỉ cần cho nàng 70 vạn, nàng nguyện ý bồi Lữ Hạc ngủ cả đêm. 2 cái nhà giàu mới nổi, Lữ Hạc nếu như thắng, còn cướp đi kẻ ngốc nữ nhân bên người, phỏng chừng sẽ càng đắc ý, tối mai tạc hẳn 1 cái ức cũng không là vấn đề."

"Có thể tạc nhiều ít tạc nhiều ít." Tần Phong trầm giọng nói: "Làm Hà Linh Yến vào chỗ chết rớt ** canh."

"Người yên tâm, Lữ Hạc tiểu tử kia chặn Hà Linh Yến mê đã không giống dạng, đến bây giờ còn tại gian phòng trong không đi ra." Phương Hà hèn mọn cười nói: "Ta còn ở trong phòng thả lỗ kim cameras, cái kia 3 tuyến nữ minh tinh nói cho nàng cho nhiều nàng 30 vạn nàng sẽ cùng ý phương pháp ghi hình, người có muốn nhìn một chút hay không tối hôm qua? Người đừng nói Lữ Hạc tiểu tử này năng lực mã mã hồ hồ, bất quá thủ đoạn đa dạng rất, có giúp di tình."

"Dựa vào, ta đối với người biến thái như vậy." Tần Phong mắng.

Trái lại một bên Mã Khôn trợn mắt, nói: "Trách không được tối hôm qua lên cho người đi ra uống rượu không được, một hồi cho ta bản chính một phần."

3 người ở đây hàn huyên không sai biệt lắm có hơn hai giờ, đến trưa tùy ý ăn một ít, không bao lâu thời điểm Đường Xuyên từ trên lầu đi xuống, hiển nhiên nên nói đã nói không sai biệt lắm, về phần nói có thuận lợi hay không, Tần Phong cũng không coi ra gì, trái lại hỏi: "Lưu Linh đây?"

"Bang chủ có nghỉ trưa thói quen, người muốn làm gì?" Mã Khôn vẻ mặt cảnh giác nhìn Tần Phong.

Tần Phong nhún vai: "Ta là quan tâm bang chủ của các người, nếu như vậy ta liền đi, Mã Khôn a, người xem Đường Xuyên hôm nay cái thế nhưng mới vừa xuống phi cơ, người buổi chiều nếu như không có việc gì liền dẫn hắn đi thư thả một chút, tăng tiến tăng tiến cảm tình nha. Ta cũng trở về nhà giấc ngủ."

Mã Khôn nghĩ có đạo lý, Đường Xuyên nghe nói là Tần Phong ý tứ cũng không dám cự tuyệt, Tần Phong tùy ý nhiều lời vài câu liền chạy trốn, bất quá không bao lâu thẳng nhãi này lại lén lén lút lút chạy trở về, thừa dịp Mã Khôn mang theo Đường Xuyên đi tiêu sái, lén lén lút lút vào thang máy, lúc này lúc nghỉ trưa giữa, đỉnh tầng cực kỳ an tĩnh, Tần Phong lại là thủ đoạn bí ẩn, tránh thoát một ít màn hình cameras, cũng tại sát vách một gian phòng làm việc bò 18

tầng cửa sổ xông vào Lưu Linh phòng làm việc.

Nhìn thoáng qua bên trong phòng làm việc không có một bóng người, bất quá ở trong phòng làm việc có Lưu Linh một căn phòng ngủ, là khóa chặt, Tần Phong trước đem phòng làm việc từ bên trong khóa gắt gao, lại là rón rén đi tới tiểu môn trước, nhẹ nhàng nhìn vặn phát hiện bên trong chặn khóa lại, Tần Phong âm hiểm cười một tiếng, móc ra cái chìa khóa vòng bẻ thẳng sau, tại ổ khóa nội nhẹ nhàng run lên, cửa phòng ứng tiếng mà mở.

Tần Phong lòng dạ hẹp hòi, hôm nay cái ăn tức, hẳn tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, đi vào cửa phòng lại thận trọng đóng cửa, một bộ động tác tại nhiều lần yêu đương vụng trộm hành vi trong đã sớm luyện liền lô hỏa thuần thanh, không có tiếng vang nào, ngay cả hô hấp đều khống chế tại 1 cái nhỏ không thể tra tiết tấu trong, lúc này Lưu Linh đang nằm ở trên giường, trên người che lấp 1 tầng mềm mại tơ ngỗng chặn.

Toàn bộ phòng ngủ trang sức rất đơn giản, chỉ là Lưu Linh tại phòng làm việc phòng nghỉ, từ xây thành đến bây giờ không có một người nam nhân tiến đến qua, Tần Phong là người thứ nhất, bất quá Tần Phong cũng vô tâm tình đi tự hỏi điểm này, nhìn quanh quẽ gương mặt của có nhân nhật đỏ ửng, buổi sáng tại Liễu Băng Băng trên người không phát tiết Hỏa tại một lần thiêu đốt, nhẹ nhàng cởi ra Lưu Linh chặn mềm trên người, lại phát hiện cô nàng ăn mặc một thân mềm mại tia chất áo ngủ, màu đen lồi ty nội y như ẩn như hiện.

Tần Phong nhịn không được nuốt ngụm nước miếng, một đôi tay thận trọng leo lên cao phong.

Trắng mịn như nhét lên tô.

Ngay cả cách quần áo, Tần Phong đều không khỏi không cảm khái một phen.

Làm như cảm giác được dị vật xâm lấn, Vốn dĩ đóng mắt ngủ say Lưu Linh bỗng nhiên mở mắt, lại thấy Tần Phong tên khốn kiếp này không biết lúc nào xuyên ngồi ở trên người của mình, An Lộc Sơn chi trảo đã xâm chiếm mình **

bộ vị, khuôn mặt đỏ ửng trong nháy mắt lui tán, ngược lại biến thành quạnh quẽ cùng phần nộ, rầm trời: "Lăn xuống đi."

"Trước khi như thế làm ta tại đệ tử của ta trước mặt thật mất mặt, người cho ta Tần Phong đơn giản như vậy thì để xuống, quá đề cao lòng mặt." Tần Phong không biết xấu hổ thừa nhận bản thân lòng dạ hẹp hòi, cười lạnh nói: "Ta tốt Linh Linh, người nói ta nên thế nào trừng phạt người?"

Lưu Linh tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, lạnh như băng nhìn Tần Phong, vươn tay muốn phản kháng, lại bị Tần Phong đặt ở trên giường, thân thể dán chặt, Lưu Linh cảm giác được Tần Phong trên người nhiệt độ còn có ổn trọng tiếng hít thở, trong lòng khó tránh khỏi nổi danh một cỗ ý xấu hổ, bất quá vẫn là lạnh như băng nói: "Tần Phong, người đi xuống cho ta, bằng không."

Thế nhưng nói còn chưa dứt lời, Tần Phong cũng đã hôn hôn lên.

Lưu Linh thân thể chặn đặt ở dưới thân, nỗ lực giãy dụa, nhưng không cách nào lay động Tần Phong lực lượng cường đại, ngược lại thì làm Tần Phong cảm giác được một ... khác lần tư vị, hôn môi cũng bộc phát kịch liệt.

Hấp thu trong miệng mùi thơm, cảm thụ được Lưu Linh Vốn dĩ lạnh lẽo đôi môi dần dần thay đổi lửa nóng, Tần Phong trong lòng không khỏi một trận mãnh liệt chinh phục cảm thán nhiên mà phát, đợi tách biệt sau, cúi đầu nhìn dưới thân Lưu Linh, cười lạnh nói: "Không cho mình nam nhân mặt mũi, có biết hay không sai rồi?"

"Tần Phong!"

Lưu Linh cảm giác mình khuôn mặt như là thiêu đốt thông thường, nhưng lý trí không ngừng khắc phục đến bản thân lãnh tĩnh, Vốn dĩ tràn đầy một vẻ bối rối ánh mắt cũng trong nháy mắt lạnh xuống tới, nói: "Ta và người không có bất cứ quan hệ gì, người đi xuống cho ta!"

"Tốt." Tần Phong trợn mắt, ôm lấy Lưu Linh, Lưu Linh giãy dụa bất quá, sợ

hãi trong chần Tần Phong trở mình tử, bụng đặt ở trên đùi hẳn, cái mông thật cao giơ lên, còn không chờ nói chuyện, Tần Phong một cái tát liền vỗ tới, Lưu Linh mở to hai mắt nhìn, nhìn chằm chằm Tần Phong tràn đầy không thể tin ánh mắt, bản thân đường đường Nam Hoa Bang bang chủ, vạn người bên trên, lại bị tên khốn kiếp này đánh cái mông!

Thậm chí đã làm tốt buổi chiều chần tên khốn kiếp này chơi đùa chuẩn bị, thế nhưng nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới dĩ nhiên sẽ bị đánh đòn, chỉ là kế tiếp cái mông lại là tê rần, Lưu Linh biết đây không phải là nằm mơ, tức giận giương nanh múa vuốt muốn tránh thoát mở, nhưng rất nhanh lại bị Tần Phong một tay đè lại, lại là trơ mắt thiết thiết thật thật cảm giác mình cái mông bị đánh.

"Tần Phong, ngươi cái vương bát đản!"

"Còn dám mạnh miệng."

Tần Phong cắn răng một cái, tay lại là rơi xuống: "Có biết hay không sai rồi?"

"Tần Phong, ngươi vương bát đản!" Lưu Linh hai cái tay cầm lấy khăn trải giường, nghiêng răng nghiêng lợi, trong ánh mắt bộc phát băng lãnh, cũng không cách nào hình dung Tần Phong bây giờ ti tiện hành động, chỉ là kia phần cảm thấy thẹn lại cũng khó mà che giấu, Tần Phong hừ hừ cười nhạt không ngừng, hiển nhiên không dự định cứ như vậy bỏ qua, cũng vén lên của nàng áo ngủ, màu đen lộ ty nội y hiển nhiên bao vây không được cái mông đầy đặn, Tần Phong nhịn không được vuốt ve một chút, Lưu Linh nhất thời toàn thân run lên, lúc này Tần Phong thậm chí ác ý muốn nếu như lúc này là Lâm Lăng Tuyết, Con Mụ phỏng chừng sắp **.

Cảm thụ cái mông đầu tiên là chần xoa, sau đó lại bị vỗ một cái, đau rát đau làm Lưu Linh nhịn không được rên rỉ một tiếng, sau đó vẻ mặt đỏ bừng, tức giận nói: "Tần Phong, ngươi có phải là nam nhân hay không!"

"Cái gì?" Vừa nghe mình ở trên giường chủ đạo địa vị thân phận bị nghi vấn, Tần Phong trợn mắt, Lưu Linh sợ trái tim nhỏ vừa nhảy, Tần Phong lại một cái tát vỗ xuống, hung hãn nói: "Người nói ta không là nam nhân?"

"Người buông!" Lưu Linh tức giận nói: "Nếu như người là nam nhân, liền mau buông ra cho ta."

"Buông người ra ta mới không phải nam nhân, xem ra đánh đòn người còn không nghe mà nói, hừ."

Một tiếng hừ lạnh, sợ Lưu Linh lại là run rẩy, ra sức giãy giụa vài cái cũng tránh ra khỏi Tần Phong ràng buộc, thế nhưng chỉ là mới vừa xoay người lại, Tần Phong cũng đã đè ép xuống tới, áo ngủ đã rải rác không ngừng, cả người chần chừ xuống giường, nhìn gần trong gang tấc khuôn mặt, Lưu Linh tâm lý cảm thấy thẹn đã đến nhất định tình trạng, nhưng rất nhanh lại áp chế xuống tới, đúng là chần nằng sanh sanh áp chế đến mặt không biểu tình, thản nhiên nói: "Nháo đủ chưa."

"Tốt Linh Linh, sau này bất luận từ lúc nào địa phương nào đều phải cho mình nam nhân mặt mũi." Tần Phong một tay nhẹ nhàng vuốt ve gò má của nàng, hôn môi một chút ánh mắt của nàng, nói: "Ta không là cái gì lòng dạ rộng lớn nam nhân, bất quá lần này trước tha thứ người, ngoan, làm ta ôm người ngủ."

Tần Phong thanh âm tựa hồ có Ma lực, Lưu Linh nghe đầu óc rất nhanh thì mơ mơ màng màng, dĩ nhiên theo bản năng ôm lấy Tần Phong, dựa sát vào nhau tại trong ngực của nàng.

Bất quá rất nhanh nàng cảm giác mình nội y không biết lúc nào bị bắt xuống tới, toàn thân cao thấp chỉ 1 tầng mềm mại áo ngủ cũng đã không cách nào đưa đến che giấu tình trạng, Vốn dĩ hơi nhắm lại hai mắt bỗng nhiên mở, tức giận nhìn Tần Phong, bất quá lại phát hiện, là lúc đã tối.

"Tần Phong, người cái vương bát đản." Lưu Linh lạnh như băng quát một

tiếng.

Nhưng bất quá trong nháy mắt, lạnh như băng tiếng quát đã chuyển thành mê người thờ dốt.

Không mặt người dạ thú, sao có thể xứng với ta Tần hiệu trưởng đại danh?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 193: Người Có Nghĩ Là Làm Bạn Trai Ta

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 193: Người có nghĩ là làm bạn trai ta

Hôm nay cái Nam Thiên tiêu khiển cao ốc toàn bộ như cũ, chỉ là thoáng cái biến gọi làm 18 tầng mấy người công nhân có chút không khỏe, bởi vì luôn luôn hai điểm đúng giờ sẽ ngồi tại phòng làm việc xử lý công việc Lưu Linh tựa hồ ngủ rất chết, hiện tại đã hơn ba giờ cũng còn không từ trong phòng nghỉ ngơi đi ra.

Bất quá không ai dám càn rỡ đi quấy rối Lưu Linh tin tức.

Cho nên cũng không người biết Tần Phong cùng Lưu Linh khoái hoạt, dĩ nhiên đối với Lưu Linh mà nói, khoái hoạt trong còn có cảm thấy thẹn cùng phần nộ.

Đáng chết này vương bát đản.

Lưu Linh toàn thân vô lực chắn Tần Phong ôm vào trong ngực, nhìn Tần Phong tay tại trước ngực mình vuốt ve, trong lòng liền hận không thể bắt tay cho giẫm đi.

Tần Phong cũng không cứng rắn đã xảy ra chuyện phát y đi loại này đi làm, hôn của nàng vành tai, nhẹ giọng nói: "Thư khó chịu?"

Lưu Linh khuôn mặt cùng hỏa thiêu thông thường, trong đôi mắt cũng hàn triệt tận xương lãnh ý, Tần Phong da mặt cũng là chịu đủ rèn luyện, không chút

phật lòng, ngược lại thì động tác càng lúc càng lớn, vuốt ve non mềm da thịt, nghe trên người hương thơm, không nhịn được nói: "Trên người thật là thơm, chính là chết ở bên cạnh người cũng cam tâm."

"Vậy người làm ta giết người." Lưu Linh cắn răng lạnh như băng nói.

Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Ý của ta là một chết tại trên người người cũng cam tâm, không phải là cho người giết chết. Người muốn mưu sát chồng, xem ra bị giáo huấn thiếu a."

Lại nói, một tay tại nàng cái mông đầy đặn hung hăng sờ, Lưu Linh cắn răng không hừ ra thanh tới.

Tần Phong cười hắc hắc, hai người lúc này đều là áo rách quần manh, da tiếp xúc tự, Tần Phong cảm giác như tại đám mây, lại thích làm như không biết mệt mỏi rã rời chuẩn bị tại ân ái một lần, Lưu Linh cảm giác Tần Phong thân thể biến hóa sắc mặt tái nhợt, lúc này đã ba giờ rưỡi, thế nhưng Tần Phong thẳng nhai này quá mức vô lại, nàng cũng bất lực, bất quá tại Tần Phong chuẩn bị giở trò thời điểm, bỗng nhiên nắm Tần Phong tay cổ tay hung hăng cắn.

Tần Phong đau rút hít một hơi khí lạnh, bận tâm tránh ra khỏi Lưu Linh miệng, thân thể về phía sau xô dịch, xem thủ đoạn đúng là ở chỗ sâu trong một tia máu, bất mãn nói: "Này, người đánh thật tính mưu sát chồng không được?"

Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, đưa qua một cái khăn giấy lau miệng ba, đem kia Tần Phong chảy ra máu lau đi, nàng cũng không biết Tần Phong tại độc Vương lần lượt tôi luyện tự, thân thể đã là bách độc bất xâm, chiếu độc Vương nói chính là Tần Phong trên người một giọt máu đều có thể giải trăm độc, đương nhiên Tần Phong cũng lười nói, hơn nữa Lưu Linh căn bản sẽ không tin tưởng, nằm lỳ ở trên giường nhìn Lưu Linh đem y phục của mình từng cái từng cái mặc vào.

"Lăn."

Lưu Linh coi hãn tiện dạng, nhịn không được mắng.

Trên thực tế Tần Phong cũng không có thể ở trên diễn vừa ra phòng làm việc ôn tồn yêu, đối mặt hãn Lưu Linh sắc mặt của có thể nói là băng lãnh đến một mức, bất quá đã mở ra hùng phong Tần Phong không để ý, tại Lưu Linh gần như giết người vậy trong ánh mắt tiêu sái ly khai, chờ Tần Phong ra thang máy mới vừa phải đi ra ngoài, lại nghe phía sau có người hô một câu: "Nhanh, đây không phải là Tần Phong Tần tiên sinh sao."

Tần Phong nhíu nhíu mày, xoay người nhìn lên, lại thấy Lữ Hạc thẳng nhãi này lúc này cảnh xuân đầy mặt ôm Hà Linh Yến đang dương dương đắc ý nhìn tràn đầy.

"Lữ tiên sinh có gì chỉ giáo?" Tần Phong lông mi giương lên, hỏi.

"Tần Phong, tới vì sao không chơi hai thanh?" Lữ Hạc hiển nhiên là bởi vì bài bạc đánh cuộc hơi có chút đắc ý, Hà Linh Yến càng phối hợp kiêu tích tích hỏi: "Thân ái, cái này là băng hữu của người sao?"

Lữ Hạc rõ ràng không thêm cười: "Băng hữu? Ta Lữ Hạc cũng không loại này băng hữu."

"Ta xem người là thiếu đánh ah?" Tần Phong nhíu nhíu mày, đi lên trước liền muốn xuất thủ, Lữ Hạc sợ lồi Hà Linh Yến lui về phía sau vài bước, lúc này Phương Hà dẫn một đám người hấp tấp xông lại, nhìn thấy Tần Phong sau, bận tâm đi tới Lữ Hạc trước người, thấp giọng hỏi: "Lữ thiếu gia, xảy ra chuyện gì?"

"Tiểu tử này uy hiếp ta muốn đánh ta." Lữ Hạc thấy người đến, nhất thời sống lưng đỉnh trực, ôm Hà Linh Yến, rầm trời: "Phương quản lý, trước người luôn miệng nói nơi này là an toàn nhất, bực này tên côn đồ tại sao lại xuất hiện ở cao ốc trong?"

Từ đêm qua bắt đầu, Phương Hà mà bắt đầu sai người bắt đầu không ngừng nịnh bợ Lữ Hạc, bản thân của hãn càng nhiều lần a dua nịnh hót.

Lữ Hạc chặn Phương Hà một mọi người đã nằm lên trời, thẳng nhãi này vốn là cái tay ăn chơi đê, như vậy chặn chúng tinh phủng nguyệt đãi ngộ, làm Lữ Hạc một mực lằng lằng, hôm nay thấy Tần Phong, cũng là chí cao ý đầy, rất có xoay người làm địa chủ tư thế, chỉ vào Tần Phong liền mắng: "Tần Phong, ta đã sớm nói ta sẽ báo thù, Phương quản lý, người còn không giáo huấn một chút hẳn."

Phương Hà trong mắt lóe lên một tia tinh quang, vung tay lên một đám người đã đem Tần Phong vây, một người trong đó có chút ngoài mạnh trong yếu, trước cho Tần Phong 1 cái xin lỗi ánh mắt, sau đó liền hung hãn nói: "Hảo tiểu tử, thật to gan, Lữ Đại Thiếu cũng dám chọc, ta xem người là chán sống."

"Làm thế nào? Nhiều người khi dễ ít người?" Tần Phong cười lạnh nói.

Lữ Hạc không thềm cười, mắng: "Là hẳn mẹ khi dễ một mình người, làm thế nào? Mẹ nó, người không phải là kiêu ngạo sao, ta xem người còn có thể hay không lớn lối."

Lại nói, Lữ Hạc muốn đi tiến lên tự mình động thủ.

Phương Hà bận tâm ngăn cản Lữ Hạc, thấp giọng nói: "Lữ Đại Thiếu, nơi này là đại sảnh, nhiều người đều nhìn đây, ngài hiện tại thân gia xa xỉ, nếu như tùy tiện động thủ khó tránh khỏi khiến người ta nói ba nói bốn, hãy chút chuyện nhỏ này làm sao có thể làm ngài tự mình động thủ?"

Lữ Hạc vừa nghe lễ độ, lại xem bốn phía có chỉ chỉ chỗ chỗ không rõ quần chúng, hừ lạnh một tiếng.

"Bắt hẳn cho ta dẫn đi, hảo hảo hầu hạ." Phương Hà âm thâm thâm nói.

Một người trong đó tiến lên đẩy một cái Tần Phong, Tần phong khí muốn phản bác, lại bị 3 4 cái người cho cái ở, lôi hướng về cách đó không xa hàng lang đi đến, mà Phương Hà còn lại là bóp mi nói: "Lữ Đại Thiếu, ta thủ hạ làm việc người yên tâm đi?"

"Ha ha ha."

Lữ Hạc cảm giác mình trước khi trong tay Tần Phong ăn tức mau tiêu phân nửa, lại là cười ha ha, móc ra một thanh tiền tới đặt ở Phương Hà trên tay:
"Phương quản lý, cho thủ hạ của người uống trà."

"Lữ Đại Thiểu quả nhiên hào phóng." Phương Hà cười híp mắt đem tiền nhét vào bản thân trong túi.

Trái lại Hà Linh Yến lôi Lữ Hạc cánh tay, bộ ngực cùng Lữ Hạc cánh tay liên tiếp đụng chạm, nũng nịu nói: "Thân ái, chúng ta đi mặt trên ah, ta nghe nói mặt trên rạp chiếu phim có mới phiên chiếu phim, người ta muốn xem chiếu bóng."

"Tốt, tốt." Lữ Hạc chặn mê thần hồn điên đảo, nuốt ngụm nước miếng, thầm nghĩ tiểu yêu tinh này thực tại là một trên giường Cực phẩm, đêm qua một phen chơi đùa thân thể đều có chút ăn không tiêu, nếu không phải là bản thân uống thuốc sợ rằng quả thật muốn mất mặt, bất quá lại nghĩ đến Hà Linh Yến ở trên giường tao sức, tâm lý một trận nhộn nhạo, sắc mị mị tại bên tai nàng nhẹ giọng nói: "Vậy chúng ta liền đi xem chiếu bóng, tại hàng cuối cùng có được hay không? Ta còn chưa có thử qua tại trong rạp chiếu bóng đây, hắc hắc."

Hà Linh Yến khuôn mặt thoáng đỏ bừng, đẩy một chút Lữ Hạc, kiều tích tích nói: "Thân ái, người thật đáng ghét."

Xem Hà Linh Yến ồm ờ, Lữ Hạc chỉ biết nàng đồng ý, sóng cười không ngừng.

Phương Hà ở một bên nghe một trận nổi da gà, bản tâm nói: "Ta liền không quấy rầy Lữ Đại Thiểu tiêu sái, có chuyện gì tùy thời hô ta."

Sau khi nói xong, Phương Hà liền vội vã chạy tới phòng an ninh, thấy Tần Phong đang ngồi ở chỗ kia hút thuốc, bản tâm nói: "Tiểu tử kia đã chặn mê thần hồn điên đảo, lần này Tần tiên sinh phối hợp tuyệt diệu, vừa mới kia khuyến khích, quả nhiên là bị oan khuất, Tần tiên sinh không đóng phim quả thực chính

là khuất tài."

"Phải không?" Đối mặt ** khóa thân vượt môn ngựa, Tần Phong thẳng thắn bỏ vào trong túi, cười híp mắt nói: "Ta cũng hiểu được ta không tiến quân vòng giải trí quá đáng tiếc."

"Hắc hắc, vòng giải trí Tần tiên sinh không tiến đáng tiếc, có muốn hay không nếm thử vòng giải trí nữ nhân tư vị? Cái kia 3 tuyến tiểu minh tinh lớn lên có thể không phải là đỉnh cao, thế nhưng ngày đó sinh mê hoặc khí chất, kia ma quỷ đáng người." Phương Hà tiện cười nói: "Ngài nếu như ưa thích, trước có thể nghiệm nghiệm hàng."

"Không hứng thú kia." Tần Phong phát hiện cái này tướng mạo có chút nhỏ nhã Phương Hà quả nhiên là hèn mọn cực kỳ, nhìn lên Lữ Hạc cùng Hà Linh Yến về điểm này chuyện hư hỏng cũng thì thôi, còn có thể đưa ra thay Lữ Hạc tiên nghiệm hàng, cái này thật là đủ hèn mọn. Bất quá Tần Phong cũng không tiện không đi nơi nào, hẳn cũng không có thể nói ta mới vừa đem các người bang hội đại tỷ đầu làm.

Hãy, trong vòng giải trí Liễu Băng Băng bất luận đáng người, khí chất, tướng mạo đều thuộc về đỉnh cao, Tần Phong đối những thứ khác vòng giải trí nữ nhân quả thật không có gì hứng thú, đứng lên nói: "Muốn nghiệm hàng người mình bây giờ phải đi ah, tối nay nàng nhưng là phải phụng bồi Lữ Hạc, ta sẽ không đoạt người vẻ đẹp, ta còn có việc, đi trước."

Phương Hà tiện tiện cười, trước đưa Tần Phong ra cao ốc, sau đó phân phó một đám thủ hạ đối Lữ Hạc chuyện tình hữu cầu tất ứng, chính hẳn cũng hướng về trên lầu khu nghỉ ngơi một gian phòng giữa cấp tốc chạy đi, hiển nhiên Tần Phong một phen đề nghị hẳn nghĩ có thể tiếp thu, vạn nhất người nữ nhân này trên giường bản lĩnh có ở đây không tận nhân ý, vậy làm sao có thể mê hoặc Lữ Hạc? Phương Hà cảm giác mình vì kế hoạch có thể kính dâng thân thể của mình.

Mà Tần Phong mở ra mình và Bôn Trì chiến đấu qua xe hướng về cách đó

không xa xưởng sửa xe chạy đi, đang nửa đường, Mạnh Chiêu Quân điện thoại của gọi lại.

"Này? Sự tình làm thế nào?" Tần Phong mở miệng lại hỏi.

"Phim ảnh ta trộm tới rồi, để lại một phần giả mạo." Mạnh Chiêu Quân nói: "Về phần những thứ khác ta bán sao một phần, chiếu một ít ảnh chụp, phóng ở nhà chính người đi lấy ah."

"Tốt Chiêu Quân." Tần Phong nhin không được thờ dài nói: "Người ở trong mắt ta đó chính là tứ đại mỹ nữ Chiêu Quân, buổi tối ta mời người ăn bữa tiệc lớn."

"Bữa tiệc lớn cũng không cần." Mạnh Chiêu Quân không khách khí cự tuyệt, bất quá rất nhanh lại hỏi: "Người Hậu Thiên có chuyện gì sao?"

"Hậu Thiên?"

Tần Phong cẩn thận suy nghĩ một chút, Hậu Thiên chắc là bắt đầu đảo loạn Lữ thị châu bảo thị trường chứng khoán bắt đầu, bất quá cái này sự tình hẳn cũng không phải là nhân viên chuyên nghiệp, nhân tiện nói: "Hắn là không có chuyện gì, có cái gì phân phó?"

Mạnh Chiêu Quân tựa hồ có chút do dự, trong điện thoại di động cũng trầm mặc một phen, Tần Phong cũng không nóng nảy, ước chừng có nửa phút trái phải, Mạnh Chiêu Quân tựa như là hạ quyết tâm thông thường: "Người có nghĩ là làm bạn trai ta?"

"Ta Đệt." Tần Phong một cước chân ga đạp, xe ở nửa đường ngừng lại, cầm điện thoại di động dứt khoát nói: "Làm a, Chiêu Quân, nghĩ không ra người cũng là tính tình ngay thẳng, ai, người nếu không chê ta hoa tâm, ta Tần Phong đời này đều tốt tốt đối với người."

"Đừng suy nghĩ nhiều, ba mẹ ta lại muốn an bài cho ta tương thân, người chỉ

là làm bộ." Nói đến đây, Mạnh Chiêu Quân không khỏi sâu hơn giọng nói:
"Người tốt nhất cho ta miệng kín gọi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 194: Sống Hưởng Thụ Thống Khổ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 194: Sống hưởng thụ thống khổ

"Xin hỏi là Tần Phong Tần tiên sinh sao?"

Đem xe nhét vào sửa xe giữa, vốn dĩ đi bộ về nhà Tần Phong tại ven đường khách phong cửa hàng bánh bao mua 2 phần phần món ăn, chỉ là đi không bao lâu, một chiếc màu đen Audi dừng ở trước mặt hẳn, đi vị kế tiếp mang kính râm trung niên nam tử, nhẹ giọng hỏi.

Tần Phong đang đang suy tư về Lữ thị vấn đề, nhìn thấy người này, khẽ nhíu mày: "Không sai, có vấn đề gì không?"

"Trong nhà tiên sinh muốn mời Tần tiên sinh đi qua ngồi một chút."

"Không thời gian." Tần Phong trực tiếp cự tuyệt ly khai.

Người nọ làm như biết Tần Phong thái độ, mỉm cười, thản nhiên nói: "Nếu như nói việc này liên quan đến Tô Yên vấn đề đây?"

Tần Phong nhíu nhíu mày, lui trở về, nhìn trước mắt kính râm nam tử, khóe miệng giơ lên mỉm cười, trong ánh mắt tinh quang lóe ra, làm kia kính râm nam tử trong lòng không rõ run lên, lại là kẹt hẳn tâm tình tiết điểm, Tần Phong thản nhiên nói: "Lái xe ah."

Thấy Tần Phong lên xe ngồi ở phía sau.

Kính râm nam tử thoáng nhíu nhíu mày, trong lòng thầm nghĩ: "Người kia mới vừa ánh mắt có phải có ý tứ?"

Bất quá hẳn cũng không có suy nghĩ nhiều, mới vừa ngồi ở ghế cạnh tài xế phân phó tài xế lái xe, Tần Phong bỗng nhiên nói: "Đi trước Ngọc tuyến sơn trang."

"Tần tiên sinh, thời gian đã không còn sớm." Kính râm nam khẽ nhíu mày, chợt quay đầu lại cười nói: "Ta xem còn chưa phải muốn làm lỡ thời gian tốt, nếu như Tần tiên sinh có cái gì phân phó hoàn toàn có thể gọi điện thoại."

Chỉ là chỉ chốc lát, kính râm nam nụ cười trên mặt bỗng nhiên định cách, bởi vì hẳn nhìn thấy Tần Phong ngồi ở chỗ kia, nhìn thẳng hẳn, làm hẳn biết vậy nên hô hấp tăng thêm, một cỗ vô hình khổng lồ áp lực từ bốn phương tám hướng Áp Bách mà đến, Tần Phong trong ánh mắt càng tràn đầy một cỗ quý dị Ma lực, xuyên thấu qua cặp mắt kia, kính râm nam tử coi như là nghĩ thấy được một mảnh đen như mực vực sâu, Tần Phong thản nhiên nói: "Ta cho người đi người phải đi, không đi cũng phải đi."

Kính râm nam cả người 1 cái né tránh, không biết khi nào trên trán đã rịn ra tinh mịn mồ hôi, trong lòng càng chấn kinh hoảng khủng, vừa mới là thế nào? Hẳn xem Quý thông thường nhìn Tần Phong, lại là trầm giọng nói: "Đi Ngọc tuyến sơn trang."

Tài xế hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của hẳn, thay đổi đầu xe.

Căn cứ Tần Phong chỉ thị, xe tại Ngọc tuyến sơn trang một cái nhà biệt thự trước ngừng lại, Tần Phong dẫn theo mua bánh bao xuống xe, cũng không quay đầu lại nói: "Chờ ở đây, dám đi vào, thả chó cắn người."

Kính râm nam cắn răng, nhưng hay là không dám khiêu khích Tần Phong nói.

Nhà mới là một cái nhà 3 tầng biệt thự, mang theo một mảnh hoa viên, chính

như tam nữ làm giao phó, có bên trong cùng bên ngoài vịnh hồ bơi, cực kỳ xa hoa, để cho Tần Phong hài lòng là bên trong biệt thự có 9 cái gian phòng, điều này làm cho Tần Phong phải bắt đầu kế hoạch lúc nào có thể quảng cáo cho thuê mấy mỹ nữ, diệt trừ mình và tam nữ căn phòng của, còn có 5 giữa có thể sử dụng.

Tần Phong đã tính xong, mỗi gian phòng tử tiền thuê 1 nghìn, hợp thời tăng giá, Nguyệt vào hơn vạn không phải là mộng.

Trơ mắt nhìn Tần Phong đi vào, kính râm nam biểu hiện rất có kiên trì.

Chỉ là qua nửa giờ sau đó, hãn chân mày nhíu càng ngày càng gập.

Một giờ sau, sắc trời đã tối hãn xuống tới, kính râm nam tử đã có chút tức giận, tài xế cũng có chút không nhịn được nói: "Người kia đang đùa chúng ta ah?"

Kính râm nam hít sâu một hơi, thẳng thắn xuống xe đi tới, chỉ là mới vừa bước vào hoa viên, 1 cái quái vật lớn bỗng nhiên từ một bên chui ra, hãn sợ vừa nhảy, không hề phòng bị chặn ngã nhào xuống đất, lúc này mới chú ý tới gục mình là một cái lớn có chút phún huyết cầu, Jieluo Si cũng không phải là cái gì tốt cầu, dám có người xông tới, không nói hai lời há miệng to như chậu máu liền cắn, người kia sợ vừa nhảy, theo bản năng dùng cánh tay ngăn trở, bất quá trong nháy mắt, hét thảm một tiếng từ miệng hãn trong hô lên.

Tài xế vội vội vàng vàng ở trên xe đi xuống, chạy tiến lên, thấy một con chó cắn kính râm cánh tay của nam tử, cái này một hồi 2 công phu đã là máu sâu hun hút, hãn nhìn toàn thân run một cái, bặt tâm tiến lên một cước đá tới, thế nhưng Jieluo Si cũng thả người nhảy tránh ra công kích của hãn, thân thể chỉ là trên mặt đất dừng lại, trong nháy mắt lại nhào tới, tài xế sớm có chuẩn bị, cuống quýt né tránh.

Mà kính râm nam tử cắn chặt răng, đau toàn thân hãn tràn đầy mồ hôi, cánh tay phải cánh tay nhiều mấy người xé rách vẩy lỗ nhỏ, nhìn thấy mà giật mình.

Xem tài xế lúc này đang cùng Jieluo Si ngồi tranh đấu, bất quá phần lớn đều là tài xế tại bại lui, hãn hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, thân thủ tại bản thân trong quần áo lục lợi một phen, dĩ nhiên móc ra một thanh mang theo ống hãm thanh súng ngắn.

Chẳng qua là khi hãn họng mới vừa nâng lên, một chân cũng đã bước tại cổ tay của hãn lên, kính râm nam tử buồn bực hừ một tiếng, lại là một cước xen lẫn vù vù tiếng gió thổi kéo tới, thẳng nhãi này căn bản né tránh không kịp, ở giữa một cước, chỉ nghe được lỗ mũi mình trong răng rắc thanh âm, trong nháy mắt cảm giác hô hấp khó chịu, toàn bộ mũi đau rất đau, máu càng phun ra ngoài.

"Ta nói, dám đi vào ta để lại chó cắn người." Tần Phong lạnh lùng nói: "Hiện tại cầm súng muốn giết chó của ta phải không? Ta xem người là sống không nhịn được."

Không để cho kính râm nam tử bất kỳ cơ hội nói chuyện, Tần Phong một cước bước tại đầu hãn lên, người kia đau từng đợt sợ hãi gầm nhẹ, Tần Phong cây súng lục đá phải trong bụi cỏ, bước đi tiến lên, hướng về phía tài xế kia cái mông đập một cước, quăng ngã cái ngã gục, Jieluo Si cũng không thừa thắng xông lên, lão lão thật thật ghé vào Tần Phong dưới chân.

Tần Phong cười lạnh một tiếng, lúc này nghe thấy tin chạy tới bảo an thấy như vậy một màn nhộn nhịp sừng sốt, trái lại Tần Phong cười nói: "Không có ý tứ, nhà ta cấu tương đối dã, không biết ta người bạn này, xảy ra gọi hiểu lầm, chuyện này chúng ta sẽ tự mình giải quyết."

"Trên mặt hãn?" Bảo an cau mày nhìn nằm dưới đất kính râm nam tử trên mặt thương.

Tần Phong nhún vai, nói: "Trong hoảng loạn hãn ngã sắp xuống, không khéo chính là mặt hướng xuống dưới, đập đầu tại trên tảng đá. Chuyện này chúng ta sẽ giải quyết riêng, không làm phiền người môn." Lại nói, cười nhạt nhìn thoáng qua nằm dưới đất có rên thống khổ kính râm nam tử, kính râm nam tử biết mình

lần này cật liễu khuy chi được bản thân hướng trong bụng nuốt, đối bảo an nói: "Tự chúng ta giải quyết."

Nếu người bị thương đều không phản đối, bảo an cũng hiểu được không có gì có thể mình ở điều giải, nói: "Nếu như vậy nhanh đi y viện ah, được rồi Tần tiên sinh, phiền phức đem chó của người buộc lại ah, chúng ta cũng nhận được qua trách cứ, ngài nhà chó này quá, nhìn đều sợ hãi."

"Nhất định." Tần Phong đáp, đồng thời đối mới vừa đi ra Sở Sở nói: "Sở Sở, đem Jieluo Si dắt vào trong nhà."

Sở Sở vỗ tay một cái, Jieluo Si bận tâm cụp đuôi chạy tới, ghé vào Sở Sở dưới chân hoàn toàn đã không có trước hung tàn, Tần Phong giả bộ trang hảo tâm làm tài xế đỡ kính râm nam tử lên xe, cùng bảo an bảo chứng sau này sẽ xem trọng cầu, chờ bảo an đi rồi, hắn mới là đi tới bụi cỏ cây súng lục thu vào, lại đi tới trước cửa, cười nói: "Ta đi ra ngoài đưa hắn đi bệnh viện nhìn, hảo hảo tại nhà."

"Không được không trở lại!" Sở Sở có chút bất mãn sẵn giọng: "Mới vừa mua phòng mới vài ngày, người liền chùng mấy ngày trắng đêm không về, tối hôm nay Chiêu Quân tử tử cũng không trở lại, ta tự mình một người sợ."

"Nhất định."

Tần Phong lại xuống 1 cái bảo chứng.

Sở Sở đây mới là phóng hãn ly khai, phân phó Sở Sở thời khắc sau khi đóng chặt cửa, Tần Phong mới là trở lại trên xe, kia kính râm nam tử ngồi ở ghế cạnh tài xế, máu mũi thậm thì chảy xuôi, trên tay chần Jieluo Si xé rách vết thương càng máu nhể nhạt, Tần Phong hoàn toàn không coi ra gì, thản nhiên nói: "Đi gặp một chút nhà các người tiên sinh."

"A? Chúng ta phải phải đi bệnh viện." Tài xế bận tâm nói.

"Không có việc gì, không chết được." Tần Phong trong tay thường thức đến kia đem súng lục hãm thanh, làm hai người nhìn kinh hồn táng đảm, rất sợ cái này không theo quy củ ra bài gia hỏa sẽ bỗng nhiên nả một phát súng.

Bất quá bọn hắn suy đoán thật là không tệ, làm tài xế trong miệng ập a ập úng toát ra một câu thể nhưng thời điểm, Tần Phong không chút khách khí giờ tay lên, đem họng đặt tại kính râm nam tử trên đùi, một tay tại cổ họng của hắn chỗ ẩn xuống một cái, trực tiếp bằng một súng, kính râm nam tử sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, từng tiếng thấp đê-xi-ben lại cực độ khiến người ta run sợ găm nhẹ từ trong miệng hô lên.

"Hiện tại, người nói đi đâu?" Tần Phong cười nhạt hỏi.

Tài xế không nói hai lời, khởi động xe, nhìn một bên chịu đựng kịch liệt thống khổ kính râm nam tử, nuốt ngụm nước miếng.

Chờ xe mở lên, Tần Phong mới là ngồi xong, nói: "Người khả năng nói ta và người trước khi làm không nhận thức sẽ xuống tay với người ác như vậy, nói ta Tần Phong là một bạo lực cuồng, bất quá đây ta muốn nói là, ta nhận thức người, Tô Yên đã từng từng nói với ta lúc đầu tất cả xa lánh qua, đã cười nhạt, khi dễ qua người của nàng, người chính là một cái trong số đó, cũng chính là Tô Yên Đường Ca Tô bảo vệ thủ hạ đặc lực Địch Trạch, cũng là trước đây phụ thân của Tô Hộ Tô Yến chân chó. Căn cứ ta lấy được tin tức, lúc đầu Tô Yên bị ép rời nhà trốn đi, người coi như là bày mưu tính kế bọn họ, hơn nữa Tô Yên đi xa m quốc rồi lại chặn bọn buôn người để mắt tới, phỏng chừng người cũng có công lao, người nói ta nói đúng hay không?"

Địch Trạch nguyên vốn đã là mờ hôi đầm đìa, nghe nói Tần Phong nói, toàn thân cảm giác mát lạnh, cái này Tần Phong dĩ nhiên biết đến rõ ràng như vậy?

Năm đó việc này hắn thế nhưng làm cực kỳ bí ẩn, mặc dù là Tô Yên hẳn đều tin tưởng cũng không biết chuyện.

Bất quá không cho hắn suy nghĩ nhiều, cảm giác được bản thân sau đầu chặn

đen như mực họng trên đỉnh, hấn trong nháy mắt toàn thân 1 cái né tránh, bởi vì cổ họng chỗ làm như mất đi năng lực, trên người đau đớn hấn không thể thông qua kêu thảm thiết để phát tiết, lúc này tại cảm giác được bản thân uy hiếp tánh mạng, toàn thân cao thấp run rẩy bộc phát lợi hại.

"Gật đầu, làm ta biết." Tần Phong thản nhiên nói: "Nếu như nói dối, ta một hồi sẽ làm tài xế đi vòng qua đi xem đi Đông Thiên sông, ngày mai TỐI ĐA chính là nhiều chỗ một xác chết trôi mà thôi."

Địch Trạch chần họng chia vào, trong lòng hấn có một cảm giác, nếu như mình phủ nhận, sẽ lập tức lập tức chết.

Bởi vì Tần Phong ánh mắt của cho người cảm giác tựa như có thể xem mặc một cái người tất cả phòng ngự, tại cực độ kinh khủng trong, hấn gật đầu.

"Có đúng hay không muốn biết ta vì sao biết ngươi và bắc Mỹ bọn buôn người có liên hệ phải không?" Tần Phong cười nhạt nói: "Bởi vì lúc đầu ta trong lúc vô ý cứu Tô Yên thời điểm, đem bọn buôn người tập đoàn tàn sát uống 1 phát hết trơn, bọn họ người đứng đầu đã cho ta là vì Tô Yên báo thù, cho nên đem ngươi về điểm này hoạt động bán sạch sẽ."

Địch Trạch trên người run bộc phát ly khai.

Tần Phong lại cười nhạt nói: "Ngươi cũng cho Tô Yến cùng Tô Hộ hai cái này phụ tử đánh liều không ít năm, phỏng chừng về điểm này chuyện xấu xa phải là như lòng bàn tay, một hồi cho ta hảo hảo tâm sự, không thì ta phát thệ ta đem ngươi cả người xương cốt dịch xuống tới ngươi sẽ còn sống hưởng thụ thống khổ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 195: Kế Tiếp Là Ai Đây

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 195: Kế tiếp là ai đây

"Ta biết đến chỉ những thứ này, những thứ khác ta thật không biết."

Địch Trạch thống khổ bưng cánh tay phải của mình, bị Jieluo Si xé rách vết thương không ngừng toát ra máu, vết thương trên đùi chảy ra máu đã làm cho cả tọa ý đều thấm ướt, khuôn mặt mồ hôi cùng máu hỗn loạn, hấn sợ hãi kêu rên nói: "Van cầu người, không nên."

"Đáng giá ta lo lắng." Tần Phong móc ra một cái khăn giấy xoa xoa trên tay nhiễm vết máu, nhìn phía trước chỗ cạnh tài xế đã mau người tàn tật dạng Địch Trạch, thản nhiên nói: "Người nói ta nếu như không giết người, người ở đây tìm ta phiền phức, ta chẳng phải là rất phiền phức?"

"Sẽ không, tuyệt đối sẽ không."

Địch Trạch thống khổ nói: "Ta đã đem Tô Yến cùng Tô Hộ tất cả nhận không ra người hoạt động toàn bộ nói cho người biết, ta tuyệt đối sẽ không tìm người phiền phức. Người có thể giữ lại mạng của ta, ta nguyện ý khi người tại Tô gia một con chó."

"Người tài xế này đây?" Tần Phong cười nhạt hỏi.

Địch Trạch thống khổ sợ hãi trong mắt lóe lên lướt một cái sát ý, vừa mới hấn đã đem chủ tử bán sạch sẽ, nếu để cho người của Tô gia biết mình rất có thể sẽ trở thành biển rộng trong không người nhận lãnh xác chết trôi, cho nên tài xế

trước mắt là hấn sống tiếp trở ngại, tài xế bị nhìn toàn thân run một cái, hấn bỗng nhiên đạp phanh lại, nhìn tối tăm cùng thống khổ giãy dụa Địch Trạch, cầu khẩn nói: "Ta sẽ không nói, ta cái gì cũng không nói, cầu người đừng giết ta."

"Chính xác không thể giết người." Tần Phong suy nghĩ một chút, nói: "Giết người sẽ không ngoại nhân biết, cái này không thể được."

Địch Trạch run lên.

Hấn minh bạch Tần Phong ý tứ, tài xế trước mắt là Tô gia tài xế, giữ lại mạng của hấn, cũng là lòng của mình đầu một cây cái đinh, tùy thời có khả năng đinh tạc bản thân trong trái tim, hiển nhiên giết tên này tài xế đối Tần Phong điều khiển Địch Trạch cũng không phải hữu ích cỡ chi, dù sao cũng Tần Phong không quan tâm người của Tô gia biết Địch Trạch bán đứng chủ tử chuyện tình, thế nhưng Địch Trạch phải quan tâm, tài xế sống mới là Địch Trạch chân chính ràng buộc.

"Người không thể chết được, người được cho ta hảo hảo sống." Tần Phong cười híp mắt nói: "Lái xe."

Tài xế bận tâm gạt đầu, một bên xoa xoa trên mặt nhô ra đồ mồ hôi, vừa lái xe, có thể hỗn thượng tài xế, hấn cũng có vài phần tâm tư, biết một khi bản thân nói cho chủ tử Địch Trạch làm phản, Địch Trạch nhất định sẽ sắp chết bị cắn ngược lại một cái, cho nên hấn muốn sống nhất định phải câm miệng. Mà một khi lựa chọn câm miệng, sau này Địch Trạch chuyện tình bạo lộ sau, bản thân chỉ sợ cũng phải ngã xui xẻo.

Kể từ đó, Địch Trạch cùng tài xế trong lúc đó tạo thành 1 cái ngăn được.

1 cái tâm phúc thủ hạ, 1 cái tư nhân tài xế, đây đối với Tô Yến cùng Tô Hộ mà nói đều là trí mạng một vòng.

Xe một đường điều khiển đến một chỗ trang viên, Tần Phong tại cửa xuống xe, trang viên cửa có mấy người bảo thủ, thấy xe tới sau khi đem xe vây quanh,

thấy Địch Trạch nửa chết nửa sống dạng nhất thời sợ vừa nhảy, Tần Phong trái lại lưu loát xuống xe, rất nhanh có hai người nhìn chăm chăm hẳn, một khi Tần Phong có gió thổi cỏ lay thế tất yếu xuất thủ.

"Người này không có gì lễ phép, cho nên ta xuất thủ giáo huấn một chút hẳn." Tần Phong thản nhiên nói: "Hẳn đã để lại không sai biệt lắm một phần tư máu, nếu như không muốn chết tốt nhất hiện tại đưa đến y viện cầm máu truyền máu."

"Đi bệnh viện."

Địch Trạch hiển nhiên không muốn gặp lại Tần Phong cái này ác ma, lại vì mình mệnh suy nghĩ, hư nhược hô: "Nhanh lên một chút đi bệnh viện."

Tài xế kia không dám chơi đùa, hẳn hiện tại chính là cùng Địch Trạch một cái tuyến thượng châu châu, bận tâm lái xe hướng về y viện chạy đi, mà lúc này một gã nam tử đi lên trước, thấy như vậy một màn sau, quay đầu nhìn về mặt không sao cả Tần Phong, lạnh lùng nói: "Tần tiên sinh, chúng ta hảo ý phái người đi mời, người dĩ nhiên tự như vậy ngoan thủ, có đúng hay không hơi quá đáng?"

"Dẫn ta đi gặp nhà các người tiên sinh." Tần Phong không có trực diện trả lời vấn đề của hẳn, ngược lại thì nói.

Người nọ hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên tức giận không ngừng, phất phất tay, mấy người đứng ở Tần Phong phía sau ôm lấy Tần Phong đi vào trang viên, bên trong trang viên rất trang nhã, từng hàng cổ đại phong cách kiến trúc, mới vừa đi qua tiền viện, phía sau đi tới người đến ngăn cản Tần Phong, Tần Phong biết có ý tứ, giơ tay lên tới, mặc cho hai người ở trên người lục soát lục soát, lục soát ra kia đem súng lục hãm thanh, tức giận trước nam tử lại là mí mắt vừa nhảy, hẳn nhìn ra là Địch Trạch xứng súng.

"Điện thoại di động là vật phẩm riêng tư." Tần Phong thấy có một người muốn cầm điện thoại di động của mình, bất mãn nói: "Đồ chơi này lại không thể giết người, lấy cái gì cầm?"

Soát người chính là thủ hạ nhú nhú mày, nhìn thoáng qua kia tức giận nam tử.

Nam tử kia hừ lạnh một tiếng: "Làm hẳn giữ lại, không bao lâu."

Tần Phong mỉm cười, lơ đãng, sau đó bị mấy người ép vào đại sảnh, lúc này đại sảnh đang có không ít người, nhìn thấy Tần Phong bị đẩy mạnh tới, nhón nhíp nhìn qua, ánh mắt có giận có nghiền ngẫm, mà Tần Phong cũng hơi nhìn lướt qua, nhếch miệng lên. Thấy Triệu Hiến Dương cùng mấy người hải ngoại Thanh bang đệ tử ngồi ở một chỗ, mà ở một bên, cũng cái mông cực kỳ nhạy cảm Lâm Lăng Tuyết, Tô Manh cùng với 1 cái khoảng chừng hơn 30 tuổi nam tử, còn có một cái hơn 20 tuổi nam tử, mấy người đang ở chậm rãi mà nói, bất quá đại bộ phận đều là hai nam nhân nói chuyện. Mà ở cách đó không xa Tần Phong còn nhìn thấy Cao Kiều Anh Tử cùng nàng mấy tên thủ hạ, trên thực tế Cao Kiều Anh Tử nhìn thấy Tần Phong nhìn sang, run lên một cái, ánh mắt có chút né tránh, hiển nhiên đêm hôm đó cùng kia cho tới trưa, nàng là thật sợ.

Mà tại trong đại sảnh, còn đứng đến một ít hẳn cũng không nhận ra bọn họ.

"Địch Trạch đây?" Lâm Lăng Tuyết nam tử bên người đi lên trước nhú nhú mày.

Ép Tần Phong vào một người thoáng ngẩn ra, đi lên trước thấp giọng nói: "Bị Tần Phong đã thương đi bệnh viện."

Nam tử chau mày, phất phất tay làm thủ hạ lui xuống đi, nhìn Tần Phong, cất cao giọng nói: "Tần Phong quả nhiên là cuồng vọng người, ta hảo ý mời người tới, người lại đã thương thủ hạ của ta. Tất cả mọi người nhìn một cái, vị này chính là ngày hôm trước tại Lữ thị châu bảo đấu giá hội giơ lên nói muốn ta Tô gia trả giá thật lớn Tần Phong, xem ra không ra ta trước khi nói, Tần Phong chính xác cuồng vọng, Tần tiên sinh, ta cho đủ người mặt mũi mời người tới, người đã thương thủ hạ của ta, có cái gì giải thích sao?"

"Gần nhất tính tình tương đối táo bạo." Tần Phong khước miệng hơi giương

lên, nhìn xung quanh làm như nghiên ngẫm cùng nụ cười khinh thường, tự tiểu phi tiểu nói.

Triệu Hiến Dương cùng bọn người cũng thoáng run lên, tâm lý có chút bồn chồn, tánh khí nóng nảy Tần Phong có thể quả nhiên là cật mạnh không nói lý chủ, bất kỳ cái gọi là đạo lý hay hoặc là trường bối, thượng phong, khi hấn táo bạo tính tình tự hầu như đều có thể trở thành đồng cát, hải ngoại Thanh bang nhiều ít lão gia hỏa không thêm cùng hấn cái này mao đầu tiểu tử xưng huynh gọi đệ sau cùng còn chưa phải là từng cái một bị hấn đánh không phải không thừa nhận.

"Tại hạ Tô Hộ." Tô Hộ vươn tay cười híp mắt nói: "Tô Yên ca ca."

"Tần Phong." Tần Phong thản nhiên nói: "Tô Yên nam nhân."

Tô Hộ cười nói: "Xem ra dựa theo bối phận đến xem, ta còn muốn gọi người một tiếng muội. . ." Chỉ là, lời còn chưa nói hết, Tần Phong bỗng nhiên quăng một cái tát.

Lực đạo cũng không lớn, thế nhưng thanh âm tại toàn bộ trong đại sảnh cực kỳ chói tai, mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn Tần Phong, chỉ Triệu Hiến Dương mấy người là một bộ ta đã sớm biết sẽ là vẻ mặt như thế, cúi đầu cười khổ không thôi.

Các người Tô gia đã sớm đem Tô Yên trục xuất khỏi gia môn, còn làm hại Tô Yên lưu lãng tứ xứ, hiện tại đứng ra tại Tần Phong trước mặt nói là Tô Yên ca ca, tại Tần Phong trong mắt, Tô Hộ đây là điển hình sà ràn. Nếu như thay đổi người khác có thể có thể sẽ cùng người đối trá nói nhảm vài câu, thế nhưng tại Tần Phong trước mặt, hấn làm thật không có tư cách này đáng giá Tần Phong đi đối trá.

Tô Hộ bưng gò má của mình, không thể tin nhìn cái này Tần Phong, đây là nơi nào nhô ra Dã Man Nhân?

Cao Kiêu Anh Tử ánh mắt lóe ra không ngừng, nhìn Tần Phong cũng không biết suy nghĩ cái gì, mà Lâm Lăng Tuyết còn lại là đại cao mào, còn lại một số người cũng nhộn nhịp cảm xúc Tần Phong, thẳng thắn này rất không nói nhân tình, trước mặt mọi người, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ quy củ chẳng lẽ không hiểu không? Đáng tiếc bọn họ không biết, Tần Phong căn bản không đem mình ngăn cản quân tử xem qua, nếu như làm quân tử, 10 năm trước hẳn sẽ chết ở tại lạnh như băng đường đầu.

Tô Hộ chính là thủ hạ nhìn thấy Tô Hộ chịu đòn, từng cái một trợn mắt hốc mồm xông lên sẽ đối Tần Phong động thủ, Tần Phong lại vung tay lên tạm thời ngừng mấy người, nhìn Tô Hộ, cười nói: "Ta nói ta gần nhất tính tình tương đối táo bạo, người người này a, điển hình tâm khẩu bất nhất, ta nghe lời của người đã nghĩ quất người."

"Tần Phong!"

Tô Hộ cắn chặt hàm răng, trong miệng hộc ra hai chữ tới.

Tần Phong vòng qua hẳn, vừa đi vừa nói chuyện: "Hơn nữa các người muốn động thủ được nhìn sau tình huống, cho ta một phút ta và vị tiên sinh này nói nói mấy câu."

Tần Phong chỉ vào chính là 1 cái khoảng chừng nam tử hơn bốn mươi tuổi, dáng người có chút mập ra, thần tình có chút kiêu căng, làm như không thèm nói chuyện với Tần Phong, trái lại Tần Phong không quan tâm, đi lên phía trước nói: "Vị này chính là Tấn Phong Huỳnh Đệ tập đoàn Phó tổng tài Trương Vân Tiên Sinh ah?"

"Đang là tại hạ."

Trương Vân kiêu ngạo nói.

"Kia Trương Vân Tiên Sinh liền hãy nghe ta nói vài câu." Tần Phong tiến lên trước tới, một tay đặt tại Trương Vân trên vai, Trương Vân nhú nhú mày không

tránh thoát, vẻ mặt tức giận muốn nhìn Tần Phong có thể chơi ra hoa dạng gì tới, mà ở trong mắt người ngoài chỉ thấy Tần Phong tại Trương Vân bên tai thấp giọng nói nói mấy câu, Trương Vân sắc mặt Vốn dĩ do trước tức giận biến thành kinh ngạc, ngay sau đó nổi giận, sau cùng cũng sắc mặt đỏ lên, căm tức nhìn Tô Hộ, người sáng suốt đều nhìn ra được ánh mắt hằm trong một đoàn Hỏa đang thiêu đốt.

Tô Hộ bụm mặt gò má, có chút kinh ngạc không ngừng, không rõ Trương Vân tại sao là bộ biểu tình này, Trương Vân nín một hơi thở, Tần Phong cười híp mắt nói: "Trương Vân Tiên Sinh, sự thực thẳng hùng biện, nếu người không tin đại khả trở lại nhìn một cái."

Trương Vân nhìn lướt qua Tần Phong, rất nhanh đem cơn giận của mình đè xuống, trực tiếp hướng về bên ngoài đi đến, vừa đi vừa nói chuyện: "Tô tiên sinh, tại hạ còn có chuyện quan trọng trong người, cáo từ."

Tô Hộ kinh ngạc một câu nói không nói ra.

Tần Phong quét một vòng, cười híp mắt hỏi: "Không biết vị nào là Liễu Lâm Tiên Sinh?"

"Tại hạ là." Liễu Lâm khoảng chừng hơn 30 tuổi, vẻ mặt chính khí đáng dấp, tiến lên một bước khinh thường nói: "Tần tiên sinh có cái gì chỉ giáo sao?"

"Đừng như thế trang b." Tần Phong đi lên trước, cười nói: "Hãy nghe ta nói vài câu, người nên xong đời."

"Người!"

Liễu Lâm tức giận trợn mắt, thế nhưng Tần Phong đồng dạng đè lại bờ vai của hắn, làm hắn không thể động đậy, chỉ có thể là nổi giận dùng dùng nghe Tần Phong thấp giọng nói cái gì đó, có người muốn tiến lên trước đến xem Tần Phong có phải đang nói cái gì, bất quá lại bị Tần Phong 1 cái ánh mắt lạnh như băng sợ lui trở lại. Mà cùng trước khi Trương Vân vậy biểu tình biến hóa, bất

quá Liễu Lâm biểu hiện càng thẳng thắn, trực tiếp thờ phì phò tròng Tô Hộ, phất tay áo rời đi.

Mọi người bị Tần Phong cử động làm mơ hồ.

Người kia có phải nói cái gì? Làm trước khi còn có thể chậm rãi mà nói Trương Vân cùng rừng tức giận cùng giết cha đại thù vậy ly khai?

"Kế tiếp là ai đây?"

Tần Phong cười híp mắt quét một vòng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 196: Tiểu Tam Người Nhà

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 196: Tiểu tam người nhà

Toàn bộ đại sảnh vô cùng an tĩnh, tất cả mọi người nhìn Tần Phong, người kia bằng há miệng làm 2 cái cấp quan trọng khách quý phát tay áo rời đi, bọn họ càng tò mò hơn là Tần Phong có phải nói gì đó, kế tiếp sẽ là ai.

Tô Hộ đứng tại đại sảnh trung tâm, bụm mặt gò má, hai mắt kính ngọc nhìn Tần Phong, hãn thễ nhưng thiết thực cảm giác Trương Vân cùng Liễu Lâm đối lửa giận của mình, trong lòng không khỏi lộ bộp một chút, như muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm, chẳng lẽ là cái này Tần Phong biết mình trước đây làm một ít hoạt động không được? Có thể đây đều là phi thường bí ẩn, hơn nữa hãn từ nơi này có được tin tức?

Đi tới Lâm Lăng Tuyết bên cạnh, Tần Phong hít sâu một hơi: "Thật là thơm."

"Hừ." Lâm Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng, đem đầu trặc đến rồi một bên, Tần Phong cười híp mắt không nhìn rút bên cạnh Tô Manh tức giận ánh mắt, giơ tay lên một cái, một điếu hương yên rơi vào trong tay hãn, cái bật lửa thanh âm thanh thúy tạm thời phá vỡ trầm mặc, xung quanh nghị luận ầm ỉ, Tần Phong hít sâu một hơi hương yên, dời cái ghế ngồi ở Tô Hộ trước mặt, hai chân tréo nguẩy thản nhiên nói: "Tô tiên sinh buổi tối đem ta mời đi theo, là dự định trơ mắt nhìn làm ta đem người tân khách từng cái một đánh đuổi sao?"

"Tần tiên sinh hảo thủ đoạn." Tô Hộ thả tay xuống, trên mặt 1 cái rõ ràng hồng ẩn tử, chăm chú nhìn Tần Phong.

Tần Phong phun ra một ngụm vòng khói, bĩu môi, khinh thường nói: "Ô tiên sinh chớ không phải là cho rằng chỉ bằng ở đây đám phế vật này, là có thể làm ta Tần Phong xấu mặt không được?"

Lời vừa ra khỏi miệng, 4 phía đều kinh hãi.

Mọi người cảm tức Tần Phong, những người này tự cho mình là rất cao, không phải là thổ hào chính là tài chủ, cũng có hắc đạo nhất phương đại lão, lần này cho Tô gia 1 cái mặt mũi, qua đây ngồi một chút, nhưng không ngờ bị Tần Phong mắng thành phế vật, tại nhân sinh sau khi thành công bọn họ Đảo Chân không bị qua loại này đánh giá, từng cái một lòng có tức giận, bao quát Lâm Lăng Tuyết ở bên trong đều cảm tức Tần Phong.

Đương nhiên cũng có mấy người là bảo trì thái độ trầm mặc, tỷ như Triệu Hiến Dương, tỷ như Cao Kiều Anh Tử.

Chỉ là Tần Phong đưa lưng về phía cái này đi người, lại nhìn không thấy vẻ mặt của bọn họ.

"Tần Phong, ngươi tính vật gì vậy, quá càn rỡ ah?" 1 cái lông mày rậm mắt to nam tử tức giận rậm trời.

Tần Phong thoáng quay đầu lại nhìn hẳn một cái, thản nhiên nói: "Nếu các ngươi đều tại ta liền coi các ngươi là làm là Tô Hộ minh hữu, kia cũng liền là địch nhân của ta, ta Tần Phong đối đãi địch nhân không có gì nguyên tắc, lại không biết tôn kính địch nhân, nhất là đã từng khi dễ qua nữ nhân ta địch nhân, cho nên chửi hết cũng là bình thường, ta nếu như không chửi, đã nói lên người không phải là Tô Hộ bọn họ, mà là đứng ở lập trường của ta, người nói ta là nên chửi còn chưa phải nên chửi?"

Lông mày rậm mắt to nam tử nhất thời sừng sốt, đầu óc có chút loạn, chiếu Tần Phong cái này ý nghĩ qua lại đáp, chẳng lẽ ta phải nói người còn là mắng ta đi? Bất quá trong nháy mắt liền nghẹn sắc mặt của đồ bưng, cũng không biết trả lời như thế nào, có người thấy hẳn ra khúu nhẹn không được bật cười, nhưng rất

nhanh lại ép xuống, dù sao Tần Phong thẳng nhai này thế nhưng đem ở đây tất cả mọi người cho mắng một lần.

Mà một mực một bên trầm mặc Triệu Hiến Dương nhin không được khẽ cười khỗ.

"Cắt." Tần Phong khinh bỉ bĩu môi, quét một vòng cả đám, cười híp mắt nói: "Hiện tại, có ai không muốn bị ta mắng đây?"

"Sư phụ, sư thúc chiêu này quá tổn hại." Triệu Hiến Dương phía sau một người thấp giọng nói: "Những người đến này nói rõ chính là cho Tô gia mặt mũi cho Tô Hộ chống đỡ tràng diện, sư thúc cái này hồ giáo man triền để cho bọn họ không đi chính là muốn bị bị mắng, đi chính là làm Tô gia thật mất mặt, nếu không ta đi thôi? Không thì một hồi làm Tần sư thúc còn không nở mắng đến tổ tông 18 thay đi tới?"

Mới vừa nói xong, đồ đệ này cũng cảm giác được một trận lãnh ý cuộn sạch toàn thân cao thấp, thấy Tần Phong lơ đãng quét tới, nhất thời sợ run cả người, mau ngậm miệng không nói, làm bộ không có chuyện gì Hướng Tần Phong cười cười.

"Xem ra các người những người này không đi, đều là muốn bị chửi." Tần Phong cười ha hả nói: "Tần Phong sống mau 30 năm, chưa thấy qua như thế bị coi thường muốn cho ta mắng, hơn nữa một lần còn nhiều như vậy, hôm nay cái coi như là trường kiến thức."

Tô Hộ còn lại là tức trên mặt lúc trắng lúc xanh, Tần Phong cái này vài câu nguy biện nói không khí xoay, tuy rằng hấn thật cao hứng Tần Phong chọc giận đám người kia, thế nhưng những người này bởi vì mình nguyên nhân bị mắng, nếu là không tìm trở về sau này cũng không mặt mũi thấy người.

"Ta chỉ là chịu mời qua đây mà thôi." Cao Kiều Anh Tử thứ nhất tỏ rõ lập trường, nhìn Tần Phong ánh mắt có chút phức tạp: "Không có gì kỳ ý hấn, miệng tự lưu người."

Tần Phong tán dương gật đầu, cô nàng mặc dù là đảo quốc đi ra ngoài, thế nhưng điều giáo sau biết tiến thoái, sau này tại rất điều giáo điều giáo vậy không sai biệt lắm đại công cáo thành, nếu như Cao Kiêu Anh Tử biết mình bản ý chính là không muốn chọc Tần Phong, nhưng vẫn là bị Tần Phong họa vào sắp tới trong kế hoạch, sợ là muốn chọc giận học máu.

Tô Hộ âm trầm nhìn thoáng qua Cao Kiêu Anh Tử, hừ lạnh một tiếng.

Cao Kiêu Anh Tử lại lơ đãng, đứng dậy mang theo một đám thú hạ ly khai, nàng tại tinh thần lên đã đối Tần Phong sinh ra sợ hãi thật sâu.

"Tần Phong, vạn sự không phải làm quá phận." Tô Hộ lạnh lùng nói.

Tần Phong âm âm cười, nói: "Vậy nếu không muốn ta đang tìm vài người tâm sự, người và đám người kia trong lúc đó có nhiều như vậy cố sự, bọn họ sau khi nghe xong khẳng định rút đi, cũng không cần bị ta mắng, như vậy ta liền không quá phận."

Tô Hộ nhất thời cả kinh, biết bị Tần Phong lừa.

Xem trong mắt những người kia mang theo nhè nhẹ hoài nghi nhìn qua, tâm lý lại là trầm xuống. Dù sao trước khi Trương Vân cùng Liễu Lâm chỉ là nghe xong nói mấy câu liền đối Tô Hộ hận muốn chết, thái độ chuyển biến cực nhanh, làm tất cả mọi người phải hiếu kỳ Tần Phong có phải nói gì đó, chẳng lẽ là Tô Hộ làm cái gì có lỗi với bọn họ chuyện tình bị Tần Phong biết được đồng thời nói cho bọn họ? Tần Phong nói có cố sự, lẽ nào chúng ta có cái gì không biết? Ngẫm lại Trương Vân cùng Liễu Lâm thái độ, bọn họ phải bắt đầu hoài nghi Tô Hộ.

Nhìn Tần Phong cười khanh khách đáng dấp, Tô Hộ hận đến nghiến răng nghiến lợi.

"Tần tiên sinh, tại sao phải nói chuyện giật gân?" Lúc này, vẫn đứng tại Lâm Lăng Tuyết cùng Tô Mạnh bên người kia hơn 20 tuổi nam tử đứng dậy, tràn đầy

tự tin, một cỗ thần thái cuốn lên tư thế, khẽ cười nói: "Chớ không phải là Tần tiên sinh sợ? Muốn gây xích mích thị phi?"

"Ai, người trẻ tuổi." Triệu Hiến Dương khẽ thở dài một cái.

"Người là?" Tần Phong cười hỏi.

"Tại hạ Tô Kỳ."

Tần Phong ánh mắt híp lại, xoay người nhìn kia hơn 20 tuổi Tô Kỳ, tàn thuốc trong tay bắn ra, thiêu đốt đầu mẩu thuốc lá xẹt qua một đường vòng cung hướng về nam tử kia ném tới, Tô Kỳ thoáng cau mày nghiêng người né tránh, đang muốn hãy nói mấy câu thời điểm, Tần Phong không biết lúc nào xuất hiện ở bên người của hắn, một cái tát quạt đi tới.

Tô Kỳ căn bản không có cơ hội né tránh, trở nên thừa nhận rồi Tần Phong một tát này, kêu thảm một tiếng lão đảo lui ra phía sau, Tô Mạnh bận tâm đỡ lấy hắn, đối Tần Phong trợn mắt nhìn liền muốn xuất thủ phản kích, bất quá Tần Phong lúc này đã lui về phía sau vài bước, cười lạnh nói: "Ta tưởng là ai chứ, ta biết người, Tô Long nhị nữ sinh hài tử, mẫu thân của Tô Yên chết sau mới bị nhận được Tô gia, một tát này đánh người không oan."

Tô Kỳ cảm giác trên mặt đau rất đau, hai tay bóp ca ca rung động, Tần Phong nhìn phía sau Tô Hộ, đang nhìn xem cả đám, cười lạnh nói: "Đã như vậy, cầm ta Tần Phong trước hết mắng lên, đã lâu không mắng chửi người, nếu là có cái gì sanh sơ chư vị xin hãy bao dung."

Chẳng qua là khi hắn vừa muốn mở miệng mắng to thời điểm, một tiếng gầm lên bên ngoài truyền đến: "Ai dám tại địa bàn của ta lên mắng chửi người?"

Thanh âm to, mọi người nghe chính là chấn động, nhưng rất nhanh đó là nhìn Tần Phong trong ánh mắt mang theo nhìn có chút hả hê, ý tứ cực kỳ sáng tỏ: Người Tần Phong trang b trang lớn, nên tao tội. Tần Phong lông mi hơi giương lên, xoay người nhìn sang, đã thấy 1 cái tuổi chừng 6 70 tuổi lão đầu long hành

hồ bộ đi tới, trên người mang theo nồng nặc uy nghiêm của cấp trên, Tô Hộ đi lên trước cung kính thấp giọng hô: "Miêu Lão Gia Tử."

"Ngoại công." Mà Tô Kỳ cũng gấp bện đi lên trước, xưng hô nói ra thân phận của người này, đó là lúc đầu làm hại Tô Yên xa xứ tiểu tam Phụ Thân, đoán chừng coi như là nhất phương nhân vật, bằng không Tô gia cũng sẽ không vì 1 cái tiểu tam hãm hại chính thống con dâu nữ nhi.

Bất quá làm Tần Phong hơi có chút kinh ngạc chính là, Lâm Lăng Tuyết cũng đi lên trước, mang theo tia chút cung kính hô một tiếng: "Miêu Lão Gia Tử."

Nhìn thoáng qua Triệu Hiến Dương, Triệu Hiến Dương hơi mở miệng lại không ra, Tần Phong nhíu nhíu mày, tinh thông khẩu hình miệng hẳn thấy Triệu Hiến Dương nói là cái này tên Miêu Lão Gia Tử Miêu Kim Thủy. Miêu Kim Thủy trước đối Lâm Lăng Tuyết gật đầu coi như là đáp lễ, sau đó thấy Tô Kỳ trên mặt dấu bàn tay, một gương mặt già nua trong nháy mắt treo đầy tức giận, gạch nhìn phía Tần Phong, trầm giọng nói: "Người chính là Tần Phong?"

"Đúng là."

"Ta ngoại tôn là người đánh?"

"Không sai."

Miêu Kim Thủy sắc mặt trầm xuống, một cỗ uy nghiêm khí thế từ trên người bộc phát ra, lão nhân này trái lại có 1 mét 8 nhiều cái đầu, toàn thân khí thế bạo phát làm một đám tân khách tựa như thấy một ngọn núi lớn hướng về Tần Phong áp đi, Miêu Kim Thủy lạnh lùng nói: "Lão phu sống một xấp đầy số tuổi, duy nhất không thể gặp nhà mình vẫn bối bị người khi dễ, người nếu đánh ngoại tôn của ta, vậy nói cái tay kia đánh ah?"

"Tay phải, người nghĩ lấy đi phải không?"

"Không sai."

"Kia nhìn là ta lấy đi đầu của người, cũng là người lấy đi tay phải của ta."
Tần Phong nụ cười trên mặt tràn đầy quỷ dị cùng nguy hiểm.

Vốn dĩ một mực xem náo nhiệt Triệu Hiến Dương sắc mặt tái nhợt, không khỏi đứng lên nói: "Tần Phong, không nên nói lung tung."

Miêu Kim Thủy nhìn liếc mắt Triệu Hiến Dương, nói: "Triệu huynh, Tần Phong nếu không biết phân biệt, Triệu huynh tại sao phải muốn ngăn cản?" Nói xong lời cuối cùng, hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên bất mãn Triệu Hiến Dương bao che cho con ý tứ.

"Đừng lãng phí nước miếng." Tần Phong thản nhiên nói.

Miêu Kim Thủy khinh thường hừ một tiếng, nhìn thoáng qua trong đại sảnh mọi người, thản nhiên nói: "Miêu Mỗ Nhân có việc tư phải xử lý, tất cả mọi người trước tản ah."

Hiển nhiên Miêu Kim Thủy nói vô cùng uy nghiêm, mọi người không dám không nghe, từng cái một đáng thương nhìn Tần Phong, lại nghĩ thầm thương cảm người đáng trách chỗ nhiều lắm, ánh mắt cũng đều biến thành trào phúng, nhộn nhịp lui ra ngoài, rất nhanh toàn bộ trong đại sảnh chỉ còn lại có Miêu Kim Thủy cùng bọn người cùng với Triệu Hiến Dương bọn họ, còn có thờ ơ lạnh nhạt Lâm Lăng Tuyết, Tần Phong hài lòng gật đầu, liếm liếm đầu lưỡi, tự lẩm bẫm: "Như vậy liền tránh khỏi rất nhiều phiền phức."

"Ngoại tôn." Miêu Kim Thủy nhìn Tô Kỳ, cười nói: "Nếu là tay phải hẳn đánh người, người phải đi đem tay phải của hẳn chém xuống đây đi."

Tô Kỳ trong mắt lóe lên một tia dữ tợn cùng do dự, Miêu Kim Thủy nhìn minh bạch, tự tin cười nói: "Không cần lo lắng, hẳn sẽ không đánh trả."

Sau khi nói xong, vài người đi đến, mặt không thay đổi đem Tần Phong vây vào giữa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 197: Trêu Chọc

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 197: Trêu chọc

Triệu Hiến Dương hơi nhíu nhíu mày, nhìn Tần Phong đứng ở đó không nói được một lời, trong lòng biết Miêu Kim Thủy phải bị da thịt nổi khố.

Tần Phong là điển hình có việc Sư Tử Hống, không có việc gì quý kiến sầu.

Nếu là có sự, kia Tối Đa Tần Phong phát phát hỏa, tuy rằng sợ, nhưng là có thể sống quá đi, sợ nhất chính là hấn không có việc gì đi ngồi một chút, xa muốn mấy năm trước Tần Phong lấy không thể dao động thực lực ngăn chặn đông đảo hải ngoại Thanh bang đại lão miệng, nhưng sau đó rõ ràng đã là vô sự, nước giếng không phạm nước sông, Tần Phong cũng không sợ không phải là phải đi đông đảo đại lão đường khấu ngồi một chút, kết quả như châu chấu quá cảnh, tổng tiền đánh đến nay mới thôi thấy Tần Phong đều là mặt ủ mày chau, cố cho nên xưng là vô sự quý kiến sầu.

Tô Hộ đem Tần Phong hơn nửa đêm gọi tới vốn là bịa đặt sự, Tần Phong đến bây giờ chỉ là rút hấn một cái tát, Triệu Hiến Dương đều nghĩ quá nhẹ.

Thẳng đến Miêu Kim Thủy xuất hiện, Triệu Hiến Dương coi như là minh bạch, Tần Phong phỏng chừng đã sớm biết có cái lão bất tử chỗ dựa, sẽ chờ buộc đi ra cùng nhau thu thập, thấy Miêu Kim Thủy nói mình bao che cho con, Triệu Hiến Dương trong lòng cũng có chút lòng mang bất mãn, đơn giản là ngồi ở một bên cười nhạt không nói.

Người đã bản thân không biết tốt xấu, ta tại sao phải muốn lãng phí miệng lưỡi?

Tần Phong nhìn lướt qua vây bắt mình mấy người, nhìn Miêu Kim Thủy, cười nói: "Ta gần nhất đánh lão già kia không hề số ít, đoán chừng không biết có bao nhiêu người muốn nói ta Tần Phong không kính già yêu trẻ, như vậy đi, ta đưa tay phải ra, cho người cái này ngoại tôn tới chém ta đi."

Miêu Kim Thủy nhỏ hơi híp cặp mắt, bất động thanh sắc nhìn thoáng qua Triệu Hiến Dương, lúc này Triệu Hiến Dương một mực âm trầm gương mặt, hẳn hừ một tiếng, nói: "Ngoại tôn, đi, xảy ra chuyện có ngoại công thay người chia vào."

Tô Kỳ sắc mặt một trận kích động, cầm lấy một bên thủ hạ đưa tới sắc bén dao nhỏ, âm hiểm cười nhìn Tần Phong, thấp giọng nói: "Tần Phong, xem ra người sau này muốn người cụt một tay, sau này ta sẽ thay người chiếu cố tốt nữ nhân của người."

Tần Phong vươn tay, đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, sắc mặt bình tĩnh như nước.

Tô Kỳ hiển nhiên rất cẩn thận, vung tay lên mấy tên thủ hạ đem Tần Phong vây khốn, một người còn nắm cổ tay của hắn, đối Tô Kỳ ý bảo yên tâm là được, Tô Kỳ đây mới là đi lên trước tới, nhìn Tần Phong cánh tay, trong mắt lóe lên máu tanh ** cùng xung động, vung đao liền bổ xuống, Tần Phong cánh tay bỗng nhiên run lên, kia nắm Tần Phong thủ đoạn người nhất thời cảm giác hai tay tê dại, đúng là chấn đắc lui về phía sau 1 2 bước.

Theo sát sau, Tần Phong về phía sau một bước, thân thể đánh vào khốn trụ được hai người khác trên người, lực lượng khổng lồ làm hai người kia không cầm được lão đảo lui lại mấy bước, nhân cơ hội này, Tần Phong trong nháy mắt bắt được Tô Kỳ tay cổ tay, hung hăng vặn một cái đao trong tay tử bị hắn đoạt lấy.

"Dừng tay!"

Miêu Kim Thủy nhìn rõ ràng, giận quát một tiếng!

Tần Phong cũng nhìn hẩn một cái, bắt được sắc mặt hoảng sợ muốn lui ra phía sau Tô Kỳ tóc, phải tay cầm dao nhỏ hướng về phía cái bụng thọc đi vào.

Tô Kỳ thân thể kịch liệt run lên, thắt lưng cũng dần dần cúi xuống tới, há hốc miệng không thể tin nhìn một chút sâu vào bụng dao nhỏ, tại ngẩng đầu nhìn một chút Tần Phong, lại phát hiện chính là Tần Phong một cái tát quất tới, ba một tiếng, Tô Kỳ ứng tiếng ngã xuống đất, bụng kịch liệt quặn đau làm toàn thân của hẩn không ngừng co giật, ngã xuống đất sau càng co quắp không ngừng, máu rất nhanh chảy xuôi thành một mảnh.

Triệu Hiến Dương run run lo lắng, hẩn biết Tô Kỳ chắc chắn sẽ không sống khá giả, thế nhưng hẩn không nghĩ tới Tần Phong hạ thủ đã vậy còn quá tàn nhẫn.

"Người, người!" Miêu Kim Thủy nhìn ngã xuống đất không tưởng ngoại tôn, môi lay động, cảm tức nhìn Tần Phong, Tần Phong hừ một tiếng, cười lạnh nói: "Yên tâm, không chết được, bất quá 10 phút sau khi liền khó làm."

"Giết hẩn cho ta!"

Miêu Kim Thủy giận dữ hét.

Tô Hộ tên kia thủ hạ đã sớm là không nhần nại được, nghe xong Miêu Kim Thủy rống giận, rút ra trước khi từ trên người Tần Phong lục soát đi ra ngoài Địch Trạch súng lục hãm thanh, nhưng họng súng của hẩn còn không có nhắc tới, Tần Phong một cước đá vào Tô Kỳ trên bụng, Tô Kỳ thậm chí gào thảm lực lượng cũng không có, miệng vết thương máu không ngừng ồ ồ chảy xuôi, sắc mặt bộc phát tái nhợt.

"Dừng tay!" Miêu Kim Thủy nhịn không được rầm trời.

Thủ hạ kia cũng là đình chỉ động tác của mình, nhìn Miêu Kim Thủy, Miêu Kim Thủy lại râm trời: "Mở cho ta súng."

Lạch cạch.

Thủ hạ kia bóp cò, lại phát hiện căn bản không có viên đạn bắn ra, Tần Phong nhún vai, tạt trong túi lục lợi một phen, móc ra một thanh vàng óng viên đạn, cười nói: "Người cho ta ngốc? Sớm biết rằng người sẽ cầm cây Thương nổ súng, cho nên viên đạn ta đã sớm hủy đi."

Mấy người nhất thời sửng sốt, thủ hạ kia lại muốn đào ra tay của mình súng tới, Tần Phong cũng đem trong tay viên đạn đập tới, như thiên nữ tán hoa thông thường, Miêu Kim Thủy mấy người theo bản năng nhắc cánh tay lên tự ta bảo vệ, Tần Phong nhân cơ hội như quý mỹ kiều xông lên phía trước, đoạt lấy trong tay người kia không có viên đạn súng ngắn, cấp tốc dỡ xuống ống đạn, nắm một viên đạn nhét vào, xen vào ống đạn, lên đạn, tốc độ nhanh đến không gì sánh kịp, tại Miêu Kim Thủy đông đảo thủ hạ muốn xông về phía trước thời điểm, Tần Phong giơ tay lên súng nhắm ngay Miêu Kim Thủy đầu, mọi người toàn bộ đình chỉ động tác của mình, chăm chú nhìn Tần Phong không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Một viên đạn, lão đầu, người nói ta có thể không thể giết người, hay hoặc là sau lưng ta Tô Manh muốn muốn động thủ chỉ chốc lát đánh xuyên qua đầu của người?" Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

Vốn dĩ một mực sau lưng Miêu Kim Thủy Tô Manh thân thể thoáng ngấn ra, nghe nói Tần Phong cảnh cáo, cũng không dám tạt hành động thiếu suy nghĩ.

Miêu Kim Thủy coi như là trấn định, âm trầm gương mặt, ngược lại thì nhìn về phía Triệu Hiến Dương phương hướng: "Triệu huynh, xem ra người là dự định xem kịch vui thấy hừng đông không được?"

"Tần sư đệ?" Triệu Hiến Dương nhìn thoáng qua Tần Phong.

Tần Phong cười cười, súng lục hướng về phía một chỗ không ai góc nả một phát súng, cười nói: "Đã như vậy, cho Triệu sư huynh 1 cái mặt mũi."

Triệu Hiến Dương khẽ gật đầu, có thể cái này rất không nói lý Tần Phong cho một lần mặt mũi, quả thật cũng là không dễ dàng, trong lòng cũng có chút vui vẻ Tần Phong có thể như thế nể tình, chỉ là nụ cười này không duy trì liên tục dù cho mười giây đồng hồ, Miêu Kim Thủy trầm giọng nói: "Tô Manh, người dẫn người đem Tô Kỳ đưa đi bệnh viện, đưa cái này Tần Phong bắt lại cho ta!"

"Miêu Huynh!" Triệu Hiến Dương sắc mặt trầm xuống, Miêu Kim Thủy bỗng nhiên lật lọng, trong lòng tức giận không ngừng, đứng dậy rầm trời: "Chớ không phải là đã cho ta người của Thanh bang dễ khi dễ sao?"

Miêu Kim Thủy lạnh lùng nói: "Đã thương ta tốt ngoại tôn, nếu là đi hăn, ta Miêu Kim Thủy mặt mũi để vào đâu?"

Chỉ là lúc này, Tần Phong bỗng nhiên lại giơ tay lên súng, nhắm ngay Miêu Kim Thủy đầu, nhìn mấy người muốn tiến lên gia hỏa, cười nói: "Miêu Kim Thủy, người tin hay không cái này cây súng lục trong còn có một viên đạn?"

Tràng diện lại lạnh xuống.

Miêu Kim Thủy bình tĩnh gương mặt không biết suy nghĩ cái gì, mà bên cạnh hăn Tô Hộ cùng Tô Manh 1 cái nhìn chăm chăm Tần Phong ánh mắt, 1 cái nhìn chăm chăm Tần Phong súng lục trong tay, muốn xem ra Tần Phong có hay không đang nói dối, dù sao vừa mới Tần Phong cho súng lục lên đạn tốc độ nhanh làm cho không người nào có thể bắt trong đó chi tiết, ai cũng không dám bảo chứng Tần Phong có phải tại bên trong chứa mấy viên đạn.

Nếu như 1 khóa cũng thì thôi, nếu là thật có 2 khóa?

Tô Manh không dám nghĩ Tần Phong có phải thật vậy hay không dám nổ súng giết Miêu Kim Thủy.

"Có đúng hay không nghĩ sự lựa chọn này đề không tốt làm?" Tần Phong cười hỏi: "Như vậy dạng, nếu không ta hướng về đầu người nả một phát súng, sau đó mọi người đều biết đáp án, có ép buộc chứng buổi tối cũng có thể ngủ biết."

Miêu Kim Thủy thấy Tô Manh mang theo người thủ hạ mang Tô Kỳ đã ly khai, cười lạnh một tiếng, nói: "Lão phu tại giang hồ trong lăn lộn vài thập niên, từ không ai dám bức ta làm loại này tuyển chọn đề, người phải biết rằng người giết hay không ta, người Tần Phong sau này cũng không có tốt hết quả!"

"Xem ra là không sợ chết." Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, tay một bầy, cây súng lục ném cho đứng ở một bên một mực gương mặt lạnh lùng Lâm Lăng Tuyết, Lâm Lăng Tuyết nhú nhú mày tiếp nhận súng lục.

Miêu Kim Thủy ha ha cười nói: "Xem ra người rất rõ ràng tình thế."

Kia Tô Hộ cùng Tô Manh cũng là thờ phào nhẹ nhõm, rất nhanh Tô Hộ đi lên trước, cười nói: "Miêu Lão Gia Tử, xử trí như thế nào cái này Tần Phong?"

"Chọc bị thương ta tốt ngoại tôn, vậy trước tiên chọc một đao tử, sau đó chém đứt tay phải của hắn ah." Miêu Kim Thủy hừ một tiếng, sắc mặt cũng chuyển thành âm trầm: "Bất quá ta ngoại tôn nếu là có cái cái gì bất trắc, vậy hãy để cho hắn bồi ngoại tôn của ta ah."

Tô Hộ cũng hiểu được không sai, cười nói: "Bất quá ta xem vẫn là đem hắn đầu lưỡi chém đứt thật là tốt, tiểu tử này nhiều lần nói năng lỗ mãng, giữ lại há miệng còn không biết có thể hay không xấu miệng."

"Ta xem có thể." Miêu Kim Thủy hài lòng gật đầu, nhìn Triệu Hiến Dương, nói: "Triệu huynh, ta đây xử trí người có thể thoả mãn?"

Triệu Hiến Dương nhỏ hơi híp cặp mắt không nói được một lời, đồ đệ của hắn đến là bĩu môi khinh thường. Miêu Kim Thủy cùng Tô Hộ đều nghĩ khinh thường là Tần Phong, Tô Hộ càng cười nói: "Nếu như vậy, ta đây liền đại lao ah,

bất quá cái này Tần Phong có thể đánh, trước cho hắn một súng."

Nhìn thoáng qua một bên thủ hạ.

Thủ hạ kia cũng là gật đầu cười, chẳng qua là khi bắt tay vói vào bản thân y phục nội, cũng phát hiện mình xứng súng không thấy, nhú nhú mày lại là lục lọi một phen, chợt lại vén quần áo lên, phát hiện mình bao súng trong dĩ nhiên trống rỗng.

"Ở chỗ này đây." Tần Phong cười hô một câu, sau đó ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người tự rút ra một cây súng lục, cười nói: "Vừa mới trộm tới được, các người đoán có viên đạn sao?"

Lại nói, hòng nhắm ngay Tô Hộ.

Tô Hộ bỗng nhiên quay đầu nhìn bản thân thủ hạ kia, khi hắn thấy thủ hạ ánh mắt tuyệt vọng sau, toàn thân kinh khởi một tiếng mồ hôi lạnh, Tần Phong vừa cười vừa nói: "Yên tâm, không giết người, loại chuyện này ta xem còn là Tô Yên tự mình động thủ thật là tốt."

Bất quá ngoài miệng nói không giết, Tần Phong bỗng nhiên tiến lên một cước đá vào Tô Hộ trên đầu gối, chỉ nghe ca sát một tiếng, Tô Hộ kêu thảm một tiếng nửa quỳ trên mặt đất, hai tay bưng đầu gối đau mồ hôi lạnh chảy ròng.

Triệu Hiến Dương cười ha hả gật đầu, đứng lên nói: "Nếu như vậy, Miêu Huynh, Triệu mỗ người liền cáo từ, bất quá Miêu Huynh lật lọng, Triệu mỗ người trước hết nhớ kỹ, sau này người được mời ta uống trà tới bãi bình bát trưởng này. Tần sư đệ, nháo nháo cũng liền về nhà ngủ đi, ta xem thời gian cũng không còn sớm."

Sau khi nói xong, Triệu Hiến Dương cười ha hả mang theo đồ đệ tại Miêu Kim Thủy hận đến chìm vào tử thủy trong ánh mắt ly khai.

Tần Phong nhún vai, bỗng nhiên bạo khởi cây súng lục đập đi ra ngoài, kia

Miêu Kim Thủy căn bản không từng né tránh, nhất thời cảm giác trên mặt một trận đau rất đau, bất quá lão nhân này trái lại nhin xuống không la lên, Tần Phong hừ một tiếng đi tới Lâm Lăng Tuyết trước người, cẩn thận nghe nghe, Lâm Lăng Tuyết chán ghét cau mày lui một bước, mà lúc này phía sau Miêu Kim Thủy bỗng nhiên nhật lên súng lục, chịu đựng trên mặt đau đớn hướng về Tần Phong bóng lưng nổ súng, Lâm Lăng Tuyết hai mắt phát lạnh, muốn lôi kéo Tần Phong né tránh, bất quá lại bị Tần Phong bỗng nhiên ôm ở, mà Miêu Kim Thủy bóp cò đi sau hiện, súng lục ống đạn trong rỗng tuếch.

Tần Phong nhân cơ hội đại chiếm tiện nghi, lại đang Lâm Lăng Tuyết trên mặt nhẹ nhàng một trác, Băng lãnh lạnh thật là mềm mại, chọc Lâm Lăng Tuyết nhất thời tức giận, vừa muốn đầu gối đỉnh phế đi Tần Phong lão nhị, Tần Phong cũng cấp tốc rút lui, lắc mình đến rồi Miêu Kim Thủy trước người, một cái tát dán đi tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 198: Tuyển Chọn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 198: Tuyển chọn

"Lão già kia, sở dĩ không giết ngươi là muốn giữ lại làm Tô Yên giải quyết, một giải năm đó mỗi hận." Tần Phong một cái tát lực đạo mười phần, phiến Miêu Kim Thủy lão đảo 7 8 bước, bưng gương mặt lửa giận ngút trời nhìn chăm chăm Tần Phong.

Miêu Kim Thủy lớn lên rất khí phách, màu trắng lông mi cực kỳ rậm rạp, hai mắt càng không giận tự uy, trừng tựa như một đôi đèn lồng, lúc này nổi giận đùng đùng, đứng ở nơi đó nếu là thường nhân sợ là muốn sợ run run vài cái, chỉ là đối mặt Tần Phong, vậy dĩ nhiên là xa xa thiếu, đi lên trước hoá tốc đem canh giữ ở Miêu Kim Thủy trước người mấy người cho đánh ngã, Tần Phong cầm lấy Miêu Kim Thủy cổ, chụp Miêu Kim Thủy hô hấp có chút gấp, một đôi nét mặt già nua đỏ bừng không gì sánh được, lạnh lùng nói: "Ngươi thật đã cho ta Tần Phong sợ ngươi sao?"

"Tần Phong, ngươi lớn mặt!" Tô Hộ nửa quỳ trên mặt đất, nhìn Miêu Kim Thủy bị bóp một câu nói phun không ra, hai mắt nháy ra tròng trắng mắt, trong lòng cũng là vui vẻ, bất quá trên mặt cũng dữ tợn cùng thống khổ cùng tồn tại: "Ngươi dám bị thương Miêu Lão Gia Tử, ta phát thệ ngươi đi không đi ra!"

Tần Phong lôi Miêu Kim Thủy đi tới Tô Hộ trước mặt, Miêu Kim Thủy miệng mở rộng cũng hút không tiến một điểm không khí, cao cao tại thượng nhìn Tô Hộ, kia Tô Hộ tim và mặt liên tiếp run: "Ngươi, ngươi làm gì?"

"Lăn đại gia người."

Tần Phong Lại nói liền hướng đến trên mặt hấn đá tới, 45 con số chân to tại trên mặt hấn lưu lại một rõ ràng vết chân, Tô Hộ té ngã trên đất sau, trong lỗ mũi ồ ồ toát ra máu tới, Tần Phong lực đạo trên tay càng lúc càng lớn, Miêu Kim Thủy cả người co quắp tùy thời khả năng chết, Tần Phong lúng túng, đem Miêu Kim Thủy ném ra ngoài, sau đó đi tới Lâm Lăng Tuyết bên cạnh, Lâm Lăng Tuyết theo bản năng lui ra phía sau một bước hiển nhiên là cố kỵ tên khốn kiếp này nhân cơ hội chiếm tiện nghi, bất quá Tần Phong cũng một thanh cầm lấy nòng súng lục trong tay, đi lên trước nhắm ngay năm úp sấp dưới đất từng ngum từng ngum thở hổn hển Miêu Kim Thủy.

"Người không phải mới vừa nói chưa làm qua tuyển chọn sao?" Tần Phong cười lạnh nói: "Hôm nay ta Tần Phong làm phần độc nhất, chọn, là có viên đạn vẫn là không có viên đạn."

"Tần Phong, người có biết hay không lão phu." Miêu Kim Thủy giận quát một tiếng, bất quá bị Tần Phong đá vào nơi ngực, thanh âm kẹt trong miệng trực tiếp biến thành kêu đau một tiếng, Vốn dĩ hô hấp còn không sướng Miêu Kim Thủy đang bị đánh một cước, lúc này sắc mặt đã tái nhợt tựa như một trương giấy trắng, một đôi mắt phun lửa nhìn Tần Phong.

"Chọn." Tần Phong lạnh lùng nói: "Lão tử quản người lão phu còn là tiểu phu, ở trong mắt ta người ngay cả cái vương bát đản cũng không bằng, cho ta chọn, người nếu là không lên tiếng, ta coi như người tuyển chọn là không có, ta đây liền hướng về phía người cái bụng nả một phát súng, nhìn có phải có hay không."

"Lăng Tuyết, người lẽ nào liền trơ mắt nhìn Miêu Lão Gia Tử chịu khi dễ sao?" Tô Hộ lúc này nhin không được quát lớn.

Lâm Lăng Tuyết không thềm hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên Miêu Kim Thủy trước khi liên tiếp hai ba lật lọng đã làm người nữ nhân này rất là chán ghét, cố

cho nên đối với Tô Hộ nói trực tiếp lựa chọn ngăn che.

Tô Hộ biến sắc đang thay đổi, che mũi, cảm tức cái này Tần Phong, trong lòng cũng có chút hối hận, lần này coi như là thác đại, nghe nói Tần Phong cuồng ngôn sau hẳn liền từ Tô gia tới rồi, vốn định cho Tần Phong một hạ mã uy, nhưng không ngờ bị Tần Phong cho thu thập đến nước này, xem tình huống này chỉ sợ là chơi cời lạnh không trở lại.

"Tần Phong, có chuyện gì đều có thể thương lượng." Tô Hộ mỗi lần nói chuyện mũi đều hàng loạt đau đớn, cho nên sắc mặt cực kỳ dữ tợn: "Chỉ cần người thả Miêu Lão Gia Tử."

"Con mẹ nó người có đúng hay không người điếc?" Tần Phong dưới chân cố sức, phần nộ quát.

Miêu Kim Thủy cảm giác trên người mình đè nặng không phải là một con người chân, mà là một chân của con voi, toàn bộ lồng ngực đều ở đây áp lực thật lớn đè ép dưới, làm Miêu Kim Thủy cảm giác lòng buồn bực, toàn thân có một cỗ khó có thể nắm lấy thống khổ cấp tốc lan tràn, Tần Phong xem hẳn sắc mặt tái nhợt, hai mắt vẫn là cảm tức, Tần Phong cười lạnh nói: "Người thử xem có thể tiếp tục cho ta trang b, chờ sự kiên nhẫn của ta dùng hết rồi, người lồng ngực xương sườn sẽ đều gãy đoạn, đâm thủng của người phổi cùng tim của người, ta bảo chứng người ở đây trong vòng năm phút đều muốn muốn thừa nhận khí quan bị đâm thủng qua thống khổ."

Lúc này Miêu Kim Thủy chợt phát hiện, Tần Phong hai mắt tựa như tràn đầy một cỗ to lớn Ma lực, hẳn cảm giác tinh thần của mình bộc phát tiêu tán, hẳn cảm giác rõ rệt tánh mạng của mình đang đang nhanh chóng xói mòn, từng điểm từng điểm tại thống khổ to lớn trong từ từ ly khai, loại này sợ hãi cấp tốc trải qua hẳn sau cùng lòng tin phòng tuyến đánh vỡ, cặp kia tròng như là đèn lồng hai mắt chỗ sâu nhất bắt đầu chảy ra sợ hãi.

"Nói, đừng giả bộ người điếc, có vẫn là không có, rất đơn giản tuyển chọn

đề." Tần Phong thanh âm không ngừng chui vào lỗ tai của hắn trong: "Có ta sẽ tha cho người, không có ta liền nổ súng làm người biết có phải có vẫn là không có, mạng của người cũng sẽ từ từ xói mòn."

Sợ hãi không ngừng lấy virus thức quy mô cấp tốc khuếch tán, đồng hóa tất cả phần nộ, trong mắt Tần Phong hình như là kia tới từ địa ngục sợ hãi chi Thần, hắn trái tim đang không ngừng đề xuống run rẩy bộc phát lợi hại, đầu cũng dần dần không có. Nhìn Tần Phong trong ánh mắt chỉ còn lại có sợ hãi, mồ hôi lạnh thấm ướt hắn toàn thân cao thấp y phục, thấp thỏm lo âu hô: "Có, có viên đạn."

"Có, có đại gia người." Tần Phong bĩu môi, liên tiếp bóp cò, kia Miêu Kim Thủy sợ toàn thân một trận run run, sau đó là tê liệt dưới đất như là đã tiêu hao hết tất cả khí lực.

Tần Phong đem súng lục ống đạn tháo xuống tới, trực tiếp giả bộ một viên đạn, sau đó lên đạn, cười nhạt nhìn Tô Hộ.

Tô Hộ sợ chật vật lui về phía sau vài bước, xem Tần Phong từng bước từng bước đi tới, hoảng sợ nói: "Người, người không thể giết ta, giết ta người sẽ phạm pháp."

"Yên tâm, bọn họ sẽ không cáo ta, bởi vì ta nếu như vào ngục giam, các người Tô gia trên dưới tất cả đều được đi vào theo ta." Tần Phong tại trong túi móc ra một nhóm người vút, đề tại Tô Hộ trên người, Tô Hộ nuốt ngụm nước miếng, nói: "Người muốn làm gì."

"Vừa mới người nói muốn cắt mất ta đầu lưỡi, hiện tại yêu cầu của ta rất đơn giản, đem cái này viên đạn cho ta 1 khóa 1 khóa nuốt vào." Tần Phong híp mắt, nói: "1 khóa 1 khóa cho ta nuốt, thiếu 1 khóa ta cắt đứt người một cái chân khác, thiếu 2 khóa ta liền người cái chân thứ ba cũng đánh."

"Lăng Tuyết!"

Tô Hộ quét một vòng, phát hiện không có thể cầu người, chỉ Lâm Lăng Tuyết

lạnh như băng đứng ở nơi đó, không khỏi hoảng sợ nói: "Người mau cứu ta, người và hãn đều là người của Thanh bang, người mau cứu ta."

"Hãn là hải ngoại Thanh bang, cùng ta chỉ là danh nghĩa đồng môn mà thôi." Lâm Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng, nói: "Việc này không có quan hệ gì với ta."

Tô Hộ không khỏi một trận tuyết vọng, Tần Phong có chút không nhịn được, trực tiếp ngồi xổm người xuống tới đem họng chia vào hãn một cái chân khác trên đầu gối, thản nhiên nói: "Ta thầm đếm 5 giây, chính người nhìn làm, bây giờ còn có 4."

Cảm giác Tần Phong cũng không phải đang nói đùa, Tô Hộ nhìn trên người cùng dưới đất hơn 10 khóa vàng óng viên đạn, lượm mấy viên, nhắm mắt lại liền nuốt xuống.

Nuốt xuống mấy viên, Tô Hộ cảm giác cổ họng cùng dạ dày bộ một trận khó chịu, nhưng nhìn Tần Phong mặt không thay đổi dáng dấp, con thật là thống khổ nhất lên còn thừa lại viên đạn, 1 khóa 1 khóa toàn bộ cho nuốt xuống, đến nơi đây Tần Phong mới là thoả mãn, cây súng lục trốn viên đạn cuối cùng hướng về không ai địa phương cho đánh ra ngoài, sau đó đứng dậy, nhìn thoáng qua tê liệt dưới đất Miêu Kim Thủy, còn có bưng bụng cùng mũi Tô Hộ, lạnh lùng nói: "Tối hôm nay rút cho ta ra Đông Thiên Thị, chạy trở về sh, bằng không ta từng cái từng cái đem các người ném vào Đông Thiên sông bay tới sh đi."

Đi tới Miêu Kim Thủy trước người, trước khi kia tràn đầy uy nghiêm hai mắt lúc này tràn đầy sợ hãi, thấy Tần Phong sau lại là sợ run cả người, Tần Phong khước miệng giơ lên một tia nụ cười quỷ dị, nụ cười này làm Miêu Kim Thủy thân thể run rẩy biên độ càng lúc càng lớn, mà một mực đứng ở một bên Lâm Lăng Tuyết nhịn không được nhíu nhíu mày, không hiểu lúc này Miêu Kim Thủy vì sao muốn chết chuột nhìn thấy miêu một dạng.

"Nhớ ở con mắt của ta, buổi tối ngủ ngon giấc." Tần Phong cười híp mắt nói.

Miêu Kim Thủy cũng sắc mặt bởi vì cực độ sợ hãi mà không ngừng dữ tợn,

thân thể hướng về một bên xê dịch, muốn rời xa cái này trong mắt ác ma.

Tần Phong đối với mình thôi miên kỹ thuật hài lòng gật đầu.

Miêu Kim Thủy rất có uy thế, thông thường rất khó bị thôi miên, trước khi cũng là ý vào đối thân thể bạo lực Áp Bách mới có thể làm cho tinh thần của hắn sản sinh nhẹ nhẹ sợ hãi, mà cũng chính là điểm này sợ hãi làm Tần Phong bén nhạy bắt được, sau đó không ngừng chỉ dẫn đem sợ hãi của hắn không ngừng mở rộng, loại này khó có thể bị thôi miên bọn họ, cũng chính là tinh thần lực so với thường nhân muốn người cường đại một khi bị thôi miên, kia đem rất khó thể hiện trong lòng ma chướng.

Cảm giác bị cái này hai gia hỏa nháo đặng tức giận tiêu tán rất nhiều, Tần Phong thở phào nhẹ nhõm, đi tới Lâm Lăng Tuyết bên cạnh, cười nói: "Mỹ nữ thuận tiện đưa ta đoạn đường sao?"

Lâm Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng, Tần Phong cũng theo sát phía sau, đi qua tiền viện ra trang viên sau, nhìn nàng vắn vẹo tuyệt vời cái mộng, nhin không được hèn mọn cười, Lâm Lăng Tuyết buồn bực xoay người lại, lạnh như băng nhìn hắn, Tần Phong cũng nhún vai, nói: "Mỹ nữ đều có lực hấp dẫn, ta lại như thế sắc, ai cho người cái mộng như thế đặc thù đây."

Lâm Lăng Tuyết tức giận một cước đá tới, Tần Phong bận tâm né tránh, nói: "Đừng, đùa giỡn."

Hừ một tiếng, Lâm Lăng Tuyết trực tiếp lên xe của mình, Tần Phong bận tâm góp đi tới, bất quá một chân mới vừa bước vào tới, Lâm Lăng Tuyết liền lạnh lùng quát: "Lăn xuống đi."

"Này, chớ quá mức, lần trước ta vì mua cho người cái vệ sinh khăn ta tìm người mượn 10 đồng tiền, lại để cho một đám nữ nhân nhìn ta không đủ tiền chê cười, mẹ nó, nam mua vệ sinh khăn không đủ tiền người biết có bao nhiêu mất mặt sao!" Tần Phong bất mãn nói: "Người nha còn cầm đi quần áo của ta, hiện tại đưa một chuyến đều không được?"

Lâm Lăng Tuyết nhất thời bị nói á khẩu không trả lời được, không thể làm gì khác hơn là phần nộ im lặng làm Tần Phong lên xe.

Tần Phong thấy vậy nhếch miệng cười, ngồi trên đường xe chạy: "Cái này là được rồi sao, còn có, quần áo của ta người tốt nhất cho ta rửa sạch, chờ tìm thời gian trả lại cho ta."

"Quần áo người bao nhiêu tiền?" Lâm Lăng Tuyết thấy hấn cầm chút chuyện nhỏ này tính toán chi li, có chút không không nhịn được hỏi.

"Ta dựa vào, người sẽ không cho ném ah?" Tần Phong bất mãn nói.

Lâm Lăng Tuyết hừ một tiếng, coi như là thầm chấp nhận.

Tần Phong vô lực trợn trừng mắt, vô lực nói: "Coi như hết, ném liền ném."

Làm xe đứng ở Ngọc tuyến sơn trang sau, Lâm Lăng Tuyết ý tứ rất đơn giản, không cần trông cậy vào lão nương đưa người đi vào, thế nhưng hấn lại xem Tần Phong đang nhìn mình bên này phương hướng, mở to hai mắt nhìn tựa hồ là gặp được cái gì không thể tin tồn tại, hơi nhíu mày, chợt cười lạnh nói: "Cút cho ta."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 199: Phòng Người Trốn

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 199: Phòng người trốn

"Cẩn thận!"

Tần Phong bỗng nhiên bạo quát một tiếng.

Thế nhưng Lâm Lăng Tuyết như trước Bất Động Như Sơn, nhìn Tần Phong tựa như nhìn 1 cái nhảy nhót vỡ hài kịch, chỉ là trong phiến khắc, bỗng nhiên xe chột run lên, một tiếng âm thanh truyền vào hai người cái lỗ tai. Lâm Lăng Tuyết quay đầu nhìn sang, đã thấy một chiếc màu đen Audi đang đè ở xe mình trên cửa, Tần Phong bất mãn nói: "Nói cho người cẩn thận, không nghe."

Lâm Lăng Tuyết có chút buồn bực, rõ ràng người kia quá vô sỉ, để cho mình không thể tin tưởng.

Tần Phong xuống xe, đi tới 2 xe chạm vào nhau chỗ, thấy Lâm Lăng Tuyết xe đã lồm đi xuống một nửa, mà xe đối diện đậu ở chỗ này, trước đầu xe mặt đèn lớn cái gương đều đã nghiền nát, Tần Phong im lặng trợn trừng mắt: "Này, xuống xe."

Lâm Lăng Tuyết từ trên xe bước xuống, nhìn mình xe yêu bị đụng vô cùng thâm trầm, trong mắt hiện lên vẻ tức giận, Tần Phong lúc này đi lên đến đối phương trước xe, thấy trên tay lái nằm 1 cái nam tử, Tần Phong nhíu nhíu mày, mở cửa xe nhất thời một cổ tử gay mũi mùi rượu ngào tới, Tần Phong nhin không được néo néo mũi, tức giận lôi người kia y phục cho lôi xuống tới.

Người kia cả người mềm nằm úp sấp nằm úp sấp, say bí tỉ bất tỉnh, Tần Phong đưa hân nhưng dưới đất, dựa vào đèn đường thấy rõ người này mặt, nhìn không được cau mày nói: "Nhâm Quân Ngạn?"

"Người nhận thức hân?" Lâm Lăng Tuyết lạnh lùng hỏi.

Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Lúc đầu mua cho người vệ sinh khăn kém 6 ngu tiền, cái này huynh đệ cho điểm lên."

Lâm Lăng Tuyết thấy Tần Phong lại nói, nhìn không được hừ một tiếng, chuyển trên người xe của mình, lạnh lùng nói: "Đụng phải xe của ta, ít nhất cũng phải tàn phế, lần này đi hân, sau này đừng vội tại nói sự kiện kia!"

Lại nói, tuyệt trần đi.

Tần Phong nghĩ buồn cười, đi tới Nhâm Quân Ngạn trước người, đẩy một cái hân, nói: "Nhâm Quân Ngạn, tỉnh tỉnh."

Nhâm Quân Ngạn mơ mơ màng màng mở mắt, thấy được Tần Phong sau, bởi vì còn hủ hoại tự cười ngây ngô một tiếng, mơ hồ không rõ nói: "Là người, ta nhớ kỹ người, mời ta uống rượu."

"Không tửu lượng kia uống nhiều rượu như vậy, người nói người là nữ nhân cũng được, ta khẳng định đem người lưng trở lại." Tần Phong trợn trừng mắt.

Lúc này ngọc tuyến cửa sơn trang mấy người trách nhiệm bảo an vội vã tới rồi, nhìn thấy nằm dưới đất Nhâm Quân Ngạn cùng với Tần Phong sau, cũng biết xảy ra chuyện gì, nói: "Tần tiên sinh, ngài và Nhâm tiên sinh nhận thức?"

"Người biết hân?" Tần Phong lông mi giương lên, hỏi.

"Nhâm tiên sinh sẽ ngụ ở chúng ta tiểu khu, thế nhưng Nhâm tiên sinh vẫn là không uống rượu, hôm nay làm sao sẽ uống nhiều rượu như vậy?"

"Nghe nói Nhâm tiên sinh gần nhất có chút không như ý."

Tần Phong nghe nói sau nhú nhú mày, thấp giọng rầm rừ: "Được rồi, nhà hần là mấy số? Ta đưa hần trở lại."

Bảo an cũng không tại nói cái này Bát Quái, cho Tần Phong nói tin tức sau, Tần Phong không khách khí nhắc tới Nhâm Quân Ngạn ném vào sau xe tòi, mở ra xe của hần lái vào tiểu khu, rất nhanh tìm được rồi Nhâm Quân Ngạn nhà, đem sau khi xe dừng lại một tay lôi hần sau cổ, kéo hần đi tới cửa nhà, phát hiện trong nhà có đèn sáng rờ, đó là đèn lên chuông cửa.

Rất nhanh.

Phòng cửa mở ra, một người mặc áo ngủ khoảng chừng 27 28 tuổi cô gái đẹp mở cửa, hai người nhìn lên nhận nhịp sừng sốt, bất quá nữ tử nhìn thấy nằm dưới đất Nhâm Quân Ngạn, kinh hô một tiếng: "Tuấn ngạn."

"Người là hần bạn gái ah?" Tần Phong nói: "Hần uống nhiều rồi gọi đụng phải xe, vừa lúc ở trên đường thấy hần đem hần đưa tới."

Nữ tử bắt đầu thấy Tần Phong thô lỗ kéo Nhâm Quân Ngạn, lòng có bất mãn, nghe xong Tần Phong nói sau, cảnh giác hơn mang theo đến cảm kích nói: "Cám ơn người."

"Việc nhỏ." Tần Phong nắm đến vợ bạn không thể khi thái độ, không có cần thận coi cái này ăn mặc áo ngủ nữ nhân.

Nữ nhân lòng cảnh giác cũng rất mạnh, dù sao buổi tối tràn đầy chỉ mặc một bộ đồ ngủ, hãy luôn luôn không uống rượu lần này cũng say bí tỉ Nhâm Quân Ngạn là bị người kia kéo trở về, nữ nhân tự nhiên mà vậy đem Tần Phong họa vì hồ bằng cầu hữu hàng ngũ, cho nên đỡ qua Nhâm Quân Ngạn sau, lên đường: "Làm phiền người, ta sẽ chiếu cố hần, chờ tuần ngạn tỉnh ta sẽ để hần tự cấp người nói tạ."

"Khách khí khách khí."

Tần Phong nhìn ra nữ nhân cảnh giác, cũng không mặt dày mày dạn tại đi vào ngồi một chút, lại nghĩ thầm trong nhà còn có một cái kiêu tích tích Sở Sở, đó là quy thuận tựa như mũi tên, chạy nhanh như làn khói trở lại.

Mới vừa đến nhà cửa, Tô Yên điện thoại của gọi lại.

"Lữ Trung Dương đối với bán ra trong tay công ty cổ phần rất cẩn thận, ta vốn dĩ làm Nhã Phi tiếp nhận, thế nhưng Lữ Trung Dương kiên quyết Nhã Phi cùng Lô Thiên Hào trong lúc đó có Hợp Tác quan hệ mà cự tuyệt." Tô Yên khai môn kiến sơn nói: "Xế chiều hôm nay Lữ Trung Dương đã đem trong tay 15% công ty cổ phần lấy đất bán ra cho Yến Phi phiêu lưu đầu tư công ty đảm nhiệm Phượng yến, ta điều tra qua tư liệu của nàng, cùng Lữ Trung Dương trong lúc đó không có bất cứ quan hệ gì."

"VẬY là tốt rồi." Tần Phong nói: "Chỉ cần không ở cái kia lão già kia trong tay toàn bộ đều không có vấn đề, thông tri một chút đi, Hậu Thiên dậy sớm, ta muốn nhìn thấy Lữ thị châu báu cổ phiếu đại hạ."

"Không thành vấn đề."

Sau khi cúp điện thoại, Tần Phong khoe miệng giơ lên mỉm cười, lại cho Hérault Wells gọi điện thoại.

"Hérault Wells, ta chuẩn bị cho người luật sư người nghĩ thế nào?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Hérault Wells cười nói: "Ta đã cùng luật sư nói thỏa toàn bộ, chi tiết phương diện ta tin tưởng Lữ Trung Dương cũng chơi không ra cái gì tâm địa gian xảo."

"Tốt, Hậu Thiên người phải đi pháp viện ah." Tần Phong cười nói: "Nghĩ biện pháp đem chuyện này gây lớn một chút, thông tri người trong vòng bằng hữu, tốt nhất có uy vọng, càng nhiều càng tốt, như vậy pháp viện phương diện bách vụ ngoại giới áp lực cũng không dám công nhiên thiên vị muốn cầm tiền bịt mồm ah Lữ Trung Dương, mặt khác đem Lưu Phong cùng nhau cáo đi tới, chiếm

lấy của người tác phẩm nghệ thuật hẳn cũng là có phần."

"Ta đã biết." Hernaut Wells nghiêm túc nói: "Người yên tâm, chuyện này ta nhất định sẽ đòi 1 cái công đạo, chỉ là đáng tiếc bức họa kia đến nay tung tích không rõ."

"Nếu như hạ lạc sáng tỏ, bạn thân cũng là nên vào ngục giam lúc." Tần Phong trong lòng lẩm bẫm một câu, cùng Hernaut Wells nhiều lời vài câu, hẳn liền cúp điện thoại về đến nhà.

Chỉ là xem trong đại sảnh đèn sáng, cũng không gặp Sở Sở hình bóng, nhìn thấy Jieluo Si nằm úp sấp ở một bên cộc lốc buồn ngủ, chính là thấy Tần Phong trở về cũng chỉ là sờ sờ đầu lại nằm úp sấp đi xuống, nghe được lầu 1 trong phòng vệ sinh hoa lạp lạp tiếng nước chảy, trong lòng một trận kích động, chớ không phải là đang tắm?

Nghĩ tới đây, hẳn đó là nuốt ngụm nước miếng, lén lén lút lút chạy tới buồng vệ sinh, thế nhưng rất nhanh nhúu mày một cái, xóc lên buồng vệ sinh mạnh, phát hiện nước liên trước chảy không ngừng nước, thế nhưng trống rỗng ngay cả nhân ảnh cũng không có.

"Đi đâu rồi?"

Ra buồng vệ sinh, Tần Phong chạy thẳng tới Sở Sở căn phòng, vừa xong cửa chợt nghe bên trong truyền đến từng đợt nhiệt huyết sôi trào thật nhỏ tiếng rên rỉ, Tần Phong trong lòng một trận kích động, tiểu trái tim cấp tốc nhanh hơn, dán cửa cẩn thận vừa nghe, Tần Phong nghe được làm như Sở Sở đang nhìn cái gì video, chợt cười hắc hắc, cẩn thận mở cửa, không ra chút nào âm hưởng, vừa nhìn phòng trong cũng nhiệt huyết sôi trào không ngừng.

Sở Sở lúc này con mặc một bộ áo choàng tắm nằm lỳ ở trên giường, lại trắng lại mảnh chân nhỏ liền Linh Lung khả ái chân nhỏ xòe ở Tần Phong trước mặt lúc ẩn lúc hiện, trước người của nàng bày đặt một máy ipad, tựa hồ tại truyền phát tin cái gì không thích hợp thiếu nhi phim, từng đợt rất cảm động thanh âm

đang liên miên bất tuyệt, chọc gai nhân sắc mặt ửng đỏ, thổ khí như lan.

"Hoa hậu giăng đường chính là hoa hậu giăng đường, nhìn lên tiểu phim tới càng dụ người phạm tội." Tần Phong nhin không được trong lòng tán thưởng.

Thận trọng tiến lên trước đi, đợi cho bên giường, Tần Phong cuối cùng là thấy ipad bên trong truyền phát tin nội dung, trong lòng trong nháy mắt định rồi 1 cái từ ngữ: Sản phẩm trong nước.

Bởi vì video trong hình ảnh có chút tối, nhân vật cũng không như đảo quốc vậy rõ ràng, càng giống như là ở nơi nào đó chụp ảnh, đặc tả màn ảnh là 1 cái cũng không có, chỉ là âm sắc tương đối không sai, bất quá chỉ bằng vào điểm này, cũng làm từ chưa có xem qua loại này phim Sở Sở nhìn có chút kì lòng không đậu, nhất là thanh âm lần lượt bay vào cái lỗ tai trong, trong đầu không khỏi hiện lên lần trước buổi sáng bị Tần Phong kéo đến trên giường đích tình cảnh, khuôn mặt hồng nộn như cây táo thông thường.

"Đẹp mắt không?"

Bỗng nhiên Sở Sở nói một câu, Tần Phong lại càng hoảng sợ, thân thể thoáng một ngòì chồm hồm.

Sau đó tại ipd bên trong truyền đến 1 cái giọng nữ: "Có khỏe không, không rõ ràng lắm."

Nghe thế, Tần Phong mới là thở phào nhẹ nhõm, thầm nghĩ bản thân lén lút bò lên trên nữ nhân trên giường bản lĩnh còn chưa phải đối năm đó chi dũng, đang lúc này, Sở Sở lại nói: "Ta lần đầu tiên xem đây, người vậy có rõ ràng?"

"Đó là đương nhiên." Đối diện giọng nữ cười hì hì: "Thế nào? Chúng ta Sở Sở tiểu thư muốn nhìn?"

"Đáng ghét!" Sở Sở nhin không được gặt giọng: "Mới không phải đây, hừ, trái lại người, một người nữ sinh tồn cái này khó coi video, còn phải ý đây."

"Xấu hổ, ta xem người là phát Xuân ah, sở Sở đại tiểu thư, người còn là mau tìm người đàn ông ah, nếu là không ưa thích nam nhân, ta có thể thay nam nhân đại lao a, đến lúc đó ta khẳng định bị người trường học đám kia nam sinh hận chết, ha ha ha."

Sở Sở không khỏi trợn trừng mắt: "Tới địa ngục đi, ta không thèm nghe người nói nữa, ta muốn đi tắm."

Lại nói, đóng nói chuyện cùng video, cảm giác mình trên người nơi nào đó có chút dị dạng, trong cơ thể lại là nhiệt lưu bắt đầu khởi động, nhin không được nhẹ nhàng rên rỉ một tiếng, đang xoay người lại, thấy vẻ mặt tiện cười Tần Phong, nhin không được cả tiếng hô một tiếng, Tần Phong bận tâm tiến lên bụm miệng nàng lại ba, đợi Sở Sở thở bình thường lại sau, mới là buông nàng ra, cười híp mắt nói: "Đẹp mắt không? Ta xem Đừng dùng nữ nhân đại lao một người nam nhân việc."

"Ta đi tắm."

Sở Sở then thùng cúi đầu sẽ ra bên ngoài chạy, bất quá lại bị Tần Phong bắt lại kéo đến trong lòng. Nhìn nhắm mắt lại kiều diễm ướ át giai nhân, nghe mùi thơm ngát mùi thơm của cơ thể, hai tay cũng bắt đầu không ở yên, càng đối với đến anh đào miệng nhỏ hôn lên, bất quá chỉ chốc lát công phu Sở Sở đã là thờ hồng hộc, mang cảm giác Tần Phong đôi môi sau khi rời đi, Sở Sở mới là hơi mở mắt, nhìn kia cười xấu xa, then thùng đem mặt chôn ở trong ngực của hắn.

"Ta nói Sở Sở, sau này thiếu xem loại này tiểu phim." Tần Phong cười híp mắt trên nói: "Đại gia tuy rằng đều là người trưởng thành, nhưng nhất định phải có pháp luật ý thức, như người vậy thế nhưng truyền bá không tốt tin tức, người nói làm người biết, đường đường đại học hoa hậu giảng đường tại nhà nhìn lên tiểu phim, kia nhiều lắm mất mặt."

Sở Sở vừa tức vừa xấu hổ, không theo không ngăn tại trên người hắn luân phiên xuất thủ, làm Tần Phong càng tiện cười không ngừng: "Từ đâu lấy được?"

Có phải là người hay không vừa mới cái kia muốn giả mạo nam sinh nữ nhân đưa cho người?"

"Cái gì a!" Nghe xong lời, Sở Sở thở phì phò nói: "Là từ phòng người trong tìm được!"

"Cái gì?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 200: Tiểu Phim Nữ Nhân Vật Chính

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 200: Tiểu phim nữ nhân vật chính

Trải qua Sở Sở kể ra, Tần Phong mới là vững tin đây chính là gian phòng của mình trong tìm tới, bất quá khi Tần Phong thấy gian phòng của mình trong một ít Hải Lăng Phi ảnh chụp sau khi, nhất thời minh bạch là Mạnh Chiêu Quân trộm được, trách không được vừa mới tiểu trong phim ảnh vai nam chính nhìn quen mắt, nguyên lai là Lữ Trung Dương cái kia lão vương bát trướng. Tâm lý vừa tối mắng Mạnh Chiêu Quân không yên lòng, loại vật này cũng hưởng gian phòng của mình trong nhét.

Kỳ thực Mạnh Chiêu Quân cũng không biết chuyện, nàng thế nhưng ký hận trừ Lữ Trung Dương một nhà ba người, cho nên nhận được Tần Phong ủy thác sau, đem Hải Lăng Phi ảnh chụp cùng phim ảnh toàn bộ trộm trở về lại vỗ một ít Lữ Trung Dương một ít nhận không ra người văn kiện, Vốn dĩ nghĩ có thể rút lui Mạnh Chiêu Quân nghĩ bất quá nghiện, lại đem Lữ Trung Dương tư nhân máy tính cùng công tác máy vi tính một ít văn kiện vôn về lại toàn bộ bản chính đến rồi ổ đĩa, chính cô ta cũng không rõ ràng lắm bên trong có cái gì.

Mà Sở Sở đang đánh quét Tần Phong gian phòng thời điểm, trùng hợp thấy Hải Lăng Phi ảnh chụp, nhớ tới lần trước tại ca ca nhà Tần Phong đối Hải Lăng Phi tựa như là có chút mê luyện, hôm nay lại thu giữ nàng say rượu ảnh chụp chọc Sở Sở rất là tức giận, lại nhìn u bàn, phát hiện trong đó tồn tại tiểu phim, chẳng bao giờ xem qua nàng nhin không được cùng mình khuê trong bạn thân nhìn một lần, lại không muốn bị Tần Phong lén lén lút lút đi tới, náo loạn cái đồ thắm mặt.

"Nghĩ không ra Lữ Trung Dương còn có cái này ham mê." Tần Phong đưa qua ipad một lần nữa điểm kích truyền phát tin, nhìn mùi ngon: "Cái này nữ nhân vật chính còn thật xinh đẹp, đoán chừng cũng bất quá chừng 20 tuổi ah?"

Cô nam quả nữ cùng tồn tại nữ nhi nhà trong phòng ngủ, Tần Phong cái này không biết xấu hổ hướng về 1 cái tiểu phim lời bình không ngừng, Sở Sở quả nhiên là thẹn thùng muốn tiến vào vá trong đi, có thể kia nhẹ rên rỉ tựa hồ tràn đầy Ma lực, Sở Sở xấu hổ không muốn đi nghe, nhưng trong lòng ** lại để cho nàng chịu đựng không nổi, rốt cuộc là cái nữ nhi nhà, tuổi còn trẻ không có gì định lực, nghe thân thể có chút cảm giác khác thường sau, Sở Sở anh đào miệng nhỏ đó là phun ra nhẹ nhẹ nhiệt khí, mặt như hoa đào.

Tần Phong ném xuống trong tay ipad, ôm lấy chỉ là thoáng quấy người một cái Sở Sở, tinh xảo thanh thuần gương mặt của lần trước lúc ửng đỏ không gì sánh được, đại trong ánh mắt diễm đam đáng yêu đang nhìn mình, nhịn không được nghe nghe mái tóc của nàng, lại nói: "Sở Sở thật xinh đẹp."

Nghe nam nhân khích lệ, Sở Sở một trận ngượng ngùng, hơi cúi đầu tới, cảm thụ kia không chỗ nào không có mặt nam nhân khí tức, trong lòng không rõ có một tia khát vọng.

Sẽ nói nữ nhân ở nhìn tiểu phim sau khát vọng so nam nhân kém không đi nơi nào, cảm giác Sở Sở thân thể tại ** tự nhỏ nhẹ run, Tần Phong mừng rỡ trong lòng quá đổi, chẳng lẽ hôm nay cái là có thể làm?

Hai cái tay thuận lý thành chương tiến nhập Sở Sở áo choàng tắm nội, trắng mịn da thịt làm Tần Phong yêu thích không buông tay, Sở Sở run rẩy bộc phát lợi hại, đạt đầu chôn ở Tần Phong trong ngực, cũng không dám ngẩng đầu nhìn, chỉ cảm thấy trên người áo choàng tắm bắt đầu từ từ bóc ra, bất quá chỉ chốc lát cũng đã là sạch trần trụi, toàn thân da che 1 tầng ửng đỏ sắc. Ngay cả từng có may mắn ra mắt Sở Sở ** thân thể, hôm nay lúc này đây cũng có khác một ... khác lần phong vị.

"Tiểu nương tử, người liền theo đại lão gia ah." Tần Phong xem Sở Sở tư hữu thoáng giã dựa, tiện tiện nói: "Sau này cho đại lão gia làm cái bao thuê bà, có được hay không."

"Đáng ghét." Cảm giác mình toàn thân ** tại một người nam nhân trước mặt của, Sở Sở khuôn mặt nóng lên, nhìn không được đưa tay tại Tần Phong trên lưng ninh vắn.

Tần Phong hí rớt hít một hơi khí lạnh, Sở Sở bộ ngực tại trước ngực mình qua lại ngơ ngác, hoạt nộn da thịt làm Tần Phong nhiệt huyết sôi trào, một tay tại nơi cái hông vung cao vuốt ve, tay kia nghênh khó khăn mà lên, tùy tiện đẩy ra Sở Sở hai tay phòng tuyến, công chiếm trận địa, sau lại cảm thấy không kích tình, Tần Phong đơn giản thoáng dừng một chút thân thể, đầu dán đi tới.

Không một lát nữa nhi, Sở Sở cũng đã là thở hồng hộc, toàn thân như nhũn ra toàn dựa vào Tần Phong ôm khả năng đứng, nhẹ giọng nói: "Tần Phong, người có yêu ta hay không?"

"Yêu." Tần Phong trầm giọng nói: "Người có thể là bảo bối của ta."

"Kia, vậy người sau này không thể khi dễ ta." Sở Sở kiêu tích tích, ý xấu hổ nồng nặc nói.

Tần Phong mừng rỡ trong lòng, nghe xong lời này tự nhiên biết Sở Sở đã chịu. Đợi Tần Phong đang muốn ôm lấy cái này kiêu tích tích đại mỹ nữ ở trên giường triền miên thời điểm, bỗng nhiên một trận tiếng chuông cửa vang lên, trong nháy mắt đem giữa hai người khó được tối khí tức bỏ đi uống 1 phát hết trơn, Sở Sở bị tiếng chuông cửa lại càng hoảng sợ, cuống quýt nhặt lên dưới đất áo choàng tắm đem trên người mình bí ẩn không vì bao lấy, tâm lý xấu hổ mang theo đến nhẹ nhẹ thất vọng thời điểm, lại thầm mắng mình không tiền đồ, dĩ nhiên bởi vì một bộ đáng xấu hổ tiểu phim cùng một điểm dễ ngon dễ ngọt thiếu chút nữa bị người này tùy tiện đắc thủ.

Tần Phong quả nhiên là khóc không ra nước mắt, mắt thấy có thể đại công

cáo thành, đây là tên khốn kiếp nào như thế không đạo đức?

Sở Sở nhìn hần hùng dạng, kêu hừ một tiếng lại thè lưỡi, thấp giọng nói một câu đại sắc lang chỉ biết khi dễ ta, ép Tần Phong ra phòng ngủ sau đóng cửa, Tần Phong nhìn bị khóa trái cửa phòng, nhất thời giận không chỗ phát tiết, nổi giận ùng ùng đi tới trước cửa, mở ra cửa phòng cũng thấy mấy cảnh sát đứng ở nơi đó, lúc này là quá mắng: "Ta dựa vào, buổi tối không ngủ được, các người tới muốn chết a! Cút cho ta."

Mấy cảnh sát hiển nhiên không nghĩ tới ở tại biệt thự này quản quái Tần Phong cái này Ma Vương, nghe Tần Phong tức giận mắng, bọn họ giận mà không dám nói gì, hiển nhiên Tần Phong tại trong cục công an coi như là để lại không nhỏ danh hào.

"Tần tiên sinh, là như vậy." Một gã cảnh sát thấy Tần Phong phải nhốt cửa, bần tâm nói: "Chúng ta vừa mới nhận được cường dâm án báo án, cho nên."

Tần Phong ánh mắt đưa ngang một cái, nắm cảnh sát kia cổ áo, hung hãn nói: "Tiểu tử con mẹ nó người có đúng hay không mới tới? Các người công an cục người nào không biết ta Tần Phong tuân kỷ thủ pháp? Con mẹ nó người tìm đánh phải không?"

"Tần tiên sinh, không nên vọng động." Một gã khác cảnh sát xem Tần Phong sẽ huy quyền đầu đập lên, bần tâm nói: "Hần còn chưa nói hết, có người tố cáo một gã gọi là Nhâm Quân Ngạn nam tử cường dâm, chúng ta vừa mới điều tra từ tỷ tỷ của hắn trong miệng biết được trước người cùng với hắn, cho nên muốn mời đi qua làm chứng minh."

"Nhâm Quân Ngạn?" Nghe được tên này, Tần Phong hừ một tiếng buông lỏng ra tên kia cảnh sát.

Bộ một cái áo khoác liền cùng mấy cảnh sát một đường chạy tới Nhâm Quân Ngạn trong nhà, lúc này Nhâm Quân Ngạn còn men say tận trời ngồi ở trên ghế sa lon, thân thể lung lay lắc lư, mà trước khi mặc đồ ngủ nữ tử cũng lúc này ăn

mặc một bộ quần áo ở nhà, đó là Nhâm Quân Ngạn tử tử, trước khi Tần Phong bởi vì hiểu lầm nàng là Nhâm Quân Ngạn bạn gái, cũng không có cần thận quan sát, cái này nhìn lên cũng phát hiện cô gái này mặc dù không phải là đặc biệt nữ nhân xinh đẹp, nhưng trên người kia đông phương nữ tử đặc hữu nữ nhân vị thập phần nồng nặc.

Tần Phong cũng không nhiều xem, nhìn lướt qua phòng trong, tâm lý đang lửa giận ngút trời đây, cố không có gì hay tính tình: "Ta người anh em này đem nữ nhân kia cho Dzô? Có xinh đẹp hay không? Anh ta môn có hay không có hại?"

Nghe xong hẳn có thương tích phong nhã nói, phòng trong đoàn người đều là sắc mặt tái nhợt, mấy cảnh sát có lòng muốn nhắc nhở Tần Phong đừng nói như thế vũ nhục người, thế nhưng nghĩ thầm muốn sửa chữa Tần Phong đoán chừng Tần Phong sẽ trái lại đau mắt một trận, động thủ cũng có thể, lấy tính tình của hẳn tự nhiên không biết dùng một ít chó má phía chính phủ dùng từ.

"Tần tiên sinh, người không nên nói lung tung! Nhà của ta tuần ngàn tuyệt đối không có khả năng làm ra cái loại này hạ lưu chuyện tình!" Nhâm tử tử có chút tức giận, cái này mời tới trông cậy vào người làm chứng đây, người khen ngược, thứ nhất là đem Nhâm Quân Ngạn hưởng hố lửa trong đây.

Tần Phong lúng túng cười cười, nói: "Ta chính là cái người thô tục, yên tâm, ta tin tưởng Nhâm Quân Ngạn còn không sẽ ép buộc một nữ nhân làm điếm ấy chuyện hư hỏng." Nhâm tử tử tuy rằng còn không đây Tần Phong nói, nhưng ý tứ coi như là thoả thoả mãn, chỉ là thoả mãn không một lát nữa nhi, Tần Phong lại nói tiếp: "Lấy hẳn cái này tính tình cùng tính cách, 8 thành đều là nữ nhân ép buộc hẳn, này, cảnh sát, anh ta môn bị ai cưỡng dâm?"

Nhâm tử tử tức trái tim một trận co quắp.

Một gã nam tử cũng lạnh lùng nói: "Người cho ta chú ý miệng của người, cảnh sát tiên sinh, cái này chính là các người tìm tới chứng nhân?"

"Tần tiên sinh, có thể hay không?" Máy cảnh sát cười khổ nói: "Dù sao Nhâm Quân Ngạn là bị tố cáo."

"Như vậy." Tần Phong nhìn thoáng qua còn bị còng gậy tề Nhâm Quân Ngạn, thẳng thắn ngồi ở một bên đốt một khỏa hương yên, nói: "Ta gặp được hẳn thời điểm cũng chỉ là tại tiểu khu bên ngoài, đến bây giờ không quá nửa tiếng đồng hồ, ta cũng làm không là cái gì chứng minh."

Nam tử cười lạnh một tiếng.

Nhâm tử tử có chút thống khổ, mà Tần Phong còn lại là bỗng nhiên tại Nhâm Quân Ngạn trên bụng đảo một vòng, Nhâm tử tử kinh hô một tiếng, Nhâm Quân Ngạn cũng bụng một trận cuộn cuộn, nhất thời nằm úp sấp dưới đất đại nhả đặc biệt nhả đứng, bất quá chỉ chốc lát liền ác tâm còn mùi vị trải rộng toàn bộ trong đại sảnh, nhưng là lúc này, tinh thần hẳn thanh tỉnh rất nhiều, ngẩng đầu nhìn đến rồi Tần Phong sau nao nao, bất quá khi nhìn đến nam tử kia sau, bỗng nhiên nổi giận rầm trời: "Bàng Triết, người cái vương bát đản, người tới làm gì!"

"Nhâm Quân Ngạn, người cường dâm bạn gái của ta chuyện tình người cho là cứ tính như vậy?" Bàng Triết lạnh giọng nói: "Uống ta coi người là huynh đệ xem, người lại làm ra như vậy táng tận thiên lương chuyện tình."

"Người thối lắm!" Nhâm Quân Ngạn đỏ mặt tía tai mắng: "Là các người vu hãm ta!"

"Hừ." Bàng Triết lại cười lạnh một tiếng, vung tay lên phía sau một người lấy ra một xấp ảnh chụp, Bàng Triết đem ảnh chụp đề tại Nhâm Quân Ngạn phía trước, trong hình kia đúng là Nhâm Quân Ngạn đối 1 cái nữ tử đang muốn thi bạo đi, chỉ là trong hình Nhâm Quân Ngạn sắc mặt đỏ bừng hiển nhiên là uống nhiều rồi. Mà lúc này Tần Phong cũng chú ý tới Bàng Triết phía sau mấy người một người trong đang thấp giọng nức nở nữ nhân, cẩn thận liếc mắt nhìn, khóe miệng giơ lên một tia nụ cười quỷ dị.

Nhâm tử tử thấy ảnh chụp sau, nhin không được sắc mặt một trận tái nhợt,

Nhâm Quân Ngạn bần tâm nói: "Tỷ, ta không có, người phải tin tưởng ta, là bọn hăn vu hãm ta."

"Tỷ tỷ tin tưởng người." Nhâm tỷ tỷ rất nhanh ổn định tâm tình của mình.

"Tin tưởng? Chứng cứ vô cùng xác thực." Bàng Triết cười lạnh nói: "Người có cái gì tốt nói?"

"Người thối lắm, Bàng Triết, là các người vu hãm ta!" Nhâm Quân Ngạn kích động quát.

"Ta phi." Bàng Triết lạnh lùng nói: "Ta vu hãm người? Những hình này người giải thích thế nào? Cảnh sát tiên sinh, các người nói những hình này có thể thành hay không làm bằng cứ?"

Mấy cảnh sát nhặt lên ảnh chụp, nhìn nhau liếc mắt, một người trong đó trầm giọng nói: "Có thể, Nhâm Quân Ngạn, nếu như người không có chứng cứ chứng minh bản thân là thuần khiết, vậy phiền phức người theo chúng ta đi một chuyến ah."

Nhâm Quân Ngạn sắc mặt một trận tái nhợt.

Nếu quả như thật tọ thật, đời này danh tiếng cũng sẽ không có, mình bạn gái chỗ đó hăn thì như thế nào giải thích?

Nhâm tỷ tỷ coi như là trấn định, nhìn Bàng Triết đăm người, trầm giọng nói: "Các người muốn giải quyết như thế nào ah?"

"Hừ, đóng vào ngục giam tiếp thu pháp luật chế tài." Bàng Triết trong mắt hiện lên vẻ đắc ý, rất nhanh ép xuống, lạnh lùng nói: "Không thì bạn gái của ta thuần khiết chi thân bị tên súc sinh này bị phá huỷ, chúng ta lại nơi nào nói rõ lý lẽ đi?"

Nhâm Quân Ngạn tỷ đệ hai thân thể một trận đi dạo, Nhâm Quân Ngạn siết quả đấm, mặt đỏ tới mang tai, trái lại Nhâm tỷ tỷ nói: "Chỉ cần các người không

bức tuần ngàn, chúng ta có thể bồi thường, bao nhiêu tiền đều có thể."

"Bồi?" Bàn Triết mấy người trong mắt lóe lên một tia tham lam, rất nhanh nói: "Bồi cũng có thể, nhưng là chúng ta muốn 1 nghìn vạn, không, 2 nghìn vạn!"

Nghe nói đến hãn công phu sử tử ngoạm, Nhâm tử tử hít sâu một hơi, kia mấy cảnh sát lẫn nhau nhú nhú mày, còn không nói gì, trong tay ảnh chụp lại bị Tần Phong lấy mất.

Tần Phong tùy ý nhìn mấy lần, ý bảo Nhâm tử tử trước không nên đáp ứng xuống tới, nhìn mấy người cười híp mắt nói: "Thụ hại nữ nhân tên gọi là gì?"

"Triệu tuyết." Cảnh sát nói.

"Triệu tuyết đúng không?" Tần Phong cười nói: "Ta trước khi không dưới tâm thấy một bộ tiểu chế tác sản phẩm trong nước phim, diễn viên rất ít, thế nhưng ta phát hiện người và trong đó nữ nhân vật chính rất giống, không biết triệu Tuyết tiểu thư có đúng hay không diễn viên a?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 201+6 Mao Tiền Ân

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 201: 6 mao tiền Ân

Từ xưa đến nay, đại đa số người yêu tiền như con, cho nên có vàng, bạc, đến bây giờ thì có tiền giấy.

Bàng Triết cũng không ngoại lệ, hẳn cũng không phải gì đó Thánh Nhân, cho nên đối mặt lớn tài phú có thể không chút do dự đem huynh đệ bán đi, cho dù là huynh đệ sắp sửa lão đảo bỏ tù, so sánh với dễ như trở bàn tay tài phú, đây hết thảy đều lộ vẻ nhẹ như lông hồng, bao quát bạn gái mình bị Nhâm Quân Ngạn chiếm đi bộ phận tiện nghi.

Nhâm Quân Ngạn tỷ đệ hai có tiền, hơn nữa Bàng Triết hiểu rất rõ hẳn, tại nhà mình nữ trước mặt bằng hữu không hề tôn nghiêm đáng nói Nhâm Quân Ngạn đối danh tiếng của mình cực kỳ nhìn trúng, một khi lấy danh dự hủy diệt là uy hiếp, như vậy Nhâm Quân Ngạn nguyện ý xuất ra vạn Kim để đền bù danh dự của mình, cho nên Bàng Triết tại hồ bằng cầu hữu giật giây tự nghĩ ra cái lấy cường dâm tội vụ hãm Nhâm Quân Ngạn thối chủ ý, sự thực chứng minh, chủ ý rất thành công, Nhâm Quân Ngạn tỷ đệ hai gần phải tiếp nhận yêu cầu của mình, đương nhiên nếu như nửa đường không giết ra 1 cái Tần Phong tới, kia phần kế hoạch này quá hoàn mỹ.

Tần Phong trong tay cầm ảnh chụp, đe dọa nhìn triệu tuyết, nói: "Nếu triệu Tuyết tiểu thư không thích trả lời vấn đề này, ta đây cho ta nhà bà nương gọi điện thoại, để cho nàng đưa qua đây, ta tự kiểm tra một lần, nếu quả như thật là triệu Tuyết tiểu thư, vậy làm phiền triệu Tuyết tiểu thư cho ta thả cái danh."

Tiểu thư hai chữ căn rất nặng, ai cũng nghe ra trong đó châm chọc hàm nghĩa.

Triệu tuyết cũng hoảng loạn không gì sánh được, ánh mắt né tránh không dám nhìn thẳng Tần Phong, Bàn Triết giận, người tên khốn kiếp này từ tiến đến mà bắt đầu càn quấy, lúc này lại khi dễ tự người bạn gái, Nhâm Quân Ngạn là huých nhưng là không đụng chạm điểm mấu chốt, hơn nữa Nhâm Quân Ngạn còn muốn xuất ra lớn tài phú tới, tiểu tử người là kia căn thông? Lập tức đứng ở triệu tuyết trước người, đem Tần Phong cho đẩy đi ra ngoài, quát mắng: "Bạn gái của ta đều bị súc sinh kia làm bẩn, người còn khi dễ bạn gái của ta? Người có phải là người hay không?"

Một bên mấy cảnh sát cũng nhìn hết hồn, Đừng chọc giận Tần Phong, người này tại động thủ vậy làm phiền có thể to lắm.

Tần Phong cũng không tức giận, mà là giơ giơ lên trong tay ảnh chụp, nói: "Những hình này chính xác khó coi, nhưng nhìn tất cả ảnh chụp, cũng nhìn không ra Nhâm Quân Ngạn thật Dzô nữ nhân người."

"Mặc cho người nói bậy bạ gì đó, chúng ta đều có thể làm chứng." Bàn Triết bất vi sở động, lạnh giọng nói, hận không thể đem Tần Phong cho làm thịt, chỉ thiếu chút nữa bản thân sẽ thành công, đều là trước mắt tên khốn kiếp này càn quấy!

Hắn không biết, Tần Phong am hiểu nhất chính là làm rối, tại tốt thế cục chỉ cần Tần Phong nhìn không vui, quản người là ai đều phải cho người khuấy thất điên bát đảo, đáng hận hơn chính là hắn đa số đều là cầm khuấy thì cơn nhe nanh múa vuốt, hận hàm răng ngứa nhưng người nào cũng không muốn tiến lên càn Lôi Trì nửa bước, lần này tựa hồ cũng không trốn Tần Phong tác phong trước sau như một, hắn cũng không cùng Bàn Triết nói nhảm, ngược lại là nhìn triệu tuyết, cười híp mắt nói: "Các người làm chứng không được, then chốt còn phải xem đương sự, triệu tuyết, ta cho người một cơ hội nói câu nói thật, Nhâm Quân Ngạn, có phải có hay không đem người cho Dzô!"

Mà nói thô lỗ hết sức.

Điều này làm cho Nhâm tử tử bực này tiểu thư khuê các vậy nữ tử cực kỳ ảo não, Tần Phong lời nói này thực tại có chút không tuân theo trọng nữ tính, bất quá chuyện liên quan đến nhà mình đệ đệ danh dự, Nhâm tử tử cũng là nhìn chăm chăm triệu tuyết, kỳ vọng nàng phun ra không có hai chữ này tới.

"Này, người nói thế nào đây!" Bànng Triết buồn bực hô: "Cảnh sát, lẽ nào các người sẽ không quản sao?"

Mấy cảnh sát hai mặt nhìn nhau, sau đó ăn ý ngẩng đầu nhìn trần nhà, không thể không nói Nhâm Quân Ngạn trong nhà đèn treo còn là cực kỳ tốt.

"Nhâm Quân Ngạn đang làm nữ nhân của người đây, người lại chỉ lo chụp ảnh." Tần Phong cười lạnh nói: "Ta nếu như ta người ít nhất cũng phải bắt hãn cho thiếu, thế nhưng Nhâm Quân Ngạn lại có thể lông tóc không hao tổn trở về, cường dân? Cường dân đại gia người!"

Lại nói, Tần Phong đem trong tay ảnh chụp đập đi ra ngoài, hi lý hoa lạp tất cả đều đập vào Bànng Triết trên đầu, bànng trạch tức giận hai mắt tròn, mà lúc này mấy cảnh sát cũng nghi ngờ nhìn qua, chính xác Bànng Triết việc này có chút điểm đáng ngờ, dù sao cũng là nam nhân nhìn thấy bạn gái mình bị người cho mạnh ai cũng không tốt chịu, không đem đối phương cho đánh thành nửa tàn coi như, nào có tâm tình đi chụp ảnh?

Bànng Triết trên ót có giọt giọt mồ hôi chảy xuôi xuống tới, Nhâm tử tử cũng là xem xét thời thế người, thừa dịp nơi đây lạnh lùng nói: "Không sai, chuyện này điểm đáng ngờ trọng trọng, ta xem rốt là các người muốn nhân cơ hội xảo trá đệ đệ ta ah?"

"Không có khả năng!" Bànng Triết trong nháy mắt phản bác: "Đây là triệu tuyết trong nhà bảo vệ màn hình chụp xuất ngũ!"

"Bảo vệ màn hình con mẹ nó người cho ta đánh ra chữ số máy chụp hình hiệu

quả?" Tần Phong lạnh giọng nói: "Tốt, ta có thể không hỏi điểm này, nếu là bảo vệ màn hình chụp xuất ngũ, kia dù sao cũng phải có quan hệ kiện hình ảnh ah? Ảnh chụp từ đầu tới đuôi Nhâm Quân Ngạn Tối Đa chính là động thủ động cước. Dem những hình ảnh kia điều đi ra, lão tử thấy thứ nhất trước thay người dem Nhâm Quân Ngạn giải quyết rồi."

Bàng Triết ánh mắt híp một cái, chờ Tần Phong nói vừa xong liền tiếp lời nói: "Đó là bởi vì chúng ta chạy về, hãn cường dâm Mạ Dâm bắt thành."

"Mạ Dâm bắt thành đại gia người." Tần Phong cười lạnh nói: "Vừa mới luôn mồm thời điểm cường dâm, lúc này người cộng thêm Mạ Dâm bắt thành? Người có đúng hay không làm mấy cái này cảnh sát là gốc b?"

Nếu như thường nhân, Tần Phong lời này khẳng định làm mấy cảnh sát tức giận, thế nhưng Tần Phong hiển nhiên ở trong mắt bọn họ không phải là thường nhân, nghe nói Tần Phong nói, từng cái một tức giận cũng chỉ có thể giấu ở trong lòng, nhưng lại muốn theo Tần Phong ý tứ nói: "Không sai, Bàng Triết, trước người luôn miệng nói Nhâm Quân Ngạn cường dâm, hiện tại lại đổi giọng là cường dâm Mạ Dâm bắt thành, chúng ta có quyền lợi hoài nghi lời người nói tất cả mà nói, đồng thời cử chỉ của người cũng đã có xảo trá hiểm nghi."

Bàng Triết nghĩ hôm nay kêu cảnh sát chính là cái sai lầm, vốn là muốn chiếm cứ pháp luật ưu thế, không ao ước cản ngược lại bản thân một ngụm, bất quá rồi lại cắn răng nói: "Mặc kệ thế nào, những hình này là có thể chứng minh người Nhâm Quân Ngạn say rượu cường dâm Mạ Dâm bắt thành, các người những cảnh sát này nếu giúp đỡ cái này phú nhị đại, ta đây không lời nào để nói, hiện tại ta phải đi tòa soạn báo, đi tìm một công chính!"

Nhâm Quân Ngạn tỷ đệ hai sắc mặt đại biến, nhìn thấy mấy người sẽ phải rời khỏi, Tần Phong lại không chút hoang mang, một lần nữa đốt một điếu Hương Yên, thản nhiên nói: "Đi thông thả không tiền, bất quá triệu Tuyết tiểu thư vòng tai thật xinh đẹp, Lữ thị châu bảo mua sao?"

Triệu tuyết nghe vậy toàn thân đại chiến.

Vốn dĩ tại oán giận Tần Phong ngăn mình Nhâm tử tử nhìn thấy triệu tuyết thái độ chuyển biến, biết Tần Phong nắm triệu tuyết nhược điểm, ý bảo Nhâm Quân Ngạn không nên gấp gáp sau, lạnh lùng nói: "Đã như vậy, chúng ta đây ngay truyền thông lên đòi 1 cái công đạo."

"Video xa đối chiếu phiến càng có sức thuyết phục." Tần Phong thản nhiên nói.

Triệu tuyết càng sợ toàn thân run run, nàng đã xác định Tần Phong nhìn kia đoạn bị Lữ Trung Dương vỗ tới video, nếu như một khi thả ra ngoài, triệu tuyết không dám tưởng tượng mình hậu quả, cầu khẩn nhìn Tần Phong, vốn dĩ rời đi Bàn Triết phát hiện bạn gái mình dĩ nhiên đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, tâm lý trầm xuống, thấp giọng nói: "Làm gì? Đi nhanh lên!"

"Chúng ta, chúng ta." Triệu tuyết do dự người, nàng không dám nói với Bàn Triết mình và Lữ Trung Dương lên giường đồng thời vỗ video.

"Nhâm Quân Ngạn, người một mực không uống rượu, hôm nay cái thế nào uống nhiều rượu như vậy?" Tần Phong hỏi.

Nhâm Quân Ngạn néo néo mi tâm, có chút thống khổ nói: "Ta cũng không nhớ rõ, chỉ biết là là bọn hấn ép buộc ta uống."

Tần Phong khẽ gật đầu, đi tới Bàn Triết mấy người trước người, nhìn triệu tuyết, nói: "Một lần cơ hội, cho ta nói minh bạch gọi, ta có thể cho Nhâm Quân Ngạn không so đo với người, bằng không ta rút muốn nhìn một nữ nhân mặt của da có thể dày đến mức nào?"

"Đệt, người làm gì!"

Bàn Triết đã sớm không nhịn được Tần Phong đối bạn gái mình không ngừng tạo áp lực, trực tiếp một quyền hướng về Tần Phong ném tới, hấn nghĩ

một quyền này là chuyện đương nhiên, dù sao Tần Phong giúp đỡ 1 cái cường dân phạm, thế nhưng hẳn không có lo lắng đến song phương căn bản không tại 1 cái vị diện sức chiến đấu, nắm tay còn chưa tới Tần Phong trên mặt, người hẳn đã kêu thảm một tiếng té bay ra ngoài.

Bàng Triết mang tới mấy người hồ bằng cầu hữu xem Tần Phong hung hãn xuất thủ, từng cái một trong lòng cũng là run lên, lại là tức giận, chuẩn bị lúc động thủ, một bên cảnh sát bận tâm tiến lên, hét lớn dừng tay, Tần Phong mặc kệ không hỏi, nhìn thẳng triệu tuyết, bỗng nhiên khóe miệng giương lên, thấp giọng tại bên tai nàng nói: "Người không nói, video thả ra ngoài ta có 1 nghìn loại biện pháp làm người khác biết Nhâm Quân Ngạn Tối Đa chính là cầm tiền phiêu xướng, câu lưu 15 ngày, nhưng mà người đem phải đối mặt xảo trá tội cùng tội vu hãm nghiêm phạt, ít nói cũng phải đóng cửa mấy năm, người nói, Nhâm Quân Ngạn không có việc gì, ta có thể cho hẳn không truy cứu của người sai lầm, cơ hội chỉ có một lần."

"Ta nói, ta đều nói."

Tần Phong áp lực là đến từ tinh thần lên trực tiếp công kích, làm đối thủ phải đi làm 1 cái tuyển chọn, mặc dù là Miêu Kim Thủy cái số này xưng người từng trải đồ chơi tại Tần Phong dưới áp lực không làm lựa chọn không được, huống một nữ nhân?

"Là Bàng Triết, là Bàng Triết muốn lừa gạt Nhâm Quân Ngạn tiền, cho nên ép buộc Nhâm Quân Ngạn uống rượu, lại cho chúng ta chụp hình." Triệu tuyết vẫn về lại toàn bộ nói ra, nói thẳng Bàng Triết mấy sắc mặt người xám trắng: "Chuyện này không có quan hệ gì với ta, là bọn hẳn ra chủ ý, cùng ta một chút quan hệ không có."

Sau khi nói xong triệu tuyết kích động cầu khẩn nhìn Tần Phong, Tần Phong cười cười, vỗ tay một cái nói: "Vạn sự giải quyết, bất quá ta xem triệu Tuyết cô nương cũng là bách vu Bàng Triết mấy người áp lực mới bất đắc dĩ cùng bọn họ cấu kết với nhau làm việc xấu, ta xem Nhâm Quân Ngạn, người cũng đừng tính

toán của nàng sai rồi, làm sao?"

"Đương nhiên." Nhâm Quân Ngạn lúc này tâm lý một tảng đá rơi xuống, đối Tần Phong cảm kích không gì sánh được, nghe xong Tần Phong nói bận tâm gặt đầu đồng ý xuống tới.

"Triệu tuyết, người đang nói cái gì?"

Bàng Triết kích động gần như rít gào nói: "Người ở đây nói mò gì?"

Triệu tuyết tránh né không dám nhìn hẳn, dù sao cũng là nàng trước rớt vòng trang sức.

"Cảnh sát, mang đi ah." Tần Phong thản nhiên nói: "Còn đang cái này làm gì? Buổi tối không ngủ được a?"

Mấy cảnh sát thấy sự tình xuất hiện chuyển ngoặt, vẫn chỉ là Tần Phong tại triệu tuyết trước mặt nói nói mấy câu liền đưa cái này nhân vật then chốt cho xúi giục, tâm lý chứng thực Tần Phong chính là cái Ma Vương, từng cái một đè nặng giãy dụa mấy người vội vội vàng vàng ly khai.

"Cảm tạ."

Nhâm Quân Ngạn cười khổ ngồi ở một bên, thở ra một hơi dài, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Nếu như chuyện này truyền đi, ta Nhâm Quân Ngạn quả nhiên là mất mặt sống trên thế giới này."

"Bao lớn chút chuyện, lần trước tại Đông Thiên đại học nếu như đối với người 6 mao tiền, ta đã sớm mất mặt vứt xuống Châu Nam Cực." Tần Phong cười nói: "Của người 6 mao tiền ta liền không trả."

"Cái gì 6 mao tiền?" Nhâm tử tử lúc này tâm tình thật tốt, có chút tò mò hỏi.

Nhâm Quân Ngạn không không biết xấu hổ nói, trái lại Tần Phong miệng không ngăn cản nói: "Không có gì, chính là lần trước mua vệ sinh khăn, ta kém 6

mao tiền, Nhâm Quân Ngạn ứng ra."

Nghe xong lời này, Nhâm Quân Ngạn tử đệ hai đều nao loạn cái đỏ thắm mặt, oán thầm Tần Phong thẳng nhãi này da mặt quá dày, Tần Phong cũng không có ý định ở lâu, suy nghĩ trở lại có thể hay không tiếp tục cùng Sở Sở triền miên, hai người đưa hăn ra cửa, lại thấy Bàn Triết bị đẩy lên xe cảnh sát, không khỏi một trận khổ sở: "Ta Nhâm Quân Ngạn tự nhận là làm việc không làm ... thất vọng làm có bằng hữu, thế nhưng là bằng hữu gì vẫn như cũ muốn hại ta?"

"Nhân tâm hiểm ác đáng sợ." Nhâm tử tử thở dài một hơi, thấp giọng nói: "Người coi như xem lầm người."

"Đúng vậy, nhân tâm hiểm ác đáng sợ, chỉ là ta thực sự xem lầm người sao?"

Tần Phong bỗng nhiên không đầu không đuôi nói một câu.

Tử đệ hai nghi hoặc không hiểu nhìn hăn, chỉ là lúc này Tần Phong không có trước kiêu ngạo, mà là một bộ vắng vẻ bi thương, xoay người cũng không quay đầu lại đi ở bóng đêm con đường trong, Nhâm tử tử bỗng nhiên cảm giác được, kia bầu trời ánh trăng tại sáng tỏ cũng không có thể rọi sáng chung quanh hăn, như là một con bị lừa gạt đi làm có cảm tình cô lang, nhưng lại mang ánh sao hi vọng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 202: Tổng Hợp Lại Chứng Bạo Phát

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 202: Tổng hợp lại chứng bạo phát

Nhâm Quân Ngạn tao ngộ không gọi được biến đổi bất ngờ, Tối Đa cũng là bởi vì tiên phản bội bán đứng bạn tốt của mình mà thôi, ở nơi này lợi ích trên hết trong thế giới, không thể nói gặp nhiều thấy quen, nhưng là lúc có phát sinh.

Bất quá cái này lại làm cho Tần Phong không khỏi hồi tưởng lại mình một đoạn không xa đụng chạm hồi ức, trong lòng có chút phiền táo.

So sánh với bạn của Nhâm Quân Ngạn vì tiền, thế nhưng Tần Phong đến nay mới thôi không rõ cái kia vô số lần kề vai chiến đấu huynh đệ tại sao muốn phản bội bản thân. Nhớ mang máng ngày nào đó, Tàn Dương như máu, chiến hỏa bay tán loạn trong thế giới, bản thân rơi vào trọng trọng vây quanh, thế cho nên Quang Huy một gã huynh đệ chết trận, ra bán bọn họ hành tung cũng hẳn đã từng người người tín nhiệm nhất.

Cũng chính là một lần kia, Quang Huy lão gia tử nói Tần Phong chân chính mở ra hẳn cải tạo trong cơ thể tất cả chiến đấu gien.

Một lần kia Tần Phong một người một đao tuôn ra mấy trăm người trọng trọng vây quanh, chấn động toàn bộ dong binh giới, nhưng cái này vinh quang đối Tần Phong mà nói, xa xa không cách nào bù đắp huynh đệ phản bội thống khổ. Tần Phong móc ra bản thân trên cổ cầu bài, nắm ở trong tay, thống khổ nói: "Thương Lang, nếu như người còn sống, người nói hẳn tại sao muốn giết người, tại sao muốn phản bội chúng ta?"

Nhớ tới kia đem dính đầy Thương Lang máu dao nhỏ, còn có kia máu trong không cam lòng đáng tươi cười, Tần Phong cảm giác linh hồn của chính mình đều tại run rẩy không ngừng trong, bỗng nhiên, hấn lão đảo một bước nửa quỳ trên mặt đất, chỉ bất quá chỉ chốc lát, huyết dịch của hấn tựa hồ cũng đang không ngừng thiêu đốt, cơ thể kịch liệt run rẩy, hai tay lên gân xanh từng cây một bạo khởi, tựa như từng cái thanh xà quấn.

Tay phải nắm chặt cầu bài, lực lượng khổng lồ đè xuống, tay phải của hấn không ngừng toát ra máu, Tần Phong nỗ lực muốn để cho mình giữ được tỉnh táo, sắc mặt sượng mù tái nhợt, đổ mồ hôi không ngừng tại cái trán trong xông ra, hai mắt của hấn đầy tơ máu, tựa như một đầu gấu muốn thôn phệ tất cả đông bắc hổ.

"Đáng chết!"

Tần Phong thầm mắng một câu, trong mắt lóe lên một tia đau đớn: "ptsd tổng hợp lại chứng!"

Muốn làm ban đầu hấn kiêu ngạo đối người què nói, hấn tuyệt đối sẽ không được loại này buồn cười bệnh trạng, thế nhưng hôm nay, hấn lại không cách nào khống chế bệnh trạng kéo dài. Hấn run rẩy lấy điện thoại di động ra, muốn gọi thông Tô Yên điện thoại của, chỉ là không bị khống chế lực lượng cường đại làm hấn tại lấy điện thoại di động ra chỉ chốc lát, điện thoại di động màn hình xuất hiện nhẹ vết rách, ba một tiếng, trong điện thoại di động truyền đến một trận thanh thúy tiếng vang, Vốn dĩ sáng màn hình trong khoảnh khắc đen xuống.

"Mẹ nó." Tần Phong nhìn thoáng qua nhà vị trí, hấn biết mình không thể trở lại, bằng không một khi bị thương sau tổng hợp lại chứng bạo phát, như vậy đối Sở Sở mà nói sẽ là bị diệt đả kích. Tựa như một lần kia, Tà Y ngẫu nhiên đề cập Tần Phong cha mẹ của, phát cuồng hấn thiếu chút nữa đem Tà Y giết chết.

Cho nên hấn không chút do dự lựa chọn cướp đường cuồn cuộn, không để ý tới các nhân viên an ninh ánh mắt nghi hoặc, hấn như cái người điên xông ra

ngoài, hẳn dựa vào cường đại ý chí lực không chế được thân thể hướng về không người khu vực cuộn cuộn.

Khi hẳn không cảm giác được xung quanh có người thời điểm, hẳn ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên một tiếng.

Lúc này toàn thân hẳn mềm mại mà lại tính dai mười phần cơ thể, trong nháy mắt phòng lên, quanh thân trên dưới, dĩ nhiên tràn ngập 1 tầng nhàn nhạt mùi máu tươi, nếu có người đứng ở chỗ này, sẽ cảm giác được rõ ràng không khí bốn phía tựa như Siberia gió lạnh, không ngừng xé rách linh hồn. Hẳn hai tròng mắt lúc này đã lâm vào sâu đậm màu đỏ, tựa như trong địa ngục đẫm máu Hồng Nhật.

"Quý Dạ, vì sao, vì sao người muốn phản bội ta, vì sao các người muốn giết Thương Lang! Ta muốn giết người!"

Tần Phong quỳ trên mặt đất, đẫm máu hồng mục đích trong không ngừng ngừng tụ hấp tấp sát khí, sắc mặt dữ tợn đến rồi cực hạn, bưng tỉnh trong địa ngục bò ra ác ma, lúc này một con chó hoang ở một bên trong bụi cỏ đi tới, sau đó kêu rên một tiếng, mang theo là đuôi nhanh chóng chạy trốn. Quý Dạ đao, Thương Lang máu dẫn phát rồi Tần Phong trong lòng chưa tính toán gì đẫm máu hồi ức, từ mẫu thân quỳ xuống đi cầu đám kia phần tử khủng bố đi mình một khắc kia bắt đầu, không ngừng đánh thẳng vào đầu óc của hẳn.

"Ta muốn báo thù, ta muốn giết Thánh Ma Tạt mọi người!"

"Mẹ, không muốn quỳ xuống tới, chúng ta một nhà ba người chết cùng một chỗ a!"

"Các người đám này súc sinh, không muốn đoạt thức ăn của ta!"

"Ai dám phát ngôn bừa bãi giết ta Quang Huy?"

"So với đầu này sư tử, các người ngay cả súc sinh không bằng, các người tất

cả mọi người cho đầu này sư tử chôn cùng ah!"

"Ta Tần Phong từ hôm nay đó là ám dạ Linh Vương!"

"Ba, mẹ, các người nhìn thấy không? Ta báo thù, ta đem đầu của hắn cắt bỏ báo thù!"

Vô số hình ảnh như rất nhanh phim tại trong đầu của hắn không ngừng thả về, tiếng pháo, tiếng giết, tiếng khóc, tiếng kêu rên, vui sướng cười to, thảm thiết bi thương, toàn bộ vào giờ khắc này tấu lên, Tần Phong sắc mặt đỏ lên, huyết Thái Dương vị trí càng thật cao gồ lên, tùy thời có bạo liệt khả năng, hắn không nhịn được nghĩ muốn phá vỡ đầu của mình, làm trầm tích đại lượng máu đầu như ngắt bạo khí cầu kiểu nổ tung, làm óc của mình đạt được giải phóng.

Đây là PTSD tổng hợp lại chứng, làm ở trên chiến trường đi xuống bọn họ một khi bị mãnh liệt kích thích, như vậy bọn họ chỉ biết trầm luân tại thuốc phiện, tự mình hại mình thậm chí tự sát trong thế giới.

Làm Tần Phong tay trao hướng mình huyết Thái Dương thời điểm, hắn bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, kịch liệt đau đớn làm hắn đạt được chỉ chốc lát thanh tỉnh.

"Đáng chết! Ta không thể chết được, ta còn muốn bảo hộ bọn họ, ta tuyệt đối không thể chết được." Tần Phong cắn chặt khớp hàm, máu tại trong miệng không ngừng chảy ra, thân thể bắt đầu từ từ cuộn mình, quỳ cái này mìn nấu giữa ngã tư đường chỗ, hai tay lẫn nhau ôm vai, tựa như 1 cái muốn tự chuộc lỗi tội nhân. Trên người hắn tràn ngập tầng kia đẫm máu bắt đầu dần dần co lại, thân thể run cũng dần dần ngừng lại.

Cũng không biết bao lâu, gió lạnh mang theo số lượng ô tô động cơ thanh truyền đến, Tần Phong vẫn như cũ bất vi sở động, như là 1 cái phong bế tất cả cảm quan người sống đời sống thực vật, quỳ ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

4 chiếc xe hơi ngừng lại, dẫn đầu trên xe đi xuống 1 cái sắc mặt âm trầm nam

tử, nhìn Tần Phong quỳ ở nơi đó, tức giận mắng: "Bệnh tâm thần a? Cút ngay cho ta, Đừng mẹ nó cản đường."

"Bao Ngôn, chuyện gì xảy ra?"

Lúc này phía sau trên xe đi xuống mấy người, cầm đầu là một nam một nữ, nữ nhân là Lưu Linh, gương mặt lạnh lùng, người què đi theo phía sau của hắn, khập khễnh theo, chờ đi tới phía trước, hắn hai mắt nhất thời trợn tròn, run rẩy không thể tin nhìn quỳ ở nơi đó Tần Phong, Bao Ngôn nhìn thoáng qua Tần Phong, gắt một cái nước bọt, nói: "Hồng gia, một người bị bệnh thần kinh che ở giữa lộ, ta lập tức giải quyết rồi hắn."

"Không muốn!" Người què nhìn Bao Ngôn muốn muốn động thủ, bần tâm quát một tiếng, nhìn mọi người một cái, trầm giọng nói: "Tất cả mọi người trở lại trên xe đi, không phải lái xe, chờ hắn tỉnh lại, nghìn vạn không muốn đánh thức hắn."

Người què so ở đây bất luận kẻ nào đều biết, lúc này Tần Phong cùng PTSD đang ngồi đến kịch liệt đấu tranh, một khi lúc này có người quấy rầy hắn, như vậy cái này từ trước tới nay có hoàn mỹ nhất chiến đấu ghen ám dạ Linh Vương sẽ lấy máu tanh tư thế thức tỉnh, đem ở đây mọi người trở thành đã từng địch nhân, mà Tần Phong làm sao đối đãi địch nhân, người què cũng so những người này đều rõ ràng rất.

Không lưu tình chút nào chém giết!

Chờ hắn giết hết, hắn sẽ tỉnh lại, mà khi đó, Tần Phong đem triệt để cùng cuộc sống bây giờ nói gặp lại. Đến lúc đó, cái kia kinh sợ thế giới ám dạ Linh Vương sẽ tái xuất giang hồ. Người què không muốn Tần Phong tại trở lại cuộc sống trước kia trong, bây giờ Tần Phong, có mình bạn gái, có cuộc sống của mình, hắn trải qua tốt, hắn không thể tại trở lại dĩ vãng sinh hoạt trong.

Càng nhiều hơn chính là, hắn không được không là cái mạng nhỏ của mình suy nghĩ.

Lưu Linh thoáng nhíu nhíu mày, trái lại một bên Bao Ngôn sắc mặt bộc phát âm trầm, âm đo đo nói: "Lưu bang chủ, một mình người nho nhỏ bảo tiêu cũng dám tới ra lệnh cho ta môn? Chờ một người bị bệnh thần kinh tỉnh lại?" Lại nói, hẳn có nhìn người què, cười lạnh nói: "Làm chúng ta một đám người buổi tối ăn không khí, chết người què, đầu óc người tú đậu?"

"Bao Ngôn, câm miệng." Kia đứng ở Lưu Linh bên cạnh, khoảng chừng hơn 40 tuổi gọi làm Hồng gia nam tử quát bảo ngưng lại Bao Ngôn, sau đó nhìn thoáng qua người què, nói: "Hẳn là bằng hữu của người?"

"Không sai." Người què như trước nhìn chăm chăm Tần Phong.

"Vậy có thể không làm bằng hữu của người tránh ra?" Hồng gia trong giọng nói tràn đầy một cỗ không cho phản bác uy nghiêm, so với Lưu Linh, rất có kia thiết huyết uy nghi.

Người què nhìn thoáng qua Lưu Linh, mang theo vài phần cầu xin.

Lưu Linh thoáng nhíu nhíu mày, không hiểu người què suy nghĩ cái gì, Tần Phong chỉ là hơn nửa đêm tại trên đường cái đang ngủ, lấy tính cách của hẳn chút chuyện này cũng không có gì hay kỳ cùng khẩn trương, trời biết có đúng hay không thẳng nhãi này đang làm cái gì trò đùa dai? Thế nhưng người què là nàng tin tưởng bảo tiêu, ngoại trừ lần trước bị Tần Phong cưỡng bức lợi dụ mang theo nàng đi nửa Đông Thiên Thị, thông thường người què tuyệt đối không đùa giỡn, hơn nữa hẳn cho tới bây giờ không sao khẩn trương qua.

"Ta phát thệ, nghìn vạn không muốn đánh thức hẳn." Người què ngưng trọng nói: "Bằng không chúng ta đều sẽ chết rất hung ác."

"Đệt!" Bao Ngôn mặt có điểm thiếu, lúc này gió lạnh thổi lạnh buốt, bất mãn mắng: "Chết người què, con mẹ nó người có đúng hay không lên mặt nhà làm trò cười?"

Lưu Linh xem người què chặt nhìn mình chăm chăm, lại là một trận nhíu

mày, đối bên cạnh nam tử nói: "Hồng tiên sinh, không bằng nghe ta cái này bảo tiêu nói, trước chờ một chút hãy nói?"

Hồng gia nhíu nhíu mày.

Túi kia nói là một xấu tính, lúc này nghe xong Lưu Linh nói lại là bất mãn, nói: "Lưu bang chủ, nơi này chính là các người địa bàn, ta và Hồng gia tới cũng không phải là hơn nửa đêm ăn không khí, nếu như vậy ta sẽ tao tình cái này chướng ngại vật trên đường."

Thấy Bao Ngôn muốn xông lên phía trước, người què bện là muốn ngăn, thế nhưng Bao Ngôn lại cấp tốc lui về phía sau vài bước, bỗng nhiên cười cười móc ra một cây súng lục, người què nhất thời kinh hãi, rất nhanh trầm giọng nói: "Người rất nhanh sẽ hối hận người làm ra quyết định này."

"Uống, ta rút muốn nhìn một người bị bệnh thần kinh có cái gì."

Lại nói, cầm súng hướng về Tần Phong bên cạnh nả một phát súng, tiếng súng tại u tĩnh đêm tối cực kỳ chói tai, viên đạn tại Tần Phong thân thể một bên xẹt qua, chỉ là trong nháy mắt đó, hắn bỗng nhiên mở hai mắt ra, một đôi máu tanh hai mắt tựa như Địa Ngục Tử Thần chi con người, tại trên người của hắn, từng tầng một đẫm máu không ngừng nổi lên. Tốc độ của hắn rất nhanh, nhanh đến làm tất cả mọi người cảm giác được một trận hoa mắt.

Sau một khắc, chờ bọn hắn bắt được Tần Phong thân ảnh thời điểm, hắn cũng đã cầm Bao Ngôn trong tay súng lục, chia vào còn không có phản ứng tới được Bao Ngôn trên đầu, khóe miệng giơ lên một tia quỷ dị khát máu đáng tươi cười.

Phanh.

Tại mọi người trợn mắt hốc mồm trong, Bao Ngôn đầu trong nháy mắt chắn vút đánh xuyên qua, viên đạn mang theo máu tươi bắn tung tóe, tất cả mọi người toàn thân sợ run cả người, người què quyết định thật nhanh, nắm Lưu Linh lui về phía sau 7 8 bước, Tần Phong đáng tươi cười lại càng ngày càng đậm: "Không

cần trốn, các người đều phải chết."

Mà ở phía xa.

Một chiếc xe taxi lú lo đình chỉ, tài xế sợ run cả người: "Vừa mới đó là tiếng súng ah?"

"Là, súng Colt m 1911a 1 hình, đường kính 0. 45 tấc Anh, tầm sát thương 50 mét, viên thứ nhất viên đạn hẵn là đánh vào nhựa đường trên đường, viên đạn thứ hai chắc là dán chặt một người đầu kết đi ra, cho nên thanh âm so với tiếng súng đầu tiên vang lên mang theo có chút buồn bực." Ngồi ở ngồi phía sau 1 cái chỉ có 12 13 tuổi nữ hài khốe môi nhếch lên một tia mỉm cười nhàn nhạt.

Tài xế sợ nuốt ngụm nước miếng, cười khan nói: "Tiểu cô nương thật biết nói đùa, bất quá ta xem phía trước cũng không an bình, nếu không chúng ta quẩn đường ah."

"Không cần." Tiểu cô nương kéo qua 1 cái túi xách không sai biệt lắm thân cao đàn ghi-ta hộp, đưa cho tài xế sợ 50 đồng tiền, xuống xe thể hiện rồi 1 cái thuộc về nàng cái tuổi này mới có ngọt ngào mỉm cười nói: "Ta người muốn tìm tìm được rồi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 203: Đánh Đàn Ghi Ta Nữ Hải

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 203: Đánh đàn ghi-ta nữ hải

Nguyệt như câu, Tinh Quang như hàn mang.

U tĩnh trên đường phố, hô hô gió thổi qua, mang theo nhất phiến phiến sợ hãi.

Đó là một đôi bọn họ chưa từng thấy qua đẫm máu con người, như là một con lâm vào cuồng bạo dã lang, thế nhưng hấn lại hết lần này tới lần khác mang theo làm người ta giận sôi lãnh tĩnh, còn có kia khiến người ta hồng mất sát ý, đối người què mà nói, lúc này Tần Phong hấn đồng dạng xa lạ, hấn giống như là 1 cái mâu thuẫn tổng hợp thể, rõ ràng lý trí đến rồi cực hạn, nhưng lại muốn hấp tấp giết chết hấn chỗ đã thấy mọi người.

"Hấn làm sao vậy?" Nhìn thấy Tần Phong giết chết Bao Ngôn, Lưu Linh sắc mặt tái nhợt, trầm giọng hỏi: "Người kia đang giữ trò quỷ gì?"

Người què ánh mắt bi thương, cười thảm một tiếng: "Người không cần lo lắng Hồng gia sẽ tức giận, hoặc là sẽ trả thù, trừ phi là Thượng Thiên hiển linh, bằng không 10 phút sau khi chúng ta đều là một cỗ thi thể, giết Bao Ngôn? Kia đã không trọng yếu."

Lưu Linh một trận run.

Nàng biết người què tuyệt đối sẽ không mở loại này vui đùa, thấp giọng hỏi: "Có chuyện gì xảy ra?"

"ptsd tổng hợp lại chứng bạo phát." Người què trầm giọng nói: "Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, bây giờ Tần Phong đã lâm vào một đoạn đẫm máu trong hồi ức, mà chúng ta đều là hãn kia đoạn trong hồi ức địch nhân, chỉ là hi vọng, hãn đoạn này hồi ức không phải là tại Thánh Ma Tạt, cũng không phải tại Iraq."

"Nếu như là đây?"

Lưu Linh nhìn thấu sự thái nghiêm trọng tính, không khỏi hỏi.

"Chúng ta sẽ bị triệt triệt để để lãng trì." Người què không khỏi đánh run một cái, nhưng rất nhanh lại là hai mắt híp một cái, lấy điện thoại di động ra nói: "Cho bên trong một người tên là Tô Yên bọn họ gọi điện thoại, để cho nàng lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi này tới, Tà Y không hề Đông Thiên Thị, toàn bộ Đông Thiên Thị có thể cứu hãn và chúng ta cũng chỉ có Tô Yên một người."

Mà lúc này, Hồng gia nhìn tâm phúc của mình thủ hạ chết thảm, mặt biến sắc cực vi khó coi, lạnh lùng nhìn Tần Phong, rầm trời: "Tiểu tử, giết người của ta, người có biết hay không người phải bỏ ra cái gì đại giới?"

"Người chỉ cần biết, người sẽ bị ta cắt đứt toàn thân tất cả đầu khớp xương chết đi." Tần Phong khoe miệng vui vẻ không giảm mà lại tăng, nhẹ nhàng ma sát trong tay súng lục, chỉ là hai mắt đẫm máu càng ngày càng nồng đậm, coi như ở vào 1 cái thần bí tiết điểm, tay phải của hãn run lên, tiếng súng nổ vang, rất nhanh, trong đám người một người nằm ở dưới đất, mà một cái tay của hãn lúc này đang vói vào y phục nội, muốn móc ra súng tới.

Mọi người rớt hít một hơi khí lạnh, người kia là quái vật sao?

Trơ mắt nhìn Tần Phong giết hai người, tất cả mọi người không dám ở hành động thiếu suy nghĩ, bao quát trước khi trấn định như núi lúc này cái trán sẫm đến một tia mồ hôi Hồng gia.

Người què lúc này đi lên trước tới, thân thủ tại trong túi móc ra một lọ tử

thuốc tới, nắm trong tay, nhìn trước mắt Tần Phong, ngưng thần tĩnh khí, nói:
"Tần Phong, là ta."

"Người là ai?" Tần Phong hai mắt phát lạnh, hẳn cảm thấy một cỗ quen thuộc
khí tức.

Người què sừng sốt, trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai tổng hợp
lại chứng chỉ là đưa hẳn mang vào 6 năm trước trong hồi ức, mà khi đó, Tần
Phong chân chính dựa vào thành danh đẫm máu chiến tranh còn chưa có xảy ra,
bất quá hẳn rất nhanh lại thu nạp tất cả nghĩ cách, nói: "Tần Phong, người chung
quanh nhìn, ở đây không phải là chiến trường, nơi này là Đông Thiên Thị, là của
người nhà, nơi này có quê hương chúng ta mùi vị, chúng ta đã từng luôn luôn
hoài niệm đến mùi vị "

"Người muốn chết sao?"

Chỉ là trả lời người què cũng Tần Phong lạnh như băng lạnh bốn chữ.

Người què nao nao, theo sát sau rất là hồi hận, hẳn đã quên, 6 năm trước Tần
Phong người đối diện cái chữ này cực kỳ miễn cảm, miễn cảm đến chỉ cần nhắc
tới thì có thể làm cho hẳn nhớ tới bản thân chết thảm cha mẹ, hẳn thấy Tần
Phong sát khí trên người tăng vọt, tròn mắt nhanh quay ngược trở lại, nắm tay
trong bình thuốc tử, trầm giọng nói: "Tần Phong người phải tin tưởng ta, đây là
Tà Y giao cho người."

"Muốn chết!"

Tần Phong giận quát một tiếng, thân thể bỗng nhiên khê động, cánh chõ trong
nháy mắt đụng vào người què trên ngực, người què cũng không có đánh trả, hẳn
biết càng là đánh trả càng dễ làm Tần Phong rơi vào đẫm máu không cách nào tự
kềm chế, buồn bực hừ một tiếng, thân thể té bay ra ngoài đánh vào trên một
chiếc xe, người què ho khan vài tiếng, đê xuống tâm khẩu đau đớn, trầm giọng
rầm trời: "Tần Phong, người tỉnh tỉnh a!"

Thế nhưng trả lời hần cũng Tần Phong gào thét, hần quanh thân trên dưới nổi đẫm máu sắc khí tức càng ngày càng nồng đậm, đã làm có thể cho người nghe thấy được buồn nôn mùi máu tươi, hoạt thoát thoát 1 cái đẫm máu Ma Vương.

Mà vô số tâm tình tập kích đầu của hần, kia vô tận thống khổ làm hần cần giết chóc tới tiết ra.

Hấp tấp sát khí bắt đầu tập kích ở đây mọi người linh hồn, để cho bọn họ đang sợ hãi trong làm ti vi giây dựa, hưởng thụ sau cùng thống khổ cùng tuyệt vọng, cho dù là Tử Thần đứng ở chỗ này, Tần Phong cũng tuyệt đối sẽ không cho phép kia sớm mang theo những người này sinh mệnh, bởi vì bọn họ còn không có thừa nhận sợ hãi nghiêm phạt.

Đây là Tần Phong, cái kia làm cho cả thế giới dưới đất trở nên run rẩy Ma Vương.

"Đều chết cho ta!"

Theo Tần Phong thân thể khê động, một quyền đánh vào trên trán một người, tên kia trong nháy mắt hai mắt ghe ngòi tròn, cái trán xương cốt của thậm chí ao hãm một khối, té xuống đất một chút cũng không có sinh tồn, người què hiện tại đã đem Bao Ngôn tên khốn kiếp kia hận đến muốn chết, nhìn liếc mắt Lưu Linh, còn tại trấn định trong Lưu Linh cấp tốc bấm Tô Yên Điện Thoại, nhanh chóng đem Tần Phong đích tình huống nói một lần.

Mà lúc này Hồng gia tại sát khí giây dựa trong tinh táo lại, tức giận rầm trời: "Giết hần cho ta!"

Thế nhưng hần còn không có rống hết, liền cảm giác cổ họng của mình bị kim sắt bắt được thông thường, bất quá chỉ chốc lát đó là chột đỏ bưng, máu tại trong đầu không cách nào chảy xuôi, cao sắc mặt của đỏ bưng, hô hấp cũng dần dần bắt đầu gấp gáp, đầu lưỡi hơi duỗi ra ngòi vô lực giây dựa, chỉ là những không cách nào lay động Tần Phong nửa phần. Hồng gia những thủ hạ kia thấy Hồng gia nguy tại sớm tối, không ai dám hành động thiếu suy nghĩ.

Người què nhìn muốn rõ ràng bóp chết Hồng gia Tần Phong, hít một hơi thật sâu, bỗng nhiên toàn thân khí thế một cao, một cổ ngập trời vẩy sát ý cùng chiến ý trong nháy mắt đầy rẫy tại toàn thân của hắn trên dưới, khê quát một tiếng trong nháy mắt xông lên phía trước, Tần Phong lè lưỡi liếm liếm bản thân có chút đôi môi khô khốc, đem nửa chết nửa sống Hồng gia ném ra ngoài, xoay người lẳng không một cước đá ra ngoài.

Vốn dĩ cấp tốc chạy nước rút người què trong nháy mắt đình chỉ bản thân chạy nước rút thân thể, phần eo nhỏ hơi trầm xuống một cái, nhắc lên hai tay ngạnh sinh sinh ngăn cản Tần Phong một cước, cảm giác kia hùng hậu lực lượng cuồng bạo, trong lòng khổ sở, nhưng cũng không dám thả lỏng, thân thể về phía trước một dựa, một đôi tay hướng về Tần Phong ngực đánh tới, Tần Phong hai mắt phát lạnh, hừ lạnh một tiếng, đúng là ưỡn ngực làm người què song quyền trực tiếp đánh đi tới.

Cảm giác Tần Phong bộ ngực bấp thịch của liền như là nham thạch thông thường, người què cấp tốc thu nạp hai tay, sau đó kéo bản thân tàn phế đùi phải cấp tốc lui lại, mạo hiểm tránh thoát Tần Phong công kích.

"Tần Phong, người giết ta có thể." Người què thấy Tần Phong muốn xông về phía trước, trầm giọng nói: "Thế nhưng người phải biết rằng, ở nơi này quê nhà trong, người có người mình yêu, người có Yến Tiểu Mộng, người có Sở Sở, người có Mạnh Chiêu Quân, người có Hải Lăng Phi, người còn có nàng!" Người què chỉ vào Lưu Linh, sắc mặt kích động quát: "Lẽ nào 1 cái nho nhỏ tổng hợp lại chứng là có thể cho người buông tha bản thân người phải bảo vệ sao?"

"Tần Phong, chúng ta thật vất vả mới đi ra khỏi kia phiến thế giới, chúng ta so với ai khác đều khát vọng loại này thông thường sinh hoạt, có thể sinh hoạt khiến cho chúng ta mang đến quá nhiều không như ý, thế nhưng ta biết đến Tần Phong đều biết cười khanh khách đối mặt, mà không phải muốn như vậy, bị 1 cái nho nhỏ tổng hợp lại chứng đánh bại. Coi như ta van cầu người, Tần Phong, không muốn tại trở lại trước kia thế giới."

"Câm miệng!" Tần Phong rống giận một tiếng, trong đôi mắt thống khổ bộc phát rõ ràng, hẳn cảm giác đầu của mình đều phải bạo điệu, cấp tốc tiến lên một cước đá vào người què trên người.

Người què bị đánh bay ra ngoài, dưới đất lộn mấy vòng sau, nhìn Tần Phong không giảm chút nào sát ý, đang nhìn xem rơi ở một bên bình thuốc tử, nhin không được mắng to một câu.

"Ai dám đi ta giết ai."

Có người muốn chạy trốn, tên trước mắt này quả thực chính là cái quái vật, thế nhưng Tần Phong nói phá vỡ bọn họ tất cả ảo tưởng, bởi vì không biết lúc nào, Tần Phong trong tay đã cầm 2 cây súng lục, kiến thức trước hẳn nổ súng tốc độ, không ai tự tin đến có thể né tránh viên đạn.

Người què nhìn đi tới Tần Phong, run rẩy vươn tay cầm lấy một thuốc, mong được nói: "Tần Phong, đem thuốc uống."

"Chết."

Tần Phong giơ súng lục lên, nhắm ngay năm úp sấp dưới đất người què.

Lưu Linh lạnh như băng sắc mặt đã không còn nữa tồn tại, nàng đi lên trước, đứng ở người què trước người, lạnh lùng nhìn cái này đã biến thành giết người Ma Tần Phong, trong lòng nơi nào đó cảm giác một trận đau đớn: "Tần Phong, người nháo đủ chưa?"

"Nữ nhân, người muốn chết sao?" Tần Phong máu tanh trong hai mắt không ngừng có thống khổ đang giùng giăng, nhưng này sát ý điên cuồng lại vững vàng chiếm cứ thượng phong.

Lưu Linh cười lạnh nói: "Người có đúng hay không ngay cả ta đều phải giết?"

"Thì tính sao?" Tần Phong hòng nhắm ngay mi tâm của nàng, lạnh lùng nói.

"Ta biết người rất thống khổ." Lưu Linh bỗng nhiên mỉm cười, lãnh ý lui tán sau, nhưng lại như là gió xuân tắm rửa, giơ tay lên tới, tay kia vòng tay tại dưới ánh trăng Sở Sở động nhân: "Người giết ta đi, xâu này dây xích tay cả đời cũng liền hái không xuống."

Tần Phong máu tanh hai mắt bỗng nhiên một trận bắt đầu khởi động, toàn thân cơ thể đều đang thống khổ run trong, một nhiều sợi gân xanh bò đầy hai cánh tay của hắn, cái cổ, hắn huyết Thái Dương lại một lần nữa cổ, như đao cắt vậy đau đớn không ngừng tại trên người hắn lan tràn, vô số thống khổ họa lại một lần nữa tại trong đầu hắn thoáng hiện, kia Vốn dĩ máu tanh hai mắt trong, vô số tâm tình tại đan xen.

"Giết ta!" Lưu Linh thấy được nỗi thống khổ của hắn, tim như bị đao cắt thông thường, lạnh giọng rầm trời.

Tần Phong hai mắt một trận dữ tợn, theo sát sau hai tay run rẩy giơ lên, hòng nhắm ngay kia lạnh như sương lạnh gương mặt của, trong mắt không ngừng sát khí bén nhọn đâm ra, nằm úp sấp ở một bên người què lo lắng quát: "Tần Phong, người dừng tay a, người sẽ hối hận cả đời!"

"Chết!"

Tần Phong cắn chắc khớp hàm trong nặn ra 1 cái âm phù, mà Lưu Linh cũng thuận theo nhắm lại hai mắt của mình, nàng đột nhiên cảm giác được, nguyên lai chết cũng không sợ, có lẽ là chết ở trong tay hắn duyên cố ah?

Chỉ là tiếng súng không có vang lên.

Quanh quần tại nàng bên tai chính là đàn ghi-ta khúc thanh, đó là một đoạn duyên dáng âm nhạc, phảng phất là tuổi nhỏ thời điểm, tại cha mẹ trong ngực đã nghe qua âm nhạc, nàng mở hai mắt ra, phát hiện Tần Phong đã vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, nhắm hai mắt, giống như là trước khi quỳ trên mặt đất thông thường, mà ở đường đi một đầu khác, 1 cái chỉ hơn 10 tuổi tiểu cô nương,

nhìn 1 cái thật dài hộp, trên người lộ vẻ một thanh đàn ghi-ta, đang đập ánh trăng mà đến.

Linh xảo hai tay tại dây đàn lên, vừa đi vừa vút, kia khinh linh tiếng nói coi như tinh lọc hiện trường tất cả đẫm máu, tinh lọc Tần Phong trong lòng tất cả táo bạo, sắc mặt của hắn cũng càng ngày càng bình thản, mọi người nhìn cái kia tiểu cô nương, nàng cực kỳ giống 1 cái ánh trăng Tinh Linh.

Không ai đang nhìn người què, cho nên cũng không có người thấy người què giấu ở đôi mắt trong mối sợ hãi cùng lo lắng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 204: Tiêu Chuẩn Sắc La Ly

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 204: Tiêu chuẩn sắc La ly

Trên mặt cô gái nhỏ lộ vẻ nụ cười ấm áp, như là tuổi của nàng, 12 13 tuổi nữ hài nên có nàng đều có. .

Tiếng nói tuyệt vời như là phượng minh, không ngừng rửa sạch mọi người linh hồn tội nghiệt, đây là một bài ôn nhu đồng dao, tựa như dòng suối nhỏ nước suối róc rách, Tần Phong sắc mặt bộc phát bình thản, tất cả mọi người cảm giác đến từ Siberia giận kêu rên vậy gió lạnh dần dần tiêu tán, bọn họ may mắn thở phào nhẹ nhõm, bởi vì bọn họ cảm thấy sinh tồn được hi vọng.

Mang đi vào, bọn họ thấy rõ cô gái này dung mạo, thanh thuần, đáng yêu, đơn thuần, ăn mặc trắng tinh áo váy, cực kỳ giống nhà bên dương quang tiêu muội muội, ưa thích đi theo phía sau cái mộng trái một tiếng ca ca phải một tiếng thúc thúc kêu tiêu muội muội, làm cho một loại phát ra từ nội tâm bảo hộ **, bảo hộ trên mặt hân đơn thuần nụ cười ấm áp miễn lạnh cái này tội ác xã hội hỗn loạn.

Làm tiếng ca đình chỉ, nữ hài dờ dờ trên người đàn ghi-ta, Tần Phong bỗng nhiên xoay người lại, hân như trước nhắm chặc hai mắt, ôm chặc lấy tiêu cô nương, thân cao lên cảm thấy làm hân cúi người xuống, một giọt giọt nước mắt trong mắt hân không ngừng chảy ra tới, không ai nghe được tiếng khóc, chỉ là nhìn Tần Phong thân thể tựa hồ tại nhỏ nhẹ run.

"Ca ca ngoan."

Cùng với nói Tần Phong ôm nữ hài, không bằng nói nữ hài ôm Tần Phong, cảm để Tần Phong trên vai, đơn thuần khả ái đáng tươi cười như trước đọng ở trên mặt của nàng, vươn tay cẩn thận vỗ vỗ Tần Phong sau lưng của, ôn nhu nói: "Ta tới."

"Ân." Tần Phong khẽ gật đầu.

Tất cả mọi người bị cái này kịch liệt tương phản làm trở tay không kịp, mới vừa rồi còn muốn đại sát tứ phương Tần Phong lúc này trải qua đúng bị 1 cái năm ấy 12 13 tuổi tiêu cô nương hàng phục?

Người què hít sâu một hơi bò dậy, xem Lưu Linh buông lỏng sắc mặt, nhắc lên tinh thần.

"Hồng gia, ngài không có sao chứ?"

Có mấy tên thủ hạ đỡ dậy trước khi bị Tần Phong nhưng dưới đất Hồng gia, lúc này Hồng gia thông thả lại sức, sắc mặt âm trầm đáng sợ, nhìn Tần Phong lúc này không có trước sát ý, rớt như là cái thông thường không thể nữa người bình thường, dĩ vãng uy nghi cũng dần dần trở lại trên người của hắn, mặc dù đối với Tần Phong như trước vẫn duy trì kiên kỳ, nhưng đem âm trầm ánh mắt đặt ở Lưu Linh trên người, lạnh lùng nói: "Lưu bang chủ, người của người?"

Hiển nhiên Lưu Linh cùng Tần Phong trước khi theo như lời nói, hắn đã toàn bộ nghe xong đi.

Nếu là người của người, như vậy tổn thất của ta nên do người tới gánh chịu, xem Lưu Linh sắc mặt của lạnh lên, trầm giọng nói: "Lưu bang chủ, ta hảo ý tới hợp tác với người, nhưng là của người người lại giết thủ hạ của ta!"

"Hắn không phải của ta người." Lưu Linh nhàn nhạt đáp lại nói.

"Hừ!" Hồng gia cười lạnh nói: "Chớ không phải là Lưu bang chủ cho rằng Hồng mỗ người mắt mờ không được?"

Lưu Linh cau mày nhìn thoáng qua lúc này bị tiểu cô nương ôm vào trong ngực Tần Phong, trong mắt hiện lên vẻ tức giận, đều là thằng nhãi này hồ đồ, sợ là lần này Hợp Tác cũng phải xong đời, bất quá rất nhanh lại lạnh lùng nói: "Hồng tiên sinh, người đã không phải là mất mớ, vậy người cũng nên biết là thủ hạ của người Bao Ngôn muốn nổ súng trước giết Tần Phong, này sẽ khiến Tần Phong trả thù, nếu tại địa bàn của ta lên, thủ hạ của người muốn giết người của ta, như vậy Hồng tiên sinh nên giải thích như thế nào?"

Hồng gia sắc mặt trong nháy mắt khó coi xuống tới, chất vấn: "Chớ không phải là ta chết đi cái này 3 cái thủ hạ chính là trắng đã chết rồi sao?"

"Có thể nói nhỏ chút sao?" Tiểu cô nương bỗng nhiên trừng mắt nhìn, nhẹ giọng nói.

"Tiểu cô nương, ca ca người giết ta thủ hạ 3 người." Hồng gia còn chưa nói hết, nữ hài đó là tiếp lời hỏi: "Chúng ta cần phải thường cho thường sao?"

Hồng gia hơi sửng sốt, cô bé này tốt rộng tâm, chợt cười lạnh nói: "Thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì thường mạng, ca ca người giết ta ba gã thủ hạ vậy sẽ phải để mạng lại hoàn lại!"

"Ca ca ta mệnh chỉ một cái." Nữ hài khẽ nhíu mày, nói: "Còn không thủ hạ của người 3 cái mạng."

Hồng gia nhìn tiểu cô nương, lạnh lùng nói: "Còn không? Vậy người cũng thay ca ca người trả nợ ah."

"Người là Lolicon sao?" Nữ hài bỗng nhiên nháy mắt một cái, hỏi: "Người làm ta còn khoản nợ, lẽ nào người muốn giết ta sao? Nếu như người không giết ta, vậy nói rõ người là Lolicon."

Hồng gia trong mắt làm như bị phơi bày cái gì xấu hổ tại gặp người chuyện tình, trong mắt lóe lên vẻ tức giận, rầm trời: "Tốt 1 cái miệng lưỡi bén nhọn nữ hài."

"Hồng Phong Hoa, cùng một cô gái tính toán người có đúng hay không hơi quá đáng?" Lưu Linh nhìn nữ hài, kia đơn thuần khả ái đáng tươi cười làm như trước kia trên người mình đáng tươi cười, lúc đầu bản thân lúc đó chẳng phải đối mặt hiện tại cô gái này hết quả mới có thể đi lên hôm nay con đường sao? Trong mắt của nàng hiện lên một tia hận ý, trầm giọng nói: "Uống người còn là nhất phương hắc đạo đại lão, dĩ nhiên cùng một cái hơn 10 tuổi cô nương tính toán!"

"Lưu Linh, ý của người là nói làm thủ hạ của ta người chết vô ích phải không?" Hồng Phong Hoa bất mãn rầm trời: "Chính là cái này gia hỏa, giết ta 3 cái thủ hạ, hơn nữa người cũng đừng quên, Bao Ngôn là ta kia lão huynh đệ nhi tử, người giết con của hắn, ta thế nào cùng huynh đệ của ta khai báo? Chỉ người một câu nói cho rằng là có thể bãi bình sao?"

Phối hợp lão đại của mình, Hồng Phong Hoa chính là thủ hạ cũng dần dần tụ lại đứng, hiển nhiên đã quên mới vừa đau.

Lưu Linh trong mắt hiện lên lướt một cái lo lắng, trong lòng đối Tần Phong bộc phát tức giận, đơn giản nói: "Hừ, các người nếu như muốn báo thù, tìm hắn báo thù."

Lại nói, chỉ vào làm như đang ngủ Tần Phong.

"Lưu Linh, người vừa mới thế nhưng nói, hắn là của người người." Hồng Phong Hoa cũng không không nhớ vừa mới Tần Phong điên cuồng, biết tìm hắn báo thù tự nhiên quả thật mạng nhỏ đều có lẽ nhất, cười lạnh nói: "Chớ không phải là người đang trốn tránh trách nhiệm? Ta cho người biết, ta vậy huynh đệ gần nhất tính tình không tốt lắm, người của người giết con của hắn, người cho là hắn sẽ bỏ qua người?"

"Thế nhưng người nàng sẽ bỏ qua người sao?" Người què nhìn thoáng qua Tần Phong, sâu kín nói.

Lời này vừa nói ra, làm Hồng Phong Hoa đại nhú, thế nhưng sau đó cười lạnh nói: "Lưu Linh, người quản không tốt người của chính mình, ta xem người

có tư cách gì tiến nhập hắc đạo liên minh."

Cái này lại làm cho Lưu Linh không khỏi tâm lý cả kinh.

Muốn đi vào hắc đạo liên minh cũng không phải là sự tình đơn giản, thu được Thiên phủ Đường gia ủng hộ còn xa xa thiếu, mà Hồng Phong Hoa thế lực đối với nàng có thể không tiến nhập trong liên minh cũng có tính quyết định, một khi Hồng Phong Hoa mấy nhân tuyến trách cự tuyệt, như vậy nàng làm có thể cơ hội tiến vào cũng cực kỳ nhỏ bé.

Hồng Phong Hoa kiệt kiệt cười quái dị nói: "Chớ nói ta Hồng Phong Hoa trở mặt, Lưu Linh, là người quá dung túng thủ hạ của người."

"Người muốn như thế nào?" Lưu Linh lạnh lùng hỏi ngược lại.

"Thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì thường mạng." Lại nói, Hồng Phong Hoa ánh mắt nhìn thoáng qua kia tiểu la ly, trong lòng không khỏi một trận khát vọng: Quả nhiên là 1 cái Cực phẩm tiểu diệu nhân, kia anh đào miệng nhỏ như lúc ban đầu trưởng thành nho nhỏ anh đào, một đôi mắt trời sinh ngây thơ, kia non nớt thân thể đúng là phát triển thời điểm, nếu là thêm nữa điều giáo, không bao lâu, đó là 1 cái Cực phẩm trên giường bầu bạn.

Nữ hài nháy mắt một cái nháy mắt, đơn thuần ngây thơ mặt cùng dáng tươi cười làm Hồng Phong Hoa cảm giác trong cơ thể mình hỏa diễm tại một lần bốc cháy lên. Lưu Linh sắc mặt bộc phát khó coi, trầm giọng nói: "Đã như vậy, ta sẽ cùng Bao tiên sinh giải thích rõ."

"Giải thích? Ha ha ha." Hồng Phong Hoa biết Bao Ngôn đã chết, hẳn nhất định phải muốn cùng Lưu Linh phân rõ giới hạn, bằng không mình ông bạn già chỗ đó cũng căn bản không cách nào giải thích, kinh thường nói: "Lưu bang chủ, người cho là một mình người nho nhỏ Nam Hoa Bang liền xứng cùng chúng ta giải thích? Hừ, nữ nhân cuối cùng là không có gì kiến thức."

Lưu Linh sắc mặt của nhất thời hăng giọng, Nam Hoa Bang là nàng khổ tâm

kinh doanh, là của nàng tất cả tâm huyết, là nàng muốn chứng minh mình cần bản, mà lúc này Hồng Phong Hoa không hề che giấu chữ bối, làm Lưu Linh rất khó giữ được tỉnh táo.

"Ai nha, ca ca ta muốn đã tỉnh lại." Nữ hài đem Tần Phong đầu thoáng đi xuống thả phóng, ôm vào trong ngực của mình, xem Tần Phong thân thể hơi dừng lại một chút, bỗng nhiên vui vẻ nói.

Hồng Phong Hoa bỗng nhiên sợ run cả người, cái này nếu để cho người kia tỉnh lại, khó tránh khỏi lại là tại hao tổn mấy người huynh đệ, Hồng Phong Hoa một bên ra dấu tay phân phó thủ hạ đem kia 3 thi thể của người mang đến trên xe, một bên lạnh lùng nói: "Lưu Linh, người đẹp mắt nhất thanh tình thế, nếu như người thực sự phải nói xin lỗi, một nữ nhân thế nào lấy lòng một người nam nhân người nên biết phải làm sao, ta kia lão huynh đệ thế nhưng không chỉ một lần ở trước mặt ta nhắc qua người, nếu không phải chuyện đột nhiên xảy ra, lần này tới cũng không phải ta Hồng mỗ người."

Lưu Linh càng tức giận trong lòng bốc hỏa.

"Cáo từ!"

"Chậm đã." Nữ hài thấy Hồng Phong Hoa xoay người liền rời đi, bỗng nhiên hét lên một tiếng.

"Tiểu cô nương, người chớ không phải là sợ bây giờ muốn cho ca ca người trả nợ?" Hồng Phong Hoa trong mắt hiện lên một tia **, nhưng lại cười lạnh nói: "Chỉ là quá muộn."

"Không phải là a." Nữ hài mỉm cười, thận trọng đem Tần Phong để xuống đất, nhìn hẵn Vốn dĩ mở ra chân mày lúc này lại vắn ở tại cùng nhau, lại ngẩng đầu nhìn Hồng Phong Hoa, trên mặt khả ái đáng tươi cười bộc phát mê người, nói: "Ta còn không có cho người đi đây, người quấy rầy ca ca ta nghỉ ngơi, cho nên ta muốn giết người."

Hồng Phong Hoa nhìn nghiêm trang tiểu la ly, bỗng nhiên cười quái dị lắc đầu: "Nữ hài cuối cùng là. . ."

"Người chung quy không phải là ca ca ta." Tiểu la ly mỉm cười, chỉ là chỉ chốc lát, trên mặt hẳn đơn thuần đáng tươi cười trong nháy mắt tiêu tán, thay vào đó lại là một loại so với Tần Phong càng thêm thuần túy sát ý, tại trong tay của nàng không biết khi nào nhiều một thanh màu bạc súng lục.

Súng lục không lớn, nhưng cùng của nàng cặp kia linh xảo tay nhỏ bé có rất lớn làm trái cùng cảm.

Phanh.

Không có bất kỳ chần chờ, viên đạn đi qua Hồng Phong Hoa bấp chân, máu tươi bắn tung tóe.

Tất cả mọi người rùng mình một cái, cô bé này cũng là quái vật không được? Nổ súng thậm chí ngay cả ánh mắt cũng không nháy mắt một chút, chính là Lưu Linh cũng không chịu đựng thân thể run rẩy, không thể tin nhìn kia đi lên trước nữ hài, tại liếc mắt nhìn người què, lại thấy được người què trong mắt lướt một cái thống khổ bi ai cùng với thấp giọng nỉ non: "Lão thiên gia, người tại sao muốn như vậy, nàng mới 12 tuổi a, nàng hẳn là rất giống tất cả dưới ánh mặt trời nữ hài một dạng, nàng không hẳn là như vậy."

Lưu Linh trầm mặc không nói.

Chỉ là nữ hài đi tới nửa quỳ trên mặt đất Hồng Phong Hoa trước người, nhìn trước mắt mặc dù là quỳ xuống cũng so với chính mình thấp không được bao nhiêu gia hỏa, thanh âm lạnh như băng lạnh: "Người, hẳn là chết."

"Được rồi." Mắt thấy tay của cô bé súng muốn để tại Hồng Phong Hoa tràn đầy mồ hôi trên trán, một mực trầm mặc Tần Phong bỗng nhiên đứng lên, hét lên một tiếng: "Để cho bọn họ lăn, Tần Linh nhi, người cho ta thu súng lại!"

Tần linh trên mặt hiện lên một tia ủy khuất, không cam lòng thu súng lục.

Vài tên thủ hạ nuốt ngụm nước miếng, bần tâm chờ bị thương Hồng Phong Hoa, lúc này người què lạnh lùng nói: "Hiện tại không muốn chết liền lăn."

Bọn họ không dám nói nhảm, kéo không cam lòng kinh sợ Hồng Phong Hoa chật vật chạy trốn, mà Tần linh cẩn thận cây súng lục thu, bủ môi đi tới Tần Phong trước mặt, nũng nịu nói: "Ca ca, đây là đem súng đồ chơi."

"Ta không thấy được người có đúng hay không khi ta là người điếc?" Tần Phong trầm giọng nói.

"Có khả năng a, ca ca, của người ptsd tổng hợp lại chứng còn có tác dụng phụ." Tần linh lại thu liễm dáng tươi cười, nghiêm trang nói: "Hơn nữa tổng hợp lại chứng ần núp sâu đậm, rất khó loại bỏ, nhưng lại tùy thời có bạo phát khả năng, hôm nay người chỉ là tạm thời ép xuống."

Tần Phong nhíu nhíu mày, chân mày nhíu càng sâu, nhưng sau đó lạnh lùng nói: "Người ở đây làm ta sợ sao?"

"Ca ca!" Tần linh bất mãn nói: "Mụ mụ vốn chính là lo lắng người ptsd tổng hợp lại chứng bạo phát, cho nên để cho ta tới Đông Thiên Thị tìm người, nàng tìm được rồi 1 cái mới phương án trị liệu, có thể trị của người tổng hợp lại chứng."

"Cái gì phương án?"

"** a, hơn nữa ta cần ở một bên chỉ đạo." Tần linh nói mặt không đỏ tim không đập mạnh, mơ hồ trong còn mang theo vài hưng phấn: "Lấy Cổ Hoa Hạ giường trong thuật tới thêm nữa trị liệu có thể đạt được tốt hiệu quả trị liệu a, nếu không tối hôm nay liền thử xem ah, dù sao cũng Lưu Linh tỷ tỷ tốt quan tâm người, hai người các người nhanh lên lên giường ah, ta muốn nhìn hiệu quả thể nào!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 205: Tiểu La Ly Ảo Nảo

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 305: Tiểu la ly ảo ảo

Lưu Linh là từng bước một đạp khác người máu đi tới người có quyền, thế nhưng hôm nay cái nghe được 1 cái tiểu la ly trong miệng toát ra người trưởng thành đều khó khăn lấy nói ra khỏi miệng mà nói, bị 1 cái tiểu la ly thúc giục cùng tên khốn kiếp này lên giường? Nàng nhin không được một trận mặt đỏ, tức giận tận trời nhìn Tần Phong.

Tần Phong bị nhìn xấu hổ, một cái tát vỗ vào tiểu la ly ót sau, trừng mắt mắng: "Người là tìm cho mình việc vui ah?"

Tần linh cái này bách biến tiểu la ly bản tính lập tức bạo lộ đi ra, quệt mồm, một đôi mắt to đằm đằm đáng yêu nhìn Tần Phong, ủy khuất nói: "Ai cho người lão tiêng người vợ con, trước đây người và mẹ mẹ làm thời điểm còn không cho người ta xem, nói khó coi, thế nhưng rõ ràng nghe thanh âm rất êm tai nha, các người lừa dối ta còn nói ta không hiểu chuyện."

"Người im miệng cho ta!"

Tần Phong néo néo mi tâm, mang theo tức giận rầm trời.

Tần linh lại càng hoảng sợ, bần tâm nói: "Ta không nói nha, người đừng nóng giận có được hay không?"

Ngoài miệng Lại nói, hai tay lại ôm lấy Tần Phong cánh tay, tại bản thân vậy còn không phát dục thành thực trước ngực tăng tới tăng đi, nhắc tới nha đầu lớn

lên làm thật đáng yêu, tóc dài phất phới, không ra mấy năm nhất định là tự nhiên hào phóng mỹ nữ, một đôi mắt tràn đầy mặc dù là thành thực nữ tính cũng không từng có quyến rũ cùng gợi cảm, cường đại sức dụ dỗ khiến người ta cảm giác đôi mắt này hẳn là thuộc về 1 cái khêu gợi không thể tả nữ nhân, mà không phải trước mắt cái này hơi có vẻ non nớt nữ hài, hợp với kia nhâm quân hái kiết vậy biểu tình, thoáng giơ cao bộ ngực, làm Tần Phong một trận hoảng hốt.

"Chúng ta đi!"

Lưu Linh sắc mặt tái xanh, hận Tần Phong hận răng ngứa ngứa, trong lòng lại có chút chua xót khổ sở, người ta cho người mất đi cùng Hồng Phong Hoa Hợp Tác, tương đương với bỏ qua Á Châu hắc đạo liên minh cạnh tranh, thế nhưng người nói một tiếng dù cho cảm tạ cũng tốt a? Ngược lại cùng một cô bé mạnh mẽ đưa tình. Ngẫm lại bản thân bao nhiêu năm chưa từng làm loại này có tổn hại lợi ích lựa chọn?

Nghĩ tới đây, Lưu Linh liền sau một lúc hồi, thật nên cùng cái này giết thiên đao phủ sạch quan hệ.

Tần Phong cảm giác Lưu Linh tức giận những lòng mang đó u oán, nhất thời cười khổ, nhìn Lưu Linh cùng người què lái xe rời đi, trừng mắt một cái bên người Tần linh, nói: "Của người thuật thôi miên tất cả đều là ta dạy, người cảm thấy người có thể thôi miên ở ta?"

"Đáng ghét, ca ca không thích người ta." Tần linh thể hiện rồi bách biến La ly phong thái, trước một giây là 1 cái xấu hổ đợi gả nàng dâu nhỏ, một giây kế tiếp nước mắt sẽ xuống, ủy khuất nhìn một chút bộ ngực của mình, biumôi nói: "Có phải là người hay không nhà ngực không lớn người liền không thích người ta? Hừ, nhất định là như vậy, Mụ Mụ ngực liền đại."

"Nào chỉ là đại? Vậy đơn giản chính là hùng vĩ." Tần Phong không kiềm hãm được nhớ tới kia bao la hùng vĩ ngọn núi, thiếu chút nữa đem những lời này thốt ra, nhìn Tần linh tay nhỏ bé tại bộ ngực của mình nhu tới nhu đi, lại là một trận

nhức đầu: "Tần linh, người cho ta thu liễm một chút, bằng không người đừng muốn tại hội thích khách liên minh, Thành thật cho ta đi trường học đi học."

"Ta vốn có không có ý định trở lại a." Tần linh tiếp tục nhìn chăm chăm bộ ngực của mình, kỳ vọng một giây kế tiếp liền biến thành Tần Phong hài lòng trạng thái, ngoài miệng nói: "Người xem một chút người ptsd tổng hợp lại chứng bạo phát, nếu như không có ta người cũng không biết muốn giết bao nhiêu người, người thế nào cứ như vậy không cho người bớt lo đây?"

Tần Phong bị ghen á khẩu không trả lời được. Chính xác, không cái tiểu nha đầu này hôm nay cái bản thân còn thật không biết muốn ồn ào ra chuyện lớn gì tới.

Lúc này Tô Yên mở ra chiếc kia Kiều Trì (George) Bahrton vượt đồng hoà tốc tới rồi, sau khi xuống xe thấy Tần Phong bình an vô sự sau, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, nhưng chợt lại ôm chặt lấy hăn, Tần Phong vỗ vỗ sau lưng của nàng, khẽ hôn của nàng vành tai: "Yên tâm đi, ta không sao."

"Hừ, Tô Yên tỷ tỷ ngực cũng rất đại, người cũng thích cùng nàng lên giường, nam nhân quả nhiên là ghê tởm." Tiểu nha đầu thấy Tần Phong đối đãi như vậy Tô Yên, đang suy nghĩ muốn bản thân lập công lớn nhất kiện thậm chí ngay cả tiếng cảm ơn cũng không có, nhất thời giận không chỗ phát tiết, dậm chân không cam lòng nói.

Tô Yên một trận buồn cười, nàng đến phải không giống như Lưu Linh nghĩ xấu hổ, dù sao nàng tuyệt đối sẽ không đưa cái này từ trước tới nay thích khách liên minh trẻ tuổi nhất Trung cấp sát thủ làm 1 cái phổ thông tiểu la ly đến xem, ngược lại thì đỉnh liễu đỉnh bộ ngực của mình, càng làm Tần Phong cánh tay để ở trước ngực, ôm Tần Phong đầu, môi in lên, Tần Phong tuyệt đối sẽ không khách khí với Tô Yên, hai người một trận triền miên hôn lười làm một bên Tần linh nhìn đỏ mắt, nhưng theo sát sau cúi đầu nhìn một chút bộ ngực của mình, mới vừa vuốt ve căn bản liền một điểm khởi sắc cũng không có.

Đang nhìn Tần Phong một tay đã đặt lên Tô Yên bộ ngực nhẹ nhàng vuốt ve, nàng nhất thời nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng theo sát sau con người đảo một vòng, không biết đang đánh cái gì chủ ý, hừ một tiếng.

Đợi hôn môi sau, Tần Phong cười híp mắt nhìn trước mắt thở gấp Tô Yên, kia phập phồng bộ ngực làm Tần Phong muốn cười ra tinh tế thường thức một phen, nghe được Tần linh tiếng hừ, nhân tiện nói: "Chúng ta trở về đi."

Chỉ là lúc này, một chiếc màu đen Audi bỗng nhiên dừng ở một bên, lưu sẹo quay cửa kính xe xuống phát phát tay.

Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Ta đi qua một chuyến."

Nhìn Tần Phong lên xe, tiểu la ly lôi kéo Tô Yên, nghiêm trang nói: "Tỷ tỷ, người biết ca ca tại sao phải bỗng nhiên bạo phát ptsd tổng hợp lại chứng sao?"

Tô Yên nhất thời sửng sốt, cau mày lắc đầu.

"Nếu như tìm không được nguyên nhân, chúng ta rất khó dự đoán tiếp theo đến." Tần linh thấp giọng nói: "Ca ca tinh thần lực cực kỳ cường đại, hần và người khác không giống với, ptsd tổng hợp lại chứng phát tác sẽ trầm luân tại thuốc phiện cùng tính trong thế giới, thế nhưng hần sẽ không ngừng chống lại, mỗi một lần chống lại đều biết làm tiếp theo nghiêm trọng hơn."

"Tâm lý trị liệu đây?" Tô Yên biết sát thủ tổng hợp lại chứng đáng sợ, nếu như Tần Phong thực sự tại một lần phát tác, mà không ai tại bên người của hần, chỉ sợ hần đem tại tử vong trong thế giới trầm luân đi xuống.

"Huyết dạ Vương gia gia nói, không ai có thể có cho hần cung cấp tâm lý trị liệu bản lĩnh." Tần linh lo lắng nói: "Ca ca sát thủ tổng hợp lại chứng sợ rằng đến từ cha mẹ hần tử vong hoặc là cái kia đáng ghét khối băng phản bội mang tới bóng ma trong lòng, coi như là Tà Y tỷ tỷ cũng không có thể đụng vào kia đoạn bóng mờ, bằng không đều biết bị bị giết mất, một khi ca ca như vậy hao tổn nữa, không ra mấy năm hần thực sự sẽ không đỡ được."

"Có biện pháp nào sao?" Tô Yên chân mày nhíu càng ngày càng gấp.

Tiểu la ly trong mắt hiện lên một tia giao hoạt, nhưng rất nhanh lại là nghiêm trang nói: "Có a, như là lý học Phật học các loại đều có thể rõ ràng trong cơ thể lệ khí, hơn nữa Cổ Hoa Hạ trong phòng thuật cũng có hiệu quả nhất định a."

Tô Yên khẽ nhíu mày, hồ nghi nhìn trước mắt Tần linh.

Bất quá Tần linh lại nghiêm trang cực kỳ nghiêm túc, không nhìn rớt Tô Yên ánh mắt hoài nghi, ngừng thanh nói: "Ca ca một mực không tin mình sẽ có sát thủ tổng hợp lại chứng hỗn loạn, hơn nữa tại Quang Huy có một bộ chuyên môn chữa bệnh hệ thống, thế cho nên Quang Huy có rất ít người phát sinh bệnh trạng loại này, thế nhưng ca ca bóng mờ thực sự quá mật mờ, không ai có thể đụng chạm, cho nên bất luận mục mục khuyên như thế nào hẳn cũng không coi ra gì, mục mục lo lắng hẳn thực sự sẽ trầm luân, cho nên mới tại một ít cổ lão trong điển tịch tìm được trị liệu phương pháp."

"Người có đúng hay không muốn nói, khi chúng ta hai lên giường thời điểm người muốn ở một bên chỉ đạo?" Tô Yên một lời nói ra tiểu la ly bản sắc nghĩ cách.

"Đáng ghét, người ta mới 12 tuổi!" Tần linh khuôn mặt hồng đồng đồng, bất mãn nói.

"Người thiếu cho ta trang." Tô Yên hừ một tiếng: "Người nghĩ rằng ta không biết của người Quang Huy sự tích, người 5 tuổi thời điểm liền dám đem người mẹ lừa gạt đến Tần Phong trên giường, hừ, Yêu Tinh lúc đầu làm hại thích khách liên minh xuất sắc nhất trẻ tuổi thích khách thiếu chút nữa tinh tẫn mà chết, người thí diên thí diên xin bái sư, người nghĩ rằng ta không biết bản tính của người?"

"Tỷ tỷ!" Tần linh bất mãn nói: "Ta là vì ca ca suy nghĩ."

Tô Yên nhíu nhíu mày.

Chuyện liên quan đến Tần Phong, nàng thực sự không dám khinh thường.

"Ca ca là ca ca của ta, ta đã thề phải bảo vệ ca ca." Tần linh ủy khuất nói:
"Thế nhưng ca ca sẽ không đồng ý, Tô Yên tử tử, coi như là vì ca ca tốt, có được hay không?"

"Hừ, dù sao cũng đều là ca ca thoải mái, cùng ta thệ ngôn không xung đột."

Tần linh tâm lý cũng nghĩ như vậy.

Tô Yên tiếp tục nhìn Tần linh, muốn đem tiểu nha đầu này tâm cho xem thấu, Tần linh lại gương mặt hồng tím không đập mạnh, một bộ ủy khuất đáng dấp. Tô Yên phải cẩn thận lo lắng chuyện này, ai bảo là liên quan đến Tần Phong vấn đề, Tần linh tâm lý thế nhưng dương dương đắc ý: Huyết dạ Vương gia gia dạy cho ta muốn muốn gạt người trước hết đem mình lừa, sau đó lấy ra không có khả năng cự tuyệt lời nói dối tới, tự ta đều không thể cự tuyệt, ha ha, ta quả nhiên là kế ca ca sau khi thích khách liên minh thiên tài xuất sắc nhất.

Mà ở trên xe.

Lưu sẹo nhìn Tần Phong cười khanh khách nói: "Lại giết người?"

"Có rắm thì phóng." Tần Phong đối với mình bạo phát sát thủ tổng hợp lại chứng chuyện tình rất bất mãn, tâm lý đang phiền muộn không ngừng, nghe xong lưu sẹo nói nhất thời không có tốt tính tình.

Lưu sẹo nhún vai, nói: "Ngày mai ta sẽ phải rời khỏi Đông Thiên Thị."

"Người có đúng hay không trông cậy vào ta cho người bày cái tiệc rượu đưa đưa người?" Tần Phong cười lạnh nói.

Lưu sẹo nhất thời cười khổ, cũng đã quên người này không thích nói nhảm, đó là cắt vào chủ đề nói: "Ta lần trước muốn xin người giúp một tay người bảo vệ hai ngày nữa chỉ biết đến Đông Thiên Thị, nơi này có tư liệu của nàng."

Tần Phong đưa qua hẳn đưa lên văn kiện giáp, đang muốn xuống xe.

Lưu sẹo còn nói thêm: "Tần Phong, coi như là Ta thỉnh cầu người, nhất định phải bảo vệ tốt nàng, Dương gia không nam nhi, chúng ta bọn người kia đều không muốn nhìn thấy nàng có nguy hiểm gì."

"Yên tâm, chỉ bằng cha nàng đã cứu cha ta mệnh, ta biết bảo vệ tốt nàng."
Tần Phong gật đầu.

"Ân, nàng rất đẹp, người cũng không nên đối với nàng kết cái gì lệch chủ ý."

"Ta dựa vào." Tần Phong bất mãn mắng: "Người có tin ta hay không đánh người?"

"Bất quá ta cũng không lo lắng, nàng đối hoa hoa công tử không có gì hứng thú, hơn nữa người cũng không đập chai, lại là cái dong binh, nàng đối dong binh không có bất kỳ hảo cảm, thậm chí đáng ghét, người phải nhiều tha thứ tha thứ."

"Lưu sẹo, ta con mẹ nó cảnh cáo người, người có thể chửi bới thân phận của ta, nhưng là không thể vũ nhục dung mạo của ta." Tần Phong một cước đem xe cửa cho đập ra, thở phì phò xuống xe, cũng không có có lý sẽ kia tâm tính lưu sẹo.

Đi tới Tô Yên hai người trước người, xem Tô Yên tại nơi nhúu chặc mày, đang nhìn một bên ánh mắt không đúng Tần linh, Tần Phong trừng nàng liếc mắt, đối Tô Yên nói: "Thiếu nghe nàng nói xằng nói nhảm, tình trạng thân thể của ta ta so với ai khác đều rõ ràng, cô gái nhỏ này thuần túy chính là tìm cho mình việc vui."

Tô Yên mỉm cười, trừng mắt một cái Tần linh.

Tần linh nhất thời áo não dậm chân, lộ vẻ rất là bất mãn cùng ủy khuất:
"Không nhìn được người tốt tâm."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 206: Nàng Không Học Đàn Ghi Ta A

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 206: Nàng không học đàn ghi-ta
a

Sáng sớm hôm sau, ánh nắng sáng sớm rải vào trong phòng.

Tần Phong hơi mở mở mắt, đầu tiên cảm giác chính là toàn thân cao thấp từng đợt mãnh liệt đau đớn, tựa như mấy ngàn vạn nhánh kim đâm vạy khó chịu, cơ thể đều tựa hồ bị cầm giữ thông thường, Tần Phong hơi nhúu nhúu mày.

"Có đúng hay không toàn thân rất đau?" Tiểu la ly Tần linh cười híp mắt thanh âm truyền vào cái lỗ tai tới.

Tần Phong nao nao, liếc mắt nhìn lên, lại phát hiện bên người tiểu la ly đang ngồi ở bên giường cười híp mắt nhìn tư cách, lúc này nàng chỉ mặc một gian rộng lớn tôn y, cổ áo hơi mở rộng, chưa phát dục hoàn toàn bộ ngực như ẩn như hiện, 2 búp măng non mịn trắng chân bại lộ ở trong không khí, khoanh chân ngồi, Tần Phong thậm chí có thể thấy cô gái nhỏ này mặc gọi cảm nội y.

"Mẹ nó, tiểu nha đầu này từ nơi này lấy được nội y?" Tần Phong không nhịn được nghĩ lớn hơn mắng.

Tiểu la ly tựa hồ xem thấu tâm tư của hắn, vân vân lại đứng lên, vòng vo một vòng tròn, cười khanh khách nói: "Ca ca, người xem một chút người ta mặc có xinh đẹp hay không? Đây là ta từ mù mù chỗ đó trộm được, người nói người ưa thích nàng mặc như thế nội y, người nhìn ta một chút mặc như thế thế nào? Đẹp

mắt không?"

Lại nói, tiểu la ly thoáng nhắc lên tôn y góc áo, hai mắt mị hoặc nhìn Tần Phong.

"Đi ra ngoài cho ta." Tần Phong nhất thời cảm giác một trận nhức đầu, râm trời.

Có thể là mới vừa uống xong, tiểu la ly lại ghé vào Tần Phong trên người, Tần Phong vốn là toàn thân đau đớn khó nhin, lúc này bị người ngăn chặn, toàn thân cơ thể một trận co quắp, hãn nhin không được rớt hít một hơi khí lạnh, Tần linh nhìn Tần Phong thống khổ sắc mặt, cũng cười híp mắt ngậm mình một đầu ngón tay, kiêu mị nhìn Tần Phong: "Ca ca, người ta ưa thích người nha. Không đúng không đúng, người ta yêu người."

"Người thiếu cho ta tới một bộ này, ta phải tin lời của người ngày thứ hai thích khách liên minh thì phải chê cười ta rõ ràng ngu." Tần Phong cười lạnh nói.

"Ca ca." Tần linh mắt to úy khuất rưng rưng muốn khóc, một tay lại nhân cơ hội đẩy ra Tần Phong Cầu Bài, tại trước ngực của hãn về quyền quyền: "Người liên không thích người ta nha? Người ta đều lớn như vậy, người liên theo người ta ah. Người ta không đẹp không? Hơn nữa đàn ông các người không đều là buổi sáng thời điểm có xung động sao? Người xem một chút người ta thế nào nha."

Lại nói, Tần linh tại Tần Phong trên người lại cà cà, một tay nhân cơ hội xuống muốn cho Tần Phong một kích trí mạng.

Bất quá Tần Phong cũng không phản ứng nàg, mà là nhỏ hơi nhắm hai mắt lại, bất quá chỉ chốc lát Tần linh cũng cảm giác được Tần Phong toàn thân cao thấp bắp thịt của đều ở đây nhỏ nhẹ phập phồng, nhưng sau đó Tần Phong bỗng nhiên mở hai mắt ra, cười khổ nói: "Tốt người cái tiểu nha đầu, dám ám toán ta."

"Ta không có a." Tần linh đại nháy mắt một cái nháy mắt: "Ta chỉ là giúp

người giảm bớt một chút thống khổ mà thôi. Đây chính là huyết dạ Vương gia dạy cho ta, chỉ là người không thể động a, bằng không một khi mở ra huyết đạo áp chế, thống khổ sẽ nhân với 10 lần tại trên người người lan tràn."

Nhìn Tần linh dương dương đặc ý ánh mắt, Tần Phong không khỏi một trận đau đầu.

Mà đúng lúc này, cửa phòng bỗng nhiên mở ra, hai người cũng không có chú ý bên ngoài tiếng bước chân của, nhộn nhịp quay đầu đi, lại thấy Yến Tiểu Mộng đang che miệng kinh ngạc nhìn bên trong phòng đích tình cảnh: "Người. . Các người. ."

"Ai nha, ca ca thật xấu."

Tần linh con người đảo một vòng, bỗng nhiên hô một tiếng nhảy xuống giường tới, bưng hồng phác phác khuôn mặt: "Tại cũng không cùng ca ca chơi." Lại nói, gió vậy chạy ra ngoài.

"Tần linh, người không giảng nghĩa khí!" Tần Phong tâm lý mắng chửi không ngừng.

Nhìn Yến Tiểu Mộng khổ sở ánh mắt phức tạp, tâm lý một trận khổ sở, bận tâm nói: "Người đừng hiểu lầm, nàng là muội muội ta."

"Người từ đâu tới muội muội!" Yến Tiểu Mộng hiển nhiên không tin Tần Phong nói, nàng hiểu rất rõ Tần Phong gia đình tình huống.

Tần Phong cười khổ một tiếng: "Người qua đây, ta đã nói với người."

Yến Tiểu Mộng hồ nghi đi lên trước tới, Tần Phong ý bảo mình bây giờ thân thể có chút khó chịu, Yến Tiểu Mộng lo lắng lại đi vào một ít, chỉ là vừa muốn (cười) đến gặp cả - lưng Tần Phong bỗng nhiên vươn tay đem cổ của nàng ôm, Yến Tiểu Mộng ánh mắt nhất thời trợn tròn, thế nhưng đã không cách nào chống cự bị Tần Phong kéo đến trong lòng, miệng của hai người môi dán thật chặt

cùng một chỗ, Yến Tiểu Mộng bắt đầu còn đang hơi giãy dụa, nhưng sau cùng cũng mất đi khí lực một dạng, cũng liền mặc cho Tần Phong khi dễ bản thân.

"Hừ."

Cửa truyền đến 2 cái tiếng hừ.

Yến Tiểu Mộng nao nao, bần tâm đứng dậy nhìn sang, lại phát hiện Tần linh cùng Sở Sở tại đứng ngoài cửa, khuôn mặt nhất thời then thùng đỏ bừng, Tần linh có chút bất mãn Tần Phong đối đãi ngộ của mình, bản thân giúp đỡ người rớt nhiều ít mỹ nữ? Người dĩ nhiên không biết cảm ơn hồi báo, thực sự quá ghê tởm, mà Sở Sở thì là có chút chua xót khổ sở, dù sao mình tại Tần Phong bên cạnh thân phận có chút khó có thể mở miệng, nói dễ nghe một chút kêu tình nhân, nói khó nghe gọi đó chính là một tiểu tam.

2 cái nha đầu rất có ăn ý đồng thời xoay người ly khai, điều này làm cho Yến Tiểu Mộng càng then thùng không ngốc đầu lên được, ngồi ở bên giường ủy khuất cúi đầu trên cột đến vạt áo của mình, chỉ là cúi đầu nhất khắc nàng lại thấy trên cổ mình lộ vẻ một chuỗi vòng trang sức, mặt trên hai con dấu hiệu đang phát tay đi.

"Đây coi như là thẻ căn cước của ta sáng tỏ." Tần Phong đứng dậy từ phía sau lưng ôm lấy Yến Tiểu Mộng, đem nàng ôm vào trong ngực, thưởng thức đến Cầu Bài, cười nói: "Sau này mang không được hái xuống, nghe được không?"

"Đã biết." Yến Tiểu Mộng mang theo đến ngưỡng ngừng gật đầu, nghe Tần Phong mang theo đến cường ngạnh nói, tâm lý lại một trận nho nhỏ hạnh phúc.

"Ngoan, hôn một chút." Tần Phong hai tay lôi kéo, đem làm Yến Tiểu Mộng nằm ở trên đùi của mình, nhìn xấu hổ ánh mắt cùng kiều diễm đôi môi, toàn thân đau đớn cũng dần dần tán đi, đang muốn cúi đầu thưởng thức một phen thời điểm, Sở Sở thanh âm truyền tới: "Tần Phong, có người tìm người."

Tần Phong nhất thời một trận mí mắt nháy loạn.

Tức giận có điểm nghiêng răng nghiêng lợi, đêm qua vốn có thể tiêu sái một chút bị người đánh quấy rầy, nay sáng sớm thật vất vả cùng Yến Tiểu Mộng có thể ôn tồn ôn tồn dù cho chỉ là ôn tồn một chút cũng bị người đánh quấy rầy.

Yến Tiểu Mộng xem bộ dáng của hãn nhĩn không được che miệng cười, từ trong ngực hãn chui ra, cẩn thận nắm bộ ngực Cầu Bài, quyến rũ liếc trắng mắt: "Sắc lang."

Nhìn Yến Tiểu Mộng xoay người chạy ra ngoài, Tần Phong nhất thời khóc không ra nước mắt.

"Nhâm Quân Ngạn, con mẹ nó người thiếu đạo đức, quá thiếu đạo đức."

Làm Tần Phong mặc quần áo tử tế chạy đến lầu 1 thời điểm, thấy ngòì ở một bên Nhâm Quân Ngạn, trong mắt nhất thời toát ra một cỗ tử tức giận.

Nhâm Quân Ngạn không hiểu nhìn Tần Phong, đang nhìn xem bản thân giống như không có vấn đề gì chứ? Vì sao Tần Phong nhìn mình cùng muốn muốn giết mình một dạng? Có thể một bên Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng mới biết được, 1 cái nhớ tới đêm qua đích tình cảnh, 1 cái nhớ tới chuyện mới vừa rồi, đều là mặt đỏ như là cây táo thông thường, Yến Tiểu Mộng xem Sở Sở mặt đỏ tưởng thấy vừa mới hôn môi một màn, cho nên không có gì hoài nghi, mà Sở Sở tựa hồ là cảm giác được Yến Tiểu Mộng nghĩ cách, mặt càng đỏ hơn.

"Kia tên đại bại hoại, vì sao liền ưa thích hãn đây, hãn rõ ràng có bạn gái, hơn nữa còn là lão sư của mình, trời ạ, ta tại cùng lão sư của mình đoạt nam nhân."

Sở Sở ngẫm lại tình cảnh của mình, tâm lý tuôn ra ủy khuất đồng thời còn mang theo mấy nhè nhẹ hưng phấn, như là gần muốn ăn vụng trái cấm Hạ bé thông thường.

"Sở Sở thật đơn thuần."

Đơn thuần Yến Tiểu Mộng xem Sở Sở gương mặt của càng ngày càng hồng,

không nhìn được nghĩ đến.

Tần Phong cũng không biết hai nữ nhân này tâm nghĩ, ngang liếc mắt Nhâm Quân Ngạn: "Có chuyện đã nói."

"Hôm nay cố ý tới cảm tạ người, cho nên muốn hỏi một chút người buổi trưa có thì giờ rảnh không, cùng đi ra ngoài ăn bữa cơm." Nhâm Quân Ngạn bị Tần Phong tức giận ánh mắt nhìn có chút không được tự nhiên, bèn tâm nói.

"Buổi trưa."

Tần Phong suy nghĩ một chút chính xác không có gì sự, nhìn thoáng qua một bên 2 vị mỹ nữ.

Nhâm Quân Ngạn mắt sắc, tuy rằng không nhận ra người nào là hãn bạn gái tới, đơn giản là cùng nhau mời mời đi theo. Bất quá Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng nhận nhip lắc đầu, nói trường học có một số việc buổi trưa đuổi không trở lại, Tần Phong cũng không cưỡng cầu, đang muốn hỏi Tần linh đi đâu thời điểm, đã thấy Tần linh ăn mặc chỉnh tề từ trong phòng đi tới, nhìn mau cùng nàng không sai biệt lắm cao đàn ghi-ta hộp, trên mặt mang 1 cái cùng nàng niên kỷ cực kỳ phù hợp đơn thuần khả ái đáng tươi cười.

Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng nhìn hai mặt nhìn nhau, Yến Tiểu Mộng càng nghi hoặc, cô bé trước mắt có thể là một người gặp người yêu đáng yêu tiểu cô nương, hoàn toàn không phải là trước khi tại Tần Phong trong phòng ăn mặc giản đơn bạo lộ kêu gọi tiểu ma nữ.

Tần Phong còn lại là mí mắt một trận kinh hoàng.

"Vị này chính là?"

"Muội muội ta Tần linh." Tần Phong đứng dậy đi tới Tần linh bên cạnh, cười khan nói: "Sau này muốn ở chỗ."

Vừa nói, hãn cũng lôi kéo Tần linh xoay người, nhỏ giọng hỏi: "Người đi làm

gì?"

"Ta đi học đàn ghi-ta a." Tần linh lại trát liểu trát mắt to, đơn thuần nói:
"Người ta đều thanh toán học phí."

Đánh chết Tần Phong đều sẽ không tin tưởng Tần linh sẽ đi học đàn ghi-ta, âm đo đo nói: "Người chớ đi, hôm nay trong đó ngộ theo ta đi, kia cũng không cho đi."

"Ca ca."

Tần linh ủy khuất nói: "Người ta muốn đi học đàn ghi-ta."

"Người thiếu cho ta tới một bộ này." Tần Phong thấp giọng nói: "Người nghĩ rằng ta không biết người nghĩ đi làm gì?"

"Thế nhưng người không quản được." Tần linh thấp giọng cười híp mắt nói một câu, thoáng qua thanh âm lại gia tăng vài phần, ủy khuất nói: "Ca ca, người nói khiến người ta học đàn ghi-ta, vì sao lại không khiến người ta học."

Nhắc tới nha đầu diễn trò có thể nói là có Oscar cấp bậc, quay mặt công phu chính là 1 cái bị ủy khuất tiểu cô nương, kia rưng rưng muốn khóc đáng dấp làm Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở đều có chút nhẹ dạ, Yến Tiểu Mộng càng theo bản năng đem trước khi đụng vào xấu hổ một màn về Tần Phong bản thân không thành thật, như thế tiểu cô nương khả ái làm sao có thể sẽ làm cái loại này cảm thấy khó xử chuyện tình.

"Linh nhi đừng khóc." Yến Tiểu Mộng xem Tần linh mau khóc lên, oán trách trừng mắt một cái Tần Phong, bặt tâm kéo qua Tần linh nói: "Người nghĩ học đàn ghi-ta, tỷ tỷ dẫn người đi có được hay không?"

"Ân." Tần linh ủy khuất ôm lấy Yến Tiểu Mộng, hai tay tại Yến Tiểu Mộng bộ ngực đảo qua, Yến Tiểu Mộng không có để ý, mà Tần linh còn lại là thừa dịp người không chú ý thời điểm cho Tần Phong 1 cái bất mãn ánh mắt: "Người

chính là ưa thích ngực to! Điển hình kỳ thị!"

Tần Phong nhất thời một trận đau đầu, nói: "Không được, nàng không thể đi."

"Tần Phong!" Yến Tiểu Mộng có chút bất mãn, liếc trắng mắt: "Linh nhi ưa thích người để hãnh đi, khi còn bé người lúc đó chẳng phải muốn học đàn ghi-ta bị mù mù người ngăn, người còn khóc tới đây."

"Ta dựa vào."

Khi còn bé khừu sự bị vạch trần, Tần Phong tâm lý thầm mắng một câu. Xem Sở Sở cùng Tần linh đều là Bát Quái đáng dấp, còn có Nhâm Quân Ngạn ngồi ở chỗ kia nín cười trạng thái, nhất thời nghĩ bị Yến Tiểu Mộng đánh bại.

"Xấu hổ." Sở Sở hướng về phía hãnh thè lưỡi.

Tần phong khí phát điên, nhưng lại không thể làm gì, trơ mắt nhìn Yến Tiểu Mộng 3 người ly khai, khóc không ra nước mắt.

"Nàng không phải đi học đàn ghi-ta. . Nàng là đi giết người a."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 207: Thiên Tuế Gia

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 207: Thiên Tuế Gia

Lạnh như băng nhà xác, một đám người sợ hãi lạnh run, bọn họ nhìn phía trước một gã khoảng chừng hơn 50 tuổi nam tử, không dám thở mạnh một ngụm, rất sợ cùng nằm ở trên giường thi thể chôn cùng.

"Tra được cái kia Tần Phong lai lịch gì sao?" Nam tử âm trầm gương mặt, nhìn trên giường bị bể đầu Bao Ngôn, siết quả đấm, cắn răng nghiêng lợi hỏi.

Hắn gọi Bao Thiên Tuế, là Hoa Hạ thế giới dưới đất nhất phương Cự Kiêu, thế lực kéo dài đại giang nam bắc, thủ hạ người tài ba dị sĩ càng không phải số ít, về phần sự chân thật của hắn tính danh đã không theo khảo chứng, bất quá hắn ở lại Hoa Hạ hắc đạo uy tín lại làm cho lòng người đáy phát lạnh, đối đãi địch nhân không từ thủ đoạn, thù chọc Diêm vương gia, chớ gặp Bao Thiên Tuế, bắt đầu có người gọi hắn Bao Vạn Tuế, hắn nói hắn kính nể nhất là Bến Thượng Hải hắc đạo Hoàng Đế, cùng với chạy song song với trong lòng sợ hãi, cho nên đại gia gọi hắn Bao Thiên Tuế.

Hoàn toàn xứng đáng hắc đạo Vương gia.

Chỉ là Vương gia nhi tử bị người bể đầu, đây đối với Bao Thiên Tuế mà nói là một đả kích rất lớn, dù sao hắn chỉ như thế một đứa con trai, đương nhiên bài trừ chính hắn khả năng cũng không biết con riêng.

"1 cái từ nước ngoài việc buôn bán trở về tiểu tử." Một gã nam tử gầy gò đi

lên trước, trầm giọng nói: "Không có gì lừng. Cảnh, phụ mẫu 10 năm trước chết vào tai nạn xe cộ, bắt quá giết Nam Hoa Bang bang chủ Lưu Linh đệ đệ, nhưng cùng Nam Hoa Bang Mã Khôn đám người quan hệ tựa hồ tương đối thân mật."

"Tốt, tốt."

Bao Thiên Tuế lạnh lùng gật đầu, nụ cười quỷ dị làm tất cả mọi người trong lòng run: "Đại gia đều thấy được, 1 cái nho nhỏ Nam Hoa Bang liền dám ở Thái Tuế gia trên đầu vùng đất lạnh, 1 cái nho nhỏ Nam Hoa Bang tiểu đệ đều dám giết con ta!"

"Thiên Tuế Gia, ngài một câu nói, ta hiện tại liền dẫn người đi diệt Nam Hoa Bang!" 1 cái khoảng chừng nam tử hơn bốn mươi tuổi úng thanh nói: "Bảo chúng đem tiểu tử kia thiên đao vạn quả!"

"Không sai, bọn họ quá kiêu ngạo!"

"Thiên Tuế Gia, ta hiện tại liền hô người!"

Bao Thiên Tuế nhìn tay người phía dưới biểu hiện trung tâm, hai mắt như trước âm trầm, mà ở bên cạnh hẳn 1 cái để tóc dài nam tử hung ác nham hiểm quét một vòng mọi người, khóe miệng giơ lên một tia khinh thường vui vẻ, cái này cười tại đây nhà xác trong cũng không hợp với tình hình, nhưng quỷ dị là cái này cười tựa hồ đại biểu liền là tử vong cùng thống khổ.

"Tốt, Đoạn Nha." Bao Thiên Tuế âm thâm thâm rầm rầm.

"Tại!"

Một người mặc hoa tôn sam gia hỏa đi lên trước, thẳng nhãi này trên áo sơ mi nút buộc cũng không chỉnh tề, loáng thoáng một con đầu sói hình xăm bên ngoài, đỉnh sống lưng nói: "Thiên Tuế Gia có cái gì phân phó?"

"Con ta đã chết, người xuyên hoa tôn sam, có đúng hay không phải cho ta chúc?" Bao Thiên Tuế âm trầm hỏi.

Đoạn Nha ngấn ra, chột toàn thân run rẩy run run, hai tay phát run muốn đem hoa tôn sam cho cười ra, nhưng ngay sau đó, vẫn đứng tại Bao Thiên Tuế bên người tóc dài nam tử hai mắt híp một cái, hai tay trong tay nhiều chỗ hai thanh sắc bén tiểu đao, về phía trước một xuyên, hai tay cấp tốc huy vũ, làm người ta đang sợ hãi trong nghĩ hoa cả mắt, bất quá chỉ chốc lát, hấn liền thối lui đến Bao Thiên Tuế bên cạnh.

Kia Đoạn Nha toàn thân cứng ngắc rất ở nơi nào, ngay sau đó một giọt giọt máu tươi tại tôn y tự thấm thấu, hấn cắn chặt hàm răng không dám thở mạnh một ngụm quỳ dưới đất, toàn thân run rẩy, máu thấm ướt hoa tôn sam, cực kỳ yêu dị.

Nhìn Đoạn Nha dử tợn khuôn mặt, Bao Thiên Tuế thoáng cúi người xuống, lạnh lùng nói: "Con ta sinh tiền nếu ưa thích theo người lêu lổng, kia trong địa ngục, người liền bồi con ta tiếp tục đi lêu lổng."

Đoạn Nha hai mắt kinh sợ nhìn Bao Thiên Tuế, nhìn Bao Thiên Tuế sâu sắc hai mắt muốn xem ra cái gì tới, nhưng sau đó hấn liền cúi đầu.

"Nhớ kỹ, nhi tử của ta tại địa ngục cũng muốn lêu lổng vui vẻ, không ra tâm ta đem người nhà người từng cái một đưa xuống đi, nghe rõ chưa?" Bao Thiên Tuế một chữ một cái nói.

"Là!"

Đoạn Nha run rẩy hô, theo sát sau xuất ra một cây chủy thủ, cắn chặt khớp hàm, tại mong được liếc mắt nhìn Bao Thiên Tuế, chỉ là Bao Thiên Tuế ánh mắt lạnh lùng không có tình cảm chút nào, hấn biết tại khẩn cầu cũng không có gì công dụng, Có lẽ người nhà đều phải đi xuống chôn cùng, nhắm mắt lại đem chủy thủ cắm vào tim của mình miệng, nằm dưới đất co quắp vài cái sau liền đã không có tiếng động.

"Con ta thích những nữ nhân kia, cũng cho hấn đưa xuống đi." Bao Thiên

Tuế lạnh lùng nói: "Nếu con ta ưa thích bọn họ thích cũng không nghe lời của ta, vậy hãy để cho hắn tiếp tục ưa thích đi xuống."

Lạnh như băng Hàn khí thổi qua, tất cả mọi người không tự chủ được sợ run cả người, bọn họ nghĩ lạnh nhất không phải là hoàn cảnh chung quanh, mà là tâm.

"Vương Dương." Bao Thiên Tuế quét một vòng, ánh mắt định tại trong góc trên người một người.

Vương Dương toàn thân sợ run cả người, theo bản năng nhìn thoáng qua mình ăn mặc, hắn cố ý là ăn mặc một thân hắc y tối, sinh sợ sẽ là gặp phải cái kia không đầu óc Đoạn Nha kết quả giống nhau, run rẩy đi lên trước, thấp giọng nói: "Thiên Tuế Gia."

"Tần Phong hiện tại ở nơi nào?"

"Tại một quán cơm đi ăn, người của chúng ta theo sát mà, Thiên Tuế Gia một câu nói, chúng ta lập tức có thể giết hắn!" Vương Dương cắn răng một cái, âm ngoan nói: "Ta bảo chứng là lăng trì xử tử!"

Bao Thiên Tuế mặt không thay đổi gật đầu, âm trầm nói: "Đi, làm hắn và Lưu Linh bò tới gặp ta, thì nói ta Bao Thiên Tuế để cho bọn họ bò tới gặp ta!"

"Là!"

Vương Dương trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, nói: "Ta sẽ đi ngay bây giờ."

Theo Vương Dương đi ra ngoài, những người khác cũng đều đi ra ngoài, chỉ để lại kia tóc dài nam tử, Bao Thiên Tuế nhìn nhi tử Bao Ngôn thi thể, trên mặt bộc phát tối tăm, âm đo đo nói: "Hồng Phong Hoa nói như thế nào?"

"Tần Phong đánh lén, sau đó giết con trai người." Tóc dài nam tử lạnh lùng nói: "Có muốn hay không ta giết kia cái phế vật?"

"Dù sao cũng là huynh đệ của ta." Bao Thiên Tuế hai mắt chậm rãi híp, lạnh lùng nói: "Giết hẳn liền có người nói ta không nói tình nghĩa huynh đệ, ta tuổi đã cao không muốn bị người đâm cột sống, người đi giết hẳn mấy nhi tử, nếu là huynh đệ, vậy thì có khó khăn cùng hưởng thụ ah."

"Không thành vấn đề."

Tóc dài nam tử quý dị cười, hai mắt tràn đầy ánh mắt hưng phấn. Hẳn ưa thích giết người, nhất là làm trò người bị giết thân nhân mặt giết người.

Cùng lúc đó.

Đông Thiên Thị nội cự ly Ngọc tuyền sơn trang một gian tốt cửa hàng gian phòng, không khí có chút xấu hổ.

Tần Phong nhìn phóng ở trước mặt mình một tờ chi phiếu, đang nhìn xem về mặt thành thật Nhâm tử tử, buồn cười nói: "Đảm nhiệm nữ sĩ không đến mức ah? Tiện đường hỗ trợ mà thôi, người cái này vung tay lên chính là 100 vạn, ta chịu chi có then."

"Tần tiên sinh, còn là mời nhận lấy." Lúc này Nhâm tử tử ăn mặc thiếp thân màu đen sáo trang, tóc dài đánh ở sau ót, so sánh với tối hôm qua tiểu thư khuê các phạm nhiều một phần thương giới nữ cường nhân phong phạm, nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Người nếu giúp Quân ngàn, chúng ta nhất định phải muốn cảm tạ người."

Nhâm Quân Ngạn ngồi ở một bên nói gì, kỳ thực hẳn là đối tử tử cầm tiền đi ra phản đối, dù sao nói tiền thương cảm tình, chỉ là nghe được tử tử khẳng định mà ngôn ngữ, hẳn sẽ không có tính tình.

"Coi như hết?" Tần Phong buồn cười cự tuyệt nói.

Nhâm tử tử lại nhíu nhíu mày, nhưng sau đó rồi lại là bình tĩnh, gật đầu nói: "Nguyên lai là Tần tiên sinh nghĩ thiếu, đã như vậy."

Lại nói, nàng móc ra chi phiếu kẹp, tại Tần Phong trợn mắt hốc mồm trong ánh mắt lại điền một trương 5 triệu chi phiếu, đẩy ngã Tần Phong trước mặt, nói thật: "Quân ngàn trẻ tuổi không biết kết giao bằng hữu chú ý cái gì, có người muốn hại hấn hấn lại không có chút nào phòng bị tâm nghĩ, nếu Tần tiên sinh giúp hấn, ta đây nhất định phải đại biểu Quân ngàn cảm tạ."

Nhâm Quân Ngạn có thể không nghe được gì.

Trái lại Tần Phong thoáng nhú nhú mày, nhìn trước mắt Nhâm tử tử, mắt to rất đẹp, nhưng hấn cảm thấy rất buồn cười, cô nàng dây bên ngoài âm đó là ta cho người tiền, người cách đệ đệ ta xa một chút. Thấy thế nào thế nào như là cha mẹ vợ không thích con rể cầm tiền đem con rể đánh đuổi kịch bản, bất quá hấn Nhâm Quân Ngạn cũng không phải đàn bà a.

Nhâm Quân Ngạn đích thật là cảm tạ Tần Phong, thế nhưng Tần Phong tối hôm qua lên gặp chuyện không may phương thức thấy thế nào thế nào như là 1 cái phách lối quan nhị đại, hỏi hấn công tác hấn nói mình hiện nay không nghề nghiệp, thế nhưng đã đầu tư một nhà bảo an công ty, có thể ở nổi Ngọc tuyến sơn trang, vậy cũng là thanh nhất sắc có tiền chủ, người kia tạm thời không nghề nghiệp chỉ sợ cũng dựa vào trong nhà tiền, cảnh sát hiển nhiên đều sợ hấn kiêu ngạo, nói rõ gia đình hấn quyền thế rất lớn.

Hiển nhiên vị này Nhâm tử tử không thích chính hấn một tình thương có điểm thấp đệ đệ cùng Tần Phong loại người này xưng huynh gọi đệ.

Giữa lúc Tần Phong nghĩ thế nào cự tuyệt thời điểm, cửa bao phòng bỗng nhiên bị mở ra, hoa lạp lạp xông vào 7 8 người, cầm đầu là 1 cái khoảng chừng nam tử hơn bốn mươi tuổi, nhìn lướt qua sau thấy được Tần Phong, trong mắt hiện lên một tia trào phúng cùng đáng thương ý tứ, Tần Phong bị nhìn hơi nhú nhú mày, trái lại Nhâm Quân Ngạn đứng lên nói: "Mấy vị có đúng hay không đi nhầm phòng?"

"Ta nói chuyện với người sao? Câm miệng cho ta." Nam tử thái độ cực kỳ

kiêu ngạo, đặt mông ngồi ở Tần Phong bên cạnh, đốt một điếu Hương Yên, Nhâm tử tử đang muốn thỉnh bọn họ đi ra ngoài, hắt lại một ngụm hương yên văng đi qua, sắc Nhâm tử tử ho khan vài cái.

"Này, các người làm gì!"

Thấy tử tử chịu khi dễ, Nhâm Quân Ngạn rất là tức giận, chỉ là sau đó hắt liền bị nam tử mấy tên thủ hạ cho đè lại, Nhâm Quân Ngạn giãy giụa vài cái, lại thì không cách nào tránh thoát ràng buộc, ngược lại thì bị một người hung hăng gõ một cái đầu, đau hắt buồn bực hừ một tiếng, Nhâm tử tử lo lắng hô: "Quân ngạn!" Sau đó nhìn mấy người, lạnh lùng nói: "Các người là ai! Thỉnh ly khai, bằng không ta phải báo cho cảnh sát!"

"Báo nguy?" Nam tử móc móc cái lỗ tai, lại búng một cái ngón tay, ráy tai đang rơi vào trên bàn một món ăn lên, hắt bĩu môi, lại hướng về phía đạo kia đồ ăn nhả một bãi nước miếng, dời đến Nhâm Quân Ngạn trước người, cười nói: "Người đã là bạn của Tần Phong, kia tiểu tử người liền cho ta đem đồ ăn ăn, coi như là nghiêm phạt ah."

Nhâm tử tử sắc mặt đại biến, tâm lý càng nhận định Nhâm Quân Ngạn tuyệt đối không thể cùng Tần Phong kết giao bằng hữu, bằng không nơi nào sẽ gặp phải những tên lưu manh này? Nhưng nhìn Nhâm Quân Ngạn bị đè xuống, tâm lý lại là căng thẳng, móc ra điện thoại di động sẽ báo nguy, bất quá điện thoại di động lại bị Tần Phong thuận lợi lấy mất, Nhâm tử tử tức giận nhìn hắt, trái lại Tần Phong cười nói: "Báo cảnh sát rất không có ý nghĩa."

"Tần Phong người trái lại thức thời, thế nhưng người chọc không nên dây vào bọn họ." Kia kiêu ngạo nam tử cười lạnh nói: "Tiểu tử này ăn cái này bàn thái, người nữ nhân này bồi ca ca ta uống ngừng một lát rượu vui vẻ a vui vẻ a, ta tạm tha hai người bọn họ, nếu không, hừ."

Theo hắt một tiếng hừ lạnh, hắt mấy tên thủ hạ đều là ma quyền sát chưởng, đè xuống Nhâm Quân Ngạn đầu, âm lãnh nói: "Ăn hắt, tiểu tử, bằng không ta

cho người bay đi ra ngoài."

Tần Phong khoát tay áo, đem kia bàn thái chặt đứt qua đây.

"Người ăn rồi chưa dùng, ta làm hăn ăn, hăn thì phải ăn, ai bảo hăn và người Tần Phong tại cùng nhau ăn cơm." Kia phách lối gia hỏa bĩu môi, nói: "Ta đây chính là cứu hai người bọn họ."

"Ta chưa nói ta ăn."

Tần Phong đem cùng cơm nước vãn về lại toàn bộ đến ở tại trong cái mâm, móc ra một điều hương yên, cười híp mắt nói: "Ý của ta là gặp các người bán mạng cũng thật cực khổ, ta mời các người ăn bữa cơm."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 208: Nhảy Nhót Thời Gian Dài Chút

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 208: Nhảy nhót thời gian dài gọi Đỉnh.

Đều bành cái bật lửa thanh âm thanh thúy làm ở đây có chút ngáy người mấy người kéo về thực tế trong.

Phách lối gia hỏa như là xem con ngựa vậy nhìn Tần Phong, tâm lý lại có 1 vạn con con ngựa bốc lên mà qua, nhịn không được hỏi: "Người mới vừa nói cái gì?"

"Ta nói, ta mời các người đi ăn." Tần Phong phun cái vòng khói, cười chỉ vào đã mau thành món thập cẩm cơm nước, cười nói: "Thế nào? Ta có tư cách chọc người cho rằng không nên dây vào bọn họ, nghĩ ta không tư cách mời người ăn bữa cơm phải không?"

"Ta Đệt, tiểu tử người có phải muốn chết hay không!"

Đè xuống Nhâm Quân Ngạn một người chỉ vào Tần Phong mũi mắng.

"Có đôi khi chính xác muốn chết." Tần Phong ánh mắt híp một cái.

Hắn chỉ đang hồi tưởng lại kia đoạn thống khổ chuyện cũ sau mới muốn vừa đi, thế nhưng, hắn không thể chết được, không phải là vì bản thân, mà là vì kia mấy người khả ái nữ nhân.

Nhâm Quân Ngạn lúc này nhân cơ hội đứng lên, nhìn thoáng qua phòng trong mấy người cùng Tần Phong trong lúc đó khí thế đùng nhau đã đến kiếm bặt nỗ trương tình trạng, trong lòng lo lắng, Nhâm tử tử xem Nhâm Quân Ngạn muốn vì Tần Phong xuất đầu, trong lòng tức giận bặt tâm đưa hấn lồi qua đây, không nói lời gì đưa qua điện thoại di động của mình sẽ phải rời khỏi, cửa mấy sắc mặt người trầm xuống, đem bọn họ tử đệ hai ngăn cản.

"Để cho bọn họ đi thôi, hai người bọn họ như là mời ta ăn bữa cơm đáp tạ mà thôi, không cần thiết như thế bức người quá mức." Tần Phong nhìn thoáng qua, thản nhiên nói.

Nhâm Quân Ngạn nhất thời liều mạng, muốn nói điều gì, thế nhưng Nhâm tử tử hung hăng trợn mắt nhìn hấn liếc mắt, Nhâm Quân Ngạn tâm lý giãy dụa sau khi cũng không dám đang nói chuyện, chỉ là khổ sở nhìn Tần Phong hi vọng hấn có thể hiểu được, kia phách lối gia hỏa buồn cười nhìn Tần Phong, lại nhìn phía sau hai người, cười nhạt nói: "Ta nói không để cho bọn họ đi đây?"

"Không có gì, nhiều nhất là rất hai người thấy máu mà thôi." Tần Phong nhàn nhạt đáp.

"Tần Phong, người nghĩ bản thân tính cái rể hành nào?" Kiêu ngạo nam tử võ án, tức giận rầm trời: "Mẹ nó, người cho là 1 cái Nam Hoa Bang có thể bao lại người? Ta cho người biết, chộc Bao Thiên Tuế, Diêm vương gia cũng không giữ được người, người, Lưu Linh, bao quát bên cạnh người tất cả mọi người muốn bắt máu tới tấp Bao Thiên Tuế tâm lý lửa giận."

Đứng ở một bên Nhâm tử tử sắc mặt tái nhợt. Nàng có thể không biết Bao Thiên Tuế đại danh, thế nhưng Lưu Linh cái này nữ ma đầu tên nàng là biết đến, 1 cái thống trị Đông Nam Tỉnh hắc đạo nữ nhân. Dám ở Đông Thiên Thị phát ngôn bừa bãi làm Lưu Linh đi tìm chết, nói như vậy cái này Bao Thiên Tuế thế lực so Lưu Linh còn muốn lớn hơn, đại đến mức nào? Nàng không thêm nghĩ nữa, nàng chỉ biết là, tuyệt đối không thể tại làm chính hấn một đệ đệ cùng Tần Phong có cái gì dính dáng.

"Rống lớn, không mệt a?" Tần Phong phun ra một ngụm hương yên, thản nhiên nói: "Ngồi xuống đem cơm ăn."

"Muốn chết hay gì ?!"

Kiều ngạo nam tử không nói hai lời, một cái tát sẽ chụp đi lên, hừ một tiếng, dễ dàng nắm cổ tay của hắn, đứng dậy cố sức vặn một cái, chỉ nghe răng rắc một tiếng, người kia kêu thảm một tiếng ghé vào trên bàn cơm, đau trên mặt nổi gân xanh, tiểu đệ của hắn xem Tần Phong xuất thủ như thế, từng cái một không nói hai lời liền xông lên, Tần Phong nắm trong tay còn nhiệt hồ hồ canh vẩy đi ra ngoài, những tên kia bận tâm né tránh, bất quá thu hẹp phòng hiển nhiên tránh không khỏi cái này có mục tiêu tính công kích, từng cái một bị rớt toàn thân hương vị xông vào mũi.

Tần Phong đùa giỡn ngược cười, nắm cổ một người, đưa hắn đặt tại trên bàn, đồng thời kéo qua cánh tay của hắn vặn một cái, lại là khiến người ta sợ tiếng rắc rắc, xoay người thấy một người kén đến trên năm tay tới, thân thể hắn thoáng một bên, nắm cổ tay của hắn, đồng thời tay kia đặt tại xương bả vai của hắn lên, không lưu tình chút nào cố sức một bẻ, tên kia cánh tay trong nháy mắt về phía sau chiết 180 độ, đưa hắn đặt tại trên bàn, nhìn còn thừa lại 3 người, Tần Phong trong mắt hàn ý liên tục, nhìn thoáng qua Nhâm Quân Ngạn tỷ đệ hai: "Còn không đi?"

Nhâm tỷ tỷ trước tiên phản ứng kịp, lôi Nhâm Quân Ngạn liền chạy ra ngoài, mà Tần Phong còn lại là theo sát mà lên, bất quá không có đi ra ngoài, mà là đem gian phòng cửa từ nội khóa trái chết, xoay người nhìn còn đứng đến 3 người, trong mắt lóe lên một tia nghiền ngẫm, nói: "Các người là bản thân ghé vào trên bàn, hay là ta đem các người cánh tay giảm giá đặt tại trên bàn?"

3 người hiển nhiên thấy được Tần Phong biến thái, từng cái một kinh sợ lui về phía sau, kia ghé vào trên bàn âm búp măng mềm nhũn cánh tay phải để sau lưng kiêu ngạo thủ lĩnh chịu đựng đau nhức, cả tiếng mắng: "Cho lão tử kết, chỉ cần không đánh chết là được, đánh cho ta! Đừng quên, các người là cho Bao

Thiên Tuế bán mạng!"

Tần Phong đi lên trước, đưa qua chiếc đũa nhật lên một khối đại đầu khớp xương nhìn trong miệng của hắn, nhìn kia tựa hồ là bởi vì Bao Thiên Tuế danh tiếng mà khôi phục đảm khí 3 người, hừ một tiếng: "Vậy ta động động thủ đi, vừa lúc ăn no hoạt động một chút."

Dứt lời, hắn dẫn đầu xông lên phía trước, tốc độ cực nhanh, tại phía trước nhất một người còn không có phản ứng kịp thời điểm, một cước đá vào trên đùi hắn, chờ người kia kêu thảm nửa quỳ trên mặt đất sau, đè xuống bờ vai của hắn một cước lại đá vào tên còn lại trên bụng, vừa rơi xuống đất lập tức duệ khởi dưới thân tên kia cánh tay dùng sức vịn một cái, dẫn theo hắn ném tới trên bàn.

Hắn lại là bước nhanh về phía trước, xem sau cùng tên kia nhật lên cái ghế đập tới, Tần Phong cười lạnh một tiếng nhắc chân lên đá đi tới.

Chỉ nghe rầm một tiếng, cái ghế mời khách nghiền nát.

Tên kia nhìn trong tay chỉ còn lại có 2 cái ghế chân, run rẩy run một cái, hai tay không cầm ổn rơi vào dưới đất, sau đó bị Tần Phong nắm thủ đoạn, về phía sau vung, cánh chõ hung hăng nện tại xương bả vai của hắn lên, lại là một trận kêu thảm thiết làm người ta tâm lý phát lạnh. Đưa hắn ném tới trên bàn, Tần Phong nhìn trên bụng đã trúng một cước nằm úp sấp dưới đất gia hỏa.

Hắn run một cái, bận tâm đứng dậy bản thân ghé vào trên bàn cơm, Tần Phong cười lạnh một tiếng đi lên trước, một quyền xuống phía dưới hung hăng nện ở trên bả vai của hắn.

Không nhìn mất một đám người kêu rên tiếng kêu thảm thiết, Tần Phong mang một cái ghế ngồi xuống, nhìn mấy người đều là nửa người trên ghé vào trên bàn hướng về nhất bàn món thập cẩm, gằn từng chữ một: "Hiện tại, ta mời các người đi ăn, các người ăn còn chưa phải ăn?"

"Tần Phong, người muốn chết, ta cho người biết, Bao Thiên Tuế."

Dẫn đầu kiêu ngạo nam tử quát to một tiếng, bất quá nói còn chưa dứt lời, Tần Phong đi lên trước lồi hấn đã tàn phế cánh tay phải, cầm lấy một chiếc đũa, cười nhạt nói: "Người nói ta đâm đi xuống, là chiếc đũa chiết, cũng là người bàn tay bị đâm xuyên qua?"

Vốn dĩ các đốt ngón tay đã bị hao tổn, lúc này cánh tay phải đang bị Tần Phong nắm, hấn đau toàn thân đổ mồ hôi, sắc mặt dữ tợn, trong hai mắt đều là mạo hiểm tơ máu, nhìn Tần Phong làm bộ muốn xuyên vào xuống tới, cả tiếng kêu lên: "Tần Phong, người dám, người nếu là dám ta tuyệt đối không buông tha người."

"Sau này người nếu như bắt được ta, sau cùng không muốn đi ta." Tần Phong lạnh lùng nói: "Hiện tại ta mặc kệ sau lưng người cái gì chó má Bao Thiên Tuế còn là Bao Bách Tuế, của người thống khổ điều khiển tại trong tay của ta, ta mời người ăn cơm, người thì phải ăn, bằng không."

Lại nói, Tần Phong khi hấn ánh mắt sợ hãi tự đem chiếc đũa đâm xuống.

Đồng thời hấn một tay đặt tại người này trên vai, thủ hạ của hấn chỉ nghe được một tiếng dã thú gào thảm tiếng hô bị ngạnh sinh sinh ngăn chặn thống khổ thanh âm, chiếc đũa tại đâm xuyên qua bàn tay của hấn sau bẻ gãy, nhìn trên mặt cơ thể đều bởi vì cực độ thống khổ đè ép đã biến hình lão đại, tất cả mọi người là đầu bốc lên đổ mồ hôi.

"Hiện tại, ăn!"

Tần Phong lạnh lùng nói.

Tất cả mọi người nuốt ngụm nước miếng, xem kia bị rút ở chung với nhau món thập cẩm, chịu đựng cánh tay các đốt ngón tay chỗ kịch liệt thống khổ, từng cái một dùng tay kia cầm lấy chiếc đũa hoặc là trực tiếp lấy tay liền đem món thập cẩm trộn cơm nước hương trong miệng đưa, vừa ăn một bên hoảng sợ nhìn Tần Phong, rất sợ tao ngộ lão đại như vậy đau đớn.

Nhìn một đám người lang thôn hổ yết, Tần Phong trên mặt mặt không biểu tình, chỉ là đốt một điếu hương yên rút ra.

"Con trai của Bao Thiên Tuế là Bao Ngôn sao?" Xem mấy người ăn không sai biệt lắm, Tần Phong đột nhiên hỏi.

"Là, là."

Một người trong đó bận tâm gật đầu, sợ hãi nói.

"Bởi vì ta giết con của hã cho nên hã sẽ đối trả ta?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

"Không sai."

Tần Phong gật đầu, bỗng nhiên lại là cười, nói: "Vậy xin hỏi, hã dự định xử trí ta như thế nào?"

Tất cả mọi người là sửng sốt, nhìn mấy người không dám nói chuyện, Tần Phong hừ một tiếng, đập một cước kia đã đau không sai biệt lắm mau đã bất tỉnh lão đại, lạnh lùng nói: "Nói."

"Hã, hã, cho người, cho người bò đi gặp hã. . ." Một người đung phải lá gan, run rẩy sau khi nói xong, càng sắc mặt bất an nhìn Tần Phong.

"Cái này Bao Thiên Tuế có phải lai lịch gì?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Hã là hắc đạo Vương gia, tất cả mọi người gọi hã Bao Thiên Tuế." Một người run rẩy nói: "Chúng ta cũng chỉ biết là hã rất lợi hại, lợi hại đến hắc đạo thượng đại ca thấy hã đều phải cung kính hô một tiếng Thiên Tuế Gia, hã hi hi nô vô thường, thế nhưng không ai dám nghi vấn lời của hã, hã muốn giết người, bị giết chỉ có thể đưa tới cửa làm bị giết, nói cách khác Thiên Tuế Gia mất hứng, chết liền không chỉ một."

Tần Phong bừng tỉnh gật đầu, nhìn lướt qua mấy người, cười nói: "Nếu như hi nô vô thường, có đúng hay không ta không bò qua đi, các người chưa xong

nhiệm vụ cũng muốn chết?"

Tần Phong vừa thốt lên xong.

Còn thanh tỉnh mấy người sắc mặt tái nhợt, tái nhợt như là một trương giấy trắng, sợ hãi trong lòng để cho bọn họ thậm chí quên hết cánh tay mình đau đớn, Tần Phong nhìn mấy người biểu tình biến hóa, thoáng nhíu nhíu mày, bỗng nhiên sắc mặt lạnh lẽo, đứng dậy một cước đem cái mâm dưới cái ghế hướng về phía cửa sổ đá ra ngoài, rầm một tiếng, trên cửa sổ thủy tinh nghiền nát, Tần Phong đi ra phía trước, nhìn lâu kể tiếp thân ảnh màu đen theo góc tường nhanh chóng tiêu thất tại trong tầm mắt, khóe miệng giơ lên một tia ngoạo vị đáng tươi cười.

Không để ý tới phòng trong sợ hãi mấy người, Tần Phong đi ra gian phòng, xem cuối hành lang có mấy người người bán hàng tựa hồ tại thì thầm với nhau, bàn luận là vừa mới xông vào mấy người sự tình, hẳn cũng không có quan tâm, đi tới lầu một đại sảnh, trong tiệm cơm như trước vô cùng - náo nhiệt, xa xa nghe được chuông cảnh sát, Tần Phong biết là Nhâm Quân Ngạn tỷ đệ hai báo cảnh sát, hẳn tại nhìn bốn phía, khinh thường cười cười, nhưng suy nghĩ một chút vẫn là móc ra lúc tới tiện đường mua máy di động cho Vạn Hiểu Dương gọi điện thoại.

"Này, làm sao vậy?" Vạn Hiểu Dương cười nói: "Ta nói tiểu tử ngươi có thể hay không nhớ thương chúng ta bảo an chuyện của công ty?"

"Người của ngươi tới sao?"

"Tới một nhóm, đều là bộ đội đặc chủng xuất ngũ, năng lực không phản đối, còn có mấy người Lang Nha đột kích đội xuất ngũ, đều là ta trước kia huynh đệ sinh tử." Vạn Hiểu Dương nói.

"Tốt, ta trước tiếp được đệ nhất đơn bảo tiêu hợp đồng, giúp ta bảo vệ thật nhỏ mọn cùng Sở Sở, còn có Hải Lăng Phi, phái người tốt nhất tay, âm thầm bảo hộ, tuyệt đối không thể để cho bọn họ bị thương tổn, ta sẽ để người cho

người đưa lên một nhóm vũ khí thông thường." Tần Phong trầm giọng nói.

Vạn Hiểu Dương nghe ra hẳn cẩn thận, không có hỏi nhiều, nói: "Không thành vấn đề, chuyện này túi tại trên người ta."

Cúp điện thoại, Tần Phong lại cho Liễu Băng Băng gọi điện thoại.

"Này, làm sao vậy?" Liễu Băng Băng mang theo đến ngây thơ thanh âm truyền đến.

"Kịch bản nhìn kỹ sao?"

"Tuyển một phần, đều rất tốt." Liễu Băng Băng nói: "Chúng ta tuyển một ngày đây."

"Tốt, vậy thì nhanh lên đi Hollywood."

"A? Người không phải nói muốn ta chờ cùng Lữ thị châu bảo ký kết sao?"

"Ra chút xíu ngoài ý muốn, tạm thời không muốn ký hợp đồng, người đi trước Hollywood, chờ ta có thời gian đi điều tra ban." Tần Phong cười nói: "Sau khi đến Joseph sẽ an bài của người toàn bộ, người liền chuyên tâm chụp đùa giỡn thì tốt rồi."

Liễu Băng Băng rốt cuộc là tại đại nhiệm hàng trong đi ra, trong nháy mắt mình bạch Tần Phong không muốn để cho mình ở Đông Thiên Thị ngây ngốc, có lẽ có nguyên nhân gì, nàng cũng biết đối Tần Phong chuyện tình nàng không thể hỏi nhiều, chỉ có thể lả lả thật thật nghe, cho nên trực tiếp đồng ý, làm ẻo lả hoá tốc định xong đi Hollywood vé máy bay.

Sau khi cúp điện thoại, Tần Phong cười híp mắt nhìn những người âm thầm giám thị mình, lẩm bẫm nói: "Bao Thiên Tuế, ta làm nhiều như vậy chuẩn bị, người tốt xằng bậy nhảy nhót thời gian dài gọi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 209: Ta Chỉ Dạy Biến Thái

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 209: Ta chỉ dạy biến thái

Bóng đêm đã đen xuống.

Nam Thiên tiêu khiển cao ốc đỉnh tầng, Lưu Linh nhìn trước mắt Vương Dương, biến sắc bất biến, mà ở sau lưng nàng Mã Khôn đã sớm là mặt mày xanh lét, nếu như không phải là đại tỷ tại đây, hẳn sớm đã đem cái này xuất khẩu cuồng ngôn gia hỏa lấy đao cho giẫm.

"Lưu bang chủ, ngươi là người thông minh." Vương Dương ngồi ở Lưu Linh đối diện, hai chân tréo nguẩy, hoàn toàn không có ở Bao Thiên Tuế trước mặt trong lòng run sợ, bãi lộng một cây tiểu đao, khinh thường nói: "Người của người giết con trai của Bao Thiên Tuế, Thiên Tuế Gia hiện tại rất sinh khí, người phải biết Thiên Tuế Gia nếu như sinh khí, kia là cảnh tượng như thế nào."

"Nơi này là Đông Nam Tinh, là ta Nam Hoa Bang địa bàn!" Mã Khôn không quen nhìn cái này Vương Dương kiêu ngạo, tức giận rầm trời.

"Nam Hoa Bang?" Vương Dương nhún vai, hoàn toàn không coi ra gì: "Đừng nói giỡn, Thiên Tuế Gia lúc đầu chỉ là vô tâm tình đối phó Nam Hoa Bang, không cho người cho rằng Đông Nam Tinh là các người Nam Hoa Bang?"

Mã Khôn sắc mặt càng ngày càng khó coi, hẳn thập phần không muốn thừa nhận, thế nhưng không phải không thừa nhận, nếu như Bao Thiên Tuế thật muốn đem Đông Nam Tinh họa vào thế lực của mình bản đồ bên trong, Nam Hoa

Bang quả thật muốn cúi đầu xưng thần.

Nhìn Mã Khôn biệt khuất sắc mặt, Vương Dương cảm thấy rất thoả mãn, đứng dậy không chút kiêng kỵ nhìn một thân màu đen sáo trang Lưu Linh, trong mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm, nói: "Chớ quên ta nhân nhủ nói, Bao Thiên Tuế nói, người muốn bò đi gặp hãn, nhớ kỹ là bò."

Lưu Linh lạnh lùng nhìn hãn, không nói được một lời.

Vương Dương không tự chủ được sợ run cả người, thế nhưng nghĩ vậy đàn bà sau này kết quả bi thảm, bĩu môi, mà đứng sau lưng Lưu Linh Mã Khôn siết quả đấm sẽ xông lên, bất quá rất nhanh bị Lưu Linh một ánh mắt ngăn lại, Lưu Linh nhìn Vương Dương, lạnh lùng nói: "Bao Thiên Tuế nói ta sẽ lo lắng, người có thể đi."

"Hừ."

Vương Dương cười lạnh một tiếng.

Nàng nếu như không theo chiếu Bao Thiên Tuế nói đi làm? Giản đơn, Bao Thiên Tuế sẽ làm nàng xin cho cơ hội bò đi gặp Thiên Tuế Gia.

Tại điểm này lên, Vương Dương có tuyệt vô cận hữu tự tin, chỉ cần Thiên Tuế Gia kia hung hãn lịch sử cũng đủ để cho người tin phục, trước mắt Lưu Linh, tuy rằng bị người xưng là nữ ma đầu, thế nhưng tại Bao Thiên Tuế trong mắt, nàng liền chỉ là một người đàn bà bình thường. Nhìn Vương Dương ly khai, Mã Khôn sắc mặt càng ngày càng chìm, hãn hiện tại rốt cuộc biết vì sao Lưu Linh phải nhanh một chút gia nhập Á Châu hắc đạo liên minh.

Chỉ gia nhập Á Châu hắc đạo liên minh, đây mới thực sự là xưng bá nhất phương, nếu không, kia rằm đều không phải là.

Nếu như bây giờ Nam Hoa Bang tại hắc đạo liên minh chiếm cứ một tiệc, Bao Thiên Tuế kiên quyết không thể lớn lối như thế, bởi vì Á Châu hắc đạo liên

minh những thứ khác nghị viên tuyệt đối sẽ không cho phép hãn làm như vậy.

"Đều là Tần Phong tiểu tử kia gây họa." Mã Khôn buồn bực mắng.

Lưu Linh khẽ nhú mày, nàng không để ý Mã Khôn nói, mà là không ngừng đang suy tư, Bao Ngôn là Tần Phong giết, thế nhưng Bao Thiên Tuế hiển nhiên đối với mình hận cùng hận Tần như gió, như vậy thì là Hồng Phong Hoa cái kia lão vương bát trướng tại Bao Thiên Tuế chỗ đó không ít thêm mắm thêm muối, Hồng Phong Hoa tuyệt đối không dám nói Tần Phong ngay trước mặt hãn trực tiếp giết Bao Ngôn, nếu không hãn Hồng Phong Hoa khẳng định xong đời.

Như vậy càng nghĩ, Hồng Phong Hoa cho Bao Thiên Tuế nói đơn giản chính là Nam Hoa Bang bỗng nhiên đánh lén, mà Bao Ngôn tại đánh lén trúng bị Tần Phong giết chết.

Nghĩ tới đây, Lưu Linh tâm lý thở dài, nàng đến phải không quái Hồng Phong Hoa, dù sao nếu như là bản thân ở vào cái vị trí kia, nàng cũng sẽ nói như vậy, hơn nữa nói có thể so với Hồng Phong Hoa càng thêm vắn vẹo sự thực.

"Bang chủ, ngài nói chúng ta bây giờ nên làm như thế nào?" Ước chừng có cái 7 8 phần chuông, Mã Khôn thực sự không nghĩ ra cái gì tốt chủ ý tới, hỏi.

Lưu Linh hé mắt: "Toàn bộ như cũ."

"A?" Mã Khôn bận tâm nói: "Bang chủ, Bao Thiên Tuế lần này rõ ràng cho thấy muốn đối với chúng ta động đao, ta cũng không có thể bởi vì. . Là. ."

"Bởi vì đao thớt, ta là thịt cá." Lưu Linh hiếm thấy lộ ra cái cười khổ tới: "Ta nói cho người bao nhiêu lần? Không có việc gì nhìn hơn đọc sách."

Mã Khôn lúng túng gãi đầu một cái: "Ta sau này nhất định mỗi ngày đều xem, thế nhưng bang chủ, chúng ta thực sự phải đợi đến Bao Thiên Tuế lấy đao tử chọc chúng ta không được?"

"Sống quá đi, chúng ta chính là Thần, nhịn không quá đi, chúng ta cũng

không chết được." Lưu Linh thản nhiên nói.

Mã Khôn không rõ ý của nàng, nhưng nhìn Lưu Linh nhắm mắt lại không nói nữa, hẳn biết Lưu Linh phải không suy nghĩ nhiều nói chuyện, cũng không nói gì liền giải đầu ly khai, rất nhanh trong phòng làm việc lại an tĩnh lại, Lưu Linh hơi loạng choạng người, một tay tại trên bàn làm việc qua lại gõ đến, thỉnh thoảng mở mắt thấy tay mình cổ tay lên tay vòng tay, dưới ánh đèn, 3 khóa ngọc thạch nội thần bí Thần Thú tựa hồ là tại vũ động, lệnh nàng có chút lo lắng tâm an ổn lại.

Lưu Linh nhìn thoáng qua trên cổ tay tay vòng tay, ánh mắt không rõ ý tứ hàm xúc, nàng thở dài, đứng dậy rời đi phòng làm việc đi buồng vệ sinh, có thể nghĩ có chút mệt mỏi, nàng tại bồn rửa tay rửa mặt, chỉ là ngẩng đầu lên, nàng lại thấy đứng phía sau một bóng người, một khẩu súng chĩa vào mình sau đầu.

"Người là ai?"

Lưu Linh không có la to, nàng biết có thể ẩn núp đến phía sau mình, tên sát thủ này tuyệt đối có xuất chúng thực lực, hơn nữa lúc này đỉnh tầng khu làm việc Vực phòng chừng đã không có người khác.

Nàng nhìn thoáng qua cái gương, sau lưng là 1 cái da có chút xanh đen nam tử, râu tóc tự hai mắt cười híp mắt, khoe miệng giơ lên một tia đại biểu cho tử vong dáng tươi cười.

"Rất đẹp Đông Phương mỹ nữ." Sát thủ khẽ thở dài một tiếng, tiếng phổ thông nói hơi có chút đông cứng: "Đáng tiếc, gần biến thành vong hồn."

Lưu Linh ánh mắt híp một cái, sắc mặt vẫn duy trì nhất quán băng lãnh: "Ta ra gấp đôi giá."

"Xin lỗi, ta là có thành tín." Sát thủ lắc đầu: "Hơn nữa, ta giết người, không phải là vì tiền."

"Ta đây giết người, cũng không phải là vì tiền."

Dao sắc bén nhọn tại sát thủ trên vai toát ra tới, Tần Phong âm đo đo thanh âm càng từ phía sau lưng truyền vào hai người cái lỗ tai, nghe nói thanh âm của hắn, Lưu Linh căng thẳng sắc mặt của nhin không được phóng lỏng một chút, nhưng theo sát sau lại là khôi phục lạnh như băng. Sát thủ vai phải bàng bị đâm xuyên, cánh tay phải không cách nào tại bảo trì mang súng tư thế, vô lực rũ xuống, hắn thậm chí không có làm phản kháng, bởi vì hắn biết có thể vô thanh vô tức đi tới sau lưng của mình, sau lưng người kia thực lực muốn vượt qua xa bản thân, mà khi hắn xuyên thấu qua cái gương thấy trí nhớ kia trong ma quỷ gương mặt của, vai bị đâm thủng qua thống khổ chưa từng có thể gây nên ba động sắc mặt của trong nháy mắt thay đổi sợ hãi không gì sánh được.

"Giáo. . . Hiệu trưởng. ." Sát thủ run rẩy run rẩy nói.

"Xem ra người học thất bại." Tần Phong thản nhiên nói: "Đối với thất bại học sinh, trường học từ sẽ không để cho hắn còn sống đi tới."

Lại nói, mặc kệ sát thủ kia muốn nói cái, tay trái bóp ở cổ họng của hắn vặn một cái, sát thủ kia trong nháy mắt tắt thở.

Tần Phong cũng không nhìn thi thể kia, đi tới bồn rửa tay trước mở vòi bông sen vọt dựa trên tay máu, Lưu Linh nhìn nằm dưới đất thi thể, cau mày nói: "Lẽ nào người sẽ không dự định làm ta biết là ai muốn giết ta sao?"

"Người sẽ không biết." Tần Phong lắc đầu, xoa xoa tay sau móc ra một điếu hương yên đốt, cà lơ phất phơ ý ở một bên trên tường, xem Lưu Linh bất mãn ánh mắt, bất đắc dĩ nói: "Hắn không sẽ nói cho người biết."

"Người lẽ nào vẫn luôn như thế tự đại sao?" Lưu Linh trong thanh âm mang theo mấy vẻ tức giận, chăm chú nhìn chăm chăm Tần Phong.

Tần Phong nhú nhú mày, lắc đầu, nghiêm túc nói: "Có thể người cho là ta rất tự đại, thế nhưng ta có thể minh xác nói cho người biết, từ 4 năm trước 1 cái

chịu ta người bảo vệ sau khi chết, ta ngay cũng không có tự đại qua, ta nói người này sẽ không nói, bởi vì hãn là ta đã từng một tay huấn luyện ra, mà ở tra tấn bức cung lên, ta đối với bọn họ làm đủ bài học."

Lưu Linh nghi hoặc nhìn Tần Phong, nhưng theo sát sau lại cười lạnh nói: "Đệ tử của ta sẽ không nói cho người?"

Tần Phong bất đắc dĩ trợn trừng mắt, nói: "Chớ đem đạo lý đối nhân xử thế đặt ở người như thế trên người, liền bởi vì hãn là đệ tử của ta ta mới có tự tin hãn sẽ không nói ra, hừ, nói cho ta biết, đệ tử của ta phỏng chừng đều muốn giết ta, nếu không thật đúng là không xứng làm đệ tử của ta." Nói xong lời cuối cùng, không khỏi có chút dạt dặt ý.

"Hừ." Lưu Linh cười lạnh một tiếng, nhưng trong lòng có chút phức tạp, trước mắt tên khốn kiếp này cứu mình, cũng tìm cho mình không ít phiền phức, nàng cũng không biết nên thế nào đối đãi Tần Phong, bất quá xem Tần Phong còn dương dương đắc ý đáng dấp, nhin không được nói châm chọc nói: "Đệ tử của ta đều nhớ giết người, người cái này hiệu trưởng thật đúng là đủ thất bại."

"Người lại sai rồi." Tần Phong nhún vai, buồn cười nói: "Bất luận là ta trường học cũng tốt, còn là những thứ khác trường học, học sinh này không muốn giết hiệu trưởng hãn đều không phải là tốt hiệu trưởng, muốn ta Tần hiệu trưởng, chỉ biết dạy biến thái."

"Giống như là Đường Xuyên còn có cái này bị người dễ dàng giết chết sát thủ?" Lưu Linh lạnh lùng nói.

"Nghiêm trọng thanh minh, nếu như lúc đó ta không có từ chức, Đường Xuyên cùng người kia hiện tại ngay cả cận bã cũng không thừa lại." Tần Phong bĩu môi, nói: "Bọn họ là mạng lớn, vượt qua ta tâm tình không tốt không muốn làm hiệu trưởng, hừ, bất quá coi như là hãn thật có thể thông qua ta tất cả khảo hạch đi tới, hãn cũng giết không được người, bởi vì người, là ta bảo vệ."

Nghe Tần Phong bá tước giận. Lưu Linh tâm lý dâng lên một cỗ chưa bao giờ

trong lòng hẳn xuất hiện qua cảm giác, sắc mặt cũng dần dần an ổn xuống tới, bất quá nàng rất nhanh xoay người lại, hiển nhiên không muốn ở nơi này đáng ghét gia hỏa trước mặt tỏ ra yếu kém.

"Này, chuyện tối ngày hôm qua, người sau không hối hận?" Tần Phong không có để ý nàng bỗng nhiên xoay người, mà là trầm giọng hỏi.

Lưu Linh hơi nhíu nhíu mày, hừ lạnh một tiếng, cũng không quay đầu lại hướng về phòng làm việc của mình đi đến: "Ta hơi mệt chút, nếu như không có chuyện gì người có thể ly khai."

"Cùng nhau nghỉ ngơi đi." Thấy nàng không trả lời, Tần Phong thẳng nhai này cũng không chết khát trắng lại tiếp tục hỏi, mà là đánh cái hà hơi đuổi người, nói: "Đông chạy tây chạy thật tâm mệt."

Bất quá Lưu Linh cũng sẽ không làm hăn như nguyệt, vào phòng làm việc của mình liền khóa trái ở phòng làm việc cửa phòng, hừ một tiếng, nàng có thể biết mình một khi không khóa cửa đoán chừng tên khốn kiếp này 8 thành sẽ ném lên giường, Lưu Linh cũng sẽ không như thế làm hăn như nguyệt, ngoài cửa Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, nói: "Ta cũng chính là đùa giỡn một chút, buổi tối hảo hảo nghỉ ngơi đi, ta sẽ để Mã Khôn an bài người trách nhiệm, bất quá một khi có tình huống, lập tức gọi điện thoại cho ta."

Nghe Tần Phong tòa lao bất xế lải nhải, Lưu Linh khóe miệng giơ lên mỉm cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 210: Mới Tới Khách Trọ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 210: Mới tới khách trọ

"Bao Thiên Tuế phái tới?"

Thấy sát thủ thi thể, Mã Khôn trên mặt có chút không nhìn được, Nam Thiên tiêu khiển cao ốc là Nam Hoa Bang đại bản doanh, một sát thủ vô thanh vô tức lên vào là tối trọng yếu 1 tầng thiếu chút nữa giết chết Lưu Linh, Mã Khôn tự nhiên nghĩ mất mặt, tức giận hướng về phía sát thủ thi thể đạp 2 chân.

Tần Phong ngồi ở một bên, lắc đầu: "Là Hồng Phong Hoa phái tới."

"Ân?" Phương Hà nhíu nhíu mày, nói: "Bao Thiên Tuế thế nhưng mình xác nói làm bang chủ đi chịu đòn nhận tội, lúc này ai dám giết bang chủ? Hồng Phong Hoa làm như vậy không phải là tìm chết sao? Hẳn thật cho rằng Bao Thiên Tuế cầm hãn làm huynh đệ xem không được?"

"Đối, Hồng Phong Hoa hẳn không dám." Mã Khôn oanh oanh liệt liệt nói.

Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Hồng Phong Hoa phải không dám, thế nhưng hẳn lại không dám đối Bao Thiên Tuế nói Bao Ngôn là ta ngay trước mặt hẳn quang minh chánh đại giết chết, hẳn duy nhất có thể nói chính là Nam Hoa Bang bỗng nhiên đánh lén, Bao Ngôn tại trong hoảng loạn bị ta giết chết, một khi Lưu Linh rơi xuống Bao Thiên Tuế trong tay nói ra đêm qua tình huống thật, hẳn Hồng Phong Hoa có 9 cái mạng cũng không đủ sống, cho nên Hồng Phong Hoa tuyệt đối không muốn Lưu Linh sống."

Hai người nhón nhịp ngấn ra, nhìn nhau trầm mặc xuống.

Cũng không biết bao lâu, Mã Khôn nói: "Chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Thật chẳng lẽ như thế thúc thủ chịu trời?"

"Sợ cái gì?" Tần Phong cười hắc hắc, nói: "Hồng Phong Hoa cái này sát thủ phái tốt, phái thật là khéo!"

"Tần Phong!" Mã Khôn bất mãn rầm trời: "Bang chủ của chúng ta thiếu chút nữa bị giết, người còn có mặt mũi nói phái tốt? Nếu không phải là người tối hôm qua lên chọc tự tai họa, chúng ta có thể cùng Bao Thiên Tuế còn có Hồng Phong Hoa cái kia hỗn đản chống lại sao?"

Trái lại Phương Hà trầm tư chỉ chốc lát, trong ánh mắt nhịn không được sáng ngời, một loạt cái ghế tay vịn, ha ha cười nói: "Không sai, Hồng Phong Hoa đa mưu túc trí hơn nửa đời người, lần này coi như là thua bởi chúng ta trong tay."

"Có ý tứ?" Mã Khôn vuông vắn sông cũng nói như thế, nhịn không được hỏi.

"Khôn ca, người suy nghĩ một chút, Hồng Phong Hoa dám phái sát thủ tới nhất định là chột dạ, hăn chột dạ tốt." Phương Hà mặt mày hờn hờ nói: "Hăn chột dạ nói rõ hăn sợ chết, hăn không dám nói với Bao Thiên Tuế nói thật, nói rõ hăn dám nói thì phải cấp bao nói chôn cùng, người nói nếu như Bao Thiên Tuế biết hăn nói dối, hơn nữa con trai của mình là hăn trơ mắt nhìn bị giết, người cho rằng Bao Thiên Tuế sẽ đi Hồng Phong Hoa sao?"

"Ý của các người nói là chúng ta có thể lấy chuyện này tới uy hiếp Hồng Phong Hoa?" Mã Khôn hỏi.

"Uy hiếp?" Tần Phong cười nhạt đem trong tay bút ném ra ngoài, đang rơi vào Mã Khôn trên ót, nhìn Mã Khôn buồn bực thiếu chút nữa bùng nổ biểu tình, cười nói: "Nếu như người bây giờ cầm cũng đủ làm ta trí mạng nhược điếm, người sẽ đơn thuần uy hiếp ta sao?"

"Ta trước cho người đi chết!" Mã Khôn không vui nói.

"Thế nhưng Hồng Phong Hoa sợ chết a." Tần Phong nhún vai, nói: "Nhưng lại sợ bị Bao Thiên Tuế cho làm thịt."

"Người là ý nói đem hãn kéo qua kề vai chiến đấu?" Mã Khôn hỏi.

"Làm một con chó nuôi." Tần Phong hai mắt híp một cái, lạnh lùng nói: "Hồng Phong Hoa vì bảo mệnh thế nhưng nhọc lòng, nếu là hãn không nóng nảy ta còn sốt ruột đây, ta làm Đường Xuyên điều tra, Hồng Phong Hoa 3 nhi tử buổi chiều bị người giết, phỏng chừng lấy Bao Thiên Tuế tâm thái chính là huynh đệ trong lúc đó gặp nạn cùng hưởng thụ, hừ, sợ chết nhi tử còn bị Bao Thiên Tuế bọn họ giết, hãn muốn sống thật tốt, thì phải nghe lời làm Nam Hoa Bang cầu."

"Tốt, ta sẽ đi ngay bây giờ tìm tên khốn kiếp nào nói chuyện." Mã Khôn hưng phấn đứng dậy sẽ phải rời khỏi, bất quá Tần Phong lại uống ở hãn: "Liên người đi cũng là bị Hồng Phong Hoa cho lừa dối trở về, Hồng Phong Hoa là người thông minh, càng là người thông minh nói với hãn càng dễ đạp trên lỗ mũi mặt, tìm cái tiểu đệ, muốn không đầu óc vô tâm mắt không địa vị tiểu đệ, với người vậy càng khờ càng tốt, nói xong cũng trở về, tuyệt đối không thể kéo dài, hãn dám giết người vậy hãn cũng phải chôn cùng."

Mã Khôn buồn bực trừng mắt một cái Tần Phong, thế nhưng lo lắng đến song phương sức chiến đấu hay là lão lão thật thật đi an bài.

"Lữ Hạc tiểu tử kia thế nào?"

Phương Hà nhếch miệng cười, nói: "Tiểu tử kia đã bị hai nữ nhân mê không biết phương hướng, ta phát thế hiện tại làm hãn gọi ra cha hãn tên hãn cũng không biết, vừa mới thu được báo cáo hãn đã thua 5 nghìn vạn tiến vào, tối hôm nay ta thật mong làm hãn thua một ức đã ngoài."

Tần Phong hài lòng gật đầu.

Mà trên thực tế làm Phương Hà mang theo hẳn đi sòng bạc thời điểm liền thấy, lúc này Lữ Hạc đã là triệt để trầm luân tại hai nữ nhân bên cạnh trong tay, sắc mặt phù phiếm, bên trong cặp mắt tơ máu rậm rạp không hề tinh thần đáng nói, tại nữ nhân bên cạnh hẳn càng oanh oanh yến yến, nhất là kia 3 tuyến tiểu minh tinh, mặc hở hang, một đôi Nhân Gian hung khí có hơn phân nửa lỏa lồ ở trong không khí, mỗi khi có người đi qua bên cạnh nàng cũng không nhìn được quăng lên liếc mắt, chỉ cảm thấy trong ánh mắt trắng bóng một mảnh.

Lữ Hạc một tay ôm hông của nàng, mỗi khi thấy ánh mắt ghen tị sau, trong lòng chính là một trận trước nay chưa có thỏa mãn, lại là phách lối tại nơi tiểu minh tinh trước ngực hung hăng một cắn, tiểu minh tinh hờn dỗi tiếng rên rỉ cùng mê hoặc trong mắt mỉa mai khiến người ta cảm giác cốt tủy đều đã tê rần. Mà ở bên kia Hà Linh Yến có thể tại tao sức lên không sánh bằng cái này 3 tuyến ngôi sao, thế nhưng thẳng tại khí chất lên, chọc Lữ Hạc có mới vui mừng đối với nàng còn là nhớ mãi không quên.

Tình trường đặc ý, trung tâm đặc ý, sòng bạc thất ý, bất quá Lữ Hạc cũng không quan tâm, mắt thấy mấy triệu chuyển đi, bên cạnh hai nữ nhân áo nã dáng dấp, hẳn liền không nhìn được cười ha ha nói: "Những thứ này đều là lẻ, chờ ngày mai, Hậu Thiên sau này ta liền có nhiều hơn tiền, ha ha, từ giờ trở đi, không 100 vạn đê thấp chớ cùng ta làm trên một cái bàn, bản thiếu gia ngại mất mặt."

Nhìn hai nữ nhân sùng bái ánh mắt còn có xung quanh đồ khách tức giận biểu tình, Lữ Hạc đặc ý điểm khóa xì gà, thoả thích hưởng thụ hai nữ nhân này thói phong, còn có tiêu tiền như nước dùng tiền mang tới khoái cảm.

"Trách không được người đồng ý dùng nhiều tiền cùng cái này tiểu minh tinh lên giường." Tần Phong đưa ánh mắt đặt ở Phương Hà trên người, nhìn không được trêu nói: "Nhắc tới nữ nhân coi như là cái Cực phẩm, hắc hắc, cẩn thận về nhà giao không được lương thực nộp thuế."

"Hắc hắc." Phương Hà hèn mọn cười: "Ta sẽ chú ý. Bất quá nữ nhân này quá

thật đáng giá vừa lên, Tần thiếu nếu như ưa thích, có thể suy nghĩ một chút."

"Không cần."

Tần Phong trợn trừng mắt, trong nhà Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng đến bây giờ còn không đối phó đây, hãy hẳn có cái bất luận thân phận địa vị xa so cái này 3 tuyến tiêu minh tinh cao hơn nhiều Liễu Băng Băng, ta vị kia thế nhưng vòng giải trí nổi danh đại tỷ đại, đáng người tương mạo đó cũng là nhất lưu. Phương Hà cho Tần Phong 1 cái ta hiểu ánh mắt, Tần Phong bên cạnh đủ mỹ nữ, hơn nữa trong lòng hẳn khôn khéo đây, nhìn nhà mình bang chủ thái độ đối với hẳn đều có thể nhìn ra gọi mờ ám tới, 8 thành có như vậy gọi không thể cố sự.

"Được rồi, ta trước khi tại Mã Khôn phòng làm việc để lại một phần đồ họa." Tần Phong mới vừa đi tới cửa, liền nói: "Rất nhanh có người sẽ cho người đưa lên một nhóm phòng ngự trang bị, dựa theo trên bản vẽ chỉ thị đem tất cả phòng ngự trang bị lắp đặt, như vậy ta có thể bảo chứng các người tầng cao nhất chân chính kín không kê hở."

"Tốt."

Phương Hà là biết Tần Phong bản lĩnh, có thể vô thanh vô tức vòng qua Nam Thiên cao ốc trong bên trong nhiều người như vậy âm thầm vào tầng chót nhất phòng làm việc, điều này hiển nhiên chứng minh Tần Phong có tư cách vạch hiện giai đoạn Nam Thiên tiêu khiển cao ốc phòng ngự lỗ thủng, hơn nữa trước khi sát thủ lên vào càng làm cho cả đám thần kinh căng thẳng, có Tần Phong trợ trận, tự nhiên là buông lỏng rất nhiều.

Tần Phong cũng không tiếp tục dừng, mở ra từ sửa xe giữa trong lãnh đi ra ngoài xe về nhà.

Vừa dừng xe lại hẳn liền thấy Tần linh nhìn đàn ghi-ta hộp đi về tới, trên mặt mang chất phác đáng tươi cười, tại trong mắt ngoại nhân đây là 1 cái khả ái trường học trở về nữ hài, thế nhưng tại Tần Phong trong mắt đó cũng không đơn giản như vậy, Tần linh ý vào chính hẳn một nam nữ già trẻ đều không thể ngăn

cản đáng yêu đáng tươi cười làm nhiều ít ám sát hiện trường bọn họ cho là nàng chỉ là một cái tiểu cô nương bình thường? Càng sâu người ái tâm quá còn có thể hộ tống cái này hung thủ thật sự rời xa hiện trường.

Xem Tần linh muốn vào phòng, Tần Phong tiến lên đem nàng kéo đến trong một cái góc, âm trầm nhìn nàng, Tần linh e ngại che ngực lui về phía sau mấy bước: "Ca ca người muốn làm gì?" Nhưng thoáng qua công phu, nàng lại là rưng rưng muốn khóc thương cảm biểu tình: "Ca ca, ở đây lạnh quá, ta bằng không đi trong phòng ah."

Ba.

Tần Phong gõ một cái đầu của nàng, trừng nàng liếc mắt, nói: "Cho ta thành thật đưa tới, giết ai?"

"Người ta thật là đi học đàn ghi-ta nha." Tần linh ủy khuất ôm lấy Tần Phong cánh tay, nũng nịu nói.

"Tin người mới là lạ."

Tần Phong liếc nàng một cái. Tần linh thở phì phò bỏ qua rồi Tần Phong cánh tay, bất mãn quệt mồm, rất là đáng yêu, tâm lý cũng oán thầm đáng chết này ca ca chính là ưa thích ngực to, điển hình phiến diện.

Tần Phong cũng biết hỏi cũng hỏi cũng không được gì, tra tấn bức cung ah còn không nở bỏ, ân ân ái ái nàng nhất định phải đập trên lỗ mũi mặt, rơi vào đường cùng cũng chỉ tốt bỏ qua, lôi kéo nàng đang muốn trở về nhà trong đi, chỉ là mới vừa đi tới cửa, hai người nhìn lẫn nhau một cái nhộn nhịp nhú nhú mày, đẩy ra cửa phòng, lại xem đến đại sảnh trong ba nữ nhân đang ở vậy cùng một chỗ nói chuyện phiếm, con là trừ Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở bên ngoài, một người khác cũng không phải là Mạnh Chiêu Quân, mà là 1 cái nữ nhân xa lạ.

"Các người đã về rồi?"

Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở thấy Tần Phong hai người trở về, bận tâm đứng dậy, bất quá bọn họ mục tiêu không phải là Tần Phong, mà là Tần linh, đem Tần linh trên người rõ ràng không đúng xưng đàn ghi-ta hộp lấy xuống để ở một bên, cười híp mắt hỏi: "Linh nhi, học như thế nào?"

"Tốt vô cùng." Tần linh ngọt ngào nói.

"Vị này chính là?" Đối với hưởng thụ đãi ngộ không công bình, Tần Phong quyền làm không thấy được, mà là chớp chớp nhìn ngời ở trên ghế sa lon nữ nhân.

Người nữ nhân này rất Yêu, đây là Tần Phong ấn tượng đầu tiên, một thân màu hồng nhạt chức nghiệp sáo trang đem kia phun lửa thân thể mềm mại bao gồm vô cùng nhuần nhuyễn, dáng người tiền đột hậu kiều, kêu gọi khiến người ta phát điên, một trương mặt trái xoan yêu mị khiến người ta nhịn không được chảy máu mũi, kia động nhân đôi mắt thủy uông uông trong suốt động lòng người. Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở xem Tần Phong nhìn ngây người, nhộn nhịp hừ một tiếng, một tả một hữu đi tới tại Tần Phong trên lưng hung hăng bấm một cái, đau Tần Phong thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Tần linh còn lại là nháy bản thân cặp kia manh người chết không đèn mạng ánh mắt quan sát liếc mắt, trong mắt lóe ra một tia khiến người ta khó có thể phát giác ánh mắt hưng phấn.

"Đây là Kinh Vũ Dao, là ta cùng Sở Sở hảo bằng hữu, vừa tới Đông Thiên Thị, cho nên tạm thời tại nhà chúng ta ở một thời gian ngắn." Yến Tiểu Mộng bất động thanh sắc cho Tần Phong 1 cái người tự trọng ánh mắt, cười híp mắt giới thiệu: "Vũ Dao cũng là âm nhạc hệ xuất thân, Linh nhi nếu như người nghĩ học âm nhạc có thể tìm Vũ Dao a."

"Ừ a." Tần linh bận tâm gật đầu.

"Kinh Vũ Dao, ta thế nào cảm giác ở đâu nghe qua tên này? Hơn nữa ta giống như ra mắt người." Tần Phong néo cảm, cau mày lăm lăm.

Ngồi ở trên ghế sa lon Kinh Vũ Dao nhìn Tần Phong, một đôi mắt cười híp mắt, đứng dậy đi lên trước tới vươn tay cười nói: "Tần Phong bạn học, chúng ta sắp có 20 năm không thấy ah?"

"Gì?" Phòng trong mấy người nhận nhịp ngân ra, Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở nhận nhịp nhìn Tần Phong, ngay cả Jieluo Si cũng không nhận được tiến lên trước tới cùng cùng Tần Phong chân của.

"Kinh Vũ Dao. . . Kinh mập mập!"

Tần Phong vỗ đầu một cái, 1 cái đối mỹ nữ mà nói bất nhĩ biệt hiệu thốt ra, Vốn dĩ đưa tay chờ nắm tay Kinh Vũ Dao trừng mắt, sững sờ là trừng cùng mắt hạnh dường như trông rất đẹp mắt, tức giận nhìn Tần Phong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 211: Tần Mộng Điệp

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 211: Tần Mộng Điệp

"Ông trời của ta gia."

Hiển nhiên Tần Phong không có ở thật lớn trong khiếp sợ tình ngộ lại, trong đầu của hắn xuất hiện 1 cái 10 tuổi trái phải mập cùng một miếng bông đường như tiểu cô nương thân ảnh, ánh mắt không nháy một cái nhìn chăm chăm trước mắt cái này yêu nghiệt vậy khí chất mỹ nữ, vô luận như thế nào cũng không tin cái này tựa hồ là thực sự.

Kinh Vũ Dao trên mặt hiện lên một tia đắc ý, loay hoay mình một chút tóc dài, kiêu ngạo nói: "Người luôn luôn sẽ thay đổi."

"Biến hóa cũng quá!" Tần Phong nhin không được hắc hắc than thở, trừng mắt mắt to lại vòng quanh Kinh Vũ Dao đi hai vòng, thế nào đều không thể đem trong trí nhớ cô gái mập nhỏ cùng trước mắt đại mỹ nữ liên lạc với một khối, một bên Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân nghĩ hắn quá không lễ phép, thế nhưng Tần Phong không để ý, tại tha hai vòng sau, giơ ngón tay cái lên, nói: "Ta ký ức tốt như vậy cũng phải người nói ra bản thân tên sau ta mới nhớ tới, quả thực chính là hai người, các người không biết, trước đây chúng ta cũng gọi nàng kinh mập mập, khi đó mới vài tuổi a, mập cùng cầu đường như, chạy bộ té ngã xuống đất lăn hai vòng người khác không biết còn tưởng rằng là yoga cầu đây."

Kinh Vũ Dao sắc mặt giật mình, xem Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng thiếu chút nữa bật cười, chợt lại là một trận tức giận, cái này tên đáng chết thế nào luôn

chọn đầm? Nhịn không được giờ giờ lên bản thân kêu gọi lông mi, bất mãn nói: "Thế nào? Nữ đại 18 sắp xếp, còn không cho phép ta trưởng thành thay đổi hình dạng không được?"

"Không cách nào tiếp thu, biến hóa lấp bắp gọi, người mặt mũi này là thật sao? Có phải trang điểm dung nhan ah?" Tần Phong thực sự có điểm không cách nào tiếp thu trước mắt Kinh Vũ Dao sẽ là trong trí nhớ mình Tiểu Bàn Tử, nhìn kia vô cùng mịn màng da không nhịn được nghĩ đưa tay ra xoa bóp, Kinh Vũ Dao biến sắc, lại càng hoảng sợ bặt tâm về phía sau nhảy một chút: "Tần Phong, người làm gì!"

Tần Phong lúng túng thu tay về, xem Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng đều bất thiện đang nhìn mình, bặt tâm cười khan nói: "Ta chính là tâm lý xung đột quá, hai chúng ta là tiểu học các học sinh, còn tưởng là qua một đoạn thời gian ngồi cùng bàn đây, lời nói thực sự, nằng trước đây mặc cái gì nội y ta đều biết, thế nhưng vì sao hiện tại liền xinh đẹp như vậy đây! ?"

Hiển nhiên Tần Phong như trước không cách nào tiếp thu mỹ nữ trước mắt đã từng là người mập mạp chuyện thực, kỳ thực còn có chút hối hận, mẹ nó, quả nhiên mỗi một bàn tử đều là tiềm lực cỡ, hiện tại tốt lắm, cô bé lọ lem đẹp, bản thân không phải là vương tử, sớm biết rằng hiện tại lúc đầu nhất định tại trên người hằn lưu lại gọi dấu hiệu xếp hình nữa, ít nhất cũng phải lưu cái ấn tượng tốt. Nhìn Tần Phong hơi có chút hối hận đáng dấp, Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng nhịn không được âm thầm gắt một cái tên sắc lang này, ngay cả Tần linh cũng không nhịn được hừ một tiếng, liếc mắt nhìn Kinh Vũ Dao bộ ngực, tâm lý lại là một trận nổi giận.

Mà Kinh Vũ Dao còn lại là náo loạn 1 cái đỏ thắm mặt, cái này Tần Phong thế nào luôn cầm khi còn bé chuyện nói sự? Xem Tần Phong hối hận đáng dấp, chính là một trận khinh bỉ đưa lên, trong lòng lại là một trận đặc ý, năm đó các người cười nhạo ta ta đều nguyện ý dùng hiện thực các người mặt, cười lạnh nói: "Ta đây là thiên nhiên phát triển, trái lại người, lớn như vậy còn là ưa thích nói móc người, khi còn bé người đã nói ta cũng đều nhớ kỹ đây."

"Ha ha, ta chính là thầy tiểu học bạn học biến hóa lớn như vậy có chút kích động, hãy ta khi còn bé không hiểu chuyện, người chớ để ý."

Tần Phong lúng túng vò đầu cười cười.

Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng xem hai người không khí xấu hổ, bặt tâm lôi kéo Kinh Vũ Dao đi trong phòng của nàng nhìn một chút phòng ở, Tần Phong nhìn tam nữ vừa nói vừa cười lên lâu, trên mặt lúng túng dáng tươi cười dần dần thu liễm, Tần linh đi lên trước, ra vẻ già dặn vỗ vỗ Tần Phong vai: "Lão Tần đồng chí, người bây giờ là không phải là đặc biệt hối hận? Hối hận lúc đầu không đối với nàng tốt? Ai, trưởng thành như vậy, nàng khi còn bé nữa mập ta nếu như nam ta cũng ưa thích."

"Nói không hối hận đó là giả." Tần Phong bất đắc dĩ thở dài, có chút hiu quạnh: "Nàng thế nào liền xinh đẹp như vậy đây?"

"Ai, khóc đi."

Tần linh lấy ra một tờ khăn tay đưa cho Tần Phong.

Tần Phong đưa qua khăn tay xoa xoa căn bản không bài trừ nước mắt ánh mắt, sau đó lại trợn trừng mắt đem khăn tay ném ra ngoài, đạp một cước bên chân còn đang bán manh Jieluo Si, lôi kéo Tần linh đi tới ghế sa lon một góc, ngừng trọng nói: "Nói thật, ta đã thấy nàng, ngay hôm nay buổi trưa lúc ăn cơm."

"Vậy thì thế nào." Tần linh hừ một tiếng, chột lại ủy khuất nhìn Tần Phong: "Mọi người đều nói người trước đây thường xuyên nói móc người ta, người liền đừng có nằm mộng, cũng chính là ta đối với người bất ly bất khí, còn cho người ngâm mẹ của ta mẹ, có thể người chính là phiến diện ta ngực nhỏ, hừ."

"Ta nói với người chính sự đây." Tần Phong gõ một cái đầu của nàng, không nhìn mắt Tần linh ủy khuất bất mãn ánh mắt, nhìn thoáng qua nơi thang lầu vị trí, hơi híp mắt: "Hôm nay ta giáo huấn Bao Thiên Tuế phái người tới thời điểm,

Kinh Vũ Dao đang âm thầm ẵm núp, thân thủ của nàng cũng không kém."

"Đêm qua nhóm người kia?"

Tần linh hai mắt trát liễu trát, một đạo thuần túy sát ý tại trong ánh mắt nổi lên đi ra, sát ý tại trên người của nàng không có chút nào đột ngột, trái lại như hồn nhiên thiên thành thông thường, Tần Phong nhìn thoáng qua đã cảm thấy một trận bất đắc dĩ, lúc đầu hẳn nhiều lần cản trở Tần linh tiếp thu thích khách liên minh huấn luyện, có thể không chịu nổi Tần Phong không thể một mực bên người nàng, mà chờ hẳn ra vài lần nhiệm vụ sau hết thấy đều đã chậm.

"Ca ca hoài nghi Kinh Vũ Dao là Bao Thiên Tuế bọn họ?" Tần linh xem Tần Phong bất đắc dĩ ánh mắt sau, bận tâm thu liễm toàn thân sát ý, lại có chút sợ ôm lấy cánh tay của hắn.

Tần Phong cười cười, vươn tay tự sửa nàng trên trán mấy lọn tóc, sắc mặt lại nhỏ hơi trầm xuống một cái: "Có đúng hay không Bao Thiên Tuế bọn họ ta không biết, thế nhưng tại tiết điểm này lên xuất hiện ta có chút lo lắng, muốn nói là thật đơn thuần ở một thời gian ngắn vậy dễ làm, chỉ sợ nàng chính ra cái gì yêu thiêu thân tới."

"Có muốn hay không giết." Tần linh mới nói được cái này phát hiện miệng mình sai lầm, xem Tần Phong không biểu tình gì sau khi biến hóa mới là thoáng phóng lỏng một chút, nói tiếp: "Có muốn hay không đuổi nàng đi?"

"Quên đi."

Tần Phong nhớ tới kia xinh đẹp thân thể, nhịn không được đánh cái né tránh, lắc đầu liền bác bỏ Tần linh kiến nghị.

Nhìn sắc tâm bạo lộ Tần Phong, Tần linh thở phì phò đem hắn cánh tay cho văng ra ngoài, đem Jieluo Si cho kéo đến trong lòng ngực mình, vượt Jieluo Si đầu, chu khả ái miệng nhỏ: "Hừ, người chính là xem nàng ngực to."

Tần linh xem Tần Phong hoàn toàn không thèm để ý tự nói, làm như đang hỏi tưởng cái gì, hừ một tiếng.

Hai người ở dưới lầu tùy ý hàn huyên vài câu, mà trên lầu tam nữ vừa nói vừa cười đi xuống, thấy Tần Phong cà lơ phất phơ hai chân tréo nguầy nguồi ở đó, Kinh Vũ Dao trong mắt không khỏi hiện lên một tia nghiền ngẫm, bất quá rất nhanh thu liễm đi xuống, đi lên trước khẽ cười nói: "Tần Phong bạn học, kể tiếp thì phiền toái, sau này còn xin chiếu cố nhiều hơn, cũng không nên như khi còn bé như vậy nói móc ta."

"Nơi nào nơi nào." Tần Phong lúng túng cười cười, thầm nghĩ cô nàng tâm mắt cùng tướng mạo quả thật thành ngược lại, nhưng cũng không nghĩ bản thân trước khi nói một đồng đả thương người, xem Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng buồn cười hình dạng, trừng mắt nhìn hai người, chột lại đưa ánh mắt đặt ở Kinh Vũ Dao trên người, tuy rằng vẫn còn có chút không cách nào tiếp thu khi còn bé một mực ép buộc mặt nàng thành xinh đẹp đại mỹ nữ, nhưng ngoài miệng lại nói: "Cái này tiền thuê nhà chuyện tình?"

Sở Sở nhin không được trợn trừng mắt.

Mới vừa dọn vào nhà mới tới thời điểm, Tần Phong người này đầu mở miệng trước không phải là mời khách quát nhẹ thăng quan nhà mới, mà là muốn tiền thuê nhà, ngẫm lại mình cũng bị Tần Phong như vậy hấn còn lạnh tiền thuê nhà, tâm lý chính là một trận tức giận, hừ một tiếng: "Tham tiền."

"Nha đầu kia thế nào cùi chỏ ra bên ngoài quai." Tần Phong âm thầm trừng nàng liếc mắt, Sở Sở lại không tránh né hồi trừng mắt một cái.

Kinh Vũ Dao không cảm thấy có cái gì, dù sao vào ở giao tiền thuê nhà chuyện tình rất bình thường, khẽ cười nói: "Không biết tiền thuê nhà tính thế nào? Ta khoảng chừng sẽ ở 3 tháng trái phải."

Tần Phong hơi trầm ngâm một phen, tròng mắt loạn chuyển tính toán một chút giá, nhà mình phòng ở nghiêm chỉnh mà nói liền 2 cái khách trọ, Sở Sở

cùng Mạnh Chiêu Quân là 1 nghìn khối 1 cái Nguyệt, thế nhưng Sở Sở đó là ta người một nhà, đã đem thủ tiêu tiền thuê nhà chuyện tình mang lên chương trình trong ngày, Mạnh Chiêu Quân đó cũng là đây nghĩa khí hảo tử muội, quan sát liếc mắt Kinh Vũ Dao, nói: "Ta thanh minh trước, nói tiền không là phong cách của ta."

"Cắt."

Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng không chút khách khí phản kích Tần Phong điều này hiển nhiên nói không hợp thật lời nói dối.

Bất quá Tần Phong cũng gương mặt hồng tím không đập mạnh, nói: "Xem tại mọi người đều là tiểu học bạn học phân thượng, như vậy đi, 1 cái Nguyệt 2 nghìn đồng tiền, 3 tháng tổng cộng 6 nghìn, rất lui thiếu bổ."

Kinh Vũ Dao gật đầu, Ngọc tuyền sơn trang khu biệt thự tại Đông Thiên Thị đều thuộc về sa hoa nơi ở, hơn nữa Tần Phong biệt thự cũng cũng đủ rộng thoáng, hoa viên, hồ bơi, nhỏ phòng tập thể thao cái gì cần có đều có, 2 nghìn đồng tiền 1 cái Nguyệt đã thuộc về tuyệt đối tiện nghi, nếu như thật án giá thị trường mà tính 1 cái Nguyệt 5 nghìn cũng không nhiều, thống thống khoái khoái đáp ứng, trực tiếp tại ví tiền của mình trong lấy ra 6 nghìn đồng tiền đưa cho Tần Phong.

Tần Phong cười híp mắt đưa qua tiền tới, một trương một trương đếm, biên số vừa nói nói: "Đều là bạn học cũ, người xem nói tiền thật thương cảm tình, ha ha." Tâm lý cũng bỏ thêm một câu: "Người nếu là không trả thù lao thật tốt, buổi tối đến phòng ta tới trả tiền mượn phòng."

Tần linh vô lực che hai mắt của mình, trong miệng lẩm bẩm hẳn không phải là ca ca ta, mà Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng nhìn nhau cười khố, người xấu này, quá vô sỉ, thế nhưng chính là ưa thích hẳn đây.

Kinh Vũ Dao xem Tần Phong tham tiền vậy đáng ghê tởm sắc mặt, tâm lý một trận khó chịu, thấy Yến Tiểu Mộng nhìn Tần Phong ánh mắt buồn cười

trong mang theo nhu tình mật ý, bỗng nhiên ánh mắt híp thành Nguyệt Nha, tiểu sanh sanh nói: "Tần Phong, người còn có nhớ hay không Tả Điệp sao?"

Vốn dĩ đang ở kiếm tiền Tần Phong toàn thân đánh cái né tránh, tiền trong tay bị Tần linh nhân cơ hội cho lấy đi cũng không có gì phát hiện,

"Tả Điệp là ai a?" Sở Sở xem Tần Phong biểu tình, nhịn không được tò mò hỏi.

Yến Tiểu Mộng nghe qua tên này, nàng nhớ rõ mới quen Tần Phong thời điểm tên này không chỉ một lần tại trong miệng của hắn xuất hiện qua, chỉ là nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua, mà dần dần nàng và Tần Phong quan hệ càng ngày càng tốt, tên này ngay cũng không có xuất hiện qua, hôm nay đang nghe tên Tả Điệp, nàng tuy rằng không thể nào lưu ý, bất quá vẫn là bất động thanh sắc nhìn thoáng qua Tần Phong.

Tần Phong lúng túng cười cười, ngượng ngùng nói: "Nhớ kỹ a, nàng không phải là lên xong tiểu học sau khi liền dọn nhà sao?"

"A? Đoạn thời gian trước ta tại Yến kinh thời điểm thế nhưng nhìn thấy nàng đây." Kinh Vũ Dao cười híp mắt nói, xem Tần Phong càng ngày càng lúng túng khuôn mặt, tiếp tục đả kích nói: "Ta và nàng hàn huyên một hồi, nàng trước đó không lâu đính hôn, bạn trai nàng ta đã thấy, rất đẹp trai."

"Ha ha, phải không? Ta đều tốt lâu chưa thấy qua nàng, sau này có cơ hội nhìn thấy nàng cùng nhau ăn bữa cơm, ha ha."

Tần Phong lúng túng cười, chỉ là cười có điểm khổ sở.

Tần Mộng Điệp , kia lúc nhỏ trong một đoạn thanh mai trúc mã cảm tình là cỡ nào ký ức sâu hơn, chỉ là cái này con bướm, chung quy bay về phía người khác. Tần linh ngồi ở một bên, linh xảo tay nhỏ bé tại Jieluo Si cái cổ vuốt lên vuốt xuống đến, nhìn Kinh Vũ Dao, trong mắt lóe lên một tia mị mừ sát ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 212: Không Có Hào Ý Kinh Vũ Dao

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 212: Không có hào ý Kinh Vũ Dao

Tần Phong rất Phiền não, không vì cái gì khác, cũng bởi vì trong nhà vào ở tới một cái phiền phức.

Nữ nhân đều là lòng dạ hẹp hòi.

Trước đây Tần Phong không cảm thấy, thế nhưng hiện tại tinh tế thưởng thức những lời này tuyệt đối kinh điển cùng mộng tưởng 1 cái thực chất, sẽ không bởi vì thời gian trở ra tán, trái lại càng ngày càng khắc sâu.

Yến Tiểu Mộng tối hôm qua lên xem ánh mắt của mình liền không đúng lắm, cũng lôi kéo Sở Sở cùng Tần linh cùng nhau ngủ, làm hấn bò lên trên của nàng giường đại bị cùng ngủ nghĩ cách triệt để chết non, mà Kinh Vũ Dao đối với hấn khi còn bé nói móc nàng là cô gái mập nhỏ chuyện tình càng cạnh tranh trong lòng, nếu không phải là Tần linh la hét mệt nhọc buồn ngủ, Tần Phong thật sợ cô nàng đem mình trước đây cùng Tả Điệp chuyện tình cảm thành 3 đoạn trở thành tượng thanh cho nói.

"Ai, xuất môn bất thuận."

Tần Phong nằm ở trên giường hai chân tréo nguẩy, bất đắc dĩ thở dài.

Tả Điệp là hấn tiểu học bạn học, cái tuổi đó hai người căn bản không biết cái gì gọi là nam nữ hoan ái, chỉ là thường xuyên xúm lại nói một ít ngây thơ thân

mặt lặng lẽ mà nói, Tần Phong sở dĩ nhớ kỹ như vậy rõ ràng là bởi vì tại vô tận giết chóc trong, mỗi khi chán ghét đẫm máu cùng cuồng bạo, dĩ vãng cùng Tả Điệp cùng Yến Tiểu Mộng chất phác ký ức là hãn duy nhất có thể đi hồi ức.

Mà hôm nay nghe nói Kinh Vũ Dao mang tới tin tức, hãn cũng không có cái gì có thể tiếc hận, dù sao tốt nghiệp tiểu học sau khi Tả Điệp cũng đã triệt để tiêu thất tại thế giới của hãn trong, duy nhất xấu hổ chính là Kinh Vũ Dao cô nàng cố ý tìm lỗi tại Yến Tiểu Mộng trước mắt nhắc tới.

Ngẫm lại bây giờ đang ở bản thân sát vách tiểu học bạn học, Tần Phong liền một trận mắt trợn trắng, cô nàng thế nào liền xinh đẹp như vậy đây?

Giữa lúc hãn cảm khái thời điểm, bỗng nhiên hãn nghe được ngoài cửa sổ truyền đến một trận tiếng xào xạc, hai mắt hiện lên một tia hàn quang, đưa qua y phục của mình khoác lên người, chỉ là mới vừa đi tới cửa, hãn lại nghe được sát vách truyền đến tiếng cửa mở, hơi nhú nhú mày, hiện tại tại nhà mình trong viện nhảy nhót đến mấy người hỗn đản, sát vách Kinh Vũ Dao lại có động tĩnh, chẳng lẽ cái này tiểu học bạn học quả nhiên là có mục đích mà đến sao?

Đoán chừng Kinh Vũ Dao không sai biệt lắm đi ra biệt thự, Tần Phong mới là mở cửa, mới vừa đi ra khỏi liền thấy đứng ở một bên góc tối trong ăn mặc một thân màu đen áo ngủ Tần linh đang cười híp mắt đang nhìn mình. Tần Phong nắm Tần linh mềm mại không xương tay nhỏ bé đi đi lên lầu, tại lầu 3 sân thượng ngừng lại, hai huynh muội nhìn dưới ánh trăng trong hoa viên mấy người thân ảnh màu đen, nhìn lẫn nhau một cái, ánh mắt nghiền ngẫm.

Lúc này ở hoa viên trong, Kinh Vũ Dao ăn mặc một thân màu lửa đỏ quần dài, xinh đẹp đến ngồi ở trên ghế, tựa như đám trong đêm đen nở rộ đẫm máu hoa hồng, tại trước người của nàng có ba người, đều là thoáng cúi đầu không dám nhìn thẳng trước mắt mị lực vô hạn Kinh Vũ Dao, đối ba người bọn họ mà nói, trước mắt ăn mặc màu lửa đỏ quần dài da thịt như ẩn như hiện xinh đẹp nữ nhân, là bọn hãn không cho tiết lộ, cho dù là rất liếc mắt nhìn đều là thiên đại tội quá.

"Tiểu thư, người làm chúng ta điều tra Tần Phong đã có bước đầu tư liệu." 1 cái 2 tóc mai có chút trắng bệch nam tử đi về phía trước một bước, vẫn là cúi đầu, một mực cung kính nói: "Tần Phong cha mẹ tại 10 năm trước chết vào tai nạn xe cộ, mười năm này một mực nước ngoài lưu lạc, mới vừa về nước thời điểm bởi vì chơi gái bị ép vào trại tạm giam."

"Chơi gái?" Kinh Vũ Dao ánh mắt bộc phát nghiến ngấm, nhìn không được xác nhận một lần.

"Không sai, chơi gái." Nam tử gật đầu, tiếp tục nói: "Bởi vì trường cục công an Trần Trường Phong duyên cớ, hẩn Tại Khán Thủ Sở rất nhanh liền đi ra ngoài."

Một mực lâu 3 sân thượng xem náo nhiệt Tần linh sau khi nghe được nhìn không được ngẩng đầu nhìn liếc mắt Tần Phong, trong mắt bất mãn càng ngày càng đậm, thở phì phò vươn tay tại Tần Phong phần eo thịt mềm lên kháp bóp, Tần Phong đau trừng nàng liếc mắt, tâm lý mắng chửi phía dưới tên khốn kiếp kia ít nói Mạ Dâm bất thành hai chữ có thể chết sao?

Cái này 2 tóc mai trắng bệch nam tử rất nhanh đem Tần Phong đi tới Đông Thiên Thị sau hành vi nói một lần, chỉ là cơ bản lên khái quát, cùng Âu Thiên Hạo, Diệp gia, Ngụy gia xung đột vân vân, bất quá một ít bí ẩn giết người sự kiện bọn họ là không thể nào biết được, còn là như vậy, Kinh Vũ Dao càng nghe hứng thú càng lớn, sợ là không nghĩ tới chính hẩn một tiểu học bạn học nháo đi ra ngoài sự tình dĩ nhiên nhiều như vậy.

Nhất là giết chết con trai của Bao Thiên Tuế Bao Ngôn, càng làm cho Kinh Vũ Dao nhìn không được hắc hắc hít một tiếng, ngoạ vị đạo: "Trách không được Bao Thiên Tuế bọn họ sẽ gây sự với Tần Phong, thì ra là thế."

"Tiểu thư, ta khuyên ngài còn là mau ly khai ở đây." Nam tử kia thấp giọng khuyên nhủ: "Tần Phong không biết sống chết giết con trai của Bao Thiên Tuế, lấy Bao Thiên Tuế thủ đoạn tuyệt đối sẽ không buông tha Tần Phong, coi như là

có trưởng cục công an Trần Trường Phong bảo hộ Tần Phong, Tần Phong cũng khó trốn ách vận tử vong, nhất là xế chiều hôm nay Tần Phong đem Bao Thiên Tuế bọn họ đả thương, sợ rằng Bao Thiên Tuế càng sẽ không dễ dàng đi Tần Phong, tiểu thư, một khi hãn phái ra Hạt Tử xuất thủ, ngài sợ rằng đều biết."

"Hạt Tử." Kinh Vũ Dao trong mắt lóe lên một tia lệ khí cùng hận ý, trong lúc mơ hồ tại trước ngực của nàng một đạo dư tợn vết sẹo hiển lộ ra, Kinh Vũ Dao đưa ngón tay ra xẹt qua vết sẹo, dần dần bình tĩnh trở lại: "Hãn trở lại Bao Thiên Tuế bên cạnh?"

"Không sai, trước đó không lâu Hạt Tử từ nước ngoài trở về, hôm nay giết Hồng Phong Hoa mấy nhi tử, có người nói hãn gia nhập thích khách liên minh, trước đó không lâu trở thành một gã Trung cấp sát thủ." Giọng nam có chút khỗ sở cùng bất đắc dĩ.

"Cái gì! ?"

Kinh Vũ Dao bỗng nhiên đứng dậy, trên mặt âm tình bất định, hiển nhiên thích khách liên minh Trung cấp sát thủ xưng hào đối với nàng mà nói phải không tiểu nhân tâm lý trùng kích, của nàng vài tên thủ hạ cũng không khỏi lộ ra một tia bi thương biểu tình, một gã thích khách liên minh Trung cấp sát thủ, đây đã là áp đảo quá nhiều người bên trên cao thủ, thích khách liên minh đối sát thủ xưng hào cực kỳ nghiêm ngặt, mặc dù là kia cao cao tại thượng Cao cấp sát thủ cũng bất quá trăm người mà thôi, mà có thể trở thành là một gã Trung cấp sát thủ, kia đặt ở Hoa Hạ hắc đạo bất kỳ nhất phương thế lực, đều phải bị khắp nơi đại lão tôn sùng, bằng không hơi lơ là, hạng bề trên đầu liền khó giữ được.

Kinh Vũ Dao sắc mặt của do khiếp sợ dần dần trở nên là khỗ sở còn có hận ý, Hạt Tử trở thành Trung cấp sát thủ, ta đây đại thù còn có thể hay không báo? Gió lạnh thổi phất, Kinh Vũ Dao nhịn không được rùng mình một cái.

"Tiểu thư, chúng ta còn là khuyên ngài mau ly khai đất thị phi này, một khi Hạt Tử tìm tới cửa, sợ rằng hậu quả thiết tưởng không chịu nổi." Người thủ hạ

nhìn khố sở Kinh Vũ Dao, cúi đầu trầm giọng nói.

Kinh Vũ Dao cười khố một tiếng, nhưng chợt cũng sắc mặt dần dần thay đổi bình tĩnh lãnh tĩnh, trầm mặc có chừng năm phút, nàng kia trương yêu mị trên mặt hiện lên một tia quyết tuyệt, trầm giọng nói: "Ta không thể đi, một gã Trung cấp sát thủ nếu như muốn giết ta, ta chạy trốn tới địa phương nào đều khó thoát khỏi cái chết, giúp ta liên hệ Đao Mộc Kinh, chỉ cần hắn giúp ta giết Bao Thiên Tuế cùng Hạp Tử, ta đáp ứng hắn bất kỳ yêu cầu gì."

"Là. . ." Tên kia thủ hạ trong mắt lóe lên một tia buồn khổ, hiển nhiên hắn minh bạch Kinh Vũ Dao nói đáp ứng bất kỳ yêu cầu gì, bao quát trở thành cái kia làm người ta sợ hãi nam nhân độc chiếm.

"Tốt lắm, các người tiếp tục đi tìm hiểu tin tức." Kinh Vũ Dao làm ra quyết định này hiển nhiên hao phí không ít tinh thần, khố sở ngồi ở trên ghế.

"Là, cái này Tần Phong xử trí như thế nào? Tiểu thư, hiện tại Bao Thiên Tuế đối Tần Phong hận thấu xương, nếu như chúng ta nắm Tần Phong, liền có cơ hội tiếp cận Bao Thiên Tuế." Thủ hạ trong mắt lóe lên một tia tàn nhẫn, hiển kế nói: "Đến lúc đó không cần Đao Mộc Kinh, chúng ta đại khả năng nhân cơ hội giết chết Bao Thiên Tuế!"

"Vậy người cho là chúng ta còn có thể chạy thoát được tới sao?" Kinh Vũ Dao sắc mặt bất biến, mà là lạnh giọng hỏi.

Tên kia thủ hạ nhìn thoáng qua sau lưng hai người, trên mặt lướt một cái quyết tuyệt: "Chỉ cần có thể giết Bao Thiên Tuế là tiểu thư báo thù, chúng ta cam nguyện vừa chết."

Kinh Vũ Dao ánh mắt nhỏ hơi híp, nhìn 3 cái thủ hạ, trong ánh mắt bắn ra từng đạo tinh quang muốn xem xuyên ý định của bọn họ, 3 cái thủ hạ sắc mặt không đổi đứng ở nơi đó, kiên nhẫn cùng đợi tiểu thư tự một câu nói.

"Chuyện này sẽ lo lắng." Kinh Vũ Dao nói ra 1 cái làm trên lầu Tần Phong

cực kỳ buồn bực trả lời: "Nếu như Đoan Mộc Kinh thất bại, vậy cũng chỉ có thể như thế, con là các người, đồng ý chết sao?"

"Tiểu thư yên tâm, chúng ta mệnh đều là lão gia cho, chỉ cần có thể là tiểu thư báo thù, chúng ta không chối từ!"

3 người miệng đồng thanh nói, trong giọng nói tràn đầy bình tĩnh dũng khí.

"Nãi nãi cái chân." Tần Phong thấp giọng mắng một câu.

Xem ra Kinh Vũ Dao sờ dĩ vào ở tới nguyên nhân rất lớn liền là bởi vì mình là một tốt môi. Điều này làm cho Tần Phong rất thất vọng, nguyên vốn còn muốn thế nào ở chỗ này thay đổi cùng yêu nghiệt đường như tiểu học bạn học tâm lý lưu lại gọi ẩn tượng tốt đây, kết quả 1 cái Trung cấp sát thủ liền sợ nàng dĩ nhiên định đem bản thân bán đi.

Tần linh còn lại là che miệng len lén cười, đại nháy mắt một cái nháy mắt cực kỳ đáng yêu: "Ca ca, người tốt thất bại, người ta mỹ nữ cũng là người tiểu học bạn học đây, đều phải người đi chết đây."

Tần Phong hừ một tiếng, tại lộ trên đài bồn hoa lên hái được một cái lá cây, đặt ở bên mép nhẹ nhàng thổi một cái, một trận bén nhọn thanh âm truyền ra ngoài, rất nhanh bên trong biệt thự Jieluo Si tru lên nhất thời truyền đến, Kinh Vũ Dao thoáng nhíu nhíu mày, phát phát tay, của nàng 3 cái thủ hạ lập tức là cấp tốc ly khai, rất nhanh thì tiêu thất tại trong màn đêm.

Sau đó Kinh Vũ Dao bất động thanh sắc trở lại bên trong biệt thự, Jieluo Si vẫn ở chỗ cũ điên cuồng hét lên đến, nhìn Kinh Vũ Dao ánh mắt đều có chút dã thú dã tính.

Kinh Vũ Dao lạnh lùng nhìn thoáng qua, hừ một tiếng, phát hiện phòng trong mấy người không có bị Jieluo Si đánh thức, thoáng thở dài một hơi, mới vừa trở lại trên lầu chuẩn bị trở về phòng của mình nghỉ ngơi, lại chợt nghe trong bóng tối truyền đến một tiếng thanh thúy đỉnh âm hưởng, nhất thời lại càng hoảng sợ

cảnh giác xoay người nhìn sang, lại thấy ở một bên Tần Phong trong miệng ngậm một điếu hương yên đang cười híp mắt nhìn mình: "Kinh bạn học còn chưa ngủ?"

"Ngủ cạn, vừa mới Jieluo Si kêu, cho nên đã tỉnh lại." Kinh Vũ Dao rất nhanh ổn định lại, cười duyên nói: "Tần bạn học lúc đó chẳng phải không có ngủ sao?"

"Ha ha, ai bảo hai ta là tiểu học bạn học, ta cũng ngủ cạn." Tần Phong cười híp mắt Lại nói, hai mắt hung hăng quét một vòng Kinh Vũ Dao chọc giận thân thể: "Đêm trường từ từ, kinh bạn học không bằng mời ta đi phòng người nhớ lại một chút đã qua làm sao a? Chúng ta khi còn bé khả năng có điểm hiểu lầm, cho cái cơ hội làm ta bổ thường người một chút."

Kinh Vũ Dao tâm lý mắng chửi Tần Phong quả thực chính là vương bát đản, không mặt mũi không da, bất quá ngoài miệng còn là cười duyên bất mãn nói: "Tần bạn học là đang nói ta lòng dạ hẹp hòi sao?"

"Nào dám." Tần Phong vừa nói vừa đi tiến lên đây, nói: "Ta nghĩ hai chúng ta trong lúc đó hiểu lầm có chút xấu hổ, mặc dù là kinh bạn học không quan tâm trong lòng ta có đâm a."

"Không cần." Kinh Vũ Dao mở ra gian phòng của mình cửa, quay đầu lại nhìn thoáng qua Tần Phong cười nói: "Còn có, ta không thích hút thuốc lá nam sinh a."

Phanh.

Tần Phong nhìn đóng chặt cửa phòng, bĩu môi.

Mẹ nó, còn nói mình không phải là lòng dạ hẹp hòi, cho người cơ hội người không còn dùng được.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 213: Đoan Mộc Công Tử

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 213: Đoan Mộc Công Tử

Đây là một nhà trang nhã quán cà phê.

Mạnh Chiêu Quân cười híp mắt nhìn ngời ở đối diện một thân không được tự nhiên Tần Phong, lúc này Tần Phong ăn mặc một thân âu phục giày da, đánh cà- vạt, hoạt thoát thoát 1 cái đô thị thành công thành phần tri thức trang sức, điều này làm cho Tần Phong cảm giác rất là khó chịu, kéo cà- vạt, có chút buồn bực nói: "Nhất định phải xuyên như thế chính thức sao? Ta lần trước mặc âu phục đeo caravat còn là một năm trước."

"Người chớ lộn xộn."

Mạnh Chiêu Quân làm được Tần Phong bên cạnh, bất mãn đánh rớt hăn đang chơi đùa cà- vạt móng vuốt, giúp hăn tự sửa, nói: "Người còn không biết xấu hổ nói, một đại nam nhân thậm chí ngay cả một bộ chính trang cũng không có, còn muốn hiện mua, một lát nữa nhi ba mẹ ta tới thời điểm người có thể chớ lộn xộn."

"Ta bình thường lại không xuyên đồ chơi này." Tần Phong trợn trừng mắt.

"Được rồi, trong nhà mới tới hai người lai lịch gì? Còn có, vì sao trước khi sẽ có người theo dõi chúng ta?" Mạnh Chiêu Quân chạy về nhà trong thời điểm, chỉ Tần Phong còn đang vù vù ngủ say, mà mấy người khác đã ra ngoài công tác, mặc dù không có nhìn thấy Tần linh cùng Kinh Vũ Dao, thế nhưng chỉ cần xem

một chút nàng liền biết trong nhà tiến vào hai vị tân phòng khách.

Thật vất vả đem Tần Phong từ trên giường làm đứng, mới ra tiểu khu Mạnh Chiêu Quân liền phát hiện có người theo dõi, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc.

Tần Phong sắc mặt đang đang, trầm giọng nói: "Ta gần nhất chọc chút phiền toái nhỏ. Đêm qua giết chết con trai của Bao Thiên Tuế Bao Ngôn, hiện tại Bao Thiên Tuế đang nghĩ ngợi làm ta bò đi gặp hắn đây."

Mạnh Chiêu Quân thất kinh, xinh đẹp tuyệt trần cau lại đến, sau đó lấy điện thoại di động ra, Tần Phong lại quăng đến nàng tự cấp Sở Sở gọi điện thoại, nghi ngờ hỏi: "Người làm gì thế?"

"Nói nhảm, dọn nhà." Mạnh Chiêu Quân bất mãn nói: "Người cái này đại lão gia ưa thích gây sự, tỷ muội hầu hạ không tưởng, Bao Thiên Tuế chính là một người điên, nếu như hắn tìm tới cửa ta và Sở Sở đều trốn không thoát liên quan, ta còn muốn vài ngày nữa an bình thời gian đây, chính người chọc sự chính người đi giải quyết."

"Ta dựa vào, người có thể hay không có điểm nghĩa khí?"

Tần Phong bất mãn kéo qua điện thoại di động của nàng, vỗ vào trên bàn, nghĩa phần điền ưng nói: "Các người làm tặc có đúng hay không liền ưa thích phong khăn xả hô? Ta bên này địch nhân đều muốn đã tìm tới cửa, người lại chỉ biết là thu thập rắc cút đi, lâm trận bỏ chạy là đáng xấu hổ, thua thiệt ta trả lại cho người giảm mấy tháng tiền thuê nhà, lo lắng người làm bao thuê bà, người dĩ nhiên sẽ như thế bỏ ta đi?"

"Đại lão gia, ta đem lời nói rõ một chút đi sao?" Mạnh Chiêu Quân tức thiếu chút nữa kia mới vừa châm tột cà phê hất tại Tần Phong trên mặt, nhìn thoáng qua bốn phía, thấp giọng nói: "Kia lần người đã xảy ra chuyện ta không giúp người chùi dít? Lần này sự chính người tìm, Đừng tạo nên ta a, còn có, ta là trộm, không phải là tên trộm, giống như là thích khách cùng sát thủ khác nhau,

căn bản thì không phải là một cấp bậc."

Chỉ là Mạnh Chiêu Quân Lại nói Lại nói lại phát hiện Tần Phong thẳng nhai này tựa hồ không có ở nghe, một đôi mắt chớp chớp nhìn bộ ngực của mình, còn thường thường gật đầu trang nghe hiểu, tức giận nhất thời là sắc mặt đỏ lên, nắm Tần Phong cái lỗ tai căn răng nghiêng lợi nói: "Lời nói của ta người nghe không nghe được?"

"Đau, đau, Đừng bóp." Tần Phong đau nhe răng nhếch miệng, Mạnh Chiêu Quân đây mới là buông ra hẳn, xem Tần Phong tại nơi xoa cái lỗ tai, rồi lại thấy mình mang đến vòng tai, bất đắc dĩ thở dài, quả nhiên là thiếu cái này oan gia, tức giận uống một ngụm cà phê, nói: "Cái đó và trong nhà mới tới 2 cái khách trọ quan hệ thế nào?"

"Có một là muội muội ta Tần linh, người trái lại không cần lo lắng nàng, người qua người được nói phóng nàng, muội muội ta từ nhỏ học tập mảnh khoé bịp người, nàng nói dối thời điểm chính cô ta đều có thể bị lừa gạt." Tần Phong đùa bỡn chén cà phê trong cái muôi, dặn dò: "Một người khác là Kinh Vũ Dao, là ta tiểu học bạn học, khi còn bé ta thường xuyên ép buộc nàng, hiện tại trưởng thành trở nên đẹp."

"Cho nên người hối hận? Đau lòng?" Mạnh Chiêu Quân cản lại lời của hẳn, nói ra Tần Phong bản chất.

Tần Phong ngượng ngùng cười cười, nói: "Việc này không cần người quan tâm, nàng giống như cùng Bao Thiên Tuế trong lúc đó có cái gì ân oán, nói chung hiện tại đang nghĩ ngợi đem ta bắt lại đưa đến Bao Thiên Tuế nơi nào đây, tại nhân cơ hội giết chết Bao Thiên Tuế."

"Hừ, cừu nhân của người không ít a." Mạnh Chiêu Quân giễu cợt nói.

Tần Phong mặt không đỏ tim không đập mạnh, đem cánh tay để Mạnh Chiêu Quân trên vai, cười hì hì nói: "Cho nên Chiêu Quân người không thể vứt bỏ ta a, ta đã an bài người bảo hộ Sở Sở cùng Tiểu Mộng, thế nhưng không chịu nổi Bao

Thiên Tuế thuộc hạ sát thủ đánh lén, cho nên người cái này đường đường Thiên tự số 1 đạo tặc nhất định phải giúp ta."

"Hừ."

Mạnh Chiêu Quân nhìn Tần Phong không cố kỵ chút nào đem vai để trên người mình, tiểu đỏ mặt lại hồng, sau đó ngồi ở đối diện, nhìn cợt nhả Tần Phong liền một trận vô lực: "Bao Thiên Tuế vì đạt được đến mục đích từ trước đến nay không từ thủ đoạn, hẳn có một thủ hạ kêu Hạt Tử, tại Hoa Hạ thế giới dưới đất lấy tàn nhẫn nổi tiếng, thích nhất làm trò người mặt giết chết người bị hại thân nhân, hơn nữa nghe đồn Bao Thiên Tuế thuộc hạ còn có một cái ảnh tử sát thủ, thực lực sâu không lường được. Người có hay không tại hãy nghe ta nói?"

Lúc này Tần Phong đang nhìn đi vào cửa mấy người, thoáng híp mắt, Mạnh Chiêu Quân tâm lý tức giận, bất mãn nói lầm bầm: "Ta thật là kiếp trước thiếu nợ người." Tuy rằng bất mãn, nhưng vẫn là ngẩng đầu nhìn một chút là ai làm Tần Phong dờ đi lực chú ý.

Đã thấy tại cửa, đi tới người người, 4 nam một nữ, nữ nhân rất đẹp, tựa như đám anh túc hoa, Mạnh Chiêu Quân là nhận thức của nàng, Đông Nam chi hoa Hải Lăng Phi.

Mà ở Hải Lăng Phi bên người 4 người có Lữ Trung Dương cùng với Lữ Ngôn hai cha con, đồng thời còn có Lưu Phong cùng với 1 cái hai người cũng không nhận ra nam tử trẻ tuổi, nam tử tao nhã, da trắng noãn, duy nhất chọc người chú mục chính là là hãn cặp kia thon dài hai tay, quả thực so với nữ nhân còn muốn đẹp hơn 3 phần, tại rất nhiều người trong mắt hẳn có thể chính là bạch mã vương tử tốt nhất thuyết minh người, thế nhưng tại Tần Phong cùng Mạnh Chiêu Quân trong mắt, nhưng nhìn ra trên người hẳn cất giấu nguy hiểm cùng lệ khí.

Mấy người cũng chú ý tới Tần Phong hai người, Hải Lăng Phi thấy Tần

Phong ánh mắt ân cần, trong mắt lóe lên một tia nhu tình, khẽ lắc đầu một cái ý bảo bản thân vô sự, trái lại Lữ Trung Dương cùng Lữ Ngôn phụ tử 2 người trên mặt mang một tia cừu hận.

"Lữ Trung Dương cùng Lữ Ngôn còn có tâm tình ở chỗ này uống cà phê?" Mạnh Chiêu Quân thoáng nhíu nhíu mày, thấp giọng hỏi: "Người không phải nói sẽ đối Lữ thị châu bảo hạ thủ sao? Vì sao còn sẽ xuất hiện ở nơi này?"

"Ta thiếu chút nữa đã quên rồi việc này." Tần Phong cau mày, nói: "Bất quá Tô Yên làm việc ta là yên tâm, có thể xuất hiện trì hoãn. Bất quá cái này Lưu Phong ánh mắt gì? Muốn đem ta giết dường như, ta nói người còn không có cùng hãn phỉ sạch quan hệ? Ta đều nhanh ghen tị."

"Tới địa ngục đi."

Mạnh Chiêu Quân cười duyên vươn tay tại Tần Phong trên trán đâm một chút, cái này thân mật cử động làm Lưu Phong nhìn càng hai mắt phun Hỏa, hận không thể hiện tại liền đem Tần Phong cho bằm ra trăm mảnh, đứng ở Lưu Phong bên người công tử ca mỉm cười, bất quá khi hãn thấy Mạnh Chiêu Quân sau khi, trong ánh mắt toát ra lướt một cái mãnh liệt chiếm giữ **, dẫn động hai tay đều ở đây nhỏ nhẹ run trong, khóe miệng treo lên 1 cái quỷ dị độ cung, tựa hồ Mạnh Chiêu Quân đã là một cái nhỏ cừu con thông thường mặc cho hãn xâm lược.

"Thật đáng ghét ánh mắt." Mạnh Chiêu Quân giữa hai lông mày hiện lên một tia không hài lòng.

Tần Phong cười lạnh một tiếng, bất quá phát phát tay, nói: "Lăng Phi, qua đây."

Hải Lăng Phi đi lên trước tới, ngồi ở Tần Phong bên cạnh, nhìn thoáng qua Mạnh Chiêu Quân, trong mắt lóe lên một chút âm đạm, ngoài miệng lại ôn nhu hỏi: "Đây là bạn gái người?"

"Có phải thế không." Mạnh Chiêu Quân bận tâm lắc đầu, nàng nhưng nhìn ra Tần Phong cùng Hải Lăng Phi trong lúc đó về điểm này ánh mắt giao lưu, âm thầm trừng mắt một cái trêu hoa gheo nguyệt Tần Phong, chỉ là còn chưa kịp nói chuyện, Lữ Trung Dương 4 người cũng đi lên trước tới, lão hồ ly vẫn là một bộ thương nhân sắc mặt, cười ánh mắt mau híp lại thành một đường may, hoàn toàn đã quên bản thân thiếu chút nữa bị Tần Phong làm mất mạng, nhìn thoáng qua Hải Lăng Phi, cười nói: "Tần tiên sinh quả thật thanh nhàn, như thế trước kia liền bồi bạn gái uống cà phê?"

Nói bóng gió không rõ mà rõ, người Hải Lăng Phi tại như thế nào cùng Tần Phong thông đồng, hẳn cũng là có phụ chi phụ.

Lão gia hỏa này nhưng không có chú ý tới Lưu Phong càng ngày càng hăng giọng sắc mặt.

Nhìn Hải Lăng Phi càng ngày càng ánh mắt buồn bã, Mạnh Chiêu Quân cười nói: "Hải tiểu thư không nên hiểu lầm, Tần Phong ở chỗ này là giúp ta chiếu cố mà thôi."

"A." Nghe xong Mạnh Chiêu Quân giải thích, Hải Lăng Phi trong mắt chậm rãi khôi phục thần thái.

"Lữ tiên sinh cũng đủ có thể rồi rãnh, nghe nói người gần nhất phát đại tài, thế nào? Trăm bận trong tranh thủ tới uống chút cà phê?" Tần Phong tự tiểu phi tiểu nói: "Ta khuyên người còn là về sớm một chút kiếm tiền tốt, vạn nhất ngày nào đó đã chết, tiền không kiếm đủ vậy nhiều đáng tiếc."

"Hừ, Tần Phong người cũng liền miệng tiện gọi, ta xem người còn có cái gì." Lữ Ngôn cười nhạt nói.

Tần Phong nhún vai, cười nói: "Ta có người không có như vậy là đủ rồi, bất quá người và Lưu Phong còn có lòng thanh thản đi ra, a, đã quên nói cho các người biết, Herault Wells đã tìm được luật sư, tin tưởng ngày mai các người là có thể nhận được pháp viện truyền đơn, hắc hắc, sẽ không cản trở các người kiếm

tiền ah?"

Lữ Trung Dương sắc mặt một hắc, lúc đầu hấn thế nhưng cùng Tần Phong làm tốt thỏa hiệp, hấn không uy hiếp Hải Lăng Phi, Tần Phong cũng tuyệt đối không thể cầm vẽ sự tình nói sự, thế nhưng hiện tại Hải Lăng Phi ảnh chụp lại bị người đánh cắp sạch sẽ, Tần Phong lấy chuyện này đi ra lại làm cho trong lòng hấn không khỏi sốt ruột chỉ chốc lát, nhưng rất nhanh ánh mắt của hấn đặt ở bên cạnh công tử kia ca trên người, nhất là thấy công tử ca ánh mắt tại Hải Lăng Phi cùng Mạnh Chiêu Quân trên người qua lại chuyển đổi sau, cười nói: "Đoan Mộc Công Tử, không có ý tứ làm ngài chê cười."

"Vô phương."

Đoan Mộc Công Tử khoát tay áo, nhìn thoáng qua Tần Phong, trong mắt lóe lên một tia hứng thú, nói: "Đây là làm quý công tử cùng Lăng Phi ly hôn Tần Phong?"

"Không sai, đúng là hấn." Lữ Trung Dương rất có nhắm vào tính nói: "Đoan Mộc Công Tử, người muốn mua tự Phi hạch tập đoàn, sợ rằng cái này Tần tiên sinh có thể sẽ không đồng ý đây."

Tần Phong nhíu nhíu mày, kia Đoan Mộc Công Tử cũng cười ha ha một tiếng: "Ta Đoan Mộc Hải ý nghĩ, còn thật không có người có thể ngăn, còn nữa nói Phi hạch tập đoàn không phải là người Lữ thị châu bảo cổ phần khống chế sao? Thế nào? Người nghĩ bán còn cần người khác đồng ý không?"

"Tự nhiên không cần." Lữ Trung Dương thấp giọng cười nói.

Hải Lăng Phi sắc mặt càng ngày càng khó coi, mà lúc này Tần Phong máy di động bỗng nhiên vang lên, phát hiện là Tô Yên đánh tới, chuyển được sau liền nghe được Tô Yên nói: "Điều động tiền bạc thời điểm xuất hiện chuyển khoản trì hoãn, 2 10 phút sau khi sẽ chính thức bắt đầu."

"Tốt."

Cúp điện thoại, Tần Phong nắm Hải Lăng Phi tay, cười nói: "Đã có một nửa là Lữ thị châu bảo cố phần khống chế, hãn muốn bán người cũng ngăn không được, làm hãn cảm ah, quay đầu lại ta đưa một mình người lớn hơn."

Nhìn Tần Phong ánh mắt, Hải Lăng Phi ủy khuất gật đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 214: Ác Hữu Ác Báo

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 214: Ác hữu ác báo

Phi hạc công ty là Hải Thụy Tường tâm huyết, lúc đầu bởi vì Lữ Hạc giả nhân giả nghĩa cứu tế, Hải Thụy Tường thậm chí đem con gái của mình gả đi ra ngoài, hôm nay phi hạc công ty gần thay tên đổi tính, Hải Lăng Phi trong lòng nhiều ít có chút khổ sở cùng bất đắc dĩ.

Nói không nở bỏ đó là giả, Lữ gia thực sự khinh người quá đáng. Hôm nay nghe nói Tần Phong nói, trong lòng ủy khuất vẫn phải có.

"Lữ tiên sinh còn xử ở chỗ này làm gì?" Tần Phong chưa từng có nhiều giải thích cái gì, nhìn thoáng qua Lữ Trung Dương mấy người, cười lạnh nói: "Cho các người cơ hội các người không còn dùng được, ta xem người còn là mau chóng đi tìm cái luật sư ah, Herault Wells muốn cáo người, hắc hắc, đây chính là quốc tế đại tin tức. Để tránh khỏi tại ảnh hưởng Lữ tiên sinh kiếm tiền."

Lữ Trung Dương biến sắc, trầm giọng rầm trời: "Tần Phong, người đừng quên giữa chúng ta hiệp ước."

"A?" Tần Phong nghiêng ngẫm cười, hỏi ngược lại: "Không biết cái gì hiệp ước?"

"Người lẽ nào sẽ không sợ ta lúc đầu nói sao?" Lữ Trung Dương sắc mặt âm trầm, bản thân vì lần này Hợp Tác có thể coi như là đập nồi bán sắt, hẳn cũng không muốn tại đây khẩn yếu máu chốt lên Tần Phong bỗng nhiên nhảy nhót đi

ra cho mình một đao tử, một khi xảy ra chuyện không may quả nhiên là bồi vốn gốc không về.

Tần Phong buồn cười nhìn Lữ Trung Dương, uống một ngụm cà phê, tùy ý cười nói: "Không phải là ta nói người Lữ Trung Dương là một ngốc b, người nói người ở đây hù ai đó? Bản thân tình huống gì bản thân không biết sao?"

Lữ Trung Dương toàn thân 1 cái né tránh, nhìn Tần Phong tùy ý hình dạng, tâm lý cũng hiện lên mấy ý niệm, chẳng lẽ Hải Lăng Phi những hình kia mất đều là người kia làm? Nhìn thoáng qua Hải Lăng Phi, Lữ Trung Dương cười lạnh một tiếng, nói: "Ta xem Tần tiên sinh còn là chú ý một chút tương đối khá, hiện ở nơi này thế đạo 3 người thành hồ, vạn nhất có lời đồn đãi gì chuyện nhằm truyền đi, tổn thất ít tiền không coi vào đâu, danh tiếng không có đã có thể mất ráo, nhất là đối nữ nhân mà nói."

Hải Lăng Phi tức giận run, nhìn Lữ Trung Dương đối trá sắc mặt hận không thể một cái tát phiến đi qua.

"Ha ha, Lữ tiên sinh tại sao phải như thế phát cáu, lưỡng bại câu thương cũng không phải là phong cách của người." Đoan Mộc Hải ngồi xuống, nhìn Tần Phong ánh mắt nghiền ngẫm không gì sánh được, cười nói: "Tần Phong đúng không? Tại hạ Bắc Dương Đoan Mộc Hải, Tiểu Tiểu thanh danh. . ."

"Không có ý tứ, người muốn cho ta nói cừu ngưỡng đại danh lộ vẻ quá mức đối trá, bởi vì ta căn bản chưa từng nghe qua tên của người." Tần Phong lộ ra 1 cái xin lỗi đáng tươi cười tới: "Thế nhưng con người của ta lại giả tạo, cho nên ta chỉ có thể nói, ta thật chưa từng nghe qua tên của người."

Đoan Mộc Hải trong mắt lóe lên một tia lệ khí, điều này làm cho Lữ Trung Dương không khỏi lộ ra 1 cái nụ cười như ý, trước mắt Đoan Mộc Hải đừng xem một bộ công tử văn nhã túi da, chung quy cũng bất quá là một người cận bã mà thôi.

"Tốt, tốt."

Đoan Mộc Hải biến mất trong mắt lệ khí, không nhẹ không nặng hừ một tiếng, thân nhiên nói: "Vậy người bây giờ nghe qua ah? Cho ta Đoan Mộc Hải 1 cái mặt mũi, ta xem bức họa kia chuyện tình cứ định như vậy đi."

"Ta nói ta không biết người, ta tại sao phải cho người mặt mũi?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Đoan Mộc Hải sắc mặt dần dần trầm xuống, một tay để trên bàn, ngón tay có tiết tấu gõ mặt bàn, nhìn trước mặt Tần Phong, ánh mắt bộc phát nghiền ngẫm, đã thật lâu không ai cảm như vậy đứng ở trước mặt của mình nói như vậy bảo, Hải Lăng Phi bị ánh mắt của hắn nhìn tâm lý bồn chồn, cẩn thận lôi kéo Tần Phong, Tần Phong chỉ là cười híp mắt cầm ngược ở tay nàng.

"Xem ra ta Đoan Mộc Hải đại danh xa xa không có Lữ tiên sinh nói như vậy." Đoan Mộc Hải tự tiểu phi tiểu.

"Đoan Mộc Công Tử có thể đừng nói như vậy." Trái lại Lưu Phong hơi híp cặp mắt, nhìn Tần Phong trong mắt lại phần nộ cũng có cười nhạt cùng trào phúng, nói: "Có ít người kiến thức sẽ luôn để cho người hồng mất, nếu như không phải là phải cùng những người này tích cực, đó không phải là tìm cho mình không được tự nhiên sao?"

Mạnh Chiêu Quân cau mày nhìn thoáng qua Lưu Phong, Lưu Phong lại hoàn toàn không thấy được, hai mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, các loại mặt trái tâm tình hỗn hợp.

"Vậy cũng được." Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Không kiến thức luôn cho là mình danh tiếng có bao nhiêu rộng, ngã đầu tới cũng chỉ thường thôi mà thôi."

Ba.

Đoan Mộc Hải thon dài hai tay vỗ vào trên bàn, tà mị trong ánh mắt của càng lệ khí ngang dọc, cười lạnh nói: "Người là đang nói ta sao?"

"Người cho rằng là, vậy được rồi."

Tần Phong cười ngượng tại trên ghế, trong tay thường thức đến cà phê chìa khóa, tùy ý nói.

"Xem ra người là không để cho ta mặt mũi này, tốt, ta Đoan Mộc Hải ngay cả không lăn lộn ra cái trò tới, thế nhưng có mặt mũi thấy ta đều phải cho ta mấy phần mặt mũi." Đoan Mộc Hải âm đo đo cười nói: "Ta Đoan Mộc Hải ưa thích làm người biết thanh danh của ta, bất luận dùng bất kỳ thủ đoạn gì."

"Mặt mũi của người giá trị 7 nghìn vạn USD sao?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Khiến so mạng của người đáng giá."

Đoan Mộc Hải chớp chớp nhìn Tần Phong, chỉ là xem Tần Phong như trước tùy ý dáng dấp, bị coi thường biến thái tâm tư lại là quấy phá, hai tay thoáng néo néo, gân xanh từng cây một bạo khởi tới: "Người bắt được tiền, ta nói người mất mạng hoa, người chính là mất mạng hoa, hiện tại ta cho người một cái cơ hội cuối cùng, cho ta 1 cái mặt mũi người là bằng hữu ta, không nể mặt ta, ta sẽ để ta biết toàn bộ thủ đoạn cho người xin ta cho người cho ta mặt mũi cơ hội."

Tần Phong nhìn hẩn một cái. Uống một ngụm cà phê, Mạnh Chiêu Quân bất động thanh sắc, nàng tuy rằng không biết Tần Phong thân phận chân chính, nhưng là tuyệt đối biết Đoan Mộc Hải đây là đang sà rà, mà Hải Lăng Phi cũng nắm thật chắc Tần Phong tay, chờ Tần Phong nhìn qua sau, lo lắng nhìn hẩn, trong lòng lại có một tia khổ sở cùng bi ai.

Chung quy mà nói, bản thân trở thành bọn họ truy đuổi lợi ích 1 cái Trù Mã mà thôi.

Mà lúc này, bỗng nhiên có mấy người cảnh sát đi đến, thấy đứng ở một bên Lữ Ngôn cùng Lưu Phong sau khi, sắc mặt ngưng trọng đi lên trước, một người trong đó xuất ra một phần bắt bố lệnh, nói: "Lưu Phong, Lữ Hạc, hiện tại có người trạng cáo các người kẻ khả nghi xảo trá vợ vét tài sản, xin theo chúng ta đi

một chuyến."

"Cái gì?"

Lữ Ngôn cùng Lưu Phong thất kinh, chỉ là bọn hắn còn chưa tới địa nhớ phản kháng đã bị mấy cảnh sát cho giam ở, Lữ Trung Dương sắc mặt đại biến, tức giận rầm trời: "Các người làm gì? Mau buông ra cho ta!"

"Xem ra Herault Wells đã động thủ, mặt mũi này ta là không có cơ hội cho người." Tần Phong cà phê trong tay chìa khóa bản ra, ở giữa tại Đoan Mộc Hải trên mặt, kia Đoan Mộc Hải Vốn dĩ tuần lãng gương mặt của chỉ chốc lát trầm xuống, lại là dữ tợn đáng sợ.

"Nên bắt đã bắt, không nên bắt 1 cái không thể trao." Tần Phong không để ý đến hắn làm như muốn ăn ánh mắt của người, quay đầu nhìn thoáng qua kia mấy cảnh sát, nói: "Còn không mang về? Tại đây khiến người ta nhìn cái gì?"

Mấy cảnh sát đã sớm là chú ý tới Tần Phong cái này đại ma đầu, chỉ là tuyến chọn tính không muốn cùng hắn có cái gì dính dáng, nghe xong Tần Phong nói, từng cái một cũng không đang do dự ép Lữ Ngôn cùng Lưu Phong liền rời đi, kia Lưu Phong giãy dụa xoay người lại, nhìn Tần Phong cùng Mạnh Chiêu Quân, Tần Phong lạnh lùng nói: "Lưu Phong, xem tại Chiêu Quân mặt mũi ta không ít cho người cơ hội, người đã tuyến chọn cùng Lữ gia thông đồng làm bậy, vậy sẽ phải nỗ lực tương ứng đại giới."

"Tần Phong, người khinh người quá đáng!"

Lữ Trung Dương trơ mắt nhìn con trai của mình bị nắm, nổi giận đùng đùng nhìn Tần Phong, nhưng trong lòng thì thật chắc nịch, tuyệt đối không thể bởi vì chuyện này làm trễ nãi cùng Thiên Lam Tập Đoàn Hợp Tác, nếu không toàn bộ chuẩn bị đều phải nước chảy về biển đông.

"Khinh người quá đáng không phải là ta Tần Phong, mà là người." Tần Phong nhàn nhạt đáp lại nói: "Con trai người làm hại ta họa không có, người cái

này làm cha không chỉ có không bồi thường, còn lại nhiều lần nhắm vào ta, khi dễ Hải Lăng Phi, ta muốn nuốt được khẩu khí này mới là lạ. Có đúng hay không tại mẩu chốt lên bị người chọc dao nhỏ cảm giác không dễ chịu? Ha hả, lúc đầu ta phòng ở bị đốt thời điểm, người nào đó tựa hồ nói mát nói không ít."

"Người sẽ không sợ Hải Lăng Phi danh dự quét rác sao?" Lữ Trung Dương nín một ngụm tức giận, cắn răng nghiêng lợi thấp giọng râm rôi.

Hải Lăng Phi sắc mặt căng thẳng, nhưng sau đó lại lại lắc đầu, nhìn Tần Phong, nghĩ thầm làm cái này oan gia xả giận, bản thân tổn thất điểm danh thanh có thể làm sao? Dù sao cũng cái thành phố này đã chán ghét, sớm muộn phải ly khai.

Tần Phong nhún vai, buồn cười nói: "Người thật đúng là có mặt nói như thế nắm chắc tức, đứng nói chuyện, cẩn thận đau thắt lưng."

Lữ Trung Dương tức giận kịch liệt thở dốc vài hơi, nhìn Tần Phong cùng Hải Lăng Phi ánh mắt cũng là càng ngày càng tối tăm, đang muốn nói cái gì đó, điện thoại di động bỗng nhiên vang lên, hần nhú nhú mày lấy điện thoại cầm tay ra, chỉ là thấy hiển kỳ bình lên số điện thoại di động sau khi, thân thể không tự chủ được run run một chút, Tần Phong hừ một tiếng, quay mặt lại nhìn đặng đặng sát khí đang nhìn mình Đao Mộc Hải, thản nhiên nói: "Đao Mộc Công Tử đúng không, người đã tố cáo, cũng bắt, người có đúng hay không cũng nên đi? Nếu như người nghĩ tìm về mặt mũi, ta khuyên người bây giờ Đừng quyết định, bởi vì người đánh không lại ta."

Đơn giản vũ lực uy hiếp, làm Đao Mộc Hải sắc mặt cực độ âm trầm, nhưng nhìn xem Tần Phong thân thể đang nhìn xem bản thân, chính xác không phải là đối thủ của hắn.

"Ta Đao Mộc Hải thật lâu không có bị qua loại khiêu khích này." Đao Mộc Hải trên mặt bài trừ 1 cái nụ cười dữ tợn tới: "Tần Phong, ta không phải không thừa nhận người rất to gan, xem ra người nhất định phải biết."

Mà lúc này, một tiếng lạch cạch thanh truyền đến, đem Đoan Mộc Hải nói trở nên cắt đứt, mấy người đồng thời nhìn sang, lại phát hiện Lữ Trung Dương lúc này sắc mặt xám trắng, toàn thân kịch liệt run trong, tựa hồ tùy thời cũng có thể quất tới, cũng không biết bao lâu, hẳn mới là hít sâu một hơi đem mình bởi vì sợ hãi mà tại run rẩy kịch liệt trái tim ổn định lại.

Hải Lăng Phi nghi ngờ nhìn thoáng qua Tần Phong, không hiểu hỏi: "Hắn làm sao vậy?"

"Lữ Trung Dương là một thuần túy lòng dạ hiểm độc thương nhân, hẳn cũng chỉ có thường tiền mới có thể như vậy." Mạnh Chiêu Quân liếc mắt một cái, thản nhiên nói: "Thượng Thiên sẽ không vòng qua bất kỳ một cái nào người xấu, đã làm sai chuyện liền phải bị nghiêm phạt."

Hải Lăng Phi tuy rằng không rõ có chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn Lữ Trung Dương biểu tình, cuối cùng là ra một cái trong lòng ác khí, ngấm lại trước đó không lâu ba ba của mình lúc đó chẳng phải bị người kia tức thiếu chút nữa bệnh cũ tái phát sao?

Đoan Mộc Hải âm trầm nhìn Lữ Trung Dương, xem Lữ Trung Dương run run cũng nói mà nói, giận không chỗ phát tiết, tại Tần Phong ở đây đã là liên tiếp hai ba kinh ngạc, tên đáng chết này hiện tại bộ dáng này chẳng lẽ là muốn cho lão tử tại mặt mặt sao? Lập tức là lạnh giọng rầm trời: "Lữ Trung Dương, chuyện gì xảy ra?"

"Chúng ta nói chuyện riêng một chút."

Lữ Trung Dương mặc dù không cách nào khống chế thanh tuyến trong run, nhưng rất nhanh ổn định lại sao, nhìn Đoan Mộc Hải nghĩ đây là trước mắt duy nhất một cứu mạng cơ hội.

Đoan Mộc Hải nhíu nhíu mày, trừng mắt một cái Tần Phong sau khi liền mang theo Lữ Trung Dương vội vã ly khai, Mạnh Chiêu Quân lúc này liếc một cái Tần Phong, nói: "Người và cái này Đoan Mộc Hải xích mích thật không có gì

sao?"

"Sợ cái gì, phỏng chừng không lâu sau còn phải chọn 1 cái tính họ Đoàn Mộc, không quan tâm nhiều một cái." Tần Phong bĩu môi khinh thường, sau đó cười híp mắt nhìn Hải Lăng Phi, cười nói: "Lăng Phi, người về nhà trước nghỉ ngơi, Lữ Trung Dương bây giờ là vô tâm tình nhớ thương chuyện của người, kế tiếp liền giao cho ta ah, yên tâm, chỉ cần là của người, ta liền tuyệt đối sẽ không cho phép có người nhúng chàm."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 215: Cho Cha Con Bọn Họ Gặp Mặt

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 215: Làm cha con bọn họ gặp mặt

Nam Thiên tiêu khiển cao ốc một gian căn hộ trong.

Chuông điện thoại di động không ngừng vang lên, Lữ Hạc mơ mơ màng màng mở hai mắt ra, thấy trắng bóng một mảnh tại trước mắt không ngừng lúc ẩn lúc hiện, nhin không được néo néo mi tâm, đêm qua hẳn uống nhiều rượu, cùng hai nữ nhân điên cuồng trên giường chiến đấu tiêu hao tuyệt đại thể lực cùng tinh lực, sáng sớm hôm nay tỉnh lại, cảm giác một trận đau đầu muốn nứt ra.

Tiếng chuông sáo hẳn tánh khí nóng nảy đứng, mơ mơ màng màng vươn tay đưa qua điện thoại di động nhìn cũng không nhìn liền ngã văng ra ngoài, lạch cạch một tiếng, điện thoại di động bị té nát bấy.

Hắn nhất thời cảm giác toàn bộ thể giới đều tốt tựa như yên tĩnh lại.

Hài lòng nằm xuống tới, đẩy một cái hai nữ nhân bên cạnh, hét lên: "Bắt đi."

Bị đánh thức hai nữ nhân mơ hồ trong ngãng đầu lên, nhu liệu nhu có chút xoắn xếch tóc, 3 người trong lúc đó thẳng thắn thành khẩn gặp lại không chút nào lúng túng cảm giác, hai nữ nhân nhìn lẫn nhau một cái, nhộn nhịp đứng dậy bắt đầu mặc quần áo vào tới, Lữ Hạc trên mặt hiện lên không hài lòng, rầm trời: "Qua đây cho ta xoa bóp đầu, bản thiếu gia đau đầu."

Hai nữ nhân trong mắt đều hiện lên một tia không thềm, hôm nay đã là ngày cuối cùng, đùa giỡn phần đã xong xuôi mọi việc, bọn họ có thể lĩnh mình phiến thù triệt để ly khai cái phế vật này.

"Đại thiếu gia muốn tìm bốp đầu phải đi tìm người khác ah." Cái kia 3 tuyến tiểu minh tinh ăn mặc y phục, tràn đầy khinh thường nói: "Ta còn làm việc."

"Công tác? Công tác của người chính là bồi bản thiếu gia, bản thiếu gia cho người làm gì người thì phải làm gì." Lữ Hạc trong mắt hiện lên một tia dữ tợn, tiến lên sẽ nhào qua, thế nhưng nữ nhân đứng dậy tránh khỏi, vẻ mặt khinh thường xoay người, cười nhạt: "Người làm ta làm gì liền làm gì? Người cho là người là ai?"

"Ta Đệt, người cái thói kỹ nữ không phải là muốn tiền sao?"

Lữ Hạc thấy nữ nhân thái độ chuyển biến, tức giận phôi đều nhanh muốn nổ tung, mấy ngày nay hãn thế nhưng hưởng thụ Hoàng Đế đãi ngộ, đưa qua y phục của mình móc ra một xấp tiền đập vào trên người nữ nhân, cả tiếng mắng: "Tiền? Lão tử là có tiền, tiền sẽ là của người cha, của người mẹ, bản thiếu gia cho người làm gì người thì phải làm gì, bởi vì bản thiếu gia có tiền!"

Ba.

3 tuyến tiểu minh tinh buồn bực nhìn phách lối Lữ Hạc, một cái tát quạt đi tới.

Lữ Hạc hoàn toàn bị tỉnh mộng, bụm mặt không thể tin nhìn người nữ nhân này, trong miệng còn tự lầm bầm mắng: "Người cái thói kỹ nữ, người dám đánh ta? Con mẹ nó người dám đánh ta?"

Nhìn Lữ Hạc đờ đẫn biểu tình, Hà Linh Yến trong mắt lóe lên một tia không thềm, cho tới bây giờ còn không có tỉnh ngộ lại, cái này Lữ Hạc đầu óc quả nhiên là não tàn có thể. Bất quá nàng không có biểu hiện lộ quá nhiều tâm tình, mà là thu thập đồ đạc của mình rời khỏi phòng, vạn nhất Lữ gia Đông Sơn tái

khởi đây? Tuy rằng thoát nhìn Nam Hoa Bang mấy vị tựa hồ là muốn đem Lữ Hạc gài bẫy trong vực sâu đi, thế nhưng vạn nhất đây?

"Hừ." Tiểu minh tinh nhìn Lữ Hạc kia kẻ ngu si vậy biểu tình, không che giấu chút nào hừ lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua Lữ Hạc sạch trần trụi phía dưới, nhin không được giấu cợt nói: "Ngân thương ngọn nến đầu, người cho là lão nương không biết người ăn nhiều ít thuốc? Coi như là uống thuốc ngay cả cũng không làm lão nương thoải mái đến, ta xem người đi chết quên đi."

Sau khi nói xong, tiểu minh tinh đưa qua túi của mình nghênh ngang ly khai.

Nghe lời của nàng, Lữ Hạc trên mặt dần dần dữ tợn, Vốn dĩ tái nhợt phù phiếm sắc mặt sung huyết liền đỏ bừng không gì sánh được, vừa định muốn xông lên, ngoài phòng Phương Hà cười híp mắt dẫn một đám người đi đến, đoàn người nhìn Lữ Hạc kia hoa sinh đậu bĩu môi khinh thường, bất quá Phương Hà tốt cuộc là đối trá, tiến lên cười nói: "Lữ thiếu gia làm sao vậy?"

"Mẹ nó, cái kia thối kỹ nữ dám đánh ta!" Lữ Hạc tức giận mắng: "Các người ăn cơm khô sao? Đem nàng mang cho ta qua đây!"

Phương Hà không thèm để ý chút nào khoát tay áo, đưa qua bầy ở một bên y phục đưa cho Lữ Hạc, Lữ Hạc buồn bực ăn mặc y phục, trong miệng tiếp tục mắng: "Đệt, thối kỹ nữ, Phương Hà, người còn đứng ở chỗ này làm gì? Nhanh lên một chút đem nàng cho ta năm tới!"

"Lữ thiếu gia." Phương Hà cười híp mắt đốt một khóa hương yên, cười nói: "Ta cũng vậy muốn cho người bắt qua đây, thế nhưng ngài hôm qua cái thiếu tiền có đúng hay không trước cho còn lên? Mấy ca cũng đều là chờ ăn cơm, dù sao. . ."

"Mẹ nó, người cho là lão tử không có tiền phải không?" Lữ Hạc tức giận không ngừng, móc ra một chén chi phiếu kẹp, hừ một tiếng, mắng: "Một đám thấy tiền sáng mắt phế vật, cho các người bàn bạc chính sự đều làm không lanh lệ, nói, bao nhiêu tiền."

Lữ Hạc cầm bút, sẽ chờ Phương Hà nói một con số, hấn vung tay lên viết xong sau khi đem chi phiếu nện ở Phương Hà trên mặt, chẳng qua là khi hấn nghe được Phương Hà báo đi ra ngoài chữ số sau khi, trong đầu nhất thời trống rỗng, Vốn dĩ gương mặt đỏ bừng trong nháy mắt thay đổi tái nhợt không gì sánh được, run rẩy hỏi: "Nhiều ít?"

"Tổng cộng một ức 4 ngàn năm trăm vạn."

Phương Hà lộ vẻ rất có kiên trì, đối tiền hấn luôn luôn rất có kiên trì, nhìn ngây người Lữ Hạc, cười hỏi: "Lữ thiếu gia?"

"Không có khả năng, không có khả năng nhiều như vậy."

Lữ Hạc hiển nhiên không muốn thừa nhận phần này giá trên trời thiếu nợ, thế nhưng làm Phương Hà xuất ra có hấn kí tên các loại giấy nợ sau, sắc mặt bộc phát tái nhợt, tựa như một trương giấy trắng một dạng, thân thể lão đảo lui về phía sau hai bước, hấn biết những thứ này đều là thực sự, hấn cũng biết cái này giấy nợ không cụ bị bất kỳ pháp luật hiệu suất, tại có chút trình độ đi lên nói mình có thể không tiếp thu, thế nhưng hấn hiểu hơn, hấn không dám.

"Lữ thiếu gia thân thể không thoải mái sao?" Phương Hà hừ một tiếng, nhưng là cười nói: "Ta xem ta người dẫn người đi nhìn thầy thuốc ah, Đừng mệ muốn chết rồi thân thể, không thì chúng ta một việc huynh đệ tiền cơm có thể sẽ không có manh mối."

Lại nói, Phương Hà phất phất tay, hấn mấy tên thủ hạ đi lên trước tới, Lữ Hạc còn là kinh sợ muốn làm cái này giẫy dụa, thế nhưng mấy cái này Nam Hoa Bang thành viên đối Lữ Hạc mấy ngày nay tác uy tác phúc đã sớm là không kiên nhẫn, nếu không phải là Phương Hà cùng Mã Khôn một mực dặn dò, Lữ Hạc đoán chừng lúc này hấn là nằm ở trong bệnh viện, lúc này sự tình đã đối phó, bọn họ từng cái một nhe răng cười đi lên trước.

"Các người làm gì? Không phải là một ức sao?" Lữ Hạc nhìn vài người, tâm lý e ngại không gì sánh được, thế nhưng nghĩ đến nhà mình Lữ thị châu bảo gần

hoàn thành một lần chất bay vọt, dũng khí ngang lên, tiếng quát mắng: "Bản thiếu gia là có tiền."

"Ta biết Lữ thiếu gia có tiền, thế nhưng Lữ thiếu gia hiện tại sắc mặt thực sự khó coi." Phương Hà nhún vai, ngồi tại cái ghế một bên lên tùy ý cười nói: "Hơn nữa hơn một ức đối chúng ta mà nói thế nhưng cái không nhỏ con số, Lữ thiếu gia tối hôm qua lên là sáng, nhưng là chúng ta thế nhưng siết lưng quần mang đây, cho nên Lữ thiếu gia còn là tạm thời trước ủy khuất một chút, chờ chúng ta bắt được tiền, Lữ thiếu gia muốn muốn giáo huấn lời của chúng ta chúng ta đều đem mặt đưa lên làm ngài kết."

Lại nói khoát tay chặn lại, mấy tên thủ hạ đem Lữ Hạc bao vây lại, Lữ Hạc sắc mặt đưa ngang một cái, tức giận nói: "Một đám ăn cây táo, rào cây sung gì đó, chờ ta bắt được tiền, xem ta như thế nào giáo huấn bọn người."

Bất quá Phương Hà mấy tên thủ hạ đã không nhịn được, trực tiếp đem Lữ Hạc bị giam giữ đi ra ngoài.

Phương Hà cười híp mắt đứng dậy, nhặt lên bị Lữ Hạc rơi phá máy di động lấy được buồng vệ sinh vứt xuống bồn cầu trong, sau đó đào ra điện thoại di động của mình cho Tần Phong gọi điện thoại: "Tần thiếu, sự tình đã làm xong. Lữ Hạc kia ngốc b bây giờ còn cho rằng Lữ thị châu bảo đáng giá đây, ngài thế nhưng không biết, trước khi ta thế nhưng nhìn chăm chăm vào tài chính trang web đổi mới đây, thấy tin tức sau ta đây trái tim nhỏ."

"Đừng cho ta nói của người thiếu nữ tâm." Tần Phong bất mãn nói: "Toàn bộ theo kế hoạch tiến hành, Lữ Hạc không đầu óc sợ chết, hơi chút dùng chút thủ đoạn là có thể đem trong tay hãn công ty cổ phần lấy xuống, gần nhất làm người của các người đều yên tĩnh gọi."

Quán cà phê buồng vệ sinh bồn rửa tay trước Tần Phong cúp điện thoại, nhìn mình trong gương, trên mặt mang lên 1 cái dáng tươi cười, hẳn là thật muốn nhìn một chút làm Lữ Trung Dương có biết mình cái này phá sản nhi tử chiến quả sau

biểu tình, ngấm lại Tần Phong liền một trận buồn cười, bỗng nhiên hần cười mang theo một tia nguy hiểm. Xoay người hướng về mới vừa đi ra buồng vệ sinh 1 cái nam tử đạp một cước, lực lượng khổng lồ trực tiếp làm người kia đánh ngã tại trên tường.

Bước nhanh về phía trước, Tần Phong vươn tay bóp ở người kia cổ lôi vào trong phòng rửa tay, sau khi đóng kỹ cửa ném ra ngoài, cười lạnh nói: "Bao Thiên Tuế bọn họ thật đúng là vô khổng bất nhập."

"Biết ta là Bao Thiên Tuế bọn họ người còn dám động thủ, Tần Phong người là thật khờ hay là giả ngốc? Người cho là Lưu Linh 1 cái Nam Hoa Bang thực sự đảm bảo ở người? Ta cho người biết, chính là Lưu Linh, cũng phải bò đi cho Bao Thiên Tuế chuộc tội." Người kia sắc mặt ôm bụng, hít sâu một hơi, hung tợn nhìn chằm chằm Tần Phong: "Người nhất định phải chết."

Tần Phong thối hóp nước miếng, lôi kéo có chút không được tự nhiên cà- vạt, nói: "Nói, Bao Thiên Tuế lại truyền tới tin tức gì? Hôm qua cái làm ta bò đi gặp hần, hôm nay nói cái gì?"

"Hừ." Tên kia cười lạnh nói: "Bao Thiên Tuế nói, hần hiện tại rất sinh khí, hần biết người là từ nước ngoài mới vừa trở về không biết hần tức giận hậu quả, cho nên Bao Thiên Tuế hảo tâm tự cấp người một lần cơ hội, Tần Phong, người liền may mắn đi thôi, Bao Thiên Tuế rất ít làm cho cơ hội lần thứ hai, thế nhưng cơ hội lần thứ hai người nếu như còn không biết quý trọng mà nói, Bao Thiên Tuế không chỉ có muốn giết bên cạnh người mọi người, còn người nữa chết đi cha mẹ đều phải bị đào cho thái tử gia chôn cùng!"

"Đây là Bao Thiên Tuế nguyên thoại?" Tần Phong trên mặt cười nhạt dần dần thu liễm, chất phác không có tình cảm chút nào.

Nằm dưới đất gia hỏa cho là hần là sợ, đặc ý đứng dậy đi tới Tần Phong bên cạnh, khinh thường vươn tay tại trên bả vai hần đè, nói: "Ta cho người biết, Bao Thiên Tuế con nếu muốn biết, người từ nhỏ đến lớn tất cả mọi chuyện hần đều

có thể biết, người cho là người có thể trốn? Đừng nói người, chính là người nữ nhân bên người đều trốn không thoát! Phế vật, con mẹ nó người biết Bao Thiên Tuế là ai chẳng? Hãn muốn giết người, cùng bóp một con kiến một dạng."

Tần Phong nhìn hãn một cái, vươn tay nắm ngón tay của hãn dùng sức một bẻ đoạn, người kia đau thân thể nửa quỳ trên mặt đất, chỉ là cổ họng lại bị Tần Phong tay thật chắc bóp chặt, hô lên thanh nửa điểm âm hưởng tới.

"Người rất may mắn, ta vô ý giết Bao Ngôn, cho nên cũng không có ý định giết Bao Thiên Tuế." Tần Phong cười híp mắt nói: "Thế nhưng người hôm nay nhả nhủ nói, ta nghĩ ta có thể giết hãn, trở lại nói cho hãn biết, con hãn tại địa ngục thiếu cái lão tử quản giáo, 72 mấy giờ bên trong, ta thế tất làm hai cha con bọn họ gặp mặt."

Răng rắc.

Tay kia chỉ hoàn toàn gãy đoạn, người kia sắc mặt tăng cực độ đỏ bừng, miệng đóng mở đã đến cực hạn, chỉ là cổ họng kia cường đại ràng buộc làm hãn không cách nào hô hấp hò hét, đợi hãn bắt đầu liếc mắt, suýt nữa muốn tắt thở bỏ mình thời điểm, Tần Phong đưa hãn ném ra ngoài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 216: Lang Vương Âm Sát

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 216: Lang Vương âm sát

Tần Phong có điểm không cách nào tiếp thu sự thật trước mắt.

Lúc này Mạnh Chiêu Quân tại phụ thân của nàng trước mặt dĩ nhiên như cái khéo léo người vợ một dạng ngồi ở bên cạnh mình, ôm cánh tay của mình, cùng kia ngạo nhân bộ ngực nhỏ nhẹ ma sát, Tần Phong không dấu vết run lên cánh tay, cảm giác mềm nhũn một mảnh, trong lòng không khỏi một trận chập chờn, Mạnh Chiêu Quân khuôn mặt ửng đỏ, một tay khi hấn phần eo thịt mềm lên hung hăng ninh vụn.

Tần Phong đau thân thể sợ run cả người, ác hung hăng trợn mắt nhìn nàng liếc mắt, sau đó trong mắt hiện lên một tia nụ cười quý dị, tự nhiên mà vậy rút ra cánh tay đem Mạnh Chiêu Quân kéo đến trong ngực, không để ý tới không dám loạn động Mạnh Chiêu Quân, nhìn đối diện Mạnh Chiêu Quân cha mẹ, khẽ cười nói: "Bá phụ, không chuẩn bị ở chỗ này rất ở mấy ngày?"

"Ha ha, ta nếu như đổ thừa không đi người vợ chồng son còn không được phiền chết ta?" Phụ thân của Mạnh Chiêu Quân Mạnh Đức Dương là lão một đời Hải Quy, ngoại trừ tại nữ nhân hôn nhân đại sự phương diện cùng rất nhiều lão nhân 1 cái tâm tư bên ngoài, còn lại ngược lại cũng là mở ra rất nhiều, nhìn nữ nhi bị Tần Phong ôm vào trong ngực, Mạnh Đức Dương trên mặt cũng lộ ra 1 cái lão mang rất an ủi đáng tươi cười.

Muốn nói Tần Phong miệng cũng lưu loát, há miệng da ít nhất cũng là trải

qua thiên chuy bách luyện. Cùng Mạnh Đức Dương gặp mặt căn bản sao bao lâu liền trò chuyện cùng bạn vong niên dường như, càng đem việc trải qua của mình khoác lác làm Mạnh Chiêu Quân nghe mặt là càng ngày càng hồng, nhưng Tần Phong thối bất quá, 7 phần thật 3 phần hư, hấn lại mặt không đỏ tim không đập mạnh, rất dễ khiến người ta tiếp thu.

Nói cách khác Tần Phong cũng không có thể to gan như vậy đem Mạnh Chiêu Quân kéo.

"Ba, người đừng nói mò." Mạnh Chiêu Quân âm thầm trừng mắt một cái Tần Phong, tên khốn kiếp này quả thực chính là được một tắc lại muốn tiến một thước, vừa nhìn về phía Mạnh Đức Dương, bậ tâm nói: "Người mới tới vài ngày? Gấp gáp như vậy đã đi?"

Mạnh Đức Dương nhìn nhà mình nữ nhi, cười nói: "Coi như hết, mẹ người nơi đó còn có chút sự tình, ta cũng phải chạy trở về xử lý."

Nghe xong Mạnh Đức Dương nói, Mạnh Chiêu Quân cũng không có ở rất giữ lại, 3 người đang nói chuyện chỉ chốc lát, Mạnh Đức Dương đứng dậy đi buồng vệ sinh, Mạnh Chiêu Quân bậ tâm ngồi thẳng người, trên mặt mặc dù có chút lòng mang ửng hồng nhưng ánh mắt đã khôi phục bình thường, nhìn Tần Phong còn mặt dày mày dạn đem móng vuốt tại trên lưng mình lục lợi, trợn mắt, mắng: "Sờ đủ chưa."

Chỉ là trả lời Mạnh Chiêu Quân cũng Tần Phong bỗng nhiên dính sát, không có bất kỳ phản ứng nào, nàng liền cảm giác mình đôi môi bị thật chặt bao trùm ở.

Hôn Mạnh Chiêu Quân đôi môi, Tần Phong một tay vây quanh ở cửa nàng ngọc lưng kề sát tại trên người của mình, tay kia lại nhân cơ hội leo lên Mạnh Chiêu Quân trước ngực, cho tới nay chỉ có thể nhìn không thể đụng vào ngực cuối cùng là rơi ở trong tay, Tần Phong đắc ý vụn phần, đôi lần này đánh bất ngờ chiến thành công cực kỳ thoả mãn. Cảm giác thân thể bị xâm phạm, Mạnh Chiêu

Quân nhin không được anh thà một tiếng, hàm răng khể mở, khó lòng phòng bị bị đã sớm vận sức chờ phát động Tần Phong công chiếm lãnh địa.

Mạnh Chiêu Quân cảm giác mình trong óc trống rỗng, mặc cho Tần Phong tên khốn kiếp này tại trên người mình mấy chuyện xấu, mà đợi được bộ ngực một trận nhỏ nhẹ đau đớn cùng với xung quanh thiện ý ánh mắt cùng tiếng cười sau, nàng nhất thời phục hồi tinh thần lại, thế nhưng Tần Phong lại sớm đã thành rút lui đến rồi quán cà phê cửa.

"Tần Phong!"

Mạnh Chiêu Quân tức giận mặt cười đỏ bừng, nàng quả nhiên là sinh khí, nụ hôn đầu tiên bị tên hỗn đản này dễ dàng như vậy cầm, hơn nữa còn là có bạn gái hỗn đản, Mạnh Chiêu Quân trong lòng ảo tưởng vô số lần lãng mạn tràng diện cũng theo đó chết non.

Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai, chỉ chỉ bên ngoài, đẩy cửa ly khai.

Mạnh Chiêu Quân tức giận trợn trừng mắt, tâm lý minh bạch người này mới vừa cử động như là vì né qua Bao Thiên Tuế thủ hạ chính là hiểu biết, thấy cha mình từ phòng vệ sinh đi tới, bện tâm tiến lên phía trước nói: "Ba, ngài không phải là liều mạng ly khai sao? Ta đưa ngài đi sân bay."

"A?"

Mạnh Đức Dương trong lúc nhất thời không hoãn quá thần lai, vừa mới mở đầu khổ giữ lại, lúc này thế nào vội vàng đi? Hẳn thậm chí không có cơ hội hỏi Tần Phong đi nơi nào, đã bị Mạnh Chiêu Quân đẩy dời đi quán cà phê, lên xe hướng về sân bay chạy như bay.

Mà một chỗ khác, Tần Phong lái xe hai mắt nhỏ hơi híp, nhìn về phía trước xa xa theo dõi đến một chiếc Mercedes ba chiếc màu đen Audi, trong mắt lóe lên một tia không nhin được.

"Chuyện gì xảy ra?"

Xe Mercedes trong, Lưu Linh cảm giác xe tốc độ càng lúc càng nhanh, hơi nhú nhú mày.

Người què không chút hoang mang lái xe, nhìn liếc mắt kính chiếu hậu, trên mặt mang vài phần ngưng trọng, một bên giã tăng chân ga, vừa nói: "Có người theo dõi, lần này không phải là đùa giỡn."

Lưu Linh sắc mặt chút ngưng, quay đầu lại nhìn thoáng qua, cau mày nói: "Bao Thiên Tuế bọn họ?"

"Chắc là ah." Người què trầm giọng nói: "Bao Thiên Tuế làm việc từ trước đến nay không từ thủ đoạn, người cự tuyệt hẳn một lần trừng phạt cơ hội, xem ra lần này hẳn là không dự định tùy tiện bỏ qua cho người. Đương nhiên cũng không bài trừ Hồng Phong Hoa bọn họ, cái tên kia hiện tại mình cũng là sợ muốn chết, muốn nhất làm người chết nhân trung hẳn tuyệt đối sắp xếp thứ nhất."

Lưu Linh hừ một tiếng.

Hiển nhiên đối Tần Phong chọc tự đại phiền toái còn là canh cánh trong lòng.

Chỉ là muốn lên Tần Phong kia mặt dày mày dạn dáng dấp, tâm lý lại là một trận buồn cười, nàng bi ai phát hiện mình đang suy nghĩ sinh khí căn bản liền sinh không tưởng tới.

3 chiếc Audi xe tốc độ rất nhanh, tại làn cấp tốc di chuyển, Vương Dương ngồi ở ở giữa trên một chiếc xe, trong miệng ngậm kẹo que ăn mùi ngon, cầm trong tay Lưu Linh một phần tư liệu cười ha hả nói: "Người nữ nhân này tại Đông Nam Tỉnh có thể lăn lộn đến bây giờ vị trí này quả nhiên là không đơn giản, tự cấp nàng mấy năm cơ hội, hắc hắc."

"Đáng tiếc chọc Thiên Tuế Gia." Thủ hạ lái xe cười nói: "Vì 1 cái tiểu bạch

kiểm cùng Thiên Tuế Gia chống lại, cùng Lưu Linh luôn luôn xử sự phong cách bất đồng a, nếu như nàng đem Tần Phong đưa tới cửa đi, tại cộng thêm nàng cũng có vài phần tư sắc, Thiên Tuế Gia đi nàng cũng nói không chừng, ít nhất Thiên Tuế Gia khẳng định để cho nàng cho mình sinh nhi tử tại chết."

"May mà cô nàng đầu bị lừa đá." Vương Dương đem Lưu Linh tư liệu tiện tay ném ở một bên, cười nói: "Cô nàng lúc đầu mê Nam Hoa Bang trước bang chủ thần hồn điên đảo, vì nàng đều giết mình thủ hạ đặc lực, làm hại thật tốt giang sơn bị nữ nhân này bỏ vào trong túi, nếu như Thiên Tuế Gia đem nàng thu, tuy rằng sẽ không cùng Nam Hoa Bang kia cái một phế vật hết quả, nhưng cái khó miễn khó giữ được chứng nữ nhân này ở trên giường cho Thiên Tuế Gia nói cái gì mà nói."

"Hắc hắc." Thủ hạ kia bỗng nhiên trên mặt mang lên tiện cười, nói: "Đại ca, một hồi ta nắm cô nàng?"

Wang Yang trừng nàng liếc mắt, quát mắng: "Lưu Linh thật không đơn giản, tiểu tử ngươi cho ta thu liễm một chút." Thế nhưng hắn quay mặt lại là cười, nói: "Vậy cũng phải lão tử chơi trước tại cho các ngươi thoải mái, mẹ nó, nữ nhân này lớn lên thật là hăng hái. Ngươi là không biết, ta hôm qua cái thấy nàng thời điểm đều muốn đem nàng án trên giường giày xéo một phen, trang chó rắm cao lạnh, tại cao lạnh nữ nhân ở vua ta dương trước mặt cũng phải ngoan ngoãn cho ta hát chinh phục."

"Ha ha ha, đại ca uy vũ."

Nghe được Vương Dương nói, tài xế cũng là tâm lý kích động, hắn là ra mắt Lưu Linh bộ dáng, so với hắn chơi qua nữ nhân muốn xinh đẹp nhiều lắm.

Wang Yang quay cửa kính xe xuống tới, nhìn trước mặt Bôn Trì vòng vo cong, phân phó thủ hạ đồng thời đi theo, mà không bao lâu, người què lái xe đã đến vùng ngoại ô núi vây quanh đường cái lên, người ở cũng dần dần rất thưa thớt, Lưu Linh nhin không được nhú nhú mày, nói: "Người quá ít."

"Làm tốt là được." Người què trấn định nói.

Xe lái qua 1 cái đường cong, đang muốn gia tốc thời điểm, phía trước một chiếc di chuyển trong đại xe vận tải bỗng nhiên xe thể đưa ngang một cái, đem cũng không rộng sườn đường cái lao lao phá hỏng, người què nhìn thoáng qua hai bên, một mặt là sơn thể, một mặt là gỗ ghè hiện đầy cự thạch sườn núi, rơi vào đường cùng hẳn không thể làm gì khác hơn là đạp gấp thắng xe, đợi sau khi xe dừng lại, hẳn trầm giọng nói: "Theo ta xuống xe, không nên lộn xộn."

"Ân." Lưu Linh sắc mặt không đổi gập đầu.

Hai người xuống xe liền thấy đại xe vận tải lên đi xuống mấy người sắc mặt nhe răng cười nam tử, 1 cái ma quyền sát chường nhìn người què, sau đó mặt một mực theo dõi 3 chiếc Audi xe cũng là cấp tốc tới rồi, tại sau khi dừng lại Vương Dương liền ngậm kẹo que xuống xe, đi lên trước trực tiếp bỏ qua người què tồn tại, cười nói với Lưu Linh: "Lưu bang chủ, chạy vội vả như vậy làm gì? Có muốn hay không mấy ca tiễn người một đoạn đường?"

Lưu Linh sắc mặt hơi trầm xuống, cũng không nói gì.

"Ha ha." Vương Dương cười ha ha một tiếng, đối Lưu Linh ánh mắt lạnh như băng không để ý, cười nói: "Lưu bang chủ người xem, người chọc Thiên Tuế Gia, hiện tại Bao Thiên Tuế đang muốn mạng của người đây, thế nhưng huynh đệ mấy người đều là thương hương tiếc ngọc chủ, ta xem Lưu bang chủ người không bằng hảo hảo hầu hạ hầu hạ mấy người chúng ta, chúng ta cũng tốt tại Thiên Tuế Gia trước mặt nói vài câu lời hữu ích, hắc hắc, cái này tư thái, đã chết quá đáng tiếc."

"Ha ha ha."

Một đám người cười ha ha một tiếng, tục tũ nhìn Lưu Linh.

Lưu Linh tức sắc mặt trắng bệch, cắn chặt hàm răng đến, trong đôi mắt thoáng hiện một đoạn đoạn tức giận, ngoại trừ Tần Phong tên khốn kiếp kia, đã

thật lâu không người nào dám tại trước mặt của mình nói loại này nhiều lời.

Người què sắc mặt bất biến, thân thể khê động, chỉ là Vương Dương lúc này mấy tên thủ hạ cũng móc súng lục ra từng cái một nhắm ngay người què, Vương Dương đem trong miệng kẹo que ném ra ngoài, cười lạnh nói: "Chúng ta biết bên cạnh người cái này bảo tiêu là cao thủ, bất quá người cũng quá tự đại, xuất môn dĩ nhiên con mang 1 cái bảo tiêu, cũng xứng đáng người hôm nay cái phải rơi vào trong tay của chúng ta."

"Hừ, người đừng quên, nơi này là Đông Nam Tinh, là Đông Thiên Thị, không phải là Bao Thiên Tuế địa bàn, càng không phải là địa bàn của người." Lưu Linh cười lạnh nói.

"Đối, không phải của ta địa bàn, bất quá có quan hệ gì sao?" Vương Dương không biết nếu nói nhún vai: "Bao Thiên Tuế hiện tại muốn cho Nam Hoa Bang xong đời, hiện tại ai dám thay các người Nam Hoa Bang xuất đầu? Sẽ là của người địa bàn thì thế nào?" Sau đó, sắc mặt của hắn lật qua, hung tợn mang theo vài phần tử ngược **: "Hiện tại ta cho người một cái cơ hội, bò qua tới."

Oanh.

Khi hắn vừa nói xong, hậu phương truyền đến một trận mãnh liệt ô tô tiếng oanh minh, mọi người đồng thời nhìn lại, đã thấy một chiếc xe quảng 1 cái hoa lệ trôi đi cấp tốc lái tới, mà đồng thời, cự ly Lưu Linh hai người người gần nhất cảm thương bọn họ đầu bỗng nhiên nở hoa, ngay sau đó, cái nhà thứ hai hỏa đầu tiếp tục lái hoa, người què phải tay run một cái, một cây súng lục ra hiện ở trong tay hắn, nhìn cũng không nhìn mang súng đó là hướng về Vương Dương bọn họ xạ kích đi.

Tiếng súng xen lẫn một mảnh, huyết hoa dưới ánh mặt trời không ngừng nở rộ.

Kia cách đó không xa trong góc, Lang Vương ghé vào trên một khối đá xanh, hắn toàn thân cao thấp không có chút nào khí tức, như là 1 cái người chết, thậm

chỉ một con thỏ rừng từ trên lưng hăn không ngừng ngơ ngác, không thể gây nên thân thể hăn chút nào run, một thanh pgs 1 Sniper rifle lạnh như băng hướng ngay địch nhân, phanh, thỏ rừng chọt một trận cấp khiêu, mà vào thời khắc này Lang Vương trong mắt, địch nhân thịnh mở đầu lô mới là của hăn yêu nhất.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 217: Trên Đỉnh Núi Lay Động

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 217: Trên đỉnh núi lay động

Số cổ thi thể ngang nằm ở người ở thừa thớt núi vây quanh lối đi bộ.

Vương Dương tựa như choáng váng thông thường, quỳ trên mặt đất, ánh mắt đờ đẫn thấy đẫm máu sau, kéo đến thân thể phập phồng run rẩy, thậm chí Tần Phong đến rồi trước người của hắn, hắn cũng không có phát hiện, như cái Mộc Đầu Nhân một dạng quỳ ở nơi đó. Thẳng đến Tần Phong vươn tay vỗ vỗ mặt của hắn, hắn mới là tỉnh ngộ lại, một cái lão đảo ngồi ở dưới đất, quét mắt một vòng, nhìn thủ hạ tử thương hầu như không còn, đã rồi không có một người sống, sắc mặt u ám: "Tần Phong. . ."

"Lỡ tai ta không tốt lắm dùng, người vừa mới đối nữ nhân ta nói cái gì?" Tần Phong tiện tay móc ra một điếu hương yên đốt, xanh nhạt vòng khói một cái lồng một cái, nhìn Vương Dương trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Một mực đứng ở một bên Lưu Linh nghe xong Tần Phong nói, hừ một tiếng nghiêng đầu sang chỗ khác, bất quá lại đứng dịp thấy trong tay dẫn theo một con thỏ từ trong núi rừng cấp tốc đi qua xuống Lang Vương, nhìn thấy Lưu Linh sau, trên mặt mang 1 cái cười ngây ngô: "Đại tẩu, ngài không có sao chứ?"

"Không có việc gì."

Lưu Linh đối Lang Vương xuất hiện cũng không cảm thấy quá nhiều kinh ngạc, cũng thềm chấp nhận hắn xưng hô, gật đầu đáp.

Lang Vương gãi đầu một cái, thuận lợi đem thỏ ném cho người què, người què tức giận trợn trừng mắt, trái lại Lang Vương đi nhanh tiến lên, ăn mặc quân giày chân to không nói hai lời trực tiếp đá vào Vương Dương gò má lên, Vương Dương chỉ cảm thấy là 1 cái đại thiết chùy đánh vào trên đầu của mình, con chân đắc đầu mê muội, trong hai mắt bốc lên kim quang, ngang ở nơi nào cũng bưng đầu thống khổ đảo khinh bỉ.

"Mẹ nó, cũng không nhìn một chút bản thân thứ chó má gì." Lang Vương trên mặt hiện đầy mây đen, quay đầu hướng Tần Phong nói: "Ca, cùng hấn trang cái gì b? Vậy thì có cái gì thoải mái, trực tiếp giết là được rồi."

Tần Phong nhất thời một trận mặt đen, hồng không dễ dàng kinh doanh không khí nhất thời bị Lang Vương một câu nói cho khuấy lộn xộn lung tung, Vốn dĩ quạnh quẽ đến một khuôn mặt tươi cười Lưu Linh nghe xong Lang Vương nói, hai mắt híp tựa như Nguyệt Nha, một tay bưng miệng nhỏ, như một con mèo nhỏ ngạo kiều vừa đáng yêu, cùng xung quanh máu tanh hoàn cảnh không hợp nhau. Trái lại người què làm như tập mãi thành thói quen, chỉ là yên lặng đi đem mấy người thi thể kéo dài tới kia to lớn xe vận tải trong, hấn tại xe vận tải sau phát hiện mấy người thùng nước, vừa lúc dùng để tẩy trừ hiện trường vết máu.

"Suốt ngày chỉ biết đánh đánh giết giết."

Tần Phong tức giận trợn mắt một cái Lang Vương.

Lang Vương cũng sợ run một cái, ngượng ngùng cười cười, mà nằm úp sấp dưới đất Vương Dương run rẩy nhìn hai người, thân thể không tự chủ được bắt đầu lui về phía sau, ngoài miệng cầu xin tha thứ: "Không muốn, không nên, ta có thể cho người bán mạng, chỉ cần người không giết ta, ta có thể cho người môn bán mạng."

"Bán mạng?" Lang Vương cười lạnh nói: "Người cũng không nhìn một chút người cái gì chó má thân phận, cũng gả cho ta ca bán mạng."

Lại nói, Lang Vương móc ra dao nhỏ sẽ cho thẳng nhãi này một đao, bất quá Tần Phong lại ngăn cản hẳn, ngồi xổm người xuống nhìn nằm úp sấp dưới đất lạnh run cầu xin tha thứ Vương Dương, lại vươn tay đối Lang Vương phất phất tay: "Mang theo bom đó sao?"

"Mang theo đây." Lang Vương không nói hai lời móc ra mấy viên binh bàng cầu lớn nhỏ kim loại cầu đưa cho Tần Phong, Tần Phong cầm ở trong tay chiêm lượng suy nghĩ, nhìn trước mắt bộc phát sợ hãi Vương Dương, cười lạnh nói: "Cho ta nuốt vào."

"Cái. . Cái gì. ."

Vương Dương trước kiêu ngạo đắc sắc đã hoàn toàn không thấy bóng dáng, nhìn Tần Phong trong tay kim loại cầu, hẳn biết đây cũng không phải là cái gì xúc tiến hài hòa phát triển đồ vật, bỗng nhiên, mặt của hẳn lại một ngang, âm trầm cười nói: "Tần Phong, người giết ta người cũng phải chết! Bao Thiên Tuế tuyệt đối sẽ không vòng qua của người."

"Ta biết, cho nên ta dự định ngay cả hẳn cũng giết." Tần Phong không để ý nhún vai, con là của hẳn lời còn chưa nói hết, Lang Vương lại là một cước đá vào trên đầu của hẳn, lực lượng khổng lồ làm Vương Dương thiếu chút nữa ngã đi.

Tần Phong trợn trừng mắt, kéo qua đầu bởi vì bị thật lớn đá kích mà ngăn ảm đạm Vương Dương, nắm bắt cái miệng của hẳn đem trong tay 3 khóa kim loại cầu toàn bộ nhìn miệng của hẳn trong, kia Vương Dương chỉ cảm thấy từng viên một kim loại cầu tại cổ họng mình trong xẹt qua tiến nhập mình dạ dày trong, hẳn phục hồi tinh thần lại, cố gắng đè xuống cái bụng muốn một lần nữa nhổ ra, Tần Phong đứng dậy rút ra mấy cái khăn giấy tới xoa xoa tay, cười lạnh nói: "Bom uy lực cũng không lớn, thế nhưng đem người nổ tứ phân ngũ liệt vẫn là có khả năng, người có thể thử xem đi bệnh viện khai đao lấy ra nữa, cũng có thể ném thử bản thân ăn tiết thuốc, bất quá người có thể thử xem bom rời đi bên trong cơ thể người sau có hay không sẽ bạo tạc."

"Tần Phong, người không chết tử tế được!" Vương Dương dè xuống mình dạ dày bộ, nghiêng răng nghiêng lợi, thần thái dữ tợn nhìn Tần Phong, hận không thể đem cả người hấn xé dấu kín.

"Vừa nói chuyện thời điểm trước suy nghĩ một chút bản thân."

Tần Phong hừ một tiếng, đưa qua Lang Vương đưa lên trước 1 cái điều khiển từ xa, cũng không quay đầu lại nói: "70 trong vòng một giờ ta sẽ kíp nổ bom, có thể là một giây kế tiếp, cũng có thể là người đi ăn ngủ lên nữ nhân thời điểm, bất quá ta duy nhất có khuynh hướng người ở đây Bao Thiên Tuế bên người thời điểm, như vậy ta liền nhất cử lưỡng tiện."

"Tần Phong, người vương bát đản!"

Vương Dương ngồi dưới đất, sợ hãi cả tiếng gào thét nói.

Lang Vương bĩu môi khinh thường, nói: "Anh ta thường xuyên nói hấn mình chính là hỗn đản, người như thế mắng vô dụng. Bất quá người có thời gian tới mắng, vậy hay là nhanh lên hưởng thụ còn sống mỗi một giây đồng hồ ah, hắc hắc, đây mới là trên thế giới duy nhất cảm giác tuyệt vời."

Hết mọi khả năng đi hưởng thụ hiện tại còn sống mỗi một giây đồng hồ, đây là rất nhiều lính đánh thuê sinh hoạt chuẩn tắc, đối với bọn họ mà nói, tử vong có thể ngay một giây kế tiếp, có ở đây không có thể dự phán 1 cái trong thời gian. Đối với bọn họ mà nói, cùng Tử Thần chơi đấu địa chủ kích thích, so sánh với 1 cái hại nước hại dân nữ nhân càng thêm kích động nhân tâm.

Bất quá đây đối với Tần Phong lão nói, còn là người sau bây giờ tới gọi.

Không nói lời gì đem Lưu Linh kéo đến trên xe, mở ra cửa nàng đại hôn tuyệt trần đi, lưu lại người què cùng Lang Vương hai mặt nhìn nhau, còn có tro nguội nghiêm mặt Vương Dương không biết làm sao.

Lưu Linh cứ như vậy ngồi ở bên trong xe, gương mặt lạnh lùng, tốc độ xe

càng lúc càng nhanh, thế nhưng tâm lý cũng bộc phát an tĩnh, chờ một mực điều khiển đến đỉnh núi, Tần Phong mới dừng xe ở một bên, quay đầu nhìn ngòai ở vị trí kế bên tài xế gương mặt lạnh lùng Lưu Linh, chọt xuống xe mở ra phó lái cửa, đem nàng ôm kéo vào trong ngực, nhìn kia động nhân khuôn mặt, hôn hôn lên.

Vẫn là lạnh lẽo khiến người ta thư thái cảm giác, vô cùng mịn màng da thịt, Tần Phong có chút không muốn nhả ra. Ngoài ý liệu, Lưu Linh không có làm ra bất kỳ phản kháng, mặc cho Tần Phong tại trên người mình lục lọi, thậm chí bởi vì mẫn cảm đến xúc động chọt trên mặt mặt hồng hào một mảnh. Tần Phong nghe kia mùi thơm ngát mùi thơm của cơ thể, lại cảm thụ được xung quanh gió lạnh hiu hiu, bện tâm ôm nàng chui vào xe ngòai phía sau, đem nàng đặt ở dưới thân.

"Tiếng kêu lão công nghe một chút."

Tần Phong xem cái này Lưu Linh khó được như thế chủ động, tâm lý bị coi thường, nhin không được trêu đùa nói.

Quả nhiên, lời này vừa nói ra, Lưu Linh trên mặt ửng hồng trong nháy mắt rút đi, lạnh như băng nhìn hấn, điều này làm cho Tần Phong một trận xấu hổ, cười cười, ngòai dậy bắt quá hai tay lại không buông ra Lưu Linh, một tay tại Lưu Linh trên đùi cẩn thận gõ đến, nói: "Bao Thiên Tuế chuyện tình ta sẽ giải quyết, sau này tuyệt đối sẽ không có loại chuyện này xảy ra."

"Ân."

Lưu Linh chỉ là lạnh lùng đáp lại một chút.

Cũng cảm giác trên đùi, thẳng nhai này móng vuốt động tác càng lúc càng lớn, vốn là gõ dần dần bắt đầu xoa, lại chuyển thành vuốt ve, nàng có cái này không tự chủ được chiến run một cái, hai chân chăm chú khép lại đến.

"Không muốn gương mặt lạnh lùng, người hồng lên mặt thời điểm mới đẹp

mắt nhất." Tần Phong xem động tác của nàng, trong mắt hiện lên một tia đắc ý, động tác trên tay lại càng lúc càng lớn, tay kia không biết khi nào đã leo lên bộ ngực của nàng, Lưu Linh cảm giác mình tim đập càng lúc càng nhanh, chỉ là nàng vẫn không có phản kháng, bình tĩnh làm Tần Phong cảm giác có cái gì không đúng, không nhịn được nói: "Ta nói người liền không phản kháng một chút?"

Một câu nói làm Lưu Linh thật vất vả gỡ lên tới phối hợp nàng một lần dừng khí triệt để cho bỏ đi uống 1 phút hết trơn, liền trong lòng ý xấu hổ, then quá thành giận nàng trừng mắt một cái Tần Phong, mở cửa xe liền dọc theo đường xuống núi đi đến, Tần Phong bận tâm từ trong xe chui ra ngoài, tâm lý một bên nói thầm mình bị coi thường, một bên vội vã đuổi theo, trong miệng bất mãn hô: "Tại sao như vậy đây, còn chưa bắt đầu đây ai."

"Tên vô lại này!" Lưu Linh trong lòng thở phò phò mắng.

Lúc này ở một ... khác búp măng đường lên núi kính sơn, đã có đoàn người vội vã vọt tới, trong lúc làm như có nữ nhân tiếng kinh hô, hai người khẽ nhíu mày nhìn sang, đã thấy có 7 8 cái nhuộm tóc không tốt thanh niên lúc này đối diện một người dáng dấp ngọt nữ nhân tiến hành ngăn chặn, nữ sắc mặt người hoảng loạn không ngừng, muốn chạy trốn, nhưng luôn luôn lưu manh sẽ ngăn ở nàng muốn chạy trốn lộ tuyến lên.

"Nhanh, mỹ nữ chớ đi nha, một người tại đây vẽ một chút rất buồn chán."

"Chính là, làm ca ca cùng người cùng nhau họa, ca ca sẽ vẽ người không nhất định sẽ họa a."

"Mỹ nữ đừng chạy a, ha ha, người mặc ít như vậy không lạnh sao? Nhanh đến ca ca trong lòng tới, ca ca ôm người."

Vốn dĩ văn nhã ngọt nữ nhân chung quanh hết hoảng chạy trốn, nhưng là nơi nào chịu được 7 8 tên lưu manh ủng đỡ? Đợi thấy Tần Phong hai người sau, khẩn cầu nhìn hai người. Kia mấy tên tiểu lưu manh tựa hồ là nhìn thấy ở đây,

nhìn thấy Lưu Linh chút nào không thể so hiện đang đùa giỡn kém, nhất thời là hai mắt tỏa ánh sáng, trong đó có 2 cái cà lơ phất phơ đi lên trước, hai mắt chớp chớp nhìn Lưu Linh, sắc mị mị còn chưa kịp nói chuyện, một bên Tần Phong đã sớm là 3 quyền 2 chân đưa lên, đánh hai người nằm úp sấp dưới đất lăn lộn, còn lại mấy tên tiểu lưu manh biến sắc, từng cái một tức giận tận trời chạy tới, một người trong đó thuận thế nhặt lên một cục gạch tới, lửa giận ngút trời mắng liền đem gạch đập tới!

Tần Phong sắc mặt phát lạnh, nhìn bay tới gạch tránh cũng không tránh, kia vẫn nhã ngọt nữ nhân nhìn không được kinh hô một tiếng cẩn thận, thế nhưng theo sát sau nàng trợn mắt hốc mồm phát hiện Tần Phong vươn tay dĩ nhiên trở nên đem kia cao tốc ném tới gạch cho nằm ở trong tay!

"Nhiều người mộng xuân đều là muốn chết, người đây là điển hình tìm đường chết a." Tần Phong mắng một câu, trong tay gạch văng ra ngoài.

Đối diện tiểu tử kia cũng không vận tốt như vậy, gạch nện ở mắt của hắn sừng lên, máu bật người là tung tóe chảy xuôi xuống tới, đau nằm úp sấp dưới đất che mắt thống khổ tru lên, nghe làm hắn mấy người đồng bọn nhột nhịp đánh rùng mình, Tần Phong gương mặt lạnh lùng, trầm giọng nói: "Cút cho ta."

Mấy tên lưu manh sớm đã bị Tần Phong tay không nắm gạch bản lĩnh sợ sợ, nghe Tần Phong kia đặng đặng sát khí mà nói, từng cái một sợ như là con chuột một dạng tứ tán chạy trốn, thậm chí không có thể cố kỵ dưới đất gào thảm mấy người đồng bọn, Tần Phong nghe kêu thảm thiết tâm lý không thuận, mắng: "Cút cho ta rất xa, không thì lão tử phế đi các ngươi."

Mấy tên kia sợ bần tâm đứng lên cút đi, Tần Phong cảm giác thanh tịnh nhiều mới là hừ một tiếng, kia vẫn nhã nữ nhân cũng là thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng ngẫm lại Tần Phong hung thần ác sát đáng khiếp cũng không biết tại sao nói tạ, chỉ là rất nhanh nàng lại trợn mắt hốc mồm phát hiện Tần Phong sắc mặt tiện hề hề ôm lấy nữ nhân bên cạnh hắn.

"Người buông ta xuống!" Muốn nói là không có người khác, Lưu Linh sắc mặt nhất định quạnh quẽ, thế nhưng đứng ở một bên một nữ nhân, trong lòng nàng tự nhiên là xấu hổ không gì sánh được, sắc mặt đỏ như là cây táo thông thường.

"Lão phu lão thê sợ cái gì!"

Tần Phong lễ thẳng khí hùng đến, đưa ánh mắt đặt ở trên người nữ nhân kia: "Khái khái, chúng ta có chính sự muốn làm, người tùy ý, không được nhìn lén."

Lại nói, tại nữ nhân khiếp sợ thêm đại ra trong ánh mắt của, ôm Lưu Linh gió vậy vọt vào chiếc xe kia nội, Lưu Linh duyên dáng gọi to một tiếng: "Tần Phong, người lẩn lộn. ." Chỉ là trứng chũr còn chưa nói chốt kiểm soát, môi của nàng liền bị Tần Phong thật chặt ngăn chặn.

Liền ưa thích người phản kháng nhưng lại thất bại hình dạng.

Nữ nhân rất nhanh nghe được bên trong xe truyền tới một tiếng duyên dáng gọi to, khuôn mặt nhảy thoáng cái đỏ lên, nóng hừng hực, nàng then thùng xoay người sang chỗ khác bưng lỗ tai của mình, nhưng lại bị mê hoặc len lén xoay người lại, trên đỉnh núi, kia lay động làm xe là như vậy chói mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 218: Lữ Trung Dương Biệt Khuất

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 218: Lữ Trung Dương biệt khuất

Lữ Trung Dương cuối cùng là minh bạch thiên đường tới địa ngục tư vị, đáng sợ không phải là Địa Ngục, là rơi Địa Ngục quá trình.

Herault Wells trạng cáo tựa hồ là một cái mồi dẫn hỏa, cấp tốc dẫn bạo liễu một loạt phản ứng dây chuyền, Tam gia bảo thạch cung ứng thương trong cùng một lúc tuyên bố ngưng hẳn cùng Lữ thị châu báu Hợp Tác, mà Thiên Lam Tập Đoàn cũng truyền ra tin tức xác thật, một lần nữa lo lắng cùng Lữ thị châu báu Hợp Tác. Lữ Trung Dương tâm gan đã không có lực lượng tại trên diện rộng toát ra, cho nên khi hẳn nghe được Lữ thị châu báu tập đoàn 1 cọc cọc màn đen giao dịch gièm pha yêu sách sau khi, thị trường chứng khoán triệt để tan vỡ, hẳn chỉ là sắc mặt bộc phát tái nhợt, chân mày nhíu càng sâu.

Hẳn không cách nào tiếp thu sự thật trước mắt, Vốn dĩ, Vốn dĩ hẳn hẳn là thuận lý thành chương bắt Thiên Lam Tập Đoàn Hợp Tác, Tam gia châu báu thương hội xin hẳn tiếp tục Hợp Tác, hẳn thân gia sẽ như là làm Hỏa mũi tên tăng vọt, không bao lâu hẳn liền có thể tiến thân quốc nội nhất lưu phú hào, Herault Wells chuyện tình hẳn biết dùng tiền đề xuống, thế nhưng trên thực tế, hết thảy đều là ngược lại, Lữ thị châu báu thị trường chứng khoán đã loạn thành hỗn loạn, tựa hồ có một con nạm vàng mang bạc đại tay cầm khuấy thì côn đang không ngừng khuấy động.

"Đã quá mười giờ. . ."

Thủ hạ nhìn Lữ Trung Dương sắc mặt trắng bệch, nhỏ giọng nói.

Lữ Trung Dương cảm giác lòng của mình miêng như là bị thiết chùy hung hăng nện cho một lần, hít sâu một hơi: "Lữ Hạc đây?"

"Đại thiếu gia bây giờ còn chưa tin tức, có người nói hắc đêm qua tại Nam Thiên tiêu khiển cao ốc qua lại." Thủ hạ thận trọng thấp giọng nói.

"Ba."

Ly nước bị Lữ Trung Dương đập nát bấy, hắc căn chắc hàm răng: "Đem kia cái phế vật cho ta tìm trở về!"

Thủ hạ sợ run một cái, bặt tâm lui ra ngoài, Lữ Trung Dương sâu hít hai cái tức, song quyền bóp ca ca rung động, hắc không phải người ngu, hiện tại coi như là minh bạch có người ở phía sau màn điều khiển đây hết thảy, chỉ là hắc một mực không dám nghĩ tới, từ nhận được Thiên Lam Tập Đoàn Hợp Tác bắt đầu cũng đã lọt vào cục này trong, khổng lồ lợi ích cùng trước mắt tiền lời làm hắc không nghĩ tới cái này, dù sao hắc không tin có thể Thiên Lam Tập Đoàn người xuất thủ bản thân sẽ chọc cho đến.

Thế nhưng không có nghĩ tới là, kia phía sau đại thủ không chỉ có thao túng Thiên Lam Tập Đoàn, rất có kia Tam gia châu bảo cung ứng thương.

"Rốt cuộc là ai?"

Lữ Trung Dương không có khóa chặt, cau mày càng ngày càng sâu, chỉ là càng nghĩ, hắc làm trêu chọc người cũng bất quá là Tần Phong mà thôi, cộng thêm bởi vì Tần Phong mà đoạn tuyệt Hợp Tác quan hệ Lôi Thiên Hào, thế nhưng Lôi Thiên Hào ngay cả thực lực hùng hậu, cũng không có khả năng làm Thiên Lam Tập Đoàn xuất thủ, hơn nữa hắc tại gần nhất một mực vội vàng nhằm vào đảo quốc chợ làm ra động tác, nơi đó có lòng thanh thần nhớ thương chính hắc một nho nhỏ châu bảo công ty?

Chẳng lẽ là Tần Phong?

Lữ Trung Dương nhớ tới Tần Phong sắc mặt, mí mắt nhảy nháy, thế nhưng hẳn không tin là Tần Phong, 1 cái nho nhỏ Tần Phong mà thôi, hẳn từ đâu tới năng lượng thật lớn? Nếu như hẳn quả thật có năng lượng lớn như vậy, lúc đầu lại há sẽ rơi vào danh họa bị con trai mình cùng Lưu Phong hố đi hết quả? Rốt cuộc là ai? Lữ Trung Dương mau đưa da đầu cong phá cũng không nghĩ tới.

"Rốt cuộc là ai!"

Lữ Trung Dương chán nản ôm đầu, suy nghĩ giãy giụa chỉ chốc lát, nhưng rất nhanh hẳn lo lắng đến rồi điếm trọng yếu nhất, đối phương xuất phát từ mục đích gì? Hẳn muốn làm gì? Chỉ là đem Lữ thị âm suy sụp?

Một khi âm suy sụp Lữ thị, song phương đều không ăn được bất kỳ chỗ tốt nào, Lữ Trung Dương tuyệt đối không tin đối phương đại trương kỳ cổ chuẩn bị nhiều như vậy chính là cùng bản thân lưỡng bại câu thương, như vậy duy nhất tốt giải thích liền là đối phương chuẩn bị đem Lữ thị bắt, mà thôi hẳn hiện tại làm biểu hiện năng lượng, dùng công ty đang khôi phục' dĩ vãng tựa hồ cũng không phải chuyện khó khăn lắm tình.

Suy nghĩ một chút, Lữ Trung Dương trên ót mồ hôi chảy ròng, hẳn mới vừa bán đi 15% công ty cổ phần cho Nhâm Phượng Yến, lấy hiện nay Lữ thị tình trạng hẳn ngay cả cho Nhâm Phượng Yến gọi điện thoại mặt cũng không có, mà hai đứa con trai mình trong tay nắm 25%, trong tay mình hai mươi phần trăm, cộng lại bốn mươi lăm phần trăm, nếu như đối phương thật muốn quyết tâm bắt Lữ thị.

Trong lòng hẳn run run một chút, bặt tâm gọi tới một trợ lý, phân phó nói: "Đem công ty tất cả tiền toàn bộ cho ta ném vào thị trường chứng khoán, không tiếc bất cứ giá nào ổn định cổ giá cả!"

Đợi trợ lý tự đi truyện đạt mệnh lệnh, hẳn lấy ra điện thoại di động, càng nghĩ, trên mặt mang một tia âm trầm, đả thông Nhâm Phượng Yến điện thoại

của.

"Lữ tiên sinh, người còn đang còn không biết xấu hổ gọi điện thoại cho ta?"
Nhâm Phượng Yến thanh âm mang theo 3 phần lãnh ý, thế nhưng rất êm tai, xen lẫn vài phần nữ cường nhân khí thế.

Lữ Trung Dương xoa xoa mồ hôi trán, cường lộ vẻ vài phần đối trá vui vẻ:
"Nhâm tiểu thư, lần này chuyện xảy ra đột nhiên."

"Hừ." Nhâm Phượng Yến lạnh lùng nói: "Lữ tiên sinh, người thế nhưng cho ta vỗ bộ ngực bảo chúng, hừ, chỉ là một giờ ta đã tổn thất hơn một ức, Lữ tiên sinh gọi số điện thoại này nghĩ thế nào giải thích cho ta?"

"Nhâm tiểu thư." Lữ Trung Dương cường cười nói: "Lần này là có người cố ý châm đối với chúng ta Lữ thị châu bảo, ta chỉ muốn hỏi một vấn đề, về ta Lữ thị châu bảo 15% công ty cổ phần người dự định xử lý như thế nào? Nếu như có thể, ta muốn thu hồi tới."

Lại nói, Lữ Trung Dương giọng của cũng có vài phần chột dạ, tĩnh chờ Nhâm Phượng Yến trả lời thuyết phục.

"Không biết Lữ tiên sinh chuẩn bị ra bao nhiêu tiền?" Nhâm Phượng Yến lạnh lùng hỏi.

Lữ Trung Dương hít sâu một hơi, lại xoa xoa cái trán còn đang ra bên ngoài sấm mồ hôi, thoáng trầm ngâm chỉ chốc lát, nói: "15 ức."

Nói ra mấy cái chữ này, hãn ôm hi vọng rất nhỏ, dù sao lúc đầu hãn đem 15% công ty cổ phần bán đi chính lại 20 ức, không qua mấy ngày liền co lại đến 15 ức, không biết còn tưởng rằng người là cố ý lừa gạt tiền đây, thế nhưng Lữ Trung Dương cũng khó chịu, 15 ức hãn cũng không nghĩ ra, Lữ thị đại hạ đã là không thể tránh khỏi, tiền của hãn còn muốn không ngừng vận hành thị trường chứng khoán trong, tận khả năng lính bảo an địa phương ở cổ phiếu giá trị, hãn tại da mặt dày cũng không dám nói quá thấp, tiếp tục nói: "Nhâm tiểu thư, 15 ức đã là

cực hạn của ta."

"Người bán cho ta 20 ỨC, hôm nay 15 ỨC muốn thu hồi đi?" Nhâm Phượng Yến lạnh lùng nói: "Ngắn như vậy công phu, Lữ tiên sinh có đúng hay không hơi quá đáng?"

Lúc này có thủ hạ đi tới đưa cho Lữ Trung Dương một phần báo biểu, nhìn đã không cách nào ngăn cản cổ phiếu đại hạ, hẳn đã không chịu nổi tính tình, cười lạnh nói: "Nhâm tiểu thư, hiện tại ta đã tự thân khó bảo toàn, Lữ thị có thể hay không chống đỡ được đi qua còn là một không biết bao nhiêu, mặc dù là miễn cưỡng vượt qua lần này cửa ải khó khăn cũng là Nguyên khí đại thương, 15 ỨC ta mua về 15% công ty cổ phần tuyệt đối thuộc về giá tiền cao nhất, hưởng hồ hiện tại người cho là trong tay người công ty cổ phần còn có thể giá trị nhiều ít? Sẽ có người nào đi mua?"

Ngay cả Nhâm Phượng Yến không bên người, Lữ Trung Dương cũng có thể cảm giác được Nhâm Phượng Yến kia nổi giận đùng đùng tư thế, bất quá hẳn là lộn chết không sợ nước sôi, tối tăm nói: "Nhâm tiểu thư rất suy nghĩ một chút ah."

Lại nói, hẳn cúp điện thoại.

Bất quá hẳn như trước lo lắng, nhìn trong tay báo biểu, tại trên thương trường mạc ba cồn đã nhiều năm, liếc mắt liền xác nhận bản thân trước suy đoán là chính xác, hẳn gấp gấp gấp chạy tới phòng làm việc của mình, thấy Đoàn Mộc Hải lúc này đang ôm mình hăng ngày bí thư, bí thư thẹn thùng ngồi ở trong ngực của hẳn, mặc cho một cái tay của hẳn tại nơi thạc đại trước ngực tùy ý vuốt ve, khoe mắt hàm Xuân, mị nhĩ như tơ.

Lữ Trung Dương nhất thời cảm giác trái tim lại một trận co quắp, bí thư có thể là của mình hăng ngày bí thư a! Lúc đầu trái chơn phải lấy chơn tới cả người phẩm Cực phẩm nữ nhân, điển hình ngực lớn nhưng không có đầu óc, thế nhưng thanh âm êm tai công phu trên giường tốt, thường thường tại phòng làm việc nội

trình diễn vừa ra hoàng sắc luyến ái, hấn thế nhưng một mực làm độc chiếm nuôi, cũng không muốn Đoan Mộc Hải tới mới 2 mấy giờ, liền đem mình tiểu mật cho ôm vào trong ngực đi.

"Người nữ nhân này không sai, Lữ tiên sinh có thể hay không bỏ những thứ yêu thích?" Đoan Mộc Hải nhìn bí thư động tình trên mặt hiện lên một tia mãnh liệt muốn chiếm làm của riêng, động tác trên tay gia tăng vài phần, bí thư càng rên rỉ động nhân.

Nhưng hấn luôn luôn thích thanh âm lúc này lại tựa như từng cây một đánh ở trong lòng hấn, tục ngữ nói lâu ngày sinh tình, huống cái này từ lâu trải qua rất dài. Hấn rõ ràng hơn người nữ nhân này nếu như rơi vào Đoan Mộc Hải trên tay sợ rằng cũng bị dẫn vật không giống dạng. Bắc dương người cận bã đại danh cũng không phải là đến không.

Bí thư kiều mị nhìn thoáng qua Đoan Mộc Hải, sau đó khước mắt liếc mắt một cái Lữ Trung Dương, 2 so sánh với so với xuống tới, đem mình kéo Đoan Mộc Hải đẹp trai có tiền tựa hồ làm Lữ Trung Dương càng thêm sợ, người tổng yếu thường đi chỗ cao. Cho nên bí thư động tác càng lúc càng lớn mật, cặp kia tay nhỏ bé nhẹ nhàng đặt tại Đoan Mộc Hải trên tay, giúp đỡ hấn chà đạp ngạo nhân của mình bộ ngực.

Lữ Trung Dương tâm lý rất không là tư vị, nhưng hấn chỉ có thể cười gượng nói: "Nếu Đoan Mộc Công Tử ưa thích, ta tại một lần nữa tìm một người bí thư là được."

Đoan Mộc Hải gật đầu, khước miệng giơ lên vẻ hài lòng mỉm cười, nhất là khi nhìn đến Lữ Trung Dương trong mắt đê nén bất mãn cùng sỉ nhục sau, hấn coi như là toàn thân tâm đều chiếm được to lớn thỏa mãn, bị Tân Phong trước khi tức giận Tâm Hỏa cũng là tiêu tan thành mây khói.

Bí thư trên mặt lộ ra 1 cái nụ cười vui vẻ, nhưng tầm lum tầm la cất dấu vài phần bi ai, dù sao cùng Lữ Trung Dương đã rất nhiều năm, muốn nói không cảm

tình đó cũng là giả, thế nhưng hiện tại Lữ thị châu báu tình huống, còn có Đoàn Mộc Hải cường thế, nàng còn là lựa chọn tại Đoàn Mộc Hải trước mặt hành động 1 cái ** cừu con, nhâm quân xâm lược.

Lữ Trung Dương trong lòng thầm hận, nếu như không có cái kia phía sau màn hỗn đản làm Lữ thị châu bảo lỏng lẻo có thể đụng, hẳn như thế nào sẽ dẫn sói vào nhà, nhìn Đoàn Mộc Hải ngoạn vị ánh mắt, trong lòng hẳn si nhục lớn hơn nữa, nhưng vẫn là dần dần dè xuống.

Đoàn Mộc Hải hơi hừ một tiếng, thân nhiên nói: "Lữ tiên sinh công ty giống như rất phiền phức? Lẽ nào Lữ tiên sinh không dự định đi xử lý sao?"

Ý tứ của hắn rất sáng tỏ, mau cút, đừng làm trở ngại bản công tử làm chính sự.

Lữ Trung Dương đang muốn nói cái, điện thoại di động của hắn vang lên, mời một cái sau khi lấy ra điện thoại di động, phát hiện là Nhâm Phượng Yến đánh tới, trong mắt lại là trầm xuống, nhưng vẫn là nhận nghe điện thoại, âm đo đo nói: "Nhâm tiểu thư suy nghĩ kỹ càng?"

"Ta chỉ nghĩ thông suốt biết Lữ tiên sinh, quý cổ phần của công ty ta sẽ mau chóng bán ra, nhưng tuyệt đối không phải là người Lữ Trung Dương."

Lạnh như băng mà nói làm Lữ Trung Dương lại là run lên, chỉ là Nhâm Phượng Yến sau khi nói xong liền cúp điện thoại, hắn căn bản không cách nào nói cái gì, trong lòng tức giận mắng Nhâm Phượng Yến không tán thưởng, nhìn đùa bỡn bản thân nữ nhân Đoàn Mộc Hải, trong lòng hẳn tràn đầy hắc ám cùng hung ác nham hiểm, con người đảo một vòng, đi lên phía trước nói: "Đoàn Mộc Công Tử, Đông Thiên Thị từ trước đến nay ra mỹ nữ, ta chỉ biết 1 vị, tướng mạo đáng người khí chất tuyệt đối thuộc về trước nữa chi chọn."

"A?"

Nhìn Lữ Trung Dương lớn như vậy lực đề cử, Đoàn Mộc Hải hứng thú.

"Không biết Đao Mộc Công Tử nghe chưa nghe nói qua Đông Nam tài chính giới Phượng Hoàng?" Lữ Trung Dương âm trầm hỏi.

Đao Mộc Hải kính mắt nhất thời sáng ngời, chỉ cần ngoại hiệu này hẳn đó là nổi danh một cỗ chinh phục **, Lữ Trung Dương khước miệng giơ lên một tia cười nhạt, tiếp tục nói: "Con này Phượng Hoàng kêu Nhâm Phượng Yến, người theo đuổi vô số, nhưng không ai thành công, ta có cơ hội có thể cho Đao Mộc Công Tử dẫn tiến dẫn tiến."

"Tốt, tốt." Đao Mộc Hải cười ha ha, hài lòng tại bí thư trên người tùy ý vượt ve, bí thư kia trong mắt hiện lên một tia bi ai, nhưng vẫn là phối hợp Đao Mộc Hải.

"Chỉ là Đao Mộc Công Tử, ta chuyện của con?" Lữ Trung Dương cẩn thận hỏi.

"Hừ."

Đao Mộc Hải trong mắt hiện lên một tia dữ tợn, tại bí thư trên người tay hung hăng một trào, bí thư kia đau hét thảm một tiếng, thế nhưng Đao Mộc Hải lại mắt diếc tai ngơ, lạnh lùng nói: "Không cần người nói, ta sớm muộn muốn cái kia chó má Tần Phong biết lợi hại!"

"Bất quá ta nghe nói Tần Phong cùng Nam Hoa Bang tựa hồ quan hệ không tệ." Lữ Trung Dương tiếp tục nói.

"Nam Hoa Bang?" Đao Mộc Hải trong mắt hiện lên vẻ khinh bỉ, khinh thường nói: "Ca ca ta đã đến Đông Thiên Thị, Nam Hoa Bang? Hừ, một đám người ô hợp mà thôi."

Nghe Đao Mộc Hải nói, Lữ Trung Dương trên người đánh run một cái, Đao Mộc Hải ca ca, hẳn thế nhưng nghe qua cái kia bắc dương Hoàng Đế đại danh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 219: Hạt Tử

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 219: Hạt Tử

Bóng đêm hơi tối lại.

Trên đỉnh núi xe Mercedes trong, Tần Phong ** đến trên thân đi tới, tại xe chỗ ngồi phía sau, Lưu Linh quần áo xốc xếch bộ ngực sữa nửa lộ nằm ở xe chỗ ngồi, sắc mặt ửng đỏ, đang nhỏ hơi híp làm như tại trong giấc ngủ, của nàng trên cổ trước ngực vết hôn một người tiếp một người, tựa như nhiều đóa nở rộ tiểu Hoa đóa, cực kỳ đẹp đẽ. Tần Phong đối kiệt tác của mình vô cùng thoả mãn, cười híp mắt đóng kỹ cửa xe, cảm thụ được cuối mùa thu gió lạnh cuộn sạch, không khỏi đánh cái né tránh.

"Thoải mái."

Tần Phong chấn hưng tinh thần, đốt một điếu Hương Yên mỹ tư tư hít một hơi, lại tùy ý tìm cái địa phương cỡi quần xuống liền đi tiểu, lại nghe nghe thấy phía sau truyền đến một trận thanh âm huyền ảo, hẩn xoay người lại, lại thấy 1 cái vãn nhã nữ nhân hai tay ôm 1 cái cây kẹp vẽ đi tới, nữ nhân đang nhìn sang, thấy ** đến trên thân Tần Phong quần cỡi ra, trong nháy mắt sắc mặt đỏ bừng, kinh hô một tiếng, cây kẹp vẽ rơi trên mặt đất, trong đó phê duyệt bị gió thổi tán, nàng che hai mắt của mình xoay người sang chỗ khác.

"Ta dựa vào, người còn chưa đi sao."

Tần Phong cũng vội vàng là quay người lại đi, vô tội nói: "Ta còn tưởng rằng

cái gì chó hoang mèò hoang đây, không có ý tứ a."

Thằng nhãi này nói đường hoàng, trên người động tác lại không chậm lại, đem người trốn dư thừa hơi nước cho xếp hàng đi ra, nữ nhân tình xảo ngọt gương mặt của lên bờ đầy đỏ bừng, nghe kia hoa lạp lạp tiếng nước, xấu hổ và giận dữ dậm chân, người này thế nào vô lại như vậy.

"Thoải mái." Nghe Tần Phong phát ra từ phể phủ tiếng hô, nữ nhân nhin không được Ám gắt một cái, cũng không biết hẳn nói là ở trong xe thoải mái còn là thuận tiện thoải mái. Tâm lý ý xấu hổ mọc lan tràn giữa, Tần Phong thanh âm truyền tới: "Tốt lắm, ta mặc vào quần."

Nữ nhân đầu tiên là cẩn thận xoay đầu lại, thấy Tần Phong chính xác đã mặc xong mới là xoay người lại, cẩn thận nhặt lên dưới đất cây kẹp vẽ cùng rơi lả tả phê duyệt, Tần Phong cũng giúp đỡ lượm mấy trượng, xem nữ nhân hồng đồng đồng ngọt khuôn mặt, nhin không được trêu nói: "Ta nói mỹ nữ, người thế nào còn chưa đi? Sẽ không sợ đám kia lưu manh đang tìm đi lên? Vẫn là có ý định xem vừa xuất hiện tràng xe chấn trực tiếp?"

Ngọt gương mặt của nữ nhân bộc phát đỏ bừng, cúi đầu không dám nhìn vô lại Tần Phong, chỉ là dọn dẹp mình phê duyệt, Tần Phong thấy nàng xấu hổ dấp dấp, đang muốn đang nhạo báng vài câu, lại cảm giác phía sau từng đợt hàn ý, sợ run cả người, xoay người sang chỗ khác đã thấy Lưu Linh đã sửa sang lại tốt y sam lạnh lùng đang nhìn mình.

Hắn ngượng ngừng cười, đem trong tay phê duyệt tự sửa, phát hiện trong đó có phác hoạ cũng có một chút châu báu thiết kế đồ, đưa cho ngọt xấu hổ nữ nhân.

"Cảm tạ, cảm tạ."

Ngọt nữ nhân cúi đầu kết quả phê duyệt, trong lúc lơ đãng hai tay đụng chạm, nữ nhân như là điện giật thông thường cấp tốc rút về.

"Thật là trơn da." Tần Phong nhìn không được tâm lý than nhỏ, thầm nghĩ tranh này vẽ nữ nhân hai tay quả nhiên linh xảo trơn mềm, chút nào không nghĩ tới bản thân căn bản sẽ không tắm tay, nữ nhân bị nhìn càng thêm xấu hổ, đoạt lấy mình phê duyệt liền vội vã xoay người cũng như chạy trốn ly khai.

"Xấu hổ nữ hài thật đẹp, Lưu Linh người thật nên học một ít người ta."

Tần Phong nhìn nữ nhân vội vã thoát đi bóng lưng, nhìn không được hắc hắc than thở.

Chỉ là hắn còn không có xem xét chỉ chốc lát, phía sau bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng oanh minh, tâm lý run lên, xoay người sang chỗ khác lại trợn mắt hốc mồm nhìn xe tung tóe vung ra một trận đuôi tức, quẹo cái ngoặt tiêu thất tại trong bóng đêm. Gió lạnh thổi qua, chấm chấm đầy sao lộ ra, Tần Phong run run một chút trong miệng hương yên rớt xuống đất, môi run lên, tức giận quát: "Lưu Linh, người chờ cho ta."

Lái xe Lưu Linh sau khi nghe được phương truyền tới cự tiếng rống to, khước miệng giơ lên mỉm cười, dương dương đắc ý như một con ngao kiêu con mèo nhỏ, lại nhiều lần tại người kia trong tay có hại, cũng nên làm hắn ném thử đầu khố.

"Mẹ nó, tốt xấu đem y phục lưu cho ta tự a."

Tần Phong lật lật toàn thân mình trên dưới, ngoại trừ một gói thuốc lá cùng cái bật lửa bên ngoài đã Đùng không có vật gì khác, điện thoại di động, ví tiền toàn bộ ở trên túi áo trong, nhìn chân mang giày da, vô lực sợ chụp trán của mình, so sánh với lần bị Tần Mộng Điệp nghiêm phạt còn muốn bi thức, đón gió lạnh dọc theo sơn đạo một đường đi xuống. Nhìn làm như vừa nhìn vô tận đường đi, bất đắc dĩ thở dài: "Coi như rèn đúc thân thể."

Nghĩ, hắn mại động đến bước chân dọc theo ven đường một đường chạy trốn, hắn bước tiến cực kỳ vững vàng, mỗi một bước cự ly cực kỳ chính xác, nếu có người cầm thước đo lường một chút sẽ phát hiện mỗi một lần hai chân giao nhau

cực ly đều là cực kỳ tới gần, theo chạy trốn, hãn bên ngoài thân nhiệt độ chẳng những không có bay lên, trái lại đang dần dần giảm xuống, trái tim của hãn toát ra số lần cũng đang dần dần chậm lại, trong ánh mắt Băng lạnh như là vật chết thông thường.

Từ thân thể trải qua đặc thù cải tạo, gien cũng đã đạt đến hiện giai đoạn hoàn mỹ nhất trạng thái, vì hoàn thành cường giả mục tiêu, hãn tiếp nhận rồi vô số lần huấn luyện, thêm quốc gia thuật không ngừng tu hành, Tần Phong đối thân thể cơ năng khống chế trình độ đã đạt đến Nhân Loại có khả năng đạt tới cực hạn, hãn thậm chí có thể tại trong núi băng bảo trì vẫn không nhúc nhích không ăn không uống 3 ngày đã ngoài, đem người nội tạng cần nhiệt độ hoàn mỹ bảo tồn ở trong người mà không bên ngoài tả, mà trái tim toát ra số lần càng có thể khống chế đến tại một phút đồng hồ 10 tự trái phải, cái này cường đại biến thái sinh tồn năng lực làm hãn tại vô số lần đi ra tử vong bao phủ, càng vô số lần tránh thoát nhiệt thành như dụng cụ quét hình hoàn thành nhiệm vụ ám sát.

Cũng không biết chạy bao lâu, Tần Phong đã thấy thành phố bóng dáng, hơi thở ra một ngụm nhiệt khí.

Đúng lúc này, một tiếng súng vang đột nhiên vang lên.

Tần Phong thân thể run lên, toàn thân lông tơ tạc lập, tựa như độc xà thông thường hai mắt chăm chú híp, xoay người nhìn lại, đã thấy một chiếc màu đen Audi đang nhanh chóng cuồn cuộn đến, mà ở phía sau hãn theo một chiếc màu đen vượt đồng, màu đen việt dã xa trong vườn một con cầm súng lục tay, tay chủ nhân là 1 cái để tóc dài nam tử, trên mặt mang quý dị hưng phấn đáng tươi cười, hơi liếm đôi môi, phía trước xe Audi không ngừng loạng choạng, cực kỳ giống một con dã lang đùa đến một con thỏ.

Tần Phong nắm đến sự không liên quan mình treo thật cao lên thái độ, đang Hướng ven đường đi hai bước, không ngờ xe Audi lại cấp tốc dừng ở trước người của hãn, 1 cái quen thuộc suy yếu thanh âm truyền đến: "Lên xe!"

Tần Phong nao nao, mở cửa xe ngồi ở ghế phụ sửng ngột trên, lại xem Mã Khôn sắc mặt tái nhợt mạo hiểm đổ mồ hôi, trên vai cắm một thanh màu bạc trắng tiểu đao, vết thương đang lấm bầm mạo hiểm máu, không đợi hỏi nhiều, Mã Khôn một cước chân ga đạp đi, chịu đựng vai đau nhức: "Là Hạt Tử, Bao Thiên Tuế thủ hạ chính là số một sát thủ, bị giết Hồng Phong Hoa!"

Phanh.

Phía sau xe cửa sổ vỡ tan, Tần Phong trong mắt toát ra toát ra một luồng sởi hàn quang, thấy một bên bày đặt súng ngắn lấy tới nhìn cũng không nhìn liền hướng về phía phía sau nả một phát súng.

Vốn dĩ tại thành thơi làm như đùa giỡn lái xe Hạt Tử bỗng nhiên sắc mặt chút ngưng, cửa kính xe trong nháy mắt nổ tung, một hai khối mảnh nhỏ lấp bắp đến trên mặt của hắn, nụ cười kia càng ngày càng quý dị, chân nhấn ga xông tới. Tần Phong cười lạnh một tiếng, kết bệnh loét mũi, đứng lên, mãnh liệt khí lưu cạo tại trên mặt của hắn, hai mắt nhỏ hơi híp cấp tốc nổ hai phát súng.

Hạt Tử biến sắc, xoay tròn tay lái, viên đạn xạ kích tại trên thân xe trở nên vang lên, mà Tần Phong lúc này lại lại nả một phát súng, ở giữa việt dã xa sấm lốp xe bên trên.

Cảm giác xe sắp mất đi khống chế, Hạt Tử một cước đạp phanh lại, đem xe ổn định, Mã Khôn nắm lấy cơ hội đạp cần ga tận cùng cấp tốc tiêu thất tại trong màn đêm.

Hạt Tử xuống xe, nhìn đánh bạo sấm lốp xe, trên mặt quý dị càng ngày càng đậm, hai tay hưng phấn run rẩy, liếm môi, như cái người điên: "Xem ra không như thế buồn chán, thú vị thú vị, không nghĩ tới cái này Tần Phong vẫn còn có vài phần bản lĩnh, ha ha ha."

"Nghĩ không ra người Hạt Tử muốn giết người cũng có giết không thời điểm chết."

Lúc này, tại sau xe đi ra một nam một nữ, nhìn Hạt Tử biến đổi dữ tợn sắc mặt, nam trên mặt người tràn đầy nghiến ngấm: "Thế nào? Thẹn quá thành giận? Ta chỉ là đang nói một sự thật mà thôi."

"Hừ."

Hạt Tử hừ một tiếng.

"Hắc hắc, thương pháp không sai." Nam nhân kia nhún vai: "Người có địch thủ."

"Địch thủ? Hẳn xứng sao?"

Hạt Tử hai mắt híp một cái, âm trầm lập lại: "Hẳn xứng sao?"

"Người không có giết Mã Khôn." Nam tử nữ nhân bên người coi như là ngũ quan xinh xắn lên thể hiện một sự thật như vậy sắc mặt, mang theo đến có chút nhìn có chút hả hê: "Ván này trò chơi có thể là chúng ta thắng."

Nghe nói như thế, Hạt Tử cảm giác năng lực của mình bị nghiêm trọng nghi vấn, gần như là điên cuồng nói: "Chúng ta đang đánh cuộc một ván, ta trước hết giết Tần Phong người bên cạnh, tại giết Tần Phong, trong vòng hai ngày!"

"Không sao cả, chúng ta vui vẻ xem một hồi trò hay, hắc hắc, Hạt Tử người thật là một biến thái, bất quá ta cũng ưa thích muốn xem bọn hắn trở mặt nhìn mình người bên cạnh chết đi thống khổ." Một nam một nữ kia trên mặt tràn đầy hưng phấn nói.

Mà bên kia.

Không sai biệt lắm có hơn 10 phút, xe lái vào khu vực thành thị dòng xe cộ nội, Mã Khôn cắn chặt hàm răng, trên vai đau đớn không ngừng tập kích thần kinh của hắn, Tần Phong nhíu nhíu mày: "Có như thế đau không?"

"Thực sự rất đau, như là một khối đốt đỏ bùng sắt để ở chỗ này." Mã Khôn

gương mặt bấp bệ của sắp chen thành một đoàn.

Tần Phong nghi ngờ nhìn thoáng qua Mã Khôn, không nói hai lời rút ra trên bả vai hắc dao nhỏ, Mã Khôn đau rút hít một hơi khí lạnh, mắng chửi nói: "Tần Phong, người vương bát đản! Người có thể hay không nhẹ một chút, đau chết lão tử!"

"Đau thần kinh biết gia tăng được tề." Tần Phong hơi chút nghe nghe, nhìn Mã Khôn thương búng máu tươi như là tuyết đê hồng thủy chảy ra tới, ngưng ngưng cười nói: "Cái kia, không có ý tứ, không quan sát cẩn thận, còn có kháng ngưng máu thừa số, nhanh lên một chút tìm cái tiệm thuốc, không thì người không đau chết cũng muốn chảy máu quá nhiều mà chết."

"Tần Phong, ta ngày người tám đời tổ tông!"

Mã Khôn cảm giác huyết dịch cấp tốc xói mòn, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, hư nhược mẫn.

Bất quá vì mình mệnh suy nghĩ, Mã Khôn còn là cấp tốc tìm một nhà tiệm thuốc, Tần Phong móc ra ví tiền của hắc mua một đồng lớn chai chai lọ lọ, tại Mã Khôn trợn mắt hốc mồm dưới ánh mắt đem một đồng lớn thuốc đặt ở một bao trên giấy bóp nát bấy, lại cầm súng nâng đập đập, bảo đảm trở thành bột phấn, Mã Khôn nuốt ngụm nước miếng, đau đến đau nhức nói: "Người không phải cố ý muốn đùa chơi chết ta đi?"

"Ta là chuyên nghiệp."

Tần Phong khước miệng giơ lên mỉm cười, không đợi Mã Khôn phản ứng đây hắc đem thuốc bột toàn bộ chiếu vào trên vết thương, một tay tại Mã Khôn trên cổ một điểm, Mã Khôn Vốn dĩ sắc mặt tái nhợt trong nháy mắt đỏ lên, trên trán nổi gân xanh, thế nhưng cổ họng tựa hồ mất đi tác dụng, đau chỉ là ô ô thấp giọng tru lên. Cũng không biết bao lâu, khi hắc cảm giác được vết thương truyền đến một trận hủy hoại cảm sau, hắc mới là từng ngón từng ngón thờ hồn hên, mồ hôi như mưa thủy bàn hạ xuống.

"Đi thôi, chỉ là tạm thời dừng lại máu, bất quá vết thương còn cần khâu lại cùng tẩy trừ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thứ Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 220: Thiên Thu Vạn Năm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 220: Thiên thu vạn năm

Đến rồi Nam Thiên tiêu khiển cao ốc, Tần Phong trực tiếp đem Mã Khôn ném cho Nam Hoa giúp mình người đi trị liệu, mà Tần Phong còn lại là mang cất nòng nặc ác ý chạy tới Lưu Linh phòng làm việc, cửa cũng không gõ liền vọt vào, mà Vốn dĩ đang cùng bí thư phân phó công việc Lưu Linh đầu tiên là bất mãn, nhưng nhìn đến ** đến trên thân Tần Phong khí thế vội vàng đáng dấp, tâm lý lại là vừa nhảy, lại là có chút sợ cái này giết thiên đao sẽ thế nào nghiêm phạt bản thân.

Bất quá rốt cuộc là một đường đi tới, sắc mặt nàng bất biến, tiếp tục đối bí thư của mình phân phó chuyện của công ty, bí thư đối cái này liên tiếp tự tiện xông vào Lưu Linh phòng làm việc Tần Phong không có gì hay sắc mặt, nhất là bây giờ còn quần áo xốc xếch, nhưng nhìn Lưu Linh cũng không có phát tác, nàng cũng chỉ có thể chịu đựng, chỉ là Tần Phong lại không kia kiên trì, đi lên trước ba thoáng cái vồ vào trên bàn, sợ Lưu Linh tiểu trái tim chột đập mạnh một chút.

"Người đi ra ngoài trước, ta có chuyện trọng yếu phi thường muốn cùng lão bản của người hảo hảo tâm sự." Tần Phong hai tay ấn tại trên bàn làm việc, hung tợn nhìn chăm chăm Lưu Linh, khẳng định mà thấp giọng nói.

Kia nữ bí thư đang muốn giáo huấn cái này không lễ phép gia hỏa cho hẳn biết biết Nam Thiên tiêu khiển cao ốc quy củ, thế nhưng Lưu Linh cũng thản nhiên nói: "Người đi ra ngoài trước ah."

"A? Là."

Bí thư đầu tiên là sừng sốt, nhưng theo sát sau lại gật đầu một cái, kỳ quái nhìn thoáng qua hai người, thận trọng ly khai, mà Tần Phong theo sát mà lên, chờ nàng vừa ra khỏi cửa đã đem phòng làm việc cửa phòng thật chắc khóa trái ở, xoay người lộ vẻ tà ác đáng tươi cười: "Tốt, làm lão tử ở trong gió rét bốn ba hơn một giờ, biết đến không biết đều nghĩ đến người mưu sát chông đây."

"Tần Phong, ta hiện tại bề bộn nhiều việc, vô tâm tình nói đùa giỡn!"

Lưu Linh tâm lý bồn chồn, thế nhưng sắc mặt cũng lạnh nhàn nhạt, cường chổng nói.

Thế nhưng Tần Phong lại không để ý tới, bặt thân cái này muốn chấn hưng phu cương, người nói là đùa giỡn? Nhà này trong đại sự há có thể là vui đùa lời tuyên bố? Không nói hai lời đi lên trước, đem hơi có chút kinh hoảng Lưu Linh cho ôm ngang, Lưu Linh vội vàng đến giây dựa lại lộ vẻ tái nhợt vô lực, Tần Phong hướng về cửa nàng đôi môi hôn môi xuống tới, Lưu Linh Vốn dĩ còn đang giây dựa, nhưng là lại cảm giác càng ngày càng thiếu dưỡng khí, thân thể cũng chậm chậm mềm nhũn ra.

Làm trong lòng nàng làm như có hơi xúc động thời điểm, Tần Phong chợt đem nàng trở mình tử đặt tại trên bàn, giơ lên bàn tay hướng về nàng cái môn cung cao hung hăng gõ xuống đi.

Ba.

Thanh thúy tiếng vang trong xen lẫn Lưu Linh hơi thống khổ tiếng rên rỉ, nhìn màu đen nữ thức quần tây chăm chú bao quanh rất tròn, Tần Phong tay chính là một trận bị coi thường, liên tiếp hai ba hung hăng vỗ vài cái, đau Lưu Linh cũng không dám cả tiếng rên rỉ, chỉ là cắn chặt môi, mặt cười đỏ bừng, nàng tất nhiên là không dám gọi, nếu để cho người thủ hạ nghe được đang lo lắng nàng ngộ hại xông tới thấy cái này xấu hổ một màn, Lưu Linh sẽ cảm giác mình không mặt mũi gặp người, không bằng từ lâu mười tám trực tiếp nhảy

xuống.

Cũng khó trách nàng không dám, dù sao hôm nay điều này làm cho nàng cảm thấy thẹn một màn cùng nàng bình thời cao cao tại thượng xác thực kém khá xa.

"Buông." Lưu Linh chịu đựng trong lòng cảm thấy thẹn, trên mặt xen lẫn vài phần thống khổ, nhưng còn có thể bảo trì ngày thường trấn định. Chỉ là bộ biểu tình này lại làm cho Tần Phong càng xem càng hưng phấn, lại là nhớ lại Lâm Lăng Tuyết kia Cực phẩm đàn bà.

"Biết sai rồi ta để lại mở, không thì một mực đánh tiếp!"

Tần Phong cắn răng một cái, không lưu tình chút nào một cái tát vỗ xuống, đau Lưu Linh ưm không ngừng, nghe hẳn là trong lòng cổ đắng.

"Không có khả năng!"

Lưu Linh nhất quán cường thế để cho nàng căn bản không có thể có thể nói ra ba chữ này tới, nhất là hay là đối Tần Phong tên khốn kiếp này, thế nhưng Tần Phong từ trước đến nay cũng không phải mềm lòng người, xem Lưu Linh một mực mạnh miệng, Tần Phong tự là sẽ không khách khí, động tác trên tay chút nào không mang theo ngưng trệ, con đau Lưu Linh mặt cười càng ngày càng hồng, nhưng là chặt căn chắc hàm răng tuyệt đối không nhả ra.

Qua có một hồi, Tần Phong nhìn Lưu Linh thà chết chứ không chịu khuất phục tư thế tâm lý khó chịu, một cái tát vỗ xuống, hung hãn nói: "Nói hay không?"

"Người năm mơ!" Lưu Linh cắn răng nghiến lợi nói.

Bộ ngực áp tại trước bàn làm việc, kịch liệt phập phồng, lúc này Lưu Linh đã là đổ mồ hôi nhễ nhại, Tần Phong trợn mắt, chỉ là giữa lúc hẳn nếu lần tiến công thời điểm, ngoài cửa lại truyền đến từng đợt tiếng đập cửa, rất nhanh tiểu bí thư thanh âm truyền vào: "Chủ tịch, có phần tư liệu ngài cần nhìn một chút."

"Ân?" Lưu Linh chau mày, thế nhưng Tần Phong cũng lạnh lùng cười, giờ lên bàn tay tới.

Lưu Linh sợ tâm can vừa nhảy, ánh mắt cũng không tựa như trước vậy quyết tuyệt, hơi mang theo vài phần khẩn cầu nhìn Tần Phong, thế nhưng Tần Phong cũng sẽ không lúc đó nhẹ dạ, một cái tát muốn đi xuống, thẳng nhìn Lưu Linh kinh hoảng không ngừng, một tát này đi xuống lại là một trận thanh thúy tiếng vang, nếu để cho cửa bí thư nghe được vậy cũng như thế nào cho phải?

"Chủ tịch?" Tiểu bí thư thanh âm bên ngoài truyền đến.

Lưu Linh yếu yếu cúi đầu tới, dùng gần như muỗi thanh âm ông ông nói: "Ta sai rồi."

"Cái gì? Nghe không rõ."

Tần Phong hiển nhiên bất mãn, một tay đặt tại hông của nàng bộ, tùy ý nắn bóp, nguyên vốn đã bị chụp đau đớn khó nhịn cái hông nơi nào có thể thừa nhận Tần Phong như vậy không thương hương tiếc ngọc động tác, con đau Lưu Linh thân thể run, xem Tần Phong làm bộ lại muốn chụp một bạt tai, thanh âm hơi lớn vài phần: "Ta sai rồi."

"Hay là nghe không rõ." Tần Phong bất mãn nói.

Lưu Linh hung hăng nhìn cái này giết thiên đao hỗn đản, nhưng nhìn Tần Phong căn bản chính là da thịt cứng rắn dày như tường thành, căn chắc hàm răng, gần như sỉ nhục nói: "Ta sai rồi."

"Cái này là được rồi." Tần Phong đây mới là hài lòng gật đầu, hẳn cũng biết đây là Lưu Linh cực hạn, đang ép đi xuống sợ rằng cái này trong mắt ngoại nhân nữ ma đầu quả thật muốn nổi dóa. Đây mới là làm Lưu Linh ngồi xuống, chỉ là Lưu Linh hai chân có chút run run, ngồi cực kỳ câu nệ, xem Tần Phong còn cười khanh khách tức giận cầm lấy trên bàn một quyển sách liền đập tới, Tần Phong bận tâm tiếp được, hướng về của nàng mặt cười hung hăng hôn một cái, sau đó

cấp tốc chạy tới cửa vị trí.

Lưu Linh mặt cười lúc này đỏ bừng một chút, xem Tần Phong đã mở ra cửa phòng, cấp tốc sâu ít mấy hơi, nỗ lực làm mặt mình sắc bình thường xuống tới, ít nhất làm giọng của mình trấn định lại, bí thư thấy phòng làm việc cửa phòng mới mở, Bát Quái nhìn lướt qua hai người, Tần Phong là thiết đả da mặt dày, cà lơ phất phơ ngồi ở một bên hút thuốc, mà Lưu Linh có chút câu nệ, trên mặt có chút hồng nhuận, bí thư không khỏi suy nghĩ nhiều 1 tầng, thế nhưng trên người nàng chinh tề địa y phục lại để cho bí thư lại mê hoặc đứng.

"Chuyện gì?"

Xem mình tiểu bí thư tựa hồ tại Bát Quái, Lưu Linh giọng của không khỏi lạnh vài phần, hỏi.

Bí thư sợ sợ run cả người, bận tâm đứng dậy đi lên trước đưa qua một phần tư liệu, nói: "Ngài một mực làm ta quan tâm Lữ thị châu bảo tập đoàn sự tình, hôm nay Lữ thị châu bảo cổ phiếu đại hạ, mà thôi đất thu mua Lữ thị châu bảo 15% công ty cổ phần Nhâm Phượng Yến tình thế khẩn cấp, sắp tới có thể sẽ cầm trong tay công ty cổ phần bán ra."

Lưu Linh khê gật đầu, phân phó bí thư lui xuống, nàng nhìn tư liệu trong mắt cũng tinh quang lóe ra, nhưng còn không có phỏng đoán một chút thời khắc liền bị Tần Phong bế lên đặt ở chân của hắn lên, Lưu Linh sở hành sử bỏ qua giãy dụa, càng giãy dụa người này càng mạnh hơn, thế nhưng Tần Phong lại bắt tay đặt ở nàng cái hông vung cao lên nhẹ nhàng vuốt ve, Lưu Linh tức giận lạnh lùng nói: "Người cho ta một vừa hai phải!"

"Người xem người, ta giúp người chữa thương."

Tần Phong căn bản không quan tâm giọng nói của nàng, lười biếng nói.

Lưu Linh hừ một tiếng, nhưng rất nhanh nàng lại cảm giác được Tần Phong hai tay càng ngày càng nóng, Vốn dĩ nóng bỏng cảm giác đau đớn như thủy triều

rút đi, thay vào đó là một loại lệnh nàg cả người sung sướng thư thích, một khi tiếp nhận rồi đặt ra, Lưu Linh tựa hồ cũng lựa chọn bi ai nhẫn nhục chịu đựng, ngòì ở Tần Phong trong ngực an tĩnh nhìn tư liệu, Tần Phong liếc hai mắt, thản nhiên nói: "Người muốn nàg cổ phần trong tay?"

"15% nhiều lắm." Lưu Linh hừ một tiếng, thản nhiên nói: "Hơn nữa lần này Lữ thị nguy cơ, Nhâm Phượng Yến nếu nghĩ ra bán, ta vì sao không thấp giá cả thu hồi lại?"

"Àn?" Tần Phong khẽ nhúu mày, chợt buồn cười nói: "Người có phải từ ta cho người biết bắt đầu ngay nhớ cái này 15% công ty cổ phần ah?"

"Vì sao không?" Lưu Linh đương nhiên đáp lại nói.

Tần Phong buồn cười nói gật đầu, một tay lại không thành thật leo lên bộ ngực của nàg, Lưu Linh nhìn có chút nghiêng răng nghiêng lợi, thế nhưng Tần Phong lại nói: "Hồng Phong Hoa bị Bao Thiên Tuế chính là thủ hạ Hạt Tử giết, Mã Khôn bị thương nhẹ."

"Cái gì?"

Lưu Linh nghe được cả kinh, đem tài liệu trong tay ném tới một bên, Tần Phong tiếp tục nói: "Bất quá không có mạng sống nguy hiểm."

"Không, Hạt Tử làm việc từ trước đến nay tàn nhẫn, một khi sẵn giết thất bại, hẳn sẽ phát động càng thêm hung ác công kích, giết người nhiều hơn. Đây mới là nguy hiểm nhất." Lưu Linh sắc mặt hơi trầm xuống, nói: "Xem ra Bao Thiên Tuế đã mất đi kiên nhẫn."

"Mất đi liền mất đi chứ." Tần Phong cảm thụ được trên người thân thể mềm mại, kiệt sức nói.

Vừa nghe nói thế, Lưu Linh tâm lý có chút tức giận, vẫn còn không biết xấu hổ nói lời này, toàn bộ phiền phức không đều là nguyên nhân người dựng lên?

Tần Phong hừ một tiếng, hai mắt nhỏ hơi híp, lạnh thản nhiên nói: "Tại thế nào không kiên trì, cũng liền tại nhảy nhót sáu mươi lăm tiếng đồng hồ."

Lưu Linh nghe vậy sững sốt, thế nhưng nghĩ đến người kia cường đại, tựa hồ cũng không có gì đáng giá hoài nghi địa phương.

"Bao Thiên Tuế nếu giết Hồng Phong Hoa, vậy người liền nhân cơ hội nhận Hồng Phong Hoa bọn họ tay, đoán chừng bọn họ hiện tại mỗi một người đều sợ muốn chết, dù sao cũng Nam Hoa Bang đã cùng Bao Thiên Tuế không chết không ngớt, bọn họ muốn lẫn vào thì phải tới đầu nhập vào người, người khác thật đúng là không muốn chọc Bao Thiên Tuế cái này lão già kia."

Lưu Linh khê gật đầu, bất quá lại cảm giác từng đợt cảm giác khác thường, cũng thân thể thực có chút chịu không nổi Tần Phong không thành thật, sắc mặt ửng đỏ nàng trừng mắt một cái Tần Phong, ở trong mắt Tần Phong cũng phong tình vạn chủng, cười hắc hắc tiến lên trước đi tại trên mặt hấn hung hăng hôn một cái, trắng mịn trên gò má nước bọt còn chưa tiêu tán, Tần Phong đem nàng bế lên muốn đi gặp đến nghỉ ngơi giữa nội đi đến.

Lưu Linh hừ một tiếng, cúi đầu trên mặt càng phát hồng nhuận, Tần Phong nhin không được trêu nói: "Ăn tủy biết mùi ah? Xem ra hôm nay buổi chiều vẫn là không có ăn đủ."

"Người câm miệng cho ta!" Lưu Linh tức giận khi hấn trên cánh tay nắm một cái.

Tần Phong càng thêm đắc ý, nói: "Ta nhất định thiên thu vạn năm, nhất thống Đông Thiên."

"Hừ."

Lưu Linh hừ lạnh một tiếng. Nhưng không hề ngăn trở bị Tần Phong báo danh trên giường, trước kia giãy dụa lúc này đều biến thành hưởng thụ, đương nhiên nếu như kia chết tiệt chuông điện thoại di động không có vang lên nói.

Tần Phong tức giận nhận điện thoại, lại nghe được Sở Sở có chút thanh âm lo lắng truyền tới: "Này, người làm gì thế đi, nhanh lên một chút về nhà."

"Làm sao vậy?"

"Trong nhà tôi cái rất đáng ghét gia hỏa." Sở Sở có chút bất mãn nói: "Nhanh lên một chút trở về! Ta nghĩ người!"

"Được rồi."

Tần Phong cúp điện thoại, nhìn sắc mặt đã lạnh xuất ngũ Lưu Linh, bất đắc dĩ nói: "Xem ra chờ lần sau đi, ta đem Lang Vương ở lại người ở đây, hẳn sẽ giúp người giải quyết toàn bộ người không có thể giải quyết phiền phức."

"Ân."

Lưu Linh nghiêng đầu đi, không muốn để cho hắn thấy ánh mắt kia ẩn giấu tia chút mất mát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 221: Người Xấu Giữa Đường

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 221: Người xấu giữa đường

Làm Tần Phong đuổi đến nhà thời điểm, phát hiện trong đại sảnh không khí tựa như là có chút trầm trọng, ở bên trong đại sảnh ngồi 2 cái người xa lạ, một nam một nữ, nam ước chừng đến hơn 30 tuổi, lớn lên có chút thanh tú, trong mắt thường thường thoáng hiện ngoạn vị ánh mắt, nhất là nhìn thấy Tần Phong sau khi đến, trong mắt ngoạn vị ánh mắt càng nồng nặc, coi như là nhìn một con cò, lệnh Tần Phong cực kỳ khó chịu, mà tại nữ nhân bên cạnh hẳn, ngũ quan còn là tinh xảo, cầm một chén trà nóng đang ở thổi nhẹ đến.

Tần Phong khước miệng gương lên, một nam một nữ này hẳn là đã gặp, lúc trước ngăn cản Hạt Tử thời điểm, con là nguy hiểm của bọn họ tính xa xa không có Hạt Tử lợi hại, cho nên bị Tần Phong tự động cho bỏ qua.

Kinh Vũ Dao lúc này ngồi ngay ngắn ở đây đối với nam nữ đối diện, trên mặt mang hơi dáng tươi cười, mà Yến Tiểu Mộng, Sở Sở cùng Mạnh Chiêu Quân lúc này đang ngồi ở một ... khác cạnh, trái lại Tần linh không có tim không có phổi cầm Yến Tiểu Mộng máy di động chơi tay bơi, thấy Tần Phong sau khi trở về mới là ngọt ngào cười, vui vẻ nói: "Ca ca, người đã về rồi."

Tần Phong khẽ gật đầu, rót cho mình một ly nước, nhìn Kinh Vũ Dao 3 người, tự tiểu phi tiểu nói: "Vũ Dao, hai vị này là bằng hữu của người?"

"Ân?" Nam nữ sắc mặt có chút bất thiện, nhất là nữ nhân, âm lãnh nhìn thoáng qua Tần Phong, làm như đối Tần Phong xưng hô Kinh Vũ Dao phương

thức cũng không hài lòng, thản nhiên nói: "Kinh Vũ Dao, người nên biết, thiếu gia sẽ không thích có người xưng hô như vậy người."

Kinh Vũ Dao trên mặt Vốn dĩ lộ vẻ mỉm cười nao nao, Vốn dĩ tự nhiên mà vậy mỉm cười có chút cứng ngắc, mà ở một bên Sở Sở thở phò phò hừ một tiếng, trái lại Tần Phong cũng không thèm để ý, ngược lại thì cười híp mắt ngồi ở Kinh Vũ Dao bên cạnh, hai chân tréo nguẩy thể hiện chủ nhân tư thế tối, nói: "Vũ Dao thể nhưng ta tiểu học bạn học, càng là khách trọ của ta, ta xưng hô như vậy nàng cũng là không gì đáng trách, người nói có đúng hay không a? Thân ái Vũ Dao?"

Kinh Vũ Dao có chút nghiêng răng nghiêng lợi, thấy thế nào thế nào cảm giác thẳng nhai này trong nụ cười cất dấu nhìn có chút hả hê, mà ngồi tại đối diện nữ sắc mặt người âm lãnh càng thêm khắc sâu, còn kém ở trên mặt viết lên ta rất không thoải mái, bưng trong chén trà tràn ra nhẹ nước trà, nam nhân nhìn thoáng qua nữ nhân, cười cười, nói: "Tần tiên sinh tốt phúc khí, một cái nhà phòng ở ở nhiều như vậy mỹ nữ giai nhân, a, tại hạ Tôn Hạ, đây là đang tự muội muội Tôn Nga."

"A, Tôn tiên sinh." Tần Phong móc ra một điều hương khói mà đốt, nói: "Không biết Tôn tiên sinh Tôn tiểu thư cái này buổi tối đến thăm, tìm Vũ Dao là phải thương lượng chuyện trọng yếu gì sao? Nếu như vậy ta rút là có thể lảng tránh, bất quá muốn thu sân bãi phí, ha ha, vui đùa."

"Tần tiên sinh thật là hài hước."

Tôn Hạ thay đổi cái thoải mái tư thế ngồi, nói: "Bất quá người khả năng không thu được tràng tiền mượn, chúng ta là tới tìm người nói một chút."

"Ta?" Tần Phong nhíu nhíu mày, không hiểu nói: "Chúng ta cũng không giống như nhận thức."

"Không cần nhận thức." Tôn Hạ khoát tay áo, vẫn là nụ cười dối trá, nói: "Ta không quá nhiều thời gian đi nhận thức 1 cái ta không cần biết quân cờ mà thôi."

Nói thế vô cùng khinh thường nghĩa xấu, Tần Phong khẽ thờ dài một cái lắc đầu, mà Kinh Vũ Dao ánh mắt híp một cái, trong ánh mắt có chút giãy dụa, nàng là không nghĩ tới là Đoan Mộc Kinh chính là thủ hạ, Tôn Hạ nói chuyện dĩ nhiên cao như vậy ngạo, đang nhìn Tôn Nga đương nhiên biểu tình, trong lòng lại do một trận bi ai, trái lại ở một bên Sở Sở có chút ngồi không yên, nhin không được hừ một tiếng: "Hừ, cũng không nhìn một chút Tần Phong có hay không tâm tình nhận thức các người."

"Tôn tiên sinh nói những lời này nếu là khinh thường Tần Phong, kia tại sao phải muốn ngồi ở chỗ này lãng phí miệng lưỡi?" Yến Tiểu Mộng mơ hồ có chút tức giận, là nhà này nhà số một nữ chủ nhân, nàng tự nhiên có không thua gì Tần Phong chính là lời nói quyền: "Chúng ta nhà không chào đón không có lẽ phép người, hai vị cũng có thể ly khai."

"Không, không."

Tôn Hạ khẽ lắc đầu một cái, vừa cười vừa nói: "Có lẽ nghe ta lời kế tiếp, các người cũng sẽ không như thế đuổi ta đi."

Tần Phong phất tay một cái ngăn lại muốn phản bác Yến Tiểu Mộng, báo cho biết Mạnh Chiêu Quân, Mạnh Chiêu Quân hừ một tiếng, đối Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở thấp giọng nói vài câu, lại lôi kéo Tần linh đang đi trên lầu, mà Tần Phong hít một hơi thuốc lá, nói: "Vậy người nói đi, đối với ta lúc nào trở thành người khác quân cờ ta cũng tương đối hiếu kỳ, kỳ thực con người của ta rất tự giác, nếu như có thể điều khiển vận mệnh của ta, ta không ngại làm một hồi quân cờ, dù sao ai cũng không muốn chết, đúng không?"

"Hừ." Tôn Nga bĩu môi.

Tôn Hạ nhìn thôn vân thổ vụ Tần Phong, cười nói: "Người rót là có thêm giác ngộ, tốt, thông minh quân cờ khả năng lấy lòng chúng ta nhà thiếu gia."

"Nhà các người thiếu gia là?" Tần Phong nghi ngờ hỏi.

"Đoan Mộc Kinh."

Tôn Nga nói ra cái tên này thời điểm mang theo vô thương sùng bái, coi như đáng vóc tiêu tụy giáo đồ tại gọi bản thân ngày đêm triều bái Thần đại danh. Nghe nói tên này, Tần Phong hơi ghé mắt nhìn thoáng qua Kinh Vũ Dao, mà Kinh Vũ Dao trên mặt có chút mất tự nhiên, làm như chú ý tới Tần Phong con mắt nhìn qua đây, thế nhưng Tần Phong đã đem ánh mắt đặt ở Tôn Hạ trên người, cười nói: "Con người của ta không có gì kiến thức, chưa từng nghe qua tên này, bất quá các người có chuyện cứ nói đi."

"Ân, xem ra thiếu gia coi là rất chuẩn." Tôn Hạ khẽ gật đầu, nói: "Thiếu gia lúc trước đã nói, người Tần Phong là người thông minh, hơn nữa vì mạng sống có thể lựa chọn làm một quả cuốc cờ của hãn tử."

Tần Phong ý bảo tiếp tục.

Tôn Hạ nói: "Trước người ngăn trở Hạng Tử giết chết Mã Khôn, Hạng Tử đã để mắt tới người, mà chúng ta cùng Hạng Tử đánh cái đố, đánh cuộc là Hạng Tử có thể hay không tại trong vòng hai ngày giết chết cả nhà người, Hạng Tử không muốn thua, thế nhưng thiếu gia càng không muốn thua. Hơn nữa, thiếu gia của chúng ta vì bên cạnh người vị này Kinh Vũ Dao, thế nhưng dự định muốn giết mất Hạng Tử."

"Người thiếu gia có cái gì an bài?" Tần Phong hỏi.

"Hạng Tử là một tàn nhẫn người, thiếu gia của chúng ta muốn giết hãn tuy rằng cũng giản đơn, nhưng cũng có chút lòng mang phiền phức, bất quá người là cái rất tốt môi, người hiểu chưa?" Tôn Hạ khẽ mỉm cười hỏi.

Tần Phong bình tĩnh gật đầu: "Như vậy a, làm ta làm các người mời dẫn Hạng Tử tới, sau đó giết chết Hạng Tử? Thế nhưng ta không cần thiết a."

"Không, không, không chỉ là giết chết Hạng Tử, còn có Bao Thiên Tuế, dù sao Bao Thiên Tuế hiện tại thập phần muốn cái đầu của người, hơn nữa người có cần

thiết này, người nếu như không lo cái này con cờ, người trên lầu 4 nữ nhân bao quát cái kia tiểu cô nương đều phải bị Hạt Tử giết chết. Nếu như người làm, người có thể không cách nào bảo chứng sống chết của mình, thế nhưng ít nhất kia 4 nữ nhân có thể sống. A, nếu như người bất hạnh đã chết, ta nghĩ chúng ta nhà thiếu gia hoặc là Nhị thiếu gia rất có hứng thú giúp người chiếu cố những nữ nhân này." Tôn Hạ cười híp mắt nói.

Tần Phong xoa xoa cằm, trong tay hương yên tiện tay đè tại một bên trong cái gạt tàn thuốc, đang muốn nói trang cũng trang được rồi nên lăn thời điểm, ngoài cửa mặt làm như truyền đến một ít tiếng ồn ào, Tần Phong hơi nhíu nhíu mày, đứng dậy đi tới cửa, mở ra cửa phòng nhìn lên, lại thấy phía trước tiểu khu trên đường phố Nhâm Quân Ngạn đang che chở hẳn cái kia lúc này có chút ngất xỉu tử tử và Đoan Mộc Hải giăng co.

"Tiểu tử, tránh ra cho ta." Đoan Mộc Hải trên mặt mang giễu cợt lãnh ý: "Ta mặc kệ ở đây là địa phương nào, chỉ cần ta Đoan Mộc Hải đứng ở chỗ này, người, lại không thể vi phạm ý của ta, bằng không, ta sẽ cho người biết sự lợi hại của ta."

"Nhanh, Đoan Mộc Hải, người cũng quá lớn lối ah?"

Tần Phong buồn cười cả tiếng hô một câu, nghe được tên Đoan Mộc Hải, phòng trong Tôn Hạ cùng Tôn Nga nao nao, và hiếu kỳ Kinh Vũ Dao đang đi ra ngoài, Đoan Mộc Hải thấy Tần Phong sau, sắc mặt hơi lộ ra dữ tợn, chỉ là thấy Tần Phong sau lưng Tôn Hạ cùng Tôn Nga 2 cái huynh muội, trên mặt mang lên một tia âm thâm thâm đáng tươi cười. Về phần Kinh Vũ Dao cái này yêu mị nữ nhân, hẳn chỉ là liếc mắt nhìn mà thôi, bởi vì hẳn biết người nữ nhân này hẳn là không thể đụng vào.

"Làm sao vậy?"

Tần Phong không để ý đến Đoan Mộc Hải ánh mắt, đi tới Nhâm Quân Ngạn trước người, nhìn thoáng qua tử tử của hẳn, xem bệnh thái hồng sắc mặt có chút

khó chịu, khóa chặt chân mày, Tần Phong nắm cổ tay của nàng, Nhâm tử tử lại là muốn giãy dụa một chút, thế nhưng Tần Phong lại cầm thật chắc, đem bắt mạch sau mới là buông ra, nói: "Không có việc gì, chỉ là rất nhỏ cần dị ứng, một hồi uống chén canh cá thì tốt rồi."

"Ân."

Nhâm Quân Ngạn bận tâm gật đầu.

"Tần Phong, cút ngay cho ta." Đoan Mộc Hải âm đo đo cười nói.

Tần Phong xoay người lại, nhìn Đoan Mộc Hải, buồn cười nói: "Dựa vào cái gì?"

"Bằng ta cho người lăn, người thì phải lăn." Đoan Mộc Hải cao ngạo nói.

"Vương bát đản!"

Nhâm Quân Ngạn cắn răng nghiêng lợi mắng một câu.

Bất quá Đoan Mộc Hải lại không quan tâm, nhìn Tần Phong đứng ở nơi đó bất động, hừ một tiếng, nói: "Tôn Hạ, Tôn Nga, lời nói của ta các người cũng làm thành gió thoảng bên tai phải không?"

Tôn Hạ hai huynh muội nhíu nhíu mày, bọn họ tự nhiên nhìn ra Đoan Mộc Hải có mục đích gì, sợ là coi trọng người nữ nhân này, đi về phía trước một bước, nhìn nữ nhân kia, hỏi: "Nàng tên gọi là gì? Có thể Nhị thiếu gia kích động như vậy?"

"Nhâm Phượng Yến!"

Đoan Mộc Hải liếm môi một cái, âm âm cười nói.

Tần Phong hơi kinh ngạc một phen, nhìn bên người Nhâm Phượng Yến cười cười, trái lại Tôn Hạ hơi trầm tư chỉ chốc lát, xác định cái này Nhâm Phượng

Yến phía sau không có gì có thể uy hiếp được Đoàn Mộc Kinh thế lực, liền tùy ý nói: "Nhị thiếu gia coi trọng đó chính là của nàng phúc khí, Tần Phong, ta xem người còn chưa phải muốn xen vào việc của người khác thật là tốt, bản thân rất suy nghĩ một chút tình cảnh của mình."

Nhâm Quân Ngạn cùng Nhâm Phượng Yến sắc mặt đều là biến đổi, trái lại Tần Phong nhún vai, xoay người đi trở về gian phòng của mình, Nhâm Quân Ngạn run run lo lắng, cũng hô không ra tên Tần Phong tới, ngẫm lại ngày hôm qua buổi trưa, đối với hấn tựa hồ cũng là như vậy, không nói được một lời rời rời đi, Nhâm Phượng Yến bệnh trạng trên mặt lúc này thành lập mấy giờ điểm đỏ, nhìn Tần Phong có cũng sẽ không bóng lưng, cười khổ một tiếng.

"Tỷ, không có chuyện gì." Nhâm Quân Ngạn cắn chặt hàm răng, nói: "Ta cũng không tin bọn họ dám thế nào!"

"Đây là cái người xấu giữa đường thế giới." Kinh Vũ Dao chỉ là lạnh lùng nói một câu, so sánh với Nhâm Phượng Yến, bản thân càng thêm bi ai, thậm chí không có một người thân sẽ đứng ở trước người của mình bảo vệ bản thân.

Nghe được lời của nàng, Tần Phong bĩu môi, trong phòng không nói hai lời mở ra để ở một bên Tần linh đàn ghi-ta rương, chỉ là hấn mở ra chính là trong đó hai lớp, bên trong chính tề để Tần linh nhất quán thường dùng vũ khí, duy nhất chớp mắt chớ quá là một đem việc trải qua thích khách liên minh ngự dụng súng ống sư cải tạo m 110 Sniper rifle, Tần Phong con cảm giác mình mí mắt nhảy nháy, tâm lý đem huyết dạ Vương mạng vô số lần sau, ở trong đó xuất ra 1 cái nắm tay tựa như gì đó, ấn xuống một cái chốt mở, một đoạn thép côn từ trong đó bắn ra ra, tại án một cái khác chốt mở, thép côn cấp tốc rút về, mà một cây 3 lạng dao găm từ một đầu khác đâm bắn ra, nắm trong tay diêm lượng một chút đem đàn ghi-ta hộp đóng kỹ, hai tay cật ở sau lưng đi ra ngoài.

"Tần Phong, người đi ra tựa hồ là cái không rõ cử động." Thấy Tần Phong đi mau ra đây cũng mau, Nhâm Quân Ngạn tỷ đệ hai thấy được nhẹ nhẹ hi vọng, mà Tôn Hạ hơi có chút bất mãn, nói: "Người nên biết người làm một quân cờ

giác ngộ."

"Ta chỉ là tới trả lời một chút Vũ Dao vừa mới theo như lời nói, nếu như trên cái thế giới này người xấu giữa đường, đó chỉ có thể nói người tốt thiếu nỗ lực, đương nhiên ta từ sẽ không cho là bản thân là người tốt." Tần Phong vừa đi vừa nói chuyện: "Thế nhưng giờ này khắc này, ta nghĩ lấy một người tốt thân phận dùng người xấu thủ đoạn đi đối phó có chút người xấu, cho nên."

Tần Phong mỉm cười, nhấn một cái chốt mở, thếp côn cấp tốc bắn ra, Tần Phong vung tay lên hướng về Đao Mộc Hải trên mặt rút đi xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 222: Đại Ma Đầu

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 222: Đại ma đầu

Nhâm Quân Ngạn tử đệ hai cùng với Kinh Vũ Dao phát thệ bản thân chưa từng nghe qua giết lợn thanh âm, thế nhưng giờ này khắc này bọn họ cảm giác mình cũng tăng một phần kiến thức.

Tần Phong lực lượng rất lớn, ngay cả lần này không dùng lên toàn lực nhưng là tuyệt đối sẽ không làm Đoan Mộc Hải sống khá giả, thép còn lại cực kỳ cứng rắn, lấy ra ở trên mặt, kia thanh thúy ba một tiếng, trong nháy mắt nghe được Đoan Mộc Hải gương mặt cốt vỡ vụn, gương mặt cơ thể lên một đạo dữ tợn đáng sợ hồng ấn tử, thậm chí còn tại mạo hiểm nhẹ giọt máu tử, cả khuôn mặt đã ở vào biến hình trạng thái.

Cối lòng tan nát tru lên tại Đoan Mộc Hải trong miệng gào đi ra, hãn bưng mặt mình nằm úp sấp dưới đất, muốn xài lại lại không dám xài, tru lên bốn phía nghe nói đều nhận nhịp rùng mình một cái, Tần Phong cười nhạt nhìn dưới đất lăn lộn Đoan Mộc Hải, xông lên hướng về phía bụng của hãn lại đạp một cước.

"Mẹ nó."

Làm như nghĩ chưa hết giận, Tần Phong lại là nhận 2 chân.

"Hãn điên rồi sao?"

Kinh Vũ Dao sợ run cả người, nàng không dám nghĩ như Tần Phong làm như vậy sẽ đem Đoan Mộc Kinh chọc giận đến mức nào.

Lửa giận ngút trời Đuan Mộc Kinh nhưng điều người nói về sắp xếp thế giới dưới đất giết người Vương. Coi như là hãn không biết, lẽ nào hãn sẽ không lo lắng Tôn Hạ cùng Tôn Nga vì sao lớn lối như thế duyên cớ sao?

"Tần Phong, người muốn chết!" Tôn Hạ sắc mặt đại biến, Đuan Mộc Hải rơi vào cái này tràng, nếu để cho lão gia đã biết, sợ rằng bản thân có Đuan Mộc Kinh che chở cũng ăn không hết tốt trái cây, giận dữ hãn Vốn dĩ thanh tú trên mặt tràn đầy diên cuồng, hung tợn xông lên, nhắm ngay Tần Phong cái ót một quyền huy đi ra ngoài, mà Tôn Nga cũng đồng thời hành động, ở bên phương một cái sắc bén bên đá, xông thẳng Tần Phong đầu đi.

"Cẩn thận a!"

Nhâm Phượng Yến không kiềm hãm được hô.

Tần Phong cười quái dị một tiếng, xoay người lại vươn tay cầm kia Tôn Hạ quả đấm, đồng thời thân thể một bên dễ dàng tránh thoát Tôn Nga công kích, tốc độ cực nhanh, tay trái thoáng dùng một lát lực, Tôn Hạ buồn bực hừ một tiếng, lực lượng của toàn thân tựa hồ là bị cầm giữ thông thường, nắm tay cũng không tự chủ được mở rộng, Tần Phong nắm bắt cổ tay của hãn, đem tay hãn lưng dán tại trên bả vai của hãn, cầm trong tay vút tiên một chỗ khác đặt tại lòng bàn tay của hãn lên.

"Nhâm Quân Ngạn, mang tử tử người đi trong phòng, vợ ta vừa lúc nấu canh cá còn có giải men, nếu như có ở đây không phân giải trong cơ thể còn, tử tử người chỉ có thể đi bệnh viện ngay ngô." Tần Phong phân phó nói.

Nhâm Quân Ngạn bị Tần Phong chiêu thức ấy gây kinh hồn táng đảm, hôm nay nghe xong Tần Phong nói, đang nhìn xem tử tử của mình, lúc này trên mặt điểm đỏ đã càng ngày càng nhiều, trong lòng lo lắng hãn cũng không quản tình huống hiện trường, bận tâm đỡ Nhâm Phượng Yến hướng về Tần Phong trong nhà chạy đi.

"Mau buông ra cho ta!" Khi bọn hãn vừa ly khai, Tôn Nga liền lấy một loại

khẳng định mà mệnh lệnh thấp giọng rầm rừ: "Bằng không, ta cho người sống không bằng chết."

"Ha ha." Tần Phong khinh thường cười: "Nói thật đi, giống như người vậy khẩu khí nói chuyện nữ nhân ta đã biết 2 cái, bất quá không có một thành công, chỉ có thể trơ mắt nhìn, mà người, cũng không ngoại lệ."

Lại nói, Tần Phong cười nhạt nhếch chốt mở, mấy người kia không hiểu nhíu nhíu mày, nhưng sau đó chỉ nghe được ông một tiếng, làm như binh khí ra khỏi vỏ kia làm người ta hưng phấn khuynh hướng cảm xúc thanh âm, mà loại thanh âm này sau khi, sẽ là đẫm máu cùng thống khổ, lúc này đây cũng không ngoại lệ, dao găm bén nhọn mũi nhọn tại cường đại lực đàn hồi tự, dễ như trở bàn tay vậy xuyên qua Tôn Hạ tay chưởng, xuyên thấu bờ vai của hắn.

Tôn Hạ quần quai trở nên thừa nhận ở cái này xuyên tim đến xương vậy đau đớn, sắc mặt đỏ lên, trong miệng tiếng gầm nhỏ khiến người ta cực sợ, chỉ là miệng vết thương kia máu thâm thì chảy xuôi, Tần Phong nhìn đã ở vào nổ tung sát biên giới Tôn Nga, khẽ cười nói: "Đừng nóng vội a, cẩn thận hắn càng khó chịu."

Lại nói, Tần Phong lắc lư trong tay dao găm, Tôn Hạ càng đau cổ đỏ bừng, Kinh Vũ Dao thấy Tần Phong lại vẫn có thể cười được, tâm lý dâng lên một cổ tử Hàn khí, nàng bị ai phát hiện mình quá đánh giá thấp cái này tiểu học bạn học, không nói đến thân thủ của hắn, phần này tàn nhẫn tâm cũng đủ khiến người ta sợ.

"Người biết không, hôm nay ta tâm tình còn tính đúng là tốt." Tần Phong nhìn Đoan Mộc Hải thăm không nở nhìn khuôn mặt cùng Tôn Hạ vẻ mặt thống khổ, thản nhiên nói: "Thế nhưng luôn có người ưa thích đã quấy rầy người khác hảo tâm tình, tỷ như các người, xem tại Kinh Vũ Dao là ta khách trọ mặt mũi ta không đem người đá ra ngoài, người cũng quá con mẹ nó không biết xấu hổ."

"Tần Phong. . . Người dám!"

Tôn Hạ cắn chặt hàm răng, nỗ lực học ra mấy cái này nói nhảm.

"Tần Phong! Người mau buông ra cho ta hẳn! Bằng không!" Tôn Nga nỗ lực khắc chế bản thân, thấp giọng rầm trời.

Tần Phong sửng sốt, sau đó đem Tôn Hạ hướng dưới đất đẩy, Tương Quân Thứ rút ra, Tôn Hạ kịch liệt thở hổn hển dùng tay kia muốn đè lại vết thương của mình, thế nhưng có thể Tần linh coi trọng mắt dao gâm tạo thành vết thương lại có thể là dựa vào tay là có thể ngăn chặn chảy máu? Cho nên mặc cho Tôn Hạ làm sao tìm vết thương, vết thương của hẳn máu đều sẽ không ngừng tuôn ra, bất quá chỉ chốc lát cũng đã là sắc mặt tái nhợt đáng sợ.

"Chết!"

Tôn Nga gầm nhẹ một tiếng, xông về phía trước chính là một cước, Tần Phong cắt một tiếng, thân thể Hướng phải né tránh, trong tay dao gâm cấp tốc thu nạp biến thành vút tiên, dương tay điểm đi ra ngoài, vút tiên cứng rắn một đầu điểm vào Tôn Nga bấp chân một bên, kia Tôn Nga vọt tới trước xu thế hơi ngừng, nàng buồn bực hừ một tiếng, đùi phải rơi dưới đất, kịch liệt run rẩy, bất luận nàng làm sao ngăn lại đều không thể khắc chế thấu xương kia đau đớn.

"Nhìn người là nữ nhân." Tần Phong cầm vút tiên giương lên Tôn Nga cầm, cười nhạt nói: "Ta tuy rằng sẽ không thương hương tiếc ngọc, nhưng hôm nay cái cũng liền đi người đi."

"Thiếu gia sẽ giết người!"

Tôn Nga cắn răng nghiêng lợi nói.

"Ít nhất ta hiện tại không chết, như vậy là đủ rồi." Tần Phong trên mặt mang lên một tia thần bí vui vẻ, trong tay vút tiên vung, lại biến trở về thông thường 1 cái màu đen bắt tay, đá vào trong túi, Tần Phong nhìn nằm dưới đất Tôn Hạ cùng Đoan Mộc Hải, cười nói: "Xem ra ta phải gọi điện thoại." Chỉ nói là đến, cách đó không xa truyền đến một trận loạt tiếng bước chân, Tần Phong nhún vai: "Không

cần."

Một đám bảo an cùng với mấy cảnh sát vội vã tới rồi, thấy nằm dưới đất Tôn Hạ cùng Đoan Mộc Hải, mỗi một người đều là rùng mình một cái, Tần Phong lạnh lùng nhìn lướt qua mấy người, nên tới thời điểm không đến, rầm đều mẹ nó truyền đi cách xa vạn dặm lại nữa rồi, hừ một tiếng, chỉ vào Tôn Hạ cùng Đoan Mộc Hải, nói: "Vừa mới có cái cầm dao hung thủ đâm bị thương người này, lại rút người này, sau đó hăn hướng về kia chạy."

Một đám người hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên không quá tin tưởng Tần Phong đều mà nói.

Trái lại Đoan Mộc Hải, một tay còn run rẩy đặt ở gương mặt dễ đọc trước, một tay chỉ vào Tần Phong, nói chuyện cũng có chút không lạnh lẽo: "Mau, mau trao, bắt hăn lại! Ta cho các người trao, trao, bắt hăn lại!"

"Đệt!"

Tần Phong biến sắc, hướng về phía nằm dưới đất Đoan Mộc Hải chính là liên tiếp hai ba đạp cho đi, mắng: "Vương bát đản, dám vu hãm lão tử!"

Đoan Mộc Hải nhất thời đau một trận kêu thảm thiết, Tôn Hạ cùng Tôn Nga cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn, từng cái một hai mắt phun lửa muốn đem Tần Phong nuốt thông thường, mà Kinh Vũ Dao càng trợn mắt hốc mồm, nuốt ngụm nước miếng, cũng thật không ngờ chính hăn một tiểu học bạn học không chỉ có tàn nhẫn, còn đủ vô lại. Một bên mấy cảnh sát nhìn Đoan Mộc Hải sắp không tức giận, từng cái một vội vã chạy lên trước lan cái này Tần Phong, nhưng cũng không dám động thủ, dù sao Tần Phong cái này Ma Vương tên tuổi tại cảnh cục nội là tiếng tăm lừng lẫy. Cục trưởng, còn có tinh thính trốn cảnh đội cao tầng, đối Tần Phong đều là chiếu cố có thừa, thậm chí vì hăn đem Diệp Mộng Kỳ cho ngưng chức, cục cảnh sát trốn người thấy hăn thế nhưng giận cũng không dám giận.

Tần Phong cũng không quá phẫn, hừ một tiếng, mượn sườn núi xuống lừa lui

về phía sau vài bước, tự sửa y phục của mình, nhìn lướt qua một bên mấy người sắc mặt có chút chột dạ bảo an, cười nhạt nói: "Nghệp chủ đều bị uy hiếp, các người còn có thể cất giấu nữa, xem ra ta phải tìm thời gian cùng vật nghiệp hảo hảo nói chuyện một chút." Mặc kệ kia mấy người bảo an thay đổi sắc mặt tái nhợt, Tần Phong nhìn thoáng qua Đao Mộc Hải 3 người, lạnh lùng nói: "Đem bọn họ mang đi, đừng tại nhà ta gào khóc thảm thiết, buổi tối điềm xấu."

Tôn Nga là tức giận run run, song quyền bóp ca ca rung động, chăm chú nhìn chăm chăm Tần Phong, nhưng là cảnh sát đã đến, nàng không cho phép bản thân cho Đao Mộc Kinh thêm phiền phức, chết tiệt vương bát đản, thiếu gia sớm muộn sẽ giết người. Tần Phong thấy nàng ánh mắt bất thiện hừ một tiếng, xoay người về đến nhà. Mà Kinh Vũ Dao cũng không nói lời nào, chỉ là đứng ở một bên nhìn, đang đợi đến xe cứu thương tới rồi đem 3 người mang sau khi đi, nàng mới là lòng có bất an về tới trong phòng.

Nàng bất an có rất nhiều, Tần Phong thái độ, còn có Đao Mộc Kinh khi biết vừa mới chuyện phát sinh sau sẽ làm sao xử lý, bất quá tóm lại mà nói, Kinh Vũ Dao vẫn là vô cùng trấn định, dù sao, bản thân cũng không có tại hai phe trong xung đột đứng ở bất kỳ một bên, nghĩ tới đây, nàng hít một hơi thật sâu, trên mặt lại là một bộ yêu mị thần tình.

Lúc này Nhâm Phượng Yến ngồi ở một bên trên ghế sa lon, đang bưng một chén nhiệt hồ hồ canh cá nhẹ nhàng uống, mà Mạnh Chiêu Quân quan sát nàng một chút trên mặt hiện lên điểm đỏ, nói: "Không sao, còn tuy rằng còn có lưu lại, bất quá không có gì trở ngại, thân thể người rõ ràng còn dị ứng vì sao còn uống rượu?"

"Cái kia Đao Mộc Hải cùng Lữ Trung Dương, hai người bọn họ giờ trò quý, tại tỷ tỷ của ta trong nước ngã cồn." Nhâm Quân Ngạn có chút tức giận mắng giá giá quả đấm, sau đó vừa cảm kích đối Tần Phong nói: "Lần này đa tạ!"

"Việc nhỏ."

Tần Phong cũng không có để ý, khoát tay áo nói.

Nhâm Phượng Yến lúc này cảm giác hô hấp cũng thông suốt rất nhiều, hơi phun ra ngưng đọng khí, đem vật cầm trong tay canh cá đặt ở trên bàn, nhìn Tần Phong, trong lòng cũng có chút phức tạp, dù sao cũng là người kia cứu mình, mà bản thân ngày hôm qua còn bỏ hấn tại không để ý, trầm ngâm chỉ chốc lát hỏi: "Không sẽ có phiền toái gì ah?"

"Không có gì." Tần Phong lắc đầu, một bên Yến Tiểu Mộng cũng cười nói: "Yên tâm đi, Tần Phong làm việc luôn luôn rất có chừng mực."

Bất quá lời này lại làm cho Nhâm Quân Ngạn tử đệ hai còn có Kinh Vũ Dao sắc mặt một trận cổ quái, liền dựa vừa mới Tần Phong động thủ mau muốn giết người cử động, thực sự nhìn không ra hấn có cái gì đúng mực đáng nói, Mạnh Chiêu Quân xem 3 người biểu tình liếc một cái Tần Phong, cười nói: "Nhâm Quân Ngạn, mang tử tử người trở lại nghỉ ngơi thật tốt. Có việc lập tức cho chúng ta gọi điện thoại, tốc độ của chúng ta ít nhất so bệnh viện mau."

Nhâm Quân Ngạn bận tâm gật đầu, đỡ Nhâm Phượng Yến lại nói với Tần Phong vài câu cảm tạ sau liền vội vã trở lại nhà mình nghỉ ngơi đi, xem hai người sau khi rời đi, Sở Sở thở phào nhẹ nhõm, đi tới Kinh Vũ Dao trước mặt, nói: "Vũ Dao tử tử, người tại sao biết những người đó, xem bọn hấn không phải là người tốt, sau này cái kia cái gì thiếu gia nếu như tìm người phiền phức, người không cần lo lắng, Tần Phong sẽ giúp người."

"Đúng vậy." Yến Tiểu Mộng cũng là tán đồng gật đầu, nói: "Có chuyện gì có thể nói ra, chúng ta sẽ giúp đỡ của người."

Một bên chơi trò chơi Tần linh nháy mắt một cái, nhìn thoáng qua Kinh Vũ Dao, nhỏ không thể tra hừ một tiếng.

Kinh Vũ Dao trong lòng phức tạp, nhìn hai người ánh mắt ân cần, ngưng ngừng gật đầu, dù sao Tôn Hạ cùng Tôn Nga là bản thân khai ra, trái lại Mạnh Chiêu Quân đứng dậy cười nói: "Tốt lắm, nói nhiều như vậy cơm chưa từng ăn

no, các người đi phòng bếp đem thức ăn bưng ra, về phần đại lão gia, ta có chút sự muốn cùng người nói chuyện."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 223: Mê Hoặc

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 223: Mê hoặc

Biệt thự sân thượng lên.

Tần Phong nhìn dưới ánh trăng Mạnh Chiêu Quân gần như hoàn mỹ đáng người, không nhìn được nghĩ muốn vươn tay, thế nhưng Mạnh Chiêu Quân tay mắt lạnh lẽo, đánh rớt hắt móng vuốt, bảo đảm không người theo tới sau khi, bất mãn nói: "Người còn dự định để cho nàng tiếp tục ở đi? Nàng thế nhưng Đaoan Mộc Kinh bọn họ, người đem Đaoan Mộc Hải cho rút, đem Tôn Hạ phế đi, Đaoan Mộc Kinh sẽ không dễ dàng buông tha chúng ta, Kinh Vũ Dao ở chỗ này sẽ chỉ làm tiểu Yến cùng Sở Sở càng thêm nguy hiểm."

Thấy sắc mặt nàng ngưng trọng, Tần Phong ngược lại thì tùy ý ngồi ở trên ghế, nói: "Như thế nào đi nữa nói cũng là ta tiểu học bạn học, ta đuổi đi nàng đi ta rất không trượng nghĩa?"

"Hừ, ta xem người là coi trọng vẻ đẹp của nàng sắc ah, 1 cái yêu mị phún huyết nữ nhân." Mạnh Chiêu Quân có chút nghiêng răng nghiêng lợi, bất mãn nói: "Lúc đầu ta chỉ bất quá tại Lưu Phong trước mặt ép buộc vài câu người đều muốn đuổi đi ta đi, bây giờ người ta sắp đem phiền phức đưa trên đầu người người còn miệng đầy giả nhân giả nghĩa, Tần Phong, người có hay không lương tâm!"

Mạnh Chiêu Quân càng nói càng tức, đang suy nghĩ lên hôm nay cái buổi sáng bị thằng nhãi này đem tiện nghi chiếm đi, hảo đoan đoan nộ hôn đầu tiên

không có, nàng càng giận không chỗ phát tiết, nắm Tần Phong đều cánh tay bất mãn nói: "Người để cho nàng có đi hay không! Nàng không đi, ta và Sở Sở còn có Tiểu Mộng đi!"

Đau đớn làm Tần Phong nhe răng nhếch miệng, từ trên ghế nhảy dựng lên, nghe nói lời của nàng, thoáng cái đem Mạnh Chiêu Quân ôm vào trong lòng, Mạnh Chiêu Quân lại càng hoảng sợ, tức giận nghiêng răng nghiêng lợi.

"Sợ cái gì." Tần Phong trái lại không có gì hạnh kiểm xấu cử động, ngược lại thì ôm Mạnh Chiêu Quân ngồi xuống ghế, hai cái tay vòng đến Mạnh Chiêu Quân eo nhỏ, để cho nàng ngồi ở chân của mình lên, nói: "Bình tới tướng đỡ nước tới lấy đất ngăn, hãy ta đã đem người của hãn đánh, hiện tại làm Kinh Vũ Dao ly khai người khác không biết còn tưởng rằng là ta sợ hãn Đao Mộc Kinh."

Chết sĩ diện hỗn đản! Mạnh Chiêu Quân hừ một tiếng, quay đầu đi chỗ khác, không muốn nhìn thấy cái này trương đáng ghét gương mặt của, bất quá thân thể lại lảo lảo thật thật mặc cho Tần Phong ôm.

Tần Phong mũi không khỏi về phía trước co lại, tại Mạnh Chiêu Quân trước ngực càn rỡ hung hăng hút vài hơi, kia mê người mùi thơm của cơ thể làm hãn cảm giác tâm lý một trận lửa nóng, vẫn nhìn Mạnh Chiêu Quân mặt cười ửng đỏ sau mới nói: "Hơn nữa lúc đó người không phải là có Lưu Phong cái này nói không rõ nói không rõ chuẩn bạn trai, ta cũng không tiện hủy đi uyên ương, bất quá bây giờ so còn muốn chạy người đều không đi được."

"Hừ."

Mạnh Chiêu Quân liếc trắng mắt, Tần Phong cũng không thêm để ý, hỏi: "Tìm thời gian điều tra một chút thân phận của Kinh Vũ Dao, nàng tựa hồ cùng Bao Thiên Tuế có đại thù."

"Đao Mộc Kinh ta cũng điều tra một chút ah." Mạnh Chiêu Quân suy nghĩ một chút, còn nói thêm.

"Không cần, có Kinh Vũ Dao tại, hắc Đao Mộc Kinh sớm muộn sẽ đưa tới cửa làm chúng ta tra." Tần Phong hàm hồ nói thầm.

Mạnh Chiêu Quân khẽ gạt đầu coi như là miễn cưỡng tiếp nhận rồi Tần Phong lí do thoái thác, chỉ là đang suy tư một chút việc nhỏ thời điểm, cảm giác thân thể căng thẳng, Tần Phong hai tay chăm chú đem nàng ôm vào trong ngực, dán nàng tinh xảo vành tai, cười híp mắt nói: "Hiện tại chính sự nói xong, nên nói chuyện tư tình nhi nữ."

Nhiệt khí bên tai bờ quanh quẩn, Mạnh Chiêu Quân khuôn mặt nhảy thoáng cái hồng đồng đồng, quả nhiên là phong tình vạn chủng, Tần Phong càng thừa dịp nàng không chú ý tại gò má nàng hôn một cái lên, Mạnh Chiêu Quân nhất thời cả kinh, buồn bực trừng hắc liếc mắt: "Người đừng được một tắc lại muốn tiến một thước, Tiểu Mộng cùng Sở Sở đều ở đây phía dưới đây."

"Bọn họ không được."

Tần Phong không thêm để ý chút nào, hai tay dùng vài phần khí lực, để tránh khỏi làm Mạnh Chiêu Quân tránh thoát, Mạnh Chiêu Quân vừa giận vừa thẹn, xem Tần Phong sắc mặt hình dạng, tâm lý chính là một trận bực mình, cười lạnh một tiếng, Tần Phong tay phải tựa như bị hoảng sợ thả lập tức văng ra, chỉ thấy nơi cổ tay chỗ 1 cái nhỏ nhẹ điểm đỏ cực kỳ bắt mắt, thậm chí còn rịn ra một giọt giọt máu tử, Tần Phong đau rút hít một hơi khí lạnh, lại thấy Mạnh Chiêu Quân nhân cơ hội chạy trốn, bất mãn nói: "Làm gì, về phần cầm chân sao?"

"Hừ, trên người một cổ tử tao hồ ly mùi vị." Mạnh Chiêu Quân cười lạnh nói.

Tần Phong nhất thời lúng túng gãi đầu một cái, có thể không mùi vị của nữ nhân sao, một buổi chiều đều cùng Lưu Linh ở trong xe ô tô, trước khi tới còn ôn tồn một hồi, trên người khó tránh khỏi nhiễm có chút hương vị: "Lần sau chú ý."

Mạnh Chiêu Quân hừ lạnh một tiếng, xoay người đi xuống lầu đi, Tần Phong

bất đắc dĩ đứng dậy phải ly khai, bỗng nhiên hấn nhú nhú mày, một loại bị giám thị cảm giác cuộn sạch toàn thân của hấn, giám thị chi ánh mắt của người hấn rất quen thuộc, đúng là trước khi Hạt Tử ánh mắt, cười lạnh một tiếng, hướng về phía ánh mắt phương hướng giơ lên ngón tay giữa. Mà ở cách đó không xa một ngôi biệt thự lộ trên đài, Hạt Tử bỗng nhiên đem kính viễn vọng đắp lên, khoe miệng giương lên một tia nụ cười quỷ dị.

"Muốn chết."

Hạt Tử quỷ dị lấy ra mấy tấm hình, đúng là Tần Phong cùng với trong nhà mấy vị mỹ nữ ảnh chụp, xuất ra cái bật lửa đem ảnh chụp đốt sạch sẽ, hỏa diễm chiếu ánh tự, người què đáng tươi cười càng phát ra quỷ dị.

Tần Phong đi xuống lầu sau khi ăn cơm, mấy người lại tùy ý hàn huyên một đoạn thời gian, Mạnh Chiêu Quân tựa hồ là có ý định khó xử Tần Phong, đem Mạnh Chiêu Quân cùng Sở Sở cho kéo đến gian phòng của mình trong nghỉ ngơi, Tần Phong biết vậy nên bất đắc dĩ, trái lại Tần linh nháy cặp kia trong suốt động nhân mắt to, nhìn Tần Phong mê hoặc toàn lực: "Ca ca, buổi tối người ta một người ngủ sợ!"

"Jieluo Si."

Tần Phong rống lên một câu, Vốn dĩ ăn uống no đủ nằm úp sấp ở một bên nghỉ ngơi Jieluo Si lập tức cụp đuôi chạy tới, Tần Phong đối Tần linh nói: "Làm Jieluo Si buổi tối cho người bị."

Tần linh tức giận dậm chân, nhưng sau đó đại con người đảo một vòng, chạy tới Mạnh Chiêu Quân trước người, lôi kéo Mạnh Chiêu Quân cánh tay, làm bộ đáng thương nói: "Chiêu Quân tỷ tỷ, ta buổi tối muốn cùng các người cùng nhau ngủ."

"Tốt."

Mạnh Chiêu Quân đối Tần linh thực tại ưa thích, thế cho nên nàng căn bản

không có đem Tần Phong báo cho lời của nàng để ở trong lòng.

Tần Phong ở một bên nhìn mí mắt nhảy nháy, thừa dịp người không chú ý hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt Tần linh, bất quá Tần linh cũng đáp lễ trừng hăn liếc mắt, còn nghênh ngang đem đầu chôn ở Mạnh Chiêu Quân trước ngực, dương dương đắc ý giơ giơ lên cằm.

Nhóm mấy người này đi trong phòng nghỉ ngơi, Tần Phong chợt cảm thấy e rằng thú, đó là lên lầu đi, chỉ là mới vừa đi ra thang lầu, lại thấy toàn thân cao thấp cận quần quít lấy một cái khăn tắm Kinh Vũ Dao đang từ phòng vệ sinh nội đi tới, nhàn nhạt mùi thơm ngát vị làm cho cả hàng lang nội hương khí xông vào mũi, Tần Phong không khỏi mở to hai mắt không chút kiêng kỵ nào tại Kinh Vũ Dao vóc người xinh đẹp lên hung hăng quét mắt một lần.

Khuôn mặt nhỏ nhắn hồng phác phác, yêu mị trong xen lẫn mấy phần đáng yêu, ướn nhẹp tóc dài đắp ở sau ót, trắng tinh trên vai còn giữ vài giọt bọt nước, chiết xạ ánh đèn có vẻ có chút mộng ảo, ngạo nhân bộ ngực đem khăn tắm thật chắc băng bó lên, khăn tắm phía dưới khó khăn lắm chỉ có thể bọc lại kia trắng tinh hoạt nộn trên đùi phương, 2 búp măng trắng tinh đùi đẹp không giữ lại chút nào hiện ra ở Tần Phong trước mặt. Tần Phong nghĩ chỉ cần thoáng lôi kéo, kia khăn tắm sẽ chảy xuống, cho thấy lệnh bất kỳ nam nhân nào đều phải Hồn dặt mộng lượn quanh thân thể.

Kinh Vũ Dao một tay đè xuống bộ ngực khăn tắm, một tay cầm lược, nhìn Tần Phong sắc mị mị quét mắt thân thể của chính mình, nàng không khỏi đỉnh liễu đỉnh bản thân dẫn cho rằng ngạo bộ ngực, mang theo vài phần mị ý, xinh đẹp hỏi: "Đẹp mắt không?"

"Đẹp."

Lúc này Tần Phong khắc sâu hoài nghi trước mắt cái này yêu mị phún huyết nữ nhân rốt cuộc là có phải hay không trong trí nhớ mình cái kia mập cùng yoga cầu đường như nữ hài, thế nhưng cái này cũng không trọng yếu, quan trọng là ...

Cái này ra tắm mỹ nữ trong lúc giờ tay nhắc chân trần đầy mỹ thái, càng làm cho Tần Phong nuốt nước miếng chính là, Kinh Vũ Dao tựa hồ là bị nhìn có chút câu nệ, thân thể hơi run lên, trong tay lược rớt xuống đất.

Kinh Vũ Dao hai chân chăm chú khép lại đến thoáng ngồi xồm xuống, khăn tắm đã sắp bao vây không được kia thân thể hoàn mỹ, như không phải là của nàng một tay còn thật chắc đặt tại trước ngực, sợ sớm đã cũng bị tạo ra. Bắp chân nội trặc tại trước mắt như ẩn như hiện, Tần Phong nhìn càng không nháy một cái, chú ý tới Tần Phong ánh mắt, Kinh Vũ Dao trong mắt lóe lên một tia băng hàn, nhưng ngay sau đó lại là một trận đặc ý.

"Tần Phong bạn học, sớm đi nghỉ ngơi a."

Kinh Vũ Dao nhặt lên lược tới, nhìn Tần Phong trợn mắt hốc mồm dáng dấp, cười duyên nói.

"Gần nhất buổi tối không yên ổn, cùng nhau ah." Tần Phong theo bản năng đáp lại nói.

Kinh Vũ Dao nghe vậy che miệng cười, cười bộ ngực đại bạch thỏ nhoáng lên nhoáng lên: "Tần bạn học có thể đừng đùa giỡn, người thế nhưng có bạn gái đây."

Lại nói, Kinh Vũ Dao về tới gian phòng của mình trong, dựa vào cửa, Kinh Vũ Dao trên mặt yêu mỹ đã biến mất vô tung vô ảnh, lấy xuống khăn tắm trên người, kia hoàn mỹ dáng người bạo lộ ở trong không khí, chỉ là trước ngực một đạo dử tợn vết sẹo lại làm người ta sinh lòng Hàn khí, nàng vươn tay tại vết sẹo lên nhẹ nhàng vuốt ve, trong mắt hiện đầy bi thương cùng thống khổ.

"Mặc kệ thế nào, Đoan Mộc Kinh cũng tốt, Tần Phong cũng được, chỉ cần có thể báo thù, đem thân thể của chính mình cho bọn hắn thì như thế nào? Chỉ là, thật có chút không cam lòng a." Ni non thấp giọng tự nói, đến cuối cùng cũng phìền muộn một tiếng cười thảm, nhớ tới Đoan Mộc Kinh đang nhìn mình thời điểm không chút nào che giấu tà ác muốn chiếm làm của riêng, còn có Tần

Phong kia sắc mị mị ánh mắt, nổi khổ trong lòng sấp càng nồng nặc.

Mà lúc này.

Y viện nội, 1 cái khoảng chừng chừng ba mươi tuổi tuổi lưỡng nam tử giảm chận tại chỗ mà đến, khuôn mặt tựa như đao tước thông thường, góc cạnh rõ ràng, giữa hai lông mày tràn đầy một cỗ lãnh ngạo khí tức, hai mắt nhỏ hơi híp, hàn quang hiện ra, thậm chí 1 tầng hơi yếu đẫm máu tại trên người hẳn nhỏ nhẹ nhấp nhô, không nhìn mất mấy người tiểu hộ sĩ kinh diễm ánh mắt, hẳn mắt nhìn thẳng hướng về mấy cảnh sát trông coi phòng bệnh đi đến.

"Tránh ra."

Đi tới trước phòng bệnh, hẳn nhìn thoáng qua hai cảnh sát, lấy khăn định mà giọng nói lạnh lùng phân phó nói.

Hai cảnh sát bị ánh mắt của hẳn nhìn chăm chú vào toàn thân phát lạnh, trái tim càng không bị khống chế kinh hoàng, một loại sợ hãi từ cốt tủy trong toát ra tới, bọn họ nhìn nhau, một tên trong đó cảnh sát cắn cắn đầu lưỡi, hỏi: "Người là ai, bên trong là cảnh sát bắt người bị tình nghi, người ngoài không được điều tra xem."

"Ta hiện tại tâm tình thật không tốt, cho nên."

Nam tử ánh mắt tại híp một cái, thon dài năm ngón trong nháy mắt bóp ở một gã cảnh sát trên cổ, móng tay đâm rách da, máu tươi từ miệng vết thương chảy xuôi xuống tới, hai tay hẳn nắm chặt cái này tay của đàn ông cánh tay, nhưng không cách nào lay động kỳ mây may, một gã khác cảnh sát thất kinh, theo bản năng muốn đào ra tay của mình súng tới, nam tử hơi híp một chút ánh mắt, lạnh thản nhiên nói: "Chậm như vậy tốc độ cũng xứng tại ta Đoan Mộc Kinh trước mặt rút súng, quả thực chính là đối với ta nhục nhã."

Sau khi nói xong, Đoan Mộc Kinh tay kia vung lên, tốc độ cực nhanh, cảnh sát kia nhất thời kêu rên một tiếng té ngã trên đất, cảnh sát bùm mặt gò má nằm

úp sấp dưới đất, run rẩy nhìn không biết lúc nào đem tay của mình súng nổ đi
Đoan Mộc Kinh, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 224: Đàm Phán

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 224: Đàm phán

Công an cục phòng thẩm vấn nội, Tần Phong hai chân tréo nguẩy, trong tay bãi lộng một điều hương yên, sau đó đặt ở trong miệng đốt, mỹ tư tư hít một hơi, một bên một người tuổi còn trẻ cảnh sát nhú nhú mày, muốn muốn ngăn chặn hẳn hút thuốc thế nhưng bị bên cạnh một người cảnh sát cản lại.

Ngồi ở Tần Phong đối diện là sắc mặt tiêu tụy Lữ Ngôn cùng Lưu Phong, hai người lúc này ăn mặc câu lưu phục, râu ria xồm xàm, nhìn Tần Phong trong mắt tràn đầy phẫn nộ cùng hận ý, bất quá loại trình độ này tinh thần công kích toàn bộ bị Tần Phong làm như không thấy, phun miệng vành mắt, thôn vân thổ vụ, nói: "Trần thúc, sáng sớm đừng đem ta gọi tới, làm thế nào? Là làm ta xem một chút hai cái này cường đạo sắc mặt sao?"

Ngồi ở một bên Trần Trường Phong trợn trừng mắt, không vui nói: "Còn chưa phải là về người kia phó vẽ sự tình. Vị này chính là bọn họ luật sư, kim thủy luật sư nghĩ chuyện này có thể lên điều giải, cho nên đem người gọi tới."

"Thế nào? Dự định giải quyết riêng bồi thường?" Tần Phong nhàn nhạt hỏi: "Việc này thiếu 7 nghìn vạn USD không có nói, phương pháp ghi hình lên ta nhưng khi nhìn sạch bách hết trơn, ta họa cho các người công an cục cầm đi, thế nhưng quay mặt lại xuất hiện ở Lữ Ngôn cùng Lưu Phong Triển Lãm Hội lên, Trần thúc, việc này nháo không tốt các người công an cục cũng là có trách nhiệm."

Nghe Tần Phong nói, Trần Trường Phong không khỏi sửng sốt, chợt tâm lý lại là một trận cười khỗ, tiểu tử này nhất định là cố ý, chính xác, liền hiện nay mới thôi Herault Wells bỗng nhiên trạng cáo Lữ Ngôn cùng Lưu Phong, cũng không có dính dáng ra Đông Thiên thị cục công an, đây là xem tại trần đây cùng hãn quan hệ giữa mặt mũi, thế nhưng chờ sự tình đến tai không thể điều giải tình trạng, lúc đầu Diệp Phong còn có Nivola cùng với Đa Long 3 cái vương bát đản lưu lại mồm tai họa sẽ thành tai họa.

"Tần tiên sinh, ngài thật xác định bức họa kia là Herault Wells tiên sinh Tâm Huyết chi tác sao?" Kim thủy ánh mắt cực kỳ lợi hại, một mực nhìn chăm chăm Tần Phong, bất quá Tần Phong không trả lời hãn, trái lại kim thủy tiếp tục nói: "Chúng ta có quyền lợi nhận định bức họa kia như là Herault Wells tiên sinh vội vàng trong bức họa, cũng không phải là hãn trong truyền thuyết 10 năm mài một kiếm tác phẩm."

"Lý do." Tần Phong hỏi.

"Đệ nhất, Tần tiên sinh sốt ruột cứu mình bạn gái, thứ 2, Herault Wells tiên sinh 10 năm tâm huyết tác phẩm một mực không có xuất hiện, chúng ta có thể cho rằng Herault Wells thực sự họa không ra bức họa kia, cho nên tùy tiện cầm một bức tác phẩm cho đủ số mà thôi." Kim thủy đẩy một cái mình mắt kiếng gọng vàng, nghiêm cẩn nói.

"Người cho rằng Herault Wells không có năng lực này?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Kim thủy trái lại không để ý, vẫn là nghiêm cẩn nói: "Ta là một luật sư, ta có quyền lợi cùng tư cách đi hoài nghi toàn bộ tới giữ gìn ta đương sự lợi ích, dù sao tại phương pháp ghi hình lên đoán, Herault Wells họa bức họa kia bất quá dùng thời gian cực ngắn."

"Ta thôi miên hãn." Tần Phong cười nói.

Kim thủy lắc đầu, nói: "Xin lỗi Tần tiên sinh, thôi miên không có thể trở

thành chứng cứ."

"Kia không có nói chuyện." Tần Phong đem trong tay hương yên dập tắt, nhún vai, trước khi rời đi nói: "Các người nghĩ như thế nào không cần nói cho ta, ta hiện tại có thể nói cho các người biết, chuyện này chúng ta cần phải nói cái rõ ràng, nếu như người có bản lĩnh thuyết phục mọi người cho rằng bức họa kia như là Herault Wells tiện tay tác phẩm, vậy người ngu, bắt quả các người cho ta nhớ rõ ràng, coi như là Herault Wells tiện tay vẽ, cũng phải giá trị mấy chục vạn USD, chỉ cần cái này mấy chục vạn USD xảo trá, ta đều phải đem các người cho cáo tới ngục giam đi."

Kim thủy mỉm cười, không chút hoang mang nhìn thoáng qua có chút lo lắng Lữ Ngôn cùng Lưu Phong, cười nói: "Tần tiên sinh, vậy ngài cũng đừng quên, nếu như ta thuyết phục mọi người cho rằng bức họa kia như là Herault Wells tiện tay tác phẩm, chúng ta hoàn toàn có thể trái lại cáo người bàn mưu kếch xù xảo trá, vơ vét tài sản, Tần tiên sinh tại sao phải không ngồi xuống đang nói nói đây?"

Lữ Ngôn cùng Lưu Phong thở phào nhẹ nhõm, hung tợn nhìn chăm chăm Tần Phong.

Tần Phong đứng ở cửa, cười xoay người lại, nhìn kim thủy nghiêm cẩn trên khuôn mặt lộ vẻ một chút nụ cười đắc ý, nhin không được hỏi: "Người là ai mời tới?"

"Ta là không phải có thể cho rằng Tần tiên sinh chuẩn bị đối với ta tiến hành lén uy hiếp?" Kim thủy hỏi ngược lại.

"Không, người còn không đáng." Tần Phong lắc đầu, nói: "Ta phát hiện người hẳn không phải là cái luật sư, cho nên muốn hỏi rõ."

Kim thủy hơi nhíu nhíu mày mi, bắt quả vẫn là sắc mặt nghiêm cẩn, đem vui vẻ ẩn nặc, nói: "Tần tiên sinh có đúng hay không muốn kiểm tra luật sư của ta giấy chứng nhận?"

"Không có hứng thú, Ân, người nghĩ uy hiếp ta tiền đề là muốn người có thể thuyết phục mọi người cho rằng bức họa kia như là Herault Wells tiện tay vẽ tranh, nếu như người thuyết phục, ta cùng lắm thì cũng phụng bồi hai người bọn họ tự ngục giam." Tần Phong cười híp mắt nói.

"Tần tiên sinh, xảo trá lớn con số, người cũng bị đóng thời gian cũng sẽ không ngăn." Kim thủy nhàn nhạt đáp lại nói.

"Không sao cả a."

Tần Phong nhún vai, xuất ra một điều hương yên một lần nữa đốt, cười nói: "Bất quá đây hết thầy vẫn có tiền đề, ta thẳng mặt lớn đi."

Kim thủy lấy mắt kiếng xuống cẩn thận lau chùi, trong mắt lóe lên vài tia giáo hoạt cùng âm hiểm, nhàn nhạt thấp giọng nói: "Tần tiên sinh, ta điều tra hồ sơ cá nhân của người, người đã 10 năm hồi qua quốc gia này, có thể còn không hiểu rất rõ quốc gia này có chút tình hình trong nước, ta cũng không cho là của người thẳng mặt bao lớn. Có vài người cuối cùng đối tượng lai tràn đầy mê man, bất quá ta có thể xác thực nói cho Tần tiên sinh, khi người đi ra công an cục sau khi, sẽ có người nhận người đi gặp một người, mà liền hiện nay mới thôi, người kia yêu cầu người không thể cự tuyệt, hẳn sẽ cho một mình người người phải tiếp nhận đề nghị, ta còn là khuyên Tần tiên sinh không nên quá lãng phí nước miếng."

Trần Trường Phong sắc mặt trầm xuống, nghe kim thủy mang theo uy hiếp nói, cười lạnh nói: "Kim tiên sinh chớ không phải là cho rằng quả thật có thể mọi người nhận đồng?"

"Đôi khi, không muốn mọi người, chỉ cần vài người gạt đầu là được rồi." Kim thủy đeo lên kính mắt, cố ý nhìn thoáng qua Tần Phong.

"Vậy nếu không ta thử xem?" Tần Phong cười híp mắt nói: "Ta đi ra ngoài, cũng chính là đi gặp một chút người kia, nếu như ta không đáp ứng đề nghị của hẳn, vậy người hai vị này cố chủ, sẽ chờ thường tiền đang ngồi tù ah."

Nhìn Tần Phong cười híp mắt trong ánh mắt thấu bản từng đạo ngoạn vị ánh mắt, kim thủy không khỏi hơi nhú nhú mày, Tần Phong không để cho hắn cơ hội nói chuyện, nhìn Lữ Ngôn cùng Lưu Phong, cười nói: "Ta Tần Phong thích nhất đùa chính là ngọc thạch câu phần, bất quá kia cũng muốn nhìn đối phương một cái có hay không tư cách này, Lữ Ngôn, Lưu Phong, lần này nếu như các người sau cùng gãy dựa không thành công, ta nghĩ người môn có thể chờ chịu tội."

Hừ một tiếng, đem tàn thuốc bắn đi ra ngoài, Tần Phong đi ra phòng thẩm vấn, Trần Trường Phong nhú nhú mày, đang đi theo ra ngoài, trầm giọng nói: "Cái này kim thủy chắc là Lưu gia phái tới, Lưu Phong gia thế tại Hoa Hạ cũng có vài phần năng lượng, hơn nữa ông ngoại hắn đã từng đảm nhiệm quan lớn, người tốt nhất không nên vọng động."

"Yên tâm đi, ta có chừng mực." Tần Phong cười nói.

Trần Trường Phong thở dài, liền nghĩ tới một việc, nói: "Đêm qua, Đoan Mộc Hải cùng Tôn Hạ tại người cửa nhà bị thương, không phải là người làm ah?"

"Không phải là a." Tần Phong mặt không đỏ tim không đập mạnh nói: "Chuyện này không có quan hệ gì với ta ah? Tại nhà ta mà thôi."

Nghe lời của hắn, Trần Trường Phong gật đầu, nói: "Àn, đêm qua Đoan Mộc Hải ca ca Đoan Mộc Kinh đã thương hai cảnh sát đem hắn mang đi."

"Không trao hắn?"

"Ai, kia 2 cái cảnh viên sáng sớm hôm nay một mực chắc chắn là bọn hắn trước phải đối Đoan Mộc Kinh động thủ." Trần Trường Phong bất đắc dĩ nói: "Không nói Đoan Mộc Kinh không có bất cứ quan hệ gì, bọn họ còn bản thân viết giấy kiểm thảo, tiếp thu sai lầm cùng bất kỳ trừng phạt nào."

Tần Phong nhú nhú mày, bất quá không có ở nói thêm cái gì, Trần Trường Phong gần nhất đích xác rất bận tùy tiện dặn dò vài câu rồi rời đi.

Đi ra công an cục, Tần Phong đuổi người, chính như kim thủy nói, một chiếc màu đen Bên Trì phòng ở tại trước người của hắn, tài xế bản đến gương mặt, lạnh thản nhiên nói: "Tần Phong đúng không?"

"Không sai."

"Lên xe, có người muốn thấy người." Tài xế lạnh thản nhiên nói.

Tần Phong khước miệng gương lên, mở ra cửa sau xe ngồi xuống, tài xế không nói hai lời trực tiếp lái xe rời đi.

Mà lúc này Mạnh Chiêu Quân điện thoại của gọi lại, chuyển được điện thoại sau Mạnh Chiêu Quân liền nói: "Người làm ta điều tra Kinh Vũ Dao tư liệu ta tra được, Kinh Vũ Dao một nhà là to hàng thế giới dưới đất hắc đạo đầu rỗng gia tộc, ba năm trước đây Kinh Vũ Dao toàn gia 7 miệng ăn bị Bao Thiên Tuế sát hại, bao quát Kinh Vũ Dao vị hôn phu một nhà ba người."

"Nguyên nhân."

"Bao Thiên Tuế coi trọng Kinh Vũ Dao xinh đẹp, mệnh lệnh Kinh Vũ Dao cha mẹ đem nàng đưa qua khâm phục người, bị cự tuyệt, ba năm trước đây Bao Thiên Tuế đúng là như mặt trời ban trưa thời điểm, cho nên rất bất mãn Kinh Vũ Dao gia tộc cự tuyệt, phái Hạng Tử giết Kinh Vũ Dao vị hôn phu một nhà ba người lấy làm cảnh cáo, Kinh Vũ Dao vốn dĩ đồng ý, thế nhưng Bao Thiên Tuế bất mãn bản thân sẽ có một cùng mình niên kỷ không sai biệt lắm lớn nhạc phụ, cho nên vẫn là làm Hạng Tử giết Kinh Vũ Dao người nhà, bắt Kinh Vũ Dao, thế nhưng Kinh Vũ Dao ở nửa đường bị thủ hạ của hắn liều mạng cứu ra, sau đang bị Hạng Tử truy sát trong quá trình bị Đoan Mộc Kinh cứu, Đoan Mộc Kinh tựa hồ đối với vị mỹ nữ này đồng dạng không có hảo ý." Mạnh Chiêu Quân đem nghe được tư liệu như thực chất nói cho Tần Phong.

Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Ta đây cái tiểu học bạn học số phận đa suyễn."

"Đoan Mộc Kinh ngày hôm qua đến rồi Đông Thiên Thị, chắc là bị người cái này tiểu học bạn học cho khai ra." Mạnh Chiêu Quân thở dài, nói: "Vì báo thù, xem ra nàng cũng định nỗ lực bất kỳ giá nào, người có thể suy nghĩ một chút giúp một tay nàng, có thể có có thể được trái tim của nàng."

Tần Phong buồn cười nói: "Việc này đáng giá lo lắng, tính là không là ta báo thù cho hã, cũng tuyệt không thể nào là Đoan Mộc Kinh kia cái phế vật, 1 cái đệ đệ đã phế vật đến cảnh giới nhất định, cái này làm ca ca sợ cũng không tốt gì."

Lái xe tài xế nghe được tên Đoan Mộc Kinh bị quan lấy phế vật hình dung từ, nhin không được xuyên thấu qua bên trong xe kính chiếu hậu nhìn thoáng qua Tần Phong, thế nhưng nhìn chung quanh lại nhìn không thấy Tần Phong trên người có cái gì địa phương nguy hiểm, nhin không được hừ lạnh một tiếng.

"Là ai?"

Mạnh Chiêu Quân hỏi.

"A, chắc là Lưu Phong người nhà phái tới, dự định nhận ta đi gặp gặp người nào." Tần Phong nói: "Kinh Vũ Dao chuyện tình người không cần phí tâm, người giúp ta đi Lưu Phong trong nhà trộm ít đồ ah, vật gì vậy đủ phải chết người liền trộm cái gì."

Tài xế cười lạnh một tiếng, bên đầu điện thoại kia Mạnh Chiêu Quân cũng là vẻ mặt hắc tuyến, bất mãn nói: "Người làm trò Lưu gia tài xế mặt làm ta đi trộm đồ vật, Tần Phong, người có đúng hay không coi ta là thành của người tư nhân sức lao động?"

"Ta một mực coi người là bao thuê bà mà đối đãi." Tần Phong cười hì hì Lại nói, trong mắt hàn quang lại càng ngày càng đậm, một mực kính chiếu hậu quan sát đến tài xế của hã nhin không được rùng mình một cái, trong lòng dâng lên một cỗ sợ hãi, chỉ nghe Tần Phong nói: "Yên tâm đi, nếu như bọn họ dám đả thương hại người, ta sẽ 10 lần để cho bọn họ hoàn lại."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 225+2 Cái Đầu

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 225: 2 cái đầu

Đây là một cái nhà Lâm Hải trang viên, chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn, tài xế dừng xe ở một mảnh thảm cỏ xanh nhân bãi cỏ trước, chờ xuống xe, Tần Phong phát hiện đây là sân Golf, rất xa thấy ngòi ở một bên cách đó không xa có 3 4 người, đang ở huy vũ đến gậy golf, tài xế đẩy một cái Tần Phong, hướng về phía ba người kia phương hướng bĩu môi.

"Người là cam điếc?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Tiểu tử, đem miệng phóng sạch sẽ một chút." Tài xế đen gương mặt, trừng mắt một cái Tần Phong, bất mãn rầm trời.

Tần Phong buồn cười nhún vai, do tài xế mang theo một đường đi tới mấy người kia trước mặt, thấy được Lôi Thiên Hào đang ngồi ở một bên trên ghế, Lôi Thiên Hào rất vô tội nhìn thoáng qua Tần Phong, ý bảo mình tuyệt đối không phải cố ý xuất hiện ở nơi này, Tần Phong cắt một tiếng, lại nhìn mắt hai người khác, 1 cái đoán chừng có ngoài năm mươi tuổi nam tử, ăn mặc một thân hừ nhàn đồ thể thao, trong miệng ngậm 1 khò xì gà, lấy cực kỳ tiêu chuẩn tư thế huy động gậy golf, mà một cái khác còn lại là không sai biệt lắm 27 28 tuổi, cùng Lưu Phong có vài phần tương tự, hai chân tréo nguẩy ngồi ở Lôi Thiên Hào bên cạnh, bưng một chén đồ uống uống một ngụm, nhìn thoáng qua cầu bay ra ngoài phương hướng, cười nói: "Phụ thân cái này một gậy tre chính xác mười phần."

"Ha ha." Lớn tuổi chính là nam tử cười nói: "Lão rồi, không bằng trước kia."

Nam tử trẻ tuổi khẽ cười nói: "Lấy phụ thân bản lĩnh, cái này một cây hãn là vững vàng vào động, chớ không phải là bởi vì Nhị đệ chuyện tình lo lắng?"

Năm ấy trường nam tử hừ một tiếng, bất mãn nói: "Ta con trai của Lưu Ý đã vậy còn quá phế vật, bị 1 cái vô danh tiểu bối chinh vào ngục giam." Liếc mắt một cái đứng ở một bên Tần Phong, hơi mê ánh mắt, nói: "Người là mới tới cầu đồng sao? Không biết đi nhật cầu?"

Lôi Thiên Hào mí mắt nhất thời nhảy một chút, Tần Phong đến trước khi tới hãn thế nhưng lại nhiều lần dạn dò Lưu Ý nói chuyện khách khí một ít, không nghĩ tới cái này Lưu Ý dĩ nhiên như thế chẳng nghe khuyên, trong lòng cũng có chút tức giận, nhú thật chắc chân mày, chỉ là không đợi hãn nói chuyện, bên kia nam tử trẻ tuổi liền cười nói: "Ba, lần này người có thể nhìn lầm rồi, vị này chính là Tần Phong, làm Nhị đệ vào ngục giam Tần Phong."

"Là người?"

Lưu Ý đây mới là quan sát liếc mắt Tần Phong, bất quá ánh mắt cũng vền vền không được 5 giây, đó là nói: "Tần Phong, biết ta gọi người tới là muốn làm gì sao?"

"Nhật cầu?" Tần Phong khóe miệng giương lên, khẽ cười nói.

"Người trái lại có vài phần gan dạ sáng suốt." Lưu Ý cười lạnh một tiếng, ngồi ở một bên, trong tay xì gà hung hăng hít một hơi, nói: "Ta kia nhi tử cho người chinh vào ngục giam cũng không tính biệt khuất, bất quá cái này không có nghĩa là con ta cũng là tùy ý khiến người ta chinh."

"Cho nên đem ta kêu tới tìm ta tính số?" Tần Phong hỏi.

Lưu Ý hừ một tiếng, trái lại một bên Lưu Phong ca ca vừa cười vừa nói: "Ba, người có thể phải đánh giá thấp tên trước mắt này, trước đó không lâu người của

Diệp gia trong tay hẳn bị thua thiệt nhiều, hiện tại đều cùng Bao Thiên Tuế đối mặt, hắc hắc, Bao Thiên Tuế thế nhưng xuống tử mệnh lệnh muốn bắt hẳn hạng bề trên đầu, đoán chừng không bao lâu, Hạng Tử sẽ tìm tới cửa, giống như Đao Mộc Kinh đều muốn tìm người kia tính sổ."

"Đao Mộc Kinh? Hẳn thế nào chọc Đao Mộc Kinh?" Lưu Ý nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua đứng ở một bên Tần Phong, hỏi.

Tần Phong tùy ý cười cười, móc ra một điều hương khói mà đốt, nói: "Cũng không có gì, hôm qua buổi tối đem đệ đệ hẳn cho đánh một trận, thuận tiện cho thủ hạ của hẳn thả lấy máu."

"Hừ."

Lưu Ý hừ lạnh một tiếng, phất phất tay, một bên Lưu Phong ca ca đưa lên một tờ chi phiếu, Lưu Ý nhận lấy sau tùy ý đề tại Tần Phong trước mặt, nói: "Nơi này là 3 ngàn năm trăm vạn USD, nhật lên đặt ở người trong túi, cất kỹ. Sau khi trở về, nói cho mọi người, bức họa kia là giả, ta Lưu Ý chỉ cần 1 cái danh tiếng."

"Nếu như ta không đây?" Tần Phong nhướng nhướng mày mao, hỏi ngược lại.

Lưu Ý hai mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, ánh mắt tại Tần Phong trên người quét tới quét lui, bỗng nhiên cười ha ha một tiếng, chỉ là cười cực kỳ âm trầm: "Ta cho ngươi cầm, ngươi thì phải cầm, ta cho ngươi nói, ngươi cũng liền phải nói, bởi vì đây là ta Lưu Ý nói. Lôi huynh, ngươi cho là ta thật sao làm có thể hay không? Hẳn Tần Phong không phải là muốn tiền sao? Ta cho hẳn tiền, ngươi biết ta Lưu Ý làm người, có thể ta phun ra số tiền này tới đã là thiên đại mặt mũi."

Lưu Ý ý tứ rất đơn giản, ta nên cho mặt mũi đưa hết cho, đó là người Lôi Thiên Hào thiếu cho Tần Phong trợ trận. Lôi Thiên Hào ước gì từ nơi này lí lẽ nhẩy ra, tinh minh hẳn tuyệt đối sẽ không đi trên chọc Tần Phong cái này phát

diên chuyện gì đều làm được đi ra ngoài hỗn đản, nếu như chọc giận hẳn không chừng ngày nào đó trên giường lại nằm đến không biết từ ở đâu ra kỹ nữ, nghe xong Lưu Ý nói, Lôi Thiên Hào đó là nhỏ hơi híp mắt, ngồi ở đó không nói được một lời.

"Cầm ah?" Lưu Phong ca ca Lưu Hoa xem Tần Phong cũng không đi nhặt chi phiếu, nhin không được buồn cười nói: "Cẩn thận một hồi người ngay cả cái này 3 ngàn năm trăm vạn USD cũng không có, dù sao ba ta cũng là có nhẫn nại cực hạn, hôm nay cái cũng đều là xem tại Lôi thúc thúc mặt mũi."

"A? Ta đây là muốn đa tạ tạ Lôi Thiên Hào tiên sinh?" Tần Phong cười híp mắt trong ánh mắt lộ ra một cỗ tử âm hàn, nhìn Lôi Thiên Hào rùng mình một cái, hẳn bận tâm nói: "Ta hôm nay cái tới như là muốn làm cái người trung gian, nhưng nhìn hình dạng Lưu huynh đã có quyết định, ta còn là không dính dáng thật là tốt."

"Lôi huynh." Lưu Ý hơi nhú nhú mày, buồn cười nói: "Đứng ở ta người vị trí này lên, 1 cái ân nhân cứu mạng chính xác phải báo đáp, nhưng không phải là người như thế cái báo đáp pháp."

Lôi Thiên Hào cười cười, tiếp tục trầm mặc không nói.

Lưu Ý liếc mắt một cái Tần Phong, nói: "Cầm tiền đi thôi, ta không muốn nhìn thấy người."

"Ta cũng không muốn nhìn thấy người." Tần Phong nhún vai, sâu đậm hít một hơi: "Bất quá lấy các người nước tiểu tính, đoán chừng ta cầm tiền này dựa theo lời người nói đi làm, ngày thứ hai ta sẽ bị cáo thượng pháp viện sau đó đưa vào ngục giam trong ăn cơm tù ah?"

"Không sai."

Lưu Ý sắc mặt không có biến hóa chút nào, không biết xấu hổ thừa nhận quyết định của chính mình, khinh thường nói: "Con ta nếu tao thụ lao ngục tai

ương, vậy người cũng muốn trả giá thật lớn, người cầm chi phiếu vào ngục giam, cái này 3 ngàn năm trăm vạn vẫn là của người, người nếu như không cầm tiền, người như trước muốn đi ăn cơm tù, ta bảo chứng người nửa đời sau sẽ không xuất hiện ở tới."

Bất quá còn không chờ Lưu Ý nói xong, Tần Phong tàn thuốc trong tay bắn đi ra ngoài, đang rơi vào kia dưới đất chi phiếu bên trên, rất nhanh chi phiếu bị tàn thuốc đốt ra 1 cái động, động sát biên giới theo Hỏa Tinh từ từ khuếch tán, Lưu Ý trên mặt hiện lên một tia tức giận, trầm giọng nói: "Xem ra người là dự định tuyển chọn điều thứ 2?"

"Người cho ta trang cái gì?" Tần Phong gắt một cái nước bọt, cười lạnh nói: "Con mẹ nó người bao nhiêu cân lượng người thật cho là ta Tần Phong không biết? Ta xem người là niên kỷ càng đầu lớn càng thanh tú đùa ah? Herault Wells nếu dám trạng cáo người, người cho là chỉ bằng người có thể để cho hấn câm miệng? Cái kia lão già kia không địa phương khác có thể tán thưởng, thế nhưng cố chấp phương diện ta Tần Phong đều phải cam bái hạ phong, con mẹ nó người nghĩ đến người là ai?"

Nghe Tần Phong một miệng thô tục, Lôi Thiên Hào đang nhìn xem Lưu Ý hăng giọng sắc mặt, trong lòng nghĩ cười nhưng vẫn là nhin được.

Lưu Ý nổi giận ùng ùng nhìn chăm chăm Tần Phong, trầm giọng rầm trời: "Xem ra người là không định cho ta Lưu Ý mặt mũi?"

"Ta ngay cả tên của người nghe đều chưa từng nghe qua, người nghĩ rằng ta sẽ cho người mặt mũi? Người tính hàng?" Tần Phong bĩu môi khinh thường. Đây cũng không phải là là Tần Phong khinh thường, lấy thân phận của hấn liền hiện nay mà nói, có thể hấn nể tình không có chỗ nào mà không phải là thực lực hùng hồn đủ để ở địa cầu xưng bá nhất phương đồng thời đức cao vọng trọng, tinh tế số tới toàn cầu cũng không bay ra khỏi bao nhiêu người tới, mà hấn Lưu Ý, tuyệt đối không phải là một người trong đó.

Ba!

Lưu Ý bỗng nhiên đứng dậy, vỗ lên bàn một cái, tức giận toàn thân run run, âm trầm nhìn Tần Phong, nói: "Người thật to gan."

"Ba, đừng nóng giận." Lưu Hoa mỉm cười, vỗ vỗ Lưu Ý sau lưng của, rồi hướng tài xế kia nháy mắt, cười nói: "Tại sao phải muốn cùng 1 cái sẽ chết người tính toán? Ta xem không bằng như vậy, đem hãn giao cho Đoan Mộc Kinh hoặc là Bao Thiên Tuế xử lý, lấy hai người bọn họ thủ đoạn cũng đủ có thể cho Herault Wells câm miệng, tại sao phải muốn phiền phức bản thân?"

Lưu Ý sâu hít hai cái tức, một lần nữa làm ra tới, khoát tay áo, nói: "Cứ làm như vậy ah, đem hãn dẫn đi giao cho Bao Thiên Tuế ah."

Lôi Thiên Hào nhướng mắt da, tiếp tục trầm mặc không nói, chỉ bất quá thân thể thoáng xê dịch, cự ly hai cha con này xa một chút. Mà Tần Phong sau lưng tên tài xế kia tại lên tiếng sau khi, hai mắt phát lạnh, một cái bén nhọn con dao hướng về Tần Phong gáy chém tới, Tần Phong không thềm cười, hơi một bên, câu dẫn ra một cước đá vào tài xế kia bụng của, tài xế biết vậy nên bụng một trận kịch liệt quặn đau, khí lực toàn thân trong khoảnh khắc tán đi, ôm bụng lão đảo vài bước, trên mặt tràn đầy thống khổ.

Lưu Ý cùng Lưu Hoa hơi nhíu nhíu mày, Lưu Ý càng lạnh giọng rầm trời: "Phế vật, người súng trong tay đây?"

"Ở chỗ này của ta."

Tần Phong cười híp mắt nói, mấy người toàn thân ngẩn ra, lại thấy trong tay của hãn không biết khi nào xuất hiện một cây súng lục, họng thượng trang ống hãm thanh, Tần Phong dẫn theo súng đi lên trước, nhìn ngòi ở Lưu Ý bên người Lưu Hoa, bỗng nhiên một cước đạp lên, ở giữa Lưu Hoa ngực, kia Lưu Hoa hét thảm một tiếng, thân thể ngã xuống, nhìn nhi tử bị đánh, Lưu Ý trên mặt tức giận càng sâu, một đôi mắt phun Hỏa vậy nhìn chăm chăm Tần Phong, Tần Phong nhíu nhíu mày, đưa qua để lên bàn đồ uống trực tiếp hất ở tại trên mặt của hãn.

Lưu Ý hai mắt trừng trừng, cũng không chà lau trên mặt đồ uống, cắn răng nghiêng lợi nhìn Tần Phong, song quyền càng thật chắc nắm bắt, kia xì gà đều là bị bóp không còn hình dáng, Tần Phong cười lạnh nói: "Đem ta giao cho Bao Thiên Tuế? Thua thiệt các người nghĩ ra, bất quá các người tựa hồ cũng chỉ có thể ngẫm lại, bởi vì hiện nay mới thôi, là ta chiếm quyền chủ động."

Lại nói, Tần Phong lại là một cước đá vào vừa muốn bò dậy Lưu Hoa trên mặt, Lưu Hoa lại là gào thảm té ngã trên đất, trên mặt in 1 cái chân to ấn, mới vừa phi phạm khí độ đã sớm vô tung vô ảnh, bưng đau nhức mặt hầm hầm nhìn chăm chăm Tần Phong.

"Tần Phong, người bây giờ tốt nhất khẩu súng để xuống cho ta, bằng không ta cho người tại Hoa Hạ vĩnh viễn lăn lộn không đi xuống!" Lưu Ý thấp giọng quát.

Tần Phong nhìn thoáng qua Lôi Thiên Hào, bất quá Lôi Thiên Hào nhưng chỉ là nhún vai, trở về 1 cái người hiểu ánh mắt, Tần Phong nhếch miệng cười, thưởng thức đến trong tay súng lục, nhìn chăm chăm Lưu Ý, cười cực kỳ quỷ dị: "Người đã có năm chắc như vậy, vậy người cũng đoán một cái, nếu như ta đi ra Hoa Hạ, dẫn theo 2 cái đầu, một người trong đó có thể hay không có của người đây?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 226: Báo Thù Hứa Hẹn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 226: Báo thù hứa hẹn

Tần Phong cũng không ghét có người ở trên đầu hấn ngang ngược, nhưng ít nhất, ngang ngược bọn họ phải có chiến thắng thực lực của hấn cùng lực lượng.

Lưu Ý bị Tần Phong quý dị ánh mắt canh chừng trong lòng nhảy loạn, theo bản năng tránh né Tần Phong ánh mắt, trên mặt lại hiện lên nòng nặc không cam lòng, Tần Phong hừ một tiếng, nhìn thoáng qua muốn bò dậy Lưu Hoa, lại là một cước đưa tại ngực của hấn lên, Lưu Hoa chột cảm thấy được toàn thân đều muốn rời ra từng mảnh một dạng, Lưu Ý trong cơn giận dữ, vỗ bàn một cái muốn đứng dậy, nhưng bị Tần Phong vươn tay đặt tại trên vai, lực lượng cường đại làm hấn mới vừa vừa ly khai cái ghế cái mông một lần nữa ngồi xuống lại.

"Người ngồi là được, một xấp đầy niên kỷ đứng lên, ta sợ người ăn không tiêu." Tần Phong lạnh lùng cười nói.

"Người thật to gan!"

Lưu Ý cảm giác trên vai áp lực càng lúc càng lớn, thân thể không bị khống chế càng ngày càng câu thúc, ngẩng đầu lạnh lùng nhìn chăm chăm Tần Phong, trầm giọng nói: "Chờ người đi ra ở đây, ta sẽ để người hối hận cả đời. Người trẻ tuổi, người đúng là vẫn còn trẻ tuổi."

"Lão già kia, người chung quy sống niên kỷ cũng lớn." Tần Phong trả lời lại một cách mỉa mai nói: "Lão nhi không chết là vì tên trộm, người cái lão tặc cũng

nên đi Địa Phủ báo cáo."

Lưu Ý nếp nhăn trên mặt lên tràn đầy tức giận, nhìn thoáng qua Lôi Thiên Hào, thế nhưng người sau lại là một bộ sự không liên quan mình treo thật cao lên tư thế, bưng một chén đồ uống uống mùi ngon, Lưu Ý chợt cảm thấy được kiếm thượng mang không được, thầm nghĩ Tần Phong người này căn bản không theo việc của mình trước bày ra tốt kịch bản đi, có chút không phù hợp quy củ, Tần Phong liếc mắt liền nhìn ra ý tứ của hắn, cười nói: "Có đúng hay không nghĩ ta không dựa theo của người kịch bản đi rất thất vọng? Bất quá ta luôn luôn ưa thích để cho người khác thất vọng."

Lưu Ý hừ một tiếng, cũng không nói gì.

"Ân, người nói làm ta sau khi đi ra hối cả đời, con người của ta luôn luôn thành thật." Tần Phong nhàn nhạt cười nói: "Cho nên ta cũng tin tưởng người sẽ làm ta hối hận cả đời, nếu như vậy, ta xem ta không bằng đem phụ tử các người hai giết, sau đó ta đang hối hận cả đời dẫn theo người và con trai người đầu ly khai Hoa Hạ làm sao?"

"Người dám không?" Lưu Ý ngang tức mười phần.

Trả lời không phải là hắn Tần Phong, mà là ngồi ở một bên Lôi Thiên Hào: "Hắn đích xác dám."

Lưu Ý không nghĩ tới Lôi Thiên Hào dĩ nhiên sẽ như vậy trả lời vấn đề của mình, trong lòng không khỏi run lên, nhìn cười nhạt không nói Tần Phong, môi khẽ run: "Tần Phong, người biết làm như vậy đối với người không có lợi."

"Đệt." Tần Phong mắng một câu, trên tay lực lượng trong nháy mắt gia tăng vài phần, đem kia Lưu Ý vai bóp ca ca rung động, Lưu Ý cắn chặt khớp hàm, trên trán chảy ra nhè nhẹ mồ hôi lạnh, Tần Phong cười lạnh nói: "Ta không giết người, đi ra ngoài cũng không có gì hay chỗ, con trai người hối ta, ta tìm con trai người tính sổ, người cái này lão già kia giúp hắn cũng không gì đáng trách, vấn đề là khi người muốn giúp người nhi tử tìm người phiến toái thời điểm người thì

phải làm tốt bị ta giáo huấn giác ngộ, người nói có đúng hay không?"

Lưu Ý trên mặt không ngừng mạo hiểm đổ mồ hôi, thân thể bắt đầu khê nghiêng, đau hấn mí mắt trực phiên nháy, mà lúc này, ước chừng có một chuyến 7 8 người vội vã tới rồi, thấy Tần Phong cầm trong tay súng, một tay đè xuống Lưu Ý vai, mỗi người sắc mặt đại biến, trước mặt người cầm đầu vung tay lên, 7 8 người đem Tần Phong bao quanh vây lại, người nọ lạnh lùng nói: "Buông tay."

"Tốt." Tần Phong buông lỏng ra cánh tay của mình, Lưu Ý vươn tay nhu liệu nhu suýt nữa muốn phế bỏ vai, âm lãnh nhìn thoáng qua Tần Phong, tức giận rầm trời: "Bắt hấn cho ta mang đi xem ra."

"Lần sau tại trở mặt đùa giỡn hoành thời điểm xem trước một chút bản thân ở vào vị trí nào." Tần Phong khẩu súng miệng chia vào trên đầu của hấn, âm đo đo nói: "Người cái mình ngoan bất linh lão già kia, nếu muốn bắt ta đứng, ta đây đưa cho bọn họ 1 cái hợp cách lý do, đó chính là làm thịt người."

Bảo tiêu đầu lĩnh sắc mặt đại biến, nhìn bị súng lục nhìn chăm chăm đầu không dám vọng động Lưu Ý, sau đó nhìn chăm chăm Tần Phong, trầm giọng nói: "Thả hấn, chúng ta cho người đi."

Ba.

Tần Phong một cái tát vỗ vào Lưu Ý sau đầu, nhìn Lưu Ý đã hấn giọng nét mặt già nua, cười nói: "Người nói ta có thể hay không tin lời của hấn?"

Lưu Ý cắn chặt hàm răng, tức giận toàn thân run, trong lòng đem Tần Phong tổ tông 18 thay đều phải cho đau mắng một trận, Tần Phong hừ một tiếng, nhìn thoáng qua mấy người hộ vệ kia, cười lạnh nói: "Xem ra lão bản của các người đều biết được các người nói không thể tin, người cho là ta sẽ nghe các người nói thả hấn? Sau đó làm ta sau khi ra ngoài hối hận cả đời?"

Nói đến đây, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia lệ khí, một thanh kéo lại Lưu Ý tóc về phía sau một kéo, Lưu Ý hét thảm một tiếng theo cái ghế té ngã

xuống đất, Tần Phong một cước bước tại ngực của hấn lên, kia Lưu Ý thân thể vừa dừng lại, mặt biến sắc ửng hồng, bộ ngực áp lực thật lớn làm hấn có chút không thở nổi, Tần Phong âm thâm thâm nói: "Hiện tại nói cho ta biết, ta là giết người vẫn là người làm con trai ngoan của người bị tội?"

Lưu Ý chặt ngậm chặt miệng, sắc mặt càng ngày càng hồng, một bên mày người bảo tiêu nhìn không khỏi lòng nóng như lửa đốt, cái này tại đạp đi sợ là muốn xảy ra nhân mạng, Lôi Thiên Hào nhìn hấn vẫn cứng rắn chống, không nhịn được nói: "Lưu huynh, xem tại giao tình nhiều năm như vậy lên, ta kiến nghị người còn là tốt nhất làm ra thích hợp tuyển chọn, người chuyện của con còn chưa phải quản tốt."

Nghe xong Lôi Thiên Hào nói, Vốn dĩ toàn thân ở vào tan vỡ sát biên giới Lưu Ý chung quy không đành chỉ trong miệng khẩu khí kia, phun ra sau, bị Tần Phong một chân đạp thân thể đang kịch liệt phập phồng muốn tìm kiếm không khí mới mẻ, thế nhưng Tần Phong cũng lạnh lùng nhìn hấn, hấn cuối cùng là từ từ nhắm hai mắt, ôm nỗi hận nói: "Tốt, ta chuyện của con ta bất kể."

Tần Phong hài lòng gật đầu, giơ chân lên tới, Lưu Ý vội vàng thở dốc vài hớp, chờ cảm giác ngực thông thuận rất nhiều sau khi mới là tại mấy người bảo tiêu nâng đỡ bò người lên, Tần Phong đem súng lục nhét vào một bên, tự sửa y sam, hừ một tiếng: "Lần sau Đừng hèn như vậy, tuổi đã cao không phải là phải tại chịu chút khổ."

Lôi Thiên Hào nhìn sắc mặt dữ tợn Lưu Ý, khẽ lắc đầu một cái, đứng lên nói: "Lưu huynh, hi vọng người có thể nói được thì làm được. Tần Phong, ta đưa người trở về đi."

Lưu Ý biến sắc, nhìn cùng Tần Phong đang rời đi Lôi Thiên Hào, trên mặt sắp chìm nổi trên mặt nước tới, hấn phát thệ hấn vốn dĩ tại Tần Phong phía sau đánh lén, dù cho bị người làm trơ trên hấn cũng muốn làm như vậy, bởi vì Tần Phong hành vi với hấn mà nói hấn không cách nào thừa nhận khuất nhục, thế nhưng hiện tại Lôi Thiên Hào đứng ở Tần Phong bên cạnh, nói rõ Lôi Thiên Hào

căn bản là tỏ rõ lập trường.

Hắn có thể tại động thủ, thế nhưng cũng muốn đại biểu cùng Lôi Thiên Hào triệt để trở mặt, liền hiện nay mới thôi, không nhiều thiếu quốc nội gia tộc hay hoặc là thương nhân muốn cùng Lôi Thiên Hào trở mặt, cùng Lôi Thiên Hào cả đời không qua lại với nhau không sao cả, hắn chắc chắn sẽ không tự cái gì ngáng chân, nhưng là cùng Lôi Thiên Hào trở mặt, vậy không giống nhau, đoán chừng còn lại trong cuộc sống đều phải mỗi ngày đề phòng Lôi Thiên Hào công kích.

Lưu Hoa mặt âm trầm đứng lên, che ngực, nhìn dưới đất sừng sực nhặt lên, bởi vì phần nộ mà tay run rẩy chậm rãi nâng lên nhắm ngay Tần Phong sau đầu, hắn nhìn thoáng qua Lưu Ý, Lưu Ý nội tâm cực kỳ giãy dụa, hắn so Lưu Hoa còn muốn giết Tần Phong, thế nhưng Lôi Thiên Hào đây, vạn nhất người kia nổi giận xử lý như thế nào?

Trước khi đã bỏ mặt mũi của hắn, đó là bởi vì hắn có nắm chắc Lôi Thiên Hào không sẽ vì 1 cái Tần Phong trở mặt, thế nhưng hiện tại tại Lôi Thiên Hào tỏ rõ lập trường dưới tình huống tại được một tác lại muốn tiến một thước, hắn Lôi Thiên Hào khí độ tại đại cũng sẽ không từ bỏ ý đồ.

Giữa giữa một trận, Lưu Ý âm lãnh lắc đầu: "Làm hắn đi."

Lưu Hoa hận hận siết quả đấm một cái, không cam lòng để tay xuống súng, vung tay lên, những người hộ vệ kia nhận nhịp tán đi, trầm giọng nói: "Ba, chỉ đơn giản như vậy buông tha tiểu tử này?"

"Lôi Thiên Hào lão gia hỏa này xem ra là lão hồ đồ." Lưu Ý sâu ít mấy hơi, trầm giọng nói: "Nhưng là chúng ta vẫn không thể cùng Lôi Thiên Hào trở mặt, cho nên Tần Phong còn giết không được."

"Thế nhưng chỉ đơn giản như vậy buông tha hắn quá không cam lòng." Lưu Hoa xoa ngực, buồn bực nói: "Hơn nữa Nhị đệ chuyện tình thật chẳng lẽ bất kể không được?"

"Hừ." Lưu Ý hừ lạnh một tiếng, hai mắt híp một cái, nói: "Bao Thiên Tuế cùng Đoan Mộc Kinh đều muốn muốn mạng của hần, hần còn có thể sống bao lâu? Lôi Thiên Hào thật cho là hần nói dám Bao Thiên Tuế cùng Đoan Mộc Kinh tay trong sống sót? Một một người sắp chết sau cùng điên cuồng mà thôi, người đi nói cho Đoan Mộc Kinh cùng Bao Thiên Tuế, chỉ cần hần tận mau giết Tần Phong, ta Lưu gia có hần chỗ tốt."

"Ân."

Lưu Hoa trong mắt hiện lên một tia sát ý, gật đầu.

Ra trang viên Tần Phong ngồi ở Lôi Thiên Hào trên xe, hơi hơi hí mắt, một bên Lôi Thiên Hào cười nói: "Ta còn tưởng rằng người sẽ giết bọn họ, bất quá xem ra, ta quá lo lắng."

"Người lo ngại cái gì?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Lôi Thiên Hào nhún vai, nói: "Dù sao ta gần nhất trong kế hoạch Lưu gia chiếm cứ rất trọng yếu một vòng, người nếu như mạo muội giết Lưu Ý, kế hoạch của ta cũng muốn chịu ảnh hưởng. Tính tình của người ta cũng biết, Lưu Ý nói những lời này người giết hần đều là nhẹ, dù sao lấy hưởng dám nói cho người vào ngục giam bọn họ tựa hồ cũng không kết quả gì tốt, tối thiểu Lưu Ý rất may mắn."

"Của người báo thù kế hoạch thực thi như thế nào?" Tần Phong nhin không được hỏi: "Ta nghe nói người dự định được ăn cả ngã về không, người suy nghĩ kỹ?"

Lôi Thiên Hào vì đối phó sơn khẩu tổ, thế nhưng triệu tập đại bộ phận quốc nội sắp xếp thượng hào phú thương, hần lần này thế nhưng liều mạng vốn ban đầu đem tất cả tài sản toàn bộ đánh cuộc đi tới.

Lôi Thiên Hào nao nao, đốt một điếu Hương Yên buồn buồn hút một hơi, nhìn ngoài xe như nước chảy bọn họ đàn, trầm giọng nói: "Suy nghĩ kỹ."

"Không hối hận?"

"Hối hận? Người biết không, hàng năm ta đi vì nàg tế điện, khiến cảm giác thẹn trong lòng, nàg liền nằm ở ta trước người hoàng thổ trong, Tần Phong, ta không cam lòng a. Ta mỗi ngày đều đang suy nghĩ, nếu như nàg như trước sống ở bên cạnh ta, thật là tốt biết bao? Ta không ngừng tại ảo tưởng cuộc sống như thế, thế nhưng hiện thực lại một lần lại một lần làm ta tại trong thống khổ Luân Hồi, cừu hận trong lòng không có bởi vì thời gian trôi qua mà suy yếu, trái lại bộc phát trầm trọng."

"Từ nàg ly khai ta một ngày kia trở đi, ta làm hết thảy đều là vì nàg báo thù chuẩn bị, ta hao phí vô số tinh lực được đến bây giờ Hợp Tác đồng bọn nhận đồng, chính là vì lần này kế hoạch." Lôi Thiên Hào sắc mặt trầm như cục diện đáng buồn: "Có người khuyên ta buông cừu hận, ta thế nào thả tự? Nhìn giết vợ thù người sống? Ta Lôi Thiên Hào cho tới bây giờ chưa từng như thế rộng lớn ý chí, không có nàg ta coi như là đạt được nhiều hơn nữa lại có ý gì? Cô độc một mình? Ta không nghĩ qua ta sẽ thua, bởi vì chỉ ta thắng, ta mới có mặt tiếp tục đứng ở của nàg trước mộ phần."

Tần Phong trầm mặc không nói nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt nhỏ hơi híp.

Rất lâu, thắng thua không phải là tính toán 1 cái mặt mũi, mà là 1 cái hứa hẹn.

Báo thù hứa hẹn.

Tựa như 10 năm trước bản thân, phát thệ muốn huyết tẩy Thánh Ma Tạt, mà đã ở báo thù, hẳn mới quỳ cha mẹ mình trước mộ phần, nói một tiếng ta nghĩ người môn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 227: Không Lực Miễn Dịch

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 227: Không miễn dịch lực

"Này, mỹ nữ, rãnh hok?"

Chu Nhã Phi bận rộn một ngày, lúc ban đêm tại đến lúc công tác địa điểm đi ra, đang muốn đi trước bãi đỗ xe lái xe về nhà, lại nghe được 1 cái mang theo trên chọc ý tứ hàm xúc thanh âm vang lên, không khỏi cau mày nhìn lại, đã thấy Tần Phong lại lái xe của mình đứng ở bên lề đường, nhô đầu ra cười híp mắt nhìn mình, Chu Nhã Phi thấy hấn cọt nhả dáng dấp, tức giận hừ một tiếng.

Bản thân cho người thu mua Lữ thị về điểm này chuyện hư hỏng bận chết đi sống lại, người rớt còn có tâm tình đùa giỡn, nghĩ vậy Chu Nhã Phi tâm lý một trận ủy khuất.

Tần Phong thấy sắc mặt nàng thay đổi, bận tâm xuống xe bồi tiểu đi lên phía trước nói: "Mỹ nữ, ước hẹn sao? Ta mời người ăn cơm."

"Hừ."

Chu Nhã Phi có chút bất mãn nghiêng đầu sang chỗ khác. Thế nhưng nàng đã quên lần trước giáo huấn, Tần Phong nhân cơ hội tiến lên tại cửa nàng mặt cười lên nhẹ trác một cái, Chu Nhã Phi nhất thời tức gương mặt của đỏ bừng, cầm trong tay túi liền hướng về phía Tần Phong ném tới, ngoài miệng bất mãn mắng: "Tần Phong, người cái vương bát đản, chiếm ta tiện nghi, người hỗn đản!"

Nhìn Chu Nhã Phi phát cuồng bộ dáng khả ái, Tần Phong bận tâm nói: "Này,

lẽ nào người đã quên người lần trước còn thiếu ta một lần đây!"

Chu Nhã Phi chợt nhớ tới lần trước tại Thủy Tinh Cung thời điểm, nàng và Tần Phong đánh cuộc thua cũng bị hôn một chút, nhưng là bởi vì Tô Yên bỗng nhiên đến cho nên cũng không đổi tiền mặt, nếu như không phải là hôm nay cái Tần Phong chuyện xưa nhắc lại, nàng đến là thật mau đưa việc này đã quên, khuôn mặt đỏ hơn nàng nhìn Tần Phong dương dương đắc ý sắc mặt, nhin không được bất mãn nói: "Thế nhưng lần trước người đã hôn!"

"A, ta không ra, rất hôn một cái, bằng không người ở đây hôn trở về." Tần Phong bận tâm đem mặt tiến lên trước đi.

Chu Nhã Phi bị tức cắn chặt hàm răng đến, hận không thể một cái tát phiến đi tới, tên khốn kiếp này quá được voi đòi tiên. Tần Phong thấy vui đùa cũng mở không sai biệt lắm, mới là cười nói: "Tô Yên tối hôm nay có một số việc phải xử lý, thế nhưng nàng lo lắng an toàn của người, cho nên đây để cho ta tới chiếu cố người cả đêm, người không cần khách khí."

"Tại bên cạnh người mới không an toàn." Chu Nhã Phi châm chọc Lại nói, nhưng vẫn là ngồi vào trong xe, Tần Phong nhún vai, bận tâm ngồi lên, nói: "Ta mời người ăn cơm."

"Không thể là Thủy Tinh Cung." Chu Nhã Phi lạnh lùng nói: "Hừ, người nào đó mời khách đi ăn ngã đầu tới một phân tiền không hoa, còn không biết xấu hổ nói mời khách đi ăn." Lại nói, Chu Nhã Phi càng nghĩ càng ủy khuất, tâm lý càng làm Tần Phong cho nguyên rủa ngừng một lát.

Tần Phong đánh cái hương chỉ, một đường lái xe hướng về ở Lâm Gia tiệm rượu chạy đi, chờ Chu Nhã Phi thấy Tần Phong cùng cửa hàng lão bản nương cùng 1 cái khả ái tiểu la ly quen thuộc chào hỏi, nàng liền đoán được, đoán chừng tên khốn kiếp này nói mời khách lại muốn một phân tiền không tìm.

"Thúc thúc, đây là người mới bạn gái a?" Triệu Hiểu Linh lôi kéo Tần Phong y tay áo, nhỏ giọng hỏi.

Chu Nhã Phi nghe sắc mặt đỏ lên, nhìn thoáng qua Tần Phong, trong mắt có chút ủy khuất lại có chút chờ mong, không biết lúc nào lên, người kia bóng dáng khắc ở bản thân trong đầu của huy chi không tiêu tan, rõ ràng hẳn có bạn gái. Tần Phong lúng túng cười cười, trừng mắt một cái Triệu Hiếu Linh, nói: "Tiểu hài tử mọi nhà, không muốn xen vào việc của người khác."

Triệu Hiếu Linh làm cái mặt quý, sôi nổi ly khai, Tần Phong cười cười, cùng Chu Nhã Phi tìm một chỗ an tĩnh vị trí ngồi xuống, Chu Nhã Phi che giấu trong lòng thất vọng, tò mò hỏi: "Người và nhà này lão bản cũng rất thuộc?"

"Không kém bao nhiêu đâu." Tần Phong gật đầu: "Trước đây ở nước ngoài biết."

"Nước ngoài sao?" Chu Nhã Phi khẽ gật đầu, lại là hỏi: "Kia Tô Yên tỷ tỷ đây? Người và Tô Yên tỷ tỷ thế nào nhận thức? Hơn nữa, Tô Yên tỷ tỷ, giống như, giống như rất ưa thích người."

"Ta và nàng không sai biệt lắm 7 năm trước biết." Tần Phong cười cười, nói: "Về phần thế nào nhận thức, ta nghĩ người còn là Đùng đã biết, Lữ thị chuyện tình như thế nào?"

Nghe nói Tần Phong vấn đề sau, nàng không khỏi nhú mày, nói: "Liên hiện nay mới thôi, Lữ thị đã tại quốc tế chợ triệt để tan tác, tín dự trình độ cũng kế tiếp hạ thấp, Lữ Trung Dương hẳn là phát hiện chúng ta ý đồ, cho nên không tiếc bất cứ giá nào đầu nhập đại khoản tiền, căn cứ hẳn trước đó không lâu bán đi công ty cổ phần đến xem, Lữ Trung Dương trong tay ít nhất còn có hơn 10 ức, bất quá người cũng không cần lo lắng, chúng ta chiếm cứ thượng phong, hơn nữa Lữ thị tan tác đã là không cách nào cản trở, hẳn chẳng qua là đang làm sau cùng giấy dựa."

Làm Chu Nhã Phi đem tình huống nói sau khi xong, nàng chợt phát hiện Tần Phong đang chặt nhìn mình chăm chăm, trong lòng xúc động, mặt cười lên dâng lên một cổ động nhân e thẹn: "Người nhìn cái gì vậy?"

"Có người hay không nói cho người biết người nghiêm túc thời điểm rất đẹp?" Tần Phong cười híp mắt nói.

Là sh 10 đại mỹ nữ một trong, Chu Nhã Phi nghe khen tặng thanh không phải số ít, so với Tần Phong nói chuyện càng thêm hoa lệ càng nhiều đếm không xuể, nhưng hôm nay nghe Tần Phong vừa nói, tâm lý có khác một phen hưng phấn, ngoài miệng lại nói: "Lẽ nào ta bình thường không đẹp không?"

"Xinh đẹp, không thì ta xong rồi nha hôn người."

Nghe Tần Phong chút nào trắng trợn lời nói, Chu Nhã Phi Vốn dĩ thẹn thùng biểu tình biến thành tức giận, chỉ là lúc này Tần Phong lại nhìn mình phía sau nơi nào đó ngây người, trong lòng có chút bất mãn xoay đầu lại, lại thấy một nam một nữ đang đi tới, nam tử kia cực kỳ tuấn lãng, trong lúc giở tay nhắc chân mang theo một cỗ tử bóng tối tối tăm, mà tại nữ nhân bên cạnh hắn, cực kỳ xinh đẹp quyến rũ, ăn mặc tuy rằng bảo thủ, nhưng không che giấu được trên người kia làm người ta say mê yêu mị khí tức.

Đang nhìn xem bản thân ăn mặc một thân màu đen mặc đồ chức nghiệp, tuy rằng nàng đối với mình xinh đẹp cùng dáng người rất có tự tin, nhưng đối với lên kia yêu mị nữ tử, còn là yếu đi vài phần, lại thấy Tần Phong một đôi mắt mắt không chớp, Chu Nhã Phi trên mặt buồn bã, nhưng rất nhanh tâm lý lại mắng một câu: "Sắc lang."

Bất quá làm Chu Nhã Phi kinh ngạc chính là, hai người kia tựa hồ là trực tiếp hướng về phía Tần Phong tới, nam tử đi tới hai người trước mặt, từ một bên mang một cái ghế ngồi ở một bên, nhàn nhạt nhìn liếc mắt Tần Phong, nói: "Người nên biết ta là ah?"

Tần Phong cười cười, nhìn thoáng qua phía sau nam tử Kinh Vũ Dao, Kinh Vũ Dao thản nhiên cười, ngoạn vị nhìn thoáng qua Tần Phong cùng Chu Nhã Phi hai người, thầm nghĩ cái này tiểu học bạn học bên cạnh mỹ nữ cũng không phải thiếu, chỉ là đối mặt Đao Mộc Kinh, hắn sẽ làm sao đi ứng đối? Bất quá

tựa hồ có người không muốn để cho Kinh Vũ Dao thấy cái này giữa hai người đàn ông này va chạm, đột ngột tiếng chuông reo lên, Tần Phong lấy điện thoại cầm tay ra mời một cái, nhận nghe điện thoại: "Trần thúc, buổi tối gọi điện thoại làm cái gì? Nếu như còn là Lữ Ngôn cùng Lưu Phong chuyện tình ta là thật không có tâm tình."

"Người tốt nhất tới một chuyến nghỉ địa công cộng." Trần Trường Phong giọng của có chút trầm thấp, nói: "Cha mẹ người trước mộ phần."

Tần Phong sắc mặt cứng đờ, cau mày đưa điện thoại di động treo, đứng lên nói: "Nhã Phi, chúng ta đi."

"A."

Chu Nhã Phi xem Tần Phong sắc mặt ngưng trọng, trong lòng biết hẳn không phải là vợ vẫn nháo, bận tâm đứng dậy cùng đi ra ngoài, chỉ là Đoàn Mộc Kinh trên mặt hiện lên một tia không vui, bất quá vẫn là lão thần tự do ngồi ở chỗ kia, thản nhiên nói: "Tần Phong, nếu như người đi ra ngoài, người phải suy nghĩ một chút người khả năng thừa nhận hậu quả."

Bất quá đối với lúc này Tần Phong mà nói những lời này căn bản không có bất kỳ tác dụng gì, Đoàn Mộc Kinh trơ mắt nhìn Tần Phong hai người ly khai, trong mắt lóe lên một tia hàn ý, nói: "Vũ Dao, ta xem thời gian cũng không còn sớm, ta nên đưa người về nhà."

Kinh Vũ Dao biến sắc, trong lòng không khỏi âm thầm liều mạng, phải biết rằng lúc này nàng thế nhưng ở tại Tần Phong trong nhà, Đoàn Mộc Kinh lời này ý tứ rõ ràng là muốn đi nhìn một cái xem, chớ không phải là muốn động thủ không được? Tần Phong đem đệ đệ của hắn cùng thủ hạ đánh không nhẹ, hẳn Đoàn Mộc Kinh tất nhiên sẽ không nuốt xuống khẩu khí này, lẽ nào hắn sẽ đối trong nhà kia ba nữ nhân cùng cái kia tiểu la ly hạ thủ không được?

Kinh Vũ Dao có chút chần chừ, dù sao Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở đối với nàng quá tốt, nàng vào tâm không đành lòng.

Đoan Mộc Kinh thấy nàng chần chờ bất động, trên mặt thoáng hiện một tia tức giận, hai mắt bình tĩnh sắp chảy ra nước tới thông thường: "Người ở đây chống cự ý chí của ta sao? Nhớ kỹ thân phận của người."

Kinh Vũ Dao toàn thân run lên, trong mắt lóe lên lướt một cái bi thương cùng quyết tuyệt, gật đầu.

Mà bên kia, Tần Phong một đường lái xe hương về nghĩa địa công cộng phương hương chạy tới, Chu Nhã Phi thấy sắc mặt hắc không tốt, không dám mở miệng nói chuyện, nhìn thấy Tần Phong nhưng ở trên xe hương yên, lấy ra 1 khóa đặt ở trong miệng, đốt sau khi hít một hơi, cũng sặc ho khan không ngừng, Tần Phong ngắt quay đầu, thấy nàng bộ dáng chật vật, buồn cười nói: "Người làm gì chứ?"

Chu Nhã Phi một bên vỗ ngực, một bên đem khói cho Tần Phong, nói: "Ai cho người mất hứng, các người nam mất hứng thời điểm không phải là đều ưa thích hút thuốc sao."

Tần Phong mỉm cười nhận lấy hương yên, hung hăng hít một hơi, Chu Nhã Phi nhìn niêm nước bọt hương yên cứ như vậy bị Tần Phong ngậm lên miệng, khuôn mặt hơi ửng đỏ, nói gì, chờ đến nghĩa địa công cộng vườn trước, bọn họ thấy từng chiếc một xe cảnh sát đứng ở bên đường, Tần Phong nhíu mày một cái, lôi kéo Chu Nhã Phi đi vào, đợi chạy tới cha mẹ mình trước mộ phần, một đám cảnh sát đã đem nơi này phong tỏa, trong lúc mơ hồ thấy phần mộ làm như bị rất nhỏ phá hư, Tần Phong trong mắt lóe lên chậm rãi ngưng tụ nhẹ nhẹ sát ý.

Mang theo Chu Nhã Phi đẩy ra mấy cảnh sát, Tần Phong gương mặt lạnh lùng đi vào, lại thấy dưới đất nằm 4 cỗ thi thể, mỗi một cái đều là một kiếm phong cổ họng, máu tại cái cổ miệng vết thương chảy ra tới, chậm rãi hội tụ tại một chỗ nhỏ đất trũng, hình thành 1 cái nhỏ nhỏ Huyết Trì, mà ở ngưng tụ một bãi trong máu giữa, để đám mỹ lệ hoa tươi.

Huyết dịch thượng mang theo ấm áp, mùi máu tươi xông vào mũi, Chu Nhã

Phỉ che miệng cùng mũi, mặt cười thay đổi tái nhợt. Tần Phong nhìn thoáng qua phụ mẫu của chính mình mộ bia, đã có một chút bị dấu vết hư hại.

"Chết tiệt!"

Tần Phong chặt siết quả đấm, trong ánh mắt máu tanh đỏ đậm như ẩn như hiện, tựa như một đầu gấu phát cuồng hung thú.

Chu Nhã Phỉ nhìn làm như muốn phát cuồng Tần Phong, lại càng hoảng sợ, không tự chủ được lui về phía sau một bước, nàng cảm giác bây giờ Tần Phong so lần đầu tiên lúc gặp mặt càng thêm đáng sợ, Trần Trường Phong đi lên trước tới, trầm giọng nói: "Chúng ta nhận được báo cảnh sát thời điểm đã là như vậy, chết 4 người mang theo công cụ, chắc là muốn phá hư cha mẹ người phân mộ, bất quá còn không có thành công lại bị người giết."

Tần Phong yên lặng gật đầu.

Đi tới cha mẹ mình trước mộ phần, nhìn hắc bạch trong hình khuôn mặt quen thuộc, trong mắt đẫm máu bị cường ép xuống, Trần Trường Phong thở dài, phát phát tay làm thủ hạ đem người chết thi thể mang ra đi, cũng không có quấy rầy Tần Phong, mà Chu Nhã Phỉ lo lắng đi lên trước, nhỏ giọng hỏi: "Tần Phong, người không sao chứ?"

"Không có việc gì." Tần Phong khẽ lắc đầu một cái.

Mà lúc này, một gã cảnh sát đi tới Trần Trường Phong bên cạnh, nói: "Bốn người này đã từng là Bao Thiên Tuế chính là thủ hạ, bởi vì những năm trước đây phạm liễu sự chạy trốn bên ngoài trở thành truy nã phạm, nhưng căn cứ tình báo 4 người hẳn là còn dưới sự chỉ huy của Bao Thiên Tuế. Bất quá một mực không có nguyên vẹn chứng cứ, cho nên không cách nào lên án Bao Thiên Tuế. Về phần đóa hoa này, là cây hoa hồ điệp, lại danh hoa hồ điệp, bất quá chúng ta cũng không có tra được có cái gì hung thủ là cùng đóa hoa này có liên lạc."

Ở một bên nghe được Tần Phong hơi nhíu nhíu mày.

"Những người này thật ghê tởm, thậm chí ngay cả người chết đều quấy rối!"
Chu Nhã Phi phẫn hận nói.

"Ta ở bên ngoài lăn lộn 10 năm, ta đã làm vô số chuyện hoang đường." Tần Phong tự giễu cười: "Cho nên ta có thể đối bất cứ chuyện gì đều làm như không thấy." Lại nói, hăn sắc mặt tái nhợt, thanh âm càng lạnh như băng lạnh: "Thế nhưng bất cứ chuyện gì liên lụy đến phụ mẫu ta trên người, ta đều không có chút nào miễn dịch lực. Lúc này đây, ta là giận thật."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 228: Chung Kết Cuối Cùng

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 228: Chung kết cuối cùng

Chu Nhã Phi cảm giác trời lạnh rất nhiều, nắm thật chặt quần áo trên người, thoáng lui về phía sau một bước, cách Tần Phong xa một ít, lại cảm thấy ấm rất nhiều. Nàng nhìn thấy Tần Phong thân thể ở trong gió thường thường run rẩy một chút, thậm chí tại trên người của hắn đã hiện lên 1 tầng nhàn nhạt đẫm máu.

"Trần thúc, Nhã Phi gần nhất có một chút trên phương diện làm ăn đối thủ có thể sẽ gây sự với nàng, người thay ta chiếu cố tốt nàng cả đêm được không?" Tần Phong nhìn mộ bia, giọng nói nhẹ xuống tới.

Trần Trường Phong khẽ gật đầu, nhưng nhìn Tần Phong song quyền nắm thật chặt, nhúu nhúu mà nói: "Tần Phong, ta biết ngươi rất sinh khí, chuyện này giao cho chúng ta xử lý. . ."

"Ta đã biết."

Tần Phong trực tiếp cắt đứt lời của hắn, nhìn thoáng qua cha mẹ mình phần mộ, xoay người ly khai nói: "Ta nghĩ một người an tĩnh an tĩnh."

Trần Trường Phong cùng Chu Nhã Phi nhìn nhau, nhìn thấu trong mắt đối phương lo lắng, 1 cái ra mắt Tần Phong Tại Khán Thủ Sở giết người, 1 cái ra mắt Tần Phong điên cuồng truy đuổi giết người, hai người cũng không quá quan tâm tin tưởng Tần Phong sẽ đi an tĩnh an tĩnh, nhưng chỉ là cái này thời gian một cái nháy mắt, bọn họ lại phát hiện Tần Phong tiêu thất ở tại trong tầm mắt, chờ

bọn hăn ngăm nhìn bốn phía, hăn sớm liền không thấy bóng dáng.

Ra nghĩa địa công cộng vườn Tần Phong nhìn quanh liếc mắt bốn phía, trong tay cầm đám tử sắc hoa hồ điệp, híp mắt: "Ta không biết người là ai, bất quá người đã giúp ta, ta thì sẽ báo đáp người."

Lại nói, hăn đem cây hoa hồ điệp ném ra ngoài, điện thoại di động vang lên đứng, hăn nhú nhú mày lại đem cây hoa hồ điệp nhặt lên đặt ở trong túi.

Nhận nghe điện thoại, Mạnh Chiêu Quân nói ngay vào điểm chính: "Chúng ta bị người bắt được."

"Ta không phải là an bài người bảo hộ các người?" Tần Phong khẽ nhú mày, lạnh lùng nói.

Mạnh Chiêu Quân nghe được hăn trong giọng nói hàn ý cùng sát ý, nao nao, chật nói tiếp: "Bọn họ bắt được Tần linh, ta cho người an bài người đi trở về."

"Ta đã biết, ta đến ngay."

Cúp điện thoại, Mạnh Chiêu Quân đem trong tay điện thoại di động ném ra ngoài, lúc này bọn họ ở vào một chỗ rộng trong viện tử, ở phía trước Hạp Tử thường thức đến một thanh răng nanh mã tấu, thân đao tại dưới ánh trăng tản ra yếu ớt hào quang, phối hợp hăn quỷ dị ánh mắt, làm người ta cực sợ. Mà ở bên kia, mấy cái ghế ngồi đến ba người, hai người trẻ tuổi 1 cái lão đầu.

"Chiêu Quân, xem tại Nhị đệ mặt mũi, ta xem người có thể ly khai." Lưu Hoa trong tay bưng một ly rượu đỏ, khẽ cười nói: "Không thì tại chờ một lát, ta cũng đều phải có lẽ nhất người."

Mạnh Chiêu Quân hừ một tiếng, trên mặt không có chút nào hoảng loạn, đứng ở Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng cùng với Tần linh 3 người trước người của, trầm giọng nói: "Nếu đem chúng ta bắt được, ta nghĩ vị này Đoan Mộc Công Tử đều sẽ không dễ dàng buông tha chúng ta ah?"

Lại nói, Mạnh Chiêu Quân lại lạnh lùng nhìn thoáng qua đứng ở một bên Kinh Vũ Dao, Kinh Vũ Dao toàn thân run lên, hơi cúi đầu, mang theo vài phần hổ thẹn rung giọng nói: "Xin lỗi."

"Vũ Dao, tại sao phải sẽ đối tức đem người phải chết nói đúng không lên?" Đao Mộc Kinh khẽ cười nói.

"Người đã đáp ứng ta muốn giết Hạt Tử cùng Bao Thiên Tuế." Kinh Vũ Dao sắc mặt lạnh lẽo, cắn răng nghiến lợi nói: "Hơn nữa chuyện này cùng mấy người các nàng không có bất cứ quan hệ gì."

"Hạt Tử ta sẽ giết, thế nhưng Bao Thiên Tuế." Đao Mộc Kinh trong mắt hiện lên một tia tinh quang, nhìn lướt qua đồng dạng trong mắt lóe ra tinh quang Hạt Tử, chợt thản nhiên nói: "Bao Thiên Tuế vẫn không thể giết, bằng không bên cạnh ta vị này Miêu Lão Gia Tử đều sẽ không đồng ý."

Miêu Kim Thủy hừ một tiếng, nói: "Ta hôm nay cái tới không vì cái gì khác, chỉ cần giết Tần Phong, đám nữ nhân này cùng người khác cái gì hết quả ta không có chút nào hứng thú, Bao Thiên Tuế không để ý chúng ta mấy thập niên tình nghĩa huynh đệ giết Hồng Phong Hoa, sống chết của hắn cùng ta còn có quan hệ gì? Người Đao Mộc Kinh tâm lý đánh cái quỷ gì chủ ý, ta Miêu Kim Thủy vô tâm thấy nói."

"Vậy là tốt rồi." Đao Mộc Kinh mỉm cười, nhàn nhạt nói với Kinh Vũ Dao: "Ít nhất ở trước mắt mới thôi chúng ta đều có một cái mục đích đó chính là giết Tần Phong, cho nên đem bọn họ mời tới cũng là không gì đáng trách, bất quá Hạt Tử muốn giết bọn họ, ta không có nghĩa vụ đi cứu bọn họ."

Hạt Tử âm thầm cười mỉa: "Ta đang chờ Tần Phong tới, Đao Mộc Kinh, chỉ cần ta giết Tần Phong toàn gia, người liền thua."

"Thua thì thua." Đao Mộc Kinh không thèm để ý chút nào nói: "Dù sao cũng ta sẽ tại giết người."

"VẬY phải xem xem bản lĩnh của người." Hạt Tử vuốt ve một chút trong tay mã tấu, hưng phấn nói: "Từ ta tại thích khách liên minh đi ra ta chỉ muốn giết người."

"Hừ, người cho là vào thích khách liên minh đạt được 1 cái Trung cấp sát thủ xưng hào liền có thể trở thành là chân chính Trung cấp sát thủ?" Đoan Mộc Kinh khinh thường nói: "1 cái tâm lý biến thái phế vật, xem ra thích khách liên minh mấy năm gần đây đánh giá chính xác còn chờ cải tiến."

"Trung cấp sát thủ? Ha ha, Đoan Mộc Kinh, người thật cho là ta sẽ đem Trung cấp sát thủ xưng hào để vào mắt sao?" Hạt Tử phản kích nói.

Vốn dĩ ôm bản thân đàn ghi-ta hộp chán đến chết Tần linh trong mắt lóe lên vẻ tức giận, hừ lạnh một tiếng, sợ Yến Tiểu Mộng bận tâm đem nàng kéo đến trong lòng ngực mình, Hạt Tử hai người nghe được tiếng hừ sau, nhận nhịp nhìn qua, nhìn cái này dễ dàng bị bản thân lừa gạt đi ra ngoài tiểu cô nương, Hạt Tử cười nhạo nói: "Tiểu cô nương, người ở đây hừ cái gì?"

"Vô tri." Tần linh không có để ý Yến Tiểu Mộng ngăn trở ánh mắt, mà là chớp khả ái ánh mắt, nói: "Các người chỉ là nho nhỏ Trung cấp sát thủ, thậm chí ngay cả Cao cấp sát thủ cũng không tính, là không có tư cách đi bình luận thích khách liên minh khảo hạch, bởi vì tại thích khách liên minh trong mắt các người chắc là thuộc về bán thành phẩm loại hình, mặc dù là 1 cái cấp thấp thích khách đều có thể dễ dàng giết chết các người."

"Linh nhi."

Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở sắc mặt đại biến, bận tâm đem Tần linh kéo về phía sau, trái lại Mạnh Chiêu Quân mỉm cười, nhìn thoáng qua cái này từ đầu tới đuôi đều không có chút nào hết hoảng tiểu la ly, nhớ tới Tần Phong trước mà nói, cũng biết một chút. Sợ là cái này tiểu la ly từ bắt đầu bị Hạt Tử lừa gạt đi ra ngoài bắt cóc liền là cố ý.

"Tiểu Mộng tỷ tỷ đừng sợ." Tần linh mỉm cười ngọt ngào nói: "Ca ca sẽ đến

cứu chúng ta."

"Người cái tiểu nha đầu." Yến Tiểu Mộng cười khở một tiếng.

"Người biết cũng không ít." Đoan Mộc Kinh hơi có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Tần linh, sau đó ngoạ vạ nói: "Xem ra người đối thích khách liên minh rất hiểu."

"Đương nhiên a." Tần linh lộ ra 1 cái thần bí đáng tươi cười, nói: "Ta còn biết thích khách liên minh cao cấp nhất chính là 7 vị chung cực thích khách, được gọi chung là Sát Thần, xếp hạng đệ nhất thiên la Vương là làm có thích khách đạo sư, cũng là thích khách liên minh đích thực đang người lãnh đạo, mà chỉ có Cao cấp sát thủ trở lên mới có thích khách liên minh thừa nhận tư cách."

Đoan Mộc Kinh cùng Hạt Tử hơi kinh ngạc, chính là Kinh Vũ Dao cũng là nhìn nhiều mấy lần Tần linh, không muốn cô bé này nói dĩ nhiên tất cả đều là đúng.

"Hừ." Miêu Kim Thủy lạnh lùng nói: "Một cô bé, nghe nàng nói nhảm cái gì, trực tiếp giết đi theo ta lão huynh đệ."

Đoan Mộc Kinh hơi nhíu nhíu mày, thần nhiên nói: "Miêu Kim Thủy, người chỉ là muốn tới giết Tần Phong, còn dư lại người hẳn là câm miệng của người lại ba giống như Lưu Hoa ngoan ngoãn ngồi ở chỗ này."

Miêu Kim Thủy tức sắc mặt tái nhợt, nhưng cuối cùng vẫn là nín một hơi thở không nói nữa, ở bên cạnh hẳn Lưu Hoa cũng là một trận tức giận, thế nhưng lo lắng đến Đoan Mộc Kinh biến thái thực lực, hẳn cũng chỉ tốt lão lão thật thật câm miệng. Đoan Mộc Kinh hài lòng gật đầu, đứng dậy đi hướng Tần linh chỗ đó, Kinh Vũ Dao sắc mặt trầm xuống, ngăn ở trước người của hẳn, nói: "Người muốn làm gì?"

"Vũ Dao, người quá càn rỡ."

Đoan Mộc Kinh trên mặt hiện lên một tia không vui, vung tay lên tại Kinh Vũ Dao trên mặt xáng một bạt tai, lực lượng của hắn cực đại, Kinh Vũ Dao lao đảo ngã xuống đất, bùm mặt cắn chặt hàm răng, Sở Sở bặt tâm tiến lên đỡ Kinh Vũ Dao, bất mãn nói: "Người làm gì, một người nam nhân kết nữ nhân, còn có xấu hổ hay không!"

"Sở Sở, không muốn."

Kinh Vũ Dao bặt tâm đứng dậy đem Sở Sở kéo về phía sau, Đoan Mộc Kinh hừ một tiếng, không có phản ứng Sở Sở, đi thẳng tới Tần linh cùng Yến Tiểu Mộng trước mặt, Yến Tiểu Mộng đem Tần linh lôi đến phía sau, trầm giọng nói: "Người muốn làm gì? Nàng chỉ là đứa bé."

"Một đứa bé biết nhiều như vậy, chính xác thú vị." Đoan Mộc Kinh khẽ lắc đầu một cái, nói: "Nàng hắn là rất may mắn, ta hiện tại không quá muốn cho nàng đã chết, cho nên, người tránh ra cho ta."

Yến Tiểu Mộng nơi nào đồng ý làm, thế nhưng Tần linh cũng thoáng lôi kéo, cũng không biết nàng kia tiểu cánh tay trong ẩn chứa bao nhiêu lực lượng, đúng là đem Yến Tiểu Mộng kéo về phía sau, Tần linh bước lên trước, cười hì hì nhìn Đoan Mộc Kinh, nói: "Người là muốn biết ta vì sao biết cái này sao? Thế nhưng ca ca không muốn để cho ta nói."

"Hừ, chờ hắn tới ta giết hắn." Hạng Tử cười quỷ dị nói.

"Vậy người liền nói cho hắn biết."

1 cái âm đo đo thanh âm tại hai người phía sau truyền đến, Hạng Tử cùng Đoan Mộc Kinh biến sắc, xoay người nhìn lại lại phát hiện Tần Phong không biết lúc nào xuất hiện ở Miêu Kim Thủy cùng Lưu Hoa phía sau, kia Miêu Kim Thủy nghe được Tần Phong thanh âm, cường chế đến sợ hãi trong lòng, không ngừng nhắc tới tên hồn đản này lập tức lại phải chết.

Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở đều là thờ phào nhẹ nhõm, hắn cuối cùng là tới

tới.

Mạnh Chiêu Quân mỉm cười, chỉ là nhìn Tần Phong hơi có chút sắc mặt tái nhợt cùng cũng không ổn định khí tức, trong lòng khẽ động, có chút lo lắng nhíu nhíu mày. Nàng đến là nhìn ra một chút mánh khỏe, sợ rằng lúc này Tần Phong đã ở vào bùng nổ sát biên giới.

Chỉ Kinh Vũ Dao cười thắm một tiếng, nghĩ thầm đây nên tới cuối cùng là tới.

"Không sai, thời gian rất nhanh." Đoan Mộc Kinh thản nhiên nói: "Xem ra ngươi rất nỗ lực, đối với lần này ta rất hài lòng."

Hạt Tử lạnh lùng cười, hai mắt tại mấy người phụ nhân trên người qua lại nhìn quét, cười quỷ dị nói: "Vậy xem ra ta có thể động thủ."

"Tiểu cô nương, hiện tại ngươi có thể nói." Đoan Mộc Kinh xoay người lại nhìn Tần linh, nhiều hứng thú nói nói: "Nếu như ngươi nói làm ta thỏa mãn lòng hiếu kỳ, ta sẽ tại Hạt Tử giết trước ngươi giết Hạt Tử a."

Hạt Tử cười lạnh một tiếng, ở chỗ sâu trong đầu lưỡi liếm môi một cái, trong tay mã tấu lú ra, nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Ta có thể cho ngươi 1 cái tuyển chọn, làm ta trước hết giết cái này mấy người phụ nhân trong ai?"

"Ta hôm nay tâm tình thật không tốt, bởi vì ngươi chủ nhân tốt Bao Thiên Tuế thành công chọc giận ta." Tần Phong đi lên trước, trên người sát ý từ từ động lại đến, kia Hạt Tử nhìn tới gần Tần Phong, tim đập loạn vài cái, sắc mặt hấn hoảng sợ nhìn cặp kia máu tanh con ngươi, đúng là cảm giác trong lòng hoảng hốt, mãnh cắn một chút đầu lưỡi, thế nhưng lúc này Tần Phong cũng đã xuất hiện ở trước người của hấn, một tay bóp ở trên cổ của hấn.

Lực lượng khổng lồ làm Hạt Tử khí lực toàn thân bắt đầu cấp tốc xói mòn, hấn kinh hoảng huy vũ đến trong tay mã tấu hướng về Tần Phong đâm tới, nhưng bị Tần Phong dễ dàng bắt được thủ đoạn, chỉ nghe răng rắc một tiếng, Hạt

Tử sắc mặt đỏ lên không gì sánh được, kia mã tấu cũng bị Tần Phong cầm ở tại trong tay, tại mấy người khiếp sợ khủng hoảng trong ánh mắt một cước đem Hạt Tử đạp đi ra ngoài, Tần Phong lạnh lùng nhìn lướt qua Đao Mộc Kinh, Đao Mộc Kinh còn lại là toàn thân đánh cái né tránh, hai mắt chăm chú nhìn Tần Phong, tâm lý lại nhắc lên kinh đào hải lãng, dễ dàng đã đem Hạt Tử chế phục, cái này Tần Phong có phải là ai?

"Người ca ca này, ta còn chưa nói đây." Giữa lúc Đao Mộc Kinh trầm tư thời điểm, Tần linh thanh âm bỗng nhiên sâu kín vang lên: "Cho nên ta biết nhiều như vậy, bởi vì ta mù mù là thích khách liên minh chung cực sát thủ, ta là con cuối cùng, là chung kết cuối cùng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 229: Thao Túng

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 229: Thao túng

Nhìn ngậy người như phỗng Đoan Mộc Kinh, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia hàn ý, một cái tát quạt đi tới, thanh thúy tràng pháo tay làm trong viện mấy người không khỏi sợ, kia Đoan Mộc Kinh mắt bốc kim quang, lão đảo lui về phía sau 4 5 bước, âm trương phải trên gương mặt đã thật cao gồ lên một mảnh.

Đoan Mộc Kinh tỉnh ngộ lại, hai mắt hàn quang lăm lăm, tức giận rầm trời: "Người thật to gan!"

Tần Phong hơi lộ ra sắc mặt tái nhợt lộ vẻ một tia nhe răng cười, xông lên phía trước, Đoan Mộc Kinh thân thể thoáng trầm xuống, trong tay không biết khi nào nhiều một thanh đen nhánh dao nhỏ, lấy cực kỳ xảo quyết quỹ tích hướng về Tần Phong ngược đâm tới, Tần Phong thân thể thoáng một bên, tay phải mau như du long, trong nháy mắt quán lấy Đoan Mộc Kinh cầm đao cánh tay của, năm ngón đặt tại Đoan Mộc Kinh vai bên trên, toàn bộ cánh tay run lên, chỉ nghe kia Đoan Mộc Kinh kêu lên một tiếng đau đớn, tay một thủ đoạn mềm dẻo rơi xuống trên mặt đất, âm cánh tay đều ở vào nghiêm trọng dị dạng trạng thái.

Kinh Vũ Dao khiếp sợ nhìn một màn trước mắt, nàng thật không ngờ luôn luôn làm cho cao không thể leo tới Đoan Mộc Kinh, lúc này lại đang Tần Phong tay trong không có chút nào sức đánh trả.

Mà trước mắt tiểu học bạn học, tựa hồ muốn vượt qua xa tường tượng của

mình.

Còn có cái kia Tần linh, Kinh Vũ Dao phải đem tâm tư một lần nữa đặt ở cái kia như trước lộ vẻ nụ cười trên người cô gái, 1 cái chung cực sát thủ nữ nhi, kia đem là vượt qua xa Đoan Mộc Kinh tồn tại. Chung cực sát thủ thực lực có thể không kịp chung cực thích khách, nhưng là bọn hắn lực uy hiếp so với chung cực thích khách muốn kinh khủng rất, dù sao thích khách hành sự từ trước đến nay khiêm tốn trầm mặc, thế nhưng sát thủ xa xa không có bất kỳ kiêng kỵ, bằng vào vũ khí của mình tuôn ra 1 cái khiến người ta sợ danh hào!

Lôi Đoan Mộc Kinh tóc, Tần Phong kéo hắn đi tới Hạt Tử kia, đem Đoan Mộc Kinh bỏ lại sau đi thẳng tới Miêu Kim Thủy cùng Lưu Hoa phía trước, dao nhỏ tại Miêu Kim Thủy trên mặt đánh tới vỗ tới, cười gằn nói: "Miêu Kim Thủy, người thật là ngại bản thân lớn tuổi cho nên cảm giác mình có thể đang chơi đùa phải không?"

"Tần Phong, người muốn làm gì!"

Miêu Kim Thủy cường chế đến sợ hãi trong lòng, thế nhưng thân thể cũng không nhịn được đang run rẩy trong.

"Làm gì? Ta vốn có dự định lưu người một cái mạng già, thế nhưng tựa hồ người thật giống như không cảm kích a." Tần Phong cười lạnh nói.

"Người, người không thể giết ta, bằng không."

"Ta vì sao không thể giết người?" Tần Phong cắt đứt lời của hắn, lạnh lùng nói: "Trước khi ta liền có lý do có thể giết người, hiện tại ta giết người càng không cần bất kỳ lý do."

Miêu Kim Thủy cảm giác từng đợt âm phong tại cổ mình trong thối tới thối đi, hắn nhìn lướt qua, lại phát hiện Hạt Tử cùng Đoan Mộc Kinh lúc này đều nằm dưới đất, mà một bên Lưu Hoa sợ càng mặt không có chút máu, duy nhất còn có thể đứng Kinh Vũ Dao tự nhiên không có bất kỳ cầu cứu hi vọng, căn cứ

đầu lưỡi, hẳn mang theo nhè nhẹ sợ hãi, lại có vài phần cường ngạnh "Người nếu là dám giết ta. . ."

Ông.

Ông mình kiêu thanh âm khi hẳn bên tai quanh quẩn, hẳn thậm chí còn không có cảm giác được đau đớn, chỉ là cảm giác lòng của mình miệng một trận lạnh lẽo, chờ hẳn cúi đầu nhìn lại, lại phát hiện một thanh mã tấu đã chớ vào trái tim của hẳn trong, Tần Phong rút ra mã tấu, nhìn thân thể nằm úp sấp dưới đất hai tay bưng trước ngực vết thương không ngừng giùng giăng Miêu Kim Thủy, lạnh lùng nói: "Ta ghét nhất bị người khác nói ta có dám hay không."

Miêu Kim Thủy sắc mặt dần dần tái nhợt, không cam lòng nhìn Tần Phong, chỉ là tầm mắt lại càng ngày càng mơ hồ, bất quá chỉ chốc lát cũng đã triệt để chết.

"Còn người nữa, Lưu Hoa."

Tần Phong đi tới Lưu Hoa phía sau, mang theo máu dao nhỏ tại Lưu Hoa trên mặt xoa xoa, lạnh lùng nói: "Xem ra người cũng không tính dựa theo xế chiều hôm nay nói đi làm."

Nhìn Miêu Kim Thủy đã chết, Lưu Hoa vốn là sợ mặt không có chút máu, lúc này càng trắng bệch như tờ giấy, run rẩy nói: "Cái này, đây chỉ là cái hiểu lầm."

"Muốn giết nữ nhân của ta, người nói đây là cái hiểu lầm." Tần Phong dao nhỏ rạch một cái, Lưu Hoa nhất thời hét thảm một tiếng, nhưng thấy một cái lỗ tai đã bị Tần Phong chém đi, Lưu Hoa bưng kia cái lỗ tai miệng vết thương, không ngừng run rẩy kêu rên, Tần Phong nghe kêu rên, trong mắt hiện lên một tia không nhịn được: "Đem miệng của người cho ta nhắm lại, bằng không ta đem đầu lưỡi người cho cắt."

Lưu Hoa bặt tâm cắn chặt hàm răng, ô ô không dám cả tiếng kêu thảm thiết, hai mắt cầu khẩn nhìn Tần Phong, thế nhưng Tần Phong cũng cười lạnh nói:

"Yên tâm, ta hiện tại sẽ không giết người, giết người chỉ nằm dưới đất cái này lão già kia, nói cách khác, người làm sao có thể biết cha người có phải có hay không định đem người trở thành con trai ruột đối đãi?"

"Người muốn thế nào!"

Lưu Hoa run rẩy hỏi.

"Người sẽ biết." Tần Phong thản nhiên nói.

Mà lúc này, một mực nằm dưới đất Hạt Tử cùng Đoan Mộc Kinh nhìn lẫn nhau một cái, Đoan Mộc Kinh thương nặng hơn, một cái cánh tay đã phế đi, mà Hạt Tử mới vừa từ đó mới một cước kia thông thả lại sức, ánh mắt khẽ híp một cái, hướng về Tần Phong vị trí thoáng ra dấu tay, Đoan Mộc Kinh khẽ gật đầu một cái, chỉ là còn chưa kịp động thủ, một cây đao xông ngang mà đến, ở giữa Hạt Tử vai bên trên.

Hạt Tử cắn răng một cái đóng, sợ hãi nhìn kia đã đi tới Tần Phong, không tự chủ được lui về phía sau 1 2 bước, Tần Phong giơ lên một cước hướng về phía trên mặt của hắn đó là một cước, lực lượng khổng lồ làm Hạt Tử trên không trung lộn hai vòng té ngã trên đất, đi lên trước Tần Phong nắm Hạt Tử cổ nâng hắn lên, điện thoại di động run run tại trên người của hắn truyền đến, Tần Phong móc ra điện thoại di động của hắn tiếp thông Bao Thiên Tuế điện báo.

"Sự tình làm thế nào?" Bao Thiên Tuế hơi mang theo vài phần mệt mỏi cùng không vui thanh âm truyền đến: "Thời gian bây giờ đã vượt lên trước ta lẫn ranh."

"Người chính là Bao Thiên Tuế ah?" Tần Phong nhìn lướt qua Hạt Tử, nhàn nhạt hỏi.

"Người là ai?"

Bao Thiên Tuế đầu tiên là cả kinh, dù sao Hạt Tử máy di động không thể nào

biết rơi xuống Đùng trong tay của người, thế nhưng rất nhanh hẳn lại trấn định lại, cười lạnh nói: "Tần Phong, người lá gan không nhỏ a."

"Người lá gan cũng không nhỏ a." Tần Phong thản nhiên nói.

"Lớn mật!" Bao Thiên Tuế giọng nói đột nhiên lật qua, lạnh lùng nói: "Người có biết hay không người ở đây nói chuyện với người nào, người giết con ta, người thật cho là ta sẽ đi người."

"Ta chỉ biết là người dám to gan lớn mật phái người đi quấy rối phụ mẫu ta." Tần Phong lạnh lùng Lại nói, lực đạo trên tay càng lúc càng lớn, nhìn Hạt Tử dần dần thay đổi xanh tím sắc mặt, Kinh Vũ Dao cùng Đoan Mộc Kinh đều là trong lòng run sợ, Tần Phong trong mắt kia máu tanh màu đỏ như ẩn như hiện đến: "Đây là ta sau khi cha mẹ mất lần đầu tiên có người dám đi quấy rối bọn họ, người chờ xem, chờ ba giờ lúc, ta sẽ đứng ở trước mặt của người, sau đó người sẽ tự mình giết chết mình."

"Hừ, ta nghe qua rất nhiều uy hiếp, thế nhưng không ai thành công." Bao Thiên Tuế trầm giọng nói.

"Vây người sẽ chờ ah."

Tần Phong cúp điện thoại, đưa điện thoại di động tiện tay ném vào một bên, nhìn thoáng qua vẫn ở chỗ cũ ngồi suy yếu giãy dựa Hạt Tử, hừ một tiếng, lực lượng trong nháy mắt gia tăng vài phần, kia Hạt Tử hai mắt trừng lão đại, tơ máu giăng đầy, đã không có dĩ vãng quý dị, Tần Phong nhìn thoáng qua Kinh Vũ Dao, đem Hạt Tử ném tới, lạnh lùng nói: "Cái này sẽ là của người kẻ thù, giết hẳn."

Kinh Vũ Dao nhìn trước đây điều bất khả cập đích kẻ thù lúc này hư nhược nằm ở dưới chân của mình mặc cho người xâm lược, trên mặt hiện lên lướt một cái kích động, rút ra Hạt Tử trên vai mã tấu, nắm thật chắc dao nhỏ, nhớ tới năm đó phụ mẫu chết thảm, nàng Vốn dĩ yêu mị trên mặt hiện lên một tia sắc bén.

"Người dám giết ta, Bao Thiên Tuế sẽ không tha cho người."

Hạt Tử cắn chặt khớp hàm, nhìn chăm chăm Kinh Vũ Dao, uy hiếp nói.

"Năm đó bọn các người sẽ không có đi gia nhân của ta!" Kinh Vũ Dao trên mặt hiện lên vẻ điên cuồng, mã tấu chăm chú nắm chặt liền hướng về Hạt Tử trái tim thọt tới.

Nhớ tới bản thân thừa nhận thống khổ và khuất nhục, Kinh Vũ Dao cừ hận không ngừng mà đang khuếch đại, dao nhỏ như mưa xuống thông thường tại Hạt Tử thân lần trước lần công kích, kia Hạt Tử toàn thân run rẩy, trong mắt lóe lên một tia nồng nặc phẫn hận, đợi được Hạt Tử hoàn toàn đã không có tiếng động, Kinh Vũ Dao mới là đặt mông ngồi ở dưới đất, từng ngón từng ngón thờ hỗn hển.

"Đem Đoan Mộc Kình giết." Tần Phong thanh âm sâu kín bỗng nhiên vang lên.

Vốn dĩ vừa đã báo đại thù tinh thần uể oải Kinh Vũ Dao cả người 1 cái né tránh, lại thấy Tần Phong không biết khi nào đứng ở phía sau mình, chỉ vào dưới đất sắc mặt tái nhợt Đoan Mộc Kình, nói: "Giết hẳn."

Kinh Vũ Dao nắm thật chặt trong tay mã tấu.

Đoan Mộc Kình bưng bả vai của mình chậm rãi đứng lên, ánh mắt nhìn hai người, mồ hôi tại cái trán chậm rãi chảy ra, Kinh Vũ Dao quay đầu nhìn Tần Phong, Tần Phong lại vuốt ve nàng một chút như trước có chút sưng đỏ gò má của, thân nhiên nói: "Hẳn nếu đánh người, vậy người sẽ giết hẳn."

"Tần Phong, chúng ta có thể làm một hồi giao dịch." Đoan Mộc Kình cắn chặt hàm răng, chịu đựng cánh tay kịch liệt đau đớn, nói: "Ta có thể giúp người bắt được Bao Thiên Tuế tất cả thế lực, chỉ cần người không giết ta, ta nói là tất cả."

"Không có hứng thú." Tần Phong lắc đầu, nói.

"Đó là cũng đủ cho người tại Hoa Hạ hô phong hoán vũ thế lực!" Đoan Mộc Kinh không cam lòng nói.

"Ta nói không có hứng thú chính là không có hứng thú." Tần Phong lạnh lùng cự tuyệt nói, vừa liếc nhìn Kinh Vũ Dao, nói: "Thế nào? Người là tự bỏ được hạ thủ sao?"

Kinh Vũ Dao bị hấn lạnh như băng giọng nói sợ sợ run cả người, theo bản năng lắc đầu, Tần Phong ánh mắt trầm xuống, nói: "Kia sẽ giết hấn, hấn nếu như dám đánh trả, ta sẽ để hấn trước khi chết ném được hấn chưa từng hưởng thụ qua tất cả thống khổ."

Đoan Mộc Kinh sắc mặt một trận tái nhợt.

Hấn biết Tần Phong không phải là đang nói đùa, hiện tại Hạp Tử đã chết, bản thân chỉ sợ cũng sẽ không sống sót, chỉ là chết ở một nữ nhân trong tay, hơn nữa còn là 1 cái một mực bị hấn điều khiển vận mạng tay nữ nhân trong, hấn thực sự không cam lòng.

Kinh Vũ Dao do dự mà đi về phía trước một bước, ta là con ánh mắt có chút do dự cùng né tránh, Tần Phong móc ra một điếu hương khói mà đốt, lãnh đạm nói: "Kinh Vũ Dao, ta cho người 30 giây, đưa cái này tự cho là có thể nắm trong tay người vận mệnh Đoan Mộc Kinh giết!"

Đoan Mộc Kinh cắn chặt hàm răng, nhìn Kinh Vũ Dao đi tới, kia yêu mị gương mặt của lần trước lúc lộ vẻ vài tia sát ý, trong lòng hấn trầm xuống, lạnh giọng rầm trời: "Kinh Vũ Dao, lẽ nào người không muốn cùng ta cùng chết sao?"

Tần Phong không thèm cười.

Kinh Vũ Dao trong mắt càng phát dữ tợn, cắn răng, đao trong tay tử nắm

chặt vài phần, Đoan Mộc Kinh sắc mặt tái nhợt, lui về phía sau vài bước, lại nghe được Tần Phong thanh âm lạnh như băng: "Ta cho người đứng ở nơi đó, người thì phải đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích chờ nàng giết người, người có thể thử xem vi phạm mệnh lệnh của ta, ta sẽ để người sống không bằng chết!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 230: Báo Thù

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 230: Báo thù

Tần Phong nói tựa như định thân chú, đem Đoan Mộc Kinh lao lao cố định ở nơi nào, hẳn không cam lòng siết quả đấm, nhìn từng bước một tới gần Kinh Vũ Dao, trong mắt của hắn hiện lên một tia dữ tợn.

Từ từ hút thuốc, Tần Phong khoe miệng khinh thường phui quăng.

"Người hôm nay làm toàn bộ liên đã định trước người muốn chết lênh bênh, người có thể tuyển chọn thống khổ chết ở trong tay của ta, cũng có thể tuyển chọn chết ở Kinh Vũ Dao tay trong." Tần Phong âm đo đo cười, nói: "Người không cần đánh trả, bởi vì người không có cơ hội này cùng thực lực."

Không có cơ hội cùng thực lực.

Những lời này như Trọng Chùy thông thường hung hăng đem Đoan Mộc Kinh sau cùng tự tin toàn bộ gỡ bỏ, thích khách liên minh đường đường Trung cấp sát thủ, Đoan Mộc Kinh nhớ mang máng bản thân vừa về nước thời điểm, mọi người thấy mình kia ánh mắt sợ hãi cùng bóp không có nói chuyện, hắn nắm trong tay vô số tại thế giới dưới đất hoành hành đến tánh mạng con người, hẳn tại Hoa Hạ thế giới dưới đất nói không người nào dám phản đối.

Hắn có không có gì sánh kịp tự tin, tự tin có thể cho tất cả mọi người vì mình thần phục, nhất là trước mắt cái này yêu mị nữ nhân.

Chỉ là cái này trong mắt hắn tiêu cao dương, lúc này cầm dao nhỏ đã đứng ở

trước mặt của hắn.

Đoan Mộc Kinh bưng cánh tay, trong mắt lóe lên một tia dữ tợn, thấy Tần Phong sau lưng Kinh Vũ Dao hút thuốc lá, lại âm trầm nhìn Kinh Vũ Dao: "Người có biết hay không, người giết ta người cũng sống không nổi!"

Kinh Vũ Dao cắn chặt môi, dao nhỏ bị nàng nắm trong tay lại chậm chạp bất động, Tần Phong thấy vậy cắt một tiếng, nói: "Xem ra Đoan Mộc Kinh người là dự định chết ở trong tay của ta?"

Đoan Mộc Kinh chấn động toàn thân, ngay sau đó trong mắt lóe lên một tia sắc bén, bỗng nhiên hắn còn chưa có bị thương tay trái khê động, muốn cuốn lấy Kinh Vũ Dao cổ, Kinh Vũ Dao quá sợ hãi, liều mạng vội vàng lui về phía sau, mà lúc này một đạo lạnh lẽo cảm giác từ gò má của nàng xẹt qua, theo sát sau nàng đó là nghe được Đoan Mộc Kinh hét thảm một tiếng, đã thấy một thanh đen như mực dao nhỏ đang đâm vào vai trái của hắn bên trong.

2 cánh tay vô lực rũ, máu theo vết thương ồ ồ chảy xuôi, Đoan Mộc Kinh sắc mặt bởi vì thống khổ mà đang giùng giăng.

"Kinh Vũ Dao, người còn có mười giây đồng hồ." Tần Phong lạnh lùng nói: "Người không giết hắn ta tới giết, thế nhưng người cũng phải biết rằng, người không giết hắn của người hậu quả là cái gì!"

Kinh Vũ Dao sợ lại là một trận né tránh, nhìn Đoan Mộc Kinh dữ tợn ánh mắt, trong mắt nàng đã không có do dự, trong tay kia đem răng nanh mã tấu hướng về Đoan Mộc Kinh ngực thọc đi qua, Đoan Mộc Kinh gầm nhẹ một tiếng, hai chân về phía sau một bước, thế nhưng Tần Phong nhưng không biết lúc nào xuất hiện ở phía sau hắn, một cước đá vào cái hông của hắn lên, Vốn dĩ lui về phía sau Đoan Mộc Kinh thân thể nghiêng về trước, đang cùng Kinh Vũ Dao đâm tới được răng nanh mã tấu tới một lần tiếp xúc thân mật.

"Mẹ nó."

Tần Phong bắt được Đoan Mộc Kinh gáy, lực lượng càng lúc càng lớn, kia Đoan Mộc Kinh ngực bị thọc một dao, Vốn dĩ liền sự khó thở, lúc này bị Tần Phong tạp gáy, đại não một trận mê muội vô lực, ác tâm cảm giác không ngừng tập kích toàn thân của hắn, máu theo cổ họng không thể ức chế chảy ra tới, Kinh Vũ Dao nhìn hắn thảm trạng, trong mắt thoáng hiện một tia vui vẻ, coi như 1 tầng công xiềng tiêu thất thông thường.

Đoan Mộc Kinh không ngừng nôn mửa ra máu, hai mắt dần dần mất đi thần thái, chỉ là nhìn Kinh Vũ Dao ánh mắt, còn mang theo nồng nặc không cam lòng.

Kinh Vũ Dao đem dao nhỏ từ thân thể hắn nội rút ra, tiện tay ném vào một bên, cười thảm một tiếng, trên mặt yêu mị cũng đã tán uống 1 phát hết trơn, bi thương nói: "Ta hiện tại đã giết bọn họ, đi trước người cũng có thể giết ta."

Mà lúc này.

Từng chiếc một xe lái tới, Kinh Vũ Dao sắc mặt hơi đổi một chút, thấy trên xe hoa lạp lạp hù dọa tới khoảng chừng hơn 10 người, cầm đầu là thể trạng to con tựa như gấu bắc cực Lang Vương cùng Mã Khôn, đoàn người thấy hiện trường chết chết, thương thương, nhất là thấy được xưng Bao Thiên Tuế vương bài sát thủ Hạt Tử, còn có thể giới dưới đất khiến người ta nghe thấy chi táng đảm Đoan Mộc Kinh thi thể, trong lòng đều là nhắc lên sóng gió.

"Ca." Lang Vương đi lên trước, nhìn thoáng qua năm úp sấp dưới đất còn sống Lưu Hoa, nói: "Có muốn hay không đem người kia giết?"

"Không cần, đem tay phải của hắn chặt bỏ đưa cho hắn cha gửi qua bưu điện đi qua, dùng Miêu Kim Thủy danh nghĩa." Tần Phong trên mặt mang một tia âm hiểm cười.

"Thế nhưng Miêu Kim Thủy đã chết."

Mã Khôn nhìn mấy người thảm trạng, lơ đãng rùng mình một cái, nói.

Tần Phong hừ lạnh một tiếng: "Ai biết?"

Ánh mắt mọi người toàn bộ chuyển dời đến Kinh Vũ Dao trên người, hiện tại Nam Hoa Bang đã cùng Tần Phong là một cái thùng lên châu chấu, ở đây đều là Nam Hoa Bang chết trung, là Lưu Linh tử mĩ bồi dưỡng thân vệ, toàn bộ lấy Lưu Linh lợi ích trên hết, mà Kinh Vũ Dao tồn tại trở thành mấy người cái đinh trong mắt. Kinh Vũ Dao sắc mặt bất biến, liền đứng ở nơi đó, trong mắt một mảnh yên tĩnh. .

Lưu Hoa còn lại là chịu không nổi, nằm úp sấp dưới đất bưng cái lỗ tai vết thương, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng cùng giãy dụa, hần nhìn Lang Vương đi lên trước tới, run rẩy bò lui lại mấy bước: "Không muốn, ta có thể cho các người tiền, ta có thể cho người môn rất nhiều tiền, không muốn chém tay của ta."

"Ca, loại phế vật này thật hữu dụng không?" Lang Vương xoay người lại: "Cứ như vậy chém một tay hù dọa thành cái này đức hạnh, muốn ta là hần cha ta tuyệt đối buông tay mặc kệ."

"Cho người chém người liền chém."

Tần Phong hét lên một tiếng.

Lang Vương sợ bận tâm chạy lên trước bắt được muốn bò trốn chạy Lưu Hoa, như là dẫn theo con gà con vậ tạp Lưu Hoa cổ cho nói lên, đem phía sau sắc bén mã tấu móc ra, Lưu Hoa bị đập đến gáy, đầu mờ mịt, trong thanh âm tràn đầy e ngại: "Tha cho ta đi, không muốn a."

"Ta chỉ nghe ta ca."

Lang Vương thản nhiên nói: "Anh ta làm ta chém ai, ta liền chém ai."

Dứt lời, vung đao.

Lưu Hoa sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, gào khóc thảm thiết kêu thảm thiết làm ở đây mấy người còn lại nhộn nhịp sợ run cả người, tay phải của hần liền

cẳng tay rơi dưới đất, kia mặt vỡ chỗ máu tươi bắn tung tóe, Lang Vương hừ lạnh một tiếng, đưa hãn ném dưới đất, trong tay mã tấu một lần nữa thả lại phía sau, nhìn bưng cánh tay dưới đất lặn lộn Lưu Hoa, hướng về phía đầu của hãn bỏ một cước.

"Mẹ nó." Lang Vương mắng một câu, nói: "Đem hãn mang đi, đem vết thương cho băng chặt, Đừng chảy máu đã chết."

Mã Khôn phát phát tay, rất nhanh mấy tên thủ hạ tiến lên mang Lưu Hoa cùng Miêu Kim Thủy ném tới trên xe, con kia cụt tay cũng là thuận lợi cho ném vào, Mã Khôn nhìn thoáng qua Kinh Vũ Dao, hỏi: "Nàng làm sao bây giờ?"

"Các người về trước đi, ta trước đem Bao Thiên Tuế làm thịt, nàng? Lưu cho ta xử trí là được." Tần Phong lạnh lùng nói.

Mã Khôn nhất thời mở trừng hai mắt, nhưng rất nhanh lại là tinh lóng lánh, Bao Thiên Tuế chính xác khó đối phó, nhất là thủ hạ chính là thế lực chiếm giữ ngang dọc, thế nhưng một khi Bao Thiên Tuế chết mất, cây đổ bầy khi tan, đến lúc đó không có khả năng cấu thành uy hiếp, hơn nữa đến nay mới thôi Bao Thiên Tuế không có bồi dưỡng được 1 cái hợp cách người thừa kế, nếu như đến lúc đó Nam Hoa Bang nhân cơ hội phân một chén canh, như vậy lấy được lợi ích tuyệt đối muốn vượt quá tưởng tượng.

Cho nên Mã Khôn không có quá mức ở lâu, phân phó thủ hạ liền hướng đến Nam Thiên tiêu khiển cao ốc chạy đi, loại chuyện này còn cần đạt được Lưu Linh gật đầu, Lang Vương biết Tần Phong thực lực, cho nên đối với giết Bao Thiên Tuế cũng không lo lắng, âm trầm nhìn thoáng qua Kinh Vũ Dao sau khi, hãn cũng là lựa chọn ly khai.

"Đi thôi."

Tần Phong nhìn thoáng qua Kinh Vũ Dao, cũng không có giết chết ý của nàng.

Hắn rất tán thành Kinh Vũ Dao cách làm, vì báo thù có thể không tiếc bất cứ giá nào, đã từng bản thân so nàng cũng không tốt gì, chỉ là bản thân vận may cú hảo thành công.

Kinh Vũ Dao chết lặng đi theo Tần Phong phía sau, chờ ra sân sau khi, gió lạnh thổi, nàng khôi phục có chút tinh thần, phức tạp liếc nhìn Tần Phong, nói: "Người không dự định giết ta? Dù sao ta làm hại nữ nhân của người lâm vào nguy hiểm."

"Người thật sự đáng chết."

Tần Phong xoay người bóp ở Kinh Vũ Dao cổ, đem nàng kéo đến trước người, lạnh như băng nói: "Nếu như không phải là Tần linh cố ý muốn đem ta mấy người kẻ thù dẫn tới, người bây giờ sớm đã bị Tần linh giết đi. Xem tại người sau cùng coi như là biểu hiện không tệ, ta hôm nay đi người, đem miệng của người cho ta nhắm lại!"

Kinh Vũ Dao cao sắc mặt đỏ bừng, thống khổ gật đầu.

Tần Phong hừ một tiếng, buông nàng ra sau khi, đi tới trên một chiếc xe, mà Kinh Vũ Dao đồng dạng đi theo, chỉ là sau khi lên xe, nàng lại cởi ra quần áo của mình, trên thân sung mãn con có một vết thiếp thân nội y bao vây lấy, một đạo dử tợn vết sẹo ở bên trong y chỗ như ẩn như hiện, trắng tinh trên da hiện lên 1 tầng ửng đỏ sắc, Tần Phong nhìn lướt qua, thản nhiên nói: "Đem y phục của người mặc vào."

Kinh Vũ Dao sửng sốt, nhưng chợt trên mặt yêu mị khí tức càng ngày càng đậm: "Ai giúp ta báo thù, ta chính là của người đó người, người có thể tùy thời muốn thân thể của ta."

Lại nói, nàng đưa tay đưa đến sau lưng mình muốn đem hung y cởi ra, Tần Phong cũng phát động xe, lạnh lùng nói: "Ta đối người bây giờ không có hứng thú."

"Thân thể của ta là sạch sẽ." Kinh Vũ Dao trên mặt hiện lên một tia bi thương, nhưng rất nhanh lại bị yêu mị khí tức làm che lấp: "Chính là Đao Mộc Kinh cũng không có chạm qua."

"Ta cho người mặc quần áo vào, ta không muốn nói thêm lần thứ ba." Tần Phong thanh âm có chút trầm thấp.

Kinh Vũ Dao sợ run cả người, nhìn Tần Phong lạnh như băng sắc mặt, trong lòng lại là một cổ thất vọng, yên lặng cầm quần áo mặc, ngồi ở chỗ kia, nhìn phía trước, thảm đạm nói: "Người có đúng hay không nghĩ ta căn bản liền không xứng với người?"

Không có để ý Tần Phong có không trả lời, Kinh Vũ Dao tự giễu cười: "Nếu như ta không lớn thành như vậy, có thể phụ mẫu ta còn có thể sống trên thế giới này, ta duy nhất có thể dựa chỉ cơ thể của ta cùng dung mạo, chỉ như vậy ta mới có cơ hội giết chết Bao Thiên Tuế cùng Hạt Tử!"

"Đao Mộc Kinh ngay cả tại phế vật, người cho là hãn sẽ bởi vì người giết Bao Thiên Tuế sao?" Tần Phong lạnh lùng hỏi.

"Có ít nhất một điểm cơ hội không phải sao?"

Kinh Vũ Dao lắc đầu, nói: "Người không hiểu, ta muốn báo thù, ta nhất định phải báo thù, dù cho chỉ một phần ngàn cơ hội ta cũng muốn đi tranh thủ. Đao Mộc Kinh có thể giúp ta báo thù, coi như là trở thành hãn độc chiếm thì thế nào?"

Tần Phong yên lặng không nói gì.

Hãn so với ai khác cũng giải báo thù cho cha mẹ tâm nghĩ, tựa như năm đó bản thân chỗ có thành tựu đơn thương độc mã giết hươg Trinity Card tổng bộ, tuy rằng hết quả là nằm trên giường hơn nửa tháng, thế nhưng Tần Phong không có hối hận, bởi vì một chút xíu cơ hội hãn cũng không muốn buông tha.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 231: Huyền Ảnh

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 231: Huyền ảnh

Đây là một cái nhà chỗ dựa vững chắc phủ đệ, ánh trăng chiếu sân một mảnh sáng trưng, giả sơn, hoa viên trước tuần tra bọn họ toàn bộ ngưng thần tụ khí, không dám có chút sơ suất, mỗi người bên hông đều là phình phình to to, hiển nhiên toàn bộ trang bị súng lục.

Bao Thiên Tuế ngồi ở tòa nhà đại sảnh vị trí đầu não, khi hẳn phía dưới có hơn mười người, duy nhất chọc người chú mục chính là cũng phóng đặng không kèm chế được ngồi ở Bao Thiên Tuế một bên một nam một nữ, nam thường thức đến một thanh Nê-pan mã tấu, ánh mắt nghiền ngẫm, nữ nhân tóc dài nhuộm một luồng tử sắc, thường thường bãi lộng mái tóc tại bên môi xẹt qua, đầu lưỡi liếm môi một cái, trong mắt tràn đầy khát máu.

Nhìn lướt qua bản thân đông đảo thủ hạ đặc lực, Bao Thiên Tuế trên mặt tràn đầy uy nghiêm: "Hạt Tử đã chết."

Mọi người nhộn nhịp ngẩn ra, cúi đầu tròn mắt quét tới quét lui, đều là thấy bên cạnh mấy người lơ đãng rùng mình một cái, thậm chí có mấy người trong mắt lóe lên vẻ kích động hưng phấn, chỉ là cố nén cao hứng trong lòng, trên mặt mặt không biểu tình. Chỉ Vương Dương trong mắt sợ hãi thì không cách nào che giấu, hẳn đứng ở trong góc nhỏ, sâu đậm cúi đầu trên mặt tràn đầy sợ hãi.

"Tần Phong nói, ba giờ lúc bên trong muốn giết ta." Bao Thiên Tuế thân nhiên nói: "Hiện tại đã qua 2 cái nửa canh giờ, chỉ còn lại không tới 3 10 phút."

"Thiên Tuế Gia, ta xem tiểu tử kia như là phóng đại nói xong." 1 cái tính tình nóng nảy gia hỏa úng thanh nói: "Chúng ta nơi này có trọng binh gác, đều là Thiên Tuế Gia chết trung, hãn nếu không phải dám đến, ta Trịnh Hồ bật người dẫn người giết cả nhà của hãn, hãn nếu là không biết sống chết tới, định đưa hãn ngũ mã phân thân!"

"Vậy người liền cho ta đi coi chừng cửa chính."

Bao Thiên Tuế dứt khoát nói.

Trịnh Hồ sắc mặt cứng đờ, đến gần mấy người rõ ràng không thềm giễu cợt nhìn hãn một cái, có thể giết Hạt Tử, nói rõ cái này Tần Phong căn bản là cái khó dây dưa nhân vật, chỉ cần có thể giết Hạt Tử, đột phá đại môn phòng thủ thì không phải là việc khó gì, lớn như vậy cửa ai nhìn ai không may. Trịnh Hồ nhìn Bao Thiên Tuế trong ánh mắt không thể cự tuyệt uy nghiêm, trong lòng rùng mình, cắn răng gật đầu đi ra đại sảnh.

"Vương Dương."

Bao Thiên Tuế nhìn lướt qua mọi người, đưa mắt đặt ở một mực thấp thỏm lo âu Vương Dương trên người, Vương Dương toàn thân 1 cái né tránh, run rẩy đi lên trước, cúi đầu không dám ngẩng đầu nhìn lên liếc mắt.

"Ta giao cho người sự tình, tựa hồ người làm rất không thuận lợi." Bao Thiên Tuế âm thâm thâm nói.

Vương Dương đánh cái bệnh sốt rét, run rẩy nói: "Là. . . Là Tần Phong. . Là Tần Phong quá giáo hoạt. . ."

"Hừ." Bao Thiên Tuế nhìn chăm chăm Vương Dương, hung ác nham hiểm nói: "Xem ra người không dự định nói lời nói thật, người biết, ta hận nhất chính là không có mắt phế vật dám gạt ta."

Vương Dương 1 cái lão đảo thiếu chút nữa quỳ trên mặt đất, Bao Thiên Tuế

nhìn hẳn, thân nhiên nói: "Tần Phong đích tình báo người là không có như thực chất hội báo, làm hại Hạng Tử bỏ mình, nếu như vậy, người cũng đi bồi hẳn ah!"

Ngoại trừ một nam một nữ kia, tất cả mọi người là không dám thờ mạnh một ngụm, Vương Dương hiển nhiên đối Bao Thiên Tuế che giấu cái gì, chỉ là tại Bao Thiên Tuế trước mặt Vương Dương hành động quá vụng về, tử hình lấy xử, Vương Dương trên mặt hiện lên một tia dữ tợn, nhưng rất nhanh lại ép xuống, hai đầu gối quỳ trên mặt đất run rẩy nói: "Thiên Tuế Gia, Tần Phong có một đệ đệ thực lực cường hãn, ta Vốn dĩ dẫn người đi giết Lưu Linh, đều là bị đệ đệ hẳn một tay cho đảo loạn, ta thật không phải là cố tình muốn giấu diếm Thiên Tuế Gia a!"

"Thiên Tuế Gia, ngài đi ta lúc này đây ah!"

"Giết hẳn cho ta!"

Bao Thiên Tuế trên mặt không có do dự chút nào, Vương Dương làm hại hẳn khinh địch mất đi một viên Đại tướng, Bao Thiên Tuế lại có thể tha thứ hẳn? Chỉ là một câu nói, kia ngồi ở trên ghế nữ nhân bỗng nhiên thân thể khẽ động, không đợi kia Vương Dương nói chuyện, trong tay nhiều hơn một cái dây thép, quấn ở Vương Dương trên cổ của, nữ nhân nhìn một giọt tích huyết châu từ miệng vết thương chảy ra, nàng kia linh xảo cái lưỡi vươn tới liếm môi một cái, nhìn Vương Dương chột đỏ bừng sắc mặt, nàng lại càng là hưng phấn, chờ kia Vương Dương lập tức muốn tắt thở bỏ mình thời điểm, nàng bỗng nhiên giơ lên một chân gác ở Vương Dương trên vai, eo thon vặn một cái, thân thể chuyển động, chỉ nghe được răng rắc một tiếng, kia Vương Dương cổ trong nháy mắt gãy đoạn.

Nhìn nằm dưới đất đã không có tiếng động Vương Dương, vươn tay lau một chút bắp đùi của mình nội trặc, lướt một cái vết máu tại màu đen quần da lên cũng không rõ ràng, thế nhưng tại nàng trắng nõn trên tay, cũng như vậy chói mắt. Tay của nữ nhân chỉ xẹt qua mình đôi môi, tiên hồng sắc huyết dịch thoa khắp sau, khéo léo đầu lưỡi xẹt qua một lần, đem kia máu nuốt xuống.

Kia phía dưới hơn mười người lại là rừng mình một cái, không dám ngẩng đầu nhìn nữ nhân kia, rất sợ rơi vào cùng Vương Dương 1 cái hết quả.

Người nữ nhân này có thể không phải là Bao Thiên Tuế thực lực mạnh nhất thủ hạ, nhưng tuyệt đối là duy nhất biến thái 1 cái, đồn đãi Bao Thiên Tuế cái này thủ hạ chơi đùa nàng thân thể nam không ít người, nhưng tuyệt đối sẽ không có nam nhân muốn chơi lần thứ hai. Ngoại trừ cái kia chơi mã tấu nam nhân.

Nữ nhân khéo miệng giơ lên một tia yêu tà vẩy dáng tươi cười, chỉ là rất nhanh một trận tiếng tí tí truyền vào lỗ tai của nàng sau, sắc mặt của nàng biến đổi, không chút nghĩ ngợi liền hướng đến một bên phóng đi, kia thường thức đến mã tấu nam nhân cũng là bạo khởi, bắt được Bao Thiên Tuế hướng về một bên kia nhào đi ra ngoài, đồng thời hấn một cước nâng lên một cái bàn ngang lên, đem hai người thân thể hoàn toàn che lại.

Oanh.

Tại tất cả mọi người bị một nam một nữ này hành động làm có chút mạo danh kỳ diệu thời điểm, Vương Dương thân thể bỗng nhiên bạo khởi một đoàn hỏa diễm, kéo đến thật đả thật tinh phong huyết vũ quét ngang đại sảnh, cự ly hơi gần mấy người bị kia bạo phát hỏa diễm hòa với chảy xông ra 4 năm thước, toàn thân bị nổ vô cùng thâm trọng. Cự ly xa hơn một chút hoặc nhiều hoặc ít đều bị bạo tạc trùng kích, từng cái một chặt vật chịu không nổi nằm dưới đất, thống khổ rên rỉ.

Chờ bạo tạc dẹp loạn sau, phía ngoài thủ hạ vọt vào, Bao Thiên Tuế mặt âm trầm đứng lên, sắc mặt dữ tợn đáng sợ, trầm thấp quát: "Đi, bắt hấn cho ta giết!"

Mã tấu nam tử hung ác nham hiểm cười, vung tay lên, từ một bên công sự che chắn chỗ đi ra nữ nhân liếm môi một cái, đập thi thể đi ra ngoài.

Mà lúc này, tại Bao Thiên Tuế phủ đệ cách đó không xa một cái gò núi nhỏ lên, Kinh Vũ Dao nhìn trong tay điều khiển từ xa thoáng run run một chút, nàng chỉ biết là Tần Phong yêu cầu nàng đè xuống, mà đè xuống sau khi, Bao Thiên

Tuế phủ đệ liền truyền đến tiếng nổ. Nàng tin tưởng đây là Tần Phong đã sớm an bài tốt. Nàng mới gởi một chút ngốc, nhưng rất nhanh lại phản ứng kịp, hướng về điều khiển từ xa lại đề xuống, rất nhanh phủ đệ phương hướng lại là truyền đến một tiếng tiếng nổ mạnh.

"Mười giây đồng hồ, mười giây đồng hồ."

Kinh Vũ Dao tự mình lăm bằm, mỗi mười giây đồng hồ, nàng sẽ án một lần.

"Tên hỗn đản này!"

Bao Thiên Tuế nhìn trong viện bốc lên hỏa diễm, trong lòng tức giận trong cơn giận dữ,

Trịnh Hồ nghe được liên tiếp tiếng nổ mạnh, mang theo thủ hạ vọt vào cấp cho Bao Thiên Tuế biểu hiện biểu hiện trung tâm, nhưng không có chú ý tới phía sau 1 cái đen nhánh thân ảnh không ngừng thoáng hiện, mà hẳn mỗi một lần xuất hiện đều biết có một người trong nháy mắt chết, thẳng đến hẳn chạy khoảng chừng có hơn 10 mét, mới phát hiện trước mặt một số người nhìn mình phía sau lạnh run, toàn thân hẳn ngẩn ra, đang muốn xoay người, thế nhưng một thanh lạnh lẽo đoản đao đã gác ở trên cổ của hẳn.

Trở nên phanh.

Tiếng súng vang lên, phản ứng mau đã móc súng lục ra hướng về Trịnh Hồ phương hướng xạ kích, bọn họ đã không để ý tới Trịnh Hồ người này chết, dù sao Tần Phong thực sự quá nguy hiểm, nguy hiểm để cho bọn họ cảm giác được sợ hãi, 7 8 người thậm chí không có chút nào đánh trả cơ hội đã bị hẳn giây. Tần Phong cười lạnh một tiếng, tại tiếng súng vang lên một khắc kia, hẳn đã thả tuyệt vọng Trịnh Hồ, hai chân gia tăng lực lượng, thân thể như là đạn pháo thông thường xông ra ngoài. Mà cự ly hơi gần mấy người kia lại nghe được một tiếng tiếng tít tít, theo bản năng cúi đầu vừa nhìn, lại thấy mấy người lóe ra hồng quang kim loại cầu bỗng nhiên tuôn ra một đoàn hỏa diễm, trong nháy mắt bị nổ tứ phân ngũ liệt.

Thừa dịp hoảng loạn thời điểm, Tần Phong từ chỗ tối bỗng nhiên xuất hiện, nhanh như thiểm điện vọt tới một người trước người của, trong nháy mắt phá vỡ cổ của hắn thời điểm, lại là thân thể lật qua, kéo đến cánh tay vung, đoản đao trên không trung xẹt qua một đạo quý dị đường vòng cung, 3 cái xoay người muốn phải phản kích bọn họ cổ họng bả ra một đạo huyết tuyến, ý thức từ từ mơ hồ, trơ mắt nhìn Tần Phong như là một trận gió một dạng xông qua tiêu thất tại màn đen trong.

Rầm rầm oanh.

Tiếng nổ mạnh lại là tại mấy người dưới chân vang lên, cả viện trong tựa hồ cũng bị nổ tung hỏa diễm căn nuốt, tất cả mọi người hoảng sợ ly khai địa phương của mình, rất sợ dưới chân xuất hiện 1 cái lóe ra diễm đỏ kim loại cầu. Hoảng loạn kêu thảm thiết tại cả viện xen lẫn thành một mảnh, bên trong đại sảnh Bao Thiên Tuế sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Cầm trong tay mã tấu nam tử nét mặt biểu lộ hưng phấn, hắn nhìn không được run lên thân thể, nhìn chăm chăm cửa, nhìn Tần Phong tiến đến cần thời gian bao lâu.

Đối đãi địch nhân, Tần Phong chưa bao giờ sẽ thủ hạ lưu tình, huống là dám quấy rầy cha mẹ mình Bao Thiên Tuế.

Thủ hạ của hắn bất luận thật xấu, Tần Phong tuyệt đối sẽ không buông tha 1 cái, đơn giản là là Bao Thiên Tuế chính là thủ hạ.

Dao nhỏ mỗi một lần thoáng hiện đều phải kéo một người sinh mệnh, Tần Phong uyển như quý mỹ U Linh, dưới ánh trăng cùng bóng tối xen lẫn trong lần lượt hiện lên, mọi người bị giết không dám tụ lại, không dám phân tán, bởi vì phân tán sẽ bị chút nào không một tiếng động lau cái cổ, mà tụ tán, sẽ có mấy viên không biết thế nào xuất hiện bom tuôn ra một đoàn hỏa diễm.

Trong viện tử nằm đầy là thi thể, mấy chục mọi người đều là cầm trong tay súng lục, nhưng không cách nào bắt được Tần Phong một sợi lông, bọn họ thậm

chí nghĩ, tên địch nhân này không phải người, mà là Quỷ, là làm cho không người nào có thể sâu tầm trong bóng tối Huyền ảnh.

Vô thanh vô tức lấy mạng, mới là để cho người sợ hãi.

"Tất cả mọi người muốn chết!"

Tần Phong máu tanh hai mắt chậm rãi thay đổi như Địa Ngục vực sâu thông thường, một cây súng lục liên tiếp bóp cò, viên đạn trong bóng đêm đi qua, dưới ánh trăng, nhiều đóa huyết hoa đang không ngừng nở rộ.

Ông.

Đang giết thống khoái Tần Phong hai mắt khê híp một cái, thân thể một thấp, một thanh bén nhọn Phi trào lướt qua tóc của hắn mà qua, kia Phi trào hợp với chính là cực nhỏ dây thép, thoát nhìn cực kỳ cứng rắn, nhuộm tóc tím nữ nhân hai mắt phát lạnh, cố sức xé ra, Phi trào cấp tốc thu hồi, Tần Phong hai mắt khê híp một cái, thân thể khê động, trong tay đoạn đao tuột tay ra, mà bản thân của hắn tại trong viện tử còn còn sống mấy người chú ý đồng thời nổ súng trước khi ẩn vào trong bóng tối.

Giả sơn, hoa viên, cây cối hình thành hắc ám trở thành Tần Phong công sự che chắn, toàn bộ thích khách liên minh, hắn am hiểu nhất đó là trong thời gian ngắn nhất tìm kiếm tất cả mọi người thị giác điểm mù, ẩn nấp tại trong bóng tối, cho nên hắn liền xưng là ám dạ Linh Vương, chỉ cần có hắc ám, hắn chính là hoàn toàn xứng đáng mạnh nhất thích khách, là tất cả mọi người huyền ảnh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 232: Tự Sát

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 232: Tự sát

Đình.

Nhuộm tóc tím thân thể nữ nhân trên không trung nhảy, dây thép quấn giữa, đem đoản đao vững vàng cuốn lấy, đoản đao lên máu tí tách chảy xuống, nữ nhân hưng phấn liếm liếm đầu lưỡi, hai mắt đảo qua hết hoảng đoàn người, ánh mắt híp một cái, rất nhanh ở trong đám người đi qua.

Làm như cùng hắc ám hòa làm một thể Tần Phong cười lạnh một tiếng, tại hai gã nam tử cầm súng cẩn cẩn dực dực đi qua trước người thời điểm, hắc bổng nhiên lao ra, con dao chém vào trong đó cổ một người lên, lướt một cái máu phun vãi ra, trong nháy mắt này, Tần Phong xoay người xuất thủ bóp ở tên còn lại cổ họng, thủ đoạn rất nhỏ run lên, người kia kêu lên một tiếng đau đớn tê liệt ngã xuống đất,

2 cây súng lục rơi vào trong tay của hắn, hắn nhìn cũng không nhìn giờ cánh tay lên tới, hướng về đã phát hiện hắn một đám người xạ kích, hắn nổ súng tốc độ càng so với những người này phải nhanh hơn mấy lần, một súng đánh xong thậm chí nhìn không thấy địch nhân tử vong, họng cũng đã thay đổi phương hướng, nhìn từng cổ một thi thể đao rời ngã xuống, Tần Phong trong mắt hắc ám bộc phát sâu sắc, hai chân thay thế đi tới, né tránh có khả năng xuất hiện bất kỳ công kích.

Lâu dài liều mạng cuộc đời, cực kỳ tàn ác tử vong huấn luyện làm thương

pháp của hắn đã sớm đạt tới trình độ đẳng phong tạo cực, di động xạ kích trong, càng chưa từng phát trượt, mỗi một viên đạn cần phải đòi lấy một người tính mệnh.

2 cây súng lục.

14 viên đạn, thành công đòi lấy 14 cái tánh mạng con người.

Còn thừa còn sống hơn 10 người nhìn kia một tên gia hỏa khủng bố liền đứng ở nơi đó, không có Hưởng trước khi một dạng tiêu thất, mà là từng bước từng bước đi tới, mọi người cũng cảm giác mình cái trán chảy ra nhè nhẹ mồ hôi lạnh, bọn họ cảm giác trước mắt là Tử Thần đang ép gần.

"Giết hắn!"

Gầm lên giận dữ từ đỉnh đầu truyền đến, còn sống hơn 10 người quay đầu thấy lâu hai trên ban công, Bao Thiên Tuế đang chỉ vào Tần Phong gào thét ra lệnh.

Tần Phong hai mắt hí một cái, tay run một cái, 2 thanh đoản đao ra hiện ở trong tay hắn, vung tay lên, một cây đao cấp tốc vung ra, đồng thời bản thân của hắn nhanh như điện chớp xông lên phía trước, tại mọi người thậm chí không có làm ra phản ứng thời điểm, kia bay múa đao nhỏ đâm vào một người cổ họng, Tần Phong càng đồng thời tới gần, vung đao chém bay hai người, sau đó rút ra cổ họng trong đao nhỏ, gần sát còn thừa lại người, trong hoảng loạn tiếng súng loạn hưởng, viên đạn bắn ra bốn phía, Tần Phong lấy tốc độ cực nhanh tại mấy người trong lúc đó đi qua.

Không lưu tình chút nào chém giết.

Đối với xúc động hắn điểm máu chốt tự cấm kỵ bọn họ, hắn không có chút nào thương hại.

Bất quá ngắn không được nửa phút thời gian, Tần Phong phía sau đã nằm

xuống hơn 10 cổ thi thể.

Làm dao nhỏ đem người cuối cùng còn đứng đến bọn họ chém đứt sau khi, Tần Phong trên mặt hiện lên lướt một cái dữ tợn, hai chân lật qua, lực lượng khổng lồ kéo đến thân thể hần bay lên không cuốn, đã thấy một con tinh xảo Phi trao dán bờ vai của hần mà qua, kia cô gái tóc tím âm thâm thâm cười, chỉ là một đạo quang cấp tốc vọt tới, nàng bỗng nhiên một bên, một thanh đoản đao tại gò má nàng lên họa xuất một đạo vết máu, nhìn dao nhỏ một nhập hắc ám, xoay đầu lại, nhìn chăm chăm Tần Phong không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi.

"Không biết sống chết đàn bà."

Tần Phong lạnh giọng hừ nói.

Nữ trong mắt người hiện lên một tia biến thái hận ý, đối Tần Phong đánh giá hiển nhiên cực kỳ phẫn nộ, trong tay Phi trao bỗng nhiên văng ra ngoài, Tần Phong khinh thường cười lạnh một tiếng, trong tay đoản đao văng ra ngoài.

Chỉ nghe đình một tiếng.

Phi trao bị đoản đao bắn đi ra ngoài, đã không có trước bốc đồng, mà đoản đao cũng thế đi không giảm, hướng về nữ nhân bay đi, nữ nhân kia hai tay nắm Phi trao thanh sắt, về phía trước một dựa, hai tay tại đoản đao tới gần một khắc kia lật qua, đem dao nhỏ lao lao dùng thanh sắt trói lại, lúc này Tần Phong cũng là xông về phía trước, một quyền đập Hướng nữ gương mặt của người.

Nữ nhân bận tâm nhanh quay ngược trở lại cước bộ, nghiêng đi Tần Phong cái này một vòng sau, phải tay cầm quần quít lấy thanh sắt đoản đao hướng về Tần Phong ngực huy vũ, Tần Phong sắc mặt phát lạnh, nắm tay tay nhanh như thiếu điện, chuẩn xác không có lầm bắt được tay của nữ nhân cổ tay, cố sức sờ, nữ nhân kia sắc mặt kịch biến, thế nhưng hung tính không thay đổi, tay trái chỉ là run lên, kia thanh sắt cấp tốc thu về quần lấy Tần Phong tay cổ tay, Tần Phong hơi khẽ cau mày, buông lỏng ra nữ nhân, nhìn thanh sắt thật chắc tét dùng tay cổ tay, một giọt tích huyết châu đã rỉ ra.

"Ha ha ha, có nghĩ là nhìn cổ tay của mình gầy mất máu tươi bắn tung tóe?"

Nữ nhân âm thầm cười, con là bởi vì mình tay cổ tay bị Tần Phong bóp đoạn cười có chút đáng sợ.

"Ngực lớn nhưng không có đầu óc nữ nhân."

Tần Phong hai mắt phát lạnh, thân thể bỗng nhiên dán đi tới, nữ nhân kia theo bản năng về phía sau vừa rút lui, thế nhưng Tần Phong đầu gối trở nên dính đi tới, đang đè ở nữ nhân trên bấp đùi, đau khổ kịch liệt làm nữ nhân hét thảm một tiếng, thân thể một cái lảo đảo hướng về dưới đất ngã xuống, thế nhưng lại trở nên chụp ở giữa không trung.

Đã thấy Tần Phong hai tay nắm một cây sợi tia lưỡng đoạn, dắt nữ nhân cái cổ, tại nữ nhân kia vừa hồi thần nhất khắc, hai tay dùng một lát lực, kia cực nhỏ sợi tia dễ như trở bàn tay tiến nhập cổ của nàng nội, cắt đứt yết hầu.

Rút về sợi tia, Tần Phong đem trên cổ tay thanh sắt cởi ra ném vào nữ nhân trên thi thể, xem cũng không nhiều liếc mắt nhìn, chỉ là ngẩng đầu nhìn kia trên ban công sắc mặt tái xanh Bao Thiên Tuế, mặt không thay đổi trên mặt đột nhiên xuất hiện 1 cái nụ cười quỷ dị, làm Bao Thiên Tuế lại càng hoảng sợ, thân thể không tự chủ được lui về phía sau một bước, tại cúi đầu nhìn lại, Tần Phong cũng đã vọt vào phủ đệ trong đại sảnh.

Trong đại sảnh con nằm mấy cỗ thi thể, còn có đầy đất thịt nát, sớm đã thành thành thói quen Tần Phong không có chút nào không khỏe, nhìn quanh một vòng sau khi, ở trong góc, 1 cái thường thức đến mã tấu nam người trên mặt mang ngoạn vị dáng tươi cười đi lên trước tới, quan sát liếc mắt Tần Phong sau vỗ tay một cái, nói: "Tốt, rất tốt, 5 phần 32 giây, thảo nào có thể giết Hạt Tử, người có tư cách này."

Tần Phong lạnh lùng nhìn hăn, không nói được một lời.

Nam tử cũng lơ đễnh, mà là mang một cái ghế ngồi xuống, hai chân tréo

ngũy, nói: "Bất quá hiển nhiên người ở đây." Lại nói, chỉ chỉ đầu của mình, cười nói: "Cũng không quá đủ."

Tiếp tục trầm mặc.

Nam tử hơi nhú nhú mày, nhưng rất nhanh lại là một bộ ngoạn vị biểu tình, nói: "Thực lực của người rất tốt, muốn giết Bao Thiên Tuế cũng không khó, thế nhưng người lựa chọn phương thức không đúng, người giết những người đó có ích lợi gì? Lãng phí thể lực của mình mà thôi."

Tần Phong mỉm cười, tiếp tục trầm mặc xuống.

Nam tử thái độ đối với hắn không quen nhìn, dựa theo kịch bản hăn hăn là mang theo vài phần phần nộ mới là. Giữa lúc cau mày thời điểm, hăn chợt thấy Tần Phong động, từng bước từng bước đi lên trước tới, nam tử đang muốn nói cái gì đó thế nhưng Tần Phong không muốn cho hăn nói nhảm cơ hội, trực tiếp một cước đá tới, nam tử trong mắt hiện lên vẻ tức giận, về phía sau nhảy, sau khi hạ xuống khi thấy cái ghế bị Tần Phong đá nát bấy.

"Xem ra người là thật rất muốn chết." Nam tử cầm ngược ở mã tấu, âm hiểm cười nói: "Vốn có muốn cùng người vui đùa một chút. . ."

Chỉ là lời còn chưa dứt, hăn bỗng nhiên hoảng sợ phát hiện Tần Phong thân thể một trận hoảng hốt, hăn nhú nhú mày cắn một chút đầu lưỡi, nhưng lúc này Tần Phong lại vung một cái tát phiến ở tại trên mặt của hăn.

Thanh thúy ba một tiếng.

Nam nhân cảm giác trên gương mặt đau rất đau, sắc mặt dữ tợn cao đến đỏ bừng, hai mắt phun lửa nhìn chăm chăm Tần Phong.

"Người nói tào lao nhiều lời quá." Tần Phong lạnh lùng nói: "Ta muốn giết những người này rất đơn giản, cũng bởi vì là Bao Thiên Tuế chính là thủ hạ, trong đó cũng bao quát người."

"Người muốn chết!"

Nam tử gầm nhẹ một tiếng, tựa như một con dã thú bạo khởi, thế nhưng tại Tần Phong trước mặt, cái này con dã thú cũng không thể bộc phát ra uy lực chân chính, nam tử chẳng qua là cảm thấy thấy hoa mắt, Tần Phong đã tới gần, một quyền không chút khách khí đập vào hãn huyết Thái Dương bên trên, người kia chợt cảm thấy được cháng váng đầu hoa mắt, đầu bởi vì đã kích mãnh liệt mờ mịt.

Tần Phong nắm cổ áo của hãn, tay kia bóp tại bờ vai của hãn bên trên, từng đợt ca ca thanh âm truyền đến, nam nhân cắn chặt hàm răng, thống khổ chịu không nổi, trong tay mã tấu không gặp máu liền rơi vào dưới đất.

"Nếu như không phải là ta nghĩ trực tiếp giết người để phát tiết ta sát ý trong lòng, ta đã sớm đem ở đây cho nổ." Tần Phong âm ngoan nói: "Chỉ bằng người cái phế vật này cũng có tư cách tới chỉ điểm ta?"

Lại nói, trên tay hãn lực lượng gia tăng, nam tử kia chung quy cắn không kín khớp hàm, miệng mở rộng, mà Tần Phong lúc này buông ra bờ vai của hãn, nắm 1 khóa kim loại cầu nhìn miệng của hãn trong, nam nhân miệng bị đè lại, nỗ lực muốn giãy dụa mở lại là làm vô dụng công.

Nhìn hãn cổ họng một trận cuộn sau, Tần Phong mới là một cước bắt hãn cho đập đi ra ngoài.

Oanh.

Kinh Vũ Dao một mực thi hành Tần Phong yêu cầu mười giây đồng hồ án một lần yêu cầu, có lẽ là một mực không có bom tiếng vang lên, Kinh Vũ Dao bị cái này cách một đoạn thời gian mới xuất hiện bạo tạc lại càng hoảng sợ, trong tay điều khiển từ xa rơi vào dưới đất, nàng hốt hoảng nhật lên, nhìn an tĩnh đáng sợ phủ đệ, ánh mắt giãy giụa sau một lúc cắn răng chạy tới.

Khi nàng đứng ở cửa, thấy kia máu tanh một màn một màn sau, đột nhiên

cảm giác mình dạ dày bộ một trận cuộn cuộn, ngồi xồm một chỗ góc cái chát một phen, sau một lúc lâu cảm giác tốt hơn nhiều sau, nàng mới là ngẩng đầu lên, trong lòng chấn động muốn chết, nàng không cách nào tưởng tượng mình tiểu học bạn học dĩ nhiên thay đổi điên cuồng như vậy, ngay cả bản thân thường thấy người chết, cũng thân thủ giết qua người, nhưng nhưng không cách nào làm được trước mắt loại trình độ này đẫm máu.

"Hắn có phải là ai!"

Kinh Vũ Dao che miệng, đi qua kia từng cổ một chết không nhắm mắt thi thể, còn có dưới chân bị nổ nát bấy huyết nhục, trong lòng chấn động không ngừng chông đến.

Nếu như nói mình ở trước kia trong mắt người thay đổi xa lạ, như vậy Tần Phong nên là chưa bao giờ xuất hiện qua.

Cái kia mỗi ngày cùng Tả Điệp liếc mắt đưa tình, thường thường nói móc mình tiểu học bạn học, hiện tại sắc mị mị Tần Phong, cùng lúc này làm ra trận này giết chóc Tần Phong, quả thực liền không giống như là 1 cái thế giới.

Nàng đi vào trong đại sảnh, nhìn dưới đất toái thi híp mắt một cái kính, chịu đựng dạ dày bộ cuộn cuộn đi lên thang lầu, chỉ là một quả sừng công phu, nàng liền thấy Tần Phong ngồi ở trên một cái ghế, mà của nàng kẻ thù Bao Thiên Tuế lúc này đang quỳ trên mặt đất, không biết sống chết mang theo một chút trước tự đại, nhưng càng nhiều hơn chính là sỉ nhục cùng sợ hãi.

"Kinh Vũ Dao, cho hắn một cây đao."

Tần Phong sâu kín nói.

Kinh Vũ Dao cũng nhìn chăm chăm Bao Thiên Tuế, đã không có trước khi ác tâm cảm giác, mà thì không cách nào nói phần nộ cùng cừ hận, hận không thể hiện tại đã đem Bao Thiên Tuế thiên đao vạn quả.

"Là người!"

Bao Thiên Tuế xoay người nhìn Kinh Vũ Dao, trong mắt sỉ nhục càng sâu.

Hắn không cách nào tiếp thu bản thân dĩ nhiên sẽ rơi xuống người nữ nhân này trong tay, 1 cái bị mình giết toàn gia, lý nên thành vì mình trong quần đồ chơi nữ nhân!

"Đưa đao cho hắn." Tần Phong hung ác nham hiểm thanh âm tràn đầy một cỗ phần nộ, Kinh Vũ Dao tỉnh ngộ lại sau, sợ run cả người, móc ra một cây đao ném tới Bao Thiên Tuế trước mặt, Bao Thiên Tuế nhìn thoáng qua đao nhỏ, lại ngẩng đầu nhìn Tần Phong, âm trầm nói: "Người nếu như muốn giết ta, người nên biết người của ta sẽ đối với người tiến hành vĩnh viễn trả thù."

"Đó là người sau khi chết chuyện tình, người không cần quan tâm." Tần Phong thản nhiên nói: "Cây đao này tử là cố ý chế luyện, không có khai nhận, hiện tại dùng cây đao này đem trái tim của mình đào ra."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 233: Tự Sát Thống Khổ

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 233: Tự sát thống khổ

"Dùng cây dao này, đem tim cho đào."

Một chữ một cái, Tần Phong thân thể hơi nghiêng về phía trước, cánh tay phải đặt ở trên đầu gối, lạnh lùng nhìn trước mắt sẽ chết người.

Bao Thiên Tuế nhìn thoáng qua dao nhỏ, ngẩng đầu nhìn Tần Phong kia coi là con kiến hôi ánh mắt, môi run lên, luôn luôn tự đại hẳn chưa bao giờ sẽ cho phép có người dùng thứ ánh mắt này nhìn mình, hẳn cho rằng thứ ánh mắt này là của mình độc quyền, chỉ mình mới có thể coi người khác là con kiến hôi. Thế nhưng trước mắt tình cảnh làm hẳn phải đem tự đại thoáng thu liễm, trầm giọng nói: "Tần Phong, giết ta người không có bất kỳ chỗ tốt nào, thế nhưng người không giết ta, ta có thể cho người cả đời có hưởng thụ bất tận vinh hoa phú quý!"

"Không giết người, sau đó người ở đây phải người đem phụ mẫu ta đào theo ta tại chết một lần phải không?" Tần Phong lạnh như băng hỏi.

Bao Thiên Tuế ngần ra, nhưng rất nhanh lại là nói: "Tần Phong, người cũng là lẫn lộn giang hồ, người cũng minh bạch cái này thế đạo nên tàn khốc, ta nếu như không làm như vậy, cái gì bọn đạo chích hạng người cũng dám tại trên đầu ta ngang ngược! Cũng bởi vì ta dám làm người khác không dám làm, cho nên không ai dám trêu chọc ta, ta chính là hắc đạo Thiên Tuế Gia!"

"Đúng vậy, cái này thế đạo nếu như không tàn khốc, luôn luôn bọn đạo chích hạng người ưa thích đập trên lỗ mũi mặt, tỷ như người."

Tần Phong nhàn nhạt phản bác.

Bao Thiên Tuế giận dữ hét: "Tần Phong, người chắc là người thông minh, theo Lưu Linh người có thể được cái gì? Thế nhưng ta người liên thủ, cái này Hoa Hạ thế giới dưới đất chính là của chúng ta vật trong túi! Đến lúc đó mỹ nữ, tiền tài, quyền lợi, người đều có."

"Ta hiện tại thì có có thể người chết quyền lợi." Tần Phong không nhịn được nói: "Người thật không cần phải nói những thứ vô dụng này, cầm lấy cây đao kia, đem buồng tim của mình đào."

Bao Thiên Tuế nhìn Tần Phong, nghĩ trước mắt người kia có chút không thể lý giải, hẳn phải cùng bản thân là cùng một loại người, không đạt mục đích không từ thủ đoạn, nhưng là sự lựa chọn của hắn lại làm cho Bao Thiên Tuế nghĩ ngoài ý muốn, Bao Thiên Tuế vĩnh viễn sẽ không nghĩ tới hắn nói cái này, Tần Phong đã sớm lấy được, hơn nữa bắt được càng nhiều, Tần Phong tuyệt đối không phải là ném xuống dưa hấu nhạt hạt vừng chủ.

"Ta chết, người cũng đừng nghĩ sống, bao quát người nữ nhân bên người!" Bao Thiên Tuế ngồi sau cùng biện giải, hắn âm đo đo nói: "Thế nhưng ta sống, người có cơ hội sống sót, hơn nữa cùng nữ nhân của người sống tốt, ta có 5 nghìn vạn bảo thù quỹ, là USD! Ai giết ta, chỉ cần có người giết người, kia 5 nghìn vạn USD chính là của hắn, người biết 5 nghìn vạn USD có thể làm cái gì sao? Có thể cho vô số sát thủ hưởng chi như thú!"

Bao Thiên Tuế sau khi nói xong, tràn đầy tự tin nhìn Tần Phong, hắn tin tưởng 5 nghìn vạn USD bảo thù quỹ cũng đủ làm Tần Phong sợ!

"Ta nói, cái này sự tình người không cần phải lo lắng." Tần Phong ánh mắt phát lạnh, một cái tát phiến ở tại Bao Thiên Tuế trên mặt, kia tràn đầy nếp uốn trên khuôn mặt già nua 1 cái đỏ bừng dấu bàn tay nhìn thấy mà giật mình, Tần

Phong cầm lấy tóc của hắn nói tiến lên đây, âm trầm nói: "Người đang khảo nghiệm ta muốn giết người kiên trì phải không? Ta đây có thể nói cho người biết, sự kiên nhẫn của ta rất ít, hiện tại cho người một cái cơ hội đem buồng tim của mình cho móc ra, bằng không!"

Lại nói, Tần Phong đưa qua kia dưới đất đao cùn, hướng về hắn ngón tay cái bổ tới, kia Bao Thiên Tuế đau gào thét, chỉ thấy tay trái ngón tay cái đã chặt đứt một nửa, nhưng là bởi vì đao nhỏ quá lẹch, cũng không có toàn bộ chặt bỏ tới.

"Tần Phong, người tên súc sinh này!"

Bao Thiên Tuế nhin đau không được khổ tru lên.

Nhớ tới cha mẹ phần mộ lọt vào phá hư, Tần Phong trên mặt lóe lóe một cái dữ tợn, trong ánh mắt tràn đầy phẫn nộ: "Hiện tại, cho ta cầm cây đao này, đem tim của người cho ta đào!"

Bao Thiên Tuế cắn chặt hàm răng, đem kia thống khổ cường ép xuống, hai mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm Tần Phong, muốn đem cái này biên độ dung mạo nhớ kỹ, hận không thể hiện tại đã đem hắn thiên đao vạn quả. Tần Phong trong mắt trong cơn giận dữ, vung đao đưa hắn ngón tay cái triệt để bổ xuống, Bao Thiên Tuế thống khổ ngẩng đầu, trên cổ gân xanh từng cái leo lên đến, Tần Phong hừ lạnh một tiếng, đao cùn tại trên cổ hắn rạch một cái, kia Bao Thiên Tuế hai mắt một phen thiếu chút nữa đau chết rồi, thế nhưng không ngừng bị thống khổ tập kích đại não làm hắn có là tỉnh ngộ lại, con cảm giác mình cái cổ tựa hồ muốn gãy lìa thông thường, mất đi tất cả khống chế, không cách nào co duỗi.

"Người giết ta a! Giết ta cùng chết!"

Bao Thiên Tuế tê thanh liệt phế quát.

Tần Phong nắm đầu của hắn, đem đao nhỏ để ở hai mắt của hắn trước, lạnh lùng nói: "Nhân Loại ánh mắt là thần kinh tuyến dày đặc nhất một trong những

địa phương, ta có 100% nắm chặt dùng cây đao này tử đem ánh mắt của người đào xuống tới đồng thời cho người sống hưởng thụ người có khả năng thừa nhận lớn nhất thống khổ."

"Người đã ưa thích tuyển chọn đề, ta cho người kiến nghị, người cũng có thể tuyển chọn trực tiếp từ giết, bất quá người phải biết rằng đao nhỏ quá lụt, bất luận là yết hầu còn là trái tim, người tuyển chọn chọc tiến bất kỳ chỗ nào đều phải từng điểm từng điểm rót vào, chờ người không chết tinh lực của người cũng muốn hao tổn sạch sẽ, đến lúc đó ta bảo chứng người rõ ràng cảm giác buồng tim của mình bị từng điểm từng điểm xuyên thấu!"

Đẩy ra Bao Thiên Tuế, đem trong tay đao cùn ném tới trước mặt của hãn, Bao Thiên Tuế chịu đựng cái cổ cùng ngón tay gãy đoạn đau đớn, nhìn dưới đất đao nhỏ, mặt biến sắc sợ hãi đến nay, có hối hận cũng có không có thể tin tưởng bản thân sẽ rơi đến nước này, bất quá dính đây đến máu đao nhỏ làm hãn không làm lựa chọn không được, ngẩng đầu nhìn sắc mặt kiên nghị Tần Phong, hãn đã biết cái người điên này chắc là sẽ không cho mình mạng sống cơ hội.

Mà trên thực tế đối với dám động cha mẹ mình bất kỳ kẻ thù, Tần Phong đều sẽ không bỏ qua.

Đứng dậy đi tới sân thượng chỗ, Tần Phong móc ra một điều hương yên đặt ở ngoài miệng, lạnh lùng nói: "Nhìn hãn chết."

Kinh Vũ Dao khẽ run lên, chăm chú nhìn Bao Thiên Tuế, kia Bao Thiên Tuế run rẩy vòng vo xoay người tử, nhìn Kinh Vũ Dao, hãn dử tợn nói: "Ta giết cả nhà người, lẽ nào người sẽ không muốn giết ta sao? Tới a, hiện tại giết ta!"

Thế nhưng Kinh Vũ Dao chỉ là đứng ở nơi đó, nàng không dám động.

Bởi vì Tần Phong nói nhìn Bao Thiên Tuế chết, nàng thật không có dám phản kháng Tần Phong mệnh lệnh tâm, hơn nữa, nàng muốn xem đến Bao Thiên Tuế thống khổ chết đi, mà không phải xong hết mọi chuyện, hãn muốn vì mình thừa nhận thống khổ trả một cái giá thật là lớn, cắn răng nghiêng lợi nói: "Ác hữu ác

báo, người chuyện xấu làm tuyệt, giết cả nhà của ta, hôm nay cũng nên cho người thừa nhận tội tâm liệt phế đau khổ."

Bao Thiên Tuế biến sắc, tức giận quát: "Giết ta, người không phải là muốn thân thủ là cha mẹ người báo thù sao! Giết ta!"

"Không có khả năng." Kinh Vũ Dao lạnh lùng nói: "Người không phải là thích nhất để cho người khác tại trước mặt người tự sát sao? Vậy bây giờ người cũng tự sát ah."

Bao Thiên Tuế thân thể run run một chút.

Hắn nắm đao, trên mặt thống khổ dây dưa, hắn trăm triệu không nghĩ tới, luôn luôn là hắn muốn cầu người khác tự sát, mà mình đường cùng dĩ nhiên sẽ là hắn thích nhất một loại thao túng cuộc sống khác mệnh chết đi phương thức.

"Bây giờ là người làm ra lựa chọn lúc." Kinh Vũ Dao nhìn kia thống khổ chịu không nổi Bao Thiên Tuế, trong lòng vô cùng kích động, nắm chặt đến song quyền, nói: "Người tổng yếu chết, không muốn kéo dài lâu lắm!"

Bao Thiên Tuế cầm dao nhỏ gác ở trên cổ mình, hắn muốn tuyển chọn cây đao chọc tiến trong cổ họng, thế nhưng đao trong tay căn bản sẽ không có khai nhận, chính như Tần Phong nói, phỏng chừng từng điểm từng điểm chọc đi vào, một hồi bản thân sẽ hao phí mất tất cả khí lực cùng tinh lực, phỏng chừng chết đều không chết được. Tự sát, dù sao cũng là tiêu hao thể lực cùng tinh lực sống.

Chọc tiến buồng tim của mình?

Bao Thiên Tuế do dự một chút, cầm dao nhỏ để ở ngực, chỉ là bởi vì kích động hai tay run rẩy dao nhỏ bất ổn, đụng tới da của mình hắn lại theo bản năng thu tay lại, hắn không cách nào thừa nhận loại đau này khổ áp lực, ngẩng đầu nhìn Kinh Vũ Dao, cầu khẩn nói: "Người giết ta đi, giết ta!"

Thế nhưng Kinh Vũ Dao hồi phục hắn là lạnh lùng hai mắt.

"Thời gian tốt nhất nhanh lên một chút, không thì ta nói được thì làm được." Tần Phong thanh âm sâu kín tại sân thượng chỗ truyền đến, hút thuốc lá, Tần Phong nhìn trên trời ánh trăng, thản nhiên nói: "Người không cần cầu ta, từ người phái người muốn đi quấy rối phụ mẫu ta thời điểm liền đã định trước người muốn chết thống khổ chịu không nổi."

Bao Thiên Tuế hung ác thanh nói: "Xem ra, ta thật không nên đối địch với người, ta quá thấp đánh giá người."

Thế nhưng hiện đang hối hận đã quá muộn, giãy giụa một trận, hấn cầm dao nhỏ phóng ở ngực, cắn chặt hàm răng gầm nhẹ một tiếng, hai tay lực lượng gia tăng, đem đao kia tử thọc đi vào, Kinh Vũ Dao vòng vo quay đầu, không muốn xem Bao Thiên Tuế kia ác tâm mặt của lỗ.

A!

Bao Thiên Tuế kêu thảm một tiếng, nằm dưới đất, nơi ngực không ngừng có máu chảy xuôi, đao kia tử chỉ là tiến vào một bộ phận, chính như Tần Phong nói, dao nhỏ quá lẹ, độn sợi tổng hợp tại xương sườn chỗ, hấn thậm chí cảm giác được trái tim mỗi nhảy một lần đều phải cùng mũi đao tiến hành một lần tiếp xúc!

"Cứu ta, giết ta!"

Bao Thiên Tuế toàn thân co quắp, nhìn kia trong trái tim dao nhỏ, hai tay lực lượng tựa hồ cũng bị lấy ra sạch sẽ, hấn chỉ có thể trơ mắt nhìn, thống khổ tru lên.

Thế nhưng Tần Phong lại mắt điếc tai ngơ, tiếp tục hút thuốc lá, mà Kinh Vũ Dao cũng không nhìn hấn, chỉ là chặt từ từ nhắm hai mắt, vô cùng kích động.

Có lẽ là sau cùng bởi vì không cách nào thừa nhận loại này lực lượng khổng lồ, Bao Thiên Tuế tụ tập còn thừa tất cả lực lượng gào thét một tiếng, chụp ở ngực, trơ mắt cảm giác buồng tim của mình bị đao cùn từng điểm từng điểm

xuyên thấu, kia gào thét tru lên không có duy trì liên tục lâu lắm, suy yếu xuống tới sau khi, hấn rên rĩ cảm giác buồng tim của mình đình chỉ sau cùng nhảy lên.

Nhìn Bao Thiên Tuế chết đi, Kinh Vũ Dao xoa xoa khoe mắt nước mắt, đại thù được báo nàng tựa hồ cảm giác mình đã liễu vô khiên quái.

Bên ngoài có mấy chiếc xe hơi lái tới.

Lưu Linh sau khi xuống xe nhìn viện kia trong tràn đầy thi thể, trong mắt lóe lên lướt một cái lo lắng, đợi thấy Tần Phong từ lầu hai sân thượng nhảy xuống sau, nàng mới là nặng nề thở phào nhẹ nhõm.

Của nàng tất cả thủ hạ nhìn Tần Phong đều giống như là nhìn một cái quái vật.

Giết Hạt Tử cùng Đoan Mộc Kinh, Tần Phong đã cũng đủ làm mọi người sợ hãi, thế nhưng hiện tại càng để cho bọn họ cảm giác đơn thuần sợ hãi.

May là, không cùng người kia xích mích. Mã Khôn không tự chủ được vỗ vỗ ngực, lòng còn sợ hãi. Phương Hà càng nuốt ngậm nước miếng, cảm khái may mà bản thân boss lớn lên đủ xinh đẹp, hơn nữa cùng Tần Phong còn có chút không thể cố sự, bằng không Nam Hoa Bang tại gây sự với Tần Phong, sợ rằng hết quả so với Bao Thiên Tuế còn muốn thâm hiểm.

Tần Phong đi lên trước, nhìn Lưu Linh, khẽ mỉm cười một cái.

Lưu Linh yên lặng gật đầu, lại thấy Tần Phong sau lưng Kinh Vũ Dao, trong mắt lóe lên lướt một cái sát ý: "Vì sao không giết nàng! Người biết nàng còn sống mà nói, chúng ta sẽ rất khó chịu."

"Tóm lại coi như là bạn học ta." Tần Phong liếc mắt một cái Kinh Vũ Dao, thấp giọng nói: "Xem tại tao ngộ giống nhau phân thượng."

Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên đối Tần Phong xử lý cực kỳ bất mãn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 234: Xảo trá vợ vét tài sản

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 234: Xảo trá vợ vét tài sản

Lưu gia trạch viện.

Bận rộn một ngày Lưu Ý có chút mệt mỏi đã rời, nhưng vẫn là ngồi ở trong thư phòng nhìn thủ hạ đưa tới tư liệu, phần lớn đều là về Herault Wells trạng cáo Lưu Phong tin tức.

Lưu Phong chuyện tình gâ đã cả thành đều biết, thêm chi Herault Wells ảnh hưởng to lớn lực, có thể nói đã khiến cho rộng khắp quan tâm, trong ngoài nước áp lực làm Lưu Ý rất là đau đầu, đây đối với Lưu gia phát triển cực kỳ bất lợi, cho nên Lưu Ý mới sẽ chọn làm Lưu Phong cùng Herault Wells thừa nhận là vu hãm Lưu Phong, hẳn không cần bận tâm Tần Phong cùng Herault Wells sau tình cảnh, hai người dù sao cũng là làm con trai mình rơi vào nguy cơ đầu sỏ gây nên, hẳn chỉ cần Lưu gia vượt qua nguy cơ lần này, Lưu Phong bình an vô sự.

"Tần Phong chuyện tình xử lý thế nào?" Lưu Ý cũng không ngần đầu lên hỏi đứng ở một bên 1 cái khoảng chừng hơn 50 tuổi, mặc y phục quản gia nam tử.

"Lưu Hoa thiếu gia còn không có truyền quay lại tin tức." Lão quản gia kia trái lại trầm ổn, nói: "Lão gia ngài yên tâm đi, thiếu gia làm việc có chừng mực, hơn nữa có Đoan Mộc Kinh cùng Miêu Kim Thủy, nói vậy thuận lợi phi phạm ah."

Lưu Ý vừa nghe đó là cười ha ha một tiếng, nói: "Ta xem cũng là, lão đại so lão nhị muốn trầm ổn nhiều, lão nhị tiểu tử này mặc dù có vài phần bản lĩnh, thế nhưng kinh nghiệm không đủ, không thì làm sao sẽ bị người lưu lại nhược điểm làm cho đến mức này?"

"Nhị thiếu gia hấp thụ lần này giáo huấn, nhất định sẽ có tiến bộ." Lão quản gia khẽ cười nói.

"Ân." Lưu Ý tán đồng gật đầu, chợt lại cười nói: "Lần này Lôi Thiên Hào coi như là xem lầm người, Tần Phong quá không biết trời cao đất rộng, chọc Miêu Kim Thủy cũng thì thôi, vẫn cùng Đoan Mộc Kinh Bao Thiên Tuế kết thù, tối hôm nay sợ là muốn nhiều tai nạn rồi, hừ, Lôi Thiên Hào cũng không giữ được hân."

Lão quản gia gật đầu, trong lòng đối Tần Phong cũng có chút lòng mang mặc niệm.

Chỉ là cái này mặc niệm trong chốc lát, bên ngoài truyền đến một trận hoảng loạn sinh, Lưu Ý hơi có chút tức giận, theo sát sau lại nghe đến tiếng gõ cửa dồn dập, lúc này rầm trời: "Tiến đến!"

Thủ hạ lưu triết thấp thỏm lo âu dẫn theo một con hộp đi đến, hân cái trán mang theo nhè nhẹ mồ hôi lạnh, lão quản gia nhìn hân một cái, nhìn Lưu Ý càng ngày càng bất thiện sắc mặt, lập tức rầm trời: "Lưu triết, người làm gì chứ? Gấp gấp gấp còn thể thống gì."

"Lão gia, ra, đã xảy ra chuyện. . ."

Lưu triết thực sự không biết nên nói như thế nào, giơ hộp cúi đầu, môi lạnh run.

Lưu Ý cùng lão quản gia nhìn lẫn nhau một cái, đều là trong lòng mang theo một chút bất an, Lưu Ý lạnh lùng nhìn lưu triết, trầm giọng nói: "Cho ta mang lên!"

Lưu triết đây mới là thận trọng đem hộp chuyển tiến lên, đặt ở trên bàn sách, Lưu Ý lúc này là nghe thấy được một cỗ tử mùi máu tươi, bất an trong lòng càng ngày càng đậm, sắc mặt tái xanh hỏi: "Phương diện này là cái gì?"

"Là. . . Là. . ."

Lưu triết do dự mà không dám nói ra, sắc mặt bộc phát khủng hoảng, cảm giác Lưu Ý uy nghiêm càng ngày càng chìm, thân thể đã tại lạnh run, đứng ở Lưu Ý bên cạnh lão quản gia biến sắc, bện tâm rầm trời: "Lưu Ý, cho người nói người đã nói, là cái gì!"

Lưu triết bị lão quản gia tiếng quát sợ thân thể run run vài cái, rất nhanh thì là phản ứng kịp, nuốt ngụm nước miếng, rung giọng nói: "Là. . . Là đại thiếu gia. . . Đại thiếu gia tay. . ."

"Cái gì!"

Lão quản gia cùng Lưu Ý chấn động toàn thân, ngay cả đã nghĩ tới dự cảm bất hảo, thế nhưng nghe nói lưu triết nói sau khi, trong lòng còn là như Trọng Chùy đập một cái, toàn thân càng co quắp một trận, Lưu Ý một thanh mở ra hộp, nhìn một con tái nhợt cụt tay đang xảy ra trong hộp ươm, hãn quá quen thuộc, đúng là mình con trai của đó cánh tay của, hai mắt trong nháy mắt thay đổi đỏ bừng, trên khuôn mặt già nua tràn đầy phẫn nộ cùng không thể tin tưởng, song quyền nắm thật chặt: "Ai làm! Lưu Hoa đây!"

"Vừa mới một người nhét vào cửa liền chạy." Lưu triết run rẩy nói: "Đại thiếu gia đến nay không có tin tức gì, gọi điện thoại không ai chuyển được, chúng ta đã phái người đi tìm!"

Lưu Ý tức giận vỗ bàn một cái đứng dậy, chấn đặc chén nước trên bàn chiếu xuống địa, đỏ mặt tía tai mắng: "Một đám phế vật, ngay cả cá nhân đều không bắt được sao? Cho ta đồn công an có người đi tìm, đem Lưu Hoa cho ta tìm trở về!"

Sau khi nói xong, Lưu Ý ôm ngực làm trở về trên ghế, một bên lão quản gia bận tâm giúp hẳn thuận tức, Lưu Ý vỗ ngực, nhìn kia xúc mục kinh tâm cụt tay, cắn răng nghiến lợi nói: "Là tên khốn kiếp nào dám đụng đến ta con trai của Lưu Ý!"

"Lưu triết, đi thăm dò!"

Lão quản gia trợn mắt, rầm trời.

Lưu triết nghe xong bận tâm lui ra ngoài, Lưu Ý nhìn nhi tử cụt tay, hận đến là lão lệ tung hoành, thế nào cũng thật không ngờ con trai của mình dĩ nhiên sẽ rơi xuống kết cục này, đang phẫn nộ thời điểm, một bên điện thoại bỗng nhiên vang lên, lão quản gia nhìn hẳn ngây người, cẩn thận nhận nghe điện thoại.

"Làm Lưu Ý nghe điện thoại."

Đối diện là 1 cái thanh âm xa lạ, lão quản gia sắc mặt nhỏ hơi trầm xuống một cái, trực giác nói cho hẳn biết người này gọi điện thoại tới tới phỏng chừng cùng Lưu Hoa có quan hệ, nhìn thoáng qua Lưu Ý, Lưu Ý trực tiếp cầm lấy điện thoại di động, trầm giọng rầm trời: "Ta mặc kệ người là ai, thế nhưng người dám chém đứt tay của con trai cánh tay, ta sẽ cho người nỗ lực giá cao thăm trọng! Đây là ta Lưu Ý nói!"

"Hắc hắc, Lưu tiên sinh tính khí thật là lớn." Điện thoại bên kia Tần Phong ngoạn vị cười nói: "Bất quá ta ở đây còn có một cái lỗ tai, không biết Lưu tiên sinh có hứng thú hay không ký nhận một chút?"

Lưu Ý trừng trừng mắt đều phải đi ra, chặt đứt một tay với hẳn mà nói đã là không cách nào tha thứ, tại chém đứt một cái lỗ tai? Lưu Ý đã lửa giận xông lên tận trời, tăng đứng lên, tức giận quát: "Người rốt cuộc là ai?"

"Nhặt trọng yếu nói." Tần Phong không nhin được đáp.

Lưu Ý sắc mặt lần hai biến đổi, thanh âm bởi vì đè nén phẫn nộ có chút khàn

giọng: "Người nghĩ muốn thế nào?"

"Cho một mình người tài khoản, mỗi một trời hướng bên trong kết 1 nghìn vạn." Tần Phong thần nhiên nói: "Xem tại con trai người đã bị gãy tay cùng cái lỗ tai mặt mũi, ngày mai bắt đầu, thiếu một ngày người chỉ biết thu được con trai người linh kiện."

"Người có biết hay không người uy hiếp là ai!"

Lưu Ý cắn răng nghiêng lợi gầm nhẹ nói.

"Lưu tiên sinh nổi danh như vậy, người không nói ta đều biết." Tần Phong buồn cười nói: "Bất quá người là ai cùng quan hệ của ta không lớn, con trai người sinh mệnh cùng tiền cùng quan hệ của ta rất lớn, cho nên người biết nên làm như thế nào, bạn thân muốn khởi hành đi Đông Nam Á, đừng quên tiền, mỗi ngày 1 nghìn vạn, chờ ta xác định người tìm không được ta sau khi ta chỉ biết đem con trai người trả."

"Người tuyệt đối là duy nhất một làm ta tức giận như thế bọn họ." Lưu Ý trầm giọng nói.

"Ha hả, vậy thật đủ xui xẻo." Tần Phong cười lạnh nói: "Người trên người con trai ít hơn bao nhiêu đồ vật cùng người có đủ hay không thật tâm có quan hệ, ta người ai cũng không hi vọng con trai người đuổi về bên cạnh người thời điểm trở thành quang cán."

Ba.

Điện thoại cúp, ngay sau đó một cái tài khoản truyền tới, Lưu Ý nhìn lướt qua tức giận đem điện thoại vỗ vào trên bàn, tức giận trực suyễn tức, lão quản gia trầm giọng nói: "Ta lập tức an bài điều tra, tài khoản chủ hộ cùng với tối hôm nay phạm là ly khai Đông Thiên Thị danh sách một giờ sau sẽ xảy ra trước mặt của ngài, "

Lưu Ý bình tĩnh gật đầu, lại hỏi: "Người nói, ta không thu tiền, hã có thể hay không thực sự nói được thì làm được?"

"Lão gia, đối phương đã chém đứt thiếu gia cánh tay của, sợ rằng là chân chánh thủ đoạn độc ác." Lão quản gia làm đơn giản phân tích: "Hơn nữa địch nhân xảo trá phương thức căn bản là đem chúng ta rơi vào tuyệt đối trạng thái bị động, nếu như hã một mực không hài lòng, chúng ta sẽ Hưởng điền không đầy đường như điền đi vào. . ."

Lưu Ý âm mặt gật đầu, khoát tay áo nói: "Đi thăm dò!"

Chờ lão quản gia lui xuống đi sau khi, Lưu Ý nhìn trên bàn Lưu Hoa cánh tay của, nếp nhăn trên mặt lại sâu: "Mặc kệ hã là ai, ta nhất định phải để cho hã nỗ lực máu đại giới!"

Mà lúc này, tại Nam Thiên tiêu khiển cao ốc Lưu Linh phòng làm việc nội, Tần Phong nhìn chân bắt chéo đưa điện thoại di động vứt xuống một bên, cười nói: "Cái này lão già kia, đến nước này còn không quên cầm thân phận của mình uy hiếp người, hắc hắc, càng già càng hồ đồ, Lang Vương, Miêu Kim Thủy cùng Lưu Hoa đưa đi ra sao?"

"Đã đưa đi ra." Lang Vương gật đầu, gãi đầu một cái, nói: "Thế nhưng ca, chúng ta như thế mình mực trương đảm đem Miêu Kim Thủy nữ nhi mầm Phượng máy tài khoản cho Lưu Ý, thật sự có dùng sao? Hã Lưu Ý lại không ngốc, chắc chắn sẽ không tin. Mầm Phượng máy bây giờ còn đang sh, nàng lại không đi được, Miêu Kim Thủy thanh vốn là không có gì động cơ đi bắt Lưu Hoa cùng Lưu Ý xích mích a."

"Thế nhưng mầm Kim đi Đông Nam Á." Lưu Linh khẽ lắc đầu một cái, nói: "Người ép, cái gì không tin?"

Lang Vương tiếp tục vò đầu, hã vẫn cảm thấy Lưu Ý chỉ cần không phải kẻ ngu si liền sẽ tin tưởng, một bên Mã Khôn vui vẻ, nói: "Người suy nghĩ một chút, Lưu Ý người như thế khó tránh khỏi đa nghi, có thể bắt đầu hã sẽ không

tin tưởng là Miêu Kim Thủy thao túng, thế nhưng thời gian thoáng một trường, Miêu Kim Thủy không có bất kỳ đáp lại nào, hắt lại bao che khuyết điểm lo lắng Lưu Hoa, tại mỗi ngày cầm tiền điền không đáy, sớm muộn táo bạo, ép Lưu Ý sẽ hoài nghi đây hết thảy có đúng hay không Miêu Kim Thủy cố ý chế tạo đạn khói do đó tới xảo trá bản thân."

Một bên Phương Hà cũng buồn bã nói: "Hơn nữa, nếu như Lưu Ý một mực tìm không được bất kỳ manh mối, mà duy nhất coi là đầu mối mầm Phượng máy sớm muộn sẽ trở thành hãn khai đao đối tượng."

"Cái này lão già kia." Tần Phong trong mắt lóe lên vẻ tức giận: "Tác uy tác phúc cũng được rồi, cũng nên thường gọi đau khổ."

"Chúng ta đây kế tiếp làm sao bây giờ?" Phương Hà hỏi: "Lần này Bao Thiên Tuế chết lênh bênh, hãn sinh tiền chọc kẻ thù cũng không ít, lần này hãn vừa chết, phỏng chừng thế lực cũng muốn bị đả kích lớn, thế nhưng khó tránh khỏi không thể thiếu Bao Thiên Tuế một ít chết trung sẽ gây sự với chúng ta. Hơn nữa còn là không phải có thể nhân cơ hội tiếp thu tới gần Đông Nam Tỉnh mấy người bàn khẩu? Đối sau này chúng ta đánh vỡ Đông Nam Tỉnh bích lũy cũng có rất nhiều chỗ tốt."

Lưu Linh lại nhíu nhíu mày, lắc đầu: "Không cần chiếm 1 cái người chết tiện nghi. Bao Thiên Tuế chết ở địa bàn của chúng ta, chúng ta nếu là ở động thủ khó tránh khỏi khiến người ta tại nói ba nói bốn."

Lại nói, nàng lại là bất mãn liếc mắt một cái Tần Phong.

Hiển nhiên đối với Kinh Vũ Dao không chết chuyện tình canh cánh trong lòng, biết Bao Thiên Tuế chết như thế nào chỉ có một người ngoài, dựa theo Lưu Linh xử sự phong cách, Kinh Vũ Dao tuyệt đối không có thể còn sống, thế nhưng Tần Phong lại không đáp ứng, nhìn nữa Tần Phong lúng túng cười, không khỏi quấy rầy liếc trắng mắt. Mà chỉ có Lang Vương biết, ca ca của mình không giết Kinh Vũ Dao khẳng định có khác sở cầu.

Bằng không lấy Tân Phong xử sự phong cách, coi như là Kinh Vũ Dao tại xinh đẹp, nàng cũng đừng nghĩ sống sót.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 235: Hai Cái Lưu Tiên Sinh

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 235: 2 cái Lưu tiên sinh

Bao Thiên Tuế tại Đông Thiên Thị bỏ mình nghe đồn lấy tốc độ cực nhanh truyền khắp thế giới dưới đất đại giang nam bắc, nhanh đến thậm chí cảnh sát cao tầng còn không có hạ đạt phong tỏa tin tức mệnh lệnh. Dù sao Bao Thiên Tuế là thế giới dưới đất chú mục nhân vật, người kia vừa chết quả nhiên là có người vui mừng có người buồn, vui mừng từ trên giường đứng lên bắt đầu thương thảo như vậy làm sao Bao Thiên Tuế di sản trong chiếm một phần lập ý, ưu sầu bắt đầu lo lắng mất đi Bao Thiên Tuế che chở, nên như thế nào khả năng tại kế tiếp phong bạo người trung gian ở tánh mạng của mình.

Dù sao Bao Thiên Tuế cái kia lão gia hỏa đã từng lấn ép qua quá nhiều người, hẳn còn sống không ai dám động hẳn, thế nhưng ai có thể nghĩ trong một đêm hẳn chết lênh bênh, còn đối với Bao Thiên Tuế cừ hận, tự nhiên là có hẳn nhanh vượt tới thừa nhận, ai bảo Bao Thiên Tuế đến chết cũng không có bồi dưỡng được 1 cái hợp cách người thừa kế tới?

Trần Trường Phong nhúc đầu nhìn từng cổ một thi thể từ Bao Thiên Tuế trong nhà mang ra tới, xem mỗi người hầu như đều là một đao bị mất mạng, trong lòng càng chấn động bất an.

Đây rốt cuộc là người nào làm?

Cùng Tần Phong có quan hệ sao? Trần Trường Phong thế nhưng nhớ kỹ Tần Phong trước khi rời đi, khát máu ánh mắt tuyệt đối không phải là khai man.

"Cục trưởng, Dương Cảnh Giám điện thoại của."

Lúc này một gã thủ hạ đưa qua một bộ điện thoại di động.

Trần Trường Phong néo néo mi tâm, cầm điện thoại sau nói: "Lão thủ trưởng yên tâm, Bao Thiên Tuế chuyện tình ta sẽ thích đáng xử lý, truyền thông lên sẽ không xuất hiện bất kỳ về Bao Thiên Tuế tử vong tin tức, tận khả năng an ổn ở dân chúng."

"Người làm việc ta yên tâm." Dương Cảnh Giám bình tĩnh nói: "Chỉ là cú điện thoại này, ta là muốn nói cho người một chuyện khác."

"Ân?"

Trần Trường Phong sửng sốt, hiện tại tình huống này tự còn có chuyện gì so đã chết cái này mấy chục người còn trọng yếu hơn, làm Dương Cảnh Giám tự mình gọi số điện thoại này tới?

"Lưu gia Lưu Hoa mất tích, bị người đưa trở về một con cụt tay." Dương Cảnh Giám trầm giọng nói: "Chuyện này Lưu gia hoài nghi cùng Tần Phong có quan hệ, cho nên yêu cầu Đông Thiên cảnh sát mau chóng đem Tần Phong bắt quy án điều tra."

"Cái gì?"

Trần Trường Phong ngẩn ra, chợt hỏi: "Bọn họ có chứng cứ sao?"

"Tạm thời chỉ là hoài nghi." Dương Cảnh Giám bất đắc dĩ nói: "Hơn nữa Lưu Hoa thất tung thời điểm sau cùng tiếp xúc là Tần Phong, mặc dù không có chứng cứ xác thực, thế nhưng Tần Phong nhất định phải quy án điều tra."

Trần Trường Phong cúp điện thoại.

Khẽ nhíu mày, phân phó làm mọi người nhanh hơn thu thập chứng cứ thu thập hiện trường, cũng đem chủ trì công tác tạm thời giao cho hình cảnh đại đội

mới đại đội trưởng, mà bản thân của hắn còn lại là mang theo hai người thủ hạ hướng về Tần Phong trong nhà chạy đi, mà trên thực tế Tần Phong đối với bọn họ đến không có chút nào kinh ngạc, thậm chí còn cực kỳ phối hợp không có bất kỳ phản kháng ngồi ở xe cảnh sát bên trong.

"Lưu Hoa thất tung cùng người có quan hệ sao?" Trần Trường Phong tại bên trong xe trực tiếp cắt vào trọng điểm.

"Không có." Tần Phong dứt khoát nói.

"Vậy người vì sao thành thật như thế?" Trần Trường Phong nghi ngờ nhìn thoáng qua Tần Phong, dù sao lấy Tần Phong tính tình đến xem ít nhất không đau mắng cái cầu huyết lâm đầu đó là hầu như không thể nào, hiển nhiên Tần Phong cử động này khiến người ta có chút không ngờ.

Tần Phong nhún vai, nói: "Lưu Hoa mất tích, Lưu Phong Tại Khán Thủ Sở ngồi chồm hổm đến, hắn Lưu Ý có thể ta sống khá giả thì mới là lạ đây."

Trần Trường Phong ngừng một lát, chợt cười khổ lắc đầu.

Chính như Tần Phong nói, làm Lưu Ý biết được Tần Phong lại vẫn khi còn sống có thể nói là tức giận giận sôi lên, ngấm lại bản thân con lớn nhất bị người chém cánh tay, mà phải chết vương bát đản lại vẫn sống, điều này làm cho Lưu Ý không cách nào tiếp thu, tức giận hắn trực tiếp tìm tới Trần Trường Phong cấp trên, lấy Lưu gia thế lực xác thực làm Đông Thiên Thị cảnh sát không cách nào chống cự lần này mệnh lệnh, dù sao Lưu gia còn có người đảm nhiệm thực quyền ngành chức vị trọng yếu.

Bị áp giải đến công an cục, lúc này toàn bộ công an cục đèn đuốc sáng trưng, cơ hồ là tất cả cảnh lực toàn bộ xuất động, tối hôm nay Bao Thiên Tuế phủ đệ thẩm án cũng đủ có thể tái nhập sử sách.

Tần Phong ngồi đang tra hỏi bên trong, hắn đã không phải là lần đầu tiên tới nơi này, cho nên rất thả lỏng, thậm chí móc ra một điếu hương yên đối một bên

trông coi hẩn cảnh sát khoát tay áo, cảnh sát kia bận tâm tiến lên cho hẩn điếm hương yên, nhìn Tần Phong thoải mái cười hút một hơi, thật không biết hẩn là tới chịu tội còn là tới hưởng phúc.

Thời gian không bao lâu, Trần Trường Phong phụng bồi mấy người vôi vãi đi đến.

Trước mặt đúng là sắc mặt có chút tái nhợt Lưu Ý, trong mắt tơ máu rậm rạp, mà ở Lưu Ý bên người là Dương Cảnh Giám, nhìn thấy Tần Phong cà lơ phất phơ ngồi ở chỗ kia hút thuốc lá, Lưu Ý hai mắt đều nhanh muốn trừng đi ra, nhìn chăm chăm Tần Phong trầm giọng nói: "Tần Phong, con ta ở đâu!"

"Con trai ngươi ai a?" Tần Phong phun miệng vành mắt, nhàn nhạt hỏi.

Ba.

Lưu Ý hai tay ghé vào Tần Phong trước mặt trên bàn, gằn gỏi nhìn chăm chăm Tần Phong, nhìn Tần Phong nhìn có chút hả hê ánh mắt, hận không thể đem Tần Phong cho ăn tươi,

"Ngươi thiếu cho ta giả bộ."

Lưu Ý có chút hỗn hển, cầm lấy Tần Phong cổ áo của gào thét nói: "Tần Phong, con ta ở đâu?"

Nhìn đã sắp rơi vào điên cuồng Lưu Ý, Tần Phong bĩu môi, nhìn thoáng qua phía sau Dương Cảnh Giám cùng Trần Trường Phong, bất mãn nói: "Các người cứ như vậy cho phép 1 cái không là cảnh sát lão gia hỏa như thế đối đãi ta?"

Dương Cảnh Giám cùng Trần Trường Phong nhìn nhau liếc mắt, đều là thấy trong mắt đối phương bất mãn, Trần Trường Phong là nơi này boss, đi lên trước trầm giọng nói: "Lưu tiên sinh, chúng ta lý giải người tâm tình lúc này, thế nhưng đem Tần Phong buông ra, nơi này là công an cục, là chú ý pháp luật cùng chứng cứ tình trạng, không phải là người phát hỏa địa phương."

Lưu Ý buông ra Tần Phong, xoay người nhìn chăm chăm Trần Trường Phong, rõ ràng nổi giận toàn thân hấn khí thể dăng cao, chỉ là Trần Trường Phong coi như là Đông Thiên Thị người có quyền, tự nhiên sẽ không sợ sợ hấn.

Xem Trần Trường Phong tư thế, Lưu Ý hừ lạnh một tiếng.

Tần Phong tự sửa mình cổ áo, đem hương yên tiện tay ném một cái, chuẩn xác không có lầm ném tới phía trước trên bàn cái gạt tàn thuốc trong, nói: "Bây giờ là hai giờ sáng, đem ta mời đi theo có phải làm lão gia hỏa này tới tìm ta phiền toái ah?"

"Lưu Hoa mất tích, chúng ta sơ bộ hoài nghi Lưu Hoa mất tích án kiện cùng người có quan hệ." Dương Cảnh Giám cho Tần Phong 1 cái người yên tâm ánh mắt, sau khi ngồi xuống nói: "Tần Phong, người bây giờ thành thật trả lời ta tất cả vấn đề, đây hết thấy đều muốn trở thành người là không cùng Lưu Hoa thất tung có liên quan chứng cứ."

"Hỏi đi."

"2 mấy giờ trước khi, người ở địa phương nào?" Dương Cảnh Giám trầm giọng hỏi.

Lưu Ý cùng Trần Trường Phong đều là nhìn chăm chăm Tần Phong, Lưu Ý là muốn nhìn được chút dấu vết tới, mà Trần Trường Phong còn lại là muốn bức thiết biết Bao Thiên Tuế thảm án diệt môn cùng Tần Phong có hay không có quan hệ, bất quá đã định trước hai người là nhìn không ra bất kỳ đầu mối nào tới, Tần Phong rất quang côn nhún vai, nói: "Trước khi phụ mẫu ta phần mộ bị một số người phá hủ, ta tâm tình không tốt, cho nên tại Nam Thiên tiêu khiển cao ốc uống rượu."

"Hừ, uống rượu? Người uống nhiều ít?" Lưu Ý lập tức hỏi tới.

Tần Phong nghĩ buồn cười, một lần nữa xuất ra một điều hương khói mà đốt, nói: "Lão đầu, ta tâm tình không tốt thời điểm tửu lượng tốt, nếu như người nghĩ

ta đang nói láo người có thể tìm người làm cùn trắc nghiệm, nơi này có khi là dụng cụ."

Lưu Ý nghiêng đầu sang chỗ khác, hừ lạnh một tiếng.

Dương Cảnh Giám mỉm cười, tiếp tục hỏi: "Có người có thể làm chứng cho người?"

"Đương nhiên." Tần Phong nhún vai, nói: "Gia nhân của ta đều có thể cho ta làm chứng, các người nếu như nghĩ thiếu, Nam Thiên tiêu khiển cao ốc nhân viên quản lý cũng có thể cho ta làm chứng."

Tiếp theo, Dương Cảnh Giám cùng Trần Trường Phong lần lượt hỏi rất nhiều vấn đề, Tần Phong đều là nhất nhất trả lời, bảo đảm sự trả lời của mình thiên y vô phùng, Lưu Ý sắc mặt còn lại là càng ngày càng chìm, bởi vì Tần Phong nhìn về phía mình thời điểm trong mắt tầm lum tầm la đều mang nhìn có chút hả hê biểu tình, đây tuyệt đối là Lưu Ý không muốn nhìn thấy nhất, giản đơn mà nói trong lòng hẫng khó chịu, tạo thành hai đứa con trai mình gặp bất hạnh gia hỏa còn sống thật tốt, Lưu Ý làm sao có thể nuốt xuống khẩu khí này?

Chờ thăm vấn sau khi kết thúc, Lưu Ý trực tiếp nói: "Ta xem Tần Phong nói điểm đáng ngờ nhiều lắm, Dương Cảnh Giám, là không phải có thể trước đem Tần Phong nhốt lại chậm rãi thăm vấn?"

Dương Cảnh Giám cùng Trần Trường Phong đồng thời nhúu nhúu mày.

Trong lòng nhiều ít có chút bất mãn, thế nhưng trước khi bọn họ nhận được không ít điện thoại yêu cầu đối Tần Phong tiến hành nghiệm tra, trong này tự nhiên không thể thiếu Lưu gia thế lực ở trong đó độ sức, Trần Trường Phong sắc mặt hơi trầm xuống, nói: "Giám giữ Tần Phong chuyện tình, ta nghĩ Lưu tiên sinh không cần quan tâm."

"Hẫng làm hại con ta thất tung." Lưu Ý phản nộ quát: "Người nói ta không quan tâm?"

"Tốt, nhất liền nhất." Tần Phong trái lại cực kỳ thẳng thắn, nói: "Muốn nhất người liền nhất, trực tiếp nhất trại tạm giam, dù sao cũng là hình sự án kiện, Dương thúc cùng Trần thúc không cần khó xử, cái này thanh giả tự thanh."

Tần Phong nói lời này căn bản cũng sẽ không mặt đỏ, một bộ đại nghĩa lẫm nhiên đáng dấp làm Dương Cảnh Giám cùng Trần Trường Phong cực kỳ cảm động, trái lại Lưu Ý trong mắt hiện lên một tia âm lãnh, đứng dậy đi ra ngoài, một đường đi ra công an cục, lưu triết đã sớm là đợi chờ từ lâu, sau khi lên xe Lưu Ý dứt khoát hỏi: "An bài thế nào?"

"Ta đã thông tri người ở bên trong." Lưu triết thấp giọng nói: "Chỉ cần Tần Phong vào trại tạm giam tuyệt đối sẽ không kết cục tốt."

Lưu Ý hừ lạnh một tiếng, tức giận không tán hấn phân phó nói: "Tiếp tục đi cho ta điều tra, còn có Miêu Kim Thủy cái kia lão già kia, nếu để cho ta biết Miêu Kim Thủy thật cùng việc này có quan hệ, ta muốn mạng của hắn!"

Nghe Lưu Ý cuồng nộ nói, lưu triết rùng mình một cái.

Mà lúc này, Tại Khán Thủ Sở, trách nhiệm Vương sở trưởng biết được Tần Phong cũng bị giam giữ đến trại tạm giam thời điểm, toàn thân sợ run cả người, hấn thế nhưng nhớ kỹ người kia lần trước Tại Khán Thủ Sở rõ đích tình cảnh, theo bản năng hấn điều tra Tần Phong cũng bị đưa vào nhà tù, nhìn mặt trên từng hàng danh sách tâm lý lại là một trận co quắp, nhất là thấy sau cùng cái tên đó sau khi, càng mồ hôi lạnh chảy ròng.

Theo bản năng hấn cấp cho Tần Phong an bài 1 cái phòng đơn, thế nhưng một chiếc điện thoại gọi lại, chờ hấn cực kì không muốn sau khi cúp điện thoại, đặt mông ngồi ở trên ghế, khẩn cầu đến lão thiên gia tối hôm nay nghìn vạn Đừng chinh ra cái gì yêu thiêu thân tới.

Chỉ là cái này vừa cầu đến không biết cái kia trong góc phòng Thần, một chiếc điện thoại trực tiếp đánh tới hấn tư nhân trên điện thoại di động.

"Này?" Vương sở trưởng nhìn trên màn ảnh cũng không biểu hiện dãy số, lau mồ hôi nước.

"Đem Lữ Ngôn cùng Lưu Phong đưa vào Tần Phong đồng nhất cái nhà tù." 1 cái không cho hãn kháng cự thanh âm làm Vương sở trưởng bản năng lại là toàn thân căng thẳng, hãn bỗng nhiên vang lên một đạo sọc, tâm trong sợ run cả người.

"Là, là." Vương sở trưởng nuốt ngụm nước miếng: "Ta lập tức an bài, Lưu tiên sinh."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 236: Kết Quả

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 236: Kết quả

Trại tạm giam âm u nhà tù, đây đối với Tần Phong mà nói cũng không xa lạ gì.

Chỉ là nhà tù nội bộ họ rất xa lạ, trong phòng giam âm u chen lấn hơn 10 người, mỗi người thể hình bư hãn sắc mặt bất thiện, chỉ ở cạnh cửa sổ một vị trí còn coi như là sạch sẽ, chỗ đó nửa năm đến 1 cái nam tử, trong tay thường thức đến một tảng đá, hời hợt liếc mắt một cái Tần Phong, tiếp tục chơi trong tay tảng đá.

Loảng xoảng làm một tiếng, cửa sắt thật chặc đóng kín.

Tần Phong ý ở trước cửa vươn tay giơ giơ, một gã cảnh vệ dừng một chút móc ra một điếu hương yên đưa cho hắn, lại cho Tần Phong đốt.

Nhàn nhạt hương yên vị rất nhanh truyền lại toàn bộ nhà tù nội, những người còn lại đều là nhìn chăm chăm Tần Phong hương yên như là nhìn một mỹ nữ thông thường, đối nghiệm thuốc lá cực lớn người mà nói, có tiền là gần muốn xử tử hình hoặc là ở tù chung thân người mà nói, ngồi xồm trong phòng giam âm u lấy ra một điếu hương yên so ăn một bữa sơn hào hải vị còn phải tới lợi ích thực tế.

Mà trên thực tế, chỉ cần đem trước mắt cái này hút thuốc gia hỏa chính thành nhân dạng, bọn họ đều có thể mỹ tư tư qua hết còn thừa lại thời gian, bởi vì đây

là có người đồng ý.

Tần Phong nhìn nhà tù nội mọi người, khoe miệng giơ lên một tia thần bí vui vẻ, ngoài cửa mấy người trại tạm giam nhân viên chỉ là tùy ý dạn dò vài câu thành thật một chút sau khi rời rời đi, chờ bọn hăn vừa đi, 1 cái hung hãn gia hỏa trực tiếp từ giường cây lên nhảy dựng lên, nhìn chăm chăm Tần Phong, cười gằn nói: "Đem khói lấy tới."

Tần Phong cười lạnh một tiếng, trong tay hương yên bắn đi ra ngoài, đang rơi vào người kia trên người, tên kia sắc mặt giận dữ, nhưng vẫn là hai tay nhanh chóng tiếp nhận hương yên hung hăng hút một hơi, vung tay lên, còn lại hơn 10 người đều là hô lạp lạp toàn bộ bỏ chạy, tại bóng tối trong phòng, hơn 10 người đứng thành một đoàn cực kỳ Khủng Phố.

"Đánh cho ta!"

Thậm chí không cần bất kỳ lý do, người kia chỉ là một tiếng gầm lên, hơn 10 người đó là ma quyền sát chưởng đi lên trước tới.

Tần Phong phất tay cái cổ, cười lạnh nói: "Hy vọng có thể làm ta nóng người."

Lại nói, hăn đó là hai chân đạp đất, lực lượng khổng lồ làm mọi người thậm chí cảm giác mình dưới chân đại địa đều đang run rẩy thông thường, kia một mực nửa nằm tại nam tử trên giường trong ánh mắt tinh quang hiện ra, nhưng rất nhanh rồi lại là buồn bã xuống tới, tiếp tục bãi lộng trong tay tảng đá.

Mọi người đã thấy Tần Phong lẳng không xông về phía trước, một quyền kia trực tiếp huy vũ tại trước mặt một đầu của người ta lên, người kia hét thảm một tiếng, thân thể về phía sau lao đảo ngã xuống, những người còn lại phản ứng kịp sau nhộn nhịp giận quát một tiếng trào tiến lên, thế nhưng đối mặt Tần Phong cái này gần người chiến đấu được xưng đệ nhất thế giới dong binh Vương, những người này ngay cả thân thể tổ chất cường thịnh trở lại, cũng tuyệt đối không chiếm được bất kỳ chỗ tốt nào.

Muốn nhớ năm đó trải qua vô số lần tử vong huấn luyện các quốc gia bộ đội đặc chủng trong tay hãn thua thiệt đều nhiều đếm không xuể, huống cái này trại tạm giam tù phạm?

Tuy rằng vừa đã trải qua một hồi cường độ cao giết chóc, nhưng đối với Tần Phong cái này cụ cái tạo là hoàn mỹ nhất cỗ máy chiến tranh thân thể mà nói, kéo dài chiến đấu không chỉ có sẽ không để cho hãn một quyền một cước lực đạo yếu bớt, ngược lại là bộc phát hung mãnh, giống như là trong chiến đấu sói, thẳng đến đem tất cả địch nhân xé rách phương đồng ý bỏ qua!

Chỉ trong chốc lát, trại tạm giam lũ lụt một mảnh.

Tới gần mấy người nhà tù nội bọn họ lạnh run đến, đối diện trong phòng giam nhìn kia tựa như sói vào bầy dê Tần Phong, sinh lòng sợ.

Một điệu hương yên công phu.

Kia hung hãn hán tử trong miệng ngậm hương yên lạnh run, hãn thậm chí cảm giác mình hút vào không còn là hương yên, mà là độc khí, làm thân thể hãn rơi vào hủy hoại trong. Đờ đẫn nhìn Tần Phong một cước đem một người đánh trở mình trên mặt đất sau khi, thân thể muốn lui ra phía sau, lại cảm giác toàn thân tựa như cố định ở thông thường, trơ mắt nhìn Tần Phong tiếp cận, hãn cứng ngắc xoay đầu lại, kêu cứu nói: "Hạo ca. . . Cứu, cứu ta. . ."

Thế nhưng hạo ca cũng không phản ứng hãn, con tiếp tục thưởng thức đến trong tay tảng đá.

Phanh.

Tần Phong một cước đạp đi ra ngoài, trực tiếp đá vào nơi ngực của hãn, tên kia chấn động toàn thân, miệng phun ra một hơi thở tới, hương yên bị phun ra ngoài, mà bản thân của hãn trở nên đung ngã xuống một mặt trên tường, che ngực thống khổ chịu không nổi.

Lúc này, rầm một tiếng, phía ngoài sắt cửa mở ra.

Vương sở trưởng nhìn lướt qua nhà tù nội xúc mục kinh tâm một màn một màn, tâm lý không ngừng đánh run run, thế nhưng ngoài miệng còn là rầm trời: "Chuyện gì xảy ra?"

"Chơi hơi quá, mệt mỏi." Tần Phong nhàn nhạt đáp lại nói.

"Làm ta đi ra ngoài, làm ta đi ra ngoài!"

Lúc này, nằm dưới đất vài người đều là thống khổ ngẩng đầu lên nhìn Vương sở trưởng, cầu khẩn nói: "Chúng ta phải thay đổi nhà tù, cho chúng ta đổi nhà tù."

"Chúng ta xin đổi nhà tù."

"Ta không nên ở chỗ này ngây ngô!"

Nhìn bình thường hung hăng càn quấy gia hỏa lúc này từng cái một thống khổ chịu không nổi cầu xin, đang nhìn xem nằm dưới đất những người này, tứ chi không phải là dị dạng chính là đầu rơi máu chảy, tâm lý đối Tần Phong cũng càng ngày càng sợ.

"Ta nghe nói nhà tù nhân viên rất khẩn trương." Tần Phong thản nhiên nói: "Đổi? Ta xem còn là không cần thiết, ta mới vừa cùng bọn họ trao đổi câu thông, tại thay đổi người ta sợ phiền phức."

Lại nói, đá một cước vừa mới tiếng hô lớn nhất gia hỏa, người kia cũng đau không dám thở mạnh một ngụm, Vương sở trưởng khẽ cười khổ một tiếng, nhưng toàn bộ làm như không nhìn thấy, ngoài miệng nói: "Không sai, gần nhất nhà tù khẩn trương, đây không phải là còn muốn tại đưa vào hai người, các người đều cho ta đằng hoàng một chút, hừ."

"Khói."

Tần Phong nhìn hẳn phải đi, trực tiếp hô một câu.

Vương sở trưởng nhất thời bất đắc dĩ, móc ra một hộp hương yên cùng cái bật lửa cho Tần Phong, mà lúc này có 2 cái trông coi nhân viên đè nặng hai người đi đến, thấy phòng trong bị thảm một màn, 2 cái trông coi cảnh viên cũng là tâm lý run rẩy, ngay cả là thường thấy loại tròng diện này, nhưng lúc có thể đem cái này đã từng ở bên ngoài hô phong hoán vũ gia hỏa đánh thành hiện tại cái này đức hạnh quả thật không thấy nhiều.

Mà bị đè nặng hai người còn lại là sắc mặt đại biến.

"Nhanh, người quen a." Tần Phong cười u ám nói.

Lữ Ngôn cùng Lưu Phong toàn thân đánh cái né tránh, từng cái một hướng về bên ngoài muốn rời khỏi, cả tiếng hét lên: "Các người làm gì, làm chúng ta ly khai!"

"Ta không ở chỗ! Làm ta trở lại!"

"Mẹ nó."

2 cái trông coi nhân viên xem bộ dáng của bọn họ, nhất thời buồn bực, đem hai người cứng rắn nhìn nhà tù, lại loảng xoảng làm đem cửa sắt khóa kín.

"Ta là Lưu Phong! Ba ba ta là Lưu Ý, các người làm ta đi ra ngoài!"

"Làm ta đi ra ngoài!"

Chỉ là mặc cho hai người làm sao phát cửa sắt xin trở lại phía ngoài mấy người cũng thờ ơ, Vương sở trưởng càng bĩu môi, nhìn thoáng qua phía sau 2 cái trông coi nhân viên, nói: "Vừa mới giam giữ đi vào tên gọi là gì?"

Một người trong đó tròng mắt một đạo, thấp giọng nói: "Báo cáo sở trưởng, là lữ phong cùng Lữ Ngôn, 2 cái không nghe quản giáo kẻ tái phạm, cùng trước khi trong phòng giam bọn họ thành lập xung đột, chính bọn hắn yêu cầu đổi nhà

tù."

"Tốt, đi."

Vương sở trưởng hài lòng gật đầu, nhìn cũng không nhìn rời rời đi.

Cha người Lưu Ý là ta trâu chọc không nổi, thế nhưng cái kia lưu sẹo ta càng trâu chọc không nổi. Ngắm lại ngẫu nhiên nhìn thấy tại lưu sẹo còn ở Đông Thiên Thị thời điểm, coi như là tình lý quan lớn thấy hẳn đều phải thấp kém. Đang suy nghĩ muốn Lưu Phong cùng Lữ Ngôn phải bị thảm liệt tình cảnh, Vương sở trưởng đánh cái né tránh, bận tâm ly khai chỗ thị phi này.

Gọi cái này cổ họng đều phải khàn giọng hai người tuyệt vọng xoay người lại, nhìn nằm dưới đất hơn 10 người, hai người này sợ chân mềm nhũn, thật chặc dựa cửa sắt, nhìn Tần Phong kích động nói: "Tần Phong, người, người chớ làm loạn, chúng ta bồi người tiền, bồi người tất cả tiền!"

"Tần Phong? Người là Tần Phong?"

Một mực nửa năm Diệp Hạo bỗng nhiên ngồi thẳng người, cả người như báo săn thông thường nhìn chăm chăm Tần Phong.

Tần Phong khước miệng giương lên, nhếch miệng cười nói: "Diệp Hạo đúng không, sớm nghe nói Đông Nam Tỉnh thế giới dưới đất đệ nhất chiến tướng đại danh, hôm nay vừa thấy Đào Chân có vài phần khí độ."

Diệp Hạo đem trong tay tảng đá đặt ở một bên, trầm giọng nói: "1 cái bị nữ nhân của người chinh tù nhân mà thôi."

"Không nghĩ tới người tin tức trái lại rất linh thông." Tần Phong trong mắt lóe lên một tia hàn mang.

Mình và Lưu Linh về điểm này không có thể nói tiểu cố sự biết đến tuyệt đối không mấy người, người què tính 1 cái, Phương Hà cùng Mã Khôn cũng nhìn ra chút đoạn nghề tới, nhưng tuyệt đối sẽ không cùng trước mắt Diệp Hạo có cái gì

khai báo, Diệp Hạo làm như nhìn ra Tần Phong ý tứ, lạnh lùng nói: "Người yên tâm, Lưu Linh làm việc thiên y vô phùng, thủ hạ của hắn trong tuyệt đối sẽ không xuất hiện kẻ phản bội, là Đường Xuyên nói cho ta biết."

"Làm sao? Có nghĩ là cho mình báo thù?" Tần Phong cười lạnh nói.

Diệp Hạo tuyệt đối là Nam Hoa Bang trong lịch sử duy nhất có truyền kỳ màu sắc một người, tại lúc đầu hắn gần như là lấy sức một mình giúp đỡ lão bang chủ đem Nam Hoa Bang quân lâm Đông Nam Tinh thế giới dưới đất, càng dĩ kỳ cũng đủ cường hãn uy danh chấn nhiếp vô số người không dám kết Đông Nam thế giới dưới đất chủ ý, tại Lưu Linh chưa từng khoang lái Nam Hoa Bang thời điểm, hắn Diệp Hạo chính là Nam Hoa Bang Chiến Thần!

Thẳng đến Lưu Linh xuất hiện, dựa vào âm mưu quỷ kế cùng tàn nhẫn thủ đoạn đưa hắn từ Nam Hoa Bang thần đàn lên từng điểm từng điểm kéo lại tới, đến bây giờ đầu nhập vào ngục giam dần dần bị người quên lãng, thế nhưng chỉ cần nghĩ đến người của hắn tuyệt đối sẽ không tiểu trước mắt người kia.

"Người đã cứu ta mấy người bất thành khí tiểu đệ." Diệp Hạo sắc mặt dần dần trầm xuống, nói: "Ta vốn nên cảm tạ người, thế nhưng ta người lập trường bất đồng, cho nên, chiến đấu một hồi!"

"Có thể, thế nhưng trước chờ ta trước giải quyết hai người này." Tần Phong chỉ vào sau lưng Lữ Ngôn cùng Lưu Phong.

Hai người sợ đang suy nghĩ lui về phía sau vài bước, thế nhưng lạnh như băng cửa sắt nói cho bọn hắn biết, bọn họ là tuyệt đối ra không được. Diệp Hạo đại danh bọn họ tự nhiên là nghe qua, hắc đạo truyền kỳ phần tử, mà Tần Phong lúc này muốn bắt đầu kết toán nợ cũ, còn lại là sợ hai người hồn bất phụ thể, nhìn nhìn sang cười nhạt Tần Phong, Lữ Ngôn run rẩy nói: "Ta bồi, người nhiều hay ít ta đều bồi."

"Bồi? Lữ thị hiện tại đã sắp phá sản." Tần Phong buồn cười nói: "Người đem người cổ phiếu cho ta đều là giấy vụn một ít, người nói người bây giờ muốn bồi

ta?"

Lữ Ngôn hai mắt trừng trừng, hăn bị nhốt sau khi mơ hồ cũng nghe đến giờ tiếng gió thổi Lữ thị đối mặt nguy cơ to lớn, thế nhưng hăn vẫn tuyên chọn tin tưởng Lữ thị phát triển tiền cảnh, thế nhưng Tần Phong một câu nói đem ảo tưởng của hăn toàn bộ đánh vỡ, Tần Phong bật cười một tiếng, đang nhìn Lưu Phong, âm hiểm cười nói: "Từ vừa mới bắt đầu ngươi liền loạn nghĩ cách, xem tại Chiêu Quân mặt mũi ta cho ngươi không ít cơ hội, nhưng nhìn tới ngươi là điển hình cho mặt không biết xấu hổ."

"Ta. . . Ta. . Ta thường tiền. . Bồi ngươi tất cả tiền. . . Ta không bao giờ nữa đây đưa Chiêu Quân!"

Lưu Phong nhìn Tần Phong đi bước một đi tới, gần như tuyệt vọng nói.

"Thường tiền? Ngươi có biết hay không cho nên ta tiến đến cũng là người cha giở trò quỷ đây, cha ngươi thế nhưng nói làm ta đời này đều ở trong ngục vượt qua, hắc hắc, xem ra ta phải cho ngươi cha biết biết uy hiếp ta Tần Phong kết quả!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 237: Xảo Trá

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 237: Xảo trá

Phanh, phanh.

Xen lẫn từng tiếng kêu thảm thiết, Tần Phong không lưu tình chút nào hướng về Lữ Ngôn cùng Lưu Phong trên người chăm sóc, một cước một cước không có chút nào hơi nước, 2 cái qua quen cầm y ngọc ăn sinh hoạt thiếu gia lúc này là vô cùng thâm hiểm.

"Mẹ nó, Âm lão tử bao nhiêu lần không so đo với các người, từng cái một đập trên lỗ mũi mặt cho mặt không biết xấu hổ!"

Tần Phong càng đánh càng ngày tức, ngấm lại hai cái này vương bát đản ở sau lưng trong chính tới yêu thiêu thân, đang suy nghĩ muốn Lữ Trung Dương cùng Lưu Ý cái này hai cha đê tiện, Tần Phong hoá khí lớn hơn nữa, dưới chân lực lượng lớn hơn nữa, không qua một lát sau, hai người đều là bị đánh đầu rơi máu chảy, Vốn dĩ gương mặt tái nhợt lên tràn đầy máu nhể nhại.

"Đừng đánh, van cầu người đừng đánh!"

"Ta sai rồi, ta biết sai rồi, ta tội cũng không dám."

"Thường tiền, chúng ta thường tiền! Đừng đánh!"

Ôm đầu, hai người nằm úp sấp dưới đất thống khổ chịu không nổi, nhìn chặt vật hai người, Tần Phong thoáng hài lòng ngồi ở một bên, đốt một khóa hương

yên, nhìn hai người cười lạnh nói: "Lữ Ngôn, các người Lữ gia hiện tại phỏng chừng cũng mau phá sản, người nói người bồi, 3 ngàn năm trăm vạn USD, hơn 2 ức Hoa Hạ tiền, người lấy cái gì bồi ta?"

Lữ Ngôn nghe nói mình bị điểm danh, lại nghe đến âm đo đo giọng của, tâm lý bộc phát sợ hãi, run rẩy rất sợ Tần Phong tại đánh một trận: "Ta sẽ bồi của người, một phen tiền không ít, tuyệt đối không ít!"

"Đệt, ta hỏi chính là người lấy cái gì bồi? Lão tử tin người chính là đầu bị lừa đá!" Tần Phong một cước đá vào trên mặt hăn, đánh Lữ Ngôn thân thể ngã về sau một cái té xuống đất, che mũi thống khổ chịu không nổi kêu thảm thiết. Bất quá cái này chung quy không ai sẽ đến quản.

"Ta có tiền, coi như là đập nồi bán sắt ta cũng thường cho người!" Lữ Ngôn thống khổ gào khóc nói.

Tần Phong cười nhạo nói: "Đập nồi bán sắt? Không phải là ta chê cười người? Không dùng được vài ngày các người coi như là thật muốn đập nồi bán sắt cũng đập không ra bao nhiêu tiền tới, người thiếu ta là 3 ngàn năm trăm vạn USD, không phải là Hoa Hạ tiền, xét thấy người lại nhiều lần cho ta âm mưu thiêu thân, hôm nay cái không để cho ta cái xác thực bảo chứng, ta con mẹ nó đánh người đánh đến hừng đông."

Nhìn Tần Phong ma quyền sát chưởng, Lữ Ngôn nước mắt đều xuống, lúc này đã là toàn thân đau đớn khó nhịn, tại làm Tần Phong đánh tiếp còn không phải là cả người xương cốt tất cả giải tán? Sợ đến lúc đó ngay cả mệnh cũng không có, thế nhưng mảnh suy nghĩ kỹ một chút, bản thân nơi nào có tiền cho hăn? Hiện tại toàn thân cao thấp còn có thể giá trị 3 ngàn năm trăm vạn USD chỉ Lữ thị châu báu cổ phiếu, xem Tần Phong tới gần bước chân, hăn đơn giản là cắn răng nói: "Ta cho người tiền, ta có thể đem ta Lữ thị châu báu công ty cổ phần cho người."

"Ta Đệt." Tần Phong cười cười, chột lại là một cước tiền đi tới, mắng to:

"Thật coi ta đâu bị lừa đá? Con mẹ nó, không quá vài ngày còn không biết trong tay người công ty cổ phần giá trị bao nhiêu tiền vậy, một đồng giấy vụn! Có lẽ lão tử còn hướng bên trong đáp tiền!"

"Thế nhưng hiện tại kia giá trị tuyệt đối 3 ngàn năm trăm vạn USD!"

Lữ Ngôn là sợ, ôm đầu cả tiếng gào thét nói: "Hơn nữa ta thực sự không có tiền a, chỉ những thứ này!"

"Không có tiền con mẹ nó người cho ta làm đuôi to ba sói!" Tần Phong khí lại là liên tiếp đập mấy đá, một mực đập phải Lữ Ngôn bắt đầu thổ huyết nước mới vừa rồi là ngừng tay tới, khí cấp bại phôi nói: "Không có tiền, không có tiền đem người tất cả đáng giá phải cho ta nhớ ra, mẹ nó."

Mắng xong sau, Tần Phong lại đưa mắt đặt ở Lưu Phong trên người, Vốn dĩ một mực một bên nhìn kinh hồn táng đảm Lưu Phong theo bản năng rút một cái thân thể, không đợi Tần Phong nói chuyện liền bậm tâm nói: "Ta có tiền, ta có thể bồi người tiền, 3 ngàn năm trăm vạn USD tuyệt đối một phần không thiếu!"

Lữ Ngôn bậm tâm gật đầu, rất sợ phản ứng chậm sẽ bị bị đánh.

"Ta biết, cha người đã đánh với ta qua đối mặt." Tần Phong âm lãnh nói: "Vì người hẳn 3 ngàn năm trăm vạn thế nhưng nói ném liền ném, thế nhưng đừng như cha người nói ta có thể bắt được 3 ngàn năm trăm vạn đại giới là ở trong ngục vượt qua nửa đời sau, đồng thời làm ta thừa nhận ta là vu hãm người, Lưu Phong, người nói ta có đúng hay không vu hãm còn người?"

"Không có, không có." Lưu Phong bậm tâm ôm đầu đáp.

Tần Phong trợn mắt, lôi Lưu Phong tóc nói lên, sau đó hướng về cửa sắt ném tới, loảng xoảng làm một tiếng, Lưu Phong chấn đắc cả người xương cốt tựa hồ cũng muốn rời ra từng mảnh thông thường, thống khổ chịu không nổi dưới đất lăn lộn, chỉ nghe Tần Phong mắng: "Người đều nói người cái kia cha đều là tại thối lắm, người nói ta không đánh các người một nhà ta đánh ai?"

Một bên Diệp Hạo cảm giác mí mắt nháy loạn, Tần Phong đây là ăn quả cân quyết tâm muốn động thủ đánh người. Mà dưới đất nằm đám người kia đều là từng cái một ôm đầu không dám thở mạnh một ngụm, sợ bị Tần Phong tại để mắt tới tránh không được lại là một trận da thịt nổi khổ, nhìn Lữ Ngôn cùng Lưu Phong bị đánh đã mau người tàn tật dạng, đang nhìn xem bản thân, trong lòng không khỏi một trận may mắn.

"Đại ca người Lưu Hoa thế nhưng dự định muốn trực tiếp giết ta." Tần Phong ngồi xổm người xuống tới, hương yên nhả tại Lưu Phong trên người, nói: "Đồng thời đem gia nhân của ta đều cho cướp đi, Lưu Phong, người nói người có nên hay không đánh?"

Lưu Phong quả nhiên là không lời chống đỡ.

Nói bị đánh đó là bị coi thường, hơn nữa lấy Tần Phong tính tình nhất định là đánh một trận toại bời.

Nếu nói là không, vậy khẳng định sẽ rất không may.

Cái này trái phải tuyển chọn đều là làm khó, Lưu Phong cũng không dám trầm mặc, rất sợ đánh ác hơn, mà là cắn răng nói: "Ta nên đánh, ta nên đánh!"

"Biết là được!"

Tần Phong rất không khách khí hướng về phía Lưu Phong lại là một trận quyền đấm cước đá, khi nhìn đến Lưu Phong ý thức đều là mơ mơ màng màng sau mới là thoáng thu liễm một chút, cúi người tới thản nhiên nói: "Hai vị vết thương trên người thế nào tới không cần ta nói ah?"

Lữ Ngôn cùng Lưu Phong sắc mặt thống khổ chịu không nổi gật đầu.

Tần Phong hài lòng nói: "Tốt, nếu là ta biết một chút ta không hài lòng tiếng gió thổi, ta nói cho các người biết, chỉ cần các người còn Tại Khán Thủ Sở ngay ngốc thì phải bị đánh, hiểu chưa?"

"Rõ. . . Minh bạch. . ."

Hừ lạnh một tiếng, Tần Phong xoay người nhìn Diệp Hạo, âm hiểm cười nói: "Chuyện của ta giải quyết xong, ta nghĩ chúng ta có thể đánh một trận."

Diệp Hạo ngưng trọng lắc đầu, ngồi ở một bên nói: "Chờ ngày mai người thể lực khôi phục sau khi, ta không muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn."

Tần Phong khước miệng hơi giương lên, cũng không khách khí với hắn, đi tới trước giường đem ấm ướm đệm chặn trực tiếp xốc lên ném tới một bên, ngồi ở sạch trần trụi tấm ván gỗ lên, dựa tường nửa híp mắt vẫn không nhúc nhích, mọi người không dám đứng, xem Tần Phong tư thế tối nay tràn đầy muốn dưới đất ngủ cả đêm, cũng không biết qua bao lâu, thấy Tần Phong làm như đang ngủ say trong mới là dám nhúc nhích một chút, từng cái một chịu đựng trên người đau đớn thay đổi cái tư thế.

Mà Lữ Ngôn cùng Lưu Phong còn lại là ý ở trong góc, thống khổ bọn họ thậm chí cảm giác trên người đầu khớp xương đều chặt đứt mấy cây, chỉ là lúc này chỉ có thể nhịn đến, đang nhìn nhìn xuống đất tự một đám người đều là hung thần ác sát nhìn chăm chăm, càng không dám lên tiếng. Chỉ có thể ở kia yên lặng rơi lệ, tâm lý vừa hận lại hối hận, lúc đầu sẽ không nên trêu chọc tên hỗn đản này, hoặc là đem tiền cho hắn cũng sẽ không bị loại khốc hình này.

Không biết bao lâu, một trận loạt tiếng bước chân phá vỡ yên tĩnh.

Bởi vì thống khổ mấy người căn bản cũng không có ngủ, thấy sắt cửa mở ra sau một đám trông coi nhân viên đi đến, Vương sở trường nhìn trong góc phòng đã mau không sai biệt lắm chết khiếp Lưu Phong cùng Lữ Ngôn, nhịn không được tâm lý lại là một trận co quắp, Lữ Ngôn cũng thì thôi, trái lại Lưu Phong thực sự không tốt khai báo, thế nhưng ngấm lại lưu sẹo mệnh lệnh, sở trường coi như là thoáng an tâm lại.

Bất quá làm thế nào cũng không có thể làm hai người này chết, cho nên Vương sở trường an bài người đem nhóm người này mang ra ngoài, Lưu Phong

cùng Lữ Ngôn hai người thấy được hi vọng, từng cái một kích động sau hôn mê bất tỉnh, mặc cho đến một đám trộm coi nhân viên mang đi ra nhà tù, còn lại nhà tù nội phạm nhân thấy kia từng cái một máu sêu hun hút gia hỏa được mang ra tới, nhộn nhịp nuốt ngậm nước miếng.

Vương sở trưởng cũng không có dừng, nói thẳng câu nghỉ ngơi thật tốt rồi rời đi, rất nhanh bên trong gian phòng chỉ còn lại Tần Phong cùng Diệp Hạo hai người.

Trại tạm giam lại một lần nữa an tĩnh lại, chỉ là an tĩnh khiến người ta cảm giác có chút đáng sợ.

"Người hận Lưu Linh sao?" Tần Phong bỗng nhiên hỏi một câu.

Vốn dĩ tại nghỉ ngơi Diệp Hạo hơi mở mắt, nhìn ngoài cửa sổ ánh trăng, thản nhiên nói: "Chưa nói tới hận, Nam Hoa Bang muốn phát triển, ta và Lưu Linh chỉ có thể tồn tại 1 cái, chỉ là thua ở một nữ nhân trong tay, có chút không cam lòng mà thôi."

"Thua ở tay của nữ nhân trong?" Tần Phong khẽ mỉm cười một cái, nói: "Lấy tính cách của ngươi, chính xác không cam lòng."

Diệp Hạo hừ một tiếng.

Tần Phong cũng từ trên giường nhảy lên một cái, trầm giọng nói: "Người đã không cam lòng, ta đây giống như người đánh một trận, hi vọng ngươi có thể cam tâm."

Nhìn Tần Phong thể lực tinh lực tràn đầy, thật lâu không có sáng khoái gọi qua Diệp Hạo cũng là trong lòng chiến ý dạt dào, huống trước mắt người kia chiến đấu kỹ có thể thực tại có chút biến thái, đồng dạng là từ trên giường nhảy dựng lên, hơi hoạt động tự gân cốt, trầm giọng nói: "Nếu như ngươi thắng, Diệp Đào chỗ đó ta sẽ chuyển cáo, bọn họ tuyệt đối sẽ không đang tìm Lưu Linh mà may mắn phiền phức."

"Tốt!"

Tần Phong toàn thân cốt cách một trận bùm bùm rung động, lạnh lùng nói: "Hiện tại làm ta nhìn người một chút có bao nhiêu bản lĩnh."

Không bao lâu, Vốn dĩ an tĩnh đáng sợ trại tạm giam bỗng nhiên lại là hai tiếng tiếng quát, sợ tất cả vừa an ổn đi vào giấc ngủ các phạm nhân đột nhiên giật mình tỉnh giấc, từng cái một nhìn Tần Phong cùng Diệp Hạo nhà tù phương hướng, kia hai vị này rốt cục đánh nhau sao?

Mà lúc này, tại Nam Thiên tiêu khiển cao ốc một gian trong phòng dưới đất.

Mã Khôn cùng Phương Hà đang thản nhiên ngồi ở sofa trong, tại bọn họ trước mắt là sắc mặt tái nhợt, môi khô nứt Lữ Hạc, người kia từ bị nằm ở một mực không ăn không uống, tại cộng thêm trước khi một mực ăn chơi đàng điếm, thân thể bị móc rỗng hơn phân nửa, không qua nổi dẫn vật, lúc này thậm chí liền đứng lên thể lực cũng không có, nằm úp sấp dưới đất thống khổ nhìn hai người.

"Ai a, hơn một ức." Phương Hà có chút nhức đầu nhéo nhéo mi tâm, nói: "Lữ Đại Thiểu gia, người quá làm cho chúng ta làm khó, hơn một ức người làm chúng ta bán đứng người cũng không giá trị hơn một ức."

"Nhà ta có tiền, ta cho các người tiền." Lữ Hạc hư nhược nói.

Mã Khôn trợn trừng mắt, quát mắng: "Mẹ nó, đầu phế đi? Người có biết hay không các người Lữ thị hai ngày này sắp chơi xong? Cổ phiếu ngã không còn hình dáng, còn mẹ nó có tiền, người nói người đi đâu làm tiền?"

Lữ Hạc sợ thân thể run một cái, Mã Khôn thì là nhân cơ hội mắng: "Không trả tiền trực tiếp làm thật!"

"Làm thật nơi nào cầm tiền?" Phương Hà cũng trợn mắt, mắng: "Cho hãn cha gọi điện thoại, làm hãn đưa tiền tới chuộc người."

"Lữ Trung Dương? Hãn bây giờ còn có tiền? Hừ, một xấp đầy tiền toàn bộ

đặt ở thị trường chứng khoán, hẳn có thể xuất ra tiền tới mới là lạ." Mã Khôn bất mãn nói: "Ta xem giết thẳng thắn."

Phương Hà cũng thoáng trầm mặc xuống, Lữ Hạc sợ thiếu chút nữa tiêu trong quần, bặt tâm nói: "Không nên, ta, các người muốn cái gì ta đều cho các người!"

Phương Hà cùng Mã Khôn nhìn lẫn nhau một cái, mỉm cười, Phương Hà làm bộ chìm suy tư một chút, thản nhiên nói: "Nếu là như vậy, ta xem Lữ Đại Thiếu gia không bằng đem Lữ thị châu báu công ty cổ phần nhường lại ah, 15%, chúng ta coi như ăn thua thiệt, nhanh lên thao tác có thể còn có thể là Lữ thiếu gia kiếm chút, làm sao?"

Lữ Hạc cũng trầm mặc xuống, Mã Khôn trợn mắt, mắng: "Con mẹ nó người cho là chúng ta muốn? Mấy ngày nữa ngay cả một ức cũng không giá trị, Lữ Hạc, đừng cho mặt không biết xấu hổ, không thì ta tối hôm nay cho người đi thấy Diêm vương gia!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 238: Sắp Nhảy Tường

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 238: Sắp nhảy tường

Sáng sớm hôm sau.

Trăng đêm chưa ngủ Vương sở trường mang theo mấy tên thủ hạ lén lén lút lút đi tới Tần Phong nhà tù chỗ, chỉ là mới vừa tới gần dừng nghe đến bên trong một trận tiếng thở dốc dồn dập, một đám người nhộn nhịp sừng sốt, thận trọng tiến lên trước đi, thấy bên trong cửa sắt, Tần Phong đứng chống ngược trên mặt đất, thẳng tắp tựa như 1 khóa dễ dàng, toàn thân trọng lực toàn bộ tập trung ở trên tay phải, âm búp măng cánh tay phải nếu so với bị chuyên nghiệp huấn luyện còn lớn hơn tráng lên vài phần, cùng vóc người của hắn không hợp nhau.

Rậm rạp chẳng chịt mồ hôi bên phải cánh tay lỗ chân lông nội chảy ra, mà Tần Phong cũng hơi hơi hí mắt, biến sắc bất biến. Tại một ... khác cạnh, trên người có chút bầm tím Diệp Hạo đang ở làm chống đẩy - hít đất, tại dưới người của hắn đã là một bãi mồ hôi, trên mặt cũng là đỏ lên, nhưng khi nhìn Tần Phong vẫn là dễ dàng tự nhiên, trong mắt lóe lên một tia không cam lòng.

Cũng không biết bao lâu, làm Diệp Hạo cảm giác toàn thân vô lực sau, không cam lòng nằm úp sấp dưới đất từng gối từng gối thở hỗn hển, mà lúc này Tần Phong cũng cánh tay phải một khuất, thân thể hướng về phía trước bắn ra, buông lỏng đối thành tay trái chống đỡ địa, kia tay trái cũng là lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ cấp tốc lớn mạnh, mà cánh tay phải còn lại là dựa vào ở sau lưng, khôi phục thái độ bình thường.

Đây là Tần Phong thường quy huấn luyện, là bảo chứng thân thể sẽ không bởi vì an nhàn sinh hoạt mà rỉ sắt căn bản, tuy rằng cuộc sống bây giờ so với thường nhân cũng không an nhàn, thế nhưng cùng trước đây mỗi thời mỗi khắc đều ở đây tử vong giãy dụa trong so sánh với, cuộc sống bây giờ xưng là an nhàn không đủ vi quá.

Diệp Hạo giãy dụa đứng lên ngồi ở một bên, thở hỗn hển nhìn Tần Phong huấn luyện, trong lòng hiện lên một nụ cười khổ, nhưng là đang suy nghĩ muốn bản thân tối hôm qua lên ở trong tay hắc hầu như không có phản kháng thực lực, hoàn toàn ở vào bị động phòng ngự trạng thái, hắc sáng sớm hôm nay huấn luyện thoát nhìn cũng bình thường bất quá. Người kia căn bản liền không phải nhân loại, Diệp Hạo tâm lý bất đắc dĩ đánh giá một câu.

Trách không được có thể Đường Xuyên kiêng kỵ đến nhắc tới Tần Phong tên này đều phải run rẩy lên 3 run rẩy.

Chờ thể lực thoáng khôi phục, Diệp Hạo căn răng lại lại bắt đầu ngưỡng nằm lên ngồi, mà lúc này Tần Phong cũng hai tay chấm đất, thân thể bắt đầu Hưởng một bên nghiêng, giữ vững 1 cái phá vỡ định luật vật lý quỹ dị tư thế, càng không hề run. Điều này làm cho Diệp Hạo nhìn càng ngày càng kinh hãi, hắc nhìn ra được lúc này Tần Phong toàn thân trọng lực cũng không tại nơi song trên cánh tay, mà là tập trung ở phần eo một điểm, cơ hồ là toàn thân cơ thể đều ở đây nhỏ nhẹ nhúc nhích, từng điểm từng điểm hoàn thành hưởng về càng mạnh một bước biến chất.

Vương sở trưởng đoàn người còn lại là tại cửa kiên nhẫn chờ, bọn họ cũng không biết cắt đứt Tần Phong huấn luyện kết quả có bao nhiêu hung ác, nhưng tuyệt đối biết không có thể so với Lữ Ngôn cùng Lưu Phong tốt hơn chỗ nào.

Thẳng đến tại Tần Phong mi tâm của chảy ra một giọt mồ hôi tích lạc dưới đất, Tần Phong mới là hai tay cố sức, cả người hướng về phía trước bắn ra, thân thể trên không trung thay đổi tư thế, vững vàng rơi xuống đất, trong miệng phun ra một ngụm trọc khí, lúc này gió lạnh từ trước cửa sổ thổi tới, sau khi hít

sâu một hơi biết vậy nên biết tinh thần khí thoải mái, nhìn thoáng qua cửa Vương sở trưởng mấy người, thoáng nhíu nhíu mày: "Chuyện gì?"

Wang sở trưởng phục hồi tinh thần lại, bận tâm làm thủ hạ mở cửa, nói: "Có người muốn mời ngài nhận cú điện thoại."

Tần Phong khẽ gật đầu, khoát tay áo ý bảo dẫn đường, Vương sở trưởng không dám chậm trễ, bận tâm mang theo Tần Phong một đường đi tới bên trong phòng làm việc của hắn, lúc này tại phòng làm việc trên bàn làm việc bày một bộ điện thoại, Tần Phong chết không chút khách khí đặt mông ngồi xuống ghế, thuận lợi đưa qua một trương giấy cùng bút, tiếp nhận điện thoại hỏi: "Chuyện gì?"

"Đùa thật vui vẻ?" Lưu sẹo nghe hắn giọng buông lỏng, nhin không được trêu nói.

Tần Phong buồn cười nói: "Có khỏe không, thuận tiện nói chuyện một nhiệm vụ buôn bán."

"Vậy là tốt rồi, bất quá nháo cũng gây không sai biệt lắm, ta nâng người người bảo vệ muốn đi Đông Thiên Thị." Lưu sẹo có chút ngưng trọng nói: "Bất quá chúng ta tựa hồ đụng phải gọi phiền phức."

Tần Phong lông mi giương lên, tay phải cầm bút trên giấy viết viết vẽ một chút, nói: "Ta chỉ phụ trách an toàn của hắn, về phần những thứ khác phiền phức theo ta không có quan hệ gì ah?"

"Tựa hồ có điểm." Lưu sẹo cười khan hai tiếng, nói: "Trước đó không lâu 1 cái thế lực thần bí bỗng nhiên tham gia đối với nàng điều tra, ta theo dõi chúng nó, lại không nghĩ rằng hao tổn mấy tên thủ hạ, căn cứ lấy được không nhiều lắm đích tình báo, chúng nó tựa hồ đến từ đảo quốc cùng bắc Mỹ."

"Tiếp tục." Tần Phong có vẻ không yên lòng, cẩn thận suy nghĩ một chút, lại trên giấy bắt đầu viết lung tung.

Lưu sẹo ngừng thanh nói: "Ta biết người không ở hồ cái này, hơn nữa lần này ta ủy thác người xuất thủ cũng là chấm dứt đối trung lập thái độ, không có bất kỳ lập trường, chính vì vậy, rất lâu ta chỉ có thể trở mắt nhìn, người minh bạch ý của ta."

"Ta sẽ bảo đảm an toàn của hãn, những thứ khác ta không muốn đa sự." Tần Phong không vui nói.

"Ta minh bạch."

Lưu sẹo cười ha ha một tiếng.

Đến lúc đó chờ những người đó tìm được người phiền phức, người không muốn đa sự cũng không được.

"Được rồi, ta đã an bài người đi ra, Đừng không có việc gì Tại Khán Thủ Sở lãng phí thanh xuân." Lưu sẹo cười nói: "Về phần Lưu Ý, hãn nếu là muốn đang tìm người phiền phức, ta sẽ bảo đảm sau lưng của hãn kia mấy người lão già kia lão lão thật thật câm miệng."

Tần Phong hừ một tiếng, cúp điện thoại.

Giúp người bảo hộ một người còn muốn tiện thể đến có thể có thể giải quyết một cái phiền phức, người nếu không phải muốn ra tay giải quyết bạn thân phiền toái nhỏ cũng không được. Tần Phong đem vừa mới viết lung tung giấy điệp lên, nhìn thoáng qua Vương sở trưởng, nói: "Ta có thể ly khai ah?"

"Có thể, có thể, mặt trên đã phân phó."

Vương sở trưởng bận tâm đáp.

Mà lúc này, Lưu Ý cùng Trần Trường Phong cũng xông vào, Vương sở trưởng tâm lý lộn bộp một chút, nhưng vẫn là lão lão thật thật không nói lời nào đứng ở một bên, trái lại Tần Phong không coi mình là người ngoài, lười biếng đuổi người, cười nói: "Lưu tiên sinh cái này sáng sớm tới là nhận ta đi ra ngoài

cho ta đón gió tẩy trần sao? Hắc hắc, chuyện này ta xem còn là Đùng phiến phức Lưu tiên sinh, Lưu tiên sinh hai đứa con trai đều tao ngộ đại nạn, phỏng chừng một đêm không nghỉ ngơi tốt ah?"

"Hừ." Lưu Ý sắc mặt tái xanh, lạnh lùng nói: "Tần Phong người chớ đắc ý, sớm muộn có một ngày ta sẽ để người ở đây vào."

"Ta đây sau này tại quan tâm chuyện này ah." Tần Phong sờ soạng một điều hương yên đốt, thôn vân thổ vụ nói: "Bất quá ta xem Lưu tiên sinh không chỉ có muốn quan tâm Lưu Hoa chuyện tình, xem ra Lưu Phong người cũng phải dùng điểm tâm, tối hôm qua lên ta nghe được Lưu Phong cùng Lữ Ngôn nhà tù cũng không giống như tính thái bình."

Vương sở trưởng nghe tâm lý kinh hoàng, cái này Tần Phong tại sao là na hồ bất khai đề na hồ, người nói người đi nhanh lên việc này không đề cập tới là được, không phải là phải cho Lưu Ý trên đầu gọi cây đuốc làm cái gì? Cảm tình khó chịu không phải là người tràn đầy, quả nhiên, khi hẩn nhìn sang thời điểm, Lưu Ý đang âm thầm nhìn mình chăm chăm, một bên Trần Trường Phong lắc đầu, nói: "Vương sở trưởng, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Vương sở trưởng sững sốt, tròn mắt vòng vo đi vòng: "Là như vậy, tối hôm qua lên Lưu Phong cùng Lữ Ngôn cùng trong phòng giam phạm nhân thành lập xung đột, song phương không hợp kết náo loạn lên, Trần cục trưởng ngài minh bạch trại tạm giam một số người thực sự khó có thể quản giáo, bất quá may là chúng ta đúng lúc chạy tới, không có tạo thành cái gì trọng đại tổn thương."

"Cái gì gọi là không có trọng đại tổn thương?"

Lưu Ý sắc mặt cực kỳ khó coi, 1 cái nho nhỏ trại tạm giam sở trưởng ở trước mặt mình cũng dám âm xem dương làm trái, thực tại có chút càn rỡ.

Vương sở trưởng bị nhìn có chút chột dạ, cắn cắn đầu lưỡi để cho mình trấn định lại, Lưu Ý còn lại là chăm chú nhìn chăm chăm hẩn từng chữ một: "Ta hỏi người, cái gì gọi là không có trọng đại tổn thương?"

"Chính là không có nguy hiểm tánh mạng." Tần Phong buồn cười nói: "Lưu tiên sinh tính khí thật là lớn, người ta cứu con trai người người cũng không nói tiếng cảm ơn, phản kết quả là hung hăng, ta xem Lưu tiên sinh làm người quá không hậu đạo ah?"

Lưu Ý bị ghen thiếu chút nữa ra bệnh tim, con trai mình ở nhà tù phạm nhân tư liệu hẳn quá rõ, mỗi một người đều là không tạo nổi sóng gió gì tới, giản đơn mà nói chính là các loại yếu đuối, bọn họ dám đánh bản thân cái kia Tiệt quyền đạo cũng hơi có con trai của Tiểu thành? Đây cơ hồ chính là không có khả năng, đang nhìn Tần Phong nhìn có chút hả hê, hẳn cảm giác phổi đều phải tức nổ.

"Con ta ở đâu?" Lưu Ý hít sâu một hơi, đè xuống tức giận trong lòng.

Vương sở trưởng nhíu nhíu mày, bất quá một bên Trần Trường Phong lại trực tiếp trả lời: "Hiện tại Lưu Phong đang ở thẩm tra giai đoạn, cự tuyệt cùng trừ luật sư người bên ngoài gặp mặt, bất quá Lưu tiên sinh còn là yên tâm, chúng ta tin tưởng quý công tử sẽ không xuất hiện cái gì hết ý."

"Rất khó a."

Tần Phong cũng cười híp mắt tại cuối cùng nói một câu.

Điều này làm cho Trần Trường Phong tức giận âm thầm trừng mắt liếc mắt, đang nhìn xem Lưu Ý, từng tuổi này đoán chừng cũng mau bị Tần Phong khí thành lão niên si ngốc.

"Người nói, ta nghĩ thấy con ta lại không thấy được phải không?" Lưu Ý chuyển qua Thần tới, tức giận hỏi.

"Hiện nay không thể." Trần Trường Phong lắc đầu, nói: "Bởi vì Herault Wells tiên sinh, chuyện này đã khiến cho quốc tế chú ý, vì có thể bảo đảm án kiện công bình điều tra, cho nên đem nghiêm ngặt khống chế cùng ngại phạm gặp mặt chọn người, Lưu tiên sinh thân phận có chút đặc thù, cho nên ta xem Lưu tiên sinh còn là không để cho ta khổ sở tốt, bằng không nháo không tốt cái này là

đúng ai đều không có lợi."

Nhìn Trần Trường Phong bình tĩnh sắc mặt, Lưu Ý tức giận muốn phiến hẳn 2 bàn tay, cái gì gọi là nghiêm ngặt khống chế? Tại Hoa Hạ người cho ta nói nghiêm ngặt khống chế? Chỉ cần người không nói, ai biết ta đã tới? Thế nhưng Trần Trường Phong là quyết định chủ ý, người nếu không theo quy củ tới, ta đây liền tuân thủ một cách nghiêm chỉnh quy củ chụp chết người.

"Con ta hiện tại sống hay chết ta cũng không thể biết không?" Lưu Ý hơi tỉnh táo lại, lạnh giọng hỏi.

"Ta có thể bảo chứng quý công tử hiện tại rất an toàn." Vương sở trưởng ngẩng đầu ưỡn ngực nói. Tối hôm qua lên đưa vào bệnh viện, chính là là rất gầy mấy cái xương, không đến mức nháo tai nạn chết người tới.

Tần Phong gõ bàn một cái nói, hấp dẫn Lưu Ý nhìn qua, cười híp mắt nói: "Lưu tiên sinh ái tử sốt ruột a, bất quá ta cũng là tìm cho mình 1 cái công đạo, nếu Lưu tiên sinh cũng không tính cho ta công đạo mà đảm bảo con của người, ta tự nhiên muốn phần khởi phản kháng." Lại nói, Tần Phong đó là đứng dậy đi ra ngoài, lưu lại Lưu Ý tức giận cầm lấy một bên trên bàn siêu nện xuống đất.

"Lão già kia, Đừng mẹ nó kiêu ngạo, ta xem người có thể chống đỡ bao lâu." Tần Phong âm lãnh thanh âm truyền tới, Lưu Ý tức giận càng sắc mặt đỏ lên, trở mắt nhìn Tần Phong ly khai.

Trần Trường Phong nhún vai, nói: "Lưu tiên sinh, mời trở về đi."

"Tốt, tốt." Lưu Ý tức giận sâu ít mấy hơi, hung hăng trợn mắt nhìn vài lần Vương sở trưởng, âm lãnh nói: "Lưu mỗi người tạm thời nhớ kỹ, hừ!"

Lưu Ý phát tay áo rời đi, kia Vương sở trưởng cũng sâu đậm thở phào nhẹ nhõm, xoa xoa cái trán nhô ra đổ mồ hôi, đi tới Trần Trường Phong trước mặt, thấp giọng hỏi: "Trần cục, cái này Lưu Ý sẽ không cầu nóng nảy nhảy tường ah?"

"Nhảy tường tốt, nhảy tường, hấn cũng đừng nghĩ đã trở về." Trần Trường Phong nhìn Lưu Ý rời đi bóng lưng, cười thần bí.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 239: Q Thị Vượt Ngục Đại Pháp

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 239: Q thị vượt ngục đại pháp

Tần Phong cũng không thích chơi đùa địch nhân, thích nhất còn là trực tiếp để cho bọn họ gameover, bất quá bây giờ ngấm lại, chinh lại Lưu Ý, nhìn hăn kia nét mặt già nua không chỗ đặt tư vị quả nhiên là sáng khoái, ác tâm cũng có thể đem hăn ác tâm mắc lỗi tới.

Nhất là ra trại tạm giam sau thấy Lưu Ý bị một đám ký giả vây quanh, giận mà không dám nói gì đáng dấp làm Tần Phong âm thầm trộm không ngừng.

Kia Lưu Ý làm như chú ý tới, hăng giọng sắc mặt trặc qua đây, lại thấy Tần Phong tiện đường lên một chiếc Kiều Trì (George) Bahrton việt dã xa, buồn bực hăn căn răng trực tiếp về tới trên xe mình, lái xe là lưu triết, bên trong xe còn có một người, đúng là hăn lão quản gia.

Lão quản gia xem Lưu Ý sắc mặt cũng không tốt xem, đang suy nghĩ đến Tần Phong liền nụ cười từ trại tạm giam đi tới, trong lòng biết Lưu Ý ở bên trong ăn thiệt thòi, trước là để phân phó lưu triết lái xe bỏ qua rồi ký giả, đợi xem Lưu Ý sắc mặt thoáng trầm ổn sau khi xuống tới, nói: "Lão gia. Chuyện này là ta không an bài xong."

"Không là của người sai." Lưu Ý khoát tay áo, trong mắt hiện lên lướt một cái hàn quang, nói: "Chỉ là không nghĩ tới Tần Phong vẫn còn có giúp đỡ, làm ta không có phòng ngự ăn cái thiệt thòi."

"Có giúp đỡ liền khó làm." Lão quản gia khẽ cau mày nói: "Có thể mấy vị lão gia tử chẳng quan tâm, sợ rằng Tần Phong cái này người trợ giúp lai lịch không nhỏ, lão gia, chúng ta cần bàn bạc kỹ hơn."

"Hừ, bàn bạc kỹ hơn, bây giờ còn có thời gian bàn bạc kỹ hơn sao?" Lưu Ý âm trầm nói: "Lưu Phong ở bên trong tao tội, hăn từ nhỏ không bị khổ, nếu như tại có người động thủ với hăn, sợ rằng thật sẽ nhịn không được trước ở bên trong chiêu, lời của ta đã thả ra, đến lúc đó ta Lưu Ý sớm muộn sẽ trở thành người khác trò cười!"

Lão quản gia khẽ cười khổ, tâm lý có chút oán thăm người lúc đó nếu như nghe Lôi Thiên Hào kiến nghị, trực tiếp cho Tần Phong tiền đồng thời yêu cầu nói cùng, mà không phải cho Tần Phong nháo sắc mặt đùa giỡn ngang, sợ rằng sự tình cũng sẽ không rơi xuống kết cục này, đương nhiên những lời này hăn cũng không có thể nói, trầm ngâm một phen, nói: "Thế nhưng Tần Phong thế nhưng đánh chúng ta một lần trở tay không kịp, lão gia, Tần Phong mục đích thực sự như là vì tiền, chỉ cần chúng ta cho hăn tiền, quá nhiều tiền, chuyện này hoàn toàn có thể không giải quyết được gì."

Muốn nói lão quản gia lời này thật là không tệ, chỉ cần cho nhiều đủ tiền, Tần Phong có lẽ sẽ lười tính toán nhà các người danh dự chuyện tình, thế nhưng Lưu Ý cũng nuốt không trôi khẩu khí này, sống đến từng tuổi này bị 1 cái vô danh tiểu bối âm đến tiên tiến mức này, hăn nơi nào đồng ý từ bỏ ý đồ? Lập tức nhấn mạnh, trầm giọng nói: "Không có khả năng, làm như vậy rõ ràng là ta Lưu Ý cúi đầu trước hăn, chuyện này tuyệt đối không có khả năng!"

Lão quản gia ngẩn ra, xem Lưu Ý biểu tình cùng giọng nói, biết hăn đã là quyết định chủ ý.

Lấy Lưu Ý tính tình, tự nhiên là khó có thể kéo trở về.

Thở dài, hăn dời đi trọng tâm câu chuyện: "Chúng ta âm thầm điều tra Miêu Phượng Nghi, không có chỗ nào khả nghi, thậm chí Miêu Kim Thủy sau khi mất

tích cũng không có liên lạc qua nàng, thế nhưng đêm qua thần bí nhân kia phát tới chào hỏi thật là Miêu Phượng Nghi tư nhân tài khoản, lão gia, có lẽ là có người muốn đem việc này hãm hại cho Miêu Kim Thủy."

"Miêu Kim Thủy xác định đi Đông Nam Á?" Lưu Ý trực tiếp hỏi.

Lão quản gia gật đầu: "Chúng ta điều tra nhiều lần, tất cả chứng cứ đều chỉ Hướng Miêu Kim Thủy đi Đông Nam Á, thế nhưng không ai có thể xác thực bảo chứng."

"Vậy hẳn vì sao không hiện ra?" Lưu Ý hỏi.

Lão quản gia lắc đầu, suy đoán nói: "Duy nhất có khả năng giải thích chính là Miêu Kim Thủy bị giết, bị giết cực kỳ bí ẩn, đêm qua Hạt Tử cùng Đoàn Mộc Kinh cũng không biết tung tích, mà duy nhất cùng bọn chúng có tiếp xúc chỉ Tần Phong."

"Cho nên Lưu Hoa mất tích sự tình, Tần Phong nhiều ít là có liên lạc phải không?"

"Dựa theo suy đoán đến xem, chính xác."

"Tốt một mình người Tần Phong!" Lưu Ý tức giận một hàng ghế ngồi, thờ phì phò nói: "Quả thực chính là khinh người quá đáng!"

Hắn nhưng chưa từng nghĩ muốn mình và Tần Phong lần đầu tiên lúc gặp mặt tuyên bố muốn đem Tần Phong nửa đời sau đầu vào ngục giam theo như lời nói có đúng hay không khinh người quá đáng, dù sao nếu như không phải là Lưu Phong trêu chọc Tần Phong, Tần Phong cũng lười theo chân bọn họ kết thù kết oán. Lưu Ý là sẽ không nghĩ tới điều này, hẳn chỉ biết là Tần Phong làm hại bản thân nhị nhi tử ở trong ngục hồi ngược, bản thân con lớn nhất lúc này sinh tử chưa biết, hẳn Tần Phong tại Lưu Ý trong mắt chính là chết tiệt, phải đáng chết!

Xem Lưu Ý suy nghĩ sâu xa, lưu triết cùng lão quản gia cũng không dám mở

miệng nói chuyện rất sợ quấy rầy hẳn.

"Xem ra, cái này Tần Phong thực sự không hẳn là tồn trên thế giới này." Lưu Ý trong mắt lóe lên một tia sát ý.

Bất quá không đợi hẳn suy tư bao lâu, một chiếc điện thoại phá vỡ bên trong xe nghiêm túc không khí, Lưu Ý cau mày lấy điện thoại cầm tay ra, lại phát hiện là 1 cái không biết dãy số đánh tới, nghi ngờ nhận nghe điện thoại, hẳn đầu tiên nghe được 1 cái quen thuộc không thể tại quen thuộc tiếng kêu thảm thiết: "Ba, cứu ta a, ba, mau mau cứu ta!"

"Lưu Hoa?"

Lưu Ý vô cùng khiếp sợ, bần tâm rầm trời: "Người ở địa phương nào?"

"Ta cũng không biết đây là đang nơi nào." Lưu Hoa thanh âm cực kỳ chặt vật, mang theo thống khổ: "Bọn họ chém đứt tay của ta cùng cái lỗ tai, ba, người mau mau cứu ta a!"

"Hồn đàn!"

Một tay bị chém đứt Lưu Ý đã buồn bực vạn phần, lúc này xác nhận cái lỗ tai cũng bị chém đứt một chi, Lưu Ý đã tức thân thể thờ gập gáp, hung hăng nắm bắt điện thoại di động, mà lúc này nơi tay máy nội âm lãnh thanh âm lần thứ hai truyền đến: "Hắc hắc, Lưu tiên sinh, ta đưa cho người phúc lợi làm sao?"

"Người có phải muốn thế nào!" Lưu Ý cắn răng nghiêng lợi hỏi.

"Tiền, ta chỉ đòi tiền." Âm lãnh thanh âm cười nói: "Người liên lão lão thật thật thu tiền, ta biết thủ hạ của người đang điều tra ta, bất quá ta khuyên người uổng phí thời gian, Đông Nam Á các loại thế lực bàn hoành giao thoa không có 1 nghìn cũng có 800, ta sợ chờ người tra được con trai người toàn thân cao thấp thực sự không dư thừa thứ gì!"

Chờ sau khi nói xong, Lưu Ý bỗng nhiên nghe được tay kia máy nội lại

truyền tới một trận quyền đấm cước đá thanh âm, Lưu Hoa kêu thảm thiết không dứt thanh âm làm Lưu Ý trong lòng một trận co quắp cùng tức giận.

"Hiện tại ta tâm tình không tốt, cho nên thu tiền ah, nói cách khác người chuẩn bị tiếp thu một chút mau chuyển."

"Ta thu tiền!"

Lưu Ý thật chắc híp mắt, trầm giọng nói.

"VẬY là tốt rồi, hôm nay liền cho tới nơi này, ngày mai có thể tâm tình tốt người có 24 cái tiếng đồng hồ, nếu như ta tâm tình không tốt tùy thời gọi điện thoại cho người thu tiền, nửa đêm 3 gọi cũng có thể."

Ba.

Điện thoại cúp, Lưu Ý buồn bực đưa điện thoại di động ném ra ngoài, đập vào trước mặt thủy tinh lên, lưu triết lại càng hoảng sợ tiếp tục lái xe, Lưu Ý nắm bắt song quyền âm trầm nói: "Khinh người quá đáng! Khinh người quá đáng!"

Mà lúc này, tại một chiếc cấp tốc di chuyển Kiêu Trì (George) Bahrton việt dã xa lên, Tần Phong nghe được Lang Vương đưa tin sau, cũng cười ha ha, ôm lái xe Tô Yên liền hôn một cái, gậy Tô Yên 1 cái đỏ thắm mặt, bận tâm ổn định tâm thần lái xe.

"Lưu Ý cái kia lão gia hỏa sắp tức ra bệnh tim ah? Chờ chút lần tại gọi điện thoại chuyên môn làm Lang Vương chọn lỗi thời thời gian." Tần Phong cười nói: "Hắc hắc, phỏng chừng không dùng được vài ngày Lưu Ý sẽ tức ra một thân tật xấu, hừ, cái kia lão già kia, chờ hẳn tiến bệnh viện ta không phải là phải cho hẳn đưa lên nửa cân cây táo đi."

Tô Yên nhìn Đấu Khí đường như Tần Phong, cười lắc đầu.

"Ta nghe nói Bao Thiên Tuế bọn họ. . ." Tô Yên giọng nói có chút tối tăm,

nhìn thoáng qua Tần Phong, lo lắng hỏi: "Không có gì đại sự ah?"

"Có khỏe không." Tần Phong mỉm cười, nói: "Có người ra tay giúp bạn."

"Ai?"

"Không biết." Tần Phong lắc đầu, nói: "Kia chỉ ở hiện trường để lại đám cây hoa hồ điệp, hơn nữa người này xuất thủ lưu loát, kia 4 cái Bao Thiên Tuế chính là thủ hạ hầu như không có cơ hội phản ứng cũng đã một đao phong cổ họng bị mất mạng, bốn người kia tuy rằng thân thủ bất nhập lưu, thế nhưng nói dám cảnh sát đuổi bắt tự tránh thoát nhiều năm như vậy, kinh nghiệm hẳn là lão đạo, nhưng không có cảnh giác cơ hội thoát đi, nói rõ giúp một tay người thực lực cao siêu, ít nhất không hề người dưới."

Tô Yên gật đầu, nói: "Có thể một đao phong hầu, chỉ sợ cũng là sát thủ thích khách nhất lưu, chỉ là chưa bao giờ nghe nói qua cái nào sát thủ thích khách thậm chí là dong binh này đây cây hoa hồ điệp là tượng trưng, chẳng lẽ là Hoa Hạ thế giới dưới đất sát thủ?"

"Có lẽ vậy." Tần Phong cười nói: "Không cần phải xen vào nó, sau này đừng tới kia đem phần ân tình này còn chính là, được rồi, Lữ Trung Dương hôm nay cái như thế nào?"

"Còn đang làm như người nào chết giãy dựa." Tô Yên khinh thường nói: "Trong tay hắn tiền mặt đã căng thẳng, Lữ thị hiện giai đoạn đích tình huống hẳn một phen tiền cũng mượn không đến, chỉ là tại cường chống, ta nghe nói hắn muốn chuẩn bị đem trước đó không lâu thu mua một nhóm bảo thạch bán để duy trì Lữ thị cổ phiếu ổn định, nếu như xuất hiện một hồi ngoài ý muốn, hắc hắc."

"Chuyện này người không cần tự mình động thủ, Nam Hoa Bang bọn họ gần nhất cũng bị canh chừng chặt." Tần Phong ánh mắt híp một cái, nói: "Ta rút có mấy người người tốt chọn. Tối hôm nay hắc hắc là muốn đi ra, đến lúc đó ta sẽ liên hệ hắn."

Mà Tại Khán Thủ Sở nội.

Đêm qua bảo thủ đả kích Diệp Hạo tại bổ sung bữa sáng sau, bắt đầu rồi mới rèn đúc, tuy rằng hãn bị phán xử tử hình có khả năng đã đạt đến 99%, hoàn toàn không có ở cần phải tiêu hao tinh lực, chỉ là Diệp Hạo nhiều ít có chút không cam lòng, ngấm lại bản thân ngang dọc Đông Nam thế giới dưới đất gần như là không địch thủ, kết quả là trong tay Tần Phong thậm chí không quá ba chiêu, lòng tự ái của hãn cũng bị đả kích lớn.

Một mực chờ đến trưa, Diệp Hạo mồ hôi đầy người thở hổn hển từ trong phòng giam đi tới, người ngoài không ai dám hỏi nhiều, một mực trầm mặc đến rồi nhà hàng, bưng mình bữa trưa ngồi ở khắp ngõ gác trong, hãn không để ý cật hương từng ngón từng ngón hướng trong bụng nuốt xuống.

Nhắc tới gia hỏa lực uy hiếp cũng đủ cường, ngồi ở trong góc sừng sờ là không ai dám tới gần ba thước bên trong, coi như là mấy người cảnh sát trông chừng cũng đều là tận lực rời xa, trừ phi cần phải rất bất tiếp xúc, rất sợ người này luẩn quẩn trong lòng không phải là phải trước khi chết kéo mấy người đệm lưng.

Từng muống từng muống phá đến trong cái mâm cơm tẻ hướng trong miệng đưa, Diệp Hạo ăn chính ngọt, chợt thấy cơm tẻ phía dưới điệp đến một trương giấy, hãn nhíu nhíu mày, theo bản năng nhìn chung quanh, bảo đảm không ai chú ý tới mình sau khi, lấy tốc độ cực nhanh đem giấy thiếp thân cất kỹ, tại ăn cơm, tiết lộ sau khi, Diệp Hạo trực tiếp bị mang về mình nhà tù.

Nâng Tần Phong phúc, trong phòng giam chỉ hãn một người, Diệp Hạo nằm lỳ ở trên giường, đưa lưng về phía sau cửa sắt cẩn thận lấy ra thiếp ở trên người tờ giấy kia, đợi mở ra sau khi, một bộ tinh vi bản đồ cùng rậm rạp chằng chịt ghi chú hiện ra ở trong mắt của hãn, mà ở trang bìa đỉnh, một chuyển rõ ràng chữ nhỏ làm ánh mắt hãn không khỏi chăm chú híp.

"q thị vượt ngục, đáng tin cậy."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 240: Không Cách Nào Chống Cự

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 240: Không cách nào chống cự

Lữ Trung Dương gần nhất tuyệt đối không sống tốt được, hai đứa con trai 1 cái thất tung, 1 cái bỏ tù, đến bây giờ vị trí Lữ Hạc còn là chút nào không tin tức, thêm chi trên thị trường chứng khoán truyền tới liên tiếp tin dữ, Lữ Trung Dương sắc mặt càng ngày càng khó coi, gần 1 2 ngày cả người như là lão rồi hơn 20 tuổi, hoàn toàn đã không có trước khi đại làm đấu giá hội thời điểm hăng hái.

Ngồi tại phòng làm việc nội, Lữ Trung Dương nhìn chăm chăm máy tính nhìn lại xem, bỗng nhiên bạo khởi đem trên bàn vật trang trí văng ra ngoài, lạch cạch một tiếng ngã nát bấy.

"Hỗn đản! Vương bát đản! Một đám súc sinh!"

Ngẫm lại trước đó không lâu một đám nịnh bợ mình lúc này từng cái một khúm núm, coi như là có nói lên vài câu cũng là tránh nặng tìm nhẹ, Lữ Trung Dương tâm lý chính là một trận khó chịu, lúc này bên ngoài truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, Lữ Trung Dương tức giận quát: "Tiến đến!"

Trợ lý đi sau khi đi vào thấy bên trong phòng làm việc đông hỗn độn, trong lòng cũng là một mảnh bi thương, dù sao Lữ thị một khi suy sụp mình cũng phải đối mặt không nghề nghiệp tình cảnh, thế nhưng ngẫm lại còn có cơ hội, hẳn đó là thoáng điều chỉnh tâm tính, nói: "Đại thiếu gia đã trở về."

"Làm hẳn tiến đến!"

Lữ Trung Dương sắc mặt trầm xuống, gầm nhẹ nói.

Trợ lý khẽ gật đầu đó là lui ra ngoài, không một lát sau sắc mặt có chút tái nhợt Lữ Hạc cực kì không muốn đi đến, thấy Lữ Trung Dương hắng giọng sắc mặt càng gần như giết người vậy ánh mắt, đó là tâm lý run lên, cúi đầu nói: "Ba."

"Người còn biết trở về!" Lữ Trung Dương tức giận chỉ vào Lữ Hạc mũi mắng: "Công ty tao ngộ chuyện lớn như vậy người chỉ biết ở bên ngoài sống phóng túng!"

"Ba, ta sai rồi." Lữ Hạc bậ tâm sợ hãi nhận sai.

Lữ Trung Dương thở phì phò khiến trách vài câu ngồi ở một bên, ước chừng có có một hồi Lữ Hạc mới là dám ngẩng đầu nhìn thoáng qua Lữ Trung Dương, thấy sắc mặt hẳn thoáng khôi phục một ít, mới là nhỏ giọng hỏi: "Ba, công ty chúng ta có phải làm sao vậy?"

"Hừ, có cái phía sau màn độc thủ muốn nuốt trọn Lữ thị." Nhắc tới việc này, Lữ Trung Dương liền một trận phiền muộn, công ty tài chính càng ngày càng căng thẳng, nhưng đến bây giờ mới thôi hẳn đều tìm không được phía sau cái tay kia rốt cuộc là ai, xem Lữ Hạc kia không tiền đồ hình dạng, không vui nói: "Người gần nhất theo ta yên tĩnh gọi, ở nhà ngây ngốc kia cũng đừng đi! Bây giờ là khẩn yếu quan đầu, đối thủ nếu như dùng cái gì ám chiêu, chúng ta Lữ thị thì xong rồi."

Lữ Hạc nghe trong lòng là run lên một cái, nhìn Lữ Trung Dương vẻ mặt kiên trì cùng nghiêm túc đáng dấp, sững sờ là không dám nói bản thân đem trong tay công ty cổ phần đã dời đi cho Lưu Linh, hơn nữa gần nhất công ty nguy cơ trùng trùng, sự tình nhiều lắm, Lữ Trung Dương cũng căn bản không có nhận được cổ đông thay đổi thông tri, coi như là nhận được, phỏng chừng hẳn cũng không có thời gian nhìn loại này báo cáo.

"Ba, Nhị đệ chuyện tình?" Lữ Hạc không dám trong vấn đề này quá dây dưa, bận tâm dời đi trọng tâm câu chuyện.

Lữ Trung Dương bất đắc dĩ thở dài, cau mày buồn bực nói: "Tần Phong cái này thẳng nhóc là đuổi sát không thả, Lữ Ngôn tình cảnh hiện tại không tốt a, ta nghe nói Lưu Ý cùng Tần Phong nháo băng, chuyện này ai thua ai thắng còn chưa nhất định."

"Vậy chúng ta bây giờ nên làm như thế nào?" Lữ Hạc bận tâm hỏi.

Lữ Trung Dương hài lòng gật đầu, tên hỗn đản này chung quy coi như là biểu hiện có chút lương tâm, nói: "Chúng ta hiện nay mới thôi chỉ tìm kiếm Đoan Mộc Kinh giúp đỡ, chỉ là Đoan Mộc Kinh người này lòng muông dạ thú, thế nhưng hẳn có cái gốc đệ đệ, chỉ cần chúng ta. . ." Lời còn chưa dứt, phòng làm việc cửa phòng bỗng nhiên bị đẩy ra, Lữ Trung Dương trên mặt nháy ra một mảnh tức giận, nhìn cửa đi tới 1 cái nữ nhân xa lạ, rầm trời: "Người là ai!"

"Nhanh, tại sao phải động lớn như vậy tức?" Nữ nhân rất quyến rũ, ánh mắt lưu chuyển giữa như một uông xuân thủy, nhìn Lữ Hạc tâm lý chíp bông, chỉ là tại Lữ Trung Dương phòng làm việc trong hẳn không dám làm càn, chỉ là cầm ánh mắt cẩn thận liếc nữ nhân vóc người bốc lửa.

"Người là ai?"

Lữ Trung Dương chân mày tràn đầy tức giận, thủ hạ đám người kia chẳng lẽ là ăn cơm khô sao? Cũng bởi vì Lữ thị tao ngộ rồi nguy cơ mỗi một người đều đã quên công ty quy định? Dĩ nhiên làm 1 cái người xa lạ tiến nhập phòng làm việc của mình!

"Ta là Cao Kiều Anh Tử, nói vậy Lữ lão bản nghe qua tên của ta." Cao Kiều Anh Tử che miệng cười, ngồi ở một bên trên ghế sa lon, buồn bã nói: "Lẽ nào người ta cứ như vậy không có mị lực? Lữ lão bản không biết Anh Tử không được?"

Lữ Trung Dương tại châu mày, nhưng rất nhanh trên mặt mang lên 1 cái nụ cười vui vẻ, nói: "Anh Tử tiểu thư bỏ qua cho, gần nhất thực sự bạn có chút mất mề. Chỉ là, không biết Anh Tử tiểu thư tới là vì cái gì sự?"

"Nghe nói Lữ thị gần nhất gặp phải khó khăn, Anh Tử rất muốn giúp Lữ tiên sinh một lần đây." Cao Kiêu Anh Tử quẹo rũ cười, làm một bên Lữ Hạc càng liên tục nuốt nước miếng, Lữ Trung Dương lão hồ ly này tin tưởng bầu trời không có mất hãm bính chuyện tốt, trước mắt cái này Cao Kiêu Anh Tử địa vị hẳn là biết chút ít lòng mang, đảo quốc sơn khâu tổ, nghiêm chỉnh mà nói trước mắt nữ nhân này thế lực sau lưng so Đoan Mộc Kinh còn nguy hiểm hơn.

Lữ Trung Dương hơi hé mắt, cười nói: "Lữ mỗ nhiều người tạ Anh Tử tiểu thư mỹ ý, Lữ thị tuy rằng gặp đại nạn, nhưng vẫn là tại Lữ mỗ người trong khống chế, cũng không nhọc đến Anh Tử tiểu thư phí tâm."

"Lữ tiên sinh lẽ nào không muốn biết lần này đối phó Lữ thị bọn họ rốt cuộc là ai?" Cao Kiêu Anh Tử không nhanh không chậm hỏi.

Lữ Trung Dương nhú nhú mày, nhìn chăm chăm Cao Kiêu Anh Tử cũng không nói gì.

Cao Kiêu Anh Tử đôi mắt đẹp nhìn lướt qua bị Lữ Trung Dương rơi xấu vật trang trí, khẽ cười nói: "Lữ tiên sinh gần nhất chọc người cũng không giống như rất ah?"

"Không sai."

Lữ Trung Dương không có phủ nhận cái gì, gần nhất chọc người chỉ có một, đó chính là Tần Phong.

"Người liên tiếp xúc phạm Tần Phong lợi ích, Tần Phong tự nhiên coi người là cái đinh trong mắt, mà Tần Phong đã từng tại trong lúc vô ý cứu Lôi Thiên Hào, Lôi Thiên Hào lại trọng tình nghĩa, hơn nữa Lôi Thiên Hào gần nhất triển khai một loạt cơ hội, người bị đá ra khỏi cục, Lôi Thiên Hào ngay cả tại rộng

lượng cũng sẽ không tại thời khắc mấu chốt này làm 1 cái tùy thời khả năng tại khẩn yếu quan đầu cho mình sử bán tử đối thủ trải qua tốt. Người phải hiểu được, cái kế hoạch này Lôi Thiên Hào chuẩn bị hơn 30 năm, tại tiểu nhân một điểm hấn cũng sẽ ở ý."

Lữ Trung Dương tiếp tục trầm mặc, thế nhưng trước mắt Cao Kiều Anh Tử nói chính xác có lý.

Cao Kiều Anh Tử xem Lữ Trung Dương đã có vài phần thư giãn, sắc mặt hơi đổi một chút: "Tần Phong đưa ra việc này, Lôi Thiên Hào tự nhiên thuận thủy thôi chu đưa một phần nhân tình, mà không may, đệ đệ ta Cao Kiều Thiên Cửu trước đó không lâu đã chết, căn cứ chúng ta lấy được tình báo, việc này tựa hồ cùng Tần Phong có quan hệ."

"Chúng ta có cùng chung một địch nhân." Lữ Trung Dương mỉm cười, nói: "Chỉ là không biết Anh Tử tiểu thư có đề nghị gì?"

"Tần Phong mục đích chỉ có một, nuốt trọn Lữ thị." Cao Kiều Anh Tử khẽ cười nói: "Mà mục đích của ta thì là có thể ở sau lưng thành lập được ngăn được Lôi Thiên Hào một cỗ thế lực, hơn nữa có thể đem Tần Phong nắm."

Lữ Trung Dương chính xác có thể nói cẩn thận rất nhiều, dù sao Thiên Lam Tập Đoàn cái này vừa ra gây hấn vẫn lòng có oán giận, thế nhưng lúc này lại là 1 cái thời kỳ mấu chốt, Cao Kiều Anh Tử phía sau sơn khẩu tổ là một quái vật lớn, liên hiện nay mới thôi có thể giúp đỡ mình cũng chỉ có cái này đưa tới cửa Cao Kiều Anh Tử còn có Đoan Mộc Kinh, còn có một cái Lưu Ý, chỉ là Lưu Ý thái độ không rõ, hiện nay mới thôi chỉ quan tâm Lưu Phong an nguy, mà Đoan Mộc Kinh cùng Cao Kiều Anh Tử có thể đều không phải là cái gì tốt địa vị.

Cẩn thận suy nghĩ mấy phút, Lữ Trung Dương ngẩng đầu nhìn liếc mắt Cao Kiều Anh Tử, khẽ cười nói: "Nếu như vậy, có thể không cho ta chút thời gian tại suy nghĩ một chút?"

"Không thành vấn đề. Chúng ta đối Hợp Tác đồng bọn luôn luôn rất đại độ."

Cao Kiều Anh Tử khước miệng hơi gương lên, đứng lên nói: "Nếu như Lữ tiên sinh suy nghĩ kỹ, tùy thời có thể gọi điện thoại cho ta a."

Lại nói, Cao Kiều Anh Tử đứng dậy đi tới Lữ Hạc trước mặt, đem một tấm danh thiếp đặt ở trong tay của hắn, Lữ Hạc bị nhìn là thần hồn điên đảo, nghe Cao Kiều Anh Tử trên người động nhân thơm, kích động nhận lấy danh thiếp, con muốn nhân cơ hội kiểm tra kia ngọc thủ, thế nhưng Cao Kiều Anh Tử cũng đã bứt ra lui lại mấy bước, thần bí cười nói: "Lữ tiên sinh còn muốn nhỏ tâm Nam Hoa Bang a, có người nói Tần Phong cùng bang chủ Lưu Linh quan hệ không tệ."

Lữ Hạc sắc mặt bỗng nhiên thay đổi tái nhợt, nhìn Cao Kiều Anh Tử tâm lý một trận bồn chồn, chẳng lẽ nàng biết cái gì? Nhưng rất nhanh hắn lại run rẩy đem bất an trong lòng ép xuống, dù sao chuyện này còn coi như là bí ẩn, nàng không có lý do gì biết. Chẳng qua là khi hắn ngẩng đầu lên thời điểm, Cao Kiều Anh Tử ngoạn vị cười ly khai. Trong lòng hắn không khỏi một trận hoảng hốt, lẽ nào nàng thực sự biết? Cái này có thể như thế nào cho phải?

Lữ Trung Dương nhìn Lữ Hạc không yên lòng không tiền đồ hình dạng, tức giận muốn phẫn hận một cái tát, thế nhưng ngẫm lại con trai mình liền cái này đức hạnh, bần nhảo đở không nổi tường, cũng là một trận bất đắc dĩ.

Cao Kiều Anh Tử rời đi Lữ thị công ty sau, một chiếc xe dừng ở trước người của nàng, nhìn bên trong xe mặt, Cao Kiều Anh Tử tâm lý chính là run lên, ngay cả đi qua thời gian không ngừng lại vẫn không có tiêu trừ bất kỳ bóng ma trong lòng, trái lại càng ngày càng sâu, nàng ngồi lên xe, không dám nhìn đang hút thuốc lá Tần Phong.

"Thế nào?" Tần Phong hỏi.

Cao Kiều Anh Tử gật đầu, nhỏ giọng nói: "Lữ Trung Dương là không có cách nào cự tuyệt, giống như là lúc đầu hắn không cách nào cự tuyệt Thiên Lam Tập Đoàn Hợp Tác yêu cầu một dạng."

Tần Phong cười híp mắt hít sâu một hơi hương yên, chính xác, hiện tại Lữ Trung Dương có thể coi như là kiến bò trên chảo nóng, hẳn muốn bảo trụ Lữ thị nhất định phải tìm kiếm 1 cái có đầy đủ thực lực người Hợp Tác, Đoan Mộc Kinh tính 1 cái, đáng tiếc hẳn đã bị mình làm thịt, hẳn ngay cả là đang tìm đến Đoan Mộc Hải cũng bất quá là phí công không lấy được, nghĩ tới đây, Tần Phong cười lạnh một tiếng.

Hẳn cái này cười lạnh một tiếng lại làm cho một bên Cao Kiều Anh Tử lại càng hoảng sợ, Tần Phong nhíu nhíu mày, nhìn cái này thủ đoạn độc ác nữ nhân lúc này như cái tiêu cao dương thông thường, buồn cười nói: "Ta có đáng sợ như vậy sao?"

Cao Kiều Anh Tử cũng sợ run cả người, cúi đầu không dám nói chuyện.

Tần Phong cười híp mắt vươn tay đem Cao Kiều Anh Tử mặt cười giơ lên, Cao Kiều Anh Tử sắc mặt nhất thời một trận tái nhợt, Tần Phong cười nói: "Người sợ cái gì? Ta cũng sẽ không giết người, đảo quốc nữ nhân không phải là một mực ôn nhu sao? Cười một cái."

Cao Kiều Anh Tử miễn cưỡng bài trừ một phần dáng tươi cười tới, chỉ là cười có chút bất tận nhân ý, mà lúc này Tần Phong cũng đã dừng xe ở một chỗ không người ngõ nhỏ trong, Cao Kiều Anh Tử trong nháy mắt liền hiểu ý tứ của hẳn, chỉ có thể lão lão thật thật mặc cho Tần Phong đem trên người mình y phục cởi uống 1 phát hết trơn, nếu là ở phản kháng sợ rằng kết quả nếu so với lần trước còn muốn bi thảm, nàng thế nhưng nhớ kỹ sạch bách hết trơn lần trước sau khi, nàng thế nhưng tại nhà liên tiếp nghỉ ngơi 3 ngày mới xuất môn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 241: Thiếu Hãn Không Được

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 241: Thiếu hãn không được

Trại tạm giam.

Vương sở trưởng sắc mặt run run đứng ở Diệp Hạo nhà tù nội, ở phía sau hãn hơn mười trông coi nhân viên không dám thở mạnh một ngụm, từng cái một cúi đầu. Tròng mắt tại đồng sự trên người quét tới quét lui, cho nhau truyền đạt 1 cái cộng đồng tin tức, lần này thực sự xong đời.

"Ai có thể nói cho ta biết?" Vương sở trưởng nhìn trống rỗng nhà tù, siết quá đấm một cái, cắn răng nghiêng lợi nói: "Diệp Hạo ở đâu?"

Phía sau hãn một đám người lại không dám lên tiếng, chỉ là cúi đầu không dám nói chuyện.

Vương sở trưởng tức giận xoay người một cước đá vào cự ly hơi gần trên người một người, chỉ vào một đám người lớn tiếng quát mắng: "Một đám mắt bị mù phế vật! 1 cái đại người sống liền trơ mắt bị các người cho xem không có?"

Trại tạm giam chạy thoát bất kỳ một cái nào phạm nhân đối với bọn họ mà nói đều là đá kích trí mạng, huống lần này chạy trốn chính là trọng yếu nhất Diệp Hạo, 1 cái Đông Nam Tỉnh Toàn lực hắc bang người đứng đầu, người như thế chạy trốn tin tức tất nhiên sẽ gây nên sóng to gió lớn, Có lẽ mình cũng muốn đáp đi vào, nghĩ tới đây, Vương sở trưởng toàn thân sợ run cả người, cả tiếng gào thét nói: "Phế vật, còn mẹ nó xử tại đây làm gì! Còn không nhanh lên thông

tri công an cục, đi tìm, đem người cho ta tìm trở về, không tìm về được đều con mẹ nó Đùng đã trở về!"

Một đám người bận tâm chạy ra ngoài, Vương sở trường xoa xoa trên mặt đỏ mồ hôi, móc ra điện thoại bắt đầu hội báo tin tức, mà trước tiên, Đông Thiên Thị cảnh sát, vũ cảnh toàn thể bộ đội xuất động, tại trước tiên phong tỏa các đại đường đi tiến hành nghiêm khắc kiểm tra. Mà Trần Trường Phong mang theo người của hình cảnh đội trước tiên điều ra đêm đó trại tạm giam màn hình phương pháp ghi hình, lại hai mặt nhìn nhau phát hiện Diệp Hạo tại ăn cơm tối xong trở lại nhà tù sau khi sẽ không tái xuất hiện qua, nói cách khác người kia có phải lúc nào mất tích đều không thể xác định!

"Tìm, nhất định phải bắt hãn cho ta bắt trở lại!" Trần Trường Phong nhìn chăm chăm màn hình phương pháp ghi hình, một chữ một cái nói.

Đang theo dõi bên trong cảnh sát bận tâm đem mệnh lệnh truyền đạt ra, Trần Trường Phong có chút mệt mỏi ngồi ở một bên trên ghế sa lon, nhìn thoáng qua một mực run Vương sở trường, tức giận siết quả đấm một cái, nhưng lại bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, cái này Diệp Hạo mất tích thật là quý dị, quả thực chính là chúng mắt nhìn trừng tự bỗng nhiên chưng phát rồi một dạng, nhà tù nội trước cửa sổ là bằng sắt, hoàn hảo không tổn hao gì, thế nhưng hãn rốt cuộc là thế nào rời đi đồng thời không để cho màn hình phương pháp ghi hình ghi xuống tới?

"Cục trưởng, có muốn hay không thông tri truyền thông?" Một gã cảnh quan đi lên trước, thấp giọng hỏi: "Diệp Hạo quá nguy hiểm, hơn nữa người này quý kế đa đoan, chúng ta muốn bắt hãn trở lại khẳng định không phải là chuyện một ngày hai ngày."

Trần Trường Phong móc ra một điếu hương khói mà đốt, hít sâu một hơi, ước chừng có nửa phút tả hữu công phu, nói: "Thông tri Đông Thiên đài truyền hình thành phố, lập tức phát ra đào phạm lệnh truy nã, mặt khác, hướng mặt trên hội báo tình huống lúc này, Vương sở trường, ta hi vọng người có thể mau chóng viết ra một phần có thể mặt trên hài lòng báo cáo tới!"

"Là, là."

Vương sở trưởng bận tâm gật đầu đáp.

"Thông tri tất cả cảnh viên, bao quát đội cảnh sát giao thông, lập tức khống chế Diệp Hạo có khả năng thoát đi tất cả lộ tuyến." Trần Trường Phong phát ra mệnh lệnh sau, tâm tình thoáng an định lại.

Từng đạo chỉ lệnh nhắm nhủ đến tại phố lớn ngõ nhỏ cảnh sát trong tay, tất cả mọi người là lên hoàn toàn tinh thần bắt đầu đối qua lại tất cả xe cộ tiến hành kiểm tra, người của hình cảnh đội đang điều tra trại tạm giam phụ cận địa hình sau khi, bắt đầu không ngừng tiến hành suy đoán, lấy tốc độ nhanh nhất suy đoán Diệp Hạo thoát đi lộ tuyến. Chẳng qua là khi một đám người hấp tấp ly khai trại tạm giam sau khi, Tại Khán Thủ Sở một gian để tạp vật căn phòng trong, Diệp Hạo miêu thân thể từ trong phòng đi tới, hai mắt cẩn thận quét một vòng bốn phía.

"Khi người bị phát hiện tiêu thất sau khi, trong vòng hai mươi phút không phải ly khai trại tạm giam, thẳng đến trại tạm giam hệ thống cảnh vệ xuất hiện lỗ thủng, lại vừa cùng đang sưu tầm của người cảnh sát phía sau cái mông ly khai."

Trên tờ giấy kia nói bắt đầu ở trong đầu của hãn hồi tưởng, Diệp Hạo hít sâu một hơi, trong bóng đêm không ngừng né qua hệ thống theo dõi bắt đầu rất nhanh tiềm hành, rất xa thấy từng hàng xe cảnh sát sau khi rời đi, hãn cấp tốc đi qua trại tạm giam tiền viện vọt tới cảnh vệ trong phòng, trong đó cảnh vệ tuy rằng trải qua huấn luyện, nhưng hiển nhiên không kịp Diệp Hạo sức chiến đấu, 3 quyền 2 chân đem cảnh vệ đánh ngất xỉu sau khi, Diệp Hạo tại cảnh vệ trong phòng trái trở mình phải trở mình, sau cùng nhảy ra khỏi một bộ thông thường y phục mặc vào.

Đội đối xong y phục, Diệp Hạo cấp tốc ly khai trại tạm giam, cũng không đoán hoài tới sẽ bị hệ thống theo dõi ghi xuống, dù sao cũng lúc này tất cả mọi người cho là hãn ly khai, chờ bọn hãn tại phát hiện bản thân sớm chạy không

biết hình bóng.

Đi ở bên lề đường, Diệp Hạo không có gấp gấp gáp gáp, ngược lại là buông lỏng chậm chạp, cực kỳ giống buổi tối rèn đúc thân thể, cũng không biết bao lâu, làm chạy đến một cái mờ tối lối đi bộ, một chiếc xe dừng ở trước mặt của hắn, Tần Phong quay cửa kính xe xuống phất phất tay, Diệp Hạo trong lòng căng thẳng, nhưng vẫn là ngồi lên xe, hắn biết phản kháng không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Lái xe là 1 cái quyển rũ nữ nhân, mang trên mặt mấy phần cảnh xuân. Diệp Hạo chỉ là nhìn thoáng qua, liền đưa mắt đặt ở Tần Phong trên người: "Ờ giấi kia búp măng là người lưu?"

"1 cái nhỏ nhỏ trại tạm giam mà thôi, tốt xấu đi vào 2 lần, nói không khoa trương ta nhắm mắt lại đều có thể đi tới." Tần Phong móc ra 1 khóa xì gà đưa cho Diệp Hạo 1 khóa, Diệp Hạo chần chờ một chút nhưng vẫn là nhận lấy, đốt sau hít sâu một hơi, cảm giác khí quản cùng phổi một trận thoải mái, nói: "Tại sao muốn cứu ta? Người sẽ không sợ ta gây sự với Lưu Linh?"

"Phiền phức? Không, người không tính là phiền phức." Tần Phong đầu tiên là sừng sốt, sau đó cười nói: "Không nên hiểu lầm, ta không có làm thấp đi ý tứ của người, có thể tiểu đệ của người tại người bỏ tù sau khi còn là trung thành và tận tâm nói rõ người coi như là giảng nghĩa khí, ta đem người lãnh đi ra tin tưởng người cũng sẽ không tới không biết sống chết gây sự với ta. Ta nói đúng không?"

"Người muốn cho ta làm cái gì?" Diệp Hạo trầm giọng hỏi.

Nhưng trong lòng có chút khóc cười, như là người khác dám ở trước mặt mình nói như vậy, hắn nhất định sẽ đánh một trận toi bời, thế nhưng tên trước mắt này, hắn bây giờ không có lòng tin.

"Tiểu đệ của người Diệp Đào sẽ trong thời gian ngắn nhất liên hệ người, mà các người duy nhất cần phải làm là cướp đi một nhóm châu báu." Tần Phong lấy

ra một phần văn kiện đưa cho Diệp Hạo, nói: "Đây là Lữ thị tập đoàn tài chính sắp tới muốn vận chuyển một nhóm châu bảo, giá trị xa xỉ, người nghĩ tới khoái hoạt liền cần tiền, đem cướp đi, ta người trong lúc đó liền thanh toán xong."

Diệp Hạo kết quả văn kiện, cẩn thận nhìn một lần. Hắn tuy rằng không phải là tốt cái này đi lập nghiệp, nhưng từ lum từ la cũng có tiếp xúc, cho nên nhìn xong tài liệu sau trong đầu có một cái kế hoạch, thu hồi tài liệu, hắn trầm ngâm ít khi, nói: "Chuyện này ta sẽ giải quyết, ta không muốn để cho Diệp Đào xuất thủ."

"Tùy ý." Tần Phong không thêm để ý chút nào nhún vai, nói: "Ta khai báo cho người khác nhiệm vụ chỉ nhìn kết quả, người minh bạch ý của ta."

"Yên tâm."

Diệp Hạo tràn đầy tự tin nói.

Tần Phong mỉm cười, cũng không nói thêm gì nữa, một mực trầm mặc đến rồi một nhà cửa quán rượu, Tần Phong hướng về phía cửa quán rượu chỉ chỉ, nói: "Đây coi như là người duy nhất hẳn là tới địa phương."

Diệp Hạo sắc mặt hơi đổi một chút, gắt gao nhìn chăm chăm Tần Phong, Tần Phong nhún vai, nói: "Ta chỉ là ở Lưu Linh trong miệng hỏi, nàng rất an toàn, Lưu Linh cũng không có thương tổn nàng, người yên tâm là được, nhưng là thời giờ của ta rất chặt, ta hi vọng trong thời gian ngắn nhất làm ta phải đến ta mong muốn tin tức."

Diệp Hạo minh bạch Tần Phong ý tứ, nếu như không làm được bản thân sợ rằng phải đối mặt ngập đầu tai ương, hắn không quan tâm tánh mạng của mình, nhưng phải quan tâm trong quán rượu nữ nhân kia.

"Vĩnh viễn không nên thương tổn nàng!"

Diệp Hạo nhìn Tần Phong, một chữ một cái nói: "Bằng không, ta coi như là

liều mạng, ta cũng muốn cho các người mọi người trả giá thật lớn!"

Tần Phong mỉm cười, nhún vai ý bảo người tùy tiện.

Diệp Hạo xuống xe, nắm thật chặt y sam, nhìn chung quanh liếc mắt liền vào quây rượu bên cạnh một cái ngõ nhỏ, quen đường mà đến tiến nhập một bên cửa phòng bên trong, chỉ là mới vừa tiến vào, hăn liền thấy trong phòng đứng 7 8 người, sau đó Diệp Đào đó là kích động đi lên trước cho hăn 1 cái nóng bỏng ôm, Diệp Hạo cười ha ha một tiếng, nói: "Hảo huynh đệ của ta."

"Ca, chúng ta chờ người rất lâu rồi!" Diệp Đào kích động nói.

Diệp Hạo sắc mặt hơi cứng đờ, nói: "Tần Phong đi tìm các người?"

"Ca, ta biết người nghĩ như thế nào." Diệp Đào trầm giọng nói: "Chúng ta đều biết người không muốn liên lụy chúng ta, nhưng là chúng ta bây giờ đứng ở trước mặt của người không có ý định rời đi, trong khoảng thời gian này chúng ta một mực bên ngoài phiêu đảng, quá con chuột vậy thời gian, nhưng chúng ta như trước kiên trì, đơn giản là người còn sống, chúng ta không mưu đồ gì, liền bởi vì người là đại ca của chúng ta! Chúng ta tin tưởng người có thể mang theo chúng ta cầm lại chúng ta mất đi toàn bộ!"

"Không thể nào."

Diệp Hạo trả lời lại làm cho Diệp Đào mấy người có chút không ngờ, hăn lắc đầu trầm giọng nói: "Các người không biết Tần Phong thủ đoạn, hăn xa xa so các người tưởng tượng lợi hại hơn hơn."

"Ca, chỉ cần người trở về, chúng ta cam nguyện tại xuất sinh nhập tử!" Diệp Đào ngưng thanh nói: "Ta biết người không muốn liên lụy chúng ta, thế nhưng nếu là huynh đệ, chúng ta nếu không có thể may mắn đến chia ngọt sẻ bùi, vậy làm được có nạn cùng chịu."

Diệp Hạo nhìn lướt qua phòng trong mấy người, nhìn bọn họ đều là mong

được đang nhìn mình, tâm lại một lần nữa trầm xuống, hẳn biết mình tình cảnh, phỏng chừng ngày mai các đại truyền thông hệ thống đầu đề lên sẽ xuất hiện mình tài liệu cặn kẽ bao quát lớn tiền thưởng, thời gian của hẳn rất chặt, chặt đến muốn tại 48 mấy giờ bên trong hoàn thành Tần Phong nhiệm vụ chạy trốn tới nước ngoài đi.

"Đi chuẩn bị cho tốt vũ khí." Diệp Hạo trầm giọng nói.

"Là!"

Diệp Đào hưng phấn nói: "Chúng ta liền không quấy rầy người và tẩu tử ôn chuyện!"

Lại nói, một đám người vội vã ly khai, Diệp Hạo trong mắt lóe lên lướt một cái bi ai, nhưng rất nhanh lại hít sâu một hơi điều chỉnh tâm tính, hướng về bên trong đi vào.

Mà lúc này, tại Nam Thiên tiêu khiển cao ốc, Lưu Linh gương mặt lạnh lùng ngồi ở trên ghế, nhìn cười thấp kém Tần Phong, lạnh lùng nói: "Người tốt nhất cho ta 1 cái làm ta hài lòng giải thích!"

"Không phải là đem hẳn thả ra rồi sao?" Tần Phong cũng không thêm để ý.

Lưu Linh tức giận tâm lý ủy khuất, bất mãn nói: "Người có biết hay không hẳn tại Nam Hoa Bang uy tín cao bao nhiêu? Ta đoán chắc hẳn đi vào sẽ không nói ra ta hãm hại chuyện của hẳn, thế nhưng hẳn hiện tại đi ra!"

"Yên tâm, hẳn không biết tìm người phiền toái." Tần Phong sắc mặt nghiêm túc lại, lời thề son sắt nói: "Nếu như hẳn dám ta sẽ giết hẳn, ta đã an bài người sẽ ở hẳn hoàn thành nhiệm vụ sau khi đưa hẳn đi Đông Nam Á, ta có cái trọng yếu kế hoạch, Đông Nam Á khu thiếu hẳn không được."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 242: Quỷ Dạ Hình Bóng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 242: Quỷ Dạ hình bóng

Yên tĩnh nửa đêm về sáng, Đông Thiên Thị cũng không an bình, Diệp Hạo vượt ngục làm tất cả cảnh sát đều nghĩ phía sau một tia cảm giác mát, thế nhưng trắng đêm truy tra không có thu được bất kỳ tin tức hữu dụng, Diệp Hạo phảng phất là triệt để tiêu thất một dạng, điều này làm cho một đám cảnh sát thúc thủ vô sách, không khỏi bắt đầu hoài niệm cái kia đem Diệp Hạo đem ra công lý Diệp Mộng Kỳ.

Bất quá Diệp Mộng Kỳ lúc này ở tiếp thu quốc tế hình cảnh ma quỷ huấn luyện, ngắn hạn nội hoặc là trường kỳ nội đều sẽ không xuất hiện tại Đông Thiên Thị.

Trần Trường Phong nghĩ có chút đau đầu, đoạn thời gian trước Lôi Thiên Hào yển hội Âu Thiên Hạo bị giết sự kiện, bắc uyển tiểu khu ngõ mấy người truy nã phạm tử vong sự kiện, có nữa mới Hỏa dong binh đoàn toàn quân bị diệt chuyện món, Triển Lãm Hội cướp đoạt sự kiện, 3 cái quốc tế hình cảnh thất tung, Âu Thiếu Minh bị giết chờ chờ tới bây giờ Bao Thiên Tuế thảm án diệt môn cùng Diệp Hạo vượt ngục, dĩ nhiên không có một giải quyết, trần Trường Phong bỗng nhiên sợ run cả người, tại như vậy mang xuống, cảm giác mình trường cục công an vị trí muốn làm chấm dứt.

"Loạn a, có phải đều là ai a."

Trần Trường Phong thực sự không nghĩ ra thật tốt Đông Thiên Thị tại sao sẽ

ở trong khoảng thời gian ngắn nói nhiều chuyện như vậy tới, nghiêm chỉnh mà nói là từ Tần Phong bị nắm chặt trại tạm giam sau khi, dường như vẫn luôn không thể nào yên tĩnh qua.

"Cục trưởng, vẫn là không có tin tức." Một gã thủ hạ đi vào Trần Trường Phong phòng làm việc, bất đắc dĩ lắc đầu, cười khổ nói: "Đã 4 canh giờ, cái này Diệp Hạo như là mất tích một dạng, người của chúng ta đã trải rộng khu vực thành thị, thuộc hạ thành trấn cũng đều đều an bài cảnh lực, thế nhưng. . ."

Nghe đến đó, Trần Trường Phong không khỏi hút một hơi buồn bực khói, nói: "Tiếp tục tra, chuyện này tuyệt đối không thể buông lỏng."

"Là!"

Người thủ hạ lui xuống đi sau khi, Trần Trường Phong vô lực ngồi ở trên ghế, nhìn trần nhà có chút ngây ngời, hiện tại đã ba giờ sáng nhiều, hẳn lại không có chút nào buồn ngủ, nhắm mắt lại cẩn thận suy tư một phen, hẳn lấy điện thoại cầm tay ra đã thông điện thoại của Tần Phong, ngoài ý liệu, chỉ là vang lên hai ba cái liên tiếp thông.

"Trần thúc, buổi tối không ngủ được thế nào gọi điện thoại cho ta?" Tần Phong thanh âm có chút trêu chọc ý tứ hàm xúc, hơn nữa trong điện thoại hẳn hoàn cảnh tựa hồ cũng không tốt lắm, có ô tô bay nhanh thanh âm còn có loáng thoáng tiếng súng.

"Người đang làm gì?"

Trần Trường Phong nghe trong điện thoại táo tạt hoàn cảnh, có chút nhạy cảm hỏi.

"Xem chiếu bóng a." Tần Phong buồn cười nói: "Đây không phải là ngủ không yên xem chiếu bóng đây." Lại nói, tại trong điện thoại di động truyền tới một nữ sinh kinh hô, Trần Trường Phong cũng không có tại hoài nghi, khổ sở cười nói: "Ta có chút đau đầu, chuyện gần nhất tình bừa bộn, tâm phiền."

Lại nói, Trần Trường Phong đem gần nhất phát sinh một ít bừa bộn sự tình bao quát tâm lý khổ não nói ra, hẳn chỉ là muốn tìm cá nhân nói một chút phiền não mà thôi, lại vĩnh viễn sẽ không biết điện thoại đối diện cái tên kia là hẳn gần nhất phiền não tất cả khởi nguồn người chế tạo, Tần Phong nghe trong lòng cũng có chút băn khoăn, dù sao làm đã biết vị thúc thúc nổi lòng phiền muộn còn là tràn đầy.

Cho nên đợi Trần Trường Phong nói hết hoàn tất sau khi, Tần Phong trầm ngâm chỉ chốc lát, nói: "Cái này sự tình ta cũng đã nghe nói qua, có thể ta cũng có thể giúp gọi bạn."

"Cái này rút không cần." Trần Trường Phong cười nói: "Chỉ là tâm lý buồn bực khó chịu, nói ra hơi chút dễ chịu gọi, ai, ta đây cái làm thúc thúc ngã đầu tới còn phải tìm người tâm sự."

"Đều là một ít việc nhỏ." Tần Phong buồn cười nói: "Không chừng ngày nào đó việc này một cái sọt toàn bộ giải quyết."

"Hy vọng là vậy."

Hai người tại tùy ý hàn huyên vài câu, liền cúp điện thoại.

Trên một chiếc Mercedes Tần Phong đưa điện thoại di động thu vào, một bên Lưu Linh trừng nòng liếc mắt, Tần Phong ngượng ngùng cười, nói: "Bất đắc dĩ, cũng không thể làm ta cái kia trưởng cục công an thúc thúc biết chúng ta tại tham quan học tập một hồi cướp đoạt án ah?"

Mà lúc này, tại ngoài xe là không người vùng ngoại thành đường đi, Diệp Hạo phân phó bắt tay vào làm tự tương đạo đường dùng mấy chiếc xe toàn bộ phá hỏng, vận chuyển đến Lữ thị châu báu xe vận tải bị ép đình chỉ, Lữ Trung Dương vì lần này vận tải coi như là mất không ít công phu, cơ hồ là tại trong vòng một ngày có 7 8 chiếc xe từng nhóm di chuyển, nhưng là lại không gạt được Nam Hoa Bang cường đại hệ thống tình báo.

Vốn dĩ phát hiện không đúng vận tải tài xế vốn định quay đầu lại chạy trốn, thế nhưng mấy tiếng súng vang cùng với xe chọt run lên, để cho bọn họ bỏ qua cái ý nghĩ này, chiến run run rẩy xuống xe, ngoan ngoãn bị gõ choáng váng.

Bên trong xe một mực quan sát Lưu Linh nhìn Diệp Hạo phân phó thủ hạ đem chứa châu báu cái rương không ngừng dời ra ngoài, nhìn không được hỏi: "Người có phải muốn cho Diệp Hạo đi Đông Nam Á làm cái gì?"

"Ân, nói như thế nào đây." Tần Phong suy tư một phen, rồi lại hàm hồ kỳ từ nói: "Người luôn luôn sống ở gian nan khổ cực chết vào yên vui, làm gọi chuẩn bị cũng tốt."

Lưu Linh thấy hẳn không chịu để lộ ra mục đích thực sự, cũng biết ý tứ của hẳn, nhưng vẫn là hừ một tiếng biểu hiện đạt mình bất mãn, Tần Phong cười hắc hắc, đem nàng ôm vào trong ngực trắng trợn hôn môi một phen, chỉ là thoáng quấy người một cái Lưu Linh rất nhanh chủ động phối hợp ôm lấy Tần Phong, khoảng chừng có nửa phút trái phải, một tiếng súng vang phá vỡ hai người thiên miên ướt hôn, điều này làm cho Tần Phong có chút bất mãn ý, cái này Diệp Hạo làm cái gì đây, đều nhanh đặc thủ còn phóng cái gì vang rầm?

Thật chẳng lẽ nghĩ Đông Thiên Thị đám kia hiện tại căng thẳng thần kinh cảnh sát thật là phế vật sao?

"Chuyện gì xảy ra?"

Lưu Linh cũng hiểu được không thích hợp, hai người đồng thời nhìn sang, lại phát hiện một mực khách mời vận chuyển công Diệp Hạo một đám người lại có 3 người té xuống đất sống chết không rõ, mà lúc này Diệp Hạo đang mang theo còn thừa lại một số người thể hiện 1 cái trận hình phòng ngự, lao lao đem bị thương mấy người bảo vệ, cũng hướng về xe của mình phương hướng chậm rãi di động.

Tần Phong nhìn nhú nhú mày, nói: "Ở trên xe hảo hảo ngây ngốc, nghìn vạn không phải ly khai ta phạm vi tầm mắt ở ngoài."

"Ân."

Lưu Linh gật đầu.

Tần Phong thầm mắng một câu xuống xe, hăn cũng không tránh né cái gì, một đường công khai đến đi ra phía trước, Diệp Hạo thấy hăn đi tới, tinh thần không có chút nào thả lỏng, trầm giọng nói: "Tình của người báo có sai lầm, bọn họ có cao thủ hộ tống cái này nhóm châu bảo!"

Tần Phong hơi nhíu nhíu mày, đi lên trước ngòi xồm người xuống nhìn thoáng qua nằm dưới đất 3 người, từng cái một sắc mặt thống khổ che ngực rên rỉ, Tần Phong lôi ra một tay của người, thấy bộ ngực hăn một là 1 cái xúc mục kinh tâm vết đao, trong mắt hăn hiện lên vẻ tức giận, đoạt lấy Diệp Hạo súng trong tay, nhìn chung quanh một vòng sau khi, bỗng nhiên hướng về nhất phương chỗ tối liên tiếp mở 3 súng, chỉ là trong nháy mắt, Diệp Hạo đám người liền thấy ở nơi nào 1 cái thân ảnh màu đen cấp tốc lòe ra, thân ảnh kia muốn một lần nữa tìm kiếm che giấu gọi, thế nhưng một tiếng súng vang tiếp theo viên đạn đánh xuyên qua hăn đùi phải, tên kia buồn bực hừ một tiếng lão đảo té ngã trên đất.

"Tiếp tục đời vật của các người."

Tần Phong lạnh lùng phân phó nói.

Diệp Hạo bận tâm làm thủ hạ đem 3 cái bị thương huynh đệ mang lên xe, sau đó tiếp tục đem Lữ thị cái này nhóm châu bảo cướp đoạt đến sớm đã thành chuẩn bị xong xe vận tải bên trên. Mà Tần Phong còn lại là đi tới kia té ngã trên đất gia hỏa trước người, ngòi xồm xuống, nhìn đang chịu đựng đau đớn gất gao nhìn chăm chăm mình, cười lạnh một tiếng, lôi tóc của hăn nhìn thoáng qua cổ của hăn phía sau, thấy 1 cái búp măng hình mã hóa sau, cười nói: "Hắc hắc, Lữ Trung Dương thật đúng là nhọc lòng, sát thủ đều mời tới."

"Không hổ là thích khách liên minh cao cấp nhất chung cực thích khách, ám dạ Linh Vương, thật vinh hạnh chết ở trong tay của người." Người kia cũng quý

dị cười.

Tần Phong sắc mặt chút ngưng, thân phận của mình người biết tuyệt đối không nhiều lắm, thế nhưng bỗng nhiên nhô ra một sát thủ lại sáng tỏ thân phận của mình, điều này làm cho Tần Phong nhiều ít có chút kinh ngạc, nhìn trước mắt sát thủ, Tần Phong trong mắt bỗng nhiên hiện lên một tia dữ tợn, nắm cổ tay của hắn xé mở tay áo của hắn, thấy kia trên cánh tay xăm một đoàn mây đen tia chớp cùng một thanh đặc thù tay áo kiếm, trong mắt lóe lên một tia đẫm máu: "Quý Dạ ở đâu!"

"Quý Dạ đại nhân đã sớm biết người không chết, người có thể lừa qua mọi người, nhưng tuyệt đối không gạt được Quý Dạ đại nhân!" Lại nói Quý Dạ tên này, dưới đất sát thủ không chút nào cố kỵ Tần Phong trong mắt phần nộ cùng khát máu, trên mặt hiện lên điên cuồng đến không thể nói lý sùng bái.

"Ha ha ha."

Ngoài ý liệu, sát thủ không nhìn thấy Tần Phong khí cấp bại phôi sắc mặt, ngược lại là từng tiếng tràn đầy nụ cười vui vẻ.

Lăn lộn tại thế giới dưới đất, thâm nhập tìm hiểu một chút thích khách liên minh cùng dong binh liên minh, đều sẽ biết thích khách liên minh chung cực thích khách ám dạ Linh Vương cùng được xưng sát thủ chi Thần Quý Dạ Vương là thế bất lưỡng lập tử địch, hai người đều xuất từ Quang Huy, đã từng là thân mật vô gian chiến hữu, thế nhưng một hồi đến nay không có nguyên do phản bội làm Quý Dạ Vương cùng ám dạ Linh Vương triệt để đi lên mặt đối lập.

Đến nay mới thôi, Quý Dạ Vương cùng ám dạ Linh Vương ít ỏi khả năng xuất hiện ở cùng một địa điểm, nếu không ai cũng biết đó là một hồi tuyệt đối làm thế giới run rẩy chém giết.

Đối ám dạ Linh Vương mà nói, nói ra Quý Dạ Vương tên, còn là đường hoàng Quý Dạ Vương đại nhân, đây tuyệt đối là không thể tha thứ, thế nhưng sát thủ thế nào cũng không nghĩ ra Tần Phong sẽ bật cười.

"Biết là tốt rồi." Tần Phong tháo xuống cổ tay hấn lên tay áo kiếm, cười nói: "Nếu hấn biết ta còn sống, ta đây an tâm. Nói cách khác, không ai giết hấn, hấn phải nhiều buồn chán."

"Người giết không được Quỷ Dạ Vương đại nhân!" Sát thủ dữ tợn nói.

"Phải không?" Tần Phong nhún vai, cười nói: "Ta có thể hay không giết ai cũng không biết, thế nhưng muốn nói giết người còn chưa phải cần phí nhiều ít khí lực."

Lại nói, Tần Phong nâng tay lên đao hướng về trên cổ hấn một chém, đưa hấn muốn nói trở nên kẹt trong cổ họng, một ngụm máu tươi chảy ra tới, Tần Phong đứng dậy hít sâu một hơi, dẫn theo sát thủ thi thể đi tới Diệp Hạo đám người chuẩn bị xe vận tải trước đem thi thể ném vào, nhìn thoáng qua Diệp Hạo mấy người, nói: "Một hồi sẽ có người tiếp ứng các người đi Đông Nam Á, cái này nhóm châu bảo cũng đủ cho các người tại Đông Nam Á có phát triển tư bản."

Diệp Hạo biết mình ở quốc nội đã lẩn lộn không nổi nữa, cho nên nghe theo Tần Phong an bài, chỉ là suy nghĩ một chút mình cái này nhóm huynh đệ muốn đi theo bản thân lưu vong nước ngoài, thậm chí có khả năng cả đời cũng không về được, trong lòng nhiều ít có chút bi thương.

"Ca, chúng ta đi thôi."

Diệp Đào vỗ vỗ bờ vai của hấn, nói: "Ở nơi nào lẩn lộn không phải là lẩn lộn?"

Diệp Hạo bất đắc dĩ thở dài, chuyển trên người xe rời đi, mà Tần Phong cũng không có ở chỗ này dừng, trở lại Lưu Linh trên xe, nhìn trong tay tay áo kiếm không nói được một lời, Lưu Linh nhìn thấy sắc mặt hấn không tốt, cũng không có quấy rầy hấn tự hỏi, mà là lái xe phản hồi.

"Bất luận lần sau ở địa phương nào thời giờ gì gặp mặt, ta cuối cùng muốn làm thịt người." Quay cửa kính xe xuống, Tần Phong đem đã từng đích thân hấn

là Quý Dạ thiết kế ám sát tay áo kiếm ném ra ngoài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 243: Ngủ Không Ngon

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 243: Ngủ không ngon

Đông Phương mây trắng, xe dừng ở Đông Thiên Thị ven biển một ngọn núi sườn núi đỉnh, phía trước đó là biển rộng mênh mông, ánh rạng đông đi qua tầng tầng màn đen rơi Nhân Gian, bình thêm một phần vắng vẻ mỹ. Bởi vì đã là hạ tuần tháng mười một trời, mặc dù là phía nam, nhưng gió biển từ từ thổi tới, làm bên trong xe Lưu Linh nhịn không được rung mình một cái, Tần Phong nhìn thấy sau đem nàng ôm vào trong ngực.

Cảm giác ấm áp rất nhiều, Lưu Linh thay đổi 1 cái tư thế thoải mái, Vốn dĩ lạnh như băng mặt cười lên nhiều một tia kiệt sức, nhỏ hơi híp đôi mắt đẹp, ngắm nhìn xa xa Đông Phương ánh rạng đông, hỏi: "Người kia là ai?"

"Một thiên tài." Tần Phong trả lời làm Lưu Linh có chút kinh ngạc, dù sao có thể Tần Phong thay đổi trầm mặc ít nói, Lưu Linh cũng không cảm thấy sẽ là của hãn bạn bè, mà địch nhân có khả năng còn lại là 100%. Tần Phong thấy nàng nghi ngờ ngẩng đầu nhìn bản thân, cười nói: "Ta và hãn xuất từ đồng nhất cái dong binh đội ngũ, chỉ là hãn so với ta sớm 3 năm, mà khi đó kia đã là của chúng ta đội phó, 1 cái không có gì sánh kịp thiên tài, ta mới vừa gia nhập đội ngũ thời điểm, hãn 20 tuổi, kỳ sức chiến đấu cũng đủ sánh ngang dong binh liên minh từng binh sĩ tác chiến bài danh trước 10 kia mấy người binh vương."

Lưu Linh hơi kinh ngạc một trận, gần nhất bởi vì đối Tần Phong nhớ mong càng ngày càng nhiều, nàng không ít tại Lang Vương cùng người què trong miệng hỏi thăm Tần Phong trước đây sinh hoạt thế giới hoàn cảnh, tự nhiên biết

dong binh liên minh tồn tại cùng trong đó các hạng bài danh tàn khốc cùng thiết huyết. Nhất là từng binh sĩ tác chiến loại này hàm kim lượng cực cao cá nhân bài danh, có thể đánh vào trước 10 vậ cũng là hoàn toàn xứng đáng cao cấp nhất binh vương.

Tần Phong sở dĩ xưng là thiên tài là phát ra từ nội tâm.

Lúc đầu hẳn tham gia thân thể cải tạo kế hoạch, là duy nhất một sống sót cải tạo chiến sĩ, kỳ thân thể tổ chất đã vượt qua Nhân Loại Đỉnh phong, tuy rằng dựa theo Tôn Kỳ Đạo lời nói hẳn vẫn không có phát huy ra bản thân mạnh nhất sức chiến đấu, nhưng phát triển tốc độ đã làm thế giới dưới đất làm run, dùng 2 năm, hẳn trở thành hoàn toàn xứng đáng Quang Huy đội trưởng, sức chiến đấu càng tiêu thăng đến khiến người ta cảm giác kinh khủng giai đoạn, nhưng tức đã là như thế, Tần Phong cũng không có đem cầm chiến thắng Quỷ Dạ.

Hơn nữa, là tiền bối Quỷ Dạ cũng coi là Tần Phong nửa huấn luyện viên, đến nay mới thôi Tần Phong đông đảo giết người đều có đến bóng dáng của hẳn. Nếu như nói Tần Phong thành công thân thể cải tạo chiếm cứ tuyệt đại ưu thế, như vậy Quỷ Dạ phát triển còn lại là một thiên tài kiểu quật khởi yêu nghiệt. Mấy năm qua này Tần Phong thừa nhận thực lực của chính mình đã không chỉ một lần tiến hành rồi chất bay vọt, nhưng hẳn có thể cầm mệnh đảm bảo, Quỷ Dạ đồng dạng cũng là như vậy, sát thủ chi Thần danh hào không phải là gọi không.

"Thế nhưng về sau, hẳn phản bội chúng ta." Tần Phong cười khổ lắc đầu, nói: "Lúc đầu ba người chúng ta tại Iraq chấp hành nhiệm vụ, hẳn không hề dự triệu phản bội chúng ta, có thể dùng Thương Lang bị giết, cũng chính là Lang Vương ca ca. Kia đoạn hồi ức là ta trong trí nhớ nhất thống khoái một đoạn một trong, đây cũng là vì sao trước đó không lâu bạo phát ptsd tổng hợp lại chứng thời điểm, người què hi vọng ta sẽ không đắm chìm trong Iraq trong ký ức."

Lưu Linh khẽ gật đầu, cũng không nói gì, chỉ là ôm chặt Tần Phong.

Tần Phong còn lại là sâu kín thở dài, kia một cuộc chiến tranh là hãn cá nhân tại thế giới dưới đất phong Thần chi chiến, một người một cây đao nhìn Thương Lang thi thể tuôn ra vô số địch nhân tầng tầng bao vây, đến nay mới thôi hãn đột phá vòng vây bị vô số dong binh cùng với bộ đội đặc chủng tôn sùng là kinh điển sách giáo khoa từng binh sĩ tác chiến án lệ, thậm chí có tổ chức cùng quốc gia mô phỏng theo kia một cuộc chiến tranh hoàn cảnh tới huấn luyện tinh anh nhất chiến sĩ, nhưng là bọn hãn bị ai phát hiện, tại đồng dạng trong hoàn cảnh, không ai có thể làm được Hưởng Tần Phong như vậy tại phụ trọng 100 kg dưới điều kiện hoàn thành không thương đột phá vòng vây.

Chỉ là càng nhiều thời điểm, Tần Phong mong muốn không phải là kia cuộc chiến tranh vì hãn mang tới vô thượng vinh quang, mà 1 cái giải đáp.

"Vậy người định làm gì?" Lưu Linh hỏi.

"Hãn nếu đồng ý đi ra, vậy cũng nên làm kết thúc." Tần Phong trong mắt lóe lên một tia hàn ý, nhưng theo sát sau lại là cười, nói: "Không nói hãn, người mấy ngày hôm trước không phải là để mắt tới Nhâm Phượng Yến cổ phần trong tay sao? Tiến triển như thế nào?"

Lưu Linh khẽ lắc đầu một cái, nói: "Không ngờ, Nhâm Phượng Yến cũng không tính đem nòng cổ phần trong tay bán ra, ta phái người tiếp xúc một lần, thế nhưng bị cự tuyệt."

"Kia là được rồi." Tần Phong trái lại không có gì kinh ngạc, nói: "Nhâm Phượng Yến là một nữ nhân thông minh, một nữ nhân lấy sức một mình đem Yến Phi phiêu lưu đầu tư công ty phát triển cho tới bây giờ toàn quốc nổi tiếng tình trạng, nòng đối thương nghiệp kim dung ánh mắt xa xa muốn vượt lên trước Lữ Trung Dương kia cái phế vật, nhằm vào Lữ thị động tác nếu có tâm người cẩn thận nghiên cứu mấy lần, không khó phát hiện trong đó mảnh khoe, đáng tiếc Lữ Trung Dương là trong cuộc người, đối mặt lớn như vậy nguy cơ có chút thấy không rõ mà thôi. Bất quá bây giờ tình trạng này, hãn thấy rõ cũng đã chậm."

"Phòng chừng Lữ Trung Dương hiện tại tự sát tâm đều có." Lưu Linh khóe miệng giơ lên một tia động nhân vui vẻ, nhẹ giọng nói: "Cái này nhóm châu bảo giá trị xa xỉ, là hãn sau cùng tài chính khởi nguồn, chỉ là, của người thúc thúc lại phải nhức đầu, một ba vị bình, một ba lại khởi, than thượng người đưa cháu này hãn cũng đủ xui xẻo."

"Người đây là khen ta đây còn là tổn hại ta đây." Tần Phong tức giận tại mông của nàng bộ hung hăng ngắt một chút, Lưu Linh rên rỉ một tiếng, trên mặt hiện lên lướt một cái động nhân e thẹn.

"Đoan Mộc Kinh cùng Hạp Tử hai người kia chết ngoại giới còn không có xác nhận." Tần Phong trực tiếp thẳng thắn sáng khoái nói: "Trực tiếp đem trước kia một ít chuyện hư hỏng toàn bộ đẩy hai người bọn họ trên người, dù sao cũng chết không có đối chứng, hai người kia lại việc xấu loang lỗ, trở lại tạo gọi tình báo, trước cho cảnh sát 1 cái cơ bản điều tra phương hướng, chờ đến thời cơ thích hợp đem 2 cái thi thể của người trực tiếp ném cho cảnh sát."

"Bao Thiên Tuế bị diệt cửa chuyện tình đây?" Lưu Linh phá có chút lo lắng hỏi: "Nhất là Bao Thiên Tuế chuyện tình, 5 nghìn vạn USD báo thù quỹ không phải là trò đùa. Người và Bao Thiên Tuế có cừ oán, sợ rằng vì 5 nghìn vạn, coi như là không có xác thực chứng cứ đều sẽ có người tìm tới cửa."

"Yên tâm đi, về hãn bị giết chuyện tình, ta đã nghĩ tới 1 cái chịu tiếng xấu thay cho người khác." Tần Phong thần bí cười: "Bất quá bây giờ còn không phải lúc, bọn họ còn không có xuất hiện."

"Quý Dạ?"

"Coi như là hãn thực sự công hắc oa cũng không ai sẽ không biết sống chết đi giết hãn, coi như là có có thể giết người của hãn tuyệt đối sẽ không bởi vì 5 nghìn vạn USD rơi 1 cái cả đời tàn phế dưới đất." Tần Phong cười nói: "Tốt lắm, chúng ta không đề cập tới những thứ này, mặt trời mọc, người biết nam nhân tại buổi sáng thời điểm luôn có một loại phản ứng, ừ, người hiểu đúng không?"

Vốn dĩ còn ta bàn luận nghiêm chỉnh trọng tâm câu chuyện, thế nhưng Tần Phong cái này chuyển ngoặt làm Lưu Linh đầu tiên là sửng sốt, theo sát sau cũng khuôn mặt đỏ hơn phân nửa, không đợi có phản ứng, một tay cũng đã đặt lên bộ ngực của nàng tùy ý vuốt ve, bất quá trong phiến khắc, Lưu Linh đã là thờ hồng hộc, y phục cũng có chút lộn xộn, Tần Phong nhìn nhin không được hai mắt tỏa ánh sáng, ôm nàng chạy tới ngòì phía sau, rộng mở bên trong xe không gian cho đủ Tần Phong phát huy hoàn cảnh.

Lưu Linh lần này không có phản kháng, trên mặt có thể còn cất giữ vài phần quạnh quẽ, nhưng thường thường thoáng hiện mấy phần nhu tình bán đứng lòng của nàng lúc này tình. Nhìn y phục của mình bị từng món một tróc, trên gò má nóng hừng hực.

"Hắc hắc, càng ngày càng tốt nhìn."

Nhìn kia động nhân ** thân thể, Tần Phong nhìn không được cúi người xuống tại trên người nàng qua lại hôn, Lưu Linh hô hấp càng ngày càng ồ ồ, thân thể bị đè ở phía dưới không ngừng giãy dụa, không bao lâu trong cơ thể ** càng ngày càng mãnh liệt, nàng đúng là vẫn còn chủ động nghênh hợp đi tới, chỉ là thấy Tần Phong kia dương dương đắc ý ánh mắt sau, lại thờ phì phò đình chỉ động tác của mình, trên mặt mang lên một mảnh quạnh quẽ.

"Nhanh nhanh, sinh khí." Tần Phong cười hắc hắc, một tay tại trước ngực nàng không ngừng vuốt ve, cảm thụ kia sung mãn trắng mịn, không khỏi lực đạo trên tay càng lúc càng lớn.

Lưu Linh thấy hăn tiện cười, tức giận hừ một tiếng, nghiêng đầu sang chỗ khác không muốn xem hăn cười, chỉ là trong miệng không ngừng phát ra tiếng hừ hừ, trên mặt cũng mang theo vài phần hưởng thụ, Tần Phong sau khi thấy cười ha ha một tiếng, không để ý Lưu Linh không chút nào chuẩn bị, thân thể dán thật chặt đi tới.

Mà lúc này.

Tại Lữ gia biệt thự, Vốn dĩ bởi vì gần nhất chuyện của công ty buồn một đêm ngủ không ngon Lữ Trung Dương vừa có vài phần buồn ngủ rơi vào trong giấc ngủ, dồn dập chuông điện thoại di động lại đưa hẳn triệt để giật mình tỉnh lại, mới vừa có tức giận hẳn nhớ tới đã phân phó trợ thủ bất cứ chuyện gì đều muốn gọi điện thoại báo cáo sau, bản tâm cầm lấy đặt ở tủ đầu giường máy di động, thấy là trợ thủ đánh tới, trong lòng hẳn đầu tiên là căng thẳng, theo sát sau hít sâu một hơi, nhận nghe điện thoại.

"Xảy ra chuyện gì?" Lữ Trung Dương trầm giọng hỏi.

Hẳn bức thiết muốn nghe gọi tin tức tốt, gần nhất hẳn đã bị liên xuyên tin tức xấu dẫn vật khôno nhả, chỉ là hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

"Lão bản. Không xong!" Trợ thủ thanh âm mang theo vài phần khóc tang: "Chúng ta vận chuyển nhóm kia châu bảo bị người cướp đi!"

"Cái gì!"

Lữ Trung Dương con cảm giác bùng tim của mình vừa kéo, hẳn suýt nữa bất tỉnh khuyết đi qua, điện thoại di động rơi xuống ở trên giường, có chút không thể tin hồi tưởng vừa mới trợ thủ theo như lời nói, ước chừng có 3 phút trái phải, hẳn xoa xoa mồ hôi lạnh, nhận lấy điện thoại di động bản tâm hỏi: "Tra được là ai làm sao? Hiện tại nhóm kia hàng bị cướp đi đâu? Cảnh sát có hay không điều tra?"

"Cảnh sát đã tham gia điều tra, còn cần chờ đợi tiến một bước tin tức." Trợ thủ bản tâm đáp.

Lữ Trung Dương hai mắt híp một cái, phân phó nói: "Lập tức báo cho biết công ty bảo hiểm, chúng ta cần phải thường cho thường!"

"Là!"

Chờ trợ thủ cúp điện thoại, Lữ Trung Dương là triệt để không buồn ngủ, từ

trên giường đi xuống sau tại gian phòng của mình trong đi tới đi lui, tâm lý đau nước mắt đều nhanh rớt xuống, càng làm Tần Phong cùng Lô Thiên Hào hận muốn chết, nếu không phải là ở đây hỗn đản cho mình làm cái này âm mưu, bản thân về phần rơi đến bây giờ tình trạng này sao? Bản năng, Lữ Trung Dương đoán được lần này bắt cóc án cùng Tần Phong có quan hệ, thế nhưng hẳn hiểu chưa chứng cứ xác thật tràn đầy chỉ cần dám nói, Tần Phong liền dám đánh người.

"Hỗn đản! 2 tên khốn kiếp, các người là muốn đuổi tận giết tuyệt a!"

Lữ Trung Dương tức giận rống lên một tiếng.

Hắn chợt nhớ tới cái gì, bện tâm chạy đến y cái chỗ nhảy ra khỏi ví tiền của mình, tìm được rồi ngày hôm qua Cao Kiều Anh Tử lưu lại tấm danh thiếp kia, tròng mắt bắt đầu loạn chuyển: "Lần này thật là phải đến tuyệt lộ, thế tất yếu tìm xin giúp đỡ, thế nhưng Cao Kiều Anh Tử cùng Đoan Mộc Kinh đều có dã tâm, xem ra ta cần bàn bạc kỹ hơn, để đang cùng hai người Hợp Tác người trung gian ở bản thân càng nhiều hơn lợi ích!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 244: Thu Chút Lợi Tức

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 244: Thu chút lợi tức

Cao Kiều Anh Tử nhấp một miếng tốt nhất trà long tinh, nhìn thoáng qua trước mặt Lữ Trung Dương hai cha con, khoe miệng hơi giơ lên, một động một tĩnh giữa quyển rũ mười phần, làm kia Lữ Hạc nhìn trái tim nhỏ kinh hoàng không ngừng.

"Lữ tiên sinh sáng sớm đem ta gọi tới, có phải chỉ cần mời ta uống trà ah?" Cao Kiều Anh Tử nhẹ giọng nói: "Phải biết rằng, giấc ngủ không đủ thế nhưng nữ nhân thiên địch."

Lữ Trung Dương ngượng ngùng cười cười, trong lòng biết nữ nhân này đang cố ý nhử, thế nhưng tình thế bức người, hẳn phải bày làm ra một bộ thấp tư thế, dù sao nữ nhân trước mắt là duy nhất một chịu lên cửa dành cho trợ giúp, là tối trọng yếu là đệ đệ của nàng bị Tần Phong giết.

"Anh Tử tiểu thư, chúng ta có cùng chung một địch nhân."

Lữ Trung Dương cười nói.

"Tại rất lâu, ta càng tin tưởng chỉ lợi ích vĩnh viễn." Cao Kiều Anh Tử nhàn nhạt đáp lại nói.

Điều này làm cho Lữ Trung Dương dáng tươi cười cứng đờ, hẳn minh bạch Cao Kiều Anh Tử nói ý tứ, nếu như muốn hợp tác với nàng liền phải bỏ ra nhiều đủ lợi ích, Cao Kiều Anh Tử phía sau sơn khẩu tổ muốn nhiều hay ít lợi ích? Lữ

Trung Dương không biết, nhưng biết tuyệt đối sẽ vượt qua xa ranh giới cuối cùng của mình, trong lòng cân tiểu ly cũng không chịu đựng bắt đầu hướng về Đao Mộc Kinh bắt đầu nghiêng, thế nhưng Cao Kiều Anh Tử tự một câu nói lại làm cho trong lòng hấn khóc không ra nước mắt.

"Ta biết Lữ tiên sinh đồng thời đang suy nghĩ cái gì cùng Đao Mộc Kinh Hợp Tác, thế nhưng ta nghĩ nói cho Lữ tiên sinh, Đao Mộc Kinh hiện tại đã bị cảnh sát theo dõi." Cao Kiều Anh Tử gọn gàng dứt khoát đâm phá Lữ Trung Dương tâm nghĩ, thản nhiên nói: "Đây là nội bộ tin tức, người có thể tuyển chọn không tin, bất quá đừng trách ta không có nhắc nhở người, một khi người lựa chọn hợp tác với Đao Mộc Kinh, như vậy ta chỉ có thể ly khai, dù sao chúng ta không muốn gây nên Hoa Hạ cảnh sát chú ý."

Lữ Trung Dương bần tâm nói: "Anh Tử tiểu thư nói đùa, ta Lữ Trung Dương còn là một thủ pháp công dân."

"Thủ pháp công dân?" Cao Kiều Anh Tử che miệng nở nụ cười, trong ánh mắt tràn đầy nghiền ngẫm. Hiện tại toàn bộ Đông Thiên Thị người nào không biết người con trai của Lữ Trung Dương xảo trá đồng thời vợ vét tài sản Herault Wells danh họa, bây giờ còn đang trại tạm giam ngồi chồm hổm đến, Lữ Trung Dương bị nhìn tâm lý có chút sợ hãi, xấu hổ cười nói: "Không biết cao cầu tiểu thư chuẩn bị hợp tác thế nào?"

Lúc này Cao Kiều Anh Tử lại nhận một chiếc điện thoại, nghe xong vài câu sau nói thẳng vài câu tốt sau liền một lần nữa cúp điện thoại, nhìn Lữ Trung Dương buồn cười nói: "Xem ra Lữ tiên sinh tình cảnh không ổn a."

Lữ Trung Dương tâm lý lại là căng thẳng, người nữ nhân này mở miệng ngậm miệng không đề cập tới chuyện hợp tác, trái lại không ngừng đem mình Trù Mã tranh thủ, cái này là chuẩn bị muốn để cho mình xuất huyết nhiều tiết tấu.

"Anh Tử tiểu thư có điều kiện gì mau chóng nói ra." Lữ Trung Dương muốn

nghe một chút Cao Kiều Anh Tử có phải có nhiều điều kiện.

Cao Kiều Anh Tử không nhanh không chậm uống một hớp nước trà, đợi để chén trà trong tay xuống sau mới là thân nhiên nói: "Lữ thị có bốn mươi lăm phần trăm công ty cổ phần lưu lạc bên ngoài, theo chúng ta lấy được tình báo, liền hiện nay mới thôi Lôi Thiên Hào cùng Tần Phong đã thành công tóm thâu hai mươi phần trăm công ty cổ phần, phỏng chừng châu bảo cướp đoạt án tin tức thả ra ngoài, Lữ thị cổ phiếu đối mặt toàn tuyến hồng mất nguy hiểm, chúng ta có thể giúp người ngăn chặn Lôi Thiên Hào, mà người sẽ có đầy đủ thời gian đem còn thừa lại cổ phiếu thu hồi, đồng thời ổn định thị trường chứng khoán."

Lữ Trung Dương ánh mắt nhỏ hơi híp, điều kiện này thật là không tệ, Cao Kiều Anh Tử phía sau sơn khẩu tổ thế lực khổng lồ, bọn họ có đủ thực lực làm Lôi Thiên Hào không rảnh nên phải đối với mình.

"Vậy không biết nói chúng ta có cái gì có thể trở về báo?" Lữ Trung Dương thấp giọng hỏi.

Cao Kiều Anh Tử cười cười, nói: "Rất đơn giản, phụ tử các người 3 người trong tay tổng cộng nắm bốn mươi phần trăm công ty cổ phần, Nhâm Phụng Yến trong tay 15%, Tần Phong cùng với Lôi Thiên Hào trong tay hai mươi phần trăm, chúng ta muốn còn thừa lại 25%, là tối trọng yếu là ở chúng ta cùng Lôi Thiên Hào toàn diện khai chiến sau khi, Lữ thị sẽ đứng ở chúng ta trận doanh tùy thời cung cấp giúp đỡ."

"Các người đồng ý cho chúng ta cung cấp bao nhiêu tiền?" Lữ Trung Dương cau mày, lại là hỏi.

"Lữ tiên sinh đang nói đùa sao?" Cao Kiều Anh Tử hơi bất mãn, nói: "Chúng ta tổn hao đại khoản tiền ngăn chặn Lôi Thiên Hào, cho người cung cấp thời gian quý giá nhất, Lữ tiên sinh còn muốn làm chúng ta cho người cung cấp tài chính, xem ra Lữ tiên sinh là cũng không tính thật tâm thật ý Hợp Tác, đã như vậy, Anh Tử lúc đó cáo từ."

Dứt lời, Cao Kiều Anh Tử liếc mắt một cái Lữ Hạc đó là đứng dậy rời đi, một bên Lữ Hạc nhìn sốt ruột không ngừng, dù sao hẳn vẫn không thể xác định Cao Kiều Anh Tử có đúng hay không bắt được mình nhược điểm, bặt tâm nhìn thoáng qua Lữ Trung Dương, thấp giọng nói: "Ba, có ở đây không tìm kiếm ngoại giới giúp đỡ, chúng ta thực sự sẽ bị Tần Phong cùng Lôi Thiên Hào chiếm đoạt."

Kỳ thực Lữ Trung Dương câu nói mới vừa rồi kia cũng là hối hận, hiện tại Lữ thị đã không phải là cái gì tiềm lực cổ, sắp xếp lên là rác rưởi cổ cũng không tệ. Lôi Thiên Hào một khi bị ngăn chặn hẳn thì có nguyên vẹn thời gian tới thu hồi tất cả cổ phiếu, thế nhưng vấn đề là ngoại trừ Cao Kiều Anh Tử không ai đồng ý giúp đỡ hẳn ngăn chặn Lôi Thiên Hào. Hơn nữa ai cũng không muốn đắc tội Lôi Thiên Hào, ngoại trừ Cao Kiều Anh Tử phía sau sơn khẩu tổ.

Nghĩ tới đây, Lữ Trung Dương cắn răng một cái, đứng dậy hô: "Anh Tử tiểu thư đừng chân."

Đoan chắc Lữ Trung Dương sẽ không cự tuyệt bản thân yêu cầu Cao Kiều Anh Tử khoe miệng giơ lên mỉm cười, xoay người giễu cợt nói: "Thế nào? Lữ tiên sinh còn có cái gì để nói? Anh Tử cũng không muốn tại 1 cái lòng tham trên thân người lãng phí thời gian."

Lữ Trung Dương sắc mặt hiện thực ngấn ra, theo sát sau cười khổ nói: "Anh Tử tiểu thư có chỗ không biết, Lữ thị hiện tại tài chính căng thẳng, chúng ta muốn bắt hồi còn thừa 25% công ty cổ phần thực sự rất tốn sức, đồng thời Lôi Thiên Hào nhiều thủ đoạn, chắc chắn có lưu chuẩn bị ở sau. Dưới sự bất đắc dĩ ta mới bằng lòng tìm kiếm Anh Tử tiểu thư tài chính lên giúp đỡ."

"Chỉ là Lữ tiên sinh, người nghĩ cầm tiền của chúng ta mua về chúng ta cần cổ phiếu, sau đó bản thân ngồi mát ăn bát vàng, có đúng hay không hơi quá đáng?" Cao Kiều Anh Tử cười lạnh nói.

Lữ Trung Dương xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, nói: "Anh Tử tiểu thư thỉnh

lý giải chúng ta nổi khổ, dù sao hiện tại Lữ thị tình trạng, chúng ta coi như là Hướng ngân hàng cho vay đều không có cơ hội."

"Lữ tiên sinh không cần khóc thương cảm như thế giả mù sa mưa." Cao Kiều Anh Tử cười nhạt nói: "Ta nói, ta cần toàn bộ này đây lợi ích làm chủ, thế nhưng Lữ tiên sinh hiển nhiên không muốn cho ta lợi ích, người nghĩ rằng chúng ta thực sự trừ người ra không có lựa chọn nào khác sao? Hừ."

Lữ Trung Dương lão mặt đỏ lên, biết mình vừa mới nói lên yêu cầu thật có chút kéo con bê, nhưng vừa mới cũng là muốn nói lại, nhìn Cao Kiều Anh Tử có thể đáp ứng hay không, một khi đáp ứng bản thân nhất định là ngồi mát ăn bát vàng, mà không đáp ứng, Lữ Trung Dương trong lòng cũng coi như là thoáng an định một ít, ít nhất Cao Kiều Anh Tử hợp tác mục đích thực sự chính là vì lợi ích mà không phải những thứ khác.

Cao Kiều Anh Tử nghĩ hóa hậu không sai biệt lắm, thản nhiên nói: "Bất quá, nếu như Lữ tiên sinh thực sự cần tiền, chúng ta có thể từ chính quy cách là Lữ tiên sinh cung cấp tài chính."

Lữ Trung Dương vừa nghe, bận tâm vãnh tai tới.

"Thế nhưng đây, Lữ tiên sinh có thể không cho chúng ta đầy đủ bảo chứng?" Cao Kiều Anh Tử trầm giọng hỏi.

Lữ Trung Dương có chút nóng nảy, mình bây giờ hầu như đều nhanh táng gia bại sản, người xuất ra nhiều đủ tài chính tới, bản thân lấy cái gì cho người thế chấp? Cao Kiều Anh Tử nhìn hẩn làm khó dáng dấp, cười lạnh một tiếng: "Lữ tiên sinh thật đã cho ta không biết tình huống của người, người từ Nhâm Phương Yến trong tay bắt được hơn 10 ức tài chính, người thật đã cho ta Cao Kiều Anh Tử là người ngu không được?"

"Nhưng là thật còn dư lại không có mấy!" Lữ Trung Dương bận tâm nói: "Chúng ta có thể ký tên hợp đồng, văn bản rõ ràng quy định trong một thời gian ngắn không có trả, ta sẽ lấy cổ phần trong tay tới hoàn lại."

Cao Kiều Anh Tử hài lòng gật đầu, nói: "Đã như vậy, Lữ tiên sinh liền chờ điện thoại của ta ah."

Nàng không có dừng lại lâu rồi rời đi, trái lại Lữ Trung Dương như là lão rồi mấy chục tuổi vậy ngồi ở trên ghế, bụm mặt hít sâu một hơi, hắc minh bạch lần này đàm phán căn bản là Cao Kiều Anh Tử nắm trong tay hết thảy quyền chủ động, thế nhưng hắc nhất định phải đáp ứng, bằng không Lữ thị thực sự nếu không sống tồn tại, Lữ Trung Dương không cam lòng cứ như vậy bị Tần Phong người kia đánh bại!

"Ba, nếu như đến lúc đó chúng ta không có hoàn lại mượn tiền, sợ rằng Lữ thị sẽ không tại họ Lữ." Lữ Hạc có chút lo lắng, hắc càng sợ là chuyện của mình bại lộ.

Lữ Trung Dương sâu kín thở dài, nói: "Ta cũng biết, thế nhưng việc đã đến nước này chúng ta không có lựa chọn khác, liền hiện nay mới thôi đồng ý giúp đỡ chúng ta chỉ Cao Kiều Anh Tử. Bất quá còn có Đoan Mộc Kinh, còn có Nhâm Phượng Yến, chúng ta còn có cơ hội." Nói đến đây, Lữ Trung Dương trong mắt lóe ra một tia tinh quang.

Mà lúc này bên ngoài Tần Phong nhận được Cao Kiều Anh Tử truyền lại trở về tin tức, nhện không được cười ha ha một tiếng, đối bên người Chu Nhã Phi cười nói: "Lần này Lữ Trung Dương coi như là muốn triệt để tài liệu, cầm tiền của ta mua vật của ta muốn, ngã đầu tới ta xem hắc lấy gì trả tiền của ta."

"Lữ Trung Dương đủ xui xẻo." Chu Nhã Phi nhện không được liếc trắng mắt, trong mắt lóe lên một tia không rõ ý tứ hàm xúc: "Bị người bán không chỉ một lần còn muốn cho người kiếm tiền."

"Ai bảo cái này lão già kia không biết xấu hổ như vậy da." Tần Phong hừ một tiếng, nhớ tới Lữ Trung Dương đủ loại, cười lạnh một tiếng: "Lão Vương này 8 trứng sống bó lớn niên kỷ, cái gì không học được, gương mặt da trái lại là vừa thú vị vừa cứng." Đang nói, điện thoại di động của hắc bỗng nhiên vang lên, Tần

Phong nhíu nhíu mày nhận nghe điện thoại, lại phát hiện là bản thân cái kia Thanh bang sư huynh Triệu Hiến Dương đánh tới.

"Triệu sư huynh tốt thanh nhàn, sáng sớm đừng gọi điện thoại cho ta có chuyện gì không?" Tần Phong thay đổi cái tư thế thoải mái.

"Có người muốn mời người tâm sự, để ta làm cái nói tiếp người." Triệu Hiến Dương cười nói: "Về phần người tới hay không, ta liền không hỏi nhiều."

"Đi, tại sao không đi." Tần Phong vừa nghĩ cũng có thể nghĩ ra cái thất thất bát bát tới, đoán chừng chính là Lưu Ý cái kia lão gia hỏa hoặc là người của Tô gia, hẳn mới vừa đem Lữ Trung Dương cái này không biết xấu hổ kéo gần trong hố, trong lòng đang vui vẻ đây, nhân tiện nói: "Thời gian gọi."

Đợi Triệu Hiến Dương nói thời gian cùng địa điểm, Tần Phong đem điện thoại thu vào, cười nói: "Chờ Cao Kiêu Anh Tử tin tức truyền đến, người lập tức thả lỏng đối Lữ thị công kích, cái kia lão gia hỏa hiện tại một mực căng thẳng thần kinh, cũng nên buông lỏng một chút."

"Người đi đâu?" Thấy Tần Phong đứng dậy hoạt động thân thể, Chu Nhã Phi khá có chút tò mò hỏi.

"Ta?" Tần Phong ánh mắt híp một cái, trên mặt mang một tia cười nhạt, âm đo đo nói: "Một ít người thiếu số sách cũng có rất nhiều năm, chúng ta tìm tới cửa chính bọn hắn lại đưa tới cửa, đã như vậy, ta Tần Phong nếu không phải trước thu chút lợi tức, những tên kia còn không được cho đủ ta sắc mặt xem?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 245: Tề Tụ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 245: Tề tụ

Trong lòng mỗi người đều cất dấu một con dã thú, địa vị quyết định dã thú thực lực.

Mà trên thực tế Tần Phong dã thú cường đại nhất, nhưng là khó khăn nhất khắc chế, càng nhiều thời điểm, Tần Phong không thích áp chế dã thú cuồng bạo, bởi vì lúc đó để cho mình rất biệt khuất.

Triệu Hiến Dương mang theo Tần Phong một đường đi tới Lưu Ý trạch viện, so sánh với lần trước, lần này an ninh hệ thống rõ ràng tăng nhiều, mấy người bảo an đầu lĩnh nhìn Tần Phong trong ánh mắt khiến mang theo vài phần cảnh giác cùng bất thiện, hiển nhiên lần trước Tần Phong đem Lưu Ý cho làm thịt ngừng một lát để cho bọn họ rất không thoải mái, cái này cùng nhau đi tới Tần Phong là toàn bộ phương vị bị màn hình đến, điều này làm cho Tần Phong khá có chút bất mãn, cười lạnh nói: "Cái này Lưu Ý thật đúng là để mắt ta, a, ba người trong thì có một người xứng súng, nếu như cảnh sát bọn họ tới còn không được mang đi một cái súng đạn kho?"

"Hừ." Triệu Hiến Dương hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên lần này sung làm người trung gian nhưng cũng không nghĩ tới Lưu Ý sẽ chơi một bộ này, cái này căn bản không phải là mời khách người mà là cho ra oai phủ đầu, là Thanh bang thế hệ trước, tự nhiên có mình kiêu ngạo cùng dễ dàng tha thứ nguyên tắc, trầm giọng nói: "Một hồi không cần cố kỵ ta mặt mũi, thật đúng là cho rằng chúng ta hải ngoại Thanh bang dễ khi dễ sao?"

Tần Phong cười lạnh một tiếng.

Đội 2 tới cửa, lại có mấy người đem hai người ngăn cản, một người trong đó đúng là Lưu gia trước khi là Lưu Phong cùng Lữ Ngôn an bài luật sư Kim Thủy, Tần Phong liếc mắt nhìn, hắc hắc cười nói: "Nghĩ không ra cái này luật sư còn có thể khách mời bảo tiêu.",

"Hừ."

Kim Thủy ngang liếc mắt Tần Phong, vung tay lên liền có 3 4 người đem Tần Phong bao quanh vây quanh, Triệu Hiến Dương sắc mặt lập tức kéo lại tới: "Các người muốn làm gì?"

"Soát người." Kim Thủy mỉm cười, cười ha hả nói: "Dù sao Tần tiên sinh lần trước tới chơi nói một ít không thoải mái, là thuộc hạ ta có trách nhiệm chiếu cố chúng ta boss an nguy. Nếu như Tần tiên sinh không hài lòng, một hồi có thể Hưởng lão gia chúng ta cáo ta một trạng, ta Kim Thủy tự hỏi làm không thẹn với lương tâm."

"Tốt." Tần Phong vung tay lên, cười nói: "Đã như vậy, ta cũng không cho người khó xử, xin mời."

Kim Thủy khước miệng giương lên, đang muốn ý bảo thủ hạ soát người, lại nghe một tiếng khá cụ uy nghiêm tiếng hét phẫn nộ truyền đến: "Dừng tay, làm gì chứ!"

Kim Thủy mấy người chợt đình chỉ động tác của mình, kia Kim Thủy càng xoay người, nhìn 1 cái đi ra ăn mặc đường trang, mặt mày hồng hào khoảng chừng hơn 70 tuổi lão giả, mang trên mặt mấy phần khiêm tốn: "Lâm tiên sinh, ta chỉ là giải quyết việc chung."

"Làm càn, ta Triệu sư đệ nghìn dặm xa xôi tới, lẽ nào sẽ là tới hại chúng ta sao?" Kia Lâm tiên sinh trong mắt hiện lên một tia không nhìn được, bất mãn rầm trời: "Tránh ra cho ta."

Kim Thủy nhún vai, phất tay làm người thủ hạ tản ra, Tần Phong liếc mắt một cái Triệu Hiến Dương, lại thấy Triệu Hiến Dương nhìn cái này Lâm tiên sinh trong mắt lóe lên một tia lãnh ý, nhưng rất nhanh đó là ẩn tàng rồi đi xuống, mặt không thay đổi nói: "Lâm sư huynh, nhiều năm không gặp, thân thể còn là như vậy kiện khang."

"Ha ha ha, nâng Triệu sư đệ phúc khí." Họ Lâm lão đầu cười ha ha một tiếng, vỗ vỗ Triệu Hiến Dương vai, đây mới là nhìn thoáng qua Tần Phong, thoáng tò mò hỏi: "Vị này chính là?"

"Nhanh, mời ta tới không biết ta tên gì?" Tần Phong không đợi Triệu Hiến Dương trả lời, đó là chế nhạo nói: "Xem ra mời ta tới cũng chỉ là tới đi cái đi ngang qua sân khấu mà thôi?"

Cái này họ Lâm lão đầu trái lại cười ha ha một tiếng, hiển nhiên không có để ý Tần Phong theo như lời nói, trái lại Triệu Hiến Dương không nhẹ không nặng nói: "Tần sư đệ, vị này chính là sh Thanh bang trưởng lão Lâm Khoa, dựa theo bối phận người cũng cần kêu một tiếng sư huynh, Lâm sư huynh, Tần Phong thế nhưng Tôn sư thúc thân truyền đồ đệ."

Không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, Triệu Hiến Dương tại nhớ kỹ Tôn sư thúc ba chữ thời điểm, giọng nói có chút tăng thêm, kia Lâm Khoa sắc mặt rõ ràng có một tia mất tự nhiên, thế nhưng rất nhanh Lâm Khoa cũng ha ha cười nói: "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, Tôn sư thúc tuổi đã cao dĩ nhiên có thể tìm tới Tần sư đệ loại này đồ đệ, quả nhiên là tốt phúc khí."

Tần Phong cùng Triệu Hiến Dương lười tính toán người này trong miệng nói là nghĩa tốt còn là châm chọc, đều là bỏ mặc, kia Kim Thủy trái lại đi lên trước thỉnh đến mấy người đi vào, đợi vào trong đại sảnh, Tần Phong liền cảm giác được từng đạo ánh mắt tụ tập tại trên người của mình, có nghiến ngấm có không tiết có tức giận, thoáng nhìn lướt qua, Tần Phong liền thấy Lâm Lăng Tuyết lúc này không nói được một lời lạnh lùng làm ở một bên, mà ở bên người của hắn có một khoảng chừng hơn 30 tuổi nam tử, tướng mạo hơi có chút anh tuấn, chỉ là

nhìn thoáng qua Tần Phong sau liền đem ánh mắt đặt ở Lâm Lăng Tuyết trên người, tiếp tục trò chuyện với nhau.

Mà ở cái này hơn 10 người trong, rõ ràng có hai người xem ánh mắt của mình mang theo bất thiện, một người trong đó đó là Lưu Ý, mà tên còn lại ngoài ý liệu là một nữ nhân, 1 cái niên kỷ không nhỏ, ăn mặc hoa lệ nữ nhân, làm Tần Phong thấy người nữ nhân này bên người Chu Khôn sau khi, Tần Phong coi như là biết vì sao bất mãn, dù sao bên người nàng Chu Khôn bị mình làm chúng quạt mấy chục bàn tay mau thành Nhị sư huynh, không ghi hận mới là lạ.

"Đó là Lâm Lăng Hà, là Lâm Khoa nữ nhi, cùng Lâm Lăng Tuyết là Đường tỷ." Triệu Hiến Dương thản nhiên nói: "Người lần trước đem con trai của nàng cho đánh thành đầu heo, người nữ nhân này đã sớm muốn gây sự với người."

"Nên."

Tần Phong cười lạnh một tiếng, đặt ở hiện tại Chu Khôn hẳn vẫn cấp cho đánh thành đầu heo, bằng không không giải mỗi hận trong lòng.

"Cái kia sắc mặt hiền hòa lão đầu kêu Đỗ Tiểu Xuyên." Triệu Hiến Dương ý bảo nhìn thoáng qua một mực một bên hiền hòa cười nói chuyện trời đất lão đầu, thản nhiên nói: "Hắn là Đỗ lão gia tử hậu bối, tại toàn bộ Hoa Hạ thế giới dưới đất đều là bối phận cực cao, chớ nhìn hắn cười cùng hiền lành thiện, thích nhất lo chuyện bao đồng, bất quá nhân phẩm, hừ, nếu là hắn nổi giận lên Bao Thiên Tuế đều phải né tránh 3 phần, được rồi, Bao Thiên Tuế có phải là người hay không giết?"

"Không có chứng cứ Đừng vu hãm ta." Tần Phong bất mãn liếc trắng mắt.

Triệu Hiến Dương cười híp mắt gật đầu, trong lòng cũng biết đáp án, dù sao Bao Thiên Tuế trước khi chọc kẻ thù trong có thể đem hắn ném vào quan tài cũng chỉ có Tần Phong một người mà thôi.

"Người kia, Tô Nghị." Triệu Hiến Dương vừa liếc nhìn một mực một bên cười

thị nhìn Tần Phong mấy người trong đích mưu trong một người, thản nhiên nói: "Án bối phận là Tô Yên thúc thúc, một mực phụ trách Tô gia tại thế giới dưới đất địa bàn."

Tần Phong nhìn thoáng qua, khi thấy Tô Hộ cùng Tô Kỳ hai người này cũng cừu thị nhìn qua, bĩu môi, lại cười nói: "Cái này Lưu Ý thật đúng là để mắt ta, vì đối phó ta không đến mức tìm nhiều người như vậy ah?"

"Sự tình không đơn giản như vậy." Triệu Hiến Dương trên mặt rõ ràng có vài phần bất mãn, thấp giọng nói: "Ta vốn chỉ là cho rằng Lưu Ý muốn tìm người thay con của hắn nói gọi lời hữu ích, thế nhưng những người này ở chỗ này, hiển nhiên không đơn thuần là chuyện của người, càng nhiều hơn còn có Tô gia cùng Lưu gia một điểm nhỏ mâu thuẫn, Lưu Hoa thất tung, thế nhưng được lợi người cũng Tô gia người vợ, hai phe hiển nhiên muốn sừng Khai Thiên song thuyết lượng thoai, một hồi người cẩn thận, những người này không 1 cái là đồ tốt, đảm bảo không được an bài cho người tội gì danh."

Mới vừa nói xong, toàn bộ đại sảnh bối phận cao nhất đổ đồng bằng đầu tiên là cười ha ha một tiếng, hấp dẫn đông đảo người chú ý, thấy phản ứng của mọi người, trên mặt của hắn treo thành lập một tia hiền hòa đáng tươi cười, vỗ tay một cái, cười nói: "Nếu tất cả mọi người tới đông đủ, vậy chúng ta không nên lãng phí thời gian quý báu."

Đoàn người đây mới là ngồi xuống.

Tần Phong chán đến chết ngồi ở một bên, nhắm hai mắt cũng không nhìn, chỉ là Lưu Ý hiển nhiên không muốn để cho Tần Phong như thế thư thái, thứ nhất liền nói: "Hôm nay Đỗ lão gia tử cũng ở đây, ta đây liền thứ nhất nói, Triệu tiên sinh, Tần Phong có phải là người hay không môn hải ngoại người của Thanh bang?"

"Không sai."

Triệu Hiến Dương nhàn nhạt đáp: "Tần sư đệ là ta hải ngoại người của Thanh

bang, Lưu tiên sinh có cái gì dị nghị?"

"Tốt, đã như vậy, cái này Tần Phong làm hại con ta Tại Khán Thủ Sở trong sống chết không rõ, vậy có phải hay không cũng nên cho ta cái giải thích?" Lưu Ý sắc mặt lúc này trầm xuống.

"Lão già kia, con trai người hại bạn gái của ta thiếu chút nữa chết oan chết uổng, còn sau lưng âm ta, người có đúng hay không khi ta là trái hồng mềm tốt bốp?" Tần Phong đối chọi gay gắt phản kích nói.

Lưu Ý vỗ bàn một cái, tức giận rầm trời: "Tần Phong, người không nên quá càn rỡ."

"Người những lời này nói không phải là một lần hai lần." Tần Phong hai chân tréo nguẩy đốt một khỏa hương yên, thân nhiên nói: "Người không chê phiền ta đều ngại phiền, nói gọi những thứ khác."

Trong đại sảnh một đám người đều là sắc mặt ngoạn vị nhìn hai người, cùng Lưu Ý cùng chung mối thù mấy người tự nhiên là hi vọng Tần Phong càng kiêu ngạo càng tốt, kia đồ đồng bằng cũng cười híp mắt nhìn lướt qua hai người, cười ha hả nói: "Chuyện này ta cũng nghe nói, bình tĩnh mà xem xét, Lưu Ý, chuyện này có thể sẽ là của người không đúng dù sao cũng là con trai người hại nhân trước đây."

"Ta con trai của Lưu Ý sai rồi sự có ta Lưu Ý tới nghiêm phạt, không tới phiên 1 cái tiểu bối." Lưu Ý nhìn chăm chăm Tần Phong, bất mãn nói.

Triệu Hiến Dương cười lạnh nói: "Lưu tiên sinh khẩu khí thật là lớn, ta Tần sư đệ thế nhưng Tôn Kỳ Đạo sư thúc đệ tử thân truyền, người nói ta sư đệ là tiểu bối, chớ không phải là không đem ta sư thúc để vào mắt không được?"

Nói đến đây, ở đây có mấy người rõ ràng cho thấy sợ run cả người, Tôn Kỳ Đạo năm đó bị bắt công, thế nhưng dựa vào một đôi tay trở nên tuôn ra Hoa Hạ, Tôn Kỳ Đạo như là chết kia cũng được, thế nhưng lão đầu này sống tốt, hơn nữa

nghe nói tính tình so với năm đó còn muốn tà tính 3 phần, như vậy phần lực chân nhiếp liền cũng đủ làm bọn người kia chiến run lên.

"Triệu sư huynh tại sao phải cùng hãn nói nhảm." Tần Phong nhàn nhạt cười nói: "Kỳ thực ta muốn nói là, con trai người đã là nửa chết nửa sống, người cũng không cần âm cái gì tâm địa gian xảo, người nếu như muốn cho con trai người báo thù, ta liền ngồi ở chỗ này."

"Tần sư đệ." Trái lại một bên Lâm Khoa cười nói: "Đang ngồi tại thế nào đều là trường bối, tại sao phải muốn ồn ào được không thoải mái đây?"

"Không có giáo dục." Lâm Lăng Hà cười lạnh theo một tiếng.

"Hừ."

Bất quá Tần Phong còn không có đáp lại, trái lại Lâm Lăng Tuyết không nề tình hừ lạnh một tiếng, điều này làm cho Lâm Khoa cùng Lâm Lăng Hà 2 người trong mắt lóe lên một tia bất mãn cùng tức giận, nhưng rất nhanh thì áp chế xuống.

Tần Phong hít sâu một hơi hương yên, hơi hé mắt, không để ý đến Lâm Lăng Hà nói, nói: "Vậy không biết nói Lâm sư huynh muốn giải quyết như thế nào?"

"Ta xem chuyện này hai người các người người đều thối lui một bước, Lưu Phong người cũng dạy dỗ, ác khí cũng ra, người cũng liền đi Lưu Phong, Lưu tiên sinh cũng dừng tại gây sự với Tần Phong, làm sao?" Lâm Khoa vừa cười vừa nói.

Đỗ đồng bằng còn lại là cười ha hả cũng không nói lời nào, lão gia hỏa này rất khôn ngoan, liếc mắt liền nhìn ra Tần Phong không dự định giải hòa, nếu như mình cũng theo nói, chờ Tần Phong đưa ra dị nghị, đây chẳng phải là thật mất mặt?

"Ta 3 ngàn năm trăm vạn USD người tới bồi sao?" Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

Lâm Khoa sửng sốt, Tần Phong liền cười lạnh nói: "Không có bồi tiên thì theo ta nói xàm gì? Quả thực chính là lãng phí thời giờ của ta."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 246: Toàn Bộ Sửa Lại

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 246: Toàn bộ sửa lại

"Đàm phán cũng lấy ra chút thành ý tới, đem ta chơi đùa tới, đã nói như thế vài câu nói nhảm? Người thật coi bạn thân có thời gian bồi người ở đây huyền thuyên không được?" Tần Phong đem trong tay hương yên dập tắt.

"Lẽ nào người đem con ta đánh thành trọng thương cứ tính như vậy sao?"

Lưu Ý khàn giọng găm nhẹ nói.

"Không phục?" Tần Phong cười nhạt nói: "Ta hôm nay cái ở nơi này, ta cũng đem con trai người đánh, người không phục có thể tìm ta báo thù, chỉ cần người dám."

Ba!

Lưu Ý vỗ bàn một cái, đứng dậy trầm giọng nói: "Tần Phong, người thật cho là ta không dám giết người? Thương thế của người con ta, còn dám tìm ta đòi tiền, người có tin ta hay không cho người sống đi không ra ở đây?"

"Không tin." Tần Phong rất không nề tình nói: "Trước người nói đem ta nhưng vào ngục giam cả đời, còn nói làm ta hối hận, thế nhưng ta hiện tại tuyệt không hối hận, hơn nữa ta đứng ở chỗ này. Ta nói thật cho người biết, con trai người Tại Khán Thủ Sở một ngày không mở miệng hẳn sẽ chịu tội, chờ hẳn không nhận được thừa nhận, ta nhìn người một chút cái này Trương lão mặt để nơi nào."

Lưu Ý tức sắc mặt tái xanh, nữa vỗ bàn một cái, hoa lạp lạp xông vào hơn 10 người, mỗi người trong tay cầm súng nhắm ngay Tần Phong, Tần Phong cũng an tâm ngồi ở chỗ kia, thản nhiên nói: "Nhanh, hơi dài vào, bất quá người cho là như vậy là đủ rồi? Ta Tần Phong cũng không phải hù dọa lớn, giết ta, con mẹ nó người toàn gia đều chớ nghĩ sống."

"Lưu tiên sinh tính khí thật là lớn." Triệu Hiến Dương ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Thật đã cho ta hải ngoại người của Thanh bang sẽ sợ phải không?"

"Ai." Lúc này Đỗ Tiểu Xuyên nghĩ không khí hỏa hậu không sai biệt lắm, bỗng nhiên mở miệng khoát tay áo, cười nói: "Lưu Lão Đệ, Tần Phong, tại sao phải gây như thế tuyệt? Ta xem cho ta chút mặt mũi, trước hết để cho những người này lui xuống đi, một thanh lão đầu khớp xương, không nghe được súng vang."

Lưu Ý nhìn Tần Phong nặng nề hừ một tiếng, phất tay làm người thủ hạ đều lui xuống, Đỗ Tiểu Xuyên hài lòng gật đầu, quay đầu đưa mắt đặt ở Lâm Lăng Tuyết bên cạnh nam tử kia trên người, cười nói: "Tôn bá Long, người đi theo tràng không có bất kỳ thế lực nào dính dáng, nói vậy coi như là duy nhất công chính, người nói xem, cái này Lưu Ý cùng hải ngoại Thanh bang Tần Phong, nên làm sao vậy đoạn?"

Tôn bá Long trong mắt lóe lên hơi tinh quang, nhìn thoáng qua Tần Phong, nhẹ giọng nói: "Nếu Đỗ lão gia tử làm ta mở miệng nói chuyện, ta đây liền nói thẳng, Lưu tiên sinh nhi tử Lưu Phong không tuân thủ quy tắc trước đây, lý nên bồi thường, bất quá nói vậy Lưu tiên sinh cũng không phục, nếu Tần Phong đã thương con trai người, người hoàn toàn có thể báo thù."

"Hắn là ai a?" Không đợi những người khác biểu hiện thái độ, trái lại Tần Phong hơi nghiêng người, hỏi.

Triệu Hiến Dương nhìn thoáng qua Tôn bá Long, thản nhiên nói: "Yến kinh

Tôn gia Tôn bá Long, Á Châu hắc đạo liên minh tài quyết quan tôn chính con một."

"A." Tần Phong bưng tỉnh gật đầu.

Bất luận là Á Châu hắc đạo liên minh, còn là toàn cầu hắc đạo liên minh, đều có dành riêng tài quyết quan, quyền lực cực đại, đối với phản bội liên minh thành viên có sinh tử phán định quyền lợi, thậm chí tiến nhập Á Châu hắc đạo liên minh đều cần đi qua tài quyết quan cho phép, tại trong liên minh địa vị gần với liên minh người đứng đầu, tại toàn cầu hắc đạo trong liên minh đều có đến hết sức quan trọng địa vị.

"Ta đây cần nghe hãn sao?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

Triệu Hiến Dương lông mi giương lên, tự tiểu phi tiểu nói: "Người cho là thế nào?"

"Ta hiểu được." Tần Phong cười nói, sau đó ngồi ở chỗ kia cười híp mắt nhìn một đám người.

Hai người đối thoại ý tứ hàm xúc nhiều ít có chút ba phải cái nào cũng được, đem không được ý tứ chân chính, thế nhưng những người còn lại cũng không có quá nhiều suy đoán, Lâm Khoa ở một bên cũng là cười nói: "Ta xem Tôn bá Long đề nghị không sai, loại sự tình này ta xem Tần Phong biểu hiện vô cùng kích động, nhưng dù sao cũng là người trẻ tuổi, chịu gọi nghiêm phạt cũng là nên, bất quá Lưu lão đệ cũng không nên gây quá mức Hỏa."

Triệu Hiến Dương cười lạnh một tiếng.

Lâm Khoa phát hiện hãn bất mãn, ha ha cười nói: "Triệu sư đệ không cần lo lắng, ta cũng vậy vì Tôn sư thúc đồ đệ suy nghĩ."

"Tốt, Lưu Ý chuyện trước để ở một bên." Tần Phong thản nhiên nói: "Lâm sư huynh, ta xem người ngoại tôn Chu Khôn cũng ở tại chỗ, trước đó không lâu ta

đem người ngoại tôn đánh thành đầu heo, Lâm sư huynh còn có thể khuôn mặt tươi cười tương đối, Tần Phong tâm lý có thẹn a, không biết Lâm sư huynh dự định xử lý như thế nào?"

Lâm Khoa trong mắt lóe lên lướt một cái âm trầm, tiểu vương bát đản này là đang nói lão tử da mặt dày sao?

Một bên Lâm Lăng Hà cũng lạnh lùng nói: "Giang hồ quy củ, nếu đã thương con ta liền muốn trả giá thật lớn, Tần Phong, bị cái gì tai nạn, đừng trách chúng ta làm quá."

"Tốt, kế tiếp." Tần Phong đưa mắt đặt ở Tô Nghị trên người, cười nói: "Họ Tô chính là ah? Phía sau người 2 cái phế vật cũng bị ta dạy dỗ, nhìn người biểu tình không cần ta nói." Nhìn Tô Nghị âm trầm không chừng sắc mặt, Tần Phong cười nói: "Một hồi cũng phải tìm ta tính sổ đúng không? Vậy cũng tốt, ta tận lực bồi tiếp, hiện tại ta chọc người nên nói cũng nói, không biết ở đây ta còn có chọc người không tìm ta nói rõ sao?" Nhìn không một người nói chuyện, Tần Phong cười nói: "Đã như vậy, một hồi tìm ta tính sổ thời điểm đừng cho sau lưng ta âm cái gì yêu thiêu thân, không thì đừng trách ta thủ đoạn độc ác."

Đoàn người sắc mặt có chút khó coi, cái này Tần Phong cũng quá kiêu ngạo điểm, chính Đỗ Tiểu Xuyên cũng có chút sắc mặt khó coi, cười có chút lạnh, nói: "Tần Phong, lấy một cái thân phận của trưởng bối nói cho người biết, trẻ tuổi kiêu ngạo không phải là sai, nhưng cũng phải nhìn trường hợp, ta xem người vị này tử làm quá cao, cẩn thận té quá đau. Ở đây đang ngồi đều là trưởng bối của người, cho nên đem thái độ của người, cho ta hãy tôn trọng một chút."

Nói xong lời cuối cùng, Đỗ Tiểu Xuyên tức giận hừ một câu, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia hàn ý, móc ra một điếu hương yên đốt nói gì, những người còn lại cũng cho là hấn sợ, nhộn nhịp hừ lạnh một tiếng. Chỉ Lâm Lăng Tuyết cùng Triệu Hiến Dương cảm giác được Tần Phong trên người hơi thở rất nhỏ biến hóa, hai người nhìn Đỗ Tiểu Xuyên trong ánh mắt đều có một tia thương cảm.

"Đỗ lão tiên sinh tại sao phải phát lớn như vậy tính tình, ta đây sư đệ là thiếu quân giáo." Lâm Khoa nhẹ giọng cười nói: "Đợi quay đầu lại giáo huấn một chút, ta và ta Tôn sư thúc nói một chút cũng được."

"Người đã già, cái này tính tình chính là không thể nào sắp xếp qua." Đỗ Tiểu Xuyên cười ha ha một tiếng, lại là bày làm ra một bộ hòa ái cười ha hả thái độ tới, cười nói: "Tần Phong, chửi cũng là mắng, Thành thật nghe, đối với người mới có lợi."

"Tần sư đệ, Đỗ lão tiên sinh có thể là vì tốt cho người." Lâm Khoa cười híp mắt nói: "Người cái này tính tình phải không tốt, Đỗ lão gia tử là trưởng bối, người muốn lão lão thật thật nghe, có nghe hay không?"

Nhìn Tần Phong ngồi ở chỗ kia không nói được một lời hút thuốc lá, mấy người trên mặt hiện lên một tia trào phúng, Tôn bá Long nhẹ nhàng ho khan một tiếng, thản nhiên nói: "Đã như vậy, dựa theo quy củ, sau đó mấy vị có thể tìm Tần Phong báo thù, hải ngoại Thanh bang không cho phép nhúng tay, dù sao Tần Phong đắc tội là Hoa Hạ bọn họ, không biết Triệu Hiến Dương tiên sinh có cái gì dị nghị?"

Triệu Hiến Dương rất muốn nói chính các người chuẩn bị cho tốt tiền thuốc men, bất quá hẳn lúc này thực sự không muốn phát cái gì thiện tâm, chỉ là hừ một tiếng cũng không nói gì.

"Triệu Hiến Dương tiên sinh không có dị nghị." Tôn bá Long thản nhiên nói: "Như vậy Tần Phong, người có cái gì dị nghị."

"Có." Tần Phong hơi hé mắt, nói: "Con trai của Lưu Ý hại ta ta đừng nói, cái này Chu Khôn, quỷ rầy bạn gái của ta, là chính hẳn tìm tới cửa làm ta đánh."

"Ân?" Tôn bá Long cười lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua Chu Khôn, thản nhiên nói: "Chu Khôn, Tần Phong nói là sự thật sao?"

"Hắn thối lắm!" Chu Khôn mắt thấy Tần Phong đều đã rơi đến nước này, tự

nhiên vui vẻ bỏ đá xuống giếng, bất mãn nói: "Rõ ràng là hăn ý thế hiếp người, ta tiểu di cũng có thể làm chứng cho ta."

Lâm Lăng Tuyết cau mày, cũng chút nào không nề tình nói: "Đừng hỏi ta, ta không biết."

Lâm Lăng Hà sắc mặt có chút khó coi xuống tới, đối con trai của mình nháy mắt, Chu Khôn bận tâm nói: "Tiểu di, người cũng cùng hăn đánh bị hăn dạy dỗ, Tần Phong người như thế căn bản là cái vô lại, ta biết ngài không muốn nói mà thôi."

Tôn bá Long nghe nói sau, trong mắt hiện lên một tia hàn quang, cũng không nhìn Lâm Lăng Tuyết cau mày biểu tình, nhìn chăm chăm Tần Phong, Vốn dĩ giọng nói nhàn nhạt bình thản thêm vài phần hàn ý: "Tần Phong, người còn có cái gì để nói."

"Chu Khôn chuyện tình ta không đề cập tới, không có ý nghĩa. Hãy Tô gia, cũng là bọn hăn trêu chọc ta, xác thực nói 7 năm trước hại nữ nhân của ta." Tần Phong nhún vai, nói: "Tóm lại mà nói ta cũng vậy tính tính số mà thôi."

"Thối lắm." Tô Nghị vỗ bàn một cái, chỉ vào Tần Phong mũi, lạnh giọng mắng: "Người nghĩ rằng ta không biết người ở đây đấu giá hội lên khấu xuất cuồng ngôn? Ta người của Tô gia mời giảng giảng đạo lý người lại xuất thủ đả thương người, miệng đầy thí thoại, Đệt."

"Không sai."

Tô Hộ cùng Tô Kỳ đều là nên phải cùng nói: "Hăn thậm chí còn đả thương ngoại công ta."

"Tần Phong, ta xem cái này sẽ là của người không đúng." Đỗ Tiểu Xuyên cười ha hả nói: "Làm sao có thể tùy tiện xuất thủ đả thương người đây?"

Tần Phong liếc mắt nhìn hăn, buồn cười nói: "Được, ta tại các người vậy

cũng là là phí lời, Tôn bá Long đúng không? Người nói thẳng đi."

"Tốt." Tôn bá Long đang chính bản thân tử, thản nhiên nói: "Người đã Tần Phong không có gì biện giải, ngoại trừ Lưu Ý tiên sinh, còn lại đều là người gây chuyện thị phi, ta nghĩ người còn là nhận bị trừng phạt, sau khi muốn tại Đông Thiên Thị ngậy ngốc, thì không cần tại tự ý tại Hoa Hạ trêu chọc thị phi, tuân thủ quy củ, người xem coi thế nào?"

Tần Phong nhún vai, Lưu Ý nhìn hẩn một cái, cười lạnh một tiếng, trái lại Đỗ Tiểu Xuyên cười ha hả nói: "Chuyện này trước hết tạm thời buông, ta xem Lưu Ý người và Tô Nghị trong lúc đó cũng nên nói chuyện một chút, người chuyện của con cũng không phải việc nhỏ có đúng hay không?"

"Ta xem không cần nói chuyện, phỏng chừng hắc oa đều tính toán ta lường tốt lắm." Trái lại Tần Phong dứt khoát cắt đứt lời của hẩn, cười híp mắt nói: "Ta trước khi đem Miêu Kim Thủy cho đánh một trận, Miêu Kim Thủy trước khi mất tích đã gặp người cũng là ta, ta cũng cảm không ra chứng cứ gì để chứng minh ta là thuần khiết, cho nên Đừng nói chuyện, lãng phí khi đó giữa cùng nước bọt, không có ý gì."

"Tần sư đệ, người ở đây nói bậy cái gì!" Lâm Khoa cau mày, thoáng bất mãn nói: "Lẽ nào người tại hoài nghi chúng ta đối với người trừng phạt công bình? Chính người đều thừa nhận người không có chứng cứ ngược lại là toàn thân tràn đầy điểm đáng ngờ, người là muốn biểu đạt ý gì sao?"

"Cắt." Lâm Lăng Hà bĩu môi, nói: "Đồ mất dạy, cha người mẹ không dạy người không nên đánh đoạn trường bối nói chuyện sao?"

"Không có." Tần Phong dứt khoát hồi đáp. Chỉ là trong thanh âm mang theo nồng nặc sát ý, làm tất cả mọi người là tâm lý không tự chủ được run rẩy, Triệu Hiến Dương càng khẩn trương xê dịch thân thể, rất sợ một hồi làm Tần Phong bạo khởi tại ngộ thương đến bản thân.

"Tần Phong, ta biết người không cha không mẹ." Đỗ Tiểu Xuyên cười ha hả

nói: "Bất quá tùy ý cắt đứt lời của ta, người ở đây xác thực không đúng, hơn nữa người lời nói mới rồi có ý tứ? Lẽ nào đang chất vấn chúng ta?"

"Ý của ta rất đơn giản, ta nếu muốn chứng minh bản thân không quan hệ đồng thời trước khi nói những người sai lầm đều không phải của ta, kia chỉ có một biện pháp, chính là đem người vương bát đản cùng ở đây đám phế vật này từng cái một cho dạy dỗ một trận, đổi cái quy củ, tại cho các người miệng phun ra nói cho hết ta sửa lại!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 247: Kính Già Yêu Trẻ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 247: Kính già yêu trẻ

Rầm, hơn 10 người toàn bộ vọt vào, đem Tần Phong bao quanh vây lại, mỗi người trong tay đều nắm một khẩu súng, hòng chỉ vào Tần Phong, từng cái một sắc mặt lạnh lùng nghiêm nghị, kia dẫn đầu Kim Thủy khéo miệng giơ lên một tia âm hiểm cười, Tần Phong buổi nói chuyện có thể coi như là đem ở đây những đại lão này cho triệt để đắc tội. Chỉ bằng ở đây những người này tính tình, có thể Tần Phong sống đều khó khăn.

Tần Phong trái lại không chút hoang mang hút thuốc. Nhìn hẩn khí định thần nhàn, Đỗ Tiểu Xuyên trên mặt hiện lên một tia tức giận: "Quá cuồng vọng! Đây không phải là người hải ngoại Thanh bang địa bàn, Tần Phong, người quả thực chính là không biết tốt xấu!"

"Hừ." Lưu Ý càng lửa cháy đỏ thêm dầu nói: "Vốn là 1 cái không coi ai ra gì cuồng đồ, trực tiếp giết cũng là thanh tịnh."

Còn lại đám người trái lại không nói tiếng nào, Tôn bá Long hừ lạnh một tiếng, mặt không thay đổi nhìn Tần Phong tựa như nhìn 1 cái người chết, chỉ là nhìn Tần Phong trong mắt nhìn có chút hả hê, nhất là Chu Khôn cùng với Tô gia Tô Hộ cùng Tô Kỳ, đều là ma quyền sát chưởng hiển nhiên muốn mượn này đem thù cho báo, trái lại Tần Phong không nhanh không chậm móm móm cái lỗ tai, đem trong tay hương yên bóp tắt, thản nhiên nói: "Nổ súng thử xem, làm ta nghe được một tiếng súng vang, ta bảo quản ở đây mọi người không 1 cái có thể còn sống ly khai."

"Làm càn!" Lâm Khoa tức giận nói: "Tần sư đệ, ta mời ngươi là ta sư đệ, không muốn được một tấc lại muốn tiến một thước, bằng không ngươi vĩnh viễn không có khả năng sống rời đi nơi này!"

"Chết đã đến nơi cũng dám kiêu ngạo." Lưu Ý càng cười lạnh nói: "Ta xem ngươi thật là sống không nhịn được."

"Mấy vị từ bắt đầu liền cho ta khẩu trừ tâng bốc, cái này Tam gia, Lưu gia, Lâm gia, Tô gia cái nào không phải là trước trêu chọc ta trước đây? Bất quá đến nơi này, ngược lại thì thành ta Tần Phong không nói nhân tình." Tần Phong lạnh lùng nói: "Hiển nhiên chư vị cảm giác mình nói mới đúng, đã như vậy ta Tần Phong tại sao phải cho các ngươi sắc mặt tốt, đều muốn giết ta, tại làm ta lão lão thật thật, các ngươi khi ta là bị coi thường sao?"

"Cho ngươi bị coi thường ngươi thì phải bị coi thường!" Tô Nghị hừ một tiếng, khinh thường nói: "Con mẹ nó, ngươi cho là ngươi là ai? Thật cho rằng hải ngoại Thanh bang tên tuổi tại Hoa Hạ có xuất đầu, hừ, giết ta ngươi sớm muộn tìm Tô Yên nữ nhân kia tính sổ!"

"Hừ, miệng lưỡi bén nhọn." Lâm Lăng Hà càng cười lạnh nói: "Quả nhiên là không cha không nuôi dưỡng, không biết mình họ gì." Lâm Lăng Tuyết hơi hừ một tiếng, liếc mắt một cái dương dương đắc ý Lâm Lăng Hà cùng Chu Khôn, trong lòng ít nhiều có chút khinh thường.

"Tần Phong, nếu quyết định ngươi có tội, ngươi cần gì phải đau khổ giãy dụa?" Tôn bá Long thần nhiên nói: "Ta chỉ là dựa theo quy củ làm việc."

Triệu Hiến Dương một mực bình tĩnh gương mặt, sau đó nhìn thoáng qua Tần Phong đó là nhỏ nhỏ nhắm mắt lại, trái lại Tần Phong cười ha ha, tiếng cười cực kỳ chói tai, làm đoàn người trong lòng nhiều ít có chút bất mãn, đợi mấy người đã có không nhịn được biểu tình sau, Tần Phong mới là thu liễm dáng tươi cười, âm đo đo nói: "Tốt, tốt, ta đã sinh khí, vậy xem ra chúng ta còn là xé rách da mặt thật là tốt!"

"Không biết sống chết!" Lưu Ý tức giận mắng, đang muốn phân phó thủ hạ nổ súng, lại nghe một tiếng hoa lập lập thanh âm truyền đến, đã thấy đại sảnh cửa sổ đều nghiền nát, từng cái một màu đen bao vây bị ném tiến đến, chỉ nghe được trở nên âm hưởng động, màu đen kia bao vây trong từng viên một kim loại cầu lăn đi ra, không qua một lát sau đó là ở đại sảnh trên mặt đất sắp xếp đầy đất đều là.

"Vật gì vậy!"

Là chủ nhân nơi này, Lưu Ý đứng dậy rầm trời. Mới vừa nói xong, kia dưới đất từng viên một kim loại cầu bỗng nhiên nhộn nhịp truyền ra từng đợt giọt giọt âm hưởng, từng cái một điểm đỏ lóe lên lóe lên, tất cả mọi người là sợ vội vã đứng dậy, trái lại Tần Phong không chút hoang mang vỗ tay một cái, thản nhiên nói: "Hoảng cái gì, con là mới vừa khởi động bom mà thôi, uy lực không lớn, cũng đủ đem đóng phòng ở san thành bình địa mà thôi."

"Tần Phong, ngươi muốn chết sao!" Một đám người bỗng nhiên nhìn chăm chăm Tần Phong, từng cái một sắc mặt âm trầm không ngừng, Tần Phong cắt một tiếng, thản nhiên nói: "Không phải là ta nghĩ chết, ta hoàn toàn có thể sống đi ra ngoài ta tại sao muốn chết? Muốn chết cũng là các ngươi đám khốn kiếp này!"

Lưu Ý càng tức giận giận sôi lên, dù sao nơi này là địa bàn của hắn, bị Tần Phong làm ra yêu thiêu thân tới, hắn coi như là rơi vào cái an ninh không nghiêm tội danh, vung tay lên, kia Kim Thủy sắc mặt âm trầm đi hướng cửa đại sảnh, con là mới vừa mở cửa, bất quá một giây, tim của hắn miệng bỗng nhiên tuôn ra một đoàn huyết hoa, viên đạn trong nháy mắt đâm xuyên trái tim của hắn, trên mặt tràn đầy thống khổ cùng không thể tin tưởng, thậm chí ngay cả bên ngoài tình huống gì đều không nhìn thấy cũng đã chết.

Tất cả mọi người là biến sắc, từng cái một bất thiện nhìn Tần Phong, trái lại Tần Phong đứng dậy, nhìn kia khẩn trương cầm thương hơn 10 người, cười híp mắt nói: "Chớ khẩn trương, ai dám nổ súng, đám người kia đều phải chết, thế

nhưng ta không chết được, các người có thể thử xem."

Hơn mười cầm thương gia hỏa mỗi một người đều cầm súng lục trong tay, thậm chí đã có mấy người phát hiện mình đã là miệng khô lưỡi khô, không kiềm hãm được nuốt ngụm nước miếng, trái lại Lưu Ý trầm giọng rầm rừ: "Tần Phong, người dám lộn xộn, bọn họ liền dám loạn súng đánh chết người, ta xem người chạy thế nào!"

Một tiếng gầm lên làm tất cả cầm thương gia hỏa phản ứng kịp, từng cái một sắc mặt bất thiện nhìn Tần Phong, những người còn lại cũng đều là hơi thở phào nhẹ nhõm, hiển nhiên đều không thể nào tin được Tần Phong có thể thoát khỏi hơn 10 khẩu súng người vây giết, bất quá không người nào dám nổ súng bậy, dù sao hiện tại đây tất cả đều là bom, ai nổ súng tất cả mọi người muốn chết, những đại lão này tự nhiên nghĩ không đáng.

Tần Phong nhún vai, cười nói: "Xem ra chúng ta rơi vào cục diện bế tắc."

"Tần Phong, người có biết hay không người hôm nay làm hết thấy đều phải bỏ ra giá cao thâm trọng, làm người của người đem bom dìm trừ, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua." Đỗ Tiểu Xuyên âm đo đo nói.

"Không tin." Tần Phong dứt khoát nói: "Người bỏ vào trong miệng rắm ta nếu như tin, thật có thể cầm đầu hũ khối tự sát."

Đỗ Tiểu Xuyên tức giận vỗ bàn một cái, một bên Lâm Khoa bận tâm đứng dậy, cười có chút miễn cưỡng, nói: "Tần sư đệ, chúng ta cũng chỉ là xử lý một ít mâu thuẫn nhỏ, tại sao phải gây như thế túi bụi? Ta xem nể tình ta, chuyện này cứ định như vậy đi?"

"Mâu thuẫn nhỏ liền muốn mạng của ta." Tần Phong âm trầm nói: "Lâm Khoa, không cần trang người hiền lành, hôm nay cái việc này, không để yên."

Lâm Khoa trong mắt lóe lên một tia âm ngoan, trái lại đoàn người cũng không thể nào lo lắng, dù sao Tần Phong mệnh lúc này còn đặt ở chỗ này đây,

kia Tôn bá Long càng mạn điều tư lý uống một hớp nước trà, thản nhiên nói: "Đã như vậy, ai cũng không làm gì được ai, vậy hao tổn ah, thời gian càng lâu, đối người nào đó tựa hồ càng không có lợi ah?"

"Hừ." Đổ Tiểu Xuyên cười lạnh nói: "Không sai, thời gian càng lâu đối với người càng không có lợi. Tần Phong, đừng trách ta cái này một trường bối không chiếu cố người, nếu như xảy ra chuyện gì, bản thân tốt nhất có thể chịu đến. Triệu Hiến Dương, ta xem người cái này sự đệ, quả nhiên là không có giáo dục, xem ra một hồi các người đều phải chịu chút đau khổ."

"Đổ tiên sinh tại hoài nghi ta sự thúc ánh mắt sao?" Triệu Hiến Dương không thèm uy hiếp của hắn, nói: "Hừ, khi ta người của Thanh bang dễ khi dễ sao?"

"Triệu sự đệ lời ấy sai rồi, ta người đồng chúc Thanh bang, thế nhưng Thanh bang nội quy văn bản rõ ràng quy định tôn sư trọng đạo." Lâm Khoa xen mồm, nói: "Tần Phong mục vô trường bối, ta xem còn là chịu chút vị đẳng thật là tốt."

Đổ Tiểu Xuyên mấy người nhìn nhau cười, Tần Phong là ở quá kiêu ngạo, đây đối với những lão gia hỏa này uy tín mà nói cũng không phải là tin tức tốt gì, dù sao lớn tuổi, không thích có người trẻ tuổi tại đỉnh đầu của mình nhảy nhót, không biết thật đúng là cho là mình lão hồ đồ không uy tín, đến lúc đó tới tìm phiền toái còn không được nhiều đếm không xuể?

"Hao tổn? Trên cái thế giới này có thể ta bỏ đi hao tổn chiến cho tới bây giờ cũng chỉ có mấy cái như vậy, các người cũng quá đề cao mình ah?" Tần Phong cười nhạt nói: "Đừng tưởng rằng hạng chia vào người của ta liền có thể giết ta, so như như bây giờ."

Mới vừa nói xong, toàn bộ phòng trong bỗng nhiên bạo khởi một đoàn chói mắt tia sáng, tất cả mọi người không kiềm hãm được nhắm hai mắt lại, đợi chậm qua tầm mắt sau khi, bọn họ chợt phát hiện Tần Phong không thấy, một thân mồ hôi lạnh đột nhiên vang lên, nhưng rất nhanh 1 cái lạnh thanh âm sâu kín tại mọi người bên tai vang lên: "Hiện tại, khẩu súng đều để xuống cho ta!"

Mọi người không hện mà cùng hướng về Tần Phong phương hướng nhìn sang, lại thấy Tần Phong lúc này một tay cầm ở Đổ Tiểu Xuyên trên cổ, trong tay thường thức đến một cây đao, trên mặt mang một tia nụ cười quỷ dị.

"Tần Phong, người lớn mật!" Lâm Khoa dẫn đầu là giận dữ hét.

Thế nhưng Tần Phong cũng sắc mặt đưa ngang một cái, đao trong tay tử hướng về mồ hôi lạnh chảy ròng Đổ Tiểu Xuyên trên vai một thùng, kia Đổ Tiểu Xuyên nhất thời thân thể một bầy, cả người kêu thảm thiết không ngừng, Tần Phong không nhìn mất Đổ Tiểu Xuyên kêu thảm thiết, âm trầm nói: "Tất cả đều cho ta bỏ súng xuống!"

"Để súng xuống!"

Đổ Tiểu Xuyên đau trên mặt đại hãn chảy ròng, nhẹn không được gào thét nói.

Mọi người tâm lý bình tĩnh, cái này để súng xuống quả thực chính là đem tất cả quyền chủ động toàn bộ giao cho Tần Phong, thế nhưng không để xuống súng, cái này Đổ Tiểu Xuyên chỉ sợ cũng cũng bị sống sờ sờ đau chết luôn, đến lúc đó rất nhiều người cũng không có tốt giao phó, Tần Phong xem mọi người do dự, đao trong tay tử vịn một cái, kia Đổ Tiểu Xuyên càng gào thét tựa như giết lợn vậy tru lên, rống to: "Để xuống cho ta súng, các người có nghe hay không!"

"Ta khuyên các người hay là nghe gọi mà nói." Triệu Hiến Dương thản nhiên nói: "Không để xuống súng, Có lẽ Đổ lão tiên sinh thật muốn hồn về tây thiên, ta đây sư đệ liền tính tình không tốt, quá bốc lửa."

"Ta đây xem Tần Phong rất quan tâm Triệu tiên sinh sinh mệnh an nguy ah?" Trái lại Tôn bá Long vẫn là bình tĩnh, vừa nói ra, còn lại ánh mắt của mấy người nhện nhíp đặt ở Triệu Hiến Dương trên người, triệu hiến dương thản nhiên nói: "A? Xem ra tôn chính có cái con trai ngoan, gặp nguy không loạn, bất quá các người có thể thử xem."

Xem Triệu Hiến Dương sắc mặt bất biến, Tôn bá Long hơi nhú nhú mày, trái lại Tần Phong thản nhiên nói: "Xem gặp các người dưới bàn chân bom, kỳ thực bọn họ có thể đơn cái nổ tung, bất quá khẳng định các người sẽ không tin tưởng, cho nên ta khuyên các người còn là thử xem ta nói thật hay giả, mặc dù là để mạng lại nếm thử."

Lúc này bọn họ mới chú ý tới, triệu hiến long thân biên thậm chí ngay cả 1 khóa bom cũng không có! Nhìn một đám người không dám hành động thiếu suy nghĩ, Tần Phong cười ha ha một tiếng, nhìn trước người đã là suy yếu không gì sánh được toàn thân đang run rẩy Đỗ Tiểu Xuyên, cười híp mắt nói: "Lão già kia, người xem một chút uy tín của người tựa hồ không tốt a, người đều như vậy bọn họ còn không nghe theo mệnh lệnh của người để súng xuống, ta người như thế ghét nhất bị uy hiếp ta, vừa mới Tôn bá Long nói ta rất bất mãn ý, không biết chiếu cố trường bối an nguy, người nói ta có nên hay không tại chọc người một đao tử?"

Tôn bá Long hơi biến sắc mặt, kia Đỗ Tiểu Xuyên cũng là chịu đựng trên vai đau nhức oán hận nhìn thoáng qua hắn, cắn chặt hàm răng thấp giọng quát: "Hiện tại để xuống cho ta súng, bằng không ta không tha cho các người!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 248: Phản Đối Vô Hiệu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 248: Phản đối vô hiệu

"Luôn miệng nói bản thân thể hệ trước, bất quá cũng như vậy mà thôi." Tần Phong lửa cháy đỏ thêm dầu nói: "Yên tâm, ta sẽ không giết người, nói cách khác, người thế nào cho cái này đánh người mặt gia hỏa giáo huấn? Đứng hay không? Lưu tiên sinh, cái này cầm súng bọn họ đều là thủ hạ của người ah?"

Bởi vì Tần Phong trên tay lực lượng chưa từng yếu bớt, Đỗ Tiểu Xuyên đã đau mắt trợn trắng, trên mặt tái nhợt cùng một trương giấy trắng dường như, Lưu Ý căn răng nghiêng lợi nhìn Tần Phong, Tần Phong lại không để ý, thản nhiên nói: "Thấy ta phía sau là cửa sổ sao? Một hồi ta khởi động bom, ta hoàn toàn có thời gian xông ra, hiện tại không để xuống súng trong tay, xem ra ta không cần thiết khách khí, trước tạc ai tốt đây? Lâm sư huynh? Không bằng người làm điển phạm?"

Bị điểm danh Lâm Khoa trên mặt run lên, cười gượng nói: "Tần sư đệ, không phải là phải đem sự tình gây như thế cứng sao?"

"Mẹ nó, lão già kia." Tần Phong mặt biến đổi, lạnh giọng mắng: "Cho mặt không cần mặt đồ chơi."

Lâm Khoa bị chửi sắc mặt đỏ lên, nhưng nhìn Tần Phong rất có không một lời hợp liền kíp nổ bom ý tứ, ngoài miệng không dám phản kháng, Tần Phong cũng đưa mắt đặt ở Tôn bá long thân lên, nói: "Nếu đại gia nói ta không biết tôn kính trường bối, ta đây mượn Tôn bá Long làm làm mẫu, trước nổ hử!"

Tôn bá Long sắc mặt đại biến, thay đổi cực kỳ tối tăm, Tần Phong thẳng nhai này thủ đoạn độc ác, chưa chừng bản thân dưới chân mấy viên bom thực sự muốn nổ tung, trái lại ngồi ở một bên Lâm Lăng Tuyết lạnh lùng nói: "Lưu tiên sinh, người hãy để cho người của người bỏ súng xuống, bằng không thương tổn được ai, các người Lưu gia chơi được thay không tưởng."

Lưu Ý nhìn lướt qua mọi người, nhìn một đám người đưa mắt đều chăm chú vào trên người mình, đang nhìn Tần Phong hận không thể đưa hãn đại tá 8 khối, xem bộ dáng của hãn, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia ánh sáng âm lãnh: "Xem ra người vẫn là có ý định khiêu khích ta trong lời nói có thể tin độ." Lại nói, Tần Phong lấy điện thoại di động ra, bấm một mực bên ngoài đợi mệnh Lang Vương Điện Thoại: "Cho ta nổ chết vài người, ngẫu nhiên chọn, nổ chết ai ai không may!"

"Không muốn!"

Có mấy người cũng sợ, bặt tâm la lên, vừa mới Kim Thủy chỉ là ra đi nhìn thoáng qua đã bị ám sát, ai cũng biết Tần Phong những lời này khẳng định không phải là đùa giỡn, từng cái một sợ muốn chết, nhộn nhịp là rầm trời: "Lưu Ý, còn không cho người của người để súng xuống!"

"Lưu Ý, làm người của người để súng xuống!"

Tại thống khổ dưới, Đỗ Tiểu Xuyên cũng không khỏi không tuyển chọn nghe theo Tần Phong mệnh lệnh, hai mắt đỏ ngầu nhìn Lưu Ý, thống khổ gào thét nói: "Người có nghe hay không? Để súng xuống!"

Lưu Ý nhìn một đám người đều là cừu thị đang nhìn mình, tâm lý phát lạnh, nhưng chỉ có thể là cắn răng nghiêng lợi làm người thủ hạ đem súng lục toàn bộ để xuống đất, Tần Phong hài lòng gật đầu, kia Đỗ Tiểu Xuyên run rẩy nói: "Tần Phong, bọn họ súng đã buông xuống, chúng ta là không phải có thể ngồi xuống hảo hảo nói chuyện?"

"Nói đại gia người!"

Tần Phong cười nhạt mắng: "Mẹ nó, một đám người nếu không tuân thủ quy củ ta và các người không có gì mà nói có thể nói, nói ta không cha không mẹ phải không? Có thể người không biết, ta hận nhất người khác nói phụ mẫu ta!"

Sau khi nói xong Tần Phong một tay níu lại tóc của hắn, tay kia nhặt lên một chai rượu, nâng tay lên hướng về phía miệng của hắn hung hăng đập xuống, phịch một tiếng, rượu trong chai văng khắp nơi, Đỗ Tiểu Xuyên há to miệng, máu không cần tiền chảy ra tới, vốn là lão rồi thiếu cái hàm răng cũng là khóa khóa rơi xuống, mọi người nhìn đều là tâm lý sợ, cái này Tần Phong hạ thủ thực tại là tàn nhẫn.

"Tần sư đệ, Đỗ lão gia tử thế nhưng Thanh bang nguyên lão!" Lâm Khoa nhìn nhìn thấy mà giật mình, nhưng trong lòng thì không ngừng tính toán, Tần Phong cùng Đỗ Tiểu Xuyên đã là nháo băng, bản thân gọi cây thuốc vậy sau này không thể thiếu cái này Tần Phong tốt trái cây ăn, chỉ là hắn không nghĩ tới là, Tần Phong lúc này lửa giận đã đến bạo phát sát biên giới, có thể với hắn mà nói, nói không cha mẹ nuôi cũng không phải khổ gì đại thâm cừu nói, nhưng đối với Tần Phong mà nói, đó chính là đại thù.

"A!"

Lâm Khoa mới vừa nói xong, cũng cảm giác khoe mắt một trận đau rát, máu mơ hồ tầm mắt, chai rượu mảnh nhỏ đâm vào mặt của hắn, đau trên mặt hắn dữ tợn đáng sợ, Tần Phong một cước đá vào Lâm Khoa trên người, Lâm Khoa thân thể ngang bay ra ngoài, một mực đụng phải một cây trên cây cột mới là dừng lại, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, đau dưới đất co quắp.

"Đệt, mẹ nó." Tần Phong chỉ vào Lâm Khoa mắng: "Làm người nói chuyện sao? Chó má nguyên lão, đem miệng của người cho ta nhắm lại, bằng không ta trực tiếp vá miệng của người!"

Lâm Khoa đau dưới đất co quắp không ngừng, trong mắt nhìn Tần Phong cũng hung ác không ngừng, Tần Phong cũng cười lạnh một tiếng, xoay người đi

tới sớm đã thành hù dọa sắc mặt tái nhợt Lâm Lăng Hà trước mặt, thấp giọng nói: "Người rất may mắn, ta cũng không kết nữ nhân."

"Tạ. . . Cảm tạ. . ."

Có lẽ là cảm giác mình tránh thoát da thịt nổi khổ, dù sao Đỗ Tiểu Xuyên nói chỉ là không cha không mẹ, bản thân thế nhưng nói hẳn càng nhiều, kết quả sợ rằng so Đỗ Tiểu Xuyên còn phải nghỉ việc, cho nên nghe xong Tần Phong nói, Lâm Lăng Hà đầu chổ trống dưới trạng thái trực tiếp đứt quãng toát ra một câu nói như vậy, thế nhưng Tần Phong nghe nhúu nhúu mày, nói: "Người lý giải sai rồi, ta nói ta không kết nữ nhân, thế nhưng người rất may mắn, ta hôm nay rất nhớ kết người."

Ba.

Thanh thúy một cái tát, Lâm Lăng Hà hét thảm một tiếng nằm úp sấp dưới đất, bụm mặt cả tiếng khóc rống không ngừng, Tần Phong gắt một cái nước bọt, mắng: "Bà tám, cha mẹ ta là chết, nhưng là từ tiểu đã dạy ta rất nhiều đại đạo lý, tuy rằng đời này ta trải qua không tốt, thế nhưng cha mẹ ta dạy ta ai cũng không có thể phủ định. Bất quá ta có thể khẳng định là người không dạy tốt con của người."

Lại nói, Tần Phong nhìn thoáng qua Chu Khôn, lúc này Chu Khôn cũng đã sợ lạnh run, run rẩy lui về phía sau 1 2 bước, nuốt ngậm nước miếng: "Ta. . Ta sai rồi. . ."

"Phiến, đem mình tát thành đầu heo, phiến không vang không tàn nhẫn, lão tử đem người tay cho giã!" Tần Phong âm trầm mắng.

Chu Khôn theo bản năng nhìn thoáng qua mẹ của mình, Lâm Lăng Hà lúc này bụm mặt nằm úp sấp dưới đất đã là chật vật chịu không nổi, Tần Phong nhìn thoáng qua, cười lạnh nói: "Hôm nay cái thay người giáo huấn người một chút nhi tử, người có đồng ý hay không?"

Lâm Lăng Hà bụm mặt thân thể sợ run cả người, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia bi ai, nhưng rất nhanh đó là ẩn giấu đi, nói: "Phiến!"

"Ba, ba, ba." Chu Khôn xem Tần Phong kia ánh mắt giết người, sợ hãi giơ tay lên liền hướng đến trên mặt mình phiến đi, thanh âm càng trở nên cái qua Đổ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa tiếng kêu thảm thiết, Tần Phong hài lòng gật đầu, xoay người lại đưa qua một lọ tử rượu rót cho mình một ly, nhìn lướt qua Tô Nghị 3 người, ba tên này cũng sợ không tự chủ được lui về phía sau một bước, cũng chỉ có kia Lưu Ý cùng Tôn bá Long còn coi như là trấn định, bất quá trong lòng nhiều ít cũng là bồn chồn, rất sợ Tần Phong tại đánh tới bờ.

"Nếu ở đây mấy vị như thế ưa thích chơi đàm phán, ta đây liền phối hợp một chút." Tần Phong thản nhiên nói: "Trước phán định toàn bộ trở thành phế thải, chúng ta một lần nữa tới một lần. Có ai khác thường nghị?"

Ở đây mấy người đều là tâm lý mẫn cảm chửi không ngừng, cái này ai dám nói khác thường nghị? Vậy chẳng phải là muốn đánh một trận tới bờ? Thế nhưng tình thế bức người, hiện đang chủ động quyền toàn bộ bị Tần Phong nắm ở trong tay, 1 cái không hợp sẽ nháo tai nạn chết người tới, ai cũng không muốn chia vào da thịt nỗi khổ nguy hiểm đi vi phạm Tần Phong ý tứ, Tần Phong thấy mọi người không nói gì, rất hài lòng gật đầu, nói: "Vậy trước tiên từ Lưu Ý bắt đầu đi."

"Hừ." Lưu Ý trái lại cường ngạnh hừ một tiếng.

Tần Phong mang một cái ghế ngồi xuống, thản nhiên nói: "Lưu Ý, con trai người xảo trá ta trước đây, người uy hiếp ta ở phía sau, ta giáo huấn người nhi tử, ta có sai sao?"

Lưu Ý bất mãn nói: "Vậy người cũng không có thể đem con ta đánh ra nguy hiểm tánh mạng tới!"

"Phải không? Ta nếu không phải kết, con mẹ nó người liền cho rằng lão tử dễ khi dễ, đem ta ném vào ngục giam nốt cả đời thật không?" Tần Phong buồn cười nói: "Người thế nhưng phách lối muốn cho ta cả đời hối hận, ta Tần Phong

bất tài, rất thích phòng hoạn tại chưa xảy ra, cho nên ta cho rằng chuyện này, ta không sai, ta đánh con trai người cũng là nên, thay người quản giáo quản giáo người cái kia dám lừa dối ta tiền nhi tử."

Dừng một chút, Tần Phong nhìn về phía Tôn bá Long, thản nhiên nói: "Tôn bá Long, ta nói có sai lầm hay không?"

Tôn bá Long ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy tức giận, Tần Phong thản nhiên nói: "Hiện tại quy củ không phải là mấy lão già này quy định, đem người trong miệng phun ra nói cho ta nói sáng sửa gọi, bằng không ta đem đầu lưỡi người cho cắt cho chó ăn, ta nói được thì làm được."

"Người sẽ không sợ cháu ta nhà đối với người truy sát sao?" Tôn bá Long âm trầm đáp.

"Yên tâm, ta giết người, cha người nếu là không thoả mãn muốn báo thù ta, ta ngay cả cha người cùng nhau giết, về phần có thể hay không giết, người chết cũng quan tâm không được." Tần Phong thản nhiên nói: "Dù sao cũng hôm nay cái đã nháo bằng, ta không dự định cho các người sống khá giả. Bây giờ nói, ta và Lưu Ý chuyện tình, ai sai rồi? Không mở miệng, ta cũng để cho người biến thành chân chính câm điếc!"

Tôn bá long khí run lên, nhìn thoáng qua bên cạnh Lâm Lăng Tuyết, thế nhưng Lâm Lăng Tuyết một mực nhỏ khép hờ hai mắt, hôm nay cái việc này cùng bản thân không có gì quan tâm, Tần Phong làm ầm ĩ đi thôi, tốt nhất có thể đem Lâm Khoa cùng Đỗ Tiểu Xuyên đều cho chơi đùa hồn về tây thiên, đến lúc đó bên trong bang cũng sẽ không có nhiều như vậy phản đối thanh âm, đại ca biết dễ dàng rất nhiều.

"Là, là Lưu Ý lỗi." Tôn bá Long thấy không người nào có thể giúp đỡ bản thân, không thể làm gì khác hơn là gật đầu nói.

Lưu Ý tức ngón tay của các đốt ngón tay đều là bóp trắng bệch, hôm nay cái là triệt để làm thịt, vừa mới từng cái một làm Tần Phong phản bác đều là bất lực,

thế nhưng hiện tại Tần Phong đây là ngay cả cơ hội phản bác cũng không cho.

"Về phần Chu Khôn, tiểu tử này tự tìm mất mặt tìm ta một mình đầu, người nói là của người nào sai?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

Lúc này Tôn bá Long cũng biết Tần Phong là ở đùa giỡn người, thế nhưng bách vu áp lực không thể không phối hợp, hơn nữa đã nói một cái, Tôn bá Long thẳng thắn là phá quán tử phá suất, nói: "Chu Khôn lỗi."

"Tô gia Tô Hộ cùng Tô Kỳ, trước gây sự với ta, đem ta dẫn đi muốn giáo huấn một chút ta, người nói, của người nào sai?" Tần Phong tiếp tục nói.

"Ta phản đối, rõ ràng là người ở đây đầu giá hội nói muốn tìm ta Tô gia phiền phức trước đây!" Tô Nghị giải thích.

"Phản đối vô hiệu." Tần Phong cũng không thèm nhìn hằm một cái, trước khi đã nói là giúp Tô Yên tìm bọn họ tính sổ, hằm lười tại nói nhảm lặp lại, nói: "Ta nói lỗi của người sẽ là của người sai, đem miệng cho ta nhắm lại, tại nói nhảm phế đi người. Tôn bá Long, người nói của người nào sai?"

Tô Nghị bị nghẹn thiếu chút nữa đau sốc hông, Tôn bá Long càng là hận đến răng ngứa ngứa, thế nhưng ngoài miệng lại nói: "Tô gia lỗi."

"Đồ lão gia tử." Tần Phong lúc này thuận lợi đem ghé vào trên bàn đã mau đã hôn mê Đồ Tiểu Xuyên cho lòi qua đây, thản nhiên nói: "Hiện tại Tôn bá Long tất cả nói, thành thật không có ta lỗi, thế nhưng trước người lại nhiều lần cho ta chụp mũ, người nói người là không phải là gây sự với ta?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 249: Cao Nhất Phối Hợp Diễn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 249: Cao nhất phối hợp diễn

Đỗ Tiểu Xuyên trong miệng chảy xuôi máu, trên vai đau nhức làm cả người của hắn đều đang đau khổ trong đau khổ, Tần Phong thản nhiên nói: "Yên tâm, trên người người máu nhiều đi, hơn nữa ta mở lỗ nhỏ không có thương tổn cùng động mạch huyết quản, người sẽ không chảy máu chết, bây giờ nói nói xem, có đúng hay không tại gây sự với ta?"

"Tần Phong. . . Người. . . Người có biết hay không. . ." Đỗ Tiểu Xuyên thanh âm đứt quãng, có chút hàm hồ, nghe Tần Phong có chút tức giận.

"Đệt, ta con mẹ nó hỏi chính là người có biết hay không người ở đây gây sự với ta?" Năm Đỗ Tiểu Xuyên cái lỗ tai, Tần Phong một chữ một cái nói: "Người có đúng hay không lỗ tai điếc? Có muốn hay không ta lấy dao tử cho người đào đào?"

Đỗ Tiểu Xuyên tâm lý cái kia hối hận, vốn cho là Tần Phong là một trái hồng mềm, hơn nữa Tần Phong quá kiêu ngạo, chèn ép chèn ép mình cũng mới có lợi, lại không nghĩ tới Tần Phong căn bản chính là cái ma đầu, không một lời hợp quần quại đao kiếm tương gia, làm thành hiện tại cục diện này, Đỗ Tiểu Xuyên đều cảm giác mình sau này còn là chớ xen vào việc của người khác thật là tốt, nhưng là bây giờ nói gây sự với hắn, vậy đơn giản chính là tự đánh mặt của mình.

"Mặt mũi trọng yếu còn là mệnh trọng yếu?" Tần Phong thanh âm tựa như có

Ma lực thông thường, kia Vốn dĩ tại giây dựa Đỗ Tiểu Xuyên trên mặt tại độ giật mình từng đợt mồ hôi lạnh, nhìn Tần Phong cầm trên vai dao nhỏ, hoảng loạn nói: "Là lỗi của ta, ta không nên vu hãm người."

"Như thế không có nguyên tắc."

Tần Phong lại oanh oanh liệt liệt mắng một câu, trực tiếp đem Đỗ Tiểu Xuyên cho ném ra ngoài, chỉ vào Lưu Ý mũi: "Lưu Ý, hiện tại nói cho ta biết, người có nhận hay không sai?"

"Người mơ tưởng!"

Lưu Ý có phải có vài phần cốt khí, bất quá Tần Phong tính tình cũng táo bạo, chờ Lưu Ý vừa nói xong, hấn đứng dậy nhặt lên cái ghế liền đập tới, Lưu Ý bần tâm né tránh, nhìn kia cái ghế hoa lạp lạp dấu kín thành một đoàn, tức xanh cả mặt, chỉ vào Tần Phong run rẩy nói không ra lời, Tần Phong cũng hơi hợ hợ kiêu nói: "Tránh cái gì? Lại đập không chết người, người cái lão vương bát trướng, hôm nay cá biệt mà nói phóng nơi này, người muốn mặt, lão tử không để cho người, người muốn là muốn tuổi đã cao bị coi thường tìm tội chịu, ta thoải mái làm người biết cái gì gọi là Địa Ngục!"

"Hôm nay ta không so đo với người người uy hiếp ta, người chuyện của con ta sẽ để hấn một lần nữa làm người." Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Ta xem người tuổi đã cao, còn là ngậm lại người con lớn nhất sinh mệnh an nguy thật là tốt!"

Sau khi nói xong, Tần Phong cũng không có có lý sẽ Lưu Ý, mà là đi tới Tô gia 3 người trước mặt, ba người này thành thật nhìn Tần Phong tàn nhẫn, tâm lý đều là run một cái, hưởng qua vị đẳng Tô Kỳ cùng Tô Hộ đều là theo bản năng lui về phía sau một bước.

"Người muốn làm gì!" Tô Nghị trầm mặt, nỗ lực đem bản thân bắt an trong lòng ép xuống.

Liên hiện nay mới thôi, toàn bộ bên trong đại sảnh tất cả mọi người bị Tần Phong nắm trong tay sinh mệnh, người kia không theo lẽ thường ra bài, mặc dù là dĩ vãng đối mặt bị người cầm súng chia vào đầu, Tô Nghị đều có thể thản nhiên đối mặt, thế nhưng lúc này đây bất đồng, nhìn Đỗ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa bị đánh hoàn toàn thay đổi, hiển nhiên người kia cũng không ăn mềm cũng không ăn cứng rắn.

Trước đây dám đối với uy hiếp người của chính mình nói người dám nổ súng thử xem, thế nhưng hẳn thật không dám nói, trời biết Tần Phong có thể hay không nhận một câu thử xem liền thử xem.

"Ta muốn làm gì?" Tần Phong hừ một tiếng, ngồi ở Tô Nghị đối diện, thản nhiên nói: "Tô Nghị, ta án quy củ làm việc, người đã lại nhiều lần tìm ta phiền phức, chúng ta trước tính tính lợi tức."

Tô Nghị tức giận nói: "Rõ ràng là người trước tìm chúng ta Tô gia phiền phức."

"Ta nói của người phản đối vô hiệu, chớ cho mình cãi cọ, vô dụng." Tần Phong nói: "Người trực tiếp dứt khoát cắt vào chủ đề, hôm nay cái chúng ta tính tính lợi tức, người có dị nghị không?"

"Không có!"

Tô Nghị cắn răng nghiêng lợi nói: "Người muốn giải quyết như thế nào?"

"Giản đơn, ta cho ba người các người thay đổi bộ mặt cơ hội." Tần Phong quỷ dị cười, âm trầm nói: "Thấy nằm dưới đất Lâm Khoa sao? Hẳn dù sao cũng là ta sư huynh, thế nhưng ta xem hẳn khó chịu, ba người các người đem hẳn đánh một trận, hôm nay ta liền tha các người ly khai, không thì đem các người 3 chân toàn bộ cắt hết, cho ta bò đi ra ngoài!"

3 người theo bản năng nắm thật chặt thân thể, đây là muốn đoạn tử tuyệt thanh a.

"Tần Phong, người không muốn hơi quá đáng!" Tô Nghị bất mãn đáp.

"Ta Đệt!"

Tần Phong đứng dậy một cái tát vỗ vào sau ót của hắn , Tô Nghị ót cùng bàn tới một lần tiếp xúc thân mật, muốn ngẩng đầu lên lại bị Tần Phong đặt tại trên bàn, nghe Tần Phong mắng: "Quá phận? Ta quá phận? Vừa mới các người đấm người kia so với ta quá phận nhiều."

Tô Nghị cắn răng nghiến lợi nín một hơi thở, Tần Phong cũng nhặt lên một chai rượu, âm thầm nói: "Nói, con trai của Lưu Ý bị ép buộc, các người Tô gia có đúng hay không muốn cho ta chịu tiếng xấu thay cho người khác?"

Thế nhưng Tô Nghị lại không nói.

Tần Phong trên mặt giận dữ, chai rượu hướng về Tô Nghị nảo chước đập xuống, phịch một tiếng, Tô Nghị trong miệng phát ra từng tiếng đè nén kêu thảm thiết, nhìn máu chảy ròng, Tần Phong âm lãnh nói: "Có đúng hay không!"

Thế nhưng Tô Nghị cũng chịu đựng đau nhức không nói.

Tần Phong cười, đưa tay trong nghiền nát chai rượu ném ra ngoài, xoay người nhìn Tô Hộ cùng Tô Kỳ, giơ lên một cước đá vào Tô Hộ trên bụng, kia Tô Hộ bất ngờ không kịp đề phòng, trở nên bị đập ra ngoài 3 bốn thước, thẳng nhìn Tô Kỳ ót mồ hôi lạnh chảy ròng, nuốt ngụm nước miếng, nhu nhược run run nhìn Tần Phong: "Không muốn, không nên. . ."

"Hôm nay cái không quá muốn giết người, đương nhiên là ta hài lòng sau khi." Tần Phong thản nhiên nói: "Trả lời của người nếu để cho ta không hài lòng, ta sẽ đem người ném tới cửa, ngoài cửa đang tập kích sẽ lập tức giết không tha."

Tô Kỳ xoa xoa mồ hôi lạnh, bần tâm gật đầu: "Ta nói, ta tất cả đều nói."

"Tô Kỳ!"

Tô Nghị chịu đựng cái ót đau đớn, giận quát một tiếng, Tần Phong chau mày, lại nhặt lên chai rượu đánh vào hấn trên ót, phịch một tiếng sau, Tô Nghị thống khổ tê liệt té xuống đất hôn mê đi qua, điều này làm cho Tô Kỳ sợ thiếu chút nữa tiêu trong quần, úy úy súc súc chờ Tần Phong hỏi vấn đề.

"Lưu Hoa mất tích, Miêu Kim Thủy cũng mất tích, chuyện này cùng các người Tô gia có quan hệ gì?" Tần Phong ngồi ở một bên, hỏi.

Tô Kỳ nuốt ngẹn nước miếng, bặt tâm nói: "Lưu Hoa bị người bắt cóc, thế nhưng bắt cóc người muốn tiền chuộc cho tài khoản cũng của mẹ ta."

"Như vậy." Tần Phong làm bộ gật đầu, nói: "Nếu là như vậy, chuyện này các người dự định thế nào vụ hãm ta? Đừng nói không có ý định vụ hãm ta, bằng không ta sẽ đem người đá ra ngoài."

Tô Kỳ vừa muốn nói gì, nhưng cảm giác được từng đạo âm trầm ánh mắt rơi vào trên người của mình, hấn sợ không dám nói chuyện, môi tái nhợt run, Tần Phong quay đầu lại nhìn thoáng qua, nói: "Các người hiện tại từng cái một cũng không tốt chịu, liền thích ứng gọi hoàn cảnh bây giờ, đừng cho ta âm yêu thiêu thân, không thì từng cái một đem các người đá ra ngoài."

Sau khi nói xong, Tần Phong liền nhận thấy được mấy người đều cúi đầu, từng cái một thâm hận không ngừng, Tần Phong nói: "Tô Kỳ, người nói tiếp."

"Là, là có người làm chúng ta vụ hãm người." Tô Kỳ run rẩy nói, chỉ là có chút sợ.

Tần Phong cười cười, đứng dậy lôi tóc của hấn liền hướng đến cửa cời đến đi, kia Tô Kỳ giùng giăng, cảm giác Tử Thần làm như đang không ngừng tới gần, e ngại hấn thống khổ nói: "Là Đỗ lão gia tử cùng Lâm lão gia tử, bọn họ nói làm ba chúng ta phương kết phượng, như vậy chúng ta Tô gia có thể tránh thoát Lưu Ý truy vấn, còn có thể nhân cơ hội ở trong đó kiếm lấy đầy đủ lợi ích."

Lời này vừa nói ra, bên trong đại sảnh không khí chỉ một thoáng quý dị

xuống tới, Chu Khôn đem tiếng vỗ tay còn đang kéo dài, chỉ là có chút yếu ớt, lúc này trên mặt của hắn đã thật cao sừng lên. Lâm Khoa vùi đầu nằm úp sấp dưới đất, kia Đỗ Tiểu Xuyên cũng là thống khổ không dám ngẩng đầu lên, chỉ Lưu Ý bởi vì tức giận suýt nữa quát tới, cắn răng nghiêng lợi. Hai cái này vương bát đản, lão tử nhi tử sống chết không rõ, các người vẫn còn nghĩ tại trên người ta cướp đoạt, quả thực chính là súc sinh!

"Hắc hắc." Tần Phong đem Tô Kỳ đè tại một bên, vỗ tay một cái, cười nói: "Xem ra cố sự xa xa muốn so với chúng ta tưởng tượng đặc sắc hơn."

"Tô Kỳ, người thối lắm!" Lâm Khoa hiển nhiên là nét mặt già nua không nhận được, tức giận quát.

Tần Phong liếc mắt một cái mau co lại thành một đoàn Tô Kỳ, cười nói: "Lâm Khoa nói người tại thối lắm, người bây giờ cho ta nói người có hay không tại thối lắm, a, ta bình sinh hận nhất người khác gạt ta."

"Ta không lừa người, là Lâm Khoa chính miệng nói." Tô Kỳ nhìn Tần Phong mang theo nhẹ sát ý ánh mắt, sợ hãi trong lòng càng lúc càng lớn, đang sợ hãi dưới sự chi phối vẫn về lại toàn bộ nói ra: "Lâm Khoa hoà giải chúng ta Tô gia Hợp Tác, dựa vào Lưu Ý đem hải ngoại Thanh bang thế lực triệt để đánh sụp, đồng thời có thể nhân cơ hội suy yếu sh Thanh bang Lâm Lăng Hải thế lực, mà bọn họ vì thuyết phục Đỗ Tiểu Xuyên Hợp Tác, cũng nói đem sau này tại Lưu Ý trên người lấy được lợi ích đều chấp tay đưa cho Đỗ Tiểu Xuyên."

"Phanh!"

Lưu Ý tức giận suýt nữa muốn phát cuồng, kia Lâm Khoa run run lo lắng, sau đó lạnh lùng nói: "Tô Kỳ, người cái này mồm còn hôi sữa miệng đây nói bậy!"

"Người thối lắm, người mới là thối lắm, đây là ta trộm nghe được!" Tô Kỳ chỉ cảm thấy toàn thân càng ngày càng lạnh, mỗi lạnh một phần đối Tần Phong sẽ e ngại một phần, xem Lâm Khoa còn đang nói mình thối lắm, trong lòng lo lắng Tần Phong tại đem mình làm thịt, cả tiếng hét lên: "Những thứ này đều là

người chính miệng nói!"

"Lâm Khoa người cầm miệng cho ta."

Tần Phong trừng mắt một cái còn muốn há mồm nói sạo Lâm Khoa, lạnh lùng rầm trời.

Kia Lâm Khoa sợ không dám nói chuyện, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tô Kỳ hận không thể đưa hãn thiên đao vạn quả, Tần Phong cười ha hả đi tới Lưu Ý trước người, vỗ vỗ bờ vai của hãn, hắc hắc than thở: "Lưu tiên sinh, xem ra hôm nay ta nếu là không nháo, người quả nhiên là bị người ta bán còn muốn làm cho theo thầy học tiền."

"Hừ, Lâm sư huynh giỏi tính toán." Triệu Hiến Dương cũng là cười lạnh nói: "Xem ra chuyện này chúng ta phải từ từ tính tính số."

"Đừng tưởng rằng người là trưởng lão, đại ca của ta cũng không dám động người!" Lâm Lăng Tuyết càng lạnh lùng nói: "Người đã có tính toán này, đừng trách chúng ta thủ đoạn độc ác!"

Lời của hai người làm Lâm Khoa là tâm lý thật lạnh thật lạnh, Tần Phong cười ha hả nói: "Xem ra Lưu tiên sinh người còn phải cảm ơn ta một phát, bất quá cảm tạ ta coi như, muốn cảm ơn thì cảm ơn tạ bạn tốt của ta, hôm nay cao nhất phối hợp diễn Tôn bá Long ah, nếu không phải là hãn, ta cũng chơi không ra cái này ra trò hay."

Vốn dĩ còn không dễ dàng để cho mình trấn định lại Tôn bá Long nghe được Tần Phong nói sắc mặt nhất thời đại biến, từng cái một ánh mắt chăm chú vào trên người của mình, Tôn bá Long nhất thời tối tăm xuống tới, cái này Tần Phong là điển hình muốn ném loạn hắc oa, hiện tại bọn người kia bị Tần Phong đã bức chãm dứt, thế nhưng tên khốn kiếp này bỗng nhiên lúc này đem mình cho vu hãm, phỏng chừng coi như là muốn biện giải đều không có cơ hội.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 250: Quý Mới Biết Được

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 250: Quý mới biết được

Tôn bá long nhãn Thần chìm vào tử thủy, trên mặt không có chút nào biểu tình.

Lúc này bị Tần Phong xiêm áo một đạo, Tôn bá Long muốn chửi ầm lên cái này rùa con bê quá vô si, thế nhưng hăn không dám, nhìn Lâm Khoa cùng Đổ Tiểu Xuyên đều từng tuổi này còn bị Tần Phong đánh không giống dạng, bản thân giữa lúc tráng niên, còn không được bị gãy mất mấy cục xương? Giờ này khắc này, hăn bị mấy người oán hận ánh mắt nhìn chăm chăm, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bọn họ đã bị chơi đùa rất thảm, Lưu Ý đã chết thủ hạ, Đổ Tiểu Xuyên Lâm Khoa toàn gia thảm nhất, hiện tại Chu Khôn mặt đều sưng nói không ra lời, còn đang quạt. Về phần Tô gia trang kiên quyết hôn mê bất tỉnh, phỏng chừng có ở đây không đưa y viện sớm muộn chảy máu quá nhiều tử vong, Tô Hộ còn ôm bụng nằm úp sấp dưới đất, Tô Kỳ càng sợ tè ra quần, có thể duy chỉ có bản thân còn bình yên không tổn hao gì.

Triệu Hiến Dương cùng hăn một phe, Lâm Lăng Tuyết tốt xấu là một đại mỹ nữ hơn nữa thành thật một mực trầm mặc. Nói Tần Phong sợ bản thân thế lực sau lưng? Lời này cũng không ai tin tưởng, dù sao ở đây mấy vị nằm trong tay thế lực đều là to lớn, nếu nói là Tần Phong không hành hạ như thế mấy tên này, hăn nói phỏng chừng cũng không ai tin, thế nhưng Tần Phong làm, đồng thời làm rất tuyệt, những người này đã mất mặt vứt xuống bà bà nhà, bọn họ muốn

không tin mình cũng nghĩ bần khoản. Nhìn Tần Phong quý dị ánh mắt, Tôn bá Long đột nhiên cảm giác được từ vừa mới bắt đầu tựa hồ chính là đang bị người kia trêu chọc.

Đi tới Tôn bá Long thân trước, Tần Phong hài lòng vỗ vỗ bờ vai của hắn, sợ Tôn bá Long cột sống mát lạnh, Tần Phong cũng cười nói: "Người cái này phán quyết quan không sai, nói cách khác những lão gia hỏa này sao có thể như thế cuồng vọng?"

"Người tốt nhất cho ta cười một cái phối hợp ta, bạn thân chính là đùa giỡn người." Tần Phong thoáng khom người một cái, trên mặt như trước vẫn duy trì cười híp mắt đáng tươi cười, thế nhưng ngoài miệng giọng nói vô cùng là âm hàn: "Người nếu không phải cười, ta cũng không sao cả một đao tử đem người thiến, dù sao cũng ta đã cùng các người đã thâm cừu đại hận, không cho các người tất cả đều chảy gọi máu ta đều nghĩ có lỗi với ta bản thân."

Tôn bá Long mặt âm trầm, Tần Phong xem sau, trong mắt lóe lên một tia lãnh ý, trong tay không biết khi nào nhiều hơn một cây đao, mũi đao tại Tôn bá Long sau lưng của thoáng rạch một cái, Tôn bá Long lập tức là ngồi thẳng người, trong lòng do dự không ngừng, như mũi nhọn lưng. Chỉ là suy nghĩ một chút mình bị đoạn tử tuyệt tôn, hẳn nhiên ít là cảm giác dưới thân lạnh sừ sừ, đang suy nghĩ muốn sau này bị thảm thời gian, trên mặt lộ ra 1 cái cứng ngắt đáng tươi cười tới.

Chỉ là còn không có làm những người còn lại thấy hắn cười, Tần Phong cũng đã lắc mình đứng trước mặt của hắn, đưa lưng về phía mọi người, âm đo đo nói: "Con mẹ nó, sẽ không cười phải không? Vậy người còn là khóc đi."

Tôn bá Long hận không thể đem Tần Phong triệt để cho làm thịt, nhưng khi nhìn đến Tần Phong đao trong tay tử còn có đầy đất bom, tâm lý cũng chỉ có thể là cứng rắn biệt khuất đến, thu liễm trên mặt cứng ngắt, trở nên đang tức giận tâm thái tự biệt xuất 1 cái thoát nhìn cực kỳ nụ cười vui vẻ, Tần Phong đây mới là mau tránh ra thân thể, hài lòng nói: "Tôn bá Long, ở đây sẽ không người

chuyện gì, người có thể rời đi trước."

Tôn bá sắc mặt thoáng co quắp một chút, đang nhìn xem Lâm Khoa mấy người ăn ánh mắt của người, biết mình lần này là triệt để tiêu rồi, nghe xong Tần Phong, cứng ngắc đứng dậy, Tần Phong cũng cười híp mắt đưa hăn đưa đến cửa, chờ hăn sau khi rời khỏi đây mới là đóng đại môn, nhìn phòng trong đoàn người, thân nhiên nói: "Sự tình chính là như thế chuyện này, ta cũng dài dòng lâu như vậy, ta nghĩ mấy vị cũng sẽ không để tâm chứ?"

Không ai dám trả lời lời của hăn, trái lại Triệu Hiến Dương biết hỏa hậu không sai biệt lắm, nói: "Sư đệ, ta xem tức người cũng ra, nên giáo huấn cũng dạy dỗ, chuyện này liền dừng ở đây ah."

"Triệu sư huynh tất cả nói, ta cũng không làm kiêu." Tần Phong cười nói: "Ta Tần Phong cũng là cái giảng đạo lý người, các người thì sao cũng đừng nhìn ta dễ khi dễ liền từng cái một đem mình làm chuyện." Lại nói, hăn đi tới Lâm Khoa trước mặt, một cước đá vào Lâm Khoa trên bụng, Vốn dĩ liền nằm úp sấp dưới đất Lâm Khoa nhất thời quần quại thân thể, lạnh run.

"Các người có thể theo ta giảng đạo lý, thế nhưng được dựa theo công chính quy củ tới." Tần Phong lạnh lùng nói: "Đừng mẹ nó bản thân sáng tạo quy củ để ước thúc ta, hôm nay ta đem lời té ở đây, muốn báo thù có thể, kia cứ dựa theo quy củ tới, kệ mịa cho ta âm yêu thiêu thân, ta hôm nay có thể đem các người bóp ở trong tay, ngày mai ta là có thể giết cả nhà các người!"

Đang nói, đại sảnh cửa phòng bỗng nhiên mở ra, đã thấy cả người bản tựa như gấu bắc cực gia hỏa nhìn một thanh Sniper rifle, trong tay dẫn theo 2 cái hôn mê bất tỉnh gia hỏa, tiện tay ném ở một bên, nhìn tất cả mọi người là nhất kinh nhất sợ, cúi đầu không dám nói chuyện, Tần Phong thối hớp nước miếng, mắng: "Mẹ nó, một đám vương bát đản, Đệt!"

Mắng sau khi xong, Tần Phong mới phát giác được tâm lý thư thân một chút, xoay người mang theo Lang Vương đó là đứng dậy rời đi, Triệu Hiến Dương

cười ha ha một tiếng, cũng là đi theo ra ngoài.

Đại sảnh không khí chỉ một thoáng đó là triệt để an tĩnh lại, an tĩnh có chút quỷ dị, Vốn dĩ còn đang quạt bản thân mặt Chu Khôn ngừng tay, phanh té ngã trên đất, trên mặt đau rát đau làm hấn nhin không được gào khóc, Vốn dĩ nằm úp sấp dưới đất Lâm Khoa giãy dựa đứng, nghe kia tiếng khóc kêu, trên mặt càng thêm khó coi, quát mắng: "Phế vật, khóc cái gì khóc, câm miệng cho ta."

Chu Khôn sợ sợ run cả người, cũng không dám đang khóc đi xuống, Lâm Lăng Hà cũng là chật vật đứng lên, nhìn con mình kia sưng đỏ như là đầu heo mặt, trong mắt hiện lên rần rết vậy độc ác, nhưng là muốn đến Tần Phong kia lạnh như băng mà nói, lại sợ sợ run cả người.

"Đồ lão gia tử, ngài không có sao chứ?" Lâm Khoa tập tễnh đi tới Đồ Tiểu Xuyên trước mặt, nhìn hoàn toàn thay đổi Đồ Tiểu Xuyên, trong lòng cũng là quần quýt không ngừng, cẩn thận đỡ Đồ Tiểu Xuyên.

Đồ Tiểu Xuyên hiện tại vừa muốn đem Lâm Khoa mắng cái cầu huyết lâm đầu, thế nhưng kia trên miệng đau đớn làm hấn lại không dám nói chuyện lớn tiếng, nhìn trên vai dao nhỏ, chịu đựng toàn tâm đau đớn trừng mắt một cái Lâm Xuyên, mà Tô Hộ cùng Tô Kỳ cũng là ngay cả sờ mang bò chạy tới Tô Nghị trước người, nhìn như trước hôn mê bất tỉnh Tô Nghị, bần tâm nói: "Nhanh lên một chút kêu xe cứu thương a!"

Là chủ nhân nơi này, Lưu Ý tâm lý có thể nói là đã là cùng lò bát quái tựa như, đốt đỏ bừng, nhìn đoàn người, âm lãnh nói: "Mấy vị có đúng hay không nên cho Lưu mỗ người một lời giải thích?"

"Lẽ nào người còn thật tin tưởng Tần Phong trong miệng!" Lâm Khoa cáo già, da mặt đủ dày, xoay mặt lên đường: "Cái này Tô Kỳ như là bách vu Tần Phong cường bức, hấn Tần Phong vừa mới người cũng thấy đấy, dạng gì mà nói đều có thể nói ra tới, chúng ta hiện tại thế nhưng một cái chiến tuyến bọn họ, Lưu Lão Đệ, người chớ để cho Tần Phong người kia cho đầu độc!" Lại nói, hấn

lại đưa ánh mắt đặt ở Tô Kỳ trên người, trong mắt mang theo hàn ý, nói: "Tô Kỳ, người nói mới vừa rồi là không phải là Tần Phong cố ý bức người nói như vậy!"

Vốn dĩ đỡ Tô Nghị Tô Kỳ sợ thân thể 1 cái né tránh, đón nhận Lâm Khoa độc xà vậy ánh mắt, cực kì không muốn nói: "Là. . . Là!"

"Lưu Lão Đệ, người không thể tin Tần Phong nói a!" Lâm Khoa bận tâm tiếp lời nói: "Hắn Tần Phong lòng muông dạ thú, cố ý gây xích mích quan hệ giữa chúng ta tốt ngồi lạnh ngư ông thủ lợi, người nếu như tin kia tiểu vương bát trướng nói, kia mới là thật trúng kế!"

Lâm Lăng Tuyết khinh thường hừ lạnh một tiếng, kia Lâm Khoa lại không để ý tới nàng, không phải là Lâm Khoa không muốn trừng nàng liếc mắt, là bởi vì một tảng đá từ ngoài cửa ném tiến đến, chuẩn xác không có lầm đập vào trên đầu của hắn, ba một tiếng, Lâm Khoa nhất thời đầu rơi máu chảy, Vốn dĩ đỡ Đỗ Tiểu Xuyên lại là té ngã trên đất, mà bản thân của hắn còn lại là bưng đầu dưới đất không ngừng cuộn cuộn.

"Mẹ nó. Lão tặc, đem lời cho ta nói rõ ràng." Tần Phong âm trầm thanh âm truyền vào, tất cả mọi người là một lòng lại nhắc tới cổ họng mắt lên, cái này đại ma đầu thế nào còn chưa đi?

Tần Phong cấp tốc xông vào, nhìn nằm dưới đất Lâm Khoa, âm trầm nói: "Đệt, tuổi đã cao không biết cho mình toàn chút âm đức, chỉ biết ở sau lưng tiếng người nói bậy, con mẹ nó người là chán sống ah?"

Lâm Khoa cũng bưng đầu, đau hắn căn bản không tinh lực đi nghe Tần Phong nói, Tần Phong thối hớp nước miếng, mắng: "Cho mặt không biết xấu hổ gì đó." Lại nói, lại là chuyển mắt thấy Tô Kỳ, tức giận mắng: "Tô Kỳ, người là cho một mình ta nói một đàng đúng không?"

"Ta không có, ta không có a." Tô Kỳ sợ bận tâm Hướng lui về phía sau mấy bước, đợi dựa ở trên tường phát hiện không thể lui được nữa thời điểm, liều mạng nước mắt đều nhanh xuống: "Ta không có, là Lâm Khoa uy hiếp ta, Lưu

tiên sinh, ta thực sự không có nói láo, ta là trộm nghe được, là Lâm Khoa muốn lừa người, lấy này làm chúng ta Tô gia thoát ly liên quan đồng thời bọn họ từ đó được lợi, thực sự là như vậy."

Lưu Ý không nói được một lời, mặt không biểu tình.

Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Lưu Ý, người tuổi đã cao, tuy rằng đầu óc cũng không linh quang, thế nhưng thật giả mà nói ta nghĩ người cũng có thể nghe ra một điểm tối, có tin hay không là tùy người, ta xem người muốn cứu người con trai của mình tốt nhất còn là rất suy nghĩ một chút."

Lưu Ý hừ một tiếng.

Tần Phong cười nhún vai đi tới Lâm Lăng Tuyết trước người, cười híp mắt nói: "Vừa mới thiếu chút nữa đã quên rồi đại mỹ nữ, đám người kia đã cho người đủ ác tâm, ta cố ý trở lại đón người."

Lâm Lăng Tuyết trừng hăn liếc mắt, Tần Phong đây là muốn kéo bản thân hạ thủy, bất quá ngẫm lại Lâm Khoa trước tính toán, đại ca của mình đã bị mưu hại đi vào, cùng nhóm người này nàng cũng không cần thiết đang giả bộ cái gì dối trá, tương phản cũng một mực tìm rời đi lý do, bây giờ nghe Tần Phong nói như vậy, đơn giản là đứng dậy đi theo ra ngoài.

Phòng trong lại là rơi vào nặng nề trong, khoảng chừng có 4 năm phút đồng hồ, đang xác định Tần Phong thực sự ly khai sau khi, Lưu Ý trầm mặt, quét mấy người liếc mắt sau, lạnh lùng nói: "Ta xem mấy vị cũng là thân chịu trọng thương, như này Lưu mỗ người sẽ không ép ở lại, khuyên người môn hay là đi y viện nhìn thật là tốt. Đối ngày sau, Lưu mỗ người định sẽ đi gặp ngắm mấy vị!"

Sau khi nói xong, Lưu Ý xoay người đó là ly khai.

Đám người kia cũng không mặt mũi tại Lưu Ý trong nhà tiếp tục ở lại, bọn họ biết Lưu Ý lúc này đã là tin Tần Phong trước mà nói, trong lòng buồn bực không thôi, nguyên bản muốn nhân cơ hội kiếm chút lợi ích mà thôi, thế nhưng

lúc này Lưu Ý sợ rằng tin tưởng con hẳn ngay đã biết những người này trong tay, thế nhưng Lưu Hoa hiện tại ở đâu? Bọn họ thầm nghĩ hô một câu, Quý mẹ nó mới biết được.

"Hắt xì!"

Vốn dĩ mới vừa ngồi trên xe Tần Phong nhịn không được hắt hơi một cái, ngồi ở phía trước Lang Vương ông thanh nói: "Ca, có đúng hay không đám kia lão vương bát trướng phía sau còn nói nói bậy? Bằng không trở lại tại đánh một trận ah?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 251: Hồng Môn Người Rất Nhiều

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 251: Hồng môn một mảng lớn

"Ca, có đúng hay không dám kia lão vương bát trướng lại ở sau lưng nói nói bậy, bằng không thừa dịp không đi tại trở lại đánh một trận ah?"

Lang Vương chân chính ý đồ lại không chỉ là cái này, dám này lão gia hỏa tại Hoa Hạ Quốc nội thế lực giăng khắp nơi, từng cái một con gà con bụng còn cáo già, Có lẽ sau khi trở về liền phiền phức không ngừng, án Tần Phong luôn luôn xử sự phong cách mà nói, dám người kia sớm nên hồn về tây thiên, nhưng lần này vẹn vẹn chỉ là đánh một trận, thấy thế nào Lang Vương đều nghĩ cũng không lý trí.

Thế nhưng Tần Phong là đại ca, hấn lại không dám đưa ra dị nghị.

Tần Phong làm như xem thấu hấn ý đồ, buồn cười nói: "Giết bọn họ mới thật sự là phiền phức không ngừng, Bao Thiên Tuế vừa mới chết không lâu sau, có mấy người hắc đạo đại lão chết oan chết uổng, đến lúc đó nhất định sẽ chọc lòng người bàng hoàng, thế giới dưới đất dám người kia tất nhiên sẽ trong khoảng thời gian ngắn ngưng tụ một đoàn đem chúng ta tìm ra. Nếu không phải giết, tốt xấu cũng có thể để cho bọn họ biết cái gì gọi là sợ."

"Như vậy." Lang Vương vừa lái xe biên giải đầu một cái, nói: "Ta chính là nghĩ dám người kia không an phận, bọn họ quá muốn mặt."

"Dám muốn mặt cũng đừng nghĩ muốn chết." Tần Phong lạnh lùng nói.

Một mực ngồi ở một bên Lâm Lăng Tuyết hơi hừ một tiếng, nói: "Đỗ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa cùng nhau đi tới, đa mưu túc trí, lần này thua bởi trong tay người, bọn họ cũng là không ngờ trước được, nhưng là hai người bọn họ đều là ăn tươi nuốt sống, tránh không được người sau này phải tao ương."

"Cho nên ta đem người nhận đi ra." Tần Phong đương nhiên nói: "Không thì ta xong rồi nha lại gây trở về một chuyến, xem ra sh Thanh bang cũng không phải nội bộ đoàn kết, ca ca người Lâm Lăng Hải cùng Lâm Khoa trong lúc đó tựa hồ mâu thuẫn trọng trọng, thế nào? Có hứng thú hay không hợp tác một chút?"

"Người?" Lâm Lăng Tuyết nhíu nhíu mày: "Người lấy thân phận gì?"

"Hải ngoại Thanh bang chữ lót Vạn thân phận của Tần Phong." Tần Phong ánh mắt híp một cái, tiến lên trước muốn người một cái Lâm Lăng Tuyết trên người hương vị: "Lâm Khoa tại sh Thanh bang nội thế lực phức tạp, nói vậy người ủng hộ không phải số ít, đại ca người bang chủ Bảo Tọa ngồi cũng không ổn, thế nhưng nếu như hải ngoại Thanh bang Tôn thị một đường hợp tác với các người, ta bảo quản Lâm Khoa chơi không ra hoa dạng gì tới."

Lâm Lăng Tuyết chân mày cau lại, tránh ra Tần Phong lại gần đầu, trừng hăn liếc mắt sau, cười lạnh nói: "Người cho là người chỉ cần con chọc Lâm Khoa cùng Đỗ Tiểu Xuyên? Tôn Bá Long người này tuy rằng có thể bất kể so với một chút việc nhỏ, thế nhưng người hôm nay đem hăn đùa giỡn xoay quanh, Tôn gia tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ."

Tần Phong vừa cười vừa nói: "Ít nhất chỉ cần Đỗ Tiểu Xuyên bọn họ sống, Tôn Bá Long sẽ không mặt đặt chân phía nam. Hơn nữa, ta dám đùa hăn, liền có nắm chắc làm hăn trở mình bất quá thân tới."

Lâm Lăng Tuyết suy tư chỉ chốc lát, xem Tần Phong có là một bộ lời thề son sắt đáng dấp, trong lòng cũng có vài phần thư giãn, dù sao gần nhất Lâm Khoa một hệ bọn họ bắt đầu liên tiếp phát lực, đại ca của mình vị trí càng ngày càng

bất ổn làm, như có ở đây không bổ sung thực lực của chính mình, sợ rằng không bao lâu hai huynh muội sẽ triệt để ly khai Thanh bang.

"Chuyện này ta trở lại sau khi sẽ cùng đại ca thương lượng." Lâm Lăng Tuyết đáp.

Tần Phong gật đầu cười, nói: "Yên tâm, mỹ nữ có ưu đãi, qua một đoạn thời gian ta sẽ đi về một chuyến, nếu như các người có nghĩ cách, có thể thương thảo thương thảo về hợp tác chi tiết."

"Ân."

Lâm Lăng Tuyết coi như là đáp ứng, bản thân nàng càng có khuynh hướng hợp tác với Tần Phong, dù sao Tôn Kỳ Đạo đồ đệ, danh tiếng này thực sự quá hùng người, nhớ năm đó người nào không biết Tôn Kỳ Đạo đại danh, đến nay mới thôi người đời trước nghe được tên này cái nào không phải là sau lưng lạnh cả người. Nàng làm như đối với chuyện này rất có tâm, tại một chỗ đó là xuống xe vội vã rời đi.

Triệu Hiến Dương nhìn thoáng qua Lâm Lăng Tuyết bóng lưng, nói: "Sư đệ, người đánh thật tính hợp tác với Lâm Lăng Hải?"

"Vì sao không?" Tần Phong cười nói: "Được rồi, lúc đầu cái kia lão già kia cùng Lâm Khoa trong lúc đó có mâu thuẫn gì?"

Tần Phong đối Tôn Kỳ Đạo xưng hô tại hải ngoại Thanh bang nội bộ cũng là mọi người đều biết, đối với lần này Triệu Hiến Dương đã sớm là thói quen, thờ dài, nói: "Năm đó sư thúc tại chỗ có thể nói là cái tay che trời, danh tiếng nhất thời vô lượng, thế nhưng về sau bị người hãm hại, khiến xa xứ đến nay không chịu về nước, cái này Lâm Khoa một đường lúc đầu đó là chủ mưu một trong, bất quá đều là một ít lâu năm chuyện cũ, sư thúc đối với lần này cũng là không hề không đề cập tới, ta cũng vậy ngẫu nhiên nghe nói lúc đầu Lâm Khoa Sư Phụ là hại chết sư thúc muội muội chủ mưu, lúc đó lại có Hồng môn bên ngoài nhìn chăm chăm, Thanh bang nội ngoại gian nan khổ cực, sư thúc vì lấy đại cục làm

trọng chỉ cần viễn độ trùng dương."

"Hồng môn."

Tần Phong hơi nhú nhú mày.

Thanh bang một cái tuyến, Hồng môn một mảng lớn, Hồng môn đệ tử có bao nhiêu? Ai cũng không rõ ràng lắm, hơn nữa trải qua cái này trên trăm năm phát triển, Hồng môn sớm đã thành phát triển làm một cái quái vật lớn, không chừng nào đó quốc gia thành viên trọng yếu đều có thể là Hồng môn một thành viên, Thanh bang cùng Hồng môn mặc dù là trở thành thanh hồng một nhà, cũng chỉ là tại đối ngoại trên danh nghĩa, tại tổ tông bối lên chính là rất có ân oán, không thì cũng không có khả năng truyền lưu ra một câu nói như vậy: Do thanh chuyển hồng, phi hồng quái thái, do hồng chuyển thanh, lột da rút gân. Biết những năm gần đây, nhất là thời kỳ chiến tranh, hai bang nhất trí đối ngoại, rút coi như là giải hòa không ít.

Bất quá phát triển đến bây giờ, hai bang trong lúc đó tất nhiên còn có chút lòng mang mâu thuẫn.

Liên hiện tại xã hội này vì một điểm nhỏ lợi ích đều phải tính toán chi li, huống 2 đại môn nhà giàu bởi vì mâu thuẫn làm ầm ĩ.

"Hồng môn ở quốc nội thế lực một mực do Trần Viễn nắm trong tay, là Hồng môn 5 đại một trong những cự đầu, là sư phụ người đối thủ, hai người bọn họ từ trước đến nay không ưa, nghe nói là lúc còn trẻ đuổi cùng một nữ nhân." Triệu Hiền Dương thở dài, nói.

Tần Phong cũng Bát Quái hỏi: "Ban đầu là ai đuổi kịp?"

"Ai cũng không đuổi kịp, nữ nhân kia bỗng nhiên tại một ngày buổi tối đã chết, người ngoài ai cũng không biết nàng chết như thế nào, thế nhưng khi đó bắt đầu hai người chính là xem đây đó sắc mặt không ưa, từ cá nhân đấu tới đấu đi một mực đấu đến Hồng môn cùng Thanh bang tính toán, ai, ai cũng khuyên

không được." Nói đến đây, Triệu Hiến Dương bất đắc dĩ thở dài, nói: "Những năm gần đây bọn họ gây là ân oán càng ngày càng sâu, đừng xem sự phụ người tại hải ngoại thực sự là chuyện gì cũng không quan, phàm là liên lụy đến Trần Viễn hẳn tất nhiên sẽ xuất thủ, không phải là phải tranh ra cái người chết ta sống tới."

"Như thế cấu huyết." Tần Phong hắc hắc than thở: "Không nghĩ tới kia lão bất tử còn có một đoạn như vậy nghĩ lại mà kinh chuyện cũ."

"Nói chung sự phụ người lúc còn trẻ trải qua rất khổ." Triệu Hiến Dương nói: "Người không có việc gì cũng quan tâm quan tâm hẳn, quên đi, cùng người nói cũng vô ích."

"Ta đây không phải là đã báo thù cho hẳn." Tần Phong nhún vai, nói: "Ít nhất hôm nay cá biệt Lâm Khoa chính đủ thảm."

Triệu Hiến Dương ngẫm lại mấy người lão gia hỏa bị Tần Phong chính là bị thương hung ác nhể nhại, khóe miệng cũng là không khỏi giơ lên một nụ cười khổ, bất quá đang suy nghĩ nhớ năm đó hải ngoại Thanh bang những người tuyệt mạnh lão gia hỏa, tựa hồ cũng không khá hơn chút nào.

Mà lúc này, bên kia.

Lâm Khoa cùng Đổ Tiểu Xuyên nhận nhíp bị đưa đến tư nhân trại an dưỡng, đợi thầy thuốc cho Đổ Tiểu Xuyên lấy ra dao nhỏ băng bó vết thương sau, Đổ Tiểu Xuyên liền hận hận hừ một tiếng, bởi vì hàm răng rớt mấy viên, nói chuyện đều có chút không lanh lẹ, nói: "Lâm Khoa, đây là người ra ý kiến hay! Làm thành hiện tại cái này biên độ tình trạng, người thế nhưng làm ta đây nét mặt già nua cột sạch sẽ."

Lâm Khoa trong lòng nhiều ít có chút bất mãn, nếu không phải là người lão gia hỏa này sợ đau, cũng không đến mức bị Tần Phong chính thảm như vậy, chịu đựng đau đớn trên người, ngoài miệng cười theo nói: "Lần này là ta sai lầm, ta cũng không biết cái này Tần Phong dĩ nhiên như vậy đê tiện, chuyện này chúng

ta cần từ đầu tại tính toán."

"Tính toán?" Đổ Tiểu Xuyên buồn bực trừng mắt, mắng: "Người hay là chê bị chính thiếu hung ác phải không? Hãn Tần Phong chính là cái thủ đoạn độc ác chủ." Bởi vì tâm tình quá mức kích động, liên lụy đến vết thương làm hãn nhin không được rên rỉ một tiếng.

Lâm Khoa trái lại cũng không thèm để ý, đang muốn nói cái gì đó, ngoài cửa mặt Tôn Bá Long bỗng nhiên đi đến, kia Đổ Tiểu Xuyên sắc mặt nhất thời âm trầm xuống, âm đo đo nói: "Tôn Bá Long, người tới làm gì? Xem náo nhiệt sao?"

"Đổ lão gia tử." Tôn Bá Long ngồi ở một bên, thản nhiên nói: "Chẳng lẽ người còn thật tin tưởng Tần Phong theo như lời nói?"

Lâm Khoa tròn mắt cũng là lật qua, tuy rằng hãn đối Tôn Bá Long bình yên vô sự cũng có chút bất mãn, nhưng ngoài miệng vẫn là nói: "Không sai, cái này Tần Phong hành sự quá mức đê tiện, lần này thật có thể là Tần Phong từ đó làm khó dễ, ta xem Tôn Bá Long cũng không phải ăn cây táo, rào cây sung tiểu nhân."

"Hừ."

Đổ Tiểu Xuyên hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: "Lẽ nào người cho ta là người mù không được? Tôn Bá Long, ta xem tại cha người mặt mũi, cút cho ta hồi Yến kinh."

Tôn Bá Long tức giận suýt nữa đau sốc hông, lão già này thật là càng già càng hồ đồ, rõ ràng như vậy kẻ hờ lẽ nào đều phải bị lừa không được? Nhìn thoáng qua Lâm Khoa, thế nhưng Lâm Khoa lại hí mắt nhưng không biết suy tư cái gì, điều này làm cho Tôn Bá Long trong lòng phát lạnh, tất nhiên là mình bạch vương bát đản lại đang tính toán cái gì. Quả nhiên, không đợi từ lâu, Lâm Khoa nhân tiện nói: "Cũng không cần động lớn như vậy hoá khí, ta xem hết thấy đều là Tần Phong chơi mánh, bất quá Tôn Bá Long, ta xem người hay là trước

hồi Yến kinh ah."

Ngoài miệng nói đường hoàng, Tôn Bá Long cũng biết đây là lệnh đuổi khách, sắc mặt trầm xuống, nói: "Nếu hai vị cũng không tin, ta Tôn Bá Long cũng không mà nói có thể nói, hừ, lúc đó cáo từ!"

"Nháo ah, gây càng loạn càng tốt." Lâm Khoa âm đo đo nghĩ đến.

Đỗ Tiểu Xuyên lạnh lùng nói: "Tôn Bá Long, chuyện này ta Đỗ mỗi người nhớ kỹ. Ngày sau tự có hậu báo!"

Tôn Bá Long dừng một chút, bận tâm ly khai, hẳn vốn là muốn thừa dịp mấy người thoát khỏi nguy hiểm hảo hảo nói một câu, ai ngờ Đỗ Tiểu Xuyên còn đang đang tức giận, căn bản không muốn nghe bất kỳ giải thích nào. Bất đắc dĩ thở dài, ly khai y viện.

"Tần Phong, người thật là ác độc thủ đoạn. Tốt, chờ ta trở lại Yến kinh, ta sớm muộn sẽ làm người nợ máu trả bằng máu!"

"Phản cốt tử!"

Đỗ Tiểu Xuyên cũng quát mắng một câu, cảm giác trên vai cùng trên miệng đau nhức, Đỗ Tiểu Xuyên liền muốn đem Tần Phong cho đại tá 8 khối, nhưng là muốn muốn Tần Phong trước khi đi theo như lời nói, cũng không chịu đựng có một phần phiền muộn, niên kỷ càng lớn càng sợ chết, hẳn Đỗ Tiểu Xuyên là quán triệt những lời này quán triệt sâu nhất. Bằng không lúc trước cũng sẽ không biểu hiện như thế kinh sợ.

"Cái này Tần Phong phía sau là Tôn Kỷ Đạo, chính xác không dễ chọc." Lâm Khoa trong mắt lóe ra tinh quang, lạnh lùng nói: "Thế nhưng Tôn Kỷ Đạo không ở quốc nội, hơn nữa hẳn nếu là Tôn Kỷ Đạo đồ đệ, như vậy thì là người kia kẻ thù, hừ, cái này Tần Phong quá đem Tôn Kỷ Đạo đồ đệ thân phận coi ra gì, chỉ cần mời được người kia, bảo quản Tần Phong chịu không nổi!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 252: Cường Bức Lợi Dụ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 252: Cường bức lợi dụ

"Hỗn đản, khinh người quá đáng!"

Lữ thị châu bảo tập đoàn phòng làm việc nội, Lữ Trung Dương dưới sự tức giận đem cái ly trong tay đập đi ra ngoài, mà làm hấn tức giận nguyên nhân rất đơn giản, Lưu gia Lưu Phong dẫn đầu thừa nhận là xảo trá Herault Wells tiêu hao 10 năm kinh điển danh họa, tin tức vừa ra có thể nói là đưa tới sóng to gió lớn, dù sao Herault Wells 10 năm dốc hết tâm can tác phẩm tâm huyết vẫn không có thể trên đời người trước mặt biểu diễn ngay Lưu Phong cùng Lữ Ngôn Triển Lâm Hội bị cướp đi, chuyện này làm không ít nghệ thuật hành nghiệp người tức giận không thôi, từng cái một dùng ngòi bút làm vũ khí tự, Vốn dĩ cũng nhanh muốn rơi vào tuyệt lộ Lữ thị càng họa vô đơn chí.

Lưu Phong đều thừa nhận, Lữ Ngôn còn dám mạnh miệng sao? Tiếp tục mạnh miệng vậy đơn giản chính là tự rước lấy nhục. Đến lúc đó, sợ rằng muốn chết rất hung ác.

Vốn dĩ Lữ Trung Dương thậm chí đã bắt đầu chuẩn bị gánh chịu 3 ngàn năm trăm vạn USD giấy tờ, thế nhưng làm hấn tức giận hơn chính là, Lữ Ngôn dĩ nhiên trực tiếp nhường ra trong tay Lữ thị châu bảo 10% công ty cổ phần là bồi thường!

Lữ Ngôn nghĩ đơn giản, dù sao cũng hiện tại Lữ thị mau không đáng giá, ai ngờ muốn cái này thường tiền hàng ai sẽ cầm, bản thân hiện tại làm 3 ngàn năm

trăm vạn USD thường cho người chính là kiếm quá. Thế nhưng Lữ Trung Dương nhận được tin tức này thiếu chút nữa không phun ra 3 cân máu tới, từ Lữ Ngôn bị nhốt sau khi, hẳn một mực không có thời gian đi uống Lữ Ngôn tiếp xúc, chờ muốn cùng nhi tử tại liên hệ thời điểm lại bị báo cho biết cự tuyệt, hẳn cũng không để ở trong lòng, nghĩ tự nhiên có Lưu Ý để giải quyết, dù sao muốn cứu Lưu Phong nhất định phải liền đem Lữ Ngôn cho lãnh đi ra.

Thế nhưng Lữ Trung Dương là trăm triệu không nghĩ tới, Lữ Ngôn dĩ nhiên cầm trong tay 10% công ty cổ phần trực tiếp chuyển nhượng cho Tần Phong.

Hiện tại Lữ Trung Dương là thà rằng cho tiền mặt cũng không muốn nữa mất cổ phần trong tay, dù sao Tần Phong trước khi đã nắm trong tay hai mươi phần trăm, Lữ Ngôn cái này gặp lại nhảy, trực tiếp làm Tần Phong nắm trong tay 30% trở thành Lữ thị đại cổ đông. Cùng mình cùng Lữ Hạc cộng đồng nắm trong tay công ty cổ phần mức giống nhau như đúc! Nghĩ tới đây, Lữ Trung Dương cũng cảm giác tâm lý một đoàn Hòa, cái kia tên đáng chết lại đang công ty của mình trong cùng chính hẳn một người sáng lập bình khởi bình tọa, đây quả thực là lớn lao khi dễ.

Cao Kiều Anh Tử bưng ngời ở một bên, trong mắt lóe lên một tia ánh mắt khinh thường, lạnh lùng nói: "Lữ Trung Dương, xem ra con trai người là 1 cái không bằng 1 cái."

Lữ Trung Dương trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, thế nhưng nghĩ đến thân phận của Cao Kiều Anh Tử, cũng chỉ có thể là đem cái này cổ khí áp ở trong lòng không dám biểu lộ ra, cười khổ nói: "Ta cũng không nghĩ ra Tần Phong dĩ nhiên như vậy đê tiện, sợ rằng tại ngay từ đầu hẳn liền đem chủ ý đánh tới Lữ Ngôn trên người, dựa vào tại cục công an nội bộ thế lực đem Lữ Ngôn cắt đứt. Nếu là Lữ Ngôn biết chúng ta bây giờ chuẩn bị, hẳn chắc chắn sẽ không đem cổ phần trong tay thế chấp."

"Hừ!"

Cao Kiêu Anh Tử cười lạnh nói: "Lữ tiên sinh hiện tại nói những lời nhảm nhí này là ở cho chúng ta nội tâm tức giận của người hay sao?"

Lữ Trung Dương hít sâu một hơi, nói: "Chuyện này đã ngăn trở ngăn không được, thế nhưng ta tin tưởng chỉ cần Anh Tử tiểu thư có thể ngăn chặn Lôi Thiên Hào, ta liền có năm chắc đem còn thừa lại công ty cổ phần thu hồi lại, đến lúc đó ta tin tưởng Lữ thị vẫn là thuộc về ta."

"Người biết là tốt rồi." Cao Kiêu Anh Tử thản nhiên nói: "Người của chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng, 2 mấy giờ sau khi sẽ đối Lôi thị tập đoàn tài chính triển khai tiến công, mà tiền của chúng ta đã vào vị trí của mình, hừ, Lữ Trung Dương, người tốt nhất làm ta thấy ta nghĩ thấy một màn, nếu không, mặc dù là các người trốn được chân trời góc biển, ta sơn khẩu tổ mọi người sẽ đem các người bắt trở lại!"

Vừa nói xong, phòng làm việc đại môn bỗng nhiên mở ra, hô lạp lạp xông vào người nam tử áo đen, mỗi người là khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị, trong ánh mắt không mang theo tình cảm chút nào, Lữ Trung Dương biến sắc, âm trầm nói: "Anh Tử tiểu thư đây là ý gì? Lẽ nào còn chưa tin Lữ mỗ người không được?"

"Chính xác không tin." Cao Kiêu Anh Tử trả lời cực kỳ thẳng thắn: "Cái này năm vị là ta trung thành nhất chính là thủ hạ, ít nhất bọn họ sẽ ở đem tiền của ta thua sạch sẽ sau sẽ dẫn theo đầu tới gặp ta, mà không phải chạy trốn. Xét thấy Lữ tiên sinh đủ loại việc xấu, như vậy ta tương đối yên tâm một ít."

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, Lữ Trung Dương tại hợp tác với Cao Kiêu Anh Tử một khắc kia trở đi mà bắt đầu làm tốt bảo hộ lộ da chuẩn bị, bọn người kia từ trước đến nay đem lợi ích trở thành nguyên tắc thứ nhất, Cao Kiêu Anh Tử làm như vậy cũng là không gì đáng trách, nhưng mặc dù là trong lòng sớm có chuẩn bị, nhưng Lữ Trung Dương vẫn là không nhịn được hừ lạnh một tiếng để diễn tả mình bất mãn.

Chỉ là cái này chỉ chốc lát, một cây đao bỗng nhiên để ngang trên cổ của hắn, lạnh lẽo cảm giác làm Lữ Trung Dương nhin không được toàn thân đánh cái né tránh, cầm trong tay đao nhỏ hộ vệ kia cũng không nói được một lời, hai mắt lạnh như băng.

"Anh Tử tiểu thư?" Lữ Trung Dương có chút run rẩy hỏi.

Cao Kiêu Anh Tử thản nhiên nói: "Lữ Trung Dương, người nếu lựa chọn cùng chúng ta Sơn Khẩu Tổ Hợp Tác, vậy người sẽ đem người bất mãn cho ta thu liễm, ta chỉ muốn lợi ích, chỉ cần người bảo chứng chúng ta lợi ích, chúng ta có thể đem người trở thành quý khách, tương phản, một khi người thất bại, như vậy người của ta sẽ lập tức giết người!"

Dao nhỏ tại trên cổ nhẹ nhàng rạch một cái, Lữ Trung Dương sợ toàn thân run run một chút, biết Cao Kiêu Anh Tử không phải là đang nói đùa, bèn tâm nói: "Tốt, Anh Tử tiểu thư yên tâm, chỉ cần quý phương có thể xuất ra chúng ta trước khi làm thương định tiền tài, như vậy ta có 100% lòng tin có thể hoàn thành kế hoạch lần này!"

"Vậy là tốt rồi."

Cao Kiêu Anh Tử đứng dậy, thản nhiên nói: "Xem trọng Lữ tiên sinh, thế nhưng không nên quấy rầy Lữ tiên sinh công tác cùng sinh hoạt."

4 cái bảo tiêu đồng thời gật đầu, chờ Cao Kiêu Anh Tử sau khi rời khỏi, bọn họ lại đi tới cửa đem phòng làm việc đại môn lao lao bảo vệ cho.

Lữ Trung Dương tức sắc mặt tái xanh, siết chặt nắm tay thế nhưng lo lắng đến sơn khẩu tổ nhất quán thủ đoạn độc ác, cũng chỉ có thể biệt khuất đến, mà một mực một bên không dám nói chuyện Lữ Hạc lúc này đi lên trước tới, lo lắng nói: "Ba, Cao Kiêu Anh Tử bọn họ là điển hình lòng muông dạ thú, chúng ta hoàn thành yêu cầu của bọn họ, sợ sợ khẩu vị của bọn họ sẽ càng lúc càng lớn!"

"Cái này không cần người tới nói!" Lữ Trung Dương nổi giận nói.

Lữ Hạc sợ rụt cổ một cái, Lữ Trung Dương suy nghĩ một chút, nói: "Người đi tìm Đoàn Mộc Hải, nói cho hắn biết, chúng ta nguyện ý đem Phi hạc tập đoàn giá thấp bán ra cho hắn."

"Ba, chẳng lẽ chúng ta muốn hợp tác với Đoàn Mộc Kinh?" Lữ Hạc sững sốt, nhìn thoáng qua cửa phương hướng, thấp giọng nói: "Cao Kiêu Anh Tử thế nhưng nói, một khi hợp tác với Đoàn Mộc Kinh, bọn họ sẽ không cho bọn ta."

"Ai nói muốn hợp tác với Đoàn Mộc Kinh?" Lữ Trung Dương trừng mắt liếc, nói: "Chúng ta chỉ là muốn đem kỳ hạ công ty giá thấp bán ra tới gom góp tài chính mà thôi, Cao Kiêu Anh Tử tuy rằng có thể kéo được Lôi Thiên Hào, thế nhưng Tần Phong cái này tiểu vương bát trướng thế nhưng quý kế đa đoan, ta không muốn hắn ở lúc mấu chốt tại chọc một dao tử, đem Hải Lăng Phi chuyện tình ném ra đi làm đầu hấn đau ah."

"Kia Nhâm Phượng Yến bên đó đây?" Lữ Hạc thấp giọng hỏi: "Người nữ nhân này gần nhất đối chủ ý, đối cổ phần trong tay một mực không chịu bán ra, chúng ta thông qua 3 phương thủ đoạn chưa từng có thể như nguyện."

"Nữ nhân kia là đoan chắc chúng ta Lữ thị sẽ không suy sụp, bất luận Lôi Thiên Hào còn là sơn khẩu tổ, Lữ thị thế tất đều phải một lần nữa trở lại Đình phong, thương giới Phượng Hoàng, tên này thanh cũng không phải là thối." Lữ Trung Dương âm đo đo nói: "Sợ rằng tại chúng ta Lữ thị gặp chuyện không may một khắc kia trở đi nàng cũng đã đoán được."

Lữ Hạc nghe mí mắt nhảy nhảy, bất quá rất nhanh lại nói: "Nàng tại thông minh, tại Đoàn Mộc Hải người này cận bã trước mặt cũng hưng không tưởng sóng gió gì tới."

"Nhâm Phượng Yến người nữ nhân này cùng Tần Phong tựa hồ có chút quan hệ, hai người bọn họ một khi liên hợp đủ chúng ta uống một bầu, thế nhưng Đoàn Mộc Hải tuyệt đối sẽ không hợp tác với Tần Phong, người biết nên làm như thế nào ah?" Lữ Trung Dương ngang liếc mắt Lữ Hạc, hỏi.

Lữ Hạc bận tâm gặt đầu, hần hiện tại liền ước gì nhanh lên ly khai Lữ Trung Dương bên cạnh, nếu không suyễn suyễn bất an tự sớm muộn sẽ lộ ra thiếu sót tới, vừa nghe Lữ Trung Dương an bài nhiệm vụ, tất nhiên là nhanh lên ly khai. Lữ Hạc không phải là không muốn thẳng thắn, nhất là đến lúc này, thế nhưng trước khi thấy Cao Kiêu Anh Tử nghe Lữ Ngôn mất trong tay công ty cổ phần đều muốn giết Lữ Trung Dương, hần cũng không dám ở nói nhảm đi ra.

Cửa bảo tiêu cũng không thêm để ý Lữ Hạc hướng đi, bọn họ chỉ ở ý Lữ Trung Dương, cho nên đối với Lữ Hạc ly khai cũng không có áp dụng bất kỳ thi thố. Thậm chí mỗi người khóe miệng còn giơ lên một tia nụ cười quỷ dị.

Trên thực tế, làm Lữ Hạc mới vừa tới đến Lữ thị châu báu bãi đỗ xe, một chiếc màu đen Audi dừng ở trước người của hần, Lữ Hạc thấy bên trong xe kia mặt lộ cười gian Mã Khôn cùng Phương Hà, trong lòng run lên, theo bản năng muốn chạy trốn chạy, thế nhưng rất nhanh lại có mấy người đưa hần đường lui phong kín, Lữ Hạc nhìn một đám người lai giả bất thiện, trong lòng có nhiều chút kinh sợ: "Các người muốn làm gì?"

"Không có gì, Lữ Đại Thiếu gia gần nhất một mực không thể nào đi chúng ta chỗ đó chơi, mấy ca thật là tưởng niệm." Phương Hà cười híp mắt nói: "Cho nên cố ý tới thỉnh Lữ Đại Thiếu gia."

Lữ Hạc nhớ tới trước khi tại Nam Thiên tiêu khiển cao ốc tao ngộ, nhịn không được đánh cái né tránh: "Ta không đi, các người tránh ra cho ta! Bằng không chúng ta liền phải báo cho cảnh sát!"

"Có thể a." Phương Hà thản nhiên nói: "Chúng ta đều là thủ pháp công dân, Lữ Đại Thiếu có người của chính mình thân tự do quyền, bất quá chúng ta tới còn có khác một cái mục đích, dù sao Lữ thị châu báu chúng ta cũng có cổ phần, là đại cổ đông một trong, chúng ta cũng có quyền lợi tới công ty của mình thị sát thị sát."

Lữ Hạc toàn thân run lên, cũng là ủ rũ, mang theo đến cầu khẩn nói: "Các

người, các người có phải muốn thế nào?"

"Thế nào?" Mã Khôn lạnh lùng nói: "Đẫn người đi sống phóng túng không nề tình phải không? Lên cho ta xe, nếu không có người chờ coi!"

"Ai, chúng ta là tuân kỷ thủ pháp thật là tốt công dân." Phương Hà trái lại ngoạn vị nói: "Lữ Đại Thiếu không đến ta không thể cật đi, bất quá ta nghĩ Lữ Đại Thiếu cũng sẽ không cự tuyệt chúng ta thỉnh cầu ah?"

Lữ Hạc cúi đầu, trong lòng giãy giụa hồi lâu, hẩn nhìn hai người kia tựa hồ muốn đem bản thân nuốt trọn vui vẻ, nhưng trong lòng thì sợ hãi, theo bản năng lui về phía sau một bước, chỉ là lại bị Mã Khôn hai người tiểu đệ cản lại, Phương Hà âm thâm thâm nói: "Ta cho người mặt mũi, người cũng phải cấp ta mặt mũi, lên xe, nếu không, người biết mình kết quả!"

Lữ Hạc chỉ là giãy giụa vài cái liền bị tiểu đệ của hẩn đẩy lên xe, Phương Hà cùng Mã Khôn đều là hừ lạnh một tiếng, đáng đời người tên hỗn đản này không biết chết sống còn muốn trêu chọc Hải Lăng Phi, nếu không cũng sẽ không rơi vào kết cục này!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 253: Hải Lăng Phi Khổ Sở

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 253: Hải Lăng Phi khổ sở

"Người có bệnh sao?"

Nhìn hôn mê bất tỉnh Lữ Hạc, Lưu Linh nhìn không được trừng mắt một cái Tần Phong, bất mãn quát mắng: "Lữ Trung Dương hiện tại đã là cùng đường bí lối, chúng ta hoàn toàn có thể an tâm lạnh quan, người đem hãn năm tới là nghĩ Lữ Trung Dương bị buộc thiếu hung ác sao?"

"Ta cũng không muốn." Tần Phong lắc đầu, nói: "Cầu nóng này còn có thể nhảy tường đây, huống Lữ Hạc coi như là cá nhân, người chớ nhìn hãn hiện tại không dám nói hãn đem trong tay công ty cổ phần toàn bộ chuyển cho người, thế nhưng chỉ không được lúc nào bỗng nhiên hối hận, đến lúc đó lại là một phen khúc chiết. Ta đem hãn năm tới cũng là vì để ngừa vạn nhất."

"Thế nhưng Lữ Hạc một khi thời gian dài không hiện ra, khó tránh khỏi Lữ Trung Dương sẽ không hoài nghi." Lưu Linh giọng của cũng có chút mềm nhũn ra, nhưng vẫn như cũ là tràn đầy nhẹ nhàng bất mãn.

"Sợ cái gì, một hồi đem Đoan Mộc Hải mời đi theo." Tần Phong không thèm để ý chút nào nói: "Chỉ cần Lữ Trung Dương biết Lữ Hạc đang bồi đến Đoan Mộc Hải sống phóng túng là được, Lữ Trung Dương khác không rõ ràng lắm, nhưng vẫn là vô cùng rõ ràng hãn chính hãn một nhi tử cũng liền đùa phượng diện xuất chúng gọi."

"Hừ."

Lưu Linh hừ một tiếng, cái này nữ nhân thông minh như thế nào không biết Tần Phong đem Lữ Hạc cùng Đoan Mộc Hải đều mời đi theo không phải là không muốn để cho hai tên khốn kiếp này đi quấy rối Hải Lăng Phi mà thôi, thấy phản ứng của nàng, Tần Phong cười hắc hắc, oanh oanh liệt liệt đem Lưu Linh kéo đến trong lòng, một đôi tay cũng bắt đầu không ở yên, Lưu Linh hừ hừ vài tiếng, khuôn mặt cũng đỏ như cây táo thông thường.

"Người dự định xử trí như thế nào Lữ Trung Dương?" Lưu Linh không có phản kháng Tần Phong móng vuốt, mà là nhỏ giọng hỏi.

"Lão gia hỏa này." Tần Phong bĩu môi, nói: "Nếu không có ý định giết hẳn, sẽ chữa cho hẳn búp măng đường lui, bằng không bằng giết thực sự."

Lưu Linh thâm dĩ vi nhiên gật đầu, nhưng rất nhanh ửng hồng gương mặt của lên hiện lên lướt một cái sát ý, lạnh lùng nói: "Lữ Trung Dương lòng tiểu nhân, thủ đoạn ti tiện, người lần này đem nhà của hắn nghiệp nuốt, chắc chắn ghi hận trong lòng, khó tránh khỏi hắn sau này sẽ không ở sau lưng trả thù, không bằng nhân cơ hội!"

Chỉ là lời còn chưa nói hết, Tần Phong liền hướng về phía miệng nàng ba hôn một cái, 1 cái thật dài ướt hôn đem Lưu Linh nói cho nín trở lại, giờ trò dưới sự công kích, Lưu Linh rất nhanh bày tại Tần Phong trong lòng, hơi thở gấp gáp đến, Tần Phong vuốt ve nàng đã chín muồi thân thể, nhẹ giọng nói: "Không nên hơi một tí liền giết người, Hoa Hạ thủy chung là Hoa Hạ, người cái này hắc bang thân phận của Đầu Mục phải nhanh một chút thay đổi."

Lưu Linh nhất thời bị ghen không nói gì, muốn nói động bất động giết người hình như là đem mình ôm vào trong ngực tên hỗn đản này ah? Xa không nói, gần đây nói trong mấy ngày này cũng có mấy chục người, bất quá Tần Phong tự nhiên cảm giác tương đương hài lòng, nói: "Ta cho người an bài Đoan Mộc Kinh cùng Hạt Tử chịu tiếng xấu thay cho người khác chuyện tình thế nào?"

Cảnh sát có ở đây không phá án cho dân chúng một cái công đạo, phỏng chừng Đông Thiên Thị cảnh sát cũng phải lớn hơn hoán huyết, đến lúc đó của người Nam Hoa Bang cũng chịu không nổi."

Lưu Linh biết trong đó lợi hại trình độ, nếu quả như thật quan mới tiền nhiệm, tại tìm không được chứng cứ cùng hung thủ giết người dưới tình huống, quan mới 3 thanh Hỏa nhất định sẽ đốt tới Nam Hoa Bang trên đầu tới, nói: "Cảnh sát bây giờ đối với một loạt án kiện không có chút nào manh mối, ta đã thông qua kẻ thứ ba đối cảnh sát để lộ có chút chứng cứ, Đoan Mộc Kinh đã liệt ở tại cảnh sát người hiềm nghi trên bảng danh sách, phỏng chừng không bao lâu, ở bên trong bên ngoài dưới áp lực, Đoan Mộc Kinh cùng Hạng Tử sớm muộn sẽ không trâu bắt chó đi cày trở thành đầu sỏ gây nên."

"Đã chết cũng phải chết ra tác dụng tới." Tần Phong cười lạnh một tiếng.

Lại thấy Lưu Linh kia Vốn dĩ lạnh như băng mặt cười lúc này ửng hồng không giảm, trong lòng khó tránh khỏi có chút ngứa, miệng lướt qua của nàng vành tai nhẹ giọng nói vài câu, kia Lưu Linh trên mặt đầu tiên là lạnh lẽo, thế nhưng Tần Phong hai tay lực đạo lại càng lúc càng lớn, không để cho nàng được không khuất phục xuống tới, nổi giận dưới không thể làm gì khác hơn là khuất tùng gật đầu, Tần Phong thấy nàng sau khi gật đầu vui mừng quá đỗi, ôm ngang Lưu Linh dựa trở về phòng làm việc của nàng, để lại Lữ Hạc một người đáng thương nằm ở trên sàn nhà tiếp tục hôn mê.

Mà trên thực tế, làm Tần Phong từ Nam Thiên tiêu khiển cao ốc đi lúc đi ra đã là ban đêm.

Nếu như không phải là Hải Lăng Phi làm hẳn buổi tối đi ra ngoài bồi bồi, Tần Phong quả thật dự định muốn từ Lưu Linh tư nhân trong phòng nghỉ ngơi vượt qua cả đêm, cho dù là bị nghiền ép cũng không sao cả, dù sao chết dưới hoa mẫu đơn, thành quý cũng phong lưu, mà Lưu Linh hôm nay cũng là thay đổi thái độ bình thường, làm như muốn Tần Phong vô lực tại nữ nhân khác trên người chiếm tiện nghi, làm Tần Phong gọi thẳng đã nghiền.

Một đường lái xe tới đến rồi Hải Lăng Phi tiểu khu, chỉ là xuống xe bên trong tiểu khu một số người cũng đối với hắn chỉ tỏ, Tần Phong nhìn không được nhú nhú mày, xem bản thân ăn mặc cũng là cũng không thuộc về cái gì áo quần lố lằng, những người này ngu nhìn cái gì sức? Chỉ là rất nhanh, Tần Phong lại nghe ra gọi cũng không làm hắn hài lòng mà nói tới.

"Nhìn, cái này chính là Hải Lăng Phi nhân tình."

"Lớn lên là thật đẹp trai, thế nào liền ưa thích phá hư người ta gia đình đây."

"Thật là hại người rất nặng."

Càng nghe Tần Phong sắc mặt lại càng chìm, không nói được một lời đi tới Hải Lăng Phi trong nhà, gõ cửa một cái, sắc mặt có chút tái nhợt Hải Lăng Phi mở cửa, thấy hắn tới sau mới là bài trừ lướt một cái dáng tươi cười tới.

Ngày trước Đông Nam chi hoa, lúc này lại bị vu hãm là tiện nhân kỹ nữ, Tần Phong nhìn trong lòng hơi có chút khó chịu, đem nàng ôm vào trong ngực, trầm giọng nói: "Thân thể vẫn khỏe chứ?"

"Tốt vô cùng." Hải Lăng Phi mỉm cười, trên mặt tái nhợt hiện lên lướt một cái hồng nhuận, lúc này mới vừa có mấy người hàng xóm đi qua, thấy hai người lẫn nhau ôm cái này, nhìn nhau liếc mắt, trong mắt tràn đầy châm chọc, Hải Lăng Phi sắc mặt tái nhợt, thoáng tránh ra khỏi Tần Phong ôm ấp, bận tâm đem cửa phòng đóng kỹ.

"Lữ Trung Dương tên hỗn đản này." Tần Phong có chút tự trách vỗ vỗ cái trán, tức giận vô cùng phẫn cười nói: "Không nghĩ tới hắn đều tình trạng này, còn chưa quên bôi đen người."

"Ta cũng đã quen rồi." Hải Lăng Phi như cô vợ nhỏ thông thường, cho Tần Phong bưng nước, nói: "Chính là nhớ người."

"Ba người đây?"

"Ta làm hẩn về với ông bà, lão gia hoàn cảnh tốt chút, hơn nữa gần nhất tin đồn, ta không muốn để cho hẩn tại bệnh cũ tái phát." Hải Lăng Phi khẽ cười nói.

Tần Phong gật đầu, suy nghĩ một chút, đem đang ở rót nước Hải Lăng Phi ôm vào trong ngực, Hải Lăng Phi thuận theo dựa sát vào nhau tại trên người của hẩn, lại nghe được Tần Phong trầm giọng nói: "Đi chỗ đó ta ở ah, ta biết ta tại cảm tình phương diện lên tại rất nhiều người trong mắt có thể cùng Lữ Hạc không có gì khác nhau, nhưng ít nhất ta nghĩ bảo hộ người."

Hải Lăng Phi thân thể run rẩy, nàng cũng biết Tần Phong có bạn gái, hơn nữa không chỉ một, đi Tần Phong trong nhà ở, khó khăn như vậy miễn sẽ cùng hẩn chính quy bạn gái thành lập ma sát, đến lúc đó Tần Phong sợ rằng sẽ lúng túng không thôi, đang nghĩ ngợi muốn cự tuyệt xuống tới, ngoài cửa lại truyền đến trở nên tiếng đập cửa. Hải Lăng Phi nói một câu liền đi mở cửa, chẳng qua là khi nàng mở ra cửa phòng xem đi ra bên ngoài 6 7 cái cứng trong dĩ khí gia hỏa sau, mặt biến sắc trắng nhợt, bần tâm muốn đóng cửa lại, thế nhưng người cầm đầu tay mắt lạnh lẽo, bước ra một cước đem cần phải đóng kín cửa phòng ngăn trở.

"Hải Đại Mỹ Nữ, chớ không phải là tại tư sẽ tình nhân? Làm sao có thể đem chúng ta chặn ngoài cửa đây." Kia tên dâm đảng nói: "Ta xem không bằng người bồi mấy người chúng ta cùng nhau vui vẻ a vui vẻ a được!"

"Các người cút cho ta!" Hải Lăng Phi sắc mặt càng ngày càng trắng, tức giận mắng.

"Ai a, người nào không biết người Hải Lăng Phi bây giờ là mọi người đều biết dâm phụ? Trang cái gì trình tiết liệt phụ đây?" Mấy tên kia cũng cười ha ha nói.

Ngồi ở bên trong phòng Tần Phong sắc mặt phát lạnh, đi lên trước, đem kinh hoảng Hải Lăng Phi kéo ra phía sau mình, hướng về phía kia bảo vệ cửa đập một cước, Vốn dĩ người kia đang đem đầu góp tiến đến, lại chưa kịp bị bảo vệ cửa đánh lên, Tần Phong một cước này lực lượng không nhỏ, từ kia chấn đặc âm

đống lâu đều có thể nghe được âm nổ có thể nhìn ra được,

"A!"

Người kia chân nhỏ triệt để thay đổi hình, trên đầu cũng là bị bảo vệ cửa kẹp đầu rơi máu chảy, trong lỗ mũi càng máu Phi rớt, Tần Phong mặt âm trầm đem bảo vệ cửa giật lại, một cước đem liệt dưới đất người kia cho đá ra ngoài, sắc mặt âm trầm nhìn chen tại hàng hiên trốn mấy người kia, lạnh lùng nói: "Tìm phiền toái cũng không biết nhìn là người nào, ta gặp các người là chán sống!"

Sau khi nói xong, Tần Phong níu lại một đầu người phát một quyền huy khi hấn trên huyết thái dương, tên kia hai mắt trợn tròn, đợi Tần Phong buông lỏng ra sau khi thân thể lung lay lắc lư sau đó choáng váng khuyết ở một bên.

"Tần Phong, không muốn a."

Hải Lăng Phi bận tâm níu lại Tần Phong một tay, bận tâm nói: "Không nên đánh nhau."

"Đệt! Mấy ca, đánh hấn!" Bất quá mấy người kia cũng không muốn khinh địch như vậy quên đi, từng cái một mặt lộ dữ tợn, huy quyền chính là xông về phía trước, Tần Phong đang ở nổi nóng, thấy đầu tiên nhất một người hướng về phía hấn bấp chân chính là một cước, đợi người kia bị đau nửa quỳ trên mặt đất sau, lui về phía sau một bước một cước bên đá, người kia ngay cả kêu thảm thiết đều không thể hô lên, thân thể toàn bộ ngang bay ra ngoài, đợi nằm úp sấp dưới đất sau co quắp vài cái, sinh tử không biết.

Lần này tử có thể nhường cho mấy người kia sợ không nhẹ, xem Tần Phong đặng đặng sát khí đáng dấp, sợ là nhận nhịp lui ra phía sau, trong miệng hét lên giết người. Tần Phong trầm mặt đi ra ngoài, lúc này bên trong tiểu khu cũng là vội vã tụ tập không ít người, Tần Phong bước nhanh về phía trước bắt được một người trong đó, không để ý đến cái này tiểu khu cư dân chỉ tỏ, lạnh lùng nói: "Ai cho người tới?"

"Giết người, giết người!" Tên này cũng sợ cả người run, la lớn: "Cứu mạng a, Hải Lăng Phi đích tình phu muốn giết người!"

"Đệt."

Tần Phong sắc mặt trầm xuống, lôi cổ tay của hắn về phía sau vặn một cái, kia nơi bả vai từng đợt tiếng rắc rắc truyền đến, người kia đau sắc mặt đỏ lên, trong miệng phát ra từng đợt kêu thảm thiết.

"Ta hỏi người ai cho người tới?" Tần Phong lạnh lùng nói.

"Cứu mạng a, cứu mạng a."

Người kia vẻ mặt đưa đám, cả tiếng kêu cứu.

Lúc này tựa như là có người nhìn không được, cả người phẩm có chút mập ra nam tử đi lên trước, nhìn Tần Phong mặt không thay đổi sắc mặt, bất mãn nói: "Làm gì chứ? Chúng ta đã báo cảnh sát, mau đưa hắn buông!"

"Ta không thả thì như thế nào?" Tần Phong cũng không thèm nhìn hắn, nhàn nhạt hỏi.

"Ta phi, các người một đôi câu nam nữ còn lý luận phải không?" Nam tử lão bà là cả người phẩm mập mập nữ nhân, lớn lên vừa nhìn đó là đàn bà chanh chua mặt của: "Các bạn hàng xóm, các người nhìn, cái này tiện nữ nhân bại danh tiếng xấu, hắn tình nhân cũng không phải thứ tốt gì."

Vốn dĩ một mực sau lưng Tần Phong nói Hải Lăng Phi sắc mặt càng ngày càng trắng, Tần Phong hít sâu một hơi, trên mặt mang lên một tia nụ cười quỷ dị, kia phu phụ cả người run lên, không tự chủ được lui về phía sau một bước, nhưng nhìn đến xung quanh tiểu khu cư dân càng ngày càng nhiều, sức mạnh cũng đủ lên: "Thế nào? Người còn muốn đánh người không được? Một đôi câu nam nữ, tiện nhân, quả thực chính là mặt xấu hổ!"

"Đổi, rút nhanh lên, đừng tại tiểu khu chúng ta mất mặt xấu hổ!" Có mấy

người thân thể tương đối khỏe mạnh đi lên trước tới, nhậm nhíp chỉ trích nói.

"Xem ra, cho các người chỗ tốt người không nói cho người biết, tốt nhất không muốn chọc ta tức giận." Tần Phong sắc mặt càng phát quỷ dị, âm đo đo cười nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 254: Thuần Khiết

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 254: Thuần khiết

"Tần Phong, coi như hết."

Hải Lăng Phi nhìn bên trong tiểu khu cư dân mỗi người mặt mang bất thiện, trong lòng một trận đau khổ, lôi kéo Tần Phong tay áo, mang theo nhẹ nhẹ khổ sở, nói: "Trở về đi."

"Ngốc nữ." Tần Phong bắt đắc dĩ cười cười, chỉ vào nhóm người kia, nói: "Chỉ những thứ này phế vật, người cần gì phải e ngại bọn họ? Người sợ cái gì? Cái này trời sập xuống ít nhất còn có ta cho người chống, lần này người nghe ta, đừng lại sau lưng ta."

Hải Lăng Phi toàn thân run lên, nhìn Tần Phong kia khẳng định mà hai mắt, trong lòng nhiều vài phần an bình, an tĩnh đứng ở phía sau hắn. Tần Phong nhìn trước mặt mấy người, đang nhìn xem thủ hạ kia đã đau toàn thân đại hãn lưu manh, lực đạo trên tay đang gia tăng vài phần, lạnh lùng nói: "Hiện tại nói cho ta biết, ai cho người tới."

"Cứu ta a!" Kia lưu manh không có chính diện trả lời Tần Phong vấn đề, chỉ là cầu khẩn nhìn đứng ở phía trước mấy người, thống khổ gào khóc nói.

Một chiêu này tựa hồ cực kỳ hữu dụng, vài người vốn là nguyên nhân Tần Phong không nghe lời của mình nhiều ít có chút bất mãn, thấy Tần Phong coi ở đây tất cả mọi người không tồn tại làm theo ý mình, càng giận không chỗ phát

tiết, cả người phẩm hơi có chút khô ngô nam tử đi lên trước liền đề xuống Tần Phong cánh tay, bất mãn nói: "Người muốn làm gì? 1 cái gian phu! Mau buông ra cho ta!"

Lại nói, hấn lực đạo trên tay lớn vài phần, thế nhưng Tần Phong lại lạnh lùng cười, thủ đoạn run lên, kia lưu manh lại là đau kêu rên, mà kia tráng hán khô ngô lại cảm giác lòng bàn tay đau đớn không ngừng, bận tâm buông ra Tần Phong tay cổ tay.

"Mạnh miệng phải không?" Tần Phong cười nhạt nhìn lướt qua nửa quỳ trên mặt đất lưu manh, lực đạo trên tay bỗng nhiên tăng thêm, mọi người đó là xúc mục kinh tâm thấy kia cánh tay ở sau lưng vặn vòng vo 180 độ, kia lưu manh tru lên cổ họng đã khàn khàn, toàn thân vô lực nằm dưới đất, nhìn ác ma thông thường nhìn Tần Phong, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi cùng cầu xin.

"Ta dựa vào!"

Trước khi chức trách Tần Phong mấy người cũng nhìn không được, từng cái một đi lên sẽ thôi táng, bất mãn nói: "Người làm gì! Ban ngày ban mặt thương tổn người!"

"Chính là, ta xem không chừng chính là Hải Lăng Phi tiện nhân này bản thân câu dẫn, hừ." Kia đàn bà chanh chua cũng là ở một bên châm chọc khiêu khích: "Tiện nhân chính là tiện nhân, lăng lơ vô sỉ còn thích xem nam nhân cho người tranh giành tình nhân, tiện nhân!"

Hải Lăng Phi bị tức chính là cả người run, chỉ vào kia đàn bà chanh chua môi lay động, cũng một câu nói nói không nên lời, Tần Phong cười lạnh một tiếng, muốn đi ra phía trước, thế nhưng kia đàn bà chanh chua lão công bỗng nhiên đẩy một chút Tần Phong, quát mắng: "Người muốn làm gì! Cho ta đằng hoàng một chút!"

"Đệt!"

Tần Phong là không một lời hợp liền dám động thủ chủ, đã từng quát tháo thế giới dưới đất nhiều năm nhân vật phong vân cái nào không trong tay hấn ăn thua thiệt? Không nói hai lời. Một quyền huy đi ra ngoài, nam tử kia hét thảm một tiếng bưng cái mũi của mình lão đảo lui về phía sau 7 8 bước, mấy người khác thấy Tần Phong trực tiếp động thủ đánh người, từng cái một lửa giận ngút trời liền động lên tay tới.

"Muốn động thủ a, cùng lên đi." Tần Phong âm đo đo cười nói.

Ở sau lưng một người một cước đạp cho tới thời điểm, Tần Phong thân thể lóe lên, cấp tốc vọt đến trước mặt một người phía sau, cấp tốc bóp ở người kia cổ, phía sau đánh lén người nọ thu lại không được lực lượng của chính mình, một cước trở nên đá vào bản thân đồng bọn trên bụng, Tần Phong nhìn cũng không nhìn đem vật cầm trong tay người ném ở một bên, đồng thời vung lên một cước đem tên còn lại đạp đi ra ngoài, cấp tốc đi tới kia đàn bà chanh chua trước người.

Kia đàn bà chanh chua lại càng hoảng sợ, bần tâm la lên: "Đánh người! Hải Lăng Phi đích tình phu động thủ đánh người!"

Đang lúc này, có một người từ phía sau vọt tới, Tần Phong nổi giận quát một tiếng, năm người kia năm tay cố sức nắm chặt, người kia nhất thời đau thân thể xụi lơ xuống tới, thống khổ kêu rên, mắt thấy Tần Phong đem mấy người dễ dàng như vậy đánh ngã, còn lại muốn động thủ đều là nhộn nhịp lui lại mấy bước, nuốt ngậm nước miếng.

"Ai cho người tới?" Tần Phong đem trong tay người nọ ném ra ngoài, lạnh lùng nhìn chăm chú vào đàn bà chanh chua, trong ánh mắt ánh sáng lạnh lóe ra.

Thế nhưng đàn bà chanh chua hiển nhiên cùng kia lưu manh là nhất mạch tương thừa, không để ý tới Tần Phong nói, mà là đặt mông ngồi dưới đất gào khóc: "Đánh người, Hải Lăng Phi đích tình phu đánh người, ai a, đánh chết người rồi!"

Tần Phong nhéo nhéo mi tâm, nghe nàng tru lên tâm phiền ý loạn, rầm trời:
"Im miệng cho ta!"

Thanh âm không lớn, thế nhưng vô cùng lực uy hiếp, đàn bà chanh chua khóc thét thanh âm hơi ngừng, Tần Phong lạnh lùng nhìn lướt qua mấy người xuân xuân đục đục gia hỏa, đi tới kia nằm dưới đất vẫn ở chỗ cũ rên rỉ lưu manh trước, lôi tóc của hắn nói lên, lạnh lùng nói: "Ta tự cấp ngươi một lần cơ hội, ngươi không nói ta sẽ không đem ngươi thế nào, thế nhưng hi vọng ngươi sẽ không hối hận."

Lưu manh chịu đựng cánh tay đau nhức, sắc mặt dữ tợn không ngừng.

"Nói, ai cho ngươi tới."

Lưu manh cúi đầu, cũng không nói gì, cắn răng nghiêng lợi kháng cự. Tần Phong cười cười đưa hắn nhét vào dưới đất, đang còn muốn hỏi kia cay cú đôi, lại xem đi ra bên ngoài hô lạp lạp tiêu sái tới một đám người, từng cái một vênh váo tự đắc, trong đó có trước khi chạy trốn mấy tên du côn, đẩy ra đoàn người sau chỉ vào Tần Phong liền mắng: "Đại ca, chính là tên khốn kiếp này kết người của chúng ta."

"Thứ không biết chết sống, trở về muốn chết!" Tần Phong trong mắt hiện lên một tia hàn quang.

"Đệt, ta xem muốn chết chính là ngươi! Đại ca, cái này hai chính là gian phu dâm phụ, không thứ tốt gì!" Một tên trong đó lưu manh cả tiếng mắng. Chỉ là chợt nếu như tới một cái tát phiến ở tại trên mặt của hắn, đem lời của hắn trở nên cắt đứt, hắn bụm mặt không thể tin nhìn sắc mặt đã thay đổi tái nhợt đại ca, có chút không rõ: "Đại ca?"

"Tần. . . Tần. . . Tần thiếu. . ." Đại ca kia run rẩy nói: "Ta. . . Ta thực sự không biết. . ."

"Người của ngươi phải không?"

Tần Phong đi lên trước, hướng về phía bụng hấn chính là một cước, đại ca kia thân thể bay rớt ra ngoài ghé vào dưới đất, ôm bụng mang theo khóc nức nở hô: "Tần thiếu, ta thực sự không biết là ngài a!"

"Ta hiện tại tâm tình không tốt, cho người mấy cái này tiểu đệ đem phía sau màn bọn họ cho ta nói ra, bằng không người biết kết quả!" Tần Phong lạnh lùng nói.

"Là, là!"

Tên kia chịu đựng trên bụng đau nhức bò dậy, nhìn kia mấy tên du côn tiểu đệ, chỉ vào mũi liền mắng: "Đệt nmd! Nói, kệ mịa cho các người tới quấy rầy người của Tần đại thiếu!"

Một đám người bị cái này chuyên ngoặt gây không biết làm sao, kia mấy người tiểu đệ càng từng cái một lạnh run, đại ca kia thấy không ai trả lời, tâm lý lại là run run một chút, hấn thế nhưng biết Tần Phong ngay cả Mã Khôn cũng dám đánh, Mã Khôn là ai? Danh xưng với thực Nam Hoa Bang Nhị đương gia, đang nhìn Mã Khôn bị đánh đều là giận mà không dám nói gì, đang suy nghĩ muốn bản thân, 1 cái tiểu Cao tăng mà thôi, tức giận hấn lại một cái tát phiến ở tại người thủ hạ trên mặt, mắng: "Câm phải không? Tin hay không lão tử thoải mái đem đầu lưỡi người cắt bỏ! Nói, ai làm các người tới!"

"Là. . Là Lữ Hạc. . . Lữ Hạc cho ba chúng ta vạn đồng tiền làm chúng ta tới!" Lưu manh sợ toàn thân 1 cái né tránh, thấy đại ca thực sự muốn móc ra dao nhỏ tới, bần tâm cả tiếng đáp.

Hải Lăng Phi nghe được tên này, sắc mặt lại là trắng nhợt, thoáng qua tức giận là xanh cả mặt, Tần Phong gật đầu, lại đi tới kia trước khi động thủ mấy người tiểu khu cư dân trước mặt, lạnh lùng nhìn lướt qua vậy đối với cay cú phu thê, lạnh lùng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, mấy vị chắc là Lữ thị châu báu công nhân ah?"

"Là, đúng thì thế nào!" Một người trong đó cường chống, bất mãn nói:

"Người phá hư chúng ta chủ tịch gia đình, người còn lý luận phải không? Thế nào? Muốn dựa vào xã hội đen hù người a!"

"Không cần bọn họ." Tần Phong nhìn lướt qua đám kia vừa tới gia hỏa, lạnh lùng nói: "Ta không muốn nữa Đông Thiên Thị nhìn thấy mấy người này. Cút cho ta!"

Một tiếng gầm lên, sợ một đám người tè ra quần, tới nhanh đi cũng nhanh, lúc này Tần Phong móc ra một điếu hương khói mà đốt, đưa mắt một lần nữa thả lại đến trước mặt một đám người trên người, thản nhiên nói: "Đứng ở chỗ này, ta cũng không cần dựa vào đám phế vật kia vội tới ta chỗ dựa, ta cũng không phải không nói lý người, mấy vị nói cho ta biết tại sao muốn nói xấu Lăng Phi, như vậy hôm nay việc này ta có thể không so đo với các người, nhưng là các người nếu như mạnh miệng, như vậy ta nghĩ người môn sẽ có hối hận thời điểm."

"Người nghĩ hù ai a!"

Mấy người cũng không e ngại.

Tần Phong cười cười, lúc này mấy cảnh sát vội vã đám đến, kia mấy người Lữ thị châu báu công nhân vội vã chạy đến cảnh sát bên cạnh, đem tình huống hiện trường vân vân lại thêm dầu thêm mỡ nói một lần, chỉ là mấy cảnh sát sắc mặt có chút quái dị, không có nóng lòng xử lý tranh chấp, trước gọi tới xe cứu thương đem nằm ở hàng hiên trốn ba người mang đi y viện, nhìn 3 người đều là hôn mê bất tỉnh đáng dấp, một gã cảnh sát nuốt ngụm nước miếng, đi tới Tần Phong bên cạnh, nói: "Hạ thủ quá nặng ah?"

"Không nặng, không chết được, Tối Đa nằm trên giường 3 tháng." Tần Phong liếc mắt nhìn hăn, nói.

"Cảnh sát đồng chí, các người còn có quản hay không?" Kia cay cú phụ nữ thấy cảnh sát cùng Tần Phong tựa hồ nhận thức, bện tâm cả tiếng hét lên: "Người kia động thủ đánh người, còn uy hiếp chúng ta làm chúng ta hối hận, cảnh sát đồng chí, các người có phải muốn bao che hăn ah!"

"Nói xằng!"

Một gã lớn tuổi chính là cảnh sát quát một tiếng: "Chuyện này chúng ta nhất định sẽ theo lẽ công bằng xử lý."

"Người nói ta uy hiếp các người?" Tần Phong cũng cười nói: "Được rồi, ta thừa nhận ta uy hiếp các người."

Mấy cảnh sát cũng nao nao, cái này trước đây chuyện gì đều phải đem mình quăng sạch sẽ Tần đại ma đầu hôm nay cái thế nào đổi tính? Cái này không phải của hãn xử sự phong cách a?

"Cảnh sát đồng chí, các người nghe, chính hãn đều thừa nhận!" Cay cú phụ nữ vội vội vàng vàng hô, mấy người còn lại cũng là nhộn nhịp nên phải cùng, trái lại Tần Phong mỉm cười, không thèm để ý chút nào, nói: "Hãy nghe ta nói hết." Xem tràng diện tạm thời an tĩnh lại, Tần Phong đem trong tay hương yên nhét vào một bên, nhìn lướt qua xung quanh vây xem cư dân, nói: "Ta nghĩ trước khi kia mấy tên du côn nói các người cũng nghe được, hết thấy đều là Lữ Hạc chỉ dùm."

"Ai tin?" Lữ thị châu bảo công nhân trong một người bất mãn nói: "Bọn họ sợ người, người nói cái gì bọn họ đương nhiên thừa nhận."

Tần Phong nhìn mấy người dương dương đắc ý Lữ thị công nhân, nói: "Người nói có đạo lý, bọn họ đích xác sợ ta. Bọn họ nói chính xác không thể trở thành chứng minh là Lữ Hạc bày ra đây hết thấy căn cứ chính xác theo."

"Hừ, biết là tốt rồi."

"Vậy các người muốn có biết hay không ta có phải nghĩ thế nào uy hiếp các người?" Tần Phong nhìn lướt qua mấy người, cười lạnh nói.

"Chúng ta sợ người a? Công đạo tự do nhân tâm!" Kia che mũi mặt ra nam tử cả tiếng hét lên.

Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Nói công đạo tự do lòng người thời điểm, xem trước một chút bản thân có còn lương tâm hay không, lão bà người như thế cường thế người cũng dám ở bên ngoài túi tiểu tam, cũng không sợ bị lão bà người đánh thành thái giám."

"Người nói bậy cái gì!" Nam tử kia biến sắc, cẩn thận nhìn thoáng qua bên người đàn bà chanh chua, sau đó quát lớn: "Người đây là nhục người thuần khiết!"

"Thuần khiết?" Tần Phong cười nhạo nói: "Đồ chơi này tại trên người người có sao? Người nhìn một cái, tình nhân của người tới."

Lại nói, 1 cái ăn mặc nùng trang điểm mặt nữ nhân lúc này đang từ bên ngoài đi tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 255: Hung Ác

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 255: Hung ác

Nữ nhân ăn mặc trang điểm xinh đẹp, tại tận khả năng bảo chứng mình nhiệt độ sau bắt đầu triển lộ mình làm dáng, đi đường kia eo thon càng lắc một cái lắc một cái, đàn bà chanh chua lão công ngăn người, hấn phát thệ bản thân không biết người nữ nhân này, thế nhưng làm toàn thân hấn mồ hôi lạnh chảy ròng chính là, nữ nhân cũng đi thẳng tới trước mặt của hấn, trên mặt bày làm ra một bộ mê hoặc biểu tình, mang theo nhè nhẹ điềm đạ đáng yêu: "Thân ái. . . Mặt của người làm sao vậy? Trời ạ, muốn không phải đi bệnh viện."

Lại nói, móc ra mang theo mùi thơm của cơ thể khăn tay sẽ cho hấn xoa một chút.

"Người là ai a!"

Nam nhân sợ suýt nữa nhảy dựng lên, hấn cẩn thận liếc mắt một cái bên cạnh hung hấn lão bà, trên mặt mồ hôi lạnh càng ngày càng nhiều, bậ tâm nói: "Lão bà, ta không biết hấn, ta thực sự không biết hấn!",

"Thân ái. . . Người. . . Người không cần ta nữa sao?" Phong tao nữ nhân rưng rưng muốn khóc nói: "Ta. . . Ta làm sai chỗ nào. . . Người gọi điện thoại ta đã tới rồi!"

"Hồ Dũng!" Đàn bà chanh chua trên mặt tăng cực vi khó coi, cả tiếng hét lên: "Người giải thích cho ta giải thích, cái này hồ ly tinh là ai!"

Hồ Dũng run rẩy, chỉ vào kia phong tao nữ nhân, mắng: "Người tốt cuộc là ai! Người có đúng hay không nhận làm người? ! Người đừng vu hãm ta! Ta không biết người!"

"Ta vu hãm người?" Trên mặt nữ nhân hiện lên vẻ tức giận, chỉ vào Hồ Dũng mũi chính là chửi nói: "Tốt người cái Hồ Dũng, người cái không biết xấu hổ hỗn đản, người ở đây lão nương trên người chiếm nhiều ít tiện nghi đi, người bây giờ nói cho cái này đàn bà chanh chua nói người không biết ta? Người một người nam nhân dám làm không dám chịu phải không?"

Mọi người bị cái này chợt nếu như tới mắng chiến làm trò chơi mà mơ mơ màng màng, trái lại Hải Lăng Phi nhìn ra một chút đầu mối, lôi kéo Tần Phong, nhỏ giọng hỏi: "Người nữ nhân này có phải là người hay không an bài?"

"Đương nhiên." Tần Phong không biết xấu hổ thừa nhận xuống tới: "Cái này Hồ Dũng, cho mặt không biết xấu hổ, cho hãnh biết biết cái gì gọi là vu hãm tư vị."

Bên này vừa nói xong, bên kia đàn bà chanh chua đó là cầm lấy Hồ Dũng cái lỗ tai, cả tiếng thóa mạ nói: "Tốt người cái Hồ Dũng, người cái không biết xấu hổ gì đó, người ở bên ngoài cho ta làm loạn, lão nương, lão nương ta liều mạng với người!" Lại nói, cái này đàn bà chanh chua vươn tay ngay Hồ Dũng trên mặt quào loạn, kia một bên tiểu tam cũng không làm, một tay lấy Hồ Dũng cho lôi qua đây, bất mãn mắng: "Người cái đàn bà chanh chua, người kết nam nhân ta làm gì!"

"Nam nhân người?" Đàn bà chanh chua bị tức toàn thân run, hướng về phía tiểu tam liền xông lên: "Người cái không biết xấu hổ hồ ly tinh, thông đồng nam nhân, ta, ta liều mạng với người!"

"Cầu huyết a." Tần Phong cười lạnh một tiếng, liếc mắt một cái mấy cảnh sát, nói: "Các người dự định xem náo nhiệt không được? Còn không cho giật lại?"

Vốn dĩ đang xem náo nhiệt mấy cảnh sát phản ứng kịp, nhìn hai nữ nhân sẽ

trục đánh nhau, từng cái một bận tâm xông lên đem hai người cho lôi ra, kia đàn bà chanh chua đó là giùng giăng đó là cả tiếng la hét thời gian không có cách nào khác qua, thấy kia Hồ Dũng toàn thân lạnh run, Tần Phong đi lên trước, thấp giọng nói: "Thế nào? Có được hay không chơi? Một hồi có muốn hay không ta tại an bài mấy người phụ nhân qua đây vu hãm người? Tiểu thư này có khi là, mấy người tắm rửa trung tâm đều có thể đứng xếp hàng khi người tiểu tam."

"Người!" Đồ dũng khí ngẩng đầu lên, nhe răng muốn nứt ra.

Tần Phong bĩu môi, nói: "Không có việc gì, người có thể nói là ta vu hãm của người, vấn đề là ai tin? Hắc hắc, ta xem người cái này lão bà cũng không tin, được, nhìn người vẻ mặt này phải không dự định như thực chất nói cho ta biết tình huống, như vậy ta vui vẻ tiếp tục xem kịch vui. Chờ chuyện này qua, đám kia lưu manh bị thương sổ sách toàn bộ biết coi bói đến trên đầu người, người có thể tới dùng đã biết thân thể để chứng minh lời của ta là thật hay là giả."

Nhìn Tần Phong đi tới Hải Lăng Phi bên cạnh, Hồ Dũng trên mặt tràn đầy oán giận, chính xác, việc này không ai tin tưởng sẽ là giả.

"Nghĩ không ra cái này Hồ Dũng sẽ là như vậy người."

"Hắc hắc, ở bên ngoài túi tiểu tam, bất quá cũng trách không được người ta, người xem một chút lão bà hắc, người cao mã đại, muốn ta ta cũng chịu không nổi."

"Ai, có người nói Hồ Dũng sớm liền muốn ly hôn, chỉ là không tìm được cơ hội mà thôi."

Liên tiếp bị trở mình đi ra ngoài Bát Quái nói Hồ Dũng mặt đỏ tới mang tai, kia đàn bà chanh chua cũng là tức giận phát cuồng, thiếu chút nữa liền tránh ra khỏi mấy cảnh sát ràng buộc xông lên cùng Hồ Dũng liều mạng.

"Mình cũng không là cái gì sạch sẽ đồ vật, còn vu hãm người khác." Tần Phong cười lạnh nói: "Một đám phế vật."

Lữ thị châu báu mấy người công nhân cũng tức giận không nhẹ, từng cái một đối Tần Phong trợn mắt nhìn, Tần Phong ánh mắt phát lạnh, thản nhiên nói: "Mấy vị vì 1 cái gần muốn xong đời công ty thật đúng là đủ liều mạng, xem ra Lữ Trung Dương lòng mang cho các người thật là tốt chỗ thực tại không ít, thế nhưng ta cũng tin tưởng các người là gọi lương tri, Hồ Dũng, nếu không người nói trước đi?"

Nhìn Tần Phong quý dị ánh mắt, Hồ Dũng sợ lại là run một cái, cúi đầu đóa đóa thiêm thiêm do dự.

"Không nói có đúng không?" Tần Phong giọng nói chút ngưng, nói: "Kia đã như vậy, ta cũng sẽ không cưỡng bức đến người, chính người tự giải quyết cho tốt."

Hồ Dũng cắn răng, hẳn biết Tần Phong nói tuyệt đối không phải là đùa giỡn, đám kia lưu manh có thể như thế sợ Tần Phong, sợ rằng Tần Phong phía sau hắc đạo thế lực không cho xem nhẹ, đến lúc đó phiền phức tìm tới cửa, sợ rằng thật muốn bị chơi đùa chết khiếp, nghĩ vậy, hẳn cắn răng nói: "Là Lữ Trung Dương, hẳn cho ta 5 vạn đồng tiền, làm ta cố ý bơi đen Hải Lăng Phi."

"Hồ Dũng? Người nói bậy bạ gì đó?" Mấy người còn lại thấy Hồ Dũng nói thẳng gốc gác, từng cái một quá sợ hãi.

Tần Phong cũng cười nhạo nói: "Tốt, vậy bọn họ đâu?"

"Hồ Dũng, người cho ta nói chuyện sạch sẽ một chút!" Một người trong đó mặt âm trầm, một cái tát sẽ phiến đi tới, thế nhưng Tần Phong tốc độ nhanh hơn, một cước sủy ở tại người kia trên bụng, tên kia hét thảm một tiếng té bay ra ngoài, dưới đất lăn 7 8 vòng, đau cũng không đứng dậy nổi tới, Tần Phong lạnh lùng nói: "Mẹ nó, động thủ cũng không nhìn một chút bản thân cái gì đồ chơi. Hồ Dũng, người nói tiếp."

Hồ Dũng thấy việc đã đến nước này, cũng không quan tâm mấy người kia cảm tức biểu tình, cắn răng nói: "Chúng ta mỗi người đều thu Lữ Trung Dương

cho 5 vạn đồng tiền, làm chúng ta tại trong tiểu khu tin đồn truyền, chờ bơi đến Hải Lăng Phi, còn có thể cho càng nhiều hơn chỗ tốt!"

Tần Phong hài lòng gật đầu, lại nhìn mấy người còn lại, hỏi: "Mấy vị còn chưa phải dự định nói có đúng không?"

"Người thối lắm, nhất định là vừa mới người uy hiếp Hồ Dũng, cho nên Hồ Dũng mới có thể theo ý tứ của người nói bậy."

Xem mấy người cường chống không chịu thừa nhận, Tần Phong nhún vai, thản nhiên nói: "Đã như vậy, ta đây cũng không có gì đáng nói, bất quá có một chút ta còn muốn nói rõ, từ giờ trở đi, ta nghĩ người môn đã không thuộc về Lữ thị châu báu công nhân."

"Người nói không phải là thì không phải là a! Người cho là người là ai?" Một người cả tiếng đáp lại nói.

Tần Phong nói: "Không có gì, ta cùng Lữ thị châu báu không có gì dính dáng, bất quá ta nghĩ nói là, các người vu hãm Hải Lăng Phi bây giờ là Lữ thị châu báu đệ nhất cổ đông, ta tin tưởng nàng đem các người khai trừ quyền lợi vẫn phải có, còn có, Lữ thị hiện tại đã một cây khó chống, đừng tưởng rằng Lữ Trung Dương thật sự có tiền cho các người."

Một đám người sắc mặt đại biến, chính là Hải Lăng Phi cũng là trợn mắt hốc mồm nhìn Tần Phong, có chút không thể tin hỏi: "Người đang nói gì đấy?"

"Vốn có định đem Lữ thị cho nuốt trọn sau khi tại đưa cho người." Tần Phong cười cười, nói: "Bất quá hôm nay có chút không thể nhẫn nhịn, đang đợi hai ngày nữa, Lữ thị sớm muộn cải danh đổi họ Thành của người."

Hải Lăng Phi ánh mắt đỏ lên, vốn cho là Tần Phong cũng không quá để ý chuyện của mình, dù sao mình chỉ là một ly hôn nữ nhân, thế nhưng không nghĩ tới chính là hôm nay Lữ thị nan đề đều là Tần Phong vì mình báo thù một tay làm, trong lòng tự nhiên là vừa mừng vừa sợ, lại có chút tự trách, Tần Phong

thấy ánh mắt nàng trong lệ mưa dịu dàng, buồn cười nói: "Lữ Trung Dương cái này lão lão gia hỏa cho mặt không biết xấu hổ, người hời đi thu dọn đồ đạc đi theo ta đi."

"Ân." Hải Lăng Phi gật đầu, lần này cũng không có cự tuyệt, cúi đầu vội vã chạy trở về trong nhà mình.

Tần Phong xoay người nhìn trên mặt có chút không quá tin tưởng mấy người, cười lạnh nói: "Tin hay không tùy các ngươi, thế nhưng hôm nay ta không cho các ngươi đi bệnh viện năm vài ngày, tự ta đều bắn khoãn, hiện tại chúng ta liền nhìn là của các ngươi mạnh miệng còn là lão tử quyền đầu cứng!"

Lại nói, Tần Phong Tật Bộ đi tới một người trước mặt, sắc mặt âm trầm đáng sợ, tại nơi tư ánh mắt kinh sợ trong một cái trái cầu quyền trực tiếp trúng đích hấn cảm.

Lạch cạch một tiếng, tên kia gào thảm bưng cảm của mình nằm dưới đất, trong miệng ồ ồ toát ra máu, làm mấy viên có chút phát hoảng hàm răng, mấy cảnh sát lại càng hoảng sợ, mắt thấy Tần Phong bão nổi, cũng không dám tiến lên ngăn cản, ai cũng dám khẳng định ngăn vậy thì phải bị đánh, quân người có phải là cảnh sát. Ai bảo mấy người này xấu miệng, trêu chọc Hải Lăng Phi phiền phức.

Không ngăn lại khó xử, dù sao ở đây quần chúng vây xem nhiều như vậy.

Bất quá khó xử cũng không có khó xử hồi lâu, chờ bọn hấn cái này do dự dùng ánh mắt trao đổi trong phiến khắc trong, Tần Phong đã đem còn dư lại mấy người còn đứng đến gia hỏa từng cái một đánh ở tại dưới bàn chân, tựa hồ là nghĩ cũng không quá hết giận, một cước lại đá vào một người trên bụng, đau người kia cơm tối đều suýt nữa muốn nhổ ra.

Kia quần chúng vây xem mỗi một người đều không dám ở tiến lên, nhất là thấy nằm dưới đất mấy người thảm trạng, rất sợ là ở gây phiền toái trên thân.

"Mẹ nó." Ngẫm lại gần nhất trong Hải Lăng Phi phải chịu ủy khuất, Tần Phong cũng có chút tức giận.

3 người thành hồ, Tần Phong biết muốn khôi phục Hải Lăng Phi danh tiếng còn cần tại phế một phen khúc chiết, dù sao tại rất nhiều liên quan đến nguyên tắc cùng Đạo Đức vấn đề thời điểm, nữ nhân xinh đẹp cũng không chiếm thượng phong. Đương nhiên đàn ông có tiền cũng không có quá nhiều ưu thế đáng nói, ngẫm nghĩ một phen, Tần Phong lăm bằm lăm bầu Lại nói gật đầu, nhìn một chút nằm dưới đất mấy người, hừ lạnh một tiếng.

"Tần Phong, ngươi muốn không theo chúng ta đi một chuyến ah?" Một người cảnh sát nghĩ cứ như vậy đem Tần Phong cho thả, thực sự không thể khai báo, cho nên mang theo nhẹ nhàng thương thảo ý tứ đi lên trước, thấp giọng dò hỏi.

Tần Phong lông mi giương lên, nói: "Đương nhiên, ta nếu đại đánh người, tự nhiên nghe theo các người cảnh sát an bài, bất quá mấy người này chửi bới bạn gái của ta danh tiếng, các người là không phải là cũng muốn mang về điều tra?"

"Chúng ta sẽ không thiên vị bất kỳ bên nào, chuyện này chúng ta sẽ nghiêm ngặt xử lý."

Cảnh sát kia nghĩa chánh ngôn từ nói.

Tần Phong cười cười, còn coi như là thoả mãn, chỉ là khóe miệng kia nâng lên dáng tươi cười lại bộc phát quỷ dị: "Tốt, ta rất muốn nhìn các người đám này giấu ở sau lưng vương bát đản muốn chơi hoa chiêu gì, Đừng đến lúc đó đã chết chưa từng địa phương chôn!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 256: Sát Thủ Cùng Mỹ Nữ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 256: Sát thủ cùng mỹ nữ

Công an cục bên trong phòng làm việc, Tần Phong bị Trần Trường Phong nhìn có chút sợ hãi trong lòng, nhịn không được xê dịch thân thể của mình, nói: "Trần thúc, có chuyện đã nói, ngài nếu như không có gì sự ta phải về nhà, trời không còn sớm."

"Đừng nóng vội đừng nóng vội." Trần Trường Phong khoát tay áo, cười híp mắt nói: "Tiểu tử người trước mặt mọi người đánh người, người nếu như như thế đi, chúng ta thế nào khai báo?"

"Ta nói người không phải là vội vàng những thứ ngón ngang kia vụ án giết người món sao?" Tần Phong buồn cười nói: "Lúc này còn có thời gian rồi để ý tới ta đây gọi nhàn sự?"

"Đây là đem người mang tới nguyên nhân." Trần Trường Phong móc ra hương yên đưa cho Tần Phong 1 khóa, bản thân điếm 1 khóa, trầm giọng nói: "Chúng ta đã chiếm được bộ phận chứng cứ, chứng cứ con chỉ bắt Dương thị Đoan Mộc Gia Tộc đại công tử Đoan Mộc Kinh, cái này Đoan Mộc Kinh cũng không phải là nhân vật đơn giản, trước đó không lâu ta liên lạc Diệp Mộng Kỳ, quốc tế hình cảnh phương diện truyền về tin tức cái này Đoan Mộc Kinh thuộc về 1 cái thần bí tổ chức sát thủ."

"Thần bí tổ chức sát thủ?" Tần Phong khóe miệng co quắp một chút.

Thích khách liên minh cũng không tính thần bí, lẫn lộn qua thế giới dưới đất hầu như đều biết nó đại danh, là toàn cầu tam đại đỉnh cấp liên minh một trong, tuy rằng thích khách liên minh từ từ đen yếu, thế nhưng mỗi người đều biết, chỉ cần còn có kia 7 cái kinh khủng chung cực thích khách tồn tại, thích khách kia liên minh chính là hoàn toàn xứng đáng đại cự đầu, nhất là được gọi là đương đại thích khách đạo sư thiên la Vương càng sâu không lường được, chỉ là vì ở nơi này lợi ích trên hết trên thế giới kéo dài thích khách liên minh huyết mạch, đời trước thích khách đạo sư phải bắt đầu mở ra thích khách liên minh đại môn tuyển nhận sát thủ, do đó có thể dùng thích khách liên minh tại rất nhiều người trong mắt trở thành thần bí tổ chức sát thủ.

Kỳ thực Tần Phong cũng minh bạch, tại hiện nay xã hội, thích khách liên minh tại làm sao là quang minh phục vụ, đó cũng là rất nhiều người trong mắt sát thủ, nếu không 7 vị chung cực thích khách cũng sẽ không bị quan lấy Sát Thần đại danh. Bất quá làm Tần Phong càng thêm tò mò là Trần Trường Phong nhận được tin tức quần quái Diệp Mộng Kỳ đàn bà truyền về, không khỏi hỏi: "Cái này Diệp Mộng Kỳ, vào quốc tế hình cảnh có phải đang làm gì?"

"Ta cũng không rõ lắm." Trần Trường Phong lắc đầu, nói: "Hình như là tiến nhập 1 cái thần bí tiểu tổ."

Tần Phong mí mắt nháy nháy, bởi vì cùng Joseph lâu lổng đoạn thời gian đó không ít cùng quốc tế hình cảnh giao tiếp, hai người kết bạn đi quốc tế hình cảnh tổng bộ mượn buồng vệ sinh dùng một lát chuyện tình càng lúc có phát sinh, muốn nói đi nhà vệ sinh một đám quốc tế hình cảnh khẩn trương canh giữ ở cửa kia làm hai người cảm giác an toàn mười phần. Thế nhưng này nâng cũng trên chọc không ít đặc biệt hành động tiểu tổ cừu thị, lại nhiều lần tự Tần Phong đối quốc tế hình cảnh nội bộ cũng là như lòng bàn tay, thật muốn bốc lên bốc lên quá thật có hai người Tần Phong phải không dám xem thường, lúc đầu cũng chính là coi thường quốc tế hình cảnh kết quả thiếu chút nữa tài tại trong tay bọn họ, quay đầu lại còn bị huyết dạ Vương cái kia lão già kia cho thật tốt giễu cợt ngừng một lát.

"Không nói nàng." Trần Trường Phong phất phất tay, tiếp tục nói: "Nhưng là chúng ta có bộ phận chứng cứ có thể chứng minh Đao Mộc Kinh cùng Bao Thiên Tuế chính là thủ hạ Hạng Tử đều có giết người hiểm nghi, từ trước chút thời gian Lôi Thiên Hào yến hội Âu Thiên Minh tử vong bắt đầu, đều có hai người bọn họ tằm hơi, thậm chí chúng ta còn hoài nghi lúc đầu triển lãm phòng lớn món cũng có bọn họ tham dự."

"Cho nên đây?" Tần Phong hỏi.

Trần Trường Phong ngưng trọng nói: "Thế nhưng Bao Thiên Tuế sau khi chết, Hạng Tử cùng Đao Mộc Kinh đồng thời thất tung, chúng ta điều tra hồi lâu đều không có tìm được bóng dáng của bọn họ, căn cứ chúng ta tin tức biểu hiện trước đó không lâu Đao Mộc Kinh bọn họ tựa hồ cùng người có tiếp xúc."

"Cái này rốt có." Tần Phong bận tâm gật đầu, nói: "Đao Mộc Kinh một mực truy ta 1 cái tiểu học bạn học Kinh Vũ Dao, bắt quá Kinh Vũ Dao đối với hãn không có gì hứng thú, hãn liền phái người tới đây đưa một phen, còn có Đao Mộc Hải, hãn đi quấy rối ta 1 cái hàng xóm, kết quả bị người tại nhà ta cho tàn nhẫn đánh một trận."

"Người xác định không phải là người đánh?" Trần Trường Phong buồn cười hỏi.

"Làm sao có thể." Tần Phong trợn trừng mắt.

"Không nói cái này." Trần Trường Phong biết Tần Phong căn bản không thể nào biết đồng ý, thẳng thắn cũng chính là ngưng hãn cái này cũng không trọng yếu đề tài của, mà là tiếp tục nói: "Người của chúng ta trước đó không lâu tiếp xúc Đao Mộc Kinh đệ đệ Đao Mộc Hải cùng thủ hạ Tôn Hạ cùng Tôn Nga, căn cứ lời của bọn họ tới phân tích, Đao Mộc Kinh chắc là giấu ở nơi nào đó đưa ra 1 cái đại âm mưu, mà Đao Mộc Hải cùng người từng có xung đột, cho nên chúng ta muốn cho người nhân cơ hội cùng Đao Mộc Hải làm âm ỉ làm âm ỉ nhìn có thể hay không đem Đao Mộc Kinh dẫn tới."

"Đại âm mưu? Có thể có cái gì đại âm mưu?" Tần Phong nghĩ buồn cười, xem ra Tôn Hạ cùng Tôn Nga còn có Đao Mộc Hải đối Đao Mộc Kinh đã tin tưởng đến không đầu óc trình độ, đưa hăn thất tung về tại phía sau màn bày ra lên.

"Ta nào biết, cũng không cần biết, ta chỉ biết là mau chóng tìm được chứng cứ đem Đao Mộc Kinh cùng Hạt Tử tập nã quy án, ta có thể dễ dàng ngủ một giấc." Trần Trường Phong trợn trừng mắt, cái ghế trên ghế thay đổi cái tư thế thoải mái, nói: "Cái này bữa bọn sự tình đã đình lại quá lâu, thật vất vả thấy gọi hi vọng, ta quan tâm hăn cái gì đại âm mưu, phỏng chừng đều là hắc ăn hắc, không một cái tốt."

"Đi, không thành vấn đề." Tần Phong vui vẻ hướng trên thân người cài thi chấu, nói: "Đoán chừng Đao Mộc Hải cũng sẽ không dễ dàng theo ta kéo đến, chờ ta khi dễ hăn khi dễ được rồi, sớm muộn đem Đao Mộc Kinh dẫn ra ngoài."

Trần Trường Phong hài lòng gật đầu.

Khi lấy được manh mối tới mấy ngày nay, hết thầy điều tra đều cực kỳ thuận lợi, so với trước đây không có đầu mối trạng thái cũng tốt hơn nhiều, cũng vui vẻ cùng Tần Phong nói chêm chọc cười trò chuyện một hồi: "Được rồi, ta và cha người 1 cái chiến hữu hài tử ngày mai về nước, tìm thời gian đi ra ăn bữa cơm, ai, lúc đầu ba ba nàng còn đã cứu người lão nhân một mạng đây."

"Cái này ta biết." Tần Phong hút một cái hương yên, nói: "Tìm thời gian trông thấy, ta thay ta ba cảm tạ một chút."

Mà hai người đang trò chuyện vui vẻ thời điểm, tại Đông Thiên Thị sân bay, một trận do Luân Đôn bay tới máy bay đang chậm rãi rớt xuống, vội vã đi ra trong đám người, có 2 vị mỹ nữ cũng cực kỳ hấp dẫn chú mục, một trước một sau, làm như cũng không nhận thức, phía trước mỹ nữ kia cực kỳ cao gầy, làm sạch mặt trái xoan, tóc dài buộc ở sau ót, ăn mặc một thân đặc thể nữ thức âu phục, bước tiến mềm mại rồi lại vững vàng, trong trẻo trong tròng mắt không

cùng những người khác thông thường mang theo mệt mỏi rã rời, mà là mang theo có chút hưng phấn cùng một cổ khí thể chưa từng có từ trước tới nay.

Tại cao gầy sau lưng mỹ nữ nữ nhân, mang theo khẩu trang, tuy rằng thấy không rõ dung mạo, thế nhưng cặp mắt kia có thể nhìn ra được đây là 1 vị không thua gì phía trước cao gầy mỹ nữ tồn tại, trong ánh mắt tràn đầy một cỗ thông minh cùng nhẹ nhàng, rất dễ khiến người ta sinh lòng hảo cảm.

Theo đoàn người thông qua chốt kiểm soát, mang theo khẩu trang mỹ nữ kia trắng tinh ngón tay của bỗng nhiên thoáng lật qua, một thanh khéo léo phi đao xuất hiện ở bàn tay của nàng, lúc này nhận điện thoại miệng chính nhân sóng triều động, cái này buổi tối trong trở về nhà lữ khách cũng gấp tại về nhà, khẩu trang mỹ nữ hai mắt híp một cái, tựa như đám u nhả Nguyệt Nha, không thể phát giác nhanh đi mấy bước, rất nhanh đó là đến gần cao gầy sau lưng mỹ nữ cách đó không xa, đây là một cái tuyệt hảo thời cơ, lòng bàn tay khéo léo phi đao nơi tay chỉ giữa thoáng lật qua, khóa được kia cao gầy mỹ nữ sau đầu!

"Khái khái."

Một tiếng nhỏ nhẹ tiếng ho khan tại vang lên bên tai, khẩu trang mỹ nữ toàn thân căng thẳng, trong nháy mắt phi đao thu hồi mình tay áo trong, ánh mắt khôi phục bình thời linh động, hơi nhìn thoáng qua bên cạnh 1 cái mang theo thần bí nụ cười nam tử trẻ tuổi. Nhưng trong lòng thì nhắc lên kinh đào hải lãng, cái này nam nhân là lúc nào xuất hiện ở bên cạnh mình? Bản thân dĩ nhiên không có chút nào phát hiện!

"Mỹ nữ có cần hay không giúp đỡ?" Nam tử lông mi giương lên, nhìn thoáng qua trong tay nàng dẫn theo túi, khẽ cười nói: "Ta có xe, có thể đưa người trở lại a."

Mang khẩu trang mỹ nữ cũng không tin nam tử này sẽ là 1 cái hoa hoa công tử, tuy rằng hãn đích xác rất tuấn lãng, nhất cử nhất động hơi có chút lỗ mảng, khe khẽ hừ một tiếng, cười nói: "Không cần, vị hôn phu ta đã tới đón ta."

"Kia quá đáng tiếc."

Nam tử nhìn thoáng qua nữ nhân ngón áp út nhẵn, hơi nhún vai, trong ánh mắt lóe ra nhẹ nhẹ tinh quang, nhẹ giọng nói: "Đã như vậy, ta liền không quấy rầy, đương nhiên, cũng thỉnh không nên quấy rầy bằng hữu của ta."

Khẩu trang mỹ nữ trong lòng căng thẳng, biết mục đích của mình đã bị phát hiện, nhưng là vẫn làm bộ 1 cái phổ thông nữ nhân thông thường, hơi hừ một tiếng, cau mày nói: "Bệnh tâm thần."

Nhìn khẩu trang mỹ nữ xoay người ly khai, nam tử nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, thấy kia khẩu trang mỹ nữ trong tay túi lên thêu đám tử sắc cây hoa hồ điệp, hơi nhíu nhíu mày, tự lẩm bẩm: "Cây hoa hồ điệp, cây hoa hồ điệp, tại Á Châu chưa từng nghe qua cái nào sát thủ này đây cây hoa hồ điệp là tiêu chí, chẳng lẽ là quốc tế tổ chức sát thủ?"

Mà lúc này, kia cao gầy mỹ nữ lúc này đang đi tới sân bay đại sảnh, rất xa liền nghe được một tiếng thanh âm quen thuộc hô hoán: "Dương tử tử!"

Cao gầy mỹ nữ trên mặt toát ra lướt một cái dáng tươi cười, xoay người nhìn thoáng qua đi tới 2 vị nữ tử, khẽ cười nói: "Nhược Thủy, Tiểu Nhã, không phải đã nói rồi sao, cho các người tại nhà nghỉ ngơi, tự ta trở về thì tốt."

Mà cái này nhận điện thoại 2 vị nữ tử một người trong đó đó là Tần Phong làm biết Bạch Nhược Thủy, mà một vị khác Tần Phong nếu là ở ở đây tất nhiên biết quen thuộc, dù sao ban đầu ở trên đỉnh núi hắc và Lưu Linh cho nàng đi ra một hồi dương quan 3 điệp, 1 cái văn tĩnh như đám Bạch Liên Hoa nữ tử, ba vị này có ý nhị mỹ nữ tụ chung một chỗ, lập tức đem kia đi qua một đám tiếp viên hàng không khí thế ép xuống.

Bạch Nhược Thủy tri kỷ đưa qua Dương tử tử trong tay túi, cười khanh khách nói: "Ai nha, Dương tử tử người đang nói cái gì, chúng ta đều tốt lâu không gặp."

"Người a." Dương tử tử mỉm cười, nhưng cũng là vui vẻ dị thường.

Làm như bị rất nhiều người xa lạ nhìn chăm chăm, kia vẫn tĩnh Tiểu Nhã nhiều ít có chút không thích ứng, nhẹ giọng nói: "Thời gian không còn sớm, Dương tử tử cũng mệt mỏi, chúng ta mau trở về đi thôi."

Tam nữ tất nhiên là không muốn dừng lại lâu, đang muốn xoay người hướng về bên ngoài đi đến, trước khi nam tử kia cũng thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở 3 người trước người, trên mặt vẫn là thần bí kia khó lường vui vẻ: "3 vị mỹ nữ, có hứng thú hay không làm ta đưa lên đoạn đường?"

"Ca!" Tiểu Nhã thoáng vỗ vỗ ngực, mang theo đến bất mãn nói: "Người muốn hù chết chúng ta."

"Trần Viễn đại ca!" Bạch Nhược Thủy cũng mang theo một chút bất mãn, nói: "Người bước đi không mang theo thanh âm sao?"

"Duyệt nhi vừa trở về, các người cũng không thể bá chiếm ta ngay cả cái kinh hỉ cũng không thể cho ah?" Trần Viễn khóe miệng thoáng giơ lên, cười nói: "Tốt lắm, gần nhất Đông Thiên Thị thời tiết một mực không tốt, ta đưa các người về nhà ah."

Dương duyệt không có hoài nghi cái gì, cười khanh khách gật đầu, mà một bên Bạch Nhược Thủy cùng Tiểu Nhã nhìn lẫn nhau một cái, gần nhất Đông Thiên Thị một mực trời trong nắng ấm a.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 257: Đầu Voi Đuôi Chuột

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 257: Đầu voi đuôi chuột

Tại trong xe BMW đang chạy trên lộ.

Bạch Nhược Thủy tam nữ đang ngồi ở chỗ ngồi phía sau trò chuyện vui vẻ, phần lớn đều là một ít cô gái nhỏ vui vẻ sự, tam nữ lại không nhìn thấy ngồi ở chỗ tài xế ngồi lái xe Trần Thiên Nam càng già càng sắc mặt ngưng trọng, không bởi vì khác, chỉ là cái này xa lộ trên đường xuất kỳ an tĩnh. Lúc này bất quá hơn tám giờ, hẳn là thuộc về dòng xe cộ cao phong kỳ, thế nhưng hôm nay lại thái độ khác thường xuất hiện an tĩnh như thế quý dị tình trạng, điều này làm cho Trần Thiên Nam không khỏi lên hoàn toàn tinh thần tới.

"Thiên Nam đại ca, người thế nào bản đến gương mặt?"

Bạch Nhược Thủy chú ý tới trần Nam Thiên sắc mặt, có chút tò mò hỏi:
"Dương Duyệt tỷ tỷ đã trở về, người không vui sao?"

"Vui vẻ, đương nhiên vui vẻ." Trần Thiên Nam nhẹ giọng cười, nhìn kính chiếu hậu nhô ra ba chiếc phong điện xe, nói: "Bất quá vui vẻ về vui vẻ, các người có thể đem cúi đầu sao?"

Bạch Nhược Thủy cùng trần quy phạm không giải thích được Trần Thiên Nam ý tứ, trái lại Dương Duyệt sắc mặt chút ngưng, lấy tốc độ cực nhanh đem hai nàng một tả một hữu ôm vào trong ngực, đồng thời cúi đầu, tại cúi đầu một khắc kia, chỉ nghe được rầm một tiếng, chiếc xe kia sau cửa sổ thủy tinh âm âm

nghiền nát, Trần Thiên Nam trong lòng thầm mắng một câu, nhưng vẫn là không chút hoang mang đều đầu vào đấy điều khiển xe.

Thủy tinh nghiền nát thanh làm Bạch Nhược Thủy cùng trần thanh nhả sợ vừa nháy, đang muốn ngẩng đầu lên muốn nhìn một chút rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế nhưng Dương Duyệt cũng mang theo đại tỷ gió to phạm, trầm giọng nói: "Không muốn ngẩng đầu."

Ba ba.

Ngoài xe truyền đến từng đợt tiếng đánh, hai nàng chỉ là thoáng ngẩng đầu mượn ánh mắt dư quang thấy bản thân ngồi xe lúc này đã bị hai chiếc xe lạ xe cộ làm vây quanh. Bọn họ kinh sợ không dám ở ngẩng đầu lên, trái lại Dương Duyệt sắc mặt không thay đổi, đối chọi nếu như tới tình trạng không có chút nào sợ hãi, hai mắt nhỏ hơi híp, bình tĩnh trong lo lắng làm sao thoát ly hiện nay khốn cảnh, mà xuyên qua kính chiếu hậu thấy Trần Thiên Nam trong lòng nhin không được tán thưởng một câu.

Một nhà 7 hổ tướng, Dương gia không nam nhi!

Không hổ là Dương gia duy nhất hậu nhân, phần này thái độ cũng đủ để chứng minh nàng phụ nữ không thua kém bực mày râu.

"Mấy người hỗn đản mà thôi, không cần lo lắng, ta bảo vệ người." Trần Thiên Nam cũng không thèm để ý nguy hiểm tình huống, cười nói.

Dương Duyệt chỉ là gạt đầu, không có ở làm ra cái gì hạnh phúc các loại đáp lại, chỉ là đem Bạch Nhược Thủy cùng trần thanh nhả ôm chặt hơn.

Đối với Dương Duyệt thái độ, Trần Thiên Nam khẽ thở dài một cái, mắt thấy một chiếc xe muốn đụng tới, hấn đạp mạnh cần ga, xe lấy tốc độ cực nhanh cấp tốc thoát khỏi hai chiếc xe vây quanh, chỉ là rất nhanh, hấn lại thấy phía trước trên đường nhiều chỗ một chút chướng ngại vật trên đường, trong lòng thầm mắng một câu, bấn tâm đem xe dừng lại, trầm giọng nói: "Các người sống ở chỗ

này, nghìn vạn không muốn xảy ra tới."

Sau khi nói xong, Trần Thiên Nam đó là xuống xe, lạnh lùng nhìn kia từ phong điền trên xe đi xuống mấy người người thấp nhỏ nam tử.

"Kiếm Xi Hổ, chuyện này không liên quan gì đến ngươi, ngươi lập tức rời đi, bằng không chúng ta sẽ không đi ngươi." Một người trong đó tiến lên đi mấy bước, ở trong tay hảnh một thanh sáng loáng dao nhỏ làm cho lòng người phát lạnh tức, Trần Thiên Nam cười ha ha một tiếng, nói: "Ngươi nếu biết thân phận của ta, kia nên minh bạch Kiếm Xi Hổ tuyệt đối sẽ không lùi bước."

Mấy người kia nhìn chăm chăm Trần Thiên Nam, từng cái một sát khí hiển hiện không bỏ sót, Trần Thiên Nam thoáng hoạt động hạ thân tử, khéo môi nhếch lên một tia nụ cười tự tin, thế nhưng còn không chờ hảnh muốn xuất thủ, trước mặt mấy người bỗng nhiên ngẩn ra, làm như nhận được cái gì chỉ lệnh, xoay người về tới trong xe, dĩ nhiên trực tiếp quay đầu xe rời đi.

"Làm cái gì?" Trần Thiên Nam bị cái này đầu voi đuôi chuột công kích làm có chút mơ hồ, cái này tới vội vã đi cũng vội vã, quá thảo suất gọi ah?

Trở lại trong xe sau, toàn bộ một lần nữa trở về bình tĩnh, Bạch Nhược Thủy lòng vẫn còn sợ hãi hỏi: "Bọn họ là ai? Muốn làm gì?"

"Không rõ ràng lắm." Trần Thiên Nam lắc đầu, nói: "Bất quá có thể khẳng định không là người tốt lành gì, tốt lắm, không cần lo lắng, bọn họ nếu đi hiện tại cũng sẽ không đuổi theo, yên tâm đi."

"Ân."

Làm như đối Trần Thiên Nam ôm cực lớn lòng tin, Bạch Nhược Thủy cùng trần thanh nhã cũng là an tâm không ít. Dương Duyệt còn lại là khẽ gật đầu, nói: "Cảm tạ."

"Khách khí cái gì." Trần Thiên Nam cười khổ một tiếng, nói: "Lẽ nào hai

chúng ta trong lúc đó còn cần nói cảm tạ loại này lời khách sáo không được?"

Thế nhưng Dương Duyệt cũng chỉ là cười cười, không có đang nói cái gì. Điều này làm cho Trần Thiên Nam không khỏi thở dài, tâm lý lại bắt đầu suy tư vừa mới một màn là chuyện gì xảy ra, những người đó lai lịch gì? Lễ nào cùng sân bay cái kia cây hoa hồ điệp nữ nhân là cùng cùng bọn người?

Mà lúc này, sân bay phụ cận in tờ nết trong.

Mang khẩu trang mỹ nữ đi tới một máy không người cơ khí trước mở ra máy tính, thừa dịp người không chú ý kết nối với một máy đặc thù điện thoại di động, rất nhanh màn ảnh máy vi tính xuất hiện một trận lóe ra, 1 cái lộ ra quý dị giới diện xuất hiện ở trong màn ảnh. Mỹ nữ bất động thanh sắc nhìn lướt qua mình bốn phía, vị trí này rất tốt tránh thoát màn hình thiết bị.

Nàng tại trên điện thoại di động nhận điểm liên tiếp vài cái, rất nhanh tại máy tính giới diện trong xuất hiện trước khi ngăn cản nàng tiến hành ám sát nam tử ảnh chụp, khoảng chừng có chừng năm phút thời gian, tại trong màn ảnh giữa vị trí xuất hiện nam tử bộ phận tư liệu.

"Trần Thiên Nam, nam, 28 tuổi, Hồng môn Tam thái tử, Hồng môn Á Châu khu đại lão Trần Viễn chi đồ, liên tục 3 giới vấn đỉnh hoàng hôn liên minh hoàng hôn quyền thi đấu Đông Nam Á khu quán quân, là Hồng môn 3 Long ngũ hổ chi Kiếm Xi Hồ, am hiệu Hồng Quyền, hình ý hồ quyền, Thái Cực, Bát Quái, Bra-xin Ba Tây nhu thuật."

Nhìn Trần Thiên Nam giới thiệu, khẩu trang mỹ nữ hơi nhíu mày một cái.

Hoàng hôn liên minh là toàn cầu hắc đạo liên minh biệt danh, là toàn cầu tam đại đỉnh cấp liên minh một trong, cùng thích khách liên minh, dong binh liên minh đặt song song, kỳ tổ chức hoàng hôn quyền thi đấu cũng là tiền thưởng tối cao, nhất đả máu, tỉ lệ tử vong cao nhất quyền thi đấu, là toàn cầu lớn nhất bị hàm kim lượng quyền thi đấu, bởi vì không người nào dám tại hoàng hôn liên minh mí mắt dưới làm màn đen, hoàng hôn liên kết vốn là hoàng hôn liên minh

mấy vị đại lão tranh đồ chẵn gió tức vô giải kéo dài, cho nên lẫn nhau giám sát tự, từ không có người dám tại mỗi một cái khu quán quân trên bảng danh sách táy máy tay chân.

Mà mỗi một cái nơi dám hoàng hôn quyền thi đấu trong đạt được quán quân danh ngạch đều muốn là chân chánh tử vong chiến đấu Đại sư, chỉ tại hoàng hôn quyền thi đấu 16 cái khu trong đã từng quán quân mới có tư cách tham gia 10 năm một lần hoàng hôn quyền thi đấu khiến trận chung kết, ngay cả trận chung kết quán quân thường cho là cái gì, không người biết, nhưng tất cả mọi người khẳng định kia thì không cách nào miêu tả thật lớn lợi ích.

"Trách không được có thể vô thanh vô tức tiếp cận ta." Mỹ nữ tự lẩm bẩm: "Nguyên lai còn là 1 cái võ thuật Trung Quốc cao thủ, xem ra nhiệm vụ này vẫn còn có chút phiền phức."

Sâu kín thở dài, mỹ nữ tắt đi máy tính đi ra in tờ nết, dẫn theo bản thân kia theo cây hoa hồ điệp tui, chặn một chiếc taxi, đợi sau khi lên xe, nàng nhân tiện nói: "Đi Đông Thiên nghĩa địa công cộng."

Tài xế sửng sốt một chút.

Cái này buổi tối đi nghĩa địa công cộng vườn làm gì?

Bất quá hẳn không có hỏi nhiều, mà là lái xe hướng về nghĩa địa công cộng vườn phương hướng chạy đi, mỹ nữ lười biếng ngồi ở ngòai phía sau, nhìn ngoài cửa sổ lóe lên rồi biến mất phong cảnh, Vốn dĩ linh động trong ánh mắt thay đổi sâu thẳm, khi nhìn đến tay mình chỉ lên nhãn sau, lại thay đổi cực kỳ phức tạp, lại là thở dài. Không thời gian bao lâu, cho thuê xe vững vàng đương đương dừng ở nghĩa địa công cộng trước.

Mỹ nữ thanh toán trưởng sau khi, một thân một mình đi vào u ám mộ viên, lúc này hắc đêm đã bao trùm đại địa, nghĩa địa công cộng trong u ám đáng sợ, sàn sạt gió lạnh thổi rớt đến, thế nhưng nàng lại hồn nhiên không sợ, đi tới hai tòa mới vừa sửa chữa trải qua phần mộ trước.

"Hoàn hảo, hoàn hảo không ai đang đánh nhiều cha mẹ người." Mỹ nữ lẩm bẩm nói: "Người ở đây chờ ta một chút được chứ? Tần Phong, đang đợi một đoạn thời gian ta là có thể đã trở về, người tốt nhất còn nhớ rõ ta."

Mà lúc này, cũng không biết có vị mỹ nữ cực kỳ nhớ mong mình Tần Phong đang cùng Trần Trường Phong đông kéo tây kéo, lại không một lát sau, một gã thủ hạ vội vã đi đến, thấy Tần Phong bước nhỏ là sừng sốt, nhìn Trần Trường Phong muốn nói lại thôi, Tần Phong bình tĩnh gật đầu, đứng dậy đi tới một bên, nói: "Các người nói đi, ta hẳn là nghe không được."

Trần Trường Phong cùng cảnh sát kia kiểm tra mang vài đạo hắc tuyến, người nha tốt xấu đi ra khỏi cái cửa này đi, bất quá hai người đều biết Tần Phong tiện tính tình, Trần Trường Phong nhân tiện nói: "Có chuyện gì, nói thẳng đi."

"Là như vậy." Cảnh sát đã không có cái gì cố kỵ, gọn gàng dứt khoát nói: "Chúng ta điều tra về Diệp Hạo hương đi, phát hiện kỳ cùng thủ hạ Diệp Đào thông qua đầu rắn đã bí mật trốn hương Đông Nam Á, mà bắt cóc Lữ thị công ty vận chuyển nhóm kia châu báu nếu như không có ngoài ý muốn cũng là Diệp Hạo đám người làm."

"Tin tức có thể tin được không?" Trần Trường Phong cau mày hỏi.

"Tin cậy, chúng ta theo dõi nhóm kia châu báu, tại Đông Nam Á xuất hiện."

Thủ hạ gật đầu nói.

"Cuối cùng là có cái tăm hơi." Trần Trường Phong hít sâu một hơi, cười nói: "Tiểu tử này vượt ngục chạy trốn một mực không có cái hình bóng, như là một ngọn núi lớn áp ta đều nhanh không thở nổi, không sợ tiểu tử này chạy trốn tới chân trời góc biển, chỉ sợ hãn trốn không ảnh không tung không cái khai báo, nếu xuất hiện vậy là tốt rồi làm, lập tức phát ra thông tri, Đông Thiên Thị nội cũng có thể giải trừ bộ phận cảnh giới."

"Là!"

Chờ thủ hạ thối lui sau, Tần Phong lại ngồi trở xuống, nói: "Ta nói các người làm việc thế nào như thế trôi chảy? Trước đây tra cái lông gà vỏ tỏi việc nhỏ nửa ngày cũng không có tin tức."

"Biết cái gì, áp lực càng lớn, động lực càng lớn." Trần Trường Phong tức giận trợn trừng mắt, nói: "Cái này liên tiếp hai ba sự kiện áp toàn bộ cảnh sát không dừng ngủ đêm điều tra, nếu như tại không gọi tiến triển chúng ta đều phải cuốn gói về nhà."

"Vậy cũng cũng là, ai cũng không muốn mất công tác, bắt quá mà nói nói các người định làm gì? Chạy đến Đông Nam Á đem Diệp Hạo bắt quy án?"

"Loại chuyện này đương nhiên muốn giao cho quốc tế hình cảnh." Trần Trường Phong cười ha ha một tiếng, nói: "Xuyên quốc bắt loại chuyện này chúng ta không am hiểu, hãy quốc tế hình cảnh cũng không phải không ai, có Diệp Mộng Kỳ đây, việc này ta yên tâm."

Tần Phong bĩu môi, Diệp Hạo đấm người ở Đông Nam Á hành tung thế nhưng Lang Vương một tay an bài, mà lần này châu bảo xuất hiện hấp dẫn cảnh sát chú ý lực cũng chỉ là làm Diệp Hạo đấm người biến mất hành tung một trong thủ đoạn, Lang Vương tại thời gian nhàn hạ tự, tại Đông Nam Á coi như là kinh doanh 3 4 năm, thế lực không thể nói là thâm căn cố đế mảnh khoé Thông Thiên, nhưng tuyệt đối coi như là nhất phương địa đầu xà, nước hãn tế hình cảnh tại cường, muốn tại ngư long hỗn tạp Đông Nam Á tìm ra Diệp Hạo tới, vậy cũng muốn đàng hoàng tiêu hao mấy năm công phu.

"Tốt lắm, thời gian không còn sớm, ta phải trở về." Tần Phong đứng dậy đuổi người, lười biếng nói: "Chính người tiếp tục bận ah."

Trần Trường Phong cũng không cường thịnh trở lại lưu hãn, dù sao gần nhất đầu mỗi càng ngày càng nhiều, hãn cũng là bận tui bụi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 258: Không Phải Lúc

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 258: Không phải lúc

"Mẹ nó, ta sẽ không bị leo cây ah?"

Tần Phong ngồi xồm nhận điện thoại miệng, một đôi mắt bén nhạy quét mắt mỗi một cái đi qua người, đã qua có hơn ba giờ, hẳn thấy vô số mỹ nữ, nhưng duy chỉ có không có mình đã bị lưu sẹ ủy thác bảo hộ đối tượng Dương Duyệt thân ảnh, trong lòng không khỏi có chút nghi hoặc, lưu sẹ minh xác là sáng sớm hôm nay Luân Đôn đến Đông Thiên Thị sớm phi cơ chuyển, chẳng lẽ lưu sẹ là cố ý đùa giỡn tràn đầy đùa? Hẳn sẽ không sợ giảm thọ sao?

Cũng không biết rút nhiều ít khói, Tần Phong ngồi chồm hồm hai chân đều có chút tê dại sau khi bắt mắt đứng dậy đuổi người, tâm lý bay bổng lưu sẹ tổ tông 18 thay, hẳn vững tin cùng với khẳng định tiếp theo ban từ Luân Đôn bay tới máy bay muốn đến tối, hẳn đã đùa giỡn không dưới 3 cái sân bay nhân viên công tác, thậm chí còn xâm nhập vào sân bay giam khống thất, nhưng hoàn toàn không có Dương Duyệt bất kỳ hình bóng.

"Còn kém nhà cầu nữ." Tần Phong nhìn cách đó không xa nhà cầu nữ, thở dài: "Thật chẳng lẽ muốn đi vào sao?"

Đang muốn lo lắng là không phải là vì bằng hữu ủy thác lên núi đao xuống biển lửa, xông xáo nhà cầu nữ thời điểm, một cỗ khí tức nguy hiểm từ đằng xa truyền đến, ghé mắt nhìn lại, đã thấy người âu phục giày da đeo kính mát nam tử vây quanh 1 cái tương đối thấp bé vóc dáng đang đi qua sân bay đại sảnh, từng

cái một khí thế băng lãnh, rất sợ người khác không biết mình không dễ chọc.

"Đảo quốc người? Có sát khí."

Tần Phong nhíu mày một cái, kia thấp bé gia hỏa ngược lại không phải là Tần Phong cố ý làm thấp đi, chỉ là ngôn hành cử chỉ thậm chí một ít tư thế đều có thể nhìn ra được là một thuần túy đảo quốc người, hơn nữa thẳng nhãi này bước tiến vững vàng, trong ánh mắt tuy có một chút tự ngạo, thế nhưng có một cổ Tần Phong quen thuộc đã thú khí tức, trong lòng cũng hiểu rõ cái này sợ là cái lây dính không ít máu chủ.

Không bao lâu, tại cửa phi tường, quyến rũ Cao Kiêu Anh Tử một thân một mình đi tới, Tần Phong trong lòng khẽ động, thân hình lóe lên, ẩn nấp ở tại trong đám người.

"Anh Tử, mấy tháng không gặp, người vừa đẹp, nữ nhân vị càng ngày càng đậm." Thấp bé đảo quốc nam tử nét mặt biểu lộ vẻ mỉm cười, dùng tiếng Nhật nhẹ giọng nói.

Cao Kiêu Anh Tử thoáng lui về phía sau một bước, cùng thẳng nhãi này giữ vững khoảng cách nhất định, trầm giọng nói: "Sơn Nội Quân, ta chẳng qua là xem phụ thân đại nhân mà nói tới đón người mà thôi."

Gọi là Sơn Nội vóc dáng thấp nam nhân hơi hừ một cái, làm như đối Cao Kiêu Anh Tử né cực kỳ bất mãn, trên mặt mang lên vẻ mặt nghiêm túc, nói: "Đã như vậy, Anh Tử, người nên biết sứ mạng của người."

Cao Kiêu Anh Tử sắc mặt thoáng biến đổi, Sơn Nội trên mặt mang lên một tia nụ cười đắc ý, đang đi lên trước muốn vươn tay xoa Cao Kiêu Anh Tử gương mặt, Tần Phong nhìn là nổi trận lôi đình, tốt xấu Cao Kiêu Anh Tử cũng là nữ nhân của mình, lại có thể làm nam nhân khác tại xài? Cái này truyền đi ám dạ Linh Vương bị người đội nón xanh (cho cảm sùng), còn không được bị người cười đến rụng răng?

Tựa hồ Cao Kiều Anh Tử cũng nghĩ lên cái gì mịt mờ bóng ma trong lòng, thân thể theo bản năng vừa lui, tránh thoát Sơn Nội móng vuốt, Sơn Nội hơi nhú nhú mày, cười lạnh nói: "Anh Tử, người có chút càn rỡ!"

"Sơn Nội Quân, xin tự trọng." Cao Kiều Anh Tử cũng trầm giọng đáp.

Sơn Nội hừ lạnh một tiếng: "Người là nữ nhân của ta, người hẳn là mình bạch thân thể của người là của ta, từ nhỏ phụ thân của người cũng đã đem người cho ta, người là của ta nô tỳ, chớ quên thân phận của chính người!"

Cao Kiều Anh Tử cắn môi một cái, trong mắt lóe ra dữ tợn cùng bất mãn, Sơn Nội cũng cười gằn một tiếng, nhìn lướt qua bị Tần Phong khai phá đếm rõ số lượng lần đã thân thể thành thực, rất nhanh hẳn Vốn dĩ cao cao tại thượng cười nhạt ánh mắt bỗng nhiên biến đổi, trên mặt tràn đầy tức giận: "Bát dát nha đường!"

Kinh điển đảo quốc quốc mắng đưa tới không ít người nhìn sang, xem kia Sơn Nội bình tĩnh gương mặt rõ ràng rất thấp vóc dáng lại bày làm ra một bộ cao cao tại thượng tư thế, từng cái một khinh thường không ngừng. Sơn Nội âm trầm quét một vòng bốn phía, cũng không có để ý kia khinh bỉ ánh mắt, mà là âm lãnh nói: "Là ai! Là ai dám không trải qua sự đồng ý của ta hưởng dụng thân thể của người!"

Cao Kiều Anh Tử hừ một tiếng, không có trả lời.

"Thân thể của người là của ta, ai ngờ muốn dùng thân thể của người nhất định phải trải qua sự đồng ý của ta, người không có cái quyền lợi này, bát dát nha đường!"

Sơn Nội tức giận có chút phát điên, lớn tiếng quát mắng. Thanh âm kia làm một đám vây xem càng bất mãn.

Tần Phong càng tức giận mí mắt nhảy nhảy, đang muốn đi ra ngoài bạo đánh hẳn một trận, thế nhưng một tiếng kinh điển quốc mắng lúc này lại là vang lên:

"CLGT, ở đâu ra đảo quốc Ải Tử tại đây cãi lộn, không biết công cộng trường hợp cấm tiếng động lớn xôn xao sao? Không lẽ phép rùa con bê."

Bên trong phi trường đoàn người nhộn nhịp sừng sốt, sau đó từng cái một nhịn không được giơ ngón tay cái lên, Sơn Nội là nghe hiểu được Trung Văn, trên mặt âm trầm cực kỳ đáng sợ, hướng về thanh âm truyền tới phương hướng nhìn sang, đã thấy một cái thân thể cường tráng ăn mặc màu đen áo gió nam tử hai tay sấp đầu tiêu sái tới, nhìn người nọ, Sơn Nội trên mặt lại là âm trầm một trận.

"Đường Xuyên!"

Sơn Nội thấp giọng nói ra này tên của người.

"Nhanh, ta làm ai đó, nguyên lai là Sơn Nội trợ giúp người cái này rùa con bê a." Đường Xuyên trên mặt mang lên một tia cười nhạt, nói: "Thật là rùa sanh, đến chỗ nào đều không đối được tật xấu, làm nơi này là Tokyo còn là Osaka? Đừng mẹ nó mặt âm trầm, lão tử tới đây chính là tổn hại của người."

"DKM, người anh em này ngu!"

"Ha ha."

Quần chúng vây xem thiếu chút nữa bật cười, từng cái một không ngừng dựng thẳng lên ngón cái. Đối đảo quốc người bọn họ cũng không phải cực kỳ cừu thị, nhưng 1 cái hung hăng càn quấy đảo quốc người vậy sẽ phải thì khỏi nói, ở phi trường loại này công chúng nơi Đệ đến người đảo quốc mà nói mắng chửi người, có chút không ra gì.

Sơn Nội trợ giúp nghe xong lời này càng tức giận nổi trận lôi đình, hăn thủ hạ bảo tiêu cũng là sắc mặt cực vi khó coi, từng cái một rục rịch, bất quá đều bị Sơn Nội trợ giúp phát tay ngăn trở: "Đường Xuyên Quân, nhiều năm không gặp người còn là như trước như vậy."

"Đối với người ta khác thái độ, đối rùa con bê ta từ trước đến nay không để cho sắc mặt tốt." Đường Xuyên hừ lạnh một tiếng, nói.

"Ha ha. Sơn Nội trợ giúp âm đo đo cười: " tốt, tốt, Đường Xuyên Quân, chúng ta núi không chuyển nước chuyển, chờ xem!"

"Người duy nhất thật thông minh gọi biết mình ở địa phương nào." Đường Xuyên cũng là âm trầm đáp: "Bằng không người sẽ rất hung ác, phi thường hung ác!"

Sơn Nội trợ giúp không thềm cười, hừ một tiếng, nhìn thoáng qua Cao Kiêu Anh Tử, ánh mắt lại là tối tăm xuống tới, dùng đao quốc mà nói trầm giọng nói: "Anh Tử, người cũng dám vi phạm mệnh lệnh của ta đem người lần đầu tiên hiến cho người khác hưởng dụng, đây là ta không cách nào cho phép, ta sẽ để người và người nam nhân kia nỗ lực giá cao thảm trọng!"

Cao Kiêu Anh Tử hơi hừ một tiếng, thế nhưng trong mắt lại không thể tránh khỏi hiện lên một tia đau buồn âm thầm.

Đường Xuyên chỉ là cười nhạt, hẳn làm nhận thức trên thế giới nói lời như vậy không ít người, thế nhưng có thể chân chánh làm Tần Phong nỗ lực thảm trọng giá cao còn thật không có, Sơn Nội trợ giúp thấy ở đây cũng không chiếm được chỗ tốt, lạnh lùng nói: "Đã như vậy, tự giải quyết cho tốt."

Đội Sơn Nội trợ giúp đoàn người sau khi rời đi, Cao Kiêu Anh Tử hít sâu một hơi, nhìn thoáng qua Đường Xuyên, nói: "Đa tạ Đường Xuyên tiên sinh."

"Đừng khách khí." Đường Xuyên đối đao quốc người bất luận nam nữ từ trước đến nay không có cảm tình gì, cho nên không có gì hay thái độ, dù cho nữ nhân trước mắt là Tần Phong nữ nhân. Cao Kiêu Anh Tử không có để ý thái độ của hẳn, xoay người ly khai, mà không bao lâu, Tần Phong ở một bên đi tới, Đường Xuyên nhìn thấy trong lòng trong sợ run cả người, bần tâm đi lên trước, tất cung tất kính nói: "Tần hiệu trưởng."

Hoàn toàn đã không có trước kiêu ngạo.

Đơn giản lúc này xem náo nhiệt không sai biệt lắm cũng tán đi, không ai lưu ý hai người.

"Cái tên kia là ai?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Ta cũng không rõ lắm lai lịch của hắn, hắn là thuộc về đảo quốc 1 cái thần bí gia tộc, chỉ là đã từng tại Á Châu hắc đạo liên minh trong hội nghị ra mắt hắn, lúc đó lẫn nhau xem không vừa mắt." Đường Xuyên như thực chất nói: "Hắn lúc đó là cùng sơn khẩu tổ tổ trưởng đang xuất hiện, bất quá có một chút có thể khẳng định, cái này Sơn Nội trợ giúp thế lực sau lưng tại đảo quốc địa vị tuyệt đối không thấp, hơn nữa, bản thân của hắn cũng là hoàng hôn quyền thi đấu đảo quốc khu quán quân, hắn còn có một cái đệ đệ kêu Sơn Nội Hải Trợ."

Sau khi nói xong, Đường Xuyên cẩn thận nhìn thoáng qua Tần Phong.

Tần Phong nghi ngờ cau mày, nói: "Tên này thế nào có điểm quen tai?"

Đường Xuyên cái trán chảy ra mồ hôi lạnh, thận trọng nói: "Lúc đó Sơn Nội Hải Trợ là cùng ta đang tiến nhập thợ săn trường học, thế nhưng ngày thứ 3 ngài liền bắt hắn cho chính tử."

"Ta nghĩ lên người này tới, ta lúc đó dùng lý do gì?" Tần Phong vỗ vỗ cái trán hỏi.

Đường Xuyên tâm lý cười khổ không ngừng, lúc đầu đang vào giáo, không ít người đều là vẫn duy trì trước hung hăng càn quấy, từng cái một toàn bộ cho là đi lấy tiếng đi, luôn cho là gia tộc thế lực sau lưng hoàn toàn có thể bảo trụ mình ở đó cũng không cao sống sót giành tự sống sót, cho nên có mấy người rất là đặc sắc, kết quả lại bị Tần Phong ghi xuống, từng cái một không biết nên khóc hay cười lý do liền đem người vào chỗ chết âm.

"Lúc đầu Sơn Nội Hải Trợ muốn đùa giỡn trường học hộ lý sư, kết quả bị

ngài lấy không tôn sư trọng đạo lý do giết đi." Đường Xuyên nhỏ giọng nói.

"Như vậy."

Tần Phong khẽ gật đầu, nói: "Bất quá cái này Sơn Nội trợ giúp cũng đủ phách lối, cũng khó trách, nơi dám hoàng hôn quyền thi đấu bắt được 1 cái quán quân, hẳn cũng có tư cách này kiêu ngạo, biết hẳn tới Đông Thiên Thị mục đích sao?"

"Không rõ ràng lắm." Đường Xuyên lắc đầu, nói: "Ta lần này tới chính là muốn tại trong miệng hãn bộ gọi mà nói, thế nhưng không nghĩ tới chỉ là mấy năm không gặp, Sơn Nội trợ giúp trái lại ần ần không ít. Chúng ta Đường gia cùng sơn khẩu tổ từ trước đến nay không ưa, lần này Sơn Nội trợ giúp bỗng nhiên xuất hiện, không có thể bảo đảm có hay không có núi miệng tổ Huyền ảnh, hơn nữa sơn khẩu tổ kỳ hạ mấy người tập đoàn tài chính bỗng nhiên Hướng Lôi Thiên Hào tuyên chiến, lão gia tử nhà chúng ta cùng Lôi Thiên Hào là bạn vong niên, Lôi Thiên Hào tư bản hùng hậu, nhưng không chịu nổi có người phía sau dùng ám chiêu, lão gia tử muốn cho ta xuất thủ bảo hộ Lôi Thiên Hào. Cho nên Sơn Nội trợ giúp phải phòng ngự, hẳn tới quá không phải lúc."

"Tuyên chiến sao?"

Tần Phong hai mắt trầm xuống, đây cũng không phải là hẳn làm Cao Kiêu Anh Tử làm ra chiến trận tới lừa dối Lữ Trung Dương, mà là sơn khẩu tổ thực sự muốn cùng Lôi Thiên Hào đấu một trận, dù sao Lôi Thiên Hào tại Hoa Hạ nội giống trống khua chiêng, làm sơn khẩu tổ có chút bất an, cùng với ngồi chờ chết, không bằng chủ động xuất kích. Mà Tần Phong cùng Cao Kiêu Anh Tử cũng chỉ là dựa thế tới lừa dối Lữ Trung Dương, dù sao thứ hiệu quả này tiếng sấm đại, mưa cũng lớn.

"Lôi Thiên Hào a Lôi Thiên Hào, người tốt cực có thể bắt đầu báo thù." Tần Phong khẽ thở dài một cái: "Ấn ần vài thập niên, có thể chịu đến lúc này cũng là khó khăn cho người."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 259: Người Thế Nào Đối Nghề

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 259: Người thế nào đối nghề

Hôm nay có thể nói là Lữ Trung Dương trải qua nhất thống khoái một ngày, sơn khẩu tổ khổng chế quốc tế mấy đại tập đoàn bắt đầu rồi một loạt đại động tác, mặc dù không có chỉ rõ, nhưng là từ các đại tài chính báo chí văn chương giữa những hàng chữ trong không khó đó có thể thấy được, chúng nó đều mâu nhằm thẳng vào Lôi Thiên Hào nắm trong tay Lôi thị đế quốc, đây đối với rất nhiều phần thanh đến xem tựa hồ cũng không phải quá tốt tin tức, thế nhưng đối với Lữ Trung Dương mà nói, không khác là âm thanh của tự nhiên.

Lữ thị châu bảo đã bị buộc không đường thối lui, hiện tại xuất hiện như thế một chuyện, Lôi Thiên Hào toàn tuyến buộc chặt, như Lữ thị châu bảo loại này tiêu đã tiêu nháo cũng không có tư cách có thể làm cho Lôi Thiên Hào tại trăm bận trong bút ra. Lữ Trung Dương cũng cảm giác tự nhiên hài lòng, nơi dám Lôi Thiên Hào cường đại tài chính dưới sự công kích ôm lấy mình cơ nghiệp, Lữ Trung Dương cảm giác mình thắng, hơn nữa cả ngày hôm nay quét ngang thị trường chứng khoán, đem còn thừa 25% công ty cổ phần toàn bộ cầm lại, tuy rằng đã co lại đến rồi nhất định tình trạng, thế nhưng Lữ Trung Dương có nắm chắc nói dám kế tiếp Lôi Thiên Hào cùng sơn khẩu tổ quyết chiến trong tranh thủ đầy đủ chỗ tốt.

Tận dụng mọi thứ loại chuyện này hẳn am hiểu nhất.

"Chủ tịch, thị trường chứng khoán đã cơ bản ổn định lại." Trợ thủ đứng ở sau lưng hẳn, Lữ Trung Dương còn nhiều hơn có chút không quá thích ứng, dù sao

lấy hướng đều là của hãn tư nhân bí thư, ngấm lại bí thư của mình bị Đoan Mộc Hải người kia cho tranh đoạt đi, trong lòng lại là một trận đau lòng, đem người khởi xướng Tần Phong cho hận rằng ngựa ngựa.

Lữ Trung Dương gật đầu, nói: "Lữ Hạc gần nhất đang làm gì?"

"Đại thiếu gia lúc này đang ở Nam Thiên tiêu khiển cao ốc." Trợ thủ lão lão thật thật nói.

Lữ Trung Dương ngồi ở một bên, vô lực néo néo mi tâm, nếu muốn liên lụy Đoan Mộc Kinh tuyến, Đoan Mộc Hải vô cùng trọng yếu, mà bản thân cái kia chỉ biết ăn uống vui đùa nhi tử, hiển nhiên là bồi đùa tốt nhất chọn người. Trong lúc đang suy tư, trợ thủ nhận một chiếc điện thoại, sau đó nói: "Chủ tịch, Cao Kiêu Anh Tử tới."

"Để cho nàng đi vào."

Lữ Trung Dương trên mặt hiện ra lướt một cái nụ cười quỷ dị, sắc mặt nghiên ngấm.

Cao Kiêu Anh Tử khí sắc cũng không tốt, Sơn Nội Chi Trợ xuất hiện ở Hoa Hạ đối với nàng mà nói cũng không phải tin tức tốt gì, là cao cầu gia tộc cùng Sơn Nội Chi Trợ tương ứng thế lực thần bí giao dịch phẩm, Cao Kiêu Anh Tử tại rất lớn trình độ lên đối với mình hết thảy đều không có bất kỳ quyền chi phối, thậm chí bao quát tánh mạng của mình. Tần Phong trở nên chiếm đoạt thân thể của hãn, hiển nhiên cái này cộc giao dịch đã gần như trở thành phế thải, mà đến lúc đó, tại sơn khẩu tổ nàng đem không có bất kỳ địa vị đáng nói.

Dọc theo đường đi, Cao Kiêu Anh Tử thậm chí đã tại bắt đầu hồi tưởng bản thân sau này bị thảm tao ngộ rồi, đồ chơi của nam nhân, hô chi tức tới huy chi tặc khứ công cụ.

"Anh Tử tiểu thư tựa hồ sắc mặt cũng không tốt?" Lữ Trung Dương ngồi trên ghế làm việc, thoáng lắc ghế xoay, tâm thần hơi có chút dễ dàng.

Cao Kiều Anh Tử nhú nhú mày, thấy Lữ Trung Dương thái độ, hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói: "Lữ tiên sinh không cần lưu ý cái này." Dừng một chút, nói: "Xem ra Lữ tiên sinh đã hoàn thành ước định giữa chúng ta, điểm này làm chúng ta rất vui mừng, đã như vậy, ta nghĩ Lữ tiên sinh có thể hoàn thành chúng ta sau cùng ước định."

"Anh Tử tiểu thư trước không nên gấp gáp, trước uống chén trà, chậm rãi mình khí sắc." Lữ Trung Dương dễ dàng thái độ làm cho Cao Kiều Anh Tử chân mày lại là vừa nhú, thản nhiên nói: "Lữ tiên sinh tại sao phải đang trì hoãn thời gian, người nên biết chúng ta phi thường chú trọng hiệu suất."

"Ha ha."

Tiếng cười làm Cao Kiều Anh Tử trong lòng bốc lên một cỗ tử bất an, Lữ Trung Dương thấy sắc mặt của nàng, tiếng cười thu liễm rất nhiều, đứng dậy tự mình cho Cao Kiều Anh Tử chặt đứt một ly trà, ngoạn vị đạo: "Lữ mỗ người đương nhiên biết quý phương muốn hiệu suất, thế nhưng Anh Tử tiểu thư sẽ không không để cho Lữ mỗ người cái mặt mũi, ngay cả chén trà đều không uống ah?"

Cao Kiều Anh Tử sắc mặt trong nháy mắt trầm xuống, cười lạnh nói: "Lữ tiên sinh cho là ta nhất định phải cho người mặt mũi?"

Lữ Trung Dương không thèm để ý chút nào sắc mặt của nàng, ngoạn vị đạo: "Anh Tử tiểu thư ánh mắt rất cao, hơn nữa Anh Tử tiểu thư tướng mạo xuất chúng, Lữ mỗ người có thể nói là ngưỡng mộ trong lòng hồi lâu."

Nói đến đây, Lữ Trung Dương ánh mắt tại Cao Kiều Anh Tử trên người hung hăng quét một lần, vừa giải quyết rồi công ty nguy cơ hãn đang đặc ý, không khỏi có chút tâm ngứa, ban đầu ở Liễu Băng Băng trên người không chiếm được tiện nghi, thế nhưng lúc này có một không thua gì Liễu Băng Băng nữ nhân, cái này ra về đạo mạo gia hỏa rốt là có chút lớn mật.

Cao Kiều Anh Tử khinh bỉ nhìn thoáng qua Lữ Trung Dương, cười lạnh nói:

"Lữ Trung Dương, người thật to gan!"

"Lá gan? Ta lá gan không lớn." Lữ Trung Dương nhún vai, nói: "Thế nhưng Anh Tử tiểu thư, Lữ mỗ người cũng là thật tâm thực lòng."

Lại nói, Lữ Trung Dương muốn tiến lên trước ngồi ở Cao Kiêu Anh Tử bên cạnh, Cao Kiêu Anh Tử sắc mặt một xuyên, phất tay một cái tát phiến ở tại Lữ Trung Dương trên mặt, lạnh lùng nói: "Lữ Trung Dương, người là ai, dám ở trước mặt ta làm càn!"

"Bởi vì hãn là chó của ta!"

1 cái hung ác nham hiểm thanh âm trở nên cắm vào hiện trường không khí khẩn trương trong, phòng trong hai người nghe nói cái thanh âm này đều là biến sắc, Cao Kiêu Anh Tử có chút âm tình bất định, mà kia Lữ Trung Dương trong mắt lóe lên một tia sỉ nhục cùng bất đắc dĩ, siết quả đấm một cái, thế nhưng rất nhanh lại buông xuống. Phòng làm việc phòng cửa mở ra, Sơn Nội Chi Trợ thấp bé vóc dáng tại Cao Kiêu Anh Tử cùng Lữ Trung Dương trước mặt cũng không chiếm ưu thế, thế nhưng thẳng tại trên người hãn có một loại thuộc về cấp trên khí tức cường đại.

Ngay cả hai người tại không cam lòng, cũng không khỏi không cúi đầu tới.

"Sơn Nội tiên sinh!"

Lữ Trung Dương dẫn đầu lên tiếng.

Điều này làm cho Cao Kiêu Anh Tử tâm càng ngày càng chìm, không nghĩ tới Lữ Trung Dương lão gia hỏa này dĩ nhiên sẽ ôm Sơn Nội Chi Trợ bắp chân, kể từ đó, tình cảnh của mình chính xác kham ư.

"Anh Tử, người càng ngày càng càn rỡ, lại dám đánh chó của ta." Sơn Nội Chi Trợ ngồi xuống, trên mặt mang một tia tức giận: "Xem ra Cho đến ngày nay người còn không có thấy rõ thân phận của mình."

Cao Kiêu Anh Tử cắn chặt ngân nha, song quyền néo néo.

"Công ty này rất tốt." Sơn Nội Chi Trợ hừ một tiếng, còn nói thêm: "Từ giờ trở đi cái này đúng là ta Sơn Nội Chi Trợ tại Hoa Hạ phát triển khối thứ nhất bia." Dừng một chút, hãnh lại cười lạnh một tiếng, nói: "Người mượn sơn khẩu tổ uy phong tại Hoa Hạ nội kiểm chác tư nhân lợi ích, đồng thời uy hiếp chó của ta, hừ, bất quá điểm này ta có thể tha thứ người, từ giờ trở đi người ở đây Hoa Hạ tất cả thế lực đều biết bị ta nắm trong tay, đây cũng là cao cầu Quân chính mệnh cam kết."

"Cái gì?"

Cao Kiêu Anh Tử cả người đại chấn, nàng hợp tác với Lưu Linh diệt trừ Cổ Hỏa Bang lão đại, đồng thời bắt Cổ Hỏa Bang tất cả địa bàn, nhìn như là dựa theo sơn khẩu tổ ý nguyện đi tới, nhưng làm sao không phải là tại cho mình tranh thủ càng nhiều hơn Trù Mã, chỉ là lúc này quá gấp, gấp đến nàng thậm chí không có thời gian đem thế lực vững chắc xuống tới, xa tại đảo quốc cái kia phụ thân và trước mắt Sơn Nội Chi Trợ đã đem toàn bộ cầm đi!

Nàng quá rõ tình cảnh của mình, không có ở sơn khẩu tổ Phụ Thân ủng hộ, bản thân chỉ là một có lẽ có ít thủ đoạn nữ nhân.

"Không có gì tốt kinh ngạc, Anh Tử." Sơn Nội Chi Trợ thản nhiên nói: "Người từ nhỏ chỉ biết của người liền phải là của ta, thế nhưng trưởng thành, người lại hồ đồ."

"Không cần người tới dạy ta."

Cao Kiêu Anh Tử âm trầm nói.

Sơn Nội Chi Trợ trên mặt tức giận một cao, phẫn nộ quát: "Bát dát nha đường! Anh Tử, người quả thực quá càn rỡ!"

Lữ Trung Dương đứng ở một bên, tâm lý có chút nhìn có chút hả hê, trước

khi người cao cao tại thượng, hôm nay cũng không phải một dạng bị người trở thành cầu một dạng mạng? Không đúng, thậm chí ngay cả cầu cũng không bằng!

Xem Cao Kiều Anh Tử không nói thêm gì nữa, Sơn Nội Chi Trợ tựa như là có chút thoả mãn, nói: "Anh Tử, người phản bội ta, ta rất bất mãn ý, đã như vậy, ta liền đem người ban cho cho con chó này."

Lữ Trung Dương tức giận tâm lý rút lấy ra, nhưng nhìn đến Cao Kiều Anh Tử kia gương mặt quyến rũ sau, trong lòng lại có ** quấy phá, ngẫm lại người nữ nhân này gần thành vì mình đồ chơi, trong lòng không khỏi có chút hưng phấn, Sơn Nội Chi Trợ thản nhiên nói: "Lữ Trung Dương, làm một con cầu, chủ nhân cho người ăn, người nên làm như thế nào?"

Lữ Trung Dương sắc mặt ngẩn ra, trong lòng do dự cũng là mấy lần, thế nhưng nghĩ đến Sơn Nội Chi Trợ là chân chính đại biểu khổng lồ sơn khẩu tổ, hơn nữa mình đã triệt để lên núi miệng tổ thuyền, cúi đầu, biểu hiện trên mặt dữ tợn, thế nhưng ngoài miệng lại nói: "Cảm tạ chủ nhân."

"Sơn Nội Quân, người nghĩ rằng ta sẽ đáp ứng?" Cao Kiều Anh Tử lạnh lùng nói. Nhìn Lữ Trung Dương trong mắt cũng có một tia nồng nặc chán ghét.

Trải qua Tần Phong mấy lần giáo dục, Cao Kiều Anh Tử trong lòng đã sớm đem mình làm là Tần Phong tư nhân nữ nhân, có thể Cao Kiều Anh Tử cũng không có phát hiện, thế nhưng điểm này tâm lý tác dụng tại thời khắc mấu chốt còn là cực kỳ có đủ tác dụng.

"Không đáp ứng, người sẽ thảm hại hơn." Sơn Nội Chi Trợ thản nhiên nói.

Cao cầu cứng rắn chất hừ lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua Lữ Trung Dương, cười lạnh nói: "Lữ Trung Dương, người trái lại tính vào cơ quan tìm được rồi Sơn Nội Chi Trợ tới uy hiếp ta."

"Anh Tử tiểu thư tại sao phải phải tức giận đây?" Lữ Trung Dương bày lộn chết không sợ nước sôi tâm thái, nhún vai, nói: "Hơn nữa Anh Tử tiểu thư cũng

chỉ là dự định dựa vào sơn khẩu tổ danh nghĩa tới lừa dối Lữ thị sản nghiệp mà thôi, Lữ mỗ người làm như vậy cũng là không gì đáng trách, may mắn được Sơn Nội chủ nhân thưởng thức, ta cũng chẳng qua là chiếm được ta hăn là bắt được."

"Người lấy được?" Cao Kiêu Anh Tử nhìn thoáng qua Sơn Nội Chi Trợ, Sơn Nội Chi Trợ cũng không nói gì, chỉ là sắc mặt có chút hơi trầm xuống, làm như phát hiện cái gì. Cao Kiêu Anh Tử lạnh lùng nói: "Bất quá có một chút ta nghĩ Lữ Trung Dương người tính sai rồi, người cho là người bắt đầu thoát khỏi sao? Không, kỳ thực bắt đầu lại từ đầu người cũng chỉ là tại một người điều khiển tự, từ người đạt được Thiên Lam Tập Đoàn hiệp ước ý đồ bắt đầu, bao quát ta xuất hiện, người cầm lại Lữ thị bên ngoài cổ phiếu, hết thầy đều khi hăn thao túng dưới."

"Người nói cái gì?"

Lữ Trung Dương sắc mặt đại biến, không biết thế nào trái tim mãnh quất một cái, Sơn Nội Chi Trợ hừ lạnh nói: "Cấu chính là cấu, một chút chuyện nhỏ liền hoảng hoảng trương trương."

Lữ Trung Dương tức giận muốn chửi ầm lên, thế nhưng chỉ có thể nói: "Chủ nhân, nếu quả thật là như vậy, như vậy Lữ thị châu bảo sợ rằng đã. . ."

"Anh Tử, người rất thông minh, dĩ nhiên để lại một lá bài tẩy, bất quá người cho rằng hữu dụng không?" Sơn Nội Chi Trợ hơi hé mắt, một từng đạo hàn quang hiện ra.

Cao Kiêu Anh Tử hừ lạnh một tiếng.

Sơn Nội Chi Trợ khoát tay áo, thản nhiên nói: "Ta coi như là chưa từng xảy ra đi, người không cần kéo dài thời gian, hiện tại hầu hạ chó của ta. Chó của ta có chút hoảng, nên ăn thịt."

"Chủ nhân."

Lữ Trung Dương xem Sơn Nội Chi Trợ vững như bàn thạch, trong lòng cũng thoảng an định lại, dù sao sơn khẩu tổ thế lực khổng lồ, hơn nữa lại có mỹ nữ sẽ đảm nhiệm bản thân đùa bỡn, bối rối cũng dần dần tán đi, nhớ tới Sơn Nội Chi Trợ nói, bần tâm nói: "Cảm tạ chủ nhân." Cao Kiêu Anh Tử căn rằng, Sơn Nội Chi Trợ thế lực cường đại chính xác không để cho nàng được không lo lắng, nàng chỉ là muốn có thể kéo dài thời gian, thế nhưng thật không ngờ thế nhưng Sơn Nội Chi Trợ hoàn toàn không coi ra gì.

"Nhanh, người Lữ Trung Dương lúc nào đổi nghề? Trước đây không phải là làm rùa sao? Thế nào bắt đầu làm chó? Cái gì chủng loại?" 1 cái làm Cao Kiêu Anh Tử trong lòng an tâm một chút, lại làm cho Lữ Trung Dương sắc mặt tái nhợt nghiền ngẫm thanh âm bỗng nhiên vang lên, phòng trong 3 người đồng thời nhìn lại, đã thấy Tân Phong đang cà lơ phất phơ đẩy cửa mà vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 260: Chó Săn

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 260: Chó săn

Ở chỗ này Tần Phong không sẽ làm ngoại nhân, trên thực tế, từ giờ trở đi hẳn đích xác không là người ngoài.

Lữ Trung Dương người này hai đứa con trai cổ phần trong tay, cộng thêm hẳn tại trên thị trường chứng khoán quét ngang công ty cổ phần, hẳn tuyệt đối là thuộc về Lữ thị châu bảo hoàn toàn xứng đáng duy nhất đại cổ đông, cho nên Tần Phong không nhìn thẳng mắt Lữ Trung Dương kia hận nha dương dương ánh mắt cùng Sơn Nội Chi Trợ lạnh lùng khuôn mặt, oanh oanh liệt liệt ngồi ở cái này tòa nhà lớn quyền lợi cao nhất chỗ ngồi.

"Tần Phong, người tới làm gì! Ở đây không chào đón người!" Lữ Trung Dương không sắc mặt tốt mắng.

"Cùng cái này tòa nhà lớn chủ nhân lúc nói chuyện muốn chú ý một chút mình tìm từ, nói cách khác ta sẽ để ta bảo an đem người ném ra." Tần Phong hai chân tréo nguẩy, móc ra một điếu hương yên tới, nhìn thoáng qua Cao Kiêu Anh Tử.

Cao Kiêu Anh Tử biết ý tứ của hẳn, hiện nay mới thôi không muốn rơi vào Sơn Nội Chi Trợ tay trong, như vậy Tần Phong sẽ là nàng duy nhất chỗ dựa vững chắc, nghĩ tới đây, nàng không có gì chần chừ, đi tới Tần Phong phía sau, thuận thực móc ra cái bật lửa cho Tần Phong điểm hương yên, Tần Phong hài lòng tại nàng gương mặt quyến rũ lên vỗ vỗ, ý bảo nàng dừng lại sau lưng tự

mình.

Sơn Nội Chi Trợ thấy như vậy một màn hận hận cắn chặt hàm răng, từ nhỏ đến lớn hẳn Sơn Nội Chi Trợ mong muốn không có không có được, không có trải qua mình cho phép không ai có thể động mình toàn bộ sự vật, thế nhưng trước mắt Tần Phong lại không chút kiêng kỵ nhớ hẳn tuyên cáo Cao Kiều Anh Tử chủ nhân thân phận, điều này làm cho Sơn Nội Chi Trợ tự nhiên mà vậy đem Tần Phong cử động xem thành khiêu khích, ** trắng trợn khiêu khích.

"Tần Phong, người phóng cái gì chó má, cái gì công ty của người! Nơi này là Lữ thị châu bảo, là công ty của ta!" Lữ Trung Dương nghe nói Tần Phong nói trong lòng cũng là run lên, nhất là thấy Cao Kiều Anh Tử cùng Tần Phong như vậy thân mật cử động, trong lòng dự cảm bất tường càng ngày càng sâu, thế nhưng nghĩ đến Sơn Nội Chi Trợ cái này cường đại gia hỏa vì mình chỗ dựa, sức mạnh cũng đủ, tức giận rầm trời.

"Người còn là cậu đây, cậu đều so thông minh." Tần Phong cắt một tiếng, ôm chầm Cao Kiều Anh Tử tại cửa nàng mặt cười lên hung hăng hôn một cái, mắng: "Vương bát đản, thấy rõ, cái này là nữ nhân của ta, từ đầu tới đuôi đều là ta đang đùa người, trong tay người làm có cổ phần dựa theo hiệp ước tới chấp hành, kia toàn bộ đều là của ta, nói cách khác, Lữ tiên sinh, hiện tại công ty này toàn quyền do ta cổ phần khống chế."

Lữ Trung Dương theo bản năng sắc mặt trắng nhợt, mà một bên Sơn Nội Chi Trợ xem Cao Kiều Anh Tử tại Tần Phong trong ngực bộc phát quyến rũ, càng tức giận một đôi tay đem ghế sa lon da bộ lấy ra 5 cái lỗ thủng tới, cảm giác mình ngồi ở đây giống như là 1 cái lục hóa đá.

"Đương nhiên nếu như chủ nhân của người nguyện ý vì người trả ta cho người mượn tài chính, vậy người còn là Lữ thị châu báu 1 cái cổ đông, bất quá chỉ 15%." Tần Phong nhìn Sơn Nội Chi Trợ bất thiện sắc mặt, ngoạn vị cười nói, đang nhìn Lữ Trung Dương tròn mắt loạn chuyển tựa hồ đang suy tư điều gì, thản nhiên nói: "Người yên tâm đi, hiện tại người hưng không tưởng sóng gió gì

tới, con trai người Lữ Hạc 15% công ty cổ phần đồng dạng rơi xuống trong tay của ta, không thể không nói, người thật có một con trai ngoan, nói cách khác, ta nghĩ đem người đuổi ra ngoài quả thật còn muốn phí một phen tay chân."

Lữ Trung Dương tức thiếu chút nữa phun ra một ngụm lão huyết, trách không được Lữ Hạc gần nhất một mực quy quy củ củ, nguyên lai là sớm đã thành xông xuống khắp trời đại họa.

"Mấy ngày nay Lữ Hạc thất tung cũng là người ra tay chân?" Lữ Trung Dương âm trầm hỏi.

"Chưa tính là, là con trai người bản thân muốn lên móc." Tần Phong thản nhiên nói: "Thậm chí là ta chỉ là ném gọi mỗi câu, ngay cả móc cũng không dùng."

"Tần Phong, người khinh người quá đáng!"

Lữ Trung Dương nổi giận ùng ùng muốn xông lên cùng Tần Phong hợp lại cái người chết ta sống, thế nhưng hăn ngay sau đó con người đảo một vòng, đưa mắt đặt ở Sơn Nội Chi Trợ trên người, ti vi đi lên trước, âm ngoan nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Chủ nhân, Tần Phong đây là muốn đem ta đuổi tận giết tuyệt a!"

"Hừ." Sơn Nội Chi Trợ hừ lạnh một tiếng, mắng: "Chưa dùng tới người tới nói!"

Lữ Trung Dương sợ thân thể run một cái, lão lão thật thật đứng ở phía sau.

"Đánh chó cũng phải xem chủ nhân phải không?" Tần Phong nhìn thoáng qua Sơn Nội Chi Trợ, nói: "Lữ Trung Dương, người Đảo Chân là một cái dễ đi cầu, dĩ nhiên cho 1 cái đảo quốc người làm cầu."

"Hừ." Lữ Trung Dương trong lòng tuy rằng dẫn cho là nhục, nhưng nhưng cũng là không thể làm gì, nếu không phải người Tần Phong từng bước ép sát,

cũng không đến mức đối 1 cái đảo quốc gia hỏa thấp kém.

"Bát dát!"

Sơn Nội Chi Trợ quát mắng một tiếng, sau đó đứng dậy đi tới trước bàn làm việc mặt, dùng hơi lộ ra cứng rắn tiếng Hoa nói lạnh lùng nói: "Người chính là Tần Phong ah?"

"Không sai." Tần Phong sắc mặt trầm xuống, đáp.

"Tốt, tốt." Sơn Nội Chi Trợ sau đó nhìn thoáng qua Cao Kiêu Anh Tử, người sau thoáng về phía sau vừa lui, đứng ở Tần Phong phía sau, Sơn Nội Chi Trợ cười lạnh một tiếng, sau đó đưa mắt đặt ở Tần Phong trên người, trầm giọng nói: "Tự giới thiệu mình một chút, Sơn Nội Chi Trợ, Cao Kiêu Anh Tử chủ nhân!"

Xôn xao.

Sơn Nội Chi Trợ vừa nói xong, một chén nước cũng đã hất đến rồi trên mặt của hắn, hắn liều mạng vội vàng lui về phía sau vài bước, xoa xoa trên mặt nước, tức giận có chút phát cuồng, Tần Phong âm đo đo nói: "Người mới vừa nói cái gì? Ta gần nhất cái lỗ tai không tốt, nghe không hiểu quá cứng rắn tiếng Hoa, người đang cho ta nói một lần nghe một chút?"

"Bát dát nha đường!" Sơn Nội Chi Trợ biểu tình cực kỳ điên cuồng.

Quý vi đảo quốc thần bí gia tộc thiếu gia, Sơn Nội Chi Trợ từ nhỏ liền hưởng hữu giả chí cao vô thượng quyền lợi, mặc dù là sơn khẩu tổ cán bộ cao cấp cũng không khỏi không đem nữ nhi là lễ vật biếu tặng cái hắn tới nay mượn thế lực tới ổn định mình ở sơn khẩu tổ nội địa vị, thế nhưng Tần Phong này nâng có thể nói là làm Cao Kiêu Thiên Cửu trong cơn giận dữ, bản thân của hắn vốn là hoàng hôn quyền thi đấu khu quán quân, bước lên trước, một chương xếp hạng kia trên bàn làm việc, lực lượng không lồ làm âm cái bàn làm việc đều lắc lư một tia.

"Người đã chọc giận ta!" Sơn Nội Chi Trợ cắn răng nghiền lợi nói: "Người

biết chọc giận ta kết quả sẽ là cái gì không?"

Tần Phong hừ một tiếng, đồng dạng không có gì hay tính tình, nữ nhân của mình bị hai người các người vương bát đản chi phối tới chi phối đi, hẳn lại há sẽ tùy tiện tha thứ bọn họ? Đứng dậy cùng kia Sơn Nội Chi Trợ đối diện, trong ánh mắt mang theo nhè nhẹ sát ý: "Kết quả? Ta Tần Phong kết quả ta tự mình biết, thế nhưng ta biết, người ở nơi này kiêu ngạo, kết quả của người là bị ta đá ra ngoài!"

Sơn Nội Chi Trợ trong mắt lóe lên dữ tợn điên cuồng, bỗng nhiên một quyền như Giao Long nổi trên mặt nước kiêu cấp tốc xuất động, trực bức Tần Phong yết hầu, Tần Phong trên thân thoáng một bên, tránh thoát kia bén nhọn một quyền, chột một chưởng phản kích, Sơn Nội Chi Trợ phản ứng cũng là khá mau, tại Tần Phong một chưởng bổ tới thời điểm, nhấc lên cánh tay chặn Tần Phong chưởng đao phía trước, thế nhưng Tần Phong cũng cười lạnh một tiếng, hữu chưởng nắm chặt, đang chộp vào Sơn Nội Chi Trợ trên cánh tay, năm ngón tựa như người vô kiên bất tồi thiết trao, đem Sơn Nội Chi Trợ cánh tay của lao lao cố định ở.

Sơn Nội Chi Trợ hơi nhíu nhíu mày, hai mắt híp lại thành một đường may, nhè nhẹ đại biểu cho nguy hiểm hàn quang từ trong đó thấu bản, Tần Phong nhìn trong lòng khó chịu, lực đạo trên tay thoáng gia tăng, kia Sơn Nội Chi Trợ chân mày nhíu càng sâu, cánh tay chỗ xương cốt của đều đang kịch liệt đè ép trong. Cao Kiêu Anh Tử dừng lại sau lưng Tần Phong, không nói một lời, thế nhưng trong lòng cảm giác an toàn lại càng ngày càng nhiều.

Dù sao Sơn Nội Chi Trợ tại đảo quốc nội coi như là nhất phương cao thủ, thuở nhỏ tại ma quỷ huấn luyện trong, thực lực sâu không lường được, đồng thời tại trước đó không lâu bắt lại hoàng hôn quyền thi đấu đảo quốc khu quán quân, uy hiếp toàn quốc, nàng cũng biết Tần Phong thực lực cao siêu, thế nhưng không nghĩ tới lúc này dĩ nhiên cùng Sơn Nội Chi Trợ chẳng phân biệt được trên dưới.

Sơn Nội Chi Trợ căn chắc khớp hàm, xem Tần Phong trên mặt khinh miệt vui

vẻ, bỗng nhiên giận quát một tiếng, tay kia cấp tốc xuất động, thế nhưng Tần Phong cũng thân thể khẽ động, tránh thoát Sơn Nội Chi Trợ công kích, ngay sau đó tại trên bàn làm việc nhanh chóng trở mình cút đi, lấy tốc độ cực nhanh lắc mình đến Sơn Nội Chi Trợ phía sau, Sơn Nội Chi Trợ cũng cấp tốc về phía sau di động, chỉ là cước bộ vừa lui về phía sau một bước, Tần Phong hướng về đầu gối của hắn ồ đá vào, Sơn Nội Chi Trợ theo bản năng muốn né tránh, thế nhưng Tần Phong tay phải lực lượng bỗng nhiên gia tăng, trở nên làm kia Sơn Nội Chi Trợ nhịn không được cánh tay đau nhức buồn bực hừ một tiếng.

"Anh Tử, Lữ Trung Dương này chó săn cho ta thu thập." Tần Phong thân nhiên nói: "Nếu như hắn dám phóng 1 cái rắm, đem hắn từ cửa sổ đá ra ngoài."

Cao Kiêu Anh Tử mặt lộ hàn quang, mắt thấy Sơn Nội Chi Trợ tại Tần Phong trong tay cũng hưng không tưởng sóng gió gì, càng biết mình đã triệt để đoạn tuyệt với Sơn Nội Chi Trợ, như vậy nàng hiện tại duy nhất có thể dựa vào chỉ Tần Phong, nghĩ tới đây, Cao Kiêu Anh Tử nhìn chăm chăm Lữ Trung Dương, cười lạnh một tiếng, kia Lữ Trung Dương cũng sợ mặt không có chút máu, vội vã lui lại mấy bước, thế nhưng Cao Kiêu Anh Tử thân thủ cũng tương đối nhanh nhẹn, rất nhanh đó là ngăn ở Lữ Trung Dương trước người, lấy tốc độ cực nhanh một cái bên đá, kia Lữ Trung Dương né tránh không kịp, bụng đã trúng một cước, đau hắn ôm bụng (cười) đến gập cả - lưng.

"Bát dát!"

Sơn Nội Chi Trợ tức giận không ngừng, cái này với hắn mà nói quả thực chính là điểm tâm, đồng thời phải chân vừa bước, một quyền hướng về Tần Phong mặt ném tới, Tần Phong cười lạnh một tiếng, một bãi nước miếng thối đi ra ngoài, Sơn Nội Chi Trợ bản tâm né tránh, thế nhưng Tần Phong cũng cước bộ lật qua, chuyển đến Sơn Nội Chi Trợ phía sau, đồng thời một tay đặt tại Sơn Nội Chi Trợ vai bên trên, tay phải cầm lấy cánh tay hắn về phía sau lắc một cái, kia Sơn Nội Chi Trợ bị đau, thân thể khí lực bị tan mất hơn phân nửa, suýt nữa 2 đoạt ngã xuống đất.

"Tần Phong, ta sẽ không tha cho ngươi!" Sơn Nội Chi Trợ rống to.

"Tha không buông tha ta trước không cần ngươi tới bình định." Tần Phong hừ một tiếng, nhìn thoáng qua một ... khác cạnh Lữ Trung Dương ngồi dưới đất, vẻ mặt kinh sợ đáng dấp, cười lạnh nói: "Họ Lữ, ngươi dám nói vũ nhục nữ nhân của ta liền phải bỏ ra giá cao thăm trọng, ta nhìn ngươi một chút con chó này là nghe ngươi chủ nhân, còn là e ngại thống khổ!"

Đạt được Tần Phong trong lời nói ý tứ Cao Kiêu Anh Tử trong tay nhiều chỗ một đoạn thép côn, hướng về Lữ Trung Dương trên người hung hăng rút đi, kia Lữ Trung Dương đau kêu thảm thiết không ngừng, lớn tiếng nói: "Tần Phong, ngươi không nên ép người quá mức!"

"Bức người quá mức?" Tần Phong cười nhạt nói: "Nếu không phải ngươi không biết cảm thấy thẹn muốn gây sự với ta, ta lại sẽ đối với ngươi vương bát đản động thủ? Ta xem ngươi lớn tuổi, cũng là lão hồ đồ."

"Không bằng trực tiếp ném xuống!"

Cao Kiêu Anh Tử tuy rằng nói như vậy, thế nhưng trong tay thép côn cũng không chút khách khí hướng về Lữ Trung Dương trên người chăm sóc, hấn Lữ Trung Dương cũng không là da dày thịt béo, chỉ là rút vài cái cũng đã là đau syút nữa đã hôn mê.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 261: Chó Rơi Xuống Nước

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 261: Chó rơi xuống nước

Ba!

Cao Kiều Anh Tử trong mắt lóe ra tàn nhẫn hào quang, kia Lữ Trung Dương tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt, nhưng đối với nàng mà nói cũng đẹp nhất điệu thanh âm, trong tay thép côn đã lay dính nhẹ vết máu, Lữ Trung Dương càng toàn thân vết thương chống chọi.

"Tha cho ta đi, ta van cầu người tha cho ta đi!"

Lữ Trung Dương thống khổ nằm úp sấp dưới đất, không khỏi là lão lệ tung hoành. Một bên Sơn Nội Chi Trợ mặt biến sắc cuồn cuộn, muốn tránh thoát mở Tần Phong ràng buộc, thế nhưng khiến kém như vậy một điểm, hẳn minh xác cảm giác được Tần Phong lực lượng chỉ là lớn hơn mình như vậy một điểm, rõ ràng rất có hi vọng tránh thoát, lại phải tại trong hiện thực thất bại.

Xem Lữ Trung Dương nằm dưới đất thống khổ, Tần Phong đem Sơn Nội Chi Trợ ném ra ngoài, chợt đi tới Lữ Trung Dương trước người, lời Lữ Trung Dương tặc, âm trầm nói: "Lão vương bát trướng, con trai người lại nhiều lần trêu chọc ta, người vương bát đản mặc kệ cũng thì thôi, hết lần này tới lần khác người là chung quanh thổi lăm, đi người? Người cho ta tốt tính tình phải không?"

Sau khi nói xong, Tần Phong đem Lữ Trung Dương nhúng dưới đất, hướng về phía bụng của hắn hung hăng đập mấy đá, sau đó hắn hai mắt phát lạnh, nhìn

một bên muốn xông lên Sơn Nội Chi Trợ, âm thầm nói: "Cầu nhật Ải Tử, con mẹ nó người muốn chết phải không?"

Lạnh thấu xương sát khí làm Sơn Nội Chi Trợ toàn thân ngấn ra, lạnh như băng thâm nhập cốt tủy lạnh lẽo làm hãn lợ dâng rùng mình một cái, Tần Phong khinh thường thổi hơi nước miếng, điều này làm cho Sơn Nội Chi Trợ sắc mặt bộc phát âm trầm, chỉ là hãn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Lữ Trung Dương, người lại nhiều lần đập trên lỗ mũi mặt, lần này lại dám to gan lớn mật kết nữ nhân ta chủ ý." Tần Phong ngồi xổm người xuống tới, nhìn đã miệng phun máu Lữ Trung Dương, lạnh lùng nói: "Người nói? Ta là đem người ném xuống vu hãm chủ nhân của người? Cũng là người đem ta nên lấy đi đều phun ra?"

"Bát dát!"

Sơn Nội Chi Trợ siết quả đấm, nhìn Tần Phong hai người là nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ta cho, ta đều cho người." Lữ Trung Dương xem Tần Phong tuyệt đối không phải là đang nói đùa, run rẩy nói: "Ta tất cả đều cho người, không nên."

"Tốt." Tần Phong hài lòng gật đầu, nói: "25% công ty cổ phần người cần phải cho ta, còn người nữa trong tay sau cùng còn thừa lại 15%, ta xem người cũng không có tiền tại trả lại cho ta trước khi cho người mượn, người cũng lấy ra nữa gán nợ ah, người nói được chưa?"

Lữ Trung Dương toàn thân run rẩy, thế nhưng Tần Phong ánh mắt kia hàn quang làm hãn không dám cự tuyệt, chỉ là cuối cùng này một chút hy vọng toàn bộ chấp tay nhường ra, hãn thực sự rất không cam lòng, mà lúc này đứng ở một bên Sơn Nội Chi Trợ hé mắt, nói: "Tiền của hãn, ta tới trả."

Sơn Nội Chi Trợ nghĩ cách rất đơn giản, chỉ cần tại Lữ thị châu bảo như trước chiếm cứ một bộ phận công ty cổ phần, như vậy hãn thì có tuyệt đối nắm

chặt đem Lữ thị triệt để nuốt ăn tươi, thế nhưng Tần Phong cũng nhìn hẩn một cái đó là nói: "Nhanh, vậy cũng phải xem hẩn Lữ Trung Dương có đồng ý hay không."

"Chó của ta, không có tư cách cò kè mặc cả!" Sơn Nội Chi Trợ càn rỡ nói.

Tần Phong khinh bỉ nhìn hẩn liếc mắt, sau đó đưa mắt chuyên dời đến Lữ Trung Dương trên người, thản nhiên nói: "Lữ Trung Dương, người nói người có muốn hay không hẩn tới thay người trả nợ?"

"Ta. . . Ta. . ."

Lữ Trung Dương muốn chết tâm đều có, cái này Tần Phong cùng Cao Kiêu Anh Tử nhìn chăm chăm, rất có người dám đồng ý liền giết người diệt khẩu xu thế, thế nhưng Sơn Nội Chi Trợ cũng là như một con rắn độc thông thường, chỉ cần mình dám cự tuyệt, kia sợ rằng hậu quả phải không dám thiết tưởng. Điều này làm cho Lữ Trung Dương là thiếu chút nữa khóc lên, bản thân tạo cái gì nghiệt, dĩ nhiên sẽ rơi xuống cái này tiến thoái lưỡng nan tình trạng?

"Lữ Trung Dương, người nhớ kỹ, người bây giờ là một con chó, người không có tư cách!" Sơn Nội Chi Trợ thấy Lữ Trung Dương do dự, đằng đằng sát khí nói.

Tần Phong trái lại vui vẻ xem Lữ Trung Dương thống khổ, đơn giản là ngồi vào một bên, thản nhiên nói: "Của người hai đứa con trai hiện tại toàn bộ ở trong tay ta, còn có, Anh Tử, nếu là hẩn không đồng ý, trực tiếp đem hẩn từ cửa sổ đá ra ngoài."

Cao Kiêu Anh Tử trong ánh mắt tinh lóng lánh, mở ra cửa sổ, gió lạnh chợt xông vào, đem phòng trong nhiệt khí thổi giải tán lập tức, Lữ Trung Dương ở trong gió rét rứt một cái thân thể, hẩn cảm giác hai phe ánh mắt so kia gió rét thấu xương còn muốn băng lãnh, vô luận như thế nào chọn, hẩn khả năng đều phải chết, thế nhưng hẩn không muốn chết, hẩn muốn sống.

Sơn Nội Chi Trợ bắt được hấn ánh mắt về điểm này gọi cầu sinh **, trầm giọng nói: "Lữ Trung Dương, người hấn là minh bạch tình cảnh của người, hiện tại chỉ ta khả năng bảo trụ tánh mạng của người."

Hấn cũng không phải là thực sự coi trọng Lữ thị châu bảo cái công ty này, chẳng qua là mới tới Hoa Hạ, hấn cần 1 cái ổn định bìa, mà 1 cái sẵn đưa ra thị trường công ty xa xa so vừa xây dựng muốn giàu nhân ái rất, hơn nữa người của công ty lực tài nguyên đều có Lữ Trung Dương uy tín tồn tại, dễ dàng hơn để cho mình phát triển tại Hoa Hạ thế lực, là tối trọng yếu là, hấn nhất định phải tại Tân Phong hồ khẩu trong đoạt được một miếng thịt tới, bằng không lần đầu giao phong quả thật muốn bại rồi tinh rồi mù.

Đang ở thống khổ hỗn loạn Lữ Trung Dương nghe nói Sơn Nội Chi Trợ nói, chột ngẩng đầu lên, thế nhưng Tân Phong cũng cười lạnh nói: "Đừng quên, ăn cây táo, rào cây sung là hấn đảo quốc người truyền thống. Hơn nữa, người cho là người kia có thể giữ được người, liền hiện tại ta đem người ném xuống, ngày thứ hai đầu đề tin tức cũng là đảo quốc người giết chết Hoa Hạ đưa ra thị trường công ty lão bản."

"Thối lắm!" Sơn Nội Chi Trợ gầm nhẹ nói: "Tân Phong, người cho là người nói ai tin?"

"Người đây liền không cần quan tâm." Tân Phong nhún vai, nói: "Dù sao cũng Lữ Trung Dương có thể nếm thử nếm thử."

Muốn nói tại trước đây Lữ Trung Dương đựng tới loại này tranh mua trong tay mình cổ phiếu, hấn tự nhiên sẽ làm ra nhất phương khoan dung tới cò kè mặc cả, thế nhưng hiện tại hấn nhưng không có bất cứ cơ hội nào cùng tư cách đi cò kè mặc cả.

"Thời gian không đợi người." Tân Phong nhú nhú mày, nhìn đồng hồ, nói: "Quên đi, Anh Tử đem hấn đá ra ngoài ah, dù sao cũng di sản cũng là Lữ Hạc kế thừa."

Anh Tử âm hiểm cười một tiếng, mà một bên Sơn Nội Chi Trợ trầm giọng nói: "Anh Tử, người hơi quá đáng, người nên biết người này nâng là phản bội sơn khấu tổ, phản bội phụ thân của người, cũng là phản bội ta!"

"Ta dựa vào." Tần Phong vỗ bàn một cái, âm đo đo nói: "Cầu nhật Ái Tử, người ở trước mặt ta nói Anh Tử là nữ nhân của người, xem ra người là bản thân tìm đường chết a!"

Lại nói, Tần Phong bỗng nhiên thân thể khẽ động, kia Sơn Nội Chi Trợ khẽ quát một tiếng, đùi phải về phía sau một xuyên, đồng thời lại là mãnh liệt đá ra, Tần Phong hai mắt phát lạnh, nắm lên nắm tay hướng về Sơn Nội Chi Trợ đá tới đùi phải một quyền ném tới, phịch một tiếng, Sơn Nội Chi Trợ cảm giác đùi phải truyền đến từng đợt hủy hoại cảm, thân thể về phía sau lão đảo lui lại mấy bước, chân phải sau khi hạ xuống có chút không tự chủ được tại run nhè nhẹ, hủy hoại cảm cũng dần dần biến thành đau đớn tập kích đầu óc của hãn thần kinh.

"Người kia hữu quyền khí lực thật là lớn." Sơn Nội Chi Trợ hơi cúi đầu.

Tần Phong phát tay cánh tay, thấy Sơn Nội Chi Trợ cúi đầu đang trầm tư cái gì, lại là ngay sau đó tiến lên, không hề mảnh khoé đáng nói, lực lượng khổng lồ kéo đến xung quanh không thờ phì phì rung động, Sơn Nội Chi Trợ thân thể trầm xuống, cũng nhanh nhen tránh thoát Tần Phong công kích, đồng thời hướng về Tần Phong hạ bàn công kích, Tần Phong lại chút nào không tránh né, một cước đá ra ngoài, Sơn Nội Chi Trợ cũng là nhiều lần né tránh.

Bên này đấu ngời một đoàn, bên kia Cao Kiêu Anh Tử thấy lữ trung tường hướng về cửa phòng làm việc leo đi, trong mắt lóe lên một đạo hàn quang, đưa qua cái ghế một bên thật cao giơ lên Lữ Trung Dương trên lưng đập xuống, kia Lữ Trung Dương nhất thời kêu thảm thiết không ngừng, một ngụm lão huyết tại trong miệng phun ra ngoài, Cao Kiêu Anh Tử bỏ lại trong tay cái ghế, nàng cũng không phải là cái gì thiện tâm nữ nhân, chỉ là tại Tần Phong trước mặt một mực không dám làm càn mà thôi, hôm nay Tần Phong cũng là để cho mình thả, kia tất nhiên là thủ đoạn độc ác không ngừng.

"Lữ tiên sinh? Người muốn đi đâu?" Cao Kiều Anh Tử lạnh lùng hỏi.

Lữ Trung Dương ngẩng đầu nhìn kia quyển rũ khuôn mặt lúc này lại nghĩ như là 1 cái rắn rết mỹ nữ, run rẩy nghẹn không ra nửa câu tới.

"Đem nên giao ra đây giao ra đây, bằng không ta hiện tại đem người đá ra ngoài." Cao Kiều Anh Tử lạnh giọng nói.

Kia Lữ Trung Dương cũng đưa mắt chuyển dời đến Sơn Nội Chi Trợ chỗ đó, thế nhưng lúc này Sơn Nội Chi Trợ nhưng cũng là không phân thân ra được, vẫn là như trước khi vậy cảm giác, trước mắt Tần Phong khiến mạnh hơn tự mình như vậy một điểm, chỉ là như vậy một điểm, lại vô luận như thế nào cũng đánh bại hẳn không được. Cao Kiều Anh Tử thấy Lữ Trung Dương vẫn là cứng rắn chống, trong mắt hiện lên một tia không nhìn được, nghĩ thầm nếu như Tần Phong tự mình xử lý, sợ rằng thật muốn ném ra, suy nghĩ lại một chút tên khốn đáng chết này trước mà nói, trong lòng hung ác, may mà là cầm lấy Lữ Trung Dương cà- vạt liền mang theo hướng về cửa phương hướng kéo đi.

Lữ Trung Dương bị nghẹn đầy mặt đỏ bừng, thế nhưng trên người đã mình đầy thương tích hẳn hầu như không có phản kháng chỗ trống.

"Ta cho, ta cho các người!"

Lữ Trung Dương cầm lấy bản thân cổ áo vị trí cổ áo, nỗ lực làm mình có thể hô hấp thông thuận, cảm giác lạnh gió càng lúc càng lớn, phát hiện đã đến trước cửa sổ vị trí, kinh sợ hẳn biết mình thực sự sẽ bị ném xuống, trong hốt hoảng giãy dụa hô.

Nghe nói lời của hẳn, Cao Kiều Anh Tử hừ lạnh một tiếng, mà ở một bên Tần Phong cùng Sơn Nội Chi Trợ cũng là tạm ngưng đánh nhau, kia Sơn Nội Chi Trợ đã là tức sắc mặt phát cuồng, nhìn Lữ Trung Dương run tại Cao Kiều Anh Tử lấy ra nửa trên hợp đồng ký tất cả tên, hẳn biết mình lần này là bại triệt để.

Lữ Trung Dương hiểu hơn, một khi ký tên, Lữ thị tại cũng không có hẳn Lữ

Trung Dương phân.

Dù sao trước khi hắn đã cùng Cao Kiêu Anh Tử ký kết hiệp ước, hắn nhất định phải đem 25% công ty cổ phần cho Cao Kiêu Anh Tử, đồng thời xuất ra lớn tiền khoản tới, từ đầu tới đuôi hắn đều là bị Tần Phong làm lao động tay chân dùng, ngã đầu tới một phân tiền trả lấy không được. Nghĩ tới đây, Lữ Trung Dương lão lệ tung hoành, nếu như lúc đầu Lữ Ngôn chuyện tình lên, hắn xuất ra tiền tới bồi thường, dù cho chỉ là theo giai đoạn bồi thường, cũng sẽ không rơi đến bây giờ cái này chó rơi xuống nước kết quả.

Chỉ là hối hận cũng không còn kịp rồi, hắn xa xa không nghĩ tới Lưu Ý sẽ ở Tần Phong trước mặt chịu thua, càng không nghĩ tới Tần Phong dĩ nhiên sẽ từng bước từng bước nắm cái mũi của mình nhảy vào hố lửa, mà bản thân gốc cùng một con chó vậy trả bằng lòng nhảy.

Nhìn hợp đồng đã ký tên, Tần Phong hài lòng gật đầu, oanh oanh liệt liệt ngồi ở một bên, nói: "Lữ Trung Dương, người nói người phạm cái gì tiện, sớm kí tên ta về phần đánh người sao? Bất quá ta nghĩ người đối chủ nhân của người mà nói vẫn có chút công dụng. Sơn Nội tiên sinh cũng sẽ không đem người vứt bỏ ah? Dù sao trước hắn nói, bảo trụ tánh mạng của người."

Lữ Trung Dương nằm úp sấp dưới đất run rẩy nhìn Sơn Nội Chi Trợ, trong ánh mắt mang theo tia vẻ cầu khẩn, hắn hiện tại đã là không đường có thể lui.

Sơn Nội Chi Trợ tức giận là nghiêng răng nghiêng lợi, một đôi mắt nhìn chăm chăm Tần Phong cùng Cao Kiêu Anh Tử hận không thể tại chỗ đem hai người đại tá 8 khối, khi nhìn đến Lữ Trung Dương đang nhìn mình, trong mắt suy tư một phen, lạnh lùng nói: "Còn ở nơi này mất mặt xấu hổ sao? Đi!"

Kia Lữ Trung Dương tâm lý run lên, quần quai cố nén trên người đau nhức từ dưới đất bò dậy, chật vật theo Sơn Nội Chi Trợ ly khai bản thân trước đây phòng làm việc.

"Sau này Đừng như thế điên, tốt xấu là nữ nhân." Tần Phong nhìn thoáng qua

Cao Kiêu Anh Tử, nói: "Bất quá nếu như tại dám vũ nhục người. Cũng không cần khách khí."

"Ân." Cao Kiêu Anh Tử gật đầu, sau đó lại thấp giọng nói: "Cảm tạ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 262: Nghìn Vạn Không Nên Chọc Nữ Nhân

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 262: Nghìn vạn không nên chọc nữ nhân

Tần Phong trong nhà lúc này không dám nói là theo Hoàng Đế hậu cung thông thường, nhưng là khắp phòng oanh oanh yến yến, yêu mị Kinh Vũ Dao, thành thực Hải Lăng Phi, ngự tử vậ Mạnh Chiêu Quân, nhà bên thiếu nữ vậ Sở Sở, còn có đoan trang hào phóng Yến Tiểu Mộng, cùng với kia nhìn như đơn thuần kỳ thực giết người không chớp mắt âm người tiểu la ly Tần linh, Tần Phong không lúc ở nhà trong nhà duy nhất giống đực động vật chính là Jieluo Si con kia lớn có chút phún huyết cầu.

Mới vừa vào ở Hải Lăng Phi nhiều ít có chút câu nệ, biết nói nàng và Tần Phong về điểm này không thể nào đơn thuần nam nữ quan hệ cũng chỉ có Mạnh Chiêu Quân, trên thực tế, tựa hồ hiện tại Tần Phong cùng nữ nhân nào bảo trì nhất định quan hệ, Mạnh Chiêu Quân so Tần Phong còn hiểu hơn. Mà Kinh Vũ Dao cùng Tần linh cũng có thể nhiều ít đoán ra chút tới, nhất là Tần linh, xem Hải Lăng Phi thành thực khí tức cùng ngạo nhân dáng người, liền có thể kết luận bản thân cái kia có chút mặt người dạ thú ca ca tuyệt đối sẽ không làm 4 tốt thanh niên.

Hôm nay Vốn dĩ đang ở trong nhà nhằm chán tụ chung một chỗ nói chuyện trời đất mấy vị mỹ nữ đang trò chuyện vui vẻ, mấy người khách không mời mà đến cũng đem hữu hảo hiệp đàm không khí phá hư uống 1 phát hết trơn, Mạnh Chiêu Quân là hoàn toàn xứng đáng đại tỷ đầu, đứng dậy nhìn cửa mấy người, nhú nhú mày, thân nhiên nói: "Mấy vị có chuyện gì không?"

Mang trên mặt một đạo nhìn thấy mà giật mình vết sẹo Đao Mộc Hải lúc này ánh mắt hung ác nham hiểm, chỉ là thấy phòng trong kia đại tiểu mỹ nữ, trong ánh mắt phóng xuất từng đạo không chút nào che giấu hào quang, điều này làm cho phòng trong mấy vị mỹ nữ nhón nhíp nhíu nhíu mày. Vốn dĩ kiệt sức ghé vào ấm áp dương quang tự Jieluo Si chột ngẩng đầu lên, từng tiếng gầm nhẹ tại trong miệng hô lên, tựa như một con tùy thời muốn phát cuồng dã thú.

Đứng ở cửa mấy người lại không sợ chút nào, Đao Mộc Hải càng hừ một tiếng, chút nào không thu liễm trong mắt chiếm lấy cường liệt **, âm hiểm cười nói: "Ta tới nơi này là tìm Hải tiểu thư nói một ít chuyện."

"Ta không có gì cùng người tốt nói, các người đi." Hải Lăng Phi sắc mặt có chút khó xử, gương mặt tái nhợt lên hiện lên một tia tức giận.

Thế nhưng Đao Mộc Hải lại hoàn toàn không coi ra gì, ngược lại thì cười quỷ dị cười đi vào bên trong đại sảnh, Vốn dĩ ngồi ở trên ghế sa lon mấy vị mỹ nữ nhíu nhíu mày bận tâm đứng dậy, Đao Mộc Hải mấy người cười ha ha một tiếng, vây quanh Đao Mộc Hải nhàn nhã thông dong ngồi xuống. Đao Mộc Hải nhìn một loạt mỹ nữ đứng ở một bên, cười lạnh một tiếng, lúc này đây hẳn là mười phần phần khích, sau lưng mấy người vậy cũng là trong gia tộc phái tới thật là tốt tay.

"Đao Mộc Hải, người muốn làm gì?" Kinh Vũ Dao hơi hé mắt, Đao Mộc Hải đều đã chết thảm, Đao Mộc Hải thật đúng là hưởng ứng lệnh triệu tập nghe đồn trong không đầu óc hình tượng.

Đao Mộc Hải sắc mặt trầm xuống, nhẹ nhàng sờ sờ bản thân trên gương mặt vết thương, trong giọng nói mang theo một cổ tử tà khí, nói: "Ta muốn làm gì? Tân Phong hành vi người thật đã cho ta sẽ lúc đó bỏ qua? Ta hôm nay tới chính là muốn báo thù!"

"Báo thù? Người tới nơi này nếu muốn báo thù?" Mạnh Chiêu Quân trong mắt lóe lên một tia buồn cười.

Bởi vì Bao Thiên Tuế chuyện tình, Lang Gia công ty thông qua Lôi Thiên Hào đã toàn bộ tiếp thủ cái này phần tiểu khu bảo an hệ thống, mà bảo vệ biệt thự xung quanh một khối càng tại Vạn Hiểu Dương cố ý dưới sự an bài đều là bộ đội đặc chủng lui xuất ngũ cao thủ, Đao Mộc Hải như thế mình mục trường đảm mang người tìm đến sự, quả nhiên là không biết điếm lượng một chút bản thân có vài phần mấy lượng.

Đao Mộc Hải nghe nàng buồn cười giọng của, sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Người nghĩ rằng ta đang nói đùa phải không?"

"Ban ngày ban mặt, người muốn thế nào?" Là biệt thự nữ chủ nhân, Yến Tiểu Mộng tự nhiên cũng sẽ không e ngại Đao Mộc Hải thẳng thắn này, lạnh lùng nói.

"Ta khuyên người còn là ly khai ah." Kinh Vũ Dao cũng là thản nhiên nói: "Đao Mộc Hải, ở đây không phải là người ngang ngược địa phương."

Ba!

Đao Mộc Hải thấy mấy người phụ nhân dám ở trước mặt mình lớn lối như thế, tức giận dưới đem chén nước trên bàn nặng nề đập dưới đất, rầm một tiếng mảnh nhỏ bắn tung tóe đầy đất, một bên Tần linh trong mắt lóe lên một tia sát ý, cước bộ tùy tiện, Hướng lui về phía sau mấy bước.

"Người muốn làm gì?" Sở Sở thấy hấn hùng hổ, nhiều ít có chút khiếp đảm, nhưng vẫn là bất mãn rầm rừ.

"Làm gì?" Đao Mộc Hải âm trầm cười, nói: "Tần Phong cho ta ta đương nhiên ta trả lại gấp đôi, hấn tại trên mặt ta lưu lại như thế một đạo vết sẹo, ta nếu như không trở về báo hấn chút gì, ta đều nghĩ tự ta đuối lý, hắc hắc, chư vị mỹ nữ, các người nói có đúng hay không?"

"Hừ, đó là người tự làm bậy!" Yến Tiểu Mộng trầm giọng nói.

"Im miệng!" Đoan Mộc Hải bỗng nhiên một tiếng gầm lên, trên mặt từng đợt dữ tợn, kia trên cổ càng nổi gân xanh, cực kỳ đáng sợ, làm Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở không tự chủ được lui về phía sau một bước, họ Đoan Mộc hắc càn rỡ nói: "Tự làm bậy? Ta Đoan Mộc Hải làm việc đó chính là đúng! Ta nói làm hẳn trả giá thật lớn kia Tần Phong liền phải bỏ ra thay!"

"Người muốn như thế nào?" Kinh Vũ Dao lạnh lùng nói.

Đoan Mộc Hải nhìn mấy nữ trong ánh mắt không khỏi hiện lên một tia mãnh liệt muốn chiếm làm của riêng **, không chút kiêng kỵ ánh mắt làm mấy nữ cảm giác cực kỳ ác tâm, Đoan Mộc Hải còn lại là cười quỷ nói: "Làm sao? Kinh Vũ Dao, xem tại ca ca ta mặt mũi, người có thể rời đi nơi này, về phần cái này mấy người phụ nhân, hắc hắc, Tần Phong nếu không dám ra tới, vậy thì người môn thay hẳn hoàn lại cái này đại giới ah!"

Mà Đoan Mộc Hải sau lưng mấy người cũng là âm âm cười, làm như cảm giác hôm nay sẽ không tịch mịch, cảm giác được trên người bọn họ khí tức nguy hiểm, Jieluo Si bỗng nhiên bạo khởi, vọt tới mấy nữ trước người, gầm lên giận dữ chần đắc toàn bộ gian nhà đều ở đây nhỏ nhẹ run, Đoan Mộc Hải mấy người sợ lui một bước, nhưng rất nhanh một người trong đó dĩ nhiên móc ra một cây súng lục nhắm ngay Jieluo Si, mấy nữ kinh hãi, bần tâm lui lại mấy bước.

Đoan Mộc Hải mắt thấy Jieluo Si vẫn là gương miệng to như chậu máu, trong mắt lóe ra một tia ngoan ý, giành lấy phía sau người kia súng ngắn, nhắm ngay Jieluo Si vừa muốn nổ súng, Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng sợ bắn lên, kinh hô một tiếng "Không muốn!"

Thế nhưng trong nháy mắt, ông một tiếng, làm như bén nhọn vật thể xuyên thấu qua không khí, chỉ Mạnh Chiêu Quân mơ hồ thấy từ một nơi bí mật gần đó một con màu đen tên nổ bắn ra, kia Đoan Mộc Hải nhất thời kêu thảm một tiếng, súng trong tay rơi xuống ở một bên, mà cổ tay của hắn lên 1 cái máu sâu hun hút lỗ nhỏ đang lấm bầm toát ra máu, chỉ thấy tại Đoan Mộc Hải một bên trên bàn, một con màu đen tên nổ đang thâm nhập trong đó, lông đuôi ra đang tích lặc đến

máu đỏ tươi.

"Là ai!"

Đoan Mộc Hải chính là thủ hạ vội vội vàng vàng đưa hãn che chở ở trong đó, kia Đoan Mộc Hải còn lại là dữ tợn đáng sợ quát: "Bắt nàng cho ta môn!"

Mấy người kia được Đoan Mộc Hải mệnh lệnh, từng cái một không chút khách khí sẽ xông lên phía trước, Mạnh Chiêu Quân cùng Kinh Vũ Dao đồng thời mà động, là thế giới đỉnh cấp Long Đạo, Mạnh Chiêu Quân tự có của nàng bản lĩnh, có thể không thể nói là chiến đấu cao thủ, thế nhưng khó tránh khỏi cùng cảnh sát gần gũi tranh chấp, cũng luyện được một thân không tầm thường chiến đấu năng lực, hơn nữa nàng thân thủ vốn là mau lẹ, tại mấy người vây công trong thành thạo, có thể lực đạo không lớn, nhưng là muốn chế phục mấy người cũng bất quá là vấn đề thời gian.

Mà Kinh Vũ Dao thuở nhỏ sanh ở hắc đạo thế gia, sau khi lớn lên cũng là một mực nhận lấy huấn luyện, so với Mạnh Chiêu Quân, nàng xuất thủ càng tàn nhẫn, trong tay không biết khi nào nhiều chỗ một cây đao, ép mấy người kia nhưng cũng không dám tiến lên. Mà một mực ở một bên Jieluo Si cũng không hề gào thét, mà là không nói một tiếng trực tiếp nhào tới, đem kia Đoan Mộc Hải cho ngã nhào xuống đất, bôn máu miệng rộng không chút do dự hướng về phía Đoan Mộc Hải vai cắn xé.

"A!"

Đoan Mộc Hải kia gần như giết lợn tru lên thanh âm truyền khắp nửa tiểu khu, mà một mực Tần Phong biệt thự bốn phía đợi mệnh mấy người bảo an hai mặt nhìn nhau, Vốn dĩ đang muốn xuất thủ bọn họ lại nhận được Vạn Hiểu Dương mệnh lệnh, tạm thời không cần phải xen vào bên trong biệt thự chuyện đã xảy ra, điều này làm cho mấy người bảo an bắt đầu có chút lo lắng, bất quá loại này lo lắng dần dần chuyển dời đến Đoan Mộc Hải mấy người trên người.

"Jieluo Si, cắn bọn họ!"

Sở Sở cùng Yến Tiểu Mộng cùng với Hải Lăng Phi cái này 3 cái cũng không có sức chiến đấu nữ nhân còn lại là tránh ở một bên, mắt thấy Đoan Mộc Hải bị kích, cũng không có cái gì có thể đáng thương, ngược lại thì la lớn: "Mau cản bọn họ!"

Mà từ một nơi bí mật gần đó, một chi nhánh màu đen tên nó không ngừng bắn ra, mỗi một lần đều là ở giữa kia Đoan Mộc Hải cùng bọn người trên người, cũng không thương cùng sinh mệnh, chỉ là làm một đám người rất nhanh tại trong khoảng thời gian ngắn đánh mất sức chiến đấu, bất quá trong phiến khắc từng cái một cũng đã nằm ở dưới đất, kêu thảm thiết không ngừng.

"Chiêu Quân tử? Những người này xử lý như thế nào?" Kinh Vũ Dao trong ánh mắt không có chút nào thương hại, thấp giọng hỏi.

Nàng là mấy nữ trong rõ ràng nhất Tần Phong kia thực lực đáng sợ, Bao Thiên Tuế tại càn rỡ cũng không khỏi không khi hấn bức bách tự tự sát, mà trước mắt Đoan Mộc Hải như vậy là cũng bất quá là tự chịu diệt vong mà thôi. Nàng rõ ràng hơn, mình bây giờ đã tại Tần Phong điều khiển trong, nàng thì không cách nào ly khai Tần Phong bên người, bằng không một khi ly khai, gặp phải sắp sửa là Lưu Linh Nam Hoa Bang không lưu tình chút nào tuyệt sát.

Kinh Vũ Dao có thể khẳng định, Lưu Linh tuyệt đối là cái thủ đoạn độc ác nữ nhân, biết nói Bao Thiên Tuế tử vong chân tướng nàng, là Lưu Linh số đen lên một thành viên.

"Gọi điện thoại báo nguy." Mạnh Chiêu Quân trong mắt lóe ra một trận tinh quang, nhẹ giọng nói.

Mà một mực ở một bên Yến Tiểu Mộng bận tâm đã thông Trần Trường Phong Điện Thoại, Vốn dĩ đối họ Đoan Mộc nhà cái này hai huynh đệ cực kỳ để ý Trần Trường Phong vừa nghe lúc này, không nói hai lời dẫn người vội vã tới rồi, không nói đến bên này xử lý như thế nào, mà ở Lang Gia bảo an công ty, Vạn Hiểu Dương có chút bất mãn nhìn Tần Phong, nói: "Ta nói người có phải

ngĩ như thế nào? Bọn họ vạn nhất thật đã xảy ra chuyện người thế nào xong việc?"

"Yên tâm, bọn họ tuyệt đối không có việc gì." Tần Phong lắc đầu, hẳn có tuyệt đối tự tin, Mạnh Chiêu Quân hoặc là Tần linh, đều có thể dễ dàng giải quyết hết họ Đaoan Mộc dương kia mấy cái phế vật, chợt hẳn lại néo néo mi tâm, nói: "Đaoan Mộc Kinh bây giờ còn đang thất tung trong, Đaoan Mộc Hải dám lúc này tới tìm ta trả thù, nói rõ tuyệt đối có người cho hẳn chỗ dựa, ta chỉ muốn nhìn một chút, dám cho hẳn chỗ dựa, có đúng hay không cái tên kia."

"Ai?"

Vạn Hiếu Dương cau mày, hỏi. Tần Phong thực lực hẳn là biết đến, dám để cho Tần Phong làm như vậy dẫn đi ra ngoài nhân vật, tuyệt đối không đơn giản!

Tần Phong không có nóng lòng trả lời vấn đề của hẳn, mà là tiếp thông Lang Vương gọi điện thoại tới.

"Ca, không có phát hiện đám người kia hình bóng." Lang Vương thanh âm có chút trầm thấp cùng uể oải, mang theo nhẹ không cam lòng: "Ta còn tại bên trong tiểu khu, không có nhận thấy được cái gì hành tung quỷ dị nhân vật."

"Sớm nên nghĩ đến, hẳn tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy bạo lộ hành tung của mình." Tần Phong cười cười, nói: "Tốt lắm, nếu hẳn đã tới, sớm muộn xuất hiện, chỉ cần hẳn xuất hiện, ta nhất định nên vì năm đó Thương Lang chết, đòi lại đại giới!"

Nói xong lời cuối cùng, tay kia máy bị hẳn bóp ca ca rung động!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 263: Sát Thủ Chi Thần

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 263: Sát thủ chi Thần

"Lữ thị châu bảo công ty gây dựng lại! Thay tên Lăng Phi châu bảo công ty!"

"Ngày trước châu bảo trùm thần bí thất tung, hư hư thực thực phá sản, đem Lữ thị châu bảo bán tháo."

"Đông Nam chi hoa, đã từng Lữ Trung Dương con dâu hí kịch hóa vào ở Lữ thị châu bảo công ty, thay tên Lăng Phi châu bảo công ty, trở thành mới một đời tổng tài!"

Tại Lôi Thiên Hào khẩn cấp điều động tài chính cùng sơn khẩu tổ dưới cờ tài phiệt đang tiến nhập khẩn trương chuẩn bị chiến tranh giai đoạn thời điểm, tài chính và kinh tế tin tức lên khó được xuất hiện trước chút thời gian kế tiếp tan tác Lữ thị châu bảo công ty tin tức mới nhất, nhưng mà khiến người ta cảm giác được không thể tin là, một lần nữa điều khiển Lữ thị châu bảo công ty quản quái Lữ gia đã từng con dâu, cái kia đã từng lấy cá nhân mị lực đoạt được Đông Nam chi hoa danh hào Hải Lăng Phi.

Giữa lúc mọi người mê hoặc thời điểm, về Lữ Trung Dương phụ tử từng cái bất lợi tin tức liên tiếp hai ba tuôn ra, đầu tiên là Lữ Hạc thắng nhãi này hôn nhân sau khoác thân sĩ áo khoác bên ngoài ăn chơi đàng điếm, lại đang bên ngoài hào đồ thua tiền, nói chung tên phá của này có thể đen hầu như đều là phải ra, mà Lữ Trung Dương cái này già mà không kính lão gia hỏa càng lão tới hồ thẹn, từng cái đánh con số bất nhả video liên tiếp hai ba truyền lưu tại hệ thống

bên trên, dân trên mạng môn tâm lý đố kị cái này lão già kia điểm phúc không cạn đồng thời, cũng không quên phê phán cái này không biết cảm thấy thẹn lão già kia.

Trước chút lúc đoạn làm truyền lưu về Hải Lăng Phi bộ phận đồn đãi cũng là không công mà phá, dù sao Lữ Hạc đủ loại hành vi đã khiến cho công phần, mà Hải Lăng Phi 1 cái cô gái yếu đuối tự nhiên cũng sẽ đoạt được phần lớn đồng tình.

Đương nhiên càng làm cho người ta trợn mắt mà nhìn, tại Lữ thị gây dựng lại là Lăng Phi châu bảo công ty sau, Thiên Lam Tập Đoàn chính thức phát ra thông báo cùng Lăng Phi châu bảo công ty đạt thành chiến lược Hợp Tác đồng bọn, mà trước khi cùng Lữ thị đoạn tuyệt toàn bộ mâu dịch quan hệ châu bảo thương cũng nhận nhíp một lần nữa đưa ra cảnh ô-liu, chỉ là trong một đêm, ban đầu Lữ thị châu bảo, hôm nay Lăng Phi châu bảo công ty, tuôn ra một cái nhận một cái chuyển ngoặt tin tức, làm không ít tài chính nhân sĩ có chút trợn mắt hốc mồm.

Lúc này ở trong nhà, đang nằm tại Kinh Vũ Dao ôn nhu trên đùi Tần Phong xem ti vi tin tức, khoe miệng lộ ra một nụ cười thỏa mãn tới, ít nhất liền tình huống trước mắt đến xem, sự thái phát triển vẫn ở chỗ cũ hằm trong khống chế. Kinh Vũ Dao cẩn thận lột ra mấy khối cây quýt để vào cái miệng của hằm trong, nhìn Tần Phong như cái Thổ ông chủ chủ, trả thường thường tại trên người mình dính chút tiện nghi, nàng không có gì không cam lòng, ngược lại thì trong nội tâm nhiều ít có chút mừng rỡ tư vị.

Nếu như không phải là lo lắng đến ban ngày có chút ảnh hưởng không tốt, Kinh Vũ Dao thật đúng là dám chủ động hiến trên người.

"Lữ Trung Dương tính là biết người đem hằm đùa giỡn xoay quanh, hôm nay tại nhìn thấy những tin tức này, sợ rằng đều phải tức giận phun ra nửa miệng máu tới." Kinh Vũ Dao nhét một khối cây quýt cho Tần Phong, nói: "Thiên đường Địa Ngục, hằm cũng đi vài vòng."

Tần Phong hừ một tiếng, tại Kinh Vũ Dao trên người thoáng cà cà, lúc này trong nhà chỉ hai người này, Tần Phong cử động chọc Kinh Vũ Dao hà Phi đầy mặt, Tần Phong cười nói: "Cái này lão già kia sức chịu đựng cũng không phải là vậy cường, vì sống sót câu đều tương đương, hửn hôm nay tìm người chủ nhân, không ở chỗ này của ta kêu to lên hai tiếng chính hửn đều không vui."

"Hửn còn dám không biết sống chết tìm phiền toái?" Kinh Vũ Dao khẽ cau mày nói.

"Hửn thế nào không dám?" Tần Phong nở nụ cười một tiếng, dùng sức nghe nghe trên người nàng mùi thơm hương khí, nói: "Có Sơn Nội Chi Trợ cho hửn chỗ dựa, là hửn kia thiếu đầu óc, có cái gì không dám?"

Kinh Vũ Dao thấy Tần Phong cũng không thềm để ý, cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó hỏi dò: "Người nói, bọn họ đối Lăng Phi châu bảo công ty còn có tâm tư?"

"Đương nhiên." Tần Phong nói: "Lăng Phi hiện tại cầm bảy mươi phần trăm công ty cổ phần, ngoại trừ Lưu Linh cầm 15%, còn có 15% tại Nhâm Phượng Yến tay trong, Sơn Nội Chi Trợ ngay cả kêu ngạo nhưng cũng sẽ không ngốc đến cùng Nam Hoa Bang đối nghịch, như vậy Nhâm Phượng Yến trong tay 15% công ty cổ phần tuyệt đối là hửn hàng đầu mục tiêu, ta hôm qua cá biệt Sơn Nội Chi Trợ giáo huấn quá, hửn cong phá da đầu cũng nghĩ ác tâm ác tâm ta."

"Vì sao không cầm lại Nhâm Phượng Yến cổ phần trong tay?" Kinh Vũ Dao cau mày hỏi.

"Nhâm Phượng Yến thông minh đây." Tần Phong néo néo mi tâm, nói: "Từ Lữ thị gặp nạn bắt đầu, người nữ nhân này liền không sai biệt lắm thấy được hôm nay cục diện này."

Kinh Vũ Dao bình tĩnh gật đầu, trong lòng cũng không khỏi không bội phục Nhâm Phượng Yến, có thể ở trong tay cổ phiếu không ngừng co lại dưới tình huống còn có thể ổn định, phần này tâm tính cũng cũng đủ nàng tại đầu tư giới

trong lẫn lộn ra một phen trò tới, lại suy nghĩ một chút, bỗng nhiên yêu mị cười: "Ta nghe nói Nhâm Phượng Yến cũng là hiếm có đại mỹ nữ, không bằng người đem nàng?"

"Người chê ta phiền phức thiếu sao?" Tần Phong trợn mắt, đứng dậy đem Kinh Vũ Dao cho ôm vào trong ngực, một đôi tay cũng bắt đầu không ở yên, nói: "Gần nhất Tiểu Mộng nhận thấy được không đúng manh mối, phỏng chừng cái gì nhận không ra người muốn nhìn thấy, việc này phải cẩn thận."

Kinh Vũ Dao hơi rên rĩ một tiếng, nghe Tần Phong nói không khỏi có chút trợn trừng mắt, trước mắt thẳng nhãi này cử động có thể cùng thành thật không đáp biên, xụi lơ tại Tần Phong trong ngực, nàng chỉ là an tĩnh hưởng thụ Tần Phong xoa, hơi hơi hí mắt, có thể trước mắt tiểu học bạn học chuyển biến là chủ nhân của mình chuyện thực có chút khiến người ta nghĩ buồn cười, nàng cũng chỉ có thể nói một câu Tạo Hóa trên người mà thôi.

"Lăng Phi tính tình mềm, chưa chừng Sơn Nội Chi Trợ cùng Lữ Trung Dương sẽ cho nàng tự ngáng chân, Lữ Trung Dương kinh doanh Lữ thị nhiều năm như vậy, sợ rằng có không ít thân tín, người đi Lăng Phi công ty giúp nàng ah." Tần Phong bỗng nhiên hơi híp một cái, nói.

"Sẽ đi ngay bây giờ?"

Kinh Vũ Dao nao nao, hỏi.

"Đối, sẽ đi ngay bây giờ." Tần Phong giọng nói có chút trầm thấp, Kinh Vũ Dao không thể làm gì khác hơn là mang theo một chút thất vọng từ trong ngực hẳn đứng dậy, thoáng tự sửa mình trang dung, thấy một mực lười biếng nằm úp sấp ở một bên Jieluo Si lúc này bỗng nhiên đứng lên, tinh thần phấn chấn trạng thái, cũng đoán được cái gì, vội vã lái xe rời đi.

Trong đại sảnh chỉ một thoáng sạch sẽ xuống tới, Jieluo Si cả người bộ lông tạc lập, từng tiếng gầm nhẹ khiến người ta cực sợ, Tần Phong cũng không nhanh không chậm ngồi ở trên ghế sa lon, đốt một điếu Hương Yên, thản nhiên nói:

"Tại nhà của ta trong dấu đầu lộ đuôi tìm đường chết đây? Lăn ra đây cho ta."

Đang nói xong, tại cửa thang lầu ra, 1 cái toàn thân cao thấp hầu như không có bất kỳ xuất sắc nam tử bỗng nhiên xuất hiện, muốn nói duy nhất xuất sắc địa phương chính là của hắn xuất quỷ nhập thần, còn có hắn thông thường không thể nữa phổ thông khí thể cùng hình dạng, chỉ là thấy tay phải hắn cổ tay lên ẩn giấu tay áo kiếm, còn có trên cổ tay trái như ẩn như hiện mã vạch hình xăm, chỉ biết trước mắt người kia tuyệt đối không phải là người bình thường.

Jieluo Si như lâm đại địch vậy nhìn chăm chăm kia bỗng nhiên xuất hiện nam tử, chờ đợi Tần Phong mệnh lệnh một chút, kia sẽ không chút do dự đột kích mà lên.

Nếu là người bình thường thấy Jieluo Si bộ dáng này, tất nhiên sẽ sợ lùi bước vài bước, nam tử trái lại hơi hợt nhìn thoáng qua, sau đó lại đưa mắt đặt ở cái kia ngòi ở chỗ kia hút thuốc lá, tùy thời đều có thể sẽ bạo khởi đem bản thân giết chết Tần Phong, nói: "Quý Dạ đại nhân nói không sai."

"Đoán ta sẽ không giết người?" Tần Phong khẽ cười nói.

"Không sai." Nam tử nói: "Nếu như người giết ta, Quý Dạ đại nhân chỉ biết rất thất vọng."

Tần Phong cười cười, nói: "Nói tiếp."

Nam tử thoáng nhíu nhíu mày, nhưng vẫn là nói: "Ta tới mục đích rất đơn giản.",

"Lần này làm ta đoán một chút." Tần Phong cắt đứt lời của hắn, nói: "Quý Dạ nghĩ thông suốt qua người đã đến rồi giải ta gần nhất trải qua như thế nào là sao?"

"Không sai." Nam tử gật đầu, nói: "Đường đường ám dạ Linh Vương tin người chết truyền sau khi ra ngoài, toàn bộ thế giới dưới đất rung động, không

thể không nói Quỷ Dạ đại nhân cùng ngày biết được thân người vong tin tức sau, cố ý đem cất kỹ mấy thập niên rượu đỏ lấy ra nữa uống. Bất quá làm chúng ta không nghĩ tới chính là người dĩ nhiên sẽ gạt nhiều người như vậy ánh mắt tại Hoa Hạ ẩn cư lên."

"Cũng không tính ẩn cư." Tần Phong nhún vai, nói: "Theo ta hiện nay trạng huống này, ẩn cư thật tâm không tính là, TỐI ĐA không người biết mà thôi."

"Đại nhân cũng không quan tâm người trải qua làm sao, chỉ là làm Quỷ Dạ đại nhân tò mò là, người trở lại Hoa Hạ mục đích thực sự rốt cuộc là cái gì?" Nam tử trong đôi mắt hiện lên một đạo tinh quang.

"Ha ha ha!" Làm cho nam nhân có chút trong lòng bất an chính là, Tần Phong cũng cười ha ha, làm như cười cực kỳ vui vẻ, tiếng cười một mực duy trì liên tục đến nam nhân phiền não trong lòng đã đạt đến 1 cái giới hạn gọi mới là hơi ngừng, nam tử kia nín khó chịu, ồ ồ hít sâu một hơi.

"Ta trở lại Hoa Hạ mục đích thực sự?" Tần Phong khẽ thở dài một cái, trong mắt lóe ra một tia nghiền ngẫm: "Nếu như ta nói cho người, ta đáng giá gạt người trong thiên hạ ánh mắt đi tìm chết sao?"

Nam tử hừ lạnh một tiếng: "Người sẽ không sợ ta đem người còn sống tin tức truyền đi?"

"Không." Tần Phong lắc đầu, nói: "Biết ám dạ Linh Vương người sống cũng không nhiều, thế nhưng sẽ nói ra đi tuyệt đối không phải là người, ta có lý do tin tưởng, khi người bước ra khỏi cái cửa này sau khi, không ra 10 phút người sẽ trở thành một tử thi, mà càng làm cho ta tin tưởng là, cái này trong vòng mười phút người nghĩ để lộ tin tức của ta, cũng sẽ không, bởi vì Quỷ Dạ tuyệt đối sẽ không cho phép."

Nam tử sắc mặt trầm xuống.

Tần Phong tiếp tục cười nói: "Kỳ thực người tới ta thực sự sẽ không giết

người, thế nhưng người cũng không có thể sống sót."

Nam tử trầm mặc xuống, trái lại Tần Phong đi tới cửa, mở ra cửa phòng, chỉ chỉ ngoài cửa, nói: "Nói cho Quý Dạ, ta trở lại Hoa Hạ muốn làm gì hần hần là rõ ràng, trong lòng hần đáp án là chính xác, người, có thể nỗ lực giết chết ta tới bảo trụ tánh mạng của mình, thế nhưng ta hôm nay tâm tình không tệ, khuyên người Đừng tự mình chuốc lấy cực khổ."

Hần biết, đây tuyệt đối không phải là Tần Phong tự đại, 1 cái chung cực thích khách, đứng ở toàn cầu cao thủ đứng đầu nhất hàng ngũ Đỉnh phong vị trí, nói lời như vậy giống như là một người bình thường nói ta rất phổ thông một dạng, cho dù là bản thân chiếm cứ tuyệt đối vị trí có lợi tới ám sát Tần Phong, kia cũng không có chút nào thành công khả năng.

Nam tử hít sâu một hơi, hần đi ra Tần Phong nhà, xung quanh bên trong tiêu khu an tĩnh đáng sợ, hầu như không có bất kỳ nguy hiểm đáng nói, thế nhưng hần thực sự không dám đem 1 vị chung cực thích khách nói trở thành là vui đùa.

Mà trên thực tế, khi hần ly khai tiêu khu không bao lâu liền đi vào ngựa xe như nước đường đi trong, tại rậm rạp chằng chịt trong người đi đường thận trọng đi qua người, không ngừng phòng vệ xung quanh có khả năng xuất hiện bất kỳ nguy cơ, thế nhưng nhiều năm sát thủ trực giác nói cho hần biết, xung quanh an toàn tựa như là bí mật của mình căn cứ một dạng, không có sát khí, không có sát ý, tháng mười hai trời tại ánh mặt trời chiếu xuống thậm chí có một ít ấm áp.

"Lẽ nào?" Khi hần mới vừa nghĩ tới đây, hần bỗng nhiên cảm giác mình trái tim một trận co quắp, chợt vô lực ngã nhào trên đất.

Thậm chí còn, hần tại ngã xuống đất một khắc kia, chung quanh đi người không có xuất hiện chút nào hoảng loạn, hần chỉ thấy một con màu tím cây hoa hồ điệp từ đằng xa từ từ bay xuống, vừa vụn rơi vào tim của hần miệng bên trên.

"Sát thủ chi Thần. . ."

Đây là hãn trước khi chết, có khả năng nghĩ tới duy nhất một xưng hô.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 264: Phụ Trái Tử Thường

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 264: Phụ trái tử thường

Toàn bộ tiếng động lớn gây trên đường cái bỗng nhiên an tĩnh lại, đi ngang qua quần chúng nhộn nhịp tách ra kia ngã nhào trên đất làm như không có bất kỳ sinh tồn nam tử, bọn họ nghi ngờ nhìn nhau, đều thấy được trong mắt đối phương không giải thích được.

Trước mắt người này là đang ngủ sao?

Thế nhưng cái này đại trời lạnh nằm ở đại lối đi bộ ngủ, hơn nữa trước ngực để đám màu tím cây hoa hồ điệp, thực tại có chút không chủ lưu hành vi nghệ thuật, có gan lớn một người cẩn thận đi lên trước đẩy một cái nam tử, thế nhưng nam tử không có bất kỳ đáp lại, người đi đường kia thấy sắc mặt hấn lên tựa hồ không có vẻ thống khổ, lại to gan dùng cố sức tức, hô: "Tiên sinh? Vị tiên sinh này ngài không có sao chứ?"

Chỉ là nam tử vẫn không có bất kỳ trả lời, người qua đường đẩy sau một lúc, đột nhiên cảm giác được nằm dưới đất nam tử thân thể bắt đầu dần dần trở nên lạnh lẽo, tâm lý 1 cái lộ bộ, đưa ngón tay ra run rẩy đặt ở nam tử lỗ mũi trước, bất quá gần thuận lại sợ rụt tay về, chột nặng nề nuốt ngậm nước miếng, ngẩng đầu nhìn mình mấy người đồng bọn: "Hắn đã chết!"

"Cái gì?"

Chung quanh quần chúng nhộn nhịp là nổ tung nỗi thông thường, mà ở trong

đám người, một người tuổi còn trẻ cao gầy nữ tử bất cố thân biên mấy đồng bạn ngăn cản, vội vã xuyên qua đám người đi tới người chết trước mặt, trong mắt lóe ra một tia nghi hoặc, đưa tay tại nam tử cổ họng chỗ lục lợi một trận, đang nhìn nam tử an tĩnh sắc mặt, chân mày càng ngày càng sâu.

"Dương tử tử."

2 cái dung nhan tiểu lệ nữ tử bận tâm đi tới phía sau của nàng, có chút lo lắng.

"Không có khả năng!" Gọi là Dương tử tử nữ tử xem người chết sắc mặt, trong mắt lóe ra nồng nặc nghi hoặc, xúc lên người chết tay áo, lại phát hiện một thanh màu đen tay áo kiếm đang cắm ở cổ tay của hãn chỗ, điều này làm cho tam nữ nhộn nhịp ngã ra, nhưng làm một mực tam nữ sau lưng một gã tuần lãng nam tử biến sắc, bận tâm đi lên trước nắm người chết nam tử bao cổ tay, chỉ là thoáng lạt qua, một thanh vô cùng sắc bén tay áo kiếm trong nháy mắt bắn ra tới.

Nam tử mặt biến sắc cực kỳ tối tăm, 1 cái kinh khủng danh hiệu tại trong đầu hãn lóe lên rồi biến mất, chỉ là lại thấy kia bộ ngực cây hoa hồ điệp, ánh mắt của hãn lóe ra bất định, chẳng lẽ là đêm qua cái kia muốn Yêu ám sát Dương Duyệt nữ nhân? Mà Dương tử tử phát hiện vẻ mặt của hãn, có chút nghi ngờ hỏi: "Thiên Nam? Làm sao vậy?"

Trần Thiên Nam phục hồi tinh thần lại, trên mặt mang lên thường ngày cả người lẫn vật nụ cười vô hại: "Không có gì, tra được nguyên nhân cái chết sao?"

"Không có." Dương Duyệt lắc đầu, ngưng thanh nói: "Trên người người chết không có bất kỳ vết thương, nếu như là tật bệnh tái phát cũng không có khả năng không có bất kỳ giãy dụa, hãn rốt cuộc là chết như thế nào?"

"Có thể là chuyện xấu làm tuyệt, Diêm vương gia bỗng nhiên đem hãn mang đi."

1 cái tự tiểu phi tiểu thanh âm truyền vào mấy người trong lỗ tai, mọi người

nhộn nhịp quay đầu nhìn lại, đã thấy Tần Phong đang lười biếng một bộ chưa tỉnh ngủ tiêu sái tới.

"Tần hiệu trưởng!"

"Người?"

Dương Duyệt sau lưng 2 tên nữ tử nhộn nhịp kinh hô một tiếng, bất quá một người trong đó cực kỳ kinh hãi, mà một cái khác vẫn nhã như đám Bạch Liên Hoa nữ tử lại mang theo vài phần xấu hổ.

"Nhân sinh nơi nào không gặp nhau." Tần Phong nhìn hai nàng, nhếch miệng cười: "Bạch Nhược Thủy bạn học, còn có vị mỹ nữ này, mấy ngày không gặp càng ngày càng đẹp."

Một câu nói nói Trần Nhã khuôn mặt đỏ nửa bầu trời, hơi cúi đầu bãi lộng góc áo, cũng không biết cùng tên vô lại này nói cái gì đó, điều này làm cho Bạch Nhược Thủy nhiều ít có chút kinh ngạc: "Tần hiệu trưởng? Người nhận thức Trần Nhã?"

"Quen biết một chút." Tần Phong giọng nói mang theo có chút nghiên ngẫm: "Trước đó không lâu ra mắt, lúc đó lại xảy ra gọi động nhân cố sự đây."

Điều này làm cho Trần Nhã càng thẹn thùng không dám ngẩng đầu nhìn Tần Phong ánh mắt, chính là như vậy cũng nàng cũng cảm giác được Tần Phong ánh mắt trong mang theo ý tứ hàm xúc rất là quý dị, nhớ tới ngày đó lay động xe, trong lòng vừa thẹn vừa giận. Mà ở một bên kiểm tra thi thể Dương Duyệt mang theo đến nhẹ nhàng bất mãn nhìn thoáng qua Tần Phong, trái lại Trần Thiên Nam chỉ là hơi nhíu nhíu mày, nói: "Nhược Thủy, Tiểu Nhã? Cái này là bằng hữu của các người?"

"Đúng vậy." Bạch Nhược Thủy gật đầu, giới thiệu: "Đây là Tần Phong, trước kia là nghèo khó địa khu tiểu học hiệu trưởng, là người tốt."

Cái này đánh giá làm Tần Phong là mở rộng ra lòng mang tiếp nhận, từ 10 năm trước bắt đầu trà trộn thiên hạ, thật đúng là không ai nói qua hăn là người tốt, một bên Trần Nhã nhưng có chút không cách nào đem tên trước mắt này cùng hiệu trưởng, người tốt liên lạc với một khối đi, dù sao đối với đơi mấy tên lưu manh kia hung tàn còn có kia phó sắc sắc tính nôn nóng, làm Trần Nhã thế nhưng ký ức hầy còn mới mẻ.

"Tần Phong?" Trần Thiên Nam vẫn không nói gì, trái lại một bên Dương Duyệt cau mày lăm lăm: "Tên này tốt quen tai."

"Ta giống như cũng nghe nói vài lần." Trần Thiên Nam trên mặt mang lên một tia thần bí vui vẻ, Tần Phong chỉ là nhún vai cũng không coi ra gì, mà là đi tới thi thể trước mặt, nhìn kia đóa màu tím cây hoa hồ điệp, hơi nhíu nhíu mày.

Đóa hoa này lần trước xuất hiện là ở nhà mình cha mẹ trước mộ bia, lần này bất thành linh tại toát ra tới, làm Tần Phong có chút nghi hoặc. Quý Dạ giết người tuyệt đối sẽ không làm ra cái này yêu thiêu thân tới, mà người này tuyệt đối là Quý Dạ giết chết! Chỉ là thằng nhãi này lưu lại cây hoa hồ điệp mục đích vậy là cái gì?

"Tần hiệu trưởng?"

Bạch Nhược Thủy nhìn hăn có chút ngây người, không khỏi nhỏ giọng nói: "Cảnh sát tới?"

"Ân? Động tác thật nhanh! Điều này sao có thể là cảnh sát? !" Tần Phong nhìn mấy cảnh sát vội vã tới rồi, nhất thời khiếp sợ hô một tiếng, điều này làm cho vừa muốn đầu nhập hiện trường công tác một đám cảnh sát nhất thời trên mặt mang lên hắc tuyến, nếu không phải là nghĩ vậy tư tại công an cục lộ vẻ ma đầu xưng hô, thật mong cho vừa thông suốt chửi mắng đi ra ngoài.

Bạch Nhược Thủy che miệng cười, mà lúc này phía sau Trần Trường Phong cũng vội vã đi đến, nghe được Tần Phong nói sau tròng hăn liếc mắt, sau đó mới nói: "Người thế nào tại đây?"

"Ta chuẩn bị xuất môn đi một chút, kết quả phát hiện bên này giống như rất náo nhiệt cho nên góp tới xem một chút, không nghĩ tới có người chết." Trần Phong lão lão thật thật nói.

Trần Trường Phong nhú nhú mày, lúc này có người thủ hạ đơn giản kiểm tra một chút thi thể, giải khai thi thể trên cổ tay tay áo kiếm, cầm đi kia đóa tử sắc cây hoa hồ điệp, đi lên phía trước nói: "Cục trưởng, đây là hung thủ trên người, cùng lần trước tại nghĩa địa công cộng xuất hiện cây hoa hồ điệp giống nhau như đúc, chỉ là hung thủ trên người không có rõ ràng vết thương, chắc là bệnh gì ah?"

"Không có khả năng!"

Một mực suy tính Dương Duyệt bật thốt lên: "Nếu có bệnh gì, không có khả năng chết đơn giản như vậy, trên thế giới tuyệt đối không có bất kỳ bệnh chứng có thể vòng qua một người thần kinh phản ứng hệ thống mà cướp đoạt một người sinh mệnh. Người này rõ ràng thật không ngờ bản thân sẽ có tật bệnh gì phát tác, cho nên tuyệt đối không thể nào là bệnh gì chứng phát tác chí tử, bằng không thần kinh của hãn hệ thống nhất định sẽ làm ra phản ứng."

"Vậy người muốn giải thích thế nào cái chết của hãn nguyên nhân?" Cảnh sát kia nhú nhú mày, mang theo đến bất mãn nói.

Dương Duyệt nhất thời trầm mặc xuống, nhìn năm dưới đất thi thể, nói: "Nếu như có thể, ta có thể thông qua khám nghiệm tử thi tìm đến đến hãn nguyên nhân của cái chết."

"Không được!"

Không đợi mấy cảnh sát phản đối, vẫn đứng sau lưng Dương Duyệt Trần Thiên Nam dẫn đầu là hét lên một tiếng, điều này làm cho Dương Duyệt tam nữ có chút không hiểu nhìn thoáng qua Trần Thiên Nam, Trần Thiên Nam chột cười cười, nói: "Tự nhiên có pháp y khám nghiệm tử thi, Dương Duyệt, chuyện này ta xem người còn là Đùng rất xía vào."

"Dương Duyệt?" Không đợi những người còn lại có phản ứng gì đây, Trần Trường Phong cũng kinh hô một tiếng, Dương Duyệt cũng mỉm cười: "Trần thúc, đã lâu không gặp!"

Mọi người bị cái này nhất kinh nhất sợ làm cho có chút chưa tỉnh hồn lại, cho nên ngoại trừ cái kia vẫn nhã như Bạch Liên Hoa Trần Nhã ở ngoài, không ai chú ý tới Tần Phong đem cái kia chết sất thủ trên người cây hoa hồ điệp cho sờ soạng mấy đóa hoa cánh hoa đi, lại đặc biệt tên trộm dựng thẳng lên ngón tay tại trên môi thở dài một chút, ý bảo đừng nói lên tiếng đi.

"Thật là người a!" Trần Trường Phong thì là có chút cảm khái nói: "Ngày hôm qua lại nói với Tần Phong tìm thời gian cùng người gặp mặt một lần, không nghĩ tới lại đang ở đây gặp phải người."

"Này này, Trần thúc, đây không phải là tự cựa thời điểm." Tần Phong còn lại là không vui nói: "Cái này đã chết một người đây, một mình người trưởng cục công an công nhiên tại tử vong hiện trường cùng nhiều năm không gặp bằng hữu nói chuyện phiếm, truyền đi cái này có thương tích phong hóa."

Trần Trường Phong tức giận trừng mắt, Vốn dĩ hôm nay đối trước chút thời gian một loạt án kiện có đột phá tính tiến triển, ngày hôm qua càng làm người hiềm nghi phạm tội đệ đệ Đoan Mộc Hải cho bắt điều tra, Trần Trường Phong là cầu gia gia cáo nãi nãi xin đừng tại có chuyện gì, kết quả 1 cái điện thoại báo cảnh sát hãy để cho một đám người sợ không nhẹ, bên đường tử vong, việc này thế nhưng đại sự, cho nên mới là vội vã tới rồi, chỉ là thứ nhất tiểu tử này chính là không ngừng chọn đâm, thực tại đáng trách.

"Trần thúc, người này nguyên nhân cái chết cực kỳ quý dị." Dương Duyệt không có ở hồ Tần Phong nói cái gì, trái lại trầm giọng nói: "Nếu như Trần thúc có gì cần giúp một tay, hoàn toàn có thể tìm ta."

"Dương Duyệt, chuyện này giao cho cảnh sát thì tốt rồi, ta xem người còn là đừng quấy rầy cảnh sát công tác." Trần Thiên Nam ở vào đối Dương Duyệt thân

người an toàn lo lắng, cũng không như nàng tiến nhập cái này án mạng, dù sao trên người người chết tay áo kiếm lai lịch phi phạm, nếu quả thật là cái kia thần bí gia hỏa chính là thủ hạ, kia Dương Duyệt dám cứng rắn tính tình đi thật tra ra chút dấu vết tới kia quả thật muốn phiền phức lớn, còn nữa nói kia cây hoa hồ điệp cũng là làm hấn cực kỳ cảnh giác tín hiệu, tối hôm qua sát thủ nhưng là muốn trực tiếp giết chết Dương Duyệt.

"Không sai, chuyện này giao cho chúng ta là được." Trần Trường Phong cũng là nói nói: "Người không cần nhiều tâm."

Dương Duyệt gật đầu bất đắc dĩ, chính xác cái này cũng không nốt chuyện của mình, muốn quản cũng không có tư cách đi quản. Trái lại Tần Phong quan sát liếc mắt Trần Thiên Nam, Trần Thiên Nam tựa hồ chú ý tới Tần Phong ánh mắt nhìn kỹ, xoay đầu lại, trong mắt lóe lên một tia nghiền ngẫm, Tần Phong quý dị cười, bỗng nhiên tiến tới Dương Duyệt bên cạnh, cười híp mắt nói: "Dương Duyệt mọi mọi, chúng ta mau 20 năm không thấy ah? Càng lớn càng xinh đẹp a."

Dương Duyệt bị lời của hấn làm luân phiên khinh bỉ, trái lại Bạch Nhược Thủy càng ngạc nhiên hỏi: "Tần hiệu trưởng, người thế nào lại nhận thức Dương tử tử?"

"Tần hiệu trưởng?" Mới vừa phân phó bắt tay vào làm tự thanh lý hiện trường Trần Trường Phong nhất thời sửng sốt, tiểu vương bát đản này từ đâu tới hiệu trưởng danh tiếng?

"Đương nhiên, trước đây gặp một lần." Tần Phong cười cười, nói: "Rất sớm thời điểm, ba hấn cùng ba ta là chiến hữu, ban đầu cha nàng đã cứu ta lão nhân một mạng, chỉ là lần kia thấy sau khi tại cũng chưa từng thấy qua, ta ký ức tốt một chút, còn nhớ rõ nói phụ trái tử thường, ta muốn kết hôn Dương Duyệt làm lão bà tới đưa ta lão nhân khoản nợ đây."

Lời này làm một bên Trần Thiên Nam nhất thời đại nhú, chỉ Dương Duyệt

trợn trừng mắt, bất động thanh sắc cự ly Tần Phong xa một chút.

Tần Phong cũng không thèm để ý, chỉ là cau mày xoay người nhìn thoáng qua, lại phát hiện mấy người vóc dáng thấp ở trong đám người lóe lên rồi biến mất, mà đồng thời Trần Thiên Nam cũng là hừ một tiếng.

"Lưu sẹo nói không sai, người nữ nhân này thật đúng là nguy cơ tứ phía."
Tần Phong hơi phỏng đoán nói: "Nàng có phải nghiên cứu cái gì, làm nhiều như vậy nguy hiểm gia hỏa để mắt tới nàng?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 265: Đã Từng Thống Khổ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 265: Đã từng thống khổ

"Ta nghe Lang Vương nói, Quý Dạ xuất hiện?"

Tô Yên nhìn ngòai ở trong xe rút ra buồn bực khói Tần Phong, giọng nói có chút trầm thấp, rất là cẩn thận hỏi, điều này làm cho đồng dạng tại bên trong xe Chu Nhã Phi có chút không hiểu nhìn hai người, thế nhưng cũng không có suy nghĩ nhiều, có lẽ là hai người ban đầu ở nước ngoài quen biết một cái bằng hữu. Thế nhưng Tô Yên lại biết, Quý Dạ tuyệt đối là Tần Phong 1 cái cấm kỵ.

Tần Phong xử sự phong cách tâm độc thủ cay, thà làm ngọc vỡ chuyện tình làm không ít, rất lâu vì đạt được đến mục đích, chỉ cần không phải liên lụy đến bản thân bằng hữu bên cạnh an nguy, hẳn tuyệt đối là không từ thủ đoạn, mà ở trong đó hai chuyện lên nhất rõ rệt, chuyện thứ nhất đó là Tần Phong là phụ mẫu của chính mình báo thù, vì báo thù, hẳn thế nhưng hao phí vô số lợi ích đem trên thế giới tuyệt đối không có khả năng hợp tác đông đảo đoàn đội cùng tổ chức kéo lên tặc thuyền, chuyện thứ hai đó là về Quý Dạ, Tô Yên tin tưởng, chỉ cần có thể tìm được Quý Dạ, Tần Phong đồng dạng có thể không tiếc bất cứ giá nào!

"Đối, chỉ là không biết hẳn ở đâu." Tần Phong có chút vô lực nhéo nhéo mi tâm của mình, chợt nghĩ tới điều gì, đem trước khi tại tử vong hiện trường sờ được mấy đóa hoa cánh hoa đưa cho Tô Yên, nói: "Nghĩ biện pháp tra một chút cái này cánh hoa lai lịch."

Tô Yên khẽ nhíu mày: "Lần trước nghĩa địa công cộng xuất hiện cây hoa hồ

điệp?"

"Không sai." Tần Phong gật đầu.

"Lần trước ta chuyên môn điều tra qua." Tô Yên nói: "Kia đóa cây hoa hồ điệp từ sinh trường hoa văn đến xem, chắc là sinh tự Canada bắc bộ khu, chỉ là ta không có nghe nói nơi đó có cái gì người này đây cây hoa hồ điệp là hành động tiêu chí."

"Có thể là mới đi ra ngoài." Tần Phong lắc đầu, nói: "Người đang điều tra một chút lần này cánh hoa lai lịch, nếu như là sinh tự một chỗ, vậy thật không chơi được, nếu như không phải là, vậy cũng náo nhiệt."

"Có cái gì náo nhiệt?" Chu Nhã Phi thực sự không nhìn được, có chút không hiểu hỏi.

Tần Phong cười hắc hắc, không trả lời vấn đề của nàng, trái lại đưa ngón tay ra tại Chu Nhã Phi khéo léo Linh Lung trên lỗ mũi cạo một chút, điều này làm cho Chu Nhã Phi gương mặt đỏ nửa bầu trời, hơi cúi đầu, thẹn thùng hừ một tiếng, trái lại Tô Yên có lẽ là đoán được chút gì, cũng không có tại hỏi đến Quý Dạ chuyện tình, đem mấy đóa hoa cánh hoa cất xong sau, nói: "Ta sau đó phải về sh, Nhã Phi mấy ngày nay an toàn giao cho người."

"Ân?" Chu Nhã Phi sửng sốt, ngẩng đầu lên, nói: "Người mới từ sh trở về? Tại sao lại muốn liêu mạng trở lại?"

Tần Phong cười cười, đến không không biết xấu hổ nói là bản thân đem Lâm Khoa còn có Đỗ Tiểu Xuyên, còn có người của Tô gia cho lần lượt cái dạy dỗ một lần, mấy lão già này tại sh coi như là nhất phương bá chủ, lần trước mất mặt vút xuống bà bà nhà, nhất định sẽ ghi hận trong lòng, Tô Yên sợ dĩ trở lại cũng phải cần ngăn chặn đám người kia, một khi Quý Dạ xuất hiện ở Đông Thiên Thị, nếu như Tần Phong thực sự muốn cùng Quý Dạ quyết nhất tử chiến, như vậy Tô Yên tuyệt đối không cho phép những tên kia ở sau lưng cho Tần Phong sử bán tử.

"Đi thôi, chờ chuyện nơi đây giải quyết rồi, ta đi sh tìm người." Tần Phong nói.

Tô Yên khẽ mỉm cười một cái.

Chu Nhã Phi có chút kỳ quái nhìn hai người, có chút ảo não phát hiện nàng tựa hồ cùng giữa hai người thế giới biết rất ít, trong lòng không khỏi có chút thất lạc, đợi Tô Yên đi rồi, Tần Phong lái xe nhìn bên người cái này ăn mặc diêm lệ sh thị 10 đại mỹ nữ một trong Chu Nhã Phi làm như không vui vẻ biểu tình, có chút buồn cười nói: "Có một số việc biết quá nhiều nhưng thật ra là một loại gánh nặng, rất lâu người không muốn biết là của người thân thúc thúc muốn muốn hại người ah?"

"Hừ." Chu Nhã Phi hừ một tiếng, nói: "Không muốn nói đừng nói."

Tần Phong nhún vai, nói: "Được rồi, người xuyên đẹp mắt như vậy phải đi muốn gặp ai?"

"Người quản được sao?" Chu Nhã Phi đáp: "Biết nhiều lắm không chỗ tốt."

Tần Phong trợn mắt, nói: "Không nói ta hôn người."

"Người dám!" Chu Nhã Phi đang có chút buồn bực đây, nghe xong Tần Phong nói không chút nghĩ ngợi phải trả lời nói. Thế nhưng chờ nàng nói xong nàng liền nghĩ đến, trước mắt cái này đại lão bản vậy gia hỏa nhưng mà cái gì sự cũng dám làm, chờ nàng phản ứng kịp, Tần Phong cũng đã bá đạo đem nàng cầm giữ đến trong ngực, Chu Nhã Phi là vừa sợ lại có chút ý xấu hổ, kinh chính là người này tựa hồ cũng không có ý thức được hấn tại lái xe!

Chu Nhã Phi muốn phản kháng, thế nhưng Tần Phong lực lượng thực tại có chút biến thái, dễ dàng một tay đem nàng chế phục, đồng thời một tay thuận thực người thao túng tay lái, nhìn trong ngực giai nhân kiều diễm đôi môi, không chút khách khí hôn một cái đi. Vốn dĩ Chu Nhã Phi chỉ là cho rằng Tần Phong chỉ là hôn một chút khuôn mặt mà thôi, dù sao cũng không phải một lần 2 lần, thế

nhưng Tần Phong lần này trực tiếp cử động, làm Chu Nhã Phi đầu óc trống rỗng.

Một tay tại lưng của nàng qua lại vuốt ve, Tần Phong dư quang của khóe mắt thỉnh thoảng liếc liếc mắt ngay phía trước, một bên hôn môi một bên đem xe mở vũng vàng đường đường.

Xông vào mũi hương khí làm Tần Phong có chút phiêu phiêu dang dang, dễ dàng cạy ra Chu Nhã Phi cắn chặt hàm răng, thành công chiếm lĩnh trận địa sau, lão Tần thói quen đường như tại trận địa thượng sách ngựa chạy chồm vừa lộn, điều này làm cho Chu Nhã Phi lại là cảm giác sự khó thở rất nhiều, trong lòng khó tránh khỏi e thẹn khó nhẹn, đợi nàng thở hồng hộc sau khi, Tần Phong mới là đồng ý buông tha nàng.

Chu Nhã Phi dựa ở chỗ ngồi, khuôn mặt hồng phác phác rất là đáng yêu, một mực cúi đầu, hai tay ở trước người bải lộn, trong lòng bất ổn. Cũng không dám ngẩng đầu nhìn Tần Phong, trái lại Tần Phong cùng đại lão gia dường như đặc ý cười hắc hắc, hừ cười nhỏ, nghe Chu Nhã Phi càng ý xấu hổ liên tục.

"Người tên hỗn đản này! Chỉ biết khi dễ ta." Chu Nhã Phi thấy Tần Phong càng ngày càng đặc ý, trong lòng có chút bất mãn.

Nàng vừa cũng bình tĩnh lại, trong lòng nhiều ít có chút bừa bộn, dù sao Tần Phong là có bạn gái, hơn nữa tựa hồ cùng mình tốt nhất tỷ tỷ Tô Yên còn có một chút không thể thân mật cố sự, như mình và hãn con là bằng hữu ngược lại cũng thôi, thế nhưng giữa hai người cử động hiển nhiên đã vượt qua bình thường nam nữ quan hệ giới hạn, tại như vậy đi xuống, Chu Nhã Phi làm thật không biết nên xử lý như thế nào tình cảm của mình vấn đề.

"Cái này sao có thể là khi dễ." Tần Phong nhìn ra trong mắt nàng hoảng loạn cùng xấu hổ, dời đi trọng tâm câu chuyện, nói: "Người còn chưa nói đây, rốt cuộc là đi gặp người nào?"

"1 cái nước ngoài trở về nghiên cứu sinh, nàng nghĩ thông triển mình nghiên cứu hạng mục, một loại có thể cải thiện thân thể tư chất được tề. Chỉ là khuyết

thiếu tài chính, cho nên muốn ở chỗ này của ta kéo gọi đầu tư." Chu Nhã Phi tạm thời đem hồngбет loạn tâm tình vứt đến rồi một bên, nói: "Ta xem bộ phận tài liệu, cảm giác cũng không tệ lắm, loại thuốc này vật một khi nghiên cứu thành công, thế tất có thể nhắc lên giới y dược một trận thật lớn bay vọt."

Tần Phong nhú nhú mày.

Cải thiện thân thể tổ chất? Loại chuyện này hẳn là hôn thân thể sẽ trải qua, bất quá khi lúc chỉ là dược vật là phụ, đương nhiên hiệu quả là rất thành công, tham gia kế hoạch mấy chục người tử vong, chỉ hẳn một người sống sót tại lão gia hỏa trong mắt đó chính là thành công, dù sao cải thiện sức chiến đấu cùng thân thể tổ chất đã là vượt qua xa thường nhân, bằng không cũng không thể nào biết tại gần trong vòng mười năm làm Tần Phong trở thành thế giới Đỉnh phong cao thủ một thành viên, sử thượng trẻ tuổi nhất dong binh Vương cùng chung cực thích khách.

Thế nhưng càng làm cho Tần Phong ký ức hãy còn mới mẻ chính là cải tạo thời điểm kia đau khổ kịch liệt, nếu như nói phụ mẫu chết ở trước mặt là tinh thần lên không cách nào nói dẫn vật, như vậy cải thiện thời điểm kia nặng nề thống khổ, Tần Phong cả đời cũng không quên được, cũng chính là một lần kia cải thiện thừa nhận đại giới, làm Tần Phong mấy lần rơi vào tay địch thời điểm đem địch nhân kia được xưng thảm không nữ nhìn nghiêm hình bức cung trở thành tiểu nhi khoa để đối đãi.

Dù sao làm một đám thân kinh bách chiến chiến sĩ rõ ràng đau chết thống khổ là không thể giải thích, nếu như lúc đầu không phải là năm đến vì phụ mẫu báo thù quyết tâm, Tần Phong tin tưởng mình tuyệt đối không sống nổi.

Nhìn Tần Phong làm như đang nhớ lại cái gì, sắc mặt có chút khó xử, Chu Nhã Phi không khỏi có chút lo lắng hỏi: "Người làm sao vậy?"

"Ân? Ta không sao." Tinh hồn lại Tần Phong cười cười, móc ra một điều hương yên đốt sâu đậm hít một hơi, nói: "Loại thuốc này tề có thể cải thiện thân

thể tổ chất? Cụ thể có thể đề cao đến mức nào? Nước Mỹ đội trưởng?"

"Nghĩ gì thế, đây chẳng qua là khoa học viễn tưởng tranh chấp biếm." Chu Nhã Phi liếc trắng mắt, nói: "Dựa theo năng suy tưởng của, được tề hiệu quả hẳn là có thể đem người tổ chất cất cao 1 tầng, là thân thể hệ thống tổ chức rút vào mới hoạt tính phần tử, tại trên cơ bản tăng mạnh tế bào duy trì liên tục tính hoạt tính năng lượng, xúc tiến thân thể sự trao đổi chất, do đó đạt được cải thiện thân thể tư chất mục đích cuối cùng."

"Nguyên lai là như vậy." Tần Phong gật đầu, cũng không có tại hướng bản thân tiếp nhận cải tạo thực nghiệm phương diện suy nghĩ nhiều, nói: "Cái này cũng không tệ lắm, bất quá vừa nghe chính là cái đại công trình, đầu tư cũng không thiếu ah?"

"Đúng vậy." Chu Nhã Phi nói: "Của nàng nghiên cứu nếu muốn toàn lực vận hành, chỉ dựa vào ta một người đầu tư là tuyệt đối không có khả năng hoàn thành, hơn nữa đầu tư mức nhiều lắm, ta cần muốn đích thân cùng nàng nói chuyện mới có thể xác định có hay không thực sự đối với lần này tiến hành đầu tư."

"Kia về phần xuyên xinh đẹp như vậy sao?" Tần Phong không hề coi ra gì, ngược lại thì bủ môi nói.

Chu Nhã Phi che miệng cười, nói: "Là nữ, kêu Dương Duyệt."

"Tên rất hay." Tần Phong bưng tỉnh gật đầu, điều này làm cho Chu Nhã Phi có chút không giải thích được, bất quá không đợi nàng hỏi, Tần Phong nhân tiện nói: "Ta nói đám kia Ải Tử làm theo chúng ta cái gì, nguyên lai là bởi vì ... này chuyện."

"Có ý tứ?" Chu Nhã Phi theo bản năng quay đầu lại nhìn lên, xuyên thấu qua sau cửa sổ thủy tinh lại thấy đo màu đen phong điền từ sau phương cấp tốc lái tới, không bao lâu liền đem hai người xe trái phải vây quanh, Chu Nhã Phi lúc đầu hơi có chút bối rối, nhưng nhìn đến Tần Phong biểu tình tự tiếu phi tiếu,

trong lòng cũng là trấn định lại, nói: "Những người này là hướng về phía ta tới?"

"Đổi."

"Cùng Dương Duyệt chuyện tình có quan hệ?" Chu Nhã Phi nhin không được hỏi.

Tần Phong gật đầu, nói: "Dương Duyệt nghiên cứu cơ bản cũng đã biểu hiện ra thành công dấu hiệu, loại thuốc này vật tại quốc tế lên có thể lấy được lợi ích muốn không làm cho người chú ý đều khó khăn, ta nghe một người bạn nói, Dương Duyệt trải qua cũng không yên ổn, 8 thành là cùng loại thuốc này vật có quan hệ."

"Người là nói có người không muốn để cho Dương Duyệt đạt được đầu tư?" Chu Nhã Phi nhíu nhíu mày, nói.

"Không kém bao nhiêu đâu." Tần Phong nhún vai, nói: "Tìm Dương Duyệt phiền toái đều là đảo quốc Ải Tử, thế nhưng Dương Duyệt là một môn 7 hồ tướng Dương gia duy nhất hậu đại, cái này 7 hồ tướng trong có 4 cái là cùng đảo quốc quý chiến tranh hy sinh, Dương Duyệt tuyệt đối không thể nào cùng đảo quốc Ải Tử hợp tác. Thế nhưng đám người kia hiển nhiên không muốn buông tha khổng lồ như vậy lợi ích."

"Đám này tên đáng chết!"

Chu Nhã Phi nhin không được giận dữ mắng một câu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 266: Tùng Tinh Gia Tộc

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 266: Tùng Tinh Gia Tộc

"Được, xem ra hôm nay buổi tối không dễ chịu lắm."

Một chiếc to lớn xe vận tải đem con đường phía trước đều phá hỏng, rơi vào đường cùng Tần Phong đem xe dừng lại, quay cửa kính xe xuống hẳn ra nửa cái đầu, cả tiếng hét lên: "Này, tốt cầu không cản đường, cản đường, đều không phải là tốt cầu!"

Mà nói xong hết sau khi, nhưng thấy phía sau theo mấy chiếc xe hoa lạp lạp đi xuống một đám âu phục giày da gia hỏa, khoảng chừng có hơn 10 người, từng cái một sắc mặt nghiêm cẩn, một người trong đó mang kính râm gia hỏa móc ra một thanh quý dị đao tối, ngang đao bổ vào trên xe, Tần phong khí chửi ầm lên: "Rùa con bê sao? Đây là 4 cái vòng!"

"Đem đầu cho ta vói vào đi, không thì ta đem người biến thành 4 cái vòng."

Kính râm nam tử cầm dao nhỏ tại cửa sổ xe trước vỡ, khẩu âm có có chút sứt sẹo, nhưng lại mang theo vài phần không thể kháng cự ý tứ, làm người ta nghe có chút chán ghét.

Tần Phong lông mi giương lên, còn không chờ mở miệng nói chuyện, phía trước kia đại xe vận tải một bên bỗng nhiên mở ra, nhu hòa ánh đèn dần dần bắn ra, Tần Phong cùng Chu Nhã Phi đồng thời nhìn lại, cũng bỗng nhiên phát hiện hàng này bên trong xe quẩn quại cái cải trang cực kỳ xa hoa nhà hàng, cửa hàng

mềm mại cái mềm, một trượng Bạch Ngọc trên bàn bày phong phú tinh xảo ánh nến bữa cơm, nhưng xem kia bộ đồ ăn, phần lớn đều là vàng ròng hoặc là răng ngà chế tạo, hiển nhiên nơi đây chủ nhân rất có tài phú.

"Đây là muốn thỉnh chúng ta ăn cơm không?" Tần Phong nhất thời sửng sốt, có chút không hiểu nhìn đứng ở ngoài cửa sổ kia kính râm nam tử.

Thế nhưng kính râm nam tử hiển nhiên cũng không để ý tới Tần Phong, ngược lại là đi vòng qua một bên, mở ra cửa xe chỗ ngồi cạnh tài xế, bày ra 1 cái cực kỳ tôn kính tư thế, nói: "Chu tiểu thư, chủ nhân nhà ta cho mời."

Chu Nhã Phi theo bản năng nhìn thoáng qua Tần Phong, trái lại Tần Phong nói: "Có người mời khách đi ăn, vậy mở rộng ra ăn."

Nghe Tần Phong nói, Chu Nhã Phi tâm lý an tâm một chút, chọt là xuống xe, Vốn dĩ Tần Phong cũng nghĩ xuống xe cộ ngừng một lát, thế nhưng sau đó có hai người đứng ở trước cửa xe, đem cửa xe đóng cửa, một người trong đó cứng rắn thanh nói: "Chủ nhân phân phó, người ở trong xe ngây ngốc là tốt rồi!"

"Ta dựa vào, không hiểu lẽ nghi."

Tần Phong trợn trừng mắt, ngồi ở cửa xe rút ra hương yên.

Mà bên kia, Chu Nhã Phi bị dẫn theo đi tới xe vận tải lên, sau đó lại một cái bồi bàn trang phục phục vụ viên của đi lên trước, cực kỳ cung kính dẫn Chu Nhã Phi vào tòa, không bao lâu, ở một bên một người mặc bạch sắc tây trang tuấn lãng nam tử chậm rãi tiến lên, mặt mang đến một tia quý dị lại ngoạn vị vui vẻ, làm như hết thảy đều khi hấn năm ngón loay hoay trong lúc đó.

"Chu tiểu thư, mạo muội quấy rối, xin hãy bao dung." Nam tử ngồi ở Chu Nhã Phi đối diện, khéo miệng dáng tươi cười càng ngày càng sâu, nhẹ giọng nói: "Trước tự giới thiệu mình một chút, bản thân Tùng Tinh Hạ Liên."

Chu Nhã Phi sắc mặt bất biến, vững vàng đương đương ngồi ở chỗ kia, nhìn

thoáng qua cách đó không xa bên trong xe Tần Phong, xem Tần Phong phất phất tay, khẽ mỉm cười một cái, nhưng rất nhanh lại thu liễm dáng tươi cười, nói: "Tùng Tĩnh Tiên Sinh? Xin hỏi chúng ta quen biết sao?"

"Trung quốc có một câu ngạn ngữ, kêu mới quen đã thân." Tùng Tĩnh Hạ Liên tiếng phổ thông nói trái lại so với kia kính râm nam thủ hạ trôi chảy rất nhiều, giơ tay vẫy vẫy trong ly rượu đỏ, khẽ cười nói: "Chu tiểu thư, ta người mới quen đã thân, gặp nhau cần gì phải từng quen biết?"

"Vây không biết nói Tùng Tĩnh Tiên Sinh có biết hay không, tại quốc gia của chúng ta, còn có một câu kêu không hài lòng hơn nửa câu?" Chu Nhã Phi đối chọi gay gắt nói.

Tùng Tĩnh Hạ Liên uống một ngụm rượu đỏ, thản nhiên nói: "Chu Nhã Phi tiểu thư nếu tới, cần gì phải muốn cự tuyệt lời của ta?"

"Không, Tùng Tĩnh Tiên Sinh thể hiện lớn như vậy chiến trận thật là con mời ta ăn bữa cơm?" Chu Nhã Phi lúc này ở khí thế lên cũng hồn nhiên không kém, là sh nổi danh thương giới nữ thần, nàng thực lực hùng hậu, nói tới nói lui không thể so một ít năm quyền đã lâu người yếu đi nhiều ít, thản nhiên nói: "Yến không tốt yến, Nhã Phi cũng không cần cùng người nói chuyện nhiều."

"Ha ha." Tùng Tĩnh Hạ Liên ánh mắt híp một cái, giơ tay lên trong dao ăn cắt một khối thịt bò để vào trong miệng, cử chỉ khéo, thản nhiên nói: "Nghe nói Chu tiểu thư đối Hoa Tinh phòng thí nghiệm nghiên cứu cực có hứng thú, ta lần này mạo muội chặn lại, còn là hi vọng Chu tiểu thư có thể cho ta 1 cái mặt mũi, Hoa Tinh phòng thí nghiệm ta nghĩ thỉnh Chu tiểu thư buông tha."

"Đối 1 cái thương người mà nói, người cho rằng sẽ buông tha dễ như trở bàn tay tài phú sao?" Chu Nhã Phi cười lạnh nói.

Tùng Tĩnh Hạ Liên nao nao, nhún vai, nói: "Hoa Tinh phòng thí nghiệm là ta tình thế bắt buộc, xác thực mà nói là gia tộc của ta tình thế bắt buộc nghiên cứu hạng mục, Chu tiểu thư cần gì phải muốn cùng gia tộc của ta chống lại? Người

nên biết, Tùng Tinh Gia Tộc từ trước đến nay nói một không hai."

Nghe nói nói thế, Chu Nhã Phi trên mặt hiện lên một tia phẫn hận cùng trầm trọng, ngưng thanh nói: "Tùng Tinh Gia Tộc, năm đó nọ đại tàn sát người phụ trách chủ yếu một trong Tùng Tinh Hạ Liên chính là gia tộc người trưởng bối ah?"

Tùng Tinh Hạ Liên hừ một tiếng, tựa như là có chút bất mãn, thản nhiên nói: "Việc này đã qua hơn 70 năm, không nghĩ tới người Hoa các người dĩ nhiên như vậy mang thù, hơn nữa hẳn đã vì việc này bỏ ra sinh mạng đại giới, lẽ nào Chu Nhã Phi tiểu thư lại nghĩ thiếu sao? Làm người tổng yếu về phía trước xem, Chu tiểu thư cần gì phải lưu ý dĩ vãng cừu hận? Như vậy ảnh hưởng chúng ta hiệp đàm, Chu tiểu thư không cảm thấy không thích hợp sao?"

"Ta với người không có gì tốt nói." Chu Nhã Phi lạnh lùng nói: "Tùng Tinh Tiên Sinh nếu như muốn ngăn cản ta đối Hoa Tinh phòng thí nghiệm đầu tư, như vậy ta nghĩ Tùng Tinh Tiên Sinh có thể bỏ qua, chuyện này ý ta đã quyết, tuyệt không sửa đổi khả năng."

"Vạn sự không muốn nói như thế tuyệt." Tùng Tinh Hạ Liên lại không để ý, mà là móc ra 1 khóa xì gà, người thủ hạ bên tâm tiến lên đốt, theo kia một ngụm hương yên phun ra, tiếng oanh minh từ xa đến gần truyền đến. Chu Nhã Phi nhíu nhíu mày, gạch nhìn sang, đã thấy tại tiền phương một chiếc đèn móc máy chậm rãi lái tới, to lớn xèng đầu vừa giờ lên, đang treo ở Tần Phong xe ngay phía trên.

"Người muốn làm gì?" Chu Nhã Phi chấn động toàn thân, nhưng lại có thể bảo đảm mình trấn định, trầm giọng hỏi.

Tùng Tinh Hạ Liên phun ra một ngụm vòng khói, hai chân tréo nguẩy ngồi ở chỗ kia, thản nhiên nói: "Chu tiểu thư uống một hớp rượu, một lần nữa suy nghĩ một chút làm sao?"

"Chu tiểu thư, ta không thích uy hiếp người, thế nhưng Chu tiểu thư cũng không cần tùy tiện thăm dò ta điểm máu chốt." Tùng Tinh Hạ Liên nhìn Chu

Nhã Phi thượng đang suy nghĩ trong. Một tay gõ lên mặt bàn, dòm xì gà, thần nhiên nói: "Hoa Tinh phòng thí nghiệm chuyện tình, ta còn là thỉnh Chu tiểu thư có thể tại suy nghĩ một chút."

Chu Nhã Phi song quyền nắm thật chắc, trong ánh mắt lóe ra nồng nặc do dự, Tùng Tinh Hạ Liên thở dài, chỉ nghe chi nha một tiếng, kia to lớn xẻng đấu bỗng nhiên xuống phía dưới ném tới, Chu Nhã Phi toàn thân cả kinh, quát lớn: "Không muốn!"

Kia xẻng đấu đột nhiên đình chỉ, Vốn dĩ tại bên trong xe hút thuốc lá Tần Phong không khỏi lộ ra nửa người tới, nhìn trần xe xẻng đấu, nhịn không được mắng: "Ta Đệt, Lam Tường tốt nghiệp ah?"

"Cho ta làm trở lại." Kính râm nam tử không biết khi nào xuất hiện ở Tần Phong phía sau, dao nhỏ gác ở Tần Phong trên cổ, cứng rắn thanh nói: "Dám can đảm nhô đầu ra, ta đem đầu người chém."

"Cần gì chứ."

Tần Phong bữu môi, lại ngồi về bên trong xe.

Chu Nhã Phi xem Tần Phong không có việc gì, thở dài một hơi, trầm giọng nói: "Tốt, ta đáp ứng người."

Tùng Tinh Thạch Căn trên mặt mang lên lướt một cái nụ cười vui vẻ, nhưng dáng tươi cười chỉ là duy trì ngăn ngừa mấy giây, sau đó đó là lật qua, kia một mực bên cạnh xe kính râm nam tử cười gằn một tiếng, lui lại mấy bước vung tay lên, kia xẻng đấu đột nhiên giơ lên, Chu Nhã Phi dưới sự kinh hãi sẽ đứng dậy tiến lên, thế nhưng không biết khi nào phục vụ viên kia đứng ở phía sau của nàng, đem nàng đặt tại trên bàn.

Loảng xoảng làm.

Xe tại xẻng đấu áp lực thật lớn tự rung chấn động, bốn phía thủy tinh đánh

nát bấy, xe kia đỉnh càng ao hãm đi một khối lớn, Chu Nhã Phi sắc mặt đại biến, kia xẻng đấu cũng liên tiếp hai ba nện xuống tới, Chu Nhã Phi trong lòng tựa như đao cắt thông thường: "Tần Phong!"

"Ha ha ha."

Kính râm nam tử nhìn đã không còn hình dáng xe Audi, càn rỡ cả tiếng cười, trong ánh mắt lóe ra không cách nào nói sảng khoái. Trái lại kia Tùng Tinh Thạch Căn lại hoàn toàn không coi ra gì, đem xì gà để ở một bên, tiếp tục ăn trên bàn thịt bò, thản nhiên nói: "Biết không? Ta vẫn cho rằng ta tổ gia gia không hẳn là bị nghiêm phạt, chiến tranh vốn là tàn khốc, tại chiến tranh lợi ích trước mặt, toàn bộ cũng có thể hy sinh."

"Súc sinh!"

Chu Nhã Phi mặt cười lúc này tái nhợt không gì sánh được, trái tim tựa như theo chiếc xe kia một dạng bị đập đã thất linh bát lạc, Tùng Tinh Thạch Căn trong mắt lóe lên vẻ tức giận, đứng dậy cầm rượu đỏ nhìn bị đặt tại trên bàn Chu Nhã Phi, cười lạnh nói: "Súc sinh chỉ mặc cho người xâm lược, thế nhưng hiện tại đứng chính là ta, tựa như hơn 70 năm trước một dạng, đứng chính là ta Nhật Bản binh lính của đế quốc!"

Chu Nhã Phi toàn thân run rẩy, cũng không phải là bởi vì e ngại, mà là trong lòng ngực kia đã đang thiêu đốt lửa giận cùng phần hận, càng nhiều hơn nhưng vẫn là trơ mắt nhìn Tần Phong chết thống khổ.

"Chu tiểu thư, xem ra người không thích hợp làm 1 cái thương nhân." Tùng Tinh Thạch Căn đem rượu đỏ chậm rãi đổ ra, đổ tươi rượu nghiêng chiếu vào Chu Nhã Phi trên đầu, Chu Nhã Phi cắn răng nghiêng lợi nhìn kia nhe răng cười Tùng Tinh Thạch Căn, hận không thể cùng hắn đồng quy vu tận.

"Loảng xoảng!"

Bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn vang lên, Vốn dĩ tất cả nhìn Chu Nhã Phi

thống khổ mà ở nhe răng cười đảo quốc người nhộn nhịp xoay đầu lại, lại thấy kia đã bị đập thảm không nỡ nhìn trên xe Audi không biết khi nào làm một thân ảnh, Chu Nhã Phi nhìn kia khuôn mặt quen thuộc, nước mắt cuối cùng là không có ở nhịn xuống, lẫn vào rượu kia nước từng điểm từng điểm tích lặc.

"Thật mẹ nó Lam Tường tốt nghiệp?"

Tần Phong từ trên xe nhảy xuống tới, thấp giọng mắng một câu.

Kia kính râm nam tử quát mắng một tiếng, nắm kia to lớn dao nhỏ vung đao bổ tới, Tần Phong hai mắt híp một cái, tay phải quý dị xẹt qua một đường vòng cung, đang rơi vào người kia tay cổ tay bên trên, chỉ là vụn một cái, kia kính râm nam buồn bực hừ một tiếng, đao trong tay tử chảy xuống, bị Tần Phong vững vàng cầm ở tại trong tay.

Tần Phong lạnh lùng nhìn thoáng qua kính râm nam tử, dao nhỏ không chút do dự từ hăn trên cổ chém qua.

Huyết dịch phun thanh âm làm tất cả mọi người là ngẩn ra, đứng ở xe vận tải lên Tùng Tinh Thạch Căn trong mắt lóe ra không thể tha thứ lửa giận, chỉ vào Tần Phong lớn tiếng nói: "Giết hăn cho ta!"

"Cầu nhật Ái Tử, muốn chết!" Tần Phong trong mắt máu tanh hồng quang lóe lên, thân thể lắc một cái, đao kia tử cũng hoa quý dị đường vòng cung bắn ra, Tùng Tinh Thạch Căn thất kinh, thông vội vàng lui lại một bước, dao nhỏ xẹt qua một đạo lóe sáng bạch quang, tiếng ông ông vang lệnh người không thể bắt đao kia tử tung tích, chỉ nghe kia Tùng Tinh Thạch Căn hét thảm một tiếng, trên đùi đang cầm một thanh kinh khủng dao nhỏ, máu đang thềm thì chảy xuôi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 267: Sức Chiến Đấu Khi Nổi Giận

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 267: Nổi giận tự sức chiến đấu

Tùng Tinh Hạ Liên lão đảo một bước quỳ rạp xuống đất, dao nhỏ xỏ xuyên qua bắp đùi của hắn cơ thể, thậm chí hắn có thể cảm giác được bén nhọn đao phong cùng bắp đùi mình đều khớp xương ma sát.

Đau khổ kịch liệt làm hắn đầu đầy mồ hôi, cắn chặt hàm răng, cố nén đau nhức không có hô lên thanh tới, thủ hạ sau lưng vội vội vàng vàng đi lên trước tới, bần tâm chờ Tùng Tinh Hạ Liên, trong mắt cũng hiện lên vẻ kinh sợ, Tần Phong vị trí cách ở đây ít nhất cũng có 50 mét, người kia là như thế nào vung ra một cây đao ở giữa 50 mét bên ngoài di động mục tiêu?

"Một đám tiểu quý tử."

Tần Phong gắt một cái nước bọt, nhìn chen chúc vây đi lên 10 tên , trong mắt lóe lên một tia bén nhọn sát ý, đưa tay cầm phía trước nhất 1 cái người đảo quốc quả đấm, cố sức sờ, chỉ nghe một trận ca ca rung động, kia người đảo quốc sắc mặt trong nháy mắt thay đổi dữ tợn cùng sợ hãi, Tần Phong lại không chút khách khí một cái chưởng đao, hung hăng bổ chém vào người kia cổ họng chỗ.

Một ngụm máu tươi phun ra.

Người kia trợn to hai mắt, cảm giác cổ họng chỗ xương cốt của đều nghiền nát, không ngừng đè ép ở mình khí quản, quỳ rạp xuống đất sau theo bản năng che cổ của mình, giãy giụa vài cái liền không một tiếng động.

Quét mắt hơn 10 người, Tần Phong trong con người thậm chí không có cảm tình đáng nói, lướt một cái xóa sạch màu đỏ đẫm máu không ngừng tại trong mắt thoáng hiện, nhìn thoáng qua dưới đất một thanh đoản đao, đầu ngón chân thoáng một chộp đó là cầm ở tại trong tay, cười gằn một tiếng, dẫn đầu vọt vào trong vòng vây!

"Bát dát!"

Tùng Tinh Hạ Liên tại thủ hạ chính là nâng đỡ miễn cưỡng đứng dậy, cắn răng nghiêng lợi nhìn Tần Phong như hổ vào bầy dê chém giết, trên mặt hiện lên một mảnh lửa giận, nhìn thoáng qua đứng ở một bên Chu Nhã Phi, hai mắt phát lạnh: "Giết nàng!"

Thủ hạ không chút do dự nào chấp hành Tùng Tinh Hạ Liên nhiệm vụ, trong tay xuất ra một cây chủ thủ hướng về Chu Nhã Phi đâm tới, Chu Nhã Phi trong kinh hoảng cuống quít lui về phía sau, không tự chủ được hô: "Tần Phong!"

Vốn dĩ tại trong chém giết Tần Phong thấy cách đó không xa một màn, nhất thời lửa giận ngập trời, một cước đem lẫn người tiến lên gia hỏa đạp đi ra ngoài, giận quát một tiếng, thân thể lảo đảo không lật qua, một cước đá vào một đầu của người ta lên, đồng thời trong tay đoản đao trong nháy mắt bắn ra, kia đoản đao trên không trung họa xuất một đạo cố ý đường vòng cung, cấp tốc chuyển động tự tiếng ông ông không ngừng, kia vốn là muốn đâm chết Chu Nhã Phi gia hỏa chỉ cảm thấy bản thân gáy mát lạnh, toàn thân cứng ở nơi nào, hẳn thậm chí không cách nào cảm giác được gáy ra cuồn cuộn chảy xuống máu thấm ướt sau lưng, chỉ là dư quang của khước mắt quăng đến một bên đâm vào trong xe vận tải một thanh sắc bén đoản đao đang ở tích lạc đến máu đỏ tươi.

"Chủ nhân, chúng ta nghiêm trọng đánh giá thấp Tần Phong thực lực." Một gã khác thủ hạ trầm giọng nói: "Chúng ta cần phải lập tức rời đi."

"Bát dát!" Tùng Tinh Hạ Liên mắng to một tiếng, chịu đựng trên đùi đau nhức, mắng: "Một đám phế vật! Dĩ nhiên giết không được 1 cái Tần Phong!"

"Chủ nhân, thỉnh lập tức ly khai!"

Người thủ hạ cúi đầu trầm giọng nói.

Tùng Tĩnh Hạ Liên hận hận nhìn thoáng qua ở trong đám người chém giết Tần Phong, những thủ hạ kia mệnh hắt lại hồn nhiên không quan tâm, đối Tùng Tĩnh Gia Tộc mà nói, những người này vốn là là Tùng Tĩnh Gia Tộc hiển ra tánh mạng của mình mà tồn tại, nếu như không chết, Tùng Tĩnh Hạ Liên đều nghĩ lãng phí. Chỉ là mắt thấy Tần Phong càng giết càng thoải mái, trong lòng phần nộ có thể nghĩ, nhìn Chu Nhã Phi, phân phó nói: "Đem người này mang đi! Ta muốn cho Tần Phong nỗ lực thảm trọng đại giới!"

"Này!"

Một gã thủ hạ cung kính lên tiếng, phân phó mấy người còn lại đem Tùng Tĩnh Hạ Liên mang đi, đồng thời đi nhanh tiến lên sắp bắt được Chu Nhã Phi, trong hoảng loạn Chu Nhã Phi nhặt lên trước người người chết kia chủy thủ trong tay, hai tay cầm thật chắc để ở trước ngực, thủ hạ kia âm đo đo nói: "Chu tiểu thư, còn là không nên phản kháng, ngoan ngoãn theo chúng ta đi!"

"Mơ tưởng!"

Chu Nhã Phi ức chế trong lòng hoảng loạn, cảnh giác nhìn phía trước gia hỏa.

Người kia cũng bật cười một tiếng, tại liếc mắt nhìn trong đám người Tần Phong, cười lạnh nói: "Tần Phong tuy rằng lợi hại, thế nhưng hiện tại hãn bị hơn mười không sợ chết quần quít lấy, ngươi cho là hãn có thể cứu người? Chu tiểu thư, chúng ta luôn luôn không thích phản kháng người. Bằng không, chúng ta nhất định phải hãn ném được cực kỳ tàn ác thống khổ, bất luận nam nữ lão ấu."

"Hừ." Chu Nhã Phi nhìn chăm chăm trước mặt gia hỏa, đang muốn nói chuyện, chợt cảm giác được phía sau truyền đến một trận kinh phong, dưới sự kinh hãi lại bị người ôm ấp ở, nàng nỗ lực muốn giãy dụa, lại thì không cách nào

tránh ra khỏi phía sau người kia hai tay. Vốn dĩ ở trong đám người chém giết Tần Phong nghe được Chu Nhã Phi tiếng kinh hô, trong mắt đẫm máu càng ngày càng sâu.

Bên cạnh những quý này tử cũng từng cái một không sợ chết, hiển nhiên là chịu đựng đặc thù huấn luyện, mặc dù là Tần Phong thủ đoạn tại làm sao làm người ta cảm giác sợ hãi, bọn họ đều biết xông về phía trước.

"Ngăn cản hần!" Xe vận tải lên người kia cả tiếng gào thét nói: "Vì Tùng Tinh Đại Nhân!"

"Tùng Tinh Đại Nhân Vạn Tuế! Thiên Hoàng vạn tuế!"

Còn sống 7 8 người nhận nhiệm ném hạ thủ trong đoàn đao, tay không có đeo găng tay ủa lên, Tần Phong dẫn đầu một quyền đem nện tại một người ót bên trên, vừa muốn hướng về xe vận tải di động, một người cũng không biết sống chết vậ ngã nhào xuống đất, đưa hần chân trái lao lao ôm lấy, không kiên nhẫn kỳ phiến Tần Phong cước bộ vậ một cái, đầu ngón chân hung hăng đá vào người kia cổ họng lên.

"Đem nàng mang đi!"

Nhìn Tần Phong thành công bị ngăn cản cong ở, xe vận tải lên hai người âm âm cười, Chu Nhã Phi nỗ lực muốn tránh thoát ra, trong miệng la lớn: "Tần Phong, cứu ta, mau cứu ta."

Kia hốt hoảng thanh âm làm Tần Phong chấn động toàn thân, cùng kia trong đầu chỗ sâu nhất một giọng bé gái dần dần dung hợp ở tại cùng nhau, một trương đơn thuần khả ái hài đồng mặt xuất hiện ở trong đầu của hần, đó là hần 4 năm trước tiếp thu nhiệm vụ bảo vệ một cô gái, cũng là hần từ trở thành dong binh Vương sau khi duy nhất một lần thất bại nhiệm vụ, mà một lần kia, hần bị vô số cao thủ vây công, trơ mắt nhìn thích gọi hần đại đần gấu, làm hần cam tâm cứng chịu nữ hài chết tại hỏa hoạn trong.

"Ta muốn mạng của các người!"

Đột nhiên, Tần Phong trong đôi mắt đẫm máu đều tán đi, thay vào đó một loại vắng lặng, vắng lặng làm cái này cái này tựa hồ không biết sợ hãi Đảo Quốc người cảm giác được kết tâm nhãn trong phát lạnh, thân thể hãn Vốn dĩ mở rộng cơ thể lúc này bắt đầu chậm rãi nhúc nhích, từ từ co lại, từng cục cơ thể như bánh răng thông thường cắn không ngờ như thế kín không kẽ hở, vững vàng cố định cùng một chỗ.

Lúc này Tần Phong, giống như là toàn thân hồn nhiên thiên thành máy giết người, mỗi một chỗ ngời đều đủ để đối với địch nhân tạo thành hủy diệt thức đả kích!

Sức chiến đấu toàn bộ khai hỏa Tần Phong có phải mạnh mẽ đến mức nào? Ai cũng không dám chắc chắn, làm vì thực nghiệm cải tạo duy nhất một sống sót, không người biết hãn sức chiến đấu cực hạn có phải ở địa phương nào, nhưng là có chút người biết, lúc này Tần Phong một quyền có thể đánh chết một đầu ngư, kia hiện lên tại bên ngoài thân đẫm máu, còn có gần như thực chất hóa sát khí, làm cho cả sân bãi trong nháy mắt lạnh xuống.

Gió thổi qua, Tần Phong thân thể đột nhiên khê động, tốc độ nhanh đến làm cho không người nào có thể bắt tình trạng, những Đảo Quốc người đó còn chưa kịp quan sát, lại phát hiện Tần Phong tái hiện xuất hiện ở trước người bọn họ, chỉ là lúc này trong tay nắm bắt cổ hai người, mọi người nuốt ngậm nước miếng, bọn họ cảm giác được không chỉ là Tần Phong tăng vọt tốc độ cùng lực lượng, mà là kia làm người ta sợ hãi khí tức.

Loại khí tức này tựa như độc khí một dạng, dễ như trở bàn tay bắt đầu tùy ý phá hư mọi người trong lòng chịu đựng qua đặc thù huấn luyện chế tạo tâm lý tường rào.

"Tần Phong!"

Cảm giác được khí tràng không đúng xe vận tải lên hai người quyết định thật

nhanh, sẽ lôi kéo Chu Nhã Phi thoát đi, Chu Nhã Phi kinh hô vài tiếng, hai người kia trong mắt hiện lên tức giận, đúng là một cái con dao chém vào Chu Nhã Phi trên cổ, Chu Nhã Phi nhất thời ngất đi, Tần Phong trong mắt băng lãnh lại càng ngày càng ngưng, hai người kia cảm giác cột sống đều ở đây lạnh cả người, vội vàng vàng rầm trời: "Lập tức ngăn cản người này!"

Kia đứng run tại chỗ 7 8 người Vốn dĩ trong lòng sợ hãi không dám nhúc nhích, nghe nói tiếng quát, nhộn nhịp tỉnh ngộ lại, mặt lộ hung quang, liều mạng sẽ xông về phía trước, Tần Phong cười lạnh một tiếng, thân thể trong nháy mắt một dựa, con dao chém tại tiền phương một người trên cổ, đồng thời đem ném tới phía sau, bên phải chân giẫm địa, thân thể vào đạn pháo thông thường xông ra ngoài, tốc độ nhanh đến không gì sánh kịp, kia 7 8 người đúng là nhào cái không.

"Đáng chết!"

Hai người kia bắt giữ đến Chu Nhã Phi lướt qua xe vận tải, một người trong đó móc súng lục ra hướng về kia rất nhanh tới gần bóng đen không ngừng xạ kích, chỉ là Tần Phong tốc độ cực nhanh, tại kỳ bóp cò thời điểm, cũng đã thay đổi vị trí của mình. Người kia thấy đánh chết Tần Phong vô dụng, dưới cơn nóng giận đem họng nhắm ngay đã hôn mê Chu Nhã Phi, nhìn đã đứng ở ngay phía trước 3 bốn thước Tần Phong, cười gằn nói: "Dừng lại cho ta, bằng không ta bắt người giết nàg!"

Tần Phong đình chỉ cước bộ, nhìn lướt qua hai người, thấy kia ánh mắt lạnh như băng, hai người đều sợ run cả người, cảm thương nam tử cười lạnh nói: "Tần Phong, không phải không thừa nhận ngươi rất lợi hại, chúng ta Tòng Tĩnh Gia Tộc hoàn toàn đánh giá thấp thực lực của ngươi, thế nhưng hiện tại, ngươi còn là muốn thành cho chúng ta xoa nắn đồ chơi!"

"Chỉ bằng các ngươi?" Tần Phong lạnh lùng nói.

"Không sai!" Người kia trong đôi mắt hung quang càng ngày càng thịnh,

họng đặt tại Chu Nhã Phi trên ót, lạnh lùng nói: "Nếu như người không muốn xem đến nàng chết, liền cho ta thành thật một ít, người tốt nhất có thể nghe theo chúng ta Tùng Tinh gia tộc an bài, nếu không, liền mạng chúng ta chết, ta cũng muốn để cho nàng xuống địa ngục!"

"Ta trái lại đánh giá thấp các người Tùng Tinh gia tộc chết trung năng lực." Tần Phong trên mặt vẫn không có bất kỳ cảm tình, nhìn phía trước hai người tựa như nhìn người chết thông thường: "Liền trung thành độ tới kích giảng, các người đảo quốc một ít người chính xác có nói câu nói này tư cách."

"Hừ, vì Tùng Tinh Đại Nhân, chúng ta cam nguyện hi sinh!"

2 trên mặt người một mảnh điên cuồng sùng bái.

Mà lúc này, phía sau những bị đó bỏ rơi chết trung cũng là vội vã chạy tới, thấy Tần Phong lúc này ở vào bị hiếp bức tình trạng, mỗi một người đều là mặt lộ sát ý.

"Nếu là như vậy, vậy các người sẽ chết ah."

Tần Phong nhìn một đám người, môi hơi run run, chậm rãi nói ra một câu làm tất cả mọi người cực sợ nói, không chờ bọn họ có phản ứng gì, Tần Phong bỗng nhiên như là tiêu thất thông thường, kia cảm thương quý mạng to một tiếng bát dật nha đường, cảm giác được sau lưng trợn trợn hàn ý, trong ánh mắt hiện lên một tia quyết tuyệt sẽ hướng về Chu Nhã Phi nổ súng.

Chỉ là tiếng súng vang.

Thế nhưng hẳn lại phát hiện, họng súng kia tại một tay thao túng tự, nhắm ngay chính là bắt giữ đến Chu Nhã Phi một ... khác đầu của người ta. Mà bản thân của hắn, cũng há to miệng, máu không ngừng lã lã toát ra tới, không thể tin nhìn đứng ở bên cạnh Tần Phong, một cái tay của hắn, đang cầm ở cổ họng của mình chỗ, mà tay kia, cầm súng thân!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 268: Huyết Tấy

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 268: Huyết tấy

"Tùng Tinh gia tộc phải không?" Tần Phong đem súng lục nắm trong tay, trong ngực Chu Nhã Phi vẫn ở chỗ cũ hôn mê, hấn tay kia nắm người kia cổ, nhìn thoáng qua làm bộ muốn xông về phía trước một nhóm người, âm sâm sâm cười: "Hôm nay cái trước thu chút lợi tức, chờ chút lần lão tử bước trên đảo quốc thời điểm, không đem Tùng Tinh gia tộc, Triều Hương Cung gia tộc, Cốc Thọ gia tộc còn có cái kia ghê tởm Đông Điều gia tộc tàn sát sạch sẽ, lão tử cũng sẽ không sống đi ra!"

Phanh!

Viên đạn kéo một đoàn hỏa diễm, trong bóng đêm càng như Tần Phong lồng ngực kia một đoàn lửa giận, trong nháy mắt cắn nuốt hết phía trước mấy tên kia sinh mệnh.

Một viên đạn ở trong mắt Tần Phong liền đại biểu 1 cái sinh mệnh, đợi được một thoi viên đạn đánh xong, phía trước kia 7 8 người đã đều nằm dưới đất.

"Tùng Tinh Hạ Liên cái kia thằng nhóc trốn đi nơi nào?" Tần Phong âm trầm hỏi.

Duy nhất còn sống bị đập đến cái cổ người kia trong miệng vẫn ở chỗ cũ toát ra máu, trên mặt một mảnh ửng hồng, nghe được Tần Phong vấn đề sau, chỉ là giùng giăng hô: "Tùng Tinh Đại Nhân. . . Vạn tuế. . ."

"Tốt, rất trung tâm." Tần Phong thoáng gật đầu, âm lãnh nói: "Đã như vậy, ta không cho người thường gọi vị đẳng, Tùng Tinh gia tộc đối với người tài bồi cũng liền hoàn toàn lãng phí, trung tâm? Vậy hãy để cho thống khổ tới chứng kiến của người trung tâm ah."

Người kia hai mắt tròn tròn, khớp hàm cắn thật chặt đem trong miệng máu nuốt xuống, gương mặt tăng bắt đầu hiện ra tử sắc, Tần Phong cười lạnh một tiếng, cẩn thận đem Chu Nhã Phi đánh ngã một bên, nhặt lên dưới đất một thanh đoản đao ở trong tay lật qua, lôi tóc của hắn, hướng về hắn kia trừng cùng đèn lồng vậy trong ánh mắt thọc đi vào.

Trong sát na, máu phù một tiếng xì ra, đoản đao đâm vào chiều sâu không sâu không cạn, trùng hợp đem toàn bộ tròng mắt chọc thành hồng huyết, người kia chung quy không chịu nổi thống khổ to lớn, đóng chặt miệng cũng là trong sát na mở rộng, nhưng còn không có hô lên thanh tới, Tần Phong nhưng không biết từ đâu không nên một hòn đá chùng bằng năm tay nhìn miệng của hắn trong, kia tất cả thống khổ tru lên toàn bộ bị tảng đá nghẹn vào phổi trong, chờ Tần Phong đem dao nhỏ nhỏ sau khi đi ra, không đợi hắn có phản ứng gì, lại là trong nháy mắt đâm vào hắn một con khác ánh mắt!

"Tùng Tinh Hạ Liên cái kia thẳng nhóc chạy đến kia ta đều có thể đem hắn tìm ra, sau đó đem hắn thiên đao vạn quả, hôm nay các người hành vi, ta sẽ để các người dùng 10 lần máu tươi để bồi hoàn, người nhà của người, lên tới lão nhân xuống đến hài tử, phạm là với người có liên hệ máu mủ ta đều biết giết chết!" Tần Phong đao trong tay tử hơi lay động, người kia cũng đau toàn thân cơ thể căng thẳng, gân xanh càng cắn cắn bạo khởi, thậm chí bởi vì đau khổ kịch liệt, hàm răng tại trong miệng trên tảng đá tiếng va chạm đều là nhiều tiếng lộp vào tai.

Tần Phong vốn là người điên, vì báo thù hắn có thể không tiếc bất cứ giá nào, mà hôm nay Tùng Tinh Hạ Liên hành vi đã chọc giận hắn, hắn tuyệt không sẽ tha thứ Tùng Tinh gia tộc, giống như là 4 năm trước hắn tuyệt không sẽ tha thứ những người sát hại tiểu cô nương hồn đản cùng với hồn đản người nhà tổng

cộng 87 người một dạng.

Ô ô.

Quỳ trên mặt đất người kia trong miệng không ngừng toát ra máu, chỉ là tảng đá ngăn chặn miệng của hắn, thậm chí có thể thấy từng viên một hàm răng đã khi hắn không thể chịu đựng được đau đớn trong kịch liệt cắn hợp tự khóa khóa rơi xuống.

"Hừ."

Tần Phong rút ra đoản đao chọc vào trong miệng của hắn, trở nên đem tảng đá nhìn đi ra, lông tóc của hắn nửa ngồi xồm xuống, lạnh lùng nói: "Chết trung? Ta nhìn ngươi một chút có bao nhiêu trung tâm."

Lại nói, Tần Phong đè xuống đầu của hắn hướng về kia dính đầy máu trên tảng đá dập đầu đi, phịch một tiếng, người kia lại là một trận kêu thảm thiết, chỉ là thanh âm đã khàn khàn, máu nhễ nhại tự, Tần Phong lạnh lùng nói: "Nói, Tùng Tinh Hạ Liên cái kia thẳng nhóc trốn đi nơi nào."

"Không. . Không. . Không có khả năng. . ."

"Được, ngươi thật đúng là mạnh miệng." Tần Phong nhéo nhéo mi tâm, lúc này, xe động cơ thanh truyền đến, một chiếc màu đen không bảng số xe dừng ở một bên, một đám người vây quanh Cao Kiều Anh Tử vội vã xuống xe, đợi thấy kia thi thể đầy đất sau, tất cả mọi người rùng mình một cái, Tần Phong cầm trong tay kia đã tàn phế gia hỏa ném ở đám người kia dưới chân của, trầm giọng nói: "Các ngươi Cổ Hỏa Bang am hiểu nhất chính là dẫn vật người, bắt hắn cho ta mang đi, không cần bộ ra bất kỳ bí mật, chỉ cần làm ta biết hắn lại dễ dàng đến, ta đem các ngươi tất cả mọi người làm thịt!"

Hai tròng mắt lạnh như băng trong không có bất kỳ cảm tình, tất cả mọi người không kiềm hãm được nuốt ngụm nước miếng.

"Là Tùng Tinh Hạ Liên bọn họ?" Cao Kiều Anh Tử nhìn hoàn toàn thay đổi gia hỏa, sắc mặt trầm xuống, hỏi.

Tần Phong nhìn nàng một cái, Cao Kiều Anh Tử trong lòng căng thẳng, bặt tâm nói: "Tùng Tinh người của gia tộc trước đó không lâu tiến nhập Hoa Hạ nội, tựa hồ đang thi hành bí mật gì nhiệm vụ, chỉ là không nghĩ tới lần này sẽ phái ra Tùng Tinh Hạ Liên tới, người này tự đại làm bậy, tuy rằng thân thủ không sánh bằng Sơn Nội Chi Trợ, thế nhưng so Sơn Nội Chi Trợ có đầu óc."

"Đi đem hiện trường quét dọn." Tần Phong lạnh lùng nói: "Chờ tra được Tùng Tinh Hạ Liên ổ chó, ngay cả người kia mang đám này thi thể cùng nhau cho ta gửi qua bưu điện đi qua."

"Là!"

Cao Kiều Anh Tử cùng thủ hạ của hắn thấy Tần Phong sát khí trên người gần như là ngưng trệ thông thường, nhộn nhịp trong lòng rung mình, không dám có chút sơ suất, vội vàng vàng dẫn người đi quét tước thi thể. Mà Tần Phong còn lại là lấy điện thoại cầm tay ra đả thông Mã Khôn Điện Thoại, rất nhanh Mã Khôn lười biếng thanh âm truyền tới: "Chuyện gì? Ta vội vàng đây."

"Tra cho ta tất cả gần nhất lên vào Đông Thiên Thị đảo quốc thế lực không rõ, phạm là có cảm rõ dấu hiệu bất luận là ai toàn bộ nhổ tận gốc!"

Nghe Tần Phong đặng đặng sát khí mà nói, Vốn dĩ cùng đàn bà nói chuyện yêu đương Mã Khôn nhin không được toàn thân đánh cái né tránh, rất nhanh lại là nói: "Mụ nội nó! Việc này ta xong rồi! Đám kia cầu nương dưỡng lão tử đã sớm không quen nhìn, tại ta không coi vào đâu không ít chơi đùa, thế nhưng bang chủ bên kia người được cho ta khiêng, không thì ta không chịu nổi."

"Ta đã biết."

Tần Phong cúp điện thoại, thoáng trầm ngâm một phen, lại đả thông Lang Vương Điện Thoại.

"Ca." Lang Vương nói: "Có cái gì phân phó?"

"Thông tri người ở đây Đông Nam Á làm có thể điều động tất cả thế lực, cho ta đem đảo quốc tại Đông Nam Á ngoại trừ thuộc phiên ra làm có sinh ý toàn bộ cho ta phong, nhất là sơn khẩu tổ, Tùng Tinh gia tộc đám người bọn họ, phàm là gặp phải không chừa một mống."

"Là!"

Lang Vương trầm giọng nói: "Ca, đám người kia chọc tới người?"

"Chọc tới ta." Tần Phong lạnh lùng nói: "Không tiếc toàn bộ tổn thất, làm đám kia cẩn thận cho ta tại Đông Nam Á toàn quân bị diệt!"

Tần Phong cũng không biết, một mực bởi vì Quý Dạ chuyện mà nín nổi giận trong bụng Lang Vương không nói hai lời suốt đêm quay trở về Đông Nam Á, tự mình mang đội đối Đông Nam Á tất cả đảo quốc thuộc thế lực tiến hành rồi hủy diệt thức đá kích, đồng thời đầu độc Đông Nam Á các tổ chức lớn thế lực, phàm là gặp phải đảo quốc mọi người bị tiến hành rồi cực kỳ tàn ác tàn sát, mà chờ Tần Phong biết tình huống cụ thể thời điểm, Lang Vương làm lãnh đạo đoàn đội cùng với thế lực chung quanh đã quang vinh đăng năm nay Khủng Phổ tập đoàn đầu bảng, đến sau cùng, làm tàn sát đảo quốc người có phải có bao nhiêu, dĩ nhiên không thể nào công tác thống kê, chỉ biết là tương lai rất nhiều năm trong, đảo quốc thế lực một mực không có bước vào qua Đông Nam Á.

Cúp điện thoại, Tần Phong ôm lấy vẫn ở chỗ cũ hôn mê Chu Nhã Phi, chỉ là trên mặt quanh quẽ bắt đầu dần dần tiêu tán, toàn thân cơ thể cũng dần dần khôi phục thái độ bình thường, không hề như trước khi thông thường căng thẳng như một khối thiên chuy bách luyện sắt thép, kia cả người thậm chí là mắt thường có thể thấy được đẫm máu sát khí cũng là theo gió thổi tan, chỉ trong chốc lát, Chu Nhã Phi thong thả tỉnh lại, đầu tiên là hốt hoảng nhìn thoáng qua hoàn cảnh chung quanh, phát hiện mình bị Tần Phong ôm vào trong ngực sau, kinh hoảng tâm cũng là dần dần an ổn lại, nhưng thoáng qua lại là e thẹn không ngừng, cúi

đầu cũng không nói chuyện.

Tần Phong cười cười, nói: "Đầu còn đau phải không?"

"Có một chút." Chu Nhã Phi thấp giọng nói: "Cám ơn người a."

"Việc nhỏ, trước đây không phải nói sao, ta tới bảo hộ người." Tần Phong cười nói.

Chu Nhã Phi khuôn mặt lại là một trận hồng đồng đồng, kia Vốn dĩ lại lan tràn đau đầu cũng là dần dần tán đi, Tần Phong nhìn nàng bộ dáng này, nhin không được tại nàng cái trán hôn một cái, Chu Nhã Phi càng thẹn thùng vùi đầu tại trong ngực của hắn, đáng yêu động nhân.

Mà bên kia, đạt được Tần Phong thụ ý Mã Khôn có thể nói là đảo qua kiệt sức, đàn bà cũng không chơi, từ trong chăn bò sau khi thức dậy đem tất cả tâm phúc thủ hạ cho tụ tập ở tại cùng nhau, thao thao bất tuyệt nhiều lời nửa ngày, chung quy tổng kết là một câu nói, quét sạch Đông Thiên Thị nội tất cả đảo quốc thế lực! Điều này làm cho Mã Khôn cái này tay kế tiếp cái xoa tay, hận không thể hiện tại liền khai chiến.

Nói thế làm Phương Hà sợ toàn thân run một cái, nhìn Mã Khôn rất có nói đao ra trận ý tứ, bần tâm nói: "Lão Mã, người điên rồi? Hiện tại cảnh sát canh chừng đang chặt, đoạn thời gian trước huyết án còn có Diệp Hạo vượt ngục sự kiện gây chiến trận quá, có điểm gió thổi cỏ lay liền đủ chúng ta nhức đầu. Nếu không bang chủ đã sớm hạ lệnh đem đám kia chết tiệt vương bát đản đuổi ra ngoài."

"Những người súc sinh không phải là chọn đúng cái này thời cơ chuẩn bị tại địa bàn của chúng ta phát triển sao?" Mã Khôn cũng bất mãn nói: "Sơn khẩu tổ cùng đảo quốc bộ phận thế lực đã đem móng vuốt đưa đến địa bàn của chúng ta, ta nếu là không cho hắn gọi lợi hại nhìn một cái? Thật coi Nam Hoa Bang là ăn cơm khô không được?"

"Người sẽ không sợ bang chủ sinh khí?" Phương Hà bất mãn đáp.

"Việc này Tần Phong phân phó." Mã Khôn lúc này là đem Tần Phong cho dời đi ra, Phương Hà nhất thời không có tính tình, Mã Khôn tiếp tục nói: "Phỏng chừng có cái kia thẳng nhóc chọc hấn, lúc này hấn tại nổi nóng, người nếu như ngăn thật mong người không tốt trái cây ăn."

Phương Hà cười khổ một tiếng, chính xác, Tần Phong tại nổi nóng, dám không làm, vậy chuẩn không tốt trái cây ăn, để giúp chủ hiện tại thái độ đối với Tần Phong, 8 thành sẽ vui vẻ xem tràn đầy xui xẻo trò hay.

"Bớt nói xàm, lão tử đã sớm muốn thu thập bọn họ. Thật đúng là cầm bạn thân là người mù không được?" Mã Khôn thấy hấn muốn nói cái gì, nói ngăn cản nói: "Việc này người mặc kệ, ta xong rồi, thông tri các huynh đệ, hôm nay cái cho ta tới cái tổng vệ sinh, coi như là đuổi đi không đi đám khốn kiếp này, cũng phải nhường bọn họ ới mấy máu."

"Lão Mã." Phương Hà trừng hấn liếc mắt, toàn tức nói: "Việc này nếu là quyết tâm muốn làm, vậy chọc bọn họ một lần, thế nhưng chúng ta không thể lấy thân phận của Nam Hoa Bang tới tốt, bằng không sớm muộn gặp phải đại phiền toái tới. Thông tri các huynh đệ, đều con mẹ nó đem thân phận cho ta che giấu, chỉ cho tinh anh tổ huynh đệ xuất chiến, ai dám bạo lộ Nam Hoa Bang thành viên thân phận, đừng trách lão tử không khách khí!"

"Phế không nói nhiều nói." Mã Khôn nhặt lên một cây đao, quát lớn: "Một điểm tất cả tinh anh tổ huynh đệ đúng giờ hành động, bất luận đánh nhiều ít, 3 gọi đều con mẹ nó các hồi các nhà các tìm các mẹ, chém trở mình đám kia người Nhật!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 269: Gia Pháp

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 269: Gia pháp

"Chu tiểu thư trên đường gặp phải phiền toái sao?"

Tại khách sạn đã đợi chờ đã lâu Dương Duyệt thấy Chu Nhã Phi khoan thai tới chậm sau, cũng không có chú ý tới Chu Nhã Phi phía sau sắc mặt lại mang theo một chút vắng lặng Tần Phong, nhìn không được lo lắng hỏi. Cũng không phải là Dương Duyệt đa tâm, mà là muốn đầu tư Hoa Tinh phòng thí nghiệm không ít tập đoàn tài chính tại biểu lộ ra cực lớn ý hướng hợp tác sau, quay mặt ngày thứ hai chỉ biết kiên quyết cự tuyệt Hợp Tác, về sau trải qua vài lần hỏi thăm, Dương Duyệt biết được có người muốn triệt để lũng đoạn của nàng kỹ thuật nghiên cứu, hơn nữa còn là đảo quốc người.

Dương Duyệt là tuyệt đối không thể nào cùng đảo quốc hợp tác, cho nên mới phải mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng chạy về Hoa Hạ, hy vọng có thể tại Hoa Hạ tìm được thích hợp đầu tư người, Vốn dĩ của nàng hàng đầu mục tiêu là cùng đảo quốc quyết không thỏa hiệp Lôi Thiên Hào, thế nhưng sắp tới Lôi Thiên Hào một loạt đại động tác đã đang nghiêm mật bố trí trong, không cách nào rút ra đại khoản tiền tiến hành Hoa Tinh phòng thí nghiệm đầu tư, nhưng Lôi Thiên Hào lại không đành lòng Dương Duyệt Té công dã tràng, trải qua mấy phen lo lắng, dẫn tiến Chu Nhã Phi cùng với Nhâm Phượng Yến hai người.

Mắt thấy Chu Nhã Phi muộn, mà căn cứ lấy được Chu Nhã Phi tư liệu, trước mắt vị này sh thương giới nữ thần luôn luôn đúng giờ, đang nhìn Chu Nhã Phi lại hơi có chút sắc mặt tái nhợt, Dương Duyệt không khỏi có chút chờ đợi lo

lãng.

"Gặp một ít phiền toái nhỏ." Chu Nhã Phi khẽ mỉm cười một cái, nói: "Dương tiểu thư xin yên tâm, lần này ta tới cũng phải cần liền chuyện đầu tư nghi nói một chút."

Dương Duyệt trong lòng nhất định, biết Chu Nhã Phi đã cơ bản đồng ý xuống tới. Lúc này mới là chú ý tới Chu Nhã Phi sau lưng Tần Phong, đầu tiên là sừng sốt, nói: "Tần Phong?"

"Dương Duyệt muội muội." Tần Phong ánh mắt híp một cái, trên mặt vắng lặng đảo qua cạn sạch, cười nói: "Nghĩ không ra ban ngày mới vừa thấy, buổi tối chúng ta lại gặp mặt."

"Ân? Hai người các ngươi nhận thức?"

Chu Nhã Phi cũng là tò mò nhìn thoáng qua hai người, chỉ là nhìn Tần Phong trong ánh mắt có vài phần cảnh cáo, ai bảo Dương Duyệt lớn lên cao gầy xinh đẹp, trước mắt Tần Phong lại là 1 cái bất chiết bất khấu sắc lưu manh, chỉ cần xưng hô cũng làm cho người ý nghĩ kỳ quái, Tần Phong bị nhìn sợ hãi trong lòng, ngượng ngùng cười, nói: "Dương Duyệt là ta ba chiến hữu nữ nhi, lúc còn rất nhỏ gặp qua một lần."

Nghe xong Tần Phong giải thích, Chu Nhã Phi trong lòng mới là thoáng hài lòng một chút, nói: "Đã như vậy, Dương tiểu thư, ta nghĩ chúng ta có thể nói chuyện một chút."

"Ân? Tốt."

Dương Duyệt bận tâm gật đầu, dẫn hai người tiến nhập sớm đã thành bố trí thỏa đáng khách sạn trong, con là mới vừa bước vào, Tần Phong cũng cảm giác được một trận ớn lạnh ánh mắt bất thiện nhìn mình chăm chăm, xoay người nhìn lại, tại đã chờ sau một ít yến khách trong đám người nhìn thấy Trần Thiên Nam, chỉ là Trần Thiên Nam lúc này đã thay đổi một bộ khuôn mặt tươi cười đáng

dấp, trong lòng chợt cảm thấy thật tốt cười. Hôm nay tại trên đường cái nói với Dương Duyệt nói phỏng chừng gây nên hộ hoa sứ giả bất mãn.

"Người và hãn có mâu thuẫn?" Chu Nhã Phi cũng nhìn thấy Tần Phong ánh mắt, thừa dịp trực bánh xe biến tốc thấp giọng hỏi.

"Hãn? Trần Thiên Nam, Hồng môn Tam thái tử." Tần Phong khinh thường hừ một tiếng, chợt lại cười nói: "Dương Duyệt hộ hoa sứ giả, bất quá Dương Duyệt đối xã hội đen phần tử thân phận không cảm mạo, Trần Thiên Nam không nỡ bỏ hãn tại Hồng môn cơ nghiệp, lại không muốn buông tha Dương Duyệt, hừ, điển hình chiếm hãm cầu không sót thì vương bát đản."

"Ta xem hai người bọn họ quan hệ tốt vô cùng." Chu Nhã Phi nhin không được nũng nịu cười nói: "Người có phải nhớ của người Dương Duyệt muội muội ah?"

"Trời đất chứng giám, ta đây lần thật không có kia nghĩ cách." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Ta chỉ là đã đáp ứng một người bảo vệ tốt Dương Duyệt an toàn, hơn nữa cha ta thiếu nhà bọn họ một cái mạng, không trả rất uất ức? Ngược lại không phải là ta hắc Trần Thiên Nam, ta chính là nghĩ hãn không vừa mắt, biểu hiện ra thoát nhìn cùng Dương Duyệt là bạn tốt, còn chưa phải là đứng ở đó làm khuôn mặt tươi cười giữ nhà? Hơn nữa, Hồng môn Tam thái tử, là có tiền, Dương Duyệt xá cận cầu viễn vì cái gì? Lại không phải là không muốn thiếu hãn Trần Thiên Nam bọn họ tình?"

Chu Nhã Phi hừ một tiếng, trái lại hài lòng Tần Phong trả lời, đợi sau khi ngồi xuống, Trần Thiên Nam đó là dẫn đầu cười nói: "Đã sớm nghe nói Chu tiểu thư danh tiếng, hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền, cùng nghe đồn trong một dạng xinh đẹp."

"Đa tạ Trần tiên sinh khách lệ." Chu Nhã Phi đối sắc đẹp của mình còn là vô cùng tự tin, thân nhiên nói: "Dương tiểu thư, ta có một vấn đề có thể hỏi hay không một chút?"

"Mời nói."

Dương Duyệt gật đầu, nói.

"Dương tiểu thư nghiên cứu không hề tưởng vượt lên đầu quốc tế trình độ, ta tương đối hiếu kỳ là, cái này kỹ thuật Dương tiểu thư là từ chỗ nào học được?" Chu Nhã Phi nói: "Đương nhiên Dương tiểu thư không có phương tiện chúng ta có thể nhảy qua việc này, chỉ do là ta vấn đề riêng tư."

Dương Duyệt hơi trầm ngâm, trái lại Tần Phong khước miệng mỉm cười ngồi ở một bên, cũng không đáp lời, chỉ là một đôi mắt tại đi tới 1 cái nữ phục vụ viên trên người quét một lần, kia nữ phục vụ viên ngược lại cũng là dáng người có chút đầy đặn, bị Tần Phong nhìn tâm lý có chút sợ hãi, hơi cúi đầu, chỉ là một hai tròng mắt tử trong có chút ý xấu hổ cùng mừng rỡ, còn có một xóa sạch phức tạp.

"Chuyện này rốt cũng không phải bí mật gì." Dương Duyệt xem Chu Nhã Phi cũng có hạ quyết tâm đầu tư ý đồ, liền tiết lộ nói: "Ta đã từng tại Châu Âu du học, về sau gia nhập ta đạo sư ngả nâng Lô giáo sư y được nghiên cứu sở, ngả nâng Lô giáo sư đã từng đã tham gia hạng nhất bảo mật thí nghiệm, đối thân thể cải tạo hơi có chút kinh nghiệm, chỉ là trước đó không lâu ngả nâng Lô giáo sư xảy ra tai nạn xe cộ qua đời, trước khi chết hi vọng ta có thể đem thí nghiệm tiến hành tiếp."

"Nguyên lai là hãn, trách không được."

Tần Phong nghe nói sau, ánh mắt hơi híp một cái, chuyện này vốn là hãn nhờ cậy Chu Nhã Phi hỏi, hôm nay đạt được đáp án coi như là trong lòng có đá.

Cái này ngả nâng Lô đã từng là tham dự qua thân thể cải tạo thí nghiệm một trợ lý, vốn dĩ lúc đó tụ tập giáo sư tiến sĩ nhiều đếm không xuể, Tần Phong cũng không biết cái này ngả nâng Lô, thế nhưng về sau thí nghiệm tiến hành thời điểm, phần lớn thí nghiệm người bởi vì không chịu nổi thống khổ to lớn mà rơi vào cuồng bạo, hay bởi vì ngay lúc đó bộ phận sơ sẩy, dẫn đến toàn bộ bí mật

thực nghiệm tràng trở thành 1 cái lò sát sinh, kỳ thực dựa theo lý luận mà nói lúc đó tất cả mọi người cải tạo đều là thành công, thế nhưng tinh thần tan vỡ khiến thí nghiệm người mất đi lý trí cùng khống chế,

Nếu như không phải là về sau Tần Phong tỉnh lại, chỉ sợ hẳn bản thân bản thân đều muốn chết tại nơi đàn dã thú Hỗn Loạn chém giết dưới.

Nhưng tức đã là như thế, làm Tần Phong giết chết tất cả mất lý trí thí nghiệm người sau, toàn bộ trong phòng thí nghiệm sống sót đã không nhiều lắm, mà ngả nâng Lôi liên là một cái trong số đó. Là lúc đó duy nhất còn sống y được giáo sư, Tần Phong sau khi một đoạn thời gian rất dài ẩm thực cùng với rèn đúc đều là tại ngả nâng lôi theo đề nghị tiến hành.

Mà cải tạo thực nghiệm bởi vì tàn khốc hậu quả cũng không có đang tiếp tục lần thứ hai, sau khi biết tới lão nhân đem tất cả tư liệu toàn bộ phong tồn.

"Thì ra là thế." Chu Nhã Phi thấy Tần Phong khẽ gật đầu, cũng không nữa việc này trải qua nhiều quán quýt, ngược lại thì cùng Dương Duyệt nói tới Hợp Tác công việc.

Một mực đợi được kia nữ phục vụ viên muốn lên trước rót nước thời điểm, Tần Phong bỗng nhiên vươn tay ngăn cản nàng, nhận lấy siêu, cười híp mắt nói: "Ta tới rót nước ah, chúng ta nhà Nhã Phi không thích người khác cho nàng rót nước."

Một câu nói làm Chu Nhã Phi khuôn mặt thẹn thùng đỏ bừng, nhin không được trong lòng Ám gắt một cái Tần Phong, nơi đó có nói qua lời như vậy.

Ngồi ở một bên Trần Thiên Nam sắc mặt phát lạnh, nhưng rất nhanh khôi phục bình thường, nhìn Tần Phong trong mắt lóe ra một tia nghiên ngắm cùng cảnh giác, trái lại Tần Phong cũng không thèm để ý, kia nữ phục vụ viên đầu tiên là sững sốt, sau đó thấy Trần Thiên Nam một tay thoáng thu một chút, trong lòng đầu tiên là cả kinh, sau đó lui qua một bên, trong lòng biết không cơ hội, không bao lâu đó là bứt ra thối lui ra khỏi gian phòng.

Trần Thiên Nam hơi cười lạnh một tiếng, đứng dậy cười nói: "Các người trước nói, ta đi xem đi toilet."

Chỉ là chờ hắn đi ra ngoài không bao lâu, Tần Phong đồng dạng là đứng dậy đi theo ra ngoài, phòng trong mấy người cũng không có lưu ý, tiếp tục trò chuyện với nhau.

Chờ Tần Phong mới vừa ra khỏi phòng, Mã Khôn Điện Thoại lại trước gọi lại.

"Ta bên này bọn người đều đã chuẩn bị thỏa đáng, chúng ta chuẩn bị một điểm hành động, buổi tối cho người Nhật tới một lần đánh bất ngờ, bất quá bang chủ khả năng chú ý tới, Phương Hà đang ở kéo, người nếu không nói một chút? Ta sợ cái này hành động còn chưa bắt đầu đã bị bang chủ hạ lệnh kết thúc." Mã Khôn cười cười mà nói, hẳn so Tần Phong càng muốn đem đám người kia đuổi ra Đông Thiên Thị, cho nên áp lực một đại, tự nhiên mà vậy muốn cho Tần Phong ra tay.

"Buổi tối tiếp tục hành động, một điểm ta sẽ tìm được các người."

Tần Phong cúp điện thoại, ngồi trên thang máy hướng về khách sạn đỉnh tầng đi, suy nghĩ một chút lại móc ra điện thoại di động cho Lưu Linh gọi điện thoại, không bao lâu liền đường giây được nối, Lưu Linh mang theo nhè nhẹ bất mãn thanh âm truyền đến: "Chuyện này là người phân phó?"

"Không sai." Tần Phong không hề muốn mặt thừa nhận.

"Người có biết hay không gần nhất cảnh sát thái độ rất nghiêm túc? Vừa có gió thổi cỏ lay Nam Hoa Bang trên dưới đều phải xui xẻo?" Lưu Linh muốn mắng hắn, thế nhưng lời đến khóe miệng trong lòng lại là một trận cười khổ, chợt không thể làm gì khác hơn là oán giận nói: "Cái này đảo quốc người đang Đông Thiên Thị phát triển thế lực có chút phức tạp, nếu như tùy tiện xuất thủ, sớm muộn phải tao ương, còn có, loại chuyện này người lẽ nào thì không thể cùng ta nói một tiếng sao?"

"Tốt lão bà, người yên tâm đi." Chờ thang máy đến rồi đình tầng, Tần Phong hướng về đi thông khuôn mặt thông đạo đi đến, vừa nói: "Ta làm việc vẫn có phân tấc."

"Người!" Lưu Linh bị tức trợn trừng mắt, thẳng nhãi này làm việc nếu là có đúng mực, nàng cũng không đến mức đau đầu.

"Đông Thiên Thị là Nam Hoa Bang đại bản doanh, một khi cái khác thế lực không rõ tại Đông Thiên Thị sinh sôi nảy nở, sớm muộn sẽ cho người tạo thành đại phiên toái." Tần Phong đi tới khuôn mặt trước, đốt một khóa hương yên, tiếp tục nói: "Ta biết người nghĩ nói người có đối sách, thế nhưng lần này ta tuyệt đối không thể đi đấm kia thẳng nhóc, coi như là không thể đuổi tận giết tuyệt, ta cũng phải đem bọn họ đuổi ra Đông Thiên Thị. Việc này người đồng ý cũng phải đồng ý, không đồng ý cũng phải đồng ý, bằng không sau khi trở về gia pháp xử trí!"

Nghe được gia pháp xử trí bốn chữ, Vốn dĩ ngồi tại phòng làm việc Lưu Linh nhất thời cảm giác mình cái mộng truyền đến từng đợt cảm giác mát, khuôn mặt cũng trở nên ửng đỏ, không thể làm gì khác hơn là nói: "Đảo quốc tại Đông Thiên sinh sôi nảy nở thế lực hơi có chút phức tạp, người. . . Người phải cẩn thận."

"Yên tâm." Tần Phong cười nói: "Ta bảo chứng sáng sớm ngày mai mặt trời mọc, đảo quốc tại Đông Thiên Thị thế lực đều phải cút ra ngoài!"

Cúp điện thoại, Tần Phong thoáng nắm thật chặt y sam, buổi tối gió lạnh thổi vù vù rung động, chờ một điều hương yên công phu sau khi kết thúc, Tần Phong xoay người lại nhìn cách đó không xa xuất hiện kia nữ phục vụ viên, cười híp mắt nói: "Buổi tối không công tác bò lên, mỹ nữ là muốn xem ánh trăng còn là xem đốm nhỏ? Vẫn là không có ăn no chuẩn bị uống chút Tây Bắc Phong?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 270: Mỹ Nữ Sát Thủ

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 270: Mỹ nữ sát thủ

Nữ phục viên đứng run tại chỗ, đúng là đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, chỉ là cúi đầu như có chút xấu hổ.

Tần Phong lông mi giương lên, mặc dù mình da mặt dày gọi nhưng là tuyệt đối sẽ không tin tưởng người nữ nhân này thực sự sẽ xấu hổ, tài cao mật lớn hẳn đi lên trước, vây bắt nữ phục vụ viên đi một vòng, là cao cấp nhất thích khách, hẳn liếc mắt có thể nhìn ra được nữ phục vụ viên trải qua dịch dung xử lý, chỉ là người bán hàng bị nhìn cúi đầu, bởi vì dịch dung duyên cố, trên gò má vẫn như cũ là quạnh quẽ.

"Chúng ta quen biết sao?" Tần Phong hỏi dò.

Người bán hàng nói gì, chỉ là gật đầu.

"Nhận thức?" Tần Phong sững sốt, cau mày cẩn thận suy tư ước chừng có 1 2 phút trái phải, thế nhưng càng nghĩ cũng không có thể nghĩ ra gọi người nào tới, nhân tiện nói: "Chúng ta quen biết đã bao lâu?"

Người bán hàng như trước không đáp lời, Tần Phong cũng nghiêm chỉnh hạ ngoạn thủ buộc nàng nói ra chút gì tới, liền hỏi: "Không có phương tiện nói chuyện?"

Nữ phục vụ viên đây mới là gật đầu.

"Thế nhưng ta không biết người a." Tần Phong lại là đánh giá nữ nhân, hy vọng có thể nhìn ra chút dấu vết tối, nhưng vẫn là không có bất kỳ thu hoạch, nói: "Người muốn giết Dương Duyệt?"

Nữ phục vụ viên gật đầu.

"Thế nhưng ta phải bảo vệ Dương Duyệt." Tần Phong xoa xoa cằm, ánh mắt hơi híp một cái: "Người xem nếu không hai ta đánh một trận? Người thắng việc này coi như, người thua người thì không thể tại giết nàng, ta cũng không giết người, ai bảo ta xem người thuận mắt đây."

Nữ phục vụ viên khẽ mỉm cười một cái, ánh mắt mau híp thành đám Nguyệt Nha, tựa hồ cực kỳ vui vẻ, đầu tiên là lắc đầu, nhưng rất nhanh lại gật đầu một cái. Tần Phong suy nghĩ một chút, thử dò xét hỏi: "Người là nói người không giết nàng, sau đó cũng không đánh với ta đúng không?"

Nàng vội vàng gật đầu.

"Ta lúc nào nhân cách mị lực cao như vậy?" Tần Phong nhíu nhíu mày, tự lẩm bẩm: "Trong nhà những người đàn bà có thể đều không phải là bị nhân cách của ta mị lực chiết phục, hắc hắc, ta thế nào không phát hiện?"

Nữ phục vụ viên mở to hai mắt nhìn, nghe Tần Phong nói, nhất là câu kia những người đàn bà, trong mắt nhất thời lóe ra nòng nặc bất mãn, nhưng rất nhanh lại là ẩn nặc một chút, bất quá điểm ấy làm Tần Phong bắt được, trong lòng nhất thời thành lập lòng nghi ngờ, nói: "Chúng ta trước kia là không phải là cũng có đoạn cái gì nghĩ lại mà kinh chuyện cũ?"

Nàng nghe cũng buồn cười, liên tục lắc đầu.

Tần Phong lại là ngẩn ra, nói: "Ta không cùng nhiều lắm nữ nhân có cái gì dính dáng, có thể cho ta mặt mũi này không giết Dương Duyệt, không cùng ta có chút cái gì chuyện cũ cũng không quá khả năng a, người có phải đang gạt ta ah?"

"Ta không lừa người." Người bán hàng bất đắc dĩ trong lòng nói mấy câu, nhưng vẫn lắc đầu một cái.

Lúc này ở cách đó không xa truyền tới một tiếng bước chân, nữ phục vụ viên tâm lý cả kinh, xoay người nhìn lại, đã thấy Trần Thiên Nam đang giẫm chặn tại chỗ mà đến, trong ánh mắt tràn đầy lãnh ý cùng nghiền ngẫm, kia nữ sát thủ ánh mắt trầm xuống, Vốn dĩ có cơ hội có thể trốn chạy, thế nhưng bị Tần Phong ngăn cản sau, nàng không muốn cứ vậy rời đi, nhưng không ngờ tới cái này Trần Thiên Nam tốc độ dĩ nhiên nhanh như vậy.

"Tần tiên sinh nếu ngăn cản, ngược lại cũng là tiết kiệm ta vài phần khí lực." Trần Thiên Nam thấy Tần Phong sau, khẽ cười nói: "Người này từ Luân Đôn bắt đầu sẽ giết Dương Duyệt, lần này càng không biết sống chết trước đi tìm cái chết, chỉ là không nghĩ tới nàng đến là giao hoạt, ít nhiều Tần tiên sinh."

"Khách khí khách khí." Tần Phong ngoài cười nhưng trong không cười ứng hai câu.

Kia nữ sát thủ nhưng trong lòng có chút nóng nảy, Trần Thiên Nam thế nhưng Hoàng Hôn Liên Tái Đông Nam Á khu quán quân, Hồng môn 3 Long ngũ hổ trong Kiếm Xi Hồ, sức chiến đấu phi phàm, như vậy bị buộc ở đây kiên quyết không phải là đối thủ của hắn, nhưng lúc này đã là không thể lui được nữa, bật người đứng ở Tần Phong trước người, thủ đoạn run lên, một thanh tinh xảo tiểu đao xuất hiện ở trong tay của nàng, tiểu đao nơi tay chỉ đong đưa tự nhanh chóng xoay tròn.

"Ta chỉ là xem cuộc vui."

Tần Phong thấy Trần Thiên Nam cho mình ý bảo, không chút khách khí đáp lại nói, sau đó lại lui qua một bên.

Kia Trần Thiên cười lạnh một tiếng, dưới chân bước tiến nhanh hơn, không bao lâu đó là vọt tới nữ sát thủ trước người, chân phải giẫm một cái địa, lực lượng khổng lồ chấn đặc toàn bộ khuôn mặt tựa hồ cũng có run, một quyền đánh

ra, quyền kia thế cực kỳ uy mãnh, nữ sát thủ cũng không muốn cứng đối cứng, thân thể một bên, đồng thời cánh tay vung đem tiểu đao văng ra ngoài, Trần Thiên Nam ánh mắt trầm xuống, dễ dàng tránh thoát phi đao công kích, hai tay cũng dính đi tới, nữ sát thủ bận tâm nhắc cánh tay lên ngăn chặn, lại cảm giác khí lực của mình tựa hồ bị đọng lại thông thường, bận tâm cước bộ lui về phía sau.

Trần Thiên Nam đang muốn thừa thắng xông lên, cảm giác được sau lưng một trận lạnh cả người, đồng thời kia nữ sát thủ trong tay lại một ngọn phi đao cấp tốc quăng đi ra, hấn quả quyết buông tha tiến công, nghiêng người né tránh tiền hậu giáp kích, đã thấy trước khi bị hất ra phi đao lúc này một lần nữa trở lại nữ sát thủ tay trong, mà một ... khác ngọn phi đao tại giữa không trung xẹt qua một đường vòng cung sau, như quay về tiêu thông thường lại bay trở về nữ sát thủ trong tay.

"Không sai a." Tần Phong ngồi chồm hổm ở một bên hút thuốc lá, xem nữ sát thủ bản lĩnh nhịn không được tán thưởng một câu.

Trần Thiên Nam cũng hừ lạnh một tiếng, song quyền nắm chặt, kia toàn thân truyền ra một trận bùm bùm âm hưởng, khê quát một tiếng, tiếng như sấm sét, chợt lại là cấp tốc xông lên phía trước, kia nữ sát thủ thân thể lật qua đem phi đao văng ra ngoài, Trần Thiên Nam cười lạnh một tiếng linh xảo né tránh mở sau, tốc độ bỗng nhiên tăng nhanh vài phần.

Nữ sát thủ ánh mắt lật qua, cũng không lui ra phía sau, trong lòng biết lui ra phía sau đối Trần Thiên Nam con có lợi mà vô hại, sở hành sử dấn đi tới, hai tay như linh xà thông thường xuất kích, trực bức Trần Thiên Nam yết hầu chỗ hiểm.

"Hừ!"

Trần Thiên Nam hừ lạnh một tiếng, kia tốc độ cực nhanh bỗng nhiên dừng lại tới, một tay để nữ sát thủ cổ tay phải bên trên, nữ sát thủ sắc mặt ngẩn ra, con cảm giác mình Vốn dĩ muốn tập kích Trần Thiên Nam hai tay không tự chủ được

bị dời đi mục tiêu, trong lòng trầm xuống sau, bỗng nhiên giơ lên đầu gối sẽ trên đỉnh đi, thế nhưng Trần Thiên Nam cũng cưỡng bộ di động, cấp tốc vọt đến nữ sát thủ một bên, hai tay bóp chặt cổ tay của đối phương, nhìn kia bay trở về phi đao, trong mắt sát ý luyện một chút.

"Chỉ bằng người, cũng xứng cùng ta đấu?" Trần Thiên Nam bản thân lại mang theo vài phần kiêu ngạo, nữ sát thủ lại nhiều lần xâm chiếm, làm Trần Thiên Nam đã có chút không nhịn được, lạnh giọng nói: "Chết cho ta tại phi đao của người dưới!"

Nữ sát thủ cũng không chút hoang mang, thủ đoạn thoáng run lên, kia Trần Thiên Nam bỗng nhiên cảm giác mình hai tay như châm đâm, nhưng cũng không buông tay, mà đồng thời nữ sát thủ thân thể nhảy, khó khăn lắm tránh thoát phi đao sau khi, thân thể đã là bay lên trời, tại Trần Thiên Nam đỉnh đầu bay qua, chỉ là chỉ chốc lát mái tóc của nàng trong vung ra một cây đao, trực bức Trần Thiên Nam ánh mắt đi, Trần Thiên Nam sắc mặt phát lạnh, hai tay cố sức đem nữ sát thủ văng ra ngoài, đồng thời tránh thoát phi đao, kia nữ sát thủ sau khi hạ xuống lao đảo lui lại mấy bước, lại thấy Trần Thiên Nam không biết khi nào quần quai đã bức đến trước người, một quyền hướng về bản thân mặt đập tới!

"Chết!"

Trần Thiên Nam gầm nhẹ một tiếng, nữ sát thủ theo bản năng nhắm hai mắt lại, nhưng rất nhanh cũng nghe được một trận tiếng kêu rên truyền đến, thoáng cau mày mở mắt, lại thấy Tần Phong không biết khi nào đứng ở bản thân một bên, mà một cái tay của hắn đang đem Trần Thiên Nam quả đấm nắm thật chặt.

"Tần Phong!" Trần Thiên Nam hai mắt phát lạnh, trầm giọng rầm trời:
"Người muốn làm gì?"

"Không có gì." Tần Phong tay kia bắt được nữ sát thủ tay cổ tay, nhìn nữ trên cổ tay cây hoa hồ điệp hình xăm, nhẹ giọng nói: "Trước đó không lâu tại Đông Thiên nghĩa địa công cộng trong là người giết đám người kia?"

Nữ sát thủ tựa như là có chút không dám tin tưởng Tần Phong dĩ nhiên một tay tiếp nhận Trần Thiên Nam toàn lực một kích, nghe nói Tần Phong nói, sau đó lại gật đầu một cái, ngay sau đó lại là không thể tin nhìn Tần Phong dễ dàng tự nhiên khuôn mặt.

"Kia là được rồi." Tần Phong nhìn thoáng qua Trần Thiên Nam, buông lỏng ra Trần Thiên Nam quả đấm, thân nhiên nói: "Nàng đã từng giúp qua ta một lần."

"Thế nhưng nàng dĩ nhiên nếu muốn giết Dương Duyệt, vậy chính là ta Trần Thiên Nam địch nhân." Trần Thiên Nam lui về phía sau một bước, trầm giọng nói.

"Hừ, người Trần Thiên Nam địch nhân?" Tần Phong cười lạnh nói: "Ta bất kể nàng là của ai địch nhân, thế nhưng nếu nàng giúp qua ta một lần bận rộn, kia hôm nay cái, mạng của nàng, ta đảm bảo định rồi, ai cũng cầm không đi."

Trần Thiên Nam ánh mắt nhất thời liền sắc bén như mãnh hổ thông thường, nhưng rất nhanh lại nghiền ngẫm cười nói: "Đã như vậy, vậy phải xem nhìn người có bao nhiêu bản lĩnh. Ta đang muốn tìm cơ hội kiến thức một chút Tôn Kỳ Đạo cái kia lão gia hỏa mang ra ngoài đồ đệ có bao nhiêu năng lực."

"Thiếu mẹ nó cho ta kéo con bê, ta rút muốn nhìn hoàng hôn quyền thi đấu khu quán quân có vài phần bản lĩnh, thuận bị cho Trần Viễn cái kia lão già kia dạy dạy đồ đệ!"

Tần Phong bĩu môi.

Trần Thiên Nam sắc mặt một trận dữ tợn, Trần Viễn là hãn nhất tôn kính 3 người một trong, há có thể là người khác có khả năng vũ nhục, nghe nói Tần Phong nói nhất thời lửa giận ngút trời, gầm nhẹ một tiếng, một quyền trực tiếp đập tới, khí thế kia so với trước khi còn muốn mãnh liệt 3 phần, ở một bên nữ sát thủ không khỏi có chút nóng nảy, trong tay phi đao tại hiện, thế nhưng Tần Phong cũng lạnh như băng nhìn nàng một cái, cũng sợ toàn thân run một cái,

cũng không dám tùy tiện xuất thủ.

"Phanh!"

Tần Phong không tuyển chọn né tránh, mà là một quyền đánh ra.

Đồng ý hình ý hồ quyền, một con chiến ý cuộn cuộn Kiếm Xi Hồ, một con ẩn nấp trong bóng đêm mãnh hổ, xuất hiện ở quyền kia chỉ chốc lát, Tần Phong cánh tay lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tráng kiện một vòng, kia một nhiều sợi gân xanh tựa như từng cái con rắn nhỏ một dạng quần hiển hiện ra, dữ tợn đáng sợ.

Làm song quyền chạm nhau một khắc kia, đứng ở một bên mỹ nữ kia lại cảm giác bên tai truyền đến kim loại đánh thanh âm, trong lòng không khỏi một trận hoảng sợ, xem Tần Phong cười nhạt hoạt động cánh tay, trong mắt hiện lên từng đợt vẻ hưng phấn, quả đấm nhỏ không khỏi néo néo, mà Trần Thiên Nam cũng lui hai bước, hơi nhú nhú mày, cảm giác nguyên cả cánh tay có chút tê dại, nếu như không phải là nỗ lực khắc chế, đã sớm là run không ngừng.

"Người kia, hồ quyền dĩ nhiên luyện đến trình độ này." Trần Thiên Nam sắc mặt có chút phát chìm.

Tần Phong cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên ánh mắt híp một cái, toàn thân lãnh ý trong nháy mắt thu liễm, thản nhiên nói: "Hôm nay coi như người gặp may mắn, bằng không liền dựa người mạng Tôn Kỳ Đạo cái kia lão bất tử một câu lão gia hỏa, ta đều phải đem người cầm cho tháo."

Sau khi nói xong, Tần Phong đưa mắt đặt ở nữ sát thủ trên người, cười híp mắt nói: "Mỹ nữ, hôm nay cái chuyện tình ta coi như không xảy ra, người có thể ly khai, bất quá đáp ứng ta, không thể tại giết Dương Duyệt, sắp tới ta đã đáp ứng người khác phải bảo vệ nàng."

Kia mỹ nữ sát thủ bặt tâm gật đầu, nhìn cũng không nhìn âm trầm Trần Thiên Nam liếc mắt, xoay người đó là vội vã ly khai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 271: Tức Giận

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 271: Tức giận

Khách sạn cách đó không xa trên sân thượng.

1 cái cái đến Sniper rifle mang theo màu đen đầu mũ nam tử đem súng thu vào, nam tử dáng người cực kỳ cường tráng, chỉ là bởi vì bốn phía đen nhánh một mảnh, cũng coi không rõ nam tử này khuôn mặt. Nhưng cặp mắt kia, lại cực kỳ giống dã lang đôi mắt, lạnh như băng không có chút nào nhân tình vị đáng nói. Mới vừa đi hai bước, hần bỗng nhiên ánh mắt híp một cái, một cổ tử hấp tấp sát ý tại toàn thân cao thấp sôi trào, nhưng rất nhanh lại là khôi phục bình thường.

"Cây hoa hồ điệp mục tiêu kế tiếp tại Hương Cảng, người đi Hương Cảng ah."

Gần như là hư ảo thanh âm tại nam tử bên tai vang lên, nam tử hừ lạnh một tiếng, trong mắt lóe lên một tia không cam lòng, mặc dù là thanh âm lấy nghe được, thế nhưng hần nhưng không cách nào phát hiện kia ẩn dấu trong bóng đêm bọn họ ảnh đến tột cùng ở nơi nào, thậm chí ngay cả một chút xú khí tức đều không thể cảm giác được.

"Cây hoa hồ điệp đối Tần Phong cực kỳ trọng yếu, nhớ kỹ nhiệm vụ của người. Cấp tốc ly khai, Tần Phong đã tiếp cận, nếu như phát hiện người, ta có lẽ nhất mạng của người."

Hư ảo thanh âm lại một lần nữa vang lên, rất nhanh đó là ẩn nấp tiêu thất.

Nam tử đem chứa Sniper rifle hộp khoá ở lưng lên, Tật Bộ đi ra khuôn mặt, rất nhanh đó là tiêu thất tại trong bóng tối. Mà không chờ từ lâu, Tần Phong cũng cấp tốc tới rồi, thấy trời trên đài trống rỗng một mảnh, hần hít sâu một hơi nhắm hai mắt lại, trong sát na, toàn bộ bốn phía khi hần đem trong đầu thay đổi cực độ an tĩnh, an tĩnh đến thậm chí một mảnh lá rụng âm hưởng đều biết truyền vào lỗ tai của hần trong.

Sau đó, hần cấp tốc đi tới một chỗ ánh trăng cắt đứt địa phương, sau khi nhìn quanh một vòng, thầm nghĩ: "Mẹ nó, đi sạch sẽ dĩ nhiên không ở lại dấu vết nào, ít nhất cũng là Cao cấp sát thủ một chuyến, nãi nãi cái gấu, cái nào không biết sống chết dám khẩu súng miệng nhắm ngay lão tử?"

Tần Phong đối hòng cảm nhận có tuyệt đối tự tin, trường kỳ ở trong tối giết cùng bị ám sát trong cuộc sống, chỉ cần tại 2 nghìn mét nội nhắm ngay hòng súng của hần hần hầu như đều có thể phát hiện, cái này đã trở thành thói quen của hần, mà trước khi đang muốn giáo huấn Trần Thiên Nam thời điểm, hần liền rõ ràng cảm thấy, cũng đồng thời xác nhận phương vị.

Đang phải ly khai, điện thoại di động của hần bỗng nhiên vang lên, đợi chuyển được điện thoại sau, Cao Kiều Anh Tử thanh âm vang lên: "Chúng ta tra được Tùng Tinh Hạ Liên vị trí."

"Tốt, một điểm sau khi đem đám kia thi thể toàn bộ cho hần đưa qua." Tần Phong ánh mắt híp một cái, thản nhiên nói.

"Không trực tiếp giết hần?" Cao Kiều Anh Tử trái lại tương đối lưu ý điểm này, dù sao Tùng Tinh Hạ Liên năng lượng thực không nhỏ, nếu là giữ lại chỉ sợ là cái cực lớn tai họa.

"Giết, nhưng là không thể tại Đông Thiên Thị giết." Tần Phong dứt khoát nói: "Người chỉ cần dựa theo ý của ta đi làm, còn lại không nên hỏi nhiều."

"Là!"

Cao Kiều Anh Tử không dám ở có bất kỳ nghi vấn, vội vã cúp điện thoại phân phó thủ hạ dựa theo Tần Phong ý tứ chấp hành, cúp điện thoại, Tần Phong thấp giọng mắng một câu sau liền vội vã ly khai nơi đây, đợi về tới khách sạn, lại nhìn thấy cách đó không xa có tiếng cãi vã, đang nghĩ buồn chán thời điểm đó là đi tới, đợi đi vào nhìn lên, lại phát hiện Sơn Nội Chi Trợ cùng Lữ Trung Dương cái này 2 rùa con bê đang ngăn 1 cái nữ tử.

Nữ nhân này hẳn cũng biết, đúng là hàng xóm Nhâm Phượng Yến.

Chỉ là lúc này Nhâm Phượng Yến sắc mặt cũng không tốt lắm, đang muốn từ trong phòng đi tới, thế nhưng Lữ Trung Dương lão gia hỏa này cũng mặt dày mày dạn quần quít lấy, mà ở một bên Sơn Nội Chi Trợ còn lại là mặt mang tự tin ngồi ở chỗ kia.

"Nhâm tiểu thư? Tại sao phải sớm như vậy ly khai? Không bằng ngồi xuống chúng ta đang nói nói?" Lữ Trung Dương trên khuôn mặt già nua lại dán mấy người chế có thể thiếp, mang trên mặt mấy phần say, cười híp mắt nói: "Nhâm tiểu thư, chúng ta đã từng cũng đã nói, Lữ thị tập đoàn công ty cổ phần một khi dời đi, Lữ mỗi người thế nhưng có quyền ưu tiên."

"Lữ tiên sinh, ta cũng không có nói dời đi cổ phần trong tay." Nhâm Phượng Yến cười nhạt đáp.

Lữ Trung Dương lại không để ý, trái lại cười híp mắt nói: "Nhâm tiểu thư tại sao phải như thế chấp nhất? Cái này 15% công ty cổ phần người chỉ cần nhường cho ta môn, Sơn Nội tiên sinh tuyệt đối sẽ không cho người thua thiệt."

"Chuyện này ta đã quyết định, Lữ tiên sinh không cần phí tâm." Nhâm Phượng Yến nói xong sẽ phải rời khỏi, thế nhưng Lữ Trung Dương cũng biểu lộ ra không kiên nhẫn sắc mặt tới, ngăn cản Nhâm Phượng Yến, âm đo đo nói: "Nhâm Phượng Yến, người tốt nhất không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, lúc đầu Lữ mỗi người đem công ty cổ phần bán cho người,

nhưng hôm nay người cũng có thể kiếm không ít, Nhâm Phượng Yến, làm một nữ nhân, người tốt nhất không muốn lòng quá tham."

Nhâm Phượng Yến tức giận toàn thân run, cái này Lữ Trung Dương thực tại không biết xấu hổ, lúc đầu lời thề son sắt bảo chứng lớn lợi ích, nhưng là bởi vì đủ loại chèn ép làm hại bản thân đầu tư suýt nữa đánh nước trôi, hôm nay mới vừa có chút lòng mang khởi sắc, lại không nghĩ tới Lữ Trung Dương dĩ nhiên như vậy vô liêm sỉ, lạnh lùng nói: "Lữ tiên sinh, chúng ta không có gì để nói, chuyện cổ phần người không cần suy tính, ta tự có tính toán."

"Người dám!"

Lữ Trung Dương vừa nghe Nhâm Phượng Yến tựa hồ có quyết định của chính mình, trong lòng nhất thời có chút lo lắng, dù sao cầm không trở về công ty cổ phần đối Sơn Nội Chi Trợ tới nói mình chính là cái phế vật, đến lúc đó hẳn quả thật muốn trở thành đường đầu xin cơm, mắt thấy Nhâm Phượng Yến phải ly khai, bận tâm lôi kéo ở, Nhâm Phượng Yến càng tức giận vạn phần, tránh thoát xem kia Lữ Trung Dương còn muốn xông về phía trước, bất mãn rầm rừ: "Lữ Trung Dương, mời tự trọng, bằng không ta liền phải báo cho cảnh sát!"

"Báo nguy?" Lữ Trung Dương không thềm cười: "Ta rất muốn nhìn người thế nào báo nguy?"

Nhâm Phượng Yến buồn bực lấy điện thoại di động ra, Lữ Trung Dương mặt lộ hung quang sẽ cướp giật, nhưng là lại bị Sơn Nội Chi Trợ cản lại: "Được rồi! Mất mặt xấu hổ!"

Lữ Trung Dương cúi đầu, trong mắt lóe ra một tia âm trầm, nhưng vẫn là lão lão thật thật lui về phía sau một bước, trái lại Sơn Nội Chi Trợ nhìn Nhâm Phượng Yến phải tiếp tục gọi điện thoại, thản nhiên nói: "Nhâm tiểu thư, chó của ta có lẽ có ít bất kính, còn là thỉnh Nhâm tiểu thư không muốn chú ý."

Nhâm Phượng Yến nhìn thoáng qua Sơn Nội Chi Trợ, hừ lạnh một tiếng đưa điện thoại di động thu vào, cũng không nói lời nào sẽ phải rời khỏi, kia Sơn Nội

Chi Trợ hung hăng càn quấy quen, như vậy bị một nữ nhân không nhìn, biểu hiện ra khí độ so với Lữ Trung Dương lại cũng không khá hơn chút nào, mắng: "Bát dát!"

Biên mắng, Sơn Nội Chi Trợ liền lắc mình xuất hiện ở Nhâm Phượng Yến trước người, một đôi mắt trong tràn đầy đáng sợ dữ tợn cùng biến thái quang mang, đưa tay sẽ phiến ra một cái tát, điều này làm cho Nhâm Phượng Yến sợ không khỏi lui về phía sau hai bước, chỉ là cái này sợ còn không có duy trì liên tục bao lâu, Nhâm Phượng Yến lại nhìn thấy Sơn Nội Chi Trợ sắc mặt nhất thời biến thành thống khổ dữ tợn, cả người cũng là lão đảo một bước quỳ Nhâm Phượng Yến trước người, giận quát một tiếng đang muốn ngẩng đầu lên, lại cảm giác được một cỗ lực lượng khổng lồ đè nặng mình cổ, chỉ có thể là chịu nhịn áp lực cúi đầu nghiêng răng nghiêng lợi tức giận mắng: "Bát dát! Làm càn!"

"Làm càn đại gia người."

Tần Phong thân thủ khi hấn cái ót vừa gõ, mắng: "Người nha cho rằng đây là đâu? Cái này mẹ nó là Hoa Hạ, người cái người nước ngoài, muốn chết phải không?"

Nghe nói Tần Phong tiếng mắng, quỳ trên mặt đất Sơn Nội Chi Trợ tức giận đứng lên sẽ cùng Tần Phong liều mạng, chỉ là còn không có đứng vững, Tần Phong đầu ngón chân đá vào Sơn Nội Chi Trợ đầu gối ồ lên, nhất thời đau lại là quỳ xuống, một bên Nhâm Phượng Yến nghe kia Sơn Nội Chi Trợ tiếng kêu thảm thiết, bận tâm lui về phía sau một bước, mà ở một bên Lữ Trung Dương, cũng co đầu rút cổ không dám nhúc nhích.

"Liên hiện nay mới thôi, Nhâm Phượng Yến hay là ta công ty cổ đông, các người lá gan không nhỏ a, dám uy hiếp ta cổ đông?" Tần Phong lông mày nhướn lên, lôi Lữ Trung Dương cổ áo của, âm sâm sâm mắng: "Người cái lão vương bát con bê, đánh người nhẹ phải không?"

"Không phải là, không phải là. ." Lữ Trung Dương hù dọa sắc mặt tái nhợt

không gì sánh được, rượu kia ý cũng là lui tán đi xuống, run rẩy nói: "Ta. . Ta không phải là. ."

Nhưng nhìn Tần Phong kia giết người kiêu ánh mắt, Lữ Trung Dương cũng sợ run rẩy nói không ra lời, Tần Phong vốn là có chút phiến não trước khi bị người nhìn chòng chọc trạm gác ngằm, đang khó chịu đến, xem Lữ Trung Dương lấp ba lấp bấp hỏi, một cái tát dán đi tới, chỉ đem Lữ Trung Dương phiến chính là mắt bốc kim quang, trong miệng càn học ra 2 búng máu tươi, xen lẫn mấy viên áp chế, nhìn hấn bộ dáng chật vật, Tần Phong hừ một tiếng, đưa hấn nhưng dưới đất, vồ nửa quỳ trên mặt đất Sơn Nội Chi Trợ cái ót, thản nhiên nói: "Đừng làm cho ta tại Đông Thiên Thị khi nhìn đến người, nhanh lên rút cho ta."

"Bát dát!"

Sơn Nội Chi Trợ cảm giác mình như là một con chó kiêu, tức trên mặt ngũ quan đều là đè ép không còn hình dáng.

Tần Phong lạnh lùng nói: "Đừng không phục, ta nói muốn làm thịt người, ở chỗ này giết người không ai sẽ biết là ta làm, đem ánh mắt đánh bóng gọi, Đừng không có việc gì sà ràn, bản thân bị coi thường."

Đội Tần Phong buông hấn ra sau khi, Sơn Nội Chi Trợ giãy dựa bò dậy, sắc mặt âm trầm nhìn chăm chăm Tần Phong, chỉ là chợt cảm giác phía sau lại truyền tới từng đợt cảm giác mát, trong lòng cả kinh về phía sau nhìn lại, lại phát hiện hai nữ một nam đang đi tới, khi thấy nam tử kia trên mặt lóe ra một trận sát ý, âm lãnh nhìn lướt qua mọi người sau khi, không nói được một lời ly khai.

"Tần Phong." Chu Nhã Phi có chút lo lắng đi lên trước, nhẹ giọng hỏi: "Làm sao vậy?"

"Không có việc gì, tên kia muốn khi dễ bằng hữu ta, bị ta dạy dỗ ngừng một lát." Tần Phong cười cười, vừa liếc nhìn Nhâm Phượng Yến.

Nhâm Phượng Yến nhiều ít có chút hổ thẹn, dù sao từ lần trước trở mắt nhìn

Tần Phong bị người vây quanh sau khi đã bị Tần Phong cứu 2 lần, trong lòng hổ thẹn cũng càng ngày càng nhiều, thấp giọng nói: "Đa tạ Tần tiên sinh."

"Không khách khí." Tần Phong khoát tay áo không coi ra gì.

Trái lại một bên Trần Thiên Nam thản nhiên nói: "Nghĩ không ra Tần tiên sinh cùng đảo quốc lớn nhất xã hội đen Đầu Mục tổ chức thành viên cũng có ân oán."

Tại Trần Thiên Nam bên cạnh Dương Duyệt rõ ràng nhú nhú mày, nàng đối với những người này mang theo không nhỏ mâu thuẫn, mặc dù là Trần Thiên Nam lần nữa tách ra thân phận mình vấn đề, Dương Duyệt vẫn là tận lực tránh né, trái lại Tần Phong cũng không thể nào lưu ý, đáp: "Không có biện pháp, toàn gia nhiều như vậy người đều đã từng đi lính, tùm lum tùm la dẫn theo chút di truyền."

Dương Duyệt đây mới là thư giãn chân mày, trái lại Trần Thiên Nam hừ một tiếng, nhưng cũng không có tại phản bác, dù sao Tần Phong lên tra tố tông ngũ đại đều tìm không ra cái gì hắc ám lịch sử tới, kỳ toàn gia hung hãn chiến tích so với Dương Duyệt một nhà cũng không thua chút nào, không phải là phải đang chọn ra cái gì tật xấu tới không làm thế giao Dương Duyệt phản cảm không được. Tần Phong thấy hần cằm miệng không nói, bĩu môi: "Ở không đi gây sự."

Thanh âm không lớn không nhỏ, trùng hợp làm Trần Thiên Nam nghe sạch bách hết trơn, kia Trần Thiên Nam hít sâu một hơi đè xuống tức giận trong lòng, trái lại phòng trong mấy người có chút không hiểu nhìn thoáng qua hai người, hoàn toàn nghĩ không ra hai người trước khi đại đánh một hồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 272: Dưới Màn Đêm Giết Chóc

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 272: Dưới màn đêm giết chóc

Một giờ sáng, toàn bộ Đông Thiên Thị lâm vào bóng đêm trong an tĩnh, chỉ hộp đêm quầy rượu còn tràn đầy xa hoa truy lạc cuồng hoan, chỉ là tối nay cuồng hoan, còn không có máu làm nền.

Nam Hoa Bang tinh anh tổ thành viên là Nam Hoa Bang sức chiến đấu cường hãn nhất đoàn đội, hầu như mỗi người đều là tại đường đầu quần ẩu trong mạc ba cồn đả trong đi ra ngoài, Lưu Linh tại tiếp chưởng Nam Hoa Bang sau khi, biết rõ tinh anh tổ tầm quan trọng, cho nên đã từng phát tay vẫy ra đại giới tiền đem tinh anh tổ thành viên đưa ra tiếp thu nghiêm khắc huấn luyện, không chỉ có thể dùng tinh anh tạo thành viên đối Lưu Linh là khăng khăng một mực, sức chiến đấu cũng là thẳng tắp bay lên, đây cũng là Lưu Linh ngồi vững Đông Thiên Thị, điều khiển Đông Nam Tỉnh duy nhất đò sát thủ.

Tối nay nhận được mệnh lệnh tinh anh tạo thành viên từng cái một khuynh sào xuất động, như ngoại lai hộ môn bày ra Nam Hoa Bang duy nhất đao sắc bén nhận.

Lúc này, một gian bí mật phòng làm việc trong, Mã Khôn cùng Phương Hà hướng về một bộ bản đồ đang nghiên cứu, trên bản đồ tiêu chú Đông Thiên Thị tất cả giữ tại đảo quốc hắc thể lực ngầm, cũng phân bố rậm rạp, nhìn kỹ cũng không khó coi ra lúc này đảo quốc các loại hắc thể lực ngầm phân bố cực kỳ chằng chịt chình tề, một khi đảo quốc thể lực bố trí xong âm, tại đột nhiên khởi xướng tiến công, sẽ đối Nam Hoa Bang tạo thành hủy diệt tính đả kích, đây cũng

là Phương Hà cùng Mã Khôn nhiều lần muốn muốn xuất thủ nhổ cái này cái đinh nguyên nhân.

Thế nhưng Lưu Linh một mực chẳng quan tâm, thậm chí nhiều lần phản bác hai người đề nghị, thẳng đến lúc này Tần Phong lên tiếng, hai người mới là giờ tay lên trong đao giết heo muốn tiến hành một hồi nhẹ nhàng vui vẻ nhể nhại giết chóc.

"Tình anh tổ hơn trăm người toàn thể xuất động, đối Nam Thiên tiêu khiển cao ốc xung quanh đảo quốc thế lực tiến hành hủy diệt lúc cần quét." Phương Hà trầm giọng nói: "Đông Thiên là cảng thành thị, đối đảo quốc không ít hắc đạo tổ chức mà nói đều là đường hàng không lộ tuyến trung chuyển dừng lại, bọn người kia dòm ngó Đông Thiên cái này một mẫu 3 phần địa đã không phải là một ngày hai ngày, nhất là trước khi Diệp Hạo không ít gây sự với bọn họ, hôm nay cái nếu không phải là nhìn kỹ một chút, ta là thật không biết cái này vương bát đản tại Đông Thiên Thị dĩ nhiên phát triển đến trình độ này."

"Hừ, một đám tận dụng mọi thứ vương bát đản mà thôi." Mã Khôn lau chùi một cây đao, âm thầm nói: "Tối nay để cho bọn họ biết biết tại Hoa Hạ địa bàn, bọn họ nên nghe ai."

Tần Phong thấy hai người hăng hái ngẩng cao, ánh mắt hơi híp một cái, cười híp mắt hút thuốc.

Mã Khôn thấy hăn không nói chuyện, trong lòng hiếu kỳ, nhin không được hỏi: "Cơ hội tốt như vậy người sẽ không dự định xuất thủ?"

"Đương nhiên muốn xuất thủ." Tần Phong nhìn đồng hồ, cười híp mắt nói: "Chỉ là thời gian vẫn chưa tới, ta mới vừa gọi một phần mau đưa ra đi, đoán chừng còn muốn nửa cái giờ."

"Mau chuyển?"

Mã Khôn cùng Phương Hà hai người không khỏi hai mặt nhìn nhau, không

hiếu Tần Phong nói là có ý gì, nhưng nhìn Tần Phong khí định thần nhàn hình dạng, trong lòng biết hẳn có dự định, cũng không có tự tìm mất mặt quá nhiều hỏi. Ngược lại thì phân phó thủ hạ vài câu sau khi liền nhặt lên dao nhỏ hấp tấp giết đi ra ngoài.

Không bao lâu, toàn bộ Đông Thiên Thị hoàn toàn bạo lộ ở tại Nam Hoa Bang tinh anh tổ Liêm Dao , mà Nam Hoa Bang tại Đông Thiên Thị kinh doanh hơn mười năm ưu thế cũng là trong nháy mắt hiển hiện ra, ẩn dấu sâu đậm đông đảo đảo quốc thế lực giống như là bị cởi sạch quần áo đảo quốc động tác phiến nữ lang, hai tay trên dưới che giấu cũng che lấp không được cái gì, bị tinh anh tổ thành viên giết trở tay không kịp.

Toàn bộ Đông Thiên Thị dưới bóng đêm, máu cũng bắt đầu chảy xuôi.

Cái này đảo quốc thế lực thế nào cũng không nghĩ ra Nam Hoa Bang dám ở nơi này mấu chốt lên động thủ, dù sao cảnh sát canh chừng đang chặt, toàn bộ Nam Hoa Bang bị liệt vào nguy hiểm danh sách bên trong, đi nhằm một bước sẽ triệt để tại cơ quan quốc gia trước mặt hóa thành tro tàn, bọn họ là đoán chắc Lưu Linh sẽ không kia Nam Hoa Bang lớn như vậy cơ nghiệp đùa giỡn, nhưng là bọn hắn thế nào cũng coi như không đến lúc này Nam Hoa Bang lão đại Lưu Linh bị 1 cái không sợ trời không sợ đất người điên cho thu phục.

Mà trên thực tế, khi nhận được thủ hạ báo cáo một loạt tin tức sau khi, Vốn dĩ tại Nam Thiên tiêu khiển cao ốc đang đang nghỉ ngơi Lưu Linh toàn thân 1 cái né tránh buồn ngủ hoàn toàn không có, dùng bản thân cặp kia gần như hoàn mỹ không tỳ vết bắp chân muốn nàng cũng có thể nghĩ ra được là Tần Phong tên khốn kiếp này lại đang kéo da hổ kéo đại kỳ, không có buồn ngủ lưu đại mỹ nữ cấp tốc đang né tránh bên trong phòng làm việc hút thuốc lá Tần Phong.

"Thế nào tình?" Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Lúc này mới một điểm."

"Người đang làm cái gì?" Lưu Linh bị Tần Phong nhìn tâm lý hoá khí rất lớn, bất mãn nói: "Người không phải là Nam Hoa Bang bọn họ, người có quyền gì tới

điều động thủ hạ của ta?"

"Ta là nam nhân người, cái này như vậy đủ rồi." Tần Phong trái lại không chút hoang mang đáp.

Lưu Linh trợn trừng mắt, không thể phản bác lời của hắn, cũng là không dám phản bác, sợ mình nói không phải là cái này gia súc sẽ bạo khởi cho mình chứng minh chứng minh rốt cuộc là có phải hay không, nhưng ngoài miệng vẫn là nói: "Thế nhưng chuyện lớn như vậy người thì không thể cùng ta thương lượng một chút?"

"Có cái gì tốt thương lượng, không phải là làm thịt mấy người nước ngoài sao?" Tần Phong làm Lưu Linh ngồi ở một bên, nói: "Loại chuyện nhỏ này trả lại cho người thương lượng, ngày này ngày người còn không đã thành trời đang thương lượng có thể?"

"Việc nhỏ?"

Lưu Linh bị tức ho khan vài tiếng, bất mãn nói: "Người nói việc nhỏ? Người có biết hay không một khi bị cảnh sát để mắt tới, Nam Hoa Bang chinh thể trên dưới liền thực sự phải đối mặt hủy diệt nguy cơ? Nam Hoa Bang nói cho cùng chỉ là một xã hội đen tính chất bang hội, coi như là ta không ngừng hưởng về bạch đạo lên đời đi, không thể triệt để loại bỏ Nam Hoa Bang bên ngoài ảnh hưởng, cho nên ta chỉ có thể cực lực làm nhạt ngoại giới đối Nam Hoa Bang ấn tượng, thẳng đến Nam Hoa Bang từ từ tiêu thất tại Hoa Hạ mà không phải là bởi vì người hồ đồ mà bị cảnh sát quét dọn!"

"Ta biết ý tứ của người." Tần Phong ngồi ở đối diện với nàng, nhìn Lưu Linh bởi vì tức giận mà đỏ bừng mặt cười, cười nói: "Ta cũng biết Nam Hoa Bang gặp phải áp lực rất lớn, thế nhưng lúc này đây người nước ngoài quá bừa bãi, nếu quả như thật không rõ tảo thanh quét, toàn bộ Đông Thiên Thị thế giới dưới đất sẽ triệt để theo người khác tính."

"Thế nhưng một điểm bị người khác nắm được cán." Lưu Linh cau mày, bất

mãn nói.

Chỉ là nói còn chưa dứt lời, lại bị một trận chuông điện thoại di động cắt đứt, nàng nghi ngờ nhìn thoáng qua Tần Phong, đã thấy Tần Phong lấy điện thoại cầm tay ra tới, mở ra miễn đề, cười nói: "Buổi tối người tinh thần đầu không sai."

"Tiểu tử người." Trong điện thoại di động truyền đến lưu sẹo mang theo nụ cười thanh âm: "Ta mặc kệ tiểu tử người có phải có tính toán gì không, lần này ta sẽ giúp người giấu diếm được đi, nhưng là để phân phó người của người nghìn vạn không nên quá quá, nếu không ta cũng không có cách nào bảo trụ Nam Hoa Bang."

"Yên tâm, chuyện này ta còn là có chừng mực."

"Ta tin người mới là lạ!" Lưu sẹo cười mắng: "Người có chừng mực? Người nếu là có đúng mực ta hiện tại đã sớm cùng Chu công chơi cờ đi." Dừng một chút, tiếp theo lại hỏi: "Nàng thế nào?"

"Tốt vô cùng." Tần Phong cười nói: "Ta trái lại cùng nàng tiếp xúc vài lần, bên cạnh còn có cái thân thủ không tệ hộ hoa sứ giả, chỉ cần nàng còn đang ta bảo hộ kỳ hạn bên trong, người có thể yên tâm an toàn của hã."

"Điểm ấy ta tin được người." Lưu sẹo nói: "Trái lại bên người nàng Trần Thiên Nam, phỏng chừng tính tình của người cùng hã cũng thành lập xung đột, tiểu tử người nghìn vạn chớ xem thường Trần Thiên Nam, thân phận của Trần Thiên Nam có chút đặc thù, cụ thể ta cũng không có thể nói cho người biết nhiều lắm, thế nhưng nhớ kỹ, nếu quả như thật làm lớn chuyện, cho ta mấy phần mặt mũi tha cho hã một mạng."

Tần Phong hơi nhíu nhíu mày, nói: "Xem tâm tình ah."

Lưu sẹo nhưng cũng đoán được Tần Phong thuyết pháp, dù sao tính tình của hã đủ táo bạo, nếu quả như thật làm lớn chuyện, Trần Thiên Nam có thể trong

tay Tần Phong sống đi tới đó chỉ có thể nói Tần Phong không giết được hãn mà thôi. Bất quá ngẫm lại Tần Phong sâu không lường được thân thủ, lưu sẹo vẫn cảm thấy Trần Thiên Nam không biết sống chết trêu chọc Tần Phong còn sống có khả năng cũng không lớn.

Chờ cúp điện thoại, Tần Phong nhìn thoáng qua Lưu Linh, cười nói: "Người yên tâm đi, 3 giờ sau khi tinh anh tổ tất cả mọi người sẽ thu nạp về tổ, cảnh sát sẽ không nắm bất kỳ nhược điểm, Nam Hoa Bang muốn phát triển bạch đạo, chỉ có thể làm hắc đạo ẩn núp đen hơn, hắc đến chiếu sáng, đó mới là trắng."

Lưu Linh thấy hãn lời thề son sắt, tâm lý cũng không có truy vấn thảo phạt ý tứ, ngược lại thì hỏi: "Người kế tiếp dự định xuất thủ?"

"Ta mau chuyển cũng nhanh đưa đến, thế nào? Có hứng thú cùng ta cùng nhau?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Lưu Linh thản nhiên nói: "Dù sao cũng bắt đi, ta liền nhìn có phải cái nào không biết sống chết trêu chọc người cái người điên này."

Mà lúc này, tại Đông Thiên Thị vùng ngoại thành cũng không thể nào thu hút một chỗ biệt viện, cũng một ... khác lần Tu La vậy tràng cảnh. Đối Tùng Tinh Hạ Liên mà nói, hôm nay có lẽ là duy nhất Sốt Ruột thời gian.

Vốn là trang b giả bộ đang vui vẻ, đang muốn đem Chu Nhã Phi cho thu, lại không muốn bị Tần Phong liên tiếp hai ba vẽ mặt, còn treo màu, vốn là muốn muốn nghỉ ngơi thật tốt, thế nhưng một xe mau chuyển đến làm hãn triệt để không mặt mũi trang b.

Gay mũi mùi máu tanh bao trùm toàn bộ sân, đây xe thi thể càng không ngừng kích thích mỗi người thần kinh não, Tùng Tinh Hạ Liên chính là thủ hạ cũng là trải qua đặc thù huấn luyện, chỉ là thi thể này thành núi nhỏ vậy chen tại 1 cái xe trong quây, nhiều ít có chút làm người ta không đành lòng nhìn thẳng, bởi vì bắp chân bị dao nhỏ mặc cái lỗ, Tùng Tinh Hạ Liên đi nhiều ít có chút run run, đi lên trước nhìn kia trong đồng thi thể duy nhất một có chút hơi thở bị dẫn

vật đã thảm không nỡ nhìn thủ hạ, sắc mặt càng âm trầm đáng sợ.

"Tần Phong! Bát dát!"

Tùng Tinh Hạ Liên song quyền nắm thật chắc, bấp thịt trên mặt đã dử tợn không còn hình dáng, trong tay bỗng nhiên nhiều hơn một cây chủ thủ, hướng về kia còn còn sống nửa tàn thủ hạ không ngừng thọt tới, thủ hạ kia vốn là bị Cao Kiêu Anh Tử bọn họ chơi đùa người tàn tật dạng, lúc này cảm giác dao nhỏ từng đao từng đao chọc tiến thân thể, đúng là không cảm thấy có thống khổ gì, dưới so sánh cũng chết an tâm rất nhiều rất.

"Tra cho ta! Tra tìm xuất xứ có cùng Tần Phong có quan hệ thân mật mọi người! Toàn bộ giết chết! Ta muốn ngay trước mặt Tần Phong, từng cái từng cái toàn bộ giết chết!" Tùng Tinh Hạ Liên vươn tay tại bấp đùi mình chỗ vết thương nhẹ nhàng vuốt ve một chút, sắc mặt âm trầm, sau lưng hấn góc tối trong, không ngừng có thân ảnh màu đen trong nháy mắt thoáng hiện, ngay sau đó lại lại biến mất vô tung vô ảnh.

"Tần Phong! Ta muốn cho người cho người ngu xuẩn biểu hiện nỗ lực giá cao thảm trọng!" Trong mắt kia biến thái đẫm máu hào quang một trận lóe ra, Tùng Tinh Hạ Liên rút ra chủ thủ, nghe kia gay mũi mùi máu tươi, âm sâm sâm nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 273: Dạ Linh

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 273: Dạ Linh

Tĩnh lặng trên đường phố, xe đình ở một bên, ánh đèn rọi sáng con đường phía trước, từng cái một thân ảnh trong bóng đêm không ngừng thoáng hiện.

Bởi vì đêm khuya đánh thức duyên cớ, Lưu Linh ngồi ở ghế cạnh tài xế có chút kiệt sức, thần tình yên tĩnh, bởi vì Tần Phong ở một bên duyên cớ, nàng rất là an tâm, dù cho đối diện những thần kia bí gia hỏa trong tay nắm đao.

Tần Phong xuống xe, diện mục hung ác nham hiểm nhìn lướt qua phía trước 5 người, mà khi hần đưa mắt đặt ở ở giữa cái kia mang màu đen đội mũ nam tử trên người sau khi, trong mắt lóe ra như dã thú dữ tợn cùng phần nộ, người kia hơi ngẩng đầu lên tới, khóe môi nhếch lên lướt một cái thú vui vẻ, cũng không nói lời nào. Bên cạnh hần 4 người cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ là đưa mắt tập trung ở Tần Phong, trên người phiêu đảng lướt một cái xóa sạch nhàn nhạt sát ý.

Song phương giảng co ước chừng 3 4 phần chuông, kia đội mũ nam tử làm như nhận được chỉ thị gì, khóe miệng vui vẻ càng ngày càng đậm, mở miệng sau thanh âm kia như Địa Ngục ác ma vậy âm lãnh: "Bọn họ là Tùng Tinh Hạ Liên chính là thủ hạ."

"Cho nên đây?" Tần Phong hắc hắc hỏi.

"Linh Vương đại nhân sẽ không sợ trong chúng ta kế điệu hổ ly sơn?" Đội

mũ nam tử hắc hắc cười nói: "Người phải biết rằng, Tùng Tinh Hạ Liên tuyệt đối sẽ không dễ dàng tha thứ người."

"Chỉ bằng kia cái phế vật?" Tần Phong khinh thường hừ lạnh một tiếng, thoảng qua trầm giọng hỏi: "Quý Dạ đem người phái tới, là chịu chết sao?"

"Trên thực tế ta tiếp được nhiệm vụ này không có ý định tại Linh Vương đại nhân thủ hạ sống trở lại." Đội mũ nam tử nhẹ giọng nói: "Mạng của ta Quý Dạ đại nhân cho ta, nếu Quý Dạ đại nhân làm ta chết, ta cần gì phải lại dự định sống? Ngã đầu tới cũng chỉ là lãng phí Quý Dạ đại nhân đang động thủ mà thôi."

Tần Phong chỉ là nhìn hẩn một cái, không nói tiếng nào, mà là lấy ra một bộ điện thoại di động tới.

"Linh Vương đại nhân lúc này gọi điện thoại tại thông tri của người mấy người phụ nhân, không cảm thấy chậm sao?" Đội mũ nam tử nụ cười trên mặt càng phát nghiền ngẫm, âm thâm thâm hỏi.

Tần Phong nghi ngờ nhìn hẩn một cái, sau đó cười nói: "Quý Dạ có chưa nói với người một việc?"

"Chuyện gì?" Đội mũ nam tử theo bản năng hỏi, nhưng theo sát sau hẩn bỗng nhiên toàn thân 1 cái né tránh, bỗng nhiên căn mình một chút đầu lưỡi, đau đớn làm hẩn trong nháy mắt thanh tỉnh rất nhiều, nụ cười trên mặt cũng tản một phần, âm lãnh nói: "Quý Dạ đại nhân đã từng không chỉ một lần nói qua Linh Vương đại nhân thôi miên đã đạt đến tình trạng xuất thần nhập hóa, không nghĩ tới hôm nay vừa thấy quả nhiên Quý Dạ đại nhân theo như lời."

"Không, không là chuyện này."

Tần Phong lắc đầu.

Đội mũ nam tử hơi nhíu nhíu mày, xem Tần Phong vẫn ở chỗ cũ cầm điện thoại di động không biết tại nhìn cái gì đó, nhưng theo sát sau cười nói: "Thế

nhưng Linh Vương đại nhân sẽ cho rằng ta tiếp tục trong của người thuật thôi miên sao?"

Tần Phong thu hồi điện thoại di động, mỉm cười: "Người tên là gì?"

"Dạ Linh."

"Dạ Linh đúng không?" Tần Phong gật đầu, đi lên trước, vừa đi vừa nói chuyện: "Như vậy nói cho người biết ah, không nói đến nhà ta tiểu khu bảo an là Lang Nha đột kích đội xuất ngũ tinh anh, chỉ cần là ta trong nhà ở mấy người phụ nhân trong, có một là thế giới đỉnh cấp đạo tặc, có một là thích khách liên minh từ trước tới nay trẻ tuổi nhất Trung cấp sát thủ, tuy rằng ta rất phản đối nàng trở thành sát thủ, thế nhưng ta không phải không thừa nhận muội muội ta ám sát thiên phú trên ta xa, người cho rằng bằng Tùng Tinh Hạ Liên kia cái phế vật thuộc hạ đều động bọn họ một cọng tóc gáy?"

"Thì tính sao?" Dạ Linh không chút hoang mang, đối mặt tới gần Tần Phong càng dễ dàng tự nhiên, hoàn toàn không đem Tần Phong máu tanh khí thế Áp Bách không coi vào đâu: "Tùng Tinh Hạ Liên đích thật là phế vật, thế nhưng cái phế vật này chính là thủ hạ nhiều ít có chút nên chỗ, bằng không cũng sẽ không làm Quý Dạ đại nhân lãng phí thời gian đi huấn luyện."

"Xem ra người đối Quý Dạ cũng không hiểu rất rõ, hẳn cũng không thích làm vô dụng công." Tần Phong nhìn Dạ Linh, lắc đầu, nói: "Cùng với làm những người đó đi không không chịu chết, chẳng bằng phát huy ra bọn họ sau cùng dù cho một chút xíu tác dụng, cho nên Tùng Tinh Hạ Liên bọn họ không có đi tìm nữ nhân ta phiền phức."

"Nếu như lời người nói, như vậy Quý Dạ đại nhân phái ta tới chẳng phải là muốn nói với người tự mâu thuẫn?" Dạ Linh cười nhạt phản bác.

Tần Phong nhún vai, nói: "Mâu thuẫn sao? Ta không cảm thấy."

Dạ Linh mắt sắc trầm xuống, chăm chú nhìn Tần Phong, Tần Phong cũng

cười mà không nói, không bao lâu, Dạ Linh mới là lạnh sâm nói: "Lẽ nào Linh Vương đại nhân cho là ta cái này Cao cấp sát thủ còn không bằng Tùng Tinh Hạ Liên đám kia thủ hạ?"

"Xem ra người vẫn là không có tự mình hiểu lấy." Tần Phong lắc đầu, đốt một điếu Hương Yên đặt ở bên mép hút một hơi: "Nghiêm chỉnh mà nói người bây giờ đối Quỷ Dạ mà nói sau cùng giá trị chính là đứng ở trước mặt của ta sẽ tự sát sẽ bị ta giết chết, giá trị của người xa xa không bằng 1 cái tại đảo quốc có năng lượng thật lớn thả lỏng cảnh gia tộc người nổi nghiệp giá trị."

"Như vậy Quỷ Dạ đại nhân vì sao còn muốn phái ta tới?" Dạ Linh có chút trầm thấp hỏi.

"Bởi vì người bây giờ có thể làm chính là bị ta giết chết." Tần Phong cười híp mắt đáp: "Có thể cũng Quỷ Dạ đầu óc rút gân nghĩ không ra người còn có cái gì giá trị."

"Ta là 1 cái Cao cấp sát thủ, ta có thể là Quỷ Dạ đại nhân giết chết 1 cái bất kỳ hãn muốn giết người." Dạ Linh dữ tợn quát.

"Khả năng thật là hãn đầu óc rút gân." Tần Phong đem hương yên dè tại một bên, nói: "Cũng có thể là Quỷ Dạ muốn cho người cho ta chế tạo gọi phiền phức, bất quá hãn còn là đầu óc rút gân, dù sao hãn biết, 1 cái Cao cấp sát thủ, với ta mà nói, thật không đủ tư cách. Cho nên tổng hợp lại mà nói, Quỷ Dạ chỉ là muốn cho người chết, không lý do gì."

"Quỷ Dạ đại nhân tuyệt đối không thể nào biết như vậy!" Dạ Linh sắc mặt trầm xuống, theo sát sau trong mắt bỗng nhiên lóe ra một trận tinh quang, cười lạnh nói: "Không hổ là Linh Vương đại nhân, thuật thôi miên đã đến tình trạng xuất thần nhập hóa, nếu như không phải là ta."

"Ngốc b."

Tần Phong mắng một câu, cắt đứt Dạ Linh mà nói, lạnh lùng nói: "Hiện tại,

làm ta nhìn người một chút cái này Cao cấp sát thủ có bao nhiêu hơi nước, đầu óc phế vật đến nước này, có thể bắt được Cao cấp sát thủ xưng hào đơn giản là thiên phương dạ đàm."

Dạ Linh trong mắt nổi lên tức giận, nhìn trước mắt Tần Phong, cổ tay của hắn run lên, một thanh tay áo kiếm vút bắn ra, hướng về Tần Phong cổ đó là đâm tới, Tần Phong chế nhạo một tiếng, cũng không di động, mắt thấy kia tay áo kiếm nhanh như thiểm điện kiểu đâm tới, trong mắt của hắn lạng lẽ hiện lên một đạo ánh sáng âm lãnh, tay phải như giao long xuất hải, chuẩn xác không có lầm đem Dạ Linh thủ đoạn bóp chặt, kia tay áo kiếm đứng ở cổ hắn phía trước, cũng mặc cho Quỷ Dạ giãy giụa như thế nào cũng không được đi tới hay hoặc là lui ra phía sau chút nào.

"Ám dạ Linh Vương!"

Dạ Linh cảm giác mình chỗ cổ tay đầu khớp xương bắt đầu vỡ vụn, cắn chặt hàm răng.

"Quỷ Dạ, ta biết người nghe được." Tần Phong nhưng không có phản ứng lời của hắn, cũng không nhìn kia 4 cái tới gần Tùng Tinh Hạ Liên chính là thủ hạ, mà là nhìn đen nhánh viễn phương giới hạn, ngưng thanh nói: "Người nghe kỹ cho ta, hai người chúng ta trong lúc đó tất nhiên có một người chết đi, bất kể là ai giết ai, hay hoặc là bị người ngoài giết chết, nếu là xuống Địa Ngục, cho Thương Lang nói một tiếng áy náy."

"Phanh!"

Xa xa một tiếng súng minh truyền đến.

Tần Phong hé mắt, chăm chú nhìn trước người Dạ Linh, trong đôi mắt hàn quang càng ngày càng thâm, chỉ là rất nhanh, lại hiện lên một tia cười lạnh: "Thì ra là thế, trách không được Quỷ Dạ sẽ phái ra người đi tìm cái chết. Người ẩn núp trái lại rất sâu, chỉ là không biết tại ta ám dạ Linh Vương trong tay, người có thể giấu ở bao nhiêu bí mật?"

Dạ Linh nhân tình bỗng nhiên trờng lão đại, lướt một cái sàu lo cùng cự tuyệt chột lóe lên, nhưng là vừa thấy Tần Phong ngoạ vị ánh mắt sau khi, trong lòng lại là run lên.

"Chính như người nói, ta thuật thôi miên chính xác lợi hại." Tần Phong cười lạnh nói: "Nói một chút coi, là cái nào liều mạng tổ chức lại để mắt tới lão tử?"

"Tần Phong, người sớm muộn muốn trả giá thật lớn!"

Dạ Linh chịu đựng thủ đoạn đau nhức, âm lãnh nói.

"Mẹ nó." Tần Phong giận dữ, xoay người một cước đá vào tới gần một người trên người, kia lực lượng khổng lồ trong nháy mắt đem người kia đạp ra ngoài 3 bốn thước, đợi người kia té xuống đất sau, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi cũng không một tiếng động, nhìn ba người khác, âm lãnh nói: "Cho Tùng Tĩnh Hạ Liên mang câu, tối hôm nay hãn nếu là có thể sống lăn đi Đông Thiên Thị, ta tại sh chờ hãn tới lạnh đầu của ta!"

Kia còn sống 3 người nhìn nhau liếc mắt, nhộn nhịp lui tán đi, mà chờ Tần Phong đang nhìn Hướng Dạ Linh, lại phát hiện người này trong miệng bắt đầu toát ra máu, Tần Phong nhìn hãn một cái, buồn cười nói: "Có nghĩ như vậy không ra sao? Liền một mình người chịu chết gia hỏa trong miệng ta cũng không trông cậy vào bộ ra cái gì hữu dụng giá trị tới, bất quá như đã nói qua, người nếu dự định tự sát nói rõ người trong lòng vẫn là có điểm tin tức hữu dụng."

"Ha ha!" Dạ Linh trong miệng huyết dịch như trước không ngừng, quý dị là hãn phun ra máu cũng không phải là tiên hồng sắc, mà là ám hắc sắc, Dạ Linh nhìn Tần Phong, giống như là nhìn 1 cái vỡ hài kịch thông thường: "Ta. . Ta hiện tại đã chết. . . Tần Phong. . Rất nhanh. . Rất nhanh người. . Người và nữ nhân của người. . Đều phải xuống địa ngục. . Xuống địa ngục đi theo ta, người vĩnh viễn. . Sẽ không biết. . Ha ha ha. . Tại vô tri trong tử vong. . . Mới là sợ hãi nhất. . ."

Tần Phong đưa hãn nhưng dưới đất, sửa sang lại quần áo trên người, cười

lạnh nói: "Ta đây chút cho Địa Ngục tiền không ít nhân tài đi xuống, Tử Thần đều lấy ta làm đại kim chủ xem, nói cách khác, trong địa ngục ta ít nói cũng đã chiếm không ít công ty cổ phần, Tử Thần cho chút thể diện cũng sẽ không tịch thu cái mạng nhỏ của người, không đem trong lòng người về điểm này đánh rắm móc ra, lão tử mấy năm nay chính là trắng lặn vào."

Lại nói, tại nơi Dạ Linh ánh mắt sợ hãi trong, Tần Phong một cước đá vào hãn cầm bên trên, kia lực đạo không lớn không nhỏ, lại vừa vặn làm Dạ Linh mất đi tất cả căn hợp lực lượng.

"Năm đó răng nanh cái kia được xưng thế giới tàn nhẫn nhất tra tấn đại sư thủ đoạn ta thế nhưng học cái 8 thành, hảo hảo bảo vệ cho miệng của người, còn có, nhớ kỹ, không nên bị ta thôi miên, bằng không người sẽ đem người tất cả bí mật tất cả đều để lộ cho ta." Tần Phong nụ cười trên mặt càng phát quý dị, Dạ Linh mắt trong sợ hãi cũng càng ngày càng sâu, tựa hồ cảm giác mình vừa nuốt hạ độc thuốc độc tính tại Tần Phong nụ cười quý dị trong cũng bắt đầu từ từ tiêu tán.

"Người may mắn."

Tần Phong cầm cổ tay hãn lên tay áo kiếm tại đầu ngón tay thoáng rạch một cái, thần nhiên nói: "Năm đó độc Vương cái kia lão già kia âm lão tử, lại làm cho lão tử bách độc bất xâm, chỉ cần là độc Vương nơi đó có độc dược, máu của ta đều có thể giải. Bất quá ngẫm lại thế giới dưới đất lưu thông các loại độc dược, tựa hồ độc Vương cũng không thiếu."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 274: Ranh Nanh

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 274: Răng nanh răng nanh

Tần Phong tâm tình tựa hồ cũng không tốt, từ hăn khuôn mặt tối tăm, trên người như ẩn như hiện sát khí, Lưu Linh có thể nhìn ra được.

Trên thực tế làm Tần Phong biết Dạ Linh là thuộc về 1 cái tên là răng nanh tổ chức thành viên sau khi, sắc mặt sẽ không có đẹp qua, một mực âm trầm.

"Răng nanh là địch nhân của người?" Một mực lái xe trầm mặc ước chừng có 7 8 phần chuông sau khi, Lưu Linh nhin không được ghé mắt nhìn thoáng qua nhìn ngoài cửa sổ hút thuốc lá Tần Phong, hỏi.

Tần Phong đem hương yên bắn đi ra ngoài, rung lên xe cửa sổ, đợi trong xe nhiệt độ tăng trở lại một chút sau khi, mới là gật đầu, nói: "1 cái dong binh đoàn đội, ta đối thủ một mất một còn, mấy năm trước một mực đuổi giết ta chạy hơn nửa Phi Châu hơn 30 cái quốc gia, lần kia hình thành thù hận."

"Người giết người của bọn họ?" Lưu Linh nhin không được hỏi.

Tần Phong cười cười, gật đầu, nói: "Truy sát trong quá trình Lang Vương bị răng nanh bọn họ cho tính kế suýt nữa chết oan chết uổng, ta dưới cơn nóng giận giết răng nanh người đứng đầu cái kia 7 tuổi con trai bảo bối, chớ nhìn hăn nhi tử mới 7 tuổi, giết người so người giết đều nhiều hơn. Chỉ là răng nanh boss quá đau con hăn, thế cho nên đến ta trở lại Hoa Hạ trước khi, ta và răng nanh bọn họ thấy đều là thế bất lưỡng lập."

"Dạ Linh là răng nanh bọn họ phải ra tìm hiểu người tin tức?"

Lưu Linh là một nữ nhân thông minh, suy tính rất nhiều.

Nàng nhìn ra được, đừng xem Tần Phong là một vô lại, thế nhưng làm lên sự tới tuyệt đối là thủ đoạn độc ác chủ, hiện tại có lẽ sẽ thu liễm rất nhiều, thế nhưng lấy hãn bản tính đến xem, không có gì ước thúc hãn tuyệt đối là thuộc về vĩnh viễn tuyệt hậu hoạn điển hình tính cầm giữ bươm người, hơn nữa Tần Phong thân thủ cao siêu, có thể hãn nhiều năm như vậy không có thể tiêu diệt hết đoàn đội, sợ rằng thực lực sâu không lường được.

Tần Phong liếc mắt nhìn ra tâm tư của nàng, cười nói: "Tìm hiểu tin tức ta phỏng chừng không phải là. Còn có, răng nanh đích xác rất cường, nhưng là muốn giết ta, hừ, bọn họ mọi người cùng tiến lên vậy cũng thiếu nhìn."

Lưu Linh liếc trắng mắt, rất bất mãn Tần Phong đối với mình gần như manh mục tự đại, nhưng là vừa cầm không ra cái gì phản bác án lệ tới, ít nhất từ khi biết người kia bắt đầu người kia sẽ không thế nào có hại qua.

"Tùng Tinh Hạ Liên cùng Sơn Nội Chi Trợ hãn là tất cả cút ra Đông Thiên, tại quét sạch cũng quét không ra cái gì cá lớn tới, không có ý nghĩa, hồi đi ngủ." Tần Phong néo néo mi tâm, trầm giọng nói.

Lưu Linh hơi nhíu nhíu mày, nhưng vẫn gật đầu một cái, trực giác nói cho hãn biết Tần Phong cũng không phải là nghĩ không có ý nghĩa, mà là có nhiều hơn lo lắng, thế nhưng hiển nhiên Tần Phong cũng không suy nghĩ nhiều nói việc này, cố cho nên cũng không có hỏi nhiều, chỉ là tại đem Tần Phong đưa đến Nam Thiên tiêu khiển cao ốc mình phòng nghỉ sau, nàng tìm được rồi người què, cái này Lưu Linh nhận thức bọn họ trong duy nhất một đối Tần Phong đi qua có hiểu biết bọn họ.

"Răng nanh bọn họ, thật đúng là hãn lão oan gia." Người què đang nghe tên này sau khi, trong mắt lóe lên một tia ngưng trọng, nhìn thoáng qua Lưu Linh, trầm giọng nói: "Hãn đem người kia làm sao vậy?"

"Chỉ là tra tấn bức cung một ít." Lưu Linh cảm giác trong lòng có chút không khỏe, cũng không tính đang hồi tưởng kinh khủng kia hình ảnh, mà chỉ nói: "Tần Phong tựa hồ có cái gì không đúng."

"Nếu là hãn thích hợp mới lạ." Người què bất đắc dĩ thở dài, nói: "Tần Phong đã từng ở nước ngoài chấp hành qua nhiệm vụ vô số, thất bại số lần rất ít có thể đếm được, từ Tần Phong giết rã nanh boss nhi tử sau đó, hãn sau khi vài lần nhiệm vụ gặp được phiền phức cùng rã nanh đều có đến trực tiếp hoặc gián tiếp liên hệ, trong đó một lần là 4 năm trước hãn tại f quốc đường đầu nhận kế tiếp nhiệm vụ bảo vệ, nhiệm vụ ủy thác người là 1 cái bệnh nguy kịch lão phụ, mà nhiệm vụ mục tiêu chính là 1 cái 8 tuổi nữ hài, theo Tần Phong 1 cái tỷ muội theo như lời, lúc đó Tần Phong tiếp được nhiệm vụ lấy được trả thù lao chỉ 10 đồng frăng."

Trong giây lát, Lưu Linh chợt nhớ tới Tần Phong đã từng nói mà nói, cau mày hỏi: "Cô gái kia đã chết?"

"Nghiêm chỉnh mà nói, là Tần Phong giết chết." Người què trầm giọng nói.

"Cái gì?" Lưu Linh sửng sốt, không hiểu nhìn người què.

Người què thở dài, nói: "Hãy cái này trước khi, trước nói một chút rã nanh boss Huyết Hồ Vương." Dừng một chút, người què lấy ra một điếu hương yên đốt, trầm giọng nói: "Huyết Hồ Vương là lính đánh thuê trốn đỉnh cấp cường giả, mà hãn làm lãnh đạo rã nanh dong binh đoàn càng làm cho thế giới quân đội nghe tin đã sợ mất mật đội ngũ, kỳ thực rất nhiều phương diện mà nói, Huyết Hồ Vương cùng Tần Phong thực sự rất giống, đồng dạng có cực cao lãnh đạo mị lực, thủ đoạn độc ác thủ đoạn, kỳ bày kế mỗi một cuộc chiến tranh hầu như đều là toàn thắng, tục truyền nghe thấy hãn phong Thần đánh một trận là mang theo 12 cái rã nanh thành viên từ mấy vạn quân đội phong tỏa trong không một trọng thương đồng thời mang đi ngàn đem tánh mạng con người sau đột phá ra, càng cuốn đi hơn 10 ức USD, đem toàn bộ rã nanh kết tạo thành toàn bộ dong binh giới cường hãn nhất đội ngũ một trong, giống như Tần Phong, Huyết Hồ

Vương đem bên cạnh bằng hữu hôn tánh mạng con người nhìn so với chính mình lại trọng yếu, Tần Phong giết con của hãn, Huyết Hồ Vương lại có thể từ bỏ ý đồ?"

"4 năm trước, Tần Phong tại quốc đường đầu nhận 1 cái gần người nào chết lão phụ nhiệm vụ, bảo hộ 1 cái 8 tuổi tiểu cô nương." Người què hít sâu một hơi hương yên.

Lưu Linh hơi nhíu nhíu mày, nghĩ tới trước khi Tần Phong đã từng nói mà nói, hỏi: "Cô gái kia bị Huyết Hồ Vương giết?"

"Nghiêm chỉnh mà nói là bị Tần Phong giết chết." Người què lắc đầu, trong giọng nói mang theo có chút khổ sở.

"Cái gì?"

Người què thở dài, nói: "Bảo hộ nữ hài nhiệm vụ là Tần Phong nhận được qua trả thù lao thấp nhất, thế nhưng thất bại thảm nhất một lần nhiệm vụ. Lần kia nhiệm vụ trong, Huyết Hồ Vương vì đối phó Tần Phong điều động lớn tài chính thành động hơn 10 vị đỉnh cấp cao thủ, đồng thời nhằm vào Tần Phong tính cách chế định 1 cái tuyệt đối sẽ không kế hoạch hoàn mỹ, thành công đem Tần Phong dẫn vào bẫy rập, đem nữ hài đưa vào vực sâu."

"Chỉ là Huyết Hồ Vương không chế thật tốt quá." Người què khổ sở nói: "Hãn làm nữ hài đắm chìm trong vô tận trong thống khổ không cách nào chết đi, ngã đầu tới còn là Tần Phong phải buộc bản thân tiến nhập cuồng bạo trạng thái đem nữ hài giết chết, Huyết Hồ Vương giống như Tần Phong, đều thuộc về biến thái, bọn họ có thể đối bằng hữu của mình thân nhân làm được giúp bạn không tiếc cả mạng sống không oán không hối hận, thế nhưng đối với địch nhân, bọn họ là giống nhau không từ thủ đoạn. Hãn biết cái kế hoạch này giết không chết Tần Phong, thế nhưng hãn sẽ làm Tần Phong đắm chìm trong trong thống khổ. Thân thù giết chết bản thân muốn nhất người bảo vệ, loại đau khổ này, là Tần Phong không cách nào tiêu tan, cùng cha mẹ hãn tử vong, huynh đệ sinh tử giết

chóc một dạng."

"Hắn không có báo thù sao?" Lưu Linh hỏi.

"Nếu như không báo thù Tần Phong thì không phải là Tần Phong." Người què nói: "Giết mình cho rằng nữ nhi đối đãi giống nhau nữ hài sau khi, Tần Phong như điên rồi một dạng tại toàn cầu bắt đầu truy sát tất cả tham dự kế hoạch bất luận kẻ nào, dù cho 1 cái vô tri trông chừng đều bị hắn cho làm thịt, đợi giết những người đó, Tần Phong bắt đầu nhắm vào răng nanh triển khai trả thù, bất quá Huyết Hồ Vương phòng ngự thi thổ gần như là thiên y vô phùng, dùng hơn nửa năm Tần Phong mới là miễn cưỡng giết chết răng nanh mấy người thành viên, từ đó sau khi, răng nanh cùng Tần Phong coi như là hoàn toàn thế bất lưỡng lập."

Lưu Linh nhỏ khẽ chau mày.

Dựa theo người què theo như lời, Huyết Hồ Vương cùng Tần Phong là thuộc về đồng nhất loại người, thậm chí tại có chút thủ đoạn lên so với Tần Phong càng phải tàn nhẫn, mà trước khi Tần Phong trạng thái, cũng có thể giải thích.

Tần Phong bắt đầu lo lắng, hơn nữa cực độ lo lắng, dù cho Dạ Linh là răng nanh gián điệp xuất hiện ở Đông Thiên Thị cũng không phải là vì điều tra Tần Phong mà đến. Nghĩ tới đây, Lưu Linh chân mày nhíu càng ngày càng sâu, người què xem thấu tâm tư của nàng, trầm giọng nói: "Người đừng vọng tưởng giúp đỡ Tần Phong đối phó răng nanh, loại chuyện này Tần Phong cũng tuyệt đối sẽ không cho phép, Huyết Hồ Vương đáng sợ trình độ cùng địch trong mắt người Tần Phong là tương xứng."

Lưu Linh khẽ gật đầu.

"Thời gian không còn sớm, đi về nghỉ ngơi đi." Người què biết Lưu Linh là một có tự biết rõ nữ nhân, cho nên không có ở nhiều lời, mà là đứng dậy rời đi.

Lưu Linh còn lại là đứng dậy về tới phòng nghỉ, lại thấy Tần Phong lúc này

nằm ở nơi đó cũng không có ngủ say, mà là một đôi mắt nhìn chăm chăm trần nhà, không nháy một cái, thỉnh thoảng một từng đạo hàn quang lóe ra mà qua, nhưng rất nhanh lại sẽ quy về cực độ trong an tĩnh.

"Thế nào còn chưa ngủ?" Lưu Linh cho hẵn phong một chén nước, êm ái hỏi.

Tần Phong khước miệng giường lên, dáng tươi cười tại rất lớn trình độ lên đem Lưu Linh bất an trong lòng cùng sầu lo dựa đi, đợi Lưu Linh tinh thần buông lỏng rất nhiều sau, liền nghe Tần Phong nói: "Thời gian không còn sớm, thông báo một chút Phương Hà cùng Mã Khôn khiến người ta toàn bộ rút về tới."

Lưu Linh gật đầu, chỉ là không đợi nàng nói cái gì, Tần Phong vừa tiếp tục nói: "Mặt khác, sau này Đông Thiên hắc đạo sự tình tận lực bớt làm dính dáng."

"Ân."

Lưu Linh cười lên tiếng, thấy Tần Phong làm như tâm tình thư giãn, cũng không cần phải nhiều lời nữa nói, mà là lấy điện thoại cầm tay ra cho Phương Hà cùng Mã Khôn liên hệ sau khi phân phó, đó là ôm lấy Tần Phong đi vào giấc ngủ.

Mà Vốn dĩ mang theo tinh anh tổ chính là thủ hạ tại đảo quốc thế lực kinh doanh địa bàn giết đang thoải mái Phương Hà cùng Mã Khôn tại nhận được Lưu Linh tin tức sau khi, đầu tiên là ngẩn ra, đang nhìn nhìn lên giữa bất quá mới là hơn hai giờ, hai người đang giết hăng say, bỗng nhiên muốn rút về đi trong lòng nhiều ít có chút buồn bực, thế nhưng Lưu Linh ra lệnh cho bọn họ không dám không tuân theo, Tần Phong cũng không đứng ra nói chuyện, đoán chừng là hai người thương lượng xong, đơn giản là đối với mình thủ hạ lần lượt phân phó.

Tinh anh tổ thành viên đều là nghiêm chỉnh huấn luyện, tại sau khi nhận được mệnh lệnh cũng là không nói hai lời bắt đầu lui lại, Phương Hà Mã Khôn hai người trái lại cực kỳ yên tâm, chỉ là hai người mau phải chạy về Nam Thiên tiêu khiển cao ốc thời điểm, một trận dồn dập chuông điện thoại di động làm lòng của hai người đều chợt nhắc tới, một loại cũng dự cảm bất hảo bắt đầu cấp tốc

lan tràn.

"Chuyện gì?" Mã Khôn tiếp thông điện thoại của thủ hạ sau khi, trầm giọng hỏi.

"Đã xảy ra chuyện." Thủ hạ kia cũng là ngắn gọn, trực tiếp cắt vào chủ đề nói: "Có người huynh đệ mất đi liên hệ."

"Ân?" Mã Khôn nhíu chặt chân mày, nói: "Đã chết?"

"Không có khả năng." Thủ hạ kia trầm giọng nói: "Đang rút lui thời điểm chúng ta từng có qua liên hệ, bọn chúng sớm đã bị chúng ta giết hấp hối, không có khả năng phái người đang đuổi giết bọn họ."

"Tra, sống phải thấy người chết phải thấy thi thể!" Mã Khôn trầm giọng nói: "Mặt khác, lập tức lau đi bọn họ cùng Nam Thiên giải trí làm có quan hệ, ta không hi vọng ngày thứ hai vừa rạng sáng đầu đề chính là liên lụy đến chúng ta Nam Thiên tiêu khiển dính đen tin tức!"

"Là!"

Làm cúp điện thoại, Phương Hà nhìn thoáng qua Mã Khôn, đang muốn nói cái gì đó, lại xa xa nghe được một trận chuông cảnh sát, hai người đều là trong lòng cả kinh, cho rằng cái này cảnh linh là hướng về phía bản thân tới, thế nhưng kia chuông cảnh sát cũng từ một bên trái qua, nghe cũng không nghe, hai người cũng thấy là mấy chiếc xe cảnh sát hộ tống 3 chiếc xe cứu thương vội vã mà qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 275: Dạ Linh Sống Lại

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 275: Sống lại Dạ Linh

Y viện nhà xác.

Tần Phong ngáp ngồi ở một bên, cảm thụ được trong phòng âm chiu chiu khí lạnh, lại là nhịn không được trợn trừng mắt lấy ra một điều hương yên đốt hút một hơi, mang theo đến bất mãn nhìn trước mắt mấy cảnh sát, không vui nói: "Đại dậy sớm 4 5 cái điện thoại đem ta từ trong chăn đánh thức, lại để cho ta tới địa phương quỷ quái này, các người là không phải là rồi rãnh đau trứng?"

Mà nói vừa ra, cùng Trần Trường Phong đứng chung một chỗ mấy cảnh sát mang theo đến một tia phiền muộn cùng bất đắc dĩ, nhưng đã là tập mãi thành thói quen, chỉ ở một bên một nam một nữ khoảng chừng đều là hơn 20 tuổi cảnh sát khề nhú mày.

Cái này nam nữ cảnh sát trái lại khá có vài phần khí thế, trong lúc giở tay nhắc chân khá có vài phần phong cách quý phái, làm người ta không dám xem thường.

"Tần Phong, nói chuyện chú ý một chút." Trần Trường Phong trừng Tần Phong liếc mắt, đối Đông Thiên cảnh sát mà nói Tần Phong tính tình bọn họ đã là tập mãi thành thói quen, nhìn thoáng qua nam kia nữ cảnh sát, nói: "Hai vị này là Yến kinh phái tới hình cảnh, chuyên môn truy tra 1 cái quốc tế sát thủ."

"Kia tìm ta làm gì?"

Tần Phong nhéo nhéo mi tâm, bất mãn nói: "Nhưng lại mang ta tới chỗ như thế."

"Có thể đem của người hương yên bóp tắt sao?" Kia tuổi trẻ nam cảnh sát hơi hừ một tiếng, thản nhiên nói: "Ở đây là không cho phép hút thuốc lá."

Tần Phong sừng sốt, sau đó mãnh hút vài hơi, từng ngốn từng ngốn hộp hơi khói, nói: "Nói đi, chuyện gì, nếu như truy tra cái gì quốc tế sát thủ truy xét được trên đầu ta, ta chỉ có thể nói cúi chào."

"Ta trước giới thiệu một chút ah." Trần Trường Phong thấy Tần Phong thái độ, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Vị này chính là Trình Chí Vân, vị này chính là Trình Thăng Nam, lần này truy tung một gã quốc tế sát thủ, tên hiệu Dạ Linh."

Làm Trần Trường Phong nói xong tên này sau, Trình Chí Vân cùng Trình Thăng Nam đều là Kim nhìn chăm chăm Tần Phong, thế nhưng Tần Phong cũng cùng một người không có chuyện gì dường như ngồi ở chỗ kia, hai người khẽ nhú mày nhìn nhau liếc mắt, trái lại Trần Trường Phong tiếp tục nói: "Căn cứ tình báo, ngày hôm qua Dạ Linh tiềm nhập Đông Thiên Thị cảnh nội, cho nên lần này tìm người tới là muốn hiệp tác điều tra."

"Hiệp trợ điều tra?" Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Điều tra cái gì? Ta cũng không nhận ra hẳn."

Trần Trường Phong nhún vai, nhìn thoáng qua Trình gia huynh muội, trái lại Trình Chí Vân mang một cái ghế, ngồi ở Tần Phong đối diện, thản nhiên nói: "Tần tiên sinh, Dạ Linh lần này bước vào Đông Thiên Thị, mục đích của duy nhất đó là Dương Duyệt, mà tựa hồ Tần tiên sinh cùng Dương tiểu thư quan hệ không tệ?"

"Có khỏe không." Tần Phong lười biếng đáp: "Nếu như các người thật muốn điều tra đi điều tra một chút Dương Duyệt bên người cái kia Trần Thiên Nam, người ta thế nhưng Hồng môn thái tử gia, đó là nổi danh xã hội đen lão đại, người tra ta có thể tra ra cái gì tới?"

"Trần Thiên Nam chúng ta tự nhiên sẽ tiếp tục điều tra." Trình Chí Vân khẽ cười nói: "Bất quá so sánh với so với mà nói, chúng ta đối Tần tiên sinh hứng thú so Trần Thiên Nam nhiều hơn nhiều. Bất quá Tần tiên sinh yên tâm, Tần tiên sinh ở quốc nội ghi lại vẫn tương đối tốt đẹp chính là, ngoại trừ 1 cái có cũng được không có cũng được phiêu. Xướng Mạ Dâm bất thành."

Tần Phong lông mi giương lên, cười nói: "Các người trái lại rất rõ ràng, nói đi, rốt cuộc muốn tra cái gì."

"Đêm qua Dạ Linh giết vài người, nếu như chúng ta không có tra sai, bọn họ là thuộc về cùng người mập mờ Lưu Linh nữ sĩ Nam Hoa Bang thành viên." Trình Chí Vân thản nhiên nói: "Hơn nữa không khéo chính là, đêm qua Dạ Linh xuất hiện sau khi, Nam Hoa Bang thành viên đối diện Đông Thiên Thị đảo quốc thế lực dưới đất tiến hành tiêu trừ hành động."

"Không chứng cứ chớ nói lung tung, cẩn thận cáo người nói xấu." Tần Phong trợn trừng mắt.

Trình Chí Vân cười lắc đầu, phát phát tay, rất nhanh có mấy người ép mấy cổ thi thể đi ra, đợi xốc lên vải trắng sau khi, kia lạnh như băng nắm Thi trên giường đổ đến mấy cổ đã thi thể lạnh như băng, mấy người đều là cổ họng chỗ hoặc là ngực bị lợi khí xỏ xuyên qua, nhìn kia âm trầm vết thương kinh khủng, Tần Phong hơi nhíu nhíu mày. Vết thương tình thế Tần Phong quá quen tất bất quá, chỉ hấn đã từng là Quỷ Dạ tự mình thiết kế tay áo kiếm mới có thể tạo thành như vậy vết thương.

"Mấy người này không biết Tần tiên sinh có hay không nhận thức?"

"Người nói ta có biết hay không?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Trình Chí Vân nhún vai, cười nói: "Tuy rằng Nam Hoa Bang động tác rất nhanh, nhưng là chúng ta căn cứ có thể tra ra mấy người này đã từng thuộc về Nam Hoa Bang tinh anh tổ."

"Cho nên các người muốn đem Lưu Linh bắt lại?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Ta khó giữ được chúng ta sẽ không phải làm như vậy." Trình Chí Vân tỉnh táo nói.

Tần Phong nhún vai, đứng dậy đi tới kia mấy cỗ thi thể trước mặt nhìn mấy lần, nhưng sau đó rồi lại hơi nhíu nhíu mày.

Hắn ở trên chiến trường phiêu dăng 10 năm, giết qua bọn họ mình cũng đếm không hết, đã gặp thi thể càng nhiều đếm không xuể, không nên khoác lác nói, hắn liếc mắt nhìn thi thể chỉ biết người chết đã chết bao lâu thời gian, mà trước mắt cái này mấy thi thể của người trạng thái đến xem, tử vong thời gian chắc là 4 mấy giờ bên trong, mà cự ly hiện tại, bị giết mất Dạ Linh tuyệt đối tại 4 mấy giờ trước khi.

"Có đúng hay không rất nghi hoặc?" Một mực không có nói qua mà nói Trình Thăng Nam bỗng nhiên lạnh lùng nói: "Bọn họ là chết như thế nào?"

"Bị người giết chết chứ." Tần Phong trợn trừng mắt, thản nhiên nói: "Còn có thể chết như thế nào? Chẳng lẽ tự sát?"

Trình Chí Vân mỉm cười, nhìn thoáng qua một bên Trần Trường Phong mấy người, Trần Trường Phong khẽ nhíu mày, nhưng vẫn là phát phát tay mang theo người của chính mình thối lui ra khỏi gian phòng, đợi phòng trong chỉ còn lại có 3 người sau khi, Trình Chí Vân đứng dậy đi tới Tần Phong trước mặt, móc ra 2 Khóa Hương Yên, cho Tần Phong 1 khóa, đồng thời xuất ra cái bật lửa cho Tần Phong đốt, tối tăm nói: "Tần Phong, ta mặc kệ người trước kia là đang làm gì, cũng không muốn quản Lưu Linh kia 1 cái nho nhỏ xã hội đen bang phái chuyện tình, thế nhưng đem người biết Dạ Linh mọi chuyện toàn bộ nói cho ta biết."

"Ta nói, ta không biết."

Tần Phong nhún vai, thản nhiên nói.

Trình Chí Vân âm trầm cười cười, cho mình đốt hương yên lui về phía sau mấy bước, thản nhiên nói: "Người đã không chịu nói, như vậy ta nghĩ nữ nhân của người Lưu Linh muốn cùng chúng ta đi một chuyến."

"Người đang uy hiếp ta?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Chỉ người?" Trình Chí Vân âm trầm nói: "Chỉ bằng người còn không xứng làm ta đi uy hiếp!"

"Ta nói, ta không biết Dạ Linh người này." Tần Phong nhún vai, đáp: "Đương nhiên, nếu như người muốn thử xem trảo Lưu Linh, ta đây cũng muốn thử xem đến xem ta có không có tư cách cho người đi uy hiếp."

Trình Chí Vân sắc mặt trầm xuống, đang phải đi hết đến đây, nhưng là lại bị Trình Thăng Nam ngăn cản, Tần Phong hừ một tiếng, trái lại Trần Thăng nam thản nhiên nói: "Căn cứ chúng ta điều tra đến manh mối đến xem, thân phận của người cũng sẽ không giản đơn, thế nhưng người phải hiểu được đừng tưởng rằng có chút thực lực có thể không chút kiêng kỵ khiêu chiến cấm kỵ."

"Ý của người là nói, Dạ Linh cùng các người đều là cấm kỵ?" Tần Phong buồn cười hỏi.

Trần Thăng nam cũng không có để ý Tần Phong giọng của, mà là thản nhiên nói: "Đêm qua Dạ Linh đi vào chặn Lưu Linh, như vậy cùng Lưu Linh quan hệ không phải người vậy cũng xuất hiện ở hiện trường, trên thực tế người cảm thấy người giết chết Dạ Linh, đúng không?"

Tần Phong không nói tiếng nào, trái lại Trình Chí Vân lạnh lùng nói: "Thế nhưng đây chẳng qua là người hiểu giết chết Dạ Linh, chúng ta điều tra Dạ Linh nhiều năm như vậy, đạt được hắc xác thực tử vong tin tức ít nhất cũng có ba lần! Thế nhưng mỗi khi chúng ta nghĩ hắc xác đã chết thời điểm, hắc xác sẽ tiếp tục xuất hiện!"

"Cho nên đây?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

Trình Thăng Nam lạnh lùng nói: "Đừng tưởng rằng chúng ta đang nói đùa, có thể người nghĩ Dạ Linh chỉ là một danh hiệu, nhưng ta có thể xác thực nói cho người biết, Dạ Linh chỉ là một người, hơn nữa còn là 1 cái đã từng thu được ba lần vết thương trí mệnh hại mà không chết người, nghiêm trọng nhất một lần là trái tim của hắn bị đục lỗ, thế nhưng hắn như trước có thể đứng lên!"

Tần Phong trong mắt lóe ra một tia thần bí quang thái, nhưng rất nhanh lại là ẩn nấp đi xuống, thần nhiên nói: "Người nghĩ rằng ta có tin hay không?"

"Mấy người này thi thể có thể làm chứng!" Trình Chí Vân âm thầm nói.

"Nếu như vậy, các người tìm ta có ích lợi gì?" Tần Phong hỏi ngược lại: "Ta Tối Đa cùng Dạ Linh sinh ra xung đột lợi ích, hắn muốn giết Dương Duyệt, ta phải bảo vệ Dương Duyệt, hắn muốn giết Lưu Linh, ta cũng phải bảo vệ Lưu Linh mà thôi. Nếu như các người không phải là phải nghĩ hắn và ta trong lúc đó còn có thể có cái gì xung đột, vậy thật không có ý tứ, chính xác không có."

Trình Chí Vân âm trầm cau mày, trái lại Trình Thăng Nam khẽ lắc đầu một cái, thần nhiên nói: "Đã như vậy, không có thể không nên hối hận."

Tần Phong hừ một tiếng, đứng dậy đem tàn thuốc đè tại một bên, lạnh giọng nói: "Sau không hối hận đó là của ta sự tình, hai vị không cần nhiều tâm."

Nhìn Tần Phong ly khai, Trình Chí Vân buồn bực nói: "Tiểu muội, người vì sao ngăn ta?"

"Tần Phong người này không đơn giản." Trần Thăng nam lắc đầu, nói: "Nếu như tùy tiện xuất thủ, chúng ta sợ rằng đều ăn không hết tốt trái cây. Hơn nữa Dạ Linh còn đang Đông Thiên Thị, như vậy hắn tuyệt đối sẽ đang tìm lên Tần Phong, đến lúc đó chỉ cần chúng ta bố trí thỏa đáng, hoàn toàn có thể nắm Dạ Linh, chân chính đem trên người của hắn bí mật cho bộ đi ra!"

Ra đình thi phòng Tần Phong cảm giác ánh nắng ấm áp bỏ ra, lười biếng đuổi người, một bên Trần Trường Phong đi lên trước, hỏi: "Bọn họ không có làm khó

người chứ?"

"Không có." Tần Phong hoạt động vai, nói: "Ta lại không làm cái gì chuyện phạm pháp, Hoa Hạ cảnh sát đều vẫn là giảng đạo lý."

"Tốt lắm, tiểu tử người nói cho ta biết người và Lưu Linh quan hệ thế nào?" Trần Trường Phong hắc hắc hỏi.

Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Đừng như thế Bát Quái đi sao?"

"Ta Bát Quái? Lưu Linh là Nam Hoa Bang bang chủ, thân phận là tại quá nhạy cảm, người có biết hay không hơi có gió thổi cỏ lay người liền sẽ dính dấp đến trong đó?" Trần Trường Phong có chút bất mãn nói: "Ta còn không phải là vì tiểu tử người suy nghĩ?"

"Tốt lắm, ta đã biết." Tần Phong lười biếng đáp: "Yên tâm đi, trong lòng ta đều biết."

Không đợi Trần Trường Phong tại hải nhải vài câu người có Yến Tiểu Mộng các loại mà nói, Tần Phong đó là chạy nhanh như làn khói, lưu lại Trần Trường Phong tức giận trợn trừng mắt. Ra bệnh viện Tần Phong lấy ra một điều hương yên đốt, ngồi xổm bên lề đường đem hương yên rút hết sau khi, đứng dậy hương về phía xa xa ngồi cao ốc khuôn mặt dựng lên một ngón giữa, lạnh lùng run run lo lắng ah: "Dạ Linh, đừng tưởng rằng ta thật giết không được người, cầm tốt mình mạng chó, hừ."

Trên sân thượng, gió lạnh thổi qua.

Nằm ở khuôn mặt sát biên giới Dạ Linh khước miệng giường lên, hung ác nham hiểm dáng tươi cười hiện lên tại khuôn mặt bên trên: "Ta rót muốn nhìn người giết thế nào ta."

Lại nói, hần sờ sờ cổ mình chỗ một đạo dử tợn vết sẹo.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 276: Đánh Úp

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 276: Đánh úp

"bang bang."

Lôi Thiên Hào trong mơ mơ màng màng cảm giác bên tai truyền đến từng đợt chói tai tiếng súng, trong lòng dưới sự kinh hãi, hấn mở mắt, lại phát hiện mình tại một chiếc cấp tốc di chuyển bên trong xe, một cỗ quen thuộc xì gà hương vị đang phiêu đảng tại bên trong xe, Lôi Thiên Hào nhìn ngòì ở chỗ tài xế ngòì không chút hoang mang lái xe Tần Phong, tâm lý 1 cái né tránh, đuổi hỏi vội: "Tình huống gì?"

"Nhanh, tỉnh."

Tần Phong trái lại không có nóng lòng trả lời vấn đề của hấn, mà là đem 1 khóa đốt xì gà đưa cho hấn, Lôi Thiên Hào có chút dở khóc dở cười, trong trí nhớ mình hôn mê trước khi chắc là tại nhà ngòì mộng đẹp đây. Nghe ngoài xe còn có tiếng súng vang lên, rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận xì gà hít một hơi. Đợi cay độc hơi khói tiến nhập phổi sau khi, hấn biết vậy nên biết tinh thần khôi phục một chút, xoay người nhìn thoáng qua ngoài xe, lại nhìn thấy lúc này chính trực đêm tối, bên ngoài đen nhánh một mảnh, trong lúc mơ hồ thấy 4 5 chiếc xe đang đang nhanh chóng truy đuổi.

"Không có ý tứ." Tần Phong vừa cười vừa nói: "Khuya ngày hôm trước làm Nam Hoa Bang bọn họ đem Đông Thiên Thị đảo quốc thế lực cho xốc, bọn họ nghĩ Đông Thiên Thị lẫn lộn không đi xuống quyết định hoàn thành sau cùng

đâm giết nhiệm vụ của người sau khi đang rút lui, Vạn Hiếu Dương bọn họ cản lại một nhóm, ta vừa mới đi ngang qua, thuận tiện đem người mang ra ngoài."

"Người thật là trùng hợp đi ngang qua sao?" Lôi Thiên Hào tức giận hỏi.

Tần Phong ngược ngùng cười, nói: "Ta vốn có dự định truy sát một sát thủ, kết quả phát hiện mục tiêu của hắn đồng dạng là người, chắc là sơn khẩu tổ mới tới."

"Cho nên người định đem ta mang đi nơi nào tại đem tên sát thủ kia dẫn tới?" Lôi Thiên Hào trợn trừng mắt, lúc này coi như là trấn định lại, mặc cho bên ngoài tiếng súng không ngừng, hắn cũng không sợ chút nào.

"sh." Tần Phong trầm giọng nói: "Sơn khẩu tổ mọi người bị Nam Hoa Bang đuổi ra khỏi Đông Thiên Thị, Đông Nam Tỉnh đã không có đối với bọn họ có lợi địa bàn, cho nên toàn bộ viên chuẩn bị lui lại đến sh, trùng hợp ta sau công tác muốn tại sh đợi mấy ngày, người liền theo ta đi một chuyến ah."

Lôi Thiên Hào tức giận muốn cho Tần Phong một cái tát, thế nhưng càng làm cho hắn phần nộ giá trị bạo biểu hiện chính là ngay sau đó nhận được Vạn Hiếu Dương Điện Thoại.

"Người tình huống bây giờ làm sao? Đối phương có yêu cầu gì?"

Vạn Hiếu Dương chính là lời nói rất đơn giản, Lôi Thiên Hào đầu tiên là sửng sốt, ngay sau đó đó là chỉ vào Tần Phong tức miệng mắng to: "Tần Phong! Người cái miệng đầy thối lắm hần đản! Người đem ta ép buộc?"

"Lúc đó tình huống khẩn cấp, ta không có tới cùng cùng Vạn Hiếu Dương nói nhảm." Tần Phong vội vàng giải thích: "Ta đây không phải là cho lão bà của ta gọi điện thoại tán gẫu sao? Nhất thời không chú ý liền quên."

Lôi Thiên Hào tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, mà điện thoại một đầu khác Vạn Hiếu Dương chung quy coi như là thở phào nhẹ nhõm, bởi vì Tần Phong coi

trọng cùng đối Lôi Thiên Hào kính nể, Vạn Hiểu Dương vì bảo hộ Lôi Thiên Hào là tự mình gây dựng Lang Gia tiểu đội, tiến hành 24 tiếng đồng hồ thiết thân bảo hộ, Vạn Hiểu Dương có tuyệt đối tự tin có thể làm cho Lôi Thiên Hào không sơ hở tí nào, trừ phi là địch nhân vận dụng đạn đạo chờ đại hình không khác biệt vũ khí công kích, bằng không chính là tới một chiếc xe tăng Vạn Hiểu Dương đều có nắm chắc mang theo huynh đệ đem xe tăng phá hủy, chỉ là không nghĩ tới chính là Lôi Thiên Hào hay là đang vô tung vô ảnh trong tiêu thất, nghĩ tới tác đi Vạn Hiểu Dương mơ hồ cũng đoán được chút gì, gọi điện thoại chứng thực sau khi thở phào nhẹ nhõm đồng thời cũng là một cổ tử khổ sở.

Dẫn cho rằng ngạo tuyệt đối bảo hộ ở trong mắt Tần Phong quần quai như vậy chịu không nổi một kích.

"Vạn Hiểu Dương, mang theo người của người xử lý tốt Đông Thiên Thị chuyện tình sau, trong vòng năm ngày chạy tới sh, ta sẽ an bài cho các người một hồi cùng toàn cầu cao cấp nhất chiến tranh đoàn đội một hồi sinh tử vật lộn." Tần Phong cầm lấy Lôi Thiên Hào Điện Thoại, trầm giọng nói.

Vạn Hiểu Dương vừa nghe, toàn thân tinh thần rùng mình, Tần Phong năng lực hẳn là đã biết, mà có thể bị Tần Phong xưng là cao cấp nhất đoàn đội, như vậy kỳ sức chiến đấu sợ là muốn đạt được nhất định Khủng Phố cảnh giới, là Hoa Hạ lớn nhất có truyền thừa lịch sử bộ đội đặc chủng trước đội trưởng, Vạn Hiểu Dương cùng với hẳn cái này giúp huynh đệ so với ai khác đều khát vọng một hồi nhẹ nhàng vui vẻ nhể nhại chiến đấu, từng vô số lần tại trong tử vong phát triển, bọn họ vì không phải là bình thường sinh hoạt, mà là đang Toàn lực hạn độ lên phát huy mình năng lực chiến đấu.

"Những người này giải quyết như thế nào?"

Xem Tần Phong cúp điện thoại, Lôi Thiên Hào có chút nhức đầu nhéo nhéo mi tâm của mình, ý bảo đừng quên sau xe lại theo một đám đuôi sát không buông chó hoang.

"Đương nhiên muốn giết." Tần Phong âm thầm nói: "Chỉ cần bọn họ xác nhận người còn sống, người cũng đừng nghĩ qua tốt an ổn sinh hoạt."

Lôi Thiên Hào sắc mặt có một lần trầm xuống, Tần Phong nói không chỉ là hiện tại, còn có sau này, một khi kế hoạch của hắn thành công, sơn khẩu tổ lúc đó bị diệt, như vậy Lôi Thiên Hào muốn đem muốn trở thành sơn khẩu tổ khổng lồ báo thù tiền bạc vai nam chính, vì tiền rất nhiều người chuyện gì đều biết tốt, đến lúc đó lên tới cao cấp nhất sát thủ, xuống đến 1 cái đường đầu côn đồ đều biết đem Lôi Thiên Hào coi là di động bảo khố, mặc dù bây giờ bản thân của hắn xác thực cũng là 1 cái di động bảo khố, thế nhưng hiện tại giết hắn một phân tiền cũng lấy không được.

"Cùng với đã chết, không bằng cùng bọn chúng đồng quy vu tận." Lôi Thiên Hào âm trầm đáp.

Tần Phong xuyên qua kính chiếu hậu nhìn hắn một cái, hơn 50 tuổi Lôi Thiên Hào lúc này đã là 2 tóc mai hoa râu, từ cùng sơn khẩu tổ khai chiến sau khi, hắn đã không có nghĩ ngơi cho khỏe qua, gần báo thù hưng phấn chống đỡ cái thừa nhận rồi mấy chục năm thống khổ nam nhân tại tiến hành sau cùng điên cuồng, sống hay chết đối với hắn chính xác đã không trọng yếu.

"Xong hết mọi chuyện mới có lợi sao?" Tần Phong thản nhiên nói: "Ta biết suy nghĩ của người, không phải là sau khi chết cùng thê tử người cùng ở một huyết, ta cũng biết người lấy lòng mình mộ huyết cùng quan tài, bất quá ta còn là khuyên người suy nghĩ thật kỹ lo lắng."

Lôi Thiên Hào chỉ là gật đầu là ứng đối, không nói thêm gì.

"Đối người lái xe, chúng ta đã đến không người giám thị khu vực, nên đem đám này hỗn đản giải quyết rồi." Tần Phong âm lãnh nói.

Lôi Thiên Hào gật đầu, bần tâm chen tiến lên thay cho Tần Phong mình ngồi ở chỗ tài xế ngồi, đợi ổn định xe sau hắn ghé mắt nhìn thoáng qua, lại phát hiện Tần Phong từ 1 cái đàn ghi-ta trong hộp lấy ra một thanh kính người m 110

Sniper rifle, cái chuôi này súng trường là trải qua thích khách liên minh cải tạo trải qua, cài đặt một máy cường hóa trải qua ipod-touch, chỉ cần đưa vào thời tiết, mục tiêu cự ly, đạn dược chủng loại, tốc độ gió có thể dễ dàng tiến hành xạ kích hiệu chỉnh, đồng thời tại trình độ nhất định cải thiện bởi vì bình thường năm chặt che chở Mộc cùng với bởi vì bị nóng khiến nòng súng bành trướng mà xuất hiện xạ kích sai lầm tỷ lệ. Tại rất lớn trình độ đi lên nói, cái chuôi này Sniper rifle cực kỳ thích hợp Tần linh loại này kinh nghiệm cũng không phong phú đang tập kích.

Bất quá đối với Tần Phong mà nói, loại này Sniper rifle sẽ chỉ làm 1 cái hợp cách đang tập kích càng ngày càng lười biếng, đồng thời từ xa xưa tới nay điện tử chỉnh lý sẽ làm 1 cái tay súng bắn tỉa tại gian khổ dưới điều kiện không cách nào hoàn thành ám sát nhiệm vụ, coi đây là lý do, Tần Phong tại Tần linh rừng rừng muốn khóc ánh mắt tự đem cái chuôi này Sniper rifle gam khẩu trừ lại. Dù cho tên hỗn đản này chính hẳn dùng cực kỳ vui vẻ.

Mang theo kiếng an toàn, Tần Phong mở ra cửa sổ ở mái nhà, lộ ra nửa người sau khi, cảm thụ được mùa đông gió lạnh xông tới mặt, Tần Phong hít sâu một hơi, lạnh như băng không khí tại khí quản cùng phổi trong bồi hồi, có thể dùng toàn thân hẳn tinh thần đại chấn, đem Sniper rifle gác ở trần xe, báng súng chia vào vai bên trên, Tần Phong cặp mắt kia trong từ từ về làm một phiến không tình cảm chút nào bình tĩnh.

Hẳn ám sát kỹ thuật tại toàn cầu cầm cờ đi trước, là vì số không nhiều có thể một người một thanh Sniper rifle tại 2 nghìn mét ở ngoài, đang không có bất kỳ ngoại giới dưới sự trợ giúp ẩn núp hơn 30 cái khi còn bé hoàn thành ám sát nhiệm vụ đang tập kích, Quang Huy đã từng không chỉ một lần rơi vào tuyệt cảnh, mà một lần lại một lần đều là tại Tần Phong đối với địch nhân ám sát tự hữu kinh vô hiểm vượt qua cửa ải khó khăn.

Mà lần này, dù cho đánh úp hoàn cảnh cũng không tốt lắm, bất quá cái này cũng sẽ không ảnh hưởng Tần Phong phát huy.

Tại khâu nhập thời tiết, tốc độ gió cùng với đạn dược chủng loại sau khi, hoàn thành hiệu chỉnh, dẫn đầu nhắm ngay cự ly xa nhất một chiếc xe, người trên xe thấy kia mục tiêu xe cộ lên lộ ra bọn họ, từng cái một móc súng lục ra tiến hành xạ kích, chỉ là Tần Phong tĩnh táo như là một tảng đá, mặc cho viên đạn ở bên tai lau qua đều bất vi sở động.

"Phanh!"

Trên bả vai có lực chống đỡ tự, viên đạn bắn ra thân thương không có xuất hiện bất kỳ lay động. Mà Vốn dĩ đang truy tung xe cộ lên sau cùng một chiếc phong điền trên xe tài xế đang suy nghĩ phải thêm tốc, bỗng nhiên thủy tinh bỗng nhiên nghiền nát, một viên đạn không lưu tình chút nào đi qua đầu của hắn, máu phun tại buồng xe bên trong, xe tại nói cho trong mắt đi khổng chế, tại ghế phụ sử lên người nọ trong hoảng loạn muốn ổn định tay lái, thế nhưng ngay sau đó hắn cảm giác mình huyết Thái Dương tê rần, sau đó tất cả tri giác trong nháy mắt tiêu thất. Mặc cho chiếc xe kia loảng xoảng làm một tiếng phá khai ngựa bên đường vòng bảo hộ, đánh vào sơn thể cự thạch bên trên.

Liên tiếp hoàn thành 2 lần ám sát Tần Phong không có chút nào cảm giác thành tựu, thay đổi đầu thương đem nhắm ngay còn thừa lại mấy người.

"Phía trước có người."

Lôi Thiên Hào chợt thấy phía trước đèn sáng, bận tâm quát một tiếng.

"Lái qua." Tần Phong trầm giọng nói: "Không cần phản ứng bọn họ."

Lôi Thiên Hào hít sâu một hơi xì gà, gia tăng chân ga hướng về phía trước vọt mạnh đi, từ từ một chiếc BMW x 6 cũng dần dần hiển hiện tại tầm mắt của hắn trong, Tần Phong lại không để ý, hướng về hậu phương mấy người đảo quốc hỗn đản tiếp tục lái xe, với hắn mà nói, đang đuổi giết trong quá trình, sẵn giết toàn bộ địch nhân muốn vượt qua xa bất cứ chuyện gì.

Vài lần súng vang sau khi, 2 chiếc xe toàn bộ báo hỏng, từ xa đến gần ám sát

đem phía trước mấy người sơn khẩu tổ sát thủ đường lui toàn bộ phá hỏng, báo phết xe ngăn chặn đường cái, muốn lui lại cũng đã là không kịp, chỉ có thể không ngừng hành sử s hình lộ tuyến tới tránh né Tần Phong bản tủa, bọn họ minh bạch, tốc độ thoáng hạ, liền sẽ lập tức trở thành họng súng vong hồn.

Lôi Thiên Hào biết Tần Phong bản lĩnh, ban đầu ở DUBAI hẳn cũng đã là thăm thiết lĩnh giáo, cho nên biểu hiện cực kỳ trấn định, không ngừng gia tốc, chẳng qua là khi một viên đạn bắn trúng tại Tần Phong bên cạnh sau, Tần Phong mang theo đến bất mãn rầm trời: "Người thì không thể mở chuyên nghiệp gọi sao? Ban đầu ở DUBAI ta dạy thế nào của người?"

"Vương bát đàn."

Lôi Thiên Hào mắng chửi một tiếng, đồng dạng bắt đầu ở cao tốc di chuyển trong không ngừng chuyển biến phương hướng, tận lực tách ra những người sắp chết địch nhân sau cùng giã dựa xạ kích.

Mà lúc này, Vốn dĩ tại bảo mã x 6 nội mấy người đang chuyện trò vui vẻ mỹ nữ chợt nghe từng đợt động cơ tiếng oanh minh cùng với tiếng súng, nhận nhíp là lại càng hoảng sợ, lái xe kia tốc dài phát phối tinh xảo mỹ nữ theo bản năng muốn đạp phanh lại, lại phát hiện kính chiếu hậu nội vậy không có bảng số xe đang nhanh chóng tới gần, trong hốt hoảng đạp chân ga, xe cấp tốc vọt tới trước đi, mà đồng thời, bên trong xe mấy người cũng mơ hồ thấy kia xông lên trên xe, cửa sổ ở mái nhà bên trên lộ ra nửa người, cầm trong tay một thanh kinh người Sniper rifle, tựa như 1 cái Tử Thần thông thường không tình cảm chút nào nhìn hậu phương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 277: Truy Đuổi Giết Chóc

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 277: Truy đuổi giết chóc

"Phanh!"

Súng tiếng điếc tai nhức óc, bảo mã x 6 nội mấy vị mỹ nữ toàn thân đánh cái né tránh, kia ngồi ở hàng sau nhìn ngoài cửa sổ, chiến run run rẩy hỏi: "Bọn họ là tại chụp kịch truyền hình sao?"

"Không phải là kịch truyền hình." Lái xe tướng mạo tinh xảo mỹ nữ lúc này biểu hiện ra một bộ cùng đô thị nữ tính cực kỳ không hợp trần định khí thế, khoe miệng hơi giơ lên, phần này khí tức làm một mực nhắm vào địch nhân Tần Phong khẽ nhíu mày, ghé mắt nhìn thoáng qua một bên bảo mã x 6, trong lòng thầm nghĩ nói: "Trong xe lái xe là ai, phần khí thế này so Tô Yên cũng không kém là bao nhiêu."

Bất quá không cho Tần Phong suy nghĩ nhiều, tại giải quyết phía sau theo dõi đám kia hỗn đản sau khi, tại ngay phía trước bỗng nhiên một trận quang mang chói mắt phóng tới, Lôi Thiên Hào hí mắt một cái kính, lại thấy cái này lối đi bộ một chiếc này quá người đại xe vận tải đang nghịch Hương mà đến, thẳng tắp hương về đặt song song di chuyển hai chiếc xe đánh tới, mà mơ hồ trong, tại nơi quang mang chói mắt tự Tần Phong mơ hồ thấy tại đại xe vận tải bên trên, 1 cái cầm trong tay đại đao nam tử khoe miệng đang liệt đến lướt một cái nụ cười quý dị.

"Mẹ nó, đây cũng là ở đâu ra?" Tần Phong cau mày thầm mắng một câu.

Mà ở bảo mã xa thượng mỹ nữ tài xế còn lại là trên mặt mang lên một tia ngưng trọng biểu tình, trong mắt lóe lên một tia tinh quang, ghé mắt nhìn thoáng qua một bên xe, con người đảo một vòng, đó là bỗng nhiên hàng tốc, xe cấp tốc triệt thoái phía sau, rất nhanh liền đi vòng qua Lôi Thiên Hào hai người phía sau xe, mà Lôi Thiên Hào đang còn muốn hỏi Tần Phong làm như thế nào thời điểm, lại nghe được đối diện đại xe vận tải lên nam tử kia trầm giọng rầm trời: "Nghĩ không ra lấy thân phận của người biết thỉnh 1 cái bất nhập lưu bảo tiêu, bất quá hôm nay bất luận là ai, ta đều phải lấy cái đầu của người."

"Ta Đệt."

Nghe được bất nhập lưu, Tần Phong bật người là cảm tức không ngừng, đem Sniper rifle ném vào bên trong xe, bản thân leo lên trần xe, thân thể hơi ngồi xổm xuống để tại cấp tốc di chuyển trên xe bảo chứng bản thân sẽ không bị cấp tốc khí lưu ảnh hưởng, ánh mắt lạnh như băng nhìn đối diện xe vận tải, mà Lôi Thiên Hào nhú chắc mày, trong miệng xì gà cũng không tại lấy ra nữa, từng miếng từng miếng buồn bực.

"Cái tên kia điên rồi sao?" Lui ở phía sau bảo mã mỹ nữ tài xế xem Tần Phong tư thế, nhất thời trong lòng chấn động, tại bên trong xe hai người khác cũng là nhận nhip không thể tin nhìn phía trước, run run lo lắng ah: "Hắn muốn làm gì?"

Bên tai tiếng gió thổi vù vù rung động, thổi y phục đều là đón gió liệt liệt, Tần Phong nhìn chăm chăm xe vận tải, kia đèn lớn quang mang cũng không thể đối với hắn làm ra bất kỳ ảnh hưởng, Lôi Thiên Hào cũng là hít sâu một hơi, đem trong miệng xì gà một ngụm cho phun đi ra ngoài, hai tay chặt cầm tay lái, coi như là trở lại mấy năm trước tại DUBAI kia điên cuồng truy đuổi trong chiến đấu.

Mắt thấy hai chiếc cũng không tại một cấp bậc xe sẽ chạm vào nhau, Lôi Thiên Hào khẩn trương toàn thân đổ mồ hôi, hai tay từng nắm chắc, thẳng đến bên tai nghe được Tần Phong một tiếng tiếng quát, hắn bỗng nhiên xoay tròn tay

lái, bánh xe cùng nhựa đường đường kịch liệt ma sát kéo đến từng đợt chói tai tiếng va chạm, mà Vốn dĩ tại trần xe Tần Phong thân thể còn lại là tựa như báo săn thông thường, dựa vào kia kịch liệt quán tính bỗng nhiên xông ra ngoài.

Cầm đao nam tử hai mắt tròn tròn, nhìn kia như báo săn thông thường xông tới hình người quái vật, toàn thân coi như là tê dại thông thường đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, một giọt mồ hôi lạnh khi hắt cái trán chảy ra, đợi một tiếng kinh khủng tiếng quát ghé vào lỗ tai hắt nổ vang, hắt bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, theo bản năng giơ tay lên trong đại đao nghênh mặt ngó về phía Tần Phong huy vũ đi.

Mà lúc này, Lôi Thiên Hào liều mạng vậy vững chắc đến ô tô, nỗ lực muốn đem ô tô ổn định tại xe vận tải cùng một bên sơn thể trong lúc đó trong khe hở, chỉ là tốc độ kia cực nhanh, không đợi hắt đem xe ổn định, xe vận tải cũng đã là xông về phía trước, giống như là một đầu quái thú thông thường, phịch một tiếng nổ vang rót vào ô tô phần đuôi, toàn bộ xe bắt đầu kịch liệt đi dạo, Lôi Thiên Hào cắn chặt hàm răng hai tay chặt cầm tay lái, xe phần đuôi bị xe vận tải đánh lên sau khi, lại bị xe vận tải đè ép đến vòng bảo hộ chỗ, kia sắt lá chói tai tiếng va chạm làm Lôi Thiên Hào cảm giác ngày tận thế phủ xuống thông thường, từng đợt Hỏa Tinh tại ma sát bộ vị lấp bắp, khác một bên vòng bảo hộ sớm đã là không chịu nổi áp lực cực lớn nghiền nát.

Đợi xe đang kịch liệt vài lần run sau khi, phanh đánh vào một bên cự thạch bên trên, bên trong xe an toàn túi từng cái một toàn bộ nổ lên, Lôi Thiên Hào hai tay che chở đầu nhắm chặt hai mắt, chỉ nghe được bên tai kia thanh âm chói tai, cũng không biết bao lâu, kia xe vận tải cấp tốc lái qua sau, hắt mới là chậm rãi mở hai mắt ra, lại nhìn thấy bên trong xe không gian trở nên bị xe vận tải cùng tảng đá đè ép móp một mảng lớn, cửa sổ xe đều đã nhánh linh nghiền nát, từng đợt gió lạnh xuyên thấu qua cửa sổ xe đổ vào, hắt chán chường buông hai tay, lực khí toàn thân đều là bị lấy ra uống 1 phát hết trơn.

Mà lúc này, tại xe vận tải bên trên, Tần Phong một tay nắm chặt một thanh quân dụng đao, đao thân đao toàn bộ đâm vào xe vận tải quỳ hàng trong, một

cái dài đến hơn một thước vết trầy cực kỳ dữ tợn Khủng Phố, thông qua đao, Tần Phong nhìn trước mắt cái kia như lâm đại địch trận địa sẵn sàng đón quân địch nam tử, lạnh lùng cười.

"Cái này con mẹ nó còn là người sao!"

Cầm đao nam tử âm thầm nuốt ngụm nước miếng, dựa vào kịch liệt quán tính trên không trung cấp tốc chạy nước rút, đồng thời có thể linh hoạt né tránh công kích của mình, nam tử rất khó tưởng tượng rốt cuộc là trải qua dạng gì huấn luyện mới có thể làm được loại này gần như là phi nhân loại động tác.

"Đại phí trắc trở truy sát trên trăm dặm, vốn tưởng rằng sau cùng có thể phá ra cái dựa vào phổ tới, không nghĩ tới cũng không gì hơn cái này." Tần Phong thối hớp nước miếng, hừ một tiếng, nói: "Cầm cây đao trang cái gì Siu Nhon hò hét."

Nghe được Tần Phong nhục mạ, kia cầm đao nam tử nhất thời sắc mặt đỏ lên, quát to một tiếng cũng không tại nói nhảm cấp tốc xông về phía trước, Tần Phong cắt một tiếng, không sợ hãi chút nào xông lên phía trước, đao trong tay giương lên, trước mặt ngăn ở đối phương đại đao bổ chém, lưỡi đao chạm vào nhau, kia cầm đao nam tử cảm giác mình cổ tay chấn đặc tê dại.

Tại thấy Tần Phong, kia cầm đao cánh tay của như sắt cánh tay thông thường, đang kịch liệt đánh tự không chút sứt mẻ, trong lòng hoảng sợ, lại không kịp nghĩ nhiều, lại cảm giác một trận kinh phong đánh thẳng bản thân ngực, vội vội vàng vàng bứt ra lui về phía sau, thế nhưng Tần Phong phải không thấy thỏ không tung ra ưng chủ, ở đây lẩn người mà lên, trong tay đao không ngừng lóe ra lạnh lẽo đỉnh băng, tựa như xuyên hoa điệp ảnh, làm người ta đáp ứng không xuể.

Nam tử kia vội vội vàng vàng dưới lui lại mấy bước, cảm giác được trước ngực một trận đau đớn, trong lòng cả kinh, rống giận một tiếng huy vũ đến đại đao muốn dựa vào vũ khí sở trường đem Tần Phong bức lui, thế nhưng Tần

Phong bản thân chính là chơi đao cao thủ, đối đao pháp cũng ít nhiều có chút lý giải, thấy đối phương phản kháng cũng không lui về phía sau, ngược lại là đón kia vù vù rung động đao phong tại một lần tới gần.

Mà lúc này, bảo mã x 6 lên mấy người phụ nhân cũng nhìn trợn mắt hốc mồm, từ Tần Phong như là một con báo săn một dạng xông lên xe vận tải đến bọn hắn bây giờ đều là để ở trong mắt, chỉ cảm thấy như là phim đoạn ngắn một dạng, kia lái xe tinh xảo mỹ nữ cũng là hơi khẽ cau mày, trong lòng mơ hồ có một tia bất an.

Sợ rằng lần này giá họa thực sự muốn giá họa cho thiết bản.

Đang suy tư về, bỗng nhiên hét thảm một tiếng truyền đến, nàng bận tâm nhìn lại, đã thấy Tần Phong lúc này trong tay nắm đối thủ kia đại đao, còn đối với tay lại bị hắn một cước từ di chuyển xe vận tải lên đạp đi xuống, người kia dưới đất lộn vài vòng sau khi, liền dưới đất cũng không biết là chết hay sống, mà Tần Phong còn lại là nắm đại đao đi tới trước đầu xe, trong mắt hàn quang hiện ra, hai tay nắm chuôi đao xuống phía dưới bỗng nhiên đâm tới.

Xuy xuy âm hưởng chói tai tê dại, kia đại đao đâm xuyên trần xe, đâm vào kia lái xe đầu của nam tử đỉnh, mà Tần Phong nhìn cũng không nhìn, tại bởi vì mất đi tài xế khống chế mà lay động trên thân xe bỗng nhiên nhảy xuống, kia xe vận tải còn lại là đầu đá lung tung tiến nhập đám kia bị Tần Phong đánh úp đảo quốc sát thủ xe trong đám, từng đợt thanh âm điếc tai nhức óc vang lên, chấn đặc dưới chân đại địa tựa hồ cũng đang run rẩy.

Nhìn thoáng qua đỉnh ở một bên xe BMW, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia sát ý, kia lái xe mỹ nữ nhất thời cảm giác toàn thân mát lạnh, lại phát hiện Tần Phong cũng không có lý sẽ tự mình, mà là đi tới kia bị một cước đánh xuất ngũ thương cảm gia hỏa trước người, rút đao ra, đá đá dưới chân bất động nam tử, thản nhiên nói: "Đừng giả bộ chết, đứng."

Nam tử kia ho khan một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, bay qua thân

nhìn cao cao tại thượng Tần Phong, trong mắt lóe lên một tia dữ tợn.

"Nói, sơn khâu tổ còn là Thanh bang còn là hồng bang." Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

Nam tử cũng ngậm chặt miệng ba, nhìn Tần Phong tựa hồ muốn đem Tần Phong mặt hoàn toàn nhớ kỹ, Tần Phong bĩu môi, ngồi xồm xuống, thản nhiên nói: "Nếu không nói quên đi, dù sao cũng đến rồi sh ta từng cái một đem các người bắt được tới sau đó tại giết."

Lại nói, Tần Phong không để cho nam tử kia bất cứ cơ hội nào, đao bổng nhiên xen vào cổ họng của hắn trong, nhìn kia máu ồ ồ chảy xuôi ra, Tần Phong trong ánh mắt sát ý dần dần lui tán.

Xe BMW nội mấy mỹ nữ còn lại là che miệng, có chút kinh hồn táng đảm nhìn kia sát nhân cuồng Ma vậy gia hỏa, rất sợ lại đi tới đem đã biết những người này cho tai họa, mà ở chỗ tài xế ngồi tinh xảo mỹ nữ ánh mắt nhỏ hơi híp, một tay điều tra trong người tự, ở nơi nào một thanh tinh xảo súng ngắn đang vận sức chờ phát động, bất quá Tần Phong nhưng chỉ là nhìn thoáng qua, chợt đi tới đã bị đè ép không còn hình dáng trước xe, gõ một cái trần xe: "Này, chưa chết?"

"Kéo ta đi ra ngoài!"

Nghe được Tần Phong thanh âm, Lôi Thiên Hào biết nguy cơ đã giải trừ, giọng nói cũng từng rất nhiều, chờ Tần Phong đưa hắn từ báo phế bên trong xe túm sau khi đi ra, hắn đặt mộng ngồi dưới đất từng ngón từng ngón thở hổn hển, chờ Tần Phong đưa lên một điều hương yên, mãnh hít một hơi, trầm giọng nói: "Xem ra sau này thời gian thật không sẽ an ổn."

Tần Phong ngồi ở bên cạnh hắn, ngẩng đầu nhìn bầu trời trắng sáng, cười nói: "Nếu như không an ổn, con kia nói rõ chúng ta còn chưa đủ nỗ lực."

"Những người này như là châu chấu một dạng, cuộn cuộn không dứt." Lôi

Thiên Hào thở dài, nói: "Ta hiện tại đã lý giải người lúc đầu cảm thụ."

"Kỳ thực cảm thụ không có gì, giết người không giết người đều có lý do của mình, còn là xem ai lý do càng vô nghĩa mà thôi." Tần Phong mang theo đến nhẹ khổ sở, cười nói: "Nói không quan tâm dấu kín mệnh một cái, vậy cũng là vô nghĩa. Giống ta, chết nhiều lần, liền ưa thích sống hô hấp mỗi một miệng không khí, đối với chúng ta người như thế mà nói, thấy ngày mai mặt trời mọc so hòa bình thế giới muốn trọng yếu hơn."

"Nhưng là như thế này cô đơn sống, không mệt mỏi sao?" Lôi Thiên Hào hút thuốc lá, thấp giọng hỏi.

"Mệt?" Tần Phong không hiểu lắc đầu, nói: "Ta mười năm này vì báo thù sống, báo thù đoạn thời gian đó, ta cũng nghĩ tới chết, thế nhưng hiện tại ta vì bọn họ sống, ta không biết cái gì là mệt, ta chỉ biết là ta nhất định phải sống bảo hộ bọn họ, mỗi người sống đều có lý do của mình, chỉ là còn không có phát hiện mà thôi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 278: Luận Võ Giải Thi Đấu

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 278: Luận võ giải thi đấu

Hai người ngồi xồm bên lề đường rút ra buồn bực khói.

Mà bảo mã xa thượng, tướng mạo tinh xảo mỹ nữ tài xế đem xe chậm rãi tới gần, tại chỗ cạnh tài xế mắt kiếng kia mỹ nữ lo lắng nói: "Thiên hương, chúng ta nếu không đi nhanh lên đi."

"Đối, đối, cái tên kia quá kinh khủng." Ngồi phía sau mỹ nữ cũng là hoảng sợ nói: "Trời ạ, hắn vừa mới trực tiếp đem người nọ giết đi."

Tôn thiên hương lại không có bất kỳ lo lắng, bởi vì tại Tần Phong trên người nàng đã không cảm giác được bất kỳ sát ý, bộ dạng ngược lại thì Tần Phong toàn thân cao thấp giống như là cá nhân súc vô hại người bình thường, chỉ là ngồi chồm hồm ở nơi nào hút thuốc, lộ vẻ có chút vắng vẻ cùng bi thương. Ở bên cạnh cái tuổi đó hơi lớn hơn nam tử, tôn thiên hương liếc mắt cũng nhận ra được, đó là Lôi Thiên Hào, toàn bộ Hoa Hạ nổi danh nhất phú hào, vô số thương trong mắt người thần hộ mệnh.

"Nghe nói Lôi Thiên Hào thê tử chết ở sơn khẩu tổ trong tay, Lôi Thiên Hào sắp tới bắt đầu đối sơn khẩu tổ kỳ hạ các đại tập đoàn tiến hành không gián đoạn công kích, xem trước khi tới truy giết hai người bọn họ chính là sơn khẩu tổ người." Tôn thiên hương không có để ý bên cạnh 2 vị mỹ nữ mà nói, mà là trầm nghĩ: "Chỉ là không nghĩ tới Lôi Thiên Hào dĩ nhiên có thể mời được như vậy tuyệt đỉnh cao thủ."

"Thiên hương?"

Bên trong xe mặt khác 2 vị mỹ nữ thấy tôn thiên hương lái xe hướng về Tần Phong hai người kia chạy tới, trong lòng tràn đầy sợ hãi cùng e ngại. Tôn thiên hương nghe nói hai người tiếng hô, hơi sững sờ, sau đó mỉm cười cười nói: "Các người không cần lo lắng, vị kia là Lôi Thiên Hào Lôi tiên sinh, chắc là có người đối Lôi tiên sinh mưu đồ gây rối, bị Lôi tiên sinh tư nhân bảo tiêu cho chặn lại."

"Lôi Thiên Hào?" Hai người kia nghe nói tên này nhất thời ngẩn ra.

Dù sao Lôi Thiên Hào đại danh tại toàn bộ Hoa Hạ đều là như sấm bên tai, hơn nữa Lôi Thiên Hào làm người chính trực, tuyệt sẽ không dễ dàng tai họa tại người, còn nữa trong nhà cùng Lôi Thiên Hào cũng có sinh ý lên qua lại, biết Lôi Thiên Hào tuyệt sẽ không dễ dàng tai họa người, trong lòng cũng coi như là an định rất nhiều, chỉ là đối Tần Phong còn là trong lòng tràn đầy kiêng kỵ.

Tôn thiên hương không để ý 2 vị mỹ nữ phản đối, trực tiếp xuống xe đi ra phía trước, Vốn dĩ tại rút ra buồn bực khói hai người ngẩng đầu nhìn liếc mắt đi lên trước tôn thiên hương, hơi nhú nhú mày.

Cô gái này trái lại tướng mạo tinh xảo, hơi có chút thiên hương quốc sắc tư thế, trong lúc giở tay nhắc chân cũng là đại gia quy tắc đạo đức, hiển nhiên không phải là dân chúng tầm thường nữ nhân, không đợi hai người nói chuyện, tôn thiên hương đó là khẽ cười nói: "Lôi tiên sinh, xem ra ngài gặp phiền toái không nhỏ?"

"Người nhận thức ta?" Lôi Thiên Hào lúc này lại không để ý biểu hiện của mình, dù sao vừa đã trải qua một hồi sinh tử truy đuổi, tâm lý hoặc nhiều hoặc ít tại tử thần tiếp xúc giữa có chút có chút cảm xúc.

"Gia phụ Tôn Thừa Nghiệp." Tôn thiên hương hơi đáp.

Lôi Thiên Hào bưng tỉnh gật đầu, nói: "Nguyên lai là thừa nghiệp hài tử, trách không được nhìn có vài phần quen mặt."

Mà một bên Tần Phong trong mắt hiện lên một tia quỷ dị thần quang, nhưng vền vền chỉ là một cái chớp mắt đó là ẩn nấp, chỉ Lôi Thiên Hào mơ hồ cảm thấy chút gì, thế nhưng sắc mặt bất biến không có hỏi nhiều, trái lại tôn thiên hương hỏi: "Lôi thúc thúc, không biết vừa mới?"

"Đối thủ cạnh tranh tự lệnh truy sát." Lôi Thiên Hào khẽ lắc đầu một cái, cười nói: "Nghĩ không ra thiếu chút nữa cho các người nhóm lửa trên thân, các người không có sao chứ?"

"Không có việc gì." Tôn thiên hương nhìn một chút đây đã là trước mắt vết thương đường đi, sau đó nói: "Một hồi cảnh sát có thể phải tới, sẽ có thật nhiều phiền toái không cần thiết, Lôi thúc thúc muốn đi đâu? Ta đưa các người đi thôi."

Lôi Thiên Hào cùng Tần Phong cũng tuyệt đối không có ý khách khí, dù sao lúc này lại đi đến đi sh có chút không thực tế, lại cách trên trăm km địa đây, còn nữa nói cảnh sát nếu như thật tới, đối mặt vấn đề lớn như vậy, phỏng chừng hai người đều phải phiền phức không nhỏ, cũng không nữa tính toán cái gì, do tôn thiên hương mang theo đi trước xe.

Lên xe trước khi, Lôi Thiên Hào đối Tần Phong nháy mắt, hiển nhiên muốn còn muốn hỏi Tần Phong mới vừa ý tứ, bất quá Tần Phong cũng không có nhiều lời, ngại vì bên trong xe mặt khác 2 vị mỹ nữ đối tràn đầy có chút kiêng kỵ, liền làm Lôi Thiên Hào lên xe trước, đơn giản bên trong xe không gian cũng rộng, xếp sau làm 3 người cũng không lộ vẻ chen chúc.

"Lôi tiên sinh."

2 vị mỹ nữ đối Lôi Thiên Hào lên tiếng chào, Lôi Thiên Hào cũng là gật đầu cười coi như là đáp lại, trái lại Tần Phong hí mắt ngồi ở chỗ kia, thẳng đến tôn thiên hương cấp tốc lái xe ly khai cái này hồng bét loạn hiện trường cũng hỏi: "Hai vị muốn đi đâu?"

"sh." Lôi Thiên Hào đáp.

"Đem chúng ta đưa đến gần đây cảng là được rồi." Không đợi tôn thiên hương gật đầu, Tần Phong liền thản nhiên nói: "Chúng ta phải ra khỏi biển một chuyến."

"Rời bến?" Lôi Thiên Hào theo bản năng hỏi: "Rời bến làm gì?"

"Đông Phong đảo có luận võ giải thi đấu." Tần Phong lười biếng nói: "Chúng ta vừa lúc đi chơi một chút."

"Luận võ giải thi đấu?" Lôi Thiên Hào nhất thời ngẩn ra, không hiểu nhìn Tần Phong.

Trái lại tôn thiên hương hơi nhíu nhíu mày, xuyên qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua Tần Phong, chỉ là chống lại Tần Phong kia mang theo nhè nhẹ hàn mang ánh mắt sau, trong lòng cả kinh, bất động thanh sắc dời đi ánh mắt, thản nhiên nói: "Cũng tốt, ta đưa 2 vị bằng hữu sau khi trở về, cũng muốn đi một chuyến Đông Phong đảo, gia phụ có chút trên phương diện làm ăn chuyện tình lại phải giải quyết."

Lôi Thiên Hào đối tôn thiên hương gia tộc tựa như là có chút lý giải, nghe nói tôn thiên hương nói sau cũng không hỏi thêm nữa.

Nếu như tại dĩ vãng, Tần Phong đối diện 3 vị mỹ nữ hoặc nhiều hoặc ít sẽ đùa giỡn vài câu, nhưng tối hôm nay thực tại không có gì tâm tình, cũng không quản tại 3 vị mỹ nữ trong lòng lưu lại cái gì ấn tượng, lười biếng ngồi ở chỗ kia híp mắt, nhìn như là đang ngủ, chỉ Lôi Thiên Hào biết bên cạnh người kia tâm lý không biết lại đang chuẩn bị tính toán ai.

Trái lại tôn thiên hương, vừa lái xe một bên trong lòng âm thầm suy tư về thân phận của Tần Phong.

Có thể tìm tới Đông Phong đảo kia tròng luận võ cuộc tranh tài cũng sẽ không là người bình thường, lại không biết là người tốt lành gì, mà có thể cho thấy bá đạo mạnh mẽ thực lực, tôn thiên hương cái này nữ nhân thông minh

tuyệt đối sẽ không tin tưởng Tần Phong là cái gì hiền lành tử.

"Hoàng hôn liên kết Á Châu khu trận chung kết vô cùng cấp bách, tất cả tuyến thủ dự thi ta đều biết, người này đi vào Đông Phong đảo chẳng lẽ thật là muốn nghỉ phép không được?" Tôn thiên hương nhỏ khẽ chau mày: "Lẽ nào có mưu đồ khác? Thế nhưng lần này vì Á Châu khu trận chung kết, hoàng hôn liên minh hệ thống tình báo đã toàn lực vận chuyển, ai dám tại Đông Phong đảo bịa đặt sự?"

"Bất quá như đã nói qua, những người đó có chút quá phận, dĩ nhiên dự định bắt giữ ta tới áp chế cha ta tự ý âm thầm thao túng trận chung kết, sợ rằng mấy ngày nay cũng sẽ không an ổn, nếu là có người này đồng hành, sợ là có thể tiết kiệm đi không ít phiền phức."

Nghĩ tới đây, tôn thiên hương âm thầm gật đầu.

Nhưng đồng thời, một tiếng nhỏ không thể tra tiếng hừ lạnh làm như tại của nàng bên tai vang lên, tôn thiên hương trong lòng càng 1 cái né tránh, nhưng là sắc mặt bất biến, chỉ là tùy ý nhìn thoáng qua ngòai phía sau, Lôi Thiên Hào lúc này đang ở chộp mắt suy tư điều gì, mà Tần Phong còn lại là vù vù ngủ say, nhỏ nhẹ tiếng ngáy truyền đến, tôn thiên hương nhú mày một cái, chỉ là muốn bản thân có chút tinh thần khẩn trương mà thôi.

Mà lúc này.

Đông Thiên Thị một ngòai biệt thự nội.

Trần Thiên Nam ngòai ở dương trên đài, nhìn về nơi xa đến Đông Phương thiên không, 1 khóa xì gà đã cháy hết, lạnh lẽo đêm đông tự, ** đến trên thân hãn cũng không e ngại gió lạnh, chỉ là ánh mắt có chút ngưng trọng. Cả người tại yên tĩnh trong tựa như một đầu vận sức chờ phát động mãnh hổ, cùng hãn kia trên thân Kiếm Xi Hồ hình xăm lẫn nhau mà nên phải.

"Người tại sao còn chưa ngủ?" Dương Duyệt không biết khi nào ra hiện ở

phía sau hẳn, bọc thật dày áo ngủ Dương Duyệt xem Trần Thiên Nam ** đến trên thân, nhất là trên thân kia sống sinh hoạt phát hiện Kiếm Xi Hồ màu xanh, không khỏi là hơi nhú nhú mày. Nàng biết, cái kia hình xăm là hẳn thành công đoạt được Thanh bang 3 Long ngũ hồ chi Kiếm Xi Hồ sau trước mắt, là đại biểu cho hẳn cái này mấy thập niên qua bỏ ra vô số tâm huyết cao thượng vinh dự, giống như là Dương Duyệt lấy gia tộc là quang vinh, mà Trần Thiên Nam lấy trên người Kiếm Xi Hồ hình xăm là quang vinh.

Trần Thiên Nam đem xì gà đặt ở một bên, không có đứng dậy, vẫn là nhìn Đông Phương bầu trời đêm, nói: "Của người sinh ý nói chuyện sao?"

"Chu Nhã Phi đã đồng ý đầu tư, ngày mai ta sẽ xuất phát đi sh." Dương Duyệt khẽ thở dài một cái, nói: "Đông Thiên Thị tài nguyên không đủ lấy ta phát triển phòng thí nghiệm, Yến kinh các phương diện thế lực quá mức phức tạp, Hương Cảng quốc tế quá nhiều thế lực, chỉ sh mới có thể."

"Yên tâm, chỉ cần ta còn sống, tại sh cũng sẽ không có người dám động người." Trần Thiên Nam hơi hé mắt.

Dương Duyệt hơi khẽ cau mày, Trần Thiên Nam cũng cười cười, nói: "Ta lý giải người chống cự ta thế lực sau lưng, thế nhưng ta có khả năng bảo vệ người tất cả thực lực chỉ cái này, mấy ngày nữa hoàng hôn quyền Xayda châu khu khiến trận chung kết tương hội tại Đông Phong đảo cử hành."

Dương Duyệt sắc mặt cứng đờ.

Cùng Trần Thiên Nam quen biết đã lâu, đồng thời ở nước ngoài tiếp xúc qua không ít người, nàng là biết hoàng hôn quyền thi đấu, được xưng toàn cầu từ trước tới nay tàn nhẫn nhất công bình nhất quyền thi đấu, không người biết đạt được hoàng hôn quyền thi đấu khiến vô địch người sẽ được cái gì dạng thưởng cho, thế nhưng ai đều hiểu, một khi đạt được quán quân, kia đem thì không cách nào nói thật là tốt chỗ.

Thế nhưng cùng chi tương ứng cũng cực kỳ tàn ác chém giết cùng bị chém

giết, phàm là lên lôi đài không có song phương sống đang đi xuống, trừ phi nhất phương chịu thua, bằng không chỉ có chết kết quả, mà bất cứ người nào thế lực sau lưng cũng sẽ không cho phép mình tuyển thủ dự thi buông tha bất kỳ tranh đoạt thắng lợi cơ hội, bởi vì ... này tràng quyền thi đấu là các đại thế lực trong lúc đó đấu võ, ai cũng không muốn tại đối thủ trước mặt mất mặt xấu hổ, càng không muốn mất đi gần ngay trước mắt thật lớn lợi ích.

Á Châu khu khiến trận chung kết, này tương hội là toàn bộ Á Châu trong đi ra tuyệt đối cao thủ trong lúc đó kịch liệt tàn sát, rất nhiều người đều biết, trận này quyền thi đấu trong, đứng ở cuối cùng trên lôi đài chỉ có thể có một người.

"Người còn là quyết định muốn tham gia phải không?" Dương Duyệt giọng nói có chút trầm thấp, còn có chút khổ sở.

Trần Thiên Nam khẽ gật đầu, không đợi Dương Duyệt kích động nói cái gì đó, hần nhân tiện nói: "Chúng ta tổng yếu là muốn có được trả giá thật lớn, không ai có thể ngồi đợi bầu trời mất hãm bính, dạng gì hoàn cảnh tạo liền dạng gì đại giới, lần này trận chung kết ta nhất định phải tham gia, bằng không, ta làm người phải bảo vệ đều phải bởi vì ta nhu nhược mà mất đi tầng kia bình chướng."

Dương Duyệt khẽ thở dài một cái, nói: "Người muốn như thế nào?"

"Theo ta đi Đông Phong đảo ah." Trần Thiên Nam hơi trầm giọng nói: "Ta không muốn tại trên con đường này, một người cô đơn đơn."

Dương Duyệt khẽ cắn môi, suy tư một lúc lâu mới là gật đầu.

Mà đạt được Dương Duyệt cam kết Trần Thiên Nam khóe miệng giơ lên mỉm cười, trong mắt ngưng trọng từ từ lui tán, thay vào đó cũng đối thắng lợi toàn lực khát vọng cùng kiên định.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 279: An Bài

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 279: An bài

"Nghĩ không ra người cái này già mà không kính trái lại thật có thể hưởng thụ, không ít mở áo tắm phái đối ah?"

Một chiếc đại hình du thuyền bên trên, Tần Phong lười biếng nằm ở boong tàu trên ghế nằm, một đôi mắt không nháy một cái nhìn chăm chăm chỉ mặc áo tắm hai mảnh áo tắm tại bể bơi nội đang du lịch tôn thiên hương duyên dáng dáng người, trái lại một bên Lôi Thiên Hào có chút không yên lòng, nửa híp mắt không biết đến đang suy tư điều gì. Lúc này du thuyền đã xuôi nam, nhiệt độ trái lại ấm áp, tuy rằng thỉnh thoảng có chút lòng mang gió lạnh thổi qua, thế nhưng bể bơi nội tôn thiên hương hiển nhiên cũng không thềm để ý.

Lôi Thiên Hào nghe được Tần Phong không chút nào cảm thấy thẹn vấn đề, nhất thời trợn trừng mắt, lười biếng mở mắt, thản nhiên nói: "Chiếc này du thuyền là Sydney 1 cái thương nhân đưa, các người người trẻ tuổi thích đồ vật, ta cái tuổi này đã không có gì hứng thú."

"Trang cái gì, người ta Thất lão 80 ưa thích cái này giọng có khi là." Tần Phong khinh thường nói.

Lôi Thiên Hào lười cùng hãnh tại đây loại hãnh tương đối am hiểu trọng tâm câu chuyện lên nói nhảm, trái lại nhìn thoáng qua tôn thiên hương, hỏi: "Người và nàng có cừ oán?"

"Á Châu hắc đạo liên minh trọng tài trưởng Tôn Thừa Nghiệp hòn ngọc quý trên tay." Tần Phong hừ một tiếng, tựa như là có chút không thèm: "Hắn có người ca ca kêu Tôn Bá Long."

Nhắc tới Tôn Bá Long, Lôi Thiên Hào nhất thời bưng tỉnh qua đây, muốn trước đó không lâu Lưu Ý còn có Đổ Tiểu Xuyên Lâm Khoa muốn cho Tần Phong cái đỉnh chụp mũ, cố ý lại đem Tôn Bá Long cho kéo đến trên thuyền, tuy rằng đến tiếp sau sự kiện Lôi Thiên Hào không có đánh nghe qua, thế nhưng dùng bấp chân muốn cũng có thể nghĩ ra được Tôn Bá Long mấy người tránh không được bị Tần Phong cho tàn nhẫn âm ngừng một lát, nhất là Đổ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa, tuổi đã cao ỷ vào bản thân tư lịch muốn tại Tần Phong trước mặt chơi lão tư cách sợ rằng đều là chịu không nổi.

Dù sao thế giới tàn khốc cũng không sẽ bởi vì tuổi của người mà giảm giá, ít nhất ở phương diện này, thế giới này tối thiểu là công bình.

"Tôn gia tại Á Châu hắc đạo liên minh quyền thế nhất thời vô lượng, người nếu là cùng Tôn gia trở mặt, đối Lưu Linh tiến nhập Á Châu hắc đạo liên minh có trở lực rất lớn." Lôi Thiên Hào nói.

Tần Phong lắc đầu, thản nhiên nói: "1 cái trọng tài trưởng duy nhất hợp cách liền chắc là sẽ không bởi vì người nhà mà ảnh hưởng phán đoán của mình, nếu như Tôn Thừa Nghiệp dám quan báo tư thù, ta sẽ cho hắn biết thế giới này càng bóng tối địa phương sẽ càng nói công bình."

Lôi Thiên Hào đối với lần này trái lại không có ở nói thêm cái gì, dù sao lấy thân phận của Tần Phong mà nói, nói ra những lời này cũng không phải là khoác lác, hơn nữa Tôn Bá Long vốn là tự tìm mất mặt đi tìm Tần Phong phiền phức, làm Tần Phong cho nhớ nhung cũng là chuyện đương nhiên. Trầm mặc ước chừng có một trận, Lôi Thiên Hào lại là tò mò hỏi: "Lần này đi Đông Phong đảo, người có phải đánh thật tính chỉ là xem cái não nhiệt chứ?"

"Ta chỉ là muốn điều tra vài người." Tần Phong thản nhiên nói: "Bất quá

người cũng trốn không thoát, nếu như ta không dẫn người đi, bọn họ sớm muộn sẽ phái người đem người thỉnh đi qua, người nhằm vào sơn khẩu tổ một loạt công kích đã khiến cho không ít người chú ý cùng kiêng kỵ, dù sao sơn khẩu tổ tại Á Châu kinh doanh nhiều năm như vậy, kỳ lợi ích đáng bọn họ nhiều đếm không xuể, người nếu như muốn làm sơn khẩu tổ lúc đó bị diệt, vậy sẽ phải nỗ lực nhiều đủ hứa hẹn."

Lôi Thiên Hào ánh mắt híp một cái, hơi hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Ta hao phí mấy chục năm, từ thê tử ta chết đi một khắc kia, ta mà bắt đầu chuẩn bị nhằm vào sơn khẩu tổ kế hoạch, bao quát sơn khẩu tổ tất cả minh hữu đều ở đây kế hoạch của ta trong, Tần Phong, nếu như đổi lại là người, người sẽ Hưởng những người ăn tươi nuốt sống gia hỏa cúi đầu sao?"

"Sẽ không." Tần Phong dứt khoát đáp, thấy Lôi Thiên Hào tựa hồ còn muốn nói xong, Tần Phong nhân tiện nói: "Ta biết suy nghĩ của người, thế nhưng lúc này đây người nhất định phải đi, dù sao hoàng hôn liên minh bọn họ một khi nổi giận lên, người và đồng minh của người muốn gánh nổi áp lực nhiều lắm."

Nói đến đây, Tần Phong nhìn thoáng qua Lôi Thiên Hào.

Lôi Thiên Hào nhú chặc mày nghĩ sâu xa chỉ chốc lát, hoàng hôn liên minh là toàn cầu hắc đạo liên minh, tựa như một đầu cự thú viễn cổ hùng cứ Địa cầu mấy trăm năm, là toàn cầu tam đại đỉnh cấp liên minh, hoàng hôn liên minh dưới cờ khổng chế tài nguyên là lính đánh thuê liên minh cùng với thích khách liên minh thúc ngựa cũng đuổi không kịp, mà phàm là có thể đi vào hoàng hôn liên minh hắc đạo tổ chức không có chỗ nào mà không phải là tồn tại trăm năm bàng tổ chức lớn, hơn nữa phát triển đến nay, hoàng hôn liên minh thành viên tổ chức không chỉ là hắc đạo tổ chức, thậm chí bao quát có chút quốc gia. Mặc dù là tại m quốc nổi danh nhất khô lâu sẽ ở hoàng hôn liên minh trước mặt đều là gặp sự phụ.

Lôi Thiên Hào quá rõ thực lực của mình, mặc dù là hãn mượn hơi hơn mười người minh hữu, mặc dù là hãn vì báo thù tại đây vài thập niên trong phát triển

vô số gút, thế nhưng tại cường đại đến có mặt khắp nơi hoàng hôn liên minh trước mặt, Tối Đa chỉ có thể làm hoàng hôn liên minh chán chường một đoạn thời gian mà thôi, hẳn dù sao không phải là không giảng nguyên tắc Tần Phong, đặt ở trở về trước khi, Tần Phong quả thật dám mạo hiểm đến bị toàn cầu truy sát nguy hiểm từng cái một đơn giết chết.

Nghĩ tới đây, hẳn bất đắc dĩ thở dài, nói: "Đã như vậy, xem tới một lần gặp mặt còn là không thể tránh khỏi."

"Sơn khẩu tổ Sơn Khẩu đem xuất hiện." Tần Phong thân nhiên nói: "Ta nghĩ, người gặp mặt một lần cũng đúng là tốt."

Lôi Thiên Hào nhất thời trong mắt dần hiện ra một cổ tử bạo ngược sát khí, có thể cái này luôn luôn trầm ổn như núi trung tâm chi Thần có phản ứng như thế ngoại trừ năm đó giết vợ kẻ thù, toàn cầu phỏng chừng cũng tìm không ra những người khác tới, mà Sơn Khẩu đó là sơn khẩu tổ một đời tổ trưởng hậu đại, cũng là lúc đầu bày ra nhằm vào Lôi Thiên Hào một loạt âm mưu chủ đạo một trong.

Nhìn Lôi Thiên Hào sát ý bưng bưng, Tần Phong nói: "Lần này Sơn Khẩu là phán quyết tổ một trong dự họp trận chung kết, một ... khác tầng mục đích liền là bởi vì người, bằng không người kia là tuyệt đối sẽ không bước ra đảo quốc nửa bước."

"Năm đó đối thủ cũ." Lôi Thiên Hào tối tăm nói: "Ta rất muốn nhìn hẳn lần này có thể chơi ra cái gì tạp kỹ tới."

Bên này Tần Phong hai người đang trao đổi đến, một bên hồ bơi nội tôn thiên hương cũng khoác 1 tầng khăn tắm đi lên trước tới, thấy Lôi Thiên Hào trạng thái có chút không khỏe, trong lòng nghi hoặc, nhưng ngẫm nghĩ một chút cũng đó là đoán ra mấu chốt trong đó.

"Tôn tiểu thư dáng người không sai." Tần Phong nhìn thoáng qua dáng người duyên dáng tôn thiên hương, bồn cọt hỏi: "Da cũng thật trắng, xem ra bình

thường không ít làm bảo dưỡng ah?"

"Thế nào Tần tiên sinh có hứng thú học một ít sao?" Tôn thiên hương đối mặt Tần Phong kia mang theo đến sắc sắc ánh mắt, nhưng trong lòng thì nổi danh có chút dị dạng, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường phản bác: "Nếu như Tần tiên sinh có hứng thú, ta rút là có thể cho người mấy người tốt mỹ trắng bí phương."

Tần Phong cười ha ha một tiếng, nhưng không phải không thừa nhận nữ nhân này lớn lên tiền đột hậu kiều, một cái khăn tắm bao lấy nửa người trên, thế nhưng kia thon dài đùi đẹp cũng như trước có thể lệnh bất kỳ nam nhân nào ý nghĩ kỳ quái, tôn thiên hương không muốn quá bị người kia nhìn chăm chú vào, ngồi ở Lô Thiên Hào bên kia, đợi ly khai Tần Phong ánh mắt kia, mới là cảm giác trong lòng dị dạng dần dần lui tán, chỉ là trong lòng càng kỳ quái người kia có phải là ai, dù sao dạng gì ánh mắt đều đã biết tôn thiên hương đã luyện liền lòng cường đại nhân tình hệ thống phòng ngự, thế nhưng Tần Phong hết lần này tới lần khác như là không nhìn bất kỳ phòng ngự thông thường, làm người ta đáng ghét.

"Tốt lắm, ta phải đi."

Không đợi hai người đang nói chuyện, Tần Phong nhìn đồng hồ bỗng nhiên đứng lên nói: "Chúng ta đến rồi Đông Phong đảo tại hiệp ah?"

"Ân?"

Hai người nhộn nhịp nhú mày một cái, Lô Thiên Hào trực tiếp dứt khoát hỏi: "Người sẽ không sợ ta đi trên đường bị sơn khấu tổ người giết chết?"

Lấy hai người quan hệ, Lô Thiên Hào cũng không sẽ khách khí với Tần Phong cái gì, có thể cùng Tần Phong ở chung lâu, da mặt dày tổng yếu rèn luyện một chút.

"Bọn họ sẽ không." Tần Phong tràn đầy tự tin nói: "Nếu quả như thật có người tới rồi tìm phiền toái, ta nghĩ đối tượng tuyệt đối không phải là người, có

lẽ là qua đây bảo hộ các người."

Nói đến đây, Tần Phong chính là bất động thanh sắc liếc mắt một cái tôn thiên hương, tôn thiên hương trong lòng gấp gáp vừa nhảy, nhưng vẫn là sắc mặt bất biến, chỉ là bộc phát đáng ghét Tần Phong kia sấm ánh mắt của người, nhưng chột dạ hơn cũng không dám phản bác cái gì, chỉ có thể tâm lý mắng một câu người kia thật là đáng ghét. Mà lúc này, một chiếc phi cơ trực thăng cấp tốc lái tới, không bao lâu đó là xoay quanh ở tại du thuyền phía trên, đợi một cái dây thừng rũ xuống sau, 1 cái người vạm vỡ theo dây thừng nhanh chóng xuống máy bay rơi xuống boong tàu bên trên.

Lang Vương mở rộng một chút mỗi lưng, tại Đông Nam Á điên cuồng giết chóc làm hấn giờ này khắc này trên người lại mang theo 1 tầng nhân nhật huyết tinh khí vị, Tần Phong đi lên trước, thấp giọng nói: "Sự tình làm như thế nào?"

"Ca người yên tâm, Đông Nam Á chuyện tình đã làm ổn thỏa, Diệp Đào bọn họ coi như là mọc rễ." Lang Vương trầm giọng nói: "Lần này ta đem kêu đến là phải bảo vệ hai người kia sao?"

"Không sai." Tần Phong gật đầu, nói: "Sơn khẩu tổ người tuyệt đối sẽ không tùy tiện buông tha Lôi Thiên Hào, người chỉ cần cho làm những tên kia biết, một khi Lôi Thiên Hào tại Đông Phong đảo có bất kỳ nguy hiểm tánh mạng, Quang Huy thế tất gây dựng lại cùng bọn chúng không chết không ngớt!"

"Ca, 1 cái Lôi Thiên Hào xứng đáng sao?" Lang Vương có chút nghi ngờ hỏi.

Tần Phong nhìn thoáng qua Lôi Thiên Hào, thản nhiên nói: "Về phần, ta cho người bảo hộ hẳn tự nhiên có sắp xếp của ta, người đến rồi Đông Phong đảo nhất định phải chăm chú cẩn thận bảo vệ tốt hẳn, còn có, nhớ kỹ đem ta còn sống chuyện tình nói ba phải cái nào cũng được, nghìn vạn không muốn thừa nhận ta còn sống hoặc là thực sự đã chết."

Lang Vương ngưng trọng gật đầu, lần này trái lại không có ở hỏi nhiều.

Tần Phong cũng không có tại nói thêm cái gì, nhanh như chớp bắt được dây thừng, rất nhanh phi cơ trực thăng đó là cấp tốc cất cánh, đợi Tần Phong bò lên phi cơ sau khi, cho phi công nói 1 cái tọa độ, kia phi công là Lang Vương trực hệ thủ hạ, tuy rằng không biết Tần Phong thân phận chân chính, lại biết người này có thể Lang Vương tôn kính như là tôn kính cha mẹ mình một dạng.

"Từ giờ trở đi, ta sẽ là người tương lai 3 ngày tư nhân bảo tiêu, của người tất cả ăn, mặc, ở, đi lại an bài đều muốn sẽ do một mình ta quản lý." Lang Vương đi tới Lôi Thiên Hào phía sau, ngưng thanh nói: "Người tốt nhất đừng cho ta chinh ra cái gì yêu thiêu thân tới, ta cũng không giống như hần dễ nói chuyện.",

Lôi Thiên Hào nao nao, nhưng chợt khóe miệng giơ lên mỉm cười, khẽ gật đầu nói: "Tốt, đã như vậy, kia mấy ngày kế tiếp liền phiên phúc vị tiên sinh này."

Tôn thiên hương trái lại hơi hơi hí mắt, lại cảm thấy đến từng đợt Hàn khí kéo tới, đơn giản là đứng dậy về tới buồng nhỏ trên tàu trong.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 280: Bắt Cóc

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 280: Bắt cóc

Đông Phong đảo đứng hàng Hoa Hạ Đông Nam đường ven biển ở ngoài, là ngòi phong cảnh tú lệ vùng biển quốc tế đảo nhỏ.

Hoàng hôn liên minh lập chí tại chế tạo ngòi thiên đường vậ đảo nhỏ, cho nên tại đây tòa trên bản đồ không đủ trẻ con lớn chừng bàn tay trên đảo nhỏ, có hội tụ toàn cầu các nơi đặc sắc tiêu khiển thi thố, tiêu khiển. Thành càn thành lập khí thế rộng rãi, lui tới càn thế giới cấp ấ hình phú hào, lại càn không thiếu năm quyền nhất phương kiêu hùng. Mà bất kỳ toàn cầu nổi tiếng tiêu khiển siêu sao muốn tại Đông Phong trên đảo biểu diễn một hồi cá nhân thanh tú đều cần nỗ lực xa xỉ đại giới, mà bọn họ có khả năng lấy được là thế giới các nơi các phú hào ưu ái.

Tại Đông Phong đảo hết thảy đều là thuộc về tuyệt đối an toàn, hoàng hôn liên minh có tuyệt đối tự tin, bởi vì bọn họ thủy chung tin tưởng không người nào dám đối mặt toàn cầu hắc đạo truy sát, tại Đông Phong đảo, trừ người ra trong bao tiền tiền, của người hết thảy đều có thể đạt được bảo chứng.

Nơi này là Á Châu hắc đạo liên minh phong hội địa điểm, đồng dạng cũng là năm nay Á Châu khu hoàng hôn quyền thi đấu trận chung kết sân bãi.

Làm lần này quyết định thật lớn lợi ích thuộc sở hữu hoàng hôn quyền thi đấu, hoàng hôn liên minh phái ra vô số cao thủ đi trước Đông Phong đảo bố trí, lấy bảo đảm một ít có cũng đủ can đảm dám can đảm mạo phạm hoàng hôn liên

minh quyền uy người ra tới quấy rối, những người này cũng không phải là không tồn tại, mà Tần Phong liền là một cái trong số đó.

Vùng biển quốc tế một mảnh không người quản hạt hải vực bên trên, ở đây cự ly Đông Phong đảo đã bắt quá gần mấy cái giờ, thế nhưng Tùng Tinh Hạ Liên phát hiện tựa hồ lần này hành trình cũng chưa tính là 1 cái thư thái lữ trình, nhìn đỉnh đầu không biết từ nơi này nhô ra 4 5 điều khiến vũ trang phi cơ trực thăng, Tùng Tinh Hạ Liên có muốn giết người xung động cùng **.

Thế nhưng tại nơi mấy rất lóe hàn quang Gia Đặc Lâm súng máy trước mặt, Tùng Tinh Hạ Liên khắc sâu minh bạch, một khi tràn đầy dám đem nội tâm ** phát tiết ra ngoài, như vậy hẳn sẽ chết rất hung ác.

Sinh tồn còn là hủy diệt, đối với hẳn người như thế mà nói, là 1 cái cực kỳ đơn giản tuyến chọn đề.

Tần Phong ngậm 1 khóa xì gà nhìn một đám người đảo quốc tại trên boong thuyền lạnh run, khước miệng giơ lên một tia âm trầm đáng tươi cười, thuận lợi đưa qua 1 cái quý dị mặt nạ màu bạc mang lên mặt, không nhìn kia hơn 10 thước trên cao chênh lệch, từ trên phi cơ trực thăng nhảy xuống, đợi sau khi rơi xuống đất, hơi quỳ gối, đem rơi thật lớn lực đạo trong khoảnh khắc tan mất.

"Người là ai!"

Tùng Tinh Hạ Liên tối tăm đến gương mặt, một đôi mắt nhìn chăm chăm trước mặt gia hỏa, trầm giọng nói: "Có thể điều động như vậy lực lượng vũ trang, xem ra người cũng không phải đơn giản người, thế nhưng người càng hẳn là minh bạch đây là đi trước Đông Phong đảo thuyền, một khi ta có cái gì sơ xuất, người đem đối mặt hủy diệt thức đả kích!"

"Loại sự tình này không phải là người nên quan tâm." Tần Phong chỉ là nhàn nhạt đáp lại một câu, sau đó mang một cái ghế ngồi xuống, nhìn trước mặt một đám người trong lại có mấy người mặc áo tắm hai mảnh đảo quốc muội tử, ngoạn vị cười nói: "Tùng tinh Tiên Sinh tốt lịch sự tao nhã, trước đây đi Đông

Phong đảo trên đường cũng không tịch mịch."

"Hừ."

Tùng Tinh Hạ Liên cười lạnh một tiếng, chống một cây quả trượng khắp khểnh đi tới khác ngòi xuống một bên tới, lúc này còn lại trên phi cơ trực thăng bọn họ cũng là mang mặt nạ nhọn nhọn nhảy xuống tới, đám người kia đều là Lang Vương chiêu mộ liều mạng chi đồ, nhìn đám người kia trong nữ nhân từng cái một hai mắt tỏa ánh sáng, Tần Phong chỉ là liếc mắt một cái, đó là khoát tay áo.

Mấy người kia nhất thời cười ha ha, từng cái một không chút khách khí khiêng kia không dám phản kháng đảo quốc nữ nhân đi vào buồng nhỏ trên tàu, Tùng Tinh Hạ Liên cũng sắc mặt cũng không sắp xếp, ngược lại thì thản nhiên nói: "Các người chăm chú cẩn thận tới đánh cướp, không phải là vì mấy người phụ nhân ah?"

"Đó cũng không phải." Tần Phong nhún vai, dừng một chút, lại cười híp mắt hỏi: "Xem ra chân của người chân không có phương tiện."

Nhắc tới điểm này, Tùng Tinh Hạ Liên trên mặt lập tức hiện đầy âm trầm, thế nhưng thoáng qua lại là ép xuống, chỉ là giọng nói có chút hận ý: "Ta thù ta tự nhiên sẽ báo."

"Ta cũng chưa nói giúp người báo thù." Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Ta lần này tới trái lại cùng Tùng tinh Tiên Sinh nói 1 cộc buôn bán, không biết Tùng tinh Tiên Sinh có hứng thú hay không?"

Tùng Tinh Hạ Liên hơi nhíu mày, cười lạnh nói: "Thế nhưng ta xem thành ý của người tựa hồ không đủ."

"Người trong giang hồ phiêu, khiến cần chuẩn bị hoàn toàn đối sách, để tránh khỏi Tùng tinh Tiên Sinh nhận lấy đám kia tử sĩ từng cái một tại hô to người thả lỏng cảnh đại danh vạn tuế, ta cũng không quá ưa thích phiền phức." Tần Phong

thản nhiên nói.

Tùng Tinh Hạ Liên lạnh lùng nói: "Người nghĩ nói chuyện gì sinh ý?"

"Nghe nói Tùng tinh Tiên Sinh cùng sơn khẩu tổ người không ưa?" Tần Phong khẽ cười nói: "Trùng hợp ta và sơn khẩu tổ cũng không hợp."

"Người cho là chỉ bằng vào người một câu nói, ta sẽ cùng với người Hợp Tác sao?" Tùng Tinh Hạ Liên hăng giọng hỏi.

"Sẽ chờ người những lời này." Tần Phong bỗng nhiên đứng dậy, cười híp mắt nói: "Đã như vậy, không biết Tùng tinh Tiên Sinh có thể hay không bơi?"

"Ân?"

Tùng Tinh Hạ Liên còn không hiểu, chợt có 2 cái cầm thương gia hỏa đi lên trước tới, một người 1 cái nhắc lên Tùng Tinh Hạ Liên, vốn là muốn muốn phản kháng Tùng Tinh Hạ Liên nhìn kia gần trong gang tấc hòng, sắc mặt một trận hăng giọng, không đợi phản kháng, đó là bị hai người cái đến đi tới lan can trước, hấn nghiêng đầu qua chỗ khác lạnh lùng nói: "Người có biết hay không người làm như thế kết quả là cái gì!"

"Ta nói ta không thích phiền phức, nếu Tùng tinh Tiên Sinh không muốn Hợp Tác, ta đây liền lười nhiều lời." Tần Phong thản nhiên nói: "Ném xuống."

Hai người kia không chút do dự nào, trực tiếp đem Tùng Tinh Hạ Liên cho ném vào biển rộng trong.

Phác thông một tiếng, Tùng Tinh Hạ Liên dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng bị ực một hớp nước biển, rất nhanh hấn đó là nỗ lực khống chế được thân hình của mình, cảm giác được bàn chân vết thương tựa hồ có văng tung tóe vết tích, sắc mặt lại là một trận khó coi. Tần Phong hai tay đặt ở trên lan can, nhìn nước biển tự Tùng Tinh Hạ Liên, cười ha hả nói: "Không cần suy nghĩ nhiều, ta chính là đế chĩnh của người, bất quá người yên tâm, cái hải vực này là không có

cá mập, về phần có thể hay không sống, liền nhìn người có bản lĩnh hay không có thể bơi tới Đông Phong đảo."

Mà Tần Phong còn lại thủ hạ còn lại là từng cái một đem họng nhắm ngay Tùng Tinh Hạ Liên chính là thủ hạ, trở nên mở súng máy sau, từng cái một âm trầm rầm trời: "Đều nhảy xuống!"

Tựa như là có người do dự một hồi, thủ hạ kia không nhịn được giơ tay lên đó là một súng bắn vào đầu của đối phương lên, mấy người còn lại thấy đồng bọn đầu nở hoa, nơi nào còn dám chần chờ, từng cái một phác thông phác thông nhảy xuống, nhìn một đám người bộ dáng chật vật, Tần Phong cũng cầm lấy 1 cái phao cấp cứu ném xuống, buồn cười nói: "Tùng tinh Tiên Sinh suy nghĩ thật kỹ lo lắng ta nói lên Hợp Tác thỉnh cầu, cái này phao cấp cứu tính là thành ý của ta ah?"

Tùng Tinh Hạ Liên tức giận muốn bò lên trên thuyền liễu mạng, thế nhưng súng máy thiết kế thanh âm bỗng nhiên truyền đến, từng viên một viên đạn xạ kích ở phía trước trên mặt biển, văng lên từng đợt bọt nước, Tần Phong buồn cười nói: "Trong nước tương đối lạnh, cẩn thận cảm mạo, tốt nhất bơi đứng, người của ta có thể không có gì kiên trì, ta cũng không muốn mất đi không tới một người có thể hợp tác minh hữu."

Thấy đạn kia mưa đã là tới gần, nhìn kia nổ súng mấy người biến sắc bất biến, Tùng Tinh Hạ Liên biết có ở đây không động sợ rằng thật muốn trở thành cái sàng, chịu đựng chân kia bộ đau đớn, Tùng Tinh Hạ Liên cắn răng hướng về Đông Phong đảo phương hướng bơi đi, chỉ hy vọng có thể ở nửa đường lên nhìn thấy một chiếc đã qua thuyền.

Tần Phong còn lại là lấy xuống mặt nạ, đốt một khóa hương yên nhìn Tùng Tinh Hạ Liên mấy người bơi ra tầm mắt ở ngoài, sau đó đem đầu mẫu thuốc lá ném ở một bên, nói: "Sơn khẩu tổ vị trí tra được chưa?"

"Tra được." Một người lập tức là ngừng thanh nói.

Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Làm thủ hạ sẽ nói đảo quốc mà nói bọn họ lên thuyền, đem trong khoang thuyền kia mấy người phụ nhân cho ta phân phó tốt lắm, hôm nay ta muốn đem sơn khẩu tổ mấy chiến thuyền thuyền toàn bộ cho đánh thành tổ ong."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 281: Kẻ Thù Gặp Mặt

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 281: Kẻ thù gặp mặt

Đông Phong đảo cảng, vô số xa hoa du thuyền không ngừng lái tới, tuần nam mỹ nhân môn nhộn nhịp đi xuống, nếu như cẩn thận quan sát, không khó nhìn ra những người ăn mặc bạo lộ hay hoặc là ăn mặc ưu nhã nam nữ trong có khi là công chúng trong mắt ngôi sao, chỉ là lúc này, bọn họ gặp phải không phải là những người ái mộ nóng bỏng chờ mong, càng không phải là bày làm ra một bộ cao cao tại thượng hay hoặc là hôn dân thái độ, mà là thận trọng rất sợ nhất cá bất lưu thần xuất hiện chút nào sai lầm, để tránh khỏi gây nên hòn đảo này lên tùy tiện kia gạch ném một cái đều có thể ném ra 1 cái nhất phương kiêu hùng bất mãn.

Đảo nhỏ lên, vũ trang phi cơ trực thăng không ngừng qua lại xoay quanh, tùy ý có thể thấy được từng cái một võ trang đầy đủ dong binh đi qua, nhiệm vụ của bọn họ chỉ có một, đem bất kỳ dám can đảm ở Đông Phong trên đảo tác loạn tất cả địch nhân toàn bộ gạt bỏ.

Từ trên thuyền đi xuống, Lưu Linh tự sửa mình hắc y, lạnh lùng hai mắt quét một vòng, trên gương mặt không có chút nào ba động, người nữ nhân này luôn có thể tại thích hợp nhất thời điểm đem tâm tình của mình điều khiển không gì sánh được chính xác, cùng nàng đang đến đây Đông Phong đảo Đường Xuyên thấy vậy sau khi khẽ gật đầu, nói: "Lần này Á Châu khu hoàng hôn quyền thi đấu là Á Châu hắc đạo liên minh năm nay thứ 2 đại thịnh sự, nếu đồng ý đối với người phát ra thư mời, nói rõ bọn họ đã bắt đầu đối với người coi trọng, tin tưởng Nam Hoa Bang tiến nhập Á Châu hắc đạo liên minh chỉ là vấn đề thời

gian."

Lưu Linh khẽ gật đầu.

Chỉ là không đợi nàng nói chuyện, lại chợt nghe một tiếng hừ lạnh truyền đến, hai người đều là cau mày, ghé mắt nhìn lại, đã thấy 1 cái khoảng chừng ngoài năm mươi tuổi ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn trung niên nam tử đi qua, người này tướng mạo trái lại uy nghiêm, bản đến gương mặt, lạnh như băng không có chút nào biểu tình đáng nói, Đường Xuyên thấy vậy sau quả thực khinh thường hừ một tiếng, nhưng vẫn là đáp: "Hương thúc thúc tiến đến thân thể khỏe không?"

"Gần nhất động chút nóng tính." Bị Đường Xuyên gọi là Hương thúc thúc trung niên nam tử lạnh thản nhiên nói: "Không biết Đường lão gia tử gần đây làm sao?"

"Lão gia tử thân thể rất tốt, trước đó không lâu lại uống nửa cân rượu." Đường Xuyên tranh phong tương đối nói: "Trái lại đối Hương thúc thúc có chút nhớ mong, nếu như Hương thúc thúc ngày nào đó không có việc gì cần phải tới Đường gia làm một chút."

"Không nên nhiều lời, ta thì sẽ đi vào." Đối phương trả lời một câu sau, lạnh lùng nhìn lướt qua Lưu Linh đó là xoay người rời đi.

Lưu Linh hơi hé mắt, nói: "Hương gia cùng Đường gia quan hệ không phải là không sai sao?"

"Tiền đề là của hãn con một Hương Thiên Nguyệt không có bị hiệu trưởng chinh sinh hoạt không thể tự gánh vác." Nói đến đây, Đường Xuyên bất đắc dĩ cười khổ một tiếng, nói: "Trước đó không lâu Hương Thiên Nguyệt tại Đông Thiên Thị làm xằng làm bậy, trùng hợp chọc hiệu trưởng mấy người bằng hữu, hiệu trưởng dưới cơn nóng giận liên tiếp cho hãn đồ mấy cái chai rượu, có người nói bây giờ còn nằm ở y viện."

Lưu Linh nao nao, chợt bất đắc dĩ nhẹ nhàng thở dài.

Bất quá việc đã đến nước này, Lưu Linh cũng không có đi chôn oán Tần Phong, chỉ là suy đoán Tần Phong người này sợ rằng lại là vì nữ nhân mới gây chuyện.

Hai người đang phải ly khai cảng, lại đi không vài bước nghe được một trận cười to phách lối thanh truyền đến, hai người nhìn sang, đã thấy 1 cái khoảng chừng 27 28 tuổi nam tử lúc này một tay bưng cả người phẩm duyên dáng nữ nhân, đang chỉ vào vừa lái vào cảng khẩu một chiếc du thuyền cười ha ha, nam tử này không thèm để ý chút nào xung quanh ngoạn vị ánh mắt, càng thêm hiển nhiên là không có đem vừa lái vào cảng khẩu kia chiến thuyền có chút chật vật du thuyền lên núi miệng tổ Đồ đằng không coi vào đâu. Tuy rằng Đồ đằng bị một đám ác tâm vật thể che lại, nhưng như trước có thể nhìn ra cái này tại toàn bộ đảo quốc gần như là không chỗ nào không có mặt bàn tổ chức lớn đồ tiêu.

"Một đám gốc b."

Nam tử cười ha ha một lát, chợt lại là xoắn một câu thô tục, cả tiếng cười mắng: "Sơn khẩu tổ gần nhất hành vi nghệ thuật càng ngày càng cao thâm khó lường, thế nào? Chơi chán cơ thể người nghệ thuật bắt đầu ở bản thân trên thuyền chơi đùa chữ như gà bới? Ta nói các người đám này thẳng nhãi con mượn ít b mặt đi sao? Cái này đức hạnh cũng không biết xấu hổ tới tham gia hoàng hôn quyền thi đấu, truyền đi đều mất mặt xấu hổ."

Liên tiếp khó coi chính là lời nói làm từ trên thuyền đi xuống từng cái một hơi có chút chật vật sơn khẩu tạo thành viên sắc mặt càng thêm khó coi, mà một người trong đó 2 tóc mai có chút trắng bệch nam tử càng hăng giọng gương mặt, ánh mắt cừu thị quét một đám phàm là mang theo đùa giỡn ngược mắt thần nhân, bất quá hiển nhiên người nơi này cũng không e ngại thẳng nhãi này đáng sợ ánh mắt, nam tử kia càng cười nói: "Sơn khẩu lão tặc, ta nói người nếu muốn bày làm ra một bộ người rất Siu Nhon tư thế có thể hay không trước xuyên một bộ sạch sẽ một chút y phục? Không biết còn tưởng rằng bệnh tâm thần y viện đi

ra ngoài."

"Sơn Khẩu , sơn khẩu tổ phía sau màn gia tộc quản lý một trong, có cái 20 năm không bước ra qua đảo quốc, có người nói lần này bởi vì cháu của hãn muốn tham gia hoàng hôn quyền thi đấu, cố ý từ tổ chim trong đi ra đi một chút." Đường Xuyên vừa liếc nhìn kia phách lối nam tử, nói: "Trương Hoa Xương, đông bắc Vương Trương gia đại thiếu gia, gia tộc kia điều khiển toàn bộ đông bắc hắc đạo, cùng đảo quốc hắc đạo từ trước đến nay không ưa, có người nói người này không ít trôi dạt qua biển đi tai họa đảo quốc nhân dân quần chúng, đảo quốc mấy người hắc đạo tổ chức đối với hãn phát ra bao vây tiêu trừ lệnh, thế nhưng mỗi một lần đều bị người này chui chỗ trống bình yên rời đi."

"Có ý tứ."

Lưu Linh cười nhạt.

Mà một bên, xuất sư bất lợi Sơn Khẩu một đôi mắt nhìn chăm chăm Trương Hoa Xương, lạnh lùng nói: "Xem ra người vẫn là không có học được cái gì gọi là giáo dưỡn."

"Thiếu đều ở kéo con bê, cũng không nhìn một chút bản thân đức hạnh gì." Trương Hoa Xương cắt một tiếng: "Nói với ta giáo dưỡn, ta ít nhất biết cái gì gọi là âu phục ngăn nắp sạch sẽ."

Nói đến nơi đây, Sơn Khẩu trong mắt lóe lên một tia nồng nặc hận ý, thế nhưng rất nhanh liền lại ép xuống, lạnh lùng nói: "Hừ, chưa dùng tới người xen vào việc của người khác, người trái lại rất quản tốt bản thân ah."

"Không, cai tốt mình chắc là người."

Trương Hoa Xương bỗng nhiên hướng về sau lưng của hãn nỗ lực bĩu môi, kia Sơn Khẩu nhất thời nhíu nhíu mày, sau lưng hãn, bỗng nhiên có một cổ tử khổng lồ khí tức tựa như một con viển cổ dã thú chặt nhìn mình chăm chăm, trong ánh mắt kia mang theo ngạt trời hận ý cùng sát ý, Sơn Khẩu xoay người

nhìn cái kia toàn thân cao thấp vũ lực giá trị hầu như có thể quy về linh Lô Thiên Hào, ánh mắt híp một cái.

Không ai dám xem nhẹ Lô Thiên Hào, trên thực tế từ Lô Thiên Hào thấy Sơn Khẩu sau khi, kia khí thế toàn thân đã điên cuồng tăng vọt đến rồi Đỉnh phong, cái này cùng hắc đạo không có gì dính dáng thương nhân lúc này lại thành công trước khí thế lên đem ở đây mọi người ép xuống, chỉ là trong nháy mắt liền trở thành toàn bộ cảnh khẩu tiêu điểm, mặc dù là dừng lại sau lưng Lô Thiên Hào kia gần như gấu bắc cực vậy Lang Vương cùng phụ nữ không thua kém bức mày râu nghiêng quốc mỹ nữ tôn thiên hương cũng vẫn là mất đi quang thái.

Giữa hai người đối diện tràn đầy nồng nặc tia lửa, tựa hồ toàn bộ không gian đều vì vậy mà rơi vào trầm tĩnh.

Cừu hận, tại điểm này lên, Lô Thiên Hào đối với báo thù khát vọng so với Tần Phong không nhường chút nào, hôm nay kẻ thù gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt, Lô Thiên Hào nhìn gần ngay trước mắt Sơn Khẩu, tích góp từng tí một mấy thập niên sát ý có thể nói là phá tan tận trời, không ai dám xem nhẹ lúc này Lô Thiên Hào, dù cho những người đã từng ở trên chiến trường sống đi ra dong binh, từng cái một trận địa sẵn sàng đón quân địch nhìn chăm chăm Lô Thiên Hào. Chỉ là bọn hắn ai cũng không dám tiến lên nhúng tay, bởi vì sau lưng Lô Thiên Hào, cái kia quan danh Lang Vương nam nhân là bọn họ không dám trêu chọc tồn tại.

"Lô Thiên Hào, đã lâu không gặp."

Làm như bị Lô Thiên Hào khí thế chèn ép có chút lòng mang chột dạ, nguyên bản chính là một mối Sơn Khẩu giành mở miệng trước nói: "Nghĩ không ra người còn sống tốt."

"Ta như trước sống, hơn nữa sống tốt." Lô Thiên Hào trầm giọng nói: "Sơn Khẩu, người cảm thấy thế nào?"

"Hừ." Sơn Khẩu cười lạnh nói: "Có được hay không, chỉ người tự mình biết ah?"

Lôi Thiên Hào nhìn chăm chăm Sơn Khẩu, bỗng nhiên cười, điều này làm cho Sơn Khẩu nhất thời đại nhú, không rõ người kia vì sao đứng ở chính hăn một giết vợ kẻ thù trước mặt còn có thể cười ra tiếng, trái lại Lôi Thiên Hào thu liễm khí thế toàn thân, thản nhiên nói: "Người sợ."

Sơn Khẩu sắc mặt chút ngưng, lạnh lùng nói: "Ta thường thấy sinh tử, tại sao e ngại?"

"Người không sợ, người con mẹ nó đem người ta hô tới làm gì?" Trương Hoa Xương có chút khó chịu Sơn Khẩu nói, dứt khoát nói: "Người không sợ người làm nhiều năm như vậy rùa đen rút đầu, thật là sẽ đùa giỡn."

Sơn Khẩu lại là một trận chán nản.

Đúng lúc này, bỗng nhiên một đội nhân mã đi tới, cầm đầu là 1 cái mang theo một đoạn mặt nạ nam tử, kia mặt nạ cũng đen nhánh như mực, bao trùm ở nam nhân nửa khuôn mặt, hơi thở của hăn cực kỳ lạnh kiên quyết, làm như không mang theo bất kỳ cảm tình, một đôi mắt lạnh lùng quét một vòng, phàm là bị ánh mắt của hăn làm chạm đến bọn họ đều là không tự chủ được lui một bước, mặc dù là Trương Hoa Xương đều là cưỡng chế hừ lạnh một tiếng lui nửa bước, trái lại Lôi Thiên Hào Bất Động Như Sơn, thu liễm tất cả biểu tình.

"Xảy ra chuyện gì?"

Thấy chật vật Sơn Khẩu đoàn người, mặt nạ nam tử nhẹ giọng nói.

"Sơn khẩu tổ người ưa thích hành vi nghệ thuật chứ." Trương Hoa Xương miệng pháo tiếp một câu, điều này làm cho kia mặt nạ nam tử lại nhìn hăn một cái, thản nhiên nói: "Trương Hoa Xương, không nói lời nào không ai coi người là cam điếc."

Trương Hoa Xương cắt một tiếng, nhưng không có tại nói nhiều một câu nói nhằm, trong lòng tuy rằng khó chịu, nhưng cũng không dám tại quá mức làm càn. Điều này làm cho mấy người biết Trương Hoa Xương thân phận người không khỏi có chút ngạc nhiên mặt nạ này nam tử là người phương nào, dĩ nhiên có thể vị đại thiếu gia này lão lão thật thật ngậm miệng.

"Chúng ta tao thụ công kích." Sơn Khẩu ngưng thanh nói: "Hung thần, chuyện này ta cần người cho ta một lời giải thích."

Gọi là hung thần nam tử trên mặt nạ phản xạ từng đợt hàn quang, lạnh lùng nhìn thoáng qua Sơn Khẩu, lạnh lùng nói: "Người muốn giải thích của ta sao?"

Sơn Khẩu sắc mặt một trận căng thẳng, nhưng theo sát sau cũng hừ lạnh một tiếng, mang theo thủ hạ của mình ly khai, trái lại Trương Hoa Xương không quên đầu đánh rắn giập đầu: "Sơn khẩu lão tặc, chờ hoàng hôn quyền thi đấu kết thúc, ta nhất định muốn đi các người kia lãnh giáo một chút hành vi nghệ thuật."

Hung thần không để ý đến miệng pháo Trương Hoa Xương, ngược lại thì nhìn thoáng qua Lôi Thiên Hào sau lưng Lang Vương, không khỏi nhíu nhíu mày, nhưng cũng không có nhìn hơn, mà là để phân phó thủ hạ nói: "Đem xung quanh phụ cận tất cả hải tặc đầu lĩnh toàn bộ gọi tới, ta muốn nhìn là ai dám to gan lớn mật công kích Đông Phong đảo khách nhân."

Mà bên kia, Lưu Linh còn lại là đi tới Lôi Thiên Hào bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Nghĩ không ra Lôi tiên sinh cũng tới Đông Phong đảo."

"Đã có người mời, ta Lôi Thiên Hào lại nào có thể cự tuyệt?" Lôi Thiên Hào khẽ cười nói: "Lưu tiểu thư, có hứng thú hay không theo ta đi xem Đông Phong đảo phong cảnh?"

Lưu Linh cũng sẽ không cự tuyệt, chỉ là đoàn người đi qua hung thần bên cạnh thời điểm, kia hung thần tùy ý nhìn thoáng qua Lưu Linh, thế nhưng khi ánh mắt của hắn tiếp xúc được Lưu Linh trên cổ tay kia chuỗi thần bí dây xích tay sau khi, con người chột co lại, sau đó nhìn chăm chăm Lang Vương, thế

nhưng Lang Vương cũng làm như không thấy, lã lã thật thật chấp hành hộ vệ của mình nhiệm vụ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 282: Hung Thần Ác Sát

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 282: Hung thần ác sát

"Phanh phanh phanh. . ."

Gatlin hóa thân pháo phun ra viên đạn tựa như bông bột mưa to như trút xuống, từ phi cơ trực thăng xạ kích mặt biển, văng lên nhiều đóa bọt nước, Tần Phong ngậm 1 khóa xì gà hai tay đặt tại kia giết người hung khí bên trên, nhìn bị mưa đạn vây quanh một chiếc đảo quốc mặc vào, nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, mở ra phi cơ trực thăng người què nhin không được trợn trừng mắt, trong lòng có chút oán giận, Vốn dĩ thật vất vả thừa dịp Lưu Linh đi Đông Phong đảo nghỉ cái ngày nghỉ, lại bị Tần Phong cho kéo tới làm khổ lực.

Bất quá ngắn một phút đồng hồ, mấy nghìn phát đã triệt để đánh xong, làm Tần Phong đang muốn lừng qua đạn kia rương tại tới một vòng thời điểm, lại thấy trên thuyền bay lên một mặt cờ hàng, Tần Phong cười lạnh một tiếng, tiếp tục đem viên đạn trang bị tốt, hướng về phía phía dưới lại là một vòng bắn phá, trên thuyền Vốn dĩ giơ lên cờ hàng gia hỏa sợ té xông vào buồng nhỏ trên tàu bên trong, run lấy bấy khẩn cầu đến cái này không biết nơi nào nhô ra người điên nhanh lên ly khai.

Đợi một vòng viên đạn bắn phá hoàn tất sau khi, Tần Phong mới là ý bảo người què hướng về đội thuyền tới gần, ước chừng đến cự ly không sai biệt lắm, mới là từ trên phi cơ nhảy xuống, rơi vào trên boong thuyền sau khi, xuất ra một cây súng lục hướng về bầu trời nả một phát súng, rầm trời: "Đều con mẹ nó lăn ra đây cho ta."

Có lẽ là nghe nói viên đạn bắn phá thanh âm biến mất, kia vùi ở buồng nhỏ trên tàu một đám gia hỏa đây mới là thận trọng nhô đầu ra, nhìn 1 cái mang theo mặt nạ màu bạc Sát Thần vậy gia hỏa đứng ở trên boong thuyền, trong lòng là vừa sợ vừa giận, thẳng nhãi này từ xuất hiện ở tầm mắt mà bắt đầu bắn phá, hoàn toàn không để cho bất kỳ cơ hội nói chuyện, đang suy nghĩ muốn đã biết chiến thuyền thuyền thế nhưng đảo quốc thứ 2 đại thế lực đội thuyền, dĩ nhiên chặt vật đến treo thành lập cờ hàng.

"Ai là quản sự người?"

Tần Phong đi lên trước, nhìn một đám gia hỏa, tiện tay hướng về 1 cái bàn tay Hưởng bộ ngực nam tử chính là một súng, Eagle Desert uy lực cực lớn làm người kia đầu trong nháy mắt nở hoa, thân thể càng về phía sau ngưỡng bay nửa thước rất.

Lúc này trong đám người đi ra 1 cái khoảng chừng nam tử hơn bốn mươi tuổi, một thân tây trang, màu đen, sắc mặt tái xanh hẳn nhìn Tần Phong, ánh mắt tràn đầy tối tăm, bất quá loại trình độ này tinh thần công kích Tần Phong lại sớm đã thành sẽ không để ở trong lòng, đi lên trước nhìn thoáng qua đối phương, trái lại người kia trầm giọng nói: "Thuyền của Đạo Xuyên Hội! Người quá ngu xuẩn! Người có biết hay không Đạo Xuyên Hội cùng Đông Phong đảo sẽ làm người sống không bằng chết!"

"Người tên là gì?" Tần Phong không nhìn mất uy hiếp của hắn, mà là hỏi.

"Đạo Xuyên Anh Cát."

Đạo Xuyên Anh Cát là một tự ngạo nhân, hắn cũng tin tưởng tên của mình tại toàn bộ Á Châu hắc đạo cũng là vô cùng lực uy hiếp, chẳng qua là khi hắn niệm ra tên của mình sau, lại phát hiện trước mắt mặt nạ nam tử con là chuyện đương nhiên gậy đầu.

"Con mẹ nó, đánh cướp 7 8 chiến thuyền thuyền, cuối cùng là tìm được người cái này chính chủ." Tần Phong một thanh níu lại Đạo Xuyên Anh Cát cổ

áo, không chút nào đem điều này tại đảo quốc oai phong một cõi Đạo Xuyên Hội phó hội trưởng không coi vào đâu, đem Đạo Xuyên Anh Cát ném tới một bên, Tần Phong nhìn thoáng qua những người khác, thản nhiên nói: "Cho các người một phút đồng hồ, đều cho ta nhảy xuống biển đi, bơi đi Đông Phong đảo."

Vừa nghe Tần Phong nói, tất cả mọi người là sợ run cả người, chỉ là nghe được kia trên đỉnh đầu xoay quanh phi cơ trực thăng tiếng gió thổi, còn có Tần Phong kia lạnh như băng hòng, bọn họ không dám phản kháng chút nào, đang nhìn Đạo Xuyên Anh Cát lúc này chật vật té ngã tại boong tàu, bị Tần Phong một cước bước tại trên ngực, càng người người cảm thấy bất an, không dám có chần chừ chút nào, từng cái một tranh nhau chạy tới thuyền biên nhảy xuống.

Đạo Xuyên Anh Cát nhìn Tần Phong, trong mắt tràn đầy phẫn nộ: "Người điên rồi sao? Người có phải muốn làm gì! Như người vậy ngu xuẩn, sẽ chỉ làm người chết thảm hại hơn."

"Sơn Khẩu cái kia lão già kia trước khi cũng là nói như vậy." Tần Phong thản nhiên nói: "Bất quá ta đem hắn ném vào trong bồn cầu xuyên xuyên, người cảm thấy người nói như vậy, ta có đúng hay không nên đem người ném vào cá mập đàn trong?"

Nghe được tên Sơn Khẩu, Đạo Xuyên Anh Cát trên mặt âm trầm bộc phát trầm trọng, nhìn chăm chăm Tần Phong, lạnh lùng nói: "Người có phải muốn như thế nào?"

"Nghe nói gần nhất đảo quốc xuất hiện 1 cái thế lực thần bí chỉ tại muốn nhất thống đảo quốc hắc đạo, có phải là thật hay không có việc này." Tần Phong ngồi xổm người xuống tới, điểm 2 Khóa Hương Yên, đặt ở Đạo Xuyên Anh Cát bên mép 1 khóa, kia Đạo Xuyên Anh Cát theo bản năng hít một hơi, sau đó âm lãnh nói: "Không sai."

"Bọn họ đi tìm Đạo Xuyên Hội sao?" Tần Phong tiếp tục hỏi.

Đạo Xuyên Anh Cát cũng không cảm thấy đây là cái gì bí mật, ngược lại thì

nói: "Không sai, hội trưởng đã cùng người của bọn họ tán gẫu qua."

"Bọn họ đã khống chế nhiều ít thế lực?" Tần Phong hỏi.

"Chuyện này Sơn Khẩu cũng đã nói cho người biết ah?" Đạo Xuyên Anh Cát trầm giọng rầm rừ.

Tần Phong trợn trừng mắt, đem hương yên tạt trên mặt hấn ân diệt, kia Đạo Xuyên Anh Cát đau sắc mặt kịch biến, một đôi mắt trong tràn đầy cừu hận, Tần Phong cười lạnh nói: "Ít nói nhảm, đem người biết đều nói cho ta biết, bằng không tiếp theo khóa khóa ta ném trong con mắt người, đây chính là người thích nhất phương thức."

Đạo Xuyên Anh Cát sắc mặt tái nhợt, thế nhưng nghe Tần Phong giọng của không giống như là đùa giỡn, trầm giọng nói: "Căn cứ tình báo của chúng ta, cỗ thế lực này hơn mười năm trước bắt đầu ở quốc nội vận chuyển, gần 10 nhiều năm cũng đã thẩm thấu quốc hội, tại chính giới kinh tế giới cùng với khoa học giới có rộng khắp bọn họ mạch, mà những năm gần đây, có thả lỏng cảnh gia tộc, Cốc Thọ gia tộc, Triều Hương Cung gia tộc cùng với tam đại Thần cung ủng hộ, cái này thế lực thần bí đã đem ánh mắt đặt ở hắc đạo bên trên, trước đó không lâu càng đem tốt cát sẽ bỏ vào trong túi. Có người nói trước đó không lâu cái này thế lực thần bí người phát ngôn từng cùng sơn khẩu tổ người từng có tiếp xúc."

Tần Phong gật đầu, đứng lên nói: "Đối cái này thế lực thần bí các người điều tra nhiều ít?"

"Hiện nay phân biệt độ như trước là số không." Đạo Xuyên Anh Cát trên mặt mang lên một tia oán hận cùng phiền muộn, nói: "Chúng ta phái ra không ít nhân mã muốn điều tra, thế nhưng đa số chết oan chết uổng, chăm chú biết cái này, có người nói quốc gia Thần xã cùng với cơm nói sơn bọn họ cùng với đã mật không thể phân."

Nghe đến đó, Tần Phong biết từ Đạo Xuyên Anh Cát trong miệng đã hỏi

không ra dư thừa tin tức tới, hướng về phi cơ trực thăng khoát tay áo, rất nhanh trên phi cơ rũ xuống một cái dây thừng, Đạo Xuyên Anh Cát nhìn hẳn đi ra phía trước, rầm trời: "Người thật ra là ai?"

"Muốn báo thù ta tùy thời cùng đợi." Tần Phong cũng không quay đầu lại đáp.

"Người sẽ sống không bằng chết!" Đạo Xuyên Anh Cát trầm giọng rầm trời.

Chỉ là trả lời hẳn cũng một cái vòng tròn linh lợi sắt khó chịu, Đạo Xuyên Anh Cát nhìn kia lẩn tạt trước mặt sắt khó chịu, con người một trận co lại, lập tức là té hướng về thuyền biên chạy đi, tại nơi tiếng nổ mạnh âm âm vang lên nhất khắc bỗng nhiên nhảy vào biển rộng trong, mà lúc này Tần Phong cũng đã níu lại dây thừng theo phi cơ trực thăng đi xa.

Đạo Xuyên Anh Cát nhìn chặt vật chịu không nổi đoàn người, tâm lý phần nộ đã bạo biểu hiện, chỉ là đối cái này thần bí gia hỏa, cũng bất lực.

Mà Tần Phong đang bò lên phi cơ sau, người què đó là hỏi: "Như vậy nháo đi xuống, Đông Phong đảo bọn họ sẽ phát cuồng, người sẽ không sợ bị bọn họ toàn bộ Á Châu truy sát?"

"Đảo quốc hắc đạo bây giờ nhìn lại cũng không yên ổn, xem ra Quỷ Dạ nhúng tay có khả năng đạt tới 80%, chỉ là không biết cái này thế lực thần bí rốt cuộc là có phải hay không kia cùng bọn người. Hừ, Quỷ Dạ trái lại tìm cái tốt ông chủ." Tần Phong thản nhiên nói: "Về phần Đông Phong đảo truy sát? Ngoại trừ hung thần ác sát hai người kia bên ngoài, Đông Phong đảo tự nhận là có thể cầm được xuất thủ ta còn thật không để vào mắt."

Chính như Tần Phong nói.

Đông Phong đảo có thể cầm người xuất thủ không ít, bất quá chân chính có thể người ngoài phát ra tự nội tâm kiêng kỵ, đó là đại danh đỉnh đỉnh hung thần ác sát, hai người này bên ngoài danh dự có thể nói là người cũng như tên, so như

bây giờ, hung thần một câu nói, toàn bộ Á Châu khu vực hải tặc, lấy thời gian nhanh nhất, không dám có chút đình lại cho dù là tại nữ nhân trong đồng cũng là vội vội vàng vàng quần áo không chỉnh ngồi nhanh nhất phương tiện chuyên chở chạy tới Đông Phong đảo phụ cận 1 cái tiểu đảo bên trên.

"Vị này gia đem chúng ta gọi tới vì cái gì?" Một gã ngang dọc tại Đông Nam Á hải tặc đầu lĩnh kéo một bên đồng hành: "Gần nhất thế nhưng hoàng hôn quyền thi đấu thời kì, lão tử đều nghỉ ngơi, lúc này đem chúng ta gọi tới có phải cho Đông Phong đảo góp một viên gạch ah?"

"Không nhìn một cái người kia hùng dạng." Đồng hành khinh thường liếc mắt nhìn hắn, sau đó cũng là không giải thích được nói: "Lão tử cũng đang nghỉ phép, đang chuẩn bị đi Hawaii nghỉ phép đây, cái chuỗi này chúng ta gọi tới rốt cuộc là vì sao?"

"Thôi đi, bớt ở chỗ này tính toán, lần này còn là hung thần thỉnh, nếu như ác sát, hừ."

Một người lại là tiếp lời nói.

Lời này vừa nói ra làm ở đây hung danh bên ngoài hải tặc đầu lĩnh môn nhất thời sợ run cả người, so sánh với hung thần xử sự phong cách, ít nhất còn có thể cho người cơ hội phản ứng, nếu như ác sát, lúc này phỏng chừng tất cả đều muốn nằm ở trong bệnh viện nghe hắn đi họp, chỉ là như vậy càng làm cho ở đây những người này trong lòng kỳ quái, một trận thì thầm với nhau từng người thương lượng.

Cũng không biết bao lâu, cái này phòng hội nghị đại môn mở ra, mang theo Hắc Thiết bên mặt nạ hung thần đi tới, lạnh lùng nhìn lướt qua hiện trường những hải tặc này đầu lĩnh, sợ tất cả mọi người là âm thầm nuốt ngum nước miếng, từng cái một không dám ở cà lơ phất phơ, ngồi so học sinh tiểu học đều đoan chính, chờ hung thần sau khi ngồi xuống, 1 cái tư cách tương đối lão hải tặc đầu lĩnh thận trọng hỏi: "Gia, đem chúng ta gọi tới có cái gì phân phó?"

"Chư vị gần nhất bề bộn nhiều việc sao?" Hung thần lạnh lùng hỏi, bên mặt nạ che đở nửa khuôn mặt, lại bộc phát lạnh lùng nghiêm nghị.

"Không có, chúng ta gần nhất đều phải thương lượng đến thành đoàn đi Châu Nam Cực du lịch." Kia hải tặc đầu lĩnh mở cái không lớn không nhỏ vui đùa, nhưng là chứng thực bọn họ gần nhất đích xác rất rối rãnh.

Hung thần khẽ gật đầu, nói: "Gần nhất Đông Phong đảo phụ cận hải vực xuất hiện một cỗ thế lực không rõ, mấy vị nếu rất rối rãnh, thì giúp một tay điều tra điều tra ah."

Một đám người nhất thời ngẩn ra, cảm tình vị này gia là tới an bài công tác, trước khi nói chuyện hải tặc đầu lĩnh cẩn thận hỏi: "Gia, có đúng hay không cái này thế lực không rõ bọn họ không có mắt gây sự với ngài?"

"Không sai." Hung thần trái lại dứt khoát nói: "Hơn nữa ta gần nhất công việc khá bề bộn."

Nghe được hung thần nói như vậy, ở đây hải tặc đầu lĩnh môn không dám ở nhiều lời nói nhảm, từng cái một đánh nhịp quyết định cái này sống nhận, đợi bọn hải tặc mệnh rời đi sau khi, hung thần cũng ngồi ở chỗ kia vẫn không nhúc nhích, trong đầu vẫn còn nhớ đến Lưu Linh trên cổ tay kia chuỗi thần bí dây xích tay.

"Nếu như là hải, người kia có phải muốn làm cái gì." Hung thần ngón tay của gõ một cái mặt nạ của mình: "Mẹ nó, chết cũng không chết lưu loát."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 283: Tu La Thủ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 283: Tu La chi thù

"Người nói cái gì?"

Hung thần cầm trong tay một phần văn kiện, cau mày nhìn chăm chăm phía trước toàn thân đứng thẳng tắp một gã thủ hạ, trầm giọng nói: "Dem lời của người tự cấp ta nói một lần."

"Gia, chúng ta nhận được tin tức, đảo quốc trước tới tham gia Đông Phong đảo 18 chiến thuyền đội thuyền toàn bộ lọt vào không rõ nhân sĩ công kích, trong đó Trụ Cát Hội 3 chiến thuyền đội thuyền toàn bộ bị đánh chìm, hơn nữa tham gia lần này hoàng hôn quyền thi đấu Cúc Trì Tam Lang bị đánh cho tàn phế 3 chân, đã không có hi vọng tham gia lần này quyền thi đấu, mà Trụ Cát Hội lần này Đông Phong đảo người phụ trách Tây Khẩu Trì bị giết. Căn cứ đưa tới thi thể đến xem, chắc là bị nghiêm hình bức cung, cực kỳ giống rặng nanh hình Vương thủ đoạn. Bất quá căn cứ bọn họ hình dung, người công kích là mang theo 1 cái mặt nạ màu bạc gia hỏa."

"Trụ Cát Hội đã chết bao nhiêu người?" Hung thần tại xác nhận tin tức sau khi, không có thủ hạ tưởng tượng lửa giận, ngược lại thì nghĩ cực kỳ bình thường thông thường. Thủ hạ kia không dám có nghi vấn, bần tâm nói: "Tổng cộng đã chết 27 cái, Trụ Cát Hội hội trưởng nhi tử Tây Khẩu Phong Nam bởi vì sớm tới trước một bước, miễn tại vừa chết."

"Thế lực khác đây?" Hung thần tiếp tục hỏi.

"Tùng Tinh Hạ Liên bởi vì ở trong biển ngâm lâu lắm vết thương văng tung tóe, dẫn đến mất máu quá nhiều, hiện nay đang ở cấp cứu, bất quá xem tình huống cũng là mạng lớn, Đạo Xuyên Anh Cát bị thương nhẹ, còn lại thể lực lãnh tụ phần lớn đều là bị vết thương nhẹ, hiện nay còn đang tỉnh dưỡng."

"A, xui xẻo tất cả đều là đảo quốc." Hung thần vươn một tay tại trên bàn gỗ tới gõ lui, nói: "Xem ra còn là một thù ngày phần tử. Tây Khâu Phong Nam ở đâu?"

"Đang đánh cuộc tràng cùng Trương Hoa Xương bài bạc đây." Thủ hạ bận tâm đáp: "Gia, lần này công kích sự kiện có phải hay không là Hoa Hạ đông bắc Vương người của Trương gia làm? Dù sao toàn bộ Á Châu hắc đạo liên minh ai cũng biết Trương gia cùng đảo quốc tất cả thể lực toàn bộ không ưa, hãn Trương Hoa Xương không ít trong tối sử bán tử, đánh cướp đảo quốc càng trở thành học sinh tiểu học tác nghiệp."

"Trương Hoa Xương không gan này." Hung thần hừ lạnh một tiếng, đánh gãy tay tự nói, sau đó lại nói: "Thông tri Trụ Cát Hội người, nếu như muốn tiếp tục tham gia hoàng hôn quyền thi đấu, liền phái ra cái dáng dấp giống như tuyển thủ tới."

"Là!"

"Nữ nhân kia đâu?"

"Cũng đang đánh cuộc tràng."

"Người đi xuống đi." Hung thần khoát tay áo, đợi thủ hạ sau khi lui xuống, hãn nhìn văn kiện trong tay, bên trong quả thực ghi lại Lưu Linh từ bước vào Nam Hoa Bang sau tất cả ghi lại, trong đó bao quát tất cả mọi người cho rằng đã chết Nam Hoa Bang trước bang chủ thân thuộc thiết thực hạ lạc cùng với Lưu Linh làm sao hãm hại Nam Hoa Bang đại tướng cùng với đoạt quyền tất cả kể lại ghi chép.

"Người kia giờ trò quý gì, lẽ nào sẽ không sợ bạo lộ thân phận sao." Hung thần đem tư liệu ném vào một bên văn kiện nát bấy máy nội, sau đó tự sửa y sam, đi ra phòng họp thẳng đến sông bạc đi.

Đông Phong đảo sông bạc là Á Châu hắc đạo liên minh khuynh lực chế tạo, có toàn cầu thành thực nhất cùng với hoàn thiện đánh bạc hệ thống, ngoại pháp càng Thiên La vạn vật, kỳ quy mô so với quốc tế tứ đại đồ thành tên đứng đầu bảng sông bạc cũng là cũng không thua chút nào, hơn nữa, ở đây càng thêm an toàn. Không người nào dám tại Á Châu hắc đạo chư vị đại lão trên người lừa gạt tiền, càng không người nào dám tại bọn họ mí mắt dưới tác loạn.

Khi tiến vào cái này tráng lệ sông bạc sau, thủ hạ rất nhanh đó là tiến lên nghênh tiếp, đồng thời mang theo hung thần hướng về Lưu Linh phương hướng đi đến.

Đợi đến gần, liền nghe được một trận tiếng động lớn tiếng huyên náo truyền đến, thủ hạ tâm lý run một cái, nhưng nhìn hung thần không có gì khí thế biến hóa nói: "Gia, là Tây Khẩu Phong Nam cùng Trương Hoa Xương hai người này, hai người vừa thấy mặt đã là thế cùng Thủy Hỏa, có muốn hay không ta đem bọn họ đá ra ngoài?"

"Không cần, người đi xuống đi."

Hung thần rất nhanh ở trong đám người khóa được Lưu Linh vị trí, lúc này Lưu Linh đang cùng Lôi Thiên Hào cùng với tôn thiên hương ngồi ở một bên, 3 người đều là nhiều hứng thú nhìn Tây Khẩu Phong Nam cùng Trương Hoa Xương tại trên chiếu bạc hồ đồ, mà ở 3 người phía sau, Lang Vương như là một con ngủ say gấu bắc cực, vẫn không nhúc nhích, mà ở Lang Vương một bên còn lại là 1 cái trung niên nam tử, an tĩnh thưởng thức một ly rượu đỏ, hẳn chỗ đứng cực kỳ xảo diệu, trùng hợp đem Lưu Linh cả người nhét vào bảo vệ cho mình trong phạm vi, rồi lại chút nào không trở ngại Lưu Linh bất kỳ tầm mắt.

Làm như nhận thấy được bị nhìn chăm chăm, Vốn dĩ thần thái tự nhiên Lưu

Linh hơi nhú nhú mày, ghé mắt nhìn thoáng qua, lại nhìn thấy kia Đông Phong trên đảo đại danh đỉnh đỉnh hung thần lúc này đang nhìn qua, trong lòng có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh kia hung thần ánh mắt rồi lại phóng sau lưng người què trên người, trái lại người què nhìn thoáng qua, để tay xuống trong rượu đỏ, khập khểnh đón hung thần ánh mắt đi ra phía trước.

"Hộ vệ của người?" Tôn thiên hương nhìn thấy người què trực tiếp hướng về hung thần đi đến, thoáng nhú nhú mày.

"Ta tin tưởng hẳn." Lưu Linh mỉm cười, cũng nói: "Hẳn có hẳn thế giới của mình."

Tôn thiên hương thân nhiên gật đầu, thấy người què tựa hồ cùng hung thần là quen biết cũ, tại tò mò nhìn thoáng qua Lang Vương, trong lòng càng hiếu kỳ cái này Đông Thiên Thị đi ra tựa hồ cũng không là nhân vật đơn giản gì. Mà bên kia, làm người què khập khểnh đi tới hung thần trước mặt thời điểm, vị này Đông Phong trên đảo làm cho cả thế giới nghe tin đã sợ mất mật gia lúc này trên mặt lại lộ vẻ có chút buồn vô cớ: "7 năm trước ta nghe nói chân của người bị đánh thành tàn phế, ta cho rằng chỉ là tung tin vịt."

"Nhoáng lên 7 năm không gặp." Người què trái lại ngồi ở một bên, cười nói: "Người còn là cùng trước đây một dạng."

"Ai làm?" Hung thần sắc mặt lật qua, lại là trầm giọng hỏi.

Người què sắc mặt chút ngưng, sau đó cũng cười khổ lắc đầu, nói: "Ta nói ta không biết người tin không?"

"Người sẽ không gạt ta." Hung thần ngồi đối diện với hẳn, lạnh lùng nói: "Thế nhưng cái kia 7 năm trước làm cho cả dong binh giới đều run rẩy Tu La Thủ, dĩ nhiên sẽ không biết là ai đánh đoạn chân của mình, đây quả thực là thiên đại chê cười."

Tu La Thủ là 1 cái danh hiệu, đã từng được xưng quật khởi nhanh nhất 1 cái

dong binh thiên tài, thân như Tu La, sáng lập 1 cái lại một cái không có khả năng hoàn thành kỳ tích, chỉ là cái này danh hiệu truyền thuyết con tồn tại dong binh giới ám dạ Linh Vương thời đại trước khi, tại 7 năm trước, Tu La Thủ dần dần tiêu thất tại dong binh giới, thay vào đó là tăng thêm kinh khủng cùng điên cuồng Quang Huy chi chủ, càng tại dong binh giới bước vào ám dạ Linh Vương thời đại sau khi, bởi vì từng cái một khiến người ta linh hồn đều nhanh muốn chết lặng chiến tích, làm dong binh giới sớm đã thành quên hết cái kia đã từng như sao chổi thông thường xuất hiện Tu La Thủ.

Có lẽ có người đang buồn chán thời điểm dư vị đi qua, biết nói cùng Tu La Thủ cái này có hy vọng nhất đoạt được dong binh Vương bảo tọa truyền kỳ dong binh. Chỉ là bọn hắn không biết, 7 năm trước xuất hiện ở dong binh giới cái kia người què, 1 cái thành tích không xuất chúng lại cũng sẽ không khiến người ta xem nhẹ người què, chính là cái kia đã từng oai phong một cõi Tu La Thủ.

"Người kia rất mạnh, cường đại đến ta không cách nào cảm nhận sự hiện hữu của hắn." Người què khẽ lắc đầu một cái, làm như đang nhớ lại đã qua chuyện tình, ước chừng có ít khi công phu, mới là thở dài, sau đó nói: "Bất quá hắn hiện tại cũng sẽ không sống khá giả."

"7 năm trước người đột nhiên biến mất, ta tìm hiểu mấy năm đều không có được tin tức của người, chỉ là về sau nghe nói người bị người đánh gãy chân mai danh ẩn tích." Hung thần trầm giọng nói.

"Ta không bỏ được đi." Người què cười hắc hắc, nói: "Ta hiểu rất rõ mình làm lúc tình trạng, thân thể trạng thái vĩnh viễn không cách nào khôi phục lại Đỉnh phong, cho nên gây dựng một cái nhỏ hình đội ngũ. Thứ nhất là điều tra người kia tồn tại, thứ hai là giúp đỡ theo ta đồng hương Linh Vương bắt dong binh Vương Bảo Tọa, dù sao thóa thủ có thể dựng dong binh Vương vị tại trước mắt đi xa, tâm lý nhiều ít có chút không cam lòng."

"Chỉ là ta không nghĩ tới chính là, hắn chiến tranh thiên phú vượt qua xa tưởng tượng của ta." Người què đột một tiếng Hương Yên, cười nói: "Hắn đường

xá mặc dù có chút lòng mang khúc chiết, nhưng tóm lại đi lên Đình phong, ở phía sau tới ta tiếp tục suy nghĩ muốn điều tra cái kia năm đó ám sát người của ta lai lịch, chỉ là không thu hoạch được gì."

"Ở phía sau tới người về nước phát hiện nữ nhân kia cứu thê tử của người cùng nữ nhi, cho nên người đáp ứng làm hộ vệ của hã." Hung thần nhìn thoáng qua Lưu Linh, nói xong người què câu nói kế tiếp, thấy người què sau khi gật đầu, hã trầm mặc một hồi, lại ngừng đầu hỏi: "Lần này đến đây Đông Phong đảo đảo quốc đội thuyền là bị người và Linh Vương công kích ah?"

"Linh Vương đã chết." Người què nói.

"Hừ." Hung thần không thềm hừ lạnh một tiếng, nói: "Chết? Tại không có thấy Linh Vương thi thể trước khi, ta tuyệt đối không tin cái này hèn hạ gia hỏa sẽ chết oan chết uổng."

"Nếu như hã còn sống, đang nghe của người đánh giá, sợ rằng lại muốn đại đánh một trận." Người què khẽ lắc đầu một cái, sau đó nghiêm sắc mặt, nói: "Ám dạ Linh Vương chuyện tình chúng ta không muốn khúc mắc, gần nhất đảo quốc thế lực xuất hiện không nhỏ biến động, người phát hiện sao?"

Hung thần ánh mắt híp một cái, thản nhiên nói: "Người và người nhà của người trải qua rất vui vẻ, cần gì phải muốn tại dính dáng thế giới kia chuyện tình."

"Bởi vì ta nghe thấy được một tia khí tức." Người què trên mặt bỗng nhiên một trận sát khí như ẩn như hiện, lạnh lùng nói: "Quá giống, bọn họ cùng 7 năm trước xuất hiện ở sau lưng ta kia cỗ thế lực mùi vị quả thực quá giống."

Hung thần sắc mặt không có bất kỳ ba động, chỉ là nhìn trước mắt người què, nói: "Người bây giờ tại bình thường cuộc sống đô thị kết thân tình hun đúc tự, hã là chỉ muốn là trước đây làm toàn bộ chuộc tội, không ngừng tại sáng sớm cùng đêm khuya cầu nguyện kia hư vô mờ mịt Thần phù hộ thê tử của người cùng nữ nhi có thể vui sướng sống được, người đã không có Tu La tâm, coi như

là người tìm được hãn, người cũng chỉ bất quá sẽ trở thành một cỗ thi thể."

Dừng một chút, hung thần nhìn người què âm tình bất định sắc mặt, lạnh lùng nói: "Ta sẽ tìm được người kia báo thù cho người, coi như là cho Tu La Thủ tế điện."

Người què không có trả lời, mà là đem hương yên dập tắt, đứng dậy hướng về Lưu Linh phương hướng đi đến, hung thần nhìn hãn hơi có chút vắng vẻ bóng lưng, bên mặt nạ bên ngoài sắc mặt bộc phát lạnh lùng nghiêm nghị, bất quá chỉ là mấy hơi thở công phu, tại chung quanh hãn dĩ nhiên không ai tại dám tới gần. Ngồi ở đó hung thần giống như là vận sức chờ phát động Tử Thần, sát ý toàn lực.

Kia toàn thân hung ác chi khí càng dần dần tăng vọt.

"Rốt cục muốn hiện ra đầu mối sao?" Hung thần ánh mắt nội lóe ra từng đợt thần quang: "Ta tra xét các người chính lại 7 năm, không nghĩ tới các người thật đúng là tại Á Châu ngủ đông đến, ác sát a ác sát, quả nhiên như lời người nói, người là sớm đã thành biết, hay là thật chỉ là nói bậy đây?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 284: Đập Máy Bay

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 284: Đập máy bay

"Hắc hắc, các người dám hải tặc này đầu lĩnh có đúng hay không rồi rãnh đau trứng?"

Một chiếc thuyền hải tặc lên, Tần Phong hai tay bị còng ở sau lưng, mặt nạ màu bạc lóe ra hàn quang, một đôi mắt nhìn lướt qua phía trước đang ngồi hơn mười Á Châu khu vực lệnh chính phủ các nước đều phải nhúc đầu hải tặc Đầu lĩnh, nhin không được trêu nói: "Từng cái một không làm việc đảng hoàng cũng thì thôi, chăm chú cẩn thận toàn bộ hải vực phái ra hơn nghìn người liền là bắt ta một người, các người xứng đáng sao?"

"Không hổ là hung thần đại nhân chỉ rõ muốn sống bắt." Một gã hải tặc đầu lĩnh hừ lạnh một tiếng, nói: "Tiểu tử, người rất gặp may mắn, nếu như không phải là hung thần đại nhân nói nhất định phải sống, nếu không lão tử đã sớm bắt người câu cá mập."

"Hắn nói muốn sống, nhưng thật ra là khẩn cầu ta đi mạng của các người." Tần Phong giọng nói vô cùng là nghiêm túc, ngưng trọng nói: "Ta chỉ là cho hung thần 1 cái mặt mũi, nếu không ai đem ai ném đi câu cá mập thật đúng là không nhất định đây."

"Tiểu tử, người quá bừa bãi!" Một người trong đó cầm một thanh phục cổ súng etpigôn súng đi lên trước, hòng chia vào Tần Phong trên đầu, trong ánh mắt tràn đầy tàn nhẫn cùng đẫm máu, âm lãnh nói: "Biết cây Thương trốn viên đạn xạ

kích sau khi đi ra đầu của người sẽ nở hoa? Ta bảo chúng người trước khi chết nhất định sẽ thấy mình óc tại phun đầy đất đều là."

Tần Phong trái lại lưỡi biếng phát tay đầu, thấy người kia hòng theo sát mà đề ở huyết Thái Dương vị trí, bất đắc dĩ nói: "Ta thế nhưng Đông Phong đảo hung thần chỉ rõ muốn gặp người sống, ta cũng bảo chúng người dám tại ta trên đầu nổ súng, các người ở đây tất cả mọi người cũng bị hung thần đá bể trứng trứng."

Tần Phong nói đối ở đây tất cả hải tặc Đầu lĩnh tạo thành một lần hiểu ý công kích, hẳn nói chính xác không giả, vị kia gia chỉ rõ muốn sống người, cho bọn hẳn 100 cái lá gan cũng không dám dẫn theo người này thì thế đi gặp hung thần, bằng không đá bể trứng trứng vậy cũng là nhẹ, cho nên mấy người nhận nhíp trừng mắt một cái kia cảm thương hải tặc đầu lĩnh, rất sợ hẳn 1 cái kích động bạo tính tình đi lên tại nổ súng, hải tặc đầu lĩnh biến sắc, nhưng theo sát sau lại là tàn nhẫn cười: "Hung thần chính xác muốn gặp sống, thế nhưng với hẳn mà nói, chỉ cần người còn có thể há mồm nói chuyện mấy ca chính là hoàn thành nhiệm vụ."

"Người xác định các người muốn đánh ta?" Tần Phong tự tiểu phi tiểu giọng nói làm kia hải tặc đầu lĩnh càng bất mãn. Người kia hừ lạnh một tiếng: "Làm ta trước hái được người mặt nạ nhìn là tên khốn kiếp kia dám giả thần giả quỷ chọc hung thần vận đen."

Lại nói, người kia sẽ vươn tay lấy xuống Tần Phong mặt nạ, Tần Phong ánh mắt khẽ híp một cái, chột bắn ra một đạo tinh quang, theo sát sau cũng thân thể bỗng nhiên khẽ động dính sát vào nhau tiến lên, đợi tất cả mọi người còn không có phản ứng kịp thời điểm, bỗng nhiên nhắc tới đầu gối hung hăng đánh vào người kia trên bụng. Lực lượng khổng lồ làm người kia đau tròn mắt trừng như đèn lồng thông thường, sắc mặt càng đỏ lên, trong miệng phun ra nhất khẩu khẩu mật nước, Tần Phong không thềm hừ một tiếng, sau đó giơ lên một cước đá vào trên bụng của hẳn, đem kia thân cao chừng một thước tám hải tặc đầu lĩnh một cước đạp ra ngoài 3 bốn thước, phịch một tiếng rớt vào boong thuyền lên.

"Ta Đệt!"

Còn lại mấy hải tặc đầu lĩnh thấy đồng bọn bị đánh, từng cái một bạo khởi móc súng lục ra tới nhắm ngay Tần Phong, trái lại Tần Phong chút nào không e ngại nhún vai, giọng nói nhẹ nhàng nói: "Có bản lĩnh liền nổ súng, không bản lĩnh liền đem đồ chơi kia thu, móc ra cũng là mất mặt xấu hổ."

Tần Phong lời này thật có chút đả thương người, hơn nữa nhiều ít có chút một lời hai ý nghĩa ý tứ, đây là ép đám này luôn luôn bắt người mệnh làm chuyện vật nhìn hải tặc đầu lĩnh ghen chính là sắc mặt đỏ bừng, từng cái một tức giận như một đầu trâu, hận không thể tại chỗ liền nổ súng đem Tần Phong kia há miệng cho đánh xuyên qua, thế nhưng ngấm lại hung thần dạn dò, từng cái một chỉ có thể trở nên đem nam nhân tự tôn phóng thấp tư thế thu hồi súng lục, nhưng thay vào đó là từng cái một nhật lên bày ở một bên các loại không nguy hiểm đến tính mạng nhưng cũng đủ tập trung đau gia hỏa.

"Hải tặc cũng thuộc về tại nghề tự do, đây là không chữa bệnh đảm bảo." Tần Phong thấy từng cái một ma quyền sát chưởng tới gần, nhìn không được thiện ý trêu nói.

Lời này làm mấy hải tặc đầu lĩnh càng trong cơn giận dữ, thường thấy các loại chịu thua bọn họ chất chứa thấy qua lớn lối như vậy bọn họ chất, trong đó đi đầu một người không nói hai lời một gậy liền hướng về phía Tần Phong huy vũ đến ném tới, Tần Phong cũng thân thể thoáng vừa lui, chân phải bỗng nhiên giơ lên, chỉ nghe phịch một tiếng, lực lượng khổng lồ chấn đặc kia hải tặc đầu lĩnh chật vật lui 3 4 bước, mà trong tay hắn kia thanh to bằng cánh tay gậy gộc cũng nát nửa đoạn, đầu gỗ mảnh nhỏ chấn đầy đất đều là, hắn cổ tay càng chấn suýt nữa xuất huyết, một cổ vỡ vụn vậy đau đớn lan tràn, suýt nữa cầm không được nửa đoạn gậy gộc.

Mọi người nhìn không được nuốt ngụm nước miếng, đang nhìn xem Tần Phong lùi phải, cũng không có xuất hiện chút nào run, tâm lý không khỏi run run vài cái.

Người kia chân có phải thiết đả ah?

Bất quá mấy người cũng chỉ là thoáng sừng sốt chỉ chốc lát, tại biển rộng trong trường kỳ trà trộn bọn họ cái gì chuyện ly kỳ cổ quái đều là đã gặp, dù sao biển rộng là toàn cầu thần bí nhất rộng lớn nhất khu vực, bọn họ hàng năm nhìn thấy vi phạm thường nhân thế giới quan siêu tự nhiên sự tình ít nói cũng có cái hai ba lần, cái này phản ứng kịp sau, từng cái một càng không chút kiêng kỵ nhặt lên gậy gộc liền lên, thậm chí trực tiếp cầm một cây móc sắt tử hướng về Tần Phong đầu ném tới.

Thế nhưng trường kỳ tại hỗn chiến trong luyện liên phong phú kinh nghiệm Tần Phong lúc này mặc dù hai tay bị phản còng lại, lại không có chút nào hoảng loạn, nhìn một cầm giữ mà lên hải tặc Đầu lĩnh, cũng giảm chận tại chỗ nhảy, thân thể bỗng nhiên vọt lên, giơ lên một cước liền hướng đến trước mặt một người trước ngực đá vào, hấn không chế lực lượng cực kỳ tinh xảo, vền vền chỉ là đem đạp ra ngoài đồng thời tại đoạn trong thời gian đánh mất bộ phận sức chiến đấu, bằng không lấy hấn chịu đựng qua cải tạo đồng thời tại Tử Thần rèn luyện thực lực cường đại tự, toàn lực một cước hoàn toàn có thể đá chết một đầu người.

Thấy một cước ở giữa địch nhân, Tần Phong sau khi hạ xuống thân thể thoáng ngồi xổm xuống, tránh thoát mấy người còn lại công kích, sau đó cúi phải thiếp địa đảo qua, tại quét lật 3 4 người sau, lại là thân thể vọt lên tới, bay lên không sau khi hai chân một khuất, để tại một người ngực, đem đánh bay sau mình cũng thành công chạy ra khỏi còn thừa mấy người vòng vây.

Có lẽ là nghe được bên trong khoang thuyền tranh cãi âm ỉ, phía ngoài hải tặc tay kế tiếp cái cầm gia hỏa chen chúc mà vào, Tần Phong nhìn thoáng qua một đám người sau lưng, bị trói ở sau người hai tay thoáng run lên, kia cái còng chày xuống trên mặt đất.

"Mẹ nó, lên cho ta, chỉ cần không đánh chết, đánh cho tàn phế ta phụ trách!"

Nằm dưới đất một gã hải tặc đầu lĩnh che ngực, sắc mặt tăng màu đỏ tím sặc, chỉ vào Tần Phong chính là lớn thanh quát mắng: "Đem tên khốn kiếp này đánh cho ta tàn phế!"

"Tới a."

Tần Phong cười lạnh một tiếng, hoạt động hoạt động thủ đoạn, nhìn đám kia tiếp nhận rồi lão đại mệnh lệnh mà xông lên bọn hải đạo, chân phải đầu ngón chân một chộp, một cây hợp với khoảng chừng có dài hơn hai thước xích sắt móc sắt tử bị hấn cầm ở tại trong tay. Vút đứng uy vũ sinh uy, kia móc sắt tử có quả dầm lớn nhỏ, ở giữa tại phía trước nhất một người trên vai, chỉ nghe răng rắc một tiếng, người kia gào thảm té ngã trên đất, theo sát sau Tần Phong thân thể lật qua, xích sắt kia bỏ rơi móc sắt tử lại là đập đi ra ngoài, cái này Thiết gia hỏa nếu là nện ở không nguy hiểm đến tính mạng vị trí cũng bất quá là gãy xương, nếu là nện ở đầu hoặc là nơi ngực, sợ là phải làm tròng bỏ mạng, đơn giản Tần Phong không có đánh tính giết những người này, cho nên Tối Đa chỉ là đánh cho tàn phế.

Bất quá đối mặt nổ súng muốn xạ kích tự thân không trí mạng vị trí, Tần Phong tự nhiên sẽ không khách khí, xích sắt vung nện ở đối phương trên đầu, hấn tuyệt đối sẽ không hàm hồ.

Liên như vậy dựa vào cường đại sát thương tính vũ khí, Tần Phong một đường đập phải trên boong thuyền, phía sau năm mấy chục người, từng cái một không phải là bưng cánh tay chính là bưng chân té xuống đất thống khổ rên rỉ, mà xung quanh 7 8 chiến thuyền thuyền hải tặc lên bọn hải đạo thấy cửa này áp trứ con tin đội thuyền nói đại trận dựa vào, từng cái một sẽ xông về phía trước.

Đối mặt như vậy chiến trận, dưới mặt nạ Tần Phong trên mặt mang một tia nụ cười dữ tợn, hai tay không chút nào biết mệt mỗi huy vũ đến có hơn 30 cân vũ khí, trở nên đem một đám người ép chút nào không dám tới gần. Mà giữa lúc Tần Phong ở đây đại sát tứ phương thời điểm, một chiếc phi cơ trực thăng cũng cấp tốc lái tới, đội máy bay tới gần sau khi, xoay quanh tại thuyền hải tặc lên

mấy chục thước vị trí, cabin cửa mở ra, hung thần nhìn phía dưới cái kia như sói vào bầy dê đại sát tứ phương kiêu ngạo gia hỏa, bên trên mặt mang lên một tia tối tăm, xuất ra một ổ súng máy, cấp tốc nhắm vào, hướng về phía dưới trên boong thuyền Tần Phong vị trí chính là bắn tia.

Mà Vốn dĩ trên chọc đám hải tặc này Tần Phong ánh mắt híp một cái, một đạo lạnh lùng sát ý tại trong ánh mắt phụt ra, hãn huy vũ đến xích sắt cấp tốc di động, mà Vốn dĩ trước khi hãn chiếm đoạt vị trí, lại nhiều 1 cái đen như mực viên đạn lỗ, nhìn đạn kia lỗ, Tần Phong trong mắt lóe lên một tia đùa giỡn ngược cùng tức giận, không đợi hung thần thứ 2 khóa viên đạn bắn tia mà đến, hãn lại là suy nghĩ di động, xích sắt bỏ rơi móc sắt tử vù vù âm hưởng không ngừng.

Hung thần hừ lạnh một tiếng, nhìn phía dưới Tần Phong, lại là tiến hành từng đợt bắn tia xạ kích, chặn vớt truy đuổi Tần Phong tốc độ càng lúc càng nhanh, xích sắt kia mang theo móc sắt càng bỏ rơi mất thường không cách nào bắt, tựa hồ tại Tần Phong chung quanh thân thể không gian tạo thành một chận kín không kẽ hở tường. Mà hung thần nhìn phía dưới Tần Phong, hơi nhíu nhíu mày, đang nghe Tần Phong kia một tiếng bao hàm khí lực tiếng hét phẫn nộ sau khi, sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Lui về phía sau."

Lái máy bay chính là thủ hạ không dám có chần chờ chút nào, lập tức là cất cao độ cao.

Mà lúc này, theo Tần Phong một tiếng gầm lên, kia mang theo xích sắt móc sắt tử nhưng lại như là cõi cương ngựa hoang hướng về không trung phi cơ trực thăng cấp tốc ném tới, móc sắt trên không trung họa xuất một đạo hoàn mỹ đường vòng cung, hướng về phi cơ trực thăng cánh quạt phóng đi, hung thần hai mắt híp một cái, nhắc lên súng máy hướng về kia nói cho vận chuyển móc sắt một trận bắn phá, trở nên tiếng súng không ngừng, kia đạn bắn vào móc sắt hoặc là xích sắt bên trên, cấp tốc xuất hiện ngưng trệ, nhưng là vèn vèn chỉ là thấp xuống một chút.

Người điều khiển chỉ nghe được phịch một tiếng, sợ toàn thân hãn lông tơ tạc

lập, không dám có chút sơ suất, vẫn là vững vàng điều khiển máy bay, mà kéo dài dư quang lại có thể thấy rõ ràng một bên thủy tinh đã như mạng nhện một dạng vỡ tan, mà móc sắt tử tại mất đi vọt tới trước lực lượng sau, tuột xuống, phịch một tiếng rơi vào biển rộng trong.

Phía dưới thuyền hải tặc lên tên kia trợn mắt hốc mồm nhìn một màn trước mắt, mà trên phi cơ người điều khiển tại phát hiện máy bay như trước ổn định sau khi cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, trái lại hung thần khẽ lắc đầu, tại nhìn xuống dưới, cũng bất đắc dĩ phát hiện lúc này Tần Phong không biết từ trong tay của người nào đoạt lấy một thanh ak 47, báng súng để trên bờ vai, mà họng lại là hướng về phía máy bay phương hướng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 285: Tên Ác Sát

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà

ak 47 tại Tần Phong trong tay hướng về bầu trời phi cơ trực thăng phương hướng phun ra một cái ngọn lửa, vai chăm chú chia vào báng súng, hai tay càng nắm chặt thân thương, có thể dùng sức giật cực kỳ uy mãnh ak 47 ở trong tay bất động mây may, mà kia phun ra ra ngọn lửa trên không trung bay ra một đạo lưỡi hái tử thần vậy đường vòng cung, ở giữa phi cơ trực thăng đi.

"Đinh đinh đang đang."

Viên đạn đã kích tại phi cơ trực thăng cabin bên trên, hung thần đem cabin cửa đóng hơn phân nửa, trong miệng cũng ngậm một điều hương yên, không chút hoang mang cho bản thân súng máy trong tay thay đổi ống đạn, mà ở lái máy bay chính là thủ hạ thì là có chút hốt hoảng không ngừng cất cao độ cao, nhìn vốn là bị sắt chùy đập vết rách giăng đầy thủy tinh tại viên đạn xạ kích tự khoảng cách nghiền nát.

Hung thần nhìn chặt vật chịu không nổi chính là thủ hạ, khẽ lắc đầu một cái, rồi sau đó cũng bỗng nhiên mở ra cabin, hòng nhắm ngay phía dưới Tần Phong vị trí không ngừng tiến hành bắn tỉa, Tần Phong cảm giác được toàn thân lông tơ tạc lập, quả quyết là buông tha tiến công, thân thủ mạnh mẽ né tránh tại chỗ, mà Vốn dĩ trên boong thuyền tụ tập nhóm kia hải tặc cũng là cuống quít tìm kiếm công sự che chắn, để tránh khỏi bị mặt trên vị kia gia đánh chết đánh cho tàn phế, ngã đầu tới cái gì cũng không vớt được không nói, lão đại môn còn phải cúi đầu khom lưng cho chịu tội.

Tần Phong trốn vị trí thật tốt, lại vừa vặn là phía trên tầm mắt góc chết, trên phi cơ hung thần nhìn thấy Tần Phong giấu không gặp hình bóng, nhìn không được chính là hừ lạnh một tiếng, trong lòng biết rằng nhãi này kiên trì thật tốt, có ở đây không chiếm ưu thế dưới tình huống muốn cho đem người kia bức ra tới quả thực chính là không quá khả năng, mà một khi bản thân tiến nhập Tần Phong công kích một ^ bản ^ đọc ^ tiểu thuyết phạm vi, chỉ sợ sẽ không có cái gì tốt trái cây ăn.

Mà che giấu Tần Phong chỉ là nhìn thoáng qua ống đạn, liền biết viên đạn bất quá còn thừa 11 12 phát, tại liếc mắt một cái đồng dạng tránh ở chỗ này, chỉ là đang run rẩy hải tặc, cười nói: "Trên người có lựu đạn sao?"

"Có có "

Hải tặc sợ run rẩy móc ra 2 khóa lựu đạn, Tần Phong nhận lấy sau khi ở trong tay diêm lượng một chút, rồi sau đó ở trên người lục lọi một phen, móc ra một quyển trong suốt băng dán.

"Đem thưởng cho ta." Tần Phong mời một cái.

Kia hải tặc lão lão thật thật móc súng lục ra chuyển tiến lên đây, dù sao kia ak 47 uy lực cực lớn là hẳn không có can đảm đi thừa nhận, Tần Phong đem súng lục viên đạn toàn bộ tháo xuống tới, theo sau 1 khóa 1 khóa dính vào băng dán lên, đợi hơn 10 viên đạn toàn bộ dính tốt sau, hẳn lại vân vê lại đem kề cận viên đạn băng dán quấn ở 2 khóa lựu đạn bên trên, không lâu lắm đó là thật chắc quấn ở cùng nhau.

"Đứng ở chỗ này đừng nhúc nhích, không thì chết cũng đừng trách ta không nhắc nhở người."

Đối sinh bên cạnh hảo tâm cung cấp tài liệu hải tặc, Tần Phong cười híp mắt thiện ý nhắc nhở một câu, theo sau không hề phản ứng kia ôm đầu ngồi chồm hổm ở một bên hải tặc, hai mắt hơi híp một cái, mà lúc này chiếm cứ trên cao ưu thế hung thần hơi hột nhìn phía dưới, cùng đợi trong mắt hẳn con mồi xuất hiện,

đã ổn lên đồng tới chính là thủ hạ nhìn thấy lão đại dừng mãi, trong lòng trái lại an định xuống tới, đang nhìn Tần Phong như là cái rùa một dạng không chịu đi ra, chợt là xuống phía dưới giảm thấp xuống độ cao, hung thần trái lại không có ngăn cản, hòng nhắm ngay Tần Phong ẩn thân gọi, hai mắt tinh táo tựa như một con chuẩn bị sẵn mồi dã lang.

Mà Vốn dĩ đang lặng lẽ đợi Tần Phong cũng mở hai mắt ra, hít sâu một hơi, hần dẫn theo bị dính ở chung với nhau lựu đạn cánh tay phải bỗng nhiên cấp tốc bành trướng, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ lớn mạnh một vòng, tại khoảng chừng cảm giác máy bay đình ốc sửa thanh âm tới gần tại hữu hiệu phạm vi công kích sau khi, bỗng nhiên thân thể như là một con báo sẵn một dạng xông ra ngoài, mà trên phi cơ hung thần càng quyết định thật nhanh bóp cò, bất quá chỉ chốc lát, viên đạn ngọn lửa đó là cấp tốc tới gần Tần Phong phía sau, Tần Phong cũng toàn thân cơ thể một trận co lại, tốc độ bỗng nhiên tăng, tại chạy nước rút đến sát biên giới vị trí thời điểm, hai chân trườn lan can, thân thể trên không trung bỗng nhiên lật xem, trong tay lựu đạn túi cũng theo lực lượng khổng lồ văng ra ngoài.

Hung thần hừ lạnh một tiếng, không nói hai lời thay đổi hòng hướng về kia ném đi lên vật thể không rõ xạ kích, mà Tần Phong cắt một tiếng, hai tay một thân vững vàng bắt được một cây cái neo thừng, thân thể phóng tủng ở giữa không trung, rồi lại xảo diệu núp ở boong tàu tự, mà lên phương theo mấy tiếng súng vang, một tiếng rung trời vậy tiếng nổ mạnh bỗng nhiên vang lên, mà Vốn dĩ ngồi ở trên phi cơ trực thăng hung thần thấy kia nổ tung hỏa diễm, con người một trận co lại, không nói hai lời lập tức là lui về bên trong buồng phi cơ, đồng thời đem cabin cửa cấp tốc đóng kín, theo sát sau một trận đình đình đương đương âm hưởng không ngừng tại cabin bên ngoài vang lên, mà bạo tạc sinh ra thật lớn sóng xung kích càng làm cho phi cơ trực thăng ở giữa không trung không ngừng lay động.

Hung thần chính là thủ hạ nỗ lực khống chế được máy bay, mà đang cho rằng có thể cất cao tốc độ thời điểm, một trận tiếng súng tại hạ phương không ngừng tiếng vọng, theo sau phi cơ trực thăng nội bắt đầu truyền đến một trận tiếng cảnh

báo, thủ hạ bất đắc dĩ hô: "Bình dầu bị bắn thủng."

Hung thần vô lực lắc đầu, đợi phía dưới súng máy xạ kích đình chỉ sau khi, hần mở ra buồng nhỏ trên tàu đem trong tay súng máy cho ném ra ngoài, theo sau nói: "Đem máy bay dừng lại đi."

Thủ hạ ngạc nhiên, nhưng nhìn hung thần cũng không phải là đùa giỡn, cũng không dám lớn hơn nữa ý, cẩn thận khống chế được máy bay chậm rãi xuống phía dưới, mà lúc này Tần Phong nhìn chậm rãi giảm xuống máy bay, cầm trong tay từ một bên hải tặc trong tay cướp giật mà đến hai thanh súng máy ném tới một bên, lúc này trên boong thuyền một đám hải tặc cũng là ùa lên, đem Tần Phong bao quanh vây lại, bất quá lại không ai dám tự ý vọng động, mà mấy hải tặc đầu lĩnh cũng từ quý làm trong khoang thuyền lục lọi thận trọng lăn đi ra, nhìn thấy hung thần từ chật vật chịu không nổi trên phi cơ nhảy xuống, bần tâm tiến ra đón.

"Gia, có muốn hay không?" Một hải tặc đầu lĩnh âm trầm nhìn lướt qua Tần Phong, báo cho biết 1 cái chém giết động tác.

Hung thần phải hần liếc mắt, thản nhiên nói: "Người có thể đi thử xem."

Kia hải tặc đầu lĩnh khí thế bạt người là ử rữ xuống tới, dù sao Tần Phong vừa mới kinh thế hãi tục công kích để cho bọn họ nhìn chờ đợi lo lắng, ngay cả đại danh鼎鼎 hung thần đều không thể không phục mềm, hung thần hừ lạnh một tiếng, đi lên trước nhìn lướt qua Tần Phong, lạnh lùng nói: "Ta đều lấy lòng vòng hoa cùng chánh tông Lão Bạch Kiền muốn xảy ra của người mộ phần lên."

"Người có thể cho ta lập 1 cái mộ chôn quần áo và di vật, bất quá ta tuyệt đối sẽ không đi vào." Tần Phong cười nhạt lên tiếng.

"Ta trái lại tương đối hiếu kỳ, là cái gì người hoặc là thế lực có thể đem người bức đến tử vong tình trạng." Hung thần đi lên trước, trầm giọng hỏi.

Tần Phong lắc đầu: "Tự ta không muốn sống, loại sự tình này ai có thể nói chuẩn?"

"Hừ, người đem mạng của mình nhìn so cái gì đều trọng." Hiến nhiên hung thần cũng không tin Tần Phong trong miệng thí thoại, bất quá Tần Phong cũng lười biện giải cái gì, mà chỉ nói: "Sao vậy? Người cái này đại danh鼎鼎 hung thần định đem ta trao hồi Đông Phong đảo thăm phán sao?"

"Thăm phán? Ta trái lại lo lắng người đem Đông Phong đảo san thành bình địa. Bất quá vài câu nhàn thoại vẫn phải nói." Hung thần nhàn nhạt đáp

Lời vừa ra khỏi miệng, tới gần mấy người vốn là trong lòng bay một tia bất tường hải tặc Đầu lĩnh nhất thời tâm lý lạnh nửa đoạn, cảm tình cái này thần bí gia hỏa kiêu ngạo tại hung thần trong mắt là chuyện đương nhiên. Hung thần chỉ là hừ lạnh một tiếng, rất nhanh lại phân phó mấy hải tặc đầu lĩnh chuẩn bị một trận phi cơ trực thăng, hai người lên máy bay, vẫn là hung thần chính là thủ hạ tiếp tục điều khiển.

"Đến rồi Đông Phong đảo, người chuẩn bị lấy cái gì thân phận xuất hiện?" Hung thần nghi ngờ nhìn thoáng qua bên cạnh lười nhác đang ngồi Tần Phong, hỏi.

Tần Phong trái lại ngạo đầu suy nghĩ một chút, chờ máy bay bay lên sau này, Tần Phong mới là hỏi: "Ác Sát tên kia gần nhất đang làm cái gì?"

"Không rõ ràng lắm." Hung thần lắc đầu, nói: "Bất quá trước đó không lâu tại Châu Nam Cực xuất hiện một lần, đến nay không có bất kỳ hồi âm, có người nói hắn đã chết."

"Nếu như vậy, kia ta chính là Ác Sát." Tần Phong giọng nói một trận băng hàn.

Ở phía trước lái phi cơ trực thăng chính là thủ hạ toàn thân sợ run cả người, dám như thế quang minh chánh đại giả mạo Ác Sát, phỏng chừng người kia cũng

không là nhân vật đơn giản, hơn nữa nhìn hình dạng cùng hung thần tựa hồ quan hệ không cạn, chỉ là không biết thân phận chân thật của hắn rốt cuộc là ai. Trái lại hung thần hơi nhíu nhíu mày, nhưng theo sát sau gật đầu, nói: "Đám kia ngoài lai tự nhiên sẽ e ngại Ác Sát, trái lại cũng không cần lo lắng cái gì phiền phức. Ác Sâm, người biết sao vậy làm."

Phía trước lái phi cơ chính là thủ hạ nghe được hung thần dặn dò, bận tâm gật đầu.

Hung thần cũng không lo lắng sẽ có người nghĩ trước mắt cái này Ác Sát là cao giống, trừ phi thủ hạ của mình nói ra, bởi vì đến nay mới thôi, ở trong mắt người ngoài cùng Ác Sát cùng nổi danh hung thần đều chỉ biết là Ác Sát thân cao, còn lại hết thảy đều là không biết bao nhiêu, là nam hay nữ, là luôn thiếu, thậm chí thanh âm cũng chỉ là làm như mở ra sắp xếp thanh khí thanh âm lạnh như băng, mà Ác Sát tất cả tư liệu, mặc dù là tam đại liên minh tổng bộ làm ghi lại tư liệu chỉ rất ít số bút, lẫn nhau cộng lại phỏng chừng cũng chỉ có trăm chữ mà thôi.

Ác Sát rất thần bí, thần bí đến có rất ít người biết hắn rốt cuộc là ai, cũng có thể là một cái ở nông thôn lão sư, cũng có thể là 1 cái thoát nhìn cả người lẫn vật vô hại đường đầu văn nghệ thanh niên, thậm chí có người đùa giỡn nói không chừng bên cạnh người một cái thích xem tiểu Hoàng phiến tao năm đó là cái kia lệnh thế giới dưới đất nghe tin đã sợ mất mật sát tinh.

Tần Phong cũng không là người thứ nhất dám giả mạo Ác Sát bọn họ, nhưng có một chút có thể khẳng định, giả mạo trải qua hoặc đang ở giả mạo, chỉ Tần Phong một người bây giờ còn sống. Mà Tần Phong càng có tự tin, thành là trên cái thế giới này duy nhất một giả mạo Ác Sát lại người sống, bởi vì liên hiện nay thế giới này mà nói, hắn là duy nhất một hiểu rõ nhất Ác Sát bọn họ.

Máy bay hướng về Đông Phong đến nhanh chóng tiếp cận, hung thần hơi hơi hí mắt không biết tại tính toán cái gì, mà Tần Phong còn lại là thay đổi cái kiệt sức tư thế, dưới mặt nạ truyền đến nhỏ nhẹ tiếng ngáy, tựa hồ đã đang ngủ.

Thẳng đến máy bay rơi xuống Đông Phong đến nào đó tòa nhà lớn khuôn mặt trên bãi đậu máy bay Tần Phong lúc này hơi mở hai mắt ra, chợt đuổi người.

Vừa xuống máy bay Á Sâm toàn thân sợ run cả người, hai chân một cái lão đảo suýt nữa là quỳ rạp xuống đất, hẳn cảm giác được phía sau một cỗ âm lãnh khiến người ta phát ra từ linh hồn run rẩy khí tức vừa trong nháy mắt đó khóa được bản thân, nuốt ngụm nước miếng, Á Sâm hơi trở về quay đầu lại, lại thấy hung thần mặt không biểu tình, mà ở hung thần một bên mác giả Ác Sát, lúc này toàn thân cao thấp uyển như núi lửa phun trào thông thường, một cỗ tử sát khí xông lên tận trời.

"Lẽ nào hẳn là thật Ác Sát sao?"

Từ chưa từng thấy qua Ác Sát Á Sâm nội tâm không do toát ra như thế một loại nghĩ cách, dù sao trước mắt hai người, tại nơi băng lãnh mặt nạ tôn nâng tự, cho người cảm giác chính là hung thần ác sát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 286: Đánh Tơi Bờ

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 286: Đánh tơi bờ

Tương đối khí thế mà nói, Hung Thần cùng Ác Sát có thể nói là tương xứng, thế nhưng Hung Thần lòng biết rõ là bên cạnh người kia chỉ là cái trang bức, nếu là thật Ác Sát ở đây, đó mới là khiến người ta chân chính lý giải đến cái gì gọi là phát ra từ linh hồn chỗ sâu kinh sợ. &. . Tại điểm này phương diện lên, mặc dù là đem sát khí luyện đến toàn thân mỗi một chỗ tế bào nội Tần Phong đều mặc cảm.

Hung Thần mặc kệ sẽ người chung quanh những người e ngại ánh mắt, mang theo Tần Phong đi xuống sân bay, một đường đi tới một cái phòng họp bên trong.

Dù sao Tần Phong tại Đông Phong đến phụ cận chung quanh tổng tiền, đem đảo quốc thế lực từ trong đến bên ngoài cho vòng một lần, Đông Phong trên đảo tự nếu không phải mặt đối mặt thăm vấn thăm vấn, chuyện này chung quy không cách nào nói qua đi, Á Châu hắc đạo trong liên minh bộ không ưa thanh âm vốn là cao, Hoa Hạ hắc đạo cùng đảo quốc thế lực xung đột đã không phải là một lần 2 lần, tại đây dạng nháo đi xuống, sợ rằng Á Châu hắc đạo liên minh sớm muộn cũng bị còn lại chính là khu liên minh chiếm cứ nửa giang san.

Vừa vào phòng họp, bên trong phòng họp trên dưới khoảng chừng hơn 30 miệng ăn toàn bộ nhìn lại, chỉ là thấy Tần Phong toàn thân cao thấp sát khí sau khi, từng cái một tâm lý nhộn nhịp đánh cái trống, nhất là bị đánh cướp mấy vị kia đảo quốc thế lực người phụ trách, ngoại trừ Tùng Tinh Hạ Liên còn đang

dường thương, mấy người còn lại đều là tâm lý vừa nháy, thế nhưng nghĩ đến bản thân thừa nhận khuất nhục, từng cái một lại là mặt lộ dữ tợn trừng trở lại.

Tần Phong nhìn lướt qua, ánh mắt hơi híp một cái.

Ngồi ở mặt đông một loạt chính là Hoa Hạ nội các đại thế lực, bao quát Lưu Linh Đường Xuyên ở bên trong, còn có chút lòng mang thời gian không gặp Lâm Lăng Tuyết, mà Lâm Lăng Tuyết bên cạnh đang ngồi là 1 cái khuôn mặt uy nghi nam tử, một thân đường trang trong người, mặt chữ quốc lên mặt không biểu tình, hơi hơi hí mắt, lướt qua mấy người, Tần Phong thấy được cà lơ phát phơ Trương Hoa Xương, trầm ổn như một con ngủ say mãnh hổ Trần Thiên Nam, cùng với trước khi cùng Lôi Thiên Hào đồng hành tôn thiên hương, bất quá quét một vòng, lại không nhìn thấy Lôi Thiên Hào Huyền ảnh.

Mà ở phía tây một loạt còn lại là còn lại các đại thế lực đại lão hoặc là công tử ca, có bị hấn chinh chật vật chịu không nổi Sơn Khẩu , Đạo Xuyên Anh Cát, còn có mặt lộ cao ngạo Sơn Nội Chi Trợ.

Phát hiện ánh mắt của tất cả mọi người đặt ở trên người của mình, Tần Phong trái lại không chút hoang mang, đã từng tại hoàng hôn liên minh tổng bộ đều có thể bình yên vô sự đánh đấu địa chủ hấn tự nhiên sẽ không sợ sợ mây may, bình yên tự nhiên mang một cái ghế ngồi xuống, cổ họng chỗ một trận nhỏ nhẹ cuộn, sau đó 1 cái ở đây tất cả mọi người là hoàn toàn thanh âm xa lạ vang lên: "Chư vị dự định cùng nhau Thu sau tính số sao?"

"Đến rồi Đông Phong đảo còn dám lớn lối như vậy." Trái lại Trương Hoa Xương đối Tần Phong đối Tần Phong cách làm hận không thể giơ ngón tay cái lên, cho nên cười ha hả nói: "Ta xem bạn thân cũng là tính tình ngay thẳng, không bằng cứ định như vậy đi, mọi người xem thấy thế nào?"

Trương Hoa Xương một câu thí thoại ghen ở đây tất cả mọi người thiếu chút nữa chửi ầm lên, nhất là đối diện đảo quốc mấy vị kia, từng cái một hận không thể cầm châm đem Trương Hoa Xương miệng cho vá lên đang đánh cái nơ con

bướm, Sơn Khẩu âm trầm nói: "Trương Hoa Xương, người làm ở đây là địa phương nào, phụ thân người chưa có tới, người căn bản không có tư cách nói chuyện."

"Sách, sơn khẩu lão tặc, trang cái gì lão thành?" Trương Hoa Xương không chút khách khí mắng: "Nói lão tử không tư cách, chúng ta đem người dắt ra tới đao thật sừng thật đầu một hồi, ca ca ta làm người biết biết cái gì gọi là dùng thực lực nói chuyện."

"Hừ." Sơn Khẩu biết Trương Hoa Xương miệng pháo không người có thể so sánh, lưỡi đang cùng hăn nói nhảm, ngược lại thì hắc hắc nhìn ngời ở chỗ kia Tần Phong, trầm giọng nói: "Người nên biết tập kích kết quả của chúng ta."

"Trương Hoa Xương, người câm miệng cho ta."

Hung Thần thấy Trương Hoa Xương muốn chọn đâm, háy hăn một cái sau khi, người sau bật người là cắt một tiếng ngời ở chỗ kia hai chân tréo nguẩy cũng không tại nói chuyện.

Nhìn thoáng qua đảo quốc mọi người, Hung Thần thản nhiên nói: "Các người muốn như thế nào?"

"Giao cho chúng ta xử lý." Đạo Xuyên Anh Cát nắm bắt song quyền, lạnh lùng nói: "Nếu là tập kích người của chúng ta, như vậy người này sinh tử cũng đã bị chúng ta làm nắm chặt."

"Thúc thúc ta bị người này giết, chúng ta Trụ Cát Hội cục trì tiên sinh cũng là chết oan chết uổng." Tây Khẩu Phong Nam cũng chưa chết đi thân nhân loại đau khổ này, ngược lại thì khóe môi nhếch lên một tia cười nhạt, thản nhiên nói: "Ta nghĩ người này giao cho chúng ta xử lý mới là chính xác nhất ah?"

"Hừ."

Sơn Khẩu cũng là phần nộ khó bằng, không thân thủ đem Tần Phong cho xử

tử, khó có thể nuốt xuống mỗi hận trong lòng.

Nhìn 3 người giăng co, ngồi ở mặt đông một loạt Hoa Hạ các đại thế lực bọn họ đều là bày một bộ xem kịch vui tâm thái, trái lại Lưu Linh nhìn chăm chăm ngồi ở chỗ kia Tần Phong, hơi khẽ cau mày, luôn cảm thấy người kia tựa hồ đã gặp qua ở nơi nào, nhưng cũng lại là hoàn toàn xa lạ một người. Tần Phong biết ở đây những người này hầu như mỗi một cái đều là nhân tinh, cho nên từ tiến đến chỉ là nhìn lướt qua, tại cũng không có xem Lưu Linh liếc mắt, để tránh khỏi gây nên một ít người chú ý, dù sao cơ hồ đem toàn bộ đảo quốc hắc đạo cho chọc, Tần Phong cũng không muốn cái này phiền phức tại thêm cho Lưu Linh.

Hung Thần liếc mắt một cái tại tranh đoạt Tần Phong sinh tử lệnh 3 phương thế lực, rất nhỏ hừ lạnh một tiếng, thanh âm không lớn không nhỏ, nhưng làm như ở trong lòng vang lên, kia tranh đoạt 3 người đều là từng người hừ một tiếng, Hung Thần nhìn mọi người một cái, sau đó đưa mắt đặt ở tôn thiên hương trên người, trong mắt hiện lên một tia ngoạn vị ánh mắt sau, thản nhiên nói: "Tôn thiên hương, là Á Châu hắc đạo liên minh trọng tài trưởng nữ nhi, ta nghĩ người có tư cách này thay thế phụ thân người làm 1 cái thăm phán."

Tôn thiên hương hơi nhíu mày, nhưng theo sát sau đảo quốc 3 đại thế lực gia hỏa đưa mắt tập trung ở tại trên người của mình, nàng trong lòng thoáng trầm xuống, thế nhưng đối mặt 3 người áp lực, mặt không đổi sắc, đáp: "Đã như vậy, không bằng các người Tam gia cùng nhau xử lý cũng được, tại sao phải phân muốn Tam gia tranh đoạt?"

"Hừ." Hung Thần hừ lạnh một tiếng.

Đối bọn người kia, hẳn từ sẽ không dấu diếm mình bất kỳ tâm lý nghĩ cách.

Kia tôn thiên hương tâm lý máy động, nhưng là chìm ở tức, trái lại một mực ngồi ở một bên hơi hơi hí mắt Trần Thiên Nam mở hai mắt ra, thản nhiên nói: "Ta trái lại nghĩ không sai, không thì các người Tam gia liền đánh một trận, như Trương Hoa Xương nói, bằng thực lực."

"Nếu phán quyết gia tộc trưởng nữ lên tiếng, kia theo chúng ta Tam gia cùng nhau xử lý ah." Đạo Xuyên Anh Cát biết Hung Thần dự định, chỉ là tôn thiên hương không có phối hợp mà thôi, bặt tâm nói: "Ta tin tưởng phán quyết gia tộc quyền uy tính."

Còn lại hai người cũng là nhộn nhịp gật đầu tán thành.

Mà Lưu Linh thấy như vậy một màn, phải đối Hung Thần nhìn với cặp mắt khác xưa, từ đầu tới đuôi nói vài câu nói nhằm lại làm cho Tam gia người một câu lời thừa thãi cũng không muốn tại nhiều lời, không thể không nói cái này thoạt nhìn rất ngậm gia hỏa chơi lên người đến cũng là một bộ một bộ. Hung Thần thấy Tam gia tán thành, vỗ vỗ Tần Phong vai, thản nhiên nói: "Đã như vậy, Ác Sát, người liền theo chân bọn họ Tam gia đi một chuyến ah."

Hung Thần vừa thốt lên xong, ở đây mọi người bỗng nhiên trầm mặc lại.

So với trầm mặc còn nhiều hơn 1 tầng tinh thần sa sút cùng kinh sợ, nhất là đảo quốc Tam gia thế lực, nếu như cẩn thận tới gần sẽ phát hiện 3 người tựa hồ đang đánh đến nhỏ nhẹ bệnh sốt rét, ngay cả trước khi một mực không nói gì Sơn Nội Chi Trợ mí mắt cũng là bắt đầu không ức chế được nhảy loạn, nếu nói là tràng lên thật là có muốn cười, chỉ không sợ trời không sợ đất Trương Hoa Xương tại nơi cúi đầu, vai một tưng một tưng, người bình thường liếc mắt có thể nhìn thấy ra người này sắp không nín được trong lòng nụ cười.

"Ác Sát là Đông Phong đảo chủ nhân một trong." Đường Xuyên xem Lưu Linh tựa hồ có chút không rõ biết lệ trạng thái, thấp giọng nói: "Cùng Hung Thần cũng xưng hoàng hôn liên minh hung thần ác sát, chỉ là Ác Sát xuất quỷ nhập thần, cho tới bây giờ không có ai biết Ác Sát rốt cuộc là ai, thế nhưng Ác Sát truyền thuyết nhưng vẫn tin tưởng vững chắc tại những người này trong đầu. Không người nào dám chọc Ác Sát, mặc dù là hoàng hôn liên minh tổng bộ người thấy hấn đều muốn vòng qua đi."

Lưu Linh bưng tỉnh gật đầu.

Trái lại Tần Phong khẽ cười nói: "Đã như vậy, nên lăn cút cho ta."

Đầy mang theo sát khí thanh âm làm mọi người trong lòng đều là trầm xuống, mặc dù là Trương Hoa Xương đều là đã không có vui vẻ, trong lòng không biết khi nào chôn 1 tầng tối tăm, hắt hắt sâu một hơi, không nói hai lời lại là người thứ nhất đứng dậy cấp tốc ly khai nơi đây, xuất hiện ở phòng họp sau khi, tìm 1 cái không ai địa phương sâu hít hai cái tức mới phát giác được trong lòng kia sợi sát khí dần dần tiêu tán.

Ngay sau đó, phòng trong những người còn lại cũng đều là nhộn nhịp đi tới, mỗi một người đều là trên mặt mang một tia ngưng trọng, một là đối mặt Ác Sát kia phách lối thái độ dĩ nhiên hưng không tưởng bất kỳ phản kháng tâm tư, hai là tình lại bản thân sợ rằng thực sự còn chưa đủ tư cách.

Vẫn đứng tại Tần Phong bên người Hung Thần khẽ nhíu mày, nhìn Tần Phong, càng ngày càng nghĩ tên trước mắt này liền là chân chánh Ác Sát, dù sao ai cũng không biết Ác Sát là ai, nói Tần Phong chính là Ác Sát, rốt thật đúng là có khả năng.

"Không cần hoài nghi, trời biết cái tên kia lúc này trốn ở địa phương nào? Không chừng hẳn đang cùng cái nào ngây thơ tiểu nữ sinh nói yêu thương đây." Tần Phong thấy phòng trong chỉ còn lại có kia đảo quốc Tam gia thế lực người dẫn đầu sau, khi nhìn đến Hung Thần ánh mắt nghi hoặc, khẽ cười nói.

Kia đảo quốc 3 người nao nao, chợt Sơn Khẩu trầm giọng nói: "Người dám giả mạo Ác Sát? Người sẽ không sợ bị giết người sao!"

"Ta có đúng hay không Ác Sát vậy còn được dựa vào hành động nói chuyện." Tần Phong thần nhiên nói: "Người đã không tin, ta đây để người biết biết."

Sơn Khẩu tâm lý lại là một trận dồn dập chợt nhảy: "Người muốn làm gì?"

Tần Phong hừ một tiếng: "Ta hiện tại thậm nghĩ đem các người đánh thành cầu."

"Hung Thần, lẽ nào người liền trơ mắt nhìn 1 cái giả mạo Ác Sát bọn họ ở chỗ này kiêu ngạo sao?" Đạo Xuyên Anh Cát con người đảo một vòng, xem Hung Thần đang phải ly khai, bận tâm rằm trời: "Người làm như vậy, đem Á Châu hắc đạo liên minh tôn nghiêm đặt chỗ nào? Người muốn cho toàn bộ hoàng hôn liên minh chế giễu sao?"

"Đệ nhất, Á Châu hắc đạo liên minh tôn nghiêm từ trước đến nay không phải là các người tranh thủ." Hung Thần nhàn nhạt đáp lại nói: "Thứ 2, hắc không phải là đã nói sao? Hắc có đúng hay không Ác Sát hắc sẽ Hưởng các người chứng minh, nếu như hắc là giả, Tối Đa thực sự tới giết hắc, sau đó giết các người, chính các người cầu khẩn hắc là thật ah. Ít nhất hiện tại sẽ không giết các người."

Sau khi nói xong, Hung Thần không nói thêm nữa nửa câu nói nhằm đó là ly khai phòng họp.

Mà Tần Phong cắt một tiếng, xem ba người kia hùng dạng, tâm lý càng không thêm: "Sớm biết rằng giả mạo Ác Sát liền đem bọn họ sợ cái mộng nước tiểu chảy, ta sẽ không giả mạo tên khốn kiếp này."

Mà lúc này, tại sh một cái đường đầu, 1 cái ngời ở quán cà phê trước, mang theo kính mắt nhìn một phần báo chí, diện mạo thường thường nam tử trẻ tuổi bỗng nhiên hắt hơi một cái.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 287: Ác Danh Khắp Thiên Hạ

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 287: Ác danh khắp thiên hạ

"Hắt xì."

Hắt xì cực kỳ vang dội, quán cà phê trong không ít đang đang hưởng thụ đến sau giờ ngọ ánh mắt lười biếng mọi người nhón nhíp nhìn lại, nam tử hơi lúng túng cười cười, những người còn lại cũng không cho rằng thường, đều là chơi điện thoại di động chơi điện thoại di động, đọc sách thì đọc sách. Trái lại nam tử gãi gãi mũi, tan rả ánh mắt thoáng ngừng tụ chỉ chốc lát, xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thoáng qua Đông Phương vị trí.

Trong mắt của hắn rõ ràng lóe lên một tia bất mãn cùng làm người ta kinh hồn táng đảm sát khí.

"Người bị cảm sao?" 1 cái tiểu sanh sanh giọng nữ bên tai cạnh vang lên, nam tử kia trong mắt tâm lý hoạt động trong khoảnh khắc tiêu tán, lười biếng nhìn thoáng qua đứng bên cạnh kia ăn mặc quán cà phê phục vụ trang, tướng mạo cũng không xuất chúng lại có một cỗ nhu nhược văn nhã hơi thờ nữ hài, sau đó nhưng chỉ là lắc đầu.

Nữ hài kêu Tần Ưc Đường, là nhà này phục vụ viên, nàng quan sát cái này một mực ngồi ở đây cùng một vị trí con uống lam sơn cà phê nam nhân 3 ngày, chỉ là một mực yên lặng quan sát đến, không có nói hơn một câu, nghe tới hắn hắt xì thanh sau, nàng mới là lấy dũng khí đi lên trước, khuôn mặt đã bị trong lòng ý xấu hổ nhuộm đỏ bừng, quán cà phê công nhân đều biết, Tần Ưc Đường

thích cái này lười biếng nam nhân.

Thấy nam nhân tiếp tục xem trong tay không biết nhìn mấy ngày báo chí, Tần Úc Đường trong lòng thoáng qua vẻ thất vọng, bản phải ly khai, lại thấy mấy người đồng nghiệp quan hệ không tệ âm thầm đang đánh thủ thế, đơn giản đó là lấy dũng khí cổ vũ, nàng suy nghĩ một chút, do dự một lát nói: "Gần nhất thời tiết dần lạnh, người mặc ít như vậy, rất dễ cảm mạo."

Lúc này, có gần đây mấy người mới phát hiện, cái này cũng tầm thường nam tử lúc này ở cái này mùa đông khắc nghiệt, ăn mặc cực kỳ đơn bạc, trên thân chỉ là nhất kiện đơn giản áo sơ mi trắng.

"Cảm mạo?"

Nam nhân lười biếng trong ánh mắt lóe ra một tia dư vị, chính hắn cũng không biết lần trước bị cảm mạo làm dây dưa là chuyện khi nào tình, có lẽ là cực kỳ lâu gần gũi lúc nhỏ. Nghĩ tới đây, hắn cười lắc đầu, sau đó rồi lại là đưa mắt đặt ở hắn đã nhìn không biết bao nhiêu lần báo chí, báo chí có chút ố vàng, Tần Úc Đường thấy ngày, phát hiện báo chí là 5 năm trước. Mà trên trang bìa làm ấn cũng năm đó sh cùng nhau oanh động toàn cầu cảnh giới đặc biệt đại vụ án giết người.

Án kiện vai chính là một cái tên là Bạch Bảo Hạp nam nhân, hắn không có bất kỳ chứng minh thân phận, cảnh sát cũng chỉ có thể từ trong miệng của hắn biết hắn gọi là Bạch Bảo Hạp, không phải là cảnh sát bộ không ra càng nhiều tin tức hơn, mà là Bạch Bảo Hạp có cực kỳ nghiêm cẩn tâm lý hệ thống phòng ngự, mặc cho cảnh sát tinh anh sử xuất tất cả thủ đoạn, đều không thể biết được hắn ý nghĩ trong lòng.

Theo Bạch Bảo Hạp bản thân theo như lời, hắn 16 tuổi giết người nhà của mình, 17 tuổi bắt đầu lưu lạc Thiên Nhai, hắn bị cảnh sát làm chú ý đệ nhất lên án kiện là hắn giết chết giáo dục hắn tâm lý học hai gã bác sĩ tâm lý, tục truyền nghe thấy hắn tại trong ngục giam đã từng nói: Xử tử hình ta, ta có thể chết, xử

ta không hện, ta sẽ giảm hình phạt xuất hiện ở đi giết người, giết không được người trưởng thành ta giết lão nhân, giết hài tử.

Mà trên thực tế, làm vị này người diên thu được tử hình sau khi, hấn vượt ngục, ai cũng không biết người kia là thế nào lấy đi trách nhiệm cảnh vệ súng ngăn giết chết 12 danh cảnh ngục sau khi chạy đi, mọi người chỉ biết là cái này tang sạch thiên lương gia hỏa cầm thương lên đường đầu, giết hơn 10 danh người vô tội, kia liên tiếp giết người, oanh động toàn cầu cảnh giới, bao quát quốc tế hình cảnh ở bên trong, quốc nội cảnh sát, quốc nội tâm lý học hiệp hội nhận nhiệm thành lập Bạch Bảo Hạp nghiên cứu tiểu tổ, vô số chuyên chức nhân viên công tác đem tinh lực vùi đầu vào đối Bạch Bảo Hạp nghiên cứu lên, chỉ là quay đầu tới vẫn là không thu hoạch được gì.

Ở phía sau tới, cảnh sát triệu khai buổi họp báo tin tức, Bạch Bảo Hạp Bị Thư Kích Thủ bắn vào đầu, hấn đã triệt để tiêu thất ở tại thế giới này, chỉ là không có người ngoài thấy Bạch Bảo Hạp thi thể, chỉ một phần mơ hồ không rõ tử vong báo cáo.

Bạch Bảo Hạp chung quy không có tái xuất hiện qua, chỉ là không ai sẽ không nhớ 5 năm trước hấn ở nơi này phồn hoa đô thị lưu lại đẫm máu một đêm, đến nay hồi tưởng lại đều biết trong lúc lơ đãng kết rùng mình một cái.

Tần Ưc Đường hơi trở về Thần, thấy nam tử tiếp tục xem kia phần báo chí, khi nhìn đến các đồng nghiệp tay thế, chung quy lại là cố lấy dũng khí, nói: "Người là cảnh sát phải không?"

"Cảnh sát?" Nam tử chung quy không có ở vững vàng, nhin không được buồn cười nhìn thoáng qua Tần Ưc Đường, người sau khuôn mặt bộc phát đỏ bừng, cúi đầu nắm bắt vạt áo của mình lại cũng không biết đang nói cái gì, nam tử nở nụ cười một tiếng, cảnh sát cái này cùng mình quả thực chính là 2 cái thế giới chức nghiệp làm cho nam nhân cảm giác tốt cười, dù sao mình toàn thân cao thấp đều không có một chút gien là thuộc về cảnh sát nghề nghiệp này.

"Vì sao nói ta là cảnh sát?" Nam tử hứng thú, nhìn thoáng qua cái này xấu hổ nữ hài.

Tần Ưc Đường nghe được lời của hắn, hít sâu một hơi, trong lòng âm thầm cho mình bơm hơi, chỉ vào kia phần báo chí, nói: "Người một mực xem kia phần báo chí, đây đều là 5 năm trước tin tức, ngoại trừ một ít chuyên môn nghiên cứu Bạch Bảo Hạp đoàn đội cùng cảnh sát, đã không ai sẽ muốn đi xem cái này tin tức. Hơn nữa, người thoát nhìn không giống như là chuyên môn nghiên cứu cái này phạm tội nhân viên."

"Như thế." Nam tử lại là gãi gãi mũi, chột lại là xốc lên báo chí tiếp tục nhìn xuống.

Tần Ưc Đường thấy thật vất vả có thể trò chuyện vài câu thế nhưng nam nhân này lại là không trả lời lại, tâm lý có chút buồn bực, nam tử làm như nghĩ bên cạnh nữ hài u oán ánh mắt, lại đem báo chí buông, suy tư chỉ chốc lát nói: "Ta, không là cảnh sát."

"Vậy người nghiên cứu cái này án kiện?" Tần Ưc Đường tò mò hỏi.

Nam tử suy nghĩ một chút, nói: "Cũng không tính nghiên cứu, con là đang suy nghĩ, Bạch Bảo Hạp nếu như không chết, cảnh sát có thể hay không rất mất mặt?"

"Điều này sao có thể, hắn đã bị bắn chết." Tần Ưc Đường không chút suy nghĩ liền trả lời một câu, chỉ là xem nam tử cười mà không nói, không khỏi đầu óc hoạt lạc vài phần, tiểu cô nương xem quen huyền nghi kịch, hơn nữa lá gan lại tăng lên vài phần, nói: "Người không phải là Bạch Bảo Hạp ah?"

"Đó cũng không phải."

Nam tử hiển nhiên không có tiếp được nữ hài vứt đi ra ngoài ngạnh, ngược lại thì nói: "Ta cũng không thể nào tin được bất kỳ tử vong báo cáo, đang không có nhìn thấy bất kỳ người chết trước thi thể, ta từ sẽ không tin tưởng. Tỷ như ta 1

cái cũng không thể nào hữu thiện bằng hữu, có rất nhiều người nhận định hãn đã chết, trên thực tế ta nghĩ hãn sống rất vui vẻ."

"Thế nhưng Bạch Bảo Hạp là tên ma vương giết người, nếu là hãn không chết vì sao không ở giết người?" Tần Ưc Đường tiếp tục hỏi.

Nam tử khẽ cười nói: "Bởi vì hãn biết, giết 10 người cùng tàn sát trăm người cảm giác là xa xa bất đồng."

"A?"

Tần Ưc Đường bị nam nhân mà nói đánh trở tay không kịp, tâm lý có chút không biết thế nào trả lời, bất quá nam nhân lại tiếp tục nói: "Giết 10 người quay đầu tới chung quy chỉ là cái tặc tử, mọi người chỉ là thóa mạ hãn, e ngại hãn. Nhưng nếu là có thể tàn sát trăm người ngàn người vạn người, đó chính là ác danh khắp thiên hạ hùng, mọi người chỉ biết dụng tâm mang sợ hãi tâm nhìn hãn, mà không ai tại dám thóa mạ hãn."

Tần Ưc Đường tiểu đầu có chút chuyển không tới, cảm giác hãn theo như lời nói cùng bản thân thực sự có chút không đúng xưng, dừng một chút, nói: "Kia không nhất định, giết nhiều người ta đều phải mạng hãn. Dù sao táng tận thiên lương bọn họ vĩnh viễn sẽ không bị trên cái thế giới này bọn họ làm bao dung."

"Thế giới bao dung là vô cùng lớn, nhân loại đối với địa cầu phá hư đã đến làm người ta giận sôi tình trạng, thế nhưng thế giới vẫn ở chỗ cũ bao dung đến nhân loại, mà nhân loại đối với nhân loại lừa gạt mưu sát đồng dạng khó coi, vì sao nhân loại liền không được phép những người này tồn tại? Chẳng lẽ nhân loại có thể thoát khỏi Địa cầu mà trở thành Vũ Trụ một phần tử sao?"

Nam tử buồn cười hỏi.

Tần Ưc Đường bị nam tử lý luận làm cho có chút đầu óc choáng váng, biết rất rõ ràng cái này lý luận rất vô nghĩa, nhưng giờ này khắc này lại không lời chống đỡ, ước chừng có một ly cà phê thời gian, nói: "Bởi vì nhân loại có tư duy,

có cảm tình, có câu đức quan niệm."

"Nếu như người nói thành lập, vậy tại sao còn phải tùy ý hãm hại gia đình của mình?"

"Đây chẳng qua là rất ít người."

"Thế nhưng, ta nói cũng phải rất ít người." Nam nhân khẽ mỉm cười đáp lại nói.

Tần Ưc Đường nhất thời ghen lời.

"Kỳ thực cùng với nói qua tới, như là nhân loại đang không ngừng tiến hóa trung tâm nhân tình Đạo Đức năng lực chịu đựng không ngừng tại thoái hóa, ở nơi này vàng đỏ nhọ lòng son niên kỉ thay, bất cứ chuyện gì đều có thể phát triển trở thành đương nhiên." Nam nhân lắc đầu, nói: "Cùng với nói là nhân loại bị ai, không bằng nói là địa cầu từ bắt đầu liền làm 1 cái lựa chọn sai lầm, kia không hẳn là đem mình chủ đạo quyền giao cho nhân loại."

Tần Ưc Đường bị nói mơ mơ màng màng, nam nhân chỉ là mở ra báo chí, tiếp tục xem kia đoạn hản đã đọc lâu lâu văn tự, một mực một bên khó có được thanh rảnh rồi đọc sách Chu Nhã Phi đang nghe hết hai người đối thoại sau, nhin không được che mép cười cười, tâm lý không khỏi nghĩ đến: Nếu như Tần Phong cái kia xấu đang nghe cái này lan man lý luận, sợ rằng sẽ trực tiếp một miệng rộng tử lấy ra đi tới, sau đó nói cho hản biết, chân lý cùng ăn khớp, tất cả đều là nắm tay quyết định, bất quá xem tâm tư của nam nhân, sợ sẽ mắng lên hai câu thô lỗ tới phản bác.

Nam tử nghe nói tiếng cười ghé mắt nhìn thoáng qua, Chu Nhã Phi bận tâm thu liễm vui vẻ, nàng phát hiện ánh mắt của nam nhân mang theo có chút nghiên ngắm cùng bất mãn, nhưng không biết nam nhân chân chính nhìn là đứng ở quán cà phê bên ngoài trên một chiếc xe Tô Yên.

Làm như cảm giác xếp hình nữa Tô Yên nhú nhú mày, nhìn thoáng qua

quán cà phê nội bộ, nhưng thấy Chu Nhã Phi như trước an tĩnh ngồi ở chỗ kia, không có bất kỳ dị thường.

"Kia chiếu người nói như vậy, những người táng tận thiên lương người mang tội giết người lẽ nào nên tồn tại sao?" Tần Úc Đường có chút không phục phản bác.

Nam tử lắc đầu: "Ta nói, giết vài người chung quy chỉ là cái tặc tử, tặc tử làm giết, thế nhưng ác danh khắp thiên hạ hùng, lại có đầy đủ tư cách sống trên thế giới này."

"Quên đi, ta nói không lại người." Tần Úc Đường thật không muốn tại cái đề tài này lên quần quýt đi xuống, hừ nói: "Nói người thật giống như là giết mấy vạn người dường như."

"Mấy vạn người không có, bất quá hơn vạn cũng còn là có ghi chép."

Nam tử ngoài miệng không có trả lời, chỉ là tâm lý trả lời một câu.

1 cái ác danh đầy người trong thiên hạ xưng là hùng không đủ vi quá, có thể đây là kia vạn người bị ai, mà lệnh hàng tử người làm bị ai là, đúng là loại này tru diệt hơn vạn người ở nơi này tàn khốc thế giới mới là lớn nhất bị sinh tồn tư cách, bởi vì có người e ngại hẳn, sợ hãi hẳn. Mà những người lòng mang thiện ý thậm chí ngay cả một con kiến đều không nở giết bọn họ, nhưng ở vô tri cùng ngây thơ trong, từ từ bị những người tham lam hút máu trùng hút đi máu tươi của mình cùng cốt tủy, thậm chí từ từ thay đổi khát máu, cuối cùng đồng hóa là thế giới này ký sinh trùng.

Cái này là cái quần ma loạn vũ lang tâm cầu phế thời đại, muốn nghĩ tới tốt, sẽ khiến người ta sợ hãi, ác danh khắp thiên hạ, sẽ lòng mang chính khí, thiện danh dương thiên hạ.

Không thì, vậy làm tốt bản thân, không bị thế giới này thay đổi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 288: Nữ Sát Tinh

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 288: Nữ sát tinh

Chu Nhã Phi trộm ngắm một mắt nhìn tờ báo nam nhân.

Không biết vì sao, nàng luôn có thể tại cái này nam nhân trên người nhìn ra Tần Phong Huyền ảnh tới, Tần Phong rất ít an tĩnh ngồi xuống đọc sách hoặc là báo chí, mỗi lần cũng sẽ là lão không đứng đắn sinh động đến không khí, thế nhưng một khi hãn an tĩnh lại, rồi lại cùng nam nhân trước mắt một dạng cực kỳ tương tự, coi như hết thảy chung quanh bất kỳ động tĩnh đều không thể để cho bọn họ nổi danh Đinh gọi hứng thú.

Tỷ như mới vừa mới vừa đi tới 4 cái khuôn mặt hung ác nham hiểm nam tử, 4 ánh mắt mang theo khiến người ta cực không thoải mái ánh mắt nhìn lướt qua quán cà phê nội, quán cà phê nội mọi người cũng không nhìn được hơi nhú nhú mày, mà bốn người kia trong một người trong đó ánh mắt nhưng ở Chu Nhã Phi trên người rất dừng lại mấy giây, mà không biết khi nào, một mực bên ngoài Tô Yên cũng đã đi vào rồi, ngồi ở Chu Nhã Phi bên cạnh.

"Bốn người bọn họ kỳ dị."

Chu Nhã Phi thấy bốn người kia đứng tại cửa, thấp giọng nói.

Tô Yên chỉ là nhàn nhạt gật đầu, nhưng không có trả lời. Mà một mực kia xem báo nam tử bên cạnh Tần Úc Đường đi ra phía trước, nhẹ giọng nói: "Bốn vị tiên sinh, xin hỏi muốn uống chút gì không?"

Chỉ là trả lời Tần Ưc Đường cũng một thanh sáng loáng dao nhỏ.

Đột như kỳ lai bắt cóc làm Tần Ưc Đường thất kinh, nhưng lại không kịp hô lên thanh, dao nhỏ nhưng ở trên cổ đỉnh đầu, kia bén nhọn đao phong chỉ cần tại thoáng cổ sức liền có thể rạch ra vô cùng mịn màng da thịt, Tần Ưc Đường toàn thân run rẩy đứng ở nơi đó, mà cầm đao nam tử chỉ là quét nàng liếc mắt, liền đối với đối diện 3 người khiến cho cái thủ thế.

Đây là 4 cái liều mạng chi đồ.

Kinh hãi quán cà phê nội bọn họ môn trong đầu con có ý nghĩ này, bởi vì 4 trên thân người rõ ràng truyền ra một loại trí mạng vậy Khủng Phố khí tức, quán cà phê một gã công nhân len lén lấy điện thoại di động ra muốn báo nguy, lại bị một người trong đó để mắt tới, người kia tốc độ cực nhanh, bước xa xông lên phía trước, đưa điện thoại di động đoạt lấy ném tới một bên, nhìn kia run lấy bấy nam công nhân, cười lạnh một tiếng, cánh tay vừa nhấc, một cái chưởng đao bổ chém vào công nhân cổ họng chỗ.

"Không muốn a!"

Tần Ưc Đường kinh sợ hô to một tiếng, chỉ là kia đao tặc lại không bị ảnh hưởng chút nào, chưởng đao thật đả thật chặt bỏ, kia công nhân sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, ho khan một tiếng thân thể thất tha thất thểu rồi ngã xuống, đao tặc hừ một tiếng, chọt đưa mắt rồi lại khóa được tại Chu Nhã Phi trên người.

Chu Nhã Phi tinh thần căng thẳng, theo bản năng về phía sau nhích lại gần.

Nhìn 3 người thành đường vòng cung vây quanh tiến lên, Tô Yên ánh mắt thay đổi cực kỳ ngưng trọng, bốn người này cũng cùng trước khi từng nghĩ muốn ám sát Chu Nhã Phi bọn họ có khác nhau trời vực, nếu nói là trước kia xuất hiện chỉ là hầu tử, như vậy hiện tại xuất hiện ít nhất cũng là đại tinh tinh cấp bậc.

"Cút ngay."

Ở giữa một người nhìn thoáng qua Tô Yên, lạnh lùng nói.

Tô Yên chỉ là hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn run lên, đình một tiếng, tay áo kiếm bắn ra ra, mà một mực đang xem báo nam nhân hơi nhú nhú mày, ghé mắt xem nhìn thoáng qua, thấy kia Tô Yên thủ đoạn tay áo kiếm sau khi, lại ngưng thần suy tư ít khi, chợt bừng tỉnh gật đầu, nhưng là không hơn. Nhìn thấy Tô Yên lấy ra vũ khí, ba người kia đều là tàn nhẫn cười, chỉ là chỉ khoảng nửa khắc đó là ùa lên.

Tô Yên không dám có chút sơ suất, nhưng là tuyệt đối sẽ không vào lúc này tuyển chọn lùi bước, đồng thời tiến ra đón, trong tay tay áo kiếm xẹt qua một đạo quỹ dị đường vòng cung, ba người kia thấy vậy, thân thể đầu tiên là ngưng một lát, nhưng theo sát sau 3 người đem Tô Yên bao quanh vây quanh, mà cầm dao nhỏ gác ở Tần Ưc Đường trên cổ kia đạo tặc nhìn đồng hồ tay một chút, thản nhiên nói: "Cảnh sát xuất hiện ở nơi này thời gian là hoàn toàn 36 giây, các người có 6 phút giết chết hai nữ nhân này."

"6 phút? Vậy là đủ rồi."

Trong ba người một người cười gằn một tiếng, song quyền nắm chặt đó là hướng về Tô Yên ném tới, đồng thời hai người khác cũng quyền cước tương gia, Tô Yên hừ một tiếng, một cổ tử lạnh thấu xương sát khí ở trên người tuôn ra, trong tay tay áo kiếm hướng về trước một người đâm tới, người kia cũng nhe răng cười không ngừng, thân thể một bên tránh thoát Tô Yên công kích, sau đó một cái đầu gối đỉnh tiến ra đón, mà lúc này phía sau hai người khác công kích cũng ứng tiếng mà đến.

"Cẩn thận!"

Chu Nhã Phi kinh hô một tiếng.

Trái lại Tô Yên không chút hoang mang, thân thể nhanh nhẹn vào giờ khắc này hoàn toàn bày ra, cước bộ Khinh Vũ giữa, cũng lấy làm những người không dám có động tĩnh khán giả nhìn hoa cả mắt, có thể chỉ là tiếp theo giây, Tô Yên

cũng đã đi vòng qua một người phía sau, người kia cảm giác phía sau khí lạnh đại thịnh, mãnh quát một tiếng khừ tay đánh về phía sau mãnh chùy, Tô Yên thân thể hơi một bên, đồng thời tay áo kiếm hướng về người kia eo của thọt tới.

Hai người khác thấy đồng bọn gặp nguy hiểm, đồng thời xông về phía trước, hai con có ít nhất 45 con số chân to chút nào không hiểu thương hương tiếc ngọc hướng về Tô Yên đá tới, Tô Yên trong mắt nổ ra một đạo thần quang, quả quyết bỏ qua công kích thân thể dán người kia phía sau một quăn, mượn phần eo xoay lực lượng, cánh chõ hung hăng đánh tới người kia đầu, người kia phản ứng trái lại rất mạnh, cấp tốc giơ lên vai trái che ở lỗ tai của mình vị trí. Thế nhưng Tô Yên cũng bỗng nhiên cánh tay duỗi thẳng, kia tay áo kiếm đúng là bắn ra, một cây cực nhỏ sợi tia liên tiếp đến tay áo kiếm vừa đứt, nhưng ở cấp tốc trong khó có thể bị mắt thường tuần tra, kia tay áo kiếm xẹt qua một đạo ưu nhã đường vòng cung, cũng ở giữa phía trước muốn xông về phía trước một lòng của người ta miệng chồ.

Cúi đầu nhìn bị xen vào trái tim tay áo kiếm, hấn đối một màn trước mắt có chút không thể tin tưởng, thế nhưng kia chảy ra nhiễm đỏ y sam máu cùng với co quắp vậy đau đớn lại nói cho hấn biết đây là thật thực phát sinh.

"Lão tam!"

Công kích Tô Yên hai người cùng với bắt giữ đến Tần Ưc Đường nhìn náo nhiệt kia đạo tặc đầu lĩnh trên mặt hiện đầy dữ tợn, vẻ mặt dữ tợn lên tràn đầy lửa giận.

Tô Yên lại bất vi sở động, chỉ là cánh tay phải có chút nhỏ nhẹ run, hiển nhiên vừa mới bỗng nhiên cải biến công kích đối thân thể của hấn cũng là một loại không nhỏ phụ tải.

"Giết nàng!"

Đạo tặc đầu lĩnh tức giận quát.

Kia còn thừa hai người từng cái một hung tướng bạo phát, móc ra một mực treo ở trên người dao nhỏ, không chút do dự hướng về Tô Yên bổ chém mà đến, Tô Yên không chút nghĩ ngợi về phía sau nhảy, đồng thời thủ đoạn tại run lên, kia đâm vào lão tam trên người tay áo kiếm tại dẫn dắt tự cấp tốc thu hồi, hai người kia thấy vậy càng giận không thể cho, từng cái một phát điên một dạng xông về phía trước, mà Tô Yên cũng không lui nữa sau, nghênh nhận mà lên.

Đinh.

Đao kia nhận thanh thúy đụng chạm thanh làm ngoại trừ kia xem báo nam nhân bên ngoài, tất cả người ở chỗ này đều tâm trong sợ run cả người, nhưng thấy Tô Yên trong tay tay áo kiếm đang đâm vào một người đao trong tay thân bên trên, người kia gầm nhẹ một tiếng, một cước giơ lên hướng về Tô Yên đá vào, mà tên còn lại một đao bổ tới, Tô Yên song chân vừa bước địa, thân thể ngang trời dựng lên, dấn kia bên đá mà đến một cước khó khăn lắm mà qua, đồng thời giữa không trung thủ đoạn run lên, kia tay áo kiếm ở đây bắn ra, hướng về vung đao bổ chém người kia vọt tới.

Người kia nhắc lên dao nhỏ, cũng chính xác đem bắn nhanh mà đến tay áo kiếm sau sợi tia cuốn lấy, mà rơi địa lui nửa thước Tô Yên cảm giác được kia to lớn sức kéo, hơi nhú nhú mày, đang nhìn tên còn lại lại là đuổi mà lên, hừ một tiếng, thủ đoạn tại run lên, 1 cái màu đen tay áo bộ nơi cổ tay chảy xuống, Vốn dĩ tại đại lực lôi kéo người kia lão đảo lui về phía sau vài bước, chưa kịp thối lui đến xem báo nam nhân bên cạnh bàn.

Nam nhân cũng nhìn cũng không nhìn liếc mắt, chỉ là uống một ngụm cà phê, tiếp tục xem tờ báo trong tay, có người nhìn thấy nam nhân này khí định thần nhàn, đều là mặc cảm, mà bị bắt giữ Tần Ưc Đường cũng một lòng nhắc tới cổ họng mắt lên.

Vốn dĩ công kích không thuận kia đạo tặc thấy có người lại an tĩnh như thế, nhất thời hừ lạnh một tiếng, tại nhìn thoáng qua cùng đồng bọn đánh nhau ở chung với nhau Tô Yên mặc dù là hai tay trống trơn nhưng cũng chiếm cứ

thượng phong, tâm lý càng căm tức không ngừng, một tay nắm cái bàn một bên sẽ hướng về Tô Yên đập tới, thế nhưng hẳn cho rằng có thể bị hẳn dễ dàng có đi ra bàn lúc này lại tựa hồ là bị đánh vào dưới đất, mặc cho hẳn dùng lực như thế nào, bàn cũng chỉ là tại nhỏ nhẹ run mà thôi.

Đạo tặc có chút căm tức, nhìn thoáng qua dưới đáy bàn, phát hiện chỉ là một trương đơn giản cà phê bàn mà thôi, là một thế nào này trầm trọng?

Mà khi hẳn tại ngẩng đầu lên, lại thấy kia nhìn báo chí nam nhân lúc này một tay đang đặt tại trên bàn, thịnh nộ hẳn cũng không có đi tự hỏi vì sao cái này thoát nhìn lười biếng gia hỏa tại sao lại một tay đem lực lượng của chính mình toàn bộ ngăn chặn, cầm lấy đao theo hướng về nam tử để lên bàn cánh tay của nhìn lại, mà Tần Úc Đường nhìn thấy sau nhin không được rầm trời: "Dừng tay a!"

Nam nhân hơi nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua kia vung đao bổ chém mà đến đao tặc.

Chỉ một cái liếc mắt.

Bên ngoài trong mắt người đây chẳng qua là mang theo đến một tia bất mãn ánh mắt, thế nhưng tại nơi phi đồ trong mắt, lại như là thấy được thế giới kia thông thường, vô số cuồng ma xen lẫn sát khí ngất trời hướng về tự bay tới, Vốn dĩ khí thế hung hăng tại cái nhìn kia dưới, ngạnh sinh sinh dừng hình ảnh ở nơi nào, đao nhỏ đang nâng lên đỉnh đầu, toàn thân cao thấp nhìn như vẫn không nhúc nhích, nhưng nếu là đến gần rồi liền sẽ phát hiện, người kia toàn thân mỗi một chỗ đều ở đây làm nhỏ nhẹ run, thậm chí bao quát kia cực nhỏ tóc gáy.

"Lão nhị? Người đang làm gì!"

Thấy lão nhị lúc này còn có tâm tình đang đùa điêu khắc nghệ thuật, bắt cóc người Tần Úc Đường thổ phi đầu lĩnh nhất thời giận dữ, ở đây cũng không phải là phòng vẽ tranh cho người bày tư thế, tức giận hẳn đem Tần Úc Đường nhét vào một bên, tức giận bạo biểu hiện đang phải đi hết đến đây, nhưng một giây kể

tiếp rồi lại là trợn mắt hốc mồm thấy lão nhị đao trong tay tử rơi xuống dưới đất.

Lão nhị thật tâm muốn hướng về lão thiên gia phát thệ, hẳn không phải là không muốn chém, mà là trước mắt cái này cổ quái gia hỏa ánh mắt tựa hồ là bao hàm vô số Ma lực, đưa hẳn cho rằng sớm đã thành ở trên người diệt tuyệt sợ hãi cùng đối sinh mệnh tuyệt vọng vào giờ khắc này thành bao nhiêu lần không ngừng bạo phát, đó là vô cùng tận sợ hãi, không ngừng bao trùm tại hẳn toàn thân cao thấp mỗi một viên tế bào bên trên.

Run, tại trên người của hẳn biên độ càng lúc càng lớn, mọi người thậm chí có thể cảm giác được cái này lão nhị nội tâm toàn lực sợ hãi cùng tuyệt vọng, tại lão nhị phía sau kia đạo tặc đầu lĩnh quát một tiếng: "Lão nhị, ngươi đang làm gì đó!"

Chỉ là la lên nhưng không cách nào tỉnh lại cái này bị sợ hãi vây quanh lão nhị tâm.

Mà cùng Tô Yên run rẩy tên kia đạo tặc cảm thấy một tia dự cảm bất tường, hẳn theo bản năng nhìn thoáng qua lão nhị vị trí, cũng kinh hãi phát hiện luôn luôn không sợ trời không sợ đất nhị ca lúc này lại như là người nhát gan Quỷ thấy thật Quỷ một dạng tại lạnh run, một màn này làm hẳn không cách nào tiếp thu, thậm chí là thất thần đến rồi hẳn không nhớ bản thân đang cùng cả người tay cao siêu giết người không chút lưu tình nữ nhân ở chiến đấu.

Thế nhưng chờ hẳn phản ứng kịp thời điểm, một cỗ lực lượng khổng lồ đập vào cổ họng của hẳn lên, theo thân thể hẳn một trận lão đảo lui về phía sau, Tô Yên lẳng không dựng lên, một cước không có chút nào lưu tình đá vào trên đầu của hẳn.

"Chọc ai không tốt, hết lần này tới lần khác chọc cái này Quang Huy nữ sát tinh."

Thấy như vậy một màn, nam nhân khẽ lắc đầu một cái, nhưng trong mắt lại không thấy được bất kỳ đồng tình cùng thương hại.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 289: Cảnh Sát

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 289: Cảnh sát

"Lão nhị!"

Thấy đạo tặc lão tứ bị Tô Yên một cái đòn nghiêm trọng đánh ngã xuống đất, kia phi đồ đầu lĩnh không cách nào tại bảo trì trước trấn định, vươn tay móc ra một cây súng lục hướng về kia trần nhà nả một phát súng, mãnh liệt tiếng súng làm Tô Yên khẽ nhíu mày, mà kia lão nhị tựa hồ là tại tiếng súng trong thanh tĩnh mà qua, lão đảo lui lại mấy bước, chỉ là trong ánh mắt sợ hãi cùng tuyệt vọng lại không có chút nào lui tán, nhìn ma quỷ vậy nhìn người nọ súc vô hại nam nhân.

"Người đang làm cái gì!"

Đạo tặc đầu lĩnh nổi giận ùng ùng đi lên trước, quát lạnh hỏi.

"Hắn. . . Hắn. . ."

Lão nhị chỉ vào nam nhân, nhưng là run rẩy một câu nói cũng không nói được, kia đạo tặc đầu lĩnh tức giận gần như phát cuồng, trực tiếp giơ lên súng tới, hòng nhắm ngay cầm trong tay kia phần báo chí nam nhân, tất cả mọi người run rẩy nhìn một màn này, kia Vốn dĩ bị kinh sợ Tần Ưc Đường không biết từ nơi này nhô ra dũng khí, tại nam nhân ngạc nhiên trong ánh mắt, quần quai xông lên phía trước.

Chỉ là Tần Ưc Đường chung quy chỉ là cái tay trói gà không chặt nữ nhân,

không đợi xông lên trước vài bước, liền bị hắc đạo tặc đầu lĩnh bóp ở cái cổ, họng chia vào đầu của nàng lên: "Muốn chết nữ nhân! Ta đây sẽ đưa ngươi xuống địa ngục!"

"Tỷ tỷ."

Chu Nhã Phi kinh hô một tiếng, mà Tô Yên cũng cười lạnh một tiếng, ý bảo Chu Nhã Phi tạm thời không nên kích động, chỉ là hơi hợt nhìn thoáng qua kia một mực bất vi sở động nam nhân, nam nhân hơi nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua kia Tần Úc Đường, mắt thấy kia đạo tặc đầu lĩnh vừa muốn nổ súng, hắc đứng dậy thân nhiên nói: "Khẩu súng, để xuống cho ta."

Thật đơn giản mấy chữ, lại tựa hồ là ma quỷ đích thực nói, một chữ một cái đánh vào đạo tặc đầu lĩnh trong tâm khảm.

Đạo tặc đầu lĩnh con cảm giác mình toàn thân tinh thần chấn động, vốn là muốn muốn bóp cò ngón tay của coi như là bị định trụ thông thường, mà chờ hắc phục hồi tinh thần lại, hung tướng tại một lần bạo lộ, cũng không có thể duy trì liên tục chỉ chốc lát, bởi vì hắc thấy một tay lúc này cầm thân thương bộ đồng, về phía sau lôi kéo, kia cò súng lại thì không cách nào tại cài động mảy may.

"Người là cái gì. . ." Đạo tặc đầu lĩnh kinh sợ nhìn trước mắt gần như thần không biết quỷ không hay đến gần gia hỏa, thế nhưng không đợi lời của hắc nói xong, nam nhân kia cũng thủ đoạn run lên, súng ống nội truyền đến một trận thanh thúy âm hưởng, bộ kia đồng quần quai bị hắc trở nên cho tháo xuống tới, kia đạo tặc đầu lĩnh sắc mặt ngẩn ra, mà nam nhân cũng hừ lạnh một tiếng, cầm súng lục bộ đồng nhìn miệng của hắc trong, nhìn không ra dùng nhiều ít khí lực, mọi người chỉ thấy nam nhân kia toàn thân run một cái, trong miệng bắt đầu không ngừng toát ra máu.

Tần Úc Đường cảm giác cổ họng chỗ tay đã ly khai, thấy đạo tặc đầu lĩnh thảm trạng, không khỏi vươn tay bụm miệng ba đem tiếng kinh hô ép xuống,

không cách nào tưởng tượng cái này an tĩnh ngồi ở sau giờ Ngọ dưới ánh mặt trời nhìn báo chí nam nhân hạ thủ dĩ nhiên tàn nhẫn như vậy, thậm chí hẳn ngay cả một tia biểu tình ba động cũng không có xuất hiện, mà một mực một bên cảnh giác Tô Yên cũng buông lỏng vài phần.

Nàng cùng Tần Úc Đường nghĩ cách hoàn toàn bất đồng.

Một khi cái này nam nhân lộ ra chút nào sát khí, Tô Yên đều sẽ không cảm thấy có cái gì buông lỏng, dù sao trước mắt vị này ác danh khắp thiên hạ ma quỷ tuôn ra tính tình tới cũng sẽ không giống là Tần Phong như vậy lại dựa vào phở, đương nhiên không bài trừ Tần Phong tuyệt đối cuồng bạo trạng thái, bằng không hai người chính là tám lạng nửa cân.

"Báo nguy ah."

Nam nhân nhìn Tần Úc Đường trạng thái, khẽ lắc đầu một cái, thản nhiên nói: "Tốt nhất phái người tới lạnh 4 cổ thi thể."

"Không nên giết người a!"

Tần Úc Đường nghe được cổ thi thể thứ tư sau, tâm thần đại chấn, nhịn không được bắt được tay của đàn ông cánh tay, kia lão nhị còn lại là theo bản năng lui một bước, rốt là nam nhân có chút nghi ngờ nói: "Ta nói cổ thi thể thứ tư không hề ở đây, mà là đang bên ngoài."

Vừa chờ hẳn nói xong, con nghe phía bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tiếng phanh âm hưởng, còn có xe cộ minh thanh, tất cả mọi người bị cái này một tiếng vang thật lớn lại càng hoảng sợ, nhộn nhịp xoay người nhìn sang, cũng thấy một cổ thi thể không biết khi nào từ trên trời giáng xuống, đang rơi vào đứng ở bên lề đường một chiếc phong diên trên xe, xe đã bị đập xe đỉnh hoàn toàn vùi lấp đi xuống, thủy tinh bị chấn đây đất đều là, đi ngang qua đi người kinh hãi lui tán đến một bên, có gan lớn đến gần rồi một chút lấy điện thoại cầm tay ra chụp ảnh, cũng có bạn tâm lấy điện thoại di động ra vội vã báo cảnh sát.

"Lão ngu. ."

Còn sống đạo tặc lão nhị thấy chết thảm không nỡ nhìn lão ngu, ánh mắt đỏ một vòng, chỉ là còn chưa kịp đang bày tỏ cái gì, Tô Yên chợt xuất hiện ở sau lưng của hắn, một cái chưởng đao bổ chém vào hắn cổ sau, hắn chỉ cảm thấy cổ đau đớn kịch liệt, sau đó trước mắt một hắc ngất đi. Tuy rằng nguy hiểm đã giải trừ, thế nhưng quán cà phê nội bọn họ tựa hồ không có tiếp xúc nguy hiểm sau vui sướng, mà là tâm tình càng thêm áp lực.

Mà Tô Yên còn lại là đi tới trước cửa sổ, ngẩng đầu nhìn liếc mắt, tại nơi một bên cao ốc trên sân thượng, 1 cái cầm trong tay đoản đao thân ảnh màu đen lóe lên rồi biến mất.

"Là hắn?"

Tô Yên nhíu nhíu mày: "Hắn sao tới?"

Trái lại nam nhân kia đi tới trước cửa sổ, nhìn thoáng qua khuôn mặt vị trí, tò mò hỏi: "Vị này đại danh鼎鼎 lực chiến Thiên Vương cũng xuất hiện, các người không phải là giải tán sao?"

"Chỉ cần hắn không chết, Quang Huy vĩnh viễn tồn tại." Tô Yên lạnh lùng đáp lại nói.

"Đáng sợ tín ngưỡng."

Nam nhân đáp lại một câu.

"Hừ." Tô Yên tựa như là có chút bất mãn, thế nhưng lo lắng trước mắt tên hỗn đản này thân phận, cũng vền vền chỉ là hừ một tiếng để diễn tả.

"Ta không thích cùng cảnh sát giao tiếp, chuyện còn lại giao cho các người." Nam nhân nhìn thoáng qua Tần Ưc Đường, dừng một chút, sau đó lại nói:

"Chúng ta không phải là người của một thế giới."

Một mực trầm mặc Tần Ưc Đường tựa hồ là đã trải qua nhân sinh thống khổ chuyển ngoặt thông thường, Vốn dĩ tiểu lệ khuôn mặt lúc này trắng bệch trắng bệch, nghe nói nam nhân mà nói cũng vền vện chỉ là sợ run cả người, tựa hồ là mất hồn một dạng, nhìn kia nằm dưới đất 3 cổ thi thể, trong đầu trống rỗng. Tô Yên thấy nàng trạng thái hơi nhúu nhúu mày, trái lại Chu Nhã Phi đi lên trước, thấp giọng nói: "Người không sao chứ?"

Lấy lại tinh thần Tần Ưc Đường sắc mặt bộc phát tái nhợt, vô lực lắc đầu.

"Không có chuyện gì." Đã có tâm lý năng lực chịu đựng Chu Nhã Phi cũng chỉ có thể là tận khả năng đi an ủi Tần Ưc Đường, trái lại Tô Yên còn lại là đi lên trước tại kia trên người mấy người lặt lặt, muốn nháy ra cái gì có lợi vật phẩm tới, mà Tần Ưc Đường tại đồng sự an ủi tự cảm giác khá sau khi, quét một vòng lại không có tìm được nam nhân kia tăm hơi, trong mắt hiện lên một chút mất mát cùng trầm trọng.

"Thế nào?"

Chu Nhã Phi lúc này đi tới Tô Yên bên cạnh, thấp giọng nói: "Là hấn phái người tới sao?"

Tô Yên khẽ lắc đầu: "Vẫn không thể xác định, bất quá hiện nay mới thôi trừ người ra thúc thúc, còn có Tùng Tinh Hạ Liên bọn họ, sẽ không có người để mắt tới người. Thế nhưng Tùng Tinh Hạ Liên lúc này ở bên ngoài mình cũng không giúp được, không thể nào biết tại có lòng thanh thản phái người đi ra."

Chu Nhã Phi trên mặt đầu tiên là một trận tái nhợt, nhưng theo sát sau cũng một mảnh lãnh ý: "Nếu quả như thật là hấn, ta nghĩ chúng ta trước thân tình khả năng thực sự phải vĩnh viễn tiêu thất."

Tô Yên bất đắc dĩ thở dài, thấp giọng nói: "Người yên tâm, chỉ cần ta còn tại, ta tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ thương tổn người."

Kết thân người quyết liệt đau đớn Tô Yên tại rõ ràng bất quá, Tô gia năm đó

tàn nhẫn vứt bỏ làm Tô Yên trở thành dong binh giới tiếng tăm lừng lẫy nữ sát tinh, mấy năm qua này nàng cho là mình may mắn duy nhất có thể chỉ là biết Tần Phong.

"Người nhận thức hãn sao?"

Lúc này, Tần Ưc Đường đi lên trước tới, mang theo mấy phần ánh mắt mong chờ hỏi.

Tô Yên nhìn Tần Ưc Đường, sắc mặt có chút phức tạp, nhưng sau đó lại gật đầu một cái: "Hãn nói không có sai, các người không phải là người của một thế giới."

"Hãn tên gọi là gì?" Tần Ưc Đường khờ sờ hỏi.

Từ trước một màn kia đến xem, nàng đương nhiên biết, nàng và người nam nhân kia tuyệt đối không thể nào là cùng người của một thế giới, có thể, trước hãn nói lý luận, đúng là bản thân của hãn nhân sinh triết học.

"Tên của hãn không người biết, ta cũng chỉ biết là hãn danh hiệu, Ác Sát."

"Ác Sát. ."

Đây là một cái làm cho lòng người trong cũng không thoải mái tên, Tần Ưc Đường thì thầm mấy lần, theo sát sau cũng thất hồn lạc phách đi tới một bên.

Không nói đến bên này đợi cảnh sát sau khi đến xử lý, Ác Sát rời đi quán cà phê sau khi, chỉ là nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó đem báo chí kẹp ở dưới nách, xuyên qua đám người xem náo nhiệt chung quanh, đợi qua 2 cái lộ khẩu sau khi, hãn tại một nhà báo chí đình trước mặt ngừng lại, đang lúc này, kia báo chí đình Điện Thoại cũng vang lên.

Báo chí đình lão bản Vốn dĩ lại đang nghi ngờ, thế nhưng Ác Sát lại ném ra 100 đồng tiền cho lão bản, nhận thành lập điện thoại.

"Ác Sát, không muốn tại làm ta thấy người ở đây theo dõi ta." Một người trầm ổn giọng nam trong điện thoại truyền đến: "Bằng không mặc dù Linh Vương phía trước, ta cũng muốn giết người."

"Ha hả." Ác Sát hơi hợt cười cười: "Ta chỉ là tương đối hiếu kỳ, người tại sao lại xuất hiện ở Hoa Hạ."

"Hừ, người mục tiêu của ta nếu bất đồng, cần gì phải hỏi lại."

Ác Sát suy nghĩ một chút, nói: "Ta nghĩ ta biết mục tiêu của chúng ta cơ bản là giống nhau. Bằng không lấy tính cách của người tuyệt đối sẽ không cùng ta nói nhảm thời gian dài như vậy."

"Người bị thương." Đối diện tựa hồ cực kỳ khẳng định nói.

Ác Sát không thể đưa không nói: "Xem ra người cũng không tốt lắm. Răng nanh đao phong càng ngày càng sắc bén."

"Hừ." Đối phương hừ lạnh một tiếng.

"Tối Đa 3 ngày hăn sẽ trở lại sh, ta nghĩ người cũng có thể ly khai." Ác Sát nhìn thoáng qua bốn phía, nói: "Nếu không ta đây cái sh cảnh sát có thể tuyệt đối sẽ không cho phép 1 cái cực độ nguy hiểm phần tử tại địa bàn của ta tùy ý làm bậy."

Đối phương không có nhiều lời nói nhảm, mà là dứt khoát cúp điện thoại.

Ác Sát tâm lý bay bổng vài câu không lẽ phép, trái lại một bên báo chí đình lão bản nghe được hăn là cảnh sát, bện tâm xuất ra trước 100 đồng tiền muốn trả lại cho Ác Sát, nói: "Người là cảnh sát, tiền này coi như, dù sao chỉ là nhận cú điện thoại."

Bất quá Ác Sát căn bản là không có liếc hăn một cái, mà là đem kẹp ở dưới nách báo chí tiện tay ném vào một bên trong thùng rác, chợt một đường đi hướng cách đó không xa sh công an cục, trong tay càng ảo thuật lấy ra một phần

không biết thật giả cảnh sát nhậm chức sách, mà khi vị này bị thế giới dưới đất làm e ngại Ác Sát tại bước vào cục công an một khắc kia, sh cảnh sát hình cảnh đại đội trong nhiều 1 vị cũng không thể nào hiền hòa cảnh sát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 290: Nam Hoa Nữ Vương

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 290: Nam Hoa nữ vương

Chính như Ác Sát nói, người nào đó trải qua thực tại tương đương vui sướng, vui sướng đến một mực âm thầm đề phòng nào đó ** hại Đông Phong đảo Hung Thần đều nghĩ cái này người nào đó là thật tới phong cảnh tú lệ Đông Phong đảo tới sống uống thời gian, nhất là Sơn Khẩu 3 người tại một lần kiêu ngạo sau cũng chỉ là bị cái này người nào đó đơn giản dạy dỗ ngừng một lát, thậm chí ngay cả giường bệnh không cần nằm, càng không cần phải nói có cơ hội tại đi đùa giỡn hộ sĩ.

Tần Phong làm là trên cái thế giới này năng lực công kích cùng ** mạnh nhất quân nhân, phạm là rơi ở trong tay hắn, có rất ít có thể lưu loát tiêu sái ra bàn tay hắn tâm, nhẹ nhất cũng muốn đầu rơi máu chảy, trọng người càng thì cốt không tồn, nhưng mà 3 cái đảo quốc gia hỏa có thể trong tay Tần Phong sống sót, thực tại có chút làm Hung Thần cảm giác được không thể tưởng tượng nổi.

Chỉ là cái này không thể tưởng tượng nổi không có duy trì liên tục bao lâu, làm Hung Thần lại đang không ngừng suy tính Tần Phong đi tới Đông Phong đảo mục đích thực sự rốt cuộc là cái gì thời điểm, Tần Phong lại muốn nói với hắn cúi chào.

Vốn dĩ đang đang cực lực suy tư Hung Thần đối mặt Tần Phong cái này cáo biệt có chút trở tay không kịp, hồ nghi nhìn thoáng qua Tần Phong, có chút hoài nghi tên hỗn đản này có thể hay không đổi thành thân phận của Tần Phong tại quang cổ Đông Phong đảo, Tần Phong nhìn ra hắn nghi ngờ, thản nhiên nói:

"Người đã lo lắng như vậy, ta đây không ngại nói cho người biết, hoàng hôn quyền thi đấu chính thức khai mạc thời điểm, ta sẽ còn trở lại, bất quá trước lúc này, ta muốn đi xử lý mấy người hỗn tạp cá."

Ngữ khí của hắn rất lạnh, Hung Thần có thể cảm giác được lúc này Tần Phong tâm tình cũng không tốt lắm, nhân tiện nói: "Đã như vậy, Đông Phong đảo tùy thời xin đợi đại giá."

Tần Phong chỉ là hừ lạnh một tiếng, chột ly khai Hung Thần phòng làm việc, mà sớm đã thành bên ngoài chờ người què khập khễnh đi lên trước tới, xem Tần Phong trên người một tia sát khí như ẩn như hiện, thản nhiên nói: "sh chung quy không phải là Đông Thiên Thị, gây thời điểm chú ý một chút, Đừng bại lộ thân phận."

"Điểm này ta minh bạch, nếu kia mấy nhà muốn chơi âm, ta Tần Phong tự nhiên mở rộng ra theo chân bọn họ đấu lên vài lần hợp."

Nhận được Tô Yên thông báo Tần Phong tâm tình cũng không tốt lắm, vốn là muốn muốn điều tra Quý Dạ tung tích Tần Phong chột phát hiện sau lưng của mình tựa hồ cũng không thiếu hỗn tạp cá đang ở hoạt binh loạn khiêu, thỉnh thoảng còn muốn làm mưa làm gió, điều này làm cho Tần Phong tâm lý có cùng đâm, mà cùng Quý Dạ đấu, Tần Phong lại thật không dám làm phía sau nước không yên ổn.

Người què biết đối Tần Phong nói nhằm sh nước sâu dễ gặp phải Giao Long tới quả thực chính là đàn gậy tai trâu, cho nên cũng không tiếp qua nhiều nói chuyện, một đường phụng bồi Tần Phong đi tới sân bay trước, Tần Phong một mực không nói được một lời, thẳng đến cách đó không xa thấy cùng Lôi Thiên Hào Lưu Linh nói chuyện tôn thiên hương sau, trong mắt hiện lên một tia hàn ý, trầm giọng nói: "Xem trọng tôn thiên hương, người nữ nhân này mang tới phiền phức tuyệt đối không ít."

Người què gật đầu, mà Tần Phong còn lại là trực tiếp lên máy bay một đường

hướng về sh phương hướng chạy đi.

Trái lại người què cũng không có gấp ly khai sân bay, mà là thản nhiên nói: "Người tại hoài nghi gì?"

Phía sau Hung Thần không biết khi nào ra hiện ở phía sau hẳn, đi lên trước trầm giọng nói: "Linh Vương lúc đầu vì sao phải quy ẩn? Nếu như nói không ai buộc hẳn đến quy ẩn tình trạng, ta còn thật không tin, dù sao Quang Huy tử địch rằng nanh thế tất sẽ không bỏ qua cơ hội này, trên thực tế Quang Huy giải tán, cái này tuyệt đối không phải là Linh Vương muốn xem đến."

"Người không rõ, có thể khi hẳn quy ẩn trước, hẳn là thật chán ghét." Người què trong mắt lóe ra vẻ cô đơn: "Ta là nhìn hẳn từng bước một leo lên dong binh Vương bảo tọa, cũng từng nhìn hẳn tại cừu hận trong không ngừng rơi vào tay giặc cùng thống khổ dẫn vật, chẳng bao lâu sau, ta người tại tàn khốc đẫm máu trong cũng không phải hướng tới qua người bình thường vậy sinh hoạt sao? Chỉ là chúng ta có rất nhiều không bỏ xuống được. Chỉ là, đến rồi hẳn vị trí này, muốn rời khỏi, ngoại trừ chết, khó khăn! Khó khăn! Khó khăn!"

3 cái khó khăn chữ, người què tràn đầy nhận thức.

Nếu như lúc đầu không phải là bởi vì Quang Huy cấp tốc quật khởi thay thế Tu La Thủ thần thoại, nếu như không phải là bởi vì có ôn nhu thể tử cùng nữ hài là tâm linh của hẳn cây trụ, người què tin tưởng mình đã sớm luân hãm vào thế giới dưới đất Ma Phương trong, tức đã là như thế, đương đương ban đầu cái kia đem bản thân đánh thành tàn phế nhân vật thần bí có Đinh gọi đầu mối, hẳn vẫn không nhẫn nại được sát ý trong lòng cầm vũ khí lên, muốn một lần nữa xông xáo một lần thế giới dưới đất.

Tâm chí không kiên định?

Có thể tại thế giới dưới đất lẫn lộn ra một mảnh tên tuổi tới, tâm chí đã sớm kiên nhược bàn thạch, chỉ là người như thế, càng không bỏ xuống được ràng buộc cùng cừu hận.

Hung Thần kinh ngạc nhìn người què liếc mắt, theo sát sau chỉ là lắc đầu, nói: "Nếu như không có hãn phải chết tâm, sống còn có thể có ý nghĩa gì?"

"Người không có nhà người, người không hiểu." Người què lắc đầu.

"Hừ." Hung Thần hừ lạnh một tiếng, xoay người muốn phải ly khai, chẳng qua là khi xoay người sang chỗ khác, hãn vẫn mang theo vài phần trầm trọng nói: "Ta vẫn là câu nói kia, về nhà bồi lão bà của người hài tử, Tu La Thủ đã chết, còn dư lại cừ hận, ta sẽ thay Tu La Thủ hoàn thành."

Người què chỉ là siết quả đấm một cái, không nói được một lời đi tới Lưu Linh phía sau.

Tôn thiên hương xem xét cẩn thận liếc mắt cái này Lưu Linh bảo tiêu, trong lòng càng nhiều vài phần hiếu kỳ, nhìn hãn tựa hồ cùng thế giới dưới đất đại danh đỉnh đỉnh hung thần ác sát quan hệ không cạn, bị tôn thiên hương quan sát người què mặt không thay đổi ngồi ở một bên, trái lại Lưu Linh nói: "Người nếu là mệt mỏi, có thể trở về nhà nghỉ ngơi một chút."

"Không cần."

Người què lắc đầu.

"Không biết Ác Sát ly khai đây là đi nơi nào?" Tôn thiên hương ở trong lòng hoạt động một lát sau, hỏi: "Lẽ nào hãn còn muốn đi công kích tới hướng Đông Phong đảo bọn họ?"

"Ác Sát cũng là có nhà." Người què tự tiểu phi tiểu đáp: "Bản thân của hãn vẫn là vô cùng Cố gia, không thì bạn gái của hãn lại sẽ mất hứng."

Một câu nói nghẹn tôn thiên hương có chút tức cười.

Người nào không biết thế giới dưới đất Ác Sát là một giết người không chớp mắt chủ, nói cách khác đảo quốc 3 đại thế lực người phụ trách cũng sẽ không thấy hãn kinh sợ thành kia b dạng, hiện tại người què nói Ác Sát phải đi về cho

bạn gái làm báo cáo, tôn thiên hương tự nhiên sẽ không tin tưởng, mang theo đến bất mãn hừ một tiếng, hiển nhiên là mất hứng người què cầm loại lý do này tới lừa dối người.

Bất quá người què hiển nhiên sẽ không ăn cái này đại mỹ nữ một bộ này, chỉ là cười cười.

Trái lại một bên Lưu Linh suýt nữa bật cười, sau đó lại bất đắc dĩ lắc đầu: "Lang Vương, theo ta đi đi một chút."

"Là."

Lang Vương không có bất kỳ chần chừ, đứng dậy đi theo Lưu Linh phía sau.

Đội hai người đi tới cạnh biển, xung quanh không có người nào sau, Lưu Linh nghiêm túc nói: "Hắn tới Đông Phong đảo vì cái gì."

"Anh ta làm việc có chừng mực." Lang Vương không biết nên trả lời như thế nào.

"Đúng mực? Tần Phong làm việc luôn luôn to gan lớn mật, đúng mực với hắn mà nói chỉ là trò đùa, thế nhưng lần này dĩ nhiên giả mượn thân phận của đặc biệt xuất hiện ở Đông Phong đảo, hắn nếu là có đúng mực dựa vào phổ, ta mới là nên lo lắng." Lưu Linh lắc đầu, thản nhiên nói: "Lang Vương, người nên biết, mặc dù là người không nói ta cũng có biện pháp biết đến."

"Đại tẩu." Lang Vương khổ sở cười nói: "Ca nói, chuyện này là hắn chuyện của mình."

"Nếu như hắn thực sự coi ta là thành thân nhân của hắn, những lời này ta chỉ cho rằng là thối lắm." Lưu Linh bỗng nhiên lạnh quát một tiếng.

Cái này Đông Thiên Thị thế giới dưới đất Nữ hoàng Đế bỗng nhiên khởi xướng giận tới, làm con ăn Tần Phong cùng Tần Mộng Điệp một bộ này Lang Vương tâm lý không do có chút hốt hoảng, tâm lý càng nói thầm ngoại trừ Tần

Mộng Điệp ở ngoài, bất kỳ Tần Phong nữ nhân cái này biên độ thái độ ta Lang Vương có thể đều là như gió thoảng bên tai, vì sao hôm nay cái 1 cái danh điều chưa biết tiểu bang phái bang chủ cái này thái độ, ta Lang Vương liền bờ ngõ?

Lang Vương vốn muốn không nói được một lời lừa gạt đi qua, chẳng qua là khi hắn thấy Lưu Linh kia ánh mắt thâm thúy quét tới sau, tâm lý lại càng thêm bối rối, do do dự dự một lát nói: "Tẩu tử, ngài đừng cầm ánh mắt này coi ta."

1 cái ngài chữ chuyển biến làm Lưu Linh hơi hừ một tiếng, trong lòng mang theo vài phần thoả mãn, bất quá ngoài miệng còn là nhàn nhạt hỏi: "Hắn muốn tìm người nào?"

"1 cái năm đó kẻ thù." Lang Vương siết quả đấm một cái, nỗ lực bị đè nén tức giận trong lòng.

"Rất khó đối phó?" Lưu Linh cau mày hỏi.

Lang Vương gật đầu: "Ca nói, ngầm hai người 5 5 mở, đao thật sừng thật kết, hắn có 100% nắm chặt thế tất giết tên khốn kia!"

"Hừ, anh người chơi lên âm tới một bộ một bộ, mình cũng không tuân thủ quy củ, có thể hắn nói 5 5 mở, người cho là ta sẽ tin tưởng người trong miệng 100% nói?" Lưu Linh cười nhạt đáp lại nói.

Lang Vương tâm lý có chút chột dạ, lại là nói: "Kỳ thực ca có phải có bao nhiêu có thể đánh ta thực sự không biết."

"Người và hắn huynh đệ nhiều năm như vậy. . ." Lưu Linh hiển nhiên không quá tin tưởng.

Lang Vương bận tâm nói: "Tẩu tử, việc này ngài nhất định phải tin tưởng ta, không chỉ có là ta, mặc dù là cùng đại ca quan hệ thân mật nhất cái kia tẩu tử cùng hắn cùng nhau 10 năm, cũng không biết đại ca có phải có bao nhiêu có thể đánh."

Muốn nói Lang Vương là một người thô tục, khi hắn nói ra cái kia tẩu tử thời điểm, căn bản không chú ý tới Lưu Linh trong mắt đã sắp biến thiên ánh mắt, ngoài miệng còn là đến: "Đại ca chân chính thực lực vẫn luôn là cái mê, trước đây đại ca thường xuyên nói một số người hắn không nắm chặt ổn thẳng, thậm chí có thể sẽ thua rất hung ác, nhưng bây giờ những người đó bị hắn tàn sát đều nhanh trốn được Bắc Băng Dương tạc Băng đi."

"Hừ." Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, tạm thời đem cái kia tẩu tử chuyện tình chôn ở tâm lý, nói: "Hắn gần nhất không tiếc mạo hiểm bị Á Châu hắc đạo liên minh nhận ngay cả công kích đảo quốc 3 đại thế lực chính là vì muốn dẫn người kia?"

"Đối, bất quá ca cũng không bảo chứng người kia có đúng hay không ngay đảo quốc thế lực phía sau màn." Lang Vương đáp: "Hơn nữa ca lần này trở lại Hoa Hạ là tất cả mọi người cho là hắn đã chết, hắn cũng không muốn cho một số người bại lộ mình hiện trạng, cho nên làm việc rất cẩn thận."

Lưu Linh khẽ gật đầu, híp mắt nhìn biển rộng cũng không biết đang suy tư điều gì, chỉ là Lang Vương nghĩ nàng đứng ở nơi đó toàn thân cao thấp đều tràn đầy một sợi khí tức quý dị, cỗ hơi thở này cho cảm giác của hắn giống như là lúc đầu cái kia không muốn b mặt trò đùa dai Đại sư tại âm độc Vương thời điểm làm lưu lộ khí tức cực kỳ tương tự, chỉ là cùng cái kia Ngốc Bức đùa giỡn quý dị so sánh với, Lưu Linh khí tức trên người gần hơn hồ thực chất hóa âm lãnh.

"Có người phải xui xẻo."

Lang Vương theo bản năng nghĩ đến.

"Có thể Tần Phong tại cẩn thận dưới trạng thái nói ra 5 5 mở người, thật không đơn giản a." Lưu Linh lúc này trong ánh mắt tinh quang đã đạt đến 1 cái trình độ kinh khủng, làm Lang Vương nhìn càng ngày càng chột dạ, ước chừng có 1 khóa khóa công phu, Lưu Linh thu liễm tất cả khí tức, thản nhiên nói: "Trương Hoa Xương tiểu tử kia gần nhất đang làm gì?"

"Giống như tự cấp Sơn Khẩu ba tên kia trên vết thương tung ra muối." Lang Vương nói: "Trước khi vẫn cùng Hoa Hạ nội mấy cái thể lực tựa hồ não loạn mâu thuẫn, bất mãn bọn họ cùng Tùng Tĩnh Hạ Liên đi gần."

"Cùng Tùng Tĩnh Hạ Liên? Đã như vậy, vậy dễ làm."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 291: Địa Đầu Xà

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 291: Địa đầu xà

Đông Phương minh châu thành phố phía trên bố trí đến 1 tầng hôn ám vắng lặng mây đen, tí tách lịch mưa kẹp tuyết bỏ ra, Bắc Phong Hàn khí xen lẫn phía nam đặc hữu ẩm ướt trời, lạnh lẽo có chút đến xương.

Cao Kiêu Anh Tử lái một chiếc màu đen Audi tại lối đi bộ không nhanh không chậm hành sử, thỉnh thoảng xuyên qua kính chiếu hậu liếc mắt nhìn ngồi ở bên trong xe ngồi phía sau nam tử, gương mặt quyến rũ lên cuối cùng nhếch lên mỉm cười, hay hoặc là mang theo vài phần ý xấu hổ. Mà có thể vị này tín nhiệm Cổ Hỏa Bang lão đại Cao Kiêu Anh Tử xấu hổ nam nhân, có thể cũng chỉ có cái kia hoa đào sổ sách bay đầy trời Tần Phong.

"Gần nhất Tô gia trái lại thu liễm không ít." Tần Phong đem trong sách không thấy bao nhiêu tư liệu đề tại một bên, nói: "Kia người sát thủ thân phận điều tra sao?"

"Điều tra, theo tư liệu biểu hiện là thân huynh đệ 5 người, thườ nhỏ tham gia Hoa Hạ một cái tổ chức bí mật, 5 người trong lúc đó lẫn nhau có ăn ý, xuất thủ hơn mười lần chẳng bao giờ xuất hiện qua sai lầm, bị Hoa Hạ cảnh sát liệt vào toàn quốc truy nã tội phạm quan trọng, tại trước đó không lâu thông qua Thanh bang lộ số tiến nhập sh." Cao Kiêu Anh Tử hồi đáp: "Chỉ là hiện nay phía sau màn làm chủ người vẫn không thể xác định là không phải là Chu Phong."

"Thanh bang lộ số?" Tần Phong néo néo mi tâm, nói: "Có phải Đỗ Tiểu

Xuyên cùng Lâm Khoa kia 2 cái lão vương bát trướng thông đường ah?"

"Trong Thanh bang mặt cũng cực kỳ không ổn định, hơn nữa này Thanh bang bang chủ Lâm Lăng Ngạo còn đang Đông Phong đảo, Đảo Chân có thể là Lâm Khoa chỉ điểm, bất quá như đã nói qua, Lâm Lăng Ngạo dựa vào cha mình uy tín tuy rằng ngồi trên bang chủ Bảo Tọa, thế nhưng bên trong bang bộ phận nguyên lão cũng không phúc khí, lấy Lâm Khoa cầm đầu một ít lão nhân đã không ít đối Lâm Lăng Ngạo bầy rập, nếu như không phải là Lâm Lăng Ngạo bên cạnh tựa hồ có cái xuất quỷ nhập thần quân thần, hẳn hai huynh muội đã sớm Thi chìm Hoàng phổ giang."

"A?"

Tần Phong lông mi giương lên, nói: "Người biết cũng không ít, nói tiếp nói xem."

Cao Kiêu Anh Tử hiển nhiên là đã làm nhiều lần chuẩn bị, tiếp tục nói: "sh Thanh bang nội bộ thế lực đông đảo, Lâm gia hai huynh muội Phụ Thân năm đó lấy thiết huyết thủ đoạn chinh hợp sh Thanh bang, mặc dù là lúc đó quyền cao chức trọng Thanh bang nguyên lão cũng không dám có chút dị nghị, chỉ là những năm trước đây Lâm bang chủ bỗng nhiên chết bất đắc kỳ tử, mà kỳ tử Lâm Lăng Ngạo tuy rằng khá có vài phần bản lĩnh, nhưng không có tại Thanh bang nội bộ thành lập lớp của mình đấy, hơn nữa Lâm bang chủ chết quá mức bỗng nhiên, lúc đó ở nước ngoài Lâm Lăng Ngạo bị đánh trở tay không kịp."

"Lâm bang chủ vừa chết, Thanh bang nội bộ đại loạn, hẳn không chết những người đó còn có thể sợ lên vài phần, thế nhưng từ lúc hẳn vừa chết, Thanh bang nội bộ tranh quyền đoạt vị càng không phải số ít, mà Lâm Khoa dựa vào mình cường đại thành viên tổ chức cùng Đỗ Tiểu Xuyên cái kia lão già kia con ăn, còn lại là lấy tốc độ nhanh nhất chiếm cứ Thanh bang nội nửa giang san, mà ở Lâm bang chủ sau khi chết không bao lâu, thê tử của hẳn táng thân tại trong biển lửa, Lâm Lăng Tuyết lúc đó may mắn tránh được Nhất kiếp."

"Tại hai người sau khi chết không bao lâu, Lâm Lăng Ngạo từ nước ngoài chạy về, tục truyền nghe thấy dẫn theo cái nhân vật thần bí trở về, chỉ dùng không được 3 ngày liền quang vinh đăng Thanh bang Bảo Tọa, tuy rằng địa vị lỏng lẻo có thể đụng, thế nhưng hiển nhiên bên cạnh hãn vị kia quân sự ngang dọc mưu lược sâu đậm, đang nhìn chăm chăm Lâm Khoa chú mục tự, từ từ đem lớp của mình đáy phát triển lớn mạnh." Cao Kiêu Anh Tử tiếp tục nói: "Cho tới bây giờ Lâm Khoa đều không phải không thừa nhận Thanh bang nội, hai người thế lực đã là cân sức ngang tài, thế nhưng Lâm Lăng Ngạo hiển nhiên còn có bang chủ danh hiệu."

"Lâm Khoa cái này lão già kia cực kỳ âm hiểm, điển hình cười mặt hồ ly, cùng cái này lão già kia tính toán sẽ không tuân thủ quy củ, sẽ suốt ngày dừng nghĩ nghĩ cái an giấc." Tần Phong lấy ra một điếu hương yên đốt, nói: "Hiển nhiên Lâm Lăng Ngạo không nỡ bỏ phụ thân hãn đánh xuống cơ nghiệp, nói dám hoàn cảnh xấu tự hòa nhau cục diện này, hãn Lâm Lăng Ngạo ngược lại cũng là không đơn giản."

Dừng một chút, Tần Phong lại nói: "Người vừa nói như vậy, ta lại nghĩ tới một việc, lúc đầu hải ngoại Thanh bang một người đã từng nâng ta điều tra qua sh Thanh bang bang chủ có hay không bị ám sát, về sau ta hỏi qua thích khách liên minh, tựa hồ có người ban bố ám sát Thanh bang bang chủ treo giải thưởng."

"Xem ra phụ thân của Lâm Lăng Ngạo đích thật là chết vào ám sát, chuyện này tại sh không ít bang phái đều có tin đồn, bất quá ngại vì Thanh bang thực lực cường đại, không người nào dám nói lung tung." Cao Kiêu Anh Tử đáp.

"A, xem ra Thanh bang thật đúng là không yên ổn." Tần Phong hắc hắc than thở.

Giữa lúc Cao Kiêu Anh Tử muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên nàng nhìn thấy phía trước mấy chiếc xe ngăn chặn lối đi, tựa như là có chút tranh cãi âm ỉ, vội vàng trong đập phanh lại.

Mà lúc này phía trước ngăn chặn lối đi trên xe xuống vài người, bất quá mấy người này ngăn chặn lối đi cũng không phải định tìm Tần Phong hai người chuyện, ngược lại thì ngăn chặn một chiếc xe taxi, mà dẫn đầu cũng 1 cái Tần Phong cảm thấy nhìn quen mắt nam tử trẻ tuổi, trái lại Cao Kiều Anh Tử hơi nhú nhú mày, nói: "Là Lâm Khoa ngoại tôn Chu Khôn, cũng là con trai của Chu Phong."

"Nguyên lai là con trai của Chu Phong." Tần Phong nhất thời cười, nói: "Trách không được dám như thế mình mục trường đảm kiêu ngạo."

Nói Chu Khôn phách lối xác thực không quá đáng, thẳng nhãi này xuống xe sau khi hiển nhiên cũng không thể nào quan tâm bị hấn một nháo phía sau một loạt xe chặn thành một đầu long, không nhìn rớt phía sau điếc tai tiếng kèn cùng chửi rửa thanh, trái lại đi tới xe taxi kia trước mặt, cười hì hì nói: "Tiểu Nhã, tới sh thế nào cũng không nói trước cùng ta lên tiếng kêu gọi, người thế nào lại làm ra taxi?"

Lại nói, Chu Khôn mở ra cho thuê xe cửa xe, mà Tần Phong cũng xuyên thấu qua cửa sổ xe thấy được bên trong xe vẻ mặt kinh hoảng cùng bất mãn kia trang nhã ngọt nữ hài Trần Nhã tiểu lệ khuôn mặt.

"Người làm gì?" Trần Nhã rất nhanh ổn định mình hết hoảng tâm cảnh, nhìn ngòai ở một bên Chu Khôn, bất mãn nói: "Ta và người không quen, mời không muốn đang đánh nhiều ta."

"Tiểu Nhã, lòng người vẫn không rõ sao?" Chu Khôn không thêm để ý chút nào nói: "Ta là thật ưa thích người, người cần gì phải cự tuyệt ta?"

Chu Khôn thẳng nhãi này rớt cũng coi là không biết xấu hổ da, đây chính là sợ luôn luôn vẫn tỉnh ngọt Trần Nhã có chút khuôn mặt đỏ lên, nghe phía sau không ngừng giục tiếng kèn, có chút tức giận, thấp giọng nói: "Ta không thích người, mời lập tức rời đi."

"Đừng như vậy." Chu Khôn một bộ bị thương đáng dấp, bặt tâm nói: "Ta có

thể đối tốt với người, người nghĩ muốn cái gì ta đều có thể cho người."

Hồng môn thiên kim, nếu như đem nàng đoạt tới tay kia kiếp sau thật là hô phong hoán vũ, nghĩ tới đây, Chu Khôn trong lòng cực kỳ hưng phấn, hơn nữa đây là ngoại công Lâm Khoa tự mình an bài nhiệm vụ, luôn luôn không thể nào chịu đãi kiến Chu Khôn bức thiết hy vọng có thể lấy ra chút thành tích tới, để cho mình có thể tiếp tục dựa vào Lâm Khoa Thanh bang đại lão thân phận làm hại nhất phương, còn nữa nói, Trần Nhã cũng là khó gặp đại mỹ nữ.

"Mời xuống xe!"

Trần Nhã hiển nhiên không muốn đang cùng hắn dây dưa, bất mãn nói: "Ta còn muốn về nhà."

"Ta đưa người a.",

"Uy uy uy, đoạt mối làm ăn a?" Lúc này ngồi ở một bên Vốn dĩ vô tình đã thái tài xế sư phụ nhất thời tới tức, trừng mắt bất mãn nói: "Tiểu tử, cái này sẽ là của người không đúng, tại đây gây trở ngại thông nhau, cái này đại trời lạnh ai không nóng nảy về nhà? Người xem một chút phía sau cho người chặn dài hơn? Người còn chưa tránh ra, không thì cảnh sát tới lập tức đem người mang đi."

"Cảnh sát?" Chu Khôn khinh thường hừ một tiếng, nói: "Lão lão thật thật nhìn, hừ, cảnh sát? Cảnh sát tới ta nên chặn còn là chặn."

"Người tiểu tử này quá càn rỡ ah?" Tài xế sư phụ bỗng nhiên là bất mãn, con là của hắn lời còn chưa nói hết, Chu Khôn liền cực kỳ không nhịn được phát phất tay, hắn mấy người chân chó không nói lời gì từng cái một nhe răng cười đi lên trước, tài xế kia sư phụ kinh hãi nói: "Các người muốn làm gì?"

"Đệt, không biết sống chết lão gia hỏa."

Mấy người chân chó kéo tài xế sư phụ xuống xe, một thanh ném tới một bên, dưới đất đang mưa tuyết hỗn loạn, cái này ném một cái dưới đất lăn vài vòng đó

là chậ vật chịu không nổi, Trần Nhã thấy vậy, vội vàng từ một bên xuống xe, thiện tâm nàng không nhìn nổi người chịu khi dễ, bản tâm chạy đến tài xế sư phụ một bên: "Sư phụ, ngài không có sao chứ?"

"Ta không sao."

Tài xế sư phụ về mặt tức giận nhìn mấy người kia, chịu đựng âm ướ gió lạnh, bất mãn nói: "Các người thế nào lại đánh người a?"

"Mẹ nó, đánh chính là người." Chu Khôn xuống xe, tức giận mắg: "Lão tử truy nữ nhân, một mình người tài xế quản cái gì nhàn sự?"

Tài xế kia tức xanh cả mặt: "Người, người khinh người quá đáng."

"Hừ, khinh người quá đáng? Chỉ cần có thực lực, ai cũng có thể khi dễ." Chu Khôn bày ra 1 cái tự nhận là khí phách tư thế, thản nhiên nói.

Người này nghĩ giản đơn, Trần Viễn là Hồng môn thiên kim, Hồng môn là cái gì? 1 cái lấy thực lực luận anh hùng địa phương, không gọi khí phách lại vậy cũng đừng nghĩ tiến nhập hãn trần đại công chúa pháp nhân, chỉ là hãn cái này tư thế còn không có khí phách mấy giây, một chiếc Audi bỗng nhiên khởi động, vừa quay đầu trực tiếp hướng về Chu Khôn đụng phải đi, Chu Khôn nhất thời sợ lui lại mấy bước, mắg: "Đệt, cái nào không biết chết sống."

Hãn mấy người chân chó cũng là nổi giận ùng ùng muốn muốn đi qua ngăn, thế nhưng bên trong xe Tần Phong cùng Cao Kiều Anh Tử toàn bộ đều không phải là cái gì mềm lòng chủ, nhất là tại Tần Phong phân phó tự, Cao Kiều Anh Tử càng chắc là sẽ không quan tâm dư thừa vấn đề, lúc này đường này đoạn bị chậ đã chậ như nêm cối, Chu Khôn mấy chiếc xe ngang ở phía trước, phía sau từng hàng ô tô càng không thấy được đuôi, Chu Khôn bị buộc quả thực chính là không đường có thể đi, hãn mấy người chân chó cũng là không dám đi xe đang phía trước, chỉ là ở một bên chân đạp cửa xe cùng thủy tinh.

"Ta thế nhưng người của Thanh bang, các người muốn chết sao!"

Mắt thấy xe sẽ đụng vào, Chu Khôn bỗng nhiên lớn tiếng quát mắng: "Không muốn chết liền cho ta xe dừng lại!"

Cao Kiêu Anh Tử cũng nhúu nhúu mày, cũng treo rớt ngăn lui mấy mét, Vốn dĩ hoảng không trách lộ Chu Khôn thấy vậy cũng là cường bày làm ra một bộ trấn định mặt, hừ một tiếng, mắng: "Đem con chó kia. Nường dưỡng cho ta kéo xuống, lão tử muốn phế hần!"

Con là của hần vừa mới dứt lời, xe Audi bỗng nhiên như là giống như đã thú một trận nổ vang, đập cần ga tận cùng Cao Kiêu Anh Tử tay cũng không run run trực tiếp khống chế xe hướng về Chu Khôn đánh tới, Vốn dĩ chính trang Chu Khôn hiển nhiên chưa kịp phản ứng, chờ hần phản ứng kịp thời điểm, cũng bàn chân đau đớn kịch liệt.

Phịch một tiếng.

Tại một đám người trước mắt bao người, Audi đem Chu Khôn trực tiếp chia vào hần để ngang ngựa giữa lộ trên một chiếc xe, kia âm hưởng cực kỳ thảm liệt, nghe không chỉ có sợ run cả người, mà đáng thương Chu Khôn hai chân bị kẹp ở hai chiếc xe trong lúc đó, nửa người trên ghé vào Audi trên đầu xe, cả người sắc mặt tái nhợt dị thường, Tần Phong bước xuống xe, nắm thật chặt quần áo của mình, cười híp mắt nhìn thoáng qua trợn mắt hốc mồm Trần Nhã, sau đó đi tới Chu Khôn trước mặt, thản nhiên nói: "Chết chưa?"

"Là. . . Là. . . Người. . ."

Chu Khôn chật vật chịu không nổi ngã đầu, Vốn dĩ liền sắc mặt tái nhợt tại nhìn thấy Tần Phong sau có thể nói là họa vô đơn chí, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng tuyệt vọng, Tần Phong buồn cười nói: "Vừa lúc tới sh xử lý chút chuyện, ta xem người cái này địa đầu xà liền cho ta làm cái hướng dẫn du lịch ah."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 292: Thôi Miên

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 292: Thôi miên

"Người. . . Ta. . . Ta thế nhưng. . ."

Chu Khôn nhìn Tần Phong gần như không có bất kỳ cảm tình gì ánh mắt, sợ hãi trong lòng bị vô hạn phóng đại, chiến run run rẩy nói không nên lời một câu đầy đủ, hẳn là biết rõ Tần Phong phong cách hành sự, mặc dù là bản thân cái kia có thể dựa ông ngoại của còn có Đổ Tiểu Xuyên, đều bị hắn đánh răng rơi đầy đất.

Tần Phong hừ một tiếng, khoát tay chặn lại, Cao Kiêu Anh Tử đem xe lui về phía sau mấy mét, kia Chu Khôn phịch một tiếng nằm úp sấp té trên mặt đất, nhìn kia mấy người chân chó, run rẩy nói: "Mau cứu ta a! Hô người a!"

Tần Phong cũng không thèm cười, một tay nắm Chu Khôn sau cổ áo, dễ dàng nâng hẳn lên, chỉ vào kia bị ngăn chặn Trường Long, buồn cười nói: "Người nói hô người? Người nhìn một cái liền tình huống này kệ mịa tới cứu người?"

Kia mấy người chân chó thấy không ai bì nổi Chu Khôn lúc này như là một con châu chấu một dạng bị Tần Phong bóp ở trong tay, từng cái một cũng là sợ không dám trước khi thì, mà xung quanh một đám người còn lại là lui sang một bên, hiển nhiên không dự định xuất thủ cứu giúp, dù sao Chu Khôn trước hành vi có chút người người oán trách, Chu Khôn tuyệt vọng nhìn Tần Phong, run rẩy nói: "Ta. . . Ta có thể. . . Có thể cho người tiền. . ."

"So sánh với tiền mà nói, ta trái lại tương đối hi vọng người có thể đi với ta một chuyến." Tần Phong lắc đầu, thản nhiên nói.

Sau khi nói xong, Tần Phong dẫn theo hãn sau cổ áo đi hướng xe Audi sau xe, Cao Kiều Anh Tử còn lại là hợp thời mở ra cốp sau, mà Tần Phong còn lại là dẫn theo hai chân sấp tàn phế Chu Khôn ném vào, kia Chu Khôn kinh hoàng muốn phản kháng, lại bị không nhịn được Tần Phong một quyền trực tiếp đập vào sau đầu, Chu Khôn chỉ cảm thấy đầu một trận đau nhức sau đó hôn mê đi qua.

Khép lại cốp sau, Tần Phong nhìn lướt qua kia mấy người chân chó, lạnh lùng nói: "Xử tại đây muốn chết a? Đem xe mở cho ta đi sang một bên."

Kia mấy người chân chó bị Tần Phong âm trầm mà nói sợ toàn thân 1 cái kịch liệt run run, hợp với kia gió lạnh càng run không ngừng, từng cái một dĩ nhiên không dám chạy trốn chạy, lão lão thật thật lên xe đem phá hỏng đường cái mấy chiếc xe dừng ở một bên, Tần Phong đây mới là hài lòng gật đầu, nhìn thoáng qua Trần Nhã, nói: "Tiểu cô nương, lần thứ hai."

Trần Nhã khuôn mặt có chút ửng đỏ.

Lần đầu tiên hãn cứu mình là ở trên đỉnh núi, hơn nữa tựa hồ muốn cùng bạn gái của hãn thân mật một phen.

"Báo nguy ah." Tần Phong nhìn thoáng qua sau xe Trường Long, nói: "Chuyện này còn phải cảnh sát tới xử lý, trọng đại thông nhau bế tắc, đây cũng không phải là đùa giỡn."

"Trọng điểm sai rồi ah?"

Nghe được Tần Phong nói, một đám người đều là hai mặt nhìn nhau, không phải là đùa giỡn chắc là người đem người cho đánh gãy xiù ném vào cốp sau, người đây là quang minh chánh đại bắt cóc. Bất quá hiển nhiên ngại vì Tần Phong vừa mới lộ lộ phong hành hành động, không ai dám đứng ra nói vài câu

nhàn thoai, ngoại trừ cái kia bị Trần Nhã đỡ lên tới tài xế sư phụ.

"Các người có còn hay không pháp luật? Người có biết hay không người đây là phạm pháp!" Tài xế sư phụ đỏ lên mặt, bất mãn nói.

Tần Phong kinh ngạc nhìn liếc mắt tài xế này sư phụ, chợt cười nói: "Ta giúp người giải quyết rồi cái phiền phức, người có không cảm ơn ta một phát đây?"

"Ta cảm ơn người cái gì? Cảm ơn người đem tên khốn kia bắt cóc sao?" Tài xế sư phụ hiển nhiên có chút không có thể hiểu được vì sao tại trước mặt mọi người bắt cóc người sau Tần Phong còn có thể chuyện trò vui vẻ. Tần Phong nhún vai, nói: "Ta cũng chưa nói ta không phạm pháp, ta cùng hắn có cừ oán, bắt cóc hắn cũng là chuyện đương nhiên."

"Đương nhiên?" Tài xế sư phụ có chút không cách nào tiếp thu cái này đặt ra.

Trái lại Tần Phong lười đang cùng hắn nói nhảm cái gì, mà là nhìn thoáng qua kia mấy người chân chó, thân nhiên nói: "Cảnh sát không có tới, nếu để cho ta biết các người đi, cẩn thận ta từng cái từng cái tìm các người tính sổ, hừ."

Một tiếng hừ lạnh coi như là cạ bị vô số Ma lực, kia mấy người chân chó mặc dù là ngồi ở bên trong xe cũng là nhịn không được sợ hãi trong lòng, toàn thân sợ run cả người, trong lòng dĩ nhiên sinh không tưởng bất kỳ trốn chạy tâm tư, mà Tần Phong còn lại là ngồi về bên trong xe, Cao Kiêu Anh Tử tự nhiên sẽ không nhiều lời nói nhảm, trực tiếp lái xe nghênh ngang mà đi.

Mà hiện trường mở ra một cái lối đi, không muốn lãng phí thời gian nhộn nhịp lái xe rời đi, mà muốn xem cái đến tiếp sau nào nhiệt còn lại là dừng xe ở một bên, mà cảnh sát cũng không bao lâu đó là vội vã chạy tới, nghe tới hiện trường báo án có người bị bắt cóc liễu chi sau, cảnh sát lập tức độ cao coi trọng, mà càng không có mấy phút công phu, hình cảnh đại đội bọn họ vội vã tới rồi.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Hình cảnh đại đội đại đội trưởng Tương Diệp Sơ khí vũ hiên ngang, hẳn là sh thị nổi danh ngôi sao cảnh sát, bởi vì kỳ đẹp trai bề ngoài cùng cường đại phá án năng lực, có thể dùng Tương Diệp Sơ tại sh cảnh giới uy tín mười phần, có không thua gì bản thổ ngôi sao người ái mộ số lượng. Mà Tương Diệp Sơ suất lĩnh hình cảnh đội ngũ đồng dạng là chiến công hiển hách, ở quốc nội đều là cầm cờ đi trước. Nhìn thấy Tương Diệp Sơ, đang bề bộn tại xử lý hiện trường mấy người cảnh trong lòng một cổ dễ dàng, một người trong đó đem trước khi dân chúng miêu tả tình trạng một lần nữa khẩu thuật cho Tương Diệp Sơ nghe.

"Bị bắt cóc thân phận của người có thể xác định sao?" Tương Diệp Sơ cau mày hỏi.

"Tiểu cô nương này nên biết." Một gã cảnh sát chỉ chỉ một mực ở một bên Trần Nhã.

Trần Nhã một mực ngồi ở bên trong xe, dù sao mưa bên ngoài kẹp tuyết thời tiết càng ngày càng lạnh lẽo, nghe được Tương Diệp Sơ hỏi sau, nàng nói: "Ta chỉ biết là hẳn là Tấn Phong Huỳnh Đệ tập đoàn tổng giám đốc Chu Phong công tử, hẳn gọi Chu Khôn."

"Chu Khôn?" Tương Diệp Sơ ánh mắt khẽ híp một cái.

Mà hình cảnh đại đội còn lại thành viên đang nghe tên này sau cũng là khẽ nhúu mày, từng cái một trong ánh mắt mang theo một mảnh khiến người ta không rõ nguyên do tia lửa. Trần Nhã là một nữ nhân thông minh, tuy rằng nàng luôn luôn đối bang phái chuyện giữa cũng không có hứng thú, nhưng cũng biết Chu Khôn có thể hình cảnh đại đội bọn họ như vậy cảm thấy hứng thú cũng không phải là Chu Khôn cái kia sh nổi danh phú hào cha, mà là sau lưng của hẳn Thanh bang thế lực.

sh Thanh bang tại sh cái này một mẫu 3 phần trên mặt đất phát triển trên trăm năm, ở quốc nội đều có đến rộng khắp nổi tiếng, mà là cảnh sát Tương Diệp Sơ tự nhiên sẽ đối cổ xưa này tổ chức dưới đất có đầy đủ hứng thú, bắt cóc đi Chu

Khôn, có phải là hay không có người muốn đổi Thanh bang xuất thủ? Vẫn chỉ là ân oán cá nhân?

"Đầu, mấy tên này đều là Chu Khôn chính là thủ hạ." Một gã hình cảnh đi lên trước, chỉ chỉ sắc mặt có chút trắng bệch làm như lòng vẫn còn sợ hãi mấy người chân chó, nói: "Bất quá tựa hồ bị cái gì đả kích, tinh thần có chút không ổn định."

"Ân?"

Tương Diệp Sơ có chút nghi ngờ đi ra phía trước.

Dựa theo trước khi làm kể ra, hiển nhiên buộc đi Chu Khôn bọn họ cũng không có đổi mấy cái này chân chó động thủ, nhưng nhìn bọn họ trạng thái tựa hồ là bị cực độ kinh hãi, điều này làm cho Tương Diệp Sơ nghi hoặc càng sâu.

"Nhanh a, bị thôi miên." 1 cái lười biếng thanh âm ở sau lưng vang lên, Tương Diệp Sơ khẽ nhíu mày, nhìn đi lên trước kia mới tới hình cảnh đại đội thành viên, nhưng chợt lại nói: "Khương Nghị, người nói bọn họ bị thôi miên?"

Khương Nghị lớn lên rất phổ thông, cùng cao to anh tuấn Tương Diệp Sơ đứng chung một chỗ rất dễ khiến người ta bỏ qua mất, bất quá mới vừa tiến vào hình cảnh đại đội Khương Nghị hiển nhiên đã thành thói quen cái này đặt ra, đi lên trước nhìn bị hình cảnh kéo xuống xe mấy người Chu Khôn chân chó, nói: "Trong lòng mai phục một hạt giống, chờ cái này hạt giống vô hạn phát triển, như vậy bọn họ đem vĩnh viễn rút khỏi Địa Ngục."

"Có thể nói hay không nói gọi chúng ta có thể nghe hiểu?" Một gã hình cảnh trợn trừng mắt, nói: "Còn có, thôi miên không quá khả năng ah? Trong hoàn cảnh này hung thủ thế nào thôi miên bọn họ? Dù sao nhiều người nhìn như vậy đây."

"Không, các người đem thôi miên hiểu quá sâu." Khương Nghị lắc đầu, nói: "Kỳ thực mỗi một cái quảng cáo đều là thôi miên diễn hóa, giống như là tương

đội trưởng, tại dân chúng cùng cảnh sát thành viên tâm trong, hẳn là không gì làm không được đội trưởng, đây đều là lần lượt tích lũy xuất ngũ thành quả triển hiện ra thôi miên hiệu ứng, nghiêm chỉnh mà nói tương đội trưởng lũ phá kỳ án chính là 1 cái trường kỳ đối người bên cạnh cùng quan tâm người thôi miên quá trình, lâu ngày, tất cả mọi người bị thôi miên."

"Ý của người là nói, bắt cóc Chu Khôn hung thủ tại trong khoảng thời gian ngắn đối mấy người này áp dụng một lần thôi miên?" Tương Diệp Sơ thấp giọng hỏi.

Khương Nghị không thể đưa không gật đầu: "Có thể hiểu như vậy, kinh hãi quá mức cũng là thôi miên một loại, hắc hắc, nói dám vô thanh vô tức chúng mắt nhìn trừng trừng đối mấy cái này phế vật thực thi sợ hãi thôi miên, theo ta được biết, toàn cầu cũng sẽ không vượt lên trước 10 cái người."

Người của hình cảnh đội nghe nói lời của hẳn đều là cười, hiển nhiên cũng không thể nào tin được Khương Nghị trong miệng nói nhảm, thế nhưng Tương Diệp Sơ cũng đại nhíu, Khương Nghị là hàng không sh cảnh sát thần bí hình cảnh, không người biết sau lưng của hẳn đại biểu là phương nào thế lực, mặc dù là cục trưởng đối kỳ cũng là vừa hỏi 3 không biết, nghe thế cái thần bí thủ hạ chính là mà nói, Tương Diệp Sơ không có giống còn lại hình cảnh một dạng, chỉ là hẳn cũng không có nóng lòng truy vấn, mà chỉ nói: "Đem những người này mang về thẩm vấn, mặt khác, vị này tài xế sư phụ cùng vị cô nương này, có thể hay không theo chúng ta đi một chuyến?"

Tài xế sư phụ không có bất kỳ do dự nào liền đáp ứng, trái lại Trần Nhã do dự chỉ chốc lát, dù sao Tần Phong là của nàng ân nhân cứu mạng, nàng đối cái kia có chút bạo lực cùng da mặt dày gia hỏa vẫn còn có chút hảo cảm, Tương Diệp Sơ thấy nàng hình như có chút do dự, cười nói: "Sẽ không làm lỡ người lâu lắm thời gian, sau đó ta sẽ phái người đem người đưa trở về."

"Được rồi." Trần Nhã nghe nói này, cũng chỉ tốt gật đầu lên xe cảnh sát.

Tương Diệp Sơ theo sát sau phân phó thủ hạ xử lý hiện trường, sau đó thấy Khương Nghị đứng ở một bên tựa như là có chút ngây người, đi lên phía trước nói: "Người mới đến, có một số việc đừng nóng vội tại làm náo động, bọn người kia theo ta nhiều năm như vậy từng cái một nhìn như tâm cao khí ngạo kỳ thực tâm tư đều rất đơn thuần, người cũng chớ để ý."

Khương Nghị khẽ lắc đầu một cái.

Hắn tới hình cảnh đại đội vốn cũng không phải là vì cái này da gà tởm mao việc nhỏ mà đến.

Tương Diệp Sơ thấy hắn vẫn không có tình cảm gì ba động, mới vừa muốn hỏi cái gì, Khương Nghị cũng trực tiếp đi lên một xe cảnh sát lên, điều này làm cho Tương Diệp Sơ có chút bất đắc dĩ lắc đầu: "Cái này thần bí gia hỏa, xem ra muốn dung nhập đoàn đội lại phải cần một khoảng thời gian."

"Thu đội."

Tương Diệp Sơ thấy tình huống hiện trường đã xử lý thỏa đáng, hô một tiếng liền dẫn đông đảo thủ hạ vội vã rời đi.

Mà Khương Nghị ngồi ở trên xe cảnh sát, khóe môi khẽ nhếch lên lướt một cái thần bí nụ cười quỷ dị, điều này làm cho ngồi ở xếp sau một mực xem điện thoại di động Trần Nhã hơi nhíu nhíu mày, không khỏi ngẩng đầu nhìn liếc mắt ngồi ở ghế cạnh tài xế cái kia nói thôi miên lý luận cảnh sát, không hiểu nhíu mày một cái: Người kia trên người tán phát khí tức, không giống như là cảnh sát.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 293: Lòng Dạ Đen Tối Chu Phong

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 293: Tâm hắc Chu Phong

Là sh Tấn Phong Huynh Đệ tập đoàn tổng tài, Chu Phong có thường nhân khó có thể sánh bằng tài phú, có thể rất nhiều người nghĩ nếu như có hãn tài phú, như vậy thì muốn thống khoái hưởng thụ gia đình vui vẻ, còn đối với người như thế, Chu Phong từ trước đến nay cười nhạt, bởi vì hãn hiểu rất rõ đứng ở tài phú Đĩnh phong sau khi mong muốn là cái gì, không là cái gì nếu nói bình thường, mà là quyền lợi nhiều hơn. (

Hãn chưa bao giờ phủ nhận mình là một thầy tài vong nghĩa nam nhân, mà trên thực tế, Tấn Phong Huynh Đệ tập đoàn có thể đi cho tới bây giờ tình trạng này, vô số nhận không ra người phía sau màn đều có hãn một tay thao túng, mặc dù là nắm giữ quyền lợi cao nhất Chu Tấn đều không phải không thừa nhận, nếu như không có Chu Phong, Tấn Phong Huynh Đệ tập đoàn tuyệt đối sẽ không trở thành hôm nay cái này thị giá trị cao tới nghìn ức USD tài phú đế quốc.

Loạng choạng trong tay ly rượu đỏ, Chu Phong ngồi tại trước bàn làm việc hưởng thụ phía sau xinh đẹp bí thư xoa bóp, hãn tướng mạo có chút anh tuấn, trên thực tế có Chu Nhã Phi cái này đại mỹ nữ phía trước, hãn của Chu gia gien cũng không kém.

"Hiện tại làm việc cũng không giảng hiệu suất." Chu Phong lười biếng tựa đầu tới gần xinh đẹp bí thư thạc đại trước ngực, thản nhiên nói: "Liên tiếp phải ra mấy nhóm sát thủ, dĩ nhiên toàn bộ sát vũ mà về, có thậm chí ngay cả cái thi thể đều không thấy được."

Nhìn mình boss cũng không có bởi vì sát thủ thất lợi mà mặt mang ảo não cùng phần nộ, trong lòng cũng nhiều vài phần lo lắng, trong mắt ngưng một mảnh hàn quang: "Chu Nhã Phi bên người cái kia kêu Tô Yên nữ nhân không đơn giản, tại tiếp tục như vậy, rất dễ bạo lộ tại tầm mắt của bọn họ bên trong, một khi chủ tịch biết động tác của chúng ta, sợ rằng. . ."

Chu Phong hừ một tiếng, đem rượu đỏ trong ly uống một hơi cạn sạch, cái chén tiện tay nhét vào trên bàn làm việc, lãnh đạm nói: "Chu Tấn lớn nhất khuyết điểm chính là quá tin tưởng ta, tại ranh giới cuối cùng của hãn phạm vi trước khi, chúng ta có khi là không gian chơi đùa." Dừng một chút, hãn lại hừ lạnh một tiếng: "Hừ, 1 cái nhân từ nương tay bọn họ làm sao có thể làm tập đoàn đi hướng Đỉnh phong?"

Kia xinh đẹp bí thư cũng là cười nhạt không ngừng.

Chính như Chu Phong theo như lời, Chu Tấn quá tin tưởng hãn, điểm này Chu Nhã Phi cũng quá hiểu phụ thân của mình, cho nên tại mình đã bị liên tiếp hai ba truy sát sau cũng không có tuyển chọn giống cha hôn nói ra Chu Phong mục đích, bởi vì Chu Nhã Phi minh bạch, Chu Tấn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng Chu Phong vì lợi ích ra bán thân huynh đệ đích tình nghị, như vậy một khi nói, có thể Chu Tấn thực sự sẽ hoài nghi mình thân sinh đệ đệ, nhưng duy nhất hậu quả còn là Chu Nhã Phi bị đưa ra nước ngoài bảo vệ.

Cho nên Chu Nhã Phi lựa chọn tiếp tục giấu diếm, nhất là Tô Yên xuất hiện càng kiên định thư của nàng tâm, bởi vì Chu Nhã Phi minh bạch, muốn phải bảo vệ tốt Chu Tấn, chỉ bản thân âm thầm cùng Chu Phong phân cao thấp, bằng không, nhân từ nương tay không có bất kỳ lòng cảnh giác Chu Tấn đem sẽ trực tiếp đối mặt Chu Phong răng nanh.

Mà hiển nhiên Chu Phong cũng đoán chắc điểm này, càng sẽ không bỏ qua cùng mình thân sinh chất nữ tiến hành sinh tử giằng co cơ hội.

"Chỉ thiếu chút nữa, ta tin tưởng Tấn Phong chỉ tại trong tay của ta, mới có

thể chân chánh xứng bá toàn bộ hải dương!"

Nghĩ đến mình kế hoạch lớn mộng tưởng, Chu Phong trên mặt dâng lên một cỗ cuồng nhiệt hào quang, chỉ là lại nghĩ đến cái kia một mực cùng hẳn nơi chốn đối nghịch Chu Nhã Phi, Chu Phong lại hừ lạnh một tiếng, kia xinh đẹp bí thư trong mắt hiện lên một tia sát ý, trầm giọng nói: "Không bằng ta xuất thủ, giết Chu Nhã Phi."

"Không được, người là thư ký của ta." Chu Phong kiên quyết cự tuyệt nói: "Nếu như là người giết Chu Nhã Phi, Chu Tấn cũng không phải là người mù."

"Ta có thể xuất ngoại, ta cũng có thể thoát ly cùng người toàn bộ quan hệ, thậm chí ta có thể trước đó cùng người phản bội là thù." Xinh đẹp bí thư giọng nói có chút kích động, điên cuồng nói: "Ta duy nhất có cơ hội tiếp cận Chu Nhã Phi, duy nhất có cơ hội giết nàng!"

Chu Phong sắc mặt âm trầm xuống, nhìn lướt qua bí thư, xinh đẹp bí thư trên mặt cuồng nhiệt vẫn như cũ không giảm, Chu Phong hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Chuyện này không cần người xuất thủ, nếu như người xuất thủ, mặc dù là Chu Nhã Phi đã chết, ta trợ thủ đắc lực có thể không có cách nào giúp ta đối phó Chu Tấn. Hơn nữa, ta như thế nào bỏ được người phạm hiểm đây?"

Lại nói, Chu Phong vuốt ve một chút bí thư tiểu lệ khuôn mặt, người sau trên mặt sùng bái cũng càng ngày càng nồng đậm, một loại bệnh trạng kiêu sùng bái ánh mắt làm Chu Phong cực kỳ hưởng thụ.

Giữa lúc Chu Phong muốn cùng bí thư của mình tới một hồi phòng làm việc thân mật yêu thời điểm, phía ngoài tiếng đập cửa truyền đến, Chu Phong khẽ nhíu mày, ngồi ngay ngắn tốt sau nói: "Tiến đến."

Đẩy cửa mà vào chính là Chu Phong trợ lý Chu Hường, cũng là Chu Phong tâm bụng thủ hạ, từ nhỏ bị Chu Phong làm lạnh. Nuôi, tiếp nhận rồi tẩy não thức giáo dục, mấy năm nay phụng bồi Chu Phong càng ngang dọc hắc bạch lưỡng đạo, xử lý không ít nhận không ra người bọn họ hoặc sự, Chu Phong nhìn thấy là

hắn, Vốn dĩ khá có chút bất mãn tâm tình cũng thu liễm, nói: "Làm sao vậy?"

"37 phút trước khi, thiếu gia bị bắt cóc." Chu Hưởng trên mặt không có chút nào biểu tình, vĩnh viễn là bản đến một bộ đầu gỗ mặt, mặc dù là tin tức này đối Chu Phong mà nói cũng không thể nào là một tin tức tốt.

"Người nào làm?" Chu Phong tâm lý trầm xuống, sắc mặt có chút âm trầm nói.

"Một người tên là Tần Phong nam nhân." Chu hưởng ứng nói: "Thiếu gia tại Đông Thiên Thị thời điểm từng bị Tần Phong nhiều lần khi dễ, trước đó không lâu phu nhân cùng đi thiếu gia đi trước Đông Thiên Thị cũng bị Tần Phong xuất thủ đánh một lần."

"Tần Phong."

Chu Phong hừ lạnh một tiếng.

Hắn tự nhiên biết tên này, nhà mình kia thiếu phụ luống tuổi có chồng Lâm Linh Ngọc không ít thổi gió thoảng bên tai, hơn nữa mình lão nhạc phụ Lâm Khoa tựa hồ cũng không có thể chạy trốn người kia độc thủ, tựa hồ vẫn cùng Chu Nhã Phi quan hệ không cạn, chỉ là Chu Phong một mực say mê tại điều khiến Tần Phong, cho nên một mực không có thể nào lưu ý, dù sao nếu như không phải là bởi vì Thanh bang Lâm Khoa thế lực, hắn đã sớm đem Lâm Linh Ngọc đá ra của Chu gia đại môn.

"Báo cảnh sát sao?" Chu Phong lạnh giọng hỏi.

"Đây là cảnh sát thông báo, theo thiếu gia mấy tên thủ hạ theo như lời, Tần Phong là quang minh chánh đại tại mấy trăm ánh mắt của người tự đem thiếu gia buộc đi." Chu Hưởng hồi đáp.

"Cái gì?" Chu Phong sắc mặt thoáng biến đổi, tâm tư nhanh quay ngược trở lại.

Chu Phong phải rất suy nghĩ một chút, bằng kia đã bị cấu gặm không sai biệt lắm lương tâm đến xem, hẳn thật không quan tâm Chu Khôn còn sống không sống đến, cùng lắm thì tại sinh 1 cái, dù sao ngay cả ca ca ruột thịt hẳn cũng không quan tâm chết sống, nhưng vấn đề là Chu Khôn là của hẳn con trai ruột, hơn nữa ai cũng biết là của hẳn con trai ruột, Tần Phong bắt cóc còn là quang minh chính đại trước mắt bao người, bản thân nếu như ngồi yên không lý đến hoặc là thẳng thắn giao cho cảnh sát xử lý, vậy đối với hẳn cái này đại phú ông mà nói cũng chưa tính là cái gì tốt phương thức xử lý, ngay cả con trai ruột cũng không nhiều quan tâm quan tâm, Chu Phong biết một khi như vậy rất khó tại đại chúng Đạo Đức lên chiếm thượng phong.

Thế nhưng một khi muốn làm ra cực kỳ vội vã trạng thái tới, Chu Phong thế tất yếu quên tại Tấn Phong bộ phận bố trí an bài, như vậy đây đối với Chu Nhã Phi mà nói tuyệt đối là cái thời cơ tốt.

Đến lúc đó Chu Nhã Phi nhân cơ hội nói thúc thúc còn là rất quan tâm nhiều hơn quan tâm đệ đệ sinh mệnh an nguy, trong công ty chuyện tình ta tới xử lý, người một nhà tổng yếu đa phần nhận chia sẻ, như vậy hẳn Chu Phong thật đúng là không thể cự tuyệt.

"Hảo tiểu tử, thứ nhất là là một thạch số điều, cũng không sợ bản thân bạo lộ tại cảnh sát phạm vi nhìn bên trong, thật là ác độc tiểu tử." Chu Phong trong mắt lóe ra một mảnh tinh quang, nói: "Đây là đang cảnh cáo ta sao? Còn là cảnh cáo ta cái kia lão nhạc phụ?"

"Chủ nhân, chuyện này quá mức vướng tay chân." Chu Hưởng trầm giọng nói: "Hơn nữa Tần Phong tựa hồ cùng Cổ Hỏa Bang Cao Kiêu Anh Tử quan hệ không cạn, hôm nay hai người đều không thấy bóng dáng, thiếu gia ở trong tay hẳn một ngày, kế hoạch của chúng ta sẽ kéo dài một ngày."

"Các người có gì tốt chú ý sao?"

Chu Phong không có nóng lòng nói cái gì, mà là liếc nhìn đã biết 2 cái thủ hạ

đắc lực.

"Ta xem không bằng tương kế tựu kế, nếu Tần Phong cùng Chu Nhã Phi quan hệ tối, ta xem không bằng âm thầm phân phó người ngoài đem việc này quy về Chu Nhã Phi trên đầu, cứ như vậy có thể bôi đen Chu Nhã Phi, gia tăng Chu Nhã Phi áp lực, đồng thời cho chúng ta chế tạo cũng đủ nhiều thời giờ tới bãi bình việc này." Xinh đẹp bí thư lạnh lùng nói.

"An bài không sai." Chu Phong hài lòng gật đầu, nhưng còn nói thêm: "Thế nhưng đừng quên Chu Tấn, Chu Nhã Phi nếu có thể giấu diếm chúng ta ám sát chuyện của hắn, chúng ta cũng không có thể bôi đen Chu Nhã Phi, Chu Tấn hai cha con nằng nặc năm Tấn Phong không cố quyền, chúng ta bây giờ vẫn không thể cùng bọn họ trở mặt, ít nhất người ở bên ngoài xem ra, chúng ta còn là người một nhà."

"Chu Hưởng, nói một chút suy nghĩ của người."

"Tiểu thư kế hoạch không sai, chúng ta hoàn toàn có thể tiếp thu để phòng thỉnh thoảng." Chu Hưởng âm thầm vỗ kia xinh đẹp bí thư một cái nịnh bợ, sau đó nói: "Tần Phong làm nếu như là đại biểu Chu Nhã Phi, như vậy cũng là Chu Nhã Phi chính thức tuyên bố khai chiến, chủ nhân có thể áp dụng lấy lui làm tiến sách lược, ngoài sáng là thiếu gia trà không nhớ cơm không nghĩ, âm thầm thông qua ta và tiểu thư lấy thủ đoạn phi thường tới bồi dưỡng bộ phận trung lập thế lực, lấy mất quyền lực Chu Nhã Phi muốn cướp giật quyền lợi, đợi đến thời cơ thích hợp lạnh lưỡi sau khi, chúng ta không chỉ có sẽ không tổn thất cái gì, trái lại có thể gia tăng thực lực của chính mình."

"Không sai."

Chu Phong khẽ cười nói: "Còn muốn tăng số người nhân thủ tìm về Chu Khôn, nghĩ biện pháp cùng Tần Phong đàm phán, chỉ cần không phải quá phận điều kiện đều có thể đáp ứng, Chu Khôn là trọng yếu quân cờ nhất định phải tìm trở về, nói cách khác, ta lão nhạc phụ chỗ đó cũng không tiện khai báo."

Thủ hạ hai người nhón nhíp gạt đầu xác nhận.

Bọn họ minh bạch, một khi Chu Khôn tìm trở về, đến lúc đó là được mượn Chu Khôn miệng tới bôi đen Chu Nhã Phi, dù sao đương sự mới là có lợi nhất thuyết phục người, nếu như Chu Khôn bôi đen thất bại, như vậy Chu Phong hoàn toàn có thể làm một lần mặt đen túi thanh thiên, tự mình trừng trị cái này hẳn đã sớm không muốn chỉ biết là gây chuyện phế vật con trai, cũng có thể cho mình thêm 1 cái thiết diện vô tư danh hiệu.

Trầm ngâm chỉ chốc lát, Chu Phong nói: "Chu Hưởng, nói cho người bên kia, muốn sau này Tấn Phong cho bọn hắn cung cấp nhiều đủ tiện lợi, cũng đừng nghĩ đến một mực xem kịch vui, bọn họ nhân tài nhiều như vậy, phái ra một hai tới đối phó Tần Phong cùng Chu Nhã Phi bên người cái kia Tô Yên, nghĩ đến cũng không phải cái gì cầm không ra tay vấn đề."

"Là."

Chu Hưởng gạt đầu, nói: "Chủ nhân xin yên tâm, người bên kia trước khi cũng cùng ta liên lạc qua, bọn họ tựa hồ có chút bất mãn chúng ta tiến độ, cho nên đã phái một cao thủ đến đây, ta nghĩ không sai biệt lắm cũng nhanh đến sh."

"Cao thủ?" Chu Phong nhất thời hứng thú, hỏi: "Cao bao nhiêu?"

"Theo bọn họ nói là tinh nhuệ nhất sức chiến đấu." Chu Hưởng lão lão thật thật hồi đáp.

"Hắc hắc, rất tinh nhuệ ta không cần đã biết, ta chỉ cần biết rằng có thể giết Tô Yên cùng Chu Nhã Phi là đủ rồi, là tối trọng yếu còn có cái kia Tần Phong." Chu Phong thản nhiên nói.

Nghe được ba cái tên này, vẫn đứng sau lưng Chu Phong xinh đẹp bí thư trong mắt lóe lên lướt một cái sát ý.

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 294: Phía Sau Màn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 294: Phía sau màn

Cổ Hỏa Bang tổng bộ ở vào sh hỏa quang dạ tổng hội, đồng dạng ở đây cũng là Cổ Hỏa Bang lớn nhất thu nhập khởi nguồn, từ Cao Kiêu Anh Tử tay không bộ trắng sói đem Cổ Hỏa Bang điều khiển sau khi, hộp đêm này đương nhiên cũng trở thành Cao Kiêu Anh Tử dưới cờ tài sản, đối Cổ Hỏa Bang đám này cỏ đầu tường làm phản đến nàng thủ hạ gia hỏa, Cao Kiêu Anh Tử biết rõ chỉ nắm trong tay bọn họ khát vọng lợi ích, như vậy khả năng triệt để điều khiển tư tưởng của bọn họ.

Chu Hưởng tự sửa bản thân cỗ áo xe, nghênh tiếp hẳn là 1 cái mặt ngựa nam tử, Chu Hưởng biết cái này mặt ngựa nam tử thân phận, tên hiệu xà ca, Cổ Hỏa Bang Phó bang chủ, đã từng là Cổ Hỏa Bang Tiểu lão đại một tay cất nhắc đường đầu côn đồ, chỉ là về sau vì tiền bán đứng Tiểu lão đại đem toàn bộ Cổ Hỏa Bang chấp tay tặng cho Cao Kiêu Anh Tử 1 cái đảo quốc nữ nhân, cái này làm cho cả sh thế giới dưới đất làm khinh thường.

Bất quá Chu Hưởng lại biết, xà ca là đàn hoàng độc xà, người như thế vì lợi ích chuyện gì đều làm được đi ra, mà cũng chỉ có xà ca người như thế, là duy nhất dễ đối phó nhưng là khó đối phó nhất.

Xà ca âm trầm nhìn lướt qua Chu Hưởng, trái lại Chu Hưởng thản nhiên nói: "Nghe tiếng đã lâu xà ca đại danh, không nghĩ tới xà ca dĩ nhiên sẽ đích thân ra nghênh tiếp, Chu Hưởng vô cùng cảm kích."

"Đừng nói với ta vô dụng." Xà ca cười âm lãnh nói: "Người đã biết ta, chỉ biết ta không thích chơi hư."

Chu Hưởng mỉm cười, theo xà ca đi vào dạ tổng hội nội, rất nhanh xà ca mang theo Chu Hưởng đi vào hậu phương một gian bên trong gian phòng an tĩnh, Chu Hưởng nhìn lướt qua bốn phía, phát hiện không có những người còn lại sau, liền ngồi ở một bên, nói: "Xà ca, nhà của ta lão bản đối với người thế nhưng hướng về đã lâu, không biết xà ca lúc nào có thời gian cùng lão bản ta trông thấy?"

"Toàn bộ sh đều biết Chu lão bản là bạn rợn người." Xà ca rót hai ly rượu, đặt ở Chu Hưởng trước người một chén, bản thân uống một ngụm, trong ánh mắt thần quang lóe ra: "Chu lão bản có thể biết ta tên côn đồ cặc ké này đại danh, thật để cho ta lão xà cảm giác kinh ngạc."

"Xà ca có thể không nên đánh giá thấp danh tiếng của mình." Chu Hưởng trong giọng nói mang theo nhè nhẹ đùa giỡn ngược.

Xà ca cũng không sẽ ở hồ cái này sau lưng bêu danh, hàm hồ nói thầm: "Có rằm phóng sạch sẽ một chút."

"Xà ca quả nhiên người sáng khoái, lão bản lần này để cho ta tới không chỉ là cùng quý giúp một tay chủ đàm phán, rất có ý tưởng cùng xà ca cùng nhau ăn bữa cơm tăng tiến tăng tiến cảm tình." Chu Hưởng khẽ cười nói.

Xà ca sắc mặt chợt biến đổi, trong ánh mắt âm trầm càng ngày càng chìm, hai tay đặt tại trên bàn, con người như tùy thời chạm đến xà con người, chăm chú nhìn Chu Hưởng, quý dị sát ý từ từ chảy ra, bất quá Chu Hưởng lại hoàn toàn không có để ý, hời hợt cầm lấy rượu trên bàn uống một ngụm, nói: "Chỉ là ăn bữa cơm, xà ca tại sao phải khẩn trương như vậy đây?"

"Hừ."

Xà ca hừ lạnh một tiếng.

Chỉ là Chu Hường lại nhạy cảm bắt được xà ca trong mắt một tia lóe lên thần thái, trong lòng một mảnh cười nhạt.

Cao Kiêu Anh Tử mặc dù bây giờ lại nằm trong tay Cổ Hỏa Bang, con là thông qua thế giới dưới đất đều có thể biết cái này đàn bà đã mất đi sơn khẩu tổ ủng hộ, tính là người nữ nhân này tâm cơ khó lường, nhưng ở sh cũng là một cây khó chống, nhất là muốn hoàn toàn điều khiển xà ca loại này đem thấy lợi quên nghĩa lý luận quán triệt đến cốt tủy hỗn đản càng khó khăn càng thêm khó khăn.

Toàn bộ sh thậm chí toàn bộ Hoa Hạ đều biết Chu Phong có tiền, tại thế giới dưới đất lẫn vào sâu cũng biết Chu Phong thủ hạ chính là hắc thế lực ngầm cũng không ít hơn nữa số, xà ca đối Chu Phong xa không phải là hiểu rõ, thế nhưng cũng có thể mò thanh một chút môn đạo, Chu Hường tin tưởng xà ca là con thông minh cầu, mất đi sơn khẩu tổ con vật khổng lồ này Cao Kiêu Anh Tử chỉ có thể cho hãn thông thường đầu khớp xương, mà Chu Phong nơi đó có Kim đầu khớp xương.

Đang lúc này, cửa phòng tại một lần mở ra, Tần Phong mang theo một bộ không thấu kính gọng kiếng, thành đạt bá khí đi đến, mà Cao Kiêu Anh Tử còn lại là theo sát phía sau phương, xà ca biết Tần Phong thủ đoạn, lúc đầu Tần Phong vì cứu Chu Nhã Phi một đường chém giết hơn mười Đảo Quốc người, hãn thế nhưng rõ ràng ở trước mắt, mà hôm nay Cao Kiêu Anh Tử lão lão thật thật đứng ở sau lưng hãn, xà ca cảm giác không có bất kỳ ngoài ý muốn, trái lại Chu Hường ý định này rất nặng gia hỏa hơi nhú nhú mà.

"Buổi tối thấy ta có chuyện gì?" Tần Phong trực tiếp ngồi ở một bên, thần nhiên nói.

"Tần tiên sinh đem công tử nhà chúng ta buộc đi." Chu Hường bãi chánh tâm tính, đang phải tiếp tục nói, lại thấy Tần Phong móc móc cái lỗ tai nói: "Con rắn nhỏ, nghe rõ hãn nói cái gì sao?"

Bị gọi là con rắn nhỏ, xà ca cũng không dám càu nhàu, hãn cũng là một

người thông minh, rất nhanh đó là đáp: "Thanh âm quá nhỏ, không có."

Tần Phong đốt một khóa hương yên, cũng không nhìn Chu Hưởng liếc mắt, kia Chu Hưởng sắc mặt hơi trầm xuống, tăng thêm vài phần giọng nói: "Tần tiên sinh! Thiếu gia nhà ta khả năng có cái gì xin lỗi Tần tiên sinh, thế nhưng Tần tiên sinh đưa hấn buộc đi. . ."

"Nghe không rõ."

Tần Phong thản nhiên nói.

Cao Kiêu Anh Tử hơi hừ một tiếng, trái lại ngồi ở một bên cũng không nói lời nào, trái lại xà ca đùa giỡn ngược nhìn Chu Hưởng, buồn cười nói: "Không ăn cơm không? Thanh âm nhỏ như vậy?"

Chu Hưởng sắc mặt càng thêm tối tăm, nhìn lướt qua phòng trong 3 người, tâm tư nhanh quay ngược trở lại, sau đó nhẹ giọng nói: "Không biết Tần tiên sinh mời chúng ta nhà thiếu gia làm khách, có hay không vui sướng?"

"Nghe rõ." Tần Phong đây mới là xoay người nhìn về phía Chu Hưởng, cười nói: "Chu Khôn tiểu tử này cùng ta có vài phần cùng xuất hiện, trước đây quan hệ có thể có chút không thoải mái, bất quá tiểu tử này biết sai liền đổi, nghe nói ta tới sh, cố ý mời ta ăn bữa cơm, chỉ là Chu thiếu gia tửu lượng có thể không thể nào tốt, bây giờ còn đang ngủ. Chu Hưởng tiên sinh có thể thay ta cho Chu Phong tiên sinh mang câu, nuôi cái con trai ngoan a."

"Tần tiên sinh liêu khen." Chu Hưởng biết Chu Khôn còn sống, liền đến: "Chỉ là không biết Tần tiên sinh có thể có rãnh hay không? Ta mang ta thiếu gia trở lại tỉnh tỉnh rượu, đợi ngày mai đang bồi Tần tiên sinh du ngoạn sh làm sao?"

"Không có nghe thanh."

Tần Phong tựa đầu chuyển hướng về phía Cao Kiêu Anh Tử, cô nàng gần nhất trải qua tư nhuận càng phát thành thực, kiệt sức ngồi ở rộng sô pha trong,

quyến rũ khí tức làm bất kỳ nam nhân nào đều có thể tùy tiện say mê, chỉ là có thể tự mình thường thức, bất luận bây giờ còn là sau này, cũng chỉ có hấn Tần Phong một người.

Chu Hưởng xem Tần Phong thái độ hận rằng ngứa ngứa, hấn biết mình đã rơi vào rồi tiểu thừa, cũng thiên toán vạn toán không tính đến Tần Phong dĩ nhiên cái này thái độ, chỉ chuẩn bị trước tất cả tìm từ tất cả ứng đối thi thố tất cả đều là thành vô dụng, chỉ là Chu Hưởng không nghĩ ra, Tần Phong đây là quyết định tâm tư không thả người, vì sao còn muốn đồng ý gặp mặt?

Dù sao loại này gặp mặt đã không có chút ý nghĩa nào đáng nói, trừ phi Tần Phong còn có kỳ ý nghĩ của hấn.

Nghĩ tới đây, Chu Hưởng bỗng nhiên toàn thân 1 cái né tránh, mồ hôi lạnh tại phía sau lưng của hấn rỉ ra, tâm tư nhanh quay ngược trở lại tự, đứng lên nói: "Đã như vậy, vậy hãy để cho thiếu gia tiếp tục bồi Tần tiên sinh chơi vài ngày, Chu mỗ người trở lại cho lão gia mang cái mà nói."

"Đi thông thả không tiền."

Tần Phong dứt khoát thái độ làm cho Chu Hưởng phải hoài nghi Tần Phong có phải đang suy nghĩ gì, hấn thật sâu cau mày, quay đầu lại nhìn thoáng qua Tần Phong, trái lại Tần Phong tiếp tục nói: "Mặt khác tại nói cho các người biết gia chủ tử, tìm thời gian ta sẽ cùng hấn gặp mặt một lần, nhà các người chủ tử cần phải chuẩn bị cho tốt bữa tiệc lớn mời ta đi ăn."

"Không có vấn đề." Chu Hưởng hừ lạnh một tiếng, chột thối lui ra khỏi gian phòng.

Trái lại Cao Kiều Anh Tử cùng xà ca đều là nghi hoặc nhìn Tần Phong, dù sao dựa theo trước dự định là đem Chu Hưởng cho lưu lại nhất mấy ngày mài mài Chu Phong tính tình, thế nhưng Tần Phong lại bất thành linh đổi chủ ý, hai người cũng không dám ngay trước mặt Chu Hưởng lộ ra cái gì nghi ngờ thần tình tới, đợi Chu Hưởng đi rồi, Cao Kiều Anh Tử mới là hỏi: "Vì sao thả hấn đi?"

Chu Hưởng thế nhưng Chu Phong phụ tá đắc lực. Chu Phong phần lớn hắc thế lực ngầm đều có Chu Hưởng Huyền ảnh, nếu hạ quyết tâm xé rách da mặt."

Không đợi Cao Kiều Anh Tử nói xong, Tần Phong đó là cắt đứt lời của nàng, nói: "Chu Phong cũng không phải là đơn giản gia hỏa, dám để cho Chu Hưởng một người tới, liền làm tốt lắm vẹn toàn chuẩn bị, hơn nữa, ta luôn cảm thấy có người ở phía sau nhìn chăm chăm đây hết thấy."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 295: Điều Tra

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 295: Điều tra

Âm trầm mưa nhỏ giăng co một đêm, đến rồi sáng sớm, lạnh không khí lạnh lẽo càng làm cho người ưa thích ấm áp gian phòng.

Chu Nhã Phi buông văn kiện trong tay, nhéo nhéo mi tâm của mình.

Từ nàng tao ngộ Chu Phong ám sát sau khi, nàng đã minh bạch, Chu Phong đã tâm đã bành trướng đến lệnh Chu Phong kiên quyết không nhìn thân tình tuyển chọn lợi ích, mà Chu Nhã Phi hiểu hơn, Chu Phong muốn triệt để điều khiển Tấn Phong Huynh Đệ tập đoàn, như vậy mình và phụ thân Chu Tấn đều không cho phép sống trên thế giới này, Chu Phong là một thủ đoạn độc ác bọn họ, Chu Nhã Phi đã lĩnh giáo.

Thế nhưng làm Chu Nhã Phi bất đắc dĩ là Chu Tấn đối thân nhân đặc thù quan tâm, Chu Phong là của hãn thân sinh đệ đệ, hai người từ nhỏ đang dốc sức làm, Chu Tấn quá tin tưởng Chu Phong, tin tưởng đến mặc dù là mình nói xuất ra xác thực chứng cứ tới, Chu Tấn điều có thể làm cũng chỉ là đem mình đưa đến nước ngoài, Chu Nhã Phi càng tin tưởng, một khi bản thân buông tha cùng Chu Phong tranh đấu, như vậy Chu Phong ma trảo sẽ trước tiên xé rách cha của mình.

"Lẽ nào tại trong lòng người, thân tình thực sự không đáng giá một đồng sao?"

Nhìn văn kiện lên bản thân thân sinh thúc thúc tư liệu, Chu Nhã Phi không

khỏi một trận tự lẫm bẫm.

Tấn Phong Huỳnh Đệ tập đoàn là Chu Tấn hai huynh đệ người liên thủ chế tạo, luận tư lịch luận kinh nghiệm luận bên trong công ty người bên ngoài mạch, Chu Nhã Phi quá rõ ngay cả có phụ thân to lớn ủng hộ cũng tuyệt đối đuổi không kịp Chu Phong, đây là Chu Nhã Phi chân chính đau chỗ đau, nàng quá trẻ tuổi, đồng thời tiến nhập Tấn Phong Huỳnh Đệ tập đoàn thời gian quá ngắn, muốn cùng Chu Phong đấu, hơn nữa là ở trong bóng tối đấu, Chu Nhã Phi lại thật không có lòng tin đấu thắng chính hẳn một hắc bạch ăn hết thóc thóc.

Một tràng tiếng gõ cửa truyền đến, Chu Nhã Phi hơi nhíu nhíu mày, đứng dậy đi ra khỏi phòng, đợi xuống lầu dưới, Tô Yên cũng từ một bên gian phòng đi ra, đợi mở cửa phòng, hai người lại thấy là sh hình cảnh đại đội tiếng tăm lừng lẫy đại đội trưởng Tương Diệp Sơ mang theo mấy cảnh sát, bất quá làm Tô Yên rõ ràng không vui là, sau lưng Tương Diệp Sơ lại theo 1 cái Thường Dương.

Cái kia đã từng tại bản thân khổ nhất đau duy nhất vắng vẻ thời điểm đứng ở một bên thờ ơ lạnh nhạt thanh mai trúc mã, mà lại đang bản thân trở về sau khi rời lại da mặt dày dầy dựa bị Tần Phong hung hăng dạy dỗ một trận nam nhân.

Thường Dương sắc mặt tựa hồ cũng không tốt, thấy Tô Yên cau mày, miệng một trương hợp lại giữa cũng nói không nên lời nói cái gì tới, Chu Nhã Phi đối với hai người chuyện tình hơi có chút lý giải, cố cho nên đối với Thường Dương không có gì sắc mặt tốt, mà là nhìn thoáng qua nhìn Tô Yên có chút phân thần Tương Diệp Sơ, nói: "Tương đội trưởng đại dậy sớm có chuyện gì không?"

"A, là như vậy." Tương Diệp Sơ phục hồi tinh thần lại, rất nhanh điều chỉnh tâm tính, nói: "Về lúc đầu năm tên sát thủ đến tiếp sau sự kiện đã có sơ bộ tiến triển."

"Tương đội trưởng vào nói ah."

Chu Nhã Phi ý bảo mấy người tiến đến, mà Thường Dương đứng ở cửa do dự một hồi, nhưng cũng là mặt dày đi đến, đối với lần này Tô Yên không có bất kỳ

đáp lại nào, mà là đi tới một bên ngồi xuống.

"Sát thủ thân phận cơ bản xác nhận, là lên cùng phương bắc vùng trọng đại truy nã phạm, Tô Yên tiểu thư thân thủ cao siêu, lấy thủ đoạn lôi đình giải quyết mấy người nguy hiểm trọng đại sát thủ, trong cục chúng ta trải qua thương nghị còn là quyết định đối Tô Yên tiểu thư tiến hành ngợi khen." Tương Diệp Sơ móc ra một phong thơ phong, cười nói: "Chỉ là lo lắng Chu tiểu thư thân phận, việc này cũng không công bố ra ngoài, mặt trên cố ý an bài chúng ta khiêm tốn tiến hành."

Ra Tần Phong cùng Chu Nhã Phi, Tô Yên rất ít có thể đối việc nhắc tới hứng thú tới, việc này đồng dạng là chút nào không nửa điểm hứng thú, trái lại Chu Nhã Phi hăng hái bừng bừng đưa qua phong thư, mở ra sau khi dĩ nhiên phát hiện là một trương trăm vạn chi phiếu, không nhin được nói: "Đã vậy còn quá rất?"

"Đây là Tô Yên tiểu thư nên phải lấy được thưởng cho." Tương Diệp Sơ nói: "Chỉ là không biết Tô Yên tiểu thư từ chỗ nào học vật lộn? Dĩ nhiên có thể chế phục 4 cái cùng hung cực ác kẻ bắt cóc, phụ nữ không thua kém bực mày râu."

Hỏi vấn đề này, một bên Thường Dương cũng không nhin được vênh tai tới.

Tô Yên vừa đi chính là 7 năm, sau khi trở về xảy ra biến hóa long trời lở đất, cái kia kiên cường Tô Yên còn đang, chỉ là kiên cường làm ai cũng cảm giác được xa lạ, hẳn trong khoảng thời gian này không ít tiêu hao tâm tư muốn điều tra Tô Yên cái này 7 năm hướng đi, thế nhưng quay đầu tới đều là không thu hoạch được gì.

"Người cần phải biết rằng sao?" Tô Yên nhàn nhạt hỏi ngược một câu.

Tương Diệp Sơ ngượng ngừng cười, nói: "Không có ý tứ, thói quen nghề nghiệp, chỉ là có chút hiếu kỳ mà thôi."

Chu Nhã Phi thấy vậy, đó là hỏi: "Không biết tương đội trưởng có không có

điều tra chỗ phía sau màn sai sử?"

"Về phía sau màn sai sử." Tương Diệp Sơ trong mắt lóe lên một tia tinh quang, nhưng rất nhanh lại là ẫn nấp xuống tới, nói: "Chúng ta trái lại có bước đầu điều tra kết quả, lời nói Chu tiểu thư khả năng không thích nghe, phía sau màn sai sử tựa hồ đến từ Tô tiểu thư người bên cạnh, thế nhưng có mấy người hắc đạo thế lực tựa hồ đang cố ý đảo loạn chân tướng, cho nên hiện nay mới thôi chúng ta chỉ là lớn mật giả thiết, về phần là ai, không có trải qua hợp lý địa ăn khớp suy diễn cùng với chứng cứ xác thực, xuất phát từ bảo hộ điều lệ, ta còn là không nói."

Chu Nhã Phi cũng đoán được kết quả này, gật đầu, nhưng nhìn Tương Diệp Sơ cùng Thường Dương tựa hồ cũng không có định rời đi, đó là nói: "Không biết tương đội trưởng lần này tới hay không còn có những chuyện khác?"

"Có."

Tương Diệp Sơ cũng không muốn cùng hai nữ nhân chơi tâm tư gì, đó là gọn gàng dứt khoát nói: "Căn cứ điều tra của chúng ta, hai vị tựa hồ cùng một cái tên là Tần Phong nam tử quan hệ cực kỳ thân mật?"

Lời này vừa nói ra chọc Tô Yên cùng Chu Nhã Phi sắc mặt đều là biến đổi, Tô Yên chỉ là lạnh lùng liếc nhìn hai người, khóe mắt hàm sát, mà Chu Nhã Phi trong lòng càng không vui, cái này Tương Diệp Sơ nói quan hệ cực kỳ thân mật có chút gây xích mích ly gián ý tứ, dù sao hẳn biết Tô Yên cùng Tần Phong quan hệ tựa hồ tốt đến cùng phu thê cực kỳ tương tự, mình tại sao luận thế nào cũng là muốn cho Tô Yên tỷ tỷ cảm sùng, tuy rằng Tô Yên tỷ tỷ một mực không có đề cập việc này.

"Tương đội trưởng muốn nói cái gì?" Chu Nhã Phi ánh mắt híp một cái, nhàn nhạt hỏi.

Tương Diệp Sơ thấy hai người biểu tình sau, nhân tiện nói: "Tần Phong ngày hôm qua ban đêm xuất hiện ở sh, đồng thời tại mấy trăm người mí mắt dưới đem

chu đệ đệ của tiểu thư Chu Khôn đã thương cũng bắt cóc, đến nay không có tin tức gì truyền tới, việc này đã khiến cho cảnh sát độ cao coi trọng, hai người cùng Tần Phong quan hệ chặt chẽ, cho nên ta nghĩ hai vị nữ sĩ cũng sẽ không giấu diếm tin tức gì."

Nghe được Tần Phong xuất hiện ở sh, Chu Nhã Phi tâm lý vui vẻ, khi biết Tần Phong càng bắt cóc đi Chu Khôn sau, tâm tư kín đáo nàng rất nhanh nghĩ tới Tần Phong sẽ đối trả Chu Phong vấn đề lên, trong lòng càng vui sướng vạn phần, dù sao cùng Chu Phong đấu, Chu Nhã Phi vẫn cảm thấy bị áp không thở nổi, có Tần Phong chiêu thức ấy phía trước, nàng sẽ đối trả Chu Phong cũng có vài phần phần thắng.

Tần Phong trước mặt mọi người bắt cóc Chu Khôn, Chu Nhã Phi cũng không phải nghĩ có vấn đề gì, dù sao người kia liền ưa thích làm một ít không đáng tin cậy chuyện, thế nhưng hết lần này tới lần khác có thể đạt được tốt hiệu quả. Lần này Chu Nhã Phi càng không có bất kỳ lý do gì cùng chần chừ tuyển chọn tin tưởng Tần Phong, bất quá vẫn là nghi ngờ nói: "Người nói cái gì? Tần Phong bắt cóc Chu Khôn?"

"Không sai." Tương Diệp Sơ gật đầu: "Căn cứ hiện trường miêu tả, chúng ta đầy đủ xác nhận là đến từ Đông Thiên Thị Tần Phong làm, đây là người chứng kiến làm quay chụp ảnh chụp."

Lúc này Tương Diệp Sơ trên mặt đất một phần văn kiện kẹp, Chu Nhã Phi lấy tới đi sau hiện trong hình đích thật là Tần Phong một tay cầm Chu Khôn ném vào cóc sau, mà lúc này Tô Yên cũng là đi lên trước tới, thản nhiên nói: "Đích thật là Tần Phong."

"Hai vị có hay không có hãn phương thức liên lạc?" Tương Diệp Sơ hỏi.

"Không có." Tô Yên dứt khoát hồi đáp.

Một bên Thường Dương tựa hồ không muốn buông tha cơ hội này, vội vàng nói: "Tiểu Yên, Tần Phong đã bắt cóc chu đệ đệ của tiểu thư, hãn là một nhân

vật nguy hiểm, hấn bắt cóc không phải là vì tiền, hôm nay hấn có thể thương tổn Chu Khôn, ngày mai sẽ sẽ xúc phạm tới các người! Lúc này người chẳng lẽ còn muốn giữ gìn hấn sao?"

"Muốn chết!"

Tô Yên trong mắt hiện lên một tia cuồng bạo.

Tần Phong là nhìn nàng từ trong địa ngục từng bước một đi ra, đối Tô Yên mà nói, Tần Phong là của nàng toàn bộ, là nàng sống tiếp duy nhất tinh thần cây trụ, là tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào có thể đi chửi bới. Mặc dù người này là khi còn bé thanh mai trúc mã, hấp tấp sát ý đảo qua Thường Dương, kia Thường Dương nhìn kia không tình cảm chút nào hai mắt, thân thể không tự chủ được run rẩy run rẩy, chỉ là còn chưa kịp lui về phía sau, Tô Yên đã lấn người tiến lên, tay phải lấy tốc độ cực nhanh khóa lại Thường Dương cổ họng.

Thường Dương không có bất kỳ phản kháng, lấy thân thủ của hấn tuy rằng đấu không lại Tô Yên, nhưng làm ra chống lại cũng tuyệt đối không phải là như thế dễ dàng bị đồng phục, chỉ là hấn muốn nhìn một chút nữ nhân trước mắt này có phải thật vậy hay không có thể bỏ qua trước đây tất cả cảm tình.

"Tô tiểu thư tại sao phải kích động!"

Tương Diệp Sơ thấy Tô Yên lực đạo trên tay càng lúc càng lớn, đang nhìn Thường Dương lúc này sắc mặt đỏ lên, vội vàng nói: "Thường Dương cũng chỉ là lớn mật giả thiết mà thôi."

"Tỷ tỷ."

Chu Nhã Phi chán ghét nhìn thoáng qua Thường Dương, không có gì đồng tình, nhưng vẫn là nói: "Không nên kích động."

"Hừ."

Tô Yên hừ lạnh một tiếng, đem Thường Dương ném vào địa phương, kia

Thường Dương bưng cái cổ ho khan vài tiếng, kích động nhìn Tô Yên, há mồm muốn nói cái gì đó, thế nhưng Tô Yên cũng đã một cái tát quạt đi lên, tròng pháo tay cực kỳ thanh thúy, nghe một bên Tương Diệp Sơ cùng mấy cảnh sát đều là tâm lý hắc hắc ngợi khen, Tô Yên một tát này thật là không lưu tình, bất quá cái này Thường Dương cũng quá túng.

"Trên cái thế giới này chửi bởi người của hãn rất nhiều, thế nhưng bất cứ người nào đều tin tưởng mình có chửi bởi hãn tư cách cùng thực lực, thế nhưng người." Tô Yên lạnh lùng nhìn Thường Dương, trong mắt sát ý tăng vọt, lạnh lùng nói: "1 cái nhảy nhót vở hài kịch, tại có lần sau, ta sẽ để người hoàn toàn minh bạch người không có tư cách này."

Thường Dương cười thầm một tiếng: "Nếu như lúc đầu ta không phải là đứng ở một bên nhìn, có thể chúng ta quan hệ của hai người cũng sẽ không lưu lạc đến nước này, ta biết người hận, hận lúc đầu khi dễ của người, cười nhạt của người, thờ ơ lạnh nhạt."

Tương Diệp Sơ cho mình mấy tên thủ hạ nháy mắt, ý bảo trở lại cẩn thận điều tra điều tra lúc đầu Tô Yên ly khai Hoa Hạ trước sau trải qua sự tình.

Thường Dương nói mặc dù là một ít lâu năm chuyện cũ, thế nhưng Tương Diệp Sơ nghĩ có thể trải qua này tuyến mò lấy Tô Yên thân phận chân thật.

Đang suy nghĩ lên cái kia mới tới thần bí hình cảnh Khương Nghị nói về thôi miên chuyện tình, Tương Diệp Sơ đột nhiên cảm giác được bản thân đối Tần Phong cùng Tô Yên phía sau thân phận càng phát hiếu kỳ.

Một bên Thường Dương nhìn Tô Yên càng ngày càng lạnh ánh mắt, tiếp tục nói: "Người còn có hận, nói rõ người đối với chúng ta còn có cảm tình, ta sẽ nghĩ hết biện pháp bù đắp đây hết thủy, ta sẽ đánh bại Tần Phong, ta sẽ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 296: To Gan Lớn Mật

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 296: To gan lớn mật

"Hừ."

Tô Yên đối Thường Dương nói giữ vững không chút nào che giấu châm chọc cùng khinh thường, mà một bên Chu Nhã Phi còn lại là trên mặt mang bất mãn tại phần hận: "Thường Dương, người có tư cách gì đứng ở chỗ này nói lời như vậy? Năm đó các người bức bách tỷ tỷ của ta xa xứ, khi đó người làm cái gì? Người chỉ là thờ ơ lạnh nhạt đến đây hết thầy, tỷ tỷ của ta thừa nhận thống khổ là các người vĩnh viễn không cách nào đi bù đắp."

"Thời điểm đó ta không có dũng khí, hiện tại ta có." Thường Dương bỗng nhiên đứng lên, thống khổ hô: "Người vì sao sẽ không chịu cho ta một cái cơ hội làm ta chứng minh cho người xem?"

"Dũng khí?" Tô Yên hừ một tiếng.

Nàng nhớ tới cái kia cùng mình niên kỷ không sai biệt lắm đại, lại có thể tại bản thân duy nhất lúc tuyệt vọng dũng cảm liều mạng mưa bom bão đạn đem bản thân lưng đi ra, một lần lại một lần đứng ở trước mặt của mình ngăn cản địch nhân điên cuồng công kích, hẳn chưa từng có lùi bước qua, nghĩ tới đây, Tô Yên trong mắt lóe ra lướt một cái khó được ôn nhu.

"Ta có cuộc sống của mình, cho nên không cần người để chứng minh cái gì." Tô Yên lắc đầu, thản nhiên nói: "Người cũng không cần đánh bại hẳn, ta một

mực tin tưởng hẳn."

"Tin tưởng hẳn cái gì?" Thường Dương chịu đựng trong lòng thống khổ, trầm giọng nói: "Hiện tại toàn bộ chứng cứ phía trước, người chẳng lẽ còn sẽ tin tưởng hẳn là người tốt lành gì?"

"Hẳn chưa bao giờ là người tốt lành gì." Tô Yên nghi ngờ nhìn thoáng qua Thường Dương, nói: "Người và hẳn cũng có qua tiếp xúc, lẽ nào người lại sẽ tin tưởng hẳn là người tốt?"

Tương Diệp Sơ mấy người nghe hai mặt nhìn nhau, kia Thường Dương càng thống khổ ôm ngực, hẳn thế nào cũng không có thể lý giải Tô Yên tại sao phải nghĩ đây hết thảy đương nhiên. Bất quá chung quy Thường Dương chỉ có thể là cái bi kịch, Tần Phong tại Tô Yên trên thế giới ngang trời xuất thế, tại nàng duy nhất tuyệt vọng thời khắc cho nàng hi vọng, cho nàng sinh tồn được động lực cùng khát vọng, đây là mẫu thân qua đời sau, Tô Yên tại một lần từ trên người người khác cảm giác được bị bảo vệ hạnh phúc khí tức.

"Đã như vậy." Thường Dương đè lại tức giận trong lòng, trầm giọng nói: "Làm một danh cảnh sát, ta sẽ đối Tần Phong khởi xướng toàn thành truy nã, ta mặc kệ Tần Phong đối với người dùng cái gì Ma chú, ta sẽ đánh vỡ cái này công xiềng!"

"Tùy ý."

Giữa lúc Tô Yên muốn đã phát điệu cái này có chút cố chấp gia hỏa sau, 1 cái kiệt sức thanh âm ở một bên vang lên, phòng trong mấy cảnh sát lập tức toàn thân 1 cái né tránh, bọn họ đồng thời xoay người hướng về thanh âm truyền tới phương hướng nhìn lại, nhưng không biết lúc nào, cửa Tần Phong đánh một thanh tiểu Hoa dù xuất hiện ở chỗ đó, âm hàn không khí chút nào không làm trên người hẳn chán chường lười biếng khí tức tiêu tán.

Tô Yên cùng Chu Nhã Phi trong mắt toát ra một tia ý mừng, trái lại Thường Dương trên mặt tràn đầy hận ý, móc súng lục ra nhắm ngay Tần Phong, trầm

giọng rầm rừ: "Tần Phong, không nghĩ tới người sẽ tự chui đầu vào lưới."

"Ân?"

Thấy có người dám khẩu súng miệng nhắm ngay Tần Phong, Tô Yên trong mắt sát khí lập tức tăng vọt, bất quá lại bị Chu Nhã Phi ngăn ở trước người, mà một bên Tương Diệp Sơ hơi nhíu nhíu mày, đi lên trước vỗ vỗ Thường Dương vai, nói: "Thường Dương, bỏ súng xuống."

Bất quá Thường Dương hiển nhiên không đem vị này đại đội trưởng nói nghe được trong đầu, oán hận hai mắt nhìn chăm chăm Tần Phong, ngón tay run nhẹ trong túi thời có khả năng bóp cò, Tần Phong khinh thường hừ một tiếng, thản nhiên nói: "Thật là không biết chết sống, tương đội trưởng, xem ra thủ hạ của người khiếm khuyết quản giáo."

"Tần Phong người trái lại lá gan cũng không nhỏ." Tương Diệp Sơ khẽ cười nói: "Làm trò mấy trăm người mặt bắt cóc con tin lại dám xuất hiện ở ta nơi này cái hình cảnh đội trưởng trước mặt, người sẽ không sợ Thường Dương thật không khống chế được nổ súng sao?"

"Ta sợ." Tần Phong nhún vai, nói: "Ai không sợ bị người cầm họng chỉ vào? Bất quá cái này lẫn lộn cầu dám quấy rầy nữ nhân của ta, ta tốt xấu cũng muốn đứng ra cho hắn chút dạy dỗ, nói cách khác người này thật đúng là đem ta trước giáo huấn trở thành bãi thiết?"

Tương Diệp Sơ nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua đã mau ở vào trạng thái mất khống chế Thường Dương, nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Làm như vậy đối với người không có chỗ tốt gì, ta có 100 loại biện pháp làm Thường Dương thoát ly tất cả lên án."

"Ta cũng có 100 loại biện pháp làm hắn chết không có chỗ chôn." Tần Phong lạnh lùng đối chọi gay gắt nói.

"Thả Chu Khôn, cái gì cũng tốt nói." Tương Diệp Sơ hiện tại biết Tần Phong

tuyệt đối là cái nguy hiểm người điên, dám cầm tánh mạng của mình nguy hiểm đùa giỡn, người tài giỏi như thế là khó đối phó nhất, bất quá lão Tần hiển nhiên dễ dàng dị thường, xuất ra một điếu hương khói mà đốt, theo âm hàn gió lạnh thổi vào phòng trong, hương yên mùi vị vờn quanh tử bên trong gian phòng.

Nhìn Tần Phong phun ra vòng khói một cái lồng 1 cái, Tương Diệp Sơ nói: "Bất quá như đã nói qua, ta biết hút thuốc lá, thuốc lá của người vòng nhà xinh đẹp nhất."

"Cái này gọi là mị lực." Tần Phong thần nhiên nói: "Ta Tần Phong trái lại ưa thích dám làm dám chịu, rốt không giống như là một ít người lấy tuổi nhỏ là lí do thoái thác, có thể tại rất nhiều người trong mắt đây chính là cái lý do không tệ, thế nhưng ở trong mắt ta chung quy chỉ là cái củi mục mà thôi." Vừa nói, Tần Phong đi vào trong nhà, ngồi ở một bên trên ghế sa lon, mà Thường Dương dữ tợn đến gương mặt thay đổi hòng như trước hướng về Tần Phong, Tần Phong trái lại làm như không thấy, cười nói: "Mỹ nữ, có chút lạnh, giúp ta rót chén nước nóng có được hay không?"

"Ân."

Chu Nhã Phi bận tâm gặt đầu, chạy đến một bên đến rồi một chén nhiệt hồ hồ nước đặt ở Tần Phong trước người, Tương Diệp Sơ buồn cười nói: "Người cần gì phải đây? Ta tốt xấu là cảnh sát, không có khả năng vi phạm nguyên tắc của ta đi buông tha đối hai người bọn họ điều tra."

"Ta trước khi tới nhìn các người hình cảnh đại đội tất cả tư liệu."

"Những người đều là bảo mật." Tương Diệp Sơ cau mày nói.

"Yên tâm, ta sẽ bảo mật." Tần Phong hàm hồ nói thầm: "Ta tìm nửa cái giờ đối với các người mọi người tiến hành rồi ăn khớp suy diễn, lấy được đáp án là người Tương Diệp Sơ coi như là một địa địa đạo đạo cảnh sát."

"Người dự định dựa vào cái này mà nói phục ta?" Tương Diệp Sơ ngồi ở một

bên, nói.

Tần Phong lắc đầu, nói: "Từ chỉ số thông minh phương diện mà nói, ngoại trừ kia 2 cái không giống cảnh sát cảnh sát, người Tương Diệp Sơ coi như là duy nhất một địa địa đạo đạo cảnh sát."

Tương Diệp Sơ ánh mắt phát lạnh.

Tần Phong thuyết pháp có chút ý vị sâu xa, không giống cảnh sát cảnh sát? Chẳng lẽ cảnh cục nội bộ còn có người giả mạo không được? Tâm tư nhanh quay ngược trở lại Tương Diệp Sơ nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Chính như lời người nói, ta nghĩ ta bắt người cũng là chuyện đương nhiên."

"Bằng hãn?"

Tần Phong nhìn thoáng qua Thường Dương, ánh mắt ở trong mắt Thường Dương tràn đầy khiêu khích ý tứ hàm xúc, Thường Dương hít sâu một hơi, tựa hồ cảm giác ngực có một loại lực lượng quý dị đang không ngừng lan tràn, ngón trở run rẩy biên độ càng lúc càng lớn, tùy thời có khả năng đem bóp cò chứng kiến Tần Phong kia ghê tởm đầu như cái dưa hấu hé.

Kia máu mùi vị, nhất định là mỹ vị.

Thường Dương trong lòng không nhịn được nghĩ đến, nhưng theo sát sau, hãn bỗng nhiên lại là toàn thân 1 cái né tránh, tất cả khát máu mặt trái tư tưởng trong khoảnh khắc bị đè xuống, Thường Dương phát hiện thậm chí không biết lúc nào, trên trán của hãn đã tràn đầy mồ hôi lạnh, hãn nhìn Tần Phong, mồ hôi hạt thấm thấu tại khóe mắt, dâm ánh mắt hãn nhìn không được híp một cái.

"Rốt cuộc là trải qua huấn luyện quân nhân." Tần Phong trên mặt không có chút nào biểu tình, trong lòng thầm nghĩ: "Bất quá tiểu tử này quá không biết phân biệt, hôm nay coi như là giáo huấn một chút."

Thường Dương vững vàng hô hấp của mình, đem súng lục chặm rãi thu vào,

Tương Diệp Sơ nhìn hẩn cái trán tràn đầy mồ hôi nhú nhú mảy, lại đưa mắt đặt ở Tần Phong trên người, trầm giọng nói: "Tần Phong, người tốt nhất còn là thúc thủ chịu trời."

"Tương đội trưởng, nói chuyện bằng lương tâm, ta cũng không làm cái gì chuyện phạm pháp." Tần Phong cười híp mắt nói.

"Người cho ta người mù?" Tương Diệp Sơ hừ một tiếng, nói: "Người bắt cóc Chu Khôn, còn là nhiều người như vậy mặt, ta nếu là không giải quyết rồi, việc này truyền đi ta Tương Diệp Sơ cũng thật mất mặt không phải là?"

Nói chuyện đồng thời, Tương Diệp Sơ mịt mờ nhìn thoáng qua Chu Nhã Phi, Chu Nhã Phi trên mặt không có chút nào biểu tình ba động, bất quá cái này chức nghiệp kinh nghiệm phong phú Tương Diệp Sơ còn là bén nhạy bắt được Chu Nhã Phi khóe mắt lóe lên vẻ vui sướng, trong lòng trái lại có vài phần chắc chắn trước điều tra có thể là thực sự, Tần Phong trái lại cười nói: "Ta nói Chu Khôn uống nhiều rồi tại lối đi bộ nháo sự, ta làm một bằng hữu đúng lúc ngăn lại hẩn mà thôi, như vậy có thể chứ?"

"Người cho là ta tin tưởng của người thí thoại?" Tương Diệp Sơ cười nhạt nói.

"Ai cho người tin, có người tin tưởng là được rồi." Tần Phong nhún vai, nói: "Chu Khôn ta đã cho Chu Phong đưa trở về, Chu Phong chính là thủ hạ Chu Hưởng hôm qua cái thế nhưng tự mình đứng ra nói xin lỗi ta, người nếu là không tin trở lại có thể hỏi một chút, chuyện này là cái hiểu lầm, ta xem tương đội trưởng còn là nhiều chỗ nhân tình xử lý bản thân nội bộ sự, Đừng cái gì a cầu a mèò đều có thể làm cảnh sát, kéo thấp nhân dân công bộc hình tượng."

Lại nói, Tần Phong giểu cợt nhìn một bên Thường Dương.

Thật vất vả ổn định tâm tình Thường Dương có là tức giận cả người run, bất quá Tần Phong cũng nhú nhú mảy, bỗng nhiên đứng dậy đem Chu Nhã Phi ôm vào trong ngực, Chu Nhã Phi lại càng hoảng sợ không biết cái này không đảm

bảo gia hỏa làm sao vậy, thế nhưng một tiếng thủy tinh nghiền nát thanh âm từ một bên vang lên, mọi người nhón nhịp hướng về kia nghiền nát địa phương nhìn lại, đã thấy 1 cái đen thui gia hỏa mạo hiểm một cổ tử khói đặc lẩn ở tại trên sàn nhà.

Tô Yên quyết định thật nhanh, nhấc lên một cái bàn chặn trước người của mình, mà Tần Phong còn lại là dưới chân tốc độ một trận bay nhanh, tại Chu Nhã Phi trong kinh hoảng đem nàng trình diện lầu 2 nơi thang lầu, chỉ nghe oanh một tiếng, mãnh liệt bạo tạc hòa với chảy trong nháy mắt đầy rẫy tại toàn bộ trong đại sảnh, một đoàn hỏa diễm càng bay lên trời, chung quanh thủy tinh hi lý hoa lạp nghiền nát.

"Trốn mau!"

Tương Diệp Sơ cùng Thường Dương phản ứng cũng là cực kỳ nhanh chóng, tại Tô Yên làm ra phản ứng sau một khắc đó là hướng về làm có thể tìm tới cao nhất che giấu gọi phóng đi, con là của hắn mấy tên thủ hạ mặc dù là trải qua huấn luyện, lại khó thoát bị bạo tạc trùng kích trọng thương số phận.

Chờ kia bạo tạc tán đi.

Khiến toàn bộ trong đại sảnh bộ đã đông hỗn độn một mảnh, Tần Phong ôm chặt kinh hoảng không định Chu Nhã Phi, nhẹ giọng nói: "Ngoan, không sao. Đừng sợ."

"Ân." Chu Nhã Phi nắm chặt Tần Phong, nỗ lực khắc chế thân thể run.

"Các người không có sao chứ?" Lúc này Tương Diệp Sơ từ tránh né gọi lao tới, thấy mấy người dưới đất rên rỉ chính là thủ hạ, trên mặt nhất thời lửa giận ngút trời.

Quả thực chính là to gan lớn mật!

Tô Yên trái lại tập mãi thành thói quen thông thường, trên mặt không có chút

nào biểu tình ba động, trên thực tế bỗng nhiên tập kích bạo tạc đối với nàng mà nói cái này 7 trong năm không sai biệt lắm là bình thường như ăn cơm, mà một bên muốn còn muốn hỏi Thường Dương nhìn Tô Yên trạng thái, tự xem xem bản thân hơi có chút chật vật, trong mắt hiện lên một tia không dám.

Tần Phong còn lại là ôm Chu Nhã Phi đi tới đã nghiến nát trước cửa sổ, nhìn xa xa rời đi một chiếc màu đen vượt đồng, Tần Phong rõ ràng cảm giác được chiếc xe kia có một cỗ làm hấn cảm giác được khí tức nguy hiểm, nhìn trong ngực kinh hồn giai nhân, đang nhìn xem trước mắt đống hỗn độn phòng khách, Tần Phong ánh mắt chăm chú híp: "Tốt, tốt, ta mặc kệ người là ai, 72 mấy giờ ta không làm thịt người uống làm người!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 297: Hợp Tác

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 297: Hợp Tác

"khí tức thật kinh khủng. .]."

Tô Yên dừng ở rời xa xe cộ, trong lòng nàng không khỏi cả kinh, bởi vì tại trên chiếc xe kia, nàng cảm thấy một cỗ cường đại chưa từng có như dã thú khí tức, nàng không sẽ hoài nghi mình cảm giác, nàng tin tưởng khi nàng có loại nguy hiểm này cảm thời điểm, như vậy vậy đối phương có đủ để cho thể nhân sợ hãi lực lượng. Mà khi nàng nhìn thấy Tần Phong mặt nghiêm túc bàng sau khi, trong lòng càng trầm xuống.

"Chẳng lẽ là Ác Sát?" Tô Yên khẽ nhíu mày, nhưng theo sát sau nàng lại lắc đầu.

Tần Phong cùng Ác Sát quan hệ giữa tuy rằng không thể nói là hòa hòa khí khí, thế nhưng Ác Sát cũng tuyệt đối sẽ không cùng Tần Phong chém giết, hơn nữa Ác Sát sở dĩ đi tới Hoa Hạ tựa hồ cũng là điều tra một cái thể lực thần bí, mục tiêu của hẳn rất đơn giản toàn bộ, như vậy thì sẽ không cùng Tần Phong chém giết để tránh khỏi tại luân lạc tới mệnh tang sh kết quả. Tuy rằng Ác Sát thực lực cường đại đến làm bất kỳ thể lực nào đều nhượng bộ lui binh, thế nhưng Tô Yên càng tin tưởng Tần Phong.

"Gần nhất có người nào tới đến Hoa Hạ sao?" Tần Phong nhàn nhạt hỏi:
"Xem này người khí tức trên người, trong tay không cái ngàn 800 cái nhân mạng tuyệt đối sẽ không rèn luyện như vậy thuần túy."

"Ác Sát cùng Thiên Vương xuất hiện qua một lần." Tô Yên như thực chất nói: "Bất quá Ác Sát tựa hồ có mưu đồ khác, về phần Thiên Vương, hẳn giống như ly khai."

"Thiên Vương?"

Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Tên kia tới Hoa Hạ làm gì?"

"Không biết." Tô Yên lắc đầu.

Mà bên kia, thông tri cảnh đội cúp điện thoại Tương Diệp Sơ đi lên trước tới, trầm giọng nói: "Tần Phong, xem ra cừu nhân của người tựa hồ không ít."

"Kẻ thù?" Tần Phong ngay sau đó lại nhíu mày một cái, nói: "Ta cũng không phải nghĩ ta kẻ thù có bao nhiêu, đương nhiên nếu như người nếu như không thức thời vụ, đồng dạng có thể làm cừu nhân của ta, ta không ngại cừu nhân của ta có bao nhiêu."

"Ta là cảnh sát." Tương Diệp Sơ ngưng thanh nói.

"Vậy người xem ta như là người xấu sao?" Tần Phong buồn cười đáp lại nói.

"Hừ."

Tương Diệp Sơ hừ một tiếng.

Tần Phong không có ở phản ứng hẳn, mà là đi tới bị nổ đống hỗn độn giữa phòng khách chỗ, ngồi xổm xuống cẩn thận nghe nghe, nhíu nhíu mày sau, hẳn lại nhặt lên một bên dưới đất một mảnh vụn nhìn bản thân trong túi, mà Thường Dương coi đến một màn này sau, âm trầm nói: "Tần Phong, người đây là muốn phá hư phạm tội hiện trường sao? Người có biết hay không ở đây không 1 cái phạm tội di lưu đều sẽ trở thành trọng yếu vật chứng!"

"Nhanh a." Tần Phong cười lạnh nói: "Xem ra người cái này cảnh sát thật đúng là lên làm nghiệp, đồ vật ở trong tay ta, người nếu là không quen nhìn, cứ

tới cầm."

Bị Tần Phong ** khóa thân châm chọc, Thường Dương lửa giận trong lòng khó khăn dần, móc súng lục ra trầm giọng nói: "Tần Phong, ta bây giờ hoài nghi người tư thông tội phạm muốn mưu sát Chu Nhã Phi cùng Tô Yên, hơn nữa người bắt cóc Chu Khôn phía trước, chúng ta có đầy đủ không gian có thể kiên nhẫn mật giả thiết, Tần Phong, nếu như người cảm giác mình thuần khiết, kia thỉnh cùng chúng ta trở lại làm điều tra."

"Nếu như ta cự tuyệt đây?" Tần Phong lười biếng hỏi.

Thường Dương sắc mặt trầm xuống, nói: "Như vậy chúng ta đem hoài nghi người kẻ khả nghi bắt cóc, mưu hại, áp dụng cần phải thi thố đem người mang về hiệp trợ điều tra."

"Ba, ba, ba."

Tần Phong vỗ tay một cái, giơ ngón tay cái lên, thờ dãi nói: "Một đoạn thời gian không gặp, người tâm nhãn trái lại nhiều không ít, ít nhất không phải là cái ngốc b, còn biết vận dụng bản thân quyền trong tay, chúc mừng người trái lại tấn thăng làm nhược trí." Thấy Thường Dương trong mắt gần muốn bộc phát ra lửa giận, Tần Phong thản nhiên nói: "Nói người nhược trí người lại thật không tin, người cho là chỉ người cầm một khẩu súng hướng về ta, người là có thể đem ta mang đi?"

"Người có thể thử xem!" Thường Dương trầm giọng nói: "Bằng không, ta sẽ lấy đánh lén cảnh sát tội luận xử."

"Ha ha ha." Tần Phong cười nhạo nói: "Vậy người trái lại nổ súng thử xem?"

Tương Diệp Sơ tâm lý cả kinh, xem Thường Dương lửa giận trong lòng càng ngày càng sâu, không khỏi rầm trời: "Thường Dương, bỏ súng xuống!"

Bất quá hiển nhiên Thường Dương cũng không như lúc đó bỏ qua, trầm

giọng nói: "Đội trưởng, hẳn trước mặt mọi người bắt cóc Chu Khôn, chúng ta tại sao muốn buông tha hẳn?"

Tương Diệp Sơ bất đắc dĩ lắc đầu, cái này Thường Dương hiển nhiên là năm điểm này không thả, thế nhưng hẳn cũng không có cách nào phản bác, trái lại Tần Phong nhún vai, thản nhiên nói: "Ai nói ta bắt cóc Chu Khôn? Xem ra đầu óc người cũng không thể nào dùng tốt. Cảnh đội có người ở đây, thật là tiền đồ kham ưu."

Nghe cái này Tần Phong liên tiếp hai ba đả kích, Tương Diệp Sơ càng phát bất đắc dĩ, hẳn bản muốn cùng Tần Phong này tuyển đi tìm ra muốn mưu hại Chu Nhã Phi hung thủ sau màn chính khách chứng cứ, so sánh với Chu Khôn bị bắt cóc? Đã nắm giữ bộ phận nội tình Tương Diệp Sơ nghĩ đây mới là cùng lớn hơn nữa độc thủ chân chính đầu bắt đầu, thế nhưng không nghĩ tới Thường Dương tâm nhân tình tố chất lại đang Tần Phong trước mặt chịu không nổi một kích,

"Thua thiệt còn là bộ đội đặc chủng xuất ngũ, quả thực mất mặt."

Tương Diệp Sơ thở dài.

Bất quá hẳn cũng không biết ban đầu ở Đông Thiên, Thường Dương bị Tần Phong nhục nhã mặt mũi của mất hết, kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, huống Thường Dương vẫn cho rằng Tần Phong cái này cũng không coi là người tốt gia hỏa tại Tô Yên bên cạnh quả thực chính là đối Tô Yên uy hiếp, người như thế một khi chui rúc vào sừng trâu, rất dễ bị lạc tại mình trong ảo tưởng, ảo tưởng mình mới là đối Tô Yên tốt nhất, chỉ bản thân đứng ở Tô Yên bên cạnh nàng mới có thể vui vẻ hạnh phúc.

Nhìn Thường Dương trong lòng càng ngày càng nồng đậm tự đại cùng **, nhất là cái này cỡ ** hay là đối Tô Yên, Tần Phong trong mắt hiện lên một tia hàn quang, một tiếng quát lạnh, như sấm sét thông thường tại Thường Dương bên tai tạc lên, kia Thường Dương Vốn dĩ đang miên man suy nghĩ đầu óc bỗng

nhiên một mảnh ngắn ngủi chỗ trống, rốt cuộc là trải qua huấn luyện quân nhân, khi hấn rơi vào chỗ trống sau khi, tiềm thức nói cho hấn biết lâm vào nguy hiểm to lớn trong, càng theo bản năng căn cứ mình đầu lưỡi, nhưng mà chờ hấn nào bộ bắt đầu khôi phục bình thường vận hành, một đôi đôi mắt cũng gần như gang tấc theo dõi hấn.

Kia trong con người tràn đầy vô số nguy hiểm lạnh lẽo, Hàn khí coi như xé rách không gian, không cách nào chống đỡ truyền vào hấn tất cả tư duy trong, cường đại sợ hãi khi hấn tế bào nội tạng phá, không ngừng phá hư thân thể hấn ổn định, run chậm rãi dâng lên, Thường Dương căn chắc hàm răng coi chừng sau cùng một chút xíu lý trí muốn bóp cò, thế nhưng cò súng cài động sau, không có trong dự đoán có thể để xua tan hấn sợ hãi tiếng súng, lạch cạch một tiếng âm hưởng làm Thường Dương nội tâm bộc phát lạnh lẽo.

"Như thế ưa thích nổ súng, cầm vút ăn đi!"

Không biết khi nào, súng lục ống đạn đã rơi vào Tần Phong trong tay, bao quát viên kia đã lên đạn viên đạn, nắm bắt Thường Dương cổ họng, Tần Phong đem đạn kia vút vào trong miệng của hấn, đồng thời ngón tay hấn bén nhọn đem viên đạn 1 khóa 1 khóa tháo ra, không ngừng thường ngày dương trong miệng đưa đi.

Thường Dương nơi cổ họng bị Tần Phong coi như kim sắt tay phải nắm, lực lượng khổng lồ làm hấn hô hấp không khoái, cộng thêm Tần Phong căn bản không dự định tùy tiện tha thứ người kia, lực đạo cực đại, cái này Thường Dương nơi đó có cơ hội phản kháng, chỉ có thể trong miệng bị nhét đến tràn đầy viên đạn.

"Tốt lắm, buông hấn ra!"

Tương Diệp Sơ nhíu nhíu mày, trầm giọng rầm rừ: "Tần Phong, người không phải làm quá phận."

"Quá phận? Tương đội trưởng, quá phận cái này định nghĩa kỳ thực là một

người tâm trong thừa nhận điểm mấu chốt mà thôi, mà ta vừa vận tin tưởng rất nhiều thông minh người điểm mấu chốt là theo tình thế mà thay đổi." Tần Phong nhàn nhạt đáp lại một câu. Tay phải đầu tiên là buông lỏng, tay trái cũng đè xuống miệng của hắn, kia Thường Dương ô ô vô lực giãy dụa.

Tô Yên lạnh lùng nhìn đây hết thấy, trong mắt không có bất kỳ cảm tình ba động, mà Chu Nhã Phi còn lại là quay đầu đi, dù sao cũng ngăn trở ngăn không được, không bằng không nhìn.

"Tần Phong, hắn là không nên đem ân oán cá nhân mang vào trong công việc, bất quá ta điểm mấu chốt là tuyệt đối sẽ không thay đổi." Tương Diệp Sơ một chữ một cái nói, từ từ đem trên người súng lục rút ra, nói: "Người có thể thử xem ta điểm mấu chốt ở nơi nào."

Tần Phong quay đầu lại nhìn hắn một cái, cũng tại Thường Dương cố nhấn một cái, kia Thường Dương mở to hai mắt nhìn, bỗng nhiên như là mất đi tất cả không khí một dạng bắt đầu hướng trong miệng nuốt, từng viên một viên đạn theo cổ họng của hắn cuộn toàn bộ vào hắn trong dạ dày, Tần Phong đem Thường Dương đè tại Tương Diệp Sơ dưới chân, thản nhiên nói: "Như vậy làm sao?"

Tương Diệp Sơ thật muốn mắng chửi Tần Phong ngừng một lát, con mẹ nó người cũng làm cho hắn cảm vứt ăn người còn nói làm sao, thằng nhãi này thực tại có chút không nể tình, thế nhưng mắt thấy này, hắn cũng chỉ có thể thu hồi súng lục tới.

Lúc này bên ngoài truyền đến từng đợt chuông cảnh sát, Tần Phong liếc mắt một cái, lại nhìn thấy là xe cứu thương cùng cảnh đội xe đang tới rồi. Tương Diệp Sơ ngồi xổm người xuống kiểm tra rồi Thường Dương tình trạng sau, nói: "Người bây giờ có thể đi, nếu như nếu để cho ta biết người ở đây hồ ta và huynh đệ của ta, ta tuyệt đối sẽ không tha cho người."

"Biết không, so sánh với ta tại Đông Thiên Thị trước khi đụng phải một

người cảnh sát, người tuyệt đối cũng coi là công chánh." Tần Phong không chút hoang mang nói: "Bất quá nói thật đi, ta trái lại thật muốn niệm cái kia quạt cường cảnh hoa."

"Cút đi."

Tương Diệp Sơ thực sự vô tâm tình cùng người kia tại nhiều lời nói nhảm.

Trái lại Tần Phong nhún vai, đi tới Chu Nhã Phi cùng Tô Yên bên cạnh thấp giọng nói vài câu, lại dặn dò hai người chú ý sau khi an toàn mới là mau chóng rời đi, dù sao phía ngoài những cảnh sát kia có thể không nhất định sẽ như Tương Diệp Sơ tốt như vậy nói chuyện.

Mà lúc này, xa tại đại dương Bỉ Ngạn một mảnh trong rừng rậm trong sân huấn luyện, 1 cái thanh thúy hắt xì thanh vang lên.

Diệp Mộng Kỳ nhu liễu nhu chóp mũi của mình, đã triệt để cùng trắng phú mỹ nói trắng ra trắng nàng toàn thân là tràn đầy lực lượng cùng bạo phát tiểu mạch màu da, nguyên bốn chính là vô cùng mỹ cảm đáng người lúc này bộc phát thành thực, ăn mặc một thân dã ngoại tác chiến đồ rắn ri, toàn thân cao thấp tràn đầy anh khí bức người.

"Làm sao sẽ nhảy mũi."

Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày, nhưng theo sát sau một tiếng gầm lên truyền đến: "Diệp Mộng Kỳ, người đang làm gì! Người đang lãng phí thời giờ của ta sao?"

"Không dám, trưởng quan!"

Diệp Mộng Kỳ toàn thân căng thẳng, cả tiếng đáp lại nói.

"Kia cứ tiếp tục huấn luyện!"

Diệp Mộng Kỳ không có chần chờ chút nào, rút súng lục ra tiếp tục kia

không thuộc mình vậy huấn luyện, mà lúc này, tại toàn bộ sân huấn luyện địa, một đám nữ nhân cùng nàng có đồng dạng tình cảnh, ở chung quanh trên khán đài, từng cái một lưng hùm vai gấu gia hỏa đang nhìn chăm chăm sân huấn luyện nội toàn bộ, ai một khi có bất kỳ thư giãn, đều thế tất đem phải nhận được nghiêm nghị xử phạt.

"Nghĩ người nữ nhân này thế nào? Á Châu người, trẻ tuổi, xinh đẹp, điển hình Đông Phương mỹ nữ." 1 cái 2 tóc mai có chút trắng bệch lão gia hỏa đứng ở 1 cái ngòi ở xe đẩy lão đầu phía sau, thấp giọng hỏi.

"Bất quá trên người thiếu chút quyến rũ." Lão đầu một đôi khàn khàn kính mắt nhìn chăm chăm đang huấn luyện tràn lên phấn đấu Diệp Mộng Kỳ, nói: "Ta muốn là khêu gợi nữ nhân."

"Yên tâm, ở chỗ này đi ra, mọi yêu cầu đều biết đạt tiêu chuẩn."

"Ta đây an tâm."

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 298: Tô Nghị Bố Dạng

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 298: Tô Nghị bố dạng

sh y viện.

Bận rộn nhân viên công tác đem bị thương vài tên cảnh sát đẩy vào phòng cấp cứu, mà nuốt vào hơn 10 viên đạn Thường Dương cũng bị kịch nhất, phải ngồi xổm buông vệ sinh nỗ lực đem trong dạ dày viên đạn 1 khóa 1 khóa tổng ra tới. Một bên mấy cảnh sát cùng thầy thuốc nhìn Thường Dương kia dữ tợn biến hình gương mặt, muốn cười nhưng cũng không dám bật cười, chỉ có thể là chăm chú nín.

Tương Diệp Sơ tại thầy thuốc trong miệng biết được bị thương vài người không có mạng sống nguy hiểm sau, chung quy thở phào nhẹ nhõm, đi tới hàng lang thấy Chu Nhã Phi cùng Tô Yên sau, tiến lên phía trước nói: "Chu tiểu thư, làm lỡ thời giờ của người, không một lát nữa nhân huynh môn nhị vị còn cần đi trong cục lục một chút khẩu cung."

"Chuyện này chúng ta rõ ràng." Chu Nhã Phi nhàn nhạt đáp lại nói.

Tương Diệp Sơ gật đầu, suy nghĩ một chút lại nói: "Phía sau màn độc thủ hạ thủ càng ngày càng nặng, Chu tiểu thư, có hay không chú ý cảnh đội bọn họ tham gia của người an ninh hệ thống?"

"Không cần."

Chu Nhã Phi ngẩng đầu nhìn liếc mắt một mực dựa ở bên tường nhắm mắt

dường thần Tô Yên, lễ phép cự tuyệt Tương Diệp Sơ nói lên mục đích cũng không đơn thuần yêu cầu. Chu Nhã Phi là một nữ nhân thông minh, thường thấy trên thương trường người lừa ta gạt, hôm nay ngay cả của nàng thân sinh thúc thúc đều người đã ở ma trảo, Chu Nhã Phi tuyệt đối sẽ không tin tưởng ngoại trừ phụ thân và Tần Phong ra thứ ba nam nhân, dù cho trước mắt Tương Diệp Sơ tựa hồ cùng Tần Phong đạt thành nào đó Hợp Tác hiệp nghị.

Tương Diệp Sơ mục đích tuy rằng không nói là thuần túy, nhưng cũng chỉ là muốn mượn này hiểu rõ hơn Tô Yên đồng thời bắt được Tần Phong thân phận chân thật, để tránh khỏi tại sau này giao phong hoặc là Hợp Tác trong một mực bị tên khốn kia néo mũi đi, bất quá thấy Chu Nhã Phi cự tuyệt, hẳn cũng không có gì đáng nói, dù sao liền hiện nay mới thôi Tô Yên biểu hiện ra bảo tiêu thủ đoạn muốn chuyên nghiệp rất.

Lúc này, lại có mấy người đi tới, Tương Diệp Sơ nhìn thoáng qua, khoe miệng giơ lên mỉm cười, sau đó vị này được xưng sh cảnh giới ngôi sao đại đội trưởng cũng đi tới một bên, hơi hơi hí mắt nhìn như là đang trầm tư cái gì, lại như là chuẩn bị xem một hồi trò khôi hài. Mà Chu Nhã Phi đồng dạng cũng nhìn sang, khi thấy một đám lấy 1 cái uy vũ sinh uy trung niên nam tử cầm đầu 4 người sau, trong lòng nàng vừa nhảy, có chút lo lắng nhìn thoáng qua Tô Yên.

Tô Yên hai tay ôm ở trước ngực, như trước dựa ở trên tường, làm như đang nhắm mắt trầm tư.

Nhóm người kia nhìn thấy Tô Yên sau, rõ ràng sửng sốt. Cầm đầu khí thế kia không kém nam tử trên mặt rõ ràng nhiều một tia mất tự nhiên, mà ở bên cạnh hẳn, kia ăn mặc duyên dáng sang trọng coi như là nam tử thể tử trên mặt nữ nhân không chút nào che giấu lộ vẻ khinh thường cùng không thèm, còn có sâu đậm trơ trẽn. Trong bốn người một người tuổi còn trẻ nữ tử dẫn đầu đi lên trước, nhìn chằm chằm Tô Yên, trầm giọng nói: "Tỷ tỷ, lẽ nào Thường Dương tại trong lòng người liền thực sự không đáng giá một đồng sao?"

Chỉ là trả lời của nàng cũng Tô Yên hơi tiếng hừ, một tiếng này hừ làm Chu

Nhã Phi bộc phát lo lắng, bởi vì tới thế nhưng Tô Yên duy nhất hận thấu xương vài người. Khí thế kia không kém trung niên nam tử đó là Tô Long, cũng là Tô Yên cha ruột, nếu là nhìn kỹ cũng không khó phát hiện Tô Yên cùng Tô Long trên người còn có mấy phần ngoại hình lên điểm giống nhau, không có gì bất ngờ xảy ra, kia mặt lộ trơ trên duyên dáng sang trọng nữ nhân đó là Tô Yên muốn nhất chính tay đâm nữ nhân Miêu Phượng Nghi, cũng chính là bị Tần Phong hại chết cha Miêu Kim Thủy, thuận tiện có bị Tần Phong đem bắt cóc con trai của Lưu Ý Lưu Hoa tội danh cài ở trên đầu Miêu Phượng Nghi.

Vốn dĩ mà nói, kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt.

Thế nhưng lúc này Tô Yên cũng tỉnh táo làm Chu Nhã Phi trong lòng càng thêm lo lắng, dù sao Tô Yên luôn luôn kiên cường, dựa theo Chu Nhã Phi suy tưởng của, hai phe bọn người một khi gặp mặt thế tất yếu trước trước khí thế lên đại chiến 300 hiệp, sau đó lấy Tô Yên tuân theo Tần Phong kia phá tỳ khí tính cách, tại đi lên không nói hai lời cho Miêu Phượng Nghi một cái tát mới đúng.

"Tỷ tỷ, vì sao không nói lời nào? Lẽ nào tâm lý đuối lý không được?" Là con trai của Miêu Phượng Nghi, Tô Nghị hiển nhiên không muốn bỏ qua sự đả kích này Tô Yên cơ hội, dù sao Tần Phong cho hẳn nhục nhã làm hẳn là suốt đời khó quên.

Tô Yên mở mắt trợn mắt liếc mắt nhìn hai người, Tương Diệp Sơ xem tới được tại nàng trong ánh mắt giấu ở chỗ sâu nhất ngập trời sát ý, trong lòng hơi căng thẳng, bất quá Tô Yên đang nhìn hai người liếc mắt sau, chỉ là nhàn nhạt trở về một chữ: "Lăn."

Phối hợp nàng sát ý trong lòng, cái này lăn chữ người ở bên ngoài nghe tới có thể không có sức thuyết phục gì, thế nhưng tại đương sự trước mặt, lại như là ở trong lòng một cây búa trực tiếp đập lên, kia Tô Nghị cũng sợ lão đảo lui một bước.

"Hừ." Đối Tô Nghị cứng chịu phún huyết Miêu Phượng Nghi nhìn thấy nhi

tử trước khí thế lên bị nhục, hừ một tiếng, cười nhạt nói: "Có mẹ sinh không nường dưỡng quả nhiên không có giáo dục."

"Không hổ là sh nổi danh miệng không có giáo dục."

Tương Diệp Sơ nhìn thoáng qua Miêu Phượng Nghi, trong lòng ngừng một lát khinh thường.

Cô nàng còn không chạy trốn Lưu Hoa án kiện hiềm nghi, nàng cái kia cha cho tới bây giờ sống chết không rõ, nếu như không phải là Tô gia nhiều lần bảo chứng, phỏng chừng Lưu Ý cũng tuyệt đối sẽ không tùy tiện tha thứ cái này cùng con trai mình bị bắt cóc có liên quan nữ nhân. Ban đầu ở công an cục, Tương Diệp Sơ cũng không thiếu muốn cho cái này miệng đầy miệng pháo nữ nhân mấy bàn tay.

Đang nhìn xem Tô Yên gương mặt cơ thể hơi run run, Tương Diệp Sơ bất đắc dĩ thở dài.

"Hừ, ngài cũng không kém, tuổi đã cao ăn mặc áo hoa xuyên thấu." Chu Nhã Phi thấy Tô Yên tỷ tỷ lại vẫn có thể vững vàng, trong lòng nàng lại từ lâu không nén được lửa giận, cười lạnh nói: "Muốn nói không có giáo dục, ngài cũng là có cha sinh không cha nuôi ah."

Miêu Phượng Nghi sắc mặt nhất thời biến đổi, Miêu Kim Thủy thất tung đến bây giờ không biết là chết hay sống, hơn nữa bởi vì chuyện này nàng thế nhưng trực tiếp bị qua Lưu Ý cường đại áp lực, hôm nay Chu Nhã Phi ở giữa nói rõ chỗ yếu, nàng tự nhiên là không nhịn được, sắc mặt trầm đáng sợ, mà một bên Tô Nghi còn lại là âm thâm thâm nói: "Chu tiểu thư nếu như nói lung tung, cẩn thận chúng ta sợ cao người nói xấu."

"Phải không?" Chu Nhã Phi nhàn nhạt đáp: "Không bằng chúng ta liền pháp viện lên thấy làm sao?"

Chu Nhã Phi thế nhưng sh nổi danh thương giới thiên tài, nắm trong tay to

lớn quyền lợi cùng tài phú, muốn nói so cái này chỉ biết là dựa vào Miêu Phượng Nghi bên ngoài làm xằng làm bậy Tô Nghị mà nói, Chu Nhã Phi có cũng đủ bao quát hẳn tư bản, chỉ là một câu đáp lại, cũng làm Tô Nghị trong lòng kinh hoàng không ngừng. Thấy lão bà mình cùng nhi tử liên tiếp bị Chu Nhã Phi cho trào phúng ngừng một lát, Tô Long chung quy nhìn không được, đi lên trước cũng tuyển chọn tính bỏ qua Tô Yên, mà là đối Chu Nhã Phi nói: "Nhã Phi, mấy năm không gặp, xem ra người ở đây phụ thân người trên người học được không ít, so với ta cái này bất thành khí nhi tử muốn khá."

"Hừ." Chu Nhã Phi tự nhiên nghe ra Tô Long cái này châm chọc mà nói, cười nhạt đáp: "Tô thúc thúc cũng là không kém, dù sao hổ phụ không khuyến tử nha."

Một bên Tương Diệp Sơ không khỏi đối Chu Nhã Phi dựng thẳng giơ ngón tay cái lên, muốn nói Tô Long tại sh coi như là nhất phương thổ hào, tại sh cái này một mẫu 3 phần trên mặt đất nói chuyện cũng vô cùng quyền lực, dám như thế ngoài sáng Âm đến tổn hại hẳn lại thật không có mấy người, mà Chu Nhã Phi biểu hiện cũng ngoài dự liệu của hẳn, bất quá ngẫm lại trước khi Chu Nhã Phi gặp phải mấy tràng xung đột, nàng 1 cái sức chiến đấu hầu như là số không nữ nhân biểu hiện nhu nhược tựa hồ cũng là không gì đáng trách.

Thấy mấy người tranh đấu gay gắt, Tô Manh bất đắc dĩ thở dài, lại thấp giọng nói: "Tỷ tỷ, gia gia gần nhất thân thể không tốt lắm, đã ở bệnh viện này, người có thể đi xem hẳn một chút."

"Quản ta chuyện gì?" Tô Yên nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Tô Manh bị ghen nói không ra lời, một bên Tô Long càng trên mặt không ánh sáng, trầm giọng nói: "Hẳn dù sao cũng là gia gia người, có thời gian người liền đi xem ah."

Miêu Phượng Nghi cùng Tô Nghị sắc mặt song song một lần, lúc này lão gia tử thế nhưng Tô gia gia chủ, Tô gia quyền lợi nhân vật lớn nhất, Tô Long nói

làm Tô Yên đi xem lão gia tử chẳng lẽ còn muốn thông qua lão gia tử một lần nữa làm Tô Yên trở lại Tô gia không được? Chỉ bất quá bọn họ cũng chỉ là suy nghĩ nhiều mà thôi, nghe được Tô Long nói, Tô Yên khoe miệng giơ lên mỉm cười, cười nói: "Thế nào? Tô gia nữ nhân đều chết hết? Không ai cho lão gia tử chăm sóc người thân trước lúc lâm chung?"

"Ngươi!"

Tô Long sắc mặt tái xanh, căm tức nhìn cái này xuất khẩu cuồng ngôn nữ nhi.

Chỉ là Tô Yên cái này 7 năm trong thường thấy sinh tử, muốn nói căm tức thật để cho nàng có thể cảm giác được sợ hãi không ít người, thế nhưng trước mắt cái này rõ ràng không thể cùng nàng ở vào đồng nhất cái sinh tồn vòng tay độ cao phụ thân của lên, nàng thật đúng là không không coi vào đâu. Mặc dù là người ở bên ngoài xem ra, Tô Long giận dữ chính xác có vài phần lảng nhân tư thế.

"Tốt ngươi cái Tô Yên, đại nghịch bất đạo, trong mắt ngươi sẽ không có trường bối sao?" Miêu Phượng Nghi càng lạnh giọng nói: "Lại vẫn dám chửi bới lão gia tử, ta xem ngươi mấy năm này ở nước ngoài hay sống không nhịn được. Hừ, dạng gì mẹ có cái gì nuôi nữ nhi! Chờ lão gia tử đã biết, hừ, không phải là phải bị ngươi tức giận giận sôi lên!"

"Lão gia tử kia có chết hay không ta xem ngươi còn chưa phải cần quan tâm nhiều hơn, quan tâm nhiều hơn quan tâm chính ngươi ah." Tô Yên trong mắt sát ý bắt đầu từ từ thẩm thấu, thanh âm lạnh lùng như bên ngoài âm hàn gió lạnh.

Miêu Phượng Nghi thấy Tô Long cũng không nói gì, càng không kiêng nể gì cả, tuy rằng trong lòng e ngại Tô Yên ánh mắt, nhưng là tìm đường chết cười lạnh nói: "Khoác lác, hừ, ngươi cho là ngươi tìm 1 cái Tần Phong loại này đã nam nhân là có thể cả gan làm loạn? Hừ, một đôi không biết liêm sỉ cầu nam nữ."

Tô Yên ánh mắt trong sát na thay đổi sắc bén không gì sánh được, sợ kia Miêu Phượng Nghi sắc mặt đại biến, mà Tô Long hừ một tiếng, nói: "Tô Yên, đây không phải là người đối đãi trưởng bối thái độ."

Lời của hắn vừa nói xong, bỗng nhiên một trận chuông điện thoại di động phá vỡ hiện trường quý dị không khí khẩn trương, Miêu Phượng Nghi móc ra trong bao máy di động thấy điện báo sau, sắc mặt tùy thời bất biến, thế nhưng giới về trà mặt duyệt sắc Chu Nhã Phi cùng Tương Diệp Sơ lại nhạy cảm bắt được nàng nhìn Tô Long ánh mắt rõ ràng có hoảng loạn né tránh.

"Này?" Miêu Phượng Nghi nhận nghe điện thoại, tần lực thấp giọng: "Có chuyện gì không?"

"Cứu ta, mau mau cứu ta a!"

Chỉ là, điện thoại đối diện nam tử kia hiển nhiên cũng không có cố kỵ lúc này Miêu Phượng Nghi mang theo 3 phần bất mãn giọng nói, trực tiếp là gào khóc thảm thiết kêu thảm: "Ta muốn chết, nhanh lên một chút cứu ta. . ."

Thanh âm kia người nghe là toàn thân run một cái.

Càng miễn bàn Miêu Phượng Nghi, nghe được kia gào thảm thanh âm sắc mặt đại biến, cũng không có trước cần thận cố kỵ, cả tiếng thất sắc nói: "Người làm sao vậy? Người ở địa phương nào?"

"Hắn không thế nào, chỉ là bị ta đánh một trận, yên tâm người chọn trúng địa phương ta lại giữ lại cho người đây." Trong điện thoại truyền đến 1 cái Miêu Phượng Nghi xa lạ, thế nhưng Tô Yên cùng Chu Nhã Phi tại chín tất bất quá thanh âm, kiệt sức thanh âm làm Tô Yên khóe miệng vui vẻ càng ngày càng đậm, mà Tô Long cùng Tô Nghị còn lại là nghi hoặc nhìn Miêu Phượng Nghi: "Đã xảy ra chuyện gì?"

"Miêu Phượng Nghi, hôm nay cái lấy trước Tô Nghị cái này bố dượng khai đao, người chờ, không bao lâu, ta cho người quỳ xuống vội tới Tô Yên xin lỗi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 299+3 Đao

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 299: 3 đao

Miêu Phượng Nghi run rẩy cảm điện thoại di động, trên mặt của nàng, kinh hoàng cùng lo lắng cùng tồn tại đến.

Vốn dĩ nhìn chăm chăm Tô Yên Tô Long cảm giác được trên người nàng quý dị không khí, cau mày ghé mắt nhìn nàng một cái, trầm giọng nói: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Miêu Phượng Nghi toàn thân lại là 1 cái né tránh, nàng rất nhanh ổn định bản thân thất kinh tâm, sắc mặt cũng trong thời gian cực ngắn hồi phục bình thường, thậm chí là lừa gạt được Tô Long, vừa cười vừa nói: "Có cái trò đùa dai điện thoại."

Tô Long ánh mắt sắc bén quét Miêu Phượng Nghi vẻ mặt, bất quá Miêu Phượng Nghi hiển nhiên đối chính hẳn một lão công rất tinh tường, rất xảo diệu che giấu trong lòng một màn kia hoảng loạn, mặc dù là Tương Diệp Sơ cùng Chu Nhã Phi đều không được không tán thưởng một tiếng người nữ nhân này diễn trò diễn đến rồi cực hạn, Tô Long gật đầu, vừa liếc nhìn Tô Yên, trầm giọng nói: "Người không nên trở về."

"Sợ ta giết nàng?" Tô Yên lông mày nhướn lên.

Tô Long cả giận hừ một tiếng, nói: "Nghĩ không ra theo Tần Phong, người miệng này càng ngày càng xảo quyết."

Tô Yên trong mắt tụ thành lập một đoàn tức giận, năm đó nàng bị ép xa xứ, lại ở nửa đường lên bị người hãm hại, suýt nữa không có Địa Ngục, mà là người phương nào sai sử, Tô Yên có thể đoán được, dù sao cùng nàng có cừu oán không nhiều lắm, cũng liền cái này bởi vì mẫu thân linh vị bị đá ra ngoài, mà bị nàng dưới cơn nóng giận thọc 3 đao Miêu Phượng Nghi.

Cũng bởi vì kia 3 đao, cái biến Tô Yên số phận, nàng thừa nhận rồi vô số người chỉ trích cùng mắt lạnh, thế nhưng Tô Yên chưa từng có hối hận qua, nếu nói là duy nhất không đủ chỗ, đó là năm đó không có 3 đao chọc chết cái kia đàn bà.

"So sánh với nữ nhân của ngươi, ta sẽ cho nam nhân của ta mặt mũi." Tô Yên cười lạnh nhìn Miêu Phượng Nghi, âm lãnh thanh âm làm hàng lang tất cả nghe được người cực sợ: "Còn có vài ngày chính là ta mẫu thân ngày giỗ, ta sẽ tại đưa ngươi 3 đao, 3 đao bên trong, ta nhất định cho ngươi trở thành mẫu thân ta trước mộ phần tế phẩm!"

Tất cả mọi người nín thở.

Đi ngang qua thầy thuốc, hộ sĩ, tất cả mọi người nhìn cái kia toàn thân làm như tràn ngập 1 tầng nhàn nhạt đẫm máu sắc Tô Yên, bọn họ không cách nào tưởng tượng tại trên người một nữ nhân tại sao phải nổi lên ra đáng sợ như vậy khí tức, nhưng đứng ở nơi đó, nàng càng giống như là 1 cái vì mình trong lòng kia còn sống tinh thần mà đục huyết phấn chiến chiến sĩ.

Có tín ngưỡng người, tinh thần là cực kỳ cường đại.

Mà Tô Yên tuyệt đối cũng coi là trong đó người nổi bật, chỉ là nàng tín ngưỡng không phải là Thần, mà là hai người mà thôi.

Miêu Phượng Nghi sắc mặt thay đổi âm đạm, không tới âm thấp thời tiết, nàng ngang lưng bộ 3 cái sẹo còn có thể mơ hồ làm đau, Vốn dĩ hôm nay âm hàn trời, nàng lại may mắn đến vết đao chỗ tường an vô sự, chỉ là lúc này, bởi vì Tô Yên một câu nói, kia âm hàn như Siberia gào thét gió lạnh thanh âm, tựa hồ đang

không ngừng vạch trần nàng vết thương 3 đao vết sẹo, từ trong ra ngoài đau đớn không ngừng đánh thẳng vào của nàng đại não.

Đổ mồ hôi từ trên mặt của nàng chảy xuôi xuống tới, một bên Tô Kỳ thấy mẫu thân của mình như vậy đau đớn, trong lòng giận dữ, nhìn Tô Yên tâm lý càng oán khí mọc lan tràn, vang lên Tần Phong cho mình giáo huấn, một cái tát quất tới, chỉ là ở trong mắt Tô Yên, cử động của hắn dường như nhà trẻ tiểu hài tử còn muốn ấu trĩ, dễ dàng cầm cổ tay của hắn, năm ngón chăm chú sờ, kia lực lượng khổng lồ làm Tô Kỳ đau một trận kêu rên, đau đớn biểu tình càng làm cho người không đành lòng nhìn thẳng.

"Buông hắn ra!"

Mắt thấy lão bà mình cùng nhi tử bị Tô Yên tinh thần cùng vật lý công kích phân chó đả kích, Tô Long chìm quát một tiếng, nói: "Trong mắt ngươi có còn hay không ta người phụ thân này?"

"Phụ thân?" Tô Yên khẽ cười lắc đầu, chỉ là lực đạo trên tay càng lúc càng lớn, đau Tô Kỳ đã hai chân uốn lượn đến sắp quỵ trên mặt đất, Tô Yên lại cũng không thèm nhìn hắn, nói: "Ta trong mắt chính xác đối với ngươi người phụ thân này."

"Ngươi!"

Tô Long sắc mặt đỏ lên.

Lúc này Tô Kỳ cũng đau sắc mặt hiện lên thanh, một bên Tương Diệp Sơ không tốt một mực xem náo nhiệt, nhân tiện nói: "Tô Yên, ở đây cuối cùng là y viện, thả hắn ah."

"Hừ."

Tô Yên hừ lạnh một tiếng, bất quá cổ tay của nàng run lên, một tiếng làm tất cả mọi người nghe kinh hồn táng đảm gãy xương sinh thanh thúy truyền đến, kia

Tô Kỳ bưng cổ tay của mình đau nằm dưới đất thõng khổ kêu rên. Tương Diệp Sơ bất đắc dĩ vỗ vỗ trán của mình, hăn đột nhiên cảm giác được cùng Tần Phong bọn họ đàm phán quả thực chính là tự tìm mất mặt, từng cái một hoàn toàn không biết cái gì gọi là mặt mũi.

Tương Diệp Sơ thở dài, phát phát tay làm mấy người thầy thuốc cùng hộ sĩ tiến lên đem Tô Kỳ cho mang đi, trái lại Tô Long nhìn hăn một cái, trầm giọng nói: "Làm một cảnh sát, lẽ nào người liền dự định một mực xem náo nhiệt phải không?"

"Tô tiểu thư làm thật có chút quá phận." Tương Diệp Sơ đối người của Tô gia kỳ thực không có quá nhiều hảo cảm, nói: "Nếu như vậy, Tô tiểu thư theo chúng ta trở lại làm điều tra ah, Tô tiên sinh, xem Tô phu nhân sắc mặt không tốt lắm, gần nhất trời không tốt, người cũng dễ không tốt."

Tô Long ánh mắt híp một cái, nhìn chăm chăm Tương Diệp Sơ, kia khiếp người khí tức trái lại có vài phần khí thế, bất quá Tương Diệp Sơ cũng hàm hồ nói thầm: "Người, đem Tô tiểu thư cùng Chu tiểu thư mang về cảnh cục."

Mà lúc này.

sh một cái cổ lão ngõ, một nhà có chút độ năm đầu bữa sáng điểm, Tần Phong ngồi ở cửa ăn sinh tiên ăn mùi ngon, một bên Cao Kiều Anh Tử cầm một phần báo chí nhìn, theo lý thuyết loại khí trời này tự, cái này bữa sáng điểm khách nhân cũng không thiếu, chỉ là lúc này lại chỉ 2 vị khách nhân, mà cửa hàng lão bản lúc này căng thẳng ngồi ở một bên, ở phía sau trong cửa, lão bản tiểu nữ nhi muốn ra tới nhìn một cái, lại bị lão bản nường cho lôi trở lại.

"Tự cấp ta tới 2 phần."

Tần Phong phát phát tay, một bên lão bản bận tâm đứng dậy, đem sớm đã thành chuẩn bị bữa sáng bày ở Tần Phong trước bàn.

"Vị tiên sinh này, tiếp tục như vậy nữa, người nọ sẽ không toàn mạng."

Lão bản chiến run run rẩy cũng không biết là bởi vì âm hàn Phong, hay là bởi vì cửa tại âm hàn mưa nhỏ trong không ngừng bị người ấu đả nam tử trẻ tuổi thống khổ kêu thảm thiết đưa tới.

"Hắn thân thể rất tốt." Tần Phong thản nhiên nói: "Bất quá lão bản người nói hắn có nên hay không giáo huấn?"

"Nên!" Lão bản rất nhanh trả lời một câu, nhưng do dự một hồi, nói: "Thế nhưng, giáo huấn cũng không phải như thế mất mạng giáo huấn, vạn nhất nói cá nhân mệnh tới, khách nhân người phải gánh vác trách nhiệm, ta đây tiểu điểm sau này cũng đừng nghĩ Dzô."

Nói đến đây, lão bản kia cũng là trong lòng mắng chửi một câu ngoài cửa bị bị đòn gia hỏa, đại dậy sớm mình mục trương đảm muốn đùa giỡn Tần Phong nữ nhân bên người, kết quả ở bên ngoài đã bị đánh mau một giờ, đang nhìn hai vị này, toàn bộ làm phía ngoài kêu thảm thiết là không khí. Hai người này xem ăn nói ăn mặc chỉ biết bất phàm, thế nhưng đã biết tiểu điểm chính là một phổ thông tiểu điểm, cửa nơi nào chống lại chơi đùa.

"Yên tâm đi." Tần Phong thản nhiên nói: "Ta vẫn tương đối dựa vào phổ."

Lão bản kia thấy căn bản không có thương lượng, khuyên cũng là khuyên không được, đơn giản là đi tới một bên lại làm xuống tới. Trái lại Cao Kiêu Anh Tử nhìn xong báo chí sau, nhìn thoáng qua bên ngoài, nói: "Quá minh mục trương đảm ah?"

"Không để cho chút dạy dỗ, thế nào tuyên bố của người chủ quyền." Tần Phong hỏi ngược một câu.

Cao Kiêu Anh Tử khước miệng hơi giương lên, bất quá rất nhanh lại đem vui vẻ ép xuống, nói: "Vì sao không giết? Dù sao cũng cùng Tô gia đã xé rách da mặt."

"Giết người giết tâm."

Tần Phong trong mắt lóe lên một tia hàn ý.

Cao Kiều Anh Tử sừng sốt, nhưng chột lại gật đầu một cái, dù sao nếu là chỉ cần giết, cũng khó hiểu Tô Yên mỗi hận trong lòng.

Lại ăn một phần bữa sáng, Tần Phong hài lòng vỗ vỗ cái bụng, đứng dậy đi tới cửa, thản nhiên nói: "Đi, tại đánh tiếp người này nên phế đi."

Động thủ là 1 cái trung niên nam tử, mưa nhỏ lây dính toàn thân, nhưng bởi vì thời gian dài không gián đoạn đánh người, trên người quả thực bốc hơi nóng, nghe được Tần Phong mệnh lệnh sau, hăn mới dám thở hỗn hển ngừng tay tới, đang nhìn nằm dưới đất đã thảm không nỡ nhìn nam tử trẻ tuổi, trong mắt hiện lên lướt một cái cười khổ.

"Địch Trạch, xem hăn đã chết rồi sao." Tần Phong xem nằm dưới đất gia hỏa vẫn không nhúc nhích, nhíu nhíu mày hỏi.

Địch Trạch toàn thân 1 cái né tránh, hăn là Tô Hộ thủ hạ đắc lực, đã từng cũng là Tô Hộ phụ thân Tô Yến chính là thủ hạ, là Tô gia nhân vật số ba, Tô Yến thực lực cũng là không cho xem nhẹ, theo Tô Yến vài thập niên, Địch Trạch tích lũy không ít người mạch cùng thế lực, lúc đầu Tô Yên rời nhà trốn đi, tao ngộ bọn buôn người lừa bán hăn đều từng có tham dự bày mưu tính kế, chỉ là lần trước Tô Hộ muốn cho Tần Phong một hạ mã uy, lại bị Tần Phong cho chính vào y viện, đồng thời tại bán đứng Tô Hộ, lúc này càng phải tại Tần Phong trước mặt cúi đầu.

Địch Trạch không dám có phản kháng, hăn hết thầy đều là Tô gia cho, một khi người của Tô gia biết mình phản bội Tô gia, như vậy bản thân sẽ mất đi hết thầy tất cả, trước mặt chỉ có là kiên trì đi một bước xem một bước. Nghe được Tần Phong mệnh lệnh, hăn bặt tâm đi lên trước, nhìn kia nằm dưới đất gia hỏa còn có vài hô hấp, nói: "Còn sống."

"Mệnh cũng đủ cứng." Tần Phong bữu môi, chống lên một thanh dù đi ra, đốt một điếu Hương Yên, nhìn té xuống đất gia hỏa, nói: "Thân thể không sai, trách

không được Miêu Phượng Nghi kia lão nương môn có thể coi trọng người. Bất quá người lá gan cũng không nhỏ, dám đùa bỡn ta bọn họ? Mới thù nợ cũ cùng tính một lượt, muốn người một cái mạng cũng không tính qua."

"Tha. . Đi. . Tha cho ta đi. ."

Nam tử hơi mở đã bị máu bao trùm ánh mắt, thanh âm yếu ớt như muỗi hừ hừ thông thường, nếu như không phải là Tần Phong lực tai tốt, sợ là nghe không rõ sở.

"Ta không giết người." Tần Phong thản nhiên nói.

Nam tử sau khi nghe được, trong mắt lóe ra cầu sinh **, Tần Phong phun ra một ngụm vòng khói, nói: "Địch Trạch, nói một chút coi, thân phận của người này còn có ai biết?"

"Không có người khác biết." Địch Trạch nói: "Miêu Phượng Nghi làm việc làm rất bí mật, bao nuôi người này có 4 5 năm, một mực không có bị người nắm thiếu sót, đoạn thời gian trước hẳn hại chết vài người, Miêu Phượng Nghi nâng ta đem việc này đề xuống, ta bởi vì hiếu kỳ mới tra được. Ta nói tiểu tử này không có bản lĩnh gì thế nhưng nói dám Tô gia xí nghiệp hỗn thượng cao tầng, hơn nữa càng ngày càng kiêu ngạo, nguyên lai là leo lên Miêu Phượng Nghi bấp chân."

"Xem ra Miêu Phượng Nghi rất đau lòng hẳn a." Tần Phong thản nhiên nói.

"Không sai biệt lắm." Địch Trạch không biết Tần Phong có tính toán gì không, nhưng vẫn là đáp.

Tâm lý cũng khinh bỉ nằm dưới đất hỗn đản, vốn có Tần Phong cùng Cao Kiêu Anh Tử chỉ là ăn bữa cơm, tiểu tử này cũng không biết chết sống đi đùa giỡn Cao Kiêu Anh Tử, còn là ngay trước mặt Tần Phong, thái độ phách lối không nhận tội đánh mới là lạ, hẳn cũng là hối hận bản thân không có việc gì trời mưa xuống đi ra ăn cái gì bữa sáng, than thượng cái này chuyện hư hỏng,

nếu như không phải là mình lại bán một lần Tô gia người, phỏng chừng cũng phải bị đánh.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 300: Giết Người Giết Tâm

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 300: Giết người giết tâm

Tô gia trạch viện ở vào sh vùng ngoại thành vị trí, tại đây tắc đất tắc vàng sh, có thể chiếm 1 cái đỉnh núi, không thể không nói cái này Tô gia tài lực hùng hậu.

Bất quá Tô gia trạch viện cũng không phải là ngựa xe như nước, tương đối mà nói thanh tịnh rất nhiều, Tô gia rất nhiều người trừ phi ngày lễ ngày tết cũng không thích ở tại trong đại viện, dù sao Tô gia lão gia tử tâm thường trong uy vọng rất cao, tại khí thế của hãn Áp Bách tự khiến cần phải cẩn thận, thời gian trải qua ước thúc chút. Chẳng đến mấy ngày gần đây Tô gia lão gia tử thân thể cũng không tốt lắm ở viện, chân chính lo lắng hoặc là cần làm làm ra một bộ lo lắng dạng Tô gia nhân tài hội tụ ở chỗ này, tới nay ứng phó có khả năng phát sinh có chuyện xảy ra.

Tỷ như, Tô Yên cùng Tần Phong.

Tô Long ngồi ngay ngắn ở đại sảnh vị trí đầu não, là Tô gia trưởng tử, hãn là có tư cách nhất ngôi ở chỗ này, khi hãn phía bên phải chính là đã từng bị Tần Phong giáo huấn cầu huyết lâm đầu phụ thân của Tô Hộ Tô Yến, mà ở Tô Long bên trái đó là ban đầu ở Đông Thiên Thị muốn kể cả Đỗ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa cho Tần Phong giáo huấn lại bị Tần Phong cho tàn nhẫn đánh một trận Tô Nghị.

Trong ba người, chỉ Tô Nghị lĩnh giáo qua Tần Phong chỗ lợi hại.

Tuy rằng đã qua có chút thời gian, bất quá khi ngày đích tình cảnh còn là ký ức sâu hơn, mỗi khi nhớ tới, bị Tần Phong đập chai rượu cái ót chính là mơ hồ làm đau.

"Lão tam, người và Tần Phong từng có tiếp xúc, người này làm sao?" Tô Long nhìn thoáng qua Tô Nghị, hỏi.

Tô Nghị không khỏi có chút nghiêng răng nghiêng lợi: "Không theo lẽ thường ra bài Quy nhi tử, người này thủ đoạn độc ác, làm việc không để lối thoát, khó đối phó."

Tô Long cùng Tô Yến không khỏi có chút nhú nhú mày, cho tới nay gia tộc thế giới dưới đất sản nghiệp cùng với tất cả nhận không ra người kế hoạch đều cũng có Tô Nghị tới xử lý, có thể nói là Tô gia số một tàn nhẫn người, nếu như ngay cả hắn nói đều khó có thể đối phó, sợ rằng cái này Tần Phong thật đúng là không thể nhỏ xem. Nhất là Tô Long, tại liên tưởng đến Tô Yên biến hóa, tâm lý càng đối với cái này đem Tô Yên điều giáo thành hôm nay cái này trạng thái gia hỏa nhiều vài phần kiêng kỵ.

"Hừ, không phải là 1 cái Tần Phong sao?" Ngồi ở một bên Miêu Phượng Nghi nghe xong Tô Nghị nói có chút bất mãn, dù sao lúc đầu con trai mình cũng là bị Tần Phong chinh đủ hung ác, lạnh giọng nói: "Chẳng lẽ chúng ta còn có thể sợ hắn? Cùng lắm thì phát cái hoa hồng treo giải thưởng hắn đó là."

"Không đơn giản như vậy." Tô Nghị nghe được ra Miêu Phượng Nghi trong giọng nói bất mãn, nhưng ngại vì Tô Long mặt mũi cũng không dám ngay mặt phản bác, chỉ là nói: "Tần Phong cùng Nam Hoa Bang Lưu Linh quan hệ không minh bạch, hơn nữa hắn vẫn hải ngoại người của Thanh bang, bối phận cực cao, thân phận bày ở nơi nào, mặc dù là mối gởi hoa hồng dám nhận người cũng không nhiều thiếu, hơn nữa thằng nhãi này thực lực cao siêu, nghe rằng tất báo, nếu như không thể một kích phải giết, sợ rằng Tô gia trên dưới cũng sẽ không sống khá giả."

"Lão tam, cao đặc biệt khí thế diệt uy phong mình sao?" Miêu Phượng Nghi trơ trên nói: "Một tên mao đầu tiểu tử cùng 1 cái không có giáo dục nữ nhân đều khi dễ đến cửa nhà, lẽ nào chúng ta muốn ngồi chờ chết? Cái này truyền đi Tô gia mặt mũi của để vào đâu?"

Tô Nghị siết quả đấm một cái.

Hắn thật muốn lấy ra cái này không biết chết sống đàn bà mấy bàn tay, mao đầu tiểu tử? Một tên mao đầu tiểu tử dám đem Lưu Ý, Đỗ Tiểu Xuyên còn có Lâm Khoa mấy cái này đại lão vào chỗ chết chính sao? Hơn nữa từ Bao Thiên Tuế vừa chết, Nam Hoa Bang thế lực tại Đông Nam Tỉnh đã kiên nhược bàn thạch, thực lực phát triển đến rồi không cách nào tưởng tượng tình trạng, chọc giận cái kia Đông Thiên Thị nữ ma đầu, ai cũng đừng nghĩ sống khá giả.

"Lão tam, tấu tử nói cũng có đạo lý." Một mực không thể nào lên tiếng Tô Yến thấy không khí có chút xấu hổ, mở miệng nói: "Dù sao gần nhất lão gia tử thân thể ốm bệnh nhẹ vào y viện, nếu như Tần Phong cùng Tô Yên ở nơi này máu chốt lên làm loạn, chúng ta Tô gia mặt mũi của đã có thể thật không có, tầm thường còn tưởng rằng lão gia tử thân thể không được."

Tô Nghị đây mới là hoãn quá khí lai, nói: "Muốn muốn đối phó Tần Phong, đầu tiên muốn đem ở 1 cái lý do chánh đáng ngăn chặn hải ngoại Thanh bang miệng, điểm này ta cân nhắc qua, hẳn bắt cóc con trai của Chu Phong Chu Khôn, cùng Thanh bang Lâm Khoa là triệt để xé rách da mặt, chúng ta có thể mượn Lâm Khoa cùng Chu Phong tay tới bỏ Tần Phong, như vậy mặc dù là hải ngoại Thanh bang nếu muốn báo thù cũng ngại vì giang hồ quy củ không dám ra tay, đồng dạng cũng có thể làm Nam Hoa Bang Lưu Linh mục tiêu đặt ở Chu Phong cùng sh Thanh bang trên đầu."

"Về phần Tô Yên." Tô Nghị nhìn thoáng qua Tô Long, dù sao cũng là nữ nhi ruột thịt của hắn.

Trái lại một bên Miêu Phượng Nghi cười lạnh nói: "Không có một người giáo

dưỡng nữ nhân, giữ lại có ích lợi gì? Sớm muộn là cái tai họa, ta xem không bằng mau chóng diệt trừ nàng quên đi. Tiết kiệm sau này tại đã đánh mất Tô gia mặt mũi của."

Đối với lần này Tô Nghị cùng Tô Yến không có phát biểu ý kiến gì, mà Tô Long còn lại là ngồi ở chỗ kia trầm tư thiếu khanh, thản nhiên nói: "Cuối cùng là nữ nhi của ta, ta xem lưu nàng một cái mạng ah."

Miêu Phượng Nghi biến sắc, thay đổi có chút dữ tợn cùng âm trầm, nói: "Lưu nàng một mạng? Nàng tại y viện nói gì đó lẽ nào người không nghe được sao? Nàng sớm thì không phải là người của Tô gia, lại không biết nhận thức người cái này làm cha, hừ, người tốt nhất còn là Đừng làm cái gì mộng đẹp, Tô Yên chưa trừ diệt mất, người đời này đừng nghĩ qua tốt."

Tô Long nhíu chặt mày.

Mà Tô Yến cùng Tô Nghị nhìn lẫn nhau một cái, đều nhìn ra trong mắt đối phương bất mãn, Miêu Phượng Nghi nữ nhân này cho Tô gia thế nhưng thêm không ít phiền phức, dù sao Lưu Ý hiện nay còn là nhìn chăm chăm muốn tìm Miêu Phượng Nghi hạ thủ tìm về con trai của mình, mà nàng cái kia làm cha đến nay sống chết không rõ, nếu như không phải là Miêu Kim Thủy, nàng Miêu Phượng Nghi mơ tưởng tại Tô gia nói nhiều một câu nói nhảm.

Phòng trong không khí xấu hổ xuống tới.

Mà bên ngoài lúc này lại truyền đến một trận tiếng ồn ào, phòng trong mấy người nhón nhíp nhíu nhíu mày, Tô Long trầm giọng rầm trời: "Ồn ào cái gì đây?"

"Lão gia, bên ngoài xảy ra chút sự."

1 cái hạ nhân bện tâm đi lên trước tới, thấp giọng nói.

4 người nhón nhíp sửng sốt, mà kia Miêu Phượng Nghi cũng không do tâm

trong 1 cái lộ bộp, nhớ tới chi trước đó không lâu Điện Thoại, tâm lý bất tường càng ngày càng nặng, chi là nàng không dám có biểu hiện lộ, mà là sắc mặt không thay đổi hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

"Địch Trạch mang về 1 cái người bị thương." Hạ nhân bận tâm nói.

"Người bị thương?"

Mấy người nhìn lẫn nhau một cái, cũng đang đi ra đại sảnh, lại thấy Địch Trạch đang thở hổn hển đi lên trước tới, là Địch Trạch boss, Tô Yến bất mãn nói: "Địch Trạch, người thế nào người nào cũng dám hưởng ở đây mang?"

Hiển nhiên Tô Yến cũng chỉ là miệng biểu hiện đạt một chút, dù sao đối với cái này thủ hạ đặc lực hẳn vẫn tin trải qua, trái lại Địch Trạch vội vã tiến lên, nói: "Nhị gia, công ty chúng ta ra tên phản đồ làm ta cho đuối kịp, việc này Sự việc trọng đại, ta phải mang về, không thì ta cũng không dám xử trí."

"Cái gì kẻ phản bội?" Tô Yến cau mày hỏi.

"Gần nhất lão gia tử thân thể không tốt, có tập đoàn cao tầng bị cùng bọn người thu mua, nhân cơ hội bán đứng tập đoàn lợi ích." Địch Trạch thủy chung không có liếc mắt nhìn Miêu Phượng Nghi, để tránh khỏi lộ ra cái gì thiếu sót tới, âm trầm nói: "Ta hôm nay cái đụng phải chuyện này, bị ta cho đợi trở về."

"Đem hẳn dẫn tới. Ta rót muốn nhìn là ai ăn hùng tâm báo tử đảm!"

Tô Nghị âm lãnh nói.

Địch Trạch không nói hai lời, vung tay lên liền có mấy tên thủ hạ mang đã nửa chết nửa sống Miêu Phượng Nghi nhân tình đi lên trước tới, Địch Trạch người này chịu Tần Phong phân phó, đem cái này nhân tình trên mặt dọn dẹp coi như sạch sẽ, Miêu Phượng Nghi rất xa liền nhìn thấy đã sắp tắt thở tình nhân, tâm lý đầu tiên là 1 cái lộ bộp, lại là sắc mặt một trận trắng bệch trắng bệch, trong ánh mắt càng tràn đầy thống khổ còn có mãnh liệt oán hận.

Địch Trạch cúi đầu, ánh mắt quǎng đến Miêu Phượng Nghi, tâm lý một trận khinh thường, còn có đối Tần Phong e ngại.

Hắn rõ ràng Tần Phong Tô Yên cùng Tô gia mâu thuẫn, Tần Phong đây là muốn bức đem Miêu Phượng Nghi bức điên rồi tiết tấu.

Đánh chết Miêu Phượng Nghi cũng không dám lột ra bản thân túi tiểu bạch kiểm chuyện tình, dù sao truyền đi hẳn Tô Long thật đúng là hơn dăm nhận không ra người, đến lúc đó nàng Miêu Phượng Nghi sớm muộn cũng bị Tô gia vứt bỏ, hiện tại Miêu Kim Thủy tung tích không rõ, một khi bị Tô gia vứt bỏ, nữ nhân này trước kia việc xấu loang lỗ phỏng chừng muốn bị người chính tàn phế không thể. Nếu không phải nói, Miêu Phượng Nghi chỉ mau chóng để cho nàng nhân tình kết thúc sinh mệnh, dù sao Tô Nghi hiện tại nổi giận trong bụng không xuất phát tiết, cái này Tô gia tàn nhẫn người có thể sẽ không dễ dàng buông tha thẳng nhãi này, một khi thẳng nhãi này không chịu nổi cực hình nói ra, kia qua một thời gian ngắn lễ mừng năm mới cần phải náo nhiệt hơn.

Giết người giết tâm.

Địch Trạch tâm trong rùng mình, mà lúc này Miêu Phượng Nghi tàn nhẫn thống khổ ánh mắt đang nhìn qua, Địch Trạch bận tâm hơi nhắm mắt lại, hẳn biết Miêu Phượng Nghi không dám làm gì mình.

"Là hẳn?" Tô Long nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua lão bà của mình.

Người sau bận tâm bị đè nén trong lòng thống khổ, mà Tô Long cũng nhìn sắc mặt nàng không tốt, nghi ngờ hỏi: "Người làm sao vậy?"

"Phần eo vết thương có chút khó chịu." Miêu Phượng Nghi không thể làm gì khác hơn là đem sắc mặt mình nguyên nhân từ chối cho vết thương của mình, dù sao cũng là âm thấp thời tiết, nàng cắn răng nghiêng lợi nói: "Đều là người kia nữ nhi tốt làm."

Nhìn nàng khuôn mặt dữ tợn, Tô gia 3 người cũng không có gì tốt nghi ngờ,

trái lại Địch Trạch trong lòng càng chế nhạo không ngừng.

"Địch Trạch, người này bán đứng công ty cái gì lợi ích?" Tô Nghị hắc hắc hỏi.

Một bên Địch Trạch trực tiếp bỏ qua Miêu Phượng Nghi âm thầm bất mãn cùng ánh mắt cảnh cáo, bặt tâm nói: "Người này ý vào thân phận của mình đem tập đoàn gần nhất bộ phận tài chính điều động đích tình báo bán cho một người thế lực không rõ bọn họ, muốn thừa dịp sắp tới Tô lão gia tử không hề, Tô gia tập đoàn xuất hiện một chút rung chuyển thời cơ hảo hảo lãnh lên một khoản."

Lại nói, Địch Trạch lấy ra một phần văn kiện đẩy tới.

Tô Yến cầm sang xem liếc mắt, sắc mặt nhất thời thay đổi hăng giọng, âm lãnh nói: "Tốt, tốt, cái gì tiêu tiêu cũng dám thừa dịp cháy nhà hôi của! Người thật là lớn đủ mặt!"

Lại nói, Tô Yến hướng về kia Miêu Phượng Nghi nhân tình đập một cước, người kia hét thảm một tiếng ghé vào dưới đất, thống khổ nhìn Miêu Phượng Nghi, mong được ánh mắt không cần nói cũng biết, chỉ là Miêu Phượng Nghi nào dám đứng ra nói nửa câu mà nói? Nhìn mình âu yếm đích tình người như vậy, trong lòng so Tô Kỳ lúc đầu một thân là thương trở về còn muốn bi thống, trong lòng càng đem Tân Phong cùng Tô Yên hận đến rồi cốt tủy.

"Nhị ca, giao cho ta xử lý." Tô Nghị lạnh lùng nói: "Ta bảo chứng làm hẳn đem nên nói nói hết ra!"

Kia Miêu Phượng Nghi càng sắc mặt tái nhợt phún huyết, nàng đứng ở mặt sau cùng siết quả đấm, trong ánh mắt đều có hơi nước tràn ngập. Giao cho Tô Nghị? Vậy hẳn thực sự sợ rằng muốn cùng rơi vào 18 tầng Địa Ngục 1 cái giá cao.

Tại nàng thống khổ gần chết đồng thời lo lắng làm sao thoát thân thời điểm, một người vội vã tới rồi, thấy Tô gia con trai thứ ba tất cả, trầm giọng nói:

"Không xong, có người xông vào lão gia tử phòng bệnh, chỉ mặt gọi tên muốn gặp ngài ba vị!"

"Là ai to gan như vậy!" Tô Long nhất thời lửa giận tăng mạnh.

"Hắn nói hắn gọi Tần Phong."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 301: Đe Dọa

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 301: Đe dọa

"Người chính là Tô gia tối cao trưởng bối, Tô Hiếu Tường ah?"

Thanh âm sâu kín tại phòng bệnh trong nhớ tới, Vốn dĩ vừa dự định nghĩ ngợi Tô Hiếu Tường ánh mắt híp một cái, cái này Thất lão 80 gia hỏa trên người có một cỗ tử thường người không thể sánh bằng uy nghiêm, khuôn mặt đầy nếp nhăn mặc dù có chút lòng mang tái nhợt, nhưng nếp nhăn giữa kia đi qua cao chót vót năm tháng tích lũy làm cho lòng người sinh ra sợ, ánh mắt lợi hại như một chiếc tàu phá băng đem kinh ngạc rạch ra. Hắn không nhìn rớt cửa 2 cái năm dưới đất không biết chết sống bảo tiêu, nhìn cái này bày cả người lẫn vật vô hại nụ cười Tần Phong.

Tần Phong thoáng gạt đầu coi như là đánh lễ gặp mặt chăm sóc, sau đó mang một cái ghế ngồi ở một bên, đưa qua xảy ra trên bàn 1 cái cây quýt lột ra, bản thân ăn một khối, cười nói: "Tự giới thiệu, ta là Tần Phong."

"Đem ta kia 2 cái bất thành khí tôn tử cùng nhi tử dạy dạy dỗ một trận Tần Phong?" Tô Hiếu Tường mặc dù là năm, bất quá trước khí thế lên lại làm cho một loại cao cao tại thượng cảm giác.

"Muốn trách thì trách cháu trai của người không biết sống chết đi Đông Thiên Thị gây sự với ta." Tần Phong nhún vai, nói: "Không thăm dò chi tiết của ta liền dám tới gây sự với ta, ta không xong bọn họ chơi ai?"

"Người cuồng ngôn ta tiêu diệt ta Tô gia." Tô Hiếu Tường phát hiện khí thế của mình tựa hồ cũng không thể đối Tần Phong tạo thành bất kỳ ảnh hưởng, hần giãy dựa đứng dậy, Tần Phong còn lại là cho hần dựng lên gối đầu có thể dùng hần nửa năm tự, Tần Phong vừa cười vừa nói: "Kỳ thực tiêu diệt người Tô gia đến chưa tính là cái gì cuồng ngôn, một đám hỗn đản mà thôi, muốn giết các người quả thực chính là dễ dàng."

Tô Hiếu Tường hừ một tiếng, khinh thường nói: "Người trẻ tuổi, mà nói không muốn nói quá vẹn toàn, người giết ta, người đi không ra bệnh viện này."

"Kỳ thực ta không có ý định giết người a." Tần Phong nháy mắt một cái, ăn cây quýt nói: "Ta chỉ là tới thăm người một chút lão gia hỏa này có phải ngu xuẩn đến trình độ nào, dĩ nhiên sẽ vì 1 cái 3 8 buông tha 1 cái thiên chi kiều nữ."

Tô Hiếu Tường sắc mặt đối đối, có chút bất mãn nói: "Người không hiểu, người biết cái gì!"

"Ta không hiểu cái kia 3 bà tám cha bị ta giết sau khi đối với các người Tô gia còn có cái gì lợi ích đáng nói." Tần Phong ném ra cái này một mực bị giấu giếm nặng ký tạc. Vứt, không có để ý Tô Hiếu Tường chặt híp mắt tự ánh mắt sắc bén, tiếp tục nói: "Ta trái lại biết, Tô Yên đã phát triển đến rồi 1 cái bao trùm tại các người Tô gia bên trên tình trạng."

"Người trẻ tuổi, người là tới làm ta hối hận sao?" Tô Hiếu Tường ngưng thanh nói: "Ta có thể nói cho người biết, ta Tô Hiếu Tường sống như thế hơn nửa đời người, cũng không sẽ ta làm toàn bộ mà hối hận."

Tần Phong cười, nói: "Chỉ bằng những lời này, người so người kia mấy người bất thành khí phế vật nhi tử phải tốt hơn nhiều, bất quá bây giờ xem ra, người phương thức giáo dục chính xác rất thất bại."

"Hừ!"

Tô Hiếu Tường hừ một tiếng.

Hắn cũng thừa nhận Tần Phong nói là lời nói thật, không nói đến bản thân kia mấy nhi tử, liền kia hai tôn tử, bị Tần Phong giáo huấn sau chỉ biết là trở về khóc lóc kể lể để Tô Hiếu Tường cảm giác là một đám phế vật.

"Người chăm chú cẩn thận thấy ta, không phải là tới châm chọc ta ah?" Tô Hiếu Tường thấy Tần Phong một mực cười híp mắt, tâm lý cực kỳ khó chịu.

Tần Phong thả tay xuống trong cây quýt, cười nói: "Người đã gấp gáp như vậy, ta đây mà lại hỏi một chút người, lúc đầu Tô Yên ly khai Hoa Hạ là người an bài ah?"

"Không sai."

Thấy Tô Hiếu Tường thừa nhận sau, Tần Phong gật đầu, ở trên người lục lọi một phen, ảo thuật vậy lấy ra một phần tư liệu, hắn không có gấp đưa cho Tô Hiếu Tường, mà là hỏi: "Tô Yên là của người cháu gái ruột ah?"

"Là."

"Vậy tại sao tại an bài Tô Yên xuất ngoại sau, lại muốn an bài một nhóm người buôn lậu tới bắt cóc nàng?" Tần Phong giọng nói vừa chuyển, Vốn dĩ cười híp mắt sắc mặt trong sát na biến thành lạnh lùng nghiêm nghị.

Tô Hiếu Tường ánh mắt híp một cái, cũng không có bị Tần Phong lạnh lùng nghiêm nghị sát ý ảnh hưởng, mà là đưa tay ra nói: "Đem tư liệu cho ta."

"Người trái lại thông minh." Tần Phong một nhún vai, sát ý trong nháy mắt tiêu tán, vẫn là trước khi cười híp mắt dáng dấp, đem tư liệu đưa cho Tô Hiếu Tường, nói: "Lúc đầu người kia Tam Bát Nhi tức vì trăm thảo trừ căn trái lại làm đủ tàn nhẫn, ta tại cứu Tô Yên sau khi từ nhóm người kia buôn lậu trong tay chiếm được một ít tư liệu, tranh thủ điều tra một nhóm, trái lại phát hiện không ít các người to người nhà tắm hơi."

"Hừ, dù vậy, ta Tô gia người phạm sai lầm, cũng không phải người có tư cách

để giáo huấn." Tô Hiếu Tường nhìn tư liệu, sắc mặt cũng không tốt xem, lạnh lùng nói.

"Giáo huấn?" Tần Phong buồn cười nói: "Người cái lão già kia sống lớn tuổi đầu không linh quang ah? Không đem bọn họ hoàn thành tâm lý tàn phế người cho ta Tần Phong là ăn cơm khô? Người nói giáo huấn? Giáo huấn người đại gia."

Tô Hiếu Tường tức giận thân thể run, Tần Phong trái lại móc ra một miếng hương yên đốt, thản nhiên nói: "Không có ý tứ, một xung động đã nghĩ mắng chửi người, chửi cũng bình thường, người khó chịu, ta tâm tình mới tốt, nói cách khác ta giết người lại được tiêu hao không ít tinh lực đem tội giết người bố trí đến người cái kia con dâu trên người, ai, bất quá đây là cái tốt chủ ý, không bằng người tự sát ah, cho người con dâu gánh tội thay, như vậy ta thả người Tô gia những người khác làm sao?"

Tần Phong cái này hỏi giọng của càng làm cho Tô Hiếu Tường tức giận muốn rút người ra cho hẳn một cái tát, sống nhiều năm như vậy, ngang dọc Thượng Hải bãi, từ không ai dám tự nhủ lời như vậy. Hôm nay 1 cái Tô gia khí nữ tìm trở về nam nhân cũng dám như vậy to gan lớn mật ngay trước mặt tự mình nói loại này buồn cười mà nói, Tô Hiếu Tường tất nhiên là tức giận không nhẹ.

Nhìn tức giận phát thanh Tô Hiếu Tường, Tần Phong cắt một tiếng, nói: "Xem ra người cũng không tính đồng ý điều kiện của ta."

"Người trẻ tuổi, người quá kiêu ngạo!"

"Nói qua lời như vậy lão già kia rất nhiều." Tần Phong âm thầm nói: "Bất quá Miêu Kim Thủy bị ta giết, Bao Thiên Tuế bị ta giết, con trai của Lưu Ý đến bây giờ còn ở trong tay ta, buồn cười là cái kia lão già kia bây giờ còn nhìn chăm chăm người Tô gia, Đỗ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa bị ta đánh vào y viện, người cái lão già kia có đúng hay không cho là mình đã tại y viện liền dự định phá"

quán tử phá suất? Thật đã cho ta không dám đem người ném vào phòng giải phẫu?"

Nghe Tần Phong nói ra từng cái một nghe rộn cả người chuyện thực, Tô Hiếu Tường sắc mặt tái nhợt.

Bao Thiên Tuế đã chết, cái này là cả thế giới dưới đất đều biết chuyện tình, dù sao trải qua Đông Thiên Thị cảnh sát chứng thực, thế nhưng Bao Thiên Tuế làm sao chết? Không có ai biết, cảnh sát nói là bọn hắn đánh gục, thế nhưng Tô Hiếu Tường loại này xa cao hơn người bình thường ánh mắt gia hỏa là tuyệt đối sẽ không tin tưởng loại này phía chính phủ báo cáo. Chỉ là Bao Thiên Tuế kia một phe trên dưới mấy chục người cũng không có một người sống, bọn họ từng hoài nghi là Nam Hoa Bang phát động toàn bộ giúp chi lực giải quyết rồi này qua sông Long, thậm chí cũng hoài nghi là một cái cường đại đoàn đội bị người thuê.

Thế nhưng Tần Phong lúc này nói ra đích thực bộ dạng, cũng thật đả thật nói cho Tô Hiếu Tường, kia mọi người là hẳn một người làm mất.

So sánh với mà nói, Miêu Kim Thủy đã chết, Đỗ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa bị hắn đánh tiến y viện, Lưu Ý còn bị Tần Phong quét xoay quanh cùng Tô gia giang lên cũng không có quá nhiều rung động. Dù sao Bao Thiên Tuế tại thế giới dưới đất thế lực cường đại làm bất luận kẻ nào cũng không dám coi thường, toàn bộ thế giới dưới đất tất cả đại lão đều phải cho Bao Thiên Tuế mấy phần mặt mũi, nhưng chỉ có như thế cái cường đại gia hỏa, bị Tần Phong giết đi, hơn nữa giết như vậy thẳng thắn.

Tô Hiếu Tường tin tưởng Tần Phong nói là sự thật, bởi vì ở trong mắt Tần Phong kia cổ điên cuồng sát ý thì không cách nào ngụy trang.

"Người cho là các người khi dễ như vậy nàng, ta sẽ đi các người đám khốn kiếp này?" Tần Phong âm âm thâm thâm nói: "Năm đó người thờ ơ lạnh nhạt đến của người cháu gái ruột gặp người nhà hãm hại, nàng đã khóc, đau qua, phần nộ qua,

nàng thừa nhận vô số thống khổ xa xứ, nàng vô số lần suýt nữa chết ở biển rộng trong, nàng thiếu chút nữa bị người quái bán sang Phi châu, mà hết thảy này đều là người môn làm ban cho, người cái lão vương bát trướng."

Nói đến đây, Tần Phong đưa tay kẹt Tô Hiếu Tường trên cổ, lực lượng khổng lồ làm Tô Hiếu Tường sắc mặt đỏ lên, kia ngập trời vậy sát ý từ Tần Phong trên người dần dần lan ra tới, nhìn sự khó thở Tô Hiếu Tường, Tần Phong lạnh lùng nói: "Người như thế ưa thích thờ ơ lạnh nhạt phải không? Vậy người liền chuẩn bị trơ mắt nhìn ta thế nào cho Tô Yên báo thù, làm sao?"

Lực đạo trên tay một lần gia tăng, Tô Hiếu Tường nhất thời cảm giác cổ họng coi như muốn đè ép thành một đoàn.

Hắn trợn to song mắt thấy Tần Phong, kia trong mắt tràn đầy giận hận, nhưng nói không nên lời nửa câu tới. Mà lúc này, một trận bùm bùm thanh âm truyền đến, chỉ thấy cửa bị âm âm mở ra, xông vào một đám người, cầm đầu tự nhiên là Tô Hiếu Tường 3 nhi tử, mà sau lưng bọn họ, lại có mấy người cảnh sát, trong đó Tương Diệp Sơ thấy Tần Phong sau, bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán, muốn chửi ầm lên.

"Tần Phong! Người thật to gan!" Mắt thấy Tô Hiếu Tường sắp tắt thở, Tô gia 3 người nhất thời luống cuống, Tô Long càng giận dữ hét: "Mau buông ra cho ta!"

"Tần Phong, buông hắn ra."

Tương Diệp Sơ thật không dám có chút sơ suất, dù sao Thường Dương đó là trước ví dụ, Tương Diệp Sơ lại thật lo lắng người này 1 cái không thuận liền đem Tô Hiếu Tường cho bóp chết, hơn nữa lấy thực lực của hắn, đã biết nhóm người muốn lưu hắn lại, sợ rằng rất khó. Bất quá hiển nhiên hắn lo lắng là dư thừa, Tần Phong đem Tô Hiếu Tường đè tại trên giường, xoay người nhìn cái này một nhóm người, cười nói: "Các người tới tốc độ so với ta dự liệu muốn chậm 3 phút. Bất quá đúng là vẫn còn đến đúng giờ, hết thảy đều tại dự liệu của ta

trong."

"Người lại muốn thế nào?" Tương Diệp Sơ bất đắc dĩ hỏi.

Tần Phong nhún vai, nói: "Chỉ là đơn thuần đến xem lão gia hỏa này, dù sao cũng là bạn gái của ta trường bối, ta nếu không phải gặp hấn một chút, hấn làm sao có thể biết nữ nhân ta hiện tại trải qua tốt."

Chỉ là nằm ở trên giường chật vật khôi phục hô hấp Tô Hiếu Tường nhìn Tần Phong bóng lưng, trong mắt tràn đầy âm trầm.

Hết thầy đều tại trong dự liệu của hấn?

Như vậy hấn dự liệu là cái gì?

"Lão gia hỏa, người không cần lo lắng." Tần Phong đưa lưng về phía Tô Hiếu Tường, cảm giác được Tô Hiếu Tường kia hoài nghi ánh mắt nghi hoặc, cũng không quay đầu lại nói: "Liên hiện nay mới thôi con là mới vừa bắt đầu mà thôi, các người Tô gia người như thế bị Thượng Thiên quan tâm, không có việc gì."

Tô Hiếu Tường hít sâu một hơi, hấn căn bản không có tin tưởng Tần Phong nói nhảm.

Bất quá Tần Phong cũng lười nói cái gì nữa, mà là tự mình hướng về cửa đi đến, một bên Tô Long trầm giọng nói: "Đứng lại! Bị thương người còn muốn chạy? Người làm ở đây là địa phương nào?"

Tần Phong lông mi giương lên: "Đã thương người? Như vậy đi, ta trước đem người bị thương ah."

Nói xong, Tần Phong không nói hai lời một cước giơ lên hướng về Tô Long cái bụng mãnh đập lên.

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 302: Vu Hãm

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 302: Vu hãm

Một cước này lực lượng cũng không lớn, nhưng là cũng đủ làm Tô Long uống một bầu, thân thể bay ngược 3 bốn thước đụng vào tường, bụng kia tựa hồ muốn vỡ vụn đau đớn làm Tô Long đỏ lên gương mặt, khóe mắt càng đau toát ra nước mắt tới, một đám người hiển nhiên không nghĩ tới Tần Phong quần quai nói động thủ liền động thủ, từng cái một trợn mắt nhìn, chỉ là biết rõ Tần Phong lửa kia bạo thối tỳ khí Tô Nghị duy nhất không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Tần Phong! Người quá kiêu ngạo!" Tô Yến càng lửa giận ngút trời.

Tại sh có ai dám đối đãi như vậy Tô gia? Là Thượng Hải bãi một bá, Tô gia đã thật lâu không có bị loại này dứt khoát khiêu khích, cái này ở trong mắt Tô Yến đơn giản là không cách nào tiếp thu.

"Ba."

Thanh thúy tràng pháo tay làm cả phòng trở về bình tĩnh, Tô Yến bưng bản thân nóng bỏng đau đớn gương mặt, không thể tin nhìn trước mắt cái này quả thực đã man vô lý gia hỏa, run run lo lắng, mà nói còn chưa nói ra vài câu tới, bỗng nhiên 1 cái nắm tay từ xa đến gần, phịch một tiếng đập vào mũi hấn lên, răng rắc một tiếng, kèm theo máu phun trào, kia thống khổ tiếng kêu gào tại toàn bộ y viện quanh quần, Tô Yến bưng cái mũi của mình nằm úp sấp dưới đất thống khổ lật tới lật lui.

Tần Phong gắt một cái nước bọt, mắng: "Vương bát đản, mẹ nó, Quy nhi tử."

Cái này vừa ra có thể nhường cho Tương Diệp Sơ mấy cảnh sát nhìn không được, từng cái một tiến lên về mặt tức giận muốn đem Tần Phong áp chế, chính là Tương Diệp Sơ đều là nhức đầu không thôi, phát phát tay ý bảo thủ hạ đem Tần Phong cho tóm đứng, Tần Phong cũng cho rằng người không có sao thông thường đứng ở nơi đó, mặc cho mấy cảnh sát động thủ. Mà đúng là tại mấy cái này cảnh sát muốn bắt Tần Phong thời điểm, một mực nằm ở trên giường lãnh diễm nhìn đây hết thấy Tô Hiếu Tường bỗng nhiên rầm trời: "Dừng tay!"

Thanh âm không lớn không nhỏ, thế nhưng tại mấy cảnh sát bên tai cũng vô cùng uy nghiêm, làm cho một loại không cách nào phản bác lực lượng. Tần Phong khước miệng giường lên, nhìn nằm ở trên giường Tô Hiếu Tường lúc này đã ngồi xuống, cười lạnh nói: "Lão già kia, xem ra người cũng không phải cam điếc nha."

"Làm hẳn đi."

Tô Hiếu Tường trầm giọng rầm trời.

Còn đứng Tô Nghị không thể tin nhìn nhà mình lão gia tử, có chút không cách nào tiếp thu lão gia tử ra lệnh không phải là phế đi người kia, mà là làm cái này đánh Tô Long cùng Tô Yến bọn họ ly khai.

"Ba." Tô Nghị có chút lo lắng nhìn Tô Hiếu Tường, dù sao lúc này nếu có cảnh sát tham gia ngay cả không thể đem Tần Phong thế nào, nhưng là tuyệt đối sẽ làm cho Tần Phong đau đầu một đoạn thời gian.

Tô Hiếu Tường sắc mặt trầm xuống: "Người đang chất vấn quyết định của ta sao?"

Tô Nghị sợ sợ run cả người, bặt tâm lắc đầu, mà một bên Tương Diệp Sơ còn lại là hơi hé mắt, trái lại hiếu kỳ Tần Phong trước khi cùng Tô Hiếu Tường nói gì đó, dù sao ngồi ở trên giường bệnh cái kia lão gia hỏa tại cả bãi biển đều

là nói một không hai chủ, có người ở mắt của hãn da dưới đem hãn hai đứa con trai đánh, hãn dĩ nhiên sẽ lớn như vậy độ buông tha hãn?

Bất quá khi sự mọi người lên tiếng, Tương Diệp Sơ cũng vui vẻ không ưa Tần Phong cái này không nói quy củ gia hỏa ngu chơi đùa, phát phát tay, mấy cảnh sát không cam lòng thối lui đến phía sau hãn.

"Người trẻ tuổi, hôm nay người cho lời nói của ta ta toàn bộ nhớ kỹ, người nhớ kỹ cho ta." Tô Hiếu Tường nhìn chăm chăm Tần Phong, một chữ một cái nói: "Từ 30 năm trước ta đi vào Thượng Hải bãi, liên không người nào dám nói với ta lời như vậy. Người có lẽ có hơn người thực lực, nhưng loại này tự đại sẽ chỉ làm người tự chịu diệt vong, mà ta Tô gia! Sẽ cho người bởi vì người ngu xuẩn cử động, nỗ lực giá cao thảm trọng!"

"Lão già kia, người quá hạn."

Tần Phong khinh bỉ nhìn thoáng qua lão gia hỏa, cắt một tiếng, sau đó nhìn về phía Tương Diệp Sơ, Tương Diệp Sơ tâm lý vừa nhảy, hơi híp một cái, nói: "Người còn đang cái này làm gì?"

"Các người là cảnh sát, ta là hài lòng thị dân." Tần Phong mặt không đỏ tim không đập mạnh nói: "Làm một hài lòng thị dân ta đương nhiên muốn kết thúc trách nhiệm của ta, hiện tại, tương đội trưởng, ta trình trọng Hưởng ngài tố cáo, Tô Long, có khả năng mưu giết nhạc phụ của mình Miêu Kim Thủy tiên sinh."

Vốn dĩ ngồi ở trên giường muốn nhìn một chút Tần Phong còn muốn chơi ra cái gì tạp kỹ tới, thế nhưng Tần Phong một câu nói tức giận hãn thiếu chút nữa thổ huyết, cái này cẩn thận trước khi thế nhưng nói Miêu Kim Thủy là hãn giết, có thể không nghĩ tới cái này trong nháy mắt công phu cũng không cần da mặt đem tội danh cài đến rồi Tô Long trên người. Đối với lần này, Tô Hiếu Tường đột nhiên cảm giác được bản thân còn là khinh thị gan này dám khiêu chiến bản thân 30 năm tích lũy uy nghiêm gia hỏa, bởi vì ... này tư cũng đủ không biết xấu hổ.

"Người thối lắm!"

Tô Nghị rống giận một tiếng, cao cổ lớn một vòng: "Tần Phong, người không nên ngậm máu phun người."

Tương Diệp Sơ cũng là trầm giọng nói: "Không sai, Tần Phong, nếu như người không có chứng cứ, cần thận bọn họ phản cáo người nói xấu, đây cũng không phải là đùa giỡn."

Sau khi nói xong, Tương Diệp Sơ còn là trừng mắt một cái Tần Phong, ý bảo không sai biệt lắm thì phải, Đừng không dứt. Trái lại Tần Phong nhún vai, nói: "Ta cũng chỉ là tin vĩa hè, mặc dù không có chứng cứ. Bất quá chứng cứ đều là điều tra ra được, cũng không phải là chờ tới."

Tần Phong lông mi giương lên, phế nói cho hết lời lắc mình đi tới cửa.

Mà phòng trong mấy người Tô gia người từng cái một sắc mặt tái xanh, Tương Diệp Sơ lười nhúng tay cái này bữa bọn sự tình, nhân tiện nói: "Đã như vậy, mấy vị nghỉ ngơi thật tốt, có chuyện gì có thể tùy thời cho chúng ta biết."

Tần Phong đang đi ra y viện sau, móc ra điện thoại di động đã thông Dịch Trạch Điện Thoại, không bao lâu Dịch Trạch đó là nhận điện thoại.

"Nàng động thủ sao?" Đốt một khóa hương yên, Tần Phong cười híp mắt hỏi.

"Phòng chừng ngài không yên." Dịch Trạch âm trầm nói: "Tên kia là một loại nhu nhược, động gọi hình phỏng chừng liền toàn bộ chiêu, Miêu Phượng Nghi hiểu rõ rất, muốn bảo trụ bản thân Tô gia đại thái thái vị trí, vậy phải xem nàng tâm có đủ hay không ngoan."

Tần Phong khước miệng giương lên, nói: "Không sai, không sai, chằm ngồi thổi gió, phỏng chừng Tô Long mấy người không sai biệt lắm mau trở về, cho Miêu Phượng Nghi cơ hội cùng thời gian, nhưng là tuyệt đối không thể để cho mặt trắng nhỏ kia chạy."

"Là!"

Địch Trạch bận tâm đáp.

Chờ cúp điện thoại, Tần Phong đang phải ly khai, bỗng nhiên 1 cái bất mãn thanh âm xuyên tới: "Vị tiên sinh này, ở đây là không cho phép hút thuốc lá."

Tần Phong đầu tiên là ngẩn ra, xoay người nhìn lại, lại thấy 1 cái hơn 20 tuổi thanh xuân cô nương đang bất mãn đang nhìn mình, mà ở một bên lại có mấy người ho khan bệnh nhân, nữ hài cực kỳ giống đại bộ phận thanh xuân mỹ nữ, ăn mặc mộc mạc, tướng mạo thanh thuần. Tần Phong gãi gãi mũi: "Không có ý tứ, nghiện thuốc lá lên đây."

"Nơi này là y viện, cho dù có nghiện thuốc lá cũng tuyệt đối không thể tại y viện hút thuốc."

Nữ hài hừ một tiếng.

Tần Phong buồn cười gật đầu, mà nữ hài thì là có chút bất mãn nói: "Người còn có thể cười ra tiếng? Còn không mau đem người hương yên dập tắt? Ở đây vốn là bệnh nhân rất, lẽ nào người không biết sao?"

"Biết, biết."

Tần Phong đem hương yên dập tắt, sau đó đem đầu mẫu thuốc lá bắn đi ra ngoài, chuẩn xác không có làm rơi vào cách đó không xa thùng rác nội, Tần Phong mời một cái, nói: "Ta đem khói bóp tắt, có phải còn muốn phạt tiền ah?"

Xem Tần Phong cũng không thể nào vẻ mặt nghiêm túc, nữ hài bất mãn nói: "Không cần."

Tần Phong nhún vai, xem nàng vẻ mặt chính khí nghiêm nghị, trong lòng cũng là rối rãnh đau trứng, quan sát liếc mắt tiểu cô nương này, sau đó hiếu kỳ nói: "Người gần nhất có đúng hay không bị người bắt cóc qua?"

Nữ hài ngần ra.

Tần Phong đưa ngón tay ra tại trên cổ mình mời một cái, nói: "Rất rõ ràng vết đao, thuận tay trái, từ ngay phía trước tập kích, bởi vì vết đao tại một bên, trong lúc bị ngôn ngữ hoặc là hiện trường kích thích, vết đao do nhẹ mà trọng, phát sinh qua hơi run run. Hắc hắc, đầu năm nay thật đúng là càng ngày càng bất địa đao, cái gì a trốn a cầu đều dám ra đây làm giặc cướp, quả thực cho hành nghiệp mất mặt."

Nghe Tần Phong chậm rãi mà nói, Tần Ưc Đường ánh mắt cực kỳ đặc sắc, nghe xong lời của hắn sau, nhin không được hỏi: "Người sẽ không cũng là giặc cướp ah?"

"Ta? Người nói là là được." Tần Phong cười híp mắt đáp: "Người tiểu cô nương này xinh đẹp quá, không sai không sai, dám tìm bốn đại gia tật xấu, người là dự định đi Phi Châu còn là nam Mỹ châu?"

"Bạn trai ta có thể là cảnh sát!"

Tần Ưc Đường hiển nhiên không sợ Tần Phong kia không chút nào lực uy hiếp ánh mắt, hừ một tiếng, nói: "Cẩn thận bạn trai ta đem người bắt lại."

"Cảnh sát?" Tần Phong mặt mang khinh thường nói: "Đầu năm nay có thể đem ta trao tiến cục công an cảnh sát thật đúng là không nhiều lắm."

"Ta đây có tính không 1 cái?"

1 cái lưỡi nhac thanh âm trầm thấp ở sau lưng vang lên, Tần Ưc Đường mặt mang ngạc nhiên nhìn Tần Phong phía sau nam nhân, nhưng trong ánh mắt lại mang theo có chút vắng vẻ cùng bất đắc dĩ, Tần Phong không nhìn mất phía sau gia hỏa, trái lại nhiều hứng thú nhìn cô bé trước mắt, hắc hắc than thở: "Đông Phong đảo tùy tiện chỉ đùa một chút đều có thể quả thật, xem ra đầu năm nay nói cái gì cũng không thể nói lung tung."

Tần Ưc Đường bị náo loạn cái đỏ thắm mặt, cúi đầu cũng không dám nói gì, trái lại Ác Sát đi lên trước, nhìn thoáng qua Tần Phong, thản nhiên nói: "Ta nghĩ đến người muốn đem toàn bộ sh chọc cái thông thấu."

"Chỉ cần còn là người, đều biết thay đổi."

Tần Phong lắc đầu, xoay người vừa đi vừa nói chuyện: "Người cũng là người, người biết thay đổi."

Ác Sát nhún vai.

Trái lại Tần Ưc Đường nhìn Ác Sát, đang nhìn xem Tần Phong bóng lưng, nói: "Người và hãn là bằng hữu?"

"Bằng hữu?" Ác Sát mặt biến đổi, chợt lắc đầu nói: "Không phải là, ta không có bằng hữu."

Tần Ưc Đường sắc mặt đổi đổi, chần chờ không dám nói thêm cái gì, trái lại Ác Sát thẳng đến y viện đi, nhìn người này không nói được một lời liền rời đi, Tần Ưc Đường tức giận dậm chân, làm như đang trách cứ bản thân không không chịu thua kém, sau đó bặt tâm hô: "Này, ta cũng không tính sao?"

Bất quá để cho nàng thất vọng là, Ác Sát thậm chí ngay cả một tia dừng lại cũng không có.

Vào giờ khắc này, Tần Ưc Đường đột nhiên cảm giác được, hãn là như vậy cô độc, cô độc đến tâm đã chết lặng đối bất kỳ cảm tình gì đều không đề được chút nào hứng thú, Tần Ưc Đường có chút hoảng hốt, người này gần ngay trước mắt, rồi lại xa ở trên trời nhai.

"Kỳ thực truy nam nhân cùng truy nữ nhân đều không sai biệt lắm." Tần Phong thanh âm ở một bên yếu ớt vang lên, Tần Ưc Đường lại càng hoảng sợ, xoay người nhìn đi về tới Tần Phong, trái lại Tần Phong tiếp tục nói: "Nữ truy nam cách tầng sa, kỳ thực có chút nam ah, tỷ như hãn, có đôi khi không thể nói

là nam nhân, ta xem người không bằng mặt dày thử xem, thành công không thành công đều là đối với nửa phần."

"Người không phải là đi rồi chưa?" Tần Ưc Đường hơi hừ nói.

"Xem tại hai ta đều họ Tần phân thượng, ta là giúp một mình người bạn mà thôi." Tần Phong nhún vai, nói: "Đừng hỏi ta làm sao biết tên họ người, đây không phải là trọng điểm. Trọng điểm là xem chính người có dám hay không buông sự căng thẳng của nữ nhân, ta trái lại rất thích ý xem vừa ra trò hay."

Không có tim không có phổi nói với Tần Phong sau khi rời rời đi, lần này rút là thật ly khai, mà Tần Ưc Đường cũng trong mắt quang mang đại thịnh, làm như giờ khắc này liền quyết định.

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 303: Nhân Trung Cầu Vương

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 303: Nhân trung Cầu Vương

"Kiêu ngạo!"

Chu Phong đem một giấy văn kiện vỗ vào trên bàn, thuận lợi nhận lấy nữ bí thư đưa tới rượu đỏ nhấp một miếng.

Văn kiện lên ghi lại Tần Phong đã nhiều ngày hành tung, tựa hồ Tần Phong cũng không tính giấu diếm tung tích của mình, do đó có thể dùng Chu Phong có thể dễ dàng nắm trong tay đây hết thảy.

Đứng ở một bên Chu Hưởng sớm đã đem phần tài liệu này chín nhớ vào tâm, chỉ là hắn bây giờ còn có chút không rõ đêm qua Tần Phong tại sao phải đi bản thân, dù sao hết thảy đều đã thuận lý thành chương, mình coi như là bất tử cũng phải cùng Chu Khôn cái kia củi mục làm bạn. Hắn hơi trầm ngâm một phen, nói: "Lão gia, cái này Tần Phong trước bắt cóc thiếu gia, lại chọc Tô gia, càng to gan lớn mật đem Tô gia lão gia tử cùng hắn hai nhi tử dạy dỗ ngừng một lát, người kia muốn làm gì?"

"Muốn làm gì?" Chu Phong đem rượu đỏ để ở một bên, nói: "Rất đơn giản, hắn muốn đem toàn bộ thiêu mình, đứng thành hàng rõ ràng mới tiện hạ thủ, người này không theo quy củ làm việc, ta bảo chứng Tần Phong tên hỗn đản này lòng dạ ác độc rất, phạm là hiện tại ai dám cho Tô gia xuất lực, hắn tuyệt đối 1 cái không buông tha."

"Người kia cùng Nam Hoa Bang quan hệ không cạn, Nam Hoa Bang hiện tại thế đang vượng, cùng Tô gia làm hơn, ai cũng không dám tùy tiện nhúng tay." Chu Hưởng phân tích nói.

Chu Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Tô gia ở trên bãi biển nhiều năm như vậy còn có thể không mấy người lợi ích đồng bọn? Ai cũng biết Tô gia gia đại nghiệp đại, thế nhưng ai cũng không dám tùy tiện cùng Nam Hoa Bang bần khoản, Tần Phong tên khốn kiếp này, là điển hình trước liều mạng thái giám chết bầm, mẹ nó, gây chuyện không chê chuyện lớn, trước xem người xem náo nhiệt, hần Tần Phong thật đúng là dám chơi."

"Lão gia, tại như vậy làm Tần Phong nháo đi xuống, sẽ chỉ làm hần càng kiêu ngạo." Chu Hưởng trầm giọng nói: "Tần Phong cũng định đem Tô gia cùng chúng ta liệt là địch nhân, hơn nữa thiếu gia còn đang trong tay của hần, tại mang xuống sợ rằng đối với chúng ta cực kỳ bất lợi."

"Được rồi, bên kia tới cao thủ có cái gì tiến triển sao?" Chu Phong néo néo mi tâm, hỏi.

Chu Hưởng nói: "Rót thật là một cao thủ, thứ nhất là đem Chu Nhã Phi biệt thự cho nổ, bất quá con bị thương mấy cảnh sát."

"Dựa vào." Chu Phong có chút bất mãn mắng một câu, nói: "Cảnh sát? Bị thương cảnh sát cũng không phải là việc nhỏ, cái gì chó má cao thủ? Ta muốn hần đối phó là Tần Phong cùng Tô Yên, không phải là những phế vật kia cảnh sát."

Chu Hưởng nhún vai, nói: "Điểm ấy ngài cứ yên tâm đi, bọn họ muốn điều ra cái này cao thủ thân phận tới lại thật không dễ dàng, hơn nữa ta đã quá giang Cổ Hỏa Bang xà ca này tuyến."

"Cho hần tiền."

Chu Phong hào sảng nói: "Muốn chi phiếu cho hần chi phiếu, muốn tiền mặt

cho hấn tiền mặt!"

"Là!" Chu Hưởng trầm giọng nói: "Chuyện này ta am hiểu nhất."

Chu Phong hài lòng địa gật đầu, nói: "Tốt, thông tri kia cao thủ, lấy xà ca là nội ứng, trước đem Cổ Hỏa Bang cho ta phong, nhân thủ thiếu tìm ta kia lão nhạc phụ mượn gọi."

"Cao Kiêu Anh Tử xử trí như thế nào?" Chu Hưởng âm trầm hỏi.

Chu Phong chà xát cằm, bưng qua rượu đỏ uống một hơi cạn sạch, nói: "Nghe nói còn là một mỹ nữ, người biết phải làm sao."

"Là!"

Chu Hưởng cúi đầu, khóe miệng giơ lên một tia âm trầm dáng tươi cười, từ từ lui xuống. Mà Chu Phong còn lại là hai chân tréo nguẩy nhìn ngoài cửa sổ, ánh mắt nhỏ hơi híp không biết suy nghĩ cái gì, nữ bí thư còn lại là vẫn đứng sau lưng hấn, không nói được một lời. Khoảng chừng có 3 4 phút, Chu Phong gõ một cái tọa ý, nói: "Cho ta đem Chu Hưởng trông chừng."

"Hoài nghi hấn phản bội chúng ta?" Nữ bí thư khẽ nhú mày, nhưng lại nghi ngờ nói: "Chỉ là Chu Hưởng người này từ nhỏ đó là chủ tay của người tự, tiếp thu tâm lý tẩy não, cho tới nay trung thành và tận tâm. . ."

"Ta chưa bao giờ tin cái gì trung tâm!" Chu Phong cắt đứt nữ bí thư nói, cười lạnh nói: "Tại trung thành cầu đối cực kỳ biết ăn chủ nhân, hừ, hấn Chu Hưởng hôm nay thì không nên xuất hiện ở nơi này!"

Nữ bí thư trong mắt tràn ngập 1 tầng sát ý, trầm giọng nói: "Ý của ngài là nói, Tần Phong đem Chu Hưởng xúi giục?"

"Hấn Tần Phong không bản sự này." Chu Phong khinh thường hừ một tiếng, nói: "Muốn đem Chu Hưởng xúi giục không dễ dàng như vậy, chỉ là không chịu nổi chính hấn có phản ý."

Nữ bí thư khẽ gật đầu, chỉ là trong mắt tinh quang lóe lên rồi biến mất, chợt chậm rãi thối lui ra khỏi phòng làm việc.

Mà lúc này.

Tại sh một cái Thành trung thôn quầy rượu bên ngoài, Tần Phong nhanh chóng dừng xe ở một bên, nhìn cái này hơi có chút xốc xếch quầy rượu đại môn, nhúu nhúu mày, một cỗ làm hấn có chút quen thuộc mùi từ đóng chặt bên trong quầy rượu thăm thấu đi ra, Tần Phong ánh mắt phát lạnh, đi lên trước một cước đá văng đại môn, cũng một cỗ tử gay mũi đâm máu đập vào mặt.

Bên trong quầy rượu đã Lãng loạn thành nhất đoàn, dưới đất nằm ngổn ngang một đám thi thể.

Tần Phong đi tới trong thi thể ương chỗ, dưới chân máu đã có có chút băng lãnh, hấn nhìn thoáng qua bên chân mấy cỗ thi thể, lại nhìn thấy có người thì thân trọng số sủng, mà có nhưng là bị vật nặng đánh nát đầu, yết hầu chờ trí mạng địa phương.

"Hạ thủ điên rồi."

Tần Phong hé mắt, đi tới quầy rượu sau hành lang nội, hàng lang nội năm 4 5 cỗ thi thể, nữ có nam có, trước khi chết trên mặt lại lộ vẻ kinh khủng cùng cầu xin, trong đó thảm nhất chớ quá tại cuối hành lang một người tuổi còn trẻ nữ nhân, toàn thân ** bị một cây ống tuýp đâm xuyên qua trái tim đọng ở trên tường, trên mặt cơ thể dữ tợn, toàn thân xanh tím, bộ ngực tựa hồ hời bị cái gì mãnh thú cắn xé, đã khó coi.

Đẩy ra cuối hành lang một cái phòng, bên trong đồng dạng có mấy cỗ thi thể, bất đồng là phương diện này khói lửa vị dày vô cùng, dưới đất cùng trên trần nhà đều là đen sẫm một mảnh, xung quanh càng nhánh linh nghiến nát, làm như bị nổ tung tập kích. Mà ở trên sàn nhà còn có một chút lẻ loi rời rạc vũ khí linh kiện, Tần Phong nhặt lên dưới đất một viên đạn điêm lượng suy nghĩ.

"Hắn giữ lại mạng của người, là phải cho ta nói cái gì nói nhảm sao?"

Tần Phong thản nhiên nói.

Khi hắn sau khi nói xong, ở một bên trong góc truyền đến không nhỏ động tĩnh, 1 cái toàn thân nửa người dưới đã hoàn toàn thay đổi gia hỏa giãy dựa từ sofa phía sau bò đi ra, trên mặt cơ thể dữ tợn đáng sợ, nhìn Tần Phong, coi như thấy được Thượng Đế một dạng: "Cứu ta, mau cứu ta."

Tần Phong nhún vai, trên mặt đất tùy ý lựa một ít, rất nhanh một cây súng lục ở trong tay hắn thành hình, nhét vào kia viên đạn sau, Tần Phong dờ một trương còn coi như là sạch sẽ cái ghế ngồi ở chỗ đó, súng lục tùy ý bày ở một bên, móc ra 2 Khóa Hương Yên đốt, 1 khóa nhìn kia bị thương gia hỏa trong miệng, mình thì là hút một hơi, nhìn đồng hồ, nói: "Trước hãy nghe ta nói, người chỉ 5 phút tới nói cho ta biết người phải nói toàn bộ, bởi vì năm phút đồng hồ sau khi cảnh sát sẽ xuất hiện ở nơi này, năm phút đồng hồ sau khi, người nói cái gì ta cũng sẽ không rất đình một giây."

Người kia cũng toàn thân run rẩy, trong ánh mắt tràn đầy kinh khủng cùng tuyệt vọng, Tần Phong thờ dài, vờ vờ khuôn mặt của hắn, người kia đây mới là phản ứng kịp, thống khổ nói: "Ta. . Ta. . Chúng ta tao thụ tập kích. . ."

"Ân." Tần Phong nhìn lướt qua bốn phía, nói: "Xem tình huống này cũng có thể nhìn ra. Làm thế nào? Người cái này bán súng đạn buôn lậu có đúng hay không ác ý tăng giá?"

"Ta rất muốn 10 vạn. . ." Người kia cười thảm một tiếng, nhìn trước mắt thảm trạng, hít sâu một hơi bên mép hương yên, thống khổ nói: "Ta không nghĩ tới, 10 vạn. . . Chăm chú chỉ là 10 vạn. . . Ta dĩ nhiên quá giang ta tất cả huynh đệ tử muội."

"Ai."

Tần Phong thờ dài, nói: "Cho nên nói, thành ý làm gốc còn là thiên cổ không

đổi chân lý."

"Ta chỉ biết là hần là cái nam, thân cao khoảng chừng 1 mét 7 trái phải, mang theo một bộ màu đen hạng quyền, hần nói, hần ưa thích người khác gọi hần Cửu Vương." Súng đạn buôn lậu chiến run run rẩy nói. Ánh mắt càng hoảng hốt bất định, làm như nhớ lại trước khi kia thảm liệt máu tanh một màn. Nhất là khi nhìn đến ngoài cửa kia bị treo trên tường tử trạng nhất bi thảm nữ nhân, súng đạn buôn lậu trong mắt nước mắt chung quy không nhìn được, thống khổ tru lên, hương yên rơi vào trên mặt đất, rất nhanh liền bị máu thấm thấu.

"Thân nhân người?" Tần Phong hỏi.

"Nàng là muội muội ta, nàng mới mười 8 tuổi a!" Súng đạn buôn lậu ánh mắt đã đỏ bừng, cả tiếng gào khóc nói: "Nàng mới mười 8 tuổi a! Nàng chỉ là đứa bé, nàng chỉ là muốn tới quầy rượu làm người phục vụ! Nàng thậm chí không biết ta giao dịch, nàng cái gì cũng không biết! Muội muội a. . . Ca ca hại người. . Ca ca hại người a!"

"Đi, đều chết hết." Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, hít sâu một hơi hương yên, nói: "Người luôn luôn như vậy gọi bất đắc dĩ."

"Ta không biết hần đi kia." Súng đạn buôn lậu cười thảm một tiếng, chiến chiến nguy nguy vươn tay, Tần Phong lại cho hần đốt một điếu Hương Yên, hần sau khi nhận lấy hít sâu một hơi, nói: "Hần nói, hần giữ ta lại tới chỉ là muốn làm ta có thể kéo dài ở người."

"Trên thực tế người thành công." Tần Phong nói.

"Nhìn thấy địa ngục nhân gian này người như trước mặt không đổi sắc, người tuyệt đối không phải là người bình thường." Súng đạn buôn lậu run rẩy hút hương yên, nói: "Van cầu người, van cầu người. . ."

"Báo thù?"

"Không. . Dem muội muội hoá táng, ta van cầu người. Thi thể của nàng đã như vậy, không ai dám động nàng." Súng đạn buôn lậu nhìn kia đã khó coi thi thể, nước mắt dưng mãnh tiến ra, thống khổ cầu khẩn nói: "Nàng đã thừa chịu quá nhiều thống khổ, ta không muốn thi thể của nàng đang bị người kiểm tra, ta van cầu người, ta van cầu người."

"Hừ."

Tần Phong bỗng nhiên đưa ngón tay ra tại bên mép thổi thổi.

Kia súng đạn buôn lậu không hiểu nhìn hẩn, mà Tần Phong còn lại là nhìn đồng hồ đeo tay, nói gì.

Cả phòng trong sát na an tĩnh lại, tại tràn đầy thi thể căn phòng nội, an tĩnh đáng sợ.

Mà khi bên ngoài một trận chuông cảnh sát truyền đến thời điểm, bỗng nhiên oanh một tiếng, kia môn bên ngoài treo trên tường thi thể bỗng nhiên bạo tạc, một đoàn hỏa diễm quét ngang nửa hàng lang.

"Không!"

Súng đạn buôn lậu sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, tuyệt vọng, thống khổ, phần nộ cùng hối hận, kia xen lẫn phức tạp tâm tình tại trên người của hẩn như núi lửa bạo phát một dạng, nhìn hẩn như giống như dã thú muốn tiến lên, Tần Phong đè xuống bờ vai của hẩn, nhưng mà làm Tần Phong kinh ngạc chính là, cái này đã nửa tàn phế gia hỏa dĩ nhiên giãy dựa mở mình ràng buộc!

Phải biết rằng, lực lượng của hẩn kinh người, thường nhân bị hẩn đè lại vai phỏng chừng không thể động đậy, thế nhưng không nghĩ tới cái này nửa tàn gia hỏa lại đang tuyệt vọng trong bạo phát ra viễn siêu thường nhân lực lượng!

"Muội muội!" Nhìn hẩn muốn leo đến hàng lang, Tần Phong đi lên trước lôi hẩn sau cổ áo, trầm giọng rầm trời: "Nàng đã chết! Lựu đạn là thông qua của

nàng yết hầu cùng hạ thể tiến nhập trong cơ thể, coi như là ta hủy đi lựu đạn, mọi người thì thể cũng muốn thừa nhận càng nhiều hơn bi thảm."

"A!"

Súng đạn buôn lậu nghe Tần Phong nói, dùng hết khí lực toàn thân thống khổ gầm rú đến.

Mà lúc này, chuông cảnh sát càng ngày càng gần, Tần Phong nhìn người kia gầm rú hết, thản nhiên nói: "Không bằng tại trong hỏa diễm hóa thành tro tàn."

"Hắn đến từ bắc dương." Nằm dưới đất súng đạn buôn lậu hai mắt chỗ trống nhìn trước mặt tro tàn, hung ác thanh nói: "Cảnh sát tới, ngăn tử phía sau có cửa sau, người đi mau, làm thịt cái kia khốn nạn!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 304: Âm Mưu

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 304: Âm mưu

"Phanh."

Tiếng súng tại bên trong quầy rượu vang lên.

Đang ở hoả tốc chạy tới Tương Diệp Sơ toàn thân đánh cái né tránh, tại nhận được điện thoại báo cảnh sát sau hấn lấy tốc độ nhanh nhất tới rồi, mà trên thực tế nghe tới tiếng súng, trong lòng hấn kia cố dự cảm bất tường đã đạt đến đỉnh phong. Mà xa xa thấy gặp chuyện không may quầy rượu sau, hấn thấy được một thân ảnh từ bên trong quầy rượu đi ra, cái thân ảnh này hấn rất quen thuộc.

"Là hấn?"

Tương Diệp Sơ tâm lý trầm xuống.

Chỉ là Tần Phong tựa hồ cũng không tính dừng lại tiếp thu bất kỳ thăm tra, lên xe, một cước đạp chân ga, hoả tốc rời đi.

"Đầu?"

Một gã cảnh xét nhìn thoáng qua Tương Diệp Sơ, Tương Diệp Sơ tức giận một quyền chùy ở tại trên xe, đưa qua bộ đàm quát lớn: "a đội bọn họ toàn bộ đuổi theo cho ta!"

Rất nhanh tại trong xe cảnh sát 3 chiếc xe cảnh sát cấp tốc ly khai đoàn xe,

hướng về Tần Phong xe phương hướng đi xa, mà còn lại cảnh sát tại đến rồi quây rượt hiện trường sau, Tương Diệp Sơ còn không có hạ mệnh lệnh, liền có mấy người cảnh sát gió vậy vọt vào, chỉ là rất nhanh, đám người kia đó là hoá tốc chạy ra, từng cái một bưng bụng của mình chạy đến địa phương không người nôn mửa.

Tương Diệp Sơ nhíu nhíu mày, phân phó những người còn lại tạm thời không nên khinh cử vọng động, mà bản thân của hắn còn lại là đi hướng quây rượt, chỉ là đẩy ra quây rượt đại môn, kia làm người ta nôn mửa mùi máu tươi nhất thời đập vào mặt, thi thể đầy đất cùng máu, kia cụt tay cụt chân đánh vào thị giác cùng máu tanh vị giác trùng kích không ngừng người khiêu chiến Tương Diệp Sơ tâm lý thừa nhận thấp nhất hạn.

Chỉ là nhìn lướt qua, Tương Diệp Sơ ánh mắt đã triệt để đỏ.

Từng cái mạng người cứ như vậy tiêu tán tại trong thế giới của hắn, Tương Diệp Sơ cố nén trong lòng bi phẫn, cắn răng nghiêng lợi nắm bắt hai quả đấm của mình ca ca rung động, mà cùng sau lưng hắn mấy cảnh sát tại sau khi đi vào, cũng từng cái một chật vật lui lại mấy bước, đẫm máu, mùi hôi, Hỗn Loạn, mãnh liệt trùng kích để cho bọn họ cảm giác đại não có chút mờ mịt, còn có một xóa sạch bi thống.

Muốn nói trong đám người này duy nhất còn có thể bảo trì trấn định chỉ Khương Nghị, cái này ở trong mắt Tương Diệp Sơ lai lịch thần bí cảnh sát lại đi tiến quây rượt sau, hai mắt quét một vòng, kia Hỗn Loạn đại não hiện trường không có đối với hắn tạo thành bất kỳ ảnh hưởng, bất cứ lúc nào hầu như đều có thể vẫn duy trì tỉnh táo đại não rất nhanh ghi chép hiện trường hết thảy tất cả.

"Tần Phong! Người cái người điên này!" Tương Diệp Sơ nghiêng răng nghiêng lợi, trong ánh mắt phóng ra từng cỗ mãnh liệt sát ý cùng phẫn nộ, còn có chút lòng mang hối hận.

"Không phải là hắn làm." Khương Nghị hơi nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua

Tương Diệp Sơ, có chút nghi ngờ nói: "Máu đã đông lại, tất cả thi thể đã làm lạnh, những người này ít nhất đã chết 2 mấy giờ đã ngoài, trên thực tế, 2 mấy giờ trước khi, Tần Phong tựa hồ tại y viện. Làm một hình cảnh, lẽ nào người ngay cả cơ bản sức phán đoán đều không cụ bị sao?"

Khương Nghị nói giống như một thùng nước lạnh tưới lên Tương Diệp Sơ trên đầu, hãn trong nháy mắt tỉnh táo lại, đại não lúc này cũng khôi phục lãnh tĩnh, nhìn đầy đất thi thể còn có thi thể kia lên kia máu tươi bắn tung tóe, cơ thể xé rách chờ khó coi toàn bộ, hãn nỗ lực khắc chế tức giận trong lòng, như trước mang theo lửa giận, chỉ là thanh âm đã khôi phục xuống tới: "Là ta mất khống chế."

Khương Nghị nhún vai, đi tới cự ly hơi gần trước thi thể, ngồi xổm xuống cẩn thận nhìn một chút, nói: "Nhìn thấy không? Bọn họ trước khi thậm chí ngay cả phản kháng cũng không có, người này trong ánh mắt mang theo tuyệt vọng, gương mặt cơ thể vụn vụn. Bàn chân trúng đạn nói rõ hãn bởi vì sợ muốn thoát đi nơi đây, chỉ là bị hung thủ một thương kích trong, sau đó." Lại nói, Khương Nghị đem thi thể lật lên, người chết lưng y phục tựa hồ trái qua vuốt ve thông thường, Khương Nghị nói: "Cột sống bị người một đoạn một đoạn bóp nát."

Tương Diệp Sơ trấn định lại, nói: "Người này tất nhiên tự súng đạn buôn lậu, tổ chức nghiêm mật, xem trong tay bọn họ có lại cầm có vũ khí, chỉ là tựa hồ cũng không dám làm ra phản kháng, sẽ là ai làm? sh tiềm nhập một nhóm lính đánh thuê? Còn là sát thủ?"

"Một nhóm?" Khương Nghị sửng sốt, nói: "Tình huống hiện trường rất hiển nhiên đã nói cho chúng ta biết, cái này sự tình là một người làm, nhìn mỗi người trúng đạn quan điểm, cơ hồ là từ một cái đường thẳng lên di động phóng ra, người cho rằng một nhóm nghiêm chỉnh huấn luyện lính đánh thuê hoặc là sát thủ sẽ xếp thành một đội tới giết người? Hơn nữa, đại bộ phận người là bị vật nặng kích nứt ra cột sống mà chết, trái lại vết thương đạn bắn trái lại thành không vết thương trí mệnh hại."

"Ở đây năm ít nhất cũng có 15 cái người." Tương Diệp Sơ trầm giọng nói: "Người cho rằng một người có thể làm được?"

"Tại ta biết người trong, có thể làm được điểm này không có 100 cái cũng có 80 cái." Khương Nghị vỗ tay một cái, đứng dậy đi hướng bên trong quầy rượu hành lang, vừa đi vừa nói: "Ta có thể đánh đổ, chuyên nghiệp dong binh cùng sát thủ tại giết người trong quá trình tuyệt đối không muốn dẫn vật người, như vậy chỉ biết lãng phí bọn họ kiếm tiền thời gian, mà đồng ý làm như thế không phải là người điên chính là biến thái."

"Sẽ chính là tìm thù riêng."

Khương Nghị nhìn trong hành lang thăm thiết một màn, lại bỏ thêm một câu.

Tương Diệp Sơ lúc này cũng đi lên trước tới, mà khi hắn thấy hàng lang nội càng thêm hung ác vô nhân đạo tình trạng sau, thiếu chút nữa nhổ ra, kia thi thể đầy đất, có thi thể bộ phận đã bị đốt trụi, mà dưới đất, còn sót lại trước khi nổ tung thi thể khối vụn, mà nơi này mùi vị, lại mang theo có chút khói lửa vị, Khương Nghị nói: "Bạo tạc thời gian cũng không vượt lên trước năm phút đồng hồ. Khói lửa vị lại đậm."

"Người đây đều có thể nghe thấy đi ra?" Tương Diệp Sơ phải được ở đây dâng lên đối Khương Nghị lòng nghi ngờ.

Khương Nghị nhíu nhíu mày, nói: "Chỉ mũi thông khí, đều có thể nghe thấy đi ra."

Tương Diệp Sơ bị ghen nửa câu nói nói không nên lời, mà Khương Nghị còn lại là đi hướng cuối hành lang gian phòng, bên trong cả gian phòng đã lộn xộn lung tung, mà Khương Nghị còn lại là đi tới kia súng đạn buôn lậu trước thi thể, đầu của hắn bị đánh trúng, hai mắt ở vào chết không nhắm mắt trạng thái, nói: "Tần Phong giết, duy nhất vết thương trí mệnh hại cùng người khác bất đồng gia hỏa, xem hai mắt tuyệt vọng phần nộ còn có hối hận, tâm lý cũng đã triệt để hỏng mất, hắn trái lại khó được hảo tâm một lần."

"Hảo tâm? Giết người lẽ nào chính là hảo tâm sao?" Tương Diệp Sơ bất mãn rầm trời.

"Tâm lý của hãn đã triệt để hỏng mất, coi như là cứu hãn, hãn cũng sẽ ở ác mộng cùng trong hiện thực không ngừng Luân Hồi, từ mỗi một thiên kinh lịch một lần thảm thiết nhất một màn, đến sau cùng không ngừng đang nhớ lại làm hãn hỏng mất tình cảnh, không giết hãn, cũng chỉ là làm hãn tại trong thống khổ tuyển chọn tự sát mà thôi." Khương Nghị nói: "Cứu hãn sẽ chỉ làm hãn càng thêm thống khổ mà thôi."

Tương Diệp Sơ tức giận một quyền chùy ở tại trên tường, Khương Nghị nói hãn có thể tuyển chọn lý giải, thế nhưng hãn không cách nào tiếp thu một con như vậy mạng người cứ như vậy tiêu tán tại thế giới này.

Dù cho tên trước mắt là hãn đã góp nhặt cũng đủ bị xử ở tù chung thân chứng cứ súng đạn buôn lậu.

"Còn có cái khác chứng cứ sao?" Tương Diệp Sơ biết mình không cách nào bảo trì lý trí phán đoán, cho nên trực tiếp lựa chọn hỏi Khương Nghị.

"Tại Tần Phong trong nhà nổ tung lựu đạn chắc là cái này người chết bán đi, như vậy xem thủ pháp giết người, giết những người đó gia hỏa phải là mua súng đạn bọn họ." Khương Nghị ánh mắt nhỏ hơi híp, nói: "Cũng chính là cái tên kia mục tiêu như trước tập trung vào Chu Nhã Phi cùng Tô Yên."

"Ta lập tức thông tri người đưa bọn họ nghiêm ngặt bảo vệ."

"Vô dụng." Khương Nghị dứt khoát nói.

Tương Diệp Sơ ngẩn ra, không hiểu nhìn Khương Nghị, nói: "Ta mặc kệ hãn là một người lại là một đám người, ta phát thệ ta tuyệt đối sẽ không sợ tên hỗn đản này!"

"Không, ý của ta là nói, chúng ta chờ lạnh hung thủ thi thể là được." Khương

Nghị lắc đầu, nói.

Tương Diệp Sơ không có nhiều lời, mà là nhìn chăm chăm Khương Nghị, Khương Nghị trái lại cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, thản nhiên nói: "Người không cách nào ngăn cản ta nói sự thực."

"Người thật ra là ai." Tương Diệp Sơ nhìn Khương Nghị, trầm giọng nói: "1 cái thông thường hình cảnh tuyệt đối không có khả năng tại nhìn thấy bây giờ đích tình cảnh sau như trước vẫn duy trì nghiêm cẩn ăn khớp năng lực phân tích, ta điều tra người tất cả lý lịch, người như là lãng không toát ra tới một dạng, người không có làm một cảnh sát cơ bản chức nghiệp chuẩn tắc, thế nhưng người lại cụ bị tinh anh cảnh điều tra đều không cụ bị siêu cường năng lực."

"Ít nhất ta nghị định bổ nhiệm là thật." Khương Nghị khước miệng giương lên, thản nhiên nói.

Tương Diệp Sơ bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Chúng ta tiếp tục xử lý hiện trường ah. Bất quá người phải biết rằng, ta mặc kệ người có mục đích gì, chỉ cần ta Tương Diệp Sơ còn sống, ta liền tuyệt đối sẽ không cho phép người làm xằng làm bậy."

Khương Nghị nhún vai.

Mà lúc này.

Tần Phong xuyên qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua đuôi theo xe cảnh sát, mang trên mặt nhè nhẹ ngưng trọng, hẳn cũng không phải lưu ý phía sau cảnh sát, mà là cái kia đến từ bắc dương tên hiệu Cầu Vương gia hỏa.

Bắc dương bọn họ, Tần Phong trái lại đã từng quen biết.

1 cái bị hãm làm thịt Đoan Mộc Kinh, 1 cái bây giờ còn đang Đông Thiên trong ngục giam ngồi chồm hồm đến Đoan Mộc Hải.

Đoan Mộc Gia Tộc tại bắc dương cũng thuộc về tại nhất phương bá chủ,

bằng không cũng sẽ không bồi dưỡng được Đoàn Mộc Kinh cái này không coi ai ra gì cuồng vọng gia hỏa.

"Chẳng lẽ là Đoàn Mộc Gia Tộc báo thù?" Tần Phong cau mày.

Hắn mơ hồ nhớ kỹ lúc đầu Đoàn Mộc Kinh sau khi chết, vì để cho Trần Trường Phong có thể thuận lợi kéo dài bản thân Đông Thiên cục trưởng thị công an cục vị trí, hắn nguyện tạo không ít chứng cứ đem tất cả bản thân phạm sự hoặc là một ít vụ án không đầu mỗi món toàn bộ chỉ hướng Đoàn Mộc Kinh, mà trên thực tế, tựa hồ Trần Trường Phong bọn họ đang cùng Đoàn Mộc Kinh chính là thủ hạ Tôn Hạ còn có Tôn Nga tiếp xúc sau, đã từng tự nhủ qua, Đoàn Mộc Kinh đang nổi lên 1 cái đại âm mưu.

Hắn lúc đó chỉ coi thành 1 cái vui đùa, đồng thời bởi vì Đoàn Mộc Kinh bộ phận tư liệu còn là Diệp Mộng Kỳ Con Mụ truyền tới, hắn cũng lười đang nhúng tay những thứ ngổn ngang kia chuyện tình.

Nghĩ tới đây, hắn lúc này cầm lên điện thoại di động bấm Trần Trường Phong Điện Thoại, rất nhanh Trần Trường Phong hơi lộ ra một mỗi thanh âm truyền tới: "Tiểu tử người có chuyện gì mau nói."

"Trần thúc? Đông Thiên Thị án kiện đều có đầu mối sao?" Tần Phong hỏi.

"Manh mối? Manh mối cái rắm!" Trần Trường Phong bỗng nhiên xổ một câu thô tục, nhưng chợt có bất đắc dĩ thở dài, nói: "Vốn có chúng ta khóa được Đoàn Mộc Kinh là phía sau màn sai sử, chỉ là bỗng nhiên tại một lần ngoài ý muốn trong người của chúng ta tra được Đoàn Mộc Kinh tựa hồ chỉ là một tiên phong tiểu tốt, mà khi chúng ta tại muốn tiếp tục điều tra thời điểm, Đoàn Mộc Kinh trước thủ hạ Tôn Hạ còn có Tôn Nga bị người giết, Đoàn Mộc Kinh đệ đệ Đoàn Mộc Hải cũng đã chết."

"Manh mối toàn bộ chặt đứt?" Tần Phong hỏi.

"Không sai, gặt đầu một cái tự cũng không tìm được, càng buồn cười là Đoàn

Mộc Kinh cũng đã chết. Chúng ta phát hiện thi thể của hắn." Trần Trường Phong bất đắc dĩ nói: "Người biết, gần nhất áp lực nhiều lắm, cho nên chúng ta không cách nào đang tiếp tục điều tra được, mặt trên cho kỳ hạn chót cũng đến rồi, chúng ta chỉ có thể phán định Đoan Mộc Kinh là hung thủ giết người sau đó sợ tội tự sát."

"Kết quả không tệ." Tần Phong cười nói: "Ít nhất người không cần quan tâm nữa."

"Hoàn hảo, nói vì sao người chỗ đó sẽ có chuông cảnh sát? Người ở đây sao có đúng hay không lại gây sự?" Trần Trường Phong rất cuộc là cảnh sát, đối chuông cảnh sát cực kỳ miễn cảm.

Trái lại Tần Phong nhìn thoáng qua kính chiếu hậu, nói: "Không biết, ta tại căng gió, cảnh sát tựa hồ tại truy cái gì tiểu thâu người bán hàng rong, ngài yên tâm đi, đều biết."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 305: Ép Mua Ép Bán

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 305: Ép mua ép bán

sh một nhà xa hoa khách sạn.

Là Tấn Phong Huỳnh Đệ tập đoàn nghề phụ, toàn bộ khách sạn đã bị Chu Hưởng toàn bộ thanh không, nhân viên tạp vụ cũng đổi thành Chu Hưởng tâm bụng thủ hạ.

Chu Hưởng khí định thần nhàn ngồi ở toàn bộ đại sảnh duy nhất một trường trước bàn ăn, trên bàn cơm để cao cấp nhất xa hoa thực phẩm, sau lưng hẳn 1 cái thủ hạ nhìn đồng hồ, hơi nhíu nhíu mày, chợt lại đang Chu Hưởng bên tai thấp giọng nói: "Thời gian đã qua nửa giờ, hẳn có phải sợ rồi sao?"

"Không, con rắn kia còn là thích ăn thịt."

Chu Hưởng khẽ cười nói.

Mà chính như Chu Hưởng nói, là Cổ Hỏa Bang số 2 bọn người, xà ca tựa hồ không cách nào cự tuyệt Chu Hưởng nói ra mê người yêu cầu, trên thực tế, Chu Phong đúng là lớn phương, vì hẳn đại nghiệp, hẳn không quan tâm rất nuôi một nhóm chỉ có thể phát huy một lần tác dụng bọn họ.

2 30 người, những người này toàn bộ là xà ca tâm bụng thủ hạ, là xà ca ban đầu ở đường đầu phấn đấu thời điểm làm lạnh, một đường hơn 10 năm đi tới, xà ca dám nói, mặc dù là Cổ Hỏa Bang lão đại Cao Kiều Anh Tử cũng không có bất kỳ tư cách điều động nhóm người này ngựa, mà lần này phó ước, dù sao có phản

bội hiềm nghi, xà ca tuyệt không sẽ cho phép chuyện này truyền vào Cao Kiêu Anh Tử trong lỗ tai, thế nhưng Chu Hưởng tâm cơ thâm trầm, hẳn lại phải phòng ngự.

"Xà ca!"

Nhìn thấy xà ca đẩy cửa mà vào, Chu Hưởng bận tâm đứng dậy, trên mặt nụ cười dối trá lại làm cho chuyên nghiệp diễn viên cũng tìm không ra kẽ hở tới, cùng xà ca tới 1 cái nóng bỏng ôm, nói: "Xà ca quả nhiên nể tình, tiểu đệ vô cùng cảm kích."

Chu Hưởng rất thông minh không có đề cập xà ca bị trễ sự thực, mà là tận khả năng cho đủ xà ca mặt mũi, mà hiển nhiên một chiêu này cực kỳ có hiệu quả, xà ca ôm Chu Hưởng vai, ha ha cười nói: "Lão đệ khách khí, chỉ là trên đường trì hoãn thời gian, một hồi lão ca rất uống một chén tới xin lỗi!"

Hai người ngồi vào vị trí sau khi.

Rất nhanh thì có người bố trí chén đĩa, xà ca kia thất thủ hạ còn lại là quy củ củ đứng ở xà ca phía sau, Chu Hưởng biết muốn cho người kia đơn độc dự tiệc quả thực chính là ngu người năm mơ, trong lòng cười lạnh một tiếng, nhưng trên mặt còn là nóng bỏng nói: "Xà ca trước ném thử, đây chính là đỉnh cấp đại trù làm toàn tịch yến, lão gia nhà ta thế nhưng cố ý điều tới, người bình thường thế nhưng không ăn được."

Xà ca cười ha ha một tiếng, cầm lấy chiếc đĩa, cũng chậm chạp không động thủ, Chu Hưởng tâm lý thầm mắng vương bát đản, cầm lấy chiếc đĩa ăn vài miếng, thở dài nói: "Ta thế nhưng dính xà ca phúc khí, không thì nơi đó có khẩu phục ăn được cái này mỹ vị, chỉ là tiếc nuôi là lão gia nhà ta hành trình đã sự an bài trước tràn đầy, bây giờ không có thời gian đến đây."

"Chu lão bản sự nghiệp bận, cái này sh người đều biết." Xà ca để đĩa xuống, ha ha cười nói: "Bất quá Chu Hưởng lão đệ tự mình chiêu đãi, liền cho đủ ta lão xà mặt mũi."

Xem xà ca tên khốn kiếp này không ăn không uống, Chu Hưởng tâm lý cười lạnh một tiếng, chọt vỗ tay một cái, rất nhanh có mấy người mang 1 cái hồng trù tử che giấu đại món đi tới, bày ở xà ca bên cạnh, xà ca tò mò nhìn thoáng qua, nói: "Chu Hưởng lão đệ, đây là?"

"Tới gần lễ mừng năm mới, cho xà ca đưa chút lễ vật." Chu Hưởng cười híp mắt phát phát tay.

Rất nhanh một người đem hồng trù tử xốc lên, một mảnh ánh vàng rực rỡ hào quang đoạt người hiểu biết, đã thấy là ba con do Hoàng Kim chế tạo tiểu cừu, gió xoáy là phi thúy, càng có hồng ngọc làm đẹp hai mắt, ba con Kim cừu trông rất sống động, thường nhân liếc mắt một liềm thấy cho ra tới giá trị xa xỉ, xà ca trong mắt không chút nào che giấu bạo lộ ra một cỗ tham lam **, so sánh với mà nói, trên bàn sơn hào hải vị cũng đã mất đi bất kỳ mê hoặc.

Vươn tay vuốt ve có chút lạnh lẽo Kim cừu, xà ca thở dài nói: "Thứ tốt."

"Đây là chúng ta lão bản một mảnh tâm ý." Chu Hưởng điểm 1 khóa xì gà, nhìn xà ca trạng thái cực kỳ thoả mãn, nói: "Xà ca ưa thích, cứ việc cầm đi là tốt rồi."

Xà ca hơi hé mắt, giơ lên thân đến xem Chu Hưởng, thản nhiên nói: "Chu lão bản xuất thủ bất phạm, chỉ là. . ."

"Xà ca cứ việc nói, đều là người trong nhà, tại sao phải khách khí?" Chu Hưởng ha ha cười nói.

Xà ca cười lạnh một tiếng, trong mắt hung ác nham hiểm lóe lên rồi biến mất, trầm giọng nói: "Chu lão bản lễ này quá, ta và ta đây giúp đỡ tự có thể chưa thấy qua cái gì quen mặt."

"Xà ca quá khách sáo." Chu Hưởng cười ha hả.

Hắn biết xà ca người như thế tuyệt đối sẽ không tin tưởng cái gì chó má bầu

trời mất hãm bính chuyện tốt, đầu óc cấp tốc vòng vo chuyển, nói: "Xà ca cũng đã gặp qua đại quen mặt, sh thế giới dưới đất đại lão, muốn nói xà ca chưa thấy qua quen mặt, cái này còn có bao nhiêu người ra mắt chó má quen mặt?"

"Chu Hưởng lão đệ từ vừa mới bắt đầu liền khen tặng ta." Xà ca trên mặt mang dáng tươi cười, bất quá giọng nói cũng hắc hắc: "Chu lão đại tại sao phải không nói trắng ra?"

"Tốt!" Chu Hưởng đem xì gà để ở một bên, uống một ngụm rượu, nói: "Nếu xà ca lên tiếng, ta cũng không khách sáo, thực lời nói, lão bản đưa đại lễ cho xà ca kỳ thực cũng có chuyện muốn nhờ."

Xà ca cười lạnh một tiếng.

Nhìn Chu Hưởng, trái lại muốn nhìn hẳn có thể chơi ra trò quý gì tới. Thế nhưng Chu Hưởng lời kế tiếp lại làm cho xà ca suýt nữa thiếu chút nữa bật thốt lên mắng lên một câu ta cái đại thảo.

"Người lão gia nhà chúng ta cũng là cái nhân sĩ thành công, từ xưa anh hùng yêu mỹ nhân, quý giúp một tay chủ lớn lên mạo như Thiên Tiên, lão gia nhà ta thế nhưng hưởng về đã lâu, chỉ là dù sao có vợ trong người, bất quá chuyện của nam nhân đại gia không nên nói rõ, lão gia lần này nâng ta tới là tìm xà ca có thể đáp sơi tơ hồng. Sau khi chuyện thành công, lão gia nhà ta nguyện ý tại nỗ lực cũng đủ làm xà ca hài lòng đại giới tới." Chu Hưởng chậm rãi mà nói, trong mắt hiện lên một tia đùa giỡn ngược cùng quý dị.

Hắn lời này thế nhưng làm xà ca trợn mắt hốc mồm, xà ca trước khi tới nhưng là muốn thật lâu, suy nghĩ kém cỏi nhất cũng là nâng bản thân hỗ trợ đem Chu Khôn cho thả, tại nghiêm trọng gọi chính là xử giúp, chỉ là thiên toán vạn toán đi là không tính đến quần quai yêu cầu như thế.

"Chu Hưởng lão đệ, người đang nói đùa chứ?" Xà ca nhìn chăm chăm Chu Hưởng, trầm giọng hỏi.

"Xà ca lẽ nào nghĩ ta là đùa giỡn sao?" Chu Hưởng nhún vai, đứng dậy đi tới xà ca bên cạnh, vỗ kia ba con Kim cừ, nói: "Thế nhưng cái này tuyệt đối không phải là vui đùa."

Xà ca híp mắt đang suy tư điều gì, trái lại Chu Hưởng tiếp tục nói: "Xà ca suy nghĩ kỹ một chút, lão gia nhà chúng ta cùng cao cầu tiểu thư chuyện tốt một thành, cao cầu tiểu thư hưởng hết vinh hoa phú quý, mà xà ca người cũng là một bước tới trời, đến lúc đó Cổ Hỏa Bang có lão gia nhà chúng ta ủng hộ, xà ca muốn lấy thúng úp voi, chỉ là vấn đề thời gian."

Xà ca gõ lên mặt bàn, cẩn thận suy tư về trong đó mờ ám.

Chu Hưởng còn lại là âm tiếu.

Làm xà ca phản bội mạo hiểm phiêu lưu quá lớn, dù sao hơi lơ là liền dễ nói yêu thiêu thân tới, Chu Phong cùng Chu Hưởng không muốn làm mua bán lỗ vốn, mà Cao Kiêu Anh Tử thân là một nữ nhân, lại là trở thành trong đó tốt nhất điểm đột phá, chỉ cần đem người nữ nhân này bắt, như vậy Cổ Hỏa Bang cũng là tận ở trong tay. Chu Hưởng tin tưởng, một nữ nhân mà thôi, chỉ cần ném lên giường, nhất là 1 cái đảo quốc nữ nhân, như vậy chinh phục nàng chỉ là vấn đề thời gian. Cứ như vậy, đã có thể điều khiển Cổ Hỏa Bang, có thể tọa ủng 1 cái đại mỹ nhân, là tối trọng yếu là có thể nhìn Tần Phong đỉnh đầu nón xanh.

Xà ca là người thông minh, rất nhanh liền nghĩ đến trong đó lợi và hại.

Cái này tựa hồ đối với mình và Chu Phong mà nói, đích thật là 1 cái song thẳng cục diện, chỉ cần Chu Phong có nắm chắc đem Cao Kiêu Anh Tử triệt để nắm trong tay. Mà đến lúc đó Cao Kiêu Anh Tử làm của nàng nhà giàu có phu nhân, mà mình cũng có thể điều khiển Cổ Hỏa Bang nhiều tư nguyên hơn. Chỉ là suy nghĩ sâu xa đến xà ca bỗng nhiên vang lên 1 cái tại người chết trong đồng đi ra gia hỏa, cái kia vì Chu Nhã Phi truy sát vài trăm thước giết mấy mươi cái quý biến thái!

Nghĩ tới đây, hần đánh cái né tránh.

Cổ Hỏa Bang trên dưới ai cũng biết Cao Kiêu Anh Tử là Tần Phong nữ nhân, đã biết Tần Phong tỳ khí đều biết, nữ nhân là Tần Phong cấm kỵ.

Dám đem Cao Kiêu Anh Tử âm đưa đến Chu Phong trên giường đi, sợ rằng đến lúc đó Tần Phong 1 cái sẽ không đi.

Nhớ tới đêm hôm đó điên cuồng sát ý, xà ca lại là rùng mình một cái.

"Xà ca lẽ nào đang sợ sao?" Chu Hưởng làm trở về chỗ ngồi, buồn cười nói: "Xà ca? Nhân sinh là một hồi đánh bạc, chận chính là tương lai phập phồng, ngấm lại, một khi Cao Kiêu Anh Tử cùng lão gia nhà chúng ta thành chuyện tốt, cao cầu tiểu thư còn có thể nhớ cái gì? Nếu như xà ca lo lắng chính là cái kia Tần Phong, ta đến muốn nói xà ca có thể không cần phải lo lắng gì."

"Tần Phong tuyệt đối sẽ không ngồi yên không lý đến." Xà ca cười lạnh nói.

"Ngồi yên không lý đến?" Chu Hưởng không thêm cười nói: "1 cái mãng phu mà thôi, năm nay đầu cần chính là ánh mắt và đầu óc."

Lại nói, Chu Hưởng vung tay lên, rất nhanh một người lại bưng một cái khay đi lên trước, chỉ là mặt trên để không là cái gì vàng bạc ngọc thạch, mà là một lọ dược tề, Chu Hưởng thản nhiên nói: "Chai này thuốc là trái qua đặc thù phối trí, vô sắc vô vị, bảo chứng cao cầu tiểu thư nghe thấy không được, ta tin tưởng uống chai này dược tề cao cầu tiểu thư sẽ hoàn toàn quy thuận lão gia nhà ta."

"Hừ." Xà ca cười lạnh một tiếng, đứng lên nói: "Chu Hưởng lão đệ xem ra sớm liền chuẩn bị xong toàn bộ."

"Ta thói quen chuẩn bị cho tốt toàn bộ." Chu Hưởng nhún vai, nói: "Xà ca, tại sao phải cự tuyệt đây? Chúng ta cần chính là song thẳng."

Xà ca cười lạnh nói: "Ta nghĩ đòi tiền, vậy cũng phải có mệnh đi hoa."

"Xà ca lẽ nào liền không lo lắng tiền không có, ngay cả mệnh cũng không có sao?" Chu Hưởng khẽ cười nói.

Xà ca sắc mặt trong nháy mắt kéo lại tới, hắc hắc nhìn ngời ở đó về mặt đùa giỡn ngược Chu Hưởng, lạnh lùng nói: "Ta nếu tới, liền nhất định có thể đi ra ngoài, không thì ngươi nghĩ rằng ta những người này đều là ăn cơm khô?"

"Chính xác không phải là."

Chu Hưởng nghiêng đầu nhìn thoáng qua từng cái một ma quyền sát chưởng xà ca tiểu đệ, gật đầu nói.

"Khuyên ngươi một câu, Tần Phong rất đáng sợ." Xà ca xoay người chuẩn bị ly khai, bất quá lại thấy được kia ba con Kim cừu, trong mắt tham lam tại một lần tăng vọt, phát phát tay, rất nhanh hẳn mấy người tiểu đệ đi lên trước tới ôm lấy Kim cừu.

Chu Hưởng trái lại không chút hoang mang, cầm lấy trước xì gà đặt ở bên mép, buồn cười nói: "Xà ca thật đúng là người không đi không, bất quá xà ca nói Tần Phong rất đáng sợ, nói thật đi ta không có linh giáo đến, có thể cũng không cơ hội gì linh giáo, bởi vì ta biết một người càng đáng sợ hơn."

Xà ca ánh mắt híp một cái, xoay người nhìn chăm chăm kia Chu Hưởng.

Thế nhưng rất nhanh, hẳn thị giác tiêu điểm cũng không tự chủ được chuyển hướng về phía bên kia, bao quát ở đây mọi người, ánh mắt mọi người toàn bộ nhìn về phía cửa phương hướng, chỉ thấy chỗ đó không biết lúc nào đứng một cái quái vật? Hoặc là xác thực nói thành hình người quái vật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 306: Ăn Thịt Người Cầu

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 306: Ăn thịt người cầu

Quái vật?

Xà ca nháy mắt một cái, cũng không phải là hấn muốn nháy mắt, mà là mồ hôi trán bắt đầu không ngừng chảy xuống, mồ hôi đậm ánh mắt chớp, mà kia đứng ở cửa hình người quái vật thân ảnh, bộc phát mơ hồ cùng cường đại.

Đó là một người.

Xà ca nhìn ra, chỉ là trên đầu hấn mang 1 cái màu đen quỷ dị khăn trùm đầu, toàn thân chỉ một đôi coi như sói đôi mắt lộ ra bên ngoài, xanh mượt trông mắt làm người ta cực sợ, hấn thân thể cường tráng như trâu, ăn mặc tính chất đặc biệt sói áo khoác gia, không đi một bước, mọi người thậm chí đều nghe được trầm thấp sói rống. Đó là phát ra từ linh hồn kinh sợ cùng Khủng Phố.

Vốn dĩ khí định thần nhàn Chu Hưởng ngồi thẳng người, hấn không phải không thừa nhận, cùng cái quái vật này vị trí cùng một cái phòng, bản thân căn bản không cách nào bảo trì dễ dàng, rất sợ sơ ý một chút sẽ chết tại trong tay của hấn.

Xà ca cắn chặt hàm răng, trước khí thế Áp Bách tự từng ngón từng ngón thờ hỗn hển, xoay người nhìn chăm chăm Chu Hưởng, âm lãnh nói: "Người cho là chỉ có một người muốn ngăn ở ta đây nhóm thủ hạ?"

"Thử nhìn một chút rồi."

Chu Hưởng giả vờ buông lỏng hồi đáp.

Trong lòng hắn cũng không có đáy, dù sao xà ca nhóm người này là xà ca tâm bụng, quanh năm tại đường đầu sống mái với nhau, có thể không tính là ca thủ, nhưng hầu như mỗi người đều là thủ đoạn độc ác, cái quái vật này muốn một người khiêu chiến hơn 20 người? Chu Hưởng quả thật có chút không quá tin tưởng, thế nhưng cái quái vật này yêu cầu, hắn không dám cự tuyệt, bởi vì hắn biết, một khi cự tuyệt, vậy đại biểu cho hủy diệt.

"Vô tri bọn họ loại tại tự thế giới của ta trong không ngừng trầm luân, lại vĩnh viễn không cách nào minh bạch thế giới này rộng lớn." Quái vật thanh âm rất khàn khàn, khàn khàn khiến người ta nghe cái lỗ tai tê dại, theo hắn chậm rãi tới gần, toàn bộ đại sảnh không khí đã xuống tới Băng Điểm, thậm chí mọi người thở mạnh cũng không dám một ngụm, chỉ nghe quái vật kia nói: "Thế giới này là bị ai, các người cự tuyệt tiếp thu thế giới mới, như vậy chỉ có thể bị hủy diệt."

"Ta Đệt!"

Không biết tại sao, ở bên trong đại sảnh tất cả mọi người rơi vào tâm linh sợ hãi ở chỗ sâu trong thời điểm, xà ca 1 cái thủ hạ bỗng nhiên mở trừng hai mắt, cả tiếng mắng một câu, sau đó móc súng lục ra nhắm ngay quái vật kia, thời điểm trong sát na, bên trong đại sảnh ánh đèn bỗng nhiên tắt, toàn bộ đại sảnh trong nháy mắt trở thành trong bóng tối, tại mọi người chưa tỉnh hồn thời điểm, hét thảm một tiếng làm toàn thân bọn họ sợ run cả người.

Làm kêu thảm thiết vang lên một khắc kia, ánh đèn một lần nữa sáng lên, mọi người chỉ thấy quái vật kia không biết khi nào xuất hiện ở cầm thương chính là thủ hạ phía sau, một cái tay của hắn cắm ở sau lưng của người nọ cột sống bên trên, có đến gần có thể thấy rõ ràng tên đáng thương phía sau cột sống đã xông ra, bị quái vật kia nắm ở trong tay, mà tên kia mặt của bộ cơ thể đã hoàn toàn vụn vụn thành trừu tượng họa.

"Vương bát đàn!"

Xà ca cả tiếng gào thét, mà hần một tiếng gào thét làm thủ hạ của hần phản ứng kịp, từng cái một bộ mặt tức giận xông lên phía trước.

Thế nhưng quái vật kia trong tròng mắt xanh mượt quang mang cũng bộc phát cường sinh, kia sói áo khoác gia lên da lông đều tản ra sâu kín lãnh ý, mọi người cảm giác mình thấy là một đầu sói, mà không phải một con chó.

Sói vào bầy dê.

Quái vật gào trầm thấp thanh không ngừng quanh quẩn tại tất cả mọi người sâu trong tâm linh, hai tay của hần như lợi trảo, dễ dàng xé rách trước mắt toàn bộ dám can đảm xâm phạm hần quyền uy sự vật, mà mỗi một cái chết tại hần thủ hạ bọn họ, tất cả vết thương trí mệnh toàn bộ xuất từ cột sống vị trí, hần tựa hồ yêu tha thiết cột sống hủy diệt, nơi đó là cơ thể người chống đỡ, hủy diệt ở đây, thì tương đương với hủy diệt người tất cả toàn bộ.

Xà ca nhìn mình tay tự từng cái một chết thảm, hai mắt đỏ ngầu hần muốn xông lên phía trước, thế nhưng Chu Hưởng cũng yếu ớt nói: "Xà ca, đừng trách lão đệ không chiếu cố người, ta khuyên người còn là Đừng lên đi chịu chết thật là tốt."

Xà ca âm trầm nhìn phía sau Chu Hưởng, tức giận hần nắm Chu Hưởng cổ áo của, âm trầm quát: "Tin hay không lão tử giết người?"

"Tin." Chu Hưởng bị đập đến cổ áo, nhìn mặt vắn vẹo xà ca, cũng buông lỏng nói: "Ta tin người. Thế nhưng ta càng tin xà ca là một người thông minh."

Xà ca cắn răng nghiêng lợi nhìn trong tay hỗn đản, hần phát thệ chỉ cần hần dùng lực, người kia chỉ biết chết oan chết uổng.

"Xà ca." Chu Hưởng có chút hận thiết bất thành cương nói: "Ta người đều là đi ra lẫn vào, đi ra lẫn lộn nói cái gì? Chó má nghĩa khí, những người này tính

cái gì? Bọn họ có thể cho người tiền? Xà ca, ngài cũng là người từng trải, điểm đạo lý này không cần ta nói, đại gia đi ra cũng là vì tiền, mà lão gia nhà ta, thứ không thiếu nhất chính là tiền!"

Phía sau tiếng kêu thảm thiết bên tai không dứt.

Xà ca nhan sắc bộc phát đỏ bừng, hấn xoay người nhìn thoáng qua, thủ hạ của mình đã chết nhanh không sai biệt lắm, quái vật kia cũng không có bất kỳ người nào tính thông thường, đối sinh mệnh đánh mất bất động hợp tác, trái lại kích phát rồi trên người hấn tiềm tàng tại mỗi một cái tế bào nội tất cả đã thú hung tính. Xà ca giùng giăng nhìn một màn này mạc, nhưng là hai tay của hấn cũng càng ngày càng thả lỏng, bất quá chỉ chốc lát, Chu Hưởng đó là tránh ra khỏi hấn ràng buộc, lui về phía sau một bước tự sửa mình cổ áo.

Đối xà ca biểu hiện, Chu Hưởng rất là thoả mãn, hấn cười nói: "Xà ca quả nhiên là người thông minh, vì tiền người nào không thể chết được? Người không muốn cố chấp."

"Người tốt nhất đem miệng của người cho ta nhắm lại!" Xà ca lựa chọn thỏa hiệp, cũng không muốn đang nghe Chu Hưởng lái nhải.

Chu Hưởng cười lạnh một tiếng, nhún vai, chỉ là tại liếc mắt nhìn quái vật kia chém giết, vẫn không tự chủ được rung mình một cái, bất quá hai người tranh chấp trong chốc lát này, quái vật kia đã hoàn thành tất cả chém giết, xà ca kinh hãi phát hiện hấn tất cả thủ hạ không có một mạng sống, mỗi một cái toàn bộ là chết thảm, gương mặt vụn vụn không còn hình người.

Mà khi kia làm người ta sợ tiếng kêu thảm thiết đình chỉ sau, toàn bộ trong đại sảnh lại mơ hồ phiêu đảng những thi thể này sinh tiền thống khổ tru lên.

Quái vật phóng tự người cuối cùng, đi lên trước đưa qua một chén rượu uống một ngụm, nhìn thoáng qua xà ca, thanh âm khàn khàn vang lên: "Ít nhất ở trước mắt mới thôi, người đứng ở đại bộ phận người đầu tiên nhất."

Xà ca không dám nhìn thẳng quái vật xanh mượt hai mắt, hăn chỉ là siết quả đấm.

Chu Hưởng cười gằn một tiếng, phất phất tay, rất nhanh kia để được tề khay lại bị đưa lên, Chu Hưởng đùa giỡn ngược nói: "Xà ca, hợp tác với chúng ta, người nghĩ Tần Phong còn đáng sợ hơn sao?"

Xà ca cúi đầu cũng không nói gì.

Trái lại quái vật nói: "Ta không thích không người thông minh, trên cái thế giới này thiếu ít hơn nhiều người thông minh mà thay đổi ngu muội, mà bây giờ, con đường của người chỉ một cái."

Xà ca biết, thủ hạ mình chết là đối cảnh cáo của mình, chỉ là cái này cảnh cáo làm hăn không cách nào tiếp thu, hăn tại Cổ Hỏa Bang sau cùng tâm phúc trong đoàn đã triệt để đoàn diệt, mà trên thực tế mất đi những người này bang chủ, hăn tại Cổ Hỏa Bang địa vị sẽ phải chịu to lớn uy hiếp, hơi lơ là cũng sẽ bị lăn đi Cổ Hỏa Bang quyền lợi trung tâm, đến lúc đó, hăn một phân tiền cũng không vớt được.

Cái này bị gãy đường lui.

Xà ca nhìn thuốc kia tề, cắn răng một cái cầm ở tại trong tay.

Quái vật hài lòng gật đầu, khàn khàn nói: "Tốt, tốt, chờ ta giết Tần Phong, người cũng sẽ không tại có nỗi lo về sau."

Xà ca không biết quái vật cùng Tần Phong có phải ai mạnh, thế nhưng hăn biết, quái vật giết người nếu so với Tần Phong tàn nhẫn mấy lần, ít nhất khi hăn kiến thức trong là như vậy. Cho nên ở trong lòng của hăn, cái quái vật này muốn xa xa so Tần Phong càng thêm Khủng Phố. Nhìn quái vật ly khai, Chu Hưởng nhún vai phất phất tay ý bảo thủ hạ quét tước hiện trường, dù sao một đấm thi thể của người xử lý vô ý vậy phiền phức lớn.

"Xà ca, hôm nay cái buổi tối ta xem Đùng đi trở về, lão gia chuẩn bị cho người tốt tiêu khiển hạng mục, thật mong người lưu luyện vong phản." Chu Hưởng ha ha cười nói: "Ta cho người biết, đây chính là trải qua huấn luyện chỗ, 17 18 tuổi, biết xà ca tốt cái này miệng, cố ý từ bên ngoài điều tới, xà ca buổi tối hảo hảo hưởng thụ một chút, ta liền không quấy rầy."

Theo Chu Hưởng rời đi, xà ca trên mặt âm trầm từ từ tiêu tán, nhìn từng cổ một được mang ra đi thi thể, trong mắt hấn hiện lên một chút bất đắc dĩ khổ sở, còn có có thể làm cho Chu Hưởng nghi hoặc không hiểu dễ dàng. Chỉ là Chu Hưởng nhìn không thấy, mà càng đương nhiên chính là, Chu Hưởng cũng sẽ không thấy hấn rời từ điểm thời điểm, khách sạn đối diện một nhà tiện lợi trong siêu thị, Tần Phong đang rót một chén trà sữa uống mùi ngon.

"Miêu Phượng Nghi động thủ, nàng cho tiểu bạch kiểm hạ độc." Địch Trạch bưng một chén trà sữa đi tới trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ người đến người đi, thấp giọng nói.

Tần Phong lông mi giương lên, uống một ngụm trà sữa, nói: "Đã chết rồi sao?"

"Đã chết."

"Nàng có thể thật là độc ác." Tần Phong buồn cười nói.

Địch Trạch không thèm cười, nói: "Miêu Phượng Nghi tối nay một miếng cơm không ăn đi, sắc mặt tái nhợt cùng giấy trắng dường như."

"Ô Long sẽ không hoài nghi?" Tần Phong hỏi.

Địch Trạch lắc đầu, nói: "Ô Long tại vôi vàng ngài và to chuyện thuốc lá tình, vô tâm tình lưu ý Miêu Phượng Nghi. Bất quá ta nghe nói, chỉ là nghe nói, Ô Long phương diện kia không được, mấy năm nay một mực không xài Miêu Phượng Nghi, không thì Miêu Phượng Nghi cũng sẽ không mạo hiểm hồ nguy hiểm đi bảo dưỡng tiểu bạch kiểm."

Tần Phong cười lắc đầu, bất quá cũng móc ra điện thoại di động gọi một cú điện thoại, tại chuyển được sau, gọn gàng dứt khoát nói: "Lưu Hoa còn sống không?"

"Sống đây."

"Đem hẳn đuổi về sh, mặt khác, đem Miêu Kim Thủy thi thể gửi qua bưu điện cho sh công an cục, Ân, làm gọi thanh thế, ta muốn toàn quốc đều biết." Tần Phong phân phó nói.

Tại phân phó mệnh lệnh sau, Tần Phong cúp điện thoại.

Một bên Dịch Trạch ánh mắt có chút phức tạp, hẳn biết Miêu Kim Thủy khẳng định không sống, chẳng qua là khi nghe được Tần Phong nói sau, trong lòng vẫn là sợ run cả người, Miêu Kim Thủy là Miêu Phượng Nghi phía sau chỗ dựa vững chắc, cũng là Miêu Phượng Nghi tại Tô gia bảo trì thấp vị dựa, càng Miêu Phượng Nghi đùa giỡn phu nhân người tỳ khí sau. Đai, không có Miêu Kim Thủy cái này hắc đạo đại lão chống đỡ, sợ rằng Miêu Phượng Nghi thời gian tuyệt đối sẽ không sống khá giả.

"Người có hay không nuôi chó?" Tần Phong nhìn đối diện khách sạn đỉnh tầng, cười hỏi.

"Cầu?" Dịch Trạch đầu tiên là sửng sốt, bất quá rất nhanh liền đến: "Ngài muốn là muốn, ta có thể cho người chuẩn bị mấy cái."

"Muốn tính tình mạnh nhất, duy nhất ăn thật khỏe người." Tần Phong lạnh lùng nói.

"Cái này không thành vấn đề, ta trái lại biết mấy cái chó dữ, đói thêm mấy ngày khẳng định không thành vấn đề." Dịch Trạch đáp, dừng một chút, hẳn cũng cẩn thận hỏi: "Không biết người tính làm cầu ăn cái gì người?"

Tần Phong giơ tay vẫy vẫy trong trà sữa, cười nói: "Trang cầu bọn họ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 307: Người Đem Ta Quá Chén

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 307: Người đem ta quá chén

Tần Phong cũng không thể nào tin được điểm ngộ chuyện này.

Dù cho có Hải Lăng Phi cùng với Liễu Băng Băng hai cái này đại mỹ nữ châu ngọc phía trước, bất quá hấn nghĩ đứng ở ven đường hút thuốc Khỏa Hương Yên, đều có một dáng người sung mãn, tướng mạo xuất chúng mỹ nữ hướng mình đến gần xin tý lửa, Tần Phong vẫn cảm thấy bản thân không hấn là bỏ qua cái này gần phát sinh tuyệt vời sự kiện ban đêm.

Xuất ra đều bành cái bật lửa đưa cho mỹ nữ, mỹ nữ mỉm cười, cặp kia trong tròng mắt mê hoặc sức làm Tần Phong không khỏi nghĩ tâm thần nhận nhạo, người nữ nhân này ánh mắt rất là mê người, so với Liễu Băng Băng cặp kia đại mắt phượng nhiều vài phần kiều mị, mặc dù là tại mùa đông khắc nghiệt, mỹ nữ đã ăn mặc mê người gợi cảm, qua lại nam nhân đều là nhin không được nhìn nhiều mấy lần.

Đinh.

Cái bật lửa đặc hữu âm hưởng làm mỹ nữ rất là hưởng thụ, nữ sĩ hương yên chậm rãi đốt sau, mỹ nữ một tay mang theo hương yên, tay kia thì tiếp tục thưởng thức đến cái bật lửa, thanh âm mềm mại vô cùng mị lực: "Thật xinh đẹp cái bật lửa."

"Mỹ nữ, trọng điểm sai rồi ah?" Tần Phong lông mi giương lên.

Mỹ nữ cười khẽ một tiếng, quan sát liếc mắt Tần Phong, cười nói: "Tại giờ này khắc này, người đối với ta ấn tượng xa xa không có cái này cái bật lửa tới thăm thiết."

"Bây giờ là 23 giờ 18 phút, không biết mỹ nữ có tin hay không, khoảng chừng một giờ sau, ta người xuất hiện ở bên cạnh quán rượu này một cái căn hộ trong phòng tắm?" Tần Phong sắc mị mị đáp lại nói.

Tần Phong lớn mật không chút nào che giấu ngôn ngữ không có gây nên mỹ nữ bất mãn, ngược lại thì một tay ưu nhã mang theo hương yên, cười khanh khách nhìn Tần Phong: "Liên hiện nay mới thôi, ta đối với người đã có ấn tượng."

"Tốt ấn tượng sao?" Tần Phong mong đợi hỏi.

Mỹ nữ còn lại là xem quái vật nhìn Tần Phong, sau đó lắc đầu, nghiêm túc nói: "Không, phi thường không xong."

"VẬY BÁI BAI."

Làm mỹ nữ ghen lời chính là, vốn cho là có thể treo đủ Tần Phong khẩu vị, có thể là thế nào không chút suy nghĩ đến tên hỗn đản này dĩ nhiên chơi như thế một tay, mỹ nữ trong mắt lóe lên một tia sát ý, rất nhạt, nhưng như trước làm bên cạnh cái này đã đem sát khí luyện hóa đến từng tế bào trốn chung cực thích khách bén nhạy đã nhận ra, vốn dĩ rời đi Tần Phong xoay người quan sát liếc mắt mỹ nữ này, một đôi mắt sắp híp thành Nguyệt Nha: "Mỹ nữ, ta cái bật lửa có hay không nên trả lại cho ta?"

Muốn nói mặc dù là tôn thiên hương loại tâm cơ này cực kỳ thâm trầm nữ nhân bị Tần Phong nhìn thời điểm đều biết cảm giác tâm lý không được tự nhiên, mà trước mắt vị mỹ nữ này cũng chút nào không ngoại lệ, chỉ cảm thấy Tần Phong ánh mắt tựa hồ muốn xem xuyên mình tất cả tâm lý phòng ngự, trái tim dồn dập rạo rức, nhưng rất nhanh nàng lại áp chế trong lòng kia không do bất an, thường thức đến cái bật lửa, cười híp mắt nói: "Xem ra cái này cái bật lửa

đối với người ý nghĩa phi phạm."

"1 cái nha đầu ngốc mua." Tần Phong khẽ cười, đưa tay đánh cái hường chỉ, tại mỹ nữ kia không có bất kỳ phát hiện tự, cái bật lửa vô thanh vô tức xuất hiện ở Tần Phong trong tay, chỉ là chiêu thức ấy, nàng kia hai mắt một trận chặt mị, nhìn Tần Phong kia tự tiểu phi tiểu ánh mắt, thản nhiên nói: "Tốt ma thuật."

"Tần Phong."

"Chu Phượng."

Tần Phong đem cái bật lửa thu, cười híp mắt nói: "Có hứng thú hay không đi uống một chén?"

"Tốt."

Chu Phượng cũng không có cự tuyệt Tần Phong mời, chỉ là rất nhanh chu Phượng nghĩ có cái gì không đúng, tên khốn kiếp này dĩ nhiên trực tiếp mang theo bản thân đi khách sạn, thuận lý thành chương tại khách sạn người bán hàng tối trong ánh mắt của mở một gian căn hộ, lại thuận tiện điểm mấy cái chai rượu đỏ. Nhìn Tần Phong thành thật sắc mị mị dáng dấp, chu Phượng trong mắt lóe lên một tia không thèm cùng khinh thường.

Mặc cho người tại thế nào không đơn giản, tại mỹ sắc trước mặt đều biết bạo lộ ra nam nhân nhược điểm.

Chu Phượng am hiểu nhất liền đem nhược điểm của đối phương toàn bộ bức ra tới, lâu dài tới nay, từ bị Chu Phong tại đường đầu mua lại sau khi, nàng đó là không ngừng dùng sắc đẹp của mình là Chu Phong giải quyết đến vô số vướng tay chân vấn đề, quan lớn giàu ngang, không có nam nhân có thể tránh được bàn tay nàng tâm, hiếp bức thậm chí là ám sát, nàng đều là đùa xuất thần nhập hóa, Quân không gặp sh không biết bao nhiêu quan lớn phú hào, đều có nhược điểm tại trong tay của nàng.

Mà để cho Chu Phong dương dương đắc ý là, đến nay mới thôi, nói dám chu Phượng trên người giục ngựa chạy chồm nam nhân chỉ bản thân 1 cái.

Bất quá có thể không bảo trì cái kỷ lục này, còn là muốn nhìn tối nay Tần Phong biểu hiện.

Căn hộ bên trong phòng khách rất nhanh thì bị Tần Phong chuẩn bị xong ánh nến bữa cơm, đợi chu Phượng sau khi ngồi xuống, Tần Phong rót hai ly rượu đỏ, đưa cho chu Phượng một chén, nhìn thoáng qua thời gian, cười híp mắt nói: "Cự ly ta vừa mới nói còn có 43 phút."

"Vậy người có thể phải cố gắng." Chu Phượng nhàn nhạt đáp lại nói.

Đối với chu Phượng thái độ, Tần Phong cũng không có làm chuyện, bưng ly rượu lên mời một cái, chu Phượng cũng không có cự tuyệt cái gì, cùng Tần Phong uống một chén, Tần Phong đang muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên điện thoại di động vang lên đứng, hần cười giờ giờ lên điện thoại di động, đi tới sân thượng chỗ lại thấy là Yến Tiểu Mộng gọi điện thoại tới.

"Này?"

"Người đang làm gì thế đây?" Ngây thơ thanh âm làm Tần Phong không khỏi lộ ra 1 cái phát ra từ nội tâm dáng tươi cười.

"Cùng một người bạn uống rượu đây." Tần Phong quay đầu lại nhìn thoáng qua chu Phượng, cười cười nói: "Tại sao còn chưa ngủ biết?"

"Nhớ người."

Hai người đang trò chuyện vui vẻ, mà ở đại sảnh chu mắt Phượng trong hiện lên một tia tinh quang, thủ đoạn run lên, một lọ vô sắc dược tề xuất hiện ở trong tay của nàng, thừa dịp Tần Phong cùng Yến Tiểu Mộng đang lẫn nhau thuật trung tràng, đem dược thủy toàn bộ rót vào Tần Phong trong chén. Ước chừng có cái 3 phút tả hữu công phu, làm Tần Phong cúp điện thoại, nàng bưng lên chén

rượu của mình uống một ngụm, mang theo giễu cợt nói: "Xem ra bạn gái của người rất lo lắng người."

"Nếu như không ai lộ vẻ kia rất cô độc?" Tần Phong trong mắt hiện lên vẻ cô đơn cùng may mắn thần thái, nhẹ giọng nói một câu: "Người nếu là cô độc, mặc dù tại phồn hoa, cũng không chịu nổi trong lòng vắng vẻ."

Một câu nói, lại làm cho Chu Phượng tâm lý vừa nhảy.

Không thể không nói Tần Phong chính là lời nói tựa hồ ẩn chứa đặc thù nào đó Ma lực, rất dễ gây xích mích lên một người nổi lòng.

Làm bản thân lưu lạc là công cụ một dạng không ngừng dụ dỗ nam nhân thời điểm, người nam nhân kia có hay không tại lo lắng đến bản thân đây? Chu Phượng không khỏi nghĩ đến, mỗi một lần, khi nàng thành công hoàn thành mỹ sắc nhiệm vụ sau, người nam nhân kia tựa hồ luôn luôn tại dương dương đắc ý huyền diệu ánh mắt của mình cùng quyết đoán, nhưng mà không có một lần là ở tuân hồi mình cảm xúc cùng với an nguy của mình.

Tựa hồ tại Chu Phong trong mắt, mình cũng chỉ là một vì hăn kiếm lời công cụ.

Nghĩ đến đây, Chu Phượng hai mắt có chút chỗ trống, cũng không có nhận thấy được đối diện Tần Phong khóe miệng kia xóa sạch nụ cười quỷ dị.

Uống một ngụm rượu đỏ, Tần Phong đánh cái hưởng chỉ, tại Chu Phượng suy nghĩ xuất hiện một tia mê man thời điểm, thanh âm thỏa đáng vang lên, giật mình tỉnh lại Chu Phượng nhìn thoáng qua uống rượu Tần Phong, khẽ cười nói: "Xem ra người cũng cái hữu tình mang bọn họ."

"Đầu năm nay cái gì đều có thể thiếu, liền là không thể thiếu ôm ấp tình cảm."

"Vậy người còn dám cùng ta mượn phòng?"

"Sinh hoạt khiến cần chút kích thích đảm đương gia vị tề." Tần Phong cười híp mắt đáp, mới vừa nói xong, Tần Phong cũng hé mắt, thân thể hơi phất tay.

Chu Phượng nhìn trước mặt Tần Phong, bày ra 1 cái kiệt sức tư thế, đem trên người áo khoác nhẹ nhàng rút đi, thiếp thân đồ nhỏ cùng trắng bóng da thịt lẫn nhau làm nổi bật, tại nhu hòa dưới ánh đèn lộ vẻ mê hoặc vạn phần, mị thanh nói: "Vậy người nghĩ, nhà mùi hoa còn là hoa đại hương?"

"Cái này. . ." Tần Phong phất tay đầu, sau đó cười nói: "Trộm hoa đại hương."

Con là của hăn lời còn chưa nói hết, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, Tần Phong hơi nhíu nhíu mày, đứng dậy néo néo mi tâm của mình đi hưởng nơi cửa, chu Phượng còn lại là cười híp mắt uống rượu đỏ, trong mắt sát ý lại là thoáng hiện: "Thiên hạ nam nhân, quả nhiên một dạng."

Mà Tần Phong lại đi đến bộ cửa phòng chỗ, trực tiếp mở ra cửa phòng.

Chỉ là đứng ngoài cửa ba người lại làm cho Tần Phong trong nháy mắt nghĩ một thùng nước lạnh từ trên đầu đổ xuống, cả người triệt để thanh tỉnh.

Ba nữ nhân.

3 cái xinh đẹp phún huyết nữ nhân, ba người nữ nhân này trong, có hoa hậu giảng đường, có ngự tử, có thành thực có ngây ngô, nhưng mà giống nhau là, ba nữ nhân trong mắt mang theo phần nộ khiến người ta nghĩ ba con cọp mẹ đang lấy tốc độ ánh sáng thượng tuyến.

"Ta dựa vào, các người không phải là tại Đông Thiên Thị sao?" Tần Phong nhìn trước mặt mang theo bất mãn thần sắc Yến Tiểu Mộng, Sở Sở còn có nghiền ngẫm cùng bất mãn cùng nổi giận cùng tồn tại Mạnh Chiêu Quân, tại cảm giác từng đạo lạnh lùng hàn ý tại trên người mình qua lại quét hình, hăn không khỏi rùng mình một cái.

Đã nhận ra cửa xấu hổ một màn, chu Phượng cũng không chút hoang mang đem y phục của mình mặc vào, mang theo đến khinh thường cùng đùa giỡn ngược chuẩn bị nhìn trò hay.

"Tần Phong!"

Yến Tiểu Mộng gần như là cắn răng nghiêng lợi nói: "Người thế nào giải thích cho ta người vừa mới tại trong điện thoại nói một màn?"

"Ta thực sự đang uống rượu nha." Tần Phong ủy khuất nói.

"Người!"

Yến Tiểu Mộng tức giận mặt cười đỏ bừng, tức giận trừng mắt một cái Tần Phong sau, một câu nói không nói thêm nữa xoay người sẽ phải rời khỏi, mà Sở Sở còn lại là tức giận dậm chân, hừ một tiếng theo Yến Tiểu Mộng ly khai. Mạnh Chiêu Quân liếc mắt một cái phòng trong chu Phượng, thản nhiên nói: "Xem ra đại lão gia đến rồi kia đều là không tịch mịch."

"Lúc này còn có cơ hội giải thích sao?" Tần Phong xem xét liếc mắt Yến Tiểu Mộng cùng Sở Sở bóng lưng, mang theo đến mong đợi nhìn Mạnh Chiêu Quân, chỉ là thấy Mạnh Chiêu Quân kia ánh mắt u oán sau, về điểm này chờ mong cũng trong nháy mắt không có. Dù sao phòng trong một màn có chút tối, cô nam quả nữ, hơn nữa nữ nhân lại mặc như vậy gợi cảm. So sánh với lần trước Lưu Linh tất chân, Tần Phong động động não cũng biết lần này rất khó giải thích.

"Chính người hảo hảo tình lại ah!"

Mạnh Chiêu Quân hừ một tiếng, xoay người đó là ly khai.

Tần Phong bất đắc dĩ thở dài, tại liếc mắt nhìn đang ở thu thập mình túi chu Phượng, nhin không được buồn bực nói: "Sẽ không người cũng dự định cách ta đi ah?"

"Bản thân hưởng thụ cái này tốt đẹp chính là buổi tối ah." Chu mắt phượng trốn đùa giỡn ngược không chút nào che giấu.

Tần Phong móc ra một điếu hương yên, cũng không đuổi theo ra đi tìm Yến Tiểu Mộng giải thích, dù sao lúc này đi ra ngoài căn bản chính là đi tìm chết đi, tương phản hẳn còn lại là lười biếng ngồi ở một bên, hai chân tréo nguẩy, làm Chu Phượng đi tới cửa vị trí thời điểm, bỗng nhiên thổi cái huýt sáo. Chu Phượng khinh bỉ hừ một tiếng, đang muốn nói cái gì đó, lại cảm giác mình một mình trong truyền đến một cỗ tử dục hỏa trong nháy mắt cuộn sạch toàn thân, nàng cau mày muốn áp chế loại cảm giác này, thế nhưng huyết dịch trong thậm chí là tế bào trốn ngửa để cho nàng có chút đứng không vững.

"Cầm lại cái bật lửa thời điểm liền cho người tự cảnh cáo, đừng cho ta chơi đa dạng, người chơi bắt quá ta." Tần Phong cười lạnh nói: "Xem ra người người xinh đẹp, đầu óc không thể nào linh quang a."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 308: Nữ Vương Yến Tiểu Mộng

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 308: Nữ vương Yến Tiểu Mộng

sh thị mặc dù là tại đêm khuya, như trước đắm chìm trong phồn hoa cùng tiếng động lớn rầm rĩ trong.

Bất quá đối với Yến Tiểu Mộng mà nói, xung quanh hết thảy phù hoa lộ vẻ có chút buồn cười, ngồi ở quây rượu trong góc phòng, sâu kín thở dài. Nàng là cái nữ nhân thông minh, nàng minh bạch Tần Phong mười năm này trong đã trải qua lần lượt cực khổ cùng thống khổ, nàng tại Tần linh trong miệng biết, Tần Phong có thể sống được tới bản thân chính là 1 cái kỳ tích.

Cho nên Yến Tiểu Mộng cũng không xa xỉ cái gì, không xa xỉ Tần Phong có thể như 10 năm trước một dạng.

Nàng lại không biết cường cầu Tần Phong đem trong nhà kia mấy người phụ nhân đuổi ra ngoài, bởi vì nàng biết kia căn bản không có khả năng, nàng hiểu, Tần Phong cùng kia mấy người phụ nhân đều giữ vững một điểm không minh bạch quan hệ, cho nên hẳn cũng không gặp qua hỏi, chỉ là Tần Phong như thế quang minh chánh đại lừa gạt mình, Yến Tiểu Mộng nghĩ có chút thật đáng giận, nhất là thấy tên khốn kiếp này cũng không có đuổi theo ra tới, càng tức giận một ngụm đem trong ly bia uống uống 1 phát hết trơn.

"Tiểu thư? Một người sao?"

1 cái mang theo đến từ tính cùng thanh âm trầm thấp tại vang lên bên tai, Yến

Tiểu Mộng chỉ là tùy ý nhìn thoáng qua, phát hiện là 1 cái khoảng chừng hơn 30 tuổi nam tử, tướng mạo cũng không xuất chúng, nhưng trên người có một cỗ tử năm tháng khí tức, không thể không nói người như thế tại bên trong quầy rượu một mực rất nổi tiếng. Ít nhất có thể không ít không ra nhà tranh thiếu nữ đắm chìm trong kia sợi đại thúc khí tức trong.

Thế nhưng, Yến Tiểu Mộng cũng không phải là không ra nhà tranh.

"Có chuyện gì sao?" Yến Tiểu Mộng nhàn nhạt hỏi ngược lại.

Nam tử nhún vai, bưng một chén rượu ngồi ở Yến Tiểu Mộng đối diện, nhẹ giọng nói: "Người tựa hồ có tâm sự."

"Không sai." Yến Tiểu Mộng dứt khoát nói: "Ta đích xác có tâm sự."

"Có thể không thể nói ra được nghe một chút?" Nam tử hỏi.

Yến Tiểu Mộng cười cười, nói: "Trái lại không có gì lớn sự, bạn trai ta gần nhất rất bận rộn, ta có chút nhớ nhung hấn mà thôi."

Nam tử trong mắt lóe lên lóe một cái tinh quang, nhàn nhạt thanh bần thần quang khi hấn trong con ngươi lóe lên rồi biến mất, nhìn chăm chú vào Yến Tiểu Mộng, nói: "Có thể đem 1 cái như hoa như ngọc bạn gái bỏ qua đến quầy rượu uống rượu, bạn trai người chính xác rất thất bại."

"Thất bại sao?" Yến Tiểu Mộng cười lắc đầu, lại nói: "Ta cũng không cảm thấy hấn thất bại, chỉ là thỉnh thoảng nghĩ có đôi khi ta tại bên người của hấn tựa hồ không cách nào giúp đỡ hấn cái gì, điểm này ta rất khổ não."

"Không, không, không." Nam tử liên tục lắc đầu nói: "Người phải tin tưởng mỹ mạo của người là đúng bất kỳ một cái nào nam nhân trợ giúp lớn nhất."

"Tỷ như như vậy?" Yến Tiểu Mộng nghiêng người nhìn thoáng qua, nam tử vừa xoay người nhìn sang, lại nhìn thấy mấy người trò chuyện bình sĩ làm người trẻ tuổi đi lên trước tới, dẫn đầu là một trẻ tuổi đẹp trai gia hỏa, xem thấu đến tựa

hồ nhiều tiền, hai mắt tràn đầy ** nhìn chăm chăm Yến Tiểu Mộng, tham lam nói: "Mỹ nữ, không ngại cùng uống một chén?"

Yến Tiểu Mộng nam tử đối diện trong mắt lóe lên một tia không thềm, thản nhiên nói: "Hỗn đản đi tới chỗ nào luôn sẽ có mấy cái như vậy."

Mấy người trẻ tuổi kia biến sắc, từng cái một trợn mắt nhìn nam tử, trái lại Yến Tiểu Mộng che miệng cười, thay đổi cái lười biếng tư thế, uống rượu trong ly, thản nhiên nói: "Bất quá trong mắt của ta, các người tựa hồ thuộc về không sai biệt lắm mục đích."

"Không, ta quan tâm là quá trình." Nam tử lắc đầu.

"Đệt, mẹ nó, từ đâu tới vương bát đản dám mẹ nó mắng lão tử hỗn đản?" Nhiều tiền người trẻ tuổi âm thầm nhìn nam tử kia, lạnh giọng mắng: "Con mẹ nó, không muốn lăn lộn cút ra ngoài cho ta."

"5 năm trước, ta ở chỗ này, có người cũng nói, không muốn lăn lộn liền lăn đi sh." Trong mắt nam nhân hiện lên lướt một cái mang xa, nói: "Đương nhiên làm những người đó hài lòng là ta lăn, 5 năm sau ta trở về, ta lấy ơn báo oán, đem bọn họ giới thiệu cho ta 1 cái Hợp Tác như trước hộ khách, bọn họ hiện tại hẳn là trải qua rất khoái nhạc, không biết các người có nghĩ là trông thấy ta hộ khách?"

"Hộ khách? Lão tử hiện tại cho người đi thấy thầy thuốc!" Nghe nói nam nhân này nói nhảm, nhiều tiền người trẻ tuổi buồn bực đưa qua một chai rượu liền hướng đến đầu của hắn ném tới.

Yến Tiểu Mộng thờ ơ lạnh nhạt người đây hết thấy, làm như chỉ nhìn một hồi buồn cười trò khôi hài, uống rượu, nàng lúc này, như cái cao cao tại thượng nữ vương.

Đập tới chai rượu không có gây nên nam trên mặt người chút nào biểu tình biến hóa, hẳn chỉ là nhẹ nhàng lóe lên, tại người trẻ tuổi kia cánh tay huy tới thời

điểm, bỗng nhiên giơ lên một cước, ở giữa tại nam nhân đầu gối bên trên, rắc một tiếng, lực lượng kia lớn thần kỳ, nam tử trẻ tuổi mặt của bộ trong nháy mắt thay đổi dữ tợn Khủng Phổ, lão đầu nửa quỳ trên mặt đất, đau không ngừng kêu thảm: "Đánh hẳn, đánh chết hẳn! Đánh đã chết ta phụ trách!"

Thủ hạ của hẳn nghe được tiếng gọi âm ỉ, từng cái một mắng to đến xông về phía trước, nam nhân cười lạnh một tiếng, đứng dậy cấp tốc tới gần, cũng đi vòng qua một người trong đó phía sau, tay phải hư cầm là ưng trảo, tại một người trong đó cột sống một thuận, người kia trong nháy mắt sắc mặt đỏ lên không gì sánh được, tiếng kêu thảm kia thậm chí muốn che giấu quây rượi tiếng động lớn gây âm nhạc và hò hét.

Kia thống khổ tru lên làm người chung quanh nhộn nhịp lui tán, trái lại Yến Tiểu Mộng, vẫn là ngồi ở chỗ kia, không chút hoang mang uống rượu trong ly.

Chỉ là tại nam nhân cùng đám kia cà lơ phất phơ người trẻ tuổi lăn lộn đánh vào một chỗ thời điểm, 1 cái chống quai trượng tóc trắng xóa lão đầu cũng không ngừng ở trong đám người đi qua mà đến, lão đầu nụ cười trên mặt phi thường hiền lành, ai nấy đều thấy được hẳn là tốt lão đầu, ít nhất tại một câu người tuổi trẻ trêu chọc tự, hẳn như trước vẫn duy trì 1 cái khiến người ta nghĩ lão đầu này rất hòa thuận đáng tươi cười.

"Lão đầu, nơi này chính là quây rượi, người tuổi trẻ thiên đường, thân người tử không được!"

"Nhanh, cái này tuổi đã cao còn tới tiêu sái đây?"

Liên tiếp trêu chọc liên tục không ngừng, lão đầu đều là cười không nhìn mắt, mà chờ đến nam tử kia cùng mấy người người trẻ tuổi ấu dả địa phương, hẳn tự sửa quần áo của mình, cấp tốc xuyên qua lăn lộn đánh hiện trường, điều này làm cho một mực mấy người người trẻ tuổi trong nhà dạo bước trêu chọc đến nam tử trong lòng nhất thời 1 cái hồi hộp, ánh mắt có chút chần chừ không chừng nhìn ngồi ở Yến Tiểu Mộng đối diện cái kia nhìn như yếu đuối lão

gia hỏa.

"Lão tiên sinh, ở đây tựa hồ cũng không thích hợp ngài?" Yến Tiểu Mộng nhìn ngài ở lão đầu đối diện, nhẹ giọng nói.

Lão đầu cười ha hả đem mình quả trứng đặt ở một bên, rót cho mình một chén rượu, nói: "Người tuổi trẻ thiên đường, ta cũng từng trẻ tuổi qua. Muốn nói thiên đường, không bằng nói là đã từng nhà trẻ."

Yến Tiểu Mộng lông mi giương lên, quan sát lần nữa lão đầu này.

Lão đầu khoảng chừng 7 80 tuổi hình dạng, thân thể có chút câu lữ, ăn mặc một thân kiểu áo Tôn Trung Sơn rất là ngăn gọn, chỉ là lúc này bên ngoài gió lạnh thảng chạp, hăn mặc thật có chút đơn bạc chút, trừ lần đó ra, Yến Tiểu Mộng nhìn không ra lão đầu này lại có chỗ gì đặc biệt.

"Gọi ta lão gia tử ah, Tần Phong cũng là gọi ta như vậy." Lão đầu cười ha hả nói.

Yến Tiểu Mộng thiếu chút nữa một ngụm rượu phun tới, có chút chần chờ nhìn trước mắt lão gia hỏa, trái lại lão gia hỏa uống một ngụm rượu, nói: "Người có thể đã ở oán giận hăn, chính xác, hăn cũng không có cái gì tư cách tại có người cái này xuất chúng như thế nữ nhân sau như trước đương nhiên quá bản thân phóng. Phóng túng sinh hoạt."

"Cho nên ngài tới là muốn nói cho ta biết, đối với hăn có đầy đủ kiên trì sao?" Yến Tiểu Mộng nhẹ giọng hỏi.

Lão đầu a a cười, nói: "Ta nhìn hăn lớn lên, dạy hăn từng bước từng bước đi tới hiện nay vị trí này, người trách hăn chẳng bằng trách ta."

"Ta sẽ không chửi bởi hăn tất cả trường bối." Yến Tiểu Mộng trầm giọng nói.

Lão đầu lắc đầu, nói: "Kỳ thực người trong lòng vẫn là có chút oán khí, ta lần này tới Hoa Hạ, chính là nghĩ đến xử lý chuyện này."

"Tính tình của hãn quật cùng một đầu ngưi dường như, xử lý như thế nào?" Yến Tiểu Mộng buồn cười lắc đầu, nói: "Kỳ thực từ từ ta cũng thói quen, ta chỉ cần biết rằng trong lòng hãn còn có ta thì tốt rồi, chuyện cho tới bây giờ, ta tại cường cầu cái gì, có thể ta ngay cả hãn đều phải mất đi."

"Ta là khuyên không được hãn." Lão đầu trong mắt hiện lên một chút bất đắc dĩ vui vẻ, nhưng là có vui mừng cùng thoải mái, cười nói: "Bất quá ta có thể dạy ngưi."

"Dạy ta?" Yến Tiểu Mộng tò mò nhìn hãn.

Lúc này 2 người đã hoàn toàn không quan tâm bên cạnh đánh nhau, nam tử kia tại đem mấy người trẻ tuổi gia hỏa đánh bại sau khi, cũng hai mắt không nháy một cái nhìn lão đầu kia, dù cho đèn nê ông lóe lên tại chói mắt.

"Trên thực tế ta có thể đem tiểu Ngưi con bê dạy thành toàn cầu duy nhất tiếng tăm lừng lẫy chiến sĩ, ta liền có nắm chắc theo đạo ra 1 cái toàn cầu nữ nhân mạnh nhất." Lão đầu cười ha hả nói: "Chỉ ít tại tinh thần trình tự, ta tin tưởng ngưi có thể làm được."

Yến Tiểu Mộng cũng cười mà không nói.

Lão đầu tiếp tục nói: "Ngưi rất thông minh, ta quan sát ngưi thật lâu, từ Tần Phong sau khi trở về ta vẫn đang quan sát ngưi, so sánh với bên cạnh hãn tên đạo tặc kia, còn có cái kia bị thế nhân xưng là nữ ma đầu Lưu Linh, ngưi có đặc biệt thiên phú, chỉ là ai cũng chưa từng phát hiện. Có thể đem Tần Linh nhi tên tiểu nha đầu kia đùa giỡn xoay quanh, đem trong miệng nàng về Tần Phong bí mật đều bộ đi ra, ngưi có tư cách làm ta tự mình tới giáo dục."

"Kỳ thực ngài là lo lắng ta đem bí mật của hãn không cẩn thận tiết lộ ra ngoài ah?" Yến Tiểu Mộng nháy mắt một cái, hỏi.

Lão đầu thoải mái cười ha ha một tiếng: "Xem ra, ta thật không có nhìn lầm

người." Dừng một chút, đứng lên nói: "Hắn lần này trở về có hẳn quyết định của chính mình cùng kế hoạch, cái kế hoạch này ngay cả ta cũng không biết, cùng với nhìn hắn không ngừng trong bóng đêm lục lọi, không bằng tận khả năng giúp đỡ hắn ah. Đi thôi, thời gian của chúng ta cũng không nhiều."

Yến Tiểu Mộng chần chờ một chút, nhưng vẫn là đứng dậy đi tới lão đầu phía sau.

Trái lại trải qua người nam nhân kia bên cạnh thời điểm, lão đầu cầm quả trứng gõ một cái sàn nhà, thân nhiên nói: "Lần sau chú ý, bằng không ta sẽ đích thân đem người làm thịt."

Nhẹ nhàng một câu nói.

Lại tựa hồ ở chung quanh tất cả mọi người chỗ sâu trong óc vang lên, kia tiếng động lớn gây âm nhạc tại chỉ khoảng nửa khắc toàn bộ đình chỉ, tất cả không khí vào giờ khắc này trong nháy mắt xuống tới Băng Điểm, mỗi người đều cẩn thận nhìn lão đầu kia, vẫn là phàm nhân thân thể, thế nhưng tất cả mọi người cảm giác lão đầu này trên người có dùng giống như thần uy nghiêm, bọn họ tự giác nhường ra một con đường, thông hướng cửa quán rượu con đường.

Yến Tiểu Mộng nhìn thoáng qua nam tử, giọng nói có chút băng lãnh, tại trên người của nàng, bỗng nhiên dâng lên một cỗ cường đại khí tức, tại nam tử kia trong lòng chần chờ thời điểm, thân nhiên nói: "Không muốn mưu toan tại người đứng bên cạnh hắn hạ thủ, bằng không ta sẽ để người hối hận cả đời."

Nam tử tròn mắt không ngừng chuyển động, hắn có chút không thể tin tưởng mới vừa rồi còn u oán tiểu khuê nữ chỉ là cùng cái kia thần bí lão đầu nói nói mấy câu, khí thế dĩ nhiên thay đổi bén nhọn như vậy, sắc bén đến làm hắn cái này chính tay đâm hơn trăm người sinh mạng Cầu Vương vào giờ khắc này bỗng nhiên cảm giác chung quanh khí tràng coi như toàn bộ ngưng kết thành Băng, thậm chí hô hấp đều có chút trắc trở.

Đương nhiên, bao quát Tần Phong sẽ không biết, làm cái này đã có sắc bén

khí thế nữ nhân ở trở lại Hoa Hạ sau khi, nàng thực sự sẽ trở thành nữ vương.

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 309: Hấp Thu Giáo Huấn

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 309:

"Kỳ thực đây, ta thật không có ý định xài người, bất quá người có thể hay không Đừng cởi quần áo?"

Tần Phong ngậm một miếng hương yên, cà lơ phất phơ ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn trước mặt Chu Phương bởi vì không chịu nổi được lực tác dụng đã đem trên người cởi chỉ còn lại có thiếp thân nội y, trắng bóng da thịt cùng màu đen lôi ty nội y tương ánh thành huy, không ngừng kích thích đến Tần Phong ánh mắt.

Chu Phương còn giữ vững nhất định thanh tỉnh, chỉ là nàng nhất quán sử dụng được tề là Chu Phong sai người ở nước ngoài đặc biệt may, chưa từng thất thủ qua, nam nữ thông sát, dựa theo chế được nhân thuyết pháp đó là, chỉ cần là có tư duy sinh vật, đều có thể bị thuốc lây.

Như thế được vật được tính cực đại, chu Phương cảm giác hết thảy trước mắt đều tựa hồ tại hư ảo trong, nàng cắn cắn đầu lưỡi, nỗ lực để cho mình thanh tỉnh xuống tới, nàng hạ thân nội y tại thân thể vận vẹo tự đã cởi đến rồi đầu gối, cũng không tại thần bí thân thể tại Tần Phong trước mặt nhìn một cái không sót gì.

"Ta sớm muốn giết người."

Chu Phương cắn răng nghiêng lợi nói.

Tần Phong nhún vai, thản nhiên nói: "Muốn giết người của ta nhiều đi, hơn nữa người cho là chỉ bằng người, có thể để giết ta sao?"

Sau khi nói xong, Tần Phong trong mắt hiện lên lướt một cái hàn ý, trái lại chu Phượng hừ lạnh một tiếng, chỉ bất quá lúc này dưới trạng thái chu Phượng cái này một tiếng hừ lạnh thực tại có chút quyến rũ: "Ta từ nhỏ tiếp thu huấn luyện, lần lướt hiện thực cùng từng trải nói cho ta biết, bất kỳ hai người chiến đấu cần bảo lưu một lá vương bài."

"Nói một chút coi." Tần Phong nhiều hứng thú đánh giá chu Phượng thân thể, sau đó người khuôn mặt hồng đồng đồng, toàn thân mạo hiểm 1 tầng rậm rạp chẳng chịt đổ mồ hôi, nàng phát tay đầu, cười lạnh nói: "Người tin hay không, khi người đang đùa làm thân thể ta thời điểm, người cái kia chưa nhân sự bạn gái, cũng muốn trở thành đặc biệt trên giường đồ chơi?"

"Chỉ bằng con kia cầu?" Tần Phong mặt không đổi sắc nhìn chu Phượng, nhàn nhạt hỏi.

Chu Phượng sắc mặt ngẩn ra, Tần Phong lạnh lùng nói: "Người nếu như đem con kia cầu xưng là vương bài, ta đây chỉ có thể nói người quả thực quá ngây thơ. Người thật cho là ta không biết con kia cầu lén lén lút lút cùng sau lưng nàng?"

"Người?" Chu Phượng hé mắt, đổ mồ hôi rơi tự, nàng đã cảm giác trước mắt càng phát mơ hồ, liều mạng sau cùng lý trí, trầm giọng nói: "Người dĩ nhiên cầm bạn gái người tới làm mối."

"Không, không có, chỉ là Cầu Vương là một mối mà thôi." Tần Phong lười biếng nói: "Ta Tần Phong là vô sỉ, nhưng cũng sẽ không vô sỉ đến cầm mình bạn gái làm 1 cái mối."

Lại nói, Tần Phong đứng dậy đem rèm cửa sổ gạt khoác ở chu Phượng đến trên người, đem đầu mẫu thuốc lá ném tới một bên, tại hơi rên rĩ chu Phượng sau đầu nhấn một cái, kia chu Phượng đó là lâm vào trong hôn mê, sau đó đi tới cửa,, bỗng nhiên một cước đánh hướng về phía đại môn, lực lượng khổng lồ đem căn hộ cửa phòng trực tiếp đá văng, loảng xoảng làm một tiếng, cửa phòng bị

đạp bay sau, đụng phải đối diện trên vách tường, mà kêu đau một tiếng thanh càng tùy theo mà đến, đợi kia cửa phòng sau khi hạ xuống, lại thấy một người đã ngồi dưới đất hôn mê bất tỉnh, mà ở ót của hần lên còn lại là hồng đồng đồng một mảnh.

Trong hành lang đứng đầy người, khoảng chừng có hơn 30 người, đem chận chội hàng lang chận gắt gao, từng cái một dử tợn nhìn Tần Phong, chỉ là trong ánh mắt mang theo nhè nhẹ sợ hãi, dù sao một cước kia đem cửa phòng đạp bay lực lượng thực tại có chút Khủng Phố.

"Tần tiên sinh đại giá quang lâm, thế nào không cùng lão đệ chuyện ta trước thông điện thoại? Ta cũng tốt chiêu đãi chiêu đãi ngươi." Chu Hưởng đứng ở đoàn người phía sau cười híp mắt nói.

Tần Phong nhìn thoáng qua, trong mắt tràn đầy trào phúng, nói: "Chu Hưởng, lần trước đi chó của ngươi mệnh, xem ra ngươi là thật không biết tốt xấu."

"Ta Chu Hưởng lăn lộn cái này vài thập niên, còn là biết cái gì gọi là tốt xấu." Chu Hưởng sắc mặt trầm xuống, âm thâm thâm cười nói: "Chỉ là Tần Phong, như ngươi loại này không biết tốt xấu gì đó ta thật đúng là chưa từng thấy qua."

Tần Phong nhìn thoáng qua trước sau, thản nhiên nói: "Ta có phải biết không biết tốt xấu, vậy cũng phải nhìn ngươi có hay không tư cách này để giáo huấn ta!"

"Giết Tần Phong, ta thưởng cho 100 vạn!"

Chu Phong bỗng nhiên âm thâm thâm rầm trời: "Chỉ cần giết Tần Phong, tất cả mọi người đều có thưởng cho!"

100 vạn.

Đối trong hành lang 3 10 tên mà nói đích thật là không ít mức, trên thực tế khi bọn hần biết được tựa hồ gần ngay trước mắt phong phú thưởng cho sau, mỗi

người nhìn Tần Phong ánh mắt cũng thay đổi, không hề có trước sợ hãi, mà là từng cái một hóa thân đã lang tham lam nhìn lẻ loi một mình Tần Phong.

"Coi như nóng người ah."

Tần Phong xem xét liếc mắt phòng trong đã lâm vào hôn mê chu Phượng, khẽ lắc đầu một cái.

Mà ở trước một người xông về phía trước thời điểm, hãn hai mắt hiện lên một luồng hàn mang, tay phải vung, lạch cạch một tiếng, kia dẫn đầu xông về phía trước người kia nhất thời hét thảm một tiếng, lướt một cái máu tại lỗ mũi bắn toé, mà Tần Phong cũng hừ lạnh một tiếng, thân thể nhảy lên một cái, đầu gối đang đè ở trước ngực của hãn, theo thẳng nhãi này về phía sau bay ngược đi, Tần Phong thiếp thân mà lên, lấy cánh chõ là công kích lợi khí, tại thu hẹp hàng lang trong, một bước khẽ động, đem tất cả đám can đảm gần kề địch nhân toàn bộ đánh ngã xuống đất.

Tần Phong không có đánh tính thủ hạ lưu tình, bất luận là yết hầu hoặc là huyết Thái Dương, hãn hạ thủ lực đạo tuyệt đối không có bởi vì trí mạng nguy hiểm mà yếu bớt, ngược lại là ở trong đám người càng phát sắc bén.

"Giết hãn, ta cho các người 1 nghìn vạn!"

Mắt thấy Tần Phong ở trong đám người tựa như sói vào bầy dê, Chu Hưởng trên mặt bộc phát âm trầm, thấy có người sinh lòng sợ hãi trở ra lui, hãn quát to một tiếng.

Trọng thưởng dưới tất có dũng phu, mà mãng phu cùng liều mạng chi đồ cũng không ngoại lệ.

Ít nhất Chu Hưởng hào sảng trực tiếp đem tiền thưởng tăng lên 10 lần, phần này khổng lồ lợi ích cũng đủ làm mọi người đem sợ hãi tạm thời đè xuống. Tham lam là thúc đẩy nhân loại đi hướng hủy diệt đường tắt. Như vậy Tần Phong am hiểu nhất chính là tại đây búp măng đường tắt bên trên, biết thời biết

thế.

Nhìn không ngừng đánh về phía Tần Phong ác đồ, Chu Hưởng âm âm cười, cũng lẫn vào trong đám người, không bao lâu, liền đến cửa phòng đã bị đánh mất căn hộ trước, đi vào bên trong gian phòng, Chu Hưởng lại trầm giọng rầm trời: "Đại gia nỗ lực lên, giết hẳn người là có thể bắt được 1 nghìn vạn! 1 nghìn vạn, gần ngay trước mắt!"

Nghe càng thêm điên cuồng tranh cãi ầm ĩ, Chu Hưởng khinh bỉ hừ một tiếng, hẳn đi tới lúc này đã hơi chuyển tình lại chu Phượng trước người, nhìn bị rèm cửa sổ bó chặt thân thể chu Phượng, tại nghe chu Phượng trên người truyền tới nhàn nhạt hương khí, đùa giỡn ngược nói: "Nếu như lão bản thấy như vậy một màn, người nói hẳn còn có thể tại sủng hạnh người sao?"

Chu Phượng toàn thân đánh nhỏ nhẹ bệnh sốt rét, mồ hôi đã thấm ướt rèm cửa sổ, Linh Lung dáng người hoàn toàn hiển lộ ra, Chu Hưởng âm lãnh quỷ dị đưa tay đưa đến chu Phượng khuôn mặt trước, nhẹ nhàng xoa xoa nàng mồ hôi trán, hắc hắc than thở: "Trách không được lão bản đối với người lưu luyến, tao đến bản thân đi."

"Chu Hưởng. . . . Người muốn chết!"

Chu Phượng ho khan một tiếng.

Thế nhưng Chu Hưởng cũng sợ dường như vỡ vỡ ngực: "Ta thật sợ a!" Nhưng thoáng qua lại là âm hiểm cười nói: "Ta là thật sợ, không phải là trêu đùa người, ta là thật sợ lão bản sai sử người đem ta giết đi."

Chu Phượng dồn dập thở hỗn hển, nàng cảm giác trong cơ thể nhiệt lưu đã đạt đến tối cao, thậm chí nàng có thể thấy bản thân hô đi ra ngoài khí tức đều mang phi màu đỏ **.

"Tần Phong làm như vậy trái lại làm ta bớt việc rất nhiều." Chu Hưởng buồn cười tiêu sái đến trước bàn, đến rồi một chén nước lạnh, lại đem nước lạnh từ từ

tươi nước ở tại chu Phượng trên mặt, bị lạnh lẽo kích thích, chu Phượng thoáng khôi phục có chút lý trí, Chu Hưởng mới là âm trầm nói: "Vốn có ta là dự định trực tiếp giết người, bất quá ta cần thận suy nghĩ một chút, tựa hồ thân thể của người có thể mang cho ta tới càng nhiều hơn chỗ tốt, còn nhớ rõ những bị đó người trêu chọc trải qua những cao quan kia giàu ngang sao?"

"Ta đã cùng bọn họ đều liên hệ tốt lắm, mà từ mấy đêm lên bắt đầu, bọn họ đem từng cái từng cái hưởng dụng thân thể của người báo lại sống trước người hành vi. Thử nghĩ muốn, đám người kia thế nhưng hận người hận đến bản thân."

"Bọn họ dám!"

Chu Phượng cắn răng nghiêng lợi trừng mắt Chu Hưởng, âm lãnh nói.

"Dám? Yên tâm, ta đã bố trí xong, thử hỏi người có dám hay không làm lão bản thấy người và một bọn đàn ông ở trên giường điên cuồng?" Chu Hưởng đùa giỡn ngược nói: "A, ta đoán nghĩ hẳn có thể sẽ yêu người hơn, bởi vì người sẽ biểu hiện ra càng thêm điên cuồng một mặt tới."

Chu Phượng toàn thân ngấn ra.

Chu Hưởng nói là sự thực, một khi tối hôm nay nàng luân lạc tới đám kia trong tay của người, như vậy nàng sợ rằng sẽ bị chơi đến thương tích đầy mình, dù sao những năm gần đây Chu Phong một mực để mà trước bản thân sáng tạo nhược điểm tới uy hiếp bọn họ, mà một khi như Chu Hưởng nói, nàng thật dám để cho Chu Phong thấy sao? Hiển nhiên nàng không dám, nàng không sợ chết, chỉ là nàng không muốn để cho Chu Phong thấy, dù sao đối với nàng mà nói, Chu Phong lại là của nàng Thượng Đế.

"Một khi bọn họ hưởng dụng thân thể của người, như vậy đám người kia sẽ thật tốt báo đáp ta một lần." Chu Hưởng âm hiểm cười nói: "Cái này cũng đều là theo người học tới."

"Nàng kia có không có dạy qua người, không muốn tại khẩn yếu quan đầu

nói quá nhiều nói nhảm?"

Tần Phong thanh âm sâu kín bỗng nhiên ở sau lưng vang lên, Chu Hưởng toàn thân sợ run cả người, chỉ là còn chưa kịp làm ra còn lại phản ứng, liền cảm giác phía sau tê rần, hắt một ngụm máu tươi không thể ức chế phun ra, thân thể ngã nhào xuống đất, vô cùng chặt vật, xoay người nằm úp sấp dưới đất, nhìn như một người không có chuyện gì vậy Tần Phong, hắt không thể tin nhìn thoáng qua Tần Phong phía sau, không có phát hiện bất kỳ thủ hạ của hắn.

"Không có khả năng! Không thể nào!"

Chu Hưởng như là xem cái quái vật nhìn Tần Phong, khuôn mặt không thể tin tưởng: "Người không có khả năng nhanh như vậy thoát thân!"

"Kỳ thực ta còn thật không có thể nhanh như vậy thoát thân, bất quá ai bảo ta cũng có giúp đỡ đây." Tần Phong cười híp mắt nói: "Người nói, nếu như chu Phượng trở lại Chu Phong bên cạnh, người có thể hay không trải qua thật không tốt?"

Chu Hưởng sắc mặt trầm xuống.

Trái lại Tần Phong nói: "Tốt lắm, ta hấp thụ của người giáo huấn, nói nhảm liền không nói nhiều."

"Trên thực tế người vẫn là không có tiếp thu hắn giáo huấn." 1 cái âm lãnh thanh âm bỗng nhiên vang lên, Tần Phong sắc mặt trầm xuống, lấy tốc độ cực nhanh đem chu Phượng bế lên, bạo phát ra vượt qua thường nhân ngấm lại tốc độ vọt tới 1 cái ấn dấu gọi, mà ngay sau đó một cỗ tiếng nổ mạnh âm âm vang lên, to lớn lực đánh vào lượng đem thủy tinh nổ nát, toàn bộ căn hộ bên trong gian phòng lâm vào một mảnh hỗn độn.

Mà khi Tần Phong ôm đã hôn mê chu Phượng đang đi ra che giấu gọi thời điểm, bên trong căn phòng Chu Hưởng đã chẳng biết đi đâu.

"Vì sao không trực tiếp giết hẳn? Người chỉ hơn bốn mươi giờ." 1 cái thanh âm trầm thấp bên tai bờ vang lên.

Tần Phong cắt một tiếng: "Con chó kia chung quy chỉ là con chó, đánh chó còn phải xem chủ nhân."

"Người tự giải quyết cho tốt, có gì cần ta tiện đường giúp người làm sao?"

"Đi Hương Cảng, tìm được nàng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tủ Sách Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 310: Chân Lý

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 310: Chân lý

Tần Phong dám vỗ ngực bảo chứng, bản thân căn bản không là cái gì chính nhân quân tử.

Cố cho nên, chu Phượng cái này xinh đẹp quyến rũ mỹ nữ bị hạ độc lý trí hoàn toàn biến mất, ở nơi này cũng không thể nào tuyệt vời ban đêm, Tần Phong còn là tận lực làm buổi tối thay đổi mỹ lệ.

Mà khi sắc trời bên ngoài sáng choang sau khi. Đặt ở khách sạn tử đầu giường trước máy di động chấn cái không ngừng.

Tần Phong lúc này mơ mơ màng màng mở mắt, néo néo mi tâm của mình, thở ra một cái Trọc khí, mà ở bên cạnh hẳn, còn lại là toàn thân ** chu Phượng, bất quá bởi vì đêm qua điên cuồng, người nữ nhân này tại tình trạng kiệt sức sau khi hiển nhiên không có ở đang ngủ mê man tỉnh táo lại, Tần Phong phất tay đầu, cầm điện thoại di động lên chuyển được sau, biên mặc quần áo vừa hỏi: "Ai a? Sáng sớm nhiều người đẹp mộng."

"Người còn có mặt mũi ngủ?" Sở Sở thở phì phò thanh âm nơi tay máy đổi điện vang lên, Tần Phong trong đầu nhất thời vang lên cái này đáng yêu thanh thuần nữ hài sừng mặt lên trưng hình ảnh, cười cười, nói: "Đã xảy ra chuyện gì?"

Tựa hồ giọng nói có chút đại, mà đang ngủ say chu Phượng anh ninh một tiếng tỉnh lại, cảm giác được toàn thân ** cùng bên cạnh tên khốn kiếp kia tồn

tại, chu Phượng trong lòng vừa nhảy, một đạo lãnh ý tại trong con người lóe lên rồi biến mất, nhưng một giây kế tiếp, hai mắt của nàng cũng thay đổi quyền rũ động lòng người, ánh mắt lưu chuyển coi như một ông nước trong, Vốn dĩ cầm điện thoại ăn mặc quần áo Tần Phong thoáng nhìn ánh mắt của nàng sau, bỗng nhiên muốn buông tha cái thứ 2 động tác.

"Tiểu Mộng tỷ tỷ ngày hôm qua cả đêm không trở về, đánh nàng Điện Thoại cũng không ai nhận." Sở Sở bất mãn nói: "Thế nhưng người tên hỗn đản này, chọc nàng còn có tâm tư ngủ!"

Tần Phong nhíu nhíu mày, bất quá lúc này chu Phượng cũng đã dính vào, nửa người dán tại Tần Phong trên người, hồng nhuận khéo léo đầu lưỡi chậm rãi du tẩu, một đôi đôi mắt càng động nhân khiến người ta nhìn không được thương tiếc, Tần Phong một bên hưởng thụ chu Phượng hầu hạ, vừa nói: "Nàng hiện tại hẳn là đến Châu Âu, tại trên phi cơ người có thể cho nàng gọi điện thoại mới là lạ."

"Châu Âu?" Sở Sở sững sốt, không hiểu hỏi: "Tiểu Mộng tỷ đi Châu Âu đã làm gì?"

Tần Phong vươn tay vuốt ve chu Phượng tiểu lệ khuôn mặt, nói: "Nàng đi học tập."

"A." Sở Sở lên tiếng, bất quá không bao lâu, nàng lại là hung hãn nói: "Đều là người tên hỗn đản này làm chuyện tốt!"

"Tại sao lại trách ta?" Tần Phong vô tội oán trách: "Ta cũng đích thật là cùng bằng hữu đang uống rượu."

"Hừ, tại khách sạn căn hộ cùng một người mặc bạo lộ nữ nhân uống rượu?" Sở Sở bất mãn nói.

Tần Phong nhìn thoáng qua chu Phượng, mà lúc này chu Phượng cũng ném cái liếc mắt qua đây, nhắc tới nữ nhân quả nhiên là gọi cảm vưu vật, nhìn Tần

Phong kích động không thôi, nhưng ngoài miệng không quên nói: "Việc này là cái ngoài ý muốn."

"Hừ."

Sở Sở hừ một tiếng.

"Ngoan nữa nha đầu, chờ ta trở lại." Tần Phong cười híp mắt nói.

Sở Sở cũng không có tại nói thêm cái gì, sau khi cúp điện thoại, Tần Phong đưa điện thoại di động ném tới một bên, xoay người đem chu Phượng đặt ở dưới thân, cười híp mắt hỏi: "Thế nào như thế chủ động, xem ra người cái này tiểu mèo hoang là không ăn no a."

"Đó là người không có này ăn no."

Chu Phượng tại dưới người của hắn vặn vẹo vài cái, kiều mị nói.

"Vậy hãy để cho ta hảo hảo đem người này ăn no."

Tần Phong nhìn dưới thân vưu vật, hắc hắc hít một tiếng.

Mà khi hắn thuận lý thành chương đã cùng Chu Phong thành tựu động phòng chuyện tốt trong quá trình, ôm thật chặt Tần Phong chu Phượng một bên hưởng thụ một bên trong con người cũng lóe lên một tia băng hàn sát ý, mà tay nàng nhẹ nhàng vừa lộn chuyển, một cây tiểu đao sắc bén xuất hiện ở trong tay của nàng, mà lúc này Tần Phong lại chỉ lo hưởng thụ, nhưng không có chú ý tới chu Phượng đi vòng qua sau lưng mình trên tay đao phong. Nàng một tay theo Tần Phong cột sống xoa đi xuống, móng tay nhẹ nhàng tiếp xúc làm Tần Phong càng thêm sáng khoái, mà khi Tần Phong tại một lần trầm thấp hô hấp thời điểm, nàng huy vũ đến tiểu đao hướng về Tần Phong lưng đâm tới.

Vén vện chỉ là chỉ chốc lát.

Tần Phong toàn thân cao thấp lông tơ tạc lập, mà đang cùng hắn tiếp xúc thân

mặt chu Phượng bỗng nhiên cảm giác thân thể của chính mình run lên, cặp kia cánh tay tựa hồ bị kiềm chế, tiểu đao mũi đao cự ly Tần Phong cột sống chăm chú chỉ không được một tấc, có thể nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn, nhưng không cách nào tại đưa cánh tay huy động mảy may.

Điều này cũng đúng trách không được chu Phượng.

Dù sao Tần Phong hỗn đản này trước đây gây họa nhiều đếm không xuể, trong đó chọc nữ nhân bất luận là tình khoản nợ hay hoặc là cừu hận, muốn giết một cái tay của hắn thật đúng là đếm không hết, những nữ nhân này không ít bị hắn tai họa, đối với hắn vừa yêu vừa hận càng không phải số ít. Muốn ở trên giường giết nữ nhân của hắn có khối người, lâu ngày dưới, Tần Phong luyện liền một thân phòng bị thói quen, mà trên thực tế, đến bây giờ Tần Phong như trước sống rất vui vẻ.

Mà khi Tần Phong từ chu Phượng trên người bò lúc đi, chu Phượng kia đã có tê dại hai tay mới là dần dần có thể sống động.

"Vì Chu Phong bán như vậy mệnh, đáng giá sao?"

Tần Phong mặc quần áo tử tế, nhìn chậm rãi hoạt động cánh tay mình, không che giấu chút nào bản thân sát ý chu Phượng, không khỏi hỏi.

"Hừ." Chu Phượng hừ lạnh một tiếng: "Ta sớm muốn giết ngươi."

Nhìn nàng quyết tâm đã định, Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, không khỏi nói: "Kỳ thực đây, muốn giết ta đây thật đúng là không thể nào giản đơn, bất quá xét thấy chúng ta cảm tình, ta có thể hữu nghị nhắc nhở ngươi một câu, toàn thế giới có thể để giết ta bọn họ thật tâm không nhiều lắm, ngươi muốn giết ta, ít nhất trước học thể nào đem ngươi sát ý ẩn núp, con người của ta đối đồ chơi này đặc biệt mẫn cảm, có điểm gió thổi cỏ lay ta liền toàn thân nổi da gà."

Chu Phượng căn rằng nghiêng lợi nhìn tên khốn kiếp này, bất quá Tần Phong hiển nhiên đối bất kỳ tinh thần công kích có miễn dịch đặt ra, phất phất tay đó là

ly khai khách sạn căn phòng.

Khách sạn vẫn là của Chu gia khách sạn, bất quá Tần Phong thay đổi cái gian phòng mà thôi, mà Chu Hưởng động tác cũng cực nhanh, tại tối hôm qua lên bị Cầu Vương cứu sau khi đi, hẳn cũng đã đem khách sạn đem qua tạo thành các loại phá hư toàn bộ quét dọn sạch sẽ, bao quát xà ca bị chém giết mấy chục lỗ nhỏ thủ hạ, mà Chu Hưởng cũng có thể có thể nghĩ không ra Tần Phong cái này không có tim không có phổi lười đi vài bước trực tiếp tại khách sạn lại lần nữa bạo lực mở một gian phòng giữa.

Khi hẳn ra gian phòng, khách sạn nhân viên công tác đã toàn bộ vào chỗ công tác, mà khi Tần Phong đi vào thang máy, có 2 cái ăn mặc tây trang nam tử đi tới, dừng lại sau lưng Tần Phong, một người trong đó còn lại là xoa bóp thang máy, Tần Phong nhìn thoáng qua thang máy là đi thông đỉnh tầng, bất đắc dĩ thờ dãi: "Sáng sớm cũng không khiến người ta yên tĩnh."

"Tần tiên sinh, chúng ta gia lão bản cho mời."

"Ta nếu như không đi đây?" Tần Phong buồn cười hỏi.

"Kia liền chớ trách chúng ta không khách khí." Một người trong đó lạnh lùng nói.

Tần Phong trợn trừng mắt: "Đi tới."

Làm thang máy đi thông đỉnh tầng sau khi, cửa thang máy mở ra, Tần Phong một người hút thuốc lá đi ra, mà ở trong thang máy hai vị này cũng đã nằm dưới đất, tứ chi bị dây dưa cùng một chỗ, hai người đều là đỏ lên mặt, muốn nói chuyện lại một câu nói cũng phun không ra. Tần Phong cũng không nhiều xem, đi thẳng tới đỉnh tầng hành lang, trực tiếp hướng về cuối hành lang gian phòng đi đến.

Toàn bộ khách sạn đỉnh tầng là khách sạn tầng quản lý, lúc này không có nhân viên công tác, mà khi Tần Phong đi tới phần cuối thời điểm, cửa phòng lại

nội mà bên ngoài mở ra, 2 cái ăn mặc tây trang gia hỏa xem Tần Phong là một người tới, nhộn nhịp sừng sốt, nhưng cũng không có nhiều lời nói nhảm, một người trong đó trực tiếp dứt khoát móc súng lục ra đè ở Tần Phong trên đầu, Tần Phong giơ hai tay lên, nhìn lướt qua phòng trong.

Trong đại sảnh rất giới thiệu vắng tẻ, lúc này 1 cái 45 tuổi nam tử đang ngồi ở ngay chính giữa trước bàn ăn tân tân hữu vị ăn bữa sáng, mà sau lưng hắn, Chu Hưởng mang theo hung ác nham hiểm ánh mắt chăm chú nhìn Tần Phong, mà ở bốn phía, còn lại là có 8 cái bảo tiêu, vừa nhìn liền biết nghiêm chỉnh huấn luyện.

"Làm hẳn qua đây."

Chu Phong thấy bảo tiêu đối Tần Phong soát người, trực tiếp dứt khoát nói.

2 cái bảo tiêu gạt đầu, đẩy một chút Tần Phong, Tần Phong nhún vai, đi hướng trung tâm chỗ, bản thân mang một cái ghế trực tiếp ngồi ở Chu Phong đối diện, Chu Phong bất mãn nhíu nhíu mày: "Người chính là Tần Phong?"

"Người chính là Chu Phong?"

"Không sai."

"Kia ta chính là Tần Phong." Tần Phong thay đổi cái thoải mái tư thế nói.

Chu Phong ăn tinh xảo bữa sáng, nhìn lướt qua Tần Phong, thản nhiên nói: "Nghe danh không bằng gặp mặt."

"A? Nói một chút coi." Tần Phong nói.

Chu Phong xuất ra giấy ăn xoa xoa khóe miệng của mình, phất phất tay, rất nhanh Chu Hưởng đưa tới một phần văn kiện, Chu Phong nhìn thoáng qua, mặt không thay đổi nói: "Người có biết hay không, từ người cứu Chu Nhã Phỉ tới nay, người phá hủy ta nhiều ít chuyện tốt?"

"Không biết." Tần Phong lão lão thật thật đáp.

Chu Phong vỗ bàn một cái, đem văn kiện đề tại trên bàn, đứng dậy cao cao tại thượng nhìn Tần Phong, lạnh giọng nói: "Bởi vì người ngu xuẩn cứu nữ nhân kia, ta đã tổn thất sắp tới hơn ức tài chính! Người biết 1 cái ức là bao nhiêu tiền? Chúng nó có thể đem người chôn sống!"

Tần Phong cười cười, nói: "Sợ cái gì? Trò chơi mới vừa mới bắt đầu."

"Ba!"

Chu Phong vỗ vỗ bàn, cả giận hừ một tiếng, lại xoay người đi hướng cửa sổ sát đất trước, mắt nhìn xuống sh đường cảnh, trầm giọng nói: "Người có biết hay không, chỉ cần ta nguyện ý, phía dưới bất cứ người nào đều có thể tự nguyện chết đi, chỉ cần ta cho bọn hắn đầy đủ tiền! Chỉ cần là tiền, sẽ không có người không thích."

Tần Phong cười khê một tiếng, chợt vừa liếc nhìn Chu Hưởng, người sau còn lại là toàn thân căng thẳng, trong mắt sát ý không che giấu chút nào.

Không nhìn mất Chu Hưởng ánh mắt, Tần Phong hai chân tréo nguẩy, thản nhiên nói: "Vậy người tin hay không, chỉ cần ta nguyện ý, phía dưới bất kỳ người nào đều có thể giết người?"

"Chê cười!"

Chu Phong khinh thường nói: "Tần Phong, ta nhẫn nại người lâu như vậy, người biết tại sao không?"

"Vì sao?" Tần Phong hỏi.

"Bởi vì ta biết người là một người thông minh, người có thể tuyển chọn thông minh lập trường." Chu Phong trầm giọng nói: "Thế nhưng hiển nhiên ta đánh giá cao người, đến nay mới thôi, người vẫn không có thấy rõ, ta kia người ca ca cũng là như vậy, thiên hạ hi nhường đều vì lợi hướng, đây là tuyên cổ không đổi

chân lý. Chu Tấn cùng Chu Nhã Phi? Bọn họ không có tư cách đang cùng ta cùng nhau điều khiển tập đoàn này, bởi vì bọn họ không hiểu được cái gì gọi là biến hóa, không hiểu được cái gì gọi là lợi ích."

"Người nói nhiều như vậy? Có phải muốn nói cái gì?" Tần Phong nhíu nhíu mày, hỏi.

Chu Phong xoay người nhìn thẳng Tần Phong, trầm giọng nói: "Thế nhưng người có tư cách này."

"A." Tần Phong buồn cười lắc đầu, tại Chu Phong âm trầm trong ánh mắt, thản nhiên nói: "Ta chỉ biết là, có mệnh dùng tiền mới là chuyện tốt, lại nói, Chu Nhã Phi là một đại mỹ nữ, ta ưa thích."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 311: Da Thịt Nổi Khổ

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 311: Da thịt nổi khổ

"Mỹ nữ?"

Chu Phong coi như nghe được 1 cái lớn lao chê cười, nhìn thẳng Tần Phong, nhưng chợt lại là cười: "Bất quá, cái nào nam không thích mỹ nữ? Huống người từng tuổi này bọn họ ưa thích cá biệt mỹ nữ bình thường, bất quá là người từng trải, ta không thể không nói, một mỹ nữ tốt? Lại là một đám mỹ nữ tốt?"

Tần Phong lông mi giương lên.

Chu Phong thì là tiếp tục nói: "Ta cái kia chất nữ đích thật là cái mỹ nữ, sh 10 đại mỹ nữ một trong, bất quá Tần Phong, người có nghĩ tới hay không? Hợp tác với ta, người có thể đạt được càng nhiều hơn mỹ nữ!"

Bên này mới vừa nói xong, cửa phòng tại một lần mở ra, thần tình hơi có chút tiêu tụy chu Phượng cũng yếu ớt đi tới, Chu Phong thấy nàng thần thái tựa hồ cũng không tốt, hơi nhú nhú mày, mà chu Phượng khi nhìn đến Tần Phong sau, trong mắt sát ý lóe lên rồi biến mất, chợt lại âm trầm ngâm không nói đi tới Chu Phong một bên, đi ngang qua Chu Hưởng đồng thời, ghé mắt nhìn thoáng qua cái này đem qua muốn đem mình đưa đến cổ tay hỗn đản.

Trái lại Chu Hưởng mặt không đỏ tim không đập mạnh, thần thái bất biến.

Hắn cũng không phải là người mù, nhìn hiện tại chu Phượng thần thái chỉ biết cô nàng phỏng chừng tối hôm qua lên bị Tần Phong chơi cái đủ, chu Phượng

ngay cả biết mình đem qua hành vi nàng cũng không dám rất nói ra. Mà trên thực tế chu Phượng chính xác không dám nhiều lời, nàng trong lòng bây giờ đã loạn thành nhất đoàn nguy rồi, nhưng tinh tế chải vuốt sau, nàng còn là minh bạch mục đích của chính mình, đó chính là làm thịt Tần Phong, giết Chu Hưởng tên khốn kiếp này.

Tần Phong cẩn thận quan sát liếc mắt chu Phượng, người nữ nhân này mặc xong quần áo tốt dáng người xinh đẹp như xưa, gãi gãi mũi, mà Chu Phong thấy Tần Phong mắt không chớp dáng dấp, trong mắt hiện lên một tia tinh quang, toàn tức nói: "Tần Phong, trên thế giới mỹ nữ có khi là, chỉ cần người có tiền, người có thể ngủ bất kỳ một cái nào nữ nhân."

"A?" Tần Phong buồn cười chỉ chỉ chu Phượng, cười híp mắt nói: "Nàng cũng được?"

Chu Phượng biến sắc, nghiêng răng nghiêng lợi âm trầm nhìn Tần Phong, trái lại Chu Phong hừ lạnh một tiếng: "Tần Phong, người cho rằng người có cò kè mặc cả tư cách sao? Người hôm nay có thể đứng ở chỗ này nói chuyện với ta, hoàn toàn là bởi vì ta nhìn người còn có mấy phần bản lĩnh có thể cho ta xuất lực."

"Hai ta hôm nay cái là lần đầu tiên gặp mặt ah, ta có bản lĩnh gì có thể như được của người pháp nhân?" Tần Phong bĩu môi, đứng lên nói: "Nếu như người tới nói đúng là những thứ vô dụng này nói nhảm, ta đây thật muốn nói người sẽ không hợp lý lợi dụng thời gian của mình."

Thấy Tần Phong xoay người rời đi, Chu Phong trên mặt tức giận càng lộ vẻ, vung tay lên, mấy người bảo tiêu nhận nhịp móc súng lục ra nhắm ngay Tần Phong đầu, một tên trong đó bảo tiêu cười lạnh nói: "Cút về, ở chỗ này người không có tư cách đi tới đi lui! Bằng không ta một phát súng giết chết người!"

Tần Phong giật mình, xoay người nhìn Chu Phong, cười lạnh nói: "Thế nào? Dự định ép ở lại?"

"Người đã Tần Phong đem con ta thỉnh đi, ta vẫn không thể giữ người lại rất ngồi một chút?" Chu Phong làm hồi trên ghế, móc ra 1 khóa xì gà đặt ở bên mép, chu Phượng đi lên trước đốt cho hẵn xì gà, Chu Phong hít sâu một hơi, rất là hài lòng nhìn thoáng qua chu Phượng, trái lại người sau tựa hồ có chút chột dạ thấp cúi đầu lui qua một bên, Chu Phong cũng không có để ý, tiếp tục nói: "Ta không quan tâm kia cái phế vật chết sống, bất quá ta quan tâm bởi vì người ngu xuẩn trì hoãn kế hoạch của ta! Tần Phong, người phải hiểu được, ta muốn người chết quả thực dễ dàng, còn người nữa bên người những nữ nhân kia, chỉ cần ta xuất ra nhiều đủ tiền, bọn họ có thể từng cái từng cái chết ở trước mặt của người, thậm chí đầu nhập ta ôm ấp!"

"Cho nên người muốn giết ta?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Giết người?" Chu Phong cười lạnh nói: "Ta muốn giết người tại người ép buộc Chu Khôn sau ta là có thể giết người, bất quá nhìn người còn có công dụng ta mới tha người."

"Người cho là người cái phế vật này?" Tần Phong lạnh giọng hỏi.

Chu Phong ngấn ra, sau đó một năm úp sấp bàn, tức giận nói: "Tần Phong, ta cho đủ người mặt mũi, người tốt nhất không muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, chỉ cần người đáp ứng hợp tác với ta, đừng nói Chu Nhã Phi, cái nào người xem lên mắt mỹ nữ ta đều có thể giúp người đưa lên của người giường!"

Tần Phong rất muốn nói người đã đem phía sau người nữ nhân tiền, bất quá hẵn có kết khác tính, cũng không có làm tròng cho Chu Phong cảm sừng, nhìn thoáng qua bốn phía mấy người bảo tiêu, nói: "Người nói người xem lên bản lãnh của ta, ta trái lại hiếu kỳ người xem đi đâu cái bản lãnh?"

"Người và Chu Nhã Phi quan hệ, không thể không nói Tần Phong, có người ở đây, ta hoàn thành kế hoạch của ta quả thực chính là dễ như trở bàn tay."

"Vậy người có biết hay không, ta tán gái bản lĩnh coi như là ta làm có bản

lĩnh bên trong Tối Đa sắp xếp thứ 2?" Tần Phong buồn cười nhìn trước mắt mấy người.

Chu Phong khẽ cau mày, Tần Phong cũng bỗng nhiên tia chớp thông thường bỗng nhiên khẽ động, thân thể lóe ra giữa lại đã đến một tên trong đó bảo tiêu trước người, một tay chế trụ cổ tay của hắn, đoạt lấy súng lục của hắn, đè ở trên đầu của hắn, thản nhiên nói: "Đi tới đi lui ta không có tư cách, bất quá đem người đưa vào Địa Ngục ta lại là có tư cách."

Nói xong, tại hộ vệ kia ánh mắt hoảng sợ trong, Tần Phong không chút khách khí bóp cò.

Viên đạn bắn ra, đâm xuyên người kia đầu, mà vào giờ khắc này, Tần Phong cũng lật qua cánh tay, lại là một súng xạ kích, ở giữa một bên kia kia muốn nổ súng bảo tiêu vai bên trên, hộ vệ kia kêu lên một tiếng đau đớn lão đảo lui lại mấy bước, súng lục cũng ngã rơi vào một bên, Tần Phong nhìn còn lại mấy người trận địa sẵn sàng đón quân địch bảo tiêu, cười híp mắt nói: "Đừng nổ súng bậy, vạn nhất bị thương lão bản của các người liền khó mà nói."

Tần Phong nói trái lại dễ dàng.

Bất quá mấy vị kia bảo tiêu hiển nhiên không nhẹ nhàng như vậy, dù sao trước mắt cái này lúc này cười híp mắt gia hỏa vừa mới giết người ngay cả ánh mắt cũng không nháy mắt một chút, trời biết hắn là giết bao nhiêu người sau khi luyện liền biến thái như vậy vậy tâm lý tố chất?

Chu Phong sắc mặt âm trầm nhìn Tần Phong, mà sau lưng hắn chu Phượng cùng với Chu Hưởng từng cái một thần kinh căng thẳng, nhất là người sau, hắn có thể đoán không được tên khốn kiếp này có thể hay không đột nhiên tại nả một phát súng, dù sao đêm qua hắn là muốn âm một lần thẳng nhãi này, trái lại Tần Phong hừ lạnh một tiếng, trên người 1 tầng như có như không sát ý dần dần tràn ngập, điều này làm cho cầm súng nhắm ngay Tần Phong mấy người bảo tiêu thân thể không tự chủ được run, mồ hôi lạnh trên trán từ từ sấm xuống tới.

Sát ý giống như là sợ hãi, làm ở bên trong tâm bắt đầu lan tràn thời điểm, giống như là virus một dạng không cách nào khu trừ.

Mà Tần Phong là thế giới dưới đất nổi danh sợ hãi Đại sư,

Hắn đem giết chóc cùng địch nhân nội tâm nhược điểm hoàn mỹ kết hợp, hắn thủy chung tin tưởng giết một người rất khó đối liều mạng chi đồ tạo thành cái gì ảnh hưởng, thế nhưng sợ hãi cũng tốt nhất lợi khí. Sự thực chứng minh, làm ám dạ Linh Vương dương danh lập vạn sau khi, trên cái thế giới này muốn muốn khiêu chiến hắn quyền uy, tổng yếu điểm lượng một chút trong lòng kia phần đối sợ hãi của hắn chưa từng yếu bớt qua, tên của hắn chính là sợ hãi đại danh từ.

Mặc dù là lúc đầu hắc đạo đại lão Miêu Kim Thủy cùng với không ai bì nổi Bao Thiên Tuế, đều không thể Siêu Thoát Tần Phong sợ hãi uy hiếp.

Mà so sánh với mà nói, cái này bảo tiêu ngay cả chịu đựng huấn luyện, nhưng ở Tần Phong xuất thần nhập hóa sợ hãi thủ đoạn tự, như trước không cách nào chống cự. Dù cho Chu Hưởng cùng Chu Phượng, lúc này trên mặt cũng hơi chảy ra mồ hôi lạnh tới, trái lại Chu Phong miễn cưỡng vẫn duy trì trấn định, bất quá hắn lại biết, thân thể của mình đã không tiền đồ đang đánh đến run run.

"Tần Phong, chơi trò chơi thủy chung muốn tuân thủ quy tắc."

Chu Phong nhìn trên mặt mang đùa giỡn ngược Tần Phong, trầm giọng nói.

"Quy tắc?" Tần Phong buồn cười nói: "Người cũng thật là không biết xấu hổ da. Người cho là người có thể giết ta, cho nên giết ta chính là trò chơi có thể thi hành theo một trong những quy tắc, mà ta, 1 cái người cho rằng tiểu bạch kiểm bỗng nhiên nếu muốn giết người, cũng đã siêu thoát rồi quy tắc của trò chơi ở ngoài, giờ này khắc này người còn là cho rằng người mới là quy tắc trò chơi chế định người thật không?"

"Cũng bởi vì thủ hạ của người sủng so với ta rất?"

Tần Phong nhìn xung quanh mấy người bảo tiêu, khinh thường hỏi.

Chu Phong sắc mặt kéo rất khó xem, nhưng không thể không nói, có thể Tần Phong tại nhân số lên không chiếm theo bất kỳ ưu thế, có thể hết lần này tới lần khác tại tinh thần mặt lên, Chu Phong mấy người đã hoàn toàn bị áp chế, bị vô thanh vô tức lên vào sợ hãi làm áp chế. Nhìn Tần Phong từng bước từng bước đi vào Chu Phong, mấy người bảo tiêu bị ai phát hiện, mặc dù mình trong tay cầm súng vẫn là chỉ vào Tần Phong, nhưng là tim của bọn họ còn là kinh hoàng cái không ngừng, toàn thân nhỏ nhẹ run, họng súng kia cũng là run run. Nhất là nằm dưới đất đều bị đuối hoa thương cảm gia hỏa trên người chảy ra tới máu mùi máu tươi càng từ từ bắt đầu tràn ngập, mấy người thậm chí nghĩ hô hấp của mình đều có chút tắc trở.

Tần Phong là nổi danh tâm lý Đại sư.

Nói dám vô thanh vô tức hoàn thành thôi miên, mà lúc này cũng không ngoại lệ, ít nhất sợ hãi hiệu ứng đó là thôi miên hiệu quả một trong.

Ngồi ở Chu Phong đối diện, Tần Phong thưởng thức đến súng lục trong tay, buồn cười nói: "Người có đúng hay không ở nơi này chỗ ngồi làm lâu dường thành quá mức tự đại tính tình? Làm địch nhân của người hơi chút phản kháng người liền cho rằng địch nhân của người không tuân thủ quy tắc? Biết không? Coi như là Đỗ Tiểu Xuyên còn người nữa cái kia lão nhạc phụ Lâm Khoa đều so người mượn ít mặt, bọn họ lớn như vậy mấy tuổi còn chưa tới người cái này không biết xấu hổ cảnh giới, xem ra người cái này con rể làm còn là thật hợp cách a."

Chu Phong cắn chặt hàm răng, trong tay xì gà cũng mất ở một bên, cảm tức nhìn Tần Phong, nhưng không thể phủ nhận, cái này cảm tức hơi nước rất cao, Tần Phong nhìn rất buồn cười.

"Làm thủ hạ của người bỏ súng xuống, không thì ta hiện tại nổ súng bằng người." Tần Phong cảm giác phía sau có chút khó chịu, nhìn Chu Phong, thản

nhiên nói: "Ta ghét nhất bị người khác cầm súng chia vào người của ta."

"Bỏ súng xuống."

Chu Phong rất thông minh lựa chọn thuận theo Tần Phong ý tứ.

Dù sao nằm dưới đất người hộ vệ kia nói cho hẳn biết, Tần Phong nói giết người tuyệt đối không phải là thối lắm. Hơn nữa Chu Phong cũng tin tưởng cầm mạng của mình để đổi Tần Phong mệnh vận đơn giản chính là mua bán lỗ vốn.

"Cái này là được rồi." Tần Phong hài lòng gật đầu, đi tới Chu Phong phía sau vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười híp mắt nói: "Người nói người đại dậy sớm không có việc gì tự tìm phiền phức có đúng hay không bị coi thường?"

"Giết ta, đối với người nào đều không có lợi." Chu Phong hừ lạnh một tiếng.

Tần Phong gật đầu, đem súng lục đặt ở một bên, nói: "Hiện tại giết người phiền phức thật đúng là không ít, hơn nữa giết người bây giờ quá sớm, người trái lại giỏi tính toán, bất quá nếu không thể giết người, cho người thường chút da thịt nỗi khổ cần phải."

"Người muốn làm gì?" Chu Phong biến sắc.

Nhưng không đợi hắn nói xong, Tần Phong bỗng nhiên một cước đem bàn ăn đá văng ra, tại Chu Phong muốn lao đảo lui ra phía sau thời điểm rồi lại là thêm một cước đá vào hắn bụng dưới bộ, kia gần như là xé rách đau đớn làm Chu Phong đỏ lên mặt, đầu thiếp dưới đất chịu đựng quặn đau. Mà ở một bên Chu Phượng cùng mấy người hộ vệ kia từng cái một nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại có nhiều hơn e ngại.

"Mẹ nó, lần sau đi điếm tâm." Tần Phong gắt một cái nước bọt, nghe phía bên ngoài bỗng nhiên từng đợt chuông cảnh sát truyền đến, hắn sửa sang lại y phục của mình, nói: "Bạn thân lại có người khác muốn ứng phó, cáo từ, Chu Phong, mượn ít mặt, thật đã cho ta không dám giết người người liền mười phần

sai."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 312: Rõ Như Ban Ngày

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 312: Rõ như ban ngày

Xuống khách sạn.

Lúc này khách sạn cửa đang phi thường náo nhiệt, một loạt hào xe đứng ở cửa, xem một loạt tiểu đệ tiền hô hậu ủng, hiển nhiên không phải là phạm nhân. Đợi Tần Phong nhìn thấy cẩn thận, cũng phát hiện mấy người kia rót coi như là người quen.

Lâm Khoa cùng với Đỗ Tiểu Xuyên hai cái này lão hồ ly cùng Sơn Nội Chi Trợ trò chuyện với nhau thật vui mà đến, mà ở một bên còn lại là Lâm Lăng Tuyết cùng với 1 cái mặt chữ quốc uy nghiêm nam tử, kia Đỗ Tiểu Xuyên cùng Lâm Khoa hoạt động có chút không thuận, hiển nhiên Tần Phong tại Đông Thiên Thị cho hai người lưu lại dấu hiệu còn không có triệt để tiêu trừ.

Mấy người chú ý tới Tần Phong đang đi tới, sắc mặt đều là biến đổi, ba người kia từng cái một không nói lý lẽ nhìn người kia, Lâm Lăng Ngạo huynh muội hai người còn lại là đứng ở một bên chuẩn bị nhìn trò hay, trái lại Tần Phong đào làm ra một bộ kính râm đeo lên, gãi gãi mũi trực tiếp đi ra phía trước, 3 người thấy Tần Phong không nói được một lời tiêu sái tới, trong lòng đều là trầm xuống, kia Lâm Khoa vung tay lên, hấn mấy tên thủ hạ nhện nhện trào tiến lên đây.

"Tần Phong, ngươi muốn làm gì?"

Lâm Khoa âm trầm nói.

Mà Đỗ Tiểu Xuyên nhìn Tần Phong, cảm giác trên vai từng đợt đau đớn, nhất là cái này âm hàn thiên lý, càng họa vô đơn chí, hắn tối tăm đến gương mặt, nhìn chăm chăm Tần Phong, hận không thể đem tên hỗn đản này tại chỗ cho làm thịt, thế nhưng hắn biết, hắn quả thật không bản sự này. Lần trước tại Lưu Ý trong nhà, bọn họ như trước cho rằng có thể vững vàng đương đương chinh chết Tần Phong, thế nhưng ai biết Tần Phong tới cái cuốn, chinh một đám người đến nay nói chỉ biết giận dữ.

"Làm gì? Chặn đường ta." Tần Phong thản nhiên nói.

Cái này cửa chính quán rượu có thể nói là tráng lệ, muốn nói song song đi cái mấy chục người vậy cũng không được vấn đề, Tần Phong cái này vừa mở miệng, cho dù ai đều nghe được đây là điển hình không có việc gì tìm lỗi, Sơn Nội Chi Trợ âm trầm siết quả đấm ca ca rung động, tại Đông Thiên Thị hắn thế nhưng bại rồi tinh rồi mù, trước mặt mọi người bị Tần Phong không ít nhục nhã, hôm nay tại thấy Tần Phong, đó là đặc biệt đỏ mắt.

"Tần sư đệ, này môn rộng mở rất." Lâm Khoa âm thâm thâm đáp.

Tần Phong cười khẽ một tiếng, kính râm tự ai cũng thấy không rõ ánh mắt của hắn, lại nghe hắn nói: "Tại rộng đường đại môn, ta chỉ đi ở giữa, Lâm sư huynh, cho chút thể diện tránh ra một con đường làm sao?"

"Tần sư đệ quả thật phải đi?" Lâm Khoa âm trầm hỏi.

Tần Phong thản nhiên nói: "Không sai."

"Bát dát!" Rốt cuộc là người tập võ, Sơn Nội Chi Trợ đỏ lên mặt, khí thế tăng vọt, nhìn chăm chăm Tần Phong, quát mắng: "Tần Phong, ngươi nếu là quá phận, đừng trách ta không khách khí."

"Phế vật, chỉ bằng người kia 3 chân mèo bản lĩnh, đánh thắng được ta sao?"

Tần Phong hỏi ngược một câu.

"Bát dát!"

Sơn Nội Chi Trợ giận dữ, một quyền đập tiến lên đây, kia Lâm Khoa chưa kịp ngăn cản, lại thấy Tần Phong khóe miệng kia xóa sạch nụ cười quý dị, nhất thời tâm lý cả kinh, nhưng thấy Tần Phong hai chân hơi tách biệt, cánh tay vung lên giữa, dễ dàng đem Sơn Nội Chi Trợ kia nổi giận một quyền tan mất, mắt thấy công kích mình sai lầm, Sơn Nội Chi Trợ giận quát một tiếng, khí thế đột nhiên tăng vài phần, một cái sắc bén thẳng quyền, thẳng lấy Tần Phong vùng ngực.

Tần Phong khẽ cười vài tiếng, thân thể thoáng một bên, quyền kia đầu cũng lướt qua Tần Phong trước ngực y phục mà qua, mà Tần Phong còn lại là tay trái nhanh như thiểm điện nắm cổ tay của hắn, đồng thời cánh tay phải một cong, theo Sơn Nội Chi Trợ xông thẳng lực đạo, cánh tay phải cánh chõ hung hăng đánh vào Sơn Nội Chi Trợ trên mặt, lực lượng khổng lồ làm Sơn Nội Chi Trợ cả khuôn mặt có chút biến hình, một bên Lâm Khoa mắt thấy này, trong lòng càng trầm xuống, vung tay lên, những người từ lâu không nhẫn nại được thủ hạ nhện nhíp xông về phía trước.

Bất quá Lâm Khoa thấy Tần Phong dáng tươi cười bộc phát quý dị, trong lòng càng là có chút đánh đổ.

Tần Phong là Tôn Kỳ Đạo đồ đệ, năm đó vị kia Tôn lão gia tử tại toàn bộ Hoa Hạ đều là cao thủ số một số hai, là đồ đệ của hắn, thân thủ tuyệt đối sẽ không kém đi nơi nào, Lâm Khoa là biết điểm này, chẳng qua là khi tận mắt đến Tần Phong võ lực của giá trị sau khi, hắn vẫn còn có chút rung động trong lòng, dù sao lần trước tại Lưu Ý biệt thự trong, Tần Phong đùa là âm mưu quý kế, động thủ cũng không nhiều.

Một cước đá vào trước hết xông về phía trước tên kia trước ngực, lực lượng khổng lồ làm người kia bay rớt ra ngoài, mà Tần Phong sau đó bỗng nhiên về phía sau một cái khừ tay kích, ở giữa kia phía sau đánh lên trên đầu, Tần Phong

lực lượng cũng không quá lớn, nhưng lại có thể làm bị hấn đánh ngã xuống đất gia hỏa tại trong khoảng thời gian ngắn mất đi sức chiến đấu, mắt thấy Tần Phong đứng ở đó không chút sứt mẻ, thủ hạ của mình người trước ngã xuống, người sau tiến lên rồi ngã xuống, Lâm Khoa tâm lý cũng có chút lấy ra lấy ra.

Mà đứng sau lưng Lâm Khoa 1 cái hung ác nham hiểm nam tử trẻ tuổi trên mặt hiện lên một tia không nhìn được sát ý, hấn xem chung quanh 4 phía, có xem nào nhiệt lúc này còn lại là núp xa xa, cũng không có dám tiếp cận, hấn trong mắt lóe lên một tia quỷ dị sát ý, đưa tay thận trọng vào trong ngực, ở nơi nào đang có một thanh mang theo tiêu. Âm khí súng ngắn.

Bất quá khi hấn mới vừa móc súng lục ra tới, Lâm Khoa cũng dè xuống hai tay của hấn, sắc mặt ngưng trọng lắc đầu.

Người sau có chút bất mãn cùng không kiên nhẫn, thế nhưng không dám vi phạm Lâm Khoa ý tứ, âm trầm tức giận đem súng lục thu vào.

Kỳ thực Lâm Khoa so với hấn càng giống như làm thịt Tần Phong tên khốn kiếp này, chỉ là hấn vẫn là không cách nào quyết định, nếu là một thương này đánh thật, Lâm Khoa một cách tự tin có thể xử lý tốt hiện trường, nhưng vấn đề là, một khi kết lên, như vậy Tôn Kỳ Đạo cái kia lão gia hỏa thật từ nước ngoài giết trở về, sợ rằng toàn bộ sh thanh giúp mình cái này nhất mạch đều bỏ mạng ở hầu như không còn.

Dù sao vị kia Tôn sư thúc trước khi đi thế nhưng đem toàn bộ Hoa Hạ thế giới dưới đất suýt nữa cho lật ngược, nếu như tại đem hấn muốn truyền thừa y bát đồ đệ giết đi, Tôn Kỳ Đạo tuyệt đối không phải là nói vài câu xin lỗi mà nói có thể đả phát điếu. Còn có Lâm Khoa là phải suy tính, đó là thật có thể bắn trúng sao? Tần Phong thực lực thế nhưng bày ở chỗ này, nếu là kết không trúng, kia sợ rằng tràn đầy phải đối mặt so tại Lưu Ý nhà càng mất mặt tao ngộ rồi.

Mà cũng nhưng vào lúc này, chuông cảnh sát càng ngày càng gần, không bao lâu một xe cảnh sát cũng đã dừng ở cửa tiệm rượu, Tương Diệp Sơ xuống xe

nhìn Tần Phong tại cửa tiệm rượu phách lối đánh người, bất đắc dĩ lắc đầu, bất quá người này hiển nhiên cũng không tính tiến lên điều giải, mà là đốt một khóa hương yên tựa ở xe cảnh sát trước lãnh diễm bàng quan đến một màn này.

Hắn không sợ cái gì tin đồn.

Con bởi vì hắn là Tương Diệp Sơ.

Lâm Lăng Tuyết nhìn ở trong đám người tùy ý công kích Tần Phong, trong mắt ánh sáng u u lóe lên rồi biến mất, nhìn thoáng qua bên người ca ca Lâm Lăng Ngạo, thấp giọng nói: "Hắn đó là Tần Phong."

"Đã nhìn ra." Lâm Lăng Ngạo có bạn cùng lứa tuổi trong không cụ bị hoặc là không kịp trầm ổn cùng phong phú, quốc chữ mang trên mặt theo thói quen uy nghiêm, làm cho một loại phát ra từ nội tâm cảm giác an toàn, hắn nhẹ giọng cười nói: "Năm đó Tôn lão tiên sinh đem Hoa Hạ trời thọc thông thấu, đồ đệ của hắn nếu không phải đối tính tình của hắn, lại có thể vào Tôn lão gia tử pháp nhân?"

"Tần Phong như vậy minh mục trương đảm xé rách da mặt, hắn có phải muốn làm gì?" Lâm Lăng Tuyết cau mày, trong mắt hơi có chút lo lắng.

"Không biết." Lâm Lăng Ngạo lắc đầu, nói: "Người này tới sh sẽ không yên tĩnh qua."

"Thế nhưng hắn như vậy nháo đi xuống, đối với chúng ta Thanh bang bây giờ không có chỗ tốt." Lâm Lăng Tuyết hơi có chút lo lắng, nói: "Dù sao nhiều như vậy ánh mắt nhìn, Thanh bang danh dự sợ rằng muốn giảm bớt nhiều."

Lâm Lăng Ngạo lại cười mà không nói.

Mà lúc này, Tần Phong cũng đã đem tất cả tới phạm toàn bộ đánh ngã xuống đất, đứng ở nơi đó, dưới chân toàn bộ là đang ở rên thống khổ Lâm Khoa thủ hạ, có đứng mấy người, từng cái một trong lòng run sợ nhìn Tần Phong, bọn họ chỉ

cảm thấy người kia chính là một cái quái vật, 1 cái triệt đầu triệt đuôi quái vật. Thậm chí nhiều người như vậy vây công, không có thể làm hấn di động mấy may.

Kéo lại Sơn Nội Chi Trợ tóc, vòng qua dưới đất nằm mấy người, đi tới Lâm Khoa cùng Đỗ Tiểu Xuyên trước người, hai người kia phía sau chảy ra một mảnh mồ hôi lạnh, Đỗ Tiểu Xuyên thậm chí tại nhỏ nhẹ run, mà sau lưng Lâm Khoa kia hung ác nham hiểm người trẻ tuổi trong mắt hấp tấp càng ngày càng nồng đậm, một tay nắm chặt trong lồng ngực súng lục cái bá súng, cắn răng nghiêng lợi nhìn Tần Phong, hận không thể cho cái này diệu võ dương oai gia hỏa một viên đạn.

"Tần sư đệ, hảo thủ đoạn, không hổ là Tôn sư thúc đồ đệ." Lâm Khoa còn vẫn duy trì trấn định, nhưng lại bắt đầu phòng bị đứng, rất sợ người kia bất thành linh cho một cái tát.

Đem có chút mê muội Sơn Nội Chi Trợ nhét vào Lâm Khoa dưới chân, Tần Phong thản nhiên nói: "Ta ghét nhất bị người khác làm đường của ta."

"Tần Phong, nơi này là sh, không phải là Đông Thiên." Đỗ Tiểu Xuyên hiển nhiên không có Lâm Khoa lão mưu, âm lãnh nói.

Tần Phong chế nhạo một tiếng: "Giết người, làm theo không uống công phu."

Đỗ Tiểu Xuyên con cảm giác mình hô hấp tại trong nháy mắt ngưng trệ chỉ chốc lát, nhìn Tần Phong, đúng là cảm giác Tần Phong cả người tựa như là có chút hư ảo, không khỏi có chút sợ sợ lui về phía sau vài bước, vừa vặn cho Tần Phong nhường ra một con đường, Tần Phong sửa sang lại y sam đi ra phía trước, khi đi ngang qua Lâm Khoa bên cạnh thời điểm, nhìn thoáng qua kia hung ác nham hiểm nam tử trẻ tuổi, buồn cười nói: "Khi ta đi tới thời điểm, người có đầy đủ nhiều cơ hội tại sau lưng ta nổ súng, nhìn người có hay không can đảm này."

Kia hung ác nham hiểm nam tử sắc mặt bộc phát âm trầm, mà Lâm Khoa còn lại là tâm lý lại một cái lộ bộ, nhìn bên cạnh nam tử trẻ tuổi gần như vắn vẹo

tối tăm, trầm giọng nói: "Nhỏ không hẳn sẽ bị loạn đại mưu."

"Người kia, quả thực muốn chết!"

Hung ác nham hiểm nam tử trong mắt sát ý không chút nào che giấu, cắn răng nghiêng lợi nói: "Làm ta giết hẳn, chấm dứt hậu hoạn."

"Người không giết được hẳn." Lâm Khoa trầm giọng nói, khi nhìn đến Tần Phong vừa đi vừa giơ ngón tay giữa lên hướng về phía ở đây sau, bần tâm dè xuống kia tuổi trẻ táo bạo nam tử, rất sợ hãi thật không chịu nổi Tần Phong khiêu khích tại nả một phát súng.

Trái lại Tần Phong cười khê đi tới Lâm Lăng Tuyết bên cạnh, hít sâu một hơi: "Lại thơm."

Lâm Lăng Tuyết liếc trắng mắt, nhưng không thể không nói người nữ nhân này đã mau thói quen Tần Phong các loại quy mô nhỏ khiêu khích, bất quá chỉ là cái này khinh bỉ, tại Tần Phong cái này không biết xấu hổ gia hỏa trong mắt cũng phong tình vạn chủng thông thường, bất quá Tần Phong cũng không có tại giờ này khắc này nơi đây đùa giỡn cái này đại mỹ nữ, ngược lại thì vươn tay đối bên người nàng Lâm Lăng Ngạo cười nói: "Tần Phong."

"Lâm Lăng Ngạo." Lâm Lăng Ngạo không cùng hẳn nắm tay.

Chẳng qua là khi Lâm Lăng Ngạo nắm tay một khắc kia, tâm lý cũng cả kinh, bởi vì hẳn hiểu Tần Phong ý tứ, đơn giản là một bên Lâm Khoa cùng Đỗ Tiểu Xuyên lúc này sắc mặt càng thêm khó coi.

"Người này."

Lâm Lăng Ngạo cảm giác Tần Phong nắm chặt tay của mình cũng không buông ra, một bộ nhiệt tình dáng dấp, tâm lý có chút bất đắc dĩ cùng tức giận.

Trước kia trước khi Lâm Lăng Tuyết liền hướng mình tiết lộ qua Tần Phong hợp tác ý đồ, Lâm Lăng Ngạo con dự định trước quan sát quan sát, có thể không

ao ước người này lúc này lại muốn buộc bản thân chọn đội, hơn nữa trước khi
hắn và Lâm Lăng Tuyết tiếp xúc làm như cũng có chút không tầm thường, xem
ra Đỗ Tiểu Xuyên Lâm Khoa chỗ đó muốn giải thích chỉ biết càng tỏ càng đen.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 313: Cảnh Đội

Cực phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 313: Cảnh đội

Lâm Khoa cùng Đỗ Tiểu Xuyên canh chừng chặt.

Toàn bộ không khí hiện trường cực kỳ xấu hổ, Lâm Lăng Ngạo nhất mạch người đứng ở một bên từng cái một không nói được một lời, mà Lâm Khoa chính là thủ hạ môn năm dưới đất đều là bất mãn nhìn Tần Phong, dù sao Thanh bang đệ tử đã trúng đánh, người cái này làm bang chủ cũng nên đứng ra lời nói bảo, dù cho chỉ nói là câu mà thôi. Nhìn Tần Phong trên khuôn mặt nụ cười quỷ dị, Lâm Lăng Ngạo huynh muội nhìn nhau liếc mắt, đều nhìn ra trong mắt đối phương tức giận cùng bất đắc dĩ.

Nếu là cùng Tần Phong khuôn mặt tươi cười đón chào.

Như vậy nhưng khi mọi người nhìn thật Thanh bang nội bộ phân hoá, Lâm Lăng Ngạo nhất mạch cùng Lâm Khoa một hệ chính thức xé rách da mặt, thế nhưng Lâm Lăng Ngạo có thể rõ ràng, liền hiện nay bàn tay mình cầm Thanh bang tài nguyên đến xem, muốn cùng tích lũy đã lâu Lâm Khoa đấu, còn là kém vài phần. Nếu là nghĩa chánh ngôn từ quát lớn vài câu, chưa chừng kết quả cùng Lâm Khoa mấy tên thủ hạ một dạng, đến lúc đó Tần Phong cũng sẽ không nường tay, trời biết tên hỗn đản này trong tay lại nắm cái gì vương bài? Hơn nữa Lâm Lăng Tuyết có thể rõ ràng, Tần Phong người kia tuyệt đối sẽ không cho mình huynh muội hai người đối ý cơ hội.

"Đáng chết này vương bát đản."

Lâm Lăng Tuyết trong lòng không khỏi thầm mắng một tiếng.

Tần Phong đem Lâm Khoa bọn họ cho triệt để dạy dỗ ngừng một lát, đây là đưa cho Lâm Lăng Ngạo một phần đại lễ, cũng là chứng minh thực lực của chính mình, nếu muốn Hợp Tác liền cần phải có thực lực Hợp Tác. Phần này đại lễ rất vững tay chân, lạnh lùng không thu, hoàn toàn là 2 cái kết quả, Lâm Lăng Ngạo nhìn lướt qua Lâm Khoa mọi người, vừa liếc nhìn muội muội mình, trong lòng hơi trầm ngâm chỉ chốc lát, thản nhiên nói: "Tần tiên sinh cũng không phải khách khí."

"Khách khí không khách khí vậy phải xem là ai." Tần Phong khẽ cười nói: "Không biết Lâm tiên sinh có hứng thú hay không cùng đi uống 2 chén?"

"Ta xem tương đối trưởng đã ở, Tần tiên sinh muốn đi cũng không được dễ dàng như vậy." Lâm Lăng Ngạo trầm giọng nói: "Bất quá Tần tiên sinh vô cớ đánh ta thủ hạ, vậy hãy để cho ta cô muội muội này tùy người đi xem đi công an cục, đem chuyện này hiểu ah."

Lâm Lăng Tuyết nao nao, nhưng theo sát sau lại gật đầu một cái.

"Có chút ý tứ." Tần Phong khước miệng vui vẻ càng ngày càng sâu.

Mà ở xem một bên Lâm Khoa cùng Đỗ Tiểu Xuyên đều là hừ lạnh một tiếng, mặc dù đối với Lâm Lăng Ngạo xử lý cực kỳ bất mãn, nhưng là chọn không ra cái gì tạt xấu tới, bất quá tinh tế vừa nghĩ vẫn có thể nhìn ra Lâm Lăng Ngạo là đem Lâm Lăng Tuyết cái này cùng Tần Phong còn có chút cùng xuất hiện muội muội đẩy ngã Tần Phong bên cạnh kéo dài Tần Phong phần này vững tay chân lễ vật, một khi thời cơ thành thực, như vậy Lâm Lăng Ngạo hoàn toàn có thể trực tiếp tạo nên Tần Phong, cứ như vậy, mọi việc đều thuận lợi.

Bất quá đối với Lâm Lăng Tuyết cái này đại mỹ nữ, Tần Phong tự nhiên sẽ không cự tuyệt cái gì, hái được kính râm, nói: "Đã như vậy, vậy liền đi một chuyến ah, bất quá Lâm tiên sinh, có cơ hội còn là muốn đi ra uống một chén."

"Đó là tự nhiên."

Lâm Lăng Ngạo đáp.

Lâm Lăng Tuyết biết mình ca ca dự định, tuy rằng không muốn cùng Tần Phong người kia sống chung một chỗ, thế nhưng ngẫm lại cũng chỉ chuyển biến tốt đẹp thân theo Tần Phong đang đi đến, kia Lâm Khoa nhìn thấy này, nhìn Lâm Lăng Ngạo trong mắt hàn quang lóe ra, hôm nay cái có thể coi như là làm Tần Phong cho triệt để làm nhục một phen, trầm giọng nói: "Đỡ Sơn Nội tiên sinh lên."

2 cái còn miễn cưỡng có thể đứng lên thủ hạ bện tâm đem một bên sắc mặt đỏ lên Sơn Nội Chi Trợ đỡ dậy, kia Sơn Nội Chi Trợ nhìn Tần Phong bóng lưng, trong mắt suýt nữa muốn phun ra lửa, trái lại Đỗ Tiểu Xuyên âm thanh nói: "Sơn Nội tiên sinh tạm thời nhịn một chút, chúng ta sớm muộn cấp cho Tần Phong 1 cái đẹp."

Sơn Nội Chi Trợ cắn răng nghiêng lợi gật đầu.

Trái lại Lâm Lăng Ngạo không thềm cười, đi lên trước thản nhiên nói: "Đã như vậy, chúng ta đây liền vào đi thôi, đừng tại làm trễ nãi thời gian."

"Lâm bang chủ, cái này sẽ là của người đạo đãi khách?" Sơn Nội Chi Trợ hiển nhiên bất mãn Lâm Lăng Ngạo xử lý, âm trầm nói: "Chớ không phải là Lâm tiên sinh còn sợ Tần Phong không được?"

"Sơn Nội tiên sinh, lẽ nào người làm kia chiếc xe cảnh sát lên cảnh sát là ăn cơm khô sao?" Lâm Lăng Ngạo nhìn thoáng qua Tương Diệp Sơ, ánh mắt khẽ híp một cái, nói: "Ở chỗ này, có một số việc còn là giao cho cảnh sát xử lý tốt, bằng không một khi chính ra điểm thị phi, sợ rằng rất khó xong việc."

Tức giận Sơn Nội Chi Trợ vung tay lên, đỡ đến hần hai người huy mở, thấy mũi tên này nhóm nổ trương không khí, Lâm Khoa bện tâm nói: "Sơn Nội tiên sinh, cái này Tần Phong thực tại kiêu ngạo vô lễ, bất quá người yên tâm, nếu là

tại Thanh bang địa điểm lên ra sự, ta tin tưởng bang chủ của chúng ta biết cho người báo thù này, nếu không ta Thanh bang cũng không mặt mũi tại gặp người."

Lâm Lăng Ngạo hừ một tiếng.

Cái này Lâm Khoa hắc hắc cười nói: "Ta muốn giúp chủ cũng sẽ không làm Thanh bang quý khách bị ủy khuất ah?"

"Việc này ta tự có tính toán." Thấy Lâm Khoa hung hăng, Lâm Lăng Ngạo không thể làm gì khác hơn là hàm hồ trả lời một câu.

Mà bên kia, Tần Phong cùng Lâm Lăng Tuyết đi lại Tương Diệp Sơ bên cạnh, Tương Diệp Sơ hướng về xe cảnh sát bĩu môi, Tần Phong bĩu môi, còn là mở cửa xe trước hết để cho Lâm Lăng Tuyết đi vào, sau đó hắn cũng theo làm đi vào, Tương Diệp Sơ tiến hẳn phối hợp như vậy, nhẹ nhàng cười, lên xe lái xe đó là ly khai khách sạn.

"Ta còn tưởng rằng người sẽ đem Sơn Nội Chi Trợ giết đi." Tương Diệp Sơ vừa lái xe vừa nói: "Người nếu như làm thật hãn, nói thật đi ta là thật dễ dàng nhiều, đến lúc đó 1 cái đảo quốc hắc đạo thế lực đại thiếu gia chết thẳng thắn, ta cũng có thể thuận thế đem người tên khốn kiếp này đưa vào ngục giam."

"Ta vẫn rất có nhẫn nại tính." Tần Phong đáp.

Những lời này lại làm cho Tương Diệp Sơ cùng Lâm Lăng Tuyết đều là không thèm, dù sao Tần Phong hành vi cùng nhẫn nại tính bây giờ không có cái gì dính dáng đáng nói, tại Đông Thiên Thị đem Lâm Khoa Đồ Tiểu Xuyên còn có người của Tô gia Lưu Ý chọc quá, nói chọc dao nhỏ chưa từng hàm hồ qua, Miêu Kim Thủy cùng Bao Thiên Tuế cái loại này đại lão càng nói làm thật liền làm thật, cũng không tính toán hậu quả gì. Tại sh càng ngay trước mặt Tương Diệp Sơ không ít làm Thường Dương có hại, trước khi càng đem Lâm Khoa nét mặt già nua cho kéo rớt cuộc, phàm là có điểm nhẫn nại tính cái danh từ này ý nghĩa tuyệt đối không làm được loại chuyện này tới.

Bất quá đây đối với Tần Phong mà nói đã có đầy đủ nhẫn nại tính.

Nhưng lúc trước 10 năm cuộc đời trong, Tần Phong quá cho tới bây giờ đều là nói giết liền giết tuyệt đúng không một chút nhíu mày thời gian, dù sao hơi có chần chừ chết cũng sẽ là bản thân, kỳ thực cái này sự tình đặt ở Tần Phong vị trí bạo lực nguyên thủy trên thế giới, cũng là lơ lửng bình thường việc nhỏ, từng cái một liều mạng chi đờ, ai lưu ý giết người sau khi sẽ thừa nhận bao nhiêu người truy sát?

Tương Diệp Sơ xuyên qua kính chiếu hậu nhìn thoáng qua Lâm Lăng Tuyết, chợt trầm giọng nói: "Ngày hôm qua thì ai làm?"

"Một cao thủ." Tần Phong nói: "Bản lãnh của hắn người cũng đã lĩnh giáo một phần."

"Là hắn?"

Tương Diệp Sơ hơi nhíu nhíu mày.

Lúc đầu đi Chu Nhã Phi trong nhà điều tra, tên khốn kia thế nhưng trực tiếp ném 1 cái lựu đạn, làm hại bản thân suýt nữa chết.

Mà như thế 1 cái nhân vật nguy hiểm tồn tại tại sh, đồng thời đã mang đi mấy chục cái nhân mạng, điều này làm cho Tương Diệp Sơ có chút đứng ngồi không yên, lần này còn là cảnh đội động tác mau, một khi quỳ rượu giết người sự kiện tiết lộ ra ngoài, sợ rằng toàn bộ sh sẽ ở nhắc lên một lần Bạch Bảo Hạp sự kiện, lúc đó đã trở thành hình cảnh đại đội đội phó Tương Diệp Sơ thế nhưng chân chân thật thật minh bạch Bạch Bảo Hạp tại toàn bộ sh vén lên thật lớn sóng gió.

Khi đó thậm chí một lần làm cho cả sh suýt nữa trở thành không ngõ nhỏ, rất sợ gặp phải cái kia giết người không chớp mắt không hỏi trong có ác ma, khả năng một giây kế tiếp chỉ biết chết ở họng súng của hắn dưới.

Nhắc tới người kia, Tần Phong lại nhìn đồng hồ.

"Có hẳn tâm hơi sao?" Tương Diệp Sơ biết Tần Phong có phi phạm bản lĩnh, cho nên cũng nghiêm túc cái gì, trực tiếp hỏi.

"Tạm thời còn không có."

Tần Phong lắc đầu, nói: "Ít nhất liền hiện nay mới thôi, hẳn giấu rất kỹ."

"Ai." Tương Diệp Sơ khẽ thở dài một cái, nhưng chợt làm như nhớ ra cái gì đó sự tới, nói: "Đã quên nói cho người biết một việc."

"Cái gì?"

"Sơn khẩu tổ đại lão Cao Kiêu Phong Hòa tới sh." Tương Diệp Sơ khoe miệng giương lên, cười quỷ dị nói.

"Ai?"

Tần Phong theo bản năng sửng sốt.

Trái lại Lâm Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng: "Cao Kiêu Phong Hòa, sơn khẩu tổ quản lý cao tầng, tại toàn bộ sơn khẩu tổ rất có phân lượng, người này thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn, không đạt mục đích không từ thủ đoạn, nghe đồn hẳn còn chưa đắc chí lúc, hẳn, lão bà cũng là bởi vì hẳn uống say bị hẳn đưa vào đám cháy trong đốt cháy chí tử cung cấp người hưởng lạc. Hơn nữa." Lâm Lăng Tuyết nói đến đây dừng một chút, nói: "Hiện giữ Cổ Hỏa Bang bang chủ Cao Kiêu Anh Tử liền là nữ nhi của hẳn."

Tần Phong buồn cười móc ra một điếu hương yên đốt.

"Cao Kiêu Anh Tử từ nhỏ đó là bị Cao Kiêu Phong Hòa bồi dưỡng, là muốn trở thành Sơn Nội Chi Trợ nữ nhân, bất quá người hoành đao đoạt ái, chỉ sợ hẳn cái này làm cha tại sơn khẩu tổ rất mất mặt." Lâm Lăng Tuyết cười lạnh nói.

"Người hỏi thăm trái lại rõ ràng."

"Chuyện này tại sơn khẩu tổ vốn cũng không phải là cơ mật, hơn nữa sh nhiều 1 cái Cổ Hỏa Bang mới bang chủ, chúng ta tất nhiên muốn đem kỳ lừng. Cảnh tìm hiểu rõ ràng." Lâm Lăng Tuyết cũng không thèm để ý Tương Diệp Sơ cái này cảnh sát, nói.

Tần Phong gãi gãi mũi, cau mày nói: "Xem ra Cao Kiêu Phong Hòa tựa hồ không tốt lắm ứng phó."

"Hừ, 1 cái chấp nhất tại quyền lợi bệnh tâm thần mà thôi." Lâm Lăng Tuyết khinh thường nói.

Tần Phong buồn cười nói: "Tựa hồ quý giúp không ít người đều không sai biệt lắm."

Lâm Lăng Tuyết sắc mặt ngẩn ra, biết Tần Phong nói là ca ca của mình, dù sao trước khi ca ca của mình vì cân nhắc lợi hại, đem mình giao cho Tần Phong người kia, bất quá Lâm Lăng Tuyết cũng không có gì khó chịu, nếu là thay đổi những người khác kia cũng không tốt phỏng chừng, nhưng hết lần này tới lần khác là Tần Phong cái này tên du côn, Lâm Lăng Tuyết biết, tại nói nhảm cũng là tự tìm mất mặt. Người kia căn bản không muốn mặt, cơ hồ là vô địch.

"Người không dự định đi xem người nữ nhân kia?" Tương Diệp Sơ quay đầu lại nhìn thoáng qua, nói: "Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Cao Kiêu Phong Hòa nhưng là sẽ trực tiếp tìm tới cửa, tựa hồ, thủ hạ của hắn xà ca cũng không phải thứ tốt gì."

"Người một người cảnh sát, biết đến cũng không ít a." Tần Phong hơi kinh ngạc nói.

"sh hình cảnh đại đội hệ thống tình báo một mực phi thường bí ẩn, toàn bộ sh thế giới dưới đất các đại thế lực trong đều có cảnh đội cơ sở ngầm, bao quát ta Thanh bang ở bên trong, mặc dù là Cổ Hỏa Bang có Cao Kiêu Anh Tử người nữ nhân này xử lý cũng không ngoại lệ."

"Không phải là toàn bộ." Tương Diệp Sơ mang theo hơi tự hào, cũng có vài phần trầm thấp, nói: "Ít nhất liên hiện nay mới thôi, có một thế lực chúng ta vẫn là không cách nào thâm thấu."

Tần Phong lông mi giương lên, nếu quả thật như Lâm Lăng Tuyết nói, như vậy hẳn thật đúng là xem thường sh cảnh đội, dù sao Thanh bang loại này kinh doanh gần như trên trăm năm bang phái đều không thể thoát khỏi cảnh đội cơ sở ngầm, vậy có thể tại sh làm được cẩn thận, sợ rằng bản lĩnh phi phàm, Tương Diệp Sơ nhìn ra Tần Phong thật là tốt kỳ tới, bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Người này cùng người cũng có quan hệ, Lưu Linh, Nam Hoa Bang."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 314: Thứ 3 Nữ Nhân

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 314: Thứ ba nữ nhân

Lưu Linh tâm cơ có phải sâu đậm?

Kinh Vũ Dao cái này đóa đã hoa hồng đã từng đối với nàng kiên ky đến không dám ở Tần Phong trước mặt có bất kỳ lỗ mãng.

Nhìn Tần Phong hơi hơi hí mắt, Tương Diệp Sơ tiếp tục nói: "Nam Hoa Bang tại sh kinh doanh thế lực đã không phải là một ngày hai ngày, chúng ta cũng chỉ là mơ hồ biết được Lưu Linh nanh vuốt đã thâm thấu tại sh các nơi, chỉ là đến nay mới thôi chúng ta còn không có còn lại manh mối." Sau khi nói xong, Tương Diệp Sơ vừa liếc nhìn Lâm Lăng Tuyết.

Người sau hơi hừ lạnh một tiếng, nhưng vẫn là nói: "Không sai, lão sư ta cũng đã từng nói, trước đó không lâu sh tiềm nhập một cỗ bí ẩn thế lực, chỉ là một mực ẩn mà không phát, lúc nào tới nguyên suy đoán cũng lớn thế chỉ là Nam Hoa Bang. Xem ra nữ nhân kia đã tâm quả thật không nhỏ."

Tần Phong gãi gãi mũi.

Nam Hoa Bang phát triển hẳn một mực không thể nào hỏi đến, biết được cũng chỉ là tại Mã Khôn kia Ngốc Bức trong miệng nghe được một ít, thế nhưng hiện tại xem ra cái kia bị người ngoài được xưng nữ ma đầu Lưu Linh cũng không phải lãng đặc hư danh.

Mà trên thực tế.

Ai dám nói Lưu Linh cái này một mực Đông Nam Tinh phát triển không càng Lôi Trì nửa bước Nam Hoa Bang bang chủ là lãng đắc hư danh, kia được xưng đông bắc Vương gia tộc trương gia công tử gia Trương Hoa Xương sẽ thứ nhất đào dao nhỏ cùng hãn liễu mạng. Không bởi vì khác, liền bởi vì lúc này tình cảnh.

Hãn thế nhưng hảo hảo phơi mấy kg nước biển chuyển ra một ít muối biển cho Sơn Khẩu , Đạo Xuyên Anh Cát còn có Tây Khẩu Phong Nam cái này 3 cái bị tên là Ác Sát nam tử thần bí tàn nhẫn dạy dỗ một trận thương cảm gia hỏa tung ra muối, Vốn dĩ đang ảo tưởng ba người kia thương cảm gia hỏa thống khổ tru lên hơn phần nộ đến cắn răng nghiêng lợi ánh mắt, thế nhưng trong nháy mắt, vền vẹn chỉ là cái này mấy ngày, hãn thành hung thủ giết người.

Tại Đông Phong đảo tụ tập cái này nhóm đại lão, tìm căn nguyên có phải ai cũng giết qua người, Trương Hoa Xương hãn cũng không ngoại lệ, tại đảo quốc lang thang nhiều lần như vậy, trong tay không mấy cái nhân mạng ai cũng không tin, lần này bị giết vẫn là đảo quốc bọn họ, chỉ là hãn giết người là Tùng Tinh Hạ Liên, hơn nữa giết người địa điểm là tuyệt đối không cho phép có vô cơ giết người sự kiện Đông Phong đảo.

Trương Hoa Xương có chút hoảng hốt, Đông Phong đảo giết đảo quốc con em của đại gia tộc, hơn nữa còn là hoàng hôn quyền thi đấu gần bắt đầu thời điểm, việc này mặc dù là bản thân cái kia được xưng đông bắc Vương gia gia cũng không giữ được hãn.

Hãn quá rõ trong đó lợi hại trình độ.

Nếu là ở dĩ vãng, hãn đại khả năng vừa đi chạy trở về đông bắc, tại nhà mình địa bàn ai cũng không dám gây sự với hãn, thế nhưng lúc này là thời kỳ phi thường, hơn nữa còn là phi thường địa điểm, Đông Phong đảo cho phép người chết, nhưng chỉ có thể là tại trên lôi đài cùng liên minh hội nghị quyết sách dưới, nếu là ở hai điểm này ở ngoài, người giết người tuyệt đối là miệt thị hoàng hôn liên minh Á Châu hắc đạo liên minh tồn tại.

Đối với loại này miệt thị người, bọn họ ưa thích chèn ép, trừ phi là giả mạo Ác Sát Tần Phong có kia kim cương, thế nhưng hiển nhiên, Trương Hoa Xương tại Hung Thần trên địa bàn, hưng không tưởng sóng gió gì tới.

Hắn có chút sắc mặt tái nhợt ngồi ở Đông Phong đảo hội nghị đại sảnh một góc, hơi trầm thấp đầu, tình cảnh hiện tại đã làm hắn vô tâm tình như dĩ vãng một dạng tiêu sái, dù sao mang theo nửa trương thiết mặt nạ Hung Thần đang ngồi ở chỗ kia, hắn hơi nhìn lướt qua, tại Đông Phong đảo đại bộ phận người đều đã tới, có Đường gia Đường Xuyên, có Tôn gia trang thiên hương, có đảo quốc 3 đại thế lực bọn họ, có Hoa Hạ người của hắc đạo, có Đông Nam Á bá chủ, mà thẳng đến ánh mắt của hắn rơi vào cái kia ngồi ở một chỗ an tĩnh thưởng thức hương trà Lưu Linh trên người sau, trong mắt hắn bắn ra ra một loại mãnh liệt khiến người ta khó có thể hiểu sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Chính là cái này nữ nhân!

Trương Hoa Xương minh bạch bản thân hành vi đều bị người nữ nhân này làm điều khiển, đến hắn vô tâm giết chết Tùng Tinh Hạ Liên, tất cả đều là người nữ nhân này bày ra tốt toàn bộ, hắn bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, phía sau sấm đến từng tầng một mồ hôi lạnh.

Hắn nhớ kỹ gia gia của mình, cái kia được xưng đông bắc Vương lão nhân đã từng đối với hắn huynh đệ mấy người đánh giá qua Hoa Hạ các đại thế lực, mà nàng Lưu Linh, 1 cái hắn cho rằng nhỏ Đông Nam Tinh Đầu Mục, tại gia gia mình chỗ đó chiếm được cực cao đánh giá, lúc đầu cũng không coi ra gì Trương Hoa Xương chung quy phát giác bản thân còn quá trẻ.

Thế nhưng hắn không cách nào chỉ ra và xác nhận, bởi vì hắn không có chứng cứ, hơn nữa hắn không cách nào vào lúc này đắc tội Lưu Linh, bằng không thế tất sẽ đắc tội cùng Lưu Linh quan hệ tựa hồ cũng không tệ Đường Xuyên, một khi mất đi Đường gia ủng hộ, bản thân hôm nay nhất định là thập tử vô sinh.

Dừng lại sau lưng Lưu Linh Lang Vương cùng người què nhìn thoáng qua đáng thương Trương Hoa Xương.

Lang Vương trong lòng càng nói thầm, càng không nghĩ ra cái này thoát nhìn tựa hồ rất có phát triển tiền đồ Trương Hoa Xương thế nào cũng sẽ bị Lưu Linh nói mấy câu cho lừa gạt không biết phương hướng? Nhưng mà Lang Vương cùng Trương Hoa Xương đám người cũng không biết, Lưu Linh vì hấn, thế nhưng trắng đêm không ngủ sửa sang lại Trương Hoa Xương tất cả tư liệu, bao quát hấn tại đảo quốc làm xông xáo lần lượt sự kiện phân tích, nếu không phải tìm được Trương Hoa Xương kêu ngạo cẩn thận tâm nhân tình phòng ngự lỗ thủng, hướng dẫn từng bước, cái này Trương Hoa Xương quả thật còn không tốt bị nàng chinh trước cùng Đông Nam Á bọn họ giao hảo, sau cùng tại sau khi say rượu bị làm tức giận giết Tùng Tinh Hạ Liên.

"Chuyện đã xảy ra không nên nhiều lời." Hung Thần thần nhiên nói: "Trương Hoa Xương giết Tùng Tinh Hạ Liên, việc này tuyệt không nuông chiều, bất luận xuất phát từ loại nào lý do, tại Đông Phong đến hoàng hôn quyền thi đấu thời kì, giết người, vậy sẽ phải thừa nhận Á Châu hắc đạo liên minh cân nhắc quyết định."

"Nếu vi phạm Đông Phong đảo quy định, ta xem còn là giết quên đi." Sơn Khẩu ước gì cái này rùa con bê nhanh lên chết lênh bênh, không thì nghe cháu trai này tin đồn còn không biết muốn giảm thọ bao nhiêu năm.

Không có gì bất ngờ xảy ra.

Không ít bị tung ra muối Đạo Xuyên Anh Cát cùng Tây Khẩu Phong Nam trăm miệng một lời, yêu cầu duy nhất chính là làm cái này ba ba tôn tử nhanh lên xong đời.

Nhưng mà 3 người dẫn đầu biểu hiện thái sau khi, toàn bộ trong đại sảnh lại lâm vào một mảnh tĩnh lặng.

Tĩnh lặng làm 3 người cảm giác có cái gì không đúng, bọn họ nhận nhip nhìn

thoáng qua, lại phát hiện một đám người cũng chỉ là ngậm miệng không nói, Hung Thần hơi nhú nhú mày, loại chuyện này đã là khiêu chiến hắc đạo liên minh quyền uy, một khi có việc này phát sinh, vì mình đến nghĩ bọn họ cũng không muốn làm Trương Hoa Xương sống, thế nhưng lúc này đám người kia biểu hiện có chút khác thường.

Gõ bàn một cái.

Hung Thần nhìn mọi người một cái, nói: "Những người khác có gì dị nghị không?"

Trương Hoa Xương không khỏi ngẩng đầu lên, có chút mong được nhìn một đám gia hỏa, gần nhất hẳn tại Lưu Linh dưới sự chỉ dẫn cũng không thiếu cùng đám người kia sững sờ chuyện, hẳn hiện tại chỉ hy vọng đám này bạn nhậu có thể tạo được điểm tác dụng.

Mà bưng ngồi ở một góc Lưu Linh hơi nhú nhú mày, đợi cho Đông Nam Á một vị đại lão bỗng nhiên úng thanh úng khí nói: "Ta xem Trương lão đệ cũng là uống nhiều rồi, ai uống nhiều rồi đều gây chút chuyện, huống Trương lão đệ cũng là tính tình nóng nảy người."

Lúc này, Lưu Linh mới là khẽ gật đầu.

Mà có người đi đầu sau khi, lại có người mở miệng nói: "Ta xem cũng là như vậy, kiến nghị từ nhẹ."

Mọi người mỗi tiếng nói cử động, lại phần lớn đều là kiến nghị từ nhẹ xử lý, điều này làm cho Sơn Khẩu 3 sắc mặt người càng ngày càng đen, tới Đường Xuyên cái này, Đường Xuyên càng dứt khoát nói: "Không phải là uống chút rượu không? Ai không uống chút rượu giết qua cá biệt người."

"Người đây là đang miệt thị Đông Phong đảo quy củ không?" Tây Khẩu Phong Nam có chút âm trầm nói.

Đường Xuyên cười lạnh nói: "Nếu đại gia ngồi ở đây, kia đều có quyền lợi đưa ra kiến nghị, thế nào? Ba người các người hỗn đản còn nghĩ làm chúng ta câm miệng không được?"

Một câu nói, điều này làm cho Sơn Khẩu 3 người nhất thời nghĩ liên tiếp ánh mắt bất thiện liên tiếp xem ra, trong lòng đều là trầm xuống, mà Hung Thần thấy tình cảnh này, không khỏi hơi nhú nhú mày, ước chừng một lát sau, chợt đưa mắt đặt ở một mực không nói câu nào Lưu Linh trên người, người sau biết vậy nên giác tâm trong cả kính, nhưng mà nàng lại sắc mặt không thay đổi, trái lại sau lưng nàng người què cùng Lang Vương nhận nhịp về phía trước lại gần một bước nhỏ, đem Lưu Linh hoàn toàn bảo hộ tại mình tuyệt đối trong phạm vi.

Mà Trương Hoa Xương lúc này lại có chút trợn mắt hốc mồm.

Bởi vì hắn phát hiện, cái này thay hắn nói chuyện không có chỗ nào mà không phải là đã nhiều ngày pha trộn, đợi sợ ngây người chỉ chốc lát, hắn lại sợ hãi nhìn Lưu Linh, người nữ nhân này đem mình ném vào tuyệt cảnh, rồi lại lúc trước xạo tốt lắm một sợi dây, tuy rằng cái này sợi dây cũng không quen biết, nhưng lại có thể làm hắn dâng lên cầu sinh hi vọng, thế nhưng hành hạ tới hành hạ lui như vậy, nàng có phải là vì cái gì?

Mà Sơn Khẩu âm trầm gương mặt, chợt đưa mắt đặt ở đồng dạng một câu nói hết chỗ chê tôn thiên hương trên người, trầm giọng nói: "Nếu đại gia ý kiến không hợp, ta xem còn là giao cho Tôn tiểu thư xử lý ah, mà chúng ta cũng tuyệt đối tin tưởng trọng tài trường quyền uy cùng công bình."

Phán quyết công việc này từ trước đến nay là tổn sức không được cảm ơn.

Trừ phi là có tuyệt đối thực lực, mà Tôn gia cũng tuyệt đối có bản sự này, thế nhưng tôn thiên hương chung quy chỉ là phán quyết gia tộc nữ nhi, lúc này đối mặt một đám người sáng quắc ánh mắt, trong lòng không khỏi có chút do dự.

Hung Thần thấy tôn thiên hương cau mày không nói, tại nhìn thoáng qua Lưu Linh, hơi hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Tôn thiên hương, việc này hoàn

toàn dựa theo Đông Phong đảo quy củ tới, người đại khả tuyên bố kết quả."

Hung Thần một câu nói không thể nghi ngờ là như mọi người cảnh cáo một câu, Đừng vi phạm Đông Phong đảo quy tắc.

Ngay cả có thật tâm muốn vì Trương Hoa Xương biện hộ cho, lại cũng không dám tại Hung Thần trước mặt có bất kỳ bất mãn nào, dù sao vị này gia rất không thích người khác nghi vấn.

Nghe nói nói thế, Trương Hoa Xương không khỏi mặt lộ tử thủy, mà tôn thiên hương bất đắc dĩ lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Đã như vậy, một mạng để một mạng."

Sơn Khẩu 3 người nghe vậy cười, mà mấy người còn lại có không đây cũng có bất đắc dĩ, đương nhiên càng không thể thiếu nhìn có chút há hê người, Lưu Linh ngồi ở đó hơi hé mắt, tuy rằng Hung Thần cứng rắn chen vào một câu có chút làm loạn kế hoạch, nhưng kết quả cũng chỉ là cho tôn thiên hương gánh chịu bộ phận bất mãn mà thôi.

Nghe nói tuyên án kết quả, Hung Thần mệnh mấy người đem tiết khí Trương Hoa Xương cho dẫn theo đi xuống, mà Lưu Linh cũng không nói được một lời đứng dậy đó là ly khai đại sảnh, Lang Vương cùng người què theo sát phía sau, cũng đi không bao xa, liền nghe được 1 cái hắc hắc thanh âm truyền đến: "Người thật to gan."

Người què cùng Lang Vương nhìn nhau liếc mắt, lại nói gì, mà Lưu Linh còn lại là xoay người nhìn không biết đi khi nào tới Hung Thần, thản nhiên nói: "Hung Thần tiên sinh thế nào nói ra lời này?"

"Thiết kế làm Trương Hoa Xương giết Tùng Tĩnh Hạ Liên, lại thăng bằng trong liên minh bộ thế lực ủng hộ, sau cùng đem cừu hận đặt ở tôn thiên hương trên người, ta xem người bước tiếp theo là muốn để cho chạy Trương Hoa Xương ah?" Hung Thần thản nhiên nói: "Đông Phong đảo từ thành lập tới nay, người là thứ 12 cái dám can đảm khiêu khích Đông Phong đảo quy củ người, là

thứ ba nữ nhân."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 315: Cường Đại

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 315: Cường đại

Lưu Linh đứng ở nơi đó.

Mặc cho Hung Thần toàn thân cao thấp sát khí tràn ngập, nàng lại hồn nhiên không sợ, đang nghe Hung Thần nói sau, càng nhẹ giọng cười nói: "Hung Thần tiên sinh, lời nói có thể không nên nói lung tung."

Hung Thần hừ lạnh một tiếng, nhìn thoáng qua Lưu Linh, thản nhiên nói: "Nếu như thế, ta quyết không cho phép Trương Hoa Xương sống."

Lưu Linh trong lòng vừa nhảy, sắc mặt bất biến, tâm tư cũng nhanh quay ngược trở lại.

Trương Hoa Xương tuyệt đối không được chết, đây là Lưu Linh điểm mấu chốt.

Bởi vì cái kia tại đông bắc trong núi rừng ngủ đông mấy thập niên lão nhân một khi bởi vì cháu của hắn xuất sơn, sợ là toàn bộ âm mưu quỷ kế tại mắt của hắn da dưới đều thủng rỗng kêu to, đến lúc đó cái kia được xưng đông bắc Vương lão nhân Lôi Đình giận dữ, sợ rằng toàn bộ Á Châu đều phải trở nên run. Mà lúc này, Hung Thần lại biểu lộ ranh giới cuối cùng của mình.

Đông Phong đảo chủ nhân một khi lên tiếng, sợ rằng Trương Hoa Xương thực sự rất khó sống đi ra ngoài.

"Hung Thần tiên sinh muốn giết người, tại sao phải cùng ta một nữ nhân nói?" Lưu Linh mỉm cười, thản nhiên nói: "Lẽ nào Hung Thần tiên sinh còn nghĩ làm ta động thủ không được?"

Hung Thần hơi hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Hảo hảo chọn một cái nhà phòng ở ah, không có gì bất ngờ xảy ra người nửa đời sau đều phải tại Đông Phong đảo vượt qua."

Lưu Linh lại cười mà không nói.

Hết lần này tới lần khác là bộ biểu tình này, làm Hung Thần thoáng nhú mà một cái, người nữ nhân này làm việc cẩn thận, tâm cơ quá mức thâm trầm, sợ là khó đối phó, nhưng Hung Thần lại cũng không nói gì, xoay người ly khai nơi đây, chờ hẵn đi xa sau, người què khẽ nhú mà, nói: "Lần này làm khả năng chạm đến ranh giới cuối cùng của hẵn, Hung Thần chặn ngang một giang, việc này sợ rằng không dễ ứng phó."

Lưu Linh lông mi hơi giương lên, khóe môi nhếch lên một tia thần bí khó lường vui vẻ, điều này làm cho người què cùng Lang Vương hơi có chút nghi hoặc, bất quá Lưu Linh lại nói: "Lang Vương, mang theo người của người, đi đem vận tải Tùng Tinh Hạ Liên thi thể thuyền cho cướp, đem Trương Hoa Xương cho ném đi sh."

Lang Vương gật đầu.

Tuy rằng không biết Trương Hoa Xương tại sao lại xuất hiện ở vận tải Tùng Tinh Hạ Liên thi thể trên thuyền, thế nhưng hẵn thực sự có chút không dám vi phạm Lưu Linh ý tứ. Tại sau khi nhận được mệnh lệnh, hẵn lập tức ra tay bắt đầu chuẩn bị.

Người què nhìn Lang Vương rời đi bóng lưng, khẽ thở dài một cái, nhưng không đợi hẵn nói chuyện, hẵn bỗng nhiên cảm giác phía sau một trận lông tơ tạc lập, trong giây lát xoay người nhìn sang, lại thấy một người mặc ngắn tay nam tử không biết khi nào xuất hiện ở hai người phía sau, người này khoảng

chùng có 1 mét 8 5 độ cao, tướng mạo đường đường, uy phong hiển hách, toàn thân cơ thể như từng cục động cơ, tùy thời có thể bộc phát ra lực lượng cường đại.

Ngay cả đối máy giết người cũng không biết Lưu Linh đều tin tưởng cái này bỗng nhiên nhô ra nam nhân tuyệt đối có thể bộc phát ra làm bất luận kẻ nào đều phải sợ lực sát thương, từng bước một đi tới, tựa như ngòi ngàn nhận ngọn núi, không có một ngọn cỏ, cao ngạo sắc bén, coi như kia toàn bộ Đông Phong đảo đều phải trở nên kinh hãi.

Chính là một người như vậy, làm Lưu Linh một lòng toàn bộ treo đến rồi cổ họng mắt.

Ta là con sắc mặt bất biến, mang theo âm trầm nhìn người này.

Người què Hường nàng ra dấu tay, ý bảo không cần lo lắng, nhìn người, nhẹ giọng nói: "Ta nhớ kỹ người hẳn là tại Châu Âu."

"Trương Hoa Xương ta đã thay người để cho chạy, lần sau nhớ kỹ bản thân tồn tại ý nghĩa." Người không để ý đến người què, ngược lại thì nhìn Lưu Linh, thanh âm tràn đầy một cỗ cường đại uy nghiêm.

Lưu Linh không khỏi cả kinh.

Căn cứ của nàng tính toán, lúc này Trương Hoa Xương chắc còn ở bị trông coi, mà có thể tại giờ này khắc này đem Trương Hoa Xương để cho chạy, người này sợ là cường đại đến nhất định tình trạng, ít nhất cường đại đến có thể hoàn toàn không thấy Đông Phong đảo mọi người. Nàng không phải là không có suy nghĩ qua tại Trương Hoa Xương giết người sau khi để cho chạy Trương Hoa Xương, thế nhưng Hung Thần chinh hợp tự Đông Phong đảo, thực sự để cho nàng tìm không được lỗ thủng, ít nhất không có cách nào đem còn sống Trương Hoa Xương đưa ra đi.

"Đa tạ."

Lưu Linh trong lòng không giải thích được người này ý đồ, nhưng vẫn là nói một câu.

Người khề vuốt cằm, sau đó thân nhiên nói: "Các người đi thôi."

Người què nhú nhú mày, đối Lưu Linh mời một cái, Lưu Linh nhẹ nhàng cười, chợt do người què dẫn đường cấp tốc ly khai nơi đây, trái lại nam tử cũng không nóng nảy ly khai, khoảng chừng có nửa phút trái phải, mang theo nửa trương thiết mặt Hung Thần đi mà quay lại, nhìn kia tựa như ngàn nhận cao phong nam tử, trầm giọng nói: "Các người Quang Huy làm việc quả nhiên không hiểu cái gì gọi là người khác địa bàn."

"Quang Huy làm soi sáng chỗ, đều vì bọn ta chiến đấu chi địa." Nam tử ngạo nghễ nói: "Hung Thần, người nếu không phục, đại khả đánh một trận."

Ngôn ngữ thanh rơi, chiến ý ngang nhiên.

Điều này làm cho Hung Thần nhất thời nghĩ thẳng nhãi này tới đây cũng không phải là vì Lưu Linh, mà chỉ là tới khiêu khích đánh nhau ẩu đả.

"Huyết Chiến Đáo Đễ, thật đúng là phù hợp tác phong của người, ta rút muốn nhìn 1 cái bị thương lão hổ, còn có thể phát huy ra vài phần bản lĩnh tới!"

"Bớt nói nhảm, chiến một hồi hãy!"

...

Mà bên kia.

Trương Hoa Xương cảm giác có chút dường như đã có mấy đời, trước một hồi hấn lại đang bảo vệ trung đẳng chết, thế nhưng một hồi này, hấn lại xuất hiện ở rìa xa Đông Phong đảo một chiếc trên thuyền, mà càng làm cho Trương Hoa Xương nghĩ có chút không chân thật chính là, tại trên biển, những người là Hung Thần đi theo làm tùy tùng hải tặc Đầu lĩnh dĩ nhiên không ai xuất hiện.

"Ba."

Trương Hoa Xương vỗ một cái khuôn mặt của mình.

Đau rất đau làm hấn thanh tỉnh lại, nhìn thoáng qua bốn phía, biển rộng mênh mông, Đông Phong đảo sớm đã thành không thấy bóng dáng.

"Tiểu tử, đầu óc ngươi bị lừa đá?" Lang Vương úng thanh hỏi.

"Là ngươi!"

Trương Hoa Xương nghe được thanh âm, xoay người thấy cái kia tại Lưu Linh phía sau cùng chó chân dường như Lang Vương, nhất thời giận không chỗ phát tiết, chỉ vào Lang Vương mũi mắg: "Lão tử với các ngươi cái gì thù cái gì oán? Cái kia đàn bà tại sao muốn hại ta!"

"Chú ý của ngươi tìm từ, ngươi nghĩ bị đánh sao?" Lang Vương trợn mắt, phần nộ quát.

Trương Hoa Xương nhất thời 1 cái né tránh, nhìn mình ở thường nhân trong coi như là to con thân thể tại Lang Vương cái này gần như gấu bắc cực gia hỏa trước mặt tựa như cái học sinh tiểu học, nhất thời không có sức mạnh, nhưng vẫn là mạnh miệng nói: "Ta là ăn ngay nói thật! Tại sao muốn hại ta!"

"Không cần để ý cái này." Lang Vương hừ một tiếng, nói: "Ngươi còn là suy nghĩ một chút hiện nay tình cảnh của ngươi ah."

"Tình cảnh?"

Trương Hoa Xương nhất thời rùng mình một cái.

Hấn tình cảnh hiện tại có thể là phi thường không xong, tại Đông Phong đảo thời kỳ phi thường giết người, lại đang hắc đạo liên minh quyết sách tử hình dưới tình huống hồ lý hồ đồ trốn thoát, hai chuyện này có thể coi như là đem Á Châu hắc đạo liên minh cho triệt để làm nhục, dù sao cũng là toàn bộ Á Châu thế

giới dưới đất mạnh nhất liên minh, kết quả bị bản thân 1 cái thẳng nhóc 2 lần miệt thị, tại tốt tính tình sợ rằng cũng phải có 3 phần hoả khí.

Không hỏa khí vậy cũng là ba ba tôn tử.

Tại người, giết Tùng Tinh Hạ Liên, sợ rằng Tùng Tinh Gia Tộc cũng nên nghĩ liều mạng, còn có Tôn gia, dù sao là phán quyết gia tộc, còn có cái này cân nhắc quyết định nghĩa vụ, ai dám chạy ra hắc đạo liên minh cân nhắc quyết định, sợ rằng Tôn gia cao thủ đều muốn xuất thủ.

"Mẹ nó, ta phải về nhà." Trương Hoa Xương không chút nghĩ ngợi, hăn nghĩ bây giờ có thể đảm bảo mạng hăn cũng chỉ có tại đông bắc trong núi rừng thành thơi nuôi một cái đông bắc hổ gia gia.

Lang Vương không thềm cười, nói: "Người hảo ý nghĩ về nhà sao?"

Lang Vương nói lại là một chậu nước lạnh tưới xuống, Trương Hoa Xương nhất thời vô lực ngồi ở trên boong thuyền. Chính xác, nói việc này tới, truyền đi chính xác Siu Nhơn, nói khuếch trương điểm chính là coi Á Châu hắc đạo liên minh như không có gì, thế nhưng cứ như vậy tè ra quần chạy trở về nhà, hăn Trương Hoa Xương thật đúng là không có ý tứ ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở hăn cái kia trước mặt gia gia.

Dựa theo gia gia hăn cái tính khí kia, không đem sự tình xử lý thỏa đáng mang theo đặt mông khoản nợ lặn về nhà cũng không xứng trở thành đông bắc Vương gia tộc tử tôn.

Trương Hoa Xương nhìn Lang Vương vẻ mặt cổ quái dáng dấp, cười khổ một tiếng: "Đây cũng là cái kia đàn bà tính toán tốt ah?"

"Coi là vậy đi." Lang Vương nói.

"Nàng có thể thật là độc ác." Trương Hoa Xương có chút nghiêng răng nghiêng lợi: "Làm hại lão tử như cái chó nhà có tang, còn có nhà không thể hồi, ta con

mẹ nó chiêu nàng chọc nàng?"

"Tẩu tử nói, nàng xem người thuận mắt, muốn tôi luyện tôi luyện người." Lang Vương dựa theo Lưu Linh sai sử, nói: "Đây cũng là vì muốn tốt cho người."

"Chó má!" Trương Hoa Xương nhịn không được mắng.

Lang Vương lại úng thanh nói: "Người có thể mắng ta, thế nhưng người dám mắng chị dâu ta, ta đem người ném vào biển rộng này cá mập."

"Người cái vương bát đản." Trương Hoa Xương thấy Lang Vương không giống đùa giỡn, nhưng lại không muốn rơi xuống hạ phong, thẳng thắn trực tiếp mắng.

Lang Vương nhất thời nghĩ một cỗ nóng giận, nhưng lại ngẫm lại là bản thân nói được phía trước, cũng không tiện đánh cái này rùa con bê, hừ một tiếng, nói: "Người suy nghĩ một chút, nếu như người đem chuyện này xử lý thỏa đáng, người về nhà cũng lần có mặt mũi không phải là? Dám ở Đông Phong đảo giết người còn có thể nghênh ngang rêu rao khắp nơi, tại người trước mặt gia gia đó cũng là 1 cái tư bản."

"Ít nói nhảm, nói thẳng trọng điểm, lão tử thế nào mới có thể sống đến?" Trương Hoa Xương thở phì phò hỏi.

Lang Vương nói: "Tẩu tử nói, hiện tại Á Châu có thể bảo trụ của người trừ người ra gia gia cũng liền đại ca của ta.",

"Đại ca người ai a?" Trương Hoa Xương có chút khinh thường hỏi.

Dám cùng gia gia mình đánh đồng, Trương Hoa Xương cái này tính tình quả thật không thể nhẫn nhịn, dù sao lão gia tử kia đây chính là xưng vương xưng bá chính là nhân vật, đông bắc Vương đại danh truyền đi ai dám nói không hù người? Đây chính là hàm kim lượng mười phần xưng hào, dù sao năm đó đơn

thương độc mã lấy sức một mình chống lại lúc đó toàn cầu cường đại nhất mấy quốc gia, đó cũng là cường đại đến không ai bì nổi.

Bất quá Trương Hoa Xương cái này khinh thường biểu tình còn không có duy trì liên tục lâu lắm, Lang Vương một cước đá vào hấn cái mông lên, Trương Hoa Xương bị đau tại trên boong thuyền kêu rên, Lang Vương hừ một tiếng, nói: "Đại tẩu nói, không dám đi, nàng liền đem người ném vào Tùng Tinh Gia Tộc đại bản doanh, người có thể thử xem nàng nói thật hay giả."

"Ta đi, ta đi còn không được sao?"

Trương Hoa Xương bây giờ đối với Lưu Linh có thể nói là sợ đến tận xương tủy, từ đường ranh sinh tử đi một vòng, hoàn toàn bị người nữ nhân này đùa xoay quanh, hấn lại thật không dám khiêu khích người nữ nhân này độc ác tâm tràng, hấn cũng không muốn tình dục phát hiện mình là ngủ ở Tùng Tinh Hạ Liên trong nhà.

"Cút đi."

Lang Vương nhìn đồng hồ, một cái nhấc lên Trương Hoa Xương ném tới một chiếc thuyền nhỏ lên, Trương Hoa Xương bị té thất điên bát đảo, có chút nhớ nhung chửi ầm lên thế nhưng trong miệng một câu nói cũng phun không ra, chỉ có thể là chịu đựng hương về phía Lang Vương dựng lên một ngón giữa, bất quá Lang Vương lười phản ứng cái này mồm mép bị coi thường gia hỏa, nhìn Đông Phong đảo phương hướng, song quyền bóp ca ca rung động: "Nhị ca thật đúng là thật là bản lãnh, dĩ nhiên 1 cái truy binh cũng không có xuất hiện."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 316: Một Tay

Cục phẩm sát thủ chủ cho thuê nhà chương 316: Một tay

Như thường ngày thông thường.

Lúc đêm khuya, Cao Kiêu Anh Tử ngồi ngay ngắn ở Cố Hỏa Bang tổng hội phòng làm việc, chỉ là như thường ngày bất đồng là, tại phòng làm việc nội còn có hai nam nhân, một là thủ hạ của hắn xà ca, đứng ở một bên cúi đầu cũng không nói lời nào, mà tên còn lại, cũng làm sắc mặt nàng mất tự nhiên, trong ánh mắt tràn đầy nhè nhẹ hận ý.

Người này dáng người ngắn nhỏ, diện mục âm trầm, ăn mặc một thân tây trang, màu đen, vốn là mảnh ánh mắt nhỏ hơi híp, rất dễ khiến người ta nghĩ hắn đang ngủ, thế nhưng thường thường thoáng hiện nguy hiểm cùng sợ hãi ánh mắt lại làm cho lòng người đầu run lên.

Cao Kiêu Anh Tử sắc mặt có chút trắng bệch.

Hai tay nắm ngón các đốt ngón tay càng nắm chặt đến trắng bệch.

Cái này nam nhân kêu Cao Kiêu Phong Hòa, là đảo quốc sơn khẩu tổ chấp hành bộ bộ trưởng, phải 1 cái đường đầu côn đồ một đường leo đến toàn cầu lớn nhất tính nguy hiểm bang hội cao tầng, Cao Kiêu Phong Hòa lấy nhất quán thủ đoạn độc ác cùng không từ thủ đoạn ngồi vững sơn khẩu tổ trước 5 lấy ghế gập, mà như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Cao Kiêu Phong Hòa trở thành tiếp theo giới sơn khẩu tổ người đứng đầu đã là chắc chắn.

Nhưng nhân sinh luôn luôn tràn ngập khúc chiết, làm Cao Kiêu Phong Hòa hăng hái hướng về sơn khẩu tổ người đứng đầu đi tới thời điểm, hẳn tự nhận là cái kia hoàn toàn là cái khô lồi cùng công cụ nữ nhi cũng làm phản.

Nghiêm chỉnh mà nói, Cao Kiêu Anh Tử thoát khỏi hẳn điều khiển.

Giết Cao Kiêu Thiên Cửu, hẳn không thêm để ý, dù sao cũng một cái phế vật nữ tử, tại sinh 1 cái là được.

Thế nhưng Cao Kiêu Anh Tử bất đồng, đây là hẳn đi hướng nhân sinh cuộc đời tột cùng một quả trọng yếu quân cờ, cho nên hẳn không tiếc bất cứ giá nào đem Cao Kiêu Anh Tử bồi dưỡng lên, đem nàng hiến cho Sơn Nội Chi Trợ, chỉ là vì đạt được Sơn Nội gia tộc ủng hộ, mà bây giờ Cao Kiêu Anh Tử lại trở thành người khác nữ nhân, hơn nữa tựa hồ lại lấy Sơn Nội Chi Trợ chinh một lần, điều này làm cho Cao Kiêu Phong Hòa trong lòng tức giận.

Dù sao hiện tại tại sinh 1 cái nữ nhi, không thể bảo đảm có đúng hay không còn có Cao Kiêu Anh Tử loại này quyến rũ xinh đẹp gien, thứ hai, chờ nữ nhi trưởng thành, hoàng hoa đồ ăn cũng lạnh, hẳn cũng có thể tìm tới nữ nhân xinh đẹp khác, nhưng chung quy không phải là cao cầu người của gia tộc, sơn khẩu tổ phía sau màn Sơn Nội gia tộc phỏng chừng cũng sẽ không ăn một bộ này.

Cho nên ở trong lòng nước bọt vô số lần Sơn Nội Chi Trợ cái phế vật này sau khi, vì mình sau này cuộc sống tốt đẹp, vị này được xưng sơn khẩu tổ duy nhất nhân vật nguy hiểm một trong Cao Kiêu Phong Hòa, phải tự mình xuất sơn tới sẽ sẽ chính hẳn một thân thủ bồi dưỡng cũng đã Siêu Thoát khống chế Cao Kiêu Anh Tử.

"Của người toàn bộ, đều là ta đưa cho người." Cao Kiêu Phong Hòa nhìn cái này đã bị Tần Phong khai phá thành mỹ thiếu phụ Cao Kiêu Anh Tử, tâm lý bộc phát hận đến rồi cực đoan, trầm giọng nói: "Anh Tử, người minh bạch ý của ta."

Cao Kiêu Anh Tử hừ một tiếng, sắc mặt thoáng khô phục có chút hồng nhuận, thản nhiên nói: "Phụ thân đại nhân nghìn dặm xa xôi tới rồi, chính là vì

nói với ta cái này?"

"Người phản bội ý chí của ta, tựa như mẹ người năm đó một dạng." Cao Kiều Phong Hòa lạnh lùng nói: "Người hẳn là mình bạch mình bị ban cho sứ mệnh."

"Mẫu thân ta bị người tươi sống chết cháy, như vậy người nghĩ thế nào đối đãi ta đây?" Cao Kiều Anh Tử không sợ chút nào hỏi ngược lại.

Cao Kiều Phong Hòa sắc mặt trầm xuống, hiển nhiên Cao Kiều Anh Tử phản ứng làm hẳn rất là bất mãn, mà một bên xà ca còn lại là hơi cúi đầu, chỉ là trong ánh mắt tràn đầy thấp thỏm.

"Ta cho người cái này, hoàn toàn có thể tại cầm về." Cao Kiều Phong Hòa lạnh giọng nói.

"Phụ thân đại nhân, nơi này là Hoa Hạ." Cao Kiều Anh Tử trầm giọng ứng đối nói: "Ngài nếu là lấy là ở chỗ này có thể lấy đi ta toàn bộ, vậy ngài nghĩ quá ngây thơ rồi."

"Ngây thơ?" Cao Kiều Phong Hòa suy tư một chút cái này đánh giá, chợt khẽ cười nói: "Anh Tử, xem ra người còn quá trẻ, ta từ nhỏ sẽ dạy đạo qua người, lợi ích là không có giới hạn. Tại bất kỳ địa điểm, bất kỳ thời gian, lợi ích vĩnh viễn là vạn năng cái chìa khóa. Kia có thể mở ra toàn bộ, bao quát một người tham lam cùng phản bội."

Cao Kiều Anh Tử mặt trầm như nước, đưa mắt chuyên dời đến một mực cúi đầu không nói xà ca trên người, con rắn kia ca vẫn chưa ngừng đầu, vẫn là cúi đầu, chỉ là cổ họng chỗ có mấy lần cuộn, hiển nhiên cũng có chút lòng mang e ngại.

Có lẽ là không nhịn được Cao Kiều Anh Tử nhìn kỹ, xà ca sâu kín nói: "Bởi vì tiền tài, điều vi thực vọng."

"Hừ." Cao Kiều Anh Tử lạnh lùng nói: "Người nghĩ rằng ta sẽ tin người."

Thế nhưng chờ nàng vừa nói xong, phòng làm việc cửa phòng bỗng nhiên bị người đá văng, loảng xoảng làm nổ làm Cao Kiều Anh Tử chân mày càng nhăn càng sâu, mà lúc này vẻ mặt tiêu tụy Chu Khôn có chút âm trầm đi đến, hãnh hành tẩu có chút không có phương tiện, khập khểnh, nhìn chăm chăm kia Cao Kiều Anh Tử, hắc hắc mỉm cười: "Mẹ nó, thối đàn bà, Quan lão tử quản rất thoải mái phải không? Đệt, một hồi lão tử cho người thoải mái cái đủ!"

Chu Khôn sau lưng Chu Hưởng bừ môi khinh thường, hiển nhiên đối cái phế vật này thiếu gia biểu hiện có chút bất mãn, đi lên trước, nhìn Cao Kiều Anh Tử, nhàn nhạt cười nói: "Cao cầu tiểu thư, ta xem thiếu gia nhà ta tại người ở đây ở không lâu, cố ý tới tiếp một chút hãnh, lễ thượng vãng lai, không biết cao cầu tiểu thư có hay không bằng lòng chúng ta nhà ngồi một chút? Dù sao lão bản rất là cảm tạ cao cầu tiểu thư đối thiếu gia của chúng ta thịnh tình khoản đãi."

Cao Kiều Anh Tử cười lạnh một tiếng, nhìn mình cái kia phụ thân, cười lạnh nói: "Đây là phụ thân đại nhân thủ đoạn?"

"Anh Tử, theo chúng ta đi một chuyến, xem tại người là nữ nhi của ta phân thượng, ta có thể tha cho người khỏi chết." Cao Kiều Phong Hòa âm trầm nói.

Cao Kiều Anh Tử biết theo hãnh đi sẽ không chết, nhưng tuyệt đối sẽ sống không bằng chết.

Thấy sắc mặt nàng âm trầm, một bên Chu Khôn gặt một cái nước bọt, muốn mắng lên vài câu trước chậm hiểu mỗi hận trong lòng, thế nhưng Chu Hưởng lại trước nói: "Ta xem cao cầu tiểu thư cùng cao cầu tiên sinh cũng không thiếu hiểu lầm, không bằng cùng nhau ngồi một chút? Yên tâm, chúng ta sẽ thỉnh đến Tần Phong cùng đi, dù sao Chu mỗi người còn nghĩ cùng hãnh hảo hảo tâm sự."

"Trò chuyện cái rắm, kỹ nữ, lão tử sẽ ngay trước mặt người lấy Tần Phong thiên đao vạn quả!" Chu Khôn lớn tiếng quát mắng.

Cao Kiều Anh Tử cười lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Chu Hưởng, ta lại nhiều lần đi người, xem ra người ở đây Chu Phong bên cạnh góc lâu, thật đúng

là không biết trời cao đất rộng?"

"Cao cầu tiểu thư tại sao phải phải cùng ta 1 cái hạ nhân đối chọi gay gắt đây?" Chu Hưởng nhún vai, đùa giỡn ngược nói: "Ta bất quá chỉ là phụng mệnh hành sự, hơn nữa ta rất thích ý thay cao cầu tiên sinh khuyên Anh Tử tiểu thư vài câu, a, đã quên nói, Sơn Nội tiên sinh cũng đang chờ Anh Tử tiểu thư nhanh đi về a."

"Hừ hừ hừ." Chu Khôn hắc hắc quỷ dị cười nói: "Cao Kiêu Anh Tử, hiện tại bắt đầu người có thể là khách nhân của ta."

Cao Kiêu Anh Tử nhìn thoáng qua Cao Kiêu Phong Hòa, thản nhiên nói: "Không biết phụ thân đại nhân lần này vì dã tâm của người, càng làm lòng tốt của người nữ nhi đưa cho ai?"

"Bọn họ rất thích ý hưởng dụng thân thể của người." Cao Kiêu Phong Hòa trầm giọng nói: "Anh Tử, người quá cả gan làm loạn, mất đi làm một công cụ thái độ."

Cao Kiêu Anh Tử trong mắt hiện lên một tia hận ý, lạnh lùng nói: "Tựa như mẫu thân ta một dạng sao?"

"Không sai." Cao Kiêu Phong Hòa lạnh giọng nói: "Nếu là ta Cao Kiêu Phong Hòa bọn họ, của người hết thảy đều hẳn là nghe theo sự chỉ huy của ta. Bất quá người lại lấy thân thể của chính mình cho Tần Phong, tuy rằng mất đi đối Sơn Nội Chi Trợ tác dụng, thế nhưng ta nghĩ cùng người của Chu gia đạt thành Hợp Tác hiệp nghị, người cũng là cái tốt thành ý."

Chu Khôn cùng Chu Hưởng âm hiểm cười một tiếng.

Nhìn Cao Kiêu Anh Tử, trong mắt tràn đầy ** cùng dâm. Uế.

"Cao cầu tiên sinh, nếu quả thật như lời người nói, ta sẽ mau chóng thuyết phục ba ta hợp tác với các người." Chu Khôn có chút gấp gáp dẫn đầu tỏ thái độ

nói.

"Chu Khôn thiếu gia cần gì phải gấp gáp? Là của người sớm muộn cầm không đi không phải sao?" Cao Kiều Phong Hòa hỏi ngược lại.

Chu Khôn cũng cười ha ha gật đầu.

Mà Cao Kiều Anh Tử nhìn mấy người trò hề, khinh thường cười, lạnh lùng nói: "Xà ca, thời gian không còn sớm, ta xem người cũng nên thanh lý rác rưởi."

Một mực đứng ở một góc xà ca gật đầu, không để ý kia Chu Hưởng cùng Chu Khôn âm trầm sắc mặt, vỗ tay một cái, không bao lâu ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một trận loạt tiếng bước chân, chỉ là không bao lâu, ngoài cửa trong hành lang đã đứng đầy người, mà càng có mấy người thân thủ không tề chính là thủ hạ đi đến, từng cái một sắc mặt bất thiện nhìn 3 người.

"Xà ca! Người phản bội chúng ta!"

Chu Hưởng trên mặt nổi gân xanh, tức giận quát mắng.

Mà một bên Chu Khôn, cũng sớm đã thành sợ toàn thân run, xanh cả mặt, nhìn từng cái một sắc mặt bất thiện gia hỏa, thiếu chút nữa là cái mông ngồi dưới đất, ngược lại thì Cao Kiều Phong Hòa sắc mặt bất biến, lãnh diễm bàng quan đến đây hết thảy.

"Ta chưa từng liên đáp ứng người." Xà ca âm lãnh nói.

Chu Hưởng nhất thời ngẩn ra, chột sắc mặt cho vào số đen, lạnh lùng nói: "Người sẽ không sợ chết sao?"

"Sợ, thế nhưng ta khẳng định so người càng chết." Xà ca nhún vai, nói.

Chu Hưởng đầu tiên là sửng sốt, đang nhìn Cao Kiều Phong Hòa ngồi vững Thái Sơn, nhìn thoáng qua phía ngoài Cổ Hỏa Bang bang chúng, vừa buồn cười nói: "Xem ra xà ca là đã quên lần trước dạy dỗ?"

Chu Hưởng chuyện xưa nhắc lại không thể nghi ngờ là cho xà ca tâm lý đánh đâm, dù sao đã chết mấy mươi cái tâm phúc thủ hạ, hẳn so với ai khác đều đau lòng, nghĩ vậy, sắc mặt của hắn có chút dữ tợn, cắn răng nghiêng lợi nói: "Chu Hưởng, người thật đúng là miệng đủ tiện."

"Được rồi!"

Cao Kiêu Phong Hòa làm như chán ghét, đứng dậy lạnh lùng nói: "Anh Tử, làm người của người cút ra ngoài, lão lão thật thật theo ta đi, bằng không ta tuyệt đối sẽ không nhẹ đi người."

"Phụ thân đại nhân lại nói đùa." Cao Kiêu Anh Tử đối chọi gay gắt nói: "Ta xem ngài còn là lão lão thật thật lưu lại, làm ta lấy tận hiếu đạo."

Cao Kiêu Phong Hòa ánh mắt híp một cái, trầm giọng nói: "Người cho là chỉ những thứ này người có thể ngăn được ta?"

"Đem các người ném vào quan tài vậy là đủ rồi." Xà ca lạnh lùng nói.

Thế nhưng nhưng vào lúc này, 1 cái khăn khăn có chút quỷ dị thanh âm đang lúc mọi người bên tai bỗng nhiên vang lên: "Người con rắn này thật là không biết tốt xấu, xem ra sợ hãi cũng không thể cho người tuyển chọn chính xác con đường, còn đối với này, ta nhất quán xử lý là hủy diệt."

Xà ca toàn thân 1 cái né tránh,

Không biết khi nào, ở phía sau hắn, một cái quái vật bất ngờ xuất hiện!

Nói là quái vật, là bởi vì hắn trên đầu mang quỷ dị đáng sợ mặt nạ Màu đen, toàn thân chỉ một đôi coi như sói đôi mắt lộ ra bên ngoài, xanh mượt trông mắt làm người ta cực sợ, hắn thân thể cường tráng như trâu, ăn mặc tính chất đặc biệt sói áo khoác gia, coi như là đột nhiên xuất hiện thông thường, xà ca bỗng nhiên xoay người, nhìn kia làm hắn thủ hạ đều chết quái vật, trên mặt hiện lên vô số sợ hãi cùng tuyệt vọng, đậu tương vậy mồ hôi giọt giọt chảy xuống.

"Người tới còn không thiếu a." Cao Kiều Anh Tử thấy vậy người càng, tâm lý vừa nháy, bởi vì kia sợ khí tức nguy hiểm để cho nàng cảm giác có chút tuyệt vọng, nhưng vẫn là trầm giọng nói.

Chu Khôn vẫn còn có chút kinh nghi bất định, trái lại Chu Hưởng thở phào nhẹ nhõm, buồn cười nói: "Anh Tử tiểu thư tại sao phải làm thú bị nhốt chi đâu? Đối với người nào cũng không tốt, ta xem còn không bằng Thành thật theo chúng ta đi, đối đãi người thành người của Chu gia, ta nghĩ chúng ta sẽ không bạc đãi người a."

"Người nếu là trông cậy vào Tần Phong, vậy mười phần sai, một cái phế vật mà thôi." Cao Kiều Phong Hòa thân nhiên nói: "Ta sẽ để hãn tuyệt vọng, bởi vì ta am hiểu nhất cái này."

"A, nói chuyện chú ý một chút." Bỗng nhiên, tại xông vào Cổ Hỏa Bang bang chúng một người bỗng nhiên mở miệng, cười nhạt nói: "Đừng tưởng rằng người là phụ thân của Cao Kiều Anh Tử ta cũng không dám làm thịt người, các người cái này linh linh toái toái thu thập, một tay vậy là đủ rồi."

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 317: Không Thích Nghe

Ánh đèn lóe ra.

Tất cả mọi người không khỏi hé mắt, mà chờ bọn hăn tầm mắt dừng hình ảnh cái này một giây giữa, bọn họ hoảng sợ phát hiện, Tần Phong đã đứng ở chỗ đó.

Đơn giản căn phòng này còn là rộng mở, vào mấy người cũng không hiển chen chúc, thấy Tần Phong xuất hiện, Cao Kiều Anh Tử thờ phào nhẹ nhõm, buông lỏng ngồi ở chỗ kia, phát phát tay, rất nhanh phòng trong cái Cổ Hỏa Bang thủ hạ lui ra ngoài.

"Tần Phong!"

Chu Hưởng cùng Chu Khôn nhìn thấy người này, đều là trong lòng cả kinh, nhất là người sau, càng rất răng ngứa ngứa, nhưng là lại không dám khẩu xuất cuồng ngôn. Trái lại kia Cao Kiều Phong Hòa hừ lạnh một tiếng: "Ta trái lại xem thường ngươi, không nghĩ tới ngươi còn có mấy phần bản lĩnh, dĩ nhiên có thể thoát khỏi người của ta truy sát, không tới ở đây, ngươi là đi tìm cái chết sao?"

Tần Phong cười cười, trái lại Cầu Vương siết quả đấm một cái, xanh mướt trong đôi mắt của lóe ra hưng phấn cùng khát máu: "Tốt, tốt, đã sớm muốn giết ngươi cùng Chu Nhã Phi, xem ra chính ngươi đưa tới cửa, ta cũng không cần đang lãng phí thời gian tìm ngươi."

"Chu Khôn, cho một mình ngươi tuyên chọn, bản thân là cú về, hay là chờ sẽ ta đem ngươi chân đánh gãy ném trở lại?" Tần Phong không có phản ứng hai

người này nói nhảm, ngược lại thì hắc hắc nhìn Chu Khôn, người sau bị nhìn toàn thân 1 cái sợ hãi, mồ hôi lạnh chảy ròng, Chu Hưởng hừ một tiếng, nguyên vốn cả chút lo lắng hẳn khi nhìn đến Cầu Vương lời thề son sắt nói đất, cũng không còn là chờ đợi lo lắng, ngược lại thì đùa giỡn ngược nói: "Xem ra Tần tiên sinh lại thật không rõ tình cảnh của mình, Tần tiên sinh? Tại sao phải như thế đi tìm cái chết đây, ta xem đây không phải là Tần tiên sinh phong cách ah?"

Tần Phong cười mà không nói.

Trái lại Chu Hưởng vừa liếc nhìn Xà Ca, thân nhiên nói: "Xà Ca, ta xem người còn là chọn sai đội ngũ, ta thế nhưng không chỉ một lần nói qua, người luôn luôn muốn đi gặp nhìn đằng trước. Hiện tại xong chưa? Ta cũng không giữ được người."

Xà Ca chỉ là âm trầm gương mặt không nói lời nào.

Chỉ là Chu Hưởng rất nhanh phát hiện hẳn nhìn Tần Phong ánh mắt tựa hồ cũng không bình thường, có âm trầm sợ hãi hẳn có thể lý giải, thế nhưng vì sao lại tràn đầy cừu hận?

"Đem các người cùng nhau dẫn qua đây cũng mất không ít tinh lực." Tần Phong cười cười, đi tới một bên tủ rượu cho mình tới một ly rượu đỏ, nếm thử một miếng đất, nói: "Con rắn nhỏ người cái này ra đùa giỡn làm không tệ, ta ít nhất sẽ không tại giết người."

Chu Hưởng sắc mặt trầm xuống, nhìn thoáng qua Cầu Vương cùng sắc mặt không đổi Cao Kiêu Phong Hòa, trầm giọng nói: "Đùa giỡn?"

"Không sai, con rắn nhỏ không giả trang đầu nhập vào các người, các người sẽ đến Cổ Hỏa Bang địa bàn muốn chết sao?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Diễn trò? Xà Ca, cũng đừng quên, người chết nhiều ít thủ hạ." Chu Hưởng âm trầm nói.

Tần Phong buồn cười nhún vai, chỉ chỉ Cửu Vương, nói: "Ta trái lại còn phải cảm ơn người, là Cổ Hỏa Bang bang chủ cùng nam nhân của nàng, hai chúng ta trái lại thật không tốt đối cái này con rắn nhỏ chính là thủ hạ động thủ, hiện tại tốt lắm, người của hắn đã chết sạch sẽ, ít nhất không có tư bản ở lưng phản bội Anh Tử."

Nghe xong Tần Phong nói, Chu Hưởng cùng Cao Kiều Phong Hòa cũng không khỏi hé mắt.

Cái này Tần Phong có thể thật là độc ác, vừa ra đùa giỡn lấy Xà Ca chính là thủ hạ toàn bộ mượn tay người khác giết chết, liền tâm cơ mà nói, Chu Hưởng cảm thấy bản thân có chút mặc cảm, nhưng nhìn liếc mắt hiện trường, hắn vẫn cười nói: "Bất quá Tần tiên sinh, kế hoạch của người đúng là tốt, thế nhưng người có nghĩ tới hay không kế hoạch này cuối cùng hoàn thành cần người còn sống?"

"Ta hiện tại không chết."

"Không, người rất nhanh thì đã chết." Cao Kiều Phong Hòa trong ánh mắt tinh quang hiện ra: "Vốn dĩ giữ lại người một cái mạng, nhưng nhìn tới giữ lại người luôn luôn tai họa."

"Bằng hắn?"

Tần Phong nhìn thoáng qua Cửu Vương, cái này mang theo mặt nạ bảo hộ quái vật.

Cửu Vương trầm thấp cười, tiếng cười khàn khàn khiến người ta cực sợ, Tần Phong nhìn hắn nhất thân hành đầu, cười nói: "Rất hù người, đã sớm muốn giết người, nếu không phải muốn nhìn người một chút phía sau mấy con tay chủ nhân, bất quá bây giờ xem ra, có Cao Kiều Phong Hòa tại, người không cần tại còn sống, ít nhất ta tin tưởng xương của hắn tuyệt đối so với của người mềm."

Cửu Vương đôi mắt dựng lên, kia sói áo khoác gia sói mao càng căn căn tạc

lên, sát ý hấp tấp nhìn chăm chăm Tần Phong. Giống như là một con chó hoang nhìn chăm chăm tình thế bắt buộc thức ăn.

Nhưng mà hắn không biết Tần Phong duy nhất không e ngại đó là loại ánh mắt này.

Dù sao hắn lưu lạc đường đầu thời điểm, am hiểu nhất chính là cùng chó hoang đoạt ăn.

Cầu Vương gầm nhẹ một tiếng, tiếng như sấm rền, chấn đặc phòng trong mấy người trong lòng đều là run lên, to lớn đại quả đấm thẳng lấy Tần Phong mặt, coi quyền Phong vù vù rung động, Tần Phong bật cười một tiếng, chân phải về phía trước một xuyên, toàn thân trong nháy mắt ngưng tụ lại lực lượng cường đại, cánh tay phải bên trên gân xanh lộ phí, càn chống đỡ y phục phình, chỉ là một quyền nghênh nhận mà lên.

Đang cùng Cầu Vương quyền quyền chạm nhau.

Mấy người chỉ nghe một tiếng Hồ gầm sau khi phanh âm hưởng, lại nhìn thấy Cầu Vương lao đảo lui lại mấy bước, mà Tần Phong trên mặt mang nụ cười quỷ dị, nhìn đối diện Cầu Vương, trong mắt sát ý không chút nào che giấu.

Cứng đối cứng.

Cầu Vương hơi chiếm hạ phong, Chu Hưởng sắc mặt giờ khắc này đó là kéo lại tới, muốn nhanh chóng lui lại, thế nhưng Xà Ca không biết lúc nào đứng ở hắn một bên, đang hắc hắc nhìn mình, mà ngoài cửa hàng lang tất cả đều là Cổ Hỏa Bang bọn họ, hắn nghĩ xông ra đi căn bản liền là chịu chết.

Tần Phong phất tay cánh tay, nói: "Không sai, lực lượng không nhỏ."

Cầu Vương cũng không dám có chút coi thường, lời nói cũng không dám nói ra khỏi miệng, dù sao một quyền kia làm hắn thấy được thực lực của chính mình tuyệt đối không bằng Tần Phong, nói chuyện sợ là sẽ phải lộ ra kẽ hở tới. Nghĩ

tới đây, hai tay hấn thủ đoạn run lên, 2 cây chủ thủ xuất hiện ở trong tay của hấn, Tần Phong không thềm cười, vai run lên, một tiếng bùm bùm âm hưởng truyền đến, sau đó không sợ chút nào Cầu Vương trong tay lợi nhận, phất tay đó là giết tiến lên.

Cầu Vương rống giận một tiếng, chủ thủ giương lên, hướng về Tần Phong đó là vạch tới, nhưng Tần Phong cũng linh mãnh cực kỳ, hai tay nhỏ hơi trầm xuống một cái, tại Cầu Vương kinh hãi trong ánh mắt cũng thuận lợi quần lấy cánh tay hấn, chỉ thấy Tần Phong âm trầm cười, Cầu Vương bỗng nhiên cảm giác mình hai tay thật giống như bị 2 thanh cầu thép trặc ở thông thường, kịch liệt coi như muốn gãy đoạn đau đớn, còn có quỷ dị kia châm đâm vậy đau đớn thâm nhập cốt tủy.

"Uống!"

Cầu Vương giận quát một tiếng, dĩ nhiên trở nên tránh ra khỏi Tần Phong ràng buộc, chỉ là hai tay hấn chủ thủ lúc này rơi xuống trên mặt đất, Tần Phong đầu ngón chân một chộp, chủ thủ thuận thế rơi vào trong tay của hấn, âm lãnh nói: "Ta đã đáp ứng 1 cái chưa từng gặp mặt gia hỏa báo thù cho hấn, hôm nay ta liền làm thịt người cái này khốn nạn."

Chủ thủ ở trong tay lật qua, Tần Phong Tật Bộ tiến lên, Cầu Vương xanh mượt trong ánh mắt tràn đầy lửa giận, thế nhưng theo Tần Phong xông về phía trước, hấn chủ thủ trong tay bỗng nhiên văng ra ngoài, Cầu Vương hai mắt phát lạnh, vội vội vàng vàng tránh thoát kia hướng về đầu mình đâm tới chủ thủ, mà lúc này Tần Phong cũng đã lấn người tiến lên, song quyền như mưa rào hướng về Cầu Vương trên người chăm sóc, Cầu Vương chỉ có thể thoáng cuộn mình thân thể, hai tay đón đỡ đến Tần Phong gần như mưa sa công kích.

Cầu Vương lão đảo lui lại mấy bước, cảm giác Tần Phong lực đạo biến yếu, tốc độ càng chậm vài phần, trong mắt hiện lên một tia quỷ dị hào quang, chợt thấy hấn bạo khởi, quyền kia bộ bên trên dĩ nhiên toát ra từng cây một bén nhọn ngân châm, ngân châm kia lam uông uông, liếc mắt liền nhìn ra được mặt trên

thối đến kịch độ.

Tần Phong hừ lạnh một tiếng.

Thấy quyền kia đầu kéo tới, thân thể một bên, hai tay càng thuận thể liên lụy Cầu Vương tay cố tay, chỉ thấy cổ tay hấn vung lên, Cầu Vương bị đẩy 7 8 đi ra khỏi đi, mà Tần Phong một khuôn vác nhọn đem dưới đất chùy thủ nắm, lấy tốc độ cực nhanh văng ra ngoài, Cầu Vương chỉ cảm giác mình phía sau rùng cả mình, không chút nghĩ ngợi rút cổ một cái lại là thông vôi vàng xoay người cái ở cánh tay, kia chùy thủ ở giữa tại trên bả vai hấn, chỉ là thẳng nhãi này mặc sói áo khoác gia cực kỳ sự mềm dẻo, Tần Phong lực đạo ngay cả đang đánh, cũng rất khó đem chùy thủ đưa vào trong cơ thể hấn.

"Hừ."

Tần Phong phất phất tay, cười lạnh nói: "Có phải cũng là cái phế vật, tới."

Cầu Vương chưa từng bị người như vậy coi thường qua? Hấn thế nhưng dám ở trong đám người chém giết uống 1 phút hết trơn tàn nhẫn người, chỉ là hấn không biết là, hấn đối mặt là được xưng toàn cầu cận chiến chiến đấu năng lực mạnh nhất dong binh Vương, mới xuất đạo liền có thể dựa vào vô cùng ý chí không chế yếu ớt thân thể lớn chiến cái đặc chủng huấn luyện dong binh.

Mà Cho đến ngày nay, trải qua cải tạo cùng không gián đoạn huấn luyện, thân thể hấn cường độ đã đạt đến không cách nào tưởng tượng tình trạng, càng miễn bàn kia gần như vô cùng tận lệnh tất cả mọi người không dám xem thường ý chí lực.

Khẽ quát một tiếng.

Tần Phong toàn thân cao thấp làm như cố động một cố vắn vẹo, toàn thân cơ thể xuất hiện mắt thường có thể thấy được nhúc nhích, xông lên trước đầu tiên là một cước đưa lên, Cầu Vương vôi vôi vàng vàng né tránh, đồng thời một quyền đón nhận, kia lam ông ông chầm chầm tới, Tần Phong không thềm cười, tay

phải như rời bến Giao Long trong nháy mắt năm cổ tay của hắn, lực lượng khổng lồ làm Cầu Vương cánh tay của không thể động đậy mảy may.

Cầu Vương mặt nạ bảo hộ tự truyền đến từng đợt dồn dập thờ dốc, Tần Phong bỗng nhiên bắt tay cánh tay, tại Cầu Vương bất ngờ không kịp đề phòng, cùi chỏ giơ lên chính là cùng Cầu Vương khuôn mặt tới một lần tiếp xúc thân mật.

Lạch cạch một tiếng.

Kia mặt nạ bảo hộ tựa như là có chút lòng mang vỡ tan, Tần Phong ngay sau đó một cước đá vào bắp đùi của hắn lên, như Trọng Chùy lực lượng làm Cầu Vương một cái lão đảo quỳ trên mặt đất, mà Tần Phong siết quả đấm hướng về đầu của hắn chăm sóc đi tới.

Phanh, phanh.

Từng quyền đến thịt, nhìn đã không cách nào phản kháng Cầu Vương trình độ như vậy, Chu Hưởng cùng Chu Khôn trong mắt tràn đầy tuyệt vọng, mà Xà Ca càng trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, trái lại một bên Cao Kiêu Phong Hòa, ánh mắt như trước chật chẽ đến, nhìn không ra hắn có phải suy nghĩ cái gì.

"Ca!"

Theo Tần Phong quả đấm đánh, Cầu Vương mặt nạ bảo hộ triệt để nghiền nát, một trường hơi lộ ra thông thường khuôn mặt bạo lộ ở trong mắt mọi người, rất khó tưởng tượng cái này trường thông thường không có gì đặc điểm hoặc là làm người khác chú ý gương mặt chủ nhân dĩ nhiên sẽ là 1 cái giết người như ngóe người điên, nhưng lúc này cái người điên này lại lạc được bị người giết kết quả.

Cầu Vương té xuống đất, miệng trong lỗ mũi toát ra máu, lúc này mũi hắn đã vỡ vụn, hô hấp đều có chút trắc trở, Tần Phong thối hợp nước miếng, cầm lấy rơi xuống ở một bên chủy thủ, bắt được Cầu Vương tóc, âm lãnh nói: "Lại nhiều lần

âm ta, nếu không phải là nhìn người có thể làm cái mồi, sớm con mẹ nó giết người."

Cầu Vương lại ngoài ý liệu thảm thiết cười, trong hai mắt càng tràn đầy nguy hiểm ánh mắt, chỉ là hần vừa định nói xong, Tần Phong cầm chủy thủ lại đã xuyên qua khuôn mặt của hần, đem miệng phong bế, Cầu Vương đau cổ họng một trận cuồn cuộn, nghe Chu Hưởng cùng Chu Khôn hai chân bắt đầu run lên, mà Tần Phong cười lạnh nói: "Ta thông thường không quá ưa thích người phải chết tại nói ra vài câu uy hiếp ta, ta không thể nào ưa thích nghe."

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 318: Hắc Oa Vương

Cầu Vương trong mắt tràn đầy phẫn nộ, hăn nghĩ Tần Phong làm chính là tại miệt thị bản thân.

Thế nhưng suy nghĩ lại một chút mình bây giờ tình cảnh, miệt thị hăn, Tần Phong có tư cách này, miệng bị chủ thủ xô xuyên qua, mà Cầu Vương duy nhất có thể nhẫn nhục tin tức cũng chỉ có hai mắt của hăn, chỉ là Tần Phong lại đi vòng qua sau lưng của hăn, tay phải thành ửng trào năm hăn cột sống, một trận khiến người ta lo sợ té mật tiếng rắc rắc triệt để làm Cầu Vương đánh mất tất cả năng lực hành động.

Nhìn Cầu Vương nằm úp sấp dưới đất thống khổ rên rỉ co quắp, Chu Hưởng cùng Chu Khôn đã sợ không dám nhìn thẳng, sắc mặt tái nhợt đôi môi run run không ngừng, chính là Cao Kiêu Phong Hòa không thể bảo trì nhất quán trấn định, nuốt ngậm nước miếng, ánh mắt bình tĩnh không biết đang suy tư điều gì.

Đi ra phía trước.

Chu Hưởng cùng Chu Khôn sợ lui lại mấy bước, người sau càng hai chân không ngừng đại chiến, nhìn Tần Phong mặt không thay đổi hai mắt, run rẩy nói: "Ta... Người... Đi..."

"Lấy hăn đánh gãy chân."

Tần Phong lạnh lùng nói.

Chu Khôn sắc mặt một trận tái nhợt, thế nhưng vẫn không thể hã ra cái gì

tới, phía sau Xà Ca đã sớm không nhìn được nhật lên một cây thiết côn, hướng về Chu Khôn đầu gối hung hăng đập tới, kia Chu Khôn một cái lão đảo nửa quỳ trên mặt đất, gương mặt cơ thể vụn vụn không còn hình người, mà Xà Ca còn lại là khinh thường hừ lạnh một tiếng, lại là nhật lên gậy gộc đập vào hãn một cái chân khác đầu gối bên trên.

"A!"

Tê tâm liệt phế tiếng hô làm Chu Hưởng sắc mặt bộc phát tái nhợt, thậm chí bên ngoài trong hành lang đợi mệnh chính là thủ hạ đều là không khỏi rùng mình.

"Người."

Nghe một tiếng mệnh lệnh, mấy tên thủ hạ vội vàng vàng đi vào, nhìn thấy phòng trong đích tình cảnh, tất cả đều rùng mình một cái.

Nhìn thoáng qua dưới đất thống khổ kêu rên Chu Khôn, Tần Phong âm lãnh nói: "Lấy hãn mang trở lại."

Thủ hạ không dám chậm trễ, bận tâm giơ lên kêu rên Chu Khôn hướng về bên ngoài kéo đi ra ngoài, nhìn Chu Khôn thảm thiết một màn, Chu Hưởng nuốt ngụm nước miếng, toét miệng cười khan nửa tiếng: "Tần Tần tiên sinh. . ."

Tần Phong cười cười.

Kia Chu Hưởng nhìn hãn ác ma vậy dáng tươi cười, suýt nữa khóc lên.

"Con rắn nhỏ, người này giao cho người." Tần Phong nhìn thoáng qua hắc hắc Xà Ca, cười nói: "Ta gặp các người hai cũng là bạn cũ, người cũng không nỡ bỏ làm hãn chết có đúng hay không?"

"Hãn tuyệt đối không chết được."

Xà Ca liếm môi một cái, trong mắt quang mang làm Chu Hưởng trong lòng

bộc phát bất an, Xà Ca âm hiểm cười nói: "Nếu dám lại nhiều lần khiêu khích bang chủ, ta làm sao có thể làm người to gan như vậy chết chứ? Tần tiên sinh xin yên tâm, nếu như hãn đã chết ngài đại khả giết ta, nếu như hãn không chết, người xem đến cho điểm tưởng thưởng."

"Đi thôi."

Thấy Tần Phong vung tay lên.

Xà Ca lôi kia Chu Hưởng tóc, một cái đầu gối đỉnh chia vào hãn trong quần, kia Chu Hưởng đau sắc mặt đỏ lên, chỉ là không có la mấy giây đã bị Xà Ca cho lôi đi ra ngoài. Không lâu lắm, phòng trong chỉ còn lại có Cao Kiêu Anh Tử phụ nữ, Tần Phong còn có kia cái nửa chết nửa sống Cầu Vương.

Cao Kiêu Phong Hòa biết lúc này là nên thu thập mình, thế nhưng hãn cũng không phải bối rối, nhìn Tần Phong vỗ sợ bàn tay, nói: "Ta trái lại xem thường người không ít, là một thượng vị giả, người tuyệt đối thuộc về ưu tú, tựa hồ ta nữ nhi này theo người cũng là ngoài ta dự liệu thật là tốt."

Tần Phong đốt một khóa hương yên, nhún vai, nói: "Nói tiếp."

Cao Kiêu Phong Hòa sắc mặt trầm xuống, đang nhìn Cao Kiêu Anh Tử cười lạnh một tiếng, tâm lý mơ hồ có một cỗ tử bất an, tâm tư khác nhanh quay ngược trở lại, lại nói: "Việc này nếu đã làm định luận, ngày khác tất nhiên đăng môn xin lỗi."

"Không cần đi." Tần Phong lắc đầu, nói: "Ta trước khi không có giết Cầu Vương chỉ là muốn nhìn phía sau rốt cuộc là ai đang quấy rối, bất quá bây giờ xem ra, cái này Cầu Vương biết xa xa không bằng người biết, người minh bạch ý của ta."

"Mỗi người đều có mình cấm kỵ cùng bí ẩn." Cao Kiêu Phong Hòa tối tăm nói: "Người hãn là minh bạch có một số việc còn là không biết tốt."

"A? Kỳ thực biết cũng không sao cả, người biết ta vì sao không giết hẳn sao?" Tần Phong nhìn thoáng qua Cầu Vương, hỏi.

Cao Kiêu Phong Hòa trầm mặc không nói.

Tần Phong vỗ tay một cái, rất nhanh Địch Trạch đẩy cửa mà vào, nhìn thoáng qua dưới đất thảm không nỡ nhìn Cầu Vương, đánh cái né tránh, đối Tần Phong bộc phát kính nể, mà Tần Phong nói: "Ta cho người chuẩn bị, người chuẩn bị như thế nào?"

"Đã tốt lắm." Địch Trạch bận tâm nói.

"Lấy hai người bọn họ mang đi, làm Cao Kiêu tiên sinh xem thật kỹ một chút." Tần Phong âm lãnh nói: "Thuận tiện cho hẳn một cây đao."

Cao Kiêu Phong Hòa trầm giọng nói: "Tần Phong, tuy rằng nơi này là Hoa Hạ, thế nhưng người phải hiểu được, rất nhiều người tuyệt đối không cho phép thấy ta bị thương tổn, đây là quy củ, là quy tắc, phá vỡ quy tắc, sẽ có người làm người chết rất hung ác."

"Chỉ bằng Sơn Khẩu Tổ phế vật?" Tần Phong đứng dậy bóp ở Cao Kiêu Phong Hòa cổ, Cao Kiêu Phong Hòa không cách nào phản kháng, chỉ có thể ngậm chặt miệng ba tức giận nhìn Tần Phong.

"Nếu tới, ta làm người tốt nhất trở lại đều là của ta sai lầm." Tần Phong lạnh lùng nói: "Người không phải là thích xem đùa giỡn sao? Hôm nay ta làm người xem một chút 1 cái được xưng Cầu Vương bọn họ thế nào bị cầu ăn tươi, ăn người hay là ăn cầu, mình làm cái tuyển chọn."

Phanh.

Đem Cao Kiêu Phong Hòa nhưng dưới đất, Tần Phong lạnh lùng nói: "Đe hẳn nhất lại 10 ngày nửa tháng, không cần lo lắng chết đói hẳn."

"Là!"

Địch Trạch nào dám có vi phạm, phân phó vài người tiến đến nhắc lên Cao Kiêu Phong Hòa, cái này Cao Kiêu Phong Hòa giãy giụa vài cái nhưng không cách nào tránh ra khỏi ràng buộc, nhìn Tần Phong tức giận nói: "Tần Phong, người làm như vậy là trái với quy tắc. Nếu như ta chưa có trở về đi, Sơn Khẩu Tổ thế tất sẽ chính thức cùng người khai chiến!"

"Mang đi."

Tần Phong khoát tay áo.

Cao Kiêu Phong Hòa có chút hối hận, dù sao đơn thương độc mã đánh tới cho là mình nắm chắc phần thắng, lại thật không ngờ giết đi ra ngoài Tần Phong vượt quá tưởng tượng gan lớn, tại Hoa Hạ nói tài cao mật lớn, khả năng nói đúng là như thế một loại người ah, chỉ là Cao Kiêu Phong Hòa trăm triệu nghĩ không ra Tần Phong gan lớn đến cũng dám không nhìn Sơn Khẩu Tổ con vật khổng lồ này lấy chính hãn một Sơn Khẩu Tổ cao tăng đẩy hướng tử vong vực sâu.

Nhìn Cao Kiêu Phong Hòa bị mang đi, Cao Kiêu Anh Tử trong lòng hưng không tưởng chút nào thương hại cùng chần chừ, chỉ là trong lòng lo lắng, nói: "Nếu như giết hãn, sợ rằng Sơn Khẩu Tổ tuyệt đối sẽ không tùy tiện đi chúng ta."

"Sợ cái gì, hãn Sơn Khẩu Tổ làm không ít bắt cóc tổng tiền hoạt động, hôm nay cái để cho bọn họ cũng ném thử cầm tiền chuộc tư vị." Tần Phong hàm hồ nói thêm.

Cao Kiêu Anh Tử nghe lời của hãn lại là lại càng hoảng sợ, nàng thế nhưng rõ ràng, Tần Phong lại nói tiếp rất giống đùa giỡn lời nói tuyệt đối không phải là đang nói đùa, mà là người kia thật là có can đảm đi làm, đảm bảo không được hãn đi nói tặc Nhà Trắng kia ngày thứ hai phỏng chừng tin tức đầu đề cũng phải xuất hiện m quốc Nhà Trắng gặp Khủng Phố tập kích. Nghĩ đến bản thân nam tánh của người, nàng hơi có chút lo lắng nói "Không bằng đang chậm rãi, dù sao thân phận của Cao Kiêu Phong Hòa quá mức đặc thù."

"Yên tâm, ta có cách, hắc oa không thể chúng ta tới lưng." Tần Phong khoát tay áo ý bảo an tâm.

Nghe xong lời, Cao Kiêu Anh Tử không thể làm gì khác hơn là gật đầu.

Mà giữa lúc Tần Phong dự định cùng Anh Tử tiểu thư sau đó buông lỏng một chút, bên ngoài truyền đến một tràng tiếng gõ cửa, Tần Phong có chút bất mãn nhíu nhíu mày, trái lại Anh Tử bận tâm điều chỉnh tâm tính của mình, chỉ là hồng phác phác khuôn mặt nhỏ nhắn nhiều vài phần đáng yêu cùng quyến rũ, quát một tiếng sau khi đi vào, rất nhanh Xà Ca vội vội vàng vàng tiến đến, thẳng nhai này rất thông minh, cúi đầu, nói: "Tần tiên sinh, bên ngoài xông vào 1 cái tiểu tử, chỉ rõ muốn tìm ngài."

"Cái gì?"

Tần Phong nhíu nhíu mày, cái này buổi tối chỉ rõ tới gặp mình tựa hồ cũng không như là người tốt lành gì, đó là cùng Anh Tử, Xà Ca đang đi ra ngoài, mới vừa đi tới cuối hành lang, chợt nghe đến 1 cái thanh âm phách lối: "Mẹ nó, một đám 2 người sống tạm bợ cũng dám ngăn ta, Tần Phong đây? Ta muốn gặp Tần Phong tên khốn kiếp kia!"

Xà Ca ở trong hành lang nghe là trái tim nhỏ run lên một cái, đang nhìn Tần Phong trên mặt âm tình bất định, thật tâm là bên ngoài kia không biết trời cao đất rộng gia hỏa néo một cái mồ hôi. Mà Cao Kiêu Anh Tử sắc mặt nhất thời kéo cực vi khó coi.

Tần Phong đó cũng là tiểu bạo tính tình, đẩy cửa ra nhìn 1 cái phách lối gia hỏa đứng ở cái đông lệch tây rót gia hỏa trung tâm, đi tới không nói hai lời một cước liền đạp tới, tên kia ngược lại cũng là né tránh, nghe kia vù vù tiếng gió thổi vội vội vàng vàng lui lại, chỉ là còn không chờ đứng vững, lại phát hiện Tần Phong không biết lúc nào đã gần kề, trong lòng nhất thời 1 cái né tránh, bận tâm hô: "Người là Tần Phong?"

"Ta là người Nhị Đại Gia!"

Tần Phong trợn mắt, bóp chặt thẳng nhai này cổ nhắc tới liền ném ra ngoài.

Trương Hoa Xương tâm lý cái biệt khuất đó, vốn có tại Đông Phong đảo đã nín tức càn hông không dám phát tiết, cái này đến rồi sh thẳng đến Cổ Hỏa Bang tổng hội tìm Tần Phong, thấy vài người thái độ không khách khí trực tiếp xuất thủ dạy dỗ giáo huấn, cũng là nghĩ thầm xuất một chút tức, thuận tiện cho Tần Phong một hạ mã uy, có thể là nào biết đâu rằng Tần Phong không nói hai lời liền vút đi ra.

"Đau, đau."

Bị té thất điên bát đảo Trương Hoa Xương trong thoáng chốc thấy Tần Phong đi tới, bần tâm nhắc tay nói: "Đừng đánh, đánh không lại người, Lưu Linh làm ta tới tìm người!"

Vừa nghe tên Lưu Linh, Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Tìm ta tới làm gì?"

Trương Hoa Xương trong lòng nhất thời lên tính toán, dù sao nói bị một nữ nhân chinh thực sự có chút đầu bắt khởi mặt kia, trong lòng đang suy tư về tìm từ, Tần Phong cũng đi lên trước tò mò nhìn thoáng qua Trương Hoa Xương, nói: "Người tên là gì?"

"Trương Hoa Xương." Trương Hoa Xương không vui nói.

Một bên Cao Kiêu Anh Tử ngẩn ra, đi lên trước tại Tần Phong bên tai thấp giọng vài câu, Tần Phong bưng tỉnh gật đầu, cười nói: "Trách không được nghĩ tiểu tử người quen mặt, nguyên lai là lão đầu kia tôn tử."

"Người nhận thức gia gia ta?"

"Cùng hẳn đấu thẳng địa chủ." Tần Phong đốt một khóa hương yên, nói: "Nàng cho người tìm ta làm gì?"

Tần Phong cũng không phải lo lắng Lưu Linh an nguy, dù sao có Hung Thần cùng Lang Vương tại, hẳn tin tưởng chính là Hung Thần cũng tuyệt đối sẽ không

làm Lưu Linh xuất hiện bất kỳ nguy hiểm tánh mạng, bất quá Trương Hoa Xương vẫn ở chỗ cũ muốn từ, Tần Phong thấy hấn ánh mắt lóe ra, cười lạnh nói: "Không nói thật ta hiện tại giống như gia gia người gọi điện thoại."

"Đừng, lão nhân gia gần nhất thân thể cốt không tốt lắm, cần tĩnh dưỡng." Trương Hoa Xương 1 cái né tránh, việc này hấn sợ nhất tại lão gia tử chỗ đó mất mặt, bèn tâm nói: "Ta thực lời nói, ta bị Lưu Linh lừa bòn, giết Tùng Tĩnh Hạ Liên, nàng để cho ta tới đầu nhập vào người. Người có thể đảm bảo ta không chết, dù sao cũng ta liền nương nhờ cái này không đi, người đi đâu ta phải đi kia, ta chết cũng đổ thừa người!"

Thấy Trương Hoa Xương cái này đường đường hấn nhại đại lúc này đùa giỡn lên vô lại, Tần Phong liên tục cười lạnh: "

Mà một bên Cao Kiều Anh Tử suy tư một phen, bỗng nhiên nhãn tình sáng lên: "Phong ca, người nghĩ hấn làm sao?"

"Ân?" Tần Phong sững sốt, đang quan sát liếc mắt không hiểu Trương Hoa Xương, một cái nhấc lên lại dưới đất không tưởng Trương Hoa Xương, cười híp mắt nói: "Tốt lắm, ta đảm bảo người không chết."

"Yêu cầu gì?" Bị Lưu Linh chinh ra bóng ma trong lòng Trương Hoa Xương bây giờ đối với nữ nhân xinh đẹp có chút mâu thuẫn, xem Cao Kiều Anh Tử kia đại sự đã thành ánh mắt, trong lòng nhất thời có một cỗ tử dự cảm bất tường, đến lúc đó Tần Phong vỗ bờ vai của hấn, nói: "Từ giờ trở đi, người bắt cóc Sơn Khẩu Tổ Cao Kiều Phong Hòa, một hồi tặng cho Sơn Khẩu Tổ tổng bộ treo điện thoại, thông báo bọn họ một tiếng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 319: Ác Sát

Trương Hoa Xương có chút hoảng hốt.

Mới vừa trốn khỏi miệng cạp lại rơi vào ổ sói, điều này làm cho Trương Hoa Xương cảm giác mình hay là đang nằm mơ tương đối mỹ mãn một ít, mà trong mắt hần, Cao Kiêu Anh Tử trong nụ cười mang theo rắn rết dụng tâm so với Lưu Linh không nhường chút nào.

Cao Kiêu Phong Hòa là ai?

Có hy vọng nhất tại hạ một lần chấp chưởng Sơn Khẩu Tổ con vật khổng lồ này bọn họ, toàn cầu hắc đạo tiếng tăm lừng lẫy đại lão cấp nhân vật, tuy rằng hần không ít tổn hại qua Sơn Khẩu cái này một loại Sơn Khẩu Tổ cao tầng, hơn nữa hần cũng không e ngại giết mấy tên này, chỉ là trước đây sẽ không hạ xuống nhược điểm, Sơn Khẩu bọn họ đều là cầm điếu ăn hoàng liên đang nghĩ biện pháp trong tối trả thù lại, thế nhưng hiện tại hần ở vào nơi đầu sóng ngọn gió, là Á Châu hắc đạo liên minh truy sát mục tiêu, cái này mấu chốt lên tại tuyên bố bắt cóc Cao Kiêu Phong Hòa, Trương Hoa Xương biết mình phải nổi danh.

"Ca, có đao sao?"

Trương Hoa Xương run rẩy hỏi.

"Ta cho ngươi bắt cóc, không phải là làm người giết hần." Tần Phong nhíu nhíu mày.

"Lăn, lão tử còn không bằng tự sát bây giờ tới!" Trương Hoa Xương cái này

không sợ trời không sợ đất thế nhưng biết rõ một khi việc này lạc thật bản thân sau này khẳng định không ngày lành qua, nghĩ thầm không bằng đi thống thống khoái khoái. Đang nhìn xem Cao Kiều Anh Tử liên tục cười lạnh, hần càng chống cự, nữ nhân xinh đẹp quá kinh khủng.

Tần Phong nghe nói lời của hần, khinh thường thối hớp nước miếng, giễu cợt nói: "Coi người kia kinh sợ dạng, năm đó gia gia người là bực nào cuồng vọng, thế nào sinh ra người cái này xong đời đồ chơi tới? Không phải là bắt cóc 1 cái Sơn Khẩu Tổ cao tăng sao? Người sợ cái gì? Có ta ở đây người không chết được."

"Người đứng nói chuyện không đau thắt lưng." Trương Hoa Xương bị Tần Phong không biết cảm thấy thẹn nói tức giận có chút phát cuồng, cắn răng nghiêng lợi nói: "Hiện tại toàn bộ Á Châu hắc đạo liên minh đều đang đuổi giết lão tử, lão tử tự thân khó bảo toàn, còn có tâm tình bắt cóc người khác?"

"An nha an nha." Tần Phong vỗ vỗ bờ vai của hần, cười nói: "Cái này người không cần lo lắng, mạng của người ta đảm bảo, đừng nói là Hung Thần, chính là bọn họ mời tới Hoàng Hôn Liên Minh tam đại hắc tinh, lão tử đều có thể giết trở lại."

Trương Hoa Xương sợ run cả người.

Hoàng Hôn Liên Minh là toàn cầu hắc đạo liên minh, tại ám sát một chuyện lên tuyệt đối sẽ không đem tất cả tiền đặt cược đặt ở thích khách liên minh trên người, dù sao liên hiện nay mà nói, Hoàng Hôn Liên Minh không ít người đều ở đây vị kia thần bí nhất thích khách đạo sư thiên la Vương ám sát danh sách bên trên, mà bồi dưỡng được mình hắc ám lực lượng cũng để cho Hoàng Hôn Liên Minh không ít xuống vốn gốc, trong đó Hung Thần đó là xuất từ trong đó, chỉ là Hung Thần tọa trấn Á Châu, mà ở Hoàng Hôn Liên Minh tổng bộ trấn giữ còn lại là nghe đồn tam đại hắc tinh, thực lực bí hiểm, tục truyền nghe thấy so với thích khách liên minh chung cục bọn thích khách cũng không thua chút nào, mà bị thiên la Vương để mắt tới mấy người sở dĩ bây giờ còn có thể sống, tam đại

hắc tinh công không thể không.

Nếu nói là có người nói loại này khoác lác, Trương Hoa Xương chỉ định cho phun trở lại, mà trên thực tế hẳn hiện tại cũng có ý nghĩ này, chẳng qua là khi hẳn cảm giác được tại Tần Phong trên người truyền tới từng đợt cuồng vọng Khí Tức sau, trong lòng đúng là hưng không tưởng bất kỳ tâm tư phản kháng.

Cái này sợi khí tức, cực kỳ giống gia gia hẳn một năm kia vô song khí phách.

Trương Hoa Xương trầm mặc một hồi, khó được sắc mặt nghiêm túc lại:
"Cao Kiêu Phong Hòa ở đâu?"

"Yên tâm, tại ăn thịt chó." Tần Phong hắc hắc đáp.

Trương Hoa Xương bất thành linh sợ run cả người.

Mà lúc này.

sh đường đầu, lúc này vẫn là tiếng người ồn ào, Ác Sát ăn mặc một thân y phục hàng ngày chạy đến một chỗ lão thành khu, vốn cũng không phải là cảnh sát hẳn lúc này như là ám dạ U Linh, đi qua tại cũ kỹ lâu tường ngõ trong, dưới ánh đèn lờ mờ yếu ớt tản ra bóng tối khí tức, chỉ là Tần Ưc Đường cũng không cảm thấy đáng sợ, nằng theo sát tại Ác Sát cái này để cho mình có cũng đủ an tâm nam nhân phía sau.

"Chúng ta buổi tối tới nơi này làm gì?" Tần Ưc Đường có chút không hiểu hỏi.

Đối mặt không biết thứ mấy vấn đề, Ác Sát khiến vẫn duy trì bất ôn bất hòa tính tình, thản nhiên nói: "Bạch Bảo Hạp trở thành người mang tội giết người trước khi ở chỗ này ở lại, căn cứ ta điều tra tư liệu biểu hiện, Bạch Bảo Hạp chỉ là cái lai lịch có chút thần bí nông dân công, làm người chất phác, lại trong một đêm trở thành một táng tận thiên lương người mang tội giết người, người không cảm thấy ở đây rất thú vị sao?"

"Thú vị?"

Tần Ưc Đường sợ run cả người.

Nàng không cách nào lấy thú vị cái từ này dùng tại 1 cái sát nhân cuồng Ma ở lại địa.

Chỉ là Ác Sát không thích nói quá nhiều, mang theo Tần Ưc Đường đi qua mấy cái mờ tối ngõ đất, đi tới một chỗ nhà ngang, lầu này có mấy thập niên lịch sử, ngại vì đủ loại nguyên nhân không có bị dỡ bỏ, mà lúc này ở đây bằng vào tiện nghi tiền thuê nhà vẫn là không ít làm công nhân sĩ chọn đầu chi địa, ngẩng đầu nhìn lên liền là có thể xem tới được trong hành lang lộ vẻ từng cái từng cái y phục, rậm rạp chằng chịt, ánh trăng bỏ ra, rớt như là huyền ảnh lay động.

Trong lầu có rất nhiều gian phòng như trước đèn sáng, ở dưới lầu còn có bày chợ đêm sạp nhỏ, cũng có ăn mặc tương đối đơn sơ bọn họ ngồi ở chỗ kia uống giá hạ bia, sướng trò chuyện trong lòng đất giá mộng tưởng.

Ăn mặc mô đen Tần Ưc Đường ở chỗ này có chút không hợp nhau, nàng có chút câu nệ đến gần rồi Ác Sát, tại ánh mắt khác thường trong tìm kiếm đến trong lòng một màn kia yên tĩnh.

Ác Sát không nhìn rớt ánh mắt khác thường, trực tiếp hướng về nhà ngang đi đến, Tần Ưc Đường không dám tụt lại phía sau, bện tâm theo phía trước đi. Đi qua tràn đầy quần áo hành lang, 2 người đi tới nhà ngang năm tầng cuối hành lang một gian phòng giữa trước, căn cứ Ác Sát đoạt được biết tư liệu, ở đây đó là Bạch Bảo Hạp đã từng ở gian phòng.

Cái nhà này chung quanh căn phòng đều là không người, rất xa cũng có người nhìn qua, trong ánh mắt mang theo có chút cấm kỵ. Dù sao lần này đã từng ở 1 cái bị Ma hóa chính là nhân vật.

Gõ cửa một cái.

Không bao lâu phòng trong sáng lên ánh đèn, 1 cái hơi lộ ra một mỗi nam tử mở cửa phòng, nam tử ăn mặc phong phú áo bông, cũng đã đi vào giấc ngủ, bị người đánh thức đất khá có chút bất mãn: "Các người là ai? Tìm ai?"

"Tìm người."

Ác Sát thân nhiên nói: "Hỏi người một ít chuyện."

"Có việc không thể ban ngày sao?" Nam tử có chút bất mãn hét lên một tiếng, muốn tắt đi cửa phòng.

Mà Tần Ưc Đường thấy vậy, bện tâm nói: "Vị đại ca này, hẳn là cảnh sát, chỉ là muốn hỏi người một vài vấn đề."

Nghe được là cảnh sát, nam tử sắc mặt có chút tối tăm, do dự một hồi hãy để cho hai người vào phòng, trong phòng không gian rất nhỏ, có chút lộn xộn, tràn đầy một cỗ tử ẩm ướt mùi vị, Tần Ưc Đường không khỏi nhéo nhéo mũi, nam tử kia thấy vậy đất chỉ là hừ một tiếng, tự mình ngồi ở một bên, móc ra một điếu hương yên đốt: "Có chuyện gì mau nói, buổi tối, ta sáng mai lại phải đi làm."

"5 năm trước Bạch Bảo Hạp ở tại nơi này ah?" Ác Sát nhìn chung quanh, hỏi.

Nhắc tới tên Bạch Bảo Hạp, nam tử sắc mặt đầu tiên là biến đổi, sau đó cực kỳ âm trầm cúi đầu nói gì.

Tần Ưc Đường thấy vậy, bện tâm nói: "Vị đại ca này, chúng ta chỉ là điều tra một chút, thực sự không ý tứ gì khác, người chỉ cần lấy biết đến nói hết ra là tốt rồi."

"Có cái gì tốt nói?" Nam nhân có chút không nhịn được: "Hẳn là trước đây ở chỗ, có thể là các người tra tới tra lui có ý tứ sao? Người đều chết hết!"

Ác Sát thấy hẳn thái độ như vậy, gõ bàn một cái nói, kia thùng thùng thanh âm coi như lại Ma lực thông thường, làm cho nam nhân tâm lý an định không ít, Ác Sát nói: "Khi hẳn giết người trước khi, có tiếp xúc qua người nào sao?"

"Ta không biết."

Nam nhân dứt khoát nói: "Ta mỗi ngày đều phải đi làm, cùng hẳn không có gì cùng xuất hiện, chỉ là ở cùng một chỗ chính là."

Tần Ưc Đường tin lời của hẳn, nhìn về phía Ác Sát, trái lại Ác Sát đi tới bệ cửa sổ trước, nhìn bên ngoài u ám một mảnh, cười nói: "Người cần gì phải giấu diếm cái gì? Người mù đều có thể nghe được ra người đang nói láo."

Loại này ** khóa thân châm chọc làm Tần Ưc Đường cúi đầu nhin không được hướng về phía bóng lưng của hẳn thè lưỡi, mà nam nhân kia còn lại là âm trầm nói: "Ta thật không biết cái gì."

Chỉ là của hẳn vừa mới dứt lời, lại phát hiện Ác Sát đã thần không biết quỷ không hay ra hiện ở trước mặt của hẳn, một đôi mắt trong sâu kín làm người sợ hãi, nam tử kia đối diện lên ánh mắt của hẳn, nhất thời là đứng chết trân tại chỗ, không lâu lắm gương mặt cũng trắng bệch không gì sánh được, trên trán càng tầng tầng không ngừng toát ra đổ mồ hôi tới.

Tần Ưc Đường thấy hẳn trạng thái quỷ dị, có chút lo lắng nhìn Ác Sát, trái lại Ác Sát nói: "Lấy biết đến đều nói cho ta biết."

Nam nhân nuốt ngụm nước miếng, xoa xoa mồ hôi trán, thậm chí không biết lúc nào, hẳn trong hai mắt nước mắt đều là ồ ồ không ngừng mạo hiểm, thanh âm khác có chút run run: "Ta chỉ biết là hẳn có một lần bởi vì trên công địa chuyện tình bị cái nhân viên tạp vụ đánh cho một trận, về sau lúc hẳn trở lại toàn thân là thương, thế nhưng hẳn nhưng ở cười, cười rất quý dị, ở phía sau tới, ta chỉ thấy một một nữ nhân rất đẹp đã từng xuất hiện ở qua bên người của hẳn."

"Nữ nhân lớn lên cái dạng gì?" Ác Sát khước miệng hơi giương lên, hỏi.

"Rất đẹp." Nam nhân ánh mắt có chút hoảng hốt, làm như đang nhớ lại: "Nàng dáng người tốt, so tắm rửa thành tiểu thư còn muốn gợi cảm, ánh mắt của

nàng rất lớn, như cái tiên tử một dạng."

Nghe hẳn lấy trước tiểu thư so sánh, tại khen thành tiên tử, Tần Úc Đường nghĩ có chút hoang đường.

Trái lại Ác Sát gật đầu, hẳn biết đang hỏi cũng hỏi không ra cái rắm tới, xoay người nói: "Chúng ta đi thôi."

Tần Úc Đường đã sớm không muốn ở lâu, bện là theo chân Ác Sát đi ra ngoài, hai người một đường ra cái này nhà ngang khu vực, Tần Úc Đường vẫn muốn hỏi hẳn vì sao say như vậy tâm điều tra Bạch Bảo Hạp chuyện tình, nhưng là thấy Ác Sát sắc mặt có chút ngưng trọng, cũng không dám nói quấy rối suy nghĩ của hẳn. Thẳng đến hai người đi tới một chỗ không người đường đi, Ác Sát bỗng nhiên ngừng lại.

"Làm sao vậy?"

Tần Úc Đường không hiểu hỏi.

"Có người." Ác Sát thoáng nhíu nhíu mày, chợt cười: "Người có đúng hay không hiểu kỳ ta tại sao muốn đuổi theo 1 cái người mang tội giết người lịch sử không thả?"

"Ân."

Tần Úc Đường bị xem thấu tâm tư, có chút nhăn nhó.

Ác Sát nói: "Ta luôn cảm thấy cái tên kia không chết, rất thú vị."

"Thú vị?" Tần Úc Đường ngần ra.

"Là người ở sau lưng hẳn thú vị." Ác Sát cười cười, xem trước đây mặt nói: "Dừng lại sau lưng ta."

Tần Úc Đường đầu tiên là sửng sốt, bện tâm đi tới phía sau hẳn, sau đó lại

thấy phía trước không biết khi nào xuất hiện một người, đối Tần Úc Đường mà nói, cùng với nói là một người, không bằng nói là một tòa núi nhỏ.

1 cái rất béo rất béo bọng họ, nhưng lại rất cao.

Như là cái cự nhân.

Tần Úc Đường chỉ ở tỉnh thoảng thấy đảo quốc đô vật tiết mục trong thấy qua người như thế.

Một loại cánh tay nếu so với voi chân to quái vật lớn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 320: Miếu Sát

Song khi con vật khổng lồ này toàn cảnh hiện ra tại hai người trước mắt thời điểm, Tần Ưc Đường chỉ cảm thấy mới vừa mới nhìn đến quá không được đầy đủ mặt.

Hai thước thân cao, phòng chừng thể trọng tại 200 kg đã ngoài, cao lớn vạm vỡ, y đến giản đơn, trên người cơ thể càng núi non trùng điệp núi non trùng điệp, hai tay tựa như hai thanh đại quạt hương bồ, to con thân thể đi dưới chân đại địa tựa hồ cũng tại nhỏ nhẹ run rẩy, xem quái vật kia khuôn mặt hung thần, trong ánh mắt càng tràn đầy cuồng vọng, uy phong lẫm lẫm.

Tần Ưc Đường nuốt ngụm nước miếng, cẩn thận lôi kéo Ác Sát góc áo: "Hắn là tới tìm chúng ta sao?"

"Lai giả bất thiện." Ác Sát cười cười, tại nhìn thoáng qua bốn phía, đương nhiên nói: "Liên hiện nay vị trí, trên con đường này chỉ có ba người chúng ta người."

"Hắn. . . Ta. . . Chúng ta. . ."

Tần Ưc Đường có chút không biết làm sao, nhìn khí thế hung hăng quái vật kia, không biết nên nói cái gì.

Đang lúc này, kia đô vật quái vật lúc này đã đi vào hai thước phạm vi, ở trước người vừa đứng, Tần Ưc Đường cùng Ác Sát đều nghĩ trước mắt mờ tối rất nhiều, quái vật này dáng người thực tại có chút phún huyết, tựa như một tòa núi

nhỏ, che cản phần lớn ánh trắng cùng ánh đèn, đồ vật lực sĩ 2 cái quạt hương bồ vậy đại thủ tại trên bụng võ võ, kia lực lượng khổng lồ có thể dùng trên bụng thịt béo run lên một cái, nhìn chăm chăm nhìn chăm chăm Ác Sát, lại là một trận gào thét.

Tần Ưc Đường bị rống sợ run một cái, che lỗ tai của mình, mặt cười càng tái nhợt.

Trái lại Ác Sát có chút bất mãn phát phát tay, tản ra rơi cái này bình thường đánh răng phỏng chừng đều là độ khó cao động tác hỗn đản khẩu khí.

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Tần Ưc Đường có chút lo lắng hỏi.

Trái lại Ác Sát ý bảo nàng an tâm lại, đi lên trước vài bước, khoe miệng giơ lên một tia nụ cười quý dị, ánh mắt càng hướng về một chỗ nhìn thoáng qua, mà đúng là khi hẩn liếc mắt một cái phương hướng cách đó không xa, một người mặc cả người sạch bạch sắc tây trang nam tử sắc mặt tức thì trầm xuống, mà ở phía sau hẩn, đứng khoảng chừng 4 5 cái mặt không thay đổi nam tử, chỉnh tề nhất trí cúi đầu chờ phía trước chủ nhân mệnh lệnh, trái lại tại bên cạnh hẩn, có cái ăn mặc màu đen bó sát người áo da nữ nhân, kêu gọi tóc dài đáp ở sau ót, kia bó sát người áo da đem nàng vóc người bốc lửa hoàn toàn tôn thác xuất tới, tại trên người của nàng rất dễ có thể liên tưởng đến cuồng dã cái từ này.

"Xem ra người lính cảnh sát này không đơn giản a." Nữ nhân vươn tay sửa lại một chút mình tóc dài, sâu kín cười nói.

Bạch y nam tử hừ một tiếng, trên mặt mang không thềm cùng cười nhạt: "Chung quy chỉ là cảnh sát, tại Hoành Cường trước mặt, người như thế thiếu hẩn nhét kẻ răng."

Hoành Cường, là đảo quốc đồ vật lực sĩ đẳng cấp cao nhất, cũng đại biểu cho đồ vật giới cường đại nhất chiến sĩ, lực lượng của bọn họ kinh người, sức ăn càng kinh người, tại thân thể các đại trị số số liệu lên đều là thường nhân mấy lần thậm chí là mấy chục lần, gọi cảm nữ nhân quyến rũ cười, chỉ là kia gọi cảm

trong mang theo khát máu cùng tàn nhẫn: "Xem ra ta rất may mắn không có cự tuyệt lời mời của người."

Bạch y nam tử khước miệng giường lên, mang theo tự tin mãnh liệt cùng cuồng vọng: "Yên tâm, ta tuyệt đối sẽ làm cho người cái này rần rết rụng tâm nữ nhân thích ta."

Nghe được kia nghĩa xấu xứng hô, nữ nhân ngược lại thì cười cười run rẩy hết cả người, ngạo nhân bộ ngực run lên run lên, hấp dẫn ánh mắt, chỉ là tại bạch y phía sau nam tử bốn người kia, không dám ngẩng đầu nhìn lên cho dù là liếc mắt, bởi vì bọn họ biết, một khi nhìn, chỉ sợ cũng sẽ bị bạch y chủ nhân đào đi ánh mắt.

"Không biết sống chết cảnh sát." Bạch y khước miệng dáng tươi cười bộc phát tàn nhẫn: "Bất quá cái này cảnh sát trái lại né tránh, dĩ nhiên có thể tìm tới đại nhân xuất hiện tung tích, vì kế hoạch của đại nhân, hẳn nhất định phải chết."

Vù vù.

Kia lực sĩ một hít một thở giữa đều là mang theo ồ ồ thanh âm, đi vào Ác Sát thấy trên người của hắn thật béo đã là cứng rắn, thấy cái này, Ác Sát trong mắt dâng lên một cỗ tuyệt đối hung thần thần quang, tiếng cười liền càng thêm Khủng Phố cùng quý dị, lực sĩ làm như nghe được kia Ác Sát trong tiếng cười khinh miệt cùng không thèm, rống giận một tiếng, cước bộ về phía trước một xuyên, dưới chân đại địa rõ ràng run lên 3 run rẩy, kia quạt hương bồ lớn bàn tay hướng về Ác Sát đầu hô đi qua.

"Không muốn a!"

Tần Ưc Đường nhắm hai mắt lại, nhưng cũng không dám tưởng tượng một màn kế tiếp.

Mà xa xa bạch y nam tử cùng kêu gọi nữ nhân cũng hưng phấn coi như muốn ** một dạng, bọn họ bức thiết hi vọng thấy cái kia nhược tiểu chính là

cảnh sát đầu bị Hoàn Cường một cái tát bể mắt, kia máu tươi bắn tung tóe tràn cảnh, khẳng định xinh đẹp xán lạn.

Chỉ là, một màn kế tiếp lại để cho bọn họ dáng tươi cười trong nháy mắt ngưng trệ.

Nhưng thấy trong mắt bọn họ nhược tiểu chính là cảnh sát lúc này tay trái cầm ở lực sĩ dài rộng tay cổ tay bên trên, có thể cảnh sát bàn tay không lớn không cách nào toàn bộ hết cầm lực sĩ tay cổ tay, thế nhưng để cho bọn họ không cách nào tiếp nhận là, lực sĩ cánh tay của trở nên bị yếu lính cảnh sát cố định xuống tới!

"Hắc hắc hắc hắc."

Ác Sát tay trái năm ngón cầm ở cổ tay của đối phương bên trên, nụ cười trên mặt hẳn bộc phát quý dị cùng sợ hãi, Vốn dĩ nhắm chặt hai mắt Tần Úc Đường toàn thân sợ run cả người, nàng mở hai mắt ra, lại thấy được cái này làm người ta thang mục kết thiệt một màn, 2 cái rõ ràng không ở 1 cái cấp quan trọng bọn họ dĩ nhiên vào giờ khắc này đều thành giăng co.

Không, không phải là giăng co.

Rất nhanh Tần Úc Đường bác bỏ ý nghĩ của chính mình.

Bởi vì nàng rõ ràng thấy, kia đồ vật lực sĩ lúc này khuôn mặt đỏ lên, kia so với một bàn tử bấp chân còn lớn hơn cánh tay của lúc này dĩ nhiên đang hơi run rẩy, trái lại Ác Sát, ví như thái độ bình thường, chỉ là kia sợi tiếng cười lại làm cho người cực sợ, nếu như lúc này Tần Úc Đường đi tới phía trước đi, nàng có lẽ sẽ xem đến lúc này Ác Sát hai mắt hiện lên nhàn nhạt đẫm máu sắc, nhàn nhạt sát khí càng miêu tả sinh động.

"Ngao! !"

Tại bản thân duy nhất dẫn cho rằng ngạo lực lượng thượng bị 1 cái nhỏ gậy

bọn họ làm đánh bại, lực sĩ hai mắt gần như phun Hỏa, hấn gào thét một tiếng huy ra bản thân tay kia, nhưng mà làm hấn thống khổ là, Ác Sát đồng dạng lấy một tay chống lại hấn bao hàm tức giận lực lượng.

Ca ca ca.

Thanh thúy âm hưởng thông thả vang lên, quan sát một màn này tất cả mọi người không thể tin nhìn lực sĩ hai tay bị Ác Sát chậm rãi đè xuống, kia lực sĩ liều mạng muốn phản kháng, hận không thể hàm răng đều phải cắn nát, nhưng là không cách nào lay động Ác Sát kia gần như biến thái không phải nhân loại cường đại lực cánh tay.

Phanh!

Tiếng vang nặng nề vang lên, kèm theo kia lực sĩ gần như giết lợn vậy tru lên, Tần Úc Đường nhìn không được che miệng miệng, nàng chỉ là thấy Ác Sát hai tay run lên, kia lực sĩ tay cổ tay trong nháy mắt thay đổi hình, kia cánh tay tráng kiện cũng tốt làm như mất đi tất cả lực lượng một dạng, lại là vô lực để trên người. Chỉ là nghe lực sĩ sợ hãi tiếng kêu thảm thiết, không khó đoán ra, hấn tại tầng tầng mờ dưới sự bảo vệ xương cốt của sợ rằng đã thay đổi hình.

"Hắc hắc."

Ác Sát hắc hắc hít hai tiếng, trong mắt hấn sát khí từ từ tiêu tán, chỉ là khoe miệng dáng tươi cười lại làm cho người cảm giác càng thêm hung ác cùng Khủng Phố, nhìn lão đảo lui 1 2 bước thịt sơn, Ác Sát thoáng ngắt trặc cái cổ, đang làm có người muốn suy đoán hấn một bước phải làm những gì thời điểm, hấn bỗng nhiên động, xác thực nói là kia tại lực sĩ trong mắt cùng trẻ con quả đấm lớn nhỏ không khác nhau quả đấm đập đi ra ngoài.

Phanh.

Nắm tay ở giữa tim của hấn nện, nện ở kia đã cứng đờ mờ lên, cách rất xa đều có thể nghe được kia phong phú thanh âm, lực sĩ phát ra một trận gầm nhẹ,

hai mắt tràn đầy lửa giận cùng dã thú dữ tợn, thế nhưng Ác Sát cũng toàn bộ cho rằng một chút cũng không có coi, ngược lại thì thu liễm vui vẻ, cười nói: "Chúng ta đi thôi."

Sợ ngay người Tần Ưc Đường nghe được Ác Sát hô hoán, trong nháy mắt thanh tỉnh lại.

Nàng nuốt ngụm nước miếng, nhìn vẫn không nhúc nhích kia cự đại lực sĩ, đang nhìn xem Ác Sát lúc này lại đã phải ly khai, bận tâm vòng qua kia lực sĩ rất xa đi theo, chỉ là mỗi đi vài bước nàng đều phải về đầu liếc mắt nhìn, rất sợ quái vật kia tại xông lên. Bất quá như thế nàng đa tâm liễu, bởi vì làm hai người đi ra gần trăm mét thời điểm, kia lực sĩ đều là đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, như toà núi nhỏ một dạng.

"Đi!"

Bạch y nam tử một mực trầm mặt, xem Ác Sát 2 người đã rời xa, hăn phất phất tay, cùng kia đồng dạng sắc mặt có chút ngưng trọng gọi cảm nữ nhân còn có mình mấy tên thủ hạ vội vàng đi tới trong đường phố ương, mà lúc này, to lớn lực sĩ liền đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích.

"Hoành Nhất, chuyện gì xảy ra!"

Bạch y nam tử hiển nhiên bất mãn lực sĩ biểu hiện, tức giận nói: "Người đang làm cái gì?"

Trái lại khêu gọi nữ nhân hơi nhú nhú mày, đi lên trước nhìn kỹ liếc mắt cái này cao to hai thước vẫn không nhúc nhích gia hỏa, chỉ là vừa đi vào một bước, quái vật kia thân thể bỗng nhiên ngã về phía sau, oanh một tiếng, chấn đại địa đều đang run rẩy, càn kinh khởi một mảnh bụi bặm.

"Đã chết. . ."

Mấy người trầm mặc lại.

Hoành Nhất là trải qua đặc thù bồi dưỡng Hoành Cương lực sĩ, thứ nhất thân mỡ thậm chí có thể để phòng ngự đao kiếm cùng với thông thường tiểu uy lực sủng lục, nếu là đứng ở trong, làm người bình thường đánh lên một ngày đối với hẳn đều là cù lét ngứa, thế nhưng lúc này, hẳn lại không có thể lần lượt qua một quyền.

Vén vẹn chỉ là một quyền, liền cầm đi người này sinh mệnh.

"Hẳn có phải là ai!" Bạch y nam tử chặt siết quả đấm, trong đôi mắt quý dị cùng âm trầm bộc phát nồng nặc: "1 cái thông thường cảnh sát, dĩ nhiên có thể giết Hoành Nhất, điều đó không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, sh cảnh cục trong có cường đại như vậy bọn họ chúng ta tuyệt đối không có khả năng không có bất kỳ tin tức."

Lúc này kiểm tra Hoành Nhất thi thể chính là thủ hạ ngẩng đầu lên, khàn khàn nói: "Trái tim bị đánh nát."

"Tốt lực lượng quý dị."

Khêu gợi nữ nhân nhìn không được hưng phấn liếm môi một cái: "Ta đối với hẳn hứng thú càng lúc càng lớn, năm nữ nhân kia."

"Phải không? Có muốn hay không ta trước hết giết người?"

1 cái tràn đầy vô số hung sát khí thanh âm bỗng nhiên sâu kín vang lên, một đám người nhất thời 1 cái sợ hãi, nhưng không biết rõ ràng đã rời xa người cảnh sát kia lúc này lại là vô thanh vô tức xuất hiện ở sau lưng của bọn họ. Nhìn trước mắt mấy tên này, Ác Sát trong mắt lại là hiện lên nhàn nhạt đẫm máu sắc, tiếng cười quý dị lại Ma tính.

"Người bỏ được sao?" Nữ nhân trêu chọc tóc của mình, đem ngạo nhân bộ ngực bày ra, chỉ là một màn này tại nam nữ không ăn Ác Sát trước mặt có chút buồn cười cùng ấu trĩ.

"Trốn ah, trốn càng nhanh mới càng thú vị, không thì ta đem các người từng cái từng cái toàn bộ giết chết." Ác Sát cười hắc hắc: "Hắc hắc hắc hắc, a ha ha ha ha nha, trốn ah!"

"Đi mau!"

Nữ nhân nghe đáng sợ kia tiếng cười, sắc mặt tái nhợt, không cách nào vẫn duy trì kia gợi cảm hưng phấn dáng tươi cười, quyết định thật nhanh, chìm quát một tiếng.

Mà bạch y nam tử cùng mấy tên thủ hạ cũng không có chần chờ chút nào, bọn họ tuyệt đối tin tưởng có thể nhất chiêu miểu sát Hoàn Nhất quái vật tuyệt đối có thể dễ dàng đem bản thân mấy người này xé thành mảnh nhỏ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 321: Vương Bài

Sh đầu đường.

"Này, người tốt, xin hỏi là Sơn Khẩu Tổ tổng bộ sao?"

"Người là ai?"

"Khái khái, ta là Đông Bắc Trương Hoa Xương, chính là cái kia không có việc gì đi các người địa bàn làm loạn Trương Hoa Xương, chuẩn , chính là ta, đúng , đúng, gần nhất trải qua được chứ? Đã lâu không đi, thật nhớ quá, không phải là, ta không phải là làm loạn."

"Ba."

Trương Hoa Xương ai a một tiếng, bất mãn nhìn một bên vẻ mặt hắc tuyến Tần Phong, tức giận nói: "Người làm gì?"

"Lão tử cho người cho bọn hăn nhủ bắt cóc tổng tiền tin tức, không phải là cho người cùng bọn họ kéo việc nhà." Tần Phong trợn trừng mắt: "Người cho ta trực tiếp cho vào chủ đề, thiếu con mẹ nó nói nhảm hết bài này đến bài khác."

Trương Hoa Xương ừ một tiếng, thấp giọng lầm bầm vài câu, chợt ho khan một tiếng, hướng về điện thoại di động âm lãnh nói: "Tiểu tử, cho gia nghe cho kỹ, Cao Kiều Phong Hòa hiện tại ở trong tay ta, muốn cho hăn sống khá giả, liền chuẩn bị tốt nhiều đủ tiền, bằng không bạn thân lấy đầu của hăn cho người gửi qua bưu điện đi qua."

"Bát dát nha đường."

Tựa hồ là không lấy Cao Kiêu Phong Hòa bị bắt cóc chuyện tình quả thật, chỉ là dị thường bất mãn Trương Hoa Xương khiêu khích, đối diện tức giận mắng một câu sau đó cúp điện thoại. Cùng Trương Hoa Xương giao tiếp đánh lâu biết người anh em này miệng quá tổn hại, nếu là nhiều lời vài câu nói nhảm không chừng chính là tức ra cái tăng đường huyết tới, Trương Hoa Xương có chút bất mãn nhìn điện thoại di động, mắng một câu.

"Bất quá như đã nói qua, lời này thả ra ngoài ngay cả ta cũng không tin." Trương Hoa Xương có chút buồn bực nói: "Sơn Khẩu Tổ tuy rằng đầu óc đều không thể nào thông minh, nhưng như thế minh mục trương đảm gọi điện thoại cho bọn hãn thông tri, bọn họ tin mới là lạ chứ."

"Đến gấp cái gì, lập tức cho người đánh đã trở về."

Tần Phong cười híp mắt nói.

Trương Hoa Xương bĩu môi, hiển nhiên không thể nào tin được Tần Phong nói nhảm, hai người chạy tại đây mờ tối đường đi, đang định về nhà nghỉ ngơi, lại nghe được cách đó không xa truyền đến từng đợt tiếng cười quái dị còn có xốc xếch cước bộ, nhộn nhịp cau mày nhìn nhau liếc mắt, nửa nhìn sang, đã thấy một người mặc bạch sắc tây trang nam tử cùng cả người đến bó sát người áo da gọi cảm nữ nhân, mang theo 4 cái ăn mặc hắc bào gia hỏa đang ở chật vật chạy trốn.

Một đám người tựa hồ là kiêng kỵ đến cái gì, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn thoáng qua, nghe được quý dị kia tiếng cười đất toàn thân lại là 1 cái né tránh, không có trước phong độ, tựa như chó nhà có tang thông thường hoảng không trạch lộ thoát đi đến.

"Làm cái gì đây?" Tần Phong không hiểu gãi đầu một cái.

"Không biết a, ai a, buổi tối giả quý đây?" Trương Hoa Xương cũng là không

giải thích được.

Hai người cứ như vậy trơ mắt nhìn một đám người ở một bên cầu vậy chạy trốn, mà theo quý dị kia tiếng cười tới gần, Trương Hoa Xương nhìn không được nhiều run run, lại thấy ở phía sau 1 cái nam tử nhàn nhã dạo bước vậy không nhanh không chậm theo tới, hiển nhiên mục tiêu của hắn là đám kia chật vật chạy thực mạng gia hỏa. Người khác dòm Ác Sát kia hung thần ác sát đáng dấp đều là kinh hồn táng đảm, nhất là quý dị kia tiếng cười, thế nhưng Tần Phong cũng coi như bình thường, đợi Ác Sát đi vào đất, không khỏi hỏi: "Buổi tối người làm gì thế đây?"

"Trùng hợp như vậy." Ác Sát dừng bước, hướng về phía nhóm người kia trốn chạy phương hướng chép miệng, nói: "Đụng tới một người quen cũ chính là thủ hạ, người?"

"A, mới vừa bắt cóc Cao Kiêu Phong Hòa, đây không phải là thông tri Sơn Khẩu Tổ chuẩn bị muốn tiền chuộc đây." Tần Phong nói: "Đám người kia lai lịch gì?"

"Một nữ nhân chính là thủ hạ." Ác Sát thu liễm trên người sát khí, chợt đùa giỡn ngược vậy quan sát liếc mắt Tần Phong, Tần Phong bị nhìn nhú nhú mày: "Có lời hết."

"Nói như thế nào đây." Ác Sát suy nghĩ một chút, sau đó nói: "1 cái cho người không thể sao lãng nữ nhân."

Tần Phong cau mày nhìn Ác Sát, chỉ là Ác Sát lại khoát tay áo xoay người ly khai, vừa đi vừa nói chuyện: "Đừng trách ta không nhắc nhở người, nữ nhân kia, người đời này không cách nào bỏ qua."

Tần Phong hừ một tiếng, trái lại một bên Trương Hoa Xương có chút khó chịu, đang muốn nói cái gì đó, chỉ là điện thoại di động của hắn bỗng nhiên vang lên, Trương Hoa Xương nhìn lên là Sơn Khẩu Tổ điện thoại, trực tiếp treo, mà không bao lâu, điện thoại tại một lần vang lên, Trương Hoa Xương nhìn cũng

không nhìn tại một lần ngắm, lớn như vậy ước giãng co ước chừng nửa giờ, hai người đều đã nhìn thấy cửa nhà hình bóng, Trương Hoa Xương mới là nhận nghe điện thoại.

"Trương Hoa Xương, bắt dạt nha đường, người thật to gan!" 1 cái ẩn chứa vô số thanh âm tức giận truyền đến: "Người làm như vậy, không thể nghi ngờ là muốn phát động một cuộc chiến tranh."

"Người hù ta a?" Trương Hoa Xương cười lạnh nói: "Chiến tranh? Ta Đệt. Đại gia người, chiến tranh người cái chân vòng kiềng, Cao Kiêu Phong Hòa bây giờ đang ở trong tay ta, bạn thân 1 cái khó chịu thoải mái lấy hấn bóp chết."

"Trương Hoa Xương, người bây giờ thế nhưng bị hắc đạo liên minh truy sát, người lại vẫn dám to gan lớn mật bắt cóc Cao Kiêu Quân, ta khuyên người thúc thủ chịu trói, bằng không Sơn Khẩu Tổ trên dưới tất nhiên cùng người không chết không ngớt." Đối diện thanh âm đè nén lửa giận trong lòng, trầm giọng rầm trời: "Nếu như người thả hấn, chúng ta có thể lo lắng thay người nói phục Tùng Tinh Gia Tộc, đi người một mạng."

"Ha ha ha." Trương Hoa Xương hiện tại có thể nói là chó cùng giứt dậu, bị Lưu Linh hổ lên tặc thuyền hấn biết hấn tuyệt đối không trốn thoát được, người một khi hạ quyết tâm, lá gan liền đặc biệt đại, Trương Hoa Xương càng trong đó người nổi bật, khinh thường nói: "Sơn Khẩu Tổ lúc nào cũng học được mở ngân phiếu khổng? Đừng lấy ta làm tiểu hài tử đùa giỡn, cùng các người đánh nhiều như vậy giao cho lão tử sẽ không biết các người thủ đoạn? Ít nói nhảm, bạn thân hiện tại nóng lòng chạy trốn chết, chính là không có tiền, đem tiền cho chuẩn bị xong, bằng không Cao Kiêu Phong Hòa cụt tay cụt chân vậy cũng là nhẹ."

Sau khi nói xong, Trương Hoa Xương đó là cúp điện thoại.

Tần Phong gãi gãi mũi, nói: "Xem ra Sơn Khẩu Tổ đối Cao Kiêu Phong Hòa rất coi trọng a."

"Dù sao cũng là Sơn Khẩu Tổ đời kế tiếp Đầu Mục bọn họ chọn." Trương

Hoa Xương có chút buồn bực, nói: "Cao Kiêu Phong Hòa bên ngoài đại biểu là Sơn Khẩu Tổ tuyệt đối vinh quang, lần này Cao Kiêu Phong Hòa quá sơ suất, bằng không lấy thân phận của hắn xuất nhập tuyệt đối có đầy đủ bảo an độ mạnh yếu, Sơn Khẩu Tổ bảo tiêu đoàn đội cũng không phải là ăn cơm khô. Ta tương đối lo lắng bị bọn họ để mắt tới, sợ rằng thời gian thật không thể nào sống khá giả."

"Không thể nào lợi hại không?" Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Hộ vệ của hắn đoàn đội toàn bộ bị ta ném vào Hoàng Phố Giang, không nghĩ lợi hại a."

"Đó là đối với người mà nói!" Trương Hoa Xương bị ghen thiếu chút nữa một cái tức không trên đỉnh tới, ho khan hai tiếng có chút buồn bực nói: "Bất quá như đã nói qua, Sơn Khẩu Tổ nội bộ có cái tổ chức tên là Hoàng Ảnh, lần này Cao Kiêu Phong Hòa bị bắt cóc, phỏng chừng ngày mai sáng sớm chỉ biết toàn cầu đều biết, đến lúc đó Sơn Khẩu Tổ mượn ít da mặt chỉ biết xuất động Hoàng Ảnh."

"Chờ chính là bọn họ."

Tần Phong ánh mắt trầm xuống, khóe miệng giơ lên một tia tà mị vui vẻ.

Hoàng Ảnh, là Sơn Khẩu Tổ thần bí nhất nội bộ tổ chức, kỳ thành lập căn bản nguyên do là bởi vì mafia trong liên minh bộ tổ chức thần bí đã từng sáng tạo thật lớn lợi ích, Sơn Khẩu Tổ trông mà thêm dưới đào đi mafia nội bộ thần bí huyền ảnh tổ chức 1 cái cao tầng, tham khảo kỳ tổ chức mô hình, hao phí vô số tài lực sáng lập Hoàng Ảnh. Mà trên thực tế bọn họ cũng xác thực thuộc về tham khảo thành công điển hình.

Hoàng Ảnh thành viên là trải qua Sơn Khẩu Tổ nghiêm ngặt chọn, bên trong bộ thành viên chút nào nói không khoa trương là trải rộng toàn cầu các nơi, có tiểu thương có tiểu thư có chính phủ quan phải có sát thủ có dong binh, giấu ở thế giới dưới đất các ngõ ngách trong, mỗi một cái Hoàng Ảnh thành viên sẽ không biết kỳ đồng sự thân phận, thậm chí 2 cái mọi người đều biết tử địch, có

thù không đợi trời chung, hai người đều biết có một cộng đồng thân phận, Hoàng Ảnh thành viên.

Tại thế giới dưới đất ai cũng biết, lấy Hoàng Ảnh đánh sục, Sơn Khẩu Tổ cũng liền danh nghĩa.

Nhưng vấn đề là, ai cũng không dám cuồng vọng nói một câu muốn cho Hoàng Ảnh triệt để tiêu thất trên thế giới này, bởi vì đến nay mới thôi, không người biết Hoàng Ảnh có phải có bao nhiêu người, càng miễn bàn kỳ thành viên cụ thể thân phận. Hơn nữa Hoàng Ảnh thuộc về một tuyến liên hệ, mặc dù là tiêu diệt Hoàng Ảnh trong một chi, như vậy cái khác ẩn núp Hoàng Ảnh thành viên như trước có thể tiếp tục kéo dài Sơn Khẩu Tổ hương khói, trừ phi điều khiển tất cả Hoàng Ảnh thành viên danh sách, bằng không Sơn Khẩu Tổ liền sẽ không bao giờ diệt tuyệt. Tại điểm này lên, Tần Phong ngược lại cũng là bội phục Sơn Khẩu Tổ quyết đoán cùng tài lược, dù sao toàn cầu các đại hắc đạo tổ chức có thể đem chiêu thức ấy đùa xuất thần nhập hóa, ngoại trừ cái kia toàn cầu hắc đạo đại danh từ mafia liên minh ở ngoài, Sơn Khẩu Tổ là cái thứ 2.

Mà trên thực tế, từ Hoàng Ảnh thành lập sau khi, Sơn Khẩu Tổ hiện nay đã cường đại đến khiến người ta trợn tròn mắt mà nhìn. Liền bây giờ nhìn xem Sơn Khẩu Tổ hàng năm sáng tạo lợi nhuận một lần vượt lên trước mafia các tổ chức lớn, càng miễn bàn cái gọi là đảo quốc quốc nội 500 cường xí nghiệp sáng tạo lợi nhuận còn không bằng Sơn Khẩu Tổ một nửa. Đương nhiên, vẫn không thể xác định đảo quốc quốc nội cái này mấy chục gia thế giới 500 mạnh phía sau màn quản lý có phải hay không là Hoàng Ảnh thành viên.

Tần Phong nhắm vào Sơn Khẩu Tổ động tác mục tiêu đó là Hoàng Ảnh, dù sao Sơn Khẩu Tổ chân chính trung tâm là Hoàng Ảnh, như vậy Quý Dạ cái kia sinh tử kẻ thù muốn tại đảo quốc chơi đùa ra chút thành tích tới, hẳn tuyệt đối không thể nào biết buông tha Hoàng Ảnh.

"Ta cũng không thiếu trong tay Hoàng Ảnh có hại." Trương Hoa Xương thấy Tần Phong âm tiếu, nhin không được nhắc nhở: "Ban đầu ở Tokyo, ta để tin 1 cái

Hoa Hạ hướng dẫn du lịch, nếu không phải là sau cùng phát hiện của nàng kẻ hở biết kỳ thuộc về Hoàng Ảnh thành viên, chỉ sợ ta sớm đã bị Sơn Khẩu Tổ chém thành 8 khúc." Dừng một chút, Trương Hoa Xương lại nói: "Tại ta biết, ta duy nhất ít tiếp xúc qua 2 cái Hoàng Ảnh thành viên, bọn họ đều chịu đựng qua nghiêm khắc tâm lý huấn luyện, tâm lý hoạt động ẩn nấp sâu đậm, hầu như rất khó phát hiện bọn họ thân phận chân thật."

Tần Phong cũng không nói gì.

Trương Hoa Xương chỉ chỉ đường biên thỉnh thoảng đi ngang qua bọn họ, nói: "Ta không đùa giỡn nói, không chừng những người này trong thì có Hoàng Ảnh thành viên, muốn cùng Sơn Khẩu Tổ đấu, tuyệt đối không thể phớt lờ."

Tần Phong cười cười, vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: "Người không thể nghĩ như vậy, nếu là bởi vì 1 cái Hoàng Ảnh liên đối Sơn Khẩu Tổ chân tay co cứng, kia lại có ý gì? Không bằng sớm làm thu sơn lấy Cao Kiêu Phong Hòa thả quy ẩn sơn lâm toàn cả đời được, chơi trò chơi sao, đối phương vương bài ra càng sớm càng tốt, không thì sau cùng ra vương bài, rất dễ lật bàn."

"Kia ta có vương bài sao?" Trương Hoa Xương tò mò hỏi.

"Đương nhiên." Tần Phong cười híp mắt nói: "Một cái không tốt, toàn cầu hắc đạo khả năng đều là ta vương bài."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 322: Quý Nhất

Muốn nói hiện tại thế giới dưới đất nóng bỏng nhất, vậy tuyệt đối không thể không nhắc đến Trương Hoa Xương.

Thằng nhãi này tại Đông Phong đảo trước mắt bao người làm thịt Tùng Tinh Hạ Liên, nghênh ngang chạy thoát, vốn tưởng rằng tiểu tử này sẽ giấu đi, nào ngờ không bao lâu người này dĩ nhiên một chiếc điện thoại gọi đến rồi Sơn Khẩu Tổ tổng bộ, thông tri kỳ Cao Kiêu Phong Hòa đã bị bắt cóc, chuyện này tại Á Châu thế giới dưới đất có thể nói là nhắc lên thật lớn gọn sóng, Cao Kiêu Phong Hòa đây chính là Sơn Khẩu Tổ cao tầng, tại toàn cầu thế giới dưới đất đều vô cùng phân lượng một người, cứ như vậy bị 1 cái mới ra đời không bao lâu nhưng lại lưng đeo Á Châu hắc đạo liên minh lệnh truy sát tiểu tử bắt cóc, đây không thể nghi ngờ là một cái tát vút tại Sơn Khẩu Tổ trên mặt.

Cao Kiêu Anh Tử đem Cao Kiêu Phong Hòa chịu ngược video truyền đến Sơn Khẩu Tổ hòm thư trong, con vật khổng lồ này phải tin tưởng Trương Hoa Xương nói là thật, hơn nữa Tần Phong vì có thể Sơn Khẩu Tổ bộ mặt mất hết, hãn thế nhưng làm Cao Kiêu Anh Tử đem Cao Kiêu Phong Hòa cùng dã thú ở chung tại 1 cái dưới mái hiên video truyền tới thế giới dưới đất các ngõ ngách trong, hiện tại toàn cầu người nào không biết hãn Cao Kiêu Phong Hòa hiện tại trải qua thật không tốt, đang cùng chó hoang cùng nhau đoạt ăn.

Một tát này đánh rất đau.

Có thể nói là tận khả năng lấy lực lượng lớn nhất vút ở tại Sơn Khẩu Tổ trên mặt, hơn nữa còn là trước mắt bao người.

"Như vậy thực sự thích hợp?"

sh, nào đó đồng trên danh nghĩa tại Tần Phong danh hạ bên trong biệt thự.

Mạnh Chiêu Quân khép lại máy tính, đập một cước không biết khi nào thì bắt đầu nhìn mình chăm chăm bộ ngực Tần Phong, có chút lo lắng nói: "Sơn Khẩu Tổ thật không đơn giản, như vậy vẽ mặt đi xuống, sợ rằng."

"Ta biết, ta biết." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Chuyện này Trương Hoa Xương đều không thèm để ý, người lo lắng cái cái gì."

"Đại lão gia, người nói chuyện có thể hay không mặt đỏ điểm?" Mạnh Chiêu Quân tức giận quá, có chút bất mãn nói: "Người nói người chọc đại phiền toái, ta, Sở Sở hai chúng ta kia lần không phải là lo lắng đề phòng? Chỉ sợ người 1 cái bất hạnh, hai chúng ta tiểu nữ tử có thể làm sao bây giờ? Sau này đôi ta đi đâu tìm miễn phí phòng ở ở đi?"

Vốn dĩ Tần Phong còn có chút hồ thẹn tâm, bất quá nghe xong Mạnh Chiêu Quân câu nói sau cùng, nhất thời vẻ mặt hắc tuyến, ực một hớp rượu đỏ, nói: "Nói, người buổi tối lại coi trọng cái gì tác phẩm nghệ thuật? Không có nghe nói gần nhất sh có cái gì thế giới cấp bảo vật xuất hiện hoặc là triển lãm."

"Kỳ thực cũng không phải cái gì thế giới cấp." Mạnh Chiêu Quân cười duyên khoát tay áo, nói: "Bất quá truyền lại đời sau cô phẩm đến có thể coi là lên."

"Nói nghe một chút."

"Khảm trai cây tử đàn 5 dây tỳ bà." Mạnh Chiêu Quân nghiêm sắc mặt, nói: "Là toàn cầu duy nhất một truyền lại đời sau 5 dây tỳ bà, đây chính là tất cả nữ tính đạo tặc chung ái. Hơn một ngàn năm trước là đảo quốc Thiên Hoàng tư nhân thu giữ phẩm, bất quá về sau để đặt tại đang thiết bị viện đã hơn một ngàn năm không ai đã quấy rầy, trước đó không lâu ta hướng đảo quốc phát ra báo trước hàm, không nghĩ tới đưa tới toàn cầu hơn mười cái đạo tặc chú ý."

"Cho nên người muốn đi đảo quốc?" Tần Phong lông mi giương lên, hỏi.

Mạnh Chiêu Quân gật đầu, nghiêm mặt nói: "Đó là đương nhiên, vốn có ta liền dự định lấy trộm 5 dây tỳ bà, hơn nữa lần này nhiều như vậy đồng hành vô giúp vui, không thể so ra cái cao thấp, lấy đang thiết bị viện dời trống, ta Long Đạo đại danh cũng có thể phóng tới to phú so với phòng đấu giá chụp bán mất."

Tần Phong hơi hé mắt, sau đó nói: "Người vừa mới oán giận ta và Sơn Khẩu Tổ khai chiến quá hoang đường, là sợ chuyện này quấy rối người ở đây đảo quốc hành động ah?"

"Có như vậy một điểm nha." Mạnh Chiêu Quân đi lên trước, thân thủ tại Tần Phong trên ót chỉ chỉ, nói: "Bất quá cũng không có trở ngại, chuyện này cùng Sơn Khẩu Tổ không có trực tiếp xung đột lợi ích, chỉ là ta lo lắng bởi vì đảo quốc hoàng thất Cầu Thối Gia Tộc sẽ cùng Sơn Khẩu Tổ đạt thành Hợp Tác, dù sao gần nhất đảo quốc thế lực dưới đất cũng không yên ổn, người ngoài rất khó thăm dò hiện trạng."

"Có nguy hiểm tánh mạng?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Chúng ta là tên trộm." Mạnh Chiêu Quân trợn trừng mắt, nói: "Hành nghiệp nội bộ có nghiêm ngặt quy định không được giết người, người cho là với các người dong binh một dạng, động một chút là giết người lập uy? Giết tới giết lui, thật không có có vui thú vị."

Tần Phong trợn trừng mắt, cũng thừa dịp Mạnh Chiêu Quân không chú ý đem nàng kéo vào trong ngực, người sau xuất kỳ chỉ là thoáng phản kháng một chút đó là lảo lảo thật thật dựa sát vào nhau tại trên người của hắn, nhẹ giọng nói: "Sơn Khẩu Tổ tuyệt đối sẽ không tùy tiện bỏ qua, ta không ở nhà, người muốn chú ý an toàn của mình."

"Yên tâm đi, trên cái thế giới này có thể để giết ta bọn họ tuyệt đối không cái." Tần Phong tràn đầy tự tin nói.

"Ta là lo lắng người bên cạnh người." Mạnh Chiêu Quân buồn bã nói: "Người người này chung quanh trên hoa gheo nguyệt, Sơn Khẩu Tổ nếu như tra được trên người người, Sở Sở, Lăng Phi bọn họ đều có thể sẽ trở thành Sơn Khẩu Tổ mục tiêu, đừng tưởng rằng lãnh huyết vô tình Sơn Khẩu Tổ sẽ tuần hoàn nguyên tắc của người không làm thương hại bên cạnh người vô tội nữ nhân. Có thể khi người trên chọc tới bọn họ, bọn họ đã không còn là vô tội."

"Yên tâm đi, ta sẽ bảo vệ tốt bọn họ."

Tần Phong trầm giọng nói: "Ta nếu đem các nàng trên chọc phải bên cạnh, ta tự nhiên có nắm chắc làm cho các nàng bình an." Dừng một chút, thấy Mạnh Chiêu Quân lại muốn nói gì, hần cười nói: "Đem người đi đảo quốc kế hoạch nói cho ta nghe một chút đi xem, đừng quên, trước đây ta cũng vậy nhiệm vụ qua bảo an."

Tương đối với Mạnh Chiêu Quân mà nói, Tần Phong thói quen lấy bạo lực giải quyết toàn bộ sự vụ hành vi cũng không thể nào tràn ngập tính nghệ thuật, trên thế giới này từng thì ra xưng là đạo tặc tên trộm đều là 1 cái bất chiết bất khấu nghệ thuật gia, bọn họ truy cầu hoa lệ kỹ thuật cùng tính nghệ thuật ăn cắp, nhưng không thể phủ nhận là, Tần Phong mấy năm nay không ít nhiệm vụ bảo an đi giờ cũng tích lũy đủ kinh nghiệm, có thể tìm không ra Mạnh Chiêu Quân kế hoạch cơ bản lỗ thủng, nhưng ở có chút chi tiết phương diện đưa ra bộ phận cải thiện, vẫn là có thể đạt được cái số này xưng Long Đạo thế giới cấp đạo tặc tán thành.

Kỳ thực Tần Phong muốn nhất cho Mạnh Chiêu Quân giới thiệu đoạt cướp phương án.

Dù sao một phe này mặt hần am hiểu nhất, so với tiêu hao càng nhiều tế bào não ăn cắp, hần nghĩ đoạt lấy tới cũng là hạng nhất kỹ thuật sống, chỉ là làm sao Mạnh tiểu thư thực sự không thể nào ưa thích loại này bạo lực hành vi.

Khó được Tần Phong đành hoàng cả đêm, mặc dù đang sáng sớm hôm sau

tình lại phát hiện bên cạnh sớm đã thành trống rỗng có chút hối hận đêm qua không làm chút gì, nghe Mạnh Chiêu Quân lưu lại mùi thơm, hẳn hối hận có chút giậm chân.

Mà lúc này.

Tại lái về phía sân bay quốc tế một chiếc Ferrari xe thể thao trong, Mạnh Chiêu Quân mang theo một bộ tai nghe Bluetooth, mà ở chỗ cạnh tài xế còn lại là một notebook, tại máy tính trong, lại có mấy người tức thời thông tin video hình ảnh.

"Thân ái Long Đạo, xinh đẹp nữ sĩ, có cái gì ta có thể là ngài ra sức sao?"

Thông tin video 1 cái trước cửa sổ hình ảnh trong, 1 cái cà lơ phất phơ đẹp trai người trẻ tuổi đang hút thuốc lá, trong tay thường thức đến một cây súng lục: "Ta tùy thời đi theo làm tùy tùng."

"Hừ, Ảnh Đạo, mấy năm không gặp, người lại cùng trước đây một dạng vô tri." 1 cái sâu kín âm hưởng tại độ vang lên, kia xưng là Ảnh Đạo nam tử bữu môi: "Người chính là một đầu gỗ, làm tên trộm đích mưu đến người tình thương này phân thượng thật là đủ thất bại."

"Long Đạo, người lần này lấy chúng ta toàn bộ dẫn đi ra ngoài là muốn chơi cái gì tạp kỹ?"

"Nói chúng ta lúc nào chính thức tử thí? Đang thiết bị viện nhiều như vậy bảo bối, nhìn ai trộm nhiều như nào?"

Mạnh Chiêu Quân nghe tai nghe Bluetooth trong truyền tới từng cái một thanh âm, khước miệng giơ lên một tia thần bí nụ cười quý dị, nếu không phải máy tính cameras không có hướng về phía nàng, bằng không thấy đều biết nhin không được đánh run một cái, vừa lái xe, Mạnh Chiêu Quân một vừa cười nói: "Lần này cũng không phải là ta dẫn các người đi ra, chỉ là ta nghĩ trộm đang thiết bị viện bảo bối, là chính các người đi ra ngoài."

"Hừ, 10 năm một lần đạo tặc tử thí lập tức liền muốn bắt đầu, người lựa chọn lúc này đi trộm đang thiết bị viện gì đó, chẳng lẽ không đứng tại dẫn chúng ta xuất hiện?"

"Hảo hảo hảo." Mạnh Chiêu Quân cười nói: "Nếu đại gia khó được liên hệ một lần, lớn như vậy trộm tử thí mục tiêu đó là đang thiết bị viện bảo bối làm sao?"

"Ta xem có thể." Ảnh Đạo đánh cái hường chỉ: "Nếu là tử thí, vậy nhìn ai trộm gì đó giá trị tối cao ah."

"Quy củ cũ, không được giết người."

Treo bộ phận người thông tin, Mạnh Chiêu Quân khoe miệng vui vẻ càng ngày càng đậm, chợt vươn tay tại trong máy vi tính gõ vài cái, rất nhanh Ảnh Đạo cùng 1 cái chất phác sắc mặt nam tử thông tin hình ảnh chiếm cứ âm cái màn ảnh, kia Ảnh Đạo cười hì hì nói: "Thân ái Long Đạo, lại có dặn dò gì sao?"

"Hợp Tác." Mạnh Chiêu Quân đơn giản nói.

"Long Đạo từ trước đến nay độc lai độc vãng." Kia chất phác sắc mặt nam tử trầm giọng nói.

"Chết đầu gỗ, biết cái gì." Ảnh Đạo có chút không kịp chờ đợi nói: "Cái này nam nữ phối hợp làm việc không mệt, người cái này không nam không nữ biết cái đích gì, thân ái Long Đạo, ta tin tưởng hai ta Hợp Tác quả thực chính là ông trời tác hợp cho."

"Ảnh Đạo, ta có bạn trai." Mạnh Chiêu Quân có chút bất đắc dĩ nói.

"Cái gì?" Ảnh Đạo sắc mặt cứng đờ, súng lục trong tay ngã rơi vào trên sàn nhà, nhưng sau này hắn có chút căn răng nghiêng lợi nói: "Là tên khốn kiếp nào dám trộm đi tim? Lão tử muốn tìm hắn quyết đấu!"

"Không phải là trộm, là đoạt." Mạnh Chiêu Quân cười duyên nói: "Ảnh Đạo,

ta thế nhưng rất yêu bạn trai ta. Hơn nữa, người có thể không phải là đối thủ của hần."

"Không có khả năng! Lấy tên báo lên!" Ảnh Đạo tối tăm nói: "Ta tên thiên tài này cấp cho hần 1 cái cả đời dạy dỗ khó quên."

Mạnh Chiêu Quân khước miệng gương lên, nói: "Muốn biết đại danh của hần, trước hoàn thành giữa chúng ta Hợp Tác lại nói."

"Nói!" Ảnh Đạo hừ một tiếng, nói: "Ba người chúng ta kết phùng xuống tay trước lấy đang thiết bị viện cho đời trống lại là thế nào dạng?"

"Fernandez, người nói một chút đang thiết bị viện tất cả bảo bối cộng lại tổng cộng giá trị nhiều ít?" Mạnh Chiêu Quân không trả lời Ảnh Đạo vấn đề, mà là trực tiếp hỏi cái kia chất phác sắc mặt nam tử.

Fernandez hơi nhắm mắt chìm suy tư một chút, sau đó nói: "Đang thiết bị viện khoảng chừng có hơn 300 món đồ cất giữ, tại 30 ức USD đến 40 ức USD bên trong."

"Tốt." Mạnh Chiêu Quân khẽ cười nói: "Như vậy, người nói một chút Sơn Khẩu Tổ hàng năm lợi nhuận bao nhiêu tiền?"

"Trên trăm ức." Fernandez trong mắt lóe lên một tia tinh quang, mà Ảnh Đạo đồng dạng là khó được chính sắc lên, nói: "Long Đạo, người sẽ không dự định đánh Sơn Khẩu Tổ chú ý ah? Hoàng Ảnh cũng không phải là bài biện."

"1 cái hợp cách đạo tặc không e ngại bất kỳ trở ngại nào cùng tường rào, ngược lại sẽ không ngừng hướng về càng kiên cố hơn pháo đài thân ra hai tay của mình." Mạnh Chiêu Quân nũng nịu cười nói: "Chỉ không ngừng khiêu chiến khả năng vững chắc địa vị của mình, Sơn Khẩu Tổ Hoàng Ảnh danh sách, đây chính là giá trị gần nghìn ức bảo bối, hơn nữa tối trọng yếu thế nhưng, rất có tính khiêu chiến không phải sao?"

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 343: Nhiệm Vụ Nguy Hiểm

Sáng sớm mặt trời mọc.

Cổ Hỏa Bang dưới đất thương khố.

Một trương bàn ăn để tinh xảo mỹ thực, mà Tần Phong cùng Trương Hoa Xương ăn mùi ngon, trái lại một bên Lâm Lăng Tuyết nghĩ thấy Tần Phong như là ngán đường như, nhìn cũng không nhìn mỹ thực liếc mắt.

Không bao lâu, Xà Ca cùng cái tiểu đệ dẫn theo đã toàn thân chật vật chịu không nổi Cao Kiêu Phong Hòa đi đến, lúc này Cao Kiêu Phong Hòa cũng không có trước hăng hái, toàn thân bị chó hoang giữ khoảng cách đã vô cùng thâm, trên y phục một bãi một bãi chưa tốt đi máu, Tần Phong cùng Trương Hoa Xương đều có đúng hay không thường nhân, nhất là người trước, tại người chết trong đồng đi ăn uống rượu từ trước đến nay nghiêm túc, lúc này cái này tiểu chiến trận tự nhiên sẽ không ảnh hưởng hẳn muốn ăn, trái lại người sau thoáng điều điều quan điểm không nhìn tới hẳn, tiếp tục ăn mình bữa sáng.

"Tần Phong!"

Trải qua cả đêm dẫn vật, Cao Kiêu Phong Hòa thanh âm đã lộ ra mệt mỏi cùng khàn khàn, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm khiến mình bây giờ cái trạng thái này Tần Phong, hận không thể nhào tới cùng hẳn liều mạng: "Ta phát thệ, ngươi sẽ hối hận!"

"Hối hận không hối hận tạm thời không cần người quan tâm." Tần Phong

thản nhiên nói: "Ta cho người một cái cơ hội, cho người ít nhất làm người ở đây trải qua cũng đủ thoải mái, thẳng đến Sơn Khẩu Tổ người bỏ tiền đem người chuộc đồ đi."

"Người muốn thế nào?"

"Nói cho ta biết về Sơn Khẩu Tổ Hoàng Ảnh danh sách, người biết toàn bộ." Tần Phong lạnh lùng nói: "Còn có, nói cho ta biết gần nhất có phải là ai theo dõi đảo quốc thế giới dưới đất thế lực."

Cao Kiêu Phong Hòa có phải không phải là đơn giản người, nghe xong Tần Phong nói sau, một đôi mắt chăm chú nhìn Tần Phong, nhưng không bao lâu cũng cười ha ha lên, chỉ là vết thương trên người làm hấn cười có chút chật vật cùng dữ tợn: "Ha ha ha, ta còn tưởng rằng người Tần Phong không sợ trời không sợ đất, nguyên lai người cũng sợ, ha ha ha, người sợ!"

Tần Phong cười mà không nói, trái lại Trương Hoa Xương tâm lý có chút cảm tức, đứng dậy nhặt lên cái ghế đi lên trước không nói hai lời hướng về Cao Kiêu Phong Hòa đầu đập tới, tiếng cười kia hơi ngừng, rất nhanh đó là chuyển thành hét thảm một tiếng, nhìn dưới đất cuồn cuộn Cao Kiêu Phong Hòa, Trương Hoa Xương tiến lên sẽ đưa mấy đá, thối hóp nước miếng: "Cười, cười đại gia người."

Cao Kiêu Phong Hòa chặt siết quả đấm, tức giận nghiến răng nghiến lợi, chẳng bao lâu sau hấn nơi nào bị qua như vậy khuấy nhục?

Trương Hoa Xương ừ một tiếng, xách suýt nữa biến hình cái ghế ngồi xuống lại, trái lại Tần Phong cười nói: "Xem ra người là không dự định nói."

"Đó là làm ta chết." Cao Kiêu Phong Hòa chặt vật ngồi dưới đất, lau mép một cái máu, nói: "Hoàng Ảnh bọn họ ẩn núp sâu đậm, coi như là ta cũng chỉ biết là trong đó 1 2 điều tuyến."

"Nói một chút coi."

Tần Phong cầm lấy trên bàn một thanh dao ăn, ở trong tay thường thức một phen, mà Cao Kiều Phong Hòa còn lại là tối tăm đến gương mặt, trong ánh mắt tràn đầy mịt mờ cùng kiêu ky, chỉ là còn không chờ hăn lo lắng hết, Tần Phong tay cổ tay bỗng nhiên run lên, kia dao ăn hóa thành một đạo ngân quang cấp tốc bắn ra, lướt qua Cao Kiều Phong Hòa gò má của mà qua, Cao Kiều Phong Hòa chỉ nghĩ cổ của mình mát lạnh, nhưng sau đó lại nghe được kêu đau một tiếng từ phía sau lưng vang lên.

Xoay người, Cao Kiều Phong Hòa lại thấy trước khi dẫn theo tự đi ra ngoài 1 cái Cổ Hỏa Bang thành viên ngả xuống đất co quắp, mà ở trong tay của hăn, không biết khi nào nắm một chi bút máy súng lục, đứng ở một bên Xà Ca cả người giật mình một thân mồ hôi lạnh, bậ tâm đem bút máy súng lục đá phải một bên, sau đó bị Lâm Lăng Tuyết nhặt lên.

"Người thấy được."

Cao Kiều Phong Hòa xoay người, trầm giọng nói: "Anh Tử chấp chương Cổ Hỏa Bang, Hoàng Ảnh bọn họ tuyệt đối sẽ không làm như không thấy."

Tần Phong gãi gãi mũi, vòng qua Cao Kiều Phong Hòa đi tới kia Hoàng Ảnh thành viên trước khi, lúc này bộ ngực hăn ở giữa một đao, còn chưa chết đi, Tần Phong nhìn thoáng qua Xà Ca, nói: "Lúc nào vào?"

"Tại Đông Thiên Thị thời điểm." Xà Ca trầm giọng nói: "Lúc đó nghĩ tiểu tử này rất tốt, có tiền đồ, cho nên để bặt vài lần."

Tần Phong gật đầu, ngồi xổm người xuống nhìn thoáng qua kia Hoàng Ảnh thành viên, lấy bộ ngực hăn dao nhỏ rút ra, nói: "Cẩn lười tự sát không chết được, người ngực vết thương rất nhỏ, không chết được."

"Không hổ là Tần tiên sinh, xuất thủ quả nhiên lưu loát." Hoàng Ảnh thành viên sắc mặt bình thường, nói.

"Không hổ là Hoàng Ảnh, ẩn núp quả nhiên đủ sâu." Tần Phong cười nói:

"Ta nghĩ từ người trong miệng có thể hỏi ra cái gì tới sao?"

"Một tuyến liên hệ, người cho là thế nào?" Thành viên cười thâm nói.

Tần Phong nhún vai, đứng dậy dao ăn vung lên, ở giữa tại cổ họng của đối phương chỗ, người kia chỉ là co quắp vài lần, chợt không một tiếng động. Mà Tần Phong néo néo mi tâm, đi tới Cao Kiêu Phong Hòa phía sau, vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó phân phó nói: "Lấy hắn dẫn đi."

Xà Ca nơi nào còn dám chân chờ, cũng không dám chỉ huy thủ hạ, bản thân tự mình đi nhắc lên Cao Kiêu Phong Hòa, người sau còn lại là giã giũa nói: "Tần Phong, Hoàng Ảnh thực lực sâu không lường được, các người sẽ chết rất thảm."

"Việc này không cần phải quan tâm." Trương Hoa Xương tức giận nói.

Mà Cao Kiêu Phong Hòa cũng hắc hắc một trận cười quái dị: "Hoàng Ảnh bọn họ vô khống bất nhập, Tần Phong, cẩn thận chết không minh bạch, bao quát Anh Tử ở bên trong."

Tần Phong khoát tay áo, chỉ là trong lúc nhất thời không khí có chút ngưng trọng, Tần Phong ngồi trở lại đi tiếp tục ăn mình bữa sáng, không bao lâu Xà Ca liền vội vã chạy trở về, thấp giọng nói: "Tần tiên sinh, kế tiếp chúng ta nên làm như thế nào?"

"Người là Hoàng Ảnh bọn họ sao?" Tần Phong hỏi ngược một câu.

Một bên Trương Hoa Xương 1 cái né tránh, hắn bị Hoàng Ảnh bọn họ hố đếm rõ số lượng lần, tự nhiên có chút miễn cảm, đứng dậy nhặt lên cái ghế tới, mà Xà Ca thể nhưng sợ chết khiếp, hắn biết Tần Phong cùng Trương Hoa Xương cái này hai gia hỏa đều là tâm đen chủ, không một lời hợp động lên tay tới cũng sẽ không hàm hồ, bần tâm nói: "Trời đất chứng giám a, ta làm sao có thể sẽ là cái gì Hoàng Ảnh bọn họ, ta thậm chí trước khi ngay cả nghe nói đều chưa nghe nói qua a."

"Người sợ cái gì, ta cũng hãy nói một chút." Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Cao Kiêu Phong Hòa giao cho người xem đến, nếu như hãn một mực bị giam giải đến ta thả hãn mới thôi, ta đảm bảo người tiến Hoàng Hôn Liên Minh, Hoàng Hôn Liên Minh nghe qua sao?"

Xà Ca ánh mắt tạc lên một mảnh tinh quang.

Hãn thế nhưng ngẫu nhiên tại Cao Kiêu Anh Tử trong miệng đã nghe qua Hoàng Hôn Liên Minh tồn tại, 1 cái đại biểu cho hắc đạo vinh dự cao nhất liên minh, lăn lộn hắc đạo lăn lộn không tiến Hoàng Hôn Liên Minh vậy quá thất bại.

Mà ở một bên Lâm Lăng Tuyết khẽ nhú mày, nàng đến là không cảm thấy Tần Phong lời nói này khinh thường.

Bất quá Xà Ca cũng là một người thông minh, hãn nhìn Tần Phong tự tiếu phi tiếu ánh mắt, tâm lý có một né tránh, bện tâm hỏi: "Nếu như hãn không cần thận chạy đây?"

"Phanh."

Bỗng nhiên một tiếng súng thanh truyền đến.

Toàn bộ thương khố trong nháy mắt an tĩnh lại, Xà Ca có chút kinh hồn táng đảm nuốt ngụm nước miếng, hãn cứng ngắc chuyển qua cái cổ nhìn thoáng qua một bên trên cây cột 1 cái gần như đầu lớn hổ nuốt ngụm nước miếng, Trương Hoa Xương khẩn trương ngồi xổm người xuống, mà Tần Phong đạp hãn một cước, nói: "Hoảng cái gì, nhìn người ta Lâm Lăng Tuyết."

Lâm Lăng Tuyết ừ một tiếng.

Bất quá đối với cái này bỗng nhiên nhô ra tiếng súng, nàng vẫn có đến sâu đậm kiên ky.

Trái lại Trương Hoa Xương da mặt đủ dày lại ngồi trở xuống, nói lầm bầm: "Ta đây không phải là cần thận sao."

"Thời kỳ phi thường, tốt xấu tìm điểm giúp đỡ." Tần Phong nói: "Con răn nhỏ, Cao Kiêu Phong Hòa giao cho người xem chỗ, thiếu hẳn không tha cho người."

"Là, là!"

Xà Ca bận tâm gật đầu.

Phiêu lưu đại, thế nhưng phúc lợi cũng lớn.

Một khi thành công tiến nhập Hoàng Hôn Liên Minh, đây chính là nước lên thì thuyền lên, khi đó mới là thật dám nói mình là lặn lội hắc đạo, hơn nữa lặn lội có tiếng đường.

"Tần tiên sinh, đám kia chủ chỗ đó?" Xà Ca cẩn thận hỏi: "Hoàng Ảnh bọn họ nếu quả thật trà trộn vào Cổ Hỏa Bang, bang chủ đại nhân thế nhưng thập phần nguy hiểm, nếu như xảy ra ngoài ý muốn, sợ rằng. . ."

"Cái này người không cần lo lắng, người bang chủ sắp tới là sẽ không xuất hiện tại sh, Cổ Hỏa Bang chuyện vụ tạm thời giao xử lý cho người." Tần Phong đứng lên nói: "Làm việc lưu loát điểm, Đừng chinh ra cái gì yêu thiêu thân tới, bằng không người chết như thế nào cũng không biết."

"Là!"

Mà lúc này.

Tại rộng lớn vô ngần Đại Tây Dương một cái bị quốc tế hình cảnh khai phá là trụ sở huấn luyện đảo nhỏ bên trên, một gian nghiêm ngặt bảo mật trong phòng.

Diệp Mộng Kỳ ăn mặc một thân y phục hàng ngày đứng ở gian phòng trung tâm, trải qua nghiêm khắc huấn luyện, lúc này Diệp Mộng Kỳ tựa như thoát thai hoán cốt, tư thế oai hùng hiên ngang, mà ở trước người của nàng, là một ngời ở xe lặn lão đầu, lão đầu đầy đầu tóc bạc, hai mắt có chút khàn khàn, nhưng

thường thường thoáng hiện tinh quang nói cho mọi người đây là một cái đa mưu túc trí hồ ly, tại lão đầu phía sau là 2 tóc mai có chút trắng bệch lão gia hỏa, ánh mắt có chút tối tăm, mà ở gian phòng trong góc phòng, 1 cái khoảng chừng có hơn 40 tuổi râu mép kéo cận bã trung niên nam tử đang buồn buồn hút thuốc lá, nhìn đứng lạng tại trung tâm Diệp Mộng Kỳ, nhiều lần muốn nói lại thôi.

"Cho nàng đổi một bộ quần áo." Lão đầu khoát tay áo.

Kia 2 tóc mai trắng bệch lão gia hỏa khẽ gật đầu, nhìn Diệp Mộng Kỳ lúc này ngạo nhân dáng người, trong mắt hiện lên một tia dâm dục, khoát tay áo ý bảo theo đi tới, mà Diệp Mộng Kỳ còn lại là thoáng nhú nhú mày, nhưng cũng không có nhiều lời, theo lão gia hỏa đi hướng một bên trong phòng, một bên râu mép kéo cận bã nam tử hung hăng hít một hơi thuốc lá: "Ta không đồng ý."

"Tiễn Lợi, đây không phải là người có thể quyết định." Lão đầu trong mắt hiện lên vẻ tức giận, nhìn thoáng qua kia râu mép kéo cận bã nam tử.

Tiễn Lợi đem hương yên nhét vào một bên: "Đây là để cho nàng đi chịu chết."

"Luôn có người là chính nghĩa trả ra tánh mạng của mình, thậm chí là thân thể của chính mình." Lão đầu cười lạnh nói: "Diệp Mộng Kỳ nếu đã quyết định, ta xem người còn chưa phải muốn tại nói thêm nữa, nếu như người thật có thời gian rồi, không bằng ngầm lại người cái này Quang Huy phạm tội đội chuyên nhiệm lục soát quan làm sao bắt bắt Quang Huy đào phạm ah."

Tiễn Lợi giật mình.

Râu mép kéo cận bã trên mặt mang bất mãn cùng bất đắc dĩ.

Nhìn Tiễn Lợi không nói nữa, lão đầu nụ cười trên mặt bộc phát tối tăm, mà không bao lâu, kia 2 tóc mai trắng bệch lão gia hỏa đi trở về, chỉ là nhìn mặt hẩn sắc tựa hồ có chút không tốt, trong lúc mơ hồ hai tay có chút run run, mà sau lưng hẩn theo sát mà vào Diệp Mộng Kỳ lúc này ăn mặc một thân khêu gợi quần

đỏ, ngạo nhân bộ ngực như ẩn như hiện, chọc giận bắp chân bạo lộ ở trong không khí, chỉ là sắc mặt nàng có chút lạnh lùng nghiêm nghị.

"Tốt."

Lão đầu hài lòng gật đầu: "Bất quá người nên học làm sao khống chế hai tay của mình."

Diệp Mộng Kỳ cũng không nói gì, trái lại lão gia hỏa kia ừ một tiếng, hắc hắc nói: "Xem ra người là không dự định đồng ý ta phá hỏng thân thể của người, bất quá nhiệm vụ này nguy hiểm trọng trọng, cẩn thận những người thân thể bản thủ gia hỏa huých người, người cũng đừng hối hận."

"Ta có quyết định của chính mình." Diệp Mộng Kỳ lạnh lùng nói.

Tiền Lợi tức giận dậm chân, nhìn thoáng qua Diệp Mộng Kỳ, trong mắt có chút bất đắc dĩ cùng bi thống, nhưng rất nhanh rồi lại là hừ lạnh một tiếng chuẩn bị ly khai, kia 2 tóc mai trắng bệch lão gia hỏa mang theo mấy phần cười nhạt: "Tiền Lợi, người đi đâu? Ta xem người còn là cho người cái này hảo đồ đệ nói một chút kế tiếp làm sao sinh tồn được ah."

"Đi Hoa Hạ tìm bạn cũ của ta." Tiền Lợi hừ lạnh một tiếng, vừa liếc nhìn Diệp Mộng Kỳ, hơi run lên môi, tinh thông khẩu hình miệng Diệp Mộng Kỳ rất nhanh nhìn thấu huyền cơ trong đó: "Toàn bộ cẩn thận, ta sẽ sai người đi cứu người."

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 344: Mang Về Số Vận Phía Trên

Tiêu thất đã lâu tên Miêu Kim Thủy tại một lần tại thế giới dưới đất tên tuổi vang lên.

Chỉ là truyền tới lại là tử vong đã lâu tin tức.

Theo đã từng thế giới dưới đất kêu hùng Bao Thiên Tuế chết đi, Miêu Kim Thủy cái này thế hệ trước đại lão cũng chung quy hạ xuống màn che, Vốn dĩ lại kỳ vọng đến Miêu Kim Thủy còn sống thuộc hạ cũng tất cả đều tán đi, một chút bộ phận bọn người bị Tô Yển làm chinh biên, chỉ là ai cũng biết, Tô gia cái này sh đại gia tộc tại thế giới dưới đất đã mất đi phần lớn quyền phát biểu, mà người của Tô gia đều biết, Miêu Phượng Nghi cái này tinh tế răng lợi đàn bà chanh chua cũng mất đi sau cùng dựa.

Chỉ là cái này đàn bà chanh chua gần nhất trải qua cũng không tốt.

Vì bảo chứng địa vị của mình, thân thù giết chết cảm tình đã không cạn tình nhân, ngay sau đó Miêu Kim Thủy tử vong tin tức truyền đến, cái này đối với nàng mà nói không thể nghi ngờ là họa vô đơn chí, muốn nói hơi có chút an ủi chính là nàng thẻ ngân hàng tài khoản dùng tiền càng ngày càng nhiều, đương nhiên kèm theo hậu quả là Lưu Ý cái này trùm bọc phát bất mãn, dù sao hai đứa con trai mình, Lưu Phong bây giờ còn đang trong tù ngồi chồm hổm đến, mà Lưu Hoa thiếu cánh tay đến nay tung tích không rõ, sinh tử chưa biết, nhưng là mình còn phải lão lão thật thật hưởng Miêu Phượng Nghi tài khoản trong thu tiền, nhất là tại Miêu Kim Thủy tử vong tin tức truyền đến sau, Lưu Ý có chút ngồi không yên, Miêu Kim Thủy đều chết hết, người Miêu Phượng Nghi còn có

thế kiêu ngạo tới khi nào?

Rốt cuộc là có phải hay không Miêu Phượng Nghi làm, Lưu Ý không phải là không muốn đi quản, mà là Lưu Hoa đã mất tích lâu như vậy, cầu nóng nảy cũng nên nhảy tường, hưởng hăn 1 cái quyền thế không kém bá đạo lão đầu?

Phen này dưới áp lực tới, có thể coi như là làm Miêu Phượng Nghi như là lão rồi 10 tuổi một dạng.

Đêm khuya.

Miêu Phượng Nghi trong khuê phòng.

Miêu Phượng Nghi đem trong tay chén hung hăng nện xuống đất, cô nàng lúc này sắc mặt tái nhợt, song tóc mai cũng có không ít tóc bạc, hoàn toàn đã không có ngày xưa ung dung.

"Tần Phong, Tô Yên, hai người các người cầu nam nữ!"

Miêu Phượng Nghi có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

Nàng hiện tại hận hai người thế nhưng hận răng ngứa ngứa, dù sao hai người này xuất hiện ở sau khi, nàng vẫn là hồng vận liên tục.

"Hắc hắc hắc."

Bỗng nhiên một trận quỷ dị tiếng cười truyền đến, Miêu Phượng Nghi sợ toàn thân run một cái, nàng theo bản năng muốn hô một tiếng, thế nhưng một đôi tay từ phía sau lưng vươn tay bịt miệng nàng lại, nàng rất rõ ràng cảm giác được một người nam nhân từ phía sau lưng đem bản thân ôm lấy, nàng một người phụ nữ, hầu như không cách nào tránh thoát. Phía sau hơi thở của đàn ông rất là quý dị, một tay che của nàng, tay kia cũng không ngừng tại Miêu Phượng Nghi trên người hồi lại chạy, kia Miêu Phượng Nghi sợ toàn thân si si sách sách, trong hai mắt đều là súc tích đến nước mắt, cũng một câu nói cũng không kêu được.

Xuyên thấu qua trang điểm dài cái gương, Miêu Phượng Nghi thấy rõ phía sau nam nhân diện mục.

Đó là một trương âm đạm nam nhân mặt, không có bất kỳ huyết sắc, hai mắt hung ác nham hiểm, thật nhỏ hẹp dài, kinh khủng nhất là tại cổ họng chỗ một đạo như rết vậy vết sẹo, Miêu Phượng Nghi càng xem càng là kinh hồn táng đảm, thân thể run không ngừng.

"Hắc hắc, xem ra Tô Long cái tên kia rất sẽ hưởng phúc." Thanh âm của nam nhân có chút khó nghe, tựa như là bởi vì cổ họng chỗ vết sẹo thương tổn tới dây thanh, lộ ra một cổ tử khàn khàn: "Miêu Kim Thủy cái này lão già kia tai họa nhiều như vậy nữ nhân, sinh ra người sao cái nữ nhi, tuy rằng lớn tuổi điểm, thế nhưng không thể phủ nhận, bảo dưỡng không sai a."

Miêu Phượng Nghi càng e ngại không ngừng.

"Không cần nói, bằng không làm Tô Long nghe được tại xông tới thấy người như thế bị ta đùa bỡn, người cho là đã chết cha người thật đúng là nói dám Tô gia lẫn vào sao?" Nam nhân quý dị cười, lè lưỡi tại Miêu Phượng Nghi gương mặt lên liếm một chút.

Miêu Phượng Nghi run rẩy gật đầu, khóe mắt nước mắt càng ngày càng nhiều.

Thấy nàng như vậy phối hợp, nam nhân hài lòng gật đầu, buông lỏng ra người nữ nhân này, mà Miêu Phượng Nghi còn lại là run run đi về phía trước vài bước, xoay người nhìn cái này một thân hắc y nam nhân, run rẩy nói: "Người. . . Người. . . Người muốn làm gì. . ."

"Ta?" Nam nhân dáng tươi cười bộc phát quý dị: "Ta có thể bảo trợ người bây giờ vinh hoa phú quý địa vị, thậm chí có thể giúp người giết Tô Yên cùng Tần Phong, người nói ta muốn làm gì?"

Nghe xong nam nhân lời nói, Miêu Phượng Nghi trong mắt lóe lên vẻ vui sướng cùng sợ hãi.

Nàng tuy rằng ngốc, nhưng cũng sẽ không ngốc đến bởi vì bầu trời sẽ mất hãm bính.

Thấy nàng có chút do dự, nam nhân ừ một tiếng, cười lạnh nói: "Tô Yên thế nhưng hận người hận đến muốn chết, người cho là người bây giờ còn có thể thoát khỏi bàn tay nàng sao? Chớ do dự, ngoan ngoãn nghe theo sắp xếp của ta, ta sẽ để người xem rồi Tần Phong chết đi."

"Ta. . . Ta. . . Ta nên làm như thế nào. . ."

Miêu Phượng Nghi run rẩy hỏi.

Nam tử khước miệng giơ lên một nụ cười thỏa mãn, ngồi ở một bên trên giường, nói: "Biết Sở gia tiểu thư Sở Sở sao?"

"Biết."

"Tần Phong là người không thể động, bất quá Tần Phong người bên cạnh có thể không nhất định, Sở Sở là Tần Phong bên cạnh cực kỳ thân mật nữ nhân, người nữ nhân này tuổi không lớn lắm, cùng con trai người vừa phù hợp, người cho người Tô gia lão đầu đi nói cái hôn."

"Sở gia bọn họ sẽ đáp ứng không?"

"Sở gia sẽ đáp ứng." Nam nhân tựa hồ trò chơi mà không đầy Miêu Phượng Nghi đang chất vấn quyết định của chính mình, có chút âm lãnh nói.

Miêu Phượng Nghi bị cái này âm lãnh giọng của lại càng hoảng sợ, bặt tâm gật đầu.

"Từ giờ trở đi, người chính là Hoàng Ảnh bọn họ, mà ta, sẽ là của người chủ nhân, sau này thấy ta, gọi ta là Dạ Linh chủ nhân!"

"Dạ Linh chủ nhân." Miêu Phượng Nghi hoảng sợ nói.

Dạ Linh thấy nàng kia kinh hồn táng đảm dáng dấp, cười bộc phát quý dị, âm trầm nói: "Cỡi quần áo ah, Hoàng Ảnh thành viên, đều phải tận tâm tận lực hầu hạ tốt hơn tầng, mỗi một cái thượng tầng, đều là chủ nhân của ngươi."

Dạ Linh lời nói tràn đầy nào đó cổ thần bí Ma lực, thậm chí Miêu Phượng Nghi đều cảm giác mình khuê phòng trong tràn đầy một loại thần bí hương vị, hương khí không ngừng từ bốn phương tám hướng vọt tới rót vào trong cơ thể nàng, biết vậy nên toàn thân nhẹ bỗng, trong đầu càng không ngừng thả về đến Dạ Linh lời nói, không ngừng in vào của nàng mỗi một cái tế bào bên trong.

Nhìn Miêu Phượng Nghi mê ly hai mắt, Dạ Linh vui vẻ càng phát quý dị, nhìn kia Miêu Phượng Nghi cười y phục của mình chậm rãi đi tới, lại chậm rãi quỳ ở trước mặt của hắn.

"Dạ Linh chủ nhân." Miêu Phượng Nghi cúi đầu, nhẹ giọng nói một câu.

"Ha ha ha ha."

Dạ Linh nhin không được cười ha ha một tiếng, chỉ là cổ họng cuộn biên độ có chút đại, tựa hồ là khiên động vết thương cũ, nụ cười trên mặt hắn hơi ngừng, chuyển mà trở thành một mảnh dữ tợn, trong mắt càng hận ý tăng vọt, song quyền bóp ca ca rung động: "Tần Phong, ta sớm muộn muốn cho ngươi nợ máu trả bằng máu!"

"Hắt xì!"

Đang ở đi trước một cái dưới đất sòng bạc Tần Phong nhin không được liên tiếp đánh mấy cái nhảy mũi, một bên Lâm Lăng Tuyết nhú nhú mày ném cho hắn một cái khăn giấy, nói: "Hừ, mặc ít như thế, đáng đời cảm mạo."

"Ai, mỹ nữ, ngươi có đúng hay không tại quan tâm ta?" Tần Phong tiếp nhận khăn tay xoa xoa mũi, không đợi Lâm Lăng Tuyết nói cái gì, nói: "Bất quá con

người của ta da dày thịt béo, muốn nói trời lạnh cảm mạo truyền đi có thể người cười đến rụng răng, đoán chừng là tên khốn kiếp nào ở sau lưng đâm ta cột sống, ai, không chừng chính là mời chúng ta đi sòng bạc Lâm Khoa kia cái vương bát đản."

"Cũng có thể là nhà người Sở Sở đại tiểu thư tại nguyên rửa người." Trương Hoa Xương đích lâm bấm một câu.

Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Xương ca, mang không mang tiền?"

"Ta là đi ra chạy trốn chết, không phải là nghỉ phép! ok? Phong ca?" Trương Hoa Xương có chút buồn bực hô.

Hắn lần này liên tiếp là thống hạ đại cái sọt, người trong nhà đã sớm chặt đứt hẳn nguồn kinh tế, điểm này hẳn hiểu, dù sao lần này đã lên Tần Phong tặc thuyền, hẳn là xông không ra thành tích tới là vĩnh viễn không cách nào tại bước vào Trương gia tổ trạch, Tần Phong phát phát tay, lại hỏi: "Tuyệt tử? Mang không mang tiền?"

"Không có." Lâm Lăng Tuyết dứt khoát nói.

"Này, Lâm Khoa mấy tên kia thỉnh ta đi sòng bạc đi một chút, ta tốt xấu được mang ít tiền đi thôi?" Tần Phong có chút bất đắc dĩ, một thanh đem hai người ôm chầm tới, nói: "Hai vị cũng đều là thế giới dưới đất tiếng tăm lừng lẫy, sẽ không trông cậy vào ta đây cái hạng người vô danh tới lấy tiền ah?"

Lâm Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng, hai vai run lên đem Tần Phong tay cho run rẩy mở, nói: "Không có tiền."

Trương Hoa Xương cũng là nói: "Hạng người vô danh? Thanh bang đại lão người không có tiền? Ta cũng không có tiền, chính là không có tiền!"

Tần Phong ừ một tiếng, lúc này 3 người cũng một đường đi tới một gian cửa hộp đêm, đợi thông qua tầng tầng sau khi kiểm tra tới nơi này sh lớn nhất dưới

đất sòng bạc trong, sòng bạc lúc này tiếng người ồn ào, Tần Phong ở trên người sờ sờ tác tác móc ra 3 nghìn đồng tiền thay đổi 3 nghìn trù mã, Trương Hoa Xương thấy sòng bạc không khí không sai, vốn là tốt đánh cuộc hẳn không khỏi có chút ngứa tay, làm sao trong túi ngược ngừng, chà xát tay, cười hì hì nói: "Phong ca?"

"Đình." Tần Phong bật người ngừng lại lời của hắn, nói: "Ta thứ ba là có chính sự, dám đồ lấy tay người chặt."

Trương Hoa Xương ừ một tiếng, nhìn xung quanh chiếu bạc có chút trông mà thèm, mà lúc này 1 cái bồi bàn ăn mặc nam tử đi lên trước tới, trầm giọng nói: "Tần tiên sinh?"

"Không sai."

"Lâm tiên sinh bọn họ đã xin đợi đã lâu, thỉnh." Bồi bàn bày ra cái tư thế mời.

Tần Phong thường thức bắt tay vào làm trong 3 cái trù mã, khoe miệng giơ lên một tia thần bí đáng tươi cười, phát phát tay, 3 người theo kia bồi bàn đi hướng sòng bạc trong phòng khách quý, mà lúc này, tại phòng khách quý trong cũng đã là có mấy người đang ở tiểu thử thân thủ. Đúng là mời 3 người đến Lâm Khoa, tại bên cạnh hẳn còn lại là Chu Phong cùng với thấy Tần Phong liền hận không thể lấy hàm răng mài mất Sơn Nội Chi Trợ, tại trên chiếu bạc lại có mấy người âu phục giầy da nam tử, nhìn Tần Phong liếc mắt, trong mắt mang theo coi thường.

Mà Lâm Lăng Ngạo còn lại là nhân nhã thông dong ngồi ở Lâm Khoa đối diện, sau lưng hẳn, 1 cái sắc mặt có chút tái nhợt trung niên nam tử đang rất cung kính đứng ở nơi đó, chỉ là trung niên nam tử này thấy Tần Phong sau, sắc mặt hơi đổi một chút, chột lại cúi đầu.

"Tần sư đệ, ta mới mở này sòng bạc làm sao?"

Lâm Khoa hơi thấy Tần Phong sau lưng Lâm Lăng Tuyết sau, hơi hé mắt, chột hỏi.

"A, trang sức không sai, bất quá phong thuỷ không được tốt lắm." Tần Phong không chút khách khí ngồi ở một bên, hai chân tréo nguầy đốt một khóa hương yên, nói: "Có tiến có ra, Lâm sư huynh, đừng trách ta không nhắc nhở người, cẩn thận thua đấy mất."

"Mở rộng cửa việc buôn bán, nếu không phải thua, thế nào thắng tiền?" Lâm Khoa phất phất tay, nói: "Tần sư đệ, chơi một thanh?"

"Hôm nay cái xuất môn liều mạng, liền dẫn theo chừng ba ngàn." Tần Phong tại một mảnh khinh thường trào phúng trong tiếng. Đem 3 nghìn trù mã nhét vào trên chiếu bạc, hẩn nhìn mọi người một cái ánh mắt khinh thị, cười híp mắt nói: "Bất quá ta quyết định chủ ý, không thắng đến phía sau không mang theo cái vạ chữ, bạn thân hôm nay cái liền không đi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 345: Phượng Hoàng

"Hừ, ở đây lên đài liền 10 vạn, 3 nghìn? Mua nội khố cũng không đủ."

1 cái ngậm xi gà kiêu ngạo nam tử cả tiếng hét lên.

"Ồ, có quy củ này?" Tần Phong lông mi giương lên, nhìn thoáng qua Lâm Khoa.

"Tần sư đệ, phòng khách quý nếu như không có giá quy định, vậy làm sao có thể kêu phòng khách quý?" Lâm Khoa khóe miệng giơ lên một tia cười nhạt, mà một bên Sơn Nội Chi Trợ cũng là khinh thường nói: "Ta xem người còn là ngồi ở một bên hãy chờ xem."

"Nếu tới, vậy dĩ nhiên muốn chơi cái sáng khoái." Lâm Lăng Ngạo thoáng thay đổi cái tư thế thoải mái, nói: "Tần tiên sinh muốn chơi, ta đón người 100 vạn."

Lại nói, Lâm Lăng Ngạo đem trước người trù mã đầy 100 vạn đến Tần Phong trước mặt, Tần Phong hút một cái hương yên, hộc ra cái vòng khói, thoáng gõ bàn một cái nói, đem trù mã đầy trở về, trước khi kia kiêu ngạo nam tử ừ một tiếng, nói: "Sợ cái gì? Dám phóng đại hóa còn sợ còn không lên tiền? Gọi ta một tiếng gia gia, ta cho người mượn 1 nghìn vạn! Không cần lợi tức."

"Xưng hô như thế nào?" Tần Phong hỏi.

"Mã Thiên Phát." Kiêu ngạo nam tử con mắt cũng không coi liếc mắt.

Mà một bên Chu Phong thản nhiên nói: "Mã tiên sinh thế nhưng bảo đảo tới quý khách, cố ý tham gia nhạc phụ ta sòng bạc khai mạc."

"Mã Thiên Phát, Ân." Tần Phong gật đầu, ngón tay tại trên chiếu bạc hồi lại gõ một cái, khoảng chừng có nửa phút sau, hần quay đầu hô một tiếng: "Xương ca, có người coi thường ngươi."

Mọi người sững sốt, chột đưa mắt đặt ở cùng Tần Phong đang tới nam tử trẻ tuổi kia trên người, Trương Hoa Xương tâm lý lấy Tần Phong mắng chửi 7 8 lần, tên khốn kiếp này lại đem mình hướng hố lửa trong đây, nhưng lên tặc thuyền hần là phải phối hợp, sắc mặt kéo lại tới, âm lãnh nói: "Coi thường ta? Mã Thiên Phát? Ngươi tin hay không lão tử cho ngươi trở thành lập tức tàn?"

"Con mẹ nó ngươi ai?" Mã Thiên Phát phỏng chừng không có bị người làm nhục như vậy qua, vỗ bàn một cái cả tiếng cùng mắng.

"Lão tử đi không thay tên ngồi không đổi họ, gia gia ngươi Trương Hoa Xương!"

"Cái gì!"

Lúc này, mọi người mới đưa mắt đặt ở Trương Hoa Xương trên người, Mã Thiên Phát càng sợ đặt mông ngồi xuống ghế, bọn họ phải khiếp sợ, tên Trương Hoa Xương hiện tại có thể nói là nóng nảy nhất thời, không nói đến trước hần tại đảo quốc nói đủ loại chiến trận, gần đây mà nói hiện tại Đông Phong đảo giết Tùng Tinh Hạ Liên, lại bắt cóc Cao Kiều Phong Hòa, đây chính là danh tiếng vô lượng.

Trước khi mấy người một mực đưa ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người, cũng bỏ qua một mực cúi đầu không nói lời nào Trương Hoa Xương, lúc này lão Trương tự giới thiệu, trái lại sợ mấy người 1 cái khiếp sợ, ngoại trừ Lâm Lăng Ngạo cúi đầu cười cười ở ngoài, những người còn lại đều là âm thầm kinh hãi.

"Đệt của ngươi mẹ nó." Trương Hoa Xương cũng càng ngày càng dửng dưng,

đi lên trước lấy Tần Phong từ trên ghế cho giờ đi ra ngoài, bản thân oanh oanh liệt liệt ngồi xuống, hắc hắc nhìn đối diện Mã Thiên Phát, lạnh cười nói: "Ca không nói lời nào, cũng làm ca là câm điếc phải không?"

Mã Thiên Phát sợ xoa xoa mồ hôi lạnh trên đầu.

Người kia tại Đông Phong đảo đều dám giết người, huống tại sh một chỗ tự sòng bạc?

Một bên Lâm Khoa ánh mắt có chút tối tăm, nói: "Trương Hoa Xương, ai cũng nghĩ đến người trốn đi, không nghĩ tới còn dám quang minh chánh đại tới chỗ của ta, sẽ không sợ Lâm mỗi người không khách khí sao?"

"Ha ha ha, Đông Phong đảo ta đều có thể chạy đến, các người nghĩ đến người bọn người đám này củi mục so với Hung Thần còn lợi hại hơn?" Trương Hoa Xương vỗ bàn một cái, cuồng vọng nói.

Điều này làm cho một đám người tâm lý lại là trầm xuống.

Sòng bạc tuy rằng bảo an nghiêm mật, thế nhưng ai cũng không dám khuyếch đại nói so với Đông Phong đảo còn muốn an toàn, dù sao Đông Phong đảo còn có cái Thần cấp nhân vật Hung Thần tọa trấn, ở đây nhảy ra mọi người tới phỏng chừng cũng sẽ không làm Hung Thần con mắt coi liếc mắt.

"Một đám sb, Xương ca đây chính là thân gia trăm ức." Tần Phong cười lạnh nói: "Tại thổ hào trước mặt trang cái gì người giàu có?"

"3 nghìn áp chú, các người thắng đầu của ta các người lấy đi."

Giữa lúc Trương Hoa Xương dương dương đắc ý thời điểm, bỗng nhiên cảm giác phía sau bị kim đâm một dạng, miệng không tự chủ được giật giật, mà làm trong lòng hấn cuồng mắng là 1 cái cùng hấn giống nhau như đúc thanh âm vang lên.

"Tốt quyết đoán, đã như vậy, kia cục chơi với nhau chơi." Lâm Lăng Ngạo

ngay sau đó đáp.

Trương Hoa Xương xoay người nhìn thoáng qua Tần Phong, hận nghiêng răng nghiêng lợi, biết là tên khốn kiếp này lại ở sau lưng phá rối, thế nhưng Tần Phong cũng thừa dịp công phu này nói: "Xương ca? Người để cho ta tới chận? Không thành vấn đề."

Trương Hoa Xương rất muốn cự tuyệt tên khốn kiếp này, nhưng nhìn Tần Phong ánh mắt uy hiếp, còn là hừ một tiếng đứng dậy lấy vị trí tặng cho Tần Phong, một bên Lâm Lăng Tuyết nhìn hai gia hỏa hồ đồ, cũng bất đắc dĩ lắc đầu, Lâm Khoa thấy tình huống như vậy, trầm giọng nói: "Lấy Trương Hoa Xương danh tiếng cùng Tần tiên sinh hải ngoại Thanh bang địa vị, hai người các người giá trị trăm ức cũng không đủ để so, chỉ là hôm nay Lâm mỗ người sòng bạc mới vừa khai trương, hai vị chẳng lẽ thực sự muốn phá hủy quy củ của sòng bạc?"

"Xương ca, xem ra người ta phải không nể tình, nếu không ta đi thôi?" Tần Phong thấp giọng nói: "Chờ sau này ta lấy mặt mũi tại tìm trở về làm sao?"

"Hừ."

Trương Hoa Xương cũng làm bộ hừ lạnh một tiếng.

"Nếu Tần tiên sinh muốn chơi, ta cũng là có thể cho người mượn tiền." Bỗng nhiên 1 cái như chim hoàng oanh kiểu thanh âm truyền đến, Tần Phong lông mi giương lên, xoay người nhìn sang.

Người đến là nữ nhân, là một cao ngạo nữ nhân.

Nàng ăn mặc không tính là đẹp để quý giá, một thân màu đen dài khoản lẽ phục, nhưng ai cũng không dám coi thường người nữ nhân này năng lượng, một con Phượng Hoàng, nắm trong tay trên trăm ức đầu tư tiền bạc nữ nhân, đúng là ban đầu ở Đông Thiên Thị, biến tướng giúp đỡ Tần Phong hoàn thành âm mưu sụp Lữ Trung Dương Nhâm Phượng Yến, Tần Phong gãi gãi mũi, nói: "Nghĩ không ra Nhâm tiểu thư cũng ưa thích tới chỗ như thế?"

"Nhâm tiểu thư là ta mời tới quý khách." Lâm Lăng Ngạo uống ly rượu, cười nói: "Phi thường cảm tạ Nhâm tiểu thư có thể tới."

"Lâm tiên sinh khách khí." Nhâm Phượng Yến đi tới Tần Phong phía sau, khẽ vuốt cằm nói.

Mà ở một bên Sơn Nội Chi Trợ trong mắt hiện lên tối tăm, lúc đầu hẳn ly khai Đông Thiên trước khi muốn đem lật bàn tiền đặt cược đặt ở Nhâm Phượng Yến trên người, nhưng bị Tần Phong dạy dỗ ngừng một lát, hôm nay tại nhìn thấy người nữ nhân này, trong lòng tự nhiên có chút bóng mờ, hừ lạnh một tiếng hắc hắc nhìn thoáng qua Lâm Lăng Ngạo.

"Ta cũng sẽ không chận, Nhâm tiểu thư không sợ ta thua hết sạch?" Tần Phong buồn cười quay đầu lại hỏi nói.

"Thua tính cho ta."

Nhâm Phượng Yến thản nhiên nói.

"Ta thế nhưng kẻ nghèo hàn, sẽ không để cho ta thịt thường ah?" Tần Phong nói lầm bầm.

Nhâm Phượng Yến nghe thế nhưng sạch bách hết trơn, khuôn mặt trong nháy mắt đỏ bên, có chút hờn dỗi liếc trắng mắt, Tần Phong cười ha hả nói: "Ta liền tùy tiện nói một chút, chớ coi là thật, dù sao cũng đưa ta là không trả nổi, tận lực thiếu thua một ít ah."

"Không cần." Nhâm Phượng Yến có chút không vui nói.

"Hẳn không trả nổi, ta còn lên, không biết Nhâm tiểu thư có chịu hay không cho ta mượn tiền đâu?" Lúc này, 1 cái có chút sang sảng thanh âm truyền đến, mọi người đang độ nhìn lại, đã thấy một người mặc thông thường nam tử cùng một cái theo sát mà nam tử có chút câu nệ cần cần dục dục chung quanh nhìn chung quanh nữ nhân đang đi tới. Tần Phong ừ một tiếng, đem trong tay hương

yên bóp tắt.

Mà đến người cũng không chút khách khí ngồi ở Tần Phong bên cạnh, một đôi mắt hơi nhìn Nhâm Phượng Yến.

"Người là ai?" Lâm Khoa giọng nói có chút bất mãn, dù sao phòng khách quý cái này nói đến là đến người, thực sự hạ giá.

Nam tử cười cười, nói: "Hình cảnh đại đội, Khương Nghị."

"Cảnh sát?"

Tuy rằng đám người kia cũng không thể nào sợ cảnh sát, thế nhưng trong sòng bạc chạy vào 1 cái hình cảnh đại đội hình cảnh, thực tại làm cho lòng người nghĩ phải sinh động.

Ác Sát nhìn lướt qua mấy người, tại nơi Lâm Lăng Ngạo sau lưng nam tử trên người nhiều nhìn thoáng qua, nam tử kia một mực cúi đầu cũng không nói lời nào, mà sau lưng Ác Sát tự nhiên là hẳn theo đuôi Tần Úc Đường, chỉ là Tần đại tiểu thư có chút câu thúc, dù sao loại địa phương này nàng là lần đầu tiên tới, hơn nữa còn là theo cảnh sát.

"Yên tâm, bây giờ là lúc tan việc." Ác Sát khẽ cười nói: "Ta là cái dân cờ bạc."

Mọi người nửa ngờ nửa tin, mà Ác Sát vừa nhìn về phía Nhâm Phượng Yến, Nhâm Phượng Yến bị nhìn có chút không được tự nhiên, cái này bỗng nhiên nhô ra cảnh sát ánh mắt làm trong lòng nàng có chút không đáy, theo bản năng nhìn thoáng qua Tần Phong, Tần Phong cũng chép miệng, nàng như là tìm được rồi người tâm phúc thông thường, gật đầu một cái nói: "Đã như vậy, ta đây liền cho người mượn 100 vạn."

Tần Úc Đường có chút trợn mắt hốc mồm, dù sao 100 vạn nói mượn liền mượn, hơn nữa còn là làm không nhận thức hai người, điều này làm cho người

rất khó tiếp thu, cẩn thận lời kéo Khương Nghị, thấp giọng nói: "Này, ta thế có mấy vạn đồng tiền, ta nếu không Đùng mượn người khác có được hay không?"

"Tiểu cô nương, 10 vạn lên, của người mấy vạn là nhiều ít?"

Mã Thiên Phát tựa hồ là trấn định lại, lại là có chút kiêu ngạo, dòm xì gà cười lạnh nói.

Tần Úc Đường náo loạn đỏ thắm mặt, xem một đám người giễu cợt ánh mắt, cúi đầu cũng rất sợ tự cấp Khương Nghị mất mặt, ngược lại thì Ác Sát móc ra khối chocolate ăn, thản nhiên nói: "Xương ca, cái này Mã Thiên Phát gia tài trên trăm ức, không biết người có hứng thú hay không?"

"Ta xem không sai."

Trương Hoa Xương phối hợp nhìn thoáng qua Mã Thiên Phát.

Người sau sợ rụt cổ một cái, không dám ở nói chuyện.

"Úc đường, ngồi ở ta phía sau." Ác Sát thản nhiên nói.

Tần Úc Đường bận tâm gật đầu, cẩn thận dời cái ghế ngồi ở Ác Sát một bên, mà Nhâm Phụng Yến còn lại là khẽ vuốt cảm ý thơ một phen, rất nhanh liền có người bưng 2 triệu trù mã đặt ở hai người trước người, Tần Phong thường thức đến trong tay trù mã, nhiều hứng thú nhìn thoáng qua Ác Sát hai người, trêu ghẹo nói: "Phát triển thật mau?"

Tần Úc Đường mặt cười hồng đồng đồng, trái lại Ác Sát hơi hừ một tiếng, nói: "Lâm tiên sinh, hiện tại ta có tư cách ngồi xuống đi?"

"Đã như vậy, vậy chơi một chút." Lâm Khoa cười lạnh nói: "Chỉ là cẩn thận chừng cảnh quan Đùng thua nhiều lắm."

"Xương ca, người ở đây ta áp lực quá lớn, dù sao cũng là bắt người thân gia tính mệnh, người nếu không ở trong đại sảnh đi một chút?" Tần Phong Lại nói

ném 3 nghìn trù mã qua đây, Trương Hoa Xương thâm hận không ngừng, nhưng vẫn là phối hợp gặt đầu không nói được một lời đi ra ngoài, mắt thấy gia hỏa đi ra ngoài, Lâm Khoa tâm lý suy đoán Tần Phong đang làm cái gì, âm thầm ra dấu tay làm người thủ hạ đi theo ra ngoài, mà đồng thời, phòng khách quý đại môn cũng triệt để phong bế.

"Toa Cáp nhân số nhiều điếm, tới trước bách gia. Vui vẻ ah." Chu Phong thấy phòng khách quý trong ổn định lại, trầm giọng nói: "Bằng thực lực cấm kỵ, Tần tiên sinh, Khương tiên sinh, hai người các người trù mã cũng không nhiều a."

"Chu tiên sinh nếu như nghĩ thiếu, có thể tại thêm." Không đợi Tần Phong nói chuyện với Ác Sát, Tần Phong sau lưng Nhâm Phượng Yến nhẹ giọng nói.

"Không cần, 100 vạn, cũng đủ thẳng hăn cái sạch bách."

Tần Phong cùng Ác Sát nhìn nhau cười, tràn đầy tự tin nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 346: Chơi Lớn

Đồ thuật là Tần Phong điểm yếu.

Nhưng không có nghĩa là Tần Phong quả thật sẽ không, bình thường rảnh rỗi hẳn không ít hòa Joseph? ? Ruuan Casino đi Las Vegas lâu lổng, tuy rằng Tần Phong đi mười lần có chín lần là vì hòa Hollywood đám kia nữ tình lên giường đồng thời nhiều lần lên giường thành công, thế nhưng không có nghĩa là Tần Phong không sẽ vì đòi đám kia nữ nhân vui mừng đi học như vậy một điểm đồ thuật, lại không biết đại biểu bên cạnh hẳn Ác Sát cũng là cái gà mờ.

Cho nên khi Ác Sát tuyển chọn thí đại hay hoặc là hòa thời điểm, Tần Phong cuối cùng nhìn cũng không nhìn đem vật cầm trong tay trù mã ném qua, sau đó xoay người đùa giỡn Nhâm Phượng Yến cái này đại mỹ nữ.

Đồ người trên bàn đối Tần Phong mình trù mã cũng không thể nào chịu trách nhiệm Tần Phong có chút trơ trẽn, nhưng là lại cũng chỉ có thể nhìn trong tay hẳn trù mã càng ngày càng nhiều, mà một bên Tần Ưc Đường nhìn Ác Sát trước người hơn nghìn vạn trù mã đã có chút chết lặng, mỗi một lần thấy Ác Sát một triệu áp chú, một lòng chỉ biết nói cổ họng, mà khi càng nhiều hơn trù mã đẩy ngã hẳn trước bàn thời điểm, nàng sẽ hưng phấn không ngừng, dần dần thấy nhiều cũng tập mãi thành thói quen, chỉ là nhìn Ác Sát cái trán không biết khi nào thì bắt đầu sẫm xuất mồ hôi, trong lòng có chút lo lắng.

Nguyên lai đem Nhâm Phượng Yến đùa giỡn vẻ mặt tiểu đỏ Tần Phong thấy hẳn cái trán chảy ra tinh mịn mồ hôi, bản thân uống một hớp rượu, nhẹ giọng nói: "Nghĩ không ra người thụ thương thật đúng là không nhẹ."

"Bằng một đôi năm tay chinh phục Siberia thế giới dưới đất gia hỏa, quả thực cường đại đến nhất định tình trạng." Ác Sát khe khẽ thở dài.

Nghe nói hần thụ thương, Tần Ưc Đường lại là khẩn trương, Tần Phong hơi nhíu nhíu mày, nhìn thoáng qua những người khác đang tò mò nhìn qua, hừ một tiếng, ngôn ngữ cũng chuyển biến thành một loại cực kỳ tối nghĩa ngôn ngữ: "Trước khi ta đi đã từng hòa Thiên Vương tiếp nhận rồi e quốc hắc bang cái kia lão gia hỏa ủy thác đem Siberia thế giới dưới đất được xưng quyền vương gia hỏa bọn người giết gà chó không yên, là ai có thể người cảm khái cường đại như vậy?"

"Bằng vào 3 tháng tại Siberia thế giới dưới đất cấp tốc quật khởi, năm trong tay e quốc hơn phân nửa hắc đạo gia hỏa, muốn không cường đại đều khó khăn." Ác Sát sử dụng lời giống vậy trầm giọng nói: "Người này lai lịch phi thường thần bí, ta truy tra bọn họ đi một quả địa cầu, kết quả không thu hoạch được gì."

Tần Phong khẽ vuốt cằm.

Có thể đem Ác Sát tha xoay quanh gia hỏa, cũng không là hiền lành.

"Bất quá nói, bọn họ trêu chọc người?" Tần Phong tiếp tục hỏi, hần có chút ngạc nhiên.

Ác Sát mặc dù là Đông Phong đảo chủ nhân một trong, thế nhưng từ trước đến nay yêu thích buông tay chương quỹ xưng hào, nói như vậy không ai trêu chọc hần hần lười đi xen vào việc của người khác. Dù cho đối phương cường đại dường nào hoặc là nhỏ yếu, một khi trêu chọc hần, hần đều biết không tiếc bất cứ giá nào dành cho địch nhân một kích trí mạng.

"Giết ta một người bạn."

Kia một bên Lâm Khoa trầm mặt sắc, hai người này xí xô xí xào không biết đang nói cái gì, nhưng từ trước đến nay làm theo âm mưu luận Lâm Khoa nghiêm trọng hoài nghi trước mắt hai người này thảo luận cái gì không thể cho

ai biết bí mật.

"Tần sư đệ, Khương cảnh quan, ta xem máy này mặt cũng không xê xích gì nhiều, không bằng đổi một loại ngoạn pháp làm sao?"

Lâm Khoa thừa dịp hai người nói chuyện không đương chen vào một câu.

Tần Phong khước miệng giơ lên một tia thần bí vui vẻ, lúc này hần và Ác Sát trước người trù mã phân biệt đều đã tiêu thăng đến gần 2 nghìn vạn, mà có mấy người Chu Phong mời tới khách nhân đều đã tại trong Tràng rời đi, hiện nay mới thôi trên bàn lưu lại là Lâm Khoa cùng với Chu Phong hai cái này vương bát đản, còn có Sơn Nội Chi Trợ, bảo đảo tới thổ hào Mã Thiên Phát, cùng với trù mã một phần không nhiều lắm một phần không thiếu Lâm Lăng Ngạo hòa Tần Phong hai người.

"Khách theo chủ liền." Tần Phong cười nói.

"Đã như vậy, ta Lâm mỡ người liền không góp bài cục não nhiệt." Lâm Lăng Ngạo thản nhiên nói: "Bất quá chơi một hồi bài cục ngoại, ta tất cả trù mã toàn bộ áp Tần Phong tiên sinh."

Tần Phong cười cười, đem rượu trong ly uống một hơi cạn sạch, nói: "Ta đây tự nhiên sẽ không để cho Lâm tiên sinh không người hầu bao trở lại." Dừng một chút, hần nói: "Muốn chơi Toa Cáp, ta xem chia bài tìm cá biệt người ah, ta coi người thật thích hợp." Lại nói, hần chỉ hướng không nói được một lời Lâm Lăng Ngạo sau lưng gia hỏa.

Tên kia khẽ nhú mày.

Lâm Lăng Ngạo cũng là trong mắt hiện lên một tia tinh quang, sau đó nói: "Tần tiên sinh, ta cái này thủ hạ đối đồ thể nhưng một chữ cũng không biết."

"Liền ưa thích hần sẽ không, chia bài." Tần Phong hừ một tiếng.

Một bên Ác Sát cũng là nhìn tên kia cười nói: "Ta xem cũng là như vậy,

người sẽ không cự tuyệt ah?"

Lâm Lăng Ngạo cau mày không ngừng, thế nhưng hẳn tuyệt đối sẽ không biết mình phía sau cái này thần bí thủ hạ nội tâm tình cảnh, quần quýt hòa phiến muộn, đối với hai người hơi có chút hiểu rõ hẳn quá rõ hai người này tác phong, không một lời hợp giết người quả thực chính là theo hô hấp một dạng bình thường, huống mình bây giờ vị trí cũng không thể nào đòi hai người ưa thích.

Lâm Khoa thấy hai người thái độ, cũng là cười nói: "Bang chủ, ta xem người cái này thủ hạ làm người chất phác, chia bài cố gắng công chính."

"Lão hồ ly."

Lâm Lăng Ngạo trong lòng mắng một câu.

Nhưng thấy ba người này yêu cầu tương đồng, đó là phất phất tay, nói: "Hạ Kiên, người phải đi chia bài ah."

"Là, bang chủ."

Hạ Kiên là Lâm Lăng Ngạo từ nước Mỹ mang về quân sư, cũng là thay Lâm Lăng Ngạo lật bàn vương bài một trong, đối với lai lịch của hẳn Lâm Khoa đã sớm điều tra đã lâu, nhưng là lại một mực hào vô sở hoạch, hơn nữa Hạ Kiên một mực khiêm tốn phún huyết, mặc cho Lâm Khoa tại làm sao gian xảo cũng rất khó nắm Hạ Kiên nhược điểm, mà bây giờ có Hạ Kiên cơ hội xuất thủ, Lâm Khoa tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Ta xem chơi liền chơi lớn một chút, đáy chú 10 vạn." Tần Phong thường thức đến trù mã, cười híp mắt nói: "Không thì 1 2 vạn cũng không xứng với phòng khách quý tràng diện."

"10 vạn?" Mã Thiên Phát lúc này lá gan lại đã trở về, khinh thường nói: "Ta sợ người không chơi nổi."

"Họ Mã, người muốn chết có đúng hay không?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Sòng bạc bằng bản lĩnh nói chuyện, ít nói vô dụng." Mã Thiên Phát sợ là Trương Hoa Xương, cũng không sợ trước mắt Tần Phong, cười lạnh nói.

"Tốt lắm tốt lắm, đại gia cho nhạc phụ ta cái mặt mũi." Chu Phong cười ha hả nói: "Bất quá Tần tiên sinh, ta sợ người cái này trù mã thiếu."

"1800 vạn, được rồi." Tần Phong nói: "Ta trái lại sợ các người cái này sòng bạc không thường nổi."

"Hừ."

Sơn Nội Chi Trợ hừ lạnh một tiếng.

Lâm Khoa khoát tay áo, nói: "Khách nhân tới, sòng bạc lại thật không có cự tuyệt, Hạ Kiên, chia bài ah."

Hạ Kiên mở ra một thanh mới bài, rút ra trong đó vương hòa hậu bài, đem cùng bài toàn bộ để vào xào bài máy, Tần Phong bưng ly rượu đưa cho Nhâm Phượng Yến, nhẹ giọng nói: "Mỹ nữ, hỗ trợ cũng ly rượu có được hay không?"

Nhâm Phượng Yến hờn dỗi liếc trắng mắt, nhưng vẫn là tiếp nhận chén rượu cho hắn rót một chén rượu, mà lúc này bài cũng đã mới gởi qua đây, chỉ là hơi có chút bất lợi là Tần Phong mặt bài theo thứ tự là 2 cơ, mà Ác Sát cũng không có gì bất ngờ xảy ra lấy được cái này trương thấp nhất bài, như là bích. Ngược lại thì luôn luôn phách lối Mã Thiên Phát cầm một trương A kiêu ngạo không ngừng, mà một bên Chu Phong cùng với Lâm Khoa còn có Sơn Nội Chi Trợ theo thứ tự là bà đầm, lão k cùng với 10.

"A nói chuyện."

"100 vạn." Mã Thiên Phát ngậm xi gà, nhìn Tần Phong, bừa bãi nói.

"Theo, toàn bộ theo, chia bài." Tần Phong gõ bàn một cái, cười híp mắt nói: "Ta đây bài phát triển thế không sai, ta cũng muốn nhìn hôm nay cái ai dám

thắng tiền của ta."

Lời này tại trên chiếu bạc cũng không ít thấy, chỉ là tại chia bài Hạ Kiên trong lỗ tai cũng thay đổi dạng, thoáng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, lại phát hiện Ác Sát lơ đãng nhìn qua, ánh mắt kia trong hung sát chi khí coi như muốn dẫn dắt hẳn đi hướng 1 cái tràn đầy giết chóc thế giới, không biết khi nào, Hạ Kiên sau lưng đã tràn đầy mồ hôi lạnh. Lấy ra một tờ bài, một trương tiểu lục, chỉ là cổ tay hẳn run lên, làm bài đến rồi Tần Phong chỗ đó thời điểm, lại đã trở thành một trương 3 cơ.

"A một đôi nói chuyện."

Mã Thiên Phát phách lối đắc sắc không ngừng, xuất ra 5 triệu trù mã ném ra ngoài, không ngoại lệ, mấy người còn lại chia ra đi theo, mà đợi được tại chia bài, 4 cơ rơi xuống Tần Phong trong tay. Mà lúc này, Nhâm Phụng Yến bưng một chén rượu đã đi tới, Tần Phong xoay người cười nói: "Đa tạ mỹ nữ."

Bên kia Tần Úc Đường cũng là tri kỷ đưa cho Ác Sát một cái khăn giấy.

Cũng chính là cái này không đương, mấy người còn lại cũng âm thầm từng người nháy mắt, phân Đường nhìn thoáng qua lá bài tẩy của mình, mà khi thấy Mã Thiên Phát A cơ lá bài tẩy sau, Lâm Khoa 3 người hài lòng gật đầu. Mà khi phát đến thứ tờ thứ năm bài thời điểm, trên chiếu bạc đã tích lũy gần ức trù mã, Tần Phong không có gì bất ngờ xảy ra chính là 2 cơ đến 5 cơ.

Mà Ác Sát nhìn một chút bài của mình, bích 2 đến bích 5, hẳn nhìn một chút Mã Thiên Phát 3 trương A, đem bài trong tay ném ra ngoài, mà Chu Phong cùng với Sơn Nội Chi Trợ đồng dạng lựa chọn bỏ bài, Lâm Khoa nhìn mình 3 trương bà đầm xứng tiểu 10, cười nói: "Tần sư đệ, xem ra người không chiếm ưu thế."

"Sợ người?" Tần Phong đem trước bàn còn thừa lại trù mã toàn bộ ném ra ngoài, thân nhiên nói: "Theo liền thuận cơ hội còn là rất lớn."

Mã Thiên Phát hòa Lâm Khoa nhìn nhau cười, người trước tại thấy người sau

ý bảo sau khi, sắc mặt bắt đầu hơi trầm xuống, đang nhìn xem Tần Phong lá bài tẩy, đem bài trong tay ném ra ngoài.

"Nếu chỉ có hai chúng ta." Lâm Khoa uống một hớp, cười híp mắt nói: "Tần sư đệ? Không bằng tư dưới chơi một thanh?"

"Tốt?" Tần Phong đốt một điếu Hương Yên, hít sâu một hơi, nói: "Nhiều ít?"

"VẬY phải xem Tần sư đệ có bao nhiêu tiền." Lâm Khoa khẽ cười nói.

Tần Phong nhìn một chút mình toàn bộ thân gia, hẳn đã một phần không dư thừa, chợt lại đưa ánh mắt đặt ở Nhâm Phượng Yến trên người, nói: "Đại mỹ nữ, mượn ít tiền chứ?"

"Nhiều ít?" Nhâm Phượng Yến nhẹ giọng hỏi.

Cái này tài chính giới Phượng Hoàng chỉ cần nhận thức đúng đầu tư lên từ trước đến nay sẽ không hàm hồ, lúc đầu boong boong đầu tư Lữ thị tập đoàn nàng đều đó có thể thấy được bảo tố đến, còn đối với Tần Phong, nàng càng ôm một loại tất nhiên thái độ, có thể càng nhiều hơn chính là xuất phát từ đối Tần Phong trước vài phần hồ thẹn hòa cảm kích.

"Người có bao nhiêu?"

Nhâm Phượng Yến hơi có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Tần Phong, chỉ là nhìn Tần Phong mục quang tự tiếu phi tiếu, nàng nhú nhú mày, thoáng khom người một cái: "Vay tiền có thể, nhưng ta nhất định phải nhìn lá bài tẩy."

Chỉ là đáp lại của nàng cũng trên gò má một trận mang theo tử khí chính là lạnh lẽo, Nhâm Phượng Yến như là bị hoảng sợ thỏ một dạng đứng thẳng người, có chút bất mãn oán trách nhìn Tần Phong, mà ở một bên Lâm Lăng Tuyết còn lại là hừ một tiếng, hiển nhiên cực kỳ bất mãn Tần Phong loại này vô sỉ thái độ.

"Ta xem Lâm sư huynh sòng bạc cũng là mới vừa mở, thắng hẳn cái sạch bách không tốt lắm, mỹ nữ, cho ta mượn một ức USD." Tần Phong cũng thu

liềm cọt nhả, trầm giọng nói: "Đánh bạc nha, đùa chính là tim đập, Lâm sư huỳnh, có dám theo hay không ta một ức USD?"

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 347: Trở Mặt

Một ức USD. ;.

Lâm Khoa uống một ngụm rượu đỏ, hẩn nhìn thoáng qua lá bài tẩy của mình, quân Q.

4 Q, hẩn đã ổn định nắm chắc thắng lợi.

A cơ cùng 6 cơ phân ra Mã Thiên Phát cùng Chu Phong trong tay, bất quá hai người đều đã bỏ bài, Tần Phong là vô luận như thế nào cũng lấy không được theo hoa thuận.

Trừ phi hẩn ăn gian.

Thế nhưng, ở chỗ này, hẩn còn có thể ăn gian sao?

Lâm Khoa khước miệng giơ lên mỉm cười, nhẹ giọng nói: "Tần sư đệ, làm một chuyện gì đều phải hai tay chuẩn bị, nếu không, thua quá hung ác, cẩn thận buổi tối ngủ hoa viên."

Tần Phong cười cười, hai tay để trên chiếu bạc, buồn cười nói: "Điểm này không nhọc Lâm sư huynh phí tâm, một ức USD, theo còn chưa phải theo?"

"Nếu Tần sư đệ muốn chơi, mấy vị không dự định cục ngoại đồ một ván?"
Lâm Khoa đưa mắt đặt ở mấy người còn lại trên người, Chu Phong, Sơn Nội Chi Trợ cùng với Mã Thiên Phát nhìn nhau cười, Chu Phong càng nhún vai, nói: "Đã như vậy, ta cũng tham gia náo nhiệt, 3 nghìn vạn USD."

"Ta Sơn Nội Chi Trợ cũng phụng bồi tới cùng, bắt quá ta đố 3 nghìn vạn USD." Sơn Nội Chi Trợ liếm môi một cái, một đôi mắt nhìn Tần Phong, phảng phất đã thấy Tần Phong thất bại sau nghèo túng đáng dấp.

"3 nghìn vạn? Đừng nhỏ mọn như vậy, 5 nghìn vạn USD!" Mã Thiên Phát ngậm xi gà, chỉ vào Tần Phong nói: "Hôm nay không muốn cho người cời hết đi ra ngoài!"

"Tốt, ta với người một ức USD, ngoài ra ta nhiều hơn 5 nghìn vạn USD, nếu như ta thắng, cháu của ta có đúng hay không nên đã trở về?" Lâm Khoa tràn đầy tự tin nói: "Nếu như Tần sư đệ thua, vĩnh viễn ly khai sh cùng Chu Nhã Phi, làm sao?"

Tần Phong nhú nhú mày, đem lá bài tẩy thoáng nhấc lên tới, mà mượn cho hẳn một ức USD Nhâm Phượng Yến không nhìn được nghĩ muốn góp đi tới liếc mắt nhìn, thế nhưng Tần Phong cũng quay đầu cười híp mắt nhìn hẳn, người sau hừ một tiếng lại đứng thẳng người, Lâm Khoa gõ bàn một cái, cầm lấy lá bài tẩy của mình, Q bích cười híp mắt nói: "Tần sư đệ, không có ý tứ, xem ra muốn cho người thua sạch sẽ, 4 con Q, mở bài tới gặp ta."

Tần Phong hé mắt.

Một bên Chu Phượng cùng Mã Thiên Phát cùng với Sơn Nội Chi Trợ đều là dương dương đắc ý nhìn Tần Phong, Tần Phong cũng không có gấp mở bài, ngược lại thì đối Ác Sát cùng Lâm Lăng Ngạo cười nói: "Hai người các người ưa thích thu chi phiếu còn là tiền mặt?"

"Cũng có thể." Ác Sát thản nhiên nói.

Trái lại Lâm Lăng Ngạo khẽ nhú mày, nói: "Tiền mặt."

Lâm Khoa sắc mặt hơi trầm xuống, nhìn chăm chăm Tần Phong, nói: "Tần sư đệ, mở bài ah."

"Lâm tiên sinh ưa thích tiền mặt, đáng tiếc xe của người khả năng nhét không dưới quá nhiều tiền." Tần Phong cười cười, nhìn Lâm Khoa mấy người đem vật cầm trong tay lá bài tẩy xốc lên.

A cơ.

Ngoài dự đoán của mọi người A cơ.

Lâm Khoa mấy người đứng thẳng người, nhìn chăm chăm kia bài tẩy, trầm giọng nói: "Không có khả năng!"

"Bát dát nha đường!" Sơn Nội Chi Trợ nhìn chăm chăm Tần Phong, quát mắng: "Người chơi gian lận!"

"Ra em gái người phu gian lận." Tần Phong không thềm cười nói: "Thế nào? Mấy vị không thua nổi?"

Một bên Nhâm Phượng Yến mỉm cười, hiển nhiên mình đầu tư vẫn không có sai lầm, Ác Sát tiếp tục uống rượu đỏ trong ly, trái lại bên người nàng Tần Ước Đường có chút nuốt ngẹn nước miếng, hơn ức USD tiền đặt cược, cứ như vậy bị một trương bài quyết định.

"Người kia thật là cổ quái."

Lâm Lăng Ngạo đưa mắt đặt ở sắc mặt có chút hăng giọng Mã Thiên Phát trên người, hơi khẽ cau mày. Mà Hạ Kiên thì là một bộ cá chết mặt, cũng không nói lời nào nói gì, coi như đây hết thảy không có quan hệ gì với hắn.

"Không có khả năng!" Sơn Nội Chi Trợ chỉ vào Tần Phong mũi mắng: "Của người lá bài tẩy không thể nào là A cơ."

"Đừng có gấp, ta tới thay người nói." Tần Phong nhún vai, cắt đứt lời của hắn, cười nhạt nói: "Người cho là mấy người các người vương bát đản một mình nhìn lá bài tẩy của đối phương ta sẽ không biết? Thật đã cho ta cái này đại người sống đứng ở chỗ này là người mù phải không? A cơ sao, một bộ bài liền một

trường, thế nhưng vì sao không ở Mã Thiên Phát tay trong đây? Mã Thiên Phát, người qua đây ah."

"Là."

Lâm Khoa, Chu Phong cùng với Sơn Nội Chi Trợ suýt nữa thổ huyết chính là, Mã Thiên Phát bỗng nhiên thay đổi hăng giọng sắc mặt, bỗng nhiên cột nhà gió vẩy vọt tới Tần Phong phía sau, cúi đầu khom lưng hoàn toàn đã không có trước kiêu ngạo đáng dấp, nói: "Phong gia, nhị gia. Mới vừa mới có thể lớn lối điếm, ngài hai vị nghìn vạn chớ để ý."

Ác Sát thoáng khoát tay áo ý bảo vô phương.

"Mã Thiên Phát!"

Sơn Nội Chi Trợ tức giận là nghiến răng nghiến lợi.

Tên khốn kiếp này trước khi cùng Tần Phong thế nhưng thiếu chút nữa trở mặt, có thể ai có thể nghĩ người này lại là Tần Phong bọn họ?

Tần Ưc Đường cùng Nhâm Phượng Yến càng trợn mắt hốc mồm nhìn cái này xuất thủ hào phóng, làm người phách lối gia hỏa kinh thiên vẩy hành động, trái lại Mã Thiên Phát không thềm cười, trơ trên nói: "Ta Mã Thiên Phát lăn lộn đến cái này vị trí nếu quả thật là kiêu ngạo đến không coi ai ra gì, đã sớm cùng Diêm vương gia đánh rằm nói chuyện phiếm đi."

"Vậy người còn dám 5 nghìn vạn USD áp chúng ta?" Chu Phong trong mắt tràn đầy sát ý hỏi.

"Phong gia rất sớm liền đã nói với ta, vì dưa hầu bỏ qua hạt vừng." Mã Thiên Phát bất động thanh sắc vỗ Tần Phong 1 cái nịnh bợ, trầm giọng nói: "Tất cả đánh cuộc cộng lại ta nhiều nhất thua 7 nghìn vạn USD, nhưng là chúng ta thắng các người gần hơn 2 ức USD! Chư vị số học học cũng không kém ah?"

Lâm Khoa đặt mông ngồi ở trên ghế, sắc mặt đã có chút tái nhợt hăng giọng,

hắn nhìn Mã Thiên Phát, lạnh lùng nói: "Vì sao của người lá bài tẩy sẽ là A cơ?"

"Ai nói ta lá bài tẩy là A cơ? Lẽ nào Lâm tiên sinh dự định công khai người thông đồng chiếu bạc đặc biệt chuyện tình sao?" Mã Thiên Phát thản nhiên nói: "Ta Mã Thiên Phát tại Las Vegas lăn lộn lâu như vậy, khiến người ta thấy rõ ta lá bài tẩy, ta còn là không bằng có bơi về nhà."

Sơn Nội Chi Trợ vừa nghe, đưa tay xốc lên Mã Thiên Phát lá bài tẩy, mà một trường hồng đào 10 bất ngờ tiến nhập mấy người mi mắt.

Nhìn mấy người âm tình bất định sắc mặt, Tần Phong hai chân tréo nguẩy, chén rượu trong tay lúc ẩn lúc hiện, cười híp mắt nói: "Lâm sư huynh, Mã Thiên Phát có thể là bạn cũ của ta, hôm nay cái thu được lời mời của người, ta thế nhưng cố ý tìm ta người bạn cũ này theo ta diễn xuất đùa giỡn, không thì thế nào cho người tại mới vừa khai trương thua nhiều như vậy? Ta nếu tới, cho người kiếm ta đều là thua thiệt."

Đối mặt Tần Phong ** khóa thân châm chọc cùng khinh thường, Lâm Khoa một đôi lão mắt tơ máu rậm rạp, hai tay đều là bóp ca ca rung động, Tần Phong lạnh lùng nói: "Lâm sư huynh? Tôn tử của người mệnh hiện tại có thể không phải do người." Dừng một chút, hắn nhìn thoáng qua chiếu bạc, nói: "Cộng thêm trước tiên đặt cược còn có cục ngoại tiền đặt cược, khứ trừ ta tiền đánh bạc, các người tổng cộng thiếu hai chúng ta ước 3 nghìn vạn USD, Xương ca, cầm tiền."

Nghe thấy tin mà đến Trương Hoa Xương đẩy ra phòng khách quý đại môn, hưng phấn chà xát tay, nói: "Mấy ngày nay nghèo uống rượu đều nhanh không có tiền, không nghĩ tới cái sb đưa tiền đưa thật đúng là lưu loát, người gốc nhiều tiền chính là các người."

"Tần sư đệ, hảo thủ đoạn."

Nghe Trương Hoa Xương châm chọc, Lâm Khoa hít sâu một hơi dè xuống lửa giận trong lòng cùng tối tăm.

"Chơi nha, Lâm sư huynh chẳng lẽ là không chơi nổi?" Tần Phong cười lạnh nói.

Lâm Khoa hừ lạnh một tiếng, phất phất tay, một bên chu Phượng âm trầm móc ra chi phiếu, liên tiếp viết mấy trương chi phiếu, đem chi phiếu ném tới Tần Phong trước mặt, lạnh lùng nói: "Hội tụ phong ngân hàng tiền vốn chi phiếu."

Sau khi nói xong, Chu Phong tự sửa quần áo của mình ly khai sòng bạc.

Tần Phong cười híp mắt thường thức đến mấy trương trong tay chi phiếu, đem một trương 6 nghìn vạn kín đáo đưa cho một mực bồi hăn diễn trò Mã Thiên Phát trong tay, một trương 2 nghìn vạn cho Ác Sát, bất quá người sau lại nhìn cũng không nhìn trực tiếp đưa cho Tần Ưc Đường, điều này làm cho Tần Ưc Đường có chút kinh hoàng hơn mang theo một tia mừng rỡ, dù sao cái này 2 nghìn vạn USD đối với nàng mà nói quả thực chính là con số thiên văn, mà Ác Sát có thể đem cái này 2 nghìn vạn USD giao cho mình bảo quản, nói rõ hăn đã đầy đủ tin bản thân. Chỉ là nàng cũng không biết, cái này đại danh đỉnh đỉnh Ác Sát thật không thể nào quan tâm cái này 2 nghìn vạn USD, hăn có thể không có tiền, nhưng tiền với hăn mà nói thực sự như là giấy vụn.

"Tiền mặt không có, ta xem người sẽ cầm chi phiếu, bằng không 1 nghìn vạn USD tiền mặt, xe của người thực sự nhét không dưới." Tần Phong đem một tờ chi phiếu ném cho Lâm Lăng Ngạo.

Lâm Lăng Ngạo tựa hồ tâm tình không tệ, thuận lợi đem chi phiếu đặt ở trong túi.

Tần Phong nhún vai, đem 1 nghìn vạn USD chi phiếu cho Nhâm Phượng Yến, chỉ là tên khốn kiếp này cũng nắm bắt đối phương thân tới được nhỏ và dài ngọc thủ không thả: "Tiền của người ta là còn, cộng thêm lợi tức, đáng tiếc, không thể thị thường."

Nhâm Phượng Yến mặt cười đỏ bừng không ngừng, nhăn nhó đem tay của mình tránh ra khỏi Tần Phong câu móng vuốt, Tần Phong ngược ngừng cười,

giơ giơ lên trong tay còn thừa lại một ức 3 nghìn vạn USD, nói: "Không có ý tứ, nói tốt 3 nghìn vạn, bắt quá nhiều 1 cái ức, Lâm sư huynh, khai trương đại cát, chúc người hàng năm lỗ vốn, chúng ta đi."

"Chậm đã."

Giữa lúc đoàn người muốn ly khai, Sơn Nội Chi Trợ bỗng nhiên hét lên một tiếng. Mà phòng khách quý trong còn lại cửa phòng trong nháy mắt dừng mãi vào 7 8 cái cầm trong tay vũ khí gia hỏa, mà đại môn cũng là đóng chặt đến, Tần Ưc Đường nhìn không giống như là khai man súng ngắn cùng vũ khí, kinh khủng không ngừng đến gần rồi Ác Sát, Lâm Lăng Ngạo sắc mặt có chút khó xử, trầm giọng nói: "Sơn Nội Chi Trợ, người muốn làm gì?"

"Ai, bang chủ, đây chính là người ta người chết ân oán." Lâm Khoa chen miệng nói: "Dù sao Trương Hoa Xương bắt cóc Sơn Khẩu Tổ Cao Kiêu Phong Hòa tiên sinh, hơn nữa còn là tại sh, chúng ta Thanh bang là sh địa chủ, không lấy ra chút thành ý tới, làm sao hướng Sơn Khẩu Tổ khai báo?"

Tần Phong cười lạnh một tiếng, đi lên trước vài bước, nhìn Lâm Khoa, cười lạnh nói: "Lâm sư huynh, xem ra người lại muốn bị đánh?"

"Tần Phong!" Bị đâm đến tại Đông Thiên Thị đau đớn, Lâm Khoa sắc mặt có chút dữ tợn, nhưng rất nhanh hẳn lại ngồi ở chỗ ngồi của mình, cười lạnh nói: "Việc này là các người cùng Sơn Khẩu Tổ sự tình, ta chẳng qua là đi cái thuận tiện."

"A?" Tần Phong lông mi giương lên.

Kia Sơn Nội Chi Trợ lạnh lùng nói: "Tần Phong, Trương Hoa Xương bắt cóc người của chúng ta, ta khuyên người còn chưa phải muốn xen vào việc của người khác."

"Mẹ nó." Trương Hoa Xương sắc mặt có chút tối tăm, cũng hối hận không nên như thế nghe Tần Phong như vậy rêu rao khắp nơi.

Tần Phong ừ một tiếng, nói: "Chỉ bằng mấy người này? Lâm sư huynh, người xem ra là thật đã quên Đông Thiên Thị dạy dỗ."

"Sòng bạc đã hoàn toàn phong bế, người ngoài mơ tưởng tại bước tiến thêm một bước." Lâm Khoa cười lạnh nói: "Tần sư đệ, ta khuyên người còn là ngoan ngoãn ly khai ah, nếu không nháo xảy ra chuyện tới, coi như là Tôn sư thúc tới, cũng nói không nên lời nhàn thoại tới."

"Ta có thể thông đồng Mã Thiên Phát chơi người đùa hết sạch, người nghĩ rằng ta thật sẽ tin tưởng người cái lão vương bát trướng mời ta tới chỉ là đồ một ván thắng tôn tử của người mệnh?" Tần Phong trấn định tự nhiên ngồi ở trên ghế, lạnh lùng nói.

"Ta nói ta chỉ là đi cái thuận tiện." Lâm Khoa không sao cả nhún vai, đùa cợt cười nói: "Tần sư đệ sẽ không không chơi nổi ah? Thế nào? Ta ngay cả cái thuận tiện đại môn cũng không thể đổi bằng hữu của ta ra?"

"Ta nói, ta là sợ người không chơi nổi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 348: Quyền Chủ Động

Chương 348: Quyền chủ động

Tần Phong ngồi tại chính mình chiếu bạc trên ghế ngồi, nhìn tràn đầy tự tin Lâm Khoa, ngón tay ở trên bàn qua lại gõ. +

Lâm Khoa lão thần tự tại, làm như hết thủy cùng hãn không liên quan, thường thức trong chén rượu ngon, kia trong núi chi giúp tức là không ngừng âm hiểm cười, chỉ cần hãn một chút lệnh, Trương Hoa Xương hãn phải chết không thể nghi ngờ, thậm chí còn có thể ngộ thương Tần Phong tên vương bát đản này.

"Một bó tuổi rồi, không sợ bồi quá nhiều?" Tần Phong hỏi.

"Nhiều?" Lâm Khoa cười đáp: "Một cái chân đã bước vào quan tài rồi, không nhiều lắm, không nhiều lắm." Dừng một chút, hãn vừa cười nói: "Tần sư đệ, ta xem ta kia Tôn Tử ở người nơi đó uống nhiều rượu rồi, ta đã phái người đi đón hãn rồi, Tần sư đệ sẽ không phản đối chứ?"

"Mã thiên phát." Tần Phong la một tiếng.

Mã thiên phát sắc mặt có chút tối tăm đi lên trước, thấp giọng nói: "Phong gia, có cái gì phân phó."

"Đem Nhâm tiểu thư cùng Lâm tiểu thư, còn có Tần tiểu thư mang đi, ai dám động đến các người, trực tiếp giết." Tần Phong phân phó nói.

"Dạ."

"Ha ha, Tần sư đệ cần gì như vậy bối rối đâu?" Lâm Khoa ha ha cười nói: "Nhâm tiểu thư là bang chủ khách quý, không cần Tần tiên sinh nhiều lời, ta cũng sẽ phái người đem nàng đưa ra ngoài, về phần Tần tiểu thư, một người đàn bà bình thường, lại càng không có cái gì dính dấp. Tần sư đệ, ta xem ngươi cũng đừng ở nơi này lãng phí thời gian rồi, không bằng sớm làm rồi đi chẳng phải là tất cả đều vui vẻ?"

Tần Phong cắt một tiếng, khoát tay áo, mã thiên phát biết Tần Phong bản lĩnh, tự nhiên sẽ không có cái gì lo lắng, đi tới Nhậm Phượng Yến trước người, nói: "Nhâm tiểu thư, ta mang ngươi đi đi."

"Hửn?" Nhậm Phượng Yến lo lắng nhìn Tần Phong, do dự không chừng.

Cũng là mã thiên phát cười, nói: "Nhâm tiểu thư cần gì lo lắng đâu? Người ta Lâm tiên sinh đều đã nói rồi, chuyện này gió êm dậu ông không liên quan."

Nhậm Phượng Yến như cũ là do dự không chừng, bất quá mã thiên phát đối với một bên Lâm Lăng Tuyết nháy mắt ra hiệu, Lâm Lăng Tuyết đi lên trước dắt Nhậm Phượng Yến tay, mà mã thiên phát đi tới ác sát trước người, cười nói: "Nhị gia, ta xem Tần tiểu thư cũng hơi mệt chút, để cho ta đưa nàng về nhà đi."

Tần Úc Đường không muốn rời đi, kéo ác sát tay, cũng là ác sát sắc mặt như cũ bình thản gật đầu.

Một bên Lâm Lăng Ngạo sắc mặt âm trầm không chừng, muốn đang nói cái gì, nhưng là hạ kiên nhưng không biết khi nào thì đi đến phía sau hửn đề xuống bờ vai của hửn, ghé vào lỗ tai hửn thấp giọng mấy câu, Lâm Lăng Ngạo hừ lạnh một tiếng, đi tới Tần Phong trước người, nói: "Tần tiên sinh, ta ở dưới lâu chờ ngươi, một lát uống chung một chén."

Lâm Khoa sắc mặt khê biến thành hơi chìm, cũng là Lâm Lăng Ngạo trực tiếp khoát tay nói: "Mấy vị, ta đưa các ngươi rời đi đi."

Có Lâm Lăng Ngạo hộ tống, Lâm Khoa cùng trong núi chi giúp tuyệt đối

không thể nào động mấy người, còn nữa nói, mấy người này quan hệ cũng không lớn, để cho chạy đối với hai người không có bất kỳ tổn thất nào, ngược lại có thể miễn đi không ít phiền toái, Tần Ưc Đường cùng Nhậm Phượng Yến do dự chốc lát, hay(vẫn) là đang Tần Phong tỏ ý hạ cùng mã thiên phát Lâm Lăng Ngạo cùng nhau rời đi.

Tần Phong thấy khách quý sánh đại môn ở một lần đóng kín, lập tức móc ra điện thoại di động.

"Tần sư đệ, hiện tại gọi điện thoại không cảm thấy muộn sao?" Lâm Khoa tỏ ý trong núi chi giúp không muốn hành động thiếu suy nghĩ, dù sao lúc này Tần Phong còn không có minh xác nhúng tay Trương Hoa Xương cùng Sơn Khẩu Tổ ân oán, một khi thật động Tần Phong, sợ rằng cái kia ở nước ngoài ngủ đông mấy thập niên lão gia hỏa sẽ trực tiếp giết trở lại.

"Uy, con rắn nhỏ sao?"

Tần Phong hỏi.

"Tần tiên sinh, có cái gì phân phó?"

"Mấy con chó kia đút sao?" Bất quá Tần Phong vẫn đề để cho một bên Lâm Khoa cùng trong núi chi giúp có chút khó hiểu.

"Không có, đói bụng mấy ngày rồi. Nếu không ta ném điểm thịt uy uy bọn chúng?"

"Không cần uy, một lát hẳn là có người đi người kia quấy rối, làm tốt cảnh giới, một khi không rõ địch nhân tiếp cận 300m vị trí, đem Cao Kiêu Phong cùng còn có Chu Khôn ném vào cống rãnh, các người từ thăm nghĩ(đường ngầm) chạy trốn."

Trong núi chi giúp cùng với Lâm Khoa sắc mặt đại biến.

Bọn họ không nghĩ tới Tần Phong nhưng lại không nhìn chung quanh bả

tám chỉ hòng súng lựa chọn để cho bọn họ phải cứu hai người đi tìm chết, mà Tần Phong ở nhận được Xà ca chính xác nhận thức sau, cúp điện thoại, bưng lên chén rượu của mình uống một hớp, nói: "Được rồi, bài của ta ra khỏi, không biết hai vị có cái gì bài đề chết ta?"

"Tần Phong, ngươi là thật muốn nhúng tay Trương Hoa Xương cùng Sơn Khẩu Tổ ân oán sao?" Lâm Khoa sắc mặt xanh mét, Tần Phong nhưng là dám nói dám làm, đến lúc đó tìm trở về khả năng thật sự là một bãi thịt vụn.

"Ngươi đầu vô nước đi?" Tần Phong cười nhạt nói: "Lão tử bài cũng đều ra khỏi, con mẹ nó ngươi còn biết rõ còn cố hỏi."

"Bát dát!"

Trong núi chi giúp trầm giọng mắng: "Tần Phong, ngươi muốn chết như thế nào!"

"Chết như thế nào không cần ngươi bận tâm, ngươi hay(vẫn) là ngấm lại một lát người chết như thế nào." Tần Phong khinh thường hừ một tiếng, tiếp tục xem Lâm Khoa, cười híp mắt nói: "Như thế ta đã tham dự đi vào, Lâm Khoa, ngươi lão vương bát đản, xem ra Đông thiên thành phố dạy dỗ còn chưa đủ."

"Ta nói ngã một lần." Lâm Khoa âm trầm nói: "Ngươi cho rằng ta không làm hảo sách lược vẹn toàn sẽ đem ngươi mời tới? Ta mặc dù lớn tuổi, nhưng cũng sẽ không hồ đồ dẫn sói vào nhà, trừ phi, ta có thể ăn hết này con sói."

"Đem ta mời đi theo đã nói lên ngươi là lão hồ đồ." Tần Phong thản nhiên nói.

"Ha ha." Lâm Khoa cười như điên một trận, lập tức lại là âm lãnh nói: "Kia thanh Hải Lăng Phi, cũng hoặc là Kinh Vũ Dao mạng giữ tại trong tay của ta, ngươi nói ta có phải hay không là lão hồ đồ?"

Tần Phong sắc mặt ngưng tụ, mà một bên ác sát bất đắc dĩ lắc đầu, ngồi ở

một bên, mà Tần Phong tức là nhìn chăm chăm Lâm Khoa cái này Lão Hồ Ly, lão hồ ly kia nhưng lại là thân nhiên nói: "Tần sư đệ, cần gì kinh hoàng, ta cũng chỉ là nói một chút thôi, mạng của các nàng tự nhiên hãy để cho Tần sư đệ tới quyết định hảo."

Vừa nói, Lâm Khoa vỗ sợ tay.

Rất nhanh một bên trắc cửa mở ra, lại thấy mấy cầm trong tay vũ khí gia hỏa ép buộc người Hải Lăng Phi cùng với Kinh Vũ Dao hai vị mỹ nữ đi tới, không có gì bất ngờ xảy ra, còn nhân tiện một sắc mặt cùng tình cảnh cũng không thành có quan hệ trực tiếp tiểu la ly, mà tiểu la ly này đang nhìn đến Tần Phong sau lập tức là mặt mày hớn hờ, một đôi trong đôi mắt to mang theo vài phần sâu kín oán niệm còn có mừng rỡ. Mà Hải Lăng Phi cùng Kinh Vũ Dao cũng đều là mang theo vài phần áy náy, cúi đầu sợ tự cấp Tần Phong chọc tới phiền toái.

Tần Phong bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán.

Đoán chừng lại là tên tiểu gia hỏa này ở gây chuyện.

"Chỉ cần thả cháu của ta, ba người này người tùy thời mang đi." Lâm Khoa âm trầm cười nói: "Nhưng là Tần sư đệ nếu là không muốn, kia một mạng đổi lại ba đường mạng còn là phi thường đáng giá làm."

Trong núi chi giúp cũng là cười ha ha, nhìn Kinh Vũ Dao cùng Hải Lăng Phi, trong mắt thêm quá một tia ác tâm **, hiển nhiên hai vị này đại mỹ nữ để cho hắn có chút khó khăn xá, đi lên trước âm trầm cười nói: "Lâm tiên sinh, Tần Phong nhúng tay chúng ta Sơn Khẩu Tổ cùng Trương Hoa Xương ân oán, ba người này phải chăng giao cho ta xử lý?"

Lâm Khoa trên mặt nếp uốn đã mau chen chúc thành một đoàn, ha ha cười nói: "Trong núi tiên sinh, người ta nhưng là hợp tác đồng bạn, chuyện này ta Lâm Khoa nhìn đáng dấp thế tất yếu nhúng một tay rồi."

Kia trong núi chi giúp Trương Cuồng (liều lĩnh) cười một tiếng, đem Kinh

Vũ Dao kéo đến trước người của mình, một cây chủy thủ chống lại Kinh Vũ Dao cổ, nghe trên người nàng mùi thơm, âm trầm cười nói: "Tần Phong, ta khuyên người tốt nhất hay(vẫn) là bó tay chịu trói, thả Cao Kiều Phong cùng còn có Chu Khôn, nếu không đừng trách ta lật thủ tội hoa."

Kinh Vũ Dao tức là trầm mặt, chỉ là hai tay của nàng bị trói ở, thật sự không cách nào tránh thoát ra.

"Phong ca, thật xin lỗi." Nhìn Tần Phong mặt không chút thay đổi làm như đang suy nghĩ, Kinh Vũ Dao cúi đầu, áy náy nói.

"Ca ca."

Tần Linh thì là có chút oán giận nói: "Ta đói bụng rồi."

Tần Phong trợn trừng mắt, phất phất tay, Trương Hoa Xương bận rộn là đi lên trước, đem một bộ điện thoại di động đưa cho Tần Phong, kia Lâm Khoa cùng trong núi chi giúp nhìn nhau cười một tiếng, cũng là Tần Phong không có gấp gáp gọi điện thoại, mà là nhìn ác sát, nói: "Ta còn không có hỏi người tới mục đích thực sự."

"Bọn họ đã đi rồi." Ác sát khẽ hé mắt, lập tức nói: "Người có thể bắt đầu."

"Vậy thì tốt."

Tần Phong gật đầu.

Mà Lâm Khoa cùng trong núi chi giúp nhú nhú mày, vung tay lên, mấy cái mang dùng súng gia hỏa từ từ nhích tới gần ba người, ngón tay đã đặt ở cò súng trên, một khi Tần Phong có bất kỳ khác thường, tùy thời chuẩn bị nổ súng.

Tần Phong ở trên điện thoại di động ấn mấy cái.

Trương Hoa Xương tức là ngó chừng màn ảnh, thấy Tần Phong bấm trò chuyện khóa sau, trong lòng từ năm đếm ngược bắt đầu, mà đợi đến một sau đó,

thân thể của hắn bỗng nhiên một trận trầm xuống, mà một trận ùng ùng tiếng vang trong nháy mắt vang lên, một đoàn sương khói càng là từ bốn phương tám hướng không ngừng vọt tới, kia trong núi chi giúp mắng to một tiếng: "Bát dật, giết các nàng!"

Tiếng súng đột nhiên vang lên.

Chẳng qua là sương khói tràn ngập tốc độ quá nhanh, rất nhanh cả cái gian phòng đã đầy đầy nồng nặc khói trắng, mọi người chẳng qua là nghe từng đợt Hải Lăng Phi tiếng kinh hô, còn có một nhè nhẹ kêu rên cùng vật nặng ngã xuống đất thanh âm. Cũng là Trương Hoa Xương nằm úp sấp ở một bên dưới đáy bàn, trong lòng không ngừng mắng to.

Cả hỗn loạn tràng diện bất quá kéo dài mười giây đồng hồ.

Đang nghe một tiếng thủy tinh vỡ vụn thanh âm truyền đến sau đó, Hàn Phong trong nháy mắt tràn vào, bên trong gian phòng nồng đậm khói trắng nhanh chóng tiêu tán. Lâm Khoa chật vật ngồi ở chỗ đó, hắn thậm chí ngay cả phản ứng {chạy máy:-cơ động} năng lực cũng không có, bối rối nhìn bốn phía, dưới đất nằm người của mình thi thể, hắn nuốt ngụm nước miếng, trong lòng hoảng sợ không ngừng lan tràn, không nhịn được la lớn: "Người tới, người tới."

"Người của ngươi cũng đều nằm xuống." Tần Phong thanh âm từ phía sau lưng vang lên, hắn run rẩy xoay đầu lại, thấy Tần Phong kia gần như ác ma mỉm cười gương mặt, con ngươi một trận co rút lại, mà Tần Phong bóp cổ của hắn về phía sau ném đi ra ngoài, kia Lâm Khoa kêu thảm thiết một tiếng đụng vào trên tường, đau thất điên bát đảo.

Đứng ở một bên ác sát hoạt động một chút tay chân, nhìn hiện trường tình huống sau, thân nhiên nói: "Ta phải đi."

"Chúc ngươi nhiều may mắn."

Tần Phong biết hắn muốn tiếp tục truy xét hắn muốn đuổi theo tra người, mà

hiển nhiên nơi này quyền chủ động đã bị Tần Phong vững vàng khống chế, ác sát ở chỗ này cũng chỉ là lãng phí thời gian của mình thôi.

Đợi ác sát sau khi rời đi.

Tần Phong nhìn lướt qua bên trong nhà, mà Trương Hoa Xương lúc này dẫn trong núi chỉ giúp từ dưới đáy bàn đi ra, không thèm để ý đến tất cả còn đang Tần Phong trước người, thuận thế còn đập mấy đá, kia trong núi chỉ giúp hiển nhiên bị thương không nhẹ, toàn thân run rẩy ngẩng đầu nhìn Tần Phong, có tức giận, cũng có hoảng sợ.

"Lãng Phí, mưa ngọc, hai người các người không có sao chứ?"

Tần Phong không nhìn rưng trong núi chỉ giúp, xoay người hỏi.

Hai vị mỹ nữ cũng đều là lắc đầu, mà không chờ.v.v Tần Phong tiếp tục nói cái gì đó, Tần Linh nhưng không biết khi nào từ sau lưng của hắn lôi bàn tay to của hắn, bất mãn nói: "Người làm sao không hỏi ta?"

Tần Phong vừa trừng mắt, lạnh lùng nói: "Đừng cho là ta không biết tâm tư của người, người bây giờ càng ngày càng quá mức."

Tần Linh bị Tần Phong trừng sợ hết hồn, bĩu môi cũng không dám ở nói thêm cái gì.

"Mưa ngọc, mang các nàng đi ra ngoài, phía ngoài người đã tán không sai biệt lắm. Ta cùng Lâm Khoa còn có chút sổ sách có thể coi là coi là." Tần Phong ném cho Kinh Vũ Dao hai cây súng, nói.

"Ân, người cẩn thận một chút."

Kinh Vũ Dao nhận lấy thương sau dặn dò một tiếng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 349: Thừa Dịp Trống Rỗng Mà Vào

Chương 349: Thừa dịp trống rỗng mà vào

"Sớm cho người nói, ta nếu có thể thông đồng mã thiên phát ở trên chiếu bạc đem người thắng đấy rụng, tự đã làm xong đùa chơi chết của người chuẩn bị." Tần Phong lôi Lâm Khoa tóc ném tới trên chiếu bạc, tự mình cầm qua một lọ rượu đỏ, cho mình tươi một ngụm sau, nói: "Ở nhận được người muốn mời sau đó, ta liền cùng Trương Hoa Xương ngụy trang thành sòng bạc nhân viên làm việc ở chỗ này cài đặt sường khói. Đạn cơ quan. Sớm đoán được người cái này lão vương bát đản không yên lòng."

Lâm Khoa nằm ở trên chiếu bạc, hần bị ném ho khan không ngừng, nhìn Tần Phong, áp chế thân thể nội thống khổ: "Không thể nào, vì người đang đùa ra Đông thiên thành phố một tay, ta đã sớm sai người đem nơi này bài tra rõ ràng."

"sb." Trương Hoa Xương cắt một tiếng, mắng: "Lão già kia, người cho chúng ta ngốc phải không? Cài đặt cơ quan dễ dàng như vậy bị người của người phát hiện, chúng ta thật đúng là có thể tới nơi này tự chui đầu vào lưới?"

Vừa nói, Trương Hoa Xương lại muốn nằm dưới đất trong núi chi giúp đập một cước.

Trong núi chi giúp đau kêu thảm thiết không ngừng, Tần Phong nhưng lại là rét căm căm nói: "Người cái này lão vương bát đản, sớm cho người nói một bó tuổi người chơi không {địch:-dậy} nổi."

"Ta là Thanh bang nguyên lão, Tần Phong, người mơ tưởng đụng đến ta chút nào!" Lâm Khoa sắc mặt âm trầm xuống, nói: "Nếu không người chính là khi sư diệt tổ."

Nhưng là hăn lời mới vừa nói xong, lại thấy Tần Phong bao cát lớn nắm tay đập xuống, phịch một tiếng, Lâm Khoa chỉ cảm thấy thế giới sụp xuống giống nhau, đầu chân động không dứt, một bên Trương Hoa Xương không nhìn được nuốt ngụm nước miếng, này Lâm Khoa tuổi cũng không nhỏ rồi, Tần Phong còn thật không biết cái gì gọi là kính già yêu trẻ, một quyền trực tiếp oanh ở trên đầu, Lâm Khoa nghĩ không nào chấn động cũng khó khăn.

"Lão tử là tôn mấy đạo đồ đệ, ấn tuyến bài cũng đều bài không đến người phân thượng, khi sư diệt tổ? Lâm Khoa, con mẹ nó người đây là nghĩ hết chết sớm á." Tần Phong nắm Lâm Khoa đầu, lạnh lùng nói: "Người khốn kiếp, ta hận nhất người khác cầm nữ nhân của ta uy hiếp ta. Người cho rằng ta có thể tha người?"

Vừa nói, Tần Phong ấn lấy đầu của hăn đập vào trên chiếu bạc.

Không lâu lắm {công phu:-thời gian}, Lâm Khoa đã là bể đầu chảy máu.

Mà chính là lúc này, khách quý sảnh cửa phòng bỗng nhiên mở ra, lại thấy một nhóm người chen chúc mà vào, Trương Hoa Xương quyết đoán quả quyết, cầm lấy thương đẩy lấy trong núi chi giúp đầu thối lui đến Tần Phong phía sau một bên, mà Tần Phong nhìn xông tới một nhóm người cầm đầu Triệu Hiến Dương, hừ một tiếng. Kia Lâm Khoa gặp người xông tới, trong mắt thêm quá cầu sinh mãnh liệt **, giãy dụa muốn hô một tiếng cứu mạng, nhưng là Tần Phong lại ấn lấy đầu của hăn lại một lần đập vào trên chiếu bạc, máu tươi bay ngang.

"Đập đen rau muống!"

Lâm Khoa thủ hạ, cái kia đã sớm muốn cho Tần Phong nhất thương âm chí nam tử khí huyết nữa nổi điên, móc súng lục ra sẽ phải nổ súng, chẳng qua là Tần

Phong tốc độ càng thêm mau, chỉ nghe được một tiếng súng vang, kia tư chính là kêu thảm thiết quỳ dưới mặt đất.

Tần Phong đem súng lục nhét vào một bên, thân nhiên nói: "Triệu sư huynh rất có rảnh rỗi? Bất quá ta có một số việc muốn bận rộn, Triệu sư huynh có việc xin chờ đợi."

"Sư đệ, nhất định phải náo như vậy cương cứng sao?" Triệu Hiến Dương bất đắc dĩ lắc đầu hỏi.

Nhưng là Tần Phong nhưng lại là trịnh trọng gật đầu.

"Cứu ta, cứu ta a!"

Mà Lâm Khoa lúc này lại bắt được nói chuyện không đương, mặc dù đầu đã mờ mịt, nhưng vẫn là dựa vào bản năng la một tiếng. Mà Triệu Hiến Dương phía sau đám kia Thanh bang đệ tử một đám nghiêng răng nghiêng lợi, chẳng qua là nhìn Tần Phong nắm chặt Lâm Khoa cổ, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Mà ở mấy giày Tây vóc dáng thấp lúc này đi tới, nhìn bị Trương Hoa Xương giẫm ở dưới lòng bàn chân trong núi chi giúp, một người trong đó trầm giọng nói: "Thả trong núi thiếu gia, nếu không Sơn Khẩu Tổ người tuyệt đối sẽ không cho phép các người bước ra nơi này nửa bước."

Tần Phong ha ha cười một tiếng, mà Trương Hoa Xương gắt một cái nước bọt, mắng: "Thả tên vương bát đản này? Thả hẳn lão tử thì phải chết, con mẹ nó người vóc dáng thấp đầu óc cũng không linh quang phải không?"

"Bát dát!" Kia tư trầm giọng mắng: "Trương Hoa Xương, người đã hoàn toàn chọc giận Sơn Khẩu Tổ rồi!"

Sau khi nói xong, mấy cái Sơn Khẩu Tổ người lại là từng cái móc ra thương tới nhắm ngay Tần Phong cùng Trương Hoa Xương, mà đám kia Thanh bang người cũng là như thế, một đám sắc mặt bất thiện, chỉ muốn nắm lấy cơ hội sẽ phải nổ súng xạ kích. Nhưng là Trương Hoa Xương thân thủ cực kỳ lưu loát,

trong khoảnh khắc đem trong núi chi giúp lôi dậy {kèm hai bên:cưỡng ép} làm con tin, khinh thường mắng: "Khốn kiếp, có bản lĩnh nổ súng a! Nhìn xem ai chết trước!"

Trong núi chi giúp bị kẹt cổ, sắc mặt đỏ lên, họng súng dính ở hãn huyết Thái Dương trên, cố gắng nghĩ giãy dụa, nhưng là Trương Hoa Xương lực lượng lại không thể xem thường, ở cộng thêm bị mấy người mang dùng súng nhắm ngay, nơi nào có thể sẽ cho trong núi chi giúp tránh thoát mở cơ hội?

"Buông hãn ra!" Trong núi chi trợ thủ trầm xuống tiếng ưỡn nói.

Trương Hoa Xương trong mắt thêm quá một trận hung quang, vốn là lưu vong đến đây đã đủ biệt khuất rồi, ở thấy mấy Đảo Quốc quỷ tử còn dám lấy ra lệnh khẩu khí nói chuyện, nhất thời tức không chỗ đánh tới, họng súng trực tiếp nhắm ngay trong núi chi giúp bả vai, phịch một tiếng máu tươi bay ngang, kia trong núi chi giúp nhưng lại là đau sắc mặt trướng như màu gan heo.

"Trương Hoa Xương!"

Mấy cái Sơn Khẩu Tổ gia hỏa đầu tiên là cả kinh, lập tức một đám sắc mặt dữ tợn.

"!@#%\$@, muốn chết phải không?" Trương Hoa Xương rốt cuộc cũng là tội phạm cấp bậc, họng súng ấn trong núi chi giúp nơi bả vai vết thương, kia trong núi chi giúp suýt nữa đau bất tỉnh đi.

Mấy người kia thấy vậy, một đám không cam lòng lui một bước.

Tần Phong thấy nổi điên Trương Hoa Xương, không nhịn được dựng thẳng giơ ngón tay cái lên.

"Xem ra cũng là một đám phế vật." Tần Phong đem Lâm Khoa từ trên chiếu bạc túm xuống tới, đem Lâm Khoa giẫm ở dưới lòng bàn chân, hãn nhìn một đám Thanh bang gia hỏa, cười nhạt nói: "Xem ra Lâm Khoa thủ hạ nên tới cũng

đều tới không sai biệt lắm."

"Người muốn thế nào?"

Một sắc mặt ngưng trọng nam tử đi lên trước một bước, trầm giọng nói: "Tần Phong, nhìn ở đều là Thanh bang phân thượng, thả Lâm lão gia tử, ta tha các người rời đi."

"Thả hẳn đi?" Tần Phong cười nhạt nói: "Các người người biết về già thực xuống tới?"

"Tần sư đệ, bọn họ không sẽ động thủ." Triệu Hiến Dương trầm giọng nói.

"Người dám đảm bảo sao? Nếu không chúng ta thử một chút? Triệu sư huynh, người phải biết ta sẽ không nói giỡn." Tần Phong lạnh lùng đáp.

Triệu Hiến Dương nhất thời ngẩn ra, hẳn nhìn thoáng qua Thanh bang người, một đám trên mặt lửa giận, Tần Phong làm như vậy đã tuyệt đối đang gây hấn với Thanh bang quyền uy rồi, một khi Lâm Khoa bảo đảm tánh mạng an toàn, đám người kia có thể làm cho Tần Phong rời đi thật đúng là khó mà nói, không động thủ cũng thì thôi, nếu là động thủ, sợ rằng liên đới mình cũng muốn đem mạng ở tại chỗ này.

Giết người, Tần Phong tuyệt đối sẽ không nương tay.

Nhất là vào lúc này lửa giận công tâm trạng thái xuống.

Tuyệt đối là lửa giận công tâm, bắt Tần Phong nữ nhân, Lâm Khoa cùng muốn chết không có gì khác biệt.

Tần Phong thấy tình trạng của hẳn, khinh thường hừ một tiếng, nhìn thoáng qua thời gian, nhìn dưới lòng bàn chân Lâm Khoa, nói: "Lão già kia, người nói người còn chơi không đùa khởi?"

Lâm Khoa lúc này khuôn mặt máu tươi, một tấm mặt mo này mau không có

{tức giận:-sinh khí}, ngẩng đầu nhìn Tần Phong, đôi môi run rẩy nhìn Tần Phong cặp kia gần như kinh khủng hai mắt, mà Tần Phong tức là cầm qua một bên trên chiếu bạc súng lục, lúc đó, hắn bỗng nhiên giơ lên thương tới nả một phát súng, tiếng súng vang sau, Thanh bang trong đám người một tên lên tiếng ngã xuống đất, ngực nơi đang không ngừng ồ ồ toát ra máu tươi, mà một cái tay của hắn, lúc này đang muốn bóp cò.

Mà Tần Phong sắc mặt lạnh lẽo, hừ một tiếng hướng về phía Lâm Khoa bấp đùl bắn một phát.

Kia Lâm Khoa thống khổ một trận kêu thảm thiết, đám kia Thanh bang người một đám nghiêng răng nghiêng lợi, nếu như ánh mắt có thể giết người, sợ rằng Tần Phong đã sớm chết kiêu kiêu rồi. Tần Phong nhìn một đám sắp nổi hung gia hỏa, cười lạnh nói: "Đám động một, lão tử ở trên người hấn đánh một cái lỗ thủng."

"Tần sư đệ, người lại muốn làm sao rồi đi?"

Triệu Hiến Dương bất đắc dĩ hỏi.

"Thời gian không sai biệt lắm." Chẳng qua là Tần Phong lại nhìn đồng hồ tay một chút, nói: "Triệu sư huynh, người biết, trên cái thế giới này chỉ cần ta nghĩ đi, toàn cầu có thể lưu lại của ta người không có mấy."

Triệu Hiến Dương không thể phủ nhận gật đầu.

"Lâm Khoa, người này chân bị ta cắt đứt xương, nghĩ tại nghe sai sử đoán chừng cũng không thể nào rồi, nhớ, người này chân tiến quan tài, ở đám chơi, cẩn thận để cho người cả người đều nhập thổ vi an đi."

Mà Trương Hoa Xương tức là Trương Cuồng (liều lĩnh) cười nói: "Sơn Khẩu Tổ người cho ta nghe, trong núi chi giúp bị ta Trương Hoa Xương bắt cóc rồi, nghĩ cứu hấn, chuẩn bị xong tiền, nếu không mà nói, ta đưa các người một cỗ thi thể."

Vừa nói, Trương Hoa Xương dọn ra tay lấy điện thoại di động ra ở phía trên tiếp điểm liên tiếp mấy cái, chỉ nghe được từng đợt bùm bùm thanh âm, cả tòa cao ốc bỗng nhiên ở trong nháy mắt lâm vào trong bóng tối, ở mọi người trong lòng cả kinh lúc, phía ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận ùng ùng thanh âm, một trận chói mắt bạch quang bỗng nhiên từ một bên cửa sổ sáng lên, còn có phi cơ trực thăng cánh quạt mang đến mãnh liệt cuồng phong, kia một đám người không khỏi nheo lại ánh mắt, mà Trương Hoa Xương tức là cười hắc hắc, lôi trong núi chi giúp đi tới phía trước cửa sổ, thủy tinh lúc trước đã vỡ vụn, mà Trương Hoa Xương dắt lấy một cái từ bên ngoài vớt tiến vào sợi dây, đem hai người trói lại sau đó vung tay lên, kia phi cơ trực thăng chính là nhanh chóng cất cao, không lâu lắm chính là mang theo Trương Hoa Xương cùng với trong núi chi giúp lớn lối rời đi.

Mà khi đại sảnh ánh đèn lại một lần nữa sáng lên lúc, cả cái gian phòng nội Tần Phong cùng Trương Hoa Xương còn có trong núi chi giúp sớm tựa không thấy bóng dáng, mà Lâm Khoa tức là vẫn dưới mặt đất, trên đồi không ngừng toát ra máu tươi, cho dù là bể đầu chảy máu cũng không thể che đậy kín kia trắng bệch sắc mặt.

Một nhóm người ủa lên, nhìn Lâm Khoa nằm dưới đất, một đám tức giận không dứt, mà Triệu Hiến Dương bất đắc dĩ lắc đầu, đi lên phía trước nói: "Lâm sư huynh, tự giải quyết cho tốt!"

"Ta sẽ không tha hãn!" Lâm Khoa bị mấy tên thủ hạ vịn, giọng điệu mặc dù suy yếu, nhưng là một đôi mắt già trong tràn đầy sát ý.

Triệu Hiến Dương chẳng qua là lắc đầu.

Nhưng là hãn không biết tại sao cuồng nô ở dưới Tần Phong không có giết người này.

Dù sao to gan lớn mật ép buộc nữ nhân của hãn, lấy Tần Phong tính tình không nên để cho lão gia hỏa này có đi bệnh viện cơ hội mới là.

Mà đang lúc này, một người bỗng nhiên vội vã chạy tới, thấy hiện trường tình huống sau sợ hết hồn, mà ở tạm thời xử lý Lâm Khoa vết thương trên người kia sắc mặt ngưng trọng nam tử trầm giọng quát lên: "Chuyện gì!"

"Cổ Hỏa Bang cùng một nhóm bỗng nhiên nhô ra dưới đất thế lực thừa dịp chúng ta nhân thủ ở chỗ này, phòng thủ chưa đầy, đoạt đi hơn phân nửa địa bàn, các huynh đệ tử vong thảm trọng "

Lâm Khoa đang nghe thủ hạ tin tức truyền đến, nhất thời trước mắt tối sầm, ngất đi.

Mà Triệu Hiến Dương ở một bên nhìn một màn này, trong lòng thán một tiếng, Tần Phong đây là muốn tươi sống tức chết hẳn tiết tấu.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 350: Sở Sở

Chương 350: Sở sở

Tức chết người không đền mạng.

Lâm Khoa coi như là biết những lời này hàm nghĩa rồi, bị Tần Phong phá huỷ sòng bạc không đề cập tới, tự mình khống chế địa bàn liên tiếp {chăn:-bị} Cổ Hỏa Bang thu nhập túi, thu nạp một cỗ cường đại lực lượng Cổ Hỏa Bang tựa như gà chọi hăng tiết giống nhau, địa bàn thu chính là không chút nào nường tay, Lâm Khoa ở trong bệnh viện tỉnh lại ba lần, sống sờ sờ khí hộc máu ba lần.

sh Thanh bang nội người sáng suốt cũng biết Lâm Khoa cùng Lâm Lăng Ngạo không cùng, mới cũ nhất phái tranh đấu chưa từng dừng lại quá, vào lúc này Lâm Khoa đánh mất trong núi chi giúp cái này hợp tác đồng bạn, lại bị Cổ Hỏa Bang đoạt đi địa bàn, cùng Lâm Lăng Ngạo tranh đấu cét bạc không ngừng yếu bớt, nghĩ đoạt lại địa bàn? Hơn nữa hãn dòng chính thủ hạ càng là chết tử thương đả thương, cộng thêm gặp phải Sơn Khẩu Tổ bởi vì trong núi chi giúp bị bắt cóc áp lực, Lâm Khoa đã sắp đoán được tương lai của mình.

Mà Lâm Khoa khí hộc máu, kia Tần Phong mỗ cô bé cũng mau muốn chọc giận nổi điên rồi.

Làm Nam Phương thương giới trụ cột gia tộc, Sở gia nội tình làm cho người ta không thể coi thường, mà làm Sở gia tiểu công chúa, sở sở có thể nói là hòn ngọc quý trên tay loại tồn tại, ở khi còn bé tới cửa nghĩ kết thân gia đấm không xuể, nhưng Sở gia lão gia tử tự cho mình rất cao, dạng không đứng đắn cự ngoài

cửa, mà hơi có chút khí chất cũng đều liệt vào hậu tuyến danh sách, bất quá lúc nào công bố sở sở chân chính vị hôn phu vẫn là số chưa biết, sở sở cũng vì vậy qua rất vui vẻ, chẳng qua là làm cho nàng tuyệt đối không nghĩ tới chính là, tại chính mình vẫn chưa tới hai mươi lúc, mấy vị trưởng bối bỗng nhiên muốn cho nàng đính hôn.

"Không thể nào! Ta không đi!"

Sở gia trong đại viện, sở sở đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon, đã sớm lòng có sở thuộc nàng quả quyết sẽ không đồng ý trong nhà an bài, tức giận nói: "Đánh chết ta cũng không đi!"

"Sở sở, người trước tiên có thể đi gặp mặt, lại cần gì cự tuyệt như vậy mau đâu?"

Sở sở ông nội sở sở tìm thiên cười ha ha ngồi ở một bên, hần nhưng là nhìn sở sở lớn lên, đối với sở sở tính tình cũng là động vào rõ ràng, bày biện một bộ tươi cười nói: "Hảo cháu gái, chẳng qua là cho người đi xem một chút, Tô Gia tiểu tử kia ta nhìn nhất biểu nhân tài, chờ người thấy nói không chừng còn muốn cảm ơn ông nội an bài cho người cửa này hôn sự đấy, đến lúc đó người muốn mời ta ăn bữa tiệc lớn."

"Không đi, không đi, chính là không đi!" Sở sở phản ứng kịch liệt, bất mãn nói: "Ta còn muốn đi học, ta không đi."

"Đi học quy về đi học, tương thân quy về tương thân, yêu đương học tập hai không lẫn đi." Sở sở tìm thiên vui cười vui vẻ nói: "Ta biết các người hiện tại người trẻ tuổi tôn trọng yêu đương tự do, nhưng là điều này cũng muốn suy nghĩ người nhà ý kiến chứ? Hảo cháu gái, chuyện này ta xem thật sự không tệ, đi ta mua cho người cỗ xe xe thể thao, không, tư nhân phi cơ như thế nào?"

Một bên Sở Dương vi khê chau mày, nghe ông nội giống như dỗ tiểu hài giống nhau dụ dỗ muội muội của mình, bất đắc dĩ nói: "Ông nội, ta xem chuyện này có muốn hay không ở chậm rãi?"

"Người biết cái gì?" Chẳng qua là quay đầu {công phu:-thời gian}, sờ tìm thiên trên mặt tùy lúc trước vui cười vui vẻ chuyển biến làm uy nghiêm, trầm giọng quát lên: "Lúc nào ta làm quyết định còn muốn người tới quơ tay múa chân rồi?"

Sở Dương hù một run run, chẳng qua là mày nhú lại càng sâu.

"Sờ sờ, hảo sờ sờ, người đáp ứng ông nội một lần như thế nào?" Sờ tìm thiên biến mặt {công phu:-thời gian} kia cũng không phải là đấp, cười híp mắt nhìn sờ sờ, kỳ vọng trước sau như một sờ sờ có thể đáp ứng.

Chẳng qua là hăn cũng không biết, sờ sờ bây giờ là lòng có sờ thuộc, hơn nữa đi theo Tần Phong pha trộn lâu như vậy, bao nhiêu lây dính điểm Tần Phong bướng bỉnh tính tình, phải biết Tần Phong một khi cáu kính đó là làm cho cả Địa Cầu cũng muốn run rẩy trên tam run rẩy, mặc dù chỉ là lây dính một chút, nhưng cũng đầy đủ để cho sờ sờ lúc này tính tình cửu đầu ngư cũng kéo không trở lại.

Còn nữa nói việc quan hệ cuộc sống của mình đại sự, vạn nhất đi bị Tần Phong đã biết, đoán chừng tự mình cái mông vừa phải gặp tai ương.

"Ông nội, chuyện gì cũng có thể đáp ứng người, tựu là chuyện này không được, người không cần phải nói rồi, ở nói ta liền rời nhà đi ra ngoài!" Sờ sờ sắc mặt ngưng tụ, dị thường đứng đắn nói.

Sờ tìm thiên thu liễm của mình khuôn mặt tươi cười, nhìn sờ sờ, nói: "Sờ sờ, chẳng lẽ người muốn đánh coi là cự tuyệt ông nội điều thỉnh cầu này sao?"

"Dựa vào cái gì để cho ta đi?" Sờ sờ bỗng nhiên đứng lên, kích động nói: "Ta có cuộc sống của mình, ta có lựa chọn của mình. Dựa vào cái gì ta hôn nhân của mình đại sự các người mấy câu nói tựu muốn quyết định?"

"Càn rồi!"

Từ trên lầu đi xuống sờ sờ phụ thân sờ khái dương nghe được sờ sờ kia kịch

liệt lời nói, nhất thời đầy mặt vẻ giận dữ, nói: "Cha mẹ chi mệnh, người làm mai mối chi nói! Hôn nhân của người đại sự là chúng ta trải qua thận trọng quyết định xuống tới, ta và mẹ của người mẹ đã thương lượng qua, nàng cũng đồng ý hôn sự này, sở sở, bây giờ không phải là người cáu kỉnh thời điểm, chuyện gì cũng có thể tùy người, nhưng duy chỉ có chuyện này không được!"

Sở sở khí trong ánh mắt nước mắt lã lộn, sở tìm thiên khê thở dài một cái, đứng lên nói: "Sở sở, ông nội cũng là vì tốt cho người, người đã trưởng thành, nên tuân theo một chút trong nhà quyết định."

"Ông nội, ba ba."

Sở Dương thấy sở sở nức nở, trong lòng đau nhói, đứng dậy muốn nói cái gì đó.

Nhưng là sở khái dương nhưng lại là trầm giọng nói: "Sở Dương, Đông ngày mấy tông công việc làm ăn người đi liếc mắt nhìn."

Sở Dương nhất thời ngẩn ra, nhìn sở tìm thiên hòa sở khái dương không thể nghi ngờ sắc mặt, khê thở dài một cái, cho mình muội muội một thương mà không giúp gì được ánh mắt, bất đắc dĩ rời đi.

Nhìn mình ca ca bị buộc đi, sở sở xoa xoa khóe mắt nước mắt, làm sở tìm thiên mừng rỡ cho là sở sở tiểu tính tình sử hoàn muốn đáp ứng lúc, nhưng không ngờ cái này bị Tần Phong mưa dầm thấm đất tiểu cô nương nói: "Các người đã thái độ như vậy kiên quyết, ta nếu là phục nhuyển sáng khoái thật không xứng làm các người hậu bối, ta chính là không đi."

"Cô gái nhỏ này là theo cái nào khốn kiếp học như vậy liệt tính tình?"

Sở tìm thiên hòa sở khái dương hai mặt nhìn nhau.

Trước kia sở sở ở não tiểu tính tình nhưng {hò hét:dễ dàng} cũng nên đồng ý, nhưng là có thể nói ra những lời như vậy cùng bọn họ trong ấn tượng sở sở tuyệt

đổi chên lệch như trời đất rồi.

"Sở sở, làm sao cùng ông nội người nói chuyện đây."

Lúc này, ở trên lầu đi vị kế tiếp phu nhân, hơi mang theo vài phần oán giận nhìn thoáng qua sở sở, nói.

Sở sở giống như là bắt được cây cỏ cứu mạng bình thường chạy tới phu nhân bên cạnh, làm nũng nói: "Mẹ, ta không đi, ta chính là không đi."

"Hảo hảo hảo." Sở sở mẹ mẹ sùng nịch nhìn thoáng qua nàng, đối với sở sở tìm thiên hòa sở khái dương nháy mắt ra hiệu, ngoài miệng lại nói: "Không đi sẽ không đi, đi, mẹ mẹ cùng người đi tâm sự."

Đợi hai người sau khi lên lầu.

Sở sở ngày sắc mặt thoáng chốc tối tăm xuống tới, trầm giọng nói: "Sở sở gần đây cùng người nào tiếp xúc khá nhiều?"

"Một người tên là Tần Phong người." Sở khái dương trả lời ngay nói: "Đông thiên thành phố sở sở xảy ra chuyện lúc chính là hãn cứu sở sở, hơn nữa sở sở lúc trước sở mượn phòng ốc chính là Tần Phong sở thuộc. Chẳng qua là Tần Phong lai lịch có chút thần bí, mười năm trước kia cha mẹ ở nước ngoài chết bởi tai nạn xe cộ, mười năm này ghi chép hãn ở toàn cầu các nơi lưu lã, cận kỳ mới trở về nước."

"Tôn nữ của ta nhưng lại cùng một không rõ lai lịch nam nhân ở chung?" Sở sở tìm thiên đầy mặt vẻ giận dữ nói.

Sở khái dương bận rộn là nói: "Cái này Tần Phong mười năm này tư liệu mặc dù ít đến thương cảm, nhưng hãn cùng Lôi Thiên Hào tựa hồ quan hệ không tệ, chủ yếu nhất chính là cùng Đông thiên trưởng cục công an Trần Trường Phong là thế giao, có cảnh phương tầng này quan hệ, muốn thương tổn sở sở người cũng muốn nghĩ kĩ bản lãnh của mình, hơn nữa Sở Dương cũng không chỉ một

lần nói sở sở hiện tại rất an toàn, ở cộng thêm có sở sở bạn tốt Mạnh Chiêu Quân thay vì cùng nhau ở lại, cho nên chúng ta cũng không có lo lắng sở sở tình cảnh."

Hắn cũng không phải lo lắng, lại cũng không biết Tần Phong này con bê đã sớm đem hai nữ nhân toàn bộ công hãm.

Sở tìm Thiên Thính tới chỗ này sắc mặt mới là hơi hòa hoãn xuống tới, nói: "Người để cho Sở Dương đi sở sở trường học công việc một chút tạm nghỉ học thủ tục, còn có, không làm cho sở sở đang cùng cái kia Tần Phong tiếp xúc, ta xem sở sở tính tình biến thành như bây giờ, sau lưng không thể thiếu cái tên kia."

Mà lúc này, ở sh Cổ Hỏa Bang nào đó địa bàn, Tần Phong bỗng nhiên hắt hơi một cái.

"Làm sao? Tối hôm qua trên một con rồng hí hai phượng thân thể trống rỗng rồi?" Trương Hoa Xương ngồi ở một bên sâu kín nói.

Chẳng qua là hắn lời mới vừa nói xong, Tần Phong lại một cước đá vào hắn trên ghế, lực lượng khổng lồ để cho Trương Hoa Xương trong nháy mắt bay ra ngoài, té ngã gục. Bất quá Trương Hoa Xương nhưng lại là chửi rủa từ trên mặt đất bò dậy, bất mãn ngồi ở một bên dựa vào Tần Phong khá xa địa phương. Cái này tên đáng chết tối hôm qua trên cùng hai đại mỹ nữ ở chung một phòng, Trương Hoa Xương chết cũng không tin thân thể của hắn không có trống rỗng.

Đang suy nghĩ nghĩ tự mình? Liễu mạng sau khi trở về nhưng lại là một mình trong phòng, Trương Hoa Xương không khỏi có chút ai oán, này liễu mạng cuộc sống lúc nào mới xem như kết thúc?

Hắn muốn tìm nữ nhân cùng **, nhưng là Tần Phong một câu không sợ là Hoàng Ảnh sát thủ người phải đi tìm, xảy ra chuyện khác(đừng) chối cãi ta.

Điều này làm cho hiện tại cực kỳ quý trọng tánh mạng của mình Trương Hoa

Xương không thể không buông bỏ của mình tán gái kế hoạch.

"Trong núi chi giúp còn sống sao?" Tần Phong hỏi.

"Tối ngày hôm qua xử lý vết thương của hãn, nửa chết nửa sống." Đứng ở một bên Xà ca thật cẩn thận đáp: "Tối hôm qua trên cũng là có người lai lịch không rõ ở địa bàn của chúng ta xuất nhập, bất quá lúc ấy các huynh đệ cũng đều cố lấy tay địa bàn, không có làm sao để ý, nhưng là Cao Kiêu Phong cùng cùng với Chu Khôn cũng còn ở."

"Dời đi bọn họ ẩn thân điểm, mặt khác đem Cao Kiêu Phong cùng cùng với Chu Khôn toàn bộ che giấu diện mạo, một ngày một đổi lại, không được làm cho địch nhân tìm ra quy luật tới." Tần Phong sắc mặt trầm xuống, nói: "Hoàng Ảnh người vô khổng bất nhập, không chừng tối hôm qua trên hành động chính là {đạp cái:-điều nghiên địa hình}."

"Dạ."

Xà ca bận rộn là phân phó thủ hạ.

Rồi sau đó hãn lại cẩn thận hỏi: "Tần tiên sinh, chúng ta tối hôm qua trên thu Thanh bang nhiều như vậy địa bàn, Thanh bang người sẽ không chịu để yên chứ?"

"Dĩ nhiên sẽ không." Tần Phong lễ đương nhiên nói: "Bọn họ nếu là chịu để yên ta chơi như thế nào chết Lâm Khoa?"

Xà ca thấy Tần Phong như thế lời thề son sắt, trong lòng coi như là an ổn xuống tới, nói: "Tần tiên sinh giọng điệu này nói vậy cũng có sắp xếp rồi, chẳng qua là kế tiếp chúng ta làm sao làm?"

"Bảo vệ cho địa bàn, để cho Lâm Khoa chuẩn bị xong vàng, không lớn học máu địa bàn này cho bọn hãn cũng đều thật xin lỗi thủ hạ một nhóm người tiền cơm nước." Tần Phong gãi gãi đầu mũi, cười híp mắt nói: "Lâm Khoa hiện tại áp

lực rất lớn, địa bàn không thu về được hãn cũng không hay cùng Thanh bang giao soa." Dừng một chút, hãn bỗng nhiên la lớn: "Tuyệt tử, hỗ trợ thông báo một chút Lâm Lăng Ngạo, ta muốn cùng hãn nói chuyện một chút."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 351: Lão Ca

Chương 351: Lão ca

sh ban đêm vĩnh viễn là nhiều màu nhiều sắc.

Tần Phong cùng Lâm Lăng Ngạo gặp mặt địa điểm được an bài ở chỗ ngồi này thành phố không đêm nội một cái nhà cổ thanh màu sắc cổ xưa bên trong tửu điểm, tửu điểm ngoài xa thủy mã long, xe sang trọng tụ tập, phú hào danh viện càng là ùn ùn xuất hiện. Lâm Lăng Ngạo đứng ở tửu điểm tầng cao nhất cửa sổ sát đất trước, mắt nhìn xuống phía dưới náo nhiệt phồn hoa một mảnh, trong tay bưng một chén rượu đỏ, nói: "Bao nhiêu khúc chiết, người ta hai người cuối cùng có thể hảo hảo nói chuyện rồi."

Tần Phong cười cười, đem trong chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Đây là nhất liệt Đỗ Khang rượu.

Cay nồng tửu thủy vào bụng sau, Tần Phong không nhịn được thở ra một ngụm nhiệt khí, quá quen giết người như ngóe cuộc sống, hẳn yêu thích nhất rượu mạnh.

"Đây nhưng là ta cùng Đỗ gia lão gia hỏa nói tận lời hữu ích lấy được hai chai tám mươi năm rượu ngon, người nếu là thích, một ... khác bình đưa cho người rồi." Nhìn ra Tần Phong yêu thích, Lâm Lăng Ngạo cũng là phóng khoáng nói.

Tần Phong nghe vậy cười một tiếng, nói: "Người khả đừng tưởng rằng một

bình rượu vừa muốn đem đĩa bàn lấy về."

"Một bình rượu?" Lâm Lăng Ngạo cười nói: "Một bình rượu dĩ nhiên không cách nào đuổi rụng người người này, bất quá nghĩ thử dò xét thử dò xét của người điếm giới hạn hay(vấn) là không thành vấn đề."

"Cổ Hỏa Bang cướp đoạt tất cả đĩa bàn toàn bộ thuộc về sh phần hoa giai đoạn, hàng năm sáng tạo lợi nhuận cũng cực kỳ khả quan, Lâm Khoa lão già kia không dám nói phú chày mỡ, nhưng dám gióng trống khua chiêng mở sòng bạc, nói vậy cũng là {bỗng nhiên dừng lại:-bữa nào cũng} ăn no còn có có dư." Tần Phong không khách khí uống rượu, vừa nói.

Lâm Lăng Ngạo nhún vai, nói: "Bất quá người phải hiểu được, Thanh bang đại bộ phận thu nhập bắt nguồn tuyệt không phải là dựa vào mấy đĩa bàn tới sáng tạo lợi ích, bây giờ là thời đại mới, thu phí bảo hộ đã quá hạn rồi."

"Phải không, nếu như những thứ này trong đĩa bàn bao gồm Thanh bang buôn lậu trọng yếu cạnh cùng với lộ tuyến đầu?" Tần Phong lông mày giương lên, cười híp mắt hỏi.

Lâm Lăng Ngạo híp mắt, nhìn Tần Phong cũng không nói lời nào.

Mặc dù hiện giờ Thanh bang đã càng phát ra chánh quy hóa, thậm chí có cả nước bài trên danh hiệu xí nghiệp, nhưng là không thể phủ nhận chính là buôn lậu, đánh bạc chờ.v.v nhận không ra người công việc làm ăn như cũ là Thanh bang lợi ích trọng yếu bắt nguồn, dù sao không nộp thuế bọn họ vui mừng đi đến kiếm tiền. Mà trọng yếu lộ tuyến cùng với cảng lẽ đương nhiên trở thành buôn lậu tình tiết trọng yếu nhất.

Lâm Khoa sở dĩ ở Thanh bang nội cường thế, không chỉ là hãn nguyên lão thân phận, còn có trong tay của hãn nắm trong đĩa bàn tiện bao gồm Thanh bang buôn lậu cạnh cùng với kia ở hải quan nội cường đại nhân mạch.

Hiện giờ bị Tần Phong nhân cơ hội cho cướp đi một phần, cũng khó trách lão

gia hỏa kia cả đêm học máu ba lần.

Hiện tại những thứ này địa bàn bị Cổ Hỏa Bang thu, có Tần Phong cái đồ biến thái này trấn giữ, ở cộng thêm gần đây quốc nội tảo hoàng (càn quét tệ nạn) đánh không phải là vẫn kéo dài, Cổ Hỏa Bang bọn này to gan lớn mật gia hỏa dám ngược gây án, nhưng Thanh bang gia đại nghiệp đại, làm thật không dám ở một nhóm người mí mắt dưới vi phạm pháp lệnh hành động thiếu suy nghĩ, dù sao náo tai nạn chết người ở năm trước năm sau cũng đều là đại sự. Mà như thế nào dựa vào mồm da đem địa bàn cầm về, đó chính là Thanh bang thiết yếu suy nghĩ một chút rồi.

Lâm Lăng Ngạo biết, nếu như mình cầm lại những thứ này địa bàn hơn nửa năm trong tay Thanh bang bộ phận mạch sống, như vậy trong bang, hẳn thật đúng là dám chỉ vào Lâm Khoa lỗ mũi mắng hẳn một tiếng lão già kia.

"Không nghĩ tới Lưu vết sẹo người này cung cấp tình báo thật đúng là chính xác." Tần Phong không khỏi có chút dương dương đắc ý.

Cổ Hỏa Bang đại buổi tối hành động cướp đoạt Thanh bang địa bàn, dám gây ra lớn như vậy trận thế là bốc lên không lồ nguy hiểm, hơn nữa sh cảnh đội ở Tưởng Diệp Sơ dưới sự hướng dẫn của, sở tình báo đội thẩm thấu các đại bang phái nội bộ, nếu như không có Lưu vết sẹo cung cấp tin tức, Tần Phong thật đúng là muốn hao phí không ít tế bào não đem Cổ Hỏa Bang nội bộ cảnh đội nắm vùng cho bắt được tới, đến lúc đó thế tất sẽ bỏ qua cướp đoạt cái khay thời cơ tốt nhất.

Mà Lâm Lăng Ngạo hiển nhiên cũng suy nghĩ đến nơi này một chút.

Đây cũng là hẳn cực kỳ kiêng kỵ, Cổ Hỏa Bang có thể giấu diếm được nhiều như vậy ánh mắt, tự nhiên có chỗ độc đáo của nó, đúng là như thế, Thanh bang càng thêm là không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Lâm Khoa trách nhiệm rất cuộc muốn Lâm Khoa tới bồi, Lâm bang chủ cần gì quán quýt đâu?" Tần Phong lông mày giương lên, hỏi.

Lâm Lăng Ngạo nghiêm sắc mặt, trầm giọng nói: "Làm Thanh bang bang chủ, ta thế tất yếu từ Thanh bang toàn cục suy nghĩ."

"Toàn cục?" Tần Phong hừ một tiếng, nói: "sh Thanh bang toàn cục chính là cần phải một có đầy đủ quyết đoán người đến lãnh đạo, mà không phải là một chỉ biết là chơi tâm nhân làm tính toán lão già kia."

Lâm Lăng Ngạo nghĩ đang nói cái gì, đứng ở một bên hạ kiên bỗng nhiên động một chút, đánh một thủ thế, chẳng qua là hấn tỏ ý còn chưa kết thúc, Tần Phong tiện thân nhiên nói: "Hạ kiên, ban đầu ở Las Vegas không có ngay cả người cùng nhau giết, người cũng là có tiến triển? Dám ở ta mí mắt dưới giường oai, muốn chết phải không?"

Người sau hừ toàn thân một khéo léo cơ trí.

Theo bản năng lui một bước.

Ban đầu m Quốc vinh quang sẽ khô thủ, Mafia giáo phụ Joseph? ? Lư Tạt Tây Nặc từng tại Las Vegas bị người ám sát, thân nặng tam thương, mà ở tiến vào bệnh viện tiếp nhận trị liệu lúc bị địch nhân giả trang bác sĩ ám toán suýt nữa chết oan chết uổng, nếu như không phải là trước mắt người này bỗng nhiên giết đi ra ngoài sợ rằng vị kia m Quốc Mafia giáo phụ thật muốn đi gặp Satan rồi, mà khi chuyện tham dự nhằm vào Lư Tạt Tây Nặc ám sát tất cả mọi người đã gặp phải Tần Phong đuổi giết, càng là ở Las Vegas bên trong đại sát tứ phương.

"May là lúc ấy không có tham dự ám sát kế hoạch. . ."

Mỗi lần nhớ tới Las Vegas những thứ kia thăm án, hạ kiên chính là một trận may mắn, cũng chính bởi vì vậy, ở Las Vegas dưới đất thế lực một lần nữa tẩy bài sau đó, hấn bỏ đi sông bạc an ninh cố vấn công tác, rời đi Las Vegas, đến Lâm Lăng Ngạo bên người.

"Hạ kiên, người đi ra ngoài đi."

Lâm Lăng Ngạo thấy tự mình cái này luôn luôn trấn định quân sư trên trán nhưng lại rỉ ra chi chút mồ hôi, biết rõ hai người trước kia sợ rằng có thực lực không thể nào đối xứng gặp gỡ.

Hạ kiên gật đầu, cũng không dám đang nhìn Tần Phong, vội vàng đi ra khỏi gian phòng.

"Lâm Khoa bên kia ta sẽ cùng hăn nói chuyện một chút." Lâm Lăng Ngạo cho Tần Phong rót một chén rượu, nói: "Cùng Sơn Khẩu Tổ hợp tác hoàn toàn quấy rồi, cái này Lão Hồ Ly đoán chừng tình một lần muốn ói một lần máu rồi. Bất quá cái này Lão Hồ Ly chỉ sợ sẽ không dễ dàng chịu để yên."

"Vậy thì muốn nhìn người cái này làm bang chủ làm sao gây áp lực." Tần Phong cười nói.

"Hợp tác khoái trá."

"Hợp tác khoái trá."

Hai người nói bốn chữ này cũng hoàn toàn xác nhận hai người hợp tác. Lâm Lăng Ngạo mặc dù không hiểu rõ Tần Phong, nhưng là hạ kiên nếu cấp cho hăn tỏ ý, như vậy nói rõ nói ở nói nhằm nhiều quá chỉ sẽ khiến Tần Phong phản cảm, Tần Phong người này thực lực quan niệm mãnh liệt kỳ cục, có thực lực làm sao nói đều tốt, không có thực lực tự yêu muốn nghe nói, hăn không thích bị người chiếm tiện nghi, tự nhiên cũng sẽ không để cho không có gì thực lực cét bạc tiềm ẩn hợp tác đồng bạn cò kè mặc cả, Lâm Lăng Ngạo hiểu rõ ở nói nhằm đi xuống hợp tác chỉ sẽ trở thành chuyện ngàn lẻ một đêm(cổ tích), mà Lâm Lăng Ngạo tuyệt sẽ không để cho hợp tác trở thành nói suông.

"Có người!"

Tần Phong bỗng nhiên nhướng mày.

Mà cũng đang ở lúc này, ngoài phòng đại môn bỗng nhiên bị người một cước

đá văng.

Lâm Lăng Ngạo trong miệng rượu còn chưa kịp nuốt xuống, nghe đến này đập cửa thanh cũng đều là thiếu chút nữa ho khan phun ra đi, sắc mặt nhất thời rất là tức giận, hôm nay cùng Tần Phong gặp mặt nhưng là quan hệ đến Thanh bang phát triển, đây là người nào đuổi tới quấy rối? Mà Tần Phong tức là đem móc ra khăn giấy lau miệng, nhưng lại là đang nhìn tới cửa đứng một râu ria xồm xàm ước chừng hơn 40 tuổi nam tử sau, theo bản năng nắm tay đưa đến eo vị trí rút súng lục ra, chẳng qua là nơi đó rỗng tuếch.

"Ta liền biết người ở nơi này!"

Râu mép lún phún nam nhân vẻ mặt hùng hổ ngó chừng Tần Phong.

Lâm Lăng Ngạo sắc mặt âm trầm, hẳn thấy hành lang nơi năm ngốn ngang thủ hạ của mình, nhưng trong lòng có chút khiếp sợ, có thể chút nào không một tiếng động đem của mình năm thủ hạ toàn bộ đánh bại, người này tuyệt đối không phải là người phàm.

"Ta thao, lão tử thoái ẩn giang hồ người cũng không quên ta." Tần Phong gãi gãi đầu mũi, chẳng qua là nhìn chăm chăm kia râu ria xồm xàm nam nhân sau lưng.

Nhưng là, chẳng qua là chỉ chớp mắt {công phu:-thời gian}, nam tử kia lại bỗng nhiên đứng thẳng kéo gương mặt, khí thế hoàn toàn không có, trực tiếp đi lên trước ngòi ở một bên, cầm qua Tần Phong không có uống xong kia bình Đổ Khang cô cô tưới hai cái, mà Tần Phong tức là chạy tới cửa vị trí, nhìn chung quanh một chút, râu mép lún phún nam nhân bất mãn nói: "Là ta một người tới."

Tần Phong lông mày giương lên, mà Lâm Lăng Ngạo thấy hai người tựa hồ là quen biết cũ, tức giận cũng là áp chế xuống tới, hừ một tiếng, nói: "Nếu hai vị quen biết, ta tiện không quấy rầy rồi."

Nói thôi, Lâm Lăng Ngạo chính là đi ra ngoài.

Mà Tần Phong tức là nghi ngờ hỏi: "Lão ca, người thật không có mang đại bộ đội tới đây?"

"Ta nói một người chính là một người!" Râu mép lún phún nam nhân bất mãn rống một tiếng, nhưng lập tức lại là cầm lấy bình rượu hung hăng tưới một ngụm.

Này tồn phóng tám mươi năm rượu ngon đối với hắn mà nói là sánh bằng nữ còn tràn đầy sức hấp dẫn vật.

Tần Phong khẽ hé mắt, ở xác định bốn phía không có tiềm ẩn nguy hiểm sau đó, đi tới râu mép lún phún nam tử bên cạnh ngồi xuống, cười ha hả nói: "Lão ca, ta quang huy cũng đều giải tán người không có chuyện còn tìm ta làm gì? Còn một người một ngựa tới? Người vừa đánh không lại ta."

"Ta tìm người hỗ trợ." Bị Tần Phong xưng là lão ca nam nhân tiếp tục uống rượu, nói.

"Vừa tới." Tần Phong nhất thời một khéo léo cơ trí, đứng dậy mắng: "Lần trước người khốn kiếp tìm ta hỗ trợ, lão tử lỗ lỗ hơn ngàn vạn USD. Xin nhờ, người là cảnh sát hình sự quốc tế lục soát quan, tiếng tăm lừng lẫy s cấp cảnh sát hình sự tiền lợi, người có thể hay không có chút nghề nghiệp hành vi thường ngày? Luôn tìm ta một tặc hỗ trợ."

"Ta thật không có biện pháp rồi." Tiền lợi tưới một ngụm, mắt rồi bộ dạng say rượu. Ngữ khí của hắn có chút trầm thấp, ánh mắt cũng là u ám mịt tối."Nếu không ta cũng sẽ không tìm người hỗ trợ." Tiền lợi đem bình rượu vẫn ở một bên, hai tay nắm tóc của mình, nói: "Nhưng là chuyện này người nhất định phải giúp ta một lần, coi như là ta van cầu người."

"Aizzzz, ta là tâm địa sắt đá." Tần Phong khoát tay áo, nói: "Giúp cho người bạn rận ta không chừng ngay cả mạng cũng đều góp đi vào."

Bất quá tiền lợi tựa hồ không có nghe tiến Tần Phong lời nói, trái lại là tự

riêng phần mình nói: "Chuyện này có liên quan Seberia một mới phát thế lực, của ta một đồ đệ bị sai khiến đi làm năm vùng, chẳng qua là cái này mới phát thế lực thực sự quá bí ẩn, tình báo của chúng ta ít đến thương cảm, người nên biết, muốn sưu tập mới thế lực tình báo giao ra chỉ có sinh mạng, cho nên ta nghĩ cầu người cứu cứu nàng."

"Ta không đi." Tần Phong cắt một tiếng, nói: "Ta không rảnh chạy đi Seberia."

"Ta biết người gần đây bề bộn nhiều việc." Tiền lợi là đạp đi trên mũi mặt, thối tiến lên phía trước nói: "Chỉ là ta hi vọng người có thể phái một người đi trì hoãn hạ xuống, thuận tiện giáo giáo ta cái kia đồ đệ làm sao bảo vệ tánh mạng."

"Người nào?" Tần Phong cẩn thận nhìn người này.

"Yêu Tinh."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 352: Chủ Cho Thuê Nhà

Chương 352: Chủ cho thuê nhà

Trong đại sảnh cực kỳ an tĩnh.

Tần Phong uống trong chén rượu mạnh, híp mắt làm như đang suy tư điều gì, mà tiền lợi cũng chẳng quan tâm uống rượu, chẳng qua là một đôi mắt mong ước nhìn Tần Phong. Nhưng Tần Phong tựa hồ là đã quên chuyện này, chỉ có thể nhìn đến người này trong mắt tinh quang lóe lên, đối với hắn đang quen thuộc bất quá tiền lợi nơi nào không biết tên vương bát đản này không biết lại đang tính toán người nào, có chút bất mãn cắt đứt Tần Phong tự hỏi: "Uy, thời gian không đợi người!"

"Lão ca, chuyện này không phải là ta không giúp người á." Tần Phong đang nói, tiền kia lợi vừa nghe Tần Phong làm như muốn cự tuyệt, lập tức gương mặt Hung Sát sẽ phải móc súng lục ra tới.

Bất quá Tần Phong tốc độ càng thêm mau, hai tay như ra biển Giao Long, ở trong chốc lát kiềm chế tiền lợi hai tay, đứng dậy lại là nhảy, phóng qua tiền lợi sau, hai tay thuận thế đem kia phản chế, đồng thời mũi chân của hắn nhảy lên, tiền lợi đặt ở eo súng lục bị hắn một cước chọn lấy đi ra ngoài, Tần Phong hai chân ngắt một cái, thân thể chuyển động hạ bắt được súng lục nhắm ngay muốn phản kháng tiền lợi ót.

"Ta thật sẽ nổ súng, người hiểu rõ." Tần Phong lông mày giương lên, nói.

Tiền lợi thu liễm khuôn mặt Hung Sát, vẻ mặt đưa đám nhưng lại là quỳ gối Tần Phong trước mặt, cầu khẩn nói: "Ta van cầu người có được hay không? Nàng chỉ là hài tử á, Tần Phong, ta van cầu người, ta cho người quỳ xuống, ta van cầu người."

Tần Phong nhìn cái này từng đỗi theo tự mình đầy đất cầu chạy, tổng có thể ở trong khoảng thời gian ngắn tìm được tự mình hơn nữa mang theo một đám đại bộ đội s cấp cảnh sát hình sự lúc này giống như đứa trẻ giống nhau khóc thút thít quỳ trên mặt đất, nhất thời không có tính tình.

Quơ quơ trong tay thương, Tần Phong bất đắc dĩ đem súng lục nhét vào một bên, nói: "Không đến nỗi chứ? Người đồ đệ lai lịch gì để cho người quỳ xuống dập đầu đều được?"

"Nàng chỉ là hài tử, một muốn làm hảo cảnh sát hài tử mà thôi." Tiền lợi cười khổ nói: "Chính là bởi vì như thế, nàng mới đón nhận nhiệm vụ này."

"Người tốt không chịu nỗi á." Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, ngồi ở một bên, nói: "Yêu Tinh gần đây gia nhập cia, ta cũng không biết làm sao liên lạc nàng, đang nói..., người cũng biết Yêu Tinh đức hạnh, người để cho nàng đi cứu người đồ đệ không chừng chính là đem người đồ đệ hướng trong hố lửa đây."

"Nhưng là tổng so sánh với bó tay bàng quan hảo." Tiền lợi bất đắc dĩ lắc đầu, ngồi ở một bên tưới vài hộp rượu, nói: "Chính là bởi vì ta biết Yêu Tinh đức hạnh, cho nên mới sẽ tìm được người tới hỗ trợ, có người nói chuyện nàng cũng không dám làm loạn." Dừng một chút, hấn móc ra một bộ điện thoại di động ném cho Tần Phong, nói: "Nơi này có Yêu Tinh phương thức liên lạc, đồ đệ của ta tư liệu sẽ mau sớm truyền lại đến Yêu Tinh trong email, phải tất yếu ở nàng tiến tới những kẻ trộm lúc trước để cho Yêu Tinh đem nàng cản lại."

"Thao." Tần Phong mắng một câu.

Tên vương bát đản này là ăn chắc tự mình rồi.

Mở ra điện thoại di động, phía trên chỉ có một phương thức liên lạc, mà khi Tần Phong gầy đi qua không có vài giây đồng hồ {công phu:-thời gian}, đối diện tựu truyền đến một làm cho nam nhân toàn thân xương cũng muốn tê dại giọng nữ: "Thân ái, chẳng lẽ người không biết quấy rầy một nữ sĩ giấc ngủ là một việc vô cùng không đạo đức chuyện tình sao?"

Một mối trung mang theo quyến rũ, đây là một nghe thanh âm tựu biết đã gọi cảm quyến rũ đến trong xương nữ nhân.

"Chớ ngủ, có nhiệm vụ." Tần Phong tức giận trừng mắt liếc một bên uống rượu tiền lợi.

"Ân ~" một tê dại tới cực điểm tiếng rên rỉ truyền đến, Tần Phong không nhận được toàn thân đánh cái rùng mình.

"Trừ nhiệm vụ của người là cùng người cùng đêm đẹp, nếu không ta nhất luật cự tuyệt." Yêu Tinh chậm rãi nói.

"Ba phút đồng hồ sau đó, của người hòm thư sẽ nhận được một phần tài liệu." Tần Phong không nhìn rưng Yêu Tinh trêu chọc, nói: "Không muốn cho ta cả ra cái gì ý đồ xấu tới."

Sau khi nói xong, Tần Phong lập tức cúp điện thoại.

Yêu Tinh là quang huy nhất nữ nhân thần bí, ở Tần Phong sau đó gia nhập quang huy, thiên sinh mị cốt, kia dưới váy chi thần trải rộng thiên hạ, thậm chí ban đầu thi hành nhiệm vụ rút lui lúc nữ nhân này cũng có thể mượn đến một chiếc tàu ngầm hạt nhân làm trốn đi công cụ, không chút nào khoa trương nói nữ nhân này đến toàn cầu bất kỳ một cái nào góc cũng đều có nam nhân cam tâm tình nguyện cho nàng lau giày, nhưng Tần Phong càng thêm biết, có thể chân chánh nhất thân phương trạch nam nhân đến bây giờ còn không có xuất hiện.

Ở toàn cầu các thế lực lớn trong lúc thành thạo Yêu Tinh là quang huy tình báo bắt nguồn một trong, rất nhiều khi, Yêu Tinh cùng thích khách liên minh

tình báo không may xuất hiện, Tần Phong sẽ không chút do dự lựa chọn người trước lời nói.

Mà trên thực tế, Tần Phong hiện tại sống rất tốt.

Tiền lợi sở dĩ tìm Yêu Tinh hỗ trợ cũng chính bởi vì Yêu Tinh loại này đặc thù bản lĩnh, đang nhìn đến Tần Phong cúp điện thoại sau, hẳn tin chắc có Yêu Tinh trợ giúp, Diệp Mộng Kỳ tuyệt đối không có nguy hiểm.

"Có thể giúp ta cũng đều giúp, bất quá nói người thật giống như còn không có nói cho ta biết người đồ đệ lai lịch gì đấy." Tần Phong tò mò nhìn trước mắt tên vương bát đản này.

"Một người cảnh sát mà (thôi)lấy rồi, đối với người sẽ không có bất cứ uy hiếp gì."

Đã sớm biết Diệp Mộng Kỳ cùng Tần Phong trong lúc ân oán tiền lợi tuyệt đối sẽ không đem đồ đệ mình thân phận nói cho trước mắt cái này xen lẫn đi, nếu không cái này ở đối với địch nhân lòng dạ độc ác phương diện từ sẽ không suy giảm gia hỏa quả quyết sẽ chọn để cho Diệp Mộng Kỳ bị mất mạng, hẳn thấy Tần Phong trên mặt nghi ngờ, đứng lên nói: "Ta còn có mấy cái bạn bè cần bái phỏng, đi trước."

Vừa nói, tiền lợi thuận tay sờ qua lúc trước điện thoại, mà Tần Phong tức là nghi ngờ nói: "Không phải là nữ chứ?"

"Tự một cảnh sát hình sự." Tiền lợi không quên cho mình tươi hai cái rượu, nói: "Ta một đồ đệ."

Thấy tiền lợi không hề nữa nói nhảm chính là hướng cửa chạy đi, Tần Phong đang muốn hỏi tới, chợt nghe phía ngoài truyền đến một trận tiếng ồn ào, hẳn đi tới cửa sổ sát đất trước, xuống phía dưới vừa nhìn, lại thấy ở này cửa khách sạn một nữ tử té ngã trên đất, mà một bên một người tuổi còn trẻ nam tử muốn đi đỡ vội bất quá bị cô gái quả quyết cự tuyệt, mà ở bên trong tửu điểm tức là vội vã

chạy đến bảy tám người đang vây quanh cô gái.

"Không nên đụng ta!"

Sở sở ngã nhào trên đất, nhìn trước mắt muốn đưa tay Tô Kỳ, chán ghét la lớn: "Cút ngay cho ta!"

"Sở sở, người đừng náo, ta đỡ người." Đối mặt như vậy kiêu Tiểu Khả Nhân mỹ nữ, Tô Kỳ giữ vững đây đủ kiên nhẫn.

"Không cần người." Sở sở cố nén chân trắng trợn đau đớn đứng dậy.

Một bên sở khả dương sắc mặt có chút khó chịu, nhìn thoáng qua Tô Long, nói: "Tô huynh, tiểu nữ thuở nhỏ tùy hứng, có chút ngang ngược, hi vọng Tô huynh chớ để ý."

Tô Long cũng không phải để ý cười, nói: "Ta đảo là nhìn sở sở linh tính lắm."

Có thể cùng Sở gia đạt thành thân gia, đây là Tô Long đồng dạng sở hi vọng thấy, dù sao Sở gia ở thương giới cường đại lực hiệu triệu cũng là không thể bỏ qua, nghĩ tới đây, Tô Long chính là cười nói: "Tô Kỳ, ta xem người ta tiểu cô nương đối với người còn không có gì ấn tượng tốt, người khả muốn cố gắng thật nhiều."

Tô Kỳ cũng là mỉm cười gật đầu.

Cũng là sở sở mẹ mẹ Liễu Thanh lá hơi mang theo vài phần lo lắng đi lên trước, đỡ lấy con gái của mình, nói: "Người làm sao còn vọng động như vậy, có hay không thương tổn được?"

"Ta phải về nhà." Sở sở cố nén đau đớn không có chảy ra nước mắt tới.

"Aizzzz, chân này bị trật cũng không phải là chuyện nhỏ." Lúc này, ở mấy người phía sau, sắc mặt toả sáng không ít sáng rọi Miêu Phượng Nghi chân thành đi tới, trải qua dạ linh dễ chịu, nữ nhân này cáo biệt sắc mặt tái nhợt, giống

như là toả sáng thứ hai xuân, rạng rỡ nói: "Tô Kỳ, người còn đứng ở chỗ này làm gì, mang sờ sờ đi bệnh viện xem một chút."

Tô Kỳ gật đầu, vươn tay ra, chẳng qua là sờ sờ nhưng lại là chán ghét nói: "Người cút ngay cho ta!"

"Sờ sờ!" Sờ khải dương sắc mặt trầm xuống, lúc này chung quanh xem náo nhiệt đã tụ không ít người, hẳn có chút bất mãn quát lên: "Đây không phải là người hồ nháo địa phương."

Sờ sờ bướng bỉnh tính tình một cách tự nhiên dâng lên, nhất thời bất mãn nói: "Phải gả chính người gả, ta không lấy chồng."

"Càn rỡ!"

Sờ khải dương trên mặt không nhin được, tức giận không dứt.

Bình thời ở nhà có sờ sờ tìm thiên bao phủ, sờ sờ là thật tiểu công chúa, cái này tự xưng là vì nghiêm nghị phụ thân cũng không dám đối với sờ sờ nói nặng lời, chẳng qua là sờ sờ làm để cho hẳn cảm giác mặt mũi mất hết, tự nhiên tức giận không dứt, sờ sờ gặp hẳn bộ mặt tức giận, hù trốn được tự mình mù mù phía sau, chẳng qua là sờ sờ mẫu thân tựa hồ cũng không hài lòng sờ sờ biểu hiện, hơi mang theo vài phần bất mãn nói: "Sờ sờ, người làm sao còn như vậy tùy hứng."

Mắt thấy mẫu thân của mình đều ở oán giận tự mình, sờ sờ trong ánh mắt nhất thời tràn đầy nước mắt, một bên Tô Kỳ bận rộn là nhân cơ hội nói: "Bá phụ bá mẫu, sờ sờ cũng là có mâu thuẫn tâm lý, ngài hai vị khác(đừng) oán giận hẳn."

Sờ sờ tìm Thiên Vi vi hừ một tiếng.

Cũng là sờ sờ mẫu thân Liễu Thanh lá cười nói: "Sờ sờ, người xem một chút Tô Kỳ đối với người thật tốt? Tình cảm là có thể bồi dưỡng, để cho hẳn trước dẫn người đi bệnh viện nhìn thấy thế nào?"

"Không cần, tự ta đi." Sở sở xoa xoa nước mắt, giọng điệu có chút trầm thấp: "Không nghĩ tới ngay cả ngài cũng gạt ta, ngài có phải hay không là còn cảm thấy ngài nữ nhi chỉ là tùy tiện {hò hét:dễ dàng} hài tử? Mẹ, chuyện của chính ta tự ta có quyền lợi quyết định, không cần các người tới an bài."

Liễu Thanh lá nhất thời ngẩn ra.

Ngây ngẩn nhìn con gái của mình khập khễnh rời đi, lại là không biết làm sao, Tô Kỳ có chút lúng túng thu hồi tay của mình, vội vàng đi hai bước, nói: "Sở sở, người bây giờ hành động không có phương tiện, người. . ."

Lời còn chưa dứt, sở sở nhưng lại là tức giận la lớn: "Người cút ngay cho ta, người có ác tâm hay không người?"

"Sở sở, ta xem người càng ngày càng làm càn!" Sở tìm thiên thấy một bên Tô Long cùng Miêu Phượng Nghi hơi mấy phần bất mãn sắc mặt, càng là mặt mũi không ánh sáng, bước đi lên trước, mà sở sở tức là quật cường nhìn cha của mình đi tới, không trốn không tránh nhìn hấn vươn tay muốn phiến tới đây. Mà cũng đang ở lúc này, phía trên bỗng nhiên xuất hiện một trận thủy tinh vỡ vụn thanh âm, cứng rắn cắt đứt này khởi gia đình tranh cãi.

Mà theo một trận thủy tinh sau khi hạ xuống, một thân ảnh cứng rắn cắm vào sở sở cùng sở tìm thiên trong lúc, một cái tay đang thẻ chủ sở tìm thiên vung lên tay phải, hơn nữa lực lượng làm như thật lớn, sở tìm thiên sắc mặt không lâu lắm cũng đã xuất hiện dữ tợn sắc.

"Tần Phong!"

Thấy rõ người tới Tô Long cùng Miêu Phượng Nghi sắc mặt nhất thời đại biến, biến thành cực kỳ âm trầm, nhất là người sau càng là hận không được đem Tần Phong thiên đao vạn quả.

Sở sở tức là ủy khuất nhìn trước mắt người này, nước mắt cũng không có ở ngừng, Tần Phong thả sở tìm thiên, đem sở sở kéo đến trong ngực, cười cười,

nói: "Tự mình giới thiệu một chút, sở sở chủ cho thuê nhà, Tần Phong."

"Tần Phong?" Sở tìm thiên sắc mặt thoáng chốc xanh mét xuống tới, nhất là nhìn con gái của mình bị người nam nhân này ôm đến trong ngực, trầm giọng nói: "Đừng tưởng rằng cứu sở sở một mạng người tự có tư cách đứng ở chỗ này ta cùng nói chuyện, cút ngay cho ta."

"Biết không?" Tần Phong cũng không có {tức giận:-sinh khí}, trái lại là cười nói: "Ta cùng sở sở ở ký kết mượn phòng hiệp nghị lúc, bên trong có minh văn quy định ta phải bảo vệ an toàn của nàng, cho nên bất kỳ đối với nàng tạo thành nhân thân nhân vật nguy hiểm cũng muốn từ bên người nàng rời đi, bao gồm người cái này hiện tại cũng không thể nào xứng chức phụ thân."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 353: Bên Đường Ấu Đả

Chương 353: Bên đường ấu đả

Cửa khách sạn tụ không ít người.

Tựa hồ rất nhiều người thích xem náo nhiệt, mà loại này gia đình luân lý kịch càng là nhìn mùi ngon.

Sở Khải dương sắc mặt xanh mét đứng ở nơi đó, khí thế cường đại làm cho lòng người sinh kính sợ, chẳng qua là đối với bất kỳ khí thế cũng đều không ưa Tần Phong như cũ là trên mặt treo kia bôi tươi cười quái dị: "Đây là ta làm một người chủ cho thuê nhà trách nhiệm."

"Ta là phụ thân của nàng!"

Sở Khải dương trầm giọng quát lên.

Tần Phong nhún vai, nói: "Ta quản người người nào, ta nếu ký hợp đồng vậy thì phải bảo vệ an toàn của nàng, nếu không người anh em sau này phòng ốc làm sao ở quảng cáo cho thuê? Sở tiên sinh, người không phải là muốn chặt đứt ta Tần Phong tài lộ chứ?"

Sở Khải dương bị Tần Phong lời nói khí có chút nổi điên, chẳng qua là đang nhìn con gái của mình còn đang Tần Phong trong ngực, càng là cảm giác gương mặt mặt vút sạch sẽ, một bên Liễu Diệp thanh thấy trượng phu của mình sắc mặt dữ tợn, vội vàng đi lên trước hơi vỗ vỗ bờ vai của hắn, rồi sau đó nhẹ giọng nói: "Tần tiên sinh, người chiếu cố sở sở chuyện này ta rất cảm kích ngài, nhưng là

sở sở là nữ nhi của ta, ngài bây giờ là hay không có thể làm cho nàng?"

"Nàng ngủ thiếp đi."

Tần Phong thản nhiên nói.

Liễu Diệp thanh ngấn ra, này mới nhìn đến con gái của mình không biết khi nào gục ở Tần Phong trong ngực đã nhắm hai mắt lại, đang an tường nghỉ ngơi. Tần Phong thuận thế công chúa ôm đem sở sở ôm ở trong ngực, Liễu Diệp thanh nhìn nghỉ ngơi trong nữ nhi, ở liếc mắt nhìn Tần Phong, nàng là một phụ nữ, tự nhiên hiểu rõ có thể dưới tình huống như vậy ở một người đàn ông trong ngực ngủ, con gái của mình đối với Tần Phong đã tín nhiệm tới cực điểm.

Sợ rằng, con gái của mình tâm sớm có sở thuộc rồi.

Liễu Diệp thanh trong lòng có chút quẩn quýt.

"Ta nhìn giữa các người mâu thuẫn không tốt hài hoà, dù sao gả cho Tô Kỳ loại này củi mục quá nói dóc, chờ các người đã suy nghĩ kỹ ở tìm đến nàng đi." Tần Phong nhạo báng nhìn thoáng qua Tô Long cùng Miêu Phượng Nghi, xoay người tiện muốn rời đi.

Tô Long nhất thời lửa giận thiêu đốt, tên vương bát đản này lại nhiều lần tìm tới tận cửa rồi nhục nhã Tô Gia người, hiện giờ càng là trước mặt mọi người châm chọc, tiến lên một bước tức giận quát lên: "Tần Phong, người không khỏi lá gan quá lớn!"

"Ồ a, người còn có mặt mũi mà nói ta đâu?" Tần Phong cười ha hả nói: "Muốn nói gan lớn, quý phu nhân lá gan khả luôn luôn không nhỏ."

Miêu Phượng Nghi sắc mặt căng thẳng, âm trầm nhìn Tần Phong.

"Tần Phong, buông ta xuống nữ nhi, nếu không ta đối với người không khách khí." Sở khái dương thấy Tần Phong thái độ càng ngày càng lớn lối, lạnh lùng nói: "Ở sh, vẫn chưa có người nào dám đối với Sở gia như thế. Người tuyệt đối

là cái thứ nhất."

"Móa nó thẳng cờ hó." Tần Phong xoay người, âm trầm u ám nhìn sở khái dương, mắng: "Nếu như không phải là nhìn ở người là sở sở phụ thân phân thượng, ta khuya hôm nay định để cho người biết cái gì gọi là thống khổ, đem miệng của người cho ta nhắm lại, nghĩ muốn động thật đừng chỉ nói không luyện, ngày hôm nay ta cho người cái cơ hội, tỰu đứng ở chỗ này, để ta xem xem trong miệng người cái rằm có mấy cái thật sự!"

Tiếng nói vừa rơi xuống, Tần Phong chẳng qua là về phía trước một bước qua, mấy người kia {bỗng nhiên:-bữa} cảm giác được một trận che phủ trời đất khí thể mạnh tuôn ra mà đến, kia sở khái dương cùng với Tô Long cũng đều là sắc mặt căng thẳng, theo bản năng muốn lui về phía sau hai bước, chẳng qua là trong lòng kia bồi kiên định để cho bọn họ đứng tại nguyên chỗ không dám động trên chút nào, mà Liễu Diệp thanh cùng với Miêu Phụng Nghi, còn có cũng không khá gì hơn Tô Kỳ, nhưng lại là lão đảo lui ba bốn bước.

"Quả thực càn rỡ!"

Sở khái dương khí một đôi mắt trừng cùng đèn lồng bình thường, hai đấm càng là nắm ken kết rung động.

"Càn rỡ đại gia người." Tần Phong khinh thường mắng.

"Người trẻ tuổi, quá kiêu ngạo khả không phải là chuyện tốt." Đang lúc này, một người mặc đường trang ước chừng năm mươi tuổi {chừng:-tả hữu:-ảnh hưởng} nam tử từ sở khái dương mấy người phía sau từ từ đi tới, thấy người tới, sở khái dương trên mặt bình tĩnh chút, nói: "Lục ca, ngài đã tới."

Bị sở khái dương xưng là Lục ca nam tử chậm rãi gật đầu, vừa đi lên trước hai bước, cười nói: "Người trẻ tuổi huyết khí phương cương, người cũng là được lắm."

Tần Phong lông mày giương lên, kia Lục ca tiếp tục nói: "Chẳng qua là người

như vậy mang đi sờ sờ, có phải hay không là có phần quá đáng rồi?"

Tần Phong như cũ không nói lời nào.

Mà trà trộn ở trong đám người nhìn náo nhiệt tiền lợi mặt không chút thay đổi lắc đầu.

Cái này Lục ca đầu óc có chút mất linh quang chứ? Tần Phong bây giờ là nói rõ chơi hoành ngang, người cho hấn khắp nơi nhiều đạo lý lớn đây không phải là đàn gảy tai trâu sao?

Kia Lục ca thấy Tần Phong không nói lời nào, khẽ nhíu nhíu mày, cũng là một bên Tô Kỳ cười lạnh nói: "Vị này là hồng bang lục sông tiên sinh, Tần Phong, người nếu là biết cất nhắc tự ngoạn ngoạn đầu hàng hảo, nếu không định để cho người hảo xem!"

Tần Phong khước miệng vung lên một tia khinh thường nụ cười, chẳng qua là còn không nói lời nào.

"Tần Phong, mọi sự lưu một đường." Lục sông trầm giọng nói: "Đem sờ sờ để xuống, nhìn ở Tôn lão tiên sinh trên mặt mũi người có thể rời đi."

"Ta chính là không thả, có bản lĩnh tới giết ta." Tần Phong nhạo báng nhìn cái này lục sông, cười híp mắt nói.

Lục sông nhất thời hô hấp ngán ra, lập tức lại là sắc mặt khẽ biến thành vi trầm xuống, phất phất tay, rất nhanh có bảy tám người từ trong đám người đi lên trước đem Tần Phong vây quanh, lục sông trầm giọng nói: "Nghĩ Tôn lão tiên sinh bậc nào anh hào nhân vật, nhưng lại dạy dỗ người cái này vô lại đồ đệ!"

"Tần Phong, buông ta xuống vị hôn thê, nếu không ta đối với người không . . ."

Vốn là gặp người {tính ra:-mấy} chiếm cứ ưu thế, Tô Kỳ lá gan cường tráng vài phần, lại muốn ở sờ khải dương cùng với Liễu Diệp thanh trước mặt khoe

khoang khoe khoang, liền muốn cười nhạt ở trên khí thể chiếm cứ mấy phần ưu thế, chẳng qua là hăn lời nói còn không có vạ nói, lại bỗng nhiên cảm giác được thấy hoa mắt, ôm sờ sờ Tần Phong không biết khi nào xuất hiện ở trước người của hăn, kia tươi cười quái dị để cho hăn mồ hôi lạnh trong nháy mắt chảy ròng,

Không thể có phản kháng, Tần Phong giơ lên một cước hung hăng đá vào dưới háng của hăn, lực lượng khổng lồ thậm chí để cho Tô Kỳ cả người bay lên không bay lên, tất cả mọi người là theo bản năng hai chân một trận khép lại, mà Tần Phong nhưng lại là ở mọi người còn không có phản ứng lúc trước, bước nhanh đến phía trước lại là một cước đá ra, ngay giữa ở rơi xuống trên mặt đất Tô Kỳ nơi cổ.

Kia vốn muốn gào thét gọi ra thống khổ trong nháy mắt bị kẹt ở cổ họng nơi, Tần Phong lực lượng không lớn không nhỏ, giết không được hăn, nhưng là có thể nhắm lại miệng của hăn, chỉ thấy kia Tô Kỳ nằm dưới đất, hai tay hộ ở chỗ kín, co rúc thân thể muốn gọi nhưng lại là gọi không ra nửa phần, sắc mặt trắng tử hồng, trong đôi mắt nước mắt ở khổng lồ thống khổ chi phối hạ đã sớm ức chế không được.

"Tần Phong, người lớn mật!"

"Tô Kỳ!"

Tô Long cùng Miêu Phượng Nghi sắc mặt một trận kịch biến, Phong Cuồng xông lên đỡ lấy nằm dưới đất thống khổ co quắp Tô Kỳ, kia Tô Long càng là tức giận muốn cùng Tần Phong liều mạng, chẳng qua là nhìn Tần Phong kia kinh người ánh mắt, cũng không dám ở trên nửa phần trước. Thấy Tô Long trạng thái, Tần Phong nhưng lại là tiến lên một bước một cước sủy ở Tô Long trên bụng, người sau bị đau kêu thảm một tiếng ngã nhào ở Tô Kỳ trước người, Tần Phong trên cao nhìn xuống nhìn đây đối với phụ tử, khinh thường mắng: "Năm đó của người con gái ruột bị của người Tiểu Tam ép xa xứ, người lựa chọn thờ ơ lạnh nhạt, hiện tại người cái này còn không xác định có phải hay không là con của người Tô Kỳ bị ta phế thành thái giám, người cũng là dám đứng ra nói chuyện?"

Tô Long tái nhợt gương mặt ôm bụng, nhìn chăm chăm Tần Phong, trong ánh mắt lửa giận đã sớm đốt tràn đầy, chẳng qua là bụng kịch liệt thống khổ để cho hắn không cách nào ngôn ngữ.

Kia Miêu Phượng Nghi tức là đứng ở một bên, nhìn Tần Phong hận không được đem Tần Phong thiên đao vạn quả, chẳng qua là nàng nào dám đứng ra nói nửa câu nói.

Tần Phong hít sâu một hơi, nhìn thoáng qua trong ngực sờ sờ, lúc trước ồn ào cũng không có quấy rầy nàng giấc ngủ, hắn thở phào nhẹ nhõm, lập tức lại là nhìn sờ khái dương, nói: "Sờ khái dương, người cái này hay thân gia Tô Long từng nhưng là đem con gái ruột thịt của mình ép lưu lãng đến m Quốc, ở người cái này hay thân gia sắp đặt kế hoạch hạ suýt nữa bị người sát hại, ha ha, tại chỗ chẳng lẽ cũng đều quên hết Tô Gia quang huy lịch sử sao?"

Xuất nhập tửu điểm phần lớn là Tô Gia cùng Sở gia vì tạo thanh thế mời tới tân khách, phần lớn là nhân vật có số, đối với Tô Gia chuyện tình bao nhiêu cũng có chút hiểu rõ, chẳng qua là phần lớn ngầm hiểu lẫn nhau, Tần Phong như vậy ** trắng trợn lộ tẩy, coi như là ác tâm Tô Gia cùng Sở gia nhân rồi.

Sờ khái dương sắc mặt lúc đỏ lúc trắng.

Mà sờ sờ mẫu thân Liễu Thanh lá càng là trầm mặc không nói, chẳng qua là nhìn ánh mắt của nàng, làm như đã tại suy nghĩ cự tuyệt cửa này hôn sự rồi.

"Người ngậm máu phun người!" Tô Long chịu đựng bụng đau nhức, trầm giọng nói.

"Phải không? Tại chỗ nhưng là có cảnh sát hình sự quốc tế, không bằng để cho hắn nói câu công đạo?" Tần Phong nhìn thoáng qua ở trong đám người tiền lợi, thản nhiên nói.

Tiền lợi không nhìn được gãi gãi đầu mũi, trong lòng thầm mắng Tần Phong tên khốn kiếp này kéo chính mình xuống biển, nhưng nhìn Tần Phong kia ánh

mắt uy hiếp, hẳn không thể không đứng ra, đào ra bản thân căn cứ chính xác kiện báo cho biết hạ xuống, nói: "Miêu Phượng Nghi, chúng ta hoài nghi bảy năm trước người tư thông người Nam Mỹ buôn bán buôn lậu tập đoàn quả. Bán thiếu nữ, ta sẽ thông báo cho bốn địa cảnh phương dặt tay đối với người tiến hành điều tra, người bây giờ theo lời mỗi một câu nói cũng đều sẽ trở thành ngày sau trình đường chứng nhận cung."

Làm nhằm vào Tần Phong tội phạm lục soát quan, tiền lợi điều chỉnh ống kính huy mỗi người đều có bộ phận hiểu rõ, mà gói thuốc lá tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Chẳng qua là lúc ấy hẳn cùng Tần Phong nào đang vui mừng, cũng không có thời gian rồi đi phản ứng bảy năm trước nợ cũ.

Miêu Phượng Nghi toàn thân ngẩn ra, muốn nói điều gì, nhưng là lại trong lúc lơ đãng đối với lên Tần Phong cặp mắt kia, một cổ rét lạnh từ phía sau lưng lan tràn, nàng lại là hù sắc mặt càng lúc càng tái nhợt.

"Nữ nhân này có tật bệnh, thật giống như bị người dùng dược vật thô miên quá." Tần Phong thấp giọng nói: "Lão ca, mang về căn thận điều tra, chỉ sợ sẽ có chút ý tứ."

Tiền lợi biết Tần Phong ở thô miên lĩnh vực trên quyền nói chuyện, trầm mặt gật đầu.

"Được rồi, nên nói ta nói, ta đi." Tần Phong ôm sở sở, hai tay cũng không run lên, thản nhiên nói.

"Đem sở sở để xuống, người có thể rời đi." Sở khái dương như cũ là kiên định cuối cùng nguyên tắc, trầm giọng nói.

"Xét thấy người bây giờ biểu hiện, có khả năng đối với ta mượn khách tạo thành nhân thân nguy hại, cho nên, rút sang một bên." Tần Phong khinh thường nói.

Sở Khải dương hôm nay đã cảm thấy ném quá mất mặt rồi, nếu như ở không đem sở sở mang về nhà, sợ rằng sở tìm ngây thơ dấm bôi hấn da, ở bị Tần Phong liên tiếp nhục nhã, lửa giận trong lòng đã hơn bao giờ hết tăng vọt, mà lục sông vỗ vỗ bờ vai của hấn tỏ ý tỉnh táo lại, đi lên phía trước nói: "Tần Phong, ta biết ngươi vì sở sở hảo, nhưng cũng không nên quá mức phân rồi, nếu không đừng tưởng rằng ngươi là Tôn lão tiên sinh đồ đệ, ta cũng không dám."

"Muốn chết sẽ làm cho người của người tiến lên đây." Tần Phong cứng rắn cắt đứt hấn lời nói, lạnh lùng nói: "Hồng bang phế vật cũng đều chỉ biết là đánh rắm phải không?"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 354: Tướng Đội Trưởng

Chương 354: Tướng đội trưởng

Hồng bang mấy người đệ tử tức giận nhìn Tần Phong.

Nhất là Lục Hà, sắc mặt khó coi xuống tới, xanh mét một mảnh, trầm giọng nói: "Tần Phong, người quá cuồng vọng rồi! Xem ra ta có cần thiết thể Tôn lão tiên sinh giáo huấn một chút người rồi."

"Thao."

Tần Phong bất đắc dĩ mắng một câu: "Có phiền hay không?"

Ôm sở sở hãn {tướng thật:-là thật} không muốn động thủ, chẳng qua là này Tô Long một nhà cùng với Lục Hà thực tại có chút khiến người chán ghét.

Bất quá sau khoảnh khắc làm Kinh Vũ Dao lái xe nghe được Tần Phong bên cạnh lúc, coi như là giải quyết Tần Phong bộ phận cố kỵ.

"Mơ tưởng đi!"

Thấy Tần Phong nghĩ trước xe đi tới, hồng bang trung một người giận quát một tiếng xông tiến lên đây, nhìn trong ngực sở sở tựa hồ có tình lại dấu vết, Tần Phong trong mắt thiểm quá một trận sát ý, đem sở sở giao cho Kinh Vũ Dao sau, thân thể trong nháy mắt chợt lóe đem kia xông tiến lên đây gia hỏa tay phải kiềm chế ở, đồng thời hãn cánh tay run lên, khoảng cách gần rõ ràng nghe được từng đợt tiếng răng rắc ở kia hồng bang đệ tử nơi bả vai truyền đến, chẳng qua là bị

Tần Phong một cái tay nhéo ở cổ, nhưng lại là sắc mặt đỏ lên cũng la không ra nửa câu tới.

Phanh.

Một quyền đánh vào kia tư cái ót nơi.

Gặp hăn ngất đi sau, đưa hăn ném đi ra ngoài, đồng thời đối với Kinh Vũ Dao nháy mắt ra hiệu, người sau cẩn thận đem sở sở để ở trên xe, đồng thời lái xe rời đi, kia sở khải dương muốn ngăn cản, chẳng qua là lúc này Tần Phong xoay người lại sau sát ý để cho hăn theo bản năng lui về phía sau một bước, chỉ có thể trơ mắt nhìn con gái của mình bị mang đi.

"Quả thực càn rỡ!" Lục Hà thấy Tần Phong như thế cuồng vọng, hai đấm nắm ken két rung động, lập tức vung tay lên, trầm giọng quát lên: "Đem hăn bắt lại cho ta! Hảo hảo giáo giáo hăn làm sao làm người!"

Mà Tần Phong nhìn Lục Hà, song phương bất quá gian cách không tới mười mét khoảng cách, nhìn Lục Hà tư thái, Tần Phong âm trầm mắng: "Móa nó thẳng cờ hó, xem ra không giết người nan giải mỗi hận trong lòng của ta."

Tiền lợi lông mày giương lên, chẳng qua là một cái tay đã đặt tại cái chuôi thương trên.

Mà Tần Phong nhưng lại là sỏi bước hướng Lục Hà đi tới, hồng bang đệ tử gặp hăn đằng đằng sát khí, một đám vội vàng xông lên phía trước, chẳng qua là nhưng lại ở Tần Phong trong tay ăn không được nửa điểm chỗ tốt, nhưng thấy trước một người ở Tần Phong trước mặt không có bất kỳ phản kháng dư địa liền bị Tần Phong một quyền oanh ở mặt trên, kia máu mũi phun cảnh tượng để cho một đám người chờ.v.v nhìn mất hồn mất vía.

"Lục Hà, ta Tần Phong làm người, con mẹ nó người không có tư cách này tới dạy ta!"

Theo Tần Phong một thân quát khế, mọi người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Tần Phong cũng đã xuất hiện ở Lục Hà trước người, kia Lục Hà trong lòng khiếp sợ dưới, không chút nghĩ ngợi chính là vùng quyền anh đánh mà đến, người này hai tay đại khai đại hợp nhưng cũng có mấy phần võ thuật truyền thống Trung Quốc tư thái, nhìn quyền thế uy mãnh hiển nhiên cũng là chìm đắm hồng quyền nhiều năm cao thủ.

Chẳng qua là lúc này Tần Phong trong lòng đang tức giận không dứt, đối mặt Lục Hà công kích nhưng lại là làm như không thấy, chẳng qua là chuẩn bị một kích giết chết, cố cứng rắn thừa nhận người này một quyền.

Lục Hà thấy công kích của mình có hiệu quả, trong lòng đang mừng rỡ.

Chẳng qua là hãn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới trước mặt gia hỏa là muôn vạn giọt giữa quái vật, cải tạo thân thể cường độ đã sớm siêu việt nhân loại đỉnh phong, này Lục Hà một quyền nhìn như uy mãnh, lại cũng chỉ có thể đối với hơi để cho Tần Phong cổ oai xuống. Trợn mắt hốc mồm Lục Hà có chút hoài nghi trước mặt gia hỏa có phải là loài người hay không, nhưng cũng chính là cái này thất thần chốc lát, Tần Phong tay trái như ra biển Du Long néo ở cổ của hãn.

1m7 {chùng:-tả hữu:-ảnh hưởng} vóc dáng Lục Hà cũng không tính thân thể cường tráng, cho nên khi hãn cảm giác sự khó thở lúc, cũng dần dần cảm giác hai chân của mình rời đi đất đai.

Tần Phong nắm ngón tay như sắt đánh bình thường, để cho Lục Hà ở thống khổ vạn phần giây dựa dưới không cách nào tránh thoát nửa phần, một bên sở khả dương hù lui lại mấy bước, kia Liễu Diệp thanh càng là mặt hoa biển sắc.

"Buông hãn ra!"

Lục Hà mấy tên thủ hạ đứng ở Tần Phong phía sau, một đám mắt thấy chạm đất sông bị nhắc tới, sắc mặt biến thành bệnh hoạn màu tím, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Tần Phong, không {cho phép:-chuẩn} giết người!" Vốn là vẫn ở xem náo nhiệt tiền lợi nhìn Tần Phong kia trong ánh mắt không có để lộ ra chút nào thư giãn quang mang, hẳn không chút nghĩ ngợi rút ra súng lục nhắm ngay Tần Phong, trầm giọng nói: "Hắn bắt quá là ý vào tuổi của mình nhiều lời mấy câu nói nhảm, không đến nỗi bị người giết chết."

Tần Phong hừ một tiếng.

Nhìn sắc mặt màu đỏ tím sắc thống khổ không chịu nổi Lục Hà, trong mắt tức giận nhưng không thấy chút nào lui tán, chẳng qua là hơi đem Lục Hà hướng trước người lôi kéo, quyền phải dặt lực lượng khổng lồ hung hăng đập phá đi ra ngoài.

Phanh!

Mọi người chỉ thấy kia Lục Hà té ngã trên đất, miệng hộc máu tươi, còn đánh mấy viên áp chế, mà Tần Phong nhưng lại là bất giác giải hận bình thường, hướng về phía nằm dưới đất Lục Hà một trận quyền đấm cước đá, nhất quyền nhất cước không suy giảm hướng đầu hẳn chào hỏi, kia Lục Hà chỉ có thể co rúc thân thể dưới hai tay ý thức bảo vệ đầu óc của mình.

Sưu! Làm Tần Phong cảm giác mình sau lưng kính phong đột kích lúc, thân thể của hắn một bên, một nắm tay dấn hẳn trước mặt từ phía sau lưng đánh mà đến, Tần Phong sắc mặt giận dữ, bắt được kia cánh tay, một đòn giảo ném qua vai đem kia sau lưng gia hỏa nện vào Lục Hà trên người, vốn là không chịu nổi Lục Hà bị này trên trăm cân người một đập, càng là một ngụm lão huyết tòng trong miệng phun ra.

Tiền lợi thấy tình huống như vậy thu hồi súng lục.

Một bên sở khái dương mắt thấy tiến lên hồng bang đệ tử một đám {chấn:-bị} Tần Phong cho đánh ngã xuống đất, nhìn tiền lợi quát lên: "Người là cảnh sát, người tại sao bắt kẻ."

Bất quá hăn lời còn chưa nói hết.

Bỗng nhiên một bóng tối từ phía trước đánh tới, Liễu Diệp thanh hù mặt hoa biến sắc hô to một tiếng cẩn thận, nhưng là sở khả dương cũng không phải là người tập võ, phản ứng tự nhiên không có thật là nhanh, chỉ cảm thấy toàn thân một trận kịch liệt chấn động, cả người té ngã trên đất bị ném thất điên bát đảo, mà một toàn thân co quắp gia hỏa lúc này đang gục ở trên người của hăn, trong miệng còn không ngừng toát ra khổ thủy.

Nhìn thấy cảnh này, tiền lợi đã tập mãi thành thói quen, nhún vai nói một câu: "Ta quản, nhưng là không quản được."

Cũng ngay vào lúc này, cảnh tiếng chuông đã tiến tới gần, bất quá hồng bang trên dưới mấy người cũng đã toàn bộ nằm dưới đất, nhất là Lục Hà, càng là bất tỉnh nhân sự, bị mấy tên thủ hạ áp dưới thân thể, trong miệng cô cô bốc lên máu tươi.

"Phi." Tần Phong đi tới Lục Hà trước người, trên cao nhìn xuống nhìn người này, nói: "Đạo lý làm người ta học xong, đó chính là không có bản lãnh khác(đừng) trang b, nếu không sẽ rất thê thảm."

Bị Tần Phong châm chọc Lục Hà tựa hồ có chút thanh tĩnh, chẳng qua là bộ mặt của hăn bị Tần Phong liên tiếp đòn nghiêm trọng, miệng khẽ trương khẽ hợp một chữ cũng phun không ra, chẳng qua là oán hận nhìn Tần Phong, nhưng là oán hận ánh mắt còn không có kéo dài bao lâu, một cái chân to trùn lên trên mặt của hăn, Lục Hà một trận hộc máu, cả người đã hoàn toàn ngất đi.

Xe cảnh sát lục tục cấp tốc lái tới, Tưởng Diệp Sơ xuống xe thấy dưới đất nằm ngổn ngang một đám người, đang nhìn Tần Phong cây to đón gió cũng không biết đay rụng, bất đắc dĩ ngắt của mình mi tâm.

Tần Phong những chuyện đã làm thật sự có chút rêu rao.

Chẳng qua là bản lãnh của hăn tựa hồ là thông thiên, Tưởng Diệp Sơ một

chút biện pháp cũng không có.

"Tiền cảnh quan." Tưởng Diệp Sơ tạm thời không có phản ứng lệnh hấn nhưc đầu Tân Phong, đi trước đến tiền lợi trước người.

"Tưởng đội trưởng, lúc trước điện thoại ta cũng liên lạc quá người rồi." Tiền lợi chỉ chỉ một bên sắc mặt tái nhợt Miêu Phượng Nghi, nói: "Này chuyện của nữ nhân không cần ta ở nhiều lời chứ?"

Tưởng Diệp Sơ gật đầu, rồi sau đó nhìn Miêu Phượng Nghi, nói: "Miêu Phượng Nghi, chúng ta hoài nghi bảy năm trước người tư thông quốc tế tội phạm tổ chức hãm hại Trung Mắm quốc công dân, mặt khác chúng ta hoài nghi người có bắt cóc, giết người hiềm nghi, hiện tại đi theo chúng ta một chuyến đi."

"Không có lệnh bắt, người không thể mang ta đi." Miêu Phượng Nghi tỉnh người lại, hoảng sợ hô.

Tưởng Diệp Sơ trợn trừng mắt, nói: "Hiện tại người là tội phạm hiềm nghi người, chúng ta có quyền lợi câu lưu người bốn mươi tám giờ, về phần lệnh bắt, yên tâm, ta có thể cho người mở một tá."

Sau khi nói xong, Tưởng Diệp Sơ khoát tay áo, rất nhanh có hai nữ cảnh sát tiến lên chế trụ muốn giãy dựa Miêu Phượng Nghi, một bên Tô Long bụng hơi hòa hoãn sau, tức giận nói: "Các người có biết hay không người bắt người là người nào!"

"Tô tiên sinh, ở luật pháp tầng thứ trên ta đích xác không có quyền lợi đem người như thế nào, nhưng là ở đạo đức quan niệm phương diện, xét thấy người cái này phát rồ gia hỏa đối với nữ nhi của mình làm hết thảy, ta liền đứng ở chỗ này trước mặt nhiều người như vậy, đối với người nói: Ta Tưởng Diệp Sơ khinh bỉ người tên vương bát đản này!" Tưởng Diệp Sơ nhấn mạnh từng chữ lệnh Tô Long sắc mặt là biến đổi lại biến.

Tưởng Diệp Sơ khinh thường cắt một tiếng, rồi sau đó nói: "Đem Miêu

Phượng Nghi cho ta mang đi, chúng ta có cảnh sát hình sự quốc tế cung cấp tội phạm chứng cứ, Tô tiên sinh, người chính là tìm toàn thành phố tốt nhất luật sư, ta cũng phải đem nàng đưa vào ngục giam!"

Nghe Tưởng Diệp Sơ kiên định lời nói, Miêu Phượng Nghi sắc mặt càng là đại biến, nàng Phong Cuồng muốn tránh thoát mở cảnh sát trời buộc, kia Tô Long càng là tiến lên muốn tranh chấp, bất quá Tưởng Diệp Sơ nhưng lại là chỉ chỉ Tần Phong, nói: "Người nếu là không sợ ở chịu bị đánh, thử một chút?"

Nhìn Tần Phong trên mặt tươi cười quái dị, Tô Long đang nhìn nhìn Lục Hà thăm trạng, theo bản năng co lại lui qua một bên.

Tưởng Diệp Sơ giải quyết chuyện bên này, đi về phía nhức đầu nhất Tần Phong trước người, nhìn Tần Phong, thấp giọng nói: "Người cái này Phong Cuồng, ta rất khó thu tràng."

"Lục Hà, hồng bang sh người phụ trách một trong, người nếu là cảm thấy ta đánh hấn là phạm pháp, ta có thể cung cấp cho người Lục Hà tất cả tội phạm chứng cứ, nói không chừng đến lúc đó người còn muốn cho ta ban phát một vinh dự thị dân khen thưởng." Tần Phong trêu ghẹo nói.

Tưởng Diệp Sơ dựa vào một tiếng.

Hấn biết Tần Phong ý tứ, đơn giản là cầm Lục Hà hồng đám cao tăng thân phận nhiều làm văn cho hấn giải vây.

"Đi một chuyến đi." Tưởng Diệp Sơ phất phất tay.

Rất nhanh có hai cảnh sát tiến lên đem Tần Phong khóa ở, người sau lại không có chút nào phản kháng đi tới xe cảnh sát, mà Tưởng Diệp Sơ nhìn thoáng qua năm dưới đất một nhóm người, nói: "Đi, gọi xe cứu thương."

Mà lúc này dằng dặc tỉnh lại Lục Hà ngẩng đầu nhìn đến Tưởng Diệp Sơ sau, trong mắt hứng khởi một cỗ cầu sinh **, ít nhất sẽ không ở bị Tần Phong cho

đánh, nhưng là Tưởng Diệp Sơ kế tiếp một câu thấp giọng nói lại làm cho hãn suýt nữa lại một lần hộc máu: "Lục Hà, lần này là chính người muốn chết cùng Tần Phong đối nghịch, lần sau đánh bóng điếm ánh mắt, thức thời đem miệng cho nhắm lại, nếu không ta đồng dạng đem người quan vào ngục giam, bảo đảm người đời này cũng ra không được."

Lục Hà lúc này có chút não chấn động, nhưng cũng biết Tưởng Diệp Sơ ở sh cảnh đội quyền nói chuyện, hãn mặc dù không có cam lòng, đường đường hồng bang đại ca cấp nhân vật, lại bị Tần Phong cho dạy dỗ bể đầu chảy máu, nơi nào sẽ nuốt xuống được khẩu khí này, chẳng qua là Tưởng Diệp Sơ uy hiếp, để cho hãn không thể không phục mềm.

"Lục Hà, chúng ta hoài nghi người tham dự có tổ chức tội phạm tập đoàn, xét thấy trạng huống của người, trước đưa người đi bệnh viện."

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẪM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 355: Chịu Tiếng Xấu Thay Cho Người Khác

Chương 355: Chịu tiếng xấu thay cho người khác

Làm sh minh tinh cảnh quan, Tưởng Diệp Sơ dám nói dám ngữ để cho hẳn vẫn rất được dân tâm.

Công khai châm chọc Tô Long, có lẽ có tổn hại cảnh sát hình tượng, lại vì hẳn bằng thêm mị lực cá nhân, đây cũng là Tưởng Diệp Sơ có thể trở thành sh minh tinh cảnh quan nguyên do một trong.

Khống chế được kết thúc mặt, phân phát phụ cận tham gia náo nhiệt quần chúng sau, cảnh đội người đem phụ cận phong tỏa ở, kia sở khải dương hai vợ chồng thấy nữ nhi cũng thì không cách nào tìm về, chỉ có thể trước lúc đó thôi, trở về tìm sở tìm thiên thương lượng chuyện này, dù sao này hảo hảo một cái cộc chuyện bị Tần Phong quấy loạn xì xà ngẫu, sở khải dương bao nhiêu nuốt không trôi khẩu khí này.

Lúc này xe cứu thương cũng vội vã chạy tới, đang nhìn đến đầy đất đá thương hoạn sau không dám có chút trì hoãn, vội vàng đem Lục Hà một đám người mang đến bệnh viện, mà Tưởng Diệp Sơ điếm viên hương khói hút một hơi sau, chỉ chỉ Miêu Phượng Nghi, nói: "Đem nàng mang về, làm một chút được vật kiểm tra."

Hai nữ cảnh sát đè ép Miêu Phượng Nghi hướng xe cảnh sát đi tới.

Song chính là lúc này, kia xe cứu thương đi xuống một người mặc áo blue

trắng bác sĩ bỗng nhiên {cổ tay:-thủ đoạn} run lên, một cây tiểu đao sắc bén hướng Miêu Phượng Nghi cổ đâm tới, vốn là đứng ở một bên tiền lợi đột nhiên xuất thủ, đem Miêu Phượng Nghi về phía sau vừa tung, mà Tưởng Diệp Sơ theo sát xông lên phía trước chống đỡ ở Miêu Phượng Nghi trước người, kia tiểu đao ông một tiếng, đâm vào bờ vai của hắn trong.

Tưởng Diệp Sơ buồn bực hừ một tiếng, thân thể lão đảo lui lại mấy bước, mà hắn mấy tên thủ hạ bận rộn là móc súng lục ra nhắm ngay xen lẫn trong chữa bệnh trong đội ngũ tên kia sát thủ.

Sát thủ kia nhưng lại là nhe răng cười một tiếng, hai tay bắt được của mình áo blue trắng đột nhiên kéo, kia áo blue trắng giương lên, một cổ màu đỏ sậm phẫn vận theo y phục bay lá tả ra, tất cả mọi người chẳng qua là nghe thấy được một cổ mùi thơm hương vị, chính là bỗng nhiên cảm thấy cả người vô lực, súng lục trong tay càng là nặng tựa nghìn cân bình thường, Tưởng Diệp Sơ quơ quơ đầu bận rộn là căn cứ đầu lưỡi của mình.

Nhưng lại là thấy sát thủ kia lúc này mặc {một bộ:-có nghề} màu đen phục sức, cầm trong tay hai cây sắc bén đoản đao từ từ đi tới, cặp kia mắt tựa như mắt rắn bình thường quét một vòng.

Ở Miêu Phượng Nghi phía sau tiền lợi miễn cưỡng đứng thẳng người, ở bên cạnh hắn, mấy cảnh sát cũng đã chống đỡ không nổi té xiù ngã xuống, tiền lợi dồn dập thở dốc vài hớp xông lên phía trước, chẳng qua là bởi vì được vật phát huy tác dụng, tốc độ cực kỳ chậm chạp, ở sát thủ kia trước mặt không tạo được bất kỳ uy hiếp, chẳng qua là dễ dàng bị giết tay đánh ngã xuống đất.

"Người là ai!" Tưởng Diệp Sơ cắn chặt hàm răng, trên bả vai đau đớn để cho hắn như cũ có thể vẫn duy trì bộ phận rõ tình.

Sát thủ nhưng chỉ là nhún vai, xoay người đi tới Miêu Phượng Nghi trước người, trong tay đoản đao sẽ phải vung xuống, mà một bên ngã xuống đất ở dưới Tô Long tức là mong ước cầu xin nhìn sát thủ, sát thủ kia cười lắc đầu, song

đang lúc này, một còng tay từ giữa không trung bay tới, đang đập vào sát thủ vùng chém ngắn trên đao, đoản đao bị chấn chếch đi vài phần, sát thủ kia nét mặt biểu lộ một tia hưng phấn biến thái nụ cười, xoay người nhìn từ xe cảnh sát đi ra Tần Phong, liếm liếm có chút môi khô khốc.

Tiền lợi vội vàng bò mấy bước chạy tới Tần Phong trước người, trong ngực móc ra một bình rượu bình cô cô tưới hai cái.

"Ta tới." Tiền lợi cảm giác lực lượng khôi phục sau, hít sâu một hơi sẽ phải tiến lên, bất quá Tần Phong lại vươn tay ngăn cản hẳn: "Tránh ra, người không phải là đối thủ của hẳn."

Tiền lợi ngẩn ra, lập tức bĩu môi.

Tần Phong tiến lên đi vài bước, cười lạnh nói: "Không nghĩ tới song Đao vương cũng sẽ trở thành Hoàng Ảnh chó săn, xem ra ta thật đúng là đánh giá thấp Hoàng Ảnh thực lực, thuận tiện cũng đánh giá cao người cái này cao cấp sát thủ giác ngộ."

"Hắc hắc hắc, người vì tiền tài mà chết điều là thức ăn mất." Song Đao vương cười hắc hắc, trong tay đoản đao ong ong không ngừng, hẳn hưng phấn nói: "Đã sớm muốn cùng người cái này bị thần thoại nhân vật đánh một cuộc rồi, nếu như người chết, người thích khách danh hiệu, ta liền không khách khí nhận lấy rồi."

"Hừ, ta đảo muốn nhìn người nào cho tự tin của người!"

Tần Phong Lãnh Tiểu một tiếng.

Cặp kia Đao vương sắc mặt trầm xuống, trong tay song đao vùng lên, hướng Tần Phong chính là vọt tới, mà Tần Phong chân phải về phía trước một bước qua, hai chân hơi hơi khuất, qua trong giây lát cả người lại như lò xo loại giống nhau bắn nhanh ra, cặp kia Đao vương nhe răng cười một tiếng, trong tay đoản đao sắc bén nhắm thẳng vào Tần Phong, nhưng Tần Phong nhưng lại là nhanh chóng tiến tới gần cũng không úy kỵ, ở kia đoản đao đánh tới lúc, cổ tay hẳn run

lên, một cây vút côn văng.

Đinh một tiếng,

Song Dao vương chỉ cảm thấy tay phải đoản đao run rẩy không ngừng, trong lòng hẳn lại là trầm xuống, cũng không dám ở có chút sơ ý.

Quý vì thích khách liên minh cao cấp nhất tồn tại, đối thủ trước mắt có gần như là số chưa biết lực chiến đấu, một khi có chút sơ ý, sợ rằng cũng muốn bỏ mạng ở chỗ này.

Mà một bên tiền lợi nhìn hai người triển đấu ở chung một chỗ.

Cầm lấy rượu của mình hồ đi tới Tưởng Diệp Sơ trước người cho hẳn tưới một ngụm rượu, Tưởng Diệp Sơ cảm giác mình thân thể được tính dần dần lui giải tán lúc sau, đem trên bả vai tiểu đao rút đi ra ngoài, đơn giản xử lý một chút vết thương của mình, trầm giọng nói: "Người này lai lịch gì?"

Tiền lợi trầm giọng nói: "Đem Lục Hà cùng Tô Kỳ toàn bộ mang đi bệnh viện, Miêu Phượng Nghi giải đến xe cảnh sát bên trong, Hoàng Ảnh người vô khổng bất nhập, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sợ rằng cảnh đội cũng có Hoàng Ảnh nằm vùng."

"Miêu Phượng Nghi cùng Hoàng Ảnh có cái gì liên hệ?" Tưởng Diệp Sơ cau mày hỏi: "Tại sao Hoàng Ảnh người muốn giết Miêu Phượng Nghi?"

"Hoàng Ảnh khoa điều tra từng nhận được một phần danh sách, Miêu Phượng Nghi phụ thân Miêu Kim Thủy chính là Hoàng Ảnh một thành viên, chẳng qua là đáng tiếc Miêu Kim Thủy còn không có ở thân phận này trên làm bao nhiêu văn chương tự ngữ củ tỏi rồi, về phần Miêu Phượng Nghi cùng Hoàng Ảnh có cái gì liên hệ ta cũng không rõ ràng, bất quá Hoàng Ảnh người nếu muốn giết hẳn, sợ rằng Miêu Phượng Nghi thoát không khỏi liên quan." Tiền lợi cau mày suy tư chốc lát, nói: "Hãy mau đem Miêu Phượng Nghi dời đi, tuyệt không thể để cho Hoàng Ảnh người được như ý."

Tướng Diệp Sơ gạt đầu.

Hoàng Ảnh danh hiệu hãn đã từng có nghe thấy, tiền lợi nói trong đội cảnh sát bộ khả năng có giấu Hoàng Ảnh người hãn nhiều ít có chút không phục, chẳng qua là hãn không thể kết luận, dù sao muốn giữ được Miêu Phượng Nghi mạng.

Mà một bên khác.

Tần Phong cùng song Dao vương chiến đấu cũng tiến vào gay cấn.

Hai người cũng đều là thích khách liên minh đỉnh cấp cao thủ, cặp kia Dao vương một tay song đao sử xuất thần nhập hóa, quỷ dị xảo quyết, đao đao hướng Tần Phong trí mạng điểm công kích, Tần Phong cầm trong tay một cây vút cơn nhưng lại là xin vui lòng phòng thủ, ngẫu nhiên cũng sẽ ở không đương trung nhanh chóng tiến tới gần, chẳng qua là song Dao vương vũ khí hiển nhiên chiếm cứ càng nhiều ưu thế, không thể không khiến Tần Phong thật cẩn thận để tránh bị mở hơn mấy đầu đường tử.

"Người này không phải là rất có thể đánh sao?" Tướng Diệp Sơ thấy Tần Phong cũng không chiêm cứ thượng phong, thấp giọng hỏi: "Chẳng lẽ mới vừa rồi hao phí thể lực nhiều quá?"

"Thể lực?" Tiền lợi bĩu môi.

Tần Phong thể lực vẫn là mê, thậm chí rất nhiều người nói chỉ cần Tần Phong nguyện ý làm thật có thể vĩnh viễn chiến đấu đi xuống, nghĩ tới đây, tiền lợi nhú nhú mày, nói: "Tần Phong từ trước đến giờ thích thăm dò địch nhân mạch đường ở xuất thủ, bất quá hôm nay tựa hồ có chút kỳ hoặc."

"Kỳ hoặc?" Tướng Diệp Sơ nhú nhú mày.

Tiền lợi nhưng lại là chặt híp mắt, bỗng nhiên quát lên: "Hãn ở trì hoãn thời gian!"

Mà vốn là đang cùng Tần Phong đánh đang vui mừng song Đao vương bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, song đao nhanh chóng khẽ múa, tạm thời đem Tần Phong bức lui một hai bước, tự mình tức là nhanh chóng rút ra lui về phía sau, nhìn thoáng qua tiền lợi, cười híp mắt nói: "Không hổ là s cấp cảnh sát hình sự, quả nhiên có chút môn đạo."

Tần Phong nhú nhú mày, cặp kia Đao vương lại là quý dị cười nói: "Người từ trước đến giờ thích thăm dò địch nhân chiến đấu lộ số ở xuất thủ, xem ra chúng ta đối với người suy đoán hay(vẫn) là đang sự thật trong."

"Người sẽ không sợ chết sao?" Tần Phong Lãnh Tiểu hỏi.

"Ha ha ha, có thể làm cho người giết chết ta cũng chết cũng không tiếc, huống chi người dám giết ta sao?" Song Đao vương tiến về phía trước một bước, cầm trong tay song đao để ở sau lưng, nhẹ răng cười nói: "Lúc trước triển đấu đã đầy đủ người của chúng ta xuất thủ cướp đi hai nữ nhân kia rồi. Ta như là hôm nay thiếu cánh tay thiếu chân trở về, ta bảo đảm người ngày mai sẽ nhận được gặp đồng dạng trả giá lớn nữ nhân thi thể."

Tần Phong trong mắt lóe ra từng đợt tinh quang, trầm giọng nói: "Nói như vậy, Tô Gia nhân hòa Sở gia dính hôn cũng là ở nằm trong kế hoạch của các người?"

"Cùng Sở gia đối nghịch cũng không phải là quá tốt lựa chọn." Song Đao vương lạnh giọng nói: "Nhưng là hiện tại Sở gia người cũng sẽ cho là sở sở ở trong tay của người, đây là từ đầu tới đuôi nhằm vào người sở sáng tạo một cái kế hoạch, bây giờ nhìn lại kế hoạch áp dụng vô cùng thành công. Sở gia, hồng bang, hai thế lực lớn địch nhân, sách sách, xem ra người sau này sẽ không quá thoải mái."

"Thời gian địa điểm." Tần Phong dứt khoát nói.

"Thông minh." Song Đao vương cười hắc hắc nói: "Bất quá chuyện này còn cần chúng ta ở thông báo người, yên tâm, chúng ta tạm thời sẽ không động hai

nữ nhân kia, nhưng là nếu như người không phối hợp hoặc là trong núi chi giúp cùng với Cao Kiêu Phong cùng có bất kỳ sơ xuất, như vậy chúng ta thà rằng cùng hai nữ nhân kia đồng quy vu tận. Đó là một công bình mua bán."

Tần Phong mặt không chút thay đổi nhìn trước mắt gia hỏa.

Bất quá song Đao vương lại không chút sợ hãi.

Hắn biết mình có thể sẽ chết, nhưng tuyệt đối không phải là hiện tại.

Bởi vì Tần Phong xương sườn mềm bây giờ đang ở trong tay của hắn.

"Ha ha ha ha." Nhìn Tần Phong không nói một lời, song Đao vương ha ha cười một tiếng, xoay người chính là rời đi.

Một bên tiền lợi đi lên trước, nhìn này lớn lối gia hỏa rời đi, trầm giọng nói: "Xem ra có người đối với của người giải đã quá mức rồi. Không có người, nồi đen còn phải người tới bồi, người tên địch nhân này khả không dễ đối phó."

Tần Phong trầm ngâm chốc lát, rồi sau đó nói: "Lão ca, giúp ta thăm vấn Miêu Phượng Nghi, ta muốn biết trong miệng nàng hết thảy về chuyện này tư liệu. Ta biết cảnh sát hình sự quốc tế có Hoàng Ảnh khoa điều tra, ta cần bọn họ sở điều tra đến Hoàng Ảnh tất cả tài liệu."

"Ta sẽ hết sức." Tiền lợi trầm giọng nói: "Hoàng Ảnh người vô khổng bất nhập, ta chỉ có thể hết thảy khả năng."

Tần Phong gật đầu, lại nói: "Tưởng Diệp Sơ, nghĩ hết thảy biện pháp đem Hoàng Ảnh người từ các người cảnh đội quét ra đi, kương kiên quyết sẽ nói cho người biết nên làm như thế nào."

Tưởng Diệp Sơ nói: "Không cần người nói ta cũng muốn tới tổng vệ sinh."

Tần Phong nhìn song Đao vương phương hướng ly khai, liếm liếm đôi môi, móc ra điện thoại di động của mình gọi một cú điện thoại, không lâu lắm điện

thoại di động cũng đã chuyển được: "Tiểu khói, điều tra sh các đại khu đường phố tất cả ghi hình lại tài liệu tìm ra Kinh Vũ Dao mất tích địa điểm, mặt khác, giúp ta thông báo lão Nhị, ta sẽ cho người một phần tài liệu, để cho hắn dùng tốc độ nhanh nhất lấy sâu ảnh trạng thái xuất hiện ở sh, ta cần hắn trợ giúp."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 356: Điều Tra

Chương 356: Điều tra

Sáng sớm.

Cục công an, Tưởng Diệp Sơ phòng làm việc.

Tiền lợi nhìn lấy trong tay điều tra tài liệu, khẽ trầm ngâm chốc lát.

"Như thế nào?" Tần Phong hỏi.

"Miêu Phượng Nghi chính xác bị thôi miên quá, chẳng qua là thôi miên được vật cực kỳ mới mẻ độc đáo, ít nhất ở chúng ta sở dĩ biết mê huyền. Được tề trong danh sách cũng không tồn tại loại này được vật tên." Tiền lợi uống một hợp rượu mạnh, lục lợi một phen lấy ra một viên hương khói đặt ở khước miệng điểm trên, nói: "Bất quá nhìn Hoàng Ảnh khoa điều tra truyền tới tư liệu cũng không có gì hay kinh ngạc, Hoàng Ảnh ở toàn cầu các nơi phân tán nước cờ mười nhà phòng nghiên cứu, đặc biệt sản xuất các chủng loại hình được tề, người biết, ở được vật cao tầng, lợi nhuận so với ma túy muốn món lãi kếch sù hơn."

"Chẳng qua là Hoàng Ảnh người làm quá mức ẩn nấu, những tài liệu này đại bộ phận nội dung cũng chỉ là suy tính mà thôi, bất quá trước đó không lâu cảnh sát hình sự quốc tế bắt được một cái trọng yếu đầu mối, từng nhậm chức ở Bắc Âu Hoàng Ảnh một nhà phòng nghiên cứu người Hoa Dương Duyệt từng bị Hoàng Ảnh người truy xét. Trước đó không lâu mới vừa trở về nước, chẳng qua

là gần đây thần bí biến mất." Tiền lợi nói: "Căn cứ Hoàng Ảnh khoa điều tra suy đoán, Dương Duyệt nằm trong tay tư liệu hẳn là Hoàng Ảnh sở đặc biệt cần, mà Dương Duyệt tựa hồ cùng người còn có chút liên hệ."

Tần Phong nhú nhú mày.

Lúc này Dương Duyệt còn đang Đông Phong Đảo, đối với an nguy của nàng Tần Phong cũng không thể nào lo lắng.

"Người có thể hay không xác định Hoàng Ảnh khoa điều tra trong đám người không có Hoàng Ảnh thành viên?" Tần Phong trầm giọng hỏi.

Mà chờ hẳn mới vừa hỏi xong, cửa phòng bỗng nhiên bị mở ra, lại thấy Tưởng Diệp Sơ sắc mặt có chút tái nhợt đi đến, nhìn hai người liếc một cái sau đặt mông ngồi ở trên ghế sa lon.

"Bị thương?" Tiền lợi lông mày giương lên, hỏi.

"Ở đời đi Miêu Phượng Nghi trong quá trình bị đánh lén." Tưởng Diệp Sơ bất đắc dĩ thở dài, nói: "Chúng ta lần này hành động cực kỳ bí ẩn, hẳn là trong đội cảnh sát bộ nhân viên cao mật, không nghĩ tới Hoàng Ảnh người {tưởng thật:-là thật} thẩm thấu sh cảnh đội."

"sh là Trung Mắm quốc tế đô thị, kia cảnh vụ lực lượng tất nhiên thuộc về tinh anh tập đoàn hàng ngũ, Sơn Khẩu Tổ đại bộ phận hoạt động khu vực chính là ở Châu Á, các người cảnh đội người có Hoàng Ảnh nội gian cũng không bất ngờ." Tiền lợi khai đạo, thuận liền bắt đầu trả lời Tần Phong vấn đề: "Hoàng Ảnh hẳn sẽ không bỏ qua bất kỳ đối với kia có uy hiếp hoặc là có lợi tổ chức, mà cảnh sát hình sự quốc tế Hoàng Ảnh khoa điều tra chỉ sợ cũng trốn không thoát Hoàng Ảnh thẩm thấu."

"Đám người kia khả thật là có bản lĩnh." Tưởng Diệp Sơ nghiên răng nghiên lợi nói.

"Hàng năm mấy tỷ USD đầu nhập tới duy trì Hoàng Anh vận chuyển, người làm số tiền này sẽ ném thia lia? Những người đó rất tinh minh." Tần Phong trầm giọng nói.

Tưởng Diệp Sơ nhún vai.

Lúc này môn ngoài truyền tới một trận tiếng ồn ào, Tưởng Diệp Sơ kéo mỗi một thân thể đi tới cửa hướng ra phía ngoài nhìn thoáng qua, vừa nhìn thoáng qua Tần Phong, nói: "Chủ nợ tới."

Đang nói xong, đại môn bị một lão nhân đẩy ra, lão nhân ước chừng bảy tám chục tuổi, nhưng tinh thần phấn chấn, chẳng qua là trên mặt treo tràn đầy lửa giận, ở lão nhân phía sau còn có tối ngày hôm qua bị Tần Phong dạy dỗ sờ khai dương cùng với sờ sờ mẫu thân Liễu Diệp thanh. Không cần nhiều lời, lửa này khí lớn lão nhân chính là Sở gia sờ tìm ngày. Sờ tìm thiên ở nhìn lướt qua bên trong nhà sau, ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người, hai mắt thật giống như cũng muốn phun ra lửa tới, rét căm căm nói: "Người chính là để cho cháu gái của ta bị bắt cóc Tần Phong?"

"Con gái của ta ở đâu?" Liễu Diệp thanh sắc mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên một đêm không có nghỉ ngơi tốt, nàng ánh mắt sáng quắc nhìn Tần Phong, lạnh lùng nói: "Đây chính là người nói không {cho phép:-chuẩn} bắt luận kẻ nào thương tổn sờ sờ?"

"Luôn luôn có điểm sai sót."

Tần Phong bất đắc dĩ nói.

Dù sao lần này sờ sờ bị bắt cóc, hãn nhưng là thả Chấn Thiên lôi giống nhau cái rằm, kết quả trong nháy mắt bị đánh mặt, Tần Phong cũng cảm thấy ở Liễu Diệp thanh trước mặt hết sức không mặt mũi, nghĩ tới đây, Tần Phong tự hận răng ngứa ngứa.

"Phanh."

Sở tìm thiên bước nhanh đến phía trước, hai tay đặt tại trên bàn, nhìn chăm chăm Tần Phong, lạnh lùng nói: "Người thật to gan, quấy ta định hôn sự, cướp đi tôn nữ của ta, người có phải hay không cho rằng người từng đã cứu sở sở một mạng ta cũng sẽ không làm thịt người cái này thẳng nhóc?"

"Sở lão tiên sinh, sở sở chuyện tình chúng ta sẽ mau sớm an bài nhân mã, ta có thể bảo đảm sở sở tuyệt đối sẽ không có bất kỳ nguy hiểm nào." Một bên Tưởng Diệp Sơ thấy sở tìm ngày thái độ, cau mày nói.

"Bảo đảm? Người bảo đảm?" Sở tìm thiên hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Các người cảnh đoàn người bảo đảm ở trong mắt ta cùng một con chó đánh rằm không có gì khác biệt!"

Tưởng Diệp Sơ khí sắc mặt trầm xuống.

Tiền lợi nhìn thoáng qua trầm mặc không nói Tần Phong, xoay người nói: "Chuyện này dính dấp một quốc tế tội phạm tổ chức, Sở tiên sinh ở chỗ này phát ở lớn hỏa cũng cứu không được sở sở."

"Hừ." Sở tìm thiên cả giận hừ một tiếng, rồi sau đó chỉ vào Tần Phong lỗ mũi mắng: "Con thỏ con, người từng đã cứu ta nữ nhi một mạng, chuyện này coi như là người cùng sở sở trong lúc ở cũng không có bất kỳ dính dấp, sở sở ta sẽ tìm người đi cứu, vì không để cho người tên vương bát đản này ở quấy rối, người bây giờ đi trong ngục giam ngục đi."

Tần Phong lông mày giương lên.

Một bên Tưởng Diệp Sơ cũng là thật sâu cau mày, nhưng rất nhanh sh cục cảnh sát cục trưởng xuất hiện nói cho mấy người sở tìm thiên trong lời nói minh xác ý tứ: "Tần Phong, chúng ta hoài nghi người đáng nghi bắt cóc, đánh nhân viên cảnh vụ, làm trở ngại công vụ, bên đường ẩu đả, khiến nhiều người bị thương nặng, này mấy hạng tội danh xuống tới, người làm tốt ở ngục giam vượt qua nửa đời sau chuẩn bị sao?"

"Cục trưởng, bắt cóc sở Sở tiểu thư chính là quốc tế tội phạm tổ chức, Tần Phong trên nhiều khía cạnh cũng đều khả cho là chúng ta cung cấp trợ giúp."
Tưởng Diệp Sơ cau mày nói: "Hơn nữa. ."

"Không có gì hơn nữa." Cục trưởng cứng rắn cắt đứt Tưởng Diệp Sơ lời nói, lạnh giọng nói: "Người này vị đại đội trưởng hay(vẫn) là làm hảo chức vụ của mình hảo."

"Sở lão tiên sinh, mời đi theo ta đi."

Cục trưởng khoát tay chặn lại, kia sở từ thiên hừ lạnh một tiếng, mang theo sở khái dương phát tay áo rời đi, cũng là Liễu Diệp thanh thấy mấy người kia sau khi rời đi, đang nhìn đến có mấy cái cảnh sát đang đi tới, ngồi đối diện ở bên trong phòng Tần Phong thấp giọng nói: "Ta biết người không phải là người bình thường, nhất định là có phi phạm thủ đoạn, ta cũng biết người thật lòng là vì con gái của ta hảo, cho nên, phải tất yếu đem nàng cứu ra."

Tần Phong gật đầu.

Mà đợi nàng sau khi rời đi, mấy cảnh sát đi tới, nhìn thoáng qua Tưởng Diệp Sơ, nói: "Đội trưởng."

Tưởng Diệp Sơ lười nói gì, chẳng qua là phát phát tay, mà Tần Phong tức là phối hợp đứng dậy tùy mấy cái cảnh sát áp đi ra ngoài, không lâu liền dẫn lên một xe cảnh sát hướng trại tạm giam chạy tới, mà Tần Phong thì là hơi hơi híp mắt không biết đang suy tư điều gì, cũng không biết bao lâu, có lẽ là ở người ở ít vùng ngoại thành, này áp giải trên xe cảnh sát bỗng nhiên truyền đến một tiếng phanh tiếng vang, mà xe cảnh sát cũng là khẩn cấp ngừng lại.

Mấy cảnh sát nhất thời kinh hãi, chẳng qua là còn chưa kịp làm ra phản ứng chút nào, bên trong buồng xe bộ bỗng nhiên toát ra một cỗ khói trắng, mấy cái cảnh sát còn không có đứng dậy tiện là từng cái xụi lơ trên mặt đất.

"Thật ngại ngừng chừ vị, hôm nào để cho Tưởng Diệp Sơ thỉnh các người

uống rượu rồi." Tần Phong cười cười, một cước đạp ra buồng xe môn, lúc này gói thuốc lá đang ở ngoài cửa chờ đợi, mà ác sát tức là đứng ở một bên cũng không nói lời nào.

"Tra đến rồi sao?" Tần Phong xuống xe, hỏi.

"Ta điều tra xảy ra chuyện phụ cận khu đường phố tất cả màn hình giám sát, bất quá hình ảnh cực kỳ mơ hồ, hẳn là bị điện từ quấy nhiễu." Gói thuốc lá mang theo Tần Phong đi về phía nàg kia cỗ xe George Barton xe việt dã SUV trước, vừa đi vừa nói: "Nhưng là căn cứ của ta bài tra, tựa hồ cùng hồng bang bộ phận người có điều dính dấp."

Tần Phong yên lặng gật đầu, rồi sau đó nói: "Ta luôn cảm thấy mục tiêu của địch nhân không có đơn giản như vậy, người cùng Yafei đi một chuyến Đông Phong Đảo tìm được Dương Duyệt, Lưu Linh sẽ nói cho người biết nên làm như thế nào."

"Dạ."

Gói thuốc lá gật đầu.

"Cùng nhau đi." Vẫn không nói chuyện ác sát đi lên trước, nói: "Ta có chút tài liệu muốn sẽ Đông Phong Đảo tra một chút."

"Cũng tốt." Gói thuốc lá nói: "Ta cho người chuẩn bị đầy đủ vũ khí, hẳn là có thể ứng phó người lần này cần thiết."

Tần Phong lỏng mày giương lên, mà gói thuốc lá tức là mở ra xe rương phía sau, rất nhanh một loạt đen nhánh vũ khí hiện ra ở Tần Phong trước mắt, lên tới thư kích bộ thương súng trái phá, hạ tới tay thương dao găm, gói thuốc lá lần này chuẩn bị có thể nói là vô cùng chi toàn diện, Tần Phong trên mặt hiện lên một tia cười nhạt, nói: "Những thứ này còn chưa đủ."

"Còn có, cần bao nhiêu?" Gói thuốc lá hỏi.

"Đầy đủ để cho một chi Lang Nha Đột đánh tiểu đội võ trang đầy đủ trang bị." Tần Phong lạnh lùng nói: "Đem tất cả vũ khí trực tiếp chuyển giao cho Vạn Hiếu Dương, ta cần Lang Nha người ở trên biển cho ta kiểm chế bộ phận địch nhân."

Sau khi nói xong, Tần Phong chính là lên xe.

Gói thuốc lá nhìn hần muốn rời đi, hỏi: "Người kế tiếp đi đâu?"

"Hong bang."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 357: Đại Náo Hồng Bang

Chương 357: Đại náo hồng bang

Lúc đêm khuya.

sh hồng bang tổng bộ, vị cư sh ngô khu Cổ Lão đường phố mỡ óc trong trạch viện.

Khu vực này toàn bộ vì hồng bang sở thuộc, tất cả lớn nhỏ đường phố trong phòng ở lại cũng phần lớn là hồng bang thành viên, mà vẫn ở chỗ này trấn giữ chính là bị Tần Phong cho đánh cho thành trọng thương Lục Hà, cho nên lúc đó chuyện, sh hồng đám cao tầng tụ tập nơi đây, thề phải tìm Tần Phong đòi lại một công đạo, nếu không này mặt sẽ phải vứt xuống vòng cực Bắc rồi.

Trong đại sảnh nhân viên tề tụ.

Thậm chí bao gồm từ Đông Phong Đảo gấp trở về Trần Thiên Nam, cùng với ngồi ở một góc không nói một lời Dương Duyệt.

"Chuyện chính là như vậy." Một tên ước chừng ba mươi tuổi nam tử đem chuyện tối ngày hôm qua trải qua toàn bộ trần thuật một lần, trầm giọng nói: "Thiên Nam ca, cái này Tần Phong thật sự quá kiêu ngạo rồi, ý vào mình là tôn mấy đạo đồ đệ, quả thực chính là làm xằng làm bậy, không đem chúng ta hồng bang để trong lòng."

"Đúng vậy a, Thiên Nam ca." Có người Ứng Hoà nói: "Lục lão là chúng ta sh hồng bang người phụ trách, này Tần Phong nhưng lại trước mặt mọi người đem

kia đánh cho thành trọng thương. Ta hồng bang mặt mũi đều nhanh đã mất."

Trần Thiên Nam nghe một nhóm người báo cáo, khẽ trầm ngâm chốc lát.

Tần Phong thực lực hẳn đại thể biết một hai, nhưng cũng biết nếu như cứng đối cứng tự mình khủng hoảng sợ không phải là đối thủ của hẳn.

Làm tôn mẩy đạo đồ đệ, hẳn Tần Phong nhất định phải có bản lĩnh này, Trần Thiên Nam hiểu rõ điểm này, cho nên muốn muốn đối phó Tần Phong, cũng không phải là một quá chuyện đơn giản.

Một bên Dương Duyệt tức là thật sâu cau mày, có chút khó có thể tiếp nhận sự phát hiện kia ở có chút khốn kiếp Tần Phong cãi nhau chuyện tới lại như thế hoàn toàn, hồng bang thực lực nàng là biết một chút, khắp toàn cầu, người tài ba dị sĩ càng là đếm không xuể, này Tần Phong như thế chẳng kiêng nể, {tưởng thật:-là thật} sẽ không sợ hồng bang trả thù sao? Nghĩ tới đây, Dương Duyệt cũng vì mình phòng thí nghiệm đầu tư phương kim chủ bạn trai có chút bận tâm.

"Thiên Nam." Một ngời ở chủ vị ước chừng hơn năm mươi tuổi nam tử uống một ngụm trà, thấy Trần Thiên Nam cũng không nói lời nào, liền mở miệng nói: "Tần Phong lần này làm quá mức phát hỏa, cùng ngay mặt đánh chúng ta hồng bang mặt không có khác biệt, ngươi là thái tử, nhất định phải chủ trì thật to cục, nếu không khó khăn kẻ dưới phục tùng."

"Hỏa Thúc, Tần Phong làm người ngang ngược càn rỡ, như muốn đối phó hẳn, cần hao phí không ít tinh lực." Trần Thiên Nam trầm giọng nói.

"Hừ, một cái nho nhỏ Tần Phong đánh hồng đám cao tầng, nếu là không nghiêm trị hẳn, ta hồng bang uy nghiêm ở đâu?" Hỏa Thúc trong ánh mắt đầy đầy một cỗ âm tàn cùng xảo trá, ánh mắt kia để cho Dương Duyệt không khỏi run rẩy một chút, Hỏa Thúc sâu kín nhìn nàng một cái sau, tiếp tục nói: "Ta nghe nghe thấy thái tử ở sh rồi cùng này Tần Phong tựa hồ không cùng, hơn nữa việc quan hệ Dương tiểu thư, thái tử phải lấy đại cục làm trọng."

"Thiên Nam ca, suy tính kỹ hơn sẽ chỉ làm Tần Phong càng ngày càng lớn lối." Đầu tiên mở miệng nam tử kia không (giống) đợi Trần Thiên Nam muốn nói gì, chính là bất mãn nói: "Tại như vậy đi xuống, chúng ta hồng bang tổng bộ hẳn cũng đều không để vào mắt nói xông tụt xông."

Phanh.

Mới vừa nói xong.

Phía ngoài bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng ồn ào, mà một tên nhưng lại là đụng ra đại sảnh cửa phòng trực tiếp bay đi vào, bên trong nhà tất cả mọi người là cả kinh, nhìn về phía cửa, lại nhìn thấy Tần Phong đang chậm rãi đi tới, mà ở phía sau hẳn tức là hồng bang một nhóm đệ tử một đám đối với Tần Phong trợn mắt nhìn.

Nhìn lướt qua bị Tần Phong đạp tiến vào đệ tử, Hỏa Thúc trên mặt tối tăm càng ngày càng nặng, âm trầm nói: "Tần Phong, người lá gan không nhỏ, ta hồng bang tổng bộ người cũng dám xông."

"Hừ, ít cho lão tử nói nhảm, lão tử lần này tới là tìm người, ai kêu kẻ hỏa?"

Tần Phong âm lãnh nói.

Thấy Tần Phong như thế trong mắt không có người, kia tất cả hồng bang thành viên một đám đã khí nổi điên, Trần Thiên Nam làm hồng bang thái tử, tiến lên một bước, trầm giọng quát lên: "Tần Phong, người quá Trương Cuồng (liều lĩnh) rồi!"

"Trương Cuồng (liều lĩnh)?" Tần Phong khinh thường nói: "Lão tử còn có thể cho các người nói nhảm mấy câu cũng đã nhìn khỏi các người, còn Trương Cuồng (liều lĩnh)? Ít đánh rắm, lão tử đang hỏi một lần, ai là kẻ hỏa?"

Thanh như sấm sét, sát khí hiện lên.

Tất cả mọi người cảm giác sau lưng lại là rỉ ra chi chút mồ hôi, một đám lòng

có hồi hộp nhìn cái kia đứng trong đại sảnh ương, cả người sát khí nồng nặc đến hô hấp cũng đều cảm giác khó khăn Tần Phong.

Trần Thiên Nam tức giận, dù sao bị đánh ngã cửa nhà còn như thế lớn lối gia hỏa hãnh quả thật là lần đầu cách nhìn, lửa giận trong lòng đại thịnh hãnh vung tay lên, kia đã sớm xoa tay hồng bang đệ tử một đám toàn bộ lao đi tới, Tần Phong khinh thường cười một tiếng, hai cánh tay vung lên, một trận bùm bùm thanh âm ở trên người hãnh không ngừng truyền ra.

Kia trước hết gần phía trước một tên hồng bang đệ tử nhưng lại là trước hết ném đến Tần Phong nổi giận sau lực lượng cường đại.

Chẳng qua là một quyền, hãnh chính là cảm giác cả cái đầu giống như là bị thiết chùy hung hăng đánh trúng, nhất thời cảm giác hết thấy trước mắt cũng đều đang nhanh chóng mơ hồ.

Quyền, khuỷu tay, đầu gối...(chờ chút) công kích bộ vị bị Tần Phong lấy gần như hoàn mỹ phương thức hoàn toàn lợi dụng, bất kỳ nhích tới gần địch nhân toàn bộ bị hãnh lấy không chút lưu tình thủ đoạn đánh trên mặt đất, nhìn một màn này, hồng bang mấy cao tầng sắc mặt càng phát ra âm trầm.

Mà Dương Duyệt càng là lo lắng không ngừng.

Nàng đến là không nghĩ tới Tần Phong nhưng lại có thể đánh như vậy, nhưng là càng là như thế đi xuống, Tần Phong cùng hồng bang ở giữa ân oán chỉ sợ cũng càng khó để giải trừ.

Chẳng qua là nàng cũng không biết.

Có tôn mấy đạo tầng này quan hệ ở, Tần Phong thật đúng là không có tính toán cùng hồng bang hài hòa chung đụng.

Mắt thấy Tần Phong khí thế như cầu vồng, Trần Thiên Nam cuối cùng ngồi không yên, tiến lên nhảy, hai đám đại khai đại hợp thẳng đến Tần Phong mặt,

Tần Phong Lãnh Tiểu một tiếng, hai cánh tay xuống phía dưới trầm xuống, theo sát sau nhưng lại là nhanh chóng vung lên, Trần Thiên Nam mãnh quát một tiếng, hai người hai cánh tay một trận đụng chạm, nhưng lại là nghe được từng đợt bang bang tiếng vang, lại thấy hai người hai đám tốc độ càng lúc càng nhanh, lực lượng càng là kế tiếp thăng chức.

"Tần Phong, nơi này là hồng bang tổng bộ, người quá không đem hồng bang nhìn ở trong mắt đi?" Trần Thiên Nam tức giận quát lên.

Tần Phong nhưng lại là cười lạnh nói: "Tổng bộ? Đừng nói nơi này chẳng qua là sh hồng bang tổng bộ, coi như là các người lão gia, động lão tử nữ nhân, lão tử cũng cũng đem các người đưa lên Tây Thiên!"

Một bên kế hỏa trên mặt hiện lên một mảnh tối tăm, vung tay lên, kia bốn thu tay lại một đám hồng bang đệ tử ở một lần ủa lên, Tần Phong mắng một tiếng, có chút không nhịn được, hai tay một trận biến hóa, nhưng lại là sát cơ tứ phía, kia Trần Thiên Nam sắc mặt trầm xuống, vội vàng rút lui lùi lại mấy bước, mà muốn đánh lén Tần Phong mấy người nhưng lại là trong nháy mắt ngã xuống đất, không có chỗ nào mà không phải là huyết Thái Dương, vết hầu chờ.v.v trí mạng vị trí nhiều vết thương.

Thấy Tần Phong động thật sự giết người, một nhóm người cũng đều là trong lòng vừa sợ vừa giận, cũng có mấy phần e ngại, dù sao bất quá là ngăn ngại xuất thủ đang lúc liền nhanh chóng giây sát mấy hồng bang đệ tử, này Tần Phong thủ đoạn sát nhân kinh khủng đến không cách nào tưởng tượng trình độ.

"Tần Phong, dừng tay rồi!"

Mắt thấy Tần Phong trong tay nhiều chỗ một thanh đoản đao, Dương Duyệt cuối cùng là lớn tiếng chặn lại nói: "Người muốn làm gì."

Tần Phong nhìn nàng một cái, vừa nhìn lướt qua chung quanh hồng bang đệ tử, thân nhiên nói: "Ta hôm nay muốn giết người xúc động rất cao, cho nên các người tốt nhất đem kế hỏa giáo đi ra ngoài, nếu không hôm nay các người hồng

bang ai cũng đừng nghĩ còn sống đi ra ngoài!"

"Người luôn miệng nói người của chúng ta động nữ nhân của người, người rất cuộc là có ý gì!" Trần Thiên Nam tức giận hỏi.

Tần Phong lạnh lùng nói: "Đem kế hỏa gọi ra hỏi một chút chẳng phải sẽ biết rồi?"

"Lão phu chính là kế hỏa." Lúc trước Hỏa Thúc trầm mặt đi ra, lạnh giọng nói: "Tần Phong, người tự tiện xông vào ta hồng bang tổng bộ, người thật cho là ta hồng bang không người là sao?"

"Tự hiện tại tình trạng này, ta đích xác làm không ai." Tần Phong khinh thường bĩu môi, nói: "Kế hỏa, người dám nói nữ nhân ta Kinh Vũ Dao cùng sở sở bị bắt cóc cùng người không có một phân tiền quan hệ?"

Kế hỏa cười lạnh nói: "Hài hức, lão phu chính là hồng bang Đường chủ, há sẽ đối với nữ nhân hạ thủ."

"Người cho rằng lão tử tới chỉ bằng một đôi nắm tay?" Tần Phong cười nhạo nói: "Không đem người tra đáy hướng lên trời, lão tử thật đúng là thật ngại ngùng tới gây chuyện." Vừa nói, Tần Phong móc ra một thanh tài liệu, ở trong tay giơ giơ lên, nói: "Kế hỏa, nơi này là cảnh sát hình sự quốc tế, sh cảnh phương cùng với bộ phận gút sở điều tra người tất cả tài liệu, lên tới người tám đời tổ tông hạ đến người thứ vô ích yêu thích cũng đều là rõ ràng, bao gồm người trừ hồng bang thành viên ở ngoài một ... khác tầng thân phận, người có muốn hay không ta niệm đi ra nghe một chút?"

"Đánh rắm!" Kế hỏa sắc mặt trầm xuống, ánh mắt thoáng hiện một mảnh kinh hoảng, rồi sau đó trầm giọng quát lên: "Tần Phong, người người này quả thực chính là cố tình gây sự, lão phu chính là hồng bang Đường chủ, vừa há có thể cho phép cho người như thế bức nhục! Người tới, đem người này bắt lại cho ta!"

"Ha ha ha ha." Tần Phong ha ha cười một tiếng, đao trong tay tử chẳng qua là khê múa, nhưng lại là để cho một nhóm người không dám tiến tới gần, mà Tần Phong thì là nhân cơ hội nói: "Kế hỏa, người ở Hoàng Ảnh login đã bị ta làm thịt, lão tử từ trước đến giờ nhận quá nhỡ ra lông (phát cẩu), ta giết hẳn rồi nghĩ moi ra điểm nói tới cũng không khó, Trần Thiên Nam, xem thật kỹ xem người này cái đường chủ làm đi."

Vừa nói, Tần Phong đem tài liệu trong tay ném cho Trần Thiên Nam.

Trần Thiên Nam trầm mặt đem tài liệu nhìn một lần, chẳng qua là càng xem sắc mặt càng là xanh mét, kia kế Hỏa Nhân thần vừa chuyển, nhìn lướt qua ở một bên Dương Duyệt, đang muốn có chút động tác, một đạo tiếng xé gió truyền vào lỗ tai của hắn, theo sát sau hắn tiện cảm giác bấp đui một trận kịch liệt đau nhói, chẳng biết lúc nào, Tần Phong đao trong tay đã hoàn toàn quán xuyên hẳn đui phải, hắn không nhận được lão đảo té ngã trên đất.

"Hỏa Thúc, không nghĩ tới người giấu điểm đích thực đủ sâu." Trần Thiên Nam đưa trong tay tư liệu ném sang một bên, trầm giọng nói: "Ta hồng bang trên dưới chưa từng bạc đãi quá người, vì sao còn muốn cùng Sơn Khẩu Tổ làm bạn?"

Hỏa Thúc nhưng lại là cắn chặt hàm răng cũng không nói lời nào.

Tần Phong đi lên trước, nhìn thoáng qua Dương Duyệt, nói: "Gần đây vẫn đang đuổi giết của người Đảo Quốc tổ chức lệ thuộc Hoàng Ảnh, Hoàng Ảnh người vô khống bất nhập, hồng bang cũng không ngoại lệ, ta khuyên người hay(vẫn) là cách hồng bang xa một chút."

Trần Thiên Nam nắm nắm tay.

Mà Tần Phong tức là đi tới kế hỏa trước, một phát bắt được kế hỏa, trầm giọng nói: "Bọn họ ở đâu."

Kế hỏa nhưng lại là âm trầm cười, chỉ là bởi vì chân đau đốn, cười cực kỳ dữ

tợn: "Người cho là ta sẽ nói?"

Tần Phong bỗng nhiên nhướng mày, hai tay bắt được kia kế hỏa cũng không nói lời nào tợn ném đi ra ngoài, chỉ thấy kia kế hỏa thân thể ở giữa không trung bỗng nhiên tuôn ra một đoàn vòi máu, tất cả mọi người là hù vừa nhảy, mà Tần Phong nhưng lại là đi lên trước, nhìn kế hỏa ngực nơi một máu lăn tăn vết thương, nhìn thoáng qua đại sảnh ngoài, khóe miệng giương lên một tia cười nhạt.

"Trần Thiên Nam, coi trọng người hồng bang người đi, hừ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 358: Cao Mộc Tâm

Chương 358: Cao Mộc Tâm

Một bộ sạch sẽ màu trắng tây trang.

Chải vuốt thật chỉnh tề tóc.

Này áo liền quần như thế nào nhìn cũng không giống như là sát thủ hoặc là tay súng ngầm, nhưng là Cao Mộc Tâm hiển nhiên không có giác ngộ này.

Hơi vỗ vào trên y phục tro bụi, Cao Mộc Tâm đem thư kích bộ thương thu vào mộc trong hộp, đứng ở thiên mép đài nơi, hẩn nhìn thoáng qua lộn xộn sh hồng bang tổng bộ đại sảnh, trong mắt thiểm quá một tia khinh thường: "Bất kỳ dám can đảm tiết lộ tổ chức bí mật người, đều phải chết, kể hóa, người cũng không ngoại lệ."

Cao Mộc Tâm là Hoàng Ảnh chuyên trách sát thủ.

Cũng là diệt trừ Hoàng Ảnh nội bộ phản đồ người chấp hành, hẩn là Hoàng Ảnh trung thực ủng cô, cũng là từ nhỏ liền bị Hoàng Ảnh sở bồi dưỡng người chấp hành. Tất cả lớn nhỏ nhiệm vụ hẩn đã làm vô số lần, chưa bao giờ một lần sẩy tay, mà một bộ Bạch Y cũng thành công trở thành hẩn dấu hiệu.

Xuống thiên đài(sân thượng), Cao Mộc Tâm không chút hoang mang phất phất tay.

Rất nhanh một chiếc chở một tên gọi cảm nữ hành khách xe taxi dừng ở hẩn

trước người.

Cao Mộc Tầm lên xe, cầm trong tay chịu tải thư kích bộ thương cái hộp đặt ở một bên, nhìn thoáng qua bên cạnh mặc màu đen quần áo bó gợi cảm nữ nhân, cảm giác trong bụng một đoàn hỏa đang đang thiêu đốt, hấn không chút nghĩ ngợi ôm chầm nữ nhân, nhắm ngay kia kiêu diễm dấu môi đi xuống. Nữ nhân khanh khách cười không ngừng, bộ ngực to lớn một lay một cái, khê thờ dốc cùng gợi cảm hấp dẫn rên rỉ để cho phía trước tài xế không nhìn được từ kính chiếu hậu nhìn thoáng qua.

Cao Mộc Tầm trong mắt thoáng hiện một mảnh sát ý, chẳng qua là rất nhanh chính là giấu diếm đi xuống.

"Thành công?" Hai người đôi môi sau khi tách ra, gợi cảm nữ nhân trêu chọc một chút mái tóc của mình, quyến rũ hỏi.

Cao Mộc Tầm khoe miệng vung lên một tia tự tin: "Tự nhiên, một phế vật mà thôi."

Gợi cảm nữ nhân liếm một chút môi của mình, rồi sau đó nói: "Quả nhiên là Hoàng Ảnh cao cấp sát thủ, 1000m bắn tia bắn chết, người càng ngày càng để cho ta thay đổi cách nhìn."

"Ha ha ha ha." Cao Mộc Tầm đắc ý cười to một tiếng, nhưng rất nhanh sắc mặt của hấn vừa thấp chìm xuống tới: "Cái kia cảnh sát thân phận đã điều tra xong sao?"

Gợi cảm nữ nhân ngẩn ra, trong mắt thiểm quá một tia hồi hộp, một quyền giãy sát quái vật hình người hoành ngang một, tựa như dắt chó đi dạo bình thường đuổi theo giết mình hai người ba đường nhai, cái kia thần bí cảnh sát sợ rằng đã đã cường đại đến không cách nào tưởng tượng trình độ, chẳng qua là nàng điều tra tất cả tài liệu, như cũ không thu hoạch được gì: "Chỉ biết là hấn gợi khương kiên quyết, là trước đó không lâu tiến vào đội cảnh sát hình sự một tên lai lịch thần bí cảnh sát."

"Hừ, người này như thế nhục nhã cùng ta, ta thế tất yếu lấy hấn trên cổ đầu người!" Cao Mộc Tâm trong mắt thuần túy sát ý có thể nói là làm người ta không rét mà run.

Ngồi ở hàng trước tài xế không nhìn được vừa nhìn thoáng qua kính chiếu hậu.

Cao Mộc Tâm nhìn thấy động tác của hấn, khóe miệng vung lên một tia tàn nhẫn nụ cười, nữ nhân kia tựa hồ nhận ra Cao Mộc Tâm, nhìn tài xế xe taxi kia cơ trong mắt tràn đầy hưng phấn.

"Đến, tổng cộng bảy mươi ba đồng tiền."

Không nhiều lúc {công phu:-thời gian}, tài xế xe taxi đem xe dừng ở sh vùng ngoại thành một chỗ, lúc này nơi này đang ngừng lại một chiếc màu đen xe hơi, mà ở xe phụ cận tức là có bốn mặt không chút thay đổi người đang đang đợi, Cao Mộc Tâm khẽ hừ lạnh một tiếng, nếu như không phải là gần đây sh cảnh phương giới nghiêm, hấn cũng sẽ không làm taxi. Còn nữ kia người tức là quyến rũ cười, cũng không có xuống xe, mà là nằm ngang ở sau xe ngồi, hơi lôi kéo của mình áo, kiêu mỹ nói: "Người ta không mang tiền đi."

"Tiểu thư, thật thường người có thể bị thua lỗ." Tài xế xe taxi xoay đầu lại, không hề khách khí nhìn lướt qua nữ nhân gợi cảm thân thể.

"Người dám tới, kia ta sẽ là của người." Nữ nhân che miệng cười một tiếng, liếc mắt một cái tài xế.

Nữ nhân thanh âm cùng động tác đầy đầy một cỗ mỉa mai hoặc loại ma lực, tài xế kia cười hắc hắc, xuống xe sẽ phải về phía sau bài chạy đi, vốn là xuống xe Cao Mộc Tâm trong mắt thiểm quá một tia tức giận, phất phất tay: "Giết hấn rồi."

Kia bốn mặt không chút thay đổi thủ hạ lập tức tiến lên đem tài xế đặt tại trước xe, tài xế hoảng sợ dưới lớn tiếng quát: "Các người muốn làm gì!"

"Ồ, tiểu suất ca {tức giận:-sinh khí} rồi." Nữ nhân quay xuống máy tiện, lúc này nàng đã hoàn toàn mở ra bó sát người áo da trên khóa kéo, bộ ngực to lớn không chút do dự bạo lộ ở không khí trước, trên mặt hiện lên một mảnh ửng hồng, nóng bỏng hi vọng muốn đoán được kia có thể làm cho nàng hoàn toàn hưng phấn máu tươi, nàng lè lưỡi liếm liếm kiều diễm đôi môi, trong mắt ** càng ngày càng thịnh.

Tài xế tức là kinh hoảng loại nhìn đây hết thấy, hoảng sợ nói: "Các người muốn làm gì!"

"Phế vật." Cao Mộc Tâm khinh thường hừ một tiếng, cười nhạt nói: "Chi người nợ quả nhiên cũng đều là phế vật."

Vừa nói, trong tay của hắn nhiều ra một cây chủy thủ, đi lên trước nhìn kia bị đặt tại trước xe tài xế, chủy thủ ở trước mắt của hắn nhẹ nhàng quơ, âm trầm cười nói: "Chi người nợ, nếu như người quỳ xuống tới gọi ta một tiếng chủ nhân học một tiếng chó sủa, ta khả năng hiểu ý từ trực tiếp giết người, nếu không mà nói, ta sẽ đem con người của người đào ra, bởi vì người nhìn thân thể của nàng, ta hung ác không hài lòng."

"Uy, bốn người bọn họ cũng có thể thấy." Tài xế nuốt ngụm nước miếng, nói.

"Bọn họ là ta dưỡng chó mà thôi." Cao Mộc Tâm cười lạnh nói: "Hơn nữa, bốn thái giám, ta cũng không lo lắng."

Tài xế theo bản năng bảo vệ hạ bộ của mình, kia Cao Mộc Tâm tàn nhẫn cười: "Xem ra người là không có ý định phối hợp?"

"Ta {dầu gì:-nhất định} là một người, gọi người một quỷ tử chủ nhân quả thực chính là vũ nhục nhân cách của ta." Tài xế bỗng nhiên vươn tay bắt được Cao Mộc Tâm cầm dao tay phải, khoe miệng hiện lên một mảnh nụ cười: "Nếu người như vậy thích thái giám, kia ta không khách khí để cho người làm."

Vừa nói, tài xế đầu gối bỗng nhiên chống đi tới.

Tốc độ kia cực nhanh, Cao Mộc Tâm không cách nào ngăn cản, chẳng qua là chốc lát tiện cảm giác mình giữa hai chân truyền đến một trận đau đớn kịch liệt, hẳn không nhận được kêu thảm thiết một tiếng lui về phía sau mấy bước, mà hẳn bốn mặt mũi nét mặt thủ hạ sắc mặt chấn động, lập tức muốn giết rụng tài xế kia, chẳng qua là tài xế không biết khi nào đã đem Cao Mộc Tâm chúi thủ trong tay cướp đoạt xuống, ở dưới ánh trăng, chúi thủ tản mát ra từng đạo màu trắng bạc quang huy, tài xế hai tay mang ra từng đạo tàn ảnh, chẳng qua là chốc lát thời gian, bốn người toàn bộ nằm dưới mặt đất.

Bên trong xe trên mặt nữ nhân ửng hồng càng ngày càng sâu, nàng tựa hồ không cách nào khắc chế thân thể hưng phấn cảm, máu tươi, mang cho nàng vô số khoái cảm.

Tài xế liếc mắt một cái nữ nhân, khẽ hừ lạnh một tiếng, đi lên trước nhìn nằm úp sấp dưới mặt đất co rúc thân thể co quắp Cao Mộc Tâm, cười híp mắt nói: "Người là tự sát, hãy để cho ta tới đưa người đi gặp Thiên Chiếu kia gái điếm?"

"Bát dát." Cao Mộc Tâm chịu đựng đau đớn kịch liệt, ngẩng đầu nhìn thoáng qua tài xế, âm u nói: "Người là ai!"

Tài xế khóe miệng giương lên một nụ cười thần bí, chỉ thấy hẳn ở trên mặt nhẹ nhàng một mảnh, đợi Cao Mộc Tâm đang nhìn đến sau, con ngươi của hẳn không nhận được một trận co rút lại, bởi vì hẳn trợn mắt hốc mồm thấy đứng ở nam nhân ở trước mắt lúc này nhưng lại dịch dung thành cùng mình mặt giống nhau như đúc bàng, nhưng nghe thần bí tài xế cười híp mắt nói: "Ân hừ, ta hiện tại gọi Cao Mộc Tâm, thanh âm giống như không giống?"

Cao Mộc Tâm sắc mặt một trận kịch biến, hít sâu một hơi: "Người rốt cuộc là ai!"

"Ta sở ta gọi là Cao Mộc Tâm, người cứ nói đi?" Thần bí tài xế khóe miệng nụ cười càng ngày càng đậm, hẳn một tay nhắc nổi lên Cao Mộc Tâm, cười híp mắt nói: "Cho nên vì bảo đảm thân phận ta quyền uy tính, người nhất định phải

chết."

Vừa nói, tài xế đem Cao Mộc Tầm ném vào xe taxi nội, nhìn thoáng qua nằm trong xe gọi cảm nữ nhân, khoe miệng hẳn nụ cười càng ngày càng đậm, ảo thuật loại lấy ra một quả tay. Lôi, kia gọi cảm nữ nhân mặt liền biến sắc, nhưng thấy này thần bí gia hỏa trực tiếp nhổ kíp nổ đã mất đi vào, nữ nhân không chút nghĩ ngợi theo kia cửa sổ xe nhảy ra ngoài.

"Oanh!"

Nổ tung ở trong nháy mắt trong khoảnh khắc hoàn thành.

Cao Mộc Tầm bởi vì thống khổ trên người không cách nào hành động, chỉ có thể trơ mắt nhìn ngọn lửa đem tự mình cắn nuốt, thậm chí ngay cả một thân kêu thảm thiết đều không có cách nào hoàn thành.

Tài xế nhìn thoáng qua nằm dưới đất chật vật ** trên người nữ nhân, khẽ bĩu môi, đi lên trước trên cao nhìn xuống nhìn nữ nhân này, trên mặt nữ nhân kiều mỹ càng ngày càng đậm, gọi cảm trong con người đầy dẫy vô số **, nhìn trước mắt cái này cường đại thần bí gia hỏa, giãy dụa thân thể, chỉ cầu người nam nhân này có thể hoàn toàn giày xéo nàng.

"Aizzzz, thôi, giết người còn phải hao phí không ít tế bào não tới giấu diếm được sau lưng người tổ chức, ngẫm lại tựu phiền toái." Tài xế lắc đầu, nữ nhân kia trong mắt thiểm quá một tia tinh quang, chỉ nghe tài xế kia tiếp tục nói: "Nếu như vậy, hiện tại bắt đầu người tiếp tục thi hành thân phận của người, ta bất kể sau lưng người cái tổ chức kia muốn làm gì, nhưng là cẩn thận ta để cho người cả đời thấy không được máu tươi."

Tâm lý nữ nhân run lên, lập tức gật đầu.

"Mặc vào y phục của người, chúng ta đi thôi."

Mà lúc này.

sh hồng bang tổng bộ, Tần Phong nhìn lướt qua bên trong nhà mấy người, vừa đem ánh mắt đặt ở Dương Duyệt trên người, trầm giọng nói: "Dương Duyệt, đi theo ta đi."

Dương Duyệt sửng sốt, mà một bên Trần Thiên Nam tức là trầm giọng nói: "Tần Phong, người thu nạp Trương Hoa Xương cái này bị Châu Á liên minh hắc đạo đuổi giết gia hỏa, người mang đi Dương Duyệt là muốn hại chết nàng sao?"

"Tổng so sánh với ở chỗ này bị Hoàng Ảnh người bắt đi hảo."

"Người Tần Phong thật giống như hiện tại không có tư cách nói những lời này chứ?" Trần Thiên Nam cười lạnh nói.

Mà Dương Duyệt cũng là theo bản năng về phía sau vừa đứng, hiển nhiên là e sợ lúc trước Tần Phong giết người thủ đoạn.

"Thôi đi." Tần Phong Lãnh Tiểu một tiếng, lập tức hướng ngoài cửa đi tới, thân nhiên nói: "Phụ thân người từng đã cứu cha ta một mạng, cha ta chết rồi, cái này ân cứu mạng hiện tại để ta làm bối, ta chỉ bảo vệ người mạng." Dừng một chút, hãnh lại nói: "Trần Thiên Nam, coi trọng người hồng bang người, nếu không tiếp theo ta sẽ không chỉ riêng chỉ giết mấy người này."

Mắt thấy Tần Phong rời đi.

Hồng bang một chúng đệ tử một đám ngó chừng Tần Phong bóng lưng, nghiêng răng nghiêng lợi.

Giết hồng bang người, nếu để cho hãnh cứ như vậy đi, này sh hồng bang thật có thể không mặt mũi rồi, cho nên một nhóm người cũng đều nhìn Trần Thiên Nam, chỉ hy vọng vị này Tam Thái Tử có thể ra lệnh một tiếng. Nhưng là Trần Thiên Nam nhưng lại là híp mắt, cũng không nói lời nào, Tần Phong giết cũng đều là kế hòa mấy tên thủ hạ, sợ rằng cùng kế hòa đều thuộc về Hoàng Ảnh một phần.

"Thái tử." Một tên thủ hạ nhìn Tần Phong đã biến mất ở trong tầm mắt, trầm giọng nói: "Chẳng lẽ cứ như vậy để hãn rời đi?"

"Hồng bang chân chính mất mặt chính là một tên Đường chủ lại là Hoàng Ảnh thành viên." Trần Thiên Nam lạnh lùng nói: "Lập tức thông báo Chấp Pháp đường người, hoàn toàn nghiêm tra sh hồng bang nội bộ, ta muốn Hoàng Ảnh người một tên cũng không để lại!"

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 359: Đại Danh Đỉnh Đỉnh

Chương 359: Đại danh đỉnh đỉnh

Cổ Hỏa Bang nào đó địa bàn.

Nơi này là nhất trong núi chi giúp cùng Cao Kiêu Phong cùng địa điểm.

Tần Phong ra lệnh Xà ca một nhóm người toàn bộ lui ra sau, đi vào này đen nhánh trong kho hàng, lúc này trong núi chi giúp cùng với Cao Kiêu Phong cùng như cũ là chặt vật không chịu nổi, người trước bị Trương Hoa Xương nhất thương đánh xuyên qua bả vai, người sau tức là cùng mấy cái chó hoang vượt qua từ lúc sanh ra khó quên mấy ngày, trên người sớm đã là rách tung toé. Tần Phong sau khi tiến vào, mở ra trong kho hàng đen.

Vốn là nằm úp sấp dưới mặt đất hai suy yếu gia hỏa miễn cưỡng ngẩng đầu lên, thấy Tần Phong đem chuyển một cái ghế ngồi ở trước mặt, hù về phía sau bò mấy bước.

Hai người đối với Tần Phong hận thấu xương, nhưng Thao Thiên hận ý hạ là vô tận sợ hãi.

Chính là trước mắt ác ma này đem tự mình hai cái này cao cao ở núi hắc đạo lão đại hành hạ thành hiện tại này bức quỷ bộ dáng.

Tần Phong nhìn hai suy yếu không chịu nổi gia hỏa, ở sau lưng lấy ra một đạo hộp đựng thức ăn còn đang hai người trước người, trong hộp cơm mỹ vị món ngon làm người ta muốn ăn đại động, hai người này vốn là thân thể bị

thương, cộng thêm mấy ngày nay ngay cả nước ăn no cũng đều không thỏa mãn được, hiện giờ nghe thấy được thơm ngào ngạt thức ăn mùi thơm, không nhịn được nuốt ngậm nước miếng, nhưng là nghĩ đến Tần Phong nhất quán lòng dạ độc ác, nhưng lại là chần chừ không chừng cũng không dám vọng động.

"Ăn, tận tình ăn." Tần Phong cười híp mắt nói: "Dù sao chỉ đủ một người ăn ba phần ăn no."

Hai người nhất thời ngẩn ra, lẫn nhau nhìn thoáng qua.

Tần Phong ném tiền vào thức ăn hiển nhiên quá ít, mặc dù thoạt nhìn ăn thật ngon, nhưng là lượng quá ít, giống như hai người loại này đói bụng mấy ngày đáng thương gia hỏa, Tần Phong nói ba phần ăn no, nhưng đối với hai người mà nói, có thể ăn hai phần ăn no tựu hết sức không sai.

Người nào ăn, người nào đói bụng?

Hay(vẫn) là cùng nhau ăn nhất phân ăn no?

Hiển nhiên hai người này cũng không muốn trước mắt thức ăn nhường cho đối phương. Cao Kiêu Phong cùng vì Sơn Khẩu Tổ cán bộ cao cấp, cũng là tiếp theo khóa Sơn Khẩu Tổ khôi thủ có lợi nhất tranh cử người, nhưng là trong núi chi giúp là Hoàng Ảnh trong đại gia tộc thiếu gia, nói trắng ra là Cao Kiêu Phong cùng bất quá là Hoàng Ảnh đẩy lên phía trước một chương khổng giả rất lớn quyền lực người phát ngôn.

Nhưng vấn đề là lúc này Cao Kiêu Phong hòa thượng tạm thời còn không phải là Sơn Khẩu Tổ khôi thủ, nhất định phải có trong núi ủng hộ của gia tộc mới có thể.

Lúc này là đói bụng? Hay là trước điền điền bụng?

Tần Phong cũng không phải thứ hiền lành, lúc này bắt được hai người, lấy người này lòng dạ độc ác thái độ đến xem, thả hổ về núi khả năng rất ít. Nhưng

là vạn nhất đâu? Vạn nhất có thể đi ra ngoài đâu? Cao Kiều Phong cùng còn ôm lấy đi ra ngoài hi vọng. Thấy Tần Phong kia âm trầm u ám ánh mắt sau, hẳn biết đây tuyệt đối là Tần Phong đang đùa hai người, đang nhìn nhìn trong núi chi giúp nhìn thức ăn trong mắt tham lam muốn đã hơn bao giờ hết tăng vọt, Cao Kiều Phong cùng kết luận đây là Tần Phong âm mưu.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tần Phong, nhưng lại là nhìn thấy đôi tròng mắt kia trung tàn nhẫn sát ý còn có hí tàn bạo, Cao Kiều Phong cùng nhất thời thân thể một run run.

"Nhanh lên một chút ăn đi, nếu không một lát cũng không quy về các người." Tần Phong cười híp mắt nói.

Đang lúc này, hai người nghe tới cửa truyền đến một trận dã thú loại tiếng gầm nhẹ, nhất thời hù toàn thân run rẩy, hậu kỳ là Cao Kiều Phong cùng càng là thấy quý bình thường run rẩy, trong mắt sợ hãi không ngừng khuếch tán, nhìn cửa kia Trương Hoa Xương năm ba đường chó hoang, hù có chút linh hồn xuất khiếu.

Tần Phong cười híp mắt nhìn Cao Kiều Phong hòa.

Nhưng là đối với Cao Kiều Phong cùng mà nói, hẳn chỉ cảm thấy từng đợt tử khí không ngừng từ Tần Phong trong con người tràn ra tới.

Hắn bỗng nhiên có ý nghĩ.

Tự mình tử kỳ gần.

Loại ý nghĩ này một khi định ra tới, giống như là bệnh độc giống nhau không ngừng ở đầu óc của hắn đầy đàn, phối hợp với kia tam chỉ chó hoang gầm nhẹ, không lâu lắm {công phu:-thời gian}, Cao Kiều Phong cùng đã kết luận tự mình muốn chết thê thảm không nở nhìn.

Mà cho tới bây giờ tình trạng này.

Hắn thật sự không có tâm tư tự cấp trong núi chi giúp mặt mũi, nhìn trước mắt tinh mỹ thức ăn, hắn giống như chó hoang giống nhau nhào tới năm sẽ phải hưởng trong miệng nhét, mà ở Cao Kiều Phong cùng phía sau trong núi chi giúp nhất thời thật buồn bực: "Bát dất nha lộ!" Mãng xong sau, trong núi chi giúp chính là xông lên phía trước, đẩy ra Cao Kiều Phong hòa.

Song kết luận tự mình hắn phải chết Cao Kiều Phong cùng có chỗ nào sẽ dễ dàng bó tay, nhìn trong núi chi giúp cướp đoạt của mình thức ăn, trong lòng tức giận cũng là tăng vọt, nhào tới trước một cái tay đè xuống trong núi chi giúp bị thương bả vai, một cái tay không ngừng nắm thức ăn hưởng trong miệng lấp đầy, Tần Phong nhìn hai vị này không ngừng cướp đoạt, khóe miệng nổi lên một tia cười nhạt.

Đứng dậy rời đi gian phòng kia, Trương Hoa Xương cũng là năm chó đống cửa phòng, nghe được bên trong tiếng ồn ào, Trương Hoa Xương nói: "Không nghĩ tới Cao Kiều Phong cùng thật đúng là hảo lừa gạt."

"Cao Kiều Phong cùng là từng bước từng bước bò lên, đoạn đường này ngay cả tôn nghiêm cũng đều đã mất, bò cho tới bây giờ cái này địa vị, tự ti đã bị đè nén đến không cách nào tưởng tượng trình độ, chỉ cần thêm chút lợi dụng một cách tự nhiên sẽ cùng theo ý nghĩ của ta đi, trong núi chi giúp không giống, phế vật này không có gì tâm cơ cùng bản lãnh, nhưng xuất thân lại để cho hắn cảm giác mình tự cho mình siêu phàm, tuyệt sẽ không tin tưởng tự mình sẽ chết ở chỗ này, để cho hắn tin tưởng hắn sẽ chết rất khó."

"Hai người này bây giờ là kết Đại Lương tử rồi." Nhìn hai vị này hận không được đem đối phương mạng cũng đều cho ăn rồi, Trương Hoa Xương cười lạnh một tiếng, nhưng sau đó hắn có lo lắng hỏi: "Bất quá kế tiếp người tính toán làm sao làm?"

Tần Phong đang muốn nói cái gì đó.

Điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Hắn báo cho biết một chút tiếp thông điện thoại di động.

"Tần Phong, đã lâu không gặp." Một hơi khàn khàn bén nhọn thanh âm truyền vào lỗ tai của hắn, Tần Phong khinh thường cười một tiếng, nói: "Ta tưởng là ai đấy, nguyên lai là người, dạ linh, xem ra cổ của người còn cần bổ sung ba đao."

Bị đâm chọt chỗ đau dạ linh thanh âm bằng thêm một cổ âm trầm cùng sát ý: "Tần Phong, xem ra Hoàng Ảnh đưa cho người giáo huấn người đã quên?"

"Ít nói nhảm, có yêu cầu gì cứ việc nói."

"Mang theo Trương Hoa Xương, trong núi chi giúp cùng với Cao Kiêu Phong hòa." Dạ linh âm trầm u ám cười nói: "Của người hai nữ nhân thật là đủ xinh đẹp, người biết không, ta đã không nhìn được muốn đem các nàng ném lên giường rồi."

"Hừ, người biết làm như vậy hậu quả."

"Ha ha ha, nếu để cho người Tần Phong thống khổ cả đời, ta chết cũng là đáng giá." Dạ linh âm trầm u ám đắc ý cười nói.

"Thời gian, địa điểm."

Tần Phong âm trầm u ám nói: "Nếu để cho ta biết hai người các nàng thiếu một cọng tóc gáy, ta lập tức đem Dương Duyệt tất cả nghiên cứu tài liệu phục chế một phần đưa cho vinh quang sẽ người, ta đảo muốn nhìn các người Hoàng Ảnh người có khả năng hay(vẫn) là chơi không {địch:-dậy} nổi."

"Bốn giờ, địa điểm ta sẽ truyền cho người một phần tọa tiêu, ta chờ người đi tìm cái chết."

Dạ linh lạnh lùng nói.

Tần Phong khinh thường hừ một tiếng.

Mà Trương Hoa Xương tức là cau mày đứng ở một bên.

Sở sở cùng Kinh Vũ Dao bị Hoàng Ảnh người ép buộc, Tần Phong hiện tại có thể nói là tuyệt đối bị động trạng thái, hiện tại Hoàng Ảnh còn không có phát ra tin tức, sợ rằng táo bạo Tần Phong rất khó sẽ đợi chờ thời gian bao lâu, đến lúc đó mạng của mình cũng sẽ không quá dài rồi. Đang suy nghĩ có phải hay không là mặt dày mày dạn mang về nhà thăm thường ông nội trợ giúp, Tần Phong cũng đã đánh xong điện thoại đi trở về.

"Người sẽ nói Đảo Quốc nói sao?" Tần Phong nhìn Trương Hoa Xương liếc một cái, hỏi.

"Sẽ á." Trương Hoa Xương gật đầu, nói: "Ở Đảo Quốc chạy trốn thời điểm học, cao thâm hiểu không được, nhưng là bình thường không có vấn đề."

"Vậy thì tốt, bất quá người trong cổ họng còn muốn ở thêm giờ đồ." Tần Phong gật đầu.

"Có ý gì?" Trương Hoa Xương không giải thích được hỏi.

"Biến thành." Tần Phong cười híp mắt nói: "Giả mạo Cao Kiêu Phong hòa, ta cần một nội ứng."

"Uy, trong núi chi giúp sẽ giết của ta!" Trương Hoa Xương bất mãn nói: "Tên kia hiện tại đoán chừng muốn hận chết Cao Kiêu Phong cùng rồi."

"Trong núi chi giúp ở không có đầu óc cũng sẽ không ngay trước mặt của ta giết Cao Kiêu Phong cùng." Tần Phong cười híp mắt nói: "Đoán chừng lấy hấn đức hạnh, giết chết Cao Kiêu Phong cùng giả mạo Trương Hoa Xương mới là lớn nhất khả năng."

"Người cũng chỉ là đoán chừng!"

"Chỉ cần ta còn sống, ta liền có năm chắc không chế tốt cục diện, chỉ cần ta chết, coi như là không có này việc chuyện người cũng không sống được." Tần

Phong cũng là lưỡi nhác nói: "Cục diện nếu như ra ngoài dự liệu của ta, trong núi chi giúp không có giết chết giả mạo Trương Hoa Xương, coi như là bọn họ mang về rồi, phát hiện cũng chỉ là Cao Kiêu Phong hòa, hơn nữa lấy hiện tại hai người trạng huống, cũng sẽ không qua quá tốt."

"Này sẽ là của người kế hoạch?" Trương Hoa Xương hỏi.

"Một phần mà thôi."

Tần Phong nói: "Được rồi, kế tiếp người cũng không cần hỏi nhiều, ta thích tùy cơ ứng biến, ta sẽ thay người dịch dung, người chỉ cần nghĩ hết thủy biện pháp ở ba giờ bên trong học được như thế nào khống chế của mình thanh tuyến để đạt tới Cao Kiêu Phong cùng thanh âm trạng thái."

"Cao Kiêu Phong cùng làm sao?"

"Ta sẽ nhường đầu lưỡi của hãn tề đại đến một câu cũng nói không nên lời."
Tần Phong lạnh lùng nói.

Việc đã đến nước này, Trương Hoa Xương cũng không có đang dây dưa cái gì, dù sao lần này việc quan hệ cái mạng nhỏ của mình, hãn cũng không dám quá làm kiêu, đợi chuyện quyết định được rồi sau đó, Tần Phong phủ tay, rất nhanh Xà ca một đường chạy chậm chạy tới, thấp giọng nói: "Tần tiên sinh, hai gia hỏa kia đã toàn bộ ngắt đi thôi, kế tiếp làm sao làm?"

"Đem bọn họ hai ném lên xe, ta muốn dẫn đi." Tần Phong phân phó nói.

"Dạ."

Thấy Trương Hoa Xương cùng với Xà ca toàn bộ đi chuẩn bị, Tần Phong hít sâu một hơi, rồi sau đó móc ra điện thoại di động, bấm gói thuốc lá điện thoại: "Tiểu khói, lão Nhị đến rồi sao?"

"Sáu giờ lúc trước hãn phát rồi một điều cuối cùng tin tức, hãn là đã hoàn toàn tiến vào sâu ảnh trạng thái." Gói thuốc lá trầm giọng nói: "Vạn Hiếu Dương

người đã toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng, đang trước lên đường đi ngăn chặn Hoàng Anh lính đánh thuê bộ đội."

"Hảo, bảo vệ tốt Chu Nhã Phi." Tần Phong phân phó nói.

Cúp điện thoại.

Tần Phong hướng phía ngoài đi tới, điện thoại di động ở trong tay qua lại chơi chuyển, rồi sau đó bấm một số điện thoại, rất nhanh mã thiên phát thanh âm ở điện thoại một đầu khác truyền tới: "Phong gia."

"Ta để cho người chuẩn bị chuẩn bị như thế nào?"

"Hết thầy thỏa đáng, chỉ cần đám kia thẳng nhóc chạy tới động Dương Duyệt, ta tuyệt đối sẽ không để cho bọn họ sống trở về." Mã thiên phát tràn đầy tự tin nói.

"Cần thiết lúc có thể vận dụng hết thầy tài nguyên, Hoàng Anh người tuyệt đối không thể xem thường." Tần Phong trầm giọng nói: "Mặt khác thông báo ác sát, để cho hắn xuất thủ đem lên vào sh những thứ kia món lòng một tên cũng không để lại toàn bộ tiêu diệt hết, coi như ta Tần Phong thiếu một mình hắn tình."

"Phong gia, Nhị gia nhân tình cũng không hay còn." Mã thiên phát bận rộn là nói: "Ta biết Thiên vương lúc này đang Hồng Kông, một giờ bên trong tất nhiên có thể chạy tới sh. . ."

"Không, chuyện này còn phải giao cho ác sát." Tần Phong cười nói: "Ai bảo hắn là đại danh鼎鼎 ác sát đấy."

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 360: Tuyệt Cảnh

Chương 360: Tuyệt cảnh

Sáng sớm.

Vùng biển quốc tế khu vực,

Tần Phong lái một chiếc du thuyền nhẹ nhanh chóng chạy qua, ở du thuyền nhẹ trên, trong núi chi giúp cùng với lúc này đã bị dịch dung thành Trương Hoa Xương Cao Kiêu Phong cùng nằm ở một bên, mà giả mạo Cao Kiêu Phong cùng Trương Hoa Xương hút thuốc, nắm thật chặt y phục trên người, nói: "Ta đời này tạo cái gì nghiệt, chọc tới các người một nhà, quả thực chính là xui xẻo tận cùng."

"Người đời này xui xẻo cuộc sống mau qua tới rồi." Tần Phong nhún vai, nói: "Người càng xui xẻo, một khi thói quen, đó chính là may mắn."

"Chớ cùng ta xé cái gì đạo lý lớn." Trương Hoa Xương bất mãn nói lầm bầm: "Lão tử hiện tại tâm tình rất không thoải mái."

"Khó chịu là được rồi." Tần Phong nhìn thoáng qua phía trước.

Một con thuyền chở hàng lúc này đang dừng tại phía trước, Tần Phong vỗ tay phát ra tiếng, giả mạo Cao Kiêu Phong cùng Trương Hoa Xương nằm ở một bên, trang ngất đi, mà chờ.v.v Tần Phong du thuyền nhanh chóng lái vào sau đó, từng chiếc từng chiếc trên biển thuyền máy từ thuyền hàng nơi chạy nhanh đi ra ngoài, mỗi trong tay người cũng đều nắm lấy một thanh thương nhắm ngay Tần

Phong, mà ở thuyền hàng trên bong thuyền, tay súng ngắm đã sớm vào vị trí, càng là ở trên bầu trời, hai cỗ xe võ trang đầy đủ phi cơ trực thăng càng là gặt gao ngó chừng du thuyền nhẹ.

Ở trên bong thuyền, song Đao vương cùng với dạ linh đang âm trầm u ám cười ngó chừng Tần Phong, Tần Phong khinh thường cười một tiếng, đợi du thuyền nhẹ tiếp cận sau, bò lên trên thuyền hàng, mà trên bong thuyền một đám Sơn Khẩu Tổ lính đánh thuê đội ngũ một đám đem họng súng nhắm ngay Tần Phong, mỗi người cũng đều là lên hoàn toàn tinh thần, sợ cái này bị truyền kỳ nhân vật có bất kỳ bất chính.

"Ba ba ba."

Dạ linh phúi tay, bèn nhọn khàn khàn tiếng nói làm cho người ta chán ghét: "Không hổ là Âm Dạ Linh Vương, quả nhiên đúng giờ."

Tần Phong nhún vai.

Mà lúc này, Sơn Khẩu Tổ một đám thủ hạ tức là đem nằm ở du thuyền nhẹ trên Trương Hoa Xương, trong núi chi giúp cùng với Cao Kiều Phong cùng ba người mang tới đi lên, rất nhanh lại có một người cầm lấy một đặc thù dụng cụ thiết bị đi tới ba người trước không ngừng ở trên người ba người liên tiếp quét hình, đợi xác định không có bất kỳ khác thường sau đó, đối với dạ linh cùng với song Đao vương đánh ok ra dấu tay.

"Các người cũng là cẩn thận." Tần Phong khinh thường nói.

"Âm Dạ Linh Vương chơi thân thể con người bom cũng không phải là lần một lần hai rồi, nếu như không chuẩn bị thỏa đáng, chúng ta vừa làm sao có thể dẫn sói vào nhà?" Song Đao vương âm trầm cười, đồng thời móc ra một bình dược tề còn đang Tần Phong trước người, Tần Phong lông mày giương lên, nhìn thoáng qua hai người.

Dạ linh âm trầm u ám cười nói: "Đây là nhắm vào người đặc biệt nghiên cứu

thể lực suy yếu được tề, người Âm Dạ Linh Vương miễn dịch đại bộ phận độc tố thậm chí thần kinh độc tố, lại duy chỉ có không thể miễn dịch loại này vô hại được tề, đem nó tiêm vào đến trong cơ thể của người, nếu không ta giết kia hai nữ."

"Các nàng ở đâu?"

Tần Phong nhặt lên được tề tới, cũng không có gấp gáp uống vào, mà là nhàn nhạp hỏi.

Song Dao vương phất phất tay, rất nhanh có người đem một bàn màn ảnh chuẩn bị ở một bên, không lâu lắm, bên trong truyền ra một hình ảnh, ở một mảnh không biết bất kỳ vị trí nào Hải Vực trong, một chiếc đồng dạng thuyền hàng, Kinh Vũ Dao cùng với sở sở đang bị trói ở chung một chỗ, mà ở bốn phía, thì là một đám võ trang đầy đủ Sơn Khẩu Tổ thành viên.

Tần Phong nhíu nhíu mày.

"Đem được tề đánh vào thể nội, nếu không đám người kia cũng có thể cho người trình diễn một cuộc phim hành động." Dạ linh cười cực kỳ vui vẻ, chẳng qua là ở vỡ vụn dây thanh, thanh âm càng phát ra quỷ dị.

Tần Phong nhìn thoáng qua được tề, ẩn ở trên cổ mình, chẳng qua là ẩn xuống một cái công tắc, kia vô sắc được thủy trong nháy mắt rót vào trong cơ thể hắn, chỉ bất quá chốc lát {công phu:-thời gian}, một cỗ hư thoát cảm từ trong ra ngoài thổi quét toàn thân cao thấp, giống như là được rời một cuộc bệnh nặng, toàn thân lực lượng vô ảnh vô tung biến mất, đầu mờ mịt.

Tần Phong hít sâu một hơi, miễn cưỡng giữ vững tự mình còn có thể đứng thẳng.

"Không hổ là Âm Dạ Linh Vương, người đánh vào được tề đầy đủ để cho một đầu voi ở ba giây đồng hồ bên trong mặc người chém giết, không nghĩ tới người còn có thể đứng lên." Song Dao vương sách sách thở dài nói: "Xem ra

chúng ta hay(vẫn) là đánh giá thấp người."

Tần Phong thở ra một ngụm trọc khí, thân thể không ngừng ở rất nhỏ run rẩy, thật giống như tùy thời cũng muốn sụp đổ mất giống nhau, hắn nhìn hai người, hừ một tiếng, nói: "Ta đảo là tương đối hiếu kỳ, là ai có thể đem kế hoạch làm như thế chặt chẽ, hai người các người trí thông minh hiển nhiên không đủ."

Song Dao vương cùng với dạ linh cũng không có khiến cho Tần Phong ** trắng trợn châm chọc mà tức giận, trái lại là cười ha hả nói: "Về phần là ai? Ta xem Âm Dạ Linh Vương người hay(vẫn) là không cần bận tâm rồi, người cũng là nhiều quan tâm quan tâm tự mình còn có thể sống bao lâu hảo."

"A, xem ra hắn đối với ta hiểu rõ còn thật không phải bình thường rõ ràng." Tần Phong ngược lại cười nói: "Ngay cả giọng điệu cũng đều học không sai."

"Phải không?" Dạ linh lúc này yên tâm to gan đi lên trước, nhìn cố gắng giữ vững thăng bằng Tần Phong, bỗng nhiên giơ lên một cước đá vào Tần Phong trên bụng, Tần Phong kêu lên một tiếng đau đớn thân thể bay ngược ra ngoài, nằm úp sấp dưới mặt đất sau quơ quơ đầu óc của mình, dạ linh tức là dương dương đắc ý đi lên trước: "Đại danh鼎鼎鼎鼎 Âm Dạ Linh Vương, lúc này lại bị ta đập ở dưới lòng bàn chân, xem ra nữ nhân thật đúng là của người xương sườn mềm."

Tần Phong ho khan mấy tiếng, cũng không nói lời nào.

Mà một bên khác, trong núi chi giúp dưới tay chiếu cố hạ cũng là dằng dặc tỉnh lại, mà chờ hắn tỉnh lại thấy là quen thuộc Sơn Khẩu Tổ thành viên sau, trong mắt của hắn thiểm qua một tia hưng phấn, dưới tay đỡ vịn hạ đứng lên, thấy nằm dưới đất Tần Phong, trong mắt của hắn thô bạo trong nháy mắt tăng vọt, Trương Cuồng (liều lĩnh) mắng: "Tần Phong! Bát dật, người cũng có hôm nay!"

Tần Phong bất đắc dĩ lắc đầu.

Mà giả mạo Cao Kiều Phong cùng Trương Hoa Xương cũng ở mấy người đỡ vịn hạ đứng lên, trong núi chi giúp âm trầm quét mắt nhìn hăn một cái, trong mắt tràn đầy bất mãn cùng tối tăm, nhưng cũng như Tần Phong theo lời, trong núi chi giúp cũng không có động thủ, mà là thấy một bên bị dịch dung thành Trương Hoa Xương Cao Kiều Phong cùng tức giận tăng vọt, đi lên trước bắt được đáng thương Cao Kiều Phong cùng tóc nhắc lên, lúc này Cao Kiều Phong cùng cũng là dửng dặc tỉnh lại, trước thấy trong núi chi giúp kia âm trầm muốn giết người ánh mắt, trong lòng nhất thời một khéo léo cơ trí, muốn nói cái gì đó, nhưng là đầu lưỡi tựa như không tồn tại hoàn toàn giống nhau pháp nói ra nửa câu tới.

Mà trong núi chi giúp chỉ làm người này là e sợ khí thế của mình, một cái miệng rộng tử quát vào trên mặt của hăn, người sau ô ô mấy tiếng nằm úp sấp ngã xuống đất.

"Cho ta đoạt!"

Trong núi chi giúp lớn tiếng quát mắng.

Song Dao vương cùng dạ linh trong mắt cũng đều thêm quá một tia khinh thường, nhưng vẫn là phát phát tay, rất nhanh một tên thủ hạ đi lên trước đưa cho trong núi chi giúp một khẩu súng, kia trong núi chi giúp bắt được giả mạo Trương Hoa Xương Cao Kiều Phong hòa, đem họng súng đặt tại trên bả vai của hăn, không chút nghĩ ngợi tựa bóp cò, thương tiếng vang lên, đáng thương Cao Kiều Phong cùng há to miệng, trong mắt thống khổ làm cho người ta không nhận được sợ run cả người.

Một bên chân chính Trương Hoa Xương trong lòng có chút chột dạ, có chút may mắn còn tốt nghe theo Tần Phong ý kiến, nếu không mình nhất định phải phế đi không thể.

Đem Cao Kiều Phong cùng vẫn dưới mặt đất, trong núi chi giúp trong mắt Phong Cuồng cùng Thị Huyết hơn bao giờ hết tăng vọt, nhìn dưới mặt đất co rúc co quắp Cao Kiều Phong hòa, trong mắt thêm qua một tia trả thù sau đó khoái

cảm: "Đem hẳn dẫn đi, ta muốn từ từ hành hạ hẳn!"

Cao Kiêu Phong cùng bị người nhắc lên, bản thân của hẳn thấy một bên đứng một khuôn mặt cùng mình gần như là mặt giống nhau như đúc trứng, trong lòng nhất thời một khéo léo cơ trí, muốn nói cái gì đó, nhưng là miệng như cũ là không cách nào ngôn ngữ nửa phần, hơn nữa trên bả vai kịch liệt đau đớn càng làm cho hẳn sắc mặt dữ tợn đáng sợ, trong núi chi giúp nhất thời tức giận một cái tát phiến ở người này trên mặt, âm trầm nói: "Mang đi!"

Chẳng qua là rất nhanh, trong núi chi giúp lại đem mục tiêu đặt ở Tần Phong trên người, Trương Cuồng (liều lĩnh) đi ra phía trước, một bên song Đao vương hơi bất mãn nói: "Tần Phong còn hữu dụng."

"Bát dất nha lộ, không cần người để giáo huấn ta." Trong núi chi giúp tức muốn nổ phôi mắng: "Ta muốn cho người này giao ra trả giá thảm trọng!"

"Trong núi thiếu gia, trực tiếp trả thù Tần Phong có cái gì thú vị?" Dạ linh đối với có phần có chút bất mãn song Đao vương khiến một cái ánh mắt, âm trầm chỉ chỉ một bên màn ảnh, cười híp mắt nói: "Hai nữ nhân kia đều là Tần Phong nữ nhân, trong đó còn có một là xử nữ nga."

Trong núi chi giúp ánh mắt nhất thời sáng ngời.

Ác tâm nụ cười hiện lên ở trên khuôn mặt, hẳn nhìn Tần Phong không ngừng quỷ dị cười, cũng là Tần Phong quơ quơ đầu bò dậy, trầm giọng nói: "Người sẽ không sợ ta đem tất cả Dương Duyệt nghiên cứu tài liệu toàn bộ đưa cho Mafia người?"

"Giết người, người cho là Hoàng Ảnh người sẽ không đối phó được một gói thuốc lá?" Dạ linh thì là quỷ dị cười nói: "Người không phải là thích ngọc đá cùng võ sao? Nói cho người biết, người đem tài liệu truyền cho Mafia cũng không lo gì, chúng ta sẽ bắt được Dương Duyệt, trên thực tế người của chúng ta đã xuất động, ta tin tưởng ta có một vạn loại biện pháp làm cho nàng vì chúng ta hợp tác."

"Này sẽ là của người kế hoạch?"

Tần Phong lau khóe miệng, hỏi.

"Căn cứ hẳn đối với phân tích của người, một khi chúng ta buông tha người, như vậy chúng ta tại chỗ mỗi một người cũng sẽ bị mất mạng, bắt cóc Âm Dạ Linh Vương nữ nhân, đây nhưng là không quay đầu lại đường." Dạ linh âm trầm u ám nói: "Người Phong Cuồng báo thù, chúng ta khả chịu không nổi."

"Người sẽ không sợ thủ hạ ta trả thù?"

"Nga, không." Dạ linh không lo gì cười hì hì nói: "Chẳng lẽ người đã quên, có một cùng người giống nhau như đúc người điều chỉnh ống kính huy hận thấu xương sao?"

"Răng nanh."

Tần Phong trong mắt thêm quá một tia sát ý, trầm giọng nói.

"Rất vui mừng đầu óc của người không có bởi vì được tề nguyên nhân biến thành trì độn, người hay(vẫn) là rất thông minh." Dạ linh khàn khàn thanh âm nghe tới càng phát ra hưng phấn: "Hoàng Ảnh tình báo cộng thêm răng nanh lực chiến đấu, người nói, quang huy người còn có thể có mấy cái sống?"

Nhìn Tần Phong càng ngày càng âm trầm sắc mặt.

Dạ linh mấy người nụ cười trên mặt cũng là càng phát ra đắc ý.

"Người hẳn là rất vinh hạnh, Âm Dạ Linh Vương, vì người đối phó người chúng ta xuất động Hoàng Ảnh tất cả sắp đặt kế hoạch sư." Song Dao vương trong tay không biết khi nào nhiều chỗ hai thanh đoản đao, ở ánh nắng sáng sớm hạ lóe ra nhưng lại là trập trập hàn quang: "Dĩ nhiên, chúng ta sẽ càng thêm vinh hạnh, có thể đem Âm Dạ Linh Vương ép đến nước này, ha ha ha, này nhất định là một cuộc truyền kỳ loại chuyện xưa."

"Hắc hắc." Trong núi chi giúp càng thêm là quý dị đi lên trước nhìn Tần Phong, cười cực kỳ ác tâm: "Ta sẽ không đối với nữ nhân của người hạ thủ lưu tình, người đoạt lấy Cao Kiều Anh Tử, ta sẽ lấy phương thức giống nhau đến báo thù người tất cả nữ nhân, nga, bọn họ lớn lên xinh đẹp như vậy, Tần Phong, suy nghĩ thật kỹ bọn họ ở dưới người của ta rên rỉ thống khổ tràng diện đi."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 361: Phản Kích

Chương 361: Phản kích

"Này chính là của các người kế hoạch?"

Tần Phong nhìn trước mắt mấy người, nhàn nhạt hỏi.

Dạ linh âm trầm u ám cười: "Đại danh đỉnh đỉnh Âm Dạ Linh Vương, làm việc từ trước đến giờ giọt nước không lọt, người ở sh đem người của mình bảo vệ giọt nước không lọt, nhưng là ta rất muốn nói cho người biết, nếu như người của chúng ta trong có bất kỳ một chỗ có ngoài ý muốn, như vậy ta sẽ rất vui lòng thưởng thức một lần múa thoát y, ngấm lại đem hai nữ nhân y phục từ từ cởi xuống khoái cảm đi, ha ha ha. Ta đảo là hy vọng bọn họ chết muốn mau một chút rồi."

Trong núi chi giúp càng là không nhìn được liếm liếm đôi môi, nhìn thoáng qua màn hình nội hai nữ nhân, trong mắt âm. Muốn đã sắp bị lạc tâm trí của hắn, hắn quý dị cười nói: "Tần Phong, anh tử thân thể nhất định rất mỹ diệu chứ? Bất quá ta càng thêm tin tưởng, hai nữ nhân này càng thêm để cho ta cảm giác hưng phấn. Ha ha, ta muốn cho người trở mắt nhìn các nàng bị ta đùa bỡn, bị thủ hạ của ta đùa bỡn."

Nhìn Tần Phong mặt không chút thay đổi sắc mặt, trong núi chi giúp trong lòng trả thù cảm đã được đến hơn bao giờ hết thỏa mãn.

"Các nàng ở đâu?"

Đã không cách nào ức chế trong núi chi giúp Trương Cuồng (liều lĩnh) hỏi.

Song Dao vương cùng dạ linh trong mắt khinh thường càng lúc càng nồng nặc, nhưng là suy nghĩ đến người này thân phận, bọn họ hay(vẫn) là phát phát tay, mà rất nhanh một chiếc máy bay trực thăng nhanh chóng hạ xuống, một bên giả mạo Cao Kiều Phong cùng Trương Hoa Xương tức là đi lên trước, đem Cao Kiều Phong cùng học có khuôn có dạng: "Trong núi thiếu gia, ta có phải hay không?"

Trong núi chi giúp trong mắt lóe qua âm tàn.

Tên vương bát đản này dám can đảm làm trái mệnh lệnh của mình cướp đoạt trân quý thức ăn, đây là tham muốn giữ lấy cực kỳ mãnh liệt trong núi chi giúp thì không cách nào tha thứ. Nhưng là lúc này bọn họ đã được cứu trợ, hơn nữa trong núi chi giúp không phải người ngu, cũng có thể nhìn ra lúc trước thức ăn cướp đoạt là Tần Phong âm mưu, mặc dù hẳn rất không thoải mái, nhưng là suy nghĩ đến Tần Phong còn sống, muốn cho Tần Phong càng thêm thống khổ, như vậy bây giờ còn không phải là mắng tên vương bát đản này thời điểm.

Hơn nữa đang suy nghĩ đã có Cao Kiều Phong cùng làm bắn hai nữ nhân kia có thể càng thêm ác tâm Tần Phong, trong núi chi giúp chính là phát phát tay, mà giả mạo Cao Kiều Phong cùng Trương Hoa Xương trong mắt lóe qua quý dị, đi theo trong núi chi giúp lên phi cơ trực thăng.

Tần Phong ho khan một tiếng.

Không biết từ lúc nào lên, hẳn sắc mặt tái nhợt càng ngày càng sâu, to như hạt đậu mồ hôi không ngừng từ toàn thân lỗ chân lông chảy ra, hô hấp của hẳn cũng càng ngày càng dồn dập, đỉnh đầu Liệt Dương bắn thẳng đến xuống tới, để cho Tần Phong đã cảm giác toàn thân da thịt tổ chức đang nhanh chóng tan rã cuối cùng kiên trì, lão đảo mấy bước suýt nữa là té ngã trên đất.

"Nga nga nga, nhìn một cái Âm Dạ Linh Vương, người làm sao?" Dạ linh cười đắc ý nói: "Không cần gấp gáp, ta sẽ nhường người chết, bất quá là muốn

cho người thừa nhận khổng lồ thống khổ sau đó. Thấy này vết sẹo sao?"

Vừa nói, Dạ Linh ở nơi cổ hơi khoa tay múa chân một chút.

Kinh khủng kia như vết sẹo khắc ở Dạ Linh trên cổ, thậm chí hiện tại Dạ Linh đều không có cách nào để cho cổ họng của mình hoạt động quá lâu, chẳng qua là hiện tại hãn quá hưng phấn, hưng phấn đến hãn đã chẳng quan tâm nơi cổ sẽ mang đến kịch liệt đau nhói.

"Ta một lát sẽ cho người mở một đao, ta sẽ cho người biết, khi người khàn giọng kêu gào lúc, loại thống khổ này là cỡ nào làm cho lòng người toái!" Dạ Linh quỷ dị cười nói: "Cho hãn một cái ghế."

Tần Phong hít sâu một hơi.

Mà lúc này, có mấy người đi lên trước đem Tần Phong buộc chặt ở trên một cái ghế.

Thô to khóa sắt người nào cũng sẽ không hoài nghi điều này có thể dây dưa một đầu voi sức kéo. Nặng đạt nửa tấn khối chì theo một sợi dây xích trói ở Tần Phong trên đùi, Tần Phong nhìn thoáng qua của mình đãi ngộ, cười lạnh nói: "Xem ra các người thật đúng là đủ cẩn thận."

"Thực ra ta là tương đối có khuynh hướng trực tiếp giết người, nhưng là suy nghĩ đến hãn đối với người oán hận, cho nên. . ." Song Dao vương nhún vai, lấy ra một viên xì gà ngậm ở trong miệng điểm trên sau, cười híp mắt nói: "Ta còn là chuẩn bị nhìn một cuộc nhân gian thảm kịch còn có một tràng động tác trực tiếp, nhất là nam nữ nhân vật chính hay(vẫn) là đại danh鼎鼎 Âm Dạ Linh Vương cùng với nữ nhân của hãn, nga, làm bản sao truyền đi bán cho kẻ thù của người, bọn họ khẳng định nguyện ý lấy ra hơn phân nửa thân gia để đổi lấy làm mình trân quý, nga, ta cũng đều quyết định một phần rồi."

Tần Phong quơ quơ đầu, theo mồ hôi hột không ngừng rơi, Tần Phong hô hấp cũng càng ngày càng dồn dập.

"Trong núi chi giúp cùng với Cao Kiều Phong cùng còn chưa tới, bất quá ta nghĩ có một người người đặc biệt tưởng nhớ phiếm vài câu."

Dạ linh phát phát tay.

Rất nhanh thủ hạ của hắn đẩy một máy tính đi tiến lên đây, không lâu lắm Computer màn ảnh bắn ra một video nói chuyện phiếm khung, không lâu lắm, trong màn hình hiện ra một tờ mang theo huyết sắc Lão Hồ mặt nạ thân ảnh.

"Huyết Hồ."

Tần Phong hé mắt.

Thấy thù địch của mình sa sút cho tới bây giờ tình trạng này, video nói chuyện phiếm khung trong Huyết Hồ Vương trong mắt lóe lên sáng loáng.

"Huyết Hồ Vương, ta nghĩ người rất mừng rỡ có thể nhìn thấy cái này cảnh tượng." Dạ linh cười hì hì nói: "Làm vì chúng ta hợp tác thứ nhất bút lễ vật, không biết người có thích hay không?"

"Dạ linh, từ trong tầm mắt của ta lặn ra, nếu không ta sẽ đem người ném vào trong biển rộng uy Sa Ngư." Huyết Hồ Vương thanh âm trung đầy đầy làm người ta sợ hãi sát ý, cho dù chẳng qua là video nói chuyện phiếm, dạ linh như cũ có thể cảm giác được Computer trong màn hình gia hỏa có thể mang đến cường đại hủy diệt tính.

Dạ linh cắn chặt răng.

Nhưng là suy nghĩ đến Huyết Hồ Vương cũng không có cùng Tần Phong giống nhau bị tự mình cầm nắm ở trong tay, hắn hay(vẫn) là lui qua một bên.

"Này hạng trong kế hoạch cũng có của người tham dự đi." Tần Phong dường như đã cực độ mất nước, không có mồ hôi ở chảy ra tới, chẳng qua là thanh âm mang theo một cổ không cách nào che giấu suy yếu.

"Trên thực tế ta chỉ là cung cấp bộ phận đề nghị." Huyết Hồ Vương thản nhiên nói: "Người biết, gặp lại người hủy diệt, bất kể là ai giết người, cũng đều là ta nghĩ thấy."

"Nga?" Tần Phong khinh thường cười một tiếng: "Xem ra tay người đoạn không có bao nhiêu cải tiến."

Huyết Hồ Vương khẽ nhíu nhíu mày, huyết sắc Lão Hồ dưới mắt nạ hai mắt trong mắt tinh quang tăng vọt, nhưng lập tức vừa trầm giọng nói: "Người tính toán làm sao giết hai phế vật kia?"

"Trên thực tế còn chưa nghĩ ra." Tần Phong nhìn thoáng qua sắc mặt âm trầm Song Dao vương cùng với Dạ linh, thản nhiên nói: "Ta còn tính toán muốn tiếp tục thăm hỏi tiếp, bất quá hai cái này phế vật vẫn ở kể một ít vô dụng nói nhảm, đến nay mới thôi ta cũng có thể chỉ có thể đoán được có bốn người tham dự này hạng kế hoạch, dĩ nhiên, trong đó bao gồm người."

"Chúng ta chưa nói. ."

Song Dao vương ngẩn ra, không hiểu rõ Tần Phong rốt cuộc đang nói cái gì.

Dù sao từ đầu tới đuôi cũng đều là Dạ linh ở nói nhảm, hơn nữa nói nhảm nội dung phần lớn là để cho Tần Phong như thế nào thống khổ, bọn họ thậm chí chẳng qua là nói tới rằng nanh một cái tên mà thôi, như vậy còn lại ba người hẳn làm sao có thể biết? Chẳng lẽ hẳn chẳng qua là ở phô trương thanh thế? Dạ linh con người không ngừng loạn chuyển, nhìn Tần Phong, âm trầm nói: "Tần Phong, người tốt nhất. . ."

"Dạ linh, xem ra người rất thích Sa Ngư?"

Huyết Hồ Vương thanh âm âm trầm truyền đến, đêm đó linh nghiêng răng nghiêng lợi.

Tần Phong nhìn hẳn một cái, rồi sau đó vừa nhìn Computer trong màn hình

Huyết Hồ Vương, nói: "Nói thật, cái kế hoạch này thật sự không tệ, nếu như đặt ở một năm trước, ta khả năng sẽ thật vẫn lạc tại trong tay của các người."

"Nhưng là này trong một năm không ai biết người biến thành cái dạng gì, càng không người biết giả mạo Cao Kiêu Phong cùng chính là Trương Hoa Xương." Huyết Hồ Vương trầm giọng nói.

Dạ linh cùng song Đao vương nhất thời toàn thân ngẩn ra.

Giả mạo Cao Kiêu Phong cùng chính là Trương Hoa Xương?

"Không thể nào!" Dạ linh không có có điều cố kỵ lúc trước Huyết Hồ Vương hai lần cảnh cáo, mà là âm lãnh nói: "Trương Hoa Xương thân cao cùng Cao Kiêu Phong cùng chênh lệch Thái Đại, hẳn không thể nào giả mạo thành Cao Kiêu Phong hòa."

"Trong mắt người thấy tự thật sự sao?" Tần Phong lông mày giương lên, bỗng nhiên đứng lên, trên người hắc khóa sắt lại là lịch bạch không ngừng bóc ra, càng là không biết khi nào, hai chân trên trời buộc khóa sắt cũng là lúc đó giải khai, hoạt động một chút {cổ tay:-thủ đoạn}, khinh thường nói: "Hừ, trên cái thế giới này không thể nào có thể đem người phiến thành đầu heo."

Dạ linh toàn thân đại chấn, cặp kia Đao vương càng là nắm chặt song đao, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tần Phong.

Mà Sơn Khẩu Tổ một đám thủ hạ càng là móc súng lục ra nhắm ngay Tần Phong.

Nhưng là làm bọn họ mới vừa vừa mới chuẩn bị khai chiến, vẫn quanh quần ở bọn họ đỉnh đầu phi cơ trực thăng bỗng nhiên vừa chuyển, ở trong buồng phi cơ vươn ra hai chi Gatling nòng súng, nhắm ngay trên bong thuyền Sơn Khẩu Tổ thành viên, dưới ánh mặt trời tản ra Lãn U U tia sáng nòng súng bỗng nhiên phun ra lửa lưỡi, đủ để đem một chiếc xe hơi đánh cho thành cái sàng chi chút đạn như mưa rào rơi xuống, xé rách họng súng hạ tất cả địch nhân.

Bang bang.

Theo một đám Sơn Khẩu Tổ thành viên ở đạn hạ hóa thành một bãi thịt vụn, Tần Phong đi lên trước mấy bước, nhìn màn ảnh trong Huyết Hồ Vương, âm lãnh nói: "Chuẩn bị xong vũ khí của người, ta sẽ tìm tới môn đi."

"Vậy thì muốn nhìn người mấy năm này có cái gì tiến bộ!"

Hai người đối thoại không chút nào bị ngoại giới chém giết ảnh hưởng, cặp kia Đạo vương cùng với dạ linh muốn giết chết Tần Phong, nhưng là ở phi cơ trực thăng trên, tổng có một đôi mắt đang ở nhìn bọn hắn chăm chăm, mỗi khi bọn họ muốn cho Tần Phong một viên đạn, bọn họ sẽ cảm giác được một cỗ mãnh liệt hủy diệt ý chí, kia cỗ ý chí không ngừng nói cho bọn hắn biết, bọn họ muốn nổ súng, giết không chết Tần Phong, nhưng là đủ để cho dưới mình Địa Ngục.

Mà ở một ... khác đài trên màn ảnh máy vi tính.

Đồng dạng là một cuộc giết chóc, Sơn Khẩu Tổ người một đám té xuống, mà Trương Hoa Xương tức là dẫn hôn mê bất tỉnh trong núi chi giúp đứng ở nơi đó uy hiếp suy nghĩ muốn liều mạng chống cự Sơn Khẩu Tổ thành viên, về phần sở sở cùng Kinh Vũ Dao, đã sớm không thấy bóng dáng.

"Huyết Hồ, rất nhiều người nói hai người chúng ta giống nhau như đúc, xem ra thật đúng là đang vũ nhục ta." Tần Phong Lãnh Tiểu nói.

Lúc này sắc mặt của hắn đã dần dần khôi phục thái độ bình thường, thân thể càng là ở thương lâm đạn vũ trung vẫn không nhúc nhích.

"Cho nên ta sẽ giết người, giải quyết cái phiền toái này." Huyết Hồ đối chọi gay gắt nói: "Hơn nữa để cho người cùng Berry đoàn tụ."

Nhắc tới Berry cái tên này, Tần Phong trong mắt trong nháy mắt biến thành một mảnh đỏ ngẫu, tựa như hai khóa máu nhuộm Thái Dương giống nhau, làm

cho người ta không dám nhìn thẳng nửa phần, Computer trong màn hình Huyết Hồ Vương cũng là đồng dạng bình thường, huyết sắc Lão Hồ dưới mặt nạ đỏ ngẫu trùng mắt giống như là hai tòa Huyết Trì.

Hai tới từ địa ngục chiến sĩ.

Vì trong lòng tín ngưỡng, không gián đoạn thời khắc nào cũng chiến đấu, có lẽ trong tương lai, làm trong hai người một trở về Địa Ngục lúc, một cái khác cũng chỉ có thể ôm cả đời tiếc nuối cùng thống khổ tồn tại sống sót.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 362: Quyết Đấu

Chương 362: Quyết đấu

Phanh.

Tần Phong đem trước mặt Computer hoàn toàn nát bấy, bất quá nhìn hấn kịch liệt thờ đốc cùng với toàn thân da thịt run rẩy, hiển nhiên hấn không có bài trừ nội tâm tức giận.

Lúc này, Sơn Khẩu Tổ thành viên lên đỉnh đầu phi cơ bản càn quét, đã mười không còn một, may mắn còn sống sót co đầu rút cổ ở trong khoang thuyền, nhưng là hiển nhiên Tần Phong sẽ không để cho những người này sống khá giả, cho nên khi thấy trên phi cơ trực thăng, hai khóa mảnh đạn từ trên trời giáng xuống, bắn thủng đã sớm trở thành tổ ong vò vẽ boong tàu, oanh một tiếng, nổ tung đem thuyền bè boong tàu oanh phá thành mảnh nhỏ.

Nhìn đồng bọn ở ngọn lửa hạ không ngừng hóa thành vô số cỗ thi thể, tất cả mọi người là kinh hồn táng đảm, bọn họ Phong Cuồng chạy trốn, nhưng không cách nào tránh né bầu trời gần như là không gián đoạn rpg súng trái phá công kích, từng đoàn từng đoàn nổ tung từ trên thuyền liên tiếp vang lên, xảo diệu tránh khỏi Tần Phong vị trí.

Loại này cũng ít khi thấy cảnh tượng kéo dài ước chừng năm phút đồng hồ.

Mà cả con thuyền sớm đã là rách nát không chịu nổi, nước biển ở thuyền bè phía dưới không ngừng rót vào, Tần Phong móc ra một viên hương khói điểm

trên, đem chuyển một cái ghế ngồi ở một bên, mà không lâu lắm, ở một bên phế tích trung dạ linh cùng với song Dao vương chập vật bò đi ra ngoài.

Không thể không nói hai người mạng lớn, ở dày đặc bản càn quét cùng oanh tạc trung như cũ là có thể giữ được mạng của mình, ngay cả Tần Phong đều không thể không bội phục này lưỡng gia hỏa may mắn độ quả thực bộc biểu.

Nhìn Tần Phong ngồi ở chỗ đó.

Hai người trong mắt cũng đều thoáng hiện không thể nào tin nổi chất vấn, dù sao bọn họ nhắm vào Tần Phong thiết kế hết thảy cũng đều là căn cứ Tần Phong đỉnh phong lực chiến đấu biểu hiện, bất luận là suy yếu được tề hoặc là đủ để trói lại tam đầu voi khóa sắt, nhưng là chính là chỗ này bọn họ cho là vạn vô nhất thất phòng ngự như cũ bị Tần Phong chơi đay rụng, thậm chí trên đỉnh đầu phi cơ trực thăng cũng không biết khi nào phản bội.

"Người theo ta nói nhảm nhiều như vậy, ta cũng nhân từ một chút, có nghi vấn gì hỏi đi." Tần Phong nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, nói: "Các người có bảy phút đồng hồ."

"Người chẳng lẽ thật cửa chặt đứt Trương Hoa Xương chân? Nếu không hẳn làm sao có thể như vậy thấp?" Dạ linh không cách nào tiếp nhận điểm này, hẳn đè nén phần nộ trong lòng, hỏi.

Tần Phong khước miệng gương lên, nói: "Liên quan đến một chút hành nghề cơ mật, không trả lời."

Dạ linh cùng song Dao vương ngẩn ra, người sau muốn đứng lên, nhưng là Tần Phong {cổ tay:-thủ đoạn} run lên, một thanh thật nhỏ phi đao nhanh chóng thoáng hiện đâm vào bắp đùi của hắn trong, song Dao vương kêu lên một tiếng đau đớn lão đảo quỳ gối Tần Phong trước mặt, dạ linh cũng là lão sư, biết Tần Phong tính tình, nằm úp sấp dưới mặt đất miễn cưỡng dùng hai tay chống đỡ ở thân thể, nói: "Người là như thế nào thoát khỏi được tề suy yếu?"

"Độc Vương lão già kia có thể đem ta cả thành bách độc bất xâm, làm lợi tức, ta học xong hẳn không ít bản lĩnh, tỷ như thế nào không chế máu trong cơ thể vận chuyển còn có sự trao đổi chất gia tốc, cũng muốn cảm tạ mặt trời hôm nay." Tần Phong đối thoại mái tư thế, lười nhác nói: "Bất quá những thứ kia thuốc thật đúng là hăng hái, ta quyết định muốn một nhóm rồi."

"Khóa sắt đâu?"

"Liên quan đến phe ta năm vùng, không đề cập tới." Tần Phong quả quyết cự tuyệt nói: "Sớm như vậy bạo lậu lời nói làm sao cả các người Hoàng Ảnh?"

"Ta sớm nên đoán được!" Dạ linh ánh mắt hơi híp lại, có chút tức giận giá giá quả dấm: "Kaia tư, cái kia được gọi là {người trong suốt} gia hỏa! Chết tiệt! Ta nhưng lại đưa hẳn đã quên!"

Tần Phong nhưng lại là nhú nhú mày, nhưng lập tức lại là cười một tiếng, nhìn dạ linh cùng với song Đao vương, cười híp mắt nói: "Xem ra những người đó không chỉ có là muốn đùa chết ta, hay(vẫn) là nghĩ chính chết các người mấy tên khốn kiếp này."

Dạ linh cùng song Đao vương nhất thời sắc mặt chấn động.

Trong nháy mắt lại là chìm xuống tới, nhằm vào Tần Phong kế hoạch tuyệt đối không có thể sẽ không suy nghĩ quang huy còn lại thành viên tồn tại, nhất là {người trong suốt} Kaia tư.

Kaia tư đến nay mới thôi không có khả chứng thật chi tiết, là nam hay nữ cũng làm cho người khó có thể xác nhận, có thể nói lúc nam lúc nữ, kia bản thân càng là trên thế giới cao cấp nhất tra hỏi đại sư, ngục trang đại sư cùng với thâm thấu hình gián điệp, có thể thâm thấu bất kỳ một phương thế lực nhận được mình muốn tin tức, kinh khủng nhất chính là người này vô thanh vô tức tra hỏi, địch nhân tổng có thể trong lúc vô tình. Đem tình báo chấp tay đưa tiền.

Song này hạng trong kế hoạch, tồn tại mấy chục loại tới ứng đối Tần Phong

đồng bọn thủ đoạn, nhưng cố tình không có {người trong suốt} Kaia tư.

"Kia lũ khốn kiếp!"

Dạ linh nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt tràn đầy hận ý.

Tần Phong khinh thường cười một tiếng, đi lên trước nhìn thoáng qua hai người, thản nhiên nói: "Hai vị nghi ngờ cũng giải không sai biệt lắm chứ?"

"Người. . ."

Nhìn trên cao nhìn xuống Tần Phong, hai người trong mắt sợ hãi trong nháy mắt lan tràn, dạ linh ở gặp công kích lúc tiện biết mình hẳn phải chết, dù sao một lòng cũng không muốn sợ Tần Phong, nhưng là lúc này, làm hẳn đang nhìn Tần Phong lúc, không cách nào áp chế sợ hãi không ngừng tại thân thể mỗi một cái tế bào lan tràn, thân thể của hẳn không bị khống chế kịch liệt co quắp, sợ hãi để cho trái tim của hẳn không ngừng co rút lại, tùy thời có cơn sốc khả năng.

". . Người. . Người nghĩ. . Người muốn làm gì. . ."

Dạ linh nuốt ngụm nước miếng, hướng phía sau bò.

Tần Phong không nhúc nhích, nhưng là ở dạ linh trong mắt, hẳn lại đang không ngừng tiến tới gần.

Nhìn dạ linh chật vật, Tần Phong khinh thường cười một tiếng, ngược lại nhìn thoáng qua một bên song Dao vương, người sau biết tử kỳ gần, hẳn miễn cưỡng đứng dậy, nắm chặt trong tay song đao: "Ta phải chăng là có thể thỉnh cầu thích khách liên minh quy củ?"

"Đó là thuộc về thích khách vinh quang." Tần Phong lạnh lùng nói: "Người cho rằng người xứng sao?"

"Ám Dạ Linh Vương những chuyện đã làm chẳng lẽ tự xứng đôi thích khách hai chữ này sao?" Song Dao vương rốt cuộc còn có mấy phần cao cấp sát

thủ tôn nghiêm, đối mặt Tần Phong áp bách tính khí thế, như cũ là trầm giọng ứng đối.

Tần Phong gãi gãi đầu mũi.

Song Dao vương nói cũng là cũng không kém.

Nghiêm khắc mà nói hẳn Tần Phong làm như một tên thích khách {tưởng thật:-là thật} không hợp cách, dù sao thích khách liên minh truyền thống thích khách là ở trong bóng tối vì Quang Minh phục vụ, nhưng là hết lần này tới lần khác Tần Phong làm việc không thủ đoạn nào không dùng, bất luận Hắc Ám Quang Minh, phạm là trêu chọc kia tất nhiên các loại thủ đoạn hèn hạ chơi đối phương chơi đậy hương lên trời, thực ra Tần Phong còn có tự biết rõ nghĩ xen lẫn cùng cực sát thủ chơi một chút, nhưng hết lần này tới lần khác vị kia vĩ đại nhất Thiên La Vương một mực chắc chắn hẳn là làm thích khách liệu.

Đến bây giờ Tần Phong đều có chút hồ đả hồ đồ không rõ Thiên La Vương rốt cuộc đang bán cái gì thuốc, đem mình mang theo cùng cực thích khách bảo tọa.

Song Dao vương theo lời đơn giản chính là thích khách ở giữa quyết đấu.

Dù sao quá biệt khuất chết đi thật sự thật xin lỗi danh hiệu của mình, nói như vậy chỉ có lâm vào song phương hẳn phải chết cục diện bế tắc hai gã thích khách mới sẽ chọn loại này quyết đấu phương thức, buông bỏ vũ khí nóng sử dụng, ngược lại sử dụng tự mình nhất tiện tay vũ khí lạnh tới chung kết tính mạng đối phương. Đây là làm một tên thích khách lựa chọn tử vong vinh quang quyền lợi.

Tần Phong nhiều hứng thú nhìn thoáng qua đối diện song Dao vương, Tần Phong về phía sau đi vài bước nhặt lên lúc trước rơi dưới mặt đất một đoạn khóa sắt, ở trong tay giơ giơ, nói: "Đã như vậy, ta đây hãy theo người chơi một chút, nếu như người có thể ở trong tay của ta gắng giữ quá ba phút đồng hồ, ta hôm nay nhiều nhất đem người đánh cho thành tàn phế."

Song Dao vương sắc mặt trầm xuống.

Thích khách liên minh cao cấp sát thủ cũng không nhiều, không có một cũng đều có thể nói là toàn cầu đỉnh cấp sát thủ hàng ngũ một thành viên, song Dao vương càng thêm có thể nói là trong đó người nổi bật, trèo lên đỉnh cùng cực sát thủ bảo tọa cũng bất quá là sai một lần Phong Thần cuộc chiến, song trước mắt Tần Phong nhưng lại là ** trắng trợn châm chọc thực lực của mình, cho dù là bị vây yếu thế, song Dao vương trong lòng đều có một cỗ lửa giận.

"Ta chính là chết, cũng muốn ở trên người của người lưu lại vết sẹo!" Song Dao vương trầm giọng quát lên.

"Không phải là ta xem thường người, người bây giờ toàn thân cũng đều là nhược điểm." Tần Phong khinh thường nói: "Bất luận là thân thể của người vẫn là của người tinh thần, trong tay người song đao, ánh mắt của người, chiến đấu của người tư thái đã nói cho ta biết, người bây giờ toàn thân tràn ngập ở trong tuyệt vọng."

"Người chỉ có ở trong tuyệt vọng mới có thể bộc phát cường hãn lực chiến đấu!" Song Dao vương lạnh lùng nói.

Tần Phong bĩu môi: "Xem ra người học thật đúng là không nhiều lắm, Thiên La Vương từng không chỉ một lần nói cho ta biết, đánh bại một người kia chỉ có hoàn toàn xóa bỏ tinh thần của hắn."

Sau khi nói xong, Tần Phong đem cầm trong tay khóa sắt ném tới một bên, chân phải về phía trước một bước, một trận Lôi Đình lặn lộn thanh âm ở trong cơ thể hắn không ngừng truyền ra, toàn thân hắn da thịt như bánh răng bình thường chậm chạp ngọ nguậy, thật chặt cắn hợp ở {cùng nhau:-một khối}, thậm chí cho người cảm giác là đạn đều không có cách nào truyền thống kia cứng như bàn thạch thân thể.

Song Dao vương thấp giọng giận quát một tiếng, trong tay song đao vừa chuyển, hướng Tần Phong chính là phóng đi!

Mà lúc này.

Ở vùng biển quốc tế không biết tọa tiêu hải miên, một con thuyền chở hàng trên, Trương Hoa Xương đem cầm trong tay trong núi chi giúp ném tới một bên, nhìn lúc này trong mắt có chút đại ra cùng sợ hãi trong núi chi giúp, bĩu môi khinh thường, nói: "Mặc dù người rất phế vật, bất quá còn tốt, người người này tổng có thể phối hợp hành động của chúng ta."

Trong núi chi giúp toàn thân rùng mình một cái.

Lúc này thuyền hàng trên Sơn Khẩu Tổ người đã toàn bộ bị Lang Nha Đột đánh người quét dọn, mà đã lâu chiến trường Vạn Hiếu Dương đứng ở một bên, đầu vào đây chỉ huy thủ hạ quét dọn tàn cuộc, hơn nữa đem hôn mê sở sở cùng với Kinh Vũ Dao nhanh chóng mang rời hiện trường, hẳn nhưng là biết, Tần Phong nổi đóa hoàn toàn là bởi vì hai nữ nhân này.

"Người. ." Trong núi chi giúp nhìn Trương Hoa Xương, run rẩy co rúc ở một bên, sắc mặt trắng bệch tựa như một tờ giấy trắng: "Các người. . ."

"Chúng ta?" Trương Hoa Xương nhún vai, nói: "Xem sớm ra người người này báo thù sốt ruột, nhưng bản nhân đi vừa không có gì đầu óc, nếu không ta còn thật không dễ dàng đi tới nơi này."

"Từ đầu tới đuôi cũng đều là các người sắp đặt kế hoạch tốt?" Trong núi chi giúp có chút run rẩy hỏi.

"Nói nhảm, không đánh vô chuẩn bị chi {trận chiến:-cậy vào}." Trương Hoa Xương khinh thường mắng: "Người cho rằng lão tử là mặc người chém giết thịt heo? Không đem người hoàn toàn nắm giữ trong lòng bàn tay ta còn thật sẽ không tới chỗ này chịu chết, sớm biết người sẽ không hiện tại liền giết Cao Kiều Phong hòa, bất quá nói trở lại, chân chính Cao Kiều Phong cùng bị người đánh xuyên qua bả vai, sợ rằng hận người hận đến muốn chết chứ?"

Trong núi chi giúp sắc mặt có chút đại ra.

Trương Hoa Xương càng là âm trầm u ám nói: "Tần Phong nhưng là nói, muốn chơi trò chơi tốt nhất trước đem đối phương tinh thần phá hủy, Cao Kiêu Phong cùng đã cùng người mâu thuẫn nặng nề, nếu như hắn đã chết, người sống không có ý gì, nếu như hắn còn sống, như vậy chúng ta tất nhiên muốn cho người sống tới kiếm chế trở lại Sơn Khẩu Tổ Cao Kiêu Phong hòa, yên tâm, nếu như hắn ở trong lúc nổ tung giữ được mạng nhỏ, chúng ta sẽ đem hắn đưa trở về."

"Hiện tại, người là muốn cho Cao Kiêu Phong cùng chết đâu? Hãy để cho hắn còn sống đâu?"

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 363: Sợ Hãi

Chương 363: Sợ hãi

Chết hoặc là sinh tồn.

Đây là cũng không đơn giản lựa chọn đề, hơn nữa đối với lần này lúc trong núi chi giúp mà nói, hẳn co rúc trong góc, Trương Hoa Xương lời nói không ngừng ở bên tai hồi tưởng đến, trong đầu càng là không gián đoạn thoáng hiện Tần Phong kia gần như Tử Thần nụ cười, trong ánh mắt con người không ngừng khuếch tán, trong núi chi giúp giống như cái kẻ ngu giống nhau không có thường ngày Trương Cuồng (liều lĩnh) cùng bá đạo.

Thuở nhỏ từ nhỏ tựu thói quen nắm giữ sinh mệnh người khác trong núi chi giúp lúc này lại một lần nữa gặp phải bị Tần Phong nắm giữ vận mệnh của mình.

Nhất là ở cho là sẽ phải để cho Tần Phong xuống Địa ngục lúc, nhưng là ngàn tính vạn tính hẳn cũng coi như không tới Tần Phong nhưng lại sẽ như thế lật bàn, hơn nữa đem vận mệnh của mình khóa lại ở đã phản mục Cao Kiêu Phong cùng trên người.

Tiếng cười quái dị trong núi chi giúp trong miệng không ngừng hô ra, ánh mắt của hẳn gần như đại ra, khoe miệng càng là có nước miếng chậm rãi chảy xuôi ra, Trương Hoa Xương đi lên trước đạp hẳn một cước, người này bò dưới mặt đất không ngừng co quắp, tiếng nói trung quái dị thanh âm để cho Trương Hoa Xương không nhịn được rùng mình một cái.

"Quá không có cốt khí chứ? Lúc này tựa thành kẻ ngu rồi?"

Trương Hoa Xương có chút không thể tin nhìn thoáng qua nằm dưới đất trong núi chi giúp, ở đạp hẳn một cước, nhưng là người sau ánh mắt như cũ đại ra, bất quá lại xoay người lại ôm lấy Trương Hoa Xương chân, thân thể không ngừng co quắp, trong miệng quái dị tiếng hô càng là liên tiếp không ngừng, không chỉ trong chốc lát nước miếng cũng bắt đầu ở Trương Hoa Xương trên quần không ngừng lan tràn.

Người sau chán ghét rút ra chân tới, sau đó đem trong núi chi giúp ở đạp đi ra ngoài, nhưng là trong núi chi giúp lại một lần nữa ngược trở lại bò hướng Trương Hoa Xương tiến tới gần, Trương Hoa Xương vẻ mặt chán ghét đem trong núi chi giúp đạp đi ra ngoài, sau đó lại là ở đầu của hẳn trên bổ một quyền, đợi trong núi chi giúp đã hôn mê sau, Trương Hoa Xương mới là thở phào nhẹ nhõm.

"Thật là đủ ác tâm."

Trương Hoa Xương bĩu môi, nhổ một ngụm nước bọt.

"Uy, chúng ta nên rút lui." Trương Hoa Xương mới vừa xoay người, nhưng lại là hai mắt con người trong nháy mắt phóng đại!

Hắn kinh hãi phát hiện, vốn là ở quét dọn tàn cuộc Vạn Hiểu Dương đám người lúc này như hành thi tẩu nhục bình thường đứng ở nơi đó không nhúc nhích, mỗi một người cũng đều là mở lớn liếc mắt, chẳng qua là trong mắt ánh mắt như núi nội chi giúp bình thường đại ra không có chút nào tính tình, hẳn theo bản năng móc súng lục ra tới, hai mắt thật chặt híp nhìn bốn phía, cẩn thận nhích tới gần Vạn Hiểu Dương.

"Lão Vạn, lão Vạn."

Trương Hoa Xương vươn ra cùi chỏ đẩy hẳn, đồng thời súng lục chỉ hướng bên cạnh nơi.

Vạn Hiếu Dương trên mặt thoáng hiện một mảnh dữ tợn, Trương Hoa Xương thấy rõ ràng hẳn lúc này hai đấm nắm ken kết rung động, nơi cổ từng đường đường nổi gân xanh, hẳn trong ánh mắt đại ra lại giống như một cỗ khổng lồ tà ác lực lượng không ngừng ở xâm tập đầu óc của hẳn.

"Uy, Vạn Hiếu Dương?" Trương Hoa Xương thấy Vạn Hiếu Dương lúc này trạng thái, có chút kinh hồn táng đảm: "Người tình huống thế nào?"

"A!"

Vạn Hiếu Dương nhưng lại là ngửa mặt lên trời rống giậm một tiếng, toàn thân chiến ý càng là trong nháy mắt bộc phát, kia trong mắt đại ra trong khoảnh khắc ở chiến ý xung kích hạ tan thành mây khói, chẳng qua là làm ánh mắt của hẳn khôi phục Thanh Minh, nhưng là sắc mặt của hẳn cũng đã tái nhợt như giấy trắng, {tinh mịn:-tỉ mỉ} mồ hôi trải rộng toàn thân của hẳn trên dưới, hẳn vô lực về phía sau ngã nhào, Trương Hoa Xương vội vàng đi lên trước đưa hẳn đỡ lấy, như cũ là không quên cảnh giác bốn phía, đồng thời thấp giọng nói: "Vạn Hiếu Dương, người nổi điên làm gì đâu?"

"Chạy mau."

Vạn Hiếu Dương nhưng lại là suy yếu trờng lên mí mắt tử, dùng sức cuối cùng khí lực đặt tại Trương Hoa Xương trên đầu, nói: "Mau. . Chạy mau!"

Trương Hoa Xương đặt mông ngồi ở trên bong thuyền, Vạn Hiếu Dương nhưng lại là té xỉu, mà Lang Nha còn lại thành viên một đám lần lượt ngã nhào, Trương Hoa Xương trong lòng khủng hoảng càng ngày càng nhiều, lúc này diễm dương cao chiếu, hẳn lại cảm giác giống như là dưới 0 Vực Sâu Địa Ngục trong bình thường kinh khủng, hơn nữa chờ hẳn ở phục hồi tinh thần lại, phát hiện mới vừa rồi bị tự mình đánh ngất xỉu trong núi chi giúp nhưng lại biến mất không thấy!

"Đậu đen rau muống!"

Trương Hoa Xương hù sợ run cả người, giơ tay lên thương nỏ hai phát súng cho mình thêm can đảm, đồng thời lớn tiếng quát: "Móa nó, là cái nào tinh trùng lên não giả thần giả quỷ, có bản lãnh đi ra ngoài cùng ông nội người đại chiến ba trăm hiệp, móa nó thẳng cờ hó, trốn trốn tránh tránh đích đáng vương bát vò bọc đâu?"

"Hảo một tờ tiện miệng."

Một âm sừ sừ không biết nam nữ thanh âm ở bốn phương tám hướng truyền đến, Trương Hoa Xương toàn thân sợ run cả người, kích lên một thân mồ hôi lạnh, nhưng là nghe được cái thanh âm này sau, trong lòng hấn khủng hoảng cũng thấp xuống mấy phần, lập tức hừ lạnh một tiếng, lớn tiếng mắng: "Lão tử là tiện, tiện đến người tổ tông trong xương phải không?"

Nhưng là lại không có không có có bất kỳ thanh âm nào ở đáp lại hấn.

Trương Hoa Xương xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán, ở trên lỗ tai lam nha-Bluetooth ống nghe điện thoại ấn xuống một cái, vừa đi vừa là thấp giọng nói: "Lão Tần, lão Tần, ta cần phải trợ giúp, lão Tần, nghe được trả lời."

Mà lúc này.

Đang cùng song Dao vương ngồi liêu chết đả đấu Tần Phong nhú nhú mày.

Hai tay nhanh chóng quơ, chiêu chiêu thẳng ép song Dao vương tử huyết, người sau khẽ quát một tiếng khẩn cấp rút lui, mà Tần Phong nhưng lại là không chút hoang mang móc ra một bộ điện thoại di động nhận nghe điện thoại: "Có rắm thì phóng, lão tử bận rộn ghê lắm."

Song Dao vương thiếu chút nữa tức chết.

Tự mình đường đường một tên cao cấp sát thủ, cùng hấn làm cuối cùng sinh tử quyết đấu, cái này vương bát con bê không toàn tâm ứng chiến cũng là thôi, dù sao một cùng cực thích khách có thực lực của mình cùng tư bản, nhưng là tại

chiến đấu gay cấn lúc nhưng lại nhận nghe điện thoại này có chút ảnh hưởng tới song Dao vương lòng tự ái rồi, song Dao vương khí chính là oa oa gọi, trong tay song đao quơ chính là xông tiến lên đây.

Tần Phong nhú nhú mày.

Nghe Trương Hoa Xương giọng điệu tựa hồ có chút cấp, trong lòng cũng có chút không xác định nhân tố, đang nhìn song Dao vương không biết sống chết đưa tiến lên đây, thân thể nhanh chóng tiến tới gần, cặp kia Dao vương toàn thân cả kinh, lại thấy Tần Phong như kiêu quý mị hư vô nhanh chóng di động, chờ hẵn ở kịp phản ứng, nhưng không biết khi nào Tần Phong đã tiến tới gần, tay phải khuỷu tay liên tiếp ở trước ngực hẵn không ngừng nện búa.

Rầm rầm rầm.

Mỗi một lần cũng đều là lực đạo đầy đủ, cặp kia Dao vương liên tiếp kêu rên mấy tiếng, hai tay suýt nữa cầm không được song đao, chẳng qua là theo Tần Phong cước bộ một bước qua, lực lượng khổng lồ hội tụ ở khuỷu tay trực tiếp đem song Dao vương đánh bay ước chừng 3-4m, người sau thân thể đánh ngã ở trong đồng hoang phế, không ngừng ho khan, trướng chính là sắc mặt đỏ bừng, trong mắt ở e ngại trong càng là tràn đầy là không thể tin.

"Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?" Tần Phong cau mày hỏi.

"Có người du hí, lão Vạn bọn họ toàn bộ đã hôn mê." Trương Hoa Xương lúc này lại là xoa xoa mồ hôi lạnh, hẵn càng ngày càng cảm giác chung quanh nhiệt độ bắt đầu từ từ hạ thấp xuống, nhưng là mồ hôi nhưng lại là không gián đoạn nhô ra, loại này quý dị tình huống để cho hẵn cái này không sợ trời không sợ đất gia hỏa nuốt ngậm nước miếng, lại cảm thấy đôi môi có chút khô khốc, liếm liếm đôi môi, nói: "Trong núi chi giúp bị người mang đi. ."

"Đối phương bao nhiêu người?" Tần Phong nhú nhú mày, hỏi.

"Móa nó, lão tử không biết!" Trương Hoa Xương mắng một tiếng cho mình

thêm can đảm, nói: "Lão tử nếu là biết là ai bao nhiêu người tụt con mẹ nó sẽ không như vậy kinh sợ rồi, mẹ, không phải là chuyện ma quái chứ?"

"Vội cái gì."

Tần Phong bắt mãi mãi một câu, nhìn thoáng qua lại muốn bò dậy song Dao vương, đi lên trước một cước đạp ở song Dao vương sau trên lưng, trầm giọng nói: "Sở sở cùng Kinh Vũ Dao đâu?"

"Đưa về sh rồi." Trương Hoa Xương cảm giác mình càng ngày càng khát, lại là nuốt ngụm nước miếng, nói: "Lão tử tự cấp người bán mạng, người con mẹ nó thì không thể lo lắng lo lắng trạng huống của ta? Mẹ, hiện tại chỗ này cùng Địa Ngục dường như, cảm giác không có một người sống."

Tần Phong nhúu nhúu mày.

Dưới chân lực lượng nhưng lại là càng lúc càng lớn, song Dao vương cố gắng muốn bò dậy, nhưng là cảm giác trên lưng đè ép nhưng là Thái Sơn bình thường, mặc cho hấn dùng tận cuối cùng lực lượng cũng không cách nào rung chuyển chút nào, trái lại là lực lượng khổng lồ không ngừng đè ép lồng ngực của hấn, song Dao vương hai tay không ngừng ở phế tích trên sôi trào, trong miệng cũng bắt đầu cô cô toát ra Huyết Thủy, nhìn một bên dạ linh, trong mắt của hấn vừa bắn ra ra một đoạn đoạn mong ước thần quang.

"Cứu. . Cứu. . . Cứu ta. . ."

Song Dao vương run rẩy vươn tay nhìn dạ linh.

Nhưng là dạ linh lúc này khả thật không tốt đi nơi nào, lúc trước bị Tần Phong đe dọa, hiển nhiên còn không có khôi phục lại, nhìn bị Tần Phong sắp đạp chết song Dao vương, thờ ơ run rẩy.

"Người có bao nhiêu đạn?" Tần Phong hỏi.

"Cũng không phải ít." Trương Hoa Xương đáp.

"Toàn đánh ra đi."

"Cmn, người để cho lão tử đánh nào?" Trương Hoa Xương chửi ầm lên nói, chẳng qua là lúc này thanh âm của hắn có chút khô khốc cùng vô lực.

"Đáng đánh nào đánh nào, muốn đánh nhau nào đánh nào." Tần Phong lạnh giọng quát lên: "Lập tức! {lập tức:-trên ngựa}! Có bao nhiêu đánh bao nhiêu!"

Cúp điện thoại.

Tần Phong nhìn thoáng qua dưới đất song Dao vương, rét căm căm nói: "Người cũng nên lên đường."

Lúc này song Dao vương nơi nào còn có lúc trước cùng Tần Phong quyết đấu quyết tuyệt, tinh thần của hắn đã hoàn toàn bị Tần Phong giẫm suy sụp, sợ hãi đã hoàn toàn chiếm cứ toàn thân của hắn trên dưới, ánh mắt tan rã không cách nào ở ngưỡng tụ, hắn lúc này cho dù là ở sống sót, cũng vĩnh viễn không cách nào ở phát huy ra tự mình toàn bộ lực chiến đấu, cũng muốn vĩnh viễn ở trong sự sợ hãi vượt qua cuộc đời của mình.

"Không. . Không muốn. . Đừng có giết ta. ."

Song Dao vương cầu khẩn nhìn Tần Phong.

Tần Phong nhún vai, nói: "Ta có khuyh hướng trực tiếp giết người, chẳng qua là báo đáp người mới vừa rồi nhân từ muốn xem ta náo nhiệt."

Sau khi nói xong.

Tần Phong dưới chân trầm xuống, song Dao vương nhất thời toàn thân co quắp, trong miệng máu tươi không ngừng toát ra, trong tay song đao cũng là rơi ở một bên, cả người tựa nằm úp sấp dưới mặt đất, co quắp hộc máu tươi, nhưng không có bất kỳ tiếng động.

Nhìn song Dao vương bị Tần Phong sống sờ sờ đập chết, vốn là sớm cho là không sợ chết dạ linh hù toàn thân không tự chủ được lui về phía sau, Tần Phong nhìn hẳn một cái, tiến lên dắt lấy dạ linh tóc, hướng về phía vẫn quanh quần trên không trung phi cơ trực thăng làm một thủ thế, rồi sau đó đi tới boong tàu trước lan can, đem dạ linh trực tiếp ném hướng mình mở tới du thuyền nhẹ trên.

Tần Phong nhảy lên du thuyền nhẹ, nhìn bị ném thất điên bát đảo dạ linh muốn leo ra du thuyền nhẹ rơi vào trong biển rộng, cười lạnh nói: "Xem ra người cảm thấy bị Sa Ngư bầm thây vạ đoạn cũng muốn so với ta giết người dễ chịu hơn, bất quá bất hạnh nói cho người biết, nếu như người dám leo ra đi, ta dám cam đoan Sa Ngư tuyệt đối không dám ăn người, mà người, ta sẽ nhường người ném thử đến trên cái thế giới này có thể đào tạo hết thảy sợ hãi."

Nhìn mặt biển gần trong gang tấc.

Dạ linh run rẩy thu tay về.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 364: Chết Ở Phía Sau Người

Chương 364: Chết ở phía sau người

"Rầm rầm rầm."

Làm Tần Phong lái du thuyền nhẹ tiếp cận Trương Hoa Xương chỗ ở thuyền hàng lúc, chính là nghe được liên tiếp tiếng súng kèm theo các loại nổ tung mặt tiền cửa hiệu mà đến, Tần Phong nhíu nhíu mày, rất xa thấy Trương Hoa Xương ở trên bong thuyền gần như điên cuồng biểu hiện, Tần Phong trong lòng nghi ngờ cũng càng lúc càng lớn, ở nhìn thoáng qua dạ linh, chẳng qua là người sau lúc này chỗ ở du thuyền nhẹ một góc, run rẩy đang đợi tử vong sắp tới.

"Giải thích cho ta xem một chút." Tần Phong trầm giọng hỏi.

"Ta không biết, ta cái gì cũng không biết. . ." Dạ linh hù run rẩy càng thêm lợi hại, cầu khẩn nói.

Tần Phong ánh mắt hơi híp lại, hừ lạnh một tiếng, tại ở gần thuyền hàng sau, nhìn Phong Cuồng Trương Hoa Xương, quát lớn: "Trương Hoa Xương, đủ rồi!"

Sắc mặt tái nhợt Trương Hoa Xương nghe được quen thuộc tiếng hô, ngón tay bóp cò tần số cũng dần dần chậm lại, này mới nhìn đến lúc này Trương Hoa Xương, toàn thân cao thấp giống như là ngâm một trận mưa lớn, đôi môi khô nứt giống như là ba bốn ngày không có uống quá một giọt nước, đang nhìn đến Tần Phong bò lên boong tàu sau, hấn vờn vờn tay, nhưng sau đó mí mắt một phen ngất đi.

"Vạn Hiếu Dương? Vạn Hiếu Dương."

Tần Phong mới vừa bò lên boong tàu, tựa thấy té xỉu ở trên bong thuyền Vạn Hiếu Dương, vươn tay ở trước ngực hấn tiếp liền nhấn mấy cái, kia Vạn Hiếu Dương trong nháy mắt trừng lớn hai mắt, hít vào một miệng lớn khí, rồi sau đó nhưng lại là từng ngum từng ngum thở hỗn hển: "Nước. . Nước. ."

Tần Phong cầm qua trên người hấn siêu nước cho hấn tưới mấy ngum nước, Vạn Hiếu Dương sắc ho khan mấy tiếng, nhưng sắc mặt cũng khôi phục mấy phần hồng nhuận, trong mắt cũng khôi phục Thanh Minh.

"Chuyện gì xảy ra?" Tần Phong nhìn ngã xuống đất ở dưới Lang Nha thành viên, sắc mặt âm trầm.

Những người này cũng đều là kinh nghiệm chiến trường chiến sĩ, nhưng là lúc này lại thật giống như là không có chút nào phản kháng đã hôn mê, này tuyệt đối không phải là người bình thường có thể làm đến.

"Ta cũng không biết." Vạn Hiếu Dương miễn cưỡng bò dậy, xoa xoa mồ hôi trán, nói: "Ta vốn là ở phân phó thủ hạ quét dọn chiến trường, nhưng là bỗng nhiên cảm giác mình bị vây chới chan mặt trời chới chan trong biển rộng, thân thể cực độ thiếu nước, cổ quái nhất là ta không cách nào làm ra cái gì đáp lại, trở mắt chờ bị sống sờ sờ chết khát."

Nói tới đây, Vạn Hiếu Dương bóp bóp nắm tay.

Tần Phong gật đầu, nói: "Người đi đem người khác kêu lên, ta đi xem một chút Trương Hoa Xương."

Hai người chia nhau làm việc, Vạn Hiếu Dương mỗi tìm được một Lang Nha thành viên, đã đem kia trên người siêu nước bắt lại hướng thủ hạ trong miệng rót, chẳng qua là không lâu lắm {công phu:-thời gian} cũng đã tỉnh lại tất cả thủ hạ, ở xác định không có nhân viên sau khi mất tích, vừa tìm được Tần Phong cùng Trương Hoa Xương, chẳng qua là lúc này Trương Hoa Xương chặt chẽ hai

mắt, toàn thân cao thấp vô lực run rẩy, {tinh mịn:-tỉ mỉ} mồ hôi không ngừng từ toàn thân lỗ chân lông thấm thấu ra, da cũng là càng lúc càng tái nhợt.

"Hông bét, người này lưu mồ hôi nhiều quá." Vạn Hiểu Dương nhìn thấy Trương Hoa Xương trạng thái sau, thất kinh, nói: "Ở tiếp tục như vậy hẳn đặc sống sờ sờ thiếu nước tới chết."

Mới vừa nói xong.

Trương Hoa Xương bỗng nhiên buồn bực hừ một tiếng, cả người bắt đầu kịch liệt co rút, hai tay của hắn che trái tim không ngừng trợn trắng mắt, Tần Phong cả kinh, hắn biết đây là nghiêm trọng thiếu nước sau khiến cho toàn thân co rút cùng với tim đập nhanh, hắn lúc này lực gãy, một tay đặt tại Trương Hoa Xương trước ngực, Vạn Hiểu Dương dám người chỉ thấy đặc Tần Phong cánh tay phải đột nhiên chấn động, kia Trương Hoa Xương trong nháy mắt đồ hít một hơi, thân thể cũng bắt đầu dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

"Lão Tam."

Vạn Hiểu Dương quát một tiếng.

Vạn Hiểu Dương một tên thủ hạ vội vã bước lên phía trước, mở ra hộp cấp cứu.

Mà Tần Phong phân phó mấy người bảo vệ tốt hiện trường sau, liền đối với Trương Hoa Xương khoát tay áo, hai người đồng thời đi về phía khoang thuyền miệng ra, Vạn Hiểu Dương nhìn Tần Phong không ngừng mọi nơi nhìn quanh làm như đang tìm kiếm cái gì, trầm giọng nói: "Người cảm thấy là người? Hay(vẫn) là?"

"Làm sao? Người cảm thấy là quý?" Tần Phong buồn cười hỏi: "Tình huống của các người giống như là bị người thôi miên."

Vạn Hiểu Dương lắc đầu, nói: "Ta cùng huynh đệ của ta cũng đều là từng

quân đội tinh anh, chúng ta có tôn nghiêm của mình cùng ý chí, ta không tin tưởng có người có thể vô thanh vô tức đem chúng ta thôi miên hơn nữa lâm vào tới chết ảo cảnh trung."

"Ở chúng ta trước khi lên đường, ta bắt được Tô Gia Miêu Phượng Nghi, căn cứ đối với thân thể nàng kiểm tra hẳn là trúng một loại cực kỳ mới mẻ độc đáo thôi miên dược vật, do đó khiến cho kia biến thành Hoàng Ảnh nanh vuốt." Tần Phong trầm giọng nói: "Lần này kế hoạch nếu là Hoàng Ảnh sắp đặt kế hoạch, không khó hoài nghi trong đó có cái gì bất thường."

"Ta còn là không chấp nhận lý do này." Vạn Hiểu Dương có chút nghiêm túc, nói: "Chiến sĩ của ta là kinh nghiệm khảo nghiệm, ta không tin tưởng có người có thể vô thanh vô tức tiếp cận chúng ta ở đối với chúng ta bỏ thuốc, hơn nữa ta cũng tin tưởng chiến sĩ của ta ý chí lực có thể ngăn cản cái gọi là thôi miên."

"Nhưng là sự thật của người phủ quyết cũng đều chỉ có thể là lời nói suông."

Tần Phong bất đắc dĩ nhún vai.

Đối mặt Tần Phong chuyển ra sự thực, Vạn Hiểu Dương có chút vô lực cúi đầu xuống.

"Người nghe được cái gì sao?" Tần Phong đột nhiên hỏi.

Vạn Hiểu Dương sững sốt, không giải thích được nhìn thoáng qua Tần Phong, Tần Phong nhưng lại là xoay người tự la lớn: "Mọi người, {lập tức:-trên ngựa} rút lui!"

Nhưng là làm hẳn mới vừa nói xong, bỗng nhiên một cỗ kịch liệt chấn động truyền đến, cả con thuyền bắt đầu không ngừng lắc lư, mà liên tiếp nổ tung ở trong khoang thuyền bộ bắt đầu không ngừng vang lên, Vạn Hiểu Dương một nhóm thủ hạ nào dám chần chờ, nâng còn tại hôn mê Trương Hoa Xương hướng du thuyền nhẹ chạy tới, mà Tần Phong cùng Vạn Hiểu Dương đang muốn xông lên phía trước lúc, bỗng nhiên một trận kinh phong từ phía sau lưng đánh tới,

Tần Phong sắc mặt đại chấn, đẩy ra Vạn Hiểu Dương, đồng thời thân thể ở giữa không trung thay đổi góc độ, thấy rõ ràng hai cây bèn nhọn phi tiêu từ bên cạnh xuyên qua, Tần Phong cắn chặt răng, sau khi hạ xuống nhìn thoáng qua phía sau.

Mà Vạn Hiểu Dương cũng là nhanh chóng rút súng lục ra nhắm ngay phi tiêu tới phương hướng.

"Đi mau."

Tần Phong khước miệng giường lên, nói: "Mục tiêu của bọn họ là ta."

"Nói đùa gì vậy?" Vạn Hiểu Dương trầm giọng nói: "Thuyền một khi nổ tung, ai cũng sống không được."

"Người không thể, nhưng là ta Được." Tần Phong quơ quơ cổ, nói: "Trở về sh, cho ta nhìn thẳng những tên kia."

Vạn Hiểu Dương gật đầu, lập tức hướng du thuyền nhẹ phương hướng phóng đi, mà lúc này nổ tung càng ngày càng mãnh liệt, cả con thuyền bắt đầu không ngừng tại hạ chìm, từng đoàn từng đoàn ngọn lửa ở trong khoang thuyền bộ như viễn cổ dã thú vọt ra, Tần Phong đứng ở một chỗ hơi chút kiên cố địa phương, cười lạnh nói: "Ra đi."

Nhưng là đáp lại Tần Phong nhưng lại là ở nổ tung trong sương khói lẫn ra đây một đám tương tự tay. Lôi loại đồ, chỉ nghe bố nhào một tiếng, một cỗ hơi hương mùi không ngừng hướng Tần Phong lỗ mũi nơi phóng đi, Tần Phong nhíu nhíu mày, trong hai mắt sát khí tăng vọt, chẳng qua là thân thể chột lóe nhanh chóng rời đi lúc trước vị trí, mà đồng thời, từng thanh phi tiêu không ngừng bắn nhanh mà đến, Tần Phong ở trong lúc nổ tung cuống quít tránh né, vừa vặn tránh thoát phi tiêu tập kích.

Mà lúc này, Vạn Hiểu Dương đoàn người đã toàn bộ đi lên du thuyền nhẹ, nhưng là cả chiếc thuyền thuyền hàng nổ tung càng ngày càng mãnh liệt, đoàn người bất đắc dĩ nhanh chóng thoát khỏi lúc này vị trí.

"Xem ra, mục tiêu của các người thật đúng là ta." Tần Phong cười ha hả nói.

"Hừ."

Theo hừ lạnh một tiếng.

Ở kia nổ tung trong sương khói, bốn mặc Ninja trang phục gia hỏa đi ra.

Bốn người vóc người cũng đều là tương đối nhỏ thấp, toàn thân {bao vây:- túi} ở Ninja đồng phục, vác trên lưng thái đao, một đám âm trầm u ám ngó chừng Tần Phong, toàn thân không có chút nào buông lỏng, Tần Phong lạnh lùng nói: "Không trách được có thể đối với bọn họ bỏ thuốc, quả nhiên là các người đám người kia."

"Ông."

Trước mặt một người rút ra thái đao, về phía trước vung tay lên nhét vào Tần Phong trước người, mà bản thân của hắn tức là tiến lên một bước, trầm giọng nói: "Người tịt là mục tiêu của chúng ta."

"Đem ta dẫn tới đây, các người sẽ không sợ chết?" Tần Phong cười nhạt.

"Mạng của chúng ta đã đong ở cây hoa anh đào xuống." Trước mặt chịu đựng trầm giọng nói: "Này con thuyền ba phút đồng hồ sau đó sẽ hoàn toàn hủy diệt, mà trải qua nghiêm mật suy đoán, chúng ta bốn người người vừa hay có thể kéo người bốn phút."

"Như vậy có lòng tin?" Tần Phong khinh thường nói.

"Chúng ta hao phí vô số tài lực mời được kẻ thù của người, góp nhặt người tất cả lớn nhỏ trên trăm cuộc chiến đấu chi tiết, vừa căn cứ tài liệu đề cao 50% độ khó tới sáng tạo cái này hoàn cảnh, cho dù là ở ác liệt nhất giằng co, chúng ta bốn người người hợp tác như cũ có thể kéo người bốn phút không cách nào rời đi này con thuyền."

"Ngọc đá cùng vỡ." Tần Phong hé mắt.

"Đây là người dùng được thủ pháp."

Kia Ninja lạnh lùng nói: "Chúng ta đã chuẩn bị xong vì Hoàng Ảnh hiển ra tánh mạng của mình, như vậy Âm Dạ Linh Vương, người cái này cường đại cùng cực thích khách, Tần Phong! Có hay không làm tốt chịu chết chuẩn bị? Hoặc là, cùng người nhà của người đoàn tụ."

Tần Phong mũi chân nhảy lên, đem trước người thái đao cầm trong tay, trầm giọng nói: "Ta Tần Phong rất sớm lúc trước nên trở về Địa Ngục, nhưng là ta đáp ứng nàng ta sẽ hảo hảo sống sót, chỉ sợ cái thế giới này như thế cô độc cùng sợ hãi. Nhìn ở các người như vậy chịu chết quyết tâm phân thượng, kia ta và các người cùng nhau kiến thức kiến thức ta có thể phát huy ra tới mạnh nhất lực chiến đấu đi, nhớ kỹ, chúng ta năm cái là lần đầu tiên nhìn thấy."

"Mạnh nhất lực chiến đấu sao?" Tên kia Ninja trong mắt thêm qua một mảnh mong đợi cùng kích động.

Ngay cả Tần Phong mình cũng không có kiến thức qua mạnh nhất lực chiến đấu.

Tần Phong rốt cuộc có nhiều có thể đánh, ai cũng không rõ ràng, nhưng là lúc này này bốn gã Ninja biết, tự mình đem may mắn thấy một màn này rồi, thấy rất nhiều so với mình muốn cường đại quá nhiều người đều chưa từng thấy qua, đây đối với đem chết bọn họ những chiến sĩ này mà nói, là lớn lao vinh hạnh.

Du thuyền nhẹ trên.

Vạn Hiếu Dương nhìn còn đang phát sinh không ngừng nổ tung thuyền hàng, sắc mặt có chút khó coi.

Mà ở một bên dạ linh lúc này lại là không gãy cười quái dị, hãn cười sắc mặt nhăn nhó: "Hãn chết chắc, hãn chết chắc! Ha ha ha ha! Hãn tự đại mới là hại

chết hẳn hết thầy căn bản, Tần Phong chết ở chính là mình trong tay!"

"Câm miệng."

Một tên Lang Nha người đem dạ linh đập lật ra, rồi sau đó đi tới Vạn Hiểu Dương bên cạnh, nói: "Trương Hoa Xương trạng huống đã ổn định, nhưng là Tần Phong làm sao?"

"Hắn sẽ sống sót." Vạn Hiểu Dương trầm giọng nói: "Cái tên kia thích nhất chính là chơi mạo hiểm."

"Người ở lừa gạt người nào? Lừa gạt chính người sao?" Dạ linh cười ha hả nói: "Hắn sẽ chết, hơn nữa sẽ chết rất khó coi."

"Yên tâm đi, hẳn chính là chết, cũng sẽ chết ở phía sau người."

Vạn Hiểu Dương lạnh lùng nói.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 365: Nữ Ma Đầu

Chương 365: Nữ ma đầu

"Tần Phong mất tích?"

Tưởng Diệp Sơ có chút ngưng trọng.

Dù sao tên khốn kiếp này nhưng là vượt ngục chạy, cứ như vậy biến mất chính xác còn có chút để cho hắn làm khó.

"Hắn cứ như vậy mất tích?" Tưởng Diệp Sơ còn có chút không thể tin cường điệu một lần.

Ngồi ở một bên uống rượu tiền lợi mất rồi bộ dạng say rượu, lưỡi nhác khoát tay áo: "Hắn là trên thế giới tốt nhất sinh tồn đại sư, tin tưởng ta, bất luận là bất kỳ thời gian, bất kỳ hoàn cảnh hắn cũng có thể còn sống sót, trừ phi thế giới hủy diệt."

Đối với hắn lời nói. Gói thuốc lá cũng tuyệt đối sẽ không phủ nhận.

Không phải là Tần Phong đến cỡ nào cường hãn, chỉ riêng chỉ bởi vì đây là Tần Phong đáp ứng hắn chết đi mẫu thân cuối cùng một cái yêu cầu, gói thuốc lá vẫn tin tưởng, nếu như không có mẫu thân hắn lâm chung di ngôn, như vậy Tần Phong sớm ở mười năm trước sẽ chết ở đầu đường.

"Ta biết hắn không có chết, nhưng là hắn cứ như vậy cút đi ta rất khó tiếp nhận." Tưởng Diệp Sơ có chút bất mãn, nhìn thoáng qua gói thuốc lá, nói: "Tô

tiểu thư, có biện pháp liên lạc tên khốn kiếp này sao?"

"Xin lỗi, nếu như hãn muốn giấu đi, trừ một người ai cũng tìm không được hãn." Gói thuốc lá lắc đầu.

"Người nào?"

"Trên thế giới tốt nhất trinh thám, bất quá tìm được bản thân của hãn cũng đều là số chưa biết." Tiền lợi đánh hà hơi, nói.

"Tần Phong biến mất nhất định là có hãn lý do của mình." Chu Nhã Phi đi lên trước, nói: "Có lẽ hãn có chuyện trọng yếu gì phải làm."

"Phanh."

Tướng Diệp Sơ phòng làm việc đại môn bỗng nhiên mở ra, bên trong nhà mấy người nhú nhú mày, lại nhìn tới cửa Chu Phong, Tô Long cùng với sở khai dương cùng mấy cảnh sát cùng nhau đi đến, Tướng Diệp Sơ nhìn mấy người liếc một cái, trầm giọng nói: "Chư vị có gì muốn làm?"

Chu Phong cười quái dị một tiếng, rồi sau đó vừa nghĩa chánh ngôn từ nói: "Con ta Chu Khôn bị Chu Nhã Phi sai sử Nhân Bảng {đỡ:-khung}, chẳng lẽ Tướng đội trưởng không có ý định thăm vấn thăm vấn Chu Nhã Phi sao?"

Chu Nhã Phi sắc mặt ngưng tụ, đi lên trước, trầm giọng nói: "Người có chứng cứ gì?"

"Chứng cứ? Tần Phong cướp đi con ta, nhưng là ở phía sau tới cùng người có nhiều lần tiếp xúc." Chu Phong rất nhanh đổi một bộ sắc mặt, có chút bi thương nói: "Yafei, ta biết người và ta ở công ty phát triển chiến lược trên đường có ý kiến không hợp, nhưng là chúng ta chung quy là người một nhà, người lại cần gì làm như vậy tuyệt? Ta biết là Tần Phong sai sử của người, nhưng là Tần Phong đã chết, người hoàn toàn."

"Câm miệng!" Chu Nhã Phi lạnh giọng quát lên: "Ta không cùng người cái

này lòng muôn dạ thú gia hỏa là người một nhà!"

Chu Phong trong mắt thiểm quá một tia âm chí, hừ lạnh một tiếng, rồi sau đó trầm giọng nói: "Yafei, ta khuyên ngươi hay(vẫn) là không muốn khăng khăng một mực, bây giờ trở về đầu vẫn tới kịp. Nếu không đại ca thấy ngươi như bây giờ, khăng định cũng sẽ thất vọng."

Chu Nhã Phi sắc mặt một trận khó coi, cũng là một bên Tưởng Diệp Sơ trầm giọng nói: "Tần Phong cùng Chu tiểu thư chẳng qua là có mấy lần tiếp xúc, không đủ để tạo thành Chu Khôn bị bắt cóc chứng cứ."

"A, ta xem Tưởng đội trưởng còn là đừng gấp gáp vì người khác giải vây rồi." Chu Phong bĩu môi, trong mắt giễu cợt không che giấu chút nào: "Ngươi hay(vẫn) là Đa Đa ngấm lại người tình cảnh của mình đi, người cùng Tần Phong nhiều lần tiếp xúc, lại nhiều lần để cho chạy cái này bắt cóc phạm, thân là nhân viên cảnh vụ, biết luật mà phạm luật tội thêm một bậc chứ?"

Sau khi nói xong.

Ở Chu Phong mấy người phía sau mấy tên cảnh sát đi lên trước, sắc mặt có chút do dự, một người trong đó thở dài, nói: "Tưởng đội trưởng, ngài hay(vẫn) là thừa nhận đi."

Tưởng Diệp Sơ sâu cau mày: "Còn có ai?"

"Ta." Một tương đối suy yếu thanh âm vang lên, Tưởng Diệp Sơ sắc mặt nhất thời biến thành cực kỳ khó coi, tựa ngay cả bên cạnh gói thuốc lá cũng là sát ý tăng vọt, mà lúc này ở cửa bị hai đồng nghiệp dắt dúi lấy Thường Dương chậm chạp đi tới, Thường Dương suy yếu nói: "Ta có thể chứng minh."

"Thường Dương, tại sao?" Tưởng Diệp Sơ cau mày hỏi.

"Không có vì sao, các ngươi bị Tần Phong mê hoặc còn chưa đủ nhiều sao?" Thường Dương ho khan một tiếng, thâm tình nhìn gói thuốc lá, nói: "Ta ở giúp

các người á, Tần Phong ở hại các người, tiểu khổi, người vẫn chưa rõ sao?"

"Cút."

Gói thuốc lá lạnh giọng mắng.

"Ta đã thuyết phục bọn họ." Thường Dương sắc mặt ửng hồng nói: "Tiểu khổi, chỉ cần người ra mặt chịu làm chứng, bọn họ sẽ không đem người như thế nào, tiểu khổi, Tần Phong đã để cho người phạm sai quá nhiều rồi, người không muốn ở khăng khăng một mực rồi!"

"Muốn chết!"

Gói thuốc lá giận quát một tiếng, tựa muốn xông lên phía trước, bất quá tiền lợi nhưng lại là bước đầu tiên chặn trước người của nàng đối với nàng lắc đầu, gói thuốc lá hừ lạnh một tiếng. Mà Tô Long tức là hừ lạnh một tiếng, nói: "Người càng ngày càng để cho ta thất vọng."

"Tô tiên sinh, người tới cũng là muốn lên án của ta sao?" Tưởng Diệp Sơ khinh thường hỏi.

Tô Long trừng mắt liếc hắt một cái, rồi sau đó nói: "Chúng ta đã tìm được chứng cứ chứng minh vợ của ta Miêu Phượng Nghi cùng gói thuốc lá chuyện tình không có bất cứ quan hệ nào, cho nên ta tới là tới yếu nhân."

Tưởng Diệp Sơ hứ một ngụm nước bọt, tiền lợi cau mày nói: "Người đang hoài nghi phán đoán của chúng ta."

"Ta không nghi ngờ, nhưng là chúng ta có quyền lợi biện hộ." Tô Long cười lạnh nói: "Ta đã tìm được tốt nhất luật sư cùng chứng nhân, cho nên. . ."

"Cho nên, nàng vẫn không thể đi ra ngoài."

Một trong trẻo lạnh lùng giọng nữ cứng rắn cắt đứt Tô Long lời nói, mọi người sắc mặt cũng đều là trầm xuống xoay người nhìn lại, lại phát hiện mặc

một thân màu đen chế phục Lưu Linh mang theo một bộ kính râm chậm rãi đi tới, mà ở sau lưng nàng tức là mặt không chút thay đổi người què cùng với gấu Bắc cực bình thường Lang Vương.

"Nữ ma đầu tới."

Tiền lợi nói thầm một câu.

Chỉ là vừa nói thầm xong, hần tiện cảm giác một đạo mát lạnh ánh mắt quét tự mình liếc một cái, điều này làm cho toàn thân hần một khéo léo cơ trí, bởi vì hần cảm giác mình toàn thân cao thấp thật giống như ở nữ nhân này trong ánh mắt không có chút nào che giấu, hần không khỏi sợ run cả người lui về phía sau một bước, mà một bên Chu Phong cùng với Tô Long nhìn thấy nữ nhân này cũng đều là sắc mặt cực không tự nhiên.

"Lưu tiểu thư cũng tới thấu cái này nao nhiệt sao?" Tưởng Diệp Sơ buồn cười hỏi.

Lưu Linh kia gọi cảm trong trẻo lạnh lùng đôi môi hơi hơi giương, nhìn lướt qua bên trong nhà mấy người, mấy người rồi rít lơ đãng lui một bước, rồi sau đó Lưu Linh thản nhiên nói: "Đối với các người nao nhiệt ta không thích, chẳng qua là gói thuốc lá cùng Chu Nhã Phi, ta không muốn có người hãm hại các nàng."

"Lưu tiểu thư, ta đã." Chu Phong có chút bất mãn nhìn Lưu Linh, trầm giọng nói: "Con ta đúng là bị Tần Phong sở bắt cóc, người muốn thế nào?"

Lưu Linh sắc mặt lạnh lẽo, hái kính râm, không thể phủ nhận được gọi là nữ ma đầu Lưu Linh gương mặt ở Tần Phong dễ chịu hạ càng lúc càng thành thực cùng hoàn mỹ, còn có kia làm cho lòng người kinh sợ khí thế cường đại: "Nga? Con của người bị Tần Phong bắt cóc cùng Chu Nhã Phi cùng với gói thuốc lá có liên hệ gì sao?"

"Các nàng là đồng lõa." Bị chăm chăm có chút chột dạ Chu Phong cắn răng nói.

"Hừ." Lưu Linh khinh thường nói: "Chu tiên sinh, nói hiểu rõ điếm, nếu không ta cáo người phi báng."

"Lưu tiểu thư, ta khuyên người hay(vẫn) là không muốn. . ." Chu Phong nói còn chưa dứt lời, đến là Lưu Linh cười lạnh nói: "Chu Phong, ở Đông thiên thành phố vượt ranh chuyện tình chúng ta còn không có nói rõ, không biết Chu tiên sinh lúc nào có thời gian nói chuyện chuyện này?"

Chu Phong toàn thân ngẩn ra.

Ban đầu hãn nhưng là phái người đuổi theo giết Chu Nhã Phi, nhưng là cuối cùng lại không có một người nào trở lại, đến nay hạ lạc không rõ, mà Lưu Linh ở Đông thiên thành phố có thể nói là một tay che trời, hơn nữa này tâm tư của nữ nhân có chút kinh khủng, rất khó bảo đảm không có đem chuôi rơi vào trong tay của nàng, nhất là thấy Lưu Linh trong trẻo lạnh lùng trong ánh mắt quý dị lóe lên, điều này làm cho Chu Phong nghe thấy được âm mưu hương vị.

Tâm tư của hãn nhanh quay ngược trở lại, con người càng là chuyên vài vòng, rồi sau đó cười khan nói: "Khả năng trong lúc có cái gì hiểu lầm."

"Về phần Tô Long Tô tiên sinh." Lưu Linh nhìn hãn một cái, thản nhiên nói: "Người nói nhà chúng ta gói thuốc lá bảy năm trước ngộ hại cùng phu nhân người không có quan hệ?"

"Không sai." Tô Long hừ một tiếng, nói: "Chuyện này chứng nhân cùng luật sư chúng ta cũng đã chuẩn bị thỏa đáng."

"Nga? Ta xem không hãn vậy chứ?" Lưu Linh thản nhiên nói: "Tô tiên sinh có phải hay không là gần đây dùng não quá độ? Ta đảo là không có nghe nói có ai vì Miêu Phượng Nghi làm chứng, đổ là có người muốn chỉ ra chỗ sai Tô tiên sinh hối lộ một số người vu hãm nhà chúng ta gói thuốc lá dùng cái này thoát khỏi Miêu Phượng Nghi tội danh, Tô tiên sinh không bằng trở về cùng nhà người luật sư thương lượng một chút đổi thành như thế nào đi làm cho người biện hộ đi."

Tô Long toàn thân một khéo léo cơ trí.

Nhìn Lưu Linh mặt mũi nét mặt, Tô Long lấy điện thoại di động ra gọi một cú điện thoại.

Nhưng là hẳn nghe được vĩnh viễn chẳng qua là đối diện tắt điện thoại thanh âm nhắc nhở.

"Người!"

Tô Long nhìn Lưu Linh, sợ run cả người.

Lưu Linh khinh thường nói: "Luật sư hàm của ta luật sư sẽ rất mau đưa đến Tô tiên sinh phủ đệ, ta nghĩ Tưởng đội trưởng người có thể dọn ra một ngọn phòng giam cho Tô tiên sinh chuẩn bị một chút rồi."

"Ta hiện tại nhưng không có cái quyền lợi này." Tưởng Diệp Sơ bất đắc dĩ nhún vai.

"Người nói Thường Dương?" Lưu Linh liếc mắt một cái Thường Dương, thần nhiên nói: "Một cái tinh thần bệnh mà thôi, không đáng để lo."

"Lưu Linh!" Thường Dương nhất thời tức giận, tránh thoát mở đồng nghiệp đỡ vịn, bất mãn quát lên: "Người chẳng lẽ thật cho là người nơi này không ai biết người là Nam Hoa giúp khôi thủ, Đông thiên thành phố lớn nhất tội phạm tập đoàn đầu não sao?"

"Thường Dương, ta không thể đem người như thế nào, trên thực tế người nói bất luận kẻ nào bất kỳ không phải là, nơi này đang ngồi mỗi một vị cũng sẽ không đem người như thế nào," Lưu Linh lắc đầu, nói: "Nhưng là người nói mỗi một câu nói không có ai sẽ nhận đồng, bởi vì năm phút đồng hồ sau đó, sh tinh thần tật bệnh chuyên khoa bác sĩ sẽ đem người mang đi, mà đồng hành còn có cha mẹ của người, thật ngại ngùng, bọn họ đồng dạng nhận định người hoạn có tinh thần tật bệnh."

"Người nói gì?" Thường Dương sắc mặt dữ tợn nhìn Lưu Linh.

Chẳng qua là hấn còn đi chưa được mấy bước, liền bị Lang Vương cho ngăn cản.

Lang Vương có chút thương hại nhìn thoáng qua Thường Dương, trời mới biết Lưu Linh rốt cuộc dùng thủ đoạn gì chẳng qua là xài chỉ có không tới năm phút đồng hồ tựu thuyết phục Thường Dương người nhà nhận định Thường Dương là một bệnh tâm thần. Mà trên thực tế căn cứ Lưu Linh cùng với kia người nhà ước định, Thường Dương hoặc là cả đời ở bệnh viện tâm thần ra không được, hoặc là ở lại nhà dưỡng già ra cửa nửa bước.

"Đây là người cha mẹ quyết định." Lưu Linh thản nhiên nói.

Thường Dương khí xanh cả mặt, muốn tìm Lưu Linh lý luận, nhưng là Lang Vương cũng sẽ không cùng người này khách khí, chẳng qua là một chưởng chém vào hấn cổ chính là hôn mê tới.

"Sở tiên sinh, người có cái gì phải làm sao sao?" Lưu Linh nhìn thoáng qua sở khải dương, lạnh lùng hỏi.

Mắt nhìn thấy Tô Long cùng Chu Phong bó tay không biện pháp, hảo hảo một Thường Dương bị Lưu Linh ép cùng đường trở thành bệnh tâm thần, sở khải dương trong lòng không ngừng bồn chồn, Tần Phong kia khổn kiếp là thật đánh người, nhưng là trước mắt đối với nữ nhân này là tuyệt đối đùa chơi chết người không đền mạng, đang suy nghĩ đến Lưu Linh đủ loại tin đồn cùng với thực tế biểu hiện sau, hấn vô cùng sáng suốt nói: "Ta chỉ là tới đối với Tần Phong nói một tiếng cảm ơn, bất kể như thế nào hấn đã cứu ta nữ nhi."

"Nhà chúng ta Tần Phong không thích trống rỗng, người nếu là có thành ý, hay(vẫn) là chuẩn bị một chút thực tế tương đối khá." Lưu Linh khước miệng giống nhau, có chút một cách tinh quái nói.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 366: Báo Thù

Chương 366: Báo thù

Sở Khải Dương cười khan hai tiếng.

Lưu Linh khí thế bỗng nhiên biến chuyển để cho tại chỗ mấy người hơi có chút khó chịu.

Dù sao nói dăm ba câu đem Chu Phong cùng với Tô Long từ Thiên đường kéo xuống Địa Ngục, còn đem một người nói thành bệnh tâm thần, cái này nữ ma đầu lúc này một cách tinh quái bộ dáng làm cho người ta có chút ứng phó không kịp.

Nhất là Sở Khải Dương, hẳn tổng cảm giác nữ nhân này trong tươi cười hàm chứa nào đó âm mưu, nhưng bi kịch chính là, tự mình căn bản không cách nào nhìn thấu cái này nữ ma đầu rốt cuộc nói là cái gì, nàng rốt cuộc nghĩ muốn cái gì, nữ nhân này tâm linh bố trí một tầng sương mù, hơi không cẩn thận thì có thể {rút lui:-mắc mưu}.

"Không biết Lưu tiểu thư ý tứ?"

Sở Khải Dương hỏi một câu.

Lưu Linh thu liễm nụ cười trên mặt, thản nhiên nói: "Sở tiên sinh cần gì gấp gáp như vậy? Các người Sở gia số sách ta sẽ cẩn thận coi là coi là, Sở tiên sinh không bằng trở về suy nghĩ thật kỹ suy nghĩ?"

Sở Khải Dương sắc mặt trầm xuống, Lưu Linh ý tứ hiển nhiên là cũng không tính cùng Sở gia chịu để yên, tiến lên một bước, trầm giọng nói: "Chẳng lẽ Lưu tiểu thư {tưởng thật:-là thật} nghĩ cùng chúng ta Sở gia gây sự với(khó qua) sao?",

"Sở tiên sinh tựa hồ cũng không có tính toán cùng chúng ta nhà gây sự với(khó qua) chứ?" Lưu Linh không chút nào để cho, sắc mặt trong trẻo lạnh lùng để cho Sở Khải Dương phía sau lưng có chút lạnh cả người, chỉ nghe Lưu Linh lạnh lùng nói: "Trở về chuyển cáo sở tìm Thiên lão gia tử, sống bó lớn như vậy tuổi, số sách tính toán hẳn là so với ai cũng đều rõ ràng. Hừ."

Sở Khải Dương bóp bóp nắm tay.

Đứng ở Lưu Linh phía sau Lang Vương khinh thường gầm nhẹ một tiếng, có thể so với gấu Bắc cực thân thể ở mấy người trong mắt mấy câu lực uy hiếp, Sở Khải Dương cũng không dễ dàng ở nơi này tiếp tục lỗ lả, phất tay áo rời đi, mà Chu Phong cùng Tô Long tức là không ngừng so đo trong lòng tính toán nhỏ nhặt, lần này coi như là hoàn toàn thua bởi Lưu Linh trong tay, nếu là nàng thật {dẫn đo:-bóp nặn} trí mạng {nắm thóp:-nhược điểm}, sợ là lúc sau cũng muốn bị cái này nữ ma đầu hành hạ.

Mà trên thực tế, năm phút đồng hồ mới vừa đi qua, tiện có mấy người mặc áo blue trắng bác sĩ vội vã chạy tới, đồng hành còn có Thường Dương cha mẹ, Chu Phong cùng Tô Long thấy rõ ràng Thường Dương cha mẹ nhìn Lưu Linh trong mắt thật sâu kiêng kỵ cùng với không cam lòng thỏa hiệp, hai người không khỏi có chút hai mặt nhìn nhau, chẳng qua là nhìn Lưu Linh trong trẻo lạnh lùng sắc mặt, lập tức cũng là xám xịt rời đi nơi đây.

Tưởng Diệp Sơ nhìn bị kiêng đi Thường Dương, có chút bất đắc dĩ lắc đầu: "Hẳn thật là tẩu hỏa nhập ma."

"Đáng đời."

Lưu Linh từ sẽ không đối với khác nam nhân sinh ra cái gì đồng tình tâm,

lạnh giọng đáp.

"Tần Phong đi đâu?" Chu Nhã Phi nhìn thoáng qua Lưu Linh, có chút lo lắng hỏi: "Hắn sẽ không thật đã xảy ra chuyện chứ?"

Lưu Linh mí mắt nháy lên, hai đầu lông mày giăng đầy làm cho lòng người run rẩy tối tăm, người què cùng Lang Vương cẩn thận lui về phía sau hai bước, càng là đối với Chu Nhã Phi nháy mắt ra hiệu tỏ ý không muốn ở hỏi tới, Chu Nhã Phi bị Lưu Linh tối tăm khí thế hù lui một bước, Lưu Linh hừ một tiếng xoay người chính là rời đi, người què đuổi vội vàng đuổi theo, cũng là Lang Vương tạm thời lưu lại, gói thuốc lá khẽ nhú nhú mày, nói: "Chuyện gì xảy ra?"

"Đúng vậy. . . Còn hung như vậy. ." Chu Nhã Phi lòng vẫn còn sợ hãi nói.

"Nàng tâm tình có chút không tốt, bất quá ca chuyện tình các người không cần lo lắng, hắn có một số việc phải xử lý, mặt khác Chu Gia cùng Tô Gia chuyện tình các người cũng không cần lo lắng, ca sớm liền chuẩn bị thỏa đáng." Lang Vương bận rộn là nói: "Ta phải đi, gần đây có người theo dõi Lưu Linh, ta cần phải bảo vệ hảo an toàn của nàng. Đúng rồi, ca nói, hắn đi sau đó hai người buông ra làm hảo chuyện của mình là được, thiên đạo hắn sẽ trở về sh chịu thay cho các người."

Nghe nói Lang Vương lời nói.

Chu Nhã Phi cùng với gói thuốc lá mới là tạm thời yên tâm lại.

Lang Vương cũng không có ở lâu, hắn nhưng là biết Lưu Linh vì tâm tình gì không tốt, dù sao thay Tần Phong chùi đít còn muốn cho nữ nhân của hắn giải quyết phiền toái, chủ yếu nhất chính là đang lo lắng an nguy của hắn lúc cấp bách gọi điện thoại hỏi thăm tình huống lại còn có thể nghe được một đám nữ nhân tiếng hoan hô, đặt ở nữ nhân nào trên người người nào cũng sẽ không có cái gì hảo tâm tình.

Lang Vương cũng đều cảm thấy Lưu Linh tùy thời có bộc phát khả năng, bất

quá bộc phát cũng chỉ là trong nhà chuyện, Lang Vương vẫn cảm thấy tự mình làm hảo bản chức công tác hảo. Để tránh mình ở bị nghĩ bắt người trút giận Lưu Linh cho dán mắt, hẳn cảm giác mình không chết cũng phải bới ra một lớp da.

"Đã như vậy, chúng ta còn có một số việc phải xử lý, sẽ không quấy rầy rồi." Chu Nhã Phi nghe được Lang Vương lời nói sau, hiển nhiên có chút khẩn cấp muốn đem Chu Phong đá ra gia tộc tập đoàn rồi.

Dù sao lần này Chu Phong coi như là xuống một lần ngoan thủ, đem cửa sổ trực tiếp đâm rách rồi, Chu Nhã Phi vốn là cố kỵ mấy phần gia đình thân tình, nhưng giờ phút này cũng đã là cứng như bàn thạch, hơn nữa trải qua Lưu Linh nhắc tới, nàng muốn đối phó Chu Phong, cũng nhiều mấy phần nắm chắc.

Về phần gói thuốc lá.

Tự đợi đến nhìn Tô Long cùng Miêu Phượng Nghi bi thảm kết quả rồi.

Miêu Phượng Nghi vào ngục giam đã là chắc chắn chuyện tình, về phần Tô Long, chỉ cần ở trong đó vận dụng bộ phận thủ đoạn, như vậy Tô Long khoảng cách xong đời cũng chỉ là vấn đề thời gian, hơn nữa thời gian cực kỳ tiếp cận.

Đợi gói thuốc lá cùng với Miêu Phượng Nghi sau khi rời đi, Tưởng Diệp Sơ ngồi ở một bên, nói: "Cái này Tần Phong, trước khi rời đi còn đem Tô Long cùng Chu Phong coi là gắt gao, thậm chí Thường Dương cũng bị hấn nghĩ tới, ta thật đúng là coi thường hấn rồi."

"Cái này người không cần nản chí, ai cũng ở coi thường hấn." Tiền lợi nhún vai, tưới một ngụm rượu, nói: "Thực ra từ từ tiếp cận Tần Phong người tự sẽ từ từ biết, người trước một giây đều ở coi thường hấn, ta chỉ là tương đối hoài nghi tiểu tử này đi nơi nào."

"Tám phần là tìm Hoàng Anh người tính số đi." Tưởng Diệp Sơ cười nói.

"Thật có khả năng."

Mà lúc này.

Thái Bình Dương một nơi nào đó, gió biển phất qua, một chiếc xa hoa du thuyền chậm chạp từ mặt biển thổi qua, cả lục soát du thuyền từ trong ra ngoài đầy đầy một cỗ thổ hào hơi thở, trên thực tế này chiếc thuyền đặc biệt vì thế giới cấp phú hào cung cấp đánh bạc tiêu khiển du thuyền có thể nói toàn cầu hào hoa nhất di động Thiên đường, ở nơi này chiếc thuyền du thuyền trên, phú ông, Nữ Tinh ùn ùn xuất hiện, nó cũng là vùng biển quốc tế tiêu khiển du thuyền trong an toàn nhất một chiếc, bởi vì không có ai nghĩ trên chọc này chiếc thuyền du thuyền chủ nhân.

Trên thực tế vì này chiếc thuyền du thuyền hộ giá hộ tống hải tặc cũng không tại số ít.

Ánh nắng sáng sớm ở Đông Phương vãi ra, vì cả du thuyền bằng thêm một cỗ đặc thù mị lực. Mà cũng ở nơi này chiếc thuyền du thuyền {một bộ:-có nghề} đình cấp trong phòng, Tần Phong ngắt của mình mi tâm.

Hắn ngày hôm qua uống nhiều rượu.

Trên người còn mang theo mấy phần mùi rượu, bất quá càng đậm úc chính là hương mùi vị của nước.

Bởi vì ở trên giường của hắn nằm ba kim phát bích nhân mỹ nữ, toàn thân trần truồng trần như nhộng, đầy đặn vóc người cũng là nhìn một cái không sót gì, nếu là các nàng mặc vào ngắn nắp xinh đẹp bề ngoài, thực ra không khó phát hiện các nàng là trên màn hình lớn khách quen, cũng là ở toàn cầu đều có được không rẻ lực hiệu triệu Nữ Tinh nhóm.

"Aizzzz u."

Duỗi lưng một cái, Tần Phong thoải mái rên rỉ một tiếng, rồi sau đó cầm lấy một bên sớm liền chuẩn bị tốt sạch sẽ y phục mặc lên, kia ba đại mỹ nữ hiển nhiên bởi vì đêm qua vất vả quá độ, Tần Phong động tác không một chút quấy

rầy các nàng nghỉ ngơi, mà trên thực tế Tần Phong cũng chuẩn bị muốn lòng bàn chân bôi dầu rồi, ra khỏi phòng sau đó, một hộ vệ mặc bạch nhân đại hán đang ở một bên chờ đợi, nhìn thấy Tần Phong đi ra ngoài sau, chính là thấp giọng nói: "Tần tiên sinh, lão bản đang chờ.v.v ngài."

Tần Phong tỏ ý dẫn đường, cùng hộ vệ xuyên qua thật dài hành lang sau vào thang máy, rất nhanh chính là đi tới du thuyền tầng đỉnh, ở chỗ này có thể tham quan học tập du thuyền toàn cảnh, đồng dạng cũng có thể ở gió biển vượt ve trung thưởng thức biển rộng mênh mông mỹ lệ, mà lúc này, ở nơi này trên nền, đã sớm chuẩn bị xong tinh xảo sớm một chút, một niên cấp ước chừng có bốn mươi năm mươi tuổi nam tử đang ăn mùi ngon.

Nam tử diện mạo uy nghiêm, hai tóc mai có một chút tóc trắng, nhưng trong cặp mắt lại tràn đầy tinh thần hăng hái, nhìn mặt ngó không khó nhìn ra cái này có Sicili đảo Hắc bang huyết mạch m Quốc nam tử tay nắm lấy quyền to, hẳn có thường nhân khó có thể nắm lấy đại não cùng trái tim, ánh mắt của hẳn có thể ở bén nhọn uy nghiêm cùng nhẹ nhàng hiền lành trung thành thạo chuyển đổi, hẳn khí tràng ảnh hưởng bên cạnh hẳn hộ vệ, thời thời khắc khắc không dám có chút thư giãn, còn muốn vẫn duy trì vạn phần kính sợ.

"Ngồi xuống đi."

Nam tử chỉ chỉ một bên chỗ ngồi, dùng cũng không thuận thực tiếng Hoa nói.

Tần Phong cắt một tiếng, ngồi ở nam tử bên cạnh chỗ ngồi điểm viên hương khói, nam tử kia bất đắc dĩ lắc đầu, bất mãn nói: "Ta liền nên nhìn người ở trong biển rộng cùng Sa Ngư người chơi nhà vui mừng."

"Ta đây khẳng định ở của người thuyền hồng trên đục động." Tần Phong trợn trừng mắt.

Nam tử đối với Tần Phong dựng lên một ngón giữa, rồi sau đó nhìn thoáng qua bốn phía thủ hạ, nói: "Lui xuống đi."

Một đám hộ vệ không dám có cái gì chần chừ, nhanh chóng trung đầu vào đấy dần dần rời đi hai người tầm mắt bên trong, Tần Phong hít thật sâu một hơi hương khói, phun ra một tiêu chuẩn vành mắt, nói: "Ta nhớ được hoàng hôn quyền cuộc thi châu Mỹ khu trận chung kết mau khai mạc đi? Người không cùng đám kia quý lão xé b, còn có rảnh rồi tới Thái Bình Dương nghỉ phép?"

"Mấy cái khốn kiếp không biết từ đâu tìm tới một nhóm cao thủ, ta tìm người mượn người người vừa không chịu." Nam tử vừa ăn vừa nói nói: "Ta như vậy một bó tuổi, không muốn bị người cười nhạo, không bằng không đi."

"Uy, thế giới Mafia giáo phụ một trong, người nói người tìm không được một có thể đánh ai tin?" Tần Phong nhìn trước mắt khốn kiếp, có chút bất mãn mắng: "Không được người tự mình mặc giáp ra trận, đám người kia thế nào cũng phải cho người cái này m Quốc khốn kiếp mấy phần mặt mũi. Còn có người chớ ở trước mặt ta trang úy khuất, người nha cho là ta không biết người đánh cái quý gì chủ ý, ta cho người biết, cửa cũng không có. Không chừng người nha lần này ra cửa chính là đi hổ (hại) người nào cho người bán mạng."

Lư An Tây ừ mí mắt nhảy lên, hẳn có loại nghĩ cầm đao trong tay tử đem Tần Phong cho nạo xúc động, nhưng là suy nghĩ đến giữa hai người thực lực cách xa quá mức rõ ràng, rốt cuộc vẫn là hít sâu một hơi bỏ qua, nói: "Người cùng Hoàng Ảnh người xung đột không nhỏ hả?"

"Không kém bao nhiêu đâu." Tần Phong nói: "Sống núi coi như là hoàn toàn kết lên, lần này nếu như không phải là ta mạng lớn, người hôm nay vọt lên đoán chừng là thi thể của ta rồi."

"Người tính toán làm sao làm?"

"Trước hết giết Hoàng Ảnh nhằm vào ta xây dựng túi khôn đoàn, không làm thật bọn hắn ta thật đúng là ngu không yên, bọn khốn kiếp này một so sánh với một tâm đen, thao."

"Từ đâu bắt đầu?"

Lư An Tây ừ nhìn Tần Phong đặng đặng sát khí bộ dạng, biết mình cái này lão bằng hữu là tính toán động thật rồi.

"Đạp bằng Tokyo [Đông Kinh]!"

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 367: Nổ Tung

Chương 367: Nổ tung

Tần Phong từ trước đến giờ không thích bị thua thiệt tự mình ghen.

Có thù oán phải trả, ở nhược nhục cường thực thế giới dưới lòng đất là cơ bản nhất sinh tồn quy luật một trong, dù sao một khi nén giận, như vậy chỉ sẽ đưa tới càng thêm suy nghĩ nhiều muốn ăn thịt sói.

Từ trước đến giờ lấy nhất quán Trương Cường (liều lĩnh) tung hoành ở thế giới dưới lòng đất Tần Phong không ít lỗ lả, càng không ít liều mạng ngọc đá cùng vỡ hung ác kinh cùng tất cả địch nhân đối nghịch đến cùng, mà lần này, cũng tuyệt đối sẽ không ngoại lệ, bị Hoàng Ảnh người liên tiếp bày hai đạo, lấy Tần Phong bạo tính tình tự nhiên sẽ không ngoan ngoãn nuốt xuống khẩu khí này. Bất quá hẳn cũng rõ ràng, hiện tại nghĩ thẳng đảo Sơn Khẩu Tổ tổng bộ đoán chừng chính là đi đưa người đầu, mà trước tiên ở Tokyo [Đông Kinh] hành hạ hành hạ, cho bọn hắn trên mặt một cái tát coi như là không sai.

Tokyo [Đông Kinh] cảng.

Nhìn người đến người đi dày đặc bận rộn cảng, Mã Khôn xông một bên gắt một cái nước bọt, vừa đoạt lấy bên cạnh một tiểu béo ú trong tay đồ uống hung hăng tưới một miệng lớn, béo ú Lưu Khải diện mạo có chút hèn mọn, vốn là chuẩn bị xong hảo hưởng thụ ướp lạnh đồ uống bị Mã Khôn cướp đi, trong lòng tức giận buồn bực, nhưng nhìn đến Mã Khôn hung thần ác sát bộ dáng, lại có chút ít sợ (hãi), khí cũng không dám phản kháng.

"Thế nào? Không phục, không phục luyện một mình?" Mã Khôn thấy béo ú tức giận bộ dáng, bóp bóp nắm tay măng.

Lưu Khải hù co lại đầu.

Một bên Tần Phong bất mãn trừng mắt liếc hai người, nói: "Hai người các người cho ta yên tĩnh điếm, không thành thật phân phút đồng hồ đem các người ném vào biển rộng cho ta bơi về sh."

Mã Khôn ngượng ngùng cười một tiếng, nhưng rất nhanh trong mắt của hắn lại là lóe lên sáng loáng, lễ thẳng khí hùng nói: "Bang chủ nói, người không thể đem ta chạy trở về, nếu không nàng không cao hứng."

Tần Phong lông mày giương lên, nhìn cái này to gan lớn mật Mã Khôn, cười híp mắt bộ dáng vô cùng tính nguy hiểm, để cho Mã Khôn hù không tự chủ được lui một bước, nhưng rất nhanh vừa ngoài mạnh trong yếu nói: "Đây là bang chủ ra lệnh, người nếu là không phục cho bang chủ gọi điện thoại đem ta ném trở về."

Tần Phong dựa vào một tiếng.

Hắn bây giờ còn thật không dám cho Lưu Linh gọi điện thoại, dù sao lúc trước tiêu sái quá độ cùng một đám nữ nhân Tâm Hoan nhận lo lắng hắn Lưu Linh điện thoại, kết quả đem Đông thiên thành phố nữ ma đầu coi như là hoàn toàn cho chọc cho lông (phát cáu) rồi, Lưu Linh nhưng là hiếu thắng hiếu cường nữ nhân, hơn nữa lấy bản lãnh của nàng vốn là có tư cách xưng vương xưng bá, nhưng là hiện tại lại không ngừng cho mình dọn dẹp cục diện rối rắm, còn muốn giúp đỡ tự mình những nữ nhân khác trút giận, bao nhiêu để cho Lưu Linh có chút ủy khuất.

Cho nên vốn là lần này tính toán độc sấm Tokyo [Đông Kinh] Tần Phong ở biết Mã Khôn bị Lưu Linh sai khiến tới thời điểm, còn thật không dám đem hắn đuổi đi trở về, nếu không trở về không tốt {khai báo:bàn giao}.

Mã Khôn thấy Tần Phong bị bức thua, trong lòng bao nhiêu có mấy phần đắc ý.

Đừng xem trợ giúp bị Tần Phong ăn gặt gạo, nhưng là ngược trở lại, hẳn Tần Phong cũng là bị ta bang chủ ăn gặt gạo.

Tần Phong trừng mắt liếc hẳn một cái, vừa nhìn thoáng qua tiểu béo ú Lưu Khải, nói: "Người đấy? Đông thiên thành phố nhiều chuyện như vậy người không xử lý, lão khất cái người không chiếu cố rồi?"

"Ta rõ ràng bảo mẫu." Sinh hoạt điều kiện dần dần chuyển tốt tiểu béo ú bị Tần Phong nhìn trong lòng sợ hãi, nhưng vẫn là kiên trì nói: "Đại tẩu đặc ý từ Châu Âu đã gọi điện thoại tới, để cho ta đi theo ngài, ngài cũng không thể để cho ta trở về, nếu không đại tẩu không cao hứng ta không sống dễ chịu."

"Uy, béo ú, nói chuyện chú ý một chút." Mã Khôn có chút bất mãn nói: "Nhà chúng ta bang chủ mới xem như đầu một phần, Đại phu nhân danh hiệu đó là thực chí danh quy, người phía trên vị kia nhiều nhất coi như là Nhị phu nhân."

"Đại tẩu. ." Tiểu béo ú vừa muốn phản bác cái gì, nhưng là Mã Khôn nhưng lại là tàn bạo giơ lên nắm tay giơ giơ, người trước hù là ngậm miệng không dám ở ngôn ngữ.

Tần Phong khí ngắt mi tâm, Yến Tiểu Mộng cùng Lưu Linh này phân biệt sai khiến một người cùng ở bên cạnh mình, hiển nhiên là lo lắng tự ở nơi này quốc độ ở trên hoa gheo nguyệt, hẳn cũng không phải lo lắng Mã Khôn, này kẻ lỗ mãng hảo lừa phỉnh, nhưng là tiểu béo ú Lưu Khải người này thật không đơn giản, ban đầu ở Đông thiên thành phố cùng Nam Hoa giúp còn có Lữ Ngôn một nhóm người đấu thời điểm, này tiểu béo ú cũng không ít thể hiện ra kia thu thập tình báo năng lực, trời mới biết bây giờ đang ở lão gia tử bên cạnh ngọc Yến Tiểu Mộng là như thế nào phân phó béo ú giám thị tự.

"Các người nghe kỹ." Tần Phong ngăn lại muốn cãi vả hai người, trầm giọng nói: "Các người cùng ta bước lên Đảo Quốc quốc thổ, các người thì nên biết

chúng ta ba người hẳn là đã tại Sơn Khẩu Tổ quản chế trong, ta bất kể các người chủ tử sau lưng cho các người ở dưới cái gì ra lệnh, dặn dò cái gì, nhưng là nếu như các người không muốn chết, bắt đầu từ bây giờ các người cần hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của ta."

Hai người thấy Tần Phong thái độ ngưng trọng, cũng không dám khinh thường.

Tần Phong thấy hai người lần lượt gật đầu, hơi thở phào nhẹ nhõm.

Hoàng Ảnh vì đối phó hẳn đặc biệt xây dựng túi khôn đoàn, mà có thể đối với mình như vậy hiểu rõ nói vậy cũng sẽ biết mình tuyệt đối là nhe răng phải trả chủ, càng thêm biết là đuổi giết đến chân trời góc biển cũng tuyệt đối sẽ không buông bỏ ngoan nhân, như vậy bọn họ muốn mạng sống, tất nhiên sẽ không ngây thơ cho là mình sẽ bỏ qua cho bọn họ mà giải tán túi khôn đoàn, cho nên Tần Phong bước lên Đảo Quốc, Hoàng Ảnh túi khôn đoàn sợ rằng sớm đã bắt đầu một loạt chuẩn bị.

Yến Tiểu Mộng cùng Lưu Linh đem Lưu Khải cùng Mã Khôn phái đến bên cạnh mình, một là nghĩ tôi luyện tôi luyện thủ hạ của mình, hai là muốn giám thị Tần Phong, như vậy tam chính là cho Tần Phong an bài lưỡng gánh nặng, để tránh Tần Phong đầu nóng lên ở xông tiến sơn khẩu tổ đại bản doanh, có Mã Khôn cùng Lưu Khải kéo cái chân của hẳn, Tần Phong cũng sẽ không quá mức lớn lối.

Dĩ nhiên nếu như, xuất hiện ngoài ý muốn, Tần Phong thế tất yếu đại náo một cuộc.

Hai vị đương gia phu nhân cũng hiểu rõ cho dù là tự mình tự mình ra mặt cũng ngăn không được Tần Phong, nhưng ít nhất hiện tại không có ngoài ý muốn, như vậy béo ú Lưu Khải cùng với Mã Khôn thì có kiềm chế tác dụng. Mà như thế nào không ngoài ý? Kia tự nhiên là tại phía xa đại bản doanh Lưu Linh sở muốn suy tính.

"Dĩ nhiên, Đại dương gia nếu là phối hợp chúng ta giám thị, chúng ta lười cho mình tìm phiền toái." Mã Khôn nghe Tần Phong lời nói, cũng là nghiêm túc nói: "Dù sao ra khỏi điểm chuyện để cho bang chủ không biết còn tốt, một khi biết người là không có chuyện, ta trở về ít nhất cũng phải bới ra lớp da."

"Ta cũng vậy." Tiểu béo ú cũng là vội vàng gật đầu tỏ rõ lập trường, nói: "Chi đầu nói, của người mỗi tiếng nói cử động ta cũng muốn hồi báo, nếu không ta trở về không tốt {khai báo:bàn giao}."

Tần Phong trợn trừng mắt, mang theo hai người đi ra cảng, ở ven đường cắt một chiếc xe taxi sau, Tần Phong dùng lưu loát Nhật ngữ nói địa chỉ, mà béo ú cùng Mã Khôn thì là lần đầu tiên đi tới Đảo Quốc, tựa hồ đối với cái này xã hội đen hợp pháp, sắc. Tình hợp pháp quốc độ tràn đầy cực độ hiếu kỳ tâm, hai người ở có chút đề tài trên cũng đạt tới độ cao thống nhất, tỷ như có phải hay không là ở trên đường cái tùy tiện tìm nữ nhân cũng có thể lên giường.

Tần Phong lười phản ứng hai người.

Vẫn ngồi trên xe nhắm mắt trầm tư, ước chừng có bốn chừng năm giờ {công phu:-thời gian}, sắc trời cũng đã tối xuống, Tần Phong ba người cũng cuối cùng đến mục đích địa của mình.

Một nhà phong tục tiệm.

"Ca, như người vậy chúng ta thật khó xử." Béo ú Lưu Khải mặc dù không nhận ra tiếng Nhật, nhưng là có thể cho tới bây giờ mê hoặc khách trên thân người nhìn ra một chút đầu mối, Tần Phong giơ giơ lên cằm, nói: "Sắc. Tình hành nghề ở Đảo Quốc vẫn bị vây vượt lên đầu địa vị, mà kia hàng năm sở sáng tạo hợp pháp lợi nhuận gundam hơn sáu mươi tỷ USD, loại này ketch xù lợi ích nói như vậy là sẽ không bị xã hội đen sở buông bỏ, mà căn cứ ta lúc trước từ hải ngoại Thanh bang lấy được tình báo, nơi này hẳn là đạo xuyên sẽ ở Tokyo [Đông Kinh] trú điểm một trong."

"Người không phải là tìm đến Sơn Khẩu Tổ phiền toái sao?" Mã Khôn có

chút nghi ngờ hỏi: "Tại sao muốn dán mắt đạo xuyên sê?"

"Trước đó không lâu một thần bí thế lực đã chinh hợp Sơn Khẩu Tổ ở cát biết, có Đảo Quốc nhiều phương thế lực ủng hộ cái này tổ chức thần bí sớm đã là cứng như bàn thạch, nghĩ muốn bắt được bọn họ ở Tokyo [Đông Kinh] người, chúng ta duy nhất có thể được chính là chỉ có xuyên thấu qua thái độ còn không mình xác đạo xuyên sê." Ngại từ hai người này sau lưng Yến Tiểu Mộng cùng Lưu Linh, Tần Phong không thể làm gì khác hơn là giải thích: "Đạo xuyên sê khô thủ đạo xuyên thiên hòa là một người có dã tâm, người này không cam lòng ở Nhân hạ."

"Cho nên người muốn tìm hãn hợp tác?" Mã Khôn nhíu nhíu mày, hỏi.

"Hợp tác?" Tần Phong bĩu môi, nói: "Hợp tác với bọn họ không khác tự chui đầu vào lưới, đạo xuyên thiên hòa hiện tại một mình chiến đấu hăng hái, ở kẻ đối trá cũng trốn không được bao lâu, một khi nhin không được bọn họ thế tất yếu cúi đầu xưng thần, mà nếu như chúng ta hợp tác với bọn họ, đạo xuyên thiên hòa nghĩ tại tranh thủ thời gian hoặc là cét bạc, nhất định sẽ đem chúng ta đưa đi lên cửa làm văn thần."

"Vậy chúng ta làm sao làm?"

"Dứt khoát một chút, trực tiếp hỏi."

"Bọn họ sẽ nói sao?" Béó ú có chút lo lắng nhìn một chút phong tục tiệm bốn phía,

Này bốn phía du đăng không ít đầu đường cuồn cuộn(côn đồ), còn có mặc tây trang màu đen vừa nhìn chính là sắc mặt bất thiện người, đánh giá cũng đều là đạo xuyên sê thủ hạ, hơn nữa này nếu là đạo xuyên sê ở Tokyo [Đông Kinh] trú điểm, chỉ sợ cũng là thực lực không thể xem thường, chênh lệch sợ là có chút lớn.

"Yên tâm, bọn họ chỉ cần biết rằng sẽ nói." Tần Phong trong mắt hàn quang

chợt lóe, nhưng theo sát sau vừa cười nói: "Bất quá hai vị thân thủ miễn cưỡng, cho nên đi đối diện quán cà phê chờ một chút đi."

"Chúng ta đi vào chính là muốn nhìn một chút." Mã Khôn có chút mê tít mắt nhìn thoáng qua hờ khếp trong cửa lớn mặc nóng bỏng các mỹ nữ, cười nói: "Người còn bận việc của người, chúng ta sẽ tìm cơ hội rút lui."

Tần Phong thở dài, nói: "Không phải là ta không cho các người đi vào, thứ nhất, phong tục tiệm đặc thù phục vụ bình thường không tiếp ngoại quốc khách nhân, thứ hai hai người các người trong miệng có thể cả ra tới Đảo Quốc nói xem chừng toàn từ động tác tẩm đi học tới, đi vào cũng chơi không ra hoa dạng gì tới, nhiều nhất ở bên trong quầy rượu đùa giỡn mấy đàn bà, sau đó bởi vì các người nghe không hiểu nửa câu Đảo Quốc nói sẽ bị người đau tể {một bữa:- ngừng lại}, chúng ta nói xong rồi, thân huynh đệ cũng phải minh tính số, các người nếu như bị hố (hại) không có tiền trả tiền ta tuyệt đối sẽ không cho các người ra một mao tiền." Dừng một chút, hẩn nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, nói: "Tính giờ, mười lăm phút tuyệt đối được."

Hai người vừa nghe Tần Phong lời nói, nhiệt tình nhất thời yếu bớt hơn phân nửa. Không thể làm gì khác hơn là ủ rũ đi đến đối diện quán cà phê, ghen tỵ nhìn Tần Phong đi vào.

Hai người ở nơi này dựa vào ra dấu tay điểm hai ly cà phê, từng miếng từng miếng {làm:-khô} uống, nhìn phía ngoài xa hoa truy lạc đô thị đường phố, có chút cảm khái, dù sao bắt đầu còn tưởng rằng là mỹ sai, nhưng là này Tần Phong nói rõ xảy ra chuyện đừng tìm thái độ của hẩn để cho trong lòng hai người không có năm chắc, khô căn uống cà phê, ước chừng hơn mười phút đồng hồ sau, Mã Khôn có chút nghi ngờ hỏi: "Béo ú, người nói hẩn có thể đi ra không?"

"Trời mới biết, nếu là hẩn đùa hứng khởi, đánh giá hai ta đặc thủ đến sáng mai trên." Béo ú có chút buồn bực đáp.

"Nếu không chúng ta đi vào nhìn một cái?"

Hai người này coi như là ở phương diện này có thể đạt tới độ cao thống nhất, Mã Khôn một nhắc ra, béo ú trong lòng cũng là ngứa ngáy, dù sao có thể chơi một cuộc trở về cũng có tư bản bốc phét, chẳng qua là làm hai người ăn nhip với nhau đi tới cửa thời điểm, bỗng nhiên ở trên lầu truyền đến một cỗ kịch liệt tiếng nổ mạnh, hừ hai người vội vàng lui về phía sau bảy tám bước, lại là trợn mắt hốc mồm nhìn từ nổ tung trong hỏa điểm nhảy ra Tần Phong.

"Vừa vặn, rút lui."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 368: Tập Kích

Chương 368: Tập kích

Đạo xuyên sẽ trú điểm.

Lúc này tầng 2 trong một mảnh đồng hỗn độn, nằm ngổn ngang mấy cỗ bị đốt trọi thi thể, mà ở tàn phá sau trong phòng, mấy Tây Trang Nam tử cung kính đứng ở một bên, có chút e ngại nhìn thoảng qua sắc mặt xanh mét đích đáng trước một người trung niên nam tử.

"Là ai {làm:-khô}?" Thiên tống dã thần sắc mặt tối tăm suýt nữa muốn chảy ra nước.

Cả Đảo Quốc hứng khởi thần bí thế lực đã chinh hợp Sơn Khẩu Tổ, ở cát sẽ... (chờ chút) tất cả lớn nhỏ xã hội đen bang phái, càng thêm ở chính giới tài chính giới chờ.v.v trọng yếu lĩnh vực cầm giữ thật lớn quyền lợi, hiện giờ đạo xuyên thiên hòa như cũ đang không ngừng tranh thủ, xấu nhất tính toán cũng là ở thống nhất lúc {đắn đo:-bóp nặn} lớn nhất quyền lợi, khả là đã ra này việc chuyện, này không thể nghi ngờ đối với đạo xuyên sẽ đến nói là áp lực cực lớn.

"Một người hoa hạ."

Thủ hạ đi lên trước, trầm giọng nói: "Chẳng qua là người này lai lịch thần bí, chúng ta vẫn không có thể xác định thân phận."

"Chẳng lẽ là Trương Hoa Xương tên khốn kia?" Thiên tống dã thần trước tiên nghĩ tới cái kia ở Đảo Quốc lập nên tất cả lớn nhỏ tai họa một cái sọt Trương

Hoa Xương, bắt quả thủ hạ rất nhanh phủ định nói: "Trương Hoa Xương trước mắt tự lo không xong, ở Đông Phong Đảo giết Tùng Cảnh Hạ Liên sau đó, hẳn tuyệt đối không dám tới Tokyo [Đông Kinh] gây chuyện."

"Vậy sẽ là người nào!"

Thiên tốp dã thần bóp bóp nắm tay.

Chết rồi sáu người, hai đạo xuyên sẽ nòng cốt, đây không thể nghi ngờ là cho đạo xuyên sẽ một cái tát.

"Đầu lĩnh, chuyện này không thể xem thường, chúng ta là không phải là lập tức báo lên tổng bộ?" Một tên thủ hạ có chút lo lắng nói: "Chúng ta tất cả màn hình giám sát bị phá hư, người tới hẳn là kinh nghiệm phong phú sát thủ."

Thiên tốp dã thần âm trầm gật đầu.

Chẳng qua là làm hẳn mới vừa xoay người tính toán đi tới báo cáo tổng bộ, lại nhìn tới cửa không biết khi nào xuất hiện hai người nam tử, một người thanh niên, một người trung niên, hai hẳn cũng không xa lạ gì nam tử, sở dĩ không xa lạ gì, là bởi vì bọn hẳn chính là thối quét Đảo Quốc thế giới dưới lòng đất thần bí thế lực thành viên, cũng là không ngừng ở đối với đạo xuyên sẽ tạo áp lực chủ yếu nhân viên một trong.

Thiên tốp dã thần sắc mặt có chút khó chịu, âm chí nhìn thoáng qua thủ hạ của mình.

Kia mấy tên thủ hạ hù lui về phía sau một bước, cũng là kia mặc màu đen chế phục thanh niên nam tử móc ra một viên hương khói điểm trên, thành thơi nhỏ một ngụm vòng khói, cười híp mắt nói: "Cần gì quái tội thủ hạ của người đâu? Dù sao mấy phế vật nếu như có thể nhận thấy được sự xuất hiện của chúng ta, chúng ta lại thế nào có tư cách thu cả đạo xuyên sẽ đâu?"

"Nói lòng cảnh cùng phong tiên sinh, đại giá quang lâm, không biết cần làm

chuyện gì." Thiên tốp đã thần âm trầm hỏi.

"Đơn giản, giúp các người giải quyết chuyện này." Nói lỏng cảnh cùng phong thần nhiên nói.

"Hừ, nói lỏng cảnh gia tộc người lúc nào lòng tốt như vậy rồi?" Thiên tốp đã thần mang theo nồng nặc hoài nghi cùng với châm chọc.

Nói lỏng cảnh gia tộc lòng dạ độc ác ở cả Đảo Quốc thế giới dưới lòng đất cũng đều là mọi người đều biết, cái này ở World War II trung phát triển gia tộc vẫn vẫn duy trì chiến tranh hung tàn cùng dã tính, đến nay như cũ bị thế nhân sở ghi nhớ mấy lần tru diệt có một nửa xuất từ gia tộc kia trường bối tay, thiên tốp đã thần tuyệt đối sẽ không tin tưởng cái này chiến tranh đồ chó con sẽ hảo tâm như thế cho tự mình giải quyết phiền toái, hưởng chi, ở bên cạnh hẳn, cái kia vẫn không nói chuyện trung niên nam tử khả là cả Đảo Quốc cũng đều tiếng tăm lừng lẫy tội phạm sắp đặt kế hoạch sư, đồng dạng cũng là Sơn Khẩu Tổ át chủ bài thành viên sơn khẩu một gậy trúc.

Nói lỏng cảnh cùng phong khoe miệng giương lên, nhìn thiên tốp đã thần ánh mắt cũng dần dần đầy đầy một cỗ hí tàn bạo: "Tần Phong có thể mang đến hủy diệt tuyệt đối không phải là người có thể thừa nhận, người có thể lựa chọn hoài nghi của ta nói, sau đó chúng ta sẽ trở mắt nhìn các người bị Tần Phong một đám giết chết, sau đó chúng ta sẽ đem thảm bại đạo xuyên sẽ thu nhập túi xuống. Yên tâm, ta biết chiếu cố hảo gia đình của người thành viên."

Nói lỏng cảnh cùng phong trong lời nói bao hàm khinh thường ở châm chọc, điều này làm cho thiên tốp đã thần tức giận không ngừng, nhưng là nói lỏng cảnh cùng phong tựa hồ không có tính toán cùng thiên tốp đã thần nói nhằm quá nhiều {công phu:-thời gian}: "Thiên tốp tiên sinh hay(vẫn) là suy nghĩ thật kỹ suy nghĩ tình cảnh của mình đi, nếu muốn thống nhất các người, ta sẽ thay các người giải quyết cảnh thị sảnh lục soát, ngàn vạn không muốn suy nghĩ quá lâu nga, người biết ta không thích đợi chờ, đừng làm cho ta đi nhà người tìm người."

Nhìn nói lỏng cảnh cùng phong cùng với sơn khẩu một gậy trúc rời đi, thiên tốp dã thần hít sâu hai cái khí, lập tức vừa quát lui rảnh tay xuống.

Ở bảo đảm không người nào sau đó, thiên tốp dã thần móc ra điện thoại di động gọi một cái mã số.

"Bọn họ xuất hiện, trước mắt đã rời đi."

Nhìn lâu dưới ngòi xe rời đi hai người, thiên tốp dã thần thấp giọng nói.

Mà ngòi trên Toyota bên trong xe nói lỏng cảnh cùng phong cùng với sơn khẩu một gậy trúc đối với lần này cũng không phải {cảm kích:-biết tình hình}, trên thực tế bọn họ có đầy đủ tự tin cũng không sợ đạo xuyên sẽ dám can đảm ở giờ này khắc này tìm phiền phức của bọn hắn.

"Tần Phong lần này xuất hiện ở Tokyo [Đông Kinh], chỉ sợ là nói rõ muốn báo thù tới." Mang xe khởi động sau, vẫn không nói tiếng nào trong núi một gậy trúc trầm giọng nói: "Tần Phong tính cách cấp tiến, kia tại bất kỳ trong hoàn cảnh từng binh sĩ tác chiến năng lực trừ Huyết Hồ Vương ở ngoài không người nào có thể ra kia {chùng:-tả hữu:-ảnh hưởng}, bản thân của hắn lại là thích khách liên minh cùng cực thích khách, am hiểu ngụy trang ẩn giấu, ở Tokyo [Đông Kinh] muốn đem hắn tìm ra, khó khăn."

"Hừ." Nói lỏng cảnh cùng phong đem trong miệng hương khói phun ra ngoài cửa sổ, cười lạnh nói: "Các người Hoàng Ảnh người không còn sớm tự ngờ tới Tần Phong sẽ xuất hiện ở Tokyo [Đông Kinh] sao?"

"Chẳng qua là Tần Phong tại sao muốn tìm đạo xuyên sẽ phiền toái?" Trong núi một gậy trúc không giải thích được nói: "Đây là một cần muốn chúng ta suy nghĩ điểm đáng ngờ. Hắn đã cùng chúng ta hoàn toàn trở mặt, mà lấy năng lượng của hắn, mượn hơi đạo xuyên sẽ cũng tuyệt không phải là chuyện không có khả năng."

"Đệ đệ của ta chết rồi." Nói lỏng cảnh cùng phong thân nhiên nói: "Nếu như

không đem Trương Hoa Xương, Tần Phong, Chu Nhã Phi cùng với Dương Duyệt ném vào đê đê của ta mộ huyết đi chôn cùng, ta lo lắng hẳn sẽ ngủ không được."

"Tự trước mắt mới chỉ, chúng ta tìm không ra Tần Phong, đây hết thầy cũng chỉ là nói suông." Trong núi một gậy trúc lắc đầu, nói: "Hơn nữa Tần Phong lần này tới Tokyo [Đông Kinh] trước hết cùng đạo xuyên sẽ náo lật, không phù hợp ích lợi của hẳn tiêu chuẩn."

Nói lỏng cảnh cùng phong lạnh giọng nói: "Ta chỉ muốn kết quả, không cần quá trình."

Trong núi một gậy trúc nghe vậy hé mắt.

Nói lỏng cảnh cùng phong lạnh lùng nói: "Tự nói lỏng cảnh gia tộc thành lập tới nay, gia tộc chúng ta tự tuyệt đối không cho phép bất luận kẻ nào có thể giẫm ở trên đầu của chúng ta, càng đừng luận có người dám can đảm sát hại ta gia tộc đệ tử, còn lại là từng bị chúng ta tru diệt chi người nọ, đây là nhà ta tộc sĩ nhục, chúng ta tuyệt đối sẽ không cho phép những người này còn sống tại trên thế giới."

"Muốn đem Tần Phong đưa ra tới, kia liền chuẩn bị đối với phía sau lưng của hẳn hạ thủ." Trong núi một gậy trúc trầm giọng nói: "Căn cứ tư liệu của chúng ta có thể biết, Tần Phong mấy nữ nhân đều ở sh, hơn nữa ở tầng tầng bảo vệ trong, chúng ta có thể động thủ có Hải Lăng Phi, Cao Kiêu Anh Tử, cùng với. . ."

Chẳng qua là hẳn lời còn chưa nói hết.

Bỗng nhiên dồn dập tiếng kèn không ngừng truyền đến, nói lỏng cảnh cùng phong sắc mặt nhất thời xanh mét xuống tới: "Bát dát, người đang làm gì đó!"

Chẳng qua là đáp lại hẳn nhưng lại là một trận đình tai nhức óc tiếng oanh minh, đợi hai người bọn họ ghé mắt nhìn lại, lại thấy một chiếc đại xe vận tải tựa như thẳng xe không nhạy bình thường lao đến, trong lòng hai người nhất thời

một run run, không chỉ là bởi vì sẽ phải đến va chạm, còn có kia xe vận tải trên ghế lái âm trầm u ám trông mắt.

"Tần Phong!"

Trong lòng hai người một lộp bộp.

Nhưng theo sát sau, oanh một tiếng, ở nơi này phiến não Tokyo [Đông Kinh] đầu đường vang lên.

Người đi bên đường còn có xe hơi rớt rít dồn dập tránh ra, trợn mắt hốc mồm nhìn kia Toyota xe ở đại xe vận tải va chạm hạ hướng một bên đi vòng quanh, sấm lốp xe cùng dưới đất nhựa đường đường kịch liệt ma sát bắn toé ra từng đạo tia lửa, âm thanh chói tai làm cho người ta trái tim tùy thời đều có thể sẽ nhảy về phía trước ra. Ngồi ở đại xe vận tải trên ghế lái Tần Phong nụ cười trên mặt càng phát ra âm trầm, dưới chân chân ga cũng là một đường dẫm lên đáy, không ngừng hướng thất khổng Toyota xe đánh tới.

Rầm rầm rầm.

Kia Toyota xe bị Tần Phong lái đại xe vận tải hướng đường cái bên đánh tới, bên trong xe sơn khẩu một gậy trúc cùng với nối lỏng cảnh cùng phong căn chặt hàm răng, lần lượt va chạm để cho hai người trong xe bừa bãi, cho đến biến hình xe bị tiến đụng vào ven đường một bên một nhà bên trong siêu thị mới là vừa vận dừng lại.

"Bát dát!"

Chật vật không chịu nổi nối lỏng cảnh cùng phong nơi bả vai truyền đến từng đợt đau nhức, hẳn không nhin được mắng to một tiếng, mà một bên sơn khẩu một gậy trúc tức là cười thảm một tiếng, trong mắt một mảnh tĩnh mịch, cũng không nói lời nào.

Làm nhằm vào Tần Phong Hoàng Ảnh túi khôn đoàn một thành viên, hẳn

hiểu rất rõ Tần Phong rồi.

Gây ra lớn như vậy trận thế, ở Tokyo [Đông Kinh] đầu đường mấy trăm người trước mặt như thế ** trắng trợn khiêu khích cùng Trương Cuồng (liều lĩnh), vì đạt tới càng thêm lớn mục đích, một người trong đó nhất định phải phơi bày đầu đường, nếu không khó có thể cái này lấy giết chóc mà sống ác ma khó có thể phát tiết cơn giận của mình. Mà trên thực tế, Tần Phong những chuyện đã làm cũng đúng như hẳn suy nghĩ bình thường, làm bọn họ mới vừa cảm giác bình tĩnh trở lại, tàn phá không chịu nổi cửa xe bị Tần Phong một thanh túm mở, trong núi một gậy trúc chỉ cảm giác mình bị một con kim sắt thẻ chủ, cả người bị kéo ra khỏi bên trong xe, còn không thấy rõ hiện trường trạng huống, lại thấy một cây thiết côn hướng đầu óc của mình chính là đập tới.

Phanh.

Trong núi một gậy trúc buồn bực hừ một tiếng, cảm giác cả cái đầu cũng muốn nứt ra rồi một nửa, trong miệng càng là cô cô toát ra máu tươi.

Tần Phong đem trong núi một gậy trúc vẫn dưới mặt đất, suy nghĩ suy nghĩ trong tay thiết côn, nhìn vốn là bên trong siêu thị khách hàng hoặc là nhân viên cửa hàng, khước miệng giương lên một tia tàn nhẫn nụ cười, ở đám người kia trợn mắt hốc mồm sợ hãi trong ánh mắt, thiết côn hướng trong núi một gậy trúc đầu ở một lần ném tới.

Phanh, phanh, phanh.

Liên tiếp mấy cây gậy trúc tiếp nện ở trên đầu, vốn là muốn giã dựa trong núi một gậy trúc hoàn toàn mất đi tất cả phản kháng lực, hẳn nằm úp sấp dưới mặt đất, cả thân thể không ngừng mà co quắp, hai mắt vô thần nhìn Tần Phong, cận tồn thanh tĩnh hạ cũng chỉ là mang theo oán hận cùng không cam lòng, chẳng qua là rất nhanh, này còn sót lại một chút tánh mạng quang mang cũng hoàn toàn {chấn:-bị} Tần Phong cây gậy mang đi.

Mà một bên khác.

Mắt thấy trong núi một gậy trúc chết thảm nơi lỏng cảnh cùng phong hù toàn thân run rẩy, hấn chậ vật từ trên xe bò xuống tới, muốn hướng về phía đám người phương hướng bò đi, nhưng là không đợi hấn leo ra nhiều xa, cũng cảm giác thấy sau lưng một trận rét lạnh khí lạnh không ngừng đánh tới, hấn sợ hãi xoay người, nhìn như Sát Thần loại mặt không chút thay đổi Tần Phong, run rẩy nói: "Không. . Không. . Không muốn. ."

"Yên tâm, hiện tại giết người làm sao để cho nơi lỏng cảnh gia tộc người ở tới cứu người?" Tần Phong thản nhiên nói: "Mặt khác, người muốn cho ta cùng của ta người chôn cất ở đệ đệ người trong huyết mộ, ta xem người hơi bị nhiều tâm rồi."

Nơi lỏng cảnh cùng phong toàn thân một khéo léo cơ trí.

Lại thấy Tần Phong từ trong lỗ tai tháo xuống một thật nhỏ ống nghe điện thoại, cười lạnh nói: "Ta tìm đạo xuyên sẽ phiền toái chính là nghĩ đem các người đưa ra tới, nếu không nổ tung cả Tokyo [Đông Kinh] có chút quá mức hỏa, bây giờ nhìn lại, hiệu quả không sai."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 369: Hỗn Loạn

Chương 369: Hỗn loạn

"Tần Phong, người giết ta người trốn không đi ra!" Nói lỏng cảnh cùng phong mắt thấy Tần Phong đặng đặng sát khí, tự biết không có đường lui, dứt khoát tâm một hoành ngang cản rằng một cái, tàn bạo nói: "Nơi này là Tokyo [Đông Kinh]! Là Hoàng Ảnh địa bàn, là ta gia tộc cầm bánh lái, nếu như người dám động ta chút nào, ta thề người đi ra không được!"

Tần Phong lông mày giương lên.

Nói lỏng cảnh cùng phong tiếp tục trầm giọng nói: "Tần Phong, ta bảo đảm! Ta bảo đảm giết ta là người đời này làm ngu xuẩn nhất chuyện tình! Người giết ta, bên cạnh người tất cả mọi người chịu lấy đến ta gia tộc mãnh liệt nhất trả thù!"

"Tiếp tục á."

Tần Phong suy nghĩ suy nghĩ trong tay thiết côn, cười nhạt vừa đi tiến lên bên là lạnh giọng nói.

Nói lỏng cảnh cùng phong thấy Tần Phong từng bước tiến tới gần, trong lòng sợ hãi càng ngày càng thịnh, chật vật về phía sau bò, chẳng qua là chốc lát cũng đã bò tới bên tường, ở không có bất kỳ đường lui, nhìn Tần Phong nụ cười càng phát ra quỷ dị, đang nhìn trong núi một gậy trúc chết yếu ở một bên, chết không nhắm mắt nhìn nơi này, nói lỏng cảnh cùng phong tự cảm giác trái tim của

mình muốn nhảy ra, nuốt ngụm nước miếng, run giọng nói: "Tần Phong, người là người thông minh, không phải sao?"

"Phanh."

Tần Phong vung tay lên, thiết côn để ngang nói lỏng cảnh cùng phong bị thương trên bờ vai, lực lượng khổng lồ để cho nói lỏng cảnh cùng phong kêu thảm thiết không ngừng, chi chít mồ hôi từ cái trán rỉ ra, hấn che bả vai nằm dưới đất thống khổ nhìn Tần Phong, khàn giọng kêu gào nói: "Tần Phong, chúng ta cũng đều sẽ không bỏ qua người!"

Chẳng qua là Tần Phong không chút nào nương tay, thiết côn hướng nói lỏng cảnh cùng phong trên người chào hỏi, lần lượt thật va chạm ở nơi này vỡ vụn bên trong siêu thị cực kỳ chói tai, kia khách hàng nhân viên cửa hàng cũng đều là hù run rẩy lui ở một bên, nhìn như giết heo tru lên nói lỏng cảnh cùng phong, không có một người mới vừa lên trước xen vào việc của người khác, nói lỏng cảnh cùng phong co rúc thân thể, hai cánh tay hộ cái đầu, hấn toàn thân cao thấp có thể nói là da tróc thịt bong.

Có lẽ là mệt mỏi, Tần Phong đem cầm trong tay thiết côn nhét vào một bên điểm một viên hương khói, ngồi xổm người xuống nhìn toàn thân chặt vật nói lỏng cảnh cùng phong, hướng về phía hấn nhổ một ngụm vòng khói, thản nhiên nói: "Không giết người, nan giải mối hận trong lòng của ta, nhưng là người nói cũng đúng, giết người sẽ chỉ làm nói lỏng cảnh gia tộc người đối với ta triển khai báo thù."

Nói lỏng cảnh cùng phong toàn thân run run, ngẩng đầu nhìn Tần Phong, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi cùng oán hận.

Tần Phong hít một hơi hương khói, đem hương khói đặt tại nói lỏng cảnh cùng phong vết thương trên cổ nơi, kia nói lỏng cảnh cùng phong nhất thời đau hít sâu một hơi, sắc mặt dữ tợn tựa như dưới đất bò ra tới ác ma, nhìn Tần Phong hận không được đưa hấn bầm thây vụn đoạn, cũng là Tần Phong nói: "Nếu như

trong núi một gậy trúc còn sống, hẳn tuyệt đối sẽ không giống như người như vậy như vậy bại não, bởi vì hẳn biết trên cái thế giới này không có ta không dám giết người."

"Người. . Người. . ." Nói lỏng cảnh cùng phong chịu đựng trên người đau nhức, nhìn Tần Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Người. . Ta không biết. . Tha của người. . ."

Tần Phong nhún vai, nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, nghi ngờ nói: "Làm sao còn chưa tới người, theo lý thuyết lúc này hẳn có thể nghe được cảnh tiếng chuông rồi."

Nói lỏng cảnh cùng phong ngẩn ra, không giải thích được nhìn Tần Phong.

Chẳng qua là sau khoảnh khắc, phía ngoài loáng thoáng truyền đến một trận cảnh tiếng chuông, nói lỏng cảnh cùng phong thật giống như là nghe được hi vọng tiếng chuông bình thường, nhìn Tần Phong nói: "Người giết trong núi một gậy trúc, ép buộc ta, cả Tokyo [Đông Kinh] cảnh phương sẽ toàn bộ xuất động đem nơi này vây nước chảy không lọt, ta gia tộc người, Hoàng Ảnh người tuyệt độ sẽ không để cho người sống!"

Tần Phong buồn cười nhìn trước mắt nói lỏng cảnh cùng phong, thản nhiên nói: "Tiếp tục."

"Ta sẽ trả thù của người Tần Phong, ta sẽ cho người biết cái gì gọi là đau đớn!" Nói lỏng cảnh cùng phong khàn giọng hô.

Tần Phong lắc đầu, rồi sau đó nói: "Xem ra không có trong núi một gậy trúc ở bên cạnh người, người thật đúng là ngây thơ thiếu gia, rõ ràng như vậy còn nhìn không ra? Ta tới thì có đem ta toàn thân trở lui."

Vừa nói, Tần Phong từ trên người lục lọi một phen, chỉ chốc lát sau chính là tìm ra một điều khiển từ xa, hướng về phía lúc này có chút run rẩy nói lỏng cảnh cùng phong cười cười, trong tay nhấn một cái, không lâu lắm, từng đợt âm thanh

ở phía xa dần dần truyền đến, thật giống như là tiếng sấm chấn động, cả đất đai cũng đều ở run rẩy không ngừng, nhìn phía xa một cái nhà nóc nhà cao tầng trên quay cuồng ngọn lửa, tất cả mọi người ở Phong Cuồng chạy trốn tứ phía, mà cũng ngay vào lúc này, này vốn là bị Tần Phong đụng chật vật không chịu nổi cửa hàng giá rẻ nội cũng bắt đầu dấy lên hùng hực Liệt Hỏa, khói dày đặc sắc tất cả mọi người là mọi nơi thoát đi, mà từng chiếc xe cứu hỏa cũng là nhanh chóng chạy tới.

Tần Phong âm hiểm cười một tiếng, giơ lên đã bị khói dày đặc sắc có chút bất tỉnh nhân sự nói lỏng cảnh cùng phong chạy ra khỏi ngọn lửa, lúc này phòng cháy chữa cháy nhân viên đã triển khai toàn diện dập tắt lửa, cả tràng diện có chút mê muội, Tần Phong thừa dịp lộn xộn dẫn nói lỏng cảnh cùng phong đi tới một chiếc xe cứu hỏa trên, mà lúc này xe cứu hỏa trên ghế lái, Mã Khôn đang dùng mới vừa học xong không lâu Đảo Quốc nói lớn tiếng la hét: "Chú ý, chú ý, dập tắt lửa, dập tắt lửa."

Đem nói lỏng cảnh cùng phong ném lên xe, Tần Phong nhảy lên ghế lái phụ, nói: "Rút lui."

Mã Khôn cũng nghiêm túc, mở ra xe cứu hỏa chính là xông ra ngoài, bên cạnh cho là bọn họ nhận được nhiệm vụ tiến tới còn lại chính là điểm, dù sao mấy cái địa điểm đồng thời phát sinh nổ tung, lúc này rời đi cũng ở hợp tình lý.

"Người thật là đủ điên."

Nhìn trên đường qua lại chạy trốn dân chúng, Mã Khôn trong mắt thoáng hiện một mảnh e ngại, dù sao ở một cái quốc gia thủ đô liên tiếp dẫn phát nổ tung, hay(vẫn) là trên quốc tế tiếng tăm lừng lẫy đại đô thị, chuyện này vô luận như thế nào cũng đều sẽ chiếm cứ ngày mai toàn cầu các tạp chí lớn tất cả đầu đề, ngấm lại một cái quốc gia tức giận hậu quả, Mã Khôn có chút không nhịn được đánh cái rùng mình, trong lòng có chút bồn chồn.

Hắn tự nhận không có Tần Phong như vậy biến thái thực lực, càng không có

Tần Phong như vậy lá gan, cho nên trừ chuyện lớn như vậy, hẳn thật sự có chút không nhìn được phía sau lưng lạnh cả người, trái tim nhỏ nhảy loạn.

"Người vội cái gì." Tần Phong gặp hẳn có chút phát run, không nhìn được than trách nói: "Ở Đông thiên thành phố không gặp người lá gan nhỏ như vậy."

"Này là người khác địa bàn, hay(vẫn) là Đảo Quốc thủ đô, con mẹ nó người cho là ta là người hả?" Mã Khôn cuối cùng không nhìn được than trách nói: "Một khi bị bắt lại người có biết hay không sẽ có nhiều thảm? Đến lúc đó sợ rằng bang chủ cũng muốn gặp nạn."

Tần Phong buồn cười nói: "Nếu như người sợ hiện tại có thể sớm làm rời đi, không ai biết người là của ta đồng bọn, của người họ. Chiều bây giờ là sạch sẽ, muốn đi tùy thời cũng không có vấn đề gì, nhiều nhất tiếp nhận giới nghiêm cảnh phương kiểm tra."

Tần Phong đề nghị Mã Khôn dĩ nhiên sẽ thận trọng suy nghĩ.

Dù sao sớm làm dứt ra khỏi Đảo Quốc vậy cũng sớm làm an toàn, lúc này mới tới ngày thứ nhất Tần Phong đang ở Tokyo [Đông Kinh] đô thị trong vòng dẫn phát vài nổ tung, còn bên đường giết người, trời mới biết cái này không sợ trời không sợ đất gia hỏa ngày mai có thể hay không sẽ gây ra càng thêm lớn trận thế tới?

"Chỉ cần bọn họ không biết chúng ta là người nào, chỉ cần bọn họ không biết chúng ta ở đâu, cái này Tokyo [Đông Kinh] chính là chúng ta muốn làm gì thì làm Thiên đường." Tần Phong khước miệng giống nhau, thần bí cười nói.

"Kẻ điên."

Mã Khôn mắng một câu.

"Sợ dứt nhanh lên."

Tần Phong bĩu môi.

Mã Khôn nói thầm mắng mấy câu.

Mà khi xe cứu hỏa chạy tới một ... khác cho nổ tạc hiện trường lúc, Mã Khôn không nhìn được ngẩng đầu nhìn, gundam mấy chục tầng building tầng đỉnh toát ra cuộn cuộn khói dày đặc, lúc này còn không ngừng có ngọn lửa chiếu nghiêng xuống, đang nhìn nhìn nơi xa, bốn phương tám hướng cơ hồ từng cái phương vị cũng đều xuất hiện cùng nhau nổ tung, Mã Khôn trong lòng càng là lo lắng vô cùng, nhưng lúc này Tần Phong lại không chút hoang mang lôi kéo hôn mê bất tỉnh nới lỏng cảnh cùng phong lên một chiếc cấp tốc lái tới xe cứu thương trên, mà Mã Khôn không dám ở chỗ này ở lâu, vội vàng đi theo.

"Thời gian vừa vắn."

Mở ra xe cứu thương béo ú thấy hai người lên xe sau, trong lòng cuối cùng là hoàn toàn yên tâm lại.

Dù sao dựa theo lúc trước Tần Phong an bài, người này đem thời gian chính xác đến không kém từng giây từng phút, lần đầu thi hành thời gian yêu cầu như thế chặt chẽ nhiệm vụ, béo ú cuối cùng có chút không có nắm chắc.

Mà trên thực tế, làm ba người chạy tới thành phố bệnh viện sau đó, không bao lâu ba người vừa nâng hôn mê bất tỉnh nới lỏng cảnh cùng phong ngồi lên một chiếc màu đen Mercedes nội, mà lái xe, đang là trước kia ở đạo xuyên sẽ Tokyo [Đông Kinh] trú điểm thiên tốp dã thần.

"Có thể rút lui sao?" Thiên tốp dã thần hỏi.

Tần Phong nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, lắc đầu, mà thiên tốp dã thần cũng không có tự tiện hành động, mà là nhắm mắt dưỡng thần loại ngồi ở trên ghế lái, một bên Mã Khôn cùng người què có chút cấp, chỉ là thấy Tần Phong còn nhiều hứng thú chơi điện thoại di động du hí, không nhìn được nói: "Chúng ta còn không đi tại bực này cái gì?"

"Chờ." Tần Phong cũng không ngẩng đầu lên đáp.

"Uy, người {dầu gì:-nhất định} cho chúng ta trong lòng có chút đáy." Mã Khôn có chút cấp nói: "Phía ngoài xe cảnh sát tới tới lui lui, vạn nhất có người tra được chúng ta trên xe."

"Yên tâm đi, xe lai lịch cực kỳ sạch sẽ." Thiên tốp dã thần nghe được Mã Khôn lo lắng, dùng cũng không thuần thực tiếng Hoa nói: "Chiếc xe này không có bất kỳ xã hội đen bóng dáng."

"Ta kháo, người tên tiểu quý tử còn có thể nói Trung Mắm nói?" Mã Khôn đầu tiên là mắng một câu, rồi sau đó vừa nhìn thoáng qua Tần Phong, nói: "Uy, hần là ai?"

"Đạo xuyên sẽ Tokyo [Đông Kinh] người phụ trách."

"Cái gì?"

Mã Khôn cùng béo ú sợ hết hồn.

Này chi trước đó không lâu Tần Phong nhưng là đem người ta đạo xuyên sẽ ở Tokyo [Đông Kinh] trú điểm cho nổ, lúc này ở nơi này trong lúc mấu chốt toát ra một đạo xuyên sẽ Tokyo [Đông Kinh] người phụ trách, Mã Khôn cùng tiểu béo ú tự nhiên là khẩn trương tới cực điểm.

Tần Phong bị chăm chăm có chút sợ hãi, bất đắc dĩ đưa điện thoại di động thu vào, nói: "Thiên tốp dã thần là ta sớm mấy năm ở nước ngoài tự nhận biết bạn tốt, hần không chỉ là đạo xuyên sẽ Tokyo [Đông Kinh] người phụ trách, còn có một ... khác tầng thân phận, về phần là cái gì các người không cần bận tâm rồi, các người chỉ cần biết hần tuyệt đối sẽ không phản bội chúng ta là được."

"Dùng các người Trung Mắm nói mà nói chính là, chúng ta là trên một sợi thừng châu chấu." Thiên tốp dã thần không nhịn được cười nói: "Các người yên tâm, nếu như các người đã xảy ra chuyện, ta cũng sống không được, hơn nữa ta

cùng Tần Phong Quân là nhiều năm bạn tốt, ta sẽ giảng nghĩa khí."

"Ta thao, các người tiểu quý còn biết nghĩa khí đấy." Mã Khôn không nhịn được nói thăm mắng một câu.

Cũng là tiểu béo ú nhìn ngoài cửa sổ đường phố tình cảnh, con người loạn chuyển chuyển, không nhịn được nói: "Chúng ta đang đợi giao thông khôi phục?"

"Không sai." Thiên tốp dã thần gật đầu, nói: "Tokyo [Đông Kinh] nhân khẩu mật độ thật lớn, Tần Phượng Quân ở bộ phận số 8 địa điểm sắp đặt bom, phụ cận mấy con phố đạo sợ rằng đã toàn bộ ngăn chặn, cảnh thị sảnh người thế tất đang cố gắng khôi phục giao thông, chúng ta lúc này rời đi thế tất sẽ ngăn ở nửa đường, rất dễ dàng ngoài ý, chỉ có chờ giao thông khôi phục, cảnh thị sảnh người sẽ hoá tốc chạy tới chuyển phát địa điểm, chúng ta mới sẽ an toàn rời đi."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 370: Thẩm Vấn

Chương 370: Thẩm vấn

Đúng như Tần Phong đoán liệu.

Làm thiên tốp dã thần lái xe cô rời đi bệnh viện, dọc theo đường đi xe cảnh sát liên tiếp chạy qua, rồi rít hướng mấy chỗ chuyển phát địa điểm chạy tới, mà đối với này cỗ xe màu đen {bên ba:-Mercedes-Benz}, không có bất kỳ một người hoài nghi. Ở ước chừng có hơn nửa giờ {chừng:-tả hữu:-ảnh hưởng}, xe chạy nhanh ra khỏi Tokyo [Đông Kinh] cũng đều, tiến một chỗ bình thường trong trạch viện.

Đợi xuống xe.

Thiên tốp dã thần dùng cũng không lưu loát tiếng Hoa nói: "Nơi này là của ta ẩn thân điểm, chỉ có ta một người biết, cho dù là đạo xuyên sẽ người cũng không biết được, các người yên tâm ở lại."

Tần Phong gật đầu, vừa đối với béo ú nháy mắt ra hiệu, béo ú theo một bên bò lên trên nóc phòng, chung quanh nhìn ra xa ước chừng bốn năm phút đồng hồ mới là đi xuống, nói: "Không có ai theo dõi, bất quá chung quanh đường phố đều có quản chế hệ thống."

"Tần Phong Quân yên tâm, phụ cận quản chế hệ thống trải rộng, nhưng nơi này tuyệt đối thuộc về chính thể góc chết vị trí." Thiên tốp dã thần tràn đầy tự tin nói: "Đây là ta nhiều lần sàng chọn sau đó sở chọn lựa, hết thảy trình tự toàn bộ

là ta tự mình xử lý."

Tần Phong hài lòng gật đầu, nói: "Ta có một số việc muốn hỏi hỏi nói lòng cảnh cùng phong, các người tùy tiện hàn huyên một chút đi."

Ba người cũng không có hỏi nhiều, mà Tần Phong tức là trực tiếp mở ra Mercedes rương phía sau, kéo như cũ ở hôn mê bất tỉnh nói lòng cảnh cùng phong đi vào gian phòng lầu các, âm u trong lầu các để một chút vật lẫn lộn, có lẽ là hồi lâu không được(ngừng) người nguyên nhân, vải trắng trên cũng đều bao trùm lấy một tầng tro bụi, làm nói lòng cảnh cùng phong bị Tần Phong té ở trên sàn nhà sau, người sau nhất thời ho khan hai tiếng.

"Bát dát!"

Có lẽ là thói quen, làm nói lòng cảnh cùng phong tỉnh lại phản ứng đầu tiên chính là mắng to một tiếng, nhưng là theo sát sau hấn cảm giác toàn thân cao thấp cơ hồ mỗi một chỗ cũng đều đắm chìm đang kịch liệt đau đớn trong, nhất thời trong lòng một co quắp, toàn thân mồ hôi lạnh lại là chảy ròng, nhìn đem chuyển một cái ghế ngồi ở một bên Tần Phong, run rẩy về phía sau bò mấy bước.

"Người xem một chút, ta mang theo người trốn đi ra rồi, hơn nữa rất thuận lợi." Tần Phong buồn cười nhìn chớ nhà có tang loại nói lòng cảnh cùng phong, nói: "Người có phải hay không đem nên nói toàn bộ cũng đều nói cho ta biết?"

Nói lòng cảnh cùng phong cắn răng.

Mà Tần Phong khinh thường cười một tiếng, đứng dậy đem nói lòng cảnh cùng phong nhắc lên đặt tại trên ghế, thản nhiên nói: "Xem ra người không biết nên nói gì, ta có thể nói cho người biết." Dừng một chút, hấn vừa móc ra một viên hương khói nhét ở nói lòng cảnh cùng phong trong miệng, đợi điểm trên sau, nói lòng cảnh cùng phong hít thật sâu một hơi, Tần Phong mới là nói: "Người có thể không cần lấy ra người nắm giữ Hoàng Ảnh tài nguyên, cũng có thể không nói trong núi một gậy trúc đồng bọn ở địa phương nào, nhưng là ta

cần phải biết, thống trị Hoàng Ảnh rốt cuộc là ai, cái gì tổ chức."

"Ha ha." Nói lỏng cảnh cùng phong nhe răng cười một tiếng: "Thì ra là người cũng sợ rồi."

"Đối thủ vẫn không minh xác, ta đích xác có chút bận tâm." Tần Phong nhún vai.

"Vậy người cầu ta a."

Nói lỏng cảnh cùng phong âm lãnh nói.

"Không muốn lớn lối." Tần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, đi tới sau lưng của hắn sâu kín nói: "Người không nói, ta cũng có mấy loại biện pháp để cho người mở miệng."

Nói lỏng cảnh cùng phong muốn quay đầu đi, nhưng là lại bị Tần Phong đè xuống đầu, lực lượng khổng lồ để cho hắn không cách nào chuyển động cổ của mình, chỉ có thể con người hết sức nghĩ một bên phiết, nhưng là Tần Phong đứng ở phía sau, kia âm u khí lạnh không ngừng từ phía sau lưng xâm nhập, nói lỏng cảnh cùng phong trong lòng không có tùy lại là bắt đầu bối rối lên, chỉ cảm thấy sau lưng Tần Phong tùy thời sẽ giết chết tự mình.

Cảm giác như vậy càng phát ra mãnh liệt, nói lỏng cảnh cùng phong thân thể cũng bắt đầu kịch liệt lay động, hắn hít thật sâu một hơi hương khói nghĩ làm cho mình an tĩnh lại, chẳng qua là cảm giác như vậy khu chi không tiêu tan, giống như là một mình một người ngốc ở trong bóng tối, sau lưng đeo một con tùy thời muốn chết quỷ bình thường.

Nói lỏng cảnh cùng phong âm trầm nói: "Người cho rằng ta sẽ sợ người? Giết ta người tuyệt đối hảo không quá."

"Nga?" Tần Phong nghe vậy cười một tiếng, nói: "Người cho rằng tự những thứ kia ẩn núp đi sh quỷ nhóc con có thể làm cho ta không sống dễ chịu? Người

quá ngây thơ rồi, có muốn hay không thi thể của bọn hắn toàn bộ vụn sau khi trở về, ta đem người cùng bọn họ cùng nhau mai táng?"

Sau lưng hàn khí càng ngày càng sâu.

Nói lỏng cảnh cùng phong toàn thân càng là không tự chủ được run rẩy:
"Người ít ở chỗ này. . ."

"Ta giết đạo xuyên sẽ ở Tokyo [Đông Kinh] một nhóm người, thực ra mục đích đúng là vì đem người đưa ra tới, biết tại sao là người sao? Bởi vì cả Hoàng Ảnh bên trong người nhất không có đầu óc, chỉ sợ bên cạnh đi theo một tên du thủ du thực trong núi một gậy trúc." Tần Phong thản nhiên nói: "Thiếu nói lỏng cảnh gia tộc người cũng chả là cái gì, nhưng là người biết ta tại sao vừa biết người như vậy không có đầu óc sao?"

Dừng một chút, Tần Phong cũng điểm một viên hương khói, nhìn nói lỏng cảnh cùng phong trầm mặc không nói, chính là lạnh giọng nói: "Bởi vì ở nơi lỏng cảnh gia tộc và Hoàng Ảnh đều có của ta người, ta biết người ở Tokyo [Đông Kinh], biết người không có đầu óc, biết người sợ chết, biết người lớn lối, ta biết người toàn bộ thân gia, biết người có bao nhiêu thiếu nữ, biết người mỗi một ngày hành trình, biết người ở Tokyo [Đông Kinh] mục đích cùng nhiệm vụ, ta càng thêm biết, người ở dám theo ta nói nhằm một câu, ta sẽ đem người toàn thân xương nạy ra đi ra ngoài sau đó cắm vào trái tim của người."

Theo Tần Phong thanh âm càng lúc càng rét lạnh, không cách nào thấy Tần Phong nói lỏng cảnh cùng phong toàn thân toát mồ hôi lạnh, trong tay hương khói không biết khi nào rơi trên mặt đất, hắn run rẩy nói: "Ta thật không biết, ta chỉ biết là những người đó rất thần bí, bọn họ cao thủ đông đảo, nắm giữ lấy cường đại tài nguyên. . . Thứ khác ta thật không biết. . ."

"Trước tiên đem người xương sườn rút như thế nào?" Tần Phong trong tay xuất hiện một thanh đoản đao, lạnh như băng mũi đao ở nơi lỏng cảnh cùng phong phần gáy trên nhẹ nhàng lướt qua.

Kia hàn khí gần như sâu tận xương tủy, nói lỏng cảnh cùng phong không nhìn được đứng thẳng lên sau lưng của mình, hãn toàn thân cao thấp bắt đầu toát ra mồ hôi, mồ hôi kích thích toàn thân hãn vết thương, từng đợt đau nhói cảm giác không ngừng tập kích quấy rối đầu óc của hãn, hai chân của hãn càng là run run có chút ngồi không ổn, chẳng qua là lúc này hãn không cách nào quay đầu, chỉ sợ Tần Phong tay đã rời đi đầu của hãn, hãn đã cảm giác cả cổ hoàn toàn cứng ngắc.

"Ta thật không biết. . ." Nói lỏng cảnh cùng phong run rẩy tuyệt vọng nói: "Phụ thân ta chỉ nói là quá cái này tổ chức thần bí là một tồn tại hơn ngàn năm mạnh tổ chức lớn, bọn họ vẫn ẩn nhẫn, núp ở nơi bóng tối không muốn người biết, cho đến trước đó không lâu mới bắt đầu dần dần triển lộ thực lực cường đại, lấy gần như tốc độ khủng khiếp đem người tay thâm thấu quân chính, tài chính... (chờ chút) cầm giữ nước ta mạch sống các đại lĩnh vực. . . ."

"Người phụ trách của bọn họ gọi là gì." Tần Phong tay hơi nhấn một cái, mũi dao đâm vào nói lỏng cảnh cùng phong phần gáy da, nói lỏng cảnh cùng phong toàn thân vừa là một khéo léo cơ trí, phía sau lưng rất càng lúc càng thẳng tắp: "Ta không biết. . Ta chỉ biết là một người trong đó người phụ trách là từng sát thủ chi thần. . ."

"Phốc!"

Tần Phong dao trong tay tử đột nhiên đâm vào nói lỏng cảnh cùng phong xương bả vai.

Người sau đau tê tâm liệt phế, nằm dưới đất thống khổ tru lên.

Mà vốn là bên ngoài thiên tốp dã thần ba người vội vàng xông tới, thấy Tần Phong đằng đằng sát khí bộ dáng, thiên tốp dã thần thầm kêu một tiếng không tốt, trầm giọng quát lên: "Tần Phong Quân, không nên bị xúc động che đôi mắt."

"Ta không sao." Tần Phong hít sâu một hơi, đem sát ý dần dần rút đi, nói: "Thiên tốp, quý đê mê vẫn ở Đảo Quốc sao?"

"Vâng." Thiên tốp dã thần gật đầu, ngưng thanh nói: "Căn cứ chúng ta không nhiều lắm tình báo, từng sát thủ chi thần ở mấy năm trước tiến vào Đảo Quốc, lần này thối quét Đảo Quốc thần bí thế lực liền có tung ảnh của hã, ở cát sẽ cùng với các đại gia tộc, tam đại người của Thần cung phạm là không phối hợp thần phục cơ hồ cũng bị quý đêm đuổi tận giết tuyệt. . ."

Tần Phong ngắt mi tâm.

Lúc trước hã đã biết quý đêm vẫn ở Đảo Quốc, mà khi cùng hã ở vào một lớn cỡ bàn tay quốc gia bên trong, Tần Phong có chút không cách nào ức chế tự mình nội tâm sát ý.

"Tần Phong Quân, ta biết ý nghĩ của ngươi." Thiên tốp dã thần trầm giọng nói: "Nhưng là ngàn vạn không nên vọng động, cái này thần bí thế lực quá cường đại, một khi hành động thiếu suy nghĩ, sợ rằng. . ."

"Được rồi, ta đã biết." Tần Phong khoát tay áo, nói: "Ta nắm chắc trong lòng."

Thiên tốp dã thần ngẩn ra, nhưng lập tức lại là cười khở một tiếng.

Hã cùng Tần Phong quen biết nhiều năm, cũng coi là bạn tốt, mà ở trình độ nhất định lên giải Tần Phong tác phong thiên tốp dã thần nhưng là hiểu rõ, Tần Phong nói nắm chắc trong lòng thời điểm, kia ở trong mắt người khác chính là đâm rách thiên.

"Trong tay ngươi có bao nhiêu Hoàng Ảnh ở Tokyo [Đông Kinh] danh sách?" Tần Phong hỏi.

"Rất ít." Thiên tốp dã thần lắc đầu, nói: "Đạo xuyên hội nội bộ khẳng định cũng tồn tại Hoàng Ảnh thành viên, trên thực tế ở mấy phút nữa ta cần muốn mau rời khỏi nơi này, nếu không sẽ khiến một số người hoài nghi, về phần Hoàng Ảnh ở Tokyo [Đông Kinh] danh sách, ta nghĩ nắm dưới đất vị này nếu so với ta rõ ràng hơn."

Nằm dưới đất nới lỏng cảnh cùng phong cảm giác được từng đợt ánh mắt rơi ở trên người của mình, hẳn không tự chủ được rung mình một cái, tuyệt vọng cũng không dám nhiều lời một chữ.

"Hảo." Tần Phong gật đầu, nói: "Người đi đi."

Thiên tốp dã thần gật đầu, đợi trước khi đi, hay(vẫn) là trầm giọng nói: "Tần Phong Quân, làm bạn bè, ta còn là muốn dặn dò người, nhất định không muốn hành động thiếu suy nghĩ, nếu không các người mấy vị bố cục sẽ hoàn toàn hủy hoại chỉ trong chốc lát."

Tần Phong chẳng qua là cười cười.

Mà thiên tốp dã thần tự biết đang nói cái gì đoán chừng cũng không có tác dụng gì, chính là mau rời khỏi rồi.

Một bên Mã Khôn thấp giọng hỏi: "Người không phải là tính toán giết sạch đám người kia chứ?"

"Tại sao không được?" Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Lão tử sớm xem bọn hắn không vừa mắt rồi, đáng chết tự đắc giết, phạm là ở Tokyo [Đông Kinh] hơn nhảy nhót một ngày trong lòng ta tự không thoải mái, đi, ăn cơm đi."

"Người này đâu?" Mã Khôn hỏi.

"Phong im miệng trói lại."

Mã Khôn cùng béo ú cũng không dám chậm trễ, bận rộn là đem nới lỏng cảnh cùng phong trói gô, trong miệng cũng là dùng băng dán che lại, nhưng không có quản vết thương của hắn, mặc cho máu tươi không ngừng trên bả vai sau cô cô chảy xuôi, một bên tiểu béo ú thấy nới lỏng cảnh cùng phong trạng thái, đầu đi lòng vòng, lại là bình tĩnh gật đầu.

"Người trang cái gì đâu?" Mã Khôn cau mày hỏi: "Thông tiện đâu? Như vậy thoải mái?"

Béo ú khí bốp bốp nắm tay, nhưng nhìn Mã Khôn tàn bạo nhìn sang, nói:
"Nói lỏng cảnh cùng phong hiện tại toàn thân mỗi mọt không chịu nổi, đã không có cái gì tâm lý phòng ngự rồi, ở để cho hãn lưu hơn mấy cân máu, cả người hãn tinh thần sẽ hoàn toàn Băng Hội, đến lúc đó tùy tiện hỏi hỏi tự có thể biết chúng ta phải biết hết thầy, cũng không cần ở động não hao hết ra sức suy nghĩ nghĩ tới nghiêm hình bức cung."

"Thì ra là như vậy."

Mã Khôn đây mới là gặt đầu, nhìn nói lỏng cảnh cùng phong ánh mắt tuyệt vọng cùng suy yếu sắc mặt, không nhịn được sợ run cả người.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 371: Nghiêm Hình Bức Cung

Chương 371: Nghiêm hình bức cung

"Tokyo [Đông Kinh]! Kinh khủng tập kích?"

"Hôm qua Tokyo [Đông Kinh] liên tiếp phát sinh vài nổ tung, nổ tung uy lực cực lớn nhưng cũng không có tạo thành nhân viên thương vong, mà căn cứ hiện trường quần chúng theo như lời, nổ tung lúc làm như có xã hội đen thành viên đang trả thù, tạo thành vừa chết một mất tung."

"Đặc biệt đại tin tức! Tokyo [Đông Kinh] gặp kinh khủng tập kích!"

"Tokyo [Đông Kinh] vài nổ tung! Rốt cuộc là người phương nào gây nên!"

"Hắc đạo tranh cãi? Hay(vẫn) là kinh khủng tập kích? Đang kho viện quốc bảo liên tiếp mất trộm, thế giới cô bảo không cánh mà bay, tổn thất gundam một tỷ USD, hôm qua Tokyo [Đông Kinh] vừa gặp nổ tung tập kích, xã hội đen trả thù, thời buổi rối loạn sắp tới?"

Đúng như Tần Phong mấy người suy nghĩ, ở sáng sớm ngày thứ hai, bất luận là hệ thống lưới internet truyền thông hay(vẫn) là truyền thống truyền thông, tất cả trang báo đầu đề đã toàn bộ tùy đang kho viện liên tiếp mất trộm sự kiện chuyển làm Tokyo [Đông Kinh] kinh khủng tập kích sự kiện,

"Một đám phế vật!"

Nói lỏng cảnh Co. Công ty phòng làm việc, Tùng Cảnh Điền đem giá trị hơn

trăm vạn một gian gồm sứ té nát bấy, đứng ở hẳn trước người mấy người rồi rít cúi đầu cũng không dám ngôn ngữ, đây là hẳn cực kỳ yêu thích một Đường triều tác phẩm nghệ thuật, chẳng qua là lúc này ở yêu thích cũng không cách nào ức chế hẳn lửa giận trong lòng.

Tùng Cảnh Hạ Liên chết rồi, nơi lỏng cảnh cùng phong mất tích.

Đây đối với hai vị này phụ thân Tùng Cảnh Điền mà nói tuyệt đối là lớn lao si nhục, ở nơi này một mẫu ba phần trên mặt đất, Tùng Cảnh Điền thật đúng là không ăn quá lớn như vậy thiệt thòi, nhất là này hai sự kiện cũng đều cùng Tần Phong có liên quan. Nhất là nơi lỏng cảnh cùng phong, ở Tokyo [Đông Kinh] cứ như vậy biến mất, điều này làm cho Tùng Cảnh Điền không thể không giận chó đánh mèo trước mắt những thứ này cầm lấy tiền của hẳn nhưng không có làm tốt chuyện thủ hạ.

"Lão bản, Tần Phong là đỉnh cấp giấu diếm đại sư, chúng ta. . ." Mấy tên thủ hạ không khỏi có chút kêu oan, nhưng là đáp lại bọn họ nhưng lại là Tùng Cảnh Điền lửa giận gào thét: "Nhưng là nơi này là Tokyo [Đông Kinh], không phải là Trung Mắm!"

Khả trên thực tế Tần Phong nhưng lại là có thể thích ứng bất kỳ trong hoàn cảnh giấu diếm đại sư, chỉ cần Tần Phong không muốn xuất hiện, cho dù là tiến hành thám kiểu tìm tòi đều không có cách nào tìm được hẳn một cọng tóc gáy, nhưng là gặp được lão bản đã lửa giận thiêu đốt, mấy tên thủ hạ không dám ở đưng chạm nửa câu, sợ trước mắt vị này chưởng quản lấy sinh tử quyền to Tùng Cảnh Điền một không vui ở giết người.

Tùng Cảnh Điền hít sâu một hơi, hẳn biết ở nỗi giận cũng hỏi không ra như thế về sau, chính là trầm giọng nói: "Ta bất kể các người dùng biện pháp gì, trong thời gian ngắn nhất cho ta tìm ra Tần Phong tới! Ta không cần gặp hẳn, ta chỉ muốn gặp đến đầu của hẳn!"

"Này!"

Mấy người bận rộn là đáp, rồi sau đó cũng không dám ở nơi này phòng làm việc ở lâu, vội vàng rời đi nơi đây.

Mà Tùng Cảnh Điền bản nhân tức là nắm chặt mi tâm, hẳn có chút tâm phiền ý loạn, nói lỏng cảnh cùng phong trước mắt sinh tử chưa biết, mà cùng hẳn ở chung một chỗ trong núi một gậy trúc chết yếu đầu đường, sợ rằng nói lỏng cảnh cùng phong cũng thật không tốt đi nơi nào, nghĩ tới đây, Tùng Cảnh Điền nội tâm chính là một trận táo bạo, đứng dậy ở phòng làm việc đi tới đi lui, Tùng Cảnh Điền cần giảm bớt một chút tự mình phiền não tâm tình.

Mà chính là lúc này, phòng làm việc đại môn bỗng nhiên bị mở ra, Tùng Cảnh Điền một trận tức giận, nhất thời mắng: "Bát dát! Ai cho phép người tiến vào!"

"Tự ta cho phép." Một âm trầm thanh âm từ phía sau lưng truyền đến, Tùng Cảnh Điền nghe nói cái này xa lạ thanh âm nhất thời một khéo léo cơ trí, xoay người lại lại đầu tiên thấy một cái tay chạm mặt mà đến, không có bất kỳ phản ứng cổ của hẳn liền bị thẻ chủ, hẳn mập mạp thân thể bị người tới dễ dàng nhắc lên, Tùng Cảnh Điền hai tay muốn đẩy ra thẻ ở cổ mình trên tay, nhưng là tốt lắm lắm như kìm sắt bình thường mặc cho hẳn như thế nào giãy dụa cũng đều là vẫn không nhúc nhích.

Không chỉ trong chốc lát, Tùng Cảnh Điền cả khuôn mặt đã thành bệnh hoạn loại màu tím, mà cũng ngay vào lúc này, người tới đưa hẳn để dưới mặt đất, một cái tay khác móc ra {tính ra:-mấy} mai ngân châm ở trên cổ hẳn liền tiếp đâm vào, Tùng Cảnh Điền chỉ cảm thấy cổ họng bộ vị từng đợt đau nhói, đợi người tới buông ra hẳn sau, hẳn nghĩ ngum lớn xuyên trên mấy hơi thở, chẳng qua là trương hẳn há to miệng ba hít sâu một hơi, một cổ tê tâm liệt phế đau đớn ở cổ họng của hẳn nơi truyền đến, trán nổi gân xanh lên, Tùng Cảnh Điền không ngừng dưới mặt đất co quắp, nhưng nhưng không cách nào hô lên nửa câu tới.

"Người trong cổ họng bị ta tam căn ngân châm đâm vào, một khi thanh âm của người vượt qua nhất định dB sẽ đau sinh hoạt không thể tự lo liệu." Âm trầm

u ám thanh âm truyền đến, Tùng Cảnh Điền không nhịn được rung mình một cái, mà đến người tiếp tục nói: "Nếu như người tính toán mạnh chống gào thét một câu đem thủ hạ của người dẫn tới đây ta khuyên người còn là đừng lao lực rồi, bởi vì ta có thể vô thanh vô tức tới là có thể rời đi."

Dừng một chút, người tới tiếp tục nói: "Mặt khác, không muốn tính toán bò hoặc là đứng lên, người cổ cột sống bên trong có bốn căn gân châm, một khi của người tứ chi vượt qua nhất định hoạt động trình độ người nhất định sẽ biết đau tận xương cốt là cảm giác gì."

Tùng Cảnh Điền cắn chặt hàm răng cố gắng khống chế được cổ họng của mình hoạt động, mà đến người tựa hồ rất có kiên nhẫn, móc ra một gốc cây hương khói tự riêng phần mình rút ra(quất) lên, mà chờ.v.v Tùng Cảnh Điền cảm giác kia hít thở không thông cảm dần dần lui giải tán lúc sau, hẩn tự gục ở chỗ đó oán hận ngó chừng một bên người tới: "Người là ai!"

"Người không phải là muốn đầu của ta sao?" Tần Phong khước miệng giương lên, kia Tùng Cảnh Điền vừa nghe nói thế, nhất thời toàn thân một khéo léo cơ trí theo bản năng muốn đứng lên, nhưng là đúng như Tần Phong theo lời, làm hẩn vừa muốn bò dậy, phần gáy cột sống truyền ra một cổ gằn như là xé rách đau đớn, này cổ đau đớn theo hệ thần kinh truyền khắp toàn thân cao thấp, Tùng Cảnh Điền đau đớn muốn lớn tiếng rên rỉ tới phát tiết, nhưng là làm hẩn há to miệng sau, cổ họng của hẩn nội lại thật giống như bị ngàn vạn cây kim đâm vào bình thường!

Tùng Cảnh Điền thống khổ nghĩ tâm muốn chết đều có rồi, nhưng là lúc này hẩn lại là chân chính sống không bằng chết, hẩn cố gắng khống chế lại, mới vừa rồi kia một cổ đau đớn hẩn cả đời này không muốn ở thử, gằn như đem thần kinh nứt toác thống khổ để cho toàn thân của hẩn mồ hôi lạnh chảy ròng, hẩn hai mắt sợ hãi oán hận nhìn Tần Phong, nhưng rất nhanh một luồng nghi ngờ lại đang trong mắt dâng lên.

"Á, người tại giang hồ phiêu, luôn luôn có chút ít đề phòng thi thố, trùng hợp

ta biết một chút Dịch Dung Thuật." Tần Phong cười nói: "Người yên tâm, này trường gương mặt chân chính chủ nhân là ở cát sẽ nào đó Đầu Mục, trên thực tế hẳn hiện tại đang ở dưới lầu trong phòng vệ sinh năm."

"Người. . . Người nghĩ. . ." Tùng Cảnh Điền bởi vì đau sở, nói chuyện run rẩy ngoài đứt quãng: ". . . Người. . Muốn. . Vén lên. ."

"Không sai." Tần Phong biết hẳn lúc này còn chưa có thích ứng tới đây, dứt khoát là nhận lấy nói tra, nói: "Dù sao các người người giấu quá sâu, ta đem con của người cả thành tâm lý tàn phế mới hỏi ra chỗ ở của người, nếu không bước tiến của ta thật đúng là muốn dừng bước ở tối ngày hôm qua một màn."

Tùng Cảnh Điền sắc mặt dữ tợn, hẳn không dám động nhất phân một chút nào, nhìn Tần Phong: "Người. . Người. . Sẽ. ."

"Gặp các người đuổi giết? Sau đó ta sẽ chết rất thảm, ta người bên cạnh cũng sẽ gặp trả thù." Tần Phong bĩu môi, nói: "Người thật đúng là cùng con của người một giải thích, người nói người cũng sống không nổi nữa, không vội vàng cầu ta cho người một thống khoái còn cmn có rảnh rồi mò mẫm bận tâm chuyện của ta, thật là đủ rồi."

"Người mơ tưởng!" Tùng Cảnh Điền cắn chặt hàm răng nói.

Tần Phong nhún vai, đứng dậy đi tới Tùng Cảnh Điền trước bàn làm việc, nhìn dưới đất lúc trước vỡ vụn đồ sứ, ở trong tay suy nghĩ một chút sau đó bỗng nhiên ném hướng Tùng Cảnh Điền đầu, Tùng Cảnh Điền vốn là vẫn ở nhìn chăm chú vào Tần Phong, làm hẳn thấy mảnh nhỏ đánh tới, theo bản năng không tự chủ được hẳn lựa chọn né tránh, mà chính là này lơ đãng né tránh, lại tác động toàn thân hẳn đau đớn, Tần Phong gặp hẳn chặt vật bộ dáng, đứng dậy đi lên trước đưa hẳn một cước đạp dưới mặt đất, cười nói: "Ta chỉ là cho người lên một thống khổ gông xiềng, nhưng không có hạn chế thân thể của người di động, người bây giờ là có thể động, chẳng qua là không biết người có thể ở nơi này mười hai cấp trong thống khổ thừa nhận thời gian bao lâu."

Vừa nói, Tần Phong nắm Tùng Cảnh Hạ Liên tóc hướng một bên đi tới, kia Tùng Cảnh Điền vừa theo bản năng muốn kháng cự, nhưng là một kháng cự tựa sẽ khiến thân thể nội phản ứng dây chuyền, vèn vèn chỉ là kéo được rồi không tới một mét khoảng cách, Tùng Cảnh Điền cũng đã thê thảm không nổi nhìn, toàn thân y phục bị ướt đầm mồ hôi.

"Ồ, còn có thể thừa nhận, xem ra ta cấp cho người thiết kế một cơ quan để cho người không gián đoạn vận động đi xuống, người tựa sẽ biết tươi sống đau chết là cảm giác gì rồi." Tần Phong âm hiểm cười nói.

Tùng Cảnh Điền cả khuôn mặt đã không thành nhân dạng, mồ hôi không muốn sống chảy ra tới, hấn sợ hãi cầu khẩn nhìn Tần Phong, mà Tần Phong nhưng lại là hừ lạnh một tiếng, đưa hấn vẫn dưới mặt đất, nói: "Ban đầu ép buộc của ta người ở vùng biển quốc tế nghĩ muốn giết ta, các người nói lòng cảnh gia tộc người cũng ở trong đó chứ? Chuyện này ta có thể bắt quá với người so đo, nói cho ta biết, trong núi chi giúp còn có Cao Kiêu Phong cùng còn sống hay không."

Tùng Cảnh Điền hiện tại đau toàn thân co quắp, nhưng là nghe nói Tần Phong lời nói bận rộn là gạt đầu, Tần Phong khòe miệng giương lên, lại là cười híp mắt nói: "Như vậy hiện tại nói cho ta biết, các người sau lưng thần bí thế lực người ở Tokyo [Đông Kinh] địa phương nào."

Tùng Cảnh Điền trong mắt lóe qua sợ hãi, hấn nhìn Tần Phong, trong mắt cầu khẩn cùng sợ hãi cùng tồn tại.

Cũng là Tần Phong ánh mắt hơi híp lại, thản nhiên nói: "Người có thể ném thử không nói, nhưng là ta bảo đảm ta sẽ nhường người tươi sống đau chết."

"Ta. . Ta không biết. . ."

"Người cho là ta sẽ tin tưởng?" Tần Phong thản nhiên nói.

"Ta thật không biết. . . Là bọn hấn chủ động liên lạc ta. . Bọn họ giấu diếm

sâu đậm. . ." Tùng Cảnh Điền run rẩy nói: "Chỉ có gia chủ mới có tư cách cùng bọn họ độ sâu tiếp xúc. . ."

Tần Phong đem Tùng Cảnh Điền còn đang một bên, nói: "Cho người một lập tức chết đi cơ hội, đem trong tay người tất cả Hoàng Ảnh tài nguyên giao ra đây."

Tùng Cảnh Điền nhưng lại là không nói một lời, Tần Phong nhìn hấn một cái, móc ra cái bật lửa, ở hấn bên trong phòng làm việc quét mắt một vòng, vừa thản nhiên nói: "Xem ra người là tính toán thà chết chứ không chịu khuất phục rồi?"

"Ta nếu như nói rồi. . . Ta gia tộc người. . . Sẽ. . ." Tùng Cảnh Điền run rẩy đáp.

Tần Phong nhìn đồng hồ, suy nghĩ một chút nói: "Thôi, người không nói ta cũng sẽ có biện pháp biết đến, dù sao có một phần hay(vẫn) là đang cái này phòng làm việc, như vậy. . ."

Vừa nói, Tần Phong túm quá Tùng Cảnh Điền, vươn tay đưa hấn cổ tất cả ngân châm toàn bộ rút ra, kia Tùng Cảnh Điền ở cảm giác toàn thân một trận nhẹ nhàng sau muốn phản kháng, nhưng là Tần Phong nhưng lại là ở hấn cổ một chém, lực đạo không lớn không nhỏ, cũng sẽ không khiến hấn mê muội, mà là lệnh hấn mất đi năng lực phản kháng, cả cái đầu mờ mịt, đồng thời đưa hấn cổ họng ngân châm toàn bộ rút sau, Tần Phong thản nhiên nói: "Xuống Địa Ngục, với người giết người quỳ nói xin lỗi đi."

Sau khi nói xong, Tần Phong đem còn nơi đang mơ hồ trạng thái Tùng Cảnh Điền từ cửa sổ ném đi ra ngoài.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 372: Khích Bác Ly Gián

Chương 372: Khích bác ly gián

"Phanh."

Nhộn nhịp trên đường phố, người đến người đi, nhưng là chợt nếu như tới, một người từ trên trời giáng xuống, hơn nữa còn là cực kỳ bi thảm đầu chấm đất.

Máu tươi năm thước, thê thảm không nỡ nhìn.

Máu tươi năm ngang, dưới ánh mặt trời, kia nát bấy tính thi thể cùng máu, làm người ta nôn mửa.

Tất cả mọi người hoảng sợ bối rối tránh lui mở, nơi lỏng cảnh Co. Hiệp hội các nhân viên an ninh rồi rít chạy đến, thấy kia đã biến hình thi thể, không nhìn được bụng một trận quay cuồng, có mấy cái định lực trầm trồ khen ngợi ngừng đầu nhìn lại, cũng chỉ có thể thấy tầng cao nhất chủ tịch hội quản trị phòng làm việc mở ra cửa sổ, bọn họ rùng mình một cái, vội vàng lấy ra ống nói điện thoại thông báo đám người còn lại.

Mà Tần Phong nhìn phía dưới bối rối một đoàn, cũng không nóng nảy thoát đi, mà là đang Tùng Cảnh Điền phòng làm việc tìm kiếm một vòng, đang nghe phía ngoài truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập sau, hấn đi tới cửa nắp trong cửa, ở đại môn bị người đẩy ra sau, trong nháy mắt xuất thủ đem dẫn đầu xông vào một người đánh ngất, rồi sau đó nhìn phía sau ba người, một bước xa tiến lên, chỉ bất quá chốc lát { công phu:-thời gian } cũng đã đem mấy người toàn

bộ đánh ngã xuống đất.

Nhìn bên ngoài phòng làm việc hành lang càng ngày càng nhiều người xông qua, Tần Phong khạc một ngụm đờm, những người này cũng đều là Tùng Cảnh Điền thủ hạ, cũng là kia thế giới dưới lòng đất thế lực một phần, đợi thối lui đến bên trong phòng làm việc đem cửa phòng khóa trái sau, Tần Phong móc ra một quả bom, thuận thực ở chuôi nắm cửa vị trí cài đặt cơ quan, rồi sau đó không chút hoang mang chạy tới trước cửa sổ, ở đai lưng rút ra một cây tính chất đặc biệt dây thừng cố định ở phía trước cửa sổ, đem một đầu khác cố định ở Tùng Cảnh Điền ghế làm việc trước, rồi sau đó đem cái ghế lực mạnh văng ngoài cửa sổ.

Rầm một tiếng.

Tiếp theo tầng cửa sổ toàn bộ vỡ vụn, mà Tần Phong tức là đang nghe môn ngoài truyền tới từng đợt tiếng va chạm sau, vội vàng thối lui đến Tùng Cảnh Điền phòng làm việc phòng kế bên trong, mới vừa che giấu hảo thân hình, chỉ nghe một trận đục-dỗ một tiếng, ngọn lửa gần như quán xuyên cả bên trong phòng làm việc, mà kia bên ngoài phòng làm việc xô cửa mấy người càng là bị nổ tung tạc thê thảm không nỡ nhìn.

"Bát dát!"

May mắn còn sống sót mấy người xông tới, một đường chạy đến ngoài cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ dưới sàn nhà Tùng Cảnh Điền thi thể còn có tiếp theo tầng vỡ vụn cửa sổ, tất cả mọi người rùng mình một cái.

"Hắn ở hai mươi ba tầng, {lập tức:-trên ngựa} ngăn trụ sở hữu xuất khẩu!"

Người cầm đầu móc ra ống nói điện thoại lớn tiếng gào thét một câu, rồi sau đó ở sau khi phân phó xong mang theo may mắn còn sống sót thủ hạ vội vàng hướng thang lầu phương hướng chạy tới: "Đóng cửa tất cả thang máy, hoàn toàn phong bế hai mươi ba tầng, bất kể là ai! Cũng đều không cho phép đi ra ngoài!"

Ở xác định một nhóm người cũng đều rút lui sau, Tần Phong bĩu môi, ở Tầng Cảnh Điền phòng làm việc trong phòng kế đã tìm được một áo khoác mặc lên, đồng thời hai tay ở trên mặt liên tiếp bơi động sau, một tờ mới toanh xa lạ khuôn mặt xuất hiện, mà Tần Phong đây mới là không chút hoang mang rời đi phòng làm việc.

Mà ở hai mươi ba tầng.

Một nhóm người vọt tới bên trong phòng làm việc, lúc này cả hai mươi ba tầng đã toàn bộ phong tỏa, nơi lỏng cảnh công nhân viên lúc này một đám hoảng sợ đứng ở trong góc nhỏ, đại khí không dám ra một ngụm, mà Tầng Cảnh Điền thủ hạ ở xông tới chỗ này nhìn đến đại sảnh nội kia trương Tầng Cảnh Điền cực kỳ yêu thích cái ghế sau, một đám mồ hôi lạnh chảy ròng, cầm đầu người nọ chạy đến công nhân viên trước bắt được một người trong đó, tàn bạo nói: "Mới vừa rồi có người hay không!"

"Không có. . Không có. . ."

"Bát dát!" Người nọ đem công nhân viên đẩy đi ra, lớn tiếng mắng: "Tên khốn kia còn ở trên lầu, lập tức cho ta phong tỏa building tất cả xuất khẩu!"

Chẳng qua là chờ hẵn mới vừa nói xong, từng đợt âm thanh ở bên ngoài không ngừng truyền đến, bọn họ cảm giác rõ rệt cả tòa nhà lớn cũng đều đang kịch liệt run rẩy bình thường, những thứ kia bình thường công nhân viên một đám hù có chút không biết làm sao, phía ngoài càng là trong chốc lát lộn xộn một đoàn, những thứ kia Tầng Cảnh Điền thủ hạ nhìn phía ngoài rối loạn lộn xộn chao, đang nhìn lâu dưới dòng người từ building không ngừng xông ra đi, tất cả mọi người gần như tuyệt vọng.

Tầng Cảnh Điền chết rồi.

Nơi lỏng cảnh gia tộc lửa giận sắp sửa bộc phát đến sau đệ nhị thế chiến điểm cao nhất, đến lúc đó tự mình này một nhóm người, sợ rằng cũng muốn ngọc nát phụng bồi Tầng Cảnh Điền chôn cùng.

"Thông báo nói lỏng cảnh đại nhân. . ." Cầm đầu người trầm thấp đứng ở phía trước cửa sổ, hai đấm nắm ken két rung động, rồi sau đó lại là nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Mặt khác, cho ta đào sâu ba thước muốn đem tên khốn kia tìm ra!"

Một nhóm người cũng đã có thể thấy tương lai của mình, chẳng qua là ngàn ngủi mấy ngày thôi.

Khả là như thế nào ở mấy ngày nay trong tranh thủ đến lớn nhất sinh tồn điều kiện, tiện là bọn hăn cần đi chơi mạng suy tư rồi.

Song lúc này, ở nơi này một tầng mỡ cái phòng vệ sinh nội.

Ở cát sẽ Tokyo [Đông Kinh] Đầu Mục dã miệng Nam Ninh con mắt như ngốc gà nhìn trước mắt xa lạ nam nhân, hăn hai mắt đại ra, trên mặt không có bất kỳ nét mặt, chỉ có khóe miệng hơi co quắp một chút nói rõ hăn hay(vẫn) là cụ có ý thức, mà Tần Phong nhìn trước mắt dã miệng Nam Ninh, thản nhiên nói: "Nói lỏng cảnh cùng phong chơi lão bà của người, Tùng Cảnh Hạ Liên chơi con gái của người, Tùng Cảnh Điền càng thêm dứt khoát chơi các nàng lưỡng, hơn nữa còn là ngay trước của người mặt. Bọn họ phụ tử ba xem như đem người toàn gia tai họa không sai biệt lắm, người anh em lần này coi như là giúp người báo thù rồi."

Dã miệng Nam Ninh như cũ là ánh mắt đại ra nhìn về phía trước, không có bất kỳ đáp lại.

Tần Phong lại tiếp tục nói: "Nhớ kỹ, người giết Tùng Cảnh Điền, bởi vì người muốn cùng vợ của người nữ nhi báo thù."

Nhìn dã miệng Nam Ninh, Tần Phong móc ra một ống tiêu, nói: "Dựa theo giao dịch, người cũng muốn kém không nhiều lên đường, người nhà của người ta đã an bài người đưa đến Nam Mĩ, đoán chừng đời này mai danh ẩn tích cũng không có nguy hiểm gì." Vừa nói, Tần Phong đem dực tề toàn bộ đánh vào dã miệng Nam Ninh thể nội, lại nói: "Đây là trí mạng độc dực, năm phút đồng hồ

sau đó người sẽ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, yên tâm, không có bất kỳ thống khổ, hợp tác khoái trá."

Tựa hồ là nghe nói Tần Phong lời nói, dã miệng Nam Ninh đại ra gật đầu. Mà Tần Phong cười cười, đem trên người Tùng Cảnh Điền áo khoác cởi ra mặc ở trên người của hẳn.

Mà lúc này, Tần Phong cũng là rời đi nơi đây, mà ước chừng một phút đồng hồ sau, dã miệng Nam Ninh bỗng nhiên hít sâu một hơi, cả người trong nháy mắt thanh tỉnh lại.

Hắn đầu tiên là mê mang quét mắt một vòng bốn phía, phát hiện cảnh vật chung quanh xa lạ vô cùng, hẳn có chút nghi ngờ, lại cảm thấy đầu một trận mờ mịt, hẳn đi ra phòng vệ sinh, nghi ngờ nhìn chung quanh hết thấy, mà ở đầu của hẳn trong, từng đợt cổ quái âm tiết liên tiếp không ngừng vang lên, hẳn có chút ngây người tại chỗ.

Cũng chính là cái này thời điểm.

Tùng Cảnh Điền đám thủ hạ phát hiện sự hiện hữu của hẳn, nhìn kia dáng ngoài cùng lúc trước chứng kiến giống nhau như đúc, một đám trong lòng nhất thời cả kinh hoảng xông lên phía trước, mà đồng thời thông báo rồi những người còn lại, không lâu lắm {công phu:-thời gian} chẳng qua là mấy chục người đem dã miệng Nam Ninh hoàn toàn vòng vây ở chính giữa, người cầm đầu nhìn trên người hẳn Tùng Cảnh Điền áo khoác, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn trước mắt cái này làm hại tự mình sống không được mấy ngày khốn kiếp, hai mắt đỏ ngầu hận không được đưa hẳn ăn sống rồi.

Mà đồng dạng.

Một nhóm người cũng đều là lấy ăn thịt người ánh mắt nhìn dã miệng Nam Ninh, kia dã miệng Nam Ninh nhất thời một khéo léo cơ trí, rồi sau đó không tự chủ được bỗng nhiên lớn tiếng hô một câu: "Ta giết Tùng Cảnh Điền! Ta báo thù rồi!"

"Bát dât!"

Bị chọc giận Tùng Cảnh Điền thủ hạ một đám lửa giận ngút trời.

Mà dã miện Nam Ninh tựa hồ là hoàn toàn tỉnh táo lại, hẳn có chút dại ra nhìn bốn phía đông nghịt một mảnh đặng đặng sát khí gia hỏa, ở liên tưởng đến tự mình lúc trước hô lên một câu nói, trong mắt nhất thời phiêu đầy tuyệt vọng cùng sợ hãi.

"Dã miện nói lỏng nam!" Nhận ra thân phận của hẳn Tùng Cảnh Điền thủ hạ đi về phía trước một bước, âm trầm sắc mặt muốn chảy ra nước: "Ở cát sẽ thật to gan!"

"Ta... Ta..."

Làm dã miện Nam Ninh muốn giải thích gì gì đó thời điểm, hẳn bỗng nhiên cảm giác cổ họng một trận căng thẳng, tất cả tự phù toàn bộ chẹn họng đi xuống, mà hai mắt của hẳn bất quá là chốc lát {công phu:-thời gian} chính là một trận xám xịt, cả người ngã trên mặt đất không có tiếng động. Nhóm người kia vội vàng xông tiến lên đây, nhìn một chút đã chết kiêu kiêu dã miện Nam Ninh, một đám càng là lửa giận tăng vọt.

"Ở cát sẽ!"

Cầm đầu người nắm dã miện Nam Ninh đầu, sắc mặt dữ tợn đáng sợ: "Triệu tập nhân thủ! Tìm ở cát sẽ báo thù!"

Tùng Cảnh Điền chết rồi, mà hiển nhiên hung thủ là dã miện Nam Ninh.

Nhưng là dã miện Nam Ninh cũng đã chết, nói lỏng cảnh gia tộc lửa giận tất nhiên muốn chuyển dời đến cùng dã miện Nam Ninh có dính dấp trên người nhân viên, người nhà của hẳn, bạn của hẳn, sau lưng của hẳn ở cát biết, những thứ này đều đem muốn thừa nhận nói lỏng cảnh gia tộc nhất chứng cuồng loạn tức giận.

Cảnh phương người lấy tốc độ nhanh nhất chạy tới hiện trường, thấy Tùng Cảnh Điền thâm trầm không nở nhìn thi thể sau, một đám phía sau lưng lạnh cả người.

Bọn họ biết nói lòng cảnh gia tộc ở Đảo Quốc thế lực to lớn.

Nếu như Tùng Cảnh Điền chết là hắc đạo trả thù, như vậy cả Đảo Quốc thế giới dưới lòng đất sợ rằng muốn nhắc lên một cuộc gió tanh mưa máu, đến lúc đó ban đêm đêm không có ở an bình, máu tươi đem chảy xuôi ở mỗi cái Hắc Âm góc, ánh đao huyết vũ ban đêm chỉ có ở nơi lòng cảnh gia tộc lửa giận phát tiết xong sau đó mới có thể dừng lại.

"Cái này xem các người nói lòng cảnh gia tộc không đem ở cát sẽ diệt, nếu không làm sao thu tràng."

Nơi xa, Tần Phong nhìn nói lòng cảnh building, khóe miệng vung lên một tia thần bí nụ cười.

Một ở Đảo Quốc vô cùng thế lực gia tộc cự phách, một người là xếp danh thứ hai bạo lực tổ chức, Tần Phong vì chọn tạo nên tranh chấp có thể nói là hạ đủ {công phu:-thời gian}, đã tìm được dã ý nam cái này ở thích hợp bất quá kẻ chết thay, cũng không ngờ như thế hai người đổ tám đời vận rủi, các hạng điều kiện cũng đều phù hợp Tần Phong kế hoạch. Đến lúc đó cho dù là có cái kia thần bí thế lực từ đó phối hợp cũng không có cái rãm dùng, dù sao chết chính là Tùng Cảnh Điền, nói lòng cảnh gia tộc gia chủ tương lai, gia chủ đương thời con lớn nhất.

Dã ý nam tại chỗ tử vong.

Nói lòng cảnh gia tộc liên phát hỏa cơ hội cũng không có, lửa này khí nuốt xuống sẽ chỉ là càng ngày càng vượng. Đến lúc đó ở cát sẽ coi như là đem Nhật Bản hải chuyển ra ngoài cũng diệt không xong nói lòng cảnh gia tộc hỏa khí.

Nghĩ tới đây, Tần Phong khóe miệng nụ cười càng ngày càng đậm.

"Tần Phong Quân, người thật là đủ lòng dạ ác độc." Làm Tần Phong nhận nghe điện thoại sau, đối diện thiên tốp dã thần cười khổ thanh âm tự truyền tới. Tùng Cảnh Điền vừa chết, nụ cười lấy tốc độ nhanh nhất truyền khắp Tokyo [Đông Kinh] mấy hắc đạo Đầu Mục trong lỗ tai, mà thiên tốp dã thần dùng bấp dù nghĩ cũng biết chuyện này tám phần là Tần Phong {làm:-khô}, dù sao nghe Mã Khôn cùng béo ú nói Tần Phong tối hôm qua trên nhưng là từ nơi lỏng cảnh cùng phong trong miệng đem có thể bộ cũng đều bộ đi ra rồi, ngấm lại kế tiếp Tokyo [Đông Kinh] muốn loạn thành nồi cháo thập cẩm, thiên tốp dã thần liền không nhịn được ngắt mi tâm, hỏi: "Người kế tiếp tính toán giết ai?"

"Ở cát sẽ lão Đại, Sơn Khẩu Tổ người, còn có hương hương cung người!"

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 373: Một Lưới Bắt Hết

Chương 373: Một lưới bắt hết

Một nhà náo nhiệt trong quán rượu.

Tần Phong cùng với bé ú Mã Khôn ba người cả ngồi ở trong một cái góc, uống trong chén thanh rượu, Tần Phong có chút chắc lưỡi, rồi sau đó quét một vòng này phi thường náo nhiệt quây rượu.

Xa hoa truy lạc ở bên trong, ở nam nhân sẵn thú dưới ánh mắt, quần áo bạo lậu nữ nhân ở đỉnh tai nhức óc dj tiết tấu hạ cởi mở giã dựa tự mình mạn điệu vóc người.

Đây là toàn thành náo nhiệt nhất quây rượu, đầy dẫy ban đêm hẳn là có tất cả không khí, nữ nhân uống say khướt mặc cho nam nhân hai tay ở trên thân chạy, thậm chí ở vượt ve hạ sẽ phát ra mê bình thường rên rỉ, càng thêm có nam nữ ở nơi này uể oải không khí hạ đi vào phòng vệ sinh trong phòng kế {được không:- thật là} xấu hổ làm lấy chuyện nên làm.

Mà trên thực tế, đang ở Tần Phong ba người cách đó không xa, mấy nam chúng nữ đang ngồi vây quanh ở một đoàn hấp thực ma túy, mà càng thêm có một cặp nam nữ đã không có chút nào thèm quan tâm tăng tị với nhau ở chung một chỗ.

"Móa nó, thật cởi mở." Mã Khôn nhìn cách đó không xa nữ nhân ở trên thân nam nhân không ngừng lắc lư, trong mắt một trận nóng bỏng, hẳn đem Nam Hoa

giúp đám người chờ.v.v lẩn tại phía sau cái mông giành trước đi tới nơi này trong truyền thuyết Đảo Quốc, hẳn nhưng là sớm liền chuẩn bị hảo hảo tiêu sái một lần rồi, chẳng qua là Tần Phong kế hoạch vẫn cực kỳ chặt chẽ, hẳn cơ hồ không có tiêu sái thời gian, như thế đang nhìn đến này trong quán rượu nữ nhân hào phóng, trong lòng không khỏi lại là một trận kích động.

"Người xác định là này?" Tần Phong nhìn lướt qua bốn phía, không khỏi hỏi: "Ta con mẹ nó chỉ thấy một đám động đục súc sinh, lão tử mục tiêu Tây miện ngạn một đâu?"

Tây miện ngạn một là ở cát sẽ khô thủ Tây miện hạo ty con thứ hai, cũng là ở Đông Phong Đảo bị hãn giả mạo ác sát giáo huấn một trận Tây ý nam đệ đệ, trên thực tế nếu như lúc này Tây miện hạo ty không có ở Hokkaido mà là đang Tokyo [Đông Kinh], như vậy đã giết Tùng Cảnh Điền cái này Đảo Quốc thế giới dưới lòng đất đại nhân vật Tần Phong tuyệt đối sẽ không bỏ qua Tây miện hạo ty, nhưng lão Thiên làm như muốn tha cho hãn một tên, cho nên Tần Phong lẽ đương nhiên đem mục tiêu đặt ở Tokyo [Đông Kinh] Tây miện ngạn một thân trên.

"Căn cứ ta hỏi thăm tình báo, Tây miện ngạn một mỗi lúc trời tối chín giờ sẽ đúng lúc xuất hiện ở chỗ này." Béo ú có chút không tự nhiên nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, phát hiện đã sắp mười hai giờ, không khỏi cười khổ nói: "Có thể là người giết Tùng Cảnh Điền, ở cát sẽ trên dưới khẩn trương, Tây miện ngạn một ... không ... Dám lộ diện."

Tần Phong gật đầu bất đắc dĩ.

Hắn cũng sẽ không quá độ làm khó béo ú, dù sao ở tiếng nói bất đồng trong hoàn cảnh, béo ú có thể hỏi thăm đến nước này đã là vô cùng xuất chúng rồi.

Mà {đang lúc:-chính đáng} hãn chuẩn bị tuyên bố rút lui lúc, ở cửa phương hướng bỗng nhiên truyền đến một trận tiếng ồn ào, Tần Phong không khỏi ngừng đầu nhìn lại, lại phát hiện lấy một giày Tây trung niên nam tử cầm đầu đội đang

tràn vào tới, phàm là chặn đường cũng bị thủ hạ của hắc bạo lực đẩy ngã một bên, có tính tình bốc lửa muốn hoàn thủ nhưng là đang nhìn đến đám người kia móc ra súng lục sau, một đám sợ hãi lui qua một bên.

"Là nơi lỏng cảnh gia tộc người, xem ra là tới tìm thù." Tần Phong nhíu nhíu mày, thấp giọng nói: "Trước không nên lộn xộn."

Cả quầy rượu ở nơi lỏng cảnh gia tộc người thao túng hạ rất nhanh chính là an tĩnh lại, không ai dám tự tiện lộn xộn.

Cầm đầu hắc Mộc Kỳ nhìn một màn này coi như là hơi hài lòng gật đầu, rồi sau đó phát phát tay, rất nhanh một tên thủ hạ đẩy rượu này đi quản lý đi tiến lên đây, hắc Mộc Kỳ nhìn thoáng qua run run rẩy rẩy quản lý, thản nhiên nói: "Tây miêng ngạn một ở nơi nào."

"Ta. . Ta. . Ta không biết. ."

Quầy rượu quản lý nuốt ngậm nước miếng, sợ hãi đáp.

"Phanh."

Một tiếng súng vang đột nhiên vang lên, hắc Mộc Kỳ trong tay không biết khi nào nhiều chỗ một cây thương miêng còn ở phả ra khói xanh súng lục, mà này đáng thương quầy rượu quản lý lúc này nằm dưới đất, trên đầu không ngừng ồ ồ toát ra máu tươi, có sợ hãi lúc này muốn mọi nơi chạy trốn, nhưng là hắc Mộc Kỳ thủ hạ móc ra vút côn đem hỗn loạn tràng diện rất nhanh lại là áp chế đi xuống.

"Kế tiếp." Hắc Mộc Kỳ lạnh lùng nói.

Một tên thủ hạ đẩy khách sạn này người phụ trách ở là đi lên trước, kia người phụ trách nhìn quản lý chết không nhắm mắt, run run rẩy rẩy quỳ trên mặt đất, nhìn hắc Mộc Kỳ súng lục trong tay, kim lòng không nổi nuốt ngậm nước miếng: "Ta. . Ta thật. . ."

"Ân?"

Hắc Mộc Kỳ ánh mắt hơi híp lại, cười nhạt nhìn trước mắt gia hỏa: "Biết không nói chết, không biết cũng chết."

Nói thôi, hắc Mộc Kỳ không có cho kia người phụ trách bất kỳ cơ hội mở miệng, lại là nhất thương đánh vào đầu của hắn trên. Trong góc Mã Khôn cùng với béo ú thấy một màn này không khỏi dọa một run run, Mã Khôn không nhìn được thấp giọng nói: "Đào Quốc xã hội đen quả nhiên cuồng vọng, nói giết liền giết."

"Này nếu là ở bắt kịp quốc nội, sớm {đặc biệt sao:-mẹ nó} chơi xong rồi." Béo ú cũng là không nhìn được run run nói.

Như vậy quang minh chánh đại giết người, cho dù là ở cường đại xã hội đen cũng muốn diệt sạch ở cơ quan quốc gia lửa giận trung.

"Bát dát nha lộ!" Hắc Mộc Kỳ một tên thủ hạ nghe được hai người nói thầm thanh âm, tức giận quát mắng: "Hai người các người tên khốn kiếp đang nói cái gì!"

"Hắn nói gì?" Mã Khôn không giải thích được hỏi.

"Thăm hỏi người nương đây." Tần Phong mí mắt cũng không nâng lên một chút hồi đáp.

Mã Khôn vừa nghe nhất thời sắc mặt đỏ lên, lửa giận không muốn sống hưởng trên đầu xông, trong bình thường cùng Nam Hoa giúp đám kia gia súc đùa giỡn chửi má nó hắn cũng nhìn, nhưng là ngày hôm nay bị một quý tử nói như vậy, hắn này tính tình nóng nảy cũng là một khắc ép không được, đứng dậy hướng về phía tên kia nhào tới, kia tư không nghĩ tới ở loại tình huống này còn có người dám như vậy phản kháng, vội vàng không kịp chuẩn bị hạ bị Mã Khôn đặt ở phía dưới, nhìn Mã Khôn từng quyền từng quyền nện xuống tới.

Hắc Mộc Kỳ thấy một màn này sau, hừ lạnh một tiếng, lại nói: "Tiếp tục, kế tiếp."

Mà lần này thủ hạ của hắn nhưng lại là kéo một tuổi còn trẻ cô bé đi lên trước, cô bé run run rẩy rẩy quỳ trên mặt đất, trong mắt tràn đầy cầu khẩn, nhất là bên cạnh chết hai trên thân người mùi máu tươi xông vào mũi, càng là hù cũng không dám nói nhiều.

"Nếu không chúng ta cứu cứu nàng đi. . ." Bé ú thấy cô bé tuổi còn trẻ, thanh thuần đáng yêu, cùng với khác hành vi phóng dăng nữ nhân bất đồng, trong lòng không khỏi dâng lên đồng tình tâm, không nhịn được nói.

Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Xin chờ một chút."

"Nàng sẽ chết." Bé ú có chút trầm giọng nói.

Mà hắc Mộc Kỳ nhìn bên cạnh quỳ trên mặt đất cô bé, cũng không nói chuyện, hai mắt nhìn chăm chú vào nàng ước chừng có nửa phút {công phu:-thời gian}, bên này Mã Khôn cùng thủ hạ của hắn đều đã đến gay cấn, hắn mới là mở miệng nói: "Nói cho ta biết, Tây miện ngạn một ở nơi nào."

"Ta. ."

Cô bé bối rối giọng điệu đang run rẩy, trong mắt lóe ra sợ hãi cùng một cổ không rõ quang mang,

Mà Tần Phong tức là khước miện giương lên, nhìn thoáng qua phía sau đầu đang vui mừng Mã Khôn hai người, thừa dịp người không chú ý hướng về phía cùng Mã Khôn run rẩy người nọ đạp một cước, kia tư trong nháy mắt chính là người ngã ngựa đổ, mà chiếm cứ chủ động Mã Khôn bắt được kia tư cổ áo nhắc lên, tàn bạo nói: "Người. Mẹ."

Thanh âm thật lớn.

Ầm ỉ hắc Mộc Kỳ lông mày cau chặt, không chút nghĩ ngợi giơ lên thương

hướng về phía Mã Khôn phương hướng chính là nả một phát súng, mà đúng lúc này, Tần Phong bỗng nhiên một cước đá vào Mã Khôn đầu gối trên tở, Mã Khôn bỗng nhiên cảm thấy toàn thân một trận tê dại, hai tay cũng buông lỏng ra đối phương, rồi sau đó một lão đảo quỳ dưới mặt đất, mà hắc Mộc Kỳ bắn ra đạn ngay giữa dưới tay hấn trên ngực.

Mã Khôn ngẩng đầu nhìn đối thủ mình bộ ngực máu tươi không ngừng chảy xuôi, trước là một khéo léo cơ trí, rồi sau đó một trận hoảng sợ, cuối cùng nhưng lại là trên mặt tràn đầy dữ tợn cùng tức giận: "Trời ạ người tám cách nha đường tám đời tổ tông!" Không chút nghĩ ngợi ở trên người mọc ra một điều khiển từ xa, chẳng qua là nhấn một cái, oanh một tiếng, cả quầy rượu bỗng nhiên một trận kịch liệt run rẩy, nổ tung ngọn lửa ở bốn phương tám hướng bay lên trời, nồng nặc sương khói càng là ở núp ở trong quán rượu trong cơ quan không ngừng tiết lộ đi ra ngoài.

"Theo kế hoạch rút lui."

Tần Phong đem Mã Khôn một thanh nhắc tới đây, mà trùng hợp lúc này càng là một viên đạn xạ kích ở Mã Khôn vị trí vị trí.

Tiếng súng, nổ tung ngọn lửa, sắc mũi sương khói không ngừng khai phá mọi người sợ hãi, bọn họ bối rối mọi nơi chạy trốn, từng đợt tiếng thét chói tai bên tai không dứt, không lâu lắm {công phu:-thời gian} cả trong quán rượu đã là khói dày đặc nổi lên bốn phía, đưa tay không thấy được năm ngón, Tần Phong hai mắt nhắm nghiền một đường vọt tới hắc Mộc Kỳ vị trí, loáng thoáng lúc trước chỗ đã thấy hết thảy ký ức thân thủ bắt được cô bé {cổ tay:-thủ đoạn}.

Cô bé bị đột nhiên xuất hiện đưa tay hù hét lên một tiếng, mà cũng chính là lúc này, Tần Phong cảm giác bên tai truyền đến một trận kinh phong, không chút nghĩ ngợi thân thể một bên, đồng thời phát tay hướng phía sau đánh đi.

"Phanh!"

Hai người cánh tay truyền ra một trận kịch liệt va chạm.

Hắc Mộc Kỳ trong nháy mắt là khí thế tăng mạnh, chỉ vừa giao thủ hẳn liền biết đối phương tuyệt đối là cao thủ, hơn nữa còn là kinh nghiệm thực chiến cực kỳ phong phú cao thủ, không dám có chút sơ ý, ở nồng nặc trong sương khói đóng chặt lại hai mắt, hai tay như ra biển Giao Long không ngừng hưởng Tần Phong phương hướng tập kích, mà Tần Phong một tay nắm kia nghĩ muốn chạy trốn cô bé, một cái tay khác nhưng lại là dựa vào cảm giác của mình cùng kinh nghiệm không ngừng ứng phó hắc Mộc Kỳ Cường Cường công kích.

Mà {đang lúc:-chính đáng} này khói dày đặc bắt đầu tiêu tán lúc, phía ngoài truyền đến một trận cảnh tiếng chuông, Tần Phong cùng hắc Mộc Kỳ đồng thời thu tay lại, mà Tần Phong càng thêm là quý dị cười, ở trên người móc ra một quả binh bàng cầu lớn nhỏ:-kích cỡ Thiết Cầu, lóe ra điểm một cái hồng quang, ném tới hắc Mộc Kỳ bên cạnh, hắc Mộc Kỳ lỗ tai rất thính, cho dù là lúc này như cũ hỗn loạn, hẳn cũng nghe được dưới chân truyền đến tích tích thanh âm.

Cố cho nên, không chút nghĩ ngợi hướng một bên càng đi.

Bất quá làm hắc Mộc Kỳ cho là mình an toàn lúc, nhưng không nghe thấy bất kỳ tiếng nổ mạnh, lúc này đại sảnh đại môn bị mở ra đã lâu, sương khói cũng bắt đầu dần dần tản đi, trong mơ hồ thấy một nhóm người thoát đi, hắc Mộc Kỳ ngưng tụ hai mắt muốn tìm ra năm nữ nhân kia tay gia hỏa, chẳng qua là lại không có bất kỳ phát hiện, mà ở nhìn cô bé kia, sớm như cũ không biết tung tích.

"Chết tiệt."

Bị lừa bỡn hắc Mộc Kỳ khí mắng một câu, cũng không có để ý phía ngoài chen chúc mà đến cảnh sát, đi tới mới vừa rồi tự mình vị trí ngồi xổm người xuống thấy lóe ra hồng quang nhưng không có khởi động bom cười lạnh một tiếng.

"Xem ra, thật đúng là có ý tứ."

Hắc Mộc Kỳ cười lạnh đem bom ném tới một bên, mà trong nháy mắt một tiếng oanh vang lớn ở trong quán rượu lần nữa vang lên, hắc Mộc Kỳ cắt một

tiếng: "Thủ đoạn nham hiểm."

"Đầu lĩnh, cảnh phương người đã đem nơi này bao vây, chúng ta?" Một tên thủ hạ chật vật đi đến hắc Mộc Kỳ bên người, có chút lo lắng hỏi.

"Sợ cái gì?" Hắc Mộc Kỳ quát mắng một tiếng, lại nói: "Đi ra ngoài."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 374: Giết Cùng Không Giết

Chương 374: Giết cùng không giết

Thiên tốp dã thần sở cung cấp chỗ ở.

Tần Phong ba người chăm chăm lên trước mắt thanh thuần Đảo Quốc muội tử, ánh mắt khác nhau.

Bình tĩnh mà xem xét, trước mắt trên người nữ nhân có một cỗ lúc thanh nhã hương vị cùng nhẹ nhàng linh hoạt linh khí, so sánh dưới, cũng chỉ có ở Hồng môn tiểu công chúa, Trần Thiên Nam muội muội trên người mới nhìn đến quá phần này khí chất, chẳng qua là lúc này cô bé ở ba đại nam nhân nhìn chăm chú hạ run run rẩy rẩy, trong mắt mang theo cầu khẩn cùng sợ hãi, huyền huyền muốn khóc bộ dáng khó trách có thể làm cho béo ú Lưu Khải thiện tâm quá phát.

"Có một tin tức tốt cùng một tin tức xấu, không biết người muốn nghe cái nào." Tần Phong phá vỡ trầm trọng không khí, trầm giọng hỏi.

Cô bé không hiểu run lên, có không biết làm sao.

Tần Phong tỏ ý ngăn lại muốn nói chuyện béo ú, trầm giọng nói: "Đã như vậy, ta trước tiên là nói về tin tức tốt đi, ít nhất ba người chúng ta người cũng sẽ không đụng người càng sẽ không muốn tánh mạng của người." Dừng một chút, đang nhìn đến cô bé trên người dâng lên hi vọng sau, Tần Phong không thể không nói: "Nhưng là chúng ta cứu người, này đối với người mà nói tuyệt đối là lớn lao tin tức xấu."

Cô bé không giải thích được nhìn Tần Phong, Tần Phong nhún vai, nói: "Lúc trước ở quây rượu nghĩ người giết người là hắc Mộc Kỳ, các người quốc gia đầu số một(một size) sát thủ, ta cứu người, hắc Mộc Kỳ có lẽ không biết ta là ai, nhưng tuyệt đối nhớ lấy của người lớn lên, lấy thực lực của hắc muốn ở quốc nội định vị lưng của người. Cảnh thân thế dễ dàng, cho nên ta không bảo đảm người nhà của người có thể hay không cùng người giống nhau an toàn."

. Tần Phong lời nói như sấm sét giữa trời quang, trong nháy mắt để cho cô bé trong ánh mắt hiện lên nước mắt, nàng bối rối nhìn thoáng qua mấy người nghĩ phải về nhà, nhưng là mặt đen lên Mã Khôn rất nhanh tụt ngăn trở động tác của nàng, cô bé tựa như mất đi tất cả bình thường quỳ dưới mặt đất nức nở, Tần Phong nói: "Xét thấy chúng ta vị đồng bạn này." Vừa nói, Tần Phong chỉ chỉ béo ú, nói: "Hắc đối với người có điều hảo cảm, cho nên ta sẽ không để cho người rời đi nơi đây, không chỉ là bởi vì lo lắng an toàn của người, càng thêm bởi vì, ta muốn biết, Tây miện ngàn một ở nơi nào."

Cô bé sắc mặt đầu tiên là một tiện, rồi sau đó thống khổ nói: "Ta không biết. . . Ta thật không biết. . . Ta van cầu người để cho ta về nhà đi, ta van cầu người."

Vừa nói, cô bé quỳ trên mặt đất quỳ lạy ở Tần Phong trước mặt, một bên tiểu béo ú thấy nàng khóc lê hoa ướt mưa, trong lòng lại là mềm nhũn, có chút cầu khẩn nhìn Tần Phong, bất quá Tần Phong lại không để ý đến hắc, mà là nói: "Nếu như người trở về, hắc Mộc Kỳ sớm muộn sẽ tìm được người, hắc có một ngàn loại biện pháp để cho người nói ra chúng ta ẩn thân địa điểm."

"Ta sẽ không nói. . . Ta chỉ muốn cùng người nhà của ta ở chung một chỗ. . ."
Cô bé cầu khẩn nói.

Tần Phong lắc đầu, nói: "Ta cũng là vì chào người, nói cho ta biết Tây miện ngàn một ở địa phương nào. Ta thật xin lỗi đem người cuốn vào chuyện này, mặc dù người cái gì cũng không có làm không nói gì, nhưng là thịnh nộ nói lỏng cảnh gia tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua bất luận kẻ nào."

Nghe được nói lỏng cảnh gia tộc bốn chữ này, cô bé trên mặt một mảnh tuyệt vọng, nàng là biết cái này ở Đảo Quốc một tay che trời hoành hành ngang ngược gia tộc, nàng nhìn thoáng qua Tần Phong, rồi sau đó run rẩy nói: "Vậy người muốn trước cứu cha mẹ của ta."

"Người thật đúng là sẽ cò kè mặc cả." Tần Phong buồn cười nói một câu: "Cứu cha mẹ của người còn thật không phải một chuyện tốt, bất quá nếu là ta đem người liên lụy vào tới, ta tự nhiên cũng sẽ giúp người, nhưng là hiện tại người nhất định phải nói cho ta biết Tây miêng ngạn một ở địa phương nào."

Cô bé trầm mặc xuống, chẳng qua là làm nàng ở ngẩng đầu nhìn đến Tần Phong trong ánh mắt như ẩn như hiện sát ý sau, không nhịn được rung mình một cái: "Hắn đang ở quầy rượu bên cạnh trong khách sạn."

"Thật đúng là sẽ giấu." Tần Phong khóe miệng vung lên một tia thần bí nụ cười, nói: "Người tên là gì? Địa chỉ gia đình."

"Linh Mộc thiên Hạ, cha mẹ của ta tất cả quán trọ."

"Tây miêng ngạn một cầm lấy cha mẹ người uy hiếp tánh mạng người ở quầy rượu hỏi thăm tin tức, xem ra người thật đúng là yêu cha mẹ của người." Tần Phong không nhịn được nói: "Tận ta có thể."

"Làm sao người biết. ." Linh Mộc thiên Hạ đánh cái rùng mình, không thể tin nhìn Tần Phong.

Tần Phong không có ở trả lời nàng, mà là nói: "Thời gian không sai biệt lắm, hai người các người coi trọng nàng, tuyệt đối không cho phép nàng bước ra cái này phòng nửa bước, cũng tuyệt đối không cho phép nàng đánh ra cái gì cho dù là ngoài bán điện thoại, nếu không ta đã biết, ta sẽ nhường hai người các người bởi lợi trở lại sh."

"Dạ."

Hai người biết Tần Phong tuyệt đối không phải là nói giỡn, vội vàng gạt đầu.

Mà Tần Phong tức là phủ thêm một áo khoác, lái xe hướng lúc trước quầy rượu chạy tới. Mà chờ hẳn sau khi rời đi, cả trong phòng vô ích lạnh không khí cũng nhất thời tản đi hơn phân nửa, Mã Khôn cùng béo ú cũng buông lỏng không ít, cũng là Mã Khôn càng là không chút kiêng kỵ mở ra TV thưởng thức nửa đêm thành nhân tiết mục, người này từ trước đến giờ có cái này yêu thích, cho dù là phiêu dương qua biển cũng không có từ bỏ cái thói quen này.

Vốn là lo lắng cha mẹ Linh Mộc thiên Hạ nghe nói kia không chút kiêng kỵ tiếng kêu, bối rối trên khuôn mặt hiện lên một mảnh ửng đỏ, ngồi ở một bên trong góc trong lòng có thể nói là đồ ngũ vị bình, đau đớn quẩn quýt.

Béo ú ở không đành lòng, có chút bất mãn nói: "Mã Khôn, người thì không thể không nhìn sao?"

Mã Khôn liếc hẳn một cái, khinh thường bĩu môi, tiếp tục thưởng thức TV, nhìn Linh Mộc thiên Hạ càng ngày càng quẩn quýt trạng thái, béo ú cũng không biết từ ở đâu ra dũng khí, đi qua lại là đem nguồn điện cho nhổ ra xuống, vốn là ngày hôm nay bị chửi nường trong lòng đang ghen một bụng tức giận Mã Khôn khí giận sôi lên, đứng dậy mắng: "Hảo người béo ú, con mẹ nó người ăn gan báo phải không? Có tin hay không ông đánh người?"

Béo ú theo bản năng đánh cái rùng mình, nhưng là rất nhanh lại là bất mãn nói: "Người không thấy được ta trong nhà có nữ nhân sao!"

"Ta khát, một Đảo Quốc nữ nhân, cái rắm, ta xem người là nha muốn tìm đánh."

"Tới a!"

". . . ." Mã Khôn nhìn điên lên chuyện gì cũng dám béo ú, cũng không biết nên nói cái gì, lại là không biết nên động thủ.

Mà lúc này, cửa phòng bị mở ra, thiên tốp dã thần nhìn kiếm bạt nỗ trường hai người có chút không giải thích được, nghi ngờ hỏi: "Mã Khôn Quân, Lưu Khải Quân, chuyện gì xảy ra?"

"Mập mạp này nghĩ anh hùng cứu mỹ nhân, kết quả mang về tới một cái gánh nặng." Mã Khôn tức giận nói.

Thiên tốp dã thần càng thêm không giải thích được, đang nhìn đến Linh Mộc thiên Hạ sau trong mắt theo bản năng lóe lên một mảnh sát ý, hẳn thiên tốp dã thần năng xen lẫn đến đạo xuyên sê Tokyo [Đông Kinh] người phụ trách địa vị, tự nhiên cũng là lòng dạ độc ác hạng người, tâm tư kín đáo hẳn tự nhiên cũng có thể đoán ra trong phòng nhiều ra một nữ nhân đối với mình, đối với Tần Phong ba người tiềm tại uy hiếp có lớn bao nhiêu.

Bị thiên tốp dã thần không che giấu chút nào sát ý ngó chừng Linh Mộc thiên Hạ không nhận được co lại thân thể, rơi vào những kẻ trộm trong, chính nàng sớm tự không biết làm sao rồi.

Béo ú bận rộn là đứng ở trước mặt nàng, nhưng là còn không nói gì, một bên thiên tốp dã thần tự trầm giọng nói: "Lưu Khải Quân, người điên rồi sao?"

"Béo ú, người ta cũng đều là huynh đệ, ta không nói hai lời, người nếu là thật thích vui đùa một chút là được, Tần Phong tâm tư không cần người ta đoán hẳn mình chính là không lưu {năm thóp:-nhược điểm} chủ, chuyện này quá nguy hiểm." Mã Khôn cũng là nói: "Tiểu tử người thích nữ nhân quay đầu lại ca ca giới thiệu cho người càng đẹp mắt, được không?"

"Không được." Béo ú bận rộn là nói: "Nàng là vô tội.",

"Nói nhảm, lão tử cùng thiên tốp hay(vẫn) là vô tội đây này. Chúng ta biết nàng vô tội, nhưng là bây giờ là thời kì phi thường, chúng ta một khi bạo lộ sẽ chết rất thảm." Mã Khôn có chút bất đắc dĩ nói: "Nghe ca ca một câu nói, có được hay không?"

"Lưu Khải Quân, ngàn vạn không muốn bởi vì tư tình nhi nữ đem bỏ lỡ đại sự." Thiên tốp dã thần cũng là khổ tâm lượn vòng nói: "Làm đại sự người nếu như so đo những thứ này sớm muộn sẽ chết không có chỗ chôn."

Linh Mộc thiên Hạ mặc dù nghe không hiểu hai người bọn họ đang nói cái gì, nhưng là nàng cũng nhìn ra được thiên tốp dã thần cùng Mã Khôn đối với mình ** trắng trợn sát ý cùng với trước người này người tướng mạo hèn mọn béo ú đối với mình bảo vệ **, nghĩ tới đây, nàng không khỏi càng thêm mong ước nhìn béo ú, béo ú quay đầu đã gặp nàng bất lực khát vọng ánh mắt, trong lòng lại là mềm nhũn, rồi sau đó nhìn hai người sát cơ lộ hiện, cắn răng nói: "Các người không thể giết nàng, Tần Phong nói muốn đi cứu cha mẹ nàng, nói rõ Tần Phong không muốn trở lại thấy thi thể của nàng, Tần Phong cũng đã nói lần này tới chỉ giết {trên quán:-gặp phải} chuyện, không giết người vô tội."

Nhìn Mã Khôn cùng thiên tốp dã thần {một bữa:-ngừng lại}, béo ú vừa bận rộn là nói: "Nàng không phải là Sơn Khẩu Tổ, cũng không phải là ở cát sẽ, lại càng không phải là đạo xuyên biết, nói lòng cảnh gia tộc người, các người giết nàng nói dám cam đoan Tần Phong trở lại không cho các người hai {một bữa:-ngừng lại} dạy dỗ?"

Nói xong nơi này.

Béo ú trong lòng bang bang nhảy loạn, nhưng là trên mặt hay(vẫn) là vẫn duy trì một bộ lễ đương nhiên nét mặt, đang nhìn đến Mã Khôn cùng với thiên tốp dã thần sát ý tiêu tán sau, mới là thở phào nhẹ nhõm.

"Ca ca thật là sợ người rồi." Mã Khôn cùng thiên tốp nhìn thấy hấn xả hơi, biết béo ú cũng là ngoài mạnh trong yếu.

Muốn giết Linh Mộc thiên Hạ có thể, nhưng ít nhất muốn bảo đảm ba người tâm tư thống nhất, nếu không béo ú không đồng ý giết người lại giết đi, đến lúc đó Tần Phong trở lại tránh không được đem tự hai người {một bữa:-ngừng lại} đánh toi bời, muốn nói ba người đều đồng ý, Tần Phong mặc dù sẽ bất mãn,

nhưng chết rồi cũng sẽ chết sẽ không đem ba người như thế nào. Mã Khôn là lo lắng Tần Phong một không cao hứng, Lưu Linh đã biết hẳn gánh không được, thiên tốp dã thần nhưng lại là có một ... khác tầng nguyên nhân.

Không giết Linh Mộc thiên Hạ, muốn giữ được Linh Mộc thiên Hạ mạng, chỉ có đem nàng mang về Trung Mắm.

"Chờ.v.v quay đầu lại ca ca cho người tìm khách sạn năm sao, hai người đem kết hôn đi." Mã Khôn ngồi ở một bên, chửi rủa nói: "Thật cmn đủ xui xẻo {trên quán:-gặp phải} người cái này huynh đệ."

"Aizzzz, Lưu Khải Quân, người. . ." Thiên tốp dã thần cũng là bất đắc dĩ thờ dài, nói: "Hi vọng người không phải hối hận."

"Cảm ơn, cảm ơn."

Béo ú liên tục không ngừng gật đầu, nói: "Ta sẽ coi trọng nàng, các người yên tâm."

Nhận ra nguy hiểm giải trừ, Linh Mộc thiên Hạ nhìn béo ú trong ánh mắt mang theo mấy sợi cảm kích, thấp giọng nói: "Lưu Khải Quân, A Lý kết nhiều."

"Thiên tốp, nàng nói cái gì?" Béo ú nghi ngờ hỏi.

"Người ta nói cảm ơn người, lão tử cũng đều mẹ của hănh nghe hiểu rồi, con mẹ nó người nghe không hiểu người ta nói gì còn muốn của người ta." Mã Khôn trong lòng có khí, không nhịn được lớn tiếng mắng một câu, nói: "Thiên tốp, béo ú muốn cùng nàng lên giường người chuyển cáo cho nữ nhân này một câu."

Không (giống)đợi béo ú ngăn trở, thiên tốp dã thần đã sớm tức giận nói một câu, chẳng qua là trong nháy mắt, Linh Mộc thiên Hạ gương mặt trong nháy mắt hồng hơn phân nửa, nhìn Lưu Khải trong ánh mắt cũng mang theo vài phần sợ (hãi) cùng khoảng cách cảm, điều này làm cho béo ú trong lòng vừa co rút vừa co rút.

"Tần Phong Quân đi đâu?" Thiên tống dã thần hỏi.

"Đi giết Tây miêng ngàn một rồi." Mã Khôn đáp.

"Aizzzz, lần này nói lỏng cảnh gia tộc xuất động hắc Mộc Kỳ, cộng thêm cô bé này tồn tại nguyên nhân, Tần Phong Quân lần này đi, chỉ sợ là muốn chui vào hắc Mộc Kỳ bấy rập rồi."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 375: Ta Là Tới Xúi Giục

Chương 375: Ta là tới xúi giục

Tần Phong từ trước đến giờ không tin mình là cái gì âm mưu đại sư, bởi vì hẳn đối với mình hiểu rõ so với ai cũng đều rõ ràng, hẳn càng thêm rõ ràng đầu mình trong tế bào não có bao nhiêu có thể quan lấy âm mưu đại danh, hẳn có thể không mặt mũi không có da thân nhiên tiếp nhận người khác đưa chiến thuật đại sư, sinh tồn đại sư, ẩn giấu đại sư danh hiệu, nhưng đối với âm mưu, hẳn biết mình bất quá chẳng qua là đọc lướt qua thôi.

Nếu không trước đó không lâu ở sh hẳn cũng sẽ không bị Hoàng Ảnh túi khôn đoàn người đùa bỡn xoay quanh. Đây không phải là cái này không biết xấu hổ gia hỏa khiêm nhường, mà là hẳn tự biết rõ.

Quầy rượu phụ cận đã toàn bộ bị phong tỏa, trong ngoài ra ra vào vào phần lớn là cảnh sát hoặc là trinh thám, bọn họ ở thu góp còn lại chứng cứ cùng quét dọn tội phạm hiện trường, Tần Phong không muốn cùng Tokyo [Đông Kinh] tất cả cảnh sát đối nghịch, cho nên hẳn lựa chọn điệu thấp lấy tất cả mọi người không chú ý phương thức đi vào rượu rồi đi phụ cận khách sạn, Linh Mộc thiên Hạ Gia sở mở một nhà vô cùng Tokyo [Đông Kinh] văn hóa khách sạn.

Chẳng qua là lúc này nòng nặc Nhật Bản văn hóa trong khách sạn, ẩn giấu không muốn người biết máu tanh cùng sát ý.

"Ám Dạ Linh Vương." Sâu kín thanh âm ở Tần Phong bước vào quán trọ lúc chính là lạng lẽ vang lên, Tần Phong lơ đãng, đi lên quán trọ lầu hai, vừa đi vừa

nói chuyện: "Không nghĩ tới đường đường Nhật Bản đệ nhất sát thủ cũng sẽ cho nói lỏng cảnh gia tộc bán mạng, xem ra ta vẫn cũng đều xem thường nói lỏng cảnh gia tộc ở nơi này khối lớn cỡ bàn tay địa phương cự đại năng lượng."

"Trung Mắm có câu ngạn ngữ, người vì tiền tài mà chết, chim vì thức ăn mà tiêu." Hắc Mộc Kỳ cười lạnh nói: "Ta chỉ bất quá ở hưởng của ta tín ngưỡng cúi đầu thôi."

"Làm chân chó chính là làm chân chó, đừng đem chân chó còn cho mình một cây Kim Cốt đầu ngậm "

Tần Phong khinh thường đáp lại nói.

Lúc này hắn lấy bước lên quán trọ lầu hai, một không lớn không nhỏ phòng khách, nhưng chen chúc bảy tám người, một người trong đó hôn mê bất tỉnh nằm ở trên sàn nhà, chính là Tần Phong mục tiêu Tây miệng ngạn một, mà ở một bên, thì là một đôi run run rẩy rẩy trung niên vợ chồng, ở bốn phía tức là Hắc Mộc Kỳ bốn thủ hạ, chẳng qua là mấy vị này có chút cấp bách, bọn họ gắt gao cầm trong tay thương, sợ cái này đương đại truyền kỳ một lời không hợp đại khai sát giới.

Hắc Mộc Kỳ nghe nói Tần Phong ** trắng trợn giễu cợt, trong mắt thêm quá một luồng tức giận, nhưng lập tức có là lạnh lùng nói: "Ám Dạ Linh Vương quả nhiên danh bất hư truyền, biết rõ nơi đây sát cơ nặng nề còn dám xâm nhập hang hổ."

Tần Phong khước miệng giương lên, đem chuyển một cái ghế ngồi ở một bên, cười nói: "Đặc biệt Ros cái kia không muốn b mặt hai hàng từng không chỉ một lần cho ta khoe khoang, hắn dám đùa giỡn toàn cầu bất cứ người nào là bởi vì hắn có tuyệt đối thoát đi tư bản, điểm này ta không thể không thừa nhận, cho dù là ta nghĩ muốn bắt lấy hắn cũng không thể nào, người này vung chân chạy trốn chết bản lĩnh có thể nói toàn cầu đệ nhất, nhưng trên thực tế, hắn tất cả chạy trốn chết bản lĩnh toàn theo ta học, ta bảo đảm ta không muốn chết chỉ bằng người còn có mấy tên này cùng với núp ở phía ngoài mười hai tay súng ngắm ai cũng

đừng nghĩ muốn mạng của ta."

Nghe được đặc biệt Ros cái tên này.

Hắc Mộc Kỳ trong mắt rõ ràng thiếu quá một tia không tự nhiên.

Người này là toàn cầu thế giới dưới lòng đất được xưng sống nhất người vui sướng, cũng là thế giới dưới lòng đất nổi danh trò đùa dai đại sư, lấy đùa giỡn toàn cầu nổi tiếng cao thủ làm thú vui, bị hấn cả qua người bao gồm Tần Phong, rằng nanh Huyết Hồ Vương chờ.v.v một đám siêu cấp cao thủ, thậm chí được xưng toàn cầu cường đại nhất thích khách Thiên La vương đô không có thể may mắn thoát khỏi ở khó khăn, mà không thể tránh khỏi trước mắt vị này được xưng Đảo Quốc đệ nhất sát thủ hắc Mộc Kỳ tự nhiên cũng là đặc biệt Ros từng mục tiêu một trong.

"Người cũng là tự tin." Hắc Mộc Kỳ theo bản năng căng thẳng thân thể.

Trời mới biết cái kia đuổi xuất quỷ nhập thần gia hỏa có hay không xuất hiện ở chỗ này?

"Tự tin của ta bắt nguồn ở sự thật." Tần Phong trong tay ảo thuật loại xuất hiện hơn mười vô tuyến ống nghe điện thoại.

Đem những thứ này vô tuyến ống nghe điện thoại vẫn dưới mặt đất, hắc Mộc Kỳ sắc mặt hơi chút chìm chìm, đây là hấn bố trí bên ngoài mười hai tay súng ngắm truyền tin ống nghe điện thoại, bọn họ cơ hồ đem trọn quán trọ toàn bộ khóa hơn nửa chiếu ứng lẫn nhau, chẳng qua là không nghĩ tới như cũ vô thanh vô tức {chấn:-bị} Tần Phong cho làm thọt.

"Ám Dạ Linh Vương, ta vô ý cùng ngươi là địch." Hắc Mộc Kỳ trầm giọng nói: "Tây miện ngàn một ta phải muốn dẫn đi."

"Ai nói ta là tới cùng ngươi đối nghịch?" Tần Phong khé miệng nụ cười để cho hắc Mộc Kỳ có chút không được tự nhiên, hắc Mộc Kỳ sắc mặt biến hóa, rồi

sau đó trầm giọng nói: "Người tốt cuộc có gì ý đồ."

"Để cho phía sau người người ra đến nói chuyện." Tần Phong Lãnh Tiểu nói.

Hắc Mộc Kỳ ánh mắt hơi híp lại.

Nhưng không đợi hắn đang nói chuyện, một trận võ tay thanh ở đại sảnh một bên phía sau cửa truyền đến, rồi sau đó lịch bạch đi ra khỏi bốn người, trong bốn người này Tần Phong cũng là có một quen biết đã lâu, chính là ở Đông thiên hòa sh bị hắn dạy dỗ có chút bi thảm trong núi chi giúp, lúc này trong núi chi giúp sắc mặt như cũ mang theo chút tái nhợt, nhìn Tần Phong hận không được muốn đem Tần Phong ăn hết, mà trong núi chi giúp phía trước là một người trung niên nam tử, ước chừng bốn mươi lăm tuổi, mang theo một cổ cấp trên uy nghiêm, mà ở hai người phía sau, thì là một đôi mặt ngó khác lạ nam nữ.

Nam tử nhuộm một đầu màu vàng lông (phát cáu), trên mặt đâm vào bát kỳ hình xăm, mặc một thân Tóc Đầu Xù Dài kiểu đồng phục, cầm trong tay một thanh đại mã cách sĩ đao. Nữ đầu tóc vi cuốn, nhân ảnh rất nặng, sâu kín mang theo sát ý cùng mấy phần không rõ ý tứ hàm xúc ánh mắt ngó chừng Tần Phong, nàng mặc một thân hoa lệ áo da, trong tay lại cầm lấy một cây đao chuôi cùng thân đao giống nhau chiều dài trăm mã. Đao, trên thân đao có khắc rãnh máu, lãnh khốc máu tanh.

"Xưng hô như thế nào?" Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

"Trong núi miệng nha." Đứng trong núi chi giúp trước người trung niên nam tử khỏe miệng hiện lên một mảnh cười nhạt: "Ta cái này bất thành khí cháu trai bị người cả không thành nhân dạng, người còn có can đảm tới Tokyo [Đông Kinh], người để cho ta nói người ngu xuẩn, hay(vẫn) là không biết sống chết?"

Tần Phong nhưng lại là một trận cười ha ha, cười Trương Cuồng (liều lĩnh): "Ta tới liền tới, đi liền đi, người nào ngăn được ta?"

"Tần Phong, người hay(vẫn) là xem thường ta Sơn Khẩu Tổ Hoàng Ảnh thực

lực." Trong núi miệng nha nghe Tần Phong rầm rĩ Trương Vô Kỵ tiếng cười, chẳng những không có {tức giận:-sinh khí}, ngược lại là cười híp mắt nói: "Bất quá nói trở lại, người từ trước đến giờ tự đại."

Nói đi, trong núi miệng nha không nói nữa nửa tiếng, mà là cười híp mắt ngồi ở một bên.

Mà trong núi chi giúp càng là khoe miệng mang theo cười nhạt đứng ở một bên nhẹ nhàng ngo chừng Tần Phong, kia một nam một nữ đứng ở một bên, không chút kiêng kỵ nhìn Tần Phong, trong mắt tràn đầy nóng lòng muốn thử hứng phần sát ý.

Tần Phong mặt không chút thay đổi ngồi ở chỗ đó, nhưng là trong núi miệng nha lại giữ vững trấn định, ngồi ở chỗ đó uống nước trà, thanh nhàn thành thoi.

Linh Mộc thiên Hạ cha mẹ run run rẩy rẩy ở trong góc, đại khí không dám ra một ngụm.

Trong lúc nhất thời cả cái gian phòng nội trong nháy mắt quy về vì đáng sợ bình tĩnh.

Ước chừng có bảy tám phút đồng hồ, Tần Phong khẽ nhíu nhíu mày, trong núi miệng nha nhận thấy được biến hóa của hắn, lắc đầu, lấy trường bối loại giọng điệu cười nhạt nói: "Người trẻ tuổi chung quy là người trẻ tuổi, mới như vậy một lát tự ngồi không yên?"

"Các người nhận lấy điện thoại?" Tần Phong không có phản ứng đến hắn, mà là quay đầu nhìn Linh Mộc thiên Hạ cha mẹ. Người sau hai người hù không dám ngôn ngữ, ôm ở chung một chỗ cầu xin đám người kia vội vàng rời đi.

"Thật là khiến người thất vọng." Trong núi miệng nha lắc đầu, nói.

Tần Phong mày nhíu lại càng sâu, rồi sau đó trong ánh mắt lóe ra từng đạo sát ý, kia trong núi miệng nha cười lắc đầu: "Xem ra cũng không phải là quá

ngốc, ít nhất bây giờ mới phản ứng."

"Tây miệng ngạn vừa nghĩ giấu cũng phải nhìn một chút ở Hoàng Ảnh mí mắt dưới hăn có thể giấu đến mức nào." Hắc Mộc Kỳ nhìn Tần Phong đờ đờ sát khí, trầm giọng nói: "Trên thực tế ở nơi lòng cảnh gia tộc xảy ra chuyện sau đó, Tây miệng ngạn vừa đã ở chúng ta phạm vi nhìn bên trong. Vốn là muốn giết hăn sớm sẽ giết hăn, nhưng là chúng ta suy nghĩ đến sự tồn tại của người, người còn còn đang Tokyo [Đông Kinh], lấy của người bản tính, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cái này náo nhiệt. Mà đứng mũi chịu sào tự nhiên chính là ở cát sẽ Tây miệng ngạn một."

"Cho nên các người hao phí lớn như vậy trả giá lớn chính là muốn dẫn ta đi ra ngoài?" Tần Phong hỏi.

"Mười lần chỉ sợ trăm lần chỉ có một lần thành công, như vậy cũng phải đem này mười lần trăm lần toàn bộ làm hoàn mỹ không tỳ vết, đây là Hoàng Ảnh đối phó địch nhân nguyên tắc. Thà rằng giết lầm một ngàn, tuyệt không buông tha một, còn lại là người." Trong núi miệng nha trong tay xì gà chỉ chỉ Tần Phong: "Đại danh đỉnh đỉnh Âm Dạ Linh Vương, chúng ta chẳng qua là ở Tùng Cảnh Điền bị giết sự kiện trên hơi chút đẩy cũng đủ để bố trí thỏa đáng cái kế hoạch này."

"Cho nên hiện tại các người người hăn là tìm được nơi ở của ta rồi?" Tần Phong trầm giọng hỏi.

"Ha ha ha." Trong núi chi giúp Trương Cuồng (liều lĩnh) cười nói: "Tần Phong, lần này người hoàn toàn gặp hạn!"

Trong núi miệng nha tức là đứng dậy cười nói dụ dàng nói: "Xem ra chân chính Âm Dạ Linh Vương đầu óc bình không thể nào linh quang, thật không biết ta cái này cháu ngoại trai là ngu xuẩn đến trình độ nào nhưng lại sẽ ở trong tay của người liên tiếp lỗ lả."

Kia trong núi chi giúp lời nói trong nháy mắt ghen, sắc mặt cực kỳ khó coi,

chẳng qua là hấn đem toàn bộ oán hận toàn bộ đặt ở Tần Phong trên người, mà trong núi miệng nha đứng dậy sửa sang lại một chút mặc, thản nhiên nói: "Người Tần Phong từ trước đến giờ đem bạn bè mạng thấy được cực kỳ trọng yếu, chúng ta Hoàng Ảnh biết của người hết thảy, người lấy cái gì theo ta đấu? Hừ, Tần Phong, muốn nghĩ tới người người sống mạng, hai mươi bốn giờ bên trong cầm lấy Tây miệng họa ty đầu tới gặp chúng ta, chúng ta còn cần một có thể bình tức nổi lòng cảnh gia tộc lửa giận cét bạc."

Vừa nói, trong núi miệng nha mang theo kia một nam một nữ đi về phía cửa, vừa đi vừa nói chuyện: "Ta không thích làm loại chuyện này, để tránh rơi xuống cái gì {năm thóp:-nhược điểm}, người đi làm đi, nhớ kỹ, giống như con chó giống nhau đem cái mâm liếm sạch sẽ ở tới gặp chúng ta."

Kia Hoàng Mao nam tử càng là nhe răng nhếch miệng hướng về phía Tần Phong phất phất tay trong dao găm, nụ cười trên mặt làm người ta ác tâm.

"Nhã tử, lưu lại nhìn hấn." Trong núi miệng nha dặn dò.

Kia tay cầm trăm mã. Dao nữ nhân gạt đầu, dừng lại cước bộ đứng ở một bên, mà đợi trong núi miệng nha cùng nam kia Hoàng Mao nam tử sau khi rời đi, trong núi chỉ giúp cười nhạt nói: "Tần Phong, ta hiện tại tự đứng ở chỗ này, người có bản lĩnh tới giết ta á, giết ta ai cũng đừng nghĩ còn sống!"

"Linh Vương, ta xem người hay(vẫn) là nắm chặt thời gian động thân đi, để tránh bỏ qua hai mươi bốn giờ kỳ hạn." Hắc Mộc Kỳ cũng là trầm giọng nói.

Cũng là Tần Phong ngắt mi tâm, móc ra một gốc cây hương khói điểm trên, nhìn thoáng qua đứng ở một bên Nhã tử, nói: "Nhã tử tiểu thư, nhiều năm không thấy hay(vẫn) là như vậy anh tư tấp sảng."

"Ông."

Làm Tần Phong mới vừa nói xong, kia gọi là Nhã tử trong tay nữ nhân trăm mã. Dao giương lên, trong nháy mắt gác ở Tần Phong trên cổ.

"Ta còn tưởng rằng người bây giờ tương đối lãnh khốc rồi đấy, hay(vẫn) là như vậy bốc lửa." Tần Phong nhún vai, cũng không để ý trên cổ dao găm, mà là nhìn hắc Mộc Kỳ, nói: "Người biết ta tới mục đích thực sự là cái gì không?"

"Ân?" Hắc Mộc Kỳ ngần ra.

"Thực ra ta là tới xúi giục của người."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 376: Phản Kích

Chương 376: Phản kích

"Thực ra ta là tới xúi giục của người "

Tần Phong điếm viên hương khói, trên mặt treo cười khanh khách nét mặt, cũng không quan tâm cổ bên cạnh nặng đạ mấy chục cân trăm mã. Dao mũi dao sắc bén.

Hắc Mộc Kỳ sắc mặt nhú lại.

Hắn chăm chú nhìn Tần Phong, muốn nhìn xem người này rốt cuộc muốn chơi cái quỷ gì xiếc, chẳng qua là nhìn Tần Phong cười khanh khách bộ dạng, hắc Mộc Kỳ trong lòng nhất thời một trận không tự nhiên, một bên trong núi chi giúp cũng là nghiến răng nghiến lợi nói: "Tần Phong, chết đã đến nơi người còn dám chơi cái gì xiếc! ?"

"Hắc Mộc Kỳ, biểu thái?" Tần Phong lông mày giương lên, hỏi: "Thời giờ của ta cũng không nhiều, dù sao muốn đuổi ở bọn họ giết người lúc trước cứu người, chỉ có Nhã tử một trợ thủ lời nói nguy hiểm hệ số quá cao."

Hắc Mộc Kỳ cùng trong núi chi giúp cũng đều là sắc mặt trầm xuống, chính là hắc Mộc Kỳ mấy tên thủ hạ cũng là có chút ít không giải thích được Tần Phong ý tứ. Cũng là Nhã tử sắc mặt càng ngày càng lạnh, sát ý không che giấu chút nào làm cho người ta rất khó tin tưởng nàng sẽ trợ giúp bị nàng đem dao găm gác ở trên đầu Tần Phong. Mà trên thực tế, theo Tần Phong nói cho hết lời,

Nhã tử dao găm cũng càng ngày càng tiến tới gần, lưỡi đao muốn gần như phá vỡ Tần Phong cổ.

Trong núi chi giúp năm năm tay, hi vọng Nhã tử cứ như vậy một đao đi xuống kết chuyện này, nhưng là hắc Mộc Kỳ khả không tin tưởng Tần Phong sẽ chết như vậy ở một nữ nhân trong tay, nhìn Tần Phong, sắc mặt ngưng trọng đang suy tư người này rốt cuộc muốn làm cái gì, hơn nữa Tần Phong lúc trước nhắc tới đặc biệt Ros người cận bã kia, hẳn có chút hoảng hốt.

"Suy nghĩ lâu như vậy? Đây cũng không phải là người hắc Mộc Kỳ tác phong." Tần Phong hé mắt, nhìn thoáng qua thời gian, nói: "Người tốt nhất đừng chậm trễ thời gian quá dài, nếu không một lát ta ở lái xe có thể sẽ nhận được giấy phạt."

"Tần Phong, khác(đừng) ở nơi này làm bộ làm tịch rồi, lần này của người {năm thóp:-nhược điểm} hoàn toàn bị chúng ta nắm trong tay." Trong núi chi giúp âm trầm đạo; "Người lấy cái gì tới tung mình?"

Tần Phong như cũ không trả lời, mà là hai mắt sáng quắc nhìn hắc Mộc Kỳ.

Kia trong núi chi giúp cũng là không thể không đem ánh mắt đặt ở hắc Mộc Kỳ trên người, dựa theo Tần Phong dĩ vãng đi tiểu tính hẳn còn thật lo lắng cái này số một sát thủ bỗng nhiên trở mặt rồi, bất quá một lát sau, hẳn cái này lo lắng cũng đã để tại sau ót, hắc Mộc Kỳ sắc mặt trầm xuống, thản nhiên nói: "Linh Vương, người cho rằng ta hắc Mộc Kỳ là trở mặt tiểu nhân sao?"

"Ha ha!" Trong núi chi giúp Trương Cuồng (liều lĩnh) cười nói: "Tần Phong, của người xiếc chơi xong đi? Ta khuyên người hay(vẫn) là đường hoàng đích đáng một con chó, nếu không mà nói ta để cho người sống không bằng chết."

"Hắc Mộc Kỳ, nói như vậy tuyệt?" Tần Phong khẽ bĩu môi, rồi sau đó trong tay ảo thuật loại hơn một tờ đĩa quang, ở trong tay giơ giơ lên, cười híp mắt nói: "Kia trong tay này trương ghi chép Yêu Tinh tả chân đĩa quang có thể hay không để cho người thay đổi chủ ý?"

"Ân?"

Tất cả mọi người là ngẩn ra.

Nhưng rất nhanh lại là từng tiếng cách âm. Khí xử lý qua tiếng súng trong phút chốc vang lên, ngay sau đó lại là từng đợt ngã xuống đất thanh âm.

Mà khi trong núi chi giúp kịp phản ứng lúc, hắc hoảng sợ phát hiện lưu ở nơi đây hắc Mộc Kỳ thủ hạ đã hoàn toàn chết đứt, mà hắc Mộc Kỳ trong tay một thanh mang theo cách âm. Khí súng lục họng súng nơi còn đang phả ra khói xanh, trong lòng hắc một khéo léo cơ trí nghĩ muốn chạy trốn, nhưng là rất nhanh lại là một tiếng súng thanh âm, trong núi chi giúp kêu thảm thiết một tiếng quỳ dưới mặt đất, bấp ùi ra một máu lăn tăn lỗ thủng đang cô cô bốc lên máu tươi.

Tần Phong khước miệng giương lên, sát ý tăng vọt, hai tay tốc độ cực nhanh cầm Nhã tử trong tay trăm mã. Đao, rồi sau đó đứng dậy vừa chuyển, trong phút chốc đi tới Nhã tử phía sau, mà Nhã tử trong tay trăm mã. Đao không biết khi nào đã hoàn toàn ở Tần Phong nắm trong bàn tay, lạnh như băng lưỡi đao gác ở trên cổ của nàng, điều này làm cho Nhã tử không nhin được đứng thẳng người.

"Giết nàng." Hắc Mộc Kỳ trầm giọng nói: "Nếu không một khi nàng tiết lộ hành động của chúng ta, chúng ta sẽ rất bị động."

"Trong núi miệng nha ẩn thân điểm chúng ta không biết, còn cần nàng." Tần Phong đem trăm mã. Đao đặt ở Nhã tử trong tay, rồi sau đó thản nhiên nói: "Nhã tử, ta giết qua nhiều nữ nhân tự ta cũng đều hằng hà xa số, nếu như người muốn chết ta tuyệt đối không để ý nhiều giết một người người."

Nhìn Tần Phong đi về phía một bên, nắm đao Nhã tử trong mắt có chút ủy khuất cùng tức giận.

Nhưng là nàng biết, một khi tự mình có hành động, Tần Phong sẽ không chút do dự giết mình, sẽ không niệm đến bất kỳ trước kia tình cảm thậm chí kia

hoang đường một đêm tình, nếu như muốn Ngạo Kiều động thủ, kia lúc này đã tại lửa giận vực sâu Tần Phong tuyệt đối không phải là tốt mục tiêu.

Đem đĩa quang ném cho hắc Mộc Kỳ, người sau không có tiền đồ thật cẩn thận đem đĩa quang để tại chính mình thiếp thân trong túi quần, sợ bị mất.

"Yêu Tinh tả chân." Hắc Mộc Kỳ có chút kích động.

Cái kia có thể để cho toàn bộ thế giới nam nhân đều Phong Cuồng nữ nhân.

"Uy, cũng không phải là nghệ thuật lộ ra trọn vẹn tả chân, chính là một bình thường tả chân người về phần sao?" Tần Phong nhìn hắc Mộc Kỳ kia thật cẩn thận bộ dáng, không nhìn được lắm nhằm cảm khái nói.

"Bát dát! Đây là tác phẩm nghệ thuật!" Hắc Mộc Kỳ kích động phản mắng một câu: "Những thứ kia hèn hạ lộ ra trọn vẹn tả chân chỉ biết làm bẩn Yêu Tinh tiểu thư thánh khiết!"

"Thao."

Tần Phong thấp giọng mắng một câu.

Mà trong núi chi giúp tức là nằm dưới đất, một tay che bị thương bắp đùi, sợ hãi nhìn trước mắt hai người, hẳn đã cực kỳ oán hận rồi, ở oán hận trên cơ sở hơn nữa là tại sao đường đường Đảo Quốc số một sát thủ, một chi cần nghĩ tự có vô số mỹ nữ theo hẳn lên giường nam nhân nhưng lại sẽ vì một nữ nhân bình thường tả chân mà cùng Hoàng Ảnh đối nghịch? Hơn nữa *** còn không phải là lộ ra trọn vẹn tả chân.

Đối với hắc Mộc Kỳ như thế chẳng kiêng nể không muốn tiền đồ, trong núi chi giúp muốn khóc tâm đều có rồi, nhưng là hẳn biết càng khóc, sợ rằng tự mình sẽ chết càng khó nhìn.

"Cái này làm sao làm?"

Hắc Mộc Kỳ nhìn thoáng qua trong núi chi giúp, hỏi.

"Cao Kiêu Phong cùng còn sống không?" Tần Phong xoay người nhìn Nhã tử, trầm giọng hỏi.

Nhã tử gật đầu.

"Mạng thật đúng là lớn, như vậy cũng không chết." Tần Phong ánh mắt híp híp, nói: "Trong núi chi giúp ở trong tay của ta, nghĩ biện pháp thông báo Cao Kiêu Phong cùng núi này mệnh tổ cán bộ cao cấp, hẳn so với ai cũng đều hi vọng trong núi chi giúp chết, chỉ cần trong núi chi giúp còn ở trong tay của ta, hẳn tất nhiên sẽ có làm."

Trong núi chi giúp sắc mặt ngẩn ra.

Hắn sớm liền định cùng gia tộc thương lượng triệt tiêu Cao Kiêu Phong cùng chức vị, nhưng là còn chưa kịp nói, bởi vì Cao Kiêu Phong cùng cũng không ngừng đang tìm kiếm khác gia tộc tới vững chắc địa vị của mình, nếu để cho Cao Kiêu Phong cùng biết mình lại một lần rơi vào Tần Phong trong tay, đoán chừng cái này có thể đem nữ nhi của mình cùng vợ đưa đến trong hố lửa gia hỏa chỉ cần còn muốn ngồi vững vàng vị trí của mình, tự tuyệt đối sẽ không hi vọng mình còn sống.

"Hai cái này đâu?" Hắc Mộc Kỳ nhìn thoáng qua Linh Mộc thiên Hạ cha mẹ, trong mắt sát cơ {bỗng nhiên:-bữa} hiển lộ.

"Đem bọn họ đưa đến nước ngoài." Tần Phong thản nhiên nói: "Tìm người người lấy bí ẩn nhất phương thức đi làm, dĩ nhiên nếu như ở nước ngoài còn chịu đến người khác truy sát ta cũng không có biện pháp rồi, về phần Tây mệnh ngàn một." Tần Phong nhìn năm dưới đất đã nửa chết nửa sống Tây mệnh ngàn một, ở nhìn thoáng qua trong núi chi giúp, nói: "Thông báo Tây mệnh hạo ty, con của hắn bị muốn cùng nói lỏng cảnh gia tộc liên hiệp trong núi chi giúp đồng đội ghi điểm rồi. Hơi chút dịch dung, hẳn chính là Tây mệnh hạo ty."

Nghe Tần Phong một loạt an bài, trong núi chi giúp sắc mặt đã biến thành tái nhợt vô cùng.

Đây là muốn đem mình hết sức mình cả tiết tấu.

"Làm sao? Không phục?" Tần Phong nhìn thoáng qua trong núi chi giúp, thân nhiên nói: "Người nói người đại nạn không chết tự cách ta rất xa, cần gì không có chuyện gì đang tìm kích thích, bất quá cũng may là người đã đến rồi, nếu không làm sao để cho Cao Kiêu Phong cùng người này ở nghe lời của ta."

Nói thôi, Tần Phong hướng trong núi chi giúp trên đầu tự đập một cước.

Người sau nhất thời cảm giác một trận trời đất mịt mù, trong đầu càng là mờ mịt, không lâu lắm { công phu:-thời gian } chính là ngất đi, Tần Phong khinh thường cười một tiếng, đi lên trước nhìn thoáng qua cánh tay hãn, trong núi chi giúp cánh tay trên có một đặc thù hình xăm, đây là trong núi gia tộc hình xăm, trong đó ký hiệu cũng là trong núi chi giúp sở độc hữu, mà Tần Phong phát phát tay.

Hắc Mộc Kỳ ném cho hãn một thanh dao găm sắc bén.

"Ông."

Dao găm hướng trong núi chi giúp cánh tay vung xuống đi, chỉ thấy kia trong núi chi giúp thân thể nhất thời một co quắp, mà Tần Phong tức là thừa dịp hãn còn không có đau tỉnh, vừa là hướng về phía đầu hãn lại là một cước đập cho, lực lượng khổng lồ trực tiếp để cho trong núi chi giúp ở độ chết ngất.

"Nhã tử, trong núi miệng nha trở về đi chỗ nào?"

Nhã tử chần chờ một chút, lập tức nói: "Ấy đậu quần đảo, ở nơi đó có Hoàng Ảnh dưới đất pháo đài, chẳng qua là pháo đài ngoài có núi lửa hoạt động vì thiên nhiên vách chắn, nội bộ phòng vệ sâm nghiêm. Bằng ba người chúng ta xông vào không thể nghi ngờ là chịu chết, huống chi người muốn dẫn Tây miệng họa

ty đầu người đi tới, bọn họ thế tất sẽ trận địa sẵn sàng đón quân địch."

"Chúng ta cần trợ thủ." Tần Phong nhíu nhíu mày.

"Không sai, hơn nữa còn là bên trong trợ thủ." Hắc Mộc Kỳ trầm giọng nói: "Ấy đậu quần đảo phía dưới không chỉ là Hoàng Ảnh pháo đài, đồng thời cũng nhất một nhóm như cũ có giá trị lợi dụng Hoàng Ảnh địch nhân."

"A, xem chừng dựa theo trong núi miệng nha ý nghĩ, cuối cùng ta cũng muốn bị nhốt ở trong đó rồi?" Tần Phong buồn cười nói.

"Không, nếu như ta không có trợ giúp người, ta sẽ đề nghị hãn giết người, lúc cần thiết ta sẽ không để ý mệnh lệnh của hãn." Hắc Mộc Kỳ gọn gàng dứt khoát nói.

"Khuya hôm nay Hoàng Ảnh người sẽ áp giải một tên phạm nhân đi vào dưới lòng đất pháo đài, nếu có thể ở trên người hãn động tay chân, muốn thả ra dưới đất pháo đài phạm nhân cũng không phải là chuyện xấu." Nhã tử trầm giọng nói: "Nhưng là chuyện này tuyệt đối không thể khiến cho người khác chú ý, hắc Mộc Kỳ, tốt nhất hay(vẫn) là người tới xuất thủ."

Hắc Mộc Kỳ trên mặt treo lên một tia lãnh ý: "Ta còn không dùng đến người tới chỉ huy."

Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Hắc Mộc Kỳ, người buổi tối xuất động tìm được người này, thế tất yếu giấu diếm được Hoàng Ảnh lục soát, Nhã tử, người đem trong núi chỉ giúp tay đưa ta gửi qua bưu điện đến Cao Kiêu Phong cùng quý phủ, ta muốn cho Cao Kiêu Phong cùng trong thời gian ngắn nhất liên lạc ta, mặt khác, thông báo Tây miệng hạo ty, con của hãn chết rồi, hãn này người làm cha không báo thù coi như là sống uống phí một cuộc rồi."

"Vậy còn người?" Hắc Mộc Kỳ trầm giọng nói: "Trong núi miệng nha không phải là đơn giản người, hãn thế tất sẽ âm thầm an bài nhân thủ tới giám thị người."

"Chỉ bằng bọn họ?" Tần Phong khinh thường bĩu môi, thản nhiên nói: "Đi theo hãy theo đi, ta có ý định khác, rạng sáng năm giờ, Nhã tử cùng ta hội hợp, ta sẽ thông báo cho người địa điểm, hắc Mộc Kỳ, người tiếp tục làm của người bản chức công tác, không muốn lộ lộ sơ hở, lão tử lần này cần đem cái này dưới đất pháo đài tận diệt rồi!"

m. . m. 00sy. com

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 377: Dã Tâm Bùng Bùng

Chương 377: Dã tâm bùng bùng

"Quả thực xui xẻo thấu."

Nhốt ở một chiếc màu đen xung phong bên trong xe, nguyên dã Điền ủ rũ.

Trên tay hấn trên chân mang theo rất nặng gông xiềng, thậm chí miệng cũng bị che lại, nguyên nhân không có hấn, chỉ bởi vì hấn là gần như Châu Á nhất nhân vật nguy hiểm một trong, một triệt đầu triệt đuôi bộc phá người điên, người cặn bã trong bại hoại, kia gần như là quý dị biệt động đoạn hại chết nhân số ở ba vị số dĩ trên, mà đúng xảo bất xảo chính là nguyên dã Điền cái này người điên ở trước đó không lâu chọc tới Hoàng Ảnh, mà ở Hoàng Ảnh gần như là thiên y vô phùng an bài, cũng bởi vì đồng bọn heo đồng đội nguyên nhân, nguyên dã Điền rốt cuộc vẫn là thua bởi Hoàng Ảnh trong tay.

Hấn hiểu được Hoàng Ảnh thủ đoạn.

Sợ rằng tự mình sau này một đoạn thời gian rất dài cũng muốn bị Hoàng Ảnh làm thành chó nuôi.

Nghĩ tới đây, nguyên dã Điền cũng có chút tức giận, không nhịn được dậm chân, chẳng qua là trông chừng hấn hai người lại mặt không chút thay đổi, không chút nào vì nguyên dã Điền táo bạo sở động.

"Ngô! Ngô!"

Nguyên dã Điền ô ô kêu mấy tiếng.

Chẳng qua là hai người kia như cũ là mí mắt cũng không nâng lên một chút.

Nguyên dã Điền càng thêm táo bạo, hăn không ngừng nhích tới nhích lui, bị phong ở trong miệng cũng là "Ô ô" gọi không ngừng, cảnh này kéo dài ước chừng có nửa phút, trông chừng hăn hai người một trong tựa như là có chút không nhìn được mở mắt, nhìn lộn xộn nguyên dã Điền, trầm giọng nói: "Cho ta an tĩnh một chút, nếu không ta rất vui lòng để cho người toàn thân co quắp nằm ở trong xe động không ngừng."

"Ô ô ô ô!"

Chẳng qua là nguyên dã Điền tựa hồ cũng không ngại uy hiếp của hăn, như cũ là lộn xộn không ngừng, trong miệng thanh âm cũng là càng ngày càng gấp thấu, một người khác rất là tức giận, một thanh xé ra nguyên dã Điền trên miệng băng dán, bắt được tóc của hăn tàn bạo nói: "Người tốt nhất cho ta một giải thích hợp lý, nếu không."

Vừa nói, ở trong tay của hăn nhiều ra khỏi một công lớn suất điện giật khí, bùm bùm láo liên không ngừng.

Nguyên dã Điền lại biểu hiện dồn dập thở dốc mấy hơi thở, rồi sau đó nuốt ngụm nước miếng: "Ta nghe thấy được bom hương vị."

"Cái gì?"

Hai người kia nhất thời ngẩn ra.

Muốn nói lời này từ người khác trong miệng nói ra bọn họ tuyệt đối chẳng thềm ngó tới, nhưng là lần này nói là cả Châu Á nổi danh nhất bộc phá người điên, một hận không được đem bom làm thành tự mình trái tim người cận bã, hăn đối với bom nhạy cảm trình độ cực cao, kia bố trí bom thủ đoạn cũng luôn là để cho bất luận kẻ nào cũng đều ngoài dự tính, trong lúc vô tình dẫn nổ hăn sở

an bài bom.

"Có bom, ta cảm giác. . ." Nguyên dã Điền dùng sức hít một hơi.

"Cảm giác cái gì?"

Hai người kia đứng dậy tàn bạo nói.

"Ta cảm giác {lập tức:-trên ngựa} tựu nổ." Nguyên dã Điền bỗng nhiên âm hiểm cười một tiếng, thân thể lập tức là co rút lại.

Mà ngay sau đó, một tiếng vang thật lớn đột nhiên vang lên, cả chiếc xe ở nổ tung xung kích hạ không ngừng quay cuồng, bên trong xe kia trông chừng hai người vốn là đứng, bị này bom nổ tung làm cho ứng phó không kịp, cả người ở theo xe quay cuồng bị đụng chính là thất điên bát đảo, cũng là cực kỳ nổ tung lực độ nguyên dã Điền tổng có thể ở mỗi một lần quay cuồng cũng đều tìm được tuyệt hảo phòng hộ tư thế.

Phịch một tiếng.

Dưới ánh trăng, màu đen xung phong xe ở quay cuồng mấy vòng sau rơi xuống đất, khổng lồ lực xung kích trực tiếp thủy tinh oanh nát bấy, mà trên ghế lái hai gã tài xế cộng thêm buồng xe trông coi nguyên dã Điền hai người cũng đã không biết sống chết, cũng là nguyên dã Điền ở cảm giác an toàn sau đó hơi chút giật giật, này vừa động cũng là toàn thân đau đớn khó nhin, làm cho người ta không được(ngừng) buồn bực hừ một tiếng, theo vỡ vụn cửa sổ bò đi ra ngoài.

"Aizzzz u."

Nguyên dã Điền thống khổ rên rỉ một tiếng, nằm dưới đất hô hấp lấy không khí trong lành.

"Không hổ là đem nổ tung làm là tim đập người điên." Hắc Mộc Kỳ từ chỗ tối đi ra, sâu kín nói: "Ở nơi này uy lực nổ tung hạ như cũ có thể giữ được mạng của mình, xem ra người có tư cách thi hành kế hoạch của hần."

"Người là ai?"

Nguyên đã Điền hù toàn thân một mồ hôi lạnh, chật vật đẩy ngấp bò dậy, chẳng qua là trên người gông xiềng để cho hắn hành động cực kỳ chậm chạp, nhất là ở số một sát thủ Hắc Mộc Kỳ trong mắt càng giống là một người tàn tật giống nhau. Hắn gắt gao ngó chừng Hắc Mộc Kỳ, trầm tư chốc lát, rồi sau đó cả kinh kêu lên: "Người là Hắc Mộc Kỳ!"

"Đang là tại hạ." Hắc Mộc Kỳ thản nhiên thừa nhận thân phận này, thản nhiên nói: "Lần này đi đến, là có nhiệm vụ giao cho nguyên đã Quân."

"A." Nguyên đã Điền đặt mộng ngời ở chỗ đó, nói: "Của ta tiền thi đấu cũng không thấp."

"Của người mạng cùng tự do, đủ rồi chứ?" Hắc Mộc Kỳ hỏi.

"Theo ta được biết, người cùng Hoàng Ảnh người cũng là có chút ít hoạt động, lần này cứu ta, người thật cho là ta sẽ tin các người Hoàng Ảnh lời nói?" Nguyên đã Điền khinh thường bĩu môi.

Hắc Mộc Kỳ thì là khẽ mỉm cười, nói: "Ta đã tìm được mới cố chủ rồi."

"Người nào?" Nguyên đã Điền tò mò hỏi.

"Ám Dạ Linh Vương."

"Cuối cùng có thể cùng cao thủ chân chánh hợp tác." Ra ngoài Hắc Mộc Kỳ dự liệu, nguyên đã Điền nhưng lại nhớ lại một câu như vậy nói: "Ta cần phải làm những gì?"

"Người như vậy tin tưởng lời nói của ta?" Hắc Mộc Kỳ lông mày giương lên, hỏi.

Nguyên đã Điền cười hắc hắc, nói: "Toàn cầu dám đánh Ám Dạ Linh Vương

ngụy trang cùng Hoàng Ảnh đối nghịch người nhân không có mấy, trùng hợp người hắc Mộc Kỳ tuyệt đối không thuộc về một trong số đó."

"Rốt cuộc là người thông minh." Hắc Mộc Kỳ không có bởi vì nguyên đã Điền biến tướng biếm đê mà tức giận, hắc có tự biết rõ, nói: "Lấy Hoàng Ảnh {chạy máy:-cơ động} năng lực, ba phút đồng hồ sau đó bọn họ sẽ an bài mới nhân thủ tới bắt người, người có mười tám giờ tới chuẩn bị người bị Hoàng Ảnh một lần nữa bắt được sau nổ tung Hoàng Ảnh dưới đất ngục giam."

"Hoàng Ảnh người bắt được ta sau đó tuyệt đối sẽ không cho ta nổ tung bọn họ ổ cơ hội." Nguyên đã Điền trầm giọng nói.

"Đây không phải là ta suy nghĩ." Hắc Mộc Kỳ lạnh lùng nói: "Đây là của người sở trường, nếu như người điểm này cũng đều làm không được kia chỉ có thể nói rõ chúng ta đã chọn sai người."

Nguyên đã Điền cắn chặt răng, suy tư ước chừng một phút đồng hồ, rồi sau đó nói: "Hảo, ta nhận."

Hắc Mộc Kỳ hừ một tiếng, trong tay nhiều chỗ một thanh tính chất đặc biệt súng lục, hướng về phía nguyên đã Điền mở ra tam thương, chỉ nghe bang bang mấy tiếng tiếng động, nguyên đã Điền trên người gông xiềng toàn bộ mở ra, hắc không nhìn được mảng to một tiếng, chẳng qua là ở ngẩng đầu nhìn lại, hắc Mộc Kỳ đã sớm vô ảnh vô tung biến mất, hắc cũng không dám ở bao lâu lưu, dù sao Hoàng Ảnh {chạy máy:-cơ động} năng lực cực kỳ thần tốc, hắc cũng không muốn ở không có chuẩn bị xong dưới tình huống ở bị bắt lại.

Mà ở nhận được hắc Mộc Kỳ truyền tới tốt lắm tin tức sau, ngồi trong xe Tần Phong cuối cùng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Thứ nhất hoàn kế hoạch đã xử trí thỏa đáng, như vậy hắc sở muốn suy nghĩ là như thế nào để cho Tây miệng họa ty ở Hoàng Ảnh trong mắt đã chết đi, Hoàng Ảnh người chỗ nào cũng có, còn lại là ở đại bản doanh, ở cát sẽ vị này khô thủ bên cạnh không có Hoàng Ảnh người Tần Phong thật đúng là không tin

tưởng, hơn nữa Tây miệng hạo ty vẫn không thể chết, một khi Tây miệng hạo ty thật chết đi, như vậy ở cát sẽ sớm muộn sẽ hoàn toàn {chăn:-bị} Hoàng Ảnh tiếp thu, đến lúc đó nghĩ đảo loạn này nước hồ một viên vô cùng phân lượng tảng đá nhưng là không còn rồi.

Hơn nữa, hăn hay(vẫn) là lo lắng béo ú ba người an nguy.

Dù sao hăn thực tại có chút không quá tin tưởng trong núi miệng nha có thể tuân thủ lời hứa.

Một bên lái xe Nhã tử tựa hồ là đã nhận ra hăn lo lắng, lạnh lùng nói: "Người không cần phải lo lắng, ít nhất bạn của người tuyệt đối sẽ không chết đi, dĩ nhiên sau khi đi ra là năm hay(vẫn) là đứng, kia muốn xem trong núi miệng nha tâm tình."

Tần Phong ngắt mi tâm, nói: "Người còn không có nói với ta người là thế nào trở thành Hoàng Ảnh người."

"Bọn họ có tiền." Nhã tử cười nhạt nói.

Tần Phong bĩu môi, nhưng lại không thể không đồng ý, làm toàn cầu lợi nhuận cao nhất Sơn Khẩu Tổ, kia sau lưng Hoàng Ảnh hàng năm tiêu hao tuyệt đối có thể chế tạo mấy chục quốc tế tính dưới đất tổ chức.

"Trong núi miệng nha có cái gì nhược điểm?"

"Người coi như là giết hăn rồi con ruột hăn cũng sẽ không một chút nhú mà bán ra cái gì sơ hở." Nhã tử hừ một tiếng, lạnh giọng trả lời: "Hăn là một hoàn toàn lấy tự thực lực của ta xuất phát gia hỏa, nhược điểm của hăn là hăn đối với hết thầy năm giữ cường đại tự tin."

"Tây miệng hạo ty đâu?" Tần Phong hỏi.

"Không quen:không thực." Nhã tử dứt khoát đáp lại nói.

Tần Phong trợn trừng mắt.

"Bất quá Tây miệng hạo ty có một tình phụ hãn cực kỳ yêu thích." Nhã tử chặt nói tiếp: "Trong núi miệng nha vì thu nạp ở cát sẽ hao phí không ít tinh lực, đối với Tây miệng hạo ty nghiên cứu rất nhiều, ta cũng tình cờ đã từng gặp tài liệu trên biểu hiện Tây miệng hạo ty cực kỳ yêu thích một tình phụ, bất quá Hoàng Ảnh người đã bước đầu cùng cái này tình phụ tiếp xúc. . ."

"Nàng đáp ứng sao?" Tần Phong hỏi.

"Không rõ ràng."

"Vậy thì từ điểm đó hạ thủ." Tần Phong trầm giọng nói: "Ít nhất hiện tại người hay(vẫn) là Hoàng Ảnh người, chúng ta muốn giết Tây miệng hạo ty, tiếp xúc nữ nhân kia cũng lẽ đương nhiên, nếu như không được sẽ đem Tây miệng hạo ty trói, không {cho phép:-chuẩn} bất luận kẻ nào tiếp xúc đến hãn, tóm lại chúng ta phải được đến kết quả là Tây miệng hạo ty hoàn toàn mất tích mười hai giờ nhưng nhất định phải sống."

"Hoàng Ảnh người không phải là người mù." Nhã tử cau mày nói.

Tần Phong khước miệng gương lên, cười nhạt nói: "Ta nếu như không giết chết phía sau cái mộng mấy tên kia đoán chừng trong núi miệng nha cái này lòng nghi ngờ rất nặng người cũng không tin ta sẽ an cái gì hảo tâm, mặt khác thuận tiện đem ở cát sẽ Hoàng Ảnh người giết sạch, ít nhất sau này ở cát sẽ trở mặt cũng muốn có bản lĩnh."

"Người cũng quá khinh thường Tây miệng hạo ty đi?" Nhã tử nói: "Hãn là người thông minh, có dã tâm nhưng cũng cẩn thận. Hãn rất yêu mạng của mình."

"Bởi vì hãn biết hiện tại hãn cùng Hoàng Ảnh còn có thao túng Hoàng Ảnh thần bí thể lực trở mặt hãn sẽ chết rất thảm, nhưng là loại này người có dã tâm một khi có mới tài nguyên, hãn sẽ buông tay đánh cược một lần." Tần Phong Lãnh Tiểu nói: "Hoàng Ảnh dưới đất pháo đài nhất đám người kia chính là Tây

miệng hạo ty mới tài nguyên, thử nghĩ nghĩ một đám có thể làm cho Hoàng Ảnh cũng đều không nở giết người rơi vào một dã tâm bùng bùng gia hỏa trên tay, hẳn sẽ như thế nào?"

Nhã tử trong lúc lơ đãng rùng mình một cái.

Cũng không có đang nói chuyện.

Nàng biết đám người kia có thể bộc phát ra cự đại năng lượng, một khi đoàn kết ở chung một chỗ, đó chính là đủ để cho Tây miệng hạo ty không sợ chết tồn tại.

Mà để cho nàng có chút kinh hồn táng đảm chính là, Tần Phong tựa hồ từ không suy nghĩ kế hoạch thất bại sở muốn gặp phải tình cảnh.

Trên thực tế người nam nhân này cho tới bây giờ không có suy nghĩ qua, hẳn mục đích chủ yếu là cứu người, nếu như ở cát sẽ cường đại cùng Hoàng Ảnh trở mặt chẳng qua là hẳn chiến thắng một lần phần thưởng, mà thất bại, hẳn có đầy đủ lòng tin đem người cứu ra, chẳng qua là thiếu một chút khen thưởng thôi.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 378: Chân Chính Tây Khẩu Hạo Tư

Chương 378: Chân chính Tây Khẩu Hạo Tư

Tây Khẩu Hạo Tư mất tích.

Hắn đã mười hai giờ không có lộ diện, cả ở cát sẽ trên dưới lòng người bàng hoàng.

Không ai biết hắn đi nơi nào, bao gồm hắn yêu thích nhất cái kia tình phụ, cũng bao gồm tiềm phục tại ở cát sẽ Hoàng Ảnh mật thám.

Làm Sơn Nội Khẩu Nha nhận được tin tức này sau đó, hắn hài lòng cười, tiếp kiện dẫn Tây Khẩu Hạo Tư đầu Tần Phong, ở dưới núi lửa mặt dưới đất pháo đài trong, hiển nhiên có thể làm cho Sơn Nội Khẩu Nha phí nhiều công sức không ngừng bảo an người không nhiều lắm, nhưng Tần Phong tuyệt đối thuộc ở một người trong đó, làm hắn đặt chân trên đảo, hắn cũng đã cảm thấy có vài chục đem thư kích bộ thương theo dõi hắn.

Những thứ kia đen nhánh như mực hòng súng cách, tóe ra tới là có hiệu quả nhất giết người lợi khí.

Xuyên qua mê giồng nhau núi lửa Tùng Lâm, ở chỗ này Tần Phong cảm giác được từng đợt ẩn giấu sâu đậm hô hấp, nếu như hắn không phải là Âm Dạ Linh Vương, hắn có lẽ thật không thể nhận ra không ra ở nơi này kém không nhiều mấy sân đá banh đại đảo nhỏ trên ẩn giấu trên trăm cao thủ, hơn nữa giấu diếm sâu đậm, từng cái cũng đều là hành gia. Bất quá so sánh với dưới đất pháo đài

nội bộ an bài, hòn đảo phía ngoài bảo an lại mới là gặp sự phụ.

Cả pháo đài nội bộ đầy đầy trí mạng cơ quan, muốn thông qua một cái chưa đầy mười trượng hành lang, cần thông qua chỉ tay, thanh âm, con người, khẩu lệnh, thậm chí cuối cùng một hạng máu kiểm tra, phàm là bất kỳ một hạng làm lỗi, không ngừng ở hai mặt trên vách tường cơ quan sẽ trong nháy mắt khởi động, bất luận là trí mạng thần kinh độc khí còn có âm trầm phát rét súng máy miệng, hoặc là trong nháy mắt làm cho người ta chia năm xẻ bảy tia laser lưới, không người nào nguyện ý ở nơi này điều trong hành lang làm lỗi.

Tần Phong hiện tại có chút bận tâm Nguyên Dã Điền tên kia có thể hay không hoàn thành nhiệm vụ.

Mà trên thực tế, làm Tần Phong mang theo tay liêu chân khóa đi vào dưới đất này pháo đài đại sảnh lúc, hẳn cũng đã nhìn thấy nửa chết nửa sống Nguyên Dã Điền nằm ở Sơn Nội Khẩu Nha dưới chân, trong miệng hẳn còn không ngừng bốc lên máu tươi, vết thương trên người thâm không nở nhìn, trong con người tràn đầy tuyệt vọng cùng thống khổ, nhưng là hẳn còn chưa chết, bởi vì Sơn Nội Khẩu Nha muốn lợi dụng hẳn đánh bại Tần Phong an bài.

"Người biết không?" Sơn Nội Khẩu Nha chỉ chỉ phía trước một cái ghế, dao động trong tay vung vẩy {nở rộ:-chứa đựng} đỏ tươi như máu đỏ rượu chén rượu, cười híp mắt nói: "Căn cứ chúng ta suy đoán người có thể xuất hiện ở chỗ này xác suất chỉ có mười phần trăm, nhưng người vừa là một am hiểu cầm mạng của mình đánh bạc người, cho nên chúng ta chắc chắn người sẽ xuất hiện ở chỗ này, hơn nữa sẽ an bài hảo hết thầy đi tới nơi này."

Đứng ở Sơn Nội Khẩu Nha phía sau Hoàng Mao như cũ là kia phó Tóc Đầu Xù Dài giả dạng, chẳng qua là hẳn trên đao nhiều máu tươi, có Nguyên Dã Điền, cũng có người khác, hẳn rất hưng phấn, không biết cho là hẳn muốn ** rồi.

Có lẽ giết chết đại danh đỉnh đỉnh Âm Dạ Linh Vương, đủ để cho hẳn cảm thấy so sánh với cả đêm chơi mười nữ nhân còn muốn hưng phấn.

Tần Phong bị Hoàng Mao nhìn có chút không được tự nhiên, ngồi ở tính chất đặc biệt trên ghế, trong tay {nở rộ:-chứa đựng} Tây Khẩu Hạo Tư đầu cái hộp đặt ở một bên, mà chẳng qua là trong nháy mắt, ở trên ghế xông ra từng đạo cơ quan, đem Tần Phong hoàn toàn trói buộc ở trên ghế.

"Cái ghế là ô kim chế tạo, là đặc biệt vì người chế tạo." Sơn Nội Khẩu Nha nhìn bó tay không biện pháp Tần Phong, có chút dương dương đắc ý.

Hắn cảm giác mình có tư cách này tới cao hứng.

"Các người chuẩn bị cũng là hoàn thiện." Tần Phong thử tránh thoát mấy cái, cả cái ghế cơ hồ vẫn không nhúc nhích.

"Kế hoạch của người chính xác không sai, nhưng là người biết người sai ở nơi nào sao?" Sơn Nội Khẩu Nha cười híp mắt hỏi.

Cũng là Tần Phong không nói một lời, trái lại là khẽ hé mắt.

Cả trong đại sảnh người không nhiều lắm, có Sơn Nội Khẩu Nha, Hoàng Mao, có chính hắn, có Nhã tử có hắc Mộc Kỳ, còn có mấy cái Hoàng Ảnh chấp pháp giả, mọi người cũng đều là cao thủ, bọn họ vẫn không nhúc nhích, nhưng là Tần Phong biết những người này rất lợi hại, mình coi như là tránh thoát mở cái ghế kia, chỉ sợ cũng rất khó ở trong tay của bọn họ giết chết Sơn Nội Khẩu Nha, đến lúc đó duy nhất kết quả là cùng cái này dưới đất pháo đài đồng quy vu tận.

Nhìn Tần Phong cũng không nói lời nào cũng không nói chuyện, Sơn Nội Khẩu Nha hơi hơi có chút thất vọng: "Xem ra người không có ta trong tưởng tượng thông minh."

"Ta chỉ biết là người người này rất dễ dàng dương dương tự đắc, nếu như ta là người ta sẽ chọn ở ta bước lên trên cái đảo này sẽ đem ta giết." Tần Phong lạnh lùng đáp lại nói.

Sơn Nội Khẩu Nha nhún vai, chút nào không phủ nhận nói: "Chính xác, ta

thích xem người bị bức thua, trên thực tế ta thích ta tất cả địch nhân ở trước mặt ta mất đi cuối cùng một chút đường lui. Đơn riêng chỉ là giết, sẽ mất đi rất nhiều khen thưởng, trùng hợp ta thích khen thưởng, đánh bại một người, là từ tinh thần cùng vật lý trên song trọng chiến thắng."

"Người cho rằng người có thể đánh bại ta?" Tần Phong Lãnh Tiểu nói.

"Khó khăn, muốn đánh bại Âm Dạ Linh Vương ý chí, sợ rằng trên cái thế giới này không có ai thành công, cho nên ta nghĩ làm cái này đệ nhất nhân tư vị là dạng gì." Sơn Nội Khẩu Nha phát phát tay.

Rất nhanh Hoàng Mao âm trầm u ám cười, lui xuống, không bao lâu {công phu:-thời gian} hần trở lại rồi, chẳng qua là hần mang về một người nửa chết nửa sống.

Là Thiên Cương Dã Thần.

Lúc này Thiên Cương Dã Thần hô hấp gầy yếu, toàn thân cao thấp vết đao buồn thiu, không cần nhiều lời, tất cả đều là kia Hoàng Mao gây thương tích, Thiên Cương Dã Thần thấy Tần Phong bị vây ở nơi đó, trong mắt thiểm quá một tia bi khổ.

"Thiên tốp, thật xin lỗi." Tần Phong trong mắt sát ý hiện ra, vừa có một tia bất đắc dĩ.

Thiên Cương Dã Thần cười thảm một tiếng: "Chúng ta là bạn bè không phải sao?"

"Nga ha hả, ta xem các người hay(vẫn) là tại trong địa ngục làm bằng hữu đi." Hoàng Mao đao trong tay tử ở Thiên Cương Dã Thần trên người vẽ một cái, một mảnh thịt bị gọt xuống, Thiên Cương Dã Thần nhất thời kêu thảm một tiếng, cả cổ chột đỏ bừng, kia Hoàng Mao nhưng lại là hưng phấn toàn thân run rẩy, càng ngày càng không nỡ giết chết phía dưới Thiên Cương Dã Thần, hần muốn từ từ đưa hần hành hạ tới chết, nhất là đang nhìn đến Tần Phong trong mắt hơi

lạnh sau, hãn càng là kích động.

"Hãn chốc lát không chết được, bất quá rất nhanh." Sơn Nội Khẩu Nha nhìn Tần Phong biểu hiện, hài lòng gật đầu: "Người cũng là người phạm, người từ vừa mới bắt đầu cùng chúng ta đối nghịch tự là tuyệt đối sai lầm."

Tần Phong trầm mặc không nói.

Kia Hoàng Mao nhưng lại là trong mắt thiểm quá một tia tức giận, lập tức phủ tay, rất nhanh mấy người đẩy Mã Khôn, béo ú cùng với Linh Mộc Thiên Hạ đi tới.

Ba người lúc này có chút chật vật, bất quá không có gặp gỡ Thiên Cương Dã Thần tình cảnh, nhưng rất nhanh hãn sẽ thật bất hạnh, bởi vì Hoàng Mao đã nắm Linh Mộc Thiên Hạ tóc ẩn dưới mặt đất, một bên mập không biết từ nơi nào nhô ra khí lực, mắng to một tiếng: "Buông nàng ra!" Nhưng lại kéo tàn tật thân thể đụng tới, một tay lấy Hoàng Mao đụng ra khỏi ra, đem Linh Mộc Thiên Hạ thật chặt bảo vệ.

"Ha ha ha ha."

Hoàng Mao chẳng những không có {tức giận:-sinh khí}, ngược lại là một trận vui vẻ cười to, lập tức xông lên tiên bay lên một cước đá vào béo ú trên mặt, béo ú nơi nào là đối thủ của hãn, kêu thảm một tiếng nằm úp sấp nằm ở Linh Mộc Thiên Hạ bên cạnh, Linh Mộc Thiên Hạ hai mắt rưng rưng nhìn béo ú, lẩm bẩm nói: "Lưu Khải Quân, thật xin lỗi. . . Thật xin lỗi. . ."

"Ha ha ha ha ha." Hoàng Mao càng ngày càng hưng phấn, không ngừng ở béo ú trên người đập tới đá tới.

Một bên Mã Khôn hai mắt toát ra từng đợt tia máu, hãn nghiêng răng nghiêng lợi muốn xông qua, nhưng là lại bị phía sau người gắt gao dè lại.

Hãn là giảng nghĩa khí người, thấy béo ú cùng Thiên Cương Dã Thần gặp gỡ,

đã sớm lòng như đao cắt.

"Người biết người nơi nào trừ sơ xảy sao?" Sơn Nội Khẩu Nha nhìn Tần Phong trong mắt càng ngày càng thịnh hơi lạnh, khoe miệng mỉm cười tức thời hỏi.

Ở địch nhân thịnh nộ cùng bất đắc dĩ trung từng bước bóc trần địch nhân buồn cười bố trí, đây là đánh bại một địch nhân tốt nhất thủ đoạn.

Sơn Nội Khẩu Nha đem ngón này đã đùa xuất thần nhập hóa.

Tần Phong đem ánh mắt đặt ở Sơn Nội Khẩu Nha trên người, nghe béo ú thống khổ tru lên, Linh Mộc Thiên Hạ bất lực khóc thút thít, lạnh lùng nói: "Có người bán đứng ta."

"Không sai."

"Hắc Mộc Kỳ."

"Hắn rất thông minh." Sơn Nội Khẩu Nha nhún vai, cười híp mắt nói: "Ít nhất làm sau khi người chết, nữ nhân kia sẽ là hãn tư nhân trên quý, hắn sẽ thông minh lựa chọn đứng ở địa phương nào."

"Bát dật nha lộ! Người tên phản đồ này!"

Nằm dưới đất Nguyên Dã Điền nhìn hắc Mộc Kỳ, mắng to một tiếng.

Nhưng là rất nhanh hãn sắc mặt vừa âm đạm xuống, dù sao hắn thua, thua đem mạng của mình đáp đi vào, nhìn Tần Phong, cười khổ nói: "Không nghĩ tới lần đầu tiên cùng cao thủ hợp tác, ta còn là thua rồi tinh rồi mù."

"Người rất muốn thắng?" Tần Phong hỏi.

"Không, ta chỉ là hy vọng cùng cao thủ hợp tác, như vậy mới có kích tình."

"Người người bạn này, ta giao đặt rồi."

Tần Phong trầm giọng nói.

Nguyên Dã Điền cười thảm một tiếng, mà Sơn Nội Khẩu Nha tức là cười nói: "Người rất biết kết bạn, nhưng người cũng sẽ hại bạn của người, tỷ như mấy vị này chính là tốt nhất kết quả."

"Hắn nói rất nhiều." Sơn Nội Khẩu Nha tiếp tục nói: "Hắn nói kế hoạch của người, còn có người phía sau Nhã tử đã phản bội ta. Không thể không nói, nếu như hắc Mộc Kỳ thi hành đi xuống, nơi này khả năng thật sẽ bị người phá hủy, còn có người uy hiếp Cao Kiêu Phong cùng một chiêu kia rất hay, nhưng là quân cờ sai một chiêu."

Nhã tử sắc mặt không thay đổi, chẳng qua là nàng bóp bóp năm tay.

Nàng đao trong tay đã bị lấy đi rồi, lúc này nàng xích thủ không quyền.

Nàng tuyệt đối không phải là những người này đối thủ.

"Nhã tử, người thật không phải nữ nhân thông minh." Sơn Nội Khẩu Nha nói: "Yên tâm, một lát ta sẽ đem người giao cho Hoàng Mao xử lý."

Phía sau Hoàng Mao sắc mặt lại là một trận hưng phấn, nhìn Nhã tử trong mắt lóe ra mãnh liệt giết chóc khoái cảm, mà Nhã tử sắc mặt càng ngày càng gấp.

"Cho nên người thua rồi." Hắc Mộc Kỳ lúc này đi tới Sơn Nội Khẩu Nha bên cạnh, thản nhiên nói: "Người tất cả kế hoạch cũng đều trong mắt của chúng ta, chúng ta thấu triệt rất rõ ràng, nhằm vào kế hoạch của người, chúng ta sẽ bố trí một cái bẫy tới để cho chính người nhảy xuống. Trên thực tế chúng ta nắm chắc tâm tình của người cùng hành động nắm chắc rất rõ ràng."

"Xem ra các người xây dựng cái này túi khôn đoàn thật rất mạnh." Tần Phong không thể không nói: "Của ta mỗi một cái ý nghĩ các người cũng sẽ

diễn sinh ra thua loại thi thố."

"Đây cũng chỉ là người." Sơn Nội Khẩu Nha cười nói: "Đổi thành người khác, sợ rằng còn thật không có đái ngộ này, không thể không thừa nhận, vì đối phó người, chúng ta muốn giao ra xa xa nếu so với sở được đến nhiều hơn nhiều, nhưng là chúng ta thành công, chúng ta cũng là mất đi một lớn nhất nỗi lo về sau." Dừng một chút, hãn vừa cười nói: "Đáng thương Tây miệng ngạn một rồi, hãn hay(vẫn) là chết ở người đưa tới tay, cho nên ở cát sẽ sẽ không tiếc bất cứ giá nào để đối phó người."

"Bao gồm ta ở Trung Mắm bạn bè." Tần Phong nói: "Các người mượn đao giết người bản lãnh thật là không tệ."

Sơn Nội Khẩu Nha phất phất tay, hắc Mộc Kỳ đem {nở rộ:-chứa đựng} cái đầu cái hộp cầm tới đây, Sơn Nội Khẩu Nha mở ra cái hộp, nhìn bên trong là Tây Khẩu Hạo Tư khuôn mặt đầu, tán thán nói: "Không thể không nói thuật dịch dung của người đã mạnh đến lấy giả tráo thật trình độ, nếu không ta còn thật sẽ tin tưởng đây chính là Tây Khẩu Hạo Tư đầu."

Vừa nói, Sơn Nội Khẩu Nha ở nơi này trên đầu lục lợi một phen, nhưng rất nhanh sắc mặt của hãn cứng lại.

"Đây mới thực là Tây Khẩu Hạo Tư!"

Một âm trầm u ám thanh âm bỗng nhiên ở tai của hãn bên cạnh vang lên!

Đó là Tần Phong thanh âm.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 379: Kế Phản Gián

Chương 379: Kế phản gián

"Đây mới thực là Tây Khẩu Hạo Tư đầu."

Âm trầm u ám thanh âm như rản độc phun lưỡi, để cho Sơn Nội Khẩu Nha không nhận được đánh cái rùng mình.

Hắn nhìn lên trước mặt bị bóp chặt Tần Phong, trên mặt một trận kinh nghi bất định, nhưng rất nhanh hắn vừa khắc bạc giọng mỉa mai nói: "Xem ra người con chó này làm rất tốt, ta đều có chút không nỡ giết người rồi."

"Giết ta?" Tần Phong hoạt động một chút cổ, nói: "Có thể nói cho ta biết đi vào có thời gian dài bao lâu sao?"

"Tám phút rồi."

Người khác chưa trả lời, trả lời hắn nhưng lại là Tần Phong mới vừa nhận thức bạn bè Nguyên Dĩ Điền.

Giờ phút này Sơn Nội Khẩu Nha trái tim có chút co quắp, hắn không nhận được ngồi thẳng người, vốn là ở một bên tùy ý chà đạp béo ú Hoàng Mao cũng tàn bạo ngẩng đầu lên, hắn một cái chân còn đạp ở béo ú trên ngực, lúc này béo ú đã miệng phun máu tươi hôn mê bất tỉnh, Linh Mộc Thiên Hạ thống khổ lo lắng nhìn trước mắt cái này chịu lấy mạng vì mình chống lên một mảnh Lam Thiên nam nhân, bỗng nhiên nàng phát hiện, hắn không phải là như vậy hèn mọn, ngược lại rất đáng yêu, đáng yêu làm cho đau lòng người.

"Ta nghe người nhiều như vậy nói nhảm." Tần Phong nổi giận bĩu môi, đứng ở Tần Phong phía sau Nhã tử hướng trong túi quần móc điếu đờ, mấy cái Hoàng Ảnh cao thủ lập tức toàn thân cẩn thận nhìn cái này nguy hiểm nữ nhân, nhưng là nàng lấy ra chẳng qua là hương khói, vì Tần Phong điếm trên sau, nàng vừa không nhúc nhích đứng ở phía sau hần, chuẩn bị nhìn người nam nhân này đặc sắc tuyệt luân phản kích.

"Cũng nên nghe nghe lời của ta." Tần Phong hít một hơi, trong miệng ngậm thuốc thơm, lại một chút không cảm thấy sặc, hần có thể rất tốt khống chế hút vào phổi lượng, trong miệng hần bốc lên xanh thắm sắc khói, sương khói tràn ngập ở khuôn mặt của hần, có chút thần bí cùng hoảng hốt: "Người cho rằng ta thật sẽ tin tưởng hắc Mộc Kỳ cái tên kia sẽ bởi vì một bộ tả chân mít-tinh phản bội ta? Như như lời người nói, hần là người thông minh, thông minh không thể ở thông minh."

"Cho nên?" Sơn Nội Khẩu Nha trong lòng không tốt càng già càng nồng.

Tần Phong cười hắc hắc, nói: "Cho nên, ta hoàn toàn sẽ không đã tin tưởng hần, hần thông minh đến dĩ nhiên biết một khi ta thất bại, hần có thể nhận được nữ nhân kia mà không phải là chẳng qua là nhìn hình ngấn người. Cho nên, từ vừa mới bắt đầu ta liền ở tính toán hần, bao gồm hần tìm tới Nguyên Dã Điền."

"Hắc hắc." Nguyên Dã Điền cũng không khỏi dương dương đắc ý nở nụ cười, chỉ sợ toàn thân hần vết thương chồng chất, nhưng là cười rất vui vẻ: "Ở hần đi tìm ta sau đó, Âm Dạ Linh Vương cũng tìm ta."

"Hần tại sao còn muốn tìm người! Người đã là không có bất kỳ cách dùng phế vật!" Sơn Nội Khẩu Nha có chút không rõ.

"Không, ta còn có một cách dùng, đó chính là mê hoặc các người nguy trang." Nguyên Dã Điền có chút bất mãn, nhưng rất nhanh vừa là một bộ dương dương đắc ý bộ dáng, nói: "Mặc dù ta không có mang vào tới bom, nhưng là ta thành công an trí một tâm lý bom ở trên người của các người, đây mới là một

bộc phá nghệ thuật gia thích nhất, nhìn tâm linh của các người nổ tung!"

Sơn Nội Khẩu Nha đầu óc nhanh quay ngược trở lại, hăn đột nhiên kinh thanh nói: "Mau, nhanh đi đem bom lấy đi!"

Hoàng Ảnh cao thủ còn có Hoàng Mao cũng đều có chút không rõ, trong nơi này tới bom?

Duy nhất có thể sắp đặt bom Nguyên Dã Điền còn nằm dưới đất, bọn họ toàn bộ hành trình quản chế làm sao có thể Hội An phòng bất kỳ bom? Chính hăn đều đã nói rồi một đồng nói nhằm chẳng qua là an phòng cái gì chó má tâm linh bom, nhưng là Sơn Nội Khẩu Nha lo lắng bộ dáng bọn họ biết này thì không cách nào kháng cự ra lệnh, cho nên Hoàng Mao, còn có mấy cái Hoàng Ảnh cao thủ, cùng với hắc Mộc Kỳ vội vã hướng một bên hành lang chạy đi.

Sơn Nội Khẩu Nha chỉ để lại hai người.

Hăn ngắt chân mày, lập tức âm trầm u ám nói: "Đây là người sắp đặt kế hoạch tốt?"

"Ân hừ." Tần Phong từ chối cho ý kiến nhún vai, trong miệng hương khói đã đốt hơn phân nửa, xám trắng khói bụi rất dài, nhưng là kỳ quái chính là ở Tần Phong trong miệng ngậm không có rơi xuống dấu vết, hăn tiếp tục nói: "Cho nên ta cùng Nguyên Dã Điền thương lượng như vậy một cái kế hoạch tới giấu diếm được ánh mắt của các người, lúc trước ta đã ám thị quá một lần rồi, ta sờ dĩ cùng Nguyên Dã Điền kết bạn chỉ là bởi vì hăn chịu vì cái kế hoạch này hy sinh, cho nên ta nói hăn là bạn ta."

"Không nghĩ tới người cái này tự xưng là vì thông minh gia hỏa nhưng lại nghe không ra nửa chút ý tứ tới." Nguyên Dã Điền hay(vẫn) là nằm ở một bên, hăn hoạt động cũng không lưu loát, chỉ có thể nằm nói chuyện: "Hăn là am hiểu liều mạng gia hỏa, chính người đều đã nói rồi, nhưng là ở biết rõ cùng đường dưới tình huống hăn tại sao còn muốn nghe theo của người định đoạt? Chẳng qua là nghĩ cho chúng ta bí mật an trí bom tranh thủ đủ nhiều thời gian thôi."

"Các người!"

Sơn Nội Khẩu Nha hù dọa.

Nhưng rất nhanh hăn lại làm xuống tới, trầm giọng nói: "VẬY các người tại sao muốn giết chân chính Tây Khẩu Hạo Tư?"

"Bởi vì chúng ta không có biện pháp tìm được hăn chịu giúp giúp nhược điểm của chúng ta." Những lời này là Nhã tử thay hăn trả lời: "Tây Khẩu Hạo Tư quá cẩn thận, cẩn thận đến chúng ta không cách nào làm cho hăn giấu điểm mười hai giờ mà không xuất hiện, cho nên chỉ có thể giết chân chính hăn."

"Sai."

Ngoài dự tính.

Một người phủ định câu trả lời của nàng.

Nhã tử mặt liền biến sắc, có chút không thể tin nhìn trước người bị bóp chặt Tần Phong, ngay cả Sơn Nội Khẩu Nha cùng Nguyên Dã Điền cũng đều là một bộ không giải thích được bộ dáng, bọn họ có chút mơ hồ.

Nhã tử nhưng là Tần Phong cũng đều đồng bạn, chẳng lẽ nàng cũng không biết Tần Phong mục đích?

"Thực ra từ bắt đầu người coi như là sai lầm rồi một chút." Tần Phong nhìn Sơn Nội Khẩu Nha, khoe miệng thần bí nụ cười càng già càng nồng, mà Sơn Nội Khẩu Nha sắc mặt lại càng ngày càng khó coi, hăn có chút thật đáng buồn phát hiện mình căn bản không cách nào suy đoán Tần Phong tâm tư, nhưng là kế tiếp một màn, mới thật sự là để cho hăn không cách nào tiếp nhận, chỉ thấy trước mắt bị bóp chặt Tần Phong ngữ điệu bỗng nhiên biến đổi, biến thành hăn tuyệt đối sẽ không nghĩ đến nhân vật: "Nữ nhân kia là thần thánh không thể làm bẩn, cho nên có thể được đến nàng tả chân ta thật thật đã rất thỏa mãn. Về phần tại sao chúng ta muốn giết Tây Khẩu Hạo Tư, người hay là hỏi hăn đi."

Phốc phốc.

Hai tiếng dao găm nhập vào cơ thể thanh âm.

Thanh âm này rất dứt khoát, không có bất kỳ ngưng trệ, đập trên kia "Tần Phong" ngữ điệu màn che vang lên.

Ngay sau đó, hai người trông coi Mã Khôn mấy người Hoàng Ảnh cao thủ ngã xuống đất, bọn họ không có bất kỳ tri giác, chỉ bởi vì bọn họ chết rất nhanh, dao găm dễ dàng đâm vào bọn họ cái ót. Trừ kia bị bóp chặt gia hỏa, nhìn cái kia bỗng nhiên nhô ra gia hỏa, bọn họ đều là một bộ không cách nào tiếp nhận bộ dáng, bao gồm Mã Khôn, thiên tốp, Nguyên Dã Điền, Nhã tử, còn có đã sớm sắc mặt tái nhợt như tờ giấy Sơn Nội Khẩu Nha.

Trên thế giới dĩ nhiên chỉ có một Tần Phong, chỉ có một Âm Dạ Linh Vương.

Mà hiển nhiên.

Chỉ dựa vào hai ngọn phi đao giết chết hai cái này Hoàng Ảnh cao thủ người, tự nhiên chính là chân chính Tần Phong, không bởi vì khác, có thể ngọn phi đao chơi đến xuất thần nhập hóa hơn nữa vô thanh vô tức, trừ Thiên La Vương chỉ có Âm Dạ Linh Vương, mà càng thêm hiển nhiên, Thiên La Vương không có hứng thú cùng một Hoàng Ảnh tiểu đầu mục hao phí tế bào não.

Như vậy cái này là chân chính Tần Phong, hấn dẫn trong miệng bốc lên máu Hoàng Mao đang đi tới.

Bị bóp chặt chỉ có một cái khác hấn là người, hắc Mộc Kỳ.

"Người. . ." Sơn Nội Khẩu Nha có chút trong lòng run sợ.

Hấn hoảng sợ phát hiện, từ bắt đầu tựa hồ tự mình đã bị Tần Phong giống như con chó giống nhau vui đùa, đáng thương tự mình còn làm hấn là ngu xuẩn chó, tính đi tính lại, tự mình nhưng chỉ là bị loay hoay con cờ thôi.

Thấy Hoàng Mao.

Tức giận Mã Khôn bò dậy, chẳng qua là hăn còn không có xông qua, lại có một kiêu tiểu thân thể xông càng thêm mau.

Nàng là Linh Mộc Thiên Hạ.

Nàng thật nổi giận, tức giận có thể làm cho người mất đi tất cả sợ hãi, có thể làm cho một cô bé không hề nữa e ngại một đáng ghét hung ác cao thủ, nàng tức giận bắt nguồn, là cái kia nằm dưới đất hôn mê bất tỉnh Lưu Khải. Nàng phát điên bình thường túm lấy Tần Phong đao trong tay, giống như mù điên hướng trên mặt treo sợ hãi còn có tức giận Hoàng Mao trên người đâm tới.

"Ô!"

Thống khổ.

Hoàng Mao cảm thấy dị thường thống khổ.

Linh Mộc Thiên Hạ không biết cái gì là trí mạng địa phương, cho nên nàng thọc bụng sẽ không giết rụng Hoàng Mao.

Nhưng là Hoàng Mao lại cảm giác được so sánh với thọc tại chính mình ngực càng thêm đau đớn.

Bởi vì hăn nằm mơ cũng không nghĩ ra, sẽ có một cô bé cầm lấy dao găm tới thọc tự mình, một tay trói gà không chặt hăn tuyệt độ sẽ không tin tưởng dám động thủ giết người cô bé, hăn thậm chí đã chuẩn bị kỹ càng bị Tần Phong ác ma này hành hạ ngàn lần vạn lần, nhưng là hăn giờ này khắc này phát hiện ở nhiều chuẩn bị không đuổi kịp biến hóa. Có lẽ đây mới là hăn chân chính thống khổ bắt nguồn.

Một đao kia.

Thọc không nặng, nhưng là lại tựa như cắt vỡ linh hồn của hăn.

Hoàng Mao là cái đồ biến thái, biến thái sẽ biết càng thêm nhiều thay đổi thái thủ đoạn sẽ thừa nhận càng thêm nhiều thay đổi thái thống khổ, nhưng giờ này khắc này, hắn không cách nào thừa nhận hắn cho là nhẹ nhất đau đớn.

Linh Mộc Thiên Hạ nhìn hắn bụng trào ra máu tươi, bỗng nhiên phát sinh khóc lớn, nàng khóc chạy tới Lưu Khải bên cạnh, ôm chết ngất béo ú khóc. Mã Khôn oán hận đứng dậy hướng về phía Hoàng Mao đập mấy đá, nhưng là Hoàng Mao kêu rên mấy tiếng, trong mắt của hắn còn mang theo mê mang cùng không thể tin nhìn bụng dao găm, tại sao sẽ như vậy đau?

Nhưng là những người còn lại hiển nhiên không quan tâm.

Sơn Nội Khẩu Nha nội tâm như rơi vực sâu, nếu như lúc trước hắc Mộc Kỳ làm bộ Tần Phong vừa mới bắt đầu lật bàn, hắn còn có thể tiếp nhận của mình thất bại, nhưng là làm hắn phát hiện đây hết thảy cũng chỉ là Tần Phong một người ở người vạch ra, hắn trong mưu kế không chỉ là một lúc, tinh thần của hắn đã hoàn toàn bị tòi suy sụp rồi.

"Cho người một cơ hội, nói ra nghi ngờ của người." Đối đãi đem chết địch nhân, Tần Phong từ trước đến giờ rất lớn phương.

Sơn Nội Khẩu Nha hít thật sâu một hơi, hắn còn làm ở nơi đó, chẳng qua là hắn đã không phải là lúc trước cái kia tự nhận là thông minh tuyệt đỉnh Sơn Nội Khẩu Nha rồi, giống như là bình thường lão nhân, nói: "Hắc Mộc Kỳ phản bội, là người nghĩ ra được? Người tại sao sẽ biết ta sẽ tin tưởng điểm này."

"Bởi vì người lòng nghi ngờ rất nặng, nếu như chúng ta cứ như vậy tới, sợ rằng bước lên này tòa đảo nhỏ bước đầu tiên chúng ta tự hoàn toàn chết rồi, hắc Mộc Kỳ lẽ đương nhiên phản bội mới là người hắn là tin tưởng, người quá tự tin rồi. Hơn nữa người thích xem hài hước." Tần Phong thản nhiên nói: "Ta là rất địch nhân cường đại, người thích xem người địch nhân mưu kế bị người từng bước từng bước đoán được mà dương dương đắc ý, cho nên ta liền thỏa mãn người cái này **."

"Tây Khẩu Hạo Tư đâu? Người giết chân chính hãn, chẳng lẽ sẽ không sợ ở cát sẽ người đuổi giết người đến chân trời góc biển sao!" Sơn Nội Khẩu Nha không giải thích được hỏi.

Tần Phong khẽ mỉm cười: "Thẳng thắn mà nói ta không sợ bất luận kẻ nào truy sát ta đến chân trời góc biển. Hơn nữa ta phát hiện Tây Khẩu Hạo Tư ở nàng tình phụ không ngừng mài, đã không có dĩ vãng đã tâm cùng nhuệ khí, chỉ là một ở trên người nữ nhân phát tiết công cụ, một công cụ, không cách nào ở hoàn thành ta sau đó bố trí, cho nên hãn chỉ có thể chết, nhưng là chết rồi, hãn người cũng sẽ không tìm ta báo thù."

"Tại sao?"

"Bởi vì ta còn đang." Một âm trầm thanh âm đột nhiên vang lên.

Nghe được cái thanh âm này, Sơn Nội Khẩu Nha sắc mặt căng thẳng, hãn phát hiện hãn ở cũng không cách nào khống chế tự mình tâm tư rồi.

Hãn bây giờ là ngu xuẩn.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 380: Máu Của Địch Nhân

Chương 380: Máu của địch nhân

Nếu như Tần Phong phản kích là đối với Sơn Nội Khẩu Nha ** trắng trợn chà đạp.

Như vậy làm "Bởi vì ta còn đang" câu này mang theo vô cùng âm trầm lời nói ở Sơn Nội Khẩu Nha bên tai vang lên lúc, Sơn Nội Khẩu Nha một lòng đã đến cổ họng.

Bởi vì hắn quá quen thuộc cái thanh âm này rồi.

Một vốn là bị hắn đùa bỡn muốn sống không được, muốn chết không xong người sống sờ sờ đứng ở trước mặt của hắn, sắc mặt của hắn còn có chút tái nhợt, lúc trong ánh mắt báo thù khoái cảm nói cho Sơn Nội Khẩu Nha, người này còn có vô cùng bùng bột sức sống.

Hắn là Tây miệng ngạn một.

Cái kia vốn nên là bị chết ở cát sẽ thái tử gia.

Nhưng Tây miệng ngạn một còn sống, hơn nữa sống rất tốt, hào đến có thể ở cầm lấy đao chém chết mấy người, mà tình trạng này, Sơn Nội Khẩu Nha có thể là một trong số đó. Hắn còn rất trẻ tuổi, có dã tâm, có báo thù **, mà hết thảy này trùng hợp là Tần Phong cần thiết, cho nên Tần Phong giết hắn rồi cái kia không muốn báo thù cho hắn cha, Tây miệng ngạn một không có ghen ghét, ngược lại rất cảm kích.

Nếu không hẳn chỉ có thể trở thành một mảnh hoàng thổ.

Tây miêng ngạn một dã tâm không cho phép chính hẳn trở thành một mảnh hoàng thổ, cho nên hẳn lựa chọn cùng Tần Phong hợp tác, giết chết cái kia không có ích lợi gì phụ thân, trở thành ở cát sẽ tân nhậm khô thủ.

"Xem ra ta tính sai còn thật không ít, kia bom đấy, chân chính bom rất cuộc là cái gì!" Sơn Nội Khẩu Nha có chút không cam lòng hỏi.

Tần Phong buồn cười nói: "Không có bom, hắc Mộc Kỳ cùng Nguyên Dã Điền đối thoại chẳng qua là kích lên của người lòng nghi ngờ, như vậy ta mới có thể lẽ đương nhiên chạy đến hết những người đó địa phương."

"Người gạt ta?" Nguyên Dã Điền trừng lớn hai mắt.

"Người thiết kế bom chính xác hung ác tinh diệu, nhưng là suy nghĩ xuống tới hay(vẫn) là dễ dàng xuất hiện sơ xảy. . . ." Tần Phong mang theo vài phần áy náy đối với mình cái này miễn:-fans nói, dù sao lừa cái này cam tâm tình nguyện cầm lấy mạng cho mình bán mạng Nguyên Dã Điền, Tần Phong cũng ít nhiều có mấy phần thật ngại ngùng.

"Kế hoạch của người bọn họ cũng không biết? Chẳng lẽ người tự không sợ bọn họ làm lỗi sao?"

Sơn Nội Khẩu Nha không khỏi vẻ sợ hãi hỏi.

Hắc Mộc Kỳ cũng là bất đắc dĩ nói: "Ta đích xác không biết, ta cũng cho là bom đã an phòng hảo."

"Ta biết đến càng thêm ít."

Nhã tử bóp bóp nắm tay, mang trên mặt mấy phần tức giận, nhìn Tần Phong trong ánh mắt cũng có mấy phần u oán.

Tần Phong buồn cười vỗ vỗ bờ vai của hẳn, lại nói: "Lừa gạt bọn họ cũng chỉ

là bởi vì các người quá thông minh, một khi Nguyên Dã Điền cùng hắc Mộc Kỳ biết ta chân chính kế hoạch sợ rằng ở trong đối thoại rất dễ dàng bị người tìm ra chỗ sơ hở do đó sử cả cái kế hoạch hoàn toàn sụp đổ, chúng ta đi vào trì hoãn thời gian cũng chỉ bất quá để cho người càng thêm tin tưởng mình suy đoán do đó sử kế hoạch của ta có thể hoàn mỹ hoàn thành thôi."

Sơn Nội Khẩu Nha cười thắm một tiếng.

Từ đầu tới đuôi hẳn cho là mình đem địch nhân loay hoay đang vỗ tay trong lúc, nhưng đến bây giờ hẳn mới phát hiện mình chẳng qua là Tần Phong đùa bỡn một cái tượng gỗ thôi, không chỉ có đưa hẳn dẫn đến nơi này Hoàng Ảnh dưới đất pháo đài, còn bị hẳn cứu đi Hoàng Ảnh địch nhân nhóm, hẳn nhìn thoáng qua Tây miêng ngạn một, rồi sau đó vừa đem ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người, nói: "Tây miêng ngạn vừa so sánh với phụ thân của hẳn càng thêm có dã tâm cùng đối với Hoàng Ảnh thù hận, cho nên người lựa chọn hẳn, mà khi hẳn có những thứ kia bị giam áp Hoàng Ảnh địch nhân trợ giúp, hẳn đi lên ở cát sẽ khô thủ bảo chỗ ngồi cũng là dễ dàng, từ đầu tới đuôi người đã nghĩ được rồi đây hết thầy?"

"Mã Khôn bọn họ bị bắt thật là ở dự liệu của ta ở ngoài, ta đã sớm có thể đoán được người của người đã tìm được Tây miêng ngạn đều tạm thời dẫn ta mắc câu, nhưng là không nghĩ tới các người sắp đặt kế hoạch cũng chính xác ngoạn độc." Tần Phong không thể không bội phục túi khôn đoàn an bài, thà rằng giết lầm một ngàn không thể bỏ qua một, nói: "Cho nên ở gặp lại người sau đó ta liền định như vậy kế hoạch."

"Cuối cùng một cái vấn đề."

"Nói."

"Các người tính toán làm sao chạy trốn?" Sơn Nội Khẩu Nha làm sao cũng nghĩ không ra bọn họ có thể chạy đi phương pháp.

Dù sao phía trên có hơn trăm người canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, tay súng

ngắm, Ninja, cũng có thể đưa bọn họ hoàn toàn lưu lại!

Chỉ là không có người trả lời hẳn, trả lời hẳn chẳng qua là mấy người một mảnh cười quái dị, Sơn Nội Khẩu Nha nhìn cười quái dị không ngừng, trái tim không ngừng co quắp, mồ hôi lạnh không gián đoạn ở phía sau bối chảy ra, hẳn nuốt ngụm nước miếng, mà Tây miệng ngạn một mẫu là âm trầm nói: "Biết hành hạ một người tốt nhất thủ đoạn là cái gì không?"

"Là cái gì?"

"Người sẽ biết."

Tây miệng ngạn một cho hẳn một không phải là trả lời trả lời.

Nhưng là Sơn Nội Khẩu Nha sắc mặt đã thay đổi, đầu tiên là trắng bệch, rồi sau đó là một trận ửng hồng, hẳn muốn đứng lên, nhưng là Tây miệng ngạn một tay trung không biết lúc nào nhiều một cây đao, đâm vào đầu gối của hẳn cốt. Đao phong cùng xương cốt ma sát, để cho Sơn Nội Khẩu Nha sắc mặt đã trắng đỏ mồ hôi, hẳn đau muốn kêu thảm thiết, nhưng là bị Tây miệng ngạn một bùm miệng.

Hẳn cho là mình không sợ chết.

Nhưng là làm sự tin tưởng của hẳn bị lần lượt bạo chết sau, hẳn đã sinh ra một chút cũng không có hạn sợ hãi.

Những thứ này sợ hãi như bệnh độc bình thường cắn nuốt hẳn tất cả phòng tuyến tâm lý, buông thả hẳn cầu sinh **, chẳng qua là thực tế đau đớn nói cho hẳn biết, hẳn không cách nào sống sót.

"Ô!"

Sơn Nội Khẩu Nha đau nước mắt không ngừng, hẳn muốn giãy dụa, nhưng là Tây miệng ngạn một lực lượng rất lớn, đưa hẳn trói buộc không nhúc nhích.

"Chết đi."

Dao găm rút ra, dính nhuộm máu tươi đao phong ở Sơn Nội Khẩu Nha sợ hãi ánh mắt cầu khẩn trung xẹt qua cổ của hắn.

Lãnh.

Đây là Sơn Nội Khẩu Nha cảm giác đầu tiên đến, lãnh trung mang theo nóng, nóng là máu tươi, phun đi ra ngoài máu tươi, hai tay của hắn thùy xuống, không có gãy dựa, hai mắt còn mở to, nhưng người đã chết. Mà lúc này, ở hành lang nơi, một đám mang theo báo thù ** người đi ra, bọn họ là bị Hoàng Ảnh nhốt ở chỗ này Hoàng Ảnh địch nhân, địch nhân của địch nhân chính là bạn bè.

Trong bọn họ có người tốt, có người xấu, có mất hết tính người, có nghĩa bạc vân thiên.

Nhưng là bọn hắn có một cùng chung **.

Hủy diệt Hoàng Ảnh.

** cùng sợ hãi là chi phối nhân loại tốt nhất vũ khí, Hoàng Ảnh đã sớm bọn hắn **, mà Tần Phong cho bọn hắn sợ hãi, chỉ bởi vì hắn là Âm Dạ Linh Vương, đây là sợ hãi đại danh từ.

Bọn họ tụ tập ở trong đại sảnh, nhìn Tần Phong, đợi chờ hắn một bước ra lệnh.

Mà lúc này.

Đại sảnh một cái màn ảnh sáng lên, mọi người giật nảy mình, bọn họ không hèn mà cùng nhìn sang, lại thấy trên màn ảnh lóe lên một trận tia sáng sau, xuất hiện một đen xì trong không gian một thấy không rõ bất kỳ dung mạo thân ảnh. Bóng dáng ẩn giấu ở màu đen trường bào trong, không ai nhìn ra hắn là ai, chỉ có Tần Phong, bởi vì vậy người hóa thành tro hắn cũng nhận biết: Quỷ đêm.

Cái kia được gọi là sát thủ chi thần quý đêm.

Cùng hẳn không đội trời chung quý đêm.

Nhưng là ngoài dự tính, Tần Phong không có biểu lộ ra bất kỳ nổi hung dấu hiệu, ngược lại là tâm bình khí hòa đi về phía trước hai bước, cùng trong màn hình quý đêm bốn mắt nhìn nhau, mặc dù chỉ là màn ảnh ở giữa nhìn chăm chú, nhưng là tất cả mọi người cảm thấy bốn đạo mục quang tiếp xúc sau tán phát ra mãnh liệt có thể giết người không khí.

"Nếu như người ở lại Đông thiên, người có thể không buồn không lo quá hoàn của mình nửa đời sau, bởi vì chúng ta sẽ không chủ động đi tìm người phiền toái."

"Nhưng là phiền toái hay(vẫn) là tới."

"Thế sự khó liệu."

"Không nhất thiết như vậy." Tần Phong ngược lại cười nói: "Ít nhất có một việc rất dễ dàng dự liệu được."

Quý đêm không nói lời nào.

Tần Phong nói: "Rõ ràng dễ thấy, dự liệu được Hoàng Ảnh tiêu diệt, cùng với sau lưng người thế lực ngã xuống."

"Chỉ bằng những thứ phế vật này?"

Quý đêm lời nói rất cuồng vọng.

Ở Tần Phong phía sau những người này từng cái cũng có tự mình đặc thù bản lĩnh, nếu không cũng sẽ không khiến Hoàng Ảnh không nỡ giết chết, nhưng lúc này bị người ** trắng trợn châm chọc, bọn họ nhưng không có tức giận, bởi vì bọn họ biết trong màn hình gia hỏa thậm chí ngay cả mặt mũi cũng không có ra đã đem tự mình đánh bại, này đã đã cường đại đến xem hẳn nhóm vì phế vật

trình độ, hơn nữa có người có thể đoán được hẳn là tên sát thủ kia chi thần.

Một vì giết người mà sinh quái vật, cô độc tịch mịch thần.

Là thế giới dưới lòng đất cận tồn mấy chỉ bằng vào tên cũng đủ để làm cho người ta cảm giác được hủy diệt sắp tới quái vật một trong.

"Chỉ bằng chúng ta." Tần Phong khoe miệng vung lên một tia thần bí nụ cười, nụ cười kia rất thần bí, thần bí để cho đối với hẳn hiểu rõ sâu đậm quỷ đêm cũng đều nhìn không ra chút nào manh mối, nhưng là hẳn thấy ở Tần Phong trên người từ từ tản mát ra một cỗ trước nay chưa từng có khí thế khổng lồ, cỗ khí thế này không có áp bách địch nhân hiệu quả, lại làm cho phía sau hẳn trong mắt của hẳn con kiến hôi bắt đầu tụ lại với nhau.

Tần Phong ngón tay hơi ngắt, nói: "Bọn họ sẽ giống như Dã Lang giống nhau ở quốc gia này sinh tồn phát triển, bọn họ sẽ ở trong bóng tối liếm của mình sơn khẩu cảnh báo địch nhân đáng sợ, bọn họ nhanh vượt sẽ càng ngày càng sắc bén, không ngừng chém giết bất kỳ từng hủy diệt bọn họ sinh hoạt địch nhân, các người chọc cho không là một đám người, mà là sói, con sói bị thương sói."

Quỷ đêm vẫn không nhúc nhích, nhưng là trong bóng tối ánh mắt của hẳn thay đổi.

Con sói bị thương, cái kia hẳn đích thân giết chết sinh tử huynh đệ, lúc này ở Tần Phong triệu hoán, tựa như phục đang sống, đang ở đó dưới đất pháo đài trung phát ra Khiếu Nguyệt loại gầm rú hiển lộ rõ ràng báo thù con sói bị thương trở về.

Màn ảnh tắt đi.

Tần Phong sắc mặt càng ngày càng âm trầm, không người nào dám lớn tiếng nói một chữ, chỉ sợ như cũ ôm béo ú Linh Mộc Thiên Hạ cũng không dám đang khóc.

"Các người mỗi một người cũng đều đã chết, có lẽ các người có hèn hạ có cao thượng, nhưng là các người nhớ kỹ, những thứ này đã không trọng yếu hơn nữa, các người chết rồi." Tần Phong hít sâu một hơi, nói: "Nếu như các người nghĩ sống lại, vậy thì nghĩ hết thấy khả năng giết chết bọn họ."

"Đúng, ta chết." Một sắc mặt tái nhợt gia hỏa đi lên trước mấy bước, hăn không có bất kỳ võ lực, ai cũng có thể nhìn ra được, nhưng là không ai sẽ xem thường người này, bằng một tờ miệng là có thể để cho ba ngàn người không ai sống sót quái vật là không thể xem thường.

Thân thể của hăn gây yếu đến bất kỳ một cái nào từng có bình thường huấn luyện người cũng có thể giết hăn rồi.

Nhưng là hăn cường đại đến thế giới dưới lòng đất kiêu hùng cũng không dám đối mặt giết hăn.

Hăn gọi tam mưu.

Mưu tài, mưu mạng, mưu thế.

Hăn nhìn thoáng qua Tần Phong, rồi sau đó đem ánh mắt đặt ở Tây miệng ngàn một thân trên, hăn là người thông minh, cho nên hăn nói: "Tây miệng tiên sinh, không biết giết qua mười hai Hoàng Ảnh người có không có tư cách gia nhập ở cát sê?"

"Tam mưu tiên sinh nghĩ muốn gia nhập ở cát biết, ngàn một tự nhiên bày xuống tiệc đón gió."

"Ta chỉ uống rượu."

"Có rượu."

"Rượu là rượu gì?"

Tây miệng ngàn một lạnh lùng nói: "Máu của địch nhân."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 381: Lòng Dạ Độc Ác

Chương 381: Lòng dạ độc ác

Y Đâu Đảo phát sinh núi lửa bộc phát.

Ngất trời sương khói che kín nửa bầu trời, lửa đỏ nham tương dâng lên ra, cả hòn đảo hoàn toàn bị lạc ở hủy diệt trong.

Bao gồm cái kia không muốn người biết Hoàng Ảnh dưới đất pháo đài.

Thiên nhiên uy lực thì không thể nghi ngờ, mọi người rất may mắn đây chẳng qua là đang hòn đảo trong núi lửa bộc phát.

Nhưng là cả Đảo Quốc thế giới dưới lòng đất quả thật lòng người bàng hoàng, không bởi vì khác, nơi này cũng có một cuộc núi lửa bộc phát, chẳng qua là bộc phát là nhân tính lửa giận, là ở cát sẽ lửa giận.

Trong một đêm.

Ở cát sẽ khô thủ Nishiguchi gia tộc trên dưới ba mươi bốn người chết oan chết uổng, bao gồm ở Đông Phong Đảo muốn chạy về Đảo Quốc Tây Khẩu Phong Nam, hãn chết rất thảm, ở trong biển rộng bị tươi sống chết chìm, bao gồm ở cát sẽ rất nhiều nòng cốt, chết thê thảm, thậm chí không muốn người biết.

Nishiguchi gia tộc bị hủy diệt, chỉ còn lại có một Tây Khẩu Ngạn một.

Ở cát sẽ lẽ đương nhiên nổi giận, mà may mắn chính là, bọn họ có một tức

giận mục tiêu, đó chính là Sơn Khẩu Tổ, là Hoàng Ảnh.

Nhưng sự thật thật như thế sao?

Cổ thanh màu sắc cổ xưa trà đạo quán.

Tam mưu nhìn Tần Phong, Tần Phong ngồi ở chỗ đó, không nói một lời, trên người hắt lãnh ý để cho tam mưu không dám mở miệng trước, đại khí không dám ra một ngụm, đây là một đầy đủ làm cho người ta cảm giác được sợ hãi nam nhân, tam mưu trong lòng nghĩ như vậy đến. Ước chừng có một điều thuốc {công phu:-thời gian}, Tần Phong mới là mở miệng nói: "Người là người thông minh, rất thông minh."

"Càng là người thông minh càng sợ chết." Tam mưu đường hoàng đáp.

Tần Phong cười, trên người lãnh ý trong khoảnh khắc tiêu tán, điểm một viên hương khói, tay trái ở trên bàn có tiết tấu từ từ gõ, nói: "Nói như vậy, tên tiểu tử kia điên rồi?"

"Hắn không điên, nhưng thành ma rồi." Tam mưu như cũ không dám nhìn thẳng liếc mắt nhìn Tần Phong, hơi cúi đầu, nói.

Tần Phong sâu hít thật sâu một hơi hương khói, tay trái ngón tay ở trên mặt bàn gõ tiết tấu càng lúc càng nhanh, lập tức lại là cười nói: "Đúng vậy a, một ngày cả cha ruột cũng dám giết người, không được(sao chứ) ma rất khó giải thích đây hết thấy."

Tam mưu lắc đầu, khổ sở nói: "Nhưng này không đủ để thành ma, trừ phi hắn giết Nishiguchi gia tộc trên dưới ba mươi bốn miệng ăn."

Tần Phong cũng có chút vẻ sợ hãi.

Trên thực tế làm hắn nghe tam mưu hồi báo cho hết thấy sau đó, hắn biết lần này trông nhằm đi tới Châu Nam Cực, hắn quá coi thường Tây Khẩu Ngạn một, trên thực tế làm cả suy sụp Sơn Nội Khẩu Nha, đem Cao Kiêu Phong hòa,

trong núi chi giúp đùa bốn đang vỗ tay trong lúc, nhưng là lần này, hấn đã không cách nào ở không chế Tây Khẩu Ngạn một cái này ma rồi.

Mới đầu hấn chẳng qua là cho là Tây Khẩu Ngạn một chi là Phong Cuồng nghĩ muốn báo thù, có dã tâm cũng người thông minh, cho nên hấn sẽ đồng ý kế hoạch của mình, hơn nữa hấn cũng là nhân tuyển thích hợp, dựa vào một lời lừa gạt cộng thêm tam mưu mọi người đầy đủ cùng Hoàng Ảnh chu toàn một đoạn thời gian, nhưng là thế nào cũng không nghĩ ra chính là, Tây Khẩu Ngạn một ngoài dự tính cường đại, cường đại đến Tần Phong đều không thể không bội phục, hấn lúc này mới phát hiện mình cho Hoàng Ảnh tạo địch nhân không phải là một người, mà là một ma.

"Không thể không nói, ngoài dự tính." Tần Phong không có che giấu cái gì, có chút khổ sở cười nói: "Tình lý ở ngoài."

"Ta cũng không nghĩ ra." Một bên hắc Mộc Kỳ cũng là vừa mới khôi phục quá bình tĩnh, hấn cho là mình đã giết người như ngóe rồi, nhưng là Tây Khẩu Ngạn một những chuyện đã làm để cho hấn biết cái gì rồi tên là chân chính giết người không chớp mắt, nhưng rất nhanh hấn vừa lễ đương nhiên nói: "Bất quá ngẫm lại cũng bình thường, nếu như chúng ta đã biết, hấn sẽ không sống."

Chính xác.

Nếu như Sơn Nội Khẩu Nha mấy người biết Tây Khẩu Ngạn một là ma, như vậy bọn họ sẽ không để cho hấn sống trên thế giới này. Nhưng hết lần này tới lần khác bọn họ lúc trước nhận biết Tây Khẩu Ngạn một chỉ là tham sống sợ chết nhị thế tổ.

Đây mới là Tây Khẩu Ngạn một chân chính thông minh nơi.

Cho dù ai cũng không nghĩ ra ma tính.

"Chuyện này còn có ai biết?" Tần Phong hỏi.

"Hai người." Tam mưu hồi đáp.

"Ân?"

Tần Phong cùng hắc Mộc Kỳ rồi rít nhú mào.

Cũng là tam mưu không nhanh không chậm nói: "Ta cùng hắc Mộc Kỳ là người, người cùng hắc không phải là người."

Tần Phong không có {tức giận:-sinh khí}, ngược lại cười nói: "Cho nên người tìm đến ta."

"Không sai." Tam mưu trầm giọng nói: "Ta mưu mạng, là của mình mạng, biết một ma lòng dạ độc ác **, ta mưu không được mạng của mình."

Quả thật, Tây Khẩu Ngạn một tướng chính hãn làm hết thầy giá họa cho Hoàng Ảnh. Hoàng Ảnh người vô khổng bất nhập, Tây Khẩu Ngạn một hiểu rất rõ thực lực của bọn họ rồi, cho nên hãn sẽ không ở cho mình lưu lại bất kỳ nhược điểm, những ngày kia sinh huyết thống chi thân chỉ có chết mới có thể hoàn toàn giải quyết hãn nỗi lo về sau. Dù sao hãn đã giết cha ruột, không có ai hãn không dám lại giết.

Chỉ có như vậy.

Tây Khẩu Ngạn một ở sẽ không cố kỵ chút nào đi trả thù Hoàng Ảnh, chỉ sợ thua, hãn cũng không sợ hãi, hơn nữa ở cát sẽ trên dưới phạm là không phục tùng toàn bộ của hãn bị hãn lấy bí ẩn thủ đoạn giết chết, ở cát sẽ trên dưới nhìn như thực lực suy yếu, nhưng là đã cực kỳ cường đại, bởi vì bọn họ trên dưới có một cùng chung tín ngưỡng, đó chính là hủy diệt Sơn Khẩu Tổ, hủy diệt Matsukei gia tộc, hủy diệt Hoàng Ảnh!

Nhưng là tín ngưỡng không cho phép bất kỳ làm bẩn, chỉ sợ tín ngưỡng máu tươi lâm ly, nhưng quyết không cho phép nước mưa rửa sạch.

Mà biết điều bí mật này tam mưu chỉ có thể nghĩ hết thầy biện pháp mưu cầu

tánh mạng của mình, mà biện pháp chỉ có một, đó chính là Tần Phong. Nhất là làm Tây Khẩu Ngạn một triển hiện kia thực lực cường đại cùng với tâm cơ sau đó, tam mưu hoảng sợ phát hiện, ở ở cát sẽ bản lãnh của mình tựa hồ khởi tác dụng cũng không lớn, nhưng là có một tác dụng là Tây Khẩu Ngạn một vô cùng cần.

Hắn thu nạp những thứ kia Hoàng Ảnh địch nhân thù hận, mà tam mưu chết vừa vặn có thể kích lên mọi người thù hận.

Nghe xong được tam mưu tự thuật, Tần Phong đem hương khói bóp tắt ở một bên, nói: "Người thật xác định Tây Khẩu Ngạn vừa đã cường đại đến người ở bên cạnh hắn không có bất kỳ phát huy dư địa?"

"Một ngày trước ta có trăm phần trăm tự tin, hồi lâu trước ta có 50% tự tin, nhưng là hiện tại ta có thể trăm phần trăm xác định hắn cần ta chết." Tam mưu khổ sở nói: "Người nên biết, ta mưu mạng."

"Vây lần này người sai lầm rồi."

Tần Phong ngắt mi tâm, đứng dậy đi tới phía sau hắn.

Tam mưu không có gì lo lắng, hắn biết ở Tây Khẩu Ngạn một thân bên có thể có mưu mạng cơ hội, nhưng là ở Tần Phong trước người tuyệt đối không có, cho nên Tần Phong muốn giết tự mình sẽ không đi tới phía sau mình.

"Yên tâm đi, hắn sẽ không giết của người. Bởi vì người tới." Tần Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Tam mưu đầu tiên là sắc mặt trầm xuống, nhưng rất nhanh lại gạt đầu một cái: "Ta hiện tại có trăm phần trăm tự tin hắn sẽ không giết ta."

Tam mưu không có ở ở lâu, hắn khoái trá rời đi, ít nhất ở Hoàng Ảnh bất diệt lúc trước, hắn sẽ sống rất tốt.

Hắc Mộc Kỳ có chút không rõ cho lắm đột nhiên, nghi ngờ nhìn thoáng qua

Tần Phong, Tần Phong không có giải thích cái gì, ngược lại là hô: "Mã Khôn."

Rất nhanh Mã Khôn tự đi đến.

Hắn sắc mặt đã tốt hơn nhiều, khôi phục dĩ vãng thái độ bình thường.

"Béo ú cùng thiên tốp thương thế như thế nào?"

"Thiên tốp chẳng qua là bị thương ngoài da, còn đang nghỉ ngơi." Mã Khôn trên mặt hiện lên một mảnh tức giận cùng phẫn hận, còn có mấy phần bi thống: "Béo ú thương thế quá nặng, não bộ chịu đến kịch liệt bị thương, nếu như. . ."

"Hắc Mộc Kỳ, người cùng Nhã tử an bài bọn họ đi Yên Kinh." Tần Phong sắc mặt trầm xuống, cắt đứt hẳn lời nói, phân phó nói: "Tìm được Tà Y sau các người đi Hồng Kông chờ ta."

"Hảo."

Hắc Mộc Kỳ gật đầu.

Hắn biết hẳn gần đây hay(vẫn) là ít ở Đảo Quốc lộ diện hảo, nếu không Hoàng Ảnh người cũng sẽ không tha hắn, dù sao hắn tự nhận là làm không được cùng cái kia thành ma Tây Khẩu Ngạn một trình độ.

"Có cần hay không ta thông báo lão khất cái?" Mã Khôn trầm thấp hỏi.

Đó là hắn biết đến béo ú duy nhất một cái thân nhân.

"Hắn đã biết rồi."

"Người nói cho hắn biết rồi?"

"Không cần ta." Tần Phong lắc đầu, đi tới phía trước cửa sổ, nói: "Béo ú thân thế vượt xa tưởng tượng của người, tuyệt đối không thể để cho hắn xảy ra chuyện, nói cho Tà Y, không tiếc bất cứ giá nào đem hắn đã cứu tới."

Mã Khôn cùng hắc Mộc Kỳ có chút nghi ngờ.

Bọn họ muốn hỏi, béo ú là ai.

Nhưng là bọn hắn còn không có hỏi, một tràn đầy giọng mỉa mai thanh âm thật giống như ở bốn phương tám hướng vang lên: "Ta biết hắn là ai!"

"Người nào!"

Hắc Mộc Kỳ toàn thân một khéo léo cơ trí, thương không biết lúc nào giữ tại trong tay của hắn, hắn là sát thủ, cái này bản năng, hướng chi cái thanh âm này vang lên ngoài, hắn nhưng không biết là ai giấu ở địa phương nào, cho nên hắn có chút hoảng sợ cùng sát ý, người tới ẩn giấu thủ đoạn cao như thế, chỉ sợ là cao thủ, Hoàng Ảnh cao thủ.

"Ta? Ta là bóng dáng, các người không cần phiền lòng tìm ta." Giọng mỉa mai thanh âm càng là thật đặc ý dào dạt.

Cũng là Tần Phong trong mắt lóe lên vẻ lạnh lẽo, đi tới hắc Mộc Kỳ bên cạnh đưa hắn thương chiếm tới đây, mười hai phát đạn ở trong nháy mắt toàn bộ đánh đi ra ngoài, Mã Khôn theo bản năng bảo vệ đầu, cũng là hắc Mộc Kỳ chặt híp mắt, trong lòng có một mảnh khổ sở, hắn biết Tần Phong rất mạnh, nhưng là không nghĩ tới mạnh tới bậc này, mười hai phát đạn liên tiếp đánh ra, cánh tay hắn nhưng lại không có chút nào run rẩy, đây nhưng là trải qua đặc biệt cải tạo súng lục, sức giật thật lớn, người bình thường ngay cả mở hai thương sợ rằng {cổ tay:-thủ đoạn} cũng muốn cắt nát, cho dù là chính bản thân hắn cũng chỉ có thể ngay cả mở bảy thương thôi.

Cũng chính thức lúc này.

Một bóng người từ trên trần nhà rơi xuống, cực kỳ chặt vật, chặt vật lấy thân thủ của hắn bản năng thông dong rơi xuống đất lại bị té thất điên bát đảo, mà càng thêm chặt vật chính là, không đợi hắn đứng lên, Tần Phong đã một cước đá vào trên bụng của hắn.

Tự xưng là bóng dáng gia hỏa trong lòng có khổ nói không ra lời.

Bụng đau nhức để cho hãn kêu thảm thiết một tiếng, cả người bay rớt ra ngoài, đụng ngã lăn bẩy tám trương bàn trà mới là miễn cưỡng ổn định lại.

Lúc này bên trong nhà ba người mới nhìn rõ người này tướng mạo.

Mặc một thân trắng noãn tây trang, vốn là sạch sẽ gọn gàng y phục lúc này một mảnh đống hỗn độn, anh tuấn trên khuôn mặt đeo đầy mồ hôi hột, một mảnh tái nhợt, trong ánh mắt nhìn Tần Phong trong ánh mắt mang theo vài phần sợ hãi. Đợi thấy Tần Phong sắc mặt bất thiện đi tới, hãn con người một trận co rút lại, bởi vì hãn thấy sát ý. Không chút do dự sát ý.

Hãn biết, nếu như không đang nói cái gì, tự mình sẽ chết oan chết uổng.

"Ta cùng Long trộm là bạn bè!"

Hãn tức thời hô.

La xong sau, hãn thấy ba người cũng đều dừng lại nện bước, thở phào nhẹ nhõm, nhưng còn không có đứng lên, lại thấy trước mặt Tần Phong bỗng nhiên xông tiến lên đây, ứng phó không kịp hãn lại một lần nữa nằm dưới đất, thừa nhận Tần Phong không nguy hiểm đến tánh mạng nhưng đủ để làm người ta không ngừng kêu khổ quyên dấm cước đá.

Nên.

Đáng đời.

Đáng đời dọa người.

Hắc Mộc Kỳ cùng Mã Khôn quát chửi nói.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 382: Xà Chuột Ngục Giam

Chương 382: Xà chuột ngục giam

Ảnh trộm cực kỳ chú trọng bề ngoài của mình hình tượng.

Hắn là đạo tặc, là một không chỗ nào không ăn trộm đạo tặc, hoan hỷ nhất hảo trộm lòng của nữ nhân, càng thêm thích trộm đi Long trộm tâm.

Chẳng qua là cái này đến từ thần bí Cổ Lão Trung Mắm Long trộm thật giống như là khắc tinh của hắn, đợi hắn đem hết muôn vàn thủ đoạn, như cũ không thể đắc giai nhân nghiêng lòng, càng thêm không ngờ chính là, hoa tươi đã ở cứt trâu trung khỏe mạnh trưởng thành.

Cứt trâu tự nhiên là Tần Phong, hơn nữa chất dinh dưỡng đầy đủ, đầy đủ đến Long trộm đã đối với bất kỳ ngoại lai nam nhân không ưa.

Tự xưng là phong lưu phóng khoáng ảnh trộm nơi nào nuốt xuống được khẩu khí này, ở nhận được Long trộm an bài sau, trước tiên đem Tần Phong cùng với kia bên cạnh mọi người thân phận điều tra một đày hương lên trời, ở biết được Tần Phong cái kia kinh khủng thân phận sau như cũ không biết sống chết muốn cho Tần Phong mấy người một hạ mã uy, hắn có cường đại tự tin, chẳng qua là hắn không biết, rất nhiều người tự tin ở Tần Phong nắm tay trước mặt, không đáng giá nhắc tới.

Cho nên ảnh trộm bị thua thiệt.

Giảm nhiều.

Hắn thống khổ ngồi ở chỗ đó, toàn thân cao thấp thanh ứ giao thoa, dĩ vãng phong lưu sớm đã bị bốn mươi lăm mã số dấu chân phủ ở.

Không ai thương hại hắn, bởi vì trong phòng ba người khác cũng sẽ không có cái gì đồng tình tâm.

"Nói như vậy, là Long trộm để cho người tới rồi?" Tần Phong uống ngụm nước trà, nhai từ từ uống vào trong miệng lá trà, khổ sở hương vị ở giữa răng môi lan tràn, mang đến mấy phần hương vị ngọt ngào, đúng như hắn lúc này ánh mắt, cười nói dịu dàng.

Ảnh trộm có chút không được tự nhiên.

Cho dù ai bị đánh một trận cũng sẽ không tự tại.

Cho dù ai bị được xưng có phổ Tần Phong đánh {một bữa:-ngừng lại}, cũng sẽ không tự tại.

Hắn hơi xê dịch thân thể, tác động vết thương trên người có chút đau đớn, nghe răng nhếch miệng một trận, rồi sau đó tức giận nói: "Không sai, là nàng để cho ta tới."

"Đang kho viện bảo bối liên tiếp mất, Đảo Quốc tinh anh cảnh sát tề tụ đang kho viện, bao gồm cảnh sát hình sự quốc tế cùng với toàn cầu mấy cái nổi danh trinh thám, không phải là các người bọn này đạo tặc gặp phải phiền toái chứ?" Tần Phong ngón tay đặt ở trên mặt bàn, tiếp tục gõ.

Ảnh trộm có chút không cao hứng, nói: "Người cho rằng ta cùng Long trộm hai cái này toàn cầu mạnh nhất đạo tặc kết phường chỉ vì đang kho viện những thứ kia giá trị có hạn bảo vật?"

Tần Phong nhìn sau lưng Mã Khôn cùng hắc Mộc Kỳ, ba người đồng thời cười, nói: "Bảo vật giá trị có hạn ta biết, cường đại nhất trộm không nhìn ra tới."

Ảnh trộm có chút nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt bầm tím da thịt có chút dữ

tợn, đau đớn ở trên mặt lan tràn, hắt hít sâu một hơi, tức giận nói: "Ta không phải là tới với người cãi nhau." Dừng một chút, hắt vừa chật nói tiếp: "Ta là tới tìm người mượn cá nhân."

"Người nào?"

"Hắt." Ảnh trộm chỉ hướng hắt Mộc Kỳ.

Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Lý do."

"Hữu dụng." Ảnh trộm tựa hồ đã tìm được chút ít ưu thế, cho nên cũng có chút đắc ý.

Tần Phong khẽ trầm ngâm ít khi, vừa xoay người nhìn thoáng qua hắt Mộc Kỳ, hắt Mộc Kỳ bị chăm chăm có chút sợ hãi, bất đắc dĩ thở dài: "Không đi không được?"

"Không được."

Ảnh trộm dẫn đầu thay Tần Phong trả lời.

Hắt Mộc Kỳ bất đắc dĩ, hắt hiểu rất rõ tình cảnh của mình rồi, cả Hoàng Ảnh đã muốn đem hắt hận không được rút gân lột da, sớm rời đi một ngày tiện ngày mới tốt đẹp toàn một ngày, bất quá Tần Phong rất nhanh bỏ đi hắt sầu lo: "Đi đi, nguy hiểm nhất mới là an toàn nhất."

Hắt là người thông minh, nghe xong được Tần Phong lời nói sau, trong mắt lóe lên một trận tinh quang, tia sáng ở bên trong, có kinh hãi, có lo lắng, có hưng phấn, cũng có bất đắc dĩ. . . .

Ảnh trộm thấy hắt Mộc Kỳ lóe ra phức tạp ánh mắt, trong lòng cả kinh, nói: "Người biết?"

"Xem ra ta đoán không sai." Tần Phong khóe miệng giương lên.

Ảnh trộm lại là ngẩn ra, lập tức cúi đầu, lần này nhưng là bị Tần Phong cho đùa bỡn xoay quanh rồi, dứt khoát biết đến là Tần Phong, là Long trộm cái kia thường xuyên giắt khoe miệng nam nhân.

Hắc Mộc Kỳ cùng Long đánh cắp rồi.

Hắn không có ở nói nhảm, đây là hắn gia tăng tự mình mạng sống cét bạc cơ hội, một khi thành công, Hoàng Ảnh là không dám ở động đến hắn chút nào, tương đối, một khi thất bại, chỉ sợ cũng muốn trọn đời không thể vươn mình, nhưng hắc Mộc Kỳ rất cuộc là người thông minh, hắn dám đánh cuộc, đánh cuộc không phải là Long trộm có thể Phủ Thành Công, hắn đánh cuộc chính là Tần Phong sẽ không để cho Long trộm thua.

"Mã Khôn, đem béo ú đưa đến Yên Kinh sau đi Hồng Kông chờ ta, mang theo Nguyên Dã Điền."

"Hảo."

....

Yên Kinh làm Trung Mắm ngày thứ ba lại mặt cố đô, vừa làm Trung Mắm thủ đô, từ trước đến giờ tàng long ngoạ hổ, có Long có hổ thì có xà có chuột, chẳng qua là xen lẫn mở xà chuột, cuối cùng không thành được Long Hổ, cuối cùng xen lẫn đến ngục giam.

Lưu vết sẹo sửa sang lại một chút áo quần.

Tháng tư thiên, Yên Kinh đã rất có ấm áp, mà ở này Yên Kinh ít có địa phương cứt chim cũng không có, hoang vu, khô ráo, xào xạc.

Ở trước mặt hắn là một ngọn tựa như viên cổ hung thú kiến trúc, chung quanh từng dãy Dương Liễu, Liễu Nhứ bay tán loạn, xen lẫn cách đó không xa hỏa táng tràng tro bụi, có chút làm cho người ta tâm phù khí táo, Lưu vết sẹo đem kính râm thu vào, đi tới cửa, cửa trông chừng mười võ trang đầy đủ đạn đã

lên cò quân nhân, bọn họ thấy Lưu vết sẹo căn cứ chính xác kiện sau, đánh chào.

Không lâu lắm {công phu:-thời gian}, một tiếng cười từ trong truyền đến: "Ha ha, Lão Lưu, người lão tiểu tử vẫn hưởng nơi này đưa người lại chưa từng tự mình đã tới."

Thanh âm cực kỳ vang.

Đối đãi người từ bên trong đi ra, liền có thể thấy đây là một mặc thường phục, đi đường uy vũ sinh Phong nam tử, Lưu vết sẹo nhìn thấy hấn sau, kia Trương Diên đưa vết sẹo trên mặt cũng để lộ ra một cũng không đáng sợ nụ cười.

"Ha ha ha, tiểu tử người tới nơi này muốn thế nào? Bày ta cho người tìm vợ? Chuyện này ta xem thành, nhưng là người đặc đi tới h Quốc làm trang điểm dung nhan phẫu thuật." Nam tử trêu chọc nói.

Lưu vết sẹo trợn trừng mắt, cùng nam tử cùng nhau đi vào, nhìn này quân sự hóa địa giới, năm bước một tốp, mười bước một trạm canh gác, điểm cao tay súng máy, tay súng ngắm giăng đầy, trông chừng cực kỳ nghiêm mật, nói: "Lão Hồng, người ở đây Yến thành ngục giam mười năm, hút không ít người chết hôi đi?"

"Không chết được, không chết được." Lão Hồng khoát tay áo, nói: "Đi một chút, đi theo ta uống rượu."

Lưu vết sẹo thậm chí không có từ chối nhã nhận cơ hội đã bị nhiệt tình lão Hồng một đường dẫn tới bên trong phòng làm việc.

Bên trong phòng làm việc rất đơn giản, nhưng cái gì cần có đều có, còn có bàn rượu.

Có người, có rượu, có cái bàn, không có ngon miệng chút thức ăn, tự nhiên khả thành tịch.

Lão Hồng tựa hồ có câu vô tận lời muốn nói, uống một ngụm nói một câu, nói một câu rót một chén, lên tới thiên văn, hạ đến địa lý, biết đến không biết hẳn đều có xé, bởi vì hẳn cao hứng, có lẽ cũng có khác nguyên nhân. Không lâu lắm lão Hồng đã có mấy phần men say, nhưng Lưu vết sẹo chẳng qua là lẳng lặng uống rượu, từ lượng của hẳn vô cùng tốt, lão Hồng là biết đến, cho nên hẳn mời rượu kính rất thường xuyên.

Ước chừng có nửa giờ.

Lưu vết sẹo đem chén rượu đặt ở một bên, lão Hồng vừa muốn cho hẳn rót rượu, hẳn liền nói: "Không hoảng hết."

"Ân?" Lão Hồng cau mày hỏi hẳn: "Không muốn uống huynh đệ đồ rượu?"

"Chớ giả bộ, người biết ta tới là có chuyện." Lưu vết sẹo dứt khoát nói.

Lão Hồng buông xuống rượu trong tay, hẳn bất đắc dĩ thờ dài, nói: "Người Lưu vết sẹo hướng nơi này đưa người không có năm trăm cũng có bốn trăm tám, nhưng hết lần này tới lần khác chính người chưa bao giờ đặt chân nửa bước, chỉ sợ người muốn thu tập chứng cứ, khả người từ sẽ không tới, bất luận là người nào khẩu cung người cũng không tới, cho dù là từng tại Tây Bắc náo long trời lở đất khốn kiếp, cái kia từng tại Đông Nam khu đại càn quét nhị thế tổ, còn có cái kia ở Yên Kinh nhắc lên gió tanh mưa máu đầu rồng, người cũng sẽ không tới, lần này người tới, ta không an lòng."

Lưu vết sẹo khước miệng gương lên.

Lão Hồng tiếp tục nói: "Uống hai chén rượu, trở về đi thôi."

Lưu vết sẹo khẽ hừ một tiếng, nói: "Ta muốn gặp một người."

"Người nào?"

"Người mới vừa nói một lần." Lưu vết sẹo trầm giọng nói.

Lão Hồng trong tay một run run, chén rượu trong rượu suýt nữa sáng người(lắc) đi ra ngoài, nói: "Tên khốn kia? Đó là cái kia nhị thế tổ?"

Lưu vết sẹo nhìn hần, trong mắt nhiều vài phần lãnh ý: "Người biết là đầu rồng."

Lão Hồng cúi đầu, không nói nữa.

Lúc này Lưu vết sẹo lại cầm lấy rượu, tự mình rót một chén, uống một hơi cạn sạch, gặp hần không nói lời nào, tiếp tục uống rượu.

Đợi nửa bình rượu xuống bụng, lão Hồng mới ngẩng đầu: "Ta có thể biết hay không?"

"Một chuyện rất bình thường." Lưu vết sẹo cắt đứt hần lời nói: "Người không cần phải lo lắng."

Lão Hồng bất đắc dĩ gật đầu.

Hần biết Lưu vết sẹo muốn gặp, mình là ngăn không được, không chỉ là bởi vì quyền lợi của hần, còn có hai người tình bạn sống chết bên nhau.

Hai người đi ra phòng làm việc, không bao lâu {công phu:-thời gian}, lão Hồng mang theo Lưu vết sẹo đến một gian có trọng binh trông chừng ngục giam, ở chỗ này từng cái phạm nhân đều là từng nhắc lên vô số gió tanh mưa máu tồn tại, bọn họ không thể Thành Long, nhưng là nguy hiểm nhất xà chuột, nhưng chính là ở nơi này trông chừng cực kỳ nghiêm mật ngục giam cuối cùng, có một thang máy.

Dưới thang máy đặt dưới đất mười hai mét.

Ở chỗ này, còn có một tòa khác ngục giam.

Nhốt xà chuột ngục giam.

So với phía ngoài phòng thủ, còn muốn nghiêm mật gấp trăm lần.

"Cao tới hơn một tỷ con dự tính, có thể chế tạo thành dưới đất này ngục giam, cũng chính xác đáng giá." Lưu vết sẹo không nhin được nói.

Lão Hồng cười cười, xuyên qua từng đạo trạm kiểm soát, nói: "Này sở dưới đất ngục giam là phía trên đặc biệt phê chuẩn nhất đám người này, có toàn phương vị điện tử quản chế, thậm chí một phạm nhân muốn đi nhà vệ sinh cũng sẽ có bốn ánh mắt canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, bất kỳ một cái nào không tuân theo quy củ đi vào cấm túc khu vực phạm nhân không ra ba giây đồng hồ cũng sẽ bị mười hai khẩu súng đình cái đầu."

"Ta nghe nói nơi này chân chính để cho phạm nhân sợ chính là nơi này hệ thống phòng ngự?" Lưu vết sẹo hỏi.

Nói đến đây, lão Hồng không nhin được có chút đắc ý, cười híp mắt gật đầu: "Không sai, Trí Năng hệ thống phòng ngự, có thể Trí Năng phân biệt bất kỳ mọi người thân phận, thậm chí có thể tiếp thu bất kỳ một người sinh lý hoạt động do đó suy đoán kia tâm lý hoạt động để tránh tạo thành trong thông ngoài hợp vượt ngục hoặc là đả thương người sự kiện. Bất quá ở chỗ này cũng đều là kinh nghiệm cực kỳ phong phú quân nhân, muốn vượt ngục hoặc là đả thương người, quả thực chính là chuyện ngàn lẻ một đêm(cổ tích)."

Lưu vết sẹo không thể không thừa nhận.

Ở chỗ này muốn chạy trốn quả thực chính là chuyện ngàn lẻ một đêm(cổ tích), không có bất kỳ góc chết quản chế, thủ đoạn lưu loát tàn nhẫn trông giữ nhân viên, nơi ở dưới đất mười hai mét, từng cái phạm nhân phòng giam mở ra cũng đều cần trông chừng nhân viên căn cứ chính xác kiện thông qua Trí Năng hệ thống phân biệt, mà từng cái phòng giam trông giữ nhân viên một ngày một đổi lại, đợi toàn bộ thay phiên xong sau đó sẽ một lần nữa đổi lại một nhóm người, tuyệt đối sẽ không để cho bất kỳ phạm nhân cùng trông chừng nhân viên đạt thành bí mật ước định.

Thậm chí muốn khởi động thang máy cũng đều cần đặc biệt khẩu lệnh, hơn nữa khẩu lệnh mỗi ngày một đổi lại, sợ rằng Tần Phong tiểu tử kia đi vào, cũng chỉ có thể bó tay không biện pháp đi.

"Này sở ngục giam mở ra mười năm rồi." Lão Hồng cười ha hả nói: "Nhưng là lão Hồng mười năm qua không có ra một lần sai, bởi vì không ai có thể ở chỗ này gây chuyện, không ai có thể ở chỗ này chạy đi!"

"Mở ra."

Long Vương phòng giam.

Trông chừng nhân viên nhanh chóng mở ra.

Bên trong quét dọn cực kỳ sạch sẽ, sinh hoạt đồ dùng cái gì cần có đều có, có sách, có bút, có mực.

Chính là không có người.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 383: Không Diên Không Sống

Chương 383: Không diên không sống

Trong phòng giam cực kỳ bình thường.

Bình thường bất luận kẻ nào tiến vào đầu tiên nhìn sẽ không có bất kỳ hoài nghi nơi, song chờ.v.v ba giây đồng hồ sau, hoài nghi xông lên đầu.

Phòng giam là phòng giam, khả là không có phạm nhân phòng giam còn có thể là phòng giam sao?

Lão Hồng trên mặt đã tràn đầy to như đậu nành nhỏ mồ hôi hột, lúc trước hẳn uống rượu theo mồ hôi từ từ rỉ ra, hẳn nuốt ngụm nước miếng, tràn ngập ở bốn phía mùi rượu không thể ở khiến cho trong lòng hẳn bất kỳ cảm giác say, chẳng qua là để cho hẳn cảm giác ác tâm nghĩ ói.

Mà một cái khác ác tâm nghĩ ói là một người mặc thường phục nam tử.

Sắc mặt của hẳn tái nhợt, trẻ tuổi nhẹ nhàng nhưng khóe mắt cũng không đầy nếp nhăn, giờ này khắc này nếp nhăn thật chặt đè ép thành một đoàn, hẳn cái trán mồ hôi hột không nhất thiết như vậy so sánh với lão Hồng ít, thậm chí càng thêm có một cỗ làm cho lòng người sinh cảm giác vô lực, hẳn một đôi mắt chăm chú nhìn chăm chăm cái này không tới hai 10m² phòng giam, bên trong trang sức không có có dấu vết nào có thể chạy trốn hẳn pháp nhãn, nhưng đang là không có bất kỳ dấu vết để lại, để cho hẳn sinh lòng sợ hãi cùng thống khổ.

"Không thể nào! Không thể nào!"

Nam tử rừ rì nói, bờ môi của hắn tái nhợt, giống như là có năm sáu ngày không có uống một giọt nước, đôi môi khẽ run rẩy, hai vai càng là run rẩy tột đỉnh.

Hai người trạng thái không chút nào kém rơi vào Lưu vết sẹo mi mắt, nhưng hắn không nói một lời, thờ ơ lạnh nhạt đây hết thấy. Hiển nhiên một tên phạm nhân ở cấm túc thời gian vô thanh vô tức biến mất ở nơi này gió thổi không lọt trong phòng giam, là nơi này tất cả mọi người không cách nào tiếp nhận sợ hãi.

"Điều này không thể nào! Hắn không thể nào sẽ chạy trốn!"

Trẻ tuổi lại già nua nam tử bỗng nhiên lớn tiếng quát.

Nhưng là sự thật lại rất thích vẽ mặt, lão Hồng vô lực vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Có lẽ chúng ta cũng đều xem thường hắn."

"Coi như là chạy trốn, hắn cũng hắn là lưu lại bất kỳ chỉ sợ con kiến lớn nhỏ:-kích cỡ đầu mối, nhưng là nơi này Thái Chính Thường rồi, bình thường đến hắn không nên chạy trốn, hắn hắn là vẫn còn ở nơi này!" Nam tử trẻ tuổi thống khổ nói: "Ta đích thân thiết kế này sở ngục giam tất cả hệ thống phòng ngự, không thể nào sẽ có người vô thanh vô tức biến mất, coi như là người ánh mắt có thể bị lừa gạt, nhưng là Computer sẽ không bị lừa gạt!"

Lão Hồng cũng là liên tục cười khổ.

Chạy bất cứ người nào cũng đều là lớn lao đả kích, huống chi hay(vẫn) là đầu rỗng.

Mà lúc này, Lưu vết sẹo điện thoại bỗng nhiên vang lên, hắn móc ra điện thoại di động, mở ra video trò chuyện hệ thống, rất nhanh Tần Phong gương mặt bày ra trong màn hình, trong màn hình Tần Phong tựa hồ bề bộn nhiều việc, đang một chiếc xe nội, vù vù tiếng gió cũng không chút nào kém truyền đến.

"Như thế nào?"

"Ngô, nói thật, hệ thống phòng ngự tuyệt không thể tả." Tần Phong nói: "Bất luận thiên thời địa lợi nhân hoà, không có bất kỳ một phạm nhân có thể nắm giữ chỉ sợ một chút ưu thế."

Lưu vết sẹo chăt hỏi tiếp: "Vậy tại sao hă sẽ biến mất."

Tần Phong nhún vai, nói: "Nếu như là ta, ta nghĩ muốn chạy đi, chỉ có một loại biện pháp."

"Không thể nào!" Không (giống)đợi Lưu vết sẹo nói chuyện, trẻ tuổi già nua nam tử chính là túm lấy điện thoại di động, khuôn mặt không thể tin nét mặt, lớn tiếng nói: "Tuyệt đối không có ai có thể chạy đi! Ta nói là tuyệt đối!"

"Người đầu chỉ để cho con lừa nó đá chứ?" Tần Phong khinh thường nói mắg: "Người kia đã đi rồi, hơn nữa đi vô thanh vô tức."

"Không thể nào, hă không thể nào sẽ tránh được hệ thống máy tính sinh lý quản chế." Nam tử trẻ tuổi còn thì không cách nào tiếp nhận sự thật.

Tần Phong bĩu môi: "Computer nếu là bị người sáng tạo ra vì sao không sẽ bị nhân loại lừa gạt? Không nói người kia, chính là ta biết đến ít nhất có mười hai người có thể sẽ không bị bất kỳ cái gọi là quản chế hệ thống quản chế ra thân thể của mình sinh lý hoạt động, người không cách nào hiểu rõ đến nhân loại cực hạn là người sáng tạo cái này hệ thống lớn nhất chỗ sơ hở."

Tần Phong lời nói để cho nam tử trẻ tuổi hơi bình thản xuống .

Hă tỉnh táo lại, khoe mắt nếp nhăn cũng dần dần giãn ra, nhưng vẫn là nghi ngờ nói: "Nhưng là hă coi như là thoát khỏi hệ thống quản chế, nhưng là như thế nào lại rời đi này sở phòng ngự nặng nề ngục giam?"

"Thiên thời không có, địa lợi không có, chỉ có nhân hòa." Tần Phong buồn cười nói: "Các người nhốt hă nhiều năm như vậy, thời gian dài như vậy đầy đủ một người hoàn thành rất nhiều không thể nào hoàn thành chuyện tình rồi, được

rồi, ta có thể làm được cũng chỉ có những thứ này. Nếu như người thật muốn sáng tạo trên cái thế giới này tuyệt đối không thể chạy trốn ngục giam, ta khuyên người đi lồng giam đen tối đi một lần."

Lồng giam đen tối.

Đó là nốt chân chính ác ma vực sâu, nam tử trẻ tuổi khỏe mắt vừa nhảy, sắc mặt như cũ tái nhợt, nhưng ánh mắt lại càng phát ra kiên định.

Đóng cửa trò chuyện.

Lưu vết sẹo yên lặng thu hồi điện thoại di động, hần xoay người nhìn thoáng qua, ở phụ cận mấy trong phòng giam, không ngừng có nguy hiểm cùng châm chọc hơi thở truyền tới, có khốn kiếp, có ngang ngược càn rỡ nhị thể tổ, nhưng là bọn hần không thấy mặt trời, cũng không người nào nguyện ý thấy bọn họ.

"Hần nếu chạy, sẽ đi chỗ nào?"

"Bệnh viện."

Bệnh viện, tự nhiên không phải là Yên Kinh tốt nhất bệnh viện, bởi vì nơi này không có tốt nhất bác sĩ, tốt nhất bác sĩ có rất nhiều, nhưng hảo đến để cho bất luận kẻ nào cũng muốn kính sợ, không nhiều lắm, mà trùng hợp, tôn mấy đạo cùng đồ đệ của hần chính là trong đó hai người,

Ở thế giới dưới lòng đất ai cũng biết, có Tà Y địa phương, Tử Thần cũng sẽ đường vòng. Cho dù là rãnh nanh Huyết Hồ Vương, cũng đều đối với nữ nhân này vẫn duy trì nhất định tôn kính, chỉ sợ ban đầu con hần bị Tần Phong giết chết.

Đây là một tòa cổ thanh màu sắc cổ xưa nhà cửa.

Trong trạch viện thảo dược mùi thơm tràn ngập, sợ là có bệnh ở nơi này đứng trên một giờ, ở đi ra ngoài cũng đều sẽ cảm thấy thân thanh khí sáng.

Mà béo ú Lưu Khai, lúc này đang nằm ở nơi này nhà cửa trong sân ở giữa, bên cạnh hãn bày đầy ly kỳ cổ quái dược thảo, trên người hãn cảm tám mươi mốt căn kim khâu, trên người hãn máu ứ đọng đã tản đi, nhưng như cũ nhắm hai mắt, dường như đã chết đi, nếu như không phải là kia gần như một phút đồng hồ không tới ba mươi lần yếu ớt tim đập, Linh Mộc Thiên Hạ cũng sẽ cho là hãn đã chết.

Hãn cuối cùng chỉ là người bình thường.

Lúc trước vốn là bị hành hạ không nhẹ, ở bị Hoàng Mao lấy trọng lực liên tiếp đá kích ngực, đầu chờ.v.v yếu hại, nếu không phải trị liệu kịp thời, tim của hãn đập sợ rằng chỉ biết vĩnh cửu không tái xuất hiện.

Tà Y đi tìm mới dược liệu.

Linh Mộc Thiên Hạ vẫn theo ở bên cạnh hãn, nàng đã có hai ngày không có hợp mắt, vẫn cứ như vậy coi giữ, này tâm địa thiện lương Nhật Bản cô bé trông mắt đỏ bừng, chỉ hy vọng cái này vì nàng giao ra tánh mạng nam tử có thể mau sớm tỉnh lại.

Đột nhiên, gió nổi lên.

Nàng rõ ràng cảm giác được một trận kinh phong lay động, nhưng thảo dược mùi thơm nhưng chưa tan đi, ngược lại càng thêm chân thật.

Ở kia tràn ngập thảo dược trong sương khói, một như Thái Sơn loại thân ảnh chậm rãi xuất hiện, hãn là người đàn ông, bởi vì chỉ có nam nhân mới có thể đi ra một bước này Thái Sơn chi uy, hùng hồn mỹ lệ.

Linh Mộc Thiên Hạ có chút hoảng hốt, phỏng tựa như tới không phải là người, mà là một ngọn núi đích thân tới.

Đợi gần, nàng mới thấy rõ người tới gương mặt, bị gió mưa rơi mài đao gọt loại gương mặt, hơn mười năm giam cầm chẳng những không có mài đều góc

cạnh lúc này như từng chuôi sắc bén Thần Dao, hấn mặc một thân bình thường y phục, nhưng phụ trợ ra không bình thường hơi thở, thật giống như một con rồng, Long đầu, uy nghiêm không thể lệnh bất luận kẻ nào chà đạp.

Nhưng là hấn lời nói rất quái lạ, quái đến bất kỳ người đều không có cách nào đem nói cùng khí thế của người này tiếp ở chung một chỗ: "Người có thể giống như chó giống nhau không có tôn nghiêm, người có thể giống như con chuột giống nhau người người la đánh, nhưng người không thể chết được."

"Hấn không có chết!"

Linh Mộc Thiên Hạ nghe không hiểu Trung Mắm nói, nhưng là hấn nghe được ra nam nhân ý tứ, nàng đứng dậy Trương Cuồng (liều lĩnh) hô: "Hấn sẽ không chết!"

Nam nhân không nói chuyện.

Ánh mắt cũng lạ thường an tĩnh, an tĩnh như núi lửa bộc phát trước một khắc, ai cũng sẽ biết sau khoảnh khắc, chắc chắn lửa khói bao phủ đất đai, máu tươi hoành hành con sông.

"Làm cha đời này cái gì cũng không có đã cho người, bây giờ có thể đưa cho người, cũng chỉ có báo thù rồi."

Hấn xoay người đi, thậm chí không có nhìn nhiều cái kia nằm ở phía trước chưa đầy một mét địa phương con trai liếc một cái.

Làm hấn xoay người sau, hấn thấy một nữ nhân, một ra bụi tuyết tục nữ nhân, sắc mặt của nàng rất lạnh, trừ phi Tần Phong ở nơi này, sắc mặt của nàng vĩnh viễn sẽ không có chút nào hồng nhuận, nam nhân nhìn nàng, trầm giọng nói: "Tôn mấy đạo đồ đệ?"

"Không sai." Tà Y trả lời rất đơn giản, cũng không có nhiều nói một câu béo ú bệnh tình.

Nam nhân yên lặng gật đầu, rồi sau đó lại bỗng nhiên quỳ xuống.

Người nào cũng sẽ không nghĩ tới hãn quỳ xuống tới, Linh Mộc Thiên Hạ không nghĩ tới, Tà Y không nghĩ tới, bao gồm chạy tới Lưu vết sẹo đám người cũng đều không nghĩ tới, bởi vì ai cũng biết Thái Sơn sẽ không quỳ xuống, mặc cho mưa rơi gió thổi chỉ sợ thiên địa hợp, nó cũng sẽ ngạo nghễ lộ ra được của mình hùng hồn lấy một tuyệt thế cường giả tư thái đứng nghênh đón tử vong sắp tới.

Nhưng lúc này, giờ phút này.

Tháng tư ngày này ba giờ chiều 30', hãn hay(vẫn) là quỳ xuống.

"Đầu rỗng. . . ."

Lưu vết sẹo run rẩy, hãn lại là không biết nên nói cái gì.

Tà Y mặt không chút thay đổi, nàng lách đi qua, bởi vì nàng biết, không người nào có thể xứng với đầu rỗng một quỳ, người nào cũng không có tư cách này, chỉ sợ đem toàn thế giới tất cả cường giả tụ tập ở một đường toàn bộ hóa vì một cá nhân, cũng không có tư cách này. Chỉ là của nàng tâm sâu kín thán một tiếng.

Đầu rỗng hay(vẫn) là dập đầu một cái.

Hãn đứng dậy, cũng không vỗ vào đầu gối bụi đất, cứ như vậy đứng dậy rời đi.

"Người muốn đi đâu?"

"Nhật Bản."

"Người đi không xong."

"Người nào xứng cản ta?"

Cuồng vọng lời nói, nói về một chút không cuồng vọng, bởi vì câu này quá chân thực rồi, chân thật đến không ai phản bác trình độ, như vậy những lời này không phải là cuồng vọng, mà là tự tin.

Không ai dám cản hấn, bởi vì ai cũng biết, cái này đã quỳ xuống nam nhân sẽ không để ý khác, ai dám ngăn cản, hấn tự muốn giết ai.

Một giết, đó chính là mảnh giáp không lưu.

Tại phía xa Đảo Quốc.

Kia trên đỉnh núi, Lăng Phong xuy sái.

Tần Phong nhìn Trung Mắm phương hướng, khoe miệng giương lên một tia cổ quái nụ cười.

Ở phía sau hấn có một hư ảo loại bóng dáng, thấy không rõ dung mạo, thấy không rõ quần áo, chẳng qua là thanh âm rõ ràng có thể nghe: "Đại danh đỉnh đỉnh đầu rồng, quả thật cường đại."

"Dù sao lấy sức một mình rung chuyển một cái quốc gia, nghĩ không cường đại cũng khó khăn." Tần Phong nghe vậy cười nói.

"Người cùng người cái kia nữ ma đầu lao lực muôn vàn tâm tư đem hấn thả ra, chẳng lẽ sẽ không sợ hấn giết người?" Bóng dáng hỏi.

"Ha ha ha."

Tần Phong lại cười, cười tùy ý Trương Cuồng (liều lĩnh).

"Có thể giết ta người, mười năm trước cũng đã chết đứt rồi, thử hỏi ngày này, còn có ai có thể giết ta?"

Giờ phút này, mây đen cuồn cuộn, Thiên Lô chấn động.

Bóng dáng kinh hãi: "Người đúng là điên rồi."

"Không điên, như thế nào có thể cho cái kia quỳ ở ta nữ nhân trước mặt báo thù, không điên, cái thế giới này như cũ là không trọn vẹn."

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 384: Quân Hỏa Chi Vương

Chương 384: Quân Hỏa Chi Vương

Gần đây Đảo Quốc phi thường náo nhiệt.

Trước đó không lâu lên vào đang kho viện đạo tặc gây sóng gió, đem điều này tồn phóng mấy tỷ USD quốc bảo nhà kho trộm là như châu chấu quá cảnh, không có một trân phẩm đang ở mí mắt dưới từng cái từng cái nhiều biến mất.

Điều này làm cho cảnh phương cùng trinh thám nhóm có chút lực bất tòng tâm, vốn tưởng rằng này đang kho viện vớt sạch sẽ những thứ kia đạo tặc cũng theo đó thu tay lại, nhưng ai biết, bọn họ tựa hồ cũng không hài lòng của mình chiến tích, ngược lại bắt đầu ở cả Đảo Quốc hoành hành, các nơi nhà, nhà bảo tàng, thậm chí chùa miếu, phạm là trân quý mỗi kiện quốc bảo cũng đều rớt rít nhận được một phong phong đến từ đạo tặc nhóm thư tín.

Những người này có thể nói là buổi tối ngủ cũng đều không an lòng, sợ bảo vật bị trộm đi.

Lòng người bàng hoàng, chớ quá như thế.

Nhất là công ty bảo hiểm.

Mà lúc này, đang ở Kobe một nhà công ty bảo hiểm nội, Tần Phong ngồi ở trên một cái ghế từ từ phẩm trà người công ty bảo hiểm lão tổng Watanabe tự mình đưa lên nước trà, ở phía sau hẳn, kia bóng dáng bình thường nhân vật đứng ở một bên, cho dù là bên trong gian phòng đèn đầu sáng rõ, vẫn như cũ nhìn

không ra hẳn nửa phần dung mạo.

"Gần đây đạo tặc hung hăng ngang ngược." Watanabe thờ dài, vẻ mặt có chút tiều tụy, trên mặt hiện đầy vẻ u sầu: "Từng tại công ty của chúng ta mua vào bảo hiểm một phần tranh sơn thủy bị một tên đạo tặc dán mắt, ta lần này thật sự vạn bất đắc dĩ. . ."

"Nếu như bị trộm, các người sẽ tổn thất bao nhiêu tiền?"

"Suốt một trăm triệu USD." Watanabe có chút khổ sở.

Tần Phong lông mày giương lên, này một trăm triệu USD làm thật không phải là một số lượng nhỏ, lập tức nói: "Người hiểu được thực lực của mình, vì sao còn nuốt vào người đây nuốt không nổi cá?"

"Người luôn luôn có lòng tham."

Watanabe cũng không che giấu ý nghĩ của mình, nói: "Nếu như là Tần tiên sinh, nói vậy cũng sẽ không bỏ qua một khoản để cho ngài động tâm mua bán."

"Bất kỳ mua bán cũng muốn thành lập ở thực lực của mình trên cơ sở."

"Cho nên ta chỉ có thể xin ngài xuất thủ." Watanabe trầm giọng nói: "Xin ngài cần phải giúp ta lần này."

Vừa nói, Watanabe cúi người chào đến chín mươi độ, thái độ thành khẩn.

Tần Phong cũng không có nóng lòng tỏ vẻ cái gì, ngược lại là nhìn thoáng qua phía sau hẳn bóng dáng, chẳng qua là Tần Phong nhìn cũng là nhìn không, bởi vì hẳn keo kiệt đến ánh mắt cũng không chịu để cho ngoại nhân nhiều liếc mắt nhìn.

Tần Phong khước miệng giương lên, nói: "Thỏa, bất quá ta cần người cho ta liên lạc một người."

Watanabe trong mắt ý mừng không cách nào che giấu, hấn bện rộn là gật đầu nói: "Tần Quân nghĩ muốn tìm ai? Ta định không dám trì hoãn."

"Ta nghe nói quân Hòa Chi Vương đã đi tới Đảo Quốc, bất quá ta gần đây có chút phiền phức không nên lộ diện, cho nên cần người dùng của người tầng thứ hai thân phận cho ta đi tìm đến hấn, hơn nữa mua nhóm này trang bị." Tần Phong đem một phần danh sách đẩy tới Watanabe trước người, Watanabe cầm qua danh sách đại thể nhìn thoáng qua.

Chẳng qua là cái nhìn này.

Hấn hoảng sợ phát hiện, tự mình lấy mồ hôi lạnh chảy ròng.

Ướt đẫm mồ hôi quần áo, hấn cố gắng khắc chế hai tay không hề nữa run rẩy, áp chế tiếng nói lay động: "Hấn sẽ đồng ý sao?"

"Sẽ."

Tần Phong nhàn nhạt đáp lại nói.

Chỉ cần một chữ, nhưng chính là này một chữ, để cho Watanabe không dám ở có bất kỳ hoài nghi.

Bởi vì vậy chữ xuất từ một làm cho người ta không cách nào sinh lòng nghi ngờ người trong miệng. Tần Phong chiêu bài đã khẳng định, hấn nói chuyện từ trước đến giờ một chữ ngàn vàng.

Watanabe không dám ở có chần chờ, hấn cung kính thối lui ra khỏi phòng làm việc của hấn, mà Tần Phong tức là uống nước trà, ánh mắt vi híp lại, một bên bóng dáng thanh âm cùng tình trạng của hấn thành ngược lại, rõ ràng có thể nghe: "Người cho là quân Hòa Chi Vương sẽ đem nhóm này trang bị bán ra cho một hạng người vô danh?"

"Watanabe ở {không đông đảo:-thua kém}, từng tại thế giới dưới lòng đất cũng xen lẫn xảy ra danh đường." Tần Phong cũng không quay đầu lại, thản

nhiên nói: "Còn nữa nói, Áo Lạc Phu loại này niên kỷ, chỉ nhận tiền cùng nữ nhân."

Bóng dáng gật đầu, rồi sau đó hỏi: "Đúng như như lời người nói, Watanabe từng tại thế giới dưới lòng đất xen lẫn quá, như vậy người sẽ không sợ hấn là Hoàng Ảnh người?"

Tần Phong nói: "Sợ, nhưng người biết lần này mua bảo hiểm người là ai chẳng?"

"Người nào?"

"Hương hương cung khói trì."

Bóng dáng hơi ngấn ra.

Hương hương Cung gia tộc, này ở Đảo Quốc cũng không thuộc về chủ lưu gia tộc, danh tiếng có lẽ xa không kịp Matsukei gia tộc, nhưng đặc thù quý tộc địa vị quyết định gia tộc này ở Đảo Quốc thực lực so với Matsukei gia tộc cũng không kém hơn chút nào, thậm chí cái này ở World War II sau đó vẫn không hiện núi không lọt nước gia tộc đã tại bí mật trung gom góp tích lũy thực lực cường đại.

"Người muốn giết hấn?"

"Tại sao không?" Tần Phong bỗng nhiên đứng dậy, trầm giọng nói.

"Hương hương cung khói trì tục truyền là hương hương Cung gia tộc một đời có thực lực nhất thanh niên, ngự điện tay thực lực đã đạt tới đẳng phong tạo cực trình độ, thậm chí bên cạnh còn có Minh Trị Thần cung cao thủ bạn kia {chùng:- tả hữu:-ảnh hưởng}, người như muốn giết hấn, không dễ dàng."

Tần Phong bữu môi, một lần nữa ngồi xuống, nói: "Ai nói ta muốn cùng hấn hợp lại võ lực?"

"Ân?"

"Cho nên điều này cần người tới hỗ trợ." Tần Phong bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, nói: "Hương hương cung khói trì cùng với bên cạnh hẳn mấy người cao thủ tác phong thói quen, phiền toái người hỗ trợ cho dò xét một lần đi."

"Ta còn muốn sống thêm mấy ngày." Bóng dáng thanh âm như cũ rõ ràng, rõ ràng có thể nghe ra hẳn trong lời nói bất mãn.

Tần Phong buồn cười nói: "Chỉ bằng mấy cái món lòng muốn tìm ra bóng dáng của người quả thực chính là chuyện ngàn lẻ một đêm(cổ tích), ta tin tưởng người."

"Nhưng là người đừng quên rồi, sát thủ chi thần ánh mắt đang ngó chừng người đấy." Bóng dáng trầm giọng nói.

Tần Phong nhún vai, nói: "Ta hiện tại nhưng là thời kỳ ủ bệnh, hẳn ở chăm chăm cũng chăm chăm không ra một một hai thứ ba, cũng là ta cảm thấy được, hẳn lo lắng nhất hay(vẫn) là đầu rồng lửa giận đi, Thái Sơn áp đỉnh tư vị, sách sách, đầy đủ đem thần áp thành sâu."

Bóng dáng mang theo vài phần nghi ngờ hỏi: "Đầu rồng thật sự có cường đại như vậy?"

Tần Phong nhưng lại là cực độ khẳng định gật đầu, nói: "Thật tựa cường đại như vậy." Dừng một chút, hẳn lại nói: "Ta biết người đối với thực lực của người vẫn duy trì tương đối cao tự tin, đồng dạng, ta đối với người cũng rất yên tâm, nhưng là cảnh cáo của ta tuyệt không phải là cười giỡn, cho dù là bị làm một con rắn nhốt hơn mười năm, nhưng Long cuối cùng là Long, nhất là bị tiếp xúc vảy ngược Long, hẳn lửa giận đầy đủ đem người hóa thành tro bụi."

Bóng dáng hừ một tiếng.

Tần Phong chưa kịp nói chuyện.

Lại phát hiện hấn đã biến mất, giống như là bóng dáng bình thường vô ảnh vô tung biến mất.

Không có gió thổi, càng không có cỏ động.

Nhưng hấn cứ như vậy biến mất.

Chỉ bởi vì hấn là bóng dáng.

"Dầu gì cũng là thích khách liên minh ra tới, làm sao còn cùng hài tử đường như đấu khí, người trẻ tuổi cuối cùng là người trẻ tuổi."

Nói tới đây, Tần Phong thở dài.

Lại hoàn toàn không có nghĩ qua, chính hấn cũng là người trẻ tuổi. Có lẽ rất nhiều khi, hấn đã bỏ đi thân phận này, đúng như hấn từng nói, mười năm trước, hấn đã không hề nữa trẻ tuổi, trái tim của hấn, đã sớm như đá đầu bình thường, mặc dù còn đang nhảy nhót, nhưng đã không có tinh thần hăng hái, cho nên hấn không sợ hãi.

"Ta chỉ muốn hỏi ba vấn đề."

Điện hình e Quốc đại hán Áo Lạc Phu hơi chuyển động một chút hấn gấu Bắc cực loại thân thể, nhìn trước mắt thái độ thành khẩn Watanabe, trầm giọng nói.

Watanabe thấp giọng nói: "Tiên sinh xin hỏi."

Áo Lạc Phu nhìn trong tay danh sách, nhìn chăm chăm Watanabe, một đôi mắt thật giống như có thể ăn thịt người bình thường: "Người đang gạt ta?"

Watanabe nghe vậy cười một tiếng, nói: "Người nào dám lừa gạt đại danh đỉnh đỉnh quân Hỏa Chi Vương?"

Áo Lạc Phu không có ăn hấn câu này vượt đuôi ngựa, sắc mặt ngược lại càng

thêm âm trầm: "Người rất cô độc?"

Watanabe sửng sốt, không biết ý tứ của hẳn, nhưng vẫn là đúng sự thực nói: "Nữ nhân hay(vẫn) là không thiếu."

Áo Lạc Phu sắc mặt càng ngày càng chìm, chìm đến Watanabe trong lòng cũng là khổ sở, chỉ nghe hẳn nói: "Chẳng lẽ người nghĩ phát động phản bội?"

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 385: Hoang Đường

Chương 385: Hoang đường

Nhận biết Áo Lạc Phu người cũng biết, người này luôn luôn rất nghiêm túc.

Xử sự phong cách, hoặc là thái độ.

Hắn rất yêu tiền, làm lên công việc làm ăn tới, hoàn toàn không có lớn lên vóc người hào sảng, tính toán chi li, chú trọng tiền nào đồ nấy. Hơn nữa hắn làm ăn, từ trước đến giờ sẽ không làm không minh bạch, không nói phải hiểu người mua mục đích, nhưng cũng cũng thăm dò tình thế, cố cho nên, một đứa trẻ ba tuổi tìm hắn mua một viên đạn, hắn sẽ bán, năm mao tiền, nhất phân không ít, nhưng nếu một người cầm lấy mấy ngàn vạn USD mua một nhóm vũ khí, hắn cự tuyệt từ trước đến giờ không có ở số ít.

Cho nên bạn của hắn rất nhiều.

Nhiều đến hắn có thể kiêu ngạo nói, đi tới toàn cầu bất kỳ chỉ cần có xung đột khu, hắn cũng có thể uống chính tông nhất Vodka, trên nơi đó nữ nhân xinh đẹp nhất.

Mà khi Áo Lạc Phu uống chính tông nhất Vodka, ai cũng sẽ biết, lời của hắn nói sẽ không ở có nói giỡn thành phần. Cho nên Áo Lạc Phu cũng sẽ không cho phép người khác cùng mình mở cười giỡn, hắn luôn luôn cho là, rượu là trên cái thế giới này nghiêm túc nhất đồ uống.

Watanabe biết thói quen của hắn.

Ai nghĩ cùng Áo Lạc Phu buôn bán, cũng đều cần phải hiểu nguyên tắc của hắn, cái này quân Hỏa Chi Vương có đầy đủ tư bản để cho hắn đối với phần lớn hộ khách không cần chống lên đối trá gương mặt.

"Áo Lạc Phu tiên sinh, ta có thể thề, ta không có mở bất kỳ cười giỡn."

Watanabe nói lời như thế cũng đều cảm giác mình trong lòng không có nắm chắc.

Trên thực tế người nào cầm lấy Tần Phong viết ra tờ danh sách tìm Áo Lạc Phu mua vũ khí, hắn cũng sẽ không trong lòng nắm chắc, trừ phi nơi này là xung đột không ngừng Trung Đông, hoặc là bị thần vút bỏ Châu Phi.

Áo Lạc Phu uống một hớp Vodka, rượu mạnh có thể làm cho hắn cảm giác rất an lòng, hắn đang đang sắc mặt, nói: "Watanabe, người ta cũng không muốn ở lãng phí thời gian rồi, người biết, khoản này mua bán ta sẽ không làm."

Watanabe ngẩn ra.

Bất quá hắn không có sợ, bởi vì hắn biết khoản này mua bán bằng tự mình, hoàn toàn không thể nào sẽ thành công.

Áo Lạc Phu nhìn thẳng hắn, trong đôi mắt lóe ra từng đợt không rõ ý tứ hàm xúc quang mang, hắn gõ gõ cái bàn, đem trong chén rượu mạnh uống một hơi cạn sạch đứng dậy sẽ phải rời đi, chẳng qua là vẫn chưa đi hai bước, hắn bên tai truyền đến Watanabe thanh âm: "Áo Lạc Phu tiên sinh, vì sao không có ở ngồi xuống ở uống một chén?"

Áo Lạc Phu không có xoay người, nhưng là hắn nghe được Vodka rượu mạnh ngã vào trong chén thanh âm.

Loại này thanh âm thật giống như giàu có nào đó thần bí ma lực, không ngừng ở Áo Lạc Phu bên tai tiếng vọng, hóa làm một cái âm phù để cho hắn xoay người.

Trên thực tế hấn hay(vẫn) là xoay người rồi, chẳng qua là hấn không có ngồi xuống, mà là nhìn chăm chăm Watanabe, trong mắt tức giận tăng vọt.

"Nếu Áo Lạc Phu tiên sinh không chịu cùng ta làm cái thanh âm này, như vậy ta tiện đổi lại một thân phận." Watanabe như cũ trấn định, cho mình đến một chén thanh rượu, hấn thích quē quán rượu, cho dù thân ở quē hương, chỉ có như vậy mới có thể để cho hấn quên mất kia mấy năm Hắc Âm hồi ức: "Như thế nào?"

Áo Lạc Phu ngồi xuống.

Không có đụng chạm chén rượu, bởi vì trực giác nói cho hấn biết, này trong chén Vodka, đã bắt đầu chuyển biến làm máu tươi.

Áo Lạc Phu ngừng thanh nói: "Nếu để cho ta biết người đang đùa ta, ta sẽ đem người bầm thây vạn đoạn."

"Ai dám đùa bỡn người?" Watanabe hỏi ngược lại.

Áo Lạc Phu hừ một tiếng, trầm giọng nói: "Rốt cuộc là người nào?"

Watanabe hít sâu một hơi, nói: "Ám Dạ Linh Vương."

Cái người điên kia.

Đây là Áo Lạc Phu đang nghe xưng hô thế này sau, trong đầu hồi tưởng lại thứ nhất ấn tượng, hấn theo bản năng bưng chén rượu lên uống một hớp, dùng cái này tới ức chế phát ra từ cốt tủy hơi lạnh.

Hấn có thể quên mất rất nhiều hợp tác đồng bạn, thậm chí quên mất cùng hấn lên giường nhiều nhất mấy lần nữ nhân, nhưng là hấn sẽ không quên rưng Âm Dạ Linh Vương, bởi vì hấn không dám.

"Mười năm trước trái tim của ta đã biến thành tảng đá, ta đây còn có lý do gì cảm giác sợ hãi?"

Những lời này là hãn từng luân lạc tới bị toàn cầu đuổi giết lúc theo như lời qua.

Mà hãn dùng máu tươi cùng giết chóc để chứng minh những lời này hàm kim lượng vượt xa Nam Phi mỏ vàng.

Rất nhiều người tự cho là Phong Cuồng cử động, ở đã kiến thức rất nhiều Áo Lạc Phu trong mắt, bất quá là trò đùa bình thường, nhưng hết lần này tới lần khác Tần Phong xuất hiện, để cho Áo Lạc Phu chân chính hiểu rõ Phong Cuồng là vĩnh viễn không chừng mực, hãn vốn cho là máu tươi bất quá chính là hồng, nhưng là Tần Phong cho hãn biết máu tươi không chỉ là hồng, hơn nữa xen lẫn nghệ thuật cùng Phong Cuồng có thể làm người ta cảm giác phát ra từ nội tâm sợ hãi. Hãn nguyên tưởng rằng, tử vong bất quá là một đao nhất thương, rất nhiều người đã sớm không sợ tử vong, nhưng là Tần Phong sẽ cho hãn biết, tử vong rốt cuộc vẫn là nhân loại nhất e ngại quá trình, chỉ sợ đối phương đã một lòng hướng chết.

Áo Lạc Phu rất sợ hãn, hãn từ không phủ nhận, cho nên Áo Lạc Phu rất không rõ, tại sao sẽ có rất nhiều người ta nói Tần Phong cũng rất đáng yêu.

Trời cao chứng kiến, ác ma kia cùng đáng yêu không phải là một thế giới.

Áo Lạc Phu cũng cảm thấy hết thảy nói xong thông, một chẳng qua là từng xen lẫn quá thế giới dưới lòng đất Watanabe nơi nào có can đảm mua nhiều như vậy vũ khí? Nhưng là cái người điên kia, hãn tự dám, Áo Lạc Phu thật sự không nghĩ tới, ở trên thế giới này, rốt cuộc còn có cái người điên kia chuyện không dám làm sao? Nghe nói hãn đi Nhà Trắng cũng dám tùy thân mang theo bom, cái người điên này.

Áo Lạc Phu có chút hối hận, hối hận không nên tới phó ước. Hãn thà rằng đối mặt một cường đại đến hoành hành toàn cầu tổ chức, cũng không muốn cùng này một người đối nghịch.

Nhưng việc đã đến nước này, hãn không có lựa chọn nào khác, bởi vì Âm Dạ

Linh Vương mặc dù thích cho người lựa chọn đường, nhưng đường, không phải là tử vong, chính là hủy diệt.

"Hợp tác khoái trá."

Watanabe giơ nâng chén, đem trong chén thanh rượu uống một hơi cạn sạch.

Áo Lạc Phu có chút hoảng hốt, lập tức bất đắc dĩ thở dài, đem trong chén Vodka uống sạch sẽ.

Rượu tận.

Này công việc làm ăn chính là thành.

Một cái nhà xa hoa building, tiêu khiển thi thố cái gì cần có đều có, hăng hà xa số rượu ngon món ngon, hận không được tất cả đều trên mỹ nữ. Xuyên diêm dúa, bảo thủ, thanh thuần cái gì cần có đều có, hoặc là quỳ ở một bên, hoặc là đứng yên một bên khe khẽ cúi đầu, Đảo Quốc nữ nhân phong tao cùng mềm mại đáng yêu có thể nói là ở chỗ này trên người nữ nhân có thể nói là bày ra lâm ly cực hạn.

Các nàng ở chủ nhân yêu cầu hạ sẽ tận tâm tận lực dùng thân thể từng cái bộ vị hầu hạ mỗi một người khách nhân, các nàng từ nhỏ là bị vô số hành gia bồi dưỡng, trên người {công phu:-thời gian} rất khó làm cho người ta chống đỡ ở. Nhất là này tòa nhà lớn tầng cao nhất trong mỹ nữ, các nàng xuyên qua lại ở khách trong đám người, không ngừng thỏa mãn những khách nhân nhu cầu, các nàng sẽ không cự tuyệt bất kỳ khách nhân muốn đi, chỉ sợ ở biến thái cũng không thể lấy, bởi vì đây là chủ nhân sở muốn cầu.

Mà chủ nhân, chính là hướng hương cung khói trì.

Hôm nay là sinh nhật của hắn, cho nên không có một người nào ở chỗ này công tác nữ nhân dám can đảm kháng cự mệnh lệnh của hắn.

Nơi này khách nhân rất nhiều, nhưng liếc một cái nhìn lại tựa sẽ phát hiện,

hội tụ cũng đều là Đảo Quốc tinh anh nhân vật, từng cái đều có được không rẻ quyền lợi cùng tài phú, mà chỉ có những thứ này, mới có thể làm cho bọn họ có tư cách bước vào hưởng hương cung khói trì yến hội. Ai cũng biết, tham gia hưởng hương cung khói trì yến hội, là lớn lao hưởng thụ.

Bọn họ mang theo của mình bạn gái, một chút quỳ gối ở quyền lợi kim tiền chỗ kín mỹ nhân, có nữ minh tinh, nổi danh viện phu nhân, đồng thời hưởng thụ nơi này chịu đủ huấn luyện lại vẫn duy trì tấm thân xử nữ nữ nhân hầu hạ, thưởng thức tốt nhất rượu ngon. Bất kỳ một cái nào nam nhân đều không muốn bỏ qua cái này hưởng thụ.

Mà được xưng trong nam nhân nam nhân Tần Phong, tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Mặc dù không có hưởng hương cung khói trì muốn mời, nhưng hẳn hay(vẫn) là tới.

Cầm lấy một phần thiệp mời tới.

Đồng dạng, hẳn cũng mang theo bạn gái.

Cho mời thiệp dĩ nhiên là có thể tiến vào, chẳng qua là cửa hộ vệ cùng bồi bàn, một đám cúi đầu, không có dẫn dắt hẳn đi vào ý tứ, này ở nơi này cuộc sống địa điểm này, là không nên phát sinh không lẽ phép, khả là bọn hẳn trong lòng có chút bồn chồn, không biết có nên hay không để cho hẳn đi vào.

Bọn họ cũng không nhận ra Tần Phong, coi như là nhận biết cũng không biết trước mắt cái này phong độ nhẹ nhàng nhanh nhẹn gia hỏa thực ra là một làm cho người ta không cách nào diễn tả bằng ngôn từ kẻ điên.

Cũng không phải bởi vì Tần Phong thiệp mời có vấn đề.

Mà là bởi vì nàng bạn gái.

Bạn gái không xấu, ngược lại rất đẹp, ung dung hoa quý, mỹ không gì sánh

được, nàng da trắng nõn, lộ ra một cổ trẻ nít hồng, hợp với thiên tư quốc sắc loại gương mặt cùng hai đầu lông mày kia hơi mang theo vài phần ưu sầu cảm xúc, lệnh bất kỳ nam nhân đều nghĩ không nhịn được đem nàng ôm vào trong ngực tỉ mỉ che chở.

Như thế tuyệt sắc mỹ nữ, ở chỗ này là rất nổi danh, nàng gọi Thiên Tuyết Tâm Hương.

Nhưng hết lần này tới lần khác nàng nổi danh không phải bởi vì nàng để cho rất nhiều nữ nhân đều muốn cúi đầu khuôn mặt, mà là lão công của nàng. Một bảy mươi bốn tuổi lão đầu, nàng năm nay hai mươi sáu tuổi, hai người tăng lên vừa lúc một trăm tuổi, rất nhiều người cũng đều lo lắng lão đầu kia có thể hay không sẽ thỏa mãn nữ nhân này yêu cầu, dù sao lão đầu kia hơn bảy mươi rồi, quá già rồi, nhưng là không ai dám nói ra, bởi vì lão đầu kia gọi hương hương cung thanh ngọc, là chủ nhân của nơi này hương hương cung khói trì ông nội.

Một ngoại giới nam tử mang theo trẻ tuổi bà nội tới tham gia Tôn Tử sinh nhật yến hội.

Cái này xác thực hoang đường đến trình độ nhất định.

Nhưng Tần Phong muốn chính là cái này hiệu quả, cho nên đang nhìn đến những người đó do dự không chừng thần sắc sau, đem bên cạnh giai nhân nhẹ nhàng kéo vào trong ngực, kia hai bàn tay to càng là ở Thiên Tuyết Tâm Hương lưng ngọc qua lại nhẹ nhàng vuốt ve, thậm chí thỉnh thoảng chạm đến kia đầy đặn để cho bất kỳ nam nhân đều nghĩ cẩn thận nhìn một cái cái mông.

Nhất làm người ta cảm giác e rằng không cách nào tiếp nhận chính là, Thiên Tuyết Tâm Hương cũng không có ngăn cản, ngược lại hai đầu lông mày mang theo một mảnh động lòng người ý xấu hổ, nhẹ nhàng cúi đầu, tựa như hoa sen loại kiều diễm cùng thanh thuần.

Tần Phong khoe miệng nụ cười càng ngày càng đậm, làm người ta cảm giác được bất an cùng quý dị.

"Xin hỏi, không có ai dẫn đường sao?" Tần Phong giờ này khắc này cực kỳ giống một thân sĩ.

Không ai sẽ hoài nghi hẳn là từng giết đến thiên địa lâm vào thất sắc kẻ điên.

Đám người cúi đầu, cũng không dám trả lời Tần Phong lời nói, một đám lấy ánh mắt trao đổi, ai cũng không dám đụng chạm này mầm tai vạ bắt nguồn.

"Tìm hương, xem ra chúng ta cũng không được hoan nghênh." Tần Phong nghe nghe Thiên Tuyết Tâm Hương trên người mùi thơm, Anh Hoa loại làm người ta say mê.

Thiên Tuyết Tâm Hương hai đầu lông mày ý xấu hổ càng phát ra động lòng người, dù sao nàng biết mình là phụ nữ có chồng, hơn nữa nơi này cũng tuyệt đối không phải là nàng cùng khác nam nhân tới địa phương, nhưng là bất luận từ một điểm nào, nàng đều không có cách nào cự tuyệt người nam nhân trước mắt này, nàng rất sợ (hãi), rất xấu hổ, nhưng cũng cảm thấy từng tia khoái cảm cùng hưng phấn.

"Đã như vậy, vậy chúng ta tiện tự mình đi lên đi."

Tần Phong ở nàng xinh đẹp trên khuôn mặt hôn một cái.

Khóe mắt dư quang quét mắt một vòng người khác, khóe miệng nụ cười càng phát ra quý dị.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 386: An Ninh Viên

Chương 386: An ninh viên

"Tiên sinh xin dừng bước."

Mắt thấy Tần Phong cùng Thiên Tuyết Tâm Hương muốn đi vào building, mấy bồi bàn phục hồi tinh thần lại, trong lòng một lộp bộp, bậ rộn là tậ đi vài bước ngăn cản hai người đi đến đường.

Tần Phong trong mắt thiểm quá một tia không kiên nhẫn, nhưng vẫn là vẻ mặt ôn hoà nói: "Ta có thể hỏi đường."

"Tiên sinh. . . ."

Bồi bàn coi như là cái lão bánh quấy rồi, muôn hình muôn vẻ khách nhân thấy không ít, nhưng ngày hôm nay coi như là đầu một lần, dù sao chủ nhân tuổi trẻ bà nội nhân tình, thân phận này thực tại không cách nào làm cho ngoại nhân xử lý hảo, hơn nữa hấn chỉ là một bồi bàn thôi. Do dự chỉ chốc lát, trong lòng hấn suy nghĩ chút từ ngữ, chỉnh lý được rồi đang muốn ngẩng đầu nói ra, chẳng qua là thấy Tần Phong ánh mắt sau, toàn thân hấn đều chấn.

Gần như gang tấc trên khuôn mặt như cũ treo ấm áp mỉm cười, nhưng này hai mắt thần, đã lạnh như băng thật giống như không nên ở nhân gian xuất hiện.

Hơi lạnh giống như thực chất hóa không ngừng xuyên thấu qua thân thể của hấn ba vạn sáu ngàn lỗ chân lông thấm vào thể nội, như thể vi ấm áp mùa, đối với hấn mà nói, lại lạnh tựa trời đông giá rét.

"Chúng ta đi thôi."

Mắt thấy trước mắt bồi bàn không dám ở động chút nào, Tần Phong hài lòng gật đầu, chẳng qua là trong nháy mắt hẩn nhìn về phía Thiên Tuyết Tâm Hương trong con người bao hàm ôn nhu, rất khó tưởng tượng một người ánh mắt biến hóa nhưng lại có thể làm được như thế cực hạn biến chuyển, nhưng sự thật chính là như thế, bọn họ chỉ có thể trở mắt nhìn hai người bước vào building, chưa từng có nửa phần ngăn trở.

Bước vào này xa hoa building.

Tần Phong rõ ràng cảm giác bên cạnh giai nhân khẩn trương lên, năm nhẹ nhàng tiểu thủ lòng bàn tay cũng dần dần đổ mồ hôi, mang theo nhè nhẹ run rẩy.

Tần Phong nói: "Người rất khẩn trương?"

Thiên Tuyết Tâm Hương tròn mắt lóe qua bi ai, khinh nhu nói: "Người khác có lẽ sẽ không, nhưng là ta sẽ."

Tần Phong nói: "Nga? Nhìn thấy cháu trai của mình mà thôi, cần gì khẩn trương, bày đặt làm ra một bộ hiện lành gương mặt tối, cho hẩn biết biết trường bối quan ái."

Thiên Tuyết Tâm Hương nhìn thoáng qua Tần Phong, nàng vẫn muốn biết trước mắt người này đến cùng phải hay không là khoác một tầng da người ác ma, hẩn gần như đem hết thủy nhân loại hẩn là sở đầy đủ cơ bản nhất tình cảm vứt bỏ không còn một mống, hẩn cũng cười, nhưng là Thiên Tuyết Tâm Hương không chỉ một lần cảm giác, hẩn cười, bất quá chẳng qua là đáp lời hoàn cảnh biến hóa mà thể hiện ra một loại cố ý cười, hơn nữa loại này cố ý, làm cho người ta khó có thể phát hiện.

Building tầng đỉnh, từ nam chí bắc, quyền quý phú giáp, chuyện trò vui vẻ.

Bất quá này náo nhiệt không khí, ở Tần Phong hai người đặt chân nơi đây lúc

chính là im bật lại.

Thiên Tuyết Tầm Hương.

Cái kia từng để cho vô số thiếu niên tiếc hận thiếu nữ, gả cho một quyền lợi lớn đến để cho rất nhiều người không cách nào cự tuyệt lão đầu.

Rất nhiều người cũng đều có thể khẳng định Thiên Tuyết Tầm Hương đời sau cứ như vậy tại triều hương cung gia tộc, nàng có thể hưởng thụ đến rất nhiều nữ nhân năm mơ cũng đều mộng không đến sinh hoạt, nhưng nàng đời này hết thảy tất cả đã bị nhất định, nhưng là người nào cũng không nghĩ tới, nàng đi ra khỏi hương hương Cung gia tộc, còn bị một người tuổi còn trẻ nam nhân nắm tay đi ra.

Có thể tới tham gia hương hương cung khói trì sinh nhật yến hội phần lớn là hương hương cung khói trì bạn bè. Cho nên bọn họ mọi người nhìn Tần Phong trong ánh mắt mang theo từng sợi nguy hiểm hơi thở.

Song nguy hiểm chỉ có thể để cho Tần Phong bên cạnh Thiên Tuyết Tầm Hương không nhịn được lui về phía sau một bước, lại không thể để cho Tần Phong cảm giác không chút nào thích, hần cầm qua một bên một chén rượu, nhẹ nhẹ uống một hớp, nói: "Người uống rượu sao?"

Thiên Tuyết Tầm Hương sắc mặt có chút tái nhợt, lắc đầu.

Nàng nguyên cho là mình có thể khắc chế những thứ này sợ hãi cùng bất an, nhưng là làm đến hiện trường sau đó, nàng còn là không dám tưởng tượng sắp xảy ra bão táp.

Hương hương cung khói trì đáng sợ, nàng là biết đến.

Chỉ sợ trong gia tộc, nàng chiếm cứ một người tuổi còn trẻ bà nội thân phận đều không có cách nào khắc chế đối với sợ hãi của hần.

"Thiên Tuyết phu nhân, nơi này tựa hồ cũng không phải là người nên xuất

hiện địa phương."

Một âm u thanh âm ở sau lưng vang lên, Thiên Tuyết Tâm Hương toàn thân một run run, vốn là lui về phía sau nện bước không nhìn được về phía trước vừa đi vài bước, nhưng là nhìn đến phía trước một nhóm người nghiêng ngả ánh mắt, nàng không biết làm sao.

Cũng là Tần Phong xoay người nhìn thoáng qua.

Lại thấy nói chuyện ước chừng là một hơn ba mươi tuổi nam tử, hãn diện mạo âm trầm, giữ lại một dóm ria mép, là một điển hình Đảo Quốc người, mang theo tối tăm cùng sắc bén, như một cái trong bóng tối rắn độc, hãn một đôi tròng mắt ngó chừng Thiên Tuyết Tâm Hương, giấu diếm biến thái thâm. Muốn lại không có thể thoát khỏi Tần Phong ánh mắt.

"Nếu là người đến địa phương, vì sao nàng không thể tới?" Tần Phong hỏi ngược lại.

Như độc xà nam tử lúc này mới đem ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người, càng ngày càng ngưng trọng âm trầm làm cho người ta không rét mà run:
"Người là ai?"

"Watanabe công ty an ninh viên."

Đây là trước mắt Tần Phong có thể mượn thân phận, cũng là nhất quang minh chánh đại thân phận.

"Hảo, rất tốt." Rắn độc nam tử gật đầu, trên mặt cũng thể hiện ra một bộ nụ cười quỷ dị: "Can đảm của người rất tốt."

Tần Phong cắt một tiếng, ngược lại đem Thiên Tuyết Tâm Hương kéo vào trong ngực, trong ngực giai nhân đã sợ hãi mặt không có chút máu, lúc này bị Tần Phong kéo vào trong ngực, trong lòng khó tránh khỏi ở dâng lên một cỗ bất đắc dĩ cùng bi thương, ở rất nhiều khi, nữ nhân đều là những nam nhân này tranh

đấu vật hy sinh thôi, nàng trong mắt càng phát ra âm đạm, cũng không nói chuyện.

Nhìn đường đường hướng hương cung phu nhân lúc này bị Tần Phong kéo vào trong ngực, rắn độc nam tử trên mặt một mảnh xanh mét.

"Phu nhân, ta xem ngươi hay(vẫn) là nhanh chóng rời đi hảo, nếu không đại thiếu gia không vui, ta chờ.v.v cũng bảo vệ không được ngươi." Rắn độc nam tử âm lãnh nói.

Tần Phong rõ ràng cảm giác trong ngực giai nhân run rẩy càng phát ra lợi hại, đối với cái này hướng hương cung khói trì, hẳn cũng càng ngày càng có hứng thú.

"Đại thiếu gia mười phút sau trở về đến, phu nhân bây giờ rời đi vẫn tới kịp." Rắn độc nam tử hừ một tiếng, lập tức vòng qua hai người.

Thân phận của hắn hiển nhiên bất phàm, bất quá chốc lát liền đem tràng nội khí không khí điều chỉnh tới đây, chẳng qua là này não nhiệt không khí, tràn ngập một tầng nồng hậu quý dị làm cho người ta bất an hơi thở, mỗi một người ánh mắt cũng đều mang theo nghiền ngẫm cùng âm lãnh, nhìn Tần Phong hai người, tựa như giống như là nhìn người chết bình thường.

"Cái này hướng hương cung khói trì, quả nhiên có chút ý tứ." Tần Phong không nhìn được nói.

Thiên Tuyết Tâm Hương sắc mặt khôi phục chút ít huyết sắc, nàng khổ sở nói: "Hắn đáng sợ xa xa không chỉ những thứ này."

Tần Phong nhíu nhíu mày, nói: "Làm sao? Nhiều đáng sợ?"

"Rất đáng sợ." Thiên Tuyết Tâm Hương khuôn mặt khuôn mặt u sầu, nói: "Cho dù là ở gia tộc bên trong, phụ thân của hắn, trưởng bối của hắn, cũng muốn e ngại hắn ba phần, chỉ bởi vì hắn là hướng hương Cung gia tộc tương lai người

cầm lái, càng thêm có thể lấy đích thân giết chết anh em ruột của hã tới đoạn tuyệt sau này gia chủ địa vị ngoài ý."

Tần Phong sờ sờ đầu mũi.

"Xem ra không chỉ là có chút ý tứ."

Bất quá kế tiếp, Tần Phong cuối cùng là phát hiện hương hương cung khói trì ở chỗ này uy tín, hã muốn chén rượu, không ai dám cho hã đổ một chén rượu, hã muốn cùng người nói chuyện phiếm, lại là tất cả mọi người mang theo trên chọc cùng nghiên ngẫm cự tuyệt, cả hội trường hơi thở đã cổ quái, thật giống như tất cả mọi người đã chuẩn bị xong kế tiếp chảy máu một màn.

Hương hương cung tiên sinh muốn giết một người, kia quả thực quá đơn giản rồi, chỉ cần muốn nói cho hã biết, ta muốn ngươi chết.

Không có ai sẽ hoài nghi những lời này hàm kim lượng.

Tần Phong phát hiện, cả hội trường, hã cùng Thiên Tuyết Tâm Hương đã hoàn toàn {chấn:-bị} ngăn cách rồi.

"Không bằng, chúng ta đi thôi." Thiên Tuyết Tâm Hương có chút bí ai nói: "Chúng ta đâu không lại hã. Như vậy chỉ biết chọc giận hã."

"Hoàn cảnh thật là thay đổi một người tốt nhất vũ khí." Tần Phong nhìn nàng cầu khẩn, không nhịn được nói: "Trước khi đến, ngươi không sợ, ở dưới lầu ngươi cũng không có sợ, hết lần này tới lần khác đến nơi này, những người này ánh mắt để cho ngươi sợ."

Thiên Tuyết Tâm Hương bí ai nói: "Ta cho là ta có thể, nhưng là hã quá đáng sợ rồi, đáng sợ đến ta không dám ở nhìn thấy hã. Ngươi không biết hã trải qua, cho nên ngươi sẽ không sợ."

Nói tới đây, Thiên Tuyết Tâm Hương không nhịn được lại là sợ run cả người.

"Phu nhân, ta xem ta đưa người rời đi đi." Rắn độc thanh âm lại một lần vang lên.

Thiên Tuyết Tâm Hương sắc mặt lại một lần tái nhợt, nàng run rẩy xoay người, ở rắn độc nam tử trong mắt, tựa như một Lôi Vũ trung không chỗ nương tựa cô nhi.

Tần Phong ngắt mi tâm.

Hắn dựa vào bóng dáng tình báo uy bức lợi dụ Thiên Tuyết Tâm Hương tới đây khả không đơn thuần chẳng qua là ác tâm ác tâm hướng hương cung khói trì, mà là muốn cho bóng dáng cũng không có điều tra ra hướng hương cung khói trì ở chộc giận trung bạo lậu nhược điểm của mình, nếu không chỉ giết hướng hương cung khói trì, đối với Tần Phong mà nói, xa xa không đủ, bởi vì hắn muốn cái chết của hắn có thể đạt tới lợi ích lớn nhất hóa.

Nhưng là Thiên Tuyết tâm thường lần này khiếp ý còn không gặp được bản nhân tự triển lộ không bỏ sót, ở kế tiếp chỉ biết tăng thêm của mình hài hước.

"Ta xem không cần."

Làm Thiên Tuyết tâm thường còn chưa kịp trả lời, Tần Phong đã đi tới bên cạnh của nàng, đem nàng lại một lần nữa ôm vào trong lòng.

Đột nhiên mà lần này ôm cùng lúc trước cũng không giống nhau, bất đồng ở nơi nào, chỉ có Thiên Tuyết tâm thường biết, bởi vì nàng rõ ràng cảm thấy một trận an lòng, cái loại kia ở rét lạnh trong gió tuyết đã tìm được một chỗ ấm áp chỗ ở cảm giác, phiêu diêu sau an định lại an lòng.

Tần Phong tự nhiên là Tần Phong, khả hãn hay(vẫn) là Âm Dạ Linh Vương, hãn cũng là trên thế giới tốt nhất tâm lý đại sư.

Hắn có thể làm cho Thiên Tuyết tìm từ cả đời không dám ở bước ra đi ngưỡng cửa đi ra, kia có thể ở làm cho nàng lưu lại.

"Người rớt cuộc là ai!"

Nhìn Tần Phong trong ngực Thiên Tuyết tầm thường sắc mặt nhưng lại dần dần an định lại, rắn độc nam tử trong mắt tuôn ra một tầng lửa giận, hẳn muốn là Thiên Tuyết tầm thường bối rối, là nàng bất lực đáng thương, chỉ có như vậy mới có thể thỏa mãn tâm tình của hắn, nhưng là hết lần này tới lần khác nam nhân ở trước mắt, lại đem đây hết thảy toàn bộ đánh nát.

"Ta?" Tần Phong sờ sờ lỗ mũi, cười híp mắt nói: "Một an ninh viên, bảo vệ không chỉ là tác phẩm nghệ thuật, còn có nữ nhân tâm."

Rắn độc nam tử sắc mặt càng phát ra tối tăm.

Tần Phong nụ cười nhưng lại là càng ngày càng ảm áp, ảm áp đến cả đại sảnh quỷ dị không khí ở Thiên Tuyết Tâm Hương trong mắt là như vậy bình thường, kia nguy cơ tứ phía hơi thở, đã sớm biến thành như thảng tư trong uy phong, không có bất kỳ uy hiếp.

Làm một người nụ cười có thể thay đổi cả tràng diện không khí lúc, nói rõ người này tâm thái đã sớm cường đại đến lù lù bất động trình độ.

"Có lẽ, sự lựa chọn của ta là đúng, chẳng qua là, hẳn thật còn có tâm sao?"

Thiên Tuyết tầm thường ngẩng đầu nhìn cái này sắc mặt nụ cười mê người nam tử, trong lòng mang theo một tia xấu hổ cùng nghi ngờ, này bôi ý xấu hổ ở gương mặt tái nhợt trên dần dần hiện lên, như hoa sen, mỹ không gì sánh được.

"Nga? Lòng của nữ nhân? Ta đảo muốn nhìn là ai bảo vệ người nào lòng của nữ nhân."

Cũng chính là ở một giây sau.

Một như chim ưng loại ánh mắt bao phủ mà đến.

Thiên Tuyết Tâm Hương sắc mặt ở một lần tái nhợt, cả đại sảnh, ở một lần

lâm vào quỹ dị trong.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 387: Đánh Nhau Uống Rượu

Chương 387: Đánh nhau uống rượu

Nhìn thấy hương hương cung khói trì bản nhân, Tần Phong cuối cùng hiểu rõ Thiên Tuyết Tâm Hương đối với hãn sơ hãi cũng không phải là không có lý do.

Một thân màu đen {khéo léo đúng mức:đắc thể} định chế tây trang, áo lót áo sơ mi trắng, trắng nõn như tuyết, đầu tóc cũng là chải vuốt cực kỳ chỉnh tề, này dưới tóc tức là một tờ làm cho người ta đã thấy qua là không quên được khuôn mặt, đao gọt loại khuôn mặt nhất định người này từ nhỏ tiếp nhận đủ loại ma quỷ huấn luyện, mũi ưng quyết định hãn có cường đại tự tin lấy tự ta làm trung tâm, ánh mắt càng thêm như vận sức chờ phát động chim ưng.

Vừa xuất hiện, cả trong đại sảnh nhanh chóng đè ép một mảnh làm người ta sợ khó thở khí tức âm trầm, cổ hơi thở này không ngừng ở giữa người cùng với người qua lại, kia định lực độ chênh lệch đã không dám ở nhìn thẳng người nam nhân này.

Thiên Tuyết Tâm Hương sắc mặt trắng bệch, nàng lui lại mấy bước, cho đến Tần Phong đứng ở tiền phương của nàng, nàng mới cảm giác hô hấp thông suốt chút.

Quét mắt liếc một cái Tần Phong, hương hương cung khói trì tựa hồ không có đem Tần Phong sau lưng tuổi trẻ bà nội để ở trong lòng, một đôi mắt ưng ngó chừng Tần Phong, tựa hồ muốn tìm ra hãn sơ hở tới. Nhưng là đối với một mười năm trước trái tim đã biến thành tảng đá, từ trong đồng người chết bò ra tới

người mà nói, muốn tìm ra hãn sơ hở, cũng không đơn giản, huống chi Tần Phong ở bước ra Trung Mắm biên giới một khắc kia, hãn đã không phải là Tần Phong, mà là cái kia lệnh quần hùng nghe tin đã sợ mất mặt Âm Dạ Linh Vương.

"Watanabe công ty an ninh viên vẫn còn có người cường giả loại này, xem ra ta có thể an tâm ngủ." Hưởng hương cung khói trì mặt không chút thay đổi, nói.

Tần Phong trong miệng phát ra một trận tươi cười quái dị: "Có phải hay không là an ổn, còn phải nhìn kết quả."

Hưởng hương cung khói trì mặt liền biến sắc, biến thành âm trầm, hãn chỉ vung tay lên, đi theo phía sau hãn ba người đi về phía trước một bước.

Ba người này, có hai người mặc trường bào màu trắng, áo choàng trên ấn thần bí kim đáy đồ án, hai người đứng ở đó bên, tựa như Bạch Sắc U Linh, mà ở trung gian hai người thì còn lại là một nữ tử, mặc một thân màu đen bó sát người áo da, đem trước sau lồ lõm bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, đây là một vóc người bốc lửa nữ nhân, hơn nữa mặt mũi lạnh lùng nàng hay(vẫn) là một giết người không chớp mắt nữ nhân.

Nữ nhân vừa muốn tiến lên, lại bị hưởng hương cung khói trì ngăn cản: "Nhã tử, đối phó một người đàn ông, còn là nam nhân xuất thủ hảo."

Nhã tử khẽ hừ lạnh một tiếng, nhưng lập tức lui về phía sau hai bước.

Cũng là bên người nàng hai người nam tử đi tiến lên đây, hai người này mặc quái dị, đi đường nhưng lại là vô thanh vô tức, nếu là thay một thân áo đen, chỉ sợ cũng trong bóng tối lấy mạng lưỡi dao sắc bén, hai người lớn lên cũng cực là tương tự, thật giống như sanh đôi, hai người này không cần ánh mắt hoặc là tứ chi trao đổi, trong phút chốc chính là một bước về phía trước.

Tần Phong đối chiến qua cao thủ đếm không xuể, thành quần kết đội cũng không ở không ít số, chẳng qua là có rất ít người có thể ăn ý như một người, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện chỗ sơ hở, mà Tần Phong lão hồ ly kia loại ánh mắt rất dễ

dàng sẽ đem cầm ở cơ hội, cho nên ở quần chiến trung Tần Phong có rất ít lỗ là cơ hội, ngược lại là chiếm không ít tiện nghi, để cho vô số người cũng đều lấy là địch nhân càng nhiều, Âm Dạ Linh Vương lại càng mạnh.

Nhưng là lúc này, Tần Phong lại hoảng hốt có loại ảo giác.

Xông tiến lên đây hai đi không được gì nam tử lại tựa như một người chạy nước rút, rõ ràng một trái một phải giáp công, nhưng là cho Tần Phong cảm giác nhưng chỉ là một người chạm mặt xông tiến lên đây.

Người khác không cảm giác được, nhưng là Tần Phong lại cảm giác rõ ràng, nếu như mình lui về phía sau, ở trên khí thế chính là yếu đi một nửa, kế tiếp hai người công kích sẽ phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, đến lúc đó muốn lại tung mình sợ rằng muốn khó càng thêm khó, mà như đón đầu thống kích, lại rất dễ chui vào hai người bày trong cạm bẫy. Đây cao thủ so chiêu, một chiêu định thắng bại, không biết đây chiêu thứ nhất cũng là cực kỳ trọng yếu, nếu như không có lựa chọn hảo đối sách, bị thua một chiêu kia, sớm muộn sẽ bạo rò rỉ ra tới.

Cho nên Tần Phong lựa chọn bất động.

Ở hai người kia nhanh chóng tiếp cận lúc, hãn cũng không nhúc nhích, thậm chí còn khẽ nhắm lại hai mắt.

Ông.

Đao kêu tiếng vang lên, nhưng thấy hai người kia ở bay nhanh trung chẳng biết lúc nào, trong tay nhiều chỗ lưỡi dao sắc bén, đao rất đơn giản, lại rất sắc bén, sắc bén đến rất xa vị trí cũng có thể cảm giác được kia lạnh như băng đao phong trên hơi lạnh. Mà lúc này, kia đứng ở một bên rắn độc nam tử trên mặt càng là treo lên một Lãn U U nụ cười, tay phải đưa vào trong ngực móc ra một khẩu súng.

Hô khẩu khí, Tần Phong cảm giác thân thể thoải mái rất nhiều, chỉ sợ phía

trước sát cơ đã gần trong gang tấc.

Chẳng qua là ở chốc lát!

Hai cây lưỡi dao sắc bén đâm về cổ của hắn, Tần Phong chỉ cảm thấy cổ lạnh lẽo đại thịnh, nổi da gà càng là chi chít tạc lên, hắn không chút nghĩ ngợi, thân thể về phía sau đổ đi, giống như là một cây thẳng tắp mọc cơn bị người đẩy ngã, không có xuất hiện bất kỳ cong.

Thiên Tuyệt Tâm Hương khẩn trương ngó chừng này chiến đấu, mắt thấy Tần Phong sẽ phải ngã nhào trên đất, một lòng đã thót lên tới cổ họng.

Nhưng cũng đang ở Tần Phong cái ót ở cách mặt đất chưa đầy một ngón tay lúc, hắn đột nhiên mở hai mắt ra, một cổ có thể xuyên suốt lòng người tinh quang ở trong mắt bắn ra, kia ở trên người hắn chỗ xung yếu qua hai người không hẹn đồng thời dán mắt ánh mắt của hắn, nhất thời cảm thấy toàn thân một trận khéo léo cơ trí.

Tốt lắm tựa như là tới từ địa ngục Tử Thần ánh mắt, không có cảm tình, chỉ có hủy diệt cùng kết thúc.

Công tâm làm đầu.

Tần Phong ánh mắt không thể nghi ngờ là để cho công tâm tốt nhất lợi khí, kia có thể sở tạo thành hủy diệt so với hai người kia trong tay lưỡi dao sắc bén càng thêm Phong Cuồng, ở hai người này sát na thất thần {công phu:-thời gian}, Tần Phong bỗng nhiên gót chân ngắt một cái, hắn cả người trong nháy mắt chuyển động 180°, ở mũi chân chấm đất một khắc kia, hắn căng thẳng thân thể lại là lấy tốc độ cực nhanh bắn lên, hai cánh tay huy vũ đang lúc đón nhận kia mới vừa tỉnh ngộ lại hai người.

Này một loạt động tác cực nhanh, nhanh đến chẳng qua là ở ngắn ngủi ba bốn giây đồng hồ thời gian cũng đã hoàn thành.

Song, càng thêm mau không phải là cái này.

Mà là kế tiếp Tần Phong hai tay.

Hắn được xưng cận chiến Chi Vương, kia hai cánh tay lực lượng mạnh mẽ đến có thể một quyền đánh chết một đầu ngư, song lực lượng cường đại nếu như không có tốc độ phụ tá, hẳn rất khó trở thành danh phù kỳ thực cận chiến Chi Vương, cho nên ở Tần Phong trưởng thành quá cân nặng, tốc độ kia huấn luyện càng là siêu việt thường nhân cực hạn huấn luyện.

Lực lớn như trâu, kia nhanh như gió, chớ quá như thế.

Hai người kia cũng là càng đánh càng sợ, bọn họ vốn là một mẹ song bào, từ nhỏ liền có lòng linh cảm ứng với, tiến hành lâu dài huấn luyện, kia một mình lực chiến đấu có lẽ không đủ để xưng hùng, nhưng nếu liên hiệp, kia lực chiến đấu tiện tựa như cùng thừa, đối với trên thế giới này xưng hùng cao thủ cũng là dễ như trở bàn tay, chẳng qua là giờ này khắc này, bọn họ nhưng lại là có khổ nói không ra lời, người ở bên ngoài xem ra song phương đấu không phân cao thấp, nhưng là chính bọn hắn có biết, mỗi lần cùng Tần Phong cánh tay đụng chạm, cảm giác kia hãy cùng đốt màu đỏ bừng thiết côn đụng chạm bình thường.

Cũng đúng như hai người suy nghĩ.

Động tác của hai người bắt đầu dần dần trì hoãn chậm lại, sát chiêu cũng là rơi vào tiểu thừa.

Kia rắn độc nam tử ẩn núp ở một góc, trong mắt sát ý càng lúc càng nồng nặc, không biết khi nào, hắn đã đến Tần Phong sau lưng vị trí, súng trong tay cũng đã trang thượng cách âm. Khí.

Nhìn Tần Phong sau lưng không có bất kỳ đề phòng, hẳn tin tưởng một viên đạn, đầy đủ muốn người này mạng.

Thiên Tuyết Tâm Hương chú ý tới hắn, thậm chí ở tất cả mọi người nhìn

chiến đấu lúc, chỉ có một mình nàng thấy rần độc nam tử động tác, nàng xem thấy rần độc nam tử giơ cánh tay lên tới, không nhìn được kinh hô một tiếng: "Cẩn thận!"

Mà ở tiếng kinh hô vang lên một khắc kia.

Phù một tiếng.

Từ cách âm. Khí toát ra đi đạn xen lẫn buồn bực thanh âm hưởng Tần Phong phía sau lưng tập kích đi.

Nhưng quý dị chính là, làm hãn đạn bắn đi ra một khắc kia, rần độc rõ ràng cảm giác Tần Phong thân thể giật giật, cùng chiến đấu tiết tấu không thể nào phù hợp động tác, thật giống như là một theo bản năng thói quen động tác, không có ảnh hưởng chiến đấu, lại làm cho Tần Phong vị trí di động một chút, điểm này, nhưng lại là để cho đạn xúc hãn dưới xương sườn mà qua!

Bỗng nhiên xuất hiện đạn.

Ở Tần Phong kia muôn vàn giọt giũa - ý thức hạ một cách tự nhiên né tránh mà qua, nhưng lại là thẳng vọt vàng hướng trước mặt hãn trong hai người một người đi.

Hai người kia cũng là cao thủ, cảm giác đạn đột kích, đồng thời giận quát một tiếng, thanh như Chấn Thiên, động tác càng là so sánh với lúc trước tăng nhanh mấy phần, chẳng qua là sắc mặt nhưng lại là đỏ lên, hiển nhiên lần này vì tránh né đạn cường ép nhắc một hơi đối với bọn họ hao tổn thật lớn, mặc dù tránh thoát đạn xạ kích, nhưng động tác ra tay đang lúc xuất hiện trí mạng ngưng trệ, liền khiến cho trong nháy mắt này, Tần Phong hai tay như sấm sét.

Chỉ nghe kêu rên hai tiếng.

Hai người kia thân thể hoành ngang bay ra ngoài, mang theo máu tươi.

Đợi sau khi hạ xuống, bọn họ nhìn thấy máu tươi đến từ nơi nào.

Chỉ thấy hai người kia trên cổ tay phân biệt cắm một thanh lưỡi dao sắc bén, ngang {cổ tay:-thủ đoạn}, máu tươi đang ồ ồ theo đao phong chảy ra tới.

Tất cả mọi người hít vào một hơi, mà hương hương cung khói trì tức là chặt chẽ liếc mắt, hãn đang khắc chế của mình tức giận, trên thực tế hãn {đều biết:-có mấy} loại biện pháp có thể không để cho mình tức giận, cũng chỉ có hãn thấy rõ Tần Phong xuất thủ, ở trong nháy mắt đánh ở hai người {cổ tay:-thủ đoạn} lúc, tiếp được bóc ra lưỡi dao sắc bén, rồi sau đó trở tay đâm vào hai người {cổ tay:-thủ đoạn}.

Động tác cực nhanh, mục tiêu ổn định.

Giết người yếu tố, hãn đã chiếm cứ trăm phần trăm.

Nhưng là Tần Phong không có giết hai người, hãn mặc dù có trăm phần trăm nắm chắc đem lưỡi dao sắc bén đưa vào hai người trong cổ, nhưng là hay(vẫn) là không có động thủ, giết bọn họ cũng sẽ không quá tốt chơi, ngược lại sẽ để cho hương hương cung khói trì phòng ngự càng thêm hảo thôi.

Tràng diện cực kỳ yên tĩnh.

Kia rắn độc nam tử cắn chặt hàm răng, hãn súng trong tay còn không có thu lại, trong cặp mắt tràn đầy âm chí.

"Nghĩ như thế nào? Hiện tại người có thể ngủ ngủ càng thêm an ổn rồi."

Tần Phong không để ý đến cái này sau lưng để bắn lén gia hỏa, mà là cười híp mắt nhìn hương hương cung khói trì.

Người sau trong mắt ánh mắt càng thêm sắc bén, hãn lạnh giọng nói: "Rất tốt."

"Cũng là người, để cho chó của người lần sau nổ súng áp phích để điểm sáng, chứ tổn thương nữ nhân." Tần Phong đi tới Thiên Tuyết Tâm Hương bên cạnh,

lấy qua nàng chén rượu trong tay uống một ngụm rượu, {bỗng nhiên:-bữa} là cảm giác toàn thân tinh khí thần nhẹ nhàng khoan khoái vô cùng.

Thiên Tuyết Tâm Hương nhìn thấy tình trạng của hắn, trong lòng sợ hãi đã sớm tiêu tán.

Chẳng qua là bị Tần Phong như vậy cười híp mắt nhìn, khó tránh khỏi trong lòng có sở ý xấu hổ, không nhịn được cúi đầu, đỏ mặt càng lúc càng động lòng người, để cho Tần Phong không nhịn được nghĩ này thời gian qua mau một chút, mau một chút đến thời gian nghỉ ngơi.

"Đánh nhau sau uống rượu, uống rượu sau có mỹ nữ phụng bồi, đây mới là thoải mái nhất."

Tần Phong không nhịn được vươn tay ở Thiên Tuyết Tâm Hương đỏ bừng trên mặt đẹp nắm một chút.

Chẳng qua là lần này động tác, để cho hương hương cung khói trì sắc mặt âm trầm tới cực điểm.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 388: Nàng Bây Giờ Là Của Ta

Chương 388: Nàng bây giờ là của ta

Biết đến càng nhiều, chết càng nhanh.

Những lời này không thể nghi ngờ nói cho rất nhiều người, làm một cái kẻ ngu xa xa muốn sống xa xưa. Song muốn ở thế giới dưới lòng đất cái này đem người tính Hắc Ám phát huy đến vô khổng bất nhập trình độ trong thế giới, muốn sống xa xưa, tự cần nắm giữ một chút đầy đủ làm cho mình mạng sống bí mật. Bất luận là của mình còn là người khác, bí mật càng nhiều, lại càng có người muốn cho người chết, đây không thể nghi ngờ là một loại thúc giục động lực, đem người đẩy lên đỉnh phong.

Mà một ngày cả bí mật cũng không nghĩ nắm giữ người, là không có tư cách ở thế giới dưới lòng đất xen lẫn phong sinh thủy khởi. Đến lúc đó người tự sẽ phát hiện, người lặng yên không một tiếng động chết đi xa xa người so sánh với toàn thân trở lui tỷ lệ muốn lớn rất nhiều.

Tần Phong chính là một người như thế, hãn nắm giữ bí ẩn rất nhiều, nhiều đến cho dù là hãn người bên cạnh cũng không biết hãn rốt cuộc biết được bao nhiêu.

Không thể phủ nhận, hướng hương cung khói trì cũng biết rất nhiều, cho nên hướng hương cung khói trì rất cường đại, mà muốn ở trong miệng hãn moi ra hãn biết, chỉ có không ngừng hủy diệt hãn cường đại lòng tin, nếu không loại này ở tự tin của hãn như cũ tồn tại dưới tình huống, bất luận loại nào nghiêm

hình bức cung cũng sẽ không nói ra hẳn không nên nói ra được.

Nhưng là chỉ cần đánh bại sự tin tưởng của hắn, như vậy người này tinh thần một suy sụp, không nên nói ra được cũng sẽ không ở ẩn giấu.

Xương cứng, đặc mài mềm nhũn.

Mà Tần Phong trùng hợp am hiểu cái này kỹ năng, đã từng bao lâu không biết có bao nhiêu dám vỗ bộ ngực nói cho dù là hành hạ đau đến không muốn sống cũng sẽ không nói ra bí ẩn người ở Tần Phong trong tay không như cũ là đường hoàng nói ra hết thảy tới? Mà điều này cũng quan lấy Tần Phong tra hỏi đại sư danh tiếng. Mà nhằm vào hướng hương cung khói trì tra hỏi, cũng chính là từ hai người gặp mặt một khắc liền chính thức bắt đầu.

Sát thủ chi thần quý đêm đầu nhập vào thần bí thế lực rốt cuộc là lai lịch gì, bọn họ muốn cắn nuốt Đảo Quốc mục đích là cái gì, bọn họ cuối cùng mục đích vừa là cái gì.

Tần Phong cũng không phải là một thích xen vào việc của người khác người, nhưng là từ hắn rời đi một khắc kia, cái này thần bí thế lực tựa hồ đã sớm nhất định cùng hắn dây dưa không nghỉ, lão đầu tử không tiếc giải tán quang huy tới điều tra này cái thế lực, này cái thế lực ở Trung Mắm cũng dần dần triển lộ dữ tợn, mà càng làm cho Tần Phong có chút trong lòng ngứa ngáy chính là, cái này thần bí thế lực xuất hiện cũng chính thức ở hắn hoàn toàn tiêu diệt hết thánh ma thể sau đó, đây hết thảy khiến cho Tần Phong ở rất nhiều khi khắc, tổng loáng thoáng cảm giác mình chưa đại thù đắc báo.

Bất luận là đối với quý đêm thù hận, đối với răng nanh thù không đợi trời chung, còn có cha mẹ thù hận, Tần Phong biết mình cũng muốn hoàn toàn bắt được cái này thần bí thế lực tới.

Nhìn hướng hương cung khói trì xanh mét sắc mặt, Thiên Tuyết Tâm Hương tựa như như chim sợ nấp về phía sau mấy bước, cũng là Tần Phong thân nhiên nói: "Hướng hương cung tiên sinh, không biết ta cái này bảo vệ Khiết Viên như

thế nào?"

Hương hương cung khói trì sắc mặt một trận Thiết một hồi xanh trắng.

Bất luận kẻ nào ở nhìn thấy tình huống này có thể giữ vững trấn định đoán chừng cũng không tính là người, nhưng là hương hương cung khói trì rốt cuộc cùng không phải là người cái này giới hạn chênh lệch không phải là rất lớn, đang nghe Tần Phong đem thoại đề dặt đến bắt đầu trước, sắc mặt nhưng lại dần dần khôi phục bình thường, nếu như không phải là hiện lên một mảnh không bình thường hồng nhuận, Tần Phong thật cho là người này không có bất kỳ tâm tình tiêu cực.

Không có tâm tình tiêu cực người, cơ hồ là vô địch.

"Hảo, hảo, rất tốt." Hương hương cung khói trì nói: "Có thể đem hai người bọn họ trở tay đánh cho bị thương, người cái này an ninh viên chính xác cùng người khác bất đồng."

"Ta nếu thật cùng người khác bất đồng, sớm tự giết bọn họ rồi." Tần Phong khước miệng vung lên một tia cười nhạt, ánh mắt liếc mắt một cái kia rắn độc nam tử, cười híp mắt nói: "Hơn nữa ý vào người khác trợ giúp tới giết người khác, ta còn không đến mức hèn hạ đến nước này."

Rắn độc nam tử tức đến nhe răng nghiêng lợi, súng trong tay hận không được ở đối với Tần Phong nả một phát súng.

Chẳng qua là rất nhanh, tay của hắn ở cũng không thể nào sẽ cầm thương rồi.

Bởi vì hương hương cung khói trì đi tới bên cạnh hắn, bẻ gãy cánh tay hắn.

Không cần nói thêm cái gì, rắn độc nam tử tự biết chủ nhân ý tứ, hắn biết chủ nhân hiện tại rất bất mãn, bất mãn không phải là sau lưng của hắn nổ súng, mà là không có giết chết Tần Phong ngược lại ở để cho chủ nhân mất mặt xấu hổ. Loại này làm việc bất lợi thuộc hạ, hương hương cung khói trì rất khó ở cho

mình lý do ăn no hăn. Đem hăn súng trong tay cầm tới đây, rắn độc nam tử không có chút nào phản kháng, hăn cúi đầu, trên mặt tràn đầy sợ hãi, như đậu nành mồ hôi hột chảy xuống, nhưng là hăn không dám có chút câu oán hận.

Thương bị Nhã tử cầm tới, Nhã tử thề, nàng có trăm phần trăm nắm chắc mở bản chết hướng hương cung khói trì.

Nhưng là nàng càng thêm biết, nhưng là Tần Phong sẽ không để cho hăn làm như vậy, cho nên nàng lui qua một bên, mắt lạnh nhìn hướng hương cung khói trì, người khác chỉ sẽ biết nàng xem thấy chính là đáng thương rắn độc nam tử.

Không nói tiếng nào, hướng hương cung khói trì cầm tay của hăn, nhìn người từng cây từng cho hăn lây dính vô số máu tươi tay, hướng hương cung khói trì trong ánh mắt không có có do dự chút nào, mà là một cây một cây đem ngón tay của hăn bẻ gãy, răng rắc răng rắc thanh âm bên tai không dứt, kia rắn độc nam tử trong ánh mắt nước mắt ngăn không được quay cuồng, sắc mặt càng là trắng bệch tựa như giấy trắng.

Này tàn nhẫn động tác, tại triều hương cung khói trì trong tay, lại biến thành chậm chạp, hăn rất hưởng thụ loại này tàn nhẫn, cho nên hăn không nỡ một lần hoàn thành đối với rắn độc nam tử trừng phạt.

Tất cả mọi người không nhịn được rung mình một cái.

Nhìn hướng hương cung khói trì trong ánh mắt lạnh lùng, bọn họ cảm giác này trời thánng tư xuy không phải là uy phong, mà là Hàn Phong.

Thiên Tuyết Tầm Hương e ngại không biết làm sao, sợ hãi xông lên đầu, nhưng là rất nhanh nàng bị Tần Phong ôm vào trong ngực, nàng không nhịn được ngẩng đầu nhìn thoánng qua cái này đầu độc nam nhân của mình, sắc mặt của hăn biến đổi không thay đổi, tựa hồ thấy không phải là một hành hạ thủ đoạn, mà là một chút không khí thôi.

"Hướng hương cung khói trì, xa xa không có có bên cạnh người nam nhân

này đáng sợ."

Thiên Tuyết Tầm Hương là một nhạy cảm cô bé, tự nhiên cũng nhạy cảm cảm giác được hai nam nhân ở giữa khác biệt.

Hương hương cung khói trì hỉ thật là tàn nhẫn, như vậy nam nhân ở trước mắt tức là hư vô, đối với bất luận cái gì hư vô, bất kỳ hết thấy trong mắt hẩn tồn tại là hợp lý, cũng là hư vô. Không cần giải thích, hẩn thật giống như từ nhỏ chính là vì hư vô mà tồn tại.

Răng rắc.

Làm rắn độc nam tử cánh tay ở một lần bị bẻ gãy sau đó, hẩn ở cũng nhịn không được nữa đau đớn kịch liệt, không nhịn được kêu rên một tiếng.

Hương hương cung khói trì trong mắt bất mãn càng ngày càng nhiều, hẩn đem rắn độc nam tử vẫn dưới mặt đất, thản nhiên nói: "Bò qua đi, cầu hẩn giết người."

Rắn độc nam tử trong lòng run lên.

Đây mới thực sự là hành hạ, hẩn sợ hãi ngẩng đầu nhìn hương hương cung khói trì, nhưng là hẩn thấy chỉ có lạnh lùng truyền ra ra lệnh một ma quỷ bình thường người, hẩn bị ánh mắt lạnh lùng ngó chừng, trong lòng sợ hãi để cho hẩn cúi đầu, hẩn nuốt ngụm nước miếng, thừa nhận trên cánh tay kịch liệt thống khổ, từ từ bò hướng Tần Phong hai người.

"Van cầu người. . Giết ta đi. . . Ta van cầu người. . ."

Rắn độc nam tử nơi nào còn có lúc trước âm chí, hẩn quỳ gối Tần Phong hai người trước người, không ngừng cầu khẩn.

Hẩn biết, không bị Tần Phong giết.

Như vậy sẽ chỉ làm hương hương cung khói trì hành hạ tới chết.

Cho nên hẳn thà rằng lựa chọn bị Tần Phong giết.

Nước mắt nước mũi chảy ra tới, lây dính hoa lệ sàn nhà, răn độc nam tử thống khổ cầu khẩn ngẩng đầu nhìn Tần Phong. Tất cả mọi người trầm mặc xuống, bọn họ đại khí không dám ra một ngụm. Đây chính là hướng hương cung khói trì đáng sợ, để cho một người có thể cầu khẩn địch nhân của mình giết mình. Chỉ có Nhã tử trong mắt lóe qua giễu cợt, cũng không ai biết, rơi vào Tần Phong trong tay đáng sợ trình độ nếu so với hướng hương cung khói trì hành hạ thống khổ gấp mấy trăm lần!

Thiên Tuyết Tâm Hương nhìn e ngại vừa lui một bước, có chút không đành lòng nhìn một màn này, nàng vốn là thiện lương cô bé.

Tần Phong nhìn dưới chân một thanh nước mũi một thanh nước mắt muốn chết răn độc nam tử, trong mắt thần quang lóe lên.

"Chẳng lẽ người cho là chết là giải thoát?" Tần Phong nhướn mày hỏi.

Răn độc nam tử thống khổ nói: "Chết rồi. . . Tổng hội. . ."

Không đợi hẳn nói cho hết lời, Tần Phong tựa lắc đầu, cắt đứt hẳn lời nói, thấp giọng cười nói: "Rất nhiều người đều cho rằng tử vong là sinh mệnh chung kết giải thoát, nhưng là không người nào có thể chân chính hiểu tử vong chân lý đích thực, đã như vậy, ta đây để cho người hưởng thụ hưởng thụ, cũng không uống sau lưng người dám đối với ta nổ súng."

Vừa nói, Tần Phong tay đưa tới cổ của hẳn nơi.

Chẳng qua là người nào cũng sẽ không thấy Tần Phong tay tại trong nháy mắt có một loại rất nhỏ động tác, kia răn độc nam tử lại nhìn rõ ràng, so với lúc trước phóng đại gấp mười lần sợ hãi ở trong ánh mắt của hẳn xông ra, trên mặt hẳn da thịt dữ tợn đến cực kỳ đáng sợ trình độ, hai mắt trừng trừng tựa như đèn lồng bình thường, tia máu đèn bù lệnh bất luận kẻ nào thấy cũng sẽ không nhìn được đánh run run.

Làm tay tiếp xúc đến cổ của hắn sau.

Rắn độc nam tử sắc mặt đã kinh khủng tới cực điểm.

Làm sợ hãi tới cực điểm, hủy diệt cũng đã theo sát mà đến, Tần Phong tay chẳng qua là hơi vừa dùng lực, kia rắn độc nam tử trong nháy mắt nằm dưới mặt đất, trên mặt hắn da thịt đã dữ tợn đáng sợ, trong ánh mắt sợ hãi tia sáng đến chết cũng không có tiêu tán.

"Đem hắn ném xuống."

Hương hương cung khói trì thấy rắn độc nam tử sau khi chết, thần nhiên nói.

Rất nhanh có mấy cái mặt không chút thay đổi nam tử áo đen đi tiến lên đây, chỉ là bọn hắn thấy rắn độc nam tử sau khi chết thảm trạng sau, hay(vẫn) là cảm giác được sau lưng từng đợt lạnh cả người, bọn họ để cho rắn độc nam tử mặt hướng xuống mang tới đi ra ngoài.

Hương hương cung khói trì không để ý đến người khác, đi tới Tần Phong bên cạnh, nhìn cũng không nhìn Thiên Tuyết Tâm Hương, mà là thấp giọng nói: "Người tốt nhất đem công việc của mình làm tốt, nếu không không cần ta nói, người cũng hẳn là đoán được kết quả của người."

Tần Phong lại cười.

Cười có chút thần bí cùng quỷ dị.

Hương hương cung khói trì sắc mặt ngẩn ra, lập tức hừ lạnh một tiếng, lúc này, hắn mới là nhìn về phía Thiên Tuyết Tâm Hương, cái này tự mình ông nội tìm đường chết cưới nữ nhân.

Thiên Tuyết Tâm Hương nào dám nhìn thẳng ánh mắt của hắn, cúi đầu bị Tần Phong kéo, trong lòng khổ sở quẩn giao.

"Hương hương cung tiên sinh còn có cái gì muốn nói đấy sao?" Tần Phong

hỏi.

Hương hương cung khói trì không để ý đến hẳn, mà là nhìn Thiên Tuyết Tâm Hương, lạnh nhạt nói: "Phu nhân, ta xem ngươi hay(vẫn) là nhanh chóng về nhà hảo."

"Ta. . Ta biết. . ." Thiên Tuyết Tâm Hương mới vừa muốn nói ra ta biết ba chữ kia, lại bị Tần Phong cứng rắn cắt đứt: "Nàng tối nay không trở về nhà rồi, bởi vì nàng bây giờ là của ta."

Vừa nói, Tần Phong đem Thiên Tuyết Tâm Hương ôm càng chặt.

Một đôi tay cũng rơi vào trên cặp lông của nàng nắm một chút, Thiên Tuyết Tâm Hương không nhận được ý xấu hổ gương mặt xinh đẹp hồng, nhưng là ở ngẩng đầu nhìn hương hương cung khói trì sắc mặt, nàng vừa là một khéo léo cơ trí.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 389: Trong Lòng Còn Có Yêu

Chương 389: Trong lòng còn có yêu

Đêm khuya, gió mát đánh tới.

Mang theo ba phần nhẹ nhàng khoan khoái không khí để cho người thanh khí sáng.

Ngay cả vẫn cuồn cuộn(côn đồ) Ngạc ngạc Thiên Tuyết Tâm Hương đang đi ra building sau, cũng đều cảm giác đầu một trận nhẹ nhàng, dường như đã có mấy đời loại nhìn trước mắt Tần Phong, thậm chí nàng cũng đã không biết hai người là như thế nào đi ra. Duy nhất nhớ chính là hương hươu cung khói trì mắt âm trầm tới cực điểm sắc mặt cùng với âm trầm tàn nhẫn ánh mắt. Không cần trực giác, chỉ cần nghĩ đến trước kia hương hươu cung khói trì làm đủ loại, Thiên Tuyết Tâm Hương liền không nhận được trong lòng một luồng hơi lạnh.

"Như người vậy chọc giận hẳn, thật được chứ?" Thiên Tuyết Tâm Hương đi ở an tĩnh trên đường phố, không nhận được hỏi.

Tâm tình của nàng tốt hơn nhiều, cho dù ai ở nơi này gió mát Tập Nhân say giữa ngã tư đường tản bộ đi tới, cũng sẽ không có quá kém tâm tình.

Tần Phong cười nói: "Có cái gì không tốt? Chúng ta không phải là bình an vô sự chạy ra?"

Thiên Tuyết Tâm Hương ngẩn ra, cũng không biết nên như thế nào ở nói tiếp.

Tần Phong tiếp tục nói: "Hương hường cung khói trì loại này người rất có chừng mực, hẳn biết lúc nào nên động thủ, lúc nào nên thu tay lại."

"Có phải hay không là người so với hẳn lợi hại?" Thiên Tuyết Tâm Hương hỏi.

Tần Phong không thể phủ nhận gật đầu, nói: "Nếu như ta không thể so với hẳn lợi hại, ta còn sẽ mang theo người chạy một vòng hang sói? Nếu như rắn độc kia viên đạn thật đánh trúng ta, chỉ sợ ta hiện tại đang bị nghiêm hình bức cung, mà người, ta nghĩ hẳn loại này người sẽ không bởi vì thân phận của người mà tha thứ người, bao nhiêu cũng sẽ có \, ww©w. Một cả đời khó quên buổi tối."

Thiên Tuyết Tâm Hương không nhịn được sợ run cả người.

Nàng có chút sợ hãi, nàng cũng phát hiện, tựa hồ đối với Tần Phong mà nói, sợ hãi cũng chỉ là hư vô, nhưng hẳn hay(vẫn) là không nhịn được hỏi: "Chẳng lẽ người tặc không sợ sao?"

"Sợ (hãi)?" Tần Phong gãi gãi đầu mũi.

Hắn đồ thật không có sợ (hãi) quá, bất luận là bị vô số lính đánh thuê đuổi giết, hay(vẫn) là mấy lần thân hãm tuyệt cảnh, vô luận là đối mặt nhiều địch nhân cường đại, hẳn chưa từng có sợ (hãi) quá, có lẽ từ lúc hẳn đi lên này cũng không tầm thường con đường sau, hẳn cũng đã đem sợ (hãi) hoàn toàn chặt đứt.

Nhìn hẳn lâm vào trầm tư, Thiên Tuyết Tâm Hương tiếp tục nói: "Đúng vậy, hương hường cung khói trì ánh mắt làm cho người ta cảm giác được kinh khủng, thậm chí có rất nhiều khi, ta cũng không dám hô hấp."

"Phải không? Ta đảo là cảm thấy bình thường."

Tần Phong nhún vai, nói.

Thiên Tuyết Tâm Hương chớp chớp mắt to, ánh mắt của nàng rất đẹp, có đôi khi cũng có thể nói chuyện, Tần Phong nhìn thoáng qua, tựa cười nói: "Thực ra

khi người đi ra ngoài đi một chút rồi, người tự sẽ phát hiện, sợ hãi cũng sẽ dần dần rời xa người."

"Ta làm sao không muốn?"

Thiên Tuyết Tâm Hương sâu kín thở dài.

Đúng vậy a, nàng làm sao không muốn giống như trên cái thế giới này đại đa số nữ nhân giống nhau, nghĩ muốn đi ra ngoài đi một chút, cái thế giới này lớn như vậy, nàng đã thấy cuối cùng bất quá góc, chẳng qua là tạo hóa trêu người, trời cao cho nàng này trương hoàn mỹ không tỳ vết khuôn mặt, cũng theo đó khắc chế tự do của nàng, gả cho một không thích lão đầu, đây đối với bất kỳ một cái nào nữ nhân mà nói cũng đều là một hủy diệt tính đả kích.

Nhưng là Thiên Tuyết Tâm Hương chống được, mà nàng cũng tin tưởng, thay đổi nàng vận mệnh nam tử cuối cùng cũng xuất hiện ở bên cạnh mình.

"Chờ.v.v chuyện này giải quyết, người có thể đi, cao bay xa chạy."

Tần Phong hai mắt sâu kín tản ra một trận mê ly quang mang, hần chỉ vào sao trên trời, nói: "Đi tới ánh sao chiếu rọi thảo nguyên, này tương hội là người gặp qua nhất mỹ ban đêm."

Mênh mông vô bờ màu xanh biếc thảo nguyên, côn trùng kêu vang thanh không ngừng ở bên tai tiếng vọng, ngẫu nhiên sẽ có một hai chích trắng noãn thỏ hoang nhảy qua, kia bầu trời Tinh Nguyệt ánh sáng đem trọn thảo nguyên bị lây một thiên thần bí ánh trắng sắc, đom đóm ở trước mắt nhẹ nhàng nhanh nhẹn nhảy múa, từng cơn gió nhẹ thổi qua của mình lộn tóc, Cổ Lão không biết niên đại cây già như một lão nhân hiền lành, đưa lên nhất ấm lòng thăm hỏi cùng trấn an.

Thiên Tuyết Tâm Hương tâm trong nháy mắt xuyên việt này không gian trói buộc, thật giống như thân ở ở kia như mộng ảo màu xanh biếc thảo nguyên, nơi đó không có phân tranh, không có thống khổ, không có sợ hãi.

Đó là xinh đẹp nhất Thiên đường.

Thiên Tuyết Tâm Hương có chút si mê.

Đây có lẽ là nàng đáp ứng Tần Phong duy nhất động lực, tự do Thanh Phong đem nàng đưa đến vạn dặm ở ngoài Thiên đường. Mà hết thủy này, cũng đúng là đáng giá!

"Ta thấy được." Thiên Tuyết Tâm Hương không nhịn được nói.

Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Người nhìn thấy gì?"

"Xinh đẹp thảo nguyên, ôn nhu ánh trăng, người đấy? Người nhìn thấy không?" Thiên Tuyết Tâm Hương không nhịn được hỏi.

Tần Phong sờ sờ lỗ mũi, cười nói: "Ta chỉ có thấy được bốn người."

"Người?"

Thiên Tuyết Tâm Hương đột nhiên từ tốt đẹp trong ảo tưởng tỉnh ngộ lại.

Lúc này nàng mới chú ý tới mình hai người chạy tới một rừng cây nhỏ nơi, tựa hồ là cảm ứng được nguy hiểm, thế gió dần dần trở nên to lớn, xuy lá cây hoa hoa tác hưởng, dưới ánh trăng, bốn mặt trường bào màu đen nam tử tựa hồ đã sớm chờ đợi đã lâu, trên người bọn họ tản ra từng đợt xơ xác tiêu điều hơi lạnh, không có cảm tình hai mắt thẳng ngoắc ngoắc nhìn nơi này.

Nàng không nhịn được rùng mình một cái.

Có lẽ để cho nàng không cách nào quên mất không phải là kia bốn song ánh mắt lạnh như băng, mà là bọn hắn trên y phục totem, đó là cổ lão nhân vật totem, Cổ Lão liếc mắt nhìn cũng không biết rốt cuộc có bao lâu niên đại, totem là tín ngưỡng của bọn họ, mặc ở thân, thật giống như cảm giác vô hạn lực lượng không ngừng tràn vào thân thể.

Minh Trị Thần cung.

Đã sớm đem tình báo dò thăm kém không nhiều bóng dáng đã nói với Tần Phong rất nhiều, mà Minh Trị Thần cung tiện là một trong số đó.

Bọn họ cũng không phải là tọa lạc tại Tokyo [Đông Kinh] nghiêm nhiên trở thành du lịch ngắm cảnh điểm Thần cung, mà là Đảo Quốc thế giới dưới lòng đất trẻ tuổi nhất mạnh tổ chức lớn, bọn họ lấy Minh Trị Thần cung làm vì tổ chức của mình tên gọi, lấy cường đại thủ đoạn ở ngăn ngừa không đến trăm năm nội, liền trở thành cùng mặt khác hai tồn tại gần ngàn năm Thần cung chạy song song với, đủ loại phương thức cho thấy, Minh Trị Thần cung có lẽ không phải là nội tình thâm hậu nhất, nhưng là hiện giai đoạn sức bật mạnh nhất tổ chức.

"Bọn họ là ai?"

Thiên Tuyết Tâm Hương sợ (hãi) hỏi.

Tần Phong gãi gãi đầu mũi: "Minh Trị Thần cung đem bộ sát thủ, được xưng Nhật Bản thế giới dưới lòng đất bốn chuỗi lưỡi hái một trong, cắt đầu như cắt cỏ, ta tin tưởng này gần trăm năm nay Đảo Quốc tất cả vụ án không đầu mối cũng đều cùng đem bộ có quan hệ."

Thiên Tuyết Tâm Hương không nhịn được vừa là rùng mình một cái.

"Bọn họ muốn làm gì?" Thiên Tuyết Tâm Hương hỏi.

Tần Phong nhún vai, cười nói: "Ta để cho bọn họ Minh Trị Thần cung song giết chết tay biến thành phế vật, về tình về lý đem bộ người hăn là cũng đều sẽ không bỏ qua ta, người biết trên người bọn họ totem là cái gì không?"

Thấy Tần Phong như cũ chuyện trò vui vẻ, Thiên Tuyết Tâm Hương cũng dần dần dẹp yên xuống, có lẽ trời sập xuống, hăn đứng bên cạnh, cuối cùng là an toàn.

"Đó là thu núi thiên vọt." Tần Phong không nhìn bốn người kia ánh mắt, cười

vì Thiên Tuyết Tâm Hương giải thích: "Tin đồn là mấy trăm năm trước Nhật Bản nhất phụ thịnh danh siêu cấp sát thủ, người muốn nói người chưa từng nghe qua cái tên này? Người dĩ nhiên không có nghe nói qua, bởi vì hãn là chân chính sát thủ, chân chính làm được được vô ảnh kiếm mất tích, hắc bạch hai nhà đối với danh tự này gần như là không biết, cho nên ta bội phục Đảo Quốc cũng không có nhiều người, nhưng đã sớm chết không biết bao nhiêu năm thu núi thiên vọt tuyệt đối là một người trong đó."

"Nếu cũng không có nghe nói qua, vậy người làm sao biết sự hiện hữu của hãn?" Thiên Tuyết Tâm Hương không giải thích được hỏi.

Tần Phong cười nói: "Đây cũng không phải vấn đề khó khăn, mặc dù thu núi thiên vọt rất cuộc là ai cũng không có người biết hãn là lúc nào chết, nhưng thu núi thiên vọt đã từng là thích khách liên minh thành viên, ở thích khách liên minh Cổ Lão trong hồ sơ như cũ bảo lưu lấy bộ phận về tài liệu của hãn."

"Người biết cũng không phải ít."

Bốn người kia trung một người trong đó không nhận được nói một câu.

Tần Phong cười cười, ở trong túi quần móc móc, thấy bốn người kia khăn trương muốn phòng ngự, bất đắc dĩ lắc đầu, móc ra một viên hương khói điểm trên, phế miệng lưỡi thời điểm, hãn rất thích rút ra(quất) một điếu thuốc: "Tự nhiên tự nhiên, thu núi thiên vọt là một gần như truyền kỳ nhân vật, nhưng hết lần này tới lần khác rất nhiều người đối với hãn không biết gì cả, thậm chí ngay cả tên của hãn cũng không biết, rất nhiều khi ta cũng đều hận không được xuyên việt về đi cùng cái này truyền kỳ sát thủ tỷ thí một chút."

"Người cũng là tự tin, cùng thu núi totem tương đối, không thể nghi ngờ là muốn chết." Người nọ cười lạnh nói.

Tần Phong lắc đầu, nói: "Vậy cũng được không hãn vậy, ta bội phục chính là thu núi thiên vọt làm một người sát thủ sở biểu hiện nguyên tắc tính, mà không phải của hãn thực lực, dù sao đầu năm nay giống như hãn như vậy sát thủ không

nhiều lắm rồi, ít lạ thường."

Bốn người kia ngẩn ra, rất nhanh tỉnh ngộ lại thì ra là trước mắt này Tần Phong là ở móc lấy loan tổn hại người, nhưng hấn cầm lấy thu núi thiên vọt làm tương đối, bọn họ còn cũng sẽ không tức giận, trái lại là lúc trước nói người nọ trầm ngâm chốc lát, nói: "Xem ra chúng ta chính xác đánh giá thấp người, bất quá người đã thương người của chúng ta, chúng ta sẽ không để cho người rời đi."

"Trừ phi giết các người?" Tần Phong hỏi ngược lại.

"Không sai."

"Ta thích giết người."

Tần Phong đem hương khói ói đến một bên, khóe miệng nụ cười cũng dần dần giãn ra, chẳng qua là trong lúc vui vẻ, mang theo sát ý cùng băng hàn, so với bốn người kia ánh mắt, càng thêm đáng sợ.

"Tại sao, chỉ có giết người mới có thể giải quyết những thứ này phiền toái?"

Thiên Tuyết Tầm Hương có chút bi ai.

Cái thế giới này cuối cùng là tàn khốc, có chút tàn khốc làm cho nàng không cách nào tiếp nhận.

Thù hận giống như là một cái vô hạn lớn lên tê dại tình, đang không ngừng xuyên tạc cùng nhả nhó trong triền lại với nhau, không biết bao lâu, làm bất luận kẻ nào nghĩ tại giải khai lúc sẽ sợ hãi phát hiện, thù hận ngọn nguồn đã sớm ở kia đoàn triền ở chung một chỗ {vướng mắc:-mụn} trong không cách nào tìm kiếm, mà lúc này nếu có một đoàn thiêu đốt ngọn lửa đem kia đốt quách cho rồi, như vậy thù hận cũng là biến mất.

Cho nên hủy diệt, là giải quyết loại này chuyện nhanh nhất con đường, có lẽ không phải là tốt nhất.

Đây là Tần Phong có thể cho Thiên Tuyết Tâm Hương tốt nhất giải thích.

Tần Phong hít sâu một hơi, chẳng qua là làm hãn đem vô hạn sát ý hội tụ ở toàn thân cao thấp lúc, một trận chuông điện thoại di động phá vỡ này khẩn trương xơ xác tiêu điều không khí. Hãn cười cười xấu hổ, đối với phía trước đã vận sức chờ phát động bốn người đánh tạm dừng ra dấu tay, nguyên bản đã là trên dây mũi tên bốn người bị Tần Phong ngón này náo suýt nữa đau sốc hông, lại còn chưa kịp nói chuyện, lại thấy lúc trước còn bao hàm vô hạn sát ý nam nhân lúc này lại giống như trong yêu đương nam hài bình thường, hướng về phía đầu bên kia điện thoại, rõ ràng nhìn không thấy tới lại thật giống như vừa đều ở trước mắt nữ nhân, bao hàm vô hạn ôn nhu tố đang nói gì đó.

Hãn là Trung Mẫn nói.

Bọn họ dĩ nhiên nghe không hiểu.

Nhưng là Thiên Tuyết Tâm Hương nhưng có chút trợn mắt hốc mồm.

Thì ra là người này, trong lòng hay(vẫn) là có yêu.

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 390: May Mắn

Chương 390: May mắn

Điện thoại tự nhiên là Lưu Linh đánh tới.

Đối với nữ nhân này, Tần Phong trong lòng ôm lấy không chỉ là áy náy. Nàng vì mình thừa nhận nhiều quá, Tần Phong không có lý do gì không đối với nàng hảo, không đối với nàng toàn tâm toàn ý hảo.

Thiên Tuyết Tầm Hương nhìn hẩn giống như trong yêu đương đại nam hài bình thường, trong lòng có chút hâm mộ.

Mỗi một nữ nhân cũng đều hi vọng tự mình số mệnh đã định trước nam nhân sẽ đối với mình toàn tâm toàn ý hảo, đây chỉ là nữ nhân ở trong tình yêu kỳ vọng bình thường nhất cũng là khó khăn nhất đặc, chẳng qua là có thể ở này chúng sanh trong đụng phải tự mình số mệnh đã định trước một nửa khác đã là lớn lao duyên phận, đầu bên kia điện thoại nữ nhân kia nhất định là trên cái thế giới này may mắn nhất cô bé đi.

Thiên Tuyết Tầm Hương nghĩ như vậy đến.

"Kế hoạch đã bước đầu an bài xong." Lưu Linh thanh âm có chút mệt mỏi, bận rộn đến bây giờ, nàng đã rất mệt mỏi rồi, nằm ở mềm mại trên giường, kia Thiết Huyết uy nghiêm dần dần tản đi, nhiều càng giống là một chờ đợi ngoài ngàn dặm trượng phu về nhà vợ: "Hiện tại cả Châu Á không bộ phận khu đã hiện đầy con cờ."

Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Chỉ kém ta này rồi?"

"Không sai." Lưu Linh nhẹ giọng nói: "Ta nghĩ người hẳn là tăng tốc rồi."

Tần Phong suy tư chốc lát, nói: "Hào, người sớm chút ít nghỉ ngơi, ta có một số việc phải xử lý."

"Cẩn thận một chút."

Lưu Linh biết Tần Phong trong miệng chuyện tình xử lý là cái gì, như thế thật tốt ban đêm, hoặc là xử lý mấy cô bé, hoặc là xử lý địch nhân, bất quá người sau tỷ lệ hẳn là muốn lớn hơn một chút, dù sao Tần Phong lúc này vị trí hoàn cảnh cũng không lạc quan, nàng cũng biết, người trước tồn tại xác suất là không thấp, bất quá nàng là nữ nhân thông minh, hiểu như thế nào làm cho mình buổi tối hảo hảo ngủ một giấc.

Cúp điện thoại.

Tần Phong đưa điện thoại di động thu vào, cười nhìn lên trước mặt bốn người, nói: "Ta lạ thường không muốn giết người."

Bốn người hơi ngần ra.

Thực ra ở Tần Phong nghe điện thoại lúc trước, bọn họ cũng đã hiểu rõ, bốn người hợp lực cũng tuyệt không phải là Tần Phong đối thủ, có thể đem sát ý luyện hóa đến toàn thân cao thấp mỗi một tế bào, trước mắt người này sợ rằng đã là thế giới dưới lòng đất số lượng không nhiều vạn người trăm, có thể giết chết một vạn cá nhân hơn nữa còn sống hảo hảo, người này tất nhiên cường đại đến không thể tưởng tượng trình độ.

Nhưng là bốn người không có thu hồi vũ khí, mà là về phía trước tiến tới gần một bước, trước mặt một người trầm giọng nói: "Chúng ta phụng mệnh lấy đi người trên cổ đầu người."

Tần Phong sờ sờ cái ót, nói: "Minh Trị Thần cung đêm bộ Ninja quả nhiên là

trung thành tận tụy, biết rõ là đến cho ta đưa người đầu, lại còn dám không biết sống chết tới, xem ra các người không phải là ngọc chính là ngu xuẩn."

"Không giết các hạ, chúng ta sớm muộn cũng muốn chết." Người nọ lạnh lùng nói.

Tần Phong cười cười, nói: "Xem ra các người đối với thực lực của ta ước định còn còn chưa xong cả, các người bốn người cũng bất quá là sung làm pháo hôi nhân vật dùng cái này tới hoàn thiện ta ở các người trong mắt chân thực lực chiến đấu."

"Các hạ nói không sai."

Tần Phong vừa cười, lần này cười rất quý dị: "Chẳng qua là đêm bộ không khỏi cũng quá coi thường ta, phái ra các người bốn đã nghĩ tra ra ta lực chiến đấu chân chính? Cũng không phải ta xem thường các người, mà là các người quá thấp đánh giá ta."

Vừa nói.

Bốn người hoảng sợ phát hiện Tần Phong thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện từng đợt lóe lên, ở nơi này nhàn nhó dưới ánh trăng, hẳn không biết động mấy cái, nhưng cũng vền vền chỉ là thời gian một cái nháy mắt, con người của bọn hắn chợt co rút nhanh, bởi vì bọn họ thấy Tần Phong không biết là làm sao vô thanh vô tức xuất hiện ở trước người mình chưa đầy nửa mét vị trí!

Ở trước mắt người này trên người, không ngừng tản ra sâu kín Âm Hắc tử khí, những thứ này hơi thở rất nồng, nồng đến kia từ không hiện thân Tử Thần cũng nhìn không được hơi thở này hấp dẫn mà đến, rất nhiều người đối với tử vong không có sợ hãi, nhưng Tần Phong vẫn cho rằng bọn họ ở đánh rằm, bởi vì bất luận kẻ nào đối với không biết cũng đều là tràn đầy sợ hãi, mà chết ở mọi người sinh trung vĩnh viễn là không thể nắm lấy, bởi vì nó chỉ có một lần.

Lúc này Tần Phong, tức là hoàn mỹ thuyết minh tử vong sợ hãi.

Những thứ kia tử khí không ngừng ở xâm nhập bốn người trong lỗ chân lông, bẻ gãy nghiền nát loại hủy diệt bọn họ vẫn lấy làm hào cường đại lực ý chí, lập tức chiếm cứ ở trên người bọn họ mỗi một cái góc, dẫn động run rẩy cùng đối với sinh tồn khát vọng.

Không biết khi nào.

Bốn người toàn thân cao thấp mồ hôi lâm ly, to như đậu nành nhỏ mồ hôi hột không ngừng chảy xuống, bốn người không hẹn mà cùng nuốt ngụm nước miếng, kia thực tế hình ảnh biến thành khúc chiết cùng ly kỳ, trước mắt Tần Phong cùng Thiên Tuyết Tâm Hương không ngừng ở vạn vẹo lên, bọn họ cắn chặt hàm răng, nhưng là hai tay run rẩy biên độ càng ngày lớn, trong tay lưỡi dao sắc bén không biết khi nào rơi xuống trên mặt đất.

Đình đương thanh thúy thanh truyền đến, bọn họ đột nhiên tỉnh ngộ.

Hay(vẫn) là kia tấm yên tĩnh rừng cây nhỏ, ánh trăng như cũ ôn nhu, Thanh Phong như cũ say lòng người.

Trống vắng, không người nào.

Tần Phong cùng Thiên Tuyết Tâm Hương sớm không biết đi về phía, bọn họ hai mặt nhìn nhau, rồi rít thấy đối phương trong mắt hoảng sợ.

Bọn họ chịu đủ quá vô số huấn luyện, lần lượt mặt sắp tử vong, nhưng chưa bao giờ như hôm nay như vậy, kia tử vong cảm giác thật giống như nếu không gãy cắn nuốt mỗi một cái tế bào, mà bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn, trơ mắt nhìn Tử Thần đem lưỡi hái {đỡ:-khung} ở trên cổ của mình, bọn họ được xưng lưỡi hái, lại phát hiện, thì ra là ở tử vong chân chính sắp tới một khắc kia, mình là như thế buồn cười cùng nhỏ bé.

"Hắn rốt cuộc là ai."

Bốn trong lòng người run rẩy thì không cách nào ức chế.

Bọn họ từ không nghĩ tới tánh mạng là như thế tốt đẹp, nhưng là bọn hăn hiện tại so với ai cũng đều thích sinh tồn, cái loại kia không ngừng cắn nuốt sức sống cảm giác, bọn họ không muốn ở thử.

Bốn người đứng ở nơi đó một lúc lâu.

Nhìn nhau không lời để nói.

Chờ bọn hăn muốn lúc rời đi, bỗng nhiên một tiếng sâu kín tiếng thở dài truyền đến, bốn người chấn động toàn thân, lại thì không cách nào ở tụ tập khởi tất cả tinh thần, bởi vì vì tinh thần của bọn hăn lúc trước đã bị tiêu hao gần như hầu như không còn, bọn họ thậm chí mỗi một đến không muốn ở nhặt lên dưới đất vũ khí tới phòng thân.

Xuất hiện ở trước mặt bọn hăn là một người mặc hoa lệ nam tử.

Hoa lệ mộng ảo, hăn tướng mạo rất anh tuấn, da trắng nõn để cho các thiếu nữ cũng muốn ghen tỵ, hăn một đôi mắt giống như là sao trên trời, sáng ngời thấu triệt.

Đó là thần bí làm cho người ta hướng tới tròn mắt, tựa như Vũ Trụ nhất mỹ lệ sắc thái.

Song càng mỹ lệ càng là trí mạng nhất.

Kia hoa lệ nam tử mãnh khảnh ngón tay như Hồ Điệp bình thường, nhẹ nhàng nhanh nhẹn nhảy múa, phỏng tựa như ở trình diễn một đoạn duyên dáng khúc dương cầm, không tiếng động khúc dương cầm, đó là tử vong sắp tới.

Bốn người ánh mắt càng phát ra mê ly, bọn họ không ngừng trầm mê ở kia Hồ Điệp Bàn trong ngón tay, tâm tư cũng bắt đầu không ngừng theo ngón tay nhảy động mà chuyển động, trên mặt của bọn hăn không có kiên nghị, chỉ có một mảnh tường hòa, tường hòa làm cho người ta đáng sợ, đồng thời nhặt lên dưới đất vũ khí, bốn người mê ly trong mắt không biết khi nào bắt đầu hiện ra

lần lượt hướng tới.

Đối với kia ngón tay nhảy động cuối cùng một nhịp hướng tới.

Kia không tiếng động âm nhạc hóa thành một đoạn đoạn âm phù, không ngừng bay vào trong đầu của bọn hắn, ở trong ánh mắt của bọn hắn bày biện ra, mà theo ngón tay vũ đạo chậm chạp tấm màn rơi xuống, bọn họ vũ khí trong tay, không biết khi nào tiến vào lòng của bọn họ miệng.

Không có bất kỳ báo trước, cũng không có bất kỳ khả để phòng ngự.

Tự nhiên như vậy một cách tự nhiên tiến vào ngực, không có máu tanh sợ hãi, không có chết thần bao phủ, hết thảy cũng đều là như vậy bình thản tự nhiên tường hòa, giống như là mỗi một đoạn âm nhạc cuối cùng tấm màn rơi xuống, bọn họ ngực bắn toé vòi máu không còn là như vậy chói mắt, ngược lại thật giống như được trao cho nào đó thần bí ma lực, biến thành tươi đẹp, như hoa tươi bình thường tới ăn mừng này hoàn mỹ tấm màn rơi xuống.

Bốn người đồng thời té xuống.

Tới chết cũng không có bất kỳ sợ hãi.

Hoa lệ nam tử đi lên trước, như ngôi sao trông mắt nhìn lướt qua bốn người, khóe miệng giương lên một tia hoàn mỹ nụ cười.

Làm giết người được trao cho ma thuật loại hoa lệ thủ đoạn, như vậy giết người đem sẽ trở thành nghệ thuật hành vi.

Bất luận từ quần áo hoặc là dung mạo, cái này hoa lệ nam tử hiển nhiên là một theo đuổi hoàn mỹ nghệ thuật người, hắn thích nghệ thuật, hắn cũng thích giết người, cho nên hắn chỉ có đem giết người cùng nghệ thuật kết hợp lại.

"Ám Dạ Linh Vương a Ám Dạ Linh Vương, người khác cũng đều nói người là thối miên đại sư, ta đảo muốn cho người xem rồi người là thế nào chết ở trước mặt của ta."

Hiển nhiên.

Đem nghệ thuật phát huy đến hoàn mỹ tình cảnh nam nhân đối với mình có đầy đủ tự tin, nếu không bất kỳ một cái nào nhận biết Tần Phong người cũng sẽ không to gan lớn mật nói dám giết hãn, loại này mệnh đề ở thế giới dưới lòng đất bất cứ người nào cũng đều hiểu rõ, không ai có thể giết Âm Dạ Linh Vương.

Bất luận loại nào tình cảnh, Tần Phong tổng có thể phát huy ra siêu việt biết lực chiến đấu thực lực.

Cho nên, Tần Phong không ngừng ở nảy sinh cái mới cực hạn của mình, mà lần lượt từ Địa Ngục vực sâu bò ra tới kinh nghiệm, cũng làm cho mọi người hiểu rõ cùng chết lặng, Âm Dạ Linh Vương là không có cực hạn, hãn là gần như không chết.

Nhưng là hoa lệ nam tử đối với giết chết Tần Phong cực có tự tin.

Bởi vì hãn có một vượt quá thường nhân bản lĩnh, loại này bản lĩnh để cho hãn có đầy đủ tự tin giải quyết xong Tần Phong cái này đại phiền toái.

Trên thực tế cái này bản lĩnh đã không chỉ một lần để cho hãn giết rụng rất nhiều không thể nào sẽ bị giết chết người, giết chết Tần Phong, hãn rất mong đợi, hãn thậm chí đã sắp đặt kế hoạch hảo, muốn cho Tần Phong hưởng thụ hãn có thể hưởng thụ cao nhất quy cách tử vong phương thức.

"Người thường xuyên giết người sao?"

Thiên Tuyệt Tâm Hương rốt cuộc vẫn là hỏi cái vấn đề này, nàng kỳ vọng Tần Phong có thể nói hãn không có.

Nhưng là Tần Phong sẽ không tát này loại này rõ ràng dễ thấy nói dối, cho nên hãn hay(vẫn) là nói: "Thường xuyên giết."

"Người thích phương thức này?"

"Người nào cũng sẽ không trời sanh thích giết người, nhân chi sơ tính bổn thiện, người nào từ nhỏ chính là sát nhân cuồng ma?" Tần Phong tự giễu cười, lập tức lại nói: "Bất quá là ở trường thành trong quá trình phát hiện, giết người thực ra cũng không khó."

Thiên Tuyết Tầm Hương trầm mặc xuống.

"Ta không muốn đánh vỡ người tốt đẹp thế giới quan, nhưng kinh nghiệm của người hẳn là nói qua cho người, cái thế giới này cuối cùng là không trọn vẹn." Tần Phong nói.

"Ta chỉ là muốn làm một chút tự mình làm chuyện tình."

"Người không cảm thấy loại này cực kỳ không thể nào sao?" Tần Phong không nhịn được nói: "Chân chính làm tự mình chuyện muốn làm? Có thể làm đến nước này người không thể nghi ngờ cũng đều là may mắn, nhưng là ta cho tới bây giờ không tin mình là may mắn."

Đây cũng không phải là tự ta cười nhạo, Tần Phong đã đối với lần này không có có cảm giác gì rồi.

Mười năm trước cha mẹ chết ở trước mặt của mình, hẳn cũng đều không biết mình là làm sao sống được. Hẳn cũng biết một khắc kia bắt đầu, thế giới của hẳn trong đã không có may mắn. R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 391: Giả Thần Giả Quỷ

Chương 391: Giả thần giả quỷ

Hắc Âm đường phố.

Hai bên nhà lầu ở dưới ánh trăng tựa như từng đầu viển cổ hung thú dữ tợn đáng sợ, ở nơi này ngõ cụt ở bên trong, đen đura tay không thấy được năm ngón.

Tần Phong thích loại này Hắc Âm.

Bởi vì ở trong bóng tối hắc mới có thể cảm giác được an ổn, hắc từ nhỏ tiện là vì Hắc Âm mà tồn tại, chỉ có ở trong bóng tối mới là hắc tuyệt đối lĩnh vực, chính là loại này đen không thấy năm ngón tay, yên tĩnh phảng phất thế giới đã hủy diệt không gian.

"Mạng thật đúng là lớn, lúc này cũng có thể sống."

Ở bước vào nơi này sau, Tần Phong khước miệng tựa gương lên một tia quỷ dị nụ cười.

Hắn có thể nghe rõ ràng, bao gồm hai người tiếng tim đập, chỉ sợ hai người tim đập cũng đã khắc chế gần như không thể tra, nhưng cuối cùng chạy trốn bất quá tai mắt của hắn.

"Hay(vẫn) là người hạ thủ chuẩn."

Bóng dáng núp ở màu đen trường bào ở bên trong, thật giống như cùng nơi

này hoàn toàn dung hợp, hẳn không có giấu diếm thân hình của mình, hẳn biết, cho dù là tự mình giấu diếm ở hoàn mỹ cũng chạy không thoát Âm Dạ Linh Vương cảm giác, cho nên hẳn đi ra, trong tay mang theo một cái hơi thở mong manh nam tử. Nam tử sắc mặt cực độ tái nhợt, trắng thậm chí ở nơi này trong bóng tối có thể nhìn rõ ràng, hai tay hẳn vô lực buông lỏng, khóe miệng còn không ngừng phun ra bọt máu.

Hẳn là rắn độc, đơn giản là không có giết chết Tần Phong, hẳn bị chủ nhân của mình sở bán, bị Tần Phong giết chết.

Lẽ đương nhiên, Tần Phong không có giết hẳn rồi.

Như thế nào để cho hướng hương cung khói trì loại này người mất đi lý trí? Tần Phong nghĩ rất đơn giản, chỉ cần để cho hẳn đã từng cho rằng có thể tùy ý điều khiển con kiến đưa hẳn này con voi trật chân té như vậy đủ rồi. Cho nên Tần Phong tha hẳn một mạng.

"Nếu như độc tố ở gia tăng một chút nào, hẳn nhất định phải chết."

Bóng dáng đem rắn độc nam tử còn đang Tần Phong trước mặt, hẳn ném rất chuẩn, cho dù là trong bóng tối đưa tay không thấy được năm ngón.

"Cá nóc độc tố b, có thể sử trái tim của người xuống đến một phút đồng hồ vừa nhảy." Tần Phong ngồi xổm người xuống, hướng về phía đã có chút ít thanh tĩnh ý thức rắn độc nói: "Chẳng qua là cái loại kia tư vị cũng cảm thụ không được tốt cho lắm, bất quá coi như không tệ, người cuối cùng là chống đỡ đi qua rồi."

Rắn độc nam tử ho khan một tiếng.

Trong miệng hẳn một câu cũng nói không nên lời.

Ở hẳn bị Tần Phong sắp giết chết lúc, hẳn thấy rõ ràng Tần Phong đem một chút trong suốt chất lỏng rót vào trong cơ thể của mình, cho nên hẳn rất sợ hãi,

hắn không biết Tần Phong tiêm vào là cái gì, nhưng là lúc đó toàn thân co quắp thống khổ để cho hắn không cách nào ở nói ra nửa câu tới, chỉ có thể trơ mắt {chăn:-bị} Tần Phong đánh ngất xỉu.

"Người đã bị hưởng hương cung khói trì giết, hiện tại giữ lại của người mạng, cho ta bán mạng." Tần Phong thản nhiên nói.

Rắn độc nam tử lại là ho khan một tiếng.

Hắn mở mắt, thấy không rõ thế giới này, lại thấy một Tử Thần đang không ngừng ở phiêu đảng, hắn sợ, thử qua tử vong thống khổ hắn không muốn ở chết, hắn quá rõ ràng cái loại kia thống khổ, ánh mắt sợ hãi thật giống như muốn thực chất hóa bình thường, hắn thống khổ gật đầu.

So sánh với Tần Phong kinh khủng, hưởng hương cung khói trì tàn nhẫn thoát nhìn là nhỏ như vậy nhi khoa.

"Rất tốt, đem hắn đưa trở về." Tần Phong cười nói: "Hưởng hương cung khói trì hiện tại đoán chừng cũng bốc lửa rồi, cần một người cho hắn rơi xuống hạ lửa."

Rắn độc nam tử hai mắt nhất thời trợn tròn, hắn thấy không rõ Tần Phong, nhưng là nghe được Tần Phong tiếng cười, hắn có thể ở trong đầu tưởng tượng Tần Phong cười là cỡ nào kinh khủng, hắn cố gắng muốn giãy dụa, nhưng là hắn lúc này nơi nào còn có giãy dụa khí lực? Hắn thật mau khóc rồi, Tần Phong sợ hãi cùng hưởng hương cung khói trì tàn nhẫn hắn đã không muốn ở thử.

Nhưng là một bị đánh bại bị giết chết người, còn có quyền lợi lựa chọn vận mệnh của mình sao?

Hiển nhiên không có.

Dù sao Tần Phong khả không phải là cái gì thánh nhân quân tử.

Bóng dáng phui tay, rất nhanh từng đợt kinh phong đánh tới, không lâu lắm,

kia nằm dưới đất rắn độc nam tử vô ảnh vô tung biến mất, đợi bọn hắn sau khi rời đi, Tần Phong hỏi: "Hương hương cung khói trì thể lực sau lưng tra rõ ràng khả sao?"

"Đã điều tra xong." Bóng dáng giọng điệu có chút ngưng trọng, hắn trầm giọng nói: "Hương hương cung khói trì thuở nhỏ liền bị một thần bí giáo phái chọn vào, điều này khiến thân phận của hắn tại triều hương Cung gia tộc cực kỳ đặc thù, cho dù là trường bối của hắn đối với kia cũng muốn cực kỳ cung kính, nếu không hương hương cung khói trì có đầy đủ quyền lợi cùng tư cách giết bọn họ, cho dù là cha mẹ ruột của hắn."

"Cái gì giáo phái?" Tần Phong lông mày giương lên, hỏi.

"Căn cứ chúng ta lấy được tình báo là Thần Đạo Giáo phái." Bóng dáng ngưng thanh nói: "Lần này giáo phái tồn tại niên đại không rõ, nghe nói bọn họ giáo phái thần đàn thờ phụng một chân chính thần."

"Thần?"

Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Cái gì thần? Trang thần a?"

Bóng dáng lắc đầu, nói: "Cái này thần thân phận cũng không hiểu biết, chúng ta phái ra ba cái hảo tay không có một người nào trở lại, chẳng qua là mơ hồ lấy ra bộ phận tình báo tin tức biết được cái này thần tồn tại, nếu như tình báo không có làm lỗi, cái này Thần Đạo Giáo phái tồn tại ngàn năm, mà cái này thần ít nhất cũng có năm trăm tuổi."

"A." Tần Phong cười một tiếng.

Bóng dáng tiếp tục nói: "Nhưng nhìn tam đại Thần cung đối với hương hương cung khói trì ủng hộ thái độ, sợ rằng cái này Thần Đạo Giáo phái dù cho không có như vậy lợi hại nhưng cũng tuyệt không phải là giả thần giả quỷ."

"Cũng đều xuất thần rồi, còn không phải là giả thần giả quỷ." Tần Phong trợn

trừng mắt, nói: "Bóng dáng, người chừng nào cũng như vậy mê tín? Ta nhưng là nhớ được người là điển hình người chủ nghĩa duy vật. Có phải hay không là gần đây thời kỳ trường thành hormone phân bố quá nhiều làm cho đầu xuất hiện ảo tưởng rồi?"

Bóng dáng lắc đầu nói: "Ta sẽ không hoài nghi tình báo của ta."

Bóng dáng nói đến đây, trong giọng nói cũng mang theo vài phần bất mãn.

Tần Phong không có ở trên chọc hăn, dù sao bóng dáng làm toàn cầu xuất sắc nhất tình báo thu thập chuyên gia, kia tình báo xác suất trúng cao tới trăm phần trăm, chưa từng xảy ra một lần không may, có lẽ số lượng trên so ra kém Yêu Tinh cái kia yêu nghiệt, nhưng là chất lượng trên tuyệt đối có thể đối với được nổi từng có người ra một trăm triệu USD giá.

"Nếu quả thật chính là thần, hơn nữa còn là một sống năm trăm tuổi lão quái vật." Tần Phong nói: "Như vậy hưởng hưởng cung khói trì không có lý do gì sẽ đem kia ở Hoàng Ảnh tài nguyên chấp tay nhường cho cái kia thần bí thế lực."

"Duy nhất có thể giải thích chính là, cái này Thần Đạo Giáo phái thuộc về cái này thần bí thế lực." Bóng dáng phân tích nói.

Tần Phong mày nhíu lại càng sâu.

Lúc này hăn đối với cái này thần bí thế lực hiểu rõ không nhiều lắm, cũng biết bọn chúng chiêu mộ được một nhóm cực kỳ cường đại cao thủ, nắm trong tay Hoàng Ảnh toàn bộ tài nguyên, nhưng là nếu như cái này Thần Đạo Giáo phái cũng thuộc về này cái thế lực, Tần Phong cảm giác mình coi thường nhiều quá.

"Đối với cái này thần, người có cái gì muốn nói đấy sao?" Tần Phong hỏi.

"Của ta tam thủ hạ không có bất kỳ sức hoàn thủ liền bị kia hộ vệ giết chết rụng." Bóng dáng lạnh lùng nói: "Nghĩ đến cái này thần sợ rằng càng là cường

đại đến không cách nào tưởng tượng trình độ, căn cứ tình báo biểu hiện, cái này rất giống ư có siêu việt thường nhân thần bí năng lực."

"Cũng đều thành thần rồi, không có điểm năng lực đặc thù làm được chứ." Tần Phong trợn trừng mắt, rồi sau đó lại nói: "Nhưng là có người như vậy tồn tại, thích khách liên minh nhưng lại không có chút nào ghi chép, xem ra cái này Thần Đạo Giáo phái còn thật không phải đả. Hương hương cung khói trì có thể có như vậy đặc thù quyền lợi, cái này Thần Đạo Giáo phái cũng là không thể bỏ qua công lao, người tiếp tục điều tra điều tra, đoán chừng mấy ngày này hương hương cung khói trì hẳn là sẽ rất căm tức, lấy hẳn vì điểm vào, nghĩ hết thủy biện pháp tìm ra cái này Thần Đạo Giáo phái chỗ ở."

Bóng dáng gật đầu.

Hắn đối với cái này thần cũng là tràn đầy hứng thú cùng thăm dò, mà có thể dò xét ra bí mật của hắn, đây cũng là một vô cùng không được thành tựu.

Nhưng nếu là bóng dáng biết cái này thần chân chính năng lực, sợ rằng Tần Phong ở nói như thế nào hắn cũng sẽ không đụng chạm hắn chút nào, thậm chí sẽ trốn đến chân trời góc biển cũng không muốn ở đụng phải cái kia thần.

Đợi bóng dáng sau khi rời đi.

Tần Phong cũng rời đi này Hắc Ám không gian, đi ở tiếng người như cũ ồn ào Kobe đường phố, Tần Phong nhưng không cách nào bị này náo nhiệt không khí lây nhiễm, dù sao nơi này chung quy không phải là nhà của hắn hương.

Bất quá hắn lại có thể cảm giác được sau lưng vừa mấy người tựa hồ đang không ngừng theo dõi hắn.

Hắn dừng lại thời điểm, những người đó cũng sẽ dừng lại.

Mà hắn tiếp tục lúc đi, những người đó cũng sẽ theo kịp.

Bọn họ theo dõi năng lực rất mạnh, Tần Phong có thể khẳng định điểm này,

thậm chí có thể nói ở tiết tấu cùng nện bước trên làm được thiên y vô phùng không thể xoi mói bắt bẻ, nhưng là kể từ khi quý đêm phản bội sau đó, phía sau lưng của hắn đã là toàn thân hắn mẫn cảm nhất một nơi, bất luận kẻ nào chỉ cần có ý thức đối với hắn tiến hành theo dõi, hắn cũng có thể cảm giác được, chỉ sợ người kia giấu ở sâu.

Ở Đảo Quốc, có thể làm được loại này theo dõi trình độ.

Tần Phong chỉ nghĩ tới một nghề nghiệp.

Ninja.

Ban đầu ở bị dụ linh cùng với song Dao vương làm hại ở trên chiếc thuyền kia, Tần Phong cũng đã lãnh giáo Ninja bản lĩnh, bọn họ giấu diếm năng lực rất mạnh, mạnh đến nếu như không có Tĩnh Tâm quan sát, Tần Phong cũng sẽ không nhận thấy được sự hiện hữu của bọn hắn.

Tần Phong cũng không có để ý, cũng không có cố ý tránh né.

Vẫn mặc cho bọn họ theo dõi đến tự mình sở chỗ ở, Watanabe an bài một cái nhà biệt thự.

Đợi đến Tần Phong sau khi tiến vào, đám người kia cũng tạm thời ẩn giấu đi, giống một điều trong bóng tối chủy thủ, tùy thời khả năng phát ra một kích trí mạng.

Trở lại bên trong nhà.

Thiên Tuyết Tâm Hương đang ở xem ti vi kịch, Tần Phong tùy ý nhìn thoáng qua, nói: "Có người đã tới?"

"Ân."

Thiên Tuyết Tâm Hương không có phủ nhận, nói: "Một người thật kỳ quái, hắn nói để cho ta chuyển giao cho người một phần lễ vật."

"Lẽ vật?"

Tần Phong cười, rồi sau đó chú ý tới một bên trên bàn một trang sức tinh xảo hộp quà, hẳn đi lên trước trực tiếp hủy đi ra, hẳn không lo lắng bên trong có cái gì bom, bởi vì hẳn đối với bom bất luận là cái gì bom đều có được rất mãnh liệt trực giác, phần này trực giác hẳn vẫn tin tưởng, hẳn càng thêm không lo lắng gì độc, hẳn vốn là bách độc bất xâm.

Hộp quà tử bị mở ra sau.

Bên trong là một cực kỳ tinh xảo đá thủy tinh.

Bát giác hình dạng đá thủy tinh, giá thấp là một loại ố vàng sắc tảng đá, trên tảng đá có khắc một chút thật giống như máu tươi họa thành thần bí đồ văn, chẳng qua là những thứ này cũng không làm người khác chú ý, chân chính để cho Tần Phong đáng lưu ý chính là ở bên trong thủy tinh vừa nhỏ con rắn nhỏ, màu đen xà, mài trông rất sống động, nhất là kia màu đỏ tươi tròn mắt, càng làm cho người không rét mà run.

Càng thêm quý dị chính là, bất luận tại bất kỳ góc độ quan sát cái này Thủy Tinh, Thủy Tinh nội con rắn nhỏ tròn mắt cũng đều là nhìn thẳng người quan sát, Thiên Tuyết Tâm Hương chẳng qua là nhìn mấy lần cũng có chút sợ (hãi), nói: "Đây là cái gì?"

"Độc Vương."

Tần Phong cười đem Thủy Tinh tiện tay đặt ở một bên, kia màu đỏ tươi mắt rắn thật giống như đại biểu báo thù cùng lửa giận.

"Thời gian không còn sớm, người tắm rửa sao? Cùng nhau đi."

Vốn là có chút thấp thỏm Thiên Tuyết Tâm Hương nghe được Tần Phong lời nói, mặt đẹp một mảnh đỏ bừng, nhưng rất nhanh, nàng lại là cẩn thận gật đầu.

R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 392: Quỷ Giống Nhau Người

Chương 392: Quỷ giống nhau người

Ban đêm luôn là mỹ diệu.

Nhất là đợi ánh đèn sau khi lửa tắt, ánh trăng từ cửa sổ rơi ở nơi này u tĩnh trong phòng, càng là mỹ diệu không gì sánh được.

Tần Phong khoác áo tắm nằm ở mềm mại trên giường, hôm nay một ngày không có hảo hảo nghỉ ngơi, cho tới bây giờ hẳn không nhịn được trối buộc rên rỉ một tiếng, Thanh Phong đánh tới, mang theo từng tia mùi thơm, ở nháy mắt lúc, vậy có tuyệt thế dung nhan nữ nhân đã đứng ở trước giường, ở ánh trăng chiếu rọi, thân thể trần truồng giai nhân khe khẽ cúi đầu, mặt đẹp hồng nhuận, hai tay hữu ý vô ý che chở bộ ngực sữa của mình, chẳng qua là ở che giấu, lại cũng khó mà che ở Tần Phong ánh mắt.

Hoa sen mới nở, ngượng ngùng động lòng người.

Lúc này Thiên Tuyết Tâm Hương, mỹ Như Nguyệt quang bình thường, làm người ta thương tiếc.

Thương tiếc loại cảm tình này từ sẽ không ở Tần Phong loại này lòng người đầu hiện lên, nhưng là lần này lại không ngừng di động hiện tại đầu óc của hẳn, hẳn không nhịn được nuốt nước miếng, bất kỳ một cái nào nam nhân tại lúc này cảnh này hạ cũng sẽ nuốt nước miếng, bởi vì ai cũng sẽ cảm giác thân thể nóng rang.

"Ta. . Ta đẹp không?"

Thiên Tuyết Tâm Hương thanh âm rất nhỏ, nhẩn nhụi như vũ mao, không ngừng lay động Tần Phong trong lòng kia căn dây cung.

"Mỹ."

Tần Phong không thể không thừa nhận, lúc trước tắm uyên ương mặc dù đã nhìn không sai biệt lắm, nhưng giờ này khắc này, Thiên Tuyết Tâm Hương thân thể thật giống như bị ánh trăng giao cho một loại thần kỳ ma lực, làm người ta con mắt không nháy mắt, ở hẳn nhìn chăm chú vào Thiên Tuyết Tâm Hương lúc, cúi đầu Thiên Tuyết Tâm Hương cũng đang nhìn hẳn.

Trải qua lâu dài huấn luyện, Tần Phong toàn thân đã sớm bị đánh mài thành hoàn mỹ nhất thể hình, thêm chi lửa đạn tấy lễ, toàn thân của hẳn đầy dẫy một cỗ mãnh liệt dương cương hơi thở, mỗi một khối da thịt đều tốt làm như núi lửa ấp ủ nham tương, tùy thời có bộc phát khả năng.

Không có có bao nhiêu thiếu nữ có thể ngăn cản loại này dương cương hơi thở.

Thiên Tuyết Tâm Hương cũng không ngoại lệ, có lẽ lâu dài vườn không nhà trống tịch mịch làm cho nàng càng thêm khát vọng loại này có thể làm cho bất kỳ nữ nhân nào cũng đều cảm giác được cảm giác an toàn thân thể sở ôm ấp lấy.

Cũng đúng như nàng suy nghĩ, Tần Phong cởi bỏ trên người khăn tắm nhét vào một bên, đem Thiên Tuyết Tâm Hương ôm ở trong ngực, vuốt ve nhẩn nhụi trắng nõn da, Tần Phong cảm giác ngón tay đều ở không nhịn được nháy động, hẳn đem Thiên Tuyết Tâm Hương nhét vào trên giường, kia mềm mại giường lớn lực đàn hồi vô cùng tốt, Thiên Tuyết Tâm Hương kiều tiểu thân thể bắn mấy cái, chẳng qua là rất nhanh, nàng lại cảm thấy cực nóng thân thể đem tự mình đặt ở phía dưới.

Nàng khát vọng cảm giác như vậy, cho nên nàng rất chủ động, chủ động ủng

ôm lấy Tần Phong, một đôi gần như hoàn mỹ tiểu thủ ở Tần Phong lưng nhẹ khê vượt vượt, theo lưng một cái tuyến chậm rãi xuống phía dưới. Nhìn trên người nam nhân hô hấp mang theo vài phần trầm trọng, ánh mắt cũng dần dần bị tình. Muốn sở thay thế, Thiên Tuyết Tâm Hương trong mắt thiểm qua một tia đắc ý nụ cười.

Dưới ánh trăng, nàng ở Tần Phong trên lưng ngón tay mặc nhiên run lên, thiểm qua một trận sâu kín quang mang, đang muốn đâm vào Tần Phong kia cột sống lúc, nàng bên tai lại truyền đến Tần Phong sâu kín thanh âm: "Ta khuyên tay người ở đi xuống tam tấc, nơi đó là vĩ lự huyết, nếu như người đâm trúng rồi, đan điền ta hơi thở đại loạn, đến lúc đó ta sẽ suy yếu ngay cả một nữ nhân cũng đều giết không chết."

Thiên Tuyết Tâm Hương ngón tay run lên, kia bôi ngân châm cũng là ảo thuật loại biến mất ở ngón tay của nàng trong lúc.

"Người biết không? Ta mười năm này cùng ta trải qua giường nữ nhân rất nhiều, mà những nữ nhân này trong có ba phần tư nghĩ ở trên giường giết ta." Tần Phong nghe nàng trên mái tóc hương thơm mát dịu, sâu kín nói: "Cho nên bất kỳ một cái nào nữ nhân lột sạch quần áo ở giường của ta trên có phải hay không là muốn giết ta, ta liếc một cái có thể nhìn ra."

Nữ nhân sắc mặt không thay đổi, sâu xa nói: "Người đang nói cái gì?"

"Để cho ta {suy đoán thử xem:-nghe ngờ} thân phận của người, Triều Hương Đồng, hướng hương cung khổi trì ngự dụng sát thủ, am hiểu dịch dung biến thanh âm, dựa vào này hạng thủ đoạn cho dù là thân mật nhất người cũng tra không ra thuật dịch dung của người, ở trên giường bị người giết rụng nam nhân không có một trăm cũng có tám mươi rồi."

Triều Hương Đồng trong mắt lóe qua bối rối.

Nàng là xuất sắc sát thủ cùng gián điệp, có sâu đậm tự tin.

Nhưng là loại này tự tin thành lập ở kia gần như hoàn mỹ dịch dung thủ đoạn trên, song lúc này nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo nhất thủ đoạn ở người nam nhân trước mắt này trong mắt nhưng lại như đứa trẻ ba tuổi xiếc bình thường bị bóc trần, cho nên nàng giờ phút này luống cuống, bởi vì nàng không có trải qua, cũng từ không có nghĩ qua tự mình sẽ bị như thế nhẹ nhàng nhận ra.

Nhưng cũng vén vện chỉ là chốc lát.

Triều Hương Đồng trong mắt thiểm quá một tia mỉa ý: "Chẳng lẽ ta so sánh với nữ nhân kia muốn xấu?"

"Không có." Tần Phong nhún vai, thân thể của hắn như cũ là đặt ở Triều Hương Đồng trên người, nhãn nhụi da tiếp xúc lệnh hắn trong lòng có chút ngứa ngáy, ngoài miệng nói: "Hai người mỗi người mỗi vẻ, không thể phủ nhận, da của người so với tìm hương càng thêm nhãn nhụi cùng bóng loáng."

"VẬY người tại sao còn không đụng đến ta?" Triều Hương Đồng chớp chớp mắt to, cười híp mắt nói: "Chẳng lẽ người không được?"

"Ha ha." Tần Phong lại cười, cười có chút vui vẻ: "Ta tối nay trên chỉ muốn trên Thiên Tuyết Tầm Hương, người loại nữ nhân này coi như xong."

Triều Hương Đồng mặt liền biến sắc, nàng ngón tay ở một lần lay động, Tần Phong nhất thời cảm giác được phía sau lưng một trận nổi da gà nổi dử lên, trong mắt của hắn lóe lên vẻ lạnh lẽo, bất quá là trong nháy mắt tay phải nhanh chóng xuất kích cầm tay của nữ nhân cổ tay, đồng thời ngắt một cái, chỉ nghe được răng rắc một tiếng, kia Triều Hương Đồng sắc mặt nhất thời một trận trắng bệch, trong tay kia mai châm lúc này cũng là rơi xuống ở trên giường.

Mà không chờ.v.v Triều Hương Đồng tiếp theo thú nhận tay, Tần Phong nhưng lại là thân thể vừa chuyển trở tay đem Triều Hương Đồng ném đi ra ngoài, lực lượng khổng lồ để cho Triều Hương Đồng nơi nào sẽ có tung mình cơ hội, phịch một tiếng đụng vào trên tường rơi xuống trên mặt đất, cảm giác toàn thân xương thật giống như tan rã, nàng không nhịn được ho khan mấy tiếng, sắc

mặt có chút khó coi.

Tần Phong cũng không có nhìn nàng, mà là xoay người cầm lấy áo tắm mặc vào người hướng phòng tắm đi tới, mà nằm dưới đất Triều Hương Đồng quơ quơ đầu, trong mắt lóe qua hận ý, ở trên sàn nhà bò chỉ chốc lát chính là ở một bên móc ra một khẩu súng tới, súng lục hiển nhiên cũng là hắn đã giấu kỹ, chỉ cần bóp cò có thể giết chết đưa lưng về phía mình người nam nhân kia.

"Người có thể thử một chút nổ súng không bắn súng." Tần Phong thản nhiên nói: "Có thể không thể giết chết ta kia là một tương đối nghiêm túc vấn đề, nếu như không có giết chết ta, người khả phải kỹ lưỡng cân nhắc suy nghĩ người sở muốn thừa nhận hình phạt, a, muốn ôm mỹ nhân ngủ thời điểm bị cắt đứt, bất kỳ một cái nào nam nhân tính tình cũng sẽ không rất tốt."

Triều Hương Đồng nhìn Tần Phong phía sau lưng, trong lúc lơ đãng đánh rùng mình một cái.

Nàng cảm thấy sợ hãi lan tràn, toàn thân lại là dâng lên một tia mồ hôi lạnh, nàng cắn chặt răng, trơ mắt nhìn Tần Phong đi đến phòng tắm, đứng dậy phủ thêm khăn tắm từ cửa sổ rời đi.

Nàng rất thức thời.

Đi rất nhẹ, ít nhất không có quấy rầy đến trong bồn tắm ngủ Thiên Tuyết Tâm Hương.

Thiên Tuyết Tâm Hương như cũ xinh đẹp, mỹ không gì sánh được, từ rất nhỏ tiếng ngáy trung có thể thấy được nàng ngủ rất thoải mái, đây có lẽ là nàng mấy năm qua này ngủ thoải mái nhất một lần, nước ấm ngâm dễ chịu, rửa đi trên người nàng mệt mỏi, giống như là ngủ mỹ nhân.

Có lẽ là nghe được lúc trước động tĩnh.

Làm Tần Phong đi tới lúc, nàng mới là chậm rãi mở mắt, thấy nam nhân tự

đứng ở bồn tắm trước, đang suy nghĩ nghĩ tự mình thân thể trần truồng, nàng không nhìn được một trận then thùng, cúi đầu, nhẹ giọng hỏi: "Mới vừa rồi thế nào?"

"Không có gì, xông tới một con mèo hoang." Tần Phong cười nói: "Ta xem người cũng của không sai biệt lắm, ta ôm người đi nghỉ ngơi."

Thiên Tuyết Tâm Hương rất muốn cự tuyệt, bất kỳ một cái nào cô bé ý xấu hổ cũng sẽ làm cho nàng lựa chọn cự tuyệt, nhưng là Tần Phong cũng không cho cơ hội cự tuyệt, đi lên trước vươn tay đem nàng hoàn mỹ không tỳ vết thân thể ôm ở trong ngực, nước ấm rơi, nhưng lại là có một phong vị khác, Tần Phong liếm liếm có chút môi khô khốc, nhìn nhắm hai mắt Thiên Tuyết Tâm Hương, hướng phòng ngủ bước nhanh đi tới.

Mà lúc này.

Kobe Hải Cảng.

Một chiếc tàu hàng chậm rãi lái vào Hải Cảng, nhân viên làm việc bắt đầu một vòng mới bận rộn công tác.

Watanabe đứng ở đằng xa, nhìn trên tàu chở hàng bị khiêng xuống tới một đám thùng đựng hàng, không nhìn được đối với bên cạnh Áo Lạc Phu than thở một câu: "Không trách được người khác cũng đều nói người là quân Hỏa Chi Vương, lấy của người chuyển vận con đường cũng đủ để đánh bại toàn cầu tất cả buôn lậu súng ống đạn dược rồi."

Áo Lạc Phu rất thích người khác than thở, cho nên trong mắt vui mừng cũng không cần che giấu, nói: "Trừ Trung Mắm, bất kỳ một quốc gia nào người muốn vũ khí ta cũng có thể lấy quang minh chính đại con đường đưa vào đi, qua nhiều năm như vậy, việc buôn bán của ta không có xảy ra một khoản không may."

Dừng một chút.

Áo Lạc Phu trong lòng vừa ngứa ngáy rồi, hắn nhìn thoáng qua Watanabe, muốn nói lại thôi.

Watanabe kỳ quái nói: "Áo Lạc Phu tiên sinh có lời gì cứ việc hỏi."

"Cái kia điên. . Cái tên kia muốn nhóm này vũ khí rốt cuộc là làm gì?" Áo Lạc Phu còn thì không cách nào khắc chế này cổ lòng hiếu kỳ.

Nhưng là Watanabe cũng không biết, Watanabe chỉ có thể đáp lại cười khổ trả lời: "Ta nếu là biết, ta chính là kẻ điên rồi, hắn rất thích làm một chút ngoài dự đoán mọi người chuyện tình, nếu để cho người đoán được, hắn sẽ còn sống sao?"

Cái vấn đề này rất rõ ràng dễ thấy.

Không biết.

Cho nên Tần Phong còn sống, hơn nữa sống rất tốt.

Áo Lạc Phu bất đắc dĩ thở dài, nói: "Thật không biết lần này công việc làm ăn là đúng hay sai."

"Nhưng là sống hay chết, chúng ta cũng sẽ rất tốt nắm chặt." Watanabe nói, nhìn thoáng qua bị chuyên chở thùng đựng hàng, hắn lại hỏi: "Chẳng lẽ hải quan thật sẽ bỏ qua cho nhóm này vũ khí nhập cảnh?"

"Ai nói đây là vũ khí?" Áo Lạc Phu cười lạnh nói: "Người nào cũng sẽ không buông tha cho một khoản tiền nhập cảnh."

Watanabe không có hoài nghi điểm này, tiền đích xác là giấy thông hành.

Làm thùng đựng hàng toàn bộ đưa đến xe vận tải sau, Áo Lạc Phu rất nhanh công việc rảnh tay tục, rất nhanh Áo Lạc Phu hướng về phía áp tải vũ khí người phất phất tay, người nọ nhìn thoáng qua, chậm chạp đi tiến lên đây. Nói là chậm chạp, chậm lẹ thường, nhưng là để cho Watanabe cùng Áo Lạc Phu sau lưng mờ

hôi lạnh chảy ròng chính là, chính là chậm lạ thường nện bước, nhưng chỉ là trong chớp mắt xuất hiện ở trước mắt của bọn hắn.

Đây là một thấy không rõ dung mạo người, cho dù là ánh đèn chiếu sáng, bọn họ cũng thấy không rõ, chính là bởi vì thấy không rõ, bọn họ cảm thấy sợ hãi.

"Có chuyện gì không?"

Thanh âm của hắn rất nhẹ, nhẹ giống như là một thanh mỏng như cánh ve đao, có thể ở vô thanh vô tức đang lúc tìm lấy bất kỳ tánh mạng con người.

Quý thần xui khiến, Áo Lạc Phu lắc đầu, hắn thậm chí không dám nói nhiều một câu, bởi vì hắn cảm giác một khi nói ra, người nọ sẽ không đang nói chuyện, mà là đưa lên Tử Thần lưỡi hái, chẳng qua là nhìn người này rời đi, Watanabe cùng Áo Lạc Phu đã cảm giác phía sau lưng ướm đẫm, cảm giác này vốn là ôn hòa gió biển cũng trở thành Hàn Phong.

"Hắn là của người người?"

"Không phải là, ta thề không phải là."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 393: Sống Không Bằng Chết

Chương 393: Sống không bằng chết

Cái loại kia nện bước quý mị, kia thanh như đao nam nhân, làm sao có thể sẽ là người khác thủ hạ?

Loại vấn đề này Watanabe hỏi rất trẻ con, ở Áo Lạc Phu trong mắt rất trẻ con.

Loại nam nhân này làm sao có thể sẽ ở dưới người khác?

Áo Lạc Phu trong mắt run rẩy càng ngày càng lợi hại, Watanabe nhìn rất rõ ràng, hần không khỏi hỏi: "Người làm sao vậy?"

"Ta sợ." Áo Lạc Phu có đôi khi rất thật sự, ít nhất sẽ không che che lấp lấp, cũng không e lệ, trên thực tế, bất kỳ một người lúc này nếu như biết người nam nhân kia thân phận, hần cũng sẽ sợ, hơn nữa sợ muốn chết.

Lần này để cho Watanabe toàn thân một khéo léo cơ trí, có thể làm cho Áo Lạc Phu đường hoàng nói ra hần sợ người, sẽ là một người như thế nào? Hần không dám tưởng tượng, nhưng là hần nhất định phải biết, bởi vì người kia mang đi đám kia vũ khí, đây chính là Tần Phong vũ khí, nếu như trở về nói cho Tần Phong nhóm này vũ khí bị người khác tiếp quản rồi, hần đoán chừng sẽ bị Tần Phong đánh gần chết.

"Hần rốt cuộc là người nào!" Watanabe có chút lo lắng hỏi.

Áo Lạc Phu nhưng lại là run rẩy ở trên người móc ra một màu bạc bầu rượu

ực ực ực ực tưới hai cái, rồi sau đó hít sâu một hơi đem trên người run rẩy từ từ đè ép đi xuống, trầm giọng nói: "Thích khách liên minh cùng cực thích khách người biết mấy vị?"

Watanabe nhú nhú mày, nói: "Thiên La Vương, Huyết Dạ Vương, Sư Tâm Vương, Âm Dạ Linh Vương, Thiên Nhân, thiên cái móc, Nam vu."

"Người biết thực lực của những người này sao?" Áo Lạc Phu lại hỏi.

Watanabe dĩ nhiên biết, trên thực tế ở thế giới dưới lòng đất xen lẫn lâu người cũng đều sẽ biết, hắn không biết Áo Lạc Phu tại sao hỏi như thế, nhưng vẫn là thuộc như lòng bàn tay nói: "Thiên La Vương thực lực sâu không lường được, là tất cả thích khách đạo sư, cũng là lúc này trên đời tư lịch sớm nhất thích khách, thậm chí có người ta nói hắn là cái này Địa Cầu cường đại nhất người, vô đối."

"Điểm này từ sẽ không có người phủ nhận." Áo Lạc Phu đáp.

"Huyết Dạ Vương, là thích khách liên minh tư lịch thứ hai thích khách, dựa theo tin đồn hắn hắn là có hơn sáu mươi tuổi rồi, dựa theo tin đồn hắn thành danh chiến là ba mươi năm trước giết hai đêm trong lúc một thành phố tất cả tội phạm, trên dưới hơn một ngàn người."

"Tin đồn này thật sự, phụ thân ta cùng với ông nội của ta ban đầu chính là chết ở trên tay hắn."

Áo Lạc Phu nói rất bình tĩnh.

Hắn không thể không bình tĩnh, bởi vì hắn nếu như ghi hận, vậy thì sẽ nhớ đi báo thù, song tìm Huyết Dạ Vương báo thù, kia quả thực chính là thế giới này trên lớn nhất hài hước.

Watanabe có chút kinh ngạc, nhưng hắn hay(vẫn) là nói: "Kế tiếp là Sư Tâm Vương, đã từng là thế giới dưới lòng đất nhân vật truyền kỳ, hắn một đôi tay nghe nói chính là miếng sắt cũng có thể xuyên thấu, am hiểu nhất móc ra địch

nhân tâm, sau bị Thiên La Vương dẫn tới thích khách liên minh, hoàn thành nhiệm vụ đếm không hết."

"Đây cũng là thật, ta đã thấy hãn từng một đôi tay móc ra một mặt tường phía sau trái tim của địch nhân, cũng xem hãn nuốt sống quá sư tử tâm." Áo Lạc Phu nói hay(vẫn) là bình tĩnh.

Watanabe có chút hâm mộ người này nhưng lại như vậy có kinh nghiệm, dĩ nhiên loại kinh nghiệm này hay(vẫn) là không muốn kinh nghiệm hảo.

"Ám Dạ Linh Vương ta cũng không muốn nói nhiều, trẻ tuổi nhất cùng cực thích khách." Watanabe nói.

Áo Lạc Phu trong lúc lơ đãng rùng mình một cái, gật đầu, cái kia đáng sợ kẻ điên nói càng ít càng tốt, nếu không khuya hôm nay tất nhiên sẽ không ngủ ngon giấc, chỉ sợ hãn hiện tại cũng không thể ngủ ngon giấc.

"Thiên Nhân là thích khách liên minh tình báo đầu lĩnh, hơn nữa cũng là Âm Dạ Linh Vương sư phụ một trong, chẳng qua là mấy thập niên không có ở xuất thủ qua. Hơn nữa nghe nói, vị kia ác sát cũng là đồ đệ của hãn."

"Có thể điều giáo ra ác sát cái người điên kia, Thiên Nhân tự nhiên xứng đôi cùng cực thích khách danh hiệu." Áo Lạc Phu nói.

"Thiên cái móc, hung thần sư phụ, mặc dù dạy dỗ hung thần cái kia tên đáng sợ, nhưng nghe nói là thích khách liên minh thiện tâm." Watanabe nói: "Nhưng là hãn tin đồn cũng rất ít."

"Chính xác rất ít." Áo Lạc Phu thản nhiên nói: "Bởi vì hãn vốn là không phải là một thích xuất đầu lộ diện người, nhưng là nếu như người biết bản thân của hãn lúc còn trẻ làm đủ loại người tựu sẽ biết, hãn được trao cho cùng cực thích khách danh hiệu tuyệt không phải là giả."

"Về phần Nam vu. . ."

Watanabe lơ đãng rùng mình một cái.

Hắn không biết nên nói như thế nào rồi.

Áo Lạc Phu liếc hắn một cái, nói: "Nói á."

Watanabe trong mắt lóe qua sợ hãi, trầm giọng nói: "Bảy vị cùng cực thích khách trong có hai người là thụ...nhất người lên án, bởi vì rất nhiều người cũng đều cảm thấy bọn họ không xứng với được xưng tụng thích khách danh hiệu, nếu như dựa theo thích khách liên minh đối với thích khách định nghĩa mà nói, hai người này cũng coi là triệt đầu triệt đuôi sát thủ, nhưng là bọn sát thủ vừa không dám cùng bọn họ đánh đồng, chỉ sợ cùng cực sát thủ cũng sẽ không, bởi vì rất nhiều khi những thứ này bọn sát thủ cảm thấy đối với hai cái này cùng cực thích khách mà nói, tự mình có lẽ tàn nhẫn, hèn hạ, nhưng không có hai người này như vậy có tiếng xấu."

"Một người trong đó tự nhiên là Âm Dạ Linh Vương." Áo Lạc Phu lạnh lùng nói, mặc dù thanh âm của hắn rất lạnh, nhưng là có thể nghe được ra trong đó run rẩy.

"Một cái khác chính là Nam vu. . ." Watanabe mới vừa đón lấy nói tới, nhưng đột nhiên toàn thân một run run, không thể tin nhìn xe vận tải phương hướng ly khai, run rẩy nói: "Kia. . . Kia. . . Kia không biết. . ."

"Thật đáng tiếc, kia là được."

Áo Lạc Phu lúc này sắc mặt so với khóc còn khó chịu hơn.

Bị buộc nhận Tần Phong mua bán, nhưng ai biết vừa liên lụy đến một hắn nhất không muốn trêu chọc nhân vật, hơn nữa nhân vật này còn không nói tiếng nào tiếp thu vũ khí của hắn.

Hắn không sợ Nam vu đem đám kia vũ khí nuốt riêng , bởi vì ai cũng biết Tần Phong nếu nói là chỉ có một tri kỷ, vậy khẳng định là Nam vu, hai xú danh

chiêu gia hỏa cho tới bây giờ cũng đều là thấy mặc giả đen. Một hậu thiên(mốt) kẻ điên, phàm là cùng hãn có thù oán có oán, hãn cũng có thể chịu đựng sau đó giết, một người là Tiên Thiên kẻ điên, từ nhỏ tựa hồ chính là vì tử vong mà sinh tồn, này rất quái lạ, nhưng hãn chính là vì tử vong mà sinh tồn.

"Nam vu nhưng là bất chiết bất khẩu gia hỏa, nghe nói ở Nam Mĩ hãn một lời không hợp tựu từng tru diệt hơn một ngàn người, trong đó thậm chí bao gồm mới sinh ra hài tử, đốt giết bắt người cướp của hãn không thiếu, hơn nữa mọi thứ cũng có thể làm đến hoàn mỹ, người này tới nơi này làm gì?"

Nam vu cùng Âm Dạ Linh Vương ở một lớn cờ bàn tay quốc gia một thành phố trong.

Áo Lạc Phu cùng Watanabe không cách nào tưởng tượng hai người này muốn làm gì, bọn họ đột nhiên cảm giác được cú nhanh lên ra Châu Á mới là an toàn nhất, trời mới biết ngày thứ hai tỉnh lại đi ra từ điểm sẽ phát hiện cả Kobe thành phố đã trở thành một không khí trầm lặng quỷ thành?

Không phải là bọn hãn nghĩ khoa trương.

Mà là bọn hãn cảm thấy hai người này tụ cùng một chỗ tựu nhất định có khả năng.

Bọn họ rất khủng hoảng, nhưng cũng có một người rất tức giận.

Tức giận tự nhiên là hướng hương cung khói trì.

Bốn thủ hạ đặc lực chết rồi, hãn làm sao không tức giận? Tâm phúc của mình trần truồng chỉ khoác một cái khăn tắm trở lại, hãn như thế nào có thể càng thêm không tức giận?

Triều Hương Đồng giải thích cái gì? Sắc dụ không thành công bị Tần Phong cho ném đi ra? Nàng cũng rất bất đắc dĩ, cho nên đổi một bộ quần áo sau tựu đứng ở nơi đó, hướng hương cung khói trì nhìn nằm dưới đất bốn người, trong

mắt lửa giận đã hơn bao giờ hết tăng vọt, bọn hăn chết không thể nghi ngờ là Tần Phong đối với mình khiêu khích, nhất là nghe Triều Hương Đồng báo cáo, lúc này Tần Phong đang cùng Thiên Tuyết Tầm Hương hoa mai tam độ, trong lòng sao có thể nuốt xuống được khẩu khí này.

Là người đàn ông cũng đều nuốt không trôi khẩu khí này.

"Bát dật, tên khốn kiếp này!" Hương hương cung khói trì quát chửi một câu.

Triều Hương Đồng nói: "Người này tâm tư kín đáo, hơn nữa thủ đoạn tàn nhẫn, nếu như phái người ám sát chỉ sợ sẽ không nhận được kỳ hiệu."

Hương hương cung khói trì hừ lạnh một tiếng, nói: "Người có cái gì chủ ý hay?"

"Hăn nếu lấy an ninh viên thân phận. . ."

Triều Hương Đồng còn chưa nói hết, bỗng nhiên truyền đến một trận đình đình đương đương thanh âm, bên trong nhà mấy người đầu tiên là ngẩn ra, ở dưới ánh đèn thấy kia cút đi vào là một hình bầu dục Thiết Cầu, để cho đầu người da tê dại chính là Thiết Cầu trên kệ cận chi chút bi thép, bọn họ nhất thời cảm giác mồ hôi lạnh chảy ròng, không chút nghĩ ngợi phi bình thường hương gần đây giấu diếm điếm giấu đi.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, ngay tại lúc này bọn họ không thể không mau, chẳng qua là làm tất cả mọi người núp ở có thể tránh né sát thương địa phương sau, nhưng không nghe thấy bất kỳ tiếng nổ mạnh.

Chẳng qua là không ai dám ngẩng đầu.

Cũng không ai dám nói chuyện, sợ bạo lộ vị trí của mình, nhưng là trên đời bất luận bọn họ giấu diếm hơn sao hảo, tổng hội hoặc nhiều hoặc ít có tung tích mà theo, cho nên ở bọn họ đợi chờ nổ tung lúc, từng khóa Thiết Cầu lăn đến dưới chân của bọn hăn, Thiết Cầu chỉ có bình bàng cầu lớn nhỏ:-kích cỡ, trong

đó lóe ra nhất điểm hồng quang, không ai có thể hoài nghi uy lực của bọn nó sẽ rất nhỏ.

Rầm rầm rầm!

Liên tiếp nổ tung liên tiếp tạc lên.

Bao gồm kia vẫn không có dẫn nổ dính đầy bi thép thủ lựu. Đạn.

Cả bên trong nhà ngọn lửa cuồng bạo, gợn khí đổ cái bàn, phá tan thủy tinh, bi thép chi chít hướng mọi nơi bay vụt, rầm rầm rầm thanh âm bên tai không dứt, cả bên trong nhà ở trong đoạn thời gian đã biến thành Địa Ngục bình thường tồn tại, thống khổ kêu thảm thiết hủy diệt kêu gào bên tai không dứt.

Cũng không biết bao lâu.

Cả bên trong nhà khôi phục bình tĩnh, chẳng qua là đã chặt vật giống như là bị mấy chục đầu lợn rừng dầy xéo bình thường.

Trên mặt đất phế tích trung nằm mấy người, bọn họ có bị đốt trụi, có bị bi thép đánh cho thành tổ ong vò vẽ.

Hương hương cung khói trì xanh mặt từ giấu điểm địa phương đi ra, hấn mặc dù có chút chặt vật, nhưng là lại không có bị thương, chẳng qua là sắc mặt cực kỳ khó coi, khó coi đến thật giống như muốn tùy thời hủy diệt hết thảy, mà nằm ở một bên Triều Hương Đồng thì là không có hấn như vậy vận khí tốt, cả người nằm úp sấp dưới mặt đất, nàng cặp kia vẫn lấy làm kiêu ngạo hai chân lúc này máu tươi lâm ly, trong mắt lóe ra sợ hãi quang mang, nàng đang run rẩy, không phải bởi vì trên đùi đã thương, mà là phát ra từ linh hồn run rẩy.

Hương hương cung khói trì không để ý đến nàng, hấn bước nhanh hướng phòng một chỗ đi tới, rất mau mở ra một đạo cửa ngầm rời đi, thậm chí không có để ý nằm dưới đất Triều Hương Đồng.

Triều Hương Đồng cố gắng ngẩng đầu muốn hô một tiếng, nhưng là nàng lại

nói không ra lời nửa câu tới.

Bởi vì có một người đứng ở trước người của nàng, một nhìn không ra lớn lên người, trong nhà đèn đã sớm diệt, lúc này Triều Hương Đồng ánh mắt có chút hoảng hốt, nơi nào có thể thấy không rõ, cho nên nàng bị sợ không dám nói ra nói tới, cho dù là chính diện đối mặt Tần Phong, nàng cũng không có như vậy sợ (hãi).

Nàng bị người trước mắt bế lên.

"Không muốn, giết ta đi, ta van cầu người. . ."

"Rất nhiều người cũng muốn chết, nhưng là sinh tồn mới là tiếp cận nhất tử vong."

Nam nhân lời nói rất nhẹ, nhẹ giống như là một thanh mỏng như cánh ve đao.

"Phía ngoài kia mấy nhần giả nghe, dám đến muốn chết, ta sẽ nhường các người sống không bằng chết."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 394: Nam Vu

Chương 394: Nam vu

"Cho nên người tỳ đem nữ nhân này, đưa đến nơi này của ta?"

Phong cách cổ xưa trong phòng.

Tần Phong khoanh chân ngồi ở đó, mặc một thân đơn giản y phục, nâng chung trà lên uống một ngụm rượu, rượu cực liệt, là Tần Phong thích nhất.

Hắn thanh âm mang theo vài phần bất mãn.

Triều Hương Đồng lúc này đang đứng ở một bên, cúi đầu, nhẹ cắn môi cũng không biết đang suy tư điều gì, nàng không dám mở miệng, chỉ bằng vào ngồi ở phía trước hai người khí thế, nàng không dám mở miệng nói một câu.

Cho dù là này ban ngày, Nam vu gương mặt thoát nhìn cũng có mấy phần mơ hồ, ở trên người hắn có một cỗ ma lực kỳ dị để cho bất luận kẻ nào đều không có cách nào ở trên mặt hắn cố định tiêu điểm, do đó mọi người nhìn hắn, giống như là một độ cao cận thị mắt, thanh âm của hắn như cũ rất nhẹ, giống như một thanh mỏng như cánh ve đao: "Đây không phải là phiền toái."

"A." Tần Phong ngoài cười nhưng trong không cười ứng một chữ.

Sau đó ở cũng không nói lời nào.

Nam vu tựa hồ rất lý giải hắn, cũng không nói chuyện, hai người tỳ như vậy

giảng co, rượu một lần thấy đáy, lại sẽ có mới rượu không ngừng đưa tới, hai người cứ như vậy tái diễn một lần vừa một lần động tác, Triều Hương Đồng thậm chí cảm thấy này mọi chuyện đều tốt tựa như một thế kỷ bình thường dài đằng đằng, nàng cảm giác mình hai chân đều có chút tê dại run rẩy, nàng vốn là nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ, nhưng lúc này bất kỳ huấn luyện kết quả đều không có cách nào chống đỡ ở nàng thừa nhận hai người áp lực vô hình.

Cũng là ở nàng suýt nữa muốn ngã nhào một khắc, Nam vu mở miệng: "Được rồi, là một phiên toái."

Tần Phong bĩu môi: "Đem nàng mang đi, ta không làm lỗ vốn mua bán."

"Nàng hữu dụng."

"Đó là đối với người." Tần Phong nói.

Nam vu đạo: "Đối với người cũng hữu dụng."

Tần Phong lắc đầu, nói: "Ta cũng sẽ không đi bảo vệ an nguy của nàng."

Nam vu sắc mặt không có chút nào biến hóa, bất cứ chuyện gì bất luận kể nào đều không có cách nào dẫn động hấn nét mặt chút nào biến hóa, hấn thản nhiên nói: "Ta biết người sẽ không đáp ứng, cho nên ta cướp đi Áo Lạc Phu đám kia hàng."

Tần Phong khí răng ngứa ngứa, oán hận trừng mắt liếc hấn một cái.

Nam vu nuốt trọn đồ, để cho hấn nhổ ra độ khó cùng Tần Phong hao vốn độ khó kém không nhiều.

Đám kia hàng là Tần Phong cung ứng cho ở cát sẽ cùng với sắp đi tới Đảo Quốc nổi giận Long Vương, trừ Tank phi cơ ở ngoài, từng binh sĩ sở có thể sử dụng vũ khí nặng cũng đều trang bị ở trong đó, không hề khách khí nói nhóm này vũ khí rơi ở bất cứ người nào trong tay cũng có thể lấy thời gian ngắn nhất xây dựng một võ trang đầy đủ tư nhân quân đoàn.

"Người cùng nàng có cái gì không thể cho ai biết chuyện cũ sao?" Tần Phong hỏi.

Nam vu nhìn thoáng qua Triều Hương Đồng, thản nhiên nói: "Ba ngày trước ta sẵn tay giết muội muội nàng."

Triều Hương Đồng toàn thân ngẩn ra, sắc mặt của nàng tái nhợt xuống tới, trắng tựa như trong suốt trang giấy bình thường, nàng chăm chú nhìn chăm chăm Nam vu, hai tay nắm ken kết rung động, thù hận làm cho người ta quên mất sợ hãi, Triều Hương Đồng cũng không ngoại lệ, nàng đã không có ở đi nghĩ nàng sở thù hận người đến cỡ nào cường đại, nàng chỉ biết là cái kia từ nhỏ cùng nàng sống nương tựa lẫn nhau, nàng không tiếc bất cứ giá nào nghĩ phải bảo vệ muội muội chết rồi, chết ở trong tay của hắn.

"Ta giết người!"

Triều Hương Đồng Phong Cuồng xông tiến lên đây, nàng không có làm một người sát thủ ẩn nhẫn, Tần Phong không có ngăn, trái lại là nhường ra một con đường.

Nam vu lại tiếp tục uống rượu, đợi Triều Hương Đồng bỏ nhào tiến lên đây lúc, thân thể của hắn lại động, liên đới dưới người hắn cái ghế, quý dị về phía sau đi vòng quanh, trùng hợp có thể né tránh Triều Hương Đồng đánh giết, nhưng là không đợi Triều Hương Đồng tới kịp làm lần thứ hai đánh giết, Nam vu liên đới cái ghế lại là trơn trở lại, chiếc ghế cùng mộc sàn nhà âm thanh chói tai để cho Triều Hương Đồng trong mắt thù hận càng lúc càng nhân nhố, chẳng qua là trong phút chốc, nàng liền bị Nam vu tay thẻ chủ cổ.

Nam vu tay rất trắng, cũng rất mảnh rất dài, là một đôi cực kỳ mỹ diệu tay, gặp qua đôi tay này người cũng đều cảm thấy hắn có thể trình diễn một khúc mỹ diệu khúc dương cầm, nhưng không biết phạm là nghe qua, kia cũng đều là tử vong chương nhạc, lúc này cái tay này néo ở Triều Hương Đồng cổ, nhìn không ra dùng sức dấu vết, nhưng là Triều Hương Đồng cũng đã sắc mặt trắng xanh

tím.

"Vũ khí ta sẽ cho người vận chuyển, nữ nhân này giao cho người rồi."

Nam vu nhàn nhạt sau khi nói xong đã đem Triều Hương Đồng còn đang Tần Phong dưới chân, bản thân của hắn nhưng không biết gì lúc sau đã đi tới cửa, ở thời gian một cái nháy mắt đã biến mất không thấy gì nữa.

Triều Hương Đồng muốn đuổi theo đi ra ngoài, khả là nơi nào còn có hắn tăm hơi?

Nàng giống như bình thường nữ nhân giống nhau nằm úp sấp dưới mặt đất khóc rồi, khóc rất thống khổ, thống khổ để cho thiện tâm Thiên Tuyết Tâm Hương không thể không từ trong phòng đi ra đỡ dậy nàng, chẳng qua là nàng không muốn cầu khẩn cái gì đáng thương, nàng đẩy ra Thiên Tuyết Tâm Hương, cầm lên không có uống xong rượu giống như trong miệng đổ đi, là đổ, không phải là uống.

Thiên Tuyết Tâm Hương thật sự không đành lòng nàng như vậy, đẩy một bên Tần Phong.

Tần Phong ngồi ở Triều Hương Đồng đối diện, Triều Hương Đồng lại thật giống như không có vừa nhìn thấy hắn bình thường, uống xong rượu, nước mắt như cũ không cách nào ở ức chế chảy xuôi theo.

Mỗi người sinh tồn ở trên thế giới này cũng đều có một loại không cách nào thừa nhận thống khổ, Tần Phong có, Thiên Tuyết Tâm Hương có, Triều Hương Đồng cũng là người, cho nên nàng cũng có, nàng không quan tâm thân thể của mình bị người nào chà đạp, nhưng là nàng quan tâm nàng duy nhất muội muội có thể hảo hảo sống.

"Có một người muốn dùng một cây đao đi giết rụng một người, bị săn giết người rất mạnh, phá hủy như vậy đao, người cho là sai chính là đao, vẫn là bị săn giết người? Hay(vẫn) là cầm đao người?" Tần Phong sâu kín hỏi.

"Muội muội của ta không phải là đao! Nàng là người!"

Triều Hương Đồng gần như là dã thú loại gầm nhẹ nói.

"Rất nhiều người đều nghĩ kỹ hảo làm một người, nhưng là thế giới rất thích để cho bọn họ trở thành công cụ." Tần Phong nhún vai, nói: "Ít nhất lúc trước, người ở trong mắt cũng chỉ là một thanh đao mà thôi, cho nên ta đối với người không có gì hứng thú."

Triều Hương Đồng cười lạnh nói: "Người cho rằng người là người?"

"Ít nhất coi như là." Tần Phong nói: "Nếu không ta làm sao sẽ buông bỏ cùng một thanh xinh đẹp như vậy đao cùng giường chung gối."

"Là ai?" Triều Hương Đồng đỏ ngầu mắt lạnh giọng hỏi.

Tần Phong nhún vai, nói: "Đương nhiên là hương hương cung khói trì."

Triều Hương Đồng muốn nói điều gì, nhưng là Tần Phong không có cho nàng cơ hội nói chuyện, nói: "Người cho rằng người đem đây đủ mọi thứ cũng đều cống hiến cho hương hương cung khói trì, muội muội của người sẽ chạy trốn ma trảo của hãn sao? Khác(đừng) như vậy ngây thơ, hương hương cung khói trì khả sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào có thể lợi dụng, nhất là người như vậy một xuất sắc sát thủ, muội muội của người một khi tiếp nhận huấn luyện, tự nhiên cũng là hãn một đại trợ lực."

"Hương hương cung khói trì chỉ cần không ngốc cũng sẽ không đi giết Nam vu."

"Ai nói hãn muốn giết Nam vu?" Tần Phong nhún vai, nói: "Trùng hợp muội muội người muốn giết người là Nam vu bạn bè thôi."

"Hãn cái loại người này sẽ có bạn?" Triều Hương Đồng khinh thường nói.

Tần Phong buồn cười nói: "Loại người như người mới sẽ không có bạn bè,

Nam vu tính cách mặc dù cô tịch điểm, nhưng chung quy có như vậy một hai bạn bè, hẳn làm việc rất ân oán rõ ràng, muội muội người muốn giết hẳn bạn bè, hẳn vốn chỉ nghĩ ngăn lại muội muội người nhưng không ngờ muội muội người phản kháng bị hẳn giết rụng, muội muội người chết đối với hưởng hưởng cung khố trì mà nói là độ sâu lợi dụng của người một hoàn mỹ thủ đoạn, Nam vu trong lòng đối với các người tử muội có áy náy cho nên đem người đoạt đi ra ngoài, nhưng là hẳn không thích chiếu cố một nữ nhân, hơn nữa nữ nhân này là kẻ thù, bởi vì hẳn còn không muốn giết người."

"Cho nên hẳn cướp đi hàng của người dùng cái này tới ép người đón lấy cái phiền toái này, nhưng hẳn là ân oán rõ ràng, cho nên tự mình hộ tống nhóm này hàng đến nên tiếp hàng trong tay người." Thiên Tuyết Tâm Hương thay Tần Phong nói xong phía dưới: "Nhưng là đối với người cái này không muốn hao vốn người mà nói cái này bồi bổ lại còn chưa đủ, nhưng là Triều Hương Đồng ở bên cạnh người có thể trợ giúp người đối phó hưởng hưởng cung khố trì, mà Triều Hương Đồng cũng có thể hoàn thành báo thù. Đến lúc đó hẳn có thể ai cũng không nợ."

Tần Phong lông mày giương lên, thuận tay đem Thiên Tuyết Tâm Hương ôm vào trong ngực, ở nàng xinh đẹp trên khuôn mặt hôn một cái: "Không nghĩ tới người rất thông minh."

Thiên Tuyết Tâm Hương cúi đầu, cho dù ai cũng nhìn ra được trên mặt nàng hồng nhuận có ý xấu hổ cùng mừng rỡ.

"Hẳn kế hoạch cũng không phải sai." Triều Hương Đồng hiển nhiên không có đối với Nam vu thù hận có chút tiêu giảm, lạnh lùng nói.

Tần Phong nhún vai, nói: "Người không cảm thấy đây mới là hẳn hèn hạ địa phương sao? Bởi vì người ta cũng sẽ không cự tuyệt hẳn cái này sắp đặt kế hoạch, ngã đầu tới chúng ta hay(vẫn) là sẽ dựa theo hẳn sắp đặt kế hoạch đi xuống đi, bởi vì ta muốn đối phó hưởng hưởng cung khố trì, mà người muốn báo thù."

Triều Hương Đồng trầm mặc lại.

Nàng muốn báo thù, thù hận có thể làm cho nàng quên mất sợ hãi, tự nhiên cũng có thể làm cho nàng quên mất nàng cùng hướng hương cung khói trì quan hệ.

"Muốn giết hướng hương cung khói trì rất khó." Triều Hương Đồng sắc mặt tiêu tụy xuống, nói: "Sau lưng của hãn Thần Đạo Giáo phái cực kỳ cường đại. . ."

"Thần Đạo Giáo phái tự nhiên muốn đối phó, bất quá không phải là hiện tại, chúng ta bây giờ mục tiêu là hướng hương cung khói trì." Tần Phong cười nói: "Hiện tại hướng hương cung khói trì đã đối với ta dựng râu trợn mắt rồi, khuya hôm nay người cùng đi với ta sẽ sẽ hãn."

Triều Hương Đồng gật đầu.

"Thế ta đây?" Thiên Tuyết Tâm Hương có chút thất lạc hỏi.

"Ở nhà chờ ta trở lại." Tần Phong vuốt một cái cái mũi của nàng, nói: "Buổi tối nói không chừng ở động thủ, người hay(vẫn) là đang nhà nghỉ ngơi hảo."

Thiên Tuyết Tâm Hương há miệng muốn nói gì, nhưng là nói đến trong cổ họng vừa nuốt xuống.

"Hừ, khắp thiên hạ nam nhân chết sạch ta cũng sẽ không cùng hãn lên giường, người yên tâm đi." Triều Hương Đồng cười nhạt nhìn thoáng qua Thiên Tuyết Tâm Hương.

Thiên Tuyết Tâm Hương đỏ mặt lên, có tâm tư bị bóc trần ý xấu hổ, cũng có Triều Hương Đồng không chút nào che giấu lời nói khó chịu.

"Dựa vào." Tần Phong mắng một câu.

"Lo lắng ta? Người hay(vẫn) là lo lắng lo lắng bên cạnh hãn những nữ nhân

kia đi." Triều Hương Đồng tựa hồ không muốn Tần Phong qua tự tại, cười nhạt nói: "Ghen, nàng nữ nhân bên cạnh có thể làm cho người uống tiếp theo vạc dấm."

Thiên Tuyết Tâm Hương sắc mặt đầu tiên là tái đi, nhưng theo sát sau nhưng lại là tự giễu cười cười.

Tự mình chỉ là một sa sút nữ nhân, vừa sao có thể để cho hấn một lòng toàn bộ cống hiến đi ra ngoài?

Cũng là Tần Phong khí có chút nhớ nhung đem Triều Hương Đồng vẫn trở về cho Nam vu, đi cmn hợp tác, nương môn này quả thực chính là tới phá.

"Người tự không lo lắng nàng một người ở chỗ này buổi tối sẽ gặp bất trắc sao?"

Triều Hương Đồng có lẽ có chút ít áy náy, cho nên hỏi một có thể nói sang chuyện khác vấn đề.

Tần Phong đem Thiên Tuyết Tâm Hương ôm càng thêm chặt, ngoài miệng lời thề son sắt nói: "Không có hoàn toàn chuẩn bị ta làm sao có thể sẽ xuất thủ? Khuya hôm nay sẽ bảo vệ người của nàng rất nhiều, hơn nữa nàng sẽ không gặp gỡ bất kỳ thương tổn."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 395: Hèn Hạ Vô Sĩ

Chương 395: Hèn hạ vô sĩ

Thân cư địa vị cao hưởng hương cung khói trì cùng rất nhiều người giàu có giống nhau, thích giấu riêng tác phẩm nghệ thuật.

Nếu nói là hãn tác phẩm nghệ thuật bản lãnh so sánh với khổng chế thủ hạ thủ đoạn không chút nào sai, trong đó tự nhiên cũng có vài món là hãn cực kỳ trân ái, nếu nói là trân quý nhất, tự nhiên là Cổ Khải Chi lão tiên sinh Cửu Châu tiên sơn mưu đồ, này Cửu Châu tiên sơn mưu đồ bốn là bảo vật vô giá, vẫn không có truyền lưu hậu thế, đáng tiếc World War II trong lúc bị hưởng hương Cung gia tộc bắt đi, sau trở thành hưởng hương cung khói trì vật phẩm riêng tư, trên thực tế hưởng hương Cung gia tộc lịch đại trân quý bảo vật, không có không phải của hãn vật phẩm riêng tư.

Chính là bởi vì này bức họa vẫn bị ẩn giấu, cũng vẫn không có bất kỳ vẽ truyền lưu ở thế gian, mà lúc này hưởng hương cung khói trì trong tay Cửu Châu tiên sơn mưu đồ chính là duy nhất cô phẩm, hơn nữa bị mấy cái thế giới cấp đạo tặc đồng thời dán mắt, không tiếc đắc tội hưởng hương cung khói trì, kỳ trân quý giá trị tự nhiên không cần nói cũng biết.

"Ta luôn cảm thấy có chút kỳ hoặc."

Triều Hương Đồng kéo Tần Phong cánh tay bước xuống xe.

Nơi này là hưởng hương cung khói trì một chỗ phủ đệ, một cái nhà gần biển

biệt viện, lúc này trong sân hiện đầy trạm gác ngằm, đèn dầu sáng rờ, hai người chẳng qua là vừa đi vào tiện cảm giác có vài chục đạo mục quang quét tới, trong đó có mấy đạo mục quang đuổi sát không buông hơn nữa mang theo nhè nhẹ sát ý, hiển nhiên đối với Triều Hương Đồng xuất hiện có chút kinh dị, dù sao nữ nhân này hẳn là chết rồi.

"Kỳ hoặc? Nói nghe một chút?"

Tần Phong cười hỏi.

Triều Hương Đồng nói: "Hương hương cung khói trì làm người tàn nhẫn, làm việc giọt nước không lọt, những thứ kia quốc tế đạo tặc tổng nên nghe nói qua thanh danh của hã, nên rõ ràng dám đến trộm đồ đạc của hã không khác là muốn chết."

"Nhưng bọn hã hay(vẫn) là phát ra khiêu chiến thư." Tần Phong nhún vai, nói.

Triều Hương Đồng trong mắt thần quang lóe lên, rồi sau đó nói: "Chỉ sợ là hương hương cung khói trì tự mình tản tin tức."

"Mà lúc này những thứ kia đạo tặc đã trộm đồ mắt, dù cho khiêu chiến thư trên mấy người không xuất hiện, những người còn lại cũng tất nhiên sẽ đến làm đầu, đến lúc đó hương hương cung khói trì hoàn toàn có thể đem những thứ này họa loạn không thiếu thời gian đạo tặc một lưới bắt hết." Tần Phong cười nói.

Triều Hương Đồng nói: "Hơn nữa, những thứ này đạo tặc nhưng là trộm không ít thứ tốt, rơi vào hương hương cung khói trì trong tay, ta nghĩ không ra bọn họ có biện pháp gì có thể làm cho miệng của mình đóng chặt lại."

"Đánh cũng là hảo bàn tính."

Tần Phong cười nói: "Bất quá bàn tính đập đập quá vang cũng không hay chơi."

"Nói như vậy, người cái này an ninh viên nghĩ phải trợ giúp đám kia đạo tặc rồi?" Triều Hương Đồng hỏi.

Tần Phong nhún vai, nói: "Có lẽ vậy."

"Ta còn có một vấn đề."

"Người muốn hỏi một chút rốt cuộc là người nào ở bảo vệ Thiên Tuyết Tâm Hương?" Tần Phong liếc một cái tựa nhìn ra tâm tư của nàng, cười nói: "Người không phải là ghen tị chứ?"

"Hừ, ta nói rồi, khắp thiên hạ nam nhân chết sạch ta cũng sẽ không cùng người lên giường." Triều Hương Đồng cười lạnh nói.

Tần Phong bất mãn nói: "Ta lần này tới nhưng là phải nhìn hưởng hưởng cung khói trì thất thổ, người nếu là không phối hợp ta làm sao chọc cho hãn {tức giận:-sinh khí}? Người dù cho không muốn cùng ta lên giường, cũng nên cùng ta giữ vững thân mật một chút."

Vừa nói, Tần Phong tay phải không biết liêm sỉ leo lên Triều Hương Đồng cái hông.

Triều Hương Đồng khí răng ngứa ngứa, nhưng làm một người xuất sắc sát thủ, trên mặt của nàng hay(vẫn) là một mảnh mỉ ý cùng then thùng. Đây lại làm cho Tần Phong được voi đòi Hai Bà Trưng, không thể không nói nữ nhân này vóc người rất tuyệt, chỉ sợ Tần Phong đã nhìn một cái không sót gì xem, nhưng giờ này khắc này mặc quần áo vào Triều Hương Đồng tổng có một loại đặc thù mị lực, loại này mị lực tự nhiên để cho Tần Phong không bỏ được buông tay.

Vừa mềm, vừa kiêu.

Cảm giác Tần Phong kia chỉ không thành thật bàn tay to tại chính mình cái hông, không có chuyện còn năm hai cái, Triều Hương Đồng quả thực giận điên lên.

Nàng đánh chết sẽ không thừa nhận mình là cái gì trong trắng liệt nữ, nhưng là vừa có thể có bao nhiêu ảnh hình người Tần Phong giống nhau có tư cách làm cho nàng trần truồng đi đến hấp dẫn? Cho nên Triều Hương Đồng kiếp sống sát thủ, nàng sắc dụ mà giết người không nhiều lắm, mà có thể làm cho nàng trần truồng sắc dụ đi giết, càng thêm ít, có thể buộc nàng không có lựa chọn nào khác lựa chọn hai người triền miên hơn nữa ở trên giường tìm kiếm sát cơ, chỉ có Tần Phong một.

Mà sống sót, cũng chỉ có Tần Phong một người.

Hai người tựa như vậy đi vào này nhà cửa bên trong nhà, bên trong nhà này trang sức tráng lệ, trên tường đeo phần lớn là danh họa, bài biện vật phẩm trang sức cũng là thời cổ quan chỗ trú ra thượng hạng đồ sứ, làm hướng hương cung gia tộc người cầm lái, người này trong tay có nhiều như vậy Trung Mắm tác phẩm nghệ thuật cũng không là lạ. Mà lúc này bên trong nhà có bảy người cũng không kỳ quái.

Kỳ quái chính là hướng hương cung khói trì.

Hắn không chỉ có kỳ quái, còn có chút tức giận.

Kỳ quái chính là Triều Hương Đồng còn sống, hơn nữa sống cũng không tệ lắm, như cũ là mị thái hàng vạn hàng nghìn, chẳng qua là lúc này nàng nhưng lại ở một người khác trong lồng ngực, đây cũng là hướng hương cung khói trì tức giận một chút.

Triều Hương Đồng nhưng là hẳn độc chiếm.

Nhưng là lúc này Triều Hương Đồng lại cũng kinh trở thành khác nam nhân nữ nhân.

Mặc dù Triều Hương Đồng là một lấy xinh đẹp vì tư bản nhiều sát thủ, nhưng là chân chính có thể được đến thân thể nàng có thể có người nào? Hướng hương cung khói trì thích nhất chính là loại nữ nhân này, người khác liều chết liều sống

bởi vì nàng bỏ mạng cũng không có đụng phải nàng, mà tự mình nhưng có thể tùy ý đem nàng đùa bỡn ở võ tay trong lúc, song lúc này bị đùa bỡn ở võ tay nữ nhân không chỉ không có chết, còn đầu phục hẳn muốn nàng giết người, điểm này làm sao có thể để cho hương hương cung khói trì giữ vững một hảo tâm tình?

Triều Hương Đồng nhìn chưa đầy hai trượng khoảng cách hương hương cung khói trì, cổ tay của nàng có chút lay động, trong ánh mắt báo thù ham muốn không ngừng thiêu đốt lên, nàng chịu tiếp nhận hết thảy bị thao túng vận mệnh chỉ muốn để cho mọi mọi của mình có thể an tâm sống sót, nhưng là hiện tại mọi mọi của nàng chết rồi, nàng hy vọng duy nhất đã tan biến, nàng biết giết hương hương cung khói trì tự mình khẳng định sống không nổi, nhưng là nàng đã không muốn ở sống.

Chẳng qua là nàng chưa xuất thủ, Tần Phong thần không biết quý không hay cũng đã ngăn trở nàng tất cả khả năng xuất thủ bộ sách võ thuật, Triều Hương Đồng trong mắt sát ý không tiêu, cắn chặt đôi môi, nói: "Tránh ra."

"Người giết không được hẳn." Tần Phong thấp giọng nói: "Đừng tưởng rằng bên trong nhà chỉ có bảy người này, còn có mấy cái tồn tại ở trong bóng tối cao thủ."

Triều Hương Đồng ngẩn ra.

Tần Phong nói: "Nam vu cái kia không biết xấu hổ tập kích hẳn, người này không có vạn toàn chuẩn bị tuyệt sẽ không ngồi ở chỗ này, không nói đến bên trong nhà sáu người khác cũng đều là nhất đẳng - hảo thủ, ẩn núp trong bóng tối mấy người lại càng không phải là kẻ yếu, người như muốn động thủ, ta bảo đảm người chỉ bước ra một bước sẽ có ba thanh kiếm đâm về người, mà người mặc dù lấy hẳn phải chết lòng tới giết hương hương cung khói trì, nhưng là cái này tâm thái quyết định người trăm ngàn chỗ hở, mặt khác, người cho là quen thuộc của người hương hương cung khói trì sẽ chết ở cửa người dưới ngân châm?"

Triều Hương Đồng cắn chặt răng.

Tần Phong thấp giọng nói: "Người bị thù hận che mắt đầu óc, hẳn phải chết lòng vốn là địch nhân trong mắt người lớn nhất chỗ sơ hở, bởi vì người chết rồi hẳn tự an toàn, cho nên người nhất định phải sống, nếu không làm sao để cho hướng hương cung khói trì khó chịu?"

Đây là một đạo lý rất đơn giản, chỉ có sống mới có thể hoàn thành nghiệp lớn.

Tần Phong chính là bởi vì tin tưởng điểm này, cho nên hẳn sẽ sống, hơn nữa sống vì phụ mẫu báo thù.

Hẳn phải chết lòng? Cỡ nào buồn cười tâm thái.

Triều Hương Đồng tỉnh táo lại, trên mặt sát ý cũng dần dần tản đi, thay vào đó là vẻ mặt mỉa mai, nàng lúc này mới là nhìn thoáng qua bên trong nhà mấy người còn lại, chẳng qua là này vừa nhìn cũng là trong lòng nguội nửa đoạn, lúc này bên trong nhà ra khỏi hướng hương cung khói trì ngoài sáu người khác, không có chỗ nào mà không phải là thế giới dưới lòng đất nổi tiếng nhân vật.

Hơn nữa càng làm cho Triều Hương Đồng trong lòng khiếp sợ chính là, sáu người này tại chính mình cho hướng hương cung khói trì bán mạng lúc chưa từng thấy qua bọn họ xuất hiện!

Này chỉ có một giải thích, Triều Hương Đồng tại triều hương cung khói trì bên cạnh nhiều năm như vậy, cũng không thể thăm dò hướng hương cung khói trì tất cả thế lực.

"Tiểu đồng, không nghĩ tới người còn sống."

Hướng hương cung khói trì trên mặt ngoài cười nhưng trong không cười, hẳn trong giọng nói mang theo một loại xơ xác tiêu điều hơi lạnh, thật giống như một con đói bụng Lão Ưng nhìn thấy một con bị thương thỏ dám can đảm làm phản

kháng mà hiện ra dã thú loại sát ý, Triều Hương Đồng trong lòng run lên, chỉ nghe hần nói: "Xem ra lo lắng của ta hay(vẫn) là dư thừa."

Triều Hương Đồng đang không biết nên nói cái gì, cũng là Tần Phong lôi kéo Triều Hương Đồng ngồi ở một bên, nói: "Ta xem trong người không chết được."

Nghe Tần Phong lời nói, Triều Hương Đồng cũng dần dần an định lại, từ từ khôi phục kia bốn sắc, chim nhỏ nép vào người loại ngồi ở Tần Phong trong ngực, cười duyên không dứt.

Nhìn Tần Phong một đôi tay ở Triều Hương Đồng trên thân chạy, hương hương cung khói trì hai mắt đã gần như phóng hỏa.

Sáu người khác nhìn nhau nhìn thoáng qua, đang suy nghĩ có phải hay không là làm những thứ gì động tác, Tần Phong lời nói cũng đã truyền đến: "Gần đây muốn tìm cái chết người không ít á."

Sáu người kia nhất thời một khéo léo cơ trí.

Người trước mắt nhất cử giết hương hương cung không ít thủ hạ, Minh Trị người của Thần cung liên tiếp bị bức thua, bọn họ nào dám hành động thiếu suy nghĩ?

Mà lúc này Tần Phong lại tiếp tục nói: "Dán mắt hương hương cung tiên sinh đồ, bọn này làm tặc xem ra cũng là chán sống."

"Hừ."

Tần Phong một câu hai ý nghĩa lời nói để cho hương hương cung khói trì cực kỳ bất mãn, hần lạnh lùng nói: "Không người nào dám tự tiện lấy đi đồ đạc của ta, không có có bất cứ người nào! Người chết cũng không thể nào!"

"Nga?" Tần Phong một cái tay ở Triều Hương Đồng lưng ngọc vuốt ve, một cái tay khác nhưng lại là vuốt vuốt Triều Hương Đồng mái tóc, nói: "Ta cảm thấy được cũng là, loại chuyện này quá rùng mặt mũi, ta nếu là hương hương

cung tiên sinh cũng tuyệt đối không cho phép, nếu không nói nói ra bị đánh vỡ quy củ kia ta chẳng phải là cùng đánh rắm dường như? Đến lúc đó không bằng tìm khối đậu hủ đụng chết."

Hương hương cung khói trì khí suất nữa nổi hung.

Người này quanh co lòng vòng mắng tự mình, nhưng hấn hay(vẫn) là ngoài cười nhưng trong không cười đáp: "Cho nên khuya hôm nay này bức họa, còn phải xin nhờ người rồi."

Tần Phong cười híp mắt gật đầu.

Mà lúc này hương hương cung khói trì vung tay lên, rất nhanh bên trong nhà lui ra ngoài hai người, không lâu lắm {công phu:-thời gian} một người chính là nâng họa đồng đi trở về, nhận ra thiếu một người, Triều Hương Đồng trong mắt tinh quang lóe lên, cũng là Tần Phong không thay đổi, nói: "Không biết ta có hay không vận khí liếc mắt nhìn này Cửu Châu tiên sơn mưu đồ?"

"Tự nhiên là có."

Hương hương cung đáp.

Mà rất nhanh họa đồng mở ra, tranh sơn thủy nhìn một cái không sót gì xuất hiện ở Tần Phong trước mặt.

Cửu Châu tiên sơn mưu đồ, danh như ý nghĩa tự nhiên là Trung Mắm Cửu Châu tiên sơn tả thực, mà có thể đem Cửu Châu tiên sơn Linh Vận ở một bức họa trên bày ra, như vậy tự nhiên nói rõ này bức họa vô thượng thành tựu, bất quá Tần Phong chẳng qua là tùy ý nhìn thoáng qua, khóe miệng tiện giương lên một nụ cười.

"Ân?"

Triều Hương Đồng nhận ra nụ cười của hấn, nhích tới gần hấn một chút, nhìn như là mập mờ quán Tần Phong, nhưng chỉ là ở thấp giọng hỏi thăm.

"Giả dối, cái này hương hương cung khói trì {tưởng thật:-là thật} đủ vô sĩ."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 396: Phản Tướng Một Quân

Chương 396: Phản tướng một quân

"Như thế, này bức họa tự xin nhờ người rồi."

Hương hương cung khói trì ngồi ở chỗ đó, trong tay bưng một chén rượu đỏ nhẹ nhàng loạng choạng, hắt trong ánh mắt lóe ra nghiền ngẫm cùng giễu cợt nụ cười, nói: "Người cũng đừng đem tranh này đã mất, nếu không Watanabe công ty bồi thường không chỉ là tiền."

Phản tướng một quân.

Tần Phong lấy an ninh viên thân phận tiến vào, khiến hương hương cung khói trì loại này người tâm cao khí ngạo ngoài sáng muốn giết không thể giết, ngầm ám sát thủ đoạn Tần Phong lại là tổ tông càng là không e ngại, cho nên hương hương cung khói trì bị Tần Phong khí hai lần suýt nữa nổi hung lại còn có thể chịu đựng, mà người này càng là ở nơi này thời khắc then chốt cho Tần Phong một khoai nóng bỏng tay.

Tần Phong dùng bắp đùi nghĩ cũng biết đám kia đạo tặc không đến, tên vương bát đản này cũng sẽ âm thầm cản trở, ít nhất để cho gian phòng kia lâm vào một mảnh hắc ám, đến lúc đó chờ.v.v gió êm sóng lặng sau đó lại bắt đầu tính số rồi.

Thật tất nhiên không biết bị người này giấu đến nơi nào, chuyện này phàm là ở Tần Phong trong tay, đó chính là hương hương cung khói trì trong miệng đích

thực.

"Kia ưu ưu tiểu nói càng thêm mới nhất mauWWW. UUXS. CC bày đạo tặc quỷ kế đa đoan, người khả nếu coi trọng rồi, đừng làm cho người điều bao."

Bên trái một người âm trầm u ám cười nói.

Triều Hương Đồng không nhịn được nhìn kia tư liếc một cái, lơ đãng hừ một tiếng. Người nọ là tung hoành Nam Mĩ một tên sát thủ, kia thủ đoạn có lẽ xưng không hơn cực đoan tàn nhẫn, nhưng là hèn hạ vô sỉ, nguyên vốn có thể giết người, hăn tất nhiên sẽ dùng hết tâm tư, tục truyền Nam Mĩ một tên phú hào bị hăn dán mắt, hăn cũng không có trực tiếp động thủ, trái lại là đem ma trảo đưa về phía phú hào vợ nữ nhi, cùng đối với mẹ con kia lên giường sau lục xuống, rồi sau đó hăn đem cài đặt bom ghi hình lại khí giao cho phú hào, kia phú hào tức giận thấy giữa đường đem lục tượng cơ ném xuống sau lại gậy ra bom.

Kia tư bị Triều Hương Đồng trừng mắt liếc, nhưng lại là không cảm thấy sợ (hãi), trái lại là trong cặp mắt tràn đầy trêu, từ trên xuống dưới đánh giá Triều Hương Đồng, trong lòng cười nhạt, này Triều Hương Đồng dám can đảm phản bội hướng hương cung khói trì, đợi bên cạnh hăn kia tư chết rồi, hướng hương cung khói trì tất nhiên sẽ không tha nữ nhân này, nhìn nữ nhân một thân trên dưới cũng là vóc người sung mãn, ôm lên giường có lẽ có khác một phen tư vị.

Nghĩ tới đây, này sát thủ không khỏi âm trầm u ám cười, nhìn Triều Hương Đồng ánh mắt càng là không chút kiêng kỵ.

Triều Hương Đồng khí tức giận, nhưng cũng không dễ dàng động thủ, chẳng qua là nàng không nghĩ tới chính là Tần Phong nhưng lại là dẫn đầu đứng lên, vô cùng chậm nhưng lại tốc độ cực nhanh xuất hiện ở kia tư trước mắt, kia tư nơi nào có phản ứng gì? Ánh mắt còn ngó chừng Triều Hương Đồng nghĩ tới làm sao ở trên giường đùa bỡn nàng, này thất thần thời điểm, một cái tát hô tới đây, hơn nữa còn là xuất từ Tần Phong tay, hăn lại thế nào trốn quá khứ?

Pằng.

Này bàn tay cực kỳ vang dội.

Kia tư kêu thảm một tiếng che khước mắt lão đảo lui bảy tám bước, có thể tưởng tượng Tần Phong một tát này lực lượng.

Nhưng thấy kia tư cả có mặt cao cao khua lên, nơi khước mắt càng là máu đỏ một mảnh, cả mắt phải híp, cũng không dám mở ra càng thêm không dám đóng chặt, nếu không cũng cảm giác thấy này ánh mắt quanh mình giống như là mấy chục căn ghim bình thường đau khó có thể chịu đựng.

Nếu nói là có nhiều nặng?

Tự nhiên chỉ có Tần Phong biết, một tát này lực lượng có thể nói là lực đạo cùng kỹ xảo kết hợp, Tần Phong ở hải ngoại Thanh bang pha trộn nhiều năm, lại có tôn mấy đạo cái này lão già kia dạy hẳn không ít võ thuật truyền thống Trung Quốc, thích hợp lực sử dụng đã đến tình trạng xuất thần nhập hóa, một tát này đi xuống, không khỏi đem kia tư khước mắt chung quanh mạch máu đánh rách tả tơi, càng làm cho kia ánh mắt bị hao tổn, không cần đã lâu {công phu:-thời gian}, hẳn này con mắt sẽ vừa sưng vừa đau, mò mẫm đó là nhẹ.

"Thật ngại ngùng."

Tần Phong không (giống)đợi mấy người kia tức giận chính là vừa ngồi xuống, đem Triều Hương Đồng ôm vào trong ngực, thản nhiên nói: "Con người của ta nhỏ mọn, người khác nhìn nữ nhân ta ta cũng không phải sẽ quá keo kiệt, nhưng ta không thích người khác dùng ác tâm ánh mắt nhìn hẳn, nếu không mà nói làm sao cũng coi là nam nhân? Người nói có đúng hay không? Hương hương cung tiên sinh?"

Hương hương cung khói trì khí hai tay nắm chặt, mỗi khớp nơi đều có chút trắng bệch.

Tần Phong cái miệng này mắng hẳn mắng chế nhạo.

Dù sao lúc trước Triều Hương Đồng nhưng là hãn người, nhưng bây giờ lại bị tên khốn kiếp này ôm vào trong ngực. Hơn nữa tên khốn kiếp này đã đem hãn tuổi trẻ bà nội cho hũ (hại) đi.

Nghĩ đến Thiên Tuyết Tâm Hương cùng Triều Hương Đồng ở người nam nhân này phía dưới rên rỉ hãn tự khí toàn thân run run, đang nhìn nhìn thủ hạ của mình bị hãn đánh máu chó xối đầu, càng là tức không chỗ đánh tới, âm trầm u ám nói: "Đại địch trước mắt, ta xem hay(vẫn) là không muốn tự mình rối loạn trận cước."

Tần Phong hừ một tiếng.

Trong lòng nhưng lại là cười vui vẻ, này hướng hương cung khói trì thật đúng là một điển hình túi trút giận, còn kém chỉ vào lỗ mũi mắng còn có thể nhin được khí, cũng là làm khó hãn rồi. Bất quá hãn càng là như thế, Tần Phong cũng là càng phải cẩn thận, dù sao có thể nhin người bạo phát cũng đều không thể xem thường, nhất là hướng hương cung khói trì loại này thân cư địa vị cao còn có thể nhãn người.

Nghe hướng hương cung khói trì nói lời này, bị Tần Phong quạt một cái tát thủ hạ khí cũng là toàn thân run rẩy, ngó chừng Tần Phong hận không được đưa hãn tháo thành tám khối.

Cũng là Tần Phong không để ý ánh mắt của hãn, nhìn hướng hương cung khói trì, nói: "Thứ cho ta nói thẳng, hướng hương cung tiên sinh thủ hạ người tài ba không ít, này bức họa cứ như vậy để ở trong tay của ta, hướng hương cung tiên sinh sẽ không sợ đã mất sao?"

"Đã mất?" Hướng hương cung khói trì lạnh lùng nói: "Đã mất vậy người tự để mạng lại bồi bổ lại."

"Ta tiêu tiền như nước người sẽ không sợ ta phá hủy nó?"

"Ta đây sẽ phá hủy người." Hướng hương cung khói trì lúc này đã thuận khí,

thần nhiên nói.

Tần Phong lông mày giương lên, còn không nói chuyện, một bên Triều Hương Đồng tựa cưỡng lời nói nói: "Cái này bức họa nếu như là giả dối đâu?"

Lời này vừa nói ra, Tần Phong không khỏi trợn trừng mắt, mà Triều Hương Đồng cũng trong nháy mắt cảm thấy mấy đạo ánh mắt âm lãnh chăm chú vào trên người của mình, trong lòng nàng máy động, tâm tư nhanh quay ngược trở lại sau trong lòng không khỏi có chút hối hận, cũng biết những lời này chẳng những không có trợ giúp Tần Phong, ngược lại nhưng lại là giúp đỡ hướng hương cung khói trì đem này bức họa chân thực trình độ chứng thực rồi.

Mà cũng đúng là như thế.

Hương hương cung khói trì sắc mặt âm trầm nhìn Triều Hương Đồng, lạnh lùng nói: "Tiểu đồng, người đi theo ta nhiều năm như vậy, chẳng lẽ không biết ta không thích nhất người khác tới chất vấn của ta nói?"

"Nữ nhân lời nói hướng hương cung tiên sinh cũng muốn tích cực sao?" Tần Phong hỏi.

Hương hương cung khói trì cười lạnh nói: "Ta nói này bức họa thật sự, tiện thật sự, phụ nhân hoài nghi đối với ta mà nói chính là lớn nhất vũ nhục."

Tần Phong nhún vai, nói: "Nếu như này bức họa là giả đây này?"

Chẳng qua là trong phút chốc, cả bên trong nhà không khí nhất thời chậm lại, Tần Phong bất đắc dĩ thở dài, nếu là ấn định là giả, xem chừng hướng hương cung khói trì sẽ trực tiếp trở mặt, dù cho đem người này đánh cho thành tàn phế cũng rất khó khăn để cho hãn phun ra trong miệng bí mật, nghĩ tới đây, Tần Phong triển diễn cười một tiếng, nói: "Ta tương đối tin tưởng nữ nhân lời nói, bất quá hướng hương cung tiên sinh nói, ta đây tựa tin tưởng người đi."

Hương hương cung khói trì ngẩn ra, khí hàm răng ngứa ngứa.

Tên vương bát đản này bị thua thiệt vẫn không quên ở trên miệng chiếm chút tiện nghi.

Hừ một tiếng, hướng hương cung khói trì cười lạnh nói: "Nhìn ở của người trên mặt mũi ta không so đo Triều Hương Đồng lời nói, nhưng là này bức thật họa, người cần phải cho ta được rồi. Nếu như ra khỏi một một chút lầm lỗi, ta bảo đảm người sống đi ra không được."

"Đám người kia vài điểm tới?"

"Tám giờ cả."

"Hiện tại vài điểm?"

"Bảy giờ năm mươi lăm."

Tần Phong đánh giá một ít thời gian, nói: "Đã như vậy, vì mạng của ta bộ dạng này họa ta cũng muốn Bảo Định rồi." Dừng một chút, hắc vừa cười nói: "Bất quá, ta cần một trợ thủ."

"Người cho là đây là ta suy nghĩ chuyện tình sao?" Hướng hương cung khói trì thản nhiên nói.

Tần Phong cười lắc đầu, nói: "Dĩ nhiên, nhưng là người khác ở bên ngoài, người đến làm cho hắc đi vào."

"Hảo."

Hướng hương cung khói trì cũng không sợ hắc chơi trò gì, hắc ước gì Tần Phong chơi bày trò tới, nếu không mà nói làm sao để cho người này chết ở trước mặt của mình? Nhưng là làm hắc nhìn tới cửa xuất hiện người sau đó, nhất thời sắc mặt âm trầm giống như là một khối chôn dưới mặt đất không biết bao nhiêu năm than đá giống nhau, chỉ thấy người tới câu lũ thân thể, hành động có một chút không có phương tiện, nhưng là trong cặp mắt lại tràn đầy âm lãnh, một cái tay của hắc thùy ở một bên, một cái tay khác nhưng lại là ôm một họa đồng,

khập khểnh đi đến.

Người tới tự nhiên là bị hương hường cung khói trì vút bỏ rắn độc.

Hắn là bị Tần Phong giết chết rắn độc!

Nhưng là lúc này rắn độc không có chết, ngược lại càng giống là một con rắn độc bình thường, hắn khập khểnh đi lên trước, đem họa đồng đưa cho Tần Phong.

Tần Phong cười híp mắt đem họa đồng mở ra, bên trong đổ ra một bức họa.

Cửu Châu tiên sơn mưu đồ!

Cùng kia bày đặt ở một bên Cửu Châu tiên sơn mưu đồ giống nhau như đúc, nhưng là này bức vẽ trên lại chạm mặt có một loại khí thế bàng bạc Linh Vận, làm người ta không khỏi hướng về trong đó!

Không cần nhiều lời, đây chính là chân chính Cửu Châu tiên sơn mưu đồ!

"Người nhìn một cái ta này đồ dỏm như thế nào? Lấy giả tráo thật hoàn toàn không thành vấn đề chứ?" Tần Phong cười híp mắt hỏi.

Hương hường cung khói trì khí lỗ mũi cũng muốn phun ra lửa, đây nào phải là giả dối? Đây là thật! Không nên xuất hiện đích thực phẩm!

Nhưng là hắn có thể nói có thật không? Hắn không thể, dù sao lúc trước hắn nhưng là một mực chắc chắn lúc trước kia phó thật sự, nếu như bây giờ nói đó chính là trực tiếp đánh ở trên mặt mình, mà ở trước mắt tên khốn kiếp này trước mặt tự mình cũng tự thua rồi tinh rồi mù rồi.

Tần Phong cười híp mắt đem này bức vẽ nhét ở họa trong ống, tranh này đồng là bắt mắt màu trắng, Tần Phong nhưng lại là cười nói: "Đám kia đạo tặc tặc cho mình siêu phạm, nhưng chung quy chưa từng thấy chính phẩm, chúng ta lấy giả dối tới nghe nhìn lẫn lộn, bọn họ tất nhiên {rút lui:-mắc mưu}, mà này chính

phẩm?" Tần Phong đem màu đen kia họa đồng giờ giờ lên, cười nói: "Ta nghĩ hương hương cung tiên sinh không cần ở hao tổn phí tâm tư rồi."

Vừa nói, Tần Phong đem trắng họa đồng ném cho Triều Hương Đồng, cười nói: "Tiểu đồng, đi, phía ngoài để, đám kia đạo tặc tới để cho bọn họ trực tiếp lấy đi là được."

Triều Hương Đồng lúc trước nhanh miệng sai sót, lần này thấy Tần Phong chơi ra cái này xiếc, suýt nữa muốn cười ra tiếng, nhưng vẫn là nũng nịu nói: "Nhưng là để cho đám kia đạo tặc đắc thủ rồi, hương hương cung tiên sinh danh tiếng có thể bị khó giữ được rồi. Đây không phải là nói rõ nói hương hương cung tiên sinh sợ sao?"

"Điểm này không cần lo lắng." Rắn độc cũng là âm trầm u ám nói: "Vì hương hương cung tiên sinh danh tiếng ngời, ta đã thay hương hương cung tiên sinh chuẩn bị một cuộc hội triển lãm, muốn mời không ít nổi danh nghệ thuật gia, đến lúc đó chính phẩm ở hiện, người khác chỉ biết nói hương hương cung tiên sinh thông minh, lấy giả tráo thật trên đám kia đạo tặc, này coi như là ta cho hương hương cung tiên sinh cuối cùng một chút tâm ý."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 397: Không Trung Lầu Các

Chương 397: Không trung lầu các

Hương hương cung khói trì có rút gân lột da ý nghĩ.

Nhưng lúc này coi như là gằn sát khuôn mặt của hãn cũng đừng vội nhìn ra da tay của hãn có chút run rẩy, bị Tần Phong liên tiếp tướng quân, lúc này hương hương cung khói trì trái lại là trấn định xuống, hãn hai mắt nhìn Tần Phong, trong lòng cũng đã đoán được không còn kém mấy Tần Phong ý nghĩ.

Hãn không phải người ngu, đến lúc này hãn nếu như còn đoán không ra Tần Phong ý nghĩ, vậy hãn cũng không phải là hương hương cung khói trì rồi.

Người này ở Tokyo [Đông Kinh] náo long trời lở đất, lúc này ở tới Kobe, sợ rằng đều chỉ là vì Sơn Khẩu Tổ Hoàng Ảnh bí mật hoặc là hãn muốn biết, mà trùng hợp tự mình nắm giữ hãn muốn biết bí mật, cho nên hãn muốn đánh bại tự mình, ở trên tinh thần hoàn toàn đánh sụp tự mình do đó moi ra kia phần bí mật, nghĩ tới đây, hương hương cung khói trì khóe miệng giương lên một tia không đúng lúc nụ cười.

Phần này nụ cười để cho Triều Hương Đồng cùng với răn độc nhìn kinh hồn táng đảm, nhưng hai người cũng là tâm tư kín đáo hạng người, lúc này trên mặt cũng không dám rò rỉ ra sơ hở.

Hương hương cung khói trì dĩ nhiên muốn cười.

Bởi vì đây là một phần vinh quang.

Có thể làm cho đại danh đình đình Âm Dạ Linh Vương hao hết tâm tư cũng muốn đánh bại vinh quang của mình! Như là người khác hướng hương cung khói trì sợ chỉ biết gợn gàng dứt khoát giết, nhưng là người trước mặt bất đồng, trước mặt người này lại là còn sống truyền kỳ, Âm Dạ Linh Vương thời đại bất khả tư nghị nhất nhân vật truyền kỳ. Hơn nữa, vốn là nằm ở hạ phong mình lúc này đoán được Âm Dạ Linh Vương tâm tư, hẳn há có thể không cao hứng?

Tần Phong cười híp mắt, ai cũng đoán không ra tâm tư của hắn, cười nói: "Xem ra hướng hương cung tiên sinh cũng cảm thấy kế hoạch của ta không sai?"

Hương hương cung khói trì vỗ tay một cái, nói: "Diệu kế."

"Ta đây khả phải chờ đợi ngày mai hướng hương cung tiên sinh triển lãm nhất cử thành công." Tần Phong cười nói.

Hương hương cung khói trì đối chọi gay gắt nói: "Ta tuyệt độ sẽ không để cho người thất vọng."

Hắn biết tối nay tự mình thua rất hoàn toàn, nhưng là hắn không ảo não, bởi vì chân chính đấu giờ mới bắt đầu, cho nên hắn chật nói tiếp: "Nếu người vì ta ra khỏi cái này một chủ ý hay, như vậy cái kế hoạch này tựu tiến hành đi xuống đi, ta cũng không dễ dàng quấy rầy người cùng nữ nhân của người cùng đêm đẹp. . ."

Tần Phong cũng cười.

Hắn trực tiếp đứng lên nói: "Đã như vậy, kia liền cáo từ."

Vừa nói, Tần Phong trực tiếp mang theo muốn nói lại thôi Triều Hương Đồng đi ra ngoài, kia rắn độc cũng là theo sát sau đó, sợ đi chậm một bước tiện ở chạy không thoát đi, chỉ là vừa vừa tới cửa, Tần Phong lại bỗng nhiên xoay người nói: "Người đi theo ta làm cái gì?"

". . ." Rắn độc toàn thân một khéo léo cơ trí, sắc mặt đại biến.

Tần Phong cười nói: "Làm sao? Cùng người trước kia chủ tử còn không có hảo nói chuyện? Ta xem người hay(vẫn) là lưu lại đi."

"Chúng ta nói xong. . ." Rắn độc sắc mặt tái nhợt, toàn thân run rẩy không dứt, nhưng là Tần Phong nơi nào sẽ nghe hắn nói nhảm? Mang theo Triều Hương Đồng trực tiếp rời đi, lưu lại rắn độc run run rẩy rẩy xoay người nhìn kia bên trong nhà hương hương cung khói trì mấy người.

Hắn hi vọng tự mình nhanh lên xuống Địa ngục, nhưng là hắn biết, hiện tại hắn đã thân tại Địa ngục.

....

"Người sợ rằng muốn ở Kobe gốc một đoạn thời gian rất dài rồi."

Trên xe, Triều Hương Đồng sâu kín nói.

Tần Phong lông mày giương lên, cười nói: "Lời này từ đâu nói đến? Ta nhưng là mua xong rồi rời đi vé phi cơ, ở địa phương quý quái này ta đã không muốn nhiều gốc một ngày."

Triều Hương Đồng nhìn Tần Phong, nhìn không ra hắn rốt cuộc suy nghĩ cái gì, nói: "Hương hương cung khói trì tất nhiên sẽ không đem thật họa chấp tay nhượng ra đi, ván này hắn thẳng, hơn nữa hắn đã đoán được ý nghĩ của người, loại này người một khi làm đủ chuẩn bị muốn đánh bại hắn tự cần rất dài thời gian, hắn quý kế đa đoan, bên cạnh cao thủ nhiều như mây, người cho rằng người có thể ở trong đoạn thời gian đánh bại hắn?"

Triều Hương Đồng trực tiếp đem Tần Phong sau này bản khoản không thêm để ý đến tất cả toàn bộ nói ra, Tần Phong cũng nghe mùi ngon, không nhin được tiếp gật đầu liên tục.

"Người thật nên trực tiếp giết hắn rồi, nếu không người sau này phiền toái sẽ liên tiếp không ngừng." Triều Hương Đồng sâu kín nói.

Tần Phong buồn cười nói: "Người trực tiếp hưởng hương cung khói trì tại sao muốn cùng ta chơi sao?"

Triều Hương Đồng lắc đầu.

"Bởi vì hãn cũng muốn đánh bại ta, trên thực tế chỉ cần đánh bại Âm Dạ Linh Vương, cũng có thể khai phát thế giới dưới lòng đất một mới thời đại."

Nói rất cuồng vọng, nhưng là ở Tần Phong trong miệng nói ra, lại cực kỳ tự nhiên, tự nhiên giống như là do thiên định chuyện.

Triều Hương Đồng hiểu thực lực của hãn, nói: "Ý của người là nói, hưởng hương cung khói trì muốn đánh bại người, ở thay thế được địa vị của người?"

"Không phải là không?" Tần Phong đến: "Hưởng hương cung khói trì chính là một triết đầu triết đuôi Lão Ưng, loại này người há có thể cam tâm không có tiếng tăm gì? Mặc dù hãn ở các người này xông ra không nhỏ danh tiếng, nhưng là ở toàn cầu thế giới dưới lòng đất, không phải là ta hài hước hãn, danh hiệu của hãn ngay cả hiệu cũng đều bài không hơn."

"Nhưng là hưởng hương cung khói trì là chỉ ưng, có thể săn giết sư tử Lão Ưng, không {dịch:-dậy} nổi thì lấy, cùng nhau nhất định phải bay lượn cửa thiên." Tần Phong tiếp tục nói: "Lấy thực lực của hãn muốn ở thế giới dưới lòng đất quật khởi, không ra mấy năm {công phu:-thời gian} tất nhiên là toàn cầu đều biết ma đầu, nhưng là hãn thích một nhảy dựng lên."

Triều Hương Đồng đôi mắt đẹp lóe lên, nói: "Trước đó không lâu Tây Khẩu Ngạn một tụ tập một nhóm hổ lang chi sư giống như Sơn Khẩu Tổ tuyên chiến, do đó ở thế giới dưới lòng đất nổi tiếng tăng vọt, mà hết thầy này tất cả đều có của người điều khiển, lấy hưởng hương cung khói trì hệ thống tình báo tự nhiên hiểu rõ trong đó bí ẩn, một cái nho nhỏ Tây Khẩu Ngạn một cũng có thể quật khởi, như vậy đánh bại người chính là hãn vinh trèo lên cửa thiên thời cơ."

"Đây chính là hãn lớn nhất thất bại nơi." Tần Phong Lãnh Tiểu nói.

Triều Hương Đồng trầm giọng nói: "Tại sao?"

"Bởi vì thế giới dưới lòng đất một đêm quật khởi chỉ có sao chổi." Tần Phong trong giọng nói có một mảnh xào xạc, hẳn trầm giọng nói: "Xem một chút thế giới dưới lòng đất nhân vật thành danh có thể sống đến bây giờ không người nào là kinh nghiệm mấy trăm lần sinh tử đau khổ? Hưởng hưởng cung khổi trĩ vẫn cho là hẳn ở ngày vốn chuẩn bị đủ nhiều rồi, có thể lấy Nhật Bản căn cơ vì ván cầu, nhưng không biết nhảy càng cao, hẳn càng không có chỗ đặt chân."

Triều Hương Đồng trầm mặc xuống.

Nàng là từng bước từng bước đi ra, chỉ riêng này một cái quốc gia thế giới dưới lòng đất đã Hắc Ám vô cùng, ngấm lại kia hội tụ cả Địa Cầu ác nhân thế giới dưới lòng đất sẽ là cỡ nào kinh khủng? Hưởng hưởng cung khổi trĩ dù cho ở Nhật Bản có thực lực cường đại, thậm chí có thể mượn Hoàng Ảnh ở toàn cầu các nơi cũng có mình căn cơ, nhưng những thứ này chỉ có thể trở thành bốn cây cột, lại không có đủ thâm hậu nền.

Không trung lâu các, chính là như thế.

"Của người quật khởi cũng rất mau." Triều Hương Đồng bỗng nhiên nói.

Tần Phong trợn trừng mắt, nói: "Ta ở thế giới dưới lòng đất xen lẫn suốt mười năm, mười năm này trong người biết ta khát vọng nhất là cái gì không?"

"Cái gì?"

"Hào hảo nghỉ ngơi một chút, là chân chính nghỉ ngơi." Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Mười năm này trong ta không có ngủ quá từng giây từng phút hào cảm giác, người xem rồi ta xông xáo chỉ có mười năm lấy được cái thành tích này, nhưng không biết ta mười năm này qua so sánh với bất luận kẻ nào quá một trăm năm cũng muốn dài đằng đằng. Ta mười năm này giao ra, xa xa nếu so với những người đó xông xáo hai mươi năm năm mươi năm cũng muốn nhiều!"

Cha mẹ chi thù, không đội trời chung. Mười năm này, nếu đổi lại là người nào, cũng đều cảm thấy rất dài đằng đằng, dài dòng giống như là một thế kỷ.

Triều Hương Đồng âm đạm hết chỗ nói, nàng xem thấy lái xe Tần Phong, bỗng nhiên triển diễn cười một tiếng, nói: "Người biết không? Ta có một ý nghĩ thay đổi."

"Cái gì ý nghĩ?" Tần Phong không giải thích được hỏi.

Triều Hương Đồng che miệng cười một tiếng, nói: "Người thông minh như vậy chẳng lẽ đoán không ra tới?"

Tần Phong một cước thẳng xe dẫm lên đáy, đem xe dừng ở một bên, ánh mắt tinh tế đánh giá trước mắt nữ nhân, càng nhìn ánh mắt nhưng lại là càng sáng, lúc này vừa lúc đêm tối, ánh trăng sái vào bên trong xe, tuy rằng nữ nhân này từng trần truồng xuất hiện ở trước mặt của mình, nhưng lúc này mặc quần áo vào lại có một phong vị khác, cái gì phong vị? Nghĩ từng cái từng cái đem nàng y phục trên người theo gió thổi ra ý tứ.

Nam nhân đều là đồ đê tiện.

Trần truồng nữ nhân thấy nhiều, ngược lại mặc y phục nữ nhân ngược lại càng thêm có sức hấp dẫn.

Triều Hương Đồng đối với lời này xem như rất tin không nghi ngờ, bị Tần Phong liên tiếp nhìn, trong lòng của nàng nhưng lại dâng lên một cỗ thẹn thùng, từ từ bò lên khuôn mặt. Lúc này, chính nàng cũng đều cảm thấy không thể tưởng, tự mình lại bị một người đàn ông nhìn thẹn thùng, còn đỏ mặt.

Nàng thường xuyên thẹn thùng đỏ mặt, nhưng toàn cũng là vì giết người mà trang ra tới, lúc này lại thật lòng chân ý xấu hổ, nhưng lại là đại cô nương lên kiêu đầu một hồi.

Song, đang lúc này.

Tần Phong hai mắt nhất thời bộc ra một luồng hơi lạnh, không (giống) đợi Triều Hương Đồng phản ứng, hấn lấy tốc độ cực nhanh treo đồ đương, tiếng oanh minh vang lên, xe nhanh chóng về phía sau đi tới, không (giống) đợi Triều Hương Đồng nghĩ hỏi thăm nguyên nhân, chỉ nghe được oanh một tiếng, một vật thể từ trên trời giáng xuống, đang nện ở trên đầu xe, cả xe càng là một trận, Triều Hương Đồng kinh hồn chưa định, lúc này mới nhìn đến trước xe đầu ngừng lại một người, cả xe có lọng che đã bị áp sập, kính chắn gió cũng như mạng nhện bình thường chia năm xẻ bảy.

"Mẹ."

Tần Phong mắng một câu, xuống xe ngẩng đầu nhìn thoáng qua, đang thấy một chiếc máy bay trực thăng rời đi, Triều Hương Đồng cũng là không dám ở trên xe nhiều góc nửa khắc, nhìn kia trước mui xe trên người, không nhin được thất thanh nói: "Cao Kiêu Phong cùng?"

Tần Phong nhíu nhíu mày.

Đi lên trước vừa nhìn, không phải là Cao Kiêu Phong cùng?

Người này ở trở lại Sơn Khẩu Tổ sau hấn là đang không ngừng vững chắc lực lượng của mình, hơn nữa Tần Phong uy hiếp tin tức mới vừa đưa đi không bao lâu nhưng lại là chết oan chết uổng, chẳng lẽ là có người nhận ra hấn chốt dạ đem hấn giết rồi? Hấn vết thương trí mệnh là ngực một đao, thân đao chính thể chìm vào, máu tươi còn còn có độ ấm còn lại, hiển nhiên chết rồi không bao lâu, mà quý dị chính là hấn chết thái cực kỳ an tường, trên mặt thậm chí mang theo một mảnh nụ cười.

"Người nào giết hấn rồi?"

"Hấn là tự sát."

Tần Phong chỉ chỉ tay của hấn, Cao Kiêu Phong cùng một cái tay đang ở dao găm một bên, hiển nhiên bởi vì hạ lạc chấn động mà rời đi chuôi đao.

"Tự sát còn cao hứng như thế?" Triều Hương Đồng không thể tin nói: "Dao găm chính thể chìm vào, bị cắm vào ngực sau vài giây đồng hồ bên trong hấn thì không cách nào tử vong, hấn hấn là trên mặt thống khổ, nhưng là lúc này. . . Có phải hay không là bị người hại sau khi chết cố ý cắm vào cây đao này? Hấn là hấn sâu nhất tin không nghi người ở hấn cao hứng nhất thời điểm lấy tốc độ cực nhanh đưa hấn giết chết. . ."

Triều Hương Đồng phân tích rất có đạo lý, nhưng Tần Phong lại nói: "Không, hấn toàn thân cao thấp không có còn lại vết thương.

"Hạ độc?"

"Hấn máu tươi không có độc tố, ta ở Độc Vương âm sắc thuốc trong ngực quá, bất kỳ độc hương vị ta cũng có thể nghe thấy đi ra ngoài."

"Kia làm sao có thể. . ."

"Không có không thể nào, đích xác là tự sát." Tần Phong khẳng định nói.

Triều Hương Đồng nhìn hấn, lại hoảng sợ phát hiện Tần Phong sắc mặt có chút không tự nhiên, giống như là nhìn thấy nhất không muốn gặp lại, nàng từ không thấy được quá Tần Phong có này sắc mặt, càng thêm nghĩ không ra có ai có thể làm cho Tần Phong sắc mặt biến thành như thế chẳng tự nhiên. R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 398: Tội Phạm Chi Vương

Chương 398: Tội phạm Chi Vương

"Hắn tại sao tự sát? Tự sát làm sao có thể cao hứng như thế?"

Triều Hương Đông cũng là giết người không chớp mắt chủ, tự mình giết chết người cũng không ở số ít, nhưng là hành nghề qua nhiều năm như vậy có thể chết ở ngực trên một đao còn chết như vậy an tường nàng từ chưa từng thấy. Dù sao trái tim {chịu:-lần lượt} một đao, chính là người bình thường cũng có thể tồn trữ ba giây đồng hồ, này ba giây đồng hồ đầy đủ để cho hắn ném trái tận cực hạn thống khổ, cho dù là tâm trí ở kiên định cũng không thể nào còn giữ vững như vậy an tường thái độ.

"Trúng thuốc mê.v.v. Cũng là có khả năng."

"Nhưng mà cái gì muốn thuốc mê có thể ở như vậy thống khổ dưới còn có thể giữ vững bị mê huyền trạng thái?" Triều Hương Đông không giải thích được hỏi.

Tần Phong cười, chẳng qua là cười có chút không tự nhiên, nói: "Đây cũng không phải không có, lấy được vật làm phụ trợ ở cộng thêm thôi miên thủ đoạn sử dụng tinh thần bị vây cực độ hư ảo trạng thái, lúc này tự sát thống khổ như cũ không cách nào tỉnh lại hẳn bị thôi miên tinh thần. Dĩ nhiên, người này thôi miên thủ đoạn cần cực kỳ cao minh."

Triều Hương Đông ngây ngốc, vẫn cảm thấy có chút khó tin, nói: "Vậy người

cảm thấy sẽ là ai?"

"Ở chúng ta bảy người trong có thể có loại này thôi miên thủ đoạn chỉ có ta cùng Thiên Nhân, nhưng là Thiên Nhân nhiều năm không ra, hơn nữa. . ."

Triều Hương Đồng hỏi tới: "Hơn nữa thế nào?"

Tần Phong lắc đầu, nói: "Hắn ở hẳn trước khi chết vợ trước mặt phát quá thề, đời này kiếp này không hề nữa giết người, cho nên những năm gần đây Thiên Nhân vẫn ở thế giới dưới lòng đất tuyệt tích, chung quy nguyên nhân là hẳn không muốn ở giết bất luận kẻ nào."

Triều Hương Đồng một trận cứng họng.

Đường đường một cùng cực thích khách, cả toàn cầu nhất làm người ta nghe tin đã sợ mất mật thích khách Chi Vương, nhưng lại trên lưng như vậy một cái lời hứa công xiềng.

"Không nghĩ tới Thiên Nhân đối với vợ hẳn như vậy si tình." Triều Hương Đồng không nhịn được hỏi.

Tần Phong ngồi ở một bên điểm một viên hương khói, nói: "Bảy cùng cực thích khách chung quy xuống tới cũng chỉ là người không phải là thần, có lẽ ở rất nhiều người trong mắt chúng ta bảy đã đạt đến không thể với cao trình độ, thực ra coi là xuống tới không có nhiều không đồng dạng, Thiên La Vương là thích khách liên minh linh hồn đạo sư, Huyết Dạ Vương là thích khách liên minh tính trẻ con."

"Tính trẻ con?"

Triều Hương Đồng thật giống như nghe được trên cái thế giới này buồn cười nhất hài hước, nàng thật sự không cách nào hiểu cái kia từng trong một đêm để cho một thành phố máu chảy thành sông ma quỷ nhưng lại đại biểu tính trẻ con.

"Đúng, tính trẻ con." Tần Phong nhưng lại là cực kỳ nghiêm túc, hẳn trầm

giọng nói: "Quả thật Huyết Dạ Vương là một giết người không chớp mắt ác ma, nhưng là hãn quả thực đại biểu chúng ta tính trẻ con, hãn đối đãi địch nhân không chút nào nhân từ, nhưng là đối đãi bạn của hãn, hãn sẽ hết thầy khả năng cho chúng ta cảm giác được nhẹ nhàng cùng vui vẻ, Thiên La Vương từng không chỉ một lần nói qua, nếu như không có Huyết Dạ Vương, trừ đi hãn cùng thiên cái móc, chúng ta bốn người đã sớm tang hết thầy nhân tính."

Triều Hương Đồng toàn thân một trận, nếu như bốn người bọn họ thật tang hết thầy nhân tính, sợ rằng cái thế giới này còn nhiều mà mấy có vô số hèn hạ âm u thủ đoạn cỡ mấy giết người.

"Ở nói Sư Tâm Vương, người này đại biểu thích khách liên minh uy nghiêm." Tần Phong nói: "Thích khách liên minh tôn nghiêm không tha bất luận kẻ nào khinh nhờn, mà Sư Tâm Vương chính là nắm giữ thích khách liên minh hết thầy hình phạt, hãn cũng là thích khách liên minh độc nhất vô nhị trái tim."

"Thiên Nhân, đại biểu thích khách liên minh trung thành, làm một nam nhân, ta không thể không bội phục hãn là trên cái thế giới này vĩ đại nhất nam nhân một trong, phàm là hãn nói ra lời nói từ không sửa đổi. Hãn cũng là sư phụ ta một trong, là ta kinh nể nhất một người."

"Thiên cái móc, đại biểu thích khách liên minh lương tâm, người rất khó tưởng tượng một cùng cực thích khách vì trêu chọc một đứa bé vui vẻ sẽ đi xiếc thú đoàn làm một tên hề chứ?" Tần Phong buồn cười nói.

Triều Hương Đồng lại là cả kinh, hôm nay Tần Phong theo lời hoàn toàn phá vỡ nàng đối với cùng cực thích khách nhận biết, một đêm máu chảy thành sông Huyết Dạ Vương là một Lão Ngoan Đồng, yêu móc ra địch nhân trái tim Sư Tâm Vương nhưng lại đại biểu thích khách liên minh trái tim, càng thêm không thể tưởng một đời cùng cực thích khách, thế giới cường đại nhất người một trong nhưng lại sẽ đi làm tên hề, đây quả thực không thể tưởng.

"Cái kia đứa trẻ là hài tử của hãn?"

Tần Phong lắc đầu, nói: "Thiên cái móc có hai đứa bé, một người trong đó đã sớm chết rồi, chết ở hãn thù trong tay người, hơn nữa chết cực kỳ thống khổ, cho nên thiên cái móc vẫn muốn thiên hạ hài tử cũng có thể thật vui vẻ sống, không có ưu sầu không có phiền não. Cho nên hãn rất ít cơ hồ không giết người, bởi vì hãn biết giết người, người kia người nhà cùng hài tử nhất định vô cùng thống khổ."

"Không trách được thiên cái móc sẽ được nhận định là lương tâm của các người, danh bất hư truyền." Triều Hương Đồng tán thán nói, dừng một chút, nói: "Ta nghe nói hung thần là hãn. . . ."

"Hung thần là hãn sống con trai." Tần Phong thở dài, nói: "Chỉ bởi vì vì đệ đệ của mình chết thê thảm không nỡ nhìn, hung thần mới là hung thần."

"Vậy người cùng Nam vu đâu?" Triều Hương Đồng không nhịn được hỏi.

Tần Phong cười cười, nói: "Nam vu là thích khách liên minh bóng tối, bất luận cái gì có ánh sáng minh tất nhiên có bóng tối, mà Nam vu chính là bóng tối đại biểu, thủ đoạn của hãn âm u, sắp đặt kế hoạch hèn hạ, nhưng là nếu như người điều tra qua Nam vu tất cả hồ sơ tịt sẽ phát hiện, Nam vu từ sẽ không sai giết một người tốt, hãn đối đãi địch nhân không thủ đoạn nào không dùng, trừ phi người cho rằng người muội muội cũng là người tốt."

Triều Hương Đồng một trận ảm đạm, nàng từ sẽ không cho là như thế, chẳng qua là nàng không muốn muội muội nàng chết đi, đây có lẽ là nhân loại nhất ích kỷ, nhưng cũng chân thành nhất tình cảm.

"Vậy còn người?" Triều Hương Đồng giọng điệu có chút trầm thấp.

Tần Phong lắc đầu, nói: "Ta cùng bọn họ cũng đều không giống nhau, ta giết qua người xấu rất nhiều, giết qua người tốt càng thêm nhiều, được ta cứu qua người la ta một tiếng ông, bị ta hại qua người hận không được đem ta sống bổ, ở trên tay của ta dính máu cũng phức tạp nhất, từ vừa mới bắt đầu ta cũng chưa có cho là ta sẽ trở thành thích khách, nhưng là Thiên La Vương cho tới bây giờ

không có vứt bỏ ta."

Triều Hương Đồng trầm mặc xuống, ít khi {công phu:-thời gian} mới là nói: "Có lẽ Thiên La Vương đại nhân tin tưởng người, tin tưởng người hay(vẫn) là ân oán rõ ràng. . . ."

Tần Phong cười nói: "Hắn cũng sẽ không nghĩ như vậy, bởi vì thủ đoạn của ta hẳn không ít mắng ta, chính là thiên cái móc từng cũng là không chỉ một lần xuất thủ phá hư kế hoạch của ta, bất luận người tốt người xấu, nhưng phạm là ta phía đối lập ta chưa bao giờ sẽ nhân từ nương tay, kẻ nhẹ giết hẳn rồi, nghiêm trọng ta sẽ làm hẳn cửa nát nhà tan, Nam vu cùng ta được gọi là nhất không phù hợp thích khách tiêu chuẩn thích khách, thực ra hẳn coi như là gánh tội."

"Nhưng là các người lưỡng cũng đều chẳng muốn đi giải thích." Triều Hương Đồng nói.

"Không, hẳn là hoàn toàn không quan tâm, nhưng là ta, ta nghĩ giải thích, ở bằng chứng trước mặt cũng giải thích không ra một đóa hoa tới." Tần Phong buồn cười nói: "Cho nên ta chẳng muốn đi giải thích. Thiên La Vương thừa nhận ta là thích khách, có lẽ hẳn nghĩ thấu bảy người, thích khách liên minh biểu quyết cũng sẽ không xuất hiện số phiếu trắng bằng hiện tượng."

Triều Hương Đồng nhìn ngời ở đó Tần Phong, lần đầu tiên hẳn cảm thấy thủ đoạn này hèn hạ gia hỏa là như thế cô độc, hẳn bất nhân bất nghĩa, lại yêu hận rõ ràng, không người nào có thể hiểu cái này hút thuốc trong lòng nam nhân rốt cuộc suy nghĩ cái gì, có lẽ hẳn không nghĩ để cho người khác hiểu, thích khách liên minh chèn ép, thế nhân thóa mạ, hẳn hay(vẫn) là như vậy cô độc cũng không thềm nhìn tới liếc một cái.

Không biết làm sao, Triều Hương Đồng trong lòng có chút khó chịu.

Có lẽ bởi vì muội muội chết, có lẽ bởi vì trước mắt nam nhân bi ai cả đời.

Hẳn quả thực là bi ai.

"Vậy người nói một chút trừ bọn người ra lương, còn có ai có thể làm được loại này thôi miên thủ đoạn." Triều Hương Đồng dờ đi đề tài.

Tần Phong đem đầu mẫu thuốc lá ném tới một bên, đi lên phía trước nói: "Cao Kiêu Phong cùng trong thuốc mê ta không biết bắt nguồn, nhưng là trước đó không lâu ở Trung Mắm cũng có một người từng trúng qua một loại ta không biết thuốc mê, cho nên hẳn là xuất từ Hoàng Ảnh phòng thí nghiệm tay."

"Ta từng nghe hương hươg cung khói trì nói qua, Hoàng Ảnh ở thế giới các nơi đều có bí mật phòng nghiên cứu, nghiên cứu một chút không muốn người biết vũ khí cùng dược vật."

Tần Phong gật đầu, nói: "Lấy Hoàng Ảnh thủ đoạn những thứ này dược vật cũng sẽ không tiết ra ngoài, cho nên nói người này hẳn là xuất từ Hoàng Ảnh, có lẽ cùng Hoàng Ảnh không hề sai hợp tác, theo ta được biết, chỉ có hai người."

"Người nào?"

"Một người trong đó là quỷ đêm." Tần Phong nói.

"Sát thủ chi thần?"

Tần Phong gật đầu, trong mắt lóe qua Phong Cuồng cùng hơi lạnh, nói: "Nhưng là này vừa cũng không phải quỷ đêm gây nên, bởi vì quỷ đêm thôi miên thủ pháp cùng ta đồng xuất nhất mạch, toàn bộ là Thiên Nhân dạy, hơn nữa quỷ đêm càng thêm chú trọng thực tế thủ đoạn, loại này thủ pháp giết người hẳn cho tới bây giờ cũng đều là khinh thường dùng một chút."

Triều Hương Đồng gật đầu, nói: "Ta cũng tin tưởng vị kia sát thủ chi thần cũng không sử dụng loại thủ đoạn này, như vậy chính là một người khác rồi? Hẳn là ai?"

"Aizzzz." Tần Phong thở dài, sắc mặt có chút không tự nhiên, nói: "Hẳn là ta kiêng kỵ nhất một người, coi như là trực diện đối mặt Thiên La Vương ta đều

không sợ, nhưng là đối với hãn, ta còn là có mấy phần kiêng kỵ."

Triều Hương Đồng chấn động toàn thân, không thể tin nói: "Không thể nào đâu?"

"Không có gì không thể nào." Tần Phong cười khổ nói: "Ta xuất đạo mười năm, mười năm này ta đối mặt quá địch nhân đếm không xuể, đối mặt nguy hiểm càng là chuyện thường như cơm bữa bình thường, nhưng là có hai lần để cho ta thiếu chút nữa chết không có chỗ chôn, mà này hai lần đều có thân ảnh của hãn thường lui tới."

"Rốt cuộc là người nào?" Triều Hương Đồng không cách nào ức chế trong lòng đối với không biết khát vọng.

Tần Phong nhún vai, nói: "Tội phạm Chi Vương."

"Cái gì?" Triều Hương Đồng từ chưa từng nghe qua danh hiệu này.

Nhưng là có thể bị Tần Phong xưng là tội phạm Chi Vương, sợ rằng tuyệt đối không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

"Thực ra nói về hãn cũng không có cái gì đáng sợ, nhưng là hãn thật giống như có một loại cổ quái năng lực, ta nói như vậy, toàn cầu mỗi phát sinh mười lần tội phạm sự kiện, trong đó tất nhiên có sáu lần có bóng dáng của hãn, mặt khác bốn lần hoặc là hãn cảm thấy thật thú vị nghĩ xem náo nhiệt, hoặc là hãn đang ngủ."

Triều Hương Đồng cảm thấy Tần Phong không giống như là đang nói đùa.

Nếu như không phải là nói giỡn, như vậy tội phạm Chi Vương đại danh, người kia là tuyệt đối danh chí thực quy.

"Nhìn đến Nhật Bản đã không phải là chỗ ở lâu rồi." Tần Phong gãi gãi đầu mũi, cười nói: "Có hãn ở, ta còn thật không cũng may chọc ghẹo đi xuống. Chúng ta cần phải đi."

"Đi đâu?"

"Đi Hồng Kông." Tần Phong trầm giọng nói: "Ta ở Nhật Bản bố trí bốn cái kế hoạch, nếu như hãn ở nơi này bốn cái kế hoạch có thể thành công một cũng không tệ rồi."

"Vậy người làm sao biết hãn sẽ rời đi nơi này?"

"Bởi vì ta đi, hãn muốn giết ta."

"Cũng đúng, hãn là Hoàng Ảnh người. . . ."

"Hãn coi như là không phải là Hoàng Ảnh người cũng muốn giết ta."

"Tại sao?"

"Bởi vì ta trẻ tuổi khí thịnh thời điểm đem hãn vị hôn thê cùng hãn tương lai dì nhỏ ôm lên giường."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 399: Chạy Trối Chết

Chương 399: Chạy trối chết

Tần Phong cùng với Triều Hương Đồng rời đi hiện trường.

Cao Kiêu Phong cùng chết thế tất yếu khiến cho một cuộc phân tranh, Tần Phong không muốn cùng Đào Quốc cảnh sát giao thiệp, bởi vì hắn lo lắng cái kia tràn đầy truyền kỳ sắc thái tội phạm Chi Vương cũng sớm đã ở cảnh phương bố trí tốt hết thảy. Tần Phong sẽ không hoài nghi năng lực của hắn, bởi vì hắn có một câu lời lẽ chí lý: Bất luận kẻ nào đều có bằng giá, kim tiền, vinh quang, mỹ nữ, ở trong mắt của hắn tất cả đều là hết thảy khả giao dịch cét bạc.

Cho nên Tần Phong tin tưởng, hắn rất biết mê hoặc lòng người, chỉ sợ một kiên trì tự mình nghề nghiệp nguyên tắc cảnh sát, ở trong tay của hắn cũng đều sẽ trở thành hắn tội phạm lợi khí, bởi vì cái kia cảnh sát cần vinh quang, mà hắn, có thể lấy ra để cho cảnh sát lòng say vinh quang.

Một đường đi nhanh về nhà.

Triều Hương Đồng lại bật cười 'híc' một tiếng.

Tần Phong không nhịn được nói: "Người cười cái gì?"

Triều Hương Đồng nhưng lại là kiêu my nói: "Không nghĩ tới đường đường Âm Dạ Linh Vương cũng sẽ bị người ép như chó nhà có tang bình thường, này truyền đi người khác cũng sẽ cười, vì sao ta không thể cười."

Tần Phong cười khố nói: "Mỗi người nói ít cũng phải có chút ít kiêng kỵ nhân vật, ta cũng là người, vì sao không thể trốn?"

Triều Hương Đồng nói: "Nếu để cho thế nhân đã biết, sợ rằng cũng muốn {suy đoán thử xem:-ngghi ngờ} này tội phạm Chi Vương rốt cuộc là thần thánh phương nào rồi, chẳng lẽ là ba đầu sáu tay quái vật, có thể làm cho người trốn vội vàng như thế."

"Ba đầu sáu tay?" Tần Phong cười nói: "Kia đổ không đến nổi, hãn là cái rất hoa lệ nam nhân, ta nghĩ rất nhiều nữ nhân nhìn thấy hãn rất dễ dàng bị mê trên, hoa lệ quần áo, thủ đoạn, nghệ thuật, hãn rất thích cuộc sống như thế phương thức."

"Khả người vẫn là đem vị hôn thê của hãn cùng dì nhỏ cho lên." Triều Hương Đồng rốt cuộc là to gan nữ nhân, nói chuyện lên tới cũng nghiêm túc.

Tần Phong khinh thường cười một tiếng, nói: "Đó là bởi vì ta so với hãn có nam nhân vị."

"Người cùng hai nữ nhân kia lên giường thời điểm chẳng lẽ sẽ không nghĩ sẽ có hôm nay hậu quả?" Triều Hương Đồng buồn cười nói.

Tần Phong nói: "Hoàn toàn không nghĩ tới, ai bảo kia lưỡng sanh đôi lớn lên xinh đẹp như vậy, nam nhân thấy cũng đều nhỡ ra bất động chân, huống chi ta người nam nhân này trong nam nhân, trước đó thanh minh, là hãn dì nhỏ trước hấp dẫn của ta, sau đó đem hãn vị hôn thê cùng nhau lôi kéo giường."

"Kia tội phạm Chi Vương chẳng phải là muốn hận chết hãn dì nhỏ?"

"Hãn chính là hận hãn cũng không có biện pháp."

"Tại sao?" Triều Hương Đồng không giải thích được hỏi.

Tần Phong vừa gãi gãi đầu mũi, nói: "Bởi vì đôi chị em gái sinh đôi kia trong nhà rất có tiền, có tiền đến người nào cũng không muốn trêu chọc các nàng."

Triều Hương Đồng nhú nhú mày, nói: "Các nàng là thân phận gì?"

Tần Phong nói: "Thiểm tộc công chúa."

Triều Hương Đồng lại là ngần ra: "Thiểm tộc?"

"Người Ả Rập bắt nguồn chủng tộc." Tần Phong bất đắc dĩ nói.

Lần này Triều Hương Đồng cuối cùng hiểu rõ Tần Phong trong miệng có tiền hàm nghĩa rồi.

Tần Phong nói: "Tội phạm Chi Vương ném ra hãn tội phạm sự kiện, đổ coi như là một gần như hoàn mỹ người, có thể lấy được thiểm tộc Đại công chúa tự nhiên cũng là hợp tình lý, đáng tiếc chuyện này bị ta quấy nhiễu rồi, người nói hãn há có thể không hận ta?"

"Ta liền coi là không phải là hãn, chỉ là một nam nhân." Triều Hương Đồng thật tình nói: "Ta cũng muốn giết người, có thể lấy được kia hai vị công chúa trong một, coi như là mười đời cực độ tiêu xài cũng không có cố kỵ, nhưng người lại đem kia hai công chúa cùng nhau. . . ."

"May là người là một phụ nữ." Tần Phong trợn trừng mắt.

Tần Phong cũng không có nói toàn, ban đầu ở Arab khu, hãn vốn là Vô Tâm trên chọc nữ nhân, đáng tiếc người nào {trên quán:-gặp phải} Tần Linh mà cái kia làm cho người ta vừa yêu vừa hận cô bé, cũng sẽ không như mong muốn, nếu là không có cái này Tiểu ma nữ từ đó cản trở, Tần Phong đổ thật sẽ không cùng kia hai công chúa {trên quán:-gặp phải} chỉ sợ một chút quan hệ, đáng tiếc, quan hệ của bọn họ hay(vẫn) là thân mật siêu việt rất nhiều người.

Triều Hương Đồng không có ở cùng Tần Phong nói giỡn, nói: "Cần ta đi đình vé phi cơ hay(vẫn) là?"

"Phi cơ?" Tần Phong lắc đầu, nói: "Người biết ta lúc trước là như thế nào

chết đấy sao?"

Triều Hương Đồng sững sốt, nàng nhất thời nhớ tới trước chút thời gian thế giới dưới lòng đất đồn đãi Âm Dạ Linh Vương đã chết tin tức, mặc dù tin tức là như thế nào truyền tới không ai biết, nhưng là rất nhiều người ấn định tin tức này độ chính xác cao tới trăm phần trăm, hơn nữa quang huy giải tán khiến cho càng thêm nhiều người càng thêm tin tưởng Âm Dạ Linh Vương đã chết, hiện giờ Tần Phong ở nhắc tới, Triều Hương Đồng trong lòng nghi ngờ cũng bị câu lên, không khỏi hỏi: "Chết như thế nào?"

"Phi cơ, một vạn mét, nổ tung."

Tần Phong nói.

"Người không có lên phi cơ?"

"Ta lên phi cơ rồi."

"Kia làm sao có thể!" Triều Hương Đồng cảm thấy hôm nay có chút không cách nào tiếp nhận chuyện tình nhiều quá, nhưng là chuyện này nhưng lại là làm cho nàng hoàn toàn không cách nào giải thích, bởi vì một vạn mét trời cao phi cơ nổ tung, người nào cũng không thể nào tồn tại sống sót!

Tần Phong nói: "Người ở trong lúc nguy cấp có thể làm được kỳ tích rất khó làm cho người ta tiếp nhận, nhưng là ta không thể không thừa nhận lần trước ta rất may mắn. Nhưng là lần này, ta nghĩ hẳn sẽ không cho ta may mắn cơ hội, ta bảo đảm chúng ta ngồi lên phi cơ, làm phi cơ ở hơn một vạn mét trời cao nổ tung sau, chúng ta cũng đều sẽ trở thành tro bụi."

"Ngồi thuyền?"

"Đoán chừng đến vùng biển quốc tế chúng ta sẽ bị oanh chia năm xẻ bảy."

Triều Hương Đồng liên tiếp ra khỏi bảy tám chú ý, nhưng cũng bị Tần Phong phủ định rồi, đến cuối cùng, Triều Hương Đồng không nhịn được nói: "Chiếu

người nói như vậy, chúng ta chớ chạy rồi!"

"Dĩ nhiên muốn đi."

Tần Phong hai người lúc này đã chạy tới cửa nhà, bất quá Tần Phong không có gấp gáp tiến vào, mà là đi tới một gốc cây, nói: "Chúng ta có thể hay không rời đi còn phải nhìn nơi này."

"Có ý gì?" Triều Hương Đồng không hiểu hẳn những chuyện đã làm.

Tần Phong nhưng lại là nhìn này cây, trầm giọng nói: "Ra đi, nếu không ta đem viên này cây bõ."

Đợi Tần Phong nói một giây sau, Triều Hương Đồng trợn mắt hốc mồm phát hiện cây kia bỗng nhiên lắc lư một chút, theo sát sau một người vô thanh vô tức từ viên này đại thụ trong đi ra!

Ở cây trung đi ra, điều này làm cho Triều Hương Đồng cảm giác hôm nay ánh mắt thấy có chút giả dối.

"Tần tiên sinh có gì phân phó."

Đi ra người rất nhỏ thấp, mặc một thân bó sát người áo đen, toàn thân cao thấp đều bao bọc ở bên trong áo, rất dễ dàng tiện làm cho người ta liên tưởng đến Đảo Quốc đặc sắc nghề nghiệp: Ninja.

Mà không có gì bất ngờ xảy ra, người trước mắt chính là một tên Ninja, hơn nữa thủ pháp của hắn cao minh, rõ ràng từ đó giấu diếm, nếu là thường người đến cẩn thận quan sát hai ba ngày cũng nhìn không ra bất kỳ đầu mối, hiển nhiên, cái này Ninja đẳng cấp cũng không thấp.

"Các người theo dõi ta cũng có một đoạn thời gian rồi."

"Thỉnh Tần tiên sinh yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không đối với Tần tiên sinh có bất kỳ ác ý." Ninja trầm giọng nói: "• hơn nữa lấy Tần tiên sinh thủ đoạn,

chúng ta cũng không dám."

"Các người không dám, có người dám." Tần Phong bĩu môi, nói: "Ninja liên minh có phải hay không là trêu chọc cái gì thù địch rồi?"

Bị Tần Phong nói toạc ra lai lịch cùng mục đích, Ninja không có chút nào kinh ngạc, bởi vì Tần Phong đoán không ra tới bọn họ mới có thể kinh ngạc, cho nên hần như cũ trầm giọng nói: "Chúng ta có cùng Tần tiên sinh giống nhau địch nhân."

Một bên Triều Hương Đồng nghe nói lai lịch của người này sau, ở tinh tế suy tư chốc lát mới là bình tĩnh gật đầu.

Ninja vốn là thần phục chủ nhân thích khách, nhưng là ở Mạc Phủ tướng quân thời đại sau khi kết thúc, một đám Ninja kết hợp lại, lấy quốc gia này vì chủ nhân của mình, thành lập Ninja liên minh, dùng thủ đoạn của mình cùng phương pháp vì quốc gia này hiệu lực, mà cận kỳ Đảo Quốc thế giới dưới lòng đất xuất hiện hỗn loạn, thần bí thế lực lên vào, Ninja liên minh tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết, như vậy tìm kiếm một có lực hợp tác đồng bạn cũng là kế hoạch của bọn họ trong phạm vi, mà Tần Phong là nhân tuyển thích hợp nhất.

Nhưng là Tần Phong tính tình có chút nắm lấy không chừng, bọn họ không thể làm gì khác hơn là trước cho chỗ tốt đang tìm kiếm hợp tác cửa đột phá, mà chỗ tốt này chính là âm thầm trợ giúp Tần Phong bảo vệ một chút nên bảo vệ người.

"Đã như vậy, có biện pháp gì để cho ta bí mật rời đi?" Tần Phong hỏi.

Kia Ninja nhất thời ngẩn ra.

Bọn họ nhưng là phải Tần Phong ở lại Nhật Bản hợp tác với bọn họ đánh bại cái này thần bí thế lực, nhưng là Tần Phong vừa mở miệng chính là muốn rời đi, điều này làm cho Ninja có chút kinh hoảng.

"Tần tiên sinh muốn rời đi?"

"Không sai."

"Chẳng lẽ Tần tiên sinh?" Ninja có chút lo lắng hỏi: "Chẳng lẽ Tần tiên sinh liền định bỏ qua như vậy?"

Tần Phong sửng sốt, nói: "Nên làm ta làm xong, ta không đi còn lưu lại nơi này làm gì? Nói từ vừa mới bắt đầu các người tự không hoan nghênh ta đăng nhập chứ?"

Ninja bận rộn là nói: "Nhưng là trước kia chúng ta không hiểu Tần tiên sinh mục đích."

"Không giúp đỡ thôi, tự ta đi." Tần Phong làm như lười ở nói chút ít nói nhảm, xoay người sẽ phải rời đi.

Ninja có chút cấp, dù sao Tần Phong vừa đi, Ninja liên minh sẽ phải trực tiếp đối mặt thần bí thế lực đao phong rồi, không có Tần Phong hợp tác, bọn họ rất khó tin tưởng có thể kiên trì, nhưng là Tần Phong nếu muốn đi, bọn họ nơi nào có thể ngăn được? Đây Ninja rất nhanh tỉnh táo lại, nói: "Tần tiên sinh, chúng ta có thể trợ giúp người rời đi."

"Rốt cuộc vẫn là người thông minh."

Tần Phong khước miệng giương lên, xoay người nói: "Ta muốn {lập tức:-trên ngựa}."

"Có thể lập tức rời đi." Ninja trầm giọng nói.

"OK, chờ ta thu dọn đồ đạc."

Tần Phong lôi kéo Triều Hương Đồng đi vào phòng.

Mà tên kia Ninja hít sâu một hơi, rất mau mở ra cửa mình vô tuyến ống nghe

điện thoại, trầm giọng nói: "Đại nhân, Tần Phong chuẩn bị rời đi Nhật Bản."

"Hắn muốn người giúp hắn rời đi?"

"Không sai."

"Người đáp ứng sao?"

"Đáp ứng."

"Người làm rất khá." Kia một đầu đại nhân tựa hồ rất hài lòng, nói: "Hắn như đi, chúng ta ngăn không được, chẳng bằng giúp hắn một thanh, người làm rất tốt."

"Nhưng là đại nhân, Tần tiên sinh vừa đi. . ." Ninja có chút lo lắng: "Chúng ta sẽ thật khó xử. . ."

"Aizzzz." Vậy đại nhân thở dài, nói: "Thần Đạo Giáo phái, Hoàng Ảnh, thậm chí bao gồm Quốc Hội bộ phận người cũng đã trở thành thần bí thế lực thủ hạ, giờ này khắc này cùng bọn họ đối nghịch chỉ có hắn, cũng chỉ có hắn có thể trợ giúp chúng ta. Người yên tâm đi, hắn không phải là tiểu nhân, càng thêm không thích người khác thiếu hắn tình, hơn nữa, người cho là hắn sẽ buông tha sao?"

"Tuyệt đối sẽ không."

Ninja không chút nghĩ ngợi chính là nhận định nói.

"Như vậy hắn đi tuyệt đối có kế hoạch của hắn." Đại nhân nói: "Kế hoạch của hắn, chúng ta chỉ cần trợ giúp hắn hoàn thành là được."

"Dạ!"

Hai người có lẽ cũng sẽ không nghĩ tới, Tần Phong rời đi nơi này nguyên nhân thực sự là bởi vì một hắn hết sức kiêng kỵ gia hỏa xuất hiện, mà người này cường đại năng lực không thể không khiến hắn tạm thời tạm lánh phong mang,

đơn giản mà nói chính là chạy trốn chết. R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tủ Sách Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 400: Mới Phát Nữ Thần

Chương 400: Mới phát nữ thần

"Cởi quần đánh rắm, về vùi vô ích."

Một con thuyền chở hàng trên.

Tần Phong có chút bất đắc dĩ ngắt của mình mi tâm, một bên Thiên Tuyết Tâm Hương cùng Triều Hương Đồng không khỏi cũng đều là mỉm cười nhìn hẳn, Nguyệt Nha trong ánh mắt tràn đầy thiện ý nụ cười cùng niềm vui thú.

Đối với Thiên Tuyết Tâm Hương mà nói, bước ra kia tầm quốc thổ, tựa tương đương với bước ra Địa Ngục vực sâu, mấy năm này nàng thời khắc nào cũng muốn rời xa làm cho nàng khổ sở địa phương, chỉ là không có thực lực nàng chỉ có thể bị người giam cầm, nhưng hiện tại nàng cuối cùng đã đi, có lẽ còn có ác ma đuổi bắt, nhưng là nàng sẽ không tiếc nuối, bởi vì nàng có thể xem thật kỹ xem cái này thế giới xinh đẹp.

Biển rộng hay(vẫn) là biển rộng, nhưng là cùng dĩ vãng ở phía trước cửa sổ nhìn u tĩnh hải dương bất đồng chính là, lúc này trong mắt nàng hải dương càng thêm bao la hùng vĩ sóng gió, cũng chỉ có loại này hải dương, mới có thể dựng dục ra kia tự do tự tại thủy thủ.

Nàng hiện tại nghĩ xem thật kỹ xem cái thế giới này.

Mà đối với Triều Hương Đồng mà nói, đây chẳng qua là tự mình chạy trốn chết lộ tuyến thôi, nhưng là Tần Phong thất thố, nàng hay(vẫn) là buồn cười.

Vốn cho là Ninja liên minh có thể cung cấp cỡ nào bí ẩn lộ tuyến, kết quả vòng tới vòng lui lại phát hiện, bọn họ sở muốn rời đi Nhật Bản phương thức lại là ngồi Áo Lạc Phu thuyền hàng.

Bất quá ngẫm lại cũng là tự nhiên.

Áo Lạc Phu làm lừng lẫy nổi danh vũ khí quân trang thương, hẳn không chỉ có của mình tư nhân phi cơ chuyên vận tràng, còn đồng dạng có hải dương vận chuyển hàng hóa công ty, kia vũ khí quân trang buôn lậu trình độ an toàn có thể nói so ra mà vượt Durex sản phẩm mới nhất, trước đó không lâu Tần Phong đặt một nhóm hàng Áo Lạc Phu lấy thuyền hàng đưa tới, lúc này ở ngòi hàng của hẳn thuyền rời đi, chính xác bí ẩn một chút.

"Cười cái gì." Tần Phong không nhịn được trợn mắt nhìn Triều Hương Đồng liếc một cái.

"Không nghĩ tới người trốn chạy vẫn còn có chút bối rối." Triều Hương Đồng cười nói: "Ta vốn cho là trong thiên hạ phát sinh bất cứ chuyện gì cũng sẽ không để cho người có chút lòng rối loạn."

Tần Phong hừ một tiếng, nói: "Người thật cho là ta thông qua Ninja liên minh ngòi này thuyền chỉ là bởi vì ta không có lý do gì sao?"

"Ân?"

Triều Hương Đồng ngẩn ra.

Cũng là Thiên Tuyết Tâm Hương nhẹ giọng nói: "Hẳn có thể là cấp cho địch nhân tạo thành một ảo giác, có lẽ người khác biết hẳn sẽ không ngồi này thuyền rời đi, nhưng là hẳn còn là thông qua Ninja liên minh đáp lên này thuyền rời đi Nhật Bản. Thực ra đó là một sương khói. Đạn."

"Hay(vẫn) là tìm hương thông minh."

Tần Phong không nhịn được ở Thiên Tuyết Tâm Hương trên mặt đẹp hôn

một cái.

Thiên Tuyết Tầm Hương chính xác thông tuệ, mặc dù kiến thức không nhiều lắm, nhưng một chút tự thông, cũng may nhờ nàng tâm địa thiện lương, không có bị hướng hương Cung gia tộc sở ô nhiễm, nếu không nàng ở Nhật Bản, chính là Nhật Bản Lưu Linh, đến lúc đó sợ rằng cả hướng hương Cung gia tộc cũng sẽ bị nàng cả chướng khí mù mịt.

Ba người đang chuyện trò vui vẻ.

Bỗng nhiên một chiếc phi cơ trực thăng từ xa đến gần mà đến, Tần Phong nhíu nhíu mày, Triều Hương Đồng tức là khẩn trương nói: "Không phải là?"

"Không phải là." Tần Phong lắc đầu, nói: "Trên phi cơ không có sát ý."

Trên phi cơ chính xác không có sát ý.

Bởi vì tới người cũng không phải là tội phạm Chi Vương người, mà là Nam vu.

Kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mắt, Triều Hương Đồng thấy Nam vu trong lòng nhiều ít có chút âm lãnh, không nhìn được hừ lạnh một tiếng, bất quá Nam vu lại làm như không thấy, trái lại là tự riêng phần mình đem chuyển một cái ghế ngồi ở một bên.

"Có gì muốn làm?"

"Đáp Thuận Phong thuyền." Nam vu đạo.

Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Người muốn đi Hồng Kông?"

"Không sai."

"Hồng Kông có cái gì người nhìn trên đồ hoặc là người?" Tần Phong nghi ngờ hỏi.

Nam vu đạo: "Người."

Tần Phong nhất thời có hứng thú: "Nam nhân hay(vẫn) là nữ nhân?"

Nam vu đạo: "Nữ nhân."

"A, cái dạng gì nữ nhân có thể làm cho người như thế chẳng muốn mặt tới cộ thuyền của ta?" Tần Phong buồn cười nói.

Nam vu nhưng lại là thẳng ngoắc ngoắc nhìn Tần Phong, điều này làm cho Tần Phong nhiều ít có chút không tự nhiên.

Nhưng rất nhanh Tần Phong cau mày, nói: "Không phải là ta nhận biết nữ nhân chứ?"

"Không sai, hơn nữa người rất quen thuộc." Nam vu đạo.

Tần Phong mày nhíu lại càng sâu, nói: "Nói một chút xem."

"Châu Âu gần đây nhiều một nữ thần, người biết không?" Nam vu trên mặt có chút mong đợi, điều này làm cho Tần Phong càng thêm nghi ngờ.

Một bên Thiên Tuyết Tâm Hương cùng với Triều Hương Đồng cũng là có chút ngạc nhiên.

Ba người cũng đều nhìn Nam vu, Nam vu nhưng lại là hít sâu một hơi, mới là chậm rãi nói: "Thiểm tộc hai vị công chúa muốn đi trước Hồng Kông."

Triều Hương Đồng trực tiếp đem ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người, nàng là nữ nhân thông minh, tự nhiên biết lúc này điểm hai công chúa tiến tới Hồng Kông, trùng hợp chính là Tần Phong cũng muốn đi, này sợ rằng sau lưng ít nhiều gì có tội phạm Chi Vương bóng dáng, sợ là tội phạm Chi Vương muốn ở Hồng Kông đem hai người ân oán hoàn toàn giải quyết.

Đối với hai nữ nhân này Tần Phong nhưng là rất quen thuộc, từ trên xuống

dưới trong trong ngoài ngoài không có có nam nhân so với hẳn càng thêm quen thuộc rồi, hẳn hồ nghi nói: "Nàng hai người tiến tới Hồng Kông cùng người có quan hệ gì?"

"Tại sao không thể cùng ta có quan hệ?" Nam vu đạo: "Đối với đây đối với đại tiểu công chúa ta không có hứng thú, nhưng là đối với nàng nhóm bên cạnh một nữ nhân, ta hứng thú đầy đủ."

Tần Phong lông mày lại là giương lên, cũng không hỏi, hẳn biết Nam vu sẽ nói tiếp.

Đúng như hẳn đoán, Nam vu tiếp tục nói: "Trước đó không lâu Châu Âu mới xuất hiện một vị nữ thần, người biết không?"

"Không biết." Tần Phong dứt khoát nói.

Hẳn gần đây vẫn ở Châu Á bận tâm, cũng không có tâm tình đi chú ý còn lại chính là khu cái gì mới phát nữ thần.

Nam vu lắc đầu, tựa hồ đối với Tần Phong lạc hậu tin tức có chút xem thường, nhưng bản thân của hẳn nhưng lại là hăng hái bưng bưng nói: "Cái này nữ thần nhưng là thật nữ thần, một gần như hoàn mỹ Đông Phương phái nữ, nàng từ xuất đạo đến nay bất quá gần gũi mấy tháng, cũng đã trở thành Thiên Lam tập đoàn tân nhiệm tổng tài."

". . . ."

Tần Phong nhất thời ngẩn ra.

Thiên Lam tập đoàn, đây chính là hẳn lão bằng hữu công ty, lúc trước ở Đông thiên đối phó Lữ Thị tập đoàn lúc, từng đem Thiên Lam tập đoàn kéo ra tới giật một lần da hổ.

"Ta nghe nói qua." Đối với châu báu, nữ nhân từ trước đến giờ tình hữu độc chung, mà Thiên Tuyết Tâm Hương cũng không ngoại lệ, nàng yêu thích châu

báu, cố cho nên Thiên Lam tập đoàn cái này châu báu giới đầu số hướng đi, nàng vẫn tương đối quen thuộc, nàng nói: "Nghe nói Thiên Lam tập đoàn mới nhậm chức tổng tài là một người tuổi còn trẻ Trung Mắm phái nữ, kia vô cùng quả nhiên thời gian hoàn thành Thiên Lam tập đoàn một lần bay vọt về chất, phá vỡ Thiên Lam tập đoàn năm năm muốn mở ra doanh nghiệp thành lũy, hơn nữa lần này xuất phẩm châu báu, cũng cực kỳ trân quý."

"Ta mua cho người xuống tới." Tần Phong không chút nghĩ ngợi nói.

Thiên Tuyết Tâm Hương mặt hơi đỏ lên, nhiều ít có chút mừng rỡ, cũng là một bên Triều Hương Đồng có chút không nhịn được hừ lạnh một tiếng.

"Nữ nhân này cũng là có mấy phần bản lĩnh, Thiên Lam tập đoàn muốn đánh vỡ tiêu thụ thành lũy đã không phải là một ngày hay hai ngày rồi, nàng trông coi thời gian ngắn ngủi như vậy có thể đánh vỡ cái này thành lũy, không trách được có thể trở thành Châu Âu mới phát nữ thần, hoàn thành lần này Thiên Lam tập đoàn chiến lược mục tiêu, sợ rằng giá trị con người đã tăng vọt đi." Tần Phong biết mình cái kia lão bằng hữu Robert Calne luôn luôn rất lớn phương.

"Không sai, hiện tại toàn cầu trong phạm vi không ít nổi danh tạp chí cũng đã nhận định nữ nhân này sẽ ở không lâu tương lai đi lên Forbes bảng xếp hạng." Thiên Tuyết Tâm Hương có chút hâm mộ nói.

Nàng không phải là hâm mộ nữ nhân giá trị con người, là hâm mộ nàng có thể mở ra sở trường, mà không phải là như mình giống nhau, trải qua giam cầm nhàm chán sinh hoạt.

"Nói đến nói đi, nữ nhân này tên gọi là gì?" Triều Hương Đồng hỏi.

Nam vu trên mặt mong đợi càng ngày càng sâu, nói: "Nàng gọi Yến Tiểu Mộng."

". . . ."

Tần Phong một trận trầm mặc.

Hắn cuối cùng biết cái này tên đáng chết nói quen thuộc là đối với người nào quen thuộc, không phải là thiếu tộc kia hai vị công chúa, mà là Yến Tiểu Mộng, cái kia tự mình thứ nhất yêu cô bé, cũng là nội tâm của hắn chỗ sâu nhất quy thuộc.

Hiện tại Tần Phong chỉ muốn phiến tự mình hai bàn tay.

Lúc trước nhanh nhất nói muốn cho Thiên Tuyết Tâm Hương mua châu báu, kết quả châu báu là Yến Tiểu Mộng sản phẩm, chuyện này nếu để cho Yến Tiểu Mộng đã biết sợ rằng lại muốn bán cơm bình dấm chua rồi. Nghĩ tới đây, Tần Phong cũng có chút nhức đầu, hắn vừa đau còn có khác, Yến Tiểu Mộng cùng thiếu tộc đại tiểu công chúa cùng nhau xuất hiện, nếu như nói tội phạm Chi Vương không có ở sau lưng cả ý đồ xấu, đánh chết hắn cũng là không tin.

Hiển nhiên, tội phạm Chi Vương muốn mượn lần này đến báo thù rồi.

"Xem ra, lần này Hồng Kông hành trình sẽ rất vui vẻ rồi."

Tần Phong lẩm bẩm nói.

Một bên Nam vu tức là cười thần bí, tựa hồ có cái gì gian kế được như ý bình thường, chẳng qua là hắn còn chưa kịp cười trên một giây đồng hồ, Tần Phong tiện xoay người, thản nhiên nói: "Người đi Hồng Kông rốt cuộc có cùng mục đích."

"Ân?" Nam vu nhú nhú mày.

Tần Phong nói: "Lần này Yến Tiểu Mộng đeo một nhóm châu báu tiến vào Hồng Kông, sợ rằng Nhật Bản đám kia đạo tặc đã ngồi không yên đi."

"Rốt cuộc là giấu diếm không được(ngừng) người." Nam vu đạo.

"Hừ, lần này người cùng tội phạm Chi Vương hợp tác, người không có ý định

cùng ta nói rõ?" Tần Phong rét căm căm nói.

Triều Hương Đồng nhất thời ngẩn ra, nàng thật sự không nghĩ tới Nam vu lại vẫn cùng tội phạm Chi Vương giữ vững hợp tác.

Nam vu không chút hoang mang, nói: "Ta làm việc luôn luôn ân oán rõ ràng."

Tần Phong trừng mắt liếc hắt một cái.

Một bên Triều Hương Đồng không nhịn được nói: "Người hay(vẫn) là ân oán rõ ràng? Người này không phải là yếu hại hẩn sao?"

"Không phải là hại hẩn."

Nam vu không có giải thích, trái lại là Thiên Tuyết Tâm Hương nói: "Hẩn quả thực ân oán rõ ràng rồi."

"Có ý gì?"

"Nam vu tiên sinh trợ giúp vị kia tội phạm Chi Vương đem Nhật Bản đạo tặc dẫn dắt rời đi, không thể nghi ngờ là cho Tần Phong chế tạo một đại phiền toái, cũng trợ giúp Nhật Bản giải quyết một đại phiền toái." Thiên Tuyết Tâm Hương nói: "Nhưng là Nam vu tiên sinh hiển nhiên cảm giác mình cũng không thua thiệt Tần Phong, chỉ có thể nói rõ Nam vu tiên sinh kế hoạch đối với Tần Phong ở Nhật Bản mỗi cái kế hoạch có điều trợ giúp."

Nam vu ánh mắt hơi híp lại, âm u quang mang trung mang theo nhè nhẹ hơi lạnh.

Hẩn vẫn không đem Thiên Tuyết Tâm Hương để trong lòng, lại không nghĩ cái này chân không bước ra khỏi nhà lòng dạ nữ nhân lại như thế kín đáo, trái lại là ở sát thủ giới lẫn lộn giẫy dụa Triều Hương Đồng rơi xuống tiểu thừa.

"Nam vu tiên sinh trợ giúp tội phạm Chi Vương, tự nhiên có thể được đến tội phạm Chi Vương thù lao, trong đó cũng không thiếu được Nhật Bản thù lao."

Thiên Tuyết Tâm Hương nói: "Người mặc dù cho Tần Phong đại ca chế tạo phiến toái, nhưng cũng trợ giúp Tần Phong kế hoạch, ân oán rõ ràng, Nam vu tiên sinh có thể hai bên ăn sạch, {tưởng thật:-là thật} là. . . ."

Thiên Tuyết Tâm Hương tựa hồ cảm thấy kia tia hơi lạnh, vốn định nói xong lời nói cũng không dám ở nói tiếp.

Cũng là Tần Phong hừ lạnh một tiếng, nói: "Nam vu, ta cho phép người ở của ta điểm giới hạn trên phá hư chuyện của ta, nhưng là người dám xúc phạm điểm giới hạn, dù cho Thiên La Vương ở chỗ này, ta cũng phải đem người giết."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 401: Đại Tiểu Công Chúa

Chương 401: Đại tiểu công chúa

Châu Á Nhậm Phượng Yến, Châu Âu Yến Tiểu Mộng.

Hai vị này nghiêm nhiên trở thành đương kim tài chính giới nhất bị chú ý nữ nhân trẻ tuổi, người trước được gọi là đầu tư giới Phượng Hoàng, lấy siêu việt thường nhân mấy năm ánh mắt thận trọng từng bước kinh doanh đầu tư của mình để quốc, mà người sau tức là lấy ổn chuẩn hung ác chiến lược thủ đoạn đem Thiên Lam tập đoàn hoàn thành một lần bay vọt về chất, phá vỡ vô số phân tích sư từng lời nói khí phách Thiên Lam tập đoàn thành lũy vĩnh viễn không cách nào đánh vỡ nguyên rủa, được gọi là mới phát nữ thần, cũng là thực chí danh quy.

Phi cơ chậm rãi hạ xuống.

Yến Tiểu Mộng vừa mới từ nghỉ ngơi trung tĩnh lại, ngắt của mình mi tâm, nàng có chút mệt nhọc, nàng bây giờ mặc một thân đô thị lệ trang, nàng so sánh với trước gây rất nhiều, trên người cũng nhiều hơn một phần uy nghiêm, nàng từ không nghĩ tới thân phận mình biến chuyển là nhanh như vậy, ở mấy tháng trước, nàng cho là mình sẽ vẫn làm một lão sư, nếu như Tân Phong vĩnh viễn không có xuất hiện, có lẽ sẽ ở ba bốn mươi tuổi tìm một người gả cho, chẳng qua là hiện tại bất đồng, long trời lở đất bất đồng, như cũ không thay đổi chính là trong mắt nàng trong suốt.

"Đây chính là Hồng Kông đi."

Yến Tiểu Mộng xuyên thấu qua cửa sổ nhìn một chút, sâu kín thở dài.

"Yến tổng tài, đây là ngài ở Hồng Kông nhật trình an bài."

Có lẽ Robert hiểu rõ Tần Phong tâm tư, cho nên ở Yến Tiểu Mộng bên cạnh nhân viên làm việc cũng đều là phái nữ, mà thư kí loại này thiếp thân nghề nghiệp cũng không ngoại lệ, cho nên thư kí của nàng là một giới giang nữ lang tóc vàng, gọi Khắc Lệ Ti, mang theo một bộ gọng kính đen, nàng người rất đẹp, cho dù là ở Yến Tiểu Mộng bên người, nàng có thể kiếm lấy {chút nữa dẫn}:-{tỷ lệ quay đầu lại} cũng không làm thất vọng nàng trước ngực sung mãn.

Yến Tiểu Mộng đại thể nhìn thoáng qua, nàng đại bộ phận nhật trình được an bài thỏa đáng, nàng rất hài lòng Khắc Lệ Ti an bài, lao dật kết hợp, chẳng qua là làm nàng xem đến mấy ngày gần đây buổi tối tựa hồ có điều an bài, nàng nhíu nhíu mày, nói: "Buổi tối là của ta tư nhân thời gian."

"Cho nên ta cho ngài an bài toàn bộ là chuyện riêng tư." Khắc Lệ Ti sắc mặt không thay đổi, cười khanh khách nói: "Chẳng lẽ cùng Edgar như vậy xuất chúng nam nhân cùng đi ăn tối không là một việc rất mỹ diệu chuyện tình sao?"

Yến Tiểu Mộng theo bản năng quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Nàng xem đương nhiên không phải là Khắc Lệ Ti, mà là đang ngồi phía sau một đôi sanh đôi.

Phái nữ sanh đôi.

Các nàng rất đẹp, xinh đẹp gần như yêu nghiệt bình thường, bất luận mặc, vóc người hay(vấn) là lớn lên cũng đều gần như hoàn mỹ kỳ cục, khuôn mặt của các nàng gần như là trong một cái mô hình khắc ra tới, các nàng giống như là bầu trời thiên sứ bình thường, chẳng qua là hai người thần thái khác nhau.

Ngồi ở bên trái cái vị kia hơi lớn tuổi, nàng hơi hơi khép hờ hai tròng mắt, làm Khắc Lệ Ti nhắc tới Edgar ba chữ kia, nàng cau mày, vốn là hoàn mỹ trên

khuôn mặt hiện lên một mảnh ưu sầu, mang theo khế tái nhợt, chọc người trều mển, nàng không có mở mắt, chẳng qua là vẻ mặt có chút xuất thần, tựa hồ ở do dự cái gì, mà ngồi ở bên phải cái vị kia tuổi hơi nhỏ một chút thì còn lại là một ... khác lần thần thái.

Nàng tựa hồ thật cao hứng, nhìn ngoài cửa sổ cười nói dịu dàng, cũng không lớn ánh mắt nheo lại giống như là trong sa mạc Nguyệt Nha tuyền, trong trẻo thấu triệt làm người ta ở táo bạo trong sinh hoạt cảm giác được một mảnh thanh tân, nàng là yêu cười cô bé, thanh âm cười lên như chuông bạc bình thường.

Rất nhiều nam nhân đều thích yêu cười cô bé, cho nên nàng rất nhận người yêu thích, chỉ sợ cặp mắt kia cũng không lớn, nhưng nàng là mắt nhỏ trong nữ nhân nhất mỹ.

Các nàng là trong sa mạc trắng sáng cùng đầy sao, là trong sa mạc xinh đẹp nhất công chúa.

"Edgar cũng tới?" Tiểu công chúa cười khanh khách nói: "Cũng đúng, hiện tại tiểu Mộng tử đi tới nào, hẳn nhưng là hãy cùng đến đâu."

Nàng nói vừa nói.

Đại công chúa trên mặt ưu sầu cũng càng lúc càng nồng nặc.

Yến Tiểu Mộng bất đắc dĩ lắc đầu, đem ánh mắt đặt ở Khắc Lệ Ti trên người, nói: "Hủy bỏ đi, ta gần đây hơi mệt chút."

"Khả là. . ." Khắc Lệ Ti mới vừa muốn nói gì, chẳng qua là Yến Tiểu Mộng nhẹ giọng nói: "Tự ta có sắp xếp."

Khắc Lệ Ti biết Yến Tiểu Mộng một khi đã quyết định cũng sẽ không ở đổi ý.

Nàng thở dài.

Nàng biết Yến Tiểu Mộng năng lực làm việc, nhưng là nàng vẫn không rõ tại sao Robert muốn đem Thiên Lam tập đoàn chấp chính quyền to toàn bộ giao cho Yến Tiểu Mộng, đây là hãn cả đời tâm huyết, giao cho một nhận biết mới một hai tháng trong tay nữ nhân, chẳng lẽ Robert thật sự là hôn quá độ sao? Khắc Lệ Ti trong mắt lóe qua âm chí, nàng vẫn còn có chút không phục.

"Cần gì phải hủy bỏ đâu?" Đại công chúa bỗng nhiên sâu kín nói; "Chẳng lẽ người không vui sao?"

Thanh âm của nàng rất u tĩnh, u tĩnh giống như là rừng trúc chỗ sâu tiểu trước cửa phòng treo Phong Linh, đợi chờ phương xa kẻ tha hương trở về sờ lay động ra tới tiếng chuông, dễ nghe, nhưng lại sẽ cho người tan nát cõi lòng.

Yến Tiểu Mộng cười cười: "Không thích."

"Hãn là ưu tú như vậy. . ." Đại công chúa nhưng lại là sâu kín thở dài.

Điểm này ở trên phi cơ bốn người người nào cũng không thể phủ nhận, kia là một ưu tú phảng phất hãn là không tồn tại ở trên thế giới này hoàn mỹ nam nhân, hãn vĩnh viễn mặc nhất y phục hoa lệ, nhưng lại từ không Trương Dương, sự hiện hữu của hãn giống như là một giấc mộng huyền, để cho vô số nữ nhân đều lâm vào khuynh đảo, hãn thật giống như vĩnh viễn có thể nhìn thấu bất luận kẻ nào tâm sự, giống như là vô số nữ nhân ở ở trong lòng bạch mã vương tử bình thường, tổng có thể ở thỏa đáng nhất thời gian làm ra thỏa đáng nhất chuyện tình.

Yến Tiểu Mộng cười mà không nói.

Nhưng là Đại công chúa lại tiếp tục nói: "Không bằng trông thấy cũng tốt."

Khắc Lệ Ti ánh mắt sáng lên, chật nói tiếp: "Không sai, Edgar tiên sinh vì lần này Thiên Lam tập đoàn kế hoạch ra khỏi không ít lực, tổng tài có thể cùng hãn hảo hảo tán gẫu một chút."

Lúc này tiểu công chúa chớp chớp ánh mắt của nàng, trong suốt trong tròng mắt lộ ra một cổ không rõ ý tứ hàm xúc ánh mắt ở Khắc Lệ Ti trên người, người sau tựa như là có chút không được tự nhiên, không tự nhiên đối với tiểu công chúa cười cười, chẳng qua là tiểu công chúa lại quay đầu tiếp tục xem ngoài cửa sổ cảnh đẹp, có lẽ đối với nàng mà nói, nếu như tên khốn kia không xuất hiện, hết thảy xa xa không kịp phía ngoài phong cảnh.

Yến Tiểu Mộng khẽ nhíu nhíu mày, nói: "Như thế cũng được."

Khắc Lệ Ti bận rộn là gật đầu, gọng kính đen hạ tràn đầy mừng rỡ, thật giống như muốn cùng Edgar ước hẹn chính là bản thân nàng.

Không có có bao lâu thời gian, bốn người chính là ở trên phi cơ đi xuống.

Chẳng qua là một bước ra phi cơ, Yến Tiểu Mộng trên mặt tựa treo một bộ lạnh như băng vẻ mặt.

Nàng bây giờ rất ít cười, trừ bên cạnh hai cái này công chúa bạn bè ngoài, nàng cơ hồ không cười quá, cũng không phải là nàng không muốn cười, mà là rất nhiều chuyện đã không cách nào làm cho nàng bật cười.

Sớm ở cách đó không xa, tiếp cơ người đã sớm chờ đợi đã lâu.

Đây là hộ vệ của các nàng.

Mà trong đó trước là một thân cao ước chừng có 1 mét 8 {chùng:-tả hữu:-ảnh hưởng} nam tử, ăn nói nghiêm túc thận trọng trên mặt vĩnh viễn cũng đều là một bộ không tha khiêu khích uy nghiêm, chắp hai tay sau lưng đứng ở nơi đó, tựa như một ngọn không có một ngọn cỏ thiên nhận cao phong, ở cô độc trung lớn lên, ở trong tịch mịch trưởng thành, hai mắt của hắn vô thần, thật giống như không có bất kỳ có thể làm cho hắn tăng lên khởi hứng thú người hoặc vật.

Hắn chỉ thích chiến đấu, vĩnh viễn không chừng mực chiến đấu.

Lạ thường, Yến Tiểu Mộng thấy hắn cười cười, đối với Tần Phong sinh tử

huynh đệ, Yến Tiểu Mộng từ sẽ không keo kiệt sắc tình cảm của mình.

"Thật là tặng đá."

Khắc Lệ Ti không nhịn được xem thường một phen, chẳng qua là những lời này chẳng qua là ở trong lòng nói một chút.

Đại công chúa hay(vẫn) là không muốn nói nhiều một câu, tiểu công chúa tức là mọi nơi ngấm nhìn, cười hì hì nói: "Ta này là lần đầu tiên tới Hồng Kông, tiểu Mộng tỷ tỷ, chúng ta một lát đi đi dạo phố đi."

"Làm một đêm lên phi cơ người còn không lủy(mệt) sao?" Yến Tiểu Mộng nói: "Ta xem hay là trước nghỉ ngơi một chút, chờ.v.v nghỉ ngơi tốt ta cùng người chơi đủ."

Tiểu công chúa chẳng qua là gật đầu, nàng hay(vẫn) là nhìn phương xa, trong mắt tràn đầy mong đợi cùng hướng tới.

Yến Tiểu Mộng nhìn nàng một cái, nàng xem chính là Bắc Phương.

Mấy người lên xe, Thiên vương tự ngồi ở ghế kế bên tài xế, hẳn sẽ không thay bất luận kẻ nào lái xe, cho dù là quang huy lão đầu tử cũng không có cái này vinh hạnh.

Cho nên tài xế là người thứ hai, đây là một lớn lên bình thường nam tử, 1 mét 8 nhiều vóc dáng, trong ánh mắt có chút mệt mỏi, hẳn tự một cái tay đặt ở trên tay lái, một cái tay khác tức là tùy ý khoác lên ngoài cửa sổ.

"Hồng Kông có cái gì thú vị địa phương sao?"

Tiểu công chúa hỏi một câu.

Nàng hỏi đương nhiên là tài xế, bởi vì Thiên vương cái tên kia không biết, coi như là biết cũng lười đi đến nói chuyện.

"Đùa địa phương rất nhiều, sẽ phải xem người chơi như thế nào rồi." Tài xế tựa hồ rất tinh tường, lão đạo nói: "Nam nhân này đùa là một Hồng Kông, nữ nhân đùa là một cái khác Hồng Kông, không đồng dạng."

"Có cái gì không đồng dạng đấy sao?" Tiểu công chúa tò mò hỏi.

Tài xế cười hắc hắc, nói: "Nữ nhân này tới nơi này, không phải là mua đồ chính là đi dạo phố chính là mua đồ, sở bày ra chiến lược mục tiêu minh xác, chiến thuật lấy du kích chiến làm chủ, chiến trường cũng phần lớn là các đại thương trường, nam nhân này tới nơi này, nếu như là bị nữ nhân mang đến đó chính là một công nhân bốc vác, nếu như là tự năm chụm ba toàn nam nhân hoặc là một mình tới, bọn họ có chiến lược của mình mục đích nhưng sẽ không bày trước người khác, sẽ đùa có thể chơi ra một đóa hoa danh đường tới, này sẽ không đùa, chính là sờ mó tiền khách qua đường."

Mấy người bị này tài xế ngôn luận làm có chút dở khóc dở cười, nhưng là tinh tế nghĩ đến, hẳn nói cũng có ba phần đạo lý.

Cũng là tiểu công chúa hay(vẫn) là hăng hái bưng bưng, nói: "Kia nam nhân chơi ra danh đường cũng đều có cái gì?"

"Rất nhiều rồi, ta liền một tài xế, thực ra cũng không biết, phần lớn là nghe người khác nói." Tài xế nói.

Tiểu công chúa không khỏi có chút thất vọng.

Nàng ý đồ trong nam nhân là một rất có thể đùa khốn kiếp.

"Nếu như tiểu công chúa nghĩ chơi, vẫn là có thể tìm được địa phương, chỉ là có chút địa phương tương đối tiểu công chúa tương mạo cũng có chút nguy hiểm." Khắc Lệ Ti trong lòng có chút buồn cười, nhưng ngoài miệng nói: "Không bằng chờ.v.v tiểu công chúa nghỉ ngơi tốt, có thể làm cho hẳn dẫn người đi."

Vừa nói, Khắc Lệ Ti chỉ hướng vẫn ở trầm mặc Thiên vương.

"Hắn? Hắn không nói một lời, để cho hắn mang theo đi khẳng định đặc biệt nhàm chán." Tiểu công chúa chu mỏ nói.

Yến Tiểu Mộng bất đắc dĩ cười cười.

Thiên vương tính cách nàng bao nhiêu đã hiểu rõ một chút, hắn không thích nói chuyện, rất nhiều khi thích dùng chiến đấu để giải quyết hết thảy chuyện tình, hắn thích chiến đấu, tựa như nam nhân thích nữ nhân xinh đẹp, không có có lý do gì.

Tài xế cũng là thiếu chút nữa cười ra tiếng, chẳng qua là hắn lại cảm giác một đạo sâu kín ánh mắt rơi ở trên người của mình, nhất thời nhúu nhúu mày, xuyên thấu qua kính chiếu hậu vừa nhìn, kia vẫn không nói chuyện Đại công chúa lúc này đang có sâu kín đang nhìn mình, cặp kia động lòng người như nước mùa xuân loại trong con người mang theo vài phần tò mò cùng kích động.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐỒNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 402: Chơi Một Chút

Chương 402: Chơi một chút

Sáng sớm.

Khách sạn Hilton, Triều Hương Đồng từ phòng đi ra, nhìn lướt qua hành lang, rồi sau đó trở lại bên trong nhà.

"Cả tửu điếm nhưng lại ngay cả một người khách nhân cũng không có." Nàng không nhịn được nói: "Ta cuối cùng cảm giác có chút hoảng hốt, Tần Phong người này, lại cứ như vậy đem hai ta ném tới này bất kể."

Vẫn ở xem báo chí Thiên Tuyết Tầm Hương ngẩng đầu lên, nói: "Tửu điếm không có ai mới là đúng."

"Tại sao?" Triều Hương Đồng không giải thích được hỏi.

Thiên Tuyết Tầm Hương đem báo chí trải lên trên bàn, nhẹ giọng cười nói: "Thiểm tộc đại tiểu công chúa cùng với Thiên Lam tập đoàn tổng tài quang lâm Hồng Kông, lấy năng lực của các nàng, nói vậy bao xuống cả tòa tửu điếm cũng không nói chơi."

"Khả là chúng ta hay(vẫn) là ở tiến vào." Triều Hương Đồng nói.

Thiên Tuyết Tầm Hương bất đắc dĩ lắc đầu, nói: "Người chẳng lẽ là đã quên, Tần Phong ngày hôm qua ban đêm lôi kéo khách sạn này lão bản lên hội đàm."

"Ta nhớ ra rồi." Triều Hương Đồng tiếp lời cười nói: "Lão bản của tửu điểm kia lúc đi ra trên mặt đều nhanh cười thành một đóa hoa rồi, quả thực mau đưa Tần Phong làm thành trên đời cha mẹ rồi, cũng không biết hẳn là thế nào lừa phỉnh."

"Hẳn tự nhiên có biện pháp của hẳn, thật giống như hẳn tới nơi nào bất luận gặp phải phiền toái gì cũng có thể nhẹ nhàng dễ dàng thoả mái giải quyết." Thiên Tuyết Tâm Hương nhẹ giọng nói, trong mắt có không che giấu được nhu tình mật ý.

Triều Hương Đồng không nhịn được bĩu môi: "Hẳn chính là một vô lại, thật không biết người là thế nào bị hẳn mê hoặc."

Thiên Tuyết Tâm Hương nói: "Hẳn có lẽ vô lại, nhưng hẳn có thể làm cho ta cảm giác được một loại đối với tương lai hi vọng, ta không nghĩ tương lai của ta giam cầm ở một khu nhà tiểu cái phòng nhỏ ở bên trong, qua nhiều năm như vậy, hẳn là cái thứ nhất chịu dẫn ta đi ra kia căn phòng nam nhân. Hơn nữa cùng hẳn gặp mặt đầu tiên nhìn bắt đầu, ta liền biết ta đã có đi ra dũng khí, quan trọng là cảm giác, không phải sao?"

Triều Hương Đồng không nhịn được sợ run cả người, nói: "Ta chỉ cảm thấy toàn thân cả người nổi da gà."

"Người không thích hẳn sao?" Thiên Tuyết Tâm Hương mở tròng hai mắt, hỏi.

Triều Hương Đồng trong lòng run lên, nhưng ngoài miệng lại lạnh lùng nói: "Ta hiện tại chỉ muốn báo thù."

Thiên Tuyết Tâm Hương hiểu khổ cho của nàng sở, đứng lên nói: "Chúng ta đi xuống đi một chút đi."

Triều Hương Đồng không có cự tuyệt, hai người cùng nhau đi ra khỏi gian phòng, xuống thang máy đến đại sảnh đi sau hiện, khách sạn này đại sảnh nếu so

với trên lầu một tầng tầng trống rỗng náo nhiệt hơn.

Nhưng thấy khách sạn này quản lý lúc này đang cùng mấy khí độ bất phàm nam tử đứng ở cửa đại sảnh đang đợi chờ khách nhân trọng yếu đi đến, Triều Hương Đồng nhìn lướt qua, liền nói: "Nói vậy lần này nghênh đón chính là Yến Tiểu Mộng cùng với thiểm tộc đại công chúa nhỏ chứ?"

"Có lẽ vậy."

Thiên Tuyết Tâm Hương nhẹ giọng nói: "Chúng ta tránh ra đi."

Chẳng qua là hai người thật sự có chút bắt mắt, không nói trước Thiên Tuyết Tâm Hương hoàn mỹ làm người ta tìm không ra chút nào tỳ vết khuôn mặt, chỉ riêng Triều Hương Đồng bản nhân cũng trong xương tởn ra một cổ gọi cảm yêu mị hơi thở, ngoài cửa mấy người đang các nàng mới vừa mới vừa đi tới đại sảnh cũng đã đem ánh mắt đặt ở trên người của hai người, mấy người kia thực tại kinh nghiệm một phen, cũng là người cầm đầu thu liễm ánh mắt của mình, trầm giọng nói: "Tại sao tửu điếm còn có khách nhân khác?"

Tửu điếm quản lý thấy Thiên Tuyết Tâm Hương hai người sau, bện rộn là nói: "Các nàng là khách quý."

"Chẳng lẽ Thiên Lam tập đoàn cùng kia hai vị công chúa chưa tính là khách quý sao?" Người cầm đầu cau mày nói.

"Lý tiên sinh, chúng ta thật sự không cách nào cự tuyệt. . ." Tửu điếm quản lý cười khổ nói.

Lý tiên sinh hừ một tiếng, vừa nhìn thoáng qua Thiên Tuyết Tâm Hương cùng với Triều Hương Đồng, trong mắt thiểm quá một đạo quỷ dị quang mang, rồi sau đó nói: "Hồng quản lý, lần này Thiên Lam tập đoàn tổng tài cùng với kia hai vị công chúa đều là khách quý, hơn nữa kia hai vị đại tiểu công chúa, không thích nhất ngoài người thay vì cư ngụ ở một chỗ, hồng quản lý chẳng lẽ không biết sao?"

Hồng quản lý khẽ cau mày, nói: "Lần này là Nhật Bản tới hai vị khách quý."

"Nhật Bản?" Lý tiên sinh hơi cân nhắc một phen, nhưng sau đó nhưng lại là cười lạnh nói: "Ta xem hồng quản lý lần này ban sai rồi, nếu là kia hai vị công chúa bất mãn, hồng quản lý tính toán giải thích như thế nào?"

Hồng quản lý mày nhíu lại càng sâu, tựa hồ ở cân nhắc cái gì.

"Hai người này là lão bản chúng ta một người bạn khách nhân, ta sẽ hảo hảo giải thích." Hồng quản lý trầm giọng nói.

Lý tiên sinh hừ một tiếng.

Ở một bên Triều Hương Đồng lạnh lùng thấp giọng nói: "Cái này Lý tiên sinh, không phải là thứ gì tốt."

"Có lẽ chúng ta xuất hiện ở khách sạn này, phá vỡ hẳn tiếp đãi khách quý hoàn mỹ an bài." Thiên Tuyết Tâm Hương cũng không thèm để ý nói.

Triều Hương Đồng nhìn nàng một cái, nói: "Ta thừa nhận ta không bằng người thông minh, cũng không bằng người nhìn chuyện nhìn thấu triệt, nhưng nếu nói là nhìn người, nhất là nhìn một người đàn ông, người cũng không như ta."

Thiên Tuyết Tâm Hương hơi ngẩn ra.

Triều Hương Đồng nói: "Người nhận biết nam cũng không có nhiều người, hơn nữa phần lớn là cường đại đến không cần giấu diếm tự mình tâm tư nam nhân, tự nhiên không biết loại này cáo già nam nhân mặt ngoài là như thế nào đối trá, thực ra nội tâm sớm vừa muốn đem người và ta cởi sạch ném lên giường tùy ý giày xéo. Loại nam nhân này ta đã thấy rất nhiều, hẳn còn chưa tính là che giấu tốt nhất."

Nghe Triều Hương Đồng không che giấu chút nào lời nói, Thiên Tuyết Tâm Hương không khỏi có chút đỏ mặt.

Mà lúc này, một chiếc gia trường bản Rolls-Royce hoan nghênh chính xác không có lăm dừng ở cửa, có lẽ là đối với đại tiểu công chúa cùng với Yến Tiểu Mộng hiếu kỳ, hai người cũng không có rời đi, trái lại là để sát vào một chút.

Chẳng qua là này mới vừa xuống xe đệ nhất nhân, nhưng lại là để cho Triều Hương Đồng trái tim suýt nữa thót lên tới cổ họng nơi.

Đây là một thẳng đứng thiên nhận nam nhân, hẳn từ bên trong xe đi xuống, cặp mắt kia mang theo lảng người khí thế để cho tất cả mọi người không khỏi lui về phía sau mấy bước, Triều Hương Đồng cũng không ngoại lệ, sắc mặt nàng hơi tái nhợt lui về phía sau một bước. Mà khi nàng xem đến kia ánh mắt của nam nhân dừng lại ở trên người của hai người lúc, trái tim càng là run rẩy nhảy loạn.

Làm cho nàng thở nhẹ hơi chính là, nam nhân chẳng qua là nhìn nhiều các nàng liếc một cái chính là dời đi ánh mắt.

Triều Hương Đồng khổ sở cười cười.

Ở nơi này loại người trước mặt, bất kỳ nguy trang quả thực chính là không chịu nổi một kích.

"Thật cường đại người, ta thậm chí cảm giác hẳn hơi thở trên thân cùng Tần Phong, Nam vu không phân cao thấp." Thiên Tuyết Tâm Hương không nhịn được thở dài nói.

Triều Hương Đồng bất đắc dĩ cười nói: "Tự nhiên sẽ không kém rồi, hẳn nhưng là đại danh đỉnh đỉnh lục chiến Thiên vương."

"Lục chiến Thiên vương?" Thiên Tuyết Tâm Hương tò mò nhìn Triều Hương Đồng.

Triều Hương Đồng điều chỉnh sắc mặt của mình, giải thích: "Hẳn tên thật không người nào biết được, từ vừa ra đạo bắt đầu đã bị người quan lấy Thiên vương danh hiệu, hẳn là cái thế giới này trên lục địa cường đại nhất từng binh sĩ

Đấu Sĩ, ở lính đánh thuê liên minh từng binh sĩ bảng xếp hạng ở bên trong, hẳn xếp hàng thứ hai, gần kém hơn Tần Phong cùng Huyết Hồ Vương đây đối với cũng liệt vào thứ nhất oan gia đối đầu."

"Oan gia đối đầu?"

Việc quan hệ Tần Phong vẫn đề, Thiên Tuyết Tâm Hương vẫn cũng đều thật tò mò.

Nhưng là Triều Hương Đồng lại nói: "Hai người bọn họ chuyện tình là thế giới dưới lòng đất cấm kỵ, người có thể tự mình đi hỏi hẳn."

Thiên Tuyết Tâm Hương có như vậy một ưu điểm, người khác không muốn nói, nàng từ sẽ không đi nhiều đuổi theo hỏi một câu, chỉ sợ nàng là cỡ nào hiếu kỳ: "Nói như vậy, người nam nhân này thật rất mạnh?"

"Ân." Triều Hương Đồng gật đầu, nàng rất nghiêm túc nói: "Hắn đối với chiến đấu khát vọng trình độ siêu việt hết thảy, nếu như hắn có thể lựa chọn tử vong phương thức, hẳn sẽ chọn chiến đấu tới chết. Thế giới dưới lòng đất muốn giết hẳn người rất nhiều, e ngại hẳn người càng thêm nhiều, nhưng là tất cả mọi người tôn kính hắn. Bởi vì ở thế giới dưới lòng đất cái này Hắc Âm trong quốc gia, nếu như chỉ có một người còn có thể kiên trì của mình điểm giới hạn cùng vinh quang, khẳng định như vậy là hắn. Điểm này, cho dù là Tần Phong cũng không thể làm được."

"Một đêm chiến đấu nhìn so sánh với tánh mạng của mình còn trọng yếu hơn Đấu Sĩ, hẳn hẳn là nhận được mọi người tôn kính." Thiên Tuyết Tâm Hương tán thán nói.

Đang nói.

Bên trong xe ba vị giai nhân cũng là lúc đó xuống xe.

Mọi người đầu tiên nhìn chú ý chính là cái kia màu đen kính râm nữ nhân, có

lẽ nàng không có bên cạnh kia hai vị xinh đẹp thiên hạ sanh đôi xinh đẹp, có lẽ khí chất của nàng cũng không có dường Thành công chúa loại cao cao tại thượng, nhưng là trên người của nàng lại tản ra một loại đặc thù mị lực, loại này mị lực để cho ánh mắt của mọi người không tự chủ được đặt ở trên người của nàng.

Trên mặt của nàng lạnh như băng, không có chỉ sợ nhiều chỗ một tia vẻ mặt.

Ở Bát Quái trên tạp chí về nàng tin đồn rất nhiều, có nói nàng là bị trùm sở bao dưỡng, có nói nàng trước kia chỉ là một tam lưu diễn viên, đây hết thảy thành tích bất quá cũng đều là người khác sắp đặt kế hoạch ra tới, những thứ này toàn bộ cũng đều là Thiên Lam tập đoàn một cuộc âm mưu, nhưng là khi nhìn thấy nàng đầu tiên nhìn tự sẽ biết, những thứ này Bát Quái vĩnh viễn chẳng qua là Bát Quái.

Dù cho như Thiên vương kia cố cường đại bén nhọn khí thế, ở nàng khí tràng hạ cũng là vô ảnh vô tung biến mất.

"Thật cường đại nữ nhân."

Thiên Tuyết Tâm Hương không nhịn được than thở một tiếng.

Sự cường đại của nàng, bắt nguồn ở nội tâm của nàng cùng tinh thần của nàng.

Điểm này chính là Thiên Tuyết Tâm Hương sở thiếu sót, cho nên Thiên Tuyết Tâm Hương vẫn hâm mộ loại nữ nhân như nàng, bởi vì các nàng có thể sống tự ta, có thể cường đại đến đánh bại cái này tàn khốc thế giới.

"Thật là đẹp nữ nhân."

Làm Yến Tiêu Mộng ánh mắt rơi vào Thiên Tuyết Tâm Hương trên người lúc, không nhịn được sửng sốt một chút.

Nàng gặp qua rất nhiều nữ nhân xinh đẹp, thậm chí bản thân nàng cũng là

ngàn dặm chọn một giai nhân, nhưng là nhìn thấy Thiên Tuyết Tầm Hương, cho dù nàng chỉ là một nữ nhân, nàng cũng có chút động tâm.

Ánh mắt tương giao.

Yến Tiểu Mộng thấy một đôi tựa như thảo nguyên đêm tối minh tinh loại con người, đây là một song tuyệt mỹ ánh mắt, nhu nhược ánh mắt làm người ta thương tiếc, nhưng là Yến Tiểu Mộng lại thấy càng thêm nhiều, nàng xem đến nơi này tuyệt mỹ nữ nhân cặp kia động lòng người trong ánh mắt mát mẻ, không cần ở xem lần thứ hai, Yến Tiểu Mộng cũng đã khẳng định nàng là một tuyệt đỉnh nữ nhân thông minh.

Cảm giác như vậy, nàng chỉ ở Lưu Linh trên người cảm xúc đến.

Song không giống với Lưu Linh đối với âm mưu tỉ mỉ tới cực điểm nắm giữ năng lực, trước mắt nữ nhân giống như là một người ngoài cuộc, nàng có thể nhìn thấu hết thảy, nhưng lại hết lần này tới lần khác bị này tàn khốc thế giới sở giam cầm.

Có lẽ, cái thế giới này cũng ở ghen tỵ nữ nhân này.

Gật đầu.

Không có nhiều lời một chữ, hai nữ nhân tựa hồ tâm hữu linh tê bình thường lấy gật đầu làm chào hỏi phương thức.

Yến Tiểu Mộng không nói thêm gì, giống như kia Lý tiên sinh cùng hồng quản lý báo cho biết một chút chính là đi vào rượu rồi tiệm, mà ở sau lưng nàng hai vị công chúa, vị kia Đại công chúa nhưng lại là ngoài dự tính vừa đi tới bên cạnh xe, nhìn đang ở một bên hút thuốc lá tài xế, sâu kín nói: "Người có thể hay không mang ta đi nam nhân đùa Hồng Kông chơi một chút?"

Tài xế ngần ra, trợn mắt hốc mồm nhìn trước mắt tuyệt mỹ Đại công chúa, nhưng là hẩn nhìn ra Đại công chúa tuyệt đối không phải là đang nói đùa.

Mà Yến Tiểu Mộng tức là nhú nhú mà, trên dưới đánh giá liếc một cái tài xế, trong mắt thiếu quá một tia hồ nghi ánh mắt, cũng là Thiên Tuyết Tâm Hương khẽ mỉm cười, nhìn tài xế kia cười khanh khách.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 404: Thiên Vương

Chương 404: Thiên vương

Hạnh phúc tới quá đột nhiên?

Tài xế rất muốn đáp ứng Đại công chúa thỉnh cầu.

Bởi vì Đại công chúa hai mắt như nước mùa xuân loại động lòng người, bất kỳ nam nhân bị nàng nhìn chăm chú vào đều không có cách nào cự tuyệt thỉnh cầu của nàng, nhưng là chung quanh một bọn đàn ông nhìn chăm chăm ánh mắt để cho tài xế sau lưng có chút lạnh cả người, hẳn là người thông minh, cho nên có thể làm cho ra thông minh lựa chọn: "Đại công chúa nói giỡn a? Ta chỉ là một cái bình thường tài xế mà thôi, chuyện như vậy ngài còn là đừng tìm ta rồi, ta xem Lý lão bản mấy người tự nhiên sẽ an bài tốt."

Một bên Lý tiên sinh hài lòng gật đầu.

Hắn cảm thấy cái này tài xế biết nói chuyện, cho nên hắn đi lên trước cười nói: "Đại công chúa, không bằng ngài trước nghỉ ngơi một chút, nếu như ngài muốn đi ra ngoài du ngoạn, ta tự nhiên sẽ tự mình cùng đi mang ngài chơi đủ, Tiểu Tư cơ nôn nôn nóng nóng, nơi nào sẽ mang ngài chơi vui vẻ?"

Nhưng là Đại công chúa như cũ nhìn tài xế.

"Còn không đi nhanh lên." Lý tiên sinh bất mãn quát lên.

Hắn là ở không rõ cảnh vàng lá ngọc Đại công chúa đối với một cái nho nhỏ

tài xế như vậy để ý, chẳng lẽ hiện tại cô nương cũng đều thích tiếp đất khí người sao?

Tài xế trốn tránh mắt, có chút bất mãn Lý tiên sinh thái độ, nhưng vẫn là đi tới một bên.

Đại công chúa nhìn tài xế bóng lưng, trong mắt lóe qua thất vọng.

Điểm này lệnh Thiên Tuyết Tâm Hương cùng với Yến Tiểu Mộng khẽ nhúu nhúu mày.

Như người này là Tần Phong, sợ rằng này tài xế đã sớm một cái tát phiến lên rồi.

Ban đầu Tần Phong giả mạo người què tiếm cơm nhân viên phục vụ, lúc ấy không có mấy câu nói Tần Phong nhưng chỉ là trở mặt, chó không đối được ăn cứt, đối với hần vô cùng giải Yến Tiểu Mộng tuyệt đối sẽ không tin tưởng Tần Phong sẽ sửa rúng cái này tặc xấu. Thiên Tuyết Tâm Hương mặc dù không bằng Yến Tiểu Mộng như vậy xâm nhập hiểu rõ, nhưng là thấy đặc tài xế hướng đi, cũng nhận định hần sẽ không ở là Tần Phong.

Vốn là tài xế đối với trong đại sảnh mấy mỹ nữ vẫn không động thanh sắc, trừ Thiên vương loại này đối với chiến đấu đã chấp nhất người ngoài, chỉ có đối với mấy người đã rất tinh tường tài năng làm được điểm này, dù sao lúc này trong đại sảnh này cực kỳ mỗi người mỗi vẻ mỹ nữ có thể làm cho toàn cầu nam nhân đều điên cuồng. Mà có thể làm được đối với năm người toàn bộ quen thuộc, trước mắt cũng chỉ có Tần Phong.

Hơn nữa quen thuộc là rất tinh tường, bất luận là trên tinh thần, càng nhiều còn có thân thể trên.

"Tần Phong gần đây đang làm cái gì vậy?" Yến Tiểu Mộng thấp giọng hỏi.

Thiên vương nói: "Không biết." Dừng một chút, hần vừa tăng thêm một câu:

"Khả năng đi tới Hồng Kông."

Yến Tiểu Mộng mày nhíu lại càng sâu.

Mà một bên khác Thiên Tuyết Tâm Hương cũng là có chút ít lo lắng Tần Phong hướng đi, dù sao đến Hồng Kông sau đó hẳn chính là biến mất, ở cộng thêm hẳn đối với tội phạm Chi Vương kiêng kỵ, điều này làm cho nàng không thể không có chút bận tâm.

"Chúng ta đi thôi."

Yến Tiểu Mộng thấy Đại công chúa sau khi trở về, nhẹ giọng nói.

Đoàn người đi gian phòng của mình, mà Thiên vương lại là không có đuổi theo đi tới, trái lại là đứng ở nơi đó, đợi tất cả mọi người sau khi rời đi, hẳn mới là đi tới Thiên Tuyết Tâm Hương hai người trước người, Triều Hương Đồng gặp hẳn đi tới, một lòng suy nghĩ muốn thốt lên tới cổ họng trên.

"Ta diễn như thế nào?"

Nhưng là để cho Thiên Tuyết Tâm Hương cùng với Triều Hương Đồng khiếp sợ chính là, trước mắt Thiên vương nhưng lại tiếng nói vừa chuyển, biến thành bọn họ rất tinh tường một cái thanh âm.

Tần Phong!

"Người. . ." Triều Hương Đồng nhìn trước mắt nam tử, khiếp sợ có chút nói không ra lời.

Thiên Tuyết Tâm Hương càng là tán thán nói: "Khí thể của người từ đầu tới đuôi đã toàn bộ biến chuyển, nếu như không phải là chính người thừa nhận, đến cuối cùng ta khả năng cũng không biết người chính là Tần Phong, người biết không? Ta nhìn trời Vương càng ngày càng hiếu kỳ rồi."

"Đối với hẳn tò mò?" Tần Phong nói: "Có cái gì tò mò?"

"Một có thể đem chiến đấu coi là so sánh với tánh mạng còn trọng yếu hơn nam nhân, ở trên người của hãn sợ rằng có một loại tất cả mọi người không đầy đủ đặc thù mị lực." Thiên Tuyết Tâm Hương nhẹ giọng nói: "Người chẳng qua là diễn, cũng đã để cho ta cảm thấy kính nể, nếu như bản thân của hãn ở chỗ này, sợ rằng. . ."

"Ở nói ta sẽ ghen." Tần Phong bất mãn nói.

Thiên Tuyết Tâm Hương nhẹ giọng cười nói: "Ta chỉ là tò mò thôi."

"Người vì sao phải giả trang Thiên vương?" Triều Hương Đồng tò mò hỏi.

Tần Phong nhún vai, nói: "Ta bây giờ là Yến Tiểu Mộng cận vệ, tội phạm Chi Vương nếu như muốn tiếp xúc hãn tự nhiên sẽ trải qua ta, như thế ta đối với tội phạm Chi Vương ở Hồng Kông hưởng đi tự nhiên hiểu rõ lắm, hơn nữa, tìm hương cũng không nghĩ tới ta sẽ giả trang Thiên vương, như vậy người cho là tội phạm Chi Vương sẽ nghĩ tới điểm này sao?"

"thật có chút làm cho người ta không cách nào tiếp nhận." Triều Hương Đồng nói: "Kia người tài xế kia đâu? Chi sợ cũng không phải là người bình thường chứ? Đối mặt đại sảnh mấy mỹ nữ như cũ không thay đổi. . ."

"Hãn?" Tần Phong cười thần bí: "Hãn nhưng là ta quyết định thắng bại trọng yếu con cờ."

"Chỉ là ta nghe nói Thiên vương cận kỳ cũng ở Hồng Kông xuất hiện, người sẽ không sợ làm lộ sao?" Triều Hương Đồng tò mò hỏi.

Tần Phong nhưng lại là lời thề son sắt nói: "Không biết." Dừng một chút, hãn nói: "Được rồi, ta phải đi lên rồi, bất quá các người phải chú ý các người hành tung của mình, ta ở chỗ này còn có thể bảo vệ các người, nếu là rời đi nhân tuyến của ta, một khi tội phạm Chi Vương thật muốn đối với các người hạ thủ, ta sợ rằng rất khó giữ được các người. Hơn nữa, hương hương cung khói trì đã tới."

Thiên Tuyết Tâm Hương trong mắt lóe qua khác thường quang mang, nàng đối với hương hương cung gia tộc người còn vẫn tồn tại mấy phần sợ hãi, nghe nói Tần Phong lời nói sau cũng bặt rợn là gật đầu.

Tần Phong cười mở trừng hai mắt, nhưng quay người lại sát na, hẳn chính là khí thế vừa chuyển, lúc trước cười đùa đã vô ảnh vô tung biến mất, thay vào đó là một cỗ khinh người khí thế, cỗ khí thế này tựa như một ngọn thẳng đứng thiên nhận Cô Phong, cho dù là thiên địa lắc lư, cũng sẽ không lay động chút nào.

Nhìn bóng lưng của hắn.

Triều Hương Đồng lại là không nhịn được than thở một phen, chẳng qua là Thiên Tuyết Tâm Hương trong mắt lóe qua hồ nghi.

"Chúng ta đi đi một chút đi." Triều Hương Đồng lôi kéo Thiên Tuyết Tâm Hương.

Thiên Tuyết Tâm Hương trong lòng có chút cho phép nghi vấn, nhưng cũng không có ở nhiều lời, dù sao chuyện này việc quan hệ Tần Phong kế hoạch cùng với đối với hương hương cung khó tránh khỏi phản kích, nàng không muốn nói nhiều một câu.

Đây chính là hẳn thông minh nơi.

Cho nên khi Tần Phong vòng qua thang máy đi về phía thang lầu sau, thấy ý ở một bên hút thuốc lá lúc trước tài xế sau, đạo một tiếng: "Nàng rất thông minh."

"Tội phạm Chi Vương người này thực lực siêu tuyệt." Tài xế trên mặt nhưng lại là một mảnh ngưng trọng, nói: "Hơn nữa chúng ta đối với hắn biết quá ít, nhưng là có thể khẳng định một chút phải, đây là chúng ta đối phó rằng nanh tới nay gặp phải nguy hiểm nhất một đối thủ."

"Cho nên hẳn hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Tần Phong giọng điệu có chút ngưng túc.

Tài xế yên lặng gật đầu, hẳn biết, tội phạm Chi Vương giết Cao Kiêu Phong cùng cũng đem thi thể ném cho Tần Phong sau đó, cũng đã đối với Tần Phong phát ra khiêu chiến thư, cuộc khiêu chiến này tuyệt đối không thể nào sẽ xuất hiện song phương còn sống cục diện, bởi vì Tần Phong cùng tội phạm chi vương đó sẽ không tưởng làm cho mình địch nhân cường đại sống.

"Đầu rồng ở Đảo Quốc giết hơn một ngàn người." Tài xế bỗng nhiên nói: "Người không có ý định đi xem một chút?"

"Vẫn chưa tới thời điểm."

Lúc này, ở Tần Phong trên người, lại bỗng nhiên toát ra một cỗ ngất trời chiến ý.

Này cỗ đối với chiến đấu chấp nhất cùng khát vọng, trừ phi là cái loại kia đem chiến đấu thị làm sinh mệnh quái vật trên người mới có thể phát ra đi ra ngoài!

Nhưng là Tần Phong tuyệt đối không phải là người như thế.

Cho nên Thiên Tuyệt Tâm Hương hoài nghi là đúng, người trước mắt cũng không phải là Tần Phong, mà là chân chân chính chính Thiên vương. R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 405: Diệp Mộng Kỳ Sợ Hải

Chương 405: Diệp Mộng Kỳ sợ hải

Bất luận cái gì mùa, Seberia Phong tổng mang theo một cỗ xào xạc cùng thể lương.

Đầu mùa hè cũng không ngoại lệ.

Sắc trời âm u, đây là một thích hợp giết người cuộc sống.

Tùy màu đen {bôn ba:-Mercedes-Benz} tổ thành đoàn xe xuyên qua hoang vu không người nào khu, hướng Seberia phúc địa nhanh chóng chạy. Con đường hai bên tràn đầy chọc trời cổ thụ, ở trời âm u sắc, tựa như viễn cổ vệ sĩ.

Diệp Mộng Kỳ nhìn ngoài cửa sổ xào xạc phong cảnh, nồng trang hạ sáng ngời hai mắt lóe qua bi ai.

Nàng lúc này mặc gợi cảm nhìn thấu hắc ti quần cụt, trắng nõn bắp đùi lúc này bị một đôi đũa dầy tham muốn giữ lấy ánh mắt chậm rãi quét mắt, bên trong buồng xe nổi lơ lửng nồng nặc xì gà vị, còn có Vodka mùi rượu, nàng cảm giác có chút ác tâm nghĩ ói, nếu như không phải là trên mặt nàng vẽ lấy nồng trang, sợ rằng liếc một cái có thể nhìn ra được trên mặt nàng không tự nhiên.

Ở nơi này cỗ xe gia trưởng bản Lincoln trong xe, ngồi không chỉ nàng một người.

Còn có hai nam nhân.

Ở nàng bên cạnh là một ước chừng hơn năm mươi tuổi nam tử, hăn hai tóc mai có hơi trắng bệch, giữ lại râu quai nón, vóc người lại khôi ngô, chẳng qua là nâng cao tướng quân bụng, là một điển hình Seberia trung già nua nam nhân, nhưng là ánh mắt của hăn lại thay vì thô cuồng lớn lên thành ngược lại, so sánh với hồ ly còn muốn xảo trá quang mang không ngừng lóe ra, hăn một tay ngậm xi gà, một cái tay thuận thế ôm Diệp Mộng Kỳ.

Mà ngồi ở hai người đối diện là một người da đen nam tử, hăn vóc người có chút nhỏ gầy, ngồi ở chỗ đó cực kỳ hèn mọn, trong cặp mắt nhìn Diệp Mộng Kỳ hai chân tràn đầy ham muốn quang mang, theo ánh mắt trên đời, nhìn kia như ẩn như hiện bộ ngực, cổ họng từng đợt lặn lội, hận không được tại chỗ đem nàng ấn đến dưới thân thể.

Nhưng hăn không dám.

Bởi vì ở Diệp Mộng Kỳ bên cạnh nam nhân là hăn boss.

Có thể tùy thời tùy chỗ muốn hăn mạng boss.

boss rất lớn phương, bởi vì hăn tin chắc hào phóng mới có thể thành đại sự, cho nên đến nay mới thôi, hăn đã trở thành E Quốc lớn nhất tội phạm tổ chức đầu óc, đem chiếm cứ E mấy chục năm đứng sừng sững không ngã Hắc bang hung hăng đậm ở dưới lòng bàn chân, mỗi khi nhớ tới cái kia xã hội đen lão đại trên khuôn mặt già nua nhục nhã cùng bi phẫn, hăn đã nghĩ nhiều uống vài chén Vodka ăn mừng một lần.

Ngăn ngủ nửa năm, đánh bại E Quốc Hắc bang, đây là hăn đặc ý chiến tích.

Hăn đem nguyên do về với mình rất lớn phương.

Hào phóng có thể cười híp mắt nhìn thủ hạ của mình mang theo dâm. Lay động ánh mắt đang nhìn mình nữ nhân bên cạnh.

Nữ nhân trong mắt hăn cùng vũ khí giống nhau, là tài nguyên, là đánh bại

địch nhân tài nguyên. Tài nguyên hẳn là thả vào thủ hạ trong tay, để cho bọn họ cầm lấy đi liều mạng. Nếu như tài nguyên không nhiều lắm còn keo(bớ) keo(bớ) tác tác, kia cũng đừng nghĩ thành đại sự. Bất quá trong mắt hẳn nữ nhân cùng vũ khí còn có một chút bất đồng, đó chính là có phải là hay không xử nữ, hẳn thích thường thức xử nữ, cho nên hẳn không thích người khác thay hẳn thường thức, nếu không hẳn sẽ rất tức giận.

Nói như vậy, boss {tức giận:-sinh khí} hậu quả sẽ rất nghiêm trọng, kẻ nhẹ cũng muốn ném tới Bắc Băng Dương trở thành gấu Bắc cực thức ăn.

"Thân ái, cảm giác như thế nào?"

Boss rất quan tâm Diệp Mộng Kỳ cảm giác, tựa hồ là nhận ra Diệp Mộng Kỳ trạng thái, nhẹ giọng hỏi.

Diệp Mộng Kỳ nửa tựa tại trong ngực của hẳn, mắt quyến rũ như tơ nói: "Chẳng qua là bên trong xe có chút buồn bực sợ. Các người những nam nhân này chỉ biết là hút thuốc lá uống rượu, cũng sẽ không quản chúng ta nữ nhân cảm thụ."

Diệp Mộng Kỳ này nét mặt có thể nói là tính cảm tới cực điểm, nếu như Tần Phong ở chỗ này, đánh chết cũng đều sẽ không tin tưởng ban đầu tam nói không hợp tựu móc súng giết người vạm vỡ cô bé nhưng lại sẽ quyến rũ như vậy, nhưng chính là ở nơi này vạm vỡ trên người nữ nhân bỗng nhiên nhiều ra một cỗ gợi cảm quyến rũ hơi thở, càng là trước mặt lực vô cùng. Ánh mắt kia càng làm cho rất nhiều nam nhân đều không cách nào cự tuyệt.

Cho nên boss mở ra cửa sổ.

Gió thổi qua, Diệp Mộng Kỳ trên người đơn giản y phục theo gió vũ động, nàng cười duyên hai tiếng, càng là chọc cho kia nhỏ gầy hắc nhân nam tử ánh mắt đều nhanh thẳng.

Đàm tiểu nhân gian, đoàn xe đã đến sân bay.

Sân bay là tư nhân phi cơ chuyển vận tràng, nơi này bí ẩn tính vô cùng tốt, trên thực tế nơi đây phương viên mấy chục dặm cũng đều là boss tư nhân lãnh địa.

Vừa xuống xe, Diệp Mộng Kỳ tựa nhìn lướt qua bốn phía.

Nàng trong ánh mắt mang theo một tia kích động.

Bởi vì nơi này sẽ là bên cạnh cái này boss nơi táng thân.

"Ta chán ghét âm trầm khí trời, loại khí trời này để cho ta phiền não muốn giết người." boss oán trách một câu: "Roque, phi cơ đấy!"

Roque chính là cái kia nhỏ gầy hắc nhân nam tử, hẳn là boss tâm phúc thủ hạ, lúc này hẳn nhìn thoáng qua sân bay, lại phát hiện trong sân bay nhưng lại không có một người nào nhân viên làm việc, trong mắt của hắn lóe qua hồ nghi, rất nhanh hắn vung tay lên, còn lại trên xe đi xuống thủ hạ lập tức thần kinh căng thẳng, một đám móc ra vũ khí trận địa sẵn sàng đón quân địch.

"Chuyện gì xảy ra?"

Boss trầm giọng quát lên.

Roque bận rộn là tiến lên, hai mắt ở Diệp Mộng Kỳ gợi cảm trên thân thể hung hăng nhìn lướt qua, nói: "Nếu một người cũng không có, chỉ có thể nói rõ chúng ta cũng bị người mai phục rồi."

"Mai phục?" boss khinh thường cười.

Diệp Mộng Kỳ khẽ cau mày, nhưng lập tức cười duyên nói: "Ta xem Roque người là thần kinh khẩn trương chứ?"

"Tiểu thư khả không nên xem thường năng lực của ta." Roque nuốt ngụm nước miếng: "Ta nói có mai phục đó chính là có mai phục."

"Nhưng vì cái gì người không khẩn trương?" Diệp Mộng Kỳ mở trừng hai mắt, hỏi.

Roque nhìn nàng ngạo nhân bộ ngực, liếm liếm đôi môi: "Bởi vì chúng ta không sợ."

Chờ hẳn mới vừa nói xong, bỗng nhiên từng đợt lịch bạch thanh âm từ bốn phương tám hướng đánh tới, chỉ thấy trống vắng sân bay bỗng nhiên toát ra một đám võ trang đầy đủ nhân viên, trên người đeo người cảnh sát hình sự quốc tế dấu hiệu, mà bọn họ cầm trong tay vũ khí một đám đầu vào đấy nhanh chóng tiến tới gần, bất quá chốc lát {công phu:-thời gian} cũng đã đem boss một nhóm người đoàn đoàn bao vây.

"Bỏ vũ khí xuống! Các người đã bị bao vây!"

Một người lớn tiếng quát.

Boss ha ha cười, cười để cho Diệp Mộng Kỳ có chút kinh hãi, nàng không giải thích được nhìn boss, chỉ thấy hẳn như cũ là hút xì gà, không chút hoang mang còn đem nàng kéo, một đôi thô ráp tay tại nàng gợi cảm phía sau lưng nhẹ khẽ vuốt vuốt.

"Cố Lạp cách, đã lâu không gặp."

Vì lần này tiểu trừ boss một nhóm người, lần này cảnh sát hình sự quốc tế dẫn đội là một lão tướng, mà cái này lão tướng Diệp Mộng Kỳ rất quen thuộc, chính là nàng ở thụ huấn trong lúc nhiều lần muốn thái rưng nàng tấm thân xử nữ nam tử kia, chẳng qua là nhìn hẳn một cái, Diệp Mộng Kỳ trong lòng sẽ không tùy một trận nhảy loạn, nàng có một loại dự cảm bất tường hiện lên tại trong lòng.

"Kate, người hay(vẫn) là như vậy khốn kiếp." Cố Lạp Kỳ như cũ là ngậm xì gà, vênh váo tự đắc.

Diệp Mộg Kỳ tâm cũng càng phát ra bất an.

Kate, cũng chính là nhiều lần muốn chiếm hữu Diệp Mộg Kỳ lão gia hỏa trên mặt hiện lên một mảnh nụ cười quý dị: "Cổ Lạp Kỳ, người không sợ chết sao?"

Cổ Lạp Kỳ ha ha cười một tiếng, nhưng là còn chưa kịp cười ra mấy tiếng tới, hần bỗng nhiên cảm giác bả vai một trận đau nhức, theo sát sau cả người bị khắc chế ở, một thanh cái miệng nhỏ kính súng lúc này bị Diệp Mộg Kỳ nắm trong tay, đang ngăn cản ở đầu của hần trên, kia Roque cả kính, vung tay lên, một đám thủ hạ hống súng toàn bộ chỉ hướng Diệp Mộg Kỳ.

Nhưng là Diệp Mộg Kỳ hồn nhiên không sợ hãi, nàg lúc này trên mặt kiều mỹ đã sớm vô ảnh vô tung biến mất, thay vào đó là một cỗ lạnh như băng: "Cảnh sát hình sự quốc tế, thúc thủ chịu trói đi."

Cổ Lạp Kỳ quái dị cười, cho dù là bị phản chế trụ, như cũ là ngậm của mình xì gà, nói: "Người biết ta hiện tại hối hận nhất một chuyện là cái gì không?"

Diệp Mộg Kỳ lạnh lùng trên mặt không có chút nào nét mặt.

"Chính là không đem người đùa tới chết." Cổ Lạp Kỳ cười quái dị nói: "Bất quá rất nhanh, rất nhanh ta liền sẽ đem người đùa tới chết. Ta sẽ nhường vô số nam nhân đùa bỡn thân thể của người, sau đó để cho người sống nhìn trên thân thể của người thịt từng khối từng khối {chăn:-bị} chặt đi xuống uy cho súng vật của ta."

Diệp Mộg Kỳ trên mặt lóe qua tức giận, trên tay lực đạo cũng gia tăng mấy phần.

"Để cho người của người, để xuống thương!" Diệp Mộg Kỳ lạnh lùng nói.

"Dựa vào cái gì?" Cổ Lạp Kỳ cười lạnh nói.

"Bằng chúng ta đã đem người bao vây." Diệp Mộg Kỳ lạnh lùng nói.

Nhưng là trả lời hần nhưng lại là Roque vung tay lên, Cổ Lạp Kỳ mấy tên thủ hạ nhưng lại là về phía trước mấy bước, Diệp Mộng Kỳ toàn thân căng thẳng, đem ánh mắt đặt ở Kate trên người, nhưng là Kate nhưng lại là không chút hoang mang điếm một viên hương khói, ánh mắt nghiền ngẫm nhìn nàng.

Diệp Mộng Kỳ tâm, chìm đến đáy cốc.

"Đội trưởng!" Một tên cảnh sát hình sự quốc tế mắt thấy Diệp Mộng Kỳ sắp khó giữ được, không nhịn được nói.

Kate nhổ một ngụm hương khói, nói: "Người muốn lái thương tự nổ súng."

Tên kia cảnh sát hình sự quốc tế đầu tiên là ngăn ra, theo sát sau tiến lên một bước, nâng thương trầm giọng quát lên: "Bỏ vũ khí xuống!"

Nhưng là hần lời nói khởi không tới chút nào uy hiếp, Cổ Lạp ô mấy tên thủ hạ trái lại là đem họng súng đối với chuyển, nhắm ngay cảnh sát hình sự quốc tế.

"Nổ súng."

Roque bỗng nhiên la một tiếng, kêu gọi đầu hàng đồng thời, bản thân của hần trốn được một bên.

Cổ Lạp cách thủ hạ cũng đều là giết người không chớp mắt chủ, bọn họ chiếm được ra lệnh sau, không chút do dự khẩu động thủ trong cò súng, mà cảnh sát hình sự quốc tế ở có người trúng thương sau, dẫn đầu đội phó lớn tiếng quát: "Nổ súng!"

Rầm rầm rầm!

Tiếng súng lẫn nhau nhấp nhô lên xuống, nhưng là rất nhanh Diệp Mộng Kỳ liền phát hiện không đúng.

Bởi vì té xuống toàn bộ là cảnh sát hình sự quốc tế.

Mà Cổ Lạp cách thủ hạ ở thương lâm đạn vũ trung thật giống như không chút nào tổn hại, nhìn cảnh sát hình sự quốc tế lãnh khốc vô cùng.

"Là đạn giấy! Chúng ta vũ khí bị đánh tráo rồi!"

Một người lớn tiếng quát.

Chẳng qua là hăn lời nói còn chưa hô xong, trán của hăn trong nháy mắt bị một viên đạn quán xuyên.

"Giấu diếm!"

Đội phó lớn tiếng quát một tiếng, nhưng là rất nhanh ở bốn phương tám hướng chạy ra khỏi một đám võ trang nhân viên, bọn họ một đám cầm trong tay vũ khí, nhìn cảnh sát hình sự quốc tế bối rối đội ngũ, khóe miệng nụ cười mang theo khinh miệt cùng lãnh khốc, tiếng súng lẫn nhau không ngừng, Diệp Mộng Kỳ nhìn đồng bạn một đám chết bởi thương, hai mắt suýt nữa phóng hỏa, nàng thương đĩnh ở Cổ Lạp Kỳ trên đầu: "Để cho người của người dừng tay!"

Cổ Lạp Kỳ nhưng lại là cười híp mắt, như cũ là rút ra(quất) hăn xì gà.

Mà đứng ở nơi đó Kate cũng là mang theo nụ cười quý dị nhìn Diệp Mộng Kỳ.

"Dừng tay!"

Diệp Mộng Kỳ bỗng nhiên run lên {cổ tay:-thủ đoạn}, nhất thương đánh vào Cổ Lạp Kỳ trên đùi, người sau đau rên rỉ một tiếng, trong miệng xì gà cũng rơi xuống trên mặt đất.

"Ba ba ba."

Đang ở lúc này, tiếng vỗ tay bỗng nhiên truyền đến, kia tất cả tiếng súng thật giống như chiếm được một không thể kháng cự âm phù, bọn họ không hèn mà cùng ngừng lại, một đám nhìn về phía cùng một vị trí.

Chỉ thấy ở nơi đó.

Hai người đang đi tới.

Trước mặt một người, là một hoa lệ Vô Song nam tử, hảnh đi rất chậm, nhưng trong chớp mắt {công phu:-thời gian} chính là 3-4m khoảng cách, tay của hắn rất đẹp, nhẵn nhụi để cho bất kỳ nữ nhân nào cũng muốn ghen tỵ, tiếng vỗ tay tự nhiên đến từ tay của hắn, hoa lệ phong cách, hư vô mờ mịt khí thế, chẳng qua là vừa ra tràng, mọi người đại khí không dám ở ra một ngụm.

Có lẽ bọn họ không nhận ra cái này hoa lệ nam tử, nhưng là bọn hắn cảm thấy sợ hãi, loại này sợ hãi đến từ bản năng nhất phản ứng.

Không biết khi nào, Diệp Mộng Kỳ phát hiện mình tay tại đầu.

Nàng sợ. R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 406: Hợp Tác

Chương 406: Hợp tác

Diệp Mộng Kỳ cắn chặt hàm răng.

Nàng từ sẽ không cho là tự mình sợ (hãi) bất kỳ tội phạm, cho dù là đối mặt sát ý tăng vọt Tần Phong nàng cũng chưa từng sợ hãi quá đáng chút nào, nhưng là giờ này khắc này, nàng thật cảm thấy sợ (hãi).

Đây là một không hợp lý nhưng hợp tình hiện tượng.

Bởi vì thế giới dưới lòng đất không người nào dám vỗ bộ ngực nói đứng ở nơi này hoa lệ nam nhân trước mặt sẽ không cảm giác sợ (hãi), bất luận là quyền nghiêng nhất thời kiêu hùng, hoặc là trấn giữ giang sơn bá chủ.

Tuấn lãng gương mặt, như tinh không loại lóe lên tròn mắt, chỉ liếc một cái là có thể làm cho người ta đắm chìm ở hãn nghệ thuật trong thế giới không cách nào tự kèm chế, hãn vỗ tay, rất nhẹ, nhưng mỗi một cái cũng có thể ứng với đang Diệp Mộng Kỳ trong lòng kia căn căng thẳng thần kinh tuyến tiết điểm, thật giống như một quý dị âm phù, mỗi một lần vang lên, cũng có thể để cho Diệp Mộng Kỳ thần kinh tuyến không ngừng lay động, những thứ này sợ hãi lay động như cuộn sóng bình thường xung kích đầu óc của nàng.

Nếu như toàn thế giới mỗi mười chuỗi chọi đen lưu thông súng ống trong có bảy chuỗi thương trên có thể phát hiện Áo Lạc Phu chỉ tay, như vậy toàn cầu súng ống xạ kích ra đạn ở bên trong, mỗi mười viên đạn, có chín viên đạn cùng

hắn có trực tiếp hoặc gián tiếp liên hệ.

Mà hiển nhiên, giờ này khắc này nơi đây đã phát sinh chuyện tình, cùng hắn cũng có trực tiếp liên hệ.

"Edgar tiên sinh."

Kate cúi đầu, cung kính hô.

Edgar khẽ gật đầu tỏ ý, người sau như gặp đại xá bình thường hướng lui về phía sau mấy bước, Diệp Mộng Kỳ cắn chặt hàm răng, tay nàng còn đang run rẩy, nhưng họng súng đã nhắm ngay Cổ Lạp Kỳ đầu.

"Để cho người của người toàn bộ lui về phía sau!"

Diệp Mộng Kỳ chặt híp mắt, nhấn mạnh từng chữ nói.

Ngữ khí của nàng rất nặng, thật giống như là hao phí vô số lực lượng phun ra mấy chữ này, ở trên trán của nàng đã có to như đậu nành nhỏ mồ hôi hột không ngừng chảy xuống, trên mặt trang dung cũng dần dần tiêu hết, triển hiện kia trương xinh đẹp trung mang theo anh khí khuôn mặt.

"Người của người còn có mười hai mạng sống." Edgar thản nhiên nói: "Mà của người thương trung chỉ còn lại có một viên đạn, như vậy nói cho ta biết, một viên đạn có thể hay không rụng mười hai người mạng?"

Diệp Mộng Kỳ nhất thời ngẩn ra.

Mà Edgar nhẹ nhàng khoát tay áo.

Lúc này phía sau hắn cái kia vẫn tầm thường người bỗng nhiên động.

Tốc độ cực nhanh, nhanh đến để cho Diệp Mộng Kỳ không cách nào bắt hắn tầm hơi, chẳng qua là một trong nháy mắt, nàng chợt nghe hét thảm một tiếng.

Nàng trợn to hai mắt.

Trong mắt tràn đầy tức giận cùng bi thương.

Chỉ thấy kia đội phó đứng ở nơi đó, hần mồ hôi trên trán từ không có dính chỉ quá, mà thân thể của hần không ngừng co quắp, miệng khê đóng mở cúi đầu nhìn thoáng qua.

Đó là một con máu lãn tẩn tay, nắm một viên đỏ tươi trái tim.

Đau đớn kịch liệt cũng không có kéo dài quá lâu thời gian, ở tử vong rồi cuộc một khắc kia, trong mắt của hần như cũ tràn đầy mê mang. Hần vĩnh viễn nhìn không thấy tới, ở phía sau hần cái kia mặt không chút thay đổi nam tử trong mắt lóe ra hưng phấn cùng máu tanh quang mang, cánh tay hần rất nhỏ, cùng hần thân thể khô ngô không được(sao chứ) có quan hệ trực tiếp, nhưng là cánh tay hần da thịt cực kỳ chặt chẽ, mỗi một khối da thịt thật giống như là hoàn mỹ nhất bộc phát lợi khí, có thể làm cho cánh tay hần dễ dàng đục lỗ bất kỳ một người thân thể.

"Không!"

Diệp Mộng Kỳ gào thét một tiếng.

Nàng có chút bất lực cùng tức giận, nhưng là không có người có thể trợ giúp nàng, Cổ Lạp Kỳ đám người nụ cười càng phát ra quý dị, bọn họ đang đợi chờ nữ nhân này bị đánh sụp.

"Thứ nhất." Edgar lấy ra một gốc cây hương khói điểm trên.

Hần hút thuốc lá động tác rất lịch sự, vừa có nhất định quý dị động tác, Diệp Mộng Kỳ nhìn nàng, lửa giận trong lòng đã như núi lửa bình thường, nhưng là lại vừa chậm chạp không dám bộc phát, sợ ảnh hưởng tới vô tội. Nhìn Edgar trong miệng hương khói không ngừng toát ra, nàng bỗng nhiên lại cảm giác một tia mê mang.

Đội phó là mình hại chết.

Nếu như mình ném vũ khí, bọn họ có thể cứu sống.

"Thật bất hạnh, bọn họ không thể."

Bỗng nhiên, một quý dị ngữ điệu từ nàng bên tai truyền vào.

Nàng toàn thân một khéo léo cơ trí, sau đó mồ hôi lạnh chảy ròng, bởi vì không biết lúc nào, cái này quý dị nam nhân đã đến phía sau của nàng, hẳn không có đoạt được nàng vũ khí trong tay, chẳng qua là dán rất gần nhìn nàng, kia đôi mắt rất đẹp, nhưng là ở Diệp Mộng Kỳ trong mắt lại tựa như Địa Ngục vực sâu.

"Hắc hắc hắc."

Một bên Roque cùng với Kate cười càng lúc càng quý dị.

Cổ Lạp Kỳ càng là cười nhạt nói: "Diệp Mộng Kỳ, người yên tâm, chúng ta sẽ không quá dễ dàng giết người, ta sẽ nhường khắp thiên hạ nhất hèn hạ nam nhân không ngừng đùa bỡn người, ta muốn cho người tự sát không thể tự sát, ta muốn đem người vẫn sẽ Đông thiên thành phố, cho các người quốc gia tất cả mọi người gặp lại người bị vô số nam nhân chà đạp."

"Im miệng!"

Diệp Mộng Kỳ lãnh quát một tiếng.

Nhưng là đáp lại nàng nhưng lại là khác hét thảm một tiếng, Diệp Mộng Kỳ kinh hãi nhìn sang, lại phát hiện có một tên cảnh sát hình sự chết ở kia quý dị trong tay nam nhân.

Đồng dạng trái tim bị đục lỗ, đồng dạng mờ mịt luống cuống.

"Để cho hắn dừng tay!"

Diệp Mộg Kỳ nước mắt mông lung, lạnh lùng nói.

Edgar khẽ mỉm cười, nói: "Bọn họ chẳng qua là chết ở trong tay của người."

Diệp Mộg Kỳ mắt lạnh nhìn người này, lạnh lùng nói: "Người tên súc sinh này! Người không phải là người!"

Edgar lại cười, cười như cũ rất lịch sự, nhưng là ở Diệp Mộg Kỳ trong mắt, nụ cười của hắn so sánh với Tần Phong càng thêm ghê tởm, càng thêm khốn kiếp, nghĩ tới đây, nàng không khỏi lại nghĩ tới, nếu như là Tần Phong, nếu như hắn ở chỗ này, hắn sẽ làm sao làm?

"Nếu như là hắn, Cổ Lạp Kỳ đã sớm chết rồi."

Edgar cười nói.

Diệp Mộg Kỳ lại là toàn thân một khéo léo cơ trí, nàng không thể nào tin nổi bên cạnh cái này cầm thịt không bằng nam nhân nhưng lại có thể học hiểu tâm tư của nàng.

"Ở trong mắt ta, không có gì không thể nào." Edgar thản nhiên nói.

"Ta để xuống thương, người sẽ tha bọn hắn sao?" Diệp Mộg Kỳ tuyệt vọng hỏi.

Edgar cười, cười rất làm cho người ta mê muội: "Người biết rõ đáp án, tội gì hỏi lần nữa?"

Diệp Mộg Kỳ cắn chặt hàm răng, nàng biết mình rơi vào ác ma trong tay, nàng thậm chí không cách nào phản kháng chút nào, loại này tuyệt vọng kể từ khi một năm kia lúc còn nhỏ nhìn thấy cha mẹ của mình bị sát thủ tàn nhẫn sát hại sau, nàng ở cũng không có xuất hiện quá, nhưng là giờ này khắc này, nàng vừa ném thử đến nơi này loại tuyệt vọng làm cho người ta không nhận được tự sát tư vị.

Diệp Mộg Kỳ rớt cuộc vẫn là bỏ súng xuống.

Cổ Lạp Kỳ thoát đi chế phục sau, hấn xoay người một cái tát quạt đi tới.

Lực lượng của hấn rất lớn, khiến cho Diệp Mộg Kỳ thân thể lão đảo lui lại mấy bước.

"Gái điếm thúì." Cổ Lạp Kỳ lạnh lùng nói: "Làm cái gì không tốt làm gián điệp, hừ, người phải biết kết quả của người!"

Một bên Kate cũng là rét căm căm nói: "Ta đảo là rất vui lòng vì người giải quyết cái này gián điệp."

Cổ Lạp Kỳ xoay người trừng mắt liếc hấn một cái, Diệp Mộg Kỳ lau khóe miệng rỉ ra máu tươi, nhìn một nhóm người, trong mắt có rất nhiều tức giận cùng không cam lòng, Edgar lại phất phất tay, rất nhanh liên tiếp thương tiếng vang lên, Diệp Mộg Kỳ kinh hô một tiếng, đột nhiên xông ra ngoài, nhưng là rất nhanh một cổ lực lượng khổng lồ từ một bên đánh tới, nàng nơi nào có tâm đi phòng thủ?

Chẳng qua là buồn bực hừ một tiếng.

Lực lượng khổng lồ đem nàng đụng phải đi ra ngoài, đang bay ra đi 3-4m sau lão đảo té ngã trên đất, cánh tay của nàng truyền đến từng đợt đau nhức, đã gãy xương.

Nhìn đồng đội một đám chết ở đoạt, Diệp Mộg Kỳ phát hiện mình kêu rên nhưng lại hiển lộ như thế hèn mọn.

Edgar phất phất tay, muốn tiến lên bắt được Diệp Mộg Kỳ mấy người lui xuống, mà Edgar đi lên trước, trên cao nhìn xuống nhìn Diệp Mộg Kỳ, nàng lúc này chật vật không chịu nổi, nằm dưới đất trên mặt tràn đầy tuyệt vọng thống khổ.

"Ta bỗng nhiên rất có hứng thú." Edgar nói.

Diệp Mộng Kỳ hai mắt lạnh lùng nhìn hắn, hận không được đưa hắn bằm thây vạn đoạn, nàng biết Edgar biết mình ý nghĩ trong lòng.

Edgar lại khẽ lắc đầu, nói: "Làm một người cảnh sát, người rất khá, cho nên ta quyết định cho người một phần vinh quang."

"Hừ, tội phạm vinh quang?" Diệp Mộng Kỳ cười nhạt nói: "Ta chính là chết cũng tuyệt đối không muốn."

"Không, ta cho người một cơ hội." Edgar nói: "Cho người một cơ hội, giết hắn rồi."

Vừa nói, Edgar đưa tay chỉ hướng Kate.

Vốn là nhìn trò hay Kate toàn thân một khéo léo cơ trí, hắn không thể tin nhìn Edgar ngón tay, hắn theo bản năng lui về phía sau một bước muốn né tránh Edgar mục tiêu phạm vi, nhưng là sau lưng một trận âm lãnh tiếng cười để cho hắn trong nháy mắt toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng, toàn thân hắn cứng ngắt, run rẩy chuyển động cổ, nhìn kia trương mặt không chút thay đổi mặt, hù nuốt ngụm nước miếng.

Hắn biết. Chỉ cần lại lui sau một bước, trái tim của mình sẽ bị cứng rắn móc ra.

"Vì. . . Tại sao?"

Kate thanh âm có chút khô khan.

Một bên Cổ Lạp Kỳ đã tạm thời xử lý trên đui súng bắn đã thương, Diệp Mộng Kỳ súng lục là nhỏ hình súng lục, uy lực cũng không lớn, lúc này sắc mặt của hắn khôi phục mấy phần huyết sắc, oán hận nói: "Kate, người tốt nhất có thể đem cái này kỹ nữ đánh cho ta thua!"

Diệp Mộng Kỳ tức là cắn răng bò dậy, nàng cánh tay phải đã bẻ gãy, chẳng

qua là cắn chặt hàm răng, trên mặt tái nhợt một mảnh.

"Rất tốt, rất tốt."

Edgar lui về phía sau mấy bước, nói: "Đây là một tràng công bình giao dịch, giết Kate, ta sẽ thả người rời đi, người có thể vì người chết đi đồng bọn báo thù."

"Edgar tiên sinh. . ."

Kate bỗng nhiên chạy lên trước quỳ gối Edgar trước người, bối rối nói: "Ta. . . Tại sao. . ."

"Càng là khó có thể thu mua người, càng có thể phát huy càng thêm lớn tác dụng." Edgar thản nhiên nói.

Kate quá biết mình hậu quả rồi, làm Edgar nói lên cái yêu cầu này sau đó hẳn tự biết mình bị quăng đi rồi, cho dù là tự mình thắng, ở Edgar trong mắt tự mình cũng chỉ là một vô dụng con cờ, huống chi, hẳn có thể thắng Diệp Mộng Kỳ sao?

Lúc này Diệp Mộng Kỳ đã vô cùng phần nộ, hận không được đem mình rút gân lột da, hơn nữa nàng là chịu đủ huấn luyện cảnh sát hình sự quốc tế chiến sĩ, cho dù là lúc này thân chịu trọng thương, nhưng phối hợp lúc này tâm tình của nàng, như cũ là vô cùng lực sát thương.

Nhìn Diệp Mộng Kỳ đỏ lên hai mắt, Kate há miệng đi, cầu khẩn nhìn Edgar.

"Ta trợ giúp người đạt thành mục đích của người, nhưng là ta luôn luôn ân oán rõ ràng, cho nên người cũng nên giao ra của người trả giá lớn rồi." Edgar nói.

"Khả là của ta trả giá lớn. . ."

"Không. . ." Edgar cười híp mắt nói: "Của người trả giá lớn nàng giống nhau có thể cho ta, ta cho nàng cầu sinh cơ hội, cơ hội báo thù, như vậy ta tự nhiên sẽ

ở trên người của nàng tìm lấy lợi ích, phần này lợi ích nếu so với người có thể cho hơn nhiều quá."

"Nàng chỉ là một cái bình thường cảnh sát hình sự." Edgar tuyệt vọng làm cuối cùng biện luận.

Edgar cười nói: "Ở trong mắt ta, người không đồng dạng cũng chỉ là một cái bình thường trong cảnh sát hình sự quốc tế cục một người bình thường cục trưởng thôi." R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tủ Sách Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 407: Đắm Máu Sống Lại

Chương 407: Đắm máu sống lại

Diệp Mộng Kỳ tế qua cầm thú không có ở số ít.

Mà lúc này, nàng thề muốn đem trước mắt tên cầm thú này không bằng khốn kiếp giết chết.

Trên người của nàng đã có nồng hậu sát ý, cánh tay phải vô lực đứng thẳng lôi kéo, nhưng cả người lại như đắm máu chiến sĩ, địch nhân không chết, chiến hỏa bất diệt.

Lửa giận ở cặp mắt của nàng trung hùng hực thiêu đốt, Kate bị nàng xem thấy sắc mặt tái nhợt, không nhịn được lão đảo lui về phía sau một bước. Diệp Mộng Kỳ lý lịch sơ lược hẳn quá quen thuộc, ở Đông thiên thành phố đủ loại chiến tích càng là rõ mồn một trước mắt, nàng dán mắt tội phạm không chết tức thương, mà lúc này, gặp phải chiến hữu liên tiếp chết đi, tự mình cái này đầu sỏ gây nên vừa làm sao có thể tránh thoát sát ý của nàng?

Kate cắn chặt răng, nhìn Diệp Mộng Kỳ, rút ra một thanh đoản đao thật chặt nắm trong tay, trầm giọng nói: "Diệp Mộng Kỳ, ngươi phải biết kết quả của ngươi."

Hắn quyết định công tâm làm đầu, ít nhất muốn đem Diệp Mộng Kỳ khí thế đánh loạn. Cho nên lời của hắn nói rất hèn hạ, rất khó nghe: "Coi như là người giết ta, ngươi cũng sẽ trở thành những nam nhân này đồ chơi, ngươi sẽ bao hàm

khuất nhục muốn sống không được, muốn chết không xong, người sẽ ở Đông thiên thành phố vứt bỏ tất cả mặt mũi."

Diệp Mộng Kỳ cắn chặt hàm răng.

Nàng biết, Kate nói không có sai.

Kate thấy sắc mặt nàng hơi đổi, trong lòng vui mừng, chăt nói tiếp: "Người là một nữ nhân, trên cái thế giới này tàn khốc đối với nữ nhân là không công bình, người không phải là vãn thủ vững của mình trình tiết sao? Nhưng là rất nhanh của người trình tiết giống như là thứ không đáng tiền nhất mặc người chà đạp, trên cái thế giới này nhất hèn hạ người để chà đạp!"

Nhìn Diệp Mộng Kỳ càng ngày càng sắc mặt tái nhợt, Kate âm trầm u ám cười nói: "Ngẫm lại người cái này Đông thiên thành phố minh tinh cảnh sát lấy nhất chăt vật không chịu nổi trạng thái ở bị Đông thiên thành phố người sở biết rõ, gia tộc người mặt có thể bị hoàn toàn không có!"

"Im miệng!"

Diệp Mộng Kỳ bỗng nhiên giận quát một tiếng.

Nhưng là Kate biết nàng đã là nỗ mạnh hết đà, nơi nào chịu dừng lại miệng, cười nhạt nói: "Không bằng để cho ta giết người, chỉ muốn người chết, người chính là nhất vinh quang cảnh sát hình sự quốc tế chiến sĩ, người không chỉ không có vứt bỏ mặt mũi, còn có thể đạt được vinh dự."

"Cái này Kate, miệng hay(vẫn) là trước sau như một thiếu rút ra(quất)." Một bên Cổ Lạp Kỳ không nhịn được xem thường nói.

"boss, Trung Mắm có câu ngạn ngữ, công tâm làm đầu." Roque cười đê tiện nói: "Bất quá nói trở lại, ta còn là hi vọng Kate bị giết rồi, nếu không mất đi như vậy một nữ nhân xinh đẹp quả thực tổn thất quá lớn."

Cổ Lạp Kỳ cũng là nói: "Không sai, nữ nhân này toàn thân cũng đều là cực

phẩm, hương vị nhất định không sai. Hơn nữa, đơn giản như vậy làm cho nàng chết rồi, thật là đáng tiếc."

Bọn họ lời nói thanh âm không nhỏ, trùng hợp có thể làm cho Diệp Mộng Kỳ hai người nghe được, nghe đến này chút ít nói, Kate cũng là càng ngày càng hưng phấn, dù sao bọn họ lời nói càng khó nghe, đối với mình càng có lợi, cho nên hẳn hoàn toàn không quan tâm hai người trong lời nói nghĩ làm cho mình chết ý tứ, Edgar hướng tới nói lời giữ lời, chỉ cần giết Diệp Mộng Kỳ, tự mình tự tuyệt đối có thể sống đi xuống!

Diệp Mộng Kỳ thở hổn hển, nàng cánh tay phải đau đớn càng ngày càng nặng.

Nàng thậm chí có chút ít không cách nào quả thực thân thể của mình, đang nghe mấy người này nói nhảm, trong nội tâm nàng vừa há có thể không phải là quần quýt? Chung quy là một phụ nữ, nàng mặc dù kiêu ngạo cường đại, nhưng là đối với thân thể của mình lại cực kỳ cẩn thận, trên thực tế nữ nhân nào cũng không hy vọng thân thể của mình bị một đám hèn hạ nam nhân sờ chà đạp. Nhưng là nàng biết kết quả của mình, nhìn lướt qua những người còn lại.

Edgar cùng với cái kia tàn nhẫn nam tử lúc này đứng ở một bên, mà Cổ Lạp Kỳ cùng Roque nụ cười trên mặt cũng là càng phát ra quỷ dị, thậm chí những người còn lại trên mặt cười cũng là ác tâm làm cho nàng nghĩ ói.

Nàng không dám suy nghĩ sau này kết quả.

Cũng chính là nàng như vậy thất thần {công phu:-thời gian}, kia Kate hai mắt tuôn ra một mảnh tinh quang, bỗng nhiên xông tới, đao trong tay hướng Diệp Mộng Kỳ cổ họng chém tới, vốn là thất thần Diệp Mộng Kỳ sắc mặt một trận vẻ sợ hãi, toàn thân tóc gáy càng là tạc đứng thẳng, không chút nghĩ ngợi chính là lui về phía sau, Kate thấy đao thất bại, lại cũng không có thất vọng, mà là phấn khởi một cước đạp đi ra ngoài.

Vốn là bị thương, ở cộng thêm bị đánh trở tay không kịp, Diệp Mộng Kỳ

miễn cưỡng tránh thoát một đao kia, nhưng không cách nào tránh thoát một cước này.

Phanh.

Diệp Mộng Kỳ buồn bực hừ một tiếng, thân thể lão đảo lui về phía sau, suýt nữa là té ngã trên đất, thấy công kích được như ý, Kate nhất thời một trận hưng phấn lại là thừa thắng xông lên, đao trong tay càng là liên tiếp không ngừng chặt xuống, Diệp Mộng Kỳ bối rối tránh né, thân thể có chút chống đỡ hết nổi té ngã trên đất, lại là nhân cơ hội một cước vẽ ra, vốn định nóng lòng giết chết Diệp Mộng Kỳ Kate chưa kịp phòng bị, hai chân không ổn đồng dạng là té xuống, mà Diệp Mộng Kỳ nhân cơ hội lại là một cước đá ra đi, tốc độ của nàng cực nhanh, hơn nữa chân lực lượng cũng không nhỏ, ngay giữa ở Kate trên cổ tay.

Đình dương một tiếng, đoản đao lên tiếng mà rơi, Diệp Mộng Kỳ trong lòng vui mừng, đang muốn ở một cước đưa ra ngoài, lại nghe đến kia Kate hô: "Diệp Mộng Kỳ, chẳng lẽ ngươi không muốn chết sao? Ngươi nghĩ bị kia bọn đàn ông đùa bỡn sao? Ngươi quả nhiên là đồ đê tiện."

Chẳng qua là những lời này, nói Diệp Mộng Kỳ sắc mặt một trận trắng một trận thanh, đầu óc không khỏi lại là mâu thuẫn một mảnh, nếu như mình luân lạc tới những người đó trong tay, muốn sống không được, muốn chết không xong, đây chẳng phải là thống khổ nhất đấy sao?

Nàng là một phụ nữ, nàng có rất nhiều băn khoăn.

Nàng không muốn thật xin lỗi người nhà của mình, càng không muốn để cho người nhà của mình hổ thẹn.

Không chịu nổi xuất hiện ở đầu óc thoáng hiện, Kate thấy nàng lại là một trận thất thần, trong lòng đặc ý không dứt, nhưng cũng không dám khinh thường, vội vàng bò dậy, một cước hướng Diệp Mộng Kỳ đá vào, vốn là bối rối mâu thuẫn Diệp Mộng Kỳ Vô Tâm đánh nhau, trong lúc bối rối muốn phòng ngự, nhưng là một cước này lực đạo đầy đủ, nàng hay(vẫn) là bộ ngực truyền đến một trận đau

nhức.

Hơn nữa lúc này Kate cũng là thuận thế không ngừng công kích Diệp Mộng Kỳ cánh tay phải, hẳn muốn cho Diệp Mộng Kỳ không cách nào thừa nhận thống khổ ở buồng bỏ chiến đấu.

"A!"

Cánh tay phải chịu đến Kate công kích, Diệp Mộng Kỳ không nhịn được kêu thảm thiết một tiếng, nàng cắn răng một cái, một cước đá ra, kia Kate ở ăn một lần thiếu sau không dám khinh thường lui lại mấy bước, mà Diệp Mộng Kỳ nhân cơ hội lăn đi ra ngoài, ở bò dậy lúc, nàng đã chật vật không chịu nổi, vốn là tự bạo lậu y phục lúc này càng là cảnh xuân chột tiết, điều này làm cho quanh thân các nam nhân từng đợt xao động.

Cảm nhận được những người đó vô si ánh mắt, Diệp Mộng Kỳ trong mắt lại là một mảnh mê mang.

"Để cho ta giết người, giết người hết thầy tự kết thúc."

Kate chậm chạp đi đến đoản đao trước, nhặt lên đoản đao, nhẹ giọng nói: "Người sẽ là vinh diệu nhất chiến sĩ, gia tộc của người sẽ lấy người về vang, người sẽ giữ được trong sạch của người, người còn do dự cái gì? Để cho ta giết người."

Kate thanh âm không nhẹ không nặng, từng đợt truyền vào Diệp Mộng Kỳ đầu, mà bản thân của hẳn cũng là thật cẩn thận không ngừng tiếp cận, trên mặt càng là âm trầm quý dị cười, hẳn biết, một đao kia chỉ cần đi xuống, Diệp Mộng Kỳ tự hoàn toàn muốn cùng cái thế giới này nói chào tạm biệt gặp lại sau.

"Để cho ta giết người."

"Người sẽ chết rất nhanh, không có những thống khổ kia."

Kate nụ cười trên mặt cũng dần dần âm tàn, hẳn nhìn gần ngay trước mắt

Diệp Mộng Kỳ, nhìn kia không chút nào phòng bị cỡ, hấn cấn rằng một cái, một đao sẽ phải chém đi xuống.

Mà cũng chính là giờ này khắc này!

Một tiếng dã thú gào thét bỗng nhiên từ nơi không xa trong rừng truyền ra, kia tiếng hô cuồng bạo, hù dọa vô số phi điều, chỉ vừa nghe kia liền biết là cỡ lớn dã thú gào thét.

Edgar sắc mặt hơi đổi, mà phía sau hấn vốn là mặt không chút thay đổi nam tử lúc này trên mặt lại là nhiều hơn một phần sợ hãi, nhưng rất nhanh lại là một trận tàn khốc sở thay thế.

"Không muốn hành động thiếu suy nghĩ."

Edgar nhẹ giọng nói.

Kia tàn khốc nam tử hít sâu một hơi từ từ đè xuống trong lòng xao động.

Mà lúc này Diệp Mộng Kỳ, thật giống như là bị này dã thú gào thét thức tỉnh bình thường, trên mặt nàng một mảnh dữ tợn, nhìn kia bởi vì dã thú gầm rú mà xuất hiện trì độn Kate, ở người chết liền đi đồng đội trên người truyền tới máu tanh, nàng phát điên bình thường xông tới: "Ta giết người!"

Chẳng qua là trong nháy mắt.

Nàng còn có thể dùng lực trái tay nắm chặt Kate cầm đao {cỗ tay:-thủ đoạn}, đồng thời một cước đá ra đi, lực lượng khổng lồ trực tiếp đụng vào Kate bụng, Kate đau đớn cúi người xuống rên rỉ một tiếng, mà Diệp Mộng Kỳ thân thể từ hấn lưng cuộn, đem cánh tay hấn vất ngược lại quá, bị đau Kate nơi nào còn có thể cầm trong tay đoản đao, dễ dàng {chấn:-bị} Diệp Mộng Kỳ sở cướp đi.

"Không muốn. . . Không muốn á. . ."

Kate chẳng qua là hơi quay đầu {công phu:-thời gian}, thấy Diệp Mộng Kỳ

đứng ở một bên, trong tay đoản đao đã cao cao vung lên, con người của hắn một trận co rút lại, hoảng sợ cầu khẩn.

Nhưng là Diệp Mộng Kỳ trên mặt nhưng lại là lạnh lùng một mảnh, trong ánh mắt cũng đã như giống như dã thú, không chần chừ, không có mâu thuẫn, chỉ có sát ý. Giết chết trước mắt tên cầm thú này không bằng khốn kiếp.

Ông.

Đoản đao một trận vù vù, trong nháy mắt chém đi xuống.

Kia Kate nơi nào có phản kháng cơ hội, chỉ cảm thấy phần gáy một trận đau nhức, lạnh như băng đao phong đã sớm tiến vào cổ của hắn trong, hắn cả người kịch liệt co quắp chỉ chốc lát tiện là không có bất kỳ tiếng động, mà Diệp Mộng Kỳ rút ra đoản đao, hai mắt lạnh như băng nhìn bầy vẻ sợ hãi nam nhân, trên mặt không có e ngại, nàng đã không sợ hãi.

"Ta gọi là Diệp Mộng Kỳ, sinh là cảnh sát, chết cũng là cảnh sát!" Diệp Mộng Kỳ tay trái nắm chặt đoản đao, đoản đao trên máu tươi tích tích chảy xuống, nàng lúc này chính là lãnh khốc nhất nữ nhân, nhất nữ nhân xinh đẹp, trên mặt nàng kiên định cùng quyết tuyệt để cho tại chỗ tất cả mọi người là sắc mặt đại biến: "Ta từng thề muốn chém rụng trên cái thế giới này tất cả tội ác, trước kia là, hiện tại cũng giống như thế! Giết!"

Thanh như sấm sét.

Nàng lúc này, cực kỳ giống một đằm máu nữ chiến thần. Đứng ở nơi đó, không có bất kỳ người ở dám đem nàng làm thành lòng bàn tay đồ chơi.

Làm nàng giết chết Kate sau, nàng đã tâm như bàn thạch, nàng càng thêm bỏ qua tự sát tới tránh né tất cả vũ nhục, mà là lựa chọn một cái lấy nguyên tắc cùng vinh dự sở chần đệm không đường về, chiến đấu không ngừng.

"Giết nàng!"

Edgar bỗng nhiên quát một tiếng.

Sau lưng của hắn tàn khốc Phong bình thường xông ra ngoài, tốc độ của hắn tựa như tia chớp nhanh chóng, bất quá chốc lát {công phu:-thời gian} hắn có thể đem cánh tay của mình quán xuyên Diệp Mộng Kỳ bộ ngực, móc ra trái tim của nàng.

Nếu như lúc trước Diệp Mộng Kỳ đối với công kích của hắn tràn đầy sợ hãi, nhưng là nàng lúc này đã sớm không sợ hãi!

Bén nhọn công kích ở trong mắt nàng không còn là đáng sợ, nàng biết mình tuyệt không phải là đối thủ của hắn, nhưng là nàng quyết không cho phép mình ở lui về phía sau một bước!

Đánh bạc tự mình làm một người cảnh sát vinh dự, tới chết cũng không tuyệt đối sẽ không ở tội ác trước mặt lui về phía sau một bước!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 408: Trời Sanh Cảnh Sát

Chương 408: Trời sanh cảnh sát

Lực mạnh như núi.

Diệp Mộng Kỳ xinh đẹp lạnh lùng gương mặt trên lóa qua tuyết tuyệt, nhìn nhanh chóng tiến tới gần công kích, nàng hai đầu gối hơi hơi khuất, lại là đón tàn khốc nam tử bèn nhọn công kích mà lên!

"Quả thực muốn chết!"

Cổ Lạp Kỳ đám người trên mặt tràn đầy cười nhạt.

Diệp Mộng Kỳ tuyệt đối sẽ không biết, cùng nàng động thủ tàn khốc nam tử nhưng là quét ngang Seberia, từ trước tới nay cường đại nhất quyền Vương, vô đối.

Cánh tay hãn có thể dễ dàng quán xuyên bất kỳ một tên địch nhân lồng ngực, hãn cho tới bây giờ cũng đều là lấy tàn nhẫn nhất phương thức chém giết địch nhân, bất luận đối phương già trẻ gái trai, mà Diệp Mộng Kỳ dám cùng hãn cứng đối cứng, Cổ Lạp Kỳ đám người không khỏi có chút buồn cười, cười cũng đều là mình lúc trước lại là bị Diệp Mộng Kỳ sở sở kinh sợ, cười chính là Diệp Mộng Kỳ đầu bị xông váng đầu không biết tự lượng sức mình.

Nhưng là Diệp Mộng Kỳ thật xông váng đầu sao?

Nàng không có, giờ này khắc này nàng ngược lại là càng thêm thanh tĩnh,

đau đớn kịch liệt tỉnh lại nàng bản năng cầu sinh, làm cho nàng giờ này khắc này tâm cảnh như một cái gương, nàng rõ ràng hiểu rõ tự mình tuyệt không phải là trước mắt tàn khốc nam tử đối thủ, nhưng là nàng càng thêm hiểu rõ, một khi lui về phía sau, trái tim của mình sẽ hoàn toàn {chấn:-bị} bóp nát, đối mặt cường thế như thế công kích, chỉ có nghênh đón mới có thể phát hiện hãn sơ hở.

Cho nên Diệp Mộng Kỳ lựa chọn này cứu tử nhất sanh ứng đối phương thức!

"A!"

Theo tiến tới gần, Diệp Mộng Kỳ lãnh quát một tiếng, tay trái đoàn đao từ dưới kịp trên lấy một cực kỳ quý dị xảo quyết độ cong tiến ra đón!

"Hào đao pháp!"

Tàn khốc nam tử trong mắt lóe qua kinh ngạc, nhưng rất nhanh lại là khôi phục tàn khốc bốn sắc, tay phải của hãn lấy tốc độ cực nhanh biến chuyển góc độ, không chút nào đem sắp vung đi lên đao phong để trong lòng, mà trên thực tế, ở cánh tay kia cùng đao phong tiếp xúc một khắc kia, Diệp Mộng Kỳ rõ ràng cảm giác hồ khẩu một trận tê dại, một đao kia thật giống như là chém vào {cùng nhau:-một khối} thép tấm trên bình thường!

Mà nam tử cánh tay đang cùng đao phong chạm nhau một khắc kia, thân thể của hãn bỗng nhiên linh hoạt vừa chuyển, cùi chỏ cánh tay trái hướng vội vàng không kịp chuẩn bị Diệp Mộng Kỳ trên gương mặt đánh tới.

Phịch một tiếng.

Diệp Mộng Kỳ miệng phun ra một ngụm máu tươi, cả người hướng một bên bay ra ngoài, nhưng cũng ngay vào lúc này, trong mắt nàng lóe qua tàn nhẫn cùng bén nhọn, kia thanh đoàn đao thật giống như sinh trưởng ở tay trái của nàng trong không chút nào thư giãn, ở cả người bị đánh bay ra ngoài lúc, nàng lấy cường hãn ý chí khắc chế thống khổ, tay trái vung lên mà lên. Xuy một tiếng, ở Diệp Mộng Kỳ té ngã trên đất lúc, kia tàn khốc nam tử trước ngực quần áo

cũng bị phá vỡ, một mảnh vết máu như ẩn như hiện.

"Làm sao có thể!"

Cổ Lạp Kỳ đấm người khiếp sợ nhìn kia tàn khốc nam tử trước ngực vết đao, mặc dù chỉ là da thịt chi đả thương, nhưng là ở trong mắt bọn hắn quả thực như bầu trời chọc ra một cái lỗ thủng bình thường.

Chiến vô bất thắng quyền Vương lúc này lại bị một thân chịu trọng thương nữ nhân chém đả thương!

Luận thực lực, quyền vương miện tuyệt cả Seberia, luận kinh nghiệm, hẳn càng là có thiên chiến bất bại chiến tích, luận thủ đoạn, hẳn càng là xem mạng người như cỏ rác. Lúc này bất luận thiên thời, địa lợi, nhân hòa, Diệp Mộng Kỳ không chút nào chiếm cứ bất kỳ một cái nào ưu thế!

Vết thương khe đau nhói, tàn khốc nam tử biểu hiện trên mặt càng lúc càng tàn nhẫn.

Hắn quá hiểu rõ một đao kia ngọn nguồn rồi.

Bất cứ người nào cho dù là từng trải trăm trận nam nhân tại gương mặt thừa nhận tự mình này một cái khuỷu tay đánh sau đó, cũng sẽ tạo thành đại não ngăn ngủi hôn mê, ở điểm này trên hắn có đầy đủ lòng tin, nhưng là lúc này! Một ở trong mắt nàng suy nhược nữ nhân nhưng lại lấy không thể tin ý chí khắc chế trên thân thể đau đớn cùng chống đỡ hết nổi! Càng là thừa dịp hắn sơ ý chém ra một đao kia lệnh hắn không cách nào tránh né.

Diệp Mộng Kỳ lúc này nằm úp sấp dưới mặt đất, trên mặt của nàng đã hiện ra màu đỏ tím, trong ánh mắt càng là tia máu giăng đầy, lỗ mũi trong mồm máu tươi không ngừng chảy ra tới.

Tay trái của nàng như cũ nắm đao.

Nàng cảm giác chỉ cần hơi vừa thư giãn, nàng sẽ ngủ lấy ba ngày ba đêm,

trong đầu từng đợt ở lắc lư tựa hồ muốn tùy thời xông phá xương cốt trời buộc, nàng há to miệng thở hỗn hển, nàng muốn cho sọ não bên trong bình tĩnh trở lại, nhưng là tàn khốc nam tử khuỷu tay đánh suýt nữa cũng muốn đem cổ của nàng đánh gãy, dư lực càng là liên miên không ngừng, nàng cảm giác mình tùy thời cũng muốn sụp đổ.

"Chỉ bằng một đao kia, người có thể bước vào thế giới dưới lòng đất cao thủ nhất lưu hàng ngũ."

Tàn khốc nam tử cuối cùng mở miệng nói chuyện.

Thanh âm của hắn như Seberia Hàn Phong, làm cho người ta cảm giác được một trận thấu xương cùng tê lương.

Hắn từng bước từng bước tiến tới gần, đầu còn vẫn còn hỗn loạn Diệp Mộng Kỳ khẽ ngẩng đầu lên, nhìn kia tàn khốc gia hỏa đi vào, nàng rất muốn lúc đó nằm xuống, vừa cảm giác vĩnh viễn không hề nữa.

Chỉ là của nàng niềm tin nói cho nàng biết, nàng vẫn không thể té xuống.

"A!"

Diệp Mộng Kỳ bỗng nhiên điên cuồng hét lên một tiếng.

Nàng muốn đem tất cả thống khổ cùng hỗn loạn đuổi ý thức của nàng, nàng giãy dụa đứng lên, toàn thân mặc dù đều ở khẽ run, nhưng là ai cũng không dám ở khinh thị nữ nhân này.

Đầu tóc rối bời xõa, sợi tóc lây dính máu dính tại trên gương mặt của nàng, chặt vật không chịu nổi đứng ở nơi đó, ánh mắt của nàng thật giống như là duy nhất thanh tĩnh bộ vị, trấn định, lạnh lùng, xơ xác tiêu điều, còn có để cho trên cái thế giới này tuyệt đại đa số người cũng muốn nhìn lên kiên định.

Tàn khốc nam tử cả giận hừ một tiếng.

Hắn nhanh chóng xông lên phía trước, muốn phản kháng Diệp Mộng Kỳ bất quá trong nháy mắt liền bị hắn cầm cánh tay trái, như máy móc cắn hợp khổng lồ thống khổ không ngừng kích thích nàng suýt nữa muốn Bãng Hội đại não, Diệp Mộng Kỳ không nhịn được kêu thảm thiết một tiếng, chỉ là của nàng tay như cũ nắm chắc trong tay cây đao kia, nhìn đoản đao, tàn khốc nam tử trên mặt tức giận càng ngày càng rõ ràng, tay của hắn nhẹ nhàng chuyển động, Diệp Mộng Kỳ kêu thảm thiết càng lúc càng thống khổ.

Răng rắc kết xức.

Nứt xương thanh âm truyền vào trong lỗ tai, Diệp Mộng Kỳ cắn chặt lấy hàm răng, nàng hận không được muốn hiện tại lập tức chết đi, nhưng là nàng biết nàng không thể, ý chí của nàng kiên trì nàng muốn sinh tồn.

Cực hạn thống khổ!

Nhưng là Diệp Mộng Kỳ không có ở hô lên thanh tới, nàng trong mắt thống khổ không có tia sáng, nhưng là ở chỗ sâu nhất, như cũ có một cỗ bền gan vững chí ý chí đang ngồi cuối cùng kiên trì! Đầu óc của nàng ở thống khổ tập kích trung không ngừng Bãng Hội, tất cả tư muốn bắt đầu không ngừng tan vỡ, nhưng như cũ còn có kia cỗ tín ngưỡng!

Nàng từ nhỏ vẫn đang kiên trì tín ngưỡng!

Nàng cùng Tần Phong quá giống, giống như đến hai người cho dù là tới chết cũng sẽ không quên trong lòng chỗ sâu nhất tín ngưỡng.

Bọn họ đồng dạng thừa nhận cha mẹ chết thảm ở trước mắt bi kịch, các nàng đồng dạng kiên trì của mình con đường, chưa từng có buông bỏ quá.

Người như thế, mới là trên cái thế giới này cường đại nhất, nhất người đáng sợ.

Thấy trong nội tâm nàng tín ngưỡng, tàn khốc nam tử sát ý đã thành hình,

cánh tay hẳn thành ưng trào bình thường, một nhiều sợi gân xanh cuốn lấy cánh tay hẳn, chỉ cần chốc lát, hẳn có thể quán xuyên cái này sớm muộn sẽ trưởng thành vì cường đại nhất nữ nhân trái tim!

"Dừng tay!"

Nhưng mà chính ở lúc này.

Một cái dễ nghe tới cực điểm thanh âm bỗng nhiên truyền đến.

Cái thanh âm này quá dễ nghe, dễ nghe đến cơ hồ không có từ ngữ có thể hình dung, nó sở bao hàm mị ý cùng nhu ý dễ dàng đánh nát tàn khốc nam tử ở chém giết hơn ngàn người luyện tập tựu sát ý, tàn khốc nam tử cánh tay tự giác chậm lại, hẳn quay đầu nhìn cái kia bỗng nhiên xuất hiện ở một bên nữ nhân, trong mắt sát ý đang nhìn đến nữ nhân sau, lại là đang không ngừng lui tán.

Đây là một xinh đẹp tới cực điểm nữ nhân, nàng có thể làm cho trên thế giới bất kỳ một cái nào nam nhân điên cuồng, trên người nàng tản mát ra hơi thở làm cho người ta say mê, đôi mắt của nàng làm lòng người toái, trong miệng của nàng nở ra mỗi một câu nói cũng có thể để ở cường đại nam nhân không thể ở trước mặt nàng nhắc tới một chút ý chí chiến đấu, nàng trời sanh chính là một để cho thế giới khuynh đảo nữ nhân.

Một thân đơn giản màu trắng quần, ở nơi này hoang vu Seberia trong như xinh đẹp nhất đóa hoa, mọi người ở đã gặp nàng sau, cũng không khỏi xuất hiện si mê ánh mắt.

"Yêu Tinh."

Tàn khốc nam tử sắc mặt khẽ biến thành hơi chìm, hẳn cắn đầu lưỡi của mình xức có thể vẫn duy trì tuyệt đối thanh tĩnh.

"Thả nàng."

Yêu Tinh thân nhiên nói.

Edgar khóe miệng vung lên một tia thần bí nụ cười, nói: "Người nên biết nữ nhân này trưởng thành sau đổi với uy hiếp của ta. Nàng là trời sanh cảnh sát, mà ta là trời sanh tội phạm."

"Không có một người nào hảo cảnh sát, của người tội phạm sự nghiệp vừa có cái gì niềm vui thú?" Yêu Tinh cười quyến rũ nói.

Edgar nụ cười càng phát ra trầm mê, hẩn nhìn trước mắt mỉ hoặc thiên hạ nữ nhân, nhẹ giọng cười nói: "Người muốn dùng của người mạng để đổi mạng của nàng?"

"Tin đồn tội phạm Chi Vương có thuật đọc tâm, xem ra người càng ngày càng để cho ta tò mò rồi." Yêu Tinh nhẹ nhàng vuốt vuốt bên tai mái tóc, hơi mỉm cười nói: "Chẳng lẽ người không cho là ta so sánh với nàng đối với người càng hữu dụng đồ?"

"Không cần ở trước mặt ta che giấu cái gì, ta biết người nghĩ hết thầy." Edgar cười nói.

Yêu Tinh căng thẳng trong lòng, nhưng trên mặt của nàng không có chút nào nét mặt dao động, như cũ là kia cổ làm cho người ta say mê nụ cười: "Vậy người có biết hay không ta kế tiếp muốn làm gì?"

Nàng thân thể nhu tình hàng vạn hàng nghìn, mọi người cũng đều nhìn trong ánh mắt của nàng càng lúc càng si mê, nhưng duy chỉ có Edgar.

"Người lại cần gì đâu?" Edgar lắc đầu, nhẹ giọng cười nói: "Người biết rõ ở trước mặt ta không có bất kỳ bí mật có thể nói, khả cần lãng phí thời gian đâu?"

"Vậy người nên biết, ta ở bên cạnh người mới càng thú vị." Yêu Tinh cười híp mắt nói.

Edgar ha ha cười một tiếng, bỗng nhiên nói: "Thả nàng."

Tàn khốc nam tử hừ một tiếng, cũng không đang nhìn Yêu Tinh, nhìn trước người đã tiếp cận hôn mê Diệp Mộng Kỳ, bỗng nhiên một chưởng đánh ra, người sau buồn bực hừ một tiếng bay ngược ra ngoài, té ngã trên đất sau trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, ở không có động tĩnh.

"Thủ hạ của người khả thật không biết thương hương tiếc ngọc." Yêu Tinh gắt giọng.

Tàn khốc nam tử lạnh lùng nói: "Người nên biết, ở trong mắt ta, nàng là ta gặp phải cường hãn nhất địch nhân một trong."

"Được rồi, chúng ta cần phải đi."

Edgar khoát tay áo, thản nhiên nói: "Người chân chính địch nhân khả ở Hồng Kông đấy."

Nghe được câu này, tàn khốc nam tử trong mắt thiểm qua một mảnh hung ý, ngay cả là quét ngang Seberia, thiên chiến bất bại, nhưng là ở hãn trong mắt của mình, đây hết thảy xa xa không đủ, chỉ có đích thân giết chết Ám Dạ Linh Vương, hãn quyền vương đạo đường mới thật sự là viên mãn!

Tất cả mọi người rời đi.

Không có ai đang nhìn nằm dưới đất kia đông đảo thi thể, càng thêm không có người để ý đã chết ngất Diệp Mộng Kỳ.

Chẳng qua là rời đi một khắc kia, Cổ Lạp Kỳ hướng về phía Roque báo cho biết hạ xuống, mà Roque cũng là âm hiểm cười một tiếng thừa dịp mọi người không chú ý lặng lẽ lui ra ngoài.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 409: Sư Tâm Vương

Chương 409: Sư Tâm Vương

Mưa nhỏ tí tách xuống.

Lạnh như băng nước mưa để cho hôn mê Diệp Mộng Kỳ khẽ rên rỉ một tiếng, ở đại não bị tỉnh lại sau, nàng nhất thời cảm giác một trận kịch liệt thống khổ.

"A!" Diệp Mộng Kỳ kêu thảm thiết một tiếng, lúc này nàng hai cánh tay toàn bộ gãy lìa, bộ ngực lại là một trận đau nhức, xương sườn cũng bị gãy mấy cây, nàng thậm chí ngay cả bò dậy khí lực cũng không có.

"Sách sách."

Hèn mọn thanh âm truyền vào tai của nàng bờ, Diệp Mộng Kỳ thần kinh không khỏi căng thẳng, nàng chuyển động đầu, lại thấy kia nhỏ gầy hắc nhân nam tử Roque đang quý dị cười đi tới, chẳng qua là thấy hắc nụ cười trên mặt, Diệp Mộng Kỳ tâm chính là không ngừng trầm xuống, lúc này cánh tay phải của nàng đã hoàn toàn mất đi tri giác, cánh tay trái còn có thể hoạt động, nhưng là chỗ cổ tay đã gãy lìa, căn bản không cách nào làm ra phản kích.

Mà càng làm cho nàng trái tim băng giá chính là, Roque trong tay cầm một cây cương côn.

Đi tới Diệp Mộng Kỳ bên người, Roque cầm lấy cương côn đặt tại Diệp Mộng Kỳ như cũ nắm đoản đao ăn gian {cổ tay:-thủ đoạn}, thấu xương đau đớn để cho Diệp Mộng Kỳ con người một trận co rút lại, trên mặt cũng không biết là

mồ hôi hoặc là nước mưa, nhìn Diệp Mộng Kỳ thống khổ dữ tợn gương mặt, Roque nụ cười trên mặt càng phát ra quỷ dị cùng ác tâm, nhất là đang nhìn đến nước mưa thấm ướt Diệp Mộng Kỳ y phục, kia bí ẩn bộ vị như ẩn như hiện, tim của hắn tựa một trận xao động.

"Nhiều xinh đẹp thân thể." Roque nuốt ngụm nước miếng.

Hắn ngồi xổm người xuống nhẹ khẽ vuốt vuốt Diệp Mộng Kỳ hai chân, Diệp Mộng Kỳ nhất thời cảm giác một trận ác tâm, chẳng qua là trên người nàng nhiều chỗ trọng thương, lúc này {cổ tay:-thủ đoạn} vừa thừa nhận nứt xương thống khổ, nơi nào sẽ có phản kháng dư địa?

Nàng cắn răng quan, gắt gao nhìn Roque, hận không được đưa hắn thiên đao vạn quả.

Roque nhưng lại là âm hiểm cười nói: "Người yên tâm đi, không sẽ có người tới quấy rầy chúng ta."

Vừa nói, hắn chính là muốn cời bỏ Diệp Mộng Kỳ trên người cũng không nhiều y phục, Diệp Mộng Kỳ trơ mắt nhìn đây hết thấy, lại là không có bất kỳ phản kháng biện pháp, trong lòng càng là một mảnh tuyệt vọng, nàng nghĩ giờ chân lên một cước đá ra đi, nhưng là Roque lại đã sớm ngồi ở hai chân của nàng trên, nghe này trên thân nam nhân truyền tới hương vị, nàng cảm giác dạ dày một trận co quắp.

"Ha ha ha."

Roque nhìn Diệp Mộng Kỳ trên mặt tro tàn một mảnh, không khỏi một trận đắc ý cười to, hai tay cũng muốn ấn đến lồng ngực của nàng nơi, cười đê tiện nói: "Người chính là chết ta cũng sẽ không bỏ qua người thân thể, hơn nữa ta sẽ nhường người sống, hơn nữa để cho tất cả mọi người đều biết đến người bị ta cưỡng gian."

Diệp Mộng Kỳ trên mặt nhất thời một trận Phong Cuồng sát ý, nhưng là

Roque nhưng lại là qua tay đặt tại nàng trên cánh tay trái.

"A!"

Diệp Mộng Kỳ không nhin được lại là kêu thảm thiết một tiếng.

Này Roque lực đạo mặc dù không lớn, nhưng ở nút xương thốg khổ trên như cũ là thường nhân sở không cách nào thừa nhận. Nhìn Diệp Mộng Kỳ càng ngày càng dữ tợn khuôn mặt, Roque càng lúc càng hưng phấn, đang muốn xé toang Diệp Mộng Kỳ trên người hắc ti nhìn thấu quần áo, lại chợt nghe một tiếng dã thú gào thét!

Cùng lúc trước tinh lại Diệp Mộng Kỳ ý chí chiến đấu gào thét bình thường, này thanh gầm rú để cho tất cả mọi người cảm giác được nội tâm một trận khéo léo cơ trí.

Ngồi ở Diệp Mộng Kỳ trên người, Roque trên mặt bỗng nhiên mồ hôi lạnh chảy ròng, bị nước mưa cọ rửa sau lại là một mảnh mồ hôi lạnh, hãn ngơ ngác nhìn về phía trước, cổ họng một trận lẫn lộn, trong mắt càng là một mảnh sợ hãi.

Diệp Mộng Kỳ rõ ràng cảm giác được trên người hãn truyền tới kịch liệt run rẩy, nàng không khỏi gạch nhìn một chút, nhưng cũng là hoảng sợ một trận run rẩy.

Bởi vì hai người cũng đều thấy một đầu sư tử.

Đây là một chỉ thể hình khổng lồ Châu Phi hùng sư, cuồng dã tóc mai bao trùm nó nửa thân thể, cùng thường nhân bắp đùi bình thường độ lớn tứ chi mạnh mẽ có lực, từng bước từng bước đi tới tựa như một tòa núi nhỏ, trận trận gầm nhẹ từ cổ họng của nó trung không ngừng truyền ra, có thể dễ dàng xé rách bất kỳ dã thú răng nhọn để cho tất cả mọi người thấy mà sợ.

Roque nuốt ngậm nước miếng.

Hãn run rẩy càng lúc càng lợi hại.

Bởi vì đây là một con Châu Phi hùng sư.

Ở Seberia xuất hiện một con Châu Phi hùng sư, như vậy duy nhất có thể giải thích chính là có người mang nó tới.

Thường nhân dưỡng loại này dã thú, bình thường cũng sẽ thuần phục kia dã tính, song này chỉ Châu Phi hùng sư dã tính cuồng dã để cho Roque một lòng cũng muốn ở trong tiếng hô tan vỡ, có thể làm cho dã thú dã tính như cũ, như vậy duy nhất có thể giải thích dưỡng nó tuyệt không phải là thường nhân. Mà trùng hợp, Roque biết những người này, dù sao một người trong đó nuôi một đầu hổ đông bắc, khoảng cách nơi đây cũng không tính rất xa.

Đang nghĩ tới đây.

Bỗng nhiên một tiếng hổ gầm vừa từ phía sau lưng truyền ra.

Roque hù tè ra quần chạt vật từ Diệp Mộng Kỳ trên người bò xuống, nhặt lên một bên thiết côn, nhìn sau lưng một con so sánh với Châu Phi hùng sư càng thêm khổng lồ hổ đông bắc đang chậm rãi mà đến.

Gần ba mét thân dài, hơn một mét vai cao, này đầu hổ đông bắc không hề khách khí hiển lộ rõ ràng kia làm Bách Thú Chi Vương thực lực cường đại, nó gào thét càng thêm kinh sợ lòng người, kia sắc bén hàm răng đã không biết cắn xé bao nhiêu địch nhân thân thể, máu tanh cùng bá khí ở trên người của nó hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Hai con trên thế giới nguy hiểm nhất khổng lồ dã thú.

Từ hai phương hướng đồng thời đi tới.

Roque đã hù hai chân run lên, theo dã thú tiến tới gần, hấn càng là hù đặt mộng ngồi dưới đất, suýt nữa muốn khóc lên.

Bỗng nhiên.

Hai con dã thú bỗng nhiên lao băng băng mà lên.

Tốc độ của bọn nó đều nhanh đến không gì sánh kịp, triển hiện làm Bách Thú Chi Vương thực lực cường đại.

Chẳng qua là trong chớp mắt {công phu:-thời gian}, Diệp Mộng Kỳ chính là kinh hãi phát hiện, kia Roque hét thảm một tiếng, hai tay cánh tay trong nháy mắt bị dã thú phân biệt xé rách!

"A!"

Thảm thiết thống khổ tru lên ở Seberia bầu trời không ngừng tiếng vọng, đau mất hai cánh tay Roque gục ở chỗ đó, toàn thân hấn đã không giống bộ dáng, hai cánh tay gãy lìa nơi càng là nhìn thấy mà giật mình!

Trong miệng chảy xuôi theo máu tươi hai con dã thú đồng thời gầm rú một tiếng, trong ánh mắt hung tính bao hàm thuần túy nhất Phong Cuồng cùng tàn nhẫn, bọn chúng thậm chí cũng không thèm nhìn tới bị cắn gãy cánh tay, đồng thời ủa lên, Roque kêu thảm thiết một tiếng chính là ở hai đầu dã thú cắn xé hạ hoàn toàn đánh mất tánh mạng của mình, theo nước mưa, máu tươi không ngừng lan tràn ra.

Diệp Mộng Kỳ nghe kia ác tâm mùi máu tươi, trong lòng một mảnh tuyệt vọng.

"Chết tại dã thú trong tay, cũng tốt so sánh với ở kia cầm thú trong tay chịu nhục hảo."

Diệp Mộng Kỳ không khỏi bi ai nghĩ đến.

Chẳng qua là nàng quá không cam lòng rồi, nàng không có chết trận sa trường, không có đánh bại Tần Phong, nhưng lại là muốn chết ở hai con súc sinh trong tay.

Hai mắt nhắm lại, bất đắc dĩ đợi chờ tử vong sắp tới.

Chẳng qua là nàng chậm chạp không có cảm nhận được xé rách thống khổ, nước mưa không ngừng nhỏ xuống ở trên người của nàng, nàng không khỏi mở mắt, lại phát hiện kia hai con dã thú lúc này đang đứng ở một bên giăng co, trong ánh mắt hung tính càng là tăng vọt, tùy thời phải làm ra trí mạng nhất đánh giết, hai con dã thú trong vương giả người nào cũng không chịu lùi bước một bước, lẫn nhau nhìn chăm chăm đối phương, từng tiếng gầm nhẹ càng làm cho trong lòng người hơi lạnh tăng mạnh.

"Họ Trương, xem ra của người súc sinh cũng chẳng qua như thế mà thôi."

Một trăm thấp thanh âm hùng hồn truyền vào tai của nàng bờ.

Diệp Mộng Kỳ không khỏi nhìn sang, lại phát hiện một vóc người khôi ngô nam tử không biết khi nào đứng ở một bên, hăn lớn lên rất bình thường, nhưng là vóc người nhưng lại là mạnh mẽ có lực, mà để cho người chú mục nhưng lại là hai cánh tay của hăn, rất nhỏ, mảnh cùng hăn thân thể khôi ngô không hợp nhau, thấy người này, Diệp Mộng Kỳ không khỏi trái tim một trận co rút lại, hăn cùng cái kia tàn nhẫn nam tử vừa là quan hệ như thế nào? !

"Ha ha ha, của người sư tử càng là không chịu nổi một kích." Một có chút giả nua, nhưng để cho tất cả mọi người sinh lòng sợ hãi thanh âm truyền đến, đây là một loại rất thô lương đại khí giọng điệu, hăn tất nhiên là một thân phận không thấp lão ông.

Mà cũng đúng như Diệp Mộng Kỳ suy nghĩ, đây là một mặt đường trang lão nhân.

Tóc của hăn đã dần dần trắng bệch, chẳng qua là thân thể của hăn như cũ giống như là người trẻ tuổi bình thường, trên mặt của hăn mặc dù bị thời gian để lại nếp nhăn, lại bao hàm trí tuệ cùng kinh nghiệm, cặp mắt kia mặc dù có chút đục đục, nhưng người nào cũng không thể phủ nhận chỗ sâu kia Cổ Lăng lệ cùng hào hùng.

Hai người này khí thế là Diệp Mộng Kỳ chưa từng thấy qua khí thế cường đại. Hùng hồn, mênh mông, đại khí, bọn họ giở tay nhấc chân đang lúc cũng đều bao hàm vô thượng uy nghiêm cùng uy hiếp.

Trên thực tế, có thể chinh phục này hai con dã thú, hai người này tự nhiên là đứng ở Kim Tự Tháp đỉnh đóa cường giả.

Diệp Mộng Kỳ cảm giác mình ở hai người này khí thế bao vây rồi, giống như là trong biển rộng cô linh linh thuyền nhỏ, tùy thời muốn bị bão táp sở thôn tính tiêu diệt, trong nội tâm nàng không khỏi càng khẩn trương hơn.

Hai cánh tay mãnh khảnh nam tử không có đi quản lão nhân, ngược lại là đi tới Diệp Mộng Kỳ bên cạnh, cỡi xuống trên người áo trùm lên trên người của nàng.

"Các người là ai?"

Diệp Mộng Kỳ thanh âm mặc dù suy yếu, nhưng như cũ không cách nào che giấu kia cỗ kiên định cùng tín ngưỡng.

"Tên của ta tự ta cũng quên mất, chỉ là mọi người thích gọi ta Sư Tâm Vương." Hai cánh tay mãnh khảnh nam tử thản nhiên nói.

Diệp Mộng Kỳ toàn thân một trận khéo léo cơ trí, con người của nàng càng là một trận co rút lại.

Sư Tâm Vương!

Nàng khiếp sợ quên hết thống khổ trên người, chẳng qua là nhìn nam tử này có chút ngấn người.

Trà trộn ở cảnh sát hình sự quốc tế, từ lão sư tiền lợi nơi đó nàng đã hiểu rõ rất nhiều cái thế giới này cường giả tư liệu, mà Sư Tâm Vương chính là một người trong đó! Đứng ở thích khách liên minh đỉnh cao nhất tuyệt thế cường giả, lấy hai con cánh tay sắt chinh phục toàn thế giới, cho dù là thân vì cảnh sát hình

sự quốc tế tiền lợi đối với kia cũng là bội phục đến trong lòng, không ai có thể phủ định người nam nhân này từng làm ra hết thầy sự tích, càng thêm không người nào dám xem thường hẳn.

"Bò dậu, ta sẽ giống như giáo dục Tần Phong giống nhau giáo dục người bảy ngày." Sư Tâm vương đạo.

Diệp Mộng Kỳ vừa là một khéo léo cơ trí.

Tần Phong thực lực nàng cũng không biết, nhưng có thể khẳng định chính là có thể cùng Sư Tâm Vương cũng liệt vào cùng cực thích khách, đồng dạng cũng là sâu không lường được! Mà có thể bị hẳn giáo dục bảy ngày, Diệp Mộng Kỳ há có thể không muốn?

Nàng thật giống như là khôi phục đại bộ phận khí lực, giãy dựa bò dậu.

Mà một bên lão nhân trong mắt lóe qua than thở.

"Chân chính cường đại bắt nguồn ở nội tâm lực lượng." Lão nhân tiến lên đi một bước, nói: "Vĩnh viễn không muốn vứt bỏ trong lòng tín ngưỡng, bởi vì đó là người lực lượng bắt nguồn, nếu không thân thể của người ở cường đại, cũng bất quá là hành thi tẩu nhục thôi."

Diệp Mộng Kỳ trầm trọng gật đầu.

Lão nhân không có ở nói thêm cái gì, trên thực tế hẳn lần này ở rời núi còn có còn lại mục đích, cho nên hẳn không có ở lâu, mang theo kia chỉ hổ đông bắc đi.

"Hẳn là ai?"

"Đầu rồng sư phụ, Đông Bắc Vương." Sư Tâm vương đạo.

Diệp Mộng Kỳ lại là một trận kinh hãi.

Đầu rồng!

Cái kia từng Trương Cuồng (liều lĩnh) đến có thể cùng một cái quốc gia đối nghịch nam nhân! Lão nhân này lại là lão sư của hần!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 410: Tốt Nhất Chiến Thuật Đại Sư

Chương 410: Tốt nhất chiến thuật đại sư

Hồng Kông.

Tím hương linh quây rượu.

Tần Phong ngồi ở một góc an tĩnh công chính thưởng thức rượu ngon, mà đối diện với hắn, có tối đen như mực bóng dáng, bóng dáng lựa chọn vị trí cực kỳ quý dị, trên thực tế ở nơi này trong quán rượu tuyệt đại đa số người cũng đều không thể nào thấy được bóng dáng tồn tại.

Rượu ngon rất đẹp.

Tần Phong thưởng thức rượu ngon tâm tình lại không thể nào hảo.

"Lão đầu kia rời núi rồi? !"

Làm Tần Phong ở bóng dáng trong miệng biết được tin tức này sau, như cũ có chút không cách nào tiếp nhận tin tức này.

"Không sai." Bóng dáng thanh âm như cũ trầm thấp, nhưng là truyền vào Tần Phong trong lỗ tai hay(vẫn) là như vậy rõ ràng: "Hắn quả thực rời núi rồi."

"Hắn làm cái gì?"

"Cứu Diệt Mộng Kỳ."

"Cái gì?" Tần Phong cảm thấy có chút tức cười, buồn cười nói: "Người xác định là Đông thiên thành phố cảnh sát hình sự Diệp Mộng Kỳ?"

"Không sai." Bóng dáng nhìn Tần Phong ánh mắt có chút nghiền ngẫm, dù sao hiểu rõ hai người ân oán hãn hay(vẫn) là vui mừng nhìn một cuộc trò hay: "Diệp Mộng Kỳ phụng mệnh lên vào Cổ Lạp Kỳ nội bộ, lại bị Edgar vạch trần, khiến ả núp cảnh sát hình sự quốc tế bộ đội toàn quân tiêu diệt, trong bọn họ thật giống như trừ một tên phản đồ, bất quá bị Diệp Mộng Kỳ giết."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó? Sư Tâm Vương Hòa lão nhân kia cơ hồ đồng thời xuất hiện cứu Diệp Mộng Kỳ." Bóng dáng nói: "Ở cho người một cái tin xấu, Sư Tâm Vương Đồng ý giáo dục Diệp Mộng Kỳ rồi."

Tần Phong nhất thời ngẩn ra.

Diệp Mộng Kỳ cô nương kia vốn là vạm vỡ, giết khởi người đến cũng không có gì hàm hồ, dù sao trước kia giao phong lúc nàng nhưng là nói móc sủng tuyệt đối sẽ không lấy ra còng tay tới, mà hiện giờ bị Sư Tâm Vương mang đi, Tần Phong có thể tưởng tượng sau này nương môn này không có chuyện gì đã kích tội phạm chính là đem tội phạm trái tim sống sờ sờ móc ra, nghĩ tới đây hãn không khỏi sợ run cả người, nói: "Sư Tâm Vương đầu chỉ để cho con lừa nó đá chứ?"

"Đầu hãn bị con lừa đá không có đá ta không biết, nhưng là ta biết người đầu chỉ để cho con lừa nó đá." Bóng dáng thản nhiên nói: "Đông Bắc Vương đã rời núi, khó được người còn có tâm tư ở nơi này uống rượu."

"Ta lại không đắc tội hãn." Tần Phong nói: "Khó có thể hãn còn có thể để đầu kia Lão Hồ tới cắn ta không được(sao chứ)? Hừ, chọc cho nóng nảy ta, lão tử đem đầu kia súc sinh cho chường rồi."

"Trương Hoa Xương cùng đầu rồng cũng đều bị tính kế, lão đầu kia chỉ cần

không phải người mù, người cho là hăn sẽ chịu để yên?" Bóng dáng cười lạnh nói.

Tần Phong bỗng nhiên thở dài, nói: "Muốn nói là Đông Bắc Vương tới, ta đến thật đúng là không sợ, nhưng là ta lo lắng chính là đồ đệ của hăn."

"Đồ đệ của hăn đã bị người đường hầm Nhật Bản cho người đi làm đi."

"Không phải là đầu rỗng." Tần Phong lắc đầu, nói: "Nếu như là đầu rỗng, ta còn thật sự không sợ hăn."

"Vậy là ai?" Bóng dáng không giải thích được hỏi.

Tần Phong uống một hớp rượu, nói: "Một cùng ta Bốn gia nam nhân, Tần Trạch, nếu như nói cái tên này có lẽ người không biết, nhưng là Thẩm Phán chi thần danh hiệu, chỉ sợ người hăn sẽ không xa lạ."

Làm Thẩm Phán chi thần danh hiệu ở bóng dáng bên tai vang lên lúc.

Bóng dáng trong đầu trong nháy mắt hiện lên một tờ hắc bạch hợp lại tiếp mặt nạ, này trương mặt nạ đã từng là Địa Cầu có đủ nhất lực chấn nhiếp gương mặt, vô đối, cũng không ai biết dưới mặt nạ rốt cuộc là dạng gì một khuôn mặt, nhưng ai cũng biết kia trương mặt nạ từng để cho cả thế giới dưới lòng đất điên cuồng, người đời trước rất nhiều cũng sẽ nói, nếu như người kia còn sống, hiện tại thiên hạ, như cũ là Thẩm Phán thiên hạ.

Đáng tiếc hăn đã chết.

Nhưng là cho dù hăn đã chết, người nào cũng không muốn đi hồi ức cái tên này.

"Không nghĩ tới đường đường Âm Dạ Linh Vương cũng sẽ sợ một người chết." Bóng dáng nói.

Tần Phong lắc đầu, nói: "Thẩm Phán được xưng toàn cầu từ trước tới nay vĩ

đại nhất chiến thuật đại sư, hẳn từng tại Seberia trụ sở huấn luyện ta từng đi qua, kia quý dị chiến thuật huấn luyện để cho ta suýt nữa bỏ mạng, cho dù chẳng qua là hẳn bố trí nơi, ta cũng đều có thể tưởng tượng nếu như cùng hẳn tự mình chiến đấu ta đều có thể sẽ bỏ mạng ở hẳn bố trí chiến thuật cơ quan dưới."

Để ly rượu trong tay xuống, Tần Phong tiếp tục nói: "Cho dù là chết rồi, hẳn di lưu huấn luyện cơ quan cũng có thể đem người tính nhất góc chết suy nghĩ rõ ràng, khi ta đi tới lúc đã có hơn một trăm tên huấn luyện cao cấp lính đánh thuê toàn bộ tử trận ở huấn luyện của hẳn nơi, người cho là hẳn không nên làm cho người ta cảm giác được đáng sợ?"

Bóng dáng trầm mặc lại.

Sau một lúc lâu, hẳn mới nói: "Nhưng là hẳn đã chết."

"Chết đáng tiếc." Tần Phong thở dài: "Nếu như hẳn không có chết, ta nhất định sẽ cùng hẳn đánh một cuộc."

"Ta để cho người tra Edgar hành tung, như thế nào?"

"Người cho là ta người dám tiếp cận hẳn?" Bóng dáng lắc đầu, nói: "Bất quá có một việc đã xác định, Edgar hẳn là Thần Đạo Giáo phái thủ lĩnh."

Tần Phong cười cười, nói: "Vậy cũng được hẳn là, nếu không hưởng hưởng cung khói trì há có thể như thế lớn lối?"

"Căn cứ chúng ta suy luận, hẳn hẳn là có thuật đọc tâm một loại dị năng."

"Cái gì?"

Tần Phong lông mày giương lên.

Bóng dáng ngưng trọng nói: "Không sai, của ta mọi người tiếp cận hẳn bất luận làm bộ thành bất luận kẻ nào cũng sẽ hẳn dễ dàng biết được, ta tin tưởng ta thủ hạ sở tiếp nhận huấn luyện, tới chết cũng sẽ không thổ lộ xuất thân phần,

như vậy duy nhất khẳng định là Edgar có thể nhìn thấu tâm tư của bọn hắn."

"Này có chút phiền toái rồi." Tần Phong ngắt mi tâm.

"Quan trọng nhất là Edgar thân phận." Bóng dáng nói: "Thân phận của hắn thật giống như không vền vẹn chỉ là Thần Đạo Giáo phái thủ lĩnh, tựa hồ còn có càng thêm nhiều thân phận, tội phạm Chi Vương cũng chẳng qua là thân phận của hắn một trong thôi."

"Càng thêm thú vị." Tần Phong bất đắc dĩ nói: "Người có phải hay không muốn nói không chừng hắn thì có thể theo ta trước kia ở một chiến hào trong từng giết người?"

"Chính xác có khả năng này." Bóng dáng đứng lên nói: "Về phần hắn thân phận thật sự người chỉ có thể tự mình đi dò xét, ta đã không muốn ở tiếp cận người nam nhân kia, rượu không sai, người càng thêm không sai."

Sau khi nói xong, bóng dáng vô thanh vô tức rời đi tại chỗ, chẳng qua là mấy lần nháy mắt {công phu:-thời gian} cũng đã là vô ảnh vô tung biến mất.

Tần Phong đang ngẫm lại dư vị hắn câu nói kia, lại phát hiện mình bên cạnh ngồi xuống một tuyệt đại giai nhân.

Hắn nhất thời cảm thấy một trận buồn cười.

"Người làm sao tìm được ta?" Tần Phong nhìn trước mắt mang theo một bộ khẩu trang Thiên Tuyết Tâm Hương, không nhịn được cười hỏi.

Cho tới bây giờ đến Hồng Kông sau hắn vẫn ẩn giấu hành tung của mình, cho dù là Yến Tiểu Mộng cũng chưa từng biết tung tích của hắn, mà nữ nhân trước mắt này tựa hồ tìm được tự mình tới tư không tốn sức chút nào khí.

"Đoán." Thiên Tuyết Tâm Hương nói.

Tần Phong buồn cười lắc đầu, nói: "Nếu như người thật là tìm hương, tất

nhiên sẽ không nói ra những lời này để, bởi vì nàng sẽ không giấu diếm ta."

Đối diện nữ nhân nhất thời ngẩn ra, cặp kia đồng dạng xinh đẹp động lòng người trong ánh mắt lộ ra một cổ để cho Tần Phong nghi ngờ không rõ ý tứ hàm xúc, tựa như là có chút bất mãn.

"Nếu quả thật đang Thiên Tuyết Tầm Hương đã không có ở đây đâu?" Đối diện nữ nhân nói: "Như vậy nàng giống nhau sẽ giấu diếm người."

Tần Phong trong lòng căng thẳng, nhưng là trên mặt lại không có chút nào khẩn trương, gần sát nhìn cũng nhìn không ra bất kỳ đầu mối, trái lại là cười nói: "Nàng nếu như không có ở đây, người cũng sẽ không xuất hiện ở nơi này."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 411: Nữ Tử Thần Bí

Chương 411: Nữ tử thần bí

Quầy rượu như cũ náo nhiệt.

Thần bí cô gái ánh mắt như cũ trong trẻo động lòng người, nàng nhìn Tần Phong, trong mắt nụ cười làm cho người ta ngấm lại dư vị càng thêm làm cho lòng người trung ngứa ngáy.

Chẳng lẽ Thiên Tuyết Tầm Hương thật đã xảy ra chuyện?

Hắn nhất định phải giữ vững trấn định, cười nói: "Nàng nếu như không có ở đây, người cũng sẽ không xuất hiện ở nơi này."

Thần bí cô gái cười nói: "Nếu như nàng không có xảy ra chuyện, ta lại cần gì giả trang nàng đâu?"

Tần Phong cầm lấy chén rượu quơ quơ, nói: "Người biết không, nếu như muốn là một nam ngồi ở đối diện với của ta nói với ta lời như thế, ta đã sớm đem đưa hắn tháo thành tám khối rồi, nhìn ở người là nữ nhân phân thượng, nhất là thấy kia đóa hoa trên mặt mũi, ta có thể tha người."

Nữ nhân thần bí sững sốt, nhưng lập tức lại là nở nụ cười xinh đẹp, tiếng cười của nàng rất động lòng người, đúng như trong tay nàng xuất hiện một đóa cây hoa hồ điệp hoa tươi: "Xem ra người rất biết hàng."

"Tại sao lần nào hai ta gặp mặt người đều ở giả trang người khác?" Tần

Phong tò mò hỏi: "Nhìn con mắt của người, bộ dáng của người cũng sẽ không rất xấu chứ?"

Nữ tử thần bí trong mắt lóe qua âm đạm cùng bất đắc dĩ, mặc dù chỉ là chột lóe rồi biến mất, nhưng như cũ bị Tần Phong sờ bắt đến, điều này khiến trong lòng hẳn nghi ngờ cũng càng ngày càng sâu, nhưng rất nhanh nữ tử thần bí ánh mắt biến thành có chút lạnh như băng: "Ta vốn là kỳ xấu nữ nhân."

Tần Phong nhất thời tới hứng thú.

Chẳng qua là còn chưa nói ra nói tới, nữ tử thần bí vừa cười lạnh nói: "Chẳng lẽ người không quan tâm quan tâm người lão tình nhân Thiên Tuyết Tâm Hương hạ lạc sao?"

"Nàng thật đã xảy ra chuyện?" Tần Phong cau mày hỏi.

Nữ tử thần bí lạnh lùng nói: "Nàng đối với người trọng yếu như vậy?"

Tần Phong không chút nghĩ ngợi nói: "Tự nhiên trọng yếu."

"So sánh với Yến Tiểu Mộng còn trọng yếu hơn?" Nữ tử thần bí lạnh giọng hỏi.

Tần Phong sắc mặt trầm xuống, ánh mắt sáng quắc nhìn đối diện cô gái, một luồng sát ý ở trong ánh mắt không ngừng thoáng hiện, nữ tử thần bí tựa hồ làm như không thấy, càng thêm không đem kia sát ý để ở trong lòng, ngược lại đón Tần Phong sát ý nhìn chăm chú vào hẳn.

Tần Phong một tay gõ lên mặt bàn, một cái tay khác chén rượu qua lại chuyển động, trong lòng hơi có chút khẩn trương, bất quá nữ tử thần bí nhưng lại là cười lạnh nói: "Không cần tính toán thôi miên ta, ta biết ý nghĩ của người."

"Xem ra người rất lý giải ta?" Tần Phong ánh mắt hí hí, nói.

Nữ tử thần bí nói: "Rất lý giải, hiểu rõ đến ta biết nếu như ta còn nói không ra

lời cái gì hữu dụng tới, người sẽ giết ta."

"Ta đây cũng là thoải mái."

"Khả ta chính là không nói."

Tần Phong sắc mặt trầm xuống: "Người đùa bỡn ta?"

Nữ tử thần bí trong mắt bất mãn cùng tức giận càng làm cho Tần Phong không giải thích được, chỉ thấy nàng hơi về phía trước dựa vào một chút, nói: "Kia sẽ giết ta."

Tần Phong trong lòng âm tình bất định, nữ tử thần bí tựa hồ không thèm để ý chút nào tánh mạng của mình, trái lại là đưa tiến lên đây, điều này làm cho Tần Phong không cách nào xác định Yến Tiểu Mộng cùng Thiên Tuyết Tâm Hương an nguy, nhìn trước mắt nữ tử thần bí, cũng không biết bao lâu, Tần Phong bỗng nhiên cười, nụ cười này để cho nữ tử thần bí có chút không thích ứng, dù sao cái này nhỏ giọng quá đột ngột, đột ngột đến vốn là trận này đối thoại quyền chủ động thật giống như hoàn toàn ở trong tay mình chuyển dời đến Tần Phong trên người.

"Người ở cười cái gì?" Nữ tử thần bí không khỏi hỏi.

Tần Phong nói: "Phát hiện hãn như vậy sợ nàng, ta tự nhiên trong lòng năm chắc rồi."

"Cái gì?" Nữ nhân không giải thích được hỏi.

Tần Phong nhìn nữ tử thần bí, trên mặt không có chút nào biến hóa, tiếp tục cười nói: "Nếu gấp gáp như vậy quyết tuyệt tìm hương, xem ra sự tồn tại của nàng đối với Edgar mà nói thật đúng là một cái đả kích không nhỏ, mặt khác, ta vô cùng tin tưởng ta người."

Nữ tử thần bí trong mắt nghi ngờ càng là không ngừng tăng trưởng: "Edgar? Là ai?"

"Người không biết nàng là người nào?" Lần này đến phiên Tần Phong nghi ngờ, chẳng lẽ người nữ nhân thần bí này cùng tội phạm Chi Vương không có gì liên hệ?

"Không giải thích được."

Nữ tử thần bí nói.

Tần Phong ngắt mi tâm, lại là cười, lần này càng làm cho nữ tử thần bí không giải thích được: "Người lại đang cười cái gì?"

"Ta đang cười tự ta thần kinh khẩn trương, càng là đang cười ta nhưng lại cũng sẽ lưu lạc đến nước này." Tần Phong tiếng cười có rất nhiều tự giễu, hắn đứng lên nói: "Cô bé, ta bất kể là người người nào, ông hiện tại thật bẽ bộn nhiều việc, nếu như người ở dám cho ta không sao gây chuyện ta đem người cõi sạch ném trên đường cái đi, đem sổ sách kết, ta không mang tiền."

Nữ tử thần bí nhất thời nhú nhú mày.

Nhưng nàng hay(vẫn) là bình yên tự nhiên ngồi ở chỗ đó, mà Tần Phong ở đi không có mấy bước, bỗng nhiên cảm giác toàn thân cao thấp một trận co quắp, hắn không nhịn được buồn bực hừ một tiếng, bộ ngực cùng bụng càng là truyền đến từng đợt đau đớn kịch liệt, hắn quơ quơ đầu, che lồng ngực của mình muốn bình tức nhịp tim đập loạn cào cào, nhưng chỉ là chốc lát, hắn lao đảo một cái té lăn quay dưới đất.

Tần Phong cắn chặt hàm răng, sắc mặt của hắn biến thành tái nhợt vô cùng, đầu óc càng là giống như là đang kịch liệt thiêu đốt bình thường không ngừng đốt hủy suy nghĩ của hắn cùng ý chí. Hắn cố gắng muốn hội tụ ý thức của mình, nhưng là kia cỗ nhiệt liệt loại đốt cháy để cho đầu hắn thật giống như muốn nổ tung bình thường, nhin đau không được khổ kêu rên một tiếng.

Tần Phong nhìn bốn phía.

Quý dị chính là hấn xoát đến trên mặt đất thống khổ giãy dụa, nhưng không có để cho chung quanh những người này cảm giác được có chút hiếu kỳ, phản cũng là một trên mặt quý dị nhìn hấn.

Thống khổ ngũ quan suýt nữa muốn nhả nhó ở {cùng nhau:-một khối}, Tần Phong thậm chí có một loại móc đao tử tự sát xúc động.

Nữ tử thần bí nhìn ở trước mặt mình kịch liệt giãy dụa Tần Phong, trong mắt có chút đau đớn, nhưng nàng che giấu tốt lắm tất cả thống khổ, bởi vì này đối với nàng mà nói là không nên xuất hiện tình cảm.

Trúng độc!

Tần Phong biết mình trúng độc!

Mà đối với bách độc bất xâm thân thể, hấn luôn luôn rất có lòng tin, mà duy nhất có thể làm cho hấn ở trúng độc, Tần Phong chỉ muốn đến một người.

"Độc Vương!"

Tần Phong cắn chặt hàm răng, gian khổ phun ra cái tên này.

"Hắc hắc hắc hắc."

Theo quỳ rượu âm nhạc tẩm màn rơi xuống, một quý dị tiếng cười truyền đến, Tần Phong trong lòng lại là lộn xộn, bởi vì vậy thanh âm hấn quá quen thuộc.

Cũng chính là cái này thanh âm chủ nhân từng đem mình cả nửa chết nửa sống, nhưng cũng nhận được bách độc bất xâm thân thể, nhưng cũng bởi vì vậy người, tự mình lại một lần lâm vào sinh tử trong nguy cơ. Ngẩng đầu nhìn lại, mơ hồ trong tầm mắt một câu lũ lão đầu xuyên qua đám người đi tới, hấn mặc một thân lộn xộn y phục, hiển nhiên giống như một ăn mày, ở trên người của hấn không ngừng truyền đến từng đợt dị vị, trên mặt cũng là dữ tợn đáng sợ vết thương giăng đầy, những vết thương này là Tần Phong từng đao từng đao đưa

cho hẳn.

Màu đỏ tươi ánh mắt âm trầm u ám nhìn Tần Phong, Tần Phong ho khan mấy tiếng.

"Ta. . . Sớm nên. . . Nghĩ đến người lão khốn kiếp này."

Tần Phong gian nan nói.

Ban đầu ở Nhật Bản, Thiên Tuyết Tâm Hương nhận được một quỹ dị mau chuyển, đầu kia Thủy Tinh xà, mà Tần Phong đã sớm ngờ tới là tên khốn kiếp này, nhưng là tội phạm Chi Vương bỗng nhiên xuất hiện để cho Tần Phong toàn tâm toàn đặt ở cùng hẳn đối kháng trên, không nghĩ đến nhất thời sơ ý nhưng lại sẽ trồng ở lão gia hỏa này trong tay.

Độc Vương tinh đỏ mắt trung tràn đầy hưng phấn, thậm chí tác động trên mặt hẳn như rết từng đạo vết sẹo cũng muốn sống lại bình thường: "Ám Dạ Linh Vương a Ám Dạ Linh Vương, người cuối cùng vừa rơi vào trong tay của ta."

Tần Phong ho khan mấy tiếng, sắc mặt của hẳn đã tái nhợt không có chút huyết sắc nào, trong ánh mắt cũng là tia máu giăng đầy, loại này độc dược rất là quý dị, hẳn càng là muốn rất nặng ý chí vượt qua tất cả thống khổ càng là cảm giác trong đại não ngọn lửa càng lúc càng sắc bén, đốt toàn thân hẳn không ngừng toát ra mồ hôi lạnh, rất nhanh ở dưới thân thể của hẳn đã ướt đẫm một mảnh, thậm chí còn có tia máu xen lẫn ở trong đó!

"Người thật đúng là nhọc lòng rồi."

Tần Phong cười khổ nói.

"Thân thể của người đón nhận tuyệt cảnh cải tạo, bản thân tố chất đã siêu việt mọi người, hơn nữa người thừa nhận vạn độc thực cốt, hiện giờ bách độc bất xâm." Độc Vương âm trầm u ám nói: "Nhưng là ta nghiên cứu chế tạo loại này mới độc dược, nó sẽ để cho người toàn thân như hỏa diễm thiêu đốt, sau đó máu

của người theo mồ hôi không ngừng chảy xuôi ra, mà thân thể của người cốt tủy tạo máu chức năng vượt xa thường nhân, cho nên người sẽ không ngừng ở nơi này loại luân hồi trong thống khổ giãy dụa!"

Tần Phong biết người này nói tuyệt đối không giả.

Thân thể của hắn tiếp nhận cái tạo sau, bất luận bất kỳ phương diện cũng đều là vượt xa thường nhân, bao gồm máu tái sinh chức năng, mà đúng xảo bất xảo chính là, máu tái tạo tốc độ tựa hồ cùng thân thể trôi mất tốc độ đạt đến phù hợp, hiển nhiên Độc Vương đối với Tần Phong thân thể trạng huống vô cùng giải, hiểu rõ đến Tần Phong không biết hắn cũng biết.

Tần Phong hai đấm nắm ken kết rung động, toàn thân hắn cũng đều đang không ngừng co quắp, loại thống khổ này để cho hắn thậm chí không cách nào lại nói ra một câu liên tục lời nói tới, mà Độc Vương tức là hưng phấn vô cùng, hắn vết đao trên mặt cũng càng thêm ác tâm cùng kinh khủng: "Ám Dạ Linh Vương, người thấy được ta gương mặt này sao?"

Hắn tiếp tục nói: "Ta gương mặt này sẽ là của người kiệt tác, người ở trên mặt ta hoạch suốt năm mươi đao, người biết ta ngay lúc đó tâm tình sao?"

"Để cho ta giết người?" Tần Phong cố gắng đáp lại một câu.

"Sai!" Độc Vương màu đỏ tươi ánh mắt từng đợt lóe lên, hồi tưởng đến ban đầu sở thừa nhận kịch liệt thống khổ, hắn dữ tợn gầm rú nói: "Ta đang suy nghĩ người ít chém ta một đao! Chỉ sợ chẳng qua là chém ta bốn mươi chín đao! Nỗi thống khổ của ta sẽ giảm bớt nhất phân!"

Tần Phong vỗ sợ đầu.

Hắn muốn đem thống khổ đánh ra đi, nhưng là này chỉ có thể để cho hắn càng lúc càng khó chịu, hắn gian nan xoay người nhìn thần bí kia cô gái, cố gắng nặn ra một tia cười nhạt: "Xem ra. . Ta còn là. . Còn là. . ."

"Hay(vấn) là lên của ta làm sao?" Nữ tử thần bí trong mắt không có chút nào nét mặt, nhưng nếu như tiếp cận tự sẽ phát hiện trong mắt nàng bi thương cùng đau đớn, ngữ khí của nàng lạnh như băng: "Ta làm như vậy bất quá là vì tiếp cận người thôi. Bởi vì ta cứu vớt cha mẹ người phần mộ, theo tính tình của người sẽ đối với lòng ta sinh cảm kích, như vậy tiếp cận người cũng chỉ là phân phút đồng hồ chuyện tình."

"Ha ha. . Khụ khụ."

Tần Phong trong miệng có một mảnh máu tanh không ngừng ở xông ra, hẳn cảm giác ý thức của mình càng ngày càng yếu, yếu đến thậm chí không cách nào đang nhìn đến chung quanh sự vật.

"Yên tâm, ta sẽ không giết của người." Độc Vương quý dị đứng lên đi tới, âm lãnh nói: "Ta sẽ nhường người thừa nhận vô số thống khổ, ta đồng dạng sẽ đem tất cả thống khổ thêm tại người nữ nhân trên người, ta muốn người nhìn tận mắt người nữ nhân trên mặt bị ta từng đao từng đao phá vỡ. . . ."

Chẳng qua là hãn lời còn chưa nói hết.

Tần Phong bỗng nhiên động, hẳn hợp lại tiến tham dự lực lượng bò dậy, trong tay càng là không biết khi nào nắm lấy một thanh dĩnh nhuộm máu tươi mảnh kiếng bể đâm vào Độc Vương cổ, Độc Vương toàn thân một trận đại biến, chỉ cảm thấy nơi cổ một trận đau nhói, hẳn màu đỏ tươi tròng mắt nhất thời biến đổi lại biến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 412: Ăn Thịt Người

Chương 412: Ăn thịt người

Ngọc đá cùng vỡ.

Tần Phong làm việc từ trước đến giờ không thích hưởng địch nhân thỏa hiệp, ngọc đá cùng vỡ, hẳn không ít đã làm.

Mà lần này đồng dạng cũng là như thế.

Hợp lại tiến còn sót lại khí lực, nhiệt liệt đốt cháy trong não tụ tập cuối cùng - ý thức, hẳn đột nhiên nổi dừ lên, ở tất cả mọi người khiếp sợ trong ánh mắt đem lây dính tự mình máu tươi mảnh nhỏ đâm vào Độc Vương cổ.

"A "

Độc Vương kêu thảm thiết một tiếng.

Hắn trong lúc bối rối đập ra đã không có khí lực Tần Phong, chật vật lui về phía sau mấy bước rút ra cắm ở trong cổ mảnh kiếng bể, màu đỏ tươi trong con ngươi lóe ra tức giận cùng thê lương ánh mắt.

"Một lát xem một chút người nào tương đối thảm?"

Tần Phong nằm úp sấp dưới mặt đất, trên người hắn đã tái nhợt đáng sợ, phía dưới mồ hôi xen lẫn từng sợi tia máu nhìn thấy mà giật mình.

Độc Vương tròn mắt không ngừng chuyển động, nhìn Tần Phong, kia màu

đỏ tươi ánh mắt tựa như là có chút bối rối, nhưng là không bao lâu, hần bỗng nhiên cười, cười càng thêm quý dị cùng âm trầm, còn có xem thường cùng châm chọc: "Ám Dạ Linh Vương a Ám Dạ Linh Vương, người chẳng lẽ thật cho là ta sẽ ở xem thường người sao? Hiện tại người đã không có bất kỳ khí lực đi? Ha ha ha."

Tần Phong cười thảm một tiếng, hần đã bỏ đi chống cự thống khổ, nếu không hần cảm giác đầu óc của mình sớm muộn sẽ trở thành một đoàn vật chết, mặc cho độc tố không ngừng ở trong người lan tràn, Tần Phong đôi môi đã khô nứt thật giống như có bảy tám ngày không có uống nước, ánh mắt của hần cũng là dần dần mất đi thần thái, bắt đầu tiện đùng đục cùng suy yếu.

Nhìn từng đường đường Ám Dạ Linh Vương rơi vào trình độ như vậy, Độc Vương trong lòng càng thêm sướng khoái.

Quầy rượu những người này một đám cũng là cười nhạt không ngừng.

Độc Vương dương dương đắc ý hướng Tần Phong giảng giải dưới mình độc quá trình: "Loại này độc dược là ta hao tổn ta hết thầy tất cả sở nghiên cứu chế tạo, vì để tránh người sinh lòng cảnh giác, từ vừa mới bắt đầu người tiến vào quầy rượu, người ở giữa ta tính chất đặc biệt dược vật, cũng không phải là độc dược, loại dược vật này dược tính cực kỳ yếu ớt, chỉ có thể rất ít yếu bớt của người tính cảnh giác, nhưng chính là điểm này, cộng thêm âm nhạc phối hợp, tâm sự nặng nề người làm sao có thể sẽ nhận ra trong quán rượu sớm chính là ta bố trí tốt hết thầy?"

Tần Phong nằm dưới đất, hần mặc dù có thể nghe được Độc Vương lời nói, nhưng là căn bản tựu không cách nào lại đáp lại, hần hiện ở trong người đã hồng bết thấu.

"Ngay sau đó, rượu của người ở bên trong, người sở hô hấp không khí, người tiếp xúc nữ nhân này trên người truyền đến mùi thơm, còn có kia đóa đầy đủ để cho người buông bỏ lòng cảnh giác cây hoa hồ điệp, những thứ này hỗn hợp ở

chung một chỗ, đó chính là đối với người trí mạng nhất độc dược!" Độc Vương đối với mình bố trí thật sự rất hài lòng rồi, hài lòng đến màu đỏ tươi trong ánh mắt cũng không ngừng ở hưng phấn.

"Từ người ở Đông thiên thành phố, cái này cục cũng đã ở bố trí." Độc Vương cười híp mắt nói: "Nhìn trong ánh mắt có điều không cam lòng, có phải hay không là cảm thấy ta ở chỗ này cùng người nói những lời này chỉ biết tự ta trì hoãn thời gian do đó cho người có lợi điều kiện?"

Tần Phong trong lòng thật có như vậy ý nghĩ.

Mặc dù đầu óc của hắn đã tại không ngừng sụp đổ này, nhưng là còn có chỗ sâu nhất, đã trải qua mười năm sinh tử đúc nên tạo bản năng cầu sinh để cho hắn nghĩ hết thảy biện pháp từ nơi này chạy trốn.

"Người quá khinh thường ta độc dược tác dụng." Độc Vương nhạo báng nói: "Người càng muốn muốn phản kháng, độc dược tác dụng cũng lại càng lớn, thậm chí làm người muốn ở tề tựu tất cả ý thức, nó sẽ đốt cháy rụi thần kinh của người tuyền, để cho người hoàn toàn trở thành một người sống đời sống thực vật, cả đời ở luân hồi trong thống khổ. Mà ta!" Nói tới đây, Độc Vương trên mặt dữ tợn tung hoành vết sẹo càng lúc càng kinh khủng: "Ta muốn cho người nếm trải hết thảy người tưởng tượng thống khổ! Một lát sau đó, nữ nhân của người sẽ bị mang đến nơi đây! Người sẽ nhìn này trương bị người phá hủy khuôn mặt chủ nhân không ngừng ở chà đạp nữ nhân của người!"

"Này sẽ không ngừng tập trung ý chí của người, loại thống khổ này nói vậy đối với người mà nói, là một loại mới thể nghiệm chứ?"

Độc Vương âm trầm u ám nói.

Tần Phong quơ quơ đầu, cảm giác chung quanh thế giới cũng muốn ở vụn vụn lên, hắn chuyển động đầu nhìn về phía người nữ nhân thần bí kia, nữ tử thần bí nhìn hắn cặp kia đã mất đi thần thái cùng {tức giận:-sinh khí} ánh mắt, tim như bị đao cắt, nhưng trên mặt như cũ là lạnh như băng một mảnh.

"Vậy có phải hay không muốn biết thân phận chân thật của nàng, thật đáng tiếc, ta không thể nói." Độc Vương âm hiểm cười nói: "Bởi vì người sẽ không có cơ sẽ biết rồi."

Nghe Độc Vương càng ngày càng lớn lối tiếng cười, Tần Phong - ý thức cũng càng ngày càng mơ hồ, hẳn hiện tại rất muốn chẳng qua là làm cho mình một đao thống khoái kết thúc tánh mạng của mình, nhưng là Độc Vương hiển nhiên sẽ không như vậy tha thứ Tần Phong, từng khi nào tự mình làm sao cũng không phải là cái ý nghĩ này? Nhưng là Tần Phong đồng dạng không có, ngược lại là làm trầm trọng thêm hành hạ.

Hắn hiện thành Độc Vương, không chỉ có sẽ dụng độc, trong lòng càng thêm độc.

Nhìn Tần Phong muốn lâm vào trạng thái hôn mê, Độc Vương nơi nào sẽ để cho hắn nhẹ nhàng như vậy? Hắn cầm lấy một đũa phá vỡ chai rượu, đem tan vỡ một mặt hung hăng đặt tại Tần Phong ngực nơi, tê tâm liệt phế bản đau đớn lại một lần nữa thối quết toàn thân, Tần Phong vốn là đùng đục hai mắt biến thành máu đỏ một mảnh, giống như là một đoàn nhiệt liệt không ngừng ở hủy diệt hẳn tất cả tổ chức.

"Kia mấy nữ nhân đấy!"

Độc Vương sững khoái hỏi.

Đang làm một gã thủ hạ muốn tiến lên, lại chợt nghe bịch một tiếng, tất cả mọi người là toàn thân một khéo léo cơ trí, cũng chính là này một khéo léo cơ trí trong thời gian, bọn họ hoảng sợ phát hiện một người nam tử xuất hiện ở Tần Phong bên cạnh.

Đây là một cực kỳ to con nam tử.

Hắn có một đầu tóc màu vàng kim, xanh thắm sắc đôi mắt xanh triệt giống như là Địa Trung Hải nước biển, như chúng trong thần điện điêu khắc tượng

thần bình thường ngũ quan, góc cạnh rõ ràng, liếc một cái liền biết người này là tâm trí cực kỳ kiên nghị nam tử.

Một thân màu đen áo gió, áo gió hạ là tất cả mọi người không sẽ thấy chiến tranh huân chương, hần đứng ở nơi đó, giống như là một ngọn cô lẻ Cao Sơn, hô hấp của hần trầm trọng có lực, mang theo làm cho người ta dồn dập tim đập tiết tấu, chẳng qua là nhìn lướt qua, tất cả mọi người không khỏi lui về phía sau một bước, bọn họ sợ.

"Giết hần rồi!"

Độc Vương vội vàng lui về phía sau đi, hần một bên lui về phía sau một bên hô: "Giết hần rồi! Giết bọn họ!"

Đám kia thủ hạ làm như cảm thấy người nhiều chiếm cứ ưu thế, một đám muốn đi tiến lên đây lúc, lại thấy nam tử kia hai tay về phía sau vừa sờ tác, ở trở lại trước người chẳng qua là, trong tay của hần nhiều ra khỏi hai cây để cho tất cả mọi người mồ hôi lạnh chảy ròng, thậm chí đại tiểu tiện không khống chế vũ khí.

M PS(Photoshop)AA-12 tự động đạn ria thương.

Quân sự mê nhóm cũng biết, cái thanh này đại sát khí ở khoảng cách gần bên trong hoàn toàn có thể đem chung quanh hình quạt tất cả địch nhân toàn bộ đạt thành cái sàng, mà lúc này cái này bỗng nhiên xuất hiện nam tử trong tay nâng hai cây cao như thế uy lực đạn ria thương, ai có thể không sợ? Hơn nữa kinh khủng nhất chẳng có gì ngoài này hai cây súng sức giết cực kỳ cường đại, nhưng là lúc này nâng hai cây súng cánh tay vẫn không nhúc nhích, cứng rắn tựa như hai con tường sắt, bọn họ thậm chí sẽ không ở đi hoài nghi, làm hần bóp cò sau đó, cánh tay hần cũng sẽ không xuất hiện run rẩy.

Mà trên thực tế.

Nam nhân rất tốt nói cho bọn họ, ý nghĩ của bọn hần là cực kỳ chính xác.

Rầm rầm rầm.

Đinh tai nhức óc tiếng súng ở trong quán rượu vang lên, chẳng qua là trong nháy mắt, vốn là lãnh khốc quý dị quây rượu trở thành nhiệt huyết lò sát sinh.

Một phương diện tru diệt.

Hai cây đạn ria thương ở trong tay của hãn võng như núi Thái, họng súng chỉ nơi, tất cả địch nhân đều hóa thành một bãi bãi huyết nhục, máu tươi bay ngang tràn diện không để cho nam tử trên mặt nét mặt sinh ra chút nào dao động, đối với hãn mà nói, giết những người này cùng giết con kiến thật sự không có gì khác biệt.

Uy lực cực mạnh đạn tản ra, dù cho những người trước mắt này muốn tránh hiểm, nhưng là ở nơi này loại khoảng cách gần, bọn họ ai cũng tránh không thoát.

Cho nên chờ.v.v đợi bọn hãn chỉ có thể là đạn vô tình cắn nuốt.

Mà khi tất cả đạn toàn bộ đánh sau khi rời khỏi đây, cả trong quán rượu đã biến thành huyết nhục tràn.

Máu tươi chảy xuôi đến nam tử dưới chân, hãn lại cũng không thèm nhìn tới, đem vũ khí trong tay ném đi ra ngoài, lập tức xoay người nhìn Tần Phong, một tay lấy kia túm lên kháng ở trên lưng, rồi sau đó một cái tay trung năm lấy một thanh súng lục, nhắm ngay kia nữ tử thần bí.

Nữ tử thần bí không có tránh né.

Nàng biết vô luận mình làm ra cái dạng gì phản kháng đều chỉ biết bị vô tình đánh chết.

Người nam nhân trước mắt này sát ý so với Tần Phong càng thêm kiên cố.

Thậm chí, trong ánh mắt của nàng cũng không có bất kỳ bối rối.

Chẳng qua là làm nam tử muốn bóp cò lúc, ở trên lưng hãn Tần Phong bỗng nhiên nâng cánh tay một cái khoắc lên trên cánh tay của hãn, nam tử nướng mày, nhìn một bên đã trắng bệch không có chút nào {tức giận:-sinh khí} Tần Phong, nhưng là Tần Phong lúc này - ý thức đã hoàn toàn tan rã, mới vừa rồi cũng bất quá là cuối cùng một chút dư lực, không chiếm được Tần Phong trả lời, nam tử hừ lạnh một tiếng thu hồi súng lục.

Độc Vương thở dốc trên mặt đất bò dậy.

Chung quanh huyết nhục cùng vô số cỗ thi thể để cho trong lòng hãn nguội nửa đoạn, hãn hoảng sợ nhìn đeo Tần Phong nam tử từng bước từng bước đi tới, màu đỏ tươi tròng mắt không có sắc bén cùng âm trầm, ngược lại bị sợ hãi chiếm cứ tất cả nét mặt: "Người. . . Người. . Người không thể giết. . Giết ta. ."

"Cho ta một cái lý do."

"Bởi vì. . Chỉ có ta có thể. . Giải hãn độc. . ."

Nói tới đây, hãn cảm giác mình có chút kiên cường rồi.

Nam tử đưa tay bắt được Độc Vương cổ, thản nhiên nói: "Xem ra người thật sự không thể chết được."

Độc Vương trong mắt dâng lên một cỗ hi vọng: "Chỉ cần người không giết ta. . Hãn tự không chết được. . Chỉ có. . ."

Nhưng là Độc Vương hay(vẫn) là đánh giá thấp có thể cùng Tần Phong thành vì bạn sống chết người tính tình cùng bản tính, nam tử tay hơi dùng sức, Độc Vương chỉ cảm thấy cổ một trận co rút lại, vốn là muốn nói ra được nói cứng rắn sởi tổng hợp ở trong cổ họng, chỉ có thể nghe được nam tử lạnh lùng nói: "Chính xác chỉ có người cứu hãn, cho nên người nhất định phải sống."

"Ô ô. . ."

Độc Vương không giải thích được nhìn trước mắt nam nhân.

"Người phải sống, để cho hãn ăn hết."

Nam nhân lời nói sống nguội không có chút nào tình cảm.

Cũng chỉ là một câu nói kia, để cho Độc Vương toàn thân suýt nữa co quắp không cách nào tự lo liệu.

Hãn lần này thật sợ.

Ăn hết Độc Vương, trước mắt mà nói đích xác là giải hết Tần Phong trên người độc tố phương thức tốt nhất. Dù sao hãn lây dính Tần Phong máu không có chút nào khác thường, hiển nhiên bản thân của hãn cũng là một giải độc thể.

Mà Tần Phong có thể hay không sẽ ăn?

Hiển nhiên tóc vàng nam tử cũng sẽ không suy xét cái này hay cười vấn đề.

Lấy sinh tồn vì điểm giới hạn Tần Phong, vì sinh tồn được, ăn đem người cũng không lộ vẻ giống như là cái gì chuyện ngàn lẻ một đêm(cổ tích). Nếu là hãn không ăn, thì mới là lạ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 413: Liên Hoàn Kế

Chương 413: Liên hoàn kế

"Kế hoạch của ta, vốn là không có sơ hở."

Trong quán rượu.

Đống hỗn độn một mảnh, Edgar đứng ở chính giữa nơi, nhìn đầy đất thi thể, trên mặt không có chút nào nét mặt, hăn như cũ là mặc một thân hoa lệ quần áo, cùng này hoàn cảnh chung quanh không hợp nhau, thật giống như là cao cao tại thượng thần, ở máu tanh tràn diện trong mắt hăn cũng chỉ là đưa trẻ món đồ chơi bình thường. Mà ở phía sau hăn hai cánh tay mãnh khảnh nam tử, tàn khốc trên mặt có một mảnh hưng phấn, máu tanh hương vị để cho hăn có chút kích động.

"Nhưng là, tại sao Harris xuất hiện?"

Edgar khẽ buồn cười nhìn chung quanh mấy người.

Ở Edgar phía sau, lúc này đã bị vây con tin Yêu Tinh đối một thân bảo thủ trang phục, nàng mang theo một bộ kính râm, không nói nhiều một câu.

Thần bí cô gái không nói một lời đứng ở một bên, nàng như cũ mang theo khẩu trang, nhìn không ra chân thật gương mặt.

Mà ở phía sau của nàng tức là hướng hương cung khói trì cùng với Cổ Lạp Kỳ hai người, người trước hơi hơi híp mắt, không biết suy nghĩ cái gì, mà Cổ

Lạp Kỳ tức là ngậm một viên xì gà, ánh mắt lại đặt ở nữ tử thần bí trên người, trong ánh mắt mang theo nghiên ngẫm cùng kinh hãi.

"Hắn không nên ở Bắc Mĩ sao?" Edgar tiếp tục cười hỏi.

"Có người để lộ bí mật đi nhé." Cổ Lạp Kỳ nhún vai, tùy tiện nói: "Thật là không biết chết sống, ở Edgar tiên sinh thiết kế trong kế hoạch cũng dám để lộ bí mật, cũng không biết ngu xuẩn đến trình độ nào."

Edgar khẽ mỉm cười, đem ánh mắt đặt ở hướng hương cung khói trì trên người.

Người sau lại hoàn toàn không có chút nào khác thường, hắn biết Edgar bản lĩnh, cho nên hắn làm ra cái dạng gì nét mặt tới, ở Edgar trong mắt cùng tên hề cũng không có gì xiếc, cho nên rất là tinh táo nói: "Tại hạ tuyệt không dám tiết lộ lão sư chút nào kế hoạch."

"Người là người thông minh."

Edgar nói: "Tần Phong nếu đoạt đi Thiên Tuyệt Tâm Hương, như vậy ta tự nhiên sẽ báo thù cho ngươi."

Hương hương cung khói trì trong mắt lóe qua ý mừng.

Trong mắt hắn, Edgar vốn là không gì làm không được tồn tại, hắn nhưng là Thần Đạo Giáo phái thủ lĩnh, là thống trị Đảo Quốc thế giới cường giả.

"Như vậy ngươi cảm thấy nàng như thế nào?"

Edgar bỗng nhiên đi tới Yêu Tinh bên cạnh, chậm rãi tháo xuống Yêu Tinh trên mặt kính râu, kia trương tuyệt thế Khuynh Thành loại gương mặt bày ra, hương hương cung khói trì nhìn kia trương tuyệt mỹ gương mặt chỉ cảm thấy toàn thân một trận nóng rang, cổ họng cũng là lẫn lộn mấy phen, bản thân của hắn không phải là một trâm mê sắc đẹp người, bởi vì hắn rõ ràng hiểu rõ sắc đẹp sẽ chỉ làm hắn chết càng thêm mau, nhưng là lúc này khi thấy Yêu Tinh cặp kia

yêu mị trông mắt sau, hẳn có một loại đục vọng mãnh liệt xúc động.

"Yêu Tinh tiểu thư, người cảm thấy ta người đệ tử này như thế nào?" Edgar nhẹ giọng hỏi.

"Rất đẹp trai." Yêu Tinh hưởng hưởng hương cung khói trì mở tròng hai mắt.

Edgar khoe miệng nụ cười càng lúc càng thần bí, nói: "Đã như vậy, ta xem tìm cuộc sống định hôn lễ đi."

Hương hương cung khói trì trong lòng một trận mừng rỡ, đối với nữ nhân này, hẳn rất hài lòng, mấu chốt là, nàng là Tần Phong người, này là tuyệt đối trả thù Tần Phong, hẳn thậm chí có thể tưởng tượng Tần Phong kia trương nhãn nhỏ trên mặt thống khổ!

Yêu Tinh tức là cười híp mắt, trên mặt nhìn không ra còn lại nét mặt, về phần trong nội tâm nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì, sợ cũng chỉ có Edgar mới có thể xem tới được.

"Như vậy là ai tiết lộ Edgar tiên sinh kế hoạch đâu?"

Cổ Lạp Kỳ ngoài miệng vừa nói, ánh mắt nhưng không có rời đi nữ tử thần bí nửa điểm.

Nữ tử thần bí nhìn hẳn một cái, trong mắt không có chút nào tình cảm, rồi sau đó tiến lên đi một bước, nói: "Là ta."

Nàng biết ở Edgar trước mặt ở giấu diếm cũng không có bất kỳ cách dùng, chẳng bằng dứt khoát đứng ra.

Chỉ nói là xong, nàng tiện cảm giác hai đạo sát ý rơi vào trên người của mình, không cần quay đầu lại cũng biết là hưởng hưởng cung khói trì cùng với Edgar, nhưng là nàng cũng không sợ, nàng nếu làm, còn đứng ở chỗ này, tự đại biểu nàng tuyệt đối không sợ.

"Có người nói mê luyến một người đàn ông nữ nhân là ngu xuẩn nhất." Edgar khẽ thở dài một hơi, nói: "Ta luôn luôn tôn trọng nữ nhân, nhưng người lại vì ta xác nhận cái này định luận."

Nữ tử thần bí thản nhiên nói: "Như là đã làm, thì như thế nào?"

"Xem ra người đối với Tần Phong thật đúng là si mê không dứt á." Một bên Cổ Lạp Kỳ cười híp mắt nói: "Nhưng lại lớn mật đến phản bội Edgar tiên sinh."

Tiếng cười của hắn, âm trầm, nghiền ngẫm.

Nữ tử thần bí ghé mắt nhìn hắn một cái, thản nhiên nói: "Cổ Lạp Kỳ, người chỉ nói là, người dám giết ta sao?"

Một câu nói, ghen Cổ Lạp Kỳ nụ cười cứng ngắc ở.

Ở E Quốc, hắn đã nắm trong tay vô số người sinh tử, quyền sanh sát nắm chắc trong tay để cho nội tâm của hắn cũng càng ngày càng bành trướng, lúc này một tên phản đồ nói ra những lời như vậy, hắn khí nội tâm ngọn lửa dâng cao, nhưng là hắn thật dám động thủ sao? Ít nhất ở Edgar đánh xem kịch vui thái độ lui về phía sau một bước cho hắn không gian, hắn cũng không có động thủ, bởi vì hắn không dám.

Cô gái lời nói tràn đầy châm chọc cùng xem thường, để cho hắn vô lực phản bác.

Edgar nhìn nữ tử thần bí, cười nói: "Kế hoạch của ta vốn là thiên y vô phùng."

Cô gái nói: "Nhưng là hắn đi."

Edgar nói: "Hắn trúng độc."

"Độc Vương đồng dạng bị Harris mang đi." Cô gái thản nhiên nói.

Yêu Tinh càng ngày càng hiếu kỳ cái này thần bí thân phận của cô gái, có thể vì Tần Phong phản bội Edgar kế hoạch, đây quả thực làm cho nàng cảm thấy có chút vĩ đại, dù sao Tần Phong kia khốn kiếp lúc nào có mị lực đến nước này, để cho một chưa từng quen biết nữ nhân như thế cam tâm tình nguyện kính dâng?

"Sách sách, đã nhiều năm như vậy, xem ra người thật sự là tâm trí kiên định." Edgar tự đáy lòng tán thán nói: "Đã sắp hai mươi năm rồi, người thật cảm thấy đồng niên xiếc thật sự tình yêu sao?"

"Vì sao không phải là?" Cô gái hỏi ngược lại: "Người không có, lại cần gì đi xem người khác tâm tư? Ở trong mắt ta, người thật là bi ai."

Edgar trong mắt lóe qua tức giận.

Điều này làm cho Yêu Tinh hai mắt không khỏi sáng ngời.

Có thể đem Edgar chọc giận, hiển nhiên cái này nữ nhân không đơn giản.

"Hảo, rất tốt." Edgar cười nói: "Người cho là kế hoạch của ta lúc đó kết thúc rồi?"

"Ít nhất hẳn sẽ sống." Cô gái nói.

"Ha ha." Edgar cười, cười rất là vui vẻ, hẳn nói: "Kế hoạch của ta vốn là thiên y vô phùng, người làm sao có thể biết lưng của người phản bội không phải là ta trong kế hoạch một khâu?"

Cổ Lạp Kỳ nhìn cô gái trong ánh mắt bối rối, cũng là không nhịn được nói: "Edgar tiên sinh, xin hỏi kế hoạch của ngài?"

"Độc Vương cứu không được hẳn, bởi vì Độc Vương cũng không biết độc dược chân chính dược tính." Edgar thản nhiên nói: "Hơn nữa ta nếu tính toán muốn đối phó Âm Dạ Linh Vương, chẳng lẽ người tự cho là cái gọi là độc dược chính là ta đối phó thủ đoạn của hẳn sao? Không muốn quá ngây thơ rồi, đây chỉ là vừa mới bắt đầu thôi. Yên tâm, người không thể chết được, người phản bội ta

một lần tự phải giúp ta hoàn thành kế hoạch kế tiếp, dù sao thiếu người, như thế nào có thể đưa ra nội tâm của hãn thống khổ?"

Nữ tử thần bí ánh mắt chìm xuống tới.

Nàng rất rõ, Edgar tuyệt không phải ở nói chuyện giật gân hù dọa tự.

Bởi vì hãn không phải là người như thế.

Mà này cũng chỉ có thể nói rõ, chỗ ở mình hết thấy ở Edgar trong lòng là ứng với nên xuất hiện, đây cũng là kế hoạch của hãn một tình tiết, mà tự mình cùng Độc Vương đều chẳng qua là con cờ của hãn thôi.

Đây là một liên hoàn kế, kế tiếp phát triển, nàng lại một mực không biết.

Nhưng không bao lâu, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn Edgar, lạnh lùng nói: "Nhưng là người sợ một người."

"Người nào?"

Edgar khẽ hé mắt.

"Thiên Tuyệt Tâm Hương!"

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 414: Âm Sát

Chương 414: Âm sát

"Người giết ta cũng không thể nào cứu được hănh! Harris, chẳng lẽ người muốn nhìn hănh trơ mắt chết đi sao!"

Độc Vương nằm dưới đất.

Hai chân của hănh đã bị bẻ gãy, kịch liệt thống khổ để cho hănh vốn là dữ tợn gương mặt càng thêm đáng sợ cùng ác tâm, màu đỏ tươi tròng mắt nhìn trước mắt tóc vàng nam tử, sớm đã không có âm trầm cùng đặc ý, chỉ có sợ hãi cùng cầu sinh ham muốn, bởi vì hănh quá rõ ràng trước mắt người này lòng dạ ác độc trình độ.

Độc Vương chỉ có thể dựa vào Tần Phong mạng tới cứu mình.

Bởi vì trước mắt Harris lúc này chỉ để ý Tần Phong sống hay chết.

"Chết hay(vẫn) là sống."

Harris nhàn nhạt hỏi.

Độc Vương tự nhiên muốn sống, hơn nữa sống rất tốt, nhưng là ở Harris trong tay, chết so sánh với sống càng thêm hạnh phúc, bởi vì chết, hănh có một vận loại ác độc biện pháp.

"Ta nghĩ sống. . ."

Độc Vương run rẩy đáp.

Nói mới vừa nói xong, hắn tiện cảm giác não bộ một trận kịch liệt chấn động, máu tươi giàn giụa dính đầy khuôn mặt vết sẹo.

Harris trong tay một cây cương côn chày xuôi màu đỏ tươi máu tươi, hắn lạnh lùng nhìn Độc Vương, lực đạo của hắn không chế rất tốt, tuyệt đối sẽ không muốn tánh mạng của hắn, nhưng lại có thể ở hắn còn sống trên cơ sở để cho hắn ném trái tận thống khổ, nhìn Độc Vương ôm đầu dưới mặt đất co quắp, hắn vung lên trong tay cương côn lại là rút đi tới.

"A!"

Độc Vương kêu thảm thiết dưới mặt đất loạn lăn lộn, cương côn rút ra(quất) ở trên người, hắn không cảm giác được Harris có bất kỳ nương tay ý tứ.

Có lẽ là rút ra(quất) mệt mỏi, Harris đem cương côn nhét vào một bên, ở một bên trên bàn lấy ra một thanh sắc bén dao găm, ở trong tay suy nghĩ suy nghĩ, nói: "Nói đi."

Máu tươi dính đầy toàn thân Độc Vương thống khổ rên rì mấy tiếng, hắn miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn lãnh lạnh như là thần bình thường nhìn mình Harris, run rẩy nói: "Ta. . Ta. . ."

Harris trong mắt lóe qua không kiên nhẫn, dao trong tay từ giương lên, tốc độ của hắn mau để cho Độc Vương căn bản không có phản ứng chút nào, chỉ cảm giác mình bên tai một trận kịch liệt đau nhói kêu rên một tiếng, lỗ tai đã sớm rụng rơi ở trên mặt đất, Harris thản nhiên nói: "Không muốn lãng phí thời giờ của ta."

"Người. . Người giết ta. . Cũng cứu. . ."

"Ông."

Dao kêu vừa vang lên.

Độc Vương lại là một trận tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, hấn che của mình nửa bên mặt gò má trên mặt đất không ngừng lăn lộn người, máu tươi cô cô chảy ra tới, ở hấn một bên, mặt má thịt đã rơi vào một bên.

"Nói."

Harris lạnh lùng nói.

"Ta. . . Ta. . . Edgar. . . Edgar sửa lại. . . Độc dược. . ." Độc Vương rên rỉ nói.

Harris khẽ cau mày, nói: "Ý tứ chính là người lãng phí thời giờ của ta, hơn nữa nói cho ta biết người cứu hấn?"

Độc Vương trong lòng lại là một trận co quắp, hấn cầu khẩn nhìn Harris, bận rộn là nói: "Ta. . . Có thể. . . Ta có thể. . ."

Harris cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên trong tay lấy ra một ống tiêm, bên trong là một loại màu lam chất lỏng, Độc Vương con người một trận co rút lại, nhưng là hấn căn bản vô lực phản kháng, Harris đem dược tề toàn bộ đánh vào Độc Vương thể nội, kia Độc Vương hít vào một hơi, sau đó lại cảm giác thống khổ trên người hiện ra mấy chục lần tăng trưởng.

Tiếng kêu thảm thiết càng thêm tê tâm liệt phế.

Mà Harris tức là đi về phía một bên, lúc này ở lạnh như băng trên giường, Tần Phong đang nằm ở trong đó, hàn khí không ngừng ở bốn phía hướng Tần Phong thân thể hội tụ, ngăn ngại áp chế Tần Phong thân thể thống khổ cùng với dưỡng khí trong cơ thể máu trôi mất, chẳng qua là sắc mặt của hấn như cũ tái nhợt như tờ giấy, tựa hồ là bởi vì Độc Vương thảm thiết gặm rú, hấn khẽ mở hai mắt ra, ánh mắt của hấn giống như là một người chết, trong ánh mắt cũng là hiện đầy tia máu, tựa như một sắp chết lão nhân.

"Yên tâm, ta sẽ không để cho người chết." Harris trầm giọng nói.

Tần gió nhẹ nhàng ho khan một tiếng, lại mang ra một mảnh máu, hần cười thảm một tiếng, yếu ớt nói: "Người làm sao sẽ xuất hiện?"

"Có người thông báo rồi ta." Harris nói: "Đáng tiếc hay(vẫn) là chậm một bước."

"Xem ra chúng ta cũng không phải là tứ cố vô thân. . ." Tần Phong nói.

Harris hít sâu một hơi, nói: "Ta đi giết Edgar."

"Không muốn. . ." Tần Phong khẽ lắc đầu, nói: "Người tuyệt không phải là đối thủ của hần. . . Đi cũng chỉ là chịu chết. . ."

Harris một trận trầm mặc.

Hần biết Tần Phong nói tuyệt không phải là nói dối.

Hần xoay người đi về phía Độc Vương nơi đó, đêm đã bị hành hạ toàn thân đã vô tận nhân tính Độc Vương ném tới Tần Phong một bên, trầm giọng nói: "Sự kiên nhẫn của ta có hạn. . ."

"Ta chỉ có thể giữ được hần bảy ngày mạng. . ." Độc Vương run rẩy nói: ". . . Chỉ có. . . Chỉ có Edgar. . . Chỉ có Edgar mới biết được. . ."

"Vậy thì giữ được hần bảy ngày mạng."

Harris lạnh lùng nói.

Đang lúc này, một trận tiếng gõ cửa bỗng nhiên truyền đến.

Harris sắc mặt lập tức chìm xuống tới, nơi đây chính là quang huy ở Hồng Kông bí mật cứ điểm, từng cái muốn đi vào quang huy thành viên cũng đều có {nghề:-một bộ} mật mã, là tuyệt đối không thể gõ cửa mà đến, Harris đi tới cửa trước, toàn thân thần kinh căng thẳng, hần có thể ở mở cửa một sát na kia trong nháy mắt giết chết người ở phía ngoài!

Cửa mở ra.

Chẳng qua là để cho Harris lông mày cau chặt chính là, đứng ở bên ngoài nhà là một không có bất kỳ tính chất uy hiếp chất có thể nói phụ nữ.

Là một bốn mươi năm mươi tuổi phụ nữ, nàng thật giống như là nghe thấy được bên trong nhà quý dị cùng máu tanh mùi, đang nhìn đến Harris mặt không chút thay đổi, không nhìn được toàn thân run run rẩy rẩy, nhất là đang nhìn đến nằm dưới đất mặt không còn chút máu giống như là một con quái vật Độc Vương sau, càng là mặt hoa biển sắc.

"Người tìm ai?"

Harris nhàn nhạt hỏi.

"Có người. . . Có người để cho ta. . . Để cho ta đưa phần này thiệp mừng tới nơi này. . ." Phụ nữ run rẩy vươn một phần thiệp mừng, nàng run rẩy nói.

Harris nhận lấy thiệp mừng, thấy nàng không đi, thản nhiên nói: "Còn có chuyện gì sao?"

"Ngài. . . Ngài là Tần Phong. . . Tần Phong tiên sinh sao?" Phụ nữ run rẩy nói.

"Không phải là." Harris nói.

Nhìn Harris sắc mặt càng ngày càng lạnh, phụ nữ nuốt ngậm nước miếng: "Người kia. . . Người kia nói. . . Chỉ cần ta đưa thiệp mừng cho Tần Phong tiên sinh. . . Tần Phong tiên sinh sẽ cho ta một phần phong hậu thù lao. . . ."

Harris khẽ cau mày.

Kia phụ nữ càng là run rẩy, nhưng nhưng vẫn là đầy cõi lòng mong ước nhìn, mong ước một khoản phong hậu thù lao.

"Để cho nàng đi vào."

Tần Phong suy yếu thanh âm truyền đến.

Harris nhường ra một bước, kia phụ nữ run rẩy đi ra phía trước, nhìn cửa cách đó không xa rơi xuống trên mặt đất lỗ tai cùng một miếng thịt, càng là run rẩy càng lúc càng lợi hại, nhất là đang nhìn đến nằm ở một bên đã thành quái vật hình người Độc Vương, suýt nữa là ngã nhào trên đất.

Tần Phong tay khẽ giật giật, nói: "Đem thiệp mừng cho ta nhìn một chút."

Harris đi lên trước, đem thiệp mừng mở ra đưa cho Tần Phong, trên xuống xuất hiện bốn tên để cho hấn ánh mắt thoáng hiện một trận khác thường quang mang,

"Xem ra ta còn thật muốn sống lâu mấy ngày." Tần Phong báo cho biết xuống.

Lạnh như băng hàn khí để cho thân thể của hấn hơi dễ chịu một chút, chẳng qua là còn không thể hoạt động.

Mà cũng đang ở lúc này, cái kia phụ nữ bỗng nhiên động, tốc độ của nàng nhưng lại biến thành cực nhanh, một thanh đao nhọn trực tiếp đâm về Độc Vương, kia vốn là suy yếu không chịu nổi Độc Vương chỉ có thể trơ mắt nhìn đao nhọn đâm tới, trong mắt lóe qua không cam lòng.

Đao nhọn cực kỳ sắc bén.

Có thể dễ dàng lấy đi Độc Vương tánh mạng.

Harris ở Tần Phong một bên khác, đang muốn xông ra, lại chợt phát hiện trước mắt mình chợt lóe, nhưng thấy vốn là nằm ở suy yếu không chịu nổi Tần Phong bỗng nhiên động, tốc độ của hấn xa xa không có có mình đỉnh phong lúc tốc độ, thậm chí có thể nói là cực kỳ chậm chạp, kia phụ nữ sát thủ trong mắt lóe qua khinh thường, nếu như là trạng thái bình thường Tần Phong phát động công kích, nàng sẽ hù tề ra quần, nhưng là lúc này, nàng lại không để vào mắt.

Chẳng qua là làm Tần Phong bỗng nhiên xuất hiện ở trước người của nàng lúc, trong mắt nàng khinh thường biến thành hoảng sợ cùng không giải thích được.

Nàng không cách nào tưởng tượng tại sao suy yếu không chịu nổi Tần Phong vô cùng chậm tốc độ lại đang nháy mắt mắt đang lúc {công phu:-thời gian} xuất hiện ở trước người của mình, hơn nữa đem đao trong tay mình đâm về bả vai của mình bên trong.

Chỉ sợ Tần Phong ở một lần suy yếu té trên mặt đất, nàng bị Harris một cước đạp ra ngoài, nàng vẫn là không hiểu.

Tần Phong từng ngum từng ngum thở hỗn hển, trong mắt của hắn tia máu càng phát ra tươi đẹp, thân thể mồ hôi lại là lấy tốc độ cực nhanh bài xuất, mang theo từng tia tia máu, làm cho người ta cảm giác được kinh khủng cùng trái tim băng giá.

Harris bận rộn là đưa hắn đặt ở lạnh như băng trên giường, hàn khí ức chế thân thể nội quỷ dị, nhưng là sắc mặt của hắn đã càng thêm suy yếu.

"Xem ra Edgar quả nhiên danh bất hư truyền, để cho người không biết sống chết tới ám sát hắn." Tần Phong trong mắt quang mang dần dần rút đi, hắn yếu ớt nói.

Phụ nữ sát thủ che bả vai ra bị thương: "Mỗi một người cũng đều cần cam tâm tình nguyện đi đến dâng ra tánh mạng."

"Cho dù là chết?" Harris âm trầm nói.

"Harris, người hù dọa không tới ta, nếu ta tới rồi, ta sẽ không sợ chết." Phụ nữ âm hiểm cười nói: "Có thể mắt thấy đường đường Ám Dạ Linh Vương chặt vật như vậy, ta cũng cam tâm tình nguyện rồi. Ta tại Địa ngục chờ người!" Sát thủ lời mới vừa nói xong, hắn sẽ phải giao phá giấu ở trong hàm răng độc, chỉ là sắc mặt của nàng rất nhanh biến thành cứng ngắt xuống tới.

Nàng xem thấy Tần Phong, sắc mặt quý dị giống như là thấy quỷ bình thường.

"Edgar thủ đoạn ta cũng thăm dò không sai biệt lắm." Tần Phong suy yếu nói: "Hắn phải người tới, chỉ là bởi vì người là vừa mới có thể giết chết Độc Vương hơn nữa sẽ không sống đi ra ngoài người, nhưng là hắn còn muốn thử xem ta có còn hay không trở tay dư địa, cho nên người cái này phù hợp nhất hắn trong dự đoán thực lực sát thủ tới, nhưng là hắn hay(vẫn) là coi là sai lầm rồi, coi là sai lầm rồi người còn sống. Chỉ cần cái chết của người tấn không có truyền trở về, hắn sẽ sợ ta. . . . Hắn nhất định phải người chết, nhưng là ta phải muốn cho người trước sống ở chết."

"Thật đúng là buồn cười, Edgar làm cho người ta quên mất sợ hãi, mà ta lại thích nhất cho người sợ hãi." Tần Phong bỗng nhiên ho khan một tiếng, máu tươi bị phun ra tới rơi vào y phục của mình trên, hắn quơ quơ đầu, nói: "Đem của ta độc cho hắn một phần, Độc Vương, người tốt nhất có thể trị lành hắn bảy ngày, nếu không Harris sẽ liên đới người cùng đi uy sủng vật của người."

Sau khi nói xong, Tần Phong đã ngất đi.

Nhưng là hắn đã đem nên nói đều đã nói rồi, mà hắn càng thêm tin tưởng Harris có thể hoàn mỹ hoàn thành hắn theo lời.

Sát thủ sắc mặt đã biến thành cực kỳ đáng sợ, nàng bỗng nhiên rút ra đao nhọn hướng cổ của mình đâm tới, nhưng là trước mắt của nàng một bông hoa, Harris đã xuất hiện ở trước người của nàng, đem trong tay nàng đao nhọn đá đi ra ngoài: "Mới vừa rồi người nói người không sợ thật là ta?"

Sát thủ mặt đang run rẩy.

So với trước run rẩy, càng thêm sợ hãi.

Bởi vì nàng biết, ở thế giới dưới lòng đất có một tin đồn, cho dù là rơi ở Âm Dạ Linh Vương trong tay, cũng không cần lựa chọn bị Harris hành hạ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 415: Thẩm Phán

Chương 415: Thẩm Phán

"Cảm giác như thế nào?"

Harris trầm giọng hỏi.

Tần Phong đã khôi phục thể lực, sắc mặt của hắn dần dần hồng nhuận, chẳng qua là trong ánh mắt như cũ lộ ra một cổ tử khí.

Này cổ tử khí như phụ giòi trong xương, trừ chi vô tận.

Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, ở trong cơ thể của mình ẩn giấu kia cổ có thể cướp đi tánh mạng của mình độc tính, tùy thời cũng có thể bộc phát.

"Ta phải phải làm hảo xấu nhất tính toán." Tần Phong đáp.

Harris trong mắt lóe qua vẻ trầm trọng, hắn quá hiểu rõ Tần Phong ý tứ rồi.

Tần Phong hít sâu một hơi, nói: "Độc Vương đâu?"

"Chết rồi."

Harris đáp lại nói.

Hắn nhất e ngại tử vong, nhưng Harris lại là không cho phép hắn ở sống, tính cả tên sát thủ kia, ở xác nhận được hiệu sau đó, hai người bọn họ cũng đều không cho phép sống.

"Vận mệnh bị thao túng trong tay người khác, cảm giác như vậy để cho người khó chịu." Tần Phong hoạt động một chút bả vai, nói: "Harris, nếu như ta chết, hoàn toàn giải tán quang huy, nếu không. . ."

"Người chẳng lẽ thật lúc đó thỏa hiệp sao?" Harris trên mặt tức giận tăng vọt, tức giận nói.

Tần Phong trong mắt lóe qua bất đắc dĩ, nói: "Ta sẽ không hướng Edgar thỏa hiệp."

Harris lại là trầm mặc lại, nắm giữ Tần Phong tánh mạng cái chìa khóa ở Edgar trong tay, mà Tần Phong, từ trước đến giờ là thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành.

[

"Hắn là hành hạ người đến chết."

Harris nói.

Tần Phong cười nói: "Rất nhiều người cũng muốn hành hạ ta chết, nhưng là ta còn là sống, tin tưởng ta, cho dù là ta chết, hắn cũng tuyệt đối sẽ không sống."

"Người có mấy phần phần thắng?"

"Phần thắng? Đây chẳng qua là trước kia." Tần Phong cười nói: "Hiện tại nhất có thể nghĩ đến kết cục tốt nhất là cùng hắn đồng quy vu tận, hơn nữa cũng chỉ có ba phần năm chắc."

Dừng một chút, Tần Phong tiếp tục nói: "Harris, liên lạc với tiệm phục tại Hoàng Ảnh Kaia tư, nếu như ta ngoài ý, để cho hắn lập tức buông bỏ hết thảy kế hoạch đem Long trộm mang đi, mặt khác, mang đi Yến Tiểu Mộng, bất luận ta sống hay chết, nếu như nàng ở ta đều không có cách nào triển khai tay chân cùng Edgar đánh một trận. . . Hay(vẫn) là thôi, Edgar là người thông minh, Yến Tiểu Mộng nhất định phải chứng kiến ta cùng hắn chiến đấu."

Harris tâm tình càng ngày càng trầm trọng.

Tần Phong như thế bản khoản rất nhiều có thể nói là lần đầu, hiển nhiên đối chiến Edgar, hẳn thật không có nắm chắc.

"Nếu như ta chết, tương cận hết thảy biện pháp bảo vệ tốt Yến Tiểu Mộng cùng Thiên Tuyết Tâm Hương, hơn nữa không thể để cho Thiên Tuyết Tâm Hương rơi vào Edgar trong tay." Tần Phong trầm giọng nói: "Nàng là các người có thể ở Edgar trong tay mạng sống duy nhất hi vọng, ở thông báo Lữ Tạp Tây Nặc, nghĩ biện pháp co rút lại kia thế lực, nếu như Edgar chẳng qua là thần bí thế lực tiền quân, như vậy người phía sau là bọn hắn tuyệt đối không có bất kỳ biện pháp nào có thể ngăn cản."

"Người cho là ta sẽ không đánh mà lui?" Harris trầm giọng nói.

"Người nhất định phải chạy." Tần Phong lạnh lùng nói: "Edgar kinh khủng tuyệt đối không phải là người tưởng tượng, ta đã biết hắn là ai, thực lực của hắn vốn là không dưới ta, phối hợp hắn quỷ dị năng lực, cho dù là Thiên La Vương tới cũng đều rất khó ở trong tay hắn dính vào một chút chỗ tốt!"

Harris có chút không phục, nhưng là ở Tần Phong trong miệng nói ra được nói, hẳn nhất định phải tin tưởng.

"Hoàn toàn giải tán quang huy, tất cả mọi người muốn ở cái thế giới này biến mất." Tần Phong trầm giọng nói: "Ta ở quang huy tổng bộ tồn tại một phần s cấp tài liệu, bắt được Yến Tiểu Mộng trong tay lệnh bài, mở ra phần tài liệu kia, nó sẽ cho các người ở trên thế giới này lấy một ... khác thân phận không buồn không lo sống sót, cho dù là Huyết Hồ Vương Hòa Edgar liên thủ cũng không thể đang tìm đến các người."

"Ta biết người sẽ không lùi bước." Tần Phong nhìn thoáng qua Harris, nói: "Ta so với ai cũng đều hiểu rõ người, nếu như người thật tính toán tử chiến đến cùng, không bằng đi tìm quỷ đêm."

Harris bóp bóp nắm tay.

"Từ người bắt đầu tiếp nhận quang huy sau đó, người chưa bao giờ chế định quá bất kỳ cuối cùng kế hoạch, bởi vì chúng ta từ không tin tưởng thất bại." Harris trầm giọng nói: "Xem ra từ vừa mới bắt đầu, người tự chế định được rồi, từ vừa mới bắt đầu người tự đang lo lắng thất bại."

"Phần tài liệu kia là ta dùng hết mười năm sở sáng tạo." Tần Phong cười nói: "Rất nhiều khi ta cũng muốn đem kia hủy diệt, nhưng nhìn tới ta làm hết thầy cũng còn là phi thường sáng suốt."

"Mỗi người đều có sẩy tay. Thất bại chẳng qua là chuyện sớm hay muộn." Tần Phong nói: "Tụ tập Edgar, quỷ đêm hai người này, ta còn thật không dám ngẫm lại cái này thần bí thế lực rất cuộc mạnh mẽ đến mức nào, ở nói còn có Huyết Hồ Vương mắt nhìn chăm chăm vào, nếu như ta chết, các người kế tiếp sinh hoạt có một đoạn thời gian nhất định sẽ rất náo nhiệt."

"Chẳng lẽ thật không thể giết chết Edgar?"

"Có thể, nhưng là phải giao ra tánh mạng."

Mà lúc này.

Đông thiên thành phố.

Đây là một nóc bình thường trụ sở, chung quanh tràn đầy an tĩnh cùng an tường.

Bên trong gian phòng, béo ú Lưu Khải nằm ở nơi đó, hãn vẫn còn hôn mê trạng thái, bất quá tánh mạng của hắn đã kéo dài xuống tới.

Lão khất cái ngời ở xe lăn, nhìn hôn mê béo ú, dùng đục hai mắt dần dần trở nên trong suốt sáng.

"Cảm ơn người rồi."

Lão khất cái thanh âm hay(vẫn) là rất nhỏ, nhưng trùng hợp có thể làm cho đứng ở một bên Tần Mộng bướm nghe rõ ràng.

"Ta chỉ là không nghĩ hẳn thiếu quá nhiều tình." Tần Mộng bướm Lãnh Thanh đáp lại nói.

Trên mặt của nàng như cũ không có nụ cười, trừ phi nhìn thấy Tần Phong, nếu không nàng vĩnh viễn cũng đều là cái kia lạnh lùng Tà Y.

Lão khất cái cười cười, nói: "Thiếu nhân tình nhiều, mới là không nỡ đi tìm chết, bởi vì còn muốn còn quá nhiều trái nợ."

Tần Mộng bướm không có nhiều lời, trái lại là xoay người rời đi, nàng phải nhanh một chút đi bên cạnh hẳn, bởi vì nàng có một loại dự cảm xấu, loại này dự cảm đã tại trong lòng của nàng quanh quẩn mấy ngày, trực giác nói cho nàng biết, này cổ không tốt đến từ đối với Tần Phong lo lắng.

Nàng nhất định phải đi.

Nàng không biết rốt cuộc xảy ra chuyện gì, nhưng là nàng biết, nàng từng thề cuộc đời này muốn cùng Tần Phong đồng sanh cộng tử.

Nàng càng thêm biết, trên thế giới không có bất kỳ người có thể ngăn cản lời thề của nàng.

Nếu như hẳn đã chết, tự mình sống đã không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Lão khất cái nhìn nàng rời đi, trong mắt thêm qua một mảnh bi thương cùng bất đắc dĩ, nhưng lập tức vừa thờ dài, nói: "Xem ra, người hay(vẫn) là không có buông bỏ ta."

"Ta chưa bao giờ buông bỏ quá bất kỳ một cái nào." Một trầm trọng mang theo vô thượng thanh âm uy nghiêm truyền đến.

Lão khất cái trong mắt có một mảnh thương cảm, hẳn nhìn cái kia xuất hiện

trong tầm mắt lão nhân, trong lòng có đạo vô tận tư vị cùng ủy khuất, nhưng là hẳn không có biểu hiện ra, mà là lẳng lặng nhìn, nhìn cái kia đã đầu đầy tóc trắng lão nhân.

Đây là một từng tung bay cuồng vọng nam nhân, lúc này lại là một tóc trắng xoá lão nhân, hẳn từng để cho cái thế giới này biết một người đàn ông có thể Trương Dương đến loại tình trạng nào, nhưng cũng là núp ở núi rừng cùng Lão Hồ làm bạn cô độc cả đời lão nhân.

"Khó được ta cho người thua đắc thảm như vậy." Lão khất cái khổ sở nói.

Đông Bắc Vương cười, kia trương tràn đầy thời gian khắc vết trên khuôn mặt nụ cười làm cho người ta khó có thể quên: "Ở người lạ ta là lão sư lúc, ta từng đã dạy của người câu nói đầu tiên là cái gì."

"Thất bại tư vị chỉ có thể cho chúng ta ở một lần đứng lên, hơn nữa đứng càng thêm cao, sống càng thêm hảo. . ." Lão khất cái rừ rừ nói.

Đông Bắc Vương đi vào trong phòng, nói: "Vì trường thành, hai mươi năm chúng ta hay(vẫn) là thua khởi."

Lão khất cái cười thảm nói: "Nhưng là ta đã phế đi. . ."

"Sống không phải là muốn chứng minh chúng ta có thể đứng lên sao?" Đông Bắc Vương nói.

Lão khất cái hít sâu một hơi, nói: "Các nàng như thế nào rồi?"

"Thân thể của nàng có lẽ không tốt, nhưng còn sống, con của người cũng rất hảo, hẳn đã lên trung học đệ nhị cấp." Dừng một chút, Đông Bắc Vương lại nói: "Với người lúc tuổi còn trẻ rất giống, phi thường giống. . ."

"Xem ra ta đã không có nỗi lo về sau rồi?" Lão khất cái hỏi ngược lại.

Đông Bắc Vương cười nói: "Chúng ta cần phải đi, nếu không tiểu gia hỏa kia

thật muốn đình đầu bốc khói rồi."

Vừa nói, Đông Bắc Vương đẩy mạnh lão khất cái xe lăn.

"Cứ như vậy đi?" Lão khất cái quay đầu hỏi: "Ta cần kia phó mặt nạ. . . ."

"Thẩm Phán đã chết." Đông Bắc Vương nói: "Người lại cần gì so đo kia phó mặt nạ, ta đem nó ném. Người đã không thể động thủ rồi, động thủ việc nặng hay(vẫn) là dạy cho Tần Phong cái tiểu tử thúì kia đi, coi là là chúng ta còn rưng cha mẹ của hãñ kia một mạng."

"Trực tiếp đi Hồng Kông sao?"

"Không, đi tới Đông Phong Đảo, tìm một nữ nhân."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 416: Edgar Thực Lực

Chương 416: Edgar thực lực

"Phanh, phanh."

Ba người ôm hết khổng lồ bao cát ở Tần Phong dưới năm tay không ngừng tới lui.

Hắn trần truồng trên người, kia như ẩn như hiện từng vết sẹo hiển thị rõ dữ tợn, toàn thân da thịt lúc này căng thẳng, hàm tiếp như bánh răng cắn hợp, bất luận tính cơ động hoặc là sức bật cũng đã siêu việt thường quá nhiều người, hắn mỗi một lần vung quyền đầy đủ điều động toàn thân lực lượng, khiến cho khí lực toàn thân không có chút nào tiết lộ, có thể làm được lợi dụng lớn nhất hóa.

Hắn chặt híp mắt, đem trong mắt kia cổ lái đi không được tử khí áp chế ở chỗ sâu nhất, mồ hôi tích tấp rơi xuống, nhưng là hơi thở của hắn như cũ trầm ổn dài, năm tay cùng treo khổng lồ bao cát không ngừng va chạm, trầm trọng tiếng va chạm bên tai không dứt.

"Người ở đây liệu chết huấn luyện vừa có ích lợi gì đâu?" Harris ngồi ở một bên, hỏi.

Tần Phong hai tay không có đình chỉ, ngoài miệng nói: "Độc Vương độc khiến cho ta thân thể tổ chất ít nhất giảm xuống 30%, cộng thêm lâu dài chưa từng có cường độ cao huấn luyện, lấy ta lúc trước trạng thái muốn cùng Edgar cứng đối cứng ta ngay cả nhất phân phần thắng cũng không có, ta cần trong thời

gian ngắn nhất để cho trạng huống thân thể của mình khôi phục đến đỉnh phong."

Harris uống một hớp rượu, nói: "Cái này bao cát có một tấn sức nặng, trước người huấn luyện bất quá là nửa tấn, như thế siêu phụ tải vận chuyển, thân thể của người chịu không nổi."

"Không có gì chịu không nổi. . . Thân thể của ta ta hiểu rõ nhất. . ." Tần Phong hô hấp bắt đầu có một tia dồn dập, hắn nói: "Còn nhớ rõ ngài Thore sao?"

Harris gật đầu.

Trên thực tế Tần Phong sờ tiếp xúc người, hắn cũng đều nhớ rõ ràng.

Ngài Thore đã từng là tham dự thân thể cải tạo thành viên, là lúc ấy số lượng không nhiều người may mắn còn sống sót, cũng là hậu kỳ Tần Phong chủ yếu chữa bệnh sư, hắn cũng là Dương Duyệt lão sư, bất quá sau bị Hoàng Ảnh người giết chết.

"Bên trong thân thể của ta có một đạo khóa, chẳng qua là qua nhiều năm như vậy, ta có thể cảm giác được kia thanh khóa tồn tại, nhưng không cách nào nhận được cái chìa khóa." Tần Phong hấp tấp nói: "Ta có thể cảm giác được kia thanh khóa phía sau lực lượng cường đại. . ."

Harris nói: "Nếu như mở ra kia thanh khóa, người sẽ là đối thủ của hắn sao?"

"Không xác định!"

Tần Phong bỗng nhiên quát một tiếng, một cái hồ quyền trào ra, kia Hồ gào khổng lồ uy lực để cho bao cát chấn động không ngừng, mà đánh nơi càng là tầng tầng nổ tung, Thiết phấn không ngừng chảy ra, Tần Phong xoa xoa mồ hôi trên đầu, nói: "Ta kiêng kỵ nhất chính là năng lực đặc thù của hắn. . ."

Mới vừa nói xong.

Này trụ sở bí mật đại môn bỗng nhiên mở ra, hai người đồng thời cảnh giác lên, Harris càng thêm là trong tay nắm lấy một thanh súng lục nhắm ngay cửa phương hướng.

Chẳng qua là làm ngoài cửa người ngã nhào ở bên trong cửa lúc, hai người nét mặt lập tức đại biến.

Là ngã nhào.

Một đã mau nếu không có hơi thở người ngã đổ dưới mặt đất, hai người xông lên phía trước, phát hiện ngã nhào trên đất là một nam tử, hãn toàn thân cao thấp đều là vết thương, không chỉ trong chốc lát máu tươi đã tạt dưới thân thể của hãn hội tụ thành một đoàn.

"Đấy là ai? Đánh ngay cả mẹ của hãn cũng không nhận ra rồi."

Harris không nhịn được nói.

Tần Phong trừng mắt liếc hãn một cái, đem nam tử lật ra tới đây, chẳng qua là thấy kia trương trên gương mặt đã xuất hiện mấy đạo vết rách mặt nạ màu bạc sau nhất thời cả kinh: "Hung thần!"

"Hung thần!"

Tần Phong đưa hãn ôm lấy đặt ở một bên trên giường, nhìn sắc mặt đã trắng bệch như một tờ giấy trắng hung thần, lông mày cau chặt, hung thần thực lực hãn là rõ ràng, làm cùng cực thích khách thiên cái móc đệ tử, hãn là đương đại có đủ nhất tư cách xung kích cùng cực thích khách danh liệt tuyền thủ hạt giống một trong, Tần Phong thề, ngay cả là tự mình đối với trên hung thần, cũng tuyệt đối không thể nào đem hung thần cả thảm như vậy.

". . . ."

Hung thần khẽ mở mắt, thấy liếc một cái Tần Phong, đôi môi giật giật, nhưng lập tức vừa nhắm hai mắt lại, hãn biết mình an toàn, ít nhất ở chỗ này là an toàn.

Tần Phong cùng Harris hai mặt nhìn nhau.

Nhưng là việc cấp bách là cứu trị hung thần bị thương, nếu để cho hắn ở chết rồi, sợ là thiên cái móc cái này đại biểu thích khách liên minh lương tâm cùng cực thích khách thật muốn cực kỳ bi thương rồi.

Dứt khoát hai người cũng đều là từng trải trăm trận chiến sĩ, đối với loại này ngoại bộ bị thương xử lý đứng lên thuận buồm xuôi gió, không lâu lắm {công phu:-thời gian} đã đối với hung thần vết thương tiến hành cầm máu xử lý, dù sao ở này trụ sở bí mật lãnh khốc trung trang bị các loại loại máu máu tươi chuẩn bị bất cứ tình huống nào, lúc này đúng lúc phải trên cách dùng.

"Người cho rằng là ai có thể đem hung thần đánh cho thành này đáng thảm?" Harris hỏi.

Tần Phong nói: "Hung thần bị thương có nhẹ có mỏng, hắn là càng đánh càng cấp đưa đến sơ suất càng ngày càng nhiều, nhưng là hung thần từ trước đến giờ tinh táo, vì sao lần này sẽ như thế lỗ mãng?"

"Ta xem vết thương của hắn có nhiều vết đao, đối phương hắn là dùng đao cao thủ." Harris nói: "Hơn nữa có thể tưởng tượng hung thần từ vừa mới bắt đầu tiện rơi vào tiểu thừa, công kích của hắn hắn là bị nhất nhất hóa giải, vốn là nội tâm tự tấu bạo không dứt, nhưng lại bị người liên tiếp nhân cơ hội đánh cho bị thương, tưới dầu lên lửa, rơi xuống tình trạng này."

"Nhưng là trên cái thế giới này vừa có mấy người có thể để cho hung thần chập vật như vậy không chịu nổi?" Tần Phong không khỏi hỏi.

Harris cũng là một trận trầm mặc.

Đông Phong Đảo thần giữ nhà, hung thần thực lực từ trước đến giờ là không thể nghi ngờ, nhưng là giờ này khắc này lại bị người đánh cho bị thương đến nước này, hai người không cách nào tưởng tượng đối phương rốt cuộc là dạng

nhân vật gì.

Ước chừng có tam bốn giờ {công phu:-thời gian}.

Đêm khuya thời khắc, ngủ mê man hung thần bỗng nhiên rên rỉ một tiếng, vốn là đang tiếp tục rèn luyện Tần Phong thu lực, vội vàng đi tới hung thần phía trước.

Lúc này hung thần sắc mặt đã hơi khôi phục huyết sắc, điều này cũng {thiệt thòi:-may mà} thân thể của hắn tố chất cường hãn, nếu không chảy máu lưu hơn phân nửa, nếu là thường nhân đã sớm chết oan chết uổng rồi.

"Cảm giác như thế nào?" Tần Phong hỏi.

Hung thần hô hấp như cũ yếu ớt, thanh âm cũng nhỏ đi rất nhiều, không có dĩ vãng lãnh khốc cùng trấn định, thay vào đó là suy yếu vô lực: "Ta còn chưa có chết. . . ."

"Yên tâm đi." Tần Phong nói.

"Là ai đem người đả thương đến nước này?" Harris trầm giọng hỏi.

Hung thần trong mắt lóe qua sợ hãi cùng tức giận, loại này tức giận Tần Phong hiểu rất rõ rồi, đó là thù hận lửa giận.

"Edgar. . ." Hung thần cười thảm nói: "Ta ở trong tay của hắn nhưng lại không có một chút điểm sức hoàn thủ."

Tần Phong sắc mặt như thường, mà Harris sắc mặt càng lúc càng trầm trọng, bọn họ đối mặt Edgar rốt cuộc cỡ nào cường đại bọn họ cũng không hiểu rõ, nhưng là lúc này có hung thần cái này so sánh sau, tim của hắn càng thêm trầm trọng, như đè ép {cùng nhau:-một khối} khối chì, hắn thậm chí cảm giác hô hấp đều có chút trầm trọng: "Hắn thật cường đại đến không cách nào tưởng tượng trình độ sao?"

Tần Phong nhưng lại là hỏi: "Vì sao phải tìm người?"

"Hắn muốn giết một người."

"Người nào?"

"Dương Duyệt."

Tần Phong ngần ra, lập tức hỏi: "Cho nên người ngăn cản hắn?"

"Không sai." Hung thần nói: "Ta từng phát quá thề, ta sẽ không để cho người vô tội chết ở Đông Phong Đảo."

"Đông Phong Đảo thần giữ nhà." Tần Phong cười khổ nói: "Người lại cần gì đâu?"

"Đây là ta điểm giới hạn cùng nguyên tắc." Hung thần đáp, dừng một chút, hắn bỗng nhiên một trận kích động, hai đấm nắm ken két rung động, tác động toàn thân cao thấp vết thương, sắc mặt có chút dữ tợn đáng sợ: "Hơn nữa! Hơn nữa! Tên khốn kia giết đệ đệ của ta!"

Tần Phong ngắt đầu mũi.

Hung thần lãnh khốc là toàn cầu nổi tiếng, mà làm thích khách liên minh cùng cực thích khách, Tần Phong tự nhiên hiểu rõ hắn trải qua, dù sao thích nhất hộ thân đệ đệ chết ở trước mặt của mình, tính tình của hắn tuyệt sẽ không ở xuất hiện chút nào mềm yếu.

"Hắn nói cho người?" Tần Phong hỏi.

"Không sai." Hung thần tỉnh táo lại, chẳng qua là sắc mặt của hắn như cũ dữ tợn.

Harris hỏi: "Sau đó các người tự đánh một cuộc?"

"Đúng." Hung thần trong mắt lóe qua bi thống, nói: "Ta nghe nghe thấy Edgar thực lực siêu cường, cho nên ta điều chỉnh đến ta trạng thái tốt nhất tới quyết đấu."

"Nhưng là, Edgar lại có thể dễ dàng nhìn thấu của ta mỗi một lần công kích, thậm chí ta tất cả chiêu sau trong mắt hấn giống như là trong suốt giống nhau. . ." Nói tới đây, hung thần ánh mắt càng lúc càng tối tăm: "Ta nghĩ ra quyền phải, lại phát hiện công kích của hấn đã sớm phong tỏa của ta phải đường, ta rút đao, lại chỉ ở trong vòng một chiêu bị hấn cướp đi đao trong tay."

"Cái gì!"

Harris đột nhiên hù dọa, nói: "Điều này không thể nào! Không có ai có thể trong vòng một chiêu cướp đi người vũ khí trong tay!"

Hung thần nói: "Không có gì không thể nào! Edgar chính xác làm được."

Harris lại là ngồi trở về, hấn biết hung thần tuyệt đối sẽ không nói láo.

Nhưng là trong vòng một chiêu cướp đi hung thần vũ khí, đây quả thực có chút không thể tin.

Harris lắc đầu.

Tần Phong nói: "Hấn có thể nhìn thấu công kích của người?"

"Không sai, bất luận hư thực. . . ." Hung thần thống khổ nói: "Thậm chí của ta mỗi một cái ý nghĩ, từng cái lấy mạng bác mạng phải giết, cũng bị hấn dễ dàng nhìn thấu. . . ."

Tần Phong nói: "Dương Duyệt đâu?"

"Còn không rõ ràng." Hung thần nói: "Ta ở Đông Phong Đảo phát hiện lên vào địch nhân, bọn họ ở Đông Phong Đảo giết không ít người, hơn nữa nghĩ muốn đánh chết Dương Duyệt, ta cứu ra Dương Duyệt sau làm cho nàng tạm

thời rời đi, đuổi giết đến Hồng Kông lại phát hiện Edgar là năm đó giết đệ đệ của ta phía sau màn chủ sử, ta chuẩn bị xong để mạng lại đổi lại tánh mạng của hã, nhưng là ta lại không có bất kỳ sức hoàn thủ, ta liêu chết trốn thoát chỉ có thể đi tới nơi này. . . ."

"May là người chạy rất nhanh." Tần Phong nói: "Xem ra Edgar mục đích rất rõ ràng, muốn giết Dương Duyệt."

"Tại sao? Chẳng lẽ là bởi vì Hồng môn Tam Thái Tử?" Hung thần không giải thích được hỏi.

"Không. . ."

Tần Phong lắc đầu, nói: "Hã lo lắng Dương Duyệt có thể cứu mạng của ta."

"Người?" Hung thần cả kinh, không thể tin nhìn Tần Phong.

Tần Phong cười khổ một tiếng, nói: "Nói thật, ta trong tay hã chịu thiệt, tổn hại, bất lợi so sánh với người cần phải thảm hơn rồi."

Hung thần một trận trầm mặc.

Hã biết Tần Phong nói thảm hàm nghĩa, chỉ sợ hã mạng đã bị thao túng.

"Ta vốn là đối với Edgar thực lực đã nhìn cực cao." Tần Phong nói: "Bất quá bây giờ nhìn nhìn dáng vẻ của người, ta cảm thấy được ta còn là đánh giá thấp hã, dễ dàng nhìn thấu bất luận kẻ nào tâm lý, ta đối với trên hã đoán chừng cũng phải cùng người rơi vào một chỗ bước."

"Xem ra ta thật sự không có cơ hội báo thù sao. . ." Hung thần khổ sở nói.

Harris cũng là một trận ảm đạm, hã thật sự không biết nên như thế nào ở đối phó Edgar.

Tần Phong nhìn hai người trầm thấp, không khỏi cười nói: "Lo lắng cái gì?"

Edgar muốn giết Dương Duyệt, ít nhất chứng minh hắn hay(vẫn) là lo lắng ta khôi phục toàn bộ thực lực, tựu điểm này, ta có thể nhiều coi là một phần phần thắng."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 417: Triều Hương Đồng

Chương 417: Triều Hương Đồng

"Nhưng là, người vừa có mấy phần phần thắng đấy."

Harris vẫn rất muốn hỏi cái vấn đề này.

Nhưng là hãn càng thêm rõ ràng, hỏi cũng là hỏi không, bởi vì hãn hiểu rất rõ Tần Phong rồi, làm hãn nói như vậy lời thề son sắt lúc, mới là hãn không có...nhất đấy thời điểm.

Nhiều một phần?

Sợ rằng đây cũng là duy nhất nhất phân phần thắng thôi.

Một có thể học tâm cao thủ, như thế nào đối phó?

Cho dù Tần Phong thủ đoạn cực cao, nhưng là xuất thủ cũng nhất định trải qua tư duy không phải là? Như thế nào chế định chiến thuật, đối phó địch nhân cần gì dạng thủ đoạn, lúc nào ra quyền trái, lúc nào ra quyền phải, đối mặt địch nhân chiêu thức nên như thế nào ứng đối, nên như thế nào phản kích, đây hết thấy hết thấy cũng đều muốn trải qua suy nghĩ phán đoán.

Cho dù là đang suy nghĩ hồ đánh loạn xạ một trận, nhưng là trong lòng cũng tất nhiên có điều phản ứng.

Cao thủ đối chiêu, thường thường trong nháy mắt sẽ quyết định thành bại.

Nếu thật là không trải qua tư duy hồ đánh loạn xạ một trận, Edgar thậm chí không cần vận dụng của mình thần bí dị năng là có thể đem Tần Phong đánh gục.

Khách sạn Hilton.

Thiên Tuyết Tâm Hương bỗng nhiên sâu kín thở dài, thanh âm của nàng rất nhạt, đậm để cho Triều Hương Đồng có chút khó hiểu: "Người than thở cái gì?"

Thiên Tuyết Tâm Hương sâu xa nói: "Ta cảm giác được hãn có nguy hiểm."

"Hãn không ở chỗ này sao?" Triều Hương Đồng cau mày, nói: "Buổi sáng hôm nay thấy hãn hay(vẫn) là kia phó dáng vẻ lạnh như băng, thật không biết hãn ở tính toán cái gì."

Thiên Tuyết Tâm Hương ánh mắt có chút hoảng hốt, nàng cũng không nói đến đây không phải là Tần Phong thực tình, chẳng qua là nàng cảm giác trong lòng có chút lộn xộn, hồi tưởng đến cùng Tần Phong tiếp xúc tới nay phát sinh đủ loại, bỗng nhiên nàng ngẩng đầu lên: "Chúng ta đi, ta biết tội phạm Chi Vương thân phận chân chính rồi!"

"Cái gì? Là ai?"

Triều Hương Đồng ngần ra.

Không thể tin nhìn Thiên Tuyết Tâm Hương.

Dù sao tội phạm Chi Vương Edgar thân phận ở thế giới dưới lòng đất cũng là khó bề phân biệt, tội phạm Chi Vương cũng bất quá chẳng qua là khí tương đối bắt mắt thân phận thôi, dựa theo Tần Phong theo như lời, còn lại thân phận chỉ sợ cũng là đếm không xuể, mà Thần Đạo Giáo phái khô thủ cũng là một trong số đó.

"Rốt cuộc là người nào?" Triều Hương Đồng vội vàng hỏi.

Thiên Tuyết Tâm Hương trên mặt lại hiện lên một mảnh lo lắng, nàng bóp bóp năm tay, nói: "Ta không thể nói, nếu không sẽ hại của người, chúng ta đi mau, đi càng xa càng tốt."

"Tìm Tần Phong!"

Triều Hương Đồng không chút nghĩ ngợi đã nói nói.

Thiên Tuyết Tâm Hương nhưng lại là một mảnh cười khổ, nếu như suy đoán của nàng thật sự, ở liên tưởng ở Đảo Quốc sở tiếp xúc hết thầy, sợ rằng Tần Phong hiện tại cũng tuyệt đối sẽ không an toàn, nàng nói: "Chúng ta đi trước, nhất định phải rời đi nơi này!"

Chỉ là nàng lời mới vừa nói xong.

Một trận bành bạch thanh truyền đến.

Hai người đồng thời sợ run cả người, bởi vì ở cửa phòng miệng, vô thanh vô tức xuất hiện một người nam tử, hăn mặt không chút thay đổi, trong mắt lãnh khốc tàn nhẫn ánh mắt quét mắt bên trong nhà hai người, thân hình của hăn khô ngô, nhưng là hai cánh tay lại cực kỳ tinh tế, cùng thân thể của hăn không hợp nhau, chỉ liếc một cái, Triều Hương Đồng cũng cảm giác được trên người hăn truyền đến mãnh liệt nguy hiểm hơi thở, nàng bận rộn là đem Thiên Tuyết Tâm Hương kéo về phía sau, cẩn thận nhìn đối phương.

"Không nghĩ tới chỉ dựa vào như vậy điểm chứng cứ người có thể đoán được chủ nhân một thân phận, xem ra chủ nhân muốn ta giết người là đúng." Tàn nhẫn nam tử lạnh lùng nói.

Hai người bị trên người hăn mãnh liệt sát ý kinh sợ toàn thân rùng mình không ngừng, nhưng Triều Hương Đồng cũng là nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ, cho nên cường chế tự mình tỉnh táo lại người quan sát đối diện nam tử, mong ước có thể tìm tới có thể làm cho tự mình chạy trốn sơ hở, nhưng rất nhanh nàng tiện tuyệt vọng, bởi vì trước mắt cái này tàn nhẫn nam tử sát ý đã

định, hơn nữa trong mắt hấn, Triều Hương Đồng thậm chí nhìn không thấy tới bất luận nhân loại nên xuất hiện tình cảm, chỉ có thuần túy tàn nhẫn cùng lãnh.

Người trước mắt là một đầu dã thú, vì chém giết con mồi, bất quá đối phương cỡ nào nhỏ bé, hấn tất nhiên sẽ dùng tới toàn lực.

Điểm này, chính là đáng sợ nhất.

Triều Hương Đồng am hiểu hấp dẫn nam nhân, nhưng là người này nơi nào có nam nhân nên có cảm xúc?

Thiên Tuyết Tâm Hương không để ý Triều Hương Đồng ngăn trở đi lên trước một bước, nàng hai tròng mắt như cũ thấu triệt khiến người động tâm, kia mát mẻ ánh mắt đặt ở nam tử trên người, nam tử kia khẽ hừ lạnh một tiếng, chút nào không bị ảnh hưởng.

"Nàng không biết, bỏ qua nàng đi."

Thiên Tuyết Tâm Hương cầu khẩn nói.

Tàn nhẫn nam tử nhìn lướt qua hai người, khẽ lắc đầu, Thiên Tuyết Tâm Hương trong mắt nhất thời một mảnh tuyệt vọng, bởi vì nàng xem thấu người nam nhân này nội tâm, hấn sát tâm đã cứng như bàn thạch.

Thừa dịp hai người nói chuyện trong nháy mắt, Triều Hương Đồng bỗng nhiên hai mắt đột nhiên tuôn ra một đạo hàn quang, một khẩu súng trong nháy mắt xuất hiện ở trong tay của nàng, nhưng là làm nàng mới vừa giơ tay lên muốn chạy trốn khóa mục tiêu lúc, lại hoảng sợ phát hiện đứng ở trước mặt mình bất quá ba mét xa nam tử nhưng lại thật giống như là tại phía xa ngoài ngàn dặm bình thường khó có thể khóa.

Chẳng qua là này một biến hóa kinh người, Triều Hương Đồng cái trán hay(vẫn) là rỉ ra chi chút mồ hôi.

"Nổ súng!"

{đang lúc:-chính đáng} kia tàn nhẫn nam tử thân ảnh càng lúc càng hoảng hốt, Thiên Tuyết Tâm Hương bỗng nhiên la một tiếng.

Triều Hương Đồng không chút nghĩ ngợi bóp cò, đạn trong nháy mắt bắn nhanh ra, kia tàn nhẫn nam tử nhanh chóng di động thân thể hơi ngẫn ra, nhưng rất nhanh vừa lấy một cực kỳ xảo quyết góc độ đánh tới, một cái tay hương Thiên Tuyết Tâm Hương ngực chạy thẳng tới đi.

"Chín giờ phương hướng."

Thiên Tuyết Tâm Hương bỗng nhiên nói.

Triều Hương Đồng nhanh chóng chuyển động thủ cánh tay, một viên đạn ở một lần đánh ra.

Kia tàn nhẫn nam tử trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, thân thể nhanh chóng một lần tránh né, rất nhanh sát ý của hắn càng là nồng nặc, này Thiên Tuyết Tâm Hương sợ rằng so sánh với Edgar theo lời càng thêm cường đại, cũng khó trách chủ nhân đối với nữ nhân này lại là như thế kiên kỵ, của mình tất cả động tác nhưng lại ở trước mắt nàng không có bất kỳ hư thực có thể nói.

"Ba giờ phương hướng."

Thiên Tuyết Tâm Hương thanh âm lại một lần vang lên.

Vốn là thấy công kích có hiệu quả, mặc dù không thể giết tàn nhẫn nam tử, nhưng là Triều Hương Đồng cũng là tinh thần chấn động, thay đổi đầu thương trực tiếp nổ súng, làm liền một mạch.

Biết liên tiếp bảy tám thương đánh ra đi, kia tàn nhẫn nam tử lại là không thể tiến tới gần hai người một mét bên trong, điều này cũng làm cho Triều Hương Đồng bắt đầu suy tư kế tiếp chạy trốn phương án.

"Rất khá." Tàn nhẫn nam tử dừng lại công kích của mình, nhìn Thiên Tuyết

Tâm Hương, thản nhiên nói: "Ta để nàng đi."

Thiên Tuyết Tâm Hương trong mắt lóe qua đẹp yên, nàng biết nam nhân ở trước mắt mặc dù tàn nhẫn, nhưng là đã nói cũng sẽ không không biết xấu hổ cùng tự mình một sắp chết nữ nhân trở mặt, nàng xoay người nhìn Triều Hương Đồng, hơi mỉm cười nói: "Đồng tử tử, người đi nhanh đi."

"Người điên rồi?"

Triều Hương Đồng kéo tay nàng, bất mãn nói: "Chúng ta có thể chạy trốn."

"Chúng ta đạn không nhiều lắm rồi."

Thiên Tuyết Tâm Hương hơi mỉm cười nói: "Ở đánh ra đi tam viên đạn, sẽ có một viên đánh vào trên bả vai của hã, nhưng người cũng sẽ bởi đó bỏ mạng. . . . Hã không muốn bởi vì tự mình nhìn bị thương làm trễ nãi tội phạm Chi Vương kế hoạch. . . Đây là người duy nhất mạng sống cơ hội. . . ."

Triều Hương Đồng toàn thân ngẫn ra.

Nàng xem thấy Thiên Tuyết Tâm Hương, lại là không biết nên nói cái gì.

"Mấy ngày nay có của người làm bạn, thật thật vui vẻ." Thiên Tuyết Tâm Hương nhẹ giọng nói: "Đồng tử tử, cảm ơn người, cảm ơn người đối với ta chiếu cố, cảm ơn. . ."

"Ta liều mạng với người!"

Triều Hương Đồng cắn răng một cái, tức giận nói.

Nhưng là Thiên Tuyết Tâm Hương lại lắc đầu, bận rộn là ngăn cản nàng: "Ngàn vạn không nên vọng động, nếu không hai chúng ta sẽ toàn bộ chết ở chỗ này, chết một người tổng so sánh với chết hai muốn tốt hơn nhiều, đi nhanh đi, không muốn bởi vì ta vứt bỏ tánh mạng quý giá, tánh mạng thật hảo quý giá. . . ."

Triều Hương Đồng nhìn trong mắt nàng quyết tuyệt, cắn chặt răng.

Nhưng là Thiên Tuyết Tâm Hương đã không thể ở nàng cho cơ hội nói chuyện rồi, lôi kéo nàng đi về phía cửa, tàn nhẫn nam tử tử đứng ở nơi đó nhìn, Triều Hương Đồng bất quá là không quan trọng gì nhân vật, hẳn không có cần thiết bởi vì vậy nữ nhân bị thương mà làm trẻ nãi kế hoạch.

Nhưng là Triều Hương Đồng thật sẽ đi sao?

Nàng khả là vì muội muội của mình có thể phản bội từng để cho nàng cảm giác vô hạn sợ hãi hương hương cung khói trì, mà trước mắt cô bé này, là chân tâm thật ý đối với mình hảo, nàng vừa làm sao cam lòng cho nàng chết đi? Cho nên khi Thiên Tuyết Tâm Hương lôi kéo nàng đi về phía cửa lúc, Triều Hương Đồng động, nàng nổ súng tốc độ đã siêu việt dĩ vãng, nàng tin tưởng một thương này nhất định có thể muốn mạng của nàng!

Chẳng qua là tàn nhẫn nam tử tốc độ càng thêm mau, nhanh đến để cho Triều Hương Đồng bóp cò một khắc kia, nàng phát hiện mục tiêu biến mất.

"Không muốn a!"

Thiên Tuyết Tâm Hương kinh hô một tiếng.

Nàng có chút hối hận không có đi suy tư Triều Hương Đồng hành vi, nếu không nàng là sẽ không cho Triều Hương Đồng bất kỳ cơ hội nổ súng. Nhưng là lúc này đây hết thảy đã chậm, Triều Hương Đồng đã nổ súng, hơn nữa nàng rõ ràng cảm giác được, tàn nhẫn nam tử bắt được lần này cơ hội, muốn đem hai người toàn bộ giết chết.

"Cùng chết đi!"

Triều Hương Đồng bỗng nhiên quát một tiếng.

Ở nổ súng trong nháy mắt đó, nàng đem kinh hô Thiên Tuyết Tâm Hương kéo đến phía sau mình, mà ở tay trái của nàng trên nhiều ra khỏi một cây tiểu

đao, kia thanh tiểu đao rất tinh xảo, cũng rất sắc bén, xanh đậm đà, có độc.

Nàng xuất đao quỹ tích không có bất kỳ xảo quyết có thể nói.

Nhưng là nàng có đầy đủ lòng tin.

Bởi vì lúc trước nổ súng thời điểm, ở mấy lần bắt đến tàn nhẫn nam tử công kích, toàn bộ cũng đều là tay phải thành ưng trảo tập kích ngực, mà Triều Hương Đồng lúc này đã nâng lên tất cả khí lực, nàng muốn tại chính mình trái tim bị đục lỗ một khắc kia đem dao găm đưa vào tàn nhẫn nam tử bên trái không môn trong ngực!

Đã xuất thủ tàn nhẫn nam tử lại nhìn ra được, một đao kia là đặc biệt vì mình chuẩn bị.

Tàn nhẫn nam tử có chút kinh dị.

Hắn không nghĩ tới, Thiên Tuyết Tâm Hương là một kiểu loại yêu nghiệt nữ nhân, trong mắt hắn không quan trọng gì Triều Hương Đồng nhưng lại cũng có mấy phần bản lãnh!

Mặc dù một đao kia có uy hiếp.

Nhưng bản thân của hắn cũng là từng trải trăm trận, cho nên ở đối mặt Triều Hương Đồng một đao kia, hắn không trốn không tránh, trơ mắt nhìn đâm về ngực, mà đang ở Triều Hương Đồng trong mắt lóe qua ý mừng lúc, hắn bỗng nhiên thân thể vừa chuyển, kia đao xúc chéo áo của hắn mà qua, mà hắn một cái khuỷu tay đánh đã hung hăng đụng vào mặt tràn đầy không thể tưởng Triều Hương Đồng chỗ ngực.

Toàn lực xuất thủ, hắn nhưng lại có thể thu như thế tùy tâm sở dục, nếu là đối những người còn lại, cũng sẽ bởi vì thu lực dồn dập mà đưa đến động tác chậm chạp hoặc là ngực khó chịu, Triều Hương Đồng tự tin một đao kia có thể đưa vào thân thể của hắn, nhưng là nàng không nghĩ tới chính là, người trước mắt

nhưng lại cũng là cùng Tần Phong có liều mạng cao thủ.

Cũng là, tội phạm Chi Vương thủ hạ, vừa há có thể là kẻ yếu?

Nghĩ tới đây, Triều Hương Đồng ở có không cam lòng, trong mắt cũng chỉ có thể là một mảnh tuyệt vọng. Nhưng là nàng không hối hận, bởi vì nàng hợp lại tiến toàn lực.

"A!"

Triều Hương Đồng kêu thảm thiết một tiếng, thân thể bay ngược ra ngoài.

"Đồng tử tử!" Thiên Tuyết Tâm Hương nhìn chằm qua là thời gian một cái nháy mắt tựa miệng phun máu tươi bay rớt ra ngoài Triều Hương Đồng, tâm thần đại loạn, chật vật chạy lên đi tới ôm trong miệng như cũ ở bốc lên máu tươi Triều Hương Đồng, khóc rống nói: "Tử tử, tử tử!"

Triều Hương Đồng chỉ cảm thấy ngực khó chịu, nàng muốn nói chuyện, lại một chữ cũng phun không ra. Mà lúc này, nàng xem đến tàn nhẫn nam tử đã động, hấn mất đi kiên nhẫn.

Nhưng cũng chính là lúc này.

Một tiếng súng vang đột nhiên vang lên, kia cửa sổ sát đất âm âm vỡ vụn, một anh tư tấp sảng nữ nhân xông đi vào.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 418: Vừa Một

Chương 418: Vừa một

Anh tư tấp sàng.

Quyết đoán oai hùng.

Nữ nhân ở đánh vỡ thủy tinh xông tới sau, không có giải khai trên người dây thừng, mà là nhanh như tia chớp móc ra một khẩu súng, kia ánh mắt như tia chớp bình thường khóa tàn khốc nam tử nhanh chóng di động thân hình, không có có do dự chút nào.

Nhất thương nhất thương nhanh chóng đánh ra.

Tàn khốc nam tử trên mặt mọc lan tràn một mảnh lửa giận cùng âm chí, thân thể của hắn nhanh chóng lóe lên, bỏ qua tiến công Thiên Tuyết Tâm Hương hai người.

Hắn tốc độ là mau, không ngờ tới nữ nhân kia nổ súng trong lúc không có do dự chốc lát, Thiên Tuyết Tâm Hương nhìn này cứu tinh nữ nhân, hoảng sợ phát hiện này trên người nữ nhân một thân chánh khí làm cho lòng người kinh sợ, thật giống như nữ nhân này trời sanh tiện là tất cả tội ác khắc tinh, cũng chính thức này cổ chánh khí, cho nàng vô số dũng khí cùng quyết đoán, để cho hắn đối mặt kia tàn khốc nam tử không có có do dự chút nào cùng e ngại.

Năm thương sau khi.

Tàn khốc nam tử thân thể đã thối lui đến cửa vị trí, hấn trên cánh tay đang tích táp giữ lại máu tươi, hiển nhiên là bị tử đạn trầy da.

Hấn giống như là một con dã thú bình thường đứng ở nơi đó, đau đớn không ngừng truyền lại toàn thân, nam tử trên mặt càng thêm tàn lãnh, trong mắt thuần túy ác để cho Thiên Tuyết Tâm Hương càng là kinh hồn táng đảm, lạnh lùng nhìn chăm chú vào nữ nhân kia, trong mắt sát ý thật giống như chỗ xung yếu hư thân thể bao vây nữ nhân.

Nữ nhân không có tiếp tục nổ súng, mà là lạnh lùng nhìn kia tàn nhẫn nam tử.

"Lại là người." Tàn nhẫn nam tử trong mắt lóe qua không thể tin, nhưng rất nhanh lại bị tàn nhẫn sở chiếm cứ: "Không biết sống chết nữ nhân, trở lại muốn chết!"

Nữ nhân cười lạnh một tiếng: "Ta như sợ chết, tiện không phải là Diệp Mộng Kỳ!"

Diệp Mộng Kỳ!

Khuôn mặt nam nhân sắc càng thêm lãnh khốc.

Hấn thật sự không nghĩ tới ngăn ngại mấy ngày {công phu:-thời gian} Diệp Mộng Kỳ không chỉ có thân thể khôi phục như lúc ban đầu, hơn nữa thực lực nâng cao một bước, phải biết lúc trước Diệp Mộng Kỳ sở chịu đựng thương tổn đầy đủ để cho người bình thường nằm ở trên giường một năm nửa năm, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới chính là nàng nhưng lại sinh long hoạt hổ đứng ở chỗ này.

"Sớm đáng chết người."

Tàn nhẫn nam tử lạnh giọng nói.

Thanh âm của hấn mang theo một cỗ hàn khí, làm cho người ta không rét mà run.

Nhưng là Diệp Mộng Kỳ lại hồn nhiên không sợ hãi, trong mắt lóe qua lạnh thấu xương, nói: "Dương như hổ, người thật là mất hết Dương Gia mặt mũi!"

Nghe được dương như hổ ba chữ, kia tàn nhẫn nam tử trên mặt bỗng nhiên nổi dử lên một cổ bạo ngược, hấn hai mắt màu đỏ tươi nhìn Diệp Mộng Kỳ, hận không được đem kia bầm thây vụn đoạn.

"Một môn mười hổ tướng, Dương Gia tổ tiên nếu là biết người trợ Trụ vi ngược, sợ rằng cũng phải khí từ phần mộ tổ tiên trong nháy ra đích thân làm thịt người tên súc sinh này!" Diệp Mộng Kỳ trên mặt lạnh như băng, nàng nói trầm ổn như núi, đối mặt càng lúc càng hung ác dương như hổ, nàng thậm chí không có chút nào run rẩy, có chẳng qua là lửa giận cùng kia cổ để cho tội phạm sợ thần uy.

Ngó chừng Diệp Mộng Kỳ, dương như hổ lại cười, cười âm trầm, cười đáng sợ, cười để cho Diệp Mộng Kỳ trong lòng trầm xuống, trong mắt của hắn nhiều vài phần {tức giận:-sinh khí}, đó là giận cùng hận, nói: "Vừa một bị che mắt đầu óc phế vật, ta Dương Gia trên dưới giao ra tất cả tánh mạng con người vì quốc gia này, nhưng là chúng ta vừa chiếm được cái gì? Khuất nhục cùng thù hận!"

"Vậy người cứ mặc hắn nhóm giết chết người duy nhất thân muội muội sao?" Diệp Mộng Kỳ lạnh lùng nói.

Dương như hổ trong mắt lóe lên vẻ dử tợn: "Để cho cái thế giới này trở về hắn diện mạo như cũ, cho dù hy sinh tự ta thì thế nào!"

"Các người quả thực chính là kẻ điên!"

Diệp Mộng Kỳ nhìn trong mắt của hắn dử tợn, không nhịn được lạnh lùng nói.

Nhưng là dương như hổ như thế nào lại để ý Diệp Mộng Kỳ đánh giá, cái thế giới này nếu như không có những kẻ điên này, làm sao có thể trở về đến hắn bốn

nguyên, nhân tính bốn ác, cái thế giới này vốn là vì tội phạm sở sinh.

Diệp Mộng Kỳ biết hẳn dữ tợn cùng kiên trì, nhìn thoáng qua một bên Thiên Tuyết Tâm Hương hai người, nói: "Các người tới đây."

Thiên Tuyết Tâm Hương vội vàng đỡ vịn khởi suy yếu Triều Hương Đồng, dường như hồ trong mắt lóe qua Phong Cuồng, nhưng là Diệp Mộng Kỳ lại lạnh lùng nhìn chăm chú vào hẳn, một khi có gió thổi cỏ lay, hẳn biết nữ nhân này thế tất yếu liều mạng mất mạng cũng phải cùng tự mình đồng quy vu tận, nữ nhân này kiên trì hẳn ở Seberia đã kiến thức qua rồi.

Thẳng đến lúc này.

Dường như hồ cảm thấy Edgar địch nhân lớn nhất không phải là Thiên Tuyết Tâm Hương, mà là trước mắt Diệp Mộng Kỳ.

Này trời sinh cảnh sát, không vừa vặn là tội phạm Chi Vương trời sanh khắc tinh sao?

Nghĩ tới đây, dường như hồ sát ý càng lúc càng rõ ràng, hẳn liếm liếm đầu lưỡi, màu đỏ tươi trông mắt không nhúc nhích nhìn Diệp Mộng Kỳ, đang tìm cầu một kích trí mạng cơ hội, đồng quy vu tận cũng muốn tiêu diệt này trời sinh cảnh sát!

Nhưng là làm dường như hồ dư quang ở xuyên thấu qua vỡ vụn thủy tinh thấy đối diện trên thiên thai một trầm ổn nam tử sau, sắc mặt của hẳn biến thành có chút âm tình bất định.

Kia là đồng dạng hai cánh tay mãnh mãnh nam tử, chẳng qua là cánh tay hẳn càng thêm hiển lộ trầm ổn, sắc bén.

Hẳn tự đứng ở đối diện trên thiên thai, dường như hồ vền vền chỉ là dư quang thấy hẳn, nhưng là đang nhìn đến sau, ánh mắt của hẳn đã không cách nào ở người nam nhân này trên người dời đi, ánh mắt của hẳn có chút lóe lên, sắc

mặt âm tình bất định, từng tiếng dã thú loại gầm nhẹ ở cổ họng của hắc trung không ngừng nhô ra, hiển nhiên hắc đối với kia thiên đài(sân thượng) nam tử tràn đầy kiêng kỵ.

Kiên kỵ đến hắc tại phía xa đối diện thiên đài(sân thượng), hắc cũng không dám dõng đi ánh mắt không chú ý sự hiện hữu của hắc.

Diệp Mộng Kỳ lạnh lùng nhìn chăm chú vào hắc, cánh tay thương không có chút nào run rẩy, ở Thiên Tuyết Tâm Hương cùng với Triều Hương Đồng đi tới lúc, một cái tay ở trên người rút ra một đạo dây thừng đưa cho Thiên Tuyết Tâm Hương cùng với Triều Hương Đồng.

Thiên Tuyết Tâm Hương biết chỉ có thể đi vô ích đường.

Dù sao dương như hổ giữ cửa miệng, mặc dù lúc này hắc kiêng kỵ đối diện cái kia bỗng nhiên nhô ra nam tử, nhưng là nàng hiểu rõ ở nơi đó đi ra ngoài hay(vẫn) là không thực tế, hơn nữa, nàng cảm thấy dương như hổ đối với cái kia cường đại nam nhân thật sâu kiêng kỵ, còn có một bài nói hay giải thích cũng không rõ được ràng buộc.

"Chúng ta đi."

Đợi Thiên Tuyết Tâm Hương cùng với Triều Hương Đồng cầm dây trói cố định sau, Diệp Mộng Kỳ quát một tiếng, mang lấy hai người liền từ ngoài cửa sổ nhảy ra ngoài.

Mà rất nhanh, một chiếc máy bay trực thăng nhưng lại từ từ điểm thiên đài(sân thượng) nhanh chóng cất cánh, trên phi cơ tiền lợi hướng về phía phía dưới Diệp Mộng Kỳ giơ ngón tay cái lên, rồi sau đó mang theo ba người rời đi nơi đây.

Dương như hổ vẻ mặt âm trầm đi đến trước cửa sổ, hắc không có đi xem đã bị phi cơ trực thăng mang đi ba người, như cũ là chăm chú nhìn chăm chăm đối diện thiên đài(sân thượng) nam tử.

"Sư Tâm Vương!"

Dương như hổ gào thét một tiếng, giống như là một con nổi điên dã thú.

Đứng ở đối diện trên thiên thai Sư Tâm Vương ở trong gió rét vẫn không nhúc nhích, chẳng qua là hai mắt của hắn lộ ra làm cho lòng người toái cô đơn cùng bi thương.

"Ta sẽ giết ngươi!"

Dương như hổ gầm nhẹ một tiếng.

Hắn xoay người rời đi, không có ở liếc mắt nhìn Sư Tâm Vương.

Sư Tâm Vương hít sâu một hơi, đem trong mắt cô đơn cùng bi thương áp xuống, thay vào đó là một cỗ tức giận, Thao Thiên tức giận.

"Edgar! Ngươi giết ta đồ nhi! Ta Sư Tâm Vương cùng ngươi không chết không thôi!"

Sư Tâm Vương lửa giận.

Hắn thật nổi giận.

Hắn hiểu được, làm dương như hổ nói ra muốn giết hắn câu nói kia sau, hắn cái kia từng một lòng muốn trừng phạt ác dương thiện hảo đồ đệ chết rồi!

"Vừa một."

Ở nơi bóng tối, bóng dáng sách sách thờ dài nói: "Lần này cũng không biết có thể hay không thu ở hỏa."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 419: Không Mời Mà Tới

Chương 419: Không mời mà tới

Hôn lễ.

Hôn lễ rất long trọng, bởi vì đây là hướng hương cung khói trì cùng Yêu Tinh hôn lễ.

Hôn lễ thịnh người rất nhiều.

Dõi mắt nhìn lại, phần lớn là thế giới dưới lòng đất xen lẫn nổi danh đường người.

Bọn họ tới, một là bởi vì tội phạm Chi Vương Edgar đại danh bọn họ không tốt cự tuyệt, dù sao không ai thích hấn tới địa bàn của mình, nhưng không có nhiều người dám không đi địa bàn của hấn. Thứ hai, bọn họ có chút tiếc hận, đại danh đỉnh đỉnh Yêu Tinh lại muốn kết hôn, mà chú rể quan lại là một ở thế giới dưới lòng đất không có gì danh tiếng hướng hương cung khói trì.

Này thứ ba.

Bọn họ muốn nhìn Tần Phong phản ứng.

Ai cũng biết Yêu Tinh là quang huy người, đại danh đỉnh đỉnh Âm Dạ Linh Vương người, Edgar cùng Âm Dạ Linh Vương cũng đều là thế giới dưới lòng đất nhân vật truyền kỳ, nhưng là lúc này Yêu Tinh nhưng lại cứng rắn {chấn:-bị} Edgar đoạt đi, hơn nữa muốn gả cho một người Nhật Bản, đây quả thực là ở trên

chọc Âm Dạ Linh Vương vậy ngược!

Cái này náo nhiệt bọn họ muốn nhìn, nhưng là dám nhìn đều được có bản lĩnh cầm lấy đầu mình trở về.

Người nào không biết Âm Dạ Linh Vương khởi xướng điên tới ai cũng dám giết? Cho nên mới người mỗi người trên mặt cũng đều mặt cứng ngắc, ai cũng không dám rò rỉ ra một chút nụ cười tới, thậm chí trong ánh mắt cũng không dám có một tia châm chọc ý vị.

Những người này cũng đều là thế giới các nơi người có quyền, lòng tựa như gương sáng.

Tới là cho Edgar mặt mũi, không dám cười đó là cho Âm Dạ Linh Vương mặt mũi, hai mặt cũng đều chọc không nổi, vậy không bằng hai mặt cũng không chọc cho.

*

Cho nên tiếp khách hưởng hương cung khói trì nhìn một đám liền nghiêm mặt sắc, trong ánh mắt tràn đầy nghiêm túc khách nhân, trong lòng cũng là từ từ trầm xuống, dù sao ngày vui tới một nhóm người cùng vội về chịu tang đường như, người nào trong lòng cũng không thoải mái, nhưng là hãn vừa không dám Trương Dương, bởi vì tới mỗi người hãn cũng đều chọc không nổi, hơn nữa Yêu Tinh mị lực quá lớn, lớn đến có người đến tới chính là âm trầm u ám nhìn chăm chăm hãn, trừng sau lưng của hãn ứa ra hàn khí.

Muốn kết hôn Yêu Tinh, kia muốn xuất ra hơn người bản lĩnh tới.

Dĩ nhiên cũng có người là vì Tần Phong tới.

Tỷ như Bắc Mĩ hắc đạo đầu sỏ, Mafia giáo phụ Lữ Tạp Tây Nặc, lão nhân này cùng Tần Phong có tình bạn sống chết bên nhau, cho nên mới hãn mặt không chút thay đổi, trong ánh mắt mang theo như có như không sát ý, hãn khí

tràng rất mạnh, mạnh đến hướng hương cung khói trì ở trước mặt của hãn chỉ có thể miễn cưỡng cười vui, hướng hương cung khói trì biết hãn cùng Tần Phong quan hệ, mặc dù không rõ Edgar an bài, nhưng là hãn hay(vẫn) là đường hoàng khách khách khí khí chiêu đãi.

"Joseph tiên sinh."

Hướng hương cung khói trì chào hỏi.

Lữ Tạt Tây Nặc thản nhiên nói: "Nhật Bản cũng ra khỏi mấy không sai nhân tài."

"Joseph tiên sinh quá khen."

Hướng hương cung khói trì bận rộn là nói.

Chẳng qua là hãn cảm giác chung quanh một nhóm người nhìn trong mắt của hãn có một mảnh nghiến ngấm ý tứ, nhưng nghe Lô Khắc Tây ừ nói: "Lúc đến ta đem Sơn Khẩu Tổ người ở Bắc Mĩ cũng đều thỉnh tới cho người chỗ dựa rồi, không cần cảm ơn ta rồi."

Hướng hương cung khói trì sắc mặt nhất thời biến đổi lại biến, lão gia hỏa này nói mời tới, sợ rằng mời tới cũng đều là vong hồn đi!

Nhìn hãn nói hơi hợt, hướng hương cung khói trì càng là chắc chắn ý nghĩ trong lòng, lão gia hỏa này có thực lực tuyệt đối cùng tư bản ở đàm tiếu nhân gian đem Sơn Khẩu Tổ ở Bắc Mĩ kinh doanh mấy chục năm thế lực cho tiêu diệt rồi!

"Joseph tiên sinh. . . Người làm như vậy. . . ." Hướng hương cung khói trì hàm răng có chút quan trọng, hãn âm trầm nói: "Có phải hay không là quá nóng rồi?"

Lữ Tạt Tây Nặc hí tào bạo nhìn trước mặt hướng hương cung khói trì, trong lòng có chút không rõ Tần Phong tên kia cùng phế vật này đối nghịch đến cùng

làm gì, cũng không sợ rớt giá, hướng hương cung khói trì bị nhìn tâm thần bồn chồn, vốn là kiên cường sừng sốt bị nhìn vô ảnh vô tung, trong lòng có chút đánh sợ hãi.

"Chúc mừng chúc mừng!"

Lúc này, một tràn đầy nụ cười thanh âm truyền đến.

Điều này làm cho Lô Khắc Tây ừ khẽ nhú nhú mày, nghiêng người nhìn lại lại thấy là một mang theo mắt kính gầy gò lão đầu, ở hẳn một bên còn có một trung niên nam tử, mang theo một bộ màu đen kính râm, gương mặt cứng ngắt mất hết tính người bộ dáng, thiếu rút ra(quất).

Hướng hương cung khói trì thấy hai người này, trong lòng khẽ chắc chắn.

Này tới nhưng là Hồng Kông hắc đạo đầu sỏ.

Trước mặt một người là Dương Công Thành, mang theo một bộ mắt kính cười híp mắt, gầy gò mang trên mặt làm cho người ta chán ghét xảo trá cùng âm trầm, cười cũng là dối trá, bất quá ngoài miệng lại là chưa từng nghe qua: "Chúc mừng hướng hương cung tiên sinh! Hôm nay làm này chú rể quan cần phải nhiều uống vài chén!"

"Dương tiên sinh, đã lâu không gặp." Hướng hương cung khói trì hơi mỉm cười nói.

Lô Khắc Tây ừ hừ lạnh một tiếng, xoay người đi vào.

Kia đeo kính râm nam tử nhìn ánh mắt của hẳn, trên mặt như cũ là lạnh như băng, bất quá lại nhiều vài phần lãnh ý, hướng hương cung khói trì nhìn thoáng qua Dương Công Thành, Dương Công Thành lập tức cười ha ha nói: "Người nhìn ta, tự biết chúc rồi, ta tới giới thiệu một chút, vị này là hướng hợp, nói vậy hướng hương cung tiên sinh cũng nghe quá ta này huynh đệ đại danh chứ?"

"Tự nhiên!"

Hương hương cung khói trì trên mặt căng thẳng, nói: "Hương tiên sinh đại giá quang lâm, nhà cỏ rạn rờ!"

Hương hợp, Hồng Kông hắc đạo đầu sỏ.

Hội Tam Hợp khôi thủ, thực lực của y trải rộng toàn cầu, không thể bảo là không cường đại.

Nhất là hội Tam Hợp làm việc từ trước đến giờ âm tàn sắc bén, ở chiều hướng phát triển, không ít hắc đạo mọi người cũng đã dần dần tẩy trắng, nhưng này hội Tam Hợp là một lòng hướng đen đi vào trong, hắc đạo trên mua bán cái gì kiếm tiền làm cái gì, bởi vì tự này một nhà dám làm tuyệt, tiền kiếm được cũng là để cho các nhà đỏ mắt, bất quá hương hợp bài binh bố trận cực có chừng mực, từ bất quá tuyển cũng bất quá hỏa, cho nên các tất cả mọi người là nhìn hãn kiếm tiền, nhưng cũng không thể hư quy củ cướp người nhà.

"Hương hương cung tiên sinh khách khí." Hương hợp trên mặt nặn ra một nụ cười.

"Kia Lữ Tạp Tây Nặc đối với hương hương cung tiên sinh thật giống như không chào đón chứ?" Dương Công Thành cười híp mắt hỏi.

Nhắc tới chuyện này, hương hương cung khói trì trên mặt có chút ít rét run: "Lão già kia làm quá nóng rồi! Ta tất nhiên muốn ở liên minh trước mặt đòi lẽ phải."

"Hãn làm cũng không quá nóng." Dương Công Thành nhưng lại như là như hồ ly nở nụ cười.

Hương hương cung khói trì ngẩn ra, không khỏi nói: "Chỉ giáo cho?"

"Hãn cùng Tần Phong nhưng là tình bạn sống chết bên nhau." Hương hợp nhưng lại là lạnh lùng nói: "Người đoạt Tần Phong tâm phúc Đại Tướng, cũng là trên chọc Tần Phong mặt mũi, hãn tự nhiên khí bất quá."

Vừa nghe lúc này, hương hươg cung khói trì sắc mặt mới hơi hòa hoãn, nhưng là ngẫm lại Bắc Mĩ Sơn Khẩu Tổ {chấn:-bị} diệt không còn một mống trong lòng cũng là một trận thịt đau, dù sao Sơn Khẩu Tổ Hoàng Ảnh cũng là bọn hãn hương hươg Cung gia tộc năm giữ một phần, mà Sơn Khẩu Tổ ở Bắc Mĩ công việc làm ăn cũng có thể phần lớn là hương hươg cung gia tộc mua bán.

"Bất quá hương hươg cung lão đệ yên tâm." Dương Công Thành một câu nói chụp vào giao tình, cười híp mắt nói: "Lão già này lớn lối không đợc bao lâu, dù sao Tần Phong kia khốn nạn cũng sắp chết không phải là?"

Nghe đến đó, hương hươg cung kéo dài nhất thời sáng tỏ hai người này chỉ sợ cũng bị Edgar sở thu, nếu không Tần Phong này muốn chết chuyện tình bọn họ là không thể nào sẽ biết, không khỏi cười nói: "Không sai, đợi kia chó má Âm Dạ Linh Vương vừa chết, ta đảo muốn nhìn lão già kia còn có thể lớn lối tới khi nào, sớm muộn muốn tiêu diệt hãn!"

"Tần Phong này đồ khốn kiếp không giết khó có thể đều ta lừa giận trong lòng." Dương Công Thành trên mặt cũng là một trận co quắp, dù sao ban đầu ở Đông thiên thành phố hãn không ít bị tội, nghĩ đến ở Đông thiên thành phố gặp gỡ, hãn chính là nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Nhất định phải từ từ hành hạ chết hãn!"

"Không sai!"

Hương hươg cung khói trì cũng là trong mắt âm trầm.

Tần Phong không chết, hãn khả là sẽ không an bình, dù sao Yêu Tinh đến bây giờ hãn cũng không đụng một cái, chỉ có Tần Phong chết rồi Yêu Tinh mới có thể hoàn toàn trở thành tự cá nhân, nếu không đến lúc đó tự mình sợ rằng muốn bị cả thất điên bát đảo.

Hơn nữa chuyện này đã đến trình độ này, hãn cùng Tần Phong nhưng là không chết không thôi rồi, Tần Phong không giết hãn rồi, kia ở thế giới dưới

lòng đất cũng quá thật mất mặt rồi. Trong hai người tất nhiên muốn có một người chết sạch sẽ.

Chẳng qua là hăn lời mới vừa nói xong, chợt nghe oanh một tiếng.

Tất cả mọi người là sợ hết hồn, rồi rít quay đầu nhìn lại, này vừa nhìn nhưng là sắc mặt đại biến!

Bởi vì ở cửa phương hướng, một bộ khổng lồ quan tài đang còn tại đó.

Này quan tài rất lớn, lớn đến gần thành để xuống ba người rồi, hơn nữa để cho người trợn mắt hốc mồm chính là quan tài xa hoa, mọi người thề gặp qua bánh bao, chưa từng thấy bánh bao đem một bộ quan tài đánh như thế xa xỉ.

Vàng ròng bên, thuần khiết Ngân bản, phía trên khám nạm chi chút bảo thạch.

Có hồng, có lam, có lục.

Nhất là tại trung ương nơi, càng thêm có một viên trứng gà lớn nhỏ:-kích cỡ bảo thạch, cùng chung quanh vừa so sánh với, giống như là trắng sáng cùng ngôi sao, một lớn, một đám nhiều.

Nếu như không phải là đồ chơi này làm cho cùng quan tài kém không nhiều, ai cũng cho là đó là một di động Kim Sơn đấy.

Hương hương cung sắc mặt có chút âm tình bất định, dù sao này ngày đại hi tới đưa quan tài, quả thực chính là hăn nương tới vẽ mặt.

Nhưng là để cho mấy người chân chính ở sắc mặt thay đổi chính là đứng ở quan tài người phía sau.

Một sắc mặt có chút đỏ ngầu nam tử, hăn vóc người khô ngô, da ngăm đen, không giống là Châu Á người, trong cặp mắt không khí trầm lặng chẳng qua là liếc mắt nhìn sẽ làm cho người cảm thấy toàn thân phát lạnh, nhưng là hăn hai đầu lông mày lại tràn đầy ác khí. Hăn mặc một thân đơn giản quần áo ngủ, trên

người tung hoành vết sẹo như ẩn như hiện, giở tay nhắc chân đang lúc có thể nói là ác khí đầy đủ, vừa nhìn tiện người này giết qua người sợ rằng phải nhanh thẩu thành một thành phố rồi.

"Là hãn!"

Hương hợp sắc mặt cũng là biến đổi lại biến, có chút biến thành màu đen, hãn cắn chặt răng.

"Hãn là ai?" Hương hương cung khói trì thấy người tới đi tới, thấp giọng hỏi.

"Nam Mĩ, Gares!" Hương hợp nói ra mấy chữ này, tay niết có chút run lên.

Mà hương hương cung khói trì cùng Dương Công Thành nhưng lại là nhất thời hít vào một hơi.

Nam Mĩ Gares, đại danh của hãn ở thế giới dưới lòng đất cũng là như sấm bên tai, không nói đâu xa, chỉ riêng một thân phận cũng đủ để cho hãn trở thành IE toàn cầu nhất người có quyền thế vật.

Cả trên địa cầu lớn nhất tư nhân quân phiệt quan, vô đối!

So sánh dưới Đông Nam Á Tam Giác Vàng những thứ kia quân phiệt trong mắt hãn bất quá cũng đều là tiểu đả tiểu nháo, người này thủ hạ rất cuộc có bao nhiêu binh cũng không ai biết, nhưng là một năm trước tiêu diệt thánh ma thẻ trong khi hành động, hãn vung xuống màu đỏ giải phóng người xuất động, trực tiếp ở nhân số trên hoàn toàn để cho Tần Phong chiếm cứ tuyệt đối ưu thế, phải biết khi đó thánh ma thẻ nhưng là được xưng có hơn vạn đại quân!

Hãn càng là toàn cầu vũ khí quân trang thương khách hàng lớn nhất một trong, thậm chí có mấy năm thế lực của hãn sử dụng quân phí đã có thể ở toàn cầu quân phí xếp hạng trên chiếm cứ một không nhỏ thứ hạng rồi.

Mà giải phóng người chẳng qua là Gares một phần thủ hạ!

Ai cũng biết Gares là thổ hào, không ra nghi vấn, này xa hoa quan tài chính là kiệt tác của hắn rồi, nhưng còn có một chút ai cũng không dám coi thường, đó chính là hắn bản nhân thực lực giống nhau thổ hào, vô cùng cường đại.

Bởi vì vậy gia hỏa là Edgar duy nhất không có muốn mời hắc đạo trùm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tầng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 420: Danh Bất Hư Truyền

Chương 420: Danh bất hư truyền

Trong hôn lễ đưa quan tài.

Hơn nữa còn là ở Edgar chủ trì, hướng hương cung khói trì vì chú rể trong hôn lễ đưa quan tài, loại này thất đức có to gan quý điểm tử dỗi mắt toàn cầu dám làm cũng là không có mấy, bất quá Gares vừa vặn là một người trong đó, từng cùng Tần Phong cũng là lêu lổng một đoạn thời gian, đối với Trung Mắm một chút phong thổ cũng hơi có chút hiểu rõ, dĩ nhiên cũng chỉ là một chút giải, nếu không mà nói, cũng không vền vẹn chỉ là đưa quan tài rồi, ít nhất phía ngoài một đám kêu cha gọi mẹ đưa ma đưa đến nơi đây.

Nhìn hướng hương cung khói trì một bộ giống như là ăn phân sắc mặt, Gares lạnh lùng đỏ ngẫu trên khuôn mặt hiện lên một mảnh quý dị nụ cười, cặp kia không khí trầm lặng trong tròng mắt cũng nhiều mấy phần châm chọc.

Hướng hương cung khói trì nhìn thấy thái độ của hắn, khí hai đấm nắm ken két rung động, bất quá vẫn là hít sâu một hơi, lạnh lùng nói: "Vị tiên sinh này có phải hay không là đi lộn chỗ?"

"Không có."

Gares nhàn nhạt đáp lại nói.

Hướng hương cung khói trì cứng rắn thanh nói: "Hôm nay là tại hạ ngày vui, không hy vọng có người quấy rối, vị tiên sinh này nếu là nghĩ uống chén rượu

mừng, liền đem này quan tài lấy đi, nếu là không cầm, kia đừng trách ta gia lão sư đối với người không khách khí!"

Hương hương cung khói trì biết mình tuyệt đối không phải là Gares đối thủ, cố cho nên hay(vẫn) là chuyển ra Edgar danh tiếng.

Chỉ bất quá Gares nhưng lại là khinh thường nói: "Ta nếu là tiến, người dám cản ta?"

Trong giọng nói tràn đầy uy nghiêm, làm người ta không dám có chút kháng cự.

Này Gares tay cầm mấy vạn đại quân, thế lực không thể bảo là không lớn, hơn nữa hãn trị quân cực kỳ nghiêm khắc, ở trong quân nhất ngôn cửu đỉnh, không người dám làm trái ý tứ của hãn, dần dà lâu ngày này Gares tự nhiên là Dương Thành một cổ cấp trên cường đại uy nghiêm, lời này mặc dù là hỏi hương hương cung khói trì, nhưng ở hương hương cung khói trì mấy người bên tai nghe nhưng không có đơn giản như vậy, kia hoàn toàn chính là ở nói người muốn tìm cái chết.

Hương hợp cùng với Dương Công Thành khẽ lui lại mấy bước, cũng là hương hương cung khói trì lạnh lùng nói: "Gares, người nếu là muốn thử một chút, ta há lại sẽ sợ người!"

Gares khẽ hé mắt, nếu là hãn thuộc hạ cùng với bạn tốt ở chỗ này, tự nhiên biết đây là hãn muốn giết người rồi, mà trên thực tế Gares cũng có hành động này, bất quá hãn lại hơi hơi ngây ngốc, lập tức cười lạnh một tiếng giẫm bước đi vào đại sảnh, hương hương cung khói trì thấy vậy sắc mặt đen lại muốn cản hãn, nhưng là Dương Công Thành nhưng lại là ngăn cản hãn, hương hợp cũng là cười nói: "Hương hương cung tiên sinh, đây nhưng là của người ngày vui, vì một thổ tài chủ, về phần động khí sao?"

Này thổ tài chủ danh hiệu cũng không phải hương hợp mình nói, mà là thế giới dưới lòng đất truyền tới.

Gares ngồi trên mây vạn đại quân, quân phí từ trước đến giờ là một khoản khổng lồ tiêu xuất, chẳng qua là qua nhiều năm như vậy, ai cũng chưa nghe nói qua Gares thiếu tiền, hơn nữa hẳn đại quân mặc dù làm không ít đại mua bán, nhưng là này Gares từ trước đến giờ tiêu tiền như nước xài tiền, chợ đen thương lưu thông công nghệ cao vũ khí hẳn không ít mua được, không ai cho là hẳn kiếm tiền so sánh với hoa hơn, khả hết lần này tới lần khác Gares chính là không có thiếu trả tiền, ngược lại tiền là càng hoa càng nhiều.

Có người nói Gares là một bí ẩn thế gia người thừa kế, trong nhà từ không thiếu tiền.

Cũng có người nói Gares đi số cứt chó phát hiện vài tòa không muốn người biết bảo tàng khổng lồ, cho nên hẳn từ không thiếu tiền.

Cũng bởi vì như thế, thế giới dưới lòng đất vẫn truyền lưu Gares là một thổ tài chủ, xài tiền tiêu tiền như nước thổ tài chủ.

Hương hương cung khói trì nghe hướng hợp lời nói, cũng là thuận thế xuống đài, dù sao nếu là cùng Gares đối nghịch đến cùng, đoán chừng tự mình sẽ chết rất thảm, lập tức cười nói: "Đa tạ hai vị rồi, chẳng qua là này Gares quá mức khốn nạn."

"Hừ, hẳn khốn nạn cũng không phải là một ngày hay hai ngày rồi." Hương hợp nhìn Gares bóng lưng, cười lạnh nói.

"Ồ, phía sau lưng đêm người cột sống cũng không sợ nửa đêm nằm tiến trong quan tài sao?"

Một âm trầm thanh âm mặc nhiên truyền đến.

Nghe nói cái thanh âm này, hương hương cung khói trì trong mắt lóe qua lãnh ý cùng châm chọc, mà Dương Công Thành tức là lơ đãng rùng mình một cái, trên mặt có chút ít hận ý, kia hương hợp cũng là tốt lên rất nhiều, mặt chết trên đông nghịt, nhìn cửa đi tới Tần Phong, trong mắt lóe qua sát ý.

Tần Phong tinh thần tốt lên rất nhiều.

Chẳng qua là trông mắt chỗ sâu như cũ chiếm cứ một cỗ lái đi không được tử khí, giống như là một quả định. Lúc bom, tùy thời muốn bộc phát mang đi tánh mạng của hắn.

Sắc mặt của hắn mặc dù hồng nhuận, nhưng có một cỗ bệnh hoạn bản tái nhợt.

Ba người tự nhiên hắn lúc này trạng thái lai lịch, ngẫm lại Tần Phong mạng không lâu vậy, trong lòng cảm thấy hết sức thông thuận.

Hắn là một mình một người tới, chẳng qua là đi lên trước, hưởng hương cung khói trì chính là khinh thường nói: "Ta tưởng là ai đấy, nguyên lai là bại tướng dưới tay, làm sao? Nhìn nữ nhân của mình bị ta đoạt lấy tới, trong lòng không dễ chịu rồi?"

Cũng là Tần Phong cười ha ha vỗ vỗ một bên quan tài, nói: "Này quan tài không nhỏ, có thể trang hạ bốn người."

Ba người khẽ nhíu nhíu mày.

Hương hương cung khói trì cười lạnh nói: "Chính xác, bốn người, ta nhìn trong bốn người có người một đi!"

"Ta số mệnh không tốt, như vậy xa hoa quan tài ta nhưng chịu đựng không nổi." Tần Phong thản nhiên nói: "Ta xem người mạng không sai, có thể nằm vào bên trong."

Hương hương cung khói trì cười lạnh nói: "Vậy thì muốn xem xem ai chết trước rồi."

Một bên Dương Công Thành cũng là âm trầm u ám cười nói: "Tần tiên sinh, lâu như vậy không thấy, xem ra người sống cũng không có gì đặc biệt hả?"

"Dương Công Thành, xem ra người tìm không sai chủ tử á." Tần Phong cười nói.

Dương Công Thành âm trầm u ám cười: "Làm sao? Tần tiên sinh nếu là hâm mộ cũng có thể tới á, ta nghĩ Edgar tiên sinh nếu là biết, nhất định sẽ cứu một chút Tần tiên sinh mạng, chỉ bất quá Tần tiên sinh cần phải giao ra không ít."

"Nga?" Tần Phong lông mày giương lên, nói: "Giao ra cái gì?"

Hương hương cung khói trì cười nhạt, nói: "Tần Phong, lão sư ta biết người bị hấn thiết kế trong lòng tất nhiên không phục, cố cho nên lão sư có một tính toán, cho người một kéo dài hơi tàn cơ hội."

"Nói tiếp."

Nhìn hương hương cung khói trì ba người sắc mặt có chút quý dị, Tần Phong nói.

Hương hương cung khói trì nói: "Người nếu là đáp ứng lão sư ta trở thành hấn ngòi xuống một con chó, hiệp trợ hấn hoàn thành hấn hồng kế hoạch lớn, người không chỉ có thể đạt được tiếp tục cơ hội sống còn, hơn nữa người còn có thể tùy thời tùy chỗ báo thù, chỉ cần người cho rằng người có thể thắng được quá thầy giáo của ta, quan trọng nhất là người hoàn toàn có thể tham dự cái kế hoạch này, người hao hết tâm tư không chính là muốn biết lão sư kế hoạch sao? Lão sư ta có thể vui mừng cùng người chơi trận này du hí."

Tần Phong hé mắt.

Kia hương hương cung khói trì lại là nói: "Ta biết người chắc chắn sẽ không đáp ứng, nhưng là người muốn thấy rõ tình thế, người sống không lâu rồi!"

"Hừm hừ."

Dương Công Thành càng là cười lạnh liên tục, nói: "Nếu như không phải là người còn có chút lợi dụng ưu thế, người bây giờ đã sớm chết kiêu kiêu rồi, trận

này hôn lễ chính là để cho người biết, người vĩnh viễn dấu không lại Edgar tiên sinh, Tần Phong, khác(đừng) lấy chính mình làm chuyện gì."

Tần Phong cười, cười để cho một bên hướng hợp trong xương lãnh, hẳn theo bản năng lui một bước. Mà Dương Công Thành cùng với hướng hương cung khói trì nhưng lại là bất giác, phản cũng là một cười càng thêm lãnh, mà Tần Phong tức là dời đi ánh mắt đặt ở hướng vừa người trên, thản nhiên nói: "Nói vậy vị này chính là hội Tam Hợp đầu sở hướng hợp tiên sinh chứ? Xem ra Hướng tiên sinh cũng là tính toán cùng Edgar đồng nhất trận doanh rồi?"

Hướng hợp khẽ nhú nhú mày, nói: "Edgar tiên sinh bốn chính là chúng ta hội Tam Hợp chỗ ngồi trưởng lão."

Tần Phong gật đầu.

Này hội Tam Hợp có thể nói là toàn cầu tội phạm nhất hung một tổ chức, hắc đạo trên công việc làm ăn không thủ đoạn nào không dùng, vốn là cây to đón gió, hội Tam Hợp vốn hẳn nên chịu đến không ít người chèn ép, nhưng hết lần này tới lần khác hội Tam Hợp thế lực ngày càng lớn mạnh, từ trước đến giờ cũng là Edgar một tay sắp đặt kế hoạch chiến lược phương án khiến cho hội Tam Hợp có thể tiêu sái đến nay, nghĩ tới đây, Tần Phong nói: "Xem ra ta còn là đánh giá thấp Edgar phạm vi thế lực."

"Lão sư phạm vi thế lực là người tuyệt đối không cách nào tưởng tượng." Hướng hương cung khói trì vẻ mặt tràn đầy tự tin nói: "Tần Phong, người vẫn còn quá xem trọng tự mình rồi, bất quá ta lão sư cũng đoán được người nói như vậy, hẳn để cho ta cho người biết, người nếu là muốn đánh bại hẳn, biện pháp tốt nhất chính là thần phục hẳn, nếu không mà nói người cuối cùng nằm tiến trong đống người chết, nữ nhân của người sẽ bị địch nhân của người chia cắt, chính là chết, người cũng chết sẽ không an tâm."

"Này coi như là uy hiếp ta sao?" Tần Phong cười nói.

Hướng hương cung khói trì cười lạnh nói: "Xem ra suy nghĩ của người rất

cuộc vẫn là ở lão sư suy đoán trong phạm vi, lão sư để cho ta minh xác nói cho người biết, này coi là, Yêu Tinh sở dĩ giả cho ta cũng bất quá là muốn cầu khẩn có thể cho người một cái cơ hội sinh tồn, người nếu là hảo hảo nắm chắc, còn có cơ hội báo thù, nếu là không nắm chắc, vậy coi như là ta nhìn xem trọng người rồi."

"Gia nhập chúng ta, sẽ phải kính dâng của người hết thảy." Dương Công Thành cũng là âm trầm u ám nói: "Của người tài phú, của người tôn nghiêm, còn có nữ nhân của người."

Tần Phong cười lắc đầu nhưng lại là đi vào.

Vốn là muốn tiếp tục giễu cợt hướng hương cung khói trì hai người nhất thời ngần ra, nhìn Tần Phong bóng lưng, sắc mặt cũng là chìm xuống tới, cũng là một bên muốn hướng hợp khê nhú nhú mà, do dự chốc lát, nói: "Ta có chút chuyện, trước tạm thời rời đi."

"Ân? Hướng tiên sinh nếu đang có chuyện tự khả rời đi." Hướng hương cung khói trì không để ý nói.

Hướng hợp xoay người đi ra khỏi từ điểm, trong lòng có một tia khói mù, trong đầu cũng là không ngừng hồi tưởng Tần Phong quý dị cười, sắc mặt cũng âm trầm đi về phía trước xe, mới vừa làm xuống đi, hẳn nhất thời nghe thấy được một cỗ máu tanh hương vị, ở hắc đạo trà trộn mấy chục năm, đối với mùi vị này rất tinh tường, mà phản ứng của hẳn cũng là nhanh chóng, vừa muốn lao ra ngoài xe, nhưng lại là phát hiện ngoài xe sáu hộ vệ nhưng lại là vô thanh vô tức đổ dưới mặt đất!

Mồ hôi lạnh, trong nháy mắt từ toàn thân của hẳn chảy xuôi.

Này điểm dương cao chiếu trong cuộc sống, bãi đậu xe bốn phía lại đầy đầy một cỗ âm hàn khí lạnh, hướng hợp trong tay móc ra một cây thương ngó chừng bốn phía, chẳng qua là trong nháy mắt, hẳn bỗng nhiên cảm giác nơi cổ truyền đến một trận hàn khí, lạnh như băng lệnh toàn thân hẳn cứng còng, con người

nhìn xuống, lại phát hiện một thanh hàn khí lạnh thấu xương dao găm gác ở trên cổ, nắm đao tay rất ổn, không có chút nào run rẩy, đây tuyệt đối là giết người không chớp mắt chủ.

Hương hợp đại khí không dám ra một ngụm, sợ này cánh tay hơi vung lên, cổ của mình muốn trong nháy mắt gãy lìa, sau lưng hàn khí truyền đến, hấn cái trán mồ hôi lạnh không ngừng chảy xuống, không lâu lắm nhưng lại là thấm ướt áo quần.

"Có thể ngồi lên hội Tam Hợp khôi thủ chỗ ngồi, Hương tiên sinh quả nhiên danh bất hư truyền."

Một không biết giễu cợt hay(vẫn) là than thở âm lãnh thanh âm truyền vào lỗ tai của hấn, mà hương hợp tác là toàn thân đánh cái rùng mình, thân thể sụp càng thêm thẳng, bởi vì dao găm đã phá vỡ da, giọt giọt máu theo đao phong dần dần nhỏ xuống. R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 421: Tồn Nhân Bất Lợi Kỳ

Chương 421: Tồn nhân bất lợi kỳ

"Hương tiên sinh quả nhiên danh bất hư truyền."

Âm trầm u ám giọng điệu từ phía sau lưng truyền đến, hương hợp toàn thân thẳng băng, trên cổ rỉ ra chi chít nổi da gà, đao phong trên hàn quang tùy thời có khả năng xâm nhập cổ họng của hãn chỗ sâu, kia bôi máu tươi ở mũi đao nhỏ xuống, hương hợp con người chuyển động, nhưng không cách nào thấy phía sau người.

Nhưng hương hợp cuối cùng là hương hợp, hội Tam Hợp đầu sỏ danh tiếng cũng không phải là hư danh nói chơi.

Bắt cóc chuyện này chính hãn sẽ không Thiếu chủ cầm quá, lúc này người lạc vào trong cảnh ấy, cũng là có thể định ra tâm thần tới, trầm giọng nói: "Bạn bè ở chỗ này gây chuyện, sợ là quá nóng đi?"

Chẳng qua là hãn lời mới vừa nói xong tiện cảm giác trên cổ đao xâm nhập vài phần, đau nhói để cho toàn thân hãn khéo léo cơ trí mồ hôi lạnh không ngừng chảy xuôi, khước mắt dư quang thấy cổ áo sơ mi trắng đã bị nhuộm đỏ, trong lòng cũng là hoảng hốt, sau lưng người này khó có thể là quang minh chánh đại lấy mạng tới không được(sao chứ)? Nghĩ tới đây, hãn cảm giác đầu óc có chút mờ mịt.

Hãn biết mất máu có chút quá nhiều, đè nén trong lòng hôn mê, nói: "Người

rốt cuộc muốn như thế nào?"

Mà lúc này, trên cổ hăn đao nhưng lại là lui xuống, hăn che cổ, dứt khoát không có thương tổn đến khí quản cùng động mạch chủ, xoay người nhìn sau lưng một người mặc áo đen thấy không rõ dung mạo người, con người nhanh quay ngược trở lại, trầm giọng nói: "Các hạ chẳng lẽ là ám ảnh bóng dáng?"

"Không sai."

Bóng dáng không có giấu diếm thân phận của mình.

Trên thực tế thân phận của hăn không có gì hay giấu diếm.

Hương hợp sắc mặt có chút khó coi: "Các người ám ảnh cho tới bây giờ chỉ làm tình báo mua bán, lúc nào cũng học xong giết người cướp của hoạt động?"

Bóng dáng dung mạo cho dù là ở ban ngày cũng thấy không rõ, bất quá ngữ khí của hăn nhưng lại là tràn đầy hí tào bạo: "Ta làm đích xác là tình báo mua bán."

"Hừ." Hương hợp cười lạnh nói: "Cùng ta có quan hệ gì đâu? Sau ngày hôm nay, ta hội Tam Hợp cùng người ám ảnh tất nhiên không chết không thôi!"

Hương hợp cũng là cực kỳ giận giữ, dù sao bị người như thế uy hiếp quả thật là ăn một bụng tức giận, đường đường trên vạn người thủ lĩnh, nếu là lúc đó kéo đến, kia truyền đi há không phải người người hài hước? Hăn đem lời nói chết rồi, tự nhiên cũng là không e ngại bóng dáng thẹn quá thành giận giết người, lúc trước là vội vàng không kịp chuẩn bị bị bóng dáng chui chỗ trống, nhưng là hiện tại hăn có tuyệt đối nắm chắc sẽ không rơi vào lúc trước tình cảnh.

"Vậy người muốn nhìn hội Tam Hợp còn có thể chống đỡ bao lâu."

Bóng dáng cười nhạt đáp lại nói.

Hương hợp chau mày, hăn biết bóng dáng trong miệng nói ra được nói cũng

không phải nói chuyện giật gân, đây là trực giác của hắn.

Hắn trầm ngâm chốc lát, rồi sau đó cười lạnh nói: "Một đem người chết, còn có thể ném ra nhiều lớn bọt nước tới?"

"Đem người chết mới đáng sợ nhất, ít nhất để cho người hội Tam Hợp trên địa cầu tan thành mây khói cũng không phải là việc khó gì." Bóng dáng nói: "Người có thể thử đi hoài nghi Âm Dạ Linh Vương có thể hay không để cho cả nhà người trên hạ một tên cũng không để lại, cũng có thể thử hoài nghi Edgar sẽ sẽ không xuất thủ cứu người."

Hương hợp sắc mặt càng thêm khó coi.

Bóng dáng âm trầm cười nói: "Lấy hội Tam Hợp tiêu diệt trả giá lớn tới hủy diệt một vị cùng cực thích khách, khoản này mua bán tại bất kỳ mắt người trung cũng đều là tuyệt đối đáng giá, nói thật, ở rất nhiều người trong mắt, {tưởng thật:-là thật} xem thường các người hội Tam Hợp."

Hương hợp nơi nào có thể không rõ ý tứ của hắn.

Tần Phong hiện tại đã tự thân khó bảo toàn, nhưng là khó tránh khỏi cái người điên này sẽ trước khi chết làm ra cái gì kinh người cử động tới, một cùng cực thích khách bộc phát cuối cùng Phong Cuồng, điên cuồng như vậy đến loại tình trạng nào ai cũng không dám đi suy đoán, bởi vì mỗi một lần suy đoán sẽ bị sự thật vô tình vẽ mặt, muốn nói để cho hội Tam Hợp toàn quân tiêu diệt tuyệt không phải là nói suông, hương hợp tung đột nhiên ở vô tri, cũng hiểu rõ cùng cực thích khách bản thân sở bao hàm cự đại năng lượng.

"Hội Tam Hợp ở Edgar trong tay vị trí khả là phi thường lúng túng." Bóng dáng hí tào bạo nói.

Hương hợp ý trong cũng là càng ngày càng chìm, hiển nhiên trước mặt bóng dáng đã đem hội Tam Hợp động vào rõ ràng rồi, Edgar mặc dù là hội Tam Hợp trưởng lão, nhưng giống như là con tư sanh bình thường cũng không thể nào quá

để ý, dùng cái này xuống tới hội Tam Hợp bên ngoài danh tiếng có thể nói là càng ngày càng thối, Edgar có chính hãn hồng kế hoạch lớn, mà có thể làm cho hội Tam Hợp cùng một cùng cực thích khách đồng quy vu tận, tuyệt không phải là bóng dáng ở nói chuyện giật gân.

Hương hợp lạnh lùng nói: "Edgar tiên sinh là ta hội Tam Hợp ngồi lên trưởng lão. . ."

"Aizzzz." Bóng dáng thở dài, nói: "Đến trình độ này người còn trang phải không? Ta hôm nay tới, đã nói lên đối với người hội Tam Hợp tình huống rất là rõ ràng."

Hương hợp sắc mặt càng lúc càng khó coi, mà bóng dáng gập hãn vẫn không nói một lời, thật giống như là mất đi kiên nhẫn, tiện khoát tay nói: "Đã như vậy, ta đây cũng không muốn nhiều lời, Âm Dạ Linh Vương đã tức giận, người nếu còn cố định, đó chính là đao kiếm gặp nhau."

"Người muốn như thế nào?" Hương hợp lạnh giọng nói.

Bóng dáng cười lạnh nói: "Ta muốn như thế nào? Đừng trách ta không có nhắc bày ra Hương tiên sinh, lấy người hội Tam Hợp ba thanh bàn chải {tưởng thật:-là thật} không đủ hãn cạo nha, nếu là vì kẻ thù, kia tự nhiên là có thù báo thù, hừ, vị kia chủ nhưng là vẫn thích chọn quả hồng mềm nắm."

"Càn rỡ! Ta hội Tam Hợp thế lực hùng hồng, vừa làm sao có thể. . ." Hương hợp nhất nghe bị xem thường, tức giận không dứt.

Bóng dáng khinh thường nói: "Người nếu là đứng ở trước mặt người khác nói lời nói này đồ cũng không tính là khuyếch đại, nhưng là ở trước mặt ta, người không cảm thấy là chê cười sao? Hội Tam Hợp ở toàn cầu hai mươi tám phân đà ta đoán chừng so sánh với người cũng đều rõ ràng, trước mắt người hai mươi tám trong phân đà toàn bộ có ám ảnh người, đồng thời thích khách liên minh tam đại cùng cực sát thủ đã liên hiệp bao gồm Mafia ở bên trong hơn mười cái tổ chức sẽ ở tối nay đối với hội Tam Hợp tiến hành hủy diệt tính đả kích, ta bảo

đảm người sáng mai đứng lên trở thành danh phù kỳ thực quang can tư lệnh."

"Không thể nào!" Hướng hợp không chút nghĩ ngợi, tức giận nói: "Thích khách liên minh tự thân khó bảo toàn, làm sao. . ." Nói tới đây, toàn thân hẳn một khéo léo cơ trí, âm trầm nhìn lên trước mặt bóng dáng.

Bóng dáng hài lòng gật đầu, nói: "Quả thế, Edgar đồ thật là lá gan không nhỏ đối với thích khách liên minh hạ thủ."

"Người lừa gạt ta?" Hướng hợp tức giận nói.

Bóng dáng nói: "Thật cũng không coi là, dù sao ta nói cũng không phải là giả dối."

Hướng hợp vừa là một khéo léo cơ trí, nếu như bóng dáng nói không phải là giả dối, như vậy hội Tam Hợp thật gặp phải tai họa ngập đầu.

"Hướng tiên sinh nếu như muốn bảo đảm hội Tam Hợp, như vậy đang ở tối nay trước mười hai giờ giết Cổ Lạp Kỳ." Bóng dáng thản nhiên nói: "Nếu như điểm này cũng đều làm không được, nói vậy Edgar cũng đều sẽ cảm thấy người hoàn toàn cũng chưa có tồn tại cần thiết rồi. Còn có, Edgar ở khuya hôm nay lúc trước là sẽ không nhìn thấy của người, người có thể yên tâm."

Bóng dáng sau khi nói xong chính là xoay người rời đi.

Hướng hợp trên mặt âm trầm không chừng, hiển nhiên là bóng dáng gây áp lực để cho hẳn do dự không quyết đoán, không làm, hội Tam Hợp sợ rằng muốn từ đó không còn tồn tại, mà giết Cổ Lạp Kỳ, như vậy sau này cùng Edgar hẳn là thế bất lưỡng lập rồi. Tần Phong tên vương bát đản này hiển nhiên là chết cũng muốn kéo mấy đệm lưng quá không tốt.

"Người đều muốn chết rồi, còn đem ta dụ dỗ!"

Hướng hợp tức đến nhe răng nghiền lợi, nắm tay càng là nắm ken kết rung động.

Khuya hôm nay hãn cùng Cổ Lạp Kỳ có một gặp mặt hội nghị, mà đến lúc đó Cổ Lạp Kỳ sẽ tất nhiên đi địa bàn của hãn phó ước, hiển nhiên bọn họ đã dò thăm rõ ràng, thậm chí biết Cổ Lạp Kỳ bên cạnh dương như hồ cũng có còn lại an bài sẽ không xuất hiện ở khuya hôm nay hội nghị trên.

Về phần cùng Edgar chạm mặt?

Hãn có chút nghi ngờ.

Nhưng là hãn lúc này cũng không dám lần nữa ở lâu, đánh thức chết ngất trên mặt đất hộ vệ vội vã rời đi, nhưng trong lòng thì nhớ đã phát sanh hết thảy.

Giết hay là không giết.

Này là một lựa chọn khó khăn đề.

Mỗi lần khó chịu, hướng hợp cũng muốn không nhịn được thóa mạ một tiếng: "Tần Phong cái kia khốn nạn khốn kiếp! Tồn nhân bất lợi kỷ khốn kiếp!"
R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 422: Khắc Tinh

Chương 422: Khắc tinh

"Hắt xì."

Tần Phong bỗng nhiên hắt hơi một cái.

Trên mặt cũng hiện lên một mảnh bệnh hoạn ửng hồng.

Liên tiếp ho khan mấy tiếng, Tần Phong trong mắt tử khí cũng là càng ngày càng càn rỡ, đờ Lữ Tạt Tây Nặc ở sau lưng của hắn võ võ, hắn mới là cảm giác thuận khí rất nhiều, lắc lắc đầu lưỡi, lại là quơ quơ đầu mới là giữ vững thanh tĩnh, đem trong con người tử khí hoàn toàn đè ép đi xuống.

Uống một hơi, Tần Phong nói: "Xem ra ta còn thật không có mấy ngày hảo sống được."

Lữ Tạt Tây Nặc nhú nhú mày, nói: "Người. . ."

Tần Phong nhưng lại là cười thảm lắc đầu.

Vẫn ở một bên âm thầm quan sát mấy người hưởng hương cung khói trì trên mặt hiện lên một mảnh âm trầm nụ cười, nhìn Tần Phong rơi vào hiện giờ kết cục này, tâm tình của hắn càng là mừng vui gấp bội.

Mà ở cách đó không xa Dương Công Thành càng là một tấm mặt mo này trên tràn đầy hí tàn bạo cùng giễu cợt nụ cười, bất quá suy nghĩ một chút, hắn xoay

người đối với bên cạnh Cổ Lạp Kỳ nói: "Cổ Lạp Kỳ tiên sinh, này Tần Phong cũng là lai lịch không nhỏ, lần này không có gì hay sống được, sợ này khốn nạn không giảng đạo lý trước khi chết gây ra cái gì ý đồ xấu tới."

Cổ Lạp Kỳ trái lại là dửng dặc ngồi ở chỗ đó, trên mặt không có chút nào lo lắng, nói: "Đem người chết, còn có thể nhắc lên sóng gió gì tới?"

Dương Công Thành một bộ thụ giáo bộ dáng nhìn Cổ Lạp Kỳ, Cổ Lạp Kỳ cũng là cảm thấy trên mặt có quang, tiếp tục nói: "Edgar tiên sinh dám đem hãn cả đến nước này, vừa làm sao có thể không nghĩ tới người này muốn ở trước khi chết nháo ra chuyện tới?"

"Kia Edgar tiên sinh?" Dương Công Thành bận rộn là hỏi.

Có lẽ là sợ Tần Phong trả thù, Dương Công Thành nhưng là biết lòng dạ độc ác của hãn, cho nên muốn ở Cổ Lạp Kỳ nơi này mưu đồ an ổn.

Cổ Lạp Kỳ nói: "Người yên tâm là được, kế tiếp mấy ngày này, Edgar tiên sinh nhưng là sẽ co rút lại phòng tuyến, đến lúc đó người này ở nổi điên cũng bất quá là đánh giết một chút pháo hôi, người ta tiện vô tư nhìn người này cùng một đám châu chấu làm ầm ĩ đi, nghĩ muốn cả chết một người người tất nhiên muốn cho hãn nổi điên, đến lúc đó biết rõ muốn chết muốn dùng hết khí lực toàn thân báo thù, nhưng là tìm không được chánh chủ, hãn không bị độc chết cũng muốn bị tức chết."

Dương Công Thành trong lòng mắng một câu Lão Hồ Ly, này Cổ Lạp Kỳ ngã đầu tới cũng không nói Edgar cụ thể an bài, nhưng là hãn cũng hiểu rõ tự mình còn chưa đủ phân lượng biết, tâm tư đi lòng vòng, liền nói: "Cổ Lạp Kỳ tiên sinh, ta xem này Tần Phong không phải là thứ hiền lành tử. . ."

"Yên tâm là tốt, Edgar tiên sinh nhưng là hết thảy đều đã chuẩn bị thỏa đáng." Cổ Lạp Kỳ hiểu rõ lão này ý tứ, lại cũng không dễ dàng nói Dương Công Thành một nhóm người chính là pháo hôi, liền nói: "Edgar tiên sinh ân oán rõ ràng, người giao ra rồi, Edgar tiên sinh tự nhiên sẽ không để cho người gập cái

kia đem ma quỷ trả thù."

Cổ Lạp Kỳ bảo đảm, Dương Công Thành trong lòng mặc dù như cũ không có nắm chắc, nhưng vẫn gật đầu, nhưng rất nhanh lại nói: "Này Gares không mời mà tới, chẳng lẽ là cùng Tần Phong tính toán ở chỗ này?"

"Náo?"

Cổ Lạp Kỳ khinh thường nói: "Một lát Edgar tiên sinh cần phải tới, đến lúc đó tới cũng không chỉ là Edgar tiên sinh một người, còn có hãn Tần Phong nhân tình, hừ, người nói một chút cái này Tần Phong còn dám làm sao náo?"

Dương Công Thành mặc dù không giải thích được, nhưng vẫn gật đầu.

Hãn không biết Edgar cùng Tần Phong ở giữa ân oán, cho nên một nữ nhân có thể làm cho Tần Phong câm miệng? Hãn có chút nhớ nhung nhưng không ra nguyên do trong đó tới.

Bất quá Cổ Lạp Kỳ cũng không làm giải thích quá nhiều, trái lại là có thủ hạ ghé vào lỗ tai hãn thấp giọng nói mấy câu, hãn hơi nhú nhú mày đứng dậy chính là rời đi.

Một bên Lữ Tạt Tây Nặc thấy Edgar sau khi đi, thản nhiên nói: "Xem ra hôn lễ này người thật đúng là náo không {đứng-địch} nổi."

Tần Phong bĩu môi: "Làm sao? Ngay cả người cũng không tin ta?"

"Ngay trước Tiểu Mộng mặt, người đoạt nhà người khác cô dâu, Edgar có lòng tính toán người, nếu là trong đó trợn lẫn, người sợ là muốn thua rồi tình rồi mù rồi." Lữ Tạt Tây Nặc nói.

Tần Phong nói: "Ta hiểu, cho nên không để cho bọn họ tới cũng được."

Lữ Tạt Tây Nặc thấy Tần Phong khí định thần nhàn, trong lòng tự nhiên biết mình cái này ông bạn già sợ rằng đã có tính toán, chính là nhiều hứng thú nói:

"Như vậy Cổ Lạp Kỳ đâu?"

"Hắn?" Tần Phong sững sốt, lập tức cười nói: "Người không nói ta đảo là đã quên, hiện tại không thể giết hắn, giết hắn rồi kế hoạch của ta tự rối loạn."

Gares nói: "Tính đi tính lại, người có nắm chắc tính toán quá Edgar sao?"

"Không nắm chắc, bất quá hôm nay ván này, ta thắng định rồi." Tần Phong tràn đầy tự tin nói.

Lư Tạt Tây Nặc cùng Gares nhìn nhau không giải thích được, dù sao Edgar thực lực bọn họ cũng là biết đến, sợ rằng lúc này Tần Phong chỉ sợ không phải đối thủ, hơn nữa Tần Phong nói chỉ là hôm nay cục, vậy ngày mai? Hậu thiên(mốt) đâu?

Làm như cảm giác được hai người lo lắng, Tần Phong nói: "Chuyện còn chưa định, nếu là ta chết rồi, tất nhiên sẽ để cho Edgar hai mươi năm nội vét không {dịch:-dậy} nổi sóng gió, hai mươi năm đầy đủ cho các người hạ đi theo ta rồi, hai mươi năm sau các người cũng không cần lo lắng rồi."

"Khốn kiếp."

Lư Tạt Tây Nặc mặt đen lên mắng một câu.

Hắn mắng không phải là Tần Phong chú tự mình sống không quá hai mươi năm, mà là mắng Tần Phong không nên thân nói loại này ử rữ nói.

Ý tứ của hắn Tần Phong hiểu, Gares cũng hiểu.

Gares chẳng qua là trầm mặt không nói lời nào, cũng là Tần Phong cười nói: "Người đừng xem trọng ta, cùng Edgar đấu, ta quả thật là kém một bậc, mười năm ông bạn già rồi, ta tất nhiên muốn nói cho người, nếu là ta chết rồi, rửa tay chậu vàng đi, nếu không không ai sẽ bảo vệ người mạng."

Lư Tạt Tây Nặc sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Khó coi quanh thân mấy người không dám nhích tới gần, sợ này Mafia giáo phụ ở ghen ghét.

Tần Phong không có ở nhiều nói thêm cái gì, trái lại là ngồi ở chỗ đó an tĩnh chờ.

Cũng không bao lâu {công phu:-thời gian}, từ điểm trong đại sảnh đã tới không ít người, đôi mắt nhìn lại, tới phần lớn là trên đường đầu sỏ, cũng có trên thương trường phú hào, bọn họ tất cả đều là bán cho Edgar một mặt mũi, đồng thời một đám mặt không chút thay đổi, sợ ở chọc giận Tần Phong. Hưởng hương cung khói trì cũng không có bên ngoài đợi chờ khách nhân, trái lại là rạng rỡ đi vào đại sảnh, nhìn ngồi ở cách đó không xa Tần Phong sắc mặt tái nhợt, trong mắt đặc ý càng ngày càng thịnh.

Chẳng qua là để cho hãn lòng có bất an chính là, Edgar không có xuất hiện.

Edgar nếu như không xuất hiện, hưởng hương cung khói trì là không có người có thể dựa dẫm, dù sao Tần Phong ở chỗ này, nhưng là hãn lại không lo lắng, bởi vì hãn đối với Edgar đã là tín nhiệm mù quáng rồi.

Gares tựa hồ cũng đã nhận ra, không nhìn được hỏi: "Edgar đâu?"

"Sư Tâm Vương tìm hãn liều mạng đi, hãn không tâm tình để ý tới điểm này nhàn sự." Tần Phong thản nhiên nói.

Hai người nghe vậy chính là ngẩn ra.

Sư Tâm Vương là nhân vật nào?

Đại danh đỉnh đỉnh cùng cực thích khách, chính tay đâm địch nhân hàng ngàn hàng vạn, bóp nát trái tim cũng là đếm không xuể, trẻ tuổi lúc ấy hoành hành thế giới dưới lòng đất, tính tình cũng là Lôi Đình thịnh hành.

Hãn có chính hãn kiêu ngạo.

Hai mươi năm trước hãn kiêu ngạo là hai cánh tay của hãn, bởi vì hai cánh tay không gì không phá.

Mười năm trước hãn kiêu ngạo là dương như hổ, bởi vì đồ đệ của hãn sinh long hoạt hổ.

Nhưng là dương như hổ chết rồi, trong mắt hãn là chết rồi, hơn nữa so sánh với chân chính tử vong còn muốn khó chịu.

Edgar phá hủy hãn kiêu ngạo, đích thân bóp chết hãn đồ đệ anh linh, hiện giờ dương như hổ, đã thành hành thi tẩu nhục, biến thành Edgar tùy ý cét bạc. Trơ mắt nhìn mình cùng con ruột giống nhau đồ đệ biến thành này bức quỷ dạng, kiêu ngạo như Sư Tâm Vương nhân vật như vậy há có thể nuốt xuống được khẩu khí này? Có thể trở thành cùng cực thích khách cũng không phải là thứ hiền lành, hãn Sư Tâm Vương Thành tên mấy chục năm, mấy chục năm trước hãn cũng không phải là thứ hiền lành.

"Không trách được khí định thần nhàn." Lư Tạp Tây Nặc nói: "Xem ra người tính toán dọn dẹp cái này thẳng nhóc?"

"Dọn dẹp?"

Tần Phong Lãnh Tiểu một tiếng, trong mắt thêm quá từng đợt hàn mang: "Ta cũng sẽ không nhân từ nương tay đơn riêng chỉ là dọn dẹp một người."

Gares tức là cau mày, thỉnh thoảng nhìn về phía cửa.

Hiển nhiên Sư Tâm Vương Hòa Edgar đại chiến xa xa nếu so với trận này hôn lễ có khán đầu hơn.

"Sư Tâm Vương bị ta tính toán một lần, đoán chừng cùng Edgar liều mạng cũng sẽ chọn một bí ẩn địa điểm." Tần Phong đối với Gares hiểu rất rõ rồi, cho nên dứt khoát nói: "Người coi như là tìm được bọn họ chiến đấu cũng kết thúc, ngồi đằng hoàng ở chỗ này cho ta chống đỡ bãi đi."

Gares tư tưởng không tập trung, nói: "Hai người bọn họ ai có thể thắng?"

Tần Phong nhưng lại là trầm mặc chốc lát, nói: "Ta đem Sư Tâm Vương tìm đến, tối đa cũng chẳng qua là để cho Edgar kéo dài kế hoạch."

"Người cho là Sư Tâm Vương cũng không phải là đối thủ của hắn?" Lư Tạp Tây Nặc hỏi.

Tần Phong gật đầu, nói: "Cũng không phải xem thường Sư Tâm Vương, nhưng là Edgar bản lãnh quả thật là mọi người khắc tinh." R1058

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 423: Uy Hiếp

Chương 423: Uy hiếp

"Người tính toán như thế nào đảo loạn trận này hôn lễ?"

Lư Tạt Tây Nặc hỏi.

Tần Phong ngón tay ở một bên trên bàn qua lại gõ, rất có tiết tấu, hần nói:
"Người chỉ để ý xem não nhiệt chính là."

Tần Phong trong miệng nói não nhiệt luôn luôn rất có khán đầu, cho nên Lư Tạt Tây Nặc cũng là quyết định chủ ý, cũng là một bên Gares rục rịch, không lâu lắm { công phu:-thời gian } nhưng lại là đứng dậy đi, hiển nhiên Sư Tâm Vương cùng Edgar đại chiến đối với hần mà nói quả thực chính là trí mạng hấp dẫn. Hần rời đi để cho hương hương cung khói trì hiểu lầm một chút, đang nhìn Gares đi vội vàng, trên mặt hí tàn bạo càng ngày càng thịnh, nhìn Tần Phong cũng là giống như là nhìn một chỉ đáng thương chuột.

Bất quá hí tàn bạo quy về hí tàn bạo, hương hương cung khói trì cũng sẽ không rảnh rỗi đặc biệt nhìn Tần Phong sắc mặt.

Dù sao hôn lễ còn muốn tiến hành.

Mà một loạt chuẩn bị sau, tân khách cũng phần lớn ngồi đầy, mà hương hương cung khói trì nhưng có một cỗ tâm thần không yên cảm giác, dù sao Edgar đến bây giờ không có xuất hiện trần tràng, để cho hần có phần có chút bận tâm.

Hơn nữa Yến Tiểu Mộng cũng không có xuất hiện.

Ở khí phong Tần Phong hôn lễ ở bên trong, Yến Tiểu Mộng nhưng là trong đó trọng yếu một khâu.

Tần Phong nếu như dám can đảm gây chuyện, vậy tất nhiên muốn có lý do, mà lý do đơn giản là Yêu Tinh là hãn người, mà ở Edgar trong tay Yến Tiểu Mộng tất nhiên sẽ có khúc mắc, đến lúc đó Edgar còn lại kế hoạch mới có thể triển khai, dù sao ban đầu Tần Phong chen ngang một chân đem kia hai vị đại tiểu công chúa cho ăn rồi, chuyện này ở Edgar trong lòng chính là một bóng tối, lấy Edgar thân phận cùng thực lực, tất nhiên muốn Tần Phong nợ máu trả bằng máu.

Hơn nữa, có thể hay không đem Yêu Tinh lưu lại, đó cũng là Edgar cần muốn an bài.

Hôm nay mục đích chủ yếu nhất chính là để cho Tần Phong đau không nơi yên sống yên, hơn nữa là theo phu nhân vừa gây binh, Yêu Tinh cũng mang không đi, giết người giết tâm mới là thượng thừa, nhưng là hết lần này tới lần khác Edgar đến bây giờ không có xuất hiện, điều này làm cho hương hương cung khói trì có chút bận tâm rồi.

Hơn nữa nhìn cả trong đại sảnh, dám rò rỉ ra khuôn mặt tươi cười thật sự không có mấy người.

Càng thêm nhiều người nhưng lại là theo bản năng dùng ánh mắt nhìn Tần Phong, có người cũng là vẻ mặt xem náo nhiệt nét mặt, dù sao dám trêu chọc Tần Phong vậy ngược người thật sự không nhiều lắm rồi.

Nhưng là những thứ này không nhiều người ở bên trong, hương hương cung khói trì tuyệt đối là nhất không có bản lãnh một.

Đã đến giờ rồi, hương hương cung khói trì liền đi hướng đại sảnh trên bàn, dựa theo đặt ra, lúc này hẳn là sẽ có người chủ trì mc cùng với một ít công việc

nhân viên xuất hiện, chẳng qua là hương hương cung khói trì ở phía trên gạt hồi lâu, lại là không có người nào xuất hiện, điều này làm cho hương hương cung khói trì sắc mặt có chút khó chịu, theo bản năng nhìn thoáng qua sau. Đài phương hương, nhưng nơi nào có người? Trống rỗng ngay cả Quỷ Ảnh tử cũng không có.

Tần Phong cười híp mắt điểm lên một viên xì gà, nhìn bị từng đôi ánh mắt ngó chừng có chút sắc mặt phát trắng hương hương cung khói trì, nụ cười cũng càng phát ra quỷ dị.

Hương hương cung khói trì ở ngóc cũng biết mình cũ rích rồi, không có nhân viên làm việc, người chủ trì mc cũng không biết đi nơi nào, thậm chí một cái loa cũng không có, cứ như vậy hai tay trống trơn đứng ở chính giữa tiếp nhận gần trăm người ánh mắt tẩy lễ, trong đó càng thêm không thiếu một chút âm u hoặc là đặng đặng sát khí ánh mắt, để cho sau lưng của hắn có chút tê dại.

Mà cách đó không xa Dương Công Thành cũng là lão hồ ly, thật sớm nghe thấy được không thích hợp hơi thở liền định len lén rời đi, nhưng là vừa đi đến cửa miệng, tiện có mấy cái hán tử áo đen ngăn cản hắn.

"Các người là ai?" Dương Công Thành ngoài mạnh trong yếu nói: "Tránh ra!"

"Ngày ngày đại hỉ, người này tân nương như thế nào có thể đi đâu?"

Người cầm đầu cà lơ phất phơ, trên mặt cũng có mấy phần bá khí, đây không phải là ở Quỷ Môn Quan đi một vòng Trương Hoa Xương, còn có thể là ai?

Dương Công Thành toàn thân sợ run cả người: "Các người muốn làm gì?"

"!@\$%\$@, lão già kia già cả mắt mờ hả?" Trương Hoa Xương khạc một ngụm đờm: "Không nghe thấy lão tử nói người là tân nương phải không?"

Dương Công Thành hù muốn chạy, nhưng là sau lưng lại bị người ngăn chặn,

chung quanh cũng có người chú ý tới điểm này, bất quá mỗi một người đều là hắc đạo đầu sỏ, cũng đều biết chuyện này náo nhiệt ghê lắm, không có ai xuất thủ, chẳng qua là bày biện xem kịch vui thái độ nhìn.

Trương Hoa Xương một đôi mắt ở Dương Công Thành trên người quét tới quét lui, nhưng lại là nhìn Dương Công Thành trong lòng chột dạ, không nhìn được toàn thân run, cũng là Trương Hoa Xương nói: "Cô dâu cũng đều nên hóa trang, người này bức hùng dạng như thế nào có thể làm tân nương, bắt hãn cho ta đánh {một bữa:-ngừng lại}, ít nhất một thân thanh ứ."

Mấy đại hán áo đen nghe được Trương Hoa Xương ra lệnh, một đám xoa tay đem Dương Công Thành chế trụ mang hương một bên, tìm một gian không người nào gian phòng bắt đầu động thủ, này kêu rên tiếng kêu thảm thiết cũng không có truyền ra bao nhiêu tới.

Cũng là Trương Hoa Xương sửa sang lại một chút y phục của mình, nhìn lướt qua đại sảnh, phui tay, rất nhanh một nhóm người từ ngoài phòng tràn vào.

Những người này đổ cũng không có cái gì đại động tác, phản cũng là một cầm trong tay dao găm bảo vệ cho tất cả lối đi.

Tất cả mọi người chú ý tới điểm này, một đám nhú chặt mày, đem ánh mắt đặt ở Tần Phong trên người.

"Nhìn cái gì? Cẩn thận đem các người con người đào xuống tới."

Tần Phong rét căm căm nói một câu.

Lời này nói thanh âm không lớn, nhưng là trong đại sảnh tất cả mọi người là nghe rõ ràng, tất cả mọi người là rung mình một cái, mặc dù những người này tất cả đều là hắc đạo kiêu hùng, nhưng cũng hiểu rõ Tần Phong kẻ điên này hoàn toàn sẽ không để ý tự thân phận, hiện tại cả hôn lễ đại sảnh đã bị hãn khống chế, hãn Tần Phong thật là dám đi mọi người con người đào xuống tới, về phần phía sau trả thù? Hãn không quan tâm.

Hương hương cung khói trì sắc mặt có chút biến thành màu đen, hấn quét một vòng, phát hiện mình an bài ở hôn lễ đại sảnh người sớm tự mất tung ảnh, âm trầm u ám nhìn Tần Phong, nghiêng răng nghiêng lợi.

Nhưng đang lúc này, một vốc người đại hấn khô ngô mặc một thân tây trang từ hôn lễ đại sảnh sau. Đai đi lên, nhìn hấn cầm trong tay cái loa, liền biết vị này là ngày hôm nay người chủ trì mc rồi, chẳng qua là nhìn người chủ trì mc sắc mặt rất là bất thiện, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng tái nhợt trong lộ ra ác khí, nhất là nhìn hương hương cung khói trì ánh mắt, càng là sát ý đầy đủ, hấn vừa lên sân, tiện để cho hương hương cung khói trì càng thêm bất an.

Bởi vì hương hương cung khói trì biết hấn.

Hấn là Tần Phong ban đầu ở Đảo Quốc một đặc lực người có khả năng, Mã Khôn.

Bởi vì lúc ấy điều tra Tần Phong, cho nên tự nhiên biết Mã Khôn.

Mã Khôn ở Đảo Quốc bị thương, cho nên lúc này sắc mặt còn có chút không tốt, nhưng này sắc mặt không tốt trên mặt lại bày biện một bộ khuôn mặt tươi cười, làm cho người ta cảm thấy có chút da đầu tê dại.

Muốn nói Mã Khôn này miệng lưỡi cũng lưu loát, ít nhất đem hôn lễ từ cho nói ra, xem xét lại hương hương cung khói trì biết mình bị Tần Phong cho bắt được rồi, sắc mặt khó coi không dứt, hấn muốn chạy, nhưng là hấn phát hiện chạy trốn trên đường đã có người bảo vệ cho rồi, những người này trong tay cầm đao, một đám đả đả đả sát khí, đoán chừng tự mình cường chế di dời lập tức sẽ bị chém thành miếng thịt.

Hấn này cân lượng, chém thành miếng thịt không đủ tại chỗ những người này hạ cái lấu.

Cho nên nhìn Mã Khôn nói càng ngày càng náo nhiệt, hấn là trong lòng càng ngày càng chìm.

Tần Phong tức là hút xì gà, một cái tay như cũ là gõ tới gõ đi.

"Tần tiên sinh. . ." Lúc này một có chút đông cứng thanh âm truyền vào lỗ tai của hắn, Tần Phong lông mày giương lên xoay người nhìn thoáng qua, lại phát hiện là một thấp bé người đàn ông, Tần Phong nói: "Chuyện gì?"

"Ta xem hương hươg cung khói trì cũng là không hiểu chuyện, không bằng?" Kia thấp tiểu hán tử cười khan nói, nhưng trong mắt có chút lo lắng.

Tần Phong thản nhiên nói: "Thân phận."

"Tại hạ Hoàng Ảnh. . ." Chẳng qua là hắn còn chưa nói hết, Tần Phong chính là cắt đứt hắn lời nói.

"Người là để thuyết tình?"

Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

"Không sai." Thấp tiểu hán tử bận rộn là nói: "Hơn nữa, ta có thể thay hương hươg cung khói trì trợ giúp Tần tiên sinh."

"Nga?" Tần Phong tới hứng thú, nói: "Nói một chút."

Kia thấp tiểu hán tử nhìn hấp dẫn, nhưng lại là không có đi xem bốn phía những người đó ánh mắt cổ quái, bận rộn là nói: "Ta biết Tần tiên sinh cùng hương hươg cung khói trì có chút {đụng chạm:-chơi lễ}, ta xem không như thế chuyện lúc đó bỏ qua, hơn nữa chúng ta nghĩ biện pháp cung cấp hóa giải Tần tiên sinh thể nội độc dược giải dược, hơn nữa bảo đảm Yến tiểu thư an nguy như thế nào?"

Tần Phong cười nói: "Người cảm thấy ta sẽ đáp ứng không?"

"Tần tiên sinh." Kia thấp tiểu hán tử đông cứng cười nói: "Ta vẫn cho rằng Tần tiên sinh là làm đại sự người, được mất khẳng định là không quan tâm, chỉ cần có thể thành đại sự sẽ không so đo nửa lần hay một lần được mất, huống chi,

hai người mạng có thể sánh bằng hương hường cung khói trì một mạng muốn đáng giá hơn."

Nói xong lời cuối cùng, thấp tiểu hán tử giọng điệu có chút nặng.

Cũng là Tần Phong không chút hoang mang, thản nhiên nói: "Xem ra Edgar không hề nữa, các người thật đúng là không có bản lĩnh gì rồi, người là đang uy hiếp ta sao?"

"Tần tiên sinh cảm thấy thế nào?" Thấp tiểu hán tử hỏi ngược lại.

Chẳng qua là hấn mới vừa hỏi xong, tiện cảm giác bụng một trận đau nhức, theo sát sau một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đưa hấn đụng phải đi ra ngoài, tên kia vốn là nhỏ thấp, bị Tần Phong này một tầng đánh trúng mục tiêu, thân thể trực tiếp bay rớt ra ngoài năm sáu mét, bịch một tiếng rơi vào một cái bàn trên, Na Na bàn khách nhân một đám nhưng lại là sắc mặt bình thường, hiển nhiên đã chuẩn bị kỹ càng.

Dù sao Tần Phong người này không thích nhất người khác uy hiếp, người này còn không biết xấu hổ được xưng là Hoàng Ảnh người, nhưng lại ngay cả điểm này cũng không biết, cho nên mới vừa nói xong, chung quanh một số người tụt đã làm tốt kia tư chịu bị đánh chuẩn bị.

Kia nhỏ thấp nam tử nằm ở trên bàn, trong miệng không ngừng toát ra máu tươi, hai mắt cũng là dần dần vô thần.

Mà ở trên đài hương hường cung khói trì đã sắc mặt xanh mét vô cùng, khuôn mặt nhăn nhó có chút đáng sợ.

"Không muốn chết tụt đường hoàng, nếu không người anh em có một ngàn loại biện pháp để cho người muốn sống không được, muốn chết không xong!" Mã Khôn thanh âm truyền đến, hương hường cung khói trì nhưng lại là rùng mình một cái.

Hắn lờn nói không có trải qua cái loa, cho nên chỉ có hương hương cung khói trì có thể nghe được.

Từ lần trước sự kiện sau, Mã Khôn đối với Hoàng Ảnh đã hận đến một chỗ bước, nhất là béo ú bây giờ còn sống chết không rõ, hắn cái này làm huynh đệ trong lòng khó chịu cùng đao chém như vậy, cho nên đối với Hoàng Ảnh hương hương cung khói trì tự nhiên sẽ không có cái gì sắc mặt tốt, ánh mắt kia trong sát ý để cho hương hương cung khói trì cảm giác được có chút sợ hãi.

Hương hương cung khói trì sợ.

Hắn thật sợ, không có Edgar, hắn chẳng qua là Tần Phong trong tay đồ chơi.

Hắn không rõ, Tần Phong chẳng lẽ thật muốn liều cái người chết ta sống sao? Chẳng lẽ hắn thà rằng tự mình chết rồi cũng không muốn báo thù sao?

Đứng ở trên lập trường của mình, Edgar thật sự nghĩ mãi mà không rõ.

Cũng là dưới đài Tần Phong thấy hương hương cung khói trì trong ánh mắt sợ hãi, khóe miệng nụ cười càng ngày càng đậm: "Không sai biệt lắm, ngày hôm nay Hoàng Ảnh người một cái khác muốn đi."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 424: Lập Luận Sắc Sảo

Chương 424: Lập luận sắc sảo

Hương hương cung khói trì không rõ.

Tần Phong xông xáo thế giới dưới lòng đất mười năm, phía đối lập môn môn đạo đạo so sánh với nhà mình hậu hoa viên còn muốn rõ ràng, phàm là có thể xen lẫn đến Tần Phong cái này địa vị, không có đủ ấn nhẫn chỉ sợ sớm đã hài cốt không còn rồi.

Ấn nhẫn, đó chính là để xuống hết thầy tôn nghiêm, đẩy cỡi lòng thù hận cùng khuất nhục sống sót, sinh tồn, tìm kiếm cơ hội báo thù.

Nếu như Tần Phong bỏ qua, như vậy hẳn quả thực có thể đối với Edgar tạo thành nhất định ảnh hưởng, nhưng nếu nói báo thù tuyệt không có khả năng. Nhớ ngày đó Tần Phong vì báo thù, không làm theo như thế giống như con chó giống nhau trà trộn ở đầu đường, để xuống hết thầy tôn nghiêm cùng chó hoang phần đấu tranh thủ cơ hội sinh tồn do đó có hôm nay Âm Dạ Linh Vương.

Theo lý thuyết, tâm cơ của hắn cùng ấn nhẫn đã siêu việt tuyệt đại đa số người.

Nhưng là lúc này, Tần Phong căn bản không có ý định ấn nhẫn đi xuống.

Mạng của mình, Yến Tiểu Mộng mộng toàn bộ ở Edgar trong tay, hắn khó có thể tính toán phải làm một đôi lưu vong uyên ương?

Hương hương cung khói trì tuyệt đối sẽ không tin tưởng Tần Phong có thể đánh bại Edgar, nghĩ kia hung thần hung danh bên ngoài, lại là thích khách liên minh thiên kiêu, khả kết quả là còn không phải là bị Edgar trêu chọc không hề có lực trả đòn? Thấy tận mắt chứng nhận kia một cuộc chiến đấu, hương hương cung khói trì đối với Edgar có lòng tin tuyệt đối, thậm chí hung thần ở trong tay của hắn cũng bất quá là một con kiến, bất luận như thế nào bể đầu sút trán liều mạng, cũng lay bất động voi.

Tần Phong dù cho so sánh với hung thần cường hãn, nhưng ở Edgar trong tay, cũng là hắn phải chết chi cục.

Chẳng lẽ Tần Phong có thoát thân pháp môn rồi?

Nhưng là nhìn Tần Phong sắc mặt còn có chút tái nhợt, trong ánh mắt mang theo một mảnh lái đi không được tử khí, hiển nhiên không giống như là có thoát thân ý tứ.

Bất quá rất nhanh hắn cũng chưa có suy nghĩ những chuyện này rảnh rồi rồi, bởi vì Mã Khôn đã tuyên bố tân nương trình diện, để cho hắn cực kỳ bi thương chính là, Yêu Tinh không có xuất hiện, xuất hiện chính là cả người mang máu Dương Công Thành, Dương Công Thành bị người đánh thất điên bát đảo, một tấm mặt mo này trên trán đầy bầm tím, trên y phục càng là dính đầy không ít máu tanh, ngậy ngậy đại đại {chăn:-bị} người ném tới hương hương cung khói trì trước mặt.

"!"

Hương hương cung khói trì khí giận sôi lên.

Nhất là thấy dưới đài một đám người vẻ mặt nghiền ngẫm, trong lòng càng là có thiên đao vạn quả khó chịu, hắn tàn bạo ngó chừng ngó chừng Mã Khôn, hận không được đem Mã Khôn cho nuốt vào.

Bất quá Mã Khôn lại hồn nhiên không thèm để ý, trái lại là cười híp mắt nói:

"Này cô dâu ngày hôm nay nhưng là cùng người khác bất đồng, ta cũng đều là sợ hết hồn, thì ra là hương hương cung khói trì còn có này yêu thích, ngày hôm nay ta coi như là thấy cảnh đời rồi, bất quá kinh ngạc quy về kinh ngạc, hôn lễ này còn phải tiếp tục nữa."

Vừa nói, lại có một người nâng hai cái nhẫn đi tiến lên đây.

Thấy người tới, hương hương cung khói trì trên mặt hận ý càng thêm nồng nặc rồi, bởi vì người đến là ban đầu bị hấn bẻ gãy hai cánh tay thủ hạ rắn độc, lúc này rắn độc như cũ là âm u, hai tròng mắt cực kỳ giống một con rắn độc, trong ánh mắt có giễu cợt, hí tàn bạo cùng với khinh thường, những thứ này ánh mắt ra hiện trong mắt hấn, nhìn hương hương cung khói trì, khả để cho người sau trong lòng khí không ngừng co quắp.

Phải biết, ở dĩ vãng hấn nhìn người khác vẫn cứ có loại này ánh mắt, mà tự thể nghiệm một thanh, nhất là từng muốn giết cứ giết thủ hạ, điều này làm cho trong lòng hấn há có thể thẳng băng?

Nếu như không phải là một bên Mã Khôn mắt nhìn chăm chăm vào, hấn đã sớm nổi dử lên giết độc này lưỡi nam tử.

Cho dù là như thế, hấn hay(vẫn) là âm u nói: "Hào, rất tốt, Mã Khôn, rắn độc, các người hôm nay những chuyện đã làm, ta nhớ kỹ, sớm muộn có một ngày ta sẽ gặp bội xin trả!"

"Người nếu có thể sống, xin trả ta nhất định tiếp theo."

Rắn độc âm trầm đáp.

Hấn lời nói để cho hương hương cung khói trì mặt liền biến sắc lại biến, đến bây giờ Edgar còn không có xuất hiện, sợ rằng hôm nay là thật thua bởi Tần Phong trong tay rồi.

Nhìn rắn độc sâu kín ánh mắt, còn có Mã Khôn nụ cười quỷ dị, hấn không

khỏi trong lòng có chút tê dại.

Sợ hãi không ngừng ở lan tràn, hẳn cảm giác được rõ ràng toàn thân mỗi một tế bào cũng đều đang run rẩy, hẳn lần này thật sợ đến trong xương rồi.

Hắn quả thực không muốn chết.

Vốn là hẳn có thể cưới đi thế giới dưới lòng đất nhất có mị lực nữ nhân, nhưng là hiện ở bên cạnh hẳn là Dương Công Thành cái này lão già kia, loại này thay đổi rất nhanh, hẳn có chút không cách nào tiếp nhận.

"Quý xuống."

Làm hẳn sắc mặt âm tình bất định lúc, rần độc bỗng nhiên nói một câu.

"Người nói gì!"

Hương hương cung khói trì tức giận nói.

Chẳng qua là trả lời hẳn nhưng lại là rần độc một cái trác đá, một cước này đang đá vào đầu gối của hẳn nơi, vốn là tâm tư không ổn hương hương cung khói trì thậm chí cơ hội phản ứng cũng không có cũng đã quý dưới mặt đất, hẳn ngẩng đầu hai mắt gần như đỏ ngầu ngó chừng rần độc, nếu như ánh mắt có thể giết người, sợ rằng rần độc đã sớm vạn kiếp bất phục rồi, nhưng là rần độc nhưng lại là nghiêng ngẫm nói: "Hương hương cung khói trì, đem ánh mắt này thu lại đi, người còn tưởng rằng nơi này là Kobe?"

Dưới đài một nhóm người nhìn hương hương cung khói trì quý xuống tới, một đám không khỏi lắc đầu, xem ra Tần Phong trả thù thật tới.

Hương hương cung khói trì trong lòng tràn đầy khuất nhục, hẳn muốn đứng lên, nhưng là Mã Khôn lại là một cước đạp lên, hẳn kêu lên một tiếng đau đớn một lần nữa quý xuống, một bên Dương Công Thành run rẩy đại khí không dám ra một ngụm.

"Này coi như là nhất bái thiên địa đi?"

Mã Khôn cười ha hả nói.

"Ta xem không bằng ta ở làm một lát người tổ tông, người ở quỳ lạy quỳ lạy ta?" Mã Khôn nhạo báng nói.

"Người mơ tưởng!"

Hương hương cung khói trì lạnh lòng nói.

Nhưng là hần lời mới vừa nói xong, Mã Khôn một chân đạp lên, ngay giữa ở trên mặt của hần, người này kêu thảm thiết một tiếng thân thể bay ngược ra ngoài cút xuống đài, hần giãy dựa bò dậy nhìn chung quanh một nhóm người một trên cao nhìn xuống nghiên ngẫm nhìn mình, trong lòng hần cuối cùng về điểm này tự tin cũng là tan thành mây khói, mình ở những người này trong mắt bất quá tựa là một tiểu nhân vật, chết sống chẳng qua là cười giỡn chuyện tình.

Hần cắn chặt hàm răng, lại phát hiện Tần Phong không biết khi nào xuất hiện ở phía sau hần, hần rét căm căm nhìn Tần Phong, hận không được muốn cùng hần liều mạng, nhưng là Tần Phong trong tay một cây đao lại gác ở trên cổ của hần.

Trên đao có hàn khí.

Thẳng ép cổ của hần nổi da gà tạc lên.

Cũng là Tần Phong nhìn thoáng qua bốn phía, thản nhiên nói: "Thời giờ của ta cũng không nhiều rồi, ngày hôm nay coi như là tới không ít là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy."

Một nhóm người không có trả lời, nhìn Tần Phong, biết hần chân chính phải làm bắt đầu.

"Ta xuất đạo cũng có mười năm rồi, mười năm này không ít va va chạm

chạm, muốn nói chân chính để cho ta uất ức hay(vẫn) là Hoàng Ảnh, này này cái tổ chức không ít tai họa ta." Tần Phong thản nhiên nói: "Vốn là muốn một đám thu thập phiến toái không ít, không nghĩ tới Edgar cũng là cho ta giảm đi không ít phiến toái để cho mọi người tổng hợp một đường, cho nên đây, ngày hôm nay Hoàng Ảnh người, người nào cũng không thể sống đi ra ngoài."

Mọi người sắc mặt cũng không biến, bọn họ là Lão Hồ Ly tinh, tự nhiên biết Tần Phong nói cũng không phải mạnh miệng, một khi lậu lộ sơ hở người này {tưởng thật:-là thật} dám giết đỏ cả mắt rồi.

"Cho nên, các người tốt nhất cho ta phối hợp ta điếm, con rận nhiều không sợ ngứa." Tần Phong nói: "Dù sao ta chọc cho phiến toái không ít, không quan tâm ở nhiều mấy, nói cách khác, ta hiện tại tâm tình thật không tốt, ai không để cho ta giết Hoàng Ảnh người, ta giết ai."

Vừa nói, Tần Phong đao trong tay run lên.

Kia hướng hương cung khói trì nhất thời kêu thảm thiết một tiếng, hai tay che tự mình tai trái đóa vị trí thống khổ tru lên, máu tươi cô cô chảy ra tới, này tiếng kêu thảm thiết cho mọi người trong lòng cũng đều trên chôn vể lo lắng.

Dù sao cũng đều là nhân vật có số, Tần Phong làm như vậy quá gãy mặt mũi.

Nhưng là không ai dám làm chim đầu đàn, cũng đều là lão bánh quấy, ai cũng biết người nào ra mặt người nào bị Tần Phong cho làm thịt.

"Không ai đáp lời, xem ra cũng đều đáp ứng." Tần Phong nói: "Bất quá ai là Hoàng Ảnh người ta còn thật không biết, cho nên muốn nhìn hướng hương cung khói trì có chịu hay không nói."

"Người mơ tưởng!"

Hướng hương cung khói trì thống khổ nói.

Tần Phong cười nói: "Người nói người còn giãy dựa cái gì? Edgar đã đáp ứng

yêu cầu của ta đem người vứt bỏ rồi, người bây giờ ở kiên trì cũng không thể nào đợi đến hăn tới cứu người rồi."

"Không thể nào!"

Hương hương cung khói trì tức giận quát lên.

Nhưng là Tần Phong nhưng lại là nhìn hài tử giống nhau nhìn hương hương cung khói trì, sau một lúc lâu mới là cười nhạt: "Ta thật là buồn bực, tự người cái tâm tư này còn tính toán ở thế giới dưới lòng đất một bước lên trời? Quả nhiên ở Đảo Quốc ẩn nhẫn không ra cuối cùng tâm tư cũng hẹp hòi rồi, ta Tần Phong như vậy có thể nhịn, vừa làm sao có thể sẽ nhẹ như vậy nói buông bỏ?"

Hăn lời nói như từng cây châm không ngừng đâm vào hương hương cung khói trì trái tim trong.

Giờ phút này hương hương cung khói trì bỗng nhiên nghĩ thông suốt.

Tần Phong có thể xen lẫn đến nước này làm sao có thể sẽ không ẩn nhẫn?

Chỉ sợ hăn lúc này còn đang nhẫn, hăn đã cùng Edgar đạt thành hiệp nghị, mà trong hiệp nghị chỉ sợ cũng có mình bị quăng đi nội dung, cứ như vậy Tần Phong phát tiết bộ phận tức giận, mà Edgar sẽ có càng thêm nhiều năm chắc có thể nắm giữ nó! So sánh với một cùng cực thích khách có thể mang đến khổng lồ giá trị, xa xa muốn vượt qua tự mình!

Hương hương cung khói trì là một âm mưu chủ nghĩa người.

Trên thực tế tại chỗ mọi người không có một người là thứ hiền lành tử, muốn nói bệnh đa nghi là một so sánh với một nặng, làm nghe Tần Phong lời nói sau, có mắt người trung đã có một tia khủng hoảng cùng tức giận.

Edgar thật bán đứng chúng ta?

Hăn bây giờ còn không có xuất hiện, chẳng lẽ không tự xác nhận Tần Phong

theo lời sao?

Nhìn hướng hương cung khói trì trong mắt khủng hoảng cùng bi thương, Tần Phong hé mắt, thản nhiên nói: "Người là muốn tìm một cái thống khoái? Hãy để cho ta đem người Lăng Trì bức ra người phải nói?"

Hướng hương cung khói trì cười thảm một tiếng: "Nếu người cùng Edgar cũng đã hợp tác, chẳng lẽ hẳn không có nói cho người biết sao?"

"Rất hiển nhiên không có." Tần Phong thản nhiên nói: "Bởi vì ta không có muốn."

"Tại sao?" Hướng hương cung khói trì nhìn chăm chăm Tần Phong, hỏi.

Tần Phong nhún vai, nói: "Bởi vì ta dù cho muốn, vậy thì muốn giao ra càng thêm nhiều trả giá lớn, nhưng là ta không muốn giao ra nhiều quá, nếu không ta không có cơ hội báo thù rồi."

"Đúng rồi, hẳn luôn luôn ân oán rõ ràng."

Hướng hương cung khói trì cười càng lúc càng bi thảm.

Cũng là một bên Lữ Tịch Tây Nặc nhìn Tần Phong chuyện phiếm, trong lòng không khỏi cảm khái nhất phen, người này diễn trò quả thật là lập luận sắc sảo, một nhóm người bị hắn lừa phỉnh thất điên bát đảo, Edgar danh dự coi như là bị Tần Phong cho tai họa không sai biệt lắm, không trách được Tần Phong sẽ nói để cho Edgar hai trong vòng mười năm không hứng nổi sóng gió gì tới.

Ít nhất ở nơi này dạng lừa phỉnh đi xuống, Edgar muốn hoàn thành hẳn cái kia không muốn người biết kế hoạch, sợ rằng {tưởng thật:-là thật} muốn ở kéo dài hai mươi năm, chính là của hắn Đông gia Hoàng Ảnh sợ rằng cũng sẽ đóng không thấy cửa.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 425: Đại Khai Sát Giới

Chương 425: Đại khai sát giới

Cả đại sảnh cực kỳ an tĩnh.

Có người trong ánh mắt có một mảnh bối rối, có người tức là tinh táo có chút rét run.

Lần này coi như là bị Tần Phong cho vây khốn rồi, trong lòng có quý lo lắng Tần Phong thật sẽ đại khai sát giới, trong lòng không có quý thì còn lại là có chút lửa giận, dù sao lần này gặp hạn quá oan uổng rồi.

"Ta cũng rất thiện lương." Tần Phong nói một câu để cho tất cả mọi người nghĩ chửi ầm lên lời nói, bất quá hẳn cũng là tự ta cảm giác hài lòng, tiếp tục nói: "Xem chừng ta thỉnh mọi người tới, cả đám đều sẽ không để cho ta mặt mũi, bởi vì các người biết ta sẽ không một đám tìm tới cửa tính sổ, nhưng là Edgar một dưới thiệp mời đi, xem ra so với ta có uy tín nhiều."

Nói tới đây, Tần Phong sắc mặt đã có chút ít nghiền ngẫm, nhìn lướt qua mọi người, nói: "Việc đã đến nước này, nếu như là Hoàng Ảnh người thoải mái đứng ra để cho ta giết ta, nếu không để cho ta một đám bắt được tới, đừng trách ta đem thể lực của các người nhổ tận gốc."

Nhìn Tần Phong nghiền ngẫm sắc mặt trong có một cỗ âm trầm hung ác kinh, tất cả mọi người lơ đãng sợ run cả người.

Nói cho hết lời, Tần Phong cũng cũng chưa có nói nhiều.

Mà là ngồi ở một bên lẳng lặng chờ.

Cả đại sảnh lạ thường an tĩnh, sắc mặt của mọi người rất khó coi, đều ở suy nghĩ Tần Phong ý tứ.

Tần Phong đại biểu thế giới dưới lòng đất truyền kỳ, bọn họ quá rõ ràng cái này truyền kỳ sau lưng chuyện xưa, cửa nát nhà tan, huynh đệ phản bội, địch vây bốn bề, sở dĩ là truyền kỳ, bởi vì hãn sống đi qua những thứ này kiếp nạn, mà những thứ này kiếp nạn, cho hãn lòng dạ độc ác, để cho hãn có đứng ở chỗ này nói ra cái kia cuồng vọng lời nói tư bản!

Nhìn Tần Phong ngồi ở chỗ đó vuốt vuốt đao trong tay, tất cả mọi người trong lòng không có năm chắc, đem ánh mắt đặt ở Lư Tạt Tây Nặc trên người.

Dù sao cũng là Tần Phong nhất quá mạng bạn bè, hơn nữa Lư Tạt Tây Nặc ở cả hoàng hôn liên minh cũng là người đứng đầu người, hiện giờ Tần Phong lấy sát ý bức người, Lư Tạt Tây Nặc hãn là duy nhất một cái có thể đứng ra nói chuyện.

Nhưng là để cho bọn họ thất vọng chính là, Lư Tạt Tây Nặc vẫn đang nhắm mắt trầm tư, không nói một lời.

Điều này khiến cả đại sảnh không khí càng thêm quý dị, hương hươu cung khói trì quý ở một bên càng là tuyệt vọng đợi chờ tử vong, cũng là một bên Dương Công Thành hù toàn thân run rẩy, hãn nhưng là nhớ được lúc trước ở Tần Phong trước mặt nói lớn lời nói, hiện giờ Tần Phong đã nắm trong tay tất cả tiết tấu, hãn thật không biết kế tiếp tự mình muốn thừa nhận tàn nhẫn trả giá lớn.

Ước chừng có mười phút đồng hồ trôi qua.

Có người ngồi không yên, có một sắc mặt xanh mét nữ nhân bỗng nhiên đứng lên, nàng tuổi có năm sáu chục tuổi, song tóc mai trắng, nhưng là này trên người nữ nhân có một cổ cấp trên uy nghiêm, chẳng qua là lúc này này cổ uy nghiêm ở Tần Phong sát ý trước mặt, có chút một cây chẳng chống vững nhà,

nàng đi lên trước, nói: "Tiểu kẻ điên."

"Tam nương có lời cứ nói."

Tần Phong đầu cũng không có nâng, nhàn nhạt đáp.

Không có so đo nàng gọi, trên thực tế hẳn hoàn toàn sẽ không so đo ba chữ kia.

"Ta là nhìn người lớn lên." Tam nương nghe Tần Phong lời nói sau, sắc mặt có chút hòa hoãn, nói: "Nghe tam nương một câu nói, người làm như vậy chỉ biết. . . ."

Nàng lời còn chưa dứt, Tần Phong tiện cắt đứt nàng: "Tam nương, người đi đi, ta biết người không phải là Hoàng Ảnh người."

Tam nương trên mặt càng là thờ phào nhẹ nhõm trạng thái, nàng biết mình hôm nay sẽ không chết, nhìn Tần Phong cô tịch bộ dáng, nàng nói: "Tiểu kẻ điên, người có biết, như thế nào đi xuống tất nhiên sẽ gây ra đại sự."

"Tiễn khách."

Tần Phong không có có tâm tư cùng nàng dây dưa điểm này, nói một câu.

Rất nhanh có người đi lên trước, bày một tư thế xin mời, tam nương bất đắc dĩ thờ dài không thể làm gì khác hơn là đi theo đi ra ngoài.

Nàng nhìn ra được Tần Phong nhìn như sát ý Thao Thiên, nhưng đã là một cực kỳ xuống thấp trình độ, nhìn hẳn sắc mặt tái nhợt, trong ánh mắt lộ ra tử khí, tam nương cũng là hắc đạo trên tiếng tăm lưng lầy Thiết nương tử, gặp người vô số, như thế nào lại không biết chuyện này Tần Phong sợ rằng đã bị vây nhiều lần chết trạng thái? Hẳn không chết đã đủ điên rồi, hiện tại sắp chết, sợ rằng cũng phải gây ra long trời lở đất chết lại.

Lúc này, ai dám tiếp xúc hẳn rủi ro, kia chính là tự mình muốn chết.

Cho nên tam nương không dám lại Tần Phong trước mặt nhắc tự mình trường bối thân phận.

Có tam nương cái này chim đầu đàn, rất nhanh vừa có một người hán tử đi lên trước, nói: "Linh Vương, người cũng biết ta là người Hoa, không đáng cùng tiểu quý làm ăn."

Tần Phong trừng lên mí mắt tử phất phất tay.

Người này gật đầu, vừa nhìn Tần Phong trạng thái, bỗng nhiên cắn chặt răng, giống như là xuống thật lớn quyết tâm, nói: "Hôm nay ân không giết, ta nhớ kỹ, ngày sau nhất định sẽ có hồi báo."

Hắn nói vừa xong, tại chỗ mọi người sắc mặt lại là biến đổi, có người càng là nghiêng răng nghiêng lợi, ngó chừng đi về phía cửa người đàn ông, hận không được đưa hắn làm thịt.

Người này vừa nói nói thế, tất nhiên là thừa nhận thiếu Tần Phong một cái nhân tình, hơn nữa nhân tình này hay(vẫn) là liên quan đến sinh tử, vốn là Tần Phong rõ ràng chính là ở nơi này muốn giết người, vốn là thật xin lỗi đoàn người, nhưng là tiểu tử này nhưng lại là một câu nói làm cho mình thiếu nhân tình, hơn nữa hắn còn sống đi ra ngoài, điều này cũng cho phía sau mọi người một tấm gương, muốn sống đi ra ngoài, vậy thì thiếu Tần Phong một cái nhân tình.

Này Tần Phong nhân tình cũng không phải là hảo còn, điểm này ai cũng biết. Chính là bởi vì như thế, bọn họ mới là hận răng ngứa ngáy, dù sao mình bị Tần Phong cho dồn đến phần này trên còn muốn thiếu nhân tình của hắn, đây quả thực là ăn hoàng liên không thể nói khổ còn phải nói nó hương vị ngọt ngào, bị Tần Phong đánh nát nha còn phải cảm kích đối với Tần Phong nói mình viên này là đục nha.

Tần Phong khẽ nhìn lướt qua, tất cả mọi người là ám đề xuống cơn tức giận này chuẩn bị sau này thu được về tính số, nhưng đã có hai chim đầu đàn, trong

lòng không có lòng bệnh tự nhiên cũng không muốn ở chỗ này nhiều ngày, một đám đứng dậy cho Tần Phong tỏ vẻ một chút, đợi Tần Phong sau khi gật đầu, ở là tất cả không tình nguyện nói thiếu Tần Phong một cái nhân tình.

Này chỉ trong chốc lát đi có hơn mười người, có người tiến lên Tần Phong cũng đều là gật đầu tỏ ý có thể rời đi.

Điều này cũng làm cho không ít người tâm tư lung lay một chút, rất nhanh một giầy Tây nam tử đi lên trước, hấn sửa sang lại một chút áo quần, Âu Mĩ cường tráng thể trạng chống y phục, hơi có chút khí độ, hấn nói: "Linh Vương, ta nghĩ ta cũng có thể rời đi chứ? Ta thiếu người một không giết tình."

Nhưng là để cho hấn có chút tâm chặt chính là Tần Phong quay đầu lại nhìn thoáng qua hướng hương cung khói trì, khoe miệng khẽ giơ lên, nụ cười kia để cho dưới mặt đất hướng hương cung khói trì trong lòng run rẩy.

Rắn độc tựa hồ là hiểu rõ Tần Phong ý tứ, cầm qua một cây đao đi lên trước không nói hai lời tại triều hương cung khói trì trên mặt mở ra một đường vết rách, nhìn máu tươi nằm xuống hướng hương cung khói trì thống khổ che gương mặt của mình, mới là nói: "Hướng hương cung tiên sinh, ta nhưng là nhớ được Knight tiên sinh cùng người thư lui tới hồi lâu."

Kia gọi là Knight nam tử sắc mặt nhất thời biến đổi, nhưng là hấn tâm cơ thâm trầm, rất nhanh chính là khôi phục bình thường.

Cũng là hướng hương cung khói trì một câu không nói, oán hận nhìn rắn độc, nhưng là rắn độc lúc này nơi nào vừa sẽ sợ hấn? Cười lạnh nói: "Nếu hướng hương cung tiên sinh không muốn nói chuyện, ta đây tự nghĩ biện pháp để cho người nói chuyện."

Rắn độc trong tay vừa chuyển, đao găm ở trong tay xoay một vòng, đao lưng quay về phía hướng hương cung khói trì trên đầu đập phá đi xuống, trong nháy mắt một rưng máu tươi lâm ly dẫu đỏ tử xuất hiện ở hướng hương cung khói trì trên mặt, hấn đau kêu thảm thiết không ngừng, nhưng là tràng nội lại có người

nào sẽ đồng tình hẳn? Một đám nhìn hẳn cũng đều là âm trầm u ám, sợ tiểu tử này trước khi chết ở kéo mấy vô tội đê mê lừng.

Tần Phong như cũ vuốt vuốt đao trong tay.

Hành hạ hương hương cung khói trì là bước đầu tiên, chỉ cần hẳn thừa nhận một, như vậy tâm lý của hẳn cũng là hoàn toàn hỏng mất.

Đến lúc đó.

Tần Phong nhất định phải đại khai sát giới!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 426:

Chương 426:

Knight trên mặt tràn đầy {tinh mịn:-tỉ mỉ} mồ hôi.

Hương hương cung khói trì che gương mặt của mình nằm dưới đất, cả người co quắp, này không chỉ là trên nhục thể Băng Hội, còn có trên tinh thần hủy diệt.

Rắn độc hiển nhiên đối với cái này từng đem tự mình coi là Con Rối hương hương cung khói trì tràn đầy oán khí, cho nên hẳn động thủ cực kỳ tàn nhẫn, chẳng qua là nhìn hương hương cung khói trì thảm trạng, hẳn lại hồn nhiên chưa hết giận, tức giận dưới nhưng lại là liên tiếp mấy đá hương hương hương cung khói trì trên đầu chào hỏi, mà lúc này, một bóng người vội vã đi tới, ở Tần Phong trước mặt thấp giọng rỉ tai mấy câu, mà Tần Phong nhú nhú mày lập tức cười một tiếng phất phất tay, hiển nhiên người tới rất thông minh, đi tới rắn độc trước mặt thấp giọng nói mấy câu.

Rắn độc ở nhận được Tần Phong tỏ ý sau, hẳn bắt được hương hương cung khói trì tóc, âm trầm u ám nói: "Hương hương cung tiên sinh, người là muốn chết hay(vẫn) là nghĩ thống khổ chết đi?"

Hương hương cung khói trì há hốc mồm, toát ra một vũng máu tươi, rắn độc nghe này mùi máu tươi, trong lòng hung tính càng thêm lớn, cười nhạt nói: "Không ngại nói cho người biết, bày trước người đối với ta chiếu cố, hiện tại hương hương Cung gia tộc hẳn là cả nhà tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội rồi, sách sách, người là muốn nhìn gia tộc người người đầu từ từ {chấn:-bị} ta hành

hạ chết rồi?"

"Không thể nào. . . Điều này không thể nào. . . ."

Hương hương cung khói trì hoãn nhiên không tin tưởng rằng độc lời nói.

Ở Đảo Quốc, mặc dù có Long Vương cái này từng Trung Mắm hắc đạo thần thoại, nhưng là đây hết thầy cũng đều là Edgar an bài, Edgar không thể nào để cho nhà mình nội bộ mâu thuẫn!

Lúc này hương hương cung khói trì chịu đựng toàn thân đau nhức, ở nơi này liên tiếp bức bách, suy nghĩ của hắn nhưng lại trong chốc lát thanh tịnh lại, trên mặt của hắn tràn đầy lửa giận, nổi giận đùng đùng ngó chừng kia bỗng nhiên nhô ra truyền lại tin tức người, quát um lên: "Tây Khẩu Ngạn một!"

Người đến là tam mưu.

Cái này đến nay không có để lộ tự mình tên thật gia hỏa, hắn nhìn hương hương cung khói trì lửa giận, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Chỉ là nghĩ một chút Tây Khẩu Ngạn một những chuyện đã làm.

Hắn nhưng lại không thể không ở năm thứ nhất đại học khéo léo cơ trí, một đem nhà mình trên dưới huyết thống chi thân tru diệt sạch sẽ ma, muốn diệt cả nhà người ta sở chọn lựa thủ đoạn cho dù là giết người như ngóe Tần Phong đều có chút trong lòng rung động, tam mưu vẫn cho là tự mình vì kiếm sống có thể hung ác, càng thêm biết Tây Khẩu Ngạn một vừa hung ác vừa độc, nhưng là chân chính sau khi thấy được nhưng lại là một chuyện khác rồi.

Hắn nhìn ổn như Thái Sơn Tần Phong, trong lòng hơi có chút lo lắng.

Làm một người người thông minh, hắn biết Đảo Quốc là Tần Phong bắt được mọi người ván cầu, nhưng là cái này ván cầu hiện giờ thật sự có chút khó có thể khống chế, làm không tốt sẽ phải té cái rắm cổ nở hoa.

Bất quá Tần Phong hiển nhiên không muốn vào lúc này rơi xuống khí thế, nhìn hướng hương cung khói trì, thần nhiên nói: "Hướng hương cung tiên sinh, như vậy chết không đáng giá được, không bằng kéo mấy đệm lưng, Địa Ngục phía dưới cũng có gây lộn."

Mọi người nghe vậy, lại là một trận vẻ sợ hãi.

Có thể đem giết người cướp của nói đến nước này, giờ này khắc này cũng chỉ có Tần Phong rồi.

Hướng hương cung khói trì một đôi thảm hồng hai mắt ở trên người mọi người quét tới quét lui, phàm là bị hấn thấy cũng đều lơ đãng sợ run cả người, trong mắt không khỏi mang theo vài phần hoảng sợ, nhìn tiểu tử này hai mắt ác độc, chớ không phải là muốn {một trận:-vừa thông suốt} đánh rắm không được(sao chứ)? Kia vốn là đứng ở một chỗ đi không dám đi lui không dám lui Knight càng là cảm giác trong lòng oa lạnh oa lạnh.

"Knight có phải hay không?" Tần Phong nhàn nhạt hỏi.

Hướng hương cung khói trì nhìn Knight, người sau tức là cầu khẩn nhìn, nhưng là để cho Knight tuyệt vọng chính là, hướng hương cung khói trì gật đầu.

Chẳng qua là cái gật đầu này, Knight chính là kinh nhảy: "Hướng hương cung khói trì, người chớ muốn ngậm máu phun người!"

Tam mưu trừng lên mí mắt tử nhìn thoáng qua Knight, âm trầm u ám nói: "Giết."

Chẳng qua là một câu nói, kia Knight thậm chí không còn kịp nữa phản kháng, tiện cảm giác phía sau lưng chợt lạnh, đợi ở cúi đầu, lại nhìn thấy một thanh sắc bén lưỡi đao từ sau bối đâm xuyên qua trái tim, mọi người nhìn hấn chết đi toàn bộ trầm mặc lại, mà giết Knight Mã Khôn nhưng lại là phản đối, xoa xoa trên đao máu tươi, lãnh đạm nói: "Kế tiếp."

"Thời giờ của ta có hạn." Tần Phong cũng là nói: "Người nào đang dây dưa hoặc là xem náo nhiệt, mười phút sau ta toàn giết."

Lời vừa nói ra, không ai dám ở trì hoãn, nhưng lại có một người trên mặt không cam lòng đứng lên, bất mãn nói: "Nhị gia, hưởng hương cung khói trì tiểu tử này rõ ràng cho thấy cầu cấp khiêu tường, ta chờ.v.v nếu không phải bị hấn nói là, hơn nữa ta cùng tiểu tử này có thù oán, hấn nếu là hại ta, chẳng lẽ Nhị gia cũng muốn giết ta sao?"

Tần Phong nhìn hấn một cái, thần nhiên nói: "Là tặc là bạn, ta nắm chắc trong lòng."

Người tới vừa nghe nói thế, trong lòng {bỗng nhiên:-bữa} định, liền nói: "Kia Nhị gia để cho tên khốn kia nói một chút, ta có phải hay không là Hoàng Ảnh người!"

Tần Phong nhìn hưởng hương cung khói trì, người sau nhưng lại là nghiêng rãnh nghiêng lợi gật đầu, người nọ thấy vậy lửa giận thiêu đốt, bất quá ngại từ Tần Phong cũng không dám vọng động, cũng là Tần Phong phát phát tay, rắn độc không nói hai lời tiện tay một đao, hưởng hương cung khói trì lại là một trận kêu thảm thiết, trên mặt một miếng thịt nhưng lại là cứng rắn {chấn:-bị} bổ xuống, người nọ nhìn thấy nơi này mới là tiêu tan nguôi giận, nói: "Xem ra Nhị gia cũng là cố ý muốn hành hạ tiểu tử này, ta cũng không nói nhảm rồi, sau này ở Đông Nam Á, ta bảo đảm Nhị gia giống như đi dạo kỹ viện giống nhau vui vẻ."

Nói thôi chính là rời đi.

Hưởng hương cung khói trì mặt tràn đầy âm trầm nhìn Tần Phong, bất quá Tần Phong lại hồn nhiên không thèm để ý.

Kế tiếp đoàn người, nhưng lại là chết chết, đi đi, phàm là Tần Phong gật đầu đại cũng có thể rời đi, mà hưởng hương cung khói trì nếu dám vu hãm một người chính là trên mặt ít một miếng thịt, không lâu lắm {công phu:-thời gian}

cũng đã là hoàn toàn thay đổi, mà ở trước mặt hãn, đồng dạng là năm xuống hơn mười cổ thi thể, từng cái cũng đều là một đao trí mạng!

"Đi thôi."

Lư Tạt Tây Nặc thấy lão băng hữu phát tiết lửa giận, đứng dậy đi tới phía sau hãn vỗ vỗ bờ vai của hãn.

Lúc này dám như vậy đối với Tần Phong, trong thiên hạ người không nhiều lắm, mà Lư Tạt Tây Nặc coi là là một, hãn nói: "Lần này coi như là cùng Hoàng Ảnh còn có cái kia chết tiệt thể lực hoàn toàn kết trên sống núi rồi."

Tần Phong khinh thường cười một tiếng: "Nếu nói là là sống núi, kia đã sớm kết lên."

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, lại cũng không có ý định ở chỗ này nhiều lưu, cũng là Mã Khôn hỏi: "Cái này Dương Công Thành xử trí như thế nào?"

Dương Công Thành sợ hết hồn, cầu khẩn nhìn đoàn người, Tần Phong lại thản nhiên nói: "Bản tính không đổi, ở Đông thiên thành phố tạm tha hãn một mạng, hiện giờ còn dám can rở, chặt đứt tứ chi của hãn ném đến đường lớn trên."

Mã Khôn tự nhiên vui mừng làm việc này.

Kia Dương Công Thành nhưng lại là cầu khẩn không ngừng, bất quá lại đổi lấy như cũ là Mã Khôn thủ đoạn độc ác.

Tam mưu cũng không thích thấy những thứ này máu tanh tràng diện, hãn đi theo Tần Phong hai người đi ra ngoài.

"Người không có ý định đi trở về?" Tần Phong hỏi.

Tam mưu cười khổ một tiếng: "Người bố trí nhiệm vụ ta đã hoàn thành, ta

cho là ta đã đủ độc rồi, nhưng là gặp phải Tây Khẩu Ngạn một, ta còn là ngu không yên, mặc dù hai người cũng không thể coi như là người, bất quá ở bên cạnh người, ta cũng không phải lo lắng sẽ bị giết."

"Vây cũng không nhất định." Tần Phong cười nói: "Đoán chừng sau nửa giờ, nơi này phát sinh chuyện tình sẽ toàn cầu đều biết, đến lúc đó Hoàng Ảnh cùng với thế lực sau lưng nói vây cũng sẽ hận ta tận xương, đến tình trạng kia, người muốn đi cũng đi không được, người cần phải hiểu rõ rồi."

Tam mưu cắn chặt răng.

Hắn đời này nguyện vọng lớn nhất chính là sinh tồn được, cho nên bị Hoàng Ảnh nhốt sau, hắn vẫn ở trầm mặc, bởi vì hắn biết một khi hắn vì Hoàng Ảnh hiệu lực sau đó tự mình sẽ chết oan chết uổng, nhìn Tần Phong hí tào bạo ánh mắt, tam mưu âm hiểm cười nói: "Nói vây Tần tiên sinh đã có ứng đối phương pháp rồi, tam mưu bất tài, ở Tần tiên sinh bên cạnh kiếm miếng cơm ăn hay(vẫn) là không thành vấn đề a?"

"Kia khẳng định." Tần Phong cười nói: "Bất quá người cũng đừng hối hận, lần này ta tự thân khó bảo toàn."

"Không hối hận." Tam mưu nói: "Lần này đánh bạc mạng của mình rồi, vô luận như thế nào ta cũng sẽ sống không yên ổn, không bằng đánh cuộc một lần, tự đánh cuộc người thắng, ta có thể sống được đi."

"Người cũng là thông minh." Lữ Tật Tây Nặc liếc mắt một cái tam mưu, rồi sau đó đối với Tần Phong cười mắng: "Ta không lâu giữ, lần này người đem thế giới dưới lòng đất dứt thông thấu, ta nhưng cũng cấp cho người chịu tiếng xấu thay cho người khác, người quả thật là tổn nhân bất lợi kỷ."

"Được rồi." Tần Phong trợn trừng mắt: "Không phải là giết cá biệt người sao."

Tam mưu cầu hoà bình Lữ Tật Tây Nặc nhất thời cảm thấy toàn thân khí thế

{một bữa:-ngừng lại}, lập tức nhìn nhau cười khố.

Tần Phong nói cũng là nhẹ nhàng, như thế như vậy đi xuống không ồn ào gió tanh mưa máu chỉ sợ là không cách nào thu tay lại rồi, Lư Tạt Tây Nặc rất nhanh liền rời đi, hẳn nếu dám ở bão táp sắp tới lúc trước xây dựng che gió che mưa lều, này lều che chở không chỉ có là người mình, còn có Tần Phong người.

"Người cũng là yên tâm đem mình phía sau giao cho hẳn." Tam mưu sợ hãi than nói.

Tần Phong kinh ngạc nhìn thoáng qua tam mưu, nhưng rất nhanh tiện cười nói: "Lần này ta là kẻ nghèo, không có hẳn cho ta trông nom, ta sớm muộn bị Edgar bắt được đuôi sam."

"Edgar. . ." Tam mưu thở dài, nói: "Ta đến nay còn nhìn không thấu hẳn, hẳn thật như vậy mạnh sao?"

"Sư Tâm Vương đã cùng hẳn giang lên, người nói hai người bọn họ ai thắng ai thua?" Tần Phong hỏi.

"Sợ rằng Sư Tâm Vương dữ nhiều lành ít."

Tần Phong cười nói: "Sư Tâm Vương Việt là khó chịu, ta đảo là càng vui vẻ."

Tam mưu cũng là sững sờ, rất nhanh nói: "Người thật đúng là tổn nhân bất lợi kỹ."

"Nếu như có thể bị thương nặng Sư Tâm Vương, Edgar cũng tốt hơn không đi nơi nào." Tần Phong nói: "Chỉ có như vậy ta mới có nắm chắc xử lý hẳn."

"Người sẽ không sợ trợ thủ của hẳn?"

"Thích khách liên minh đã bắt đầu hành động, đáng chết này thế lực cũng muốn bắt đầu hiển lộ tài năng trẻ rồi, đến lúc đó còn muốn người động não nghĩ biện pháp kéo bọn họ." Tần Phong nói.

Tam mưu trong mắt lóe qua sắc bén: "Hắn nếu là dám đứng ra, ta liền dám để cho thế giới dưới lòng đất gió tanh mưa máu!"

Tần Phong không có hoài nghi tam mưu lời nói.

Trên thực tế hắn tin tưởng tam mưu, bởi vì vậy gia hỏa vì sinh tồn chuyện gì đều có thể làm đi ra ngoài, miễn là còn sống, hắn cũng mặc kệ cái gì phía ngoài cái gì hồng thủy phóng túng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 427: Xua Hồ Nuốt Sói

Chương 427: Xua hồ nuốt sói

Ban đêm.

Hương nhà đại trạch được bảo hộ nước chảy không lợt, hoàn toàn không vì cái gì khác, bởi vì hương hợp muốn mở tiệc chiêu đãi Cổ Lạp Kỳ cái này e Quốc mới phát giáo phụ.

Chẳng qua là lúc này hương hợp có chút khổ sở.

Bởi vì hãn hội Tam Hợp đã gặp phải địch vây bốn bề trình độ, hãn vốn không tin bóng dáng theo lời, nhưng là không ngừng truyền đến tin tức để cho hãn không thể không tin tưởng, lúc này hội Tam Hợp đã trở thành thích khách liên minh cái đỉnh trong mắt, thích khách liên minh, hãn tuyệt đối không dám xem thường cái này hùng cứ ở thế giới bàng tổ chức lớn.

Hãn không phải là đứa ngốc, Edgar muốn hoàn thành không thể cho ai biết kế hoạch, như vậy thích khách liên minh tuyệt đối là kia lớn nhất lực cản, nhưng là thích khách liên minh tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết, nhất là lần này có Âm Dạ Linh Vương ra lệnh ở trong đó, dù cho thích khách liên minh sẽ không khuyh sào xuất động, nhưng là lấy Âm Dạ Linh Vương ở thích khách liên minh địa vị, sợ rằng xuất động sát thủ cũng tuyệt không phải là hội Tam Hợp có thể kháng cự.

Thậm chí, lính đánh thuê liên minh cũng là rục rịch.

Tần Phong không phải là thứ hiền lành, hẳn muốn giết người tuyệt đối sẽ không nhân từ nương tay, nhất là lần này Tần Phong gặp phải sinh tử họa, cũng khó trách hướng hợp quát chửi hẳn tổn nhân bất lợi kỷ.

Hẳn đây là muốn chết, cũng tuyệt đối sẽ không để cho bất luận kẻ nào đều tốt quá.

Giết hay là không giết?

Đó là một tuyệt đối nhứt đầu vấn đề, một bên là hội Tam Hợp tai họa ngập đầu, một bên là đây đủ để cho hẳn run rẩy Edgar, khả là đang nghĩ nghĩ Dương Công Thành bị chém đứt tứ chi còn đang trên đường cái, thậm chí Dương Gia trên dưới cũng là như bốc hơi rồi bình thường không biết đi về phía, hẳn tự có chút tức giận.

Tần Phong, người bị chịu ngàn đao khốn kiếp.

Chỉ là như thế quát chửi nhưng không cách nào giải trừ trong lòng nửa chút điểm hận ý, hơn nữa trên mặt còn muốn nguy giả trang ra một bộ hòa thiện bộ dáng tới, bởi vì Cổ Lạp Kỳ an vị đối diện với hẳn.

Tựa hồ là nhận ra hướng hợp mắt thần hơi có chút khó coi, không khỏi hỏi: "Hướng tiên sinh có cái gì phiền lòng chuyện sao?"

"Aizzzz, ta cái kia bái làm huynh đệ chết sống Dương Công Thành bị Tần Phong cho hại, trong lòng ta có chút khó chịu." Hướng hợp trái lương tâm nói.

Chẳng qua là lời này nói ra hẳn cùng Cổ Lạp Kỳ đều không tin, hướng hợp là hội Tam Hợp đại lão, ban đầu cùng Dương Công Thành thành anh em kết bái cũng bất quá là xu thế ở loại nào đó lợi ích thôi, hiện giờ này lạy anh em kết nghĩa còn có bao nhiêu là thật tình thực lòng? Hơn nữa hai người một người là hắc đạo lão đại, một người là thương nhân. Bất quá hướng hợp chỉ nói là một chút tràng diện nói, Cổ Lạp Kỳ cũng không có đang hoài nghi.

Một bên hướng hợp ý tứ nhưng lại là thiên chuyển vạn chuyển.

Trăm năm cơ nghiệp.

Không thể hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Mà quyết định chủ ý hướng hợp sắc mặt đã hơi có chút chuyển biến tốt đẹp, nhưng lại là biến thành có phần có chút tái nhợt rồi.

"Hướng tiên sinh? Suy nghĩ cái gì?" Cổ Lạp Kỳ cau mày hỏi.

Nhìn hướng hợp sắc mặt tái nhợt, trong lòng bỗng nhiên có loại dự cảm bất thường, nhìn một cái làm thủ hiệu, mà vẫn ở một bên dương như hồ khê trùng lên mí mắt tử, rồi sau đó ở cũng không có động tĩnh, tựa như người chết bình thường.

"Aizzzz." Hướng hợp thở dài, nhìn Cổ Lạp Kỳ, nói: "Cổ Lạp Kỳ tiên sinh, Hướng mỗ muốn mượn của người một vật."

"Nga?"

Cổ Lạp Kỳ khê nhượng mày, thản nhiên nói: "Không biết Hướng tiên sinh coi trọng cái gì?"

"Cái đầu của người."

Hướng hợp thanh âm rất nhẹ.

Nhưng là cả trong đại sảnh đã dị thường an tĩnh, tất cả mọi người đã nghe rõ hướng hợp lời nói! Cổ Lạp Kỳ thật cũng không then là một phương kiêu hùng, nghe nói hướng hợp lời nói, đang suy nghĩ nghĩ mọi nơi bị hướng hợp người bao vây, hắc cười lạnh nói: "Hướng tiên sinh khẩu vị cũng không nhỏ."

Hướng hợp nhưng lại là trầm giọng nói: "Không biết Cổ Lạp Kỳ tiên sinh có thể hay không nhường lại?"

Điều này làm cho Cổ Lạp Kỳ khẽ nhú nhú mày, nhìn về phía hợp sắc mặt cùng giọng điệu, hẳn là thật muốn mạng của mình không thể! Chẳng lẽ hẳn sẽ không sợ Edgar lửa giận sao? Chẳng lẽ hẳn sẽ không sợ thù hạ của mình trả thù sao? Phải biết. . . Chỉ là vừa mới vừa nghĩ tới đây, điện thoại tay của hẳn bỗng nhiên vang lên, hẳn nhú nhú mày, cũng là hướng hợp cũng không thềm để ý.

Tiếp thông điện thoại di động.

Chẳng qua là nghe mấy câu, Cổ Lạp Kỳ sắc mặt cuối cùng thay đổi!

Hướng hợp không phải người ngu, đang nhìn đến Cổ Lạp Kỳ sắc mặt thay đổi sau đó hẳn tự biết người này nội bộ mâu thuẫn rồi, tự mình chỉ cùng Tần Phong đối nghịch một lần liền bị hẳn cả đến nước này, huống chi Cổ Lạp Kỳ người này? Sợ rằng cả nhà bị tịch thu đoán chừng cũng đều là nhẹ.

Cổ Lạp Kỳ hít sâu một hơi, ổn định lại: "Không nghĩ tới người lại dám phản bội Edgar?"

Ngôn ngữ trong lúc mang theo vài phần hí tào bạo.

Hướng hợp trong lòng có lửa giận, nhưng trên mặt không có chút nào biến hóa, càng là không nói một lời, chẳng qua là nhàn nhạt nhìn Cổ Lạp Kỳ, giống như là nhìn người chết bình thường.

"Muốn muốn đầu của ta, vậy còn phải xem bản lĩnh của người." Cổ Lạp Kỳ cười lạnh nói.

Nói vừa ra, hướng hợp nhưng lại là khoát tay chặn lại, kia sớm tự chuẩn bị xong bọn tiểu đệ rồi rút móc ra súng lục, nhưng cũng chính là này trong nháy mắt, dường như hồ bỗng nhiên động, tốc độ của hẳn cực nhanh, nhanh đến để cho tất cả mọi người không có kịp phản ứng tiện đoạt lấy gần đây một người súng lục trong tay.

Phanh.

Nhất thương đánh ra.

Trong nháy mắt một người bỏ mạng, lúc này cả đại sảnh cũng là loạn mất, mà Cổ Lạp Kỳ vẫn như cũ lão thần tự tại ngồi ở chỗ đó, trong tay điểm trên một viên xì gà, chẳng qua là giểu cợt nhìn hướng hợp, mà để cho hướng hợp suýt nữa lửa giận công tâm chính là ở nhà mình những thứ này tâm phúc trong thủ hạ, nhưng lại ra trước phản đồ, không ngừng đem hòng súng nhắm ngay thủ hạ của mình.

Làm phản bất quá mấy người, nhưng đều là thân thủ Cao Siêu.

Chẳng qua là chốc lát, giết trong đại sảnh người ngã ngựa đổ, không lâu lắm {công phu:-thời gian}, hướng hợp trên mặt cũng đã rỉ ra {tinh mịn:-tỉ mỉ} mồ hôi, bởi vì chính mình người năm xuống càng ngày càng nhiều rồi.

"Thực ra Ai Đức rất tin tưởng người." Cổ Lạp Kỳ thần nhiên nói: "Nhưng là ta không tin người."

"Các người ở mười năm trước cũng đã đem nanh vuốt đưa đến ta hội Tam Hợp bên trong chứ?" Hướng hợp âm u nói.

Cổ Lạp Kỳ buồn cười nói: "Không sai, ta vẫn cho rằng chỉ có mình năm giữ mới là đúng."

Hai người lúc nói chuyện, kia dương như hổ cùng với Cổ Lạp Kỳ đã sớm an bài một đám người chờ.v.v đã đem hội Tam Hợp người tru diệt sạch sẽ, mấy người này từng cái cũng đều là cao thủ, giết đứng lên càng là lòng dạ độc ác, nhất là dương như hổ, trên cánh tay đã tràn đầy máu tanh, hãn mặt không đỏ hơi thở không gấp, ánh mắt cũng hơi hơi híp, thật giống như mới vừa rồi làm cùng hãn không có bất kỳ quan hệ gì.

"Người thật sự ác liệt đảm, nhưng là ở lớn mật, người vậy. . ."

Cổ Lạp Kỳ lời mới vừa nói xong.

Bỗng nhiên, dường như hổ giận quát một tiếng cần thận, nhưng là hiển nhiên thời điểm đã trễ, kia Cổ Lạp Kỳ đầu trong khoảnh khắc nổ tung, mà kia đột nhiên xuất hiện đạn thể đi không giảm, ở xuyên qua Cổ Lạp Kỳ đầu sau, lại là cứng rắn đánh vào hướng hợp cái trán trong!

"Xua hổ nuốt sói. . ."

Hướng hợp ở trước khi chết, trong đầu chỉ có như vậy bốn chữ.

Ở Cổ Lạp Kỳ chết một khắc kia, hãn tự đã biết tự mình bị Tần Phong cho hoàn toàn tính toán, hơn nữa tính toán cửa nát nhà tan, mà trước mắt Cổ Lạp Kỳ, cũng bất quá là bị hãn tính toán một con cờ thôi. Chẳng qua là biết, cũng đã chậm. Hai người bọn họ đều chết rồi, hơn nữa chết ở hướng nhà trong trạch viện, đến đây sau đó, hội Tam Hợp sợ rằng muốn cùng Edgar không chết không thôi rồi.

Dường như hổ sắc mặt thay đổi.

Nhìn ngoài cửa, trong mắt của hãn tràn đầy lạnh như băng,

Chẳng qua là ở lạnh như băng, nhưng cũng không cách nào dập tắt kia từ đằng xa đánh tới một đầu dài lớn lên ngọn lửa.

"rpg!"

Một người bỗng nhiên rống một tiếng, nhưng rất nhanh, mọi người phát hiện ở bốn phương tám hướng không ngừng có hỏa tiễn mảnh đạn đánh tới.

Chẳng qua là trong nháy mắt.

Ầm thanh tạc lên, cả hướng nhà đại trạch trong khoảnh khắc san thành bình địa!

"Đi, xem một chút dường như hổ đã chết rồi sao? Hừ, lão tử ở Châu Phi giết hứng khởi, đem ta điều đến này phá địa phương tới, quả thực không có ý nghĩa."

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 428+428

Dương như hổ khê mở mắt.

Hắn chỉ cảm thấy toàn thân từng đợt đau đớn kịch liệt, hướng nhà đại trạch đã bị oanh thành đất bằng phẳng, hắn đồng dạng là bị che giấu ở phế tích, nếu không phải là mình phản ứng cơ mẫn chỉ sợ sớm đã chết không thể ở chết rồi, chẳng qua là này kịch liệt sóng xung kích như cũ để cho hắn cảm giác toàn thân chấn động, đầu mờ mịt, mơ mơ màng màng đang lúc nghe được mấy người đi tới, thân là cao thủ hắn chịu đựng trên người đau nhức ngừng lại rồi hô hấp.

"Móa nó, một đám không kháng đánh đồ chơi."

Chửi rửa thanh âm truyền đến.

Dương như hổ nghe được cái thanh âm này, tâm nhất thời chìm xuống tới.

Bởi vì vậy thanh âm hắn quá quen thuộc.

Tần Phong thủ hạ tỵ những thứ kia, một Harris là đội phó, thuộc hạ còn có Lang Vương, gói thuốc lá đám người, ở có một đồng dạng ở thế giới dưới lòng đất xưng vương lục chiến Thiên vương, người tới nếu là mấy người này một trong, như vậy dương như hổ {đều biết:-có mấy} loại biện pháp có thể giữ được tánh mạng của mình, nhưng là tới hết lần này tới lần khác không phải là mấy người này, mà là quang huy một kỳ hoa, một làm cho cả thế giới dưới lòng đất kiêu hùng nhóm cũng muốn nhức đầu nhân vật.

Kang-Tanzania.

Một thâm thù chư hầu nhóm oán thâm khốn kiếp.

Quang huy mọi người cũng đều là lòng dạ độc ác, Kang-Tanzania chẳng những lòng dạ độc ác, càng là ác độc vô cùng, đừng xem hãnh lớn lên một bộ khoan hậu bộ dáng, khả con mẹ nó người này thích nhất chính là ở người bị chết trên người chặt xuống thủ cấp tới, cho nên giả chết ở Kang-Tanzania trong tay là nhất không thể...nhất được thông kế hoạch.

"Đi, đem này mấy? gia hỏa đầu chặt đi xuống."

Không để cho dương như hổ thất vọng, ở tới hướng nhà phế tích sau đó, Kang-Tanzania chính là tùy tiện nói: "Bất kể chết sống, cũng đều đem đầu cho ta chặt đi xuống, ta không hy vọng nhìn đến bất kỳ người sống."

Tần Phong tên vương bát đản này là muốn đuổi tận giết tuyệt!

Dương như hổ trong lòng tức giận, chẳng qua là này quýnh lên gấp rút, liền để cho Kang-Tanzania hai mắt sinh quang, khoan hậu trên khuôn mặt hiện lên một mảnh cười nhạt, sải bước đi đến dương như hổ ẩn thân địa phương, tay phải thăm dò, chẳng qua là chốc lát tiện bóp dương như hổ cổ từ phế tích trung nói ra.

Dương như hổ vốn là bị trọng thương.

Hiện giờ bị Kang-Tanzania bắt được cổ, nhất thời trong miệng phun ra một ngụm máu bầm tối, bất quá Kang-Tanzania lại hồn nhiên không thèm để ý, hãnh nhìn dương như hổ, khoan hậu trên khuôn mặt hiện lên một mảnh lửa giận: "Dương như hổ, người thật là có gan tử, lão tử ở Nam Mĩ giết người giết hảo hảo, nếu như không phải là người tên khốn kiếp này, há sẽ bị lão Đại cho tóm đến này địa phương cắt chim cũng không có tới?"

Kang-Tanzania thủ hạ một trận sắc mặt cổ quái.

Nhang này cảng dầu gì cũng là quốc tế hóa đại đô thị, nhưng là ở Kang-Tanzania trong miệng lại thành địa phương cắt chim cũng không có.

Bất quá xem một chút Kang-Tanzania, cũng tự nhiên có thể hiểu rõ, chỗ này giết người xa xa không có Nam Mĩ làm phản mảnh đất kia phương giết thoải mái.

Dương như hồ cũng là một trận khổ sở.

Chẳng qua là lúc này hẳn nơi nào có cơ hội nói chuyện.

Kang-Tanzania nhìn tới chỗ này, tay trái về phía sau sờ mó, nhưng lại móc ra một cây đại đao tới, kia dương như hồ hai mắt nhất thời biến đổi, Kang-Tanzania nhưng lại là không nói hai lời, một đao theo dương như hồ vai phải chém đi xuống.

Vết đao sắc bén.

Sắc bén dễ dàng liền đem dương như hồ chi kia làm cho cả thế giới dưới lòng đất nghe tin đã sợ mất mật cánh tay phải chém đứt rồi.

"Ngô!"

Dương như hồ cũng là tâm trí kiên định, cộng thêm bị Kang-Tanzania nhéo ở cổ, chẳng qua là sắc mặt đỏ lên, thật cũng không có kêu rên một tiếng.

Phanh.

Kang-Tanzania đem dương như hồ vẫn dưới mặt đất, cười lạnh nói: "Lão Đại nói không thể giết người, bất quá ta hôm nay chém đứt cánh tay của người đồ cũng không tính là giết người."

Dương như hồ sắc mặt lúc này tái nhợt, hai mắt âm độc nhìn Kang-Tanzania, này Kang-Tanzania mặc dù không có giết chết tự mình, nhưng là không có cánh tay phải dương như hồ, nơi nào còn có bản lãnh gì? Này so sánh với giết hẳn rồi còn muốn khó chịu.

Nhìn ánh mắt của hẳn, Kang-Tanzania một trận phiền chán, trong lòng một

hoành ngang dứt khoát là ngay cả đầu đều chém thối, chẳng qua là tay của hắn mới vừa muốn chém đi xuống, lại nghe được một tiếng thét kinh hãi: "Không muốn a!"

Đây là một cô gái thanh âm.

Dương như hổ nhưng lại là nghe mặt liền biến sắc lại biến.

Mà Kang-Tanzania ghé mắt nhìn thoáng qua, lại nhìn thấy một người tuổi còn trẻ cô gái cấp hừng hực chạy tới, trong đôi mắt còn mang theo nước mắt, ở cô gái phía sau thì là một lão ông đẩy một ngời ở xe lăn nam tử, Kang-Tanzania một đám thủ hạ không có ngăn trở nữ nhân này, bọn họ đều là cao thủ, nhìn ra người bất quá là bình thường nữ nhân, bọn họ còn khinh thường giết loại nữ nhân này.

"Ca. . . Ca. . ."

Người tới tự nhiên là Dương Duyệt.

Làm Dương Duyệt nghe nói tự mình duy nhất ca ca còn sống thời điểm, nàng tự nhiên vô cùng lo lắng chạy đến Hồng Kông, chỉ là không có nghĩ đến hay(vẫn) là đã tới chậm một bước, lại bị Kang-Tanzania chém gãy tay.

Nhìn kia máu tươi không muốn sống chảy ra tới, Dương Duyệt trong lòng gấp như kiến bò trên chảo nóng, nhìn dương như hổ sắc mặt tái nhợt, trong lòng càng là cực kỳ bi thương, tự mình vốn tưởng rằng ở không thân nhân, chỉ là không có nghĩ đến che ở một lần nhìn thấy của mình thân ca ca sau đó, nhưng lại là luân lạc tới kết cục này.

Dương như hổ nhìn Dương Duyệt kinh hoàng bộ dáng, trong lòng một trận khổ sở, nhưng vẫn là lạnh lùng nói: "Ai bảo người tới!"

Thanh âm của hắn như cũ rất ổn định.

Điều này làm cho Khang đường khẽ hừ lạnh một tiếng, mặc dù khinh thường

dương như hổ đối thủ này, nhưng vẫn không thể không bội phục một tia.

"Ca ta là Dương Duyệt á. . . Ca. . ."

Dương Duyệt thốt khổ nói.

Dương như hổ cắn chặt hàm răng, lúc này Đông Bắc Vương lại đẩy lão khất cái từ từ đi tới, nhìn dương như hổ sắc mặt lạnh như băng, ngồi ở xe lăn lão khất cái thản nhiên nói: "Dương như hổ, người thua."

"Hừ, một chiêu xua hổ nuốt sói." Dương như hổ cũng không để ý vết thương đau đớn, lạnh lùng nói: "Người cho rằng {tưởng thật:-là thật} ta sẽ sợ chết không được(sao chứ)?"

"Ta đây một đao chém người."

Kang-Tanzania không thích nhất loại này giết người lúc trước lẳng nhẳng, nắm đại đao đi lên trước.

"Không muốn, người muốn giết hẳn trước hết giết ta!"

Dương Duyệt bỗng nhiên chặn dương như hổ trước người, sắc mặt tức giận bi thống: "Hắn cũng đã như vậy, người còn muốn thế nào!"

"Muốn chết!"

Kang-Tanzania sắc mặt một hoành ngang, kia Đông Bắc Vương nhìn Kang-Tanzania muốn đưa này hai huynh muội xuống Địa ngục, nhất thời quát lên: "Kang-Tanzania, dừng tay! Người như giết hẳn rồi, người làm sao cùng Tần Phong {khai báo:bàn giao}?"

Vừa nghe lão Đại danh tiếng, Kang-Tanzania hừ lạnh một tiếng, cầm đao đi tới một bên.

Lão khất cái đi lên trước, nhìn Dương Duyệt bộ dáng, không khỏi thở dài,

nói: "Đưa hẳn mang đi ngừng vết thương đi, như thế đi xuống khó tránh khỏi sẽ chảy hết máu mà chết."

Dương Duyệt vừa nghe, bần rợn là kinh hoàng gật đầu, đỡ dậy dương như hổ, dương như hổ lúc này đã mất máu quá nhiều hôn mê tới, còn sót lại cánh tay nhưng lại là nắm thật chặt Dương Duyệt, tại chỗ mấy người cũng đều là cao thủ, tự nhiên có thể nhìn ra một đòn Kang-Tanzania đao chặt đi xuống, như vậy Dương Duyệt trước tiên sẽ bị dương như hổ kéo đến một bên.

"Không nghĩ tới đường đường dương như hổ, coi như là một đời cao thủ, lại bị người dùng như vậy thô lỗ phương thức giải quyết." Lão khất cái nhìn đầy đất phế tích, không nhịn được cười khổ nói.

"Thô lỗ?" Kang-Tanzania khinh thường nói: "Người cặp kia tay giết người không so với ta ít, giết người chính là giết người, cái gì chó má nghệ thuật cùng thô lỗ."

Kang-Tanzania nói thôi, chính là dẫn người rời đi.

Hiển nhiên đối với lão khất cái thuyết pháp cực kỳ bất mãn cùng khinh thường.

Lão khất cái nhìn tình trạng của hẳn, không nhịn được cười nói: "Tiểu tử này tính tình cùng Tần Phong thật là có mấy phần tương tự, mặc dù không có Tần Phong cực đoan, nhưng trong tay hẳn, có thể lưu lại một người sống, coi như là vạn hạnh rồi."

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 430: Ma Ẩn

Chương 430: Ma ẩn

Đát đát đát.

Tần Phong một cái tay gác ở trên bàn, ngón tay ở trên mặt bàn qua lại gõ, tiết tấu cực kỳ rối loạn, trên thực tế cũng không phải hẳn rối loạn, cho dù ai ngồi đối diện một họa quốc ương dân nữ nhân, cũng đều hiểu ý trong rất loạn. Dù cho nữ nhân trước mặt hẳn đã biết gốc biết rễ, khả hết lần này tới lần khác mỗi một lần gặp mặt cũng sẽ để cho Tần Phong biết, nữ nhân này trên người còn có vô số bí mật.

Yêu Tinh trong tay loay hoay một quả địa cầu dụng cụ, tuyệt mỹ trên khuôn mặt mang theo mấy sợi ác khí, ngó chừng Tần Phong, rét căm căm nói: "Người nói, của ta xa hoa hôn lễ không có, người tính toán làm sao bồi bổ lại chứ?"

"Kháo, lần nào ta cứu người ta còn phải chịu tiếng xấu thay cho người khác!" Tần Phong bất mãn mắng: "Người cho rằng người lớn lên xinh đẹp ta không dám mắng người không được(sao chứ)?"

"Thân ái, nói chuyện khách khí một chút."

Yêu Tinh quyến rũ trợn mắt nhìn Tần Phong liếc một cái.

Tần Phong nhún vai, cầm qua một phần văn kiện, nói: "Bất quá nói, cái chết của người đối đầu đã đi tới Hồng Kông rồi. . ."

Không (giống)đội Tần Phong nói cho hết lời, Yêu Tinh cũng đã túm lấy hấn văn kiện trong tay, nhìn văn kiện nội nội dung, tuyệt mỹ trên khuôn mặt mang theo vài phần tức giận cùng khinh thường, còn có trơ trên, đem văn kiện vẫn trên mặt đất, Yêu Tinh lạnh lùng nói: "Ta muốn báo thù."

"Tìm bao nhiêu trợ thủ?" Tần Phong chỉ vào mô hình địa cầu hỏi.

Yêu Tinh trên mặt hiện lên một mảnh sát ý: "Toàn bộ."

Tần Phong trong lòng máy động, hấn biết Yêu Tinh tuyệt đối không phải là đang nói giỡn, hấn càng thêm biết trước mắt cái này tuyệt mỹ nữ nhân bạn bè có thể nói là khắp Địa Cầu tất cả có người góc, gọi cảm ở trên thế giới này là nữ nhân có lợi nhất vũ khí, mà Yêu Tinh tuyệt đối đem loại vũ khí này phát huy đến đẳng phong tạo cực trình độ. Chỉ cần nàng vấy quả lựu theo gió dao động, nguyện ý vì nàng liều mạng người cũng không ở số ít, trong đó bao gồm không ít quốc gia chính khách cùng tay cầm thực quyền tướng quân.

Yêu Tinh muốn báo thù, những người này dù cho sẽ không toàn bộ xuất động, nhưng là mười phần năm sáu cũng đầy đủ để cho Edgar một nhóm người uống một bình rồi.

Cho nên đối với vị mỹ nữ kia trả thù, Tần Phong hay(vẫn) là có chút mồi mắt mong chờ, nhưng là Yêu Tinh tựa hồ không hài lòng tự mình cái đội trưởng này tính toán làm xem kịch vui thái độ, cho nên lạnh lùng nói: "Thân ái, ta khuyên người tốt nhất hoạt động một chút."

"Ta đang định nghỉ ngơi dưỡng sức, cùng Edgar quyết một trận tử chiến."
Tần Phong cười nói.

Yêu Tinh cười lạnh nói: "Ở quyết một trận tử chiến lúc trước, người tốt nhất có thể giữ vững một tốt đẹp tâm thái."

"Có ý gì?" Tần Phong nghi ngờ hỏi.

Yêu Tinh chỉ vào dưới đất văn kiện, thần nhiên nói: "Allah lòi cái này gái điếm thúi nếu tới, như vậy tám năm trước nhằm vào người sở thiết kế con cờ cũng muốn xuất động. . ."

Tần Phong sắc mặt trầm xuống: "Người rốt cuộc còn có bao nhiêu ở giấu điếm ta?"

"Rất nhiều." Yêu Tinh khả không e ngại Tần Phong, hừ một tiếng, nói: "Cái này gái điếm thúi nhất giỏi về mê hoặc lòng người, ban đầu khiếp sợ thế giới trắng hộp báu sự kiện chính là xuất từ kia tay."

Tần Phong yên lặng gật đầu.

Allah lòi, này tên của nữ nhân ở Tần Phong lỗ tai phân nhánh hiện mấy lần cũng không nhiều, mà quang huy đối với kia tư liệu cũng là thật là ít ỏi, hiểu rõ nhất nàng tự nhiên là quang huy tình báo đầu lĩnh Yêu Tinh rồi, dựa theo Yêu Tinh nói người này là cái chết của nàng đối đầu, bất quá cụ thể Yêu Tinh hết chỗ chê quá rõ ràng, hơn nữa gần chút ít năm thế giới dưới lòng đất cũng không có nữ nhân này sự tích, bất quá có thể xác định chính là nữ nhân này lớn lên tuyệt đối không thua gì Yêu Tinh.

Nhìn Tần Phong vẻ mặt trầm tư bộ dáng, Yêu Tinh nói: "Người đừng tưởng rằng Allah lòi gần chút ít năm không có xuất hiện quá tự coi thường nàng, nữ nhân này thủ đoạn cực kỳ bí ẩn, mấy năm này trong cơ hồ mỗi một cái dưới đất thế giới tiếng tăm lừng lẫy kiêu hùng cũng bị kia nắm trong tay {năm thóp:-nhược điếm}, vì ma ẩn sở dụng, trong đó cũng bao gồm người."

"Ma ẩn. . ."

Tần Phong nhú nhú mày.

"Này cái tổ chức tồn tại đại thể có thể cùng Giáo Đình tương đối, này mấy ngàn năm nay cùng Giáo Đình phân tranh không ngừng, chỉ là vẫn bị Giáo Đình chèn ép cho nên mới sẽ giấu điếm ở thành phố."

"Làm sao người biết?"

"Giáo Đình tất cả hồ sơ ta tất cả đều xem." Yêu Tinh trên mặt hiện lên một mảnh tự đắc cùng quyền rũ: "Kể từ khi thời Trung Cổ bại ở trong tay của giáo đình sau, này mấy trăm năm qua ma ẩn vẫn ẩn giấu không ra, cho dù là Giáo Đình cũng không biết ma ẩn tung tích, bất quá dựa theo của ta mỗi người bạn theo như lời, tựa hồ bọn họ đã tìm được Atlantis mất đi bảo tàng."

Tần Phong khẽ cau mày.

Atlantis cho tới nay cũng đều là truyền thuyết, dù cho Tần Phong ở nơi này thế giới dưới lòng đất trà trộn nhiều năm như vậy cũng vẫn cho là kia bất quá là cổ nhân sở bịa đặt thôi, lại không nghĩ tựa hồ {tưởng thật:-là thật} có vừa nói như thế.

"Allah lôi mấy năm này vẫn không ma ẩn phục vụ, không ngừng tìm kiếm tất cả kiêu hùng {năm thóp:-nhược điểm}, người tự nhiên đứng mũi chịu sào." Yêu Tinh thần nhiên nói: "Tám năm trước người danh tiếng sơ hiển lộ, ma ẩn cũng đã dán mắt người rồi. Chẳng qua là lão gia tử vẫn muốn tìm ra ma ẩn địa bàn cho nên không có nói cho người biết thôi, chẳng qua hiện nay ma ẩn đã bắt đầu hành động, này đối với người mà nói đã chưa tính là bí mật gì rồi."

"{năm thóp:-nhược điểm}. . . {năm thóp:-nhược điểm}. . . ."

Tần Phong rừ rừ mấy câu.

Hắn đầu tiên nghĩ đến chính là cây hoa hồ điệp, cái kia cùng trong trí nhớ cô bé có vô số trọng điệp nữ nhân.

Hắn lại có chút ít vô lực, một tổ chức khổng lồ, tám năm trước tiện đã bắt đầu tính toán tự mình, có thể nói bọn họ đối với tự biết gốc biết rễ, nhưng là tự đối với bọn họ nhận biết nhưng lại là cực kỳ có hạn.

"Ta biết đến chỉ có bao nhiêu thôi, Allah lôi nếu tới, cái này gái điểm thú vị tự

giao cho người rồi." Yêu Tinh ở Tần Phong mặt trên hôn một cái, nói: "Cho nữ nhân trút giận nam nhân mới là nam nhân tốt."

Nhìn Yêu Tinh rời đi, Tần Phong xoa xoa gương mặt dấu môi son.

Không bởi vì khác, bởi vì nhà mình đã thành nữ vương tiểu bình dấm chua còn ở bên cạnh trong nhà nghỉ ngơi đấy, lần này vì cùng Edgar quyết một trận tử chiến, Yến Tiểu Mộng cùng với kia hai vị đại tiểu công chúa đã bị hãm mang đi ra tầng tầng bảo vệ, ở nơi này trong lúc mấu chốt Tần Phong thật đúng là không muốn nhà mình hậu cung ở gậy ra cái gì ý đồ xấu tới.

Lại nghĩ tới của mình {năm thóp:-nhược điểm}, Tần Phong cũng cảm giác thấy một chút nhức đầu.

Đang nhức đầu, hương thơm mát dịu hương vị truyền vào mũi của hãn nội, linh xảo tiểu thủ cũng đặt tại hãn huyết Thái Dương trên nhẹ nhàng ấn chuyển.

"Độc tính lại phát tác?" Yến Tiểu Mộng ân cần thanh âm truyền đến: "Có muốn hay không ta đi tìm Dương tử tử ở cầm một chút thuốc?"

Tần Phong lắc đầu, nhưng rất nhanh vừa thở dài, nói: "Tiểu Mộng, người dọn dẹp một chút trở về sh."

"Ta muốn lưu lại cùng người. . ." Yến Tiểu Mộng nói.

Tần Phong cầm tay nàng, nói: "Chờ.v.v những chuyện này giải quyết, hai chúng ta kết hôn đi."

Yến Tiểu Mộng thân thể run lên, ánh mắt của nàng trung toát ra chút nước mắt, chờ.v.v tới chờ.v.v đi nàng chờ không chính là cái này kết cục sao? Chỉ là. . . Nàng nhìn Tần Phong, nói: "Kia. . Các nàng đâu. . ."

Tần Phong mặc nhiên.

Yến Tiểu Mộng trong mắt khó tránh khỏi thoáng hiện một mảnh thất vọng,

nàng biết Tần Phong sẽ không buông tha cho bất kỳ một cái nào nữ nhân, nàng càng thêm biết mình cũng không cách nào rời đi người nam nhân này, cho nên nàng âm thầm xoa xoa nước mắt, ôn nhu nói: "Ta trở về sh, ta tin tưởng người, ta cũng sẽ chờ người trở lại, người mười năm không trở lại ta chờ người mười năm, người một trăm năm không trở lại, ta chờ người một trăm năm. . . Ta chờ người, vẫn chờ người."

"Ta sẽ về nhà." Tần Phong trong mắt tử khí yếu vài phần, hần trầm giọng nói: "Tiếp theo, ta ở cũng không đi rồi."

"Ân."

Yến Tiểu Mộng ngưng trọng gật đầu.

Nàng tin tưởng đây là Tần Phong lời hứa, càng thêm tin tưởng Tần Phong sẽ hoàn thành cái này lời hứa, cho nên nàng rời đi, cho Tần Phong lưu lại một quyết một trận tử chiến không gian.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 431+431

Chương 431:

Người càng mỹ, tâm càng độc. . . . ≤ đỉnh tiểu thuyết, x.

Điểm này Tần Phong cũng là kiến thức qua, hơn nữa kiến thức không ít, hẳn tự nhận là kiến thức mỹ nữ không ít, tâm nhãn ác độc khả là từng cái so với mình cũng muốn hơn hẳn ba phần, Quân không thấy ban đầu bò lên mỹ nhân giường đang vui vẻ thời điểm nào một lần không phải là đối mặt đao quang kiếm ảnh chém giết?

Yêu Tinh đủ mỹ.

Nhưng tâm địa cũng tuyệt đối ác độc, vị này điểm tuyệt thiên hạ nữ nhân ở quyết tâm muốn báo thù lúc, cả thế giới dưới lòng đất nhất định lại muốn lộn xộn.

Yêu Tinh tự nhận là xuất đạo nhiều năm như vậy, trừ ở Tần Phong thuộc hạ đã bị thua thiệt, còn lại nam nhân nàng hoàn toàn tựu không để vào mắt, nhưng lần này cứng rắn {chấn:-bị} Edgar bày một đạo, suýt nữa gả vì người khác phụ, Yêu Tinh như thế nào lại nuốt xuống khẩu khí này?

Này không có ở không có Tần Phong trao quyền dưới tình huống, hắc Mộc Kỳ cái này Đảo Quốc số một sát thủ thứ nhất hấp tấp đứng ra theo Yêu Tinh trực tiếp đi Bắc Mĩ, mà Tần Phong tức là về mặt hết chỗ nói nhìn hắc Mộc Kỳ gian phòng trống rỗng, thềm mắng một tiếng thấy sắc quên hữu đồ, dù sao cùng

Edgar quyết chiến đã lửa xém lông mày, hãn còn muốn cầm hắc Mộc Kỳ luyện một chút tay, nhưng ai biết người này lại là như thế không có định lực.

Thực ra điểm này sớm đã bị hắc Mộc Kỳ suy nghĩ đến rồi.

Gần đây Tần Phong có thể nói là phát điên huấn luyện, Thiên vương cùng Hares này hai gã quang huy hãn tướng không ít {bị thương:-treo lụa đỏ}, đây cũng không phải nói hai người thực lực kém, nhưng là cũng không chịu nổi Tần Phong khôi phục năng lực quá cường hãn, rõ ràng bị Hares cùng Thiên vương vây công hoa rơi nước chảy, nhưng ngày thứ hai nhưng lại là khỏe mạnh hoạt bát, hãn nhưng không biết này toàn bộ là Dương Duyệt công lao, làm ban đầu duy nhất một cái may mắn còn sống sót tham gia cải tạo đạo sư đệ tử, Dương Duyệt là trên cái thế giới này đối với Tần Phong thân thể trạng huống có thể nói là hiểu rõ nhất một người, mà như thế nào ở trình độ nhất định trên khai phá Tần Phong tất cả tiềm lực, Dương Duyệt là duy nhất người chấp hành.

Hắc Mộc Kỳ hiểu rất rõ tự mình rồi, lại không luận của mình chính diện năng lực chiến đấu căn bản không thể cùng Thiên vương Hares một nhóm đánh đồng, chỉ riêng của mình ám sát thủ đoạn ở Tần Phong trước mặt cũng bất quá là chơi đồ hàng hàng hóa, thay vì ở Hồng Kông tự tìm phiền phức, không bằng phụng bồi nữ thần hiện lên ở phương đông Thái Bình Dương.

Mà nữ thần chính là nữ thần, này báo thù sở muốn mượn hơi đệ nhất nhân chính là hùng cứ Bắc Mĩ Địa Ngục Thiên Sứ khôi thủ áo Mai đức.

Vị này lão Đại tựa hồ thói quen cầm y ngọc thực sinh hoạt, cứ nghe đã có hơn ba trăm cân, vóc người lại vẫn chưa tới 1m6, hắc Mộc Kỳ tự nhiên cũng có nghe thấy, trời sanh sắc lưu manh, còn tiện.

Yêu Tinh đối với áo Mai đức ỡ quá quen thuộc, quen thuộc đến trực tiếp lái xe đi tới rồi, mà hành động Yêu Tinh lâm thời hộ vệ hắc Mộc Kỳ tự nhiên cũng là theo sát mà lên, hai người tới một chỗ chiếm cứ cả đỉnh núi gần như là pháo đài địa phương.

"Đi, nói cho các người biết lão Đại, đem Ôn Tuyền chinh lý sạch sẽ rồi, ta muốn trước tắm."

Yêu Tinh sau khi xuống xe, trực tiếp hướng về phía đứng ở cửa giữ nghiêm hai gã hộ vệ sai sử đến.

Điều này làm cho hắc Mộc Kỳ không khỏi là mí mắt trực nháy, này nếu là Tần Phong nói hăn như vậy cũng không phải giật mình, dù sao kia tư da mặt dày, nhưng là Yêu Tinh lại như thế hào sảng, thượng nhân nhà địa bàn tới kéo trợ thủ lại trước tiên là nói về muốn chiếm dụng người ta hồ tắm tắm. Điều này làm cho hắc Mộc Kỳ trong lòng có chút ăn vị, bất quá hăn cũng biết trong thiên hạ trừ Tần Phong chiếm Yêu Tinh tiện nghi còn có thể sống hảo hảo, còn lại muốn ăn Yêu Tinh đậu hủ, đặc nghĩ kĩ tuổi thọ của mình có đủ hay không tự mình tiêu xài.

Hai vị hộ vệ nghe nói Yêu Tinh lời nói, nhất thời sinh lòng bất mãn, bọn họ là không nhận biết Yêu Tinh, nhưng là ngẫm lại lão Đại kia đức hạnh, trong lòng một cách tự nhiên nhận định vị này xinh đẹp cô nương là nhà mình lão Đại gọi tới nữ nhân, tâm tư giật giật một người trong đó chính là lạnh lùng nói: "Quy củ cũ, soát người."

Nói cũng là đường hoàng, bất quá ánh mắt nhưng lại là sắc híp mắt híp mắt, dù sao Yêu Tinh thật sự quá đẹp, dù cho chơi không được nhưng là trên tay chiếm chiếm tiện nghi cũng là tốt.

"Hừ."

Yêu Tinh cười lạnh một tiếng.

Hắc Mộc Kỳ trong mắt thoáng hiện một mảnh sát cơ, không che giấu chút nào sát cơ, điều này làm cho kia hai gã từng trải trăm trận hộ vệ nhất thời cả kinh, một đám nhìn chăm chăm hắc Mộc Kỳ, một người trong đó thậm chí đã vươn tay vào lòng trung năm lấy cái chuỗi thương.

"Soát người? Các người dám sao?"

Yêu Tinh báo cho biết hạ xuống, hắc Mộc Kỳ hừ lạnh một tiếng hơi lui một bước, mà nàng tức là cười khanh khách hỏi.

Nụ cười của nàng tràn đầy quyến rũ cùng khiêu khích, đây không thể nghi ngờ là đối với nam nhân mà nói là cực kỳ cường hãn khiêu khích, hai người kia nhìn nhau cười một tiếng, một người trong đó đi lên trước sắc híp mắt híp mắt nói: "Đây là chúng ta lão Đại định ra quy củ."

"VẬY NGƯỜI TỚI Á."

Yêu Tinh mở ra hai cánh tay, cười khanh khách nói.

Này một động tác không thể nghi ngờ là để cho hai người tâm tư đại động, song khi một người đang muốn vươn ra móng vuốt thời điểm, trong cửa lớn lại truyền đến một tiếng gầm lên: "Con mẹ nó, ai dám động đến nàng?"

Một tiếng này rống để cho hai hộ vệ nhất thời trong lòng nguội nửa đoạn, cả phía sau lưng cũng đều là lạnh lẽo, lại nhìn thấy lão đại của mình nâng cao kia so sánh với phụ nữ có thai còn lớn hơn bụng hòng hổ đi ra, không nói hai lời hướng về phía hai gã hộ vệ một người một cước, không thể không nói áo Mai đức mặc dù mập, nhưng là khí lực đầy đủ, này hai chân đi xuống kia hai hộ vệ một đám co quắp ngã xuống đất, run run rẩy rẩy.

"Thân **, người ở đến chậm một bước, ta đây cần phải nổi giận." Yêu Tinh quyến rũ cười, đưa tay ở áo Mai đức mập đô đô trên mặt vỗ vỗ.

Áo Mai đức quý làm một Phương lão đại, nếu là khác nữ nhân dám đối với hãn như vậy, hãn đã sớm núi lửa bộc phát, nhưng là hết lần này tới lần khác Yêu Tinh hãn không sẽ nổi giận, ngược lại là nghe thấy được Yêu Tinh trên người nhàn nhạt mùi thơm, nhất thời toàn thân một khéo léo cơ trí, bộ dáng kia giống như là ăn mấy cân thuốc kích thích bình thường, một trong ánh mắt tràn đầy tự trách: "Người nhìn ta, quản giáo không nghiêm, ta lúc này làm thịt hai cái này

thăng nhóc."

Vừa nói, hắc chính là móc ra thương tới.

Một bên hắc Mộc Kỳ có chút hết chỗ nói, hắc thề lúc này Yêu Tinh để cho hắc tự sát hắc cũng sẽ vui cười vui vẻ đáp ứng.

"Tùy tiện, ta nghe nói người trước đó không lâu khai phá một ngọn Ôn Tuyền, cho ta dọn dẹp một chút, ta muốn trước tắm." Yêu Tinh cứ như vậy mang theo một trận làn gió thơm vui cười vui vẻ tiến vào, lưu lại một mặt kích động áo Mai đức.

Tắm, cùng tắm.

Áo Mai đức nhất thời toàn thân một khéo léo cơ trí, vừa nhìn hai bên một chút nằm dưới đất hai thủ hạ, hai lời chưa nói một người một thương mang đi.

"Ngoan độc."

Hắc Mộc Kỳ thăm thở dài một câu.

Này áo Mai đức thật đúng là hạ thủ được, đây nhưng là thủ hạ của hắc, vì một nữ nhân sẽ giết, bất quá ngẫm lại nữ nhân này là Yêu Tinh, hắc Mộc Kỳ đã cảm thấy này áo Mai đức làm cũng không có sai.

Người nào để cho bọn họ nghĩ chiếm Yêu Tinh tiện nghi?

"Đi một chút, tắm, tắm."

Áo Mai đức nhìn thẳng không có nhìn hắc Mộc Kỳ liếc một cái chính là vui rạo rức xông đi vào.

Hắc Mộc Kỳ bất đắc dĩ lắc đầu cũng đi vào theo.

Không phải là áo Mai đức không muốn phản ứng vị này Đào Quốc số một sát

thủ, mà là bởi vì cùng Yêu Tinh cùng tầm cơ hội thật sự quá ít, ít cả đời này đoán chừng cũng là lần này rồi.

Kết quả là, ở hắc Mộc Kỳ trợn mắt hốc mồm dưới ánh mắt, áo Mai đức triển hiện một béo ú không nên đầy đủ nhạy bén, hoả tốc bình thường vọt vào bên trong nhà, vừa hoả tốc bình thường mặc một cái to lớn quần bơi sôi động hùng hực xông về Ôn Tuyên.

"Rốt cuộc là Yêu Tinh, này tìm người hỗ trợ thủ đoạn cũng là hương diễm."

Hắc Mộc Kỳ thờ dài nói.

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 432+432

Chương 432:

Ôn Tuyên.

Từ Tư bạch khí đang bốc lên không ngừng, thích hợp nhiệt độ để cho Yêu Tinh cả người đều đắm chìm ở nơi này khó được thư thích trước mặt mọi người, nàng màu vàng kim tóc dài cao cao co lại, gần như ** nằm trong suối nước nóng, ánh mắt mê ly, gương mặt hồng nhuận, nói không rõ mị thái lệnh bất kỳ nam nhân đều khó có thể ngăn cản trong đó hấp dẫn.

Chẳng qua là ở hưởng thụ lúc, bỗng nhiên một trận rầm thanh truyền đến, vốn là mới vừa quá ngược nước ao bỗng nhiên tăng vọt, thẳng nhận lấy bả vai.

Dùng bấp dùi nghĩ Yêu Tinh cũng biết đây là áo Mai đức kia tư tiến vào.

Hơn ba trăm cân thể trạng tự nhiên có này hiệu quả.

"Thân ** Yêu Tinh." Áo Mai đức chẳng biết xấu hổ đi đến Yêu Tinh bên cạnh, bất quá lại không dám quá độ nhích tới gần, sợ Yêu Tinh không nói một lời thái giám tự mình, mà là sắc híp mắt híp mắt nhìn trong sương mù Yêu Tinh như ẩn như hiện tuyệt mỹ vóc người: "Từ biệt mấy năm không gặp, ta nhưng là ngày đêm tư niệm, mấy năm qua này chơi nữ nhân thời điểm cũng đều không tự chủ được nhớ tới người. . ."

"Khanh khách."

Yêu Tinh đối mặt này ** trắng trợn nói gương mặt càng thêm hồng nhuận yêu mị, mê áo Mai đức càng là không khỏi tự mình: "Có thật không?"

"Tự nhiên là thật." Áo Mai đức lời thề son sắt nói: "Trước đó không lâu nghe nói người cùng hưởng hương cung gia tộc cái kia phế vật kết hôn, ta cũng đều thiếu chút nữa thẳng hưởng Hồng Kông đi giải cứu người rồi."

"Giải cứu không dùng đến người, bất quá người ta bị ủy khuất, người có phải hay không nên hỗ trợ?" Nói xong lời cuối cùng, Yêu Tinh giọng điệu có chút lãnh.

Áo Mai đức một khéo léo cơ trí, mắt nhỏ tử loạn chuyển không ngừng, đối với Yêu Tinh sở muốn trả thù người trong lòng hẳn nhưng là rõ ràng, nhìn như là hưởng hương cung khói trì, thực ra nhưng lại là hưởng hương cung khói trì sau lưng Đảo Quốc đền thờ cùng với Edgar thế lực, nếu chỉ riêng chỉ là Đảo Quốc đền thờ hẳn đến cũng không thêm để ý, dù sao này đền thờ vẫn ở Đảo Quốc an phận thủ thường cũng không có lướt qua Lôi Trì nửa bước, hơn nữa hẳn cũng có thực lực đi ứng đối, nhưng là Edgar lại không thể cùng ngày mà nói rồi, người này thực tại có chút lợi hại quá đáng.

Tự mình khả là Địa Ngục Thiên Sứ khôi thủ, nói hiểu rõ điểm chính là một xã hội đen phần tử tội phạm, mà Edgar trên người có thể có tội phạm Chi Vương thân phận, giống như là lính đánh thuê Vương ở lính đánh thuê giới cường đại lực hiệu triệu, tội phạm Chi Vương đối với phần tử tội phạm khả là có thêm không cách nào nói rõ lực uy hiếp, lại nói rồi, tự mình về điểm này cân lượng đối phó Edgar thực tại có chút khó chịu.

Hẳn là người thông minh, nếu không cũng sẽ không làm đến bây giờ này vị trí, cho nên đối với Yêu Tinh lời nói hẳn cần quá nhiều suy nghĩ.

"Lòng người không như xưa, lòng người dễ thay đổi."

Yêu Tinh nhìn thấy hẳn suy tư bộ dáng, há có thể không biết này hèn mọn béo ú trong lòng so đo, không nhìn được sâu kín nói: "Xem ra, ta còn là tìm Áo

Tư bày đi đi."

Vừa nói, Yêu Tinh từ trong ôn tuyền đứng lên, toàn thân cao thấp chỉ có kia thiếp thân quần áo, nhưng lại là phá lệ diêm dúa, điều này không khỏi làm áo Mai đức nhìn một trận hoa mắt thần mê, theo bản năng muốn vươn tay vuốt ve một phen, nhưng là Yêu Tinh há sẽ là như vậy bị chiếm tiện nghi nhân vật? Chẳng qua là hơi di động tiện để cho kia béo ú chết bầm chụp một cái vô ích ngã nhào trong suối nước nóng, Ôn Tuyền nước càng là một trận lắc lư, chờ hẳn ở ngẩng đầu lên, lại phát hiện Yêu Tinh đã sớm bên ngoài phủ thêm một tầng trắng noãn khăn tắm.

"Yêu Tinh, hai ta cái gì quan hệ, cần gì tìm Áo Tư bày tên khốn kia." Áo Mai đức nuốt ngụm nước miếng, nhìn đỏ bừng tuyệt mỹ gương mặt, trong lòng một trận kích động: "Chuyện này bao ở trên người của ta, ta giúp người dạy dỗ hưởng hương Cung gia tộc đám kia không biết chết sống đồ!"

Yêu Tinh cười híp mắt đi lên trước ngòi ở Ôn Tuyền một chỗ, vỗ vỗ áo Mai đức thịt mặt, quyến rũ nói: "Hay(vẫn) là người đối với người ta hảo."

"Kia là. . . Kia là. . ."

Áo Mai đức lại là một trận khéo léo cơ trí muốn đụng ngã Yêu Tinh, nhưng là Yêu Tinh lại như quý mỹ bình thường đến một bên, chờ.v.v người này ở ngẩng đầu lên lại phát hiện Yêu Tinh đã đến cửa, chỉ để lại một câu nói: "Chuyện này tự giao cho người rồi, người ta chờ tin tức tốt của người, mặt khác đa tạ Tiểu Áo của người khoản đãi rồi, đáng tiếc người ta còn có rất nhiều chuyện muốn bận rộn, chờ.v.v chuyện giải quyết ta ở tới thăm người."

"Tiểu Áo. . ."

Áo Mai đức trên mặt hiện lên một mảnh sắc mặt vui mừng.

Mà chờ.v.v nhìn không thấy tới Yêu Tinh bóng dáng sau, ngạo mai trên mặt lập tức khôi phục vẻ mặt nghiêm cần.

"Edgar, Edgar. . ." Áo Mai đức rừ rì nói: "Gần đây Edgar thế lực bắt đầu ở Bắc Mĩ hoành hành, Lư Tạt Tây Nặc lão gia hỏa kia từ Hồng Kông trở lại tự đại động tác không ngừng, xem ra cũng là nói rõ đứng ở cái người điên kia trên lập trường rồi, cận kỳ thế giới dưới lòng đất phân tranh không ngừng, hội Tam Hợp cùng e Quốc Hắc bang náo gió tanh mưa máu, Nam Mĩ Gares cũng là rục rịch. . ."

Áo Mai đức trong nháy mắt liền đem thế giới dưới lòng đất chuyện gần nhất chỉnh lý trong đầu, hăn đầu óc chuyển rất nhanh, ở Edgar hoành không xuất thế lúc hăn tự biết Edgar đã tâm tuyệt đối là nắm giữ cả thế giới dưới lòng đất, này suy đoán hay(vẫn) là bảo thủ đoán chừng, mà hiện giờ lại khó tránh khỏi đụng với Tần Phong cái người điên kia, áo Mai đức càng thêm biết trước đó không lâu Tần Phong giận dữ làm thít thế giới dưới lòng đất không ít kiêu hùng, khiến cho Edgar nanh vuốt mất hết, hiện giờ thế giới dưới lòng đất náo đang vui mừng, chính là Tần Phong cùng Edgar ở giữa đánh cờ.

Áo Mai đức rất muốn sống chết mặc bây, nhân cơ hội mò ngư ông thủ lợi, nhưng là hăn biết hoặc là hoàn toàn co đầu rút cổ không ra, hoặc là chính là tuyển định lập trường, nếu không mà nói Tần Phong cùng Edgar hai người này bất luận ai thắng ai thua cũng muốn tìm tới tận cửa rồi, áo Mai đức là thật tâm hi vọng Tần Phong có thể thắng, bởi vì chỉ sợ tự mình cái gì cũng không làm, Tần Phong thắng cũng sẽ không tìm phiền toái cho mình, bởi vì Tần Phong chính là lười hàng, nhưng là Edgar bất đồng, hăn đã tâm Thái Đại, một khi thắng như vậy hăn ở thế giới dưới lòng đất phát triển sẽ là một mảnh đường bằng phẳng, đến lúc đó tự mình địa bàn này xem chừng cũng muốn trở thành hăn hậu hoa viên.

Cho nên áo Mai đức đáp ứng Yêu Tinh.

Hăn hi vọng Tần Phong thắng!

Xa xa ngắm nhìn không phải là cái gì hảo cách làm, hơn nữa Tần Phong thế yếu, nếu muốn ôm lấy cơ nghiệp của mình, như vậy chỉ có thể trợ giúp Tần Phong.

Có thể xen lẫn trên áo Mai đức cái này địa vị cũng đều là dân cờ bạc, để cho hãn đường hoàng co đầu rút cổ ngồi xem hai đại kiêu hùng tranh đấu, nếu là Tần Phong thắng thì thôi, nếu là thua vậy thì thảm. Đánh cuộc nhất định phải đánh cuộc, về phần đánh cuộc bao nhiêu vậy thì nhìn của mình rồi.

Chẳng qua là áo Mai đức nhưng lại là coi là thiếu một chút, đó chính là lên Tần Phong con tàu cướp biển, người không nói ra toàn bộ gia sản, Tần Phong cũng đều thật ngại ngùng nói thu người vé tàu.

Nghĩ tới đây, áo Mai đức cũng cảm thấy thông thuận rất nhiều, lại nghĩ tới này Ôn Tuyên là Yêu Tinh rửa qua địa phương, nhất thời một trận vui mừng quá đỗi, phân phó bất luận kẻ nào đều không cho lại trong ôn tuyên ngọc.

Không nói đến áo Mai đức người này đang YY.

Mà lúc này Tần Phong nhưng lại ở Hồng Kông đang tiến hành tử vong kiểu huấn luyện.

Xích thủ không quyền, ** trên người hãn lúc này toàn thân tràn đầy máu tươi đầm đìa vết sẹo, trên mặt cũng là mồ hôi hột lâm ly, mà ở hãn đối diện Thiên vương tức là thở hồng hộc, chủy thủ trong tay cũng ở khẽ run, cũng không phải hãn cầm không được, mà là cùng Tần Phong tiếp ngay cả hơn một giờ cường độ cao chiến đấu để cho hãn khí lực tiêu hao quá độ, mà ở một bên Hares cũng không chịu nổi, toàn thân rất nhỏ run rẩy, nếu như không phải là ý chí kiên cường, sợ rằng cũng phải nằm xuống hảo hảo ngủ một giấc rồi.

"Lại đến!"

Tần Phong gầm nhẹ một tiếng.

Gares cùng Thiên vương trên mặt không có chút nào khinh thị, cho dù là tay cầm vũ khí hơn nữa hai đánh một, nhưng cũng tuyệt đối không thể xem thường đối thủ.

"Giết!"

Tần Phong hai mắt nhú lại, toàn thân khí thế tăng vọt, cứng rắn ở xông lên phía trước, hai đấm huy vũ hồ hồ sanh uy, ý chí của hắn lực cực kỳ cường hãn, vượt xa thân thể tổ chất, lúc này đối mặt hai người tự nhiên cũng là dựa vào tự mình ưu thế lớn nhất.

Thiên vương cùng Gares chủ thủ trong tay lần lượt quý dị loại hướng Tần Phong yếu hại đâm tới, lại là không có chút nào nương tay, chỉ cần Tần Phong có một lần sơ hở tự bỏ mạng ở nơi đây!

Mà {đang lúc:-chính đáng} ba người đánh khó phân thắng bại lúc, bỗng nhiên một tiếng súng thanh đột nhiên vang lên.

Súng này thanh cực kỳ đột ngột, đối với Tần Phong đám người đã bị vây tinh thần cao độ tập trung trạng thái mà nói, không thể nghi ngờ là trí mạng, mà Tần Phong cũng nhất thời nhận ra kia trí mạng nguy hiểm, toàn thân tóc gáy tạc lực, thân thể về phía sau giương lên, mà Thiên vương cùng Gares lại là nhân cơ hội mà lên, một cây chủ thủ thẳng đến ngực, một ... khác đem tức là hướng cổ họng nơi đâm tới.

Đối mặt tam phương giáp công, vốn là lâm thời ứng biến Tần Phong vội vàng không kịp chuẩn bị hạ bả vai trúng nhất thương, nhưng hắn chẳng quan tâm đau đớn cước bộ vội vàng chuyển đổi, chật vật tránh thoát Gares hướng cổ họng đánh chết, nhưng nhưng không cách nào tránh né Thiên vương công kích, khiến chủ thủ đâm vào phía bên phải lồng ngực.

"Ngô."

Đau đớn kịch liệt, Tần Phong toàn thân mồ hôi lạnh chảy ròng.

Mà Thiên vương cùng Gares cũng là thuận thế thu tay lại đi tới một bên.

Nghe được tiếng súng.

Vốn là ở nơi này trụ sở đang nghiên cứu Tần Phong thân thể độc tố Dương Duyệt trước tiên xông đi vào, đợi thấy Tần Phong toàn thân cao thấp máu tươi lâm ly sau đó, nhất thời hù hét lên một tiếng.

"Người điên rồi!"

Dương Duyệt tức giận đi lên trước, bất mãn nói: "Người có phải hay không cảm giác mình là người máy! Người có phải hay không muốn chết? Hung thần, người phải chăng là thực sự muốn giết hẳn!"

"Vốn chính là."

Nằm ở trên giường hung thần đem thương còn đang một bên, thản nhiên nói: "Ở chỗ này chết đi, cũng tốt hơn chết ở Edgar trong tay."

Dương Duyệt tức giận, nhưng là Tần Phong nhưng lại là ngăn cản nàng, nói: "Giúp ta đem mình lấy ra, không có thương tổn đến xương, đồ không phải là cái gì tổn thương nặng nề."

Dương Duyệt thật lòng muốn nóng nảy, nàng thật muốn mắng bốn người này là một đám không muốn sống kẻ điên, nhưng nhìn Tần Phong sắc mặt tái nhợt, nàng cấp vội vàng đi tìm cứu tế dược vật, Tần Phong nhìn một chút lồng ngực cảm chủy thủ, kêu lên một tiếng đau đớn rút chủy thủ ra, kia máu tươi không muốn sống chảy ra tới, Tần Phong sắc mặt cũng là càng lúc càng tái nhợt, nhưng là chờ hẳn hơi khống chế khí huyết, miệng vết thương kia chảy ra máu tươi đã cực ít.

"Hay(vẫn) là không đủ sao?"

Tần Phong nhìn thoáng qua hung thần.

Tại chỗ duy nhất cùng Edgar có giao thủ kinh nghiệm chính là hung thần, mà này liệu chết trong khi huấn luyện, hung thần tất nhiên sẽ ở không khả năng nhất thời điểm phát ra một kích trí mạng.

"Không đủ."

Hung thần lắc đầu, nói: "Edgar thân thủ cực kỳ rất cao, hơn nữa hành động bất ngờ, người dù cho có thể phòng ngự, nhưng rất khó khởi xướng bước kế tiếp công kích, ngược lại sẽ bị Edgar nắm lấy cơ hội muốn của người mạng."

Tần Phong yên lặng gật đầu.

Gares nói: "Xem ra thật đúng là muốn đi gặp Sư Tâm Vương rồi."

"Sư Tâm Vương không bằng người kia á."

Tần Phong bỗng nhiên thán một tiếng, nói: "Xem ra còn phải muốn đi tìm lão gia hỏa kia."

"Người nào?"

Thiên vương trầm giọng hỏi.

"Cái kia được xưng thế giới vĩ đại nhất chiến thuật tông sư."

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 433+433

Chương 433:

Hồng Kông một cái nhà vùng ngoại thành đình viện.

Ở nơi này tắc đất tắc vàng trên địa bàn có thể chiếm cứ nửa đỉnh núi đình viện cũng không hiếm thấy, nhưng có thể ở lại người lại không nhiều cách nhìn, ngoại lai hộ đã ít lại càng ít, mà Đông Bắc Vương tuyệt đối coi như là một người trong đó.

Cả tòa đình viện trên dưới không có một người nào an ninh, đồ cũng không thiếu được tắc quang chú ý, nhưng là đều không ngoại lệ cũng đều bỏ mạng ở đầu kia cuồng dã hồ đông bắc miệng xuống.

"Rống."

Ở Tần Phong mới vừa vừa bước vào lúc, kia khiếp người Hồ gào chính là truyền đến, chấn Tần Phong màng nhĩ tê dại, ngay sau đó một quái vật khổng lồ chính là xông tiến lên đây, đợi Tần Phong phục hồi tinh thần lại, phát hiện kia chỉ lớn kỳ cục hồ đông bắc đã hồ bổ nhào mà đến, khổng lồ răng nhọn lóe ra trận trận hàn quang, cặp kia trảo trên móng nhọn càng thêm là có thể dễ dàng phá vỡ da thịt.

Tần Phong thầm mắng một tiếng, thân thể bèn nhảy một trắc dời, đang tránh thoát hồ đông bắc đánh giết, cũng không chờ.v.v đứng vững, ở trong bóng tối một quả mũi tên nhọn vô thanh vô tức bắn ra.

Tần Phong có thể xác nhận mũi tên nhọn bắt nguồn nơi không có bất kỳ người ẩn núp, chỉ có thể nói rõ cơ quan thiết kế cực kỳ tinh diệu, chỉ chờ kia mũi tên nhọn tiếp cận tự thân không tới một trượng sau mới là phát giác, này một trượng rất ngắn, mũi tên nhọn cũng chỉ là trong chớp mắt tiện đánh tới, mà đồng thời kia hồ đông bắc tứ chi đứng vững sau, thô kỳ cục cái đuôi nhưng lại như là khóa sắt loại vung vút mà đến, này Lão Hồ cái đuôi cực kỳ lợi hại, nếu là bị rút trúng, nói ít cũng muốn đến gãy xương.

Quyết đoán quả quyết, Tần Phong không dám có chút chần chờ, chân phải một đập mạnh, thân thể nhưng lại là lãng không dựng lên, vừa vặn tránh thoát mũi tên nhọn ám sát, đồng thời tránh thoát kia cái đuôi quật, ngay sau đó hãn tứ chi đồng thời tiếp xúc mặt đất, thân thể mới vừa giữ vững thăng bằng, nhưng lại có ba đạo kinh phong từ tam cái phương vị đánh tới, mà hồ đông bắc cũng là bắt chuẩn thời cơ đánh giết mà đến.

Tần Phong trong lòng hung ác, nhìn kia khổng lồ hồ đông bắc, như dã thú loại gầm nhẹ một tiếng, lại là cứng rắn xông tới, lấy tốc độ cực nhanh hai tay nắm ở hồ đông bắc song trào, kia hồ đông bắc gào thét một tiếng đầu to lớn đón nhận trước chiếu vào Tần Phong đầu sẽ phải cắn xé, Tần Phong vội vàng thân thể triệt thoái phía sau một bước, hai tay như cũ bắt được hồ đông bắc chân trước, đầu vừa vặn tránh thoát bị cắn rách kết quả, chẳng qua là kia huyết tinh vị đạo truyền đến để cho Tần Phong có chút đầu vầng mắt hoa.

"Hừ."

Hừ lạnh một tiếng ở sau lưng vang lên.

Tần Phong chỉ cảm thấy thanh âm này hơi có chút quen tai, nhưng cũng không có phân tâm.

Bởi vì trước mắt hồ đông bắc lực lượng thực tại để cho hãn có chút chịu không nổi, hơn nữa bả vai hãn trúng thương vết thương mặc dù đã xử lý, nhưng còn mang theo vài phần ám thương, như thế thấy hồ đông bắc muốn đem tự

mình đụng ngã, hấn chân phải ở một lần triệt thoái phía sau, rồi sau đó trong nháy mắt chân phải lại là nhanh như tia chớp đá đi ra ngoài, ngay giữa ở hồ đông bắc trên bụng, kia hồ đông bắc gào thét một tiếng.

Phải biết Tần Phong lực lượng thật lớn, nổi giận trong một quyền có thể đánh chết một đầu ngư, một cước này mặc dù gấp gáp, lại cũng có thể để cho hồ đông bắc chầm đất chi sau không ổn, sau đó Tần Phong hai chân trầm xuống, eo chuyển động lực lượng khổng lồ hội tụ ở hai cánh tay, theo thân thể của hấn vừa chuyển, hồ đông bắc gào thét một tiếng, thân thể ở giữa không trung xoay tròn hai vòng âm âm ngã xuống đất.

{đang lúc:-chính đáng} Tần Phong phải ngồi thẳng đem hồ đông bắc áp dưới thân thể chế phục lúc, vèo vèo vèo {tính ra:-mấy} mai mũi tên nhọn từ bốn phương tám hướng bắn tới, Tần Phong hừ một tiếng, thân thể ngửa ra sau, hai tay nhưng lại là hư không một trái, vừng vàng cầm hai cây cương chế mũi tên nhọn, mà lúc này hấn cũng nhìn thấy đứng ở cửa đang thờ ở lạnh nhạt Diệp Mộng Kỳ.

Chẳng qua là Diệp Mộng Kỳ một cái tay đặt ở cái chuôi thương trên, tùy thời có khả năng sẽ rút ra đoạt tới tiến hành bắn tia.

Trong mắt của nàng có chút khiếp sợ cùng ngưng trọng.

Nàng biết Tần Phong rất có thể đánh, ban đầu ở Đông thiên thành phố nàng đã không chỉ một lần kiến thức qua rồi, nhưng là giờ này khắc này Tần Phong ngang nhiên đối mặt một con hồ đông bắc sở bày ra lực lượng như cũ làm cho nàng cảm thấy tâm tình trầm trọng không dứt, dù sao lúc trước cảnh sát hình sự quốc tế huấn luyện cùng với Sư Tâm Vương ma quỷ huấn luyện, thực lực của mình có thể nói là lớn mạnh vượt bậc, nhưng ở một lần nhìn thấy Tần Phong, nàng lại biết mình như cũ không phải là đối thủ của hấn.

"Thích khách liên minh cùng cực thích khách, chẳng lẽ thật sự là thần sao?"

Diệp Mộng Kỳ trong lòng không khỏi nghĩ đến.

Mà lúc này, kia hồ đông bắc đã đứng lên, cả người một chấn hưng lại là mắt nhìn chăm chăm vào.

Vèo vèo vèo.

Ám tiên không ngừng thả ra, Tần Phong thân hình cũng càng lúc càng nhanh, nhanh đến để cho Diệp Mộng Kỳ không cách nào bắt hãn tằm hơi.

Trong chiến đấu, Tần Phong kiêu ngạo chính là tốc độ của hãn cùng với ẩn giấu thủ đoạn, hãn cao nhất tốc độ là con sói bị thương sau khi chết, từng bộc phát trong tránh thoát quý đêm được xưng lệ vô hư phát bắn tia đạn, nhưng sau đó, Tần Phong ở cũng không có tìm được quá cái loại cảm giác này cùng trạng thái. Nhưng cho dù là bình thời, Tần Phong tốc độ cũng tuyệt không phải là những thứ này ám tiên sở có thể tổn thương đến.

Chẳng qua là ám tiên cực kỳ quý dị, cơ hồ mỗi một chi góc độ cũng đều cực kỳ xảo quyết, không thể nhận rặng Tần Phong tên họ, lại đem Tần Phong một lần lại một lần đẩy hướng tử vong vực sâu.

Theo Tần Phong không ngừng tránh né, ở bắn ra mũi tên nhọn cũng không ngừng tạo thành một đạo lưới, mà hồ đông bắc ở một bên mắt nhìn chăm chăm vào, để cho Tần Phong không dám chút nào sơ ý.

Ở Tần Phong mới vừa tránh thoát một quả mũi tên nhọn lúc, hồ đông bắc bỗng nhiên gào thét một tiếng, cái đuôi hương Tần Phong đầu rút đi, này hồ đông bắc từ nhỏ liền bị Đông Bắc Vương tử mĩ giáo dưỡng, ở không mất đi dã tính đồng thời có cực cao trí thông minh, này một đạo quật cực kỳ có lực, không khí cũng đều là bay phát phối, Tần Phong quyết đoán quả quyết, xuất thủ bắt được cái đuôi, chỉ cảm thấy một cỗ cự lực chấn hồ khẩu tê dại, nhưng cũng không dám khinh thường, cuống quít trong mượn này khổng lồ lực đạo bay lên trời tránh thoát ba miếng mũi tên nhọn.

Trên không trung, hãn vươn tay bắt được trong đó một chi mũi tên nhọn, sau đó {cổ tay:-thủ đoạn} run lên, theo cánh tay vung, kia mũi tên nhọn trong

khoảnh khắc bay ra, lực đạo này nhưng lại so với kia cơ quan bản còn muốn lớn hơn ba phần, chỉ nghe được một tiếng răng rắc, cách đó không xa trong góc tường rơi xuống một chút vỡ vụn cơ quan linh kiện, mà ở trên vách tường, nửa chi mũi tên nhọn nhìn thấy mà giật mình.

Diệp Mộng Kỳ mở to hai mắt nhìn.

Người này lực đạo rốt cuộc có lớn bao nhiêu?

Này mũi tên nhọn không nặng, dùng tay vãi đi ra, hơn nữa còn là hơn mười trượng có hơn, rất khó tạo thành lực sát thương, lại không nghĩ Tần Phong nhưng lại làm được!

Mà lúc này, kia mũi tên nhọn không hề nữa bắn ra, Tần Phong gầm nhẹ một tiếng, lôi hồ đông bắc cái đuôi, eo vừa dùng lực đem kia mấy trăm kí lô hồ đông bắc cứng rắn ném đi ra ngoài, hồ đông bắc kêu thảm thiết một tiếng ngã nhào trên đất rỗng, ước chừng có một lát mới là bò dậy. Chẳng qua là cũng không lại đối với Tần Phong động võ, mà là đường hoàng lui xuống.

"Lâu như vậy không thấy, người cũng là càng ngày càng đẹp."

Tần Phong đây mới là tòng hạ khẩu khí, nhìn Diệp Mộng Kỳ, nói.

Diệp Mộng Kỳ hừ một tiếng, ở Đông thiên thành phố tự biết người này là trong mồm chó nhả không ra răng ngà tới.

Hai người ân oán cũng không phải là một đôi lời có thể nói rõ ràng, cho nên Tần Phong thấy nàng này thái độ cũng không có tức giận, đi về phía hậu viện, mà Diệp Mộng Kỳ tức là lạnh lùng đi theo phía sau.

Đến hậu viện.

Lão khất cái như cũ là ngồi ở ở trên xe lăn, mà hồ đông bắc tức là đường hoàng nằm úp sấp ở dưới chân của hắn, không có lúc trước cuồng bạo, Tần Phong nhìn lão khất cái liếc một cái, cười nói: "Ban đầu người ở Seberia bày sân

huấn luyện ta dùng sáu mươi ba giây phá vỡ kỷ lục thế giới, làm sao? Người quy ẩn mấy năm lui bước rồi?"

Lão khất cái chẳng qua là cười cười.

Mà Diệp Mộng Kỳ sắc mặt tức là càng lúc càng khó coi, trong lòng có chút buồn bực.

Seberia sân huấn luyện nàng tự nhiên đi qua, Sư Tâm Vương ma quỷ huấn luyện toàn bộ là ở trong đó hoàn thành, chẳng qua là nàng đến bây giờ cũng bất quá là đi qua một phần ba, còn dùng hơn mười phút đồng hồ, ở đó lấy đi tức là từng bước tuyệt cảnh, nàng thật sự tìm không ra thông hành phương thức, lại không nghĩ cái này tên đáng chết nhưng lại chỉ dùng sáu mươi ba giây là có thể thông qua!

Nghĩ tới đây, Diệp Mộng Kỳ vừa có chút tức giận, nhất là thấy Tần Phong há hê khi người gặp rắc rối nhìn ánh mắt của mình sau, càng là tức không chỗ đánh tới, hừ lạnh một tiếng không hề nữa liếc hăn một cái.

"Nhưng là cứ như vậy, đối phó Edgar người có mấy phần phần thắng?" Lão khất cái nhàn nhạt hỏi.

"Ba phần."

Tần Phong có chút khổ sở, bất đắc dĩ nói.

Diệp Mộng Kỳ càng là ngây ngốc, muốn nói lại thôi.

Lão khất cái nói: "Edgar có thể nhìn thấu tâm tư của người, như vậy đang cùng hăn trong chiến đấu, của người mỗi một bước đều ở mí mắt hăn tử dưới, ta dù cho ở đỉnh phong thời kỳ đối với trên hăn cũng chỉ có nhất phân phần thắng, trên thực tế cùng hăn đánh quá một cuộc sau ta ngồi ở đây phía trên." Vừa nói, hăn vỗ vỗ của mình xe lăn.

Tần Phong nhú nhú mày.

"Sư Tâm Vương như thế nào rồi?"

"So với ta tốt điếm, bất quá đời sau đừng nghĩ động võ." Lão khất cái nói.

Diệp Mộng Kỳ trong lòng lại là run lên, đối với Sư Tâm Vương nàng hết sức cảm kích, vị sư phụ này là cái thứ nhất thật tình dạy nàng chiến đấu, mặc dù chỉ có ngắn ngủi một tuần lễ, nhưng là thầy trò ở giữa tình cảm cũng là hết sức thâm hậu.

"Edgar ở đâu?" Diệp Mộng Kỳ lạnh giọng hỏi.

"Đem người thối tính tình thu liễm." Tần Phong trợn mắt nhìn nàng liếc một cái: "Chết ở Edgar trong tay quá nhiều người rồi, ta không muốn ở gặp lại người một."

"Ta là cảnh sát!" Diệp Mộng Kỳ trầm giọng nói.

Tần Phong hừ một tiếng: "Cảnh sát? Edgar ở cảnh sát hình sự quốc tế nội tuyến nhiều đến người hăng hà xa số sở, ở không lâu cảnh sát hình sự quốc tế tự muốn trở thành Edgar tư nhân thế lực rồi."

"Không thể nào!" Diệp Mộng Kỳ kinh hô một tiếng.

Tần Phong nhưng lại là nghe vậy lấy ra một phần tài liệu ném cho Diệp Mộng Kỳ, thần nhiên nói: "Đây là Long trộm ở Đảo Quốc trộm tới tư liệu. Người cẩn thận nhìn một cái đi."

Diệp Mộng Kỳ nửa tin nửa ngờ, chẳng qua là nhìn thoáng qua chính là sắc mặt đại biến, một khuôn mặt đẹp trên đấng đấng sát khí, hai tay nắm tư liệu cũng là biến hình.

"Những năm này Tần Phong cùng Lư Tạt Tây Nặc không ít cùng cảnh sát hình sự quốc tế hành hạ, thực ra phần lớn là diệt trừ Edgar ở trong đó thế lực thôi." Lúc này, tiền lợi thanh âm ở sau lưng truyền đến, Diệp Mộng Kỳ bần rợn

là xoay người: "Lão sư. . ."

"Năm đó ta phụng mệnh truy xét Tần Phong, cùng hãn đầu vô số hiệp, nhưng lại là không ít lần thần xui quý khiến bắt được trong cảnh sát hình sự quốc tế bại hoại." Tiền lợi sâu kín nói: "Ở ta xử trí những thứ này bại hoại lúc lại tao ngộ trước nay chưa từng có chống cự, khi đó ta tự đã biết cảnh sát hình sự quốc tế đã biến chất rồi, ta vốn muốn phản kháng, lại bị người ám sát, hay(vẫn) là hãn xuất thủ cứu ta."

". . . ." Diệp Mộng Kỳ một trận mặc nhiên.

Tiền lợi lại tiếp tục nói: "Ở phía sau tới ta cùng Tần Phong giữ vững nhất định ăn ý, không ngừng đang đuổi giết trung diệt trừ trong cảnh sát hình sự quốc tế bại hoại, đây cũng là tại sao cảnh sát hình sự quốc tế nội bộ khinh bỉ ta nên bắt người bắt không được, không nên bắt nhưng lại là một trảo một cái sọt nguyên nhân. Chẳng qua là sau lại chúng ta phát hiện bắt nữa cũng bắt không xong, bởi vì mỗi khi chúng ta bắt một sẽ có mới bại hoại tiến vào. . . Aizzzz, người tiến cảnh sát hình sự quốc tế, nói thật thật sự là tiến sai lầm rồi địa phương."

"Tại sao không tố cáo bọn họ!" Diệp Mộng Kỳ tức giận nói.

Tiền lợi lắc đầu, nói: "Tố cáo? Bọn họ người đông thế mạnh, điều khiển cả cái tổ chức nội bộ, cảnh sát hình sự quốc tế sớm đã không phải là trước kia cảnh sát hình sự tổ chức."

Tần Phong hừ lạnh nói: "Sớm nói cho người biết đem cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ nỗ tung một công đôi việc."

Tiền lợi bất đắc dĩ cười khổ.

"Diệp Mộng Kỳ, cảnh sát hình sự quốc tế tổng bộ bại hoại phần lớn là xuất từ Allah lôi một người thủ đoạn, người nếu là có thể bắt được Allah lôi đồ có thể tằm thanh cả cảnh sát hình sự quốc tế, không biết người có hay không phần này tâm tư?" Tần Phong con người đảo một vòng, không nhìn tiền lợi ánh mắt hoảng

sợ, cười híp mắt nói.

CỤC PHẠM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 434+434

"Không được!"

Không ra dự liệu, không (giống)đợi Tần Phong nói xong, tiền lợi cũng đã đứng ra phản đối.

Đối với Anrali, tiền lợi hiểu rõ rất ít, nhưng là cũng hoàn toàn biết nữ nhân này kinh khủng, mồm tà thuyết mê hoặc người khác, chính là người chết nàng cũng đều có thể mê hoặc thành một cái thế giới cấp sát thủ, loại nữ nhân này đáng sợ nhất là của nàng lòng dạ rắn rết. Để cho Diệp Mộng Kỳ đi đối phó Anrali, lấy Diệp Mộng Kỳ thực lực mà nói quả thực chính là đi chịu chết.

Tiền lợi không thể nào trơ mắt nhìn học sinh của mình chết oan chết uổng, nhưng là làm hấn thấy Diệp Mộng Kỳ vẻ mặt kiên định thần sắc sau, trong lòng lại là căng thẳng, bần rộn là nói: "Mộng Kỳ, người không hiểu rõ Anrali, cho dù là đi cũng là không công mà lui, hiện tại chúng ta muốn tiết kiệm được hết thầy có hạn lực lượng. . ."

Diệp Mộng Kỳ nhú nhú mày.

Tần Phong khinh thường cười một tiếng: "Làm một người cảnh sát, đã kích tội phạm là thiên chức của người, đặc biệt đào tạo tội phạm Anrali là địch nhân của người, người sẽ không đơn giản như vậy tự bỏ qua người địch nhân chứ?"

Tiền lợi trợn mắt nhìn Tần Phong liếc một cái, đột nhiên mà người sau lẽ đương nhiên không nhìn rưng.

"Ta đi."

Diệp Mộng Kỳ khó chịu Tần Phong vẻ mặt miệt thị thái độ.

Tần Phong cùng nàng đấu lâu như vậy, tự nhiên biết nường môn này bản tính, người khác chọc giận nàng có lẽ không thoải mái, nhưng là mình tùy tiện há hốc mồm nường môn này sẽ nổi hung. Hơn nữa tâm trí của nàng chi kiên định chính là Tần Phong cũng bội phục không dứt, trước mắt mà nói đối phó Anrali nàng coi như là nhân tuyển tốt nhất, dù sao Tần Phong bên cạnh hiện tại rất nhiều người cũng đều có nhiệm vụ của mình.

Hung thần trọng thương, Long trộm ở Đảo Quốc chỗ tối hoạt động, mới vừa ở Đảo Quốc trở lại hắc Mộc Kỳ đi theo Yêu Tinh đi mượn hơi nhân thủ, tam mưu muốn trấn giữ Hồng Kông chủ trì loạn cục, gói thuốc lá cùng với Tần Linh mà muốn ở bên trong lục bảo vệ Lưu Linh mấy người hơn nữa còn muốn kinh sợ đất liền bọn đạo chích, Thiên vương cùng với Hares hai người cần phối hợp Tần Phong hoàn thành đối với Edgar cuối cùng quyết chiến.

Thực ra đối phó Anrali, Tần Phong cảm thấy nhân tuyển tốt nhất là ác sát.

Ác sát tâm trí cực kỳ kiên định, hơn nữa sắc đẹp cũng không phải của hãn nhược điểm, kể từ khi Tần Mộng đường quần lên hãn sau, hãn đối với những nữ nhân khác thật đúng là không có gì ý nghĩ, Anrali muốn đối phó hãn chỉ sẽ phát hiện ác sát tự là một khối ngàn năm không thay đổi khối băng, dùng hết biện pháp gì đều không có cách nào hóa giải. Chỉ tiếc hiện tại ác sát chạy đi Seberia.

"Mộng Kỳ. . ."

Tiền lợi mắt thấy ngăn không được Diệp Mộng Kỳ, càng là bất đắc dĩ nhảy lên nhảy xuống, chỉ vào Tần Phong lỗ mũi mắng: "Tần Phong, người khốn kiếp người là không phải cố ý?"

"Không phải là." Tần Phong ăn ngay nói thật nói: "Trước mắt mới chỉ cũng là nàng có tư cách này."

"Không sai."

Lão khất cái cũng là nói: "Để cho nàng đi đi."

Tiền lợi không cách nào ngăn cản, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ thở dài, mà Diệp Mộng Kỳ không nói hai lời rời đi, tiền lợi nóng lòng, bận rộn là đuổi theo đi tới đem những gì mình biết tư liệu toàn bộ nói cho nàng, cũng là Tần Phong xem bọn hắn sau khi rời đi, bỗng nhiên làm thủ hiệu, lão khất cái hơi khẽ cau mày chính là nhìn bên trái, chỉ thấy bên trái đánh tới một trận gió mát, hắn liền biết có người rời đi.

"Được rồi, trở lại chuyện chính."

Lão khất cái chưa từng có hỏi cái này chút ít, nói: "Người cảm thấy như thế nào đối phó Edgar?"

"Coi là không bỏ sót coi là." Tần Phong cau mày nói: "Dem tất cả đối chiến hết thấy khả năng toàn bộ thu nhập trong đầu ở trong chiến đấu tùy cơ ứng biến, đồng thời làm tốt tất cả công kích phòng bị. . ."

"Người cảm thấy đủ sao?" Lão khất cái cắt đứt hắn lời nói, hỏi.

Tần Phong lắc đầu: "Ta dùng suốt thời gian một ngày mô phỏng cùng hắn chiến đấu có thể phát sinh hết thấy, tổng cộng bảy trăm hai mươi bốn loại khả năng, kết quả tất cả đều là ta thua. . ."

"Của người ba phần phần thắng từ đâu mà đến?" Lão khất cái hí tào bạo hỏi.

Tần Phong hừ một tiếng: "Ta như hắn phải chết, hắn sống sót tỷ lệ không vượt quá năm thành!"

Lão khất cái ngăn ra, hắn cũng là đã quên người nam nhân trước mắt này cho tới bây giờ cũng đều là thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành chủ, cho dù là tự mình chết rồi hắn cũng muốn kéo một người xuống nước, cái gọi là ủy khúc cầu toàn ở hắn nơi này có lẽ chỉ là vô căn cứ, bất quá cũng chính là phần này không

muốn sống tính cách để cho Tần Phong có thể đứng ở đỉnh trên đỉnh thường nhân sợ hãi.

Lão khất cái biết tính tình của hắn, dứt khoát cũng không lại quanh co lòng vòng, nói: "Người có nghĩ tới hay không, cùng hắn đối chiến không muốn chết như vậy tâm nhân?"

"Ân?"

Tần Phong sửng sốt, nói: "Edgar có thuật đọc tâm, của ta mỗi một bước động tác toàn bộ trong mắt hắn, nếu không coi là dị năng của hắn ở bên trong, lực chiến đấu của hắn cùng ta vốn là sà sà như nhau trong lúc, hợp với thuật đọc tâm, ta muốn giết hắn khó với lên trời, như lực chiến đấu của hắn so với ta thiếu chút nữa, coi như là hắn có thuật đọc tâm ta cũng có mười thành năm chắc đánh chết. . ."

"Chính là bởi vì như thế." Lão khất cái nói: "Hai người các người lực chiến đấu không kém nhiều, nhưng là hắn có thuật đọc tâm, nếu muốn thắng hắn biện pháp duy nhất chính là nghênh ngang tránh ngấn."

Tần Phong trầm mặc xuống.

"Edgar thuật đọc tâm là hắn sở trường, như vậy chỉ có nghĩ hết biện pháp để cho hắn thuật đọc tâm ở trên người của người không cách nào lấy được chút nào cách dùng." Lão khất cái nói: "Về phần của người sở trường, người so với ta cũng rõ ràng."

Tần gió càng mạnh trầm mặc, rồi sau đó bất đắc dĩ lắc đầu xoay người rời đi.

Lão khất cái không có ngăn trở.

Nhìn bóng lưng hắn rời đi, ngốc nghếch thở dài: "Trước mắt mới chỉ, chỉ có vứt bỏ tất cả lý trí mới là chiến thắng hắn biện pháp duy nhất, về phần có thể hay không trở về bản tính, chỉ có nhìn chính người rời đi."

Tần Phong biết lão khất cái theo lời biện pháp.

Nếu để cho Edgar không cách nào đọc đến ý nghĩ trong lòng, như vậy chỉ có phá huỷ đi tự mình tất cả lý trí suy tư, đến lúc đó, hãn chỉ biết dựa vào bản năng đi chiến đấu, mà hãn tất cả suy nghĩ đem sẽ trở thành một mảnh Hỗn Độn, duy nhất một chút bản năng chính là chiến đấu, liều mạng chiến đấu. Dựa vào cải tạo qua thân thể, dựa vào gần như vô tận thể năng cùng với siêu việt thường nhân khép lại năng lực, cùng Edgar liều mạng, xem một chút người nào máu có thể lưu càng thêm nhiều, xem một chút người nào khí lực trước hết dùng hết.

Chẳng qua là coi như là thắng, Tần Phong cũng sẽ luân làm một cái chỉ biết là chiến đấu máy móc.

Chờ mình thể năng hao hết, máu chảy khô chết đi, nếu không mà nói hãn chiến đấu vĩnh viễn sẽ không dừng lại.

Một bàn không cách nào tiếp nhận ngoại giới bất kỳ chỉ lệnh, chỉ biết tuân theo giết người ra lệnh máy móc.

Nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, đây cũng là trước mắt mới chỉ có thể chiến thắng Edgar duy nhất một cái chủ ý ôi thiu, tự tổn tám trăm giết địch một ngàn, một làm không tốt vậy thì là đồng quy vu tận, ở nghiêm trọng điểm so sánh với đồng quy vu tận càng thêm đáng sợ, đến lúc đó chết người sợ rằng sẽ càng thêm nhiều, mà bất đắc dĩ nhất chính là Tần Phong là tuyệt đối sẽ không biết mình giết người nào, có lẽ giết mình thích nhất người, giết thề muốn liều mình đi bảo vệ người.

Đi ở Hồng Kông trên đường cái.

Nhìn người đến người đi đường phố, Tần Phong hai mắt nhắm lại, không lâu lắm hãn ở mở ra, nhưng lại là một cỗ gần như bạo ngược muốn phá huỷ cái thế giới này sát ý Phong Cuồng xông ra, hai mắt đỏ ngầu một mảnh, không khí chung quanh càng là trắng rơi xuống dưới 0, ở người chung quanh hãn rồi rít e ngại trốn ở một bên, bọn họ bỗng nhiên cảm giác được bên cạnh xuất hiện một

đầu viễn cổ giống như dã thú.

Nhưng cũng vền vẹn chỉ là trong nháy mắt, Tần Phong vừa trở về bản năng, nhìn bốn phía e ngại mờ mịt ánh mắt, hần cười khổ một tiếng.

Hắn thì không cách nào khắc chế thích giết chóc cảm giác.

"Một vốn bốn lời một vốn bốn lời, đem người cùng nhau dọn dẹp đi." Tần Phong rừ rừ nói: "Ai cũng khác(đừng) sống khá giả." I527

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 435+435

"Chúng ta mục đích địa rớt cuộc ở đâu?"

Liên tiếp ở hoang tàn vắng vẻ bầu trời mở ra hơn tám giờ xe, hắc Mộc Kỳ có chút hoảng hốt.

Cái này đứng đầu sát thủ ý chí lực là không thể xem thường, chẳng qua là không chịu nổi Yêu Tinh ở một bên cố làm bộ làm tịch, hơn nữa cầm lấy gps hướng dẫn hơn tám giờ cũng không có tìm ra mục đích địa tới, điều này làm cho hắc Mộc Kỳ có chút khó có thể thừa nhận.

"Đừng có gấp."

Yêu Tinh bất đắc dĩ nói: "Ta cũng muốn mau sớm, chẳng qua là răng nanh tổng bộ thật sự có chút bí ẩn."

Hắc Mộc Kỳ một run run, ở thế giới dưới lòng đất xen lẫn qua người người nào không biết rằng nanh cùng quang huy có thể nói là thế bất lưỡng lập, Tần Phong cùng Huyết Hồ Vương sớm đã đến gặp mặt chính là không chết không thôi trình độ, quang huy cùng răng nanh người vừa thấy mặt kia cũng đều là phân phút đồng hồ chó hoang hình thức, mà Yêu Tinh lại muốn trực tiếp đi răng nanh tổng bộ, điều này làm cho hắc Mộc Kỳ khiếp sợ không ngừng, có nghĩ quay đầu trực tiếp rút lui ý nghĩ.

"Không cần lo lắng." Yêu Tinh nhìn ra hắc Mộc Kỳ lo lắng, nói: "Bất kể nói thế nào, ta cũng là răng nanh một thành viên. . . ."

"Cái gì?"

Hắc Mộc Kỳ tay run run, thiếu chút nữa phi cơ thất khống, ở khống chế được phi cơ sau, nhìn Yêu Tinh, sắc mặt rung động: "Người đang nói giỡn sao?"

"Đây chẳng qua là từng." Yêu Tinh lắc đầu, thần sắc có chút khổ sở: "Ban đầu ta mới vừa vào thế giới dưới lòng đất, ở thi hành nhiệm vụ lúc bị đồng bọn phản bội, ta bị bọn họ đưa cho một Lạp Tư Duy Gia một Đại lão bản, trùng hợp lúc ấy Huyết Hồ Vương quét ngang Las Vegas, đem ta cứu đi ra ngoài, lẽ đương nhiên ta tiến vào rừng nanh, từ bắt đầu hậu cần thành viên đến tình báo chủ quản, ở đến chủ lực chiến đấu thành viên. . ."

"Vậy tại sao?"

Yêu Tinh thần nhiên nói: "Bởi vì rừng nanh thu dụng ban đầu người phản bội ta."

"Người giết bọn họ?"

"Không sai." Yêu Tinh thần nhiên nói: "Loại chuyện này còn cần hỏi sao?"

Hắc Mộc Kỳ đang muốn nói cái gì đó, bỗng nhiên tại phía trước một bóng người xuất hiện ở hắc trong tầm mắt, hắc nhú nhú mày, một cỗ hơi lạnh từ phía sau lưng nhanh chóng lan tràn, không chút nghĩ ngợi dồn sức đánh tay lái, chỉ thấy một đạo ngọn lửa từ bóng đen kia vị trí nhanh chóng mà đến, oanh một tiếng, xe mới vừa vừa rời đi vị trí tuôn ra một đoàn ngọn lửa.

"Thế nào lại là hắc?"

Yêu Tinh sắc mặt có chút tái nhợt, trong ánh mắt mang theo vài phần không giải thích được.

Hắc Mộc Kỳ miễn cưỡng ngăn lại xe lắc lư, không (giống) đợi mở miệng hỏi thăm, Yêu Tinh liền nói: "Chúng ta xuống xe."

Hắc Mộc Kỳ nhú nhú mày, nhưng cũng không nhiều hỏi, hơn nữa bóng đen kia cũng là dần dần đi tới, chính là cùng Yêu Tinh cùng nhau xuống xe, chờ.v.v tiến hẳn mới nhìn đến người tới người mặc màu đen trường bào, dung mạo của hẳn núp ở đâu mũ trong thấy không rõ là nam hay nữ, chẳng qua là để cho Hắc Mộc Kỳ khiếp sợ cùng sợ hãi chính là sự cường đại của hẳn khí tràng, cổ này khí tràng thật giống như là thực chất hóa bình thường ảnh hưởng không gian chung quanh, khiến cho dù là cách nhau không tới một trượng khoảng cách, Hắc Mộc Kỳ cũng đều cảm giác người này toàn thân cũng đều tựa như hư ảo bình thường, thật giống như không tồn tại trong vùng không gian này.

Ở trên thế giới này có thể làm được phần này cường đại cũng không có nhiều người, nhưng là Hắc Mộc Kỳ có thể khẳng định người tới tuyệt đối không phải là Huyết Hồ Vương, bởi vì Huyết Hồ Vương không cần thiết làm cũng đều như vậy hư ảo, hẳn cùng Tần Phong giống nhau, cũng đều càng thêm có khuynh hướng như thực chất máu tanh sát ý, mà đến người đây là hư ảo trung mang theo một cổ nhàn nhạt sát ý, mà chính là bởi vì như thế mới để cho người cảm giác kinh khủng, bởi vì Hắc Mộc Kỳ luôn cảm thấy ở trước mặt của hẳn, khả năng một giây sau sẽ phải chết oan chết uổng, càng thêm có thể sợ chính là mình không biết hẳn sẽ như thế nào hạ thủ.

Yêu Tinh nhìn chăm chăm trước mắt nhân vật thần bí, sắc mặt tái nhợt trung mang theo lửa giận cùng sát khí.

Hắc Mộc Kỳ từ chưa từng thấy Yêu Tinh sẽ như thế giận hiện ra sắc, không khỏi đưa tay đặt tại cái chuôi thương trên.

"Người không nên tới."

Người tới thanh âm có chút khàn khàn, mang theo vài phần hư ảo ý tứ.

Yêu Tinh cả giận hừ một tiếng, cười lạnh nói: "Làm sao? Người sợ?"

"Huyết Hồ Vương chính xác nghĩ diệt trừ ma ẩn, nhưng người cũng phải biết, hẳn là sẽ không cùng các người hợp tác." Người tới thản nhiên nói: "Hơn nữa,

hắn đã đến Hồng Kông, trận này thế kỷ đại chiến, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua."

Yêu Tinh nhú mày.

Người tới tức là xoay người rời đi, vừa đi vừa nói chuyện: "Ma ần đã chuẩn bị xong thế kỷ bữa tiệc lớn, không muốn ở nơi này lãng phí thời gian rồi."

"Hồng hét."

Nghe hắn nói, Yêu Tinh nhất thời một khéo léo cơ trí: "Chúng ta đi mau."

"?"

Hắc Mộc Kỳ chẳng qua là nghi ngờ, nhưng cũng không có lưu lại, vội vàng thay đổi đầu xe, Yêu Tinh tức là giải thích: "Lúc trước ta nhận được về ma ần tình báo, bọn họ tụ tập không ít nhân mã, xem ra lần này cần đem tất cả địch nhân một lưới bắt hết rồi, Tần Phong cùng Huyết Hồ Vương cũng sẽ không cùng đối phương hợp tác, như vậy không ai sẽ là ma ần đối thủ."

"Người có thể thuyết phục hai người bọn họ sao?" Hắc Mộc Kỳ cau mày hỏi.

Yêu Tinh khổ sở cười một tiếng: "Tần Phong cùng Huyết Hồ Vương quá giống nhau rồi, thực lực của hai người bọn họ cùng tính cách gần như là một khuôn mẫu khắc ra tới, hai người nếu như hợp tác, như vậy sở bày ra lực chiến đấu sẽ ở cả thế giới dưới lòng đất tung hoành vô địch, nhưng là ma ần cũng định đem hai người phân biệt diệt trừ, một khi hai người bọn họ chết đi một, một người khác cùng ai hợp tác, đều không có cách nào ngăn cản ma ần ăn mòn. Cho dù là Thiên La Vương, cho dù là quỷ đê!"

Hắc Mộc Kỳ nhìn nàng bất đắc dĩ sắc mặt, muốn nói lại thôi, nhưng cũng chỉ có thể thở dài một tiếng.

Tần Phong cùng Huyết Hồ Vương?

Hợp tác?

Đây quả thực là chuyện ngàn lẻ một đêm(cổ tích).

"Lần này tới Hồng Kông, nếu như không có cơ hội sau lưng thọc dao găm, vậy cũng muốn bỏ đá xuống giếng."

Ở Hồng Kông sân bay.

Một người mặc tùy ý hữu nhàn lười nhác nam tử lười biếng nói.

Ở bên cạnh hẳn là một ăn nói nghiêm túc thận trọng nam nhân, thật giống như {cùng nhau:-một khối} đầu gỗ, nghe nói lười nhác nam tử lười nói, nói: "Mục đích chỉ có một, Tần Phong chết."

"Không sai."

Lười nhác nam tử vậy có điểm vô lại ánh mắt trong ánh mắt thấu triệt ra một cổ thấm lòng người phi lạnh như băng sát ý, nhưng vền vền chỉ là trong nháy mắt tiện biến mất không thấy gì nữa, lại là kia bình thường trạng thái, ngáp một cái, nói: "Bất quá nhang này cảng còn thật không sai, cô nương chính là tuấn."

Ăn nói nghiêm túc thận trọng nam tử khẽ nhíu nhíu mày, chẳng qua là không đợi hẳn nói chuyện, kia người làm biếng chính là nói: "Người đừng theo ta xé của người nguy cơ lý luận, ma ẩn nghĩ cmn ở sau lưng ta thọc dao găm, cũng phải xem một chút tự mình dao găm thọc lợi không lưu loát, Tần Phong muốn làm một vốn bốn lời mua bán, kia phải xem nhìn tự mình nắm tay có đủ hay không cứng rắn, nếu bọn họ dám tìm tới tận cửa rồi, ta Huyết Hồ Vương để cho bọn họ biết cái gì gọi là khó chịu."

"Tiên hạ thủ vi cường." Ăn nói nghiêm túc thận trọng nam tử nói.

Huyết Hồ Vương bữu môi, nói: "Tiên hạ thủ vi cường? Tần Phong đã chuẩn bị kéo mọi người đệt lưng rồi, ma ẩn càng là mắt nhìn chăm chăm vào, ta nếu là tiên hạ thủ vi cường, bọn họ đầu mâu nhất định trước tiên đem ta diệt."

"Ma ần sẽ không dung nạp được người tồn tại, vậy người tại sao không suy nghĩ trước cùng Tần Phong tiêu diệt hết ma ần?"

"Không thể nào!"

Huyết Hồ Vương sắc mặt trong nháy mắt hiện đầy hàn khí, xúc động vảy ngược hẳn toàn thân cao thấp đả đả sát khí, nhưng rất nhanh chính là áp chế đi xuống: "Cho dù là để cho ma ần thành công, ta cũng tuyệt đối sẽ không để cho Tần Phong ở sống! Thà làm ngọc vỡ, ta cũng tuyệt đối không cho phép Tần Phong ở trong tầm mắt của ta sống khá giả!"

. . . I861

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 436+436

Nguy hiểm nữ nhân thường thường dễ dàng nhất làm cho nam nhân phạm trí mạng sai lầm, như vậy Anrali tuyệt đối là trong đó người nổi bật, nữ nhân này toàn thân không khỏi là nguy hiểm hơi thở, nhưng làm cho nam nhân đều không có cách nào kháng cự nàng hấp dẫn, thậm chí là nữ nhân.

Ngay cả Diệp Mộng Kỳ cũng không có thể hay không nhận thức ở mới gặp gỡ nữ nhân này lúc suy nghĩ của nàng xuất hiện ngăn ngại thất thần, nàng giỏi về mê hoặc lòng người, trắng hộp báu chính là một người trong đó ví dụ, có thể sớm là một cái như vậy biến thái sát nhân cuồng, Diệp Mộng Kỳ không dám có chút khinh thị, dù sao bị Tần Phong có thể xưng là tà giáo Thánh Nữ, cái này đánh giá ở Tần Phong trong miệng đã là cực cao.

Trên thực tế làm Anrali mới vừa vừa bước vào Hồng Không lúc, nàng cũng đã trở thành mọi người chú mục tiêu điểm, thậm chí có người đã lấy ra máy chụp hình.

Đối với điểm này, Anrali đã tập mãi thành thói quen, gần như hoàn mỹ trên khuôn mặt triển hiện một thần bí khó lường nụ cười, điều này làm cho âm thầm quan sát Diệp Mộng Kỳ tâm thần căng thẳng, lại thấy Anrali chạy tới kia nhiếp ảnh gia bên người, ở mọi người hâm mộ ghen tỵ trong ánh mắt, cùng nhiếp ảnh gia thấp giọng nói mấy câu, thanh âm rất nhỏ, trừ nhiếp ảnh gia ở ngoài không có có người khác ở có thể nghe thấy.

Kia nhiếp ảnh gia trên mặt bày ra chính là gần như cuồng nhiệt ánh mắt, trong cặp mắt dần dần mất đi nên có lý trí, mà khi Anrali ở gương mặt của hẳn

nhẹ nhàng vừa hôn sau đó, hãnh mặt mũi đỏ lên, đứng yên tại chỗ không nhúc nhích, Anrali thấy tình trạng của hãnh nở nụ cười xinh đẹp, móc ra một viên nữ sĩ hương khói chậm rãi điểm trên, làm hương khói thiêu đốt một khắc kia, nhiếp ảnh gia động.

Hãnh xông về phụ cận? một bụng mập mạp nam nhân, không để cho bất luận kẻ nào cơ hội phản ứng, hãnh đem một người khác bỏ nhào ngã xuống đất, hai tay hung hăng néo ở nam nhân cổ, trên mặt của hãnh tràn đầy lãnh khốc nụ cười, trong ánh mắt nhưng lại là sợ hãi làm cho người ta run rẩy ánh mắt, uyển như tử thần lưỡi hái.

"Cứu. . ."

Mập mạp khuôn mặt nam nhân sắc đã thành màu đỏ tía sắc, hai mắt đảo tròn trắng mắt, nhưng là nhiếp ảnh gia nhưng lại là càng lúc càng hưng phấn, những người còn lại cũng đều là trợn mắt hốc mồm nhìn một màn này, hiển nhiên không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra.

Anrali ưu nhã hút thuốc lá, nhìn hai người tựa như nhìn hai con kiến bình thường.

"Dừng tay!"

Vốn là ẩn núp Diệp Mộng Kỳ mắt thấy mập mạp kia sắp mất đi tánh mạng, không nói hai lời xông lên phía trước, bắt được nhiếp ảnh gia cổ sẽ phải về phía sau túm, nhưng là kia nhiếp ảnh gia nhưng lại là gắt gao bóp béo ú cổ, hoàn toàn không để ý tự mình cổ truyền đến đau đớn, trên mặt tái nhợt hiện lên nụ cười quỷ dị, liên tiếp làm cho người ta run rẩy tiếng cười càng là không ngừng từ trong miệng nhô ra.

"Buông tay!"

Diệp Mộng Kỳ phản nộ quát.

Nhưng là kia nhiếp ảnh gia nhưng lại là hoàn toàn chẳng quan tâm.

Bất đắc dĩ, Diệp Mộng Kỳ một tay thành đao tay chém vào nhiếp ảnh gia trên cổ, này nguyên vốn có thể làm cho người ta ngất đi lực lượng cũng chỉ là để cho nhiếp ảnh gia xuất hiện một sát na thất thần, nhưng qua trong giây lát nhiếp ảnh gia lực đạo lại là gia tăng mấy phần, mà đáng thương béo ú lúc này ngay cả co quắp lực đạo cũng đều đã không có, đại não cực độ thiếu dưỡng, cái thế giới này cũng bắt đầu mơ hồ.

"Người rớt cuộc làm cái gì!"

Diệp Mộng Kỳ nhìn Anrali, lạnh lùng quát lên.

Anrali trên mặt như cũ là mê chết người không đền mạng nụ cười: "Mỗi một người thân thể đều ở áp chế tinh thần của mình, người hỏi ta làm cái gì? Ta chẳng qua là để cho tinh thần của hãnh khống chế thân thể thôi, tiểu cảnh sát, người nếu muốn tạt người kia, biện pháp duy nhất chính là giết cái này nhiếp ảnh gia."

Tinh thần khống chế thân thể?

Diệp Mộng Kỳ biết đây là một loại như thế nào trạng thái, Sư Tâm Vương từng không chỉ một lần đã nói với nàng, đây là nguy hiểm nhất cũng là lớn nhất (chuẩn) bị lực chiến đấu trạng thái, một khi người tinh thần ngưng kết ở trên nhục thể, như vậy trừ phi giết người này, nếu không mà nói cho dù là cắt đứt tứ chi của hãnh, hãnh cũng có thể dùng miệng tiếp tục giết người, mà hiển nhiên nhiếp ảnh gia lúc này chỉ có một mục đích, đó chính là giết người.

"Người!"

Diệp Mộng Kỳ trên mặt tràn đầy lửa giận.

Giết người tuyệt đối là nàng không muốn làm, bởi vì nhiếp ảnh gia ở một trình độ nào đó cũng là vô tội, nàng là trời sanh cảnh sát, không muốn giết lầm

bất kỳ một cái nào người tốt.

Nghĩ tới đây, Diệp Mộng Kỳ vọt tới nhiếp ảnh gia lúc trước, hai tay đặt tại trên bờ vai hắn, chỉ thấy cổ tay nàng run lên, từng đợt tiếng răng rắc truyền đến, kia nhiếp ảnh gia cánh tay nhất thời xuất hiện một tia ngưng kết, mà Diệp Mộng Kỳ bắt chuẩn cơ hội đem nhiếp ảnh gia ném đi ra ngoài, mà người bị hại béo ú cũng đã bất tỉnh nhân sự, trên mặt màu đỏ tím sắc không chút nào giảm.

Diệp Mộng Kỳ thấy vậy trong lòng càng là lửa giận thiêu đốt, mới vừa muốn nắm bộ Anrali, nhưng là Anrali nhưng lại là chỉ chỉ phía sau của nàng.

Diệp Mộng Kỳ ngẩn ra, bỗng nhiên cảm thấy cảm giác phía sau truyền đến từng đợt vù vù thanh âm, nàng vội vàng tránh né, thấy kia nhiếp ảnh gia đang đứng ngã ở mới vừa rồi vị trí, lúc này nhiếp ảnh gia hai cánh tay đã ngăn ngui mất đi động lực, nhưng là này nhiếp ảnh gia lại là hoàn toàn không phát giác đau đớn, đem Diệp Mộng Kỳ đặt ra vì công kích của mình mục tiêu, không muốn sống hưởng Diệp Mộng Kỳ phóng đi.

Mà lúc này, Anrali đôi môi nhẹ nhàng ngọ nguậy, từng đợt cổ quái âm tiết từ trong miệng của nàng hô ra, kia nhiếp ảnh gia thật giống như gà chọi hăng tiết bình thường gào thét một tiếng bò dậy hướng Diệp Mộng Kỳ ở độ vọt tới, Diệp Mộng Kỳ cảm giác một trận nhức đầu, nghĩ hạ sát thủ nhưng là lại không muốn giết người, mà nhiếp ảnh gia tức là không chút kiêng kỵ chém giết.

Thấy Anrali đặc ý ánh mắt, Diệp Mộng Kỳ lại là một trận lửa giận, hướng về phía xông lên nhiếp ảnh gia chân trái đạp đi xuống, không hề lực đạo để cho nhiếp ảnh gia lui lại mấy bước, nhưng là để cho Diệp Mộng Kỳ khiếp sợ chính là, tự mình một cước này đầy đủ đạp gãy xương cốt của hắn, nhưng là nhiếp ảnh gia lại còn là có thể nhanh chóng hoạt động.

Hành thi tấu nhục.

Diệp Mộng Kỳ chỉ cảm thấy trước mắt gia hỏa chính là trong phim ảnh tang thi, trừ phi giết hắn rồi, nếu không mà nói tự không cách nào giải quyết này vô

dừng lại tận phiên toái.

Lúc này người chung quanh cũng đã rất xa tản ra, cho tới bây giờ vẫn như cũ không biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra.

Anrali cười híp mắt thối lui đến đám người một bên, lại là đối với một người thấp giọng rỉ tai, điều này làm cho Diệp Mộng Kỳ phát hiện sau, bặt rợn là lớn tiếng quát: "Rời đi nàng!"

Nhưng là kia nam nhân hiển nhiên cũng không đem Diệp Mộng Kỳ lời khuyên đặt ở bên tai, trái lại là sắc híp mắt híp mắt hướng Anrali bên này thấu, này một thấu nhưng lại là để cho Anrali trong mắt mị lực càng lúc càng mê người, trí mạng hơi thở không ngừng rót vào nam nhân trong lỗ chân lông, chẳng qua là hô hấp một lần kia khuôn mặt nam nhân sắc bắt đầu dần dần đỏ lên, Anrali quý dị cười, đôi môi hơi động một chút, cổ quái âm phù truyền vào nam nhân trong lỗ tai, nam nhân ánh mắt tùy bắt đầu hưng phấn chuyển làm hoàn toàn yên tĩnh, nhưng thoáng qua lại là Thị Huyết loại Phong Cuồng.

"Khốn kiếp!"

Diệp Mộng Kỳ găm nhẹ một tiếng.

Nhưng là Anrali nhưng lại là ưu nhã đem hương khói bóp tắt, ngược lại rời đi,

Mà bị Anrali đầu độc người đi đường tức là đem tội ác chuyển hướng bên cạnh nhược nữ tử, Diệp Mộng Kỳ mới vừa muốn xông lên đi, nhưng là kia nhiếp ảnh gia lại Phong Cuồng nhào lên muốn cùng nàng tử đấu, bị người đi đường tập kích nhược nữ tử cũng không phải là đối thủ, kìm dưới mặt đất sau bị nhéo ở cổ, diên bình thường giãy dụa nhưng cũng vô động cho nên.

"Đáng chết! Hỗ trợ a!"

Diệp Mộng Kỳ nhìn chung quanh một nhóm người lại là trốn tránh, sợ hãi

nhìn một màn này.

Thầm mắng một tiếng, Diệp Mộng Kỳ đem nhiếp ảnh gia một cước đạp đi ra ngoài, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh lao đến, bởi vì có kinh nghiệm, Diệp Mộng Kỳ thuần thục hai tay đặt tại trên bả vai của hãn tháo hai cánh tay của hãn, sau đó vừa đưa lên một cước.

Đợi người đi đường hai tay buông ra một khắc, Diệp Mộng Kỳ vội vàng đem cô bé kéo ra ngoài, lúc này cô bé hô hấp đã khó khăn, trên mặt một mảnh đỏ bừng sắc, mà người đi đường kia cùng với nhiếp ảnh gia lúc này lại đã lao đến, Diệp Mộng Kỳ xông lên phía trước, nhảy lên một cước đem nhiếp ảnh gia đạp đi ra ngoài, sau khi hạ xuống một ném qua vai đem một người khác té ngã trên đất.

Chẳng qua là hai người này lúc này đã sớm quên mất thân thể đau đớn, tinh thần khống chế thân thể sau đó, không ngừng hưởng Diệp Mộng Kỳ Phong Cuồng chém giết.

Bội cảm áp lực Diệp Mộng Kỳ khổ không thể tả, cũng không muốn vận dụng sát chiêu.

Cũng chính là lúc này.

Ở trong đám người bỗng nhiên lao ra một tên người mặc áo da cô gái, cô gái này thân thủ mạnh mẽ, vóc người đột ngột, song để cho người khó quên nhưng lại không phải nữ nhân này có thể nói hung khí bộ ngực, mà là toàn thân cao thấp chỗ nào cũng có xơ xác tiêu điều ý, này cổ lạnh thấu xương sát ý, Diệp Mộng Kỳ ở không ít người trên người gặp qua, nhưng là kiến thức mấy người kia không có chỗ nào mà không phải là thế giới cao thủ nổi danh, tỷ như Tần Phong, tỷ như dương như hổ.

Nữ nhân ở lao ra trước tiên tựa văng hai ngọn phi đao, này phi đao ước chừng có bảy dài tám tấc ngắn, thế đi cực kỳ mãnh liệt, chẳng qua là trong chớp mắt xuyên thấu nhiếp ảnh gia bấp đùi, kia nhiếp ảnh gia thân thể lao đảo một cái ngã nhào trên đất sau, cô gái lại là xông lên phía trước, một nhảy dựng lên, hai

đầu gối không hề khách khí lấy Thiên cân trụ uy lực đung vào nhiếp ảnh gia chỗ ngực, kia nhiếp ảnh gia trong miệng toát ra một vũng máu tươi, mà nữ nhân sắc mặt không có chút nào biến hóa, chẳng qua là trong phút chốc trong tay vừa nhiều chỗ hai ngọn phi đao, không hề khách khí đâm vào nhiếp ảnh gia bả vai trong.

Leng keng mấy tiếng truyền đến.

Hai ngọn phi đao dễ dàng xuyên thấu nhiếp ảnh gia bả vai dính tại trên sàn nhà.

Mà ngay sau đó, nàng một lộn ngược ra sau dựng lên, đồng thời đem một người khác đánh ngã xuống đất, bả chế đúng cách đem kia dính trên mặt đất.

Hai vị này miệng vết thương không ngừng toát ra máu tươi, nhưng là kia phi đao thật chặt dính, lại thì không cách nào đứng dậy.

Phương pháp này mặc dù tàn nhẫn, nhưng cũng để cho hai người lúc này không cách nào ở tiến hành chiến đấu.

"Người là ai!"

Diệp Mộng Kỳ nhìn chăm chăm nữ nhân, thói quen nghề nghiệp làm cho nàng không cách nào đi cảm kích cái này toàn thân sát ý bao phủ nữ nhân.

Nữ nhân nhìn nàng một cái, cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên vừa động, chẳng qua là trong chớp mắt {công phu:-thời gian} tiện xuất hiện ở Diệp Mộng Kỳ trước người, Diệp Mộng Kỳ toàn thân một trận khéo léo cơ trí, quyết đoán quả quyết hạ bả ra phòng ngự tư thế, nhưng là trước mắt bóng đen lại là một trận chớp động, Diệp Mộng Kỳ phía sau lưng một trận lạnh cả người, không chút nghĩ ngợi tựa hướng tiền phương đung ngã, một {cho vay nặng lãi:-lăn kiểu con lừa} xông ra ngoài.

Mà đợi nàng ở đứng lên, trong tay đã nhiều ra khỏi một khẩu súng nhắm

ngay đang đứng ở nàng mới vừa rời chỗ ở vị trí nữ nhân.

"Người tốt cuộc là ai!"

Diệp Mộng Kỳ lãnh quát lạnh nói.

Nữ nhân hất đầu phát, thản nhiên nói: "Lấy thân thủ của người còn không phải là Anrali đối thủ, không muốn chết cút ngay xa một chút, không muốn làm trở ngại chúng ta."

Diệp Mộng Kỳ ngăn ra, nhưng là nữ nhân lại không nghĩ ở giải thích thêm, xoay người chính là rời đi.

Nhìn nàng rời đi bóng lưng, Diệp Mộng Kỳ trong mắt thiểm quá một tia lửa giận, ngược lại thu hồi súng lục, lái xe hướng Tần Phong chỗ ở trụ sở phóng đi.

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 437+437

Làm Diệp Mộng Kỳ cảm thấy trụ sở lúc, Tần Phong đang nằm ở trị liệu trên giường, trên người cắm đầy Liễu Nghi khí quản, mà Dương Duyệt đang cẩn thận nhìn một bên trong màn hình xuất hiện chi tiết, không lâu lắm {công phu:-thời gian}, khoe miệng của nàng giường lên một nụ cười.

"Ta căn cứ người thân thể lòng trắng trứng. . . ." Dương Duyệt đang muốn giải thích một phen, Tần Phong bận rộn là nói: "Nói ta có thể nghe hiểu."

Dương Duyệt trợn trừng mắt: "Ta rút lấy máu của người ở chuột trắng nhỏ trên làm thí nghiệm, mà nghiên cứu chế tạo giải dược có thể ở trình độ nhất định trên trung hoà người thân thể nội độc tố, bất quá chẳng qua là trình độ nhất định mà thôi, nếu như muốn hoàn toàn trừ tận gốc, còn cần ở nghiên cứu một chút."

Vừa nói, Dương Duyệt ở một bên lấy ra quan tâm tràn đầy màu lam chất lỏng ống tiêm, đang muốn tiêm vào đến Tần Phong thể nội, Diệp Mộng Kỳ nhưng lại là phá cửa mà vào, mà Tần Phong tay mắt lanh lẹ, thừa dịp Dương Duyệt thất thần lúc đem ống tiêm đoạt tới đây, đồng thời đem giải dược toàn bộ bắn tới một bên trong thùng rác, rồi sau đó vừa làm không có chuyện gì người dường như đem ống tiêm đâm vào cánh tay của mình trên.

Hết thấy đều ở trong nháy mắt hoàn thành, mặt không đổi sắc, Dương Duyệt ở xoay đầu lại thời điểm cũng đã phát hiện ống tiêm ở Tần Phong trên cánh tay, không có bất kỳ khác thường, rút ra ống tiêm, lại đem Tần Phong trên người dụng cụ thiết bị đường ống nhỏ, nói: "Người thân thể độc tố còn đang ần núp, tận lực làm cho mình tư duy bình thản, nếu không rất dễ khiến cho độc tính bộc

phát."

"Ân."

Tần Phong gật đầu, rồi sau đó đối với xông tới Diệp Mộng Kỳ bất mãn nói: "Ta nói hiện tại cảnh sát cũng đều như vậy không có rèn luyện hàng ngày sao?"

» "Hừ." Diệp Mộng Kỳ đối với hắn làm nhảm cảm khái đã sớm tập mãi thành thói quen, lạnh lùng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nữ nhân kia là ai!"

Dương Duyệt nghi ngờ nhìn hai người liếc một cái, bất quá không có nhiều lời, Tần Phong lại biết Diệp Mộng Kỳ ý tứ, nói: "Một sát thủ, là tiền lợi mặt dày mày dạn cầu ta thỉnh tới giúp người, dù sao thực lực của người, đừng nói hắn rồi, ta cũng đều xem thường."

Diệp Mộng Kỳ một trận tức giận.

Nhưng là muốn nghĩ Tần Phong cùng với thủ hạ của hắn một cái nào không cũng đều là đỉnh cấp cao thủ, hắn hoài nghi thực lực của mình cũng ở hợp tình lý, chẳng qua là làm một người cảnh sát, lại bị mấy giang dương đại đạo hoài nghi năng lực, thực tại có chút buồn bực. Khí hừ lạnh một tiếng, Diệp Mộng Kỳ xoay người chính là rời đi. Cũng là Dương Duyệt nói: "Thật muốn đánh {trận chiến:-cậy vào} sao?"

Tần Phong nghi ngờ nhìn nàng một cái, nói: "Tại sao không?"

"Này. . . ." Dương Duyệt bất đắc dĩ lắc đầu, có lẽ là nhớ tới tự mình cái kia nửa đời sau cũng muốn ở xe lăn vượt qua ca ca, trong lòng một trận bi thương, nói: "Chẳng qua là không muốn ở đây có người bị thương."

Tần Phong nói: "Có một số việc là không cách nào tránh khỏi, đối với ca ca người. . ."

"Ta biết hắn là gieo gió gặt bão, người không cần nhiều lời." Dương Duyệt nói: "Hắn hiện tại đã phế đi, ta đảo muốn cảm tạ các người giữ hắn một mạng."

"Ta cũng cảm tạ người, đã cứu ta một mạng." Tần Phong cười nói.

Dương Duyệt nói: "Này là phải nên, dù sao người là lão sư ta sau khi chết duy nhất bận lòng."

"Đúng rồi, lão sư người lưu lại về ta thân thể nghiên cứu tư liệu còn có ở đây không?" Tần Phong hỏi.

Dương Duyệt sửng sốt, nói: "Như vậy là không có, lão sư nói kia đã toàn bộ tiêu hủy rụi, bất quá hãn nhật ký còn đang, bên trong có bộ phận về người thân thể nghiên cứu tin tức, người cần sao?"

"Ta có thể nhìn sao?" Tần Phong hỏi.

"Dĩ nhiên." Dương Duyệt nói.

Dương Duyệt rất nhanh đem nhật ký đưa cho Tần Phong, nàng cũng không có ở quấy rầy Tần Phong, xoay người đi phòng thí nghiệm tiếp tục đối với Tần Phong thân thể độc tố nghiên cứu, mà Tần Phong tức là nhìn nhật ký, trong mắt không có chút nào sáng rọi.

Đây là ngải Thore tư nhân nhật ký, phần lớn là ghi lại bình thời một chút tâm đắc cùng với cảm ngộ, mà về Tần Phong thân thể nghiên cứu tin tức rất ít, nhưng không thể phủ nhận chính là ngải Thore đối với Tần Phong hiểu rõ cực kỳ khắc sâu, thậm chí Tần Phong bản nhân cũng đều không biết mình tiếp nhận cải tạo sau thân thể rốt cuộc có bao nhiêu năng lực, mà lúc này ngải Thore tư nhân nhật ký lại cho hãn một tốt đẹp tin tức.

"Ta thấy được người đem giải được ném."

Lạnh như băng thanh âm truyền đến.

Tần Phong nhìn thoáng qua cửa phương hướng, kia cô gái áo đen đang đứng ở tại chỗ, lạnh như băng.

"Khác(đừng) học con gái của người, Linh nhi nha đầu kia cái gì cũng tốt, chính là miệng quá nhiều chuyện." Tần Phong thản nhiên nói.

Tần Linh mà mẫu thân.

Điều này làm cho áo đen nữ nhân thân phận không có bất kỳ thấp thỏm lo nghĩ, thích khách liên minh đương đại còn sống duy nhất một cái phái nữ cùng cực sát thủ, có thể nói trước mắt Cách Lô Tây là trên cái thế giới này thân thủ cường đại nhất đến nữ nhân một trong, cũng là giết người nhiều nhất nữ nhân, điểm này thích khách liên minh nội bộ rất nhiều người đều nói cộng thêm một trong là đối với Cách Lô Tây vũ nhục.

Cách Lô Tây cười lạnh nói: "Chuyện này đối với người không có lợi."

"Ta tự có chừng mực." Tần Phong thản nhiên nói.

"Của người phân tặc là chịu chết sao?" Cách Lô Tây lạnh giọng hỏi.

"Chịu chết?"

Tần Phong khinh thường cười một tiếng: "Người gặp qua ta đối với người nào chịu chết sao?"

Cách Lô Tây chẳng qua là nhìn hẩn.

Tần Phong nói: "Hoàn thành nhiệm vụ của người là tốt rồi, không muốn học Linh nhi xen vào việc của người khác, nếu không ta cũng không thể nào cứu được người."

Cách Lô Tây lặng yên nhìn hẩn một cái, xoay người rời đi.

Mà Tần Phong tức là tiếp tục xem trong tay nhật ký, ước chừng tam giờ mới là đem nhật ký toàn bộ nhìn xong, mà ở nhìn xong này bản nhật ký sau, Tần Phong ra khỏi gian phòng của mình, trên mặt trầm mặc sau khi biến mất thay vào đó là một loại nhẹ nhàng nụ cười.

Nụ cười như thế để cho trụ sở người đều không có cách nào hiểu.

Thiên vương cùng Hares rối rít nhú nhú mày.

Giờ này khắc này cơ hồ không có người có thể hiểu nội tâm của hãn ý nghĩ, nếu như nói có nói, có lẽ chỉ có hai người. Một người là Thiên Tuyết Tâm Hương, vị này tâm linh nữ nhân hoàn mỹ tổng có thể dễ dàng nhìn thấu mọi người bố trí, điểm này ngay cả Edgar đều không có cách nào phủ nhận, đúng như cây hoa hồ điệp theo lời, Thiên Tuyết Tâm Hương cái này lực chiến đấu là số lẻ nữ nhân là Edgar địch nhân lớn nhất.

Mà một cái khác.

Tức là cùng Tần Phong tương cứu trong lúc hoạn nạn Tà Y, cái này ở Tần Phong trong suy nghĩ người nào cũng không thể thay đổi nữ nhân chỉ có ở Tần Phong bên cạnh lúc mới có thể thể hiện ra một tâm tư của nữ nhân, mà nàng vĩnh viễn là đối với Tần Phong hiểu rõ nhất nữ nhân, vô đối.

Chẳng qua là lúc này Tà Y như cũ không có xuất hiện.

Thiên Tuyết Tâm Hương lại ở một bên, nhìn Tần Phong nụ cười, trong lòng tràn đầy lo lắng.

Có lẽ nàng không biết Tần Phong kế tiếp tất cả bố trí, nhưng là nàng vẫn mơ hồ đụng chạm đến ven lẽ, nàng biết này tuyệt đối không phải là lợi người lợi kỷ - hảo sự.

Nhưng là nàng không thể nói.

Bởi vì Tần Phong một cái ánh mắt cũng đã minh xác nói cho hãn.

"Edgar gần đây có hành động gì?" Tần Phong hỏi.

Hares nói: "Như cũ co đầu rút cổ, chỉ bất quá căn cứ thế giới dưới lòng đất truyền đến tình báo, một cổ thần bí thế lực đã triển lộ tài giỏi."

"Nga?"

"Này cổ thế lực cực kỳ cường đại, chẳng qua là trong một đêm {công phu:- thời gian} cũng đã khống chế thế giới dưới lòng đất 30% tài nguyên, còn có một chút ta nghĩ người nhất định là có hứng thú."

"Khác(đừng) cmn quanh co lòng vòng."

"Này cổ thế lực là lấy(cho nên) Arab sa mạc làm trung tâm hướng thế giới phúc xạ, đáng giá hồi tưởng lại địa điểm này là người ban đầu cho Edgar đội nón xanh địa phương." Hares nói.

Tần Phong khẽ cau mày, nhưng thoáng qua nhưng lại là cười một tiếng, nhìn về phía Thiên Tuyết Tâm Hương, nói: "Tìm hương, người nói xem?"

"Tựa hồ là một hồi chơi đùa." Thiên Tuyết Tâm Hương nhẹ nhàng nhíu mày, nói: "Cổ thần bí thế lực này có thể trong một đêm chiếm lấy thế giới dưới lòng đất 30% tài nguyên nói rõ bọn họ đã cường đại giấu diếm rất rất là lâu, kẻ kinh doanh này người của tổ chức chỉ sợ là cực kỳ người cẩn thận, lấy thực lực của bọn họ che giấu hẳn là dễ dàng, nhưng là bọn họ hẳn nhưng lại cố tình bạo lộ vị trí của mình, chỉ sợ là cố ý gây nên."

"Tiếp tục."

"Bọn họ nghĩ một lưới bắt hết mọi người." Thiên Tuyết Tâm Hương dứt khoát nói.

Tần Phong cười một tiếng, sách sách thở dài hai tiếng, nói: "Cùng ta không bàn mà hợp á."

Mấy người ngẩn ra.

Nếu như mình đầu óc vận chuyển còn bình thường lời nói, lấy tình huống trước mắt đến xem, phe mình đã bị vây nghiêm trọng hoàn cảnh xấu, Tần Phong nói lời này thật sự có chút khuyếch đại hiềm nghi, dù sao đối với Tần Phong

hiểu rõ, trước mắt mấy người cũng đều là biết rất lớn trình độ. Nhưng nhìn Tần Phong nụ cười tự tin, bọn họ rồi rít nghi ngờ liếc nhau một cái.

Chỉ có Thiên Tuyết Tâm Hương, nghiêm trọng lo lắng càng ngày càng ngưng trọng.

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 438+438

Chương 438:

"Tần Phong đâu? Các người ai có thể nói cho ta biết? Hắn cứ như vậy vô thanh vô tức biến mất rồi?"

Yêu Tinh quét mắt liếc một cái trong căn cứ mọi người, trên mặt bất thiện, toàn thân cao thấp từng đợt lạnh như băng sát ý như ẩn như hiện.

Bên trong nhà mấy người hai mặt nhìn nhau.

Thiên vương cùng Hares cũng đều là Mộc Đầu Nhân, trầm mặt không nói một lời, hung thần bất đắc dĩ nói: "Chúng ta cuối cùng nhìn thấy hắn chính là Dương Duyệt."

Ngay sau đó Yêu Tinh đem ánh mắt đặt ở Dương Duyệt trên người, Dương Duyệt bị Yêu Tinh ánh mắt lạnh như băng nhìn đánh một run run, Thiên Tuyệt Tâm Hương cầm tay nàng mới là cảm giác hơi chút khá nhiều, chỉ thấy nàng bất đắc dĩ nói: "Ta tối hôm qua trên cho hắn đưa thuốc lúc còn bên trong gian phòng của mình ngồi xuống, nào biết một đạo đã sớm biến mất không thấy. . ."

Yêu Tinh khẽ nhíu mày.

Muốn khiến trách mấy câu, một bên hắc Mộc Kỳ trầm giọng nói: "Hắn muốn đi, những người này là ngăn không được."

Yêu Tinh bất đắc dĩ thở dài, nàng biết Tần Phong muốn đi, bên trong nhà

mấy người không thể nào sẽ ngăn được hẳn, chẳng qua là lúc này đã địch vây bốn bề, Huyết Hồ Vương bình giết Tần Phong mục tiêu đi tới Hồng Kông, ma ân các cao thủ vừa mắt nhìn chăm chăm vào, quang huy trước mắt đã là một cây chẳng chống vững nhà rồi, nhưng là ở nơi này trong lúc máu chốt Tần Phong biến mất, điều này làm cho Yêu Tinh có chút tức giận.

Nàng biết Tần Phong tuyệt đối không phải là trốn, nàng càng thêm biết Tần Phong khủng hoảng sợ rằng muốn độc thân gặp phải này hẳn phải chết kết cục, khả đây cũng là Yêu Tinh nhất tức giận địa phương, Yêu Tinh nhận định quang huy là một đoàn đội, một khi gặp phải nguy hiểm vậy thì muốn đồng sanh cộng tử, tuyệt không buông bỏ bất kỳ một cái nào huynh đệ, nhưng là bây giờ Tần Phong đi, điều này làm cho Yêu Tinh cực kỳ tức giận.

"Đi Arab sa mạc đi." Vẫn không nói chuyện Thiên Tuyết Tầm Hương bỗng nhiên nói: "Hẳn nhất định sẽ đi."

Yêu Tinh gật đầu, trầm tư chốc lát, nói: "Hares, hắc Mộc Kỳ, hung thần, các người ba người bảo vệ tìm hương đi Arab sa mạc, Thiên vương người lưu lại giúp ta trì hoãn Huyết Hồ Vương, Dương Duyệt, người trở về Đông thiên thành phố, cần phải trong thời gian ngắn nhất nghiên cứu ra giải dược."

Yêu Tinh ra lệnh, mọi người cũng không ở hàm hồ, bận rộn là mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng.

Mà ở một chỗ nhà cao tầng tầng đỉnh.

Edgar trong tay bưng một chén rượu đỏ, xuyên thấu qua cửa sổ sát đất nhìn hối hả đường phố, ở trên người của hắn thời khắc nào cũng tản ra một cỗ cao cao tại thượng uy nghiêm cùng đối với này trần thế thất vọng, hắn trong treo trong ánh mắt mang theo nhẹ nhàng tử khí, thân nhiên nói: "Biến mất? Cứ như vậy biến mất?"

"Không sai."

Một bên, Anrali mệt mỏi nằm ở trên ghế sa lon, da thịt tuyết trắng làm cho người ta hoa mắt, một thân đơn giản trường bào hạ bí ẩn bộ vị như ẩn như hiện, nàng mang theo vài phần nghiên ngắm nhìn đối diện cây hoa hồ điệp, nói: "Giống như là bốc hơi rồi bình thường."

"Hao tổn trên chục tỷ USD chế tạo hệ thống tình báo, liền một cái đem người chết hành tung đều không có cách nào xác định." Edgar thản nhiên nói: "Xem ra ngành tình báo người cũng nên thay máu rồi."

"Chuyện này người muốn hỏi quý đêm."

Anrali thản nhiên nói: "Dù sao hẳn là người một tay nhắc gậy đi lên."

"Hừ, quý đêm?" Edgar hừ lạnh một tiếng, nói: "Này rắn độc hay(vẫn) là như dĩ vãng bình thường không biết an phận á."

"Làm sao? Hối hận ban đầu lưu lại tánh mạng của hẳn rồi?" Anrali cười nói: "Phải biết ban đầu nhưng là người muốn giữ lại hẳn, người nói có đúng hay không? Tiểu Hồ Điệp?"

Cây hoa hồ điệp đứng ở một bên, nghe nói Anrali lời nói, cúi đầu không nói, chẳng qua là ánh mắt kia trung lóe qua tức giận cùng quật cường.

"Rắn độc ở làm sao giáo hoạt, cũng trốn không thoát ửng sẵn bắt giết." Edgar thản nhiên nói: "Từ hẳn ban đầu làm ra lựa chọn một khắc kia bắt đầu, đây đã là số mệnh đã định trước."

"Người tự xưng là vì thần, nhưng lại tin tưởng vận mệnh?"

Cây hoa hồ điệp bỗng nhiên mở miệng nói chuyện, lời của nàng trung tràn đầy giễu cợt.

Edgar cũng không tức giận, ngược lại nói: "Ta nắm giữ lấy vận mệnh. Mọi người vận mệnh, bao gồm Tần Phong, bao gồm của người."

Cây hoa hồ điệp cười lạnh nói: "Người sớm muộn sẽ bị người cho là con kiến hôi giết chết."

"Con kiến hôi?" Edgar buồn cười nói: "Thần vĩnh viễn sẽ không sợ con kiến hôi. Bởi vì con kiến hôi vĩnh viễn sẽ chỉ ở phàm trần."

"Không!" Cây hoa hồ điệp trịnh trọng nói: "Con kiến hôi rất nhiều, bọn họ sẽ không ngừng trúc khởi Thông Thiên Tháp, bọn họ sẽ chiếm lĩnh thế giới của các người, mà các người cuối cùng muốn chết ở con kiến hôi trong trở thành từng chồng bạch cốt."

Edgar trong mắt lóe lên vẻ sắc bén, nhưng lập tức vừa hừ lạnh một tiếng, thản nhiên nói: "Sự thật sẽ nói cho người biết tất cả đáp án, Anrali, Hồng Kông chuyện tình giao cho người rồi."

"Không thành vấn đề."

Anrali cười híp mắt nói.

Edgar xoay người đem chén rượu đặt ở một bên, nhìn thoáng qua cây hoa hồ điệp, xoay người chính là rời đi. Mà Anrali ở hẳn sau khi đi, trái lại là hí tào bạo ngấm lên trước mắt cây hoa hồ điệp, nói: "Người hận ta, tại sao muốn che giấu đứng lên đâu?"

Cây hoa hồ điệp cũng không nói gì.

Anrali tức là ha ha cười một tiếng, cười quỷ dị vừa tràn đầy sức hấp dẫn: "Cũng là bởi vì quá nhiều bị đè nén tạo cho nhân tính nhược điểm, mà nắm giữ những thứ này nhược điểm, đó chính là thần."

"Ha ha ha."

Cây hoa hồ điệp bỗng nhiên cười.

Cười êm tai, cười bi thiết.

Lần này cười nhưng lại ở Anrali ngoài ý muốn chi liệu, điều này làm cho Anrali rất nhỏ nhịu một chút chân mày, nhưng là cây hoa hồ điệp nhưng vẫn ở chú ý này nàng, thấy nàng cau mày sau ngược lại cười càng thêm thoải mái: "Xem ra làm xuất hiện người không cách nào nắm giữ sự vật sau đó, người như cũ chỉ là người phàm thôi."

"Nghĩ đến quý đêm dạy người nhiều như vậy."

Anrali lại ra ngoài cây hoa hồ điệp dự liệu nói: "Không thể không nói ở Edgar bên cạnh nhiều năm như vậy, hẳn rất có tiến bộ."

Cây hoa hồ điệp sắc mặt hơi biến đổi.

Anrali thản nhiên nói: "Người bây giờ nếu là cầu ta, ta nhưng là có thể suy nghĩ một chút lưu lại Tần Phong một mạng."

"Người cho là ta sẽ sao?" Cây hoa hồ điệp lạnh lùng nói.

Trong mắt của nàng tràn đầy tức giận.

Kia cổ lửa giận, thậm chí đã bộc phát ra ánh mắt ngoài, nàng hai đấm nắm ken két rung động, Hận Bất Đắc Tương Anrali rút gân lột da.

Chính là trước mắt nữ nhân này, ở nàng nhất không buồn không lo niên kỷ lúc xuất hiện, làm nàng mất đi thân nhân, mất đi bạn bè, mất đi hết thầy, nàng không cách nào tha thứ trước mắt nữ nhân này, mười năm này, nàng không có một phút đồng hồ là không hận nàng, sống ở Anrali bên người, nhưng không thể ra sức báo thù, loại này cảm giác vô lực thời khắc nào cũng ở giày vò lấy nàng.

"Muốn chỉ trách Tần Phong." Anrali cười híp mắt nói: "Ai bảo người là nhược điểm của hắn đâu?"

Cây hoa hồ điệp càng lúc càng {tức giận:-sinh khí}, nàng chính là càng phát ra cao hứng.

"Hắn sớm muộn sẽ giết ngươi!" Cây hoa hồ điệp hận cực đạo.

"Ha ha."

Anrali buồn cười nói: "Ngươi sẽ buông tha cái này buồn cười ý nghĩ."

Mà cùng lúc đó.

Ở đối diện một ngọn building trên thiên thai.

Một hán tử khôi ngô đang tiềm phục tại nơi này, hắn hai mắt nhìn đối diện trong cao ốc hết thấy, hắn toàn thân cao thấp thật giống như không có chút nào hơi thở, giống như là một tảng đá bình thường, hai mắt của hắn nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn đối diện building, nhưng không có tản mát ra bất kỳ hơi thở hoặc là lệnh địch nhân kinh khủng trực giác có thể nhận ra cơ hội.

Hắn giống như là một không tồn tại người, hắn mọi chuyện đều tốt tựa như không tồn tại.

Cho dù là hắn đứng ở một người cao thủ sau lưng nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn đối phương bóng lưng, cũng sẽ không bị nhận ra.

Cho nên Anrali tuyệt không phải không biết ở đối diện building trên thiên thai, đang có cái này đối với nàng mà nói là cực độ nhân vật nguy hiểm đang ẩn núp quan sát nàng.

Cho đến Anrali rời đi kia tòa nhà lớn, hắn mới là hơi động một chút, lấy chứng minh tự mình hay(vẫn) là một người sống, một tồn tại ở trên thế giới này người sống.

"Edgar đi."

Một hư ảo thanh âm truyền đến.

Nam tử làm như sớm biết đây hết thấy, không có quay đầu, không chút hoang

mang nói: "Ta thấy được."

"Ta cũng nên đi, hết thầy cũng muốn kết thúc." Hư ảo thanh âm truyền đến: "Kế tiếp phải nhờ vào các người."

"Người hồi hận sao?"

Khôi ngô nam tử trầm giọng hỏi.

"Chúng ta đã từng là một chiến hào trung đi ra huynh đệ, cuộc sống ở cái này hỗn loạn thế giới, chúng ta sống lại như nước trong bình thường thấu triệt." Hư ảo thanh âm trung mang theo vài phần không thôi cùng quyến luyến, nhưng lại đầy đầy quyết tiến không lùi quyết tuyệt cùng Kiên Cường: "Người hỏi ta hồi hận sao? Ta đây nói, vì huynh đệ, chết cũng không tiếc."

Khôi ngô nam tử hai mắt mang theo vài phần ướm át, trầm giọng nói: "Mấy năm này, người giống như chó giống nhau sống. . ."

"Kia chỉ có thể nói, chúng ta quá nhỏ bé, lại bị một nữ nhân đầu độc." Hư ảo thanh âm mang theo nhẹ nhẹ nhu tình, nói: "Ta điều có thể làm chính là những thứ này, nói cho bọn hăn biết, ta yêu bọn họ, so với ai cũng đều yêu."

Khôi ngô nam tử xoay người, nhưng là chủ nhân của thanh âm kia đã vô ảnh vô tung biến mất, thay vào đó là ở trên lan can một chuỗi màu trắng bạc xích.

Hăn đi lên trước cầm qua xích, xích là binh lính bài, chó bài trên có khắc thần bí phù văn.

Thần bí cổ triện phù văn.

Chậm chậm khắc thành hai chữ, cùng Dương Quang lẫn nhau giao ánh.

Quang huy!

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 439+439

Chương 339:

Đông Thiên thị nghĩa trang.

Tần Phong thân hình mang theo vài phần tiêu tụy, khí thế cũng cực kỳ suy yếu, trên thực tế sắc mặt của hắn trắng bệch khác nào người chết đồng dạng, tử khí tràn ngập trong ánh mắt như không phải thỉnh thoảng lập lòe một đạo thống khổ cùng hy vọng ánh mắt, không có ai sẽ cảm thấy hắn là cái người sống. Đứng ở phụ mẫu trước mộ phần, Tần Phong thoáng thu dọn trên mộ bia bụi bặm, nói: "Nếu như bọn họ bất tử, nên thật tốt. . . . Thật là bao vui vẻ. . . ."

Đây là một cái chôn giấu tại nội tâm nơi sâu xa nhất nho nhỏ ảo tưởng, như thế không thiết thực, như thế hư ảo, có thể một mực đây là Tần Phong tại trời tối người yên thời gian ảo tưởng nhiều nhất nhiều nhất cảnh tượng, nếu như bọn họ bất tử, chính mình sẽ như người bình thường hoạt thật vui vẻ, không cần lần lượt đối mặt tử vong, không cần như thế luy.

"Này đã là mười năm qua người lần 1,300 nói ra ý nghĩ này."

Tà Y đứng ở sau lưng hắn cách đó không xa, mặt không hề cảm xúc trên mặt mang theo từng tia từng tia sát khí, chỉ có trong con người mang theo vài phần nhu tình mật ý.

Làm Tần Phong thân mật nhất người, nàng là duy nhất một cái có thể biết rõ Tần Phong cái kia sâu trong nội tâm như nhi đồng giống như ảo tưởng thế giới

người, cũng chính vì như thế, nàng hiểu rõ nhất Tần Phong. Nàng quá rõ Tần Phong muốn là gì, nàng bản thân là trẻ mồ côi, đôi trai gái này tồn tại lẻ loi độc thời gian chung quy tương cứu trong lúc hoạn nạn vượt lên đối phương vết thương, cho đối phương cần nhất tình cảm.

"Đây là mộng tưởng."

Tần Phong vô lực nói chuyện: "Rất nhiều lúc có giấc mơ mới sẽ sinh tồn được."

"Nếu để cho thế nhân biết đường đường Âm Dạ Linh Vương là bởi vì lần lượt đối diện tạ thế giới ảo tưởng mới trưởng thành, e sợ không ai sẽ tiếp thu." Tà Y ngữ khí có chút lạnh như băng, trong giọng nói của nàng mang theo nồng đậm không quen.

"Mộng tỉnh rồi, dù sao cũng nên đi cái kia cực không muốn đi một bước." Tần Phong trầm giọng nói: "Mộng điệp, không nên trách vật."

"Người có mấy phần chắc chắn?"

"Năm phần mười." Tần Phong tự giễu nở nụ cười.

Năm phần mười năm đã đầy đủ đầy đủ hơn nhiều, nhưng mà tan vỡ Tần Phong dĩ vãng đường đường chiến tích, năm phần mười ưu thế lại hiện ra chính là như thế thấp kém, thờ dài, Tần Phong trong ngực móc ra một cái màu bạc súng lục.

Súng lục là tự chế. Súng lục, là những năm gần đây Tần Phong chính mình tự mình đánh bóng súng lục, bóng súng vị trí điêu khắc một cái vàng óng ánh? Sắc hồ điệp, súng lục toàn thể thường thức tính cực cao, trên thực tế này cây súng lục cho tới nay là thường thức, chưa bao giờ sử dụng qua, cũng chưa từng giết người, vì lẽ đó này cây súng lục thượng không có một chút nào sát khí, trái lại là đầy rẫy một luồng nhàn nhạt ấm áp, tại một cái giết người vũ khí bên trên tràn ngập cảm giác ấm áp, đây tuyệt đối xem như là phần độc nhất.

Nhẹ nhàng xoa xoa bắt tay súng, Tần Phong nói: "Đây cây súng lục có ba viên đạn, nếu như ta thất bại, giúp ta giết chết ba người."

"Ai?"

"Ta, Edgar, còn có Ma Ẩn thủ lĩnh." Tần Phong trầm giọng nói: "Ta sẽ lấy hết tất cả khả năng đem hai người khác kiềm chế lại, nếu như ta thành công, giết ta, nếu như ta không thành công, ta tuyệt đối sẽ làm cho hai người bọn họ bạo lộ tại người tuyệt sát bên trong phạm vi."

"Có viên thứ tư viên đạn sao?"

Tần Phong lắc lắc đầu.

"Người chết rồi, ta sống sót còn có ý nghĩa gì?" Tà Y hỏi ngược lại.

"Giúp ta bảo đảm bảo vệ bọn họ." Tần Phong nói.

Tà Y không nói gì, nhưng mà Tần Phong hiểu rất rõ nàng, cũng cũng biết nội tâm của nàng ý nghĩ.

Hắn không có nhiều lời, đứng dậy chậm rãi xoay người, nhưng là thống khổ rên rỉ một tiếng, Tà Y sốt sắng hỏi: "Độc tính phát tác?"

"Ta có thể khống chế thể nội độc tố thời gian càng ngày càng đoán." Tần Phong thở dài, nói: "Người đi Hương Cảng đi, Ma Ẩn người nếu muốn giết ta, thể tất yếu đem hào quang người đuổi tận giết tuyệt, Harley tư bọn họ muốn giết ngược lại còn cần sự giúp đỡ của người."

Tà Y cũng không muốn đi, nhưng mà nàng biết ở lại Tần Phong bên người tuyệt đối sẽ không lên đến bất kỳ tác dụng gì, mà nàng muốn làm chính là tập hợp hào quang hết thầy lực lượng đem quốc nội hết thầy Ma Ẩn thể lực tiêu trừ sạch sẽ, như thế mặc dù là Tần Phong thất bại, cũng có thể bảo vệ quốc nội mọi người trong tương lai trong vòng mấy chục năm không sẽ phải chịu Ma Ẩn người công kích, mà thôi an kéo nụ cầm đầu Hương Cảng Ma Ẩn thể lực chính

là đồ đao cái thứ nhất dưới đao quý.

Mà các Tà Y sau khi rời đi, Tần Phong nhưng là một mình bước lên lầu trình, mà hẳn muốn làm bước thứ nhất, nhưng là đuổi tận giết tuyệt.

.....

"Rối loạn, toàn con mẹ nhà nó lộn xộn rồi!"

Vẫn tại Yên Kinh Lưu Đao Ba xem thủ hạ người đưa tới một phần phân văn kiện, không nhìn được buồn bực đem văn kiện còn đang một bên.

Mà đồng dạng buồn bực không chỉ là vị này chính phủ nhân vật, tương tự còn có Hoa Hạ hắc đạo liên minh đông đảo đại lão, mà đứng mũi chịu sào tự nhiên là châu Á hắc đạo liên minh tài phán trưởng Tôn Thừa Nghiệp, lúc này Tôn Thừa Nghiệp tọa trấn Yên Kinh, nghe thủ hạ truyền đến từng đạo từng đạo tin tức, cũng là không khỏi sau một lúc bối lạnh cả người.

"Tôn Thừa Nghiệp, các người đang giở trò quỷ gì?" Lưu Đao Ba vào giờ phút này tuyệt đối sẽ không cho vị này hắc đạo đại lão bất kỳ sắc mặt tốt.

Làm châu Á hắc đạo liên minh đại tài phán trưởng, tại Hoa Hạ hắc đạo, Tôn Thừa Nghiệp có địa vị vô cùng quan trọng, trên thực tế cho tới nay Tôn Thừa Nghiệp cũng lấy Hoa Hạ hắc đạo phát ngôn viên thân phận cùng một đám thế lực đánh liên hệ, Lưu Đao Ba lúc này gấp như con kiến trên chảo nóng xoay quanh, ngữ khí tuyệt đối sẽ không có chút khách khí: "Các người có phải là cảm thấy cho chúng ta quá mềm yếu?"

Tôn Thừa Nghiệp cười khổ một tiếng, nói: "Lưu huynh, người thật cho là ta sẽ như vậy không biết điều?"

Lưu Đao Ba hừ lạnh một tiếng, hẳn tự nhiên biết việc này Tôn Thừa Nghiệp cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, hơn nữa hơn nữa cũng cùng hẳn không có quan hệ gì.

Mà để bọn họ rơi vào hoảng loạn tin tức cũng không phải rất nhiều, nhưng tuyệt đối xem như là trí mạng nhất.

Hoa Hạ hắc đạo nhắc lên một vòng cuồng triều, tại ba ngày thời gian trong, Hoa Hạ phương bắc có ba cỗ khổng lồ hắc đạo thế lực có đại sự xảy ra, cũng không phải bọn họ gây sự, ngược lại Tôn Thừa Nghiệp cùng Lưu Dao Ba lúc này còn thật mong muốn bọn họ là gây sự, dù sao trên dưới cả nhà không một người sống hiện ra càng thêm để người coi trọng, bao quát một ít chân chính các đại lão.

"Ba ngày thời gian, chết rồi hơn ba trăm người." Lưu Dao Ba cười gằn nói chuyện: "Mấy ngày trước làm âm ỉ hắc đạo thế lực thân cây nhân viên trên dưới không có một người sống, hắc đạo chẳng lẽ còn muốn dự định tới một lần quét sạch hoạt động?"

"Không thể!"

Tôn Thừa Nghiệp lắc lắc đầu, trầm giọng nói: "Cho bọn họ một trăm lá gan bọn họ cũng tuyệt đối không dám! Trước đây không lâu tại nào cũng bắt quá là phô trương thanh thế."

Một bên Tôn Thiên Hương nhưng là rầu rĩ nói: "Nhưng là lần này giết chết hành động e sợ không thể chỉ hiện nay cái này tình hình, đối phương vừa nhưng đã đại khai sát giới, chỉ sợ sẽ không đầu voi đuôi chuột kết thúc, gần nhất bị giết hết thế lực tại trước đây không lâu tham dự chống lại Nam Hoa bang hành động, chuyện này là không phải có thể tìm Lưu Linh hỏi một chút, dù sao nàng tối có hiềm nghi."

Mà Tôn Thiên Hương ca ca, Tôn Bá Long, từng ở Đông Hoa vốn muốn cùng Lâm Khoa bọn người hại Tần Phong gia hỏa, chỉ nhưng mà sau đó bị Tần Phong chinh thất điên bát đảo, lúc này ngồi ở một bên, thâm trầm nói chuyện: "Việc này chung quy phải có kết quả, muội muội nói rất có lý, dù sao Lưu Linh hiềm nghi lớn nhất."

"Nam Hoa bang có thực lực này sao?" Lưu Dao Ba cười gằn hỏi.

"Có thể tại trong thời gian ngắn như vậy quật khởi, sợ sợ thế lực của bọn họ tuyệt đối không phải ở bề ngoài đơn giản như vậy." Tôn Bá Long âm u nói chuyện.

Ánh mắt của hắn liêu lĩnh từng luồng từng luồng sát ý, lúc trước Tần Phong mang cho hắn sỉ nhục hắn tuyệt đối sẽ không quên, mà ở đây sao cái cơ hội hạ, làm Tần Phong nữ nhân, Lưu Linh một cách tự nhiên trở thành hắn muốn trả thù đối tượng một trong, chỉ cần Nam Hoa bang dập tắt, tại cơ quan quốc gia trước mặt, hắn Tần Phong chính là bất tử, cũng phải cút khỏi Hoa Hạ!

Nghĩ tới đây, Tôn Bá Long không khỏi là trở nên kích động.

Tôn Thừa Nghiệp không nói gì, trầm mặc liếc mắt nhìn Tôn Bá Long, con trai của chính mình ý nghĩ bọn họ thanh vô cùng, nhưng mà hắn không có phản đối, dù sao chuyện lớn như vậy, mấy trăm miệng ăn mệnh trách nhiệm trước sau phải có người đến bồi, nơi này là Hoa Hạ, hắc đạo vĩnh viễn không cách nào như quốc gia khác nằm ở bên ngoài bên trên, mấy trăm miệng ăn mệnh, này đã tuyệt đối thuộc về kinh thiên đại án, hắn Tôn Thừa Nghiệp tự nhận là không có có năng lực này chống được nổi oan ức này.

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 440+440

Chương 340:

Lưu Dao Ba nhìn trước mắt phụ tử, trong lòng có chút bất định. ,

Dù sao Tần Phong khủng bố tuyệt đối sẽ không là chính mình tiếp xúc qua như thế xem ra dễ chung sống, là dễ chung sống, dù cho thay Tần Phong không ít xử lý tiếp sau phiền phức, nhưng trên thực tế Lưu Dao Ba cảm thấy hẳn dễ chung sống hơn nhiều, dù sao một tay trù tính để đầu rỗng rời đi nhà tù, đem đảo quốc làm cái long trời lở đất, trước đã tính toán là phi thường tốt vô cùng ở chung.

Nhìn Lưu Dao Ba không nói một lời, Tôn Bá Long hơi hơi lo lắng nói chuyện: "Lưu thúc, chuyện này đã náo động đến không cách nào che giấu, nếu như tại không tìm được một cái ứng cử viên phù hợp, e sợ. . ."

Tôn Thừa Nghiệp nhìn mình lo lắng nhĩ tử, hơi hơi nhíu nhíu mày, đến cùng là có vài năm khinh, ép không được nội tâm kích động, Lưu Dao Ba nghe xong Tôn Bá Long mà nói, bằng vào lịch duyệt của hẳn tự nhiên biết Tôn Bá Long trong lòng bảng cửu chương, nhưng mà hẳn cũng không có từ chối thuyết pháp này, đứng dậy nói: "Hắc đạo sự tình chung quy là chính các người người của hắc đạo để giải quyết, nếu như cho không ra một cái hoàn mỹ trả lời chắc chắn, ta nghĩ sẽ có người thay các người giải quyết."

Tôn Thừa Nghiệp khẽ gật đầu.

Lưu Dao Ba đến đơn giản là thay quốc gia tuyên bố cuối cùng thông điệp, nhìn theo Lưu Dao Ba rời đi, Tôn Thừa Nghiệp trầm mặc hồi lâu, một bên Tôn Bá Long có chút vội vã không nhin nổi, chỉ là còn chưa mở miệng nói chuyện, Tôn Thừa Nghiệp nhân tiện nói: "Thiên hương đây?"

Tôn Bá Long sững sờ, bận bịu là nói: "Như trước tại gió đông đảo."

"Nói cho nàng, trong thời gian ngắn không muốn tại trở về." Tôn Thừa Nghiệp trầm giọng nói.

Tôn Bá Long càng là không rõ, chỉ là nhìn Tôn Thừa Nghiệp âm trầm đáng sợ sắc mặt, hẳn không dám ở ngôn ngữ nửa phần, thành thành thật thật gật gật đầu.

Mà Lưu Dao Ba rời đi Tôn gia sau không bao lâu liền nhìn thấy Lưu Linh, cái kia khắp toàn thân nữ nhân lạnh như băng, mặc dù là cường đại như Lang vương, đứng ở sau lưng nàng đều là cẩn thận từng ly từng tý một cực kỳ cung kính, không dám có nửa phần vượt qua, Lưu Dao Ba sắc mặt bình tĩnh tọa ở trước mặt của nàng, sau một lúc lâu mới là than thở: "Tôn gia vẫn là quá khinh thường người."

"Bọn họ cũng nhìn lầm người." Lưu Linh thản nhiên nói.

Lưu Dao Ba trề miệng một cái nhưng lại không biết nên nói cái gì, mà Lưu Linh tiếp tục nói: "Đầu rồng vượt ngục, việc này tất nhiên phải có một câu trả lời hợp lý, hiển nhiên người không muốn để cho người lão đầu chết không rõ ràng."

Lưu Dao Ba sắc mặt biến có chút lúng túng: "Này đều là các người làm!"

"Không, ta chỉ là mở ra một cánh cửa mà thôi." Lưu Linh sắc mặt không có có biến hóa chút nào, phảng phất làm một cái bé nhỏ không đáng kể việc nhỏ.

"Mà thôi?"

Lưu Dao Ba khổ sở nói: "Ta cuối cùng cũng coi như rõ ràng sh những người

tâm tư, người quả thực chính là cái ma quỷ, người nhìn thấu trái tim tất cả mọi người tư, người đem tất cả mọi người đùa bỡn tại trong lòng bàn tay. . ."

"Ta chỉ muốn tiếp tục sống." Lưu Linh nhàn nhạt trả lời một câu.

Lưu Dao Ba cười khổ gật gật đầu.

Nữ nhân này đem tất cả mọi người ý nghĩ quan sát tỉ mỉ, gần nhất hắc đạo đại tàn sát sự kiện, nàng đã sớm sáng tỏ Tôn gia tất nhiên sẽ tìm một cái chịu oan ức, mà Tôn Bá Long cùng Tần Phong có giao tình hận, thêm vào Nam Hoa bang quá mức hung hăng, tại hắc đạo liên minh đã nghiêm trọng uy hiếp Tôn gia địa vị, như thế Nam Hoa bang khó thoát một kiếp, nhưng là một mực nàng nhưng đem mình kéo lên thuyền giặc, đầu rồng chạy trốn tội lỗi, hẳn không gánh vác được, hẳn cũng muốn tiếp tục sống.

"Tiếp xuống người định làm gì?" Lưu Dao Ba hỏi: "Ta nghĩ người nên nói cho ta kế hoạch của người."

Lưu Linh lắc lắc đầu.

Lưu Dao Ba nói: "Người nên rõ ràng, quốc gia nhất định phải sáng tỏ một cái giới hạn."

"Ta đối với bọn họ hiểu rõ so người phải thấu hiểu nhiều hơn nhiều." Lưu Linh hào không khách khí nói: "Nếu như người luôn mồm luôn miệng kiên trì, như thế ta tất nhiên sẽ làm người thất vọng."

Lưu Dao Ba sắc mặt căng thẳng.

Đây là hẳn tối không muốn gặp lại, Lưu Linh nữ nhân này bình thường bình tĩnh làm người giận sôi, nhưng mà một chút hơi hơi không khống chế được, e sợ nàng có khả năng tạo thành to lớn lực phá hoại là chính mình không thể chịu đựng, yên lặng nhìn nàng một cái, Lưu Dao Ba biết tại miệng của nàng bên trong là hỏi không ra nói cái gì đến, đơn giản nói: "Đã như vậy, ta vẫn là hy vọng

người tự lo lấy."

Sau khi nói xong, Lưu Dao Ba chính là rời đi.

Mà Lưu Linh hít sâu một hơi, nói: "Lang vương, người đi Hương Cảng đi."

Lang vương ứng tiếng nói: "Không đi, ca để ta bảo vệ người."

"Quốc nội đối địch thế lực đã bị rõ ràng không còn một mống." Lưu Linh sắc mặt có chút không dễ nhìn, nói: "Nhưng mà cái kia hạt vừng đại điểm địa phương vẫn là hỗn loạn không ngừng, người đi đi, bên kia nhân viên chiến đấu quá ít, chúng ta bên này có gói thuốc lá cùng người què liền đủ rồi."

"Thiếu. . ."

Lang vương gãi gãi đầu.

Hào quang tại Hương Cảng bố trí sức chiến đấu có thể không phải số ít, dù sao mấy người cao thủ đã hầu như đều tại Hương Cảng, nhưng là hẳn cũng không dám ở vi phạm Lưu Linh sắp xếp, gật gật đầu yên lặng lùi ra. Tại hẳn rời đi không bao lâu, Mã Khôn xuất hiện ở phía sau nàng, Lưu Linh nhìn nàng một cái, nói: "Chuẩn bị sẵn sàng?"

"Ân."

Mã Khôn gật gật đầu, nói: "Hương Cảng bên kia ta căn bản không giúp được gì, bất quá lần hành động này ta hoàn toàn có thể hoàn thành."

"Chú ý an toàn." Lưu Linh nói: "Nhất định không muốn lưu lại sơ hở, hiện tại hắc đạo liên minh ánh mắt đều đặt ở Hương Cảng, nhưng là tài phán trường chết rồi, vậy làm phiền cũng không nhỏ."

"Muốn đuổi tận giết tuyệt sao?"

"Lưu một cái Tôn Thiên Hương, những người còn lại, không giữ lại ai."

Lưu Linh lạnh lùng đáp.

Mã Khôn không tự chủ run lập cập, đến hiện tại Lưu Linh khí thế trên người đã để hẳn cảm giác được phát ra từ linh hồn run rẩy, Mã Khôn ít nhiều gì có chút bi thương, kỳ thực rất nhiều lúc, hẳn đúng là hy vọng Lưu Linh có thể làm người bình thường, dù cho là đem Nam Hoa bang tẩy trắng sau làm một lão bản cũng tốt, ít nhất cũng so hiện tại vô tình nữ vương ắt phải tốt hơn nhiều.

"Yên tâm."

Mã Khôn không có nhiều lời, hẳn biết chỉ có đem sự tình làm xinh xắn đẹp đẽ mới là tốt đẹp nhất trợ giúp.

Mà tại Mã Khôn đi rồi, lại có người liên tiếp không ngừng đến đây.

Từng đạo mệnh lệnh từ Lưu Linh nơi này không ngừng truyền đi, những mệnh lệnh này đa dạng, có ám sát, có lén qua, có tình báo điều tra, thậm chí là sắp xếp thả ra trong ngục giam một ít người mang tội giết người, không có ai biết nàng toàn bộ kế hoạch, phàm là tiếp xúc nàng đa số là nhận được một ít làm người không tìm được manh mối nhiệm vụ, nàng cũng tuyệt đối sẽ không để bất luận người nào biết kế hoạch của nàng, bởi vì đây là liên quan đến Tần Phong có thể hay không thuận lợi một trận chiến căn bản, nàng không cho phép chính mình có bất kỳ thất thoát nào.

Một khi phía sau phạm sai lầm, như thế đều sẽ toàn bộ vỡ tan.

Đây là Lưu Linh tuyệt đối sẽ không cho phép phát sinh.

Mà cũng là tại ngày thứ hai.

Hắc đạo phát sinh một gian đạn hạt nhân công kích như vậy sự kiện.

Hắc đạo liên minh tài phán trưởng từ trên xuống dưới nhà họ Tôn toàn thể tử vong, trừ ra cái kia ở lại gió đông đảo chủ năm gió đông đảo đại cục Tôn Thiên Hương ở ngoài, không một người sống.

Mà càng khiến người ta nghi ngờ không thôi chính là tại sau khi tin tức truyền ra, Hoa Hạ hắc đạo nhưng là hiện ra cực kỳ bình tĩnh, bình tĩnh đáng sợ, tất cả mọi người người người tự nguy, không người nào dám ở cái này nơi đầu sóng ngọn gió gây ra yêu thiêu thân, dù sao liên tài phán trưởng cũng dám giết, như thế còn có người nào có thể sống xuống?

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 441+441

Chương 441:

Nửa đêm.

Phong cao.

Lưu Linh lười biếng bán chuyển tại Lâm Hải biệt thự trên ghế sa lon, xuyên thấu qua cửa sổ sát sàn nhìn biển rộng tĩnh lặng ngây người.

Đối với nàng mà nói, đêm khuya là tâm linh yên tĩnh một khắc, gần nhất quá nhiều giết chóc làm cho nàng có chút mệt mỏi, ánh trăng như mẫu thân ôn nhu tay sờ xoạng nàng uyển chuyển thân thể, miệng của nàng giác hơi hơi giương lên, nghĩ rằng chắc Tần Phong sau các loại, trong tròng mắt có cùng gần nhất hắc đạo thịnh hành thiết huyết nữ vương cực kỳ không phù hợp nhu tình.

Trên cổ tay dây xích tay tại dưới ánh trăng phản xạ ánh sáng dịu dịu, ngón tay tại dưới ánh trăng như cổ tích tinh linh như vậy nhẹ nhàng gõ. Không tự chủ được, trái tim của nàng cũng dần dần trôi về phương xa, xa tới xuyên qua rồi thời gian cùng không gian ràng buộc, trở lại nàng ngây ngô niên hoa, cái kia đáy lòng thuần chân nhất tuổi thơ thời kỳ, nơi đó có người nhà của nàng, có nàng vui sướng nhất hồi ức.

Như điện ảnh chiếu lại, tất cả một lần nữa tại chiếu lại, tao ngộ không được lữ lượt kéo đến, người thân từng cái từng cái rời xa, nguyên bản nhu hòa mỹ lệ trên khuôn mặt bỗng nhiên che kín làm người lạnh lẽo tâm gan sát khí, ôn hòa bên

trong gian phòng nhiệt độ cũng là hết sức hạ xuống, hai mắt của nàng hơi hơi híp, nhưng mà nếu như lúc này có người có thể nhìn thấy trong ánh mắt ẩn giấu đi gần như bạo ngược sát ý.

"Chết! Chết! Đều phải chết!"

Lưu Linh hai tay che kín gân xanh, nàng muốn đóng lại tất cả những thứ này hồi ức, nhưng mà những ký ức này như hồng thủy như vậy tràn lan vọt tới, nàng không cách nào ngăn cản, thống khổ tuyệt vọng tại trong khoảnh khắc chiếm cứ nàng toàn bộ thân thể, phụ thân, mẫu thân toàn bộ chết ở trước mắt của chính mình, dơ bẩn nam nhân giữ lấy thân thể của chính mình, cái kia vô số tâm tình tiêu cực bừa bãi tàn phá trái tim của nàng.

"A!"

Lưu Linh hai mắt hàn quang càng ngày càng gì, thậm chí cái kia chảy ra nước mắt đều lạnh lẽo làm người run rẩy.

"Ngủ đi, ngủ đi." Như thượng đế thanh âm ôn hòa bỗng nhiên tại trong đầu vang lên, cái kia làm cho nàng thống khổ tuyệt vọng hồi ức dần dần rút đi, thay vào đó chính là tắm rửa Dương Quan giống như ấm áp, Lưu Linh cực kỳ yêu thích cái cảm giác này, nàng chỉ ở Tần Phong trên thân cảm giác được qua, cho nên nàng chậm rãi yên tâm chống lại, một mình tập trung vào thanh âm kia.

Thanh âm ôn hòa kéo dài không dứt, ngâm nga nàng yêu thích nhất đồng dao, tại đây uyển chuyển trong thanh âm, Lưu Linh dần dần mất đi tự mình, nàng không cách nào ngăn cản cả đời mình dục vọng dạng tại loại này ấm áp.

Uyển chuyển thân thể chậm rãi mất đi hết thảy chống lại, nhu nhược nằm trên ghế sa lông, trên mặt của nàng mang theo nụ cười thỏa mãn, như bông hoa như vậy đẹp đẽ, chỉ là nàng cũng sẽ không phát hiện cái kia một cái như mộng ảo giống như xuất hiện tại trước cửa sổ hoa lệ nam tử, nam tử quần áo cực kỳ hoa lệ, trên mặt của hắn mang theo một vệt ý vị sâu xa nụ cười, khuôn mặt tại dưới ánh trăng cực kỳ nhu hòa, thậm chí tiếp cận cũng không cách nào quan sát được

ngũ quan cụ thể.

Tại cái miệng của hãn không ngừng truyền ra quý dị giống như ca dao thanh, nói là quý dị, tại dưới ánh trăng, cái này hoa lệ nam nhân xác thực quý dị không thể tưởng tượng nổi, phảng phất là cái yêu quái.

Đây là hãn lớn nhất nghệ thuật giết người phương thức.

Bởi vì hãn không thích máu tươi.

Hãn vẫn cho rằng, thấy máu giết người, mãi mãi cũng là không đủ tư cách thủ đoạn, dơ bẩn, thấp kém, vì lẽ đó hãn rất ít động thủ, nhưng mà không ai sẽ cho rằng vị này hoa lệ nam nhân thân thủ sẽ rất chênh lệch, vì lẽ đó tại người què sau khi xuất hiện, người què không dám manh động, mà là cẩn thận nhìn vị này hoa lệ nam tử, sắc mặt của hãn có chút đỏ lên, mồ hôi lạnh tại cái trán thấy không ngừng chảy hạ xuống, trầm giọng nói: "Nghe đồn Minh Trị thần cung có một vị không xuất thế cao thủ, phàm là bị hãn nhìn chăm chăm mãi mãi cũng là chết ở bất tri bất giác. . ."

Hoa lệ nam tử lông mày hơi hơi dương, ôn nhu nói: "Không nghĩ tới tu la biết đến đúng là rất nhiều."

"Ta biết không nhiều." Người què nói đằng hoàng nói: "Ta bản thân biết cũng bất quá là thích khách liên minh truyền đến cho tin tức về ta, Minh Trị thần cung gia chủ, hoàng ảnh hậu trường sai khiến, Ma Ấn lục công tử đi tới Hoa Hạ thôi."

Lục công tử nhẹ giọng nở nụ cười: "Xem ra thích khách liên minh xếp vào mật thám ngược lại cũng có mấy phần bản lĩnh."

"Buông tha nữ nhân này đi." Người què trầm ổn nói.

Lục công tử ngồi ở một bên trên ghế sa lông, ngón tay nhẹ nhàng rung một cái, như là ma thuật một ly rượu đỏ xuất hiện ở trong tay của hãn, thanh uống một hớp: "Nữ nhân này hồng mất chúng ta tại Hoa Hạ hết thảy kế hoạch, người

nói ta giết nàng có nên hay không?"

"Cần phải."

"Nữ nhân này hại ta mấy năm sắp xếp bị nhỡ, người nói có nên giết hay không."

"Đáng chết."

"Nữ nhân này xinh đẹp như vậy, nhưng là tâm như rắn rết, hoàn mỹ ngọc bích một khi có tỳ vết, phải nên làm như thế nào?"

"Đánh bóng."

"Vậy ta có phải là nên lấy đi trái tim của nàng?"

Người què dừng một chút, nói: "Cần phải."

Lục công tử nói: "Ta như lấy đi trái tim của nàng, người muốn ngăn ta?"

"Bị người nhờ vả, tất nhiên không phụ." Người què nói.

"Vậy người cho rằng, ta cùng Âm Dạ Linh Vương so, ai lợi hại hơn?" Lục công tử lại hỏi một câu.

Người què không có trả lời chắc chắn.

Hắn không biết nên làm sao trả lời chắc chắn.

"Cũng là, tên kia đã cung giương hết đà, không mang đi mấy người phụ nhân, chỉ sợ hắn là sẽ không tính toán hiện thân." Lục công tử lầm bầm lầu bầu.

"Động người đàn bà của hắn, người nhất định sẽ bị hắn giết chết."

Người què nói chuyện.

Lục công tử nhẹ giọng nở nụ cười, cười âm thanh cực kỳ quý dị, quý dị để người què không khỏi rùng mình một cái, chỉ là không chờ hấn không kịp cảnh giác, lục công tử chén rượu trong tay rượu đỏ như một đóa hoa tươi như vậy bỗng nhiên tràn ra, chỉ là trong chốc lát người què liền phát hiện chính mình chỉ thân ở hoàn toàn đỏ ngẫu thế giới, hấn không biết mình là làm sao xuất hiện ở đây, hấn cũng không có dừng tâm tư suy nghĩ, bởi vì đám này đỏ như máu không ngừng biến ảo thành vợ hấn cùng dáng dấp của nữ nhi, sau đó không ngừng hóa thành từng bãi từng bãi dòng máu.

Loại này đơn giản hình ảnh, lại làm cho người què như bị sét đánh.

Trong phòng.

Lục công tử nhìn không nhúc nhích người què, trong mắt lóe ra một vệt cô quạnh, nhàn nhạt nói: "Đi ra."

Chỉ là chốc lát, mấy cái bóng người xuất hiện tại bốn phía, bọn họ cung kính đứng ở một bên, mãi đến tận lục công tử hạ lệnh sau mới là tiến lên phải đem hai người mang đi, cái kia người què vốn là thế giới dưới lòng đất đã từng cường giả, lúc này lại không có phản kháng chút nào, Lưu Linh càng là xụi lơ tại trên ghế sa lông, trên mặt nụ cười thỏa mãn tại dưới ánh trăng nhưng cực kỳ quý dị.

"Ha ha ha ha."

Liền như vậy.

Một trận càng quý dị hơn âm thanh bỗng nhiên tại bốn phương tám hướng vang lên, cùng lục công tử nhu hòa tiếng cười không giống chính là, nụ cười này tràn ngập thuần túy ác, không có một chút nào tạp chất, mấy tên thủ hạ người sắc mặt thay đổi, khác nào nhìn thấy ác quỷ như vậy trên mặt cực kỳ bất an, cực lực muốn kìm nén trong lòng sợ hãi, nhưng là sợ hãi nhưng tại loại này thuần túy ác trong nụ cười không ngừng phóng thích.

Lục công tử ý cười dần dần cất đi, hiếm thấy nghiêm túc che kín khuôn mặt.

Loại này tiếng cười rất thuần túy, chỉ là đơn thuần bởi vì ác mà phát ra nụ cười, để lục công tử không cách nào tại nụ cười như thế giải thích xuất hiện ở nhiều nội dung, phản mà một khi hẳn muốn ngưng thần cười nghe nụ cười như thế, trong đầu sẽ hoảng hốt không ngừng xuất hiện gãy vỡ hình ảnh.

"Người nào!"

Lục công tử trầm giọng hỏi một câu.

Chỉ là chốc lát, một trận tiếng rầm truyền đến, cái kia to lớn cửa sổ sát sàn bỗng nhiên phá nát, mạnh mẽ khí lưu xung kích vào, pha lê hóa thành ngàn vạn nhanh nổ tung, lục công tử hừ lạnh một tiếng, đã thấy bước chân hẳn chưa động nhưng như là ma lui về phía sau bảy, tám bộ tả hữu, mà cái kia mảnh kính vỡ từng khối từng khối rơi rụng dưới đất, phản xạ ánh trắng, gió biển thổi vào, cả phòng vù vù vang vọng, quý dị không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng mà không ai sẽ để ý hoàn cảnh, mà là bởi vì bọn họ không thể không đi chú ý đứng ở bệ cửa sổ trước nam nhân.

Như thực chất giống như sát khí tại thân thể của hẳn bốn phía hóa thành nhàn nhạt đỏ như máu sắc khí tức, trên khuôn mặt của hẳn lạnh lạnh đáng sợ, khóe miệng hơi hơi giương lên, nhưng là làm người sợ hãi, nhưng mà càng khiến người ta chú ý chính là hẳn cặp mắt kia, một mảnh đỏ thẫm.

"Nếu người đây chút yêu thích thôi miên, cái kia chỉ có một người đi địa lão thiên hoang đi."

Tần Phong đứng ở nơi đó.

Âm thanh không mang theo tình cảm chút nào.

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 442+442

Chương 442:

Lục công tử nghe xong Tần Phong mà nói, tâm thần cả kinh.

Hắn không thể không kinh, nếu là người bên ngoài nói ra câu nói này, dù cho là huyết Hồ vương, hẳn đều không để ở trong lòng, nhưng là trước mắt vị này nhưng không như thế, bởi vì bản thân hắn cũng là một cái thối miên đại sư.

Tần Phong học tập, lúc trước vì báo thù làm bản thân mạnh lên, đủ loại kiểu dáng pháp môn không ít tiếp xúc, mà thuật thối miên càng là một trong số đó, thuật thối miên không phải là đơn giản thủ đoạn, này nhất định phải cầu triển khai người lực lượng tinh thần hết sức cường hãn, vốn là thối miên là một môn bác đại tinh thâm học vấn, muốn phải học giỏi liền muốn toàn thân tâm tập trung vào tiến vào, có thể một mực thối đi ra Tần Phong một cái quái thai như vậy.

Ý chí lực của hắn mạnh đến có thể kéo một cái gãy yếu thân thể mạnh mẽ cùng mấy cái binh vương tử chiến đến cùng, lại có thể mạnh mẽ sống quá thân thể cải tạo thời gian thống khổ, tinh thần cũng là cường hãn đến nhất định mức độ, bằng không mười năm này Tần Phong học tập thối miên không bao lâu cũng không thể được một cái thối miên đại sư tên gọi.

Lục công tử là đỉnh cấp thối miên đại sư, thiên tư không thể bảo là không thông tuệ, nghe nói Tần Phong sau càng là tâm thần cẩn thận hạ xuống, ánh mắt thăm thăm nhìn Tần Phong: "Ta có thể giải quyết ngươi hết thầy thống khổ."

Tần Phong nhưng không nói.

Lục công tử khước miệng giương lên một nụ cười, không nói gì hay là đối phó thôi miên một cái rất tốt thủ đoạn, nhưng là đối một cái tinh thần thôi miên đại sư tới nói, chân chính thôi miên là vô thanh vô tức bên trong tiến hành, nhìn Tần Phong cái kia làm người ta sợ hãi tinh trùng mắt màu đỏ, hẩn nhẹ nhàng nói: "Ta hiểu rõ người tất cả, người nên rõ ràng đôi này một cái thôi miên đại sư tới nói ý vị như thế nào."

Mà lúc này, vừa tỉnh lại người què nhìn thấy Tần Phong lúc này trạng thái, sắc mặt nhất thời một trận trắng xám. Lưu Linh ưm một tiếng, nhìn thấy Tần Phong sau càng là thay đổi sắc mặt.

Một thân màu đen áo choàng, tinh hai mắt màu đỏ ở trong bóng tối như phệ hồn ru bi, tại thân thể của hẩn bốn phía từng trận khói đen như ẩn như hiện, chỉ là bất đồng hai người tới kịp nói chuyện, bỗng nhiên không gian chung quanh xuất hiện từng trận gợn sóng, tiếp theo, bọn họ trước mắt quang cảnh từng trận biến ảo, như sát thần Tần Phong biến mất rồi, ánh trăng trong sáng đã biến thành trắng xám hoa tuyết, tại hoa tuyết thượng, chói mắt máu tươi so với Tần Phong màu đỏ tươi hai mắt càng bi thương.

Đó là lạnh giá núi tuyết, lạnh giá không có một chút nào độ hot.

Người đàn ông trung niên thi thể nằm dưới đất, trên người hẩn máu tươi từ ngực vết thương chảy ra đến, chậm rãi kết thành từng đạo từng đạo máu tanh kết tinh.

Tuổi nhỏ Tần Phong nằm nhoài dưới đất, hai mắt vô thần nhìn chết đi phụ thân.

Người què miệng lưỡi giật giật, nhưng không nói ra được một câu, chỉ là trong mắt tuyệt vọng càng ngày càng sâu, hẩn dù cho chưa từng nhìn thấy tình cảnh này, nhưng cũng biết đây là lúc trước Tần Phong tao ngộ kịch biến thời gian cảnh tượng, phụ mẫu tại Tần Phong trong lòng vẫn là cấm kỵ giống như tồn

tại, không ai dám đề cập, nhớ lúc đầu Khang thân chỉ là say rượu nói lỡ nói một câu đều sợ hãi đến muốn chết muốn sống liền có thể thấy được chút ít.

Mẫu thân của Tần Phong nằm nhoài ở một bên, hung hăng phần tử khủng bố mặt không hề cảm xúc nhìn hết thấy trước mắt, trong mắt tràn ngập đối với sinh mạng miệt thị cùng xem thường: "Nếu như người muốn cho tên tiểu tử này sống sót, như thế "

"Đây chính là thủ đoạn của người à" bỗng nhiên, xung quanh cảnh tượng trở nên hoảng hốt, nằm nhoài dưới đất tuổi nhỏ Tần Phong, hai mắt vô thần dần dần đã biến thành màu đỏ tươi, lãnh khốc nói: "Nếu như chỉ là điểm này, còn hoàn toàn không đủ."

Lục công tử âm thanh thăm thăm vang lên: "Nếu như trí nhớ của ta không có sai, như thế tiếp xuống một màn chính là người đời này lớn nhất đau đớn, người vẫn là sợ không phải sao "

"Người làm sao sẽ biết tình huống lúc đó "

Lưu Linh thanh âm vang lên.

Lục công tử nhẹ nhàng nở nụ cười: "Bởi vì lúc đó ở đây không chỉ là những người này."

"Như thế lúc trước tất cả những thứ này đều là các người âm mưu" Lưu Linh âm thanh mang theo vài phần vô tình: "Giết cha của hắc mẫu thân, tại vì cha của hắc mẫu thân áp chế hắc "

"Hay là, chúng ta không nghĩ tới lúc trước như con chó như thế leo đi Tần Phong có thể trưởng thành đến nước này." Lục công tử âm thanh rất là đáng tiếc: "Nếu như không phải của hắc tồn tại, tại một năm trước thánh ma thẻ liền sẽ không biến mất."

"Vậy thì thật là đáng tiếc." Tuổi nhỏ Tần Phong chậm rãi leo lên: "Người khi

đó nếu như giết Tần Phong, như thế ta cũng sẽ không có cơ hội xuất hiện ở đây."

"Người là ai "

Lục công tử bỗng nhiên cảnh giác, âm thanh mang theo một tia nghi hoặc.

"Ta là Tần Phong sáng tạo một nhân cách." Tuổi nhỏ Tần Phong khoe miệng ý cười phạm vi cực kỳ giống lưỡi hái của tử thần: "Ta là Tần Phong, nhưng Tần Phong không phải ta."

Theo Tần Phong âm thanh hạ xuống, xung quanh cảnh tượng một trận kịch biến, người què cùng Lưu Linh phục hồi tinh thần lại, lại phát hiện bên trong gian phòng màu đỏ tươi hai mắt Tần Phong như trước đứng ở phía trước cửa sổ, cái kia nổ tung trên cửa sổ mảnh vỡ mới bắt đầu rơi xuống, gió biển cũng vừa vừa thổi vào, tất cả trở lại Tần Phong vừa xông tới tình cảnh đó, chỉ là lục công tử mấy tên thủ hạ đã té xuống đất, không hề tức giận. Lục công tử đứng ở nơi đó, hấn hoa lệ thân hình mang theo vài phần tiêu tụy, sắc mặt mang theo vài phần trắng xám cùng không thể tin tưởng: "Không thể. Người không thể sáng tạo "

"Tần Phong là cái thông minh gia hỏa." Tần Phong âm thanh thăm thăm vang lên: "Tự leo từ tử vong hiện trường rời đi thời gian, hấn liền cảm giác được các người chú ý."

"Vì lẽ đó người rất sớm đã nghĩ đến bọn họ sẽ cầm lúc trước sát hại cha mẹ người sự tình đến ảnh hưởng người" Lưu Linh tiếp lời hỏi,

"Ta chỉ là trong đó một hạt giống." Tần Phong thăm thăm nói chuyện: "Làm biển càng ngày càng lớn mạnh, chúng ta đám này hạt giống cũng chôn càng sâu, nhưng mà, lúc trước, viên mầm mống này trường thành."

"Cho nên nói không chỉ có một cái người" lục công tử run giọng hỏi.

"Sai, chỉ có một cái ta." Tần Phong lắc đầu.

"Không thể" lục công tử phản bác: "Tinh thần lực của người cùng ý chí lực

đã đạt đến nhân loại đỉnh cao, người không thể phân cách nhân cách của chính mình "

Lục công tử hiển nhiên không thừa nhận tất cả mọi thứ ở hiện tại.

Tần Phong ý chí lực hoặc có thể nói người mạnh mẽ cách tựa như một viên muôn vạn thử thách kim thạch, trên thế giới không có bất kỳ một cây đao có thể cắt chém này viên kim thạch, cũng không có một gốc thảo có thể tại đây viên kim thạch thượng trường thành, hay là rất nhiều người tại tai nạn cùng ngọn lửa chiến tranh gột rửa hạ chậm rãi sẽ xuất hiện chiến hậu hội chứng, thậm chí xuất hiện nhân cách phân liệt, nhưng mà Tần Phong ý chí cùng nhân cách nhưng là đang gột rửa hạ càng ngày càng kiên cố, đa nhân cách có thể xuất hiện tại bất luận cái nào trên thân thể người khác, nhưng chỉ có không cần phải xuất hiện tại Tần Phong trên thân, bởi vì lục công tử thực sự không nghĩ ra còn có biện pháp gì có thể để cho cái này tại cực hình cùng thuốc tăng mấy chục đồng thời chèn ép hạ cũng có thể thủ vững bản tâm Tần Phong có thể trở thành nhân cách phân liệt.

Hơn nữa còn phân ra tựa hồ không chỉ có một cái.

"Này phải đa tạ độc vương lão già kia hỗ trợ, hãn độc áp chế chủ nhân cách, nếu không thì lấy chủ nhân cách mạnh mẽ ý chí lực, chúng ta vốn là mãi mãi không có thiên nhật, cũng vĩnh viễn không cách nào chường không Tần Phong." Tần Phong nói chuyện: "Tình cảnh này người đối phó chủ nhân cách hay là có thể, nhưng đối phó với chúng ta đám này vốn là chủ nhân cách vì thế sáng tạo hạt giống, không có một chút nào công dụng."

"Cái này không thể nào "

Hay là thiên tài luôn yêu thích để tâm vào chuyện vụn vặt, lục công tử hiển nhiên không thể nào tiếp thu được trước mắt Tần Phong chỉ là một cái trong đó nhân cách sự thực.

Nhưng Tần Phong nhưng nở nụ cười, cười để Lưu Linh cùng người què cảm

giác được trước nay chưa từng có xa lạ cùng e ngại: "Người nên rất vui mừng là ta, nếu không thì người cuối cùng cách xuất hiện, người đã quỳ xuống đến cầu ta giết người. Vì lẽ đó, hiện tại đi mảnh đất hoang vu lưu vong đi, đây là người nhân sinh cuối cùng một đạo thâm phán."

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 443+443

Chương 443:

,

Ầm.

An Lạp Lôi hiếm thấy phần nộ.

Một tay vỗ vào trước bàn, từng vết nứt tại đây bàn gỗ tử đàn trên mặt như mạng nhện giống như nứt ra, một bên Tam Sắc Cận trong mắt lóe ra một vết không dễ phát hiện sát ý, nếu là trước tâm tư của nàng rất khó thoát thoát An Lạp Lôi con mắt, chỉ là lúc này An Lạp Lôi đã lên cơn giận dữ, hiển nhiên không có có tâm tình đi lưu ý bên người cái này vẫn ẩn núp đấu tranh nữ nhân.

Tam Sắc Cận lơ đãng liếc mắt nhìn An Lạp Lôi đang nhìn tư liệu, trong mắt hiện lên một vết kinh ngạc.

Đảo quốc Minh Trị thần cung bị Hoa Hạ Long Đầu liên hiệp ninja liên minh cùng với tây khẩu ngạn đánh đánh cho con rùa đen rút đầu, mà cùng lúc đó, tại các nơi trên thế giới Ma Ấn cũng là liên tục bại lui, này rất khó có thể để Tam Sắc Cận tin tưởng. Tại Ma Ấn mười năm, Tam Sắc Cận quá rõ ràng cái tổ chức này cường đại, mười năm từng bước xâm chiếm thế giới dưới lòng đất tuyệt đại sức mạnh, thậm chí hoàng hôn liên minh thứ không lồ này cũng đã một nửa năm giữ.

Vậy mà lúc này, Ma Ấn người chịu đến liên tiếp đánh lén, liên tục bại lui.

Như chỉ là như thế, An Lạp Lô ngược lại cũng không đến nỗi phẫn nộ, dù sao tại Ma Ấn mấy vị người cầm lái trong mắt, đám này cái gọi là tranh không đấu lại là phạm nhân trong đó lợi ích chiến tranh thôi, khoe khoang là thần bọn họ hiển nhiên không muốn tự xuống giá mình cùng một đám phạm phu tục tử đi tức giận, nhưng mà thỉnh báo lên biểu hiện Ma Ấn lục công tử sống chết không rõ, này không thể tìm được An Lạp Lô còn có thể cười xuống.

50% tỷ lệ tử vong.

Ma Ấn tổ chức tình báo tương đương mạnh mẽ, trải rộng toàn thế giới, vậy mà lúc này nhưng truyền đến như thế một cái hàm hồ tin tức, hiển nhiên vị này lục công tử tung tích không rõ làm cho Ma Ấn tổ chức tình báo không cách nào xác định, mà tại An Lạp Lô bên người mười năm Tam Sắc Cận có thể rõ ràng An Lạp Lô tức giận nguyên nhân là bởi vì lục công tử là nàng thân sinh đệ đệ, nhưng mà tại trong dấu vết, Tam Sắc Cận còn biết các nàng quan hệ không thể chỉ tỷ đệ như vậy.

"Người đang cười "

An Lạp Lô bỗng nhiên đưa mắt khóa chặt tại An Lạp Lô trên thân, lạnh giọng nói chuyện.

Tam Sắc Cận lạ kỳ không có sợ hãi, thản nhiên nói: "Người không phải người mù, có thể chính mình xem."

"Hanh."

An Lạp Lô lạnh lùng nói: "Tần Phong nếu tổn thương đệ đệ ta, ta tất nhiên sẽ để này chó mất chủ chết không có chỗ chôn "

"Người tại sao không nói Tần Phong giết đệ đệ người" Tam Sắc Cận phản kích nói.

An Lạp Lô sắc mặt nhất thời biến tái nhợt, cái này luôn luôn xấu bụng nữ

nhân không cách nào áp chế cơn giận của chính mình, đi lên trước bóp lấy Tam Sắc Cận cổ, lạnh lùng nói: "Người đang chắt vấn lời ta nói "

"Chẳng lẽ không đúng sao" Tam Sắc Cận cảm giác hô hấp có chút khó khăn, nhưng vẫn là tiếp tục nói: "Người nói người nhược điểm là chúng ta không có tư cách đụng chạm, bởi vì các người là thần, nhưng mà lúc này người đây cái thần đệ đệ đã bị giết."

"Muốn chết "

An Lạp Lô lạnh giọng không thôi.

Nhưng mà Tam Sắc Cận trong ánh mắt nhưng để lộ một cỗ vui sướng, nàng nói: "Ta đã biết rồi các người nhược điểm, một mực kìm nén ý nghĩ trong lòng là không cách nào tránh được các người thần thông, nhưng mà làm ta không ở sợ hãi thời gian, người cái gọi là thấy rõ lòng người cũng bất quá là một cái trang trí thôi."

An Lạp Lô sắc mặt xoay ngang: "Người muốn giết ta "

"Không sai "

Tam Sắc Cận vừa nói xong, hai tay của nàng trong nháy mắt leo lên An Lạp Lô trên cổ tay, dùng sức hướng phía dưới trụ, tại thoát khỏi An Lạp Lô ràng buộc sau, Tam Sắc Cận tay phải trực tiếp hướng về An Lạp Lô cổ giết đi, nhưng là bất đồng Tam Sắc Cận ra tay, An Lạp Lô nhưng từ lâu nhìn thấu nàng tất cả tâm tư, chỉ là dưới chân hơi động cũng đã dán vào Tam Sắc Cận không hề phòng bị bên phải vòng qua, bàn tay tàn nhẫn xem ở An Lạp Lô sau gáy bên trên.

Lực đạo không lớn không nhỏ.

Không có làm cho Tam Sắc Cận té xỉu, nhưng cũng để Tam Sắc Cận ngã xuống đất mất đi sức chiến đấu.

"Liên một chiêu đều không chịu được, người mười năm này quả thực không

có tiến bộ." An Lạp Lôi trào phúng ngồi ở một bên, Tam Sắc Cận nhưng là không cam lòng nhìn trước mắt An Lạp Lôi, cười lạnh nói: "Mặc dù là ta chết rồi, cũng có đệ đệ người cùng ta chôn cùng "

An Lạp Lôi trong mắt lóe ra một vết sát cơ, nhưng rất nhanh chính là cười duyên không chỉ: "Cha mẹ người đều là chết trong tay ta đi."

Tam Sắc Cận mặt biến sắc.

An Lạp Lôi tiếp tục nói: "Mười năm này người mỗi giờ mỗi khắc muốn giết ta thay cha mẹ người báo thù, chỉ tiếc người kém xa tí tấp quý ban đêm thông minh, cái kia cái gọi là sát thủ chi thần so người muốn an phận nhiều lắm, vì lẽ đó ta đem người giữ ở bên người làm một người việc vui đến phá nát thời gian, chỉ tiếc mười năm qua người không có để ta cảm giác được một chút sợ hãi."

Tam Sắc Cận chăm chú nắm bắt tay, nàng hận chính mình vô năng.

"Sự khoan dung của ta cũng là có hạn độ, người đừng chạm đến."

Nói, An Lạp Lôi trên mặt hiện lên một vết nụ cười quái dị, mà lúc này phòng khách cửa phòng mở ra, mấy cái mang theo bạo ngược khí tức nam tử đi vào.

Này trên mặt mấy người tràn đầy dữ tợn, trong mắt yếm không giấu được bạo ngược cùng dơ bẩn.

"Đây là toàn bộ thế giới dưới lòng đất tối dơ bẩn nam nhân, sau đó người ranh giới cuối cùng cũng sẽ bị bọn họ đoạt đi, ta ngược lại muốn xem xem dơ bẩn người nên làm gì đi gặp cái kia chó mất chủ." An Lạp Lôi nở nụ cười, cười rất vui vẻ.

Mà Tam Sắc Cận sắc mặt nhưng là thay đổi, biến sợ hãi cùng bất lực, ở trong mắt An Lạp Lôi như mười năm trước cái kia nhìn phụ mẫu chết ở trước mặt mình tiểu cô nương như vậy bất lực. Nhìn Tam Sắc Cận lúc này thần thái, An

Lạp Lô nhất thời cảm giác nội tâm một trận vui sướng: "Chờ người gặp lại được Tần Phong, ta sẽ bảo đảm người sẽ trở thành vì ta hy vọng kiêu đáng."

Tam Sắc Cận liếc mắt nhìn cái kia mấy cái mang theo thấp kém cùng không biết xấu hổ thái độ dơ bẩn nam tử, đang xem An Lạp Lô vui sướng ý cười, trên mặt sợ hãi nhưng là dần dần lùi tán: "Người cho rằng ta sẽ cho người cơ hội này à "

An Lạp Lô hơi hơi liếc mắt, đã thấy đôi kia diện trên sân thượng phóng tới một đạo đốm lửa, chỉ là trong chốc lát, đám kia nam tử một người đầu khoanh khắc nổ tung. Theo một người tử vong, mấy người còn lại thậm chí ngay cả mấy giây cũng không có chống đỡ chính là dồn dập chết, thi thể kia cũng ở một bên, Tam Sắc Cận nhưng là cũng không thèm nhìn tới, cười lạnh nói: "Xem ra, người cũng có đoán không được thời điểm."

"Một đám chó mất chủ "

An Lạp Lô nhìn đối diện trên sân thượng hào quang thành viên, xem thường cười nói.

"Đàn bà, ta ghét nhất người khác tại sau lưng ta

Nói xấu ta."

Một cái mang theo ý cười rồi lại quý dị lạnh lẽo âm trầm âm thanh ở sau lưng vang lên.

Tam Sắc Cận trên mặt vui vẻ, bận bịu là nhìn sang, nhưng là hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ thấy Tần Phong không biết khi nào xuất hiện ở một bên, trên người hắc như trước ăn mặc một thân trường bào màu đen, chỉ là hai mắt của hắc đã biến màu đỏ tươi, từng sợi từng sợi gần như thực chất hóa sát ý tại trên người hắc như ẩn như hiện, để Tam Sắc Cận cảm giác trước mắt cái này có Tần Phong thân thể người cũng không phải là mình nhận thức cái kia Tần Phong, bởi vì tại trên mặt của hắc mang theo một vết hỗn loạn không rõ thần thái.

"Đã biến thành này tấm quý kiều dáng." An Lạp Lô rót hai chén rượu đỏ, nhẹ nhàng đẩy một cái, chén rượu trượt xuống tại Tần Phong trước người, sau đó lạnh lùng nói: "Đệ đệ ta đây "

"Người đoán."

Tần Phong cầm lấy rượu đỏ chén, cười híp mắt nói chuyện: "Các người không phải đều rất có thể đoán à "

Trong giọng nói của hắn lúc nào cũng như có như không mang theo một tia để người linh hồn tê dại ý cười, cái này cũng là để Tam Sắc Cận cảm giác được sợ hãi nguyên nhân, bởi vì tại Ma Ẩn nhiều cao thủ như vậy trên thân, nàng đều không có cảm giác từng tới cái cảm giác này, chính là vì chưa từng có, mới cảm giác được đáng sợ.

An Lạp Lô mặt biến sắc, còn chưa kịp nói cái gì, Tần Phong cũng đã uống một hớp rượu đỏ lại nói: "Thực sự là không hiểu hài hước, nhìn sau lưng người."

An Lạp Lô cười gằn một tiếng, liếc mắt liếc mắt nhìn, nhưng là con người đột nhiên rúc.

Mà Tam Sắc Cận cũng là cả người run lập cập.

Chỉ thấy cái kia lục công tử như trước là một thân hoa lệ quần áo, dáng người tao nhã, đáng tiếc duy nhất chính là trên mặt không hề che giấu chờ đợi, hai mắt vô thần nhìn phía trước, phảng phất là đứng rồi hồn phách xác chết di động. Tình cờ một tia giấy dựa thần thái tại hai mắt lóe qua, nhưng rất nhanh chính là dập tắt.

"Người đối với hắn làm cái gì" An Lạp Lô lãnh khốc hỏi.

Tần Phong cắt một tiếng: "Thực sự là không biết thưởng thức, ta chỉ có điều là đem nhân cách của hắn cắt chém thành mười tám phân vây ở trong một căn phòng chém giết, đây chính là trước một cái ta tốt nhất kiệt tác." Nhìn thấy An

Lạp Lô cái kia tái nhợt khuôn mặt, hấn lại không để ý nói chuyện: "Không tin chính mình nhìn."

An Lạp Lô cả giận hừ một tiếng, nhưng nhanh đưa mắt đặt ở lục công tử hai mắt bên trên.

Cùng lúc đó Tần Phong nhưng cũng đưa mắt đặt ở Tam Sắc Cận trên thân, lúc này Tam Sắc Cận mới phát hiện Tần Phong trong đôi mắt dĩ nhiên là hào vô nhân tính có thể nói, mất đi dĩ vãng quen thuộc, có chỉ là hỗn loạn để Tam Sắc Cận toàn thân run rẩy khí tức.

"Tần Phong "

Tam Sắc Cận thử la lên một tiếng.

Nhưng mà Tần Phong trong mắt hỗn loạn nhưng càng ngày càng mạnh mẽ, nhìn Tam Sắc Cận ánh mắt cũng mang theo biến thái giống như sát ý, loại kia mất đi nhân tính biến thái.

Sát ý như đao, Tam Sắc Cận toàn thân run rẩy không chỉ: "Là ta a, ta là ta điệt Tần Phong, người làm sao "

"Ha ha ha." Quý dị biến thái tiếng cười tại Tần Phong trong miệng không ngừng truyền ra, nhưng mà trong chốc lát, tại Tần Phong màu đỏ tươi song trong mắt lóe ra một vết hàn ý, sự lạnh lẽo này để Tam Sắc Cận nhất thời ngẩn ra, dù cho là hàn ý, nhưng mà nàng quá quen thuộc, đây mới thực sự là thuộc về Tần Phong khí tức, nhưng là luồng hơi thở này chỉ là trong chốc lát cũng đã bị biến thái sát ý áp chế xuống.

Thu lại sát ý, Tần Phong như hài tử giống như hừ một tiếng cũng không nhìn nữa Tam Sắc Cận: "Người thật đáng ghét." Ngược lại là ngồi ở một bên lưng lay rượu đỏ chén xem say sữa ngon lành.

"Người là nhân cách của hấn một trong người "

Tam Sắc Cận bỗng nhiên nói: "Không thể, lấy ý chí lực của hãn không thể xuất hiện nhân cách phân liệt "

"Xác thực không thể, nhưng mà nếu như tên khốn kiếp này tự mình cắt chém vậy thì không giống nhau." An Lạp Lôi mang theo lạnh lùng cùng lửa giận, còn xen lẫn một tia sợ hãi thanh âm vang lên: "Người lại dám như thế đối xử đệ đệ ta, ta sẽ để người "

"Chớ nói nhảm nhiều như vậy có được hay không, hư vô nhân cách đã sắp đem ta nổ mất." Tần Phong cười nhạt nói chuyện: "Bất quá cũng may người bất tử ta liền sẽ không biến mất, cho nên "

An Lạp Lôi mặt biến sắc.

Bởi vì nàng phát hiện mình cái gọi là năng lực ở trước mắt cái này hỗn loạn Tần Phong trước mặt quả thực không có bất kỳ tác dụng gì, ngược lại, khi nàng vô số lần muốn đi kiểm tra Tần Phong nội tâm suy nghĩ thời gian, tại đầu óc của nàng nơi sâu xa tổng sẽ không ngừng hiện lên một ít tương đối hỗn loạn hình ảnh, đám này hình ảnh tựa hồ đang giảng giải Tần Phong hỗn loạn nhân cách trưởng thành, đám này hình ảnh vô số lần phát lại, nàng không cách nào xóa đi, mà hậu quả như thế là, làm cho nàng bắt đầu diễn sinh một loại tâm tình, kia chính là sợ hãi.

"Giết người là ta tất nhiên." Tần Phong đứng dậy cười híp mắt nói chuyện: "Nhưng mà ta không thể đơn giản như vậy giết người, bởi vì ta vẫn không có hô hấp có đủ nhiều không khí mới mẻ, mười năm này ta mỗi giờ mỗi khắc bị chủ nhân cách áp chế, vì lẽ đó ta phải từ từ giết người, người yên tâm, sẽ rất chậm "

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 444+444

Chương 444:

Không biết tại sao.

Đang nghe xong Tần Phong sau, Tam Sắc Cận có chút cảm giác buồn nôn, đó là bởi vì sợ hãi sản sinh cảm giác hôn mê, chờ nàng phục hồi tinh thần lại, lại phát hiện trong phòng Tần Phong cùng với An Lạp Lôi còn có trở thành si ngốc lục công tử đã sớm biến mất không còn tăm hơi.

"Người không sao chứ?"

Dày nặng âm thanh truyền đến.

Tam Sắc Cận bản năng toàn thân một trận cơ linh triển khai phòng ngự tư thế, nhưng mà rất mau tới người nhân tiện nói: "Ta là hào quang khang thân, yên tâm đi."

Nghe được cái danh này thanh, Tam Sắc Cận mới là thở phào nhẹ nhõm, lúc này nhìn lại, đã thấy khang thân cùng Cáp Lôi Tư đang ngồi ở một bên, nàng đứng lên nói: "Tần Phong bọn họ đây?"

"Không biết." Khang thân nhún vai một cái, có chút bất đắc dĩ nói: "Hắn đã phát điên, vừa gặp mặt thời gian suýt chút nữa ngay cả chúng ta hai đều giết."

"Cái kia không phải chân chính Tần Phong." Biết sự thực Tam Sắc Cận trầm giọng nói: "Đó chỉ là hắn một nhân cách."

"Tinh thần phân liệt?" Khang thản đặt mông đứng lên, nói: "Đường đường hào quang lão đại bị bức ép tinh thần phân liệt? Hẳn làm cái gì, hẳn nhưng là Âm Dạ Linh Vương, là thế giới này chung cực thích khách, hẳn dĩ nhiên tinh thần phân liệt?"

"Không phải tinh thần phân liệt, là nhân cách phân liệt." Tam Sắc Cận lắc lắc đầu, nói: "Ta nghe hẳn nói, tựa hồ còn có một cái càng mạnh mẽ hơn nhân cách muốn đi ra, chỉ là không giết An Lạp Lô, cái này hỗn loạn nhân cách là sẽ không biến mất."

"Hỗn loạn nhân cách. . ." Cáp Lô Tư nhíu nhíu mày: "Nếu như đúng là hỗn loạn nhân cách, sợ lo sự tình không dễ xử lý."

"Có ý gì?" Tam Sắc Cận nói: "Xem tình huống tới nói, nhân cách phân liệt hẳn là chủ nhân của hẳn cách thực thi, một khi An Lạp Lô chết rồi như thế cái này hỗn loạn nhân cách đều sẽ biến mất."

"Hỗn loạn nhân cách chỗ đáng sợ ở chỗ hẳn không có lập trường." Khang thản lắc lắc đầu, nói: "Cái này lập trường bao quát bản thân cùng kẻ địch, người hiểu ý của ta không?"

Tam Sắc Cận nhíu chặt lông mày.

Đúng là Cáp Lô Tư đứng dậy trầm giọng nói: "Chúng ta phải tìm được hẳn giết An Lạp Lô, nếu không thì hỗn loạn nhân cách tuyệt đối sẽ không như thế chịu dàn hòa."

Chân chính hỗn loạn là không có trật tự hỗn loạn, bởi vì bất cứ người nào tồn tại đều sẽ có lập trường của chính mình, dù cho là một cái cỏ đầu tường cũng có chính mình sinh tồn lập trường, nhưng là hỗn loạn là tuyệt đối không có, sinh tồn cùng hủy diệt đối với hẳn mà nói là tương đồng không có bất kỳ ý nghĩa gì có thể nói, Edgar còn là phạm tội này một cái trật tự phục vụ, nhưng mà hỗn loạn rồi lại là một loại khác trật tự, tại tinh thần cấp độ thượng, hỗn loạn tàn dương đã đại biểu hỗn loạn trật tự, mà loại này hỗn loạn một khi tiếp tục kéo dài, như thế

Tần Phong sẽ một cách tự nhiên hướng đi thế giới hỗn loạn con đường, chỉ cần An Lạp Lô bất tử, như thế hỗn loạn đem vĩnh hằng.

Nghe hai người giải thích.

Tam Sắc Cận cũng thật sự hiểu lúc này Tần Phong vị trí một cái trạng thái.

Loại này hỗn loạn trật tự tuyệt đối sẽ không cho phép chính mình như thế dễ như ăn cháo tiêu vong, e sợ không nào động đến long trời lở đất hẳn tuyệt đối sẽ không cam tâm.

Cáp Lô Tư rất mau đánh nghe được Tần Phong đi trừ, song khi ba người chạy tới Tần Phong sở tại địa điểm sau, nhưng trợn mắt ngoác mồm phát hiện Tần Phong đang nằm nhoài trên ghế sa lông ngủ say như chết, mà An Lạp Lô nhưng là quỳ ở một bên, trên người nàng không có một chút nào thương tích, thậm chí quần áo đều không có quá nhiều tổn thương, chỉ là một đôi mắt mất đi dĩ vãng thần thái.

Nàng lại như là một cái lẻ loi hiu quạnh con mèo nhỏ, khi nghe đến tiếng vang sau, nhìn thấy ba người, ở trong mắt của nàng phát sinh tuyệt vọng giống như ánh mắt, né tránh cuộn mình trên đất. Cả người run lấy bầy, ở một bên lục công tử như trước là chờ dẫn đứng ở nơi đó, không có có tình cảm chút nào, hai mắt chờ dẫn, tình cờ lóe qua từng đạo từng đạo ác liệt hàn mang, nhưng rất nhanh liền bị xoá bỏ.

Ba người đi lên trước liếc mắt nhìn An Lạp Lô, chỉ là An Lạp Lô trốn trốn tránh tránh, nơi nào còn có lúc trước Ma Ấn đại tỷ đầu phong độ?

"Đây mới là thống khổ nhất, nàng nguyên bản mê hoặc chúng sinh, có thể quay đầu lại lại bị người khác mê hoặc trở thành một cái nhát như chuột nữ nhân, này hay là chính là ác hữu ác báo đi. . ." Tam Sắc Cận thấp giọng nói.

"Không chỉ là đơn giản như vậy. . ."

Bỗng nhiên một cái thanh âm khàn khàn truyền đến.

Ba người xoay người nhìn lại, đã thấy cái kia trước đờ dẫn lục công tử lúc này sắc mặt tái nhợt quỳ trên mặt đất, trán của hắn không ngừng bốc lên mồ hôi lạnh: "Tần Phong điên rồi. . . Hắn thật sự điên rồi. . ."

"Hắn đến cùng làm sao?"

Tam Sắc Cận lo lắng hỏi.

Nàng biết lục công tử là thôi miên đại sư, mà lúc này Tần Phong tình hình e sợ không có so với hắn hiểu rõ hơn.

"Tỷ tỷ ta tinh thần bị hắn cắt chém thành hai phần, đều sẽ mãi mãi không có thiên nhật đấu tranh xuống, cứ như vậy, tỷ tỷ ta vĩnh viễn sẽ không chết, hơn nữa sẽ vĩnh viễn không có điểm dừng tại thống khổ cùng giãy dụa sinh tồn. . . ." Lục công tử sắc mặt càng trắng xám: "Hắn vĩnh viễn sẽ không biến mất. . . ."

"Giết nàng."

Cáp Lôi Tư không nói hai lời móc súng lục ra nhắm ngay An Lạp Lôi đầu, chỉ là ngón tay của hắn không có bóp cò súng, liền cảm giác một trận kinh phong từ một bên truyền đến, căn bản không có bất kỳ cơ hội phản kháng hắn cũng đã bay ra ngoài, Khang thân cùng Tam Sắc Cận trong nháy mắt lùi lại, đồng thời bày ra phòng ngự tư thế, đã thấy cái kia Tần Phong không biết khi nào đã tỉnh lại, tại trên mặt của hắn như trước qua cái kia tựa như cười mà không phải cười biến thái giống như nụ cười, màu đỏ tươi con người lúc này hỗn loạn một mảnh, hầu như không nhìn thấy bất luận cảm tình gì.

Vậy thì như là một cái không đáy vòng xoáy, tràn đầy bất ngờ.

Không biết vĩnh viễn là đáng sợ nhất.

"Người muốn giết ta sao?"

Tần Phong cười híp mắt nhìn nằm dưới đất Cáp Lôì Tư, âm thanh đầy rẫy như hỗn loạn từ trường giống như quỷ dị ma lực: "Lẽ nào người đã quên ta có thể là sự sống chết của người huynh đệ."

"Huynh đệ của ta chỉ có Tần Phong."

Cáp Lôì Tư đứng lên, trầm giọng nói: "Nhưng người không phải!"

"Ha ha ha." Tần Phong nhưng nở nụ cười: "Chủ nhân cách thẳng ngổ kia chính mình giết không được kẻ thù, thả ta đi ra, như thế ta chính là Tần Phong."

"Giết tử tử ta, bằng không ai cũng sẽ không chết, nhưng ai cũng sẽ muốn chết cũng không thể! Giết nàng sau, giết ta!"

Lục công tử bỗng nhiên rộng to một câu nói.

Chỉ là gào xong sau, hẳn liền bò ở trên mặt đất, trên mặt không có màu máu, hai mắt lại khôi phục đờ đẫn, nhưng lúc này cái kia tình cờ lóe lên hàn mang cũng đã hoàn toàn biến mất.

"Ân, tiểu tử này đúng là một thiên tài, nhưng là không biết chết sống cùng cái trước ta đấu pháp, kết quả bị cái trước gia hỏa cho gọt đi." Nói, Tần Phong đi lên trước đá đá lục công tử: "Người sinh mệnh đều là có hạn, nhưng không biết làm thế nào sinh sống ở vô hạn quy tắc bên trong, người nói. . ."

"Chớ cùng hẳn lời thừa!"

Cáp Lôì Tư bỗng nhiên quát: "Hẳn thôi miên tuyệt đối muốn tại Tần Phong bên trên, nhanh giết người!"

"Ai nha nha, như thế vô cùng lo lắng." Tần Phong cười ha hả nói: "Ta xác thực không thể giết các người, bất quá muốn đem các người dẫn vật một trận nhưng cũng không là vấn đề gì."

Nhưng mà Cáp Lôì Tư ba người nhưng là mặc kệ không hỏi.

Khang thảo cùng Cáp Lô Tư không nói hai lời hướng về Tần Phong vọt tới, mà Tam Sắc Cận trong tay nhiều chỗ một thanh phi đao trực tiếp quăng về phía đấu tranh nội tâm An Lạp Lô, cái kia phi đao xanh mênh mang, hiển nhiên là tột độc, chỉ là phi đao còn không có chạy tới, lại nghe được đình một tiếng, cái kia xanh mênh mang phi đao trong nháy mắt rơi xuống, cũng cùng lúc này, một cái sắc bén đao nhọn nhưng là đang cùng phi đao va chạm sau, trực tiếp hướng về Tam Sắc Cận đâm tới.

Mà cùng lúc đó, Tần Phong cũng đã nhanh nhẹn xuyên qua Cáp Lô Tư cùng với Tam Sắc Cận vòng vây, thành thạo điều luyện tại hai người công kích hạ phản kích.

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 445+445

Chương 445:

"Người biết, mặc dù là chủ nhân cách Tần Phong các người đều không phải là đối thủ. 『, "

Nhìn trước mắt nằm dưới đất ba người, bọn họ tại đoạn trong thời gian đã đánh mất sức chiến đấu, chỉ có thể nằm ở một bên trơ mắt nhìn không bị thương chút nào Tần Phong ngồi ở chỗ đó.

"Thân thể tiếp thu cải tạo, sức chiến đấu đã có một không hai toàn bộ thế giới." Tần Phong bừa bãi tàn phá cười nói: "Nhưng mà hiển nhiên chủ nhân cách không muốn phát huy bộ thân thể này hết thảy sức chiến đấu, này dẫn đến rất nhiều bi kịch sinh ra, nếu như hãn chịu chân chính quen thuộc bộ thân thể này, như thế hết thảy kẻ địch đều chỉ có thể bị đùa bỡn tại trong lòng bàn tay."

"Tần Phong biết sức mạnh lớn mang đến hậu quả, vì lẽ đó hãn vẫn tại áp chế thực lực của chính mình." Tam Sắc Cận trầm giọng nói: "Hãn không hy vọng thực lực cường đại mà coi thường bất cứ kẻ địch nào."

"Không không không."

Tần Phong cười híp mắt nói chuyện: "Vậy chỉ có thể nói hãn chưa quen thuộc thế giới này trật tự thôi, kỳ thực tại đánh vỡ hết thảy trật tự sau, đương đại giới quay về tại hỗn loạn, không đáng kể sinh tồn cùng tử vong."

"Một khi hỗn loạn giáng lâm, người đem được vĩnh sinh." Tam Sắc Cận nói.

Tần Phong nở nụ cười, một đôi con mắt màu đỏ tươi tràn đầy khát vọng:
"Người không cảm thấy đó là xinh đẹp nhất trong nháy mắt sao?"

"Ta ngược lại thật ra cảm thấy đầu người nở hoa là xinh đẹp nhất một khắc."

Thanh âm lạnh như băng truyền đến.

Tần Phong nghe được âm thanh này trong đôi mắt hỗn loạn đầu tiên là hơi ngưng lại, nhưng rất nhanh cũng đã tại thẳng nhìn về phía tích, mắt lạnh nhìn Tà Y cầm một cây súng lục xuất hiện ở bên trong phòng.

Súng lục của nàng là một cái cực kỳ tinh mỹ màu bạc súng lục, tại báng súng vị trí có khắc một cái màu vàng hồ điệp, họng súng chỉ vào Tần Phong, Tần Phong nhưng cũng không tránh né, chỉ là hân nở cười trên mặt càng ngày càng quỷ dị: "Người biết, giết ta thì tương đương với là giết chết tất cả."

"Vậy ta cũng sẽ không nhìn người dọa hạ xuống." Tà Y lạnh lùng nói:
"Người nên rõ ràng, người tại cường cũng phải chết tại đây đem súng bên dưới."

"Ta đoán người cam lòng không giết ta."

Tần Phong ánh mắt sáng quắc nhìn Tà Y, cười hì hì nói.

"Yên tâm, giết người ta sẽ tự sát đi cùng người." Nhưng mà Tà Y trả lời lại làm cho Tần Phong lại là một trận bất đắc dĩ.

"Như thế làm thật sự rất không có lạc thú." Tần Phong bất mãn nói: "Rõ ràng chỉ cần có ta là có thể dẫn vật Edgar đầu hỏa người, người biết ta yêu thích những tên kia, ta sẽ để bọn họ biết tử vong lạc thú. . ."

"Ta từ nhỏ cùng người cùng nhau lớn lên, người hết thầy ta toàn bộ quen thuộc, bao quát tâm tình của người, người cho rằng ta sẽ tin người phí lời?" Tà Y cười gằn nói chuyện: "Lăn."

"Tốt, ta lăn."

Tần Phong cười ha ha hướng về An Lạp Lô đi hai bước, tại Tà Y vừa muốn ngăn cản thời gian, tốc độ của hắn trong nháy mắt tăng lên năm chắc An Lạp Lô, cười ha hả nói: "Cẩn thận người viên đạn, chỉ có ba viên nha, lãng phí một viên, ta đều sẽ vĩnh sinh."

Nhìn Tần Phong đem An Lạp Lô bắt lấy về phía sau lùi lại, Tà Y nhưng là lạnh lùng nở nụ cười, đem họng súng xoay một cái nhắm ngay đầu của chính mình: "Vậy người có tin ta hay không giết mình?"

"Cần gì chứ? Một cái điều đại hoan hỉ kết cục chẳng lẽ không là người mong muốn sao?" Tần Phong bất đắc dĩ nói.

"Người cái gọi là điều đại hoan hỉ tuyệt đối không phải ta muốn." Tà Y lạnh nhạt nói chuyện: "Ta biết người trò gian chòng chăt, nhưng người chỉ có ba mươi giây suy nghĩ thời gian, người hiểu rõ ta, ta sẽ nổ súng."

"Vậy thì thử xem."

Tần Phong cười hì hì nhìn Tà Y.

Tam Sắc Cận mấy người căng thẳng nhìn hai người, mà ở phía sau Cáp Lô Tư hai tay nhưng là hơi hơi khúc trương, từng viên một bi thép vô thanh vô tức xuất hiện ở trong tay của hắn.

Nhìn tràn đầy tự tin Tần Phong, Tà Y cũng nở nụ cười: "Ta hiểu rất rõ người."

Nhìn ngón tay nhẹ nhàng kéo, Tần Phong song trong mắt lóe ra từng vệt hàn mang, cái kia màu đỏ tươi màu sắc cũng dần dần muốn tiêu tan, hắn dường như có chút hoang mang: "Dừng tay, ok, ta tin."

Nhưng mà chính là giờ khắc này,

Cáp Lô Tư bỗng nhiên nổi lên, một cái bi thép lấy tốc độ cực nhanh vút ra, cái kia Tần Phong nguyên bản vừa khôi phục, nhưng là con người một trận nhúu

rúc, điên cuồng hỗn loạn sát ý bạo ngược mà ra, chỉ là Cáp Lôi Tư ra tay thực sự ngoài ý muốn lại là sử dụng tất cả sức mạnh, bi thép như viên đạn khoảnh khắc mà đến, che ngợp bầu trời, căn bản là không có cách né tránh.

"Lần này chơi vui."

Tần Phong không có tại phản kháng, ngược lại là hướng về phía mấy người quý dị nở nụ cười.

Cười lệnh mấy trong lòng người rung động.

Trong chốc lát.

An Lạp Lôi thân thể tuôn ra một đoàn đoàn máu tươi ngã xuống đất mà chết, mà Tần Phong trên thân cũng tương tự là từng viên một bi thép đánh vào, chỉ là thân thể của hắn ngang ngược, chỉ là lại máu tươi tràn ra thôi, theo An Lạp Lôi tử vong, Tần Phong hai mắt màu đỏ tươi cũng dần dần tản đi, trên thân sát ý nhưng là biến mất không còn một mống, tại cũng không phải lộ liễu hỗn loạn, phản mà là một loại gần như hư vô khí tức.

Hai mắt khôi phục bình thường.

Nhưng mà bốn người nhưng cũng có thể nhìn ra một tia không bình thường, có thể lại không nói ra được nơi nào không giống nhau, sắc mặt của hắn rất bình tĩnh, tựa hồ vĩnh viễn sẽ không xuất hiện bất kỳ gợn sóng, mặc dù là vết thương trên người hắn hầu như trước còn liều lĩnh máu tươi.

"Các người tựa hồ giết cũng chưa muộn lắm." Tần Phong liếc mắt nhìn An Lạp Lôi.

Ánh mắt không giống như là xem người chết, lại như là xem một tảng đá, thậm chí khi ánh mắt của hắn quét tới, bốn người đều cảm giác được rõ rệt tại hai mắt của hắn xem đều không phải người sống cũng không phải người chết, nhưng mà lại chính mình còn sống rất tốt.

Tà Y đem súng lục cất đi, cẩn thận nhìn trước mắt làm cho nàng đều cảm giác xa lạ vụn phần Tần Phong.

Tần Phong nhưng không để ý đến hắn, ngược lại là đi tới lục công tử trước, nhìn tình trạng của hắn hơi hơi nhíu nhíu mày, giơ tay chém vào cổ họng của hắn bên trên, cái kia lục công tử hơi đỏ mặt chính là ngã rầm trên mặt đất.

"Mất đi quá nhiều ý nghĩa."

Tần Phong ni non một câu liền rời khỏi.

Không có đối bốn người nói bất kỳ một câu nói.

Mãi đến tận hắn rời đi tầm mắt phạm vi, Cantin bỗng nhiên run lập cập: "Vừa nãy chính là lão đại?"

"Không, tuyệt đối không phải hắn." Tà Y trầm giọng nói: "Ta chưa bao giờ từng thấy hắn. . ."

"Đây chính là hắn hư vô nhân cách?" Tam Sắc Cận nói: "Tại sao ta cảm thấy so hỗn loạn nhân cách còn còn đáng sợ hơn? Phía trước còn để lại dấu vết, nhưng là này một cái. . . Ta giống như xem không ra bất kỳ đầu mối đến."

"Không biết vĩnh viễn là đáng sợ nhất."

Cáp Lôi Tư nói: "Tần Phong mấy người này cách tựa hồ cũng có thể miễn dịch Edgar bọn người năng lực đặc thù, chúng ta chuẩn bị sẵn sàng đi, ta luôn cảm thấy chúng ta cuối cùng muốn đối phó chính là người này."

"Đừng đùa." Cantin bất mãn nói: "Hắn nhưng là lão đại của chúng ta."

"Ít nhất hắn hiện tại không phải." Tà Y nói: "Cantin, người đi đảo quốc liệu lý thăm kịch, Cáp Lôi Tư, người đi tìm ác sát tốc độ giải quyết, Tiểu Điệp, người đi tìm Dương Duyệt, giục nàng lập tức nghiên cứu ra giải độc huyết thanh, còn có ta yêu cầu một phần độc dược hàng mẫu, chúng ta tại Ả Rập tập hợp, nghĩ

biện pháp tìm tới thích khách liên minh hết thầy cứ điếm điều tra Tần Phong hướng đi, chúng ta cần phải biết hẳn đến cùng có tính toán gì, ta luôn cảm giác. .
."

"Làm hết sức mình, nghe mệnh trời." Tam Sắc Cận nói: "Ta tin tưởng hẳn, ta tin tưởng hẳn đang đợi một cơ hội thức tỉnh."

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 446+446

Chương 446:

"Thân ái Tần, tự lần trước gặp gỡ đã có ba năm đi."

Nước Anh trấn nhỏ quán cà phê.

Quán cà phê vô cùng yên tĩnh, điển hình anh luân thân sĩ phong cách nam tử ngồi ở chỗ gần cửa sổ, ngoài phòng mưa nhỏ tí tách tí tách liên tục, tại thường trà tốt nhất cà phê, cực kỳ khoan khoái. Tại liếc mắt nhìn đối diện Tần Phong, nam tử trên mặt mang theo thân sĩ nụ cười: "Bây giờ vừa thấy, người tựa hồ càng thêm cường đại."

"North, thu hồi người trái lương tâm tán dương." Tần Phong ngồi ở chỗ đó, hai mắt vô thần nhìn ngoài cửa sổ, thì ở trong tay của hắn vòng tới vòng lui, North trăm phương ngàn kế muốn tại đây chuyển động tìm ra Tần Phong ý đồ, nhưng là hắn chỉ phát hiện một mảnh hư vô.

"Tốt, nói đi, người hơn nửa đêm tại ta nóc nhà trang cái trước bom không chỉ là muốn uy hiếp ta đến tiếp người uống chén trà?" North nói: "Vẫn là có ý định để ta đảm nhiệm người tại nước Anh hướng dẫn viên du lịch?"

"Gần nhất qua thật không tốt chứ?"

"Cũng còn tốt. . Cái gì?" North có chút bất mãn nói: "Lẽ nào người thật xa từ Trung Quốc chạy về đến chính là đến nguyên rửa ta sao?"

"Ta chỉ là ăn ngay nói thật."

Tần Phong lúc nào cũng nhìn ngoài cửa sổ, trong giọng nói không có tình cảm chút nào gọn sóng.

North nhìn chăm chú Tần Phong, một hồi lâu sau mới là bất đắc dĩ nói: "Không sai, qua thật không tốt, có cái gia hỏa để ta cảm giác buồn nôn."

"Dù sao chường khổng hơn một nửa cái châu Âu quyền quý hết thấy việc riêng tư, buồn nôn không vền vẹn có một mình người." Tần Phong thản nhiên nói.

"Làm sao? Người thiện tâm quá độ?" North bất mãn nói: "Hoặc là nghìn dặm xa xôi chính là vì đến cười trên sự đau khổ của người khác?"

"Làm một vụ giao dịch." Tần Phong đây mới là nhìn hẳn, nói.

North nghi ngờ nói: "Người lệ phí di chuyển luôn luôn không rẻ."

"Ta cần các người phải một người."

"Ai?"

"Bị các người nốt lại phản. Xã hội người điên." Tần Phong thản nhiên nói.

"Cái kia người điên. . ." North khẽ cau mày: "Xin lỗi, ta có thể biết mục đích của người sao?"

"Đương nhiên, ta yêu cầu hẳn ban điều tra một tổ chức xác thực vị trí." Tần Phong nói: "Tại điều tra lĩnh vực hẳn là toàn đệ nhất thế giới, thời gian của ta cũng không nhiều, vì lẽ đó ta yêu cầu sự giúp đỡ của hẳn."

North con người đảo một vòng.

Chỉ là Tần Phong nói: "Người đương nhiên có thể dự định không giúp, nhưng

mà ta sẽ giết cái kia buồn nôn gia hỏa sau đó chiếm cứ hẳn hết thầy tư liệu, yên tâm, ta bảo đảm ngày thứ hai người sẽ ở internet lục soát đến người hết thầy việc riêng tư, ta tin tưởng phu nhân của người vô cùng muốn nhìn người một chút lịch sử."

"Làm sao người biết?"

"Bởi vì ta tối ngày hôm qua tiến vào hẳn tư nhân thư viện." Tần Phong nói.

"Không thể!" North cũng không tin: "Chúng ta phái ra ba cái đỉnh cấp đặc công, thậm chí nói phí đi mấy triệu tiến hành phương diện đặc huấn, nhưng là . . ."

"Đó là bởi vì các người ngành đặc công xảy ra vấn đề." Tần Phong mặt không hề cảm xúc nói chuyện: "Làm thành ý của ta. . ."

Nói, Tần Phong đem một tờ giấy đẩy lên North trước mặt, North chỉ là nhìn lướt qua, cái trán nhất thời một trận mồ hôi lạnh chảy xuống, hẳn nhìn Tần Phong: "Phần danh sách này nếu như là thật sự, như thế giữa chúng ta hội ngộ hay là đã bị giám thị, chết tiệt, người dĩ nhiên để ta bạo lộ tại tay đánh lén mục tiêu bên dưới? Một cái vẫn là hai cái? Nha, không, đáng chết, bởi vì sự xuất hiện của người, e sợ. . ."

"Mười hai cái."

Tần Phong thần nhiên nói: "Hiển nhiên muốn diệt trừ người của người đã làm hoàn toàn chuẩn bị, từ người thất kinh đến người trốn ra khỏi đây có thể con đường đã toàn bộ bị đánh lén tay nhìn chăm chú chết."

"Ý của người là nói ta không đường có thể trốn?"

"Không."

Tần Phong nói: "Nếu như người tin tưởng ta người có thể để cho ta giết người, ta ngược lại có vô cùng năm để người cải tử hồi sinh."

"Đáng chết." North bất mãn mắng: "Đều là người tên khốn kiếp này hại."

"Thức người không rõ, người đúng là dĩ nhiên vu vạ trên đầu ta?" Tần Phong lắc lắc đầu, liếc mắt nhìn thời gian, nói: "Ba mươi giây sau người có thể nằm nhoài dưới đất, sau đó lăn tới quầy bar mặt sau, ở nơi đó người có thể ngốc bảy giây, lúc này ta sẽ giải quyết sáu tên tay đánh lén, bảy giây sau người muốn chạy đến cửa lớn phương hướng, bởi vì kẻ địch phản xe tăng mảnh đạn hiển nhiên sẽ không bởi vì người đại biểu một cái chính phủ sẽ thu nhỏ lại uy lực."

"Chúng ta vẫn là hai mươi bốn giây." North tỉnh táo lại, nói: "Người muốn điều tra cái gì tổ chức."

"Người yên tâm, người đối thủ một mất một còn hậu trường người ủng hộ." Tần Phong nói.

"Có thể, nhưng mà cái kia người điên có giúp hay không ta liền không xác định."

"Đối một cái thám hiểm giả tới nói, nơi hiểm yếu mãi mãi cũng là thiên đường, ta tin tưởng hẳn sẽ không từ chối thiên đường." Tần Phong đem một phần USB ném cho North, nói: "Trong này có cái tổ chức này ta bản thân biết hết thái tư liệu, tin tưởng người sẽ không loạn xem, tại ta chiếm được xác thực địa chỉ sau, ta bảo đảm cái kia buồn nôn gia hỏa thư viện sẽ trở thành một cái biển lửa, người có thể sớm chuẩn bị đội viên đội phòng cháy chữa cháy cùng buổi họp báo tin tức."

North cười híp mắt nói chuyện: "Hướng này là của ta sở trường trò hay."

"Còn có mười hai giây, người định làm gì?"

Tần Phong liếc mắt nhìn bên ngoài, đưa tay tại dưới chân vừa nhắc, một cái súng ngắm thành linh xuất hiện, North vẫn không nhúc nhích, mà Tần Phong nhưng là lấy tốc độ cực nhanh nâng lên súng ngắm nhắm ngay ngoài cửa sổ một

vị trí nào đó, không chút nghĩ ngợi chính là mở ra một thương, tại pha lê vỡ nát một khắc đó, North cấp tốc nằm ngã xuống đất, tại đây ngã xuống đất trong nháy mắt, quán cà phê mặt tường nổ tung, hẳn có muốn hay không hướng về quầy bar rút đi.

Một đường hữu kinh vô hiểm, viên đạn ở xung quanh không ngừng đả kích sàn nhà, mảnh vụn để hẳn không dám mở hai mắt ra, chỉ có thể mơ hồ nhìn Tần Phong lấy cực kỳ thông thạo quân sự động tác tiến hành phản kích, tại quầy bar sau không còn gì khác bảy giây sau, North người điên như vậy nhắm phía cửa, tại mở ra cửa phòng một khắc đó, nổ tung ở sau lưng vang lên, trùng kích cực lớn ba đem hẳn đẩy đi ra ngoài, cực nóng hỏa diễm nung sau lưng của hẳn đau rát, tốt nhất âu phục cũng thành rách nát đồng dạng.

"Chết tiệt!"

Cảm giác sau lưng đau đớn, North yên lặng mắng một câu.

Mà tại hẳn ngẩng đầu lên sau, nhưng nhìn thấy một đôi giày da xuất hiện tại mi mắt, ngẩng đầu lên khi thấy Tần Phong lạnh lùng đang nhìn mình.

Đánh cái cơ linh, bện bện là dưới đất leo lên, nói: "Giải quyết?"

"Nhớ kỹ ước định của chúng ta." Tần Phong nói: "Thời gian của ta cũng không nhiều." Dừng một chút, vừa đi vừa nói chuyện: "Nếu như ta là người, ta tuyệt đối sẽ đánh xe trở về."

North trong phòng nặn nặn mi tâm: "Cách lời thỏa thuận, lúc trước ta ký kết đối địch tuyệt diệt thỏa thuận, xem ra báo ứng xác đáng."

Đang nói xong, cách đó không xa tọa giá ầm một tiếng nổ tung, North thở dài, nếu như Tần Phong không có nhắc nhở, hẳn hay là đã đứng ở cửa xe vị trí, mắt thấy nổ tung cường độ tuyệt đối sẽ làm cho chính mình chết không thể tại chết rồi.

"OK, khởi động Bond kế hoạch." North rù rì nói: "Bất quá xem ra cái kia người điên muốn nhiều công việc."

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 447+447

Chương 447:

Tại châu Âu, Oddan có thể nói là tiếng thối lan xa.

Hắn chường không châu Âu phần lớn quyền quý việc riêng tư, thậm chí có các quốc gia bí mật đặc công tư liệu, cũng là bởi vì cái này, Oddan tại châu Âu luôn luôn muốn gió có gió muốn mưa có mưa, hắn cũng là một người thông minh, từ không gặp qua hỏa đi chơi một cái trò chơi, chỉ là dù vậy, hắn buồn nôn phương thức làm việc làm cho muốn để hắn chết người tuyệt đối không phải số ít.

Có thể một mực Oddan tại các quốc gia xoay trái xoay phải, người cầm quyền đều muốn mượn tài liệu trong tay của hắn, vì lẽ đó hắn đến hiện tại như trước sống rất tốt.

Bất quá, hoạt tại tốt cũng là trước đây.

Ban đêm, Oddan kết thúc một ngày hành trình trở lại chính mình pháo đài, nhà này pháo đài là lãnh địa tư nhân của hắn, trong đó gửi hắn bản thân quản lý hết thảy tư liệu, hắn không tin mạng, bởi vì mặc dù là tại cao thâm tường phòng cháy như trước có bị phá giải một ngày, vì lẽ đó hết thảy tư liệu toàn bộ là mưu đồ sách tình thế tồn tại.

Vội vã đi xuống lòng đất tầng, Oddan nhìn thấy tình huống hiện trường nhất thời toàn thân bốc lên một trận mồ hôi lạnh.

Chỉ thấy nguyên bản cần phải bày ra tại giá sách thượng sách báo lúc này bị nhúng ở cùng nhau, đang ở đại sảnh ngay chính giữa, lưng ta lưng tung tụ thành một đoàn, mà giá sách thượng nhưng là rỗng tuếch. Nơi này là hãn tư nhân cấm địa, mặc dù là cận vệ đều không cho phép tiến vào, mà lúc này có người xông vào như thế Oddan không có lý do gì lập tức chuyển thân gọi bảo tiêu hạ xuống.

Nhưng là vừa quay đầu lại, nhưng nhìn thấy hai cái tư nhân bảo tiêu đang nằm tại trên cầu thang, tại cổ họng của bọn họ nơi cắm vào hai thanh phi đao.

"Là ai!"

Oddan cường chế tinh táo lại, nhìn không...* thư viện, trầm giọng nói chuyện: "Người nên rõ ràng, khi người lựa chọn tiến vào nơi này, người là có thể viết xuống người di ngôn."

"Nơi này của cải là không thể hạn lượng, mà người, nhưng đem của cải giống như rác rưởi nhưng ở cùng nhau." Oddan tức giận nói chuyện: "Người phải hiểu được, ta có 1 vạn loại biện pháp để người sống không bằng chết, chỉ cần người còn ở cái này trên Trái Đất, ta hướng về thượng đế bảo đảm."

"Oddan tiên sinh, người phải biết, ta không tin thượng đế."

Hư vô âm thanh ở một bên truyền đến.

Oddan cấp tốc xoay người, lại phát hiện toàn thân áo đen Tần Phong lúc này đang cầm một quyển sách xem say sưa ngon lành, hãn lật xem tốc độ cực nhanh, chỉ là chốc lát cũng đã phiến đến cùng, mà sau sẽ sách còn đang trung gian chông sách bên trên, nhìn Oddan, nói: "Tự giới thiệu mình một chút, đến từ Hoa Hạ, Tần Phong."

Cấp tốc, Oddan trong đầu hiện ra Tần Phong hết thảy tư liệu.

Chiến tích dĩ vãng, cùng với đập nhập thế giới dưới lòng đất nguyên do, còn có hãn áp chế điểm.

Hắn rất hài lòng gật gật đầu, hắn đối trí nhớ của mình luôn luôn vô cùng tín nhiệm, nhìn Tần Phong nói: "Người phạm vào một cái sai lầm trí mạng."

"Không có quan hệ." Tần Phong lắc lắc đầu, nói: "Người hiện tại có thể lựa chọn ngồi xuống nắm lấy một ly rượu đỏ chậm rãi thưởng thức, mà ta yêu cầu các một cú điện thoại, sau đó giết người."

"Đường đường Ám Dạ Linh Vương cũng phải thay người bán mạng sao?" Oddan xem thường nói chuyện.

"Cần gì chứ?" Tần Phong hỏi ngược một câu, trong tay thưởng thức cái bát lửa ngồi ở một bên trên ghế sa lông, nói: "Oddan, Ma Ẩn thành viên, xem ra Ma Ẩn rất coi trọng người, nếu không thì cũng sẽ không đem như thế một cái khổng lồ hạng mục giao cho người kinh doanh."

"Người nếu biết thân phận của ta, lại muốn tìm chết sao?" Oddan cười lạnh nói: "Người nên rõ ràng, người không phải là đối thủ của Ma Ẩn."

"Chết đang giãy dụa trên đường, chung quy phải mạnh hơn chết ở uất ức trong nhà." Tần Phong nói: "Có người muốn cho người chết, mà người chết có thể tác thành ta."

Oddan nhú chặt lông mày.

Hắn biết lúc này uy hiếp Tần Phong vốn là muốn chết càng nhanh hơn, dù sao ai cũng biết Ám Dạ Linh Vương tuyệt đối là thuộc về tính khí nóng nảy tính cách, nhìn Tần Phong, Oddan trầm giọng nói: "Nếu như ta có thể cho người tất cả người muốn đây?"

"Không sai chú ý."

Tần Phong thoáng nở nụ cười, nói: "Người là Ma Ẩn thành viên trọng yếu, như thế tự nhiên cũng biết Ma Ẩn vị trí, cứ như vậy ta giống như cày bừa lo."

"Không sai." Oddan nói: "Người muốn báo thù, ta có thể cho người cơ hội

báo thù, ta có thể mang thẻ đánh bạc đặt ở trên người người."

"Bất quá người đối với ta cuối cùng tác dụng đơn giản là nói cho ta Ma Ẩn vị trí, mà trên thực tế North cho ta cũng xê xích không nhiều." Tần Phong nói.

"Ta có vô số tư liệu, có thể để cho người trở thành thế giới dưới lòng đất chi vương tư liệu, chỉ cần người chường khổng những tài liệu này người thì tương đương với chường khổng nửa cái châu Âu, lấy thực lực của người, người tuyệt đối là hoàn toàn xứng đáng vương giả!" Oddan bận bịu là nói: "Hơn nữa ta là châu Âu thụ người giám hộ viên, rất nhiều người cũng không hy vọng ta bị giết chết, người rõ ràng."

"Đáng tiếc người tư liệu ta cũng đã xem qua." Tần Phong chỉ chỉ đầu của chính mình, nói: "Hơn nữa ta cũng bối đi, bọn họ sẽ không giết ta, lại như bọn họ sẽ không giết người như thế."

Oddan há miệng, mà lúc này Tần Phong trên thân điện thoại di động cũng vang lên.

"Người muốn ta đã chuẩn bị kỹ càng." North âm thanh tại trong điện thoại di động truyền đến.

Tần Phong khẽ mỉm cười, đem cái bật lửa vút ra ngoài, vừa vắn rơi vào cái kia chông sách bên trên, rất nhanh một đoàn to lớn hỏa diễm bốc cháy lên, Oddan điên cuồng quát: "Người điên, người có biết hay không người đốt trên thế giới này quý giá nhất của cái? ! Người cái người điên này, người đến cùng muốn cái gì!"

"Muốn người chết."

Tần Phong thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở Oddan sau lưng, một cước đem hãn đạp tiến vào thiêu đốt trong ngọn lửa, nhìn Oddan như người lửa chung quanh tán loạn, Tần Phong nói: "Người nghe được chứ?"

"Ta đã cảm nhận được, cái kia tên đáng thương." Oddan chết để North cực kỳ ung dung, hẳn sẽ không giết Oddan, bởi vì mệnh lệnh tại ép xuống, nhưng mà không ai nói đến người khác cũng không cho giết, huống hồ động thủ vẫn là Tần Phong, Oddan vừa chết, hết thấy tư liệu trở thành tro tàn, như thế không có nhược điểm ở bên ngoài North ít nhất có thể qua ung dung một ít, mà không cần tại đến xem cái kia Trương Nhượng hẳn muốn đánh mấy lòng bàn tay buồn nôn khuôn mặt, không nhin được cười nói: "Ta nghĩ chúng ta có thể uống một chén."

"Không gặp không về."

Tần Phong thản nhiên nói.

Cúp điện thoại, lúc này Oddan đã không còn khí tức, mà đại hỏa cũng lan tràn toàn bộ thư viện, đồ dễ cháy hỏa diễm phóng lên trời, làm Tần Phong đi ra biệt thự này thời gian, biệt thự thượng tầng cũng đã mạo chỗ nồng đậm khói đen.

Phương xa máy bay trực thăng vù vù phi tới, mà Tần Phong cũng không thèm nhìn tới cấp tốc biến mất ở trong đêm tối.

Oddan chết có người vui mừng có người sầu.

Hiện tại Tần Phong kỳ thực càng nghiêng về Oddan khai ra tất cả, hẳn có vô số loại biện pháp đến kiểm nghiệm Oddan có phải là thật hay không nói, nhưng là chủ nhân cách báo thù dục vọng mỗi giờ mỗi khắc tại ảnh hưởng hẳn, điều này làm cho hư vô nhân cách Tần Phong nội tâm có chút bất mãn.

"Hay là người đang lợi dụng ta, nhưng là tất cả chung quy dập tắt, tất cả chung quy hư vô, cái gọi là sinh tồn bất quá là trò cười thôi."

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 448+448

Chương 448:

Abula luôn luôn là lính đánh thuê quê hương.

Từ lúc lính đánh thuê liên minh thành lập tới nay, tổng bộ vẫn tọa lạc ở cái này toàn cầu địa đồ đều sẽ không xuất hiện thành thị, trên thực tế không chỉ là lính đánh thuê liên minh, thích khách liên minh cũng là chủ nhân của nơi này một trong, chỉ là người chủ nhân này có chút thần bí thôi.

Abula tuy rằng không có bất kỳ chính quyền tồn tại, pháp luật càng là mịt mờ, nhưng lính đánh thuê liên minh cùng với thích khách liên minh tọa trấn làm cho nơi này so với thế giới bất kỳ địa phương đều muốn an toàn nhiều lắm, ở đây giết người, cân nhắc nếu có thể phủ tránh thoát hai cái Cục Vô Bá truy sát, mà từ trước tới nay có thể hoàn mỹ thoát thân người cũng là ít đến mức đáng thương, nhưng không có chỗ nào mà không phải là cao cấp thích khách cũng hoặc là cao cấp lính đánh thuê hàng ngũ, ít nhất trong khoảng thời gian ngắn có thể sáng tạo một cái truyền kỳ cổ sự.

So với thích khách liên minh bí ẩn, lính đánh thuê liên minh tại Abula có thể nói là quang minh chính đại nhiều lắm, tổng bộ cũng là một tòa hơn mười tầng cao ốc, ôm đồm toàn cầu các nơi lính đánh thuê nhiệm vụ tình báo, hơn nữa tòa cao ốc này cũng là toàn cầu kiên cố nhất pháo đài một trong, cao ốc người lui tới mấy không phải số ít, đa số là vũ trang đầy đủ, những thứ này đều là đến đây giao tiếp nhiệm vụ lính đánh thuê hoặc là chủ thuê.

Giữa trưa, từng chiếc từng chiếc xe tải lái tới, chiếu mù tất cả mọi người ánh mắt.

Bởi vì thế xe tải bên trên dĩ nhiên là vô số hoàng kim châu báu đô la, không có giấu giếm, liền như thể quang minh chính đại bạo lộ tại dưới con mắt mọi người. Phản xạ ánh sáng càng là lóng lánh lóa mắt, tất cả mọi người đều choáng váng, bọn họ gặp châu báu, gặp hoàng kim, nhưng mà tuyệt đối chưa từng thấy nhiều như vậy hoàng kim châu báu tụ lại cùng nhau.

Đây là không cách nào truyền lời của cái, không lỗ lợi ích để xung quanh bán mạng chi đồ hai mắt biến tham lam, bọn họ nuốt ngụm nước miếng, từng cái từng cái nắm chặt vũ khí trong tay, nuốt ngụm nước miếng, cũng không biết là ai mở ra phát súng đầu tiên.

Đây là dĩ nhiên tiếng súng.

Nơi này vốn là một đám bán mạng chi đồ, bọn họ điên cuồng đem tính mạng của chính mình cống hiến tại chiến trường cùng máu tanh bên trong, là không phải là cái kia mê người của cái sao?

Hiện tại tùy tiện tại trên chiếc xe này nắm chắc một đám lớn liền đầy đủ trên đỉnh chính mình một lần nhiệm vụ.

Tại lính đánh thuê cùng bọn sát thủ trong mắt, những thứ này đều là mạng của mình.

Vì lẽ đó tại tiếng thứ nhất tiếng súng vang lên thời gian, tiếng thứ hai tiếng thứ ba thậm chí vô số tiếng súng ầm ầm vang lên, lính đánh thuê liên minh uy nghiêm tại đây to lớn lợi ích hạ đã bị tất cả mọi người ném ra sau đầu, bọn họ điên cuồng nhắm phía một xe này xe của cái, như từng con dã thú, không có nhân tính.

Chỉ là làm người số một bàn tay hướng trong xe bảo vật thời gian, đầu của hấn ầm ầm nổ tung.

Dâng trào sôi máu hướng thiên xì ra, nhưng là không có tiêu diệt những người này tham lam, trái lại là kích phát rồi máu tanh của bọn họ, bọn họ vốn là huyết cùng hỏa lính đánh thuê, tại máu tươi dưới sự kích thích từng cái từng cái càng là đánh mất lý trí, đương nhiên cũng có người trong nháy mắt tỉnh lại, bọn họ biết lính đánh thuê càng nhiều vẫn là yêu cầu sinh tồn, không có mệnh, cướp giết tài báo cũng bất quá là người khác xiêm y.

Vì lẽ đó một nhóm người lùi ra, nhưng tình cảnh nhưng càng thêm điên cuồng.

Lúc này từng chiếc từng chiếc máy bay trực thăng mãnh liệt mà đến, Gatling súng máy quân lựu ở bên ngoài, bắt đầu nhẹ nhàng chuyển động, sau đó lóe sáng ngọn lửa xì ra, từng viên một viên đạn đánh vào lính đánh thuê trên thân, gãy vỡ tứ chi bắt đầu chung quanh bay xuống, máu tươi càng là đem cả vùng đại địa nhuộm thành ân hồng.

Tại đây tham lam, tử vong đạn dật hỗn loạn cảnh tượng, Tần Phong giống như u linh xuất hiện ở trong đó.

Bước tiến của hắn rất mềm mại, khác nào tản bộ đồng dạng, người chung quanh tại tham lam điều động càng là sẽ bất tri bất giác vòng qua hắn con đường tiến tới, liền ngay cả không trung điên cuồng bắn phá súng máy đều sẽ vòng qua hắn bốn phía, nhìn một đám người lần lượt xung phong, hắn nguyên bản không tình cảm chút nào trong đôi mắt phóng ra từng đạo từng đạo vẻ hưng phấn.

"Tham lam là hướng đi tử vong đường tắt, hủy diệt mới là cuộc sống kết thúc."

Cũng không biết chết rồi bao nhiêu người.

Nhưng mà vô số tứ chi, còn có thể nhuộm đỏ Biển Đen dòng máu để còn lại người đều tỉnh táo lại, bọn họ bắt đầu lui xuống.

Có thể sống sót chung quy là tâm trí kiên định.

Mà trong đó không thiếu chính là cường giả.

"Ám Dạ Linh Vương, ta hy vọng người cho ta một cái giải thích hợp lý."

Thanh âm lạnh như băng ở sau lưng vang lên.

Tất cả mọi người đều đánh cái cơ linh.

Âm thanh này mang theo phần nộ, lạnh lẽo, lạnh khác nào băng hà thế kỷ không khí.

Có người có thể nghe được ra.

Cái này chủ nhân của thanh âm tuyệt đối là cái này trên Trái Đất mạnh mẽ nhất đại biểu một trong.

Mà trên thực tế, vào giờ phút này xuất hiện tự nhiên là đại diện cho thích khách liên minh lương tâm Thiên Câu, vị này gia được xưng lương tâm, nhưng tuyệt đối sẽ không dơ cái tên này, bởi vì nhập hành mấy chục năm tới nay, Thiên Câu từ sẽ không giết một người tốt, thậm chí mấy năm qua, có người nói hãn không có một người tại giết qua, trái lại đã từng có một lần chạy đi gánh xiếc làm thẳng hễ, hoàn toàn bởi vì một đứa bé tại chính mình sinh nhật thời gian muốn nhìn, mà trước thẳng hễ bị bệnh.

Không ai sẽ cười nhạo đường đường chung cực thích khách đi gánh xiếc làm thẳng hễ.

Bởi vì một khi một người cường đại đến một mức độ, hãn hết thảy đều sẽ cho người đi kính nể.

Kính trọng, sợ hãi.

Thiên Câu được kính trọng rất nhiều, mà Tần Phong được sợ hãi càng nhiều.

Đặc biệt là vào giờ phút này.

Cái người điên này trù tính như thế một màn kịch, hại cả vùng đại địa đều là máu tươi, rất ít người sẽ đi kính trọng hắn, chỉ có thể càng thêm sợ hắn, căm hận hắn thôi.

"Ta chỉ có điều là lái xe đến nơi này, vừa lúc xảo bất xảo, những người này nổi lên lòng tham." Tần Phong đối mặt mạnh mẽ Thiên Câu, nhưng là mặt không biến sắc: "Ta chỉ là hộ vệ tài sản của chính mình."

"Người không phải Tần Phong, người là ai."

Thiên Câu liếc mắt nhìn Tần Phong, nhưng là một lời nói ra chân tướng.

Chân chính Tần Phong tuy rằng điên cuồng, nhưng tuyệt đối sẽ chơi càng thêm hạ lưu, mà như thế để người sợ hãi, Tần Phong tuy rằng từng làm, nhưng tuyệt đối sẽ không như thế đánh mất nhân tính đi làm.

"Tự giới thiệu mình, Tần Phong." Tần Phong nói.

Thiên Câu trong mắt lóe ra một tia sát ý.

Mấy năm qua hắn chưa bao giờ động tới sát ý, nhưng mà lần này hắn thật sự tức giận, bởi vì hắn biết, chết người ở chỗ này đa số vẫn là một ít mới vừa vào hành hài tử.

"Không muốn như thế thánh tâm quá đáng." Tần Phong lắc lắc đầu: "Làm hủy diệt đến, người làm bất quá là vô dụng công thôi."

Nhưng mà Thiên Câu hiển nhiên sẽ không nghe hắn, trong tay hắn xuất hiện một thanh loan đao.

Một cái xem ra có chút rỉ sắt loan đao.

Nhưng mà này nhưng là toàn thế giới sắc bén nhất loan đao, không gì khác, nó ấm huyết là trên thế giới này nhiều nhất.

Nhìn thủ thế chờ đợi Thiên Câu, Tần Phong song trong mắt lóe ra một vệt hứng thú, nhưng rất nhanh này mặt hứng thú chính là biến mất rồi.

"Thiên Câu, ta không phải đến đánh nhau." Tần Phong nói: "Như thế quá ngây thơ."

Thiên Câu nhìn Tần Phong, bỗng nhiên hẳn thu hồi loan đao.

Loan đao không biết làm sao biến mất, nói chung nó chính là không gặp.

"Cho đến ngày nay, hẳn như trước không hề từ bỏ người." Thiên Câu vừa đi vừa nói chuyện: "Không chỉ là hẳn, chúng ta đều là nhìn người lớn lên, Tần Phong, bất luận người phạm vào cái gì sai, bất luận người đã biến thành người nào, người đều là con của chúng ta, không có ai sẽ bỏ qua con trai của chính mình, mà người chính là con của chúng ta, dù cho dâng ra sinh mạng của chúng ta."

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 449+449

Chương 449:

Nghe Thiên Câu mà nói, Tần Phong hơi hơi nhú nhú mày, nhưng mà rất nhanh, lông mày của hắn triển khai, nhìn Thiên Câu, cười nói: "Người cho rằng liền như thế có thể tỉnh lại một cái tự cam tử vong người sao?"

Thiên Câu không nói gì, hai mắt của hắn đầy rẫy một luồng nhân nhật từ ái.

Tần Phong là bọn họ nhìn lớn lên, Thiên Câu đã mất đi một đứa con trai, nhưng cũng không muốn tại mất đi tại trong lòng hắn như hài tử như vậy Tần Phong.

"Vận mệnh của ta là nhất định." Tần Phong nói: "Phần này vận mệnh là hắn truyền đạt, mặc dù là này ông trời cũng không có tư cách đến thay đổi, bởi vì chúng ta luôn luôn thích cùng thiên đấu."

Sau khi nói xong, Tần Phong không có đang xem Tần Phong, trực tiếp hướng đi cao ốc, vừa đi liền nói chuyện: "Tiền của ta rất nhiều, trùng hợp ta không muốn, nếu như muốn không làm phiền mà thu hoạch, ta không ngại đưa một phần tử vong thiếp, nếu như muốn chia một chén canh, vậy thì vào đi."

Tần Phong thanh âm không lớn, nhưng mà có một loại ma lực như vậy đem âm thanh mang vào ở đây còn sống người trong lỗ tai.

Những người này không khỏi tại nuốt ngụm nước miếng.

Tiền, bọn họ tuyệt đối muốn.

Bán mạng không chính là vì tiền sao? Bọn lính đánh thuê là điên cuồng, nếu như không điên cuồng, cái kia sớm muộn liền chết đói hoặc là chết trận. Vì lẽ đó bọn họ không hèn mà cùng lựa chọn tiến vào, Tần Phong nếu mang theo như thế một số tiền lớn đến, như thế hẳn muốn tuyên bố nhiệm vụ tuyệt đối không phải một đoàn đội có thể tiêu hóa, như thế Dung Binh Vương đội ngũ cũng không được.

Dù sao hẳn Tần Phong chính là một đời Dung Binh Vương

Cho tới những người bị chết, không có ai sẽ thương hại bọn hắn, lính đánh thuê, vì tiền mà chết, vốn là thiên kinh địa nghĩa.

Tại tiến vào cao ốc sau, Tần Phong vừa đi rồi không có vài bước, một trận tiếng cười lớn chính là truyền đến, tiếp theo tiếng cười chuyển thành vang dội lời nói: "Người biết Abula không vui nhất nghênh người tên khốn kiếp này, lúc trước người mang người từ nơi này giết cái ba tiến ba ra, bây giờ lại mang theo nhiều như vậy châu báu lại hại chết không ít người, người nói người tên khốn kiếp này thiếu mẹ nó ở đây gây rắc rối có thể chết sao?"

Có người nghe vậy, cũng là cả kinh.

Dám như thế nói chuyện với Âm Dạ Linh Vương, không phải chung cực thích khách kia chính là Dung Binh Vương.

Mà hiển nhiên, tại người lính đánh thuê này trụ sở liên minh, tự nhiên là quanh năm tọa trấn Abula Dung Binh Vương, cũng là toàn bộ lính đánh thuê giới tư cách già nhất luân hồi Dung Binh Vương.

Tần Phong liếc mắt nhìn người đến, trong đôi mắt tinh mang lấp lóe.

Người đến Luân Hồi Vương, là toàn bộ lính đánh thuê giới thần thoại như vậy nhân vật, dẫn dắt luân hồi đoàn đội hoàn thành nhiệm vụ nhiều vô số kể,

trong đó tử vong thức nhiệm vụ càng là đếm không xuể, luận gốc gác, Tần Phong hào quang đoàn lính đánh thuê đối tại luân hồi đoàn đội trước mặt còn thật không có cái gì gọi là bản tư cách. Mà Luân Hồi Vương bản thân Testoton bản thân càng là tuyệt đối cường giả, muốn nói đơn đả độc đấu, trên thế giới này dám nói có thể cùng hắn đánh ngang tay cũng là như thế mấy cái, trừ ra Thiên La Vương, không ai dám nói chắc thắng hắn.

Hơn nữa Testoton bản thân cùng giáo đình quan hệ không hề tầm thường, thế lực sau lưng tuyệt đối là một tay che trời cấp bậc, đã từng Tần Phong không chỉ một lần bát quái qua người này có thể hay không là giáo đình cái kia lão gia hỏa con riêng.

"Làm sao? Ta tuyên bố cái nhiệm vụ cũng là sai lầm?" Tần Phong nhìn người đến, đáp lại nói,

Testoton bĩu môi: "Đường đường Âm Dạ Linh Vương từ trước đến giờ là ăn tươi nuốt sống keo kiệt hàng."

Người phía sau nghe được hắn, cũng là từng cái từng cái suy nghĩ sâu sắc lên, dù sao Tần Phong cái tên này đánh giá thực sự không hề tốt đẹp gì, hắn bấy người bản lĩnh tuyệt đối không kém, trời mới biết hắn lấy ra như thế một số lớn của cải đến có phải là muốn đi bấy người? Không làm được tiền mình không có gặp may trước tiên bị hãm hại.

Tần Phong tự nhiên biết Testoton ý tứ, khinh thường nói: "Số tiền này, ta có thể mua một cái quốc gia để hoàn thành nhiệm vụ, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, muốn làm liền làm, không làm tiểu gia ta tự có hắn chiêu."

"Ai, người có phải là đem Ả Rập cho cướp sạch, không phải vậy người từ đâu tới nhiều tiền như vậy?" Testoton không quan tâm Tần Phong mà nói, ngược lại là dựa sát vào nhỏ giọng nói chuyện: "Còn có, người muốn gieo vạ người người liền đi mua quốc gia gieo vạ đi, ta lính đánh thuê nghề này hiện tại vốn là nhân tài ít dần, chữa chút loại được không?"

Tần Phong nặn nặn mũi.

Lính đánh thuê nghề này xác thực là dần dần không bằng từ trước.

Đầu tiên, phạm vi lớn chiến tranh đã tuyệt tích, mặc dù là có cũng không biết trong tương lai bao nhiêu năm sau, mặt khác, phạm vi nhỏ khu vực xung đột tuy rằng càng ngày càng tới tấp, nhưng là ở cái này xã hội hiện đại càng ngày càng chú ý công nghệ cao chiến tranh, nhân lực đã dần dần bắt đầu cô đơn, tuy rằng còn không có không hiển hiện, nhưng mà tại kéo dài như vậy nữa, lính đánh thuê người theo nghề này thật sẽ dần dần ít ỏi, trừ khi tại có phạm vi lớn thế giới chiến tranh.

Testoton chính thức bởi vì như thế, mới không muốn để cho Tần Phong như thế gieo vạ người, dù sao hẳn là lính đánh thuê liên minh đương nhiệm người phụ trách, đang suy nghĩ Tần Phong nhân phẩm, hẳn đúng là thật lo lắng lính đánh thuê liên minh bị Tần Phong cho hố cái lộn chống vó lên trời.

"Nhiệm vụ của ta không khó."

Tần Phong thản nhiên nói: "Chỉ là yêu cầu nhân thủ tương đối nhiều."

Testoton nhú nhú mày.

Rõ ràng hoài nghi.

Tần Phong nhưng là ảo thuật giống như ở trong tay lấy ra một cái u bàn, sau đó đi tới trước máy vi tính xen vào, trong chốc lát tại đây phòng khách trên màn ảnh lớn liền hiển hiện ra một bộ thế giới địa đồ, mà trên địa đồ tiêu ước chừng có hơn 100 ra màu đỏ lá cờ, đám này lá cờ hầu như là phân bố tại ngoại trừ Đông Á ở ngoài hết thảy khu vực,

"Xóa sạch đám này lá cờ, các người là có thể lấy đi những đồng tiền đó."

Tần Phong hai mắt nhìn lướt qua mọi người, thản nhiên nói: "Ai đánh nhiều lắm, ai cầm tiền liền nhiều."

Đây chính là Tần Phong nhiệm vụ?

Testoton nhú nhú mày, đám này lá cờ phân bố các nơi trên thế giới, sợ cũng không biết là bao nhiêu thế lực, nhìn dáng dấp Tần Phong đây là dự định tại thế giới dưới lòng đất nào một hồi đại?

Chỉ là nhất làm cho hãn nghi hoặc chính là Tần Phong những châu báu lai lịch.

Hãn có thể tuyệt đối không tin đó là Tần Phong tiền riêng.

Hào quang tại làm sao cường hãn cũng bất quá là mười năm này bắt đầu phát tài, mười năm tuyệt đối sẽ không tích góp lại nhiều như vậy tài báo.

Giữa lúc hãn nghi hoặc thời gian, một tên thủ hạ vội vã tới rồi, ghé vào lỗ tai hãn thấp giọng nói rồi vài câu, Testoton nhất thời trợn to hai mắt, theo lý thuyết vị gia gia này sẽ không bị tin tức gì cho kinh động thành bộ dạng này, chỉ là tin tức này thật có chút để hãn kinh ngạc vạn phần, mà tin tức không phải cái khác, chính là bên ngoài những châu báu khởi nguồn.

Mà lúc này Tần Phong cũng đã nói xong nhiệm vụ cụ thể quy trình, trong này tự nhiên bao quát làm sao kết toán, mà làm Dung Bình Vương, Tần Phong tự nhiên cũng là xe nhẹ chạy đường quen, tại tuyên bố nhiệm vụ sau, phòng khách tụ tập đông đảo lính đánh thuê từng cái từng cái bắt đầu tâm tư sinh động lên, Tần Phong đây chính là tại lính đánh thuê liên minh tuyên bố nhiệm vụ, hãn tại làm sao tùy tiện cũng tuyệt đối sẽ không là lừa người, chủ yếu nhất chính là bên ngoài đám kia châu báu cũng tuyệt đối không phải giả.

Như thế làm sao hoàn thành mức độ lớn nhất, nhưng là bọn họ muốn suy nghĩ.

Hơn nữa Tần Phong tuyên bố nhiệm vụ không chỉ là nhằm vào lính đánh thuê liên minh, độc lập tại lính đánh thuê liên minh ở ngoài lính đánh thuê đội ngũ

cùng với thích khách liên minh cùng đông đảo thích khách tổ chức đều tuyệt đối sẽ không buông tha cái này to lớn bánh ngọt, ai cũng muốn ăn nhiều hơn chút.

Nhìn nhóm người này khuôn mặt, Tần Phong song trong mắt lóe ra một tia xem thường.

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 450+450

Chương 450:

"Châu Âu hơn nửa quyền quý tiền riêng, phần này tiền, xác thực nhiều."

Testoton nhìn cái kia xe tải thượng châu báu tháo xuống tồn tiền lính đánh thuê liên minh nhiệm vụ tài chính trong kho, không khỏi bất đắc dĩ nở nụ cười.

Tình báo của hắn rất nhanh.

Hơn nửa Tần Phong căn bản không có ý định ẩn giấu cái gì.

Cái người điên này lần này thật sự đắc tội rồi toàn bộ châu Âu, e sợ sau này cái tên này muốn bước vào châu Âu nửa bước đều muốn trả giá bằng máu.

Trên thực tế Tần Phong cũng không có ý định tại đi châu Âu làm cái gì du lịch chơi. Dựa vào Oddan tư tàng hết thấy tư liệu, Tần Phong có thể nói là từng nhà đi gõ cửa cướp đoạt, đám này các quyền quý tại châu Âu cũng coi như là bàn căn đan xen, động một phát mà dắt toàn thân, bất quá đối với không kiêng dè chút nào Tần Phong tới nói đều giống nhau. Oddan chường không thể để cho bọn họ thân bại danh liệt việc riêng tư tư liệu, nhưng mà Oddan chưa bao giờ dự định một lần tiêu phí sạch sẽ, dù sao Ma Ấn muốn mở rộng, còn cần rất nhiều người trợ giúp.

Vì lẽ đó những người này cùng Oddan cũng duy trì một cái ám muội quan hệ, nhưng mà lại Tần Phong đem Oddan giết, hơn nữa còn mang đi hắn toàn bộ tư liệu.

Cứ như vậy, châu Âu các quyền quý phải đối mặt không phải Oddan, mà là muốn châu báu Tần Phong.

Đường đường Âm Dạ Linh Vương vô cố đi cướp đoạt thật có chút không còn gì để nói, hơn nữa đám kia keo kiệt hàng có thể làm cho hãn cướp đi khẳng định là như muối bỏ bể, nhưng mà nắm giữ những tài liệu này vậy thì đại khác nhiều, tại thêm vào Tần Phong hào vô nhân tính khủng bố thủ đoạn, đầy đủ đem những người này tại si ngục không cam lòng sợ hãi đem chính mình tiền riêng toàn bộ giao ra đây.

Đây chính là châu Âu hơn nửa quyền thế gia tộc mấy chục năm tích lũy, Tần Phong phải dự định vạn sự lưu một cái đường lui, dù sao hiện tại Tần Phong chỉ là hư vô nhân cách làm chủ, còn sau đó phiền phức cái kia đều là chủ nhân cách sự tình, thậm chí hư vô nhân cách còn thật không có ý định tại đem thân thế quyền chủ đạo giao cho chủ nhân cách.

Hư vô nhân cách đại biểu chính là không, tất cả quy về không. Không giống với hỗn loạn nhân cách tận sức tại đem toàn bộ thế giới quy về hỗn loạn, hãn muốn chính là toàn bộ thế giới quy về hư vô, hay là đám này có chút nói mơ giữa ban ngày, nhưng mà hư vô nhân cách còn chung quy sẽ vì tất cả những thứ này mà nỗ lực.

Hãn bây giờ có được tài nguyên.

Trên thực tế, khi này cái Trái Đất từ trước tới nay tiền thưởng phong phú nhất nhiệm vụ tại tuyên bố sau, toàn bộ thế giới dưới lòng đất đã triệt để điên cuồng.

Đây là một cái không hạn chế nhiệm vụ, không hạn chế nhân viên tham dự, không hạn chế hoàn thành phương thức, chỉ theo đuổi kết quả. Thậm chí một người bình thường nếu như biết được tin tức này cũng có thể đi tham gia.

Tần Phong điên cuồng tại thế giới dưới lòng đất luôn luôn là xưng tên, mà lần này càng là danh tiếng vang xa, làm cho vắng lặng một năm Âm Dạ Linh Vương đại danh tại một lần hiển lộ tài năng, mà càng làm cho tất cả mọi người đều biết,

Ám Dạ Linh Vương niên đại còn chưa qua.

Nhiệm vụ mục tiêu là ai?

Dĩ nhiên chính là Ma Ẩn cứ điểm.

Không thể không nói chính là North ẩn giấu cái kia người điên hình sự trinh thám thông minh thật sự cao đến để Tần Phong đều không thể không bội phục, chăm chú dựa vào chuyển giao tư liệu cũng đã đem phần lớn cứ điểm toàn bộ đoán ra được, đương nhiên Tần Phong hiện tại phỏng chừng cũng bị North hận đến muốn chết rồi, dù sao Tần Phong cướp đoạt có thể không có quên cái này hợp tác đồng bọn gia tộc.

Bất quá Tần Phong trước tiên ở là con rận quá nhiều rồi không sợ ngứa.

Tại tuyên bố nhiệm vụ sau ngày thứ ba.

Toàn bộ thế giới có thể nói là triệt để náo nhiệt lên.

Nguyên bản hỗn loạn khu vực càng là ngọn lửa chiến tranh thiêu cả bầu trời, mà tại một số quốc tế hóa trong thành phố, chiến tranh cũng là lặng yên khai hỏa, vì tiền, rất nhiều người cũng có thể liều lĩnh, Tần Phong đoán chắc đây là phần lớn người tâm thái, đơn đả độc đấu hẳn không phải Ma Ẩn thứ khổng lồ này đối thủ, nhưng là chơi chiến thuật biến người, đi lên mấy mấy bối cái kia đều là chơi lô hỏa thuần thanh.

Này một hỗn loạn, toàn bộ thế giới có thể nói là những ngày sau đó không có yên tĩnh qua, tiếng súng, lửa đạn thanh, không dứt bên tai, không hiểu tình huống thật nhưng cho rằng là đại chiến thế giới lần thứ ba sắp muốn khai hỏa, bất quá trận này nhiệm vụ thanh thế tại thế giới dưới lòng đất nhưng không thua kém một chút nào thế chiến, hơn nữa người có tâm tại nhiệm vụ tự nhiên cũng sẽ phát hiện, bọn họ công kích hết thầy cứ điểm dĩ nhiên thuộc về cùng một tổ chức.

Một cái hầu như chưa bao giờ xuất hiện qua, thế nhưng là đã đem thế lực trải rộng toàn thế giới tổ chức.

Đây chính là như thế nào một cái nghịch thiên tổ chức a?

Vô thanh vô tức phát triển, dĩ nhiên phát triển đến cái này cường đại mà bộ?

Hay là bất luận người nào đơn độc đụng với đều muốn chịu đựng hủy diệt đánh đổi, nhưng mà lúc này lại là vô số người đồng thời điều động, trong lòng bọn họ mắng Tần Phong, nhưng vì tiền, vẫn là đem họng súng nhắm ngay Ma Ấn trái tim.

Thậm chí, tại đây trường trải rộng toàn thế giới hỗn loạn sau lưng, còn có một cái bàn tay khổng lồ tại không để lại dấu vết thúc đẩy, rất ít người biết, Tần Phong tự nhiên là một trong số đó, Ma Ấn kinh doanh nhiều năm như vậy, hầu như hàng năm sự kiện lớn đều có hảnh cái bóng, có thể bắt lấy cái bóng này tự nhiên đồng dạng là thế giới cấp siêu cấp tổ chức, mà thế giới cấp siêu cấp tổ chức cũng không nhiều, giáo đình xem như là một cái.

Testoton là giáo đình bồi dưỡng tại thế giới dưới lòng đất phát ngôn viên, tại Tần Phong ra tay một khắc đó, Testoton một cách tự nhiên có thể khẳng định hẳn muốn đối phó chính là Ma Ấn, mà Ma Ấn cùng giáo đình là đối thủ một mất một còn, nếu không thì Testoton là tuyệt đối sẽ không cho phép Tần Phong tại lĩnh đánh thuê liên minh hồ nháo như vậy tuyên bố nhiệm vụ.

"Ám Dạ Linh Vương cái này khốn nạn tuy rằng nhân phẩm không sao thế, còn yêu thích không có chuyện gì cùng ta tranh cãi, nhưng mà lần này làm quá nhiên là đẹp đẽ." Làm giáo đình Hồng y đại giáo chủ, Ostia có thể nói là mặt mày hồng hào, thậm chí nhìn hào quang lão gia tử đều là vừa mắt rất nhiều, mặt mày hớn hở: "Nhìn dáng dấp Ma Ấn người đem Ám Dạ Linh Vương chèn ép cũng đủ tàn nhẫn, có thể làm cho Ám Dạ Linh Vương điên cuồng như vậy trả thù."

Lão gia tử nhíu nhíu mày, liếc mắt nhìn đối phương, nói: "Người tựa hồ thật

cao hứng?"

Bị lão gia tử vừa hỏi, Ostia sắc mặt dừng một chút, rất nhanh lại là một trận không biết làm thế nào phần nộ sắc mặt, nguyên nhân không gì khác, gia tộc của hắn cũng là Tần Phong cướp đoạt đối tượng, gia tộc tích góp lại chút này tiền vốn có thể nói là bị Tần Phong cướp đoạt không còn một mống, càng đáng trách chính là chính mình những vô năng hậu bối hô to nơi này là Ostia che chở thời điểm, Tần Phong cái kia càng là làm trầm trọng thêm.

"Người này tuyệt đối biết chúng ta muốn hắn đổi phó Ma Ấn, vì lẽ đó cướp đoạt thiếu tình người như thế." Ostia không nhịn được mắng: "Hắn chính là cái không hỏi thị phi khốn nạn, chúng ta lại không có buộc hắn động thủ đổi phó Ma Ấn."

"Hắn không thích có người tay trái ngư ông thủ lợi." Lão gia tử thân nhiên nói: "Vì lẽ đó, các người còn muốn lấy máu."

"Người là thay hắn đến?" Ostia nhất thời cả kinh, nhìn chăm chú lão gia tử, trầm giọng nói: "Người nên rõ ràng, không thể."

Lão gia tử nhưng là cười híp mắt nhìn hắn, cũng không nói lời nào.

Rất nhiều người nói với Tần Phong qua không thể, nhưng mà tên tiểu tử kia luôn yêu thích để người đem không chữ bỏ.

"Đừng cho ta đến cái trò này." Ostia bất mãn nói.

"Các người muốn tiêu diệt Ma Ấn đã không phải một ngày hai ngày." Lão gia tử nói.

"Nhưng mà Ma Ấn tổng bộ không ai biết, mặc dù là chúng ta điều tra hơn trăm năm đều không có bất kỳ hình bóng, thậm chí ngay cả Ma Ấn thứ hai căn cứ cũng không biết." Ostia trầm giọng nói: "Ma Ấn bất tử, sau trăm tuổi tất nhiên sẽ ở này phát triển lên, chúng ta yêu cầu nhổ cỏ tận gốc!"

"Các người không biết, nhưng mà Thiên La Vương biết." Lão gia tử trầm giọng nói: "Trên thực tế, Tần Phong đã đi tìm hãn."

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 451: Kết Cục Thượng

Chương 451: Kết cục thượng

Châu Nam Cực.

Khối này rộng lớn vô ngần băng tuyết sa mạc vẫn là cấm khu của nhân loại một trong.

Mà trên thực tế, trừ ra rất nhiều tổ chức hoặc là quốc gia ở đây thành lập quan sát trạm ở ngoài, không ai nhàn đầu "bi" tại đây địa phương sinh tồn. Nhưng mà ai có thể biết liền tại này nhiệt độ đạt dưới 0 hơn năm mươi độ khu vực bên dưới, sẽ tiềm tàng một thế giới nguy hiểm nhất tổ chức căn cứ?

Làm Tần Phong bước vào nam cực thời gian cũng là không khỏi nắm thật chặt trên thân áo da, gió lạnh thấu xương, mặc dù là toàn thân bó chặt như trước cảm giác một trận dao giống như gió thổi tới, thổi đau đớn.

Hắn lần này đến mục đích là một cái tự nhiên tổ chức tại Châu Nam Cực quan sát trạm.

Nói là quan sát trạm, kỳ thực chỉ là Ma Ẩn một con rối tổ chức, mục đích tự nhiên là che giấu trụ sở dưới mặt đất mở miệng, mà Tần Phong tại Thiên La Vương trong tay biết được cái tổ chức này sau chính là không ngừng không nghỉ đánh tới, mà hắn đến cũng vì quan sát trạm chính là cá nhân viên mang đến cực kỳ sự uy hiếp mạnh mẽ, tại đây chim không thềm ỉa lạnh giá địa phương, không ai sẽ nhàn không có việc gì tới du lịch.

Cho nên khi Tần Phong sau khi tiến vào, trong phòng mười người đều là sắc mặt không tự nhiên nhìn chăm chú cái này kẻ xâm nhập.

Đúng là Tần Phong khác nào là trở lại chính mình đồng dạng, cảm nhận được trong phòng hiếm thấy một tia ấm áp, đang xem xem đó là một nhìn mình chăm chăm gia hỏa, hỏi: "Xin hỏi? Lối vào ở đâu?"

"Cái gì lối vào? Người là người nào?"

Đi đầu một người là cái hơn ba mươi tuổi hán tử, ánh mắt cảnh giác nhìn Tần Phong, ngoài miệng *? Nói chuyện: "Nơi này là khoa học tự nhiên tổ chức quan sát trạm, người là cái nào người của viện khoa học?"

"Ta a?" Tần Phong cười nói: "Giết người viện khoa học tính toán sao?"

Tại Tần Phong sau khi nói xong, mười người kia cũng không ở hàm hồ, cái tên này lai giả bất thiện, tự nhiên sẽ không cho hấn cơ hội, từng cái từng cái nổi lên xông về phía trước.

Tần Phong hơi hơi nhíu nhíu mày, thân thể đạp xuống, một cước đem xông vào trước nhất một người đạp đi ra ngoài, này một cước lực đạo có thể nói là vô cùng, hấn bây giờ cũng sẽ không giống trước đây như thế, mỗi một lần xuất kích đều là tất sát, mà này một cước chính giữa người kia trên ngực, trong miệng tức khắc phun ra một ngụm máu tươi, người cũng là ngã trên mặt đất uể oải uể oải suy sụp, không lâu lắm cũng đã đánh mất sinh cơ.

Mắt thấy Tần Phong giết người, mấy người khác mỗi một người đều là hai mắt đỏ chót, gào thét một tiếng xông về phía trước, nhưng là những người này dù cho thân thể cường tráng, nhưng hoàn toàn không phải là đối thủ của Tần Phong, thời gian không bao lâu từng cái từng cái té xuống đất, trừ ra cái kia đi đầu, những người còn lại đã toàn bộ chết.

"Ta không quá yêu thích bạo lực phá giải, vì lẽ đó đem mật mã đưa vào."

Tần Phong cầm lấy đầu của hắn đi tới thang máy trước: "Ngược lại cũng là một lần chết, cần gì không thành toàn một người?"

Lời của hắn là hạ xuống một cái tử hình, đi đầu thủ lĩnh trong miệng không ngừng bốc lên máu tươi, hai mắt vô thần, nhưng mà đang nhìn đến Tần Phong cái kia đen nhánh như mực hai mắt sau, nhưng là không tự chủ được đưa tay ra đưa vào mặt mã, chờ thang máy sau khi mở ra, Tần Phong tay phải kinh lực dâng lên, đánh chết thủ lĩnh liền tiến vào trong thang máy.

Không có số tầng.

Chỉ có không ngừng hạ xuống, nhưng cũng bất quá là mấy giây, làm thang máy đang mở thời gian, Tần Phong nhưng nhìn thấy từng thanh hỏa lực mãnh liệt vũ khí nhắm ngay chính mình, hơn mười cái máy tên lính võ trang đầy đủ từng cái từng cái như gặp đại địch, mà tại đây hiện đại trụ sở dưới mặt đất bên trong, còn tiềm tàng không ít sát thủ, mỗi người đều là chăm chú khóa chặt Tần Phong, một khi Tần Phong hơi có dị động thì sẽ không chút do dự nổ súng đánh giết.

"Thật không tiện, ta không có đi làm chỗ chứ."

Tần Phong ảo thuật giống như trong tay xuất hiện một viên nhen nhóm khói hương đặt ở ngoài miệng chậm rãi đánh, nhìn một đám người không nhìn được phim ngược hỏi.

"Đem khói bóp tắt, người xiếc cũng thật là nhất thành bất biến."

Một cái để Tần Phong cau mày thanh âm vang lên.

Hai mắt của hắn không nhìn được thoáng hiện một vết sát ý.

Chỉ thấy tại ngay phía trước, này căn cứ phòng khách ngay chính giữa nơi, hai nam tử song song mà nghiêm đang nhìn mình, một người trong đó khắp toàn thân từ trên xuống dưới đầy rẫy một luồng máu tanh, như tuyệt thế mãnh hổ

đồng dạng, hần nhìn Tần Phong trong đôi mắt chỉ có sát ý, trên thực tế, người này cùng Tần Phong gặp mặt sau từ sẽ không nói thượng vượt qua câu nói đầu tiên sẽ liều lên mệnh đến, mà lần này hần có thể nhin được không động thủ, Tần Phong đều không thể không bội phục cái tên này, dù sao tự cái chủ nhân cách lúc này đang đang say giấc nồng.

"Đã lâu không gặp, Huyết Hồ Vương, nghe nói người tại Hương Cảng cùng thiên vương đánh bất phân thắng bại, làm sao? Hiện tại cũng tới nương nhờ vào Ma Ấn?" Tần Phong không nhin được vui cười hơn hờ nói chuyện: "Không chuẩn bị giới thiệu một chút bằng hữu bên cạnh?"

"Ta không phải là bằng hữu của người."

Tên còn lại cùng Huyết Hồ Vương không giống, hần nhìn Tần Phong chỉ là mang theo vài phần hiếu kỳ, chỉ là Tần Phong lại biết người này thực lực so với Huyết Hồ Vương cũng sẽ không kém đi nơi nào, nhìn gia hỏa vui cười hơn hờ, không khó vang lên Tiểu Diện Hồ hàm nghĩa: "Ta ngược lại thật ra muốn cùng người xưng bằng đạo hữu, đáng tiếc đáng tiếc, người ta đạo bất đồng bất tương vi mưu."

"Không sao, người phải chết đều là bằng hữu của ta." Tần Phong không để ý chút nào nói chuyện: "Ta luôn luôn đại độ như vậy."

Huyết Hồ Vương cười lạnh nói: "Nói người là mặt người dạ thú đều là cất nhắc người, rộng lượng?"

Nhìn chung Tần Phong này kiếp sống sát thủ, nếu nói là rộng lượng còn thật không thể nói là.

Nhe răng tất báo đúng là chuẩn xác.

"Người lúc nào cũng sẽ biến."

Tần Phong đem khói hương nhưng ở một bên, nhìn thấy một bên có thời gian

rảnh cái ghế ngồi xuống, tại nhìn chung quanh một chút, nói: "Này căn cứ các người thành lập bao lâu?"

"Không nhiều không ít, rông rã 100 năm." Tiểu Diện Hồ cười ha ha nói: "Làm sao? Có thể nhập pháp nhãn của người?"

"Vào được." Tần Phong nói: "Xem ra các người Ma Ẩn ở đây không ít hạ tiền vốn, người của ta dù cho ở bên ngoài đánh tới mấy tháng phỏng chừng đều không công phá được cái này pháo đài."

"Nhưng người vẫn là đi vào." Tiểu Diện Hồ cười ha ha nói: "Còn nữa nói, người của ta có thể đều là bị tiền của người cho chính liếng xiếng, ta đây căn cứ nhỏ có thể không có nhiều người như vậy tay để ngăn cản đường đường hào quang xâm lược."

"Đạt được, ta thời gian cũng không nhiều." Tần Phong gọn gàng dứt khoát nói chuyện: "Ta đến mục đích phỏng chừng người cũng đoán được, đơn giản chính là chui đầu vào lưới tại đi các người tổng bộ, chúng ta lúc nào xuất phát?"

Tiểu Diện Hồ phim ngược nhìn Tần Phong, nói: "Người như thế giống trống khua chiêng, lẽ nào còn không biết chúng ta tổng bộ?"

"Không sợ các người chuyện cười, ta còn thật không biết." Tần Phong nói: "Phỏng chừng cũng là đang di động, muốn tìm đến các người tổng bộ cũng không dễ dàng, nhưng mà ta thời gian lại không nhiều."

"Ta đem đường đường Huyết Hồ Vương mời tới, nhưng là phải giết người." Tiểu Diện Hồ lui về phía sau vài bước, cười híp mắt nói chuyện: "Còn nữa nói, người muốn đi tổng bộ, vậy cũng đến chứng minh thực lực của chính mình đầy đủ để những người kia cảm thấy người đủ tư cách cùng bọn họ chơi trò chơi."

Tần Phong liêu liêu lĩnh lĩnh xông tới tự nhiên là biết Ma Ẩn mấy cái cao cao tại thượng người luôn yêu thích thành chính mình là thần, bọn họ yêu thích đùa bỡn trong mắt phàm nhân, quý ban đêm là, Tam Sắc Cận cũng là, bọn họ tin

tưởng chính mình có thực lực tại trong trò chơi đùa chết những người phạm tục, mà Tần Phong cũng tự tin có thể để cho bọn họ cảm thấy trận này trò chơi thú vị.

Mà muốn tham gia trò chơi, như thế chứng minh chính là giết chết Huyết Hồ Vương.

Ánh mắt chuyển đến Huyết Hồ Vương trên thân, Tần Phong khóe miệng không khỏi giương lên một nụ cười, đây chính là lão oan gia.

Hỗn qua thế giới dưới lòng đất đều biết Huyết Hồ Vương cùng Âm Dạ Linh Vương quan hệ là không chết không thôi!

Mà Huyết Hồ Vương nhìn Tần Phong, vậy cũng là chiến ý ngập trời, cả người sát khí căn bản không có giấu giếm, cảnh này khiến tại chung quanh hẳn những binh sĩ kia từng cái từng cái lơ đãng lui về phía sau, cái này thiết huyết sát thần khủng bố có thể tuyệt đối không phải đùa giỡn.

"Ta ở bên ngoài xin đợi đại giá."

Tiểu Diện Hồ không có vạch ra người tên, hẳn cũng không muốn lan đến gần hai người này quyết đấu bên trong, vì lẽ đó dứt khoát lựa chọn ra ngoài chờ đợi.

Ai thắng người đó liền có thể đi tổng bộ.

Đây là tổng bộ cho hẳn ra lệnh.

Chờ một đám người đi không sau, Tần Phong đứng dậy đem áo da thoát xuống, nhìn trước mặt Huyết Hồ Vương, thản nhiên nói: "Năm đó ta giết con trai của ngươi, tuyệt đối là cố ý."

Nghe Tần Phong khiêu khích lời nói, Huyết Hồ Vương giận tím mặt, đối chọi gay gắt: "Như thế năm đó ngươi giết cô gái kia đây?"

"Bị bức ép." Tần Phong thừa nhận, nhưng mà tình cảm của hẳn nhưng không có bất kỳ gợn sóng, điều này làm cho Huyết Hồ Vương không khỏi tại một lần

nhú nhú mày.

Người này có chút không theo lẽ thường ra bài, lúc trước hẳn bị ép giết cô gái kia tuyệt đối là cuộc đời của hẳn cấm kỵ.

Huyết Hồ Vương muốn cùng Tần Phong chiến đấu thắng lợi, như thế chỉ có thể gây xích mích Tần Phong lý trí, chỉ là lúc này Tần Phong nhưng là vô tình không muốn, một cái có tuyệt đối lý trí quái vật.

Cảm tình?

Ngẫm lại chủ nhân cách, chỉ có thể là một cái liên lụy.

"Người già rồi, dù cho người rất mạnh, nhưng người vẫn là già rồi." Tần Phong thản nhiên nói: "Lúc trước không giết người chỉ có điều là muốn để lại một cái có thể cung cấp lòng cảnh giác cơ khí mà thôi, chỉ cần người còn tồn tại thì có thể làm cho ta không ngừng tại nguy cơ trở nên càng mạnh mẽ hơn, nhưng chuyện đến nước này, người thật không có tồn tại cần thiết."

Huyết Hồ Vương tính cách nóng nảy, lúc này nghe nói Tần Phong mà nói, càng là lửa giận ngút trời, một đôi mắt hận không thể phun ra lửa thiêu chết Tần Phong.

Nhưng là Tần Phong nói sự thực.

Thân thể của hẳn đã sớm qua nhân loại đỉnh cao thời kỳ, có thể Tần Phong quái thai này không giống, thân thể của hẳn trải qua cải tạo, cũng không ai biết hẳn cực hạn.

Vì lẽ đó trận chiến này, hẳn thế tất yếu toàn lực ứng phó.

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 452: Kết Cục Trung

Chương 452: Kết cục trung

Đây là một chiếc cờ lớn máy bay tư nhân.

Tần Phong lúc này ngồi ở trong đó không nói một lời, mà Tiểu Diện Hồ ngồi ở một bên, trên mặt của hắn tuy rằng mang theo nụ cười, nhưng trong ánh mắt lộ ra từng tia từng tia kiêu kỳ. Này kiêu kỳ nguyên nhân nhưng là đến từ một bên Huyết Hồ Vương thi thế.

Huyết Hồ Vương chết rồi.

Chết không thể tại chết rồi, bởi vì tại trên người hắn có bảy chỗ trí mạng thương tổn, bao quát yết hầu, huyết thái dương. Tiểu Diện Hồ một chút là có thể có thể thấy, Huyết Hồ Vương chết rồi liền chết rồi, chỉ là hắn khiếp sợ phát hiện Tần Phong tựa hồ không có chịu đến tổn thương gì, nhìn hắn khí định thần nhàn, Tiểu Diện Hồ cũng không thể xác định Tần Phong có phải là tại giả vờ giả vịt.

Trầm tư chốc lát, Tiểu Diện Hồ mới là cười nói: "Không nghĩ tới linh Vương đại nhân thực lực dĩ nhiên cường hãn đi đến, đường đường Huyết Hồ Vương tung hoành thế giới dưới lòng đất hơn hai mươi năm, vẫn như cũ chết ở trong tay người."

Nguyên bản nhắm hai mắt Tần Phong mở mắt ra liếc mắt nhìn Tiểu Diện Hồ, vẫn như cũ ngậm miệng không nói.

Tiểu Diện Hồ cười ha ha nói: "Nếu đại nhân không muốn nói việc này cái kia

liền thôi, chỉ là không biết đại nhân có phải là biết chúng ta tổng bộ ở nơi nào?"

"Ta điều tra hết thầy hồ sơ tư liệu, có thể xác định các người tổng bộ ở một tòa di động thành bảo bên trong." Tần Phong thành thật trả lời.

Tiểu Diện Hồ đặc ý nói: "Qua nhiều năm như vậy, vô số người đều muốn tìm tới chúng ta tổng bộ, nhưng là không có một người có thể làm được, mặc dù là giáo đình thứ khổng lồ này, ta nghĩ đại nhân cần phải hiểu rõ thực lực của chúng ta chứ?"

Tần Phong khẽ gật đầu.

"Vậy đại nhân có phải là muốn gia nhập Ma Ấn đây?"

"Người có tư cách này sao?" Tần Phong buồn cười nói chuyện: "Đừng quên, ta giết các người không ít người."

"Người có thể giết bọn họ liền chứng minh sự tồn tại của người so với bọn họ càng có ý nghĩa." Tiểu Diện Hồ không cho là đúng nói chuyện: "Chết rồi chung quy là một vệt đất vàng, chúng ta trước sau tin tưởng chỉ có hoạt người mới có thể sáng tạo càng nhiều lý tưởng, ta cũng tin tưởng lấy đại nhân thực lực của ngài, tại Ma Ấn cũng có thể đăng đỉnh lục công tử vị trí, đây chính là toàn bộ Ma Ấn lãnh đạo tối cao tầng."

Tần Phong nói: "Sẽ không, Edgar cũng sẽ không đồng ý ta gia nhập."

"Không, Edgar đại nhân dung người chi lượng là tuyệt đối tại người tưởng tượng bên trên."

"Quả nhiên không phải nam nhân, đội mũ xanh cũng yêu thích." Tần Phong xem thường đáp lại nói.

Tiểu Diện Hồ mặt biến sắc, chợt cười lắc lắc đầu: "Xem ra người cũng thật là thiết xỉ đồng nha, chỉ là không biết đến tổng bộ, người còn sẽ sẽ không như thế hung hăng."

"Ta không chỉ là hung hăng."

Tần Phong trả lời một câu để Tiểu Diện Hồ cảm giác không hiểu ra sao.

Chính như Tần Phong nói tới.

Ma Ẩn tổng bộ ở vào một cái di động thành bảo, trên thực tế mặc dù là Tần Phong tận mắt nhìn thấy cũng như trước là bị sợ hết hồn. Bởi vì đây là hãn gặp lớn nhất di động tính thành bảo, một cái to lớn khác nào hòn đảo căn cứ ở vào một mảnh vô danh hải vực, to lớn căn cứ ước chừng có hơn mười sân bóng đá to nhỏ, ở phía trên không nhìn thấy bất kỳ vũ khí phòng ngự, nếu như có người nhìn thấy thậm chí cho rằng đây chỉ là một tòa phố thông không thể phổ thông hơn nữa hoang đảo.

Đương nhiên tiền đề là tòa này hoang đảo không di động dưới tình huống.

Ở trên máy bay hạ xuống, đáp ở trên đảo hoang, Tần Phong liếc mắt nhìn Tiểu Diện Hồ.

Tiểu Diện Hồ giới thiệu: "Này vốn là có thể di động một tòa hoang đảo, rất nhiều năm trước đây bị Ma Ẩn đại nhân phát hiện, bây giờ đã bị cải tạo thành trụ sở của chúng ta, hơn nữa ở tòa này trên đảo có đặc thù từ trường, trừ ra chúng ta Ma Ẩn chuyên môn đặc thù cơ khí, còn lại bất kỳ thiết bị điện tử đều đều sẽ mất đi hiệu lực, thậm chí trước tiến vệ tinh đều không thể phát hiện."

Tần Phong khẽ cau mày.

"Mặc dù trên người người mang theo vô số điện tử. Bom, thiết bị định vị, chỉ cần người ở tòa này trên đảo, tất cả những thứ này đều đều sẽ mất đi hiệu lực." Tiểu Diện Hồ cười ha ha nói: "Thế nào? Trụ sở của chúng ta làm sao?"

"Không trách qua nhiều năm như vậy không người nào có thể tìm tới, thậm chí siêu cường quốc cũng đối với các người bó tay toàn tập." Tần Phong nói: "Xem ra ta làm chuẩn bị đều là một đồng cười nhạo."

"Ha ha, nếu không thì chúng ta làm sao sẽ làm người như thế thành thành thật thật đến đây?" Tiểu Diện Hồ cười ha ha nói: "Ngược lại người cũng không thể quay về, ta tại nói cho người một bí mật đi."

"Nói."

"Người biết tại sao lục công tử bọn người nắm giữ năng lực đặc biệt?" Tiểu Diện Hồ nói chuyện.

"Lẽ nào từ trường còn có thể thay đổi một người thân thể hay sao?"

"Không sai!"

Tiểu Diện Hồ tràn ngập ước ao nói chuyện: "Ở tòa này đảo nơi sâu xa nhất, là chúng ta Ma Ẩn tuyệt đối cấm địa, ở nơi đó gốc thời gian đầy đủ trường là có thể nắm giữ đặc thù dị năng, chỉ tiếc, ở nơi đó chỉ có sáu cái gian phòng."

"Cũng chính là Ma Ẩn sáu vị người lãnh đạo?" Tần Phong nói.

"Đúng." Tiểu Diện Hồ nói chuyện: "Biết không? Ma Ẩn người cũng không có thiếu người muốn cảm tạ người, bởi vì người giết lục công tử cùng An Lạp Lô, vì lẽ đó cấm địa để trống hai cái tiêu chuẩn, mà chúng ta đều sẽ có cơ hội đi tranh thủ hai cái này tiêu chuẩn, chỉ cần tại cấm địa thời gian vượt qua một năm, như thế là có thể thu được cái kia làm người vô địch dị năng."

Tần Phong cười cợt.

Tiểu Diện Hồ nói: "Vậy cũng là tuyệt đối vô địch dị năng."

"Vô địch?" Tần Phong nở nụ cười: "Nếu như vô địch, như thế lục công tử cùng An Lạp Lô liền sẽ không chết trong tay ta."

"Linh Vương đại nhân nhưng là một cái khác loại." Tiểu Diện Hồ đầu tiên là lúng túng, nhưng rất nhanh chính là cười nói: "Dù sao đối lập tuyệt đại thể người

đến nói, linh Vương đại nhân cũng thuộc về có năng lực đặc thù một nhóm người, dù sao thân thể của người cường độ ở trên thế giới này là mạnh nhất. Ta có thể nói chính là mạnh nhất, không có một trong."

Tần Phong nhú nhú mày.

"Chúng ta Ma Ấn có thế giới này hết thấy cường giả tư liệu, mà căn cứ điều tra của chúng ta, thân thể của người cường độ tuyệt đối là mạnh nhất, mặc dù là mấy vị đại nhân cũng không bằng, chỉ tiếc, người vẫn là không biết tự lượng sức mình tới khiêu chiến." Tiểu Diện Hồ cười ha ha mang theo Tần Phong đi tới hoang đảo trung ương nơi, ở đây có một hang núi.

Sơn động ước chừng có cao hơn ba trượng, bảy, tám trượng độ rộng, tại thâm nhập mấy chục mét sau là có thể nhìn thấy bốn phía trên vách tường tồn tại không ít người công đánh bóng vết tích. Hơn nữa hang núi này có thể nói là quanh co, bất quá Tần Phong nhưng có thể cảm giác được ra hai người đang đang không ngừng hạ xuống.

Ước chừng có hơn 20 phút thời gian, hai người đi tới tận cùng của sơn động.

Nơi này tựa hồ càng như là một cái thiên nhiên động đá, động đá nơi có một cái dày nặng sắt thép cửa lớn, Tiểu Diện Hồ tại đưa vào mật mã sau, sắt thép cửa lớn mở ra, mà Tần Phong cũng nhìn thấy cửa lớn sau cảnh tượng.

Đây là một cái trần ngập hắc ám phong cách căn cứ, càng như là thời Trung cổ thành bảo nội bộ, tối tăm ánh sáng khiến người ta cảm thấy toàn thân một trận âm vèo vèo, mà ở trên vách tường nhưng là một vài bức bích họa, Tần Phong liếc mắt nhìn bốn phía, lại phát hiện cái kia Tiểu Diện Hồ không biết lúc nào biến mất rồi, hơn nữa phía sau cửa lớn cũng đã chăm chú đóng.

"Phong cách không sai."

Tần Phong nỉ non vài câu.

Nhìn trên vách tường bích hoạ, đám này bích hoạ tựa hồ là ghi chép Ma Ẩn thành lập lịch trình, trong đó trên thế giới gần ngàn năm hết thảy hắc ám sự kiện đều cơ hồ có bọn họ tham dự, bao quát hai lần thế chiến, thậm chí đến hiện tại, các địa phương chiến tranh xung đột đều có bọn họ tại một tay thúc đẩy.

Đang xem say sưa ngon lành.

Bỗng nhiên phịch một tiếng, một cái vật nặng tựa hồ rơi xuống tại phụ cận.

Tần Phong nhíu nhíu mày đi lên trước, mượn tối tăm ánh sáng lại phát hiện nằm dưới đất chính là một người, toàn thân hắc áo bào đen phá rách nát xem, trên mặt trắng xám không có bất kỳ màu máu, tại nơi khoe miệng đang không ngừng tràn ra máu tươi.

"Quý Dạ?"

Tần Phong đi lên trước bắt lấy hắc, lại phát hiện hắc khắp toàn thân từ trên xuống dưới mềm nhũn, điều này làm cho Tần Phong giật nảy cả mình, bởi vì hắc phát hiện Quý Dạ trên thân xương cốt đã quân đập vỡ tan, nếu như không phải của hắc ý chí đủ mạnh mẽ, e sợ lúc này đã chết oan chết uổng.

"Ta có thể làm cũng chỉ có đám này." Quý Dạ nhìn Tần Phong, tiếng nói của hắc yếu ớt như là muối.

"Giết mấy cái?" Tần Phong hỏi.

"Một cái."

"Còn có ba cái." Tần Phong nói: "Edgar cho ta giữ lại đó sao?"

"Ân."

"An tâm đi thôi." Tần Phong nói: "Còn lại giao cho ta."

Quý Dạ gật gật đầu, có thể chống được hiện tại cũng bất quá là trong lòng

một hơi, toàn thân xương cốt vỡ hết, mặc dù là đại não đều bị trọng thương, lúc này thấy đến Tần Phong sau hẳn biết Tần Phong không có tại oán hận chính mình, nhắm mắt lại sau chính là không một tiếng động.

CỰC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 453: Kết Cục Hạ

Chương 453: Kết cục hạ

Di động hòn đảo phía dưới đã bị Ma Ẩn người khoét rỗng, nơi trọng yếu lưu lại sáu nơi động đá.

Này bảy toà động đá tự nhiên là Ma Ẩn sáu vị cường giả.

Tại đảo này nơi trung tâm nhất, là một khối kỳ dị tảng đá, này nhanh kỳ thạch có thể tỏa ra một loại kỳ quái từ trường, tại đây từ trường bên trong thay đổi Trái Đất không gian tần suất, có thể tránh né tất cả điện tử tín hiệu điều tra cùng với các loại tinh vi vũ khí đả kích, hơn nữa còn có thể gây nên thân thể con người một loại biến dị, làm cho thu được một loại năng lực đặc biệt.

Mà Edgar độc tâm thuật chính là một trong số đó.

Muốn nói Edgar năng lực cũng là cực kỳ cường hãn, có thể biết đối phương hết thảy tâm tư, cũng khó trách đường đường tim sư tử vương đánh với hãn một trận cũng không cách nào cùng hãn đối đầu, dù sao kẻ này có thể phán định đối thủ hết thảy bước kế tiếp thủ đoạn công kích.

Cho nên khi đối mặt Tần Phong thời điểm, Edgar cũng không hiện ra hoang mang.

Kỳ thực nói theo một cách khác, trước mắt Tần Phong bất quá là bại tướng dưới tay thôi.

Ngồi ở gian phòng trên ghế, nhìn trước mặt Edgar, thấy sắc mặt hần hồng hào, nhân tiện nói: "Xem ra tim sư tử vương không có cho người tạo thành bao nhiêu thương tổn."

"Thực lực của hần rất mạnh, nhưng cũng không có mạnh đến có thể thương tổn được ta mức độ." Edgar thản nhiên nói: "Dù sao hần già rồi."

"Người ẩn núp tại thích khách liên minh lâu như vậy, còn hỗn đến nam vu địa vị." Tần Phong nói: "Là vì thu thập chúng ta mấy người tư liệu chứ?"

Edgar nhàn nhạt nở nụ cười: "Kỳ thực ta càng như thu thập là của người tư liệu. Dù sao mấy người còn lại phần lớn tư liệu chúng ta vẫn có bản thân quản lý, bao quát nhược điểm, nhưng chỉ có người người này, một thân tiềm lực vô cùng, người là người thứ nhất tiếp thu gen cải tạo sống sót, cũng là duy nhất một cái, dù sao sự tồn tại của người đối Ma Ấn tới nói vẫn là có uy hiếp rất lớn."

"Cái kia cần gì phải giết cha mẹ ta đây?" Tần Phong nói.

"Không, đó là một cái bất ngờ." Edgar nói: "Chúng ta vốn là muốn ám sát chính là trên xe một tên sinh vật khoa học kỹ thuật nhân viên, lại không nghĩ rằng ma xui quỷ khiến tạo nên người. Kỳ thực người đã biết từ lâu là chúng ta làm chứ?"

"Vẫn không tính là quá muộn biết." Tần Phong nói: "Thánh ma thẻ bất quá là các người che dấu tai mắt người vật hy sinh, nhưng mà đang điều tra chuyện ban đầu kiện thời gian ta phát hiện tại thánh ma thẻ mặt sau còn có một cái tổ chức to lớn bóng tối, mà một lần ngẫu nhiên ta phát hiện trong đó có người đây cái phạm tội chi vương tồn tại."

"Vì lẽ đó những năm này người vẫn đang trả thù ta?" Edgar nói.

Tần Phong không có phủ nhận, gật gật đầu: "Dù sao ta muốn biết các người chân chính bản lĩnh."

Edgar nở nụ cười, nói: "Ta còn có một nghi vấn."

"Nói đi."

"Một năm trước, người tại mười lăm ngàn mét bên dưới trời cao là làm thế nào sống sót?" Edgar hỏi.

Tần Phong hơi nheo mắt.

Một ngày kia lúc đó hẳn hoàn thành nhiệm vụ thừa đi máy bay rời đi, lại không nghĩ rằng phi cơ chở hành khách ở trên không nổ tung, cái kia một hồi nổ tung đột nhiên xuất hiện, là Tần Phong xa xa không ngờ rằng, cũng là hoàn toàn ngoài ý muốn ở ngoài. Không có bất kỳ phòng bị nào Tần Phong tại tính chất hủy diệt nổ tung có thể nói là ngàn cân treo sợi tóc, đơn giản hẳn tóm lấy một khối vỡ tan máy bay bản tại mười lăm ngàn mét bên dưới trời cao nhảy xuống.

Người tại cao tới 150 mét vị trí rơi xuống ở bên trong nước liền như ngã tại xi măng bên trên, hưởng hồ mười lăm ngàn mét, đơn giản lúc đó Tần Phong lấy biện pháp đủ quyết đoán, nhưng dù vậy tại rơi xuống trong biển rộng vẫn là hôn mê bốn, năm thiên tài là tỉnh lại.

Đem trong lòng nghi vấn giải quyết sau, Edgar nói: "Xem ra ta vẫn là đánh giá thấp thân thể của người cường độ, bất quá qua ngày hôm nay, tất cả những thứ này cũng đã không có cần thiết."

"Không hẳn vậy."

Tần Phong thản nhiên nói: "Ta nếu đến, tự nhiên là làm tốt hoàn toàn phương châm, suy đoán không ra tâm tư ta người, nói vậy cũng là trong lòng không chắc chắn chứ?"

Edgar khẽ cau mày, xác thực, hẳn dị năng đối Tần Phong đã không có bao nhiêu tác dụng, tại hư vô nhân cách dưới ảnh hưởng, hiện tại Tần Phong càng như là một cái hố đen để hẳn nhìn không thấu.

"Cho tới nay, tinh thần của ta có thể điều động thân thể của ta." Tần Phong đứng dậy, nói: "Đây là ta vô số lần tại tử vong tuyến thượng tồn tại chứng minh, dù cho lần kia tại hơn một vạn mét trên không rơi xuống tại biển rộng, ta cũng có thể dùng ý chí của ta càng thêm cứng cỏi, mà bảo đảm ta tồn tại, sinh tử ta cũng có thể điều động, như thế cái gọi là cừu hận, ta cũng có thể!"

Bên này đang nói xong.

Cái kia tại đảo bên ngoài, Tiểu Diện Hồ vừa định phải đem Huyết Hồ Vương thi thể nhưng như một mảnh lò nung thời gian, Huyết Hồ Vương hai mắt bỗng nhiên mở, một cái tay không chút do dự đánh tại Tiểu Diện Hồ cổ bên trên.

Tiểu Diện Hồ không có phản ứng chút nào chính là chết oan chết uổng.

Mà lúc này, tại cái kia ngoài khơi bên trên, từng cái từng cái vũ trang đầy đủ lính đánh thuê lấy tốc độ cực nhanh dũng tiến lên. Đám này lính đánh thuê chia làm hai cái tiểu đội, mỗi cái trong tiểu đội bộ phối hợp có thể nói là thiên y vô phùng, lấy tốc độ cực nhanh hướng về hòn đảo nội bộ xung phong mà đi, không lâu lắm cũng đã cùng Huyết Hồ Vương hiệp.

Edgar bỗng nhiên đứng dậy, âm u nói chuyện: "Không nghĩ tới Huyết Hồ Vương dĩ nhiên sẽ đáp ứng hợp tác với người."

"Này không chỉ là hợp tác, còn có báo thù." Tần Phong âm u nói chuyện: "Người cho rằng sau lưng người thao túng chúng ta tàn sát lẫn nhau chúng ta sẽ không biết sao? Không ai sẽ tin tưởng Huyết Hồ Vương cùng ta sẽ ăn nhần, nhưng mà ai lại biết, chúng ta điều động sinh tử, lại sao có thể sẽ không khắc chế cừu hận trong lòng. Người tại thích khách liên minh hết thầy nội tuyến đã toàn bộ bị Thiên La Vương căn giết, bao quát Ma Ẩn hai vị dị năng thủ lĩnh. Hiện ở đây tồn tại cũng chỉ có người, còn có cái kia con rùa đen rúc đầu như thế gia hỏa đi."

"Hanh."

Edgar khinh thường nói: "Tại nhiều con kiến cũng không có năng lực đánh giết chúng thần, Tần Phong, chúng ta vừa ý tiềm lực của người nhiều lần tha thứ người, nếu người không muốn làm một cái thành thành thật thật chó, vậy cũng chỉ có thể chết!"

"Ha ha ha, "

Tần Phong nhưng nở nụ cười, cười càn rỡ bá đạo: "Chết? Ta đã chết rồi rất nhiều năm, chỉ tiếc, ý chí của ta không cho phép ta chết!"

Nói, Tần Phong hai tay run lên, hai cái đao thành linh xuất hiện ở trong tay của hắn, Edgar hai mắt nhắm lại, nhưng là vẫn không có ra lệnh, lại phát hiện Tần Phong hai tay đao dĩ nhiên là thoát ly hai tay, bắt đầu chậm rãi tại thân thể của hắn bốn phía không ngừng xoay tròn, mà tại hắn bốn phía, trong phòng một ít vụn vặt cũng là bắt đầu không ngừng lay động!

"Điều khiển!"

Edgar hai mắt tuôn ra từng sợi từng sợi hàn quang.

"Không nghĩ tới sao?" Tần Phong nhìn Edgar sắc mặt, cười gằn nói chuyện: "Đem ta mang tới các người tổng bộ đến lại làm cho ta thu được các người hơn mười năm mới thu được siêu năng lực."

"Hanh." Edgar cười lạnh nói: "Ở đây, người vĩnh viễn không nổi lên được sóng gió đến."

Đang nói xong, tại ngoài phòng xông vào bảy, tám người, những người này khắp toàn thân từ trên xuống dưới đả đả sát khí, trong hai mắt không có một chút nào tâm tình, chỉ có cái kia vĩnh hằng giết chóc. Mà Edgar nhưng là đẩy ra một bên cửa lớn, đập vào mi mắt chính là một cái to lớn lòng đất quảng trường, tại cái kia trên quảng trường nhưng là đứng lít nha lít nhít thành ngàn người, này mỗi người đều là cùng trong phòng bảy, tám người cách biệt không khác.

"Lúc trước cải tạo người phòng thí nghiệm bị hủy diệt, nhưng có một phần tư liệu bị chúng ta đoạt được." Edgar thản nhiên nói: "Tuy rằng sáng tạo ra đến không có người như thế hoàn mỹ, nhưng là, những người này không có tình cảm của nhân loại mới tốt nhất điều khiển."

"1,324 người." Edgar cười gằn nói chuyện: "Mỗi người cường độ thân thể cùng người xấp xỉ, ý chí càng là vô cùng giết chóc, Tần Phong, người như trước chỉ là phạm nhân, vĩnh viễn không đấu lại thần."

"Ha ha ha ha."

Tần Phong nhưng nở nụ cười.

Đối mặt cái kia vô cùng vô tận giết chóc khí tức thẳng vào mặt, hãn nhưng là mặt không biến sắc.

Cái kia hơn một ngàn người ngưng tụ sát ý, đầy đủ có thể tại vô thanh vô tức giết chết vô số người, nhưng mà lúc này Tần Phong nhưng trong lòng đã không có sợ hãi, đám này cuồng bạo sát ý nhưng là nhen nhóm thân thể hãn hỏa diễm, phần này hỏa diễm là ý chí của hãn, là hãn muốn tàn sát động lực.

"Giết!"

"Giết!"

Vô cùng vô tận sát khí cuồng bạo, Tần Phong nhìn nhóm người kia, trong đôi mắt hiện lên các loại tất cả, người yêu bóng người, người thân khí tức, hãn hoài niệm hít sâu một hơi, thoáng qua rồi lại biến lãnh khốc vô tình.

"Nếu ta sống sót, đời này nguyện cùng các người dắt tay cùng quãng đời còn lại."

"Nhưng nếu thần bất tử, ta ý chí vĩnh viễn không bao giờ diệt!"

CỤC PHẨM SÁT THỦ PHÒNG ĐÔNG [C]

Tinh Thần Vũ
dtv-ebook.com

Chương 454: Lời Cuối Sách

Chương 454: Lời cuối sách

"Đây chính là Ma Ân tổng bộ?"

Hạ xuống du thuyền, Lưu Linh đánh giá bốn phía, hỏi một câu.

Phía sau Lang vương bận bịu là tiến lên, nói: "Chính là chỗ này, lúc trước Ma Ân người chính là ở đây thao túng toàn bộ thế giới dưới lòng đất. Nghe nói nơi này có một khối quý dị tảng đá có thể khiến người ta thể biến dị, bất quá đại ca cùng bọn họ quyết đấu thời gian đã bị đại ca đập cho nát tan. Đúng là này đảo vẫn là sẽ tự do di động. Cũng cũng coi như là cái không sai thẳng địa."

Lưu Linh yên lặng gật gật đầu.

Chợt lại hỏi: "Chuyện còn lại xử lý làm sao?"

"Ma Ân người đã bị thanh trừ gần đủ rồi." Lang vương nói: "Cho dù có một ít thế lực nhỏ ẩn giấu đi, nhưng mà không có mấy cái bá chủ cũng không tạo nổi sóng gió gì đến, bất quá lần này quyết đấu lão đại nhưng là đem hết thầy của cải toàn móc ra, hiện tại nhà chúng ta toàn thể trên dưới thực sự là nghèo rớt mùng tơi, duy nhất phải đến cái này hòn đảo."

Lưu Linh cũng không để ý lắm: "Không có tiền có thể kiếm lại."

Dừng một chút, Lưu Linh lại nói: "Người thông báo Nhã Phi cùng Tiểu Mộng cái kia hai nha đầu đi chinh hợp Ma Ân thực nghiệp tài sản, đám này tài

sản đã là vật vô chủ, để Chiêu Quân lên ra hết thủy tư liệu, ta muốn triệt để tuyệt diệt Ma Ấn đang trưởng thành khả năng."

"Người của giáo đình phỏng chừng sẽ không cho phép chứ?" Lang vương nhú nhú mày, nói: "Dù sao bọn họ người ở trong đó trộn đều không ít."

"Hanh."

Lưu Linh hừ lạnh một tiếng, nói: "Người của giáo đình mắt thấy Tần Phong hôn mê bất tỉnh muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi, ta sao có thể để hãn toại nguyện? Người thông báo thiên vương bọn họ đi Vatican đi một vòng, nếu là bọn họ bất nhân, đừng trách ta không khách khí."

Lang vương ngẩn ra.

Bất quá Lưu Linh nhưng không có tại dặn dò cái gì mà là hướng về trong đảo đi đến,

Đúng là Lang vương chà xát cảm có chút hưng phấn, dù sao cùng Ma Ấn quyết chiến bởi vì hãn bị Lưu Linh sai khiến bảo vệ mấy người phụ nhân an nguy không có tham dự, vì lẽ đó vẫn có chút khúc mắc, Tần Phong tại cùng Ma Ấn quyết chiến sau vẫn hôn mê bất tỉnh, lão già dĩ nhiên đi bảo dưỡng tuổi thọ, bây giờ hào quang nội bộ đại việc nhỏ đa số là Lưu Linh cùng Tà Y chủ trì, chỉ là Tà Y cùng Dương Hân đang cứu trị Tần Phong, hào quang hiện tại toàn thể đều muốn nghe theo Lưu Linh ý kiến.

Trước mấy thời gian Lưu Linh không có ra lệnh, Lang vương vẫn tại áp chế lửa giận, bây giờ Lưu Linh trực tiếp hạ lệnh tự nhiên là hưng phấn không thôi.

Lại không nói Lang vương hưng phấn không thôi cầm lông gà làm lệnh tiễn đi triệu tập các anh em, Lưu Linh chính là đi vào trong đảo, xuyên qua cái kia tùng lâm đi vào một mảnh quảng trường, trên quảng trường lúc này có thể nói là loang loang lỗ lỗ, còn có đây chiến đấu vết tích, thậm chí trong không khí đều mơ hồ trôi nổi một luồng khói chiến trường vị cùng mùi máu tanh.

Huyết Hồ Vương cùng hào quang xưa nay chưa từng có liên thủ đánh Ma Ẩn một trở tay không kịp, tổng bộ bị triệt để công hãm, bây giờ đảo này cũng coi như là rơi vào rồi Tần Phong trong tay. Mà Huyết Hồ Vương cùng Tần Phong trong đó ân oán, hai người tựa hồ cũng không có dự định hiểu rõ, chỉ nói ở lại lần sau. Bất quá Lưu Linh biết đây là hai tên này trên đầu môi không phục thôi, dù sao hai người này đấu nhiều năm như vậy, lần nào đều là nói ân oán ở lại lần sau giải quyết.

Không có tại quảng trường làm thêm lưu lại, Lưu Linh đi thẳng tới trụ sở dưới mặt đất.

Nơi này lúc này đã bị hào quang người cải tạo, cũng không có trước kia âm trầm đáng dấp, mà tại một gian phòng y tế bên trong, Tần Phong đang nằm tại đục vọng.

Hắn lúc này hôn mê bất tỉnh, trên mặt mang theo trăng bệch vè, chỉ là cau mày, nhìn khiến người ta đau lòng.

Tà Y đang ở một bên nhìn, nhìn thấy nàng đến, cũng chỉ là khẽ gật đầu.

"Thế nào rồi?"

"Thân thể của hắn tuy rằng trải qua gen cải tạo vượt xa hơn hắn với người bình thường, nhưng cũng đảm không chịu nổi cùng hơn một ngàn người quyết đấu." Tà Y sắc mặt có chút âm u, nói: "Hơn nữa ý chí của hắn còn ở trong chiến đấu, e sợ hắn bây giờ, còn không biết Ma Ẩn đã diệt."

Hai người đang nói, bên kia Dương Duyệt cùng Diệp Mộng Kỳ nhưng là cùng đi tới.

Nhìn thấy Diệp Mộng Kỳ, Lưu Linh trong mắt lóe ra một vệt hàn ý.

Diệp Mộng Kỳ tự nhiên có thể nhận ra được Lưu Linh cùng Tà Y không quen tâm ý, bất quá nàng cũng không có nhiều lời, liếc mắt nhìn nằm tại đục vọng Tần

Phong, sắc mặt có chút phức tạp, muốn nói lại thôi, chỉ là nhìn hai người bất mãn, chính là không cần phải nhiều lời nữa vội vã rời đi.

"Ta tìm tới một loại mới thuốc, có lẽ có ít công dụng." Cảm giác được trong không khí không khí lúng túng, Dương Duyệt nói: "Lưu Linh tỷ tỷ cũng một đứng lên đi, Tần Phong hiện tại tình hình quá đặc thù, ta cần các người phải thương lượng như thế nào tình lại hẳn ý thức."

Tà Y cùng Lưu Linh trực tiếp đi lên phía trước.

Chỉ là chờ mấy nữ đi không bao xa, nhưng có một bóng người run run rẩy rẩy đi vào.

Cô gái này sinh xinh đẹp, chỉ là tuyệt khuôn mặt đẹp thượng mang theo vài phần bi thương, nhìn cái kia ngủ say Tần Phong, nước mắt nhưng cũng không cách nào ngừng lại.

Nàng là hải lãng phi.

Bị Tần Phong cứu vô số lần đáng thương nữ nhân.

Nàng đi lên trước cầm Tần Phong tay, đặt ở mình đã nhô lên bụng thượng, run rẩy nói chuyện: "Ta mang thai, nếu như người thật sự muốn bảo vệ chúng ta, ta van cầu người tình lại đi, ta mất đi quá nhiều, ta không muốn con trai của chính mình mất đi phụ thân, Tần Phong, ta thật sự mệt mỏi quá. Hay là, hay là người đã đem ta quên, hay là ta không cách nào trợ giúp người cái gì, nhưng mà ta thật sự van cầu người, van cầu người tình lại đi."

"Người lẽ nào muốn cho mất đi người thân thống khổ áp đặt tại con trai của chính mình trên thân sao?"

"Người không phải ghét nhất loại cảm giác đó sao?"

"Ta thật sự mệt mỏi quá, ta mất đi quá nhiều, ta thật sự không muốn tại mất đi người."

Cái kia đè nén kể ra, mang theo điểm điểm nước mắt.

Hải lăng phi thật sự rất mệt.

Yêu nhất người hôn mê bất tỉnh, nhưng mà hài tử đã sắp muốn sinh ra.

Nàng không biết đây là lần thứ mấy ngồi ở chỗ này, quay về Tần Phong kể ra.

Nhưng là đầu một lần, nàng cũng nói không hết chính mình nỗi khổ tương tư.

Nàng muốn cùng Tần Phong nhìn con trai của chính mình lớn lên, chỉ là, lần lượt kể ra, lại làm cho trái tim của nàng càng ngày càng đè nén.

Cũng không biết nói rồi bao lâu.

Nàng trước sau như một ngủ.

Nằm nhoài mép giường, nàng vô số lần nghĩ, tại tỉnh lại thời điểm nhìn thấy Tần Phong có thể xoa xoa chính mình cái bụng, hưng phấn nói chính mình muốn làm cha.

Lần này nàng đồng dạng ngồi cái này mỹ lệ mộng.

Chỉ là cái này mộng rất ngắn.

Nàng không muốn mở hai mắt ra, chỉ vì mộng không có thực hiện, là thống khổ như vậy.

"Hả?"

Nàng hơi hơi khẽ nói một tiếng.

Nhưng phát hiện mình không biết khi nào đã nằm ở dục vọng.

"Không nghĩ tới ta tỉnh lại phần thứ nhất lẽ vật dĩ nhiên là ta muốn làm cha."
Một cái đèn nén mang theo tình âm thanh truyền vào nàng bên tai bên trong:
"Ngoan, cố gắng ngủ một giấc, không chỉ là vì ta, còn vì chúng ta hài tử."

Mà cùng lúc đó.

Tại cái kia bên trong phòng thí nghiệm Lưu Linh tam nữ, còn có cách xa ở
hải ngoại thu chỉnh tàn cục Tiểu Mộng, Chu Nhã Phi, Tô Yên bọn người cũng
cảm giác mình trong đầu nhẹ nhàng run lên.

Tốt lắm dường như một cái nào đó đặc biệt dấu ấn đang kêu gọi các nàng
đây.

Này một loại động lòng, các nàng đều từng ở một cái nào đó chỗ đặc thù, đặc
thù thời gian đã nếm thử.

Đó là đẹp nhất, cũng là tối ma người động tâm.